ARISTOTELIS
OPERA.

EDIDIT

ACADEMIA REGIA BORUSSICA.

VOLUMEN QUINTUM.

ARISTOTELIS QUI FEREBANTUR LIBRORUM FRAGMENTA.
SCHOLIORUM IN ARISTOTELEM SUPPLEMENTUM.
INDEX ARISTOTELICUS.

BEROLINI
TYPIS ET IMPENSIS GEORGII REIMERI
A. 1870.

Quinto hoc volumine continentur, quae ad absolvendum operum Aristotelicorum corpus editum iri Academia Regia Borussica promiserat, reliquiae librorum deperditorum Aristotelis, scholiorum Aristotelicorum supplementum, index Aristotelicus.

Ad fragmenta Aristotelica undique conquirenda cum Academia annis MDCCCLVI et MDCCCLIX homines doctos praemio proposito invitasset, exstiterunt qui in colligendis interpretandis iudicandis reliquiis Aristotelis utilissimam operam ponerent. ex iis quem praemio dignum iudicavit Academia, VALENTINUM ROSE, ab eo impetravit ut ipsum fragmentorum textum cum brevi adnotatione critica ederet.

Scholiorum edendorum consilium defuncto viro eximio et de promovendis studiis Aristotelicis in primis merito, CHRISTIANO AUGUSTO BRANDIS, in artiores fines coercendum Academia putavit; quoniam enim neque integrorum commentariorum usum praebere possunt selecta ex iis prudentissime capita, neque minus post operam his scholiis navatam desiderantur ipsi veterum commentarii emendatius editi, Academia nunc quidem omissis quae suppetebant scholiis unum Syriani commentarium in aliquot Metaphysicorum libros integrum edendum curavit. descriptum eum a Brandisio e libro manuscripto adhibitis aliis subsidiis criticis recognovit et edidit HERMANNUS USENER.

Quinto hoc volumine continentur, quae ad absolvendum operum Aristotelicorum corpus editum iri Academia Regia Borussica promiserat, reliquiae librorum deperditorum Aristotelis, scholiorum Aristotelicorum supplementum, index Aristotelicus.

Ad fragmenta Aristotelica undique conquirenda cum Academia annis MDCCCLVI et MDCCCLIX homines doctos praemio proposito invitasset, exstiterunt qui in colligendis interpretandis iudicandis reliquiis Aristotelis utilissimam operam ponerent. ex iis quem praemio dignum iudicavit Academia, Valentinum Rose, ab eo impetravit ut ipsum fragmentorum textum cum brevi adnotatione critica ederet.

Scholiorum edendorum consilium defuncto viro eximio et de promovendis studiis Aristotelicis in primis merito, Christiano Augusto Brandis, in artiores fines coercendum Academia putavit; quoniam enim neque integrorum commentariorum usum praebere possunt selecta ex iis prudentissime capita, neque minus post operam his scholiis navatam desiderantur ipsi veterum commentarii emendatius editi, Academia nunc quidem omissis quae suppetebant scholiis unum Syriani commentarium in aliquot Metaphysicorum libros integrum edendum curavit. descriptum eum a Brandisio e libro manuscripto adhibitis aliis subsidiis criticis recognovit et edidit Hermannus Usener.

Fragmentorum et supplementi scholiorum paginae ita sunt signatae, ut illis textus Aristotelici, his scholiorum paginae continuentur.

Indicem Aristotelicum conficiendum Academiae rogatu HERMANNUS BONITZ ante hos fere viginti quinque annos in se recepit; sed cum eius opera et impediretur omnino munerum publicorum officiis et aliquoties eorum novitate interciperetur, nunc demum absolvi opus potuit. zoologicam indicis partem, quae requirit doctrinae naturalis scientiam, confecerunt JÜRGEN BONA MEYER et, isque inde a littera β indicis, BERNARDUS LANGKAVEL. de ratione indicis quae videbantur monenda esse Hermannus Bonitz praefatus est.

ARISTOTELIS

QUI FEREBANTUR LIBRORUM

FRAGMENTA

COLLEGIT

VALENTINUS ROSE.

EX ANDRONICI RHODII INDICE LIBRORUM ARISTOTELIS.

Plutarch. in Sulla 26: τὸν Ῥόδιον Ἀνδρόνικον . . . ἀναγράψαι τοὺς νῦν φερομένους πίνακας (τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων).

Vita Aristot. cod. Marc. 257 f. 277ᵃ sup. (cf. ed. Robbe p. 8 extr.): καὶ τελευτᾷ ἐκεῖσε διαθήκην ἔγγραφον καταλιπὼν ἣ φέρεται παρά τε ἀνδρονίκω καὶ πτολεμαίω, μετὰ τοῦ πίνακος τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων (sic).

Vers. lat. ant. (saec. XII/XIII): *et mortuus in Chalcide dimittens testamentum scriptum quod fertur ab Andronico et Ptolomeo cum voluminibus suorum tractatuum.*

David in Ar. cat. p. 22, 11 Br. τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων πολλῶν ὄντων, χιλίων τὸν ἀριθμόν, ὥς φησὶ Πτολεμαῖος ὁ φιλάδελφος (immo ὁ φιλόσοφος) ἀναγραφὴν αὐτῶν ποιησάμενος καὶ τὸν βίον αὐτοῦ καὶ τὴν διάθεσιν (διαθήκην?). — ib. p. 24, 19: τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων χιλίων ὄντων τὸν ἀριθμόν, ὡς Ἀνδρόνικος παραδίδωσιν.

Schol. subscr. Theophr. metaph. (p. 323 Br.): τοῦτο τὸ βιβλίον Ἀνδρόνικος μὲν καὶ Ἕρμιππος (hic sc. ab Andronico testis allatus) ἀγνοοῦσιν· οὐδὲ γὰρ μνείαν αὐτοῦ ὅλως πεποίηνται ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν Θεοφράστου βιβλίων (cf. schol. ad Theophr. phytic. VII fin.).

I. DIOGENES LAERTIUS

de vitis et sent. philosophorum V, 21: συνέγραψε δὲ πάμπλειστα βιβλία, ἅπερ ἀκόλουθον ἡγησάμην ὑπογράψαι διὰ τὴν περὶ πάντας λόγους τἀνδρὸς ἀρετήν·

Περὶ δικαιοσύνης α̅ β̅ γ̅ δ̅.
περὶ ποιητῶν α̅ β̅ γ̅.
περὶ φιλοσοφίας α̅ β̅ γ̅.
πολιτικοῦ α̅ β̅.
5 περὶ ῥητορικῆς ἢ Γρύλλος α̅.
Νήρινθος α̅.
σοφιστὴς α̅.
Μενέξενος α̅.
ἐρωτικὸς α̅.
10 συμπόσιον α̅.
περὶ πλούτου α̅.
προτρεπτικὸς α̅.
περὶ ψυχῆς α̅.
περὶ εὐχῆς α̅.
15 περὶ εὐγενείας α̅.
περὶ ἡδονῆς α̅.
Ἀλέξανδρος ἢ ὑπὲρ ἀποίκων α̅.
περὶ βασιλείας α̅.
περὶ παιδείας α̅.
20 περὶ τἀγαθοῦ α̅ β̅ γ̅.
τὰ ἐκ τῶν νόμων Πλάτωνος α̅ β̅ γ̅.
τὰ ἐκ τῆς πολιτείας α̅ β̅.
οἰκονομικὸς α̅.
περὶ φιλίας α̅.
25 περὶ τοῦ πάσχειν ἢ πεπονθέναι α̅.
περὶ ἐπιστημῶν α̅.
περὶ ἐριστικῶν α̅ β̅.
λύσεις ἐριστικαὶ δ̅.
διαιρέσεις σοφιστικαὶ δ̅.
30 περὶ ἐναντίων α̅.

Ex cod. Laur. 69, 13 (saec. XIII) = L, coll. codd. saec. XIV et XV: Laur. 69, 35 = 1, Laur. 69, 28 = 2, Marc. 394 (qui ex 1 descriptus est) = 3, Marc. 393 (qui plerumque convenit cum 2) = 4 (vid. Aristoteles pseudepigraphus p. 11).

πάμπλειστα βιβλία: βιβλία πολλὰ L. ‖ 3 περὶ φιλ° α̅ β̅ γ̅ L. ‖ 4 περὶ πολιτικοῦ α̅ β̅ L et 1. ‖ 5 περὶ ῥητορικῆς. ἢ γρῦλλος L: περὶ ῥητορικῆς γρύλλος α̅ 1. 2. 3. 4. ‖ 6 νήρινθος etiam Hesych. (Κορίνθιος Them.) fort. leg. Κόρινθος. ‖ 7 hic tit. inter lineas ad h. l. suppletur a vet. manu L, in quo post νήρινθος α̅ statim sequitur (sic) πλούτου α̅, licet hoc infra post (8—10) συμπόσιον α̅ suo loco repetatur περὶ πλούτου α̅. ‖ 8—10 om. 1, at man. sec. supplevit in margine. ‖ 9 bis ponitur in 4: ἐρωτικός α̅. ἐρωτικός α̅. ‖ 16 περὶ ἡδονῆς α̅|λέξανδρος. ἢ ὑπὲρ ἀποίκων α̅ L. ‖ 23 οἰκονομίας α̅ L, οἰκονομικῶς α̅ 1. 3. ‖ 24 περὶ φιλοσοφίας (ex compendio male lecto cf. ad 3 L), περὶ τοῦ π. 1 et 3. περὶ φιλίας.|περὶ τοῦ π. L, item 2. 4. ‖ 27 sic 1. 3. 4. περὶ ἐρωτικῶν L et 2, at corr. L in marg. γρ. ἐριστικῶν. ‖ 28 ἐραστικαὶ 2.

περὶ εἰδῶν καὶ γενῶν α.
περὶ ἰδίων α.
ὑπομνήματα ἐπιχειρηματικὰ γ.
προτάσεις περὶ ἀρετῆς α β.
35 ἐνστάσεις α.
περὶ τῶν ποσαχῶς λεγομένων ἢ κατὰ πρόσθεσιν α.
περὶ παθῶν ὀργῆς α.
ἠθικῶν α β γ δ ε.
περὶ στοιχείων α β γ.
40 περὶ ἐπιστήμης α.
περὶ ἀρχῆς α.
διαιρέσεις ιζ.
διαιρετικῶν (-κὸν) α.
⟨περὶ⟩ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως α β.
45 περὶ κινήσεως α.
προτάσεις α.
προτάσεις ἐριστικαὶ δ.
συλλογισμοὶ α.
προτέρων ἀναλυτικῶν α β γ δ ε ς ζ η θ.
50 ἀναλυτικῶν ὑστέρων μεγάλων α β.
περὶ προβλημάτων α.
μεθοδικὰ (-κῶν) α β γ δ ε ς ζ η.
περὶ τοῦ βελτίονος α.
περὶ τῆς ἰδέας α.
55 ὅροι πρὸ τῶν τοπικῶν α β γ δ ε ς ζ.
συλλογισμῶν α β.
συλλογιστικὸν καὶ ὅροι α.
περὶ τοῦ αἱρετοῦ καὶ τοῦ συμβεβηκότος α.
τὰ πρὸ τῶν τόπων α.
60 τοπικῶν πρὸς τοὺς ὅρους α β.
πάθη α.
διαιρετικὸν α.
μαθηματικὸν α.
ὁρισμοὶ ιγ.
65 ἐπιχειρημάτων α β.
περὶ ἡδονῆς α.
προτάσεις α.
περὶ ἑκουσίου α.
περὶ καλοῦ α.
70 θέσεις ἐπιχειρηματικαὶ κε.
θέσεις ἐρωτικαὶ δ.
θέσεις φιλικαὶ β.
θέσεις περὶ ψυχῆς α.
⟨θέσεις⟩ πολιτικὰ (-καὶ) β.
75 πολιτικῆς ἀκροάσεως ὡς ἡ Θεοφράστου α β γ δ ε ς ζ η.
περὶ δικαίων α β.
τεχνῶν συναγωγὴ (-γῆς) α β.
τέχνης ῥητορικῆς α β.
τέχνη α.
80 ἄλλη (-ς) τεχνῶν συναγωγὴ (-γῆς) α β.
μεθοδικὸν α.
τέχνης τῆς Θεοδέκτου συναγωγὴ α.
πραγματείας τέχνης ποιητικῆς α β.
ἐνθυμήματα ῥητορικὰ α.
85 περὶ μεγέθους α.
ἐνθυμημάτων διαιρέσεις α.

31 π. ε. κ. γενῶν |. περὶ ἰδίων α L, π ε. κ. γενῶν. περὶ ἰδίων α 2. 3. 4, π. ε. κ. γενῶν α 1 (et Ambr.), qui quod omissum fuerat περὶ ἰδίων α in marg. a man. sec. adiectum habet (cf. Hes.). Burl. *de genere et specie et proprio unum.* ‖ 33 ita L (et cod. Ambrosii), ἐπιχειρητικὰ 4 et Bessarionis m. in 3, ἐπιχειριτικὰ 2, ἐπιγυριτικὰ 1 et pr. m. 3. ‖ 34 ita mei omnes. ‖ 35 ita L (cf. Ambr.), ἔνστασις α 1. 2. 3. 4. Burl. *de instantiis unum.* ‖ 36 ἢ κατὰ πρόθεσιν α L (et Ambr. Hes.). πρόσθεσιν α 4, πρόσθεσιν περὶ π. ὀ. (sine num.) 2, πρόσθεσιν ε 1. 3 (*secundum propositum quinque* Ambros.). Burl. *de his que multipliciter dicuntur vel secundum additionem unum.* ‖ 38 ε quod addidit L postea erasum est. α β γ δ 1. 2. 3. 4 (*quattuor* Ambr.). Burl. *de moralibus quinque.* ‖ 40 ita L, ὑπὲρ ἐ. 1. 2. 3. 4. ‖ 42 δ. ἑπτακαίδεκα 1. 2. 3. 4. ‖ 43 ita omnes (etiam Hes), sed legendum est διαιρετικὸν α, sicut infra in altero eiusdem tituli libro. nam nominativo titulus ponitur ubi ἓν est βιβλίον, genitivo ubi enumerantur πρῶτον δεύτερον etc. ubi non libri singuli enumerantur, sed aut librorum aut capitulorum tantum unius eiusdemque libri summa traditur, numero item nominativus additur. ‖ 44 ita omnes. adde περὶ. ‖ 45 ita omnes (item Ambr.) ‖ 47 πρ. ἐξοριστικαὶ α L, at corr. in marg. γρ. ἐριστικαί. ἐριστικαὶ δ 2. 4 et Bess. in 3, ubi pr. m. correctura deleta est. αἱρετικαὶ δ pr. m. 1, quod corrigitur in αἱριστικαὶ a. m. sec. ‖ 49 ita omnes (*novem* etiam Ambr., item Hesychius). ‖ 52 ita omnes, sed corrigas μεθοδικῶν (Ambr. *de quaestionibus ad disciplinam pertinentibus octo.* cf. Hes.). ‖ 53, 54, 55 om. Laur. ‖ 55 ὅροι πρῶτον τ. 1, ubi ω suprapositum correctoris est. πρῶτον 4 (cf. Hes.), πρώτων 3, πρω των 2. Burl. *de diffinitionibus priorum topicorum* (*primo topicorum* cod. Berol.). ‖ 57 συλλογιστικῶν καὶ ὅροι α L et 1. 3 (item Ambr.). ‖ 58, 59 om. L, sed add. corr. in marg. ‖ 58 αἱρετικοῦ 2. ‖ 60 τοπικὸν 2. 4. ‖ 64 τρισκαίδεκα 1. 2. 3. 4. ‖ 66 περὶ ἡδονῶν α L. ‖ 70 ita L, θ. ἐπιχειρητικαὶ πέντε καὶ εἴκοσι 1. 2. 3. 4, nisi quod ἐπιχειριτικαὶ 2. ‖ 71 ita L, cf. Burl. *de positionibus amativis duos.* om. 1. 2. 3. 4 (item Ambr.). ‖ 72 δύο 1. 3. corr. πολιτικαὶ β i. e. θέσεις πολιτικαὶ β (ut apud Hesychium). ‖ 75 in Laur. post η additur θ puncto in mediam litteram posito postea deletum. ‖ 77 συναγωγὴ omnes (compendio scriptum in L συναγω^γ). corr. συναγωγῆς. ‖ 80 ita L, ἄλλη τέχνη 1. 2. 3. 4. Burl. *de arte alia* (*li. II* cod.). corr. ἄλλης τ. συναγωγῆς. ‖ 82 τέχνης τῶν θεοδέκτου συναγωγὴ L, τέχνης τῆς θ. συναγωγῆς 1. 2. 3. 4. item Ambr. Burl. *de arte introductoria ad divina.* hic igitur legit εἰσαγωγῆς cum ed. Frob. Steph. ‖ 83 πραγματεῖαι codd., -τείαι L. πραγματείας scripsi cum Stephano et cod. Raudn. qui et in hoc et in plurimis consentit cum ed. pr. Froben. Burl. *de negociacione artis practice* (corr. *poetice*). ‖ 84 ἐνθυμήματα ῥητορικὰ περὶ μεγέθους α 2. 3. 4 (Ambr.). ‖ 86 ita omnes (idem Ambr.). Burl. *de divisionibus conceptionum.*

περὶ λέξεως α β.
περὶ συμβουλίας α.
συναγωγῆς α β.
90 περὶ φύσεως α β γ.
φυσικὸν α.
περὶ τῆς Ἀρχυτείου φιλοσοφίας α β γ.
περὶ τῆς Σπευσίππου καὶ Ξενοκράτους α.
τὰ ἐκ τοῦ Τιμαίου καὶ τῶν Ἀρχυτείων.
95 πρὸς τὰ Μελίσσου α.
πρὸς τὰ Ἀλκμαίωνος α.
πρὸς τοὺς Πυθαγορείους α.
πρὸς τὰ Γοργίου α.
πρὸς τὰ Ξενοκράτους (-φάνους) α.
100 πρὸς τὰ Ζήνωνος α.
περὶ τῶν Πυθαγορείων α.
περὶ ζῴων α β γ δ ε ς ζ η θ.
ἀνατομῶν α β γ δ ε ς ζ.
ἐκλογὴ ἀνατομῶν α.
105 ὑπὲρ τῶν συνθέτων ζῴων α.
ὑπὲρ τῶν μυθολογουμένων ζῴων α.
ὑπὲρ τοῦ μὴ γεννᾶν α.
περὶ φυτῶν α β.
φυσιογνωμονικὸν α.
110 ἰατρικὰ β.
περὶ μονάδος α.
σημεῖα χειμώνων α.
ἀστρονομικὸν α.
ὀπτικὸν α.
115 περὶ κινήσεως α.
περὶ μουσικῆς α.
μνημονικὸν α.
ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν α β γ δ ε ς.
ποιητικὸν (-κῶν) α.
120 φυσικῶν κατὰ στοιχεῖον λη.
ἐπιτεθεαμένων προβλημάτων α β.
ἐγκυκλίων α β.
μηχανικὸν (-κῶν) α.
προβλήματα ἐκ τῶν Δημοκρίτου ζ.
125 περὶ τῆς λίθου α.
παραβολαὶ α.
ἄτακτα ιβ.
ἐξηγημένα κατὰ γένος ιδ.
δικαιώματα α.
130 Ὀλυμπιονῖκαι α.
Πυθιονῖκαι α.
⟨περὶ⟩ μουσικῆς α.
Πυθικὸς α.
Πυθιονικῶν ἔλεγχοι α.
135 νῖκαι Διονυσιακαὶ α.
περὶ τραγῳδιῶν α.
διδασκαλίαι α.
παροιμίαι α.
νόμος συστατικὸς (συσσιτικὸς) α.
140 νόμοι α β γ δ.
κατηγοριῶν (-ρίαι) α.
περὶ ἑρμηνείας α.
πολιτεῖαι πόλεων δυοῖν δεούσαιν ρξ, ⟨κοιναὶ⟩ καὶ ἴδιαι, δημοκρατικαί, ὀλιγαρχικαί, ἀριστοκρατικαί, τυραννικαί.
ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον. Σηλυβρίων ἐπιστολαί.

89 post 90 ponitur in L, ubi συναγωγὴ (comp. scr. ut 77 et 82). ‖ 92 ita omnes (-τίου 3). Burl. *de primitiva philosophia.* ‖ 94 ita 1. 2. 3. 4 (αρχυτίων 1. 3), τὰ ἐκ τιμαίου κ. τ. α. L. Burl. *contra timeum et quedam primitiva.* ‖ 96 τὰς L. ‖ 97, 98, 99, 100 om. L, sed corrector titulos 98—101 suppl. in marg. post περὶ τῶν πυθαγ., quod bis nunc legitur. ‖ 99 ita omnes, etiam Burl. Ξενοφάνους, quod tamen scribendum est, nusquam legitur. nam de Flor. qui omnino non habet hunc titulum praeterquam in margine, falso testatur Menag. obs. p. 195. ‖ 102 huius tituli numerum cum numero tit. 103 commutare videtur 2, qui illius α — ζ, huius α — θ enumerat. ‖ 103 α — ζ L et 4 (cf. 2 ad 102), η add. 1. 3 (et Ambr.). ‖ 105 om. L. ‖ 106 ita omnes. ‖ 107 ita omnes. ‖ 110 δύο 1. 3 (τακτικὰ β cod. Raudn. cum ed. Frob.). ‖ 114 om. L, sed a corr. apponitur in margine. ‖ 118 ἀπὸρημάτων L. ‖ 119 correxi ποιητικῶν (i. e. ἀπορημάτων ποιητικῶν): ποιητικὸν (i. e. -κῶν) α L (Hes.), ποιητικὰ α 1. 2. 3. 4. ‖ 120 i. e. ἀπορημάτων vel προβλημάτων φυσικῶν: φυσικὰ καταστοιχείων λη L, φυσικῶν (φυσικὰ 2. 4) κατὰ στοιχεῖον ὀκτὼ πρὸς τοῖς τριάκοντα 1. 2. 3. 4. ‖ 121 *inspectorum problematum duos* Ambr. ‖ 122 i. e. ἐγκ. προβλημάτων. hunc tit. om. 2. ‖ 123 lege μηχανικῶν (προβλημάτων). problemata enim indicant tituli omnes a 118—125. codd. omnes (etiam Hes.) μηχανικὸν α. ‖ 124 i. e. problemata septem: π. ἐκ τῶν δ. β (non α β) L et 2. 4 et pr. m. 1, sed 3 et corrector in 1 habent ζ (*sex* Ambr.). ‖ 127 δεκαδύο 1. 2. 3. 4 (πρὸτακτὰ cod. Raudn. cum ed. Frob.) ‖ 128 ita 2 (cf. Hes.). ἐξηγμένα L et 3. 4, item 1 (nisi quod corrupte hic habet ἐξηυμένα). τέτταρα καὶ δέκα 3. 4. ‖ 130 νίκαι L et 1. 3. ‖ 131 πυθιονῖκαι α. μουσικῆς α 2, πυθιονῖκαι (-νίκαι 1. 3) μουσικῆς α L et 1. 3. 4 (Ambr.). ‖ 134 ita omnes (-κὼν 2, -κων sine acc. L.). ‖ 135 νίκαι L. ‖ 137 διδασκαλιῶν α L. ‖ 139 νόμος συστατικὸς α 1. 2. 3. 4 (Ambr.), etiam Burl. *de lege constitutiva I.* νόμος vel νόμοι συστατικοί compendiis scr. L sic: νόμ συστὰξ (cf. Hesych.). corrigendum est συσσιτικός. ‖ 141 lege κατηγορίαι. codd. omnes κατηγορειῶν α. ‖ 143 πολιτεῖαι πόλεων δυοῖν δέουσαι (sic) ρξ. καὶ ἰδία δημοκρατικαὶ. ὀλιγαρχικαὶ. τυραννικαὶ. ἀριστοκρατικαὶ. L, δυοῖν (δυεῖν 1. 3) δεούσαιν ἑξήκοντα καὶ ἑκατὸν καὶ ἰδία (ἰδίαι Frob. Steph. item cod. Raudn. *seorsumque ad Philippum* Ambr.) δ. ὀλ. καὶ ἀριστοκρατικαὶ καὶ τυραννικαί 1. 2. 3. 4. corr. Bernays. ‖ 144 post Φίλιππον in codd. omnibus deest numerus. σηλυβρίων L, σηλυμβρίων 1. 2. 3. 4, περὶ Σηλυβριανῶν Heitz. φίλιπον σηλυμβρίων (φίλιππον. σηλυμβρίων 3. 4) ἐπιστολαὶ πρὸς ἀλέξανδρον τέτταρες. ἐπιστολαὶ πρὸς ἀντίπατρον ἐννέα. 1. 3. 4. σηλυμβρίων επιστολαὶ. πρὸς ἀλέξανδρον τέτταρες ἐπιστολαὶ. πρὸς ἀντίπατρον ἐννέα. 2 (L habet sicut dedi in textu). πρὸς μέντορα θ L. πρὸς ἀρίστωνα in 2 ponitur ante πρὸς μέντορα α. ad finem πρὸς δημόκριτον α. ἔπη. ὧν L, π. δημόκριτον, ἔπη. ὧν 2. 3, π. δημόκριτον. ἔπη ὧν 4, π. δη-

πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολαὶ δ̅. πρὸς Ἀντίπατρον θ̅.
πρὸς Μέντορα α̅. πρὸς Ἀρίστωνα α̅. πρὸς Ὀλυμ-
πιάδα α̅. πρὸς Ἡφαιστίωνα α̅. πρὸς Θεμιστα-
γόραν α̅. πρὸς Φιλόξενον α̅. πρὸς Δημόκριτον α̅.
145 ἔπη, ὧν ἀρχή, ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκαταβόλε.

ἐλεγεῖα, ὧν ἀρχή, καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ.

γίνονται αἱ πᾶσαι μυριάδες στίχων τέσσαρες καὶ
τεσσαράκοντα πρὸς τοῖς πεντακισχιλίοις καὶ δια-
κοσίοις ἑβδομήκοντα.

II. HESYCHIUS

in onomatologo (cf. de Ar. libris p. 49) s. Ἀριστοτέλης: συνέγραψεν βιβλία ἐγγὺς υ̅ ... τὰ δὲ συγγράμματα αὐτοῦ ταῦτα·

Περὶ δικαιοσύνης δ̅. 1
περὶ ποιητῶν γ̅. 2
περὶ φιλοσοφίας δ̅. 3
πολιτικὸν α̅. 4
5 περὶ πολιτικῆς ἢ Γρύλλος γ̅. 5
Νήρινθος α̅. 6
περὶ πλούτου α̅. 11 (7)
σοφιστὴς α̅. 7
περὶ εὐχῆς ⟨α̅⟩. 14
10 Μενέξενος α̅. 8
περὶ εὐγενείας α̅. 15
ἐρωτικὸς α̅. 9
περὶ ψυχῆς α̅. 13
προτρεπτικὸν α̅. 12
15 περὶ ἡδονῆς α̅. 16 (66)
περὶ βασιλείας α̅. 18
οἰκονομικὸν α̅. 23
περὶ παιδείας ἢ παιδευτικὸν α̅. 19
(συμπόσιον α̅). 10 (48)
20 περὶ τοῦ ἀγαθοῦ α̅. 20
περὶ ἀρχῶν ἢ φύσεως α̅. 41
Ἀλέξανδρος ἢ ὑπὲρ ἀποικιῶν α̅. 17
τὰ ἐκ τῶν νόμων Πλάτωνος β̅. 21
περὶ φιλίας γ̅. 24
25 περὶ ἐπιστημῶν α̅. 26 (40)
περὶ τοῦ πάσχειν ἢ πεπονθέναι ⟨α̅⟩. 25
περὶ ἐριστικῶν λόγων β̅. 27
περὶ εἰδῶν α̅. 31 (32)
λύσεις ἐριστικαὶ δ̅. 28
30 περὶ πάθους ὀργῆς α̅. 37
διαιρέσεις σοφιστικαὶ α̅. 29
περὶ ἐναντίων α̅. 30
ὑπομνημάτων ἐπιχειρη⟨μα⟩τικῶν γ̅. 33
προτάσεις περὶ ἀρετῆς β̅. 34
35 περὶ στοιχείων γ̅. 39
ἐνστάσεις ⟨α̅⟩. 35
περὶ τῶν ποσαχῶς λεγομένων ἢ τῶν κατὰ πρό⟨σ⟩-
θεσιν α̅. 36

μόκριτον ἔπη ὧν 1. ἀρχαὶ L, ἀρχὴ 1. 3. 4, ἡ ἀρχὴ 2. ἁγνε sine acc. L. πρέσβις θ' ἑκατιβόλε L, πρέσβις δ' ἑκατάβολε 1. 3 (sed pr. m. 1 πρέσβυς, ut in 4), θ' ἑκαταβόλε 2. 4 (πρέσβευθ' cod. Raudn. cum ed. Frob. et Steph.). ἐλεγείων (ὧν add. corr.) ἀρχὴ L, ἐλεγεῖαι ὧν ἀρχὴ 1 3. 4, ἐλεγεῖα ὧν ἡ ἀρχὴ 2.

Hesychius exscripsit indicem Laertii, eo fere textu usus quem nunc tenemus (cf. νήρινθος, νόμος συστατικός et similia). exhibuit titulos Laertianos omnes praeter eos qui ad unum eundemque redire viderentur, addidit autem ad finem aliunde congestos quos desideravit. numeros Laertianorum apposui Hesychianis, complures titulos a Menagio omissos supplevi ex codice quem olim ipse repperi (vid. Aristoteles pseudepigraphus p. 709) Ambrosiano R 117 sup. (ch. saec. XV) variis manibus scripto, in quo vita illa Aristotelis bis legitur (= 1. 2). apographum accuratissimum ex bibliotheca Ambrosiana rogatus misit Antonius Ceriani, ex cuius epistola ad me data d. 19 Julii 1865 haec sunt verba: Troverà acclusa ... la copia del primo esemplare della *Vita e scritti di Aristotile* del codice Ambrosiano R. 117 Superior. L'ho copiato ... e la copia fu poi riveduta intieramente col manoscritto... La copia l'ho poi collazionata due volte col secondo esemplare, che segue nello stesso manoscritto. De codice Patmio praeter Tischendorfium (A. P. p. 10) vid. V. Guérin, Description de l'île de Patmos et de l'île de Samos (Par. 1856) p. 105.

5 ante ἢ comma ponunt 1. 2. Men. ‖ 6 leg. Κόρινθος. cf. ad DL. 6. ‖ 7 cf. DL. cod. Laur. νήρινθος α̅. πλούτου α̅, ubi bis ponitur titulus π. πλούτου. idem factum erat in eo codice e quo ductus est cod. 1: in hoc enim tituli intermedii tres (8—10 DL.) propter homoioteleuton omissi sunt. ‖ 8 σοφιστικῆς α̅ Men. ‖ 9 addidi α̅. περὶ εὐχῆς μενέξενος α̅ 1. 2. περὶ εὐχῆς. Μενέξενος α̅ Men. ‖ 12 ἐρώτικος α̅ 1. 2. 13 περὶ ψυχῆς. α̅.(sic) 1. ‖ 14 nunc accusativo posuit librarius quae „scripsit Aristoteles", modo quae „sunt eius" nominativo, per totum hunc indicem incertus. ‖ 15 abest titulus idem alter DL. 66. ‖ 18 comma ante ἢ add. 1. 2. Men. ‖ 19 συμπόσιον α̅ scripsi ex DL. (cf. infra 161): συλλογισμῶν α̅ codd. (1. 2. Men.), qui idem titulus infra suo loco extat 54. Hesychius autem ex DL. titulos qui repeti iidem viderentur semel tantum apposuit. ‖ 22 ἀποίκων DL. ‖ post 23 propter homoioteleuton omissum videtur τὰ ἐκ τῆς πολιτείας Πλάτωνος β̅. sic enim fuerit τὰ ἐκ τῶν νόμων ⟨Πλάτωνος γ̅. τὰ ἐκ τῆς πολιτείας⟩ Πλάτωνος β̅. ‖ 25 abest tit. alter DL. 40 περὶ ἐπιστήμης α̅. ‖ 26 tit. om. Men. (addidi α̅). ‖ 27 tit. om. Men. ‖ post 28 om. περὶ ἰδίων. ‖ 30 παθοῦς 1. 2 (παθῶν DL.). ‖ 33 ὑπομνημάτων γ̅ (sic om. ἐπ.) 1. ὑπομνημάτων ἐπιχειρητικῶν γ̅. 2. ‖ 36 α̅ addidit Men. ἐνστάσεις περὶ τῶν ποσαχῶς λεγομένων η̅. τῶν κατὰ πρόθεσιν α̅. 1. 2 (item Men., nisi quod ἢ).

προτάσεων α. 46 (67)
ἠθικῶν κ. 38
40 περὶ κινήσεως α. 45
περὶ διαιρέσεων ιζ. 42
διαιρετικῶν α. 43 (62)
περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως α. 44
προτάσεων ἐριστικῶν α. 47
45 περὶ ἰδέας α. 54
ἀναλυτικῶν προτέρων θ. 49
ἀναλυτικῶν ὑστέρων β. 50
⟨περὶ⟩ προβλημάτων ⟨α⟩. 51
μεθοδικὰ ⟨η⟩. 52 (81)
50 περὶ τοῦ βελτίονος α. 53
ὅρων βιβλίον α. 55
τοπικῶν ζ. (55)
μαθηματικῶν α. 63
συλλογισμῶν β. 56 (48)
55 συλλογιστικῶν ὅρων α. 57
περὶ αἱρετοῦ καὶ συμβαίνοντος α. 58
τὰ πρὸ τῶν τόπων α. 59
περὶ ἑκουσίων α. 68
τοπικῶν πρὸς τοὺς ὅρους ⟨β⟩. 60
60 πάθη α. 61
ὁρισμῶν βιβλία ιγ. 64
ἐπιχειρημάτων β. 65
περὶ κάλλους α. 69
περὶ δικαίων β. 76
65 θέσεις ἐπιχειρητικαὶ ἐν βιβλίοις κε. 70
θέσεις ἐρωτικαὶ ἐν βιβλίοις δ. 71
θέσεις φιλικαὶ ἐν βιβλίοις β. 72
θέσεις περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίῳ α. 73
θέσεις πολιτικαὶ β. 74
70 πολιτικῆς ἀκροάσεως η. 75
τεχνῶν συναγωγὴ α. 77 (80, 89)
τέχνης ῥητορικῆς γ. 78
τέχνης α. 79
τέχνης τῆς Θεοδέκτου συναγωγὴ ἐν γ. 82
75 τέχνης ποιητικῆς β. 83
ἐνθυμημάτων ῥητορικῶν α. 84
περὶ μεγέθους ⟨α⟩. 85
ἐνθυμημάτων διαιρέσεις ⟨α⟩. 86
περὶ λέξεως καθαρᾶς α. 87
80 περὶ συμβουλῆς α. 88
περὶ φύσεως α. 90
περὶ φυσικῶν α. 91
περὶ τῆς Ἀρχύτου φιλοσοφίας γ. 92
περὶ τῆς Σπευσίππου καὶ Ξενοκράτους α. 93 (99, 100)
85 ἐκ τῶν Τιμαίου καὶ Ἀρχύτου α. 94
πρὸς τὰ Μελίσσου α. 95
πρὸς τὰ Ἀλκμαίωνος α. 96
περὶ τῶν Πυθαγορείων α. 97 (101)
πρὸς τὰ Γοργίου ⟨α⟩. 98
90 περὶ τοῦ μὴ γεννᾶν α. 107
περὶ ζῴων θ. 102
περὶ τῶν συνθέτων ζῴων α. 105
περὶ ἀνατομῶν ζ. 103
ἐκλογὴ τούτων α. 104
95 περὶ τῶν μυθολογουμένων ζῴων α. 106
περὶ φυτῶν β. 108
φυσιογνωμονικὰ β. 109
περὶ ἰατρικῆς β. 110
σημασίας χειμώνων α. 112
100 περὶ μονάδος α. 111
ἀστρονομικὸν α. 113
περὶ κινήσεως α. 115
ὀπτικὸν α. 114
περὶ μουσικῆς α. 116
105 πέπλον ⟨α⟩.
ἀπορημάτων Ὁμηρικῶν ζ. 118
ἀπορημάτων θείων α.
ποιητικὸν α. 119
μνημονικὸν α. 117
110 φυσικῶν λη κατὰ στοιχεῖον. 120
μεταφυσικὰ κ.
προβλημάτων ἐπιτεθεαμένων ⟨β⟩. 121
ἐγκυκλίων β. 122

38 abest tit. alter DL. 67 προτάσεις α. ‖ 42 abest tit. alter DL. 62 διαιρετικὸν α. ‖ 48. 49 προβλημάτων μεθοδικά. sic sine num. 1. 2. Men. ‖ 49 abest tit. alter DL. 81 μεθοδικὸν α. ‖ 51. 52 om. Men. duo facti sunt tituli ex uno Laertii ὅροι πρὸ τῶν (πρῶτον al. l.) τοπικῶν ζ. ‖ 53 om. Men. ‖ 54 tit. alter DL. 48 συλλογισμοὶ α omissus est (cf. supra ad 19). ‖ 55 συλλογισμῶν ὅρων α. sic 1. ‖ 59. 60 τοπικῶν πρὸς τοὺς ὅρους καὶ πάθη α. codd. ‖ 70 η. (sic) 1. 2, κ Men. ‖ 71 abest tit. alt. DL. 80 ἄλλη τεχνῶν συναγωγὴ α β. item tertius DL. 89 συναγωγῆς α β. ‖ 76 ῥητωρικῶν 2. ‖ 77. 78 περὶ μεγέθους ἐνθυμημάτων, καὶ αἱρέσεων. codd. ‖ 80 περὶ συμβουλῆς, περὶ λέξεως καθαρᾶς. περὶ συμβουλῆς α. sic bis rep. 1 (non 2). ‖ 84 abest tit. alt. DL. 99 πρὸς τὰ Ξενοκράτους α (sic igitur legit etiam Hesychius pro Ξενοφάνους). item sequens 100 πρὸς τὰ Ζήνωνος α. ‖ 87 ἀλκμαίωνος 1, ἀλκμέωνος 2. ‖ 88 coniuncti sunt tituli DL. 97 et 101. ‖ 89 α om. codd. ‖ 90 α om. Men. (non 1. 2) ‖ 93 ζ 1. 2 (= DL.): ς Men. ‖ 99 σημασίας corr. Menagius: συμμαχίας codd. (1. 2. Men.). ‖ 105 (add. Hes.) ex pleniore Laertio? πέπλον. sic codd., addidi α. ‖ 107 (add. Hes.) ex integriore Laertio? θείων codd., fort. Ἡσιοδείων. cf. 143, ubi idem redire titulus videtur. ‖ 108 i. e. ποιητικῶν (ἀπορημάτων) DL. ‖ 110 λη. (cum puncto) 1. 2. Men. ‖ 111 (add. Hes.) ‖ 112 β om. codd. ‖ 113 ἐγκύκλιον β. codd.

μηχανικὸν α̅. 123
115 κύκλον περὶ ποιητῶν γ̅.
προβλημάτων Δημοκριτείων β̅. 124
περὶ τῆς λίθου α̅. 125
παραβολῶν α̅. 126
⟨ἀ⟩διατάκτων ιβ̅. 127
120 δικαιωμάτων πόλεων α̅. 129
ἐξητασμένων κατὰ γένος ιδ̅. 128
Ὀλυμπιονίκας βιβλίον α̅. 130
Πυθιονίκας βιβλίον α̅, ἐν ᾧ Μέναιχμον ἐνίκησεν. 131 (134, 133)
περὶ μουσικῆς α̅. 132
125 ἐλέγχων σοφιστικῶν ἢ περὶ ἐριστικῶν ⟨α̅⟩. (134)
νικῶν Διονυσιακῶν ἀστικῶν καὶ ληναίων ⟨α̅⟩. 135
προοιμίων α̅. 138
περὶ τραγῳδιῶν α̅. 136
περὶ διδασκαλιῶν α̅. 137
130 νόμων συστατικῶν α̅. 139
νομίμων δ̅. 140
κατηγοριῶν α̅. 141
περὶ ἑρμηνείας α̅. 142
προτέρων ἀναλυτικῶν β̅.
135 πολιτείας πόλεων ἰδιωτικῶν καὶ δημοκρατικῶν καὶ ὀλιγαρχικῶν ⟨καὶ⟩ ἀριστοκρατικῶν καὶ τυραννικῶν ρνη. 143
συσσιτικῶν προβλημάτων γ̅. (139)
ἐπιστολὰς κ̅. 144
ἔπη ὧν ἀρχή, ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε. 145
ἐλεγεῖα ὧν ἀρχή, καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ. 146

(appendix Hesychiana: cf. supra tit. 105. 107. 111. 115. 134.)

140 περὶ τῶν Σόλωνος ἀξόνων ε̅.
περὶ μακαριότητος.
τί δήποτε Ὅμηρος ἐποίησεν τὰς Ἡλίου βοῦς.
ἀπορήματα Ἡσιόδου ἐν α̅.
ἀπορήματα Ἀρχιλόχου Εὐριπίδου Χοιρίλου ἐν βιβλίοις γ̅.
145 ἀπορημάτων ποιητικῶν α̅.
αἰτίας ποιητικάς.
προβλημάτων Ὁμηρικῶν ι̅.
φυσικῆς ἀκροάσεως ιη.
περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς β̅.
150 περὶ μετεώρων δ̅, ἢ μετεωροσκοπικά.
περὶ πλούτου α̅.
περὶ τύχης γ̅.
περὶ ῥητορικῆς.
τῆς μετὰ ⟨τὰ⟩ φυσικὰ ι̅.
155 περὶ ζώων ἱστορίας ι̅.
περὶ ζώων κινήσεως γ̅.
περὶ ζώων μορίων γ̅.
περὶ ζώων γενέσεως γ̅.
περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως.
160 περὶ τῆς ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐσίας.
περὶ συσσιτίων ἢ συμποσίων.
περὶ δόξης.
περὶ ἀρετῆς.
περὶ φωνῆς.
165 περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός.
νόμους ἀνδρὸς καὶ γαμετῆς.
περὶ ἰατρικῆς ζ̅.
συμμίκτων ζητημάτων οβ̅, ὥς φησιν Εὔκαιρος ὁ ἀκουστὴς αὐτοῦ.
πέπλον· περιέχει δὲ ἱστορίαν σύμμικτον.
170 περὶ χρόνου.
περὶ βασιλείας.
περὶ παιδείας.
περὶ ὄψεως β̅.
περὶ ἠθικῶν Νικομαχείων.
175 ὑποθήκας.
περὶ Ἀλεξάνδρου η̅.
περὶ ῥήτορος ἢ πολιτικοῦ.

114 sic codd. male (pro -κῶν) ut apud DL. ‖ 115 sic Men. (κύκλον. περὶ 1, κύκλων περὶ 2). κύκλον ἢ π. π. corr. Menagius. (add. Hesych., cf. infra 144). ‖ 116 δημοκριτιῶν 1. 2. ‖ 117 λιθοῦ 1. 2. ‖ 119 ἀδιατάκτων ego: διατάκτων codd. ‖ 120 δικαιομάτων 2. ‖ 122 βίβλους codd., corr. Men. ‖ 125 verba haec πυθιονίκας βιβλίον (βίβλους codd.) α̅ om. Men. ceterum in unum collati sunt tituli DL. 131 et 134, item 133. ‖ 124 ἐνίκησεν περὶ μ. sine puncto 1 (cum p. 2). ‖ 125 tit. Hesychii errore intrusus pro Πυθιονικῶν ἔλεγχοι. codd. sic: σοφ. ἐλέγχων, ἢ περὶ ἐριστικῶν νικῶν. διονυσιακῶν etc. addidi α̅. ‖ 126 addidi α̅. ‖ 127 cf. DL. 138 παροιμίαι α̅. ‖ 130 νόμοιν 1. corr. συσσιτικῶν (DL. 139) cf. infra 136. ‖ 133 ἑρμηνίας 1. 2. ‖ 134 interpol. Hesychius. ‖ 135 punctum ante ἰδ. et ante ἀριστ. add. 1. 2, et ante καὶ τυρ. 1. ἀριστοκρατικῶν καὶ τυραννικῶν add. 1. 2 (om. Men.). addidi καὶ (ἀρ.). ‖ 136 συσσητικῶν 1. est idem liber cuius supra titulum (iam Hesychii aetate corruptum) posuerat 130. ‖ 137 ἐπίστολας sic 1. 2. ‖ 138 ἅγνε et πρεσβίς τε κατηβόλε 1. 2. πρέσβυσθ' ἐκ. Men. ‖ 139 καλλιτέχνου Men. θυγάτερ 1. 2. ‖ 141 μαχαριώ(ό 2)τητος τί δήποτε (sine interpunct.) 1. 2. μακροβιότητος. εἰ δὲ ποτε Men. ‖ 143 = 107? ‖ 144 = 115? punctum post ἀπορήματα add. 1 (non 2). ‖ 145 = 119. ‖ 146 = 145. ‖ 147 = 106. ‖ 153. 154 π. ῥητορικῆς τῆς .. sine inter punct. Men. ‖ 154 = 111. μεταφυσικὰ codd. ‖ 157 περὶ 1. Men.: πρὸς 2. ‖ 161 = 136 (130) sed = 19. ‖ 163 περὶ ἀρετῆς, περὶ φ. (sic cum virgula, non puncto) 1. 2. περὶ ἀρετῆς, ἢ περὶ φ. Men. ‖ 167 = 98. ‖ 168 ὧς φησὶν 2. ἀκούστης 1. 2. fort. ἢ (sc. γέγραφε), ὥς φασιν, Εὔκαιρος (πρὸς Εὔκαιρον David) ‖ 169 = 105. πέπλον περιέχει δὲ .. sine interp. 1. 2. ‖ 171 = 16. ‖ 172 = 18. ‖ 173 = 103. ‖ 174 περὶ ἤθων (sic 1. 2, ἠθῶν M.) νικομαχείων ὑποθήκας. sic 1 (Men.) et puncto post ἤθων addito 2. ‖ 177 = 5. πολιτικοῦ τέχνην .. sine interp. Patm.

τέχνην ἐγκωμιαστικήν.
⟨συναγωγὴν⟩ θαυμασίων ἀκουσμάτων.
180 ἐγκώμια ἢ ὕμνους· διάφορα.
ἐρωτικῶν ς̄.
περὶ ευγενείας ᾱ.
περὶ ἀνθρώπου φύσεως.
περὶ κόσμου γενέσεως.
185 νόμιμα Ῥωμαίων.
νομίμων βαρβαρικῶν συναγωγήν.

ψευδεπίγραφα δὲ·
ἀνατομὴ ἀνθρώπου.
ἀπολογία ἀσεβείας πρὸς Εὐρυμέδοντα.
γεωργικά.
190 ἐγκώμιον λόγου.
μαγικόν.
περὶ σωφροσύνης.
Ἀλεξάνδρου ἐγκλησία.
ἐγκώμιον πλούτου.
195 πρὸς Ἀλέξανδρον.
περὶ μεθόδου.

III.
PTOLEMAEI PHILOSOPHI
index librorum Aristotelis ex arabico translatus
a Mauricio Steinschneider.

In libro de vita et scriptis Aristotelis indicem librorum Aristotelis una cum eius testamento dedisse Ptolemaeum quendam philosophum, hoc et Graeco Davidis et Arabico constat testimonio. is Andronico recentior fuit, ex cuius libro de Aristotelis vita et philosophia quinto (qui continebat indicem) librorum titulos excerpsit, quorum in uno (86) memoriam servavit bibliothecae Apelliconteae Atticae ab Andronico cum aliis usurpatae (cf. A. P. p. 8). hunc indicem nunc deperditum Arabes tradiderunt coaevi duo saec. XIII, qui cum Ibn Nedimi opere celeberrimo quod Fihrist inscribitur (editum a. 987) pariter in aliis usi sint quam plurimis, hoc tamen argumentum quod ignorasse Nedimum quaerenti mihi rescripsit G. Flügel, ex alio quodam fonte vel potius ex ipso Ptolemaei scripto suis inseruisse reperiuntur. scilicet ex Ibn el-Kifti († 1248) „historia eruditorum“ ad litterarum ordinem disposita indicem eum et arabice et latine olim edidit Casiri, eo codice usus qui auctoris nomine careret, ex Casirio (nonnullis quidem titulis errore omissis) collato codice Vindobonensi repetiit iterumque vertit Wenrich. atque eundem in vitis illustrium medicorum extare apud Ibn Abi Oseibiam († 1269) nuper advertit Steinschneider. utriusque autem scriptoris cum scriptum exemplar in bibliotheca regia Berolinensi apud nos asservetur, precibus meis obtemperans Mauricius Steinschneider textum Casirianum cum codicibus contulit non his solum nostris sed duobus etiam Monacensibus ad eum liberaliter transmissis Berolinum. idem eiusdem Ptolemaei titulos (ex Oseibia) per Hag'i Khalfae opus bibliographicum dispersos et ipse iterum meum in usum comparavit. — Ibn el-Kifti cod. Berol. (in fol. 493 f. 20b) = Kb, eiusdem cod. Monac. (440 f. 17b) = Km. Ibn Abi Oseibia cod. Berol. (Wetzst. II. 323 f. 65) = Ob, eiusdem cod. Monac. (800 f. 86) = Om. uncis ⟨ ⟩ inclusimus quae non habet Oseibia, uncis [ ], quae non habet Kifti. in vocabulis titulorum Graecorum Arabicis, ubi vel desiderantur vocales vel incertae sunt, consonantes tantum litterae notantur.

Ibn el-Kifti (Kb f. 17 = Km f. 15b): *meminit Mu'hammed ben Is'hak en-Nedim in libro suo Aristotelis dixitque sensus nominis eius (est) amans scientiam. dicitur quoque excellens perfectus atque dicitur integer excellens. isque est Aristoteles filius Nicomachi filius Mâkhâzn* (Km *Mâkhrn*) *e progenie Asclebiadis, qui protulit medicinam Graecis. sic meminit* Batalmius (*Batalimus* Kb) *el-garib* (*peregrinus* seu *ignotus*). *erat mater* (*nomen matris*) *eius Acastia* (l. *Afastia*), etc. (sequitur vita brevis et testamentum Aristotelis).

Ibn el-Kifti (Kb f. 42 = Km f. 37. cf. Wenrich de auct. Graec. vers. p. 237) s. v. Ptolemaeus peregrinus: *iste vir sapiens aetate sua philosophus in provincia Rum tempore suo, non est ille auctor (libri) almeg'isti. ille foedus iniit cum Aristotele amavitque eum et defendit eum ab inimicis eius et scientias donavit ei qui eas quaesivit ab eo, et fuit ei memoria tempore suo et testimonium advocavit (testis fuit?) in ea re* (seu *in eo negotio*). *Ptolemaei sunt regum et doctorum plures, quorum unumquemque distinguebant cognomine addito ad nomen ut eo discernatur. propter magnam vero curam huius sapientis de Aristotele composuit librum (inscriptum) „historiae Aristotelis et mortis eius et scriptorum eius ordo.“*

Ibn Abi Oseibia (Ob f. 53b = Om f. 70b): *dixitque Ptolemaeus in libro suo ad Galas de vita Aristotelis et eximia pietate testamenti eius et indice scriptorum eius notorum, originem Aristotelis fuisse e provincia nominata Stagira* etc. (sequitur vita fusior quam apud K.).

179 συναγωγὴν addidi. ‖ 180 ὕμνους· διάφορα Men.: ὕμνους διαφορά (sic) sine interp. codd. 1. 2. Patm. ‖ 181 = 12. ‖ 182 = 11. ‖ 185 = 140. ‖ 186 = 140. συναγωγὴν cod. Patmius, -γή 1. 2. Men. ‖ 187 ψευδεπίγραφα Patm. et Men., ψευδίγραφα 1. 2. ‖ 188 ἀσεβείας 1. 2. Patm., εὐσεβείας Men. ‖ 193 ἐγκλησία Men., ἐκκλησία 1. 2 et Patm. ‖ 194 ἐγκώμιον. πλούτου πρὸς . . 1 (non 2). ‖ 195. 196. ἀλέξανδρον περὶ sine interp. 1. 2 Patm. (non Men.).

⟨Constitutio (vel *dispositio) scriptorum Aristotelis secundum id quod memoravit vir nominatus Ptolemaeus in libro suo ad Aꞌalas* (*Aꞌtlas* K^m).⟩

[*Aristotelis sunt scripta nota* (vel *famosa*) *quae memoravit Ptolemaeus* O.]

1 *liber in quo exhortatus est ad philosophiam, tractatus III ⟨et nominatur graece wtulkis fslitukis (wtwikis flmofis* K^b)⟩.

2 *l.* ⟨*vocatus*⟩ *sufsts, tr.* ⟨*I.*⟩

2b [*l. de arte rituri tr. III.*]

3 *l. de iustitia* ⟨*graece nominatus fari dikausnis (-sris)*⟩ *tr. IV.*

4 *l. de institutione et morum elegantia, quae corrigunt conditiones hominis in anima sua (*vel *in se ipso)* ⟨*graece nominatus fari fades*⟩ *tr. IV (tres* verbo expr. K^m*)*.

5 *l. de nobilitate generis* ⟨*graece nominatus fari uganis*⟩ *tr. V.*

6 *l. de poetis tr. III.*

7 *l. de regno* ⟨*nominatus fari kasis*⟩ *tr. VI.*

8 *l. de bono* ⟨*nominatus fari agatu (aabu* K^b, *amamu* K^m*)*⟩ *tr. V.*

9 *l.* ⟨*cognominatus*⟩ *Archutas, tr. III.*

10 ⟨*l. in quo loquitur de lineis quae non sunt secabilia nominatus fari ton atus (?) arus (*vel *grus) tr. III.*⟩

[*liber linearum num sint secabilia an non sint, tr. III.*]

11 ⟨*l. de eo ad quem pertinet qualitas iustitiae, et nominatur fari dikon (*K^b, *dikán* K^m *et W), tr. IV.*⟩

[*liber de qualitate iustitiae, tr. IV.*]

12 *l. de contrarietate (*s. *separatione) et diversitate et nominatur fari baforas (*al. *maforas, jaforas)*⟩ *tr. IV.*

13 ⟨*l. de re amatoria, et nominatur rutikon (rutaikon* sic cum vocalibus K^m*), tr. III.*⟩

[*liber de amore, tr. III.*]

14 *l. de imaginibus (*s. *ideis) utrum existant an non* ⟨*et nominatur fari aiduls (aiduln* K^m*)*⟩ *tr. III.*

15 ⟨*l. in quo abbreviavit sermonem Platonis de regimine civitatum, et nominatur latus fulits, tr. II.*⟩

[*l. de abbreviatione sermonis* (*de sermone* O^m) *Platonis, tr. II.*

l. de abbreviatione sermonum Platonis de regimine civitatum, tr. V.]

16 ⟨*l. de voluptate, et nominatur fari ai(*s. *ab)dualsmata (tr. X).*⟩

[*l. de compendio sermonis Platonis de voluptate in libro suo de gubernatione, tr. II.*]

16b [*l. de voluptate, tr. II.* O^m.]

17 *l. de motibus* ⟨*et nominatur fari kninasaun (*s. *fiꞌisaun)*⟩ *tr. VIII.*

18 *l. inscriptus quaestiones ad artem spectantes* (i. e. *mechanicae)* ⟨*et nominatur micha brblimatam (*sic K^m, *mtaꞌhakrtlimata* K^b*)*⟩.

19 *l. de arte poetica secundum disciplinam Pythagorae* ⟨*eiusque sectatorum*⟩ *tr. II.*

20 *l. de spiritu* ⟨*et nominatur fari bnumats* (sic K^m, *sumats* K^b*)*⟩ *tr. III.*

21 ⟨*l. quem inscripsit de quaestionibus, et nominatur tzwili matn (*leg. *brumlimatn), tr. III.*⟩

[*l. de epistolis, tr. III.*]

22 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de Nilo Aegypti* ⟨*et nominatur fari tonia (*leg. *tonil)*⟩ *tr. III.*

23 *l. de occupatione animalium qua occupant loca ut ibi deversentur et in eis delitescant* ⟨*et nominatur fari tufulin (*s. *tukulin)*⟩ *tr. I.*

24 *l.* ⟨*cuius nomen*⟩ *congregatio artium* ⟨*et nominatur tꞌhiun subâûi* (leg. *tchnun sinagugi)*⟩ *tr. I.*

25 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de amicitia* ⟨*et nominatur fiḷis*⟩ *tr. III.*

25b [*l. de categoriis, tr. I.*]

26 *l.* ⟨*nuncupatus*⟩ *bariminas (*s. *barminias, arminias)* ⟨*et est secundus librorum logices*⟩.

1 (προτρεπτικός? … φιλοσοφίας? duobus fort. titulis confusis) *exhortationis* Hagi Khalfa t. V p. 75 (ed. Flügel). ‖ 2 (σοφιστής). ‖ 3 (περὶ δικαιοσύνης) H. Kh. V, 115 (*l. iustitiae, et de qualitatibus* (sic) *eius alius.* cf. infra sub 11). ‖ 4 (περὶ παιδείας) H. Kh. V, 89. ‖ 5 (περὶ εὐγενείας) tit. deest in K^b. H. Kh. V, 71 (*de genere eiusque nobilitate*). ‖ 6 H. Kh. 5, 104 (qui addit: *est ei de arte poetica liber alius tract. II, secundum disciplinam Pythagorae.* cf. A. P. p. 194). ‖ 7 (περὶ βασιλείας) H. Kh. V, 158. ‖ 8 (περὶ ἀγαθοῦ, sic, non τἀγαθοῦ) H. Kh. V, 82. ‖ 10 (περὶ τῶν ἀτόμων γραμμῶν) H. Kh. V, 81 (ubi *insecabilibus* non legitur in textu). ‖ 11 (περὶ δικαίων) cf. H. Kh. (ubi *qualitatibus*) cit. sub no. 3. ‖ 12 (περὶ διαφορᾶς?) H. Kh. V, 60. ‖ 13 (ἐρωτικῶν) H. Kh. V, 117. ‖ 14 (περὶ εἰδώλων? pro εἰδῶν) H. Kh. V, 109. ‖ 15 *corporis* pro *civitatum* codd., quos correxit Wenrich p. 144 (τὰ ⟨ἐκ⟩ τῆς πολιτείας vel Πλάτωνος πολιτείας) H. Kh. V, 60. duos libros ex uno male fecit O. ‖ 16 *tract.* X solus add. K^m. (περὶ ἡδονῆς) H. Kh. V, 142 (ita fere ut O). ‖ 17 (περὶ κινήσεων) H. Kh. V, 73. ‖ 18 deest in O^b et in H. Kh. (μηχανικὰ προβλήματα). ‖ 19 H. Kh. V, 104 (cf. supra ad n. 6). ‖ 20 deest in O^b. (περὶ πνεύματος) H. Kh. V, 88. ‖ 21 (προβλημάτων) H. Kh. V, 150. ‖ 22 (περὶ τοῦ Νείλου) H. Kh. V, 166. ‖ 23 (περὶ τοῦ φωλεύειν id est περὶ τῶν φωλευόντων A. P. 279) H. Kh. V, 31 (*de captura animalium*). ‖ 24 deest in O^b. (τεχνῶν συναγωγή) H. Kh. V, 71 (cf. II, 638). ‖ 25 (φιλίας) H. Kh. V, 147. ‖ 26 (περὶ ἑρμηνείας) extat arabice, ut 25b et sequentes.

26b [*l. tunika* (leg. *tubika*), *tr. VIII.*]

27 *l.* ⟨*vocatus*⟩ *analutika* (*anulutika* O) [*et est syllogismus*], *tr. II.*

28 *l. anuraktika* (*afuratika* O^m, *afudaktika* O^b) [*et est demonstratio*].

(in K^m sic legitur: *liber quem inscripsit tractatus minores, nuncupatus anuraktia.*)

29 *l. sfsta* (sic Cas., *sufstin* K^b, *sufstain* K^m, *sufstaja* O^b, *sufstanijja* O^m) *tr. I.*

30 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *tractatus maiores de moribus* ⟨*et nominatur itikun* (*aninkun* K^m) *magln*⟩ *tr. II.*

31 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *tractatus minores de moribus* ⟨*quos scripsit*⟩ *ad U'dimis* ⟨*et nominatur aninkun* (s. *aningun*, leg. *itikun*) *Udimis*⟩ *tr. VIII.*

32 *l. de regimine civitatum* ⟨*et nominatur bulitikun* (s. *bolitikun*)⟩ *tr. VIII.*

32b [*l. de arte poetica, tr. II.*]

33 *l. de arte rituri* ⟨*et est ars oratoria*⟩ *tr. III.*

34 *l. de auscultatione physica* (*el-kijan*), *tr. VIII.*

35 *l. de caelo et mundo, tr. IV.*

36 *l. de generatione et corruptione, tr. II.*

37 *l. de praestigiis superioribus, tr. IV.*

38 *l. de anima, tr. III.*

39 *l. de sensu et sensato, tr. I.*

40 *l. de memoria et somno, tr. I.*

41 *l. de motu animalis* (*animalium*) *et sectione eorum* ⟨*et nominatur kisaus tin* (*fsisaus* K^m) *warautrmn* (leg. *wanatumun*)⟩ *tr. VII.*

42 *l. de naturis animalis, tr. XV* (*tr. X* O, item H Kh.).

43 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de membris in quibus est vita* ⟨*et nominatur zoaikun muriun*⟩ *tr. IV.*

44 *l. de generatione animalis* ⟨*et nominatur fari warâsaus* (s. *wlrâjasaus*)⟩ *tr. V.*

45 *l. de motibus animalis localibus* [*qui fiunt*] *super terram* ⟨*et nominatur fari jurns* (leg. *buris*)⟩ *tr. I.*

46 *l. de longitudine vitarum animalis* (*vitae* O) *et brevitate eius, tr. I.*

47 *l. de vita et morte* (*vitae et mortis* O), *tr. I.*

48 *l. de plantis* (*plantarum* O), *tr. II.*

49 *l. de eo* (*quod*) *post physicam, tr. XIII.*

50 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de quaestionibus hylicis, tr. I.*

51 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *quaestiones physicae, tr. IV.*

52 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *divisio, tr. XXVI. commemorat in hoc libro divisiones temporis et divisiones animae et* ⟨*divisiones*⟩ *cupiditatis et rem agentis et acti et actionis et* ⟨*rem*⟩ *amoris et genera* ‖ ⟨*bonorum* (i. e. *boni*), *et quod eorum* (*pars*) *est intellectualis et eorum* (*pars*) *in anima et eorum* (*pars*) *extra animam, et commemorat rem bonitatis et malitiae et commemorat genera scientiarum et genera motionum et genera eius quod comprehendit* (vel *significat*) *vox et genera existentium et in quae dividitur* (*dividuntur?*), *et nominatur diàrasis.*⟩

‖ (hinc ita pergit O): *animalis* (sic corrupte pro *bonorum*) *et rem boni et mali et motionum et genera existentium.*

53 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *divisio Platonis, tr. VI* (*X* K^b).

54 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *partitio conditionum quae statuuntur in voce et ponuntur, tr. VI.*

55 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de contradictione* ⟨*vocis*⟩ [*eius qui autumat*] *quod praemissa contradicentis petenda sunt ex ipsa voce* ⟨*et nominatur afichramati* (sic *W*, *aficheirasati* K^m)⟩ *tr. XXXIX.*

55b [*l. de re quae nominatur istas(i)s* (vel *istafis*) *tr. XIII.*]

55c [*l. de objectis* (*de sermonibus?* O^b), *tr. XXXIV.*]

56 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *objecta amatoria* ⟨*et nominatur tasis arutika* (*masdadutika* K^b, *amsadutika* K^m) *tr. I.*

57 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *obiecta naturalia* ⟨*et vocatur tasis musika* (leg. *fusika*)⟩ *tr. I.*

58 *l.* ⟨*cuius subscriptio*⟩ *constitutio obiectorum* (al. *domus obiectorum*) ⟨*et nominatur masa ara angr* (K^b, *basaaraigr* K^m)⟩ *tr. I.*

59 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *definitiones* ⟨*et nominatur ori* (s. *uri*)⟩ *tr. XVI.*

26b (τοπικά). ‖ 27 (ἀναλυτικά). ‖ 28 (ἀποδεικτική). ‖ 29 (σοφιστικῶν ἐλέγχων). ‖ 30 (ἠθικῶν μεγάλων). ‖ 31 (ἠθικῶν Εὐδημείων). ‖ 32 (πολιτικῶν). ‖ 33 (ῥητορική). ‖ 37 i. e. de meteoris. ‖ 39 cf. H. Kh. V, 75 (ubi vertas *at in Ptolemaei scripto tractatus* (*unus*). ‖ 41 (duo tituli confusi κινήσεως i. e. περὶ ζώων κινήσεως et ἀνατομῶν) H. Kh. V, 73. ‖ 42 (*de naturis* = π. φύσεων i. e. ζώων ἱστοριῶν). H. Kh. V, 111. ‖ 43 ζωικῶν (pro ζώων) μορίων. cf. H. Kh. V, 46. ‖ 44 (περὶ γενέσεως) H. Kh. V, 64. ‖ 45 (περὶ πορείας) H. Kh. V, 73. ‖ 46 H. Kh. V, 120. ‖ 47 H. Kh. V, 77. ‖ 48 H. Kh. V, 162. ‖ 50 (sic *hylicis* voc. arab. ex gr. desumpto *hijulanijje*) *tr. IV* apud H. Kh. V, 150. ‖ 51 *libri XV* apud H. Kh. V, 150 et 111. ‖ 52 (διαιρέσεις) H. Kh. V, 136. *r. a. et acti* (*munfaal*) omnes praeter W. (ubi maf'ul). postea *motionum*, ubi *artium* male intelligentes Cas. et Wenrich. ‖ 53 *divisio*, arab. *ksm*, quod scil. non *kasam* (i. e. *testamentum* Cas., *iusiurandum* Wenr.) sed *kasm* legendum est sicut sub 52. extat apud D. L., cf. A. P. p. 679 διαίρεσις (sic) Ἀριστοτέλους. ‖ 54 et 55b (= ind. D. L. 36 et 35: περὶ τῶν ποσαχῶς λεγομένων ἢ κατὰ πρόσθεσιν. ἐνστάσεις). ‖ 55 (ἐπιχειρήματα). ‖ 55b (ἐνστάσεις). ‖ 55c (intelligit θέσεις) H. Kh. V, 161. ‖ 56 (θέσεις ἐρωτικαί). ‖ 57 (θέσεις φυσικαί). ‖ 58 (?). ‖ 59 (ὅροι) H. Kh. V, 73.

60 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de rebus definitionem spectantibus* ⟨*et nominatur awista* (K^b, *utilita* K^m)⟩ *tr. IV.*

61 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de definiendo topico* (*definitione topica*), *tr. I.*

62 ⟨*l. q. i. tabula definitionum quae adhibentur in topica, et nominatur brus urs tubikun, tr. III.*⟩
[*liber* (*tabula* O^m in marg.) *de definiendo topicae.*]

63 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *obiectorum quibus disponuntur* (*discernuntur?*) *definitiones* ⟨*a definitionibus, et nominatur brsawds basìs* (v. *jas(i)s*) *asdschin* (v. *as'hin*) *bmata* (v. *nmata*)⟩ *tr. II.*

63^b [*l. de contradictione* (*contradictionibus* O^b) *definitionum, tr. III.*]

63^c [*l. de arte definiendi quam adhibuit Theophrastus ad analyticam priorem, tr. I.*]

64 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de tabula definiendi* ⟨*et nominatur brsts ursmos*⟩ *tr. II.*

65 *l.* ⟨*q. i. liber*⟩ *quaestionum* ⟨*et nominatur broblimata* (vel *brosmata*)⟩ *tr. LXVIII* (*sive XXVIII*).

66 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *praemissa quaestionibus* (*quaestionum* O) ⟨*et nominatur brbimatn bruagrawa*⟩, *tr. III.*

67 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *quaestionum circularium quas adhibent praeceptores* ⟨*et nominatur brusmata* (leg. *brublimata*) *enkklia*⟩ *tr. IV.*

68 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *praeceptorum* ⟨*et nominatur bariglmata* (sic K^b et W, *bardmliata* K^m)⟩ *tr. IV.*

69 *l.* ⟨*q. i. liber*⟩ *memorialia* ⟨*et nominatur amusmata* (v. *amusimata, asusmata*)⟩ *tr. II.*

70 *l.* ⟨*q. i. species quaestionum ex*⟩ *medicina* ⟨*et nominatur brublimata ajatrka* (*katndi ajatrika* K^b, *abatriha* K^m)⟩ *tr. V.*

71 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de regimine alimenti* ⟨*et nominatur bari dijats*⟩ *tr. I.*

72 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de agricultura tr. XV* (*tr. X* K^b et O^m) ⟨*et nominatur arikun* (leg. *garikun*).⟩

73 ⟨*huiusmodi est sermo eius de humoribus, tr. I.*⟩
[*l. de humoribus tr. I.*]

74 ⟨*sequitur hoc tractatus de siccitate.*⟩

74^b [*l. de pulsu.* O^m]

75 ⟨*hunc sequitur tract. quem inscripsit*⟩ [*liber*] *de accidentibus universalibus* (*tr. I.* W, *tr. III* O).

76 ⟨*hunc sequitur, tres tractatus quos inscripsit*⟩ [*liber*] *de praestigiis superioribus* [*tr. II*].

77 ⟨*hunc sequitur, duo tractatus*⟩ [*liber*] *de generatione animalis.*

78 ⟨*hunc sequitur, de significatione* (*et nominatur* add. K^b) *garamkun.*⟩

78^b [*l. alius de generatione animalium* (*animalis* O^b) *tr. II.*]

79 *l.* ⟨*quem inscripsit*⟩ *de praemissis* ⟨*et nominatur brutas(i)s* (al. *brutabs*)⟩ *tr. XXXIII* (*XXIII* O).

80 ⟨*et hunc sequitur liber eiusdem argumenti sed de praemissis aliis, tr. XXXI.*⟩
[*l. alius de praemissis aliis, tr. VII.*]

81 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *de regimine civitatum* ⟨*et nominatur bulitija, et est liber in quo commemoravit regimen populorum et civitatum plurium e civitatibus Graecorum et aliorum earumque relationem* (*originem? cognationem?*), *numerus vero populorum et civitatum* ⟨*quarum meminit*⟩ [*in eo*] *CLXXI* [*civitates magnae*].

82 *l.* ⟨*q. i.*⟩ *memoriale* [*de memorialibus numerus*] ⟨*et nominatur ifumsmata*⟩ *tr. XVI.*

82^b [*l. alius huiusmodi tr. I.*]

83 *l.* ⟨*q. i.*⟩ (*l. alius* K^m) *de contradictionibus* ⟨*et nominatur afi* (vel *abi-*) *chirimatn*⟩ *tr. I.*

84 *l.* ⟨*q. i. liber alius*⟩ *de relato* ⟨*et nominatur bari ts si*⟩ *tr. VI* (*tr. I.* O).

85 *l.* ⟨*q. i. liber alius*⟩ *de tempore* ⟨*et nominatur bari chrunu*⟩ *tr. I.*

86 *l. qui inveniebatur in bibliotheca* ⟨*viri qui nominatur*⟩ *Almikun* (*Ablikun* K^m O^m, *Atlikun* O^b) [*numerus tractatuum* (i. e. *aliquot*)].

87 ⟨*l. in quo congregavit vir qui nominatur Artamn epistolas* (v. *dissertationes*) *VIII sectionibus*⟩.

[88 *l. magnus collectus in quo numerus epistolarum VIII sectionibus.*]

60 ὁριστικά. (cf. ind. Theophr. DL. 5, 50) H. Kh. V, 43. ‖ 61 (ὅροι πρὸ τῶν τοπικῶν?). ‖ 62 (πρὸς ὅρους τοπικῶν) H. Kh. V, 73. ‖ 63 (?) H. Kh. V, 161. ‖ 63^b H. Kh. V, 73. ‖ 64 (πρὸς τοὺς ὁρισμούς. cf. ind. Theophr. D. L. 5, 44) H. Kh. V, 64. ‖ 65 (προβλήματα) om. O^b. ‖ 66 (προβλημάτων ...) om. K^b et O^b. H. Kh. V, 155. ‖ 67 (προβλήματα ἐγκύκλια) H. Kh. V, 84 (*liber orbis*). ‖ 68 παραγγέλματα Wenrich, cf. ind. Theophr. D. L. 5, 47. H. Kh. V, 84. ‖ 69 (ὑπομνήματα) H. Kh. V, 60 (*memoriale*). ‖ 70 (προβλήματα ἰατρικά) H. Kh. V, 111 (= O). ‖ 71 (π. διαίτης) H. Kh. V, 60. ‖ 72 om. O^b (γεωργικῶν) H. Kh. V, 132. ‖ 73 om. O^b. H. Kh. V, 87. ‖ 74 om. O^b. ‖ 74^b H. Kh. V, 162. ‖ 75 H. Kh. V, 46 (= O). ‖ 76 cf. supra n. 37. in K^b tit. 76 et 77 in unum coniunguntur sic: *hunc seq. tr. III de generatione animalis.* ‖ 77 H. Kh. V, 65. ‖ 78 (?). ‖ 79 (προτάσεις) H. Kh. V, 155. ‖ 81 (πολιτεῖαι) H. Kh. V, 97 (cf. A. P. p. 394). ‖ 82 (ὑπομνήματα). ‖ 83 (ἐπιχειρημάτων) om. K^b. ‖ 84 (περὶ τῆς πρός τι?) H. Kh. V, 152. *epitaphia* mirum quomodo effecerit Casiri (Wenrich p. 156). ‖ 85 (περὶ χρόνου) H. Kh. V, 90. ‖ 86 en Apellicon! ‖ 87 (Artemon) et 88 apud O. inverso ordine.

88 ⟨*l. cuius inscriptio memoria* (sc. *memoriale*) *aliud*⟩.

[87 *l. de memorialibus aliis.*]

89 *l. de moribus urbium* ⟨*et nominatur bulitija*⟩ *tr. II.*

90 ⟨*et*⟩ *epistolae* ⟨*aliae*⟩ *invenit eas Andruniks XX sectionibus* ‖ *et scripsit in eis memorialia, postea omisit* (*non posuit?* K[m]) *homines. quorum numerum et initia invenies in tr. V libri Andruniks de indice librorum Aristotelis.* ‖ (hinc ita pergit O (et novo quasi titulo O[m]): *scripta, numerus in* (*quibus* O[m]) *memorialia quorum numerus et nomina in libro Androniks btufi* (sic O[m], *in libro Andusfi* O[b]) *in indice librorum Aristotelis*].

91 *l. de epistolis (quaestionibus K[w]) e reconditis poematum Umirs, X sectionibus.*

92 *l. de* ⟨*universis*⟩ *rebus* (v. *obiectis*) *medicinae* ⟨*et nominatur ajatrikus* (vel *-kis*)⟩.

⟨*Finit numerus librorum eius secundum id quod commemoravit Ptolemaeus ad Aalas.*⟩

[*Dixit Ptolemaeus: hoc est summa eius quod ei testatus sum e libris.*]

90 videtur igitur Andronicus epistolas viginti numero additis nominibus eorum ad quos missae erant itemque additis initiis in indice librorum exposuisse libro V de philosophia Aristotelis. ‖ 91 (ἀπορήματα Ὁμηρικά). ‖ 92 (ἰατρικά).

I. DIALOGI.

Cic. ep. ad Att. 4, 16: *quoniam in singulis libris utor prooemiis, ut Aristoteles in eis quos* ἐξωτερικοὺς *vocat.* cf. Proclus in Parmen. t. IV p. 54 Cous.: τὸ δὲ παντελῶς ἀλλότρια τὰ προοίμια τῶν ἑπομένων εἶναι, καθάπερ τὰ τῶν Ηρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ καὶ Θεοφράστου διαλόγων, πᾶσαν ἀνιᾷ κρίσεως μετέχουσαν ἀκοήν.

Basil. epist. 135: ὅτι καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων οἱ τοὺς διαλόγους συγγράψαντες Ἀριστοτέλης τε καὶ Θεόφραστος εὐθὺς αὐτῶν ἥψαντο τῶν πραγμάτων διὰ τὸ συνειδέναι ἑαυτοῖς τῶν Πλατωνικῶν χαρίτων τὴν ἔνδειαν. Πλάτων δὲ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ λόγου ὁμοῦ μὲν τοῖς δόγμασι μάχεται, ὁμοῦ δὲ καὶ παρακωμῳδεῖ τὰ πρόσωπα.

Io. Philoponus in categ. p. 36b 28 Br. ἐν δέ γε τοῖς διαλογικοῖς, ἃ πρὸς τοὺς πολλοὺς αὐτῷ γέγραπται, καὶ ὄγκου φροντίζει τινὸς καὶ περιεργίας λέξεων καὶ μεταφορᾶς, καὶ πρὸς τὰ τῶν λεγόντων πρόσωπα σχηματίζει τὸ εἶδος τῆς λέξεως καὶ ἁπλῶς ὅσα λόγου οἶδε καλλωπίζειν ἰδέαν. cf. p. 35b 39. 44.

David in cat. p. 26b 35: ἐν μὲν τοῖς διαλογικοῖς ... ποικίλος ταῖς μιμήσεσιν ... καὶ χαρίτων ἀνάμεστος. cf. Plut. de aud. poet. 1 et de dicendi *copia* et *suavitate* Ciceronis laudes A. P. p. 23. 718.

Cicero ep. ad Att. 13, 19: *quae autem his temporibus scripsi* Ἀριστοτέλειον *morem habent, in quo sermo ita inducitur ceterorum ut penes ipsum sit principatus.* cf. ep. ad Quintum fr. 3, 5: *Aristotelem denique quae de republica et praestante viro (cive) scribat ipsum loqui.*

David in cat. p. 24b 33: ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἄλλην διαφορὰν λέγει τῶν ἀκροαματικῶν πρὸς τὰ διαλογικά, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἀκροαματικοῖς τὰ δοκοῦντα αὐτῷ λέγει καὶ τὰ ἀληθῆ, ἐν δὲ τοῖς διαλογικοῖς τὰ ἄλλοις δοκοῦντα, τὰ ψευδῆ. — Cic. de fin. 5, 5: *quia duo genera librorum sunt, unum populariter scriptum quod* ἐξωτερικὸν *appellabant, alterum limatius quod in commentariis reliquerunt . . . non semper idem dicere videntur* (Peripatetici scilicet Aristoteles et Theophrastus). Cf. de Ar. l. p. 104 sqq. A. P. p. 25 et 52 sqq.

Dio Chrys. or. 53 p. 634 Emp. καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης, ἀφ' οὗ φασὶ τὴν κριτικήν τε καὶ γραμματικὴν ἀρχὴν λαβεῖν, ἐν πολλοῖς διαλόγοις περὶ τοῦ ποιητοῦ διέξεισι θαυμάζων αὐτὸν ὡς τὸ πολὺ καὶ τιμῶν· ἔτι τε καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός, τούτων δὲ πρότερος Πλάτων πανταχοῦ μέμνηται...

I. ΠΕΡΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

Priscianus Lydus in praef. quaest. nat. ad Chosroem p. 553 ed. Dübner (post Plotinum Paris. 1855): *assumpta atque confecta sunt . . . similiter quoque ex his quae sunt de somno et somniis et ex his quae quasi in dialogis scripta sunt de philosophia et de mundis.*

1.

Cic. Tusc. disp. 3, 28, 69: *itaque Aristoteles veteres philosophos accusans qui existimavissent philosophiam suis ingeniis esse perfectam, ait eos aut stultissimos aut gloriosissimos fuisse, sed se videre, quod paucis annis magna accessio facta esset, brev tempore philosophiam plane absolutam fore.*

2.

Synesius calvit. encom. c. 22 p. 234 Krab. (1850): εἰ δὲ καὶ ἡ παροιμία σοφόν· πῶς δ' οὐχὶ σοφὸν περὶ ὧν Ἀριστοτέλης φησὶν ὅτι παλαιᾶς εἰσὶ φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις ἀνθρώπων φθοραῖς ἀπολομένης ἐγκαταλείμματα περισωθέντα διὰ συντομίαν καὶ δεξιότητα.

3.

Diog. Laert. 2, 23: καὶ Πυθώδε ἐλθεῖν (τόν Σωκράτην) Ἀριστοτέλης φησίν· ἀλλὰ καὶ εἰς Ἰσθμόν, ὡς Φαβωρῖνος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων.

4.

Plutarch. adv. Colot. 20: καὶ τῶν ἐν Δελφοῖς γραμμάτων θειότατον ἐδόκει τὸ γνῶθι σαυτόν, ὃ δὴ καὶ Σωκράτει ἀπορίας καὶ ζητήσεως ταύτης ἀρχὴν ἐνέδωκεν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Πλατωνικοῖς εἴρηκε. 5

5.

Porphyr. (ἐκ τοῦ ᾱ περὶ τοῦ γνῶθι σεαυτόν) apud Stob flor. 21, 26 (Meineke): τί ποτε ἦν ἄρα καὶ τίνος τὸ ἱερὸν πρόσταγμα τὸ ἐν Πυθοῖ, ὃ γνῶναι ἑαυτὸν τοῖς τοῦ θεοῦ δεησομένοις προσαγορεύει; ... ἀλλ' εἴτε Φημονόη ... 10 εἴτε Φανοθέα ... εἴτε καὶ Βίαντος ἢ Θαλοῦ ἢ Χίλωνος ἦν ἀνάθημα ... εἴτε Κλεάρχῳ προσεκτέον μᾶλλον τοῦ μὲν Πυθίου φράζοντι εἶναι παράγγελμα, χρησθῆναι δὲ Χίλωνι τὸ ἄριστον ἀνθρώποις μαθεῖν πυνθανομένῳ· εἴτε καὶ πρὸ Χίλωνος ἦν ἔτι ἀνάγραπτον ἐν τῷ ἱδρυθέντι νεῷ μετὰ τὸν 15 πτέρινόν τε καὶ χαλκοῦν, καθάπερ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας εἴρηκε.

Clem. Alex. strom. 1, 14, 60 p. 129 Sylb. τὸ μὲν οὖν γνῶθι σαυτὸν οἱ μὲν Χίλωνος ὑπειλήφασι, Χαμαιλέων δὲ ἐν τῷ περὶ θεῶν Θαλοῦ, Ἀριστοτέλης δὲ τῆς 20 Πυθίας.

6.

Clem. Alex. strom. 1, 14, 61 p. 129: πάλιν αὖ Χίλωνι τῷ Λακεδαιμονίῳ ἀναφέρουσι τὸ μηδὲν ἄγαν· Στράτων δὲ ... Δίδυμος δὲ ... τὸ δ' ἐγγύα πάρα δ' ἄτα 25 Κλεομένης μὲν ἐν τῷ περὶ Ἡσιόδου ... οἱ δὲ περὶ Ἀριστοτέλην Χίλωνος αὐτὸ νομίζουσι, Δίδυμος δὲ Θαλοῦ φησὶν εἶναι τὴν παραίνεσιν.

7.

Etymolog. M. p. 722, 16 Sylb. s. σοφιστής: κυρίως 30 ὁ σοφιζόμενος· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης σοφιστὰς λέγει τοὺς ἑπτὰ σοφούς.

8.

Diog. L. 1, 8: Ἀριστοτέλης δ' ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας καὶ πρεσβυτέρους εἶναι (τοὺς μάγους) τῶν 35 Αἰγυπτίων· καὶ δύο κατ' αὐτοὺς εἶναι ἀρχάς, ἀγαθὸν δαίμονα καὶ κακὸν δαίμονα, καὶ τῷ μὲν ὄνομα εἶναι Ζεὺς καὶ Ὡρομάσδης, τῷ δὲ Ἅιδης καὶ Ἀρειμάνιος.

9.

Io. Philopon. ad Ar. de anima (1, 5. 1410ᵇ 28 40 ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς καλουμένοις ἔπεσι) f. F 3ᵃ sup.: λεγομένοις εἶπεν ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας λέγει· αὐτοῦ μὲν γάρ εἰσι τὰ δόγματα, ταῦτα δέ φησιν Ὀνομάκριτον ἐν ἔπεσι κατατεῖναι. 45

Cic. de nat deor. 1, 38: *Orpheum poetam docet Aristoteles numquam fuisse et hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cercopis.*

10.

Proclus apud Ioann. gramm. de mundi aetern. 5 2, 2 Ven. 1535 f. B 1ᵇ: „καὶ κινδυνεύει μηδὲν οὕτως ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος (ὁ Ἀριστοτέλης) ἀποποιήσασθαι τῶν Πλάτωνος ὡς τὴν τῶν ἰδεῶν ὑπόθεσιν, οὐ μόνον ἐν λογικοῖς ... ἀλλὰ καὶ ἐν ἠθικοῖς ... καὶ ἐν φυσικοῖς ... καὶ ἐν τῇ μετὰ τὰ φυσικὰ πολλῷ πλέον ... καὶ ἐν τοῖς διαλόγοις σα- 10 φέστατα κεκραγὼς μὴ δύνασθαι τῷ δόγματι τούτῳ συμπαθεῖν κἄν τις αὐτὸν οἴηται διὰ φιλονεικίαν ἀντιλέγειν".

Plutarchus adv. Colot. 14: τάς γε μὴν ἰδέας περὶ ὧν ἐγκαλεῖ τῷ Πλάτωνι πανταχοῦ κινῶν ὁ Ἀριστοτέλης 15 καὶ πᾶσαν ἐπάγων ἀπορίαν αὐταῖς ἐν τοῖς ἠθικοῖς ὑπομνήμασιν, ἐν τοῖς ⟨μετὰ τὰ φυσικά, ἐν τοῖς⟩ φυσικοῖς, διὰ τῶν ἐξωτερικῶν διαλόγων, φιλονεικότερον ἐνίοις ἔδοξεν ἢ φιλοσοφώτερον ἐκ τῶν δογμάτων τούτων ὡς προθέμενος τὴν Πλάτωνος ὑπεριδεῖν φιλοσοφίαν· οὕτω μα- 20 κρὰν ἦν τοῦ ἀκολουθεῖν.

11.

Syrian. in Ar. metaph. 12, 9 (Schol. in met. ed. Brandis Berol. 1837 p. 322, 4): ἐπεὶ ὅτι καὶ αὐτὸς (Ar.) ὁμολογεῖ μηδὲν εἰρηκέναι πρὸς τὰς ἐκείνων (Plato- 25 nicorum ante Xenocratem) ὑποθέσεις μηδ' ὅλως παρακολουθεῖν τοῖς εἰδητικοῖς ἀριθμοῖς, εἴπερ ἕτεροι τῶν μαθηματικῶν εἶεν, μαρτυρεῖ τὰ ἐν τῷ β̄ τῶν περὶ τῆς φιλοσοφίας ἔχοντα τοῦτον τὸν τρόπον „ὥστε εἰ ἄλλος ἀριθμὸς αἱ ἰδέαι, μὴ μαθηματικὸς δέ, οὐδεμίαν περὶ αὐτοῦ σύνεσιν 30 ἔχοιμεν ἄν. τίς γὰρ τῶν γε πλείστων ἡμῶν συνίησιν ἄλλον ἀριθμόν;" ὥστε καὶ νῦν ὡς πρὸς πολλοὺς τοὺς οὐκ εἰδότας ἄλλον ἢ τὸν μοναδικὸν ἀριθμὸν πεποίηται τοὺς ἐλέγχους, τῆς δὲ τῶν θείων ἀνδρῶν διανοίας οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐφήψατο.

12.

Sextus Empir. adv. dogm. 3, 20—22 (p. 395 Bekk.): Ἀριστοτέλης δὲ ἀπὸ δυοῖν ἀρχῶν ἔννοιαν θεῶν ἔλεγε γεγονέναι ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ἀπό τε τῶν περὶ ψυχὴν συμβαινόντων καὶ ἀπὸ τῶν μετεώρων. ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῶν 40 περὶ τὴν ψυχὴν συμβαινόντων διὰ τοὺς ἐν τοῖς ὕπνοις γινομένους ταύτης ἐνθουσιασμοὺς καὶ τὰς μαντείας. ὅταν γάρ, φησιν, ἐν τῷ ὑπνοῦν καθ' ἑαυτὴν γένηται ἡ ψυχή, τότε τὴν ἴδιον ἀπολαβοῦσα φύσιν προμαντεύεταί τε καὶ προαγορεύει τὰ μέλλοντα. τοιαύτη δέ ἐστι καὶ ἐν τῷ κατὰ 45 τὸν θάνατον χωρίζεσθαι τῶν σωμάτων. ἀποδέχεται γοῦν καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον ὡς τοῦτο παρατηρήσαντα· πε-

ᵃ16 πτέρινον Cas., vulgo πέτρινον. ‖ 44 ed. et codd. vulg. ὄνομα κρεῖττον ἐνέπεσε.
ᵇ2 *Cercopis* Victorius: *cerconis* (*cerdonis*) codd. ‖ 16 ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ suppl. Bernays. ‖ 29 σύνεσιν ego: σύνθεσιν ed. ‖ 40 γένηται Bekker: γενήσεται codd. et edd.

ποίηκε γὰρ τὸν μὲν Πάτροκλον ἐν τῷ ἀναιρεῖσθαι προαγορεύοντα περὶ τῆς Ἕκτορος ἀναιρέσεως, τὸν δ' Ἕκτορα περὶ τῆς Ἀχιλλέως τελευτῆς. ἐκ τούτων οὖν, φησίν, ὑπενόησαν οἱ ἄνθρωποι εἶναί τι θεόν, τὸ καθ' ἑαυτὸ ἐοικὸς τῇ ψυχῇ καὶ πάντων ἐπιστημονικώτατον. ἀλλὰ δὴ καὶ ἀπὸ τῶν 5 μετεώρων· θεασάμενοι γὰρ μεθ' ἡμέραν μὲν ἥλιον περιπολοῦντα, νύκτωρ δὲ τὴν εὔτακτον τῶν ἄλλων ἀστέρων κίνησιν, ἐνόμισαν εἶναί τινα θεὸν τὸν τῆς τοιαύτης κινήσεως καὶ εὐταξίας αἴτιον. τοιοῦτος μὲν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης.

13.

Sextus adv. dogm. 3, 26—27 p. 396: ἔνιοι δὲ ἐπὶ τὴν ἀπαράβατον καὶ εὔτακτον τῶν οὐρανίων κίνησιν παραγενόμενοι φασὶ τὴν ἀρχὴν ταῖς τῶν θεῶν ἐπινοίαις ἀπὸ ταύτης γεγονέναι πρῶτον· ὥσπερ γὰρ εἴ τις ἐπὶ τῆς Τρωικῆς καθεζόμενος Ἴδης ἑώρα τὴν τῶν Ἑλλήνων στρατείαν 15 μετὰ πολλοῦ κόσμου καὶ τάξεως τοῖς πεδίοις προσιοῦσαν „ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν", πάντως ἂν ὁ τοιοῦτος εἰς ἔννοιαν ἦλθε τοῦ ὅτι ἔστι τις ὁ διατάσσων τὴν τοιαύτην τάξιν καὶ ἐγκελευόμενος τοῖς ὑπ' αὐτὸν κοσμουμένοις στρατιώταις, οἷον Νέστωρ ἢ 20 ἄλλος τις τῶν ἡρώων ὃς ᾔδει „κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας"· καὶ ὃν τρόπον ὁ ἔμπειρος νεὼς ἅμα τῷ θεάσασθαι πόρρωθεν ναῦν οὐρίῳ διωκομένην πνεύματι καὶ πᾶσι τοῖς ἱστίοις εὐτρεπιζομένην συνίησιν ὅτι ἔστι τις ὁ κατευθύνων ταύτην καὶ εἰς τοὺς προκειμένους λιμένας 25 καταντῶν, οὕτως οἱ πρῶτον εἰς οὐρανὸν ἀναβλέψαντες καὶ θεασάμενοι ἥλιον μὲν τοὺς ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως δρόμους σταδιεύοντα, ἀστέρων δὲ εὐτάκτους τινὰς χορείας, ἐπεζήτουν τὸν δημιουργὸν τῆς περικαλλοῦς ταύτης διακοσμήσεως, οὐκ ἐκ ταὐτομάτου στοχαζόμενοι συμβαίνειν 30 αὐτὴν ἀλλ' ὑπό τινος κρείττονος καὶ ἀφθάρτου φύσεως, ἥτις ἦν θεός.

14.

Cicero de natura deorum 2, 37: *praeclare ergo* A r i s t o t e l e s *si essent, inquit, qui sub terra semper* 35 *habitavissent bonis et in lustribus domiciliis quae essent ornata signis atque picturis instructaque rebus iis omnibus quibus abundant ii qui beati putantur, nec tamen exissent unquam supra terram, accepissent autem fama et auditione esse quoddam* 40 *numen et vim deorum, deinde aliquo tempore patefactis terrae faucibus ex illis abditis sedibus evadere in haec loca quae nos incolimus atque exire potuissent, cum repente terram et maria caelumque vidissent, nubium magnitudinem ventorumque vim* 45 *cognovissent aspexissentque solem eiusque cum magnitudinem pulcritudinemque tum etiam efficientiam cognovissent quod is diem efficeret toto caelo luce diffusa, cum autem terras nox opacasset tum* 5 *caelum totum cernerent astris distinctum et ornatum lunaeque luminum varietatem tum crescentis tum senescentis eorumque omnium ortus et occasus atque in omni aeternitate ratos inmutabilesque cursus: quae cum viderent, profecto et esse deos* 10 *et haec tanta opera deorum esse arbitrarentur. atque haec quidem ille.*

15.

Simplicius in Ar. de caelo (1, 9. 279, 30: καὶ γὰρ καθάπερ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήμασι περὶ 15 τὰ θεῖα πολλάκις προφαίνεται τοῖς λόγοις ὅτι τὸ θεῖον ἀμετάβλητον ἀναγκαῖον εἶναι πᾶν τὸ πρῶτον καὶ ἀκρότατον· ὃ οὕτως ἔχον μαρτυρεῖ τοῖς εἰρημένοις. οὔτε γὰρ ἄλλο κρεῖττόν ἐστιν ὅ τι κινήσει, ἐκεῖνο γὰρ ἂν εἴη θειότερον, οὔτ' ἔχει φαῦλον οὐθέν, οὔτ' ἐνδεές τῶν αὐτοῦ 20 καλῶν οὐδενός ἐστιν) p. 487, 6 Br. (p. 130, 45 Karsten): λέγει δὲ περὶ τούτου ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας. [καθόλου γὰρ ἐν οἷς ἐστί τι βέλτιον, ἐν τούτοις ἐστί τι καὶ ἄριστον. ἐπεὶ οὖν ἐστιν ἐν τοῖς οὖσιν ἄλλο ἄλλου βέλτιον, ἔστιν ἄρα τι καὶ ἄριστον, ὅπερ εἴη ἂν τὸ θεῖον. 25 εἰ οὖν τὸ μεταβάλλον ἢ ὑπ' ἄλλου μεταβάλλει ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ, καὶ εἰ ὑπ' ἄλλου ἢ κρείττονος ἢ χείρονος, εἰ δὲ ὑφ' ἑαυτοῦ ἢ ὡς πρός τι χεῖρον ἢ ὡς καλλίονός τινος ἐφιέμενον, τὸ δὲ θεῖον οὐδὲ κρεῖττόν τι ἔχει ἑαυτοῦ ὑφ' οὗ μεταβληθήσεται, ἐκεῖνο γὰρ ἂν ἦν θειότερον, οὔτε 30 ὑπὸ χείρονος τὸ κρεῖττον πάσχειν θέμις ἐστί· καὶ μέντοι εἰ ὑπὸ χείρονος, φαῦλον ἄν τι προσελάμβανεν, οὐδὲν δὲ ἐν ἐκείνῳ φαῦλον. ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτὸ μεταβάλλει ὡς καλλίονός τινος ἐφιέμενον, οὐδὲ γὰρ ἐνδεές ἐστι τῶν αὐτοῦ καλῶν οὐδενός· οὐ μέντοι οὐδὲ πρὸς τὸ χεῖρον, 35 ὅτε μηδὲ ἄνθρωπος ἑκὼν ἑαυτὸν χείρω ποιεῖ, μήτε δὲ ἔχει τι φαῦλον μηδὲν ὅπερ ἂν ἐκ τῆς πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολῆς προσέλαβεν. καὶ ταύτην δὲ ἀπὸ τοῦ δευτέρου τῆς Πλάτωνος πολιτείας Ἀριστοτέλης μετέλαβε τὴν ἀπόδειξιν.]

16.

40 Schol. in Proverbia Salomonis (cod. Paris. gr. 174) f. 46[a]: Ἀριστοτέλους· ἡ ἀρχὴ ἢ μία ἢ πολλαί. καὶ εἰ μὲν μία, ἔχομεν τὸ ζητούμενον· εἰ δὲ πολλαί, ἢ τεταγμέναι ἢ ἄτακτοι. ἀλλ' εἰ μὲν ἄτακτοι, 45 ἀτακτότερα τὰ ἐξ αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐστὶ κόσμος ὁ κό-

19 „καὶ L(ibri) post διατάσσων: transposui cum Wakefieldo" Bekker. ‖ 20 ἐγκοσμουμένοις ante Bekk. libri.

[b]9 *quae cum* codd., *haec cum* codd. rec. et edd. (*cursus cum viderent* Madvig om. *quae*). ‖ 21 περὶ τούτου: sic (*de hoc*) etiam Guilelmus Brab. ‖ 22 sequentia uncis inclusi, quae non sint Aristotelis sed ex Alexandro Simplicii. ‖ 22 ἐστὶ τὸ βέλτιον ... ἐστὶ καὶ τὸ ἄριστον Karsten (ex cod. Par. 1910), sed *est aliquid melius ... est aliquid et optimum* Guil. ‖ 30 post θέμις ἐστί add. Karsten ἀμετάβλητον ἄρα ἐστί (ex not. marg. cod. Par. 1910 saec. XV, cf. Ravaisson Essai sur la mét. I, 67). ‖ 36 πρὸς K.: εἰς Br.

σμος ἀλλ' ἀκοσμία, καί ἐστι τὸ παρὰ φύσιν τοῦ κατὰ φύσιν μὴ ὄντος. εἰ δὲ τεταγμέναι, ἢ ἐξ ἑαυτῶν ἐτάχθησαν ἢ ὑπὸ ἔξωθεν τινὸς αἰτίας. ἀλλ' εἰ μὲν ὑφ' ἑαυτῶν ἐτάχθησαν, ἔχουσί τι κοινὸν τὸ συνάπτον αὐτὰς κἀκεῖνο ἡ ἀρχή.

17.

Pseudo-Philo περὶ ἀφθαρσίας κόσμου (t. II p. 489 Mangey): Ἀριστοτέλης δέ, μήποτ' εὐσεβῶς καὶ ὁσίως ἐνιστάμενος, ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον ἔφη τὸν κόσμον εἶναι· δεινὴν δὲ ἀθεότητα κατεγίνωσκε τῶν τὰ ἐναντία διεξιόντων, οἳ τῶν χειροκμήτων οὐδὲν ᾠήθησαν διαφέρειν τοσοῦτον ὁρατὸν θεὸν ἥλιον καὶ σελήνην καὶ τὸ ἄλλο τῶν πλανήτων καὶ ἀπλανῶν ὡς ἀληθῶς περιέχοντα πάνθειον· ἔλεγέ τε, ὡς ἔστιν ἀκούειν, καὶ κατακερτομῶν ὅτι πάλαι μὲν ἐδεδίει περὶ τῆς οἰκίας, μὴ βιαίοις πνεύμασιν ἢ χειμῶσιν ἐξαισίοις ἢ χρόνῳ ἢ ῥαθυμίᾳ τῆς ἁρμοττούσης ἐπιμελείας ἀνατραπῇ. νυνὶ δὲ φόβον ἐπικεκρεμάσθαι μείζονα πρὸς τῶν τὸν ἅπαντα κόσμον τῷ λόγῳ καθαιρούντων.

18.

Cicero acad. pr. 2, 38, 119 (Halm): *cum enim tuus iste Stoicus sapiens syllabatim tibi ista dixerit, veniet flumen orationis aureum fundens Aristoteles qui illum desipere dicat: neque enim ortum esse unquam mundum, quod nulla fuerit novo consilio inito tam praeclari operis inceptio, et ita esse eum undique aptum ut nulla vis tantos queat motus mutationemque moliri, nulla senectus diuturnitate temporum existere, ut hic ornatus unquam dilapsus occidat.*

19.

Cic. de nat. deor. 2, 15: *cum igitur aliorum animantium ortus in terra sit, aliorum in aqua, in aere aliorum, absurdum esse Aristoteli videtur in ea parte quae sit ad gignenda animantia aptissima, animal gigni nullum putare. sidera autem aetherium locum obtinent. qui quoniam tenuissimus est et semper agitatur et viget, necesse est quod animal in eo gignatur id et sensu acerrimo et mobilitate celerrima esse. quare cum in aethere astra gignantur, consentaneum est in iis sensum inesse et intellegentiam. ex quo efficitur in deorum numero astra esse ducenda.*

20.

Cicero de nat. deorum 2, 16: *nec vero Aristoteles non laudandus in eo quod omnia quae moventur aut natura moveri censuit aut vi aut voluntate, moveri autem solem et lunam et sidera omnia: quae autem natura moverentur, haec aut pondere deorsum aut levitate in sublime ferri, quorum neutrum astris contingeret, propterea quod eorum motus in orbem circumque ferretur. nec vero dici potest vi quadam maiore fieri ut contra naturam astra moveantur. quae enim potest maior esse? restat igitur ut motus astrorum sit voluntarius. quae qui videat, non indocte solum verum etiam impie faciat, si deos esse neget.*

21.

Philodemus περὶ εὐσεβείας (Hercul. vol. coll. alt. t. II, 7 fr. 22, Spengel p. 149 Abh. d. phil. Kl. der baierschen Acad. t. X): παρ' Ἀριστοτέλει δ' ἐν τῶι τρίτωι περὶ φιλοσοφίας...

Cicero de nat. deor. 1, 13 (Baiter in ed. Turic. alt. 1861); *Aristotelesque in tertio de philosophia libro multa turbat a magistro suo Platone non dissentiens. modo enim menti tribuit omnem divinitatem, modo mundum ipsum deum dicit esse, modo alium quendam praeficit mundo eique eas partes tribuit ut replicatione quadam mundi motum regat atque tueatur. tum caeli ardorem deum dicit esse, non intellegens caelum mundi esse partem, quem alio loco ipse designarit deum. quo modo autem caeli divinus ille sensus in celeritate tanta conservari potest? ubi deinde illi tot dii, si numeramus etiam caelum deum? cum autem sine corpore idem vult esse deum, omni illum sensu privat, etiam prudentia. quo porro modo moveri carens corpore, aut quo modo semper se movens esse quietus et beatus potest?*

II. ΠΕΡΙ ΤΑΓΑΘΟΥ.

Simplicius de an. Ven. 1527 f. 6[b] fin.: περὶ φιλοσοφίας νῦν λέγει τὰ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ αὐτῷ ἐκ τῆς Πλάτωνος ἀναγεγραμμένα συνουσίας, ἐν οἷς ἱστορεῖ τάς τε Πυθαγορείους καὶ Πλατωνικὰς περὶ τῶν ὄντων δόξας.

Io. Philop. de an. Ven. 1535 f. C 1[b]: τὰ περὶ τἀγαθοῦ ἐπιγραφόμενα περὶ φιλοσοφίας λέγει. ἐν ἐκείνοις δὲ τὰς ἀγράφους συνουσίας τοῦ Πλάτωνος ἱστορεῖ ὁ Ἀριστοτέλης. ἔστι δὲ γνήσιον αὐτοῦ τὸ βιβλίον· ἱστορεῖ οὖν ἐκεῖ τὴν Πλάτωνος καὶ τῶν Πυθαγορείων περὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν δόξαν.

16 *πνεύμασιν*: *ῥεύμασιν* Bernays. ‖ 26 *inito* P. Victorius: *initio* codd. ‖ 27 aptum *ed. Rom.* (1471): apertum *codd.* ‖ 29 *existere*: *efficere* Walker „recte ut videtur" Halmio.

b20 *suo* cod. Rehdiger.: *uno* codd. ant. ‖ *non* Manutius: om. codd. ‖ 32 *moveri* Heindorf: *mundus moveri* codd., *mundum movere* Ernesti.

22.

Vita Aristot. Marc. cod. 257 f. 276^b: κα⟨ὶ μάλα⟩ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης τὸ ἦθ⟨ος μέτριος⟩ γέγονεν, εἰ ἐν μὲν ταῖς κατηγορίαις φησὶ μὴ δεῖν προχείρως ἀποφαίνεσθαι ἀλλὰ πολλάκις ἐπεσκεμμένον, καὶ μὴ⟨ν οὐδὲ διαπορ⟩εῖν μόνον ἄχρηστον εἶναι· καὶ ἐν τοῖς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ „δε⟨ῖ μεμν⟩ῆσθαι ἄνθρωπον ὄντα οὐ μόνον τὸν εὐ⟨τυχοῦντα ἀλλ⟩ὰ καὶ τὸν ἀποδεικνύντα".

Vers. lat. vet. (sec. ed. Ven. et codd. a me collatos): *multum autem Aristoteles moderatus fuit moribus, unde in predicamentis ait „non oportet prompte diffinire sed quidem multociens considerare" et dubitare de singulis non esse inutile. et in hiis que de bono „oportet reminisci hominem existentem non solum bene fortunatum sed et demonstrantem".*

23.

Alexander in Ar. metaph. (1, 6. 987^b 38) p. 42, 22 (Bonitz): καὶ διὰ τοιαῦτα μέν τινα ἀρχὰς τῶν τε ἀριθμῶν καὶ τῶν ὄντων ἁπάντων ἐτίθετο Πλάτων τό τε ἓν καὶ τὴν δυάδα, ὡς ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ Ἀριστοτέλης λέγει.

Alex. ad metaph. (1, 9. 990^b 17) p. 63, 18: ἀρχαὶ δέ εἰσι τό τε ἓν καὶ ἡ ἀόριστος δυάς, ὡς πρὸ ὀλίγου τε εἴρηκε καὶ ἱστόρηκεν αὐτὸς ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ.

Simplicius in phys. f. 32^b (p. 334^b 25 Br.): λέγει δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι κατὰ Πλάτωνα πάντων ἀρχὴ καὶ αὐτῶν τῶν ἰδεῶν τό τε ἕν ἐστι καὶ ἡ ἀόριστος δυάς, ἣν μέγα καὶ μικρὸν ἔλεγεν, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ Ἀριστοτέλης μνημονεύει. λάβοι δὲ ἄν τις καὶ παρὰ Σπευσίππου καὶ παρὰ Ξενοκράτους καὶ τῶν ἄλλων, οἳ παρεγένοντο ἐν τῇ περὶ τἀγαθοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀκροάσει· πάντες γὰρ συνέγραψαν καὶ διεσώσαντο τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ ταύταις αὐτὸν ἀρχαῖς χρῆσθαι λέγουσι.

Simplicius in phys. f. 104^b: τὸ μέντοι ἄπειρον καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναί φησι (phys. 3, 4. 203, 9) καὶ ἐν ταῖς ἰδέαις. ἀρχὰς γὰρ καὶ τῶν αἰσθητῶν τὸ ἓν καὶ τὴν ἀόριστόν φασι δυάδα λέγειν τὸν Πλάτωνα. τὴν δὲ ἀόριστον δυάδα καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς τιθεὶς ἄπειρον εἶναι ἔλεγεν, καὶ τὸ μέγα δὲ καὶ τὸ μικρὸν ἀρχὰς τιθεὶς ἄπειρα εἶναι ἔλεγεν ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ λόγοις, οἷς ὁ Ἀριστοτέλης καὶ Ἡρακλείδης καὶ Ἑστιαῖος καὶ ἄλλοι τοῦ Πλάτωνος ἑταῖροι παραγενόμενοι ἀνεγράψαντο τὰ ῥηθέντα αἰνιγματωδῶς ὡς ἐρρήθη. Πορφύριος δὲ διαρθροῦν αὐτὰ ἐπαγγελλόμενος τάδε περὶ αὐτῶν γέγραφεν ἐν τῷ Φιλήβῳ ... ταῦτα ὁ Πορφύριος εἶπεν αὐτῇ σχεδὸν τῇ λέξει, διαρθροῦν ἐπαγγειλάμενος τὰ ἐν τῇ περὶ τἀγαθοῦ συνουσίᾳ αἰνιγματωδῶς ῥηθέντα. καὶ ἴσως ὅτι σύμφωνα ἦν τοῖς ἐν Φιλήβῳ γεγραμμένοις. καὶ ὁ Ἀλέξανδρος δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν περὶ τἀγαθοῦ λόγων τοῦ Πλάτωνος ὁμολογῶν λέγειν οὓς ἱστόρησαν Ἀριστοτέλης τε καὶ οἱ ἄλλοι τοῦ Πλάτωνος ἑταῖροι, ταδὶ γέγραφεν ...

24.

Sextus Emp. adv. math. 3, 57: ἀλλ' ὅ γε Ἀριστοτέλης ... φησὶ μὴ ἀδιανόητον εἶναι τὸ ὑπὸ τούτων (τῶν γεωμετρῶν) λεγόμενον μῆκος ἀπλατές, ἀλλὰ δύνασθαι χωρὶς πάσης περισκελείας εἰς ἔννοιαν ἡμῖν ἐλθεῖν. ἵστησι δὲ τὸν λόγον ἐπί τινος ἐναργεστέρου ὑποδείγματος καὶ σαφοῦς. τὸ γοῦν τοῦ τοίχου μῆκος, φησί, λαμβάνομεν μὴ συνεπιβάλλοντες αὐτοῦ τῷ πλάτει, διόπερ ἐνέσται καὶ τὸ παρὰ τοῖς γεωμέτραις λεγόμενον μῆκος χωρὶς πλάτους τινὸς ἐπινοεῖν.

Sext. Emp. adv. dogm. 3, 412: ἀλλ' ὅγε Ἀριστοτέλης οὐκ ἀδιανόητον ἔλεγεν εἶναι τὸ παρὰ τοῖς γεωμέτραις ἀπλατὲς μῆκος· τό γέ τοι τοῦ τοίχου μῆκος λαμβάνομεν χωρὶς τοῦ ἐπιβάλλειν τῷ πλάτει τοῦ τοίχου.

25.

Alex. in metaph. (1, 6. 988, 11) p. 45, 8: ζητήσαι δ' ἄν τις πῶς λέγοντος Πλάτωνος καὶ ποιητικὸν αἴτιον ἐν οἷς λέγει „τὸν μὲν οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦ παντὸς εὑρεῖν τε καὶ δεῖξαι ἔργον", ἀλλὰ καὶ τὸ οὗ ἕνεκεν καὶ τέλος δι' ὧν πάλιν λέγει „περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντα ἐστὶ κἀκείνου ἕνεκα πάντα", οὐδετέρου τούτων τῶν αἰτίων ἐμνημόνευσεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ δόξῃ τῇ Πλάτωνος; ἢ ὅτι ἐν οἷς περὶ αἰτίων ἔλεγεν οὐδενὸς τούτων ἐμέμνητο, ὡς ἐν τοῖς περὶ τἀγαθοῦ δέδειχεν. ἢ ὅτι τῶν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ οὐ τίθεται ταῦτα αἴτια, ἀλλ' οὐδὲ ἐξειργάσατό τι περὶ αὐτῶν.

26.

Alex. in metaph. (3, 2. 1004, 2: τεθεωρήσθω δ' ἡμῖν ταῦτα ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων) p. 206, 19: ἀναπέμπει δὲ ἡμᾶς περὶ τοῦ γνῶναι ὅτι σχεδὸν πάντα τὰ ἐναντία ὡς εἰς ἀρχὴν ἀνάγεται τό τε ἓν καὶ τὸ πλῆθος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐναντίων, ὡς ἰδίᾳ περὶ τούτων πραγματευσάμενος. εἴρηκε δὲ περὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τἀγαθοῦ.

Alex. in metaph. (3, 2. 1004^b 34: πάντα δὲ καὶ τἆλλα ἀναγόμενα φαίνεται εἰς τὸ ἓν καὶ πλῆθος· εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀναγωγὴ ἡμῖν) p. 218, 10: διὰ δὲ τοῦ „εἰλήφθω γὰρ ἡ ἀναγωγὴ ἡμῖν" ἀναπέμπει πάλιν ἡμᾶς

2 καὶ μάλα δὲ ὁ ego: καθόλου γὰρ ὁ Robbe, κα .... ὁ cod. (a me exscriptus a. 1857). ‖ 5 καὶ μὴ ...... εῖν cod., suppl. Robbe ex Ar. ‖ 7 οὐ μόνον εὐδαίμονα male suppl. Robbe. τ⟨ὸν⟩ εὐ .. ex cod. certum est.

εἰς τὰ ἐν τῷ β̄ περὶ τἀγαθοῦ δεδειγμένα. „φανερὸν οὖν ... (1005, 2): εἰπὼν ὅτι πως τὰ ἐναντία πάντα εἰς τὸ ἓν καὶ πλῆθος ἀνάγεται καὶ τοῦτο δι' ἧς πεποίηται ἀναγωγῆς τῶν ἐναντίων ἐν τῷ β̄ περὶ τἀγαθοῦ εἰς ταῦτα πιστωσάμενος ... δῆλόν φησι ...

III. ΜΑΓΙΚΟΣ
(Ἀριστοτέλους ἢ Ἀντισθένους).

27.

Diog. L. 2, 45 (Cobet): φησὶ δ' Ἀριστοτέλης μάγον τινὰ ἐλθόντα ἐκ Συρίας εἰς Ἀθήνας τά τε ἄλλα καταγνῶναι τοῦ Σωκράτους καὶ δὴ καὶ βίαιον ἔσεσθαι τὴν τελευτὴν αὐτῷ.

28.

Suidas s. Ἀντισθένης: Ἀθηναῖος ... οὗτος συνέγραψε τόμους δέκα, πρῶτον μαγικόν· ἀφηγεῖται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου εὑρόντος τὴν σοφίαν. τοῦτο δέ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥοδίῳ τινὶ ἀνατιθέασιν.

29.

Plinius n. h. 30, 3 (Sillig): *Eudoxus qui inter sapientiae sectas clarissimam utilissimamque eam (magicam) intellegi voluit, Zoroastren hunc sex milibus annorum ante Platonis mortem fuisse prodidit. sic et Aristoteles.*

30.

Diog. L. 1, 1: Τὸ τῆς φιλοσοφίας ἔργον ἔνιοί φασιν ἀπὸ βαρβάρων ἄρξαι. γεγενῆσθαι γὰρ παρὰ μὲν Πέρσαις μάγους, παρὰ δὲ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις Χαλδαίους, καὶ γυμνοσοφιστὰς παρ' Ἰνδοῖς, παρά τε Κελτοῖς καὶ Γαλάταις τοὺς καλουμένους δρυίδας καὶ σεμνοθέους, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ μαγικῷ καὶ Σωτίων ἐν εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς διαδοχῆς. Φοίνικά τε γενέσθαι Ὦχον καὶ Θρᾶκα Ζάμολξιν καὶ Λίβυν Ἄτλαντα.

31.

Diog. L. 1, 6—8: τοὺς δὲ μάγους περί τε θεραπείας θεῶν διατρίβειν καὶ θυσίας καὶ εὐχάς, ὡς αὐτοὺς μόνους ἀκουομένους. ἀποφαίνεσθαί τε περί τε οὐσίας θεῶν καὶ γενέσεως, οὓς καὶ πῦρ εἶναι καὶ γῆν καὶ ὕδωρ· τῶν δὲ ξοάνων καταγινώσκειν καὶ μάλιστα τῶν λεγόντων ἄρρενας εἶναι θεοὺς καὶ θηλείας. περί τε δικαιοσύνης λόγους ποιεῖσθαι, καὶ ἀνόσιον ἡγεῖσθαι πυρὶ θάπτειν καὶ ὅσιον νομίζειν μητρὶ ἢ θυγατρὶ μίγνυσθαι, ὡς ἐν τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ φησὶν ὁ Σωτίων· ἀσκεῖν τε μαντικὴν καὶ πρόρρησιν, καὶ θεοὺς αὐτοῖς ἐμφανίζεσθαι λέγοντας. ἀλλὰ καὶ εἰδώλων πλήρη εἶναι τὸν ἀέρα κατ' ἀπόρροιαν ὑπ' ἀναθυμιάσεως εἰσκρινομένων ταῖς ὄψεσι τῶν ὀξυδερκῶν· προκοσμήματά τε καὶ χρυσοφορίας ἀπαγορεύειν. τούτων δὲ ἐσθὴς μὲν λευκή, στιβὰς δὲ εὐνή, καὶ λάχανον τροφὴ τυρός τε καὶ ἄρτος εὐτελής, καὶ κάλαμος ἡ βακτηρία, ᾧ κεντοῦντες, φασί, τοῦ τυροῦ ἀνῃροῦντο καὶ ἀπήσθιον. τὴν δὲ γοητικὴν μαγείαν οὐδ' ἔγνωσαν, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ μαγικῷ καὶ Δείνων ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν ἱστοριῶν· ὃς καὶ μεθερμηνευόμενόν φησι τὸν Ζωροάστρην ἀστροθύτην εἶναι· φησὶ δὲ τοῦτο καὶ ὁ Ἑρμόδωρος.

IV. ΕΥ̓ΔΗΜΟΣ Η ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

Plutarch. de aud. poet. 1: ὅτι δὲ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λεγομένων οἱ σφόδρα νέοι τοῖς μὴ δοκοῦσι φιλοσόφως μηδὲ ἀπὸ σπουδῆς λέγεσθαι χαίρουσι μᾶλλον καὶ παρέχουσιν ὑπηκόους ἑαυτοὺς καὶ χειροήθεις, δῆλόν ἐστιν ἡμῖν· οὐ γὰρ μόνον τὰ Αἰσώπεια μυθάρια καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἄβαριν τοῦ Ἡρακλείδου καὶ τὸν Λύκωνα τὸν Ἀρίστωνος διερχόμενοι ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμιγμένα μυθολογίᾳ μεθ' ἡδονῆς ἐνθουσιῶσι.

32.

Cicero de divinat. 1, 25: *quid? singulari vir ingenio Aristoteles et paene divino ipsene errat an alios vult errare, cum scribit Eudemum Cyprium familiarem suum iter in Macedoniam facientem Pheras venisse, quae erat urbs in Thessalia tum admodum nobilis, ab Alexandro autem tyranno crudeli dominatu tenebatur. in eo igitur oppido ita graviter aegrum Eudemum fuisse ut omnes medici diffiderent. ei visum in quiete egregia facie iuvenem dicere fore ut perbrevi convalesceret paucisque diebus interiturum Alexandrum tyrannum, ipsum autem Eudemum quinquennio post domum esse rediturum. atque ita quidem prima statim scribit Aristoteles consecuta et convaluisse Eudemum et ab uxoris fratribus interfectum tyrannum. quinto autem anno exeunte cum esset spes ex illo somnio in Cyprum illum ex Sicilia esse rediturum, proeliantem eum ad Syracusas occidisse. ex quo ita illud somnium esse interpretatum ut cum animus Eudemi e corpore excesserit, tum domum revertisse videatur.*

20 τῷ Ῥοδίῳ Bernhardy, Ῥόδωνι vulgo (ῥόδων cod. A).
b8 μαγείαν Cobet: vulgo μαντείαν.

33.

David. proleg. in Ar. categ. p. 24 ᵇ10: τῶν δὲ συνταγματικῶν τὰ μέν εἰσιν αὐτοπρόσωπα, ἃ καὶ ἀκροαματικὰ λέγονται, τὰ δὲ διαλογικά, ἃ καὶ ἐξωτερικὰ λέγονται ... ἔγραψε δὲ καὶ πρὸς ἀνεπιτηδείους πρὸς φιλοσοφίαν τὰ διαλογικά ... κατασκευάζων δὲ τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς κἀν τοῖς ἀκροαματικοῖς δι' ἀναγκαστικῶν λόγων κατασκευάζει, ἐν δὲ τοῖς διαλογικοῖς διὰ πιθανῶν εἰκότως. φησὶ γὰρ ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς ἀκροαματικοῖς ... ἐν δὲ τοῖς διαλογικοῖς φησὶν οὕτως, ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατος, ἐπειδὴ αὐτοφυῶς πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ σπένδομεν χοὰς τοῖς κατοιχομένοις καὶ ὄμνυμεν κατ' αὐτῶν, οὐδεὶς δὲ τῷ μηδαμῇ μηδαμῶς ὄντι σπένδει ποτὲ ἢ ὄμνυσι κατ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἄλλην διαφορὰν λέγει τῶν ἀκροαματικῶν πρὸς τὰ διαλογικά, ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἀκροαματικοῖς τὰ δοκοῦντα αὐτῷ λέγει καὶ τὰ ἀληθῆ, ἐν δὲ τοῖς διαλογικοῖς τὰ ἄλλοις δοκοῦντα τὰ ψευδῆ ... τοῦτο δὲ εἶπεν Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ τὴν λογικὴν ψυχὴν βούλεται φθαρτὴν εἶναι, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς διαλογικοῖς μάλιστα δοκεῖ κηρύττειν τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. ἵνα οὖν μὴ σχῇ ἐλέγχοντα τὸν Ἀριστοτέλην, διὰ τοῦτο εἶπε τοιαύτην διαφοράν.

Themist. de anima (opp. ed. Ven. 1534) f. 90ᵇ (t. II p 196, 21 Spengel): καὶ οἱ λόγοι δὲ οὓς ἠρώτησε **(Plato in Phaedone)** περὶ ψυχῆς ἀθανασίας εἰς τὸν νοῦν ἀνάγονται σχεδόν τι οἱ πλεῖστοι καὶ ἐμβριθέστατοι, ὅ τε ἐκ τῆς αὐτοκινησίας· ἐδείχθη γὰρ ὡς αὐτοκίνητος μόνος ὁ νοῦς, εἰ τὴν κίνησιν ἀντὶ τῆς ἐνεργείας νοοίημεν· καὶ ὁ τὰς μαθήσεις ἀναμνήσεις εἶναι λαμβάνων καὶ ὁ τὴν πρὸς τὸν θεὸν ὁμοιότητα. καὶ τῶν ἄλλων δὲ τοὺς ἀξιοπιστοτέρους δοκοῦντας οὐ χαλεπῶς ἄν τις τῷ νῷ προσβιβάσειεν, ὥσπερ γε καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ Ἀριστοτέλους ἐξειργασμένων ἐν τῷ Εὐδήμῳ. ἐξ ὧν δῆλον ὅτι καὶ Πλάτων τὸν νοῦν ἀθάνατον μόνον ὑπολαμβάνει.

34.

Proclus in Plat. Tim. V p. 338ᵈ (p. 823 Schn.): τὴν ψυχὴν τῷ σώματι συνῆψεν ἀμέσως πάντα τὰ περὶ καθόδου ψυχῆς ὑπεκτεμὼν προβλήματα ... ἀλλ' οὐδὲ τὰ μετὰ τὴν ἔξοδον αὐτῆς ἐν τούτοις παραδώσει ... ὅτι φήσω τὸ πρέπον διασώζει τῇ τοῦ διαλόγου προθέσει καὶ τῆς περὶ ψυχῆς θεωρίας ὅσον φυσικὸν ἐν τούτοις παραλαμβάνει τὴν πρὸς τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ὁμιλίαν παραδιδούς. ὃ δὴ καὶ Ἀριστοτέλης ζηλώσας ἐν τῇ περὶ ψυχῆς πραγματείᾳ φυσικῶς αὐτὴν μεταχειριζόμενος οὔτε περὶ καθόδου ψυχῆς οὔτε περὶ λήξεων ἐμνημόνευσεν, ἀλλ' ἐν τοῖς διαλόγοις χωρὶς ἐπραγματεύσατο περὶ αὐτῶν καὶ τὸν προηγούμενον κατεβάλλετο λόγον.

35.

Proclus in Plat. remp. (diss. XII) apud Maium Spicileg. Rom. t. VIII Rom. 1842 p. 705: λέγει δὲ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης αἰτίαν δι' ἣν ἐκεῖθεν μὲν ἰοῦσα ἡ ψυχὴ δεῦρο ἐπιλανθάνεται τῶν ἐκεῖ θεαμάτων, ἐντεῦθεν δὲ ἐξιοῦσα μέμνηται ἐκεῖ τῶν ἐνταῦθα παθημάτων. καὶ ἀποδεικτέον τοῦ λόγου· φησὶ γὰρ οὖν καὶ αὐτὸς ἐκ μὲν ὑγείας εἰς νόσον ὁδεύοντας λήθην ἴσχειν τινὰς καὶ αὐτῶν τῶν γραμμάτων ὧν ἐμεμαθήκεισαν, ἐκ νόσου δὲ εἰς ὑγείαν ἰόντα μηδένα πώποτε τοῦτο πάσχειν· ἐοικέναι δὲ τὴν μὲν ἄνευ σώματος ζωὴν ταῖς ψυχαῖς κατὰ φύσιν οὖσαν ⟨ὑγείᾳ, νόσῳ δὲ τὴν ἐν σώματι. ὅθεν⟩ σημαίνει τὰς μὲν ἐκεῖθεν ἰούσας ἐπιλανθάνεσθαι τῶν ἐκεῖ, τὰς δὲ ἐντεῦθεν ἐκεῖσε τῶν ἐνταῦθα διαμνημονεύειν.

36.

Augustinus contra Iulianum Pelag. 4 (15), 78: *quanto ergo te melius veritatique vicinius de hominum generatione senserunt quos Cicero in extremis partibus Hortensii dialogi velut ipsa rerum evidentia ductus compulsusque commemorat. nam cum multa quae videmus et gemimus de hominum vanitate atque felicitate dixisset, ex quibus humanae, inquit, vitae erroribus et aerumnis fit ut interdum veteres illi sive vates sive in sacris initiisque tradendis divinae mentis interpretes, qui nos ob aliqua scelera suscepta in vita superiore poenarum luendarum causa natos esse dixerunt, aliquid vidisse videantur verumque sit illud quod est apud Aristotelem, simili nos affectos esse supplicio atque eos qui quondam, cum in praedonum Etruscorum manus incidissent, crudelitate excogitata necabantur, quorum corpora viva cum mortuis, adversa adversis accommodata quam artissime colligabantur: sic nostros animos cum corporibus copulatos ut vivos cum mortuis esse coniunctos.*

37.

Schol. (Olympiodori et al.) in Plat. Phaed. (p. 111) p. 165 (Finckh): ὅτι δὲ δεῖ τι καὶ ὅλον γένος ἀνθρώπων εἶναι οὕτω τρεφόμενον, δηλοῖ καὶ ὁ τῇδε ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι μόναις τρεφόμενος, ὃν ἱστόρησεν Ἀριστοτέλης ἰδὼν αὐτός.

Schol. al. ad eundem locum p. 203: εἰ ἐνταῦ-

29 εἰ καὶ ed. Ald.

11 ὁδεύοντα Maius. ‖ 14 ὑγείᾳ .. ὅθεν: codicis lacunam sic fere expleas. ‖ 37 *artissime* Bernays: *aptissime* vulgo.

θα ἱστόρησεν Ἀριστοτέλης ἄνθρωπον ἄυπνον καὶ μόνῳ τῷ ἡλιοειδεῖ τρεφόμενον ἀέρι, τί χρὴ περὶ τῶν ἐκεῖ οἴεσθαι;

38.

Plutarch. qu. conv. 8, 9, 3: τὴν δὲ Τίμωνος ἐν Κιλικίᾳ τηθὴν Ἀριστοτέλης ἱστόρηκε φωλεύειν τοῦ ἔτους ἑκάστου δύο μῆνας, μηδενὶ πλὴν μόνῳ τῷ ἀναπνεῖν ὅτι ζῇ διάδηλον οὖσαν.

39.

Olympiodor. in Phaedon. p. 22 (Finckh): καὶ ὁ μὲν Πρόκλος βούλεται τὰ οὐράνια ὄψιν μόνον καὶ ἀκοὴν ἔχειν, καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης· μόνας γὰρ τῶν αἰσθήσεων ἐκείνας ἔχει τὰς πρὸς τὸ εὖ εἶναι συμβαλλομένας, οὐ μὴν τὰς πρὸς τὸ εἶναι, αἱ δὲ ἄλλαι αἰσθήσεις πρὸς τὸ εἶναι συμβάλλονται. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ μαρτυρεῖ τούτοις λέγων „ἠέλιος, ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις", ὡς ἂν ὄψιν μόνην καὶ ἀκοὴν αὐτῶν ἐχόντων· καὶ ὅτι αὗται μάλιστα αἱ αἰσθήσεις ἐν τῷ ἐνεργεῖν μᾶλλον γινώσκουσιν ἤπερ ἐν τῷ πάσχειν καὶ οἰκειότεραι αὗται αὐτοῖς ὡς ἀναλλοιώτοις. ὁ δέ γε Δαμάσκιος καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις βούλεται αὐτὰ ἔχειν.

40.

Plutarch. consolat. ad Apoll. 27: πολλοῖς γὰρ καὶ σοφοῖς ἀνδράσιν, ὥς φησι Κράντωρ, οὐ νῦν ἀλλὰ πάλαι κέκλαυσται τἀνθρώπινα τιμωρίαν ἡγουμένοις εἶναι τὸν βίον καὶ ἀρχὴν τὸ γενέσθαι ἄνθρωπον συμφορὰν τὴν μεγίστην. τοῦτο δέ φησιν Ἀριστοτέλης καὶ τὸν Σείληνον συλληφθέντα τῷ Μίδᾳ ἀποφήνασθαι. βέλτιον δ' αὐτὰς τὰς τοῦ φιλοσόφου λέξεις παραθέσθαι. φησὶ δὲ ἐν τῷ Εὐδήμῳ ἐπιγραφομένῳ ἢ περὶ ψυχῆς ταυτί· „διὸ περῶσι κράτιστα καὶ μακαριστότατα. καὶ πρὸς τῷ μακαρίους καὶ εὐδαίμονας εἶναι τοὺς τετελευτηκότας νομίζομεν καὶ τὸ ψεύσασθαί τι κατ' αὐτῶν καὶ τὸ βλασφημεῖν οὐχ ὅσιον ὡς κατὰ βελτιόνων καὶ κρειττόνων ἤδη γεγονότων. καὶ ταῦθ' οὕτως ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ διατελεῖ νενομισμένα παρ' ἡμῖν, ὥστε τὸ παράπαν οὐδεὶς οἶδεν οὔτε τοῦ χρόνου τὴν ἀρχὴν οὔτε τὸν θέντα πρῶτον, ἀλλὰ τὸν ἄπειρον αἰῶνα τυγχάνουσι διὰ τέλους οὕτω νενομικότες. πρὸς δὲ δὴ τούτοις διὰ στόματος ὃν τοῖς ἀνθρώποις ὁρᾷς ὡς ἐκ πολλῶν ἐτῶν καὶ παλαιοῦ χρόνου περιφέρεται θρυλούμενον — Τί τοῦτ'; ἔφη. Κἀκεῖνος ὑπολαβών· ὡς ἄρα μὴ γίνεσθαι μέν, ἔφη, ἄριστον πάντων, τὸ δὲ τεθνάναι τοῦ ζῆν ἐστὶ κρεῖττον. καὶ πολλοῖς οὕτω παρὰ τοῦ δαιμονίου μεμαρτύρηται. τοῦτο μὲν ἐκείνῳ τῷ Μίδᾳ λέγουσι δήπου μετὰ τὴν θήραν ὡς ἔλαβε τὸν Σειληνὸν διερωτῶντι καὶ πυνθανομένῳ, τί ποτέ ἐστι τὸ βέλτιον τοῖς ἀνθρώποις καὶ τί τὸ πάντων αἱρετώτατον, τὸ μὲν πρῶτον οὐδὲν ἐθέλειν εἰπεῖν ἀλλὰ σιωπᾶν ἀρρήτως· ἐπειδὴ δέ ποτε μόλις πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος προσηγάγετο φθέγξασθαί τι πρὸς αὐτόν, οὕτως ἀνακαγχάζοντα εἰπεῖν· Δαίμονος ἐπιπόνου καὶ Τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα, τί με βιάζεσθε λέγειν ἃ ὑμῖν ἄρειον μὴ γνῶναι; μετ' ἀγνοίας γὰρ τῶν οἰκείων κακῶν ἀλυπότατος ὁ βίος. ἀνθρώποις δὲ πάμπαν οὐκ ἔστι γενέσθαι τὸ πάντων ἄριστον οὐδὲ μετασχεῖν τῆς τοῦ βελτίστου φύσεως· ἄριστον ἄρα πᾶσι καὶ πάσαις τὸ μὴ γενέσθαι· τὸ μέντοι μετὰ τοῦτο καὶ τὸ πρῶτον τῶν ἄλλων ἀνυστόν, δεύτερον δέ, τὸ γενομένους ἀποθανεῖν ὡς τάχιστα. δῆλον οὖν ὡς οὔσης κρείττονος τῆς ἐν τῷ τεθνάναι διαγωγῆς ἢ τῆς ἐν τῷ ζῆν οὕτως ἀπεφήνατο".

41.

Io. Philoponus in Ar. de an. I (c. 4 in.) ed. Ven. 1535 f. E 1ª sup: μεμψάμενος ὁ Ἀριστοτέλης κοινῶς τοὺς περὶ ψυχῆς ἅπαντας εἰπόντας ὅτι μηδὲν περὶ τοῦ δεξομένου αὐτὴν σώματος διελέχθησαν ... οἰκείως ἀκόλουθον τούτοις περὶ ψυχῆς δόξαν συνάπτει. εἰς ταὐτὸ γάρ τινες ἀποβλέψαντες ὅτι οὐχ ὡς ἔτυχε τὸ σῶμα ψυχῆς μετέχει, ἀλλὰ δεῖ τοιᾶσδε κράσεως, ὥσπερ καὶ ἡ ἁρμονία οὐχ ὡς ἔτυχε τῶν χορδῶν ἐχουσῶν γίνεται, ἀλλὰ δεῖ τοσῆσδε τάσεως, ἐνόμισαν καὶ τὴν ψυχὴν ἁρμονίαν εἶναι τοῦ σώματος καὶ πρὸς τοὺς διαφόρους τοῦ σώματος ἁρμονίας τὰ διάφορα εἴδη τῶν ψυχῶν εἶναι. ταύτην οὖν ἐκτίθεται τὴν δόξαν καὶ διελέγχει. καὶ τέως μὲν αὐτὴν τὴν δόξαν μόνην ἐν τούτοις ἱστορεῖ, μετ' ὀλίγα δὲ καὶ τοὺς λόγους δι' ὧν εἰς ταύτην ἐκεῖνοι τὴν δόξαν ὑπήχθησαν τίθησιν. ἤδη δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πρὸς ταύτην ἀντεῖπεν τὴν δόξαν, λέγω δὴ ἐν τῷ Εὐδήμῳ διαλόγῳ, καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδωνι πέντε τισὶ κέχρηται ἐπιχειρήμασι πρὸς ταύτην ἐνιστάμενος τὴν δόξαν . . . (f. E 1ᵇ:) αὗται μὲν οὖν αἱ πέντε ἐπιχειρήσεις αἱ Πλάτωνος. κέχρηται δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης, ὡς ἤδη εἶπον, ἐν τῷ Εὐδήμῳ τῷ διαλόγῳ δύο ἐπιχειρήσεσι ταύταις, μιᾷ μὲν οὕτως· τῇ ἁρμονίᾳ, φησίν, ἔστι τι ἐναντίον, ἡ ἀναρμοστία· τῇ δὲ ψυχῇ οὐδὲν ἐναντίον. οὐκ ἄρα ἡ ψυχὴ ἁρμονία ἐστίν. εἴποι δ' ἄν τις πρὸς τοῦτο

32 sic in codd. mel., vulgo διόπερ ὦ κράτιστε πάντων καὶ μακαριστότατε. ‖ 34 νομίζομεν in codd. mel. Usteri, Sauppe: νομίζειν vulgo. ‖ 35 ἡγούμεθα quod vulgo additur post βελτιόνων delevit Bernays. ‖ 40 νενομικότες Vahlen: νενομισμένα codd. ‖ 41 ὃν ego: ἐν vulgo. ‖ 42 καὶ add. Vahlen: om. codd. (quidam omittunt verba παλ. χρόνου). ‖ 44 ἔφη Uster.: ἔφην vulgo.

b6 ἀρρήτως codd: ἀρράτως Bernays. ‖ 8 ἀνακαγχάζοντα Bernays: ἀναγκαζόμενος vulgo. ‖ 14 ἄρα Bernays: γὰρ vulgo.

(ait Alexander) ὅτι τῇ ἁρμονίᾳ ἐναντίον οὐκ ἔστι κυρίως ἐναντίον ἀλλὰ στέρησις ἀόριστος· καὶ τῇ ψυχῇ δ' ὡς εἴδει τινὶ οὔσῃ ἔστι τι ἀντικείμενον ἀόριστον, καὶ ὥσπερ ἐκεῖ φαμὲν τὴν τοιάνδε ἁρμονίαν μεταβάλλειν εἰς τὴν ἀναρμοστίαν, οὕτω καὶ τὴν τοιάνδε στέρησιν μεταβάλλειν εἰς ψυχήν. δευτέρᾳ δέ· τῇ ἁρμονίᾳ, φησί, τοῦ σώματος ἐναντίον ἐστὶν ἡ ἀναρμοστία τοῦ σώματος, ἀναρμοστία δὲ τοῦ ἐμψύχου σώματος νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ αἶσχος· ὧν τὸ μὲν ἀσυμμετρία τῶν στοιχείων ἡ νόσος, τὸ δὲ τῶν ὁμοιομερῶν ἡ ἀσθένεια, τὸ δὲ τῶν ὀργανικῶν τὸ αἶσχος. εἰ τοίνυν ἡ ἀναρμοστία νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ αἶσχος, ἡ ἁρμονία ἄρα ὑγίεια καὶ ἰσχὺς καὶ κάλλος· ψυχὴ δὲ οὐδέν ἐστι τούτων οὔτε ὑγίεια φημὶ οὔτε ἰσχὺς οὔτε κάλλος· ψυχὴν γὰρ εἶχε καὶ ὁ Θερσίτης αἴσχιστος ὤν. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἡ ψυχὴ ἁρμονία. καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἐκείνοις. ἐνταῦθα δὲ τέσσαρσι κέχρηται ἐπιχειρήσεσιν ἀνασκευαστικαῖς τῆς δόξης ταύτης, ὧν τὸ τρίτον ἐστὶ τὸ εἰρημένον ἐν τῷ Εὐδήμῳ δεύτερον . . . (f. E 2ª:) „ἁρμόζει δὲ μᾶλλον καθ' ὑγιείας λέγειν ἁρμονίαν καὶ ὅλως τῶν σωματικῶν ἀρετῶν ἢ κατὰ ψυχῆς": τοῦτο τρίτον ἐπιχείρημα· ἐστὶ δὲ τὸ δεύτερον τῶν ἐν τῷ Εὐδήμῳ. ὅτι δὲ ἁρμονία ἡ ὑγίεια ἔδειξεν ἐν ἐκείνοις ἐκ τοῦ ἐναντίου τῆς νόσου. εἴπομεν δὲ ἀνωτέρω τὴν ἀγωγὴν τοῦ συλλογισμοῦ.

Simplicius f. 14ª (ed. Ven. Ald. 1527): ἐν κοινῷ δὲ γινομένους λόγους τοὺς συμμέτρως καὶ τοῖς πολλοῖς ἠρωτημένους καλεῖ, αἰνιττόμενος μὲν ἴσως καὶ τοὺς ἐν Φαίδωνι, λέγων δὲ καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ διαλόγῳ τῷ Εὐδήμῳ γραφέντας ἐλεγκτικοὺς τῆς ἁρμονίας.

Themistius de an f. 70ª (t II p. 54, 3 Speng.): καὶ ἄλλη δέ τις δόξα παραδέδοται περὶ ψυχῆς πιθανὴ μὲν οὐδεμιᾶς ἧσσον τῶν λεγομένων, δεδωκυῖα δὲ εὐθύνας καὶ ἐξητασμένη καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις. λέγουσι γάρ τινες αὐτὴν ἁρμονίαν· καὶ γὰρ τὴν ἁρμονίαν κρᾶσιν καὶ σύνθεσιν τῶν ἐναντίων εἶναι καὶ τὸ σῶμα συγκεῖσθαι ἐξ ἐναντίων· τὴν οὖν τἀναντία ταῦτα εἰς συμφωνίαν ἄγουσαν καὶ ἁρμόζουσαν, θερμὰ λέγω καὶ ψυχρὰ καὶ ὑγρὰ καὶ ξηρὰ καὶ σκληρὰ καὶ μαλακὰ καὶ ὅσαι ἄλλαι ἐναντιώσεις τῶν πρώτων σωμάτων, οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὴν ψυχήν, ὥσπερ καὶ ἡ τῶν φθόγγων ἁρμονία τὸ βαρὺ καὶ τὸ ὀξὺ συναρμόζει. πιθανότητα μὲν οὖν ὁ λόγος ἔχει, διελήλεγκται δὲ πολλαχῇ καὶ ὑπ' Ἀριστοτέλους καὶ ὑπὸ Πλάτωνος. καὶ γὰρ ὅτι τὸ μὲν πρῶτον τοῦ σώματος, τουτέστιν ἡ ψυχή, ἁρμονία δὲ ὕστερον· καὶ ὅτι τὸ μὲν ἄρχει καὶ ἐπιστατεῖ τῷ σώματι καὶ μάχεται πολλάκις, ἁρμονία δὲ οὐ μάχεται τοῖς ἡρμοσμένοις· καὶ ὅτι τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἁρμονία μὲν δέχεται, ψυχὴ δὲ οὔ· καὶ ὡς ἁρμονία μὲν σωζομένη οὐ προσίεται ἀναρμοστίαν, ψυχὴ δὲ κακίαν προσίεται· καὶ ὅτι εἴπερ τοῦ σώματος ἡ ἀναρμοστία νόσος ἐστὶν ἢ αἶσχος ἢ ἀσθένεια, ἡ ἁρμονία τοῦ σώματος κάλλος ἂν εἴη καὶ ὑγίεια καὶ δύναμις ἀλλ' οὐ ψυχή, ταῦτα μὲν ἅπαντα εἴρηται ὑπὸ τῶν φιλοσόφων ἐν ἄλλοις· ἃ δὲ νῦν Ἀριστοτέλης φησί, τοιαῦτά ἐστιν . . . ὅτι μὲν οὖν οἱ λέγοντες ἁρμονίαν τὴν ψυχὴν οὔτε ἐγγὺς ἄγαν οὔτε πόρρω τῆς ἀληθείας βάλλειν ἂν δόξειαν, καὶ ἐκ τῶν νῦν εἰρημένων καὶ ἐκ τῶν ἐν ἄλλοις δῆλόν ἐστιν.

Olympiod. vel Procli eclog. schol. in Phaedon. p. 142, 1 (ed. Finckh Heilbr. 1847): Ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Εὐδήμῳ οὕτως ἐπιχειρεῖ· τῇ ἁρμονίᾳ ἐναντίον ἐστὶν ἡ ἀναρμοστία, τῇ δὲ ψυχῇ οὐδὲν ἐναντίον· οὐσία γάρ· καὶ τὸ συμπέρασμα δῆλον. ἔτι, εἰ ἀναρμοστία τῶν στοιχείων τοῦ ζώου νόσος, ἡ ἁρμονία εἴη ἂν ὑγίεια ἀλλ' οὐχὶ ψυχή. ib. p. 142, 8: τὸ τρίτον ταὐτὸν τῷ ἐν Εὐδήμῳ δευτέρῳ.

42.

Simplic. in Ar. de an. I. III f. 62ª inf.: ὁ μὲν οὖν Πλάτων καὶ ἐπὶ πάντων εἴωθεν ὁμωνύμως τά τε εἴδη καὶ τὰ κατ' αὐτὰ εἰδοποιούμενα προσαγορεύειν. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ὅταν μὲν μεριστὸν τὸ εἰδοποιούμενον ᾖ, φυλάττεται τὴν ὁμωνυμίαν διὰ τὴν πολλὴν τοῦ μεριστοῦ πρὸς τὸ εἶδος ἀμέριστον ὂν ἀπόστασιν· τὴν δὲ λογικὴν ψυχὴν ὡς μὴ μόνον ὁριζομένην ἀλλὰ καὶ ὅρον οὖσαν· μεταξὺ γὰρ ὡς τοῦ ἀμερίστου καὶ μεριστοῦ ἄμφω πως οὖσα, οὕτω καὶ τοῦ ὅρου καὶ τοῦ ὁριζομένου ἀμφότερον ἐμφαίνουσα, τὸ μὲν ὡς ἀνελιττομένη, τὸ δὲ διὰ τὴν ἀεὶ κατὰ ὅρους μετάβασιν καὶ διὰ τὴν τῶν ἀνειλιγμένων πάντων εἰς ἓν συναγωγὴν ὡς παρισουμένη τῷ ὁρίζοντι νῷ. καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῷ Εὐδήμῳ τῷ περὶ ψυχῆς αὐτῷ γεγραμμένῳ διαλόγῳ εἶδός τι ἀποφαίνεται τὴν ψυχὴν εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ἐπαινεῖ τοὺς τῶν εἰδῶν δεκτικὴν λέγοντας τὴν ψυχήν, οὐχ ὅλην ἀλλὰ τὴν νοητικὴν ὡς τῶν ἀληθῶν δευτέρως εἰδῶν γνωστικήν· τῷ γὰρ τῆς ψυχῆς κρείττονι νῷ τὰ ἀληθῆ εἴδη σύστοιχα.

43.

Plutarchus de musica c. 22: δεδειγμένου δὲ ὅτι ὁ Πλάτων οὔτ' ἀγνοίᾳ οὔτ' ἀπειρίᾳ τὰ ἄλλα παρῃτήσατο ἀλλ' ὡς οὐ πρέποντα τοιαύτῃ πολιτείᾳ, δείξομεν

44 πολλαχῇ Spengel: πολλαχοῦ ed. Ald.
b35 ἓν: ὃν ed. ‖ παρισουμένη: -νην ed.

ἑξῆς ὅτι ἔμπειρος ἁρμονίας ἦν. ἐν γοῦν τῇ ψυχογονίᾳ τῇ ἐν τῷ Τιμαίῳ . . . (c. 23:) ὅτι δὲ σεμνὴ ἡ ἁρμονία καὶ θεῖόν τι καὶ μέγα, Ἀριστοτέλης ὁ Πλάτωνος ταυτὶ λέγει „ἡ δὲ ἁρμονία ἐστὶν οὐρανία τὴν φύσιν ἔχουσα θείαν καὶ καλὴν καὶ δαιμονίαν· τετραμερὴς δὲ τῇ δυνάμει πεφυκυῖα δύο μεσότητας ἔχει ἀριθμητικήν τε καὶ ἁρμονικήν, φαίνεταί τε τὰ μέρη αὐτῆς καὶ τὰ μεγέθη καὶ αἱ ὑπεροχαὶ κατ' ἀριθμὸν καὶ ἰσομετρίαν· ἐν γὰρ δυσὶ τετραχόρδοις ῥυθμίζεται τὰ μέρη". ταῦτα μὲν τὰ ῥητά.

V. ΠΕΡΙ ΕΥΧΗΣ.

44.

Seneca quaest. nat. 7, 30, 1: *egregie Aristoteles ait numquam nos verecundiores esse debere quam cum de diis agitur.*

45.

Synesius Dion. 10 p. 271 Krab. (1850): καθάπερ Ἀριστοτέλης ἀξιοῖ τοὺς τελουμένους οὐ μαθεῖν τι δεῖν ἀλλὰ παθεῖν καὶ διατεθῆναι, δηλονότι γενομένους ἐπιτηδείους.

46.

Simplicius in Ar. II de caelo p. 218, 20 (Karsten): ὅτι γὰρ ἐννοεῖ τι καὶ ὑπὲρ τὸν νοῦν καὶ τὴν οὐσίαν ὁ Ἀριστοτέλης δῆλός ἐστι πρὸς τοῖς πέρασι τοῦ περὶ εὐχῆς βιβλίου σαφῶς εἰπών, ὅτι ὁ θεὸς ἢ νοῦς ἐστιν ἢ ἐπέκεινά τι τοῦ νοῦ.

VI. ΠΡΟΤΡΕΠΤΙΚΟΣ.

Vita Salonini Gallieni c. 2 (Script. hist. Aug. ed. Jordan et Eyssenhardt II p. 88, 6): *nec ignota esse arbitror quae dixit Marcus Tullius in Hortensio, quem ad exemplum protreptici scripsit.* cf. Nonius s. contendere: *M. Tullius in Hortensio: magna enim animi contentio adhibenda est explicando Aristotele* (sic) *si leges.*

47.

Io. Stob. floril. 95, 21 (Meineke): ἐκ τῶν Τέλητος ἐπιτομῆς·

. . . Ζήνων ἔφη Κράτητα ἀναγινώσκειν ἐν σκυτείῳ καθήμενον τὸν Ἀριστοτέλους προτρεπτικόν, ὃν ἔγραψε πρὸς Θεμίσωνα τὸν Κυπρίων βασιλέα λέγων ὅτι οὐδενὶ πλείω ἀγαθὰ ὑπάρχει πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι· πλοῦτόν τε γὰρ πλεῖστον αὐτὸν ἔχειν ὥστε δαπανᾶν εἰς ταῦτα, ἔτι δὲ δόξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀναγινώσκοντος δὲ αὐτοῦ τὸν σκυτέα ἔφη προσέχειν ἅμα ῥάπτοντα καὶ τὸν Κράτητα εἰπεῖν· ἐγώ μοι δοκῶ, ὦ Φιλίσκε, γράψειν πρὸς σὲ προτρεπτικόν· πλείω γὰρ ὁρῶ σοι ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι ὧν ἔγραψεν Ἀριστοτέλης.

48.

Cic. de fin. 2, 12, 40: *primum (semovendas putabo sententias) Aristippi Cyrenaicorumque omnium, quos non est veritum in ea voluptate quae maxima dulcedine sensum moveret, summum bonum ponere contemnentes istam vacuitatem doloris. hi non viderunt, ut ad cursum equum, ad arandum bovem, ad indagandum canem, sic hominem ad duas res, ut ait Aristoteles, ad intellegendum et agendum esse natum quasi mortalem deum.*

49.

Boethius de consol. phil. 3, 8 p. 1034 Bas.: *quod si, ut Aristoteles ait, Lyncei oculis homines uterentur, ut eorum visus obstantia quaeque penetraret, nonne introspectis visceribus illud Alcibiadis superficie pulcerrimum corpus turpissimum videretur?*

50.

Alex. Aphrod. in Ar. top. (Ven. Ald. 1513) p. 80 (p. 266, 15 Br.): ἔστι δὲ ἐφ' ὧν καὶ πάντα τὰ σημαινόμενα λαμβάνοντας ἔστιν ἐπὶ πάντων αὐτῶν ἀνασκευάζειν τὸ κείμενον· οἷον εἴ λέγοι τις ὅτι μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο εἴτε χρὴ φιλοσοφεῖν εἴτε καὶ μή, ὡς εἶπεν αὐτὸς ἐν τῷ προτρεπτικῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν μετιέναι, ἑκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον τῷ ἀνθρώπῳ πανταχόθεν ἀναιρήσομεν τὸ τιθέμενον. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων κατ' ἄμφω ἐνδέχεται δείκνυσθαι τὸ προκείμενον, ἐπὶ δὲ τῶν πρώτων παραδειγμάτων οὐκ ἐπὶ πάντων ἀλλ' ἢ δι' ἑκατέρου ἢ ἔκ τινων.

Anon. schol. in Arist. I analyt. pr. cod. Par. 2064 f. 263ᵃ (περὶ τῶν εἰδῶν πάντων τοῦ συλλογισμοῦ) . . . τοιοῦτος δὲ (παρασυνημμένος) καὶ ὁ Ἀριστοτέλους λόγος ἐν τῷ προτρεπτικῷ· εἴτε φιλοσοφητέον εἴτε μὴ φιλοσοφητέον, φιλοσοφητέον. ἀλλὰ μὴν ἢ φιλοσοφητέον ἢ οὐ φιλοσοφητέον· πάντως ἄρα φιλοσοφητέον.

9 μέρη R. Westphal: μέλη codd. ‖ 40 ἐπιτομή codd., ut 97, 31 ubi ἐπιτομῇ ed. Tr.
b5 γράφειν vulgo, corr. Pflugk. ‖ εἰς σὲ vulgo, corr. Cobet. ‖ 16 *et ad agendum* Halm (Ernesti). ‖ 19 fort. e Ciceronis Hortensio. ‖ 20 *Lyncei* Heitz (cf. Arist. p. 328, 15): *lynceis* codd. ‖ 28 λαμβάνοντες edd.

Olympiodor. in Alcib. (ed. Creuzer 1821) p. 144: καὶ Ἀρ. μὲν ἐν τῷ προτρεπτικῷ ἔλεγεν ὅτι εἴτε φ. φ. εἴτε μὴ φ. φ., πάντως δὲ φιλοσοφητέον.

Elias proleg. philos. prax. 2 (p. 7, 13 Br. = Cramer A. P. IV, 391): ἢ καὶ ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ προτρεπτικῷ ἐπιγεγραμμένῳ, ἐν ᾧ προτρέπει τοὺς νέους πρὸς φιλοσοφίαν. φησὶ γὰρ οὕτως· εἰ μὲν φιλοσοφητέον φιλοσοφητέον καὶ εἰ μὴ φιλοσοφητέον φιλοσοφητέον· πάντως ἄρα φιλοσοφητέον. τουτέστιν εἰ μὲν γὰρ ἔστι, πάντως ὀφείλομεν φιλοσοφεῖν οὔσης αὐτῆς· εἰ δὲ μή ἐστι, καὶ οὕτως ὀφείλομεν ζητεῖν πῶς οὐκ ἔστι φιλοσοφία, ζητοῦντες δὲ φιλοσοφοῦμεν, ἐπειδὴ τὸ ζητεῖν αἰτία τῆς φιλοσοφίας ἐστίν.

David proleg. philosoph. prax. 4 (p. 13, 2 Br.): καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ ἔν τινι προτρεπτικῷ αὐτοῦ συγγράμματι, ἐν ᾧ προτρέπεται τοὺς νέους ἐπὶ φιλοσοφίαν, λέγει ὅτι εἴτε μὴ φιλοσοφητέον φιλοσοφητέον, εἴτε φιλοσοφητέον φιλοσοφητέον, πάντως δὲ φιλοσοφητέον. τουτέστιν ὅτι εἰ λέγει τις μὴ εἶναι φιλοσοφίαν, ἀποδείξεσι κέχρηται δι᾿ ὧν ἀναιρεῖ τὴν φιλοσοφίαν· εἰ δὲ ἀποδείξεσι κέχρηται, δηλονότι φιλοσοφεῖ· μήτηρ γὰρ τῶν ἀποδείξεων ἡ φιλοσοφία. εἴτε λέγει εἶναι φιλοσοφίαν, πάλιν φιλοσοφεῖ· ἀποδείξεσι γὰρ κέχρηται δι᾿ ὧν δείκνυσιν οὖσαν αὐτήν. πάντως οὖν φιλοσοφεῖ καὶ ὁ ἀναιρῶν αὐτὴν καὶ ὁ μὴ ἀναιρῶν· ἑκάτερος γὰρ αὐτῶν ἀποδείξεσι κέχρηται δι᾿ ὧν πιστοῦται τὰ λεγόμενα· εἰ δὲ ἀποδείξεσι κέχρηται, δηλονότι φιλοσοφεῖ· μήτηρ γὰρ τῶν ἀποδείξεων ἡ φιλοσοφία.

VII. ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

51.

Plutarch. qu. conviv. 8, 10, 1: αὐτός τε πολλῶν ἀποριῶν . . . ὑπεπίμπλατο καὶ τοῖς ἑταίροις μετεδίδου, μαρτυρῶν αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει λέγοντι τὴν πολυμάθειαν πολλὰς ταραχὰς ποιεῖν.

52.

Diog. Laert. 9, 53: καὶ πρῶτος (ὁ Πρωταγόρας) τὴν καλουμένην τύλην ἐφ᾿ ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν εὗρεν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ παιδείας· φορμοφόρος γὰρ ἦν, ὡς καὶ Ἐπίκουρός που φησί. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἤρθη πρὸς Δημόκριτον, ξύλα δεδεκὼς ὀφθείς.

VIII. ΝΗΡΙΝΘΟΣ.

53.

Themistius orat. 33 p. 356 Dind.: οὗτος ὁ ἀνὴρ μικρὰ ὁμιλήσας τῇ ἐμῇ εἴτε σπουδῇ εἴτε παιγνίᾳ ταὐτὸν μικροῦ ὑπέμεινε πάθος Ἀξιοθέᾳ τῇ φιλοσόφῳ καὶ Ζήνωνι τῷ Κιτιεῖ καὶ τῷ γεωργῷ τῷ Κορινθίῳ. Ἀξιοθέα μὲν γὰρ ἐπιλεξαμένη τι τῶν ξυγγραμμάτων ἃ Πλάτωνι πεποίηται ὑπὲρ πολιτείας, ᾤχετο ἀπιοῦσα Ἀθήναζε ἐξ Ἀρκαδίας καὶ Πλάτωνος ἠκροᾶτο λανθάνουσα ἄχρι πόρρω ὅτι γυνὴ εἴη, ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Λυκομήδους· ὁ δὲ γεωργὸς ὁ Κορίνθιος τῷ Γοργίᾳ ξυγγενόμενος, οὐκ αὐτῷ ἐκείνῳ Γοργίᾳ ἀλλὰ τῷ λόγῳ ὃν Πλάτων ἔγραψεν ἐπ᾿ ἐλέγχῳ τοῦ σοφιστοῦ, αὐτίκα ἀφεὶς τὸν ἀγρὸν καὶ τὰς ἀμπέλους Πλάτωνι ὑπέθηκε τὴν ψυχὴν καὶ τὰ ἐκείνου ἐσπείρετο καὶ ἐφυτεύετο. καὶ οὗτός ἐστιν ὃν τιμᾷ ὁ Ἀριστοτέλης τῷ διαλόγῳ τῷ Κορινθίῳ. τὰ δὲ ἀμφὶ Ζήνωνος ἀρίδηλά τέ ἐστι καὶ ᾀδόμενα ὑπὸ πολλῶν ὅτι αὐτὸν ἡ Σωκράτους ἀπολογία ἐκ Φοινίκης ἤγαγεν εἰς τὴν ποικίλην.

IX. ΣΟΦΙΣΤΗΣ.

54.

Diog. L. 8, 57: Ἀριστοτέλης δ᾿ ἐν τῷ σοφιστῇ φησὶ πρῶτον Ἐμπεδοκλέα ῥητορικὴν εὑρεῖν, Ζήνωνα δὲ διαλεκτικήν.

Diog. L. 9, 25 (de Zenone): φησὶ δ᾿ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ σοφιστῇ εὑρετὴν αὐτὸν γενέσθαι διαλεκτικῆς, ὥσπερ Ἐμπεδοκλέα ῥητορικῆς.

Sextus Empir. adv. dogmat. I, 6 (p. 191 Bekk.): Ἐμπεδοκλέα μὲν γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ πρῶτον ῥητορικὴν κεκινηκέναι ... Παρμενίδης δὲ οὐκ ἂν δόξαι τῆς διαλεκτικῆς ἀπείρως ἔχειν, ἐπείπερ πάλιν Ἀριστοτέλης τὸν γνώριμον αὐτοῦ Ζήνωνα διαλεκτικῆς ἀρχηγὸν ὑπείληφεν.

55.

Diog. L. 8, 63 (de Empedocle): φησὶ δ᾿ αὐτὸν καὶ Ἀριστοτέλης ἐλεύθερον γεγονέναι καὶ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριον, εἴ γε τὴν βασιλείαν αὐτῷ διδομένην παρῃτήσατο, καθάπερ Ξάνθος ἐν τοῖς περὶ αὐτοῦ λέγει, τὴν λιτότητα δηλονότι πλέον ἀγαπήσας.

---

15 ex codd. Paris. vid. A. P. p. 72. ‖ 39 ταραχὰς Wytt.: ἀρχὰς codd.
b5 Νήρινθος: fort. leg. Κόρινθος. cf. Κόρινθος ὁ Σωκρατικὸς apud Justin. mart. dial. c. Tryph. in. (Κήρινθος A. P. p. 73). ‖ 10 et 20 fort. τῷ Κορίνθῳ.

56.

Diog. L. 9, 54 (de Protagora): πρῶτον δὲ τῶν λόγων ἑαυτοῦ ἀνέγνω τὸν περὶ θεῶν ... ἀνέγνω δ' Ἀθήνησιν ἐν τῇ Εὐριπίδου οἰκίᾳ ἢ ὥς τινες ἐν τῇ Μεγακλείδου, ἄλλοι δ' ἐν Λυκείῳ, μαθητοῦ τὴν φωνὴν αὐτῷ χρήσαντος 5 Ἀρχαγόρου τοῦ Θεοδότου. κατηγόρησε δ' αὐτοῦ Πυθόδωρος Πολυζήλου, εἷς τῶν τετρακοσίων· Ἀριστοτέλης δ' Εὔαθλόν φησιν.

X. ΠΕΡΙ ΡΗΤΟΡΙΚΗΣ Η ΓΡΥΛΛΟΣ.

57.

Diog. Laert. 2, 55: φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης ὅτι ἐγκώμια καὶ ἐπιτάφιον Γρύλλου μυρίοι ὅσοι συνέγραψαν, τὸ μέρος καὶ τῷ πατρὶ χαριζόμενοι.

58.

Quintilian. inst. or. 2, 17: *transeamus igitur ad eam quaestionem quae sequitur, an rhetorice ars sit. quod quidem ... ex iis qui praecepta dicendi tradiderunt nemo dubitavit ... sed cum his philosophi et Stoici et Peripatetici plerique consentiunt...* (4) *equidem illos qui contra disputarunt non tam sensisse quod dicerent quam exercere ingenia materiae difficultate credo voluisse* ... (5) *quidam naturalem esse rhetoricen volunt* ... (7) *nihil quod ex arte fiat ante artem fuisse* ... (11) *non esse artis id quod faciat qui non didicerit, dicere autem homines et qui non didicerint* ... (14) *Aristoteles ut solet quaerendi gratia quaedam subtilitatis suae argumenta excogitavit in Gryllo. sed idem et de arte rhetorica tres libros scripsit et in eorum primo non artem solum eam fatetur, sed ei particulam civilitatis sicut dialectices assignavit.* (15) *multa Critolaus contra, multa Rhodius Athenodorus.*

XI. ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΩΝ.

Vita Aristotelis Marciana (cod. 257) f. 276ᵃ: ἕως μὲν οὖν ἔτι νέος ἦν, τὴν τῶν ἐλευθέρων ἐπαιδεύετο παιδείαν, ὡς δηλοῖ τὰ γεγραμμένα αὐτῷ Ὁμηρικὰ ζητήματα καὶ ἡ τῆς Ἰλιάδος ἔκδοσις ἣν δέδωκε τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ ὁ περὶ ποιητῶν διάλογος καὶ τὸ περὶ ποιητικῆς σύγγραμμα καὶ αἱ ῥητορικαὶ τέχναι ...

Vers. lat. vet.: *Aristoteles autem iuvenis adhuc existens doctrinam eloquencie doctitat, ut declarant Homerica commenta scripta ab eo et Yliadis dictamen quod dedit Alexandro et dyalogus de poetis et tractatus de poetica et rhetorica* ...

59.

Diog. Laert. 8, 57: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ σοφιστῇ (fr. 54) ... ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν φησὶν ὅτι καὶ Ὁμηρικὸς ὁ Ἐμπεδοκλῆς καὶ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν γέγονε, μεταφορικός τ' ὢν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ 10 ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος· καὶ δὴ ὅτι γράψαντος αὐτοῦ καὶ ἄλλα ποιήματα τήν τε τοῦ Ξέρξου διάβασιν καὶ προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα, ταῦθ' ὕστερον κατέκαυσεν ἀδελφή τις αὐτοῦ — ἢ θυγάτηρ, ὥς φησιν Ἱερώνυμος — τὸ μὲν προοίμιον ἄκουσα, τὰ δὲ Περσικὰ 15 βουληθεῖσα διὰ τὸ ἀτελείωτα εἶναι. καθόλου δέ φησι καὶ τραγῳδίας αὐτὸν γράψαι καὶ πολιτικά.

60.

Diog. L. 8, 51: Ἐμπεδοκλῆς, ὥς φησιν Ἱππόβοτος, Μέτωνος ἦν υἱὸς τοῦ Ἐμπεδοκλέους, Ἀκραγαντῖνος 20 ... λέγει δὲ καὶ Ἐρατοσθένης ἐν τοῖς Ὀλυμπιονίκαις τὴν πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα νενικηκέναι τὸν τοῦ Μέτωνος πατέρα, μάρτυρι χρώμενος Ἀριστοτέλει. (52) Ἀπολλόδωρος δ' ὁ γραμματικὸς ἐν τοῖς χρονικοῖς φησὶν ὡς „ἦν Μέτωνος μὲν υἱός, εἰς δὲ Θουρίους αὐτὸν 25 νεωστὶ παντελῶς ἐκτισμένους Γλαῦκος ἐλθεῖν φησίν". εἶθ' ὑποβάς· „οἱ δ' ἱστοροῦντες ὡς οἴκοθεν πεφευγὼς εἰς τὰς Συρακούσας μετ' ἐκείνων ἐπολέμει πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, τελέως ἀγνοεῖν μοι δοκοῦσιν. ἢ γὰρ οὐκέτ' ἦν ἢ παντελῶς ὑπεργεγηρακώς, ὅπερ οὐ φαίνεται. Ἀρι-30 στοτέλης γὰρ αὐτόν, ἔτι τε Ἡρακλείδης, ἑξήκοντα ἐτῶν φησὶ τετελευτηκέναι." ὁ δὲ πρώτην καὶ ἑβδομηκοστὴν ὀλυμπιάδα νενικηκὼς κέλητι τούτου πάππος ἦν ὁμώνυμος, ὥσθ' ἅμα καὶ τὸν χρόνον ὑπὸ τοῦ Ἀπολλοδώρου σημαίνεσθαι.

35 Diog. L. 8, 74: περὶ δὲ τῶν ἐτῶν Ἀριστοτέλης διαφέρεται· φησὶ γὰρ ἐκεῖνος ἑξήκοντ' ἐτῶν αὐτὸν τελευτῆσαι.

61.

Diog. L. 3, 48: διαλόγους τοίνυν φασὶ πρῶτον 40 γράψαι Ζήνωνα τὸν Ἐλεάτην· Ἀριστοτέλης δ' ἐν πρώτῳ περὶ ποιητῶν Ἀλεξαμενὸν τὸν Στυρέα ἢ Τήιον, ὡς καὶ Φαβωρῖνος ἐν ἀπομνημονεύμασιν. δοκεῖ δέ μοι Πλάτων ἀκριβώσας τὸ εἶδος καὶ τὰ πρωτεῖα δικαίως ἂν ὥσπερ τοῦ κάλλους οὕτω καὶ τῆς εὑρέσεως 45 ἀποφέρεσθαι.

30 *in gyrlo* codd. Harl. et Turic.

ᵇ24 versus senarios cum Meinekio et Clintono restituit Cobet, q. v. ‖ 30 Ἡράκλειτον codd., corr. Sturz. ‖ 32 πάππος Cobet: vulgo πάντως.

Athen. XI p. 505c: ἐγκώμια αὐτοῦ (τοῦ Μένωνος) διεξέρχεται ὁ τοὺς ἄλλους ἀπαξαπλῶς κακολογήσας (Πλάτων), ἐν μὲν τῇ πολιτείᾳ Ὅμηρον ἐκβάλλων καὶ τὴν μιμητικὴν ποίησιν, αὐτὸς δὲ τοὺς διαλόγους μιμητικῶς γράψας, ὧν τῆς ἰδέας οὐδ' αὐτὸς εὑρετής ἐστι. πρὸ γὰρ αὐτοῦ τοῦθ' εὗρε τὸ εἶδος τῶν λόγων ὁ Τήιος Ἀλεξαμενός, ὡς Νικίας ὁ Νικαεὺς ἱστορεῖ καὶ Σωτίων. Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς δὲ ἐν τῷ περὶ ποιητῶν οὕτως γράφει „οὐκοῦν οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμένους Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους καὶ μιμήσεις, ἢ τοὺς Ἀλεξαμενοῦ τοῦ Τηίου τοὺς προτέρους γραφέντας τῶν Σωκρατικῶν διαλόγων"; ἀντικρὺς φάσκων ὁ πολυμαθέστατος Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς πρὸ Πλάτωνος διαλόγους γεγραφέναι τὸν Ἀλεξαμενόν.

62.

Diog. L. 3, 37: φησὶ δ' Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς τὴν τῶν λόγων ἰδέαν αὐτοῦ (Πλάτωνος) μεταξὺ ποιήματος εἶναι καὶ πεζοῦ λόγου.

63.

Proclus diss. IV (c. 1) in Plat. remp. p. 360 Bas.: Πρῶτον εἰπεῖν χρὴ καὶ διαπορῆσαι περὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν οὐκ ἀποδέχεται τὴν ποιητικὴν ὁ Πλάτων ... δεύτερον τί δήποτε μάλιστα τὴν τραγῳδίαν καὶ τὴν κωμικὴν οὐ παραδέχεται καὶ ταῦτα συντελούσας πρὸς ἀφοσίωσιν τῶν παθῶν, ἃ μήτε παντάπασιν ἀποκλίνειν δυνατὸν μήτε ἐμπιπλάναι πάλιν ἀσφαλές, δεόμενα δέ τινος ἐν καιρῷ κινήσεως, ἣν ἐν ταῖς τούτων ἀκροάσεσιν ἐκπληρουμένην ἀνενοχλήτους ἡμᾶς ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ ποιεῖν. ... (p. 362:) τὸ δὲ δεύτερον (πρόβλημα), τοῦτο δ' ἦν τὸ τὴν τραγῳδίαν ἐκβάλλεσθαι καὶ κωμῳδίαν ἀτόπως, εἴπερ διὰ τούτων δυνατὸν ἐμμέτρως ἀποπιμπλάναι τὰ πάθη καὶ ἀποπλήσαντας ἐνεργὰ πρὸς τὴν παιδείαν ἔχειν, τὸ πεπονηκὸς αὐτῶν θεραπεύσαντας. τοῦτο δ' οὖν πολλὴν καὶ τῷ Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ ε ι παρασχὸν αἰτιάσεως ἀφορμὴν καὶ τοῖς ὑπὲρ τῶν ποιήσεων τούτων ἀγωνισταῖς τῶν πρὸς Πλάτωνα λόγων, οὑτωσί πως ἡμεῖς ἑπόμενοι τοῖς ἔμπροσθεν διαλύσομεν ... δεῖν μὲν οὖν τὸν πολιτικὸν διαμηχανᾶσθαί τινας τῶν παθῶν τούτων ἀπεράσεις καὶ ἡμεῖς φήσομεν, ἀλλ' οὐχ ὥστε τὰς περὶ αὐτὰ προσπαθείας συντείνειν, τοὐναντίον μὲν οὖν ὥστε χαλινοῦν καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν ἐμμελῶς ἀναστέλλειν, ἐκείνας δὲ ἄρα τὰς ποιήσεις πρὸς τῇ ποικιλίᾳ καὶ τὸ ἄμετρον ἐχούσας ἐν ταῖς τῶν παθῶν τούτων προκλήσεσι πολλοῦ δεῖν εἰς ἀφοσίωσιν εἶναι χρησίμους· αἱ γὰρ ἀφοσιώσεις οὐκ ἐν ὑπερβολαῖς εἰσὶν ἀλλ' ἐν συνεσταλμέναις ἐνεργείαις, σμικρὰν ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνα ἔχουσαι ὧν εἰσὶν ἀφοσιώσεις.

64.

Macrob. saturn. 5, 18, 19 (ed. L. Jan p. 460): *morem vero Aetolis fuisse uno tantummodo pede calceato in bellum ire ostendit clarissimus scriptor Euripides tragicus, in cuius tragoedia quae Meleager inscribitur nuntius inducitur describens quo quisque habitu fuerit ex ducibus qui ad aprum capiendum convenerant . . . in qua quidem re . . . non reticebimus rem paucissimis notam, reprehensum Euripidem ab* A r i s t o t e l e, *qui ignorantiam istud Euripidis fuisse contendit, Aetolos enim non laevum pedem habere nudum sed dextrum. quod ne affirmem potius quam probem, ipsa* A r i s t o t e l i s *verba ponam ex libro quem de poetis secundo subscripsit, in quo de Euripide loquens sic ait:* τοὺς δὲ Θεστίου κόρους τὸν μὲν ἀριστερὸν πόδα φησὶν Εὐριπίδης ἐλθεῖν ἔχοντας ἀνυπόδετον· λέγει γοῦν ὅτι „τὸ λαιὸν ἴχνος ἤσαν ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν". οἷς δὴ πᾶν τοὐναντίον ἔθος τοῖς Αἰτωλοῖς· τὸν μὲν γὰρ ἀριστερὸν ὑποδέδενται, τὸν δὲ δεξιὸν ἀνυποδετοῦσιν. δεῖ γὰρ οἶμαι τὸν ἡγούμενον ἔχειν ἐλαφρόν, ἀλλ' οὐ τὸν ἐμμένοντα.

65.

Diog. Laert. 2, 46 (cf. 8, 49): τούτῳ (τῷ Σωκράτει) τίς, καθά φησιν Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς ἐν τρίτῳ περὶ ποιητικῆς, ἐφιλονείκει Ἀντίλοχος Λήμνιος καὶ Ἀντιφῶν ὁ τερατοσκόπος, ὡς Πυθαγόρᾳ Κύλων Κροτωνιάτης· καὶ Σύαγρος Ὁμήρῳ ζῶντι, ἀποθανόντι δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος· καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδῳ ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος Ξενοφάνης· καὶ Πινδάρῳ Ἀντιμένης ὁ Κῷος, Θάλητι δὲ Φερεκύδης καὶ Βίαντι Σάλαρος Πριηνεύς, Πιττακῷ Ἀντιμενίδας καὶ Ἀλκαῖος, Ἀναξαγόρᾳ Σωσίβιος καὶ Σιμωνίδῃ Τιμοκρέων.

66.

Pseudo-Plutarch. de vita Hom. 1, 3 (p. 101 Dübner): Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐν Ἴῳ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπό τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς ἐλθεῖν εἴς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἴγιναν· εἰς ὃ καταδραμόντας λῃστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν οὖσαν ὑπὸ

11 προτέρους Meineke (Dobraeus): πρώτους vulgo. ‖ 24 συντελοῦσαν et 32 ἀποπλήσαντα, item 39 ἀπεράνσεις (mox om. οὐχ) et 42 τῆς ποικιλίας ed., corr. Bernays.

b20 ἤσαν (cf. ἐλθεῖν) vel εἶσαν (*instituere* Virg.): vulgo ἦσαν. ‖ 21 οἷς ego: vulgo ὡς.

Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν ὄντι φίλῳ τοὔνομα Μαίονι χαρίσασθαι· τὸν δὲ ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι. ἣν διατρίβουσαν παρὰ τῷ Μέλητι, συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδῖνος ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηΐδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθέως τελευτησάσης. χρόνου δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, κηρυξάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὁμηρεῖν· ὅθεν ἀντὶ Μελησιγενοῦς Ὅμηρος προσηγορεύθη. γενόμενος δ' ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος ἤδη ἐπηρώτα τὸν θεόν, τίνων τε εἴη γονέων καὶ πόθεν· ὁ δὲ ἀνεῖλεν οὕτως·

> ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
> δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

[φέρεται δὲ καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος . . .] μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια· ἀγὼν δὲ οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός· ἦλθεν εἰς Ἴον. ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος ἐθεάσατο ἁλιεῖς προσπλέοντας, ὧν ἐπύθετο εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηράσαι μὲν μηδέν, φθειρίσασθαι δέ, διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως ἀπεκρίναντο·

> ὅσσ' ἕλομεν λιπόμεσθ', ὅσσ' οὐχ ἕλομεν φερόμεσθα,

αἰνισσόμενοι ὡς ἄρα οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες κατέλιπον, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῆτι φέροιεν, ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτελεύτησε. θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἰῆται μεγαλοπρεπῶς τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ·

> ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
> ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

Gellius 3, 11: *Aristoteles tradit ex insulo Io natum.*

Vita Hom. p. 28, 29 (**Westerm.**): Ὅμηρος ὁ ποιητὴς . . . κατὰ . . . Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον Ἰήτης (= vit. al. Hom. ib. p. 31, 6. Cramer A. P. III, 98. Ps. Plut. de vita et poesi Hom. 2, 2. Tzetz. exeg. in Il. p. 8 Herm.).

69.

Antiatticista Bekk. Anecd. I p. 201, 31 s. κυντότατον· Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς· „τὸ δὲ πάντων κυντότατον".

XII. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Cic. de fin. 5, 4: *cumque uterque eorum (Aristoteles et Theophrastus) docuisset qualem in republica principem esse conveniret...*

70.

Cicero ep. ad Quintum fr. 3, 5: *hi (de republica) libri cum in Tusculano mihi legerentur audiente Sallustio, admonitus sum ab illo multo maiore auctoritate illis de rebus dici posse, si ipse loquerer de republica, praesertim cum essem non Heraclides Ponticus sed consularis et is qui in maximis versatus in republica rebus essem. quae tam antiquis hominibus attribuerem, ea visum iri ficta esse ... Aristotelem denique quae de republica et praestante viro scribat ipsum loqui.*

XIII. ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Cicero de rep. 3, 8 (p. 248 Mai. class. auct. t. I): *alter autem (Aristoteles) de ipsa iustitia quattuor implevit sane grandes libros.*

71.

Demetrius περὶ ἑρμηνείας **c. 28 (Walz. IX, 17)**: οὔτε δῆτα ἐν δεινότητι χρήσιμα τὰ τοιαῦτα (ὁμοιοτέλευτα), ὡς ἔδειξα, οὔτε ἐν πάθεσι καὶ ἤθεσιν· ἁπλοῦν γὰρ εἶναι βούλεται καὶ ἀποίητον τὸ πάθος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἦθος. ἐν γοῦν τοῖς Ἀριστοτέλους περὶ δικαιοσύνης ὁ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ὀδυρόμενος εἰ μὲν οὕτως εἴποι ὅτι „ποίαν τοιαύτην πόλιν εἷλον τῶν ἐχθρῶν, οἵαν τὴν ἰδίαν πόλιν ἀπώλεσαν", ἐμπαθῶς ἂν εἰρηκὼς εἴη καὶ ὀδυρτικῶς· εἰ δὲ παρόμοιον αὐτὸ ποιήσει „ποίαν γὰρ πόλιν τῶν ἐχθρῶν τοιαύτην ἔλαβον, ὁποίαν τὴν ἰδίαν ἀπέβαλον" οὐ μὰ τὸν Δία πάθος κινήσει ἀλλὰ τὸν καλούμενον κλαυσιγέλωτα. τὸ γὰρ ἐν πενθοῦσι παίζειν κατὰ τὴν παροιμίαν τὸ τὰ τοιαῦτα ἐν τοῖς πάθεσι κακοτεχνεῖν ἐστί.

72.

Athen. epit. I p. 6ᵈ: ἄλλοι δὲ φίλιχθυν τὸν Φι-

19 εἰς τὰς Ἀθήνας Ps. Herod. vit. Hom. p. 18, 65 West. et quidem ἐκ τῆς Σάμου, ubi secundum Procli περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγον, qui idem est cum Aristoteleo, dicitur p. 25, 27 W. διατρῖψαι μὲν παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δ' Οἰχαλίας ἅλωσιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὡς Κρεωφύλου περιφέρεται. quae manifestum est non nisi Procli errore male aut excerpentis aut excerpti de Io insula potius quam de Samo dicta videri. ‖ 21 Procl. p. 25, 30: θεασάμενον ἁλιεῖς προσειπεῖν αὐτοὺς καὶ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν· ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης θηρήτορες ἆρ' ἔχομέν τι; cf. vit. Hom. p. 28, 20. 30, 37 ubi est ἁλιήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι; ‖ 28 haec ultima, sicut ex Procli narratione superiora, supplenda sunt ex vit. Hom. p. 30, 43 West. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον ἀπὸ θλίψεως ἐτελεύτησεν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ. ἔθαψαν δ' αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς οἱ Ἰῆται etc. et ex Procli chrest. gr. p. 25, 38 West. οὕτω δ' ἐκεῖνον ἀθυμήσαντα σύννουν ἀπιέναι τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαμβάνοντα καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον τελευτῆσαι (cf. Cert. Hom. et Hes. p. 45, 29 West.).

ᵇ19 *viro*: *cive* Bernays. ‖ 35 ἔλαβον: ἀπέλαβον Muretus.

λόξενόν φασιν. Ἀριστοτέλης δὲ φιλόδειπνον ἁπλῶς, ὃς καὶ γράφει που ταῦτα· „δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τοῦ Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντας, ἀνεγνωκότες οὐδὲν πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου δεῖπνον οὐδ' 5 ὅλον".

73.

Suidas s. Εὐρύβατος: πονηρὸς ... Νίκανδρος Αἰγιναῖον Εὐρύβατον πανουργότατον, οὗ μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν ᾱ περὶ δικαιοσύνης. .. λέγεται τὸν Εὐρύβα- 10 τον κλέπτην ὄντα, εἰρχθέντα καὶ παραφυλαττόμενον, ἐπειδὴ συμπίνοντες ἔλυσαν αὐτὸν οἱ φυλάττοντες καὶ ἐκέλευσαν ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχησιν, τὸ μὲν πρῶτον διωθεῖσθαι, δεομένων δὲ ὡς οὐ βουλόμενον, ἐπεὶ μόλις ἀνέπεισαν, περιθέμενον τοὺς σπόγγους καὶ 15 τὰς ἐγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους. ἀναβλέποντες δὲ ἐκεῖνοι καὶ θαυμάζοντες τὰς τέχνας, λαβεῖν αὐτὸν τὸν ὄροφον καὶ ὑπερβάλλοντα, πρὶν ἐκεῖνοι κύκλῳ περιέλθωσι, διὰ τοῦ τέγους καταπηδῆσαι.

Gregor. Corinth. ad Hermog. περὶ μεθόδου 20 δεινότητος c. 19 (Walz. VII, 2, 1277. cf. Anon. ad eundem Walz. V, 568. Eustath. in Od. p. 1864) Εὐρυβάτου πρᾶγμα: ὁ Εὐρυβάτης οὗτος παλίμβολος γέγονεν ἀνήρ. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης κλέπτην μὲν αὐτὸν γενέσθαι, ἁλόντα δὲ ἐπ' αὐτοφώρῳ δεθῆναι καὶ 25 δημοσίᾳ φυλάττεσθαι· κἄπειτα τοὺς φυλάττοντας ἐπιθυμοῦντας θεάσασθαι ὅπως διὰ τῶν τοίχων ἀνιὼν εἰς τὰς οἰκίας παρίοι, λύσαντάς τε αὐτὸν ἐπιδείκνυσθαι παρακαλεῖν. τὸν δὲ τάς τε ἐγκεντρίδας ὑποδυσάμενον καὶ τοὺς σπόγγους λαβόντα ἀναβῆναί τε ῥᾷστα καὶ τὸν ὄροφον 30 τῆς οἰκίας ἐξελεῖν, εἶτα ἐν ὅσῳ περιῄεσαν οἱ φύλακες ἑτέρωθεν ὅπως λάβοιεν κατιόντα, οἴχεσθαι φεύγοντα.

74.

Lactant. inst. div. 5, 14: *Carneades autem* (apud Cic. de rep.) *ut Aristotelem refelleret ac Plato-* 35 *nem iustitiae patronos, prima illa disputatione collegit ea omnia quae pro iustitia dicebantur, ut posset illa, sicut fecit, evertere.*

Lactant. epitom. 55: *plurimi quidem philosophorum, sed maxime Plato et Aristoteles, de* 40 *iustitia multa dixerunt, asserentes et extollentes eam summa laude virtutem, quod suum cuique tribuat, quod aequitatem in omnibus servet, et cum ceterae virtutes quasi tacitae sint et intus inclusae, solam esse iustitiam quae nec sibi tantum conci-* 45 *liata sit nec occulta sed foras tota promineat et ad bene faciendum prona sit ut quam plurimis prosit.*

75.

Plutarch. de Stoicorum repugn. c. 13: (ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ γ̄ περὶ δικαιοσύνης . . .) Ἀριστοτέλει περὶ δικαιοσύνης ἀντιγράφων οὔ φησιν αὐτὸν ὀρθῶς λέγειν ὅτι τῆς ἡδονῆς οὔσης τέλους ἀναιρεῖται μὲν ἡ δικαιοσύνη, συναναιρεῖται δὲ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἑκάστη.

76.

Porphyrius comm. in Ar. περὶ ἑρμηνείας (ad verba ἔστι μὲν οὖν τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα) apud Boethium ed. sec. in l. de interpret. ed. Ven. Io. et Greg. de Gregoriis 1499 fol. 85[b] (Ven. 1491 f. 67[b]): *putabant namque alii res vocibus designari . . . alii vero incorporeas quasdam naturas . . . alii vero sensus, alii imaginationes significari vocibus arbitrabantur. cum igitur ista esset contentio apud superiores et hoc usque ad Aristotelis pervenisset aetatem, necesse fuit ut qui nomen et verbum significativa esse dicturus erat, praediceret quorum ista designativa sint. Aristoteles enim nominibus et verbis res subiectas significari non putat nec vero sensus vel etiam imaginationes. sensuum quidem non esse significativas voces nomina et verba in opere de iustitia sic declarat dicens:* φύσει γὰρ διηνέχθησαν τά τε νοήματα καὶ τὰ αἰσθήματα, *quae interpretari Latine potes hoc modo: natura enim sunt diversa intellectus et sensus. differre igitur aliquid arbitratur sensus atque intellectus, sed qui passiones animae a vocibus significari dicit, is non de sensibus loquitur. sensus enim passiones corporis sunt . . . neque magis de imaginationibus, ut probatur in libris de anima. intellectus igitur vult.*

77.

Athenaeus VIII p. 335[f]: τί γὰρ τῶν ἐπιτρῖψαι δυναμένων παρέλιπεν ὁ καλὸς οὗτος ἐποποιὸς (Ἀρχέστρατος) καὶ μόνος ζηλώσας τὸν Σαρδαναπάλλου τοῦ Ἀνακυνδαράξεω βίον, ὃν ἀδιανοητότερον εἶναι κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη.

Cicero Tuscul. 5, 35: *ex quo Sardanapalli opulentissimi Syriae regis error agnoscitur, qui incidi iussit in busto:*

12 καὶ add. Boissonn.: om. codd. ‖ 15 περιθέμενος codd., corr. Boiss. ‖ 28 πάρεισι cod. Mon. ‖ τε: τέως Mon. ‖ 29 ὑποδησάμενον Reiske. ‖ 32 καταλάβοιεν Mon.

[b]20 *haec* ed. Bas. (p. 298). ‖ 22 *s. esset diffiniturus* Bas. ‖ 26 *sensum* Bas. ‖ 27 *sic* om. Bas. ‖ 29 *potest* vulgo. ‖ 33 *de* om. Bas.

haec habeo quae edi quaeque exsaturata libido hausit: at illa iacent multa et praeclara relicta. quid aliud, inquit A r i s t o t e l e s, *in bovis, non in regis sepulcro inscriberes? haec habere se mortuum dicit, quae ne vivus quidem diutius habebat quam fruebatur.* (Strabo XIV p. 672: καὶ δὴ καὶ περιφέρεται τὰ ἔπη ταυτί „ταῦτ' ἔχω ὅσσ' ἔφαγον καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἔρωτος τέρπν' ἔπαθον, τὰ δὲ πολλὰ καὶ ὄλβια πάντα λέλειπται".

Cicero de fin. 2, 32, 106: *corporis autem voluptas si etiam praeterita delectat, non intelligo cur* A r i s t o t e l e s *Sardanapalli epigramma tanto opere derideat, in quo ille rex Syriae glorietur omnes se secum libidinum voluptates abstulisse. quod enim ne vivus quidem,* i n q u i t, *diutius sentire poterat quam dum fruebatur, quo modo id potuit mortuo permanere?*

XIV. ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ.

Pseudo-Ammonius introd. in categorias (Ven. 1545 f. 9[b]): μερικὰ μὲν οὖν ἐστιν ὅσα πρός τινα ἰδίᾳ γέγραπται, ὡς ἐπιστολαὶ ἢ ὅσα ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος περί τε βασιλείας καὶ ὅπως δεῖ τὰς ἀποικίας ποιεῖσθαι γεγράφηκε (cf. Sch. Br. p. 35[b] 14).

Cicero ep. ad Att. 12, 40: συμβουλευτικὸν *(ad Caesarem) saepe conor, nihil reperio. et quidem mecum habeo et* Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ ο υ ς *et* Θεοπόμπου πρὸς Ἀλέξανδρον. *sed quid simile? illi et quae ipsis honesta essent scribebant et grata Alexandro. ecquid tu eius modi reperis?*

idem ad Att. 13, 28: *sed in mentem nihil venit. nam quae sunt ad Alexandrum hominum eloquentium et doctorum suasiones vides quibus in rebus versentur. adolescentem incensum cupiditate verissimae gloriae, cupientem sibi aliquid consilii dari quod ad laudem sempiternam valeret, cohortantur.*

78.

Pseudo-Ammonii vita Arist. (ante comm. in categ. Ven. 1545 f. 5[b]): τῷ δ' Ἀλεξάνδρῳ καὶ περὶ βασιλείας ἔγραψεν ἐν ἑνὶ μονοβίβλῳ, παιδεύων αὐτὸν ὅπως δεῖ βασιλεύειν.

Vit. Arist. Marc. f. 276[a] extr. (p. 5, 2 Robbe): ἵνα δὲ καὶ πάντας ἀνθρώπους εὐεργετήσῃ, γράφει τῷ Ἀλεξάνδρῳ βιβλίον περὶ βασιλείας, διδάσκων ὅπως βασιλευτέον. ὅπερ οὕτως ἔδρασεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρου ψυχὴν ὡς λέγειν, ὅτε μὴ ὠφέλησέ τινα „σήμερον οὐκ ἐβασίλευσα· οὐδένα γὰρ εὖ ἐποίησα."

Vers. ant. lat.: *ut autem et omnibus hominibus universaliter benefaceret, scripsit Alexandro librum de regno, docens ipsum qualiter oportet regnare. et in tantum movit animam Alexandri ad benefaciendum quod dicebat: quod non benefeci aliquibus hodie, non regnavi.*

79.

Themistius orat. 8 p. 128 Dind.: Πλάτων μὲν οὖν, εἰ καὶ τὰ ἄλλα πάντα θεῖος καὶ αἰδοῖος, ἀλλὰ τοῦτόν γε ἀτεχνῶς ἀποκεκινδυνευμένως προήκατο λόγον, ὅτι μὴ πρότερον τὰ κακὰ λήξει τοῖς ἀνθρώποις πρὶν ἂν ἢ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν ἢ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσιν. ἐλήλεγκται δὲ ὁ λόγος καὶ δέδωκεν εὐθύνας τῷ χρόνῳ. ἄγασθαι δὲ ἄξιον Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ν, ὅτι μικρὸν τὰ Πλάτωνος ῥήματα μεταθεὶς τὸν λόγον πεποίηκεν ἀληθέστερον, φιλοσοφεῖν μὲν τῷ βασιλεῖ οὐχ ὅπως ἀναγκαῖον εἶναι φάσκων ἀλλὰ καὶ ἐμποδών, τὸ δὲ φιλοσοφοῦσιν ἀληθινῶς ἐντυγχάνειν εὐπειθῆ καὶ εὐήκοον· ἔργων γὰρ ἀγαθῶν τὴν βασιλείαν ἐνέπλησεν, οὐχὶ ῥημάτων.

XV. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Η ΥΠΕΡ ΑΠΟΙΚΩΝ.

80.

Ps. Ammon. in cat. f. 9[b]: ὅπως δεῖ τὰς ἀποικίας ποιεῖσθαι γεγράφηκε.

81.

Plutarch. de fortuna Alex. 1, 6: οὐ γὰρ ὡς Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς συνεβούλευεν αὐτῷ (Ἀλεξάνδρῳ), τοῖς μὲν Ἕλλησιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς χρώμενος καὶ τῶν μὲν ὡς φίλων καὶ οἰκείων ἐπιμελούμενος, τοῖς δὲ ὡς ζώοις ἢ φυτοῖς προσφερόμενος, πολεμοποιῶν φυγῶν ἐνέπλησε καὶ στάσεων ὑπούλων τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ κοινός ...

Strabo I p. 66: ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ ὑπομνήματος οὐκ ἐπαινέσας (ὁ Ἐρατοσθένης) τοὺς δίχα διαιροῦντας ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος εἴς τε Ἕλληνας καὶ βαρβάρους καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ παραινοῦντας τοῖς μὲν Ἕλλησιν ὡς φίλοις χρῆσθαι τοῖς δὲ βαρβάροις ὡς πολεμίοις, βέλτιον εἶναί φησιν ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διαιρεῖν ταῦτα ... καὶ ὁ Ἀλέξανδρος οὖν οὐκ ἀμελήσας τῶν παραινούντων ἀλλ' ἀποδεξάμενος τὴν γνώμην, τὰ ἀκόλουθα, οὐ τὰ ἐναντία ἐποίει, πρὸς τὴν διάνοιαν σκοπῶν τὴν τῶν ἐπεσταλκότων.

---

8 σὺν ἔρωτι Ath. ‖ 9 λέλειπται: ita etiam Cic. et Diod. 2, 23, λέλυνται Ath. ‖ 43 διδάσκον cod., sed supra -κον est ὢν (sic). ‖ 45 cod. sec. meum apogr. ὠφέλησ (.), τιν (.), σήμερον, οὐκ etc.

XVI. ΠΕΡΙ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ.

82.

Stob. flor. 86, 24: ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ εὐγενείας.

ὅλως περὶ εὐγενείας ἐγὼ ἀπορῶ τίνας χρὴ καλεῖν 5 τοὺς εὐγενεῖς. Εἰκότως γε, ἔφην, τοῦτο σὺ διαπορῶν· καὶ γὰρ παρὰ τῶν πολλῶν καὶ μᾶλλον παρὰ τῶν σοφῶν τὰ μὲν ἀμφισβητεῖται τὰ δ' οὐ λέγεται σαφῶς, εὐθὺς τὰ περὶ τῆς δυνάμεως. λέγω δὲ τοῦτο, πότερον τῶν τιμίων ἐστὶ καὶ σπουδαίων ἤ, καθάπερ Λυκόφρων ἔγραψε, κενόν 10 τι πάμπαν. ἐκεῖνος γὰρ ἀντιπαραβάλλων ἑτέροις ἀγαθοῖς αὐτήν, εὐγενείας μὲν οὖν φησὶν ἀφανὲς τὸ κάλλος, ἐν λόγῳ δὲ τὸ σεμνόν· ὡς πρὸς δόξαν οὖσαν τὴν αἵρεσιν αὐτῆς, κατὰ δ' ἀλήθειαν οὐθὲν διαφέροντας τοὺς ἀγεννεῖς τῶν εὐγενῶν. 15

83.

Stob. flor. 86, 25: ἐν τῷ αὐτῷ.

ἀμφισβητεῖται δὲ καθάπερ καὶ περὶ τοῦ πηλίκον ἀγαθόν ἐστι, οὕτω καὶ τίνας δεῖ καλεῖν εὐγενεῖς. οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἐξ ἀγαθῶν γονέων εὐγενεῖς εἶναι νομίζουσι, κα- 20 θάπερ καὶ Σωκράτης· διὰ γὰρ τὴν Ἀριστείδου ἀρετὴν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ γενναίαν εἶναι. Σιμωνίδην δέ φασιν ἀποκρίνασθαι διερωτώμενον τίνες εὐγενεῖς, τοὺς ἐκ πάλαι πλουσίων· καίτοι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν ὁ Θεόγνις οὐδ' ὁ ποιητὴς ὁ ποιήσας ὡς ὅτι „τὴν 25 μὲν εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί, μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖσι πλουσίοις". ἢ πρὸς Διὸς οὐχ αἱρετώτερος ὁ πλουτῶν αὐτὸς ἢ οὗ ὁ πρόπαππος ἢ τῶν προγόνων τις πλούσιος ἦν, αὐτὸς δὲ πένης; Πῶς γὰρ οὐκ, εἶπε. Καὶ δέοι δ' ἂν κηδεύειν τοῖς πλουσίοις μᾶλλον ἢ τοῖς εὐγενέσιν· εὐγενεῖς 30 γὰρ οἱ παλαιοί, κρείττους δὲ οἱ νῦν. οὐκ οὖν ὁμοίως κἂν τις ὑπολαμβάνῃ οὐ τοὺς εὐγενεῖς εἶναι τοὺς ἐκ πάλαι πλουσίων ἀλλὰ τοὺς ἐξ ἀγαθῶν πάλαι; κρείττων γὰρ ἂν δόξειεν ἀρχαίας ἀρετῆς πρόσφατος καὶ μετέχειν μᾶλλον ἕκαστον πατρὸς ἢ προπάππου, αἱρετώτερον δ' αὐτὸν 35 εἶναι σπουδαῖον ἀλλ' οὐ τὸν πρόπαππον ἤ τινα τῶν ἄλλων προγόνων. Ὀρθῶς, ἔφη, λέγεις. Ἆρ' οὖν οὐκ ἐπεὶ ἐν μηδετέρῳ τούτων ὁρῶμεν τὴν εὐγένειαν, σκεπτέον ἄλλον τρόπον τίνι τοῦτο ἔνι ποτέ; Σκεπτέον δ' ἔφη. Τὸ εὖ σημαίνει τι δήπου τῶν ἐπαινετῶν καὶ σπουδαίων, οἷον 40 τὸ εὐπρόσωπον καὶ τὸ εὐόφθαλμον· ἀγαθὸν γάρ τι ἢ καλὸν σημαίνει κατὰ τοῦτον τὸν λόγον. Πάνυ γε, εἶπεν. Οὐκ οὖν εὐπρόσωπον μέν ἐστι τὸ ἔχον ἀρετὴν προσώπου, εὐόφθαλμον δὲ τὸ ὀφθαλμοῦ ἀρετήν; Οὕτως, εἶπεν. Ἀλλὰ μὴν ἔστι γένος τὸ μὲν σπουδαῖον, τὸ δὲ φαῦλον ἀλλ' οὐ σπουδαῖον. Πάνυ γε, εἶπε. Σπουδαῖον δέ γε φαμὲν ἕκαστον κατὰ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν εἶναι, ὥστε καὶ 5 γένος σπουδαῖον ὡσαύτως. Οὕτως, εἶπε. Δῆλον ἄρ', ἔφην, ὅτι ἐστὶν ἡ εὐγένεια ἀρετὴ γένους.

84.

Diog. Laert. 2, 26: φησὶ δ' Ἀριστοτέλης δύο γυναῖκας αὐτὸν (τὸν Σωκράτην) ἀγαγέσθαι, προτέραν 10 μὲν Ξανθίππην, ἐξ ἧς αὐτῷ γενέσθαι Λαμπροκλέα· δευτέραν δὲ Μυρτὼ τὴν Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατέρα, ἣν καὶ ἄπροικον λαβεῖν, ἐξ ἧς γενέσθαι Σωφρονίσκον καὶ Μενέξενον.

Plutarch. vit. Aristid. 27: Δημήτριος δ' ὁ Φαλη- 15 ρεὺς καὶ Ἱερώνυμος ὁ Ῥόδιος καὶ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς καὶ Ἀριστοτέλης, εἰ δὴ τὸ περὶ εὐγενείας βιβλίον ἐν τοῖς γνησίοις Ἀριστοτέλους θετέον, ἱστοροῦσι Μυρτὼ θυγατριδῆν Ἀριστείδου Σωκράτει τῷ σοφῷ συνοικῆσαι, γυναῖκα μὲν ἑτέραν ἔχοντι, ταύτην δ' ἀναλαβόντι χηρεύουσαν διὰ 20 πενίαν καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεομένην.

Athen. XIII p. 556ª: ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμψαιτ' ἂν τοὺς περιτιθέντας Σωκράτει δύο γαμετὰς γυναῖκας Ξανθίππην καὶ τὴν Ἀριστείδου Μυρτώ, οὐ τοῦ δικαίου καλουμένου, οἱ χρόνοι γὰρ οὐ συγχωροῦσιν, 25 ἀλλὰ τοῦ τρίτου ἀπ' ἐκείνου. εἰσὶ δὲ Καλλισθένης, Δημήτριος ὁ Φαληρεύς, Σάτυρος ὁ περιπατητικός, Ἀριστόξενος, οἷς τὸ ἐνδόσιμον Ἀριστοτέλης ἔδωκεν ἱστορῶν τοῦτο ἐν τῷ περὶ εὐγενείας.

85.

Stob. flor. 88, 13: ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ εὐγενείας.

Φανερὸν τοίνυν, ἔφην ἐγώ, περὶ ὧν πάλαι διηπορήσαμεν, διὰ τί ποτε οἱ ἐκ πάλαι πλουσίων ἢ οἱ ἐκ πάλαι σπουδαίων εὐγενέστεροι δοκοῦσιν εἶναι μᾶλλον τῶν σύνεγγυς τἀγαθὰ κεκτημένων. αὐτὸς γὰρ ἐγγύτερος σπου- 35 δαῖος ὢν ἢ πάππου σπουδαίου τετυχηκώς, ὥστ' εἴη ἂν εὐγενὴς ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ. καί τινες εἰρήκασιν οὕτως, ἐκ τούτου διελέγχειν προσποιούμενοι τοῦ συλλογισμοῦ τὴν εὐγένειαν, ὥσπερ φησὶ καὶ Εὐριπίδης οὐχὶ τῶν ἐκ πάλαι σπουδαίων εὐγένειαν φάμενος εἶναι, ἀλλ' ὅστις ἀνὴρ ἀγα- 40 θὸς ἁπλῶς. τὸ δ' οὐκ ἔστιν· ἀλλ' ὀρθῶς ζητοῦσιν οἱ τὴν ἀρχαίαν ἀρετὴν προτιθέντες. τὰ δ' αἴτια εἴπομεν, τουτέστιν ὅτι ἡ μὲν εὐγένειά ἐστιν ἀρετὴ γένους, ἡ δ' ἀρετὴ

3 ita cod. A, ed. Trinc. Ven. 1536 brevius Ἀριστοτέλους. ‖ 6 σὺ Wyttenbach: εὖ codd. ‖ 10 ὁ σοφιστὴς add. ed. Ven. ‖ καινόν codd., corr. Jacobs. ‖ 12 εὐγένειαν codd., corr. Jacobs. ‖ 12 φησὶν Jacobs: ἧς codd. ‖ 17 deest lemma in Ven. ‖ 24 post πλουσίων add. codd. φάναι. ‖ 29 δέοιτ' ἂν codd., corr. Halm. ‖ 35 αὐτόν Gesn.: αὐτοῦ codd. ‖ 37 λέγειν codd., corr. Cobet. ‖ 39 τίνι τοῦτο ἔνι ποτέ; Bernays: τίνα (Τίνα ed.) τοῦτον ἐνίοτε codd.

ᵇ30 sic cod. A, sine lemm. ed. Ven. ‖ 38 ἐκ τοῦ δ. π. τὸν συλλογισμὸν τῆς εὐγενείας vulgo, corr. Bernays. ‖ 40 οἷς τισιν A, οἷς τὶς ἀνὴρ ἀγαθοὶ Ven., corr. Gesner.

σπουδαῖον· σπουδαῖον δ' ἐστὶ γένος ἐν ᾧ πολλοὶ σπουδαῖοι πεφύκασιν ἐγγίνεσθαι. συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν ἐγγένηται ἀρχὴ σπουδαία ἐν τῷ γένει· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοιαύτην ἔχει τὴν δύναμιν, πολλὰ παρασκευάζειν οἷάπερ αὐτή. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀρχῆς ἔργον, ποιῆσαι οἷον αὐτὴ ἕτερα πολλά. ὅταν οὖν ἐγγένηται τοιοῦτος εἷς τις ἐν τῷ γένει καὶ οὕτω σπουδαῖος ὥστ' ἔχειν τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀγαθὸν πολλὰς γενεάς, τοῦτο σπουδαῖον ἀνάγκη εἶναι τὸ γένος. πολλοὶ γὰρ ἔσονται σπουδαῖοι ἄνθρωποι, ἄν τε ἀνθρώπων ᾖ τὸ γένος, ἄν τε ἵππων, ἵπποι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. ὥστ' εὐλόγως οὐχ οἱ πλούσιοι οὐδ' οἱ ἀγαθοὶ ἀλλ' οἱ ἐκ πάλαι πλουσίων ἢ ἐκ πάλαι ἀγαθῶν εὐγενεῖς εἶεν ἄν. ζητεῖ γὰρ ὁ λόγος τἀληθῆ· ἀρχὴ γὰρ ἄνωθεν πάντων. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδ' οἱ ἐκ προγόνων ἀγαθῶν εὐγενεῖς πάντως, ἀλλ' ὅσοις τυγχάνουσιν ἀρχηγοὶ τῶν προγόνων ὄντες. ὅταν μὲν οὖν αὐτὸς ἀγαθός ᾖ, μὴ ἔχῃ δὲ τοιαύτην δύναμιν τῆς φύσεως ὡς τίκτειν πολλοὺς ὁμοίους, οὐκ ἔχει ἡ ἀρχὴ τοιαύτην δύναμιν ἐν τούτοις.

... ἀρετὴ τοῦ γένους καὶ εὐγενεῖς οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ γένους ὄντες, οὐκ ἐὰν ὁ πατὴρ εὐγενὴς ᾖ, ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γένους. οὐ γὰρ δι' αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐγέννησεν ἀγαθόν, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοιούτου γένους ἦν.

XVII. ΠΕΡΙ ΠΛΟΥΤΟΥ.

86.

Plutarch. Pelopid. 3: τῶν γὰρ πολλῶν, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, οἱ μὲν οὐ χρῶνται τῷ πλούτῳ διὰ μικρολογίαν, οἱ δὲ παραχρῶνται δι' ἀσωτίαν, καὶ δουλεύοντες οὗτοι μὲν ἀεὶ ταῖς ἡδοναῖς, ἐκεῖνοι δὲ ταῖς ἀσχολίαις διατελοῦσιν.

Plut. de cupid. divit. 8: Ἀριστοτέλους λέγοντος ὅτι οἱ μὲν οὐ χρῶνται, οἱ δὲ παραχρῶνται, καθάπερ οὐδετέρου προσήκοντος· ἀλλ' ἐκείνους μὲν οὐκ ὠφελεῖ τὸ οἰκεῖον οὐδὲ κοσμεῖ, τούτους δὲ καὶ βλάπτει καὶ καταισχύνει.

87.

Cicero de off. 2, 16 (Baiter in ed. Tur. II): *quanto Aristoteles gravius et verius nos reprehendit, qui has pecuniarum effusiones non admiremur quae fiunt ad multitudinem deleniendam. at ii qui ab hoste obsidentur si emere aquae sextarium cogantur mina, hoc primo auditu incredibile nobis videri omnesque mirari, sed cum attenderint veniam necessitati dare: in his inmanibus infinitisque sumptibus nihil nos magno opere mirari, cum praesertim neque necessitati subveniatur nec dignitas augeatur, ipsaque illa delectatio multitudinis sit ad breve exiguumque tempus eaque a levissimo quoque. in quo tamen ipso una cum satietate memoria quoque moriatur voluptatis. bene etiam colligit haec pueris et mulierculis et servis et servorum simillimis liberis esse grata, gravi vero homini et ea quae fiunt iudicio certo ponderanti probari posse nullo modo.*

88.

Ioannes Lydus de mensibus 4, 62 p. 252 (ed. Roether. Lips. 1827): τὴν Τύχην Φορτοῦναν λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῆς φορᾶς, ἔνθουν ὠφέλειαν. Ἀριστοτέλης· εἰ ἔστιν ἀρετή, οὐκ ἔστι τύχη. ἄνω γὰρ καὶ κάτω τὰ τῆς τύχης ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις γυμνάζεται πράγμασι πλούτῳ τε καὶ διαφερόντως ἀδικίᾳ, οἱ δὲ πρὸς ἀρετὴν ἔχοντες καὶ θεοῦ μεμνημένοι καὶ κρείττονας ἐπὶ τῶν μακαρίων καὶ ἀΰλων πραγμάτων ἐλπίδας σαλεύοντες καταφρονοῦσι τῶν τῇδε καλῶν· οὐδὲν γὰρ ἀσφαλὲς οὐδὲ κεκριμένον ἐστὶν ἐπὶ τῆς τύχης, ὡς Εὐριπίδης φησί.

Ibidem 4, 7 p. 156: οἱ Ῥωμαῖοι ... αὐτὴν ... πάντων ἡγεῖσθαι νενομίκασιν, Φορτοῦναν αὐτὴν ἀπὸ τῆς φορᾶς ἐμφερῶς ὀνομάσαντες. οἱ μὲν οὖν πρὸς ἀρετὴν ἔχοντες καὶ θεοῦ μεμνημένοι καὶ κρείττονας ἐπὶ τῶν ἀΰλων καὶ μακαρίων πραγμάτων ἐλπίδας σαλεύοντες καταφρονοῦσι τῶν τῇδε καλῶν. εἰ μὲν γὰρ τύχη ἐστί, οὐδὲν δεῖ θεοῦ· εἰ δὲ θεὸς σθένει, οὐδὲν ἡ τύχη· εἰκαῖον γάρ τι καὶ ἀνούσιον τὸ τῆς τύχης ὄνομα.

89.

Io. Stobaeus flor. 3, 54 (Maximus mon. serm. c. ιζ): νόμιζε δὲ τὴν εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τῷ πολλὰ κεκτῆσθαι γίγνεσθαι, ἀλλ' ἐν τῷ τὴν ψυχὴν εὖ διακεῖσθαι. καὶ γὰρ οὐδὲ τὸ σῶμα οὐ τὸ λαμπρᾷ ἐσθῆτι κεκοσμημένον φαίη τις ἂν εἶναι μακάριον, ἀλλὰ τὸ τὴν ὑγίειαν ἔχον καὶ σπουδαίως διακείμενον, κἂν μηδὲν τῶν προειρημένων αὐτῷ παρῇ· τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ ἡ ψυχὴ ἐὰν ᾖ πεπαιδευμένη, τὴν τοιαύτην καὶ τὸν τοιοῦτον

15 codd. ὅσοι ‖ 16 ᾖ add. Meineke. ‖ 18 οὐκ ἔχει ἀρχὴν· ⟨ἐν ὅσοις δὲ⟩ τοιαύτη δύναμις, ἐν τούτοις ἀρχὴ τοῦ γένους etc. Bernays, οὐκ ἔχει ἀρχὴν (ἡ ἀρχὴ corr. Gesn.) τοιαύτην δύναμιν ἐν τούτοις. ἀρχὴ τοῦ γένους etc. vulgo.

b2 *cogantur* Baiter cum codd. cp saec. XIII: *cogerentur* codd. ant. ‖ 2 *auditu* om. codd. ant. ‖ 8 *sit* om. Baiter cum codd., mox post *tempus* lacunam indicans (auctore Lund). ‖ 36 νομίζομεν δὲ Max. νομίζειν δεῖ La., νόμιζε Stob. ‖ 37 ἀλλ': μᾶλλον δὲ M. ‖ 37 τὴν ψυχὴν Meineke ex corr. cod. A, τῇ ψυχῇ vulgo. ‖ 38 οὐ τὸ: sic Mein. ex cod. A, αὐτὸ τὸ vulgo Stob. καὶ γὰρ τὸ σῶμα οὐ τὸ M. ‖ 39 ἂν add. M. ‖ 41 παρακειμένων M. ‖ 41 καὶ ψυχὴν M.

ἄνθρωπον εὐδαίμονα προσαγορευτέον ἐστίν, οὐκ ἂν τοῖς ἐκτὸς ᾖ λαμπρῶς κεκοσμημένος αὐτὸς μηδενὸς ἄξιος ὤν. οὐδὲ γὰρ ἵππον κἂν ψέλια χρυσᾶ καὶ σκευὴν ἔχῃ πολυτελῆ αὐτὸς φαῦλος ὤν, τὸν τοιοῦτον ἄξιόν τινος νομίζομεν εἶναι, ἀλλ᾽ ὃς ἂν διακείμενος ᾖ σπουδαίως, τοῦτον μᾶλλον ἐπαινοῦμεν. ὥσπερ γὰρ εἴ τις τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ χείρων εἴη, καταγέλαστος ἂν γένοιτο, τὸν αὐτὸν τρόπον οἷς πλείονος ἀξίαν τὴν κτῆσιν εἶναι συμβέβηκε τῆς ἰδίας φύσεως, ἀθλίους τούτους εἶναι δεῖ νομίζειν. καὶ τοῦτο κατ᾽ ἀλήθειαν οὕτως ἔχει· τίκτει γάρ, ὥσπερ φησὶν ἡ παροιμία, κόρος μὲν ὕβριν, ἀπαιδευσία δὲ μετ᾽ ἐξουσίας ἄνοιαν. τοῖς γὰρ διακειμένοις τὰ περὶ τὴν ψυχὴν κακῶς οὔτε πλοῦτος οὔτε ἰσχὺς οὔτε κάλλος τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· ἀλλ᾽ ὅσῳ περ ἂν αὗται μᾶλλον αἱ διαθέσεις καθ᾽ ὑπερβολὴν ὑπάρξωσι, τοσούτῳ καὶ πλείω καὶ μείζω τὸν κεκτημένον βλάπτουσι χωρὶς φρονήσεως παραγενόμεναι.

XVIII. ΕΡΩΤΙΚΟΣ.

90.

Athen. XV p. 674^b: Ἀριστοτέλης δ᾽ ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν καὶ Ἀρίστων ὁ περιπατητικός, Κεῖος δὲ τὸ γένος, ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν ὁμοίων φασὶν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι διὰ τοὺς περὶ τὸν οἶνον πόνους τῶν κεφαλαλγιῶν δεσμοὺς εὕρισκον τοὺς τυχόντας, τῆς τῶν κροτάφων συνδέσεως ὠφελεῖν δοκούσης· οἱ δ᾽ ὕστερον ἅμα τῷ κροτάφῳ προσέβαλόν τινα καὶ κόσμον οἰκεῖον τῇ παρὰ τὸν οἶνον διαγωγῇ μηχανησάμενοι τὸν στέφανον. βέλτιον δὲ διὰ τὸ πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἶναι ταύτην στεφανοῦσθαι ἢ διὰ τὸ συμφέρειν ἐσκεπάσθαι καὶ συνδεδέσθαι τοὺς κροτάφους πρὸς τὸν οἶνον.

91.

Athen. XIII p. 564^b: καὶ ὁ Ἀριστοτέλης δὲ ἔφη τοὺς ἐραστὰς εἰς οὐδὲν ἄλλο τοῦ σώματος τῶν ἐρωμένων ἀποβλέπειν ἢ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν οἷς τὴν αἰδῶ κατοικεῖν.

92.

Plut. Pelopid. 18: ... λέγεται δὲ καὶ τὸν Ἰόλεων τοῦ Ἡρακλέους ἐρώμενον ὄντα κοινωνεῖν τῶν ἄθλων καὶ παρασπίζειν. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ καθ᾽ αὐτὸν ἔτι φησὶν ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἰόλεω τὰς καταπιστώσεις ποιεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους καὶ τοὺς ἐραστάς.

Plut. erot. c. 17: Ἡρακλέους δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἔρωτας ἔργον ἐστὶν εἰπεῖν διὰ πλῆθος, Ἰόλαον δὲ νομίζοντες ἐρώμενον αὐτοῦ γεγονέναι μέχρι νῦν σέβονται καὶ τιμῶσιν ἔρωτος ὅρκους τε καὶ πίστεις ἐπὶ τοῦ τάφου παρὰ τῶν ἐρωμένων λαμβάνοντες.

93

Plutarch. erot. c. 17: Κλεόμαχον δὲ τὸν Φαρσάλιον ἴστε δήπουθεν ἐξ ἧς αἰτίας ἐτελεύτησεν ἀγωνιζόμενος; ... ἧκεν ἐπίκουρος Χαλκιδεῦσι μετὰ τοῦ Θεσσαλικοῦ, πολέμου πρὸς Ἐρετριεῖς ἀκμάζοντος. καὶ τὸ μὲν πεζὸν ἐδόκει τοῖς Χαλκιδεῦσιν ἐρρῶσθαι, τοὺς δ᾽ ἱππέας μέγα ἔργον ἦν ὤσασθαι τῶν πολεμίων· παρεκάλουν δὴ τὸν Κλεόμαχον ἄνδρα λαμπρὸν ὄντα τὴν ψυχὴν οἱ σύμμαχοι πρῶτον ἐμβάλλειν εἰς τοὺς ἱππέας. ὁ δὲ ἠρώτησε παρόντα τὸν ἐρώμενον, εἰ μέλλοι θεᾶσθαι τὸν ἀγῶνα. φήσαντος δὲ τρῦ νεανίσκου καὶ φιλοφρόνως αὐτὸν ἀσπασαμένου καὶ τὸ κράνος ἐπιθέντος, ἐπιγαυρωθεὶς ὁ Κλεόμαχος καὶ τοὺς ἀρίστους τῶν Θεσσαλῶν συναγαγὼν περὶ αὐτὸν ἐξήλασε λαμπρῶς καὶ προσέπεσε τοῖς πολεμίοις ὥστε συνταράξαι καὶ τρέψασθαι τὸ ἱππικόν. ἐκ δὲ τούτου καὶ τῶν ὁπλιτῶν φυγόντων, ἐνίκησαν κατὰ κράτος οἱ Χαλκιδεῖς· τὸν μέντοι Κλεόμαχον ἀποθανεῖν συνέτυχε, τάφον δ᾽ αὐτοῦ δεικνύουσιν ἐν ἀγορᾷ Χαλκιδεῖς, ἐφ᾽ οὗ μέχρι νῦν ὁ μέγας ἐφέστηκε κίων· καὶ τὸ παιδεραστεῖν πρότερον ἐν ψόγῳ τιθέμενοι τότε μᾶλλον ἑτέρων ἠγάπησαν καὶ ἐτίμησαν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κλεόμαχον ἄλλως ἀποθανεῖν φησὶ κρατήσαντα τῶν Ἐρετριέων τῇ μάχῃ, τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θρᾴκης Χαλκιδέων γενέσθαι πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον· ὅθεν ᾄδεσθαι παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν „Ὦ παῖδες οἳ χαρίτων τε καὶ πατέρων λάχετ᾽ ἐσθλῶν, μὴ φθονεῖθ᾽ ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν· σὺν γὰρ ἀνδρείᾳ καὶ ὁ λυσιμελὴς Ἔρως ἐπὶ Χαλκιδέων θάλλει πόλεσιν".

XIX. ΠΕΡΙ ΠΑΘΩΝ ΟΡΓΗΣ
(Ἀριστοτέλους ἢ Πασικράτους).

94.

Seneca de ira 1, 3: *Aristotelis finitio non multum a nostra abest. ait enim iram esse cupiditatem doloris reponendi.*

Sen. ib. 1, 9, 2: *ira, inquit Aristoteles, necessaria est, nec quicquam sine illa expugnari potest, nisi illa implet animum et spiritum accendit. utendum autem illa est non ut duce sed ut milite.*

1 τοῖς: τις M. ‖ 3 οὐδὲ Meineke: οὔτε vulgo Stob. ‖ κἂν: ἐὰν M. ‖ 4 αὐτός add. Meineke. ‖ 9 νομίζειν: huc usque Max. (ed. et La).
^b6 μετὰ om. codd. et ante Dübnerum edd. (ubi Χαλκιδεῦσι, τοῦ Θετταλικοῦ πολέμου).

Sen. ib. 1, 17, 1: *Aristoteles ait affectus quosdam si quis illis bene utatur pro armis esse.*

Sen. ib. 3, 3, 1: *atqui, ut in prioribus libris dixi, stat Aristoteles defensor irae et vetat illam nobis exsecari. calcar ait esse virtutis. hac erepta inermem animum et ad conatus magnos pigrum inertemque fieri.* 3, 3, 5: *non est ergo quod me putes tempus in supervacuis consumere, quod iram quasi dubiae apud homines opinionis sit infamem, cum aliquis sit et quidem de inlustribus philosophis, qui illi indicat operas et tamquam utilem et spiritus subministrantem in proelia, in actus rerum, ad omne quodcumque calore aliquo gerendum est vocet.*

Sen. ib. 1, 7, 1: *numquid . . . ira adsumenda est, quia utilis saepe fuit? extollit animos et incitat, nec quicquam sine illa magnificum in bello fortitudo gerit, nisi hinc flamma subdita est et hic stimulus peragitavit misitque in pericula audaces. optimum itaque quidam putant temperare iram, non tollere, eoque detracto quod exundat ad salutarem modum cogere, id vero retinere sine quo languebit actio et vis ac vigor animi resolvetur.*

Cicero Tusc. disp. 4, 19: *quid? quod iidem Peripatetici* (scil. *qui perturbari animos necesse esse dicunt, sed adhibent modum quendam, quem ultra progredi non oporteat* 4, 17, 38) *perturbationes istas, quas nos exstirpandas putamus, non modo naturales esse dicunt sed etiam utiliter a natura datas. quorum est talis oratio. primum multis verbis iracundiam laudant, cotem fortitudinis esse dicunt multoque et in hostem et in inprobum civem vehementiores iratorum impetus esse. leves autem ratiunculas eorum qui ita cogitarent: proelium rectum est hoc fieri, convenit dimicare pro legibus pro libertate pro patria. haec nullam habent vim, nisi ira excanduit fortitudo. nec vero de bellatoribus solum disputant: imperia severiora nulla esse putant sine aliqua acerbitate iracundiae. oratorem denique non modo accusantem sed ne defendentem quidem probant sine aculeis iracundiae. quae etiamsi non adsit, tamen verbis atque motu simulandam arbitrantur, ut auditoris iram oratoris incendat actio. virum denique videri negant qui irasci nesciat eamque quam lenitatem nos dicimus, vitioso lentitudinis nomine appellant. nec vero solum hanc libidinem laudant . . . sed ipsum illud genus vel libidinis vel cupiditatis . . .* (c. 20) *ipsam aegritudinem . . . reliquas quoque partes aegritudinis . . . haec tamen ita disputant ut resecanda esse fateantur, evelli penitus dicant nec posse nec opus esse et in omnibus fere rebus mediocritatem esse optimam existiment.*

95.

Philodemus περὶ ὀργῆς (Volum. Herculan. P. I Oxon. 1824 f. 64 = Coll. alt. t. I Neap. 1861 f. 54): ἔνιοι γοῦν τῶν Περιπατητικῶν, ὥς που καὶ πρότερον παρεμνήσθημεν, διὰ προσώπων ἐκτέμνειν τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς φασὶ τοὺς τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν αὐτῆς ἐξαιροῦντας· ὧν χωρὶς οὔτε κόλασιν οὔτ' ἄμυναν εἶναι . . .

Philodemus ibid. (Ox. f. 74 = Coll. alt. I f. 61) . . . οὕτως κακὸν ἐροῦμεν τὸ μὴ τὴν φυσικὴν ὀργὴν ἀναδέχεσθαι· κακῶς γὰρ ἀκούων καὶ πάσχων ὅστις οὐκ ὀργίζεται, πονηρίας πλεῖστον τεκμήριον φέρει κατὰ τὸν Μένανδρον· ἐνίοτε δὲ ⟨ἡ εὐ⟩κινησία ⟨τῆς⟩ λύτης περιεργοτέρα, διὸ φανερός ἐστιν ἐπὶ τοῖς ἐλαχίστοις παρὰ πόδας εὐθέως ἐκστησόμενος — ἀγαθὸν δὲ τὸ ἀναδέχεσθαι. παρὰ δ' ἑνὶ Πασικράτει λέγετα⟨ι τ⟩ὸ τὴν φυσικὴν ὀργὴν μὴ μόνον κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν λυπεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπισκοτεῖν τοῖς λογισμοῖς ὅσον ἐφ' ἑαυτῇ . . .

96.

Stob. flor. 20, 55 (Maxim. serm. c. 19): Ἀριστοτέλους. ὥσπερ ὁ καπνὸς ἐπιδάκνων τὰς ὄψεις οὐκ ἐᾷ βλέπειν τὸ κείμενον ἐν τοῖς ποσίν, οὕτως ὁ θυμὸς ἐπαιρόμενος τῷ λογισμῷ ἐπισκοτεῖ καὶ τὸ συμβησόμενον ἐξ αὐτοῦ ἄτοπον οὐκ ἀφίησι τῇ διανοίᾳ προλαβεῖν.

97.

Stob. flor. 20, 47 (Maxim. serm. c. 19): Ἀριστοτέλους. ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅτι τῶν ἐν ὀργῇ διαπραττομένων ἁπάντων ὁ λογισμὸς ἀποδημεῖ φεύγων τὸν θυμὸν ὡς πικρὸν τύραννον;

XX. ΠΕΡΙ ΜΕΘΗΣ.

98.

Epit. Athen. II p. 40[d]: Σέλευκος δὲ τὸ παλαιὸν οὐκ εἶναι ἔθος οὔτ' οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυ-

b21 δε . . . κινησια cod., suppl. Spengel. ‖ 22 περιεργοτέρα ego: περιετερα cod. ‖ 23 εξιστησομενος Ox., εγεστησομενος Neap., ubi erat sine dubio εξστησομενος, ut εξστρατευσας (Lepsius, Dekret von Canopus Taf. I, 11) et similia. ‖ 24 ita lego: παραδενι | κασικρατει cod. (ἑνὶ scil. τῶν Περιπατητικῶν?). ‖ 31 προβλέπειν Max. ‖ ἐπερχόμενος M. ‖ 32 ἐπισκοτοῖ La. ‖ 33 ἄτοπον M. et cod. Brux. Stob., ἄπονον vulgo Stob. ‖ ἐφίησι Mein. ‖ sic cod. Brux., προσλαβεῖν vulgo Stob., προβλέπειν M., προσβλέπειν La. ‖ 36 ἢ om. M., La.

πάθειαν προσφέρεσθαι μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. διὸ καὶ θοίνας καὶ θαλίας καὶ μέθας ὠνόμαζον, τὰς μὲν ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι δεῖν ὑπελάμβανον, τὰς δ' ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ συνῄεσαν· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι.

99.

Epit. Athen. II p. 44^{d}: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησὶν ὅτι ἁλμυράς τινες προσφερόμενοι τροφὰς ἄδιψοι διέμειναν· ὧν ἦν Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος. Μάγων δὲ ὁ Καρχηδόνιος τρὶς τὴν ἄνυδρον διῆλθεν ἄλφιτα ξηρὰ σιτούμενος καὶ μὴ πίνων.

Apollonius mirab. 15: Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης· Ἄνδρων, φησίν, Ἀργεῖος ἐσθίων πολλὰ καὶ ἁλμυρὰ καὶ ξηρὰ δι' ὅλου τοῦ βίου ἄδιψος καὶ ἄποτος διετέλεσεν. ἔτι δὶς πορευθεὶς εἰς Ἄμμωνα διὰ τῆς ἀνύδρου ὁδοῦ ἄλφιτα ξηρὰ σιτούμενος οὐ προσηνέγκατο ὑγρόν. τοῦτο δὲ ἐποίησε δι' ὅλου τοῦ βίου.

Diog. L. 9, 81: Ἄνδρων δὲ ὁ Ἀργεῖος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, διὰ τῆς ἀνύδρου Λιβύης ὥδευεν ἄποτος.

Sext. Emp. hyp. 1, 84: Ἄνδρων δὲ ὁ Ἀργεῖος οὕτως ἄδιψος ἦν ὡς καὶ διὰ τῆς ἀνύδρου Λιβύης ὁδεύειν αὐτὸν μὴ ἐπιζητοῦντα ποτόν.

100.

Athenaeus XIV p. 641^{d}: Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης παραπλησίως ἡμῖν δευτέρας τραπέζας ἀπαγορεύει διὰ τούτων „τὸ μὲν οὖν ὅλον διαφέρειν τράγημα βρώματος νομιστέον ὅσον ἔδεσμα τρωγαλίου· τοῦτο γὰρ πάτριον τοὔνομα τοῖς Ἕλλησιν, ἐπεὶ ἐν τραγήμασι τὰ βρώματα παρατίθενται. διόπερ οὐ κακῶς ἔοικεν εἰπεῖν ὁ πρῶτος δευτέραν προσαγορεύσας τράπεζαν· ὄντως γὰρ ἐπιδορπισμός τις ὁ τραγηματισμός ἐστι καὶ δεῖπνον ἕτερον παρατίθεται τραγήματα".

Athen. XIV p. 641^{b}: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης τὰ τραγήματά φησι λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια· ὡσεὶ γὰρ ἐπιδορπισμὸν εἶναι.

Schol. ad Aristoph. pac. 767: τρωγαλίων δὲ ἀντὶ τοῦ τῶν τραγημάτων· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰ τραγήματα οἱ παλαιοί.

101.

Athenaeus X p. 447^{a}: ἀλλ' ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης, εἰς τὰ νῶτα καταπίπτουσιν οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, λέγων οὕτως „πλὴν ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ τὰς τῶν κριθῶν, τὸ καλούμενον πῖνον· ὑπὸ μὲν γὰρ τῶν λοιπῶν τε καὶ μεθυστικῶν οἱ μεθυσθέντες ἐπὶ πάντα τὰ μέρη πίπτουσι· καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ δεξιὰ καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι· μόνοι δὲ οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες εἰς τοὐπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται".

Epit. Athen. I p. 34^{b}: Ἀριστοτέλης δέ φησιν ὅτι οἱ μὲν ἀπ' οἴνου μεθυσθέντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, οἱ δὲ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν· ὁ μὲν γὰρ οἶνος καρηβαρικός, ὁ δὲ κρίθινος καρωτικός.

102.

Athen. X p. 429^{c}: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ μέθης φησίν „εἰ ὁ οἶνος μετρίως ἀφεψηθείη, πινόμενος ἧττον μεθύσκει· τὴν γὰρ δύναμιν ἀφεψηθέντος αὐτοῦ ἀσθενεστέραν γίνεσθαι. μεθύσκονται δέ, φησίν, οἱ γεραίτεροι τάχιστα, δι' ὀλιγότητα καὶ ἀσθένειαν τοῦ περὶ αὐτοὺς ἐνυπάρχοντος φύσει θερμοῦ. καὶ οἱ παντελῶς δὲ νέοι τάχιον μεθύσκονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐνυπάρχοντος θερμοῦ· τῷ γὰρ ἐκ τοῦ οἴνου προσγινομένῳ κρατοῦνται ῥᾳδίως. μεθύσκονται δὲ κἂν τοῖς ἀλόγοις ζῴοις ὕες μὲν σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες καὶ τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην φαγόντα βοτάνην, πίθηκος δὲ καὶ ἐλέφας πιόντες οἶνον. διὸ καὶ τὰς θήρας ποιοῦνται τῶν πιθήκων καὶ τῶν κοράκων μεθυσθέντων τῶν μὲν οἴνῳ τῶν δὲ τῇ οἰνούττῃ."

103.

Plutarch. qu. conv. 3, 3: ἐθαύμαζε δὲ Φλῶρος, εἰ γεγραφὼς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης ὅτι μάλιστα μὲν οἱ γέροντες, ἥκιστα δὲ αἱ γυναῖκες ὑπὸ μέθης ἁλίσκονται, τὴν αἰτίαν οὐκ ἐξειργάσατο μηδὲν εἰωθὼς προίεσθαι τῶν τοιούτων.

104.

Athen. X p. 429^{f}: τὸν δὲ σαμαγόρειον οἶνον καλούμενόν φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.

105. 106.

Athen. XI p. 464^{c}: καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ μέθης „αἱ ῥοδιακαί, φησί, προσαγορευόμεναι χυτρίδες διά τε τὴν ἡδονὴν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται καὶ διὰ τὸ θερμαινομένας τὸν οἶνον ἧττον ποιεῖν μεθύσκειν· σμύρνης γὰρ καὶ σχοίνου καὶ τῶν τοιούτων ἑτέρων εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβληθέντων ἕψονται, καὶ παραχεόντων εἰς τὸν οἶνον ἧττον μεθύσκουσιν". κἂν ἄλλῳ δὲ μέρει φησίν „αἱ ῥοδιακαὶ χυτρῖδες γίνονται σμύρνης, σχοίνου ἄνθους, κρόκου, βαλσάμου, ἀμώμου, κινναμώμου συνεψηθέντων· ἀφ' ὧν καὶ τὸ γινόμενον τῷ οἴνῳ παραχυθὲν οὕτω μέθας ἵστησιν, ὥστε καὶ τῶν ἀφροδισίων παραλύειν τὰ πνεύματα πέττον.

15 ita Meursius, ἄπιος cod. cum ν supra ι. ‖ 16 δὶς: ita cod., δὴ Xylander, δὲ Meursius.
b44 γινόμενον Meineke: πινόμενον vulgo.

Athen. XI p. 496f: *μνημονεύει δ' αὐτῶν (τῶν ῥοδιακῶν)... καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ μέθης.*

XXI. ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Plutarchus qu. conv. VI prol.: ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν Πλάτωνα καὶ Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπεύσιππον Ἐπίκουρόν τε καὶ Πρύτανιν καὶ Ἱερώνυμον καὶ Δίωνα τὸν ἐξ ἀκαδημίας ὡς ἄξιόν τινος σπουδῆς πεποιημένους ἔργον ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον γενομένους.

Macrob. saturn. 7, 3, 23: *suadeo in conviviis... quaestiones convivales vel proponas vel ipse dissolvas. quod genus veteres ita ludicrum non putarunt ut et Aristoteles de ipsis aliqua conscripserit et Plutarchus et vester Apuleius.*

107.

Plutarchus non posse suav. vivi sec. Ep. 13: τί λέγεις, ὦ Ἐπίκουρε; κιθαρῳδῶν καὶ αὐλητῶν ἕωθεν ἀκροασόμενος εἰς τὸ θέατρον βαδίζεις, ἐν δὲ συμποσίῳ Θεοφράστου περὶ συμφωνιῶν διαλεγομένου καὶ Ἀριστοξένου περὶ μεταβολῶν καὶ Ἀριστοτέλους περὶ Ὁμήρου, τὰ ὦτα καταλήψῃ ταῖς χερσὶ δυσχεραίνων καὶ βδελυττόμενος.

108.

Athen. XV p. 674f: ὡς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγγέλλει (ἡ Σαπφώ) στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ συμποσίῳ φησὶν ὅτι οὐδὲν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀλλὰ τέλεια καὶ ὅλα· τὸ δὲ πλῆρες τέλειόν ἐστι, τὸ δὲ στέφειν πλήρωσίν τινα σημαίνει. Ὅμηρος „κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο" καὶ „ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει". τοὺς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφους, φησίν, ἀναπληροῖ ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης. ἔοικεν οὖν ὁ στέφανος τοῦτο ποιεῖν βούλεσθαι. διὸ καὶ περὶ τὰ πένθη τοὐναντίον παρασκευάζομεν· ὁμοπαθείᾳ γὰρ τοῦ κεκμηκότος κολοβοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ τε κουρᾷ τῶν τριχῶν καὶ τῇ τῶν στεφάνων ἀφαιρέσει.

Schol. ad Theocr. id. 3, 21 (p. 139, 16 Ahrens): τὸν στέφανον τιλαῖμε... στεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, εὐετηρίαν καὶ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν· στέψαι γὰρ τὸ πληρῶσαι, ὡς Ὅμηρος „κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο".

II. LOGICA.

Alex. in top. p. 5 med. (p. 252, 8 Br.): περὶ δὲ τῆς οὕτω λεγομένης διαλεκτικῆς Ἀριστοτέλης μὲν καὶ ἐν ἄλλοις βιβλίοις πεπραγμάτευται, μάλιστα δὲ ἐν τούτοις ἃ ἐπιγράφεται τοπικά.

Alex. in top. p. 16 inf. (p. 254 b10 Br.): ἢ γυμνασίαν λέγοι ἂν τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος ἐπιχείρησιν. ἦν δὲ σύνηθες τὸ τοιοῦτον εἶδος τῶν λόγων τοῖς ἀρχαίοις . . . ἀλλὰ θέσεώς τινος προτεθείσης εἰς ταύτην γυμνάζοντες αὑτῶν τὸ πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις εὑρετικὸν ἐπεχείρουν κατασκευάζοντες ἢ ἀνασκευάζοντες δι' ἐνδόξων τὸ κείμενον. καὶ ἔστι δὲ βιβλία τοιαῦτα Ἀριστοτέλους τε καὶ Θεοφράστου γεγραμμένα ἔχοντα τὴν εἰς τὰ ἀντικείμενα δι' ἐνδόξων ἐπιχείρησιν.

Theon. progymn. c. 2 p. 165 W.: παραδείγματα δὲ τῆς τῶν θέσεων γυμνασίας λαβεῖν ἐστὶ παρά τε Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου· πολλὰ γάρ ἐστιν αὐτῶν βιβλία θέσεων ἐπιγραφόμενα.

Pseudo-Ammonius in categ. (Ven. 1545) f. 13: ἀμέλει φασὶν ἐν τῇ μεγάλῃ βιβλιοθήκῃ εὑρῆσθαι ἀναλυτικῶν μὲν τεσσαράκοντα βίβλους, κατηγοριῶν δὲ δύο· ἐκρίθη δὲ ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν κατηγοριῶν μὲν τοῦτο εἶναι γνήσιον τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀναλυτικῶν δὲ τέσσαρα. ἐκρίθη δὲ ἔκ τε τῶν νοημάτων καὶ τῆς φράσεως καὶ τῷ ἀεὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πραγματείαις μεμνῆσθαι τούτου τοῦ βιβλίου τὸν φιλόσοφον.

Philopon. in cat. p. 39, 19 Br.: εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλιοθήκαις τῶν μὲν ἀναλυτικῶν μ̄ βιβλία εὕρηνται, τῶν δὲ κατηγοριῶν δύο.

David in cat. p. 30 b4 Br.: γνήσιον τοίνυν . . . ἀπὸ τῆς φράσεως ... καὶ ἐκ τοῦ εὐθύνας δεδωκέναι αὐτὸ τοῖς Ἀττικοῖς ἐξηγηταῖς· τεσσαράκοντα γὰρ βιβλίων εὑρεθέντων ἐν παλαιαῖς βιβλιοθήκαις τῶν ἀναλυτικῶν καὶ δύο τῶν κατηγοριῶν, τέσσαρα μόνον τῶν ἀναλυτικῶν ἐγκρίνουσι καὶ ἓν τῶν κατηγοριῶν. p. 33 b30: τὸ δὲ γνήσιον οὕτως (ἀποδέδεικται) ... ἀπὸ τοῦ εὐθύνας δοῦναι πᾶσι τοῖς Ἀττικισταῖς καὶ πάντας τοῦτο ἐκ β̄ βιβλίων εὑρεθέντων τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως γνήσιον μόνον ἐπικρῖναι, ὥσπερ ἐκ μ̄ τὰ δ̄ ἀναλυτικά, ὡς Ἄδραστος ἱστορεῖ.

21 Ἀριστοτέλους Nauck: codd. Ἀριστοφάνους.

XXII. ΠΕΡΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ.

109.

Alexander in Ar. top. (Ven. 1513) p. 34 (p. 258, 22 Br.): ἐπιζητήσαι δ' ἂν τις ὑπὸ τί γένος τῶν προβλημάτων ὑπαχθήσεται τὰ τοιαῦτα προβλήματα, διὰ τί ἡ λίθος ἡ μαγνῆτις λεγομένη ἕλκει τὸν σίδηρον καὶ τίς φύσις μαντικῶν ὑδάτων; δοκεῖ γὰρ μηδενὶ τῶν κειμένων ὑπάγεσθαι ταῦτα. ἢ οὐδὲ διαλεκτικὰ προβλήματα ταῦτα, περὶ δὲ τούτων ὁ λόγος καὶ τούτων αἱ διαιρέσεις . . . ἀλλ' ἔστι τὰ οὕτω προβαλλόμενα φυσικὰ προβλήματα, ὡς ἐν τῷ περὶ προβλημάτων εἴρηκεν· ὧν γὰρ φυσικῶν ὄντων τὰ αἴτια ἀγνοεῖται, ταῦτα φυσικὰ προβλήματα. γίνεται μέντοι καὶ φυσικῶν πέρι διαλεκτικὰ προβλήματα, ὥσπερ οὖν καὶ περὶ ἠθικῶν τε καὶ λογικῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκείνως ἔχοντα διαλεκτικά, τὰ δὲ οὕτως φυσικά. καὶ εἴη ἂν τὰ διαλεκτικὰ προβλήματα πάντα ἀναγόμενα εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ τε ὅτι ἔστι καὶ τοῦ εἰ ἔστιν, ἅ ἐστι δύο τῶν τεσσάρων ἃ εἶπεν ἀρχόμενος τοῦ δευτέρου τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν· τὸ γὰρ διότι ἐστὶ καὶ τί ἐστιν οὐ διαλεκτικὰ προβλήματα.

XXIII. ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ.

Ioann. gr. de gen. et corr. f. 50b Ven.: ὁ μὲν οὖν ἐξηγητὴς Ἀλέξανδρος λέγει τὰς φερομένας Πλάτωνος διαιρέσεις νοθεύεσθαι . . . ἰστέον δὲ ὅτι πρῶτον μὲν διαιρέσεις Πλάτωνος ὅλως ἐπιγεγραμμέναι οὐ φέρονται . .

110.

Alex. in top. p. 126 inf. (p. 274, 42 Br.) ἔτι τὸ κάλλιον καθ' αὑτὸ καὶ τιμιώτερον καὶ ἐπαινετώτερον: κοινότερον τοῖς ὀνόμασιν νῦν χρῆται τῷ τε καλλίονι καὶ τιμιωτέρῳ καὶ τῷ ἐπαινετωτέρῳ. ἐν μὲν γὰρ τῇ τῶν ἀγαθῶν διαιρέσει τίμια μὲν τῶν ἀγαθῶν εἶπεν εἶναι τὰ ἀρχικώτερα, ὡς θεούς γονεῖς εὐδαιμονίαν, καλὰ δὲ καὶ ἐπαινετὰ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κατ' αὐτὰς ἐνεργείας, δυνάμεις δὲ οἷς ἔνεστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι, ὠφέλιμα δὲ τὰ τούτων ποιητικὰ τῶν αὐτῶν καὶ εἰς ταῦτα συντελοῦντα. νῦν δὲ καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ ἐπαινετὸν καὶ τὸ τίμιον ἔοικε καὶ κατὰ τῶν ὡς δυνάμεων ἀγαθῶν φέρειν.

111.

Diogen. Laert. (q. v.) 3, 80—109: διῄρει δὲ (ὁ Πλάτων), φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, καὶ τὰ πράγματα τοῦτον τὸν τρόπον . . . ὧδε καὶ τὰ πρῶτα διῄρει κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην.

112.

Cod. Marc. 257 fol. 250—53: Διαίρεσις Ἀριστοτέλους. διαιρεῖται ἡ ψυχὴ εἰς τρία . . . (Aristoteles pseudepigraphus p. 679—693).

XXIV. ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ (λογικά).

113.

Simplicius in categ. f. γ 7a ed. Ven. (p. 47b 40 Br.): ἀλλὰ διὰ τί, φασὶν οἱ περὶ τὸν Λούκιον, τοὺς συνδέσμους παρέλιπεν, εἰ λέξεις καὶ οὗτοι σημαντικαί . . . ἐπιζητοῦσι δὲ καὶ τὰ ἄρθρα ποῦ ταχθήσεται; καὶ περὶ τούτων δὲ ὁ αὐτὸς λόγος. καὶ γὰρ ταῦτα οἷον σύνδεσμοί εἰσι τὰ γένη προσσημαίνοντες τό τε ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ ἀορίστως· οὐ γάρ τί ἐστι δηλοῦσι· διὸ καὶ ἀόριστα καλεῖται παρά τινων. ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις καὶ αἱ στερήσεις αἵ τε διάφοροι τῶν ῥημάτων ἐγκλίσεις ἐν τίνι ταχθήσονται; ἢ πρὸς τοῦτο αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀπεκρίνατο· καὶ γὰρ ἐν τοῖς μεθοδικοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι καὶ ἐν ταῖς διαιρέσεσι καὶ ἐν ἑτέρῳ ὑπομνήματι οὗ ἐπιγράφεται παρὰ τὴν λέξιν, ὅπερ εἰ καί τισιν οὐ δοκεῖ γνήσιον Ἀριστοτέλους ἀλλά τινός ἐστι πάντως τῶν ἀπὸ σχολῆς, ἐν τούτοις προσθεὶς τὰς κατηγορίας ἐπάγει „λέγω δὲ ταύτας σὺν ταῖς πτώσεσιν αὐτῶν" ἤτοι ἐγκλίσεσι, ταῖς τε ἀποφάσεσι καὶ ταῖς στερήσεσι καὶ τοῖς ἀορίστοις συνέταξεν αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν.

Dexippus in categ. p. 40, 5 Spengel (p. 48, 46 Br.): ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις, φασί, καὶ αἱ στερήσεις τά τε ἀόριστα καὶ αἱ ἐγκλίσεις καθ' ἑκάστην κατηγορίαν ἐν τίνι ταχθήσονται; περὶ δὴ τούτου βέλτιον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀνεδίδαξε· προθεὶς γὰρ τὰς κατηγορίας σὺν ταῖς πτώσεσιν αὐτῶν καὶ ταῖς ἀποφάσεσι καὶ τοῖς ἀορίστοις ὁμοῦ συνέταξεν αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν, πτώσεις τὰς ἐγκλίσεις ὀνομάζων.

XXV. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

114.

Simplicius proleg. in categ. f. α 8b Ven. 1499 (f. 4, ζ Bas.): ἱστορεῖ δὲ ὁ Ἄδραστος ἐν τῷ περὶ τῆς τάξεως τῶν Ἀριστοτέλους συγγραμμάτων, ὅτι φέρεται καὶ ἄλλο τῶν κατηγοριῶν βιβλίον ὡς Ἀριστοτέλους, καὶ αὐτὸ ὂν βραχὺ καὶ σύντομον τὴν λέξιν καὶ διαιρέσεσιν ὀλίγαις διαφερόμενον, ἀρχὴν δὲ ἔχον „τῶν ὄντων τὸ μέν ἐστι"· πλῆθος δὲ στίχων ἑκατέρου τὸ αὐτὸ ανα-

b13 προσημαίνοντες Ven., corr. Brandis. || 21 οὗ Ven.: ὃ Brandis. || 32 al. προσθεὶς.

γράφει, ὥστε τὸ βραχὺ κατὰ τὴν λέξιν εἶπεν ὡς συντόμως ἑκάστου τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκτιθεμένου.

Io. Philoponus proleg. in categ. p. 39, 19 Br.: εἰδέναι δὲ δεῖ ὅτι ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλιοθήκαις τῶν μὲν ἀναλυτικῶν μ̄ βιβλία εὕρηνται, τῶν δὲ κατηγοριῶν δύο. τὸ μὲν ἕτερον εἶχε τὴν ἐπιγραφήν, οὕτως δέ φημι τὴν ἀρχήν „τῶν ὄντων τὰ μὲν ὁμώνυμα λέγεται τὰ δὲ συνώνυμα". τὸ δὲ δεύτερον, ὅπερ νῦν ἔχομεν προκείμενον, εἶχε τὴν ἐπιγραφὴν τοιαύτην „ὁμώνυμα λέγεται ὧν ὄνομα μόνον κοινόν, ὁ δὲ ὅρος τῆς οὐσίας ἕτερος". προτετίμηται δὲ τοῦτο ὡς τάξει καὶ πράγματι πλεονεκτοῦν καὶ πανταχοῦ πατέρα τὸν Ἀριστοτέλην κηρύττον.

Pseudo-Ammon. proleg. ad cat. (Ven. 1545) f. 17: δύο δὲ ὡς εἴρηται βιβλίων κατηγοριῶν εὑρεθέντων σχεδὸν παραπλησίων κατὰ πάντα καὶ κατ' αὐτὸ τὸ προοίμιον· ἔστι γὰρ τοῦ ἑτέρου ἡ ἀρχὴ „τῶν ὄντων τὰ μὲν ὁμώνυμά ἐστι τὰ δὲ συνώνυμα", ἥτις σχεδὸν ἡ αὐτή ἐστι τῷ προκειμένῳ βιβλίῳ· ἐκρίθη τοῦτο γνήσιον εἶναι τοῦ φιλοσόφου τὸ βιβλίον ὑπὸ πάντων ἐξηγητῶν.

Boethius in praedicamenta p. 113 sq. (ed. Bas. 1570): *Aristotelis vero neque ullius alterius liber est, idcirco quod in omni philosophia sibi ipse de huius operis disputatione consentit et brevitas ipsa atque subtilitas ab Aristotele non discrepat . . . quamquam extet alter Aristotelis liber de eisdem disputans, eadem fere continens, cum sit oratione diversus. sed hic proprietatis liber calculum cepit.*

XXVI. ΠΕΡΙ ΕΝΑΝΤΙΩΝ (περὶ ἀντικειμένων).

Simpl. in cat. f. υ 2^b (p. 88, 30 Br.): ὁ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους περὶ ἀντικειμένων βιβλίον ἐπισκεψάμενος (Ἰάμβλιχος).

115.

Simplicius in categ. f. τ 2^b (p. 83, 13 Br.): ἀλλ' ἐπειδὴ σαφηνείας ἔτυχεν ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους λέξις (cat. p. 11^b 33—12, 25), ἴδωμεν καὶ ὅσα τῷ τόπῳ προσεξεργάζονται οἱ κλεινότεροι τῶν ἐξηγητῶν. τῶν γὰρ Στωικῶν μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ τῶν λογικῶν ἐξεργασίᾳ, ἔν τε τοῖς ἄλλοις καὶ ἐπὶ τῶν ἐναντίων σπουδάζουσι δεικνύναι ὅτι πάντων τὰς ἀφορμὰς ὁ Ἀριστοτέλης παρέσχεν ἐν ἑνὶ βιβλίῳ ὃ περὶ ἀντικειμένων ἐπέγραψεν, ἐν ᾧ καὶ ἀποριῶν ἐστὶ πλῆθος ἀμήχανον· ὧν ὀλίγην ἐκεῖνοι μοῖραν παρέθεντο. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐν εἰσαγωγῇ παρεμβαλεῖν οὐκ εὔλογον, ὅσα δὲ συμφώνως οἱ Στωικοὶ τῷ Ἀριστοτέλει διετάξαντο, ταῦτα ῥητέον. ὅρου τοίνυν παλαιοῦ περὶ τῶν ἐναντίων καταβεβλημένου, οὗ καὶ ἔμπροσθεν ἐμνημονεύσαμεν, ὅτι ὅσα ἐστὶν 5 ἐν τῷ γένει πλεῖστον ἀλλήλων διαφέροντα, ηὔθυνε τὸν ὅρον ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀντικειμένων πολυειδῶς βασανίσας αὐτόν. καὶ γὰρ εἰ καὶ τὰ διαφέροντα ἐναντία ἐστὶν ἐπέστησε, καὶ εἰ ἡ διαφορὰ ἐναντιότης εἶναι δύναται, καὶ εἰ ἡ πᾶσα διάστασίς ἐστιν ἡ τὸ 10 πλεῖστον διαφέρουσα, καὶ εἰ ταὐτὸν τὰ πλεῖστον ἀπέχοντα τῷ τὰ πλεῖστον διαφέροντα, καὶ τίς ἡ ἀπόστασις καὶ πῶς τοῦ πλεῖστον ἀπέχειν ἀκουστέον. ὧν ἀτόπων φανέντων προσληπτέον τι τῷ γένει, ἵνα ᾖ ὅρος τὰ πλεῖστον ἀπέχοντα ἐν τῷ αὐτῷ γένει. καὶ τίνα τούτῳ ἄτοπα ἕπε-15 ται, καὶ εἰ ἑτερότητός ἐστιν ἡ ἐναντιότης, καὶ εἰ τὰ μάλιστα ἕτερα ἐναντία, ἄλλους τε ἔθηκεν ἐλέγχους πλείονας.

. . . τοῦτο δὲ πολλοστὸν μέν ἐστι μέρος ὧν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν ἐναντιοτήτων ἠπόρησεν.

116.

Ib. f. τ 3^a (p. 83^b 7): τούτοις οὖν οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς 20 ἐχρήσαντο πᾶσι καὶ τοῖς ἄλλοις διορισμοῖς τοῖς περὶ τῶν ἐναντίων Ἀριστοτέλει κατὰ πόδας ἠκολούθησαν, ἐκείνου τὰς ἀφορμὰς αὐτοῖς δεδωκότος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀντικει-25 μένων συγγράμματι, ἃς ἐξειργάσαντο ἐν τοῖς αὐτῶν βιβλίοις . . . (83^b 24:) τοιαύτης δὲ οὔσης τῆς Στωικῆς διδασκαλίας, ἴδωμεν πῶς αὐτὴν ἀπὸ τῆς Ἀριστοτέλους παραδόσεως παρεσπάσαντο. οὗτος γὰρ ἐν τῷ περὶ ἀντικειμένων τὴν δικαιοσύνην πρὸς τὴν ἀδικίαν ἐναντίαν λέγει· 30 οὐ λέγεσθαι δὲ τὸν δίκαιον τῷ ἀδίκῳ ἐναντίον φησὶν ἀλλ' ἐναντίως διακεῖσθαι. εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐναντία, φησί, διττῶς ῥηθήσεται τὸ ἐναντίον· ἢ γὰρ καθ' αὑτὰ τὰ ἐναντία ῥηθήσεται, οἷον ἀρετὴ καὶ κακία, κίνησις καὶ στάσις, ἢ τῷ μετέχειν ἐναντίων, οἷον τὸ κινούμενον τῷ ἑστηκότι καὶ τὸ 35 ἀγαθὸν τῷ κακῷ.

117.

Ib. f. τ 3^b (p. 83^b 47): διὸ τὴν μὲν φρόνησιν τῇ ἀφροσύνῃ φησὶν εἶναι ἐναντίον (ὁ Χρύσιππος), τὸν δὲ ὅρον τῷ ὅρῳ (sc. τὴν ἐπιστήμην ἀγαθῶν καὶ κακῶν 40 καὶ οὐδετέρων τῇ ἀγνοίᾳ τῶν αὐτῶν) οὐκέτι ὁμοειδῶς ἐναντίον εἶναί φησιν. ἐπ' ἐκεῖνα δὲ ποιούμενοι τὴν ἀναφοράν, καὶ τοὺς ὅρους κατὰ συζυγίαν ἀντιτιθέασιν. ταῦτα δὲ παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει πρώτῳ διώρισται, ἀσύνθετον μὲν μὴ ἀξιοῦντι ἐναντίον εἶναι τῷ τοῦ ἐναντίου 45 ὅρῳ, οἷον τὴν φρόνησιν μὴ εἶναι ἐναντίον τῇ ἀγνοίᾳ τῶν ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων, ἀλλ' εἰ ἄρα, κατὰ

^b5 ἐν τῷ γένει (cf. v. 14) A (i. e. cod. Par. 1942 a Bekkero collatus in marg. expl. Berol.): ἐν τῷ αὐτῷ γένει Ven. ‖ διαφέρει Ven., corr. Brandis. ‖ 11 τὰ (τὸ Br.) πλεῖστον διαφέρουσι Ven. ‖ 15 ἑτερότης Br. ‖ καὶ στάσις: sic A (om. καὶ Ven.).

συζυγίαν ὅρον ὅρῳ ἀντιτιθέναι καὶ ἐναντίους λέγειν τούτους τῷ ἐναντίων εἶναι πραγμάτων. φιλοτεχνεῖ δὲ περὶ τούτων ἐπιπλέον, ὡς λόγος ὁριστικὸς λόγῳ ἐναντίος ἐστίν, ἐὰν τῷ γένει τι ἢ ἐναντίον ἢ ταῖς διαφοραῖς ἢ ἀμφοτέροις· οἷόν ἐστι τοῦ καλοῦ ὁρισμός, εἰ οὕτω τύχοι, 5 συμμετρία μερῶν πρὸς ἄλληλα, τούτῳ ἐναντίον ἀσυμμετρία μερῶν πρὸς ἄλληλα. καὶ ἔστι τῷ γένει ἡ ἐναντίωσις, ἀλλαχοῦ δὲ ταῖς διαφοραῖς, οἷον λευκὸν χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως, μέλαν δὲ χρῶμα συγκριτικόν· ἐν γὰρ τούτοις τό μὲν γένος τὸ αὐτό, κατὰ δὲ τὰς διαφο-10 ρὰς ἐναντίωσις. εἴρηται οὖν πῶς λόγος λόγῳ ἐναντίος ἐστί· κἂν οἱ τῆς οὐσίας δὲ δηλωτικοὶ λόγοι ἐναντίοι ἔσονται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως μέχρι τοῦδε προήχθω.

118.

Ib. f. τ 3^b (p. 84, 28): αὐτὸς δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ ἐζήτησεν, εἰ θάτερον ἀποβαλών τις μὴ ἐξ ἀνάγκης θάτερον λαμβάνῃ, ἆρά ἐστί τι τούτων ἀνὰ μέσον ἢ οὐ πάντως; ὁ γὰρ τὴν ἀληθῆ δόξαν ἀποβαλὼν οὐκ ἐξ ἀνάγκης ψευδῆ δόξαν 20 λαμβάνει οὐδὲ ὁ ψευδῆ ἀληθῆ, ἀλλ' ἐνίοτε ἐκ τῆς δόξης ταύτης ἢ εἰς τὸ μηδὲν ὅλως ὑπολαμβάνειν ἢ εἰς ἐπιστήμην μεταβάλλει, δόξης δὲ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς οὐδέν ἐστιν ἀνὰ μέσον εἰ οὐκ ἄγνοια οὐδὲ ἐπιστήμη.

119. 120.

25

Ib. f. τ 8^b (p. 86^b 35): ἀτόπως δὲ ἐκ τῶν κατὰ ἔθος στερήσεων τὰς ἐπιχειρήσεις ποιούμενος καὶ στέρησιν εἰς ἕξιν μεταβάλλειν φησίν (ὁ Νικόστρατος) . . . ὁ δὲ Ἀριστοτέλης (cat. p. 13, 31) οὐκ ἐπὶ τῶν ἐξ ἔθους ἀλλ' ἐπὶ τῶν φύσει τὴν ἕξιν καὶ τὴν στέρησιν 30 παρέλαβεν, ἐφ' ὧν καὶ κυρίως ἡ κατὰ ἕξιν καὶ στέρησιν ἀντίθεσις λέγεται. χρησώμεθα οὖν αὐτοῖς τοῖς Ἀριστοτέλους πρὸς τὸν Νικόστρατον· ἐν γὰρ τῷ περὶ τῶν ἀντικειμένων αὐτός φησιν ὡς αἱ μὲν στερήσεις τῶν κατὰ φύσιν λέγονται, αἱ δὲ τῶν ἐν ἔθει, 35 αἱ δὲ τῶν κτημάτων, αἱ δὲ ἄλλων τινῶν, τυφλότης μὲν τῶν φύσει, γυμνότης δὲ τῶν ἐν ἔθει, ἀργυρίου δὲ στέρησις τῶν ἐν χρήσει παραγινομένων. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι στερήσεις πλείονες, καὶ ἐνίων μὲν στερήσεων οὐκ ἔστιν ἀπαλλαγή, ἐνίων δὲ ἔστιν . . . (87, 2) ἀλλὰ τὸν μὲν 40 πλήρη περὶ τῶν στερήσεων λόγον ἔστιν ἔκ τε τοῦ Ἀριστοτελικοῦ καὶ τοῦ Χρυσιππείου βιβλίου λαμβάνειν, τινὰ δὲ καὶ ὁ Ἰάμβλιχος παρέγραψεν ἔχοντα οὕτως·

„πολλαχῶς τοῦ ἔχειν λεγομένου, ὡς ἤδη παρεδείξαμεν, ἡ στέρησις διατείνει μὲν ἐπὶ πάντα τὰ σημαινόμενα τοῦ ἔχειν, οὐκέτι μέντοι καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἐναντία. ἀπωλείᾳ γὰρ ἴσον ἡ στέρησις, ὥστε οὐκ ἂν τοῦ κακοῦ λέγοιτο στέρησις, ὅτι μηδὲ ἀπώλεια κακοῦ γένοιτο ἂν ἢ βλαβεροῦ ἀλλ' ἀγαθοῦ ἢ χρησίμου, οὐ γὰρ ὁ νόσου ἢ πενίας ἀπαλλαγεὶς ῥηθείη ἂν ἀπεστερῆσθαι νόσου ἢ πενίας, ἀλλὰ μᾶλλον ὁ ὑγείας ἢ πλούτου ἀφαιρεθείς. ἀγαθοῦ μὲν στέρησις ἡ τυφλότης· ἀγαθὸν γὰρ ἡ ὄψις, ἀδιαφόρου δὲ ἡ γυμνότης· ἀδιάφορον γὰρ τὸ ἱμάτιον καὶ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν. διὸ στέρησις οὐδεμία ἀγαθὸν ἀλλ' ἤτοι κακὸν ἢ ἀδιάφορον. καὶ ἀγαθῶν δὲ στέρησις γένοιτο ἂν ἤτοι τῶν πάντων ἢ τῶν πλείστων. ἥκιστα δέ φησιν Ἀριστοτέλης τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ἀγαθῶν καὶ προαιρέσεως ἐχομένων γενέσθαι στέρησιν· οὐδεὶς γὰρ λέγει δικαιοσύνης ἐστερῆσθαι, καὶ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐπιστάμαν οὐδεὶς φέρει, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας εἴρηκε. μᾶλλον οὖν πλούτου δόξης τιμῆς τῶν τοιούτων καὶ μάλιστα τῶν περὶ τὰς κτήσεις καλουμένων ἀγαθῶν εἰσὶν αἱ στερήσεις· διὸ καὶ ἔλεοι καὶ οἶκτοι ἐπακολουθοῦσι ταῖς πλείσταις στερήσεσιν." ὁ μέντοι Ἀριστοτέλης τῶν φυσικῶν στερήσεων νῦν (i. e. in categ.) τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν τῶν ἐναντίων παραβέβληκεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀρκούντως.

121.

Ib. f. υ 3^a (f. 103^e): ταῦτα τοῖς περὶ τῶν ἐναντίων εἰρημένοις προστίθησι (in cat. p. 13^b 36) . . . ὅτι τῷ μὲν ἀγαθῷ κακὸν πάντως ἐναντίον, τῷ δὲ κακῷ ποτὲ μὲν ἀγαθὸν ποτὲ δὲ κακόν (κ. τ. λ.) . . . (υ 3^b p. 88, 42) ἐν δὲ τῷ περὶ ἀντικειμένων βιβλίῳ προσέθηκε τοῖς τρόποις τούτοις τῶν ἐναντιώσεων καὶ τὸν τῶν μήτε ἀγαθῶν μήτε κακῶν πρὸς τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά, οὕτως λέγων τὸ λευκὸν τῷ μέλανι καὶ τὸ γλυκὺ τῷ πικρῷ καὶ τὸ ὀξὺ τῷ βαρεῖ καὶ τῇ κινήσει τὴν στάσιν ἐναντιοῦσθαι . . . (88^b 3) Νικόστρατος δὲ αἰτιᾶται ἓν μὲν ὅτι ἀτελῶς ἔχει ἡ τῶν ἐναντίων διαίρεσις· οὐ γὰρ προσέθηκεν ὅτι καὶ ἀδιάφορον ἀδιαφόρῳ ἀντίκειται. ὅπερ ἐν μὲν τῷ περὶ τῶν ἀντικειμένων βιβλίῳ προσέθηκεν εἰπὼν εἶναί τινα τρόπον ἀντιθέσεως τῶν μήτε ἀγαθῶν μήτε κακῶν πρὸς τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά, ὡς εἴρηται πρότερον. ἀδιάφορα δὲ αὐτὰ οὐκ ἐκάλεσεν, ὡς οἶμαι, διὸ νεώτερον ἦν τὸ τοῦ ἀδιαφόρου ὄνομα παρὰ τῶν Στωικῶν τεθέν.

2 τῷ: τῶν edd. ‖ 12 κἂν A: καὶ edd. ‖ 24 εἰ: ἢ edd. ‖ 36 κτημάτων A: κατηγορημάτων edd. ‖ 43 ἐπέγραψε A.
b3 οὐκέτι: οὐκ ἔστι A. ‖ καὶ ἐπὶ (Br.) A: καὶ οὐκ ἐπὶ Ven. ‖ 4 λέγοιτο A: γένοιτο edd. ‖ 8 ὁ: ὡς Ven. (ὡς ὁ A). ‖ 14 τῇ om. A. ‖ 38 περὶ A: om. edd. ‖ 40 μήτε κακῶν A (Br.): om. Ven. ‖ 42 διότι A.

III. RHETORICA ET POETICA.

XXVII. ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

Pseudarist. rhetor. ad Alex. praef. p. 1421, 38 Bk.: παρειλήφαμεν δὲ . . . καὶ τῶν λοιπῶν τεχνογράφων εἴ τίς τι γλαφυρὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν τούτων γέγραφεν ἐν ταῖς τέχναις. περιτεύξῃ δὲ δυσὶ τούτοις βιβλίοις, ὧν τὸ μέν ἐστιν ἐμὸν ἐν ταῖς ὑπ' ἐμοῦ τέχναις Θεοδέκτῃ γραφείσαις, τὸ δὲ ἕτερον Κόρακος.

[Aristot.] rhet. 3, 9 p. 1410^b 2 (A. P. p. 3 et 709. cf. 137): αἱ δ' ἀρχαὶ τῶν περιόδων σχεδὸν ἐν τοῖς Θεοδεκτείοις ἐξηρίθμηνται.

Valerius Maximus 8, 14, 3 ext.: *Aristoteles Theodecti discipulo oratoriae artis libros quos ederet donaverat molesteque ferens titulum eorum sic alii cessisse, proprio volumine quibusdam rebus insistens planius sibi de his in Theodectis libris dictum esse adiecit.*

122.

Quintilianus 2, 15, 10: *ideoque diligentiores sunt visi sibi qui, cum de rhetorice idem sentirent, existimaverunt eam vim dicendo persuadendi. quem finem Gorgias . . . velut coactus a Socrate facit. a quo non dissentit Theodectes, sive ipsius id opus est quod de rhetorice nomine eius inscribitur, sive ut creditum est Aristotelis, in quo est finem esse rhetorices ducere homines dicendo in id quod actor velit.*

123.

Exc. var. de rhetorica post anon. proleg. in status VII, 33 Walz: Ὅτι ἔργον ῥήτορος, ὥς φησι Θεοδέκτης, προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πιθανότητα, πιστώσασθαι πρὸς πειθώ, ἐπιλογίσασθαι πρὸς ὀργὴν ἢ ἔλεον.

Anon. (Io. Sicel. Doxopatri) proleg. rhetor. VI, 19 W.: ἔργα δὲ ῥητορικῆς κατὰ Θεοδέκτην προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πίστιν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν (cf. Gem. Pletho ep. rhet. VI, 585 W.)

124.

Quintil. 4, 2, 31: *eam* (narrationem i. e. διήγησιν) *plerique scriptores, maxime qui sunt ab Isocrate, volunt esse lucidam, brevem, verisimilem . . . (61) his tribus narrandi virtutibus adiciunt quidam magnificentiam quam* μεγαλοπρέπειαν *vocant . . . (63) illa quoque ut narrationi apta ita cum ceteris partibus communis est virtus quam Theodectes huic uni proprie dedit. non enim magnificam modo vult esse verum etiam iucundam expositionem.*

125.

Anonymus Seguerianus de orat. polit. p. 206 Par. (Rh. Gr. I, 454 Speng.): Ἀριστοτέλης δὲ ἐν ταῖς Θεοδεκτικαῖς τέχναις φησὶν ὅτι ὁ ἐπίλογος τὸ μὲν κεφάλαιον ἔχει προτρέψασθαι τοὺς ἀκούοντας, προτρέψομεν δὲ τριχῶς, εἰς τὰ πάθη ἀνάγοντες τὰ ἑκάστῳ προτρεπτικά· ἓν μὲν οὖν ἔργον ἐπιλόγου τὸ τὰ πάθη διεγεῖραι, δεύτερον τὸ ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν· τούτων γὰρ ἐν ἐπιλόγοις ἡ χώρα· τρίτον δὲ τὸ ἀναμιμνήσκειν τὰ εἰρημένα. οὔτε δὲ τὰ εὐμνημόνευτα οὔτε τὰ ἀπαθῆ κινητέον.

126.

Dionys. Hal. de comp. verb. 2 p. 8 R.: ἡ σύνθεσίς ἐστιν, ὥσπερ καὶ αὐτὸ δηλοῖ τοὔνομα, ποιά τις θέσις παρ' ἄλληλα τῶν τοῦ λόγου μορίων, ἃ δὴ καὶ στοιχεῖά τινες τῆς λέξεως καλοῦσι. ταῦτα δὲ Θεοδέκτης μὲν καὶ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ κατ' ἐκείνους φιλοσοφήσαντες τοὺς χρόνους ἄχρι τριῶν προήγαγον ὀνόματα καὶ ῥήματα καὶ συνδέσμους πρῶτα μέρη τῆς λέξεως ποιοῦντες. οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς γενόμενοι καὶ μάλλον οἱ τῆς Στωικῆς αἱρέσεως ἡγεμόνες ἕως τεττάρων προὐβίβασαν χωρίσαντες ἀπὸ τῶν συνδέσμων τὰ ἄρθρα.

Idem de vi Demosth. 48 p. 1101: τοῖς πρώτοις μορίοις τῆς λέξεως, ἃ δὴ στοιχεῖα ὑπό τινων καλεῖται, εἴτε τρία ταῦτ' ἐστίν, ὡς Θεοδέκτῃ τε καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ, ὀνόματα καὶ ῥήματα καὶ σύνδεσμοι, εἴτε πλείω.

Quintil. 1, 4, 18: *tum videbit ad quem hoc pertinet quot et quae sint partes orationis. quamquam de numero parum convenit. veteres enim, quorum fuerunt Aristoteles atque Theodectes, verba modo et nomina et convinctiones tradiderunt . . . paulatim a philosophis ac maxime Stoicis auctus est numerus, ac primum convinctionibus articuli adiecti . . .*

127.

Cicero orat. 51, 172: *is igitur* (Aristoteles in rhet. 3, 8) *versum in oratione vetat esse, numerum*

b18 v. l. παράλληλος.

iubet. eius auditor *Theodectes, in primis, ut Aristoteles saepe significat, politus scriptor atque artifex, hoc idem et sentit et praecipit. Theophrastus vero eisdem de rebus etiam accuratius.*

128.

Cicero orat. 57, 194 (Quintil. 9, 4, 88 et Rufinus de metris 2, 2 p. 388 Gf.): *sequitur ergo ut qui maxime cadant in orationem aptam numeri videndum sit . . . Aristoteles* (rhet. 3, 8) . . . *paeana probat . . . atque haec quae sunt apud Aristotelem, eadem a Theophrasto Theodecteque de paeane dicuntur.*

ib. 64, 218: *est quidem* (paean), *ut inter omnes constat antiquos, Aristotelem Theophrastum Theodectem Ephorum, unus aptissimus orationi vel orienti vel mediae. putant illi etiam cadenti, quo loco mihi videtur aptior creticus.*

129.

Schol. marg. int. Marc. B (Lips., Townl.) in Il. α, 303 ἐρωήσει: παρὰ τὴν ἐρωήν, ἤτοι ὁρμήσει. ἐναργῶς δὲ πέφανται τὸ περὶ τὸ δόρυ μεθ' ὁρμῆς ἐκχεόμενον αἷμα. καὶ ταύτας ἐμψύχους ἔλεγεν εἶναι παρ' αὐτῷ τὰς λέξεις Ἀριστοτέλης.

Schol. marg. int. B (Lips., Townl.) in Il. α, 481 πρῆσεν: Ἀριστοτέλης φησὶν ὡς κινούμενα ὀνόματα γράφει ὁ ποιητής.

Schol. V ad Il. π, 283 πάπτηνεν: δεινότατον τῶν ἐπῶν Ὁμήρου τοῦτό φησιν Ἀριστοτέλης, ἐν ᾧ πάντες φευκτιῶσιν, καὶ οἰκεῖον βαρβάρων.

XXVIII. ΤΕΧΝΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

130.

Cic. de invent. 2, 2: *ac veteres quidem scriptores artis usque a principe illo atque inventore Tisia repetitos unum in locum conduxit Aristoteles et nominatim cuiusque praecepta magna conquisita cura perspicue conscripsit atque enodata diligenter exposuit. ac tantum inventoribus ipsis suavitate et brevitate dicendi praestitit ut nemo illorum praecepta ex ipsorum libris cognoscat, sed omnes qui quod illi praecipiant velint intellegere, ad hunc quasi ad quendam multo commodiorem explicatorem revertantur.*

Cic. de orat. 2, 38, 160: *atque inter hunc Aristotelem, cuius et illum legi librum in quo exposuit dicendi artes omnium superiorum et illos in quibus ipse sua quaedam de eadem arte dixit, et hos germanos huius artis magistros hoc mihi visum est interesse . . .*

131.

Cic. Brut. 12 (Quintil. 3, 1, 8—13): *itaque ait Aristoteles cum sublatis in Sicilia tyrannis res privatae longo intervallo iudiciis repeterentur, tum primum quod esset acuta illa gens et controversa natura, artem et praecepta Siculos Coracem et Tisiam conscripsisse. nam antea neminem solitum via nec arte sed accurate tamen et de scripto plerosque dicere, scriptasque fuisse et paratas a Protagora rerum inlustrium disputationes, quae nunc communes appellantur loci. quod idem fecisse Gorgiam, cum singularum rerum laudes vituperationesque conscripsisset, quod iudicaret hoc oratoris esse maxime proprium rem augere posse laudando vituperandoque rursus affligere. huic Antiphontem Rhamnusium similia quaedam habuisse conscripta, quo neminem unquam melius ullam oravisse capitis causam, cum se ipse defenderet, se audiente, locuples auctor scripsit Thucydides. nam Lysiam primo profiteri solitum artem esse dicendi, deinde quod Theodorus esset in arte subtilior in orationibus autem ieiunior, orationes eum scribere aliis coepisse, artem removisse. similiter Isocratem primo artem dicendi esse negavisse, scribere autem aliis solitum orationes quibus in iudiciis uterentur. sed cum ex eo, quia quasi committeret contra legem qua quis iudicio circumveniretur, saepe ipse in iudicium vocaretur, orationes aliis destitisse scribere totumque se ad artes componendas transtulisse.*

132.

Diog. L. 2, 104: Θεόδωροι δὲ γεγόνασιν εἴκοσι ... ἔνατος Βυζάντιος, ἀπὸ λόγων πολιτικῶν. δέκατος ὁμοίως, οὗ Ἀριστοτέλης μνημονεύει διὰ τῆς ἐπιτομῆς τῶν ῥητόρων.

133.

Quintil. 3, 1, 13: *his successere multi, sed clarissimus Gorgiae auditorum Isocrates. quamquam de praeceptore eius inter auctores non convenit, nos autem Aristoteli credimus.*

134.

Dionysius Hal. περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων (de Isocr. c. 18) p. 570 R.: μηδεὶς δ' ἀγνοεῖν ὑπολάβῃ

23 τὰς add. Townl.

μηδ᾽ ὅτι Ἀφαρεὺς ὁ πρόγονός τε καὶ εἰσποίητος Ἰσοκράτει γενόμενος ἐν τῷ πρὸς Μεγακλείδην περὶ τῆς ἀντιδόσεως λόγῳ διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπόθεσιν εἰς δικαστήριον γεγράφθαι, μηδ᾽ ὅτι δέσμας πάνυ πολλὰς δικανικῶν λόγων Ἰσοκρατείων περιφέρεσθαί 5 φησιν ὑπὸ τῶν βιβλιοπώλων Ἀριστοτέλης. ἐπίσταμαι γὰρ ταῦτα ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων λεγόμενα καὶ οὔτ᾽ Ἀριστοτέλει πείθομαι ῥυπαίνειν τὸν ἄνδρα βουλομένῳ οὔτ᾽ Ἀφαρεῖ τούτου γ᾽ ἕνεκα λόγον εὐπρεπῆ πλαττομένῳ συντίθεμαι. ἱκανὸν δὲ ἡγησάμενος εἶναι τῆς 10 ἀληθείας βεβαιωτὴν τὸν Ἀθηναῖον Κηφισόδωρον, ὃς καὶ συνεβίωσεν Ἰσοκράτει καὶ γνησιώτατος ἀκουστὴς ἐγένετο καὶ τὴν ἀπολογίαν τὴν πάνυ θαυμαστὴν ἐν ταῖς πρὸς Ἀριστοτέλην ἀντιγραφαῖς ἐποιήσατο, πιστεύω γεγράφθαι λόγους τινὰς ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς εἰς δικαστήρια, οὐ 15 μέντοι πολλούς.

135.

Prolegom. in Isocratem (schol. in Aeschinem et Isocratem ed. Dindorf. Ox. 1852 p. 105, 22): λέγεται δ᾽ ὡς ὅτι καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἔγραψε, τῷ δὲ χρόνῳ 20 ἔτυχεν αὐτὴν ἀπολέσθαι. ἐπειδὲ τις, καὶ πόθεν δῆλον ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει; λέγομεν ὡς ὅτι Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος συναγαγὼν τέχνας ῥητορικὰς ἐμνήσθη καὶ ταύτης.

XXIX. ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑΣ.

136.

Schol. in Demosth. Olynth. I p. 11, 10 Did.: ... τέταρτον πρὸς τούτοις συνηρίθμησεν αὐτὸν τοῖς τότε στρατεύσασι, τεχνικῶς σφόδρα τὸ ἀξιόπιστον ἑαυτῷ προσκτώμενος. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης φησὶ δεῖν τὸν 30 σύμβουλον οὕτω συμβουλεύειν ὡς ἑαυτὸν μέλλοντα κοινωνεῖν τούτοις ἐφ᾽ οἷς ποιεῖται τὴν συμβουλήν· τούτοις γὰρ πείθονται μᾶλλον, οὓς ἂν ὁρῶσιν ἑτοίμους ὄντας συμμετέχειν ὧν συμβουλεύειν ἐγνώκασι.

35

XXX. ΑΠΟΡΗΜΑΤΑ ΟΜΗΡΙΚΑ.

Vit. Ar. vulg. (vit. Marc. cf. ad tit. XI): ὁ μὲν οὖν Ἀρ. ἔτι νέος ὢν τὴν τῶν ἐλευθέρων παιδείαν ἐπαιδεύετο, ὡς δηλοῖ τὰ γεγραμμένα αὐτῷ περὶ ποιητικῶν καὶ πρὸς ποιητάς, ἔτι μέντοι τὰ Ὁμήρου προβλήματα καὶ αἱ ῥητορικαὶ τέχναι. 40

137.

Schol. ext. marg. cod. Ven. B ad Il. β, 53 p. 46 ed. Villoison (ad β, 73 p. 50ᵇ 41 Bekk.): διὰ τί ὁ Ἀγαμέμνων ἀποπειρᾶται τῶν Ἀχαιῶν καὶ οὕτως ἔπραξε ὥστε ὀλίγου τὰ ἐναντία συμβῆναι ἢ ἐβου- 45 λεύετο; καὶ τὸ κώλυμα ἀπὸ μηχανῆς· ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐκώλυεν. ἔστι δὲ ἀποίητον τὸ μηχάνημα λύειν ἄλλως εἰ μὴ ἐξ αὐτοῦ τοῦ μύθου. φησὶ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ποιητικὸν μὲν εἶναι τὸ μιμεῖσθαι τὰ εἰωθότα γίνεσθαι 5 καὶ ποιητῶν μᾶλλον τὸ κινδύνους παρεισάγειν.

138.

Schol. ext. B (Porphyrii sec. Eust.) ad Il. β, 169 ἀτάλαντον: λύων ὁ Ἀριστοτέλης τὸ τάλαντον οὔτε ἴσον φησὶ τότε καὶ νῦν εἶναι οὔτε ἀφωρισμένῳ 10 χρῆσθαι σταθμῷ, ἀλλὰ μέτρον τι μόνον εἶναι, ὡς καὶ φιάλη σχῆμα τι ἀφωρισμένον οὐκ ἔχον σταθμόν, μέτρον δέ τι. καὶ τὸ τάλαντον δὲ μέτρον τί ἐστι, ποσὸν δὲ οὐκέτι ἀφωρισμένον· διὸ καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτοῖς ὑπερφίαλον καὶ ἀτάλαντον.

15 **Schol. BL ad Il. ε, 577** ἀτάλαντον: τὸ τάλαντον ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἄλλως ἐξηγεῖται καὶ εὑρήσεις τοῦτο ἔμπροσθεν (ἐν τῷ ν̄ **add. L**) εἰς τὸν οὕτως ἔχοντα στίχον „ὣς φάτο, Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηι“ (ν, 295).

Schol. (A sec. Vill.) ad Il. ψ, 269 τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρύσοιο τάλαντα: πῶς τῷ τετάρτῳ πάντων μεῖζον δίδωσι; φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης μὴ εἶναι τὸ τάλαντον ὡρισμένον ποσόν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἥσσονος καὶ μείζονος λαμβάνεσθαι· νῦν μὲν γὰρ ὡς ἧττον 25 ἵππου λαμβάνεται, ἐν δὲ ταῖς λιταῖς (ι, 122) ὡς μεῖζον.

139.

Schol. ext. B (L) ad Il. β, 183 ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε: ἀπρεπὲς εἶναι δοκεῖ τὴν χλαῖναν ἀποβαλόντα μονοχίτωνα θεῖν τὸν Ὀδυσσέα διὰ τοῦ στρατοπέδου καὶ 30 μάλιστα οἷος Ὀδυσσεὺς εἶναι ὑπείληπται· φησὶ δ᾽ Ἀριστοτέλης, ἵνα διὰ τοῦτο θαυμάζων ὁ ὄχλος ἐπιστρέφηται καὶ ἐξικνῆται ἡ φωνὴ ὡς ἐπὶ μείζονα ἄλλου ἄλλοθεν συνιόντος· οἷον καὶ Σόλων λέγεται πεπονηκέναι, ὅτε συνῆγε τὸν ὄχλον περὶ Σαλαμῖνος.

140.

Schol. ext. B ad Il. β, 305 ἡμεῖς δ᾽ ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμούς, μέχρι τοῦ, τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν (329): περὶ τούτων τῶν ἐπῶν ἠπόρησεν ὁ Ἀριστοτέλης τοιαῦτα· διὰ τί ὁ 40 Κάλχας εἰ μὲν οὐδὲν ἦν τέρας τὸ γενόμενον, ἐξηγεῖται ὡς τέρας; τί γὰρ ἄτοπον ὑπὸ ὄφεως στρουθοὺς κατέδεσθαι ἢ τούτους ὀκτὼ εἶναι; περὶ δὲ τοῦ λίθον γενέσθαι οὐδὲν λέγει, ὃ ἦν μέγα. εἰ μὴ ἄρα εἰς τὸν ἀπόπλουν ἐσήμαινεν, ὥς τινές φασιν, οὐκ ἔδει δὲ ἀναμνῆσαι· εἰκὸς 45 γὰρ ἦν ὑπολαβεῖν καὶ εἰ μήτις ἔλεγε. καὶ εἰ τότε

3 διισχυρίζεται em. Wolf. ‖ 45 συμβῆναι Bekk.: συμβουλεύειν Vill.

ᵇ2 ita Vill.: ἄλλως μὴ cod. ‖ 11 ita ego, cod. ἀφωρ. ἔχον σταθμόν, μέτρον δ᾽ οὐκέτι. ‖ 32 μεῖζον L et Bekk. ‖ 34 Σαλαμῖνα Vill., σαλα^μν cod. i. e. -μῖνος L. ‖ 39 ἠπόρηται Vill. ‖ 45 μήτις cod.: μάρτυς Vill. (comp. male intellecto). ‖ καὶ τότε cod.

ἀξίως ἔλεξε τοῦτο, ὅτι οὐδὲ ἀπέδωκεν, κἂν εἰ ἦν τὸ τέρας· ἐνάτη γὰρ ἦν ἡ μήτηρ, δεκάτῳ δὲ τὸ Ἴλιον ἥλω. φησὶν οὖν μὴ εἰς τὸν νόστον εἰρῆσθαι τὰ περὶ τῆς ἀπολιθώσεως τοῦ δράκοντος, διὸ οὐδ' ἐποίησε λέγοντα· οὔτε γὰρ πάντες ἐγένοντο ἄνοστοι, γελοῖός τ' ἂν ἦν οὐκ ἀποτρέπων τοῦ πλοῦ ἀλλὰ πλεῖν προτρεπόμενος οὓς ἐδήλου τὰ σημεῖα μὴ ἐπανήξειν. μή ποτ' οὖν, φησί, τὸ σημεῖον τὸ λίθον γενέσθαι βραδύτητος σημεῖον ἦν, ὅπερ ἤδη καὶ ἐγεγόνει, καὶ οὐκέτ' ἦν φοβερόν. ἐλήφθη δὲ ἐν ἔτεσιν ἐννέα· τοῦ δεκάτου γὰρ ἔτους ἀρχομένου ἐγένετο, ἀριθμεῖ δὲ τὰ ὁλόκληρα ἔτη, ὥστε συνᾴδει ὀρθῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπολωλότων καὶ τῶν ἐτῶν.

Ibidem mox (cod. f. 27[a] sup.): ἡ δὲ τοῦ δράκοντος ἀπολίθωσις κατὰ μὲν Ἀριστοτέλην τὴν βραδύτητα ἐδήλου καὶ τὸ σκληρὸν τοῦ πολέμου, κατὰ δὲ ἄλλους τὴν τῆς πόλεως ἐρήμωσιν . . .

141.

Schol. ext. B (L, Eton.) ad Il. β, 649 Κρήτην ἑκατόμπολιν: διὰ τί ἐνταῦθα μὲν πεποίηκεν „ἄλλοι θ' οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο", ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ εἰπὼν ὅτι ἔστιν ἡ Κρήτη καλὴ καὶ πίειρα καὶ περίρρυτος, ἐπάγει „ἐν δ' ἄνθρωποι πολλοὶ ἀπειρέσιοι καὶ ἐνενήκοντα πόληες"; τὸ γὰρ ποτὲ μὲν ἐνενήκοντα ποτὲ δὲ ἑκατὸν λέγειν δοκεῖ ἐναντίον εἶναι. . . . Ἀριστοτέλης δὲ οὐκ ἄτοπόν φησιν, εἰ μὴ πάντες τὰ αὐτὰ λέγοντες πεποίηνται αὐτῷ· οὕτως γὰρ καὶ ἀλλήλοις τὰ αὐτὰ παντελῶς λέγειν ὤφειλον.

142.

Schol. ext. B. ad Il. γ, 236 (δοιὼ δ' οὐ δύναμαι): διὰ τί τὴν Ἑλένην πεποίηκεν ἀγνοοῦσαν περὶ τῶν ἀδελφῶν ὅτι οὐ παρῆσαν, δεκαετοῦς τοῦ πολέμου ὄντος καὶ αἰχμαλώτων πολλῶν γινομένων· ἄλογον γάρ. ἔτι δὲ καὶ εἰ ἠγνόει, ἀλλ' οὐκ ἦν ἀναγκαῖον μνησθῆναι τούτων οὐκ ἐρωτηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Πριάμου περὶ αὐτῶν· οὐδὲ γὰρ πρὸς τὴν ποίησιν πρὸ ἔργου ἦν ἡ τούτων μνήμη. φησὶ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης· ἴσως ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐντυγχάνειν ἐφυλάττετο τοῖς αἰχμαλώτοις.

143.

Schol. ext. B (E) ad Il. γ, 276: (Πορφυρίου. εἰς τὸ Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν μεδέων κύδιστε μέγιστε, καὶ μέχρι τοῦ στίχου (380), ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος. ἀπορία.) διὰ τί βουλόμενος ἐπιορκῆσαι τοὺς Τρῶας ὁ ποιητής, ἵνα εὐλόγως ἀπόλωνται, οὐδαμοῦ πεποίηκεν ἐπιορκοῦντας, ἀλλ' οἴεται; ὁ γὰρ ὅρκος ἦν, εἰ Ἀλέξανδρον ἀποκτείνειεν ὁ Μενέλαος, ἀποδοθῆναι τὴν Ἑλένην· οὐκ ἀναιρεθέντος δὲ οὐδαμοῦ ἠδίκουν μὴ ἀποδιδόντες οὐδ' ἐπιώρκησαν. φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ὅτι οὐδ' ὁ ποιητὴς λέγει ὡς ἐπιώρκησαν, καθάπερ ἐπ' ἄλλων „ὣς φάτο καί ῥ' ἐπίορκον ὤμοσεν", ἀλλ' ὅτι κατάρατοι ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ ἑαυτοῖς κατηράσαντο εἰπόντες „Ζεῦ κύδιστε μέγιστε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι, ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος". οὐκ ἐπιώρκησαν μὲν οὖν, ἐκακούργησαν δὲ καὶ ἔβλαψαν τοὺς ὅρκους· ἐπάρατοι οὖν ἦσαν. ταῦτά τοι καὶ Ἥρα πειρᾶται ἐξ αὐτῶν ὧν κατηράσαντο γενέσθαι αὐτοῖς τὴν βλάβην· εὐξαμένων γὰρ ἐκείνων „ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν, ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὡς ὅδε οἶνος" ἡ Ἥρα αὐτὸ τοῦτο παρακελεύεται τῇ Ἀθηνᾷ „ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν, πειρᾶν δ' ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι". τὸ δὲ βλάψαι οὐκ ἔστιν ἐπιορκῆσαι.

144.

Schol. ext. B (L) ad Il. γ, 277 (cf. Schol. Vindob. ad Od. μ, 374 in A. P. p. 159) ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς: διὰ τί τὸν ἥλιον πάντα ἐφορᾶν καὶ πάντα ἐπακούειν εἰπών, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῦ βοῶν ἀγγέλου δεόμενον ἐποίησεν „ὠκέα δ' ἠελίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι". λύων δ' Ἀριστοτέλης φησίν, ἤτοι ὅτι πάντα μὲν ὁρᾷ ἥλιος ἀλλ' οὐχὶ ἅμα, ἤτοι ὅτι τῷ ἡλίῳ ἦν τὸ ἐξαγγεῖλαν ἡ Λαμπετία ὥσπερ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ὄψις· ἢ ὅτι, φησίν, ἁρμόττον ἦν εἰπεῖν οὕτως τόν τε Ἀγαμέμνονα ὁρκίζοντα ἐν τῇ μονομαχίᾳ „ἠέλιός θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις" καὶ τὸν Ὀδυσσέα πρὸς τοὺς ἑταίρους λέγοντα· οὐ γὰρ δὴ καὶ τὰ ἐν ᾅδου ὁρᾷ.

145.

Schol. ext. B (LE) ad Il. γ, 441: (Πορφυρίου.) διὰ τί τὸν Ἀλέξανδρον πεποίηκεν οὕτως ἄθλιον ὥστε μὴ μόνον ἡττηθῆναι μονομαχοῦντα, ἀλλὰ καὶ φυγεῖν καὶ ἀφροδισίων μεμνημένον εὐθὺς καὶ ἐρᾶν μάλιστα τότε φάσκοντα καὶ οὕτως ἀσώτως διακεῖσθαι; Ἀριστοτέλης μέν φησιν εἰκότως· ἐρωτικῶς μὲν γὰρ καὶ πρότερον διέκειτο, ἐπέτεινε δὲ τότε. πάντες γάρ, ὅτε μὴ ἐξῇ ἢ φοβῶνται μὴ οὐχ ἕξουσι, τότε ἐρῶσι μάλιστα. διὸ καὶ νουθετούμενοι ἐπιτείνουσι μᾶλλον· ἐκείνῳ δὲ ἡ μάχη τοῦτο ἐποίησεν.

1 ἀπέδωκεν ἂν εἴη cod. (ἀπέδωκεν sc. τὸ γενόμενον). ‖ 5 γελοῖος δ' Vill. ‖ 6 οὓς: ὡς cod. ‖ 8 βραδυτῆτος cod, βραδυ τουτο Vill. ‖ 10 ἐν cod.: οὖν Vill. ‖ 26 ἀλληλοι Vill. ‖ 27 ὤφειλον cod.: ὀφείλουσιν Vill. ‖ 37 cf. Schol. int. B (LV): ἠγνόει δὲ τὰ περὶ αὐτῶν ἴσως μὴ συγχωρουμένη συντυγχάνειν τοῖς αἰχμαλώτοις. ‖ 42 quae uncis inclusa add. E. ‖ 43 οὐδαμῶς E.

b4 ὁ Ἀρ. E. ‖ 17 τρῶας E, τρῶσιν B, quem male legit Vill. qui habet ὡς κεντροισιν. ‖ 18 sic BE, ἄρξαντας male Vill. ‖ ita Ven., πρότερον Eton., προτέρους male Vill. ‖ 28 τοῦ ἡλίου cod. ‖ ἐξαγγεῖλαν cod., ἐξαγγεῖλαι errore Vill. (L.) ǀ 31 ἄδη cod. ‖ 35 Πορφυρίου solus E. ‖ 41 ἐπέτεινε cod. (item LE): πέφηνε male Vill. ‖ φοβοῦνται BL (-ῶνται E). ‖ 42 οὐκ om. cod., add. Kammer.

146.

Schol. ext. B (LED) ad Il. δ, 88: (Πορφυρίου.) διὰ τί ἡ Ἀθηνᾶ εἰς σύγχυσιν τῶν ὅρκων οὐ τῶν Τρώων τινὰ ἐπελέξατο ἀλλὰ τῶν ἐπικούρων; καίτοι κεχαρισμένος ἂν τις ἐγένετο Ἀλεξάνδρῳ μᾶλλον εἰ τῶν οἰκείων ἦν. καὶ διὰ τί τῶν ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο; φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι τῶν μὲν Τρώων οὐδένα, διότι πάντες αὐτὸν ἐμίσουν, ὡς ὁ ποιητής φησιν „ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ" · τῶν δὲ ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο ὡς φιλοχρήματον· σημεῖον δὲ ἡ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ τῶν ἵππων κατάλειψις ἵνα μὴ δαπανᾷ· καὶ ὅτι φύσει ἐπίορκος ἦν· τὸ γοῦν ἔθνος ἔτι καὶ νῦν δοκεῖ εἶναι ὅθεν ἐκεῖνος ἦν ἐπίορκον.

... ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Schol. A (LD) ad δ, 88.

147.

Schol. ext. B (E, Vat.) ad Il. δ, 297 ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν: (Πορφυρίου.) διὰ τί τὴν τάξιν ταύτην ἐποίησεν, ἱππῆας μὲν πρῶτον, πεζοὺς δ' ἐξόπισθε, κακοὺς δ' ἐς μέσον; ἄτοπον γὰρ τὸ τοὺς ἱππέας πρὸ τῆς φάλαγγος ποιῆσαι καὶ τούτων μεταξὺ τοὺς φαύλους. λύει δ' Ἀριστοτέλης· ἢ οὐ πρὸ τῆς φάλαγγος λέγει τοὺς ἱππεῖς, φησίν, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς κέρασιν, καὶ οὕτως πρῶτοι εἶεν ἄν. τοὺς δὲ κακοὺς οὐ τόπῳ διορίζει, ἀλλ' ἐναλλὰξ μεταξὺ ἀνδρείου τὸν ἀσθενέστερον, πεζοὺς δ' ἐξόπισθεν τῶν ἱππέων, ὥστε τὰ μὲν κέρατα κρατεῖν τοὺς ἱππέας, μετὰ δὲ τούτους τοὺς πεζούς. πανταχοῦ δὲ μεταξὺ τῶν ἀνδρείων ἱππέων τε καὶ πεζῶν τετάχθαι τοὺς κακοὺς ἤτοι ἱππέας τε καὶ πεζούς.

148.

Schol. ext. B ad Il. ε, 741 (cf. Schol. ad Od. λ, 634) ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου: διὰ τί ποτὲ μέν φησι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ἐν ᾅδου εἶναι λέγων „μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου ἐξ ᾅδου πέμψειε", ποτὲ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἔχειν ἐν τῇ αἰγίδι λέγων „βάλετ' αἰγίδα θυσανόεσσαν" καὶ ἐπάγει „ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή, ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου". φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ὅτι μήποτε ἐν τῇ ἀσπίδι οὐκ αὐτὴν εἶχε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἔριν οὐδὲ τὴν κρυόεσσαν ἰωκήν, ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γιγνόμενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν.

149.

Schol. int. B (LV) ad Il. ε, 778 αἱ δὲ βάτην τρήρωσι θελείασιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι: ... καλῶς τῶν βουλομένων λαθεῖν τὰ ἴχνη περιστεραῖς εἴκασεν· ἀφανῆ γὰρ αὐτῶν τὰ ἴχνη, ὡς Ἀριστοτέλης.

150.

Schol. ext. B ad Il. ζ, 234 ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς: ... διὰ τί ὁ μὲν Γλαῦκος προήχθη εἰς φιλοτιμίαν τοῦ ἀλλάσσειν τὰ ὅπλα χρυσᾶ ὄντα πρὸς Διομήδη, ὁ δὲ ποιητὴς ἐπιτιμᾷ ὡς οὐ δέον οὐδ' εἰ φίλος εἴη προίεσθαι πλείονος ἄξιον; ... ὁ ποιητὴς δέ, φησὶν Ἀριστοτέλης, οὐχ ὅτι τὰ πλείονος ἄξια ὄντα προήκατο ἐπιτιμᾷ, ἀλλ' ὅτι ἐν πολέμῳ καὶ χρώμενος προίετο· οὐδὲν γὰρ ἀλλοιότερον ὥσπερ ἂν εἰ ἀπέβαλε τὰ ὅπλα. ἐπιτιμᾷ οὖν ὅτι κρείττω προίετο οὐκ εἰς τιμὴν ἀλλ' εἰς χρῆσιν· ἀναγκαῖον δὲ τοῦτο δηλῶσαι εἰπόντα τὴν ἀξίαν.

151.

Schol. ext. B ad Il. η, 93: διὰ τί προκαλουμένου Ἕκτορος εἰς μονομαχίαν οἱ μὲν ἄλλοι ἄριστοι αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι, Μενέλαος δὲ πρῶτος ἀνίσταται καὶ μεμψάμενος τοὺς ἄλλους κατεδύσατο τεύχεα καλά, μάχεσθαι προθυμούμενος· ὅτε δὲ προτραπέντες οἱ ἐννέα ἀνίσταντο, οὐδαμοῦ αὐτὸς ἐν τούτοις εὑρίσκεται, ἀλλ' Ἀγαμέμνων καὶ Διομήδης καὶ οἱ Αἴαντες καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης καὶ Εὐρύπυλος καὶ Θόας καὶ Ὀδυσσεύς; φησὶ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι ἅπαξ ἀκούσας „μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι Ἕκτορι" οὐκ ἔμελλεν αὖθις ἀνίστασθαι· καὶ ὅτι τὸ πρότερον ἐκ φιλονεικίας ἡ ἀνάστασις· καὶ ὅτι ἤδη μονομαχήσας ἐτύγχανεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ οὐ καλῶς ἀπαλλάξας, καὶ νεωστὶ ἐτέτρωτο ὑπὸ Πανδάρου· καὶ ὅτι ἀποκινδυνεύειν τοῦτον οὐκ ἐχρῆν, ἐν ᾧ τὸ τέλος ἤρτητο τοῦ πολέμου· ἐπὶ γὰρ Ἀλεξάνδρου ἴσον ἦν τὸ τοῦ κινδύνου.

152.

Schol. ext. B ad Il. η, 228: διὰ τί ὁ Αἴας τῷ Ἕκτορι δεδήλωκε τὴν τοῦ Ἀχιλλέως μῆνιν; οὐδεμία γὰρ ἀνάγκη ἦν οὐδὲ φρονίμου ἀνδρὸς τὰ παρ' αὐτοῦ κακὰ τοῖς πολεμίοις ἐξαγγέλλειν. ἢ ὅτι ... Ἀριστοτέλης δέ, ἵνα μὴ οἴηται τὸν Ἀχιλλέα ἀποδεδειλιακέναι, ἀλλὰ κἀκεῖνον καὶ ἄλλους αὐτοῦ εἶναι κρείττους.

153.

Schol. ext. B. ad Il. ι, 17: διὰ τί λέγοντα ποιεῖ ἐν δήμῳ „ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες" τοὺς ἡγήτορας καὶ βασιλεῖς προσφωνῶν καίπερ πάντων παρόντων; φησὶν οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι ὁ μὲν δῆμος

2 Πορφ. solus E. ‖ 7 φησὶν οὖν BL: καί φησιν DE. ‖ 11 ἐν οἴκῳ: τῷ οἴκῳ BLE (ἡ τῶν ἵππων αὐτοῦ ἐπ' οἴκου κ. D, vel ἐν οἴκῳ κ. Vill.). ‖ 13 γοῦν: γαρ Vill. ‖ 19 Πορφ. add. E. ‖ 24 λέγει ego: λέγειν Vill. ‖ 25 οὗτοι Vill., corr. Bekk. ‖ 30 τοὺς κακοὺς etc. (vid. A. P. p. 161) errore om. Vill., inserui ex ipso Ven. B et Eton.

b3 ἀφανῆ γὰρ τὰ τῶν περιστερῶν ἴχνη καὶ Ἀρ. λέγει L. ‖ 44 ita cod., ἡγεμόνας falso Vill.

μόνου τοῦ ἀκοῦσαι κύριος, οἱ δὲ ἡγεμόνες καὶ τοῦ πρᾶξαι.

154.

Schol. ext. B ad Il. κ, 98 (κ, 198 Bekk.) μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ: ἠπόρησεν Ἀριστοτέλης διὰ τί ἔξω τοῦ τείχους ἐποίησε τοὺς ἀριστέας βουλευομένους ἐν νυκτηγορίᾳ, ἐξὸν ἐντὸς τοῦ τείχους ἐν ἀσφαλεῖ. καί φησι· πρῶτον μὲν οὖν οὐκ εἰκὸς ἦν ἀποκινδυνεύειν τοὺς Τρῶας οὔτ' ἐπιτίθεσθαι νύκτωρ· οὐ γὰρ τῶν εὐτυχούντων ἦν ἀποκινδυνεύειν. ἔπειτα ἐν ἐρημίᾳ καθ' ἡσυχίαν βουλεύεσθαι περὶ τῶν τηλικούτων ἔθος. ἄτοπον δ' ἂν ἦν, εἰ ἠξίουν μὲν πορευθῆναί τινας εἰς τοὺς Τρῶας, αὐτοὶ δὲ οὐδὲ μικρὸν προελθεῖν ἐτόλμων. ἔπειτα στρατηγῶν ἂν εἴη τὸ φυλάσσεσθαι τοὺς νυκτερινοὺς θορύβους, τὸ δ' ἐν τῷ στρατεύματι νυκτὸς συνιόντας βουλεύεσθαι, νεωτερισμοῦ ὑποψίαν παρασχόν, φόβον ἂν ἐνεποίει.

155.

Schol. ext. B ad Il. κ, 153 ὀρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο: φαύλη δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν δοράτων ἐπὶ σαυρωτῆρας στάσις· καὶ δὴ πολλαχοῦ θόρυβον ἤδη πεποίηκε νύκτωρ ἓν μόνον πεσόν. λύει δ' Ἀριστοτέλης λέγων ὅτι τοιαῦτα ἀεὶ ποιεῖ Ὅμηρος, οἷα ἦν τότε. ἦν δὲ τοιαῦτα τὰ παλαιά, οἷάπερ καὶ νῦν ἐν τοῖς βαρβάροις· πολλοὶ δὲ οὕτω χρῶνται τῶν βαρβάρων.

156.

Schol. ext. B ad Il. κ, 252: ... αὐτίκα τῶν παλαιῶν ζητημάτων ὡμολόγηται εἶναι τὸ τοιοῦτο, ἐν οἷς φησίν „ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχηκεν δὲ πλέον νὺξ τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται". πῶς γὰρ εἰ αἱ δύο μοῖραι ἐξήκουσιν αὐταί τε καὶ ἔτι τούτων πλέον, ἡ τριτάτη μοῖρα λέλειπται ἀλλ' οὐχὶ τῆς τρίτης μόριον ... Ἀριστοτέλης δὲ οὕτως ἀξιοῖ λύειν ἐν οἷς φησίν· ἡ εἰς δύο διαίρεσις εἰς ἴσας δύναται γενέσθαι ἐν τούτοις· ἐπεὶ δὲ τὸ πλέον τοῦ ἡμίσεος ἀόριστόν ἐστιν, ὅταν τοσοῦτον αὐξηθῇ ὡς τοῦ ὅλου τρίτον ἀπολείπεσθαι, ἀκριβοῦς ἂν εἴη τὸ ἀφορίσαι τοῦτο καὶ δηλῶσαι ὅσον ἐστὶ τὸ καταλειφθέν, ἵνα ὅσον ηὐξήθη τοῦ ὅλου τὸ ἥμισυ δῆλον γένηται. οἷον τῶν ϛ̄ ἥμισυ τὰ γ̄. εἴπερ διαιρεθείη τὰ ϛ̄ εἰς β̄ ἴσα, ἔσται γ̄. ἐὰν τὸ ἕτερον μέρος αὐξηθῇ, ἄδηλον πότερον μορίῳ ἀριθμοῦ ἢ ὅλῃ μονάδι. ἐὰν οὖν ὅλῃ μονάδι πλέον γένηται, τὸ μέρος τὸ ὑπολειπόμενον τρίτον ἔσται τοῦ ὅλου, ὥστε καὶ ὁ εἰπὼν τῶν δύο μερῶν θάτερον πλέον γενόμενον καταλέλοιπε τριτάτην μοῖραν, δεδήλωκεν ὅτι ἐν αὐξήσει τὸ πλέον μονάδι γέγονε, τεσσάρων γεγονότων τῶν τριῶν καὶ δύο ὑπολειπομένων, ὅπερ ἦν τῶν ἓξ τὸ τρίτον. ἐπεὶ οὖν καὶ τῆς νυκτὸς αἱ δώδεκα μοῖραι εἰς δύο ἴσας μερίδας μερίζεσθαι δύνανται εἰς ἕξ, ηὐξήθη δὲ καὶ πλέον γεγονὸς θάτερον μέρος, ἄδηλον δὲ τὸ πόσαις ὥραις· καὶ γὰρ μιᾷ καὶ δύο καὶ τρισὶ καὶ πλείοσιν ἡ αὔξησις δύναται γίνεσθαι· ἀφορίσας ὁ ποιητὴς τὸ ἀόριστον τοῦ πλείονος πόσον ἦν καὶ ὅτι δύο ὥραις ηὐξήθη, ἐπήγαγεν ὅτι τριτάτη μοῖρα λέλειπται, ὡς ὀκτὼ μὲν γενέσθαι τὰς παρῳχηκυίας ὥρας, καταλείπεσθαι δὲ τέσσαρας, αἵπερ εἰσὶ τοῦ ὅλου τρίτον.

157.

Schol. cod. A ad Il. τ, 108 εἰ δ' ἄγε νῦν μοι ὄμοσσον: διὰ τί ἡ Ἥρα ὀμόσαι προάγει τὸν Δία; ἢ δῆλον ὡς οὐ ποιοῦντα ἃ ἂν φῇ. εἰ δὲ τοῦτο, διὰ τί οὐ κατανεῦσαι ἀλλὰ καὶ ὀμόσαι ἠξίωσεν, ὡς καὶ ψευδομένου ἂν μὴ ὀμόσῃ; ὁ δὲ ποιητὴς φησιν ἀληθεύειν „ὅ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσῃ". τὸ μὲν οὖν ὅλον μυθῶδες· καὶ γὰρ οὐδ' ἀφ' ἑαυτοῦ ταῦτά φησιν Ὅμηρος οὐδὲ γινόμενα εἰσάγει, ἀλλ' ὡς διαδεδομένων περὶ τὴν Ἡρακλέους γένεσιν μέμνηται. ῥητέον δὲ ὅτι καὶ ὁ μῦθος εἰκότως εἰσάγει τὴν Ἥραν ὁρκοῦσαν τὸν Δία· πάντες γὰρ περὶ ὧν φοβοῦνται μὴ ἄλλως ἀποβῇ, πολὺ τῷ ἀσφαλεῖ προέχειν πειρῶνται· διὸ καὶ ἡ Ἥρα ἅτε οὐ περὶ μικρῶν ἀγωνιζομένη καὶ τὸν Δία εἰδυῖα ὅτι αἰσθόμενος τὸν Ἡρακλέα δουλεύοντα ὑπεραγανακτήσει, τῇ ἰσχυροτάτῃ ἀνάγκῃ κατέλαβεν αὐτόν. οὕτως Ἀριστοτέλης.

158.

Schol. ext. B (M) ad Il. ω, 15: (Πορφυρίου.) διὰ τί ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἕκτορα εἷλκε περὶ τὸν τάφον τοῦ Πατρόκλου παρὰ τὰ νενομισμένα ποιῶν εἰς τὸν νεκρόν; ἢ παρανομοῦσι τὰ αὐτὰ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι ἀλλ' οἱ ἄρχοντες, ὁ δὲ Ἕκτωρ πρότερος ἐνεχείρησε λωβήσασθαι Πάτροκλον τὰ τοιαῦτα ... ἔστι δὲ λύειν, φησὶν Ἀριστοτέλης, καὶ τῷ εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀνάγειν ἔθη ὅτι τοιαῦτα ἦν, ἐπεὶ καὶ νῦν ἐν Θετταλίᾳ περιέλκουσι περὶ τοὺς τάφους.

159.

Schol. Victor. (Townl.) ad Il. ω, 420 σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκε: παράδοξον· τὰ μὲν γὰρ τῶν ζώντων ἕλκη μετὰ θάνατον μύει, τὰ δὲ μετὰ θάνατον γινόμενα σήπεται.

ib. ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μύειν, ὥς φησιν

14 προελθεῖν Bekk. (cf. προιέναι ad κ, 194): προσελθεῖν Vill. ‖ 17 ἂν addidi. ‖ 21 πολλαχοῦ Bekk.: πανταχοῦ ex cod. Vill. ‖ 34 ἴσας: ἴσην Vill. ‖ 35 ἐπειδὴ Vill. ex cod. ‖ ἀκριβως Vill.

b8 ἀφορίσας ego: ἀφορίζει cod. ‖ 30 Πορφ. add. M. ‖ 15 προάγει ego (cf. κελεύει in sch. B): προς Vill. ‖ 34 ἀνεχείρησε Vill. ‖ 35 λύειν M.: λύσις Vill. ‖ 36 καὶ τῷ ... ἀνάγειν ego: καὶ ... ἀνάγων BM.

Ἀριστοτέλης εἰρηκέναι Ὅμηρον „μῦσεν δὲ περιβροτόεσσα ὠτειλή“. τοῦτο δὲ τὸ ἡμιστίχιον οὐδὲ φέρεται.

160.

Schol. (B sec. Vill. cf. Eust.) ad Il. ω, 569 μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσι ἐάσω: Ἀριστοτέλης φησὶν ἀνώμαλον εἶναι τὸ Ἀχιλλέως ἦθος. οἱ δέ φασιν ὅτι ἵνα ἀποστήσῃ αὐτὸν τοῦ ἐφ' Ἕκτορι θρήνου, διὰ τοῦτο δειδίσσει.

161.

Schol. (ed. Dindorf.) HQE ad Od. δ, 356 (νῆσος ... Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,) τόσσον ἄνευθ' (ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς ἤνυσεν): τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει Ναυκράτεως ἡ Φάρος, ἔνθα τότε τῆς Αἰγύπτου τὸ ἐμπόριον ἦν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. μέχρι Ναυκράτεως τὸ πέρας ἦν τοῦ Νείλου τότε.

162.

Schol. T ad Od. ε, 93 κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν: εἰ μηδὲν ἄλλο πίνουσιν οἱ θεοὶ ἢ τὸ νέκταρ, διὰ τί αὐτὸ ἡ Καλυψὼ τῷ Ἑρμῇ κεράσασα δίδωσιν; εἰ γὰρ κεκέρασται σὺν ὕδατι, οὐ μόνον τὸ νέκταρ ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ πίνουσιν. καίτοι, φησί, ψιλὴν ἀμβροσίαν παρέθηκε „κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν“. λύων οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τὸ κέρασσε, φησίν, ἤτοι τὸ μῖξαι ἄλλο ἄλλῳ ὑγρῷ δηλοῖ ἢ τὸ ἐγχέαι· ἄμφω γὰρ δηλοῖ τὸ κεράσαι. νῦν οὖν τὸ „κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν“ οὐ τὸ μῖξαι δηλοῖ ἀλλὰ ψιλῶς ἐγχέαι.

Ibidem Schol. alt. (QEB) Vindob. κέρασε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν: ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν· οὐ γὰρ κιρνᾶται τὸ νέκταρ. εἰ οὐδὲν γὰρ ἄλλο πίνουσιν οἱ θεοὶ ἢ νέκταρ πῶς αὐτὸ κιρνᾷ ὕδατι ἡ Καλυψώ; ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας· εἰς κέρας γὰρ ἐγχέοντες ἔπινον. ἢ ὅτι τὸ κέρασε κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, οὐ μόνον δηλοῖ τὸ μῖξαι ἄλλῳ ὑγρῷ ἄλλο, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐγχέαι ψιλῶς.

163.

Schol. (TQEP) Vindob. ad Od. ε, 334 (Ἰνὼ Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα) ... ζητεῖ δὲ ὁ Ἀριστοτέλης, διὰ τί τὴν Καλυψὼ καὶ τὴν Κίρκην καὶ τὴν Ἰνὼ αὐδήεσσας λέγει μόνας· πᾶσαι γὰρ καὶ αἱ ἄλλαι φωνὴν εἶχον. καὶ λῦσαι μὲν οὐ βεβούληται, μεταγράφει δὲ ποτὲ μὲν εἰς τὸ αὐλήεσσα, ἐξ οὗ δηλοῦσθαί φησιν ὅτι μονώδεις ἦσαν· ἐπὶ δὲ τῆς Ἰνοῦς οὐδήεσσα. τοῦτο γὰρ πάσαις ὑπῆρχεν αὐταῖς καὶ μόναις· πᾶσαι γὰρ αὗται ἐπὶ γῆς ᾤκουν.

Schol. alt. HQP ibidem: ὁ μὲν Ἀριστοφάνης τὰς ἀνθρωποειδεῖς θεὰς αὐδήεσσας φησὶν οἱονεὶ φωνὴν μετειληφυίας, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐδήεσσαν λέγει οἱονεὶ ἐπίγειον. οὕτως καὶ Χαμαιλέων.

Schol. H ad Od. κ, 136 αὐδήεσσα: Ἀριστοτέλης οὐδήεσσα.

164.

Schol. HQ et Vindobon. ad Od. ι, 106 (T ad ι, 311) Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν: ζητεῖ Ἀριστοτέλης πῶς ὁ Κύκλωψ ὁ Πολύφημος μήτε πατρὸς ὢν Κύκλωπος· Ποσειδῶνος γὰρ ἦν· μήτε μητρός, Κύκλωψ ἐγένετο αὐτός. ἐκ δὲ τοῦ μύθου ἐπιλύεται· καὶ γὰρ ἐκ Βορέου ἵπποι γίνονται καὶ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Μεδούσης ὁ Πήγασος ἵππος.

165.

Schol. HT ad Od. ι, 345 (ι, 333): διὰ τί Ὀδυσσεὺς πρὸς τοὺς Φαίακας ἔλεγεν ὅτι τὸν Κύκλωπα ἐτύφλωσε Ποσειδῶνος υἱὸν ὄντα, οὖσι καὶ αὐτοῖς ἀπογόνοις Ποσειδῶνος; λύων οὖν Ἀριστοτέλης φησὶν ὅτι ᾔδει ἐχθροὺς αὐτοὺς ὄντας τοῦ Κύκλωπος· ἐκβληθέντας γάρ φησιν ὑπὸ τῶν Κυκλώπων ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν Σχερίαν „οἵ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ... ἀλφηστάων“.

Schol. QM (ad ι, 333) et Vindob. (ad ι, 315): πῶς οὐκ ἐδεδίει τοὺς ἐκγόνους Ποσειδῶνος Φαίακας τὴν πήρωσιν λέγων Κύκλωπος; Ἀριστοτέλης οὖν φησὶν ὅτι ᾔδει ἐχθροὺς ὄντας αὐτοῖς „οἵ σφεας σινέσκοντο“.

166.

Schol. HTQ(M) ad Od. ι, 525: διὰ τί Ὀδυσσεὺς οὕτως ἀνοήτως εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὠλιγώρησεν τῷ λόγῳ εἰπὼν „ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' ἐνοσίχθων“. Ἀντισθένης μέν φησι διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι οὐκ ἦν ἰατρὸς ὁ Ποσειδῶν ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων, Ἀριστοτέλης δὲ οὐχ ὅτι οὐ δυνήσεται ἀλλ' ὅτι οὐ βουληθήσεται διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ Κύκλωπος. διὰ τί οὖν ὁ Ποσειδῶν ὠργίσθη, καίτοι μὴ χαλεπαίνων διὰ τὸ ἀπόφθεγμα ἀλλὰ διὰ τὴν τύφλωσιν „Κύκλωπος γὰρ κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν“, καὶ παμπονήρου ὄντος καὶ τοὺς ἑταίρους κατεσθίοντος; λύων δὲ ὁ Ἀριστοτέλης φησὶ μὴ ταὐτὸν εἶναι ἐλευθέρῳ πρὸς δοῦλον καὶ δούλῳ πρὸς ἐλεύθερον, οὐδὲ τοῖς ἐγγὺς τῶν θεῶν οὖσι πρὸς τοὺς ἄποθεν. ὁ δὲ Κύκλωψ ἦν μὲν ζημίας ἄξιος ἀλλ' οὐκ Ὀδυσσεῖ κολαστέος ἀλλὰ τῷ Ποσειδῶνι. ἢ πανταχοῦ νόμιμον τῷ διαφθειρομένῳ βοηθεῖν, τῷ υἱῷ· καὶ ἦρχον ἀδικίας οἱ ἑταῖροι.

167.

Schol. Vindob. ad Od. μ, 128 et 129 βόσκοντ' ἠελίοιο βόες (128): ἀπόβλητον ἦν τοῖς ἀρχαίοις ἀρότην

31 ψιλῶς post οὖν add. cett. ‖ 41 βούλεται QE et Vind. ‖ 44 codd. αὐδήεσσα, etiam Vind. ‖ τοῦτο: ἐκεῖνο Vind. et E. ‖ 45 ἐπὶ γῆς: ἐπὶ αὐλὰς Vind. et E.

b5 Ἀρίσταρχος cod. ‖ 10 ὁ om. Vind. et T. ‖ 11 ἐγένετο. αὐτὸς δὲ ἑτέρῳ μύθῳ ἐ. codd. (αὐτὸς κύκλωψ ἐγένετο. ἑτέρῳ μύθῳ ἐ. T). ‖ 23 διὰ τί Vind. ‖ 33 sic HTQ. reliqua (διὰ τί οὖν ...) in HT(M). ‖ 41 ἤ: codd. εἰ. ‖ ἢ — ἑταῖροι om. H.

βοῦν κτείνειν. ἔπασχε γὰρ κακῶς ἐξ ἀνθρώπων ἢ θεῶν ὅστις τοῦτο πεποίηκεν. ὅπερ οἱ τοῦ Ὀδυσσέως φίλοι ποιήσαντες ἀπώλοντο. Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησίν· λέγει γὰρ τὰς τριακοσίους τοῦ χρόνου ἡμέρας πρὸς ταῖς λοιπαῖς. — ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι (129): Ἀριστοτέλης φυσικῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας αὐτὸν λέγειν φησὶ τ̄ν̄ οὔσας. τὸν γὰρ πεντήκοντα ἀριθμὸν ἑπταπλασιάσας εἰς τὸν τριακοστὸν περιεστάναι εὑρήσεις.

Eustathius p. 1717: ἰστέον δὲ ὅτι τὰς ἀγέλας ταύτας καὶ μάλιστα τὰς τῶν βοῶν φασὶ τὸν Ἀριστοτέλην ἀλληγορεῖν εἰς τὰς κατὰ δωδεκάδα τῶν σεληνιακῶν μηνῶν ἡμέρας γινομένας πεντήκοντα πρὸς ταῖς τριακοσίαις, ὅσος καὶ ὁ ἀριθμὸς ταῖς ἑπτὰ ἀγέλαις ἐχούσαις ἀνὰ πεντήκοντα ζῷα. διὸ οὔτε γόνον αὐτῶν γίνεσθαι Ὅμηρος λέγει οὔτε φθοράν· τὸ γὰρ αὐτὸ ποσὸν ἀεὶ ταῖς τοιαύταις ἡμέρας μένει.

168.

Schol. N ad Od. ν extr. (p. 789 Dind.): διὰ τί Ὀδυσσεὺς τῇ μὲν Πηνελόπῃ ἡλικίαν τε ἤδη ἐχούσῃ καὶ φιλούσῃ αὐτὸν οὐκ ἐδήλωσεν ὃς ἦν, τῷ δὲ Τηλεμάχῳ νέῳ ὄντι καὶ τοῖς οἰκέταις τῷ μὲν συβώτῃ τῷ δὲ βουκόλῳ ὄντι; οὐ γὰρ δήπου μὴ πεῖραν ἐκείνης εἰληφώς. ἔστι φάναι, φησὶν Ἀριστοτέλης, ὅτι τοῖς μὲν ἔδει ὡς ἂν μετέχειν μέλλουσι τοῦ κινδύνου εἰπεῖν· ἀδύνατον γὰρ ἦν ἄνευ τούτων ἐπιθέσθαι τοῖς μνηστῆρσι ... ἔστι δὲ εἰπεῖν καὶ ὅτι ηὐλαβήθη μὴ περιχαρὴς ἀκούσασα γένηται καὶ ἐπίδηλον ποιήσῃ. ἑώρα γὰρ αὐτὴν σφόδρα ἐπιθυμοῦσαν. οὐκοῦν καὶ ὁ υἱός. ἀλλ' ὁ μὲν καὶ μειδιᾶν εἴωθε καὶ ἁπλῶς διαλέγεσθαι καὶ κρατεῖν τοῦ πάθους, ἡ δὲ μόνον κλαίειν. παυσαμένης οὖν τοῦ κλαίειν μόνον, εἰ καὶ μηδεὶς ἐξεῖπεν, ὑποψία τις ἐγένετο. οὐ γὰρ ἂν προσεποιήθη δακρύειν· ἡ γὰρ χαρὰ ὑποῦσα οὐκ ἂν κρατεῖν τῆς ποιήσεως εἴασεν.

169.

Schol. Vindob. ad Od. ρ, 326 Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβε: Ἀριστοτέλης φησὶν ὅτι πρεσβύτης ἦν ἤδη σφόδρα ὁ κύων καὶ ὑπὸ τῆς ἡδονῆς τῆς πρὸς τὸν Ὀδυσσέα ἐτελεύτησεν εἰκότως· αἱ γὰρ σφοδραὶ ἡδοναὶ καὶ ἰσχυραὶ διαλύουσι. διὸ καὶ τὸν κύνα ἐποίησεν ἀναγνωρίσαντα καὶ ἡσθέντα καταψῦξαι.

170.

Schol. Vindob. ad Od. ψ, 337 ἀλλὰ τοῦ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν: Πορφυρίου. διὰ τί Ὀδυσσεὺς τῆς Καλυψοῦς διδούσης αὐτῷ τὴν ἀθανασίαν οὐκ ἐδέξατο; Ἀριστοτέλης μὲν οὖν πρὸς τοὺς Φαίακάς φησι ταῦτα λέγειν Ὀδυσσέα ἵνα σεμνότερος φαίνηται καὶ μᾶλλον ἀλλοῖα σπουδάσαι. συνέφερε γὰρ αὐτῷ πρὸς τὸ θᾶττον ἀποσταλῆναι. ἔπειτα ἔοικεν οὐ τῷ μὴ πεισθῆναι λέγειν μὴ λαβεῖν τὴν τοιαύτην δωρεάν, ἀλλὰ μὴ πιστεῦσαι αὐτῇ τοιαῦτα λεγούσῃ. ἡ μὲν γὰρ ἔφασκε ποιήσειν, ὁ δὲ οὐκ ἐπίστευεν, οὐχὶ πιστεύων παρῃτεῖτο.

171.

Phrynichus ecloga voc. Att. s. βασίλισσα: οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων εἶπεν, ἀλλὰ βασίλεια ἢ βασιλίς.

Idem epit. s. βασίλισσαν Ἀλκαῖόν φασι τὸν κωμῳδοποιὸν καὶ Ἀριστοτέλην ἐν τοῖς Ὁμήρου ἀπορήμασιν εἰρηκέναι ... τοῖς πλείοσιν οὖν πειθόμενοι βασίλειαν ἢ βασιλίδα λέγωμεν.

Antiatticista Bekk. Anecd. I p. 84, 26 s. βασίλισσα: Ἀλκαῖος Γανυμήδει, Ἀριστοτέλης Ὁμηρικοῖς ἀπορήμασιν.

172.

Athenaeus XIII p. 556[d]: θαυμάσαι δ' ἄν τις, φησὶν Ἀριστοτέλης, ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος Ὅμηρος ἐποίησε Μενελάῳ συγκοιμωμένην παλλακίδα πᾶσι δοὺς γυναῖκας. κοιμῶνται γοῦν παρ' αὐτῷ καὶ οἱ γέροντες μετὰ γυναικῶν, Νέστωρ καὶ Φοίνιξ. οὐ γὰρ ἦσαν οὗτοι ἐκλελυμένοι τοῖς σώμασιν ἐν τοῖς τῆς νεότητος χρόνοις ἢ διὰ μέθης ἢ δι' ἀφροδισίων ἢ καὶ διὰ τῆς ἐν ταῖς ἀδηφαγίαις ἀπεψίας, ὥστε εἰκότως ἔρρωνται τῷ γήρᾳ. ἔοικεν οὖν ὁ Σπαρτιάτης αἰδεῖσθαι γαμετὴν οὖσαν τὴν Ἑλένην, ὑπὲρ ἧς καὶ τὴν στρατιὰν ἤθροισε· διόπερ φυλάττεται τὴν πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ὁ δ' Ἀγαμέμνων ὡς πολυγύναιος ὑπὸ Θερσίτου λοιδορεῖται „πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ πρωτίστῳ δίδομεν". ἀλλ' οὐκ εἰκός, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, εἰς χρῆσιν εἶναι τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν, ἀλλ' εἰς γέρας· ἐπεὶ οὐδὲ τὸν πολὺν οἶνον εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάσατο.

173.

Strabo XIII p. 598: καὶ μὴν τόγε ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον πλησίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν εἰκότως ἄν τινα τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας τῶν δὲ τοὐναντίον τῆς ἀψυχίας, ἀπονοίας μέν, εἰ τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον, πλησίον οὔσης τῆς πόλεως καὶ τοσούτου πλήθους τοῦ τ' ἐν αὐτῇ καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ· νεωστὶ γὰρ γεγονέναι φησὶ τὸ τεῖχος — ἢ οὐδ' ἐγένετο, ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν· ἀψυχίας δέ, εἰ γενομένου τοῦ

3 cf. schol. BQM: ἑπτὰ β. ἀγ. ἀριστοτέλης φυσικῶς φησί· λέγει γὰρ τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας πεντήκοντα πρὸς ταῖς τριακοσίαις. ‖ 5 hoc alt. sch. etiam in Q. ‖ 7 τ̄ν̄: τὰς τ̄ Vind.

[b]2 ἀλ... codex cum lacuna.

τείχους ἐτειχομάχουν καὶ εἰσέπεσον εἰς αὐτὸ τὸ ναύσταθμον καὶ προσεμάχοντο ταῖς ναυσίν, ἀτείχιστον δὲ ἔχοντες οὐκ ἐθάρρουν προσιόντες πολιορκεῖν μικροῦ τοῦ διαστήματος ὄντος.

174.

Plutarch. de aud. poetis 12: οἱ δὲ παῖδες ἂν ὀρθῶς ἐκτρέφωνται τοῖς ποιήμασιν, καὶ ἀπὸ τῶν φαύλους καὶ ἀτόπους ὑποψίας ἐχόντων ἕλκειν τι χρήσιμον ἀμωσγέπως μαθήσονται καὶ ὠφέλιμον. αὐτίκα γοῦν ὕποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τῆς στρατείας τὸν πλούσιον ἐκεῖνον (τὸν Ἐχέπωλον Il. ψ, 296) καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ „δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκεν Ζεὺς ἄφενος". ὀρθῶς δέ γε ἐποίησεν, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ἵππον ἀγαθὴν ἀνθρώπου τοιούτου προτιμήσας.

175.

Athen. V, 6 p. 188[e]: πάντα δ' ὢν ἀκριβὴς Ὅμηρος καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο οὐ παρέλιπε τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωμάτιον καὶ λουσάμενον ἰέναι πρὸς τὸ δεῖπνον. ἐπὶ γοῦν τοῦ Ὀδυσσέως εἶπε πρὸ τῆς παρὰ Φαίαξι θοίνης „αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν". ἐπὶ δὲ τῶν περὶ Τηλέμαχον „ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο". ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης, ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ καὶ κονιορτῷ.

IV. ETHICA.

XXXI. ΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

176.

Proclus in Plat. remp p. 350 Bas.: καὶ μαρτυροῦνται καὶ οὗτοι τὴν ἐπιγραφὴν (τῆς πολιτείας) ἀρχαιοτάτην οὖσαν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐπιτεμνόμενος τὴν πραγματείαν ταύτην οὑτωσί φησιν „ἐπιτέμνεσθαι τὴν πολιτείαν".

XXXII. ΝΟΜΟΣ ΣΥΣΣΙΤΙΚΟΣ.

Athenaeus V, 2 p. 186[b]: καὶ τοῖς φιλοσόφοις δὲ ἐπιμελὲς ἦν συνάγουσι τοὺς νέους μετ' αὐτῶν πρός τινα τεταγμένον νόμον εὐωχεῖσθαι. τοῦ γοῦν Ξενοκράτους ἐν ἀκαδημείᾳ καὶ πάλιν Ἀριστοτέλους συμποτικοί τινες ἦσαν νόμοι.

Epitom. Ath. I p. 3[f]: ὅτι Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος καὶ Σπεύσιππος ὁ ἀκαδημαικὸς καὶ Ἀριστοτέλης συμποτικοὺς (βασιλικοὺς codd.) νόμους ἔγραψαν.

177.

Proclus in Plat. rempubl. p. 350 Bas.: καὶ ἐν τῷ συσσιτικῷ τοῦτον αὐτὴν (τὴν πολιτείαν) προσαγορεύει τὸν τρόπον καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς ὡσαύτως καὶ Θεόφραστος ἐν νόμοις καὶ ἄλλοθι πανταχοῦ.

XXXIII. ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΣ ΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.

Hieronymus I adv. Iovin. (p. 191 t. IV, 2. Par. 1706): *scripserunt Aristoteles et Plutarchus et noster Seneca de matrimonio libros, ex quibus et superiora nonnulla sunt et ista quae subicimus.*

178.

Anon. proleg. philos. (cod. Paris. 1939 f. 51[a]): ἔγραψε δὲ καὶ οἰκονομικὰ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν οἷς διαλέγεται ὅτι πῶς ὀφείλει εὖ οἰκονομεῖσθαι ὁ οἶκος. ἐν οἷς καί φησιν ὅτι χρὴ συντρέχειν ἐπὶ τοῦ οἴκου ταῦτα πάντα, σχέσιν γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, στοργὴν γονέων πρὸς τέκνα, δέος οἰκετῶν πρὸς δεσπότας καὶ ἵνα ἴσα ὦσι τὰ εἰσερχόμενα πλείω εἰσὶ τῶν ἐξερχομένων, ἀσώτως ἐστι.

David in categ. p. 25[b] 6 Br.: ἀλλὰ μὴν καὶ οἰκονομικά εἰσιν αὐτῷ γεγραμμένα βιβλία, ὡς τὸ οἰκονομικὸν σύνταγμα καὶ περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός, ἐν ᾧ λέγει ἐκ τεσσάρων σχέσεων συγκεκροτῆσθαι τὸν εὖ ἔχοντα οἶκον, πατρὸς πρὸς τέκνα, ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, δεσπότου πρὸς δούλους, εἰσιόντων πρὸς ἐξιόντα καὶ ὡς εἴρηται ἡμῖν ἐν τοῖς τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς προλεγομένοις.

David proleg. phil. (cod. Paris. 1900 f. 36[a]): ἔγραψε δὲ καὶ τὰ οἰκονομικά, ἐν οἷς περὶ διοικήσεως οἴκου διαλέγεται. ἔνθα λέγει ὅτι δεῖ τινὰ τέσσαρα συνδραμεῖν εἰς οἴκου σύστασιν, σχέσιν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, στοργὴν πατρὸς πρὸς τέκνα, δέος οἰκετῶν πρὸς δεσπότην, καὶ ἵνα ᾖ σύμμετρα τὰ ἐξιόντα τοῖς εἰσιοῦσιν. ἑκατέρα γὰρ ἀμετρία αἰσχρά ἐστιν· ὅταν γὰρ πολλὰ εὑρεθῶσι τὰ εἰσιόντα, ὀλίγα δὲ τὰ ἐξιόντα, αἰσχρόν τι

b 24 sic legitur corrupte, scilicet: ἵνα ἴσα ὦσι τὰ εἰσερχόμενα τοῖς ἐξερχομένοις. εἰ γὰρ ... πλείω ὦσι τὰ ἐξερχόμενα τῶν εἰσερχομένων, ἄσωτός ἐστι. ‖ 39 ἑκάτερα cod.

συμβαίνει· ὁ γὰρ τοιοῦτος φιλάργυρος εὑρίσκεται. εἴτε πάλιν ὀλίγα εὑρεθῶσι τὰ εἰσιόντα, πολλὰ δὲ τὰ ἐξιόντα, αἰσχρόν τι συμβαίνει· εὑρίσκεται γὰρ ὁ τοιοῦτος ἄσωτος.

Elias proleg. phil. (**cod. Par. 1977 f. 19 = p. 424 Cr.**): διὰ δὲ τὸ οἰκονομικὸν γέγραπται αὐτῷ ὁ οἰκονομικὸς τὸ σύνταγμα, ἐν ᾧ φησὶν ἐκ τεσσάρων σχέσεων συγκεκροτῆσθαι τὸν οἶκον, πατρὸς πρὸς τέκνα, ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, δεσπότου πρὸς δούλους, εἰσιόντων πρὸς ἐξιόντα, ἵνα μήτε πλείονα τὰ εἰσιόντα τῶν ἐξιόντων, φειδωλία γὰρ τοῦτο καὶ ἀνελευθερία, μήτε πλείονα τὰ ἐξιόντα τῶν εἰσιόντων, ἀσωτία γὰρ τοῦτο, ἀλλ' ἐπ' ἴσης.

Anon. proleg. phil. (**cod. Par. 1973 f. 17^b**): καὶ δηλοῖ Ἀριστοτέλης ἔν τινι αὐτοῦ μονοβιβλίῳ περὶ οἰκονομίας ἀρίστης διαλεγόμενος· καὶ λέγει ταύτην ἐκ τεσσάρων γενέσθαι σχέσεων, πατρὸς πρὸς τέκνα, δούλου πρὸς δεσπότην, γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, εἰσιόντων πρὸς ἐξιόντα ἵνα μὴ ἐλλείπῃ μηδὲ πλεονάζῃ ἀλλὰ φυλάττῃ ἀναλογίαν πρὸς ἄλληλα. εἰ γὰρ κακῶς ἔχει ὁ πατὴρ πρὸς τὸν υἱὸν καὶ ὁ ἀνὴρ πρὸς τὴν γυναῖκα ἢ ὁ δεσπότης πρὸς τὸν δοῦλον καὶ τὸ ἀνάπαλιν τὰ λοιπὰ ἐναντίως ἔχουσι πρὸς ἄλληλα, κακὸς ὁ οἶκος ἔσται ὅτι οὐ μίαν προαίρεσιν ἔχουσιν ἐν τῷ οἴκῳ πάντες ἀλλὰ διαφόρους.

179.

Clemens Alex. paedag. 3, 12 p. 111 Sylb. (**I, 335 Lips.**): ἐγὼ δὲ καὶ τοῖς γεγαμηκόσι παραινέσαιμι ἂν οἴκοι τὰς γυναῖκας μήποτε κατὰ πρόσωπον οἰκετῶν φιλεῖν. οὐδὲ γὰρ προσγελᾶν δούλοις Ἀριστοτέλης εἴα ποτέ, πολλοῦ γε καὶ δεῖ κατ' ὄψιν αὐτῶν φιλοφρονούμενον φαίνεσθαι τὴν γυναῖκα. ἄμεινον δὲ οἴκοθεν ἀρξαμένους ἀπὸ τοῦ γάμου τὴν σεμνότητα ἐπιδείκνυσθαι. μεγίστη γὰρ ἡ σωφροσύνης συζυγία καθαρὰς ἡδονὰς ἀποπνέουσα. πάνυ γὰρ θαυμασίως ἡ τραγῳδία φησί „φεῦ φεῦ γυναῖκες ..." ταῦτα τῆς δικαιοσύνης τὰ παραγγέλματα καὶ παρὰ τοῖς τὴν κοσμικὴν μετιοῦσι σοφίαν ἐκφωνηθέντα οὐ παραιτητέον.

V. PHILOSOPHICA.

XXXIV. ΠΕΡΙ ΙΔΕΩΝ.

180.

Syrian. in metaph. (μ, 5. 1080, 9: ἀλλὰ περὶ μὲν τῶν ἰδεῶν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον καὶ διὰ λογικωτέρων καὶ ἀκριβεστέρων λόγων ἔστι πολλὰ συναγαγεῖν ὅμοια τοῖς τεθεωρημένοις.) **p. 301, 33 Br.**: ὅτι μὲν τούτων οὐδὲν πλέον εἰπεῖν ἔχει πρὸς τὴν τῶν εἰδῶν ὑπόθεσιν δηλοῖ καὶ τὸ πρῶτον ταύτης τῆς πραγματείας βιβλίον καὶ τὰ περὶ τῶν εἰδῶν αὐτῷ πεπραγματευμένα δύο βιβλία· σχεδὸν γὰρ ταὐτὰ ταῦτα πανταχοῦ τὰ ἐπιχειρήματα μεταφέρων καὶ ποτὲ μὲν αὐτὰ κατακερματίζων καὶ ὑποδιαιρῶν ποτὲ δὲ συντομώτερον ἀπαγγέλλων πειρᾶται τοὺς πρεσβυτέρους ἑαυτοῦ φιλοσόφους εὐθύνειν.

Syrian. in met. (ν, 6. 1093^b 24: τὰ μὲν οὖν συμβαίνοντα ταῦτά τε κἂν ἔτι πλείω συναχθείη) **cit. apud Brandis. de perd. Ar. l. p. 14**: ταῦτά ἐστιν ἃ ἐν τούτοις ἀντιλέγει ταῖς τῶν Πυθαγορείων καὶ Πλατωνικῶν ἀνδρῶν θεωρίαις, ἃ δὴ περιέχει καὶ τὰ ἐν τῷ μείζονι τῶν ᾱ ῥηθέντα, ὡς καὶ ὁ ὑπομνηματιστὴς Ἀλέξανδρος ὑπεσημήνατο. διὸ καὶ ἡμεῖς τούτοις ἐπιστήσαντες οὐδ' ἐκεῖνα παραλελοιπέναι νομίζομεν, οὐ μὴν οὐδ' ὅσα ἐν τοῖς περὶ εἰδῶν δύο βιβλίοις πρὸς αὐτοὺς εἴρηκε· σχεδὸν γὰρ κἀκεῖ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀνακυκλοῖ.

Michael Ephesius in metaph. h. l. p. 815, 15 Bon.: τὰ μὲν οὖν συμβαίνοντα . . . τὰ ῥηθέντα ἐστί, καὶ ἔτι πλείω τούτων συναχθείη, τὰ περὶ τῶν εἰδῶν γραφέντα αὐτῷ δύο βιβλία, ἄλλα ὄντα παρὰ τὸ μ̄ καὶ ν̄ καὶ ἐκτὸς τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ συντάξεως.

181.

Schol. ad Dionys. Thrac. gramm. (**Stephani philosophi**) **p. 660, 32 Bekk.**: ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ὅροι τῶν καθόλου καὶ ἀεὶ μενόντων εἰσίν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς περὶ ἰδεῶν ἃ πρὸς τὰς Πλάτωνος ἰδέας ἐστὶν αὐτῷ πεποιημένα. τὰ μὲν μερικὰ πάντα μεταβάλλουσι καὶ οὐδέποτε ὡσαύτως ἔχουσι, τὰ δὲ καθόλου ἄτρεπτα καὶ ἀίδιά ἐστιν.

182.

Alexander ad Ar. metaph. (1, 9. 990^b 10: ἔτι καθ' οὓς τρόπους δείκνυμεν ὅτι ἔστι τὰ εἴδη, κατ' οὐθένα φαίνεται τούτων· ἐξ ἐνίων μὲν γὰρ οὐκ ἀνάγκη γίγνεσθαι συλλογισμόν . . . ἐξ ἐνίων δὲ καὶ οὐχ ὧν οἰόμεθα τούτων εἴδη γίγνεται. κατά τε γὰρ τοὺς λόγους τοὺς ἐκ

19 φυλάττειν cod.
^b14 v. l. καθαρᾶς ἡδονῆς. ‖ 16 v. Stob. flor. 67, 3. ‖ 31 τοῖς: τῷ cod.

τῶν ἐπιστημῶν εἴδη ἔσται πάντων ὅσων ἐπιστῆμαί εἰσι, καὶ κατὰ τὸ ἓν ἐπὶ πολλῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων, κατὰ δὲ τὸ νοεῖν τι φθαρέντος τῶν φθαρτῶν· φάντασμα γάρ τι τούτων ἐστίν) p. 59, 6: πλεοναχῶς μὲν ταῖς ἐπιστήμαις πρὸς τὴν τῶν ἰδεῶν κατασκευὴν προσεχρήσαντο, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἰδεῶν λέγει. ὧν δὲ νῦν μνημονεύειν ἔοικε λόγων εἰσὶ τοιοῦτοι. εἰ πᾶσα ἐπιστήμη πρὸς ἕν τι καὶ τὸ αὐτὸ ἐπαναφέρουσα ποιεῖ τὸ αὐτῆς ἔργον καὶ πρὸς οὐδὲν τῶν καθ' ἕκαστον, εἴη ἄν τι ἄλλο καθ' ἑκάστην παρὰ τὰ αἰσθητὰ ἀΐδιον καὶ παράδειγμα τῶν καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην γινομένων· τοιοῦτον δὲ ἡ ἰδέα. ἔτι ὧν ἐπιστῆμαί εἰσι, ταῦτα ἔστιν· ἄλλων δέ τινων παρὰ τὰ καθ' ἕκαστά εἰσιν αἱ ἐπιστῆμαι, ταῦτα γὰρ ἄπειρά τε καὶ ἀόριστα, αἱ δὲ ἐπιστῆμαι ὡρισμένων· ἔστιν ἄρα τινὰ παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ταῦτα δὲ αἱ ἰδέαι. ἔτι εἰ ἡ ἰατρικὴ οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη τῆσδε τῆς ὑγιείας ἀλλ' ἁπλῶς ὑγιείας, ἔσται τις αὐτουγίεια· καὶ εἰ ἡ γεωμετρία μή ἐστι τοῦδε τοῦ ἴσου καὶ τοῦδε τοῦ συμμέτρου ἐπιστήμη ἀλλ' ἁπλῶς ἴσου καὶ ἁπλῶς συμμέτρου, ἔσται τι αὐτόϊσον καὶ αὐτοσύμμετρον, ταῦτα δὲ αἱ ἰδέαι. οἱ δὴ τοιοῦτοι λόγοι τὸ μὲν προκείμενον οὐ δεικνύουσιν, ὃ ἦν τὸ ἰδέας εἶναι, ἀλλὰ δεικνύουσι τὸ εἶναί τινα παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα καὶ αἰσθητά. οὐ πάντως δὲ εἴ τινα ἔστιν ἅ εἰσι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, ταῦτά εἰσιν ἰδέαι· ἔστι γὰρ παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα τὰ κοινά, ὧν φαμὲν καὶ τὰς ἐπιστήμας εἶναι . . . (p. 59, 32) χρῶνται δὲ καὶ τοιούτῳ λόγῳ εἰς κατασκευὴν τῶν ἰδεῶν. εἰ ἕκαστος τῶν πολλῶν ἀνθρώπων ἄνθρωπός ἐστι καὶ τῶν ζῴων ζῷον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, καὶ οὐκ ἔστιν ἐφ' ἑκάστου αὐτῶν αὐτὸ αὑτοῦ τι κατηγορούμενον, ἀλλ' ἔστι τι ὃ καὶ πάντων αὐτῶν κατηγορεῖται οὐδενὶ αὐτῶν ταὐτὸν ὄν, εἴη ἄν τι τούτων παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα ὄντα ὂν κεχωρισμένον αὐτῶν ἀΐδιον· ἀεὶ γὰρ ὁμοίως κατηγορεῖται πάντων τῶν κατ' ἀριθμὸν ἀλλασσομένων. ὃ δὲ ἕν ἐστιν ἐπὶ πολλοῖς κεχωρισμένον τε αὐτῶν καὶ ἀΐδιον, τοῦτ' ἐστὶν ἰδέα· εἰσὶν ἄρα ἰδέαι. τοῦτόν φησι τὸν λόγον κατασκευάζειν ἰδέας καὶ τῶν ἀποφάσεων . . . (p. 60, 32) ὁ λόγος ὁ ἀπὸ τοῦ νοεῖν κατασκευάζων τὸ εἶναι ἰδέας τοιοῦτός ἐστιν. εἰ ἐπειδὰν νοῶμεν ἄνθρωπον ἢ πεζὸν ἢ ζῷον, τῶν ὄντων τέ τι νοοῦμεν καὶ οὐδὲν τῶν καθ' ἕκαστον, καὶ γὰρ φθαρέντων τούτων μένει ἡ αὐτὴ ἔννοια, δῆλον ὡς ἔστι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα καὶ αἰσθητὰ ὃ καὶ ὄντων ἐκείνων καὶ μὴ ὄντων νοοῦμεν· οὐ γὰρ δὴ μὴ ὄν τι νοοῦμεν τότε. τοῦτο δὲ εἶδός τε καὶ ἰδέα ἐστίν.

183.

Alexander ad Ar. metaph. (ib. v. 15—17: ἔτι δὲ οἱ ἀκριβέστεροι τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρός τι ποιοῦσιν ἰδέας, ὧν οὔ φαμεν εἶναι καθ' αὑτὸ γένος, οἱ δὲ τὸν τρίτον ἄνθρωπον λέγουσιν) p. 62, 12: ὁ δὲ λόγος ὁ τὸν τρίτον ἄνθρωπον εἰσάγων τοιοῦτος. λέγουσι τὰ κοινῶς κατηγορούμενα τῶν οὐσιῶν κυρίως τε εἶναι τοιαῦτα καὶ ταῦτα εἶναι τὰ ἴσα. ἔτι τὰ ὅμοια ἀλλήλοις τοῦ αὐτοῦ τινὸς μετουσίᾳ ὅμοια ἀλλήλοις εἶναι, ὃ κυρίως ἐστὶ τοῦτο· καὶ τοῦτο εἶναι τὴν ἰδέαν. ἀλλ' εἰ τοῦτο, καὶ τὸ κατηγορούμενον τινῶν κοινῶς, ἂν μὴ ταὐτὸν ᾖ ἐκείνων τινὶ ὧν κατηγορεῖται, ἄλλο τί ἐστι παρ' ἐκεῖνα, διὰ τοῦτο γὰρ γένος ὁ αὐτοάνθρωπος ὅτι κατηγορούμενος τῶν καθ' ἕκαστα οὐδενὶ αὐτῶν ἦν ὁ αὐτός, τρίτος ἄνθρωπος ἔσται τις παρά τε τὸν καθ' ἕκαστα, οἷον Σωκράτη καὶ Πλάτωνα, καὶ παρὰ τὴν ἰδέαν, ἥτις καὶ αὐτὴ μία κατ' ἀριθμόν ἐστιν . . . (p. 62, 33) δείκνυται καὶ οὕτως ὁ τρίτος ἄνθρωπος. εἰ τὸ κατηγορούμενον τινῶν πλειόνων ἀληθῶς καὶ ἔστιν ἄλλο παρὰ τὰ ὧν κατηγορεῖται κεχωρισμένον αὐτῶν· τοῦτο γὰρ ἡγοῦνται δεικνύναι οἱ τὰς ἰδέας τιθέμενοι, διὰ τοῦτο γάρ ἐστί τι αὐτοάνθρωπος κατ' αὐτούς, ὅτι ὁ ἄνθρωπος κατὰ τῶν καθ' ἕκαστα ἀνθρώπων πλειόνων ὄντων ἀληθῶς κατηγορεῖται καὶ ἄλλος τῶν καθ' ἕκαστα ἀνθρώπων ἐστίν· ἀλλ' εἰ τοῦτο, ἔσται τις τρίτος ἄνθρωπος. εἰ γὰρ ἄλλος ὁ κατηγορούμενος ὧν κατηγορεῖται καὶ κατ' ἰδίαν ὑφεστώς, κατηγορεῖται δὲ κατά τε τῶν καθ' ἕκαστα καὶ κατὰ τῆς ἰδέας ὁ ἄνθρωπος, ἔσται τρίτος τις ἄνθρωπος παρά τε τοὺς καθ' ἕκαστα καὶ τὴν ἰδέαν. οὕτως δὲ καὶ τέταρτος ὁ κατά τε τούτου καὶ τῆς ἰδέας καὶ τῶν καθ' ἕκαστα κατηγορούμενος, ὁμοίως δὲ καὶ πέμπτος καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον. ἔστι δὲ ὁ λόγος οὗτος τῷ πρώτῳ ὁ αὐτός, ἐπεὶ ἔθεντο τὰ ὅμοια τοῦ αὐτοῦ τινὸς μετουσίᾳ ὅμοια εἶναι· ὅμοιοι γὰρ οἵ τε ἄνθρωποι καὶ αἱ ἰδέαι . . . τῇ μὲν οὖν πρώτῃ (p. 62, 12 — 20) τοῦ τρίτου ἀνθρώπου ἐξηγήσει ἄλλοι τε κέχρηνται καὶ Εὔδημος σαφῶς ἐν τοῖς περὶ λέξεως, τῇ δὲ τελευταίᾳ (p. 62, 33—63, 9) αὐτὸς ἔν τε τῷ πρώτῳ περὶ ἰδεῶν καὶ ἐν τούτῳ μετ' ὀλίγον.

184.

Alexander ad Ar. metaph. p. 72, 13: ὅτι δὲ μὴ ὡς Εὔδοξος ἡγεῖτο καὶ ἄλλοι τινὲς μίξει τῶν ἰδεῶν τὰ ἄλλα, ῥᾴδιόν φησιν (1, 9. 991, 18) εἶναι συναγαγεῖν πολλὰ καὶ ἀδύνατα ἑπόμενα τῇ δόξῃ τῇδε. εἴη δ' ἂν τοιαῦτα. εἰ μίγνυνται αἱ ἰδέαι τοῖς ἄλλοις, πρῶτον μὲν σώματα ἂν εἶεν· σωμάτων γὰρ ἡ μῖξις. ἔτι ἕξουσιν ἐναντίωσιν πρὸς ἀλλήλας· ἡ γὰρ μῖξις κατ' ἐναντίωσίν ἐστιν. ἔτι οὕτως μιχθήσεται ὡς ἢ ὅλην ἐν ἑκάστῳ τῶν

14 ὡρισμένον codd.
b36 πρώτῳ: τετάρτῳ codd.

οἷς μίγνυται εἶναι ἢ μέρος. ἀλλ' εἰ μὲν ὅλη, ἔσται ἐν πλείοσι τὸ ἓν κατὰ τὸν ἀριθμόν· ἓν γὰρ κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἡ ἰδέα. εἰ δὲ πρὸς μέρος, τὸ μέρους τοῦ αὐτοανθρώπου μετέχον, οὐ τὸ αὐτοανθρώπου ἔσται ἄνθρωπος. ἔτι διαιρεταὶ ἂν εἶεν αἱ ἰδέαι καὶ μερισταί, οὖσαι ἀπαθεῖς. ἔπειτα ἔσται μὲν ὁμοιομερῆ, εἴγε πάντα τὰ ἔχοντά τι μέρος ἐξ αὐτοῦ ὅμοιά ἐστιν ἀλλήλοις· πῶς δὲ οἷόν τε τὰ εἴδη ὁμοιομερῆ εἶναι; οὐ γὰρ οἷόν τε τὸ μέρος τοῦ ἀνθρώπου ἄνθρωπον εἶναι, ὡς τὸ τοῦ χρυσοῦ μέρος χρυσόν. ἔτι, ὡς καὶ αὐτὸς ὀλίγον προελθὼν λέγει, ἐν ἑκάστῳ οὐ μία ἔσται ἰδέα μεμιγμένη ἀλλὰ πολλαί. εἰ γὰρ ἄλλη μὲν ζώου ἰδέα ἄλλη δὲ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος καὶ ζῷόν ἐστι καὶ ἄνθρωπος, ἀμφοτέρων ἂν μετέχοι τῶν ἰδεῶν· καὶ ὁ αὐτοάνθρωπος δὲ ἰδέα, ᾗ μὲν καὶ ζῷόν ἐστι, μετέχοι ἂν καὶ αὐτοῦ τοῦ ζώου· οὕτως δὲ οὐκέτι ἂν ἁπλαῖ αἱ ἰδέαι εἶεν ἀλλ' ἐκ πολλῶν συγκείμεναι, καὶ αἱ μὲν αὐτῶν πρῶται αἱ δὲ δεύτεραι. εἰ δὲ μή εἰσι ζῷον, πῶς οὐκ ἄτοπον ἄνθρωπον λέγειν μὴ εἶναι ζῷον; ἔτι δὲ εἰ μίγνυται τοῖς πρὸς αὐτὰ οὖσι, πῶς ἂν ἔτι εἶεν παραδείγματα, ὡς λέγουσιν; οὐδὲ γὰρ οὕτως τὰ παραδείγματα ταῖς εἰκόσι τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς αὐτὰ αἴτια τῷ μεμῖχθαι. ἔτι τε καὶ συμφθείροιντο ἂν τοῖς ἐν οἷς εἰσὶ φθειρομένοις. ἀλλ' οὐδὲ χωρισταὶ ἂν εἶεν αὐταὶ καθ' αὑτάς, ἀλλ' ἐν τοῖς μετέχουσιν αὐτῶν. πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ ἀκίνητοι ἔτι ἔσονται, καὶ ὅσα ἄλλα ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ ἰδεῶν τὴν δόξαν ταύτην ἐξετάζων ἔδειξεν ἄτοπα ἔχουσαν. διὰ τοῦτο γὰρ εἶπε τὸ „ῥάδιον γὰρ συναγαγεῖν πολλὰ καὶ ἀδύνατα πρὸς τὴν δόξαν ταύτην"· ἐκεῖ γὰρ συνῆκται.

XXXV. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΥΘΑΓΟΡΕΙΩΝ.

185.

Clem. Alex. strom. 1, 14, 62 p. 129 Sylb.: Πυθαγόρας μὲν οὖν Μνησάρχου Σάμιος, ὥς φησιν Ἱππόβοτος, ὡς δὲ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Πυθαγόρου βίῳ καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Θεόπομπος Τυρρηνὸς ἦν.

186.

Apollonius mirab. 6: τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας Μνησάρχου υἱὸς τὸ μὲν πρῶτον διεπονεῖτο περὶ τὰ μαθήματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὕστερον δέ ποτε καὶ τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη. καὶ γὰρ ἐν Μεταποντίῳ πλοίου εἰσερχομένου φορτίον ἔχοντος καὶ τῶν παρατυχόντων εὐχομένων σωστὸν κατελθεῖν διὰ τὸν φόρτον, ἐφεστῶτα τοῦτον εἰπεῖν „νεκρὸν τοίνυν φανήσεται ὑμῖν σῶμα ἄγον τὸ πλοῖον τοῦτο". πάλιν δὲ ἐν Καυλωνίᾳ, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ⟨. . . ὁ αὐτὸς Ἀριστοτέλης⟩ γράφων περὶ αὐτοῦ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα λέγει καὶ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ, φησί, δάκνοντα θανάσιμον ὄφιν αὐτὸς δάκνων ἀπέκτεινεν. καὶ τὴν γενομένην δὲ στάσιν τοῖς Πυθαγορείοις προειπεῖν· διὸ καὶ εἰς Μεταπόντιον ἀπῆρεν ὑπὸ μηδενὸς θεωρηθείς. καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα τοῦ ποταμοῦ διαβαίνων σὺν ἄλλοις ἤκουσε φωνὴν μεγάλην καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον „Πυθαγόρα, χαῖρε"· τοὺς δὲ παρόντας περιδεεῖς γενέσθαι. ἐφάνη δέ ποτε καὶ ἐν Κρότωνι καὶ ἐν Μεταποντίῳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ. ἐν θεάτρῳ δὲ καθήμενός ποτε ἐξανίσταται, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ τὸν ἴδιον μηρὸν παρέφηνε τοῖς παρακαθημένοις χρυσοῦν. λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἄλλα τινὰ παράδοξα, ἡμεῖς δὲ μὴ βουλόμενοι μεταγραφέων ἔργον ποιεῖν αὐτοῦ τὸν λόγον καταπαύσομεν.

Aelian. var. hist. 2, 26: Ἀριστοτέλης λέγει ὑπὸ τῶν Κροτωνιατῶν τὸν Πυθαγόραν Ἀπόλλωνα Ὑπερβόρειον προσαγορεύεσθαι. κἀκεῖνα δὲ προσεπιλέγει ὁ τοῦ Νικομάχου ὅτι τῆς αὐτῆς ἡμέρας ποτὲ καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καὶ ἐν Μεταποντίῳ ὤφθη ὑπὸ πολλῶν καὶ ἐν Κρότωνι. ⟨καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ ἐν⟩ τῷ ἀγῶνι ἐξανιστάμενος ἐν θεάτρῳ καὶ τῶν μηρῶν ὁ Πυθαγόρας παρέφηνε τὸν ἕτερον χρυσοῦν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι ὑπὸ τοῦ Κόσα τοῦ ποταμοῦ διαβαίνων προσερρήθη· καὶ πολλούς φησιν ἀκηκοέναι τὴν πρόσρησιν ταύτην.

Aelian. var. hist. 4, 17: Ἐδίδασκε Πυθαγόρας τοὺς ἀνθρώπους ὅτι κρειττόνων γεγένηται σπερμάτων ἢ κατὰ τὴν φύσιν τὴν θνητήν· τῆς γὰρ αὐτῆς ἡμέρας ὤφθη καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν Μεταποντίῳ, φησί, καὶ ἐν Κρότωνι. καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ δὲ παρέφηνε χρυσοῦν τὸν ἕτερον τῶν μηρῶν. καὶ Μυλλίαν δὲ τὸν Κροτωνιάτην ὑπέμνησεν ὅτι Μίδας ὁ Γορδίου ἐστὶν ὁ Φρύξ. καὶ τὸν ἀετὸν δὲ τὸν λευκὸν κατέψησεν ὑπομείναντα αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Κόσα τοῦ ποταμοῦ διαβαίνων προσερρήθη, τοῦ ποταμοῦ εἰπόντος αὐτῷ „χαῖρε, Πυθαγόρα". (Diog. Laertius 8, 11: καὶ γὰρ καὶ σεμνοπρεπέστατος λέγεται γενέσθαι καὶ οἱ μαθηταὶ δόξαν εἶχον περὶ αὐτοῦ ὡς εἴη Ἀπόλλων ἐξ Ὑπερβορέων ἀφιγμένος. λόγος δέ ποτ' αὐτοῦ παραγυμνωθέντος τὸν

1 μίγνυνται codd., corr. Bonitz. ‖ 37 Ἀριστοτέλης Preller: Ἀρίσταρχος codd. ‖ Θεόφραστος Prell. ‖ 43 κ. γ. τῷ Ποντίου ed. pr., κ. γ. Μεταποντίου Meurs. ‖ πλοίῳ . . . ἔχοντι vulgo.

b1 εἶναι post σωστὸν add. ed. pr., ἐκεῖνο corr. M. ‖ 2 vulgo ἑστῶτα. ‖ μικρὸν ed. pr., corr. Meurs. ‖ 4 lacunam et monstrat et explet Jambl. v. P. 142. ‖ 10 vulgo ὑπὸ τοῦ κατὰ Σάμον. ‖ 11 καὶ om. cod. ‖ ἄνθρωπον cod. sec. Bast.: ἀνθρώπων male ed. pr. ‖ 16 παρέφαινε vulgo. ‖ τοῖς καθημένοις cod. ‖ εἰς χρυσοῦν ed. pr. ‖ 21 Πυθαγόραν Gesn.: πύθιον codd. ‖ 25 κρότων τῷ ἀγῶνι ἐξιστάμενος ἔνθα καὶ sine lac. codd. ‖ 28 al. Κῶσα. ‖ ὑπὸ τὸν Κ. ποταμόν codd. ‖ 33 φησὶ sc. Aristoteles, vel scr. φασί.

μηρὸν ὀφθῆναι χρυσοῦν· καὶ ὅτι Νέσσος ὁ ποταμὸς διαβαίνοντα αὐτὸν προσαγορεῦσαι πολὺς ἦν ὁ φάσκων).

Iambl. de vita Pythag. c. 28 s. 140—143: τὴν δὲ πίστιν τῶν παρ' αὐτοῖς ὑπολήψεων ἡγοῦνται εἶναι ταύτην ὅτι ἦν ὁ πρῶτος εἰπὼν αὐτός, οὐχ ὁ τυχὼν 5 ἀλλὰ θεός. καὶ ἓν τοῦτο τῶν ἀκουσμάτων ἐστί, τίς ὁ Πυθαγόρας; φασὶ γὰρ εἶναι Ἀπόλλω Ὑπερβόρεον. τούτου δὲ τεκμήρια ἔχεσθαι ὅτι ἐν τῷ ἀγῶνι ἐξανιστάμενος τὸν μηρὸν παρέφηνε χρυσοῦν, καὶ ὅτι Ἄβαριν τὸν Ὑπερβόρεον εἱστία καὶ τὸν οἰστὸν αὐτοῦ ἀφείλετο ᾧ 10 ἐκυβερνᾶτο. λέγεται δὲ ὁ Ἄβαρις ἐλθεῖν ἐξ Ὑπερβορέων ἀγείρων χρυσὸν εἰς τὸν νεὼν καὶ προλέγων λοιμόν. κατέλυε δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ οὔτε πίνων οὔτε ἐσθίων ὤφθη ποτὲ οὐθέν. λέγεται δὲ καὶ ἐν Λακεδαιμονίοις θῦσαι τὰ κωλυτήρια καὶ διὰ τοῦτο οὐδένα πώποτε 15 ὕστερον ἐν Λακεδαίμονι λοιμὸν γενέσθαι. τοῦτον οὖν τὸν Ἄβαριν παρελόμενος ὃν εἶχε χρυσοῦν οἰστόν, οὗ ἄνευ οὐχ οἷός τ' ἦν τὰς ὁδοὺς ἐξευρίσκειν, ὁμολογοῦντα ἐποίησε. καὶ ἐν Μεταποντίῳ εὐξαμένων τινῶν γενέσθαι αὐτοῖς τὰ ἐν τῷ προσπλέοντι πλοίῳ „νεκρὸς τοίνυν ἂν 20 ὑμῖν" ἔφη· καὶ ἐφάνη νεκρὸν ἄγον τὸ πλοῖον. καὶ ἐν Συβάρει τὸν ὄφιν τὸν ἀποκτείνοντα τὸν δασὺν ἔλαβε καὶ ἀπεπέμψατο. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ τὸν μικρὸν ὄφιν αὐτὸς ἀπέκτεινε δάκνων. ἐν Κρότωνι δὲ τὸν ἀετὸν τὸν λευκὸν κατέψησεν ὑπομείναντα, ὥς φασι. 25 βουλομένου δέ τινος ἀκούειν οὐκ ἔφη πω λέξειν πρὶν ἢ σημεῖόν τι φανῇ· καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἐν Καυλωνίᾳ ἡ λευκὴ ἄρκτος. καὶ πρὸς τὸν μέλλοντα ἐξαγγέλλειν αὐτοῦ τὸν θάνατον προεῖπεν αὐτός. καὶ Μυλλίαν τὸν Κροτωνιάτην ἀπέμνησεν ὅτι ἦν Μίδας ὁ Γορδίου· 30 καὶ ᾤχετο ὁ Μυλλίας εἰς τὴν ἤπειρον ποιήσων ὅσα ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐκέλευσε. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ὁ πριάμενος καὶ ἀνορύξας ἃ μὲν εἶδεν οὐδενὶ ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἀντὶ δὲ τῆς ἁμαρτίας ταύτης ἐν Κρότωνι ἱεροσυλῶν ἐλήφθη καὶ ἀπέθανε· τὸ γὰρ γέ- 35 νειον ἀποπεσὸν τοῦ ἀγάλματος τὸ χρυσοῦν ἐφωράθη λαβών. ταῦτά τε οὖν λέγουσι πρὸς πίστιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

187.

Iamblichus de vita Pythagorica s. 31: ἱστορεῖ 40 δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ τῆς Πυθαγορικῆς φιλοσοφίας διαίρεσίν τινα τοιάνδε ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐν τοῖς πάνυ ἀπορρήτοις διαφυλάττεσθαι· τοῦ λογικοῦ ζῴου τὸ μέν ἐστι θεός, τὸ δ' ἄνθρωπος, τὸ δὲ οἷον Πυθαγόρας.

188.

Apuleius de deo Socr. 20 (cod. Harl.): *credo vestrum plerosque hoc quod dixi cunctantius credere et inpendio mirari formam daemonis Socrati visam. at hoc saeculo oppido mirari solitos Pytha-* 5 *goricos, si quis se negaret unquam vidisse daemonem, satis ut reor idoneus auctor est Aristoteles. quod si cuivis potest evenire facultas contemplandi divinam effigiem, cur non apprime potuerit Socrati obtingere . . .* 10

Clem. Al. strom. 6, 6, 53 (t. III p. 130 Lips.): Ἰσίδωρος δὲ ὁ Βασιλείδου υἱὸς ἅμα καὶ μαθητὴς ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τοῦ προφήτου Παρχὼρ ἐξηγητικῶν καὶ αὐτὸς κατὰ λέξιν γράφει „φασὶ δὲ καὶ οἱ Ἀττικοὶ μεμηνῦσθαί τινα Σωκράτει παρεπομένου δαίμονος αὐτῷ, καὶ Ἀρι- 15 στοτέλης δαίμοσι κεχρῆσθαι πάντας ἀνθρώπους λέγει συνομαρτοῦσιν αὐτοῖς παρὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνσωματώσεως, προφητικὸν τοῦτο μάθημα λαβὼν καὶ καταθέμενος εἰς τὰ ἑαυτοῦ βιβλία, μὴ ὁμολογήσας ὅθεν ὑφείλετο τὸν λόγον τοῦτον". 20

189.

Gellius 4, 11: *Plutarchus quoque, homo in disciplinis gravi auctoritate, in primo librorum quos de Homero composuit Aristotelem philosophum scripsit eadem ipsa de Pythagoricis scripsisse,* 25 *quod non abstinuerint edendis animalibus nisi pauca carne quadam. verba ipsa Plutarchi, quoniam res inopinata est, subscripsi:* Ἀριστοτέλης δὲ μήτρας καὶ καρδίας καὶ ἀκαλήφης καὶ τοιούτων ἄλλων ἀπέχεσθαί φησι τοὺς Πυθαγορικούς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἄλλοις. 30 ἀκαλήφη *autem est animal marinum quod urtica appellatur.*

Porph. v. P. 45: ἀπέχεσθαι δὲ καὶ ἄλλων παρῄνει, οἷον μήτρας τε καὶ τριγλίδος καὶ ἀκαλήφης, σχεδὸν δὲ καὶ τῶν ἄλλων θαλασσίων ξυμπάντων. 35

Diog. Laert. 8, 19: παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε μήτ' ἐρυθῖνον ἐσθίειν μήτε μελάνουρον· καρδίας τ' ἀπέχεσθαι καὶ κυάμων· Ἀριστοτέλης δέ φησι καὶ μήτρας καὶ τρίγλης ἐνίοτε.

190.

Diog. Laert. 8, 33—35: τιμὰς θεοῖς δεῖν νομίζειν καὶ ἥρωσι μὴ τὰς ἴσας, ἀλλὰ θεοῖς ἀεὶ μετ' εὐφημίας λευχειμονοῦντας καὶ ἁγνεύοντας, ἥρωσι δ' ἀπὸ μέσου ἡμέρας. τὴν δ' ἁγνείαν εἶναι διὰ καθαρμῶν καὶ

1 scr. Κόσας. ‖ 6 vulgo π. εἰπὼν αὐτὸ οὐχ ὁ τ. ἀλλ' ὁ θεός. ‖ 21 ἡμῖν vulgo. ‖ 22 ἀποκτείναντα vulgo. ‖ 24 αὐτὸς: ὃς codd. ‖ 29 τούτου post τὸν add. v.

b3 *modo* vel *commodo* add. al. codd. post *quod.* ‖ 5 al. *visitatam.* ‖ *sclo* cod. Harl.: *secundum* al. (*etenim secundum Pythagoricos mirari solitos oppido*). ‖ 7 *auctor* om. Harl. ‖ 9 *divinam*: *dignam* Harl.

λουτρῶν καὶ περιρραντηρίων καὶ διὰ τοῦ καθαρεύειν ἀπό τε κήδους καὶ μιάσματος παντὸς καὶ ἀπέχεσθαι βρωτῶν θνησειδίων τε κρεῶν καὶ τριγλῶν καὶ μελανούρων καὶ ᾠῶν καὶ τῶν ᾠοτόκων ζώων καὶ κυάμων καὶ τῶν ἄλλων ὧν παρακελεύονται καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἐν τοῖς 5 ἱεροῖς ἐπιτελοῦντες. φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τῶν κυάμων παραγγέλλειν αὐτὸν ἀπέχεσθαι τῶν κυάμων ἤτοι ὅτι αἰδοίοις εἰσὶν ὅμοιοι ἢ ὅτι Ἅιδου πύλαις· ἀγόνατον γὰρ μόνον· ἢ ὅτι φθείρει ἢ ὅτι τῇ τοῦ ὅλου φύσει ὅμοιον ἢ ὅτι ὀλιγαρχικόν· κληροῦνται γοῦν αὐτοῖς. τὰ δὲ 10 πεσόντ' ἀπὸ τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι, ὑπὲρ τοῦ ἐθίζεσθαι μὴ ἀκολάστως ἐσθίειν ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινός. . . . ἀλεκτρυόνος μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ, ὅτι ἱερὸς τοῦ Μηνὸς καὶ ἱκέτης· τὸ δ' ἦν τῶν ἀγαθῶν· τῷ τε Μηνὶ ἱερός· σημαίνει γὰρ τὰς ὥρας. τῶν ἰχθύων μὴ ἅπτεσθαι 15 ὅσοι ἱεροί· μὴ γὰρ δεῖν τὰ αὐτὰ τετάχθαι θεοῖς καὶ ἀνθρώποις, ὥσπερ οὐδ' ἐλευθέροις καὶ δούλοις. καὶ τὸ μὲν λευκὸν τῆς τἀγαθοῦ φύσεως, τὸ δὲ μέλαν τοῦ κακοῦ. ἄρτον μὴ καταγνύειν, ὅτι ἐφ' ἕνα οἱ πάλαι τῶν φίλων ἐφοίτων, καθάπερ ἔτι καὶ νῦν οἱ βάρβαροι· μηδὲ 20 διαιρεῖν ὃς συνάγει αὐτούς· οἱ δὲ πρὸς τὴν ἐν ᾅδου κρίσιν, οἱ δ' εἰς πόλεμον δειλίαν ποιεῖν, οἱ δὲ ἐπεὶ ἀπὸ τούτου ἄρχεται τὸ ὅλον. . . . καὶ ταῦτα μέν φησιν ὁ Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς Πυθαγορικοῖς ὑπομνήμασιν εὑρηκέναι, καὶ τὰ ἐκείνων ἐχόμενα ὁ Ἀριστοτέλης. 25

191.

Porphyr. vit. Pyth. 41: ἔλεγε δέ τινα καὶ μυστικῷ τρόπῳ συμβολικῶς, ἃ δὴ ἐπὶ πλέον Ἀριστοτέλης ἀνέγραψεν. οἷον ὅτι τὴν θάλατταν μὲν ἐκάλει Κρόνου δάκρυον, τὰς δὲ ἄρκτους Ῥέας χεῖρας, τὴν δὲ 30 πλειάδα Μουσῶν λύραν, τοὺς δὲ πλανήτας κύνας τῆς Περσεφόνης· τὸν δ' ἐκ χαλκοῦ κρουομένου γινόμενον ἦχον φωνήν εἶναί τινος τῶν δαιμόνων ἐναπειλημμένην τῷ χαλκῷ.

Aelian. 4, 17: καὶ τὸν σεισμὸν ἐγενεαλόγει οὐδὲν 35 ἄλλο εἶναι ἢ σύνοδον τῶν τεθνεώτων, ἡ δὲ ἶρις ἔφασκεν ὡς αὐγὴ τοῦ ἡλίου ἐστί, καὶ ὁ πολλάκις ἐμπίπτων τοῖς ὠσὶν ἦχος φωνὴ τῶν κρειττόνων.

192.

Pergit Porphyrius ib. 42: ἦν δὲ καὶ ἄλλο εἶδος 40 τῶν συμβόλων τοιοῦτον· ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, τουτέστι μὴ πλεονεκτεῖν. μὴ τὸ πῦρ τῇ μαχαίρᾳ σκαλεύειν, ὅπερ ἦν μὴ τὸν ἀνοιδοῦντα καὶ ὀργιζόμενον κινεῖν λόγοις παρατεθηγμένοις. στεφανόντε μὴ τίλλειν, τουτέστι τοὺς νόμους μὴ λυμαίνεσθαι· στέφανοι γὰρ πόλεων οὗτοι. πάλιν δ' αὖ ἕτερα τοιαῦτα· μὴ καρδίαν ἐσθίειν, οἷον μὴ λυπεῖν ἑαυτὸν ἀνίαις. μηδ' ἐπὶ χοίνικος καθέζεσθαι, 5 οἷον μὴ ἀργὸν ζῆν. μηδ' ἀποδημοῦντα ἐπιστρέφεσθαι, τουτέστι μὴ ἔχεσθαι τοῦ βίου τούτου ἀποθνήσκοντα. τάς τε λεωφόρους μὴ βαδίζειν, δι' οὗ ταῖς τῶν πολλῶν ἕπεσθαι γνώμαις ἐκώλυεν, τὰς δὲ τῶν ὀλίγων καὶ πεπαιδευμένων μεταθεῖν. μηδὲ χελιδόνας ἐν οἰκίᾳ δέ- 10 χεσθαι, τουτέστι λάλους ἀνθρώπους καὶ περὶ γλῶτταν ἀκρατεῖς ὁμωροφίους μὴ ποιεῖσθαι. φορτίον δὲ συνανατιθέναι μὲν τοῖς βαστάζουσιν, συγκαθαιρεῖν δὲ μή, δι' οὗ παρῄνει μηδενὶ πρὸς ῥᾳστώνην ἀλλὰ πρὸς ἀρετὴν συμπράττειν. θεῶν τε εἰκόνας ἐν δακτυλίοις μὴ φορεῖν, του- 15 τέστι τὴν περὶ θεῶν δόξαν καὶ λόγον μὴ πρόχειρον μηδὲ φανερὸν ἔχειν μηδ' εἰς πολλοὺς φέρειν. σπονδάς τε ποιεῖσθαι τοῖς θεοῖς κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμάτων· ἐντεῦθεν γὰρ ᾐνίττετο τιμᾶν τοὺς θεοὺς καὶ ὑμνεῖν τῇ μουσικῇ· αὕτη γὰρ διὰ ὤτων χωρεῖ.

20 **Hieronymus adv. Rufin. l. III p. 469 (t. IV, 2 Par. 1706)**: *Pythagorica et illa praecepta sunt, amicorum omnia esse communia . . . illaque aenigmata, quae diligentissime* Aristoteles *in suis libris prosequitur: stateram ne transilias, id est ne* 25 *praetergrediare iustitiam. ignem gladio ne fodias, iratum videlicet et tumidum animum verbis maledicis ne lacessas. coronam minime carpendam, id est leges urbium conservandas. cor non comedendum, id est moerorem de animo proiciendum. cum profectus* 30 *fueris, inquit, ne redeas, id est post mortem vitam ipsam ne desideres. per viam publicam ne ambules, id est ne multorum sequaris errores. hirundinem in domum non suscipiendam, id est garrulos et verbosos homines sub eodem tecto non* 35 *habendos. oneratis superponendum, onus deponentibus non communicandum, id est ad virtutem incedentibus augmentanda praecepta, tradentes se otio relinquendos.*

193.

40 **Martianus Capella lib. VII, 731 (Kopp)**: *licet* Aristoteles, *unus e sectatoribus meis (Philosophiae), ex eo quod unum solum ipsa (monas) sit et se quaeri semper velit, Cupidinem asserat*

3 Ael. 4, 17 extr. προσέταττε δὲ ὁ αὐτὸς Πυθαγόρας καρδίας ἀπέχεσθαι καὶ ἀλεκτρυόνος λευκοῦ καὶ τῶν θνησειδίων παντὸς μᾶλλον καὶ μὴ χρῆσθαι βαλανείῳ, μηδὲ βαδίζειν τὰς λεωφόρους· ἄδηλον γὰρ εἰ καθαρεύουσι κατ' αὐτὰ ἐκεῖνα. ‖ 6 περὶ τῶν κυάμων Cobet ex cod. Laur., quem et ipse inspexi: codd. rec. et edd. inepte ἐν τῷ περὶ τῶν κυάμων. ‖ 30 Κρόνου (cf. A. P. p. 200): εἶναι codd. ‖ 37 ὡς αὐγὴ τοῦ ἡλίου Gesn.: ὡς ἡ γῆ τοῦ νείλου codd.

b3 τοιαῦτα οἷον μὴ καρδίαν ἐσθίειν, (οἷον add. Holst.) μὴ λυπεῖν . . . vulgo, corr. Nauck. ‖ 6 τουτέστι addidi. ‖ 8 τὰς δὲ Nauck: τάς τε vulgo. ‖ 13 μηδὲν κατὰ ῥᾳστώνην ed. Ritt., corr. Holst. ‖ ἀρετὴν καὶ πόνους Holstenius.

nominatam, quod se cupiat, si quidem ultra nihil habeat et expers totius elationis aut copulae in se proprios detorquet ardores.

194.

Theon. Smyrn. arithm. c. 5: τῶν δὲ ἀριθμῶν ποιοῦντα τὴν πρώτην τομὴν εἰς δύο· τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν ἀρτίους τοὺς δὲ περιττούς φασι . . . πρώτην δὲ τῶν περιττῶν ἔνιοι ἔφασαν μονάδα . . . Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ Πυθαγορικῷ τὸ ἕν φησιν ἀμφοτέρων μετέχειν τῆς φύσεως· ἀρτίῳ μὲν γὰρ προστεθὲν περιττὸν ποιεῖ, περιττῷ δὲ ἄρτιον, ὃ οὐκ ἂν ἠδύνατο εἰ μὴ ἀμφοῖν ταῖν φύσεοιν μετεῖχε· διὸ καὶ ἀρτιοπέριττον καλεῖσθαι τὸ ἕν.

195.

Simplicius in Ar. de caelo p. 492, 13 Br. (p. 172ᵇ 44 Karsten): οἱ μὲν οὖν Πυθαγόρειοι εἰς δύο συστοιχίας πάσας τὰς ἀντιθέσεις ἀναγαγόντες τὴν μὲν χείρονα τὴν δὲ βελτίονα ἤτοι τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, καὶ τῇ δεκάδι συμβολικῶς ὡς τῷ παντὶ ἀριθμῷ συμπληρώσαντες ἑκατέραν, ἑκάστην ἀντίθεσιν τῶν δέκα οὕτω παρέλαβον ὡς πάσας τὰς ἑαυτῆς συγγενείας συνεμφαίνουσαν. καὶ τῶν τοπικῶν οὖν σχέσεων τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν παρέλαβον . . . ἐκ τούτων καὶ τὰς ἄλλας τοπικὰς ἀντιθέσεις ἐδήλωσαν. τὸ οὖν δεξιὸν καὶ ἄνω καὶ ἔμπροσθεν ἀγαθὸν ἐκάλουν, τὸ δὲ ἀριστερὸν καὶ κάτω καὶ ὄπισθεν κακὸν ἔλεγον, ὡς αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἱστόρησεν ἐν τῇ τῶν Πυθαγορείοις ἀρεσκόντων συναγωγῇ.

196.

Stob. ecl. phys. I c. 18, 1 p. 380: ἐν δὲ τῷ περὶ τῆς Πυθαγόρου φιλοσοφίας πρώτῳ γράφει (Ἀριστοτέλης) τὸν μὲν οὐρανὸν εἶναι ἕνα, ἐπεισάγεσθαι δ' ἐκ τοῦ ἀπείρου χρόνον τε καὶ πνοὴν καὶ τὸ κενὸν ὃ διορίζει ἑκάστων τὰς χώρας ἀεί.

197.

Alexander Aphrod. in Ar. metaphys. (1, 8) p. 56, 9 Bon.: τῆς δὲ τάξεως τῆς ἐν τῷ οὐρανῷ ἣν ἐποιοῦντο τῶν ἀριθμῶν οἱ Πυθαγόρειοι, μνημονεύει ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Πυθαγορικῶν δόξης.

198.

Alexander in metaph. (1, 5) p. 30, 25 Bon.: αὐτίκα γοῦν τέλειον ἀριθμὸν ἡγούμενοι τὴν δεκάδα, ὁρῶντες δὲ ἐν τοῖς φαινομένοις ἐννέα τὰς κινουμένας σφαίρας, ἑπτὰ μὲν τὰς τῶν πλανωμένων, ὀγδόην δὲ τὴν τῶν ἀπλανῶν, ἐννάτην δὲ τὴν γῆν· καὶ γὰρ καὶ ταύτην ἡγοῦντο κινεῖσθαι κύκλῳ περὶ μένουσαν τὴν ἑστίαν, ὃ πῦρ ἐστι κατ' αὐτούς· αὐτοὶ προσέθεσαν ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τὴν ἀντίχθονά τινα, ἣν ἀντικινεῖσθαι ὑπέθεντο τῇ γῇ καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς ἀόρατον εἶναι. λέγει δὲ περὶ τούτων καὶ ἐν τοῖς περὶ οὐρανοῦ μὲν καὶ ἐν ταῖς τῶν Πυθαγορικῶν δόξαις ἀκριβέστερον.

199.

Simplicius in Ar. de caelo (2, 13 p. 293ᵇ 20) p. 505, 18 Br. (p. 229, 16 K.): ἀντιφάσκουσι δὲ οἱ Πυθαγόρειοι· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἐναντίως· οὐ περὶ τὸ μέσον λέγοντες αὐτήν, ἀλλ' ἐν μὲν τῷ μέσῳ τοῦ παντὸς πῦρ εἶναί φασι, περὶ δὲ τὸ μέσον τὴν ἀντίχθονα φέρεσθαί φασι γῆν οὖσαν καὶ αὐτήν, ἀντίχθονα δὲ καλουμένην διὰ τὸ ἐξ ἐναντίας τῇδε τῇ γῇ εἶναι· μετὰ δὲ τὴν ἀντίχθονα ἡ γῆ ἥδε φερομένη καὶ αὐτὴ περὶ τὸ μέσον, μετὰ δὲ τὴν γῆν ἡ σελήνη· οὕτω γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ πέρατι τῶν Πυθαγορικῶν ἱστορεῖ. διὸ οἱ μὲν Ζανὸς πύργον αὐτὸ καλοῦσιν, ὡς αὐτὸς ἐν τοῖς Πυθαγορικοῖς ἱστόρησεν, οἱ δὲ Διὸς φυλακήν, ὡς ἐν τούτοις, οἱ δὲ Διὸς θρόνον, ὥς ἄλλοι φασίν.

200.

Simplicius in Ar. de caelo (2, 2) p. 492ᵇ 39 Br. (p. 175ᵇ 29 K.): πῶς δὲ τοὺς Πυθαγορείους ἡμᾶς ἄνω ποιεῖν φησὶ καὶ ἐν τῷ δεξιῷ, τοὺς δὲ ἐκεῖ κάτω καὶ ἐν τῷ ἀριστερῷ, εἴπερ ὡς αὐτὸς ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς συναγωγῆς τῶν Πυθαγορικῶν ἱστορεῖ, τοῦ ὅλου οὐρανοῦ τὸ μὲν ἄνω λέγουσιν εἶναι τὸ δὲ κάτω, καὶ τὸ μὲν κάτω τοῦ οὐρανοῦ δεξιὸν εἶναι τὸ δὲ ἄνω ἀριστερόν, καὶ ἡμᾶς ἐν τῷ κάτω εἶναι; ἢ τὸ μὲν ἄνω καὶ πρὸς τοῖς δεξιοῖς ἐνταῦθα λεγόμενον οὐ κατὰ τὸ ἑαυτῷ ἀρέσκον εἶπεν ἀλλὰ κατὰ τοὺς Πυθαγορείους· ἐκεῖνοι γὰρ τῷ δεξιῷ τὸ ἄνω καὶ τὸ ἔμπροσθεν συνέταττον, τῷ δὲ ἀριστερῷ τὸ κάτω καὶ τὸ ὄπισθεν. τὰ δὲ ἐν τῇ τῶν Πυθαγορικῶν συναγωγῇ μεταγεγράφθαι μᾶλλον ὑπό τινος ὁ Ἀλέξανδρος οἴεται ὀφείλοντα ἔχειν οὕτω, τὸ μὲν ἄνω τοῦ οὐρανοῦ δεξιὸν εἶναι τὸ δὲ κάτω ἀριστερὸν καὶ ἡμᾶς ἐν τῷ ἄνω εἶναι, οὐχὶ ἐν τῷ κάτω ὡς γέγραπται· οὕτω γὰρ ἂν συνᾴδοι τοῖς ἐνταῦθα λεγομένοις, ὅτι ἡμεῖς κάτω λέγοντες οἰκεῖν καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, εἴπερ τῷ ἀριστερῷ τὸ κάτω συντέτακται, ἐναντίως λέγομεν ἢ ὡς οἱ Πυθαγόρειοι λέγουσιν ἄνω καὶ ἐν τοῖς δεξιοῖς. καὶ τάχα ἔχει λόγον τὸ μεταγεγράφθαι, εἴπερ οἶδεν ὁ Ἀριστοτέλης τῷ μὲν δεξιῷ τὸ ἄνω τῷ δὲ ἀριστερῷ τὸ κάτω συντάττοντας.

16 μὲν οὖν Br. (*quidem igitur* Guil.): γὰρ K. ‖ 27 Πυθαγορείοις Br. (*in collectione eorum quae Pythagoricis placuerunt* Guil. f. 58ᵇ 1): Πυθαγόρα Karsten.
ᵇ16 ἐν τῷ πέρατι (*in fine* Guil.): ἐν τῷ περὶ Karsten. ‖ 26 ἱστορεῖ (*narrat* Guil.): φησί K. ‖ τὰ μὲν . . . τὰ δὲ Br. (*hoc* Guil.) ‖ 38 ἡμεῖς K.: ἡμᾶς Br. ‖ 40 λέγομεν K.: λεγόμενον Br. ‖ 44 συνταττόμενα K.

Themistius de caelo (Moyse Alatino interprete Ven. 1574) f. 26b: *siquidem Pythagorei dicunt superiorem partem eam esse quae dextrae e regione existit. quemadmodum invenimus Aristotelem iis annotationibus carpere eos, quas adversus Pythagoreorum sententias conscripsit: ubi contra eos disputat qui superiorem partem dextram esse contendebant* (cf. Themist. apud Averr. de caelo II comm. 16).

XXXVI. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΥΤΕΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

[Τὰ ἐκ τοῦ Τιμαίου καὶ τῶν Ἀρχυτείων.

Simpl. in Ar. de caelo p. 491b 35 (p. 169b 17 K.): καὶ πάντων οἶμαι μᾶλλον ὁ Ἀριστοτέλης τὴν ἐν Τιμαίῳ περὶ τούτων τοῦ Πλάτωνος γνώμην ἠπίστατο, ὃς καὶ σύνοψιν ἢ ἐπιτομὴν τοῦ Τιμαίου γράφειν οὐκ ἀπηξίωσε. cf. p. 133b 17 K.]

201.

Damascius de princip. (cod. Hamb. p. 409b): βέλτιον ἄρα τῷ διορισμῷ αὐτοῦ ἐμμένειν κατὰ τὴν Πυθαγορικὴν συνήθειαν καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἄλλα νοοῦντας τὰ ἔνυλα πράγματα καὶ αὐτὴν τὴν ὕλην· ἔν τε γὰρ τῷ Φαίδωνι οὕτως ὀνομάζει τὰ ἄλλα, τὰ εἴδη τὰ αἰσθητὰ λέγων ἄλλα, καὶ ἐν ἄλλοις. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς Ἀρχυτείοις ἱστορεῖ καὶ Πυθαγόραν ἄλλο τὴν ὕλην καλεῖν ὡς ῥευστὴν καὶ ἀεὶ ἄλλο γιγνόμενον. ὥστε δῆλός ἐστι καὶ ὁ Πλάτων ταύτῃ τὰ ἄλλα ἀφοριζόμενος.

XXXVII. ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

202.

Simplicius de caelo p. 488, 6 Br. (p. 132b 41 K.): καὶ ταῦτα δὲ προστίθησιν ὁ Ἀλέξανδρος ὅτι οἱ λέγοντες ποτὲ μὲν οὕτω τὸ πᾶν ποτὲ δὲ ἄλλως ἔχειν, ἀλλοίωσιν μᾶλλον τοῦ παντὸς ἀλλ' οὐ γένεσιν καὶ φθορὰν λέγουσιν. οἱ δὲ γενητόν, φησί, καὶ φθαρτὸν λέγοντες τὸν κόσμον ὡς ὁτιοῦν ἄλλο τῶν συνισταμένων εἶεν ἂν οἱ περὶ Δημόκριτον. ὡς γὰρ ἕκαστον τῶν ἄλλων γίνεται καὶ φθείρεται κατ' αὐτούς, οὕτω δὲ καὶ τῶν κόσμων τῶν ἀπείρων ἕκαστος· ὡς γὰρ ἐπὶ τῶν ἄλλων τὸ γινόμενον οὐ ταὐτὸν
τῷ φθαρέντι εἰ μὴ ἄρα κατ' εἶδος, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν κόσμων λέγουσιν. εἰ δὲ αἱ ἄτομοι αἱ αὐταὶ μένουσιν ἀπαθεῖς οὖσαι, δῆλον ὅτι καὶ οὗτοι ἀλλοίωσιν ἂν λέγοιεν τῶν κόσμων ἀλλ' οὐ φθοράν, ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς
5 δοκεῖ λέγειν καὶ Ἡράκλειτος. ὀλίγα δὲ ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους περὶ Δημοκρίτου παραγραφέντα δηλώσει τὴν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων διάνοιαν·

„Δημόκριτος ἡγεῖται τὴν τῶν ἀιδίων φύσιν εἶναι μικρὰς οὐσίας πλῆθος ἀπείρους· ταύταις δὲ τόπον ἄλ-
10 λον ὑποτίθησιν ἄπειρον τῷ μεγέθει, προσαγορεύει δὲ τὸν μὲν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι, τῷ τε κενῷ καὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τῷ ἀπείρῳ, τῶν δὲ οὐσιῶν ἑκάστην τῷ τῷδε καὶ τῷ ναστῷ καὶ τῷ ὄντι. νομίζει δὲ εἶναι οὕτω μικρὰς τὰς οὐσίας ὥστε ἐκφυγεῖν τὰς ἡμετέρας αἰσθήσεις, ὑπάρχειν
15 δὲ αὐταῖς παντοίας μορφὰς καὶ σχήματα παντοῖα καὶ κατὰ μέγεθος διαφοράν. ἐκ τούτων οὖν ἤδη καθάπερ ἐκ στοιχείων γεννᾶσθαι καὶ συγκρίνεσθαι τοὺς ὀφθαλμοφανεῖς καὶ τοὺς αἰσθητοὺς ὄγκους. στασιάζειν δὲ καὶ φέρεσθαι ἐν τῷ κενῷ διά τε τὴν ἀνομοιότητα καὶ τὰς ἄλ-
20 λας τὰς εἰρημένας διαφοράς, φερομένας δὲ ἐμπίπτειν καὶ περιπλέκεσθαι περιπλοκὴν τοιαύτην, ἣ συμψαύειν μὲν αὐτὰ καὶ πλησίον ἀλλήλων εἶναι ποιεῖ, φύσιν μέντοι μίαν ἐξ ἐκείνων κατ' ἀλήθειαν οὐδ' ἡντιναοῦν γεννᾷ· κομιδῇ γὰρ εὔηθες εἶναι τὸ δύο ἢ πλείονα γενέσθαι ἄν
25 ποτε ἕν. τοῦ δὲ συμμένειν τὰς οὐσίας μετ' ἀλλήλων μέχρι τινὸς αἰτιᾶται τὰς ἐπαλλαγὰς καὶ τὰς ἀντιλήψεις τῶν σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶναι σκαληνά, τὰ δὲ ἀγκιστρώδη, τὰ δὲ κοῖλα, τὰ δὲ κυρτά, τὰ δὲ ἄλλας ἀναρίθμους ἔχοντα διαφοράς. ἐπὶ τοσοῦτον οὖν χρόνον
30 σφῶν αὐτῶν ἀντέχεσθαι νομίζει καὶ συμμένειν, ἕως ἰσχυροτέρα τις ἐκ τοῦ περιέχοντος ἀνάγκη παραγενομένη διασείσῃ καὶ χωρὶς αὐτὰς διασπείρῃ".

λέγει δὲ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἐναντίαν αὐτῇ διάκρισιν οὐ μόνον περὶ ζώων ἀλλὰ καὶ περὶ φυτῶν καὶ περὶ κόσμων καὶ
35 συλλήβδην περὶ τῶν αἰσθητῶν σωμάτων ἁπάντων. εἰ τοίνυν ἡ μὲν γένεσις σύγκρισις τῶν ἀτόμων ἐστὶν ἡ δὲ φθορὰ διάκρισις, καὶ κατὰ Δημόκριτον ἀλλοίωσις ἂν εἴη ἡ γένεσις. καὶ γὰρ καὶ Ἐμπεδοκλῆς τὸ γινόμενον οὐ ταὐτὸ τῷ φθαρέντι φησὶν εἰ μὴ ἄρα κατ' εἶδος, καὶ ὅμως τοῦ-
40 τον ἀλλοίωσιν ἀλλ' οὐ γένεσιν ὑποτίθεσθαί φησιν Ἀλέξανδρος.

---

22 cod. ἀλλά. ‖ 26 ita etiam cod. Laur. 86, 5 membr. rec. saec. XV: ἀεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο γιγν. Creuzer.

b5 δὲ K.: γὰρ Br. ‖ Ἀριστοτέλους . . . παραγραφέντα Karsten: Ἀριστοτέλει . . . παραγραφέντων Br. cf. vers. lat. Guilelmi f. 45a ed. Ven. *pauca autem ex dictis Arist. de Democrito transcripta manifesta faciunt* (corr. *facient*) *virorum illorum mentem.* ‖ 12 ἑκάστην πλήρει στερεῷ καὶ ὄντι K. (sic et Guil. *pleno solido et ente*). ‖ 14 ἐκφεύγειν K. ‖ 16 διαφοράς K. ‖ 17 γεννᾶν καὶ συγκρίνειν Br. ‖ 24 τὸ δύο ἢ πλείονα K.: τὰ δύο ἢ τὰ πλείονα Br. ‖ 28 τὰ δὲ κοῖλα, τὰ δὲ κυρτά (*has autem concavas, has vero gibbas* Guil.) om. Br. ‖ ἄλλα Br. ‖ 31 καὶ διασείσῃ Br. ‖ 37 καὶ om. K. ‖ 38 καὶ post γὰρ om. K. ‖ 39 ἄρα καὶ κατ' K. ‖ καὶ ὅμως K. (*et tamen* Guil.): καὶ ὅλως Br.

VI. PHYSICA.

XXXVIII. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

(ἐγκύκλια προβλήματα)

Aspasius in Ar. eth. I (f. 9[b] cod. Paris. 1903 cf. A. P. p. 221): ἔστι δὲ αὐτῷ (αὐτοῖς cod.) προβλήματα ἐγκύκλια παντοδαπά· διὸ καὶ ἐγκύκλια ὠνομάζετο, διὰ τὸ ἐγκυκλίως αὐτοὺς καθημένους ἐπιχειρεῖν εἰς τὸ προτεθὲν ἢ διὰ τὸ ἐν κύκλῳ περιεστῶτας ἀκροᾶσθαι (cf. Eustrat. ad h. l. f. 10[a] et Simplic. cit. in A. P. p. 600 et p. 42).

Gellius 20, 4: *misi ei verba haec ex Aristotelis libro exscripta qui* προβλήματα ἐγκύκλια *inscriptus est*... διὰ τί οἱ Διονυσιακοὶ τεχνῖται κ. τ. λ. (= probl. phys. 30, 10).

(σύμμικτα ζητήματα).

David in Ar. categ. p. 24[b] 8 Br.: τῶν δὲ ὑπομνηματικῶν (συγγραμμάτων) τὰ μὲν μονοειδῆ ... τὰ δὲ ποικίλα, ὡς τὰ πρὸς Εὔκαιρον αὐτῷ γεγραμμένα ἑβδομήκοντα βιβλία περὶ συμμίκτων ζητημάτων χωρὶς προοιμίων καὶ ἐπιλόγων καὶ τῆς διαιρέσεως (cf. Hesych. ind. 168).

Vita Ar. Marc. (p. 2, 11 Robbe): καὶ τὰ φυσικὰ προβλήματα ἐν ἑβδομήκοντα βιβλίοις ὄντα.

203.

Plutarch. de facie lun. 19: Ἀριστοτέλης δὲ ὁ παλαιὸς αἰτίαν τοῦ πλεονάκις τὴν σελήνην ἐκλείπουσαν ἢ τὸν ἥλιον καθορᾶσθαι πρὸς ἄλλαις τισὶ καὶ ταύτην ἀποδίδωσιν· ἥλιον γὰρ ἐκλείπειν σελήνης ἀντιφράξει, σελήνην δὲ * ὁ δὲ Ποσειδώνιος ...

204.

Plutarch. de primo frigido 11: Ἀριστοτέλης δὲ καὶ τὰς ἀκόνας τοῦ μολίβδου τήκεσθαί φησι καὶ ῥεῖν ὑπὸ κρύους καὶ χειμῶνος, ὕδατος μόνου πλησιάζοντος αὐταῖς· ὁ δ' ἀήρ, ὡς ἔοικε, συνελαύνων τὰ σώματα τῇ ψυχρότητι καταθραύει καὶ ῥήγνυσιν.

205.

Plutarch. quaest. conviv. 6, 5: ἀλλὰ μὴν περὶ τῶν χαλίκων, ἔφην, ἢ τῶν ἀκονῶν, οὓς ἐμβάλλοντες εἰς τὸ ὕδωρ ψύχειν αὐτὸ καὶ στομοῦν δοκοῦσιν, εἰρημένον Ἀριστοτέλει μνημονεύεις. αὐτὸ τοῦτο, ἔφη, μόνον ἐν προβλήμασιν εἴρηκε τὸ γινόμενον, εἰς δὲ τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσομεν ἡμεῖς· ἔστι γὰρ μάλιστα δυσθεώρητος.

206.

Gellius 19, 5 (Hertz): *erat nobiscum vir bonus ex Peripatetica disciplina bene doctus et Aristotelis unice studiosissimus. is nos aquam multam ex diluta nive bibentes coercebat severiusque increpabat adhibebatque nobis auctoritates nobilium medicorum et cumprimis Aristotelis philosophi, rei omnis humanae peritissimi, qui aquam nivalem frugibus sane et arboribus fecundam diceret, sed hominibus potu nimio insalubrem esse tabemque et morbos sensim atque in diem longam visceribus inseminare ... promit ... Aristotelis librum eumque ad nos affert ... in eo libro scriptum fuit, deterrimam esse potu aquam e nive itemque solidius latiusque concretam esse eam, quam* κρύσταλλον *Graeci appellant. causaque ibi adscripta est ... verba ipsa Aristotelis ex eo libro pauca sumpsi et adscripsi:* Διὰ τί τὰ ἀπὸ χιόνος καὶ κρυστάλλων ὕδατα φαῦλά ἐστιν; ὅτι παντὸς ὕδατος πηγνυμένου τὸ λεπτότατον καὶ κουφότατον ἐξατμίζει. σημεῖον δὲ ὅτι ἔλαττον γίνεται ἢ πρότερον, ὅταν τακῇ παγέν· ἀπεληλυθότος οὖν τοῦ ὑγιεινοτάτου ἀνάγκη ἀεὶ τὸ καταλειπόμενον χεῖρον εἶναι.

207.

Plutarch. quaest. natur. 2: Διὰ τί μᾶλλον ὑπὸ τῶν ὑετίων ἢ τῶν ἐπιρρύτων ὑδάτων τὰ δένδρα καὶ τὰ σπέρματα πέφυκε τρέφεσθαι; ... τὸ δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἀληθές, ὅτι πρόσφατόν ἐστι καὶ νέον ὕδωρ τὸ ὑόμενον, ἕωλον δὲ καὶ παλαιὸν τὸ λιμναῖον;

208.

Plutarch. quaest. conv. 6, 4, 1: Διὰ τίνα αἰτίαν τὸ φρεατίδιον ὕδωρ ἀρυσθὲν ἐὰν ἐν αὐτῷ τῷ τοῦ φρέατος ἀέρι νυκτερεύσῃ, ψυχρότερον γίνεται; ψυχροπότῃ ξένῳ τρυφῶντι παρεσκεύασαν οἱ θεράποντες ἐκ τοῦ φρέατος ὕδωρ ψυχρότερον· ἀρυσάμενοι γὰρ ἀγγείῳ καὶ κρεμάσαντες τὸ ἀγγεῖον ἐν τῷ φρέατι τῆς πηγῆς μὴ ἁπτόμενον, εἴασαν ἐπινυκτερεῦσαι καὶ πρὸς τὸ δεῖπνον ἐκομίζετο τοῦ προσφάτου ψυχρότερον. ἦν δὲ ὁ ξένος φιλόλογος ἐπιεικῶς καὶ τοῦτο ἔφη λαβεῖν ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους μετὰ λόγου κείμενον, εἶναι δὲ τοιόνδε τὸν λόγον. πᾶν ὕδωρ προθερμανθὲν ψύχεται μᾶλλον, ὥσπερ τὸ τοῖς βασιλεῦσι παρασκευαζόμενον ὅταν ἑψηθῇ μέχρι ζέσεως, περισωρεύουσι τῷ ἀγγείῳ χιόνα πολλὴν καὶ γίνεται ψυχρότερον. ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα λουσαμένων περιψύχεται μᾶλλον· ἡ γὰρ ὑπὸ

24 lacuna in codd. ‖ 33 ἀκονῶν Wytt.: vulgo ἀκμόνων.
[b]9 i. e. *in physicis quaestionibus*, sicut intellexit Macrobius sat. 7, 12.

τῆς θερμότητος ἄνεσις πολύπορον τὸ σῶμα καὶ μανὸν ἀπειργασμένη πολὺν δέχεται τὸν ἔξωθεν ἀέρα καὶ βιαιοτέραν ποιεῖ τὴν μεταβολήν· ὅταν οὖν ὑποπλασθῇ ὑπὸ τῆς πηγῆς τὸ ὕδωρ ἐν τῷ ἀέρι προθερμανθέν, περιψύχεται ταχέως.

209.

Plutarch. quaest. conv. 1, 9: Διὰ τί τῷ ποτίμῳ βέλτιον ὕδατι ἢ τῷ θαλαττίῳ πλύνεται τὰ ἱμάτια; ... ἀλλ' εἰπὲ δι' ἣν αἰτίαν Ὅμηρος ἐν τῷ ποταμῷ πλύνουσαν, οὐκ ἐν τῇ θαλάττῃ καίπερ ἐγγὺς οὔσῃ τὴν Ναυσικάαν πεποίηκε, καίτοι θερμοτέραν γε καὶ διαφανεστέραν εἰκὸς καὶ ῥυπτικωτέραν εἶναι. καὶ ὁ Θέων, ἀλλὰ τοῦτό γε, εἶπε, τῷ γεώδει Ἀριστοτέλης πάλαι διαλέλυκεν ὃ προβέβληκας ἡμῖν. καὶ γὰρ τῇ θαλάττῃ τὸ τραχὺ καὶ γεῶδες ἐνδιέσπαρται καὶ τοῦτο ποιεῖ τὴν ἀλυκότητα μεμιγμένον· ᾗ καὶ μᾶλλον ἡ θάλαττα τούς τε νηχομένους ἐξαναφέρει καὶ στέγει τὰ βάρη, τοῦ γλυκέος ἐνδιδόντος διὰ κουφότητα καὶ ἀσθένειαν· ἔστι γὰρ ἄμικτον καὶ καθαρόν· ὅθεν ἐνδύεται διὰ λεπτότητα καὶ διεξιὸν τοῦ θαλαττίου μᾶλλον ἐκτήκει τὰς κηλῖδας. ἢ οὐ δοκεῖ σοι τοῦτο πιθανῶς λέγειν Ἀριστοτέλης;

210.

Mich. Psellus quaest. var. c. 134 Fabr.: Τίς ἡ αἰτία δι' ἣν ὅταν εἰς θάλασσαν ἐμπέσῃ κεραυνός, ἅλες ἐξανθοῦσι; πηγνύμενον τὸ θαλάσσιον ὕδωρ τοὺς ἅλας ἀποιεῖ, πήγνυται δὲ τοῦ κεραυνοῦ ἐμπεσόντος ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ τὸ γλυκὺ καὶ πότιμον ὕδωρ ἐξάγοντος. ὅθεν τὸ μὲν λεπτὸν καὶ πότιμον ὕδωρ οὔθ' ὑπὸ ἡλίου καιόμενον πήγνυται οὔθ' ὑπὸ κεραυνοῦ, τὸ δὲ ἁλμυρὸν ὑπ' ἀμφοτέρων τοῦτο πάσχει καὶ μάλιστα ὑπὸ κεραυνοῦ· θειῶδες γὰρ ὂν τὸ κεραύνιον πῦρ, ὅταν εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπέσῃ, ἐξατμίζει μὲν καὶ ἀναξηραίνει τὸ πότιμον, πήγνυσι δὲ τὸ γεῶδες καὶ ἁλμυρόν. ὅθεν ἄσηπτα μὲν οἱ κεραυνοὶ τὰ σώματα ποιοῦσι, ἄσηπτα δὲ οἱ ἅλες διαφυλάττουσι, ἐκτηκομένης ὑπ' αὐτῶν τῆς ὑγρότητος. ταύτην τὴν αἰτίαν καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος τίθησί τε καὶ ἀποδέχεται καὶ οἱ κρείττους τῶν φυσικῶν.

211.

Plut. qu. conv. 3, 7, 3: Διὰ τί τὸ γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει; ... ἥ τε βαρύτης ἐστὶ τοῦ γλεύκους, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ἡ διακόπτουσα τὴν κοιλίαν καὶ τὸ πολὺ συμβαίνειν πνευματῶδες καὶ ὑδατῶδες· ὧν τὸ μὲν εὐθὺς ἐκπίπτει βιαζόμενον, τὸ δὲ πέφυκε τὸ ὑδατῶδες ἀμβλύτερον ποιεῖν τὸν οἶνον. παλαίωσις δὲ ἐπίτασιν ἐμποιεῖ, ἐκκρινομένου τοῦ ὑδατώδους· καὶ γίνεται μέτρῳ μὲν ἐλάττων ὁ οἶνος, δυνάμει δὲ σφοδρότερος.

212.

Galen. de simpl. med. IV p. 661 (t. XI ed. Lips.): ἐπὶ δὲ τῶν ὀξέων ἴσως ἄν τῳ δόξειε λείπειν ὅ τινας καὶ τῶν ἐλλογίμων ἰατρῶν ἐξηπάτησεν· τῷ γὰρ τοὺς οἴνους τοὺς ἀσθενεῖς ἔν τε τῷ ἦρι καὶ τῷ θέρει μεταβάλλειν τε καὶ ὀξύνεσθαι, χειμῶνος δ' ἐν ταῖς οἰκείαις φυλάττεσθαι ποιότησιν, ὑπὸ θερμοῦ τισὶν ἔδοξεν ἡ ὀξύτης γεννᾶσθαι. συναύξει δ' αὐτῶν τὴν ὑπόληψιν ὅ τε κινηθεὶς σφοδρότερον οἶνος ὅ τ' ἐν τοῖς πλοίοις μετακομισθεὶς πορρώτερον· καὶ γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάντες ὅταν ἀσθενεῖς ὦσιν, ὀξύνονται τάχιστα ... (p. 662:) ζητήσει γὰρ ὁ λόγος τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ὑπὸ τῆς ἔξωθεν θερμότητος ὁ φύσει ψυχρὸς καὶ ἀσθενὴς οἶνος ἐλέγχεται, καίτοι τοῦτό γε αὐτὸ τὸ ῥῆμα τὸ ἐξελέγχεται ῥηθὲν ἁπάσας τὰς εἰρημένας ἀπορίας ἐπιλύεται. παραπλήσιον γάρ τι συμβαίνει τοῖς οἴνοις, ὅσοι φύσει ψυχρότεροι καὶ ὑδατωδέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες, οἷόν τι καὶ ταῖς μικραῖς καὶ ἀσθενέσι φλοξί· καὶ γὰρ καὶ ταύτας ἐν ἡλίῳ καταθεὶς ἰσχυρῷ (p. 663:) τελέως ἀμυδρὰς ὄψει γιγνομένας ἢ καὶ παντάπασιν ἀποσβεννυμένας. οὕτω δὲ καὶ λύχνον καιόμενον εἴ που ἄλλῃ φλογὶ σφοδρᾷ καὶ μεγάλῃ παραθείης εἴτ' ἐν ἡλίῳ καταθείης ἰσχυρῷ, μαραινόμενόν τε καὶ διαφορούμενον αὐτίκα θεάσῃ. καὶ μὲν δὴ κἂν εἰ ῥιπίζοις ἰσχυρῶς ἀσθενῆ καὶ μικρὰν φλόγα, θᾶττον ἀποσβέσεις αὐτὴν ἢ αὐξήσεις. οὔτε γὰρ κίνησιν οὔτε θερμασίαν ἰσχυρὰν ἀσθενὴς ὑπομένει φύσις, ἀλλὰ διαφορεῖται πρὸς αὐτῆς μᾶλλον ἢ αὐξάνεται ... (p. 664:) ἀλλ' οἵ γε περὶ Θεόφραστον καὶ Ἀριστοτέλην τήν τ' ἐμπειρίαν ἐπὶ πλέον ἐκτείναντες καὶ διὰ τὴν ἐν φυσιολογίᾳ γυμνασίαν ἀκριβέστερον ἅπαντα διαρθρώσαντες, ἄλλα τε τοιαῦτα πολλὰ καὶ περὶ τῶν οἴνων ἡμᾶς ἐδίδαξαν ὡς ὅμοιόν τι τοῖς ἡμῶν αὐτῶν πάσχειν σώμασιν. ἢ γὰρ οὐχὶ καὶ ταῦτα θεώμεθα παρὰ τό πως ἔχειν ἀσθενείας ἢ ῥώμης ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὀνινάμενα καὶ βλαπτόμενα; καὶ γὰρ καὶ γυμνάσια σφοδρὰ καὶ ἥλιος ἰσχυρότερα μὲν ἐργάζεται τὰ θερμὰ καὶ ῥωμαλέα σώματα, καταβάλλει δὲ καὶ διαφορεῖ καὶ καταψύχει τὰ μὴ τοιαῦτα, καὶ τῶν οἴνων τοὺς μὲν θερμοὺς φύσει καὶ κίνησις ῥιπίζουσα καὶ ἥλιος ἐκθερμαίνων καὶ φλόγες πλησίον καιόμεναι πεπαίνουσι θᾶττον· ὅσοι δὲ ψυχρότεροί εἰσι καὶ ὑδατωδέστεροι, τού-

21 mox 1, 9, 4: Ἀριστοτέλης γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ (probl. 23, 10) φησί ... ‖ 35 διαφυλάττουσι add. cod. Farn. (Stobaei). ‖ 36 pro καὶ Farn. habet ὁ. ‖ 42 συμβαίνειν Dübner: συμμένειν vulgo.

b1 ita Wytt., codd. παλαίωσις ἐπὶ τὰ ἐκκρινομένου, Steph. π. καὶ ἐπίτασιν λαμβάνει ἐκκρ. ‖ haec ultima ita reddit Macrobius: *inesse autem aquam musto vel hinc docetur quod cum in vetustatem procedit, fit mensura minus sed acrius fortitudine, quia exhalata aqua qua molliebatur remanet vini sola natura cum fortitudine sua libera, nulla diluti humoris permixtione mollita.* ‖ 6 ἐπὶ: ἐπεὶ vulgo.

τους ἐξελέγχει τε τὰ τοιαῦτα πάντα καὶ θᾶττον ἀναγκάζει πάσχειν ἃ μικρὸν (p. 665:) ὕστερον ἔμελλε πείσεσθαι. φυλάττεται μὲν γὰρ ἕκαστον τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς οἰκείας φύσεως οἰκείῳ θερμῷ, διαφθείρεται δὲ πρὸς τῆς ἔξωθεν ἀμετρίας ἤτοι θερμότητος ὀθνείᾳ ἢ ψύξεως πλεονεξίᾳ.

213.

Galen. de simpl. med. I p. 413: ἐπὶ δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ὑγρῶν φαρμάκων ἤδη μεταβαίνωμεν, ὧν ἐν τοῖς μάλιστα περὶ ὄξους ἠμφισβήτηται, τῶν μὲν ψυχρὸν εἶναι λεγόντων αὐτό, τῶν δὲ θερμόν, ἐνίων δὲ τινὰ μὲν θερμότητα διδόντων αὐτῷ τινὰ δ' ἀφαιρουμένων, ὥσπερ οἱ λέγοντες οἶνον τεθνεῶτα καὶ νεκρὸν εἶναι τὸ ὄξος· οὗτοι γὰρ ἀπολωλεκέναι μὲν αὐτό φασι τὴν οἰκείαν οἴνου θερμότητα, σηπεδονώδη δέ τινα προσειληφέναι. — id. IV p. 629: ἔτι δὲ τούτων μᾶλλον ἐπὶ ὄξους θαυμάζουσιν εἰ τολμῶμεν αὐτὸ λέγειν ἀπολωλεκέναι μὲν τὴν ἔμφυτον τοῦ οἴνου θερμότητα, τὴν δ' ἐκ σήψεως ἔχειν, ὅπερ δὴ καὶ Ἀριστοτέλει καὶ Θεοφράστῳ δοκεῖ· τὰ μὲν γὰρ οἰνώδη μόρια τοῦ οἴνου κατὰ τὴν εἰς ὄξος μεταβολὴν ἀποψύχεται, τὸ δ' ὑδατῶδες περίττωμα σηπόμενον ἐπίκτητόν τινα ἴσχει θερμότητα, ὥσπερ καὶ τἆλλα πάντα τὰ σαπέντα. καὶ γίγνεται σύνθετόν τι τὸ ὄξος ἐξ ἐναντιωτάτων ταῖς δυνάμεσι μορίων τῶν μὲν ἀπεψυγμένων τῶν δὲ θερμῶν, ὥσπερ αἱ τῶν καυθέντων ξύλων τέφραι πᾶσαι. καὶ γὰρ ἐν ἐκείναις τὸ μὲν οἷον ἐμπύρευμα κατὰ μικρὰ μόρια παρέσπαρται, καὶ τοῦτο μὲν ἱκανῶς ἐστὶ θερμόν, τὸ δ' ἄλλο πᾶν γεῶδές τε καὶ ψυχρόν. καὶ διὰ τοῦτο ἐπειδὰν ὕδατι βραχεῖσα τέφρα διά τινων σωμάτων ἀραιῶν συμμέτρως ἠθῆται, συναποφέρεται μὲν ἐν τῷδε τὰ θερμὰ καὶ δριμέα μόρια, τὸ δ' ὑπόλοιπον οὐκέτι θερμόν ἐστιν ἐναποθέμενον τῷ ὕδατι τὰ πυρώδη μόρια. καλοῦσι δὲ τὸ τοιοῦτον ὕδωρ οἱ ἄνθρωποι κονίαν. — id. IV p. 657: διενήνοχε μέντοι τὴν δύναμιν κατὰ τοσόνδε ὄμφακος χυλὸς ὄξους, ὅτι τῷ μὲν ὄξει προσέρχεταί τις ἐκ σηπεδονώδους θερμότητος δριμύτης· καὶ διὰ τοῦτο καλῶς ἔλεγεν Ἀριστοτέλης αὐτῷ τὸ μὲν οἰκεῖον τοῦ οἴνου θερμὸν ψυχρὸν ὑπάρχειν, τὸ δ' ἐπίκτητον θερμόν.

214.

Galen. de simpl. med. II p. 474: δέον δὲ ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος ἕτεροί τέ τινες ἄνδρες φιλόσοφοι τὰ τοιαῦτα τῶν προβλημάτων ἐν τοῖς φυσικοῖς ζητήμασι προβάλλουσί τε καὶ λύουσι, καὶ αὐτὸς (ὁ Διοκλῆς) εἴπερ ἐβούλετο τὰς αἰτίας ἁπάντων τῶν γιγνομένων ζητεῖν, ὁμοίως ἐκείνοις προβάλλειν τε καὶ λύειν. εἰ δ' οὐ φαίνεται τοῦτο ποιῶν, ἐν τούτῳ καὶ μάλιστα δοκεῖ μοι σφάλλεσθαι· τὸ μὲν γὰρ φαινόμενον ἐναργῶς ἀεὶ χρὴ (p. 475:) τίθεσθαι πρῶτον, ἐπισκέπτεσθαι δὲ ἐφεξῆς εἴ τις ἐθέλοι τὴν αἰτίαν αὐτοῦ, φυσικὰ προβλήματα συντιθέντα τρόπῳ τοιῷδε· διὰ τί τὸ μὲν ἔλαιον ξηρὰ καὶ ψαθυρὰ καὶ κραῦρα τὰ ἐν αὐτῷ καθεψόμενα ποιεῖ, τὸ δὲ ὕδωρ ὑγρὰ καὶ μαλακά; ἢ διὰ τί τὰ μὲν ἑψόμενα κατὰ τοὔλαιον ἀποξηραίνεται, τὰ δ' ἄλλως ἐν αὐτῷ βρεχόμενα φυλάττει τὴν οἰκείαν ὑγρότητα μᾶλλον ἢ εἰ μηδ' ὅλως ἐβρέχετο; διὰ τί δὲ τὰς ἀπὸ σκίλλης καὶ ἀκαλήφης δήξεις ἰᾶται; διὰ τί δὲ τούτων μὲν ἰατικόν ἐστι, αὐτὸ δὲ δάκνει τοὺς ὀφθαλμούς; διὰ τί τὸ μὲν ἄλλο σῶμα πᾶν οὐ δάκνει, τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ δάκνει; διὰ τί τὴν μὲν φάρυγγα τραχύνει, τὰ δὲ ἕλκη παρηγορεῖ; διὰ τί γαστρὸς ὑπάγωγόν ἐστι; διὰ τί κόπων ἰατικόν; διὰ τί τοὺς ἀλειψαμένους ἀπεριψύκτους τηρεῖ; διὰ τί τῶν ἐντόμων ζῴων ἀναιρετικόν ἐστι; διὰ τί τῶν ἱμάντων καὶ βυρσῶν μαλακτικὸν ὑπάρχει, τῶν δ' ἑψομένων ἐν αὐτῷ σχεδὸν ἁπάντων σκληρυντικόν; ἓν μὲν εἶδός σοι προβλημάτων, τοῦτο, φυσικῷ προσῆκον μόνῳ.

215.

Plutarch. qu. conv. 7, 3, 3: ἐδόκει δὲ πρὸς τοῦτον ὑπεναντιοῦσθαι τὸν λόγον Ἀριστοτέλης τετηρηκώς, ὥς φησιν, εὐωδέστερόν τε γινόμενον καὶ βέλτιον ὅλως τὸ ἐν τοῖς ἀποκενουμένοις ἀγγείοις ἔλαιον· εἶτα τῷ ἀέρι τὴν αἰτίαν τῆς βελτιώσεως ἀνατίθησι· πλείων γάρ ἐστι καὶ κρατεῖ μᾶλλον εἰς ἀποδεὲς κατερχόμενος τὸ ἀγγεῖον.

216.

Galen. de simpl. med. IX p. 164 (t. XII): τὰ μὲν οὖν δριμέα πολὺ τῆς θερμότητος ἀπόλλυσι καυθέντα, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα προσλαμβάνει, τελέως δὲ ψυχρὸν οὐδὲν τῶν καυθέντων ἐστίν. ἐγκαταλείπεται γὰρ αὐτοῖς οἷον ἐμπύρευμά τι· καὶ γὰρ προσηγόρευεν οὕτως Ἀριστοτέλης αὐτό· καὶ τοῦτ' ἐστὶ τὸ κατὰ τὰς πλύσεις ἀπορρυπτόμενον. ἔστι δὲ τὸ λεπτομερέστατον τῆς τῶν καυθέντων οὐσίας, οὗ συναπελθόντος τῷ ὕδατι τὸ λοιπὸν τοῦ καυθέντος οὐσία γεώδης ἐστί· τὸ μὲν γὰρ ὑγρὸν ἅπαξ ἡ καῦσις ἐκδαπανᾷ, τὸ δ' ὑπολειπόμενον γεῶδές ἐστιν ἅμα τῷ πρὸς Ἀριστοτέλους ἐμπυρεύματι κληθέντι. τοῦτ' οὖν ὅταν τις ἀφέληται καὶ χωρίσῃ τῇ πλύσει, τὸ μὲν ὕδωρ ᾧ τὸ φάρμακον ἐπλύθη, θερμὴν δύναμιν ἐπεκτήσατο λεπτομερῆ, τὸ δ' ὑπόλοιπον γίνεται γεῶδες ψυχρὸν ξηραίνειν ἀδήκτως δυνάμενον.

217.

Galen. de simpl. med. IV p. 653: ἅπαντα δὲ

31 ἠθεῖται vulgo. ‖ 38 αὐτῷ: αὐτὸ vulgo.
b11 ἰατρικὸν vulgo. ‖ 16 ἀλειφομένους vulgo. ‖ 25 ita Wytt., codd. ἀποκειμένοις.

τὰ γλυκέα τῇ μὲν θερμότητι πλησίον ἥκει τῶν σωμάτων οἷς φαίνεται γλυκέα, κατὰ διττὸν δὲ τρόπον, ὡς εἴρηται, γίνεται (p. 654:) τοιαῦτα· τινὰ μὲν οἰκείῳ θερμῷ καθάπερ τὸ μέλι, τινὰ δ' ἐπικτήτῳ καθάπερ ἅπαντα τὰ διὰ πυρὸς σκευαζόμενα· καὶ διὰ τοῦτό περ ἄχρις ἂν ᾖ θερμά, 5 μέχρι τοσοῦδε καὶ ἡδίω φαίνεται τοῖς ἀναθρέψεως δεομένοις. ἔοικε δὲ καὶ τὸ γλεῦκος οὐκ οἰκείᾳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπικτήτῳ θερμασίᾳ φαίνεσθαι γλυκύ· πολὺ γάρ, ὡς καὶ Θεόφραστος καὶ Ἀριστοτέλης ἔλεγε, τὸ ἐκ τῆς ἡλιακῆς θερμασίας οἷον ἐμπύρευμά τι ταῖς τε ῥαξὶ καὶ 10 τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει καρποῖς, ὑφ' οὗ τὸ ὑδατῶδες ἐν αὐτοῖς ἔτι καὶ οἷον ἡμίπεπτον εἰς πέψιν ἄγεται καὶ κατεργάζεται τῷ μεταβάλλοντι συνεξομοιούμενον, ὥστε κἂν ἀποθλίψῃς τὸν χυλὸν ὀπώρας ἡστινοσοῦν, εὑρήσεις μὲν εὐθέως ζέοντα καθάπερ τὸ γλεῦκος, ἐν δὲ τῷ μᾶλλόν τε 15 καὶ ἧττον διαφέρουσαν τὴν ζέσιν εἰς ὅσον ἂν καὶ ὁ καρπὸς τοῦ καρποῦ διαφέρει θερμότητος. μεταβληθέντος δὲ καὶ κατεργασθέντος τοῦ ὑδατώδους τε καὶ ἡμιπέπτου καὶ τῆς τὴν ζέσιν ἐργαζομένης θερμασίας διαπνευσάσης, αἱ τῶν χυλῶν οἰκεῖαι φαίνονται ποιότητες εἰλικρινεῖς. 20

218.

Pseudo-Iuliani epist. 24 (Heyler): σῦκον δὲ οὐκ αἰσθήσει μόνον ἡδὺ ἀλλὰ καὶ ἀναδόσει κρεῖττόν ἐστι. οὕτω δέ ἐστιν ἀνθρώποις ὠφέλιμον ὥστε καὶ ἀλεξιφάρμακον αὐτὸ παντὸς ὀλεθρίου φαρμάκου φησὶν Ἀριστοτέλης εἶναι καὶ τοῖς δείπνοις οὐκ ἄλλου τινὸς ἢ τούτου 25 χάριν τῶν ἐδεσμάτων προτίθεσθαί τε καὶ ἐπιτραγηματίζεσθαι, καθάπερ ἀντ' ἄλλης τινὸς ἀλεξήσεως ἱερᾶς ταῖς τῶν βρωμάτων ἀδικίαις περιπτυσσόμενον. καὶ μὴν ὅτι θεοῖς τό σῦκον ἀνάκειται καὶ θυσίας ἐστὶν ἁπάσης ἐπιβώμιον καὶ ὅτι παντὸς λιβανωτοῦ κρεῖττον ἐς θυμιάματος 30 σκευασίαν ἐστίν, οὐκ ἐμὸς ἴδιος οὗτος ὁ λόγος, ἀλλ' ὅστις τὴν χρείαν αὐτοῦ ἔμαθεν οἶδεν ὡς ἀνδρὸς σοφοῦ καὶ ἱεροφάντου λόγος ἐστί.

219.

Schol. in Aristoph. vesp. 145 συκίνῳ: . . . καὶ 35 ὅτι ὁ ἐκ τῶν συκίνων ξύλων καπνὸς δριμύτατος, καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν προβλήματι.

220.

Gellius 3, 6: ***Per hercle rem mirandam Aristoteles in septimo (?) problematorum et Plutarchus in octavo symposiacorum dicit. si super palmae, inquiunt, arboris lignum magna pondera inponas ac tam graviter urgeas oneresque ut magnitudo oneris sustineri non queat, non deorsum palma cedit nec intra flectitur, sed adversus pondus resurgit et sursum nititur recurvaturque. propterea, inquit Plutarchus, in certaminibus palmam signum esse placuit victoriae, quoniam ingenium ligni eiusmodi est ut urgentibus opprimentibusque non cedat.***

Plutarchus qu. conv. 8, 4, 5: ἴδιον δὲ παρὰ ταῦτα πάντα καὶ μηδενὶ συμβεβηκὸς ἑτέρῳ τὸ μέλλον λέγεσθαι· φοίνικος γὰρ ξύλον ἂν ἄνωθεν ἐπιθεὶς βάρη πιέζῃς, οὐ κάτω θλιβόμενον ἐνδίδωσιν, ἀλλὰ κυρτοῦται πρὸς τοὐναντίον, ὥσπερ ἀνθιστάμενον τῷ βιαζομένῳ. τοῦτο δὴ καὶ περὶ τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνάς ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ὑπ' ἀσθενείας καὶ μαλακίας εἴκοντας αὐτοῖς πιέζουσι κάμπτοντες, οἱ δὲ ἐρρωμένως ὑπομένοντες τὴν ἄσκησιν οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἀλλὰ καὶ τοῖς φρονήμασιν ἐπαίρονται καὶ αὔξονται.

221.

Apollon. mirab. 21: τῶν παρατετηρημένων δ' ἐστὶ τὸ τὰ δίχηλα μόνα τῶν ζῴων εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀστραγάλους ἔχειν. ἀποδέδωκε τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν, διὰ τί ἐν τοῖς ὀπισθίοις καὶ οὐκ ἐμπροσθίοις· οὐδεν γὰρ μάτην ἡ φύσις ἐποίησεν.

222.

Plutarch. qu. conv. 2, 2: Διὰ τί βρωτικώτεροι γίνονται περὶ τὸ μετόπωρον . . . Λαμπρίᾳ δὲ καὶ ἀνάγκη πρὸ τοῦ κήπου κυδαίνοντι τὸν περίπατον καὶ τὸ Λύκειον ἔργῳ μαρτυρεῖν Ἀριστοτέλει. φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ βρωτικώτατον ἕκαστον αὐτὸν αὑτοῦ περὶ τὸ φθινόπωρον εἶναι· καὶ τὴν αἰτίαν ἐπείρηκεν, ἐγὼ δ' οὐ μνημονεύω . . . ὁ δὲ Λαμπρίας εἶπεν ὅτι τὸ οἰκεῖον καὶ τὸ σύμφυτον θερμὸν ἡμῶν ᾧ τρέφεσθαι πεφύκαμεν, ἐν μὲν τῷ θέρει διέσπαρται καὶ γέγονεν ἀσθενέστερον καὶ μανόν, ἐν δὲ τῷ φθίνοντι καιρῷ συναγείρεται πάλιν καὶ ἰσχύει κατακρυπτόμενον ἐντὸς διὰ τὴν περίψυξιν καὶ τὴν πύκνωσιν τοῦ σώματος.

223.

Apollon. mir. 51: Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι τὸν ἄνθρωπόν φησι βεβρωκότα καὶ πεπωκότα τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἄγειν καὶ ὅτε νήστης ὑπῆρχεν. πειρᾶται δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἀποδιδόναι. 40

224.

Plutarch. de tuenda sanit. praec. 19: ἐπεὶ δὲ Ἀριστοτέλης οἴεται τῶν δεδειπνηκότων τὸν μὲν περίπατον ἀναρριπίζειν τὸ θερμόν, τὸν δὲ ὕπνον ἂν εὐθὺς καθεύδωσι καταπνίγειν· ἕτεροι δὲ τὴν μὲν ἡσυχίαν οἴονται 45 τὰς πέψεις βελτίονας ποιεῖν, τὴν δὲ κίνησιν ταράττειν

7 καί τι γλ. vulgo. ‖ 38 vel potius προβλήμασι.
b37 εἴρηκεν add. cod. post προβλήμασιν.

τὰς ἀναδόσεις· καὶ τοῦτο τοὺς μὲν περιπατεῖν εὐθὺς ἀπὸ δείπνου, τοὺς δὲ ἀτρεμεῖν πέπεικεν ...

225.

Apollon. mir. 9: Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασί φησιν· οἱ μονοσιτοῦντες πικρότερα τὰ ἤθη ἔχουσι μᾶλλον ἢ οἱ δὶς τροφαῖς χρώμενοι.

226.

Athen. XV p. 692ᵇ: ζητεῖ δ' ὁ πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι „διὰ τί οἱ μυριζόμενοι πολιώτεροι; ἢ ὅτι τὸ μύρον διὰ τὰ ἀρώματα ξηραντικόν ἐστι, διὸ καὶ αὐχμηροὶ οἱ μυριζόμενοι, ὁ δὲ αὐχμὸς πολιωτέρους ποιεῖ; εἴτε γὰρ αὔανσις τριχὸς ἡ πολιὰ εἴτ' ἔνδεια θερμοῦ, ἡ ξηρότης μαραίνει. διὸ καὶ τὰ πιλία θᾶττον ποιεῖ πολιούς· ἐκπίνεται γὰρ ἡ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης."

Clemens Alex. paed. 2, 69 p. 77 Sylb.: αἱ δὲ ἀφραίνουσαι γυναῖκες βάπτουσαι μὲν τὰς πολιὰς μυρίζουσαι δὲ τὰς τρίχας πολιώτεραι θᾶττον φαίνονται διὰ τὰ ἀρώματα ξηραντικὰ ὄντα, διὸ καὶ αὐχμηρότεροι γίνονται οἱ μυριζόμενοι, ὁ δὲ αὐχμὸς πολιωτέρους ποιεῖ. εἴτε γὰρ αὔανσις τριχὸς ἡ πολιὰ εἴτε ἔνδεια θερμοῦ, τῆς ξηρότητος τὴν οἰκείαν τῆς τριχὸς ἐκπινούσης τροφὴν τὴν ὑγρὰν καὶ πολιοὺς ἀποτελούσης, πῶς ἂν εἰκότως ἔτι ἀγαπῷμεν τὰ μύρα, δι' ἃ αἱ πολιαί, οἱ φεύγοντες πολιάς;

227.

Epit. Athen. I p. 24ᵉ: ἔστι καὶ τρόπος ἕτερος καμάτων λύσεως ἐκ τῶν κατὰ κεφαλῆς καταιονήσεων „θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων". αἱ γὰρ ἐμβάσεις περικεχυμένου πανταχόθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος φράττουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ βληθῇ· διέξεισι γὰρ οὐθέν, εἰ μή τις αὐτὸν μετεωρίσας τοῖς πόροις ἀναψυχὴν καὶ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω παράσχῃ, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασι ζητῶν, διὰ τί οἱ ἱδροῦντες ἐπὰν ἔλθωσιν εἰς θερμὸν ἢ ψυχρὸν ὕδωρ, οὐκ ἔτι ἱδροῦσιν, ἕως ἂν πάλιν ἐπανέλθωσιν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων.

228.

Apollon. mirab. 28: Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωικοῖς „ὁ ῥύπος, φησίν, ἐν τοῖς ὠταρίοις γιγνόμενος πικρὸς ὤν, ὅταν τελευτᾶν μέλλωσιν ἐν ταῖς μακραῖς νόσοις γλυκὺς γίνεται". τοῦτο δέ, φησίν, παρατετήρηται ἐπὶ πολλῶν γιγνόμενον. ἀποδέδωκε δὲ καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ γιγνομένου ἐν τοῖς φυσικοῖς προβλήμασιν.

229.

Pseudo-Alexander probl. 1, 99: Διὰ τί τὰ στρογγύλα τῶν ἑλκῶν δυσίατα; ... οἱ δὲ φυσικοὶ καὶ οἱ φιλόσοφοί φασι τῷ μὴ εἶναι ἀρχὴν ὅθεν ἡ οὐλὴ ἄρξηται· ἐν γὰρ κύκλῳ οὔτε ἀρχὴν οὔτε τέλος ἐστὶ λαβεῖν.

230.

Apuleius de magia c. 51: *Aristoteles adeo in problematis scriptum reliquit, quibus aeque caducis a dextero morbus occipiat, eorum esse difficiliorem medelam.*

231.

Pseudo-Alexander in Arist. meteor. f. 131ᵃ (ap. Id. I p. 194): λέγει δὲ (**Arist. meteor. 4, 3 p. 381ᵇ 9**) ἐν τῇ τῆς τροφῆς πέψει, ἥτις ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ γίνεται, μηδὲ ζῷον γεννᾶσθαι, ὥς τινες ᾤοντο, ἀλλ' ἐν τοῖς περιττώμασι καὶ τῇ ἀποκρίσει καὶ τῇ κάτω κοιλίᾳ σηπομένῃ, ὡς ἐπὶ τῶν ἐκτὸς σηπομένων ὁρᾶταί τινα ζῷα, ὡς προείρηκεν ὅτε ἔλεγε περὶ σήψεως· γεννώμενα δὲ οὕτω τε καὶ ἐνταῦθα ἐπάνεισι πολλάκις ἐπὶ τὴν ἄνω κοιλίαν. ἐστὶ δὲ ταῦτα αἵ τε λεγόμεναι τερηδόνες καὶ οἱ ἕλμινθες. διὸ πολλάκις ἐν ταῖς νόσοις καὶ ἐμοῦνται. τὴν δ' αἰτίαν τοῦ κάτω μὲν γίνεσθαι αὐτὰ ἐπανιέναι δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ τὴν ἄνω κοιλίαν, ἐν ἑτέροις εἰρῆσθαί φησιν (381ᵇ 13)· ἐν γὰρ τοῖς προβλήμασι. κάτω μὲν γὰρ καὶ ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ, ὅτι ἐκ σήψεως γίνεται, ἐνταῦθα δὲ ἡ σῆψις. ἐπάνεισι δὲ ἐν ταῖς νόσοις καὶ ἐπὶ τὴν ἄνω κοιλίαν δι' ἃς ἐν ἐκείνοις αἰτίας λέγει.

232.

Plutarch. qu. conv. 8, 10, 1: Διὰ τί τοῖς φθινοπωρινοῖς ἐνυπνίοις ἥκιστα πιστεύομεν; προβλήμασιν Ἀριστοτέλους φυσικοῖς ἐντυγχάνων Φλῶρος εἰς Θερμοπύλας κομισθεῖσιν αὐτός τε πολλῶν ἀποριῶν, ὅπερ εἰώθασι πάσχειν ἐπιεικῶς αἱ φιλόσοφοι φύσεις, ὑπεπίμπλατο καὶ τοῖς ἑταίροις μετεδίδου ... τὰ μὲν οὖν ἄλλα μεθ' ἡμέραν οὐκ ἄχαριν ἡμῖν ἐν τοῖς περιπάτοις διατριβὴν παρέσχε, τὸ δὲ λεγόμενον περὶ τῶν ἐνυπνίων ὡς ἔστιν ἀβέβαια καὶ ψευδῆ μάλιστα περὶ τοὺς φυλλοχόους μῆνας, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑτέρους λόγους πραγματευσαμένου τοῦ Φαβωρίνου μετὰ τὸ δεῖπνον ἀνέκυψε. τοῖς μὲν οὖν σοῖς ἑταίροις ἐμοῖς δὲ υἱοῖς ἐδόκει λελυκέναι τὴν ἀπορίαν Ἀριστοτέλης, καὶ οὐδὲν ᾤοντο δεῖν ζητεῖν οὐδὲ λέγειν ἀλλ' ἢ τοὺς καρπούς, ὥσπερ ἐκεῖνος, αἰτιᾶσθαι. νέοι γὰρ ὄντες ἔτι καὶ σφριγῶντες πολὺ πνεῦμα γεννῶσιν ἐν τῷ σώματι καὶ ταραχῶδες. οὐ γὰρ τὸν οἶνον εἰκός ἐστι μόνον ζεῖν καὶ ἀγανακτεῖν οὐδὲ τοὔλαιον ἂν ᾖ νεουργὸν ἐν τοῖς λύχνοις ψόφον ἐμποιεῖν ἀποκυματιζούσης τὸ πνεῦμα τῆς θερμότητος, ἀλλὰ καὶ τὰ

ᵇ6 *quibus eque* codd. Flor.: *quibuscumque* vulgo.

σιτία τὰ πρόσφατα καὶ τὴν ὀπώραν ἅπασαν ὁρῶμεν ἐντεταμένην καὶ οἰδῶσαν, ἄχρι ἂν ἀποπνεύσῃ τὸ φυσῶδες καὶ ἄπεπτον. ὅτι δέ ἐστι τῶν βρωμάτων ἔνια δυσόνειρα καὶ ταρακτικὰ τῶν καθ' ὕπνον ὄψεων, μαρτυρίοις ἐχρῶντο τοῖς τε κυάμοις καὶ τῇ κεφαλῇ τοῦ πολύποδος, ὧν ἀπέχεσθαι κελεύουσι τοὺς δεομένους τῆς διὰ τῶν ὀνείρων μαντικῆς.

233.

Gellius 19, 6: *In problematis Aristotelis philosophi ita scriptum est:* Διὰ τί οἱ μὲν αἰσχυνόμενοι ἐρυθριῶσιν, οἱ δὲ φοβούμενοι ὠχριῶσιν, παραπλησίων τῶν παθῶν ὄντων; ὅτι τῶν μὲν αἰσχυνομένων διαχεῖται τὸ αἷμα ἐκ τῆς καρδίας εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ σώματος ὥστε ἐπιπολάζειν, τοῖς δὲ φοβηθεῖσι συντρέχει εἰς τὴν καρδίαν ὥστε ἐκλείπειν ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν.

234.

Gellius 1, 11: *morem autem illum ingrediendi ad tibicinum modulos proelii institutum esse a Lacedaemoniis Aristoteles in libris problematon scripsit, quo manifestior fieret exploratiorque militum securitas et alacritas. nam diffidentiae, inquit, et timori cum ingressione huiuscemodi minime convenit et maesti atque formidantes ab hac tam intrepida ac tam decora incedendi modulatione alieni sunt. verba pauca Aristotelis super ea re apposui:* Διὰ τί ἐπειδὰν κινδυνεύειν μέλλωσι, πρὸς αὐλὸν ἐμβαίνουσιν; ἵνα τοὺς δειλοὺς ἀσχημονοῦντας γινώσκωσιν.

XXXIX. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ.

235.

(Ar. de Nilo v. 130—32 ed. meae)

Photius bibl. cod. 249 (ἀνεγνώσθη Πυθαγόρου βίος) **p. 441[b] 1 Bk.:** φέρονται γοῦν (οἱ ἐτησίαι ἄνεμοι) ἐπὶ τοὺς ἐναντίους τόπους· ἐκεῖ δὴ ταῦτα ἐκφερόμενα προσπίπτει τοῖς ὑψηλοτάτοις ὄρεσι τῆς Αἰθιοπίας καὶ πολλὰ καὶ ἀθρόα γινόμενα ἀπεργάζεται ὑετούς· καὶ ἐκ τῶν ὑετῶν τούτων ὁ Νεῖλος πλημμυρεῖ τοῦ θέρους, ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν καὶ ξηρῶν τόπων ῥέων. καὶ τοῦτο Ἀριστοτέλης ἐπραγματεύσατο· αὐτὸς γὰρ ἀπὸ τῆς φύσεως ἔργῳ κατενόησεν, ἀξιώσας πέμψαι τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους καὶ ὄψει τὴν αἰτίαν τῆς τοῦ Νείλου αὐξήσεως παραλαβεῖν. διό φησιν ὡς „τοῦτο οὐκέτι πρόβλημά ἐστιν· ὤφθη γὰρ φανερῶς" ὅτι ἐξ ὑετῶν αὔξει.

Proclus in Tim. p. 37[d]: Ἐρατοσθένης δὲ οὐκέτι φησὶν οὐδὲ ζητεῖν χρῆναι αἰτίαν τῆς αὐξήσεως τοῦ Νείλου, σαφῶς καὶ ἀφικομένων τινῶν εἰς τὰς τοῦ Νείλου πηγὰς καὶ τοὺς ὄμβρους τοὺς γινομένους ἑωρακότων, ὥστε κρατύνεσθαι τὴν Ἀριστοτέλους ἀπόδοσιν.

Strabo XVII p. 789: οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι στοχασμῷ τὸ πλέον, οἱ δ' ὕστερον αὐτόπται γενηθέντες ᾔσθοντο ὑπὸ ὄμβρων θερινῶν πληρούμενον τὸν Νεῖλον. — **p. 790:** εἰ γὰρ ἄρα, τοῦτ' ἐχρῆν ζητεῖν ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ζητεῖται, τί δή ποτε θέρους, χειμῶνος δὲ οὔ ... τὸ δ' ὅτι ἐξ ὄμβρων αἱ ἀναβάσεις μὴ ζητεῖν μηδὲ τοιούτων δεῖσθαι μαρτύρων ... ἀλλ' ἐῶ ταῦτα πολλῶν εἰρηκότων ὧν ἀρκέσει δύο μηνῦσαι τοὺς ποιήσαντας καθ' ἡμᾶς τὸ περὶ τοῦ Νείλου βιβλίον Εὔδωρόν τε καὶ Ἀρίστωνά τὸν ἐκ τῶν περιπάτων· πλὴν γὰρ τῆς τάξεως τά γε ἄλλα καὶ τῇ φράσει καὶ τῇ ἐπιχειρήσει ταὐτά ἐστι κείμενα παρ' ἀμφοτέροις. ἐγὼ γοῦν ἀπορούμενος ἀντιγράφων εἰς τὴν ἀντιβολὴν ἐκ θατέρου θάτερον ἀντέβαλον· πότερος δ' ἦν ὁ τἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, ἐν Ἄμμωνος εὕροι τις ἄν. Εὔδωρος δ' ᾐτιᾶτο τὸν Ἀρίστωνα· ἡ μέντοι φράσις Ἀριστώνειος μᾶλλόν ἐστιν.

236.

(Ar. de Nilo v. 132—37 ed. meae).

Ioannes gramm. ad Arist. de gen. et corr. (1, 5 p. 321, 9) f. 22[a] Ven.: πέφυκε δὲ πυκνοῦσθαι (ὁ ἀήρ) καὶ εἰς ἑαυτὸν συνιζάνειν οὐ μόνον ψυχόμενος ἀλλὰ καὶ ὠθούμενος καὶ πιλούμενος. οὕτω γοῦν ἀποδέδειχεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν θέρει ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ τοὺς ὑετοὺς γινομένους· ὠθουμένης γὰρ τῆς ἐκ τῶν βορείων ἀτμίδος ὑπὸ τῶν ἐτησίων πνευμάτων καὶ τοῖς Ἀραβικοῖς προσπιπτούσης ὄρεσι μεγίστοις οὖσι καὶ συνθλιβομένης ἀεὶ ὑπὸ τῆς ἐπιγινομένης, τῇ πιλήσει πυκνοῦσθαι καὶ εἰς ὕδωρ μεταβάλλειν.

Strabo XVII p. 790: φησὶ γὰρ (Ποσειδώνιος) Καλλισθένη λέγειν (τῶν ἀναβάσεων) τὴν ἐκ τῶν ὄμβρων αἰτίαν τῶν θερινῶν παρὰ Ἀριστοτέλους λαβόντα.

---

26 κινδυνεύειν Hertz: vulgo πολεμεῖν.
[b]10 αὐτόπται γενηθέντες = *per se videntes facti* Ar. de Nilo l. c. ‖ 13 καὶ νῦν i. e. Eratosthenis aetate (cf. A. P. p. 712. 106 ad fr. 82. 83 etc.). ‖ cf. Ar. de Nilo v. 1. ‖ 17 καθ' ἡμᾶς i. e. Eratosthenis aetate, ut supra. ‖ 18 τὸν Κεῖον scil. in Aristotelem postea (et iam Posidonio?) mutatum? etenim si Strabo Eratosthenes, Ariston sane erit Aristoteles. ‖ 20 ἐγὼ i. e. Eratosthenes. ‖ 40 παρὰ Ἀριστοτέλους sc. iudice Posidonio.

XL. ΠΕΡΙ ΣΗΜΕΙΩΝ
(Ἀριστοτέλους ἢ Θεοφράστου).

237.

Geminus isag. in phaenom. p. 61 Petav.: *ὥστε εἶναι φανερὸν ἐκ πάντων ὅτι οὐδ' οὗτος ὁ ἀστὴρ (ὁ κύων) οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τηλικαύτην τινὰ δύναμιν ἔχει ὥστε μεταβολὰς περὶ τὸν ἀέρα κατασκευάζειν, ἀλλ' ἔστι τὸ ἡγεμονικὸν αἴτιον περὶ τὸν ἥλιον, αἱ δὲ τούτων ἐπιτολαὶ καὶ δύσεις ἐπὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῶν περὶ τὸν ἀέρα μεταβολῶν παράκεινται· δι' ἣν αἰτίαν οὐδὲ διὰ παντὸς συμφωνοῦσιν. ὅθεν βελτίοσιν ἄν τις σημείοις χρήσαιτο τοῖς ὑπὸ τῆς φύσεως ἡμῖν διδομένοις, οἷς καὶ Ἄρατος κέχρηται. τὰς μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἐπιτολῶν καὶ δύσεων τῶν ἄστρων γινομένας μεταβολὰς τοῦ ἀέρος ἀήθη εἶναι διεψευσμένας, τὰς δὲ φυσικῶς γινομένας καὶ μετά τινος αἰτίας κατεχώρισεν ἐν τῇ τῶν φαινομένων πραγματείᾳ ἐπὶ πέρατι τῆς ὅλης συντάξεως. λαμβάνει γὰρ τὰς προγνώσεις ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς καὶ δύσεως καὶ ἀπὸ τῶν τῆς σελήνης ἀνατολῶν καὶ δύσεων καὶ ἀπὸ τῆς ἅλω τῆς γινομένης περὶ τὴν σελήνην καὶ ἀπὸ τῶν διαισσόντων ἀστέρων καὶ ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζῴων· αἱ γὰρ ἀπὸ τούτων προγνώσεις μετά τινος φυσικῆς αἰτίας γινόμεναι κατηναγκασμένα ἔχουσι τὰ ἀποτελέσματα. ὅθεν καὶ Βοηθὸς ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ τετάρτῳ βιβλίῳ τῆς Ἀράτου ἐξηγήσεως φυσικὰς τὰς αἰτίας ἀποδέδωκε τῶν τε πνευμάτων καὶ ὄμβρων, ἐκ τῶν προειρημένων εἰδῶν τὰς προγνώσεις ἀποφαινόμενος. τούτοις δὲ τοῖς σημείοις καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος κέχρηται καὶ Εὔδοξος καὶ ἕτεροι πλείονες τῶν ἀστρολόγων.*

238.

Ἀνέμων θέσεις καὶ προσηγορίαι: ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους περὶ σημείων.

1. 2. Βορρᾶς. οὗτος ἐν μὲν Μαλλῷ Παγρεύς· πνεῖ γὰρ ἀπὸ κρημνῶν μεγάλων καὶ ὀρῶν διπλῶν παρ' ἄλληλα κειμένων ἃ καλεῖται Παγρικά. ἐν δὲ Καύνῳ μέσης. ἐν δὲ Ῥόδῳ Καυνίας· πνεῖ γὰρ ἀπὸ Καύνου ἐνοχλῶν τὸν λιμένα αὐτῶν τῶν Καυνίων. ἐν δὲ Ὀλβίᾳ τῇ κατὰ Μάγυδον τῆς Παμφυλίας Ἰδυρεύς· πνεῖ γὰρ ἀπὸ νήσου ἣ καλεῖται Ἰδυρίς. τινὲς δὲ αὐτὸν βορρᾶν οἴονται εἶναι, ἐν οἷς καὶ Λυρνατιεῖς οἱ κατὰ Φασηλίδα.

3. Καικίας. οὗτος ἐν μὲν Λέσβῳ καλεῖται Θηβάνας· πνεῖ γὰρ ἀπὸ Θήβης πεδίου τοῦ ὑπὲρ τὸν Ἐλαιτικὸν κόλπον τῆς Μυσίας, ἐνοχλεῖ δὲ τὸν Μιτυληναίων λιμένα, μάλιστα δὲ τὸν Μαλόεντα· παρὰ δέ τισι Καυνίας, ὃν ἄλλοι βορρᾶν οἴονται εἶναι.

4. Ἀπηλιώτης. οὗτος ἐν μὲν Τριπόλει τῆς Φοινίκης ποταμεὺς καλεῖται, πνεῖ δὲ ἐκ πεδίου ὁμοίου ἅλωνι μεγάλῃ, περιεχομένου ὑπό τε τοῦ Λιβάνου καὶ τοῦ Βαπύρου ὄρους· παρὸ καὶ ποταμεὺς καλεῖται. ἐνοχλεῖ δὲ τὸ Ποσειδώνειον. ἐν δὲ τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ καὶ περὶ Ῥωσὸν Συριάνδος· πνεῖ δὲ ἀπὸ τῶν Συρίων πυλῶν, ἃς διέστηκεν ὅ τε Ταῦρος καὶ τὰ Ῥώσια ὄρη. ἐν δὲ τῷ Τριπολιτικῷ κόλπῳ Μαρσεὺς ἀπὸ Μάρσου κώμης. ἐν δὲ Προκοννήσῳ καὶ ἐν Τέῳ καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ Εὐβοίᾳ καὶ Κυρήνῃ Ἑλλησποντίας. μάλιστα δὲ ἐνοχλεῖ τόν τε τῆς Εὐβοίας Καφηρέα καὶ τὸν Κυρηναίων λιμένα, καλούμενον δὲ Ἀπολλωνίαν· πνεῖ δὲ ἀφ' Ἑλλησπόντου. ἐν δὲ Σινώπῃ Βερεκυντίας ἀπὸ τῶν κατὰ Φρυγίαν τόπων πνέων. ἐν δὲ Σικελίᾳ καταπορθμίας πνέων ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ· τινὲς δὲ αὐτὸν καικίαν οἴονται εἶναι Θηβάναν προσαγορεύοντες.

5. Εὖρος. οὗτος ἐν μὲν Αἰγαῖς ταῖς κατὰ Συρίαν σκοπελεὺς καλεῖται ἀπὸ τοῦ Ῥωσίου σκοπέλου, ἐν δὲ Κυρήνῃ Κάρβας ἀπὸ τῶν Καρβανῶν τῶν κατὰ Φοινίκην· διὸ καὶ τὸν αὐτὸν Φοινικίαν καλοῦσί τινες. εἰσὶ δὲ οἳ καὶ ἀπηλιώτην νομίζουσιν εἶναι.

6. Ὀρθρόνοτος. τοῦτον οἱ μὲν εὖρον, οἱ δὲ ἀμνέα προσαγορεύουσιν.

7. Νότος δὲ ὁμοίως παρὰ πᾶσι καλεῖται· τὸ δὲ ὄνομα διὰ τὸ νοσώδη εἶναι, ἔξω δὲ κάτομβρον, κατ' ἀμφότερα δὲ νότον.

8. Λευκόνοτος ὁμοίως· τὸ δὲ ὄνομα ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· λευκαίνεται γὰρ ...

9. Λίψ. καὶ οὗτος τὸ ὄνομα ἀπὸ Λιβύης, ὅθεν πνεῖ.

10. Ζέφυρος. καὶ οὗτος τόδε τὸ ὄνομα διὰ τὸ ἀφ' ἑσπέρας πνεῖν, ἡ δὲ ἑσπέρα ...

11. Ἰάπυξ. οὗτος ἐν Τάραντι Σκυλλητῖνος ἀπὸ χωρίου Σκυλλητίου. κατὰ δὲ Δορύλαιον τὸ Φρυγίας ..., ὑπὸ δέ τινων φαραγγίτης· πνεῖ γὰρ ἔκ τινος φάραγγος τῶν κατὰ τὸ Παγγαῖον. παρὰ πολλοῖς δὲ ἀργέστης.

17 ἐπὶ πᾶσι male edd. ‖ 31 vid. Arist. opp. ed. Casaub. Lugd. 1590 t. I p. 755 et supra ed. Bekkeri p. 973. hic usus est cod. Marc. app. IV, 58 (K[a]), quem et ipse inspexi cum codd. rec. Marc. 200 (= Q Bekk.). 215. 216, qui in eisdem vitiis consentiunt. ‖ 37 αὐτῶν τὸν ἀκανίαν codd. ‖ 38 μύγαλον codd. ‖ Ἰδυρεύς Meineke: γαυρεύς codd. ‖ 39 codd. γαυρίς. ‖ 40 λυρναντεῖς codd.

b2 ita K[a] Q, vulgo Ἐλαιατικόν. ‖ 4 παρὰ δὲ αἰκαυνίας vulgo, π. δ. τοῖς καυνίας (non καυνίαις, quod affert Bekker) K[a], π. δ. τῆς καυνίας Q. ‖ 5 βορέαν K[a] Q. ‖ 10 ποσειδόνιον codd., Ποσείδιον Steph. Str. etc. ‖ 11 ita codd., fort. Μυριανδεύς. ‖ 12 καὶ ταυρόσια codd. ‖ 13 ὁ μασσεύς K[a] Q. ‖ 14 ἐλισποντίας K[a], ἐλισποντίας Q. ‖ 16 καιφαρέα K[a], καὶ φηρέα Q. ‖ ita codd., Κυρηναῖον vulgo. ‖ 17 ἐλησπόντου K[a], ἐλισπόντου Q. ‖ 18 βερεκυπτίας K[a] Q. ‖ 20 θηβάνω Q. ‖ 23 φοινίκων K[a] Q. ‖ 26 codd. ὀρθόνοτος. ‖ 31 ὁμοίως om. Casaub. ‖ 35 lacunam hic, ut supra post λευκ. γάρ, auctore Casaubono significant editores, non codices. ‖ 36 codd. σκυλητῖνος. ‖ 37 codd. σκυλαντίμου. ‖ κατα δε οραλεοντο Φρυγίας K[a], καταδεοραλεοντοφρυγίας Marc. 215. 216. καταδεορωλεοντοφρυγίας Q. ‖ 39 ita K[a] Q, vulgo Πηγαῖον.

12. Θρακίας κατὰ μὲν Θρᾴκην Στρυμονίας· πνεῖ γὰρ ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ· κατὰ δὲ τὴν Μεγαρικὴν Σκίρρων ἀπὸ τῶν Σκιρρωνίδων πετρῶν, ἐν δὲ Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ Κιρκίας διὰ τὸ πνεῖν ἀπὸ τοῦ Κιρκαίου. ἐν δὲ Εὐβοίᾳ καὶ Λέσβῳ Ὀλυμπίας, τὸ δὲ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Πιερικοῦ Ὀλύμπου· ὀχλεῖ δὲ Πυρραίους.

239.

Proclus in Tim. p. 285^f Bas.: θαυμασιωτάτην δὲ εἶναί φησιν ὁ Θεόφραστος ἐν τοῖς κατ' αὐτὸν χρόνοις τὴν τῶν Χαλδαίων περὶ ταῦτα θεωρίαν τά τε ἄλλα προλέγουσαν καὶ τοὺς βίους ἑκάστων καὶ τοὺς θανάτους καὶ οὐ τὰ κοινὰ μόνον, οἷον χειμῶνας καὶ εὐδίας, ὥσπερ καὶ τὸν ἀστέρα τοῦ Ἑρμοῦ χειμῶνος μὲν ἐκφανῆ γενόμενον ψύχη σημαίνειν καύματα δὲ θέρους, εἰς ἐκείνους ἀναπέμπει· πάντα δ' οὖν αὐτοὺς καὶ τὰ ἴδια καὶ τὰ κοινὰ προγινώσκειν ἀπὸ τῶν οὐρανίων ἐν τῇ περὶ σημείων βίβλῳ φησὶν ἐκεῖνος.

240.

Schol. in Arat. 1094 (διοσ. 362) p. 244 (Buhle): περὶ δὲ τῶν ὀρνίθων Ἀριστοτέλης φησίν, ὅταν μὲν ψυχρὸς καὶ ὑγρὸς ᾖ ὁ ἀήρ, τὸ τηνικαῦτα καὶ αἱ νῆσοι βρεχόμεναι ἀναφύουσιν· ὅταν δὲ αὐχμώδης ᾖ καὶ ξηρός, τότε παντελῶς τῶν νήσων μὴ ἀναφυουσῶν ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὄρνεα φεύγουσιν εἰς ἣν δύνανται κἂν ἐξ ὀλίγου τρέφεσθαι. καὶ οἱ κολοιοὶ δὲ ἐκ τῶν νήσων πετόμενοι τοῖς γεωργοῖς σημεῖον αὐχμοῦ καὶ ἀφορίας εἰσίν· ἐὰν δὲ ἔμμετροι χωρῶσιν, εὐκαρπίαν δηλοῦσι.

241.

Aelianus de nat. anim. 7, 7 (Hercher):

1. Ἀριστοτέλους ἀκούω λέγοντος ὅτι ἄρα γέρανοι ἐκ τοῦ πελάγους ἐς τὴν γῆν πετόμεναι χειμῶνος ἀπειλὴν ἰσχυροῦ ὑποσημαίνουσι τῷ συνιέντι. πετόμεναι δὲ ἄρα ἡσυχῇ αἱ αὐταὶ ὑπισχνοῦνται εὐημερίαν τινὰ καὶ εἰρήνην ἀέρος, καὶ σιωπῶσαι δὲ ὅτι ἔσται ὑπεύδια τοὺς οὐκ ἀπείρως ἔχοντας τῇ σιωπῇ ὑπομιμνήσκουσιν αἱ αὐταί. ἐὰν δὲ καταπέτωνται καὶ βοῶσι καὶ ταράττωσί τε καὶ ταράττωνται, ἀπειλοῦσι κἀνταῦθα χειμῶνα ἰσχυρόν.

2. ἐρωδιὸς δὲ κνεφαῖος βοῶν τὰ αὐτὰ ἔοικεν ὑποδηλοῦν, ὡς ὁ αὐτὸς Ἀριστοτέλης φυλάξας λέγει· πετόμενος δὲ ἐρωδιὸς τῆς θαλάττης εὐθὺ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ῥαγήσεσθαι αἰνίττεται.

3. εἰ δὲ εἴη χειμέρια, ᾄσασα γλαὺξ εὐδίαν μαντεύεται καὶ ἡμέραν φαιδράν. ἐὰν δὲ εὐδία μὲν ᾖ, ἡ δὲ ὑποφθέγγηται, χειμῶνα δεῖ προσδέχεσθαι.

4. κόραξ δὲ ἐπιτρόχως φθεγγόμενος καὶ κρούων τὰς πτέρυγας καὶ κροτῶν αὐτάς, ὅτι χειμὼν ἔσται κατέγνω πρῶτος. κόραξ δὲ αὖ καὶ κορώνη καὶ κολοιὸς δείλης ὀψίας εἰ φθέγγοιντο, χειμῶνος ἔσεσθαί τινα ἐπιδημίαν διδάσκουσι.

5. κολοιοὶ δὲ ἱερακίζοντες, ὡς ἐκεῖνος λέγει, καὶ πετόμενοι πῇ μὲν ἀνωτέρω πῇ δὲ κατωτέρω, κρυμὸν καὶ ὑετὸν δηλοῦσι.

6. κορώνη δὲ ἐπὶ δείπνου ὑποφθεγγομένη, ἐς τὴν ὑστεραίαν εὐδίαν παρακαλεῖ.

7. φανέντες δὲ ὄρνιθες πολλοὶ μὲν τὸν ἀριθμόν, λευκοὶ δὲ τὴν χρόαν, χειμὼν ὅτι ἔσται πολὺς ἐκδιδάσκουσι.

8. νῆτται δὲ καὶ αἴθυιαι πτερυγίζουσαι πνεῦμα δηλοῦσιν ἰσχυρόν.

9. ὄρνιθες δὲ ἐκ τοῦ πελάγους ἐς τὴν γῆν σὺν ὁρμῇ πετόμενοι μαρτύρονται χειμῶνα.

10. ἐρίθακος δὲ ἐς τὰ αὔλια καὶ τὰ οἰκούμενα παριὼν δῆλός ἐστι χειμῶνος ἐπιδημίαν ἀποδιδράσκων.

11. ἀλεκτρυόνες γε μὴν καὶ ὄρνιθες οἱ ἠθάδες πτερυσσόμενοι καὶ φρυαττόμενοι καὶ ὑποτρύζοντες χειμῶνα δηλοῦσιν.

12. ἀπειλοῦσι δὲ καὶ πνεῦμα λουόμενοί γε ὄρνιθες καὶ ἀνέμων τινὰς ἐμβολὰς ὑποφαίνουσι. χειμῶνος δὲ ὄντος ἐς ἀλλήλους ὄρνιθες πετόμενοι καὶ δι' ἀλλήλων θέοντες σημαίνουσιν εὐδίαν. ὄρνιθες δὲ ἀθροιζόμενοι περί τε λίμνας καὶ ποταμῶν ὄχθας χειμῶνα ἐσόμενον οὐκ ἀγνοοῦσι. πάλιν τε ὄρνιθες οἱ μὲν θαλάττιοι καὶ οἱ λιμναῖοι ἐς τὴν γῆν ἰόντες ὡς ἔσται χειμὼν πολὺς οὐκ ἀγνοοῦσιν, οἱ δὲ χερσαῖοι σπεύδοντες ἐς τὰ νοτερὰ εὐδίας ἄγγελοί εἰσιν, ἐὰν μέντοι σιωπῶσιν.

Aelian. ib. 7, 8:

13. . . . καὶ ἐκεῖνα δὲ προσακήκοα ἐκπλῆξαι ἱκανά. βοῦς ἐὰν βοᾷ καὶ ὀσφραίνηται, ὕειν ἀνάγκη· ἄδην δὲ βόες καὶ πέρα τοῦ ἔθους ἐσθίοντες δηλοῦσι χειμῶνα.

14. πρόβατα δὲ ὀρύττοντα ταῖς ὁπλαῖς τὴν γῆν ἔοικε σημαίνειν χειμῶνα, ἀναβαινόμενα δὲ τὰ αὐτὰ πρωὶ χειμῶνα ὁμολογεῖ. κοιμώμεναι δὲ ἀθρόαι αἱ αἶγες τὰ αὐτὰ ὁμολογοῦσι.

15. μύες δὲ ἐν τοῖς ἀρώμασι φαινόμενοι ὑετοῦ φυγὴν διδάσκουσιν.

16. ἄρνες δὲ ἄρα καὶ ἔριφοι ἀλλήλοις ἐμπη-

4 Κίρκας vulgo. ‖ 5 ὀλαμπίας K^a, ὁ λαμπίας Q. ‖ 33 ἰσχυράν codd., corr. Hercher. ‖ 35 ἐστὶν codd. ‖ 41 ὡς . . . λέγει del. Hercher.

b3 ταχέως καὶ ἐπιτρόχως codd. (glossam del. Hercher). ‖ 21 περιών codd., corr. Abresch. ‖ 25 λούμεναί Hercher. ‖ 36 ὀσφρ. τῆς γῆς codd., del. Schn. ‖ 39 πρωὶ ⟨πρώιον⟩ Schn.: πώεα codd. ‖ 42 ὁμολογοῦσι. μύες ego: ὁμολογοῦσιν. ὗες (et mox φαινόμεναι) vulgo.

δῶντές τε καὶ ὑποσκιρτῶντες φαιδρὰν ἡμέραν ὁμολογοῦσιν.

17. γαλαῖ δὲ ὑποτρίζουσαι καὶ μύες ἐκείναις δρῶντες τὰ αὐτὰ χειμῶνα ἔσεσθαι συμβάλλονται ἰσχυρόν.

18. λύκοι δὲ φεύγοντες ἐρημίας καὶ εὐθὺ τῶν οἰκουμένων ἰόντες χειμῶνος ἐμβολὴν μέλλοντος ὅτι πεφρίκασι μαρτυροῦσι δι᾽ ὧν δρῶσι.

19. λέοντος δὲ ἐν τοῖς καρπίμοις χωρίοις ἐπιδημία αὐχμὸν δηλοῖ.

20. σκιρτῶντά γε μὴν τὰ ὑποζύγια καὶ βοῶντα τοῦ ἔθους μᾶλλον νοτερὸν χειμῶνα ἐσόμενον δηλοῖ· εἰ δὲ καὶ ταῖς ὁπλαῖς κόνιν προσαναβάλλοι, ταὐτὰ ταῦτα δηλοῖ που.

21. λαγῳ δὲ ἐν τοῖς αὐτοῖς χωρίοις ὁρώμενοι πολλοὶ δηλοῦσιν εὐδίαν.

Aelian. ib. 9, 13:

22. ὅταν δὲ βάτραχοι γεγωνότερον φθέγγωνται καὶ τῆς συνηθείας λαμπρότερον, ἐπιδημίαν δηλοῦσιν ὑετοῦ.

XLI. ΠΕΡΙ ΜΕΤΑΛΛΩΝ

(Ἀριστοτέλους ἢ) Θεοφράστου.

De testimoniis cf. A. P. p. 261.

242.

Theophr. de lapid. init.: Τῶν ἐν τῇ γῇ συνισταμένων τὰ μέν ἐστιν ὕδατος τὰ δε γῆς· ὕδατος μὲν τὰ μεταλλευόμενα, καθάπερ ἄργυρος καὶ χρυσὸς καὶ τἆλλα, γῆς δὲ λίθος τε καὶ ὅσα λίθων εἴδη περιττότερα καὶ εἴ τινες δὴ τῆς γῆς αὐτῆς ἰδιώτεραι φύσεις εἰσὶν ἢ χρώμασιν ἢ λειότησιν ἢ πυκνότησιν ἢ ἄλλῃ τινὶ δυνάμει. περὶ μὲν οὖν τῶν μεταλλευομένων ἐν ἄλλοις τεθεώρηται, περὶ δὲ τούτων νῦν λέγωμεν.

243.

Hesych. s. προσφανῆ: Θεόφραστος ἐν μεταλλικῷ χρυσίου συρροάς.

244.

Harpocr. (lex. p. 108, 22 Bk.) s. κεγχρεών: Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ „κἄπειτ᾽ ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθέζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα" ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων κέγχρον διέψυχον, ὡς ὑποσημαίνει Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ μετάλλων.

245.

Hesych. s. σύζωσμα: ἐν τῷ μεταλλικῷ τὸν ἐκρέοντα χαλκόν.

246.

Hesych. s. σκαρφών: εἶδος καμίνου, ἐν τῷ μεταλλικῷ.

247.

Pollux 7, 99: ... καὶ σιδήρου μέταλλα καὶ γῆ σιδηρῖτις. ταύτης δὲ τὸ κάθαρμα σκωρίαν ὠνόμαζον, ὥσπερ τοῦ χρυσοῦ τὸ ἄνθος ἀδάμαντα καὶ τὸν ἀργυρίων κονιορτὸν κέρχνον. τὴν δὲ σκωρίαν καὶ κίβδον ἐκάλεσαν, ἀφ᾽ ἧς καὶ οἱ μεταλλεῖς κίβδωνες. τὸ δὲ ἀγγεῖον ἐν ᾧ κατεκεράννυσαν τὸν σίδηρον, περίοδος καλεῖται ἐν τῷ περὶ μετάλλων εἴτε Ἀριστοτέλους ἐστὶ τὸ βιβλίον εἴτε Θεοφράστου.

Poll. 10, 149: μεταλλέως σκεύη θύλακες, περίοδος, σάλαξ. καὶ θυλακοφορεῖν μὲν τοὺς μεταλλέας οἱ κωμῳδοὶ λέγουσι, περίοδον δὲ καὶ σάλακα Θεόφραστος ἐν τῷ μεταλλικῷ, περίοδον μὲν τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ κατακεραννύουσι τὸν σίδηρον, σάλακα δὲ τὸ τῶν μεταλλέων κόσκινον.

248.

Pseudaristot. mir. 42—50. 61. 62.

1 (42). περὶ Φιλίππους τῆς Μακεδονίας εἶναι λέγουσι μέταλλα, ἐξ ὧν τὰ ἐκβαλλόμενα αὐξάνεσθαί φασι ἀποσύρματα καὶ φύειν χρυσίον, καὶ τοῦτ᾽ εἶναι φανερόν.

2 (43). φασὶ δὲ καὶ ἐν Κύπρῳ περὶ τὸν καλούμενον Τυρρίαν χαλκὸν ὅμοιον γίγνεσθαι. κατακόψαντες γάρ, ὡς ἔοικεν, εἰς μικρὰ σπείρουσιν αὐτόν· εἶθ᾽ ὑδάτων ἐπιγενομένων αὐξάνεται καὶ ἐξανίησι καὶ οὕτως συνάγεται.

3 (44). φασὶ δὲ καὶ ἐν Μήλῳ τῇ νήσῳ ἐν τοῖς ἐξορυσσομένοις τόποις τῆς γῆς πάλιν ἀναπληρώματα γίγνεσθαι.

4 (45). περὶ Παιονίαν λέγουσιν ὅταν συνεχεῖς ὄμβροι γένωνται, εὑρίσκεσθαι περιτηκομένης τῆς γῆς χρυσὸν τὸν καλούμενον ἄπυρον. λέγουσι δ᾽ ἐν τῇ Παιονίᾳ οὕτω χρυσίζειν τὴν γῆν ὥστε πολλοὺς εὑρηκέναι καὶ ὑπὲρ μνᾶν χρυσίου ὁλκήν. τῷ δὲ βασιλεῖ τινά φασιν εὑρόντα ἀνενεγκεῖν δύο βώλους, τὸν μὲν τρεῖς μνᾶς ἄγοντα, τὸν δὲ πέντε· οὕς φασιν ἐπὶ τῆς τραπέζης αὐτῷ παρακεῖσθαι καὶ ἐπ᾽ ἐκείνων πρῶτον εἴ τι ἐσθίει ἀπάρχεσθαι.

5 (46). φασὶ δὲ καὶ ἐν Βάκτροις τὸν Ὦξον ποταμὸν καταφέρειν βωλία χρυσίου πλήθει πολλά· καὶ ἐν Ἰβηρίᾳ δὲ τὸν καλούμενον Θεόδωρον ποταμὸν ἐκβράσσειν τε πολὺ περὶ τὰ χείλη χρυσίον, ὁμοίως δὲ καὶ καταφέρειν.

11 γε add. H. ‖ 13 προσαναβάλλοιτο αὐτὰ τὰ αὐτὰ codd., corr. H.
b21 τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ Sª. ‖ 25 δὲ om. Sª. ‖ 31 πάλιν om. Sª. ‖ 37 ὑπὲρ τὴν μνᾶν Nª Sª. ‖ τινά om. Nª Sª. ‖ 38 εὑρόντας Nª Sª. ‖ 42 τὸν ὦζον Sª, τόξον Nª. ‖ 43 πλῆθος Nª. ‖ 44 i. e. Δούριον.

6 (47). λέγουσι δὲ καὶ ἐν Πιερίᾳ τῆς Μακεδονίας ἄσημόν τι χρυσίον κατορωρυγμένον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων βασιλέων, χασμάτων τεττάρων ὄντων, ἐξ ἑνὸς αὐτῶν ἀναφῦναι χρυσίον τὸ μέγεθος σπιθαμιαῖον.

7 (48). λέγεται δὲ ἰδιαιτάτην εἶναι γένεσιν σι- 5 δήρου τοῦ Χαλυβικοῦ καὶ τοῦ Ἀμισηνοῦ. συμφύεται γάρ, ὥς γε λέγουσιν, ἐκ τῆς ἄμμου τῆς καταφερομένης ἐκ τῶν ποταμῶν. ταύτην δ' οἱ μὲν ἁπλῶς φασι πλύναντας καμινεύειν, οἱ δὲ τὴν ὑπόστασιν τὴν γενομένην ἐκ τῆς πλύσεως πολλάκις πλυθεῖσαν συγκαίειν, παρεμ- 10 βάλλειν δὲ τὸν πυρίμαχον καλούμενον λίθον· εἶναι δ' ἐν τῇ χώρᾳ πολύν. οὗτος δ' ὁ σίδηρος πολὺ τῶν ἄλλων γίνεται καλλίων. εἰ δὲ μὴ ἐν μιᾷ καμίνῳ ἐκαίετο, οὐδὲν ἄν, ὡς ἔοικε, διέφερε τἀργυρίου. μόνον δέ φασιν αὐτὸν ἀνίωτον εἶναι, οὐ πολὺν δὲ γίνεσθαι. 15

8 (49). φασὶ δὲ καὶ ἐν Ἰνδοῖς τὸν χαλκὸν οὕτως εἶναι λαμπρὸν καὶ καθαρὸν καὶ ἀνίωτον, ὥστε μὴ διαγινώσκεσθαι τῇ χρόᾳ πρὸς τὸν χρυσόν, ἀλλ' ἐν τοῖς Δαρείου ποτηρίοις βατιακὰς εἶναί τινας καὶ πλείους, ἃς εἰ μὴ τῇ ὀσμῇ, ἄλλως οὐκ ἦν διαγνῶναι πότερόν εἰσι χαλ- 20 καῖ ἢ χρυσαῖ.

9 (50). τὸν κασσίτερον τὸν Κελτικὸν τήκεσθαί φασι πολὺ τάχιον μολύβδου. σημεῖον δὲ τῆς εὐτηξίας ὅτι τήκεσθαι δοκεῖ καὶ ἐν τῷ ὕδατι· χρώζει γοῦν, ὡς ἔοικε, ταχύ. τήκεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ψύχεσιν, ὅταν γένηται 25 πάγη, ἐγκατακλειομένου ἐντός, ὥς φασι, καὶ συνωθουμένου τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐνυπάρχοντος αὐτῷ διὰ τὴν ἀσθένειαν.

10 (61). θαυμαστὸν δέ τί φασιν ἐν Ἰνδοῖς περὶ τὸν ἐκεῖ μόλυβδον συμβαίνειν· ὅταν γὰρ τακεὶς εἰς ὕδωρ 30 καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾶν ἐκ τοῦ ὕδατος.

11 (62). φασὶ τὸν Μοσσύνοικον χαλκὸν λαμπρότατον καὶ λευκότατον εἶναι, οὐ παραμιγνυμένου αὐτῷ κασσιτέρου, ἀλλὰ γῆς τινὸς αὐτοῦ γινομένης καὶ συνεψομένης αὐτῷ. λέγουσι δὲ τὸν εὑρόντα τὴν κρᾶσιν μη- 35 δένα διδάξαι· διὸ τὰ προγεγονότα ἐν τοῖς τόποις χαλκώματα διάφορα, τὰ δ' ἐπιγιγνόμενα οὐκέτι.

249.

Cod. gr. Paris. 1310 f. 444[b] (A. P. p. 260): Περὶ τῶν εὑρισκομένων μετάλλων ἐν τῇ νήσῳ κύπρῳ.

Ἰστέον ὅτι ἐν τοῖς βίβλοις τῶν περὶ γαληνὸν περὶ εἰδῶν, καὶ ἀριστοτέλους φυσιολογικῶν περὶ οὐσίας γῆς καὶ λίθων καὶ μετάλλων εὑρέσεις, εὑρέθη ἐν τῇ κύπρῳ νήσῳ ὅτι ἔστιν ὅρος μέγα καὶ ὑψηλὸν ὑπὲρ πάντων τῶν βουνῶν αὐτῆς, τρόγοδος καλούμενον. πολλὰ καὶ διάφορα εἴδη βοτανῶν τῆς ἰατρικῆς τέχνης χρήσιμα εὑρισκόμενα. ἅ τινα λέγειν ἐπιχειροῦντα καθ' ἕν, ἐπιλήψει με διηγούμενον ὁ χρόνος. Ὁμοίως καὶ περὶ με- 5 τάλλων γῆς, γέγραπται ἐν τῷ περὶ λίθων διαφορᾶς ἀριστοτέλους. ὅτι χρυσίου μετάλλων ὅρος, Ἡ βούκασα. ἢ καὶ διακειμένη εἰς πόδοσιν τοῦ τρογόδου. καὶ ἐπιβλέπει ἐπὶ τὰ βορειότερα μέρη τῆς νήσου. κατὰ θάλατταν δέ, γίνεται δυτικώτερον αὐτῆς. ἔχει δὲ δια- 10 φορὰς μετάλλων καθὼς διηγήσατο. φημή, χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ χαλκοῦ. στυπτηρίας σχιστῆς καὶ λευκῆς. καὶ ἀληθηνῆς στυπτηρίας. καὶ σωροῖ τὸ προζύμιον τοῦ χρυσαρίου. καὶ μίσσει καὶ ὁ χαλκίτης. καὶ ἄλλα διάφορα μέταλλα. ἐν ἑτέροις δὲ ὄρεσι φασὶ τῆς κύπρου, 15 γίνεται ὁ σίδηρος. ὁ ὕελος. καὶ πᾶσα ὕλη τιμία: —

XLII. ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ.

De testimoniis vid. A. P. p. 261.

250.

Athen. XIV p. 652[a]: καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ φυτῶν οὕτως „φοινίκων ἀνόρχων, οὕς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δὲ ἀπυρήνους". 25

251.

Athen. XIV p. 653[d]: οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης καὶ ἐπεμβολάδας ἀπίους ὀνομάζει τὰς ἐγκεκεντρισμένας.

Harpocr. lex. (p. 71, 8) s. ἐμβεβλημένα: ἀντὶ τοῦ ἐγκεκεντρισμένα. Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐμβολάδας ἀπίους λέγει τὰς τοιαύτας.

252.

Pollux 10, 170: καὶ ἐν Ἀριστοτέλους δὲ ἢ Θεοφράστου φυτικοῖς γέγραπται „καλάμου, ὀρόφου, θρυαλλίδος, στροβίλου, πίτυος".

253.

Antigonus mirab. 185: περὶ δὲ φυτῶν τῆς ἀκάν- 40 θου εἶδος Ἀριστοτέλην φάσκειν περὶ τὴν Ἐρύθειαν εὑρίσκεσθαι διαποίκιλον τὴν χρόαν, ἐξ οὗ πλῆκτρα γίνεσθαι. Τίμων δὲ ὁ κιθαρῳδὸς εἶχεν καὶ ἐπεδείκνυεν πολλοῖς, φάσκων αὐτῷ τὸν διδάσκαλον Ἀρτοκλῆν δεδωρῆσθαι, εἶναι δ' αὐτῶν τὴν ἁφὴν ἐν τῇ χρείᾳ σκληράν.

---

3 χασμάτων τε Sylb. ‖ 6 ἰδιωτάτην S[a]. ‖ 8 πλύναντες codd., corr. Sylb. ‖ 9 τῆς γινομένης S[a]. ‖ 10 φύσεως S[a]. ‖ 11 τῷ πυρὶ μάχον S[a]. ‖ 13 ἐκκαίετο S[a]. ‖ 14 ἀργύρου S[a]. ‖ 26 εἰ κατακλ. S[a]. ‖ 30 συμβαίνει S[a]. ‖ 31 καταχεθῇ S[a]. ‖ 34 αὐτῷ S[a]. ‖ 43 εὑρέσεως.

[b]10 φημὶ. ‖ 12 ἀληθινῆς. ‖ σῶρυ. ‖ 13 μίσυ. ‖ 36 codd. et edd. φυσικοῖς. ‖ 39 περὶ δὲ τούτων τῆς ἀκανθείσας cod., corr. Bentl. ‖ 40 ἐρύθηναν cod.

254.

Phot. lex. s. ἔσμα: Ἀριστοτέλης, ὅπερ Θεόφραστος μίσχον· ἔστι δὲ ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων.

Eustath. in Il. ν, 289 (ἐν αὐχένι) **p.** 932: σημείωσαι δὲ ὅτι αὐχὴν οὐ μόνον ἐπὶ ζώων λέγεται ἀλλὰ καὶ ἐπὶ καρπῶν, ὡς δηλοῖ ὁ οὕτω γράψας „ἔσμα φησὶν Ἀριστοτέλης, Θεόφραστος δὲ μίσχον. ἔστι δὲ ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων".

XLIII. ΓΕΩΡΓΙΚΑ.

255.

Geopon. III, 3 (ἐκ τοῦ Βάρωνος καὶ τῶν Κυντιλίων): τούτῳ τῷ μηνὶ (τῷ Μαρτίῳ) ταῖς ῥίζαις τῶν 5 ἀμυγδαλῶν κόπρον χοιρείαν ἐπιθήσομεν· τάς τε γὰρ πικρὰς γλυκείας ποιεῖ καὶ μείζους καὶ τρυφεράς, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

256.

Aristoteles in georgicis amaritudinem amyg- 10 *dali flagranti soli adsignat, cum crebrius exustae dulcior sucus hauriatur.*

VII. ZOICA.

XLIV. ΖΩΙΚΑ

(= ἀνατομαί).

Apuleius de mag. 36: *legisti profecto Aristotelis* περὶ ζώων γενέσεως, περὶ ζώων ἀνατομῆς, περὶ ζώων ἱστορίας *multiiuga volumina.*

ib. c. 40: *quasi vero non paulo prius dixerim me de particulis omnium animalium de situ earum deque numero deque causa conscribere ac libros* ἀνατομῶν *Aristotelis et explorare studio et augere.*

Apollon. mir. 27: δύο γάρ εἰσιν αὐτῷ πραγματεῖαι ἡ μὲν περὶ ζώων ἡ δὲ περὶ τῶν ζωικῶν.

(Περὶ ἀνθρώπου φύσεως).

257.

Clemens Alex. strom. 6, 16 **p.** 290 **Sylb.**: φασὶ δὲ καὶ τὸ ἔμβρυον ἀπαρτίζεσθαι πρὸς ἀκρίβειαν μηνὶ τῷ ἕκτῳ, τουτέστιν ἑκατὸν ἡμέραις καὶ ὀγδοήκοντα πρὸς ταῖς δύο καὶ ἡμίσει, ὡς ἱστορεῖ Πόλυβος μὲν ὁ ἰατρὸς ἐν τῷ περὶ ὀκταμήνων, Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ περὶ φύσεως.

258.

Oribas. coll. med. 22, 5 (s. 1 et 2 p. 63 t. III ed. Bussemaker et Daremberg cf. praef. p. XIV):

περὶ ὀκταμήνων, ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου.

Περὶ τῶν ὀκταμήνων εἰσί τινες οἵ φασιν οὐδὲν ζῆν. τοῦτο δέ ἐστι ψεῦδος· ζῇ γάρ, καὶ τοῦτο μάλιστα μὲν ἐν Αἰγύπτῳ δῆλον διὰ τὸ τρέφειν τε πάντα τὰ γινόμενα τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ ἔτι τὰς γυναῖκας ἐκφόρους εἶναι καὶ τῶν παίδων τὴν τροφὴν μὴ εἶναι ἐπίκαιρον, εἴτε διὰ τὴν κουφότητα τοῦ ὕδατος· ὥσπερ γὰρ ἀφηψημένον τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ ἐστίν· εἴτε καὶ δι' ἄλλας αἰτίας. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι τηροῦσιν ἔστιν ἰδεῖν οὕτως ἔχειν, 15 ὥστε τὸ μὲν ἅπαντα τὰ ὀκτάμηνα μὴ ζῆν οὐκ ἀληθές ἐστιν, ὅτι μέντοι ὀλίγα καὶ ἧττον τῶν ἑπταμήνων τε καὶ τῶν ἐκ τοῦ πλείονος ἀριθμοῦ γενομένων ἀληθές· καὶ γὰρ ἑνδεκάμηνον δοκεῖ γεννᾶσθαι καὶ δεκάμηνον.

259.

20 **Oribas. coll.** 22, 7: περὶ συλλήψεως καὶ ἐπικυήσεως.

Αἱ δὲ συλλήψεις γίνονται μὲν οὐ πολὺ μετὰ τὰς καθάρσεις, ὀλιγάκις δὲ καὶ πρὸ τῆς καθάρσεως αὐταῖς τοσοῦτον ἐχούσαις τὸ περίσσευμα, ὅσον ἐστὶ ταῖς ἄλλαις 25 πρὸς τῷ λήγειν ἤδη γενομένης τῆς καθάρσεως. οὔτε δὲ μη γινομένων ὅλως τῶν καταμηνίων οὔτε πεπαυμένων πρὸ πολλοῦ δυνατὸν γίνεσθαι σύλληψιν, οὐδὲ μὴν ἀκμαζούσης τῆς καθάρσεως. ἔμπροσθεν μὲν γὰρ τῶν καθάρσεων τετυλωμένης τῆς μήτρας οὐχ οἷόν τε προσφυῆσαι τὸ 30 σπέρμα· οὐδὲ μὴν ἀκμαζουσῶν· ἐκκλύζεται γὰρ ὑπὸ αὐτῶν ὁ γόνος· οὐδὲ πάλιν κατὰ πᾶν πεπαυμένων καὶ τῆς μήτρας ἀνεξηραμμένης ἤδη καὶ κατεψυγμένης. ληγούσης δὲ τῆς καθάρσεως καὶ τῆς μήτρας ἀκμὴν ἐναίμου τε οὔσης καὶ διαθέρμου, καὶ διὰ ταῦτα ὀργώσης πρὸς 35 τὴν παραδοχὴν τοῦ σπέρματος, καιρὸς εὐφυὴς πρὸς σύλληψιν.

260.

Pergit Oribasius: Γίνεται δέ τισιν ἐπισύλληψις καὶ ἐπικύησις, αἷς ἐστὶν ἑλκωσίς τε περὶ τὴν μήτραν καὶ 40 τροφὴ ἱκανή. τισὶ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς πρώτης συλλήψεως

b10 *flagrantiae solis* cod. Borbon. (Scotti). ‖ 26 γινομένης cod.

ἔτι μενούσης ἐπί τινας χρόνους τῆς ἑλκώσεως ὕστερον ἐπισυλλαμβάνουσι, τισὶ δὲ καὶ μετὰ ταῦτα, καταμηνίων ἐπιφανέντων, κατὰ ἄλλα μέρη τῆς ὑστέρας. διὸ καί τινες μετὰ ὀλίγον, τινὲς δὲ μετὰ πλείονα χρόνον τῷ πρώτῳ ἕτερον ἐπιτίκτουσιν.

τῶν δὲ ἐπικυουμένων τὰ μέν ἐστιν ἀτελῆ καὶ ἀδιάρθρωτα καὶ σαρκοειδῆ, τὰ δὲ διηρθρωμένα μὲν ἀσθενῆ δέ· τινὰ δὲ αὐτῶν ἰσχυρότερα γίνεται τῶν ἔμπροσθεν.

261.

Plinius n. h. 11, 273: *miror equidem Aristotelem non modo credidisse praescita vitae esse aliqua in corporibus ipsis, verum etiam prodidisse. quae quamquam vana existimo nec sine cunctatione proferenda, ne in se quisque ea auguria anxie quaerat, attingam tamen quae tantus vir in doctrina non sprevit. igitur vitae brevis signa ponit raros dentes, praelongos digitos, plumbeum colorem pluresque in manu incisuras nec perpetuas. contra longae esse vitae incurvos umeris et in manu unam aut duas incisuras longas habentes et plures quam XXXII dentes, auribus amplis. nec universa haec, ut arbitror, sed singula observat, frivola ut reor et vulgo tamen narrata.*

262.

Plin. n. h. 2, 220: *addit . . . Aristoteles nullum animal nisi aestu recedente expirare. observatum id multum in Gallico oceano et dumtaxat in homine compertum.*

263.

Apollonius mirab. 27: Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωικοῖς· δύο γάρ εἰσιν αὐτῷ πραγματεῖαι, ἡ μὲν περὶ ζώων ἡ δὲ περὶ τῶν ζωικῶν· „οἱ φθεῖρες, φησίν, ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσι νόσοις μελλόντων τελευτᾶν τῶν πασχόντων, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὑρίσκονται προλελοιπότες τὴν κεφαλήν".

264.

Apollon. mir. 28: Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ζωικοῖς „ὁ ῥύπος, φησίν, ἐν τοῖς ὠταρίοις γιγνόμενος πικρὸς ὤν, ὅταν τελευτᾶν μέλλωσιν ἐν ταῖς μακραῖς νόσοις γλυκὺς γίνεται".

(Περὶ τετραπόδων).

265.

Solini (interpolator ad) 27, 13 (p. 235, 29 Mommsen): *verum ut ad Africam redeam, interna eius plurimae quidem bestiae sed principaliter leones tenent: qui, ut Aristoteles perhibet, soli ex eo genere quod dentatum vocant vident protinus atque nascuntur.*

Plutarch. qu. conv. 4, 5, 2: τὸν λέοντα τῷ ἡλίῳ συνοικειοῦσιν (Αἰγύπτιοι) ὅτι τῶν γαμψωνύχων τετραπόδων βλέποντα τίκτει μόνος.

Aelian. n. a. 5, 39: λέγει Δημόκριτος τῶν ζώων μόνον τὸν λέοντα ἐκπεπταμένοις τίκτεσθαι τοῖς ὀφθαλμοῖς.

266.

Aelian. de nat. an. 9, 6: κατὰ τὴν νουμηνίαν δὲ τὰ ζῶα, ὡς πυνθάνομαι, ἢ φθέγγεταί τι τῇ συντρόφῳ φωνῇ ἢ πίπτει, λέων δὲ ἄρα μόνος, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, οὐδέτερον αὐτοῖν δρᾷ.

(Περὶ ὀρνίθων).

267.

Cicero de nat. deor. 2, 49 (Baiter): *illud vero ab Aristotele animadversum, a quo pleraque, quis potest non mirari, grues cum loca calidiora petentes maria transmittant, trianguli efficere formam. eius autem summo angulo aer ab iis adversus pellitur, deinde sensim ab utroque latere tamquam remis ita pinnis cursus avium levatur. basis autem trianguli quem efficiunt grues, ea tamquam a puppi ventis adiuvatur, eaeque in tergo praevolantium colla et capita reponunt. quod quia ipse dux facere non potest, quia non habet ubi nitatur, revolat ut ipse quoque quiescat. in eius locum succedit ex iis quae adquierunt, eaque vicissitudo in omni cursu conservatur.*

268.

Athen. IX, 393^{d}: φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης „ὁ κύκνος εὔτεκνός ἐστι καὶ μάχιμος. ἀλληλοκτονεῖ γοῦν ὁ μάχιμος. μάχεται δέ καὶ τῷ ἀετῷ αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος. εἰσὶ δ' ᾠδικοί, καὶ μάλιστα περὶ τὰς τελευτάς. διαίρουσι δέ καὶ τὸ πέλαγος ᾄδοντες. ἔστι δὲ τῶν στεγανοπόδων καὶ ποιηφάγων".

269.

Athen. IX, 392^{b}: Ἀριστοτέλης δέ φησιν „ὁ ὄρτυξ ἐστὶ μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων· νεοττιὰν δ' οὐ ποιεῖ ἀλλὰ κονίστραν, καὶ ταύτην σκεπάζει φρυγάνοις διὰ τοὺς ἱέρακας, ἐν ῇ ἐπωάζει".

270.

Athen. IX, 389^{a}: φησὶ δ' Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου τάδε „ὁ πέρδιξ ἐστὶ μὲν χερσαῖος, σχιδανόπους.

b 13 corr. τίκτει? ‖ 30 *succedit* codd.: *una succedit* Schoemann.

ζῇ δὲ ἔτη πεντεκαίδεκα, ἡ δὲ θήλεια καὶ πλείονα· πολυχρονιώτερα γὰρ ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα. ἐπωάζει δὲ καὶ ἐκτρέφει, καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς. ὅταν δὲ γνῷ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν τῆς νεοττιᾶς κυλινδεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος ἐλπίδα ἐμποιῶν τοῦ συλληφθήσεσθαι ἐξαπατᾷ τε ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοττοί, εἶτα καὶ αὐτὸς ἐξίπταται. ἔστι δὲ τὸ ζῷον κακόηθες καὶ πανοῦργον, ἔτι δὲ ἀφροδισιαστικόν· διὸ καὶ τὰ ᾠὰ τῆς θηλείας συντρίβει ἵνα ἀπολαύῃ τῶν ἀφροδισίων. ὅθεν ἡ θήλεια γιγνώσκουσα ἀποδιδράσκουσα τίκτει".

271.

Athen. IX, 393f: Ἀριστοτέλης φησὶ περιστερῶν μὲν εἶναι ἓν γένος, εἴδη δὲ πέντε, γράφων οὕτως „περιστερά, οἰνάς, φάψ, φάσσα, τρυγών". ... „ἡ μὲν οὖν οἰνάς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, μείζων ἐστὶ τῆς περιστερᾶς, χρῶμα δ' ἔχει οἰνωπόν, ἡ δὲ φὰψ μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος, ἡ δὲ φάσσα ἀλέκτορος τὸ μέγεθος, χρῶμα δὲ σποδιόν, ἡ δὲ τρυγὼν πάντων ἐλάττων, χρῶμα δὲ τεφρόν. αὕτη δὲ θέρους φαίνεται, τὸν δὲ χειμῶνα φωλεύει. ἡ δὲ φὰψ καὶ ἡ περιστερὰ ἀεὶ φαίνονται, ἡ δ' οἰνὰς φθινοπώρῳ μόνῳ. πολυχρονιωτέρα δὲ εἶναι λέγεται τούτων ἡ φάσσα· καὶ γὰρ τριάκοντα καὶ τεσσαράκοντα ζῇ ἔτη. οὐκ ἀπολείπουσι δ' ἕως θανάτου οὔτε οἱ ἄρρενες τὰς θηλείας οὔτε αἱ θήλειαι τοὺς ἄρρενας, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος. τὸ δ' αὐτὸ ποιοῦσι καὶ κόρακες καὶ κορῶναι καὶ κολοιοί. ἐπωάζει δ' ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος, καὶ γενομένων τῶν νεοττῶν ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς ὡς μὴ βασκανθῶσι. τίκτει δὲ ᾠὰ δύο, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἄρρεν ποιεῖ, τὸ δὲ δεύτερον θῆλυ. τίκτουσι δὲ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους· διὸ δὴ καὶ δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ τιθέασιν, ἐν Αἰγύπτῳ δὲ δωδεκάκις· τεκοῦσα γὰρ τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει".

272.

Athen. IX, 388c: πορφυρίων ... Ἀριστοτέλης δὲ σχιδανόποδά φησιν αὐτὸν εἶναι ἔχειν τε χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρυόνος. στόμαχον δ' ἔχει λεπτόν, διὸ τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας. κάπτων δὲ πίνει, πενταδάκτυλός τε ὢν τὸν μέσον ἔχει μέγιστον.

273.

Athen. IX, 391f: καὶ γὰρ ὀχευτικὸν τὸ ζῷον καὶ πολύγονον. τίκτει γοῦν ὁ στρουθός, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, καὶ μέχρι ὀκτώ. ... Ἀριστοτέλης δέ φησι τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι, διαμένειν δὲ τὰς θηλείας, τεκμαιρόμενος ἐκ τῆς χρόας τὴν πιθανότητα· ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς τῶν κοσσύφων καὶ φαλαρίδων ἀπολευκαινομένων κατὰ καιρούς.

274.

Athen. IX, 397b: ὁ ταώς, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ποιολόγος, καὶ τίκτει τριετὴς γενόμενος, ἐν οἷς καὶ τὴν ποικιλίαν τῶν πτερῶν λαμβάνει. ἐπωάζει δὲ πρὸς ἡμέρας τριάκοντα. τίκτει δὲ ἅπαξ τοῦ ἔτους ᾠὰ δώδεκα, ταῦτα δὲ οὐκ εἰς ἅπαξ ἀλλὰ παρ' ἡμέρας δύο· αἱ δὲ πρωτοτόκοι ὀκτώ. τίκτει δὲ καὶ ὑπηνέμια ᾠὰ ὡς ἡ ἀλεκτορίς, οὐ πλείω δὲ τῶν δύο. ἐκλέπει δὲ καὶ ἐπωάζει καθάπερ ἡ ἀλεκτορίς.

275.

Athen. IX, 390e: γράφει δὲ περὶ αὐτῶν (τῶν ὤτων, immo ὠτίδων) Ἀριστοτέλης οὕτως ὅτι „ἔστι μὲν τῶν ἐκτοπιζόντων καὶ σχιδανοπόδων καὶ τριδακτύλων, μέγεθος ἀλεκτρυόνος μεγάλου, χρῶμα ὄρτυγος, κεφαλὴ προμήκης, ῥύγχος ὀξύ, τράχηλος λεπτός, ὀφθαλμοὶ μεγάλοι, γλῶσσα ὀστώδης, πρόλοβον δ' οὐκ ἔχει" ... φασὶ δ' αὐτὸν καὶ τὴν τροφὴν ἀναμηρυκᾶσθαι ἥδεσθαί τε ἵππῳ. εἰ γοῦν τις δορὰν ἵππων περιθοῖτο, θηρεύσει ὅσους ἂν θέλῃ· προσίασι γάρ.

Plutarch. de solert. an. c. 31: ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ φιλίας ἀλωπέκων καὶ ὄφεων διὰ τὸ κοινὸν αὐτοῖς πολέμιον εἶναι τὸν ἀετόν, καὶ τὰς ὠτίδων πρὸς ἵππους ὅτι χαίρουσι προσπελάζουσαι καὶ διασκάλλουσαι τὸν ὄνθον.

276.

Athen. IX, 390f: ἐν ἄλλοις δέ πάλιν φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης „ὁ ὦτος ἐστὶ μὲν παρόμοιος τῇ γλαυκί, οὐκ ἔστι δὲ νυκτερινός. ἔχει τε περὶ τὰ ὦτα πτερύγια, διὸ καὶ ὦτος καλεῖται, μέγεθος περιστερᾶς, μιμητὴς ἀνθρώπων· ἀντορχούμενος γοῦν ἁλίσκεται".

Περὶ ἰχθύων
(Περὶ τῶν ἐνύδρων).

277.

Athen. VII, 330a: Ἀριστοτέλης ... ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν „σελάχη φησὶ βοῦς, τρυγών, νάρκη, βατίς, βάτραχος ... βούγλωττος, ψῆττα ... μῦς".

Athen. VII, 286b: τῆς μὲν οὖν βατίδος καὶ τοῦ βατράχου μνημονεύει Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζωικῶν καταριθμῶν αὐτὰ ἐν τοῖς σελάχεσιν.

278.

Athen. VII, 305d: Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωι-

b7 χρόνοις add. codd. et edd. post ἐν οἷς. ‖ 41 sine lac. codd. ‖ βούγλωττα cod. Marc. ‖ 43 et 46 ζῴων codd. (cum Marc.).

κῶν φησί „τὰ δὲ ἀνόδοντα καὶ λεῖα ὡς ῥαφίς. καὶ τὰ μὲν λιθοκέφαλα ὡς χρέμυς, τὰ δὲ σκληρόδερμα ὡς κάπρος. καὶ τὰ μὲν δίραβδα ὥσπερ σεσερῖνος, τὰ δὲ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα ὡς σάλπη".

VII, 319^d: Ἀριστοτέλης ... ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων ῥαφίδα αὐτὴν ὀνομάσας ἀνόδουν φησὶν εἶναι.

279.

Athen. VII, 319^c: Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν „ἀκανθοστεφῆ φησὶν εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα ... τῶν δὲ γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη ...

280.

Athen. VII, 327^f: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ποικιλερυθρομέλαιναν αὐτὴν ὀνομάζει καὶ ποικιλόγραμμον, διὰ τὸ μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι.

281.

Athen. VII, 286^f: Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ζωικῷ ἢ περὶ ἰχθύων „νωτόγραπτα, φησί, λέγεται βῶξ ..., σκολιόγραπτα δὲ κολίας ...

282.

Athen. VII, 313^d: Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ περὶ ζωικῶν γράφει οὕτως „ὀρροπυγόστικτοι δὲ τῶν ἰχθύων μελάνουρος καὶ σαργὸς πολύγραμμοί τε καὶ μελανόγραμμοι".

283.

Athen. VII, 305^c: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν „καὶ τὰ μὲν μελανόστικτα ὥσπερ κόσσυφος, τὰ δὲ ποικιλόστικτα ὥσπερ κίχλη".

284.

Athen. VIII, 331^d: ... καίτοι μόνους εἰρηκότος Ἀριστοτέλους φθέγγεσθαι σκάρον καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον.

Oppianus hal. 1, 134:

καὶ σκάρον, ὃς δὴ μοῦνος ἐν ἰχθύσι πᾶσιν ἀναύδοις
φθέγγεται ἰκμαλέην λαλαγὴν καὶ μοῦνος ἐδητύν
ἄψορρον προΐησιν ἀνὰ στόμα, δεύτερον αὖθις
δαινύμενος, μήλοισιν ἀναπτύσσων ἶσα φορβήν.

285.

Athen. VII, 328^d: θρισσῶν δὲ μέμνηται Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων ἐν τούτοις „μόνιμα ... θρίσσα, ἐγκρασίχολος, μεμβράς, κορακῖνος, ἐρυθρῖνος, τριχίς". ib. p. 328^f: ὁμοίως δὲ τριχίαν καὶ Ἀρ. ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων, ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ περὶ ζωικῶν τριχίδα.

286.

Athen. VII, 303^d: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἀγελαῖον καὶ ἐκτοπιστικὸν εἶναι τὴν θυννίδα.

287.

Athen. III, 88^b: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν „ὄστρεα, φησί, πίννη, ὄστρεον, μῦς, κτείς, σωλήν, κόγχη, λεπάς, τῆθος, βάλανος ... πορευτικὰ δὲ κῆρυξ, πορφύρα, ἡδυπορφύρα, ἐχῖνος, στράβηλος. ἔστι δ' ὁ μὲν κτεὶς τραχυόστρακος ῥαβδωτός, τὸ δὲ τῆθος ἀρράβδωτον λειόστρακον, ἡ δὲ πίννη λεπτόστομον, τὸ δὲ ὄστρεον παχύστομον δίθυρον δὲ καὶ λειόστρακον, λεπὰς δὲ μονόθυρον καὶ λειόστρακον, συμφυὲς δὲ μῦς, μονοφυὲς δὲ καὶ λειόστρακον σωλὴν καὶ βάλανος, κοινὸν δ' ἐξ ἀμφοῖν κόγχη".

288.

Athen. VII, 318^e: ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν Ἀριστοτέλης μαλάκιά φησιν εἶναι πολύποδας, ὀσμύλην, ἐλεδώνην, σηπίαν, τευθίδα.

289.

Athen. VII, 318^b: ἐν δὲ τῷ περὶ ζωικῶν ἢ ἰχθύων (Ἀρ.) „πολύπους, φησί, τὶς ὁ μὲν τρεψίχρως ὁ δὲ ναυτίλος".

290.

Athen. VII, 281^f: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ περὶ ζωικῶν μονάκανθον εἶναι καὶ κιρρὸν τὸν ἀλφηστικόν.

291.

Athen. VII, 277^e: ταύτας (τὰς ἀμίας) Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ τὰ μὲν βράγχια ἔχειν καλυπτά, εἶναι δὲ καρχαρόδοντας καὶ τῶν συναγελαζομένων καὶ σαρκοφάγων, χολήν τε ἔχειν ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ καὶ σπλῆνα ὁμοίως. λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι προσανάλλονται καὶ ἀποτρώγουσαι τὴν ὁρμιὰν ἐκφεύγουσιν. ... Ἀριστοτέλης δὲ παρετυμολογῶν αὐτῆς τοὔνομά φησιν ὠνομάσθαι παρὰ τὸ ἅμα ἰέναι ταῖς παραπλησίαις· ἔστι γὰρ συναγελαστική.

292.

Athen. VII, 284^f: τῆς δ' ἀφύης ἐστὶ γένη πλείω. καὶ ἡ μὲν ἀφρῖτις λεγομένη οὐ γίνεται ἀπὸ γόνου, ὡς

1 φησὶ τάδε. ἀνόδ. κ. λ. cod. Marc. ‖ 2 κρέμυς codd. ‖ σκληρόδερμα: codd. (cum Marc.) et edd. σκληρότατα τραχύδερμα. ‖ 5 ἐν δὲ τῶι περὶ ζωικῶν ἰχθύων cod. Marc. (om. ἢ). ‖ 7 φ. αὐτὴν εἶναι codd. ‖ 11 sine lac. codd. ‖ 15 ποικιλέρυθρον μέλαιναν male cod. Marc. et edd., corr. Meineke. ‖ 19 νοτόγρ. cod. M. ‖ 20 sine lac. codd. ‖ 24 σάργος cod. M. ‖ 41 περὶ ζώων καὶ ἰχθύων codd. (cum Marc.) ‖ 42 sine lac. codd.

[b]1 corr. ἐρίτιμος? ‖ 3 περὶ addidi: ἐν δὲ τῶι ἐπιγραφομένωι ζωικῶν Marc. (ζωικῷ vulgo). ‖ 9 codd. ζώων. ‖ 10 sine lac. codd. ‖ 23 ἢ: καὶ codd. (cum Marc.). ‖ 24 τριψίχρως cod. M. ‖ 29 ζώων (ζώιων Marc.) codd.

φησιν Ἀριστοτέλης, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφροῦ. ἑτέρα δ' ἐστὶν ἀφύη ἡ κωβῖτις λεγομένη. γίνεται δ' αὕτη ἐκ τῶν μικρῶν καὶ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων. καὶ ἐξ αὐτῆς δὲ ταύτης τῆς ἀφύης ἀπογεννῶνται ἕτεραι, αἵτινες ἐγκρασίχολοι καλοῦνται. γίνεται καὶ ἄλλη ἀφύη ὁ γόνος τῶν μαινίδων, καὶ ἄλλη ἐκ τῆς μεμβράδος, καὶ ἔτι ἄλλη ἐκ τῶν μικρῶν κεστρέων τῶν ἐκ τῆς ἄμμου καὶ τῆς ἰλύος γινομένων. πάντων δὲ τούτων ἡ ἀφρῖτις ἀρίστη.

Athen. VII, 300ᶠ: ἐγκρασίχολοι. καὶ τούτων μέμνηται Ἀριστοτέλης ὡς μικρῶν ἰχθυδίων ἐν τῷ περὶ ζωικῶν.

293.

Athen. VII, 294ᵈ: Ἀριστοτέλης δὲ εἴδη αὐτῶν φησὶν εἶναι πλείω, ἀκανθίαν λεῖον ποικίλον σκύμνον ἀλωπεκίαν ῥίνην . . . ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων καὶ κεντρίνην φησί τινα γαλεὸν εἶναι καὶ νωτιδανόν ... ἰδίως δὲ ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν ἔχει πεντάγωνον. τίκτει δ' ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία καὶ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα καὶ πάλιν ἀφίησι, μάλιστα δ' ὁ ποικίλος καὶ ὁ ἀλωπεκίας· οἱ δὲ λοιποὶ οὐκ ἔτι διὰ τὴν τραχύτητα.

294.

Athen. VII, 298ᵇ: Ἀριστοτέλης δὲ χαίρειν φησὶ τὰς ἐγχέλεις καθαρωτάτῳ ὕδατι. ὅθεν τοὺς ἐγχελυοτρόφους καθαρὸν αὐταῖς ἐπιχεῖν· πνίγεσθαι γὰρ ἐν τῷ θολερῷ. διὸ καὶ οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ ἵν' ἀποπνίγωνται. λεπτὰ γὰρ ἔχουσαι τὰ βραγχία αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται. ὅθεν κἀν τοῖς χειμῶσιν ὑπὸ τῶν πνευμάτων ταραττομένου τοῦ ὕδατος ἀποπνίγονται. ὀχεύονται δὲ συμπλεκόμεναι, κᾆτ' ἀφιᾶσι γλοιῶδες ἐξ αὐτῶν, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύϊ ζωογονεῖται. λέγουσι δὲ οἱ ἐγχελυοτρόφοι καὶ ὡς νυκτὸς μὲν νέμονται, ἡμέρας δ' ἐν τῇ ἰλύϊ ἀκινητίζουσι, ζῶσί τε τὸ ἐπὶ πολὺ ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη.

Athen. p. 299ᶜ: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς περὶ ζῴων διὰ τοῦ ι ἔγχελις εἴρηκεν.

295.

Athen. VII, 300ᵉ: ἐρυθρῖνος. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. καὶ Σπεύσιππος παραπλήσιά φησιν εἶναι φάγρον, ἐρυθρῖνον, ἥπατον.

296.

Athen. VII, 301ᶜ: ἥπατος ... ἔστι δὲ μονήρης, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, σαρκοφάγος τε καὶ καρχαρόδους, τὴν χροιὰν μὲν μέλας, ὀφθαλμοὺς δὲ μείζονας ἢ καθ' αὑτὸν ἔχων, καρδίαν τρίγωνον λευκήν.

297.

Athen. VII, 282ᵈ: ἀνθίας, κάλλιχθυς ... Ἀριστοτέλης δὲ καὶ καρχαρόδοντα εἶναι (φησὶ) τὸν κάλλιχθυν σαρκοφάγον τε καὶ συναγελαζόμενον.

298.

Aelian. n. a. 13, 4: ἀκούσειας δ' ἂν ἁλιέων καὶ ἰχθύων τινὰ καλλιώνυμον οὕτω λεγόντων. καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀριστοτέλης λέγει ὅτι ἄρα ἐπὶ τοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ καθημένην ἔχει χολὴν πολλήν, αὐτῷ δὲ τὸ ἧπαρ κατὰ τὴν λαιὰν φορεῖται πλευράν.

299.

Athen. VII, 307ᵃ: ἐν δ' ἄλλοις φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης „ὁ κεστρεὺς καρχαρόδους ὢν οὐκ ἀλληλοφαγεῖ, ἅτε δὴ οὐδ' ὅλως σαρκοφαγῶν. ἔστι δὲ ὁ μέν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλών, ὁ δὲ φεραῖος. καὶ ὁ μὲν χελλὼν πρὸς τῇ γῇ νέμεται, ὁ δὲ φεραῖος οὔ. καὶ τροφῇ χρῆται ὁ μὲν φεραῖος τῇ ἀφ' αὑτοῦ γενομένῃ μύξῃ, ὁ δὲ χελλὼν ἄμμῳ καὶ ἰλύϊ. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐδὲν τῶν θηρίων κατεσθίει, ἐπεὶ οἱ κεστρεῖς οὐδένα τῶν ἰχθύων".

300.

Athen. VII, 305: κίθαρος. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν ἢ περὶ ἰχθύων „ὁ κίθαρος, φησί, καρχαρόδους, μονήρης, φυκοφάγος, τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος, καρδίαν λευκὴν ἔχων καὶ πλατεῖαν".

301.

Athen. VII, 306ᵇ: κορδύλος. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶν ἀμφίβιον εἶναι καὶ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐανθέντα.

Apuleius de mag. 38: *de solis aquatilibus dicam nec cetera animalia nisi in communibus differentiis attingam. ausculta igitur quae dicam. iam me clamabis magica nomina Aegyptio vel Babylonico ritu percensere* σελάχια, μαλάκια, μαλακόστρακα, χονδράκανθα, ὀστρακόδερμα, καρχαρόδοντα, ἀμφίβια, λεπιδωτά, φολιδωτά, δερμόπτερα, στεγανόποδα, μονήρη, συναγελαστικά.

302.

Athen. VII, 309ᵃ: κυπρῖνος. τῶν σαρκοφάγων καὶ οὗτος, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, καὶ συναγελαστικῶν. τὴν δὲ γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέκτηται.

4 κωβιῶν Suid. ‖ 17 immo ἐν τῷ περὶ ζωικῶν. ‖ 32 γλινῶδες cod. Marc. ‖ 36 περὶ ζώων cod. Marc. f. 112ᵇ, non ἐν τ. π. ζ. μορίων, ut vulgo. ‖ 40 ζῴων cum Marc. codd. (ζῴων καὶ Σπ. sine interp. vulgo).

ᵇ2 λευκήν: ἧπαρ λευκόν Rondelet. ‖ 11 καθειμένην codd., corr. Gesn. ‖ τὸ δὲ ἧπαρ αὐτῷ Hercher. ‖ 25 ζῴων cum Marc. codd. ‖ 39 στεγανόποδα ego (A. P. p. 309): vulgo cum Gronovio πεζά, νέποδα. ‖ 44 ita corrupte cod. Marc. cum rel.

303.

Athen. VII, 310e: λάβρακες. οὗτοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, μονήρεις εἰσὶ καὶ σαρκοφάγοι. γλῶσσαν δ' ἔχουσιν ὀστώδη καὶ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον.

304.

Athen. VII, 312c: μύραιναι ... Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων ἐκ μικροῦ φησὶν αὐτὴν ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνειν.] καὶ εἶναι καρχαρόδουν τίκτειν τε πᾶσαν ὥραν μικρὰ ᾠά.

305.

Athen. VII, 314c: ἔστι δ' ἡ νάρκη, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, τῶν σελαχωδῶν καὶ τῶν σκυμνοτοκούντων. θηρεύει δ' εἰς τροφὴν ἑαυτῆς τὰ ἰχθύδια προσαπτομένη καὶ ναρκᾶν καὶ ἀκινητίζειν ποιοῦσα.

306.

Athen. VII, 314e: ξιφίας. τούτου Ἀριστοτέλης φησὶν ἔχειν τοῦ ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τὸ δὲ καθύπερθεν ὀστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μεγέθει· τοῦτο δὲ καλεῖσθαι ξίφος. ὀδόντας δ' οὐκ ἔχειν τὸν ἰχθύν.

307.

Athen. VII, 315e: ὄνος, φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζωικῶν, ἔχει στόμα ἀνερρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς, καὶ οὐ συναγελαστικός. καὶ μόνος οὗτος ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους ἐμφερεῖς μύλαις. φωλεύει τε μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, τῶν ἄλλων ταῖς χειμεριωτάταις φωλευόντων.

Aelian. n. a. 6, 30: ὁ ἰχθὺς ὁ ὄνος τὰ μὲν ἄλλα ὅσα ἐντὸς προσπέφυκεν, οὐ πάνυ τι τῶν ἑτέρων διεστῶτα κέκτηται, μονότροπος δέ ἐστι καὶ σὺν ἄλλοις βιοῦν οὐκ ἀνέχεται. ἔχει δὲ ἄρα ἰχθύων μόνος οὗτος ἐν τῇ γαστρὶ τὴν καρδίαν, καὶ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθους οἵπερ οὖν ἐοίκασι μύλαις τὸ σχῆμα. σειρίου δὲ ἐπιτολῇ φωλεύει μόνος, τῶν ἄλλων ἐν ταῖς κρυμωδεστάταις (ἡμέραις) φωλεύειν εἰθισμένων.

idem 5, 20: ὄνος ὁ θαλάττιος ἐν τῇ γαστρὶ τὴν καρδίαν ἔλαχεν ἔχειν, ὡς οἱ δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ὁμολογοῦσιν ἡμῖν καὶ διδάσκουσιν.

Clemens Alex. paedag. 2, 1, 18 p. 65 Sylb.: ... τὸν νοῦν ἐγκατορύξας τῇ κοιλίᾳ, τῷ ἰχθύι τῷ καλουμένῳ ὄνῳ τὰ μάλιστα ἐοικώς, ὃν δή φησιν Ἀριστοτέλης μόνον τῶν ἄλλων ζῴων ἐν τῇ γαστρὶ τὴν καρδίαν ἔχειν.

Apuleius de magia c. 40 (Krüger): *at enim, inquit, piscem cui rei nisi malae proscidisti quem tibi Themison servus attulit? quasi vero non paulo prius dixerim me de particulis omnium animalium de situ earum deque numero deque causa conscribere ac libros* ἀνατομῶν *Aristotelis et explorare studio et augere. atque adeo summe miror quod unum a me pisciculum inspectum sciatis, cum iam plurimos, ubicumque locorum oblati sunt, aeque inspexerim, praesertim quod nihil ego clanculo sed omnia in propatulo ago . . . hunc adeo pisciculum, quem vos leporem marinum nominatis, plurimis qui aderant ostendi, necdum etiam decerno quid vocem, nisi quaeram sane accuratius, quod nec apud veteres philosophos proprietatem eius piscis reperio, quamquam sit omnium rarissima et hercule memoranda. quippe solus ille quantum sciam cum sit cetera exossis, duodecim numero ossa ad similitudinem talorum suillorum in ventre eius conexa et catenata sunt. quod Aristoteles nunquam profecto omisisset scripto prodere, qui aselli piscis solius omnium in media alvo corculum situm pro maximo memoravit.*

308.

Athen. VII, 315a: ὀρφώς ... Ἀριστοτέλης δὲ ἐν πέμπτῳ ζῴων μορίων ταχεῖαν λέγων γίνεσθαι τοῖς ἰχθύσι τὴν αὔξησιν, καὶ ὀρφώς, φησίν, ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας ταχέως.] ἔστι δὲ καὶ σαρκοφάγος καὶ καρχαρόδους, ἔτι δὲ μονήρης. ἴδιον δ' ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τοὺς θορικοὺς πόρους μὴ εὑρίσκεσθαι καὶ τὸ δύνασθαι πολὺν χρόνον ζῆν μετὰ τὴν ἀνατομήν. ἔστι δὲ καὶ τῶν φωλευόντων ἐν ταῖς χειμεριωτάταις ἡμέραις· χαίρει τε πρόσγειος μᾶλλον ὢν ἢ πελάγιος. ζῇ δ' οὐ πλέον δύο ἐτῶν.

Aelianus n. a. 5, 18: ὁ ὀρφὼς θαλάττιον ζῷόν ἐστι, καὶ εἰ ἕλοις καὶ ἀνατέμοις, οὐκ ἂν ἴδοις τεθνεῶτα παραχρῆμα αὐτόν, ἀλλὰ ἐπιλαμβάνει τῆς κινήσεως καὶ οὐκ ἐπ' ὀλίγον. διὰ χειμῶνος δὲ ἐν τοῖς φωλεοῖς οἰκουρῶν χαίρει· διατριβαὶ δὲ ἄρα αἱ πρὸς τῇ γῇ μᾶλλον φίλαι αὐτῷ.

Oppianus hal. 1, 142: καὶ ὀψιμόρων γένος ὀρφῶν, οἱ πάντων περίαλλα κατὰ χθόνα δηθύνουσι ζωοί, καὶ τμηθέντες ἔτι σπαίρουσι σιδήρῳ.

309.

Athen. VII, 321e: σάλπη . . . Ἀριστοτέλης

8 ἐν δευτέρωι ζώιων μοςίων cod. Marc. (de titulo vide A. P. p. 310). ‖ 20 μεγέθει Meineke: μέρει codd. cum M. ‖ 27 τε cod. Marc.: δὲ vulgo.

b20 *nunquam* ego: *si unquam* codd. Flor. (*si scisset, nunquam* vulgo).

δ' ἐν πέμπτῳ ζώων μορίων ἅπαξ τίκτειν φησὶν αὐτὴν τοῦ μετοπώρου.] ἔστι δὲ πολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος, ἔτι δὲ καρχαρόδους καὶ μονήρης. λέγεσθαι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἁλιέων φησὶν ὡς καὶ κολοκύντῃ θηρεύεται χαίρουσα τῷ βρώματι.

310.

Athen. VII, 329[a]: Ἀριστοτέλης δ' ἐν πέμπτῳ ζώων ἱστορίας] σαρδίνους αὐτὰς (τὰς ἐριτίμους) καλεῖ.

311.

Athen. VII, 319[e]: σκάρος. τοῦτον Ἀριστοτέλης φησὶ καρχαρόδοντα εἶναι καὶ μονήρη καὶ σαρκοφάγον, ἔχειν τε στόμα μικρὸν καὶ γλῶτταν οὐ λίαν προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον, ἧπαρ λευκὸν τρίλοβον, ἔχειν τε χολὴν καὶ σπλῆνα μέλανα, τῶν δὲ βραγχίων τὸ μὲν διπλοῦν τὸ δὲ ἁπλοῦν. μόνος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων μηρυκάζει. χαίρει δὲ τῇ τῶν φυκίων τροφῇ· διὸ καὶ τούτοις θηρεύεται. ἀκμάζει δὲ θέρους.

312.

Athen. VII, 320[e]: ὅτι δὲ καὶ πληκτικός ἐστιν (ὁ σκορπίος) Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ ἰχθύων ἢ ζωικῶν. μονήρης δ' ἐστὶ καὶ φυκοφάγος.

313.

Athen. VII, 324[e]: τὴν δὲ τρίγλην φησὶν Ἀριστοτέλης τρὶς τίκτειν τοῦ ἔτους ἐν πέμπτῳ μορίων, τεκμαίρεσθαι λέγων τοὺς ἁλιεῖς τοῦτο ἐκ τοῦ γόνου τρὶς φαινομένου περί τινας τόπους. μήποτ' οὖν ἐντεῦθέν ἐστι καὶ τὸ τῆς ὀνομασίας, ὡς ἀμίαι ὅτι οὐ κατὰ μίαν φέρονται ἀλλ' ἀγεληδόν, σκάρος δὲ ἀπὸ τοῦ σκαίρειν καὶ καρίς, ἀφύαι δ' ὡς ἂν ἀφυεῖς οὖσαι τουτέστι δυσφυεῖς, θύω θύννος ὁ ὁρμητικὸς διὰ τὸ κατὰ τὴν τοῦ κυνὸς ἐπιτολὴν ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἴστρου ἐξελαύνεσθαι.] ἔστι δὲ καρχαρόδους συναγελαστικὴ παντόστικτος, ἔτι δὲ σαρκοφάγος. τὸ δὲ τρίτον τεκοῦσα ἄγονός ἐστι· γίνεται γάρ τινα σκωλήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρᾳ, ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον κατεσθίει.

314.

Athen. VII, 327[c]: φάγρος ... Ἀριστοτέλης δὲ σαρκοφάγον φησὶν αὐτὸν εἶναι καὶ μονήρη καρδίαν τε ἔχειν τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἔαρος.

(Περὶ μαλακίων).

315.

Athen. VII, 316[c]: ἱστορεῖ δ' Ἀριστοτέλης τὸν πολύποδα ἔχειν πόδας ὀκτώ, ὧν τοὺς μὲν ἄνω δύο καὶ κάτω ἐλαχίστους, τοὺς δ' ἐν μέσῳ μεγίστους· ἔχειν δὲ καὶ κοτυληδόνας δύο, αἷς τὴν τροφὴν προσάγεσθαι· τοὺς δ' ὀφθαλμοὺς ἐπάνω τῶν δύο ὀδόντων· τὸ δὲ στόμα καὶ τοὺς ὀδόντας ἐν μέσοις τοῖς ποσίν. ἀναπτυχθεὶς δὲ ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ. ἔχει δὲ καὶ τὸν λεγόμενον θολόν, οὐ μέλανα καθάπερ σηπία, ἀλλ' ὑπέρυθρον, ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι· ὁ δὲ μήκων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἱονεὶ κύστις· σπλάγχνον δ' οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν. τροφῇ δὲ χρῆται ἔστιν ὅτε καὶ τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις, τὰ ὄστρακα ἐκτὸς τῶν θαλαμῶν ῥίπτων· ὅθεν διαγινώσκουσιν οἱ θηρεύοντες. ὀχεύει δὲ συμπλεκόμενος καὶ πολὺν χρόνον πλησιάζει διὰ τὸ ἄναιμος εἶναι. τίκτει δὲ διὰ τοῦ λεγομένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι, καὶ τίκτει ᾠὰ βοτρυδόν.

316.

Athen. VII, 317[f]: ὁ δὲ ναυτίλος καλούμενος, φησὶν Ἀριστοτέλης, πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν, ἐμφερὴς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνας. ἔχει δὲ τὸ νῶτον ὀστρακόδερμον. ἀναδύνει δὲ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων τὸ ὄστρακον, ἵνα μὴ τὴν θάλατταν ἕλκῃ· ἐπαναστραφεὶς δ' ἐπιπλεῖ ἄνω ποιήσας δύο τῶν πλεκτανῶν, αἳ μεταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκότα, ὡς καὶ τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὁρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες· ἄλλας δὲ δύο πλεκτάνας καθίησιν εἰς τὴν θάλασσαν ἀντὶ πηδαλίων. ὅταν δέ τι προσιὸν ἴδῃ, δείσας συστέλλει τοὺς πόδας καὶ πληρώσας αὐτὸν τῆς θαλάσσης κατὰ βυθοῦ ὡς τάχος χωρεῖ.

317.

Athen. VII, 323[c]: τὴν σηπίαν δὲ Ἀριστοτέλης φησὶ πόδας ἔχειν ὀκτώ, ὧν τοὺς ὑποκάτω δύο μεγίστους, προβοσκίδας δύο, καὶ μεταξὺ αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ στόμα. ἔχει δὲ καὶ ὀδόντας δύο τὸν μὲν ἄνω τὸν δὲ κάτω, καὶ τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ. ἐν δὲ τῇ μύτιδι ὁ θολός ἐστιν· αὕτη δὲ κεῖται παρ' αὐτὸ τὸ στόμα κύστεως τρόπον ἐπέχουσα. ἔστι δ' ἡ κοιλία πλακώδης καὶ λεία, ὁμοία τοῖς τῶν βοῶν ἠνύστροις. τρέφονται δὲ αἱ μικραὶ σηπίαι τοῖς λεπτοῖς ἰχθυδίοις, ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὁρμιὰς καὶ ταύταις θηρεύουσαι. λέγεται δὲ ὡς ὅταν ὁ χειμὼν γένηται, τῶν πετριδίων ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσι λαμβανόμεναι ὁρμοῦσι. διωκομένη τε ἡ σηπία τὸν θολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν εἰς τοὔμπροσθεν. λέγεται δὲ ὡς καὶ θηρευθείσης τῆς θηλείας τριόδοντι οἱ ἄρρενες ἐπαρήγουσιν ἀνθέλκοντες αὐτήν· ἂν

7 ita cod. Marc. (A. P. p. 314): ἐν πέμπτῳ μορίων *fide membranarum* Casaubonus. ‖ 8 σαργίνους Meineke. ‖ 13 codd. τρίγωνον παράλευκον, corr. Rondelet. ‖ τρίβολον cod. Marc. ‖ 20 ἐν τῶι περὶ ἰχθύων ζωικῶν cod. Marc. ‖ 24 sic Marc. om. ζώων, quod vulgo addunt. ‖ 27 cf. supra fr. 291.

b2 δύο ποδῶν codd. ‖ 23 δερμάτιον cod. Marc. ‖ 30 φησὶ om. cod. Marc. ‖ 37 cod. Marc. δὴ pro δὲ αἱ.

δ' οἱ ἄρρενες ἁλῶσιν, αἱ θήλειαι φεύγουσιν. οὐ διετίζει δ' ἡ σηπία, καθάπερ οὐδ' ὁ πολύπους.

318.

Athen. VII, 326[b]: τευθίς. Ἀριστοτέλης εἶναί φησι καὶ ταύτην τῶν συναγελαζομένων, ἔχειν τε τὰ πλεῖστα τῆς σηπίας, τὸν τῶν ποδῶν ἀριθμόν, τὰς προβοσκίδας. τῶν δὲ ταύτης ποδῶν οἱ μὲν κάτω μικροί εἰσιν οἱ δ' ἄνω μείζους, καὶ τῶν προβοσκίδων ἡ δεξιὰ παχυτέρα, καὶ τὸ ὅλον σωμάτιον τρυφερὸν καὶ ὑπομηκέστερον. ἔχει δὲ καὶ θολὸν ἐν τῇ μύτιδι οὐ μέλανα ἀλλ' ὠχρόν, καὶ τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες.

319.

Athen. VII, 326[d]: τεῦθος. ὁ δὲ τεῦθος μόνῳ τούτῳ διαφέρει, τῷ μεγέθει· γίνεται δὲ καὶ τριῶν σπιθαμῶν. τὸ δὲ χρῶμά ἐστιν ὑπέρυθρος, καὶ τῶν ὀδόντων τὸν μὲν κάτω ἐλάττονα ἔχει τὸν δὲ ἄνω μείζονα, ἄμφω δὲ μέλανας καὶ ὁμοίους ῥύγχει ἱέρακος. ἀναπτυχθεὶς δὲ κοιλίαν ἔχει ὁμοίαν ταῖς ὑείαις.

XLV. ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΑΤΟΜΩΝ.

320.

Apollonius mir. 39: Ἀριστοτέλης δ' ἐν ταῖς ἐκλογαῖς τῶν ἀνατομῶν· ὄφις ὤφθη ἐν Πάφῳ πόδας ἔχων δύο ὁμοίους χερσαίῳ κροκοδείλῳ.

XLVI. ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ

α̅ περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν (321—4)
β̅ περὶ τῶν ἀθρόως φαινομένων (325—6)
γ̅ περὶ τῶν δακετῶν καὶ βλητικῶν (327—30)
δ̅ περὶ τῶν λεγομένων φθονεῖν (331)
ε̅ περὶ τῶν ἐν τῷ ξηρῷ διαμενόντων
ϛ̅ περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χρόας (332)
ζ̅ περὶ τῶν φωλευόντων (333—4).

(Ἀριστοτέλους ἢ) Θεοφράστου.

321. 322. 323.

Aelian. n. a. 16, 33: Ἀριστοτέλης γε μήν φησι τῶν βοῶν τῶν ἐν Νευροῖς ἐκπεφυκέναι τὰ κέρατα καὶ τὰ ὦτα ἔκφυσιν τὴν αὐτὴν καὶ εἶναι συνυφασμένα. ὁ δὲ αὐτὸς ἐν χώρῳ τινὶ Λιβύων τὰς αἶγας τοῦ στήθους φησὶ τοὺς μαζοὺς ἔχειν ἀπηρτημένους. εἴη δ' ἂν τοῦ παιδὸς τοῦ Νικομάχου καὶ ταῦτα· ἐν τοῖς περὶ τὸν Σκαρίσκον Βουδινοῖς οἰκοῦσιν οὐ γίνεσθαί φησι πρόβατον λευκόν, ἀλλὰ μέλανα πάντα.

id. 5, 27: τοὺς δὲ ἐν Νευροῖς βοῦς Ἀριστοτέλης φησὶν ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχειν τὰ κέρατα.

324.

Aelian. n. a. 5, 8: Ἀριστοτέλης ὄφεσιν ἐχθρὰν εἶναι τὴν Ἀστυπαλαιέων γῆν λέγει, καθάπερ καὶ τὴν Ῥήνειαν ταῖς γαλαῖς ὁ αὐτὸς ὁμολογεῖ ἡμῖν. κορώνῃ δὲ ἐς τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν οὐκ ἔστιν ἐπιβατά. ἡμιόνων δὲ Ἦλιν μητέρα οὐκ ἐρεῖς, ἢ τὸ λεχθὲν ψεῦδός ἐστιν.

325.

Antig. mir. 19: ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ ἐκ τῶν σισυμβρίων φησὶ σαπέντων σκορπίους γίνεσθαι.

326.

Aelian. n. a. 5, 14: ἐν τῇ Γυάρῳ τῇ νήσῳ Ἀριστοτέλης λέγει μῦς εἶναι καὶ μέντοι καὶ τὴν γῆν σιτεῖσθαι τὴν σιδηρῖτιν.

327.

Aelian. n. a. 4, 57: Ἀριστοτέλης λέγει τὸν ὑπὸ ὕδρου πληγέντα παραχρῆμα ὀσμὴν βαρυτάτην ἀπεργάζεσθαι, ὡς μὴ οἷόν τε εἶναι προσπελάσαι αὐτῷ τινά. λήθην τε καταχεῖσθαι τοῦ πληγέντος ὁ αὐτὸς λέγει καὶ μέντοι καὶ ἀχλὺν κατὰ τῶν ὀμμάτων πολλήν, καὶ λύτταν ἐπιγίνεσθαι καὶ τρόμον εὖ μάλα ἰσχυρὸν καὶ ἀπόλλυσθαι διὰ τρίτης αὐτόν.

328.

Schol. in Theocrit. 7, 22 (p. 245, 23 Ahr.) σαῦρος: ἀρσενικῶς ὁ σαῦρος. λέγεται καὶ θηλυκῶς ἡ σαύρα. φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης περὶ τοῦ ζώου τούτου ὅτι ξηραινόμενον εἰς ἔχιν μεταβάλλεται.

Geopon. 15, 1, 21: Θεόφραστος καὶ Ἀριστοτέλης φασὶ ... τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν μεταβάλλεσθαί τινα εἰς ἕτερα. καὶ γὰρ τὴν κάμπην φασὶν εἰς ζῷον ἕτερον πτερωτὸν τὴν καλουμένην ψυχὴν καὶ τὰς ἀπὸ τῆς συκῆς κάμπας εἰς κανθαρίδας τόν τε ὕδρον εἰς ἔχιν ξηραινομένων τῶν λιμνῶν.

329.

Anon. catasterism. 41: Κόρακος. τοῦτο τὸ ἄστρον κοινόν ἐστιν (κόρακος, ὕδρου, κρατῆρος) ἀπὸ πράξεως γεγονὸς ἐναργοῦς. τιμὴν γὰρ ἔχει ὁ κόραξ παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι· ἑκάστῳ γὰρ τῶν θεῶν ὄρνεόν ἐστιν ἀνακείμενον. θυσίας δὲ γινομένης τοῖς θεοῖς, σπονδὴν πεμφθεὶς ἐνέγκαι ἀπὸ κρήνης τινός, ἰδὼν παρὰ τὴν κρήνην συκῆν ὀλύνθους ἔχουσαν ἔμεινεν ἕως πεπανθῶσι. μεθ' ἱκανὰς δὲ ἡμέρας πεπανθέντων τούτων, καὶ φαγὼν τῶν συκῶν αἰσθόμενος τὸ ἁμάρτημα, ἐξαρπάσας καὶ τὸν ἐν τῇ κρήνῃ ὕδρον ἔφερε σὺν τῷ κρατῆρι, φάσκων αὐτὸν ἐκπίνειν καθ' ἡμέ-

36 exhibeo ea tantum quae Aristotelis nomine citantur (cf. A. P. p. 327—72). ‖ 39 Νευροῖς: λεύκτροις codd. ‖ 43 al. l. καρίσκον. ‖ 44 codd. βουδιανοῖς.
b7 ἐπιβατόν codd. ‖ 13 πάρῳ codd., corr. Holsten. ‖ 20 τῷ πληγέντι codd., corr. Hercher. ‖ 22 εὖ Reiske: εὐθύς codd.

ραν τὸ γιγνόμενον ἐν τῇ κρήνῃ ὕδωρ. ὁ δὲ Ἀπόλλων ἐπιγνοὺς τὰ γενόμενα τῷ μὲν κόρακι ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτίμιον ἔθηκεν ἱκανόν, τοῦτον τὸν χρόνον διψᾶν, καθάπερ Ἀριστοτέλης εἴρηκεν ἐν τοῖς περὶ θηρίων, μνημόνευμα δώσων τῆς εἰς θεοὺς ἁμαρτίας σαφές, εἰκονίσας δὲ ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν εἶναι τόν τε ὕδρον καὶ τὸν κρατῆρα καὶ τὸν κόρακα μὴ δυνάμενον πιεῖν μηδὲ προσελθεῖν τῷ κρατῆρι.

Schol. vet. (Par.) in Germanici Arat. ph. 426 (ex apogr. Heins. ms. Berol. Diez. Sant. 94: A. P. p. 346): *Hoc signum commune est quod est facti εναργους. honoratus est autem corvus ab Apolline. sacrificio facto deis,* ⟨*missus*⟩ *sponden adferre de lacu quodam: quod fuit castum antequam vinum ostenderetur. qui cum vidisset et ad fontem ficus grossos arbores habentes, volans consedit in eis donec maturae fierent. post paucos dies peracto sacro et ille ficus comedit. cum sensisset se peccasse, eripit ex eo fonte, anguem et attulit cum ipso cratere dicens ebibisse quod fuerit in fonte anguem. re cognita Apollo corvo inter homines poenam ad paucum tempus dedit sitim, ut A r i s t o t e l e s dicit in eo libro qui de b e s t i i s scribitur,* [*item Isidorus in naturalibus idem phisicis memorie tradidit*] *ut ipse peccati poenas daret. quem postea astris intulit. cratera autem cum aqua in medio posuit angue, caudam autem anguis* [*in medio*] *corvum rostro adpetentem neque posse iuxta accedere ut bibat.*

Hyginus poet. astron. 2, 40 (ex cod. Harl. saec. X): *Hydra est in qua corvus insidere et crater positus existimatur, de qua hanc habemus memoriae proditam causam. corvus Apollinis tutela usus et sacrificante eo missus ad fontem aquam puram petitum, vidit arbores complures ficorum inmaturas. expectans dum maturescerent, in arbore quadam earum consedit. itaque post aliquot dies coctis ficis et a corvo compluribus earum comesis, expectans Apollo corvum vidit cum cratere pleno volare festinantem. pro quo admisso eius dicitur, quod diu moratus sit, Apollinem qui coactus mora corvi alia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse ut q u a m d i u f i c i c o q u e r e n t u r c o r v u s b i b e r e n o n p o s s i t, i d e o q u o d g u t t u r h a b e a t p e r t u s u m i l l i s d i e b u s. itaque cum vellet significare sitim corvi, inter sidera constituit cratera et supposuit hydram quae corvum sitientem moratur. videtur enim rostro caudam eius extremam verberare, ut tamquam sinat se ad cratera transire.*

330.

Aelian. de n. a. 6, 14: ἡ ὕ α ι ν α, ὡς Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς λέγει, ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ἔχει δύναμιν ὑπνοποιὸν καὶ ἐνεργάζεται κάρον μόνον προσθιγοῦσα. πάρεισι γοῦν ἐς τὰ αὔλια πολλάκις καὶ ὅταν ἐντύχῃ τινὶ καθεύδοντι, προσελθοῦσα ἡσυχῇ τὴν ὑπνοποιὸν ὡς ἂν εἴποις χεῖρα προσέθηκε τῇ ῥινί· ὁ δὲ ἕλκεταί τε καὶ πιέζεται καὶ ἀναισθήτῳ μᾶλλον ἔοικε. καὶ ἐκείνη μὲν ὑπορύττει τὴν γῆν τὴν ὑπὸ τῇ κεφαλῇ ἐς τοσοῦτον, ἐς ὅσον ἀνέκλασεν ἐς τὸν βόθρον καὶ τὴν φάρυγγα ὑπτίαν ἀπέφηνε καὶ γυμνήν. ἐνταῦθα δὲ ἡ ὕαινα ἐνέφυ καὶ ἀπέπνιξε καὶ ἐς τὸν φωλεὸν ἀπάγει. καὶ τοῖς κυσὶ δὲ ἐπιτίθεται ἡ αὐτὴ τὸν τρόπον ἐκεῖνον· ὅταν ᾖ πλήρης ὁ τῆς σελήνης κύκλος, κατόπιν λαμβάνει τὴν αὐγὴν καὶ τὴν αὑτῆς σκιὰν ἐπιβάλλει τοῖς κυσὶ καὶ παραχρῆμα αὐτοὺς κατεσίγασε καὶ καταγοητεύσασα, ὡς αἱ φαρμακίδες, εἶτα ἀπάγει σιωπῶντας καὶ κέχρηται ὅ τι καὶ βούλεται τὸ ἐντεῦθεν αὐτοῖς.

331.

Antigon. mir. 20: οὐχ ἧττον δὲ τούτων θαυμάσια τὰ φθονερὰ τῶν ὠφελούντων, οἷον ὁ γαλεώτης ὅταν ἐκδύῃ τὸ γῆρας, ἐπιστραφεὶς καταπίνει· ἐπιληψίας γάρ ἐστι, φασίν, ὡς ὁ Ἀ ρ ι σ τ ο τ έ λ η ς καταγράφει, φάρμακον. ὡσαύτως δ' ἡ φ ώ κ η λέγεται ἐμεῖν τὸν ὀρόν· καὶ γὰρ τοῦτον πρὸς τὴν αὐτὴν ἀρρωστίαν χρήσιμον. τὰς δὲ ἵ π π ο υ ς τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς ἐμβρύοις ἱππομανὲς ἀπεσθίειν· γίνεσθαι δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ μετώπου καὶ πρὸς πολλὰ ζητεῖσθαι. τὴν δὲ ἔ λ α φ ο ν τὸ δεξιὸν κέρας κατορύσσειν· εἶναι δὲ καὶ τοῦτο ἐν πολλοῖς χρήσιμον. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε κατὰ προαίρεσιν εἴτε κατὰ τύχην οὕτως ἔχει, πολλῆς ἐστὶν ἐπιστάσεως δεόμενα.

332.

Antig. mir. 25: καὶ γὰρ τοῖς στελέχεσι τῶν δέν-

3 ἐπιτίμιον Heyne: ἐπιτιμῶν edd. cum cod. Ox. ‖ 6 δὲ om. v. ‖ 8 cod. Oxon. et edd. τόν τε ὕδρον καὶ μὴ δυνάμενον πιεῖν καὶ μὴ προσελθεῖν. ‖ 11 *factum arcis* cod. ‖ 13 *de his respondenda* codd., corr. Breysig. ‖ 17 *peractos agros* cod. (*peracto sacrificio* schol. rec.), corr. Merkel. fort. *percoctis grossis?* ‖ 19 *ex eo fontem aquam attulit* cod., corr. Merkel. ‖ 20 *ebibisse* Breysig: *excidisse* cod. (*excessisse* rec.). ‖ 21 *fonte anguem*: *fontem aqua* cod. ‖ 24 Isidorus testis ex margine inductus. ‖ 25 *peccatis* cod. ‖ 26 cratera: *Caetera* cod. ‖ *cum qua medio* cod. ‖ 28 *in medio corvo* cod. ‖ 29 *ascendere* cod. ‖ 34 *usus, eo sacrificante missus* rec. ‖ 36 *eas expectans* rec. ‖ 39 *v. eum cum* rec.

b 1 *eum* om. H. ‖ 2 *posset* H. ‖ 5 (item 8) *craterā* H. ‖ 6 *moratur* H: moraretur *rec.* ‖ 14 ἡσυχῇ om. Hercher. ‖ 15 ὁ δὲ ἄγχεταί τε καὶ πιέζεται (cet. om.) Hercher, ὁ δὲ ἕλκ. κ. π. μᾶλλον καὶ ἀν. ἔ. codd. ‖ 20 καὶ ante τοῖς del. Hercher. ‖ 29 φθονερὰ: φθαρ.. κά cod. sec. Bast., unde vulgo φθαρτικά. ‖ 32 φ. μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν θορόν codd., corr. Niclas. ‖ 33 τοῦτο vulgo.

δρων καὶ τοῖς φύλλοις καὶ τῇ γῇ, τὸν αὐτὸν τρόπον ἅπαντι τόπῳ συμμεταβάλλει τὴν χροιὰν (ὁ χαμαιλέων). Ἀριστοτέλης δέ φησι καὶ τὸν καλούμενον τάρανδον τοῦτο πάσχειν, ὄντα τετράπουν καὶ σχεδὸν ἴσον ὄνῳ καὶ παχύδερμον καὶ τετριχωμένον, καὶ θαυμαστὸν εἶναι πῶς αἱ τρίχες οὕτως ὀξέως ἀλλοιοῦνται.

333.

Schol. Porphyr. in Hom. Il. φ, 126 (p. 571b 39 Bk.): τοῦ γοῦν χειμῶνος ἐκ τοῦ πελάγους εἰς τὴν γῆν καταίρουσιν οἱ ἰχθύες· πολλοὺς δὲ αὐτῶν καὶ φωλεύειν κατὰ τοῦ βάθους διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἱστορεῖ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ἑβδόμῳ περὶ ζώων φύσεως.

334.

Schol. in Hom. Il. χ, 93 χειῇ: ἡ διπλῆ ὅτι τὴν τῶν ὄφεων κατάδυσιν χειὰν εἴρηκεν ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι (A) . . . ἢ ὅτι δίκην ὕδατος ἐκχεῖται εἰς αὐτὴν τὸ θηρίον. ἀγριώτερα δὲ τὰ ἐν ἐρήμῳ γεννώμενα. φησὶ δὲ καὶ ἐν τῷ ς̄ περὶ ζώων Ἀριστοτέλης ἐσθίοντα αὐτὸν μύρμηκας καὶ κανθαρίδας μετὰ τὴν φώλευσιν ἰοῦ πληροῦσθαι πλείονος τοῦ ἐμφύτου καὶ ἐρεθίζεσθαι καὶ λυσσᾶν ἐπιθυμοῦντά που ἀπομάξασθαι τὸν ἐνοχλοῦντα ἰόν (B).

XLVII. ΙΑΤΡΙΚΑ.

335.

Galenus in comm. ad I Hipp. de nat. hom. (XV, 25): ὥσπερ γε πάλιν εἰ τὰς τῶν παλαιῶν ἰατρῶν δόξας ἐθέλοις ἱστορῆσαι, πάρεστί σοι τὰς τῆς ἰατρικῆς συναγωγῆς ἀναγνῶναι βίβλους ἐπιγεγραμμένας μὲν Ἀριστοτέλει ὁμολογουμένας δὲ ὑπὸ τοῦ Μένωνος, ὃς ἦν μαθητὴς αὐτοῦ, γεγράφθαι, διὸ καὶ Μενώνεια προσαγορεύουσιν ἔνιοι ταυτὶ τὰ βιβλία. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὁ Μένων ἐκεῖνος ἀναζητήσας ἐπιμελῶς τὰ διασωζόμενα κατ᾽ αὐτὸν ἔτι τῶν παλαιῶν ἰατρῶν βιβλία, τὰς δόξας αὐτῶν ἐκεῖθεν ἀνελέξατο. τῶν δ᾽ ἤδη διεφθαρμένων . . . οὐκ ἠδύνατο γράψαι. κατὰ ταῦτ᾽ οὖν τὰ βιβλία χολὴν ξανθὴν ἢ μέλαιναν ἢ φλέγμα στοιχεῖον ἀνθρώπου φύσεως οὐκ ἂν εὕροις οὐδ᾽ ὑφ᾽ ἑνὸς εἰρημένον, αἷμα δὲ καὶ τῶν μεθ᾽ Ἱπποκράτην φαίνονται πολλοὶ μόνον εἶναι νομίζοντες ἐν ἡμῖν, ὥστε καὶ τὴν πρώτην γένεσιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ γίγνεσθαι καὶ τὴν μετὰ ταῦτα κατὰ τὴν μήτραν αὔξησιν καὶ ἀποκυηθέντων τελείωσιν.

336.

Diogenes Laertius 5, 61: γεγόνασι δὲ Στράτωνες ὀκτώ· . . . ἕβδομος ἰατρὸς ἀρχαῖος, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

337.

Plutarch. qu. conviv. 8, 9, 3: καὶ μὴν ἔν γε τοῖς Μενωνείοις σημεῖον ἡπατικοῦ πάθους ἀναγέγραπται τὸ τοὺς κατοικιδίους μῦς ἐπιμελῶς παραφυλάττειν καὶ διώκειν.

338.

Plinius n. h. 28, 74: *peculiariter (lac) valet potum contra venena quae data sint e marino lepore, bupresti, ut Aristoteles tradit, dorycnio, et contra insaniam quae facta sit hyoscyami potu.*

339.

Cael. Aurel. celer. passion. 2, 13 p. 110 (ed. Amman Lugd. Bat. 1709): *hanc (pleuritidem) definiens primo (Sorani) de adiutoriis libro Aristoteles sic tradendam credidit. pleuritis inquit est liquidae materiae coactio sive densatio. nec tamen disseruit, utrumne totius, quod falsissimum, si quidem phlebotomati aegrotantes liquidum sanguinem reddunt, an vero particulae. sed cum hoc tacuit, necessarium praetermisit.*

340.

Cael. Aurel. tard. pass. 1, 5 p. 336 (de mania): *alii frigidis usi sunt rebus, passionis causam ex fervore venire suspicantes, ut Aristoteles et Diocles.*

341.

Escolapius (q. d.) de morbis p. VIII (post Physicam Hildegardis etc. ed. Io. Schottus Arg. 1533): *Iracundia irritantur (melancholici), cum mentis perversitate insaniunt, ut maniaci: in vociferatione solum differunt, Aristotele philosopho testante.*

XLVIII. ΟΠΤΙΚΑ.

Simplic., David etc. (cit. in A. P. p. 377): τὰ ὀπτικά. Vita Ar. Marc. τὰ ὀπτικὰ προβλήματα.

Hero catoptr. (= Ptolemaeus de speculo ed. Ven. 1518) praef.: *„Negotium autem quod circa visus dividitur in opticum id est visivum, et dioptricum id est perspectivum, et catoptricum id est inspectivum negotium. et opticum quidem opportune ab his qui ante nos descriptum est et maxime ab Aristotele. et de dioptrico autem a nobis in aliis dictum est copiose quanta videbantur. videntes autem et catoptricum negotium esse dignum studio . . .*

18 corr. ἐν τῷ ζ̄.

b3 vulgo Μελωνείοις, quod corr. Fabricius. ‖ 9 *bupresti* rec.: *prae(pres)timutatim* ante corr. RV. ‖ *dorycnum* codd. ‖ 16 *coactio*: sic Almeloveen, vulgo *coctio*. ‖ 20 sic emendatur in margine ed. Lugd. 1567: in textu *non promisit*. ‖ 26 cf. Cael. Aur. tard. 1, 6 p. 340. ceterum idem potuit repeti ex (Ar.) Probl. 30, 1 (953b 14, 954, 31), sicut maniae causa (fr. 340) tangitur ibidem 954, 32.

342.

Vita Ar. Marc. f. 276ᵇ inf. (p. 8, 2 Robbe = vit. lat. vet.): τῇ δὲ μαθηματικῇ (προσέθηκε) τὸ ὀξυγώνιον εἶναι τὸν κῶνον τῶν ὄψεων, διὰ τὸ ἐπὶ πλέον προιέναι τὴν ὄψιν οὗ ὁρᾷ μεγέθους· καὶ κατὰ τοῦτο γὰρ οὐδὲν τῶν ὁρωμένων ὅλον ἅμα ὁρᾶται, καὶ ταύτῃ μείζονα γίνεσθαι τὸν ἄξονα τῆς ἐκ τούτου τῆς βάσεως καὶ ὀξυγώνιον τὸν κῶνον ἀποτελεῖσθαι.

VIII. HISTORICA.

XLIX. ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ρνη.

Cicero de fin. 5, 4: *omnium fere civitatum non Graeciae sed etiam barbariae ab Aristotele mores instituta disciplinas . . . cognovimus.*

Photius biblioth. cod. 161 (p. 104ᵇ 38 Bk.): ὁ δὲ δωδέκατος (τῶν ἐκλογῶν) αὐτῷ (τῷ Σωπάτρῳ) λόγος συνήθροισται ἐξ ἄλλων τε διαφόρων καὶ . . . ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους πολιτειῶν, Θετταλῶν τέ φημι καὶ Ἀχαιῶν καὶ Παρίων Λυκίων τε καὶ Κίων καὶ ὧν ἐκεῖνος ἁπλῶς ἐν τοῖς πολιτικοῖς αὐτοῦ διαλαμβάνει.

Vita Arist. vulg.: ἀμέλει καὶ συνώδευσεν αὐτῷ (τῷ Ἀλεξάνδρῳ) μέχρι καὶ ἔσω τῶν Βραχμάνων, ἔνθ' ἱστόρησε τὰς σνε πολιτείας.

Vit. Ar. Marc.: ἀκμάσαντι δὲ Ἀλεξάνδρῳ καὶ ἐπιστρατεύσαντι κατὰ Περσῶν συνεξῆλθεν, οὐδὲ τότε ⟨τοῦ⟩ φιλοσοφεῖν ἀποσχόμενος· τὴν γὰρ ἱστορίαν τῶν ⟨σν⟩ πολιτειῶν τότε συνέλεξε.

Vit. Ar. tert. (sec. vers. lat. vet.): *iuvene autem existente Alexandro et militante contra Persas, eundo cum eo nec tunc abstinuit philosophari: tunc enim composuit historiam ducentarum et quinquaginta politiarum.*

Io. Philop. in categ. p. 35ᵇ 17 Br.: μεταξὺ δὲ ὁπόσα περὶ ἱστορίας ἔγραψε . . . τῶν δὲ μεταξύ εἰσι καὶ γεγραμμέναι αὐτῷ πολιτεῖαι ἀμφὶ τὰς ν̄ καὶ διακοσίας οὖσαι.

David in cat. p. 24, 32: τὰ δὲ μεταξὺ . . . ὡς ἡ ἱστορία· διττὴ δὲ αὕτη, ἡ μὲν πολιτική, ὡς αἱ πολιτεῖαι, ἃς ἱστόρησεν ἐκ τοῦ πολλὴν γῆν περιελθεῖν ἅμα Ἀλεξάνδρῳ βασιλεῖ, ἃς ἐκδέδωκε κατὰ στοιχεῖον διακοσίας πεντήκοντα οὔσας τὸν ἀριθμόν.

Elias proleg. phil. p. 9ᵇ 26 Br. (A. P. IV, 425 Cramer): διὰ δὲ τὸ πολιτικὸν γέγραπται αὐτῷ πολιτικός· γεγραμμέναι δὲ αὐτῷ εἰσὶ καὶ πολιτεῖαι διακόσιαι πεντήκοντα τὸν ἀριθμόν, ἃς συνεγράψατο ἐκ τοῦ πολλὴν γῆν περιελθεῖν σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ.

---

5 **David proleg. phil. p. 16ᵇ 16 Br.**: ἰστέον ὅτι ἐν μὲν τῷ τῶν πολιτικῶν συγγράμματι ἕνα σκοπὸν ἔχει καὶ ὁ Ἀρ. καὶ ὁ Πλάτων· ἀμφότεροι γὰρ λέγουσι πῶς δεῖ διοικεῖσθαι πόλιν· ἐν δὲ τῷ περὶ πολιτείας διάφορός ἐστι καὶ ὁ σκοπὸς καὶ ἡ ἐπιγραφή. καὶ ἡ μὲν ἐπιγραφή, ὅτι ὁ μὲν Πλάτων 10 ἑνικῶς ἐπέγραψε πολιτείαν, ὁ δὲ Ἀρ. πληθυντικῶς πολιτείας. ὁ δὲ σκοπός ἐστι διάφορος, ὅτι ὁ μὲν Ἀρ. λέγει πῶς ἐπολιτεύοντο οἱ ἀρχαῖοι, οἷον οἱ Ἀργεῖοι, οἱ Βοιωτοί, ὁ δὲ Πλάτων λέγει πόσα εἴδη πολιτειῶν καὶ πῶς δεῖ πολιτεύεσθαι.

Anonymi comm. in Porphyrii isag. (cod. Par. 1939 15 **f. 51ᵃ)**: γέγραπται δὲ αὐτῷ καὶ πολιτικὰ ὁμοίως τῷ Πλάτωνι, ἐν ᾧ διαλέγεται πῶς νῦν χρὴ κατὰ τὴν ἀρίστην πολιτεύεσθαι πολιτείαν. ἔγραψε γὰρ καὶ ἑκάτερος καὶ πολιτικὸν καὶ πολιτείας· καὶ ἐν μὲν τῷ πολιτικῷ τὸν αὐτὸν ἔχουσι σκοπόν, ἐν δὲ τῇ πολιτείᾳ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ 20 Ἀριστοτέλης συνὼν καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ κτίστῃ πολιτείας λέγεται μετ' αὐτοῦ περιελθεῖν, ὧν ἀνεγράφετο τὸν βίον κατὰ στοιχεῖον· ὅτι τυχὸν μὲν Ἀλεξανδρεῖς τοιῶσδε πολιτεύονται καὶ Ἀθηναῖοι τοιῶσδε καὶ Βιθυνοὶ καθεξῆς κατὰ τὴν τάξιν τῶν στοιχείων· οὕτως οὖν καὶ τὰς πολιτείας τέθεικεν. ὁ 25 δὲ Πλάτων ἔγραψε πολιτείαν ἐν ᾗ διαλέγεται πῶς χρὴ κρατεῖν καὶ τάττειν πολιτείαν.

30 Ἀθηναίων ᾱ.

Memoratur in indice bibliothecae saec. III (Zündel: Rhein. Mus. 1866 p. 432).

343.

35 **Harpocration s. Ἀπόλλων πατρῷος**· ὁ Πύθιος. προσηγορία τίς ἐστι τοῦ θεοῦ πολλῶν καὶ ἄλλων οὐσῶν. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος· τούτου γὰρ οἰκήσαντος τὴν Ἀττικήν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, τοὺς Ἀθηναίους Ἴωνας κληθῆ- 40 ναι καὶ Ἀπόλλω πατρῷον αὐτοῖς ὀνομασθῆναι.

5 Nova tria politiarum fragmenta et titulum unum (Δελφῶν) debemus E. Millero, qui ex codicum in Graecia repertorum et ab ipso edendorum thesauro (de quo quae retulit vid. L'Institut. Journ. univ. des sc. Sect. II. sc. hist. 1865 no. 353 et 357) liberaliter quae ad manum prompta haberet in usum meum concessit.
ᵇ16 ἐν ᾧ: sic. ‖ 40 ἀπόλλω cod. Vind.: ἀπόλλων cod A et ἀπόλλωνα cod. B sec. Bekk.

Exc. polit. Heraclid. init.: Ἀθηναῖοι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρῶντο βασιλείᾳ· συνοικήσαντος δὲ Ἴωνος αὐτοῖς, τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλήθησαν.

Lex. rhet. Seguer. p. 291 Bk. et Schol. ad Plat. Euthyd. p. 369 Bk.: οἱ δέ (φασιν) ὅτι Κρεούσῃ τῇ Ἐρεχθέως μιγεὶς Ἀπόλλων Ἴωνα ἐγέννησεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ Ἴωνας κληθῆναι καὶ διὰ ταῦτα πατρῷον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα ἔχειν.

Schol. Aristoph. av. 1527: πατρῷον δὲ τιμῶσιν Ἀπόλλωνα Ἀθηναῖοι, ἐπεὶ Ἴων ὁ πολέμαρχος Ἀθηναίων ἐξ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ξούθου (γυναικός) ἐγένετο.

344.

Plinius 7, 205: *Gyges Lydus picturam Aegypti (condere instituit) et in Graecia Euchir Daedali cognatus, ut Aristoteli placet, ut Theophrasto, Polygnotus Atheniensis.*

345.

Schol. Soph. Oed. Col. 701: ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ τῶν μορίων γινομένου δίδοσθαί φησιν.

Phot. lex. (p. 275, 3 Pors.) s. μορίαι· ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια.

346.

Plut. Thes. 25: ἔτι δὲ μᾶλλον αὐξῆσαι τὴν πόλιν βουλόμενος ἐκάλει πάντας ἐπὶ τοῖς ἴσοις, καὶ τὸ δεῦρ' ἴτε πάντες λεῴ κήρυγμα Θησέως γενέσθαι φασὶ πανδημίαν τινὰ καθιστάντος. οὐ μὴν ἄτακτον οὐδὲ μεμιγμένην περιεῖδεν ὑπὸ πλήθους ἐπιχυθέντος ἀκρίτου γενομένην τὴν δημοκρατίαν, ἀλλὰ πρῶτος ἀποκρίνας χωρὶς εὐπατρίδας καὶ γεωμόρους καὶ δημιουργούς, εὐπατρίδαις δὲ γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν ἄρχοντας ἀποδοὺς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητὰς τοῖς ἄλλοις πολίταις, ὥσπερ εἰς ἴσον κατέστησε, δόξῃ μὲν εὐπατριδῶν, χρείᾳ δὲ γεωμόρων, πλήθει δὲ τῶν δημιουργῶν ὑπερέχειν δοκούντων. ὅτι δὲ πρῶτος ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, καὶ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν, ἔοικε μαρτυρεῖν καὶ Ὅμηρος ἐν νεῶν καταλόγῳ μόνους Ἀθηναίους δῆμον προσαγορεύσας.

Exc. Heraclid. (p. 3 Schn.): Θησεὺς δ' ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τούτους ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ.

347.

Schol. in Plat. Axioch. p. 465 Bk. (cf. Moeris att. p. 193, 16 Bk.) γεννῆται: Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὅλου πλήθους διῃρημένου Ἀθήνησιν εἴς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργοὺς φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἑκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἃς τριττύας τε καλοῦσι καὶ φρατρίας, ἑκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἕκαστον ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὴ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσι.

Harpocration s. τριττύς: ... τριττύς ἐστι τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς· αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς καὶ ἔθνη καὶ φρατρίας, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Harpocr. s. γεννῆται: οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους κοινωνοῦντες. διῃρημένων γὰρ ἁπάντων τῶν πολιτῶν κατὰ μέρη, τὰ μὲν πρῶτα καὶ μέγιστα μέρη ἐκαλοῦντο φυλαί, ἑκάστη δὲ φυλὴ τριχῇ διῄρητο καὶ ἐκαλεῖτο ἕκαστον μέρος τούτων τριττὺς καὶ φρατρία. πάλιν δὲ τῶν φρατριῶν ἑκάστη διῄρητο εἰς γένη λ̄, ἐξ ὧν αἱ ἱερωσύναι αἱ ἑκάστοις προσήκουσαι ἐκληροῦντο.

Pollux 8, 111: ὅτε μέντοι τέτταρες ἦσαν αἱ φυλαί, εἰς τρία μέρη ἑκάστη διῄρητο, καὶ τὸ μέρος τοῦτο ἐκαλεῖτο τριττὺς καὶ ἔθνος καὶ φρατρία. ἑκάστου δὲ ἔθνους γένη τριάκοντα ἐξ ἀνδρῶν τοσούτων, ἃ ἐκαλεῖτο τριακάδες καὶ οἱ μετέχοντες τοῦ γένους γεννῆται ... τρία δ' ἦν τὰ ἔθνη πάλαι, εὐπατρίδαι γεωμόροι δημιουργοί.

348.

Servius ad Virgil. georg. 1, 19 *uncique puer monstrator aratri: ... vel Epimenides (significatur) qui postea Buzyges dictus est secundum Aristotelem.*

Probus ad h. l. (p. 29, 22 Keil): *... quidam Buzygen (dicunt), qui primus iunctis existimatur ad arandum usus.*

Plinius n. h. 7, 199: ***bovem et aratrum (invenit) Buzyges Atheniensis.***

Hesych. s. Βουζύγης: ἥρως Ἀττικὸς ὁ πρῶτος βοῦς ὑπὸ ἄροτρον ζεύξας· ἐκαλεῖτο δὲ Ἐπιμενίδης.

Lex. rhet. Seg. p. 221, 8 (= Etym. M. p. 206, 47) s. Βουζυγία: γένος τι Ἀθήνησιν, ἱερωσύνην τινὰ ἔχον· Βουζύγης γάρ τις τῶν ἡρώων πρῶτος βοῦς ζεύξας τὴν γῆν ἤροσε καὶ εἰς γεωργίαν ἐπιτήδειον ἐποίησεν, ἀφ' οὗ γένος καλεῖται Βουζυγία.

Schol. in Il. σ, **483**: καὶ ἄροτρον δὲ πρῶτος Ἐπιμενίδης ὁ καὶ Βουζύγης ἔζευξε.

349.

Phot. lex. s. ναυκραρία: τὸ πρότερον οὕτως ἐκάλουν, ναυκραρία καὶ ναύκραρος· ναυκραρία μὲν ὁποῖόν τι ἡ συμμορία καὶ ὁ δῆμος, ναύκραρος δὲ ὁποῖόν τι ὁ δήμαρχος, Σόλωνος οὕτως ὀνομάσαντος, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. καὶ ἐν τοῖς νόμοις δὲ „ἐάν τις ναυκραρίας ἀμφισβητῇ", καὶ „τοὺς ναυκράρους τοὺς κατὰ τὴν ναυκραρίαν". ὕστερον δὲ ἀπὸ Κλεισθένους δῆμοί εἰσιν, καὶ

δήμαρχοι ἐκλήθησαν. ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους πολιτείας ὃν τρόπον διέταξε τὴν πόλιν ὁ Σόλων· „φυλαὶ δὲ ἦσαν τέσσαρες καθάπερ πρότερον καὶ φυλοβασιλεῖς τέσσαρες· ἐκ δὲ τῆς φυλῆς ἑκάστης ἦσαν νενεμημέναι τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἑκάστην".

Pollux 8, 108: δήμαρχοι οἱ κατὰ δήμους ἄρχοντες. ἐκαλοῦντο δὲ τέως ναύκραροι, ὅτε καὶ οἱ δῆμοι ναυκραρίαι. ναυκραρία δ' ἦν τέως φυλῆς δωδέκατον μέρος καὶ ναύκραροι ἦσαν δώδεκα, τέτταρες κατὰ τριττὺν ἑκάστην. τὰς δ' εἰσφορὰς τὰς κατὰ δήμους διεχειροτόνουν οὗτοι καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν ἀναλώματα. ναυκραρία δ' ἑκάστη δύο ἱππέας παρεῖχε καὶ ναῦν μίαν, ἀφ' ἧς ἴσως ὠνόμαστο.

350.

Harpocr. s. ἱππάς: . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν ὅτι Σόλων εἰς τέτταρα διεῖλε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος Ἀθηναίων, πεντακοσιομεδίμνους καὶ ἱππέας καὶ ζευγίτας καὶ θῆτας.

Harpocr. s. θῆτες . . . εἰς τέσσαρα διῃρημένης παρ' Ἀθηναίοις τῆς πολιτείας οἱ ἀπορώτατοι ἐλέγοντο θῆτες καὶ θητικὸν τελεῖν. οὗτοι δὲ οὐδεμιᾶς μετεῖχον ἀρχῆς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Harpocr. s. πεντακοσιομέδιμνον: . . . ὅτι δ̄ τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων ἁπάντων Σόλων, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πεντακοσιομέδιμνοι, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Plutarch. Solon. 18: πρῶτον μὲν οὖν τοὺς Δράκοντος νόμους ἀνεῖλε πλὴν τῶν φονικῶν ἅπαντας . . . δεύτερον δὲ Σόλων . . . ἔλαβε τὰ τιμήματα τῶν πολιτῶν καὶ τοὺς μὲν ἐν ξηροῖς ὁμοῦ καὶ ὑγροῖς μέτρα πεντακόσια ποιοῦντας πρώτους ἔταξε καὶ πεντακοσιομεδίμνους προσηγόρευσε· δευτέρους δὲ τοὺς ἵππον τρέφειν δυναμένους ἢ μέτρα ποιεῖν τριακόσια, καὶ τούτους ἱππάδα τελοῦντας ἐκάλουν· ζευγῖται δ' οἱ τοῦ τρίτου τιμήματος ὠνομάσθησαν, οἷς μέτρον ἦν συναμφοτέρων διακοσίων. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἐκαλοῦντο θῆτες, οἷς οὐδεμίαν ἀρχὴν ἔδωκεν ἄρχειν, ἀλλὰ τῷ συνεκκλησιάζειν καὶ δικάζειν μόνον μετεῖχον τῆς πολιτείας.

Pollux 8, 130: τιμήματα δ' ἦν τέτταρα, πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων, ζευγιτῶν, θητικῶν. οἱ μὲν ἐκ τοῦ πεντακόσια μέτρα ξηρὰ καὶ ὑγρὰ ποιεῖν κληθέντες, ἀνήλισκον δὲ εἰς τὸ δημόσιον τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἱππάδα τελοῦντες ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους κεκλῆσθαι δοκοῦσιν, ἐποίουν δὲ μέτρα τριακόσια, ἀνήλισκον δὲ ἡμιτάλαντον· οἱ δὲ τὸ ζευγίσιον τελοῦντες ἀπὸ διακοσίων μέτρων κατελέγοντο, ἀνήλισκον δὲ μνᾶς δέκα. οἱ δὲ τὸ θητικὸν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἦρχον οὐδὲ ἀνήλισκον οὐδέν.

351.

Photius lex. s. πελάται: οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι· καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἑκτήμοροι, ἐπειδὴ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν. — πελάται: οἱ μισθῷ δουλεύοντες, ἐπεὶ τὸ πέλας ἐγγύς, οἷον ἔγγιστα διὰ πενίαν προσιόντες. Ἀριστοτέλης.

Schol. in Plat. Euthyphr. p. 327: πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων, ἀπὸ τοῦ πέλας ἤτοι ἐγγύς· ἐκαλεῖτο ὁ δι' ἔνδειαν προσιὼν μίσθιος δὲ ὑπηρετῶν. ἄλλως. πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι καὶ θῆτες. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἑκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν.

Pollux 4, 165: ἑκτημόριοι δὲ οἱ πελάται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. — **idem 3, 82**: πελάται δὲ καὶ θῆτες ἐλευθέρων ἐστὶν ὀνόματα διὰ πενίαν ἐπ' ἀργυρίῳ δουλευόντων (**Hesych. s.** ἑκτήμοροι. **Plut. Sol. 13**).

352.

Harpocr. s. κύρβεις: . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν „ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς τοὺς κύρβεις ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ."

Plutarch. Solon. 25: ἰσχὺν δὲ τοῖς νόμοις πᾶσιν εἰς ἑκατὸν ἐνιαυτοὺς ἔδωκε· καὶ κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας ἐν πλαισίοις περιέχουσι στρεφομένους, ὧν ἔτι καθ' ἡμᾶς ἐν πρυτανείῳ λείψανα μικρὰ διεσώζετο·] καὶ προσηγορεύθησαν, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, κύρβεις.

Schol. in Aristoph. av. 1354: κύρβεις ... κατὰ δὲ ἐνίους ἄξονες τρίγωνοι] ἐν οἷς ἦσαν οἱ τῶν πόλεων νόμοι ... καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

353.

Gellius 2, 12: *In legibus Solonis illis antiquissimis quae Athenis axibus ligneis incisae sunt quasque latas ab eo Athenienses ut sempiternae manerent poenis et religionibus sanxerunt, legem esse Aristoteles refert scriptam ad hanc sententiam: „si ob discordiam dissensionemque seditio atque discessio populi in duas partes fiet et ob eam causam irritatis animis utrimque arma capientur pugnabiturque, tum qui in eo tempore in eoque casu*

20 τελεῖν Bekk.: ἐτελεῖτο codd. cf. lex. Seg. 261, 2. Et. M. p. 410, 1. 452, 5. ‖ 42 δὲ ante εἰς om. Schol. in Plat. remp. p. 415. ‖ 45 ζευγίσιον Et. M.: ζευγήσιον codd. Poll., Hes., Phot., Schol. Pl., Lex. Seg.
b24 βασιλίδι cod. D et Phot. ‖ 43 *fieret* codd., corr. Hertz.

civilis discordiae non alterutra parte sese adiunxerit, sed solitarius separatusque a communi malo civitatis secesserit, is domo patria fortunisque omnibus careto, exul extorrisque esto".

Plutarch. Solon. 20 in.: τῶν δ' ἄλλων αὐτοῦ νόμων ἴδιος μὲν μάλιστα καὶ παράδοξος ὁ κελεύων ἄτιμον εἶναι τὸν ἐν στάσει μηδετέρας μερίδος γενόμενον.

Plut. de sera num. vind. 4: παραλογώτατον δὲ τὸ τοῦ Σόλωνος ἄτιμον εἶναι τὸν ἐν στάσει πόλεως μηδετέρᾳ μερίδι προσθέμενον μηδὲ συστασιάσαντα.

354.

Plutarch. Solon. 32: ἡ δὲ δὴ διασπορὰ κατακαυθέντος αὐτοῦ (Σόλωνος) τῆς τέφρας περὶ τὴν Σαλαμινίων νῆσον ἔστι μὲν διὰ τὴν ἀτοπίαν ἀπίθανος παντάπασι καὶ μυθώδης, ἀναγέγραπται δ' ὑπό τε ἄλλων ἀνδρῶν ἀξιολόγων καὶ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου.

355.

Schol. in Aristoph. Acharn. 234 Παλληνάδε: οἱ Παλληνεῖς δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν καὶ Ἀθηναίοις ἀμυνομένοις αὐτὸν συνέστη πόλεμος ... μέμνηται δὲ τούτου καὶ Ἀνδροτίων καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

356.

Schol. in Aristoph. Lysistr. 665 λυκόποδες: λυκόποδας ἐκάλουν, ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ ἔλαβον. λυκόποδες δὲ ἐκαλοῦντο ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι περικεκαλυμμένους ὥστε μὴ ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος. τινὲς δὲ λυκόποδας διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἔφη τοὺς νῦν λεγομένους Ἀλκμαιωνίδας· οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας ἐτείχισαν τὸ Λειψύδριον. — (ad v. 666) Λειψύδριον: χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Πάρνηθον, εἰς ὃ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Phot. s. λυκόποδας: Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· τοὺς πρὸς Ἱππίαν ἀγωνισαμένους ἐπὶ Λειψυδρίῳ ὡς γενναίους. ἔλεγον γὰρ τοὺς δορυφόρους τῶν τυράννων διὰ τὸ κατειλεῖσθαι δέρμασι τοὺς πόδας καὶ λυκόποδας εἶναι· ἢ διὰ τὸ λύκον ἔχειν ἐπίσημον ἐπὶ ταῖς ἀσπίσιν ἀπὸ Διονυσίου πρώτου.

Etym. M. p. 361, 32 (Suid., Eustath.) s. ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχη: ἐπὶ τῶν ἀνδρείως ἀγωνιζομένων· τὸ δὲ Λειψύδριον χωρίον ἦν ὑπὸ τὴν Πάρνηθον ὃ ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων ὧν οἱ Ἀλκμαιωνίδαι προεστήκεσαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν περὶ Πεισίστρατον, σκολιὸν εἰς αὐτοὺς ᾔδετο „αἰαῖ Λειψύδριον προδωσέταιρον, οἵους ἄνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθούς τε καὶ εὐπατρίδας, ὁπότ' ἔδειξαν οἵων πατέρων ἔσαν.

Hesych. s. Λειψύδριον: χωρίον τι ὑπὲρ Πάρνηθος ὃ ἐτείχισαν Ἀλκμαιωνίδαι.

357.

Schol. in Aristoph. Lysistr. 1153: Ἀριστοτέλης φησὶ μετὰ τὸν Ἱππάρχου θάνατον χρησμὸν γενέσθαι τοῖς Λάκωσιν καταλύειν τὴν τυραννίδα, τῆς Πυθίας, ὡς οἱ Ἀλκμαιωνίδαι ἐμισθώσαντο τὸν ἐν Δελφοῖς νεὼν οἰκοδομεῖν, συνεχῶς τοῦτο χρώσης αὐτοῖς μαντευομένοις, ἕως πρότερον μὲν Ἀγχιμόλιον ἔπεμψαν κατὰ θάλασσαν, ἀποκρουσθέντος δὲ αὐτοῦ ὀργισθέντες οἱ Λάκωνες Κλεομένη τὸν βασιλέα σὺν μείζονι ἐξέπεμψαν στόλῳ· καὶ νικήσας τοὺς Θετταλοὺς εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν καὶ τὸν Ἱππίαν συνέκλεισεν εἰς τὸ πελαργικὸν τεῖχος, ἕως οἱ παῖδες τῶν τυράννων ἐξιόντες ἑάλωσαν.

358.

Schol. in Aristoph. vesp. 502 ... εἰκότως δὲ τεσσάρων ὄντων κατ' ἐνίους τῶν Πεισιστρατιδῶν τὸν Ἱππίαν παρέλαβεν· πρεσβύτατος γὰρ ἦν αὐτὸς καὶ τὴν τυραννίδα εἶχε, καθὰ καὶ Θουκυδίδης φησί. δοκεῖ δὲ ἡ τυραννὶς καταστῆναι, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης, ἐπὶ ἔτη ν̄, τοῦ ἀκριβοῦς διαμαρτάνων, Ἀριστοτέλους μὲν τεσσαράκοντα καὶ ἓν φήσαντος, Ἡροδότου δὲ ἓξ καὶ τριάκοντα.

359.

Harpocr. s. ναυκραρικά: ... Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ „κατέστησεν καὶ δημάρχους τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις". καὶ γὰρ τοὺς δήμους ἀντὶ τῶν ναυκραριῶν ἐποίησε.

Harpocr. s. δήμαρχος: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Μόσχου. ἄρχων τις ἦν ὁ δήμαρχος· οὗτοι δὲ τὰς ἀπογραφὰς ἐποιοῦντο τῶν ἐν ἑκάστῳ δήμῳ χωρίων. ἔτι δὲ καὶ τὰ ληξιαρχικὰ γραμματεῖα παρὰ τούτοις ἦν καὶ

27 ἔλαβον Suidae cod. Brux. et edd. post Kuesterum: ἔβαλλον Schol. (codd. Suid. vulg. et Apostol. 10, 91). ‖ 29 ἐπικναίεσθαι Naber. ‖ 31—34 om. cod. Rav. ‖ 35 ita cod. Rav., alii τὸ ὑπεράνω Πάρνηθος, τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος Suid., ὑπὸ τὴν Πάρνηθον Et. M. ‖ 36 τινες add. L et Suid. ‖ 40 ἔλεγον: ἔλαθον edd. Porson. et Naber.

b1 corr. Διονύσου. ‖ 6 ὧν Suid. et Eust: οὗ Et. M. ‖ 10 τε: γε Suid. codd. B. V. (μάχεσθαί τ' ἀγ. Eust.). ‖ ὁπότ': οἳ τότ' Athen. Suid., om. Eust. ‖ ἔσαν: ἔασιν Et. M., κύρησαν Athen. XV p. 695. ‖ 12 ἐτείχισαν ἀλκμαίων cod. ‖ 19 ἀγχίμολον cod. Rav. ‖ 23 Πελασγικόν Herodotus. ‖ 30 ν̄α Bournot cum Meursio (= Ar. pol. 5, 12. 1315b 31). ‖ 31 ita Bentley, codd. Ἀριστοφάνους. ‖ 35 ita sch. Ar. nub. 37, Harp. κατέστησαν δὲ. ‖ 37 ita sch. Aristoph.: Harp. τ. πρ. ν., δημίους (vel sec. cod. A δημαίους) ἀντὶ τῶν ναυκράρων ἐποίησαν. ‖ 40 τῶν ἐν cod. Darmstad. et Eudocia: τῶν om. ἐν vulgo codd. (etiam Vind.), τῶν προσόντων codd. DE et Suidas.

συνῆγον τοὺς δήμους ὁπότε δεήσειεν καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐδίδοσαν. τούτους δέ φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ ὑπὸ Κλεισθένους κατασταθῆναι τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις.

360.

Plut. Themist. 10: κρατήσας δὲ τῇ γνώμῃ (ὁ Θεμιστοκλῆς) ψήφισμα γράφει, τὴν μὲν πόλιν παρακαταθέσθαι τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀθηνάων μεδεούσῃ, τοὺς δ' ἐν ἡλικίᾳ πάντας ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας καὶ ἀνδράποδα σῴζειν ἕκαστον ὡς δυνατόν ... οὐκ ὄντων δὲ δημοσίων χρημάτων τοῖς Ἀθηναίοις Ἀριστοτέλης μέν φησι τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν πορίσασαν ὀκτὼ δραχμὰς ἑκάστῳ τῶν στρατευομένων αἰτιωτάτην γενέσθαι τοῦ πληρωθῆναι τὰς τριήρεις· Κλείδημος δὲ καὶ τοῦτο Θεμιστοκλέους ποιεῖται στρατήγημα ... ἐκπλεούσης δὲ τῆς πόλεως τοῖς μὲν οἶκτον τὸ θέαμα, τοῖς δὲ θαῦμα τῆς τόλμης παρεῖχε γενεὰς μὲν ἄλλῃ προπεμπόντων, αὐτῶν δ' ἀκάμπτων πρὸς οἰμωγὰς καὶ δάκρυα γονέων καὶ περιβολὰς διαπερώντων εἰς τὴν νῆσον. καίτοι πολλοὶ μὲν διὰ γῆρας ἀπολιμπανόμενοι τῶν πολιτῶν ἔλεον εἶχον· ἦν δέ τις καὶ ἀπὸ τῶν ἡμέρων καὶ συντρόφων ζῴων ἐπικλῶσα γλυκυθυμία μετ' ὠρυγῆς καὶ πόθου συμπαραθεόντων ἐμβαίνουσι τοῖς ἑαυτῶν τροφεῦσι. ἐν οἷς ἱστορεῖται κύων Ξανθίππου τοῦ Περικλέους πατρὸς οὐκ ἀνασχόμενος τὴν ἀπ' αὐτοῦ μόνωσιν ἐναλέσθαι τῇ θαλάττῃ καὶ τῇ τριήρει παρανηχόμενος ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα καὶ λειποθυμήσας ἀποθανεῖν εὐθύς· οὗ καὶ τὸ δεικνύμενον ἄχρι νῦν καὶ καλούμενον Κυνὸς σῆμα τάφον εἶναι λέγουσι.

Plut. Caton. 5: κύνας δὲ συντρόφους γενομένους καὶ συνήθεις ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Ξάνθιππος ὁ παλαιὸς τὸν εἰς Σαλαμῖνα τῇ τριήρει παρανηξάμενον ὅτε τὴν πόλιν ὁ δῆμος ἐξέλιπεν, ἐπὶ τῆς ἄκρας ἐκήδευσεν, ἣν Κυνὸς σῆμα μέχρι νῦν καλοῦσιν.

361.

Aelianus de nat. an. 12, 35: πέπυσμαι δὲ πρὸς τοῖς ἤδη μοι προειρημένοις κύνας γενέσθαι φιλοδεσπότους, ὡς Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρονος. μετοικιζομένων γὰρ τῶν Ἀθηναίων εἰς τὰς ναῦς, ἡνίκα τοῦ χρόνου ὁ Πέρσης τὸν μέγαν πόλεμον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐξῆψε καὶ ἔλεγον οἱ χρησμοὶ λῷον εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις τὴν μὲν πατρίδα ἀπολιπεῖν ἐπιβῆναι δὲ τῶν τριήρων, οὐδὲ οἱ κύνες τοῦ προειρημένου ἀπελείφθησαν, ἀλλὰ συμμετῳκίσαντο τῷ Ξανθίππῳ καὶ διανηξάμενοι εἰς τὴν Σαλαμῖνα ἀπέσβησαν. λέγετον δὲ ἄρα ταῦτα Ἀριστοτέλης καὶ Φιλόχορος.

362.

Harpocr. s. ἑλληνοταμίαι: ... ὅτι ἀρχή τις ἦν οἱ ἑλληνοταμίαι, οἳ διεχείριζον τὰ χρήματα, καὶ Ἀριστοτέλης δηλοῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

363.

Plutarch. Cimon. 10: ὡς δ' Ἀριστοτέλης φησίν, οὐχ ἁπάντων Ἀθηναίων ἀλλὰ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακιαδῶν παρεσκευάζετο (ὁ Κίμων) τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον.

Cic. de off. 2, 18: *Theophrastus quidem scribit Cimonem Athenis etiam in suos curiales Laciadas hospitalem fuisse. ita enim instituisse et villicis imperavisse ut omnia praeberentur, quicumque Laciades in villam suam devertisset.*

364.

Plutarch. Pericl. 4: Ἀριστοτέλης δὲ παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν ἄνδρα φησίν (τὸν Περικλέα).

365.

Plutarch. Pericl. 9: τρέπεται (ὁ Περικλῆς) πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομήν, συμβουλεύσαντος αὐτῷ Δημωνίδου τοῦ Οἴηθεν, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστόρηκε.

366.

Argum. Isocrat. Areopagit. (apud **Schol. in Aeschinem et Isocr. ed. Guil. Dindorf. Oxon.** 1852 p. 111): ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τῇ πολιτείᾳ τῶν Ἀθηναίων ὅτι καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς αἴτιος ἦν μὴ πάντα δικάζειν τοὺς Ἀρεοπαγίτας.

367.

Plutarch. Pericl. 10: Ἐφιάλτην μὲν οὖν φοβερὸν ὄντα τοῖς ὀλιγαρχικοῖς καὶ περὶ τὰς εὐθύνας καὶ διώξεις τῶν τὸν δῆμον ἀδικούντων ἀπαραίτητον ἐπιβουλεύσαντες οἱ ἐχθροὶ δι' Ἀριστοδίκου τοῦ Ταναγρικοῦ κρυφαίως ἀνεῖλον, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν.

368.

Schol. in Lucian. Tim. 30 (p. 47 ed. Iacobitz): ἐπέστη δὲ (Κλέων) καὶ τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνῃ, ὡς Φιλόχορος προσθεὶς ἄρχοντα Εὔθυνον καὶ Ἀριστοτέλης.

8 ἀθηναίων codd., corr. Sint. ‖ 13 ὀκτὼ δρ. vulgo post στρατευομένων posita transposuit Sint. cum cod. A. ‖ 17 γενεὰς Sintenis: γονέας codd. ‖ 43 συμμετῴκισαν codd., corr. Valck.

b2 ἀπέσβησαν Jacobs: ἀπέβησαν codd. ‖ 7 τὰ scil. κοινά χρ., cf. Etym. M. (ex Photio) s. ἑλληνοταμίαι: οἱ τῶν Ἑλληνικῶν χρημάτων ταμίαι· καὶ γὰρ ἦσαν κοινὰ χρήματα τῆς Ἑλλάδος συγκείμενα ἐν τῷ δημοσίῳ (ἀποκείμενα ἐν Δήλῳ Lex. Seg.). ‖ 21 μουσικὴν Bryanus: μουσικὴν ἂν vulgo. ‖ 31 immo ὁ Περικλῆς. ‖ πάντα: πάντως cod. Mustoxydis. ‖ 42 Ἀριστοτέλης: sic Hemsterh. nam codices habent Φιλόχορος καὶ Ἀριστοφάνης προσθεὶς ἄρχοντα Εὔθυνον. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ περιζωσάμενον αὐτὸν λέγει δημηγορῆσαι, εἰς τὴν θρασύτητα αὐτοῦ ἀποσκώπτων. cf. Sch. in Aeschin. p. 14, 11 Dind.

369.

Plutarch. Nic. 2: ἔνεστιν οὖν περὶ Νικίου πρῶτον εἰπεῖν ὃ γέγραφεν Ἀριστοτέλης, ὅτι τρεῖς ἐγένοντο βέλτιστοι τῶν πολιτῶν καὶ πατρικὴν ἔχοντες εὔνοιαν καὶ φιλίαν πρὸς τὸν δῆμον, Νικίας ὁ Μελησίου καὶ Θηραμένης ὁ Ἅγνωνος.

370.

Schol. in Aristoph. ran. 1532 Κλεοφῶν δὲ μαχέσθω: παρόσον, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, μετὰ τὴν ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχίαν Λακεδαιμονίων βουλομένων ἐκ Δεκελείας ἀπιέναι ἐφ' οἷς ἔχουσιν ἑκάτεροι καὶ εἰρήνην ἄγειν ἐπὶ τοῦ Καλλίου, Κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι ἐλθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μεθύων καὶ θώρακα ἐνδεδυκώς, οὐ φάσκων ἐπιτρέψειν ἐὰν μὴ πάσας ἀφῶσι τὰς πόλεις οἱ Λακεδαιμόνιοι.

371.

Harpocr. s. δεκάζων: . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ Ἄνυτόν φησι καταδεῖξαι τὸ δεκάζειν τὰ δικαστήρια.

Lex. rhet. Seg. s. δεκάζειν **p. 236, 6. (Etym. M. p. 254, 31)**: πρῶτος δ' ἐδόκει δεκάσαι Μέλητος τὰς εὐθύνας διδοὺς τῆς ἐν Πύλῳ στρατηγίας ἣν κακῶς ἐστρατήγησεν.

372.

Harpocr. s. τετρακόσιοι: ... οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν τριάκοντα τυράννων παρ' Ἀθηναίοις, οἵτινες τέτταρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

373.

Schol. in Aristoph. vesp. 157 Δρακοντίδης: . . . Καλλίστρατος δὲ ἕνα τῶν τριάκοντά φησιν, εἰ μὴ ὁμώνυμος· ἔστι γὰρ οὗτος ὁ τὸ περὶ τῶν τριάκοντα ψήφισμα περὶ ὀλιγαρχίας γράψας, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις.

374.

Pollux onomast. 8, 85—87 Bk.: ἀρχόντων δὲ τῶν Ἀθήνησιν ὀνόματα οἱ ἐννέα ἄρχοντες. εἰσὶ δὲ ἄρχων, βασιλεύς, πολέμαρχος καὶ θεσμοθέται ἕξ· ἐκ τούτων γὰρ οἱ ἐννέα συμπληροῦνται. ἐκαλεῖτο δέ τις θεσμοθετῶν ἀνάκρισις, εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας καὶ τὸν δῆμον πόθεν καὶ εἰ Ἀπόλλων ἔστιν αὐτοῖς πατρῷος καὶ Ζεὺς ἕρκειος καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι καὶ εἰ ἐστράτευνται ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ εἰ τὸ τίμημα ἔστιν αὐτοῖς. ἐπηρώτα δ' ἡ βουλή, ὤμνυον δ' οὗτοι πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ, ἐπὶ τοῦ λίθου ὑφ' ᾧ τὰ ταμιεῖα, συμφυλάξειν τοὺς νόμους καὶ μὴ δωροδοκήσειν, ἢ χρυσοῦν ἀνδριάντα ἀποτῖσαι. εἶτα ἐντεῦθεν εἰς ἀκρόπολιν ἀνελθόντες ὤμνυον ταὐτά. μυρρίνῃ δ' ἐστεφάνωντο, καὶ κοινῇ μὲν ἔχουσιν ἐξουσίαν θανάτου ἐάν τις κατίῃ ὅποι μὴ ἔξεστι, καὶ κληροῦν δικαστάς, καὶ ἀθλοθέτας ἕνα κατὰ φυλὴν ἑκάστην καὶ στρατηγοὺς χειροτονεῖν ἐξ ἁπάντων, καὶ καθ' ἑκάστην πρυτανείαν ἐπερωτᾶν εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκαστος· τὸν δ' ἀποχειροτονηθέντα κρίνουσιν· καὶ ἱππάρχους δύο καὶ φυλάρχους δέκα καὶ ταξιάρχους δέκα. καὶ κοινῇ μὲν ταῦτα.

375.

Lex. rhetor. fragm. Cantabrig. (post Phot. ed. Oxon.) p. 670, 14 (p. 17 Meier) θεσμοθετῶν ἀνάκρισις: κατὰ Ἀριστοτέλην οἱ θεσμοθέται ἐκ τῶν $\overline{\theta}$ ἀρχόντων, αὐτοὶ ἓξ ὄντες. οἱ δὲ λαχόντες ὑπὸ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων καὶ τοῦ δικαστηρίου δοκιμάζονται πλὴν τοῦ γραμματέως ἐρωτώμενοι τίνες αὐτῶν πατέρες, ὁμοίως καὶ δήμων τίνων εἰσί, καὶ εἰ ἔστιν αὐτοῖς Ἀπόλλων πατρῷος καὶ Ζεὺς ἕρκειος, καὶ εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι, καὶ εἰ τὰ τέλη τελοῦσι, καὶ εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατείας ἐστρατεύσαντο. πάντα οὖν ⟨ταῦτα⟩ ἀνάκρισιν εὐλόγως ὠνόμασαν.

376.

Poll. 3, 17: ὁ δὲ πάππου ἢ τήθης πατὴρ ... τάχα δ' ἂν τοῦτον τριτοπάτορα Ἀριστοτέλης καλοῖ.

377.

Harpocr. s. λίθος: . . . ἐοίκασι δ' Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Φιλόχορος ἐν τῷ $\overline{γ}$ ὑποσημαίνουσιν.

Plut. Solon. 25: κοινὸν μὲν οὖν ὤμνυεν ὅρκον ἡ βουλὴ τοὺς Σόλωνος νόμους ἐμπεδώσειν, ἴδιον δ' ἕκαστος τῶν θεσμοθετῶν ἐν ἀγορᾷ πρὸς τῷ λίθῳ καταφατίζων εἴ τι παραβαίη τῶν θεσμῶν ἀνδριάντα χρυσοῦν ἰσομέτρητον ἀναθήσειν ἐν Δελφοῖς.

Exc. Heraclid. (p. 5, 15 Schn.): εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες θεσμοθετικοί, οἳ δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως ἄρξειν καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν.

378.

Pollux 8, 87—88: ἰδίᾳ δὲ οἱ μὲν θεσμοθέται προγράφουσι πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον καὶ τὰς χειροτονίας, καὶ τὰς προβολὰς εἰσάγουσι καὶ τὰς τῶν παρα-

5 μιλησίου, μιλησίων codd., corr. Sint. ‖ 21 μέλης cod., corr. Ἄνυτος.
b1 „ὑφ' ᾧ τὰ ταμιεῖα codex Schotti: ἐφ' ᾧ τε ceteri". Bekk. ‖ 18 πλὴν cod.: fort. παρά. ‖ 22 ταῦτα add. Meier.

νόμων γραφὰς καὶ εἴ τις μὴ ἐπιτήδειον νόμον γράψειεν, καὶ στρατηγοῖς εὐθύνας. γίνονται δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ξενίας, δωροξενίας, δώρων, συκοφαντίας, ψευδοκλητείας, ψευδεγγραφῆς, βουλεύσεως, ἀγραφίου, μοιχείας. εἰσάγουσι δὲ καὶ δοκιμασίαν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοὺς ἀπεψηφισμένους καὶ τὰς ἐκ τῆς βουλῆς καταγνώσεις καὶ δίκας ἐμπορικὰς καὶ μεταλλικὰς καὶ ἐὰν δοῦλος κακῶς ἀγορεύῃ τὸν ἐλεύθερον, καὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπικληροῦσι τὰ δικαστήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια, καὶ τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις κυροῦσι καὶ δίκας τὰς ἀπὸ συμβόλων εἰσάγουσι καὶ τὰς τῶν ψευδομαρτυριῶν τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου.

Harpocr. s. θεσμοθέται: ... ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησιν ἡ τῶν θεσμοθετῶν ἓξ τὸν ἀριθμὸν ὄντων, εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν καλουμένων θ̄ ἀρχόντων. καλοῦνται δὲ οὕτως ὅτι τῶν νόμων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον ... ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ᾱ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διέρχεται ὅσα οὗτοι πράττουσιν.

379.

Lex. rhet. Cantabrig. p. 674, 7 (p. 25 Meier) ξενίας γραφὴ καὶ δωροξενίας διαφέρει· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ περὶ τῶν θεσμοθετῶν διαλεγόμενος „εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας· ξενίας μὲν ἐάν τις κατηγορῆται ξένος εἶναι, δωροξενίας δὲ ἐάν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν.

Harpocr. s. παράστασις: ... Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ θεσμοθετῶν λέγων φησὶν οὕτως „εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν· καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ψευδοκλητείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἀγραφίου καὶ μοιχείας."

Harpocr. s. δωροξενία, ... καὶ Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων γράφει ταυτί „εἰσὶ δὲ καὶ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παράστασις τίθεται ξενίας καὶ δωροξενίας ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν συκοφαντίαν."

Harpocr. (Photius, Lex. Seg.) s. ἡγεμονία δικαστηρίου: ... πρὸς δὲ τοὺς θεσμοθέτας αἱ τῆς ξενίας τε καὶ δωροξενίας (ἐλαγχάνοντο δίκαι) καὶ συκοφαντίας καὶ δώρων καὶ ψευδεγγραφῆς καὶ ὕβρεως καὶ μοιχείας καὶ βουλεύσεως καὶ ἄλλων.

Poll. 8, 44: δωροξενίας δὲ εἴ τις ξενίας κρινόμενος δῶρα δοὺς ἀποφύγοι.

380.

Synagog. lex. Seguer. ap. Bekk. Anecd. p. 436 ἀπὸ συμβόλων δικάζει: Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις. οὕτως Ἀριστοτέλης.

381.

Poll. 8, 89: ὁ δὲ ἄρχων διατίθησι μὲν Διονύσια καὶ Θαργήλια μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν, δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται κακώσεως, παρανοίας, εἰς δατητῶν αἵρεσιν, ἐπιτροπῆς ὀρφανῶν, ἐπιτρόπων καταστάσεις, κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι. ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν γυναικῶν αἳ ἂν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν, καὶ τοὺς οἴκους ἐκμισθοῖ τῶν ὀρφανῶν. ἔστι δ' ἐπώνυμος οὗτος καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ χρόνος ἀριθμεῖται.

(Harp., Phot.,) Lex. rhet. Seg. s. ἡγεμ. δικ. **p. 310, 1:** πρὸς τὸν ἄρχοντα κακώσεως ἐλαγχάνοντο γραφαὶ καὶ τῶν γονέων εἰ τούτους τις αἰτίαν ἔχοι κακοῦν καὶ τῶν ὀρφανῶν, ἔτι δὲ παρανοίας καὶ ἀργίας, καὶ ἐπιδικασίαι ἐπικλήρων γυναικῶν.

Lex. rhet. Cantabr. p. 670, 4 (p. 17 Meier) ἐπώνυμος ἄρχων: ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει· ἔχει δὲ ἐπιμέλειαν χορηγοὺς καταστῆσαι εἰς Διονύσια καὶ Θαργήλια, ἐπιμελεῖται δὲ καὶ τῶν εἰς Δῆλον καὶ τῶν ἀλλαχόσε πεμπομένων Ἀθήνηθεν χορῶν. λαγχάνονται δὲ πρὸς αὐτὸν καὶ γραφαί, καὶ δίκας εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγει.

382.

Harpocr. s. εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν: ὄνομα δίκης ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητήσιμα εἶναι ἐν φανερῷ ... ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ πρὸς τὸν ἄρχοντά φησι λαγχάνεσθαι ταύτην τὴν δίκην, τὸν δὲ ἀνακρίναντα εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον.

383.

Harpocr. (cf. Etym. M. p. 249, 43) s. δατεῖσθαι τὸ μερίζεσθαι, οἱ δὲ δατηταὶ οἱονεὶ μερισταί. τὸ δὲ εἰς δατητῶν αἵρεσιν εἶδός τι δίκης ἐστίν. ὁπότε γὰρ κοινωνοῖέν τινες ἀλλήλοις καὶ οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινά, οἱ δὲ μή, ἐδικάζοντο οἱ βουλόμενοι τοῖς μὴ βουλομένοις προσκαλούμενοι εἰς δατητῶν αἵρεσιν. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλεξίδημον εἰ γνήσιος, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Lex. rhet. Cantabrig. p. 667, 28 (p. 13 Meier) εἰς δατητῶν ⟨αἵρεσιν⟩: πρόκλησις νεμέσεως ἢ κληρονομίας ἢ κοινοῦ τινὸς ἀγορασμοῦ· ἐπὶ τῶν διανεμόντων τὰ κοινά τισιν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ „δίκαι

17 ἐν τῇ ᾱ Ἀθηναίων: sic cod. A i. e. Angelicanus, om. ᾱ cett. ‖ 23 πρὸς: cod. περὶ. ‖ cod. περιστάσεις. ‖ 25 cod. διδούς. ‖ 31 ἀγραφίου: ἀργυρίου codd., γραφίου Suid., φίου Suid. cod. Pal. et Phot. ‖ 37 συκοφαντίαν ex sequentibus errore arreptum pro ξενίαν.

[b] 17 ἀργίας ἐπιδικασίαι καὶ cod. ‖ 24 πρὸς αὐτὸν: cod. παρ' αὐτοῖς. ‖ 28 εἶναι: θεῖναι Grashof (τὰ ἀμφισβητούμενα ἐν φανερῷ ποιῆσαι codd. DE et Suid.). ‖ 31 ἀνακρίναντα Bekk.: codd. ἀνακρίνοντα, praeter N ubi ἀνακριθέντα.

λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα ἄλλαι τινὲς καὶ εἰς διαιτητῶν αἵρεσιν, ὅταν μὴ θέλῃ κοινὰ τὰ ὄντα νέμεσθαι.

Etym. M. p. 249, 43 διατητής: παρὰ Ἀττικοῖς ὁ διανεμητής. Ἀριστοτέλης.

Lex. rhet. Seg. s. ἡγεμ. δικ. **p. 310, 17:** οἱ διαιτηταὶ πᾶσαν δίκην δικάζουσι πλὴν τῶν ξενικῶν, οἷον πρόκλησιν νεμήσεως ἐπί τινων ἢ κληρονομίας ἢ κοινὸν ἀγορασμόν. κυρίως μέντοι οἱ διανέμοντες τὰ κοινά τισιν.

384.

Harpocr. s. σῖτος: . . . σῖτος καλεῖται ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἔξ ἄλλων μαθεῖν ἔστι καὶ ἐκ τοῦ Σόλωνος $\bar{\alpha}$ ἄξονος καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας.

385.

Poll. 8, 90: ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προέστηκε μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ληναίων καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι καὶ τὰ περὶ τὰς πατρίους θυσίας διοικεῖ. δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται ἀσεβείας καὶ ἱερωσύνης ἀμφισβητήσεως. καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι πᾶσιν αὐτὸς δικάζει, καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἄρειον πάγον εἰσάγει καὶ τὸν στέφανον ἀποθέμενος σὺν αὐτοῖς δικάζει. προαγορεύει δὲ τοῖς ἐν αἰτίᾳ ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. δικάζει δὲ καὶ τὰς τῶν ἀψύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ βασίλισσαν καλοῦσιν.

Lex. rhet. Seg. p. 219, 14 s. βασιλεύς: βασιλεύς ἐστιν εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτόνησε. γραφαὶ δὲ λαγχάνονται πρὸς αὐτὸν ἀσεβείας. καὶ ἄν τις ἱερωσύνης ἀμφισβητήσῃ προστιμᾷ. διαδικάζει δὲ καὶ τοῖς γένεσι καὶ τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν. λαγχάνονται δὲ καὶ αἱ τοῦ φόνου δίκαι πᾶσαι πρὸς τοῦτον.

Phot. (Lex. rhet. Seg. p. 310, 6) s. ἡγεμονία δικαστηρίου: τῷ μέντοι γε βασιλεῖ τάς τε φονικὰς καὶ τὰς τῆς ἀσεβείας καὶ ἄν τις ἱερωσύνης ἠμφισβήτει, πρότερον δὲ καὶ τὰς περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις. προηγόρευε δὲ καὶ τῶν νομίμων εἴργεσθαι τοὺς ἐν αἰτίᾳ.

386.

Harpocrat. s. ἐπιμελητὴς τῶν μυστηρίων: παρ' Ἀθηναίοις ὁ λεγόμενος βασιλεὺς . . . Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶν οὕτως „ὁ δὲ βασιλεὺς πρῶτον μὲν τῶν μυστηρίων ἐπιμελεῖται μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν", οὓς ὁ δῆμος ἐχειροτονεῖ, δύο μὲν ἐξ Ἀθηναίων ἁπάντων, ἕνα δ' ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα δ' ἐκ Κηρύκων.

387.

Poll. 8, 91: ὁ δὲ πολέμαρχος θύει μὲν Ἀρτέμιδι ἀγροτέρᾳ καὶ τῷ Ἐνυαλίῳ, διατίθησι δὲ τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων, καὶ τοῖς περὶ Ἁρμόδιον ἐναγίζει. δίκαι δὲ πρὸς αὐτὸν λαγχάνονται μετοίκων, ἰσοτελῶν, ⟨ξένων⟩, προξένων. καὶ διανέμει τὸ λαχόν, ἑκάστῃ φυλῇ τι μέρος, τὸ μὲν διαιτηταῖς παραδιδούς, εἰσάγων δὲ δίκας ἀποστασίου, ἀπροστασίου, κλήρων μετοίκων.

388.

Harpocrat. s. πολέμαρχος: . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διεξελθὼν ὅσα διοικεῖ ὁ πολέμαρχος „πρὸς ταῦτα, φησίν, αὐτός τε εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις, καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς πολίταις ὁ ἄρχων, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ πολέμαρχος".

Harp. s. ἀποστασίου: . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τοῦ πολεμάρχου γράφει ταυτί· „οὗτος δὲ εἰσάγει δίκας τάς τε τοῦ ἀποστασίου καὶ ἀπροστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων."

Lex. rhet. Seg. p. 310, 9 Bk.: ὁ πολέμαρχος (εἰσάγει δίκας) ἀποστασίου καὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις· καὶ τἄλλα ὅσα τοῖς ἀστοῖς ὁ ἄρχων, οὗτος τοῖς μετοίκοις παρέχεται.

389.

Harpocr. s. πάρεδρος: . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησὶ „λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος οὓς ἂν βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν παρεδρεύσωσιν.

Poll. 8, 92: πάρεδροι δ' ὀνομάζονται οὓς αἱροῦνται ἄρχων καὶ βασιλεὺς καὶ πολέμαρχος, δύο ἕκαστος οὓς βούλεται. δοκιμασθῆναι δ' αὐτοὺς ἐχρῆν ἐν τοῖς πεντακοσίοις, εἶτ' ἐν δικαστηρίῳ. προσαιροῦνται δὲ καὶ γραμματέα, ὃς ἐννόμῳ δικαστηρίῳ κρίνεται.

390.

Harpocr. s. στρατηγοί: . . . οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν, ὡς μαθεῖν ἔστιν ἔκ τε τῶν Ὑπερίδου κατ' Αὐτοκλέους καὶ ἐκ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας Ἀριστοτέλους.

1 ἄλλαι τινὲς Meier: cod. ἀλλ' εἴ τις. || 2 ὅταν ὁ μὲν θέλῃ ὁ δὲ μὴ θέλῃ τὰ κοινὰ ὄντα νέμεσθαι Meier. || 13 καὶ ἐκ Σόλωνος ἄξονον codd. AB et Vind. || 19 καὶ add. schol. Pl. Eutyphr. p. 325. || 20 ἱερεῦσι ex schol. Pl. Bekk.: ἱεροῖς codd. || 38 ἱερῶν: γερῶν Meier.

b2 χειροτονεῖ Bekk. et Müller. || τέσσαρες δὲ ἦσαν, δύο μὲν . . . εἷς δὲ . . . Suid. et Et. M. || 9 ξένων add. Meier. || 31 corr. ὅ τε ἄ. καὶ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πολ., δύο ἕκαστος . . . || 33 παρεδρεύωσιν (-ουσιν) codd., corr. Alberti et Bekk.

391.

Harpocr. s. ἵππαρχος . . . λέγεται δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἵππαρχος καὶ ὁ τῶν ἱππέων ἄρχων· δύο δ' ἦσαν οὗτοι, ὡς Δημοσθένης ἐν δ̄ Φιλιππικῶν φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Phot. s. ἵππαρχοι: δύο ἦσαν, οἱ τῶν ἱππέων ἡγοῦντο διελόμενοι τὰς φυλὰς ἑκάτερος ἀνὰ πέντε. ἐπιμεληταὶ δέ εἰσι τῶν ἱππέων ⟨οἱ φύλαρχοι⟩, καθάπερ οἱ ταξίαρχοι δέκα ὄντες, εἷς ἐφ' ἑκάστης φυλῆς, τῶν ὁπλιτῶν.

392.

Harpocr. s. φύλαρχος: . . . φύλαρχός ἐστιν ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί.

Poll. 8, 94: ἵππαρχοι δὲ δύο ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων αἱρεθέντες ἐπιμελοῦνται τῶν πολέμων. οἱ δὲ φύλαρχοι δέκα, εἷς ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης, τῶν ἱππέων προΐστανται, καθάπερ οἱ ταξίαρχοι τῶν ὁπλιτῶν.

393.

Harpocr. s. πρυτανείας: . . . ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἡ πρυτανεία ἤτοι λς̄ ἢ λε̄ ἃς ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. διείλεκται δὲ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Harpocr. (Lex. Seg., Schol. Plat. p. 459) s. πρυτάνεις: τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα πρυτάνεις ἐκαλοῦντο. ἐπρυτάνευον δὲ ⟨κατὰ πρυτανείαν⟩ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ κλήρῳ λαχοῦσαι ⟨κατὰ ἐνιαυτόν⟩.

Schol. in Plat. leg. p. 459 Bekk. πρυτανεία δέ ἐστιν ἀριθμός τις ἡμερῶν ἤτοι λς̄ ἢ λε̄, ἃς ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύειν λέγεται. ιβ̄ μὲν γὰρ οἱ μῆνες, ῑ δέ εἰσι πρυτανεῖαι καὶ φυλαὶ ῑ. καὶ διῄρηνται εἰς ταύτας αἱ ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ· κατὰ γὰρ σελήνην ἄγουσι τοῦτον, ὡς ἑκάστῃ φυλῇ τῶν δέκα ἐπιβάλλειν λε̄ ἡμέρας, πλεονάζειν δὲ ὀλίγας. διὸ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπέδωκαν οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς πρώταις λαχούσαις τέσσαρσι φυλαῖς, ἵνα ἐκείνων μὲν ἑκάστη τὰς λς̄ ἡμέρας πρυτανεύῃ, αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ ἀνὰ λε̄.

Photius s. πρυτανεία . . . πρυτανεῖαι δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί· ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλλον δὲ ἑκάστῃ φυλῇ τῶν δέκα λε̄ ἡμέραι καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες, ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς· καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρῶτον ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λς̄ ἡμέρας, αἱ δὲ λοιπαὶ ἓξ ἀνὰ λε̄.

394.

Poll. 8, 95—96: πρυτάνεις. οὗτοι τὴν βουλὴν συνάγουσιν ὁσημέραι, πλὴν ἄν τις ᾖ ἄφετος, τὸν δὲ δῆμον τετράκις ἑκάστης πρυτανείας· καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς ἐκκλησίας ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. τῶν δ' ἐκκλησιῶν ἡ μὲν κυρία, ἐν ᾗ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονοῦσιν εἴπερ καλῶς ἄρχουσιν, ἢ ἀποχειροτονοῦσιν· ἐν ᾗ καὶ τὰς εἰσαγγελίας ὁ βουλόμενος εἰσαγγέλλει, καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκουσιν οἱ πρὸς ταῖς δίκαις καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων. ἡ δὲ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις, ἱκετηρίαν θεμένοις, λέγειν ἀδεῶς περί τε τῶν ἰδίων καὶ τῶν δημοσίων. ἡ δὲ τρίτη κήρυξι καὶ πρεσβείαις ἀξιοῖ χρηματίζειν, οὓς δεῖ πρότερον τοῖς πρυτάνεσιν ἀποδοῦναι τὰ γράμματα. ἡ δὲ τετάρτη περὶ ἱερῶν καὶ ὁσίων. ἐπιστάτης δ' ἐστὶν εἷς τῶν πρυτάνεων, ὁ κλήρῳ λαχών. δὶς δ' οὐκ ἔξεστι γενέσθαι τὸν αὐτὸν ἐπιστάτην. ἔχει δὲ οὗτος τῶν ἱερῶν τὰς κλεῖς ἐν οἷς τὰ χρήματα καὶ τὰ γράμματα. καὶ ὅταν οἱ πρυτάνεις τὸν δῆμον ἢ τὴν βουλὴν συνάγωσιν, οὗτος ἐξ ἑκάστης φυλῆς πρόεδρον ἕνα κληροῖ, μόνην τὴν πρυτανεύουσαν ἀφιείς.

395.

Harpocrat. s. κυρία ἐκκλησία: . . . τίνες δὲ αἱ κύριαι ἐκκλησίαι Ἀριστοτέλης δεδήλωκεν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ λέγων τοὺς πρυτάνεις συνάγειν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, τὴν μὲν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ, τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. προγράφουσι δέ, φησί, καὶ κυρίαν ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν οἳ δοκοῦσι μὴ καλῶς ἄρχειν· καὶ περὶ φυλακῆς δὲ τῆς χώρας. καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τοὺς βουλομένους ποιεῖσθαί φησι καὶ τὰ ἑξῆς.

396.

Lex. rhet. Cantabrig. p. 672, 3 (p. 21 Meier) κυρία ἐκκλησία: ... ἄμεινον οὖν Ἀριστοτέλει ⟨πείθεσθαι⟩· τὰς γὰρ ἀρχὰς ἐν ταῖς κυρίαις ἐκκλησίαις φησὶν ἐπιχειροτονεῖσθαι καὶ τὰς εἰσαγγελίας ⟨τὸν βουλόμενον εἰσαγγέλλειν⟩ καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀναγκαίων χρηματίζειν

8 οἱ φύλαρχοι addendum ex Poll. 8, 94. ‖ 22 λς̄: λη̄ A. cf. schol. Pl. ‖ ἃς: καὶ codd. ‖ 29 κατὰ πρυτανείαν Lex. Seg. et schol. Pl.: om. Harp. ‖ 30 κατὰ ἐνιαυτὸν add. Etym. M. (.. αἱ φυλαὶ διὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν κλήρῳ λαχόντων Lex. Seg.). ‖ 33 ἢ λη̄ ἢ λε̄ codd. ‖ 34 λέγεται: hucusque eadem etiam Lex. Seg.

b1 ἐπέβαλλον . . . ἡμέραι: ἐπέβαλεν . . . ἡμέρας cod. (et Suid.). ‖ 34 προγράφουσι Bekk. (Poll.): προσγράφουσι codd. ‖ 41 πείθεσθαι om. cod. ‖ 42 cod. ἔφησεν χειρ. ‖ 43 τὸν βουλ. εἰσαγγέλλειν add. Meier. ‖ 44 cod. τὰς ἄλλας.

καὶ περὶ σίτου ⟨καὶ⟩ φυλακῆς τῆς χώρας, καὶ τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκειν καὶ τὰς λήξεις τῶν κλήρων. ἐπὶ δὲ τῆς ἕκτης πρυτανείας πρὸς τοῖς εἰρημένοις καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας προχειροτονίαν δίδοσθαι εἰ δοκεῖ ἢ μή.

397.

Harpocr. s. ἐπιστάτης: ... δύο εἰσὶν οἱ καθιστάμενοι ἐπιστάται, ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων κληρούμενος, ὁ δὲ ἐκ τῶν προέδρων, ὧν ἑκάτερος τίνα διοίκησιν διοικεῖ δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Suidas (ex Photio) s. ἐπιστάτης: τῶν πρυτάνεων εἷς ὁ λαχὼν ἐπιστάτης ἐλέγετο. δὶς δὲ τὸν αὐτὸν ἐπιστατῆσαι οὐκ ἐξῆν. φυλάσσει δὲ τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα, ἔτι μὴν καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. ἐπειδὰν δὲ οἱ πρυτάνεις συναγάγωσι τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, ὁ ἐπιστάτης κληροῖ προέδρους ἐννέα, ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης ἕνα πλὴν τῆς πρυτανευούσης. καὶ πάλιν ἐκ τῶν ἐννέα τούτων ἐπιστάτην ἕνα κληροῖ καὶ τὸ πρᾶγμα παραδίδωσιν· αὐτὸς δὲ εἰσάγει τὴν δίκην καὶ ἐπιμελεῖται κατὰ νόμον πάντα γενέσθαι καὶ μηδὲν παραλειφθῆναι πρὸς τὸ διδαχθῆναι τοὺς δικαστάς.

Eustath. in Odyss. ρ, 455 (p. 1827 Rom.): προσενθυμητέον δὲ καὶ Τηλέφου τοῦ ὡς ἱστορεῖται Περγαμηνοῦ, ὅτι κατὰ τὴν ἐκείνου παράδοσιν νομική τις ἦν λέξις ἢ τεχνικὴ ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον ὁ ἐπιστάτης· γίνεται γάρ φησιν Ἀθήνησιν ἐκ τῶν πρυτάνεων εἷς ὃς ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν μίαν, καὶ πλείω χρόνον οὐκ ἔξεστιν οὐδὲ δὶς τὸν αὐτὸν γενέσθαι, τάς τε κλεῖς ⟨τῶν ἱερῶν⟩ ἐν οἷς τὰ χρήματά εἰσι φυλάττει καὶ τὰ γράμματα τῆς πόλεως καὶ τὴν δημοσίαν σφραγῖδα. κληροῖ δὲ καὶ προέδρους ἐξ ἑκάστης φυλῆς ἕνα πλὴν τῆς πρυτανευούσης καὶ πάλιν ἐκ τούτων ἐπιστάτην ἕνα.

398.

Harpocrat. s. πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς πλὴν τῆς πρυτανευούσης, οἵτινες τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. ... ὅτι δ' ὁ καλούμενους ἐπιστάτης κληροῖ αὐτούς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Photius (Lex. Seg.) s. πρόεδροι: οἱ τὰ περὶ τὰς ἐκκλησίας Ἀθήνησι διοικοῦντες. εἷς ἐκληροῦτο ὑπὸ τῶν πρυτάνεων καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ἐξ ἑκάστης φυλῆς· πρόεδροι δὲ ὅτι προεδρίαν εἶχον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

399.

Harpocr. s. γραμματεύς: ... ὁ γραμματεὺς πῶς τε καθίστατο καὶ τί ἔπραττεν, ὡς τῶν γραμμάτων τ' ἐστὶ κύριος καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ γενόμενα φυλάττει καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἀντιγράφεται καὶ παρακάθηται τῇ βουλῇ, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Pollux 8, 98: γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν κληρωθεὶς ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐπὶ τῷ τὰ γράμματα φυλάττειν καὶ τὰ ψηφίσματα, καὶ ἕτερος ἐπὶ τοὺς νόμους ὑπὸ τῆς βουλῆς χειροτονούμενος. ὁ δ' ὑπὸ τοῦ δήμου αἱρεθεὶς γραμματεὺς ἀναγινώσκει τῷ τε δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ. ἀντιγραφεὺς πρότερον μὲν αἱρετός, αὖθις δὲ κληρωτὸς ἦν καὶ πάντα ἀντεγράφετο παρακαθήμενος τῇ βουλῇ. [δύο δ' ἦσαν, ὁ μὲν τῆς βουλῆς, ὁ δὲ τῆς διοικήσεως.

Harpocrat. s. ἀντιγραφεύς: ὁ καθιστάμενος ἐπὶ τῶν καταβαλλόντων τινὰ τῇ πόλει χρήματα ὥστε ἀντιγράφεσθαι ταῦτα ... [διττοὶ δὲ ἦσαν ἀντιγραφεῖς, ὁ μὲν τῆς διοικήσεως, ὥς φησι Φιλόχορος,] ὁ δὲ τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Suidas (Lex. Seg.) s. γραμματεύς: οὗτος πράξεως μὲν οὐδεμιᾶς ἦν κύριος, ὑπανεγίνωσκε δὲ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τὰ πραττόμενα. ὁ δ' ἀντιγραφεὺς καὶ οὗτος ἀπὸ τοῦ γράφειν τὰ παρὰ τῇ βουλῇ ὠνόμασται.

400.

Harpocrat. s. ἀποδέκται: ἀρχή τίς ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οἱ ἀποδέκται ... Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δεδήλωκεν ὡς δέκα τε εἴησαν καὶ ὡς παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα τῆς βουλῆς ἐναντίον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ πάλιν ἀποδιδόασι τὰ γραμματεῖα τῷ δημοσίῳ. καὶ ἁπλῶς ἃ πράττουσι διασαφεῖ.

Lex. rhet. Seg. p. 198, 1 (**Etym. M.** p. 124, 41. **Zonaras** p. 234. **Synag. lex. Seg.** p. 427, 13) ἀποδέκται: ἄρχοντες κληρωτοί, δέκα τὸν ἀριθμὸν κατὰ φυλὴν εἰσιν, οἵτινες παρελάμβανον καὶ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀποδέκται ἐκαλοῦντο. εἶτα ἐξήταζον τά τε ὀφειλόμενα καὶ τὰ ἀποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βουλῇ καὶ ἐμέριζον εἰς ἃ χρὴ ἀναλίσκειν.

Hesych. s. ἀποδέκται: ἀρχὴ Ἀθήνησι τῶν ὑποδεχομένων τὰ χρήματα.

Poll. 8, 97: ἀποδέκται δὲ ἦσαν δέκα οἳ τοὺς φόρους καὶ τὰς εἰσφορὰς καὶ τὰ τέλη ὑπεδέχοντο, καὶ τὰ περὶ τούτων ἀμφισβητούμενα ἐδίκαζον· εἰ δέ τι μεῖζον εἴη, εἰσῆγον εἰς δικαστήριον.

401.

(**Lex. Seg.**) **Harpocr.** s. πωληταὶ καὶ πωλη-

1 καὶ om. cod. ‖ 2 λήξεις: cod. δείξεις. ‖ 4 cod. ἐπιχειο. ‖ 13 φυλάσσει ... σφραγῖδα: haec etiam Etym. M. ‖ 28 τῶν ἱερῶν om. Eust.

τήριον: οἱ μὲν πωληταὶ ἀρχή τίς ἐστιν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις καὶ τὰ δημευόμενα ⟨καὶ φροντίζουσιν ὅπως ἡ τιμὴ τῶν πιπρασκομένων ἀποδοθῇ τῇ πόλει⟩. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Ἀρισταγόρας β̄: διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Photius s. πωληταί: οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν καὶ μὴ ἀποδιδόντων ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας· ὑπέκειντο δὲ τοῖς πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον, ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς· τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρακατέβαλλον εἰς τὸ δημόσιον.

Pollux 8, 99: πωληταὶ τὰ τέλη πιπράσκουσι μετὰ τῶν ἐπὶ τὸ θεωρικὸν ᾑρημένων, καὶ τὰς τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου μετὰ τὸν πρότερον λόγον φυγόντων οὐσίας καὶ τὰ δεδημευμένα. πρυτανεύει δὲ ἐξ αὐτῶν εἷς ὃς τὰ πωλούμενα βεβαιοῖ.

402.

Harpocrat. s. ταμίαι: . . . ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δ' οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὰς νίκας καὶ τὸν ἄλλον κόσμον καὶ τὰ χρήματα ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. εἰσὶ δέ τινες καὶ τῶν (ἱερῶν) τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτὸς φιλόσοφός φησιν.

Photius (Lex. rhet. Seg. p. 306, 7) s. ταμίαι: ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ⟨καὶ τὸν κόσμον⟩. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι, ἄρχοντες χειροτονητοὶ ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις, ὁ μὲν ἐπὶ τὴν Πάραλον, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

Pollux 8, 97: ταμίαι τῆς θεοῦ κληρωτοὶ μὲν ἐκ πεντακοσιομεδίμνων ἦσαν, τὰ δὲ χρήματα παρελάμβανον τῆς βουλῆς παρούσης.

403.

Lex. rhet. Cantabrig. p. 675, 28 (p. 30 Meier) Πάραλος καὶ Σαλαμινία: ταύτας τὰς τριήρεις εἶχον διὰ παντὸς πρὸς τὰς ἐπειγούσας ὑπηρεσίας, ἐφ' αἷς καὶ ταμίαι τινὲς ἐχειροτονοῦντο· ἐχρῶντο δὲ αὐταῖς εἰ δέοι στρατηγὸν μεταπέμψασθαι κριθησόμενον, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην. ἡ δὲ Πάραλος καὶ ἀπό τινος ἥρωος ἐπιχωρίου ἐκλήθη. τῆς μὲν Παράλου καὶ Σαλαμινίας ἐν. τρίτῃ μνημονεύει Θουκυδίδης καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν, Ἀριστοτέλης δὲ Ἀμμωνιάδα καὶ Πάραλον οἶδε καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Φιλόχορος δὲ ἐν τῇ ς̄ τέτταρας αὐτὰς οἶδε, πρώτας μὲν δύο Ἀμμωνιάδα καὶ Πάραλον, προσγενομένας δὲ Δημητριάδα καὶ Ἀντιγονίδα.

Photius s. Πάραλοι: . . . Πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρετεῖ. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἐβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχρῶντο· λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία. ὕστερον δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε καὶ Δημητριάς.

Photius s. Πάραλος: ἱερὰ τριήρης ὥσπερ καὶ ἡ Σαλαμινία. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι τριήρεις δύο Ἀντιγονὶς καὶ Δημητριάς, ἔτι δὲ καὶ Ἀμμωνιάς· ἀλλ' ἡ μὲν Πάραλος ἐπέμπετο πρὸς τὰς θεωρίας, εἴς τε Δῆλόν φημι καὶ Ὀλυμπίαν, ἡ δὲ Σαλαμινία πρὸς τὸ μεταπέμπεσθαι τοὺς ἐξ ἀλλοδαπῆς Ἀττικοὺς ἀδικεῖν δοκοῦντας. ἐπολέμουν δὲ ὅμως καὶ αὗται αἱ τριήρεις.

Harp. s. Ἀμμωνίς: ἡ τοῦ Ἄμμωνος ἱερὰ τριήρης· Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἱμεραίου.

Schol. in Demosth. p. 636, 16 Dind. . . . καὶ Ἀμμωνιὰς ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον.

404.

(Phot., Lex. Seg.) Etymolog. Magn. p. 468, 56 ἱεροποιοί: κληρωτοὶ ἄρχοντές εἰσι δέκα τὸν ἀριθμόν, οἳ τά τε μαντεύματα ἱεροθετοῦσι κἄν τι καλλιερῆσαι δέῃ καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων καὶ θυσίας τὰς νομιζομένας ἐπιτελοῦσι καὶ τὰς πενταετηρίδας ἁπάσας διοικοῦσι πλὴν Παναθηναίων. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Pollux 8, 107: ἱεροποιοί. δέκα ὄντες οὗτοι ἔθυον θυσίας τὰς ⟨νομιζομένας καὶ⟩ πεντετηρίδας ⟨διοικοῦσι⟩ τὴν εἰς Δῆλον, τὴν ἐν Βραυρῶνι, τὴν τῶν Ἡρακλείων, τὴν Ἐλευσῖνι.

405.

Harpocr. s. εὔθυναι: . . . εὐθύνης ὄνομα ἀρχῆς παρ' Ἀθηναίοις. δέκα τὸν ἀριθμὸν ἦσαν ἄνδρες, παρ' οἷς ἐδίδοσαν οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες ἢ διοικήσαντές τι τῶν δημοσίων τὰς εὐθύνας. διείλεκται περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

2 διοικοῦσι: πωλοῦσι Lex Seg., Et. M. ‖ 6 quae uncis inclusa add. Lex. Seg. (cf. Et. M.). ‖ 33 καὶ τὸν κόσμον add. Lex. Seg. b4 cod. ἀμοριάδα. ‖ 5 cod. στησίχορος. ‖ 6 cod. ἀμοριάδα. ‖ 13 τῇ Παράλῳ: immo τῇ Ἀμμωνιάδι. ‖ ἡ αὐτή: scil. ἡ Ἀμμωνιάς. ‖ 21 ἀλλοδαπῆς: αὐτῆς cod. ‖ 31 ἱεροθυτοῦσι cod. D (-θύτουν V), Lex. Seg. et Phot. ‖ κἄν τις καλλιερήσῃ συγκαλλιεροῦσι τοῖς μαντεύμασι Phot. ‖ 37 θυσίας τὰς πεντετηρίδας, τὴν εἰς . . . vulgo.

Phot. s. εὔθυνος: ἀρχὴ ἦν τις. ἐξ ἑκάστης δὲ φυλῆς ἕνα κληροῦσι· τούτῳ δὲ δύο παρέδρους.

406.

Harpocr. s. λογισταὶ καὶ λογιστήρια: ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη· εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα, οἳ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ̄, ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀποθῶνται οἱ ἄρχοντες. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. διείλεκται περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἔνθα δείκνυται ὅτι διαφέρουσι τῶν εὐθυνῶν.

Lex. Seg. (Etym. M.) p. 276, 17 λογισταί: ἄρχοντές εἰσι κληρωτοί, δέκα τὸν ἀριθμόν, ἐφ' ὧν πάντες οἱ ἄρξαντες ἀρχὴν ἡντινοῦν λόγον ἀπέφερον τῶν διῳκημένων.

Pollux 8, 99: λογισταί. καὶ τούτους ἡ βουλὴ κληροῖ κατ' ἀρχὴν ὡς παρακολουθεῖν τοῖς διοικοῦσιν.

Phot. (Lex. Seg.) s. εὐθύνας: κυρίως ἃς εἰσάγουσιν οἱ λογισταὶ πρὸς τοὺς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἄρξαι τῆς πόλεως ἢ πρεσβεῦσαι κακῶς· καὶ τὰ δικαστήρια μὲν οἱ λογισταὶ κληροῦσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βουλόμενος· καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσιν.

Lex. Seg. (Phot. s. ἡγ. δικ.) p. 310, 6: οἱ λογισταὶ τὰς εὐθύνας ἁπάσας εἰσῆγον.

407.

Lex. rhet. Cantabr. p. 627, 20 (p. 22 Meier) s. λογισταὶ καὶ συνήγοροι: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτως λέγει „λογισταὶ δὲ αἱροῦνται δέκα, παρ' οἷς διαλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας. καὶ ἄλλοι δέκα συνήγοροι, οἵτινες συνανακρίνουσι τούτοις. καὶ οἱ τὰς εὐθύνας διδόντες παρὰ τούτοις ἀνακρίνονται πρῶτον, εἶτα ἐφίενται εἰς τὸ δικαστήριον, εἰς ἕνα καὶ φ̄.

Schol. in Aristophan. vesp. 691: κληρωτοὺς δὲ γενομένους δέκα συνηγόρους Ἀριστοτέλης φησίν.

Phot. s. εὐθῦναι: οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν ἀρξάντων· καὶ εὔθυνοι οἱ τούτους ἀνακρίνοντες.

408.

Harpocr. s. ἀστυνόμος: ... δέκα φησὶν εἶναι τοὺς ἀστυνόμους Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, πέντε μὲν ἐν Πειραιεῖ, πέντε δ' ἐν ἄστει. τούτοις δέ φησι μέλειν περί τε τῶν αὐλητρίδων καὶ ψαλτριῶν καὶ τῶν κοπρολόγων καὶ τῶν τοιούτων.

409.

Harpocr. s. ἀγορανόμοι: οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες ... Ἀριστοτέλης δ' ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ κληροῦσθαί φησι πέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ, πέντε δὲ εἰς ἄστυ.

410.

Harpocr. s. ἐπιμελητὴς ἐμπορίου: ... Ἀριστοτέλης „ἐμπορίου δ' ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν· τούτοις δὲ προστέτακται τῶν τε ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τοῦ σίτου τοῦ καταπλέοντος εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον τὰ δύο μέρη τοὺς ἐμπόρους ἀναγκάζειν εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν".

411.

Harpocr. s. σιτοφύλακες: ... ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε̄, ῑ μὲν ἐν ἄστει, ε̄ δ' ἐν Πειραιεῖ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Photius s. σιτοφύλακες: ἀρχή τις ... ἄρτοι. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα, ῑ ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ̄ μὲν ἐν ἄστει, ῑ δὲ ἐν Πειραιεῖ.

Lex. rhet. Seg. p. 300, 19 σιτοφύλακες: ἄρχοντες Ἀθήνησι κληρωτοί. οὗτοι δ' ἐπεμελοῦντο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται καὶ τὰ ἄλφιτα καὶ οἱ ἄρτοι κατὰ τὰς ὡρισμένας τιμὰς καὶ τὸν σταθμόν.

412.

Harpocrat. s. μετρονόμοι: ἀρχή τις Ἀθήνησίν ἐστιν ἡ τῶν μετρονόμων ... ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε̄, εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ ε̄, ῑ δ' εἰς ἄστυ· εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια εἴη τὰ μέτρα τῶν πωλούντων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ δηλοῖ.

Photius (Lex. Seg.) s. μετρονόμοι: ἄρχοντες ἦσαν δέκα τὸν ἀριθμόν, ὧν πέντε μὲν ἐν ἄστει, πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ· καὶ εἶχον τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

413.

Harpocr. s. κατὰ δήμους δικαστάς: ... περὶ τῶν κατὰ δήμους δικαστῶν, ὡς πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα καὶ κατὰ δήμους περιιόντες ἐδίκαζον, εἶτα ἐγένοντο τετταράκοντα, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ⟨Ἀθηναίων⟩ πολιτείᾳ.

Pollux 8, 100: οἱ δὲ τετταράκοντα πρότερον μὲν ἦσαν τριάκοντα, οἳ περιιόντες κατὰ δήμους τὰ μέχρι δραχμῶν δέκα ἐδίκαζον, τὰ δὲ ὑπὲρ ταῦτα διαιτηταῖς παρεδίδοσαν· μετὰ δὲ τὴν τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχίαν μίσει τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ τριάκοντα τετταράκοντα ἐγένοντο.

6 δέκα: cf. schol. Aesch. p. 82, 11 ἑκάστης φυλῆς εἷς. ‖ 13 ἀρχήν τινα Et. M ‖ 16 εὐθύνα ... ἥν Phot. ‖ 28 ἄλλοις ... συνηγόροις cod. ‖ 30 ἀνακρίνοντες cod.

b7 ἀστικὸν Lex. Seg. ‖ 14 ῑ add. Valesius. ‖ 17 ῑ om. cod. ‖ 18 ῑ: cod. ε̄. ‖ 27 ε̄, ῑ Boeckh: ῑ, ε̄ codd. ‖ 38 Ἀθηναίων add. Meier.

Phot. s. τετταράκοντα: κληρωτή τις ἦν Ἀθήνησιν ἀρχὴ μ̄ τὸν ἀριθμόν, οἱ τὰς ἰδιωτικὰς δίκας ἐδίκαζον· ἀλλὰ τὰς μὲν ἄχρι δέκα δραχμῶν αὐτοτελεῖς ἦσαν δικάζειν, τὰς δὲ ὑπὲρ ταύτας τοῖς διαιτηταῖς παρεδίδουν.

Lex. rhet. Seg. p. 306, 15: ἀρχή τίς ἐστι κληρωτὴ τεσσαράκοντα τὸν ἀριθμὸν, πρὸς οὓς αἱ ἴδιαι δίκαι ἐλαγχάνοντο καὶ τὰ μέχρι δέκα δραχμῶν. τὰ δ' ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμημα τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν.

Lex. rhet. Seg. (ἡγ. δικ.) p. 310, 22: οἱ τεσσαράκοντα . . . οὗτοι, ἕως ἦσαν οἱ τριάκοντα, ἕως δέκα δραχμῶν ἐδίκαζον κατὰ δήμους.

414.

Harpocr. s. διαιτηταί: . . . εἰσὶ δὲ οἱ διαιτηταὶ ἕτεροι τῶν δικαστῶν· οὗτοι μὲν γὰρ ἐν δικαστηρίοις ἐδίκαζον ἀποδεδειγμένοις καὶ τὰς ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐφεσίμους ἔκρινον, οἱ δὲ διαιτηταὶ πρότερον κλήρῳ λαχόντες ἢ ἐπιτρεψάντων αὐτοῖς τῶν κρινομένων τοῖς κρινομένοις διῄτων. καὶ εἰ μὲν ἤρεσκε τοῖς ἀντιδίκοις, τέλος εἶχεν ἡ δίκη· εἰ δὲ μή, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τὰς μαρτυρίας, ἔτι δὲ καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰς ἄλλας πίστεις ἑκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους καὶ σημηνάμενοι παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν. λέγει δὲ περὶ αὐτῶν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Pollux 8, 126: διαιτηταὶ δ' ἐκ τῶν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότων ἐκληροῦντο, καὶ ἐπεκληροῦντο αὐτοῖς αἱ δίαιται, καὶ ἀτιμία ἀφώριστο τῷ μὴ διαιτήσαντι τὴν ἐπικληρωθεῖσαν δίαιταν. διῄτων δ' ἐν ἱεροῖς. πάλαι δ' οὐδεμία δίκη πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν εἰσήγετο. ἔλεγον δὲ ἐπιτρέψαι δίαιταν καὶ ἡ δίαιτα ἐκαλεῖτο ἐπιτροπή. ἡ δ' ἔφεσις αὐτῶν εἰ εἰς δικαστήριον γένοιτο, εἰς ἐχῖνον τὰς ψήφους ἐμβαλόντες ἰδίᾳ ἑκατέρας τὰς τοῦ φεύγοντος καὶ διώκοντος κατεσημαίνοντο.

Hesych. s. διαιτηταί: Ἀθήνησιν ἕτεροί τινες τῶν δικαστῶν, οἷς ἐπέτρεπον οἱ ἀμφισβητοῦντες τὰ ἐγκλήματα, καὶ αὐτοὶ διῄτων· εἰ δὲ μή, ἀνέπεμπον ἐπὶ τοὺς δικαστάς. οἱ δὲ περὶ ἑξήκοντα ἔτη γεγονότες διῄτων.

Lex. rhet. Seg. (Schol. Plat. p. 457 Bk.) p. 235, 20: διαιτηταὶ τίνες εἰσί: κριταί. ἦσαν γὰρ διαιτηταί τινες τῶν ἰδιωτικῶν κριταί. εἰ δέ τινες μὴ ἐπείθοντο τοῖς διαιτηθεῖσιν αὐτοῖς, εἰσῆγον αὐτοὺς εἰς δικαστήριον. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι οἷς ἑξηκοστὸν ἔτος ἦν. τὸν δὲ ἀδικοῦντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰσαγγέλλειν, καὶ εἴ τις ἑάλω ἀτιμία ἦν τὸ ἐπιτίμιον.

415.

Harpocrat. s. ἐχῖνος: ἔστι μὲν ἄγγος τι εἰς ὃ τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο. . : . μνημονεύει τοῦ ἄγγους τούτου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Δαναΐσιν.

Photius (I, 240 Naber) s. ἐχῖνοι: οἱ μὲν χαλκοῖ, οἱ δὲ ἐκ κεράμου· εἰς οὓς καθιᾶσιν οἱ διαιτηταὶ τὰ γραμματεῖα τῶν μαρτυριῶν ἅ τινες ἐμαρτύρησαν, καὶ κατασημηνάμενοι μετὰ ταῦτα εἰ ἐγκληθείη ἡ δίαιτα τοῖς δικασταῖς ἐπεδίδουν.

Photius (Lex. Seg.) s. ἐχῖνος: καδίσκος τίς ἐστι χαλκοῦς, εἰς ὃν αἵ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων· καὶ κατεσημαίνοντο ἵνα μηδεὶς κακουργήσῃ περὶ τὰ ἐμβαλλόμενα.

416.

Pollux, 8, 62: ἔφεσις δέ ἐστιν ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν ἢ ἀρχόντων ἢ δημοτῶν ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ, ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον· ἐφέσιμος δ' ὠνομάζετο ἡ δίκη. αὗται δὲ καὶ ἔκκλητοι δίκαι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων, ὅπερ οἱ νῦν παραβόλιον καλοῦσι, παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει.

417.

Harpocr. s. ἐπὶ Παλλαδίῳ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου καὶ βουλεύσεως οἱ ἐφέται.

Hesychius ἐπὶ Παλλαδίῳ: δικαστήριον ἔνθα ἐδίκαζον οἱ ἐφέται τοῖς ἀκουσίων φόνων δικαζομένοις.

Eust. in **Od.** p. 1419, 53 (**Suid.** ex **Photio**, **Lex. Seg.** p. 311, 8) ἐδίκαζον δὲ κατὰ Παυσανίαν ἐκεῖ ἀκουσίου φόνου οἱ ἐφέται.

418.

Harpocr. s. βουλεύσεως: ἐγκλήματος ὄνομα ... ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον, ἐάν τε ἀποθάνῃ ὁ ἐπιβουλευθεὶς ἐάν τε μή. ... μάρτυς Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην ἐπὶ Παλλαδίῳ λέγων εἶναι τὰς δίκας, Δείναρχος δὲ ἐν τῷ κατὰ Πιστίου ἐν Ἀρείῳ πάγῳ. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ τῷ Ἰσαίῳ συμφωνεῖ.

419.

Harpocrat. s. ἐπὶ Δελφινίῳ: δικαστήριόν ἐστιν οὕτω καλούμενον Ἀθήνησι. δικάζονται δὲ ἐνταῦθα οἱ

2 μ̄: cod. μετὰ. ‖ 9 διαιτηταῖς: δικασταῖς cod. ‖ 29 διῄτων: ita Kühne pro τῶν.
b14 κακουργήσῃ μετὰ τὸ ἅπαξ ἐμβάλλεσθαι Lex. Seg.

ὁμολογοῦντες μὲν ἀπεκτονέναι δικαίως δὲ πεποιηκέναι τοῦτο λέγοντες, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους δηλοῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Pollux 8, 119: . . . οὓς ὡμολόγει μὲν ἀποκτεῖναι, δικαίως δ' ἔφη τοῦτο δεδρακέναι.

(Suid. ex Phot. ἐπὶ Δ., Hesych. et Lex. Seg. p. 311, 13 s. δικαστήρια) Eustath. in Il. p. 1221, 30: δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐπὶ τῶν ὁμολογούντων φασὶ δεδρακέναι μὲν φόνον, κατὰ νόμους δέ.

420.

Schol. in Aristoph. Plut. 278 (cf. schol. ad 277) ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον: περὶ τοῦ παραδιδομένου τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον συμβόλου Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ οὕτω γράφει „τοῖς γὰρ δικαστηρίοις χρῶμα   ἐπιγέγραπται ἐφ' ἑκάστῳ ἐπὶ τῷ σφηκίσκῳ τῆς εἰσόδου. ὁ δὲ λαβὼν τὴν βακτηρίαν βαδίζει εἰς δικαστήριον τὸ ὁμόχρουν μὲν τῇ βακτηρίᾳ, ἔχον δὲ τὸ αὐτὸ γράμμα ὅπερ ἐν τῇ βαλάνῳ. ἐπειδὰν δὲ εἰσέλθῃ, παραλαμβάνει σύμβολον δημοσίᾳ παρὰ τοῦ εἰληχότος ταύτην τὴν ἀρχήν".

421.

Schol. in Aristoph. vesp. 684 τοὺς τρεῖς ὀβολούς: τὸν φόρον λέγει, ἀφ' ὧν ἐδίδοτο τὸ τριώβολον. τοῦτο δὲ ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο, τῶν δημαγωγῶν τὰ πλήθη κολακευόντων, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις.

Hesych. s. δικαστικόν: Ἀριστοφάνης ἐν Ὥραις τριώβολόν φησιν εἶναι· οὐ μέντοι ἕστηκεν, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλως ἐδίδοτο.

Pollux 8, 113: τὸ δικαστικόν, ὅπερ καὶ τριώβολον καὶ δύ' ὀβολὼ καὶ ὀβολὸς ἦν Ἀττικός.

422.

Zenob. 6, 29 (Phot.) s. ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: . . . Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τῶν δικαστῶν τοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι, ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

423.

Harpocr s. διαμεμετρημένη ἡμέρα: μέτρον τί ἐστιν ὕδατος πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. πρὸς δὴ τοῦτο ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. διενέμετο δὲ εἰς τρία μέρη τὸ ὕδωρ, τὸ μὲν τῷ διώκοντι τὸ δὲ τῷ φεύγοντι, τὸ δὲ τρίτον τοῖς δικάζουσι. ταῦτα δὲ σαφέστατα αὐτοὶ οἱ ῥήτορες δεδηλώκασιν . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ διδάσκει περὶ τούτων.

424.

Harpocrat. s. τετρυπημένη: . . . Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ γράφει ταυτί „ψῆφοι δέ εἰσι χαλκαῖ αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, τετρυπημένην καὶ πλήρη, φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις ἵνα μήτε πλήρεις μήτε τετρυπημένας λαμβάνωσιν".

Photius (Lex. Seguer.) τετρυπημένη ψῆφος: τῶν ψήφων οὐσῶν χαλκῶν καὶ αὐλίσκον ἐχουσῶν αἱ μὲν ἦσαν τετρυπημέναι ὅσαι καὶ κατεψηφίσαντο, αἱ δὲ πλήρεις ἀτρύπητοι ὅσαι ἠφίεσαν τοὺς κρινομένους.

425.

Lex. rhet. Cantabrig. p. 670, 30 (p. 18 Meier) s. ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῶν: ἐγένοντο δὲ ἴσαι ψῆφοι, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ· „καὶ ἦσαν τοῦ μὲν διώκοντος αἱ τετρυπημέναι, τοῦ δὲ φεύγοντος αἱ πλήρεις· ὁποτέρῳ δ' ἂν πλείους γένωνται, οὗτος ἐνίκα· ὅτε δὲ ἴσαι, ὁ φεύγων ἀπέφυγεν", ὡς καὶ Θεοδέκτης ἐν τῇ Σωκράτους ἀπολογίᾳ.

426.

Schol. Aristoph. equit. 1150 κημόν: . . . κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις. Κρατῖνος δὲ αὐτὸν ἐν νόμοις σχοίνινον ἠθμὸν καλεῖ. τοιοῦτος γὰρ ἐγίνετο καὶ ἦν παρόμοιος χώνῃ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰνάχῳ. ὕστερον δὲ ἀμφορεῖς δύο ἵσταντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν χαλκοῦς, ὁ δὲ ξύλινος· καὶ ὁ μὲν κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος. ἔχει δὲ καὶ ὁ χαλκοῦς, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, διερρινημένον ἐπίθημα εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι· πρὸς τοῦτο οὖν ὁ κημός.

Pollux 8, 123: ψήφους δ' εἶχον χαλκᾶς δύο, τετρυπημένην καὶ ἀτρύπητον, καὶ κάδον ᾧ κημὸς ἐπέκειτο δι' οὗ καθίετο ἡ ψῆφος. αὖθις δὲ δύο ἀμφορεῖς, ὁ μὲν χαλκοῦς ὁ δὲ ξύλινος, ὁ μὲν κύριος ὁ δὲ ἄκυρος· τῷ δὲ χαλκῷ ἐπῆν ἐπίθημα μιᾷ ψήφῳ χώραν ἔχον.

427.

Schol. in Aristoph. vesp. 578 παίδων τοίνυν δο-

15 lacunam ind. Dobraeus, sic explet Dindorf: τέ ἐστιν ἴδιον ἑκάστῳ καὶ γράμμα. ‖ 36 μισθούς: δικαστικοὺς μισθοὺς Phot.

b9 post πλήρεις add. ABCD μήτε ταύτη (ταῦτα A) ὑπομείνας. ‖ 13 μήτε τετρυπημένας: ita ex Harp. Phot., μήτε ταύτη (ταύτας C) ABC et Suid. i. e. μὴ τετρυπη (...) ut supra. ‖ 20 haec, coll. Harp. et Photio, qui eodem fonte utuntur, sic fere sunt redintegranda: ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος . . . ἐπὶ τῶν παρ' ὀλίγον ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἁλισκομένων. ἀπολύονται γὰρ οἱ διωκόμενοι ἀπὸ τῶν δικαζομένων κἂν ἴσαι γένωνται ψῆφοι, ὡς Ἀριστοτέλης . . .

κιμαζομένων: πρὸς τὸ ἔθος. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ὅτι ψήφῳ οἱ ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται οἱ νεώτεροι μὴ ἐτῶν $\overline{\iota\eta}$ εἶεν.

428.

Harpocrat. s. περίπολος: ... Ἀριστοτέλης 5 ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων φησὶν οὕτως „τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης ἀποδεξάμενοι τῷ δήμῳ περὶ τὰς τάξεις καὶ λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις". 10

429.

Harpocrat. s. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις: ...τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς ἐπωνύμοις στρατεία δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ λέγων „εἰσὶ γὰρ ἐπώνυμοι δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν, δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα 15 οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε ἄρχων ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν ὁ ἐπώνυμος καὶ ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιῳκηκώς· νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται". καὶ μετ' ὀλίγα „χρῶνται δὲ 20 τοῖς ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας, καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσι, προγράφουσιν ἀπὸ τίνος ἄρχοντος ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι".

Harpocr. s. ἐπώνυμοι: ... διττοί εἰσιν οἱ ἐπώνυμοι, οἱ μὲν $\overline{\iota}$ τὸν ἀριθμὸν ἀφ' ὧν αἱ φυλαί, ἕτεροι δὲ 25 $\overline{\beta}$ καὶ $\overline{\mu}$ ἀφ' ὧν αἱ ἡλικίαι προσαγορεύονται τῶν πολιτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπὸ $\overline{\iota\eta}$ ἐτῶν μέχρις $\overline{\xi}$.

Etym. M. p. 369, 16 (Lex. Seg. p. 245, 17) s. ἐπώνυμοι: διττοί εἰσιν οὗτοι, οἱ μὲν λεγόμενοι τῶν ἡλικιῶν· καὶ εἰσι δύο καὶ τεσσαράκοντα οἳ καλοῦνται καὶ 30 λήξεων ἐπώνυμοι· οἱ δὲ δέκα ἀφ' ὧν αἱ φυλαὶ προσηγορεύθησαν, οἷον Ἐρεχθεύς, Αἰγεύς, Πανδίων, Λεώς, Ἀκάμας, Οἰνεύς, Κέκροψ, Ἱπποθόων, Αἴας, Ἀντίοχος. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἀπόροις ὁ Πύθιος εἵλετο, Κλεισθένους οὕτω διαταξαμένου τὸ πᾶν πλῆθος εἰς δέκα 35 φυλάς.

430.

Harpocr. s. ἀδύνατοι: ... οἱ ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένοι τὸ σῶμα πεπηρωμένοι. ἐλάμβανον δὲ οὗτοι δοκιμασθέντες ὑπὸ τῆς βουλῆς δύο ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας 40 ἑκάστης ἢ ὀβολόν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ. ... ἔστι δὲ καὶ λόγος τις ὡς Λυσίου περὶ τοῦ ἀδυνάτου ἐν ᾧ ὡς ὀβολὸν λαμβάνοντος μέμνηται.

Synag. lex. Seg. (Lex. Seg. p. 200, 3) p. 345, 15 ἀδύνατοι: οἱ μέρος τι βεβλαμμένοι τοῦ σώματος ὡς μηδὲ ἐργάζεσθαι· οἳ καὶ ἐχορηγοῦντο τὰ πρὸς τὸ ζῆν παρὰ τῆς πόλεως, μισθοφορούντων αὐτῶν τῶν ἐντὸς τριῶν μνῶν 5 περιουσίαν κεκτημένων. ἐδοκιμάζοντο δὲ οἱ ἀδύνατοι ὑπὸ τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς καὶ ἐλάμβανον τῆς ἡμέρας, ὡς μὲν Λυσίας ὀβολὸν ἕνα . . . Ἀριστοτέλης δὲ δύο ἔφη.

Hesych. ἀδύνατοι: οἱ ἐντὸς κεκτημένοι τριῶν μνῶν 10 παρὰ Ἀττικοῖς. ἐλάμβανον δὲ παρὰ τῆς βουλῆς δύο ὀβολούς.

431.

Harpocr. p. 140, 17: Ὅτι νόμος ἐστὶν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισὶν Αἰσχίνης τε 15 ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου φησὶ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Αἰγινητῶν.

432.

Athenaeus VI p. 272^d: Ἀριστοτέλης δ' ἐν Αἰγινητῶν πολιτείᾳ καὶ παρὰ τούτοις φησὶ γενέσθαι ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα μυριάδας δούλων.

Schol. (Vrat. A) Pindari Olymp. 8, 30: οὕτω γὰρ ἐπλήθυναν οἱ Αἰγινῆται, ὡς τεσσαράκοντα ἑπτὰ μυ- 25 ριάδας οἰκετῶν κτήσασθαι, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

Αἰτωλῶν.

433.

Strabo VII p. 321: ὅτι δὲ πλάνητες (οἱ Λέλεγες) 30 καὶ μετ' ἐκείνων (τῶν Καρῶν) καὶ χωρὶς καὶ ἐκ παλαιοῦ καὶ αἱ Ἀριστοτέλους πολιτεῖαι δηλοῦσιν. ἐν μὲν γὰρ τῇ Ἀκαρνάνων φησὶ τὸ μὲν ἔχειν αὐτῆς Κουρῆτας, τὸ δὲ προσεσπέριον Λέλεγας, εἶτα Τηλεβόας· ἐν δὲ τῇ τῶν Αἰτωλῶν τοὺς νῦν Λοκροὺς Λέλεγας καλεῖ· κατασχεῖν 35 δὲ καὶ τὴν Βοιωτίαν αὐτούς φησιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀπουντίων καὶ Μεγαρέων· ἐν δὲ τῇ Λευκαδίων καὶ αὐτόχθονά τινα Λέλεγα ὀνομάζει, τούτου δὲ θυγατριδοῦν Τηλεβόαν, τοῦ δὲ παῖδας δύο καὶ εἴκοσι Τηλεβόας, ὧν τινὰς οἰκῆσαι τὴν Λευκάδα.

Ἀκαρνάνων.

434.

Strabo VII p. 321: ἐν μὲν γὰρ τῇ Ἀκαρνάνων

2 scil. εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον. ‖ 8 παρὰ τοῦ δήμου τὰς τ. Valesius. ‖ 14 εἰσὶ γάρ φησιν Phot. Suid., om. v. λέγων. ‖ 18 ἐπεγράφησαν codd. item Phot. Suid., corr. Bekk. ‖ ὁ ἐπ. καὶ ὁ: καὶ ἐπ. ὁ codd. ‖ 19 δεδιῳκηκώς: δεδεικτικῶς codd. BD, δεδεικτικώς G, δὲ δεικτικῶς AC (καὶ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς Phot. et Suid.). ‖ 32 Ἀκάμας: ἀλμᾶς codd. ‖ 34 ἀπόροις: ἄπορα codd. cf. Phot. (Et. M. v. 9—11) s. ἐπώνυμοι (ἀπορούντων γὰρ αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ἀπὸ τῶν ἐνδοξοτάτων τοῦτο ποιῆσαι). ‖ Κλεισθένης . . . διαταξάμενος codd. ‖ 39 codd. πεπηρωμένον.

b4 αὐτῶν Müll.: αὐτοῖς cod., f. αὐτῆς. ‖ 9 τριῶν περὶ (om. μνῶν) cod.

(πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης) φησὶ τὸ μὲν ἔχειν αὐτῆς Κουρῆτας, τὸ δὲ προσεσπέριον Λέλεγας, εἶτα Τηλεβόας.

435.

Schol. in Pind. Nem. 3, 27 παγκρατίου στόλῳ: ... Ἀριστοτέλης δὲ Λεύκαρόν φησι τὸν Ἀκαρνᾶνα πρῶτον ἔντεχνον τὸ παγκράτιον ποιῆσαι.

Ἀκραγαντίνων.

436.

Pollux 4, 174: Ἀριστοτέλης δὲ ἐν μὲν Ἀκραγαντίνων πολιτείᾳ προειπὼν ὡς ἐζημίουν πεντήκοντα λίτρας, ἐπάγει „ἡ δὲ λίτρα δύναται ὀβολὸν Αἰγιναῖον".

Pollux 9, 80: καὶ μὴν ἐν Ἀκραγαντίνων πολιτείᾳ φησὶν Ἀριστοτέλης ζημιοῦσθαί τινας τριάκοντα λίτρας, δύνασθαι δὲ τὴν λίτραν ὀβολὸν Αἰγιναῖον.

(Etymol. Gud. p. 371, 22) Hesych. s. λίτρα: ὀβολός.

Ἀμβρακιωτῶν.

437.

Stephani Byz. epit. s. Δεξαμεναί: μέρος τῆς Ἀμβρακίας, ἀπὸ Δεξαμενοῦ τοῦ Μεσόλου παιδὸς καὶ Ἀμβρακίας τῆς θυγατρὸς Φόρβαντος τοῦ Ἡλίου. τὸ ἐθνικὸν Δεξαμεναῖος, ὡς Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Ἀμβρακιωτῶν πολιτείᾳ.

(Ἀντανδρίων.)

438.

Steph. Byz. s. Ἄντανδρος: πόλις ὑπὸ τὴν Ἴδην πρὸς τῇ Μυσίᾳ τῆς Αἰολίδος, ἀπὸ Ἀντάνδρου τοῦ στρατηγοῦ Αἰολέων. τὸ ἐθνικὸν Ἀντάνδριος. Ἀριστοτέλης φησὶ ταύτην ὠνομάσθαι Ἠδωνίδα διὰ τὸ Θρᾶκας Ἠδωνοὺς ὄντας οἰκῆσαι, καὶ Κιμμερίδα Κιμμερίων ἐνοικούντων ἑκατὸν ἔτη.

Plin. n. h. 5, 123: *rursus in litore Antandros Edonis prius vocata, dein Cimmeris.*

Ἀργείων.

439.

Plin. 7, 195: *turres, ut Aristoteles, Cyclopes (invenerunt).*

440.

Pollux 10, 179: εἴη δ' ἂν καὶ φείδων τι ἀγγεῖον ἐλαιηρὸν ἀπὸ τῶν Φειδωνίων μέτρων ὠνομασμένων, ὑπὲρ ὧν ἐν Ἀργείων πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης λέγει.

441.

Strabo VIII p. 373 Cas.: Δρυόπων δ' οἰκητήριόν φασι καὶ τὴν Ἀσίνην ... ἐκ τῶν περὶ Σπερχειὸν τόπων ὄντας αὐτοὺς Δρύοπος τοῦ Ἀρκάδος κατοικίσαντος ἐνταῦθα, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

Ἀρκάδων.

442.

Harpocr. p. 280: μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει ... συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων, οὗ πολλάκις μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί. διείλεκται δὲ περὶ αὐτῶν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ κοινῇ Ἀρκάδων πολιτείᾳ ἀρχόμενος τοῦ βιβλίου.

Photius s. μυρίων: συνέδριον ἦν μυρίων ἐν Μεγάλῃ πόλει τῆς Ἀρκαδίας.

Lex. Seg. p. 280, 4 μύριοι: οὓς Θηβαῖοι συνῴκισαν πάλαι διῳκισμένους διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔχθραν.

Ἀχαιῶν.

Testatur Sopater (Phot. bibl. cod. 161).

Βοττιαίων.

443.

Plutarch. Thes. 16: ὅτι μὲν οὖν Ἀνδρόγεω περὶ τὴν Ἀττικὴν ἀποθανεῖν δόλῳ δόξαντος ὅ τε Μίνως πολλὰ κακὰ πολεμῶν εἰργάζετο τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸ δαιμόνιον ἔφθειρε τὴν χώραν· ἀφορία τε γὰρ καὶ νόσος ἐπέσκηψε πολλὴ καὶ ἀνέδυσαν οἱ ποταμοί· καὶ τοῦ θεοῦ προστάξαντος ἱλασαμένοις τὸν Μίνω καὶ διαλλαγεῖσι λωφήσειν τὸ μήνιμα καὶ τῶν κακῶν ἔσεσθαι παῦλαν, ἐπικηρυκευσάμενοι καὶ δεηθέντες ἐποιήσαντο συνθήκας, ὥστε πέμπειν δι' ἐννέα ἐτῶν δασμὸν ἠϊθέους ἑπτὰ καὶ παρθένους τοσαύτας, ὁμολογοῦσιν οἱ πλεῖστοι τῶν συγγραφέων. τοὺς δὲ παῖδας εἰς Κρήτην κομιζομένους ὁ μὲν τραγικώτατος μῦθος ἀποφαίνει τὸν Μινώταυρον ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ διαφθείρειν ... Φιλόχορος δέ φησιν οὐ ταῦτα συγχωρεῖν Κρῆτας, ἀλλὰ λέγειν ... Ἀριστοτέλης δὲ καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Βοττιαίων πολιτείᾳ δῆλός ἐστιν οὐ νομίζων ἀναιρεῖσθαι τοὺς παῖδας ὑπὸ τοῦ Μίνω ἀλλὰ θητεύοντας ἐν τῇ Κρήτῃ καταγηράσκειν. καί ποτε Κρῆτας εὐχὴν παλαιὰν ἀποδιδόντας ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφοὺς ἀποστέλλειν, τοῖς δὲ πεμπομένοις ἀναμιχθέντας ἐκγόνους ἐκείνων συνεξελθεῖν. ὡς δὲ οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ τρέφειν ἑαυτοὺς αὐτόθι πρῶτον μὲν εἰς Ἰταλίαν διαπεράσαι κἀκεῖ κατοικεῖν περὶ τὴν Ἰαπυγίαν, ἐκεῖθεν δὲ αὖθις εἰς Θρᾴκην κομισθῆναι καὶ κληθῆναι Βοττιαίους· διὸ τὰς κόρας τῶν Βοττιαίων θυσίαν τινὰ τελούσας ἐπᾴδειν „ἴωμεν εἰς Ἀθήνας".

Plutarch. quaest. Graec. 35: Τί δή ποτε ταῖς κόραις τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσαις „ἴωμεν

εἰς Ἀθήνας"; Κρῆτάς φασιν εὐξαμένους ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφοὺς ἀποστεῖλαι, τοὺς δὲ πεμφθέντας ὡς ἑώρων οὐδεμίαν οὖσαν εὐπορίαν, αὐτόθεν εἰς ἀποικίαν ὁρμῆσαι· καὶ πρῶτον μὲν ἐν Ἰαπυγίᾳ κατοικῆσαι, ἔπειτα τῆς Θρᾴκης τοῦτον τὸν τόπον κατασχεῖν ἀναμεμιγμένων 5 αὐτοῖς Ἀθηναίων. ἔοικε γὰρ μὴ διαφθείρειν ὁ Μίνως οὓς ἔπεμπον Ἀθηναῖοι κατὰ τὸν δασμὸν ἠϊθέους, ἀλλὰ κατέχειν παρ' ἑαυτῷ λατρεύοντας. ἐξ ἐκείνων οὖν τινὲς γεγονότες καὶ νομιζόμενοι Κρῆτες εἰς Δελφοὺς συναπεστάλησαν· ὅθεν αἱ θυγατέρες τῶν Βοττιαίων ἀπομνημο- 10 νεύουσαι τοῦ γένους ᾖδον ἐν ταῖς ἑορταῖς „ἴωμεν εἰς Ἀθήνας".

Γελώων.

444.

Schol. in Pind. Pyth. 1, 89 καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι: καμάτων φησὶ τῶν συνεχόντων τὸν Ἱέρωνα ἐκ τοῦ νοσήματος τῆς λιθουρίας. φησὶ γάρ που καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Γελώων πολιτείᾳ Γέλωνα τὸν τοῦ Ἱέρωνος ἀδελφὸν ὑδέρῳ νοσήματι τὸν βίον τε- 20 λευτῆσαι, αὐτὸν δὲ τὸν Ἱέρωνα ἐν τῇ τῶν Συρακουσίων πολιτείᾳ δυσουρίᾳ δυστυχῆσαι.

Plutarchus de Pyth. orac. 19: ἴστε τοίνυν ὅτι Γέλων μὲν ὑδρωπιῶν, Ἱέρων δὲ λιθιῶν ἐτυράννησεν. 25

Δελφῶν.

445.

Collectio proverbiorum Milleri s. τὸ Αἰσώπειον αἷμα: αὕτη λέγεται κατὰ τῶν δυσαποτρίπτοις ὀνείδεσι περιπεπταικότων· τοῖς γὰρ Δελφοῖς ἀνελοῦσι τὸν Αἴ- 30 σωπον συνέβη τὸ δαιμόνιον χαλεπῆναι, ὡς μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Δελφῶν πολιτείᾳ.

Zenob. 1, 47 (**Diog.** 1, 46) s. Αἰσώπειον αἷμα: ἐπὶ τῶν δυσαπονίπτοις ὀνείδεσι καὶ κακοῖς συνεχομένων. ἐπειδὴ τοῖς ⟨Δελφοῖς⟩ ἀδίκως τὸν Αἴσωπον ἀνελοῦσιν ὠργίσθη τὸ 35 δαιμόνιον. καὶ διὰ τοῦτο τὴν Πυθίαν φασὶν ἀνῃρηκέναι αὐτοῖς ἱλάσκεσθαι τὸ ἐπὶ Αἰσώπῳ μύσος. οὕτω γὰρ θεοφιλὴς ἐγένετο ὁ Αἴσωπος ὡς μυθεύεται αὐτὸν ἀναβιῶναι, ὡς Τυνδάρεων καὶ Ἡρακλῆν καὶ Γλαῦκον. 40

Δηλίων.

446.

Plinius n. h. 4, 66: *hanc* (*Delum*) *Aristoteles ita appellatam prodidit, quoniam repente apparuerit enata. Aglaosthenes Cynthiam, alii Ortygiam, Asteriam, Lagiam, Chlamydiam, Cynethum, Pyrpilen igne ibi primum reperto.*

Schol. Apoll. Rh. 1, 308: Δῆλος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ἱερὰ Ἀπόλλωνος, ἣ πρὶν μὲν ἄδηλος, ὕστερον δὲ Ἀστερία ... πάλιν δὲ Ὀρτυγία ...

Etym. M. p. 264, 22: Δῆλος: ἡ ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. εἴρηται ὅτι κρυπτομένην αὐτὴν ἐν τῇ θαλάσσῃ ὁ 10 Ζεὺς δήλην ἐποίησε καὶ ἀνέδωκε.

447.

Diogenes Laert. 8, 13: ἀμέλει καὶ βωμὸν προσκυνῆσαι (Πυθαγόραν φασὶν) μόνον ἐν Δήλῳ τὸν Ἀπόλλωνος τοῦ γενέτορος, ὅς ἐστιν ὄπισθεν τοῦ κερατίνου, 15 διὰ τὸ πυροὺς καὶ κριθὰς καὶ πόπανα μόνα τίθεσθαι ἐπ' αὐτοῦ ἄνευ πυρός, ἱερεῖον δὲ μηδέν, ὥς Ἀριστοτέλης ἐν Δηλίων πολιτείᾳ.

Iamblichus de vita Pythag. 25: λέγεται δὲ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον θαυμασθῆναι αὐτὸν περὶ τὴν Δῆλον προσ- 20 ελθόντα μόνον πρὸς τὸν ἀναίμακτον, λεγόμενον δὲ τοῦ γενέτορος Ἀπόλλωνος βωμὸν καὶ τοῦτον θεραπεύσαντα.

ibid. 35: καθάπερ καὶ πρότερον ὅτε εἰς Δῆλον κατέπλευσεν· ἐκεῖ τε γὰρ πρὸς μόνον τὸν βωμὸν τὸν τοῦ γενέτορος Ἀπόλλωνος προσευξάμενος, ὃς μόνος ἀναίμακτός 25 ἐστιν, ἐθαυμάσθη παρὰ τοῖς ἐν τῇ νήσῳ.

448.

Athen. VII p. 296[c]: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Δηλίων πολιτείᾳ (Γλαῦκόν φησι τὸν θαλάττιον δαίμονα) ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηΐδων τοῖς θέλουσι μαν- 30 τεύεσθαι.

(Ἐπιδαυρίων.)

449.

Strabo VIII p. 374: ἡ Ἐπίδαυρος δ' ἐκαλεῖτο 35 Ἐπίκαρος. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης κατασχεῖν αὐτὴν Κᾶρας, ὥσπερ καὶ Ἑρμιόνην, τῶν δ' Ἡρακλειδῶν κατελθόντων Ἴωνας αὐτοῖς συνοικῆσαι τοὺς ἐκ τῆς Ἀττικῆς τετραπόλεως συνεπομένους εἰς Ἄργος.

Steph. s. Ἐπίδαυρος: πόλις πρὸς τῷ Ἄργει θηλυ- 40 κῶς λεγομένη ... τινὲς δὲ Λειμήρην ... ἐκαλεῖτο καὶ Μειλισσία καὶ Αἱμηρὰ διὰ τὸ συνεχῶς αἱμάσσεσθαι τὸν βωμὸν ... εἶτα Ἐπίταυρος καὶ Ἐπίδαυρος.

26 Hoc fragmentum cum aliis duobus ad academiam Berolinensem misit Millerus litteris rogatus. vid. supra not. ad p. 1535, 5. ‖ 30 περιπεπτηκότων cod. („f. περιπεπτωκότων" Millerus, ut ἐμπεπτωκότων prov. Bodl. et Vat. II, 187 ed. Gotting.). ‖ 35 Δελφοῖς ex Diogeniano etc. addidit Schottus.

b3 *a venatibus Lagia vel Cynetho* Solinus, Πελασγία Steph. ‖ *Chlamydiam* vulgo: *cheran muidian* (A), *cerani mydyan, ceranymidyam* codd. ‖ *cynetum* codd. ‖ 20 μόνον: αὐτὸν codd. ‖ δὲ: καὶ codd. ‖ 29 θέλουσι: θεοῖς cod. Marc. ‖ 35 ἐπίκαρος Str. epit. Vat.: ἐπίταυρος codd. et Stephanus Byz. ‖ 42 Ἐπίταυρος: sic ex Stephano etiam Eustathius.

Ἠλείων.

450.

Harpocr. (Lex. Seg., Etym. M.) s. ἑλλανοδίκαι: . . . Ἀριστοτέλης Ἠλείων πολιτείᾳ τὸ μὲν πρῶτόν φησιν ἕνα καταστῆσαι τοὺς Ἠλείους ἑλλανοδίκην, χρόνου δὲ διελθόντος β̄, τὸ δὲ τελευταῖον θ̄. Ἀριστόδημος δ' ὁ Ἠλεῖός φησι τοὺς τελευταίους τιθέντας τὸν ἀγῶνα ἑλλανοδίκας εἶναι ῑ, ἀφ' ἑκάστης φυλῆς ἕνα.

Schol. in Pind. Olymp. 3, 22: περὶ δὲ τοῦ τῶν ἑλλανοδικῶν ἀριθμοῦ Ἑλλάνικός φησι καὶ Ἀριστόδημος, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον β̄, τὸ δὲ τελευταῖον ῑ· τοσαῦται γὰρ αἱ τῶν Ἠλείων φυλαὶ καὶ ἀφ' ἑκάστης εἷς ἦν ἑλλανοδίκης.

451.

Strabo VIII p. 345: τινὲς δὲ ὅλην μὲν (τὴν νῦν Ἠλείαν) μὴ κατασχεῖν αὐτούς (τοὺς Καύκωνας), δίχα δὲ μεμερισμένους οἰκεῖν, τοὺς μὲν πρὸς τῇ Μεσσηνίᾳ κατὰ τὴν Τριφυλίαν, τοὺς δὲ πρὸς τῇ Δύμῃ κατὰ τὴν Βουπρασίδα καὶ τὴν κοίλην Ἦλιν· Ἀριστοτέλης δ' ἐνταῦθα (περὶ Δύμην καὶ Ἦλιν καὶ τὸν Καύκωνα) μάλιστα οἶδεν ἱδρυμένους αὐτούς.

Ἠπειρωτῶν.

452.

Steph. Byz. ep. s. Ἀμύνται: ἔθνος Θεσπρωτικόν. . . . Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἠπειρωτῶν πολιτείᾳ.

Θετταλῶν.

Testis Sopater (Phot. bibl. cod. 161).

453.

Iunius Philargyrius (Iunilius Flagrius) in Virgil georg II, 97 *sunt et Aminaeae (vites)*: *Aminaeos* ***Aristoteles*** *in politiis hoc scribit Thessalos fuisse, qui suae regionis vites in Italiam transtulerint, atque illis inde nomen impositum.*

Hesychius s. Ἀμιναῖον: δι' ἑνὸς ν, τὸν οἶνον λέγει· ἡ γὰρ Πευκετία Ἀμιναία λέγεται.

Macrobius saturn. 3, 20, 6: *uvarum ista sunt genera, Aminaea, scilicet a regione, nam Aminaei fuerunt ubi nunc Salernum est.*

Plinius n. h. 3, 70: *a Surrento ad Silarum amnem triginta milia passuum ager Picentinus fuit Tuscorum, templo Iunonis Argivae ab Iasone condito insignis. intus oppidum Salerni, Picentia.*

454.

Eustath. in Odyss. ν, **408 p. 1746 Rom. (de proverbio** ἐς κόρακας): Παυσανίας δέ φησιν ὅτι Βοιωτοῖς (ἀναστάτοις ὑπὸ Θρᾳκῶν γενομένοις καὶ περὶ ἀποικίας μαντευομένοις) ἔχρησεν ὁ θεός, ἔνθα λευκοὶ κόρακες αὐτοῖς ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν. ἰδόντες οὖν φησὶ κόρακας πετομένους περὶ τὸν Παγασητικὸν κόλπον (τοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερούς), οὓς ἄκακοι παῖδες ἐγύψωσαν, καὶ (τελεῖσθαι τὸν χρησμὸν φήσαντες) ᾤκησαν ἐκεῖ καλέσαντες τὸ χωρίον Κόρακας. ὕστερον δὲ Αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτοὺς ἔπεμπον ἐκεῖ τοὺς φυγαδευομένους. ὁ δ' αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας ἐπαοιδαῖς ἀφιέναι ζῶντας καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ φεῦγ' εἰς κόρακας.

Photius lex. s. ἐς κόρακας: Βοιωτοῖς ὁ θεὸς ἔχρησεν ὅπου ἂν λευκοὶ κόρακες ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ τὸν Παγασητικὸν κόλπον ὑπὸ παίδων ἀκάκων γυψωθέντας κόρακας ἰδόντες περιπετομένους τοὺς Ἀπόλλωνος ᾤκησαν χωρίον Κόρακας. ὕστερον δὲ Αἰολεῖς ἐκβαλόντες αὐτοὺς τοὺς φυγαδευομένους ἐς αὐτὸ ἔπεμπον. οἱ δὲ ὡς τοῦ ζώου ἀναιδοῦς καὶ δυτικοῦ τῶν ἀνθρώπων ὄντος. Ἀριστοτέλης δέ φησι λοιμοῦ κατασχόντος καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περικαθαίροντας ἐᾶν ζῶντας, καὶ ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ φεῦγ' ἐς κόρακας.

[**Eustath. in Il.** α, **359 p. 117** ὅθεν καὶ ζῶα δύτικὰ παρ' Ἀριστοτέλει τὰ καθ' ὕδατος δυόμενα.]

455.

Harpocrat. s. τετραρχία: τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο, καθά φησιν Ἑλλάνικος ἐν τοῖς Θετταλικοῖς. ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τετράσι Θετταλιῶτιν Φθιῶτιν Πελασγιῶτιν Ἑστιαιῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ πυρροῦ διῃρῆσθαί φησιν εἰς δ̄ μοίρας τὴν Θετταλίαν.

456.

Schol. (Vat.) ad Eurip. Rhes. v. 307 (p. 296 Cobet, p. 29 t. I Dind.) πολλὰ πελταστῶν τέλη: πέλτη ἀσπίς ἐστιν ἴτυν οὐκ ἔχουσα, καθάπερ φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν Θεσσαλῶν πολιτείᾳ γράφων οὕτως „διελὼν δὲ τὰς πόλεις Ἀλεύας ἔταξε κατὰ τὸν κλῆρον παρέχειν ἑκάστους, ἱππέας μὲν τεσσαράκοντα, πελτα-

33 *politiis*: *politicis* vulgo (*polypticis* cod. Guelph.). ‖ 37 Πικεντία Voss. ‖ 40 *Falernum* codd. (rec., uno excepto, saec. XV).
b4 (7,9) quae uncis inclusa sunt supplevi ex schol. in Aristoph. nub. 133. ‖ 8 ὑπὸ μέθης scil. ut in schol. ‖ 20 τοῦ Ἀπόλλωνος cod. (i. e. τοὺς τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερούς, ut habet schol. Aristoph.). ‖ 23 δυτικοῦ (δυντικοῦ): δυνατικοῦ cod. (δυσοιωνιστικοῦ Suid.). ‖ 43 τὰς πόλεις: τὴν πόλιν cod. ‖ Ἀλεύας: ἀλόας cod. ‖ κατὰ: καὶ cod. ‖ 44 πελταστὰς Cobet: ὁπλίτας cod.

στὰς δὲ ὀγδοήκοντα. ἦν δὲ ἡ πέλτη ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα (οὐδ') ἐπίχαλκος (οὐδὲ βοὸς ἀλλ') αἰγὸς (ἢ οἰὸς) δέρματι περιτεταμένη. καὶ τριάκοντα ⟨ὁπλίτας⟩, οἳ μικρὸν δόρυ πάντες ἐφόρουν ὃ σχέδιον ἐκαλεῖτο.

(Phot., Lex. Seg. s. πελτασταί) Eustath. in Il. μ, 295 p. 905, 59: τὸ δὲ χαλκείη δέδωκε τοῖς μεθ' Ὅμηρον ἐπίχαλκον ἀσπίδα εἰπεῖν πρὸς διαστολήν, φασί, τῆς πέλτης. ἡ γὰρ πέλτη οὔτε ἴτυν ἔχει, καὶ αἰγὸς ἢ οἰὸς περιέσταλται δέρματι. — p. 911, 63: ὅτι δὲ καὶ ἡ πέλτη ἀσπὶς ἦν δέρματι κεκαλυμμένη αἰγὸς ἢ οἰὸς προείρηται.

Hesych. s. πέλτη: ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα.

Schol. in Plat. legg. VII p. 453 Bk.: πέλτη ἐστὶν εἶδος ἀσπίδος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ἥτις ἴτυν οὐκ ἔχει οὐδ' ἔστιν ἐπίχαλκος οὐδὲ βοὸς ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη.

457.

Athen. XI p. 499: λάγυνον δὲ μέτρου λέγουσιν εἶναι ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὡς χοὸς καὶ κοτύλης, χωρεῖν δ' αὐτὸ κοτύλας Ἀττικὰς δώδεκα. ... Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ θηλυκῶς λέγεσθαί φησιν ὑπὸ Θετταλῶν τὴν λάγυνον.

458.

Ammonius de diff. voc. p. 147 Valck. s. χλαμὺς καὶ χλαῖνα διαφέρει, καθὸ διὰ πολλῶν ἀπέδειξε Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρου Ἰλιάδος· ἡ μὲν χλαῖνα ἡρωικὸν φόρημα, χλαμὺς δὲ Μακεδονικόν, ... διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι· ἡ μὲν γὰρ χλαῖνα τετράγωνον, φησίν, ἱμάτιον, ἡ δὲ χλαμὺς εἰς κύκλον περὶ τὰ κάτω συνῆκται. καὶ τοὺς χρησαμένους πολὺ καὶ ἀπ' ἀλλήλων διεστάναι. προσάγεται Ἀριστοτέλην Φύλαρχον Πολέμωνα ὅτι πολὺ διαφέρουσιν.

Schol. ad Il. β, 183 χλαῖναν: χλαῖνα ἡ τετράγωνος, χλαμὺς ἡ εἰς ὀξὺ λήγουσα.

Pollux 10, 124: Ὅμηρος καὶ τὰ λεπτὰ (ἱμάτια) χλαίνας καλεῖ. οἱ μέντοι Ἀττικοὶ τὸ λεπτὸν χλανίδα καὶ τὸ ἱππικὸν χλαμύδα, ὡς Θετταλῶν.

(Θηβαίων.)

459.

Schol. in Dionys. Thrac. gramm. (in Bekkeri An. Gr. t. II) p. 783, 1: τῶν στοιχείων εὑρετὴν ἄλλοι τε καὶ Ἔφορος ἐν δευτέρῳ Κάδμον φασί. τινὲς δὲ τῆς Φοινίκων εὑρέσεως πρὸς ἡμᾶς διάκτορον γεγενῆσθαι, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν ταῖς ἱστορίαις καὶ Ἀριστοτέλης λέγει. φασὶ γὰρ ὅτι Φοίνικες μὲν εὗρον τὰ στοιχεῖα, Κάδμος δὲ ἤγαγεν αὐτὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ibid. schol. p. 786, 1: τῶν στοιχείων ὁ Κάδμος εὑρετής ἐστιν, ὥς φησιν Ἔφορος καὶ Ἀριστοτέλης. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι Φοινίκων εἰσὶν εὑρήματα, Κάδμος δὲ ταῦτα διεπόρθμευσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Plinius 7, 192: *litteras semper arbitror Assyriis fuisse, sed alii apud Aegyptios a Mercurio, ut Gellius, alii apud Syros repertas volunt. utique in Graeciam intulisse e Phoenice Cadmum sedecim numero, quibus Troiano bello Palamedem adiecisse quattuor hac figura* ΖΘΦΧ, *totidem post Simonidem melicum* ΗΞΨΩ, *quarum omnium vis in nostris recognoscitur. Aristoteles decem et octo priscas fuisse* ΑΒΓΔΕΖΙΚΛΜΝΟΠΡΣΤΥΦ *et duas ab Epicharmo additas* ΘΧ *quam a Palamede mavolt.*

Plin. 7, 195: *lapicidinas Cadmus Thebis* (*invenit*).

Plin. 7, 197: *auri metalla et flaturam Cadmus Phoenix ad Pangaeum montem.*

Clem. Alex. strom. 1, 75 p. 132 Sylb.: Κάδμος δὲ ὁ Φοίνιξ λιθοτομίαν ἐξεῦρε καὶ μέταλλα χρυσοῦ τὰ περὶ τὸ Παγγαῖον ἐπενόησεν ὄρος.

460.

Zenob. prov. 6, 17 τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ: ταύτης Πλάτων ἐν Μενέλεῳ μέμνηται. φασὶ δὲ ὅτι ἐν Θήβαις οἱ ἑαυτοὺς ἀναιροῦντες οὐδεμιᾶς τιμῆς μετεῖχον. καὶ Ἀριστοτέλης δέ φησι περὶ Θηβαίων τὸ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τοὺς αὐτόχειρας ἑαυτῶν γινομένους οὐκ ἐτίμων. τὸ οὖν „ἵνα ἥρως γένῃ" κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται.

Phot. lex. s. τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ: κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ, παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν· οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδ' ἡστινοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο.

(Ἰασέων.)

461.

Schol. BL in Iliad. β, 126 ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν: ἔθος πλείονας τῶν δέκα μὴ συνεσθίειν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις φησίν.

2 quae uncis inclusa sunt, addidi ex Eust. et lexicis. ‖ 3 ὁπλίτας om. cod. ‖ 4 οἳ Cobet: ἢ cod. ‖ μικρόν Pflugk: μακρόν cod. ‖ 29 κύκλον (cf. Ptol. Asc. et Cyrill. gl. χλαῖνα): τέλειον vulgo. ‖ 30 καὶ τοὺς: ὥστε τοὺς Scal. ‖ 43 τινὲς δὲ τῆς C. Müller: τῆς δὲ cod. ‖ 44 διάκτορον: διόσκορον cod.

b13 ΖΘΦΧ (cf. Bekk. Anecd. II p. 782): ΘΞΦΧ Sillig. ‖ 14 ΗΞΨΩ: ΖΗΨΩ Sillig. cf. var. lect. ed. Sillig. et Franz elem. epigr. p. 12.

Exc. polit. Heraclid. (p. 28 Schn.) Ἰασέων: τούτοις οὐκ ἐξῆν ἐν γάμοις πλείους ἑστιᾶν ⟨τῶν⟩ δέκα καὶ γυναικῶν ἴσων οὐδὲ γάμους ποιεῖν πλεῖον ἡμερῶν δύο.

Ἰθακησίων $\overline{μβ}$.

462.

Etymol. Magn. p. 144, 22 (Eudoc. p. 394) s. Ἀρκείσιος: ὁ ἥρως, ὁ πάππος Ὀδυσσέως ... Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ, τὸν Κέφαλον οἰκοῦντα ἐν ταῖς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσαις Κεφαλληνίαις νήσοις, ἄπαιδα ,ἐπιπολὺ ὄντα, ἐρόμενον τὸν θεὸν κελευσθῆναι ᾧ ἂν ἐπιτύχῃ θήλει συγγενέσθαι· παραγενόμενον δὲ εἰς τὴν πατρίδα καὶ δὴ ἐντυχόντα ἄρκτῳ κατὰ χρησμὸν συγγενέσθαι, τὴν δὲ ἐγκύμονα γενομένην μεταβαλεῖν εἰς γυναῖκα καὶ τεκεῖν παῖδα, Ἀρκείσιον ἀπὸ ἄρκτου.

Io. Tzetzes in Antehomerica sua 479 (p. 34 Schirach) Κεφαλλῆνες: Κεφαλλῆνες λέγονται ἀπὸ Κεφάλου τοῦ Δηιονέως, τοῦ Ἀρκεισίου πατρός· κυριεύσας γὰρ τῆς χώρης οὕτως αὐτὴν ὠνόμασε. τούτῳ τῷ Κεφάλῳ ἄπαιδι ὄντι ἐδόθη χρησμὸς παιδοποιῆσαι μιγέντα τῷ ἐντυχόντι θήλει· ὃς ἄρκτῳ μιγεὶς τὸν Ἀρκείσιον ἔτεκεν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ.

Exc. pol. Heracl. (p. 27 Schn.): Κεφάλῳ μαντευσαμένῳ περὶ παίδων ὁ θεὸς εἶπεν, ᾧ ἂν ἐντύχῃ πρώτον συγγενέσθαι· τὸν δὲ περιτυχεῖν ἄρκτῳ καὶ πλησιάσαντα γεννῆσαι γυναῖκα, ἐξ ἧς τὸν Ἀρκείσιον φερωνύμως ὀνομασθῆναι.

463.

(Eudoc. p. 77) Eustath. in Odyss. π, 118 p. 1796 Rom.: Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ καὶ Ἑλλάνικος δὲ Τηλέμαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου καὶ γεννῆσαι τὸν Περσέπτολιν.

464.

Plutarch. quaest. Graec. 14: Τίνες οἱ παρ' Ἰθακησίοις Κολιάδαι καὶ τίς ὁ φάγιλος; τῷ Ὀδυσσεῖ μετὰ τὴν μνηστηροφονίαν οἱ ἐπιτήδειοι τῶν τεθνηκότων ἐπανέστησαν, μεταπεμφθεὶς δ' ὑπ' ἀμφοτέρων διαιτητὴς Νεοπτόλεμος ἐδικαίωσε τὸν μὲν Ὀδυσσέα μεταναστῆναι καὶ φεύγειν ἐκ τῆς Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου καὶ Ἰθάκης ἐφ' αἵματι, τοὺς δὲ τῶν μνηστήρων ἑταίρους καὶ οἰκείους ἀποφέρειν ποινὴν Ὀδυσσεῖ τῶν εἰς τὸν οἶκον ἀδικημάτων καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. αὐτὸς μὲν οὖν εἰς Ἰταλίαν μετέστη, τὴν δὲ ποινὴν τῷ υἱῷ καθιερώσας ἀποφέρειν ἐκέλευσε τοὺς Ἰθακησίους· ἦν δ' ἄλφιτα, οἶνος, κηρία, ἔλαιον, ἅλες, ἱερεῖα πρεσβύτερα φαγίλων. φάγιλον δέ φησιν Ἀριστοτέλης τὸν ἀμνὸν εἶναι. τοὺς δὲ περὶ Εὔμαιον ἐλευθερώσας ὁ Τηλέμαχος κατέμιξεν εἰς τοὺς πολίτας καὶ τὸ γένος ἐστὶ Κολιαδῶν ἀπ' Εὐμαίου καὶ Βουκολιδῶν ἀπὸ Φιλοιτίου.

Hesych. φάγιλος: ἀμνός.

465.

Tzetzes ad Lycophr. 799 (p. 790 Müller) μάντιν δὲ νεκρὸν (Εὐρυτὰν στέψει λεώς): Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν Ἰθακησίων πολιτείᾳ Εὐρυτᾶνας ἔθνος εἶναι τῆς Αἰτωλίας ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου, παρ' οἷς εἶναι μαντεῖον Ὀδυσσέως.

466.

Phot. lex. s. σκυτάλη: ἐπιστολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον σκυτάλαι, καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιεῖλλον τὴν σκυτάλην καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον, καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιείλιττεν καὶ ἀνεγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ σκυτάλη καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπιστολή. Διοσκουρίδης δὲ ἐν τοῖς περὶ νομίμων τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην δύο παρόντων μαρτύρων καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι, καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῇ καὶ ἀλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ $\overline{μβ}$.

Schol. Pind. Olymp. 6, 154 ... ἄλλοι δὲ ὅτι ἐχρῶντο πλατείαις σκυτάλαις οἱ Λάκωνες ἐγγράφοντες αὐτῶν τὰς ἐπιστολὰς καὶ ἐγκλείοντες εἰς σκύτινα ἀγγεῖα καὶ οὕτω σφραγίζοντες.

Ἱμεραίων.

467.

Pollux 4, 174: ἐν δὲ Ἱμεραίων πολιτείᾳ φησὶν (Ἀριστοτέλης) ὡς οἱ Σικελιῶται τοὺς μὲν δύο χαλκοῦς ἑξᾶντα καλοῦσι, τὸν δὲ ἕνα οὐγκίαν, τοὺς δὲ τέτταρας τριάντα, τοὺς δὲ ἓξ ἡμίλιτρον, τὸν δὲ ὀβολὸν λίτραν,

27 lacunam signif. C. Müller.

6 vulgo Βουκολιῶν. cf. Eust. ad Il. ο, 338 p. 1018. ‖ 21 περιεῖλον cod. (περιείλουν Suid.). ‖ 32 αὐτῇ: αὐτὸ cod. (αὐτῷ Suid.). ‖ ἀλλοίως Suid.: ἄλλοι Phot. ‖ 33 $\overline{μβ}$: ita Phot. et Suid. ‖ 43 τέτταρας Boeckh: τρεῖς vulgo.

τὸν δὲ Κορίνθιον στατῆρα δεκάλιτρον ὅτι δέκα ὀβολοὺς δύναται.

Poll. 9, 80: ἀλλὰ μέντοι παρ' αὐτῷ τις ἂν ἐν τῇ Ἱμεραίων πολιτείᾳ καὶ ἄλλα εὕροι Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα, οἷον οὐγκίαν, ὅπερ δύναται χαλκοῦν ἕνα, 5 καὶ ἑξᾶντα, ὅπερ ἐστὶ δύο χαλκοῖ, καὶ τριᾶντα, ὅπερ τέτταρες, καὶ ἡμίλιτρον, ὅπερ ἕξ, καὶ λίτραν, ἣν εἶναι ὀβολόν· τὸ μέντοι δεκάλιτρον δύνασθαι μὲν δέκα ὀβολούς, εἶναι δὲ στατῆρα Κορίνθιον.

Κείων.

Testis Sopater (Phot. bibl. cod. 161).

468.

Schol. in Theocrit. id. 5, 53 (p. 194 Ahrens) 15 στασῶ (δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος ταῖς νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω): πάρισον ἔλαιον ἐκτίθησι ταῖς νύμφαις· αὗται γὰρ ἐκθρέψασαι τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν καὶ μέλιτος, 20 ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

Exc pol. (Κείων) Heraclid. (p. 13, 16 Schn.): Ἀρισταῖον δέ φασι μαθεῖν παρὰ μὲν νυμφῶν τὴν προβάτων καὶ βοῶν ἐπιστήμην, παρὰ δὲ βρισῶν τὴν μελιττουργίαν.

(Hes.) Etym. M. p. 213, 55 βρίσαι: νύμφαι 25 οὕτω καλούμεναι, ἢ ὅτι βλίσαι· καὶ γὰρ μελισσουργίαν αὗται τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν· τροπῇ τοῦ λ̄ εἰς ρ̄. ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὅ ἐστιν ἀνθεῖν, τὴν ἐλαίαν, ἧς τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν ὑπέδειξαν Ἀρισταίῳ τὴν διὰ τῆς ἀμβροσίας. ἢ ἀπὸ τοῦ βρίξαι καὶ κατακοιμίσαι αὐτὸν καὶ κα- 30 ταβαυκαλίσαι, ὅτι ἐτιθήνουν αὐτόν.

Κερκυραίων.

469.

Schol. Laurent. in Apollon. Rhod. 4, 983 (p. 512, 20 Keil) ἡ ὕπο δὴ κεῖσθαι δρέπανον: ἡ 35 νῆσος ἡ Κέρκυρα. αὕτη πρότερον Σχερία ἐκαλεῖτο. ἀποδίδωσι δὲ τὴν αἰτίαν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ. φησὶ γὰρ τὴν Δήμητρα φοβουμένην μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον αὐτὴν 40 ποιήσωσι, δεηθῆναι Ποσειδῶνος ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα· ἐπισχεθέντων οὖν τούτων, ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὀνομασθῆναι.

Stephanus Byz. s. Σχερία: ἡ Φαιακία. κέκληται, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ἀπὸ τοῦ τὴν Δήμητρα φοβουμένην . . . κληθῆναι.

470.

Schol. in Aristoph. av. 1463 Κορκυραῖα: λέ- 5 γεταί τις Κορκυραία μάστιξ. συνεχῶς δὲ παρὰ Κορκυραίοις ἀταξίαι γίνονται· διὰ τὸ στασιάζειν οὖν ἐπεπόλασε παρ' αὐτοῖς ἡ μάστιξ, ὥστε διπλαῖς χρῆσθαι μεγάλαις καὶ ἐλεφαντοκώποις. ἄλλως. λέγεταί τις Κορκυραία μάστιξ. Φρύνιχος Σατύροις „Κορκυραῖαι δ' 10 οὐδὲν ἐπιβάλλουσι μάστιγες". ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν ἤδη ἐλθεῖν. Ἀριστοτέλης δὲ τὸ Κορκυραία μάστιξ λέγων φησὶν οὕτως· „διὸ καὶ τὰς κώπας αὐτῶν ἐλεφαντίνας ἐποιήσαντο καὶ τῷ μεγέθει περιττάς· ὅθεν ἡ Κορκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθε". ταῦτα 15 δὲ λέγων τύπτει αὐτόν.

Zenobius prov. 4, 49 = Hesychius s. Κερκυραία μάστιξ: περιττήν τινα τὴν κατασκευὴν εἶχον αἱ Κερκυραῖαι μάστιγες· διὸ καὶ εἰς παροιμίαν παρῆλθον. οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς ἔφασαν εἶναι, εἶχον δὲ 20 ἐλεφαντίνους κώπας καὶ τῷ μεγέθει περιτταὶ ἦσαν. ὑπερηφάνους γὰρ εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκυραίους φησὶν Ἀριστοτέλης γενέσθαι.

Collectio proverbiorum Milleri (= Plut. prov. 1, 12) s. ὁ Κερκυραῖος μαστιγούμενος ἅμα αὐτὸν ἠργο- 25 λάβησεν: αἱ μάστιγες αἱ Κερκυραῖαι λέγονται διάφοροι εἶναι παρὰ τὰς ἄλλας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κερκυραίων πολιτείᾳ.

Κιανῶν.

30 471.

Schol. in Apollon. Rh. 1, 1177 (p. 375, 15 Keil) Κιανίδος: περιφραστικῶς τὴν Κίον· ἔστι δὲ πόλις Μυσίας ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Κιανῶν πολιτείᾳ. 35 κατῴκησαν δὲ αὐτὴν πρῶτον Μυσοί, ἔπειτα Κᾶρες, τρίτον Μιλήσιοι.

Κολοφωνίων.

472.

40 **Athenaeus XIV p. 618ᵉ**: ἦν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς αἰώραις τις ἐπ' Ἠριγόνῃ ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν ᾠδήν. Ἀριστοτέλης γοῦν ἐν τῇ Κολοφωνίων πολιτείᾳ φησίν· „ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόδωρος ὕστερον βιαίῳ θανάτῳ. λέγεται δὲ γενέσθαι τρυφῶν τις, ὡς ἐκ τῆς ποι-

6 ἑξᾶντα . . . τριᾶντα Bentley: ἓξ τάλαντα . . . τρία τάλαντα codd. ‖ 7 τέτταρες Boeckh: τρεῖς codd. ‖ 16 πάρισον Ahrens: παρόσον codd. ‖ 17 de var. lect. cf. Dübner in adnot. p. 137. ‖ 28 ὑπέδειξεν Ἀρισταῖος vulgo, corr. Sylb. ‖ 40 ἐπιχεόμενοι Steph. Byz. ‖ 43 αὐτὴν κληθῆναι Steph.

ᵇ11 Ἀριστοφάνης codd. ‖ 18 διὸ . . . παρῆλθον om. Hes. ‖ 21 γάρ: δὲ καὶ cod. Hes. ‖ 22 γενέσθαι: ποιεῖσθαι ἢ γενέσθαι cod. Hesych. ‖ 25 ἠργολάβησεν Wyttenbach: ἐργολάβησεν cod. Milleri, ἠργολάβησαι Plut. ‖ 26 ὡς . . . πολιτείᾳ om. Plut.

ήσεως δῆλόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ νῦν αἱ γυναῖκες ᾄδουσιν αὐτοῦ μέλη περὶ τὰς αἰώρας".

Pollux 4, 55: ἦν δέ τι καὶ ἀλῆτις ᾆσμα ταῖς αἰώραις προσᾳδόμενον, Θεοδώρου ποίημα τοῦ Κολοφωνίου.

(Κορινθίων.)

473.

Diogenes Laertius 1, 98: οὗτος (ὁ Περίανδρος) πρῶτος δορυφόρους ἔσχε καὶ τὴν ἀρχὴν εἰς τυραννίδα μετέστησε. καὶ οὐκ εἴα ἐν ἄστει ζῆν τοὺς βουλομένους, καθά φησιν Ἔφορος καὶ Ἀριστοτέλης.

Exc. pol. Heracl. (p. 11, 8 Schn.): Περίανδρος δὲ πρῶτος μετέστησε τὴν ἀρχὴν δορυφόρους ἔχων καὶ οὐκ ἐπιτρέπων ἐν ἄστει ζῆν.

474.

Diogenes Laertius 1, 99: Σωτίων δὲ καὶ Ἡρακλείδης καὶ Παμφίλη ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν ὑπομνημάτων δύο φασὶ Περιάνδρους γεγονέναι τὸν μὲν τύραννον τὸν δὲ σοφὸν καὶ Ἀμβρακιώτην ... καὶ Ἀριστοτέλης μὲν τὸν Κορίνθιόν φησιν εἶναι τὸν σοφόν, Πλάτων δὲ οὔ φησι.

(Κρητῶν.)

475.

Schol. in Theocrit. 13, 9 (p. 355 Ahrens) ὅσσα μαθὼν ἀγαθός: Ἀριστοτέλης φησὶν ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα.

476.

Schol. in Pind. Pyth. 2, 127 (p. 322 Boeckh): ... Ἀριστοτέλης δὲ πρῶτον Ἀχιλλέα ἐπὶ τῇ τοῦ Πατρόκλου πυρᾷ τῇ πυρρίχῃ φησὶ κεχρῆσθαι, ἣν παρὰ Κρησὶ φησὶ πρύλιν λέγεσθαι, ὥστε παρὰ τὴν πυρὰν τῆς πυρρίχης τὸ ὄνομα θέσθαι.

Schol. Victor. (p. 608, 11 Bekk.) ad Il. ψ, 130 χαλκὸν ζώννυσθαι: Ἀριστοτέλης φησὶ τοὺς πρυλεῖς Ἀχιλλέως. τοὺς δὲ Ἀχαιοὺς τὸν νόμον εἰς Κρήτην κομίσαι· τῶν γὰρ βασιλέων κηδευομένων αὐτὸς προηγεῖται πυρριχίζων ὁ στρατός.

Marius Plotius (vel M. Claudius) **Sacerdos** (apud Putsch. p. 2624): *Aristoteles autem Achillen ait huius lusus (pyrrichae) inventorem fuisse.*

(Κροτωνιατῶν.)

477.

Schol. in Theocrit. 4, 6 (p. 156, 1 Ahrens) Μίλων: τὸν Κροτωνιάτην Μίλωνά φησιν, ον καὶ Ἀριστοτέλης πολυφάγον φησί. λέγουσι δὲ αὐτὸν εἶναι καὶ ἀνδρεῖον. κατεβρώθη δὲ οὗτος ὑπὸ θηρίων ἢ κυνῶν· ἐλθὼν γὰρ εἰς ὄρος καὶ εὑρών τινας δένδρον σχίζοντας, σφῆνα δὲ βαλόντας ἐν μέσῳ τοῦ ξύλου, θέλων αὐτὸς ἐκβαλεῖν τὸν σφῆνα ἐκρατήθη ἐκεῖ, καὶ οὕτως ἐτελεύτησε.

(Κυθηρίων.)

478.

Steph. Byz. ep. s. Κύθηρα: νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχουσα πρὸς τῇ Κρήτῃ, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ Πορφυροῦσσα διὰ τὸ κάλλος τῶν περὶ αὐτὴν πορφυρῶν, ὡς Ἀριστοτέλης.

Plin. 4, 56: *Cythera cum oppido, antea Porphyris appellata.*

Κυθνίων.

479.

Harpocr. s. Κύθνιοι: ... Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυθνίων πολιτείᾳ.

Steph. Byz. s. Κύθνος: νῆσος πρὸς τῇ Δρυοπίδι τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ Κύθνου κτίσαντος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Ὀφιοῦσσα καὶ Δρυοπίς.

480.

Zenob. prov. 4, 83 κυθνώλεις συμφοραί: τοῦτο εἰς παροιμίαν ἦλθε διὰ τὰ Κυθνίοις συμβάντα. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης οὕτω κακῶς αὐτοὺς διατεθῆναι ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος ὥστε τὰς μεγάλας συμφορὰς κυθνώλεις καλεῖσθαι.

Hesych. s. κυθνώλης: ἐξώλης. ἔνιοι δὲ πεποιῆσθαι τὴν λέξιν φασὶν ἀπὸ Κύθνου τῆς νήσου· ἀπολέσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος.

Helladius chrestom. (Phot. bibl. cod. 279 p. 533, 14): ὅτι τὸ κυθνώλης διὰ τοῦ λ γράφουσιν, ἀλλ' οὐ διὰ τοῦ δ. Ἄργους γὰρ ἦν χωρίον τι καλούμενον Κύθνιον, οὗ τοὺς ἄνδρας ποτὲ Ἀμφιτρύων ἀνεῖλε πάντας πλὴν ὀλίγων πάνυ.

Κυμαίων.

481.

Schol. in Eurip. Med. 19 p. 8 t. IV Dind.

33 Κρησί: Κυπρίοις codd.
b5 λέγουσι etc.: μέμνηται αὐτοῦ Θεόκριτος καὶ Ἀριστοτέλης, ὃν καὶ πολυφάγον φησὶ καὶ ἀνδρεῖον κ. τ. λ. Eudocia p. 291 (ex Schol.). ‖ 15 τῶν περὶ αὐτὴν Meineke: τὸ περὶ (vel παρὰ) τῶν codd., τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν (e Steph.) Eustath. ‖ 38 ita κυθνώδης codd. Zenob.

(Etym. M.) αἰσυμνᾷ: ἡγεῖται καὶ ἄρχει· ἰδίως δέ φησιν Ἀριστοτέλης ὑπὸ Κυμαίων αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι. „αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν" τοὺς ἄρχοντας τῶν ἀγώνων.

Argum. Sophoclis Oed. tyr.: ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυμνήτας προσαγορεύεσθαι.

482.

Etymol. M. p 199, 9 (ex Photio) s. βλάξ . . . οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίου, τῆς Βλακείας, οὗ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης.

Schol. in Plat. politit. p. 373 βλακικά: . . . οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κύμῃ χωρίου, τῆς Βλακείας.

Κυπρίων.

483.

Harpocr. s. ἄνακτες καὶ ἄνασσαι: οἱ μὲν υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἀδελφοὶ καλοῦνται ἄνακτες, αἱ δὲ ἀδελφαὶ καὶ γυναῖκες ἄνασσαι· Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ.

484.

Pollux onom. 2, 95: ὁ δὲ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίου πατήρ, ᾧ τὰς παραινέσεις ὁ Ἀθηναῖος σοφιστὴς ἔγραψεν, τὸ μὲν ὄνομα αὐτῷ Τίμαρχος ἦν, διστοίχους δ' εἶχεν ἄρα τῷ Ἀριστοτέλους λόγῳ τοὺς ὀδόντας.

Plinius n. h. 11, 167: *Timarchus Nicoclis filius Paphii duos ordines habuit maxillarum. frater eius non mutavit primores ideoque praetrivit.*

Κυρηναίων.

485.

Schol. in Aristoph. Plut. 925 καὶ τὸ Βάττου σίλφιον: Βάττος Κυρήνην ἔκτισεν ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας τῆς κατὰ Κρήτην νήσου· ὃν τιμήσαντες Λίβυες ἐχαρίσαντο αὐτῷ τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον 35 καὶ ἐν νομίσματι αὐτὸν ἐχάραξαν, τῇ μὲν βασιλέα, τῇ δὲ σίλφιον παρὰ τῆς πόλεως δεχόμενον, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Κυρηναίων πολιτείᾳ. ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διαφόρους καὶ ἐξόχους τιμὰς δεχομένων.

ibid. ἄλλως. σίλφιον βοτάνη πολυτίμητος· ἡ δὲ 40 αἰτία τοιαύτη ἐστί. Βάττος ὁ καὶ Ἀριστοτέλης πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην ἔκτισε κατὰ τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος χρησμόν. καὶ οἱ πολῖται οἱ Κυρηναῖοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας βουλόμενοι χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον.

Suidas s. Βάττου σίλφιον: ἐπὶ τῶν σπανίους τιμὰς λαμβανόντων· οἱ γὰρ Κυρηναῖοι ἑνὶ τῶν Βάττων 5 ἐξαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον καὶ τοῦ νομίσματος ἐπὶ μὲν θατέρου Ἄμμωνα ἐπὶ δὲ θατέρου σίλφιον ἐτύπωσαν.

Hesych. s. Βάττου σίλφιον: παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς ὑπερβαλλούσας τιμὰς εὑρισκομένων. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ Κυρηναίους ἑνὶ τῶν Βαττιαδῶν μεταδοῦναι ἐξαί- 10 ρετον τὸ σίλφιον, ὃ ἐκτετίμηται παρ' αὐτοῖς, ὥστε καὶ ἐν τῷ νομίσματι ὅπου μὲν Ἄμμωνα ὅπου δὲ σίλφιον ἐγκεχαράχθαι.

486.

Pollux 9, 62: ἦν δὲ οὐ δραχμὴ νόμισμα μό- 15 νον, ἀλλὰ καὶ πεντηκοντάδραχμον καὶ πεντάδραχμον παρὰ Κυρηναίοις, καὶ τετράδραχμον ἐκαλεῖτο καὶ τρίδραχμον καὶ δίδραχμον ... ἦν μέντοι, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, ἐν Κυρήνῃ καὶ τετραστάτηρον καὶ στατὴρ καὶ ἡμιστάτηρον χρυσᾶ νομίσματα.

20 487.

Hesych. s. Ἀμμοῦς: ὁ Ζεύς. Ἀριστοτέλης.

488.

Antigon. mirab. 159: τῶν δ' ἐν Ἄμμωνι κρηνῶν λέγειν (φησὶ Καλλίμαχος) Ἀριστοτέλη ὅτι τὴν μὲν 25 Ἡλίου γε νομιζομένην μέσων μὲν νυκτῶν καὶ μεσημβρίας γίγνεσθαι θερμήν, ἕωθεν δὲ καὶ δείλης καθαπερεὶ κρύσταλλον, ἡ δ' ἄλλη διότι καταβαίνοντος μὲν ἡλίου πηγνύει, ἐπὶ δυσμαῖς δ' ἰόντος ἵσταται.

Exc. Florent. (Isigoni) de mirabilibus 19: Ἀρι- 30 στοτέλης Ἄμμωνος κρήνην εἶναί φησιν, ἧς τὸ μὲν ὕδωρ μεσημβρίας καὶ μεσονυκτίου γίνεσθαι θερμόν, ὃν φύσει ψυχρότατον.

Plinius ita n. h. 2, 228: *Iovis Hammonis stagnum interdiu frigidum noctibus fervet.*

Λακεδαιμονίων.

489.

Schol. in Pindar. Isthm. 6, 18 (p. 551 Boeckh) ἢ Δωρίδ' ἀποικίαν (ἁνίκα ... ἕλον Ἀμύκλας Αἰγεῖ- 40 δαι σέθεν ἔκγονοι): . . . εἰσὶν Αἰγεῖδαι φατρία Θηβαίων, ἀφ' ἧς ἧκόν τινες εἰς Σπάρτην Λακεδαιμονίοις βοηθήσοντες ἐν τῷ πρὸς Ἀμυκλαεῖς πολέμῳ, ἡγεμόνι χρησάμενοι Τιμομάχῳ, ὃς πρῶτος μὲν πάντα τὰ πρὸς πόλεμον διέταξε Λακεδαιμονίοις, μεγάλων δὲ παρ' αὐτοῖς ἠξιώθη

36 βασιλέα R: βασιλεία V, βασιλείαν Ald., Eudocia. ‖ 37 παρὰ κ. τ. λ. absunt a cod. Rav. ‖ 41 ὁ καί: ὡς vulgo.
b5 ὡς ἐξαίρετον lex. q. f. Eudemi. ‖ 9 ἀπὸ τοῦ Κυρηναίους Mus.: ἐπὶ τοῦ Κυρηναίου cod. (Schow.). ‖ 10 ἐκτετίμηται Pearson: ἐκτέτμηται cod.

τιμῶν. καὶ τοῖς Ὑακινθίοις δὲ ὁ χάλκεος αὐτῷ θώραξ προτίθεται· τοῦτον δὲ Θηβαῖοι ὅπλον ἐκάλουν. ταῦτα ἱστορεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ. ... Ἀριστοτέλης γάρ φησιν ὅτι πολεμοῦντες οἱ Λάκωνες Ἀμυκλαεῦσιν, ὡς ἐπύθοντο παρὰ θεοῦ τοὺς Αἰγείδας συμμάχους λαβεῖν, εἰς Ἀθήνας ἐπορεύοντο, καταλύσαντες δ' ἐν Θήβαις εὐωχουμένης τῆς τῶν Αἰγειδῶν φατρίας ἐκλήθησαν· ἀκούσαντες ⟨δὲ⟩ μετὰ δεῖπνον εὐχομένου τοῦ ἱερέως διδόναι τοῖς Αἰγείδαις τοὺς θεοὺς τὰ ἀγαθὰ καὶ συμβαλόντες τὸν χρησμὸν ἐντεῦθεν ἔλαβον τὴν συμμαχίαν.

490.

Plutarch. Lycurg. 1: ἥκιστα δὲ οἱ χρόνοι καθ' οὓς γέγονεν ὁ ἀνὴρ (ὁ Λυκοῦργος) ὁμολογοῦνται. οἱ μὲν γὰρ Ἰφίτῳ συνακμάσαι καὶ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκεχειρίαν λέγουσιν αὐτόν, ὧν ἐστὶ καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος τεκμήριον προσφέρων τὸν Ὀλυμπίασι δίσκον, ἐν ᾧ τοὔνομα τοῦ Λυκούργου διασώζεται καταγεγραμμένον.

491.

Plutarch. Lycurg. 31: ὁ δὲ (Λυκοῦργος) ... ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τοὺς πώποτε πολιτευσαμένους ἐν τοῖς Ἕλλησι. δι' ὅπερ καὶ Ἀριστοτέλης ἐλάττονας σχεῖν φησὶ τιμὰς ἢ προσῆκον ἦν αὐτὸν ἔχειν ἐν Λακεδαίμονι, καίπερ ἔχοντα τὰς μεγίστας. ἱερόν τε γάρ ἐστιν αὐτοῦ καὶ θύουσι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ὡς θεῷ.

Exc. pol. Heraclid. (p. 6, 4): τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν τινὲς Λυκούργῳ προσάπτουσι πᾶσαν.

492.

Clemens Alex. strom. I p. 132 Sylb.: τόν τε αὖ Λυκοῦργον τὰ νομοθετικὰ εἰς Δελφοὺς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα συνεχὲς ἀπιόντα παιδεύεσθαι γράφουσι Πλάτων τε καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Ἔφορος.

493.

Plutarch. Lyc. 6: οὕτω δὲ περὶ ταύτην (τῶν γερόντων) ἐσπούδασε τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὥστε μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσαι περὶ αὐτῆς ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. ἔχει δὲ οὕτως· „Διὸς Ἑλλανίου καὶ Ἀθανᾶς Ἑλλανίας ἱερὸν ἱδρυσάμενον, φυλὰς φυλάξαντα καὶ ὠβὰς ὠβάξαντα, τριάκοντα γερουσίαν σὺν ἀρχαγέταις καταστήσαντα, ὥρας ἐξ ὥρας ἀπελλάζειν μεταξὺ Βαβύκας τε καὶ Κνακιῶνος, οὕτως εἰσφέρειν τε καὶ ἀφίστασθαι· δάμῳ δὲ τὰν κυρίαν ἦμεν καὶ κράτος". ἐν τούτοις τὸ μὲν φυλὰς φυλάξαι καὶ ὠβὰς ὠβάξαι διελεῖν ἐστὶ καὶ κατανεῖμαι τὸ πλῆθος εἰς μερίδας, ὧν τὰς μὲν φυλὰς τὰς δὲ ὠβὰς προσηγόρευκεν. ἀρχαγέται δὲ οἱ βασιλεῖς λέγονται, τὸ δὲ ἀπελλάζειν ἐκκλησιάζειν ὅτι τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν αἰτίαν τῆς πολιτείας εἰς τὸν Πύθιον ἀνῆψε. τὴν δὲ Βαβύκαν καὶ τὸν Κνακιῶνα νῦν Οἰνοῦντα προσαγορεύουσιν· Ἀριστοτέλης δὲ τὸν μὲν Κνακιῶνα ποταμόν, τὴν δὲ Βαβύκαν γέφυραν. ἐν μέσῳ δὲ τούτων τὰς ἐκκλησίας ἦγον οὔτε παστάδων οὐσῶν οὔτε ἄλλης τινὸς κατασκευῆς ... τοῦ δὲ πλήθους ἀθροισθέντος εἰπεῖν μὲν οὐδενὶ γνώμην τῶν ἄλλων ἐφεῖτο, τὴν δ' ὑπὸ τῶν γερόντων καὶ τῶν βασιλέων προτεθεῖσαν ἐπικρῖναι κύριος ἦν δῆμος.

494.

Plutarch. Lyc. 5: ... τοσούτους δέ (τριάκοντα) φησι κατασταθῆναι τοὺς γέροντας Ἀριστοτέλης, ὅτι τριάκοντα τῶν πρώτων μετὰ Λυκούργου γενομένων δύο τὴν πρᾶξιν ἐγκατέλιπον ἀποδειλιάσαντες.

495.

Plutarch. Lyc. 28: ἡ δὲ καλουμένη κρυπτία παρ' αὐτοῖς, εἴγε δὴ τοῦτο τῶν Λυκούργου πολιτευμάτων ἕν ἐστιν, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστόρηκε, ταύτην ἂν εἴη καὶ τῷ Πλάτωνι περὶ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἐνειργασμένη δόξαν. [ἦν δὲ τοιαύτη. τῶν νέων οἱ ἄρχοντες διὰ χρόνου τοὺς μάλιστα νοῦν ἔχειν δοκοῦντας εἰς τὴν χώραν ἄλλως ἐξέπεμπον ἔχοντας ἐγχειρίδια καὶ τροφὴν ἀναγκαίαν, ἄλλο δὲ οὐδέν. οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν εἰς ἀσυνδήλους διασπειρόμενοι τόπους ἀπέκρυπτον ἑαυτοὺς καὶ ἀνεπαύοντο, νύκτωρ δὲ κατιόντες εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν εἱλώτων τὸν ἁλισκόμενον ἀπέσφαττον ... Ἀριστοτέλης δὲ μάλιστά φησι καὶ τοὺς ἐφόρους ὅταν εἰς τὴν ἀρχὴν καταστῶσι πρῶτον, τοῖς εἵλωσι καταγγέλλειν πόλεμον, ὅπως εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀνελεῖν.

496.

Plutarch. Cleomen. 9: προεκήρυττον οἱ ἔφοροι τοῖς πολίταις εἰς τὴν ἀρχὴν εἰσιόντες, ὡς Ἀριστοτέλης φησί, κείρεσθαι τὸν μύστακα καὶ προσέχειν τοῖς νόμοις, ἵνα μὴ χαλεποὶ ὦσιν αὐτοῖς· τὸ τοῦ μύστακος οἶμαι προτείνοντες, ὅπως καὶ περὶ τὰ μικρότατα τοὺς νέους πειθαρχεῖν ἐθίζωσι.

Plut. de sera num. vind. 4: ἐν Λακεδαίμονι κηρύττουσιν οἱ ἔφοροι παριόντες εὐθὺς εἰς τὴν ἀρχὴν μὴ τρέφειν μύστακα καὶ πείθεσθαι τοῖς νόμοις ὡς μὴ χαλεποὶ ὦσιν αὐτοῖς.

Procl. in Hes. opp. v. 722 (p. 323 Gaisf.): ἐν

8 δὲ: om codd. ‖ 17 προφέρων Steph. e cod. Par. ‖ 41 al. βεβύκας. ‖ 42 κνακίωνος codd. ‖ οὕτως: αὐτὼς Sauppe, καὶ οὕτως Döhner. ‖ 43 codd. apud Sintenis γαμωδᾶν γυριανήμην (γηριανίμην, γοριανίμην sim.), emend. O. Müller (τὰν κυρίαν Sint.). ‖ 44 διελεῖν Steph.: διέχειν codd.

b10 ἐφεῖτο Bryanus: ὑφεῖτο codd.

μὲν οὖν Σπάρτῃ τοῖς εἰς ἀρχὴν καθισταμένοις οἱ ἔφοροι προεκήρυττον μὴ τρέφειν μύστακας, ἵνα τοὺς τὸ φαῦλον τοῦτο καὶ εὐτελὲς παραβάντας μειζόνως κολάζωσιν.

497.

Harpocr. s. μόραν: ... συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. διείλεκται δὲ περὶ τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ. φησὶ δὲ ὡς εἰσὶ μόραι ἓξ ὠνομασμέναι, καὶ διῄρηνται εἰς τὰς μόρας Λακεδαιμόνιοι πάντες.

498.

Hesych. s. λόχοι: Λακεδαιμονίων φησὶν Ἀριστοφάνης τέτταρας   πέντε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. *

Phot. s. λόχοι: Λακεδαιμονίων δ̄, ὡς Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης δὲ ε̄, Ἀριστοτέλης ζ̄.

Schol. Aristoph. Lysistr. 453 ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ (τέτταρες λόχοι μαχίμων γυναικῶν): παρὰ ταῖς γυναιξὶν ὑπάρχουσι δ̄ λόχοι. τοῦτο δέ φησιν, ὅτι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις τέσσαρες ὑπάρχουσι λόχοι οἷς κέχρηται ὁ βασιλεύς. — τέτταρες λόχοι: ἀργότερον τὰ Λακώνων ἔοικεν ἐξειργάσθαι ὁ ποιητής. λόχοι γὰρ οὐκ εἰσὶ τέτταρες ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἀλλὰ ε̄, Ἔδωλος, Σίνις, Ἀρίμας, Πλοάς, Μεσσοάγης. ὁ δὲ Θουκυδίδης ζ̄ φησὶ χωρὶς τῶν Σκιριτῶν.

Schol. in Thucyd. 4, 8: λόχοι Λακεδαιμονίων πέντε, Αἰδώλιος, Σίνις, Σαρίμας, Πλόας, Μεσοάτης.

Hesych. s. Ἐδωλός: λόχος Λακεδαιμονίων οὕτως ἐκαλεῖτο.

499.

Schol. in Aristoph. Acharn. 320 μὴ οὐ καταξαίνειν (τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα): ... Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ χρῆσθαι Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους, τοῦτο μὲν ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν, τοῦτο δὲ ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν.

Moeris attic. s. φοινικίς: ἔνδυμα Λακωνικὸν ὁπότε εἰς πόλεμον ἴοιεν, διὰ τὸ ὁμοχροεῖν τῷ αἵματι. Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείᾳ Λακεδαιμονίων.

Plutarch. instit. Lacon. 24: ἐν τοῖς πολέμοις φοινικίσιν ἐχρῶντο. ἅμα μὲν γὰρ ἡ χρόα ἐδόκει αὐτοῖς ἀνδρικὴ εἶναι, ἅμα δὲ τὸ αἱματῶδες τοῦ χρώματος πλείονα τοῖς ἀπείροις φόβον παρέχειν. καὶ τὸ μὴ εὐπερίφωρον δὲ τοῖς πολεμίοις εἶναι ἐάν τις αὐτῶν πληγῇ ἀλλὰ διαλανθάνειν διὰ τὸ ὁμόχρουν, χρήσιμον.

Aelian. var. hist. 6, 6: φοινικίδα δὲ ἀμπέχεσθαι κατὰ τὰς μάχας ἀνάγκη ἦν. ἔχειν δὲ τὴν χρόαν καὶ σεμνότητός τι· πρὸς ταύτῃ γε μὴν καὶ τὴν ῥύσιν τοῦ ἐπιγενομένου αἵματος ἐκ τῶν τραυμάτων ἔτι μᾶλλον ἐκπλήττειν τοὺς ἀντιπάλους, βαθυτέρας τῆς ὄψεως γινομένης καὶ φοβερωτέρας μᾶλλον.

Valer. Max. 2, 6, 2: *idem ad dissimulandum et occultandum vulnerum suorum cruorem punicis in proelio tunicis utebantur, non ne ipsis aspectus eorum terrorem, sed ne hostibus fiduciae aliquid adferret.*

500.

Harpocr. s. καὶ γὰρ τὸ μηδένα τῶν μαχίμων ἄνευ τῆς τῶν ἀρχόντων γνώμης ἀποδημεῖν: Ἰσοκράτους ἐν Βουσίριδι περὶ Λακεδαιμονίων ταῦτα λέγοντος ῥητέον ὅτι καὶ οἱ τὰς Λακεδαιμονίων πολιτείας γεγραφότες τὰ ὅμοια εἰρήκασιν· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης οὐκ ἐξεῖναί φησιν ἀποδημεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις ὅπως μὴ ἐθίζωνται ἄλλων νόμων εἶναι φίλοι. τοῦ μέντοι Ἰσοκράτους τοὺς μαχίμους μόνους λέγοντος κωλύεσθαι ἀποδημεῖν οἱ περὶ Ἀριστοτέλην τοὺς πάντας Λακεδαιμονίους φασίν.

Plutarch. inst. Lacon. 19: ἀποδημεῖν δὲ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ἵνα μὴ ξενικῶν ἐθῶν καὶ βίων ἀπαιδεύτων μετάσχωσι.

501.

Zenob. prov. 2, 24 (Diogen. prov. 2, 36, Plutarch. prov. 43): ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν: αὕτη λέλεκται ἐπὶ τῶν ἐξ ἅπαντος κερδαίνειν βουλομένων. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ χρησμοῦ δοθέντος Λακεδαιμονίοις, ἐν ᾧ ἔχρησε τότε ὁ θεὸς ἀπολεῖσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσι. μέμνηται τοῦ χρησμοῦ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ.

Schol. ad Eurip. Androm. 446 (p. 165 t. IV Dind.): ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν (Σπάρτης ἔνοικοι ... αἰσχροκερδεῖς): ... ἑξῆς δὲ αὐτοὺς εἴς τε τὰ ἄλλα καὶ φιλοχρηματίαν κακῶς λέγει. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ τοῦτο ἱστορεῖ ἐν τῇ τῶν Λακώνων πολιτείᾳ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ θεοῦ αὐτοματισθὲν προστίθησιν ἔπος· ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ· ἄλλο γὰρ οὐδέν.

502.

Eustath. ad Il. ι, 129 (p. 741, 16 Rom.): ... κατὰ Αἴλιον Διονύσιον, ὃς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν τὸν Τέρπανδρόν φησι ἢ Εὐαινετίδην ἢ Ἀρι-

1 forte εὐθὺς εἰς ἀρχὴν καθιστάμενοι Wytt. ‖ 5 μόρων codd. ‖ 8 μοῖραι codd. ‖ ἑπτὰ Phot. ‖ μοίρας codd. ‖ 15 dicere debebat Ἀριστοτέλης δὲ ε̄, Θουκυδίδης (5, 68) ζ̄. ‖ 23 Μεσοάτης O. Müller. ‖ 26 *sic*. ‖ 39 cod. λέγει pro λακεδαιμονίων.

b29 ὀλεῖ Diod. Plut. Olympiod. Cic., codd. Zen. et ceterorum paroemiogr. ἕλοι. ‖ 40 τοῦ om. codd. ‖ 41 ἀφιλοχρηματίας σπάρταν τις ἕλοι A (Vat.). ‖ 45 Εὐαινετίδην Eust. Hes. s. Λέσβιος ᾠδός: Εὐαίνετον Phot.

στοκλείδην. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν. ἐκαλοῦντο δέ, φασί, καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρῶτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος, εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ μετὰ Λέσβιον ᾠδόν, τὸν ἁπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον.

Zenob. prov. 5, 9 μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: παροιμία ταττομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο κατὰ χρησμὸν τοῦ θεοῦ ἐκ Λέσβου τὸν μουσικὸν Τέρπανδρον· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ τῇ μουσικῇ χρώμενος ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. εἴποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινὸς ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἐπεφώνουν μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

Hesych. s. μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: τοὺς ἀπογόνους τοῦ Τερπάνδρου ἀγαθοὺς ἡγουμένους εἶναι κιθαρῳδοὺς πρώτους εἰς τὸν ἀγῶνα προσκαλεῖσθαι, εἶτ' εἴ τις εἴη Λέσβιος ᾠδός.

Photius s. μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: ... ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. ἀκαταστατούσης γάρ ποτε τῆς πόλεως αὐτῶν χρησμὸς ἐγένετο τὸν Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι. οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι ἤκουον αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις καὶ κατεστάλησαν.

Exc. pol. Heraclid. (p. 7, 5): Λακεδαιμόνιοι τὸν Λέσβιον ᾠδὸν ἐτίμησαν· τούτου γὰρ ἀκούειν ὁ θεὸς χρησμῳδουμένοις ἐκέλευεν.

Λευκαδίων.

503.

Strabo VII p. 322 in.: ἐν δὲ τῇ Λευκαδίων (πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης) καὶ αὐτόχθονά τινα Λέλεγα ὀνομάζει, τούτου δὲ θυγατριδοῦν Τηλεβόαν, τοῦ δὲ παῖδας δύο καὶ εἴκοσι Τηλεβόας, ὧν τινὰς οἰκῆσαι τὴν Λευκάδα.

Λοκρῶν.

504.

Polyb. exc. l. 12, 5: οὐκ ὤκνησα καὶ λέγειν καὶ γράφειν ὅτι τὴν ὑπ' Ἀριστοτέλους παραδιδομένην ἱστορίαν περὶ τῆς ἀποικίας ἀληθινωτέραν εἶναι συμβαίνει τῆς ὑπὸ Τιμαίου λεγομένης. σύνοιδα γὰρ τοῖς ἀνθρώποις ὁμολογοῦσιν ὅτι παραδόσιμος αὐτοῖς ἐστὶν αὕτη περὶ τῆς ἀποικίας ἡ φήμη παρὰ πατέρων, ἣν Ἀριστοτέλης εἴρηκεν, οὐ Τίμαιος. καὶ τούτων γε τοιαύτας ἔφερον ἀποδείξεις. πρῶτον μὲν ὅτι πάντα τὰ διὰ προγόνων ἔνδοξα παρ' αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γυναικῶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν εἴη . . . (6) ἐκ τούτων ἄν τις συλλογιζόμενος Ἀριστοτέλει πρόσσχοι μᾶλλον ἢ Τιμαίῳ. καὶ μὴν τὸ συνεχὲς τούτῳ τελέως ἄτοπον. τὸ γὰρ ὑπολαμβάνειν, καθάπερ ἐκεῖνος ὑποδείκνυσιν, ὡς οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς οἰκέτας τῶν Λακεδαιμονίοις συμμαχησάντων τὴν τῶν κυρίων εὔνοιαν ἀναφέρειν πρὸς τοὺς ἐκείνων φίλους εὔηθες ... διὸ καὶ τὴν ὀνομασίαν τῇ πόλει τὴν ἀπὸ τῶν γυναικῶν εἰκότως ἐπέθεσαν καὶ τὴν οἰκειότητα τὴν κατὰ τὰς γυναῖκας προσεποιήθησαν, ἔτι δὲ τὰς φιλίας καὶ τὰς συμμαχίας τὰς προγονικὰς τὰς ἀπὸ τῶν γυναικῶν ἀνενεοῦντο ... ἀλλὰ πῶς αὐτοὶ μὲν ἐξαπέστελλον οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἀκμάζοντας εἰς τὴν πατρίδα τεκνοποιίας χάριν, τοὺς δὲ Λοκροὺς τὸ παραπλήσιον οὐκ εἴων ποιεῖν; ἕκαστα δὲ ταῦτα οὐ μόνον κατὰ τὸ πιθανὸν ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀλήθειαν μεγάλην ἔχει διαφοράν ... διόπερ οἱ Λοκροὶ μήτε ταῖς ἀραῖς ὄντες ἔνοχοι μήτε τοῖς ὅρκοις οἷς ὤμοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πρότερον εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανήξειν πρὶν ἢ τὴν Μεσσήνην κατὰ κράτος ἑλεῖν, τῆς μὲν κατὰ τὸ κοινὸν ἐξαποστολῆς εὐκόλως οὐ μετέσχον, κατὰ δὲ μέρος τὰς ἐπανόδους ποιούμενοι καὶ σπανίως, ἔδοσαν ἀναστροφὴν ταῖς γυναιξὶ πρὸς οἰκέτας γενέσθαι συνήθειαν ἢ πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἄνδρας, ταῖς δὲ παρθένοις καὶ μᾶλλον· ὃ καὶ τῆς ἐξαναστάσεως αἴτιον γέγονεν. . . . (8) ἢ δεικτέον οὖν τὸν Ἀριστοτέλη κατὰ τὸν ἄρτι λόγον τὰ περὶ Λοκρῶν εἰρηκότα χάριτος ἢ κέρδους ἢ διαφορᾶς ἕνεκεν, ἢ μηδὲ τολμῶντας τοῦτο λέγειν ὁμολογητέον ἀγνοεῖν καὶ παραπαίειν τοὺς τοιαύτῃ χρωμένους ἀπεχθείᾳ καὶ πικρίᾳ κατὰ τῶν πέλας, οἵᾳ κέχρηται Τίμαιος κατὰ Ἀριστοτέλους. φησὶ γὰρ αὐτὸν εἶναι θρασὺν εὐχερῆ προπετῆ, πρὸς δὲ τούτοις κατατετολμηκέναι τῆς τῶν Λοκρῶν πόλεως εἰπόντα τὴν ἀποικίαν αὐτῶν εἶναι δραπετῶν [οἰκετῶν], μοιχῶν, ἀνδραποδιστῶν.

ibid. 11: μεταβὰς ἐπὶ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Λοκροὺς πρῶτον μέν φησι (Τίμαιος) τήν τε πολιτείαν καὶ τὰ λοιπὰ φιλάνθρωπα τοῖς Λοκροῖς ἀμφοτέροις Ἀριστοτέλη καὶ Θεόφραστον κατεψεῦσθαι τῆς πόλεως.

Athenaeus VI p. 264: Τίμαιος δ' ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν ἱστοριῶν „οὐκ ἦν, φησί, πάτριον τοῖς Ἕλλησιν ὑπὸ ἀργυρωνήτων τὸ παλαιὸν διακονεῖσθαι", γράφων οὕτως „καθόλου δὲ ἠτιῶντο τὸν Ἀριστοτέλη διημαρτηκέναι τῶν Λοκρικῶν ἐθῶν. οὐδὲ γὰρ κεκτῆσθαι νόμον εἶναι τοῖς Λοκροῖς, ὁμοίως δὲ οὐδὲ Φωκεῦσιν, οὔτε θεραπαίνας οὔτε οἰκέτας, πλὴν ἐγγὺς τῶν χρόνων".

8 τῶν: τοῖς codd. ‖ 17 εἶτ' add. Schmidt.

505.

Schol. in Pindar. Olymp. 11, 17 (p. 241 Boeckh) νέμει γὰρ ἀτρέκεια πόλιν (al. l. ἁ τραχεῖα πόλις) Λοκρῶν . . . ὃ βούλεται λέγειν ἐστὶ τοιοῦτον· καίπερ τραχεῖα οὖσα εὐνομεῖται. διὰ τί δέ, φησὶν Ἀριστοτέλης. ἐπειδὴ γὰρ ἐχρῶντο τῷ θεῷ πῶς ἂν πολλῆς ταραχῆς ἀπαλλαγεῖεν, ἐξέπεσεν αὐτοῖς χρησμός, ἑαυτοῖς νόμους τίθεσθαι, ὅτε καί τις ποιμήν, ὄνομα δ' ἦν Ζάλευκος, πολλοὺς νόμους δυνηθείη τοῖς πολίταις εἰσενεγκεῖν δοκίμους. γνωσθεὶς δὲ καὶ ἐρωτηθεὶς πόθεν εὕροι, ἔφησεν ἐνύπνιον αὐτῷ τὴν Ἀθηνᾶν παρίστασθαι. διὸ αὐτός τε ἠλευθέρωται καὶ νομοθέτης κατέστη.

Clemens Alex. strom. 1, 26 p. 152 Sylb.: Χαμαιλέων τε ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ περὶ μέθης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λοκρῶν πολιτείᾳ Ζάλευκον τὸν Λοκρὸν παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς τοὺς νόμους λαμβάνειν ἀπομνημονεύουσιν.

(Λυδῶν.)

506.

Plin. 7, 197: *aes conflare et temperare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse, Theophrastus Delan Phrygem putant.*

Clemens Alex. strom. 1, 16 p. 132: Δέλας δὲ ἄλλος Ἰδαῖος εὗρε χαλκοῦ κρᾶσιν, ὡς δὲ Ἡσίοδος, Σκύθης.

507.

Stephan. Byz. ep. s. Ἀδραμύτειον: πόλις τῆς κατὰ Κάικον Μυσίας . . . κέκληται ἀπὸ Ἀδραμύτου κτιστοῦ, παιδὸς μὲν Ἀλυάττου, Κροίσου δὲ ἀδελφοῦ, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν πολιτείαις καὶ ἄλλοι.

Λυκίων.

Testis Sopater (Phot. bibl. cod 161).

Μασσαλιωτῶν.

508.

Athenaeus XIII p. 576: τὸ ὅμοιον ἱστορεῖ γενέσθαι καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ γράφων οὕτως· „Φωκαεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ ἐμπορίᾳ χρώμενοι ἔκτισαν Μασσαλίαν. Εὔξενος δ' ὁ Φωκαεὺς Νάνῳ τῷ βασιλεῖ, τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ ὄνομα, ἦν ξένος. οὗτος ὁ Νάνος ἐπιτελῶν γάμους τῆς θυγατρὸς κατὰ τύχην παραγενόμενον τὸν Εὔξενον παρακέκληκεν ἐπὶ τὴν θοίνην. ὁ δὲ γάμος ἐγίγνετο τόνδε τὸν τρόπον· ἔδει μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσελθοῦσαν τὴν παῖδα φιάλην κεκερασμένην ᾧ βούλοιτο δοῦναι τῶν παρόντων μνηστήρων, ᾧ δὲ δοίη τοῦτον εἶναι νυμφίον. ἡ δὲ παῖς εἰσελθοῦσα δίδωσιν εἴτε ἀπὸ τύχης εἴτε καὶ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν τῷ Εὐξένῳ· ὄνομα δ' ἦν τῇ παιδὶ Πέττα. τούτου δὲ συμπεσόντος καὶ τοῦ πατρὸς ἀξιοῦντος ὡς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως, ἔλαβεν ὁ Εὔξενος γυναῖκα καὶ συνῴκει μεταθέμενος τοὔνομα Ἀριστοξένην. καὶ ἔστι γένος ἐν Μασσαλίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου μέχρι νῦν Πρωτιάδαι καλούμενον· Πρῶτος γὰρ ἐγένετο υἱὸς Εὐξένου καὶ τῆς Ἀριστοξένης".

Harpocr. s. Μασσαλία: . . . ὅτι δὲ . . . ὑπὸ Φωκαέων ᾤκιστο ἡ Μασσαλία καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν πολιτείᾳ δηλοῖ.

Μεγαρέων.

509.

Strabo VII p. 322 in.: ἐν δὲ τῇ Αἰτωλῶν (πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης) τοὺς νῦν Λοκροὺς Λέλεγας καλεῖ, κατασχεῖν δὲ καὶ τὴν Βοιωτίαν αὐτούς φησιν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀπουντίων καὶ Μεγαρέων.

Μεθωναίων.

510.

Athen. VI p. 235: Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ „παράσιτοι, φησί, τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον ἦσαν, τοῖς δὲ πολεμάρχοις εἷς. τεταγμένα δ' ἐλάμβανον παρ' ἄλλων τέ τινων καὶ τῶν ἁλιέων ὄψον".

511.

Coll. proverb. Milleri s. ἀμουσότερος Λειβηθρίων: Λειβήθριοι ἔθνος ἐστὶ Πιερικόν, οὗ καὶ Ἀριστοτέλης μέμνηται ἐν τῇ Μεθωναίων πολιτείᾳ. λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι οἱ Λειβήθριοι κτλ.

Zenob. prov. 1, 79 (Diog. 2, 26. DV. 1, 37) s. ἀμουσότερος Λειβηθρίων: ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων. Λειβήθριοι γὰρ ἔθνος Πιερικόν ἐστιν οὔτε μέλους ἁπλῶς οὔτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνον. λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τοῦ Ὀρφέως ἐγένετο θάνατος.

Μηλιέων.

512.

Suid. s. τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα: φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ις καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

Proverb. codd. Vatic. et Bodl. (App. ed. Gott. 5, 3): τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα: Μηλίοις ἀνεῖλεν ὁ θεὸς φιλεῖν τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα· μέχρις οὖν ἐτῶν δέκα ἓξ γυμνοὺς περιέφερον τοὺς παῖδας καὶ κατεφίλουν ἐν Ὀλυμπίᾳ.

24 Ἡσίοδος: immo Ἀριστοτέλης.
b27 λειβήθριον cod. (item DV. etc.). ‖ περσικόν cod. (quae eadem est v. l. in codd. Zen. et Diog.).

513.

Phot. lex. (Proverb. Vat. et Bodl. ed. Gott. I p. 310) s. τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: τοῦτο ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἴρηται. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι· ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν κατέμενον, κατηράσατο μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Diogenian. prov. 8, 31 τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων. κατηράσαντο γὰρ Λακεδαιμόνιοι μηδέποτε στεγνὰ τὰ πλοῖα Μηλιέων γενέσθαι· παραβάται γάρ.

(Μηλίων.)

514.

Plinius n. h. 4, 70: *Melos cum oppido, quam . . . Aristoteles Zephyriam (appellat).*

Steph. Byz. s. Μῆλος: νῆσος μία τῶν Κυκλάδων, ὁμώνυμον ἔχουσα πόλιν . . . ἐκλήθη . . . καὶ Ζεφυρία.

(Μιλησίων.)

515.

Parthenius erot. 14 περὶ Ἀνθέως. ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ τὰ Μιλησιακά. — Ἐκ δὲ Ἁλικαρνασσοῦ παῖς Ἀνθεὺς ἐκ βασιλείου γένους ὡμήρευσε παρὰ Φοβίῳ ἑνὶ τῶν Νηλειδῶν τότε κρατοῦντι Μιλησίων. τούτου Κλεόβοια, ἣν τινες Φιλαίχμην ἐκάλεσαν, τοῦ Φοβίου γυνὴ ἐρασθεῖσα πολλὰ ἐμηχανᾶτο εἰς τὸ προσαγαγέσθαι τὸν παῖδα. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἀπεωθεῖτο ποτὲ μὲν φάσκων ὀρρωδεῖν μὴ κατάδηλος γένοιτο, ποτὲ δὲ Δία ξένιον καὶ κοινὴν τράπεζαν προισχόμενος, ἡ Κλεόβοια κακῶς φερομένη ἐν νῷ εἶχε τίσασθαι αὐτὸν ἀνηλεῆ τε καὶ ὑπέραυχον ἀποκαλουμένη. ἔνθα δὴ χρόνου προιόντος τοῦ μὲν ἔρωτος ἀπηλλάχθαι προσεποιήθη, πέρδικα δὲ τιθασὸν εἰς βαθὺ φρέαρ κατασοβήσασα ἐδεῖτο τοῦ Ἀνθέως ὅπως κατελθὼν ἀνέλοιτο αὐτόν· τοῦ δὲ ἑτοίμως ὑπακούσαντος διὰ τὸ μηδὲν ὑφορᾶσθαι, ἡ Κλεόβοια ἐπισείει στιβαρὸν αὐτῷ πέτρον. καὶ ὁ μὲν παραχρῆμα ἐτεθνήκει, ἡ δ' ἄρ' ἐννοηθεῖσα ὡς δεινὸν ἔργον δεδράκοι καὶ ἄλλως δὲ καιομένη σφοδρῷ ἔρωτι τοῦ παιδὸς ἀναρτᾷ ἑαυτήν. Φοβίος μέντοι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὡς ἐναγὴς παρεχώρησε Φρυγίῳ τῆς ἀρχῆς.

516.

Athenaeus XII p. 523ᵉ: Μιλήσιοι δὲ ἕως μὲν οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων Σκύθας, ὥς φησιν Ἔφορος, καὶ τάς τε ἐφ' Ἑλλησπόντῳ πόλεις ἔκτισαν καὶ τὸν Εὔξεινον πόντον κατῴκισαν πόλεσι λαμπραῖς καὶ πάντες ἐπὶ τὸν Μίλητον ἔθεον· ὡς δ' ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ κατερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, φησὶν Ἀριστοτέλης, καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν „πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι".

Ναξίων.

517.

Athenaeus VIII p. 348: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ναξίων πολιτείᾳ περὶ τῆς παροιμίας (ὅτι οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς) οὕτω γράφει· „τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ μὲν πολλοὶ τὸ ἄστυ ᾤκουν, οἱ δὲ ἄλλοι διεσπαρμένοι κατὰ κώμας. ἐν οὖν δή τινι τῶν κωμῶν, ᾗ ὄνομα ἦν Ληστάδαι, Τελεσταγόρας ᾤκει πλούσιός τε σφόδρα καὶ εὐδοκιμῶν καὶ τιμώμενος παρὰ τῷ δήμῳ τοῖς τ' ἄλλοις ἅπασι καὶ τοῖς καθ' ἡμέραν πεμπομένοις. καὶ ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πόλεως δυσωνοῖντό τι τῶν πωλουμένων, ἔθος ἦν τοῖς πωλοῦσι λέγειν ὅτι μᾶλλον ἂν προέλοιντο Τελεσταγόρᾳ δοῦναι ἢ τοσούτου ἀναδόσθαι. νεανίσκοι οὖν τινὲς ὠνούμενοι μέγαν ἰχθύν, εἰπόντος τοῦ ἁλιέως τὰ αὐτά, λυπηθέντες τῷ πολλάκις ἀκούειν, ὑποπιόντες ἐκώμασαν πρὸς αὐτόν. δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσταγόρου φιλοφρόνως αὐτούς, οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ Νάξιοι καὶ τὰ ὅπλα ἀναλαβόντες ἐπῆλθον τοῖς νεανίσκοις· καὶ μεγίστη τότε στάσις ἐγένετο, προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος, ὃς ἀπὸ ταύτης τῆς στρατηγίας τύραννος ἀνεφάνη τῆς πατρίδος".

518.

Plutarch. de mul. virtut. 17 (postquam Naxiorum belli contra Milesios et Erythraeos causa explicata, Polycritae historiam Diognetique Erythraei ducis amorem ex ipsis, ut ait, Naxiorum scriptoribus enarravit, haec addit): ὁ δ' Ἀριστοτέλης φησὶν οὐδ' ἁλούσης τῆς Πολυκρίτης, ἄλλως δέ πως ἰδόντα τὸν Διόγνητον ἐρασθῆναι καὶ πάντα διδόναι καὶ ποιεῖν ἕτοιμον εἶναι· τὴν δὲ ὁμολογεῖν ἀφίξεσθαι πρὸς αὐτὸν ἑνὸς μόνου τυχοῦσαν, περὶ οὗ τὸν Διόγνητον, ὥς φησιν ὁ φιλόσοφος, ὅρκον ᾔτησεν. ἐπεὶ δ' ὤμοσεν, ἠξίου τὸ Δήλιον αὐτῇ δοθῆναι· Δήλιον γὰρ ἐκαλεῖτο τὸ χωρίον· ἄλλως δ' οὐκ ἂν ἔφη συνελθεῖν. ὁ δὲ καὶ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν καὶ διὰ τὸν ὅρκον ἐξέστη καὶ παρέδωκε τῇ Πολυκρίτῃ τὸν τόπον, ἐκείνη δὲ τοῖς πολίταις. ἐκ δὲ τούτου πάλιν εἰς ἴσον καταστάντες ἐφ' οἷς ἠβούλοντο πρὸς τοὺς Μιλησίους διελύθησαν.

Gellius 3, 15: *cognito repente insperato gaudio expirasse animam refert Aristoteles philosophus*

Polycritam nobilem feminam Naxo insula (cf. Plut. l. c. αὐτὴ δὲ πρὸς ταῖς πύλαις γενομένη τοὺς πολίτας ἀπαντῶντας αὐτῇ, μετὰ χαρᾶς καὶ στεφάνων ὑποδεχομένους καὶ θαυμάζοντας, οὐκ ἤνεγκε τὸ μέγεθος τῆς χαρᾶς, ἀλλ' ἀπέθανεν αὐτοῦ πεσοῦσα· περὶ τὴν πύλην· ὅπου τέθαπται, καὶ καλεῖται βασκάνου τάφος).

Νεοπολιτῶν.

In fragmento papyraceo saec. III quo librorum catalogus continetur praeter librum αριστοτελους αθηναιων πολιτειας aliis interiectis memoratur ⟨αρ⟩ιστοτελους πολιτεια νεοπο .... (tab. no. 13 apud E. de Muralt, Catalogue des manuscrits Grecs de la bibl. imp. St. Pétersb. 1864. cf. Zündel: Rhein. Mus. 1866 p. 432).

Ὀπουντίων.

519.

Strabo VII p. 321 fin.: ἐν δὲ τῇ Αἰτωλῶν (πολιτείᾳ Ἀριστοτέλης) τοὺς νῦν Λοκροὺς Λέλεγας καλεῖ, κατασχεῖν δὲ καὶ τὴν Βοιωτίαν αὐτούς φησιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀπουντίων καὶ Μεγαρέων.

Steph. Byz. s. Φύσκος: πόλις Λοκρίδος, ἀπὸ Φύσκου τοῦ Αἰτωλοῦ Ἀμφικτύονος τοῦ Δευκαλίωνος ... λέγεται καὶ ἀρσενικῶς ὁ Φύσκος· „Φύσκος δὲ ἀφ' οὗ οἱ Λέλεγες οἱ νῦν Λοκροί".

520.

Schol. in Pindar. Ol. 9, 86 ἀπὸ γᾶς Ἐπειῶν: Ἐπειῶν τῶν Ἠλείων ... Ὀποῦντος ἦν θυγάτηρ (ἡ Πρωτογένεια) Ἠλείων βασιλέως, ἣν Ἀριστοτέλης Καμβύσην καλεῖ.

Plutarch. qu. Gr. 15: Τίς ἡ ξυλίνη κύων παρὰ Λοκροῖς; Φύσκου τοῦ Ἀμφικτύονος υἱὸς ἦν Λοκρός, ἐκ δὲ τούτου καὶ Καβύης Ὀποῦς. πρὸς ὃν ὁ πατὴρ διενεχθεὶς καὶ συχνοὺς τῶν πολιτῶν ἀναλαβὼν περὶ ἀποικίας ἐμαντεύετο· τοῦ δὲ θεοῦ φήσαντος κτίζειν πόλιν ὅπουπερ ἂν τύχῃ δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς ξυλίνης, ὑπερβαίνων εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν ἐπάτησε κυνόσβατον, ἐνοχληθεὶς δὲ τῇ πληγῇ διέτριψεν ἡμέρας αὐτόθι πλείονας, ἐν αἷς καταμαθὼν τὸ χωρίον ἔκτισε πόλεις Φυσκεῖς καὶ Ὑάντειαν καὶ τὰς ἄλλας ὅσας οἱ κληθέντες Ὀζόλαι Λοκροὶ κατῴκησαν.

Eustathium in Il. p. 277 (Eudoc. p. 279): οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ ταῦτα· Ἀμφικτύονος καὶ Χθονοπάτρας ἀπόγονος Φύσκος, οὗ Λοκρός, ὧν ἀπὸ μὲν Φύσκου Φύσκοι πρώην, ἀπὸ δὲ Λοκροῦ Λοκροὶ οἱ αὐτοὶ ὠνομάσθησαν· Λοκροῦ δὲ Ὀποῦς, πρὸς ὃν διενεχθεὶς ὁ πατὴρ Λοκρὸς ἐᾷ μὲν ἄρχειν ἐκεῖνον, αὐτὸς δὲ οἰκεῖ τὰ πρὸς ἑσπέραν τοῦ Παρνασσοῦ ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν τοὺς ἐκεῖ οἳ Ἑσπέριοί τε καὶ Ὀζόλαι ἐκαλοῦντο.

Athen. II p. 70ᶜ: Δίδυμος δ' ὁ γραμματικὸς ἐξηγούμενος παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κύναρος ἄκανθα, μήποτε, φησί, τὴν κυνόσβατον λέγει διὰ τὸ ἀκανθῶδες καὶ τραχὺ εἶναι τὸ φυτόν· καὶ γὰρ ἡ Πυθία ξυλίνην κύνα αὐτὸ εἶπε καὶ ὁ Λοκρὸς χρησμὸν λαβὼν ἐκεῖ πόλιν οἰκίζειν ὅπου ἂν ὑπὸ ξυλίνης κυνὸς δηχθῇ, καταμυχθεὶς τὴν κνήμην ὑπὸ κυνοσβάτου, ἔκτισε τὴν πόλιν.

Hesych. s. κύναρος: φυτόν τι, καὶ μήποτε ἡ κυνόσβατος, διὰ τὸ τραχὺ καὶ ἀκανθῶδες· κύνα γὰρ ξυλίνην τὴν κυνόσβατον ὁ θεός λέγει.

521.

Harpocr. s. Ἄμφισσα: πόλις τῆς Λοκρίδος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ὀπουντίων πολιτείᾳ οὕτω λέγει· „Ἀνδραίμων δὲ ἦν οἰκιστής, Ἄμφισσαν δ' ὠνόμασαν διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν".

522.

Hesych. s. Ἄσπετος: ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ, ὥς φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Ὀπουντίων πολιτείᾳ.

Plutarch. Pyrrh. 1: καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ τιμὰς ἰσοθέους ἔσχεν Ἄσπετος ἐπιχωρίῳ φωνῇ προσαγορευόμενος.

523.

Choeroboscus ad Theodosii canones p. 75 (t. I Gaisford): τὸ Μέδων, ἔστι δὲ κύριον ὄνομα, ὁ μὲν ποιητὴς Ὅμηρος διὰ τοῦ ντ κλίνει, οἷον Μέδοντος, τῷ λόγῳ τῶν μετοχικῶν, Ἰσαῖος δὲ ὁ ῥήτωρ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Ὀπουντίων πολιτείᾳ Μέδωνος φασὶν ἀναλόγως.

Ὀρχομενίων.

524.

Coll. proverb. cod. Vat. et Bodl. (App. 4, 92 ed. Gott. I p. 456) s. τὸ Ἡσιόδειον γῆρας: Ἀριστοτέλης ἐν Ὀρχομενίων πολιτείᾳ δὶς τεθάφθαι φησὶ τὸν Ἡσίοδον καὶ ἐπιγράμματος τοῦδε τυχεῖν·

χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

παρόσον τό τε γῆρας ἀπέβη καὶ δὶς ἐτάφη.

Suidas (Macar. pr. 8, 49) s. τὸ Ἡσιόδειον γῆρας: ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτο· χαῖρε κ. τ. λ.

Io. Tzetzes (cf. A. P. p. 505 sqq.) prolegg. comm. in Hesiodi opp. p. 17 Gf.: ἐπέγραψε δὲ καὶ Πίνδαρος· „χαῖρε κ. τ. λ.

33 Ὀποῦς: Λοκρός vulgo. ‖ 39 Ὑάνθειαν vulgo (Ὑαντία Steph. B.).

Procl. in Hesiodi opp. 631 (p. 298 Gaisf.): ἀοίκητον δὲ αὐτὸ (τὸ πολίχνιον τὴν Ἄσκραν) ὁ Πλούταρχος ἱστορεῖ καὶ τότε εἶναι, Θεσπιέων ἀνελόντων τοὺς οἰκοῦντας, Ὀρχομενίων δὲ τοὺς σωθέντας δεξαμένων. ὅθεν καὶ τὸν θεὸν Ὀρχομενίοις προστάξαι τὰ Ἡσιόδου λείψανα λαβεῖν καὶ θάψαι παρ' αὐτοῖς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησὶ γράφων τὴν Ὀρχομενίων πολιτείαν.

Plutarchi sept. sap. conv. 19: ἀνθρώπινον δὲ καὶ πρὸς ἡμᾶς τὸ τοῦ Ἡσιόδου πάθος· ἀκήκοας γὰρ ἴσως τὸν λόγον. Οὐκ ἔγωγε, εἶπεν. Ἀλλὰ μὴν ἄξιον πυθέσθαι. Μιλησίου γὰρ ὡς ἔοικεν ἀνδρός, ᾧ ξενίας ἐκοινώνει Ἡσίοδος καὶ διαίτης ἐν Λοκροῖς, τῇ τοῦ ξένου θυγατρὶ κρύφα συγγενομένου καὶ φωραθέντος, ὑποψίαν ἔσχεν ὡς γνοὺς ἀπ' ἀρχῆς καὶ συνεπικρύψας τὸ ἀδίκημα, μηδενὸς ὢν αἴτιος, ὀργῆς δὲ καιρῷ καὶ διαβολῇ περιπεσὼν ἀδίκως. ἀπέκτειναν γὰρ αὐτὸν οἱ τῆς παιδίσκης ἀδελφοὶ περὶ τὸ Λοκρικὸν Νέμειον ἐνεδρεύσαντες καὶ μετ' αὐτοῦ τὸν ἀκόλουθον ᾧ Τρωίλος ἦν ὄνομα. τῶν δὲ σωμάτων εἰς τὴν θάλασσαν ὠσθέντων τὸ μὲν τοῦ Τρωίλου εἰς τὸν Δάφνον ποταμὸν ἔξω φερόμενον ἐπεσχέθη περικλύστῳ χοιράδι μικρὸν ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὑπεχούσῃ· καὶ μέχρι νῦν Τρωίλος ἡ χοιρὰς καλεῖται. τοῦ δὲ Ἡσιόδου τὸν νεκρὸν εὐθὺς ἀπὸ γῆς ὑπολαβοῦσα δελφίνων ἀγέλη πρὸς τὸ Ῥίον ἐκόμιζε καὶ τὴν Μολυκρίαν. ἐτύγχανε δὲ Λοκροῖς ἡ τῶν Ῥίων καθεστῶσα θυσία καὶ πανήγυρις, ἣν ἄγουσιν ἔτι νῦν περιφανῶς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον. ὡς δὲ ὤφθη προσφερόμενον τὸ σῶμα, θαυμάσαντες ὡς εἰκὸς ἐπὶ τὴν ἀκτὴν κατέδραμον καὶ γνωρίσαντες ἔτι πρόσφατον νεκρόν, ἅπαντα δεύτερα τοῦ ζητεῖν τὸν φόνον ἐποιοῦντο διὰ τὴν δόξαν τοῦ Ἡσιόδου. καὶ τοῦτο μὲν ταχέως ἔπραξαν εὑρόντες τοὺς φονεῖς· αὐτούς τε γὰρ κατεπόντισαν ζῶντας καὶ τὴν οἰκίαν κατέσκαψαν. ἐτάφη δὲ Ἡσίοδος πρὸς τῷ Νεμείῳ· τὸν δὲ τάφον οἱ πολλοὶ τῶν ξένων οὐκ ἴσασιν, ἀλλ' ἀποκέκρυπται, ζητούμενος ὑπ' Ὀρχομενίων, ὥς φασι, βουλομένων κατὰ χρησμὸν ἀνελέσθαι τὰ λείψανα καὶ θάψαι παρ' αὐτοῖς.

Certam. Hom. et Hes. p. 322, 20 Goettl.: τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθήσων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην τὴν προφῆτίν φασιν εἰπεῖν

> ὄλβιος οὗτος ἀνήρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
> Ἡσίοδος Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσι·
> τοῦ δή τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
> ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
> κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

ὁ δὲ Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν, εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρὰ Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον· ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνεῶσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος, ἑορτῆς τινὸς ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν ... ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

> Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήιος· ἀλλὰ θανόντος
> ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
> Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
> ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

525.

Pollux 10, 165: ἐν δὲ Ἀριστοτέλους Ὀρχομενείων πολιτείᾳ (ἀχάνη) μέτρον ἐστὶν Ὀρχομένιον τετταράκοντα πέντε μεδίμνους χωροῦν Ἀττικούς.

Schol. ad Aristoph. Acharn. 108 οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας: ἀχάνη μέτρον ἐστὶ ... ἐχώρει δὲ μεδίμνους Ἀττικοὺς μ̅ε̅, ὡς μαρτυρεῖ Ἀριστοτέλης.

Synag. lex. Seg. p. 473, 32 ἀχάνη: μέτρον Βοιώτιον πολλῶν τινῶν μεδίμνων. οὕτως Ἀριστοτέλης.

Hesych. s. ἀχάνη: μέτρον σίτου, ἐν Βοιωτίᾳ χωροῦν μεδίμνους μ̅ε̅.

Παρίων.

Testis Sopater (Phot. bibl. cod. 161).

Πελληνίων.

526.

Harpocr. s. μαστῆρες: ... ἔοικεν ἀρχή τις εἶναι ἀποδεδειγμένη ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ ζητηταὶ καὶ οἱ ἐν Πελλήνῃ μαστροί, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Πελληνίων πολιτείᾳ.

Photius (Lex. Seg.) s. μαστῆρες: οἱ τὰ φυγαδευτικὰ χρήματα εἰσπράττοντες, οἱονεὶ ζητηταὶ τῶν φυγαδευτικῶν χρημάτων τῶν ἀειφυγίαν φυγαδευθέντων·

21 immo ἔσω. ‖ 25 Ῥίων: Ἀριαδνείων? cf. Cert. p. 323, 7.
b26 πέντε add. Salmasius. ‖ 31 ἀριστοφάνης cod. ‖ 33 μέδιμνον ἓν cod.

ἐκλήθησαν δὲ μαστῆρες ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τῶν ἐν τοῖς μαστοῖς τῶν ὀρῶν ζητούντων τὰ θηρία.

(Ῥηγίνων.)

527.

Pollux 5, 75: καὶ μὴν Ἀναξίλας ὁ Ῥηγῖνος οὔσης, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν, τῆς Σικελίας τέως ἀγόνου λαγῶν, ὁ δὲ εἰσαγαγών τε καὶ θρέψας, ὁμοῦ δὲ καὶ Ὀλύμπια νικήσας ἀπήνῃ, τῷ νομίσματι τῶν Ῥηγίνων ἐνετύπωσεν ἀπήνην καὶ λαγών.

(Ῥοδίων.)

528.

Schol. vet. vulg. ad Pindar. Olymp. 7 inscr. Διαγόρᾳ Ῥοδίῳ πύκτῃ: περὶ δὲ τούτου τοῦ Διαγόρου ἱστόρηται τοιαῦτα. κατὰ γὰρ τὴν Ὀλυμπίαν ἕστηκεν ὁ Διαγόρας μετὰ τὴν Λυσάνδρου εἰκόνα, πηχῶν τεσσάρων δακτύλων πέντε, τὴν δεξιὰν ἀνατείνων χεῖρα, τὴν δὲ ἀριστερὰν εἰς ἑαυτὸν ἐπικλίνων. μετὰ δὲ τοῦτον ἵσταται καὶ ὁ Δαμάγητος ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων αὐτοῦ, ὃς ἦν καὶ ὁμώνυμος τῷ πάππῳ, παγκράτιον προβεβλημένος, καὶ αὐτὸς πηχῶν τεσσάρων, ἐλάττων δὲ τοῦ πατρὸς δακτύλων δ̄. ἐχόμενος δὲ τούτου ἕστηκε Δωριεὺς ἀδελφός, πύκτης καὶ αὐτὸς προβεβλημένος. τρίτος δὲ μετ' ἐκεῖνον Ἀκουσίλαος, τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἱμάντα ἔχων πυκτικόν, τὴν δὲ δεξιὰν ὥσπερ πρὸς εὐχὴν ἀνατείνων. καὶ οὗτοι μὲν οἱ τοῦ νικηφόρου παῖδες ἐν στήλαις ἵστανται σὺν τῷ πατρί, μετ' ἐκείνους δὲ καὶ θυγατέρων αὐτοῦ νικηφόροι υἱοὶ δύο, Εὐκλῆς πυγμῇ νικήσας ἀνδρῶν καὶ μετ' ἐκεῖνον Πεισίρροδος. καὶ λέγεται κατὰ τὴν Ὀλυμπίαν νικήσαντας τοὺς παῖδας κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῷ πατρί, περιλαβόντας οὖν τὸν Διαγόραν περιϊέναι τὸ στάδιον μακαριζομένους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. χρόνῳ δὲ ὕστερόν φασι καὶ τὴν τούτου θυγατέρα Καλλιπάτειραν ἐλθεῖν εἰς τὴν Ὀλυμπίαν καὶ αἰτεῖν παρὰ τῶν ἑλλανοδικῶν ἐπιτρέψαι τὴν θέαν αὐτῇ, τοὺς δὲ κωλύειν φάσκοντας κατὰ νόμον γυναῖκα μὴ θεωρεῖν τὸν γυμνικὸν ἀγῶνα· τὴν δὲ φῆσαι πρὸς αὐτοὺς οὐκ ἴσην εἶναι ταῖς ἄλλαις γυναιξίν, ἀλλὰ φέρειν πλέον τι ταῖς προγονικαῖς ἀρεταῖς ἐπερειδομένην· καὶ δεῖξαι τάς τε τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν στήλας, καὶ οὕτω νικηθέντας τοὺς ἑλλανοδίκας ἐπιχωρῆσαι καὶ συνήθειαν νόμου διαλῦσαι καὶ τῇ Καλλιπατείρᾳ τὴν θέαν ἐπιτρέψαι. καὶ τὰ μὲν περὶ αὐτῶν τοσαῦτα. ἱστόρηται δὲ ὁ Διαγόρας Ἑρμοῦ παῖς γεγενῆσθαι· φασὶ γὰρ αὐτοῦ τὴν μητέρα εἰς ἀγρόν που πορευομένην, εἶτα καύματος σφοδροῦ ἐπισχόντος ἐπικλιθῆναί τινι Ἑρμαίῳ τεμένει καὶ οὕτω τὸν θεὸν αὐτῇ συνελθεῖν, τὸν δὲ Διαγόραν οὕτω τεκεῖν αὐτήν, ὃς πρῶτος ἀφ' Ἡρακλέους λέγεται τοιοῦτος γενέσθαι.

Schol. cod. Vrat. A: Διαγόρα νικήσαντι τὴν οθ̄ ὀλυμπιάδα. τοῦτον δὲ τὸν διαγόραν οἱ ῥόδιοι ἑρμοῦ παῖδα φασί. πορευομένην γὰρ τὴν μητρῒ αὐτοῦ εἰς ἀγρὸν καὶ ἀναπαυομένην πρὸς ἑρμαίω τινὶ μιγῆναι τὸν θεὸν ἐκ τούτου γενέσθαι τὸν διαγόραν. περὶ τοῦ διαγόρου εἶπε μὲν καὶ ἀριστοτέλης. καὶ ἀπόλλας μαρτυροῦσιν ὅτι δυῶν πηχῶν καὶ γ̄ ἦσαν δακτύλων ἠνέωχε δὲ καὶ δαμάχητον υἱὸν πρεσβύτατον τῶν παῖδων. τετράπηχυν τὸ μέγεθος. τοῦ πατρὸς ἐλάττονα ε̄ δακτύλων. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον ἀδελφὸν ἀκουσίλαον. θυγατέρων δὲ υἱοὺς εὐκλεέστατον· καλλιάνακτα καὶ πεισίρροθον. οὗτοι δὲ πολλὰς νίκας ἐν τῶν ὀλυμπίων ἔσχον δέκα. ἐκ πυθίων δὲ ἔφη ὅτι παῖδες τούτων διαφόρους ἀγῶνας νικήσαντες καὶ περιβαλόντες τὸν ἀδελφὸν διεξῆλθον μακαριζόμενοι. ἀφ' οὗ ἡρακλῆς συνέθηκε τὸν ἀγῶνα μηδενί πω τοιαῦτα συμβῆναι. ὥστε καὶ τὸν πατέρα καὶ τοὺς υἱοὺς ὀλυμπιονίκας γενέσθαι ἡ θυγατὴρ καὶ τούτου ἦλθεν εἰς τὰ ὀλύμπια ἣ ὄνομα καλλιπάτρει. ἐκωλύετο δὲ ὑπὸ τῶν ἑλλανοδίκων γυνὴ οὖσα θεωρῆσαι τὰ ὀλύμπια. ἡδὲ ἡδὲ οὐχ ὁμοῖα ἔφη εἶναι ταῖ ἄλλαις γυναιξίν. ἔσχε γὰρ καὶ τὸν πατέρα διαγόραν καὶ τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς ὀλυμπιονίκας. δαμάγητον. δωρέα. ἀκουσίλαον. καὶ ε̃ ἀδελ$^{\varepsilon)\varepsilon}$ παῖδας εὔκλεα. καὶ αὐτῆς υἱὸν πεισίρροθον. καὶ τούτων εἰκόνα εἶναι ἐν ὀλυμπία οἱ ἑλλανοδίκαι. αἱ δὲ ἡσθέντες συνεχώρησαν αὐτῇ θεωρεῖν (sic).

Σαμίων.

529.

Plin. n. h. 5, 135: *Samon . . . Partheniam primum appellatam Aristoteles tradit, postea Dryussam, deinde Anthemussam.*

Steph. Byz. s. Σάμος: ἐπιφανὴς πρὸς τῇ Καρίᾳ

14 Ed. pr. Rom. 1515 (cum seqq.) = e, cod. Vindob. gr. hist. 130 (a me collatus) = v, cod. Vratislav. A = A. ‖ 20 πρεσβύτατος Boeckh: πρεσβύτερος ev. ‖ 22 τεσσάρων e (δ̄ v): πέντε Boeckh ex A (ε̄). ‖ 23 Δωριεὺς Beck (e Paus. etc.): διώρευς ev. ‖ 26 ὥσπερ πρὸς εὐχὴν ego ex v: ὡς πρὸς προσευχὴν e. ‖ 29 Εὐκλῆς Heyne (e Paus.): εὔκλων ev. ‖ ἀνδρῶν ego: ἄνδρωνα (vulgo Ἄνδρωνα) ev. ‖ Πεισίρροδος ego (Πεισίροδος Paus., Πεισίρροθος Boeckh ex A): πεισιρρόθιος ev. ‖ 30 καὶ λέγεται Boeckh: καὶ λελεγέ|της e, καὶ λελεγέ τῆς v. ‖ νικήσαντες (τοὺς παῖδας om.) e. ‖ 31 περιλαβόντας e: παραλαβόντας v (περιβαλόντας secundum A). ‖ 34 Καλλιπάτειραν Boeckh ex A et Paus.: ἀριστοπάτειραν ev (item infra). ‖ 38 οὐκ ἴσην ev (οὐχ ὁμοίαν A). ‖ 41 ἐπιχωρῆσαι Heyne (συγχωρῆσαι A): ἐπιχειρῆσαι ev.

b 9 exscripsit Eduardus Lübbert. ‖ 19 corr. (e Paus.) Εὐκλέα τὸν Καλλιάνακτος.

νῆσος. ἐκλήθη δὲ πρότερον Παρθενία καὶ Δρυοῦσσα καὶ Ἀνθεμοῦσσα . . .

Strabo XIV p. 637: ἐκαλεῖτο δὲ Παρθενία πρότερον οἰκούντων Καρῶν, εἶτα Ἀνθεμοῦς.

Schol. in Apoll. Rh. 2, 867: Παρθενία δὲ ἡ Σάμος ἐκαλεῖτο. ἐκέχρητο γὰρ πολλοῖς ὀνόμασι. καὶ γὰρ . . . Παρθενία καὶ Ἀνθεμοῦσσα ἐκαλεῖτο.

Exc. pol. Heracl. (p. 15, 1): ἡ δὲ νῆσος Παρθενία, ὕστερον δὲ Δρυοῦσσα.

Hesych. s. Δρυοῦσσα: ἡ Σάμος τὸ παλαιόν.

id. s. Δόρυσσα: οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Σάμος.

530.

Schol. in Apollon. Rh. p. 315, 16 (Keil) Παρθενίης Ἀγκαῖος: Ἀριστοτέλης φησί, τιθεὶς ἐπὶ Ἀγκαίου τὴν παροιμίαν, ὅτι γέγονε φιλογέωργος Ἀγκαῖος καὶ πολλὰς ἐφύτευσεν ἀμπέλους. εἰπόντος δὲ αὐτῷ τοῦ θεράποντος ὅτι θᾶττον ἀποθανεῖται ἢ πίεται ἐκ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπέλου, Ἀγκαῖος ὡρίμου γενομένου τοῦ καρποῦ τρίψας βότρυν ἐκάλεσε τὸν θεράποντα καὶ εἶπεν ὡς ἔζησεν μέχρις οὗ καρποφορήσῃ ἡ ἄμπελος, καὶ ἔμελλε πίνειν. τοῦ δὲ θεράποντος εἰπόντος „πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου", διηγγέλη αὐτῷ τις σῦς διαλυμαινόμενος τὴν χώραν, ἐφ' ὃν ἐκδραμὼν πρὶν πίῃ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ. διὸ ἐπεκράτησεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ προσδοκίαν τι πραττόντων.

Zenobius prov. 5, 71 (Diogen. 7, 46) πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου: παροιμία λεχθεῖσα ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἀγκαῖος παῖς Ποσειδῶνος φυτεύων ἀμπελῶνα βαρέως ἐπέκειτο τοῖς οἰκέταις. εἷς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη μὴ μεταλήψεσθαι τὸν δεσπότην τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἐπειδὴ ὁ καρπὸς ἔφθακει, χαίρων ἐτρύφα καὶ τὸν οἰκέτην ἐκέλευσε κεράσαι αὐτῷ. μέλλων δὲ τὴν κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου, ὁ δὲ ἔφη τὸν εἰρημένον στίχον. τούτων ἔτι λεγομένων ⟨ἄλλος⟩ οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων ὡς ὑπερμεγέθης σῦς τὸν ὄρχατον λυμαίνεται. ὁ δὲ Ἀγκαῖος ἀποβαλὼν τὴν πόσιν ἐπὶ τὸν σῦν ὥρμησε καὶ πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐτελεύτησεν· ὅθεν ἡ παροιμία.

Schol. ad Odyss. χ, 9 (p. 706, 14 Dind. cf. A. P. p. 519) λέγει δὲ Ἀριστοτέλης περὶ τῆς παροιμίας (πολλὰ μεταξὺ κ. τ. λ.) οὕτως· Ἀγκαῖος ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων οἰκέτην ἀπὸ Κρήτης ἐκέλευσεν αὐτὸν προσφέρειν ποτὸν πίνειν, ὅθεν ἐντεῦθεν ἄμπελοι τυγχάνουσιν. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ὡς οὐ δυνήσεται πιεῖν, αὐτὸς ὁ Ἀγκαῖος κατακερτομήσας τοὺς θεράποντας ἔλαβε τὴν κύλικα καὶ προσέθετο. λέξαντος δὲ ἐκείνου „πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου", ἄφνω συνέβη χρῆμα συὸς μεγάλου ἐπιβαρῆσαι τοῖς Ἀγκαίου χωρίοις· ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν ἀπὸ τῶν χειλέων τὴν κύλικα καταθεῖναι καὶ διαδραμεῖν πρὸς τὸν ἄγριον, συμβαλόντα δὲ τῷ κάπρῳ τελευτῆσαι. ἔνθεν φασὶ καταρρυῆναι τὴν παροιμίαν.

Exc. pol. Heracl. 10, 2 Σαμίων . . . ἐβασίλευσε δ' αὐτῶν Ἀγκαῖος, ἀφ' οὗ τὰς ἀμπέλους ὁ θεράπων φυτεύων φησί „πολλὰ μεταξὺ κ. τ. λ.

531.

Aelian. de nat. 17, 20: Ἀριστοτέλης λέγει γενέσθαι ἐν Σάμῳ λευκὴν χελιδόνα.

Exc. pol. Heraclid. 10, 3: ὅτι ἐν τοῖς Σαμίοις ἐφάνη λευκὴ χελιδὼν οὐκ ἐλάττων πέρδικος.

Antigon. mir. 132: ὁ δὲ τοὺς Σαμιακοὺς ὥρους συγγεγραφὼς (Δοῦρις) ἐπὶ τῶν πρώτων κληθέντων μαθητῶν τῶν περὶ Ἡρόστρατον χελιδόνα λευκὴν φανῆναι.

Aelian. n. a. 10, 34: ὤφθησάν ποτε καὶ χελιδόνες λευκαί, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιός φησιν.

532.

Aelian. de nat. an. 12, 40: Σάμιοι δὲ πρόβατον (τιμῶσι) . . . Σαμίοις δὲ καὶ αὐτοῖς τοιοῦτο χρυσίον (ἱερὸν) κλαπὲν πρόβατον ἀνεῦρε καὶ ἐντεῦθεν Μανδρόβουλος ὁ Σάμιος τῇ Ἥρᾳ πρόβατον ἀνάθημα ἀνῆψε . . . τὸ δὲ Ἀριστοτέλης (λέγει).

533.

Schol. in Aristoph. av. 471 οὐδ' Αἴσωπον πεπάτηκας: ὅτι τὸν λογοποιὸν Αἴσωπον διὰ σπουδῆς εἶχον ἦν δὲ ὁ Αἴσωπος Θρᾷξ, ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἴδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος . . . διὰ σπουδῆς δὲ εἶχον τὸν Αἴσωπον. καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ εἰπόντα φησὶν αὐτὸν μῦθον ηὐδοκιμηκέναι.

Exc. pol. Heraclid. 10, 5: Αἴσωπος δὲ ὁ λογοποιὸς εὐδοκίμει τότε. ἦν δὲ Θρᾷξ τὸ γένος, ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἴδμονος τοῦ κωφοῦ, ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος.

534.

Zenob. prov. 6, 12 τὸ περὶ Δρῦν σκότος: Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ Πριηνέων πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀναιρεθῆναι περὶ τὴν καλουμένην Δρῦν· ὅθεν καὶ τὰς Πριηνείας γυναῖκας ὀμνύναι τὸ περὶ Δρῦν σκότος.

4 corr. Ἀνθεμοῦσσα. ‖ 35 ἄλλος add. cod. Bodl. et Diog.
b6 διαδραμεῖν Vind. Marc.: δραμεῖν vulgo. ‖ 7 ἄγριον Vind.: ἄγριον ὗν Marc. c. vulg. ‖ 8 φασὶ Vind.: φησὶ Marc. c. vulg. ‖ καταρρυῆναι Vind.: κατανοῆσαι Marc. c. vulg. ‖ 14 γίνεσθαι vulgo.

Plutarchus quaest. Graec. 20: Τίς ὁ λεγόμενος ἐν Πριήνῃ παρὰ Δρυὶ σκότος; Σάμιοι καὶ Πριηνεῖς πολεμοῦντες ἀλλήλοις τὰ μὲν ἄλλα μετρίως ἐβλάπτοντο καὶ ἔβλαπτον, μάχης δὲ μεγάλης γενομένης χιλίους Σαμίων οἱ Πριηνεῖς ἀπέκτειναν. ἑβδόμῳ δὲ ὕστερον ἔτει 5 Μιλησίοις συμβαλόντες παρὰ τὴν καλουμένην Δρῦν, τοὺς ἀρίστους ὁμοῦ τε καὶ πρώτους ἀπέβαλον τῶν πολιτῶν· ὅτε καὶ Βίας ὁ σοφὸς εἰς Σάμον ἐκ Πριήνης πρεσβεύσας εὐδοκίμησε. ταῖς δὲ Πριηνέων γυναιξίν, ὁμοῦ τοῦ πάθους τούτου καὶ τῆς συμφορᾶς ἐλεεινῆς γενομένης, ἀρὰ 10 κατέστη καὶ ὅρκος περὶ τῶν μεγίστων „ὁ παρὰ τῇ Δρυὶ σκότος" διὰ τὸ παῖδας αὐτῶν καὶ πατέρας καὶ ἄνδρας ἐκεῖ φονευθῆναι.

535.

Plutarch. Pericl. 26: ὑπὸ δέ τοῦ Μελίσσου καὶ 15 Περικλέα φησὶν αὐτὸν Ἀριστοτέλης ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντα πρότερον.

536.

Plutarch. Pericl. 28: ἐνάτῳ δὲ μηνὶ τῶν Σαμίων παραστάντων ὁ Περικλῆς τὰ τείχη καθεῖλε ... Δοῦρις δ' 20 ὁ Σάμιος τούτοις ἐπιτραγῳδεῖ πολλὴν ὠμότητα τῶν Ἀθηναίων καὶ τοῦ Περικλέους κατηγορῶν, ἣν οὔτε Θουκυδίδης ἱστόρηκεν οὔτ' Ἔφορος οὔτ' Ἀριστοτέλης.

537.

Photius Σαμίων ὁ δῆμός (ἐστιν) ὡς πολυγράμματος: 25 Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους· οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων σπάνει τῶν πολιτευομένων ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ.

Σαμοθρᾴκων.

538.

Schol. in Apollon. Rhod. 1, 917 p. 355 (Keil) ἀρρήκτους ἀγανῇσι: ... ἡ δὲ Σαμοθρᾴκη ἐκαλεῖτο 35 πρότερον Λευκωσία, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης ἐν Σαμοθρᾴκης πολιτείᾳ.

Schol. B ad Hom. Il. ω, 78 Σάμου: τῆς νῦν Σαμοθρᾴκης ... ἐκαλεῖτο δὲ Λευκωσία.

Exc. pol. Heraclid. 21: Σαμοθρᾴκη τὸ μὲν ἐξ 40 ἀρχῆς ἐκαλεῖτο Λευκωσία διὰ τὸ λευκὴ εἶναι.

Σικυωνίων.

539.

Pollux 9, 77: τὸ μέντοι τῶν ὀβολῶν ὄνομα οἱ 45 μὲν ὅτι πάλαι βουπόροις ὀβελοῖς ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἀμοιβάς, ὧν τὸ ὑπὸ τῇ δρακὶ πλῆθος ἐδόκει καλεῖσθαι δραχμή, τὰ δ' ὀνόματα καὶ τοῦ νομίσματος μεταπεσόντος εἰς τὴν νῦν χρείαν ἐνέμεινεν ἐκ τῆς μνήμης τῆς παλαιᾶς· Ἀριστοτέλης δὲ ταὐτὸν λέγων ἐν Σικυωνίων 5 πολιτείᾳ σμικρόν τι καινοτομεῖ, ὀφελοὺς αὐτοὺς τέως ὠνομάσθαι λέγων, τοῦ μὲν ὀφέλλειν δηλοῦντος τὸ αὔξειν, αὐτῶν δὲ διὰ τὸ εἰς μῆκος ηὐξῆσθαι ὧδε κληθέντων. ὅθεν καὶ τὸ ὀφείλειν ὠνομάσθαι φησὶν οὐκ οἶδ' ὅπως· ἐπὶ μέντοι τῶν ὀβελῶν ὑπηλλάχθαι τὸ φ εἰς τὸ β κατὰ συγ- 10 γένειαν.

Plutarch. Lysand. 17: τοῦτο δὲ (τὸ πάτριον τῶν Λακεδαιμονίων νόμισμα) ἦν σιδηροῦν ... κινδυνεύει δὲ καὶ τὸ πάμπαν ἀρχαῖον οὕτως ἔχειν, ὀβελίσκοις χρωμένων νομίσμασι σιδηροῖς, ἐνίων δὲ χαλκοῖς· ἀφ' ὧν 15 παραμένει πλῆθος ἔτι καὶ νῦν τῶν κερμάτων ὀβολοὺς καλεῖσθαι, δραχμὴν δὲ τοὺς ἓξ ὀβολούς· τοσούτων γὰρ ἡ χεὶρ περιεδράττετο.

(Σινωπέων.)

540.

Schol. in Apollon. Rhod. 2, 946 p. 436, 15 (Keil) ἔνθα Σινώπη: ... κατ' Εὔμηλον καὶ Ἀριστοτέλη Ἀσωποῦ (ἡ Σινώπη).

(Συβαριτῶν.)

541.

Athen. XII p. 520: εἰς τηλικοῦτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες (οἱ Συβαρῖται) ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. τοῦτ' οὖν εἰ- 30 δότες οἱ Κροτωνιᾶται ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ διὰ τῆς πολιτείας αὐτῶν, ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμπαρῆσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ. καὶ ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο ἀλλὰ καὶ τοὺς 35 ἀναβάτας ἔχοντες ηὐτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

Iulius Africanus cest. 14 p. 293 (ed. Par. 1693 post Mathemat. vet.): εἰς τοῦτό ποτε ἐλάσαι τρυφῆς Συβαρίτας λόγος ὡς παρὰ δεῖπνον εἰς τὸ συμπόσιον αὐτοὺς (τοὺς ἵππους) εἰσάγειν, τοὺς δ' ἀκούσαντας αὐ- 40 λήματος ἀνίστασθαι ἐπὶ τὼ πόδε καὶ τοῖς προσθίοις ὥσπερ χειρονομοῦντας ὀρχεῖσθαι. ὑβρισθέντα δὲ αὐλητὴν εἰς Κροτωνιάτας αὐτομολῆσαι προσφάτως ἱππομαχίᾳ νενικημένους, μέγιστα δὲ ὠφελήσειν τὸ κοινὸν ἐπαγγείλασθαι· παραδώσειν γὰρ πᾶν τὸ Συβαριτικὸν ἱππικὸν 45 αἰχμάλωτον. πιστεῦσαι τοὺς Κροτωνιάτας αὐτῷ καὶ ἐπιτρέψαι στρατηγεῖν, τὸν δὲ αὐλήσαντα τοῖς τῆς πόλεως

39 λευκωνία cod. ‖ 41 λευκανία codd.

αὐληταῖς δεῖξαι τὸ μέλος καὶ ὅτε καιρὸς ἦν παρεγγυῆσαι τὴν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔξοδον. ὡς δὲ οἱ Συβαρῖται ἐπῆλθον πανδημεὶ πολύ τι φρυαττόμενοι τῇ τῆς ἵππου περιουσίᾳ καὶ ἀνεμίγησαν αἱ φάλαγγες, ὑπὸ σημεῖον ἓν ηὔλησαν οἱ πάντες, συνήθους δὲ ἤχου ἀκούσαντες οἱ ἵπποι ὥσπερ οἴκοι ἐδιδάσκετο ἀποσεισάμενοι τοὺς ἀναβάτας ὑπωρχοῦντο πάντες. τότε οὖν οἱ ἱππόται ἑάλωσαν κείμενοι καὶ οἱ ἵπποι ἐλήφθησαν ὀρχούμενοι, ἀναστησάντων αὐτοὺς συνήθων μελῶν.

542.

Athen. XII p. 523: καὶ οἱ τὴν Σῖριν δὲ κατοικοῦντες, ἣν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες, ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων ὥς φησι Τίμαιος καὶ Ἀριστοτέλης, εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ ἧσσον Συβαριτῶν. καὶ γὰρ ἰδίως παρ' αὐτοῖς ἐπεχωρίασε φορεῖν ἀνθινοὺς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο μίτραις πολυτελέσι· καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν περιοίκων μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ.

Συρακοσίων.

543.

Poll. 6, 16: καί που καὶ (οἶνος) γλυκὺς Πόλλιος. ἔστι μὲν ἐκ Συρακουσῶν, Πόλλις δ' αὐτὸν ὁ Ἀργεῖος πρῶτος ἐπεσκεύασεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα, ἢ ἀπὸ τοῦ Συρακοσίων βασιλέως Πόλλιδος, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει.

Athen. epit. I p. 31ᵇ . . . ἣν (ἄμπελον Βιβλίαν) Πόλλιν τὸν Ἀργεῖον, ὃς ἐβασίλευσε Συρακοσίων, πρῶτον εἰς Συρακούσας κομίσαι (φασὶν) ἐξ Ἰταλίας. εἴη ἂν οὖν ὁ παρὰ Σικελιώταις γλυκὺς καλούμενος Πόλλιος ὁ Βίβλινος οἶνος.

Etym. M. p. 197, 32 (Lex. Seg.) s. Βίβλινος οἶνος: . . . ἀπὸ Βιβλίνης οὕτω καλουμένης Θρᾳκίας ἀμπέλου, ἥτις διὰ τὸ εὐθαλὴς εἶναι ἐν Ἑλλάδι, μετετέθη καὶ ἐν Σικελίᾳ ὑπὸ Πόλλιδος τοῦ Συρακουσίου τυράννου· ἔνθεν αὐτήν τινες καὶ Πόλλιν καλοῦσιν.

Aelianus var. hist. 12, 31: καὶ ἐν Συρακούσαις Πόλλιος· ἐκλήθη δὲ ἀπό τινος ἐγχωρίου βασιλέως.

544.

Phot. s. καλλικύριοι: οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι, πολλοί τινες τὸ πλῆθος. δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων ὡς Τίμαιος ἐν ϛ̄· ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς καλλικυρίους ἔλεγον. ὠνομάσθησαν δ' ἀπὸ τοῦ εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ, ὅμοιοι τοῖς παρὰ Λακεδαιμονίοις εἵλωσι καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς πενέσταις καὶ παρὰ Κρησὶ κλαρώταις.

Zenob. prov. 4, 54 (Hesych. s. v.) καλλικυρίων πλείους: οὕτως ἐν Συρακούσαις ἐκλήθησαν οἱ ἐπεισελθόντες γεωμόροις καλλικύριοι. ἔνθεν παροιμιωδῶς ἔλεγον, εἴ ποτε πλῆθος ἤθελον ἐμφῆναι, ὅτι πλείους ἦσαν τῶν καλλικυρίων. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι καὶ τοὺς κυρίους ἐξέβαλον. ἡ δὲ αἰτία τῆς κλήσεως αὐτῶν διὰ τὸ παντοδαποὺς εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν ὥστε τοῖς κυρίοις ἐγκεῖσθαι.

Eustath. in Il. p. 295, 31 ἐν ῥητορικῷ εὕρηται λεξικῷ . . . ὅτι ὥσπερ εἵλωται . . . καλλικύριοι δὲ ἐν Κρήτῃ.

545.

Schol. in Pind. Pyth. 1, 89: αὐτὸν δὲ τὸν Ἱέρωνα ἐν τῇ τῶν Συρακουσίων πολιτείᾳ (φησὶν Ἀριστοτέλης) δυσουρίᾳ δυστυχῆσαι.

546.

Athen. X p. 435ᵉ: Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῇ Συρακουσίων πολιτείᾳ καὶ συνεχῶς φησὶν αὐτὸν (Διονύσιον τὸν νεώτερον) ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα μεθύειν· διὸ καὶ ἀμβλυωπότερον γενέσθαι τὰς ὄψεις.

Plutarch. Dion. 7: ἡμέρας γάρ, ὥς φασιν, ἐνενήκοντα συνεχῶς ἔπινεν ἀρξάμενος καὶ τὴν αὐλὴν ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ . . . μέθαι καὶ σκώμματα . . . κατεῖχον.

547.

Pollux 9, 87: . . . τὸ μέντοι Σικελικὸν τάλαντον ἐλάχιστον ἴσχυεν, τὸ μὲν ἀρχαῖον, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, τέτταρας καὶ εἴκοσι τοὺς νούμμους, τὸ δὲ ὕστερον δυοκαίδεκα· δύνασθαι δὲ τὸν νοῦμμον τρία ἡμιωβόλια.

Ταραντίνων.

548.

Poll. 9, 80: καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ταραντίνων πολιτείᾳ καλεῖσθαί φησι νόμισμα παρ' αὐτοῖς νοῦμμον, ἐφ' οὗ ἐντετυπῶσθαι Τάραντα τὸν Ποσειδῶνος δελφῖνι ἐποχούμενον.

Τεγεατῶν.

549.

Schol. in Apollon. Rh. 4, 264 p. 494 Ἀρκάδες οἱ καὶ πρόσθεν: . . . Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Τεγεατῶν πολιτείᾳ φησὶν ὅτι βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν, οἵτινες ἐξεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρκάδων

13 lacunam vidit Casaubonus. epitome Athenaei simpliciter habet ὕστερον δ' οἱ Κολοφώνιοι. ‖ 34 εὔφορος cod. V et Gaisf., εὔθυνος D. P. ‖ 35 Σικυωνίου codd. ‖ 40 = κιλλικύριοι Phot. s. v.

ᵇ1 ἀριστοφ Suid. cod. E. ‖ 13 ἐν κρήτῃ pro ἐν Συρακούσαις.

ἐπιθεμένων αὐτοῖς πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην, διὸ κατωνομάσθησαν προσέληνοι.

550.

Plutarch. quaest. Graec. 5: Τίνες οἱ παρὰ Ἀρκάσι καὶ Λακεδαιμονίοις χρηστοί; Λακεδαιμόνιοι Τεγεάταις διαλλαγέντες ἐποιήσαντο συνθήκας καὶ στήλην ἐπ' Ἀλφειῷ κοινὴν ἀνέστησαν, ἐν ᾗ μετὰ τῶν ἄλλων γέγραπται Μεσσηνίους ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώρας καὶ μὴ ἐξεῖναι χρηστοὺς ποιεῖν. ἐξηγούμενος οὖν ὁ Ἀριστοτέλης τοῦτό φησι δύνασθαι τὸ μὴ ἀποκτιννύναι βοηθείας χάριν τοῖς λακωνίζουσι τῶν Τεγεατῶν.

Plutarch. quaest. Rom. 52: καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς Ἀρκάδων πρὸς Λακεδαιμονίους συνθήκαις γεγράφθαι φησὶ μηδένα χρηστὸν ποιεῖν βοηθείας χάριν τοῖς λακωνίζουσι τῶν Τεγεατῶν, ὅπερ εἶναι μηδένα ἀποκτιννύναι.

Τενεδίων.

551.

Stephan. Byz. ethn. ep. s. Τένεδος ... ἔστι καὶ ἑτέρα παροιμία Τενέδιος πέλεκυς, ἐπὶ τῶν ἤτοι πικρῶς ἢ καὶ μᾶλλον συντόμως ἀποκοπτόντων τὰ ζητήματα καὶ τὰ ἄλλα πράγματα. . . . φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Τενεδίων πολιτείᾳ ὅτι βασιλεύς τις ἐν Τενέδῳ νόμον ἔθηκε τὸν καταλαμβάνοντα μοιχοὺς ἀναιρεῖν πελέκει ἀμφοτέρους. ἐπειδὴ δὲ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι μοιχόν, ἐκύρωσε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον καὶ ἀναιρεθέντος εἰς παροιμίαν παρῆλθε τὸ πρᾶγμα ἐπὶ τῶν ὠμῶς πραττομένων. διὰ τοῦτό φησι καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Τενεδίων κεχαράχθαι ἐν μὲν τῷ ἑτέρῳ μέρει πέλεκυν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου δύο κεφαλὰς εἰς ὑπόμνησιν τοῦ περὶ τὸν παῖδα παθήματος.

(Diogenian. prov. 8, 58. Hesych. s. Τενέδιον βέλος) Photius s. Τενέδιος ξυνήγορος: ... καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς· Ἀριστοτέλης μέντοι ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος [μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει ... ἢ ὅτι βασιλεύς τις] νόμον θεὶς πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησεν τοῦτο· καθ' ὃ καὶ ἐν τῷ νομίσματι ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος.

Exc. pol. Heraclid. 7, 3: νόμον δέ τινά φασι τῶν βασιλέων Τενεδίοις θέσθαι, εἴ τις λάβοι μοιχόν, ἀποκτεῖναι τοῦτον πελέκει. ἁλόντος δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαβόντος ἐρομένου τὸν βασιλέα τί χρὴ ποιεῖν, ἀποκρίνασθαι τῷ νόμῳ χρῆσθαι. καὶ διὰ τοῦτο τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἐπὶ θάτερα πέλεκυς κεχάρακται, ἐπὶ θάτερα δὲ ἐξ ἑνὸς αὐχένος πρόσωπον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ ἐκ τούτου λέγεται ἐπὶ τῶν ἀποτόμων τὸ ἀποκεκόφθαι Τενεδίῳ πέλεκει.

552.

Strabo VIII p. 380: καὶ ἡ Τενέα δ' ἐστὶ κώμη τῆς Κορινθίας, ἐν ᾗ τοῦ Τενεάτου Ἀπόλλωνος ἱερόν ... δοκεῖ δὲ καὶ συγγένειά τις εἶναι Τενεδίοις πρὸς τούτους ἀπὸ Τέννου τοῦ Κύκνου, καθάπερ εἴρηκεν Ἀριστοτέλης· καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος δὲ τιμὴ παρ' ἀμφοτέροις ὁμοία οὖσα δίδωσιν οὐ μικρὰ σημεῖα.

Pausan. 2, 5 ... ἡ καλουμένη Τενέα. οἱ δὲ ἄνθρωποί φασιν οἱ ταύτῃ Τρῶες εἶναι, αἰχμάλωτοι δὲ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκ Τενέδου γενόμενοι ἐνταῦθα Ἀγαμέμνονος δόντος οἰκῆσαι· καὶ διὰ τοῦτο θεῶν μάλιστα Ἀπόλλωνα τιμῶσιν.

(Τηνίων.)

553.

Plin. n. h. 4, 65: *Tenos . . . quam propter aquarum abundantiam Aristoteles Hydrussam appellatam ait.*

Stephan. Byz. s. Τῆνος: νῆσος Κυκλάς, ἀπὸ οἰκιστοῦ Τήνου. ἐκλήθη καὶ Ὑδροῦσσα διὰ τὸ κατάρρυτον εἶναι.

Τροιζηνίων.

554.

Athen. epit. 1 p. 31[c]: ἐν τῷ χρησμῷ, φησίν, ὁ θεὸς ηὐτομάτισε·

πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις
οὐδ' ἱερὰν Ὑπέραν, ὅθι γ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες.

ὠνομάζετο δὲ παρὰ Τροιζηνίοις, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ αὐτῶν πολιτείᾳ, ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς καὶ Ὑπερειάς, ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου, ὡς καὶ Ἀλθηφιὰς ἀπὸ Ἀλθηφίου τινὸς ἑνὸς τῶν Ἀλφειοῦ ἀπογόνων.

555.

Plutarch. quaest. Graec. 19: Τίς ἡ Ἀνθηδὼν περὶ ἧς ἡ Πυθιὰς εἶπε· πῖν' οἶνον τρυγίαν, ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις; ἡ γὰρ ἐν Βοιωτοῖς οὐκ ἔστι πολύοινος. τὴν Καλαυρίαν Εἰρήνην τὸ παλαιὸν ὠνόμαζον ἀπὸ γυναικὸς Εἰρήνης, ἣν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Μελανθείας τῆς Ἀλφειοῦ γενέσθαι μυθολογοῦσιν. ὕστερον δὲ τῶν περὶ Ἄνθην καὶ Ὑπέρην αὐτόθι κατοικούντων Ἀνθηδονίαν καὶ Ὑπέρειαν ἐκάλουν τὴν νῆσον. εἶχε δὲ ὁ χρησμὸς οὕτως, ὡς Ἀριστοτέλης φησί·

[b]32 γ'; κ' Schweigh. et Mein. ‖ 34 Ὑπεριάς vulgo, corr. Meineke.

πὶν' οἶνον τρυγίαν,' ἐπεὶ οὐκ 'Ανθηδόνα ναίεις
οὐδ' ἱερὰν 'Υπέραν, ὅθι γ' ἄτρυγον οἶνον ἔπινες.
ταῦτα μὲν ὁ 'Αριστοτέλης.

556.

Plutarch. Thes. 3: Πιτθεὺς ὁ Θησέως πάππος πόλιν μὲν οὐ μεγάλην τὴν Τροιζηνίων ᾤκισε, δόξαν δὲ μάλιστα πάντων ὡς ἀνὴρ λόγιος ἐν τοῖς τότε καὶ σοφώτατος ἔσχεν. ἦν δὲ τῆς σοφίας ἐκείνης τοιαύτη τις ὡς ἔοικεν ἰδέα καὶ δύναμις, οἵᾳ χρησάμενος 'Ησίοδος εὐδοκίμει μάλιστα περὶ τὰς ἐν τοῖς Ἔργοις γνωμολογίας. καὶ μίαν γε τούτων ἐκείνην λέγουσι Πιτθέως εἶναι „μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω". τοῦτο μὲν οὖν καὶ 'Αριστοτέλης ὁ φιλόσοφος εἴρηκεν.

Φωκαιέων.

557.

Clemens Alex. strom. I p. 144 Sylb.: 'Εξήκεστός τε ὁ Φωκαιέων τύραννος δύο δακτυλίους φορῶν γεγοητευμένους τῷ ψόφῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους διῃσθάνετο τοὺς καιροὺς τῶν πράξεων, ἀπέθανεν δὲ ὅμως δολοφονηθεὶς καίτοι προσημήναντος τοῦ ψόφου, ὥς φησιν 'Αριστοτέλης ἐν τῇ Φωκαιέων πολιτείᾳ.

(Χαλκηδονίων.)

558.

Plinius n. h. 7, 207: *quadriremem Aristoteles (auctor est fecisse) Carthaginienses.*

Clemens Alex. strom. I p. 132 Sylb.: Καρχηδόνιοι δὲ πρῶτοι τετρήρη κατεσκεύασαν, ἐναυπήγησε δὲ αὐτὴν Βόσπορος αὐτοσχέδιον.

(Χαλκιδέων.)

559.

Strabo X p. 445: Εὔβοιαν γοῦν εἰπὼν ὁ ποιητὴς τοὺς ἀπ' αὐτῆς Εὐβοέας οὐδέποτε εἴρηκεν, ἀλλ' Ἄβαντας ἀεί ... φησὶ δ' 'Αριστοτέλης ἐξ Ἄβας τῆς Φωκικῆς Θρᾷκας ὁρμηθέντας ἐποικῆσαι τὴν νῆσον καὶ ἐπονομάσαι Ἄβαντας τοὺς ἔχοντας αὐτήν.

560.

Strabo X p. 447: αἱ δ' οὖν πόλεις αὗται ('Ερέτρια καὶ ἡ Χαλκίς) διαφερόντως αὐξηθεῖσαι καὶ ἀποικίας ἔστειλαν ἀξιολόγους εἰς Μακεδονίαν. 'Ερέτρια μὲν γὰρ συνῴκισε τὰς περὶ Παλλήνην καὶ τὸν Ἄθω πόλεις, ἡ δὲ Χαλκὶς τὰς ὑπὸ 'Ολύνθῳ, ἃς Φίλιππος διελυμήνατο. καὶ τῆς 'Ιταλίας δὲ καὶ Σικελίας πολλὰ χωρία Χαλκιδέων ἐστίν. ἐστάλησαν δὲ αἱ ἀποικίαι αὗται, καθάπερ εἴρηκεν 'Αριστοτέλης, ἡνίκα ἡ τῶν ἱπποβοτῶν ἐπεκράτει πολιτεία· προέστησαν γὰρ αὐτῆς ἀπὸ τιμημάτων ἄνδρες ἀριστοκρατικῶς ἄρχοντες.

L. NOMIMA.

561.

Varro de ling. Lat. 7, 70 (p. 147 O. Müller): *praefica dicta, ut Aurelius scribit, mulier ad luctum quae conduceretur, quae ante domum mortui laudes eius caneret. hoc factitatum Aristoteles scribit in libro qui inscribitur* νόμιμα βαρβαρικά.

Hesych. s. Καρῖναι: θρηνῳδοὶ μουσικαί, αἱ τοὺς νεκροὺς τῷ θρήνῳ παραπέμπουσαι πρὸς τὰς ταφὰς καὶ τὰ κήδη. παρελαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ Καρίας γυναῖκες.

562.

Apollonius hist. mirab. 11: 'Αριστοτέλης δὲ ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς· ⟨ἐν Λατμῷ⟩ τῆς Καρίας σκορπίοι γίνονται οἳ τοὺς μὲν ξένους πατάξαντες οὐ λίαν ἀδικοῦσι, τοὺς δὲ ἐπιχωρίους παραυτὰ ἀποκτείνουσιν.

Antigonus hist. mir. 18: ἐν Λάτμῳ δὲ τῆς Καρίας φησὶν 'Αριστοτέλης τοὺς σκορπίους ἐὰν μὲν τῶν ξένων τινὰ πατάξωσιν, μετρίως λυπεῖν, ἐὰν δὲ τῶν ἐγχωρίων, ἕως θανάτου κατατείνειν.

Plinius n. h. 8, 229: *in Latmo Cariae monte Aristoteles tradit a scorpionibus hospites non laedi, indigenas interimi.*

Aelianus n. a. 5, 14: ἐν Λατμῷ τῆς Καρίας ἀκούω σκορπίους εἶναι, οἵπερ οὖν τοὺς μὲν πολίτας σφίσι παίουσιν ἐς θάνατον, τοὺς δὲ ξένους ἡσυχῇ καὶ ὅσον παρασχεῖν ὀδαξησμόν.

563.

Plinius 7, 15: *supra Nasamonas confinesque illis Machlyas Androgynos esse utriusque naturae inter se vicibus coeuntes Calliphanes tradit. Aristoteles adicit dextram mammam iis virilem, laevam muliebrem esse.*

564.

Steph. Byz. s. Γέρμαρα: Κελτικῆς ἔθνος, ὃ τὴν ἡμέραν οὐ βλέπει, ὡς 'Αριστοτέλης περὶ θαυμασίων· τοὺς δὲ Λωτοφάγους καθεύδειν ἑξάμηνον.

18 (item 22) Φωκέων vulgo. ‖ 27 Carthaginienses pro Chalcedoniis (vel ipsius vel fontis) errore infert Plinius. ‖ 28 immo Χαλκηδόνιοι. ‖ 30 αὐτοσχέδιον: αὐτόχθων Euseb. ex Clem. et exc. Palat.

b11 *ad luctum* Turnebus: codd. *ab luco* vel *a luco.* ‖ 14 *nomina barbarica* codd., corr. Turnebus. ‖ 21 ἐν Λάτμῳ additur ex Antig. ‖ 42 γέρμερα codd. Rehdig. Voss. „*an* Γερμέραι?" Mein. ‖ 43 περὶ θαυμασίων: sic errore (cf. A. P. p.*624).

565.

Athenaei epit. I p. 23ᵈ: Ἀριστοτέλης ἐν Τυρρηνῶν νομίμοις „οἱ δὲ Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ".

Exc. pol. 17 Τυρρηνῶν: . . . πάντες δὲ ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ κατάκεινται κἂν παρῶσί τινες.

566.

Pollux 4, 56: Τυρρηνοὶ δὲ τῷ Ἀριστοτέλους λόγῳ οὐ πυκτεύουσιν ὑπ' αὐλῷ μόνον, ἀλλὰ καὶ μαστιγοῦσι καὶ ὀψοποιοῦσιν.

Plutarch. de cohib. ira 11: οὐ γάρ, ὡς Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ κατ' αὐτὸν ἐν Τυρρηνίᾳ μαστιγοῦσθαι τοὺς οἰκέτας πρὸς αὐλόν, οὕτω πρὸς ἡδονὴν δεῖ . . . τῆς τιμωρίας ἐμφορεῖσθαι.

Athenaeus XII p. 518: ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς οἱ Τυρρηνοί, ὡς Ἄλκιμος ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν.

567.

Dionysius Halicarn. ant. Rom. 1, 72: Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλόσοφος Ἀχαιῶν τινὰς ἱστορεῖ τῶν ἀπὸ Τροίας ἀνακομισαμένων περιπλέοντας Μαλέαν, ἔπειτα χειμῶνι βιαίῳ καταληφθέντας, τέως μὲν ὑπὸ τῶν πνευμάτων φερομένους πολλαχῇ τοῦ πελάγους πλανᾶσθαι, τελευτῶντας δ' ἐλθεῖν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς Ὀπικῆς, ὃς καλεῖται Λάτιον ἐπὶ τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει κείμενος. ἀσμένους δὲ τὴν γῆν ἰδόντας ἀνελκύσαι τε τὰς ναῦς αὐτόθι καὶ διατρῖψαι τὴν χειμερινὴν ὥραν παρασκευαζομένους ἔαρος ἀρχομένου πλεῖν. ἐμπρησθεισῶν δὲ αὐτοῖς ὑπὸ νύκτα τῶν νηῶν οὐκ ἔχοντας ὅπως ποιήσονται τὴν ἄπαρσιν, ἀβουλήτῳ ἀνάγκῃ τοὺς βίους ἐν ᾧ κατήχθησαν χωρίῳ ἱδρύσασθαι. συμβῆναι δὲ αὐτοῖς τοῦτο διὰ γυναῖκας αἰχμαλώτους, ἃς ἔτυχον ἔχοντες ἐξ Ἰλίου· ταύτας δὲ κατακαῦσαι τὰ πλοῖα φοβουμένας τὴν οἴκαδε Ἀχαιῶν ἄπαρσιν ὡς εἰς δουλείαν ἀφιξομένας.

Plutarchus quaest. Rom. 6: Διὰ τί τοὺς συγγενεῖς τῷ στόματι φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες; . . . ἢ δι' ἣν Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος αἰτίαν ἱστόρηκε; τὸ γὰρ πολυθρύλλητον ἐκεῖνο καὶ πολλαχοῦ γενέσθαι λεγόμενον, ὡς ἔοικεν, ἐτολμήθη καὶ ταῖς Τρῳάσι περὶ τὴν Ἰταλίαν. τῶν γὰρ ἀνδρῶν ὡς προσέπλευσαν ἀποβάντων, ἐνέπρησαν τὰ πλοῖα, πάντως ἀπαλλαγῆναι τῆς πλάνης δεόμεναι καὶ τῆς θαλάττης, φοβηθεῖσαι δὲ τοὺς ἄνδρας ἠσπάζοντο τῶν συγγενῶν καὶ οἰκείων μετὰ τοῦ καταφιλεῖν καὶ περιπλέκεσθαι τοὺς προστυγχάνοντας· παυσαμένων δὲ τῆς ὀργῆς καὶ διαλλαγέντων, ἐχρῶντο καὶ τὸ λοιπὸν ταύτῃ τῇ φιλοφροσύνῃ πρὸς αὐτούς.

(**Serv. in Aen. 1, 273. Solin. 1**) **Festus s.** ***Roma*** (**p. 269 O. Müll.**): *Lembos qui appellatur Heraclides existimat, revertentibus ab Ilio Achivis, quosdam tempestate deiectos in Italiae regiones, secutos Tiberis decursum, pervenisse ubi nunc sit Roma ibique propter taedium navigationis impulsas captivas auctoritate virginis cuiusdam tempestivae nomine Rhomes incendisse classem atque ab ea necessitate ibi manendi urbem conditam ab eis et potissimum eius nomine eam appellatam, a cuius consilio eas sedes sibi firmavissent.*

568.

Plutarch. Camill. 22: Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλόσοφος τὸ μὲν ἁλῶναι τὴν πόλιν (Ῥώμην) ὑπὸ Κελτῶν ἀκριβῶς δῆλός ἐστιν ἀκηκοώς, τὸν δὲ σώσαντα Λεύκιον εἶναί φησιν· ἦν δὲ Μάρκος, οὐ Λεύκιος, ὁ Κάμιλλος.

LI. ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Vita Arist. Marc. (f. 276): καὶ τὰ γεγραμμένα αὐτῷ δικαιώματα Ἑλληνίδων πόλεων ἐξ ὧν Φίλιππος τὰς φιλονεικίας τῶν Ἑλλήνων διέλυσεν, ὡς μεγαλορρημον⟨ήσαντά π⟩οτε καὶ εἰπεῖν „ὥρισα γῆν Πέλοπος".

Vit. Ar. vers. lat. vet.: *et scriptas ab eo iustificationes Graecarum civitatum, cum quibus Philippus lites Graecorum determinabat.*

569.

Harpocr. s. Δρυμός: πόλις μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς . . . Ἀριστοτέλης δ' ἐν τοῖς δικαιώμασί φησιν οὕτως „ἔπειτα Δρυμὸν ἓν Ἀττικὸν καὶ ἕτερον Βοιώτιον".

570.

Steph. Byz. ep. s. Ὠρωπός . . . Ἀριστοτέλης γοῦν τὸν Ὠρωπὸν Γραῖάν φησι λέγεσθαι· ἡ δὲ Γραῖα τόπος τῆς Ὠρωπίας πρὸς τῇ θαλάσσῃ κατ' Ἐρετρίας καὶ Εὐβοίας κειμένη.

idem s. Τάναγρα: . . . Ἀριστοτέλης δὲ Γραῖαν καλεῖ τὴν νῦν Ὠρωπόν· ἔστι δὲ τόπος τῆς τῶν Ὠρωπίων πόλεως πρὸς τῇ θαλάττῃ.

Strabo IX p. 404: καὶ ἡ Γραῖα δ' ἐστὶ τόπος Ὠρωποῦ πλησίον.

40 τῶν γὰρ ἀνδρῶν . . . miscentur diversae narrationes, sicut apud eundem Plut. Romul. 1 et de mul. virt. 1. cf. Dionys.
ᵇ25 explevi lacunam codicis μεγαλορημ⟨ον . . ´ .⟩οτε: μεγαλορρημονεῖν ποτε Robbe (male: nam servatum in codice reperi acutum proximae ante ποτε litterae impositum).

571.

Ammonius de diff. voc. p. 98 (Valck.) s. νῆες: Δίδυμος ἐν δεκάτῳ ῥητορικῶν ὑπομνημάτων φησὶν οὕτως ὅτι διαφέρουσιν αἱ νῆες τῶν πλοίων. τὰ μὲν γὰρ ἐστι στρογγύλα, αἱ δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες. Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ ἐν δικαιώμασι τῶν πόλεων οὕτως „Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττὸς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον, Ταραντίνων αὐτὸν μεταπεμψαμένων ἐπὶ τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέπλευσε ναυσὶ μὲν πεντεκαίδεκα πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ στρατηγικοῖς.

Eustathius in Hom. p. (684 et 1408 et) 1727: Ἐρέννιος οὖν Φίλων διαφέρειν φησὶ νῆας πλοίων κατὰ Δίδυμον· τὰ μὲν γὰρ στρογγύλα, αἱ δὲ στρατιώτιδες. εἰς ὃ φέρει καὶ χρῆσιν Ἀριστοτέλους ταύτην „Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττὸς κτλ.

LII. ΠΥΘΙΟΝΙΚΑΙ.

572.

Plutarch. Solon. 11: ἤδη μὲν οὖν καὶ ἀπὸ τούτων ἔνδοξος ἦν ὁ Σόλων καὶ μέγας, ἐθαυμάσθη δὲ καὶ διεβοήθη μᾶλλον ἐν τοῖς Ἕλλησιν εἰπὼν ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ὡς χρὴ βοηθεῖν καὶ μὴ περιορᾶν Κιρραίους ὑβρίζοντας εἰς τὸ μαντεῖον, ἀλλὰ προσαμύνειν ὑπὲρ τοῦ θεοῦ Δελφοῖς. πεισθέντες γὰρ ὑπ' ἐκείνου πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν οἱ Ἀμφικτύονες, ὡς ἄλλοι τε μαρτυροῦσι καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν πυθιονικῶν ἀναγραφῇ Σόλωνι τὴν γνώμην ἀνατιθείς.

573.

Hesych. lex. s. Βοῦθος περιφοιτᾷ: παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων, ἀπὸ Βούθου τινὸς μετενεχθεῖσα τοῦ Πύθια νικήσαντος, ὃν ἀναγράφει καὶ Ἀριστοτέλης νενικηκότα.

Zenob. proverb. 2, 66 (Plut. prov. 1, 33): Βοῦθος περιφοιτᾷ: ταύτης μέμνηται Κρατῖνος ἐν Χείρωσι. τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν εὐήθων καὶ παχυφρόνων ἀπό τινος πυθιονίκου Βούθου μετενεχθεῖσα.

Herodian. π. μον. λέξ. p. 42, 9: Βοῦθος Πύθια νικήσας· παροιμία Βοῦθος περιφοιτᾷ.

574.

Schol. in Pindar. Isthm. 2 inscr. Ξενοκράτει Ἀκραγαντίνῳ: ... οὗτος δὲ ὁ Ξενοκράτης οὐ μόνον Ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ καὶ Πύθια τὴν εἰκοστὴν τετάρτην πυθιάδα, ὡς Ἀριστοτέλης ἀναγράφει.

Schol. in Pind. olymp. 2, 87 (Vrat. D, Gott., Vindob.): Ὀλύμπια μὲν γὰρ αὐτὸς (ὁ Θήρων) γέρας ἔδεκτο, ἀντὶ τοῦ μόνος· Πύθια δὲ καὶ Ἴσθμια Ξενοκράτης. κατὰ δὲ τὴν τοῦ Ἀριστοτέλους (ἀναγραφὴν) πυθιονίκης μόνος Θήρων ἀναγέγραπται. ἤτοι οὖν συλληπτικῶς εἴρηκεν ἢ ἐπεὶ Θήρωνος ἵπποις ὁ Ξενοκράτης ἐνίκησε· διὸ καὶ συνανεκήρυξε Θήρωνα.

Schol. in Pind. Pyth. 6 inscr. (p. 387) Ξενοκράτει Ἀκραγαντίνῳ: γέγραπται Ξενοκράτει Ἀκραγαντίνῳ νενικηκότε κατὰ τὴν κδ̄ πυθιάδα.

LIII. ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΙ.

Schol. Aristoph. Plut. 385: ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις πρὸ τούτων τῶν χρόνων Πάμφιλος οὐδεὶς φέρεται τραγικός.

Schol. in Eurip. Androm. 446 (p. 288 Cobet): εἰλικρινῶς δὲ τοῦ δράματος χρόνους οὐκ ἔστι λαβεῖν· οὐ δεδίδακται γὰρ Ἀθήνησιν.

cf. Schol. vesp. 1031. av. 1242. A. P. p. 551 sq.

575.

Schol. Aristoph. ran. 1124 (1155 Dind.) ἐξ Ὀρεστείας: τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλίαι Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρους, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν.

Argum. Aesch. Agam.: ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς.

576.

Schol. Aristoph. av. 281 (282 Dind.) οὗτος μέν ἐστι Φιλοκλέους: οὗτος ὁ Φιλοκλῆς ἔποπα ἐσκεύασεν ἐν τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, οὗ ἡ ἀρχὴ „σὲ τῶν ἀπάντων ⟨Ἥλιε⟩ δεσπότην λέγω" . . . ἄλλως. ὁ Σοφοκλῆς πρῶτον τὸν Τηρέα ἐποίησεν, εἶτα Φιλοκλῆς . . . ἄλλως . . . εἴη ἂν οὖν τὸν ἔποπα ἐσκευοποιηκὼς τῇ Πανδιονίδι τετραλογίᾳ, ἣν καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς διδασκαλίαις ἀναγράφει. ἔστι δὲ ὁ Φιλοκλῆς τραγῳδίας ποιητὴς καὶ Φιλοπείθους υἱὸς ἐξ Αἰσχύλου ἀδελφῆς.

577.

Harpocrat. lex. X orat. s. Σθένελος: . . . καὶ ἐν ταῖς διδασκαλίαις εὑρίσκεται ὁ Σθένελος τραγῳδίας ποιητής.

578.

Schol. Aristoph. nub. 552: . . . δῆλον δὲ ὅτι πρότερος ὁ Μαρικᾶς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν. Ἐρατοσθένης δέ φησι Καλλίμαχον ἐγκαλεῖν ταῖς δι-

6 πόλεων Eustath. p. 684: πολέμων codd.
b3 scr. Ξενοκράτης. ‖ 32 τῶν ἀπάντων Wagner: τῶν (τὸν) πάντων codd. RV. ‖ 37 codd. κωμῳδίας.

δασκαλίαις ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένου ὅτι πρότερον καθεῖται. λανθάνει δ' αὐτόν, φησίν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον· αἱ διδασκαλίαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι. πῶς δ' οὐ συνεῖδεν ὅτι καὶ ἐν τῷ Μαρικᾷ προτετελεύτηκε Κλέων, ἐν δὲ ταῖς Νεφέλαις λέγεται „εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην".

Arg. nub. (5): αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνῃ, Ἀμειψίας δὲ Κόννῳ.

579.

Arg. (3) **Aristoph. pac. (schol. ed. Dind. t. III p. 5)**: ἄλλως. φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις δεδιδαχὼς Εἰρήνην ὁμωνύμως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν, φησὶν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν ἢ ἑτέραν καθῆκεν ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι δύο εἶδε δράματα γράφων οὕτως „ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν ἢ Βαβυλωνίοις ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ". καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

Arg. (1) pac. (p. 4 Dind.) . . . ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου ἐν ἄστει. πρῶτος Εὔπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δρᾶμα ὑπεκρίνετο Ἀπολλόδωρος, ἐνίκα Ἕρμων ὁ ὑποκριτής.

580.

Arg. Sophocl. Aiac.: ὅθεν καὶ τῇ ἐπιγραφῇ πρόσκειται ὁ μαστιγοφόρος, ἢ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ Λοκροῦ . . . ἐν δὲ ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς Αἴας ἀναγέγραπται.

581.

Harpocrat. s. διδάσκαλος: ἰδίως διδασκάλους λέγουσι τοὺς ποιητὰς τῶν διθυράμβων ἢ τῶν κωμῳδιῶν ἢ τῶν τραγῳδιῶν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἔλαχον, φησί, Πανταλέα διδάσκαλον". ὅτι γὰρ ὁ Πανταλῆς ποιητής, δεδήλωκεν Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς διδασκαλίαις.

582.

Phot. lex. s. ὄνου σκιά . . . Ἀριστοτέλης δὲ ἐν διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν Ὄνου σκιάν.

Zenob. 6, 28 ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: ... καὶ Ἀρχίππῳ δὲ κωμῳδία γέγονεν Ὄνου σκιά.

583.

Arg. Eurip. Rhes. (t. I p. 339 et 549 Kirchhoff): τοῦτο τὸ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, Εὐριπίδου δὲ μὴ εἶναι· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἀναγέγραπται.

584.

Schol. Aristoph. ran. 67 καὶ ταῦτα τοῦ τεθνηκότος (τοῦ Εὐριπίδου): . . . οὕτω γὰρ καὶ αἱ διδασκαλίαι φέρουσι τελευτήσαντος Εὐριπίδου τὸν υἱὸν αὐτοῦ δεδιδαχέναι ὁμώνυμον ἐν ἄστει Ἰφιγένειαν τὴν ἐν Αὐλίδι, Ἀλκμαίωνα, Βάκχας.

Suid. s. Εὐριπίδης ... νίκας δ' ἀνείλετο ε̄, τὰς μὲν δ̄ περιών, τὴν δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευτὴν ἐπιδειξαμένου τὸ δρᾶμα τοῦ ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου.

585.

Schol. in Plat. apolog. p. 330 Bekk. . . . Μέλητος δὲ τραγῳδίας φαῦλος ποιητὴς Θρᾷξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς Λαίου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης διδασκαλίαις.

586.

Schol. Aristoph. av. 1379 τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν (ἀνὰ κύκλον κυκλεῖς): ... Δίδυμος μὲν κύκλον ἐπεὶ κυκλίων ᾀσμάτων ποιητής ἐστι, κυλλὸν δέ, ἐπεὶ χωλός ἐστιν (ὁ Κινησίας). εἴρηται δὲ περὶ αὐτοῦ ἐν Βατράχοις. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς διδασκαλίαις δύο φησὶ γεγονέναι.

587.

Schol. Aristoph. ran. 404: ἐπὶ γοῦν τοῦ Καλλίου τούτου φησὶν Ἀριστοτέλης ὅτι σύνδυο ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγῳδοῖς καὶ κωμῳδοῖς.

LIV. ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ

(Ἀριστοτέλους ἢ Θεοφράστου).

588.

Athen. IV p. 173ᵉ: Ἀριστοτέλης δ' ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι περὶ Μαγνήτων λέγων τῶν ἐπὶ τοῦ Μαιάνδρου ποταμοῦ ὅτι Δελφῶν εἰσιν ἄποικοι, τοσαύτας ἐπιτελοῦντας αὐτοὺς ποιεῖ χρείας τοῖς παραγιγνομένοις τῶν ξένων λέγων οὕτως „Μάγνητες οἱ ἐπὶ τῷ Μαιάνδρῳ ποταμῷ κατοικοῦντες ἱεροὶ τοῦ θεοῦ, Δελφῶν ἄποικοι, παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην,

15 φαίνεται V. ‖ 16 ὁμωνύμως Dind.: codd. RV ὁμοίως, ed. Ald. sic: φέρεται ἐν ταῖς διδ. ὅτι καὶ ἑτέραν ἐδίδαχεν ὁμοίως Ἀρ. εἰρήνην. ‖ 18 εἶπε Ald. ‖ 27 ἐνίκα Ἕρμων . . . cf. Poll. 4, 88 Ἕρμων ἦν κωμῳδίας ὑποκριτής: codd. ἠνίκα ἑρμῆν λοιοκρότης.

b3 al. ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου. ‖ 11 ὁμώνυμον cod. G: ὁμωνύμως V, item Mediol., Ald. ‖ ὁμ. ἐν τῷ πρώτῳ ἑτεριφιγένεια (-γένειαν G) VG. ‖ 12 ἀλκμαίω δίονα V. ‖ 21 καθῆκεν Meineke.

ἅλας, ἔλαιον, ὄξος, ἔτι λύχνον, κλίνας, στρώματα, τραπέζας".

589.

Athen. XIV p. 654[d]: Ἀριστοτέλης δὲ ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι „τῶν φασιανῶν, φησί, οὐ κατὰ λόγον ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀρρένων ἀλλὰ πολλῷ μείζων".

590.

Athen. epit. II p. 44[c]: Ἀριστοτέλης δ' ἢ Θεόφραστος Φιλῖνόν τινα ἱστορεῖ μήτε ποτῷ χρήσασθαί ποτε μήτε ἐδέσματι ἄλλῳ ἢ μόνῳ γάλακτι πάντα τὸν βίον.

591.

Schol. Laur. in Apollon. Rhod. 4, 834 (p. 508, 20 Keil) εἰ μὲν δὴ μαλεροῖο πυρός: περὶ τὸν πορθμὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ πυρὸς ἀναφυσήματα γίνεται ὥστε καὶ τὴν θάλασσαν θερμαίνεσθαι, ὥς φησι καὶ Μητρόδωρος ἐν πρώτῳ περὶ ἱστορίας καὶ Θεόφραστος ἐν ἱστορικοῖς ὑπομνήμασιν. καί φησι τὸν βρόμον τὸν ἀπὸ τῶν Αἰόλου νήσων ἀκούεσθαι ἕως α σταδίων· περὶ Ταυρομένιον γοῦν ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον.

592.

Argum. Eurip. Medeae (p. 143 cf. 454 Kirchhoff): τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας, ὡς Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ Ἑλλάδος βίου καὶ Ἀριστοτέλης ἐν ὑπομνήμασι.

593.

Erotian. gloss. Hippocr. p. 312 (Franz): βουτύρῳ, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς ὑπομνήμασί φησιν ὅτι Θόας ὁ Ἰθακήσιος ἱστορεῖ παρὰ Φρυξὶ πικέριον καλεῖσθαι τὸ βούτυρον.

LV. ΠΕΠΛΟΣ

(περιέχει δὲ ἱστορίαν σύμμικτον Hesych. ind.)

Io. Tzetzes proleg. comm. in Hesiodi opp. p. 15 Gf.: Ἀριστοτέλης δ' ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δὲ οἶμαι ὁ τοὺς πέπλους συντάξας . . . (cf. A. P. p. 505 sqq.).

Tzetz. in Lycophr. 488 . . . κατὰ Ἀριστοτέλην τὸν τοὺς πέπλους συντάξαντα (= Schol. in Aristid. ὁ τοὺς πέπλους συνθεὶς Ἀριστοτέλης).

Socrates hist. eccl. 3, 23: διὸ οὐκ αἰσχύνονται πολλοὺς ἀνθρώπους ἀποθεώσαντες καὶ εἴθε γε κἂν χρηστοὺς τὸν τρόπον ἢ δικαίους ἢ σώφρονας, ἀλλὰ ἀνάγνους ἀδίκους μέθῃ δεδουλωμένους, Ἡρακλέας φημὶ καὶ Διονύσους καὶ Ἀσκληπιούς, καθ' ὧν συνεχῶς ἐν τοῖς αὐτοῦ λόγοις ὀμνύων Λιβάνιος οὐκ αἰσχύνεται· ὧν τοὺς ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκοὺς ἔρωτας εἰ ἀπαριθμησαίμην, μακρὸς ἡμῖν ἔσται ὁ τῆς παρεκβάσεως λόγος. ἀρκέσει δὲ τοῖς ταῦτα γνῶναι ἐθέλουσιν ὁ Ἀριστοτέλους πέπλος καὶ ὁ Διονυσίου στέφανος καὶ Ῥηγίνου ὁ πολυμνήμων καὶ τῶν ποιητῶν τὸ πλῆθος, οἱ περὶ αὐτῶν γράψαντες γέλωτα ὄντως καὶ φλήναφον παρὰ πᾶσι τῆς Ἑλλήνων θεολογίας δεικνύουσιν.

Eustathius in Hom. Il. (β, 557) p. 285: ἰστέον δὲ καὶ ὅτι Πορφύριος εἰς Αἴαντα ἐπίγραμμα παλαιὸν φέρει τόδε . . . ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς Πορφύριος καὶ ὅτι Ἀριστοτέλης σύγγραμμα πραγματευσάμενος, ὅπερ ἐκλήθη πέπλος, γενεαλογίας ἡγεμόνων ἐξέθετο καὶ νεῶν ἑκάστων ἀριθμὸν καὶ ἐπιγράμματα εἰς αὐτούς, ἃ καὶ ἀναγράφεται ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς εἰς τὸν Ὅμηρον ἁπλᾶ ὄντα καὶ οὐδέν τι παχὺ καὶ φλεγμαῖνον ἔχοντα. δίστιχα δὲ τὰ ὅλα ἐκεῖνα δίχα τοῦ ῥηθέντος εἰς τὸν Αἴαντα· ἴσως γὰρ ὁ ἐπιγραμματοποιὸς ἐφιλοτεχνήσατο ἀπεναντίας ἐλθὼν τῷ ποιητῇ ἐπὶ μὲν τῷ λαμπρῷ Αἴαντι πολυλογῆσαι, τοὺς δὲ ἄλλους ἧττον σεμνῦναι.

594.

Schol. in Aristidis Panathen. (ἐνδοξότατοι πάντων οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀγῶνες· καὶ μὴν τούτων πρεσβύτατος ὁ τῶν Παναθηναίων, εἰ δὲ βούλει ὁ τῶν Ἐλευσινίων) **p. 323 Dind.**: ἡ τάξις τῶν ἀγώνων καθὰ Ἀριστοτέλης ἀναγράφεται· πρῶτα μὲν τὰ Ἐλευσίνια διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος· δεύτερα δὲ τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἀστέρι τῷ γίγαντι ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναιρεθέντι· τρίτος ὃν ἐν Ἄργει Δαναὸς ἔθηκε διὰ τὸν γάμον τῶν θυγατέρων αὐτοῦ· τέταρτος ὁ ἐν Ἀρκαδίᾳ τεθεὶς ὑπὸ Λυκάονος, ὃς ἐκλήθη Λύκαια· πέμπτος ὁ ἐν Ἰωλκῷ Ἀκάστου καθηγησαμένου ἐπὶ Πελίᾳ τῷ πατρί· ἕκτος ὁ ἐν Ἰσθμῷ Σισύφου νομοθετήσαντος ἐπὶ Μελικέρτῃ· ἕβδομος ὁ Ὀλυμπιακὸς Ἡρακλέους νομοθετήσαντος ἐπὶ Πέλοπι· ὄγδοος ὁ ἐν Νεμέᾳ, ὃν ἔθηκαν οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐπὶ Ἀρχεμόρῳ· ἔνατος ὁ ἐν Τροίᾳ, ὃν Ἀχιλλεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἐποίησεν· δέκατος ὁ Πυθικός, ὃν οἱ Ἀμφικτύονες ἐπὶ τῷ Πύθωνος φόνῳ ἔθηκαν. ταύτην τὴν τάξιν ὁ τοὺς πέπλους συνθεὶς Ἀριστοτέλης ἐξέθετο τῶν ἀρχαίων καὶ παλαιῶν ἀγώνων.

Schol. alt. ibid. ὁ τῶν Παναθηναίων: τῶν μικρῶν λέγει· ταῦτα γὰρ ἐπὶ Ἐριχθονίου τοῦ Ἀμφικτύονος γενόμενα ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ Ἀστερίου τοῦ γίγαντος· τὰ δὲ μεγάλα Πεισίστρατος ἐποίησε. τὰ δὲ Ἐλευσίνια ἐπὶ

19 ἀκούεσθαι ἕως χίλια στάδια sch. rec. Flor., καίεσθαι ἕως ἑνὸς σταδίου Laur., corr. Keil. ‖ 28 Ἀριστοτέλης: Ἀριστοφάνης codd.
b25 καθὰ Ἀ. ἀναγράφεται cod. Marc.: κατὰ Ἀριστοτέλην γράφεται vulgo. ‖ 28 Ἀθηνᾶς Marc. (Schneidewin): Ἀθηναίων vulgo. ‖ 29 ὃ ἐν αργει Marc., ὃν ἄργει vulgo. ‖ 31 Ἀκάστου cod. Vind. ex corr. (Schneid.): ιακαστῶ (sic) Marc., Ἰοκάστου vulgo. ‖ 34 ὀλυμπικὸς Vind. Marc. ‖ 35 Ἀργεμόρῳ codd., ἀρχεγόρ— Marc., om. Vind. ‖ 39 ὁ τοὺς πέπλους συνθεὶς Ἀρ. cod. Marc. (Bergk): εἰς πέπλους συνθεὶς ὁ Ἀρ. vulgo.

Πανδίονος ἐγένετο, ὃς πέμπτος ἦν βασιλεὺς ἀπὸ Ἐριχθονίου· διὰ δὲ τὸν καρπὸν ἐτέθησαν.

Schol. cod. C ibid. (εἰ δὲ βούλει ὁ τῶν Ἐλευσινίων): ὡς καὶ Ἀριστοτέλης τάττει.

Helladius chrestomath. apud Phot. (bibl. cod. 279 p. 533b 29 Bekk.): ὅτι πρῶτα μὲν τὰ Παναθήναια συνέστη· εἶτα τὰ Ἐλευσίνια ἐπὶ Πελίᾳ τεθνηκότι προὔθηκαν ἆθλα Θετταλοί· εἶτα τὰ Ἴσθμια ἐπὶ Μελικέρτῃ· ἔπειτα ὁ τῶν Ὀλυμπίων ἀγὼν ἀρχὴν λαμβάνει ὑφ' Ἡρακλέους· εἶτα τὰ Νέμεα ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τεθέντα· εἶτα μετὰ τὸ τὴν Κίρραν πεσεῖν τὰ Πύθια.

595.

Schol. (A) in Il. λ, 688: Ἐπειοὶ οἱ Ἠλεῖοι ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως, οὕτως· Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης τῆς Ἐνδυμίωνος παῖς Ἠλεῖος ὁ κτίσας Ἦλιδα, Ἠλείου δὲ Ἄλεξις καὶ Ἐπειός, ἀφ' οὗ Ἐπειοί, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πέπλῳ.

596.

„Veterum heroum epitaphia" (ex cod. Laurent. 56, 1 bombyc. saec. XIII fol. 20: vid. A. P. p. 568 et Anecd. Gr. I p. 7. 17) edita ab Henrico Stephano in Florilegio diversorum epigrammatum 1566 p. 497—502, nunc autem recognita collato apographo quod meum in usum nuper (m. Febr. 1866) confecit Petrus del Furia bibliothecarius Laurentianus.

Ποῦ ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων τέθαπται καὶ τί ἐπιγέγραπται ἐπὶ τῷ τάφῳ.

1. ἐπὶ Ἀγαμέμνονος κειμένου ἐν Μυκήναις.
λεύσσεις Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὦ ξένε, τύμβον,
ὃς θάν' ὑπ' Αἰγίσθου κ' οὐλομένης ἀλόχου.

2. ἕτερον.
μνῆμα τόδ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος, ὅν ῥα κατέκτα
δῖα Κλυταιμνήστρη Τυνδαρὶς οὐχ ὁσίως.

3. ἐπὶ Μενελάου.
ὄλβιος ὦ Μενέλαε, σύ τ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως
ἐν μακάρων νήσοις, γαμβρὲ Διὸς μεγάλου.

4. ἐπὶ Ἀχιλλέως κειμένου ἐν Τροίᾳ, τιμωμένου δὲ καὶ ἐν Λεύκῃ τῇ νήσῳ.
παῖδα θεᾶς Θέτιδος Πηληιάδην Ἀχιλῆα
ἤδ' ἱερὰ νῆσος ποντιὰς ἀμφὶς ἔχει.

5. ἕτερον.
Θεσσαλὸς οὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τέθαπται
τύμβῳ, ἐθρήνησαν δ' ἐννέα Πιερίδες.

6. ἐπὶ Πατρόκλου κειμένου μετ' Ἀχιλλέως.
Πατρόκλου τάφος οὗτος, ὁμοῦ δ' Ἀχιλῆι τέθαπται,
ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης Ἕκτορος ἐν παλάμαις.

7. ἐπ' Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου.
ἅδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἴαντος τύμβῳ κειραμένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, ὡς παρ' Ἀχαιοῖς
ἁ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ κέκριται.

8. ἐπὶ Τεύκρου κειμένου ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου.
Ἰῶν ὠκυμόρων ταμίην Τελαμώνιον ἥδε
Τεῦκρον ἀποφθίμενον γῆ Σαλαμὶς κατέχει.

9. ἐπὶ Νέστορος κειμένου ἐν Πύλῳ.
τὸν βαθύνουν ψυχήν τε νόημά τε θεῖον ἔχοντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν κατέχω Νέστορα τὸν Πύλιον.

10. ἕτερον.
Νέστορα τὸν Πυλίων ἡγήτορα ἥδε θανόντα
γῆ κατέχει βουλῇ φέρτατον ἡμιθέων.

11. ἐπὶ Ἀντιλόχου κειμένου ἐν Τροίᾳ.
μνῆμ' ἀρετῆς υἱοῦ τόδε Νέστορος Ἀντιλόχοιο,
ὃς θάνεν ἐν Τροίῃ ῥυσάμενος πατέρα.

12. ἐπὶ Ὀδυσσέως κειμένου ἐν Τυρρηνίᾳ.
ἀνέρα τὸν πολύμητιν ἐπὶ χθονὶ τῇδε θανόντα
κλεινότατον θνητῶν τύμβος ἐπεσκίασεν.

13. ἕτερον.
οὗτος Ὀδυσσῆος κείνου τάφος, ὃν διὰ πολλὰ
Ἕλληνες πολέμῳ Τρωικῷ εὐτύχεσαν.

14. ἐπὶ Διομήδους κειμένου ἐν τῇ ὁμωνύμῳ νήσῳ.
αἰνητὸν πάντεσσιν ἐπιχθονίοις Διομήδην
ἤδ' ἱερὰ κατέχει νῆσος ὁμωνυμίη.

15. ἐπὶ Ἰδομενέως καὶ Μηριόνου κειμένων ἐν Κνωσσῷ.
Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὁρᾷς τάφον, αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ
πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης ὁ Μόλου.

Ep. 2 ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἕτερον Steph. (praeter cod.), et sic semper in seqq. ‖ 3 σὺ δ' Herm. ‖ 4 τροίη cod. — habet Tzetzes (cod. Lond. reg.) ad posthom. sua 462, ubi sic ἤδ' ἱερὰ νῆσος ποντιὰς ἀμφὶς ἔχει: ἠδ' ἱερὰ προποντὶς ἀμφὶς ἔχει πεδίῳ cod. Laur. ‖ 6 habet Tzetzes ad homerica 220. ἐκ παλάμαις Lond. ‖ 7 κειρομένα cod., corr. Steph. — ὡς παρ' cod.: εἴπερ Bergk. — habet Eust. Il. p. 285 (ἰστέον δὲ καὶ ὅτι Πορφύριος εἰς Αἴαντα ἐπίγραμμα παλαιὸν προφέρει τόδε...) et Tzetzes posthom. 489 ubi παρὰ τόδε (marg. τῷδε) . . . βεβαρημένου et ὅτ' ἀρ' Ἀχαιοῖς (in marg. γρ. ὡς παρ') . . . κρέσσων Lond. extat etiam in Anth. Pal. VII, 145 inscr. εἰς Αἴαντα Ἀσκληπιάδου (ubi κειρομένα . . . εἰ παρ' . . . δύναται pro κέκριται). ‖ 9 et 10 tangit Eustath. Il. p. 296: δηλοῖ τὴν τοῦ γέροντος ἀρετὴν καὶ τὸ εἰς αὐτὸν παλαιὸν ἐπίγραμμα, ὅπερ καὶ φέρτατον ἡμερίων λέγει αὐτὸν καὶ βαθύνουν καὶ ψυχὴν ἐν σώματι θείαν ἔχοντα καὶ ἄνδρα ἀγαθόν. ‖ 10 ἡμιθέων: sic cod., ἡμερίων Eust. ‖ 11 τροίη cod. in tit. ut v. 2. — τόδε scripsi: τοῦ cod. ‖ 14 ὁμωνύμω cod. in tit., ὁμωνυμίῃ scr. Steph. — habet Tzetzes hom. 113, ubi sic: τὸν πάντεσσι κράτιστον ἐπιχθονίοις . . . ‖ 15 ἀδέσποτον idem reperitur in Anth. Pal. VII, 322. citat etiam Diodorus 5, 79: τούτους δὲ ναυσὶν ὀγδοήκοντα στρατεῦσαι μετ' Ἀγαμέμνονος εἰς Ἴλιον καὶ διασωθέντας εἰς τὴν πατρίδα τελευτῆσαι καὶ ταφῆς ἐπιφανοῦς ἀξιωθῆναι καὶ τιμῶν ἀθανάτων. καὶ τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῇ Κνωσῷ δεικνύουσιν ἐπιγραφὴν ἔχοντα τοιάνδε· Κνωσίου Ἰδομενῆος ὅρα (ὅραι cod. Anth.) τάφον, αὐτὰρ ἐγώ τοι (τοι etiam Anth. τοῦ cod. Laur.) . . .

16. ἐπ' Αἴαντος τοῦ Οἰλέως κειμένου ἐν Μυκόνῳ τῇ νήσῳ.
ἐνθάδε τὸν Λοκρῶν ἡγήτορα γαῖα κατέσχεν
Αἴαντ' Οἰλιάδην ἐν πελάγει φθίμενον.

17. ἐπὶ Νιρέως κειμένου ἐν Τροίᾳ.
ἐνθάδε τὸν κάλλιστον ἐπιχθονίων ἔχε γαῖα
Νιρέα τὸν Χαρόπου παῖδα καὶ Ἀγλαΐης.

18. ἐπὶ Τληπολέμου κειμένου ἐν Ῥόδῳ.
ἅδ' Ἡρακλείδην ῥηξήνορα θυμολέοντα
Τληπόλεμον κατέχει κυματόεσσα Ῥόδος.

19. ἐπὶ Ἀσκαλάφου καὶ Ἰαλμένου.
Ἀσκαλάφου Τροίῃ φθιμένου καὶ Ἰαλμένου ἥδε
ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυὰς κατέχει.

20. ἐν Τρίκκῃ ἐπὶ κενοταφίου Ποδαλειρίου καὶ Μαχάονος.
οἵδ' Ἀσκληπιάδαι Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων
πρόσθεν μὲν θνητοί, νῦν δὲ θεῶν μέτοχοι.

21. ἐπὶ Πηνέλεω κειμένου ἐν Βοιωτίᾳ.
τόνδ' ἐπὶ Κηφισσῷ ποταμῷ θέσαν ὠκὺ ῥέοντι
παῖδες Βοιωτῶν σώφρονα Πηνέλεων.

22. ἐπὶ Εὐρυπύλου κειμένου ἐν Ὀρμενίῳ.
πάτρῃ ἐν Ὀρμενίῳ Εὐαίμονος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὐρύπυλον κρύπτει δακρυόεσσα κόνις.

23. ἐπὶ Θόαντος.
υἱὸν ὑπερθύμου Ἀνδραίμονος ἠδὲ θυγατρὸς
Γόργης τῆς Οἰνέως ἥδε κόνις κατέχει.

24. ἐπὶ Φιλοκτήτου.
τόξων Ἡρακλέους ταμίην Ποιάντιον υἱὸν
ἥδε Φιλοκτήτην γῆ Μινυὰς κατέχει.

25. ἐπὶ Μέγητος ἀπολομένου ἐν θαλάσσῃ, ἔχοντος δὲ τάφον ἐν Δουλιχίῳ.
μνῆμα Μέγητι θοῷ μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ
Δουλίχιοι τεῦξαν, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

26. ἐπὶ Πρωτεσιλάου ἀδελφῷ Ποδάρκει κειμένῳ ἐν Σικυῶνι.
γῆ μὲν Ἀχαιὶς ἔθρεψε Ποδάρκην Ἄκτορος υἱόν,
ὀστέα δ' αὖ Σικυὼν γῆ κατέχει φθιμένου.

27. ἐπὶ Πολυποίτου καὶ Λεοντέως.
ἄρχοντες Λαπιθῶν Πολυποίτης ἠδὲ Λεοντεὺς
ἐν γαίῃ Μήδων τέρμ' ἀφίκοντο βίου.

28. ἐπὶ Προθόου κενοταφίῳ.
σῶμα μὲν ἐν πόντῳ Προθόου Τενθρηδόνος υἱοῦ
κεῖται ἀνοίκτιστον, τοὔνομα τύμβος ἔχει.

29. ἐπὶ Εὐμήλου.
υἱὸς ὅδ' Ἀδμήτοιο Φερητιάδης Εὔμηλος
νέρθ' ὑπ' ἐμοὶ κεῖται, μοῖραν ἔχων θανάτου.

30. ἐπὶ Ἀγαπήνορος.
5 ἀρχὸς ὅδ' ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ Ἀγκαίου υἱὸς
κεῖθ' ὑπ' ἐμοὶ Παφίων πελτοφόρων βασιλεύς.

31. ἐπὶ Ἀμφιμάχου καὶ Διώρου.
ἀρχός τ' Ἀμφίμαχος Κτεάτου παῖς ἠδὲ Διώρης
ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖραν ἔχουσι βίου.

10 32. ἐπὶ Γουνέως.
σῆμα τὸ μὲν Γουνῆος ὁρᾷς, ψυχὴ δὲ θανόντος
ἀέρ' ἐς ὑγρὸν ἔβη, σῶμα δὲ πόντος ἔχει.

33. ἐπὶ Ἐλεφήνορος κειμένου ἐν Τροίᾳ.
νήσου ἀπ' Εὐβοίης Ἐλεφήνορα ἀρχὸν Ἀβάντων
15 ἐνθάδ' ἐνὶ Τροίῃ μοῖρα κατέσχε βίου.

34. ἐπὶ Μενεσθέως κειμένου ἐν Ἀθήναις.
ταξίλοχος λαῶν υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεὺς
ἐνθάδ' ἐνὶ κλεινῇ πατρίδι μοῖραν ἔχει.

35. ἐπὶ Σθενέλου καὶ Εὐρυάλου κειμένων ἐν Ἄργει.
20 Ἀργεῖος Σθένελος Καπανήιος ὧδε τέθαπται
τύμβῳ καὶ τούτου πλησίον Εὐρύαλος.

36. ἐπὶ Θαλπίου καὶ Πολυξένου κειμένων ἐν Ἤλιδι.
οἵδε Πολύξεινος καὶ Θάλπιος Ἤλιδι δίῃ
δμηθέντες κρυεροῦ δῶμ' Ἀΐδαο ἔβαν.

25 37. ἐπὶ Ταλθυβίου κειμένου ἐν Μυκήναις.
Ταλθύβιον θεράποντα θεῶν κήρυκα καὶ ἀνδρῶν
ὧδε Μυκηναίων δῆμος ἔθαψεν ἅπας.

38. ἐπὶ Αὐτομέδοντος ἐν Τροίᾳ.
Αὐτομέδοντ' Ἀχιλῆι ξὺν καὶ πιστὸν ἑταῖρον
30 ἥδε κατεσκίασε Τρῳὰς ἄρουρα τάφῳ.

39. ἐπὶ Φειδίππου καὶ Ἀντίφου.
Φείδιππον Τροίην πέρσαντ' ἠδ' Ἄντιφον ἥρω
γαῖα πατρὶς Κώων ἠδ' Ἐφύρα κατέχει.

40. ἐπὶ Δηιπύλου.
35 Δηιπύλου κόρσης εὐειδέος Ὀρμενίοιο
μνῆμα τόδ' εὖ κλεινόν· γείνατο Τληπόλεμος.

41. ἐπὶ Ζήθου ἐν Θήβαις.
ἑπταπυλῶν Θηβῶν βασιλεὺς ὅδε κεῖται ὑπ' ὄχθῳ
Ζῆθος, ὃν Ἀντιόπη γείνατο παῖδ' ἀγαθόν.
40

16 habet Tzetzes antehom. 300. ‖ 17 habet Tzetzes antehom. 278. (ἀγλαίας Lond.). ‖ 18 ἡρακλείδην: sic cod. — habet Tzetzes hom. 91 una cum altero in eundem (55). ‖ 20 πρόσθε cod. (corr. Steph.). ‖ 22 ὀρχομενῷ bis cod. (et Steph.): pro Ὀρμενίῳ (Il. β, 734). ‖ 23 habet Tzetzes hom. 42, ubi Ἀνδραίμονος (εὐαίμονος cod. Laur. et Steph.) . . . κατέσχεν (marg. κατέχει) Lond. ‖ 25 ἀπολλυμένου cod. (corr. Steph.) — φυλέως cod. (corr. Steph.). — habet Tzetzes hom. 59. ‖ 27 ἐπὶ πολυπύτου cod. (corr. St.). ‖ 28 sic corr. Burgess, Stephanus cum codice κεῖται, ἀνοικτίστον δ' οὔνομα τ. ε. ‖ 30 Ταφίων cum cod. Steph., quod corrigunt ex Paus. 8, 5, 2. ‖ 31 habet Tzetzes hom. 42, ubi sic: ἄρχων Ἀμφίμαχος . . . (ἄρχοντ' Schn.). ‖ 32 σῆμα μὲν γ. ὅρα cod., corr. Steph. ‖ 33 τροίη cod. etiam in tit. — habet Tzetzes hom. 38. ‖ 35 habet Tzetzes hom. 113. ‖ 39 κώων revera cod., sicut scribendum esse vidit Schneidewin: Philol. I p. 36 (κώμη de suo Steph.). — ἐφύρα cod. ‖ 40 εὖ κλεινὸν cod. (εὐκλεινόν Steph.). ‖ 41 ὑπόχθων cod. (corr. Herm.).

42. ἐπὶ Πυλάδου ἐν Φωκίδι.
υἱὸς ὅδε Στροφίου Πυλάδης ἐν Φωκίδι γαίῃ
κεῖται, ἐπεὶ παντὸς μοῖραν ἔπλησε βίου.

43. ἐπὶ Αἰήτου ἐν Κολχίδι.
Αἰήτην Κόλχοισι πολυχρύσοισιν ἄνακτα
ἐνθάδε πανδαμάτωρ μοῖρα θεῶν κτέρισεν.

44. ἐπὶ Ἀταλάντης ἐν Ἀρκαδίᾳ.
κούρης Ἰασίοιο πολυκλείτης Ἀταλάντης
σῆμα πέλας στείχων ἀτρεκές ἐστι τόδε.

Ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων·

45. ἐπὶ Λαομέδοντος.
ἐνθάδε Περγαμίδαν κεύθει χθὼν Λαομέδοντα
ἵππων ὠκυπόδων εἵνεκ' ἀποφθίμενον.

46. ἐπὶ Ἕκτορος κειμένου ἐν Θήβαις.
Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν
τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγιγνομένοις.

47. ἐπὶ Πυραίχμου ἐν Τροίᾳ.
ἐλθὼν ἐξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξίου ὧδε Πυραίχμης
ὠκύμορος πάντων νόσφι φίλων ἔθανεν.

48. ἐπὶ Ὀρφέως κειμένου ἐν Κικονίᾳ.
Θρήικα χρυσολύραν Οἰάγρου παῖδα θανόντα
Ὀρφέα ἐν χώρῳ τῷδε θέσαν Κίκονες.

597.

Praeter ea quae cum eclogis Florentinis communia habet (ep. Fl. 4. 5. 6. 7. 14. 16. 17. 18. 23. 25. 31. 33. 35. 46), haec etiam epitaphia praebet Ioannes Tzetzes in scholiis ad carmina sua Homerica.

49. **antehom. 247**: ὁ Πρωτεσίλαος ἐν Χερρονήσῳ ἀναιρεθεὶς ἐτάφη. φέρεται δὲ αὐτοῦ καὶ ἐπίγραμμα τόδε·
τόνδ' ὄχθον μνήμην ἀρετῆς χάριν ἐξετέλεσσαν
Ἑλλήνων παῖδες Πρωτεσίλᾳ φθιμένῳ.

50. **antehom. 257**: ἀναιρεῖται ὑπ' Ἀχιλλέως. φέρεται δὲ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα τόδε·
θυμὸν δὴ Κύκνου καὶ ὑπερφιάλους ἐπινοίας
αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε.

51. **hom. 42**: φέρονται δὲ καὶ τούτων ἐπιγράμματα, ἐπὶ μὲν Διώρου ... ἐπὶ δὲ Πείρωος καὶ Ἀκάμαντος ὑπ' Αἴαντος ὕστερον ἀνῃρημένων τόδε·
πελτοφόρου Θρήκης Ἀκάμας καὶ Πείροος ἥρως
ἕδραν ναίοντες τήνδ' ἔλαχον φθίμενοι.

52. **hom. 69**: ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Διομήδους καὶ ἐτάφη ἐν Τροίᾳ. ἐπιγέγραπται δὲ αὐτῷ ἐπίγραμμα τόδε·
5 τηλεβόλου ῥυτῆρα Λυκάονος ἀγλαὸν υἱόν
ἐκ Ζελέας κατέχει Πάνδαρον ἥδε κόνις.

53. **hom. 71 (cod. Lond.)**:
Αἰνείαν Κυπρίδος τε καὶ Ἀγχίσου φίλον υἱὸν
ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς Ἀΐδην.

10 54. **hom. 85**: ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Μενελάου καὶ ἐτάφη ἐν Τροίᾳ. φέρεται δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα τόδε·
Ἑρμῆ παῖ, στερεᾶς πέτρας τέκος, ἔννεπε πᾶσι
Παφλαγόνος μοῖραν τοῦδε Πυλαιμενέος.

55. **hom. 91**: οὗτος ἐν Τροίᾳ μὲν ἀνῃρέθη ὑπὸ Σαρπη-
15 δόνος, ἀπηνέχθη δὲ εἰς Ῥόδον τῇ γυναικὶ Φιλοζώῃ. φέρονται δὲ αὐτοῦ δύο ἐπιγράμματα τὸ πρὸ τῆς ἀνακομιδῆς ἐν Τροίᾳ καὶ τὸ ἐν Ῥόδῳ·
τόνδ' Ἡρακλείδην εὐήνορα τηλόθι πάτρης
Τληπόλεμον κρύπτει χῶρος ὅδ' ἀνθεμόεις.
20 καὶ τοῦτο μὲν τὸ ἐν Τροίᾳ, τὸ δὲ τῆς ἐν Ῥόδῳ ἀνακομιδῆς τόδε . . . (18).

56. **hom. 190**: ἐπιγέγραπται δὲ ἐπ' αὐτῷ τόδε·
πατρὶς μὲν κρύπτει με Δόλων' Εὐμήδεος υἱόν·
πᾶσιν ἀπαγγέλλω τοῖς παριοῦσι μαθεῖν.

25 57. **hom. 190**: ἐπίγραμμα δὲ τούτου·
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἐνθάδε Ῥῆσον
Τρῶες δὴ θάψαν Τευκρίδος αἰγιαλῷ.

58. **hom. 220**: ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Πατρόκλου, ἀνακομισθεὶς ἐν Λυκίᾳ τῇ πατρίδι ἐτάφη. ἐπεγράφη δὲ αὐτῷ·
30 Κᾶρες καὶ Λύκιοι βασιλεῖς Σαρπηδόνα δῖον
Ξάνθου ἐπὶ προχοαῖς ἀενάου ἔθεσαν.

59. **(pergit ibid.)** καὶ Γλαῦκος ὁμοίως ἐν Λυκίᾳ ἐτάφη. ἐπεγράφη δὲ αὐτῷ·
εὐώδης κυπάρισσος ὁμοῦ καὶ λάινος ὄχθος
35 ἐνθάδε τὸν Λύκιον Γλαῦκον ἔχει φθίμενον.

60. **hom. 489**: ὁ Ἕκτωρ ἐν Ὀφρυνίῳ λόφῳ τῆς Τροίας ἐτάφη καὶ ἐπεγράφη τόδε·
Ἕκτορι τόνδε τάφον Πρίαμος μέγας ἐξετέλεσσεν
ὄχθον ὑπὲρ γαίης, μνῆμ' ἐπιγιγνομένοις.
40

44 ἐν ἀρκάδι cod. (corr. St.). — v. 2 ἴσθι Schn. ‖ 45 περγαμίδαν cod. ‖ 46 habet cum altero in eundem (60) Tzetzes hom. 489 ubi ἐπιγενομένων cod. Lond., ἐπειγομένοις Ir. ‖ 47 τροία sic cod. (τροίῃ Steph.). ‖ 48 χρυσόλυραν cod. (-λύραν Steph.).

Codicem Lond. reg. 16. C. IV, qui Burgessii errore dicitur Harleianus, et ipse contuli a. 1862. a Petro Morello qui eum scripsit Parisiis a. 1565, in margine est correctus. habet epigrammata Tzetzica omnia numero 29. 49 μνήμης Ir., μνήμηι Lond. — ἐξετέλεσσαν Lond., ἐξετέλεσαν cett. — Πρωτεσιλάῳ codd., corr. Jacobs. ‖ 50 δή: δὲ Lond. cf. inscr. Att. in Archäol. Zeit. Anz. 1856 p. 139: Εὐρυμάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας | αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὅδε. ‖ 51 πείρως Ir. Lond. (marg. Lond. γρ. ροος). — ἕδραν codd. ‖ 52 τηλεβόλον Lasc. in cod. altero. — ζελείας (ζέλε... Schir.) codd. ‖ 53 τε add. Schneidewin. ‖ 54 παῖ: καὶ Ir. (Ἑρμεία, στ. π. τ. Bergk). — στερεᾶς codd. — πέτρας Schir. (πέτρης Ir. et Lond.). — παμφλαγόνων Lond. ‖ 56 περιοῦσι Lond. ‖ 57 τρῶες δὴ Lond. (δὲ Schir.), τρῶες θάψαντο Lasc. ‖ 58 (βασιλῆ Schn.). ‖ 59 θυώδης Ir. — λάιος Ir. — τὸν * γλαῦκον Lond. ‖ 60 ὀφρυνῷ codd. — ἐπέγραφεν αὐτῷ τάδε Lond. — (μέγαν Schn.) — ἐπιγινομένων Lond., μνήμη ἐπειγομένοις Ir.

61. posthom. 207: οὕτως ὑπ' Ἀχιλλέως ἀνῃρέθη ἡ Πενθεσίλεια καὶ ἐγράφη αὐτῇ·
στήσω σε σπεύδοντα, δορύσσοε, Πενθεσιλείας
αἰπὺν ἐσαθρῆσαι τύμβον Ἀμαζονίδος.
62 posthom. 331: οὕτως ὁ Μέμνων ἀνῃρημένος ἀποκομισθεὶς οἴκαδε ἐτάφη παρὰ Βήλαιον ποταμὸν Συρίας. καὶ ἐπιγέγραπται αὐτῷ τόδε·
Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἠοῦς ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν Συρίῃ Βήλου πὰρ ποταμοῦ προχοαῖς.
63. posthom. 598 (Lond.): ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·
ἐνθάδε πῦρ Τρῳόν τε τό θ' Ἑλλάδος ἄλγος ἁπάσης
ὁ Πριάμοιο Πάρις ψύχομαι ἀκρολόφοις.

598.

64. Eudocia viol. p. 219 = Eustath. in Il. p. 17: οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀέρος (τοὺς ἥρωας εἶπον καλεῖσθαι), ὡς δηλοῦται καὶ ἔν τινι τῶν παρὰ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων, ἐν ᾧ κεῖται τὸ σῶμα μὲν ἐν πόντῳ κεῖται, ⟨...⟩ πνεῦμα δ' ἀὴρ ὅδ' ἔχει.

599.

65. Eustathius ad Il. β, 837 p. 356: οὐ μάτην δὲ οὐδὲ τῶν ἵππων αὐτοῦ ἐμνήσθη, ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς πεποιθὼς ὁ Ἄσιος ἐν τοῖς ἑξῆς ὡς καλοῖς ἀφρονεύσεται καὶ πεσεῖται ἵππων ὠκυπόδων ἐλατὴρ θρασυκάρδιος κατὰ τὸ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα.

600.

66. James Millingen, Ancient unedited monuments p. 86 (pl. 36) ex vase picto in Magna Graecia reperto hoc profert epigramma cippo Oedipi inscriptum:
νώτῳ μὲν μαλάχην τε καὶ ἀσφόδελον πολύριζον,
κόλπῳ δ' Οἰδιπόδαν Λαΐου υἱὸν ἔχω.

Eustath. in Od. λ, 538 p. 1698: διὸ καὶ ὁ ἀσφόδελος ᾠκείωται νεκροῖς διὰ τὸ πρὸς τὴν σποδὸν ὁμοιόφωνον καὶ ἐφυτεύετο ἐν τοῖς τάφοις τὸ τοιοῦτον φυτόν, ὡς δηλοῖ καί τι τῶν παρὰ τῷ Πορφυρίῳ ἐπιγραμμάτων λέγον ὡς ἀπό τινος τάφου ὅτι „νώτῳ μὲν μαλάχην καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, κόλπῳ δὲ τὸν δεῖνα ἔχω".

IX. ORATIONES ET EPISTOLAE.

LVI. ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΑΣΕΒΕΙΑΣ ΠΡΟΣ ΕΥΡΥΜΕΔΟΝΤΑ.

Diog. L. 5, 5: ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ... ὑπεξῆλθεν εἰς Χαλκίδα, Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένου ἢ Δημοφίλου, ὥς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδήπερ τὸν ὕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἑρμείαν ... (9:) τοῦτον (τὸν Ἀριστοτέλην) πρῶτον Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ λόγον φησὶ δικανικὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ συγγράψαι ἐπ' αὐτῇ ταύτῃ τῇ δίκῃ.

Athen. XV p. 696ª: ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγκάμενος Δημόφιλος ἐδίωκε παρασκευασθεὶς ὑπ' Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ᾄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα, ἀλλὰ τῶν σκολίων ἕν τι καὶ αὐτὸ εἶδός ἐστιν.

601.

Athenaeus XV p. 697ª: ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἀπολογίᾳ τῆς ἀσεβείας, εἰ μὴ κατέψευσται ὁ λόγος, φησίν „οὐ γὰρ ἄν ποτε Ἑρμείᾳ θύειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμενος ὡς θνητῷ μνῆμα κατεσκεύαζον καὶ ἀθανατίζειν τὴν φύσιν βουλόμενος ἐπιταφίοις ἂν τιμαῖς ἐκόσμησα".

Lucian. eunuch. 9: ὁ Ἀριστοτέλης ... εἰς ὑπερβολὴν θαυμάσας Ἑρμείαν τὸν εὐνοῦχον τὸν ἐκ τοῦ Ἀταρνέως τύραννον ἄχρι τοῦ καὶ θύειν αὐτῷ κατὰ ταὐτὰ τοῖς θεοῖς.

LVII. (ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ).

Themistius orat. 3 p. 55 Dind.: οἱ δὲ τὰ ἄλλα ἐπαινοῦντες οὐ σὲ ἀλλὰ τὰ σὰ τεθαυμάκασι ... ὃν δὲ οὐδὲν ἐκπλήττει καὶ ἐπιστρέφει τῶν ἔξωθεν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμενος διιδεῖν τὸν ἀληθινὸν βασιλέα. διὰ ταῦτα οὐ κρύβδην φέρει τὸν ψῆφον οὐδὲ προστησάμενος ἕτερον σχῆμα τῷ λόγῳ

61 στήσω Lond. Lasc., στάσω Jac. — Πενθεσιλείας Lond., Πενθεσίλεια Jac. Ir. — ἐσαθρῆσαι Ir.: εἰσαθρεῖς Jac., καὶ ἐξαθρήσω Lond. (et in marg. Morellus αἰπὺν ἀθρήσοντα). ‖ 62 βηλοῦ παρὰ Lond. (πὰρ in marg. Mor., παρ' cett.). ‖ 63 (hoc omiserunt Schneidewin et Bergk) πῦρ τὸ τρώιον, ἑλλάδος ἀ. ἀ. cod. ‖ 64 σῶμα: σῆμα codd., cet. cf. ep. 28. 32. 50. ‖ 66 οιδιποδαν scribitur in vase (praeterea νωτω μολαχην omisso μεν, et ασφοδολον).

οὐδὲ βασιλείαν μὲν ἐπαινῶν, τὸν βασιλεύοντα δὲ οὐ θαρσῶν, ἀλλ᾽ ἀναβὰς ἐπὶ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο βῆμα καὶ στὰς ἐν μέσῳ τῶν ἀνθρώπων ἀνακηρύττειν σε οὐκ ἀναίνεται μετὰ πλείονος τῆς παρρησίας ἢ Ξενοφῶν Ἀγησίλαον καὶ Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης καὶ τὰ τελευταῖα δὴ ταῦτα ὁ Ζήνωνος ἐραστὴς τὸν καθ᾽ ἑαυτὸν βασιλέα.

Iulianus orat. 3 p. 193 Pet.: καὶ ἐπῄνει γε Ἰσοκράτης πολλοὺς καὶ Πλάτων καὶ Ἀριστοτέλης, Ξενοφῶν δὲ καὶ Ἀγησίλαον τὸν βασιλέα καὶ Κῦρον τὸν Πέρσην . . . καὶ τοὺς ἐπαίνους ξυγγράφων οὐκ ἀπεκρύπτετο. ἐμοὶ δὲ θαυμαστὸν εἶναι δοκεῖ, εἰ τοὺς ἄνδρας γε τοὺς καλοὺς προθύμως ἐπαινεσόμεθα, γυναῖκα δὲ ἀγαθὴν τῆς εὐφημίας οὐκ ἀξιώσομεν.

602.

P. Rutilius Lupus de figuris sententiarum 1, 18: Μερισμος. *hoc schema singulas res separatim disponendo et suum cuique proprium tribuendo magnam efficere utilitatem et illustrem consuevit. Lycurgi . . . item Aristotelis: Alexandro enim Macedoni neque in deliberando consilium neque in proeliando virtus neque in beneficio benignitas deerat, sed dumtaxat in supplicio crudelitas. nam cum aliqua res dubia accidisset apparebat sapientissimus, cum autem confligendum esset cum hostibus fortissimus, cum vero praemium dignis tribuendum liberalissimus, at cum animadvertendum clementissimus.*

LVIII. (ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ).

603.

Olymp. in Gorg. pr. 41 p. 395 Jahn: ὅτι δὲ καὶ Ἀριστοτέλης σέβει αὐτὸν (τὸν Πλάτωνα) ὡς διδάσκαλον, δῆλός ἐστι γράψας ὅλον λόγον ἐγκωμιαστικόν· ἐκτίθεται γὰρ τὸν βίον αὐτοῦ καὶ ὑπερεπαινεῖ . . . οὐ μόνον δὲ ἐγκώμιον ποίησας ἐπαινεῖ αὐτὸν ἀλλὰ καὶ . . .

LIX. ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

(Ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον. Σηλυβρίων ἐπιστολαί. πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολαὶ δ̅. πρὸς Ἀντίπατρον θ̅. πρὸς Μέντορα α̅. πρὸς Ἀρίστωνα α̅. πρὸς Ὀλυμπιάδα α̅. πρὸς Ἡφαιστίωνα α̅. πρὸς Θεμισταγόραν α̅. πρὸς Φιλόξενον α̅. πρὸς Δημόκριτον α̅.)

Simplicius in categ. f. 2 γ ed. Bas. 1551: τὸ δὲ δύνασθαι σαφῶς εἰπεῖν δηλοῖ μάλιστα ὁ τῶν ἐπιστολῶν αὐτοῦ χαρακτὴρ τὸν ἀνὰ χεῖρας διάλογον ὃς ἐπιστολαῖς προσήκει μετ᾽ εὐπρεπείας ἀποτυπούμενος. καὶ οὐδέ ἐστί τις τῶν συνεγνωσμένων Ἀριστοτέλει περὶ τὸν ἐπιστολικὸν χαρακτῆρα προσόμοιος.

David. in cat. p. 26^b 20 Br. ἐν . . . δὲ ταῖς ἐπιστολαῖς ἐστὶ σύντομος . . . ἀλλὰ καὶ δριμύς ἐστιν . . . (fr. 617).

Io. Philop. in cat. p. 36^b 32 Br.: ἐν δὲ ταῖς ἐπιστολαῖς φαίνεται κατωρθωκὼς τὸν ἐπιστολιμαῖον χαρακτῆρα, ὃν καὶ σύντομον εἶναι δεῖ καὶ σαφῆ καὶ ἀπηλλαγμένον πάσης περισκελοῦς συνδέσεώς τε καὶ φράσεως.

Gregor. Naz. epist. 165: τὸ πτυκτίον ὅπερ εἴληφας παρ᾽ ἡμῶν, τὰς Ἀριστοτέλους ἐπιστολάς, ἐδυνάμην μὲν μὴ ἀνακομίσασθαι ἀλλὰ παρά σοι μένειν ἐᾶσαι, λογίῳ τε δῶρον οἰκεῖον καὶ φιλίας ἀπόμνημα δεξιόν.

Photius epist. 207: αἱ δὲ τούτου (τοῦ Πλάτωνος) ἐπιστολαὶ ἴσον τε τῆς ἐκείνου λογιότητος καὶ τοῦ ἐπιστολιμαίου τύπου ἀπολείπονται. αἱ δέ γε τοῦ Ἀριστοτέλους τῶν μὲν ἄλλων αὐτοῦ γραμμάτων λογοειδέστεραι, πλὴν οὐδὲ ταῖς Πλατωνικαῖς ἐξισάζουσι.

Demetrius π. ἑρμην. 234: ἐπεὶ δὲ καὶ πόλεσί ποτε καὶ βασιλεῦσι γράφομεν, ἔστωσαν τοιαῦται ἐπιστολαὶ μικρὸν ἐξηρμέναι πως· στοχαστέον γὰρ καὶ τοῦ προσώπου ᾧ γράφεται· ἐξηρμέναι μέντοι καὶ οὐχ ὥστε σύγγραμμα εἶναι ἀντ᾽ ἐπιστολῆς, ὥσπερ αἱ Ἀριστοτέλους πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ πρὸς τοὺς Δίωνος οἰκείους ἡ Πλάτωνος.

David in cat. p. 24, 27 Br.: ὥσπερ αἱ ἐπιστολαὶ αὐτοῦ . . . ἃς ἐν ὀκτὼ βίβλοις συνήγαγεν Ἀρτέμων τις μετὰ Ἀριστοτέλην γενόμενος.

Demetr. π. ἑρμ. 223: Ἀρτέμων ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράψας ἐπιστολάς. cf. de Andronico Gellius 20, 5 et Ptolemaeus in indice.

Ἐπιστολαὶ πρὸς Φίλιππον.

604.

Harpocr. s. Ὅτι ξένους τινὰς ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίῳ καὶ δεδεμένους παρὰ πότον ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου Σάτυρος, Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ περὶ τῆς πρεσβείας φησί. Δημοσθένης δ᾽ ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου φησὶν ὅτι Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξῃτήσατο καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν· καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει ὡς Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

35 in dialogo περὶ φιλοσοφίας? (cf. Ἀρ. ἐν τοῖς πλατωνικοῖς Plut. cit. in fr. 4).

605.

Vita Aristot. cod. Marc. 257 f. 276ª: ἐτῶν δὲ γενόμενος ⟨ἑπτα⟩καίδεκα τοῦ Πυθοῖ θεοῦ χρήσαντος αὐτῷ φιλοσοφεῖν Ἀθήνησι φοιτᾷ Σωκράτει καὶ συνῆν αὐτῷ τὸν μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ χρόνον πλὴν ὀλίγον ὄντα. μετὰ δὲ τοῦτον φοιτᾷ Πλάτωνι καὶ συνῆν ⟨τούτῳ τὸν⟩ μέχρι τελευτῆς αὐτοῦ χρόνον εἰκοσαετῆ τυγχάνοντα, ὡς αὐτὸς ἐπιστέλλων Φιλίππῳ λέγει.

Vita Ar. vulg.: ἑπτακαίδεκα δὲ ἐτῶν γενόμενος καὶ τῆς Πυθίας κελευούσης αὐτῷ φιλοσοφεῖν στέλλεται ἐν Ἀθήναις, ἔνθα φοιτᾷ Σωκράτει καὶ σύνεστι τούτῳ ἔτη τρία. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Σωκράτους φοιτᾷ Πλάτωνι καὶ τούτῳ σύνεστιν ἔτη εἴκοσι.

Vit. Ar. lat. versa: *factus autem annorum decem et septem et Pithia precipiente ipsum philosophari mittitur Athenas, ubi adhesit Socrati et moratus est cum eo tribus annis. mortuo autem Socrate adhesit Platoni et moratus est cum eo annis viginti usque ad finem vite ipsius Platonis, sicut ipse declarat mittens Philippo.*

Diog. Laert. 5, 9: φησὶ δ' Ἀπολλόδωρος ἐν χρονικοῖς . . . παραβαλεῖν δὲ Πλάτωνι καὶ διατρῖψαι παρ' αὐτῷ εἴκοσιν ἔτη, ἑπτὰ καὶ δέκα ἐτῶν συστάντα.

606.

Iulian. or. 7 p. 442 Pet.: . . . ὁ τῷ Πυθίῳ πεισθεὶς (Διογένης) καὶ φιλοσοφήσας ὥσπερ Σωκράτης ὕστερον, ὡς Ἀριστοτέλης· φησὶ γὰρ καὶ αὐτὸς (ὁ Ἀριστοτέλης) εἶναι Πύθιον οἴκοι παρ' ἑαυτῷ, ὅθεν αὐτῷ καὶ ἡ ὁρμὴ πρὸς φιλοσοφίαν ἐγένετο.

607.

Vita Arist. Marc. f. 276ᵇ: καὶ φαίνεται (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς θαυμάζων Πλάτωνα καὶ συνιστὰς τοῖς βασιλεῦσι τοὺς Πλάτωνι κατὰ γένος κοινωνοῦντας.

608.

Vita Arist. Marc. f. 276ª fin.: ὁ δὲ φιλόσοφος μέγα μέρος ὢν τῆς φιλοσοφίας ὀργάνῳ τῇ δυνάμει πρὸς εὐποιίαν ἐχρήσατο, ἕνα τε ἕκαστον εὐεργετῶν καὶ πόλεις ὅλας καὶ πάντας ἅμα. ὅσα μὲν γὰρ ἕκαστον εὐεργέτησεν αἱ γεγραμμέναι αὐτῷ κατὰ τοὺς βασιλέας περί τινων ἐπιστολαὶ δηλοῦσιν. ὅσα δὲ πόλεις ὅλας τὰ Στάγειρα δηλοῖ καὶ Ἐρεσσὸς ἡ Θεοφράστου καὶ Φανίου τῶν αὐτοῦ μαθητῶν πατρίς· τήν τε γὰρ ἑαυτοῦ πατρίδα Στάγειρα κατασκαφεῖσαν ὑπὸ Φιλίππου πείθει τὸν Ἀλέξανδρον δεύτερον κτίσαι καὶ χώρας ἑτέρας αὐτῇ καταδιδόναι ... καὶ Ἐρεσσὸν μέλλουσαν ὑπὸ Φιλίππου πολιορκηθῆναι ἔπεισεν ἀφεθῆναι. πολλὰ δὲ καὶ Ἀθηναίους εὐεργέτησεν ἐν τοῖς κατὰ Φίλιππον γράμμασιν.

Vita Ar. vulg.: καὶ μέγα μέρος γέγονε τῆς τούτου βασιλείας· πολλὰ γὰρ ἐδυνήθη παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ δυνάμει δεόντως ἐχρήσατο εὖ ποιῶν καὶ ἑκάστῳ ἰδίᾳ καὶ πᾶσι κοινῇ. καὶ ὅτι μὲν πολλοὺς ἰδίᾳ δηλώσουσιν αἱ φερόμεναι αὐτοῦ συστατικαὶ ἐπιστολαὶ περί τινων πρὸς τὸν βασιλέα· ὅτι δὲ καὶ κοινῇ πολλοὺς εὖ ἐποίησε δηλοῖ τὸ καὶ τὴν τῶν Σταγείρων πόλιν κατασκαφεῖσαν πείθειν τὸν Ἀλέξανδρον αὖθις κτίζειν . . . καὶ τὴν Ἔρεσον δὲ τὴν τοῦ Θεοφράστου πόλιν μέλλουσαν ἀδικηθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐλύτρωσε τῆς ἀδικίας.

Vers. lat. vet.: *et cum esset magna pars philosophie, ad benefaciendum potentia usus est benefaciens et singulis proprie et omnibus communiter. et quod multis quidem proprie benefecerit, declarant misse ab eo epistole de quibusdam ad regem. quod autem et communiter benefecit multis, demonstrat illud quod civitatem suam Stagiram dirutam prius a Philippo induxit Alexandrum regem iterum reedificare . . . et etiam Eresum urbem Theophrasti et Phanie sui discipulorum debentem destrui liberavit a destructione.*

Ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀλέξανδρον.

(add. fr. 607—8)

609.

Demetrius π. ἑρμ. 233 (p. 99 Walz): Ἀριστοτέλης μέντοι καὶ ἀποδείξεσί που χρῆται ἐπιστολικαῖς. οἷον διδάξαι βουλόμενος ὅτι ὁμοίως χρὴ εὐεργετεῖν τὰς μεγάλας πόλεις καὶ τὰς μικράς φησίν „οἱ γὰρ θεοὶ ἐπ' ἀμφοτέραις ἴσοι· ὥστ' ἐπεὶ αἱ χάριτες θεαί, ἴσαι ἀποκείσονταί σοι παρ' ἀμφοτέραις". καὶ γὰρ τὸ ἀποδεικνύμενον αὐτὸ ἐπιστολικὸν καὶ ἡ ἀπόδειξις αὐτή.

610.

Dio Chrysost. or. 47 p. 601 Emper.: καὶ τὸν Ἀριστοτέλην ἐνίοτε ἐμακάριζον, ὅστις Σταγειρίτης ὤν·

---

3 ἑπτακαίδεκα: καίδεκα cod. post lacunam. ‖ 4 Ἀθήνησι: παρ' ἀθήνησι, (sic cum commate) cod. ‖ 6 τούτῳ τὸν addidi: lacuna in cod. ‖ 7 εἰκοσαετῆ τυγχάνοντα scripsi: εἰκοσαετὴς τυγχάνων cod., quod in marg. corrigitur sic εἰκοσαετοῦς τυγχάνοντος. ‖ 22 cf. Dionys. Hal. opp. rhet. p. 728 χρόνον εἰκοσαετῆ διέτριψε σὺν αὐτῷ.

ᵇ3 sc. in epistola quadam ad Alexandrum, e qua fr. 609. ‖ 11 εὖ ἐποίησε, quod vulgo add. post ἰδίᾳ, om. cod. Marc. 257. ‖ 12 καὶ περί τινων cod. Marc., καὶ παρά τινων cod. Par. 1928. ‖ 22 *et de quibusdam* habet codicum meorum unus. ‖ 24 *stragiram* codd. ‖ 26 *ephesum* codd. ‖ 27 *et theophanii* codd. omnes.

τὰ δὲ Στάγειρα κώμη τῆς Ὀλυνθίας ἦν· ἁλούσης δὲ Ὀλύνθου συγγενόμενος Ἀλεξάνδρῳ καὶ Φιλίππῳ διεπράξατο οἰκισθῆναι πάλιν τὸ χωρίον καὶ μόνον αὐτὸν ἔφασκον εὐτυχῆσαι τὴν εὐτυχίαν ταύτην ὥστε τῆς πατρίδος οἰκιστὴν γενέσθαι. μεταξὺ δὲ πρῴην ἐνέτυχον ἐπιστολῇ τινί, ἐν ᾗ ἐστὶ μετανοῶν καὶ ὀδυρόμενος καὶ λέγων ὅτι τούτων τινὲς καὶ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς ἀφικνουμένους σατράπας διαφθείρουσιν, ὥστε μηδὲν ἀγαθὸν γενέσθαι μηδὲ ὅλως κατοικισθῆναι τὴν πόλιν. ὅπου δὲ τὸ κατοικισθῆναι τοῖς ἐκπεσοῦσι καὶ τοῦτο ἐλύπει τινάς, εἰ φυγάδες καὶ ἀπόλιδες πατρίδα ἕξουσι καὶ πολιτεύσονται κατὰ νόμους ἐν ἐλευθερίᾳ, μᾶλλον δ' ᾑροῦντο διῳκίσθαι κατὰ κώμας τοῖς βαρβάροις ὁμοίως ἢ σχῆμα πόλεως καὶ ὄνομα ἔχειν· ἦ που προσήκει θαυμάζειν καὶ εἰ ἄλλο τι λυπεῖ τινάς; ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ἐπιστέλλων γράφει ὡς τοῖς πράγμασιν ἀπειρηκώς· φησὶ γὰρ αἴρειν τοὺς δακτύλους τοὺς Ἰδαίους· κἀμὲ νομίζετε καὶ εἴ τινές εἰσιν ἕτεροι. καὶ γὰρ δὴ πλεῖον ἴσχυσεν ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων κακοδαιμονία τῆς τοῦ Ἀριστοτέλους σπουδῆς, ὥστε οὐκ εἴασαν προβῆναι τὸ κωμίον εἰς ἀξίωμα πόλεως καὶ νῦν ἔτι ἀοίκητόν ἐστιν.

611.

Aelian. var. hist. 12, 54: Ἀλέξανδρον Ἀριστοτέλης ὀργιζόμενον πραῦναι βουλόμενος καὶ παῦσαι χαλεπαίνοντα πολλοῖς ταυτὶ πρὸς αὐτὸν γέγραφεν· „ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ οὐ πρὸς ἥσσους ἀλλὰ πρὸς τοὺς κρείττονας γίνεται· σοὶ δὲ οὐδεὶς ἴσος".

612.

Gellius 20, 5: (*acroaticos libros*) *cum in vulgus ab eo* (*Aristotele*) *editos rex Alexander cognovisset . . . litteras ad Aristotelem misit, non eum recte fecisse quod disciplinas acroaticas, quibus ab eo ipso eruditus foret, libris foras editis invulgasset . . . exempla utrarumque litterarum sumpta ex Andronici philosophi libro subdidi. en autem prorsus in utriusque epistola brevitatis elegantissimae filum tenuissimum . . .*

(omitto Alexandri epistolam)

Ἀριστοτέλης βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν. Ἔγραψάς μοι περὶ τῶν ἀκροατικῶν λόγων οἰόμενος δεῖν αὐτοὺς φυλάττειν ἐν ἀπορρήτοις. ἴσθι οὖν αὐτοὺς καὶ ἐκδεδομένους καὶ μὴ ἐκδεδομένους· ξυνετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τοῖς ἡμῶν ἀκούσασιν. ἔρρωσο.

Plutarchus Alex. 7 . . . Ἀριστοτέλης ἀπολογεῖται περὶ τῶν λόγων ἐκείνων ὡς καὶ ἐκδεδομένων καὶ μὴ ἐκδεδομένων.

Ἐπιστολαὶ πρὸς Ἀντίπατρον.

613.

Aristocles libro VII περὶ φιλοσοφίας **apud Euseb. praep. ev. 15, 2 (t. IV p. 12 Gaisf.):** τὰ μὲν οὖν ἄλλα προδήλως πέπλασται, δύο δὲ ταῦτα δοκεῖ πιστεύεσθαι δι' ἃ ψέγουσί τινες αὐτόν· ἓν μὲν ὅτι τὴν Ἑρμείου γήμειε φύσει μὲν ἀδελφήν, θετὴν δὲ θυγατέρα Πυθιάδα, κολακεύων αὐτόν . . . περὶ δὲ τοῦ γάμου τοῦ Πυθιάδος ἀποχρώντως αὐτὸς ἐν ταῖς πρὸς Ἀντίπατρον ἐπιστολαῖς ἀπολελόγηται· τεθνεῶτος γὰρ Ἑρμείου διὰ τὴν πρὸς ἐκεῖνον εὔνοιαν ἔγημεν αὐτήν, ἄλλως μὲν σώφρονα καὶ ἀγαθὴν οὖσαν, ἀτυχοῦσαν μέντοι διὰ τὰς καταλαβούσας συμφορὰς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς.

614.

Plutarch. περὶ εὐθυμίας **13:** Ἀριστοτέλης δὲ πρὸς Ἀντίπατρον γράφων „οὐκ Ἀλεξάνδρῳ μόνον, ἔφη, προσήκει μέγα φρονεῖν ὅτι κρατεῖ πολλῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' οὐχ ἧττον οἷς ὑπάρχει περὶ θεῶν ἃ δεῖ δοξάζειν".

idem in l. περὶ τοῦ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν ἀνεπιφθόνως **16:** οὕτω δὲ καὶ πρὸς Ἀλέξανδρον ὁ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον ἔφη τοῖς πολλῶν κρατοῦσιν ἐξεῖναι μέγα φρονεῖν ἀλλὰ καὶ τοῖς περὶ θεῶν δόξας ἀληθεῖς ἔχουσι.

idem de prof. in virt. 6: ὁ δὲ Ἀριστοτέλης πρὸς Ἀντίπατρον περὶ Ἀλεξάνδρου γράφων ἔφη μὴ μόνον ἐκείνῳ προσήκειν ὅτι πολλῶν κρατεῖ μέγα φρονεῖν, ἀλλ' οὐδὲν ἧττον εἴ τις ὀρθῶς γινώσκει περὶ θεῶν.

Iulianus in ep. ad Themistium (p. 487 Pet.): ἐγὼ μὲν οὖν Ἀλεξάνδρου φημὶ μείζονα τὸν Σωφρονίσκου κατεργάσασθαι . . . καὶ τοῦτο οὐκ ἐγὼ μόνος, Ἀριστοτέλης δὲ πρότερον ἔοικεν ἐννοήσας εἰπεῖν, ὅτι μὴ μεῖον αὐτῷ προσήκει φρονεῖν ἐπὶ τῇ θεολογικῇ συγγραφῇ τοῦ καθελόντος τὴν Περσῶν δύναμιν.

615.

Demetrius περὶ ἑρμηνείας **223 (p. 96 Walz):** ἐπεὶ δὲ ὁ ἐπιστολικὸς χαρακτὴρ δεῖται ἰσχνότητος, καὶ περὶ αὐτοῦ λέξομεν. Ἀρτέμων μὲν οὖν ὁ τὰς Ἀριστοτέλους ἀναγράψας ἐπιστολάς φησιν, ὅτι δεῖ ἐν τῷ αὐτῷ τρόπῳ διάλογόν τε γράφειν καὶ ἐπιστολάς· εἶναι γὰρ τὴν ἐπιστολὴν οἷον τὸ ἕτερον μέρος τοῦ διαλόγου. (224) καὶ λέγει μέν τι ἴσως, οὐ μὴν ἅπαν· δεῖ γὰρ ὑποκατεσκευάσθαι πως μᾶλλον τοῦ διαλόγου τὴν ἐπιστολήν· ὁ μὲν γὰρ μιμεῖται αὐτοσχεδιάζοντα, ἡ δὲ γράφεται

8 fort. ὥστε μηδὲν ἂν κακὸν γ. τὸ μηδ' ὅλως etc. ‖ 26 cf. fr. 96 et 97 (π. ὀργῆς). ‖ 27 codd. ἴσους, corr. Rutgers. ‖ 36 *en*: *an* codd., *amavi* vulgo (Gronov.).

καὶ δῶρον πέμπεται τρόπον τινά. (225) τίς γοῦν οὕτως ἂν διαλεχθείη πρὸς φίλον ὥσπερ ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς Ἀντίπατρον ὑπὲρ τοῦ φυγάδος γράφων τοῦ γέροντός φησιν· „εἰ δὲ πρὸς ἁπάσας οἴχεται φυγὰς οὕτως ὥστε μὴ κατάγειν, δῆλον ὡς τοῖσγε εἰς Ἄιδου κατελθεῖν βουλομένοις οὐδεὶς φθόνος". ὁ γὰρ οὕτω διαλεγόμενος ἐπιδεικνυμένῳ ἔοικε μᾶλλον, οὐ λαλοῦντι.

616.

Aelian. var. hist. 14, 1: Ἀριστοτέλης ὁ Νικομάχου σοφὸς ἀνὴρ καὶ ὢν καὶ εἶναι δοκῶν, ἐπεί τις αὐτοῦ ἀφείλετο τὰς ψηφισθείσας αὐτῷ ἐν Δελφοῖς τιμάς, ἐπιστέλλων πρὸς Ἀντίπατρον περὶ τούτων φησίν· „ὑπὲρ τῶν ἐν Δελφοῖς ψηφισθέντων μοι καὶ ὧν ἀφῄρημαι νῦν οὕτως ἔχω, ὡς μήτε μοι σφόδρα μέλλειν ὑπὲρ αὐτῶν μήτε μοι μηδὲν μέλλειν".

617.

Vita Ar. Marc. f. 276b: ἐπαναστάντων δὲ αὐτῷ τῶν Ἀθηναίων, ὑπεχώρησεν εἰς Χαλκίδα τοσοῦτον ὑπειπὼν ὡς „οὐ συγχωρήσω Ἀθηναίοις δὶς ἁμαρτεῖν εἰς φιλοσοφίαν". ἐπεὶ δὲ τὰ καθήκοντα ἦν πολίτῃ καὶ ξένῳ περὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων πόλιν, ἐπιστέλλων Ἀντιπάτρῳ γράφει „τὸ Ἀθήνησι διατρίβειν ἐργῶδες· (277a) ὄγχνη γὰρ ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ", τὴν διαδοχὴν τῶν συκοφαντούντων αἰνιττόμενος.

Vita Ar. vulg.: μετέπειτα δὲ ἀνταρσίας γενομένης ἐν τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Χαλκίδι εἰρηκὼς τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι „οὐκ ἐάσω ὑμᾶς δὶς εἰς φιλοσοφίαν ἁμαρτεῖν". καὶ γὰρ ἤδη ἦσαν τὸν Σωκράτην φονεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι. ἐδήλωσε δὲ καὶ Ἀντιπάτρῳ τῷ βασιλεῖ ὅτι „τὸ Ἀθήνησι διατρίβειν ἐργῶδες". εἶπε δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο ἔπος· „ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ", ὡς ἐκ τούτων ἐλέγχων τὰς τῶν Ἀθηναίων συκοφαντίας.

Vers. lat. vet.: *insurgentibus autem ipsi Atheniensibus ivit Calcidam hoc dicens ,,non concedam Atheniensibus bis peccare in philosophiam". et mittens Antipatro scribit ,,Atheniensibus commorari periculosum". et dixit illud Homeri ,,pirus namque supra pirum senescit, ficus autem supra ficum, successionem accusatorum enigmatice dicens.*

David. in Arist. categ. p. 26b 25 Br.: ὅτι γὰρ δριμύς ἐστιν (ὁ Ἀριστοτέλης ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς), δηλοῖ αὐτοῦ μία ἐπιστολή. μετὰ γὰρ θάνατον Σωκράτους ὑπεξελθὼν Ἀθηνῶν καὶ διατρίβων ἐν Χαλκίδι ἀνεκαλεῖτο ὑπὸ Ἀθηναίων ἐπανελθεῖν, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀντέγραψεν οὕτως „οὐ μὴ ἐάσω Ἀθηναίους δὶς ἁμαρτεῖν εἰς φιλοσοφίαν, παρ' οἷς ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ". διὰ δὲ τοῦ σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ ᾐνίξατο τοὺς συκοφάντας πολλοὺς ὄντας Ἀθήνησι καὶ ἀεὶ δεχομένους αὐτοὺς καὶ μηδέποτε λήγοντας.

618.

Demetr. π. ἑρμ. 144 (p. 66 W.): καὶ ἐξ ἰδιωτικοῦ δὲ ὀνόματος γίγνεται (χάρις), ὡς ὁ Ἀριστοτέλης „ὅσῳ γάρ, φησί, μονώτης εἰμί, φιλομυθότερος γέγονα"· καὶ ἐκ πεποιημένου, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ „ὅσῳ γὰρ αὐτίτης καὶ μονώτης εἰμί, φιλομυθότερος γέγονα". τὸ μὲν γὰρ μονώτης ἰδιωτικωτέρου ἔθους ἤδη ἐστί, τὸ δὲ αὐτίτης πεποιημένον ἐκ τοῦ αὐτός.

619.

Demetrius π. ἑρμ. 29 (p. 18 W.): γίνεται μέντοι γε χρήσιμά ποτε (τὰ ὁμοιοτέλευτα), ὡς Ἀριστοτέλης φησίν „ἐγὼ ἐκ μὲν Ἀθηνῶν εἰς Στάγειρα ἦλθον διὰ τὸν βασιλέα τὸν μέγαν, ἐκ δὲ Σταγείρων εἰς Ἀθήνας διὰ τὸν χειμῶνα τὸν μέγαν". εἰ γοῦν ἀφέλοις τὸ ἕτερον μέγαν, συναφαιρήσῃ καὶ τὴν χάριν· τῇ γὰρ μεγαληγορίᾳ συνεργεῖ τὰ τοιαῦτα κῶλα, ὁποῖα τῶν Γοργίου τὰ πολλὰ ἀντίθετα καὶ τῶν Ἰσοκράτους.

Demetr. 154 (p. 72): πολλάκις δὲ καὶ κῶλα ὅμοια ἐποίησε χάριν, ὡς ὁ Ἀριστοτέλης „ἐκ μὲν Ἀθηνῶν φησὶν ἐγὼ εἰς Στάγειρα ἦλθον διὰ . . . μέγαν". καταλήξας γὰρ ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κώλοις εἰς τὸ αὐτὸ ὄνομα ἐποίησε τὴν χάριν. ἐὰν δ' οὖν ἀποκόψῃς τοῦ ἑτέρου κώλου τὸ μέγαν, συναφαιρεῖται καὶ ἡ χάρις.

(Ex incerta epistola).

620.

Demetr. π. ἑρμ. 230: εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι οὐχ ἑρμηνεία μόνον ἀλλὰ καὶ πράγματά τινα ἐπιστολικά ἐστιν. Ἀριστοτέλης γοῦν, ὃς μάλιστα ἐπιτετευχέναι δοκεῖ τοῦ τύπου ἐπιστολικοῦ „τοῦτο δὲ οὐ γράφω σοί φησιν· οὐ γὰρ ἦν ἐπιστολικόν". (231) εἰ μὲν γάρ τις ἐν ἐπιστολῇ σοφίσματα γράφει καὶ φυσιολογίας, γράφει μέν, οὐ μὴν ἐπιστολὴν γράφει. φιλοφρόνησις γὰρ βούλεται εἶναι ἡ ἐπιστολὴ σύντομος καὶ περὶ ἁπλοῦ πράγματος ἔκθεσις καὶ ἐν ὀνόμασιν ἁπλοῖς.

4 τὰς φυγὰς οὗτος codd. (γᾶς φυγὰς οὗτος Valck.), τὰς φυγὰς οὕτως Victor. ‖ 20 sic cod.: τὰ ⟨αὐτὰ⟩ καθήκοντα ⟨οὐκ⟩ ἦν corr. Robbe. cf. A. P. p. 575. ‖ 30 Ἀθήνησι: ἐν ἀθήνησι codd. ‖ διατρίβειν Marc., ἐνδιατρίβειν vulgo. ‖ 35 al. l. *calcidiam.*
b4 πείσω cod. Br. ‖ 38 τοῦ τύπου Victorius pro αὐτοῦ.

X. CARMINA.

621. 622.

Diogenes Laert. 5, 27: ἔπη, ὧν ἀρχὴ „ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε". ἐλεγεῖα, ὧν ἀρχή „καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ".

623.

Olympiodor. in Gorg. pr. 41 (p. 395 Jahn): ὅτι δὲ καὶ Ἀριστοτέλης σέβει αὐτὸν ὡς διδάσκαλον δῆλός ἐστι γράψας ὅλον λόγον ἐγκωμιαστικόν . . . οὐ μόνον δὲ ἐγκώμιον ποιήσας αὐτοῦ ἐπαινεῖ αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐλεγείοις τοῖς πρὸς Εὔδημον αὐτὸν ἐπαινῶν 10 Πλάτωνα ἐγκωμιάζει γράφων οὕτως·

ἐλθὼν δ' ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον
εὐσεβέως σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμὸν
ἀνδρός, ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις·
ὃς μόνος ἢ πρῶτος θνητῶν κατέδειξεν ἐναργῶς 15
οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων,
ὡς ἀγαθός τε καὶ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ·
οὐ νῦν δ' ἔστι λαβεῖν οὐδενὶ ταῦτα ποτέ.

624.

Diog. Laert. 5, 6: ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης . . . 20 ὑπεξῆλθεν εἰς Χαλκίδα, Εὐρυμέδοντος αὐτὸν τοῦ ἱεροφάντου δίκην ἀσεβείας γραψαμένου ἢ Δημοφίλου, ὥς φησι Φαβωρῖνος ἐν παντοδαπῇ ἱστορίᾳ, ἐπειδή περ τὸν ὕμνον ἐποίησεν εἰς τὸν προειρημένον Ἑρμείαν· ἀλλὰ καὶ ἐπίγραμμα ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἀνδριάντος τοιοῦτον· 25

τόνδε ποτ' οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνὴν
ἔκτεινεν Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς,
οὐ φανερῶς λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας,
ἀλλ' ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου.

Himerius or. 6, 6: πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα 30 τῶν ἐπ' αὐτῷ πόθων ἐπεδείξατο Ἀριστοτέλης ὡς ἐστὶν ἀκούειν γνωρίσματα· καὶ γὰρ λόγους αὐτὸν ἐξήσκησε καὶ ἀρετὴν ἐξεπαίδευσε καὶ ἐλεγείῳ τὸν θάλαμον μόνῳ τῶν γνωρίμων ἐκόσμησεν.

625.

Diog. Laert. 5, 7 (ὁ δὲ ὕμνος ἔχει τοῦτον τὸν 5 τρόπον) et **Athenaeus XV** p. 696 (ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ᾆσμα . . . ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερὸν ὑμῖν ποιήσω):

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας·
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπόν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου·
σεῦ δ' ἕνεχ' οὐ 'κ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀίδαο δόμους ἦλθον·
σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος ἔντροφος
ἀελίου χήρωσεν αὐγάς·
τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι
Μοῦσαι
Μναμοσύνας θύγατρες, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι
φιλίας τε γέρας βεβαίου.

Himerius or. 6, 7: ἀτὰρ δὴ καὶ τόδε οὐχ ἥκιστα τῆς περὶ ἐκεῖνον σπουδῆς ὁ Σταγειρίτης ἐπεδείξατο τεκμήριον. ἔτυχε μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀσίαν ὑπ' Ἀλεξάνδρου καλούμενος ἵνα κῆρυξ ὁμοῦ καὶ θεατὴς τῶν Περσικῶν τροπαίων γένηται. ἐπεὶ δὲ πορευόμενος κατὰ τὸν Ἀταρνέα ἐγένετο, ἰδὼν πόλιν Ἑλληνικῆς ἀρετῆς καὶ σοφίας διψῶσαν ἅπασαν οὐ παρῆλθε σιγῇ, βραχεῖ δὲ βιβλίῳ τήν τε πόλιν καὶ τὸν Ἑρμείαν ἠσπάζετο.

3 πρέσβις θ' ἑκατιβόλε cod. Laur. 69, 13. πρέσβις θ' ἑκαταβόλε Laur. 69, 28 et Marc. 393, πρέσβις δ' ἑκατάβολε Laur. 69, 35 et Marc. 394. ‖ 18 cf. Vit. Ar. Marc. et vulg., David. p. 20b 21 Br. etc.

b1 τὸν θάλαμον: immo τὸν τάφον (v. fr. 601).

(Fr. 625) Laertii codd. rec. duo Marc. 393 et 394 (= v), Athenaei Marcianus (Schweigh.) = M, Athenaei epitomae cod. ant. = E. 2—3 βιώσας τε περὶ M. ‖ 4 ἐν om. M., add. E. ‖ 5 ἀκαμάτους ME. ‖ 7 inter καρπόν et σεῦ δ' ἕνεχ' media om. E. ‖ καρπὸν εἰς ἀθ. (v) ‖ κρεῖσσον v. ‖ 8 μαλακαυγῆ τοῖο v et Ath. ‖ 9 σοῦ δ' ἕνεκ' ἐκ διὸς v, (σεῦ δ') ἕνεχ' ὁ διὸς E. ‖ ἡρακλῆς vulgo Ath. ‖ 10 πολλὰ M. ‖ 11 ἔργοις ἀναγορεύοντες v. ‖ 12 σοῖς τε et ἀχιλλεύς v. ‖ ἤλυθον scr. Boeckh. ‖ 13 ἕνεκα E. ‖ μορφαῖς ἀταρνέως ἔντροφον v (ἀταρνέος pr. m. in Marc. 394, ἀταρνέως etiam ME). ‖ ἠελίου ME. ‖ 14 ποῖ γὰρ v. ‖ ἀθάνατοί τέ μιν v. ‖ 15 μνημοσύνης ME. ‖ θυγατέρες M. ‖ ἄζουσαι Schaefer. ‖ γάρας M. ‖ βεβαίας M.

APPENDIX DUBIORUM.

626.

Schol. Bobiens. in Cicer. or. pro Archia p. 358 Orelli: *alternos igitur versus dicit elegiacos, metris scilicet dissentientibus varios. primus autem videtur elegiarum carmen scripsisse Callinos. adicit Aristoteles praeterea hoc genus poetas Antimachum Colophonium, Archilochum Parium, Mimnermum Colophonium. quorum numero additur etiam Solon Atheniensis legum scriptor nobilissimus.*

Cf. Etym. Gud. p. 180, 8. Et. Orionis p. 58, 10. Marius Victorin. de metris p. 146 Gf. (Terent. Maurus p. 2421 Putsch).

627.

Proclus in chrestom. gramm. apud Phot. bibl. cod. 239 p. 320, 30 Bk.: εὑρεθῆναι δὲ τὸν διθύραμβον Πίνδαρος ἐν Κορίνθῳ λέγει· τὸν δὲ ἀρξάμενον τῆς ᾠδῆς Ἀριστοτέλης Ἀρίωνά φησιν εἶναι ὃς πρῶτος τὸν κύκλιον ἤγαγε χορόν.

Cf. schol. Pind. Olymp. 13, 25 et Suidas s. Ἀρίων, praeterea Schol. Aristoph. av. 1403.

628.

Aelian. v. h. 5, 3: Ἀριστοτέλης τὰς νῦν Ἡρακλείους στήλας καλουμένας πρὶν ἢ κληθῆναι τοῦτό φησι Βριάρεω καλεῖσθαι αὐτάς.

Hesych. (cf. Schol. Pind. Nem. 3, 38 et Euphorion. in Schol. ad Dionys. per. 64) s. Βριάρεω στῆλαι: αἱ Ἡράκλειοι λεγόμεναι.

629.

Schol. vet. in Hesiodi theog. v. 275 ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι (p. 411 Oxon.): διὰ τοῦτο ταύτας καλεῖ διότι κατὰ μουσικὴν ἁρμονίαν οἱ ἀστέρες κινοῦνται περὶ τὰ Γάδειρα, ὡς Ἀριστοτέλης φησίν.

5 cod. *Aliinos.* ‖ 6 corr. *Aristocles.* vid. A. P. p. 619.

Nota.

Ante fr. 256 excidit lemma: Gargilius Martialis de hortis (Auct. class. Maii I) p. 408.

Item cum a fr. 66 statim ad 69 typotheta transilierit, exciderunt numeri 67 et 68, ita ut universus fragmentorum numerus re vera fiat 627, non 629.

(6. Jul. 1867).

INDEX AUCTORUM.

SCHOLIA
IN
ARISTOTELEM.

SVPPLEMENTVM.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ Β ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ ΛΟΓΙΚΩΣ ΗΠΟΡΗΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΙΤΗΣ ΗΞΙΩΜΕΝΩΝ.

Ἐν τῷ μείζονι Α τίς ἡ παροῦσα σκέψις εἰπών, ὅτι ἡ τοῦ ὄντος ᾗ ὄν, καὶ τίς ἡ ἐπιστήμη, ὅτι ἡ πρώτη φιλοσοφία, καὶ πόσα τὰ αἴτια, καὶ πῶς οἱ πρὸ αὐτοῦ περὶ τῶν αἰτίων τοῦ ὅπως ποτὲ ὄντος διελέχθησαν, ἔτι δὲ ἐν τῷ ἐλάττονι τῶν Α δείξας ὅτι οὔτε κατ' εὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος ἄπειρα τὰ αἴτια, νῦν 5 ἀρχόμενος τοῦ Β πρῶτον ἀπορῆσαι χρῆναί φησιν, ἵνα τε εὐπορώτερον ἀναστραφῶμεν ἐν τοῖς προκειμένοις σκέμμασιν (οὔτε γὰρ εὐπορῆσαι δυνατὸν μὴ λύσαντας τὰς ἀπορίας, οὔτε λῦσαι μὴ κατανενοηκότας τὸ ἄπορον τοῦ πράγματος), καὶ ἔτι ὅπως ἂν ἴδωμεν τὸ τέλος τῆς προκειμένης θεωρίας· ἡ γὰρ λύσις τῶν ἀπό- 10 ρων εὐοδίαν παρέχουσα ἐπ' αὐτὸ καταντᾶν ἡμᾶς τὸ ἀληθέστατον τῆς θεωρίας τέλος παρασκευάσει· κἀκ τούτων δὲ καθῆκον τῷ φιλοσόφῳ τὸ ἀπορεῖν δείκνυσιν, ἵνα τῶν ἀντικειμένων λόγων ὥσπερ ἀπρόληπτος καὶ ἀδέκαστος γενόμενος διαιτητὴς ἕληται τὸ τῇ ἀληθεῖ θεωρίᾳ συμφωνότερον. ταῦτα προοιμιασάμενος ἔκ- 15 θεσιν πρῶτον ποιεῖται τῶν ἀποριῶν, εἶθ' ὕστερον ἐφ' ἑκάστης ἑκατέρῳ τῶν ἀντικειμένων συνηγορήσας λόγων ἐπιτείνει τὴν τῶν ἀποριῶν δυσκολίαν. τὰς δὲ λύσεις παρ' αὐτοῦ μὲν οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ· διαπορητικὸν γάρ ἐστιν ὅλον τὸ Β· ἡμεῖς δὲ ἅμα προτείνοντος αὐτοῦ τὰ ἄπορα δι' ὀλίγων ἀπο- 5 κρίνεσθαι πειρασόμεθα, καὶ τοὺς ἀντικειμένους λόγους ἐρωτῶντος τοῖς μὲν ἀληθέσι συμφθέγξασθαι, τοῖς δὲ σοφιστικοῖς ἀνταγωνίσασθαι. κρατήσας γάρ τις τοῦ τοιούτου σκοποῦ τήν τε λέξιν τοῦ φιλοσόφου σαφῆ καταστήσει καὶ τῆς ὅλης πραγματείας τὴν προαίρεσιν ἐν οὐ πολλοῖς περιλήψεται (περὶ γὰρ ὧν ἐνταῦθα προὔτεινε καὶ οὐ περί 10 τινων ἄλλων ὁ Ἀριστοτέλης, ὅ τι μὴ πάρεργον, ἐν ταῖς ὑπὲρ φύσιν αὐτοῦ ταύταις διδασκαλίαις διαλέξεται)· ἔτι δὲ πρόχειρον μὲν ποιήσει τῶν ἐριστικῶν λόγων τὸν ἔλεγχον· ἐνδείξεται δὲ καὶ πῶς ἂν ὁ Πυθαγόρειός τε καὶ Πλατωνικὸς πρὸς τὰς ἐνστάσεις ταύτας ἀπαντήσειε. Πρώτη οὖν ἀπορία, "πότερον μιᾶς ἢ πολλῶν 15 ἐπιστημῶν θεωρῆσαι τὰς αἰτίας". ὃ μὲν ζητεῖ τοιοῦτόν ἐστιν· [995b 5.] ἐπειδὴ καὶ ποιητικόν ἐστιν αἴτιον καὶ εἰδικὸν καὶ τελικόν, ἐπί τινων

Syriani in Aristotelis metaph. libros II. XII. XIII commentarium ex codice regio Parisino 1896 (*A*) descriptum adhibito melioris notae libro Coisliniano 161 (*C*), qui simul tertii libri commentarium suppeditabat, Chr. Brandisius emendauit. cuius cum apographo ego et anno h. s. LVII Hieronymi Bagolini interpretationem latinam (*β*) contuli et nuper codicem Hamburgensem (bibliothecae Ioanneae cod. philos. Gr. II fol.), olim Lucae Holstenii qui fuit (*H*). atque hic quidem liber non tantum aliquot emendationes suppeditauit insignes (ab eodem enim exemplari descendit unde *C* fluxit cf. adn. crit. Syr. ad Ar. B p. 997 b34, et perraro in eum interpolationis suspitio cadit), sed hoc quoque praestitit, ut accuratius dispicere liceret, quid maxime Brandisii libri, *A* potissimum, cuius lectionem saepe ille discrepantia non adnotata ex C correxit, testarentur. quam ob causam sicubi in apographi litura certum discrepantiae indicium apparebat, deficiente certo testimonio hunc librum non *A* sed his cancellis circumscriptum (*A*) dixi. *B* ipsum mihi est Brandisii apographon (= *A C*). Bagolino autem ita usus sum, ut ea tantum, quamquam haec quidem quantum potui accuratissime indicarem breuiter, quae ab hac mea Syriani lectione uere discreparent, siue diuersa graeca scriptura suberat siue, quod plerumque factum, coniectura interpretis: nam codex non optimus praesto illi erat, cum *A* plerumque consentiens. at uitia quibus exemplum Venetum scatet innumeris et foedissimis, nisi dubius haerebam, ne uerbo quidem tetigi, quippe quae pleraque thypothetae culpa litterarum conpendia perperam legentis orta sint: qualia sunt *cognominibus* pro 'cognoscentibus', *Iurus* vel *Iuraeus* pro 'intellectus', *materiam* pro 'manifestum'. his emendandi subsidiis nuperrime Hermannus Bonitzius, ut est animo ad optima quaeque iuuanda prono, accedere ea uoluit quae pridem ipse dum Alexandri causa Syrianum pertractat chartis mandauerat. eorum magnam partem cum eis quae olim ipse inueneram consentire quo magis gauisus sum, eo minus quicquid coniectura uterque assecuti sumus, tacere consensum fas duxi. H. VSENER.

3 ὀπώς ποτε *H* et sic quidem constanter *AH*, fort. ceteri quoque libri. ‖ 4 διηλέχθησαν (*A*)*H*. ‖ cf. α 2 p. 994 a2. ‖ 8 μὴ λύσαντα (*A*)*β* τὸν μὴ λύσαντα *H*. ‖ 9 κατανενοηκότα *β*. ‖ ἔτι om *β*. ‖ 10 τῆς πραγματείας θεωρίας *H*. ‖ 15 *utri* [i. e. *ueri*] *speculationi β*. ‖ 16 πρῶτον] πρώτην *BHβ*.

1 ἑκατέρων *BH*: om *β*. ‖ *oppositos sermones coadiuuans β*. ‖ 4 δι' ὀλίγων] διὰ λόγων *BHβ*.

δὲ καὶ ὑλικόν, ἆρα ὁ ἐπιστήμων τοῦ πράγματος εἴσεται πάντα αὐτοῦ τὰ αἴτια, εἷς ὢν καθὸ μίαν ἐπιστήμην ἔχει, ἢ πολλαὶ ἐπιστῆμαι περὶ τὰ πολλὰ διατρίψουσιν αἴτια, καὶ ἄλλη μὲν εἴσεται τὸ ποιητικόν, ἄλλη δὲ εἰ τύχοι τὸ ὑλικὸν ἢ τὸ τελικόν, ἄλλη τὸ εἰδικόν; ἀποκρινούμεθα οὖν ὅτι μία πάντα ἐπισκέπτεται· ἓν γάρ τι αὐτῶν ἀγνοοῦσα οὐχ ἕξει τοῦ πράγματος ἐπιστήμην. εἰ δὲ καὶ περὶ τῆς σοφίας ὁ λόγος εἴη, κομιδῇ γελοῖον τὸ ἀγνοεῖν αὐτὴν οἴεσθαι τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ εἶδος ἢ τὸ γεννητικὸν τῶν ὄντων αἴτιον. (995b 6.) "καὶ πότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς τὰς πρώτας ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ καὶ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν δεικνύουσι πάντες". ζητεῖ μὲν εἰ ὁ πρῶτος φιλόσοφος τὰς αἰτίας τοῦ ὄντος ἐπιστάμενος εἴσεται καὶ τὴν ἐν ταῖς πρωτίσταις καὶ ἀμέσοις προτάσεσιν ἀλήθειαν, ἢ ἑτέρου μὲν ἡ γνῶσις τῶν τοῦ ὄντος ἀρχῶν, ἑτέρου δὲ τῶν ὄντων καὶ ὁλικωτάτων ἀξιωμάτων. δῆλον δέ ἐστιν ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ταῦτα κἀκεῖνα γινώσκειν· οὔτε γὰρ ἀγνοῶν τὰ ἕτερα τέλειός ἐστι, καὶ κατὰ τὴν ἑκατέρων τῶν ἀρχῶν εἴδησιν ἐπιστήμην ἕξει τῶν ἐπιστημῶν, διὰ μὲν τῆς τῶν ἀξιωμάτων θεωρίας ἀρχὰς εἰδὼς τὰς ἀποδεικτικὰς καὶ χορηγῶν αὐτὰς ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις (διαλεκτικῇ μὲν καὶ ὅλως πάσαις ταῖς συλλογιζομέναις, ὅτι μὴ δυνατὸν τὸ αὐτὸ φάναι ἅμα καὶ ἀποφάναι, φυσικῇ δὲ ὅτι μηδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεται, γεωμετρίᾳ δὲ ὅτι τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα, πᾶσι δὲ καὶ πάσαις ὅτι τἀγαθὸν τὸ ἔσχατον τῶν ἐφετῶν· περὶ ὧν αἱ μὲν χρώμεναι πιστευτικὴν ἔχουσι γνῶσιν, αὐτὸς δὲ παρὰ νοῦ ταύτας ἀποδεξάμενος κρειττόνως ἢ κατὰ ἀπόδειξιν ἐπιστήσεται), διὰ δὲ τῆς τοῦ ὄντος αἰτίας πάντα τὰ ἐπιστητὰ θεωρῶν. ὥσπερ οὖν τοῦ αὐτοῦ ἐστιν ἐπιστήμην ἔχειν καὶ τὸ ἐπιστητόν, καὶ ὁ τοῦ ἑτέρου μὴ τυχὼν οὐδὲ τὸ λειπόμενον ἔχει, οὕτως ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς τὰς αἰτίας τῶν ὄντων ἐπεσκέφθαι καὶ τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχάς, δι' ὧν τά τε ὄντα καὶ τὰς εἰδήσεις τῶν ὄντων ἄνωθεν ἔκ τινος νοερᾶς περιωπῆς ἐπισκέψεται. (995b 10.) "εἴτε ἔστι περὶ τὴν οὐσίαν, πότερον μία περὶ πάσας ἢ πλείονές εἰσι". ζητεῖ μὲν εἰ συγχωρηθείσης τῆς σοφίας περὶ τὸ ὂν ἔχειν, περὶ πᾶν ἕξει τὸ ὂν αὐτῃ, ἢ πλείους ἔσονται αἱ τὴν γνῶσιν τοῦ ὄντος κατανειμάμεναι. ἀποκρινούμεθα δὲ ὅτι τῆς μὲν σοφίας ἐστὶ τὰ ὄντα πάντα ᾗ ἐστιν ὄντα εἰδέναι· οὐδὲν μέντοι κωλύει καὶ ἄλλας εἶναι μόρια τοῦ ὄντος κατανειμαμένας. εἰ καὶ ἑτέρως αὐτὰ καὶ κοινότερον θεωροῦσιν, οἷον τὴν ἀριθμητικὴν καὶ τὴν ἀστρολογίαν, φυσικήν, ἰατρικὴν κἂν εἴ τινες ἄλλαι τοιαῦται. (995b 12.) "καὶ εἰ πλείονες, πότερον ἅπασαι συγγενεῖς, ἢ τὰς μὲν σοφίας τὰς δὲ ἄλλο τι λεκτέον αὐτῶν". τοῦτο λείψανόν ἐστι τοῦ πρὸ αὐτοῦ· καὶ γὰρ οὐδ' ἐν τοῖς ἑπομένοις ἰδίᾳ περὶ αὐτοῦ ποιήσεται λόγους. φαίης δ' ἂν ἁπάντων πρὸς τὸ πρόβλημα, ὅτι περ τὰ μὲν εἴδη τῆς ὅλης φιλοσοφίας, οἷον ἡ πρώτη φιλοσοφία καὶ ἡ φυσική, ἀλλήλαις τε συγγενεῖς καὶ τῇ ὅλῃ, αἱ δὲ μὴ περὶ τὰς οὐσίας προηγουμένως διατρίβουσαι, ὡς μαθηματικαί, ὡς μὲν μὴ συνταττόμεναι πρὸς αὐτὴν τὴν σοφίαν ἢ παρισούμεναι αὐτῆς τῷ μεγέθει καὶ κάλλει καὶ ἀξιώματι, οὐδαμῶς ἂν αὐτῆς συγγενεῖς εἶναι λέγοιντο, ὅθεν οὐδὲ πολλαὶ σοφίαι, ἀλλὰ μία ἡ ἀληθεστάτη· ὡς δ' ἀπ' αὐτῆς προϊοῦσαι καὶ τῶν ἐνδοθεισῶν παρ' αὐτῆς ἀρχῶν ἐξηρτημέναι καὶ μηδ' ὁπωσοῦν ἀποστατεῖν αὐτῆς δυνάμεναι, ταύτῃ γε ἀλλήλων τε ἂν καὶ τῆς ἡγεμονικωτάτης καὶ αὐτῶν ἐπιστήμης συγγενεῖς εἶναι λέγοιντο· καὶ ὅτι πασῶν ὁ νοῦς ἐστι πατὴρ ἐξῃρημένος, εἰ καὶ προσεχῶς μὲν τῆς σοφίας, οἱονεὶ μονάδα τινὰ ταύτην ἐπιστημῶν ὑποστησάμενος πάντα τὰ εἴδη τῶν γνώσεων ἐν ἑαυτῇ προειληφυῖαν ἀρχοειδῶς, δι' αὐτῆς δὲ καὶ τῶν μερικωτέρων τὰς ἀρχὰς καταβαλλόμενος. διόπερ οὐδ' αὗται πᾶσαι ὁμότιμοι, ἀλλ' ἡ μὲν προσεχεστέρα τῇ σοφίᾳ τῆς ἀπωτέρω σεμνοτέρα, ἡ δὲ διὰ πλειόνων ἐπιστημῶν εἰς αὐτὴν ἀνατρέχουσα τῶν μεταξὺ πασῶν ἐστι καταδεεστέρα. ἀλλ' οὐδὲ τὸ συγγενὲς ὁμοίως ἔχουσιν· ἀριθμητικὴ μὲν γὰρ γεωμετρίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις μαθηματικαῖς συγγενεστέρα ἤπερ τῇ φυσικῇ καὶ τῇ ἰατρικῇ· δι' ἑνὸς γὰρ συνδέσμου τοῦ τῆς σοφίας ἐπὶ νοῦν μετ' αὐτῶν ἀναπέμπεται. διαιρετικὴ δὲ καὶ ἀναλυτικὴ καὶ ὁριστικὴ καὶ ἀποδεικτικὴ ἀλλήλαις πλέον προσήκουσιν ἤπερ ἄλλαις τισίν, ἅτε προσεχῶς αὐτῆς ἐξηρτημέναι τῆς σοφίας καὶ δι' αὐτῆς ἅμα φανοτάτῳ πυρὶ τῷ γένει δωρηθεῖσαι τῶν σωθήσεσθαι μελλουσῶν ψυχῶν. (995b 13.) "καὶ τοῦτο δὲ αὐτὸ τῶν ἀναγκαίων ἐστὶ ζητῆσαι, πότερον τὰς αἰσθητὰς οὐσίας εἶναι μόνον φατέον ἢ καὶ παρὰ ταύτας ἄλλας". αὐτὸς μὲν ἄξιον εἶναί φησι ζητήσεως, εἰ πρὸς ταῖς αἰσθηταῖς οὐσίαις οἷον οὐρανῷ, γῇ, τοῖς μεταξὺ στοιχείοις, ζῴοις τε καὶ φυτοῖς εἰσὶ καὶ ἄλλαι νοηταί τινες οὐσίαι. ζητήσειε δ' ἄν τις εὐλογώτερον, εἰ πρὸς ταῖς ἀληθέσιν οὐσίαις καὶ τὴν φαινομένην διακόσμησιν οὐσίαν προσαγορεύεσθαι δίκαιον· μήποτε γὰρ αὐτῇ τὸ τῆς γενέσεώς ἐστι πρεπωδέστερον ὄνομα. (995b 15.) "καὶ πότερον μοναχῶς ἢ πλείονα γένη τῶν οὐσιῶν, οἷον οἱ ποιοῦντες τά τε εἴδη καὶ τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τούτων τε καὶ τῶν αἰσθητῶν". μόριον μέν ἐστι καὶ τοῦτο τοῦ πρὸ αὐτοῦ προβλήματος· ὡς ἓν γὰρ αὐτὸ ἐν τοῖς ἑπομένοις ἐργάσεται. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. καὶ εἰ συγχωρηθείη, φησίν, εἶναί τις οὐσία παρὰ τὴν αἰσθητήν, ἆρα μονοειδής τις ἔσται, ἢ τοὐλάχιστον δυοειδής; ἤδη γὰρ ὁ Πλάτων ἐδόκει μεταξὺ τῆς νοητῆς καὶ τῆς αἰσθητῆς τὴν διανοητὴν παραλαμβάνειν, ὑφ' ἣν ἔταττε καὶ τὰ μαθήματα, οὐ

4 scr. τελικὸν καὶ ἄλλη. ‖ 5 ἀποκρινόμεθα *AHβ*. ‖ 11 μὲν εἰ ὁ *C* μὲν ὁ *H* πότερον μὲν ὁ *A*. ‖ 14 ὄντων] fort. πρώτων. ‖ ὁλικωτάτων *Hβ*: ὑλικωτάτων *AC*. ‖ 15 ταῦτα *Aβ* ταύτην *CH*. an ταύτας (sc. τὰς ἀρχάς)? ‖ 18 ἀρχὰς *CH*: ἀρχάς τ' *Aβ*. ‖ χωρηγῶν *BH* sed tam solitos librariis errores non enotabo. ‖ 22 ὅτι ἀγαθὸν libri. ‖ 24 παρὼν οὐ *H* παρὼν νοῦ *A* *a nullo β*. ‖ ταύταις *H*. ‖ δεξάμενος *AH*. ‖ 25 τὰς τοῦ *β*. scribendum διὰ δὲ τῆς τῶν τοῦ ὄντος αἰτιῶν. ‖ 27 *habebit β*. ‖ 33 αὐτῃ] nonne αὐτή? ‖ 34 ἀποκρινόμεθα *Hβ*. ‖ 41 περὶ αὐτῶν *(A)H*. ‖ *faciet β* περιποιήσεται *ACH*. fort. ἰδίᾳ αὐτοῦ πέρι ποιήσεται. ‖ λόγοις *H*.

1 ὅτι περὶ τὰ *H*. fort. ὅτι τε τά. ‖ 5 αὐτῇ τῷ *β*. ‖ καὶ κάλλει om *β*. ‖ 10 καὶ αὐτῶν] αὐτῶν *β*. immo scr. πάντων. ‖ 11 καὶ ὅτι refertur ad b1. ‖ ἐξῃρημένος *Cβ*: ἐξῃρημένων *H*. ἐξῃρημένως *A*. ‖ 13 προειληφυῖαν *Hβ*: προσειληφυῖαν *AC*. ‖ 14 μερικῶν *β*. ‖ 24 ἅμα φ. π. cf. Plato Phileb. p. 16 C. ‖ 30 *rationabiliter β*. ‖ 41 διανοητικὴν *H*.

τὰ φανταστὰ δηλονότι καὶ τὰ δοξαστά (ταῦτα γὰρ οὐκ οὐσίαι ἀλλ' εἰκόνες οὐσιῶν), ἐκεῖνα δὲ ὅσα κατ' οὐσίαν ἡ ψυχὴ περιέχειν ἐν ἑαυτῇ λέγεται, ὧν καὶ τὰς ἀρχὰς τάς τε γεωμετρικὰς καὶ τὰς ἀριθμητικὰς καὶ τὰς ἁρμονικὰς ὁ δημιουργικὸς νοῦς ἐντιθεὶς αὐτῇ κατὰ τὴν ψυχογονίαν ἐν Τιμαίῳ παραδέδοται. φήσομεν οὖν ὅτι 5 δυνατὸν μὲν καὶ μίαν λέγειν εἶναι πασῶν τὴν νοητὴν οὐσίαν, ὅταν τὴν αἰσθητὴν αὐτῆς μόνην χωρίζωμεν, "τί τὸ ὂν ἀεί, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον, καὶ τί τὸ γιγνόμενον μέν, ὂν δὲ οὐδέποτε", κατὰ τὴν εἰς δύο διαίρεσιν τῶν ὅπως ποτὲ ὄντων· δυνατὸν δὲ καὶ τὴν ἀφανῆ καὶ λογισμῷ θεατὴν ὑποδιαιρεῖν εἴς τε τὴν κυρίως νοητὴν καὶ εἰς 10 τὴν διανοητὴν κατὰ τὴν ἐν Πολιτείᾳ γραμμήν· ἐπεὶ καὶ ἑκατέραν τούτων ἔξεστιν ὑποδιαιρεῖν· νοητάς τε γὰρ καὶ νοερὰς πολλὰς τάξεις παρειλήφαμεν, καὶ τῶν ψυχῶν ὁ διάκοσμος πολλαχῇ τῷ κατ' εἴδη τὰ ὄντα διακρίνειν μελετήσαντι πολλὴν ἔχων ἀναφανήσεται τὴν κατ' οὐσίαν ἑτερότητα. "περί τε τούτων οὖν, καθάπερ 15 (995b 18.) φαμέν, ἐπισκεπτέον, καὶ πότερον ἐπὶ τὰς οὐσίας ἡ θεωρία μόνον ἐστὶν ἢ καὶ περὶ τὰ συμβεβηκότα καθ' αὑτὰ ταῖς οὐσίαις". ἡ σοφία, φησί, πότερον τὰς οὐσίας μόνας ἐπισκέπτεται τῶν πραγμάτων ἢ τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα; φήσομεν ὅτι καὶ τὰς οὐσίας καὶ τὰ οὕτως ὑπάρχοντα, διὰ 20 μὲν τῆς ἀναλυτικῆς τὰς ἀρχὰς τοῦ ὄντος λαμβάνουσα, διὰ δὲ τῆς διαιρετικῆς καὶ τῆς ὁριστικῆς τὰς οὐσίας τῶν πάντων θεωροῦσα, διὰ δὲ τῆς ἀποδεικτικῆς τὰ καθ' αὑτὰ ταῖς οὐσίαις ὑπάρχοντα συλλογιζομένη. τοῦτο δὲ οὐκ ἐν ταῖς ἁπλουστάταις καὶ κυρίως νοηταῖς οὐσίαις, αἳ πᾶν ὅπερ εἰσὶ τοῦτό εἰσι (διὸ μήτε ὁρισταὶ 25 μήτε ἀποδεικταὶ γίνονται), μόνῃ δὲ ἐπιβολῇ θεωροῦνται, καθά φησιν αὐτός τε πολλαχοῦ λέγων "ὁ δὲ νοῦς εἴτε ἔθιγεν ἢ οὔ", καὶ ὁ θεῖος Πλάτων "ψυχῆς κυβερνήτῃ μόνῳ νῷ θεατή"), ἀλλ' ἐν ταῖς μέσαις οὐσίαις, αἳ καὶ ἀποδεικταί εἰσι κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἑαυταῖς. ἔχει γὰρ οὕτω· τοῖς μὲν ἁπλουστάτοις τῶν ὄντων οὐδὲν 30 ὑπάρχει παρὰ τὸ εἶναι αὐτῶν, ὥστε οὐκ ἔστιν αὐτῶν τὸ μὲν οὐσία τὸ δὲ ἄλλο τι· διὸ κρείττω ταῦτα καὶ ὁρισμοῦ καὶ ἀποδείξεως· τοῖς δὲ καθόλου λόγοις καθ' ἑαυτούς τε θεωρουμένοις καὶ κοσμοῦσι τὴν αἰσθητὴν φύσιν τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα παραγίνεται· διόπερ καὶ ἡ ἀπόδειξις περὶ αὐτὰ ἀναστρέφεται· τοῖς δὲ ἐνύλοις 35 εἴδεσι καὶ ἀτόμοις καὶ αἰσθητοῖς δὴ καὶ τὰ κυρίως συμβεβηκότα ἐμφαντάζεται, ἃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. ταῦτα δὲ πάλιν καταδεέστερα ὄντα τῶν ἀποδεικτῶν διὰ τῆς εἰκοτολογίας ληπτὰ γίνεται, οὔτι γε τῷ σοφῷ καθὸ σοφός, ἀλλ' ἰατροῖς εἰ τύχοι καὶ φυσικοῖς καὶ παντὶ τῷ τοιούτῳ γένει. "πρὸς δὲ τούτοις ... πάντων". ὅτι μὲν τοῦ σοφοῦ κατ' (995b 20.) 5 αὐτόν ἐστι τὸν Ἀριστοτέλην τάς τε οὐσίας ἐπεσκέφθαι καὶ τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα, βοᾷ τὸ τοῦ Γ προοίμιον, τὸ "ἔστιν ἐπιστήμη τις ἣ θεωρεῖ τὸ ὂν ᾗ ὂν καὶ τὰ τούτῳ ὑπάρχοντα καθ' αὑτό". ὅτι δὲ τὰ νῦν εἰς θεωρίαν ἐκκείμενα μάλιστα ἂν δόξειε τῷ ὄντι καθ' αὑτὸ ὑπάρχειν, δηλοῖ τὸ διὰ πάντων 10 αὐτὰ πεφοιτηκέναι τῶν ὄντων· ἡ γὰρ ταὐτότης καὶ ἡ ἑτερότης καὶ ἡ ὁμοιότης καὶ ἡ ἀνομοιότης καὶ ὅσα νυνὶ προύτεινεν, οὐκ ἐν τοῖσδε μὲν ἐνορῶνται τῶν ὄντων ἄλλων δέ τινων ἀποστατοῦσιν, ἀλλ' ἄνωθεν ἀπὸ τῶν νοητῶν ἀρξάμεναι καὶ πᾶν τὸ νοητὸν καὶ θεῖον διακοσμήσασαι διὰ τῆς ψυχικῆς οὐσίας ἐπὶ τὴν φύσιν τῶν ὅλων 15 καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γένεσιν καταντήσασαι ταὐτότητος μὲν καὶ ἰσότητος καὶ ὁμοιότητος *παρὰ* τῆς τοῦ ἑνὸς παναγάθου φύσεως τοῖς οὖσι μεταδεδώκασιν· ἑτερότητας δὲ καὶ ἀνομοιότητας καὶ ἀνισότητας ἐναντιώσεις τε καὶ πρότερόν τε καὶ ὕστερον καὶ τὰ τοιαῦτα σύμπαντα παρὰ τῆς γονιμωτάτης καὶ ἀνεκλείπτου τῶν πάντων 20 αἰτίας τῆς ἀπειροδυνάμου δυάδος ταῖς τε ἀοράτοις οὐσίαις καὶ ταῖς αἰσθηταῖς κεχορηγήκασιν· ὡς μήτε μεταξὺ φύσιν εἶναι τῶν ἀμερίστων καὶ μεριστῶν μήτε καθ' ὑπερβολὴν ἐξῃρημένην οὕτω τῶν ὅλων μήτ' εἰς τὰς τῶν αἰσθητῶν δημιουργημάτων ἀποτελευτήσεις ἀπερριμμένην, ἥτις οὐχὶ τούτοις διακεκόσμηται τοῖς 25 εἴδεσι. καὶ διὰ τοῦτο Πλάτων ἐν τῷ Σοφιστῇ τὰ γένη τοῦ ὄντος διερευνώμενος ἃ διὰ πάντων φοιτᾷ τῶν ὄντων, ταὐτότητα καὶ ἑτερότητα καὶ οὐσίαν καὶ στάσιν καὶ κίνησιν ἀπηριθμήσατο, ἔτι δὲ τὴν τοῦ μὴ ὄντος φύσιν ἐνέφηνεν, ἣ πάσης μὲν διαφορᾶς πάσης δὲ ἀντιθέσεως καὶ ἐναντιώσεως τὴν μίαν αἰτίαν ἀποφέρεται. καὶ ἔτι 30 ἐν τῷ Παρμενίδῃ τὰ πρῶτα τῶν εἰδῶν ἀπαριθμούμενος ὁμοιότητος μέμνηται καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως πρότερον τῶν ὑποθέσεων ἐν τοῖς περὶ τῶν ἰδεῶν σκέμμασι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς ὑποθέσεσιν, διὰ μὲν τῆς πρώτης μόνην τὴν τοῦ ἑνὸς ὑπερουσίαν καὶ ἀπλήθυντον ἀγαθότητα τούτων ἐξαίρων, διὰ δὲ τῆς δευτέρας πάντα τὰ 35 ὄντα ταύταις διακοσμῶν ταῖς αἰτίαις. καίτοι εἰ μήτε τῷ ὑπερουσίῳ ταῦτα παρεῖναι δύναται, μήτε τινὸς τῶν ὅπως ποτὲ ὄντων ἀποστατεῖ, πῶς οὐχὶ τοῖς οὖσιν ᾗ ὄντα καθ' αὑτὰ συμβεβηκέναι

1 δηλονότι **CHβ**: δὴ **A**. ‖ 3 τάς γε γεωμ. **A**. ‖ 5 Plato Tim. p. 30 B sqq. ‖ 7 τί τὸ ὂν ... 8 οὐδέποτε Plato Tim. p. 27 D. ‖ 7 γινόμενον **AC**, nam in hoc genere probabiliorem formam uel uno libro auctore restituam. ‖ 8 μὲν ἀεί, ὂν Plato. ‖ 11 πολιτ. VI p. 509 D sqq. ‖ *Praeterea uero* β. unde ἔτι coni. Bonitzius. ‖ 13 πολλαχῇ om β. ‖ 14 διακρίνειν om **A**. ‖ 19. 34. b6 αὐτὸ libri. ‖ 20 ὅτι **CH**: οὖν ὅτι **Aβ**. ‖ οὕτως: fort. αὐταῖς. ‖ 24 οὐκ om β. ‖ 26 ἀποδεικτικαὶ **AH**. ‖ ἐπιβουλῇ (**A**) pr. **H**. ‖ 27 cf. Arist. metaph. Θ 10 p. 1051 b24. Λ 7 p. 1072 b21. Theophr. met. p. 319, 2 Br. ‖ 28 ψυχῆς ... θεατή Plato Phaedri p. 247 C. ‖ κυβερνήτη **H**, κυβερνήτης **ACβ**. ‖ θεαταί **H**, θεᾶται **ACβ**. ‖ 29 ἀποδεικταί scripsi cum β, ἀποδεικτικαί **ACH**. ‖ 33 τε] τί **H**. ‖ 34 *superueniunt* β. ‖ 36 δὴ **C**, δὲ **H**, om. **Aβ**: fort. ἤδη.

1 *accidentibus demonstrabilibus* β: ἀποδεικτικῶν **ACH**. ‖ 2 καθὸ σοφῷ **A**. ‖ 6 metaph. Γ 1 p. 1003 a21. ‖ 7 θεωρεῖται **AH**. ‖ 11 *in quibusdam* β. ‖ 12 ὁρῶνται (**A**)**H**. ‖ 16 παρὰ addidi, cf. b19. ‖ 18 ἐναντιώσεις τε καὶ **C**: καὶ om **AH**. ‖ τὰ om. **H**. ‖ 22 ἐξῃρημένων **H**. ‖ 23 τὰς om **CH**. ‖ 24 ἐξῃρημένην ἥτις pr. **A**. ‖ 25 Plato Soph. p. 254 D sqq. ‖ 27 ἀπαριθμήσατο **H**, ἀπεριθμ. **B**: em. Bonitzius. ‖ 28 ἀνέφηνεν **A**. ‖ 30 Pl. Parmen. p. 129 D. E cf. p. 136 B. ‖ 31 τῶν ὑποθέσεων insiticium uidetur. ‖ 32 *in considerationibus de formis* β: ἐν om **ACH**. ‖ ἰδεῶν **CHβ**, εἰδῶν **A**. ‖ ἐν ταύταις β. ‖ 33 διὰ μὲν τῆς πρώτης κτλ. cf. Plato Parm. p. 137 B περὶ τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ ὑποθέμενος, εἴτε ἕν ἐστιν, εἴτε μὴ ἕν. ‖ ἀπληθυντὸν **BH**: corr. Bonitzius. ‖ 37 ἀποστατεῖ cf. Plat. Parm. p. 144 B.

λέγοιτο ἄν; διὸ καὶ οἱ περὶ τὴν φύσιν δεινοὶ καὶ ὁ μαθηματικὸς καὶ ὁ πρῶτος φιλόσοφος αὐτοῖς ἀναγκάζονται προσχρῆσθαι, πιστευτικῶς μὲν οἱ λοιποί, μόνος δὲ ὁ πρῶτος φιλόσοφος ἐπιστημονικῶς καὶ νοερῶς. ὅθεν καὶ αὐτὸς ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης ἔν τε τῷ Ι ταύτης τῆς πραγματείας περὶ πάντων τούτων ἀναδιδάσκει καὶ ἐν τούτοις λεληθότως κατεσκεύασεν ὅτι τοῦ σοφοῦ περὶ τούτων ἐπίστασθαι· εἰ γὰρ ὁ διαλεκτικὸς ἐνδόξως περὶ αὐτῶν διαλήψεται, καθάπερ εἴρηται κἀνταῦθα κἀν τοῖς Τοπικοῖς, τίς ἔσται ὁ σὺν ἐπιστήμῃ περὶ αὐτῶν ἀναδιδάξων; ἢ δῆλον ὡς ἐκεῖνος ὃν ὑποδύεται ὁ διαλεκτικός. προσποιεῖται δὲ οὗτος εἶναι οὐχ εἷς τῶν τεχνιτῶν· οὐ γὰρ ἂν περὶ πάντων ἐπεχείρει διαλέγεσθαι, ἀλλὰ περὶ μόνων τῶν ὑπ' ἐκείνην τὴν τέχνην, ἣν ἔχειν προσεποιεῖτο· νῦν δὲ περὶ πάντων ἐρωτᾷ καὶ ἀποκρίνεται, σοφὸς εἶναι δοκεῖν ἐφιέμενος. οὗτος οὖν ἐπιστημονικῶς περὶ τούτων ἐρεῖ, περὶ ὧν ἐνδόξως ** ὁ σοφιστής· ἔστι γὰρ τοῦ σοφοῦ καὶ οὗτος εἴδωλον πολλοστόν, προσεχέστερον δὲ ὁ διαλεκτικός, ὥσπερ τοῦ νοῦ προσεχέστερον μὲν ἡ δόξα, πορρώτερον δέ ἐστι τὸ φανταστικόν. εἰ οὖν οἱ ὑποδυόμενοι τὸν σοφὸν περὶ τούτων διαλαμβάνουσι, πολὺ πρότερον αὐτὸς εἰδήσει τὴν τούτων φύσιν τε καὶ ἰδιότητα, ἐπεὶ μηδ' ἂν τὰ εἴδωλα περὶ αὐτὰ διέτριψεν, εἰ μὴ τὴν ὅλην καὶ πρωτίστην καὶ ἀληθεστάτην ἐπιστήμην ᾐσθάνετο περὶ ταῦτα πραγματευομένην. περί τε οὖν αὐτὰ ταῦτα χήσει ὁ σοφὸς καὶ περὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῖς, κατὰ τὴν ἑαυτῶν ἰδιότητα ἐπισκεπτόμενος αὐτά, εἰ τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα, καὶ εἰ ἓν ἑνὶ ἐναντίον καὶ τὰ τοιαῦτα. πανταχοῦ γὰρ ἡ τὸ τί ἐστιν ἐπισταμένη τά τε καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα γιγνώσκει καὶ ἀποδείκνυσι· καὶ γὰρ ἄτοπον τὸν τὴν πρώτην ἔχοντα περὶ ὁτιοῦν ἐπιστήμην τὴν δευτέραν καὶ ταύτῃ κειμένην ἐφεξῆς ἀγνοεῖν. ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. εἰ δέ τις ἐπιζητεῖ διὰ τί Πλάτων μὲν ἐν τούτοις κίνησιν καὶ στάσιν συναριθμεῖ, παρῆκε δὲ τούτων Ἀριστοτέλης τὴν μνήμην, ἴσως ὅτι Πλάτων μὲν εἰδὼς κίνησίν τε καὶ στάσιν κατὰ πλάτος τῶν θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων ἀναγκαίως ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος καὶ ταῦτα καταλέγει, ὁ δὲ τὰ φυσικὰ μόνα σώματα κινεῖσθαι νομίζων καὶ ἠρεμεῖν, εἰκότως οὐκ οἴεται διατείνειν ἐφ' ὅλα τὰ ὄντα τὴν τῶν γενῶν τούτων ἰδιότητα. (995b 27.) "καὶ πότερον .. καθ' ἕκαστον". δύο προτείνεται νυνὶ παρ' αὐτοῦ, ἓν μέν, εἰ τὰ γένη τῶν πραγμάτων ἀρχὰς δεῖ λέγειν καὶ στοιχεῖα, ἀρχὰς μὲν ὡς αἰτίας, στοιχεῖα δὲ ὡς ἁπλούστερα, ἐπεὶ καὶ ὁ ὁρισμὸς εἰς ἔσχατα ταῦτα ἀναλύεται, ἢ μᾶλλον τὰ ἐνυπάρχοντα τῷ πράγματι εἰς ἃ καὶ διαιρεῖται τὸ πρᾶγμα, ἃ καὶ κυρίως αὐτοῦ προσαγορεύεται· δεύτερον δέ, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα τὰ γένη, φησί, δοίη τις εἶναι ἀρχὰς ἀλλὰ μὴ εἰς ἃ διαιρεῖται ἕκαστον, πότερον τὰ περιληπτικώτερα καὶ ἐπὶ πλέον ἐκτεινόμενα (τοιαύτη γὰρ καὶ ἡ τῶν ἀρχῶν ἔννοια), ἢ μᾶλλον τὰ προσεχῶς κατηγορούμενα, οἷον Καλλίου πότερον ἀρχὴ τὸ ζῷον ἢ ὁ ἄνθρωπος; ἐροῦμεν οὖν πρὸς τὸ πρότερον, ποίας ἀρχὰς ὁ λόγος ἐπιζητεῖ νῦν· εἰ μὲν γὰρ τὰς ὑλικὰς ἢ τὰς τοῦ εἴδους, τὰ ἐνυπάρχοντα τοῖς πράγμασιν ἀρχαί· εἰ δὲ τὰς ποιητικὰς ἢ τελικάς, τὰ γένη ἀρχαί· οὐ μὴν ταῦτα (τὰ γὰρ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐστι ταῦτα) ὅσα ἐστὶν ὑστερογενῆ· ταῦτα γὰρ ἐπὶ τοῖς ἀποτελέσμασιν· οὐθ' ὅσα εἰς αὐτὰ τὰ αἰσθητὰ κατατέτακται· ἔστι γὰρ ἐν Καλλίᾳ καὶ ἄνθρωπος καὶ ζῷον, ἃ πῶς ἂν εἶεν αἱ ποιητικαὶ αὐτοῦ ἢ τελικαὶ ἀρχαὶ μέρη ὄντα τῆς φαινομένης οὐσίας; εἰ δέ τινά ἐστι γένη πρὸ τῶν καθ' ἕκαστα τῶν αἰσθητῶν αἴτια, ἔν τε τοῖς λόγοις τῆς τῶν ὅλων φύσεως ἐνορώμενα καὶ ἔτι πολὺ πρότερον ἐν τοῖς τῆς κοσμικῆς ψυχῆς εἴδεσι διαλάμποντα, ταῦτα φαίημεν ἂν δικαίως ** αἴτια τῶν τῇδε πραγμάτων, καὶ πρὸ τούτων ἔτι τῶν καθόλου λόγων ὑπερήπλωνται. ταύταις δὲ πρὸς τῇ ποιητικῇ καὶ τὴν τελικὴν αἰτίαν ἀποδοτέον, οὐχ ὅτι καὶ παρὰ ταῖς ὑφειμέναις ἀρχαῖς οὐκ ἦν τὸ τέλος, ἀλλ' ὅτι σαφέστερον ἐπὶ τούτων ἀναφαίνεται ἅτε λοιπὸν ἐν προθύροις ἱδρυμένων τἀγαθοῦ. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον τούτων ἤδη τῶν προειρημένων σαφὴς ἡ ἀπάντησις. ἐὰν μὲν γὰρ τὰ κατ' ἐπίνοιαν ὑστερογενῆ λαμβάνωμεν γένη, τὰ μὲν προσεχέστερα ταῖς πρώταις λεγομέναις οὐσίαις ἔσονται μᾶλλον οὐσίαι καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον ἀρχαί, τὰ δὲ ἀπωτέρω ἧττον οὐσίωται τῶν περὶ αὐτὰς ἀσάφειαν ἐξιτηλοτέραν τῇ τῶν αἰσθητῶν ἀποστάσει δεχόμενα· ἐὰν δὲ τὰ κυρίως καθόλου γένη καὶ τοὺς ποιητικοὺς τῶν καθ' ἕκαστα λόγους φυσικούς τε καὶ δημιουργούς, πρόδηλον ὡς τὸ περιληπτικώτερον καὶ διατεῖνον ἐπὶ πλέον θειότερόν τέ ἐστιν αἴτιον καὶ ἄνευ ἐκείνου προβαίνειν ἢ ἐνεργεῖν * οὐδαμοῦ δύναται· τὸ δὲ προσχρῆται μὲν τῷ μεθ' ἑαυτό, ὅταν τὸ κατ' ἐκεῖνο δημιουργῇ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα προσδεηθέντα τῆς μερικωτέρας αἰτίας ὑφίστησι. τούτων δὴ καὶ τὰ παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς εἰδωλικὰ γένη καὶ εἴδη σημεῖα δείκνυσιν ἐναργῆ· καθ' ὧν μὲν γὰρ τὸ εἶδος, κατὰ τούτων τὸ γένος, εἴπερ ἐν ὅλῳ αὐτῷ λέγεται εἶναι, κατὰ πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων τὸ γένος ἐφ' ἃ μὴ πέφυκεν ἐξικνεῖσθαι τοῦ εἴδους ἡ κατηγορία. μεταθεὶς οὖν τὸ κατά τινων λέγεσθαι ἐπὶ τὸ δημιουργεῖν, μεταβήσῃ μὲν ἀπὸ τῶν εἰδώλων ἐπὶ τὰ ἀληθῆ γένη τε καὶ εἴδη, θεάσῃ δὲ αὐτῶν

3 ἐπιστατικῶς libri. ‖ 5 *simul docet* β. ‖ 8 Top. I 1. ‖ 12 *quam habet* β. ‖ 14 οὗτος] fort. ὁ σοφός. ‖ ἐπιστημόνως **AH**. ‖ 15 hiatum notaui. ‖ 16 μὲν δόξα **C**. ‖ 17 τὸ φανταστικόν **C**: ἡ φαντασία **AHβ**. ‖ οἱ om **AH**. ‖ 19 *et proprietatem* β: καὶ ἀιδιότητα **ACH**. ‖ 21 πραγματευομένων **AHβ**. ‖ 23 αὐτῶν Bonitzius. ‖ 25 *scientia quae .... scit* β sed cf. p. 845 b37. ‖ τά τε] num τὰ τινὶ? ‖ 26 τὸν τὴν] τὴν τὴν **H** τὴν **AC**. ‖ 27 τὴν βαν **H** τὴν β̃ **A**. ‖ *et quae .... posita sunt* β. ‖ 28 κειμένων (**A**)**H**. ‖ 29 κίνησιν om **A**. ‖ 31 εἰδὼς καὶ κίνησιν **ACH**: deleui καὶ cum β. ‖ καὶ πλάτος **H**. ‖ 37 scr. ὡς αἴτια. ‖ 38 scr. ἁπλούστατα.

1 αὐτοῦ] immo ἄτομα. ‖ 5 Καλλίου] καλοὶ **H**. ‖ 6 ἢ ὁ] ἢ **H**. ‖ 7 νῦν] fort. ἡμῖν. ‖ 8 εἰ δὲ] *sin* β εἰ **ACH**. ‖ 9 γένη ἀρχάς: **H**. ‖ 10 ἐκ τῶν **C**: αὐτῶν **AHβ**. ‖ 15 τοῖς τῶν (**A**)**H**. ‖ 17 φαίην **BHβ**. ‖ intercidit ἀρχάς· et initium enuntiati sequentis, cuius subiectum ἀρχαί fuit, cf. ταύταις et p. 841 b29. ‖ 21 *tanquam scilicet* (δήπου?) β. ‖ 22 fort. τῶν ἠπορημένων. ‖ τῶν om **H**. ‖ 23 γὰρ om **AHβ**. ‖ τὰ om **H**. ‖ 26 ἧττον] πλέον **BHβ**. ‖ 29 δημιουργούς **C** corr. **H**: δημιουργικούς **A** pr. **H** β. ‖ 31 *nihil omnino potest* β. scr. οὐδὲν οὐδαμοῦ. ‖ 32 fort. ὅταν τὰ κατ'. ‖ 36 κατὰ πολλῶν .... 37 κατηγορία om β. ‖ 38 μεταβήσει **H**.

καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σύνταξιν ὑπεροχήν τε καὶ ὕφεσιν καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστων ἀξίας. "μάλιστα ... ἀριθμόν" (995b 31.) τῶν φυσικῶν τὴν ὕλην μόνην ὁρώντων, καὶ ταύτην ὕδωρ ἢ ἀέρα ἢ πῦρ εἶναι λεγόντων, ἄλλων δὲ καὶ ποιητικὴν μὲν αἰτίαν ἀπολειπόντων, ἀχώριστον δὲ ταύτην τῆς ὕλης, καθάπερ οἱ Στωϊκοὶ μὲν ὕστερον, 5 ἄλλοι δέ τινες πρὸ αὐτοῦ, τῶν δὲ χωριστὸν αἴτιον τῆς ὕλης ἀπολειπόντων, ὡς αὐτός τε καὶ Πλάτων, εἰ καὶ αὐτὸς μὲν ὡς ὀρεκτὸν τῶν πάντων αὐτὸ αἴτιον ὑποτίθεται, Πλάτων δὲ καὶ ὡς γεννητικὸν τῶν ὅλων, εἰκότως τούτοις προτείνει, ποία τῶν ὑπολήψεων ἀληθεστέρα. καὶ δῆλον ὅτι ἡ αὐτοῦ καὶ ἡ Πλάτωνος. ὅταν 10 δὲ προσεπιζητῇ πότερον ἓν τὸ χωριστὸν αἴτιον ἢ πολλά, καὶ ἓν φήσομεν καὶ πολλά, συντεταγμένου τοῦ πλήθους πρὸς τὸ ἓν καὶ ὡς πρὸς ἐφετὸν οἰκεῖον ἀνατεινομένου, καθὰ καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Λ παραδέδωκεν. "καὶ πότερον ἔστι .. ὄντων" (995b 34.). ζητεῖ μὲν ἐν τούτοις εἰ ἔστι παρὰ τὸ σύνθετον καὶ εἰδοπεποιημένον τά τε καθόλου καὶ τὰ 15 καθ' αὑτὰ εἴδη, καὶ εἰ πάντων ἐστὶ φυσικῶν τε καὶ τεχνητῶν, καλῶν τε καὶ αἰσχρῶν, ἀγαθῶν καὶ κακῶν, τελείων καὶ ἀτελῶν, ἢ τινῶν μὲν τινῶν δ' οὔ, καὶ ποίων μέν ἐστι, ποίων δὲ οὐκ ἔστι. τὴν μὲν οὖν ἀκριβῆ περὶ τούτων διαίρεσιν εἴσεται ὁ βουλόμενος ἐκ τῶν Πλωτίνῳ καὶ Ἰαμβλίχῳ περὶ ἰδεῶν πεφιλοσοφημένων, καὶ ἡμεῖς 20 ἐν ἄλλοις ποιησόμεθα ζητοῦντες εἰ καὶ τῶν καθ' ἕκαστα γενητῶν καὶ τῶν μερῶν οἷον ποδὸς δακτύλου καὶ τῶν ποιοτήτων ἢ ὅλως συμβεβηκότων ἔστιν εἴδη ἐν φύσει ἢ ἐν ψυχῇ ἢ ἐν νῷ· νυνὶ δὲ ὁλοσχερέστερον καὶ ὅσον ἀναγκαῖον ὑπὲρ τῶν θείων καὶ νοητῶν εἰπεῖν αἰτίων ἐροῦμεν. φαμὲν οὖν αἰσχρῶν μὲν καὶ ἀτελῶν καὶ κακῶν 25 μηδ' ὅλως εἶναι ἰδέας· κατὰ ἀπόπτωσιν γὰρ ταῦτα πρὸς τοῖς τελευταίοις ὑφίσταται τῆς φύσεως, ἢ τῆς μερικῆς ἀσθενούσης ψυχῆς διὰ τὸ μὴ κρατεῖν τῆς ὑποκειμένης ἀοριστίας· τῶν μέντοι κατὰ φύσιν συνισταμένων οὐσιῶν καὶ διὰ παντὸς ὑπαρχουσῶν εἶναι δημιουργικὰ εἴδη, ὥσπερ τῶν τεχνητῶν ἐν τῇ τέχνῃ. 30 ἀλλὰ τῶν μὲν κατὰ τὴν τέχνην καὶ αὐτὸς συγχωρεῖ· πολλαχοῦ γὰρ ἐκ τῆς ἀΰλου οἰκίας τὴν ἔνυλόν φησιν ἀποτελεῖσθαι, καθάπερ καὶ ἐν τῷ Ζ λέλεκται τῆσδε τῆς πραγματείας· τῷ δὲ παραδείγματι τῶν τεχνῶν, τῇ πάσῃ φημὶ δημιουργίᾳ τῆς εἰδητικῆς διακρίσεως οὐκέτι μεταδίδωσι. καίτοι πῶς ἂν ἡ μιμουμένη τὴν φύσιν οὕτω 35 μόνως ἂν ἐποίησεν, εἰ μὴ πολὺ πρότερον ἡ φύσις αὐτὴ τοῦτον ἐδημιούργει τὸν τρόπον; "ἔτι ... ὑποκειμένῳ." (996a 1.) τὸ μὲν ὡρίσθαι τὰς ἀρχὰς ὡς ὁμολογούμενον ἐν τούτοις δέχεται· πότερον δὲ ἀριθμῷ εἰσιν ὡρισμέναι, ὡς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα εἰ τύχοι τῶν σωμάτων (ταῦτα γὰρ τῷ ἀριθμῷ ἐστι τέσσαρα· διὸ καὶ οὐδ' ἁπλῶς ἐξ ἀέρος καὶ πυρὸς γίνεται τὸ σῶμα, ἀλλ' ἐκ τοῦ κοσμικοῦ ἀέρος καὶ τοῦ τῆδε πυρός), ἢ μᾶλλον εἴδει ὥρισται, ὡς τὰ εἴκοσι τέσσαρα 5 στοιχεῖα τῆς φωνῆς· ὅτι γὰρ ταῦτα εἴδει καὶ οὐκ ἀριθμῷ ὥρισται, δῆλον ἐξ ὧν ὅλον τὸ ᾱ ἐν πολλαῖς ἐστι συλλαβαῖς, οὐ μέρει αὐτοῦ παρὸν τῇ β̄ᾱ καὶ μέρει τῇ γ̄ᾱ, καθάπερ ὁ ἀὴρ μέρει μὲν ἑαυτοῦ τόδε τὸ σῶμα συνίστησι, μέρει δὲ ἕτερον. ζητεῖ οὖν ποτέρως εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ ὡρισμέναι ἀριθμῷ **, εἰ δὲ ἀριθμῷ, καὶ εἴδει. 10 δῆλον δὲ ὅτι εἰ μὲν εἴδει, οὐ πάντως καὶ ἀριθμῷ, εἰ δὲ ἀριθμῷ, καὶ εἴδει· τὸ δὲ "ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ" ἤτοι διὰ τὴν διαφορὰν εἴρηκε τῶν αἰτίων, ἵνα τὰ μὲν εἰδικὰ καὶ ποιητικὰ καὶ τελικὰ αἴτια λέγῃ εἶναι τὰς ἐν τοῖς λόγοις ἀρχάς, τὰ δὲ ὑλικὰ τὰς ἐν τῷ ὑποκειμένῳ· ἢ τὰς μὲν ἐνδόξως προκατα- 15 βεβλημένας φησὶν εἶναι ἐν λόγοις, τὰς δὲ ἀληθῶς ταῖς οὐσίαις ἐνυπαρχούσας ἐν ὑποκειμένῳ. τοιαύτης δὲ οὔσης τῆς ζητήσεως ἐροῦμεν ὅτι αἱ μὲν ἀληθῶς αἰτίαι καὶ ἀρχαὶ τῶν πάντων τό τε ἓν καὶ ἡ ἀόριστος δυὰς ἀμφότερα ταῦτα ὑπεραίρουσι τὰ ἐν τῇ διαιρέσει παραλαμβανόμενα· τό τε γὰρ ἄτομον καὶ ἓν ἀριθμῷ τοῖς 20 ἐνύλοις εἴδεσιν ἁρμόζει μόνοις, ἐπειδὴ τὸ ἄυλον ἓν οὐχ ἧττόν ἐστι πάντα ἢ ἕν· τό τε ἓν εἴδεσιν ὡρισμένον εἰ μὲν ἐπὶ τῶν στοιχειωδῶν ἀρχῶν θεωροῖτο, ἴνδαλμα ἑνός τινος ἀποφέρεται πρεσβυτέρου ὥσπερ τὰ πολλά, ἢ μιμεῖται πάντως ἑκάτερα ἕν τι τῆς διανοίας πάθος ἢ φάντασμα σημαντικόν (οὕτω γὰρ καὶ οἱ 25 πολλοὶ λίθοι καὶ ἵπποι ἑνός τινός εἰσιν εἰκόνες)· εἰ δὲ ποιητικὸν εἴη καὶ γόνιμον καὶ τῶν ἀποτελουμένων ἐξῃρημένον, ἢ καὶ ὀρεκτὸν αὐτῶν καὶ τελικὸν αἴτιον, εὐθὺς μὲν ἂν εἴη μετὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ὅλων (ὁ γὰρ εἰδητικὸς κόσμος ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ πρῶτος ἀπ' αὐτῶν), οὐ μέντοι ὅπερ αἱ τῶν ὅλων ἀρχαί, αἳ καὶ τῶν νοερῶν 30 καὶ εἰδητικῶν ἀριθμῶν ὑπερήπλωνται. αἱ δὲ κατ' αὐτὸν τὸν Ἀριστοτέλην, ἃς ἐν τῷ Ν παραδίδωσι, τὸ συναμφότερον ἂν δόξαιεν ἔχειν· καὶ γὰρ ἀριθμῷ εἰσιν ὡρισμέναι, εἴ γε τοσαῦταί εἰσιν ὅσαι αἱ κυκλοφορούμεναι σφαῖραι, καὶ εἴδει, εἴ γε ἑκάστη πάσης ἡστινοσοῦν αὐτῶν κατ' εἶδος διενήνοχεν, ὡς τὴν μὲν ὑπερτέραν εἶναι 35 καὶ περιεκτικωτέρᾳ νοήσει καὶ ἁπλουστέρᾳ χρῆσθαι, τὴν δὲ καταδεεστέραν καὶ ὑφειμένην, ἅτε ταῖς σωματοειδέσι σφαίραις ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον τεταγμένην. ὥστε εἰ μὲν τὰς Πυθαγορείους ἀρχὰς θεωροῖμεν, οὐδέτερον τούτων ἐν ταῖς ἀρχαῖς. πῶς γὰρ οἷόν

2 ὑφ' ἑκάστων *A*. ‖ fort. ἀξίαν. ‖ 4 ἀπολ.] *cum ... inspicerent β*. ‖ 5 ταύτης *BH β*. ‖ 6 αὐτῶν *BHβ*. ‖ 9 *in his β*. ‖ 13 Ar. met. Λ 10 p. 1075 a16 sqq. ‖ 16 φυσικῶν καὶ *(A)H*. ‖ 17 *et perfectorum et β*. ‖ 19 fort. εἴσεταί τε ὁ. ‖ 20 cf. Plotinus enn. V 7 (qu. XVIII Kirchh.) V 9 (qu. V 8 sqq.). ‖ περὶ ἰδεῶν om *β*. ‖ 21 Syrianus ad met. M p. 1078 b12. 25 al. ‖ 23 ἡ ψυχῇ *A*. ‖ ἢ ἐν νῷ] *aut inanimata β*. ‖ 27 ἢ] *eo scilicet quod β*. ‖ 28 ἀριστίας pr. *H*. ‖ 30 εἶναι *H*: εἶναι τὰ *AC*. ‖ 33 met. Z 7 p. 1032 b12 cf. 15 p. 1039 b24 sq. ‖ 34 εἰδητικῆς *CHβ*: εἰδικῆς *(A)*. ‖ *distinctionis β*. ‖ 36 fort. μόνη. ‖ 38 πότερον δὲ] *sed dubitat utrum β*, πότερον *H*. Syrianus potius πότερον δέ, φησὶ, scripserit.

2 ἐστι *C*: εἰσι *AH*. ‖ cf. met. Z 17 p. 1041 b11 sqq. ‖ 6 ἐστι] εἰσὶ *H*. ‖ 7 αὐτοῦ *β*: αὐτὸ *ACH*. ‖ καὶ μέρει τῆς ᾱ *(A)H*. ‖ 8 μέρει δὲ *β*: μέρεσι δὲ *ACH*. ‖ 9 truncata sunt, Syrianus scripsisse uidetur ποτέρως εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ ὡρισμέναι, ἀριθμῷ [ἢ εἴδει· καὶ εἰ μὲν εἴδει, καὶ ἀριθμῷ], εἰ δὲ ἀριθμῷ κτλ. ‖ 10 δῆλον δι' ὅτι *H*. ‖ 17 τό τε *CHβ*: τὸ δὲ *A*. ‖ 20 ἁρμόζειν *(A)H*. ‖ 21 ἢ ἓν τό τε ἐν εἴδεσιν ὡρισμένον. εἰ *BHβ*: correxi cum Bonitzio. ‖ 23 ἕν τι] fort. ἤ τι. ‖ 26 ἀποτελεσμάτων *β*. ‖ 28 εἰδητικὸς *C*: δεκτικὸς *AHβ*. ‖ ἐπὶ δὲ τῶν *C*. fort. ἐπιδεὴς [an ἐπιδεῖται] τῶν. ‖ ἐπ' αὐτῶν *H*. ‖ 29 νοερῶν] μερῶν *β*. ‖ 30 τὸν om *H*. ‖ 31 ἐν τῷ νῦ *H*. scrib. ἐν τῷ Λ cf. Λ 7. 8. ‖ 32 εἴτε τοσαῦται *AH*. ‖ 35 περιεκτικώτερα *H*, περιεκτικωτέραν *ΑCβ*. ‖ νοήσει καὶ ἁπλουστέρα *C*: καὶ ἁπλουστέρα νοήσει *Hβ*, καὶ ἁπλουστέραν νοήσει *A*. ‖ 37 τεταγμένον *(A)H*.

τε, παντὸς μὲν ὡρισμένου πλήθους καθ' ἓν ἄτομον ἢ κατ' εἶδος ἀριθμοῦ ὄντος, παντὸς δὲ ἀριθμοῦ γεννήματος τῶν ἀρχῶν, ἐν ταῖς ἀρχαῖς τὸ ὡρισμένον ὅπως ποτὲ πλῆθος θεωρεῖται; ἀλλὰ κἂν μίαν λέγωμεν εἶναι τὴν πάντων ἀρχὴν καὶ θεὸν αὐτὴν ἢ τἀγαθὸν ἢ ἓν προσαγορεύωμεν, *κἂν δύο*, πέρας καὶ ἀπειρίαν, ὡς ἐν Φιλήβῳ Πλάτων καὶ πρὸ αὐτοῦ Φιλόλαος, αὐτὰς ὀνομάζοντες, ἢ μονάδα καὶ δυάδα, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν Πυθαγορείων, ἢ αἰθέρα καὶ χάος, ὡς Ὀρφεύς, ἢ Πρατέα καὶ δυάδα, ὡς αὐτὸς ὁ Πυθαγόρας ἐν τῷ Ἱερῷ Λόγῳ, οὔτε κυρίως αὐτὰς ὀνομάζομεν (ἐπέκεινα γὰρ εἰσιν οὐ μόνον κλήσεως ἀλλὰ καὶ πάσης ἀνθρωπίνης νοήσεως), οὔτε τὸ ἓν καὶ δύο κατ' ἀριθμὸν ἢ εἶδος ὀνομάζομεν (παντὸς γὰρ ἀριθμοῦ καὶ παντὸς εἴδους νοητοῦ καὶ νοεροῦ τὴν αἰτίαν ἐν ἑαυταῖς αἱ ἀρχαὶ προειλήφασιν), ἀλλ' ἔστιν ἕτερος ὁ τρόπος παρὰ τοῖς θεολογικωτέροις τῆς περὶ τούτων ἐνδείξεως· καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν Πυθαγορείων ἀρχῶν, ταὐτὸν δ' εἰπεῖν Ὀρφικῶν τε καὶ Πλατωνικῶν· εἰ δὲ τὰς κατ' αὐτόν, καὶ ἀριθμῷ καὶ εἴδει φήσομεν αὐτὰς ὡρίσθαι· καὶ γὰρ τοσαίδε εἰσὶ καὶ οὐ πάντη ὁμοειδεῖς, ἀλλὰ πρεσβείῳ τῆς οὐσίας καὶ τιμιότητι διαφέρουσι· τὸ δὲ ἕτερον ἀφωρισμένως ταῖς κυρίως ἀρχαῖς οὐ διενήνοχεν, ἀλλ' εἰ ἄρα, ταῖς ὑλικαῖς καὶ εἰδικαῖς. [996a 2.] "καὶ πότερον.. φθαρταί" ὡς δύο μὲν προβλήματα ταῦτα προτείνεσθαι δοκεῖ, εἰ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ φθαρτῶν καὶ ἀφθάρτων· εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταί, πῶς τὰ μὲν ἄφθαρτα ποιοῦσι τὰ δὲ φθαρτά; εἰ δὲ ἕτεραι, πότερον πᾶσαι ἄφθαρτοι, ἢ αἱ μὲν ἄφθαρτοι αἱ δὲ φθαρταί; ὅπως δ' ἂν ἐθέλῃ τις διαιρεῖν, ἀποκρινούμεθα πρὸς αὐτόν, ὅτι αἱ μὲν τῶν ἀφθάρτων ἀρχαὶ πάντων εἰσὶν ἀρχαὶ τῶν ὅπως ποτὲ ὄντων· οὐδαμοῦ γὰρ αὐτῶν ἡ γονίμη περιορίζεται καὶ ἀπειροδύναμος ἐνέργεια· αἱ δὲ τῶν φθαρτῶν οὐ πᾶσαι καὶ τῶν ἀφθάρτων, ἀμέλει αἱ προσεχεῖς ἀρχαὶ τῶν φθαρτῶν αὐτῶν εἰσι μόνον ἀρχαί, οὐ μὴν οὐδ' αὐταὶ πᾶσαι φθαρταί· ἡ γὰρ κυκλοφορία τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ἀποφέρεται κατ' αὐτόν, οὐ μέντοι φθαρτή ἐστι· καὶ ἄλλα δέ ἐστιν ἄφθαρτα τῶν ἐν γενέσει αἴτια, ὥσπερ οὖν καὶ φθαρτά· ὅλως γὰρ εἰ ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ καὶ ἥλιος, πρόδηλόν ἐστιν ὅτι καὶ φθαρτὸν αἴτιον ἔχει ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄφθαρτον. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ ἵππου καὶ κυνὸς καὶ οὑτινοσοῦν τῶν τῇδε· ἕκαστον γὰρ αὐτῶν καὶ μερικὸν αἴτιον ἔχει καὶ ὁλικόν· ἀρχὴν δὲ ὁλικωτέραν φθαρῆναι πάντων ἀδυνατώτατον· οὔτε γὰρ ἂν αὐτή ποτε ἔκ του οὔτε ἄλλα ἔξω αὐτῆς γενήσεται.

ταῦτα δὲ οὐ τῷ θείῳ Πλάτωνι μόνῳ ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλει καλῶς δέδοκται· τάς τε γὰρ τῶν ἀιδίων ἀρχὰς οἷον τὰ χωριστὰ καὶ ἄυλα εἴδη πᾶσιν εἶναι ἐφετά, καὶ τῶν φθαρτῶν ἐνίας ἀρχὰς εἶναι ἀιδίους φησίν. ἀμέλει πολλαχοῦ μὲν καὶ ἐν τοῖς ἑπομένοις δὲ γενναίως κατασκευάσει ὅτι οὐκ ἂν εἴη γένεσις μὴ ἀιδίου τινὸς αἰτίου αὐτῆς ὄντος· πλὴν τοσοῦτον ἀπολείπεται τῆς πατρίου φιλοσοφίας ὅτι τοῖς ἀύλοις εἴδεσι ποιητικὴν μὲν αἰτίαν ἢ παραδειγματικὴν οὐ δίδωσι, τελικὴν δὲ καὶ ὀρεκτικήν· ἐφετὰ γὰρ καὶ κατ' αὐτόν ἐστι προσεχῶς μὲν ταῖς κινουμέναις περὶ αὐτὰ σφαίραις, διὰ τούτων δὲ καὶ πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ καὶ κατ' αὐτὸν πάντα ἐφίεται· εἰ δὲ καὶ πολλὰ τἀγαθά, ἀλλ' οὖν πάντα πρὸς τὰ κυριώτερα προσέτακται καὶ ταῦτα πρὸς ἓν τὸ ὑπέρτατον καὶ τελικώτατον τῶν ἁπάντων, ὡς ἐν τῷ Λ σαφῶς ἔστιν αὐτοῦ λέγοντος ἀκούειν. [996a 4.] "ἔτι δὲ.. ἀέρα" ὅτι μὲν οὐκ εὐκαταφρονήτους οἴεται τὰς δόξας εἶναι τῶν πρεσβυτέρων ἀλλὰ πολλῆς ἐπισκέψεως καὶ μάλιστα τὰς περὶ τῶν πρωτίστων ἀρχῶν, θαυμάσειεν ἄν τις αὐτὸν τῆς ἐπιεικείας. * ὅτι πολλῶν οὐσιῶν ὁρωμένων τε καὶ νοουμένων ἀνάγκη πάσας ἐκ μιᾶς ἠρτῆσθαι, ἣν πρῶτον ἄν τις ὂν προσαγορεύσειεν, οἶμαι συγχωρήσειν αὐτόν. ἃ δὲ μὴ λέγει μὲν αὐτόθεν, ἑπόμενα δέ ἐστιν ἀναγκαίως οἷς τίθησι, ταῦτ' ἂν εἴη λέγειν ἡμέτερον. καὶ δὴ λέγομεν ὡς οὐκ ἂν πάντα τὰ ὄντα τοῦ πρώτου ὄντος ἐφίετο, εἰ μὴ παρ' αὐτοῦ τὴν ἑαυτῶν ἐκαρποῦντο τελειότητα, καὶ πρὸς ὃ διὰ παντὸς τοῦ αἰῶνος ἀνήρτηται, παρὰ τούτου καὶ τὸ εἶναι δι' αἰῶνος ὑπεδέχετο, ὥστε εἰ τὸ πρῶτον ὂν ἐφετὸν τοῖς πᾶσι, καὶ τοῦ εἶναι τοῖς πᾶσιν αἴτιον, αὐτὸ μὲν οὐδὲν ὂν ἄλλο ἢ τὸ πρῶτον ὄν, ἵνα ᾖ πάντων τῶν ὄντων αἴτιον, παράγον δ' ἀφ' ἑαυτοῦ τόν τε οὐσιώδη ἀριθμὸν καὶ τὰ ὄντως ὄντα καὶ νοητὰ εἴδη. ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ὂν τοῦτο, καὶ εἰ πάντων ἐστὶ τῶν ὄντων ἀρχή, συντέτακταί πως αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο πλήθους οὐ παντελῶς ἐστιν ἀνέμφατον, δεῖ πρὸ αὐτοῦ τὸ ὑπερούσιον ἓν θεωρεῖν ἁπλότητι καὶ ὑπεροχαῖς ἀνεπινοήτως ἁπάντων τῶν ὄντων ἐξῃρημένον, ὃ κυρίως μὲν ὀνομάζειν ἀδύνατον, οἰκειότερον δ' ἄν τις τὸ ἓν προσείποι μᾶλλον ἢ ἄλλο ὁτιοῦν, διότι πᾶσι τοῖς οὖσιν ἑνώσεως γίνεται αἴτιον, ὅ ἐστι τῆς πρὸς αὐτὸ ἐξομοιώσεως. ἀναγκαίως ἄρα καὶ ἓν καὶ ὂν οἱ Πυθαγόρειοι προϋπετίθεντο τῶν ὅλων πραγμάτων, τὸ μὲν ἑνώσεως καὶ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων αἴτιον τοῖς οὖσι, τὸ δὲ τοῦ εἶναι καὶ τοῖς ἄλλοις τῶν εἰδῶν τὴν κυρίαν ἀρχὴν

1 μὲν] μὴ *β*. ‖ καθ' ἓν] πρὸς ἓν *H*. ‖ 5 κἂν δύο interposui: *aut finem et* futili coniectura *β*. ‖ ἄπειρον Plato. ‖ 6 Pl. Phileb. p. 23 C sqq. ‖ Τιμόλαος *Aβ*. ‖ αὐτὴν *β*. ‖ 8 Πρατέα] πρακτέα **BH** *factorem β*: emendaui cl. Syriano ad met. N p. 1089 b20 τὴν ἀόριστον δυάδα, ἣν χάος ὁ Πυθαγόρας ἐν τῷ Ἱερῷ Λόγῳ κέκληκε συντάττων αὐτὴν τῷ Πρωτεῖ [πρώτῳ libri]· ταύτην γὰρ ἀπονέμει τῇ μονάδι τὴν προσηγορίαν ἐν ἐκείνοις et theologg. arithmet. p. 7 Astii. ‖ 13 ὁ τόπος *Aβ*. ‖ 15 μὲν om *H*. ‖ 17 πάντη om *β*. ‖ 19 fort. οὐκ ἐνῆν. ‖ 20 εἰδικαῖς καὶ ὑλικαῖς *H*. ‖ 21 εἰ addidit Brandisius: *utrum β* om *ACH*. ‖ αἱ αὐτῶν ἀρχαὶ *H*. ‖ 22 γὰρ αὐταὶ (*A*)*H*. ‖ 24 ἐθέλοι *CH*, ἔλθοι (*A*). ‖ 25 πάντων] *omnino β*. ‖ 29 μόνων *A*. ‖ οὐδ' αὖται *BHβ*. ‖ 33 καὶ φθαρτὸν om *β*. ‖ 34 καὶ ἄφθαρτον ὁ ἄνθρωπος *C*. ‖ 36 *corruptum iri β*. ‖ 37 ἔκ του *C* ἕκτον *H*: om *Aβ*. ‖ ἔξω] ἐξ libri cum *β*.

3 τῶν ἀφθάρτων *H*. ‖ 4 ἀϊδίοις *H*. ‖ 7 ὅτι] fort. ὅσον. ‖ 8 καὶ κατ' *CH*: κατ' *Aβ*. ‖ 10 ἐγκωμίοις *H*. ‖ 11 δὲ πολλὰ *AH*. ‖ τὰ ἀγαθὰ *A*. ‖ 13 Λ] cum *β* Bonitzius: libri ϛ. ‖ 15 fort. ἀλλ' ἀξίας πολλῆς. ‖ 16 πρωτίστων om *β*. ‖ 17 αὐτῶν *H*. ‖ ante ὅτι hiatum notaui. ‖ 18 *quam si quis primum ens appellauerit, puto β*. ‖ 18 πρώτην (*A*)*H*. ‖ ἄν τις ἂν *H*. ‖ 19 ἑαυτόν· *H*. ‖ λέγειν *H*. ‖ 21 τὰ ὄντα om *β*. ‖ 22 τοῦ προτέρου *H*. ‖ ἐφίεται *AH*. ‖ 23 ἀνήρηται *H*. ‖ 24 τοῦ εἶναι libri. ‖ τὸ πρότερον *H*. ‖ 25 αὐτὸ *Cβ*: αὐτῷ *AH*. ‖ 26 πρότερον ὂν *H*. ‖ 27 παράγων (*A*)*H*. ‖ δ' *H* δὲ *B*. ‖ τὰ οὕτως ὄντα *BHβ*. ‖ 29 ἀρχή *Hβ* ἀρχὴν *AC*. ‖ 30 πρὸ αὐτοῦ om *β*. ‖ 31 ἀνεπινοήτων *H intelligibiliter β*. fort. ἀνεπινοήτοις. ‖ 34 αἴτιον om *CH*. ‖ ὅ ἐστι] fort. τουτέστι. ‖ πρὸς αὐτὸν *H*.

παρεχόμενον. δοκεῖ δέ μοι μηδ' Ἐμπεδοκλῆς ἄλλο τι τὴν φιλίαν ὑποτίθεσθαι ἢ τὸ ἕν, πλὴν οὐ τὸ πᾶσιν ἀσύντακτον, ἀλλ' ᾧ συντάττεται ἡ ἀόριστος δυάς, ἣν νεῖκος ἐκεῖνος προσαγορεύει, ἀφ' ὧν δὴ τό τε πρῶτον ὂν ὑφίσταται ϗ τὰ νοητὰ πάντα ϗ τὸν αἰσθητὸν διάκοσμον· εἰ γὰρ ἑνώσεως μὲν τῷ σφαίρῳ, ὃν κατὰ τὸ πρῶτον ὂν τάττομεν, ἡ φιλία γίγνεται κατὰ τὸν φιλόσοφον τοῦτον αἰτία, πολλαπλασιασμοῦ δὲ ϗ ἑτερότητος ϗ γονίμων προόδων τὸ νεῖκος αἴτιον, πῶς οὐχὶ κατὰ μὲν τὸ ἓν ἡ φιλία, κατὰ δὲ τὴν δυάδα τὸ νεῖκος παρείληπται; ἐπεὶ ϗ Πυθαγόρειος ὢν Ἐμπεδοκλῆς πῶς ἂν τὰς Ὀρφικὰς ἢ τὰς Πυθαγορείους ἀρχὰς ἠθέτησεν; εἰ δὲ Θαλῆς μὲν ὕδωρ τὸ ἓν ἔλεγεν, ἄλλος δὲ ἄλλο τι τῶν φαινομένων, δεδώκασιν εὐθύνας αἱ δόξαι παρά τε πολλοῖς ϗ διαφερόντως παρὰ τούτῳ τῷ δαιμονίῳ ἀνδρί· [996a 9] "ϗ.. κίνησιν." αἱ κυρίως ἀρχαὶ ϗ ὑπὲρ τὰ καθόλου γένη ϗ εἴδη θεωροῦνται ϗ ἔτι πολλῷ πλέον ὑπὲρ τὰ καθ' ἕκαστα. ἔχει γὰρ οὕτως· ἐν τῇ ὕλῃ τὰ καθ' ἕκαστα θεωρεῖται, ἐν δὲ τῇ φύσει ϗ ψυχῇ τὰ καθόλου προϋπάρχει τῶν αἰσθητῶν αἴτια γιγνόμενα, τῆς μὲν φύσεως τὰ οἷον εἰδικώτατα εἴδη ἐχούσης, ὑφ' ὧν προσεχῶς τὰ ἔνυλα γεννᾶται ϗ τὰ καθ' ἕκαστα, τῆς δὲ ψυχῆς ϗ ταῦτα μὲν ϗ πρὸ τούτων δὲ τοὺς ὁλικωτέρους λόγους προειληφυίας, δι' ὧν τά τε γένη διαιροῦσα ϗ τὰ πλήθη τῶν λόγων πάλιν ὁρίζουσα θεωρεῖ τὰ πάντα κατιοῦσά τε ϗ ἀνιοῦσα ϗ τὸ ὅλον διαιρετικῶς τε ϗ ἀναλυτικῶς ϗ ὁριστικῶς ἐνεργοῦσα. τούτων δὲ αὐτῶν ὑπερίδρυται τὰ εἴδη τὰ δημιουργικά, ϗ πάλιν αὐτῶν τούτων ὑπέρτεραι τῶν ὅλων αἱ ἀρχαί. ϗ τοσαῦτα μὲν πρὸς τὸ πρῶτον ἐρώτημα, εἰ χρὴ δι' ἐλαχίστων περὶ μεγάλων εἰπεῖν. πρὸς δὲ τὸ δεύτερον, ὅτι τὸ μὲν δυνάμει ϗ πάντῃ τῶν κυρίως ἀρχῶν ἐξοριστέον· ἀτελὲς γὰρ τοῦτο ϗ ἄγονον ϗ τῇ ὕλῃ πρεπωδέστερον, τὸ δὲ ἐνεργείᾳ μᾶλλον αὐταῖς οἰκειότερον, πλὴν ὅτι τινὲς οὐδ' ἐνεργείᾳ λέγοιντ' ἂν εἶναι, ἀλλ' αὐτὸ μᾶλλον ἐνέργεια. εἴη δ' ἂν ἡ τῶν πάντων ἀρχή, εἰ θεμιτὸν εἴη λέγειν, οὐ μόνον ὑπὲρ τὸ δυνάμει ϗ ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ ϗ ὑπὲρ αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν. πρὸς δὲ τὸ τρίτον, ὅτι αἱ μὲν ἀκίνητοί εἰσι τῶν ἀρχῶν, ὅσαι τῶν ἀιδίων εἰσὶν αἴτιαι, αἱ δὲ κινοῦνται, ὅσαι τῶν ἀεὶ γιγνομένων ϗ φθειρομένων, ὥσπερ ὁ ἥλιος ϗ ἡ τοῦ αἰθέρος κυκλοφορικὴ περίοδος. [996a 12] "πρὸς δὲ τούτοις.. ἢ ἐν τούτοις." δόξειε μὲν ἂν τὸ "οὐσίαι" ἐν τούτοις ἀντὶ τοῦ "ὄντα" παρειληφέναι· οὐ γὰρ δήπου τὴν στιγμὴν τὴν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ϗ γραμμὴν οὐσίαν ᾤετο εἶναι· οὐ μὴν ἀλλ' ἐν τοῖς ἑπομένοις τὸ οὐσιῶδες αὐτῶν ἐπιζητήσει. ἡμεῖς τοίνυν ϗ τὸ εἶναι αὐτῶν ϗ τὸ οὐσιῶδες ἐκφαίνομεν πολλαχῶς εἶναι λέγοντες ταῦτα· ϗ γὰρ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς τῆς φύσεως ἔργοις ἴδοι ἄν τις ϗ σχῆμα ϗ ἀριθμὸν ϗ ἐπιφάνειαν φυσικὴν ϗ ταύτης πέρατα, ἔτι δὲ ϗ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἡμῶν ϗ ἐν τῇ δόξῃ ταῦτα συνίσταται, εἴτε ἐξ ἀφαιρέσεως τῶν αἰσθητῶν, ὡς αὐτῷ ἀρέσκει, ληφθέντα, εἴτε ϗ τελειωθέντα παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν οὐσιωδῶν τῆς ψυχῆς εἰδῶν. ταῦτα οὖν τὰ φανταστὰ ϗ τὰ δοξαστὰ τοῦ μὲν εἶναι μετέχει, οὐσίαι δὲ οὐκ εἰσι· διὸ ϗ ὑπὸ ποσότητα μᾶλλον ἢ ποιότητα ἢ ἄλλην κατηγορίαν ἀνάγοιντ' ἄν· οἱ δὲ οὐσιώδεις τῆς ψυχῆς λόγοι οἱ ταῦτα ἔχοντες ἤδη οὐσίαι. εἰ δὲ ϗ τὰ ἐν νῷ ϗ νοητοῖς αὐτῶν ὁρῴη τις παραδείγματα, ἐν ταῖς πρωτίσταις ἂν τῶν οὐσιῶν τόν τε ἀριθμὸν ϗ τὰ σχήματα ϗ τὸ αὐτομέγεθος ἴδοι καταριθμούμενα.

Τοσαῦτα προτείνας ὁ φιλόσοφος οὗτος τἄπορα πάλιν ἀναλαβὼν ἀπὸ τοῦ πρώτου πειρᾶται τοὺς ἐφ' ἑκάτερα γυμνάζειν λόγους, ἵνα τῶν ἀντικειμένων ἀκούοντες ἐπιχειρημάτων μετὰ πολλῆς βασάνου ϗ κρίσεως ἐπιστατικωτέρας τοῖς ἀληθεστέροις προστιθώμεθα. τοσοῦτον οὖν ἐπισημηνάμενοι, ὅτι οὐχ ἁπανταχοῦ τῇ τάξει τῶν προβλημάτων ἀκολουθεῖ, πειραθῶμεν ἤδη γυμνάζοντι τοὺς ἀντικειμένους λόγους συνοδεύειν αὐτῷ, ϗ τοῖς μὲν εἰς τὸ ἀληθὲς ὁρῶσι συμφθέγγεσθαι, τοῖς δὲ σοφιστικωτέροις ἐνίστασθαι· ἀνάγκη γὰρ τῶν ἀντικειμένως παρ' αὐτῷ κατασκευαζομένων τὰ μὲν πρὸς τἀληθὲς τὰ δὲ πρὸς ἀπάτην βλέπειν. [996a 18] "Πρῶτον.. αἰτίων." τοῦτο ἦν τὸ πρῶτον αὐτῷ προταθέν. γένη δὲ λέγει νῦν αἰτίων τὰ εἴδη. εἶτα κατασκευάσει πρότερον ὅτι οὐ μιᾶς ἐπιστήμης πάντα τὰ αἴτια τοῦ πράγματος γιγνώσκειν, ὃ ϗ ψεῦδός ἐστι ϗ αὐτῷ μὴ δοκοῦν. [996a 20] "μιᾶς μὲν γὰρ ἐπιστήμης.. γνωρίζειν." ὁ συλλογισμὸς δυνάμει τοιοῦτός ἐστιν· τὰ αἴτια τὰ τῷ εἴδει διαφέροντα οὐκ ἔστιν ἐναντία· τῶν τῷ εἴδει διαφερόντων ϗ μὴ ὄντων ἐναντίων οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη· τῶν αἰτίων ἄρ' οὐκ ἔστι μία ἐπιστήμη. ϗ ἐν δευτέρῳ σχήματι· τὰ αἴτια τὰ τῷ εἴδει διαφέροντα οὐκ ἐναντία· τὰ ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην ἐὰν τῷ εἴδει διενέγκῃ, ἐναντία ἐστί, τὰ αἴτια οὐκ ἔστιν ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην. ὅπως δ' ἂν ἔχῃ, ψευδὴς μέν ἐστι πάντῃ ϗ πάντως ἡ μείζων πρότασις· οὐ γὰρ εἰ τῶν ἐναντίων μία, τῶν οὐκ ἐναντίων οὐ μία, οὐδ' εἰ τἀναντία ὑπὸ μίαν, εὐθέως ϗ τὰ ὑπὸ μίαν ἐναντία. μήποτε δὲ οὐδ' ἀεὶ τὰ αἴτια τῷ εἴδει διαφέρει, ὡς ϗ αὐτὸς ἐν τῷ Β τῆς Φυσικῆς ἐπέστησεν ὅτι συν-

2 ἀλλ' ὡς (in marg. 'l. ᾧ') *H*, β. ‖ 3 συντάσσεται *H.* ‖ 4 πρότερον ὂν ἀφίσησι *H.* ‖ 5 *post* (μετὰ) *primum ens* β. ‖ 6 πρῶτον β πρώτερον (*A*) ποότερον *CH.* ‖ 11 μὲν τὸ ὕδωρ *AH.* ‖ τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν ἔλεγεν *H.* ‖ 13 τῷ post τούτῳ om *H.* ‖ 16 θεωρεῖται] *consideranda* β. ‖ 17 αἰτία *H.* ‖ 18 νεικικώτατα *AH.* *uictrices species* β. ‖ 20 ὁλικωτέρους *H*β ὑλικωτέρους *B.* ‖ 21 τὰ πλήθη *H* τὰ πλήθει *AC* (?) τῷ πλήθει β. ‖ ὁρίζουσα] ἐρίζουσα *BH*β. cf. l. 23 ὁριστικῶς. ‖ θεωρεῖ τὰ *C*β: θεωρεῖται *AH.* ‖ 22 *et totum uniuersaliter, diuisiue* β. ‖ 26 τὸ β̄ *AC*: πρὸς τὸ δεύτερον tamquam titulum separatim ponit *H.* ‖ 28 ἄγωνον *BH.* ‖ 32 αὐτὴν ἐνέργειαν libri. ‖ 34 τῶν αἰτίων καὶ γιγνομένων *AH* τῶν αἰτιῶν γιγνομένων *C*β. correxi cl. l. 33. ‖ 36 *Videbitur* β. ‖ 37 ἀντὶ τῶν ὄντι *H* ἀντὶ ὄντα *AC.* ‖ 38 *putaret* β.

1 ἑπομένοις καὶ τὸ β. ‖ 3 καὶ γὰρ καὶ ἐν *H.* ‖ 5 συνίστανται (*A*)*H.* ‖ 6 αὐτῷ *C*β: ἐν τῷ (*A*)*H.* ‖ ληφθέντα om β. ‖ 8 καὶ δοξαστὰ *AH.* ‖ 10 κατηγορίαν om *H.* ‖ 11 *qui haec ipsa habent* β. ‖ 12 ὁρῶν τις (*A*)*H.* ‖ ἂν] *quidem* β. ‖ 13 τὸ αὐτὸ μέγεθος (*A*)*H.* ‖ 15 προτείνει *A*β. ‖ 17 μετὰ om *H.* ‖ 18 *iudicio magis scientifico* (h. e. ἐπιστημονικωτέρας) β. ‖ 20 γυμνάζοντι om β. ‖ 21 εἰς τὸ om *H*: ὡς τὸ (*A*)β. ‖ 23 ἀντικειμένων *H*β. ‖ κατασκευάζει β. ‖ τἀληθοῦς *H.* ‖ 25 αἰτιῶν *H.* ‖ 26 ὅτι μιᾶς (om οὐ) *H.* ‖ 29 τὰ τῶν εἴδει (*A*)*H.* ‖ 31 ἄρ' (*A*)*H* ἄρα *C.* ‖ 32 ἐν β̄ῳ *H* ἐν β̄ *AC.* ‖ αἴτια τὰ] αἴτια libri. ‖ τῷ *C*β τῶν (*A*)*H.* ‖ 34 τὰ αἴτια οὐκ . . . ἐπιστήμην om β. ‖ ἔχοι *BH.* ‖ 35 οὐ γὰρ ἡ τῶν *H.* ‖ 36 τῶν οὐκ ἐν. οὐ μία om *H.* ‖ 37 τὸ ὑπὸ *H.* ‖ *uerum nec interdum nec semper* β. ‖ 38 phys. II 7 p. 198 a24.

τρέχει ποτὲ τῷ εἴδει καὶ τὸ τέλος εἰς τὸ ποιοῦν κατὰ τὸ ὁμοειδές. [996a 21] "ἔτι.... φύσιν" ὁ συλλογισμὸς τοιοῦτος· αἱ πρῶται καὶ κάλλισται τῶν ἐπιστημῶν περὶ τὰ ἀκίνητα ἔχουσιν· αἱ περὶ τὰ ἀκίνητα ἔχουσαι πάντα τὰ αἴτια οὐ γιγνώσκουσιν, ἐπεὶ μηδ' ἔστιν ἐν τοῖς ἀκινήτοις ποιητικὸν ἢ τελικὸν αἴτιον· αἱ πρῶται καὶ κάλλισται τῶν ἐπιστημῶν οὐ πάντα τὰ αἴτια γιγνώσκουσιν. ἐν τούτοις πάλιν ἡ μείζων ψευδής· ἔσωσαν μὲν γὰρ αἱ θεωρητικαὶ τῶν ἐπιστημῶν αἱ πρῶται καὶ κάλλισται, τούτων δὲ αὐτῶν ἡ μὲν φυσικὴ κινούμενα ἔχουσα μὴ προταττέσθω, αἱ δὲ μαθηματικώτεραι καὶ ἡ πρώτη φιλοσοφία καλλίους αὐτῆς ἔσωσαν· ἀλλὰ διὰ τί μὴ πάντα θεωροῦσι τὰ τῶν ἐπιστητῶν αἴτια; ὅτι, φαῖεν ἄν, οὐδ' ἔχει τὰ ἀκίνητα ποιητικὸν αἴτιον ἢ τελικόν. ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχει, εἴ γε ἐξ ἀρχῆς καὶ ταῦτα, καὶ μὴ ἐκ τοῦ αὐτομάτου παρῆλθεν εἰς τὰ ὄντα· πᾶν γὰρ τὸ ὅπως ποτὲ ὂν ἢ ἀρχὴ ἢ ἐξ ἀρχῆς· πλῆθος δὲ ἀρχὴ εἶναι οὐ δύναται· ὥστε ἔχοι ἂν καὶ ποιητικὴν αἰτίαν καὶ τελικήν· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ χάριν καὶ ἔστι τὰ ἀκίνητα καὶ γιγνώσκει καὶ γιγνώσκεται. ἔπειτα δὲ ἕτερον ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς προκείμενον· οὐ γὰρ εἰ ἐκλείποντος αἰτίου δυνατὸν ἐπιστήμην τοῦ πράγματος γενέσθαι, προὔκειτο σκοπεῖν, ἀλλ' εἰ ὄντων αἰτίων διαφόρων μὴ μία ἐπιστήμη, πολλαὶ δὲ ταῦτα ἐπισκέψονται· ὃ νῦν οὐ κατεσκεύασαι. μᾶλλον δ' ἄν τις εἰς τὸ ἀντικείμενον ἐκ τούτων ὁρμηθεὶς ἐπιχειρήσειεν· εἰ γὰρ πᾶσαι αἱ περὶ τὰ ἀκίνητα διατρίβουσαι πάντα τὰ ὑπάρχοντα τοῖς ὑποκειμένοις αἴτια γιγνώσκουσι καὶ οὐδὲν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς παρορῶσι, καὶ ἡ σοφία πάντα ἂν γινώσκοι τὰ τοῦ ὄντος ᾗ ὂν αἴτια. ἑξῆς δὲ ὁ λόγος κατασκευάζειν μὲν ἐπιχειρεῖ ὅτι τελικὴν αἰτίαν οὐκ ἔχει τὰ μαθήματα· ψεῦδος δὲ λαμβάνει ὅτι τὸ οὗ ἕνεκα πράξεώς τινός ἐστι τέλος· οὐ γὰρ μόνων τῶν πράξεών ἐστι τὰ τέλη, ἀλλὰ πολλῷ πλέον τῶν θεωριῶν· τοῦ γὰρ ἀγαθοῦ χάριν καὶ τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἐξομοιώσεως καὶ τῆς ἀληθινῆς ἡμῶν σωτηρίας θεωρεῖν ἐφιέμεθα, τῶν δὲ πράξεων τὸ τέλος καὶ μερικὸν καὶ οὐδὲ κυρίως τέλος. εἰ δὲ οἱ γεωμέτραι μὴ χρῶνται τῇ τοῦ τέλους ἀποδόσει, δεικνύντες τὰ καθ' αὑτὰ τοῖς σχήμασιν ὑπάρχοντα, θαυμαστὸν οὐδέν. οὐδὲ γὰρ τὸ ὑποκείμενον αὐτοῖς ἐπισκέπτονται, εἴτε ἔστιν εἴτε μή, οὔτε τὸ τέλος πολυπραγμονοῦσιν οὔτ' ἄλλο οὐδὲν πλὴν τῶν καθ' αὑτὰ ὑπαρχόντων τοῖς σχήμασι καὶ τοῖς μεγέθεσι, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιστήμονες ἂν εἶεν· ᾧ γὰρ ἀρχή, φησίν, ὃ μὴ οἶδε, τελευτὴ δὲ καὶ μεταξὺ ἐξ ὧν οὐκ οἶδε, τίς μηχανὴ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν ποτὲ ἐπιστήμην γενέσθαι; ἀλλ' ὅ γε πρῶτος φιλόσοφος καὶ διὰ τί ὁ κύκλος εἰς ἑαυτὸν συννεύει, καὶ τί μιμεῖται τῶν ὄντως ὄντων, καὶ τί πρῶτον τῶν σχημάτων, καὶ τίς ἡ ἐν αὐτοῖς τάξις καὶ πόθεν, οἷς πάντως ἡ τἀγαθοῦ συνεισέρχεται αἰτία, πάντως ἐπισκέπτεται. γελοῖος δὲ καὶ Ἀρίστιππος μαγειρικὴν μὲν οἰόμενος τέλους τινὸς ἕνεκα τοιόνδε παρασκευάζειν ὄψον, τὰς δὲ μαθηματικὰς εἰς ἀληθῆ συμπεράσματα ἐπιστημονικῶν προτάσεων καταντώσας ἀεὶ μὴ νοῦ γεννήματα καὶ μιμήματα νομίζων δεικνύναι τὰ πράγματα περὶ ἃ διατρίβουσιν· πόθεν γὰρ ἡ ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια, πόθεν ἡ τάξις ἢ τὸ ἄφραστον κάλλος συνεισέρχεται, πόθεν ἡ ἐξ αὐτῶν περιαγωγὸς καὶ ἀναγωγὸς ὠφέλεια ταῖς ψυχαῖς, εἰ μὴ πολὺ πρότερον αὐτοῖς ἀπὸ νοῦ πολὺ τὸ τῆς τἀγαθοῦ μοίρας ἐνδέδοτο; "ἀλλά.. ὑπάρχειν." [996b 1] τὸ ἀντικείμενον κατασκευάζει, ὃ καὶ ἀληθές ἐστι, τὸ μίαν ἐπιστήμην τὰς αἰτίας πάσας εἰδέναι τοῦ ἐπιστητοῦ, καὶ ἀρεστὸν αὐτῷ. ἔστι δὲ ἡ μὲν τοῦ ὅλου δόγματος ἀπόδειξις σφόδρα καὶ σύντομος καὶ σαφής· ἔνια δὲ τῶν διὰ μέσου δεῖται βραχείας ἐξετάσεως. φησὶ δὲ ὅτι εἰ ἄλλη μὲν τὴν ποιητικὴν αἰτίαν εἰδείη, ἄλλη δὲ τὴν τελικήν (ἐνδέχεται γὰρ τὸ πρᾶγμα πάσας ἔχειν), πολλαί τε σοφίαι ἔσονται καὶ ἀμφισβητήσουσι περὶ πρωτείων καὶ οὐδεμία κατὰ τὸ ἀληθὲς αὐτῶν ἔσται σοφία. ἅπασαι γὰρ ἀτελεῖς ἅτε τὴν τῶν αἰτίων γνῶσιν κατανειμάμεναι· γελοία μὲν γὰρ ἡ τὸ ποιητικὸν αἴτιον εἰδέναι προσποιουμένη, ὅταν μήτε τί ἐστι τὸ πρᾶγμα γινώσκῃ, μήτε ἐφ' ᾧ γέγονεν ἢ ἔστιν. ἀτελὴς δὲ καὶ ἡ τὸ τί ἐστιν ἐπεσκέφθαι λέγουσα, ὅταν μήτε τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἐπίστηται, μήτε τὸ οὗ ἕνεκα γιγνώσκῃ· ἡ δὲ τὸ τέλος μὲν ὡς οἴεται προειληφυῖα, μήτε δὲ οὗ τέλος ἐστὶ μήθ' ὅθεν ὑπέστη τὸ πρᾶγμα γιγνώσκουσα, πῶς οὐκ εὐκαταφρόνητος; ὥστε οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιστήμη μία ἢ πάσας τὰς αἰτίας θεωρεῖ. ταῦτα μὲν ὅλην περιέχει τῆς κατασκευῆς τὴν δύναμιν. ἐπιδράμωμεν δὲ τὸ ῥητόν· "οἷον οἰκίας, ὅθεν μὲν ἡ κίνησις, ἡ τέχνη καὶ ὁ [996b 6] οἰκοδόμος, οὗ δ' ἕνεκα τὸ ἔργον ... λόγος." ταῦτα κατασκευαστικὰ τοῦ πάντα τὰ αἴτια ἐνίοις ὑπάρχειν. τὸ δ' οὗ ἕνεκα καὶ τέλος τῆς οἰκίας τὸ ἔργον αὐτῆς εἶναί φησι, τουτέστι τὸ σκέπειν ἡμᾶς καὶ φυλάττειν τὰ ἀναγκαῖα τῶν σκευῶν· τοῦτο γὰρ ἔργον

1 τὸ τέλος καὶ τὸ β. ‖ 3 ἔχουσι καὶ περὶ β. ‖ 4 μηδ' ἔστιν H: μηδ' ἐστὶν B. ‖ 7 μὲν γὰρ om H. ‖ 8 *naturalis circa mobilia se habens* β. scrib. φυσικὴ περὶ τὰ κιν. ἔχ. cf. l. 3. ‖ 11 ἐπιστημῶν H *sensibilium* β. ‖ ἔχει H ἔχοι B *habere* β. ‖ 12 εἴ γε καὶ ἐξ ἀρχῆς ταῦτα β. ‖ 14 ἢ ἀρχὴ ἐξ ἀρχῆς H. ‖ 17 εἰ om H. ‖ 20 ταῦτα C: ταύταις H αὗται Aβ. ‖ ἐπισκέπτονται (A)β. ‖ 25 τοῦ ὄντως· ἢ ὂν H. ‖ *Deinceps uero* β: ἑξῆς δὲ H ἐξ ἧς δὲ B. ‖ 27 τινος CH: om Aβ. ‖ μόνον β. ‖ 29 τῆς ante πρὸς om libri. ‖ 32 ἀποδώσει (A)H. ‖ 34 αὐτοῖς] ἑαυτοῖς BH. ‖ *finem, quoniam magnifaciunt* β. ‖ 36 καὶ post σχήμασι interposuit Brandisius: ἢ β om BH. ‖ ἂν ἐπιστήμονες εἶεν A.

1 φησί cf. Ar. met. α 2 p. 994 a 11 sqq. ‖ ὃ μὴ οἶδα H *equidem noui* β. ‖ 2 scr. τὴν τοιαύτην ἀλογίαν, an ματαιολογίαν? ‖ ἐπιστήμη H. ‖ 3 ὅγε ὁ πρῶτος H. ‖ 5 τάξις, πόθεν αὐτοῖς β. fort. τάξις καὶ πόθεν αὐτοῖς, καὶ πῶς ἡ. ‖ 7 μεγαρικὴν (A) μαγειρικῆς Hβ. ‖ τέλος β. ‖ 9 ἀεὶ μὴν οὐ H ἃ εἰ μὴ νοῦ A. ‖ 10 γενήματα libri. ‖ 13 καὶ ἀναγωγός om H. ‖ τῆς ψυχῆς β. ‖ 14 fort. πολύ τι τῆς. ‖ ἐνδέδοτο sic BH. ‖ 15 τὸ μίαν . . . 16 ἐπιστητοῦ aut loco suo mota (poterant autem dici aut ante l. 15 ὃ aut post l. 17 αὐτῷ) aut insiticia sunt. ‖ 16 πάσας CH ἁπάσας A. ‖ 17 αὐτῶν H. ‖ *est autem ipsius demonstratio ualde et breuis* β. ‖ ἡ μὲν om A. ‖ 19 ὅτι CH: om Aβ. ‖ εἰδοίη (A)H. ‖ 21 περὶ τῶν πρωτείων H sed cf. p. 847 b 14. ‖ 23 *tanquam illae quibus* (h. e. ἅτε αἱ) β. ‖ γελοῖα μὲν γὰρ καὶ ἡ H. ‖ 30 ἡ ἐπιστήμη CH: ἡ om A. ‖ fort. scrib. ὥστε οὐκ ἔστιν ἡ ἐπιστήμη εἰ μὴ μία ἢ πάσας —. ‖ μία· ἢ H. ‖ 34 ἐνίοις ὑπάρχειν H: ἐνὶ ἐνυπάρχειν (*quod .... insint uni*) β ἐνυπάρχειν B. ‖ 35 σκέπτειν A.

[996b 8.] οἰκίας καὶ τούτου χάριν τὴν πρώτην ἐγένετο. "ἐκ... προσαγορεύειν." εἴρητο περὶ σοφίας ἐν τῷ μείζονι Α, ὅτι ἡ ἀρχιτεκτονικωτέρα τῶν ἄλλων καὶ διδασκαλικωτέρα καὶ πλεῖστα εἰδυῖα καὶ ἀκριβέστατα. φησὶν οὖν ὅτι κατὰ τούτους τοὺς προδιορισμούς, εἰ μὴ μία τὰ αἴτια πάντα εἰδείη ἀλλ' ἑκάστη ἕν, ἀμφισβητήσουσιν (5) ἀλλήλαις αἱ ἐπιστῆμαι· βελτίστη μὲν γὰρ καὶ ἀρχικωτάτη ἡ τὸ τέλος καὶ τἀγαθὸν ἐπεσκεμμένη, ἀποδεικτικωτάτη δὲ καὶ ὁριστικωτάτη ἡ περὶ τὸ εἶδος ἀναστρεφομένη. ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ πᾶσι τοῖς κινουμένοις ἐὰν μὴ τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἐγνωκώς τις ὑπάρχῃ, σχεδὸν οὐδενὶ τοῦ πράγματος παρακολουθεῖ. (10) τὴν δὲ ποιητικὴν αἰτίαν ἀντίθετον εἶναί φησι τῇ τελικῇ ὅτι ἡ μὲν ἀρχὴ κινήσεώς ἐστιν ἡ δὲ τέλος. προσεκτέον δὲ πάλιν τῷ ἰδιώματι τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, ὅτι τῶν κινουμένων μόνων ἀρχὴν εἶναι ποιητικὴν ὑπείληφε, τῶν δὲ ἀκινήτων οὐκέτι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐκ πλειόνων ἀθροιστέον· ὅπως δὲ παρίστησι τὸ βασιλικὸν τῆς τὸ τέλος (15) [996b 10.] θεωρούσης ἐπιστήμης, ἀκούσωμεν αὐτοῦ λέγοντος· "ᾗ μὲν.. τἆλλα." καθὸ μὲν γὰρ ἡ σοφία τὸ ἀρχικὸν ἔχει καὶ δεσποτικὸν τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν, οὐκ ἂν ἄλλη τις εἴη ἢ ἡ περὶ τοῦ τέλους, οὗ χάριν τἆλλα· καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ τέλος ἡγεμονικὴν ἀξίαν ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα αἴτια· οὗ γὰρ ἕνεκα πάντα γίγνεται, ἐκείνῳ δουλεύει τὰ (20) πάντα καὶ ἐν κόσμῳ καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν στρατοπέδῳ καὶ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν ἑκάστῳ ἡμῶν· τοῦ δὲ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ τέλους ἕνεκα πάντα [996b 13.] γίγνεται. "ᾗ δὲ.. πέφυκεν." καθὸ δέ, φησίν, ἡ σοφία τῶν πρώτων αἰτίων ἐστὶ καὶ τοῦ δυναμένου μάλιστα γνωσθῆναι, ἡ τὸ εἶδος εἰδυῖα σοφία ἂν εἴη· πῶς μὲν οὖν ταῦτα ὑπάρχει τῇ τὸ (25) εἶδος ἐπεσκεμμένῃ, προϊὼν εὐθὺς ἐρεῖ· τέως δὲ ὅτι πολλῶν εἰδότων τὰ πράγματα ἄμεινον οὗτος οἶδε, διὰ τῶν ἐγκειμένων δηλοῖ· εἰ γὰρ οἶδε μέν πως καὶ ὁ διὰ τῆς στερήσεως ἢ τῆς ἀποφάσεως εἰπεῖν τι περὶ τοῦ πράγματος δυνάμενος, οἷον ὁ εἰδὼς ὅτι τὸ σημεῖον ἀμερὲς καὶ τὸ θεῖον ἀθάνατον, μᾶλλον οἶδε τούτου (30) ὁ διὰ καταφάσεως αὐτὸ γιγνώσκων καὶ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ, οἷον ὅτι τὸ μέν ἐστι πέρας γραμμῆς, τὸ δὲ ἀεὶ ὂν αὔταρκες ἀγαθὸν τῶν ὄντων αἴτιον. ἔτι δὲ τούτου μᾶλλον ὁ μὴ τὴν ποιότητα τῶν πραγμάτων ἢ τὴν ποσότητα λέγειν ἔχων ἢ τὰς ἐνεργείας ἢ τὰς πείσεις (πάντα γὰρ ταῦτα μετὰ τὴν οὐσίαν καὶ (35) δεύτερα τῆς οὐσίας), ἀλλ' ὁ περὶ τοῦ τί ἐστι τὸ ὑποκείμενον δυνάμενος ἀναδιδάξαι πάντων ἂν τῶν ἐπιστημόνων οὗτος εἴη

τελεώτατος. πῶς δὲ καὶ περὶ τὰ πρῶτα αἴτια ἔχει, ἀκούσωμεν αὐτοῦ κατασκευάζοντος. "ἔτι δὲ.. ἄλλων." [996b 18.] αἱ μὲν οὐσίαι δι' ὁρισμῶν γνωρίζονται, διὸ ὁριστική ἐστιν ἡ πρώτη ἐπιστήμη. τὰ δὲ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα δι' ἀποδείξεώς ἐστι γνωστά· διὸ ἡ δευτέρα (5) ἐπιστήμη ἀποδεικτική ἐστιν. ἡ δὲ τὸ εἶδος ἐπεσκεμμένη πάντα ταῦτα εἰδυῖα καὶ ὁριστική ἐστι καὶ ἀποδεικτική· ὁριστικὴ μὲν αὐτόθεν, ἐπειδὴ τοῦτο ἦν τὸ εἰδέναι τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος, ἀποδεικτικὴ δὲ ὅτι ἐν ταῖς ἀποδόσεσι τῶν αἰτίων οὐ πρότερον παύεταί τις ἀποδεικνύς, πρὶν ἂν εἰς τὸ τί ἐστι καταντήσῃ· οὐ γὰρ ἱκανὸν εἰπεῖν (10) ὅτι διακρίνει μὲν ἡμᾶς τὸ πῦρ, συγκρίνει δ' ἡ χιών, εἰ τύχοι, ἀλλὰ διὰ τί τούτων ἑκάτερον; ὅτι τὸ μέν, φησί, θερμὸν τὸ δὲ ψυχρόν. διὰ τί δὲ τούτων ἑκάτερον; ἐὰν μὴ εἰς τοὺς ὅρους αὐτῶν καταντήσωμεν καὶ δείξωμεν ὅτι τοῦτ' ἔστιν ἑκατέρῳ αὐτῶν τῷ τε πυρὶ καὶ τῇ χιόνι τὸ εἶναι, οὐκ ἐσμὲν ἀποδεικτικοί. ὥστε μόνου τοῦ τὸ εἶδος ἐγνω- (15) κότος ἐστὶν ἀποδεικνύναι. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ πρώτη αἰτία ἡ ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ λαμβανομένη, πρώτη δὲ οὐ κατὰ τὴν ἀπόδοσιν (ὑστάτη γὰρ εἰ τύχοι κατὰ ταύτην), ἀλλὰ τῇ φύσει πρώτη, εἰς ἣν καταντήσας ὁ ἀποδεικτικὸς ἀναπαύεται· οἷον διὰ τί ὁ πολιτικὸς μουσικὴν εἶναι θέλει καὶ γυμναστικὴν ἐν τῇ πόλει; ἵνα παιδεύσῃ τοὺς πολίτας. (20) διὰ τί παιδεύει; ἵνα ἐπιστήμονας ποιήσῃ. διὰ τί δὲ τοῦτο; ὅτι δεκτικοί εἰσιν ἐπιστήμης· πῶς δὲ τοῦτο; ὅτι λογικοί· διὰ τί δὲ λογικοί; ὅτι τοῦτό ἐστιν αὐτοῖς τὸ ἀνθρώποις εἶναι. ὁρᾷς ὅτι ἐκ τῶν πρώτων αἰτιῶν οὗτος ἐπίσταται καὶ ἔστιν ἡ ἀρίστη αἰτία τῆς ἀποδείξεως ὁ τοῦ πράγματος ὁρισμός. διὰ τί ἐκλείπει τὸ φῶς; (25) ὅτι ἀντιφράττεται τὸ φῶς ὑπὸ τῆς γῆς. ἔχεις οὖν τὸν ὁρισμὸν τῆς σεληνιακῆς ἐκλείψεως· ἔστι γὰρ ἔκλειψις σελήνης φωτὸς τοῦ ἐν αὐτῇ στέρησις διὰ τὴν τῆς γῆς ἀντίφραξιν· ἧς ἐὰν ποιήσῃς ἀπόδειξιν, τὴν θέσιν τῶν ὅρων ἀμείβεις μόνον, ὡς ἐν τοῖς Ἀποδεικτικοῖς αὐτὸς ἡμᾶς ἐδίδαξε. καὶ τετραγωνίσαι παραλ- (30) ληλόγραμμον ὀρθογώνιον οὐδὲν ἦν ἄλλο ἢ τῆς μέσης εὕρεσις· ἂν γὰρ ᾖ τὸ μῆκος εἰ τύχοι θ̄, τὸ δὲ πλάτος δ̄, ἔσται μὲν τὸ ἐμβαδὸν λ̄ς̄. εὑρὼν δὲ τὴν μέσην ἀνάλογον τῶν θ̄ καὶ δ̄ τὴν ς̄, ἀπ' αὐτῆς ἀναγράφεις τετράγωνον ἴσον τῷ παραλληλογράμμῳ. ἀλλ' εἴτε τὸ τί ἐστι τετραγωνίζειν λέγοις, οὐκ ἄλλο τι ἐρεῖς ἢ (35) τὸ μέσην ἀνάλογον εὑρεῖν, εἴτε δεικνύοις ὅτι τετετραγώνισται, ἐπὶ ταύτην καὶ οὐκ ἄλλην τὴν πρωτίστην αἰτίαν καταντήσεις. οὕτως ἡ τὸ εἶδος ἐπισταμένη μόνη καὶ ὁρίζεται καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, τουτέστι

2 εἴρητο *C*: εἴρηται *AHβ*. ‖ met. A 1. 2. ‖ 4 προσδιορισμοὺς libri sed cf. Arist. ἐκ.. τῶν πάλαι διωρισμένων. ‖ 11 φησῒ ἡ τελικὴ· *H*. ‖ 13 μόνον *(A)β*. ‖ 19 τἄλλα *(A)H*. ‖ ἡγεμονικὸν *H*. ‖ τἄλλα *H*. ‖ 21 *domo et in β*: καὶ ante ἐν ἑκ. om *BH*. ‖ 25 εἰδυῖα μάλιστα σοφία *β*. ‖ 29 ὁ εἰδὼς om *H*. ‖ 31 fort. καὶ διὰ τῶν. ‖ 34 τῆς ἐνεργείας *H*. ‖ 35 πεύσεις *(A)H*.

3 *cognoscuntur: ideo definitiua β*: γνωρίζονται διοριστική *ACH*. ‖ 4 εἰσὶ γνωστὰ *AH*. ‖ 9 εἰπεῖν ἡμᾶς ὅτι διακρ. μὲν τὸ πῦρ coniciebat Brandisius. sed latet in ἡμᾶς uitium, fort. scr. ἵνας. ‖ 10 *congregat uero .. nix β*: συγκρίνει ἡ χιών *ACH*. ‖ 11 ὅτι τὸ μὲν .... 12 ἑκάτερον om *Aβ*. ‖ 11 μὲν φησὶ *C* μὲν φησῒ sic *H*: fort. μὲν φύσει. ‖ 13 τῷ πυρὶ *(A)H*. ‖ 14 *non erimus β*. ‖ μόνον *(A)β*. ‖ τοῦ τὸ εἶδος *Hβ* τοῦτο τὸ εἶδος *AC*. ‖ 16 λαμβανομένη ἡ πρώτη *BH*. articulum expunxi. ‖ ὑστάτην *(A)H*. ‖ 17 *natura prima β* τῇ φυσικῇ πρώτη *BH*. ‖ 18 ὁ ante ἀποδεικτ. om *H*. ‖ 21 δεκτικοὶ *C*: δρακτικοὶ *H* et sic (*apti ad apprehendendam sicientiam*) *β* δραστικοὶ *A*. ‖ ἐπιστήμης (*β*?): ἐπιστήμην *H* ἐπιστήμονες *B*. ‖ 23 αἰτίων *H*. ‖ ἀρίστη] scrib. πρωτίστη (h. e. α̃ίστη) cl. infra l. 36. ‖ 24 ὁρισμός *H*: διορισμός *B*. ‖ sqq. ex Alexandro p. 141, 9 Bon. dilatata sunt. ‖ 25 τὸ φῶς neglexit *β*. ‖ 26 σεληνικῆς *H*. ‖ 27 ἧς *H de qua β*: οἷς *AC*. ‖ 29 anal. post. II 10 p. 94a2. ‖ 30 οὐδὲ ἦν *H*. ‖ 32 *proportionalem ipsis* (τοῖς pro τῶν?) *β*. ‖ τὴν ς̄] *et b β*. ‖ 33 τετράγωνον *C*: □′ *H* □ *A*. ‖ ἴσον *CHβ*: ἴσων *(A)*. ‖ τῶν παραλληλογράμμων *(A)H aequidistantium linearum β*. ‖ 34 *dicas β*: λέγεις *ACH*. ‖ ἄλλό τι *H* antiquo usu. ‖ 35 τὸ μέσον *BHβ*. ‖ τετραγώνισαι *BH*.

[996b 22.] τοῖς καθ' αὑτὰ ὑπάρχουσι μόνη ἀποδείκνυσι. "περὶ .. τῷ τέλει." ἀναγκαιοτάτη διὰ τοῦτο ἡ τῆς ποιητικῆς αἰτίας γνῶσις ἐν τοῖς πρακτοῖς καὶ ὅλως τοῖς κινητοῖς ἀποδείκνυται· ὁ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἀγνοῶν τὴν κινήσασαν οὐδ' ἂν τὸ εἶδος οὐδ' ἂν τὸ τέλος εἰδείη τοῦ πράγματος. ἀμέλει πολλάκις ἤρκεσεν ἡμῖν γνῶναι ὅτι Σωκράτους πρᾶξις ἢ Πυθαγόρου πρὸς τὸ πεισθῆναι ὅτι καλὴ καὶ [996b 24.] ἔμφρων καὶ λυσιτελής. "ὥστε ἄλλης ἂν .. ἕκαστον." ἐὰν οὕτω γράφηται, ὡς εἰς ἄτοπον ἀπάγοντος αὐτοῦ τὸν λόγον ἀκουσόμεθα, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὥστε ἄλλης καὶ ἄλλης δόξειεν ἂν εἶναι σοφίας ἕκαστον εἰδέναι τῶν αἰτίων· ὃ ταὐτὸν τῷ, ὥστε πολλαὶ σοφίαι, εἰ μὴ μία τὰ πάντα αἴτια γινώσκει. ἐὰν δὲ "οὐκ ἄλλης," ὡς ἐγκρίνει μᾶλλον Ἀλέξανδρος, ὡς ἀπὸ κοινοῦ ἀκουσόμεθα κατ' εὐθεῖαν αὐτοῦ συλλογιζομένου, ὡς εἰ ἔλεγεν, ὥστε ἐπειδὴ ἡ τὸ αἴτιον εἰδυῖα σοφία, οὐκ ἄλλης καὶ ἄλλης ἐπιστήμης ἐστὶ τὸ θεωρεῖν [996b 26.] τὰ αἴτια, ἀλλὰ μιᾶς. "ἀλλὰ .. ἀμφισβητήσιμόν ἐστιν." ἀπορήσας περὶ τῶν αἰτίων τοῦ ὄντος, εἰ μιᾶς ἐστιν ἐπιστήμης ἡ πάντων αὐτῶν γνῶσις ἢ ἑτέρας καὶ ἑτέρας, νυνὶ κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν προβλημάτων τέως προϊὼν ζητεῖ δεύτερον, εἰ τῆς αὐτῆς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὄντος καὶ τὰς τῶν ἀποδείξεων ἀρχὰς ἐπίστασθαι, ἢ ἄλλης μὲν ταύτας ἄλλης δ' ἐκείνας· καὶ ἐπιχειρήσει εἰς ἑκάτερον. ἡμεῖς δὲ ὅτι μὲν τῆς αὐτῆς, προείπομεν, τοῖς δὲ τὸ ἀντικείμενον κατασκευάζουσι λόγοις νυνὶ προσφέρειν τὸν ἔλεγχον [996b 27.] πειρασόμεθα κατὰ τὴν ἀπ' ἀρχῆς προαίρεσιν. "λέγω .. νῦν." ἐν τούτοις καὶ ἐξηγεῖται, τίνες εἰσὶν αἱ ἀποδεικτικαὶ ἀρχαί, καὶ τὸ πρόβλημα σαφέστερον ὁρίζει καὶ ὑποδιαιρεῖ θάτερον τῶν ἀντιδιῃρημένων ὡς ἄλλο φανῆναι πρόβλημα κατὰ τὴν ὑποδιαίρεσιν. ἀποδεικτικὰς μὲν οὖν ἀρχὰς τὰς κοινὰς ἐννοίας ἀποφαίνεται εἶναι οὔτι γε καθὸ διατιθέασιν ἡμᾶς ἢ ἐπὶ πράξεις κινοῦσι (πάντα γὰρ τοῦ τέλους ἑαυτῶν ἐφίεται κατά τινα κοινὴν ἔννοιαν, οὗ δὴ καὶ ἀτυχοῦντες ἄνθρωποι καὶ δι' ἑαυτῶν κρατῆσαι μὴ δυνάμενοι καταφεύγουσιν ἐπὶ τὸ θεῖον), ὑφ' ὧν κινούμενοι καί, ὡς αὐτὸς λέγει, τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει· ταύτῃ μὲν οὖν οὐκ ἂν εἶεν ἀποδεικτικαὶ ἀρχαί, ἀλλὰ καθ' ὅσον εἰς τὰς ἀποδείξεις αὐταῖς χρώμεθα, προσαγορεύοντες μὲν ἀξιώματα διὰ τὸ παρὰ πᾶσιν οὕτως ὑπειλῆφθαι, γνῶσιν δὲ τῶν ἀποδεικνυμένων ἐναργεστέραν αὐτῶν ἔχοντες· ὧν μία ἐστὶ καὶ ἡ περὶ τῆς ἀντιφάσεως· δύο δὲ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις ἀξιουμένων περὶ αὐτῆς, ἑνὸς μὲν τοῦ ὅτι αὐτὴν οὐδὲν διαφεύγει, ἀλλὰ πᾶν ἀνάγκη ἢ καταφατικῶς δηλοῦσθαι ἢ ἀποφατικῶς, ὡς ἐπὶ μηδενὸς ἀποτυγχάνειν ἀμφοτέρας τὰς προτάσεις ἀλλ' εἶναι ἀληθῆ τὴν ἑτέραν, ἑτέρου δὲ τοῦ ὅτι ἀδύνατον ἅμα αὐτὰς ἀληθεύειν, χρῆται μὲν αὐτὸς νῦν ἀμφοτέροις. ἡμεῖς δὲ τοσοῦτον ἐπισημαινόμεθα ὅτι τὸ μὲν δεύτερον καὶ ἁπλῶς ἀληθές, τὸ δὲ πρότερον μετὰ προσδιορισμοῦ — ἐπὶ γὰρ τῶν ὄντων καὶ ἐπιστήμῃ ληπτῶν ἅπαν ἀνάγκη φάναι ἢ ἀποφάναι —· ἐπεὶ ἐάν τι ὑπερούσιον ᾖ καὶ μήτε ὄνομα ἔχῃ μήτε ἐπιστήμην, μήθ' ὅλως ῥητὸν ᾖ, πῶς ἀνάγκη τοῦτο τὴν κατάφασιν ἢ τὴν ἀπόφασιν δέξασθαι ἐφ' οὗ πᾶς λόγος ψευδής; ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἑτέρας ἂν εἴη σχολῆς βαθύτερον ἐρευνᾶν· καὶ γὰρ ἄλλας ἐνστάσεις ἔχει παρὰ τοῖς μὴ ἀνοήτως αὐτῷ χρωμένοις τοῦτο τὸ ἀξίωμα. νυνὶ δὲ εἰπόντος τοῦ Ἀριστοτέλους "καὶ ὅσαι ἄλλαι τοιαῦται [996b 30.] προτάσεις", ὑποβάλωμεν τῷ λόγῳ τήντε λέγουσαν "πᾶν τὸ ἐφετὸν ἀγαθόν", καὶ τὴν "μηδὲν μάτην ποιεῖν τὴν φύσιν μηδὲ πολλῷ πλέον τὸν θεόν", "μηδεμίαν οὐσίαν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γίγνεσθαι μηδὲ εἰς τὸ μηδαμῇ μηδαμῶς ὂν ἀπόλλυσθαι", "πᾶν τὸ κινούμενον περί τι ἑστὼς κινεῖσθαι"· ἔτι δὲ τά τε τῶν γεωμετρῶν καὶ τὰ τῶν ἀριθμητικῶν καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν ἀξιώματα, περὶ ὧν ἁπάντων οὐχ ἕτερός τις ἀλλ' ὁ τὰ αἴτια εἰδὼς ἐπισκέπτεται. εἰ γὰρ ἕτερος, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀνάγκη λοιπὸν ἀπορεῖν, πότερος αὐτῶν ἐστιν ὁ νῦν ζητούμενος σοφός. "μιᾶς .. περὶ αὐτῶν". ἄρχεται κατασκευάζειν τὸ ἕτερον τῶν [996b 33.] ἀντικειμένων, ὅτι οὐχ ἡ αὐτὴ τὰς οὐσίας εἴσεται καὶ τὰ ἀξιώματα, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος. ἴδωμεν οὖν πῶς παρακρούεται ἡμᾶς ὁ συλλογισμός· εἰ γὰρ ὁμοίως, φησίν, ἔχουσι πᾶσαι περὶ τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχάς, αἱ δὲ ἄλλαι αὐτὰς οὐκ ἴσασιν, οὐδ' ἡ περὶ τὸ ὂν διατρίβουσα ταύτας γνώσεται. ὑγιὲς μὲν τὸ συνημμένον, ἴδωμεν δὲ τὴν πρόσληψιν. "ἀλλὰ μὴν ὁμοίως ἔχουσι πᾶσαι περὶ αὐτάς" ** καὶ ἀποδεικτικὰς ἀρχὰς αἴτιον πιστεῦσαι μόνον αὐταῖς, καὶ ἡ προσεχῶς μὲν ἀπὸ νοῦ ταύτας ὑποδεξαμένη σοφία, κρειττόνως δὲ ἡ κατὰ ἀπόδειξιν ὑψόθεν αὐτὰς θεωμένη, τό τε ἀληθὲς αὐτῶν ἅμα καὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀπὸ νοῦ πρόοδον ἐπισκεπτομένη. καὶ ταῦτα λέγω περὶ τῶν καθάπαξ ἀξιωμάτων, ἐπεὶ ὅταν ὡς μὲν πρὸς τήνδε τὴν τέχνην ἀξιώματα ᾖ, ἁπλῶς δὲ μὴ πρῶτα τὴν φύσιν ὑπάρχῃ, καὶ ἀποδείξει αὐτὰ ὁ τῆς οὐσίας ἐπιστήμων, καίπερ ἀναπόδεικτα ὄντα τῷ μερικῷ τεχνίτῃ· ἀμέλει καὶ τὰς γεωμετρικὰς ἀρχὰς ἐκεῖνος ἀποδείκνυσιν. πῶς οὖν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἔχει περὶ αὐτάς, ἢ πῶς τούτου μὴ συγχωρουμένου προβαίη

1 μόνον *Aβ* μό *H.* ‖ 2 corrigendum necessario διὰ τούτων. ‖ γνῶσις καὶ τῆς *H.* ‖ 3 πρακτικοῖς (*A*) πρακτικῆς *H.* ‖ 5 γνῶναι om *AHβ.* ‖ 8 αὐτὸν τὸν *β.* ‖ ὡς ἔλεγεν (om εἰ) *H.* ‖ 9 ἂν δόξειεν εἶναι *H.* ‖ 10 εἰ] *et β.* ‖ 12 Ἀλέξ. p. 142, 10. ‖ ἀκουσώμεθα *AH.* ‖ 14 ἐστὶ τό (*A*). ‖ 15 τὰ αἴτια] *causam β.* ‖ 18 ζητεῖ β̄ εἰ *A.* ‖ 22 προσφέρει *H.* ‖ 23 πειρασώμεθα *H.* ‖ ἀπ' ἀρχῆς *C*: αὐτῆς *AHβ.* ‖ 26 *per diuisionem β.* ‖ 28 *non scilicet β* οὔτι (an ὄντι?) γε *H* ὄντι γε *AC.* ‖ 31 ante ὑφ' ὧν aliquid uidetur intercidisse. ‖ αὐτὸς Arist. metaph. I 1. ‖ 32 ταύτῃ *C*: ταῦτα *H* αὗται *Aβ.* ‖ 35 ἀπειλῆφθαι (*A*)*H* *assumptae sunt β.* ‖ 38 διαφεύγειν *H.* ‖ ἀνάγκη ἢ] ἀνάγκη *ACβ* ἀναγει *H.*

3 αὐταῖς (*A*)*H.* ‖ 5 προδιορισμοῦ *H.* ‖ 7 ἢ καὶ *H*: καὶ (om ἢ) *B.* ‖ 10 ἂν εἴη om *H.* ‖ 13 τὴν λέγουσαν *H.* ‖ 14 μηδὲ μάτην *H.* ‖ ποιεῖ *H.* ‖ 17 ἑστὼς *CH*: ἑστὸς (*A*). ‖ 21 πρότερος *H.* ‖ 24 ὅπερ ἐστὶ *H* ut semper. ‖ 25 ἔχουσαι (*A*)*H.* ‖ πᾶσαι om *β.* ‖ 27 γνώσεται *CH*: δόξειεν ἂν εἰδέναι *Aβ.* ‖ 28 *assumptum β* πρόληψιν *A.* ‖ *circa ipsum β.* ‖ inter αὐτὰς et καὶ spatium circiter XV litterarum uacuum reliquit *C*, continuant *AHβ.* ‖ 29 αἴτιον *CH*: om *Aβ.* fort. αἵ τε. ‖ 30 *proxime quidem β*: προσεχῶς μὴ *BH.* ‖ ταύταις *H.* ‖ κρειττόνων (*A*)*H.* ‖ 32 ἅμα om *β.* ‖ 34 ᾖ] *sunt β* ἦν *BH.* ‖ 36 ὄντα om *H.*

ποτ' ἂν ὁ παραλογισμός, ἐφ' ὃν σπεύδει τὸ συμπέρασμα; 997a 2. "ἅμα δὲ .. ἀξιώμασιν". πρότερον μὲν ὁ λόγος κατασκευάζειν ἐπεχείρησεν ὅτι οὐδεμία ἐπιστήμη τὰς ἀποδεικτικὰς οἶδεν ἀρχάς, νῦν δὲ ὅτι οὐδὲ ἐπιστηταί εἰσιν. ἴδωμεν οὖν πῇ καὶ οὗτος ὁ συλλογισμὸς πειρᾶται σοφίζεσθαι. οὐκ εἰσί, φησίν, αἱ τῶν ἀποδείξεων ἀρχαὶ γνωσταί, εἰ μὴ καθὸ γινώσκομεν ὅ τί ποτε δηλοῦσιν· τοῦτο δὲ οὐ ποιεῖ περὶ αὐτῶν ἐπιστήμην· εἰ δέ εἰσιν ἐπιστηταί, καὶ ἀποδεικταί εἰσιν, εἰ δὲ ἀποδεικταί, καὶ ἓν ἔχουσιν ὑποκείμενον, ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ ἀποδεικτοὶ ὄντες ἓν ἔχουσιν ὑποκείμενον, οὗ τὰ μὲν πάθη, οἷον ἄρτιον περιττὸν καὶ αἱ τούτων συμπλοκαὶ πολλαπλασιασμοὶ διαιρέσεις, ἃ καὶ ἀποδεικτά ἐστι παρὰ τοῖς ἀριθμητικοῖς, τὰ δ' ἀξιώματα ὡς οἱ τούτων ὁρισμοί· οὐ γὰρ οἷόν τε περὶ πάντων ἀπόδειξιν εἶναι, ὡς δέδεικται ἐν τοῖς Ὑστέροις Ἀναλυτικοῖς. εἰ δὲ ταῦτα κρατοίη, πᾶσαι ἀποδεικτικαὶ περὶ τὸ ὑποκείμενον τὸ ἓν χρήσουσι τῶν ἀξιωμάτων, ὅπερ ἄτοπον· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀριθμητικὴ περὶ πάντας τοὺς ἀριθμοὺς καὶ ἡ γεωμετρία περὶ πάντα τὰ σχήματα, οὕτως ἑκάστη τῶν ἀποδεικτικῶν περὶ πᾶν τὸ ὑποκείμενον τῶν ἀξιωμάτων. ἔλαβεν οὖν ἐκ μὲν τοῦ εἰ ἐπιστητά, ὅτι καὶ ἀποδεικτά, ὅπερ ἐστὶ ψεῦδος· ἐκ δὲ τοῦ εἰ ἀποδεικτά, ὅτι ἔχουσι πάντως ὑποκείμενον, ὃ καὶ αὐτὸ ψεῦδος· ἄλλως γὰρ τὰ πράγματα λέγεται ἀποδεικτὰ καὶ ἄλλως οἱ λόγοι καὶ αἱ προτάσεις· εἰ δὲ ὑποκείμενον χρήσει τὰ ἀξιώματα, πάθη περὶ αὐτὰ καὶ ἀξιώματα φανεῖται, ὥστε ἔσται καὶ τῶν ἀξιωμάτων ἀξιώματα· τοῦτο δὲ τὸ ἄτοπον αὐτοὺς μὲν οὐ τίθησιν, ἕπεται δὲ πάντως τοῖς εἰλημμένοις· καὶ τὸ τούτῳ ἀκόλουθον τὸ τὰ ἀξιώματα, εἰ ἤρτηται ἄλλων ἀξιωμάτων, μὴ εἶναι ἀξιώματα, μετὰ τοῦ καὶ ἐπ' ἄπειρον ὁδεύειν ἡμᾶς μὴ κωλύεσθαι· πάλιν γὰρ ταῦτα τὰ ἀξιώματα, ὥστε καὶ ταῦτα, δεῖται ἄλλων ἀξιωμάτων, καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον. τί οὖν θαυμαστόν, εἰ τῶν οὕτως ἀτόπων συγχωρουμένων πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι περὶ ἓν διατρίψουσιν ὑποκείμενον τὸ τῶν ἀξιωμάτων; ἀλλ' ὅτι μὲν οὔτε ἀποδεικτὰ τὰ κυρίως ἀξιώματα, καὶ εἰ ἐπιστητά, κατὰ τὴν πρώτην ἐστὶν ἐπιστήμην τὴν περὶ τὰς ἀμέσους προτάσεις διατρίβουσαν, αἳ τῷ ὅ τι τὸ διότι συνειλημμένον ἔχουσιν, ἅτε προσεχῶς ἀπὸ νοῦ προελθοῦσαι καὶ νῦν ἀνελίττουσαι καὶ διαιροῦσαι καὶ διεξοδεύουσαι· οὔτε εἰ ἦν ἀποδεικτά, ἓν ἂν ἔσχεν ὑποκείμενον, κατάτακτά γε ὄντα καὶ μετεωροποροῦντα. καὶ λοιπὸν δὲ ὅπως τἀληθὲς παρ' αὐτῷ κατεσκευάσαι, θεασώμεθα.

"ἀλλὰ .. ψεῦδος". 997a 11. εἰ μὴ ὁ αὐτὸς τὰς τῶν πραγμάτων ἀρχὰς οἶδε καὶ τὰς τῶν ἀποδείξεων, ἀλλ' ἕτερος καὶ ἕτερος, ἀτελὴς μὲν αὐτῶν ἑκάτερος ἔσται, ὁ μὲν οὐκ εἰδὼς ἀποδεῖξαι, ὁ δὲ διακένους πλέκων συλλογισμούς, ἅτε τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν ἀγνοῶν. ἀμφισβητήσουσι δὲ περὶ τῶν πρωτείων· μέγα γὰρ καὶ τὸ τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχὰς ἐπεσκεμμένον τὰς πάντων περιληπτικωτάτας ἀξίωμα. τίνα τε δεῖ καλεῖν, εἰ μὴ ὁ αὐτός ἐστι τῷ σοφῷ, καὶ τέλεον ἀπορήσομεν. ὅτι μὲν οὖν τῇ αὐτῇ μεθόδῳ κατεσκεύασε τῶν τε αἰτίων πάντων τοῦ ὄντος ἐπιστήμονα εἶναι τὸν σοφὸν ἕνα ὄντα καὶ ὅτι τῶν ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν, ὁ μεμνημένος ἐκείνων εἴσεται, ὅτι δὲ δι' ἐλαχίστων ἱκανῶς αὐτῷ δέδεικται τἀληθές, ἔξεστι συνορᾶν· εἰ γὰρ ἡ διαίρεσις τῶν γνώσεων ἀτελεῖς μὲν ἀμφοτέρας ποιεῖ τὰς ἐπιστήμας καὶ γελοίας καὶ ἃ προσποιοῦνται εἰδέναι οὐκ εἰδυίας, ἔτι δὲ στασιάζειν περὶ πρωτείων, τὴν δὲ ἑτέραν αὐτῶν τὴν πειρωμένην πάντα περιλαμβάνειν ταῖς οἰκείαις ἐπιβολαῖς μικροῦ καὶ ἀνώνυμον ἀποφαίνει, πῶς οὐκ ἀσφαλέστατα ἡ ἕνωσις τῶν ἐπιστημῶν κεκύρωται; καὶ εἰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀποδείξεων πάσαις ταῖς ἐπιστήμαις ἡ ἑτέρα αὐτῶν χορηγεῖ, τίς ἂν ἄλλη εἴη πλὴν ἡ πρώτη φιλοσοφία καὶ ἡ περὶ τὸ ὂν ᾗ ὂν διατρίβουσα; αὕτη γὰρ νοῦν μιμουμένη, παρ' ᾧ νόησις καὶ νοητὸν οὐ διῄρηται, τῇ μὲν νοήσει διὰ τῆς γνώσεως τῶν ἀξιωμάτων ἀφομοιοῦται, τῷ δὲ νοητῷ διὰ τῆς τοῦ ὄντος θεωρίας. εἰ δὲ ἐλλείψει κατὰ θάτερα, νοῦ μίμημα ἔσται τὰ ἕτερα ἔχοντος καὶ οὐ τὰ συναμφότερα, ἢ νόησιν ἄνευ νοητοῦ ἢ τὸ νοητὸν ἄνευ νοήσεως, ὃ ταὐτὸν τῷ νοῦν ἀνόητον μιμεῖσθαι. "ὅλως τε τῶν οὐσιῶν πότερον μία πασῶν ἐστιν ἢ πλείους ἐπιστῆμαι". 997a 15. ζητεῖ μὲν εἰ περὶ πᾶσαν οὐσίαν μία ἔσται ἐπιστήμη νοητήν τε καὶ αἰσθητὴν κἂν εἴ τις εἴη τούτων μεταξύ, ἢ πλείους ἔσονται κατὰ τὰς τῶν οὐσιῶν πληθυνόμεναι διαφοράς. τοῦτο δὲ ἦν καὶ ἐν τοῖς προβλήμασι τὸ τὴν τρίτην προτεῖνον ἀπορίαν. ἡ μὲν οὖν σύντομος καὶ ἀληθεστάτη καὶ αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλη * περὶ τούτων ἀπάντησις, ὅτι μία μὲν ἡ ἀνωτάτω, πολλαὶ δὲ αἱ προσεχεῖς, καὶ μία μὲν ἡ πᾶν τὸ ὂν ᾗ ὂν θεωροῦσα, πολλαὶ δὲ αἱ μόρια τούτου κατανειμάμεναι καὶ ἑτέρως αὐτὰ καὶ οὐχ ᾗ ὄντα μεταχειριζόμεναι. πῶς δὲ αὐτοὺς εἰς τὰ ἀντικείμενα νῦν ἐπιχειρεῖ, κατανοήσωμεν. "εἰ μὲν .. ταύτην". 997a 16. εἴ τις, φησίν, ἄλλην μὲν περὶ τάσδε τὰς οὐσίας ἄλλην δὲ περὶ ἑτέρας ἐπιστήμην θήσεται, ἀπορήσει τὴν περὶ ποίαν οὐσίαν στρεφο-

1 ὃν] οὗ **H** ὃ **Bβ**. ‖ 6 ὅτί ποτε **H** ὅτι ποτὲ **B** ὅ τι **β**. ‖ 7 fort. τοῦτο γοῦν ποιεῖ παρ' αὐτῷ. ‖ ἐπιστήμην **C**: ἐπιστήμη (**A**)**Hβ**. ‖ 8 ἀποδεικτικαὶ bis **AH** pr **C**. ‖ 9 ἀποδεικτικοὶ **Hβ**. ‖ *cuius haec* **β**: οὐ τὰ **CH** ὄντα **A**. ‖ 10 συμπλοκαὶ καὶ libri: deleui καὶ. ‖ 11 διαιρέσεις μὲν καὶ **AHβ**. ‖ ἀποδεικτά **Cβ** ἀποδεικτικά **H** ἀποδεικτική **A**. ‖ 12 τὰ δὲ ἀξ..... 13 ἀναλυτικοῖς om **A**. ‖ τὰ δ' **H** τὰ δὲ **C**. ‖ 13 Ὑσ. Ἀναλ. I 3 p. 72 b15 sqq. ‖ 18 εἰ ἐπιστητά **H**: ἐπιστητά **Bβ**. ‖ 19 εἰ om **AHβ**. ‖ ἀποδεικτά **Hβ** ἀποδεικτικά **AC**. ‖ 25 τοῖς εἰρημένοις **AHβ**. ‖ τούτου (**A**)**H**. ‖ 26 ἤρηται **H**. ‖ 27 ταῦτα ἀξ. **β**. ‖ 31 fort. ἀλλ' ὅ τι μάλιστα. ‖ 32 καὶ εἰ **β**: καὶ **BH**. ‖ 33 τῷ ὅτι **AC** τῷ ὄντι **H** *cum ipso* **β**. ‖ 36 κατάτακτα] *praeordinabiles* **β**. fort. κατὰ πάντα. cf. p. 839 b9 διὰ πάντων αὐτὰ πεφοιτηκέναι τῶν ὄντων ‖ μετωπορροῦντα **H**.

2 μακὰς (sed prior uocalis incerta) **H**. ‖ *alius et alii* **β**. ‖ 5 scripserim μέγα γὰρ καὶ τοῦ ... ἐπεσκεμμένου. ‖ 8 καὶ om **β**. ‖ 9 τῶν αἰτίων (**A**)**H**. ‖ 10 fort. delendum ὅτι. ‖ 11 ἐκείνων om **H**. ‖ ὅτι δὲ **β**: ὃ δὲ **BH**. ‖ 14 ἔτι δὲ] ἔτι **H**. ‖ *dissentire et ambigere* (καὶ ἀμφισβητεῖν?) *de pr.* **β**. ‖ 15 τὴν δὲ τὴν ἑτ. **AH**. ‖ αὐτῷ **CH**. ‖ 16 ἐπιβουλαῖς **H**. ‖ ἀσφαλεστάτη libri cum **β**. ‖ 17 εἰ] εἰς **H**. ‖ 20 διατρίβουσαι **H**. ‖ 23 κατὰ θάτερα] καθάπερ **H**. ‖ καὶ οὐ τὰ συναμφότερα om **β**. ‖ 24 *sine intelligibili* **β**: ἄνευ νοῦ **BH**. ‖ τὸν νοητὸν **H**. ‖ ὃ ταυτὸν τῷ] ὅταν τὸν **H**. ‖ 25 τῷ] τῶν (**A**). ‖ 31 αὐτῷ τῷ] αὐτῷ libri. ‖ ante περὶ intercidit ἀρέσκουσα. ‖ 32 πάντων τὸ ὂν **AHβ**. ‖ 35 *intelligemus* **β**. ‖ 37 *alias scientias* (ἐπιστήμας) **β**. ‖ οὐσίαν om **H**.

μένην σοφίαν καλέσει. ἐροῦμεν οὖν ὅτι μάλιστα μὲν μία πάσας θεωρήσει· εἰ δὲ καὶ ἄλλη ἄλλην, οὐκ ἄδηλον ὅτι ἡ περὶ τὰς πρώτας καὶ νοητὰς εἰλημμένη αὕτη ἦν ἡ πρώτη τῶν ἐπιστημῶν· ἀμέλει καὶ νῦν καίπερ πᾶν τὸ ὂν ᾗ ὂν ἐπισκεπτομένη περὶ τὸ νοητὸν ἐθέλει τὴν πλείστην καὶ τὴν καλλίστην σπουδὴν καταβαλέσθαι. (5)
(997a 17.) "τὸ δὲ μίαν πασῶν, οὐκ εὔλογον". μέτεισι μὲν εἰς τὸ δεῖξαι καὶ τῷ ἀντικειμένῳ παρεπόμενόν τι δυσχερές· ἴδωμεν δὲ τί ἐστι τὸ λεγόμενον, ἢ διὰ τί οὐκ εὔλογον. (997a 18.) "καὶ γὰρ .. συμβεβηκότων". καὶ τί τοῦτο ἄτοπον; καὶ γὰρ εἰ πολλαὶ ἀποδεικτικαί, οἷον γεωμετρία καὶ ἀστρονομία καὶ ἀριθμητικὴ καὶ ἄλλαι πλεῖσται, ἀλλὰ πρὸ τούτων (10) πασῶν ἐστι μία ἡ τὰ καθ' αὑτὸ τῷ ὄντι ᾗ ὂν συμβεβηκὸς ἐπισκεπτομένη· τίνα δέ ἐστι ταῦτα, ἐν τῷ Γ αὐτὸς ἐρεῖ σαφέστατα· ἀριθμητικὴ μὲν γὰρ τὰ τῷ ἀριθμῷ καθ' αὑτὸν ὑπάρχοντα δείκνυσι καὶ γεωμετρία τὰ τοῖς σχήμασιν· ἐκείνη δὲ ἡ μία ἀποδεικτικὴ τὰ παντὶ τῷ ὄντι καθ' αὑτὸ ὑπάρχοντα δείκνυσιν οὐχ ᾗ τοιόνδε (15) ἢ τοσονδί ἐστιν, ἀλλ' ᾗ ὄν· ὥστε οὐδὲν μὲν ἄτοπον ἕπεται. ὅτι δὲ τοῦτο ἕπεται, κατασκευάσαι πειράσεται. (997a 19) "εἴπερ .. μία". ὁ λόγος τοιοῦτος· εἰ μία περὶ πάσας εἴη τὰς οὐσίας ἐπιστήμη, μία πάντων ἔσται τῶν καθ' αὑτὰ ὑπαρχόντων ταῖς πάσαις οὐσίαις καὶ ἀποδεικτική, εἴτε καὶ ἡ αὐτὴ εἴη τῇ περὶ τὰς οὐσίας αὐτὰς δια- (20) τριβούσῃ εἴθ' ἑτέρα· μή πω γὰρ περὶ τούτου, ἀλλ' ὅτι μία ἔσται καὶ ἀποδεικτική, τοῦτο, φησί, δείκνυμι. ἡ δὲ δεῖξις τοιαύτη. περὶ ὅπερ ὑποκείμενον τὸ ὅ τι θεωρεῖ μία τις ἐπιστήμη, περὶ τοῦτο καὶ ἀποδεικτικὴ μία στρέφεται, τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα τῷ ὑποκειμένῳ δεικνῦσα ἐκείνῳ ἐκ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, αἵ εἰσι πάσης (25) ἀποδείξεως ἀρχαί· οὐ γὰρ τὸ μὲν ὅ τι τοῦ ὑποκειμένου, τουτέστι τὴν οὐσίαν, μία θεωρεῖ, τὸ δὲ ἐξ ὧν, τουτέστι τὰ δὲ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα, ἐξ ὧν καὶ οἱ ὁρισμοὶ καὶ τὸ τί ἐστι τοῦ πράγματος, πολλαί, ἀλλὰ μία καὶ ἡ ἀποδεικτική ἐστιν, εἴθ' ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ περὶ τὸ ὅ τι εἴθ' ἑτέρα, πλὴν ὅτι μιᾶς οὔσης ἐκείνης μία καὶ αὕτη. εἰ (30) τοίνυν πάσας τὰς οὐσίας μία θεωρήσει ὡς ἓν ὑποκείμενον γένος, καὶ πάντα τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα ταύταις μία τις ἀποδεικτικὴ περιλήψεται, εἴθ' ἡ αὐτὴ οὖσα τῇ σοφίᾳ εἴθ' ἑτέρα· τοῦτο γὰρ ἐν τῷ ἑξῆς προβλήματι διακριθήσεται. (997a 24.) τὸ δὲ "ὥστε καὶ τὰ συμβεβηκότα, εἴθ' αὗται θεωρήσουσιν, εἴτε ἐκ τούτων (35) μία" τοιοῦτόν ἐστιν· ὥστε καὶ τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα, εἰ μὲν πολλαὶ εἶεν αἱ τὰς οὐσίας εἰδυῖαι, πᾶσαι δείξουσιν αἱ ἀποδεικτικαί· εἰ δὲ μία εἴη, μία τῶν ἀποδεικτικῶν πάντα θεωρήσει.

καὶ ἕπεται μὲν τοῦτο πάντως, εἰ καὶ μὴ μία τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀποδεικτικῶν ἡ σοφία πασῶν ἐξῃρημένη. οὐδὲν δέ ἐστιν ἄτοπον μίαν τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα παντὶ τῷ ὄντι ᾗ ὂν ἐπισκέπτεσθαι. "ἔτι δὲ .. ἄλλης". (997a 25.) τοῦτο πέμπτον μέν ἐστιν ἐν τῇ (5) τῶν προβλημάτων ἐκθέσει, νυνὶ δὲ μετὰ τὸ τρίτον οὐκ εἰκῇ δοκεῖ μοι παρειλῆφθαι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ τρίτῳ τοῦτο αὐτὸ λίαν ἀμφιβόλως ἔθηκεν ("εἴτε" γάρ φησι "τῆς αὐτῆς εἴτε ἄλλης"), ἠθέλησεν εὐθέως περὶ τούτου προηγούμενον λόγον ποιήσασθαι· εἴρηται μὲν ἐν τοῖς προβλήμασιν ἱκανῶς περὶ αὐτοῦ καὶ ὅτι ἡ τὸ ὑποκεί- (10) μενον εἰδυῖα πάντως καὶ τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα δείκνυσι· καὶ γὰρ οὐδ' ὃ ἐπάγει νῦν, ἀνασκευαστικὸν τούτου, δύναμιν ἔχει τινά. λέγει δὲ οὕτως. "εἰ μὲν .. εἶναι". (997a 30.) πρὸς ὃ φαίης ἂν ὅτι τοῦ μὲν τί ἐστιν οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις, τὴν δὲ αὐτὴν καὶ ὁριστικὴν εἶναι καὶ ἀποδεικτικὴν οὐδὲν κωλύει, ὁριστικὴν μὲν τοῦ τί ἐστιν, ἀποδεικτικὴν (15) δὲ τῶν καθ' αὑτὰ συμβεβηκότων· τῆς αὐτῆς γάρ ἐστι καὶ τὸ τί κόσμος καὶ ἥλιος καὶ σελήνη θεωρῆσαι καὶ περὶ ἀιδιότητος αὐτῶν καὶ ἐνεργειῶν ἀποδεῖξαι. "εἰ δ' ἑτέρας ... χαλεπόν". (997a 32.) καὶ τῷ ὄντι χαλεπώτατον ἐξευρεῖν· εἰ γὰρ ἡ ἀποδεικτικὴ τῶν καθ' αὑτὰ συμβεβηκότων ἄχρι τῆς πρώτης αἰτίας καὶ τοῦ τί ἐστιν ἄνεισι, (20) πάντως ἔσται καὶ ὁριστική. ῥητέον δὲ ὅτι εἰ μὲν κυρίως ἀποδεικτικὴ τοιαύτη, ἤδη μέντοι καὶ ἄλλη ἐστὶν ἐξ ὑποθέσεων ἀποδεικνῦσα. ἣ οὐκ ἄνεισιν ἐπὶ τὸ τί ἐστιν, ὡς ἡ ἀστρονομία τὰ πολλά, διὸ μηδὲ εἰπεῖν ἔχει περὶ οὐσίας τῶν φαινομένων ἄστρων· ὡς ἐκ πάντων ἐκεῖνο κυροῦσθαι, ὃ ἤδη προείπομεν, ὡς ἡ μὲν περὶ τὰς (25) οὐσίας καὶ ἀποδεικτική, οὐ πᾶσα δὲ ἀπόδειξις ἄνεισιν ἐπὶ τὴν ὁριστικὴν ἐπιστήμην, ἀλλὰ ἣ ἂν ἔχῃ τὸν ὁρισμόν, ὡς ἀρχῇ χρῆται αὐτῷ πιστευτικῶς. "ἔτι .. ἐπιστήμας". (997a 34.) τέταρτον δὴ τοῦτο ἐν τοῖς προβλήμασιν ἔταξεν. ἀπεκρινάμεθα δὲ ἐν ἐκείνοις ἱκανῶς πρὸς τὰ νυνὶ προτεινόμενα· διὸ περὶ τῆς τάξεως μόνον τοσοῦτον (30) ἐπισημηνάμενοι ὅτι τάχα τοῦτο τρίτον ὤφειλε τετάχθαι, μέτιμεν ἐπὶ τὸ φωρᾶσαι τοὺς παραλογισμοὺς τῶν ἀναιρουσῶν τὰς πλείους οὐσίας ἐπιχειρήσεων. πρώτου δὴ γενομένου προβλήματος. εἰ περὶ πάντα τὰ αἴτια τοῦ ὄντος ὁ σοφός, δευτέρου δὲ εἰ καὶ περὶ τὰς ἀποδεικτικὰς ἀρχάς, τρίτον μὲν ἂν εἰκότως ἐπήγαγέ (35) τις, εἰ πολλαὶ οὐσίαι, ὃ νῦν ζητεῖ· μεθ' ὃ τέταρτον, εἰ τῶν πολλῶν οὐσιῶν μία ἐστὶν ἐπιστήμη· εἶτα πέμπτον, ὃ νῦν ἐστι τέταρτον, εἰ μὴ μόνον τῶν πολλῶν οὐσιῶν μία ἐστὶν ἐπιστήμη ἀλλὰ καὶ τῶν καθ' αὑτὰ ταύταις ὑπαρχόντων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν

2 ἄλλη ἄλλην *C*: ἄλλην *H* ἄλλη *Aβ*. ‖ 3 εἰλομένη *AH* *percepta β*. ‖ 9 καὶ ante τί om *β*. ‖ 10 καὶ ante ἀστρον. om *(A)H*. ‖ 11 μία ἐστὶ *H*. ‖ fort. τὰ καθ' ... συμβεβηκότα. ‖ 12 τῷ τρίτῳ *H*. ‖ σαφέστερα *Aβ*. ‖ 13 καθ' αὑτὸ *CH*. ‖ 16 οὐδὲν ἄτοπον ἕπεσθαι *β*. ‖ ὅτι δὲ τ. ἕπ. *C*: om *AHβ*. ‖ 20 αὐτὰς om *β*. ‖ 23 τὸ om *β*. ‖ περὶ τούτου *H*. ‖ 25 ἐκεῖνος *H*. ‖ 26 *non enim ipsum subiectum β*. ‖ τουτέστι om *β*. ‖ 27 fort. τὰ καθ' (deleto δὲ). ‖ 30 καὶ αὐτή. *β*. ‖ 37 εἶεν τὰς *(A)H*. ‖ πᾶσαι] fort. τοσαῦται. ‖ 38 alterum μία om *β*.

1 ἀποδεικτικῶν ἐστιν *AH*. ‖ 2 οὐδέν ἐστιν *H*. ‖ 4 τοῦτο *CH*: τοῦτο τὸ *A*. ‖ 7 φησὶ p. 997 a23. ‖ 8 περὶ τούτους *H*. ‖ 9 fort. μὲν οὖν ἐν. ‖ ἐν τοῖς προβλ. p. 839 a20 sqq. ‖ 12 οὕτως. λύσις. εἰ *B*: omisi λύσις cum *Hβ*. ‖ *dixerim β*. ‖ 18 γὰρ ἀποδεικτικὴ *(A)H*. ‖ 20 καὶ ἡ ὁριστική libri: ἡ expunxi. ‖ ὅτι εἰ *C*: ὅτι ἡ *AHβ*. ‖ 21 ἐστὶν] ἐστὶ ἡ *H*. ‖ ὑποθέσεως *(A)H*. ‖ 26 ἀλλὰ *Cβ*: ἀλλὰ καὶ *AH*. ‖ *quae β*: ᾗ *ACH*. ‖ ἀρχὴ *H*. ‖ 27 πευστικῶς *H* πεπιστευκώς *A*. ‖ δὴ] δὲ *ACH* om *β*. ‖ 28 ἐν ἐκείνοις p. 838 b30 sqq. ‖ 30 τοῦτο τὸ τρίτον *H*. ‖ μέτιμεν] μετὰ μὲν *H*. *transeamus β*. ‖ 33 εἰ] οὐ *H*. ‖ 36 εἶτα πέμπτον ... 37 ἐπιστήμη om *AHβ*. ‖ νῦν scil. in hac tractatione B 2, nam ἐν τῇ τῶν προβλημάτων ἐκθέσει quintum fuit p. 995 b19. ‖ 37 μόνον] μόνων *C*.

ὡς ἂν ἐθέλῃ τις κρινέτω· μετέλθωμεν δὲ λοιπὸν ἐπὶ τὰ ἑξῆς.
997b 3. "ὡς.. αὐτῶν". ἀναπέμπει ἡμᾶς ἐπὶ τὰ ἐν τῷ μείζονι Α
ῥηθέντα· γελοῖοι οὖν καὶ ταύτῃ οἱ τὸ βιβλίον νοθεύοντες. εἴρηται
δὲ ἐν ἐκείνοις Πλάτωνι μὲν ἀρέσκον περὶ τῶν εἰδῶν ἢ οὐδὲν ἢ
ἐλάχιστον, ἃ δὲ αὐτὸς ὑποτιθέμενος ἤλεγξε λίαν κενῶς καὶ δια- 5
997b 5. λεκτικῶς. "πολλαχῇ.. ἀΐδια". ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, φαίην ἄν,
οἱ ἄνδρες τοῖς πᾶσι τὰ εἴδη διαφέρειν ἡγοῦνται τῶν τῇδε· τὰ
μὲν γὰρ οὐσίας εἶναι θείας ἀμερεῖς πρὸς ἑαυτὰς ἐστραμμένας,
δημιουργικὰς αἰτίας τῶν τῇδε, ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως
ἐχούσας, τὰ δὲ πᾶσαν ὑπομένειν τροπὴν θνητά τε εἶναι αὐτῶν 10
ἔνια καὶ ἀποτελέσματα καὶ περὶ τὴν ἐν χρόνῳ στρεφομένην εἰλεῖσθαι
γένεσιν· τὰ μὲν νοητὰ καὶ ἀμερῆ καὶ ἑαυτῶν ὄντα καὶ αὐτὸ τοῦτο
πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις χορηγοῦντα τὴν ὑπόστασιν, τῷ δραστηρίῳ
καὶ δημιουργικῷ καὶ προνοητικῷ καὶ γνωστικῷ τῶν ὅλων τῶν παρὰ
σοὶ χωριστῶν εἰδῶν διαφέροντα, τὰ δὲ διαπεφωνημένα καὶ μεριστὰ 15
καὶ ἑτεροκίνητα καὶ τῶν ὄντων τὰ ἔσχατα καὶ ἀγονώτατα. δέος δὲ
μὴ αὐτὸς ἄλλῳ πέρα τοῦ μετρίου ταῖς παρὰ τὰς ὁμωνυμίας
ἀπάταις προσχρώμενος· οὐ γὰρ ἐπειδὴ ἄνθρωπος ὁ τῇδε κἀκεῖ ὁ
αὐτὸς ἄνθρωπος, ἀϊδιότητι μόνῃ διαφέρειν ἐκεῖνον οἴοιντο ἂν τούτου,
ἀλλὰ πᾶσι μὲν οἷς εἴπομεν, πλείοσι δὲ ἔτι τοῖς παραλελειμμένοις. 20
θαυμάσειε δ' ἄν τις ἐν τούτοις καὶ τὸν Ἀλέξανδρον κατασκευά-
ζοντα μὲν σὺν πολλῇ προθυμίᾳ τὰ τῷ Ἀριστοτέλει νυνὶ ῥηθέντα,
λανθάνοντα δὲ ἑαυτὸν ἀπεναντία τῷ φιλοσόφῳ φθεγγόμενον.
εἰ γὰρ συνώνυμός ἐστιν ὁ τῇδε ἄνθρωπος τῷ ἐκεῖ ἀνθρώπῳ, ὡς
Ἀλεξάνδρου λόγος, οὐδ' ἂν ἀϊδιότητι διαφέροι τοῦ τῇδε ὁ ἐκεῖ· 25
ἐν γὰρ τῷ λόγῳ τοῦ τῇδε ἀνθρώπου τὸ θνητὸν ἔγκειται, καὶ ὅλως
ὅσοις τὸ θνητὸν ἢ τὸ ἄφθαρτον ὑπάρχει, κατ' οὐσίαν ὑπάρχει καὶ
οὐ κατὰ συμβεβηκός, ὡς αὐτὸς ὁ φιλόσοφος ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ
πραγματείᾳ σαφῶς ἀπέδειξεν· ὥστε οὐ καλῶς τοῦτο συγκεχώ-
ρηκεν Ἀριστοτέλης κατὰ τὸν Ἀλεξάνδρου λόγον· ἀλλὰ ταῦτα μὲν 30
οὐδ' ἂν αὐτοὺς οἶμαι διενεχθῆναι τοὺς ἄνδρας οὕτως ὄντας δεινοὺς
τὰ συλλογιστικά, ὅτι τῶν Πλάτωνος θείων δογμάτων οὐχ ἅπτεται,
ὡς οὐδὲ τὰ παρὰ τῶν Θρᾳκῶν τοξεύματα τῶν αἰθερίων ἐφικνεῖτο
997b 12. θεῶν. ἐπὶ δὲ τὰ ἑξῆς ἴωμεν· "ἔτι.. ἀπορίας ἔχει". ἴδωμεν δὲ καὶ
14. ποίας καὶ πόσας καὶ πῶς ἐχούσας λύσεως· "δῆλον γὰρ.. οὐρανόν". 35

καὶ τί ἄτοπον εἶναι ταῦτα καὶ νοητὰ καὶ διανοητὰ καὶ αἰσθητά; πῶς
δὲ οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι μὲν ἐν τῷ δημιουργῷ τὴν αἰτίαν τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τοῦ ἡλίου; εἶναι δὲ καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν ἄστρων ἀληθέστερον
οὐρανὸν καὶ ἥλιον τῶν φαινομένων, εἶναι δὲ καὶ ταύτας αὐτῶν τὰς
αἰσθητὰς ὑποδοχάς; τί δὲ ἄλλο οἰόμεθα τὸν Πλάτωνα λέγειν, 5
ὅταν οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομεῖν τὸν κορυφαῖον ἀποφαίνηται, καὶ
πάλιν πολλὰς εἶναι μακαρίας θέας τε καὶ διεξόδους ἐντὸς οὐρανοῦ,
ἃς θεῶν γένος εὐδαιμόνων ἐπιστρέφεσθαι; οὐκ ἄστρα τε ἡγεῖσθαι
εἶναι ὑπὲρ τοῦτον τὸν οὐρανὸν ἢ ἵνα συνηθέστερον εἴπω, τὰς νοερὰς
τῶν ἄστρων ζωάς, ὧν τὴν ἀσύγχυτον ἕνωσιν καὶ τὴν ἀνέκλειπτον 10
κοινωνίαν καὶ τὴν πρὸς τὰς νοητὰς οὐσίας σύνταξιν θεάσασθαι τὸν
παρ' αὐτῷ σοφόν, οὐρανόν τε νοερὸν ἄλλον παρὰ τουτονὶ τὸν
φαινόμενον, οὗ τὰ θεάματα καὶ τὰς ἐξοδικὰς θεωρίας εἶναι τῶν
ἐγκοσμίων θεῶν τε καὶ δαιμόνων; ὥστε τοῦτο μὲν εὖ λέλεκται λίαν
ὅτι οὐ παρ' αὐτὰς μόνας τὰς γραμμάς, τουτέστι παρὰ τὰς νοητὰς 15
καὶ ἔτι παρὰ τὰς αἰσθητὰς ἔσονται μέσαι τινὲς γραμμαί, ἀλλὰ
καὶ οὐρανοὶ καὶ ἥλιοι πολλαχῶς. τέως δὲ τοὐλάχιστον τριχῶς ἐστιν
ἐπινοεῖν πάντα· εἰ γάρ, ὥς φησιν ὁ θεῖος Πλάτων, νοῦν μὲν ἐν
ψυχῇ, ψυχὴν δὲ ἐν σώματι συνθεὶς ὁ θεὸς τὸ πᾶν κοσμικὸν
ζῷον ἔννουν καὶ ἔμψυχον ἐτεκτήνατο, πάντα ἄρα ὅσα κατὰ τὸν φαι- 20
νόμενον οὐρανὸν αἰσθητῶς καὶ διασχηματικῶς ἐνορᾶται, κατὰ μὲν ψυχὴν
ἐν ἀΰλοις λόγοις καὶ ὁλικοῖς ἔσται, κατὰ δὲ τὸν νοῦν ἐν εἴδεσιν ἀμε-
ρεστάτοις καὶ νοεροῖς. ὁ δὲ ἀποθαυμάζοντι ἐοικὼς καὶ τὰ ἑξῆς
γράφει· "καίτοι.. ἀδύνατον". διὰ τί τῶν κινουμένων οὐκ 997b 18.
εὔλογον ἀκίνητον αἰτίαν εἶναι; πῶς δὲ οὐκ ἀναγκαῖον; ἢ τοῦτο 25
μὲν συγχωροῦμεν, πρὸς δὲ τὸ μὴ ὁμοίως αὐτὴν ὀνομάζεσθαι τοῖς
ἀποτελέσμασι διαμαχούμεθα; καὶ μὴν ἐπὶ τῶν τεχνητῶν αὐτὸ
συγκεχωρήκαμεν, ἐκ τῆς ἀΰλου τὴν ἔνυλον οἰκίαν διισχυριζόμενοι
γίγνεσθαι. δεῖ δὲ καὶ τῇ χρήσει τῶν θεολόγων προσέχειν, παρ'
οἷς πολλῶν μὲν οὐρανῶν πρόοδοι, πολλῶν δὲ ἡλίων, πολλῶν δὲ 30
τῶν ἄλλων ἑκάστων παραδίδονται· διὰ τί δὲ καὶ κινούμενον παντελῶς
ἀδύνατον, εἰ μὴ ὅτι τὴν σωματικὴν μόνην μεταβολὴν εἰώθαμεν
κίνησιν ὀνομάζειν, ἐπεὶ τὴν δημιουργικὴν καὶ νοερὰν κίνησιν τίς
οὐκ ἂν δοίη τοῖς ὄντως οὖσιν; "ὁμοίως.. αἰτίας". ἔλεγεν ὅτι 997b 20.
μήτε ἀκίνητα εἶναι εὔλογον μήτε κινούμενα· ἡμεῖς δὲ καὶ τότε 35

1 ἐθέλοι *BH*. ‖ 2 met. A 9. ‖ 3 γελοῖοι κτέ. cf. Alex. p. 152, 8. ‖ 4 Πλάτωνι] scr. πρὸς τὸ Πλάτωνι. ‖ περὶ τῶν εἰδῶν om *β*. ‖ 5 ἤλεγξε] ἔλεξε (*A*)*H* om *β*. ‖ *inaniter β*: καινῶς *BH*. ‖ 6 φαῖεν ἂν *H dixi β*. ‖ 9 ἀεὶ .. αὐτὰ om *β*. ‖ 10 ὑπομένει *H*. ‖ αὐτῶν εἶναι ἔν. *AH*. ‖ 11 εἰλῆσθαι (*A*)*H*. ‖ 12 νοητὰ corruptum. fort. ἑνωτὰ cf. 15 διαπεφωνημένα, b10. ‖ 16 ὄντων ἔσχατα *AH*. ‖ ἴδοις δὲ *β*. ‖ 17 ἄλλῳ *C*: ἀλλ' ᾧ *AH* ἀλλ' ὡς *β*. ‖ 18 προχρώμενος *H*. ‖ 19 μόνον *A*. ‖ ἐκεῖνοι sic *H*. ‖ οἴοιτο *Cβ* οἷοι τὸ *H*. ‖ 21 Alex. p. 152, 23. ‖ 23 *latentem, quod repugnantia loquitur philosophus. β*. ‖ δὲ αὐτὸν (*A*)*H*. ‖ φθεγγόμενα *H*. ‖ 24 ἐκεῖ] ἐκείνῳ *AH*. ‖ 25 τοῦ τῇδε ἐκεῖ *H*. ‖ 27 ἢ] καὶ *BHβ*. ‖ φθαρτὸν *β*. ‖ ὑπάρχει κατουσί ὑπάρχει καὶ *H*: ὑπάρχει καὶ *B* ὑπάρχει *β*. ‖ 28 ἐν αὐτῇ ταῦτα τῇ *H*. ‖ 28 Ar. met. I 10. ‖ 29 συγκεχώρηκεν om *β*. ‖ 30 *sed haec quidem ipsos ex animi sententia disputasse uiros non puto β* itaque uitio intellecto inepte σπουδῇ inseruit ante οὐδέ. ‖ 31 οὐδ' αὐτοὺς libri: ἂν inserui. ‖ διαλεχθῆναι libri cum *β*. ‖ 33 οὐδὲ παρὰ *H*. ‖ ἐφικνεῖται *A*.

2 fort. ἐν τῷ δημιουργικῷ νῷ cf. p. 839 a4. 851 b15. ‖ 5 Plato Theaet. p. 173 E. ‖ 6 ὑπεραστρονομεῖν libri. ‖ καὶ πάλιν Phaedri p. 247 A. ‖ 7 καὶ ἐξόδους libri: correxi cl. Pl. ‖ 8 ἃς Plato *quas β*: αἳ *BH*. ‖ ἐπιστρέφεσθαι] *mirari esse β*. ‖ οὐκ om *β*. ‖ 9 τὰς ante νοερὰς uitiosum. fort. αὐτά, nisi potius delendum erit. ‖ 12 παρ' αὐτὸν *H*. ‖ 13 scr. διεξοδικάς. cf. supra l. 7. ‖ 15 οὐ *C*: ὁ *AH* om *β*. ‖ νοητοὺς *C*. ‖ 17 οὐρανὸν καὶ ἥλιον *H*. ‖ 18 πάντα· εἰ γὰρ *C*: πάντα γὰρ *AH omnino enim β*. ‖ 18-20 Pl. Timaei p. 30 B. ‖ 20 ἐτεκτήνατο] *inuexit β*. ‖ 21 ὁρᾶται *AH*. ‖ 22 fort. ἀμερίστοις. ‖ 23 ἀποθαυμάζοντα *H*. ‖ 27 τεχνιτῶν *H*. ‖ αὐτὸ] *ipsi β*. ‖ 31 ἑκάστων *CH*: om *Aβ*. ‖ 32 καταβολὴν *H*. ‖ 34 ἔλεγεν] λέγει libri cum *β*. cf. supra l. 24, et l. 35 τότε. ‖ 35 μήτε κίνησιν εἶναι *AHβ*. ‖ δὲ τότε *H*.

μὲν ἐλέγομεν ὅτι καὶ ἀκίνητα τὴν σωματικὴν κίνησιν καὶ κινούμενα τὴν ζωτικὴν ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ νῦν δὲ ἡδίστ' ἂν αὐτὸν ἐροίμην, πότερον οὐδὲ ὄμμα συγχωρεῖ ἡμᾶς ἔχειν ἄλλο παρὰ τουτονὶ τὸν αἰσθητὸν ὀφθαλμόν; ἀλλ' ὄμμα μὲν εἶναι δίδωσιν, οὐ μὴν ἔχον γε δύναμιν ὀπτικὴν [ἢ ὁρατικὴν] τῶν οἰκείων εἰδῶν· ἀλλὰ καὶ τοῦτο μέν, ἀνυπόστατα δὲ εἶναι τὰ τοῦ νοῦ θεάματα. καὶ πῶς οὐκ ἔσται τῆς αἰσθήσεως ὁ πολυτίμητος ἡμῖν νοῦς ἀτυχέστερος, εἴπερ ἐκείνη μὲν πρὸς ὄντα συντέτακται, τούτου δὲ ἀνυπόστατα τὰ θεάματα; εἰ δὲ τοῦτο ἄτοπον, ἔστι δὲ καὶ ὄμμα ἡμῶν νοερὸν καὶ δύναμις ἐκείνου τοῦ ὄμματος ὀπτική, ἔσται καὶ εἴδη σύζυγα ταύτῃ τῇ ὀπτικῇ ἀκίνητα μὲν τὴν τῶν σωμάτων κίνησιν, κινούμενα δὲ τὴν νοερὰν ἐνέργειαν. τί δὲ τῶν ἁρμονικῶν λόγων οὓς ὁ θεὸς δέδωκε τῇ ψυχῇ πρὸ τῆς φαινομένης διακοσμήσεως, ἆρ' οὐδείς ἐστι θεατής; αὐτῶν δὲ τῶν Μουσῶν καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν προϊούσης ἁρμονίας οὐ πάντες μὲν οἱ ἐγκόσμιοι θεοὶ μετέχουσιν, ὥς φησιν Ὅμηρος, πλήρεις "Μουσάων αἳ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ", πάντα δὲ τὰ ὄντα μετείληφε; διὰ τί οὖν οὐκ ἔσται καὶ ἄλλα ἁρμονικά; εἰ δὲ ταῦτα Πλατωνικὰ φαῖεν οἱ δριμεῖς οὗτοι καὶ μυθώδη, ἀλλ' ἥ γε μία σύνταξις τῶν παρὰ σοὶ νοερῶν εἰδῶν ἡ πρὸς τὸ πρώτιστον ἀγαθὸν καὶ τὸ ἐν αὐτῷ νοητὸν εἶδος ἐπιτελουμένη πῶς οὐχ ἁρμονιῶν ἐστιν ἡ καλλίστη καὶ θειοτάτη, περὶ ἣν ὁ φιλόσοφος διατρίβων ἁρμονικὰ ἂν θαυμαστότερα τῶν τῆδε μουσικῶν μεταχειρίζοιτο; [997b 23] "εἰ γὰρ .. φθαρτῶν". οὔτε αἰσθητά ἐστι τὰ μεταξύ, καὶ εἰ ὁμώνυμα αὐτοῖς εἴη τὰ αἰσθητά· οὔτε αἰσθήσεις αὐτοῖς συζυγοῦσιν ἀλλὰ διανοήσεις, ἅτε λόγοις οὖσιν ἀΰλοις· οὔτε τὸ εἶναι μεταξὺ τῶν νοητῶν ζῴων καὶ τῶν αἰσθητῶν ἐν τοῖς καθόλου λόγοις τῆς ψυχῆς ἢ τοῖς εἴδεσι τοῖς φυσικοῖς ἕτερα ζῷα παραιτήσαιτο ἄν τις συγχωρεῖν. ὥστε *οὔτε* ἀληθῆ τὰ λαμβανόμενα οὔτε τὸ ἐξ αὐτῶν συναγόμενον ἄτοπον. [997b 25] "ἀπορήσειε .. ἐπιστήμας". τοῦτο μὲν εὖ ζητεῖ· καὶ γὰρ τῷ ὄντι ἐστὶν ἄπορον, ποίας ἐπιστήμας τῶν τῆδε φήσομεν εἶναι παραδειγματικωτέρας· ὅμως δὲ ἀποκρινώμεθα αὐτῷ ὅτι τῶν περὶ φυσικὰ εἴδη τὴν κατανόησιν ἐχουσῶν ἢ λόγους ἢ ἀριθμοὺς φυσικοὺς ἀνάγκη πρεσβυτέρας εἶναι τῶν τῆδε, αἳ περὶ τὰ ἄυλα τούτων παραδείγματα διατρίψουσιν. [997b 26] "εἰ γὰρ .. ὑγιεινόν". οὐ τούτῳ μὲν διαφέρει μόνῳ γεωδαισία γεωμετρίας, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ μὲν χρείας ἀνθρωπικῆς στοχάζεται καὶ πρὸς τὸ χρήσιμον ὁρᾷ τοῦ θνητοῦ βίου χειρουργίας τε ἐφάπτεται τοῦ δ' ὄντως ὄντος ἔννοιαν οὐ προχειρίζει ** τὴν αἰσθητῶν τὴν ψυχὴν καὶ διακαθαίρει τὸ ταύτης ὄμμα περιάγει τε πρὸς νόησιν, ἀφιστᾶσα τῆς παχυτέρας καὶ μορφωτικῆς τῶν ἐνύλων τάξεως. ὅλως δὲ λεγέσθωσαν ταύτῃ διαφέρειν. τί οὖν *οὐχ* ἕψεται τὸ καὶ ἰατρικὴν ἄλλην τινὰ παρά τε τὴν θείαν ἰατρικὴν εἶναι καὶ παρὰ τὴν τῶν θνητῶν σωμάτων; ἀλλ' ἔγωγε μὴ πρὸ πάσης κατασκευῆς τοῦτο συγχωρῶν αἰσχυνοίμην ἂν ἐμαυτόν. ἔστω γὰρ ὁ Παιήων ἢ εἰ βούλοιτό τις λέγειν ὁ σωτὴρ Ἀσκληπιὸς ὁ τὴν θείαν ἔχων ἰατρικήν, δι' ἧς θεοῖς τε καὶ ψυχαῖς καὶ σώμασι τοῖς μὲν ἀεὶ τὸ προσῆκον ἀπονέμει μέτρον, τοῖς δὲ ὅταν ᾖ δεκτικά, ἔστω δὲ καὶ ὁ παρ' ἡμῖν ἰατρὸς ὁ τῶν θνητῶν σωμάτων τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμενος· ἆρ' οὖν τὰ τοσοῦτον ἀλλήλων διεστῶτα κοινοῖς τισιν ὅροις οὐ δέδεται; καὶ μὴν ὅπερ ἂν ᾖ παρὰ τοῖς θεοῖς, ᾖ δὲ καὶ παρ' ἡμῖν, ἐσχάτως ἀνάγκη θεωρεῖσθαι κἀν ταῖς ἀγγελικαῖς καὶ δαιμονίαις καὶ ἡρωικαῖς τάξεσιν, ἔτι δὲ ἐν ταῖς ἀπολελυμέναις ψυχαῖς τοῦ θνητοῦ βίου. διὰ τί δὲ καὶ τὴν καθαρτικὴν τῶν παθῶν φιλοσοφίαν οὐχὶ μεταξὺ τάξειεν ἄν τις τῆς τε θείας δίκης, ἥ τις ἰατρικὴ γίγνεται πάσης περικοσμίου πονηρίας, καὶ τῆς ἀνθρωπικῆς ἰατρείας, ἣ περὶ μόνην τὴν θεραπείαν τευτάζει τοῦ γενητοῦ καὶ φθαρτοῦ σώματος; ὥστε οὐδὲν ἂν εἴη πλημμελὲς καὶ τὰ ὑγιεινὰ ταύτης θεωρήματα καὶ ἐπιτηδεύματα μεταξὺ τῶν τε τῆς δίκης εἶναι μέτρων, ἐν οἷς τὸ αὐτοϋγιεινόν, καὶ τῶν συνεγνωσμένων τοῖς πολλοῖς. ἀλλ' ἡμεῖς οὐ τὰ παραδείγματα τῶν τῆδε, αὐτὰ δὲ τὰ ἐν τοῖς τελευταίοις φαινόμενα ζητοῦντες ἐν ταῖς μεταβάσεσι τῶν πραγμάτων καὶ μὴ εὑρίσκοντες εἰκότως ἀποροῦμεν, εἴ τι τοιοῦτόν ἐστιν ἐν τοῖς πρώτοις καὶ μέσοις τοῦ ὄντος γένεσιν. εἰ μὲν οὖν ἁπασῶν τῶν τεχνῶν χρὴ παραδειγματικὰς αἰτίας ἀποτίθεσθαι, ἢ πασῶν μὲν ἐκεῖθεν αἱ ἀρχαί, τὸ δὲ ὅλον σύστημα τῶν εἰς χρείαν τοῦ θνητοῦ βίου συντελουσῶν ἐκ τοῦ γονίμου τῆς ψυχῆς λόγου προελήλυθεν, ἐζήτηται καὶ τοῖς πρεσβυτάτοις τῶν φιλοσόφων, τοῖς Πυθαγορείοις φημὶ καὶ Παρμενίδῃ καὶ Πλάτωνι καὶ τοῖς ὕστερον τὴν ἐκείνων θεωρίαν ἐξηπλωκόσιν Πλωτίνῳ καὶ Ἰαμβλίχῳ καὶ Πορφυρίῳ. ὅτι μέντοι τὰς ἀνάλογον καὶ ἐν θεοῖς ἔστιν ἐπινοεῖν, δηλοῦσι καὶ οἱ θεολόγοι Κύκλωπας καὶ Ἥφαιστον χαλκέας καὶ οἰκοδόμους οὐκ ὀκνοῦντες καλεῖν, οὐδὲ Ἀθηνᾷ καὶ Κόρῃ

4 ἀλλ' om β. ‖ εἶναι] fort. οἶμαι. ‖ ἔχον τε Cβ ἔχοντες AH. ‖ 6 ἀνυπόστατον H. ‖ δὲ om β. ‖ 7 ἡμῖν CH: ἡμῶν Aβ. ‖ 13 πρὸ C: πρὸς AHβ. ‖ 16 Hom. Il. A 604. ‖ ἄειδον CH ᾆδον A *cantu permulcentes* β. ‖ 17 οὖν om H. ‖ 18 δρυμεῖς H. ‖ μυθώδη CH: θυμώδεις Aβ. ‖ 19 παρασοὶ (A)H. ‖ 20 καὶ ἐν (om. τὸ) H. ‖ νοητῶν β. ‖ 22 μεταχειρίζοιτο. ἀντίλογος. εἰ γὰρ A. ‖ 23 ἐστι τὰ C: ἐστι AH. ‖ 24 καὶ om Hβ. ‖ 25 ἅτε om β. ‖ 26 αἰσθητῶν H: αἰσθητῶν τῶν Bβ. ‖ 28 οὔτε om. libri cum β. ‖ 29 ἄτοπον. ἀπορία. ἀπορήσειε A. ‖ 31 ἐπιστήμης H. ‖ εἶναι om Aβ. ‖ 34 τῶν τῆδε delendum est, glossema fort. ad τούτων adscriptum. ‖ τούτων παραδείγματα τούτων H. ‖ 35 μὲν C: δὲ AHβ. ‖ 36 γεωδεσία (A) pr H ut infra p. 581 a5, γαιωδεσία corr H ‖ ἀνθρωπίνης H.

1 βίου om H. ‖ 2 τοῦ δ' ὄντως ὄντος] καὶ τοῦ δόντος ὄντος H καὶ τοῦ δ' ὄντος ὄντως A *et dantis uere* β: καὶ τοῦ ὄντως ὄντος C. καὶ ex ἐφάπτεται natum. ‖ *non pertractat* [προχειρίζεται!] *sensibilium animam* β. hiatum notaui, quo alterius membri caput haustum est. ‖ τὴν] fort. τῶν ‖ 3 τὴν ψυχὴν C: τὴν om AH. ‖ 5 τάξεως H cf. infra l. 16: συντάξεως Bβ. ‖ ὅλως H ut Brandisius coniecerat: ὅλης Bβ. ‖ ταύτῃ CH: ταύτης AB. ‖ οὖν οὐχ] οὖν libri cum β. ‖ 7 ἀλλ' ἔγε H. ‖ μὴ καὶ πρὸ β. ‖ 9sq. cf. Galei opusc. myth. p. 255. ‖ 13 τοσούτων H. ‖ 14 *et nunquid utique apud deos sit* β. ‖ 20 ἣ β: ἡ BH. ‖ τευτάζει Cβ: ἣ τυρβάζει AH. ‖ 23 μετρῶν BH. ‖ *per se sanatiuum* β: τὸ αὐτοῦ ὑγιεινὸν BH. ‖ 27 μέσοις ἐκ τοῦ AHβ: ἐκ om C, sed latet fort. αὖ. ‖ 29 ὑποτίθεσθαι A. ‖ 31 *quaesitum est* β: ἐξήτητε H ἐξήρτηται B. ‖ 32 πλάτωνι H: τῷ πλάτωνι B. ‖ 36 καὶ οἰκοδόμους om β.

τὴν ὑφαντικὴν ἀποκληροῦν. οὐκ εὐθέως δὲ τὰς ἀνάλογον θεωρουμένας καὶ παραδείγματα τῶν τῇδέ φαμεν, ἐὰν μὴ αἱ τῇδε κατ' ἐκείνας ποιῶσι, καὶ οὐ πρὸς ἐκείνας ἀνατεινόμεναι κἀκείναις ἀπεικαζόμεναι. [997b 32.] "ἅμα.. φθειρομένων". μάλιστα μὲν αὐτοὺς ὑπέθου τῶν φθαρτῶν λέγειν αὐτοὺς εἶναι τὴν γεωδαισίαν, καὶ οὐκ ἴσμεν τοῦτο παρ' αὐτοῖς κείμενον. ἔπειτα τίς ἀνάγκη τὰς τῶν φθαρτῶν τέχνας αὐτοῖς συμφθείρεσθαι τοῖς φθαρτοῖς; ὅμοιον ὡς εἴ τις ἔλεγε τοὺς τῶν φθαρτῶν ὁρισμοὺς συμφθείρεσθαι τοῖς ὁριστοῖς. τὸ δὲ οἶμαι, σωζομένου τοῦ εἴδους, κἂν τὰ καθ' ἕκαστα θνητὰ ᾖ, ἀνάγκη καὶ τὸν ὁρισμὸν σώζεσθαι, εἴτε λέγοι τις αὐτὸν εἴτε μή. ταὐτὸν δὴ τοῦτο κἀπὶ τῶν τεχνῶν· σώζονται γὰρ αὗται, κἂν φθαρτῶν ὦσι πραγμάτων προνοητικαί, τοῖς καθόλου λόγοις κρατούμεναι· οἳ ἐὰν ὦσι προβεβλημένοι παρὰ τῶν ἐν γενέσει ψυχῶν, ἀνάγκη διαμένειν καὶ τὰς τοιαύτας τῶν τεχνῶν· καὶ γὰρ ἄλλως διαφέρει τὸ ἐν φθαρτῷ εἶναι καὶ φθαρτοῦ προνοεῖν ἢ περὶ φθαρτὸν ἐνεργεῖν, καὶ τὸ μὲν ἐν φθαρτῷ ὂν ἀνάγκη πάσα τῷ ὑποκειμένῳ συμφθείρεσθαι, τὸ δὲ περὶ φθαρτὸν ἐνεργοῦν οὐκ ἀνάγκη τοῦδε φθειρομένου μηκέτι εἶναι ἢ ἀργὸν εἶναι· ἐνεργήσει γὰρ πάλιν περὶ τὸ ὁμοειδὲς αὐτῷ διὰ τὸ χρῆσθαι τῷ καθόλου λόγῳ. [997b 34.] "ἀλλὰ μὴν.. φύσιν ἔχει". καίτοι εἰ μὴ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν ὁ ἀστρονόμος ἐστὶ θεατής, περὶ ἄστρα δὲ ἔχει καὶ οὐρανὸν καὶ τὰς τούτων κινήσεις, πῶς οὐκ ἔστιν ἄλλα ἄστρα καὶ ἄλλος οὐρανὸς καὶ ἄλλαι κυκλοφορίαι, περὶ ἃς ὁ ἀστρονόμος διατρίβει; ὥστε οὐ κατὰ τῶν εἰσαγόντων πλείους οὐσίας ἐστὶ τὸ ἐπιχείρημα, συνηγορεῖ δὲ μᾶλλον αὐτοῖς. τό γε μὴν ἀληθὲς τῇδε ἔχει· τοῦτον μὲν τὸν οὐρανὸν ὁ ἀστρονόμος θεωρεῖ, ἅτε δὲ καθόλου τινὰς ἐν ἑαυτῷ λόγους ἔχων εἰκόνας τῶν εἰδῶν τῶν δημιουργησάντων τὸν οὐρανὸν συμπλέκει τοῖς ὁρωμένοις τοὺς ἀύλους καὶ ὁλικωτέρους λόγους, κἀντεῦθεν ἀποδείκνυσι τὰ καθ' αὑτὰ τοῖς οὐρανίοις ὑπάρχοντα. ὅρα δὲ πῶς καίπερ ζωῆς ὢν πλήρης καὶ θείας καὶ δημιουργικῆς δυνάμεως ὁ οὐρανὸς ὅμως διὰ τὸν ὄγκον καὶ τὴν διάστασιν μερικῶς τὰ πορίσματα δέχεται· ὄντος γὰρ ἑνὸς ἐν ἡμῖν λόγου τοῦ πάντας τοὺς ἐν σφαίρᾳ μεγίστους κύκλους διχοτομοῦντος, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ τὸ πᾶν συνυποστήσαντος τῷ Διῒ λόγου, ὁ οὐρανὸς ὡδὶ μὲν ἐπὶ τοῦ ζῳδιακοῦ καὶ ἰσημερινοῦ τοῦτο δέχεται, ὡδὶ δὲ ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ καὶ τοῦ ὁρίζοντος· ἅμα δὲ καὶ ἐν ἑνὶ πᾶσαν ὑποδέξασθαι τοῦ λόγου τὴν δύναμιν ἡ σώματος φύσις οὐκ εἴασε. ταὐτὸν δὴ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων εἰρήσθω μοι. εἰ δὲ πρὸς τῷ χωρὶς ἀλλὰ μὴ ἅμα μηδ' οὕτω δέχεται ἀκριβῶς ὡς διαδίδωσι τὸ ποιοῦν καὶ ὡς θεωρεῖν δύναται τὸ προσεχῶς ἀπὸ τοῦ πατρὸς προεληλυθός, θαυμαστὸν οὐδέν. ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ πρὸς Πρωταγόραν καὶ πρὸς πάντας τούς τε ἀτιμάζοντας γεωμετρίαν καὶ τοὺς μόνα τὰ αἰσθητὰ λέγοντας εἶναι ῥητέον ἐστί, πότερον τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὅλως τῷ αἰσθητῷ στρογγύλα καὶ εὐθέα μᾶλλόν ἐστιν ἀκριβέστερα ἢ ἃ ὁ γεωμέτρης θεωρεῖ; εἰ μὲν γὰρ τὰ ἐν τῷ αἰσθητῷ, θαυμαστὸν ὅπως τὰ μὴ ἐφαρμόζοντα τοῖς ὁρισμοῖς τῶν ἐφαρμοζόντων ἐστὶ καλλίω [βελτίω] καὶ ἀκριβέστερα, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ κανόνος ὡς οὐχὶ στρογγύλα διελεγχόμενα τοῖς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ κανόνος μαρτυρουμένοις περὶ πρωτείων ἀμφισβητεῖ· εἰ δὲ τὰ ὑπὸ τοῦ γεωμέτρου * καὶ ἀυλίᾳ καὶ καθαρότητι καὶ ἀκριβείᾳ καὶ ἀληθείᾳ κρατεῖ, πῶς οὐκ ἀμφότερα δείκνυται, καὶ ὅτι περὶ σεμνὰ καὶ τίμια γένη στρέφεται γεωμετρία, καὶ ὅτι κρείττω καὶ θειότερα τὰ ἐν οὐρανῷ παραδείγματα προϋπάρχει ἔν τε τῷ δημιουργικῷ νῷ κἂν τῇ ὅλῃ ψυχῇ, ὧν δὴ καὶ εἰκόνας ἡ ἡμετέρα σύστασις ἔχουσα θεωρεῖ τά τε ἐν τῷ παντὶ διὰ καθολικωτέρων λόγων περιλαμβάνουσα καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀρχικωτέροις ἑαυτῆς αἰτίοις, ὡς δι' εἰκόνων τῶν ἐν αὐτῇ πρὸς τὴν ἀρχέτυπον οὐσίαν ἀναπεμπομένη. γελοῖον δὲ καὶ τὸ εἰς ἔλεγχον γεωμετρίας τὸ μὴ τὰ σημεῖα τοῖς ἄστροις ἐξισοῦσθαι παραλαμβάνειν· οὔτε γὰρ οἱ ἀστρονόμοι σημεῖα τὰ ἄστρα λέγουσιν, οὐθ' ἡ γεωμετρία τοιαῦτα γλίχεται λαβεῖν σημεῖα, ἃ πάντως ἐστὶν ἐν τῷ αἰσθητῷ. εἰ δ' ὅλως ἔδει ταύτῃ τοὺς γεωμέτρας ἐλέγχειν, ὅτι περὶ ὧν λέγουσιν οὐ φαίνεται ὄντα ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, ἔδει τοὺς πόλους ἢ τὸ τοῦ παντὸς κέντρον ἐπισκέψασθαι. ἀλλὰ ταῦτα μὲν παρείσθω· ἣν δὲ τελευταίαν εὐθύνει δόξαν ὁ Ἀριστοτέλης τῶν εἰσαγόντων πλείους οὐσίας ἐπισκεψώμεθα. [998a 7.] "εἰσὶ δέ ... ἀδυνατώτερον". οἱ λέγοντες μεταξὺ μὲν εἶναί τι τῶν νοητῶν εἰδῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν, εἶναι δὲ τὴν μέσην ταύτην φύσιν ἐν τοῖς ἐσχάτοις καὶ ἐνύλοις εἴδεσιν, εἰ μὲν ἄρ' ἅπαν τὸ μεταξὺ λέγοιεν εἶναι ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τῶν αἰσθητῶν, ὁμολογουμένως πταίουσιν· εἰ δὲ πολλαχῶς τοῦ καθόλου ἀνθρώπου φέρε καὶ ἡλίου θεωρουμένου καὶ τοῦ μὲν ὄντος ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ παντός, τοῦ δὲ ἐν τῇ κοσμικῇ φύσει, τοῦ δὲ ἐν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς εἶναί τινα λέγοιεν κοινὸν ἄνθρωπον καὶ ἐν Σωκράτει κατατεταγμένον, καὶ τὸν ἥλιον αὐτόν, εἰ καὶ εἷς εἴη, ἀλλ' οὖν ἔχειν καὶ τὴν τοῦ ὅλου ποιότητα εἴδους, οὐδὲν ἔμοιγε πλημμελεῖν δοκοῦσιν,

3 aut post καὶ οὐ hiatus subest aut negatio tollenda. ‖ 6 τὰς om *H*. ‖ 8 *cum deficientibus β*. ‖ 9 τὸ δὲ] fuit qui ἔγωγε coniceret. fort. τὸ δὲ οἶμαι [πᾶσι φανερὸν ὅτι]. ‖ ᾖ *CH*: εἴη *A*. ‖ 11 ταυτὸν δή πυ τὸ κἀπὶ *H* τοῦτο δὴ κἀπὶ *β*. ‖ 12 κρατούμεναι] *positae β*. scrib. κυρούμεναι cl. Plat. Gorg. p. 451 B. ‖ 13 ἐὰν] fort. κἂν. ‖ γενέσι sic *H*: γένεσι *Bβ*. ‖ 15 τὸ ἐν φθαρτῷ *C*: τῶν φθαρτῶν *AHβ*. ‖ φθαρτοῦ ... φθαρτὸν] φθαρτῶν ... φθαρτῶν libri cum *β*. ‖ 17 φθαρτὸν *H*: φθαρτῶν *Bβ*. ‖ *hoc corruptibile non amplius esse β*. ‖ 23 πλείστας *H*. ‖ 26 ἐν ἑαυτῷ om *β*. ‖ 28 *uniuersales β*. ‖ 29 οὐσοῖς h. e. οὐρανοῖς *H*. ‖ πῶς *C quod β*: om *AH*. ‖ 31 πορίσματα] πράγματα libri cum *β*. ‖ 33 τῷ Διὶ] τῳδί *β*. an τῷ δημιουργῷ? sed cf. p. 851 b2. 862 a31. ‖ 36 τὴν om *AH*. ‖ 37 *permittit β*.

1 ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦ *A* ceteris omissis. ‖ διαδίδωσι *H*: δίδωσι *Cβ*. ‖ 2 θεωρεῖν *H*: θεωροῦν *Cβ*. ‖ προσεχὸς *H*. ‖ πρ(ὸ)ς *H*: πατέρος *B*. ‖ 3 ἐκεῖνος *H*. ‖ 6 ἀκριβέστερον *BH*. ‖ 7 *quae in sensibili β*: τὰ om *BH*. ‖ 9 καλλίω om *β*. ‖ βελτίω om *H*, et olim ipse conieceram insiticium esse. ‖ 12 *quae a geometra considerare et β*. intercidit θεωρούμενα cf. p. 851 b7. ‖ 13 περίσ   καὶ sic cum spatio IV aut V litterarum capace *C* περὶς. καὶ *H*: unde apparet ex eodem utrumque librum fonte fluxisse. ‖ 16 ὧν δὴ *Cβ* ὧ δὴ *H* εἴδη *A*. ‖ 18 ἑαυτοῖς αἰτίοις *H*. ‖ 23 *omnino β*: πάντων *BH*. ‖ 24 ἔδει] *oportebit β*. ‖ 26 κέντρου (*A*)*H*. ‖ ἐπισκέψασθαι *H*: ἐπίστασθαι *B annotare β*. ‖ 27 δόξαν εὐθύνει *AH*. ‖ 31 ἄρ'] γὰρ *AH*: om *Cβ*. ‖ 33 *in natura uniuersi β*. ‖ 35 ἐν *C*: ἐν τῷ *AH*. ‖ 36 ἔχει *BHβ*: correxi cum Bonitzio.

ἐπεὶ πρὸς τῇ τοῦ πράγματος ἀληθείᾳ καὶ τῶν ἐκ τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὁρμωμένων ἔστι πολλάκις ἀκούειν ὅτι τὸ κοινὸν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστά ἐστι, καὶ οἱ Στωικοὶ δὲ τοὺς κοινῶς ποιοὺς πρὸ τῶν ἰδίως ποιῶν ἀποτίθενται· τί δὲ ἄλλο ἐστὶ τὸ ὁριστικὸν ἢ τὸ ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα κοινὸν κατατεταγμένον; ὥστε εἰ ἔστιν ὁρίσασθαι ἥλιον ἢ οὐρανὸν ἢ σελήνην, κατ' ἐκεῖνο ἄν τις ὁρίσαιτο τούτων ἕκαστον, ὃ ὑπῆρχεν ἂν πᾶσιν ἡλίοις, εἰ καὶ μυρίοι ὄντες ὁμοειδεῖς ἦσαν ἀλλήλοις. ἔχει μὲν οὕτω τὰ πράγματα· ἴδωμεν δὲ εἴ τινα ἐκ τῶν λόγων αἰσχύνην προσοφλισκάνουσιν οἱ λέγοντες ἕκαστον τῶν αἰσθητῶν ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς τι καθόλου κατατεταγμένον. ἐρωτᾷ τοίνυν αὐτοὺς διὰ τί μὴ καὶ τὰ εἴδη ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀποτίθενται. τὸ δὲ οἶμαι πρόχειρον ἐκείνοις εἰς διάλυσιν· φήσουσι γὰρ ὅτι τὰ εἴδη ἄυλά ἐστι καὶ χωριστὰ πάντῃ καὶ νοερὰ καὶ δημιουργικὰ καὶ ἑαυτῶν μόνως ὄντα τὰ πάντα γεννᾷ καὶ ὑφίστησι, τὰ δὲ οὕτω καθόλου σπεύδει πρὸς τὴν ὕλην καὶ ἐν ἑαυτοῖς μένειν οὐ δύναται, τῶν τε ἰδίως ποιῶν ὑποδοχαὶ γίγνονται καὶ μετ' αὐτῶν ἔχει τὸ εἶναι. πρὸς τούτῳ πῶς δύο στερεά, φησίν, ἐν ταὐτῷ δύναται εἶναι τόπῳ; οἱ δὲ οὐ φήσουσι τὸν καθόλου λόγον στερεὸν εἶναι, ἀλλὰ συντελεῖν μὲν καὶ αὐτὸν εἰς τὴν μίαν οὐσίαν τοῦ στερεοῦ σώματος, οὐ μέντοι ἄλλο στερεὸν εἶναι παρ' ἐκεῖνο τὸ σῶμα. ὁ γοῦν Σωκράτης ἔχει μὲν ἐν ἑαυτῷ καὶ τὸν *κοινὸν* κατατεταγμένον ἄνθρωπον, ἔχει δὲ καὶ τὸν ἰδίᾳ ποιὸν καὶ οὐ δή που δύο ζῷα ἐν αὐτῷ ἢ δύο ἄνθρωποι ἢ δύο στερεά, ἀλλὰ πάντα ταῦτα συννεύει πρὸς μίαν ὑπόστασιν. ἀλλὰ πῶς, φησίν, ἔτι ἀκίνητα μένει ἐν κινουμένοις ὄντα; ἢ ἀκίνητα μὲν ἕως τὸ πρᾶγμα ὑφέστηκεν, ἐπεὶ μηδὲ οἱ ἰδίως ποιοὶ κινοῦνται τοῦ πράγματος ὑφεστῶτος, ἁπλῶς δὲ οὐκ ἀκίνητα ἐὰν ὦσιν ἐν κινητῷ πράγματι; συμφθείρεται γὰρ τῷ Σωκράτει καὶ ὁ ἐν αὐτῷ ἄνθρωπος καὶ ὁ ἰδίως ποιός. πρὸς ἅπασι δ' ἐρωτᾷ, τίς ἀνάγκη καὶ εἰσάγειν αὐτὰ καὶ εἰσάγοντας ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀποτίθεσθαι· πρὸς ἃ ῥητέον ὅτι δεῖ τὰ αἰσθητὰ μιμήματα ὄντα καὶ εἰκόνας τῶν νοητῶν ἔχειν καὶ αὐτὰ τὸ περιληπτικώτερον καὶ κοινότερον πρὸ τοῦ εἰδικωτέρου καὶ μερικωτέρου· καθάπερ γὰρ ἐν τοῖς ἀύλοις εἴδεσιν ἀεὶ τὰ πολυδυναμώτερα καὶ ὁλικώτερα προηγεῖται τῶν μερικωτέρων καὶ ὑφειμένων, οὑτωσὶ καὶ ἐν τοῖς ὑλικοῖς πράγμασι προϋπόκειται τὸ κοινῶς ποιὸν τοῦ ἰδίως, ποίημα μὲν ὂν καὶ εἰκὼν τοῦ ὁλικωτέρου λόγου, χώρα δέ τις εἰδοπεποιημένη καὶ ὑποδοχὴ τοῦ ἰδίως ποιοῦ. οὐδὲν οὖν θαυμαστὸν καὶ ἐν τῷ οὐρανῷ εἶναί τινα κοινὴν οὐσίαν οὐρανοῦ, καθ' ἣν ὁριστός ἐστιν ὁ οὐρανός, ἣν ἔχον ἄν, εἰ καὶ μυρίοι ἦσαν οὐρανοί, εἶναι δὲ καί τινα ὡς τοῦδε τοῦ οὐρανοῦ μορφήν τε καὶ ἰδιότητα.

[998a 20.] "Περί τε .. αὐτῆς". ἣν μὲν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν προβλημάτων ἕκτον τῶν ἠπορημένων, τίνος ἐστὶ περὶ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου καὶ ἐναντίου καὶ ἑτέρου καὶ ἀνομοίου διαλαβεῖν ἐπιστημόνως, καθάπερ ἐνδόξως τοῦ διαλεκτικοῦ· τοῦτο δὲ ὑπερβὰς νῦν ἴσως ἐπειδὴ τῷ ἐφεξῆς βιβλίῳ τῷ Γ λαμπρῶς ἔμελλεν ἀποφανεῖσθαι περὶ αὐτῶν ὡς τῷ πρώτῳ φιλοσόφῳ προσηκόντων (καὶ γὰρ πολλὴν μὲν διαπορίαν οὐκ ἐπεδέχετο τὸ σκέμμα, μᾶλλον δὲ ἀποφάσεως ἐδεῖτο καὶ βραχείας ἐπικρίσεως), ἢ ὅτι καὶ ἐν τῷ Ι τὴν τελεωτάτην ἡμῖν αὐτῶν παραδώσει διδασκαλίαν· ταῦτ' οὖν ὑπερβὰς διά τινας τοιαύτας αἰτίας, ὃ ἐν τοῖς πρώτοις ἕβδομον ἔταξε, νῦν ἕκτον παραλαμβάνει καὶ ζητεῖ πότερον τὰ ἐνυπάρχοντα ἀρχαὶ τῶν πραγμάτων ἢ τὰ γένη· ἀπεκρινάμεθα δὲ ἤδη ποίας μὲν ἀρχὰς τὰ ἐνυπάρχοντα συμπληροῖ, τίνας δὲ τὰ γένη οὐ τὰ κατ' ἐπίνοιαν ὑστερογενῆ διατταττόμενα ἀλλ' ὅσα πρωτουργά ἐστι καὶ ἐν τοῖς ἀύλοις αἰτίοις ἵδρυται. ἀλλ' οὐδὲ τὰ Ἀριστοτέλους ὁρῶμεν ἔχοντά τι ἀσαφὲς ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ προβλήματος οὔτ' ἐν τῇ κατασκευῇ τοῦ τὰ ἐνυπάρχοντα εἶναι τὰς ἀρχάς· ὅθεν ἐπὶ τὰ ἑξῆς μετίωμεν, ἐν οἷς τὰ γένη φησὶν εἶναι μᾶλλον ἀρχάς. "εἰ δὲ ἕκαστον .... τὰ γένη". [998b 4.] ὅτι μὲν ἕκαστον γνωρίζομεν διὰ τῶν ὁρισμῶν, ἐστί πως ἀληθές· ἀλλὰ πῶς ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὁρισμῶν, εἰ μὴ ἄρα ὡς ἐνυπάρχοντα τοῖς ὁρισμοῖς; οὐκοῦν καὶ διὰ τοῦτο ἀποδείκνυμεν, ὅτι τὰ ἐνυπάρχοντα μᾶλλον ἀρχαὶ ἢ ἄλλο τι· εἰ γὰρ καὶ τὰ γένη διὰ τοῦτο ἀρχαί, ὅτι ἐνυπάρχουσι τοῖς ὁρισμοῖς, κἂν θέλωμεν κατασκευάζειν ὡς ἔοικεν, ὅτι ἄλλο τί ἐστιν ἀρχὴ παρὰ τὰ ἐνυπάρχοντα, καταντῶμεν πάλιν ἐπὶ τὰ ἐνυπάρχοντα. εἰ μὴ ἄρα οὕτως ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὁρισμῶν, ὅτι εἴδη μὲν οἱ ὁρισμοί, τὰ δὲ γένη τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται. ἀλλ' εἰ μὲν τὰ ὑστερογενῆ καὶ ἐπιγεννηματικὰ τῶν γενῶν δεχόμεθα, πῶς ἂν αὐτὰ τῶν εἰδῶν ἀρχὰς ἢ τῶν ὁρισμῶν λέγοιμεν; εἰ δὲ τὰ ἐν τῷ παντὶ προεστῶτα τῆς κατ' εἴδη τῶν ὄντων διακοσμήσεως θεωροίημεν, ἴσως ἂν οὕτως ἐπ' ἀρχὰς ἀληθεστέρας ἐπιβαίνοιμεν. "καὶ εἰ .. εἰσίν". [998b 6.] εἴρηται ποῖα γένη

3 τοὺς κοινοὺς π. **A** *communia qualia* β. ‖ πρὸ **C**β: πρὸς (**A**)**H**. ‖ 4 ἰδίων **BH**β: correxi cum Bonitzio. ‖ 5 ἥλιον **H**: τὸν ἥλιον **B**. ‖ 7 ἥλιος **AH** om β. ‖ 8 εἴδωμεν (**A**)**H**. ‖ 10 τί (**A**)**H**. ‖ 17 φησὶν **CH** φῂς **A**β. ‖ 19 τοῦ om **AH**. ‖ 20 οὐ μέντοι .... σῶμα om β. ‖ τὸ **CH**: om **A**. ‖ 21 κοινὸν inserui cf. l. 5. 10. p. 851 b35. ‖ 22 οὐ δήπου **H**β: οὐδέ που **B**. ‖ 24 φησὶν (Ar. p. 998 a14): φασὶν **BH**β. fuit qui φασὶν ὅτι coniceret. ‖ ἀκίνητα **H**β: ἀκίνητα ἀκίνητα **B**. ‖ 25 μὲν] μένει β inepte. ‖ 26 ποιοὶ **CH**: κοινοὶ **A**β. ‖ ἁπλῶς .... 27 πράγματι om β. ‖ 27 ἐν κινητῷ (fort. add. τῷ): ἐν γένει τῷ libri. ‖ 28 scr. aut ὁ αὐτοάνθρωπος aut ὁ ἐν αὐτῷ αὐτοάνθρωπος. ‖ 29 fort. εἰσαγαγόντας. ‖ 31 τὰ περιληπτικώτερα **BH**β. ‖ 32 κοινότερα β. ‖ πρὸς **BH**β: correxerunt Brandisius et Bonitzius. ‖ μετρικωτέρου **AH**. ‖ 33 πολυδυνατώτερα libri *multipotentiora* β. ‖ 36 χωρὶς δὲ **H**β.

2 ἐστιν οὖνος· **H**. ‖ 3 μόριοι **H**. ‖ καὶ τὴν ὡς **BH**β. ‖ 4 *et proprietatem* β: καὶ ἀιδιότητα **BH**. ‖ 6 περὶ ταὐτοῦ] *de his* β. ‖ 8 τοῦτο] τούτου **BH** *haec* β. ‖ 9 ἔμελεν **BH**. ‖ 11 ἐπιδέχεται **AH**β. ‖ 13 παραδίδωσι **A**. ‖ διδασκαλία **H**. ‖ 14 τινας ταύτας **H**. ‖ πρώτοις p. 863 b28. 864 b8, 860 b7. 862 b25. ‖ 16 ἤδη p. 840 b7—22. ‖ 17 τὰ ὑπάρχοντα (**A**)**H**. ‖ 18 *quae .... perordinantur* β: διαπλαττόμενα **BH**. ‖ 19 *in immaterialibus causis* β: ἐν τοῖς ὅλοις αἰτίοις **BH**. ‖ 20 τῇ om **AH**. ‖ 22 ἐπὶ] ἐστὶ **H**. ‖ *in quibus dicam* β. ‖ εἶναι om **AH**. ‖ 24 ἐστὶ πῶς (**A**)**H**. ‖ 25 ὡς] καὶ **H**. ‖ 26 *et per haec* β. ‖ 27 εἰ γὰρ .... 28 ὁρισμοῖς om β. ‖ διὰ τούτων **A** ‖ 28 καὶ θέλοιμεν **H**. ‖ 29 ὅτι em. Bonitzius: ἔτι **B** ἤ τι **H** εἰ (*si aliquid est*) β. ‖ τι post ἄλλο om **H**. ‖ 30 ὑπάρχοντα **AH**. ‖ οὕτως om β. ‖ 32 ἐπιγενηματικὰ **BH**.

998b 9. τῷ ὄντι τῶν εἰδῶν αἴτιά εἰσι καὶ ἀρχαί. "φαίνονται .. χρῆσθαι". οἱ τὸ ἓν ἢ τὸ ὂν ἢ τὴν ἀόριστον δυάδα τῶν ὄντων ἀρχὰς εἶναι λέγοντες καὶ τελεσιουργοὺς αὐτὰς παρεδίδοσαν, ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς τἀγαθὸν ἐφήκειν τοῖς πᾶσιν ἐθέλοντες, ἐκ δὲ τοῦ ὄντος τὸ εἶναι, ἐκ δὲ τῆς ἀορίστου δυάδος τάς τε δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας 5 καὶ τὰς κινήσεις καὶ προόδους καὶ αὐξήσεις παντοδαπάς, καὶ οὐδὲν εἶναι τῶν ὄντων ὃ μὴ μετέχει τοῦ τε ἑνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος καὶ τοῦ ὄντος καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀπογεννᾶται. εἰ οὖν διὰ τοῦτο γένη τις αὐτοὺς ἐθέλοι ταῦτα τῶν πάντων ὀνομάζειν, φθόνος οὐδεὶς τῶν ὀνομάτων. εἰπὼν δὲ δι' ἃς αἰτίας τὰ ἐνυπάρχοντα μᾶλλον 10 ἀρχαὶ ἢ τὰ γένη καὶ μάρτυρι τῷ Ἐμπεδοκλεῖ χρησάμενος, ἐρεῖ τὰς αἰτίας δι' ἃς τὰ γένη μᾶλλον ἢ τὰ ἐνυπάρχοντα, καὶ τοὺς Πυθαγορείους καὶ Πλάτωνα συνηγόρους ταύτης τῆς δόξης παραστησάμενος νῦν λοιπὸν λέγει ὅτι ἀνάγκη τοὺς ἑτέρους κρατεῖν· ἄμφω γὰρ ἀληθεύειν οὐ δύναται. ἡμεῖς δὲ προείπομεν ὅτι ἄλλοτε 15 998b 11. ἄλλων ἀρχῶν λαμβανομένων δύναται ἄμφω ἀληθεύειν. "ἀλλὰ .. ἐνυπαρχόντων". ὅτι εἷς ἐστιν ἑκάστου τῶν εἰδῶν ὁ κυριώτατος ὁρισμός, ἔδειξεν ἐν τοῖς Ὑστέροις Ἀναλυτικοῖς, καὶ ὅτι οὗτος πάντως διὰ τῶν γενῶν, ὥστε ταύτῃ ἂν μᾶλλον κατὰ τὴν αὐτοῦ δίαιταν ἀρχαὶ τὰ γένη λέγοιντ' ἄν. εἰ γὰρ ἐκ τῶν γενῶν ὁ ὁρισμός 20 (καὶ γὰρ αἱ διαφοραὶ γενικαί, ὡς τὸ εἶδος), ἐξ ὧν δὲ ὁ ὁρισμός, ταῦτα ἀρχαί, τὰ γένη ἂν εἶεν ἀρχαί. εἰ μὴ ἄρα καὶ οἱ τἀναντία πρεσβεύοντες τὰ γένη καὶ τὰς διαφορὰς ἐξ ὧν οἱ ὁρισμοὶ στοιχεῖα τοῦ εἴδους ἐπιδεικνύουσι μένοντα καὶ ἐνυπάρχοντα τῷ εἴδει ὡς ἐν αὐτῷ κατατεταγμένα, ἀλλ' οὐχ ὡς ἐξῃρημένα τῶν εἰδῶν οὐδ' 25 αἴτια αὐτῶν ὄντα ποιητικὰ ἢ τελικά· οὕτω δ' ἂν τὰ ἐνυπάρχοντα πάλιν ἀρχαί. ἀλλ' ἡ μὲν λογομαχία τοιαύτη, τὸ δὲ ἀληθὲς προείρηται, παρ' οὗ καὶ τὴν δίαιταν τοῖς ἀμφισβητοῦσι λόγοις ποριστέον.

998b 14. "Πρὸς δὲ .... ἀτόμων". ὄγδοον μέν ἐστι τοῦτο κατὰ τὴν διανομὴν τῶν προβλημάτων, ἕβδομον δὲ νῦν γυμνάζεται διὰ τὸ 30 παρεῖσθαι τὸ ἕκτον. ἤδη δὲ καὶ περὶ τούτου προείπομεν, καὶ ληπτέον ἐκεῖθεν τὴν ἀλήθειαν τοῦ δόγματος, νυνὶ δὲ τὴν ἰσχὺν τῶν μαχο- 998b 17. μένων λόγων θεωρήσωμεν. "εἰ μὲν .. ὄντων". περὶ μὲν ἀνυπαρξίας τῶν καθόλου καιρὸς οὐδετέροις εἴη ἂν λέγειν· ἑκάτεροι γὰρ ἀξιοῦσιν εἶναι τὰ καθόλου καὶ οἱ τὰ γενικώτατα κοσμεῖν τῷ 35 τῶν ἀρχῶν ἀξιώματι σπουδάζοντες καὶ οἱ τὰ εἰδικώτατα μᾶλλον εἰς ἀρχῆς θέσιν ἐπιτηδειότερα νομίζοντες εἶναι. λοιπὸν δὲ ὁ τῶν γενικωτάτων προϊστάμενος λόγος, ἐπειδὴ τῆς ἀρχῆς ἡ ἔννοια καὶ τὸ ἀιδιώτατον ἔχει καὶ τὸ ἄυλον καὶ περιληπτικώτατον τῶν ὄντων καὶ τὸ τῶν τελευταίων ἐξῃρημένον καὶ χωριστόν, ἀξιοῖ τὸ μᾶλλον καθόλου μᾶλλον εἶναι ἀρχήν, τὸ δὲ γενικώτατον τοιοῦτον εἶναι, διὸ καὶ λέγεσθαι κατὰ πάντων ὡς μιᾷ φύσει πάντα περιλαμβάνον 5 καὶ πᾶσι παρεῖναι δυνάμενον χωριστῶς. εἰ δὴ τοῦτο κρατοίη, τοσαῦται μὲν ἔσονται ἀρχαὶ ὅσα τὰ γενικώτατα, εἴτε δέκα ταῦτ' εἴη εἴτε ἓξ εἴτε πέντε· εἴτε καὶ δύο, κινδυνεύει κρατῆσαι ἡ πρεσβεύουσα δόξα τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν· οὐ γάρ ἐστι τῶν ὄντων οὐδὲν καθ' οὗ τούτων ἑκάτερον οὐ ῥηθήσεται. ταῦτα μὲν ὁ τούτων μῦθος· 10 ὁ δὲ ἀνταγωνιζόμενος αὐτοῖς λόγος πρῶτον μὲν ἐπιχειρήσει ταῦτα δεῖξαι μὴ γένη, λέγω δὲ τὸ ὂν καὶ τὸ ἕν· ἔπειτα μηδὲ ἀρχάς, κἄπειθ' οὕτως ὅτι οὐδ' ἄλλα γενικώτατα ὄντα τῇ φύσει· τὸ γὰρ ὂν καὶ τὸ ἓν οὐ γενικώτατα, εἴπερ γε οὐδὲ γένη. ὅτι οὖν οὐδὲ τὰ ὄντως γενικώτατα ἀρχαὶ ἂν εἶεν, κατασκευάζει· ἄρχεται δὲ 15 ἐντεῦθεν· "οὐχ οἷόν τε .. τὸ ὄν". πῶς μὲν περιληπτικωτάτας 998b 22. τῶν ὄντων ἀρχὰς ἔλεγον οἱ πάλαι τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν, εἴρηται· νυνὶ δὲ ὅτι τὴν τῶν γενῶν τῶν ἐπιγεννηματικῶν ἰδιότητα οὐ δέχεται ταῦτα, δείκνυσιν ὁ λόγος. ἐπιχειρεῖ δὲ οὕτως· τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν τῶν διαφορῶν κατηγορεῖται, τὰ εἴδη καὶ τὰ γένη τῶν διαφορῶν 20 οὐ κατηγορεῖται, τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν οὔτε γένος οὔτε εἶδός ἐστιν. ἑρμηνεύει δὲ ταῦτα τοῦτον τὸν τρόπον. "ἀνάγκη ... ἑκάστην". τουτέστιν 998b 23. ἀνάγκη τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν πάσης διαφορᾶς κατηγορεῖσθαι. "ἀδύνατον 998b 24. ... εἰδῶν". ὡς εἰ ἔλεγεν, ἀδύνατον δὲ ἢ τὸν ἄνθρωπον ὅλου τοῦ λογικοῦ κατηγορεῖσθαι (οἰκεία γὰρ αὐτοῦ καὶ εἰδοποιὸς αὕτη δια- 25 φορά· πῶς δ' ἂν τοὔλαττον τοῦ ἐπὶ πλέον ἐκτεινομένου κατηγοροῖτο;) ἢ τὸ ζῷον ἔξω που τῆς ἀνθρώπου φύσεως κειμένου τοῦ λογικοῦ κατ' αὐτοῦ ῥηθῆναι· οὔτ' οὖν ἄνθρωπος, ὅς ἐστιν εἶδος γένους, κατὰ τῆς ἑαυτοῦ ῥηθείη ποτ' ἂν διαφορᾶς, οὔτε τὸ ζῷον, μὴ κατηγορούμενον τοῦ ἀνθρώπου, ἰδίᾳ τοῦ λογικοῦ ποτ' ἂν κατη- 30 γορηθείη. ἀλλὰ μὴν τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν πάσης διαφορᾶς κατηγορεῖται, οὔτ' ἄρα εἶδος τῶν ὄντων τινός, οὔτε γένος τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν· ὥστ' εἴπερ γένος τὸ ἓν ἢ τὸ ὄν, οὐδεμία διαφορὰ οὔτε ὂν οὔτε ἓν ἔσται. εἰ δέ τις ἐκ παντὸς γλίχοιτο λέγειν εἶναι γένη τό τε ἓν καὶ τὸ ὄν, ἔπεται αὐτῷ μηδεμιᾶς διαφορᾶς ταῦτα κατηγορεῖν· 35 ὃ καὶ ἄτοπόν ἐστι καὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν πρεσβευόντων αὐτὰ λίαν ἀνατρεπτικόν· οὐκέτι γὰρ ἔσται γενικώτατον τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν, οὐδὲ πάντων κατηγορηθήσεται. ταῦτα μὲν ἐπιχειρηματικῶς νῦν ὁ Ἀριστοτέλης διαλέγεται. χρὴ μέντοι εἰδέναι ὅτι πᾶς ὁ τῶν δια-

4 ἐθέλοντας **H.** ‖ 8 ἀπογενᾶται **(A)H.** ‖ 9 αὐτοὺς] *ipsa* **β.** ‖ 12 τὰς αἰτίας τὰς δι' **BH**: alterum τὰς expunxi. ‖ 14 λέγει om **H.** ‖ 18 anal. post. II 8 sq. ‖ 20 ἀρχὰς **H.** ‖ λέγοιτ' ἂν **A.** ‖ 21 γενικαὶ] γενητικαὶ **B** γένη τινὰ **Hβ**, unde fuit qui γένη τινὰ ὡς πρὸς τὸ εἶδος coniceret. ‖ 27 ἀρχὰς **H.** ‖ 28 παρὰ καὶ τὴν **H.** ‖ 29 τοῦτο] τούτους **H.** ‖ 30 διανομὴν] δύναμιν **BHβ.** ‖ 33 ἐκεῖθεν: p. 840 b22. ‖ 34 καιρὸς om **β.** ‖ ἂν εἴη **H.** ‖ ἑκάτερον **H.** ‖ 36 ἀξιώματι] fort. ὀνόματι.

1 τὸ ante ἀιδ. om **Aβ.** ‖ 4 κατὰ om **H.** ‖ μία φύ(σ) **H.** ‖ παρελάμβανον **C.** ‖ 6 δέκα ταῦτα **H** δὲ κατ' αὐτὰ **A.** ‖ 7 εἴτε δύο **AHβ.** ‖ καὶ ante κινδυνεύει addendum putabant Brandisius et Bonitzius. ‖ κρατήσειν **CH.** ‖ 10 λόγοις **Aβ.** ‖ 11 λέγω .. ἕν post ἀρχὰς collocat **β.** ‖ λέγει **H** λέγειν **(A).** ‖ 12 *deinde etiam eodem modo* **β.** ‖ ὄντων τῇ **AHβ.** ‖ 13 ὅτι οὖν δὲ **H.** ‖ 14 ὄντων **β.** ‖ fort. κατασκευάσει. ‖ 15 μὲν ληπτικωτάτας **BH**: ex **β** correxi cum Bonitzio. ‖ 16 ἀρχὰς καὶ ἔλεγον **AH.** an κατέλεγον? ‖ 17 ἐπιγενηματικῶν **BH.** ‖ οὐκ ἐνδέχεται **AH.** ‖ 23 ὡσεὶ **H.** ‖ 23 sq. cf. Alex. p. 160, 25. ‖ ἢ] εἰ **H.** ‖ 24 αὕτη om **AHβ.** ‖ 25 κατηγορεῖτο **H.** ‖ 26 *aut animal de rationali extra naturam hominis possit praedicari* **β.** ‖ φύσεως· νόμου τοῦ cum spatio uacuo **H.** ‖ 32 ὥστ' εἴπερ ..... 34 καὶ τὸ ὂν om **A.** ‖ ἢ] καὶ **H.** ‖ 38 *disputat* **β**: διαλέξεται **BH.**

φορῶν λόγος ἐπιδιορθώσεως χρῄζει παρὰ τούτοις τοῖς ἀνδράσιν· οὔτε γὰρ πόθεν ἐπεισίασιν εἰς τὴν εἰδοποιίαν, ἐπειδὴ τοῖς γένεσιν οὔ φασιν ἐνυπάρχειν αὐτάς, διδάσκουσιν ἡμᾶς, οὔτε πῶς ἔτι δύναται τὸ γένος κατὰ παντὸς τοῦ εἴδους λέγεσθαι μὴ περιέχον τὰς διαφοράς, ἀξίως λόγου παρέστησαν, οὔτε τὰς διαφορὰς τῶν γενῶν ἐπισκεψάμενοι τάς τε κατὰ τὸ ἀκατάτακτον καὶ τὰς κατὰ τὸ κατατεταγμένον, τάς τε κατὰ τὸ πρεσβύτερον τῶν εἰδῶν καὶ τὰς κατὰ τὸ νεώτερον ἱκανῶς διείλοντο, ποῖα μὲν ἔχει τῶν γενῶν καὶ ἐνεργείᾳ τὰς διαφοράς, ποῖα δὲ ὡς ἐν ὕλης λόγῳ προϋποβέβληται τοῖς εἴδεσι, καὶ ποῖα μὲν τὴν πρωτουργὸν αἰτίαν αὐτῶν παρειληφότα πᾶσαν αὐτῶν παράγει τὴν σύστασιν, ποῖα δὲ μιμούμενα τὰς ὄντως αἰτίας τῶν εἰδῶν κατηγορεῖσθαι μόνον κατ' αὐτῶν πέφυκεν. ἀλλὰ καὶ ἣν καθεὶς εἰς τὴν περὶ τούτων σκέψιν ὁ Ἀλέξανδρος δοκεῖ θεραπείαν ἐπινενοηκέναι τῷ δόγματι, πασῶν ἐστιν ὡς οἶμαι δοξῶν ἀλλοκοτωτάτη. φησὶ δὲ τῶν μὲν δένδρων εἰ τύχοι μὴ εἶναι τὰς διαφορὰς ἐν τῷ φυτῷ, μηδὲ τὰς φυτῶν ἐν τῷ ἐμψύχῳ σώματι μηδὲ τὰς τούτων ἐν σώματι, πάσας μέντοι ἐν τῇ οὐσίᾳ εἶναι τὰς τῶν οὐσιῶν, καὶ τὸ μὲν ζῷον μὴ ἔχειν τὰς ἀνθρώπου διαφορὰς μηδὲ τὰς ζῴου τὸ ἔμψυχον σῶμα, τὴν δὲ οὐσίαν πάσας τὰς τῶν ζῴων καὶ τῶν ἐμψύχων σωμάτων. καίτοι εἰ διὰ τοῦτο τὸ ζῷον οὐκ ἔχει τὰς τῶν ὑπ' αὐτὸ εἰδῶν, ἵνα μὴ ἄλογον ἅμα καὶ λογικὸν ᾖ καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον ἐνεργείᾳ, πῶς οὐχὶ περὶ τὴν οὐσίαν πάλιν ταῦτα συμβήσεται; πῶς δὲ διαιρῶν τὴν οὐσίαν οὐχὶ καὶ εἰς τὰς διαφορὰς αὐτὴν διαιρεῖς, ἀλλ' εἰς μόνα τὰ εἴδη; διὰ τί οὐχ ἕξει τὸ ζῷον τοῦτον τὸν λόγον πρὸς ἄνθρωπον, ὃν ἡ οὐσία πρὸς αὐτό; ὥστε εἴπερ ἡ οὐσία κατηγορεῖται τῶν εἰδοποιουσῶν τὸ ζῷον διαφορῶν, καὶ τὸ ζῷον τινῶν τοῦ ἀνθρώπου κατηγορηθήσεται. ἔτι δὲ εἰ κατὰ τῶν διαφορῶν ἡ οὐσία, εἴδη αὐτῆς αἱ διαφοραί· ὥσθ' ἕξουσι καὶ αὗται διαφοράς, αἷς χωρίζονται τῶν ἄλλων οὐσιῶν. πᾶν γὰρ εἶδος ὑπὸ γένος ταττόμενον ἐξ αὐτοῦ καὶ διαφορῶν ὑφέστηκε, καὶ εἰ μὲν αἱ διαφοραὶ τῶν διαφορῶν ὑπὸ τὴν οὐσίαν, ἐπ' ἄπειρον ὁδεύσομεν· πάλιν γὰρ εἴδη καὶ αὗται οὐσιῶν, καὶ ἕξουσιν ἄλλας διαφοράς· εἰ δὲ μὴ οὐσίαι, πόθεν ἐπεισίασι ταῖς οὐσίαις; οὐ γὰρ δὴ ἀπ' ἄλλης κατηγορίας οὐδ' ἀπὸ ταὐτομάτου. πῶς δὲ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐν τούτοις λέγοντος ὅτι τὸ γένος οὐ κατηγορεῖται τῶν διαφορῶν χωρὶς τοῦ εἴδους, τὰς μὴ οὔσας διαφορὰς ἐν τοῖς εἴδεσι τῆς οὐσίας καθ' αὐτὰς ἐν τῇ οὐσίᾳ φαμὲν εἶναι; Καὶ ταῦτα μὲν αὐτοῦ που καταβεβλήσθω, τάχα καὶ πέρα τοῦ μετρίου παρ' ἡμῶν ἐξετασθέντα· τοσοῦτον δὲ πάλιν ἐπειπόντες ὅτι διαρθρωτέον τὸν περὶ τῶν διαφορῶν λόγον ταραχωδέστερον διατεθέντα παρ' αὐτοῖς, μετίωμεν ἐπὶ τὰ ἑξῆς.

"ἀλλὰ .... γένη". [998b 27.] εἰ μόναι ἀρχαὶ τὰ γένη, συνάγεται ἐν δευτέρῳ σχήματι, πᾶσα ἀρχὴ γένος, τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν οὐ γένος, τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν οὐκ ἔστιν ἀρχή. εἰ μέντοι μὴ πᾶσα ἀρχὴ γένος, ἀλλά τις ἀρχὴ γένος, μερικὸν ἔσται καὶ τὸ συμπέρασμα.

"ἔτι ... οὐ δοκεῖ". [998b 28.] εἰ τὰ πάντα, φησί, κατηγορούμενα οἷον τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν γένη καὶ διὰ τοῦτο ἀρχαί, καὶ πάντα τὰ μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ἀτόμων εἰδῶν, ἃ δὴ καὶ ὑπάλληλα καλοῦμεν, δίκαιον γένη καὶ ἀρχὰς προσαγορεύειν· νυνὶ δὲ οὐ πάντα τὰ μεταξὺ γένη καλεῖν ἀξιοῦσι· τὰ μὲν γὰρ ὠνομασμένα γένη προσαγορεύουσιν ὄρνιν ζῷον σῶμα, τὰ δὲ ἀνώνυμα, οἷόν ἐστι τὸ ζῷον πτηνὸν ἢ ζῷον ὑπόπουν, οὐκέτι γένη κεκλήκασιν, ἐπειδὴ διὰ δυοῖν ὀνομάτοιν σημαίνεται· πάλιν ὅταν ἀντιφάσει διαιρῶσι τὰ γένη, ἐκ μὲν τῆς καταφάσεως καὶ τοῦ γένους ποιοῦσιν εἶδος, ὅπερ ἐστὶ γένος τῶν μετ' αὐτό, ἐκ δὲ τῆς ἀποφάσεως οὐκέτι· διελόντες γὰρ εἰ τύχοι τὸ ζῷον τῷ ἄποδι καὶ ὑπόποδι, ζῷον μὲν ὑπόπουν ἀναμφισβητήτως ἐποίουν, εἰ δὲ καὶ τὸ ἄπουν ἠδύνατο εἶναι εἰδοποιόν, ἐπεσκέπτοντο· πῶς οὖν οὐχὶ μαχόμενα πρὸς ἑαυτοὺς διατάττονται; ταῦτα δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ παρόντος εἴτε σπουδάζων εἴτε λογικῶς ἐπιχειρῶν ὁ Ἀριστοτέλης λέγει, σκοπεῖν ἔξεστι μὲν κοινῶς. ὅτι δὲ καὶ ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Περὶ μορίων ζῴων τὰ αὐτὰ ταῦτα τῇ Πλάτωνος ἐγκαλεῖ διαιρετικῇ, σαφές ἐστι τοῖς ἐκείνων μὴ ἐπιλελησμένοις.

"πρὸς δὲ .. τιθῇ ὡς ἀρχήν". [998b 30.] *τοῦτο* κατὰ τοῦ τὰ γενικώτατα φάσκοντος ἀρχὰς εἶναι δόγματος. εἰ γὰρ τὰ γένη ἀρχαί, πολλῷ πλέον αἱ διαφοραί· ὕλης μὲν γὰρ λόγον ἔχει τὰ γένη, τοῦ δὲ εἴδους αἱ διαφοραί, μᾶλλον δὲ τῆς ὕλης τὸ εἶδος ἀρχή· εἰ οὖν τὰ γένη, πολλῷ πλέον αἱ διαφοραί· εἰ δὲ καὶ αἱ διαφοραὶ ἀρχαί, σχεδὸν ἄπειροι αἱ ἀρχαί· ἐὰν γάρ τις ἐννοήσῃ τὰ ὑπὸ τὴν οὐσίαν εἴδη καὶ ὅτι τῶν εἰδῶν πλείους αἱ διαφοραί, εἴσεται ὅτι πάντως μὲν ἡμῖν ἄγνωστοι διὰ πλῆθος· τίς γὰρ βοτανῶν καὶ λίθων καὶ δένδρων καὶ ζῴων ἁπάντων ἐπεξελθεῖν ταῖς ἐξαλλαγαῖς δυνήσεται; κινδυνεύουσι δὲ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει πλησίον εἶναι τοῦ ἀπείρου· χρὴ δὲ τὰς ἀρχὰς ἀριθμῷ μὲν ἐλαχίστας εἶναι, δυνάμει δὲ τῶν ὅλων γεννητικάς τε καὶ περιληπτικάς. ταῦτα μὲν ὁ τούτων ὕθλος· εἰ δὲ ἐν ταῖς γενικωτάταις αἰτίαις πάσας ἑνιαίως τὰς διαφορὰς περιέχεσθαι λέγοι τις, φεύξεται καὶ τὸ πλη-

1 χρῄζειν *H*. ‖ 3 αὐτὰς om *β*. ‖ 4 περιέχων *H*. ‖ 5 τὰς om *H*. ‖ 6 τὸ τεταγμένον *H*. ‖ 10 *praeassumentia β*: scr. προειληφότα cum Bonitzio. ‖ 11 πᾶσαν αὐτῶν] παρ' αὐτῶν fuit qui coniceret, sed cf. p. 855 b6. 17. ‖ παράγει *C demonstrant β*: παρὰ *AH*. ‖ 13 Alex. p. 161, 30 sq. ‖ 15 ἀλλοκωτάτην *BH*. ‖ 17 ἀψύχῳ *AH*. ‖ 19 μηδὲ *Cβ*: μὴ *AH*. ‖ 21 ὑπ' αὐτῷ *A*. ‖ 23 fort. πάλιν ταὐτά. ‖ 25 μονάδα τὰ *AH*. ‖ 26 πρὸς αὐτό om *β*. ‖ 29 καὶ αὗται om *H* καὶ αὐταὶ *β*. ‖ 30 ὑπὸ γένους *A*. ‖ 31 αἱ om *AH*. ‖ 32 ὁδεύσομεν *Hβ*: ὁδεύσωμεν *B*. ‖ 38 αὐτοῦ *Cβ*: αὐτός *H* αὐτά *A*. ‖ καταβεβλῆσθαι (*A*)*H*.

6 εἰ μέντοι μὴ *C*: οὐ μέντοι μὴ *H* οὐ μέντοι *Aβ*. ‖ 7 ἀλλὰ τὶς ἀ. γ. om *H*. ‖ 13 σῶμα δὲ (om τὰ) *H*. ‖ ἐστι ζῷον *AH*. ‖ 15 ὀνομάτοιν *H*: ὀνομάτων *B*. ‖ 17 οὐκ ἔστι *H*. ‖ 18 καὶ ὑπόποδι om *H*. ‖ 19 τὸ om *H*. ‖ 20 ἐπισκέπτοντο *H*. an ἐνίσταντο? ‖ μαχόμεθα (*A*)*H*. ‖ 21 fort. ταῦτα δή. ‖ 22 κοινῶς] an καὶ ὥς? ‖ 23 Ar. π. ζ. μορ. I 3. ‖ 25 τοῦτο inserui: spatium quinque litterarum uacuum reliquit *C*, *H*. ‖ *Secundum eos qui dicunt generalissima esse principia. si* (γὰρ om) *genera β*. ‖ κατὰ *β*: καὶ *BH*. ‖ τοὺς *β*. ‖ 26 φάσκοντας *Hβ*. ‖ 27 ὕλης μὲν γὰρ .... 29 διαφοραί om *AHβ*. ‖ 30 ἄπειροι ἀρχαί *H*. ‖ 33 ταῖς ἐξαλλαγαῖς: Boisson. ad Marinum p. 118. ‖ 36 fort. τῶν πολλῶν. ‖ γενητικὰς libri. ‖ 38 ἑνιαίας *BH singulares β* cf. ad M p. 1076 b11 καὶ διακεκριμένως ὑπάρχειν ταῦτα καὶ ἡνωμένως.

θος τῶν ἀρχῶν τὸ κατ' ἀριθμὸν καὶ οὐδὲν ἀναίτιον ἐρεῖ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γίγνεσθαι. "ἀλλὰ ... ἀνθρώπων". (999a 1.) ὁ λόγος τὸ εἶδος τὸ ἄτομον ὡς ἀδιαίρετον ὂν καὶ μᾶλλον ἓν βούλεται λέγειν ἀρχὴν ἤπερ τὸ γένος· διαιρετὸν γάρ φησι τοῦτο καὶ οὐ μᾶλλον ἓν ἢ πολλά· διχῶς γὰρ γιγνομένης τῆς διαιρέσεως καὶ προτέρας γε τῆς κατ' εἴδη (καὶ γὰρ τῶν πάντῃ ἀσωμάτων αὕτη οὐσιῶν καὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν, ἡ δὲ λοιπὴ ποσῶν μόνον), καθ' ἑκατέραν μὲν τὸ διαιρούμενον ἧττόν ἐστιν ἓν τοῦ διαιρετοῦ, μάλιστα δὲ τὰ κατ' εἶδος τεμνόμενα· πολλὰ γὰρ ὅλα ποιεῖ. τὰ μὲν οὖν γένη εἰς εἴδη διαιρούμενα πλῆθος ἐν ἑαυτοῖς ἔχει, τὸ δὲ εἰδικώτατον οὐχ ὡς *γένος* τῶν καθ' ἕκαστα κατηγορεῖται· διὸ μηδὲ τέμνεται εἰς αὐτά, ἀλλ' ὡς εἶδος αὐτῶν ἄτομον συντίθησιν. οὕτως τὸ εἰδικώτατον τοῦ γένους μᾶλλον ἕν, τὸ μᾶλλον ἓν μᾶλλον ἀρχή, τὸ εἰδικώτατον τοῦ γένους μᾶλλον ἀρχή. παραλογίζεται δὲ ὁ λόγος κατὰ τὴν ἐλάττονα πρότασιν· οὐ γὰρ δύναται τὸ πλησίον τῶν ἀπείρων μᾶλλον ἓν εἶναι τοῦ πορρωτέρω αὐτῶν ἱδρυμένου· ὅλως δὲ οὐδ' οὕτως διαιρεῖται τὸ γένος εἰς εἴδη ὡς δαπανηθῆναι εἰς τὴν τούτων ὑπόστασιν, ἀλλὰ μένον ὅ ἐστι τὸ ἀληθὲς γένος ὑφίστησι τὰ εἴδη. δυνάμει μὲν οὖν περιληπτικώτερον αὐτῶν ἐστι τὸ γένος, ἀριθμῷ δὲ ἑνικώτερον· τοῦτο δέ φαμεν προσήκειν ταῖς ἀρχαῖς. "ἔτι ... ὕστερον". (999a 6.) τὸ ἐπιχείρημα δοκεῖ μὲν ἀναιρεῖν τὴν ὑπόστασιν τῶν γενῶν, ἵνα δὴ μόνα τὰ ἄτομα εἴδη καὶ ᾖ καὶ εἰς ἀρχῆς λόγον παραλαμβάνηται. οὔτε μέντοι δρᾷ τοῦτο, καὶ εἴπερ οἷόν τε ἦν, συνανῄρητο ἂν εὐθὺς ἔτι καὶ τὰ εἴδη τοῖς γένεσι· προσάλληλα γὰρ ταῦτά ἐστί τε καὶ λέγεται. πῇ οὖν κατορθοῖ καὶ πῇ παραλογίζεται. ὅτι μὲν ἐπὶ τῶν ὁμογενῶν εἰδῶν ἔστιν ἰδεῖν τό τε πρότερον καὶ τὸ ὕστερον καὶ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον, σχεδὸν ὁμολογούμενον ἂν εἴη καὶ πρὸς ἡμῶν· καὶ ἵνα μὴ νῦν τὰ οὐράνια καὶ θεῖα καὶ ἀθάνατα καὶ νοερὰ ζῷα τοῖς χερσαίοις καὶ ἐπικήροις καὶ φθαρτοῖς καὶ ἀλογωτάτοις παραβάλλων ὄχλον συνεισφέρω τῷ σκέμματι, περὶ πάντων ἐκείνων ἀξιῶ σκοπεῖσθαι τὸν λόγον. εἴπερ αἱ διαφοραὶ καθ' ἃς τὰς δυνάμεις διακρίνομεν τῶν εἰδῶν πρὸς τὴν τῶν γενῶν ὑπόστασιν οὔτε ἰσότιμοί εἰσι καὶ τὰ πολλὰ τοῦ εἴδους καὶ στερήσεως ἔχουσι τάξιν πρὸς ἑαυτάς, πᾶσα ἀνάγκη καὶ τὰ εἴδη διαφέρειν ἀλλήλων τῷ βελτίονι καὶ χείρονι καὶ τῷ προτέρῳ καὶ ὑστέρῳ. τιμιώτερος γοῦν παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις ὁ περιττὸς τοῦ ἀρτίου καὶ ὁ κύκλος τῶν εὐθυγράμμων, ἔτι δὲ τὸ κυκλοφορούμενον σῶμα τοῦ εὐθυφορουμένου, καὶ τὰ ἄλλα πάντα σχεδὸν οὕτως· οὐ μὴν διὰ τοῦτο τὰ εἴδη ταῦτα οὐ τάττεται ὑφ' ἓν γένος· εἴτε γὰρ μὴ ἐν τῷ γένει αἱ διαφοραὶ ἀλλ' ἔξωθεν ἐπεισίασι τοῖς εἴδεσι, δύναται τὰ εἴδη τὸ μὲν ταὐτὸν καὶ ὅμοιον ἔχειν ἐκ τοῦ γένους, τὸ δὲ πρότερον καὶ ὕστερον καὶ βέλτιον καὶ χεῖρον ἐκ τῶν διαφορῶν· εἴτε τὸ γένος καὶ τὰς διαφορὰς πάσας τῶν ἐν ἑαυτῷ περιέχοι, παράγει μὲν πολλὰ εἴδη τὰ μὲν ἑαυτῷ προσεχέστερα, τὰ δὲ μέσην ἔχοντα τάξιν ἐν τοῖς προϊοῦσιν ἀπ' αὐτοῦ, τὰ δὲ καὶ πρὸς τῇ τελευτῇ τῶν παρ' αὐτοῦ γεννωμένων διακοσμήσεων ἀναφαινόμενα, πᾶσί γε μὴν ἴνδαλμα ἑαυτοῦ ἐντίθησι καὶ χαρακτῆρα καὶ ἔμφασιν, δι' ἧς ἐπὶ τὴν μίαν αὐτῶν καὶ γενικωτάτην ἀρχὴν ἀναπέμπεσθαι δύναται. κατὰ δὴ τὴν μίαν ταύτην ἔμφασιν καὶ συνώνυμα εἶναι ἀλλήλοις οὐ κωλύεται, καίτοι κατ' ἄλλας αἰτίας πολλὴν ἔχοντα πρὸς ἑαυτὰ διαφορὰν καὶ ἑτερότητα. σχεδὸν οὖν εἰς τοὐναντίον ὁ λόγος περιέστη τοῖς ἐπιχειρήμασι σπουδάσασιν ἀνελεῖν τὴν τῶν γενῶν ὑπόστασιν· τὰ μὲν γὰρ δέδεικται δι' ὑπερβάλλουσαν δύναμιν γονιμωτάτην τε αἰτίαν καὶ πρῶτα καὶ μέσα καὶ τελευταῖα παράγοντα τῶν εἰδῶν· τὰ δὲ κατὰ τῶν ἀτόμων εἴδη λεγόμενα μικροῦ καὶ αὐτὰ ἄτομα γεγενῆσθαι διὰ τὸ μὴ πόρρω τῆς ὕλης τετάχθαι, φύσει οὔσης ἀγόνου καὶ τὰ πλησιάσαντα αὐτῇ στενοχωρούσης καὶ ἐπὶ πλῆθος εἰδητικῶν δυνάμεων οὐ συγχωρούσης ἐκτείνεσθαι· διόπερ οὐδὲ ἐπὶ προτέρων καὶ ὑστέρων οὐδὲ βελτιόνων καὶ χειρόνων τὸ ἄτομον εἶδος κατηγορεῖσθαι δεδύνηται διὰ σμικρότητα φύσεως καὶ περιγραφὴν ἰδιότητος. "πάλιν ... εἰπεῖν". (999a 16.) βούλεται μὲν πάλιν τῷ ἀντικειμένῳ συνηγορῆσαι καὶ δεῖξαι ὅτι οὐ τὰ ἄτομα εἴδη ἀρχαὶ ἀλλὰ τὰ γενικώτατα. κατασκευάζει δὲ οὕτως· ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων καὶ ἡ ἀληθείᾳ αἰτία χωριστὴ τῶν ὄντων ὀφείλει εἶναι· διὰ τί οὖν τὸ ἄτομον εἶδος χωριστὸν τῶν καθ' ἕκαστον; ἢ ὅτι καθόλου τί ἐστι καὶ κατὰ πάντων λέγεται; ἀλλ' εἰ τοῦτο, τὰ γένη, ἐπεὶ καθολικώτερά τέ ἐστι καὶ κατὰ πάντων κατηγορεῖται, ἐπὶ πλέον κεχώρισται τῶν αἰσθητῶν· ὥστε μᾶλλον ἀρχαὶ τὰ γένη. καὶ ἔστι τοι τὸ ἀξίωμα πανάληθες ὅτι χωριστὰ εἶναι ὀφείλει τὰ αἴτια, καὶ ἡ πᾶσα πρόοδος ὑγιὴς τοῦ λόγου, καὶ ἀποδέδεικται μέν, ἐξ ὑποθέσεως δὲ ἀποδέδεικται· καὶ γὰρ τὰ ἄτομα εἴδη ἀρχαί, μᾶλλον δὲ ἀρχαὶ τὰ γένη· ὅλως γὰρ ὁ ὁτιοῦν ἀξίωμα τοῖς εἴδεσι περιτιθεὶς μειζόνως τὰ γένη σεμνύνειν ἀναγκασθήσεται, ὥσπερ ὁ ἀνούσια λέγων εἶναι τὰ εἴδη καὶ ὑστερογενῆ μετ' ἐπιτάσεως ταὐτὰ περὶ τῶν γενῶν ἐρεῖ. διὸ καὶ ἐν Κατηγορίαις ἀνούσια μὲν ἀμφότερα, μᾶλλον δὲ τοῦ εἴδους τὸ γένος.

"Ἔστι δ' ... διηπορήσαμεν". καὶ τοῦδε ἡ τάξις τοῦ (999a 24.)

3 *et magis unum magis, quam genus, significat principium* β. ‖ 7 μόνων **CH.** ‖ 8 τὰ om **AH.** ‖ 10 πλῆθος **C**: om **AH**β. *species ipsas* β ex manifesta coniectura. fort. πλῆθος εἰδῶν. ‖ 11 γένος inserui cl. Arist. p. 999 a5 cum Bonitzio. ‖ τῶν] τὸν **H.** ‖ 12 αὐτῶν] fort. αὐτά. sed dubito de uerbo συντίθησιν. ‖ 13 μᾶλλον ἓν ἀρχή **AH**β. ‖ 14 τοῦ γένους om β. ‖ 16 μᾶλλον ἕν] necessario scribendum μᾶλλον ἓν μᾶλλον ἀρχή. ‖ ἱδρυμένων **H.** ‖ 20 τοῦτο] τοῦ **H.** ‖ 21 ἀναιρεῖν καὶ τὴν **C.** ‖ 22 μόνα ἄτομα **H.** ‖ 23 οὔτε γάρ τοι **A**β. ‖ 24 ἔτι] ἔστι **BH** om β. ‖ 25 ποῖ ... ποῖ **H.** ‖ καὶ πῇ δὲ παρ. **A.** ‖ 31 εἴπερ] fort. εἰ γάρ. ‖ 36 γοῦν] οὖν **H.** ‖ 37 εὐθυγραμμῶν **B.**

2 γένει διαφοραὶ ἀλλ' **H.** ‖ ἀλλὰ **B.** ‖ 3 τὸ μὲν **H**β: τὰ μὲν **B.** ‖ ἔχειν om **A.** ‖ 4 sq. καὶ βέλτιον καὶ χεῖρον om β. ‖ 6 παράγει **CH**: περιάγει **A**β. ‖ 7 προσιοῦσιν **AH.** ‖ 8 γενομένων **H.** ‖ 9 πᾶσί γε .... ἔμφασιν om **A.** ‖ 10 δι' ἣν **A**β. ‖ 11 κατὰ δὲ β. ‖ 12 καίτοι καὶ τ' ἄλλας **H.** ‖ 14 ὁ λόγος om **A.** ‖ *ratio circumstat* β: περίεστι **BH.** ‖ fort. τοῖς add. ante σπουδάσασιν. ‖ 16 τε inserui. ‖ 19 αὐτῇ] αὐτῆς **BH**, sed *sibi propinquantia* β. ‖ 25 τὰ post ἀλλὰ interposui. ‖ 26 ἀλήθεια **BH.** ‖ 29 ἐπεὶ] καὶ **BH**β. ‖ τε om **A.** ‖ ἐστι] εἰσι ἐστι **H.** ‖ κατηγορεῖται· καὶ ἐπὶ **H.** ‖ 30 τοι] καὶ **C**: om **AH**β. ‖ 32 τοῦ λόγου ὑγιὴς **AH.** ‖ μέν ... ἀποδέδεικται om **A**β. ‖ 35 ἀνουσία **H.** ‖ 36 ταὐτὰ] ταῦτα **BH**β. ‖ Κατηγ. c. 5 cf. Waitzius p. 284 sq. ‖ 38 καὶ τοῦτο τῇ τάξει τοῦ **AH**β.

σκέμματος μετατέθειται· δέκατον μὲν γάρ ἐστιν ἐν τοῖς προβλήμασιν, ὄγδοον δὲ ἐν ταῖς τῶν λόγων γυμνασίαις παραλαμβάνεται. ζητεῖ δὲ εἴτε ἔστι παρὰ τὰ αἰσθητὰ τὰ καθόλου λεγόμενα εἴτε οὔ· εἰ μὲν γὰρ μὴ εἴη, φησίν, οἴχεται ἡ ἐπιστήμη τῶν ὄντων· πῶς γὰρ τὰ ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ ἀπειράκις γιγνόμενα μάθωμεν, οὐκ ἔσται· νυνὶ μὲν γὰρ διὰ τῶν καθόλου περιλαμβάνειν αὐτὰ νομίζομεν· εἰ δὲ ταῦτα εἴη ἀνυπόστατα, καὶ ὁριστικὴ καὶ ἀποδεικτικὴ καὶ διαιρετικὴ πᾶσα φιλοσοφία διακενῆς ὀνειροπεπολημέναι φροῦδοι γενήσονται. εἰ δὲ εἴη, φησί, τὰ καθόλου, πάλιν ἔσται τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη, περὶ ὧν πεπαύμεθα λέγοντες ὅτι οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται. δι' ἣν αἰτίαν συνῆψε τοῦτο τῷ ἑβδόμῳ προβλήματι, ἵνα ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἡμᾶς ὑπομνήσῃ τῶν ἐν αὐτῷ ῥηθέντων. εἴπωμεν οὖν καὶ ἡμεῖς ὅτι οὐδὲ ἐν τῷ πρὸ τούτου κεφαλαίῳ δέδεικται μὴ ὄντα τὰ γένη καὶ τὰ εἴδη· πῶς γὰρ τὸ ψεῦδος ἀποδειχθείη ποτ' ἄν; εἰ μέντοι μὴ εἴη τὰ καθόλου, οἴχεται μὲν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιστήμη· καὶ γὰρ εὖ τοῦτο λέγεις· πρόσθες δ' ὅτι οὐδ' ὑποστῆναι δύναται τὰ ἄπειρα μὴ ὄντος ἑνὸς ἀπειροδυνάμου αἰτίου, εἰ μὴ ἄρα ἐκ ταὐτομάτου· πῶς δὲ τὰ φύσει ἐκ ταὐτομάτου; ὥστε εἰ οὕτως ἔχοι, ἄπειροι δὲ καὶ ἄνθρωποι καὶ ἵπποι καὶ πολλὰ τῶν συνωνύμων τῷ ἀπείρῳ γίγνεται χρόνῳ, καθ' ἕκαστα τούτων ἐστὶν ἑνὰς ἀπειροδύναμος, καθ' ἣν ταῦτα ὡρισμένως ἐπ' ἄπειρον γίγνεται μὲν ἐν τῷ παντί, γνωρίζεται δὲ αὐτοῖς, ἐχόντων τὴν τῆς τὰ ἄπειρα ποιούσης αἰτίαν· ἔτι πάντα τὰ ἐν γενέσει ζῷα ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ μεταβάλλει· εἰ δὲ τοῦτο, δεῖ τι ἐν τῷ παντὶ ἐνεργείᾳ εἶναι ζῷον ὃ τὰ δυνάμει εἰς ἐνέργειαν ἄγει· ἔστι δὲ τοῦτο οὔθ' ἥλιος οὔτε σελήνη οὔτ' ἄλλο τι τῶν ἤδη διωρισμένων ζῴων (συμβάλλεται μὲν γὰρ καὶ τὰ θεῖα ζῷα πρὸς ὑπόστασιν καὶ τελεσιουργίαν τῶν γενητῶν), ἀλλ' ὑφ' οὗ κυρίως καὶ πρὸς ὃ γίγνεται τὰ τῇδε, ζῷον ἔσται μόνον ἐνεργείᾳ καὶ οὐδὲν ἄλλο, τουτέστιν αἰτία τῶν ἐν τοῖς ἀτόμοις κατατεταγμένων ζῴων. οὕτω δή μοι καὶ περὶ ἀνθρώπου καὶ περὶ ἑκάστου τῶν ἄλλων σκόπει, καὶ ὄψει τὰ ἀληθῆ γένη γεννητικὰ ὄντα κατὰ φύσιν καὶ τὰ ἀληθῆ εἴδη μορφωτικὰ τῶν ἀπείρων ὄντα· [999a 33.] "ἔτι ... οὐθέν". σύνολον μὲν τὰ καθ' ἕκαστα λέγει, οἷον τὸ εἰδοπεποιημένον καὶ ἔχον εἶδος ἐν ὑποκειμένῳ, ὅ φησι κατηγορεῖσθαι τῆς ὕλης· ἔθος γὰρ αὐτῷ τὸ ἐν ὑποκειμένῳ καθ' ὑποκειμένου καλεῖν. διαιρεῖ δὲ τελείως· ἢ γὰρ παρὰ πάντα τὰ αἰσθητά ἐστι τὰ καθόλου ἢ παρ' ἔνια ἢ παρ' οὐδέν. ἐπειδὴ δὲ ἐξ ὑποθέσεως προάγει τὴν διαίρεσιν (εἰ γάρ ἐστι φησὶ τὰ καθόλου), γίγνεται τὸ τρίτον ἀναιρετικὸν τῆς ὑποθέσεως, καθὰ πρὸ ἡμῶν καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεσημήνατο. μή ποτε οὖν οὕτω χρὴ ἀκούειν τῆς ὑποθέσεως· εἰ δεῖ ὅλως θεωρεῖν ἡμᾶς εἴπερ ἔστι τὰ καθόλου, ἢ ἐπὶ πάντων αὐτὰ εἶναι φήσομεν ἢ ἐπ' ἐνίων ἢ ἐπ' οὐδένων. εἶτα δεικνυσιν ὅτι τὸ πάντῃ αὐτὰ ἀναιρεῖν τῶν ὅλων ἐστὶν ἀνατρεπτικώτατον. "εἰ μὲν ..... ἐπιστήμην". ταχὺ ταύτῃ τῇ [999b 1.] ὑποθέσει τὰ θειότατα τῶν ὄντων ἀνάστατα γέγονε καὶ ἡμεῖς ὡς ἔοικε μάτην παρὰ τοῦ θεοῦ τὸν νοῦν εἰλήφαμεν, ἐπιστήμη τε οὐκ ἔστιν οὔτε παρ' ἡμῖν οὔτε παρὰ τοῖς θεοῖς. εἰ μή τις κατὰ τὸν Θεαίτητον ἢ κατὰ τὸν Πρωταγόραν τὴν αἴσθησιν ἐπιστήμην ὀνομάζειν ἐπιθυμεῖ· τοῦτο δὲ σκῶμμά που ἂν εἴη καὶ οὐ σπούδασμα. "ἔτι ... κινήσει ἐστίν". [999b 3.] ὁ ἀναιρῶν τὰ νοητὰ καὶ διανοίᾳ θεωρητὰ οὐ μόνον νοῦν καὶ νοητὸν καὶ ἐπιστήμην ἀναιρεῖ ἀλλὰ καὶ πᾶν ἀίδιον. τί δέ, οὐρανὸς οὐκ ἀίδιος; ἢ ἀίδιος τῷ εἶναί τι νοητὸν ἀκίνητον αἴτιον αὐτῷ τῆς ἀεικινησίας; ὃ εἰ μὴ εἴη, τί λείπεται ἢ πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν τε γένεσιν συμπεσοῦσαν στῆναι καὶ μή ποτ' ἔχειν αὖθις ὅθεν κινηθέντα γενήσεται; ἀμέλει καὶ ἀλλαχοῦ μὲν τοῦτο κατεσκεύασεν ὅτι πᾶν μὲν σῶμα ὥρισται· καὶ νῦν δὲ σαφῶς ἡμῖν ἐπιδείξει ὅτι εἰ μή τι εἴη τῇ ἑαυτοῦ φύσει ἀίδιον, οὐδ' ἡ γένεσις ὑποστήσεται. "ἀλλὰ .... δυνατόν". [999b 5.] διὰ τί καὶ διὰ ποίαν ἀνάγκην, ἀκούσωμεν αὐτοῦ γενναίως ἐπιδεικνύντος· "ἀνάγκη ... ἀγένητον". [6.] εἰ ἔστι γένεσις, ἔσται μέν ποτε τὸ γιγνόμενον· οὐ γὰρ ἀτελεύτητος ἡ κατὰ τὴν γένεσιν μεταβολή· ἔσται δὲ καὶ τὸ ὑλικὸν αἴτιον, ὃ κατὰ μὲν τὸ προσεχὲς θεωρούμενον οὐ κωλύεται εἶναι γενητὸν (καὶ γὰρ τοῦ ἡμετέρου σώματος ἡ προσεχὴς ὕλη γενητή), ἀναλυόμενον δὲ εἰς ἔσχατον καὶ εἰς τὴν πρώτην ὕλην ἀναπεμπόμενον ἀγένητον εἶναι ἀνάγκη· διὰ τί; ὅτι μήτε ἐπ' ἄπειρον ἡ ὑλικὴ αἰτία πέφυκεν ἀναλύεσθαι, μήτ' ἐκ τοῦ μὴ ὄντος γένοιτο ἄν τι. καὶ ταῦτα δηλοῖ διὰ τῶν "εἴπερ ἵσταται καὶ ἐκ μὴ ὄντος γενέσθαι ἀδύνατον". ὅτι μὲν οὖν ἵσταται καὶ οὐκ ἐπ' ἄπειρον ἡ ἀνάλυσις, ἔδειξεν ἐν τῷ ἐλάττονι τῶν ᾱ, λαβὼν ὅτι οὐδ' ἂν αἴτιον εἴη, εἰ μὴ πρῶτον εἴη αἴτιον· εἰ δὲ πρῶτον εἴη, ἔστι καὶ ἐπὶ τὸ ἄνω στάσις καὶ οὐκ ἐπ' ἄπειρον ἡ τῶν αἰτίων ἀνάλυσις. ὅτι δὲ τῶν φυσικῶν οὐδὲν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, κοινὸν ἀξίωμα τῶν περὶ φύσεως δεινῶν. "ἔτι δὲ ... γέγονεν". [999b 8.] πάσης γενέσεως ἀνάγκη πέρας εἶναι· οὐ γὰρ ἄσκοπος ἡ τῆς φύσεως κίνησις, οὐδὲ ἀτελεύτητος ἡ παρ' αὐτῇ ἀποτελουμένη γένεσις. εἰ δὲ πᾶσα πέρας ἔχει, πᾶν δὲ τὸ ἔχον πέρας ἔχει καὶ ἀρχήν (τοῦτο γὰρ δεῖ προσυπακοῦσαι), πάσης γενέσεως καὶ κινήσεώς ἐστιν ἀρχὴ καὶ πέ-

3 ἐστι om *A*. ‖ 4 *abibit ex entibus β* cf. l. 16. ‖ 9 φρουροι *H*. ‖ 11 ἐστι om (*A*)*β*. ‖ *quod et non uidentur esse β*. ‖ φαίνεται] an ὑφήρηται? ‖ συνῆ τε τοῦτο *H*. ‖ 14 δέδεικται] *confusa sunt β*. ‖ 16 λέγει (*A*)*β*. ‖ 17 δὲ ὅτι *B*. ‖ 19 δὲ om *H*. ‖ 22 sq. *cognoscuntur uero in iis quae habent causam eorum quae infinita facit β*. ‖ 23 αὐτοῖς] corrige οὕτως. conicias ἀν̄οις, sed uiolentius agi oporteret. ‖ ποιούσης *CHβ*: ἐχούσης *A*. fort. add. ἑνάδος. ‖ 27 ἤδη *CH*: εἰς εἴδη *A* om *β*. ‖ 28 τελεσιουργία *H*. ‖ 29 κυρίως] γίνεται *H*. ‖ 30 αἴτια *H*. ‖ 31 οὕτω] οὔτε (*A*)*Hβ*. ‖ οὕτω ... ὄψει] *neque torpeas et de homine ... considerans et respiciens β*. ‖ 32 σκοπεῖ *C* σκοπ *H* σκοπεῖν *A*. ‖ γενητικὰ libri. ‖ 35 εἶδος πεποιημένον *BH* εἶδος πεποιωμένον (*speciem qualificatam*) *β*: em. Bonitzius. ‖ 36 αὐτῷ τῷ ἐν *H*. ‖ 37 παρὰ] περὶ *H*.

1 καὶ ἀλέξανδρος *H*. Al. p. 167, 6. ‖ 2 οὖν οὔτε χρὴ (*A*)*Hβ*. ‖ 3 εἴ πέρ ἐστι *H*. ‖ 4 φήσομεν *CH*: φησὶ μὲν *Aβ*. ‖ 7 ἀνυπόστατα *β*. ‖ 10 κατὰ om *A*. ‖ 11 σκῶμα *B*. ‖ 14 δὲ *CH*: δὲ ὁ *A*. ‖ 15 ἀκινησίας *H*. ‖ 21 αὐτὸ *CH*. ‖ 23 ἡ μετὰ τὴν *H*. ‖ καὶ om *H*. ‖ 26 εἰς ἔσχατον om *H*. ‖ 31 ἐλάττονι ἄλφα *H* ἐλάττονι ᾱ *A*. ‖ met. α 2. ‖ 33 ἐπὶ τὸ *Hβ*: ἡ ἐπὶ τῷ *B*. ‖ 34 κοινῶν *H*. ‖ 36 fort. ἄκοπος. ‖ 37 *si autem β*: ἡ δὲ *BH*. ‖ 38 ἔχον *CH*: ἔσχατον *Aβ*.

ρας. ἆρ' οὖν ϗ τῆς οὐρανίας; δῆλον ὅτι ϗ ταύτης. ἀπειράκις δὲ γινομένης τῆς αὐτῆς ϗ τελευτῇ ἀρχὴν συναπτούσης, διὰ τὴν τοῦ κινητικοῦ δύναμιν μένει ἀεικίνητος ὁ οὐρανός. ὅτι δὲ πᾶν τὸ γιγνόμενον πέρας ἔχει ** ϗ τοῦ ἀρχὴν ἔχοντος, εἴ γε τοῦ πέρας ἔχοντος. ϗ οὕτω κατασκευάζει· τὸ δυνατὸν γίγνεσθαι γίγνεται. πᾶσα ἄρα γένεσις ϗ κίνησις ἀρχὴν ἔχοντός ἐστι ϗ πέρας· τοῦ δὲ ἀιδίου πέρας οὐκ ἔστιν οὐδὲ ἀρχή· οὐδεμία ἄρα κίνησις οὐδὲ γένεσις τοῦ ἀιδίου ἐστίν. εἴ τι ἄρα ἐστὶν ἀίδιον, ἀγένητον αὐτὸ ϗ ἀκίνητον εἶναι δεῖ· νοητὸν ἄρα αὐτὸ ἢ διανοητὸν εἶναι χρή· ταῦτα γὰρ ἀγένητά τε ϗ ἀκίνητα· ἔστιν ἄρα τὰ νοητὰ ϗ τὰ διανοητά· τοῦτο δὲ ἦν τὸ ἐξ ἀρχῆς αὐτῷ προκείμενον. συνθετέον οὖν πάντα· εἰ γένεσίς ἐστιν (ἀνάγκη δὲ εἶναι), ἔστιν ἀίδιον· εἰ ἀίδιόν ἐστιν, ἔστιν ἀγένητόν τι ϗ ἀκίνητον· εἰ τοῦτο, ἔστι νοητόν· εἰ τοῦτο, οὐ μόνα τὰ αἰσθητὰ ὄντα. (999b 12) "ἔτι ... εἶδος". ἔνατον τοῦτο ἐν τοῖς προβλήμασιν, ὥσπερ κἀνταῦθα, ϗ φαίνεται λαμπρῶς ἡ αἰτία τῆς μεταθέσεως· ἐπεὶ γὰρ ἔδειξεν ἐν τῷ δεκάτῳ μὲν ἐκεῖ, ὀγδόῳ δὲ ἐν τούτοις, ὅτι ἐστὶν ἀγένητος ὕλη, συνῆψεν εὐθέως τὸν περὶ τοῦ χωριστοῦ εἴδους λόγον· εἰ γάρ ἐστιν ἀεὶ ὕλη διὰ τὸ πρὸ πάσης ἐπινοεῖσθαι γενέσεως, πολὺ εὐλογώτερον ἀγένητον εἶδος προσεπινοεῖν, ὃ ϗ τὴν ὕλην δυνάμει ϗ ἀτελῆ ϗ σὺν στερήσει πάντων ἔχουσαν τὸ εἶναι εἰς ἐνέργειαν ἄξει ϗ εἰς τελείωσιν ϗ ἐπὶ τὴν διὰ τῶν εἰδῶν ἐπικόσμησιν. ὁ λόγος οὖν τοιοῦτος· εἰ ἔστιν ὕλη ἀγένητος, πολλῷ πλέον ἐστὶν εἶδος χωριστὸν ϗ ἀίδιον· οὐ γὰρ δὴ ἡ ὕλη ἑαυτὴν εἰδοποιήσει, καθάπερ ᾤοντό τινες τῶν πάλαι φυσιολόγων· εἰ δὲ ἵνα μὴ ἀναγκάζηταί τις θεῖναι ἀγένητον εἶδος, ἀρνεῖται ϗ ὕλην εἶναι ἀγένητον, ἀκούσεται ὅτι μηδετέρου ὄντος ἀγενήτου οὐδὲν ἔσται· δέδεικται γὰρ ὅτι χρή τι εἶναι ἀίδιον, εἰ γένεσις εἶναι μέλλοι· εἰ δὲ ἀδύνατον μηδὲν εἶναι (τί γὰρ τούτου ἀδυνατώτερον;), δεῖ τι εἶναι ἀίδιον· τοῦτο δὲ εἰ μὲν εἶδος εἴη, ἔχω τὸ ζητούμενον· εἰ δὲ ὕλη, πάλιν ἐρῶ ὅτι πολὺ εὐλογώτερον ὕλης οὔσης ἀγενήτου ϗ εἶδος εἶναι ἀίδιον· ὥστε ἐπειδὴ ἄμφω μὲν ἀδύνατον μὴ εἶναι, ὕλης δὲ οὔσης ἀγενήτου ἀνάγκη ϗ εἶδος εἶναι, ἄμφω ἀνάγκη εἶναι. ὅτι δὲ περὶ χωριστοῦ εἴδους ὁ λόγος, σαφῶς ἐδήλωσεν (999b 16) ἐπάγων "ἀνάγκη τι εἶναι παρὰ τὸ σύνολον τὴν μορφὴν ϗ τὸ εἶδος. εἰ δὲ αὖ τις τοῦτο θήσει, ἀπορία ἐπὶ τίνων τε θήσει τοῦτο ϗ ἐπὶ τίνων οὔ· ὅτι μὲν γὰρ ἐπὶ πάντων οὐχ οἷόν τε, φανερόν· οὐ γὰρ ἂν θείημεν εἶναί τινα οἰκίαν παρὰ τὰς τινὰς οἰκίας". ὅπερ εἰώθει παρὰ τοῖς ἀμφὶ τὸν Παρμενίδην ἀπορεῖσθαι, τοῦτο ϗ αὐτὸς ζητεῖ, τίνων ἦν ἰδέα ϗ τίνων οὔ. δι' ἀκριβείας μὲν οὖν ἐν τοῖς εἰς τὸν Παρμενίδην ὑπομνήμασιν Ἰαμβλίχῳ τῷ θείῳ περὶ τούτων εἴρηται· κεῖται δὲ ϗ παρὰ Πλωτίνῳ ἐν τῷ περὶ νοῦ ϗ ἰδεῶν ϗ τοῦ ὄντος σκέμματι. ὡς δὲ δι' ἐλαχίστων εἰπεῖν ἐν τῷ παρόντι, οὔτε τῶν τεχνητῶν ἰδέας ὑποθετέον (ϗ ὀρθῶς ἀπογιγνώσκει νῦν Ἀριστοτέλης εἶναί τινα οἰκίαν παρὰ τὰς πολλὰς οἰκίας), οὔτε τῶν παρὰ φύσιν οὔτε τῶν κακῶν ἢ αἰσχρῶν οὔτε τῶν καθ' ἕκαστα γενητῶν· τῶν δ' ἐνύλων εἰδῶν τῆς γενέσεως ϗ τῶν ἐν τῷ παντὶ κόσμῳ ϗ τῶν ἀύλων τῆς ψυχῆς λόγων προεστάναι φαμὲν ἀίδια παραδείγματα νοερὰ γεννητικὰ ϗ προνοητικά. "πρὸς δὲ ... ἄλογον" (999b 20). ϗ τοῦτο δέ τις ἂν ἀπορήσειε πρὸς τοὺς εἰσάγοντας τὰ εἴδη, πότερον ἓν εἶδός ἐστι πάντων ἀνθρώπων, ὃ δηλοῦσιν αὐτοάνθρωπον· ἀλλ' ἄτοπόν φησιν· ἔδει γὰρ ϗ τοὺς ἐνταῦθα πάντας ἀνθρώπους ἓν εἶναι, ἅτε πρὸς ἓν εἶναι· "ἓν γὰρ πάντα ὧν ἡ οὐσία μία". ποία οὐσία, ἐρωτήσομεν, ἡ κατὰ τὸ ἀχώριστον εἶδος ἢ ἡ κατὰ τὸ χωριστόν; εἰ *μὲν γὰρ ἡ* κατὰ τὸ ἀχώριστον, ἀληθῆ μὲν τὴν ἐπιτίμησιν εἶναί φαμεν· οὐκ ἦν δὲ ὁ λόγος ὁ νῦν περὶ τοῦ ἀχωρίστου εἴδους· εἰ δὲ ἡ κατὰ τὸ χωριστόν, οὐδὲν ἄτοπον εἶναι φήσομεν ἐξ ἑνὸς αἰτίου πολλὰ ϗ ἄπειρα γεννᾶσθαι ὁμοειδῆ μέντοι ἀλλήλοις, εἰ κατ' ἐκεῖνο γίγνοιτο· ὥστε εἴθ' οὕτως ἔχει ἡ γραφή, οὐδὲν ἄτοπον ἕπεται· εἴτε γράφειν αἱροῖτό τις "ἀλλ' ἄτοπον· οὐ γὰρ πάντων ἡ οὐσία μία", τὰ αὐτὰ πάλιν ἐροῦμεν, ὅτι ἡ μὲν χωριστὴ οὐσία αὐτῶν ϗ αἰτία οὐ κωλύεται εἶναι μία, ἡ δὲ ἀχώριστος εἴδει μὲν μία, πολλὴ δὲ ϗ ἄπειρος τῷ ἀριθμῷ. τὸ δὲ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ τὰ χωριστὰ ϗ διάφορα ὑποτίθεσθαι, πῇ μὲν ἄλογον πῇ δὲ ἀναγκαῖον· ἐν τῷ δημιουργικῷ μὲν γὰρ νῷ ἓν ἀρκεῖ τῶν ἀνθρώπων εἶναι παράδειγμα ϗ ἄτοπον ὑποτίθεσθαι πλείω, ἀρκοῦντος τοῦ ἑνὸς πάντας ἀνθρώπους γεννᾶν· ἐπεὶ ϗ τί νῦν διοίσει ἀλλήλων ἐν ταὐτῷ ὄντα; δεῖ δὲ ϗ ἐν τῇ ψυχῇ εἶναι τοῦ παντὸς τῶν τῇδε ἀνθρώπων αἰτίαν ϗ ἐν τῇ φύσει τῶν ὅλων ϗ ὅλως καθ' ἑκάστην τάξιν τῶν ὄντων τὰ εἴδη, ὡς ἐν ἄλλοις δέδεικται. ὅλη δὲ ἡ ζήτησις αὕτη παρ' ἐκεῖνο τὸ πρόβλημα γέγονε, πότερόν ἐστι ϗ τῶν καθ' ἕκαστα εἴδη ἢ οὐδενὸς τῶν ἀτόμων γενητῶν; "ἅμα ... ταῦτα" (999b 23). τῷ ὄντι ἂν ἄπορος ὁ τρόπος τῆς τῶν εἰδῶν μίξεως ϗ τοῦτο ϗ αὐτὸς ὁ θεῖος Πλάτων ἔν τε τῷ Τιμαίῳ φησὶ ϗ ἐν τῷ Παρμενίδῃ δείκνυσιν· ἆρα γὰρ μέρους

1 ὅτι om *A*. ‖ 2 τελευτὴν ἀρχῇ *C*. ‖ 3sq. *Quod autem omne, quod fit, finem habet, cum et principium habeat, manifestum est, (hoc enim est finem habentium)* β. ‖ 4 intercidit apodoseos initium. ceterum cf. *H* ad l. 5. ‖ καὶ τὴν ἀρχὴν *AHβ*. ‖ εἴ γε] εἰ δὲ *B* οἱ δὲ *H*. ‖ 5 γίνεται· πᾶσα ἄρα γένεσις τοῦ πέρας ἔχοντος· πᾶσα ἄρα γένεσις καὶ κίνησις ἀρχὴν ἔχοντός ἐστι καὶ πέρας *H*. ‖ 8 αὐτὸ καὶ ἀκίνητον *C* αὐτοαεικίνητον *H* αὐτοκίνητον *Aβ*. ‖ 11 οὖν] δὲ *H*. ‖ 12 εἰ] ἡ *H*. ‖ εἰ ante ἀίδιον om *H*. ‖ 15 τῆς μαθήσεως *H*. ‖ 17 εὐθέως τοῦ περιχωριστοῦ (*A*)*H*. fort. scribendum τὸν περὶ χωριστοῦ cf. infra l. 33. ‖ 21 εἰς τελείωσιν *Hβ*: εἰς om *B*. ‖ καὶ εἰς τὴν *A*. ‖ 22 fort. διακόσμησιν. ‖ 24 *pridem philosophantium* β. ‖ 25 θέσθαι *A*. ‖ ἀρνῆται *A* *negabit* β. ‖ 26 ὅτι *C*: om *AHβ*. ‖ 27 ἔσεσθαι *A*(β). ‖ τι om *AH*. ‖ 31 μὴ om *H*. ‖ 32 καὶ om *AHβ*. ‖ ἄμφω ἀν. εἶναι om *H*. ‖ 35 αὖθις τοῦτο *H*. ‖ 37 θείημεν *Hβ*: θείη μὲν *B*.

2 τίνων ἦν *C*: ἐπὶ τίνων ἦν *AHβ*. ‖ 4 Plotinus enn. IIII 9 (qu. 8 Kirchh.). ‖ 4 εἰδῶν *AHβ*. ‖ 9 τῶν δ' ἐνύλων] τῶν δὲ ὅλων *BHβ*. uitium ortum ex interaspiratione cf. ad p. 863 ᵃ27. ‖ εἰδῶν om *AHβ*. ‖ καὶ τὸν ἐν *H*. ‖ παντὶ om β. ‖ 11 γενητικὰ libri. ‖ 12 ἂν inserui. ‖ 13 τὰ ante εἴδη om *H*. ‖ 15 πρὸς ἓν ὄντας (*tanquam ad unum sint*) β. fort. εἶδος. ‖ 17 ἡ post ἢ om *CH*. ‖ 17 εἰ .. ἀχώριστον om *CH*. ‖ εἰ μὲν γὰρ ἡ] εἰ *Aβ*. suppleui. ‖ 18 οὐκοῦν δὲ *Aβ*. ‖ 21 οὕτως om β. ‖ 24 εἶναι om *H*. ‖ 25 τὸ δὲ β: τὸ *BH*. ‖ 27 ἀνάγκη *A*. ‖ 28 ἀρκούντως *H*. ‖ 31 αἰτίαν *CHβ*: ἀρτίως *A*. ‖ 34 ἀτόμων om β. ‖ 35 *dubius est modus* β. ‖ ἂν uitiosum. fort. intercidit δόξειεν. ‖ 37 Plato Tim. p. 48sq. Parmen. p. 131 sq.

ἕκαστον τῶν τῇδε μεταλαμβάνει; καὶ πῶς ἢ ἐκεῖνο μερίζεται ἢ ταῦτα ἀλλήλοις ἐστὶν ὁμοειδῆ κατ' ἄλλα καὶ ἄλλα μέρη τὴν ὑπόστασιν ἔχοντα; ἀλλ' ὅλον ἑκάστῳ πάρεστι; καὶ πῶς πολλὰ μὲν τὸ ἓν γίγνεται, αὐτὸ δὲ ἑαυτοῦ χωριζόμενον ἀποδείκνυται; καὶ ὅλως ὅσα ὁ μέγας Παρμενίδης γυμνάζων τὸν Σωκράτην περὶ τὴν τῶν εἰδῶν θεωρίαν προτείνων πεποίηται. σχεδὸν οὖν ταῦτά ἐστιν ἃ ἠπόρησεν ἐν τούτῳ τῷ κεφαλαίῳ, ἃ καὶ οἱ τῶν εἰδῶν φίλοι ζητεῖν εἰώθασιν, εἰ ἔστιν εἴδη, τίνων ἐστὶν εἴδη, πῶς αὐτῶν ἡ ὕλη μετέχει κράσει συνθέσει ἀλλοιώσει διαπλοκῇ, καὶ τί τὸ ἑνοποιοῦν αὐτὴν καὶ τὸ εἶδος· ταῦτα γὰρ εἴωθεν ἀπορεῖσθαι. λέγει δὲ αὐτὸς ἐν ταύτῃ τῇ πραγματείᾳ ὅτι τὸ δυνάμει τελειούμενον καὶ εἰς ὃ πέφυκεν ἐρχόμενον οὐ δεῖται τοῦ συνδήσοντος αὐτὸ τῇ αὐτοῦ τελειότητι καὶ ἐνεργείᾳ. [999b 24.] "ἔτι δὲ ... πάντων". ἔστι μὲν τοῦτο ἑνδέκατον ἐν τῇ τῶν προβλημάτων ἐκθέσει, δέκατον δὲ νῦν γυμνάζεται διὰ τὸ παραλελεῖφθαι τελέως τὸ ἐν ἐκείνοις ἕκτον. ζητεῖ δὲ δι' αὐτοῦ πότερον εἴδει αἱ ἀρχαί εἰσιν ὡρισμέναι ἢ ἀριθμῷ· εἰ μὲν γὰρ εἴδει, φησίν, οὐδὲν τῶν τῇδε ἀριθμῷ ἓν ἀλλ' εἴδει, ἐπειδὴ κατ' ἐκείνας τὰ τῇδε πάντα γέγονεν. ἔτι δὲ οὐδ' ἐπιστήμη τῶν πραγμάτων ἔσται· δεῖ γὰρ ἓν εἶναι ἀριθμῷ τὸ κατὰ πολλῶν ὁμοειδῶν θεωρούμενον, εἰ μέλλοι τις ἐπιστήμην ἀναλήψεσθαι, τά τε πολλὰ τοιαῦτα εἶναι ὥστε ἕκαστον αὐτῶν ἓν εἶναι τῷ ἀριθμῷ, ἵνα καὶ ὁμοειδῆ ἀλλήλοις ᾖ· οὐδὲν δὲ τούτων ἔσται, εἰ αἱ ἀρχαὶ μὴ ἀριθμῷ ἓν ἀλλ' εἴδει εἰσὶν ὡρισμέναι. πᾶσα οὖν ἡ ἀκολουθία τοῦ λόγου τοιαύτη· εἰ μὴ αἱ ἀρχαὶ ἀριθμῷ ἕν, οὐδὲ τὰ ἀπ' αὐτῶν· εἰ μηδὲν ἀριθμῷ ἕν, οὐδὲ τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὁμοειδέσιν ἓν ἔστι λαβεῖν (τοῦτο γὰρ ἀριθμῷ ἕν), ἵνα μὴ καὶ τούτου ἄλλο ἐπαναβεβηκὸς ἓν ζητῶμεν, καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον· εἰ δὲ ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὁμοειδέσιν ἓν μὴ ἔστι λαβεῖν, οὐδ' ἂν ἐπιστήμη εἴη. [999b 27.] "ἀλλὰ μὴν εἰ ἀριθμῷ ἓν καὶ μία ἑκάστη τῶν ἀρχῶν" ἕως τοῦ "μὴ ὄντων γε δύο τῶν αὐτῶν μηδὲ πλειόνων". εἰ δὲ μὴ τοῖς εἴδεσιν ἀλλ' ἀριθμῷ, φησίν, αἱ ἀρχαὶ τὸ ἓν ἔχουσι, τοσαῦτα ἔσται τὰ ἐξ αὐτῶν ὅσαι καὶ αὐταί· ὥσπερ γὰρ τὰ κδ στοιχεῖα τῆς ἐγγραμμάτου φωνῆς εἰ μὴ εἴδει τοσαῦτα ἦν ἀλλ' ἀριθμῷ, τοσαῦτα ἂν ἐποίησε τὰ λεγόμενα ὅσα αὐτά ἐστιν (ἅπαξ γὰρ αὐτὰ παραλαμβάνεσθαι ἦν ἀνάγκη), καὶ ὥσπερ οἱ λίθοι εἰ τῷ ἀριθμῷ ἦσαν ὡρισμένοι, ἀναγκαῖον ἦν τὰ ἐξ αὐτῶν οἰκοδομήματα τοσαῦτα εἶναι ὅσοι καὶ οὗτοι· οὕτω καὶ τῶν ὄντων αἱ ἀρχαὶ εἴπερ ἀριθμῷ εἰσιν ὡρισμέναι, τοσαῦτα ποιήσουσιν ὅσαι αὐταί εἰσιν· εἴπερ ὡς στοιχεῖα, φαίης ἄν, ἀρχαὶ εἶεν ἀλλὰ μὴ ὡς γεννητικαὶ καὶ ποιητικαί· εἰ γὰρ οὕτως, οὐ κωλύονται καίπερ ὡρισμέναι τῷ ἀριθμῷ γεννᾶν ἄπειρα. ἀλλ' οὐδὲ ὁ πρὸς τὰς εἴδει ὡρισμένως ἐχούσας ἀρχὰς ἠρωτημένος λόγος ὑγιῶς πάντῃ προελήλυθεν· οὐ γὰρ εἰ αἱ ἀρχαὶ τοιαῦται, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν· ἀποτεμαχίζει γὰρ ἡ ὕλη καὶ ἀπομερίζει τὴν τῶν ἀΰλων καὶ νοερῶν εἰδῶν ἰδιότητα· εἴρηται δὲ περὶ τούτων ἐν τοῖς προτέροις, καὶ ὅπως αἱ μὲν νοεραὶ καὶ εἴδει καὶ ἀριθμῷ εἰσιν ὡρισμέναι, αἱ δὲ καὶ τούτων ὑπέρτεραι κρείττους ἢ κατὰ τοῦτο τὸ συναμφότερον.

[1000a 5.] "Οὐδενὸς ... ἕτεραι". δωδέκατόν ἐστι τοῦτο κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν προβλημάτων· ἀπορεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ πότερον αἱ αὐταὶ τῶν ἀϊδίων εἰσὶ καὶ τῶν φθαρτῶν αἰτίαι, ἢ ἕτεραι μὲν τούτων ἕτεραι δὲ ἐκείνων· εἰ μὲν γὰρ αἱ αὐταί, πῶς τὰ μὲν ἀΐδια ποιοῦσι τὰ δὲ φθαρτά; εἰ δὲ ἕτεραι, ὅτι μὲν αἱ τῶν ἀϊδίων ἄφθαρτοι, πρόδηλον· εἰ δὲ καὶ αἱ τῶν φθαρτῶν ἄφθαρτοι, λόγου δεῖται· εἴτε γὰρ ἄφθαρτοι, ἄφθαρτα ποιοῦσιν, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ταῖς πρὸ αὐτῶν αἰτίαις· εἰ δὲ φθαρταί, πῶς ἀρχῶν ἀπολομένων οὐ πᾶσα ἡ γένεσις πεσοῦσα στήσεται; ἔχει μὲν οὖν ὁ λόγος σκέψιν φιλόσοφον· διὰ τί δὲ καταλελεῖφθαί φησι τοῦτο πᾶσι τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἀδιερεύνητον, ὃ σαφῶς ὁ Πλάτων μετὰ τὴν τῶν ἀϊδίων δημιουργίαν πρὸς τοὺς ἐγκοσμίους θεοὺς παραδίδωσι τὸν δημιουργὸν λέγοντα; "θνητὰ ἔτι τρία λοιπὰ γένη ἀγένητα. τούτων δὲ μὴ γενομένων οὐρανὸς ἀτελὴς ἔσται· τὰ γὰρ πάντα ἐν ἑαυτῷ γένη ζῴων οὐχ ἕξει· δεῖ δέ, εἰ μέλλει τέλεος ὄντως εἶναι. δι' ἐμοῦ δὲ γενόμενα ταῦτα καὶ βίου μετασχόντα θεοῖς ἰσάζοιτο ἄν. ἵν' οὖν θνητά τε ᾖ τό τε πᾶν τόδε ὄντως ἅπαν ᾖ, τρέπεσθε κατὰ φύσιν ὑμεῖς ἐπὶ τὴν τῶν ζῴων δημιουργίαν" καὶ τὰ ἑξῆς περί τε γενέσεως τῶν ζῴων καὶ τροφῆς καὶ αὐξήσεως καὶ φθίσεως ἀναδιδάσκοντα. σαφῶς οὖν εἶπεν ὁ Πλάτων ὅτι καὶ τὰ πρώτιστα τῶν πάντων ἐστὶν αἴτια, καὶ οἱ κατ' οὐρανὸν τὴν γένεσιν ἐπιτροπεύουσιν, καὶ ὅτι τὰ θνητὰ εἰ μὴ εἶχε προσεχῆ αἴτια καὶ φθαρτὰ καὶ μεταβάλλοντα, οὐκ ἂν ἦν θνητά, νοητὴν μόνην ἀρχὴν ἔχοντα, ὡς τὰ τῶν πραγμάτων ἀΐδια. [1000a 9.] "οἱ μὲν ... αὐτοῖς". τί γὰρ ἂν ἄλλο τις τὰς ἀρχὰς ἢ θεοὺς εἶναι νομίσειεν; οὔτε γὰρ ἀρχῆς πρεσβύτερον οὐδὲν οὔτε θεοῦ καὶ θεῶν. ὥστε τοῦτο μὲν ἀνάγκη λέγειν τοῖς θεολόγοις καὶ ἐκ θεῶν πάντα γεννᾶν νοῦς ψυχὰς φύσεις τῶν σωμάτων, τά τε

1 διαλαμβάνει *H*. ‖ distinguebatur μεταλαμβάνει καὶ πῶς; ἢ ... μερίζεται; ἢ ταῦτα ... ἔχοντα, ἀλλ' .. πάρεστι; ‖ ἐκείνω *H*. ‖ 2 καὶ ἄλλα om *H*. ‖ 3 ἑκάστω *H*: ἕκαστον *Bβ*. ‖ 6 προτείνων om *A*. ‖ ταῦτα *AHβ*. ‖ 8 *ideae* utrubique *β*. ‖ 9 συνθέσει καὶ ἀλλ. *Aβ*. ‖ 10 Ar. met. H 6. ‖ 13 ἑαυτοῦ *A*. ‖ 14 ἐνδέκατον *BH*. ‖ 16 εἴδη καὶ ἀρχαὶ pr *C*. ‖ 20 ἐπιστήμη (*A*)*Hβ*. ‖ 22 δὲ om *AHβ*. ‖ 26 *et huic aliud superueniens β*: τοῦτο *BH*. cf. p. 864 b23. ‖ 27 ἄλλο *Cβ* ἄλλος *H* ᾱ *A*. ‖ καὶ τούτοις *AHβ*. ‖ 28 μὴ om *H*. ‖ 32 αὖται sic *H* αὗται *Bβ*. ‖ γὰρ om *AH et β*. ‖ 33 εἴδει] ἤδη *H*. ‖ 35 γὰρ αὐτοῦ *H*. ‖ καὶ om *β*. ‖ 36 τῶν ἀριθμῶν *H*. ‖ 37 fort. καὶ αὐτοί.

2 εἴπερ] immo εἰ ἄρα. ‖ ἀρχὰς εἶεν *H* ἀρχὰς εἶναι *Aβ*. ‖ 3 γενητικαὶ *B* γενιτικαὶ *H*. ‖ 4 ἀλλ' οὐ πρὸς *H*. ‖ 5 ὡρισμένον *CH*. *determinationem habentia β*. ‖ 6 πάντα *H* πάντως *A*. ‖ 7 ἀποτεμμαχίζει *BH*. ‖ ἀπομερίζει] *resecat β*. ‖ 8 supra p. 841 b17 sqq. ‖ 10 τὸ ἀμφότερον *A*. ‖ 13 τῶν ἰδίων *H*. ‖ αἰτία *H*. ‖ ἕτερα ... ἕτερα *H*. ‖ 14 γὰρ ἑαυταὶ *H*. ‖ 15 μὲν τῶν *Aβ*. ‖ 17 γὰρ] γὰρ αἱ libri. ‖ 18 αἰτίαις em. Bonitzius: ἀίδιαι *BHβ*. ‖ ἀπολλομένων *B* ἀπολλυμένων *H*, sed cf. p. 861b 28. 860 a32 φθαρεισῶν. ‖ 20 *relictum hoc esse dicit β*: κ. φ. τούτοις *BH*. ‖ ἀδιαιρεύνητον *A*. ‖ 21 Plato Tim. p. 41 B. C. ‖ 25 οὗτος εἶναι *Hβ* ἱκανῶς εἶναι Pl. ‖ 26 θνητόν τε καὶ ἀθάνατον δὲ ὄντως (sic *C*, δὲ οὕτως *H* δεόντως *Aβ*) ἅπαν ᾖ *BHβ*: correxi ex Pl. ‖ 27 *uertimini β*: τρέπεσθαι *BH*. ‖ 33 ὡς τὰ τ. πρ. ἀίδια om *A*. fort. ὡς τἀπὸ τῶν πρώτων ἀ. ‖ 34 ἄλλο τις ἂν *AH*. ‖ 36 καὶ ante θεῶν om *A aut β*. ‖ 37 νῦν coni. Brandisius. ‖ *animam β*. ‖ τά τε ἄδηλα *A*.

ἀΐδια καὶ τὰ φθαρτά. ἐπεὶ οὖν τὰ μὲν αὐτοῖς ἥνωται τοῖς θεοῖς *τῶν* ἀπογεννωμένων, τὰ δὲ οὐδέποτε αὐτοῖς ἀμέσως συνάπτεσθαι πέφυκε, τὰ δὲ ποτὲ μὲν οὕτω ποτὲ δ' ἐκείνως, ἐν οἷς καὶ τὸ ἡμέτερον τέτακται, τὰ μὲν ἀεὶ πρὸς θεοὺς ὁρῶντα τρέφεσθαί φασιν ἐκεῖθεν ἀμβροσίᾳ καὶ νέκταρι· παρέχει δὲ αὐτοῖς ἡ μὲν ἀμβροσία τὸ χωριστὸν ἀπὸ τῆς γενέσεως, ἐν ᾗ ὁ βρότος καὶ ἡ αἱματώδης ἀκαθαρσία, τὸ δὲ νέκταρ τὸ μὴ θέλγεσθαι κατὰ τὴν τῶν τελευταίων προμήθειαν, ἀλλὰ ἀμειλίκτως καὶ ἀτρέπτως τῶν ὅλων προνοεῖν· τὰ δὲ ποτὲ μὲν πρὸς αὐτοὺς ἀνατεινόμενα πεφυκότα δὲ ἐκεῖθεν καὶ ἀφίστασθαι ἀληθεύοντα μὲν καὶ εὐορκοῦντά φασι τῆς ἀμβροσίας καὶ τοῦ νέκταρος μεταλαμβάνειν, τοῦτ' ἔστι πρὸς τὸ ὄντως ὂν τεταμένα καὶ τὸ θεῖον σεβόμενα, ψευδόμενα δὲ καὶ ἐπιορκοῦντα, τοῦτ' ἔστιν ἐπὶ τὸ μὴ ὂν καὶ τὴν γένεσιν ἀποκλίναντα καὶ τοῦ θείου καταφρονητικῶς ἔχοντα στερίσκεσθαι τῶν ἐκ τοῦ νοητοῦ τροφῶν· τὰ δὲ θνητὰ καὶ ἐπίκηρα μηδὲ μεταλαμβάνειν αὐτῶν ποτέ. τίς ἂν οὖν γένοιτο ταύτης ἀληθεστέρα διάταξις ἢ περὶ ἀρχῶν ἢ περὶ τῶν ἀπ' αὐτῶν ὑποστάντων, ἐγὼ μὲν οὐδ' εἰς ἐπίνοιαν ἐλθεῖν δυνήσομαι· εἰ δὲ μὴ πᾶσι δῆλα τὰ παρ' αὐτῶν λεγόμενα, ἴσως μὲν καὶ κατ' ἐπιτήδευσιν ἡ ἀσάφεια παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τῶν πολλῶν πρὸς τὰ θεῖα τῶν δογμάτων ἀλλοτριότητα, ἴσως δὲ καὶ τὸ ἐνθεαστικὸν γένος οὕτω πέφυκε λέγειν αἰνιττόμενον μᾶλλον ἢ διεξοδικώτερον ἀναδιδάσκον.

1000a 14. "καίτοι ... τροφῆς". φορτικῶς μὲν ἠρώτηται ταῦτα· ῥητέον δὲ πρὸς αὐτά, ὅτι τροφαὶ μὲν αἱ παρὰ τῶν ὑποκειμένων αἰτίων ἐλλάμψεις καὶ χορηγίαι τῶν ἀγαθῶν λέγονται, αὗται δὲ καὶ ἀγαθύνουσι μειζόνως τὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν συστάσεως τὸ ἀγαθὸν ἔχοντα, καὶ τελειοτέρας αἰδιότητος μεταδιδόασι τοῖς κατὰ τὴν ἑαυτῶν οὐσίαν ἀιδίοις ὑπάρχουσιν· ὥστε καὶ εὐφροσύνης ἕνεκα καὶ τοῦ εἶναι τούτων μετέχουσιν.

1000a 18. "ἀλλὰ ... σκοπεῖν". οὐ ταῦτα Πλάτωνος περὶ αὐτῶν ἠκούσαμεν λέγοντος, ἀλλὰ δοκιμάζοντος αὐτοῖς ἐν τοῖς περὶ θεῶν ἕπεσθαι λόγοις, καίπερ ἄνευ τε εἰκότων καὶ ἀποδείξεων λέγουσιν, ὡς συγγένειαν ἔχουσι πρὸς τὸ θεῖον περιττοτέραν ἢ κατὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅθεν καὶ θείους καὶ θειοτάτους αὐτοὺς εἴωθε προσαγορεύειν.

1000a 19. "παρὰ δὲ ... ὄντων". εἴρηται μὲν ὅτι καὶ αὐτὸ τοῦτο τῆς περιουσίας ἐστὶ τῶν ἀρχῶν ἔργον τὸ μὴ πρότερον λῆξαι τῆς ἀπογεννήσεως πρὶν ἂν πρὸς τοῖς ἀιδίοις καὶ τὰ θνητὰ συνυποστήσωσιν. εἴρηται δὲ καὶ ὅτι τὸ πᾶν οὐκ ἠδύνατο τέλειον εἶναι μὴ πάντα ἐν ἑαυτῷ ζῷα περιέχον, καὶ μὴν ὅτι καὶ οἱ κατ' οὐρανὸν τῷ ἑνὶ δημιουργῷ τὰ γενητὰ ζῷα συναπογεννῶντες ἀναγκαίως αὐτὰ θνητὰ ἐποίουν· τὰ γὰρ ἀπὸ κινουμένων αἰτίων γιγνόμενα διὰ παντὸς μένειν οὐ δύναται. ἐπὶ τούτοις τὸν Ἐμπεδοκλέα τῶν ἄλλων ἐν τούτῳ προθεὶς τῷ σκέμματι ὡς ἑαυτοῦ κατά γε τοσοῦτον μὴ διαφερόμενον ὅτι τὰς αὐτὰς τῶν ὅλων ἀρχὰς ὑποστησάμενος πάντα φθαρτὰ ποιεῖ καὶ οὐ τὰ μὲν ἀΐδια τὰ δὲ φθαρτά, πάλιν αὐτὸν αἰτιᾶται ὡς ταῖς ἑαυτοῦ διαμαχόμενον ὑποθέσεσιν· αἰτίοις γὰρ δύο, φησί, χρώμενος ἑνὶ μὲν ποιητικῷ τῇ φιλίᾳ, τῷ λοιπῷ δὲ φθαρτικῷ τῷ νείκει, πολλὰ μὲν φθείρει διὰ τῆς φιλίας, πολλὰ δὲ γεννᾷ διὰ τοῦ νείκους· ἔτι δὲ κρατεῖν αὐτὰ παρὰ μέρος λέγων, τὴν αἰτίαν οὐ λέγει τῆς μεταβολῆς τῶν ἀρχῶν. ἀλλ' οὔτε πάντα φθείρειν φήσομεν Ἐμπεδοκλέα (οὐ γὰρ δεῖται τῆς τοιαύτης πρὸς ἑαυτὸν συμφωνίας), ἀλλ' ὥσπερ τοὺς ἄλλους Πυθαγορείους οὕτω καὶ αὐτὸν εἰδέναι τὰς μὲν νοητὰς οὐσίας τὰς δὲ αἰσθητάς, οὔτε φθαρτικὴν μὲν ὑποτίθεσθαι τὸ νεῖκος ἀρχήν, μόνην δὲ τὴν φιλίαν ποιητικήν, οὔτε τὴν αἰτίαν τῆς δοκούσης αὐτῶν εἶναι παρὰ μέρος ἐπικρατείας ἀποσεσιωπηκέναι, ἀλλὰ γὰρ Πυθαγόρειον ὄντα καὶ Ὀρφικὸν ὑποθέσθαι μὲν κατὰ τὴν μίαν τῶν ὅλων ἀρχήν, περὶ ἧς οὔτ' αὐτὸς οὔτε Παρμενίδης οὔτε Πυθαγόρας ἐπέτρεπον ἑαυτοῖς λόγους καταβαλέσθαι πλείονας, τὰς δύο ταύτας ἀρχάς, φιλίαν καὶ νεῖκος, ἃς οἱ Πυθαγόρειοι μονάδα καὶ δυάδα κατωνόμαζον, ἀόριστον αὐτὴν καλοῦντες διὰ τὴν ἐπὶ πᾶν ὑποφθάνουσαν δύναμιν· ἐκ δὲ τούτων τῶν ἀρχῶν τόν τε νοητὸν κόσμον ἀναφαίνεσθαι καὶ τὸν αἰσθητόν· ἐν μὲν οὖν τῷ νοητῷ σφαίρῳ προσαγορευομένῳ κατὰ τὴν ποίησιν ἐπικρατεῖν τὴν φιλίαν διὰ τὴν ἕνωσιν τῶν ἀΰλων καὶ θείων οὐσιῶν, ὡς αὐτῆς εἶναι δοκεῖν τὸ πᾶν γέννημα, ἐν δὲ τῷ αἰσθητῷ τὸ νεῖκος. τοῦ δὲ κρατεῖν ἑκατέραν τῶν ἀρχῶν ἐν ἑκατέρῳ, καίπερ ἀμφοτέρων οὐσῶν πανταχοῦ, ἡ ἐκ τοῦ ἑνὸς τοῦ ἀμφοῖν ἐξῃρημένου καθήκουσα τελειότης εἰς αὐτὰ αἰτία, ἣν τελειότητα χρόνου καλεῖ, τελείωσιν ἀπὸ τοῦ φρουροῦντος τὰ ὅλα καὶ συνέχοντος προϊοῦσαν· χρόνον δὲ καὶ Ὀρφεὺς τὸ πρῶτον ἐκάλει· ὁ δὲ ὅρκον μὲν τὸ πρῶτον ὡς ἕρκος καὶ φρουρὰν τῶν ἄλλων, τὴν δὲ ἀπ' αὐτοῦ προϊοῦσαν εἰς τὰς δύο τῶν ὅλων ἀρχὰς τελειότητα τὴν μετροῦσαν αὐτῶν τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐπικρατείας τελείωσιν ὠνόμασε χρόνου, ὡς εἰ ἔλεγε τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου τελείωσιν.

1000b 14. "ἀλλ' ὅτε δὴ μέγα νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη." μέγα μὲν αὐτὸ προσειπὼν ὥσπερ ὁ Ὀρφεὺς τὸ χάος "καὶ μέγα χάσμα πελώριον ἔνθα καὶ ἔνθα," καὶ ὁ Πυθαγόρας

1 καὶ φθαρτὰ libri: τὰ inserui. ‖ 2 τῶν addidi. ‖ ἀπὸ γεννωμένων B. ‖ 3 οὕτα H. ‖ 5 καὶ .... 6 ἀμβροσία om A. ‖ *ambrosia quidem ab ipsa generationes, operationem, in qua est tabes* β. ‖ 6 βρῶτος (A) βρωτὸς H. ‖ 8 ἀλλὰ καὶ ἀμειλίκτως H. ‖ 10 εὐορθοῦντα H. ‖ 12 ὄντως om H οὕτως (A). ‖ τὸ θεῖον σέβασμα H. ‖ 15 τὰ δὲ] ὡς τά γε libri cum β. correxi cl. l. a2. ‖ μηδὲ] μὴ H. ‖ 16 διάταξις (*disputatio* uitiose pro *dispositio*) ἢ π. β. ‖ 17 εἰς] εἰ H. ‖ 22 ἀναδιδάσκων H. ‖ 24 ἐλάμψεις H. ‖ 25 δὲ καὶ CH et (*haec uero à maioribus bonis afficiunt*: scr. '&' pro à) β: δὲ A. ‖ 29 Plato Tim. p. 40 D. E. ‖ 35 ἀπογενήσεως libri. ‖ 38 καὶ μὴν καὶ ὅτι καὶ οἱ A.

3 δύνανται BH. ‖ προσθεὶς β. ‖ 9 πολλὰ ... πολλὰ] suspiceris Syrianum ap. Arist. p. 1000 a28 et b12 τὰ πολλὰ legisse non τἆλλα. ‖ 17 γὰρ C *quidem* β om AH. fort. ἀλλ' ἄρα. ‖ 19 οὔτε αὐτὸς B. ‖ 20 καταβάλλεσθαι H. ‖ καὶ CH: τε καὶ A. ‖ 26 ὡς αὐτῆς CH ὡσαύτως Aβ. ‖ δοκεῖ Aβ. ‖ γένημα (A)H. ‖ 27 ἑκατέραν β: ἑκατέρα libri, ἑκάτερα Brandisius edidit. ‖ 28 καίπερ Cβ κραίπερ H καὶ παρ' A. ‖ 29 corrigas ἣν "τελειομένοιο χρόνοιο" cl. Empedocl. u. 140 Steinii. ‖ 30 φρουροῦντος H: φρονοῦντος B *ab intellectione* β. ‖ καὶ om β. ‖ 31 δὲ καὶ C: δὲ AH δὲ καὶ om β. ‖ Ὀρφεύς: cf. Lobeckius Aglaoph. p. 470. ‖ 32 ὁ δὲ] τὸ δὲ libri cum β. cf. Emped. 141. ‖ 35 χρόνου· ὡς ἔλεγε H. ‖ 36 μελέεσιν H. ‖ 37 αὐτῷ A. ‖ προσειπὼν H: προειπὼν Bβ. ‖ ὁ om H. ‖ χάος] χάσμα· H. ‖ cf. Lob. Agl. p. 472 sq.

ἀόριστον τὴν δυάδα· μέλη δὲ αὐτῷ δοὺς καὶ αὔξησιν, ἐπειδὴ προόδου καὶ γενέσεως καὶ πλήθους καὶ πολλαπλασιασμοῦ καὶ πάσης αὐξήσεως τοῖς ὅλοις αἴτιον γίνεται. (1000b 14.) "ἐπὶ τιμάς τ' ἀνόρουσε τελειομένοιο χρόνοιο." τιμῶν τε καὶ βασιλειῶν ἀνελάβετο κατὰ τὴν τελείωσιν, ἣν ὁ χρόνος ἐπέφερεν αὐτῷ· μετρεῖ γὰρ τὸ πρώτιστον καὶ τὴν ἄπειρον δύναμιν τῶν δύο τούτων ἀρχῶν. (1000b 15.) "ὅς σφιν ἀμοιβαῖος πλατέος παρελήλαται ὅρκου." ἥτις αὐταῖς τελειότης ἀπὸ τῆς φρουρᾶς τῶν ὅλων καὶ τῆς πρωτίστης τῶν ἁπάντων ἀρχῆς ἐνδίδοται, ἣν πλατεῖαν ὡς ἀπερίληπτον τοῖς πᾶσι καὶ ὡς πάντα περιλαβοῦσαν καὶ μετρήσασαν κέκληκεν· "ἀμοιβαῖος" δὲ οὐχ ὅτι ποτὲ μὲν τούτῳ ποτὲ δὲ ἐκείνῳ τὴν τελείωσιν ἐπιφέρει τὸ ἐξῃρημένον αὐτῶν ἕν, ἀλλ' ὅτι ἰδίαν ἑκατέρῳ καὶ τὴν πρέπουσαν ἀμφοτέροις. εἰ δὲ καὶ "ἀμοιβαῖος" ὁ ἑπόμενός ἐστι καὶ ἀεὶ συνὼν αὐτοῖς καὶ οὐδ' ὁπωστιοῦν ἀπολιμπανόμενος οὐδενὸς τῶν ὄντων, μήτοι γε τῶν μετ' αὐτὸ δυοῖν ἀρχῶν, ὀρθῶς ἂν καὶ οὕτως εἰρῆσθαι δόξειε· πᾶσι γὰρ πάρεστι τὰ ἐκ τῆς πρωτίστης τῶν ὅλων αἰτίας ἀγαθὰ χορηγούμενα. πῶς δὲ καὶ τὸν νοητὸν θεὸν ἀφρονέστατον Ἐμπεδοκλῆς ποιεῖ, παρ' ᾧ ἡ αὐτοαλήθεια; ὅτι, φησί, τὸ νεῖκος οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ, τῷ ὁμοίῳ δὲ κατ' αὐτὸν τὸ ὅμοιον γνωρίζομεν. ἀλλ' ἔστι μὲν καὶ παρ' αὐτῷ τὸ νεῖκος διὰ τὴν ἕνωσιν τὴν ἐν αὐτῷ καὶ τὴν ταὐτότητα, δι' ἃ καὶ Παρμενίδης ἓν εἶναι τὸ ὂν ἔλεγεν. ἔπειτα εἰ ἡμεῖς "γαίῃ γαῖαν ὀπώπαμεν," διὰ τί καὶ τὰ θεῖα οὕτω; πῶς δὲ αὐτῷ ἁρμόζει λέγειν ὅτι τὸ μὴ πάντα νοοῦντος; οὕτω γὰρ ἂν καὶ ὁ παρ' αὐτῷ πρῶτος θεὸς ἑαυτὸν μόνον νοῶν ἔλαττον ἂν ἡμῶν ἔχοι τῶν ἐπὶ πάντα τρέπειν τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα δυναμένων. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἀρκείτω τὰ λελεγμένα. ἑξῆς δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ἀπορεῖ πρὸς τοὺς ἑτέρας μὲν τῶν ἀιδίων ἑτέρας δὲ τῶν φθαρτῶν ἀρχὰς ὑποτιθεμένους εἶναι· εἴτε γάρ, φησί, *φθαρταί*, τὰς τῶν φθαρτῶν ἀρχὰς φθείρουσιν ἐπ' ἄπειρον· δῆλον γὰρ ὅτι εἰς ταῦτα φθείρονται ἐξ ὧν ἐγένοντο, ὥστε ἔσονται τῶν ἀρχῶν ἀρχαί, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον. ἔτι δὲ πῶς οὐ πᾶσα συμπεσεῖται γένεσις, φθαρεισῶν αὐτῆς τῶν ἀρχῶν; πάντα ταῦτα εὖ λέγων καὶ Πλατωνικῶς. εἴτε ἄφθαρτοι, διὰ τί μὴ καὶ αὐταὶ ἀίδια ποιοῦσιν ὡς αἱ πρὸ αὐτῶν; εἴρηται δὲ ὅτι καὶ ἄφθαρτοι, ἀλλ' οὐκ ἀκίνητοι· καὶ τοῦτον εἶναι τὸν "πολὺν λόγον" αἰνίττεται. "ἀποτρώγειν" δὲ ἔφη τοὺς πρὸ αὐτοῦ τὸ ἄπορον, ὅτι οἷον ἁψάμενοι αὐτοῦ φεύγουσιν ἀπ' αὐτοῦ, ὥσπερ οἱ μύες ὅταν διὰ λιχνείαν μὲν προσίωσι τοῖς ὄψοις, οὐκ ἀσφαλῆ δὲ νομίσωσιν εἶναι τὴν περὶ αὐτὰ διατριβήν· κἀκεῖνοι γὰρ τοῖς ἀποτρώγουσι καὶ τοῖς ἀπογευομένοις ἐοίκασι.

(1001a 4.) "Πάντων δὲ ... ἔχειν" τοῦτο τρίτον ἐπὶ δέκα ἐστὶν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν προβλημάτων, δωδέκατον δὲ ἐνταῦθα διὰ τὸ παρεῖσθαι πάντῃ τὸ ἕκτον, ὡς πολλάκις ἐπεσημηνάμεθα. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρώτοις ὅπως φασὶν οἱ Πυθαγόρειοι καὶ ὁ Πλάτων, καὶ ὅτι ὁ μὲν Ἐμπεδοκλῆς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς διάφωνος ἐν τούτοις, ἴσως δὲ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰωνίας φυσικοὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν ὕδωρ ἢ πῦρ ἤ τι τοιοῦτον εἶναι νομίζοντες· ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης καὶ τὴν νοητὴν καὶ ἀκίνητον οὐσίαν πρεσβεύει καὶ κατηγορεῖ τῶν σώματα μόνα φασκόντων εἶναι· ἀλλ' οὖν τὸ μὲν ἓν καὶ τὸ ὂν δῆλός ἐστι μὴ δυστὰς ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλὰ ταὐτὸν εἶναι λέγων τῷ ὑποκειμένῳ, ἐπινοίᾳ δὲ εἰ ἄρα διαφέρειν ἀλλήλων, ἑκάτερον δὲ τούτων καὶ ἀμφότερα τόδε τι σημαίνειν, οἷον νοῦν ἢ ψυχὴν ἢ κόσμον ἢ ἥλιον, αὐτὸ δὲ τὸ ἓν εἶναι ἢ τὸ ὂν μηδὲν ἄλλο τῶν ὄντων ὂν οὐκ ἀνεχόμενος. περὶ ὧν ἴσως ἐξέσται κατὰ καιρὸν ἀπορῆσαι πρὸς αὐτόν· τέως δὲ [νῦν] τὰς εἰς ἑκάτερον ἐπιχειρήσεις αὐτοῦ κατανοήσωμεν. (1001a 19.) "συμβαίνει .... καθ' ἕκαστα." ἔχει μὲν ὁ λόγος πολλὴν ἀνάγκην καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον· εἰ γὰρ ἔστι τὰ καθόλου, πολλῷ πλέον ἔστι τὰ καθολικώτατα· καὶ εἰ ἔστι τὰ καθολικώτατα, ἔστι τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν ἐξῃρημένα τῶν ὅλων· ταῦτα γάρ ἐστι τὰ καθολικώτατα. εἰ δὲ ταῦτα μὴ ἔστιν, οἴχεται τὰ καθόλου· ᾧ ἕπεται τὸ μήτε ἐπιστήμην εἶναι, μήτε κατὰ φύσιν ἀλλήλοις ὁμοειδῆ τὰ πράγματα εἶναι, κατὰ συντυχίαν δὲ καὶ κατὰ τὸ ἀστάθμητον καὶ εἰκῇ τάδε τοῖσδε μὲν εἶναι ὁμοειδῆ, τῶνδε δὲ ἀνομοειδῆ. μὴ γὰρ προϋπάρχοντος ἑνὸς εἴδους, οὗ τὰ μὲν μετέχοντα ὁμοειδῆ, τὰ δὲ μὴ μετέχοντα μὴ ἔστιν ὁμοειδῆ, οὐχ ὁρῶ τίς ἔσται τούτων αἰτία ποιητικὴ καὶ φρουρητικὴ καὶ ἀναπόδραστος. οὐ μὴν ἀλλ' εἴ τις ἐνατενίσειε τῷ λόγῳ, προσεχῶς μὲν ὄψεται τά τε εἴδη καὶ τὰ καθόλου συναναιρούμενα τῇ ὑποθέσει, οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ τὰ αἰσθητὰ τῶν ὄντων περιγραφόμενα. εἰ μὴ γὰρ εἴη αὐτοὲν τῶν ἁπάντων ἐξῃρημένον, οὔτε τῶν καθόλου δύναταί τι εἶναι οὔτε τῶν ἀτόμων· τὸ μέν, ὅτι ἓν καὶ πλῆθος ἡ φύσις, δεῖ δὲ προτάττειν τὸ μόνως ἕν· τὸ δέ, ὅτι πολλὰ ἓν ἡ σύστασις, καὶ ἅμα ὅτι τῶν ἐν μεθέξει εἰ μὴ προθείη τις τὸ ἀμέθεκτον ἕν, οὐκ ἔσται τι αἴτιον τοῖς οὖσιν ἑνώσεως, ὥσπερ οὐδὲ τοῦ εἶναι τοῖς ὁπωσποτοῦν οὖσιν αἰτίαν κα-

1 τὴν om (*A*)*H*. ‖ 3 ἐπὶ *BH*: scr. εἰς. ‖ 4 τειομένοις χρόνοις *H*. ‖ καὶ *C*: om *AHβ*. ‖ βασιλείων *H*. ‖ 6 ἀπειροδύναμιν (*A*)*H*. ‖ τούτων om *β*. ‖ ὅς φιν pr*H*. fort. ὅ σφιν. ‖ 7 ὅρκοσ *H*. ‖ αὐταῖς (sc. ἀρχαῖς cf. l. 6)] αὐτῆς *BH* αὐτῆς *β*. ‖ 12 αὐτοῦ *β*. ‖ 13 δὲ ἀμοιβαῖος *Aβ*. ‖ ὁ] *ut* (ὡς?) *β*. ‖ 15 μετ' αὐτῶν *Aβ*. ‖ 20 ἀλλ' ἔστι *CH* ἀλλ' ἦν *A* *sed erat* *β*. ‖ 22 Emped. 333. ‖ 23 *cur non et diuina sic?* *β*. ‖ *dicere quod non omnia intelligat* *β*. subest hiatus, fort. ὅτι τὸ μὴ πάντα νοεῖν ἀφρονοῦντος. ‖ 24 νοῦτος sic *H*. ‖ 27 τὰ λεγόμενα *H*. ‖ 28 ἀρχαὶ *H*. ‖ 29 φθαρταί inserui cf. l. 33. φθαρτὰς addebat Bonitzius. ‖ 32 φθαρτῶν *AHβ*. ‖ αὐτῆς *CHβ* αὐτοῖς *A*.

1 ὥσπερ om *β*. ‖ μῦες *BH*. ‖ καὶ τοῖς ἀπαγορευομένοις *H*. fort. καὶ ταχέως ἀπαγορεύουσιν. ‖ 4 τοῦτον πρῶτον ἐπὶ *H*. ‖ 6 τὸ ϛ *H*. ‖ 8 ὅτι μὲν (*A*)*H*. ‖ 9 φυσικοὶ] φησὶ κοινοὶ *H*. ‖ 10 adde εἰ ante καὶ τὴν. ‖ καὶ νοητὴν *AH*. ‖ 13 μὴ ἰστὰς *H*. ‖ 14 *subiecto forte intelligibili ab inuicem differre* *β*. ‖ 16 fort. ἄλλο τι τῶν. ‖ 18 νῦν inclusi. ‖ 19 μὲν *CHβ*: δὲ *A*. ‖ 20 καὶ ante κατὰ om *H*. ‖ εἰ γὰρ ἐστί τι ἓν καθόλου *H*. ‖ 21 καὶ εἰ ἔ. τὰ καθ. om *H*. ‖ 22 ἔστι *CHβ*: ἔσται *A*. ‖ τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν *H*. ‖ γὰρ ἐπὶ τὰ *H*. ‖ 23 ᾧ *C*: ἢ *AHβ*. ‖ 28 μὴ deesse uidit Brandisius cum Bonitzio: hiatum IIII litterarum exhibet *C*, om *AH*. μετ. ἐστὶν ἀνομοειδῆ *β*. ‖ 32 αὐτὸ ἓν *AH* ut saepe. ‖ 33 οὐδὲ τῶν καθ. libri cum *β*. ‖ 34 *hoc quidem quia* *β* τὸ μὲν οὔτε *BH*. ‖ 35 *illud uero* *β* τῶν δὲ *BH*. ‖ τῶν ἓν] τῶν *H*. fort. τῶν ἑνῶν. ‖ 36 προθείη] προσθείη libri cum *β*. ‖ τι] τὸ *BHβ*. ‖ 37 τοῖς οὖσιν *H* (*ipsis entibus*) *β* τῆς οὖσιν *B*.

ταλιμπάνουσιν οἱ μὴ τὸ ὂν ἀρχὴν ἁπάντων εἶναι λέγοντες. ὥσπερ γὰρ τῶν ἀγαθῶν τοῖς πᾶσιν ἀρχὴ μία τὸ ἀγαθόν, ὃ οὔτε τινός ἐστιν ἀγαθὸν οὔτ᾽ ἄλλο τι παρὰ τἀγαθόν, καὶ ὥσπερ τοῦ κινεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὸ αὐτοκίνητον αἴτιον καὶ τούτῳ δὲ ἡ αὐτοκίνησις, ἥτις οὐ τοῦδέ ἐστι κίνησις οὐδ᾽ ἄλλο τι παρὰ τὴν κίνησιν, ἀλλ᾽ ὅπερ εἴπομεν αὐτοκίνησις, ἔχει δὲ καὶ τὰ γιγνώσκοντα πάντα τὴν αὐτόγνωσιν ἀρχήν· οὕτω τὰ μὲν ὄντα ᾗ ὄντα πρόεισιν ἀπὸ τοῦ ὄντος, ὃ οὐ τόδε ἐστὶ τὸ ὂν ἀλλ᾽ αὐτοόν, τὰ δ᾽ ἡνωμένα τὴν ἕνωσιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦ ἐξῃρημένου τῶν ὅλων καταδέχεται. [1001a 24.] "ὅτι δὲ . . ὄντων." ἕπεται μὲν ἐξ ἀνάγκης μηδ᾽ ἀριθμὸν εἶναι τὸν οὐσιώδη τοῦ ἑνὸς μὴ ὄντος, οὐ μὴν δι᾽ ἣν ἐπιφέρειν μέλλει αἰτίαν· λογικὴ γάρ ἐστιν. αὐτίκα ψευδῶς ἐκ μονάδων λαμβάνει συγκεῖσθαι τὸν εἰδητικὸν ἀριθμὸν καὶ οὐσιώδη· κἂν ἐκ μονάδων δέ τις αὐτὸν εἶναι συγχωρήσῃ, οὐ δήπου ἐξ ὁμοειδῶν τῷ ἑνὶ περὶ οὗ ὁ λόγος· πῇ δὴ οὖν ἀληθὲς τὸ εἰρημένον, ὅτι καθ᾽ ὁμοιότητα τοῦ ἑνὸς ὁ ἀριθμὸς ἁπανταχοῦ πρόεισιν; ἂν μὲν οὖν ᾖ τι ἓν ἐξῃρημένον τῶν ὅλων, ἔσται τις καὶ ἀριθμός, οὔθ᾽ ὁ ἐν τοῖς ἀριθμητοῖς οὔθ᾽ ὁ μοναδικός, τελευταῖοι γὰρ οὗτοι καὶ ἄλλῳ ἑνὶ συνυφιστάμενοι, ἀλλ᾽ ὁ αὐτοαριθμὸς εἶδος ὢν νοερὸν καὶ οὐσία ἡ πρωτίστη καὶ νοητή· ἐὰν δὲ μὴ ᾖ τὸ αὐτοέν, ἀρχῆς μὴ οὔσης οὐδ᾽ ἂν τὸ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὑποσταίη. [1001a 27.] "εἰ . . . . ὄν". καὶ τοῦτο εὖ λέγει· κοινότερον δὲ ἐπὶ τοῦ ἑνὸς τῇ οὐσίᾳ χρῆται, ἐπεὶ μόνον ἓν ὂν δηλονότι καὶ ὑπὲρ οὐσίαν ἐστίν· εἴ γε ἡ μὲν οὐσία δεῖται τοῦ εἶναι ἕν, τὸ δὲ οὐ δεῖται τῆς οὐσίας, ἵνα μὴ ἀντὶ ἑνὸς ἡνωμένον γένηται. [1001a 28.] "οὐ . . . αὐτά." οὐ γὰρ ἕτερά τινα ὄντα κατηγορεῖται καθόλου τῶν ἄλλων πραγμάτων, ὡς τὰ εἴδη καὶ τὰ γένη (τὰ γὰρ εἴδη ἕτερα ὄντα τῶν ἀτόμων κατηγορεῖται αὐτῶν, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ γένη τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀτόμων ἕτερα ὄντα κατηγορεῖται), ἀλλ᾽ ἡ οὐσία αὐτῶν τὸ αὐτοέν ἐστι καὶ τὸ αὐτοόν. ὡς οὖν τὸν Σωκράτην λέγομεν οὐχ ἕτερον ἑτέρου κατηγοροῦντες, ἀλλ᾽ ὅπερ ἐστὶν αὐτὸ λέγοντες, οὕτω καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν οὐκ ἄλλα ὄντα κατ᾽ ἄλλων τάττομεν, ἀλλ᾽ αὐτὰ ταῦτα ἑρμηνεύοντες οὕτως ὀνομάζομεν. καὶ ἔστι μὲν ἀληθὲς τὸ λεγόμενον, προσθεῖναι δὲ χρὴ ὅτι εἰ καὶ μὴ καθ᾽ ἑτέρων λέγεται, ἀλλ᾽ οὖν πᾶσιν αἴτια τοῦ εἶναι καὶ τοῦ ἡνῶσθαι ταῦτα καθέστηκεν. [1001a 29.] "ἀλλὰ . . . . ὄντα." ἄρχεται εἰς τὸ ἀντικείμενον ἐπιχειρεῖν, καί φησιν ἀπορώτατον εἶναι τοῖς αὐτοὸν ὑποτιθεμένοις τὸν περὶ τῆς τῶν ὄντων ὑποστάσεως λόγον. ὅτι μὲν οὖν βαθὺ τὸ σκέμμα, πῶς ἐξ ἑνὸς οὐδεμίαν διπλόην οὐδὲ ἔμφασιν πλήθους ἔχοντος ἐν ἑαυτῷ οὐδὲ ἑτερότητα τὰ πάντα ὑπέστη, δηλοῦσι Πλωτῖνος Πορφύριος Ἰάμβλιχος καὶ πάντες οἱ θεωρητικώτερον περὶ τοῦτο τὸ πρόβλημα διατρίψαντες· οὐ μὴν ἀλλ᾽ αἰτιασάμενοι τὴν ἐν ἁπλότητι γονιμωτάτην αἰτίαν τοῦ ἑνὸς τὰ ὑπ᾽ αὐτοῦ προτεινόμενα λύειν ἐπιχειρήσομεν. [1001a 31.] "τὸ γὰρ . . τὸ ὄν." ὁ μὲν Παρμενίδης ὅπως ἔλεγεν ἓν εἶναι τὸ ὄν, πολλάκις εἴπομεν, ὅτι τὸ πᾶν νοητὸν ἡνῶσθαι καθ᾽ ὑπερβολὴν ἡγούμενος ἕν τε τὸ ὂν ἔλεγεν **εἶναι** καὶ τὸ παρὰ τὸ ὂν οὐκ ὄν, ὅπερ ἦν τὸ αἰσθητόν, καὶ τὸ οὐκ ὂν οὐδέν, ὅτι μὴ ἰσότιμον ἐκείνῳ μηδ᾽ ἔστι τι ὡς πρὸς ἐκεῖνο, μηδὲ πλέον ἐκεῖνο γίγνεται τούτου ὑποστάντος· ὡς γὰρ ὁ Σωκράτης εἷς μένει κἂν ἔχῃ πολλὰς εἰκόνας, οὕτω τὸ νοητὸν ἓν μένει καὶ τοῦδε ὑποστάντος τοῦ κόσμου, ὃς οὐδέν ἐστι πρὸς ἐκεῖνο, πλὴν ὅτι ἐξήρτηται αὐτοῦ κἀκεῖθεν ἔχει τό τε εἶναι καὶ τὸ τέλειος εἶναι. αὐτῷ δὲ νῦν λέγοντι τὸ ἕτερον τοῦ ὄντος μὴ εἶναι οὐκ ἄν τις εὐλόγως [οὐ λόγῳ] συγχωρήσειε· πρῶτον μὲν γὰρ οὐ κατὰ τὸ ὅλον νοητὸν λαμβάνει τὸ ὂν παρ᾽ αὐτῷ νῦν ἡ ὑπόθεσις εὐθυνομένη, ἀλλὰ τὸ ἀκρότατον αὐτοῦ, ὃ οὔτε νοῦς οὔτε ζωή πως, ἀλλ᾽ αὐτὸ τὸ ὄν, οὗ τὰ ἐχόμενα καὶ τὰ προσεχῆ γεννήματα ἕτερα αὐτοῦ ὄντα ὅμως ὄντα ἐστίν. ἔπειτα εἰ μὲν ὡμολόγει καὶ αὐτὸς μὴ εἶναι ὄντα τὰ αἰσθητά, συγχωρεῖν ἔδει τῇ λεγούσῃ προτάσει τὸ ἕτερον τοῦ ὄντος μὴ εἶναι· ἐπειδὴ δὲ μάλιστα πάντων τούτοις ὡς οὖσι πιστεύει, πῶς ἂν ἐν καιρῷ ταύτην δέχοιτο τὴν συγκατάθεσιν; οὔτε οὖν τὸ ὂν τὸ Παρμενίδειον λαμβάνομεν οὔτε τὸ οὐκ ὄν. ὥστε ἐκεῖνο συγχωρήσαντες τοῖς νῦν ἐπιχειρουμένοις ἐνιστάμεθα. [1001b 1.] "ἀμφοτέρως . . . . ἕκαστον ἕν." ὅτι μὲν οὖν τοῦ ἑνὸς μὴ ὄντος οὐκ ἔσται ἀριθμός, εἴρηται καὶ καλῶς εἴρηται· ἀρχῆς γάρ, φησίν, ἀπολομένης οὔτε αὐτή ποτε ἔκ του οὔτ᾽ ἄλλο ἐξ αὐτῆς ποτε γενήσεται. διὰ τί δὲ καὶ ὄντος οὐκ ἔσται; ἆρα διὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς ἐν τῷ Παρμενίδῃ πρώτης ὑποθέσεως, εἰ ἓν ἐστι, πολλὰ οὐκ ἂν εἴη; ἀλλ᾽ ἐκεῖ πολλὰ οὐ τὰ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς προϊόντα ἀναιρεῖ, ἀλλὰ τὰ ἐν αὐτῷ τῷ ἑνὶ ὑπάρχοντα. τῷ ὄντι γὰρ εἰ ἓν καθαρῶς ἐστιν, οὐκ ἂν αὐτὸ τοῦτο εἴη καὶ πολλά· πολλῶν μέντοι αἴτιον ἀριθμῶν νοητῶν τε καὶ νοερῶν καὶ ἐγκοσμίων οὐ κωλύεται εἶναι. οὗτος δὲ λαμβάνει ὅτι τὸ παρὰ τὸ ἓν οὐδέν ἐστι· πάντα γὰρ τὰ ὄντα ἢ ἓν ἢ ἐκ μονάδων συνέστηκεν, ὥστ᾽ εἴ τι ἓν

2 τοῖς πράγμασιν *AHβ*. ‖ 3 τὸ ἀγαθὸν *AH*. fort. scr. παρ᾽ αὐτὸ τἀγαθόν. ‖ 4 αἴτιον om *H*. ‖ 5 οὔτε τοῦδε *Aβ* ὀυτ .... cum lacuna III uel IIII litt. *H*. ‖ 6 ἔχει τε καὶ *β*. ‖ 7 ἀρχήν] ἀρχῆς *BHβ*. ‖ *sic omnia quidem entia β*. ‖ ἢ ὄντα (*A*)*H*. ‖ 8 ὃ του τόδε *A*. *quod hoc ipsum non est non aliud quicquam per se ens β*. ‖ 14 συγχωρήσῃ *H* ut coni. Bonitzius: συγχωρήσει *A* συγχωρῇ *C*. ‖ ἐξομοειδῶντο ἓν *H*. ‖ 15 ὁ ἀριθμὸς om *β*. ‖ 16 τὶ ἓν *H*: ἓν om *Bβ*. ‖ 17 οὔθ᾽ ὁ ἐν .... 19 αὐτοαριθμὸς om *AHβ*. ‖ 19 *si autem non sit per se unum, neque principium erit. principio autem non existente — β*. ‖ 22 ὑπερουσίαν *H*. ‖ 23 *indiget uno, ut sit β*. ‖ fort. τὸ δ᾽ ἓν οὐ —. ‖ 24 ἀντὶ *Hβ*: ἄν τι *B*. ‖ 27 αὐτῶν . . . 28 κατηγορεῖται om *β*. ‖ 27 αὐτῶν deleuerim. ‖ 28 αὐτὸ ἕν ἐστιν· καὶ αὐτὸ ὄν *H*. ‖ 29 σωκράτος *H*. ‖ 30 ἀλλό τι πέρ ἐστιν *H*. ‖ 32 οὕτω *BH*. ‖ 34 πᾶσιν ἀντὶ τοῦ *AH*.

1 οὖν om *β*. ‖ 2 οὐδὲ μίαν πλόην *H*. ‖ ἔκφασιν (*A*)*H*. ‖ 5 αἰτιασάμενος *H*. ‖ τὴν om *A*. ‖ 7 ἓν *CHβ*: om *A*. ‖ 12 μένει· οὐκ ἂν ἔχῃ *H*. ‖ 14 *qui nihil est ut ad* (ὡς πρὸς fort. recte) *illud β*: unde traditum a *BH* ἐκεῖνον correxi. ‖ 16 εὐλόγως οὐ λόγῳ sic cum spatiis *C*, unde αὐτοῦ τῷ λόγῳ olim coniciebam. sed οὐ λόγωι nil nisi uitiose scriptum εὐλόγως. ‖ *rationabiliter sermone* (οὐ om.) *concesserit β*. ‖ 17 οὐ κατὰ] scr. οὐκέτι. ‖ ἡ παρ᾽ αὐτῷ νῦν ὑπ. *β*. ‖ παρ᾽ αὐτῶν *A*. fort. ὥσπερ αὐτός. ‖ 19 ζωὴ πῶς (*A*)*H*. ‖ 22 μὴ om (*A*)*H*. ‖ 23 τούτοις om *Aβ*. ‖ 24 παρμενίδιον *H* παρμενίδου *A*. ‖ 25 ἐκείνῳ *AH*. immo scr. ἐκεῖνο οὐ. ‖ 26 ἐπιχειρούμενοι *H*. ‖ ἓν om *H*. ‖ 28 φησίν om *β*. ‖ ἀπολυμένης *H*. cf. ad p. 858b 18. ‖ 31 Pl. Parm. p. 137 C sq. ‖ 32 αὐτῷ ἑνὶ *AH*. ‖ 36 ὥστ᾽ . . . p. 862a2 οὐδέν ἐστι] *quapropter si quid est alterum ab uno, nihil est β*. ‖ εἴ τι] ὅτι *H*.

ἀπὸ τοῦ ἑνός, ἕτερον μὲν ἔσται τοῦ ἑνός, ἕτερον δὲ τοῦ ἑνὸς ὑπάρχον οὐδέν ἐστι, τὸ δὲ μηδὲν οὐκ ὄν, ἐπειδὴ πᾶν τὸ ὂν "ἢ ἓν ἢ πολλὰ ὧν ἕκαστον ἕν." φαμὲν δὲ ὅτι οὐκ ἔστι τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἤδη οὐδέν. οὐ γὰρ εἰ μὴ ἐκεῖνο τὸ ἕν, ἤδη οὐχ ἓν ἢ οὐδέν, ἀλλὰ δευτέρως ἓν καὶ πάλιν τρίτως· οὐ γὰρ καὶ τὰ ἔσχατα τῶν ἐσχάτων, τὰ ἐπίκηρα καὶ ἔνυλα τῶν αἰσθητῶν μετέχει τοῦ ἑνός; ἢ πού δὲ τῶν νοητῶν τι καὶ θείων ἐστέρηται τοῦ ἓν εἶναι; ἀρκεῖ οὖν ἡ γονίμη τοῦ ἑνὸς αἰτία ἐξ αὐτῆς παράγειν καὶ ἀριθμοὺς καὶ τὰ πάντα, καὶ οὐ δεῖ ζητεῖν ὑποκείμενον ἐξ οὗ τὰ ὄντα ὑφίστησι· τούτου γὰρ ἡ φύσις πρώτη δέδεικται. [1001b 7.] "ἔτι εἰ . . εἴη". φορτικὸν μὲν αὐτός φησιν εἶναι τὸν λόγον τοῦ Ζήνωνος ἀναιροῦντος τὴν τοῦ ἑνὸς φύσιν καὶ τὴν τοῦ σημείου καὶ παντὸς τοῦ ἀδιαιρέτου, ὅτι μήτε προστιθέμενα μήτ' ἀφαιρούμενα τὸ ποσὸν τῶν ὑποκειμένων ἀμείβουσιν· ὁ γὰρ τοῦτο λέγων, φησί, πρῶτον μὲν ἅπαν τὸ ὂν μέγεθος εἶναι οἴεται καὶ τοῦτο στερεόν· τὰ γὰρ ἐπίπεδα καὶ αἱ γραμμαὶ οὐ παντοδαπῶς προστιθέμενα ἢ ἀφαιρούμενα μειοῦσιν ἢ αὔξουσι τὸ ὑποκείμενον, ἀλλ' ἐὰν μὲν κατὰ τὸ πέρας αὐτῶν συντεθῶσιν αὔξουσιν, ἄλλως δὲ οὔ. ἔπειτα, ὅτι καὶ εἰ μὴ μεῖζον ἡ μονὰς ποιεῖ τὸ ποσόν, ἀλλὰ πλεῖον. ἡμεῖς δὲ πρὸς τοὺς πολλοὺς τὸν Ζήνωνα γυμναστικοὺς λόγους ποιούμενον οὐκ ἀπὸ σπουδῆς τούτοις ἐπιχειρεῖν οἰόμεθα· εἰ μὴ ἄρα τοσοῦτον ἠνίττετο, ὅτι τὰ ἀδιαίρετα τῆς φύσεως οὐκ ἔστι τῶν διαιρετῶν ἀλλ' ὑπερέχοντα τούτων ἄλλως αὐτὰ περατοῖ καὶ ὁρίζει. [1001b 13.] "ἀλλὰ . . . . μέγεθος". πάλαι μὲν αὐτὸ θαυμαστὸν εἶναι κατεφαίνετο, εἰ καὶ ἀριθμὸς ἐκ τοῦ τοιούτου ἑνὸς ὑποστῆναι δύναται, νυνὶ δὲ παραδοξότερον ἔτι φησὶ τὸ μέγεθος ἐξ αὐτοῦ παράγειν. διὸ καὶ ἐπήγαγεν· [1001b 18.] "ὅμοιον . . . φάσκειν." ἡμεῖς δὲ τὸ μὲν αὐτομέγεθος ἀμερὲς ὂν καὶ θεῖον καὶ νοητὸν καὶ ἐν πρώτοις ἡνωμένον τῶν ὄντων πρὸς * ἐκεῖθεν μετὰ πάντων τῶν ὄντως ὄντων ἐκφανῆναί φαμεν· τὸ δὲ αἰσθητὸν μέγεθος ἡ φύσις ἐπιφέρει τῇ ὕλῃ δυναμουμένη καὶ ποδηγετουμένη παρὰ τῶν δημιουργικῶν θεῶν, ὧν πατὴρ ὁ εἷς καὶ ὅλως δημιουργὸς ἔκγονος ὢν τἀγαθοῦ, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν τοῦ ἑνός, οὗ πάντα μιμήσει τὴν ἕνωσιν ἐπιφέρει τοῖς μεθ' ἑαυτά, ὥστε διὰ ταὐτὸν ἡνῶσθαι καὶ τὸ αἰσθητὸν μέγεθος. πῶς οὖν ὅμοιον τὴν γραμμὴν ἐκ στιγμῶν λέγειν συνεστάναι, ὃ δέδεικται ὂν ἀδυνατώτατον, καὶ τὸ ἓν τὰ παντοῖα μεγέθη παράγειν; οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς κοινὸν πλὴν ὅτι ὥσπερ τἆλλα πάντα ἴχνος τι καὶ ἔσχατον ἴνδαλμα παρεσπάσατο τοῦ ἑνός, οὕτω καὶ ἡ στιγμὴ τῷ ἀδιαιρέτῳ μιμεῖσθαι δόξειεν ἂν τὸ ἕν· ἀλλ' ἡ μὲν ἀτελής ἐστι καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀνυπόστατος, καὶ ὅπερ ἐστὶν ἄλλου ἐστίν, ἔτι δὲ ἄγονος ἄζως ἀνόητος, τὸ δὲ παντὸς αἴτιον τοῦ τελείου καὶ τοῦ ὄντως ὄντος ἐφ' ἑαυτοῦ τε μένον, γεννητικώτατον τῶν ἁπάντων, ζωῆς καὶ νοήσεως ἀρχή, κρεῖττον δὲ αὐτὸ τούτων ἁπάντων, ὧν ἐστιν ἀρχή. [1001b 19.] "ἀλλὰ . . . δῆλον". ἀπορεῖ δὲ πρὸς τὸν Πλάτωνα, πῶς ἐξ ἑνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἣν οὐχ ἓν καὶ ἀνισότητα καλεῖ, νῦν μὲν ἀριθμὸν ποιεῖ, νυνὶ δὲ μέγεθος· οὐδὲ γὰρ εἰ ἀντὶ τοῦ ἑνὸς τὸν ἀριθμὸν τῇ ἀορίστῳ δυάδι συντάξει, δῆλον ἔσται, πῶς ἐξ αὐτῆς τὸ μέγεθος ὑφίστησι. πρὸς ἃ φαμεν ὅτι ἡ μὲν νοητὴ μονὰς καὶ δυὰς τὸν ἐκεῖ γεννῶσιν ἀριθμόν, τὰ δὲ ἀνάλογον αὐταῖς παρ' ἡμῖν τὸ αἰσθητὸν μέγεθος· ἔστι δὲ τὸ παρ' ἡμῖν εἶδος οἷον ἓν καὶ μονάς, ἡ δὲ ὕλη τὸ ἔσχατον τῆς ἀορίστου δυάδος μίμημα, ἐξ ὧν τὸ τῇδε μέγεθος. εἰ δὲ τὴν φύσιν ἐθέλοις διὰ τὸ γεννητικὸν κατὰ τὸ ἓν τάττειν καὶ τὴν μονάδα, τὸ εἶδος κατὰ τὸν ἀριθμὸν θεωρήσεις. ὥστε τὸ μέγεθος ἄλλως μὲν ἐκ μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος ὑφεστάναι λέγοιτ' ἂν οὐκ ἐπιδούσης ἑαυτὴν τῆς μονάδος τῷ σχήματι τοῦ μεγέθους, ἄλλως δὲ ἐξ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τῶν ὥσπερ στοιχείων αὐτοῦ τοῦ μεγέθους.

[1001b 26.] "Τούτων δὲ . . οὐ." ἐν μὲν τῇ ἐκθέσει τῶν προβλημάτων τοῦτο τελευταῖόν ἐστι καὶ ἑπτακαιδέκατον, νυνὶ δὲ τρίτον ἐστὶν ἐπὶ δέκα διὰ τὴν πρὸς τὸ προγυμνασθὲν οἶμαι συγγένειαν· ζητήσας γὰρ ἐν ἐκείνῳ, εἰ τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν οὐσία, αἳ δὴ ἀρχαὶ εἶναι τῶν νοητῶν ἐδόκουν οὐσιῶν, νῦν εἰ αἱ μαθηματικαὶ θεωρίαι περὶ οὐσίαν ἀναστρέφονται, θελήσει σκέψασθαι· εἴρηται δὲ ἐν τοῖς πρώτοις, τίνα μὲν τούτων οὐσίας, τίνα δὲ χρὴ νομίζειν εἶναι συμβεβηκότα· διὸ τοῖς ἐπιχειρήμασι νυνὶ προσεκτέον. [1001b 28.] "εἰ μὴ γάρ εἰσι, διαφεύγει τί τὸ ὂν καὶ τίνες αἱ οὐσίαι τῶν ὄντων." ἐάν τις, φησί, μὴ λέγῃ ταῦτα οὐσίας, οὔπω ἴσμεν τίς ἐστιν ἡ οὐσία· οὐ γὰρ δὴ ἡ λευκότης ἢ ἡ λεύκανσις οὐσία, ἀλλὰ τὸ μὲν πάθος οὐσίας, τὸ δὲ κίνησις· οὐ μὴν οὐδὲ τὸ δεξιὸν ἤ τι τῶν πρός τι λεγομένων οὐσία, οὐδ' ἡ ὑγεία οὐδ' οἱ περὶ τούτων λόγοι, ἀλλὰ τὸ μὲν διάθεσις οὐσίας, τὸ δὲ φωναὶ σημαντικαί. διὸ καὶ ἐν ὑποκειμένῳ πάντα ἐστὶ ταῦτα καὶ οὐδὲν καθ' αὐτὸ ὄν· ὕδωρ δὲ καὶ πῦρ καὶ ἀὴρ καὶ γῆ κατὰ μὲν τὰς ποιότητας οὐκ οὐσίαι, κατὰ δὲ τὸ σῶμα τὸ ἄποιον, ὃ καὶ διαμένειν φαμὲν ἐν ταῖς παντοίαις μεταβολαῖς, ἴσως ἂν οὐσιῶδες ἔχοι τι· πλὴν καὶ τούτου δοκεῖ μᾶλλον εἶναι ἡ ἐπιφάνεια καὶ ταύτης ἡ γραμμὴ καὶ τῆς γραμμῆς ἡ στιγμὴ καὶ

3 ἐστι τὸ **scripsi cum Bonitzio**: ἐστιν ***BH***. || 4 οὐ γὰρ] ὅπου γὰρ **libri cum *β***. || 6 τὰ **ante** ἐπίκ. **om *A***. || 6 ἢ πού δὲ ***H***. || 7 θείων ***H*** θεῖον ***Bβ***. || 8 ἐξ αὐτῆς . . . . πάντα **om *β***. || 9 ὑποκείμενον **om *β***. || γὰρ ***CH***: δὲ ***Aβ***. || 10 δεδέκται ***C***. || 12 μήποτε ***H***. || 13 προτιθέμενα **(*A*)*H*, item u. 16 *H***. || 15 καὶ αἱ] καὶ ***BH***. || 16 ἢ ἀξιοῦσι ***H***. || 18 δὲ ὄν· ***H***. || ὅτι **suspectum**. || 19 πρὸς **ante** τὸν **male transposuit *β***. || 26 καὶ **om *AHβ***. || 28 ἡνωμένοις ***Aβ***. || πρὸς . . . 29 ὄντων **om *H***. || πρὸς **om *β*. hiatum notaui**. || 29 ἐμφανῆναι ***H***. || 30 ποδηγετουμένη ἡ παρὰ ***BH***: ἡ **expunxi**. || 31 καὶ ὅλος ***C***. || 33 ὥστε (ὥστ' ***H***) εἰ δι' αὐτὸ ἦν. ***AH***. *qua propter si quia unita est et ipsa sensibilis magnitudo ex uno producitur* ***β***. || 34 οὖν] *primo* ***β***. || ἐκ στιγμῶν τὴν γρ. ***A***. || 37 ἰχόν τι ***H***. || 38 *inter indiuisibilia* (τῶν ἀδιαιρέτων) ***β***.

1 καὶ καθ'] καθ' ***BHβ***. || 2 ἔστι δὲ ***β***. || ἄζως] ἄξως ***C*** **om *AHβ***. || 4 γεντικώτατον ***BH***. || τῶν ἀπ.] *et existens omnium* ***β***. || 5 δὲ] **hinc colligas l. 4** μὲν ἀπάντων **pro** τῶν ἀπ. **scribendum esse**. || 6 δὲ **om *β***. || 7 καλεῖν **(*A*)*H***. || 8 ποιεῖ] καλεῖ ***H***. || 11 ἀριθμοί ***β***. || αὐτῆς ***BHβ***. || 14 ἐθέλει ***AHβ***. || 18 ἄλλως δὲ . . . . 19 μεγέθους **om *β***. || 21 τελευταῖον **om *Aβ***. || δὲ **om *H***. || 22 τὸ γυμνασθὲν ***A***. || 24 μαθητικαὶ ***H***. || 29 ταύτας ***A***. || 32 ὑγία ***H***. || 36 καὶ **om *H***. || φαμὲν ἐν] φαμὲν ***BH***. *dicimus sub uariis* ***β***. || 37 τούτου] **malim** τοῦ σώματος.

ταύτης ἡ μονάς· πανταχοῦ γὰρ τὸ περατοῦν καὶ ὁρίζον τοῦ περατουμένου μᾶλλον οὐσίωται, καὶ ὃ συναναιρεῖ μὲν οὐ συναναιρεῖται δὲ τῇ οὐσίᾳ πρότερον ἂν εἴη· μονὰς μὲν οὖν πάντα ὁρίζει, στιγμὴ δὲ τὰ διαστατά, γραμμὴ δὲ τὰ ἐπίπεδα καὶ τὰ στερεά, ἡ δὲ ἐπιφάνεια τὰ σώματα· καὶ μονάδος μὲν μὴ οὔσης οὐδέν ἐστι τῶν ἐφεξῆς, οὐδὲ σημείου τῶν διαστατῶν· σώματος δὲ μὴ ὄντος οὐ κωλύεται εἶναι τὰ πρὸ αὐτοῦ. διὸ εἴτε σώματά ἐστι τὰ ὄντα κατὰ τοὺς φυσικούς, αἱ ἀρχαὶ τῶν σωμάτων οὐσίαι· εἴτε ἀριθμοὶ κατὰ τοὺς Πυθαγορείους, ἥ τε ἀρχὴ τῶν ἀριθμῶν εἴη ἂν οὐσία καὶ τὰ τῇ μονάδι συγγενῆ. τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων οὐδέτερον τῶν λόγων φαμὲν ἔχειν ἰσχὺν ἀληθινήν· οὔτε γὰρ τὸ περατοῦν ἀεὶ τοῦ περατουμένου μᾶλλον ὄν, ἀλλ' ὅταν ἐξῃρημένον αὐτοῦ τῆς φύσεως πέρας αὐτῷ ἐπιφέρῃ ὡς ἡ τέχνη καὶ ἡ φύσις τοῖς τεχνητοῖς καὶ φυσικοῖς σώμασιν, οὐ μὴν ὅταν ἑαυτὸ ἐπιδιδῷ πρὸς τὴν τῶν ὁριζομένων ἀποπεράτωσιν· οὔτε ἀεὶ τὸ συναναιροῦν καὶ μὴ συναναιρούμενον μᾶλλον οὐσία τοῦ ἀντικειμένως ἔχοντος, ἐπεὶ οὕτως ἂν καὶ οἱ λίθοι μᾶλλον ἦσαν τῆς οἰκίας καὶ τὰ ξύλα τῆς νεὼς καὶ ὅλως αἱ ὗλαι τῶν εἰδοπεποιημένων, ἀλλ' ὅταν μὴ ᾖ τι μέρος τοῦ συναναιρουμένου τὸ ἀναιροῦν μηδὲ στοιχεῖον ἢ πέρας ἢ τῶν ὅλως ἑαυτὰ ἐπιδιδόντων εἰς ἐκείνου σύστασιν. τὰ μὲν οὖν ἀληθῆ γένη πρότερα τῶν εἰδῶν καὶ ἡ οὐσία τῶν συμβεβηκότων, ἡ δὲ ἐπιφάνεια ὡς μὲν ἀτελεστέρα προτέρα τοῦ σώματος, ὡς δὲ μᾶλλον οὐσία οὐ προτέρα. δῆλον δὲ ὅτι περὶ ἐπιφανείας τῆς ἐνυπαρχούσης τοῖς σώμασιν οἱ λόγοι. "ἀλλὰ .... οὐδεμία." [1002a 15.] εἰ ταῦτα μὲν μᾶλλον οὐσίαι τῶν σωμάτων, οὐκ ἔστι δὲ ταῦτα (οὔτε γὰρ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐστι σώμασιν οὔτ' ἐν ἄλλοις· δεῖ δὲ αὐτὰ εἶναι ἐν σώμασιν), πῶς μέν τις ἂν εἴη οὐσία; ῥητέον δὲ ὅτι καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐστι σώμασι φυσικῶς τε καὶ ἐνύλως· διὸ καὶ οὐ φυλάττει τὴν φύσιν ἣν ἐπαγγέλλεται, ὡς οὐδ' ἄλλο τι τῶν ἐνύλων εἰδῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μαθηματικῷ σώματι, ὃ εἰ καὶ μὴ αἰσθητόν, ἀλλ' οὖν φανταστόν ἐστιν, ἔτι δὲ ἐν τοῖς δοξαστοῖς λόγοις καὶ τοῖς νοητοῖς εἴδεσιν ἀΰλως· τοσαυταχῶς δ' αὐτῶν ὄντων οὐ κωλύονται καὶ ἄλλαι εἶναι οὐσίαι καθ' ἑκάστην τάξιν τῶν ὄντων. "ἔτι ... μῆκος." [1002a 18.] αἱ διαιρέσεις οὐκ εἰσὶν οὐσίαι, διαιρέσεις δὲ μεγέθους ἐπιφάνεια μὲν εἰς βάθος, γραμμὴ δὲ εἰς πλάτος, σημεῖον δὲ εἰς μῆκος· οὐκ ἄρα οὐσίαι ταῦτα. ῥητέον δὲ πρὸς τὴν μείζονα πρότασιν ὅτι αἱ μὲν ἐνυπάρχουσαι τοῖς σώμασι διαιρέσεις τῶν μοναδικῶν ἀριθμῶν τυχὸν οὐκ ἂν εἶεν οὐσίαι, ἡ δὲ πρώτη ἑτερότης πάντα διακρίνουσα καὶ ὅλως τὰ θεῖα γένη ὅσα τῆς διαιρέσεως ἐπάρχει πῶς οὐχὶ τὴν κατ' εἴδη καὶ κατ' οὐσίαν ἱσταμένην διαίρεσιν τοῖς ὅλοις ἐπιφέρουσι; "πρὸς ... ἥμισυ." ὁ λόγος· οὔτε τὰ σχήματα τὰ [1002a 20.] δυνάμενα ἐγγενέσθαι τῷ λίθῳ ἔστιν ἐν αὐτῷ, οὔθ' αἱ διαιρέσεις αἱ μηδέπω ἐνεργείᾳ οὖσαι· εἰ τοιοῦτο ἡ ἐπιφάνεια, οὐδ' ἂν αὕτη εἴη. πρὸς ὃ φαίη τις ἄν, ὅτι τοῦτο μὲν ἀνάγκη τῆς ἐνεργείᾳ οὔσης καὶ τὴν δυνάμει εἶναι, ἢ ταύτης μηδέπω οὔσης μηδὲ τὴν ἐνεργείᾳ εἶναι, εἶναι δὲ μίαν ἐνεργείᾳ οἷον τὴν διχοτομοῦσαν τὸν κύβον οὐδὲν κωλύει· αἱ μὲν γὰρ ἄπειροι διαιρέσεις δυνάμει, τῶν δὲ πεπερασμένων ἐνεργείᾳ οὐδὲν κωλύει καὶ * ἐνεργείᾳ θεωρεῖσθαι. "πρὸς [1002a 28.] ... ἄλογα." τὸ ἐπιχείρημα τοιοῦτον· πᾶσα οὐσία ἡ ποτὲ μὲν οὖσα ποτὲ δὲ οὐκ οὖσα διὰ γενέσεως μὲν εἰς τὸ εἶναι, διὰ δὲ φθορᾶς εἰς τὸ μὴ εἶναι παράγεται· ταῦτα δὲ τὰ πέρατα τῶν μεγεθῶν ἢ ἔστιν ἢ οὐκ ἔστιν ἀχρόνως· οὐκ ἄρα οὐσίαι. καὶ δοκεῖ τὸ ἐπιχείρημα ἔχειν ἀλήθειαν, ἐπεὶ καὶ πᾶσα μὲν οὐσία γιγνομένη καὶ φθειρομένη δεῖται ὑλικοῦ αἰτίου, ταῦτα δὲ οὐκ ἔνυλα. τεκμήριον δὲ τοῦ μὴ πρότερον οὖσαν τὴν στιγμὴν καὶ οἷον λανθάνουσαν ὕστερον ἀναφαίνεσθαι τὸ καὶ διαιρεθείσης γραμμῆς δύο σημεῖα γίγνεσθαι ποιεῖται· οὐ γὰρ δὴ μία, φησίν, οὖσα διῃρέθη εἰς δύο ἡ ἀδιαίρετος, ἀλλὰ δηλονότι οὐκ οὖσαι πρότερον ἀχρόνως καὶ ἄνευ γενέσεως ὑπέστησαν ἐκ τῆς διαιρέσεως. "παραπλησίως .. χρόνῳ." [1002b 5.] ὅτι ἔστι τινὰ ἃ μὴ ὄντα πρότερον ἔξω γενέσεως ἀναφαίνεται καὶ χωρὶς φθορᾶς ἀφανίζεται, καὶ οὐδὲν τούτων οὐσία, μαρτυρεῖν φησι κατὰ τὴν χρονικὴν διαίρεσιν τὸ νῦν, ᾧ καὶ ἡ στιγμὴ ἀναλογεῖ· οὐδὲν οὖν τούτων οὐσία. πρὸς ὃ φαίης ἂν ὅτι καὶ εἰ μὴ οὐσία ταῦτα, ἀλλ' οὖν ὄντα εἶναι οὐ κωλύεται· πολλαχῶς γὰρ τὸ ὄν.

"Ὅλως ... εἴδη." [1002b 12.] τοῦτο ἰδίᾳ μὲν ἐν τοῖς πρώτοις οὐ προὔτεινεν, ἔοικε δὲ μέρος εἶναι τοῦ πέμπτου (ἀπορεῖ γὰρ ἐν τούτῳ πρὸς τὰς ἰδέας), ἢ τοῦ ἐννάτου· καὶ γὰρ ἐν ἐκείνῳ πρὸς αὐτὰς ἠπόρησεν. ἡ δὲ κατασκευὴ τοῦ παντὸς λόγου τοιαύτη· εἰ διὰ τοῦτο παρὰ τὰ αἰσθητὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ τίθεμεν εἶναι τὰ εἴδη, ἐπειδὴ τὰ μὲν αἰσθητὰ πολλά ἐστιν ἕκαστα, οἷον ἵπποι πολλοὶ καὶ βόες καὶ ἄνθρωποι, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μαθηματικά (πολλὰ γὰρ τρίγωνα καὶ κύκλοι καὶ σφαῖραι καὶ πυραμίδες), χρὴ δὲ ἡμᾶς μὴ στῆναι ἐπὶ τοῦ πλήθους ἀλλ' ἐπὶ τὰς ἑκάστων ἐλθεῖν μονάδας τὸν ἕνα ἄνθρωπον τὸ ἓν τρίγωνον τὸν ἕνα κύκλον, ἀνάγκη

4 εἰ δὲ ἐπιφανῆ *H.* ‖ 5 μὲν om *AHβ.* ‖ οὐδὲ *C:* τοῦ δὲ *AHβ.* ‖ τῶ διαστατῶ *H.* ‖ 8 εἴτε ἀρχαὶ *H.* ‖ 11 αὐτῆς τῆς *Aβ.* ‖ 12 πέρας om *Aβ.* ‖ αὐτῷ *C:* αὐτῶν *AH se ipsum β.* ‖ ἐπιφέρῃ *H:* ἐπιφέρει *B.* ‖ ὡς ἡ *H:* ὡς *(A)β* ἡ *C.* ‖ 13 ὅταν ἑαυτὸ ἐπιδιδῷ] *cum se ipsum aliquid tradit β* ὅταν ἑαυτῷ τι διδῷ *BH.* cf. l. 19. ‖ 15 ἀντικειμένου *H* ἀντικείμενον *β.* ‖ 19 *se ipsa β:* ἑαυτὸ *CH* ἑαυτὸν *A.* ‖ εἰς om *H.* ‖ 21 ἀτελεστέρα] ἀτονεστέρα *BH (debilior) β.* an ἀτομωτέρα? ‖ 22 οὐσίας *(A)H.* ‖ 23 τοῖς σώμασιν] *substantiae β.* ‖ 24 μᾶλλον om *Aβ.* ‖ 26 πῶς Bonitzius: ὅπως *BHβ.* ‖ τινὰ μὲν ἂν εἴη οὐσίᾳ *β.* ‖ 27 ἐν ὕλως *H.* cf. ad p. 857b9. ‖ 29 καὶ om *β.* ‖ 30 ἔτι δὲ καὶ ἐν *AH.* ‖ 31 δοξαστικοῖς libri cum *β.* ‖ εἴδεσι· καὶ ὅμως *BHβ.* ‖ 32 δ' inserui ‖ κωλύονται εἶναι καὶ αἱ οὐσίαι *A.* ‖ 33 τῶν om *(A).*

2 ἐπάρχει *C* ὑπάρχει *AHβ.* ‖ πῶς μὲν οὐχὶ *β.* ‖ 4 fort. ὁ λόγος τοιοῦτος· ‖ τὰ σχήματα τὰ] τὰ σχήματα *B* σχήματα *H.* ‖ 5 οὔθ' αἱ] *neque β* οὐδὲ *BH.* ‖ 6 μηδέποτε *H.* ‖ εἰ τοῦτο *BHβ.* ‖ *si hoc, superficies nulla fuerit β.* ‖ αὕτη] ἄλλη *BH.* αὐτὴ Bonitzius. ‖ 7 ὅτι οὐκ (οὐκ ἂν *Aβ*) ἀνάγκη *BHβ.* ‖ ἐνεργείᾳ] ἐνεργείας *BHβ.* ‖ 8 δυνάμει *C:* δύναμιν *AHβ.* ‖ ἐνεργείᾳ *C:* ἐνέργειαν *AHβ.* ‖ 10 δυνάμει] *possunt β.* ‖ 11 intercidit διαιρέσεις. ‖ θ εἶσθαι sic *C.* ‖ 14 περιάγεται *BHβ.* ‖ 15 *aut sunt β:* εἰ ἔστιν *BH.* correxi cum Bonitzio. ‖ 19 καὶ om *β.* potest prius intercidisse membrum infinitiui cf. Arist. p. 1002b1. ‖ 20 ποιεῖται om *H.* ‖ διαιρεθείη *H.* ‖ 23 ἔξω] ἐκ *BHβ.* ‖ 24 μαρτυρεῖ *H.* ‖ 25 *secundum temporalem diuisionem β:* καὶ τὴν χρου δ. *BH.* ‖ τὸ νῦν] τὸν νοῦν *A.* ‖ 26 καὶ ἡ μὴ *H.* ‖ 31 διὰ τοῦ παρὰ *H.* ‖ 33 οἷον ἵπποι . . . 34 μαθηματικὰ om *β.*

ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἓν εἶναι τῷ ἀριθμῷ· ἀλλὰ μὴν οὐ δύναται ἀρχαὶ ἓν εἶναι τῷ ἀριθμῷ, ὡς δέδεικται ἐν τῷ δεκάτῳ προβλήματι· οὐκ ἄρα δύναται εἶναι τὰ εἴδη. πρὸς ὃ φαίης ἂν ὅτι τάχα μὲν οὐδὲ τὰ ὑλικὰ αἴτια δέδεικται πάντα μὴ δυνάμενα τῷ ἀριθμῷ ὡρίσθαι· *** φησὶν ὁ Ἐμπεδοκλῆς. εἰ δ' οὖν ἐπὶ τῶν ἐνυπαρχουσῶν τοῖς ἀποτελέσμασιν ἀρχῶν ἀδύνατον ἐφάνη τὸ τὰς ἀρχὰς ὅρον ἔχειν ἀριθμητικόν, οὐ δήπου καὶ ἐπὶ τῶν γεννητικῶν καὶ ὑπερτάτων αἰτίων ἐκεῖνα χώραν ἔχει τὰ ἐπιχειρήματα· οὕτω γὰρ ἂν οὐδ' οἱ κατ' αὐτὸν χωριστοὶ γίγνοιντο ἀριθμοί, εἰ μὴ εἶεν ὡρισμένοι. καὶ τοῦτο δὲ ψευδῶς εἴληπται τὸ διὰ ταύτην μόνην τὴν αἰτίαν ἐπὶ τὰ εἴδη δραμεῖν τοὺς τῆς ἀληθείας φιλοθεάμονας. ὅτι μέντοι πᾶν ὃ ἔχει τὰ εἴδη "οὐσία ἐστὶ καὶ οὐδὲν κατὰ συμβεβηκός", ὀρθῶς τε * καὶ ἡμεῖς προσιέμεθα. [1002b 33] "σύνεγγυς .... τρόπον." τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν προβλημάτων πεντεκαιδέκατόν ἐστιν. ζητεῖ δὲ ἐν αὐτῷ πότερον αἱ ἀρχαὶ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ· τὸ γὰρ "ἤ τινα ἕτερον τρόπον" τὸ ἐνεργείᾳ σημαίνει, ἀποκρύψας ἐξεπίτηδες οἶμαι τοῦτο τὸ ὄνομα, ἵνα μὴ ἀνέλῃ τὸ ἄπορον τοῦ προβλήματος· τίς γὰρ οὐκ ἂν τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς ἀρχικώτερον ἔφησεν εἶναι; διὰ δὲ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ οὐδὲ "αἴτια" ἢ "ἀρχὰς" εἶπεν, ἀλλὰ "στοιχεῖα", ἐν οἷς τῷ ὄντι πολὺ τὸ ἀτελές. πῶς δὲ ἔχει τὸ πρᾶγμα, εἴπομεν ἐν τοῖς πρώτοις. [1002b 34] "εἰ μὲν .... ἄλλο". ὡς εἰ ἔλεγεν, εἰ μὲν γὰρ ἐνεργείᾳ θήσεταί τις εἶναι τὰς ἀρχάς, ἐπειδὴ πάντως τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει προηγεῖται, ἔσται τι πρὸ τῶν ἀρχῶν· ἀποκρύψας καὶ νῦν τὸ τῆς ἐνεργείας ὄνομα, μετὰ τοῦ καὶ λογικὸν εἶναι τὸ ἐπιχείρημα· ἐπὶ γὰρ ἑκάστου τῶν γενητῶν πρὸ τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει, οὐκ ἐπὶ τῶν ὅλων οὐδὲ τῶν θείων, ὡς αὐτὸς ἡμᾶς ἐν ἄλλοις ἐδίδαξεν. [1003a 2] "τὸ δὲ δυνατὸν ... ἔχειν." οὐ πᾶν, φησί, τὸ δυνάμει ἀνάγκη ἐνεργείᾳ γενέσθαι· τὸ δὲ ἐνεργείᾳ νῦν ὂν πρότερον ἦν δυνάμει. [ibid.] "εἰ .. ὄντων". εἰς τὸ ἀντικείμενον ἐπιχειρεῖ, ὅτι οὐ χρὴ δυνάμει τὰ στοιχεῖα ὑποτίθεσθαι. ἡ δὲ κατασκευὴ τοῦ λόγου τοιαύτη· τὸ δυνατὸν μόνον γίγνεται, οὐ γὰρ τὸ ἀδύνατον οὔτε τὸ ἤδη ὄν· τὸ γιγνόμενον οὔπω ἔστι· τὸ μήπω ὂν ἐνδέχεται μὴ γενέσθαι· ὥστε εἰ δυνάμει αἱ ἀρχαί, ἐνδέχεται μηδὲν εἶναι τῶν ὄντων ἐξ αὐτῶν. ἡρμήνευσε δὲ τὴν ἐλαχίστην πρότασιν οὕτως "οὐδὲν γίγνεται τῶν ἀδυνάτων," ᾧ ἰσοδυναμεῖ τὸ μόνον γίγνεσθαι τὸ δυνατόν. τὴν δὲ μέσην οὕτω "γίγνεται μὲν γὰρ τὸ μὴ ὄν·" τὸ γὰρ γιγνόμενον μὴ ὄν ἐστι, διὸ οὐδὲ τὸ ἤδη ἐνεργείᾳ ὂν γιγνόμενον ἄν τις λέγοι. ὅτι δὲ ἐνδέχεται τὸ μήπω ὂν μηδὲ γενέσθαι ὡς πρόδηλον συνέθηκε ταύταις ταῖς προτάσεσιν, ἐπεὶ καὶ τοῦτό ἐστιν αὐτῷ τὸ δυνατῷ εἶναι τὸ πεφυκέναι μὲν εἰς ἐνέργειαν προϊέναι, οὐ πάντως μέντοι συμβαίνειν. ταῦτα δὲ πάντα πολλὴν ἰσχὺν ἔχει, ἐὰν πάσας τις τὰς ἀρχὰς δυνάμει λέγῃ εἶναι καὶ μηδεμίαν ἐνεργείᾳ. [1003a 5] "ταύτας .. καθ' ἕκαστα". ἔστι μὲν οὖν τοῦτο τεσσαρεσκαιδέκατον ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις, σχεδὸν δὲ ταὐτόν ἐστι τῷ ἐνδεκάτῳ· ζητεῖ γὰρ καὶ ἐνταῦθα εἴτε καθόλου αἱ ἀρχαὶ εἴτε ἄτομοι, ὃ ταὐτόν ἐστι σχεδὸν τῷ εἴτε εἴδει ὡρισμέναι εἴτε ἀριθμῷ. φησὶ δὲ ὅτι εἰ καθόλου αὐτὰς ὑποθοίμεθα, τὸ οὐσιῶδες αὐτῶν ἀφαιροῦμεν· τὰ γὰρ καθόλου οὐκ οὐσίαι· εἰ γὰρ οὐσίαι, τρεῖς τοὐλάχιστον ὁ Σωκράτης οὐσίαι, ἡ ἄτομος ἡ ἐν εἴδει ἡ ἐν γένει. εἰ δὲ μὴ καθόλου αἱ ἀρχαί, ἢ ἄγνωστοί εἰσιν ἢ ἔχουσί τι πρὸ αὐτῶν. ὧν ἑκάτερον ἄλογον. εἴτε γὰρ μὴ γιγνώσκονται ** αἱ ἀρχαί, διὰ τῶν καθόλου γνωσθήσονται· μόνως γὰρ οὕτω τὰ ἄτομά ἐστιν ἐπιστητά. ἔσται τι οὖν πρὸ αὐτῶν περιληπτικώτερον αὐτῶν. εἴρηται δὲ πολλάκις ὅτι καὶ ὑπὲρ τὰ ἄτομα καὶ ὑπὲρ τοὺς καθόλου λόγους τούς τε ποιητικοὺς καὶ τοὺς γνωστικοὺς αἱ κυρίως ἀρχαί. οὐδὲ τὰ λεγόμενα δὲ ἀνάγκην οὐδεμίαν ἔχει· οὔτε γὰρ πᾶν τὸ καθόλου ἀνούσιον· οὐ γὰρ ἂν ἦν τι τῶν καθόλου ἀΐδιον καὶ δημιουργικὸν τοῦ καθ' ἕκαστα· οὔτε τὰ τόδε τι διὰ τῶν καθόλου γιγνώσκομεν, εἰς οὐδὲν ὑστερογενὲς καθόλου καταφεύγοντες· καὶ τῶν ἀκινήτων γενῶν αὐτὸς οὐκ ἂν φαίη καθόλου τινὰ ἐπαναβεβηκέναι.

ἀλλὰ σχεδὸν πάντα ταῦτα διαλεκτικοῖς ἐπιχειρήμασι χρώμενος, ὡς καὶ ὁ ὑπομνηματιστὴς Ἀλέξανδρος ἐπεσημήνατο, διεξῆλθεν ὁ φιλόσοφος. τὸ δὲ ἑκκαιδέκατον ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν προβλημάτων σκέμμα, πότερον κινοῦνται ἢ ἀκίνητοί εἰσιν αἱ ἀρχαί, οὐδ' ἐγύμνασεν ἐν τούτοις. προθεὶς τοίνυν ἑπτακαίδεκα προβλήματα καθ' ἣν ἐξεθέμεθα τάξιν, τὸ μὲν ἕκτον καὶ τὸ ἑκκαιδέκατον οὐκ εἰργάσατο κατὰ τὴν εἰς ἑκάτερα ἐπιχείρησιν· τὸ μὲν ἕκτον ὅτι πρὸς ταῖς ἤδη ῥηθείσαις αἰτίαις καὶ προείληπτο· ζητήσας γὰρ εἰ μὴ μόνων τῶν οὐσιῶν ἀλλὰ καὶ τῶν καθ' αὑτὰ συμβεβηκότων αὐταῖς ὁ πρῶτος φιλόσοφος ἐπιστήμων ἐστίν, ἐζήτησε τρόπον τινὰ καὶ εἰ περὶ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου καὶ ἴσου καὶ τῶν ἀντικειμένων τούτοις διαλήψεται· ταῦτα γὰρ ἦν τὰ καθ' αὑτὸ συμβεβηκότα τῷ ὄντι ᾗ ὄν. τὸ δὲ ἑκκαιδέκατον, ὅτι πανταχοῦ συγχωρήσας τὰ μὲν εἶναι

2 B 4 p. 999 b 27 sq. ‖ 3 δύναται ut uidetur eadem manu corr. *H*: δύνανται *B* pr*H*. ‖ 5 *terminari β* ὁριεῖσθαι *BH*. ‖ hiatum notaui, deest Empedoclea ratio, fort. οἷον "τέσσαρα τῶν πάντων ῥιζώματα" (u. 33): *ut inquit Emp. β.* ‖ 7 γενητικῶν (*A*)*H*. ‖ 9 εἰ μὴ] *si β* ἢ *BH*. ‖ 12 οὐσία ἐστὶ *C*: οὐσίαν *AHβ* omisso uerbo. fort. ὅτι μέντοι Πλάτων λέγει τὰ εἴδη οὐσίαν. ‖ 13 ὀρθῶς τε om *β*. ‖ hiatum notaui, fort. add. αὐτῷ εἴρηται. ‖ 15 αἱ ἀρχαὶ om *β*. ‖ 16 τὸ γὰρ —: cf. Alex. p. 191, 4. ‖ 17 τοῦτο ὄνομα *AH*. ‖ 22 ἐνεργείᾳ om *AHβ*. ‖ 24 ἀποκρύψας] ἀπέκρυψεν ὡς *BH occultauit eodem modo* (ὡσαύτως) *β*. ‖ 27 ἐν ἄλλοις: met. Λ 6. 7. ‖ 28 φησὶ] φύσ *H*. ‖ 31 τὰ] quidni ὄντα τὰ? ‖ 33 γενήσεσθαι *β*. ‖ 37 γίγνεται μὲν] γιγνόμενον *BHβ*. correxi ex Ar.

4 δυνατὸν *H*. ‖ 5 πάντα] fort. τότε, sed uidetur grauius peccatum. ‖ 6 τις πάσας *A*. ‖ λέγει *H*. ‖ 7 οὖν τοῦτο *H*: τοῦτο *Cβ* οὖν *A*. ‖ 8 τῷ δεκάτῳ *BHβ*: correxi cl. p. 858 a 14. ‖ 9 καθόλου ἀρχαὶ *CH*. ‖ 10 ἤδη ὁρισμέναι *H*. ‖ εἴτε ἀρ. *CH*: ἢ ἀρ. *Aβ*. ‖ 11 εἰ om *C*. ‖ ὑποθείμεθα *C*. ‖ 12 εἰ γὰρ οὐσίαι om *AHβ*. ‖ 13 δὲ μηθ' ὅλου *A*. ‖ 14 ὧν] ὡς *H*. ‖ 15 hiatum notaui cum Bonitzio. exempli caussa propono [ὅλως οὐδὲν λείπεται γνωστόν, εἴτε γιγνώσκονται] αἱ ἀρχαί. ‖ 16 *cognoscuntur β*. ‖ 17 ἐπιληπτικώτερον *H*. ‖ 19 οὐδὲ om *β*. ‖ 20 ἔχειν *H*. ‖ 21 τοῦ τὰ καθ' *A*. ‖ 22 τὰ τόδε τι] *singularia β*. sed expectes τὰ ὁλικώτατα uel γενικώτατα. ‖ 25 πάντα om *β*. ‖ 26 ὑπομνηματισμὸς (ὑπομνηματικὸς fort. pr*H*) ἀλεξάνδρου *AHβ*. Alex. p. 193, 1. ‖ 29 προθεὶς Bonitzius: προσθεὶς *BHβ*. ‖ 31 εἰς om *H*. ‖ 34 *quaesiuit quo pacto: etsi β*. ‖ 36 καθ' αὑτὸ Brandisius: καθ' αὐτὸ τὰ *C* καθ' αὐτὰ *Hβ* καθ' αὐτὰ τὰ *A*.

φθαρτὰ τῶν ὄντων τὰ δὲ ἀΐδια, εἶχεν ἐξ ἀνάγκης ἑπόμενον τὸ τὰς μὲν τῶν ἀρχῶν κινεῖσθαι τὰς δὲ εἶναι ἀκινήτους· δῆλον δὲ ποτέρας ποτέρων· ὅτι γὰρ ἀμφοῖν οὐχ αἱ αὐταί, μετρίως ἐπέστησε. ταῖς δὲ λοιπαῖς δέκα πέντε προσθεὶς τὸ ἐν τῇ ἐξεργασίᾳ τῶν προβλημάτων τέταρτον ἐπὶ δέκα τὸ πρὸς τὰς ἰδέας ἐνιστάμενον, τὰ πάντα δέκα καὶ ἓξ εἰς γυμνασίαν προήγαγε λογικήν, ὧν τὰ μὲν ἐν τῷ Γ διαίτης ἀξιώσει, τὰ δὲ ἐν τῷ Ζ Η Θ Ι, τὰ πλεῖστα δὲ ἐν τῷ Λ. πρὸς δὲ τὰς ἰδέας καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐν τοῖς τελευταίοις δύο βιβλίοις, τῷ τε Μ καὶ τῷ Ν, διαλεχθῆναι πειρᾶσεται.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ Γ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ ΕΦΟΔΟΣ.

Ὑφηγηματικὸν μέν ἐστι τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ πρὸ αὐτοῦ ἀπορητικόν. λύει δὲ ἐν αὐτῷ πολλὰ τῶν προβλημάτων· καὶ γὰρ ὅτι τὰ αἴτια μιᾶς *ἐστιν ἐπιστήμης* εἰδέναι τοῦ ὄντος ᾗ ὄν, καὶ ὅτι τῆς αὐτῆς τὰς πάσας οὐσίας ἐπεσκέφθαι καὶ τὰ καθ' αὑτὰ ταῖς οὐσίαις ὑπάρχοντα, καὶ ὅτι καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἔχει τὰς ἀποδεικτικὰς ὁ πρῶτος φιλόσοφος, ἐν τούτοις ἀναδιδάσκει. διαλέξεται δὲ καὶ περὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἀξιώματος ὡς πρωτίστου ὄντος καὶ συνεκτικωτάτου πάντων τῶν ἀποδεικνυμένων ἐν ταῖς ἐπιστήμαις, εἰ δὴ καὶ αὐτὸ ἀποδεικτὸν ἦν, ἢ καὶ εἰ ἔχει τινὰ πίστιν ἀποδείξεως κρείττονα. *ταῦτα* πειρᾶσεται μὲν ἐν ταύτῃ παραδοῦναι τῇ βίβλῳ, ἣν ἡμεῖς ἱκανῶς ὑπὸ τοῦ φιλοπονωτάτου σαφηνισθεῖσαν Ἀλεξάνδρου πᾶσαν μὲν οὐκ ἐξηγησόμεθα· εἰ δέ που ἡμῖν δοκοίη λέγειν τι πραγματειῶδες *ἄξιον* ἐξετάσεως, πειρασόμεθα κατ' ἐκεῖνο βασανίζειν τὸ μέρος, τὰ ἄλλα πάντα τοῦ συνεχοῦς ἕνεκα τῆς πραγματείας παραφράζοντες.

(1003a 21) "Ἔστιν . . . τῶν ἄλλων ἡ αὐτή". ὅτι μὲν εἰ ἔστι τις αὕτη ἐπιστήμη, οὐδεμιᾷ τῶν ἄλλων ἐστὶν ἡ αὐτή, καὶ ὁ φιλόσοφος ὑπέμνησεν εἰπὼν "οὐδεμία . . . συμβεβηκός"· καὶ ἡ ἐπαγωγικὴ πίστις ἀπὸ τῶν μαθημάτων, γεωμετρίας ἀστρολογίας ἀριθμητικῆς. ἀλλὰ τίς ἀνάγκη τοιαύτην εἶναι ἐπιστήμην ἥτις παντός ἐστι τοῦ ὄντος ᾗ ὄν; ἢ μάλιστα μὲν ὡς εἴωθε πολλαχοῦ ποιεῖν, ὃ μέλλει δεικνύναι προαναφωνεῖ, μετ' ὀλίγα δὲ σαφῶς δείξει, τοῦτο αὐτὸ λαβὼν ὅτι καὶ εἰ μὴ συνωνύμως τὸ ὂν κατὰ πάντων λέγεται, ἀλλ' οὖν οὐδὲ ὁμωνύμως, ἀλλ' ἔοικε τοῖς ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἕν, προσθεὶς δὲ ὅτι τούτων μία ἐπιστήμη. ἔπειτα δὲ καὶ ἀπὸ τῶν προκαταβεβλημένων αὐτῷ λόγων τοῦτο συναγάγοις ἄν. εἰ γὰρ τοῦ μάλιστα ὄντος ἡ μάλιστα γνῶσις, καὶ ὅσῳ τιμιότητι διαφέρει τι, τοσούτῳ καὶ ἀληθείᾳ ἡ γνῶσις καὶ ἐναργείᾳ, ὡς ἐν τῷ ἐλάττονι τῶν α λέλεκται, εἴη ἂν καὶ τοῦ ὄντος ᾗ ὂν ἐπιστήμη τις, καὶ οὐ μόνον γε ** ἀλλὰ καὶ ἡ καλλίστη καὶ ἀρίστη τῶν ἐπιστημῶν. οὐ γάρ ἐστι σεμνότερον τοῦ ὄντος οὐδέν· εἴτε γάρ ἐστί τι ὂν οὐκ ἄλλο τι ὂν οἷον νοῦς ἢ ψυχὴ ἢ οὐρανὸς ἢ κόσμος, ὅμως ὄν ἐστιν αὐτόθεν ὑπάρχον, δηλονότι πάντων ἐστὶ τῶν ἄλλων σεμνότερον, αὐτὸ μὲν οὐ δεόμενον τοῦ εἶναι κόσμος ἢ οὐρανὸς ἢ ψυχή, τῶν δὲ ἄλλων ἁπάντων τὸ εἶναι παρ' αὐτοῦ κομιζομένων· εἴτε [τι] τὸ ὂν ἀνάγκη τι τούτων εἶναι, ἀλλ' οὖν καθὸ ὂν τιμιώτερον ἔσται ἢ καθὸ ἀλλοτιοῦν. πανταχοῦ γὰρ τὸ ὂν καὶ ἡ οὐσία τὰ πρωτεῖα φέρεται, καὶ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος αὕτη. πῶς ἂν οὖν ἢ τοῦτο ἄγνωστον μένοι, πάντων ὂν ἄριστον τῶν ὅπως ποτὲ ὄντων, ἢ περὶ ἄλλο τι ἂν σχοίη ἥ γε ἀληθινὴ φιλοσοφία; ἡ γὰρ πρώτη τῶν ἐπιστημῶν τοῦ πρώτου καὶ ἡ ἀρίστη τοῦ ἀρίστου καὶ ἡ ὅλη τοῦ ὅλου δικαίως ἂν εἶναι νομισθείη. τί δέ; οὐ τἀγαθὸν καὶ τοῦ ὄντος ἐπέκεινα; πῶς οὖν οὐχ ἡ πρωτίστη τῶν ἐπιστημῶν περὶ τἀγαθόν; καθάπερ ὁ Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ δοκεῖ λέγειν "ἐπεὶ ὅτι γε ἡ τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέα μέγιστον μάθημα, πολλάκις ἀκηκόαμεν, ᾗ καὶ δίκαια καὶ τὰ ἄλλα προσχρησάμενα χρήσιμα καὶ ὠφέλιμα γίγνεται"· ἢ μάλιστα μὲν οὐχ ἕτερον τἀγαθὸν τοῦ ὄντος κατ' Ἀριστοτέλην· τὸ γὰρ πρώτιστον αὐτῷ καὶ ὂν καὶ τἀγαθόν, ὡς ἐν τῷ Ν σαφῶς παραδίδωσιν· ὅθεν καὶ ἐν τοῖς Φυσικοῖς εἰς ταὐτὸν ἄγει τῷ εἴδει τὸ τέλος· ἥκει γὰρ τὸ μὲν εἶδος ἐκ τοῦ ὄντος, τὸ δὲ τέλος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ. ὥστε καὶ οὕτως ἡ πρωτίστη καὶ ἀρίστη τῶν

3 *mediocriter annotauit β.* ‖ 4 τὰς δὲ λοιπὰς *ΑΗβ.* ‖ τὸ *CH*: τῇ *A* om *β.* ‖ 5 τέταρτον *H*: δ̄ *B.* ‖ ἐπὶ δέκα τὸ] ἐπὶ δεκάτῳ *BH.* *decimum quartum β.* b4 τῷ γε *BH.* ‖ Ν] γ̃ *H.*

Syriani in librum Γ adnotationes ex codice Coisliniano 161 (*C*) Brandisius descripsit. quae cum in plerisque libris desiderantur, tum a Bagolino praetermissae sunt. in codice Hamburgensi libri B commentario p. 76 haec subscribuntur: Τὰ εἰς το Γ τοῦ Συριανοῦ τοῦδε ἐγράφη περὶ τὸ προκείμενον ἐκεῖσε (σε corr. ex σαι) μετὰ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐξηγήσεως.

8 ἐστὶν ἐπιστήμης suppleui. ‖ 14 εἰ δὲ *C.* ‖ ἀποδεικτικὸν ἦν *C.* ‖ 15 ταῦτα inserui. ‖ 18 ἄξιον ante ἐξετ. addidi, nisi forte πραγματειῶδες, ἐξ ἐπιστάσεως scribendum. ‖ 24 immo ἐπειπών. ‖ 26 τοιαύτην] τὸ ταύτην *C.*

8 ἀληθείᾳ καὶ γνώσει ἐνεργείᾳ ὡς *C.* ‖ 9 metaph. α 1 p. 993 b28. ‖ 10 γε] deesse ἐπιστήμη uidetur. ‖ 13 ὅμως] scrib. ἀλλ' ἁπλῶς siue ὅλως (ut p. 862 a31). ‖ 15 ante ἁπάντων fort. intercidit ὑπέρτερον uel ἐξῃρημένον. ‖ 16 prius τι seclusi. haud scio an τοιοῦτον praestet scribere quod est τι τούτων. ‖ 18 τοῦ πράγματος] fort. τοῦ παντὸς cf. p. 861 a2. ‖ 24 Plato πολιτ. VI p. 505 A. ‖ 25 ἀκήκοας Plato. ‖ 26 δίκαια Plato: δίκαιον *C.* ‖ 29 metaph. N 4. phys. II 7.

ἐπιστημῶν περὶ τὸ ὂν ᾗ ὂν διατρίψει κατ' αὐτὸν τὸν Ἀριστοτέλην. ἔπειτα δὲ καὶ παρ' οἷς ἐξῄρηται τοῦ ὄντος τἀγαθόν, ἄγνωστόν ἐστι καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἐπιστήμην, ὡς ἐν Παρμενίδῃ σαφῶς ὁ Πλάτων βοᾷ· τὰ δὲ ἐκ τῆς Πολιτείας παρατεθέντα περὶ τῆς ἰδέας τῆς τἀγαθοῦ μᾶλλον διαλέγεται, ἥτις ἐν τοῖς οὖσιν ἐνορᾶται καὶ σὺν τοῖς οὖσι. σύζυγος οὖν πάλιν ἡ πρωτίστη τῶν ἐπιστημῶν τῷ ὄντι ᾗ ὂν καὶ κατὰ τοὺς θεωρητικωτέρους τῶν φιλοσόφων. καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι, καὶ αὐτοῦ γε τοῦ Πλάτωνος ἐν τῇ κατατομῇ τῆς ἐν Πολιτείᾳ γραμμῆς ἱκανῶς ἡμῖν αὐτὸ σαφηνίσαντος. εἰ δὲ μὴ μόνον τοῦ ὄντος ᾗ ὂν ἀλλὰ καὶ τῶν καθ' αὑτὰ συμβεβηκότων αὐτῷ εἴη ἡ σοφία γνῶσις, ἵνα καὶ τὸ ἀγαθὸν τὸ ἐν αὐτῷ γιγνώσκῃ καὶ ὅλως τελέαν αὐτοῦ γνῶσιν ἔχῃ, εἴη ἂν καὶ ἀποδεικτική τις, μᾶλλον δὲ ἡ σύμπασα ἀποδεικτική, σύμπασα δὲ οὐχ ἡ ἐκ τῶν μερικωτέρων συντεθεῖσα, ἀλλ' ἡ πρὸ τῶν μερῶν ὅλη· διὸ καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀποδείξεως ταῖς ἄλλαις χορηγεῖ. ἀνιοῦσα μὲν οὖν δι' ἀποδείξεως τὰ καθ' αὑτὰ τοῖς οὖσιν ὑπάρχοντα θεωρεῖ, δι' ὧν ἐπὶ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὄντος ἀνατρέχει. ἄνω δὲ λοιπὸν στᾶσα κατὰ φύσιν ποιεῖται τὴν πρόοδον, διαιρετικῇ μὲν καὶ διοριστικῇ τὰς οὐσίας διαιροῦσα τῶν πραγμάτων, ἀποδεικτικῇ δὲ τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα. ζητήσει τοίνυν αὕτη καὶ τὰς πρωτίστας καὶ ἀκροτάτας αἰτίας, αἳ οὐκ εἰσι τῶν ἐν ὑποκειμένῳ ἀλλ' αὐτῶν τῶν οὐσιῶν, αἳ πεφύκασιν ἑαυτῶν εἶναι καὶ καθ' αὑτὰς εἶναι. [1003a 28] μήποτε δὲ καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν φιλοσόφων τὰ στοιχεῖα ζητοῦντες τῶν ὄντων τοιαύτας ἀρχὰς ἠβούλοντο θεωρῆσαι, αἳ οὐ τῶν συμβεβηκότων ἦσαν (ταὐτὸν γὰρ κατὰ συμβεβηκὸς ἀρχὴ καὶ ἡ τῶν συμβεβηκότων ἀρχή), ἀλλὰ τῶν καθ' αὑτὰ καὶ τῶν καθ' αὑτὰς εἶναι δυναμένων οὐσιῶν. ἐκεῖνοι μὲν οὖν εἴτε κεκρατήκασι τῆς προθέσεως εἴτε μή, παρείσθω λέγειν τὰ νῦν· ἑαυτῷ δέ φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ἀναγκαῖον εἶναι τοιαύτας αἰτίας ἐπιζητεῖν. [1003a 33] Ὅτι μὲν οὖν οὐ συνωνύμως κατηγορεῖται τὸ ὂν τῶν ὄντων ἁπάντων οὐδέ ἐστιν ἰσότιμα τὰ ὄντα ᾗ ὄντα, καὶ ἐν ἄλλοις ἔδειξε καὶ νῦν συγχωρεῖ. οὐ μὴν οὐδ' ἁπλῶς ὁμώνυμά φησι τὰ ὄντα, ἀλλ' εἰ καὶ πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν, ἀλλ' οὖν ὡς πρὸς ἓν καὶ τὴν τῆς οὐσίας ἀναφερόμενον μίαν φύσιν. ὥσπερ γὰρ οὐ συνωνύμως μὲν τὸ ὑγιεινὸν κατὰ τοῦ γυμνασίου καὶ τοῦ σιτίου καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σώματος, πρὸς ἓν δὲ καὶ ἀφ' ἑνὸς τῆς ὑγιείας (τὸ μὲν γὰρ ὡς φυλακτικὸν αὐτῆς, τὸ δὲ ὡς ποιητικόν, τὸ δὲ ὡς σημεῖον, τὸ δὲ σῶμα ὡς δεκτικὸν αὐτῆς ὑγιεινὸν λέγεται), καὶ ἰατρικὸν παιδίον τὸ μὲν λέγεται τῷ μεμαθηκέναι καὶ ἔχειν τὴν ἰατρικήν, τὸ δὲ τῷ εὐφυὲς εἶναι πρὸς μάθησιν, ἤδη δὲ καὶ ἰατρικὸν κέκληται τὸ ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἀποτελεσθέν, καὶ οὔτε συνωνύμως οὔθ' ὁμωνύμως κατὰ τούτων τὸ ἰατρικὸν ἀλλὰ πρὸς ἓν καὶ δὴ ἀφ' ἑνός· οὕτω καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν, οἷον τοῦ ἀγαθοῦ· καὶ γὰρ ὁ θεὸς καὶ ὁ καιρὸς ἀγαθὸν καὶ ἡ ἀρετὴ ἀγαθὸν καὶ τὸ εἶδος. οὕτω δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὄντος· πολλαχῶς μὲν γὰρ καὶ τοῦτο λέγεται καὶ οὐ συνωνύμως κατηγορεῖται τῶν πραγμάτων, πρὸς δὲ τὴν οὐσίαν ἀναφέρεται πάντα καὶ ταύτης ἕνεκα λέγεται ὄντα· κυρίως μὲν γὰρ ὂν ἡ οὐσία καὶ πρώτως καὶ μάλιστα, ἤδη δὲ καὶ τὰ πάθη ταύτης ὄντα προσείπομεν οἷον θερμότητας ψύξεις, *ξηρότητας* ὑγρότητας καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς γενέσεις οἷον ὁδούς τινας εἰς οὐσίαν ἀγούσας θεωρήσαντες ὄντα προσείπομεν, καὶ οὐ τὰς γενέσεις μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς φθοράς, ὅτι δὴ καὶ αὗται οὐσιῶν εἰσι φθοραί· καὶ πηρώσεις δὲ καὶ κωφότητας ὄντα προσείπομεν, ὅτι περὶ τὴν οὐσίαν στερητικῶς ἐπιγιγνόμεναι θεωροῦνται· τά τε ποιητικὰ τῶν οὐσιῶν, οἷον τὰς ἐνεργείας τῶν ποιητικῶν οὐσιῶν ὄντα καλοῦμεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιητά, οἷον ἐκθέμενοι *περὶ τῶν* κατά τινα σῆψιν ὑγροῦ ζῴων γενηθέντων καὶ ταῦτα τῶν ὄντων ἔφαμεν εἶναι· κἂν ποιότητος δέ τι ποιητικὸν ἢ γεννητικὸν ᾖ, τῆς τοῦ ὄντος ἀξιοῦμεν αὐτὸ προσηγορίας, ἐπειδὴ πάντα τὰ συμβεβηκότα πρὸς τὴν οὐσίαν λέγεται, κἂν σχέσεως μόνης, ἐπειδὴ τὰ πρός τι ταῖς οὐσίαις παραφύεται. πάντα οὖν πρὸς τὴν οὐσίαν ἀναφέροντες ὄντα προσαγορεύομεν. καὶ τί θαυμαστόν, ὅπου καὶ τὰς τῶν συμβεβηκότων ἀποφάσεις καὶ τὰς αὐτῆς τῆς οὐσίας "εἶναι" φαμεν; ἔστι γάρ πως καὶ τὸ μὴ λευκὸν καὶ τὸ οὐκ ἄνθρωπος. οὗ δὴ καὶ θαυμαστή τις καὶ δαιμονία τῷ ὄντι τῆς οὐσίας ἡ δύναμις ἀναφαίνεται· εἰ γὰρ καὶ τοῖς οἷον ἀντικειμένοις αὐτῇ τοῦ εἶναι μεταδίδωσι, πῶς οὐχὶ πάντα τοῦ ὄντος πληροῖ καὶ πᾶσιν ἀφθόνως τὴν παρ' αὐτῆς ὀρέγει βοήθειαν; καθάπερ οὖν τἀγαθὸν καὶ τῶν λεγομένων κακῶν αἴτιον, καὶ τὸ φῶς τοῦ σκότους, οὕτω καὶ ἡ οὐσία πού καὶ τοῦ τὸ μὴ ὂν εἶναί πως αἰτία· ὅταν γοῦν λέγωμεν τὸ μὴ ὂν εἶναι μὴ ὄν, ἀληθεύομεν τὸ εἶναι κατηγοροῦντες αὐτοῦ. τί οὖν ἔτι θαυμαστόν, εἰ πάντων τῶν ὄντων πρὸς ἓν λεγομένων τὴν οὐσίαν, μίαν εἶναί φαμεν ἐπιστήμην παντὸς τοῦ ὄντος ᾗ ὄν; ὡς γὰρ τῶν ὑγιεινῶν ἁπάντων πρὸς ἓν τὴν ὑγίειαν λεγομένων μία ἐπιστήμη, οὕτω καὶ τῶν ὄντων ἁπάντων μία ἐστὶν ἐπιστήμη· οὐ γὰρ ἐφ' οἷς μία τέτακταί τις ἐπιστήμη, ταῦτα πάντῃ καὶ πάντως ἐστὶ συνώνυμα. ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς ἓν λεγομένων μία γίγνεται θεωρία· καὶ γὰρ εἰ μεταξὺ ταῦτα τῶν τε ὁμωνύμων καὶ τῶν συνωνύμων, ἀλλὰ μᾶλλον ἀποκλίνει πρὸς τὰ συνώνυμα· δῆλον οὖν ὅτι καὶ τὰ ὄντα μιᾶς ἐπιστήμης θεωρεῖν ᾗ ἐστιν ὄντα. [1003b 16] οὐ μὴν ἐπειδὴ πάντα τὰ ὄντα θεωρεῖ, ἐπίσης ἑαυτὴν ἀπονέμει τοῖς πᾶσιν, ἀλλὰ μᾶλλον διατρίψει περὶ τὰ πρώτως ὄντα οἷον καὶ περὶ τὰς οὐσίας, ἐξ ὧν καὶ ἤρτηται τἆλλα

1 αὐτὸν ἀριστοτέλην C. ‖ 3 Plato Parm. p. 141 E sq. ‖ 5 τῆς ἀγαθοῦ C: corr. Brandisius. ‖ 8 Pl. πολ. VI p. 509 sq. ‖ 11 εἴη ἂν ᾗ C: ἂν deleui ortum ex errore, nec puto αὐτῇ latere. ‖ 18 διαιρετικὴ .. 19 διοριστικὴ .. ἀποδεικτικὴ C. ‖ 28 νῦν ἐὰν τῷ δὲ C. ‖ 30 οὐ συνώνυμα C. ‖ 33 ὡς] ᾧ C. ᾗ ci. Brandisius. ‖ 36 ἀφ' ἑνὸς ut p. 866 b 1. cf. Alex. p. 197, 31.

1 malim πρὸς ἓν δὴ καὶ ἀφ'. ‖ 3 καὶ ἀρετὴ C. ‖ 7 προείπομεν C. ‖ 8 ξηρότητας addidi. ‖ 15 τὰ ποιητικὰ C. ‖ περὶ τῶν suppleui. ‖ κατά τινας ἢ ψιν C. ‖ 20 τί] τὸ C οὐ ci. Brandisius. ‖ 21 καὶ τὰς στερήσεις αὐτῆς ci. Brandisius. ‖ 23 ᾧ δὴ ci. idem. ‖ 26 παρ' αὐτῆς C. ‖ 28 τοῦ μὴ ὂν C: τὸ interposui.

καὶ τῆς τοῦ ὄντος προσηγορίας ἠξίωται. ὀρθῶς ἄρα καὶ ταῦτ' εἴπομεν ἐν τοῖς πεπροοιμιασμένοις, ὅτι τὰ αἴτια τῆς οὐσίας ὁ φιλόσοφος ἔχειν ἐθέλει. καὶ δὴ τριῶν τούτων εἰρημένων ἐν τοῖς προοιμίοις, ὅτι περὶ πᾶν ἔχει τὸ ὂν ᾗ ὂν ὁ σοφός, καὶ ὅτι περὶ τὰ καθ' αὑτὸ συμβεβηκότα τῷ ὄντι, καὶ ὅτι τῶν τῆς οὐσίας αἰτίων ἐστὶ θεωρός, τὸ μὲν πρῶτον ἀπεδείξαμεν ἤδη, τὸ ὂν οὐχ ὁμωνύμως εὑρόντες λεγόμενον ἀλλὰ πᾶν πρὸς μίαν φύσιν τὴν τῆς οὐσίας· τὸ δὲ τρίτον δι' ὧν περὶ τὴν οὐσίαν ἔφαμεν αὐτὸν μάλιστα σπουδάζειν, ἣν ἑλεῖν οὐκ ἔστι μὴ πάντα τὰ αἴτια ταύτης ἐπισκεψάμενον. λείπεται δὲ συστῆσαι καὶ τὸ δεύτερον, ὅπερ ὅσον οὐδέπω ποιήσομεν, ταῦτα προσειληφότες, ὅτι τὸ ὁμοειδὲς ὑποκείμενον, ὃ νῦν κέκληκε γένος, εἰ μὲν αἰσθητὸν εἴη, μιᾷ τῶν αἰσθήσεων συζυγεῖ, ὡς τὰ χρώματα τῇ ὄψει καὶ οἱ χυμοὶ τῇ γεύσει καὶ οἱ ψόφοι τῇ ἀκοῇ· εἰ δὲ ἐπιστητόν, μιᾷ γίγνεται πάλιν ἐπιστήμῃ περιληπτόν· πάσας γὰρ φωνὰς ὁ γραμματικὸς ἐπισκέψεται καὶ πάντα τὰ σχήματα ὁ γεωμέτρης καὶ πάσας τὰς ἁρμονίας ὁ μουσικός. οὕτως οὖν πάσας τὰς οὐσίας ὁ φιλόσοφος, καὶ εἰ τῶν οὐσιῶν αἱ μὲν πρὸς τῷ ἀίδιοι εἶναι νοηταί τέ εἰσι καὶ ἀκίνητοι, αἱ δὲ ἀίδιοι μὲν κινηταὶ δέ, αἱ δὲ γιγνόμεναι καὶ φθειρόμεναι. καίτοι δόξειεν ἂν πάλιν μηδεὶς περὶ πᾶσαν ἔχειν κατηγορίαν. οὔτε γὰρ ὁ γεωμέτρης περὶ πᾶσαν ποιότητα οὔθ' ὁ ἀριθμητικὸς περὶ πᾶν τὸ ποσὸν οὔθ' ὁ ἁρμονικὸς περὶ πᾶν τὸ πρός τι, ἀλλὰ περὶ ἓν εἶδος ἕκαστος αὐτῶν τῶν ὑπό τινα τῶν κατηγοριῶν ἀναγομένων. αἴτιον δ' ὅτι μηδεὶς αὐτῶν περὶ ποιὸν ἔχει ᾗ ποιὸν μηδὲ περὶ ποσὸν ᾗ ποσὸν μηδὲ περὶ ἄλλο τι τῶν γενικωτάτων ᾗ τοιοῦτον· εἰ γὰρ εἶχε περί τι τοιοῦτον, πᾶσα ἦν ἀνάγκη περὶ τὴν ὅλην αὐτὸν πραγματεύεσθαι κατηγορίαν. ἢ οὖν ἀπογνῶναι δεῖ ὅτι ἐστί τις ἐπιστήμη περὶ τὴν οὐσίαν καθὸ ἐστιν οὐσία σπουδάζουσα, ἢ ἕως ἂν τοῦτο συγχωρῆται, περὶ πᾶσαν αὐτὴν τὴν οὐσίαν διατρίβειν ὁμολογήσομεν. (1003b 21.) οὐ μὴν ἀλλ' ὥσπερ ἡ μία φιλοσοφία καὶ ὅλη περὶ πάσας ἕξει, οὕτω καὶ τὰ εἴδη αὐτῆς περὶ τὰ εἴδη τῶν οὐσιῶν. ἔσται οὖν ἡ μὲν πρώτη φιλοσοφία περὶ τὴν νοητὴν οὐσίαν, ἡ δὲ περὶ οὐρανὸν πραγματευομένη περὶ τὴν ἀίδιον μὲν κινουμένην δέ, ἡ δὲ περὶ τὴν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ. ἔξεστι δὲ καὶ δύο τὰς μερικωτέρας ποιεῖν, τὴν μὲν πρώτην ὀνομάζοντα φιλοσοφίαν, τὴν δὲ φυσικήν, ὅση περὶ τὸ κινούμενον φθαρτόν τε καὶ ἀίδιον· ὅπως γὰρ ἂν τὰς οὐσίας διέλωμεν, οὕτω καὶ τὰς γνώσεις αὐτῶν ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον διαιρήσομεν. ἀποδείκνυται οὖν καὶ ἄλλο τι νῦν τῶν ἐν τῷ Β βιβλίῳ διαπορηθέντων· ἠπορεῖτο δὲ ἐκεῖ πότερον μία τις ἐπιστήμη περὶ πάσας ἕξει τὰς οὐσίας, ἢ ἄλλη περὶ ἄλλας· ἀναπέφανται δὲ νῦν ὅτι ἡ μὲν ὅλη φιλοσοφία περὶ πάσας, τὰ δὲ εἴδη αὐτῆς ἕκαστον περὶ μίαν. (1003b 22.) "εἰ δὴ τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν τὸ αὐτὸ καὶ μία φύσις." βούλεται μὲν ἐντεῦθεν κατασκευάσαι ὅτι καὶ τὰ καθ' αὑτὰ τῇ οὐσίᾳ συμβαίνοντα τῆς μιᾶς ἐστι καὶ ὅλης φιλοσοφίας θεωρεῖν· μεταχειρίζεται δὲ τὴν ἀπόδειξιν οὕτω· τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν μία φύσις, ὥστε εἰ ὁ φιλόσοφος τὸ ὂν ᾗ ὂν ἐπισκέπτεται, καὶ τὸ ἓν ᾗ ἓν θεωρήσει. ἀλλὰ μὴν τοῦ αὐτοῦ τὰ ἀντικείμενα θεωρεῖν· θεωρήσει ἄρα καὶ τὰ πολλὰ ὡς τῷ ἑνὶ ἀντικείμενα. εἰ δὲ τὸ ἓν καὶ τὰ πολλὰ ἐπισκέψεται, πᾶσα δὲ ἐναντίωσις ὑπὸ ταῦτα πίπτει (ταὐτὸν γὰρ καὶ ὅμοιον καὶ ἴσον ἕν πώς ἐστι, θάτερον δὲ καὶ ἀνόμοιον καὶ ἄνισον δυὰς καὶ πλῆθος), καὶ πάντα ἂν τὰ οὕτως ἀντικείμενα θεωρήσειε· ταῦτα δέ ἐστι τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα τῇ οὐσίᾳ· πρώτως τε γὰρ αὐτῇ ὑπάρχει καὶ πάσῃ· ὥστε καὶ τὰ καθ' αὑτὰ ταῖς οὐσίαις ὑπάρχοντα τοῦ φιλοσόφου γιγνώσκειν ἐστί. τοιαύτης δὲ τῆς μεταχειρίσεως τοῦ λόγου γεγενημένης, τὸ μὲν τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα τῷ ὄντι ἀντικεῖσθαι πρὸς ἄλληλα, καὶ τὸ τὰ ἀντικείμενα πάντα ὑπὸ τὸ ἓν ἀνάγεσθαι καὶ τὰ πολλά, ταῦτα δὲ μιᾶς εἶναι γνωρίζειν ἐπιστήμης, εὐπαραδεκτότερα τέως ἐστί· καὶ γὰρ ὃ δοκεῖ τούτων εἶναι βιαιότατον, τὸ πάντα τὰ ἀντικείμενα ὑπὸ τὸ ἓν καὶ τὸ πλῆθος ἀνάγεσθαι, πολλὴν μὲν καὶ ἐξ ὧν εἶπεν αὐτὸς ἔχει παραμυθίαν, πλείστης δὲ παρρησίας ἐκ τῶν δύο συστοιχιῶν τῶν παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις μετείληφε. τὸ μέντοι τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν τὴν αὐτὴν εἶναι καὶ μίαν ἄμφω φύσιν, ὡς τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ αἴτιον, καὶ τὸ ἀμερὲς καὶ τὸ ἐλάχιστον, καὶ τἆλλα ὧν αἱ μὲν ἐπιβολαὶ καὶ οἱ λόγοι διάφοροι, τὸ δὲ ὑποκείμενον ἕν, [καὶ] τοῦτο πολλὴν ἀπορίαν ἔχει καὶ παρὰ τοῖς τὰ πράγματα δυναμένοις ὁρᾶν καὶ παρὰ τοῖς τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τὴν πρὸς ἑαυτὸν διαφυλάττειν θέλουσιν· οἱ μὲν γὰρ ἴσως ἀξιοῦσι τοῦ ἑνὸς ὄντος ἡνωμένου τὴν ἕνωσιν ἀλλαχόθεν ἥκειν αὐτῷ, καὶ δῆλον ὡς ἀπὸ τοῦ ὑπερουσίου ἑνός, ὃ τοῦ μὲν εἶναι μηδὲν αὐτὸ προσδεῖται, ἓν δὲ καθαρῶς ὂν πᾶσιν ἑνώσεως μεταδίδωσιν, ἧς ἄνευ συστῆναι τὴν ἀρχὴν ἢ συστάντα διαμένειν ἀδυνατεῖ τὰ πράγματα· ὥστε συνοχικὴν αὐτοῖς ταύτην ἐφίστησι καὶ φρουρητικὴν δύναμιν ἡ τοῦ πρὸ πάντων ἑνὸς ἀγαθότης. οἱ δὲ διὰ τί φήσουσι τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν ταὐτὸν εἶναι; ἆρα διὰ τοῦτο ὅτι ἓν μὲν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀεὶ ἅμα, ἀλλ' ὅπου μὲν ἄνθρωπος, καὶ ἕν, ὅπου δὲ ἕν, οὐ πάντως ἄνθρωπος, οὐδὲ ἥλιος οὐδὲ κόσμος οὐδὲ νοῦς· ὅπου δὲ ἓν ἐκεῖ καὶ ὂν καὶ ὅπου ὂν ἐκεῖ καὶ ἕν; ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐδὲ τοῦτο συγκεχώρηται· τὸ γὰρ ἓν καὶ ὑπὲρ τὸ μὴ ὂν καὶ σὺν τῷ ὄντι καὶ ἐπὶ τοῦδε τοῦ ὄντος, ὡς ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ τῆς στερήσεως· ὅμως δὲ τίς ἀνάγκη συνόντα αὐτὰ μὴ ἔχειν πρὸς ἄλληλα διαφορὰν τὴν τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου; πῶς δ' εἰ ἔσται ἓν οὐσία, οὐχὶ καὶ

1 ἠξίωνται C. ‖ εἴπομεν] p. 837 b16. ‖ 6 αἰτιῶν C. sed cf. l. 2. 9. ‖ 9 ἐστιν ἢ πάντα C. ‖ 10 ὅσον οὐδέπω] cf. d'Oruillius ad Charit. VIII 2: ὅσον δυνατὸν coniciebat Brandisius. ‖ 16 καὶ ante πάσας inserui. ‖ 17 οὐσίας] αἰτίας C. ‖ 18 πρὸς τὸ ἀιδίοις εἶναι C. ‖ 22 ἀριθμητικὸς] γραμματικὸς C male superioris loci l. 15 recordatus. ‖ 29 συγχώρηται C. ‖ αὐτὴν τὴν] αὖ τὴν C. ‖ 37 ἂν τὰς] ἂν αὐτὰς C. ἂν αὐτὰς τὰς ci. Brandisius. ‖ 38 ἀνὰ τὸν] ἀλλὰ τὸν C. ‖ 39 met. B 1 p. 995 b11. 997 a15. cf. Alex. p. 202, 5. ‖ 41 ἀναπέφ δὲ sic C: correxit Brandisius.

9 ἓν πῶς C. ‖ 11 τὰ οὕτως] οὗτος τὰ olim coniciebam. ‖ 16 πάντα τὸ ὑπὸ τὸ C: corr. Brandisius. ‖ 22 τὴν αὐτὴν] ταυτὴν C. ‖ 22-25 cf. Alex. p. 203, 2 sqq. ‖ 25 καὶ male inculcatum seclusi. ‖ 27 τὴν πρὸς] πρὸς τὴν πρὸς C: corr. Brandisius. ‖ 28 ἑνὸς suspectum. ‖ 35 καὶ ὁ ἄνθρωπος C. ‖ 39 ἐπὶ τάδε τοῦ C. ‖ 41 δ' εἰ] δὲ C. εἰ add. Brandisius. ‖ ἓν οὐσία] ἡ οὐσία C.

ἀριθμὸς ἔσται οὐσία, καὶ ταῦτα ὁ ἐν τοῖς ἀριθμητοῖς; εἰ γὰρ ὁ Σωκράτης καὶ ἓν καὶ ὂν καθ' αὑτό, καὶ σὺν Πλάτωνι καὶ δύο καὶ ὄντα καθ' αὑτά, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. ὥσπερ οὖν αἱ οὐσίαι πλείους γιγνόμεναι οὐ μεταπίπτουσιν εἰς συμβεβηκότα ἀλλ' εἰσὶ πάλιν ἀεὶ οὐσίαι, οὕτω καὶ τὸ ἓν ἑκάστοις ἓν συντιθέμενον ἀριθμὸν οὐσιώδη ποιήσει· εἰ γὰρ τοῖς (5) δέκα ἀνθρώποις ὁ μὲν ἀριθμὸς συμβέβηκεν, αἱ δὲ οὐσίαι αἱ δέκα οὐ συμβεβήκασιν ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν οὐσίαι, καὶ τῷ ἑνὶ τὸ μὲν ἓν ἔσται συμβεβηκός, τὸ δὲ αὐτὸ οὐσιῶδες· οὐκ ἄρα οὐδ' ἐν Σωκράτει ταὐτὸν ἦν αὐτοῦ τὸ ὂν τῷ ἑνί, εἴ γε τὸ μὲν συντεθειμένον καὶ πεπολλαπλασιασμένον ὂν μόνον καὶ οὐσία, τὸ δὲ προϊὸν ἀριθμὸς ἀνούσιος ἀναφαίνεται. (10) κατ' ἄλλην δὲ αὖθις ἐπιβολήν, εἰ ταὐτὸν τὸ ἓν τῷ ὄντι κατὰ τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὸ ἀντικείμενον τῷ ὄντι τὸ μὴ ὂν τῷ ἀντικειμένῳ τῷ ἑνὶ ταὐτὸν ἔσται· οὐκ ὂν ἄρα τὰ πολλά· ἀλλὰ μὴν καὶ ὄντα· οὐκ ὂν ἄρα τὰ ὄντα. εἰ δέ τις τῇ καταλήξει τῶν φωνῶν ἐπερειδόμενος ὁμόσε χωροίη λέγων τὰ ὄντα οὐκ ὂν εἶναι, μηδὲ γὰρ εἶναι (15) ὂν ἀλλὰ τινὰ ὄντα, ἐσοφίζετο ἂν εἰ ἡμῖν ἐπιχειρήσειεν· οὐ γὰρ ὅτι πολλαπλάσιά ἐστι τὰ πολλὰ τοῦ ἑνὸς ὄντος οὐκ ὂν λέγεται, ἀλλ' ὅτι τοῦ ὄντος ἐστὶ στέρησις. ἢ πρὸς μὲν τοῦτο φαίη τις ἂν ὑπὲρ Ἀριστοτέλους, ὅτι ἀλλ' οὐδὲ τὰ πολλὰ τοῦ ἑνὸς ἐστέρηται τελέως ἀλλ' ἔστιν αὐτοῦ πρόοδος· ἐὰν δὲ στερήσῃς αὐτὰ τοῦ ἑνός, πάντη (20) τέλεον οἴχεται τὰ ὄντα ἀποδράντα πρὸς τὸ μὴ ὂν καὶ τὴν τοῦ μηδαμῇ μηδαμῶς ὄντος ἀχανίαν. ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην μὲν ἂν αὐτοὺς ταῦτα καὶ λέγειν καὶ φρονεῖν· ἔστι γάρ πως Πυθαγορικώτερα καὶ Πλατωνικώτερα τῷ τε Παρμενίδῃ φίλῳ φίλτερα, καὶ ἅμα εἰς ἔννοιαν ἄγει πως, ὡς πάντα τῷ ἑνὶ καὶ ἔστι καὶ σῴζεται. προσα- (25) νακρίνω δὲ πάλιν πότερον τὸν ἕνα ἄνθρωπον οἴονται σεμνότερον εἶναι ἢ τοὺς δέκα ἀνθρώπους; εἰ μὲν γὰρ τὸν ἕνα ἄνθρωπον, πῶς δεκαπλασιασθὲν τὸ τίμιον τοῦ πράγματος οὐ σεμνότερον γέγονεν; εἰ δὲ τοὺς δέκα ἀνθρώπους, πῶς ἐστι τὸ μὲν ἓν εἶδος καὶ ὄν, τὰ δὲ πολλὰ στέρησις καὶ μὴ ὄν; εἰ δὲ τοὺς δέκα ἀνθρώπους κατὰ μὲν τὸν (30) ἀριθμὸν λείπεσθαι φαῖεν τοῦ ἑνὸς ἀνθρώπου, κατὰ δὲ τὸ οὐσιῶδες τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πλεονεκτεῖν, οὐκ ἦν ταὐτὸν ἐν τῷ ἑνὶ ἀνθρώπῳ τὸ ὂν αὐτοῦ καὶ τὸ ἕν· οὐ γὰρ ἂν τὸ μὲν πολλαπλασιαζόμενον ἐγίνετο σεμνότερον τὸ δὲ ἀτιμότερον πάλιν. εἰ δὲ μὴ ὡς στέρησις τὰ πολλὰ τῷ ἑνί, μᾶλλον δὲ κατὰ τὰ πρός τι ἀντίκειται, καθὸ (35) καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Ι τῆσδε τῆς πραγματείας ἐνέκρινεν, ἀνάγκη καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῷ ἀνθρώπῳ τοῦτον ἀντικεῖσθαι τὸν τρόπον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲν ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἑαυτῷ σύγκειται, οὔτ' ἄρα οἱ ἄνθρωποι τῷ ἀνθρώπῳ ἀντίκεινται, οὔτε τοιοῦτον τὸ ἕν, ἐξ ὧν σύγκειται τὰ πολλά, τοῖς πολλοῖς. ἔτι ὁ μὲν ἄνθρωπος ᾗ ἄνθρωπος (40) καὶ τὸ ὂν ᾗ ὂν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ὄντων οὐ διαφέρουσι, τὸ δὲ ἓν ᾗ ἓν τῶν πολλῶν διαφέρει ᾗ πολλά· οὐκ ἄρα ταὐτόν ἐστιν

αὐτῷ ἑνί τε εἶναι καὶ ὄντι, ἄλλο ἄρα τὸ ἓν καὶ ἄλλο τὸ ὄν, καὶ εἰ συνυπάρχει τῷ ὄντι τὸ ἕν, ἐπεὶ μηδὲν ἄνευ τοῦ ἑνὸς εἶναι δύναται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἠπορήσθω διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ δαιμονίου τοῦδε ἀνδρὸς τὸ διάφωνον ἔχουσαν ἐνιαχοῦ διὰ τὸ ἐγείρεσθαί (5) τε ἅμα πρὸς τὴν πρεσβυτέραν φιλοσοφίαν καὶ ἐποπτικωτέραν, καὶ φυλάττειν τὰ παρὰ τοῖς πολλοῖς διὰ συνήθειαν εὐδοκιμώτερα. καὶ γὰρ νῦν ὁρμήσας ἀνυμνῆσαι τὸ ἓν Πυθαγορείως τε καὶ Πλατωνικῶς καὶ οὐσιῶδές τε αὐτὸ εἰπὼν καὶ ἡγεμονίαν αὐτῷ δεδωκὼς τῆς ἀμείνονος τῶν συστοιχιῶν, ὅμως διὰ τὸ τὴν ἐξῃρη- (10) μένην ἁπάντων τῶν ὄντων φύσιν αὐτοῦ μὴ κατακρατῆσαι τὴν πρὸς ἑαυτὸν ἔσχεν ἐναντίωσιν· μόνου γὰρ τοῦ ὑπὲρ τὰ ὄντα ἐστὶ τὸ ὑπερέχειν τοῦ πλήθους, ἐπεὶ τοῦ συντεταγμένου τοῖς οὖσιν ἑνὸς εἰ μὴ κατ' ἄλλο λείποιτο τὰ πολλά, πῶς ἂν εἴη τοῦ ἑνὸς ἀτιμότερα, εἰ μήτε τίκτεται παρ' αὐτοῦ μήτε τῶν ἐν αὐτοῖς ἕκαστον (15) ἐκείνου δεύτερόν ἐστιν; ἴωμεν δὲ καὶ ἐπὶ τὰ ἑξῆς. ἀρέσκει τοίνυν αὐτῷ ταὐτὸν εἶναι τῷ ὑποκειμένῳ ὂν καὶ ἕν, καὶ εἰ οἱ λόγοι αὐτῶν ἕτεροι εἶεν· εἰ δέ τις καὶ τὸν αὐτὸν λόγον ἀμφοτέροις ἀποδιδοίη, οὔ φησι διοίσεσθαι, μᾶλλον γὰρ αὐτοῦ συνδραμεῖσθαι τοῦτο τῇ ὅλῃ προθέσει· τὰ γὰρ ὑπὸ τὸ ἓν ἐπὶ πλέον δειχθήσεται προσήκοντα τῷ (20) φιλοσόφῳ ἅτε περὶ τὸ ὂν ᾗ ὂν στρεφομένῳ· τίνες οὖν αἱ κατασκευαὶ τοῦ ταὐτὸν εἶναι τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν; πρῶτον μὲν ὅτι καὶ τὸ ἄν- [1003b 26.] θρωπος καὶ τὸ εἷς ἄνθρωπος καὶ τὸ ὢν ἄνθρωπος ταὐτὸν δηλοῖ, κἂν εἴπω δὲ εἷς ὢν ἄνθρωπος, οὐχ ἕτερον δηλῶ (τὸ γὰρ ἀναδιπλωθὲν κἂν ἀνατριπλωθῇ ταὐτὸν σημαίνει), δεύτερον δὲ ὅτι ἡ ἑκάστου (25) οὐσία οὐκ ἔστιν ἓν κατὰ συμβεβηκός, ἀλλ' ὥσπερ ὅπερ ὄν τι, οὕτω καὶ ὅπερ ἕν τι (ὥστε ὁσαχῶς τὸ ἕν, τοσαυταχῶς καὶ τὸ ὄν, εἴπερ ἄμφω ταὐτόν), τὰς οὐσίας ἐπισκεπτόμενος καὶ πάντα τὰ ὄντα ὁ φιλόσοφος τὰς διαφορὰς τοῦ ἑνὸς ἐπισκέψεται. διαφοραὶ δὲ τοῦ ἑνὸς καὶ ὥσπερ εἴδη τὸ ταὐτὸν τὸ ὅμοιον τὸ ἴσον τὸ εὐθύ, καὶ (30) ὅλως ἡ ἀμείνων συστοιχία, ὥσπερ ἡ καταδεεστέρα τῶν πολλῶν ἐστιν ἀκόλουθος. ἐπραγματεύσατο δὲ τοῦτο ἰδίᾳ καὶ αὐτὸς οὗτος [1004a 2.] ὁ φιλόσοφος Ἐκλογὴν πάντων ποιησάμενος τῶν ἐναντίων, καὶ ὑποτάξας τὰ μὲν τῷ ἑνὶ τὰ δὲ τοῖς πολλοῖς. εἰ τοίνυν περί τε τὰς οὐσίας καὶ περὶ τὰς τοῦ ἑνὸς καὶ τῶν πολλῶν ἕξει διαφορὰς ἡ ὅλη (35) φιλοσοφία, καὶ τὰ μέρη αὐτῆς περὶ τὰ εἴδη τῶν οὐσιῶν διατρίψει· τῶν δὲ οὐσιῶν ἡ μὲν νοητή τε καὶ ἀίδιος, ἡ δὲ αἰσθητή τε καὶ φθαρτή· ὥστε ἡ μὲν ἔσται πρώτη φιλοσοφία ἡ περὶ τὴν νοητήν τε καὶ ἀκίνητον οὐσίαν στρεφομένη, ἡ δὲ ταύτης ἐχομένη καὶ δευτέρα ἡ περὶ τὴν φύσιν διατρίβουσα. ὥσπερ γὰρ τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν εἴδη (40) ἔχει, τὸ μὲν πρῶτον τὰ δὲ ἐφεξῆς, οὕτω καὶ αἱ ἐπιστῆμαι τοῖς οὖσιν ἀνάλογον ταχθήσονται. ἔχει γὰρ ἡ φιλοσοφία τὸ πρότερον ἐν ἑαυτῇ καὶ τὸ ὕστερον, ὥσπερ καὶ ἡ μαθηματική· καθάπερ οὖν πρότερος μὲν

4 ἀεὶ] αἱ C. ‖ 5 τοῖς δέκα] τοῖσδε C. ‖ 8 ταὐτὸν ἢ αὐτὸ ὂν τῷ ἓν εἴ γε C. correxi cl. u. 33. ‖ 16 ἀλλὰ τὰ ὄντα C. ‖ ἐσοφίζετο δι ἡμ ἐπιχειρήσει· sic C. de modis cf. p. 872 b42 sq. ‖ 21 οἴχεται τὸ ὂν ἀποδράντα C. ἀποδράν γε coniciebat Brandisius. ‖ 24 φίλτερα] φίλτατα C. ‖ 34 εἰ μὴ C: δὲ inserui. ‖ 36 met. I 6 p. 1056 b32 sq.

4 ἐγείρεσθαι τὸ ἅμα C. ‖ 13 λείποι τὸ τὰ C. ‖ 17 ἀμφοτέρως C. ‖ 20 τίνες] τίνος C. ‖ 24 ἑκάστου] ἑκάστη C: corr. Brandisius. ‖ 25 κατὰ om C. add. Brandisius cl. Arist. p. 1003 b32. ‖ ὄν τι . . . ἕν τι] ἕν τι . . . ὄν τι C. ‖ 27 ante τὰς οὐσίας nescio an δι' οὖν ταῦτα uel simile quid interciderit. ‖ 30 ὅλως ἀμείνων C: adieci ἡ. ‖ 40 τὰ δὲ] τὸ δὲ C.

ὁ ἀριθμητικὸς τοῦ γεωμέτρου, πάλιν δὲ οὗτος τοῦ ἀστρονόμου καὶ οὗτος εἰ τύχοι τοῦ μηχανικοῦ, οὕτω καὶ τὰ εἴδη τῆς ὅλης φιλοσοφίας τῷ πρώτῳ καὶ μέσῳ καὶ τελευταίῳ διακεκόσμηται. (1004a 9.) μιᾶς δὲ τἀντικείμενα πάντως ἀλλήλοις θεωρούσης δεῖ τὴν τὸ ἓν εἰδυῖαν καὶ τὰ πολλὰ εἰδέναι· τὰ γὰρ πολλὰ ἤτοι ἀπόφασις τοῦ ἑνὸς ἢ στέρησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων αἱ ἀντιθέσεις αὗται ὅτι ἡ μὲν ἀπόφασις ἐπὶ πάντων ἀληθεύει τῶν παρὰ τὸ ἓν ἐκεῖνο τὸ ἀναιρούμενον· τὸ γὰρ οὐχ ἵππος ἐπὶ πάντων ἀληθὲς τῶν παρὰ τὸν ἵππον, ἡ δὲ στέρησις οὐχ οὕτως· οὐ γὰρ ἁπλῶς ἀπούσης τῆς ἕξεως *ἔννοιαν* παρίστησιν ἡ στέρησις (οὐ γὰρ τυφλὸς ὁ μὴ ἔχων ὄψιν, ἐπεὶ καὶ λίθος ἂν ἦν τυφλός), ἀλλ' ἀπούσης τοῦ πεφυκότος αὐτὴν δέχεσθαι· κωφὸν οὖν οὐχὶ πᾶν ὃ μὴ ἀκούει, ἀλλὰ τὸ οὗς ἐὰν μὴ ἀκούῃ, ὅτι πέφυκεν ἀκούειν· δεῖ γὰρ ὑποκεῖσθαι μίαν φύσιν τῇ ἕξει καὶ τῇ στερήσει. καὶ διαφορὰ μὲν αὕτη μεγίστη στερήσεως καὶ ἀποφάσεως. εἴτε μέντοι στέρησίς ἐστι τοῦ ἑνὸς τὰ πολλὰ εἴτε ἀπόφασις, ἐπειδὴ δι' ἑκατέρας ἔστι τὸ ἓν θεωρῆσαι, τοῦ αὐτοῦ ἐστι τό τε ἓν εἰδέναι καὶ τὰ πολλά· καὶ γὰρ ὅλως τὰ καθ' οἱανοῦν ἀντίθεσιν ἀλλήλοις ἀντικείμενα μιᾶς ἐστιν ἐπιστήμης εἰδέναι. εἰ δὲ ὁ φιλόσοφος τό τε ἓν εἴσεται καὶ τὰ πολλά, οὐ μόνον τὸ ταὐτὸν καὶ ἴσον καὶ ὅμοιον ἐπισκέψεται διαφορὰς ὄντα τοῦ ἑνός, ἀλλὰ καὶ τὰ τούτοις ἀντικείμενα, τὸ ἕτερον τὸ ἀνόμοιον τὸ ἄνισον, ἅπερ ὑπὸ τὸ πλῆθος ἀνάγεται, καὶ οὐ μόνα γε ταῦτα ἀλλὰ καὶ ὅσα διὰ τούτων ὑπὸ τὸ ἓν καὶ τὰ πολλὰ τάττεται· καὶ γὰρ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος ὑπὸ τὰ πρώτιστα τῶν ἀντικειμένων τέτακται, ὡς μὲν ἐγὼ νομίζω, τὸ γλυκὺ καὶ τὸ λευκὸν καὶ πᾶν τῷ εἴδει συγγενέστερον ὑπὸ τὸ ἕν, τὸ δὲ πικρὸν καὶ τὸ μέλαν καὶ πᾶν τὸ εἰς τὴν στέρησιν ὑποφερόμενον ὑπὸ τὰ πολλά· ὡς δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἐξηγεῖται, τὰ μὲν διακριτικὰ [θερμὸν γλυκὺ λευκὸν] ὑπὸ τὰ πολλά, τὰ δὲ τούτοις ἀντίθετα ὑπὸ τὸ ἕν. καὶ τὴν ἐναντίωσιν δὲ αὐτὴν ἀνάξομεν ἐπὶ τὰ πολλά, (1004a 21.) τὴν δὲ φιλίαν ὑπὸ τὸ ἕν· "διαφορὰ γάρ τις" φησίν "ἡ ἐναντίωσις, ἡ δὲ διαφορὰ ἑτερότης". εὖ γε σὺ πάντα ταῦτα λέγων ὦ ἄριστε· τί οὖν οὐχὶ καὶ τὸ ἓν καὶ τὴν ἀόριστον δυάδα παρελαμβάνομεν ἐν ταῖς ἀρχαῖς; τί δὲ τῇ Ἐμπεδοκλέους φιλίᾳ καὶ τῷ νείκει διεμαχόμεθα; τὰ γὰρ αὐτὰ νῦν πράγματα καὶ τὰς αὐτὰς δυνάμεις δι' ἑτέρων ὀνομάτων εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσάγομεν, τοῦ μὲν ἑνὸς οὐδ' ὑπαλλάξαντες τοὔνομα, τὴν δὲ ἀόριστον δυάδα "πολλὰ" μετονομάσαντες. ταῦτα μὲν οὖν ὑπέρευ. ἐπειδὴ δὲ τὰς ἀρχὰς ἐξῃρῆσθαι δεῖ τούτων ὧν εἰσιν ἀρχαί, ἔσω σοι τὸ ἓν καὶ τὸ πλῆθος οὐ κατὰ μέθεξιν ἑνὸς καὶ τῶνδε τῶν πολλῶν ἐξῃρημένα, καὶ οὕτω τά τε πράγματα σεμνότερα θεασόμεθα καὶ ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς οὐ διαφωνήσομεν. ταῦτα μὲν καὶ εἰσαῦθις, εἰ δοκεῖ. τέως δὲ δείξας ἡμῖν ὅτι μιᾶς ἐπιστήμης τὰ ὄντα πάντα καὶ τὰ ἐπὶ τὸ ἓν καὶ τὰ πολλὰ ἀναγόμενα θεωρεῖν, λύει τινὰ ἔνστασιν τὴν ἀποροῦσαν πῶς ἐπεὶ πολλαχῶς τὸ ἓν καὶ τὸ ὄν, ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην. (1004a 24.) ὁ δέ φησιν ὅτι πρὸς ἓν λέγεται· ὥσπερ οὖν τὰ ὑγιεινὰ μιᾶς, οὕτω καὶ ταῦτα μιᾶς· πρὸς γὰρ τὴν οὐσίαν ἅπαντα τὰ ὄντα καὶ πρὸς τὸ πρῶτον ἓν ἀναφέρεται. οὕτω δὲ καὶ τὸ ταὐτὸν εἰ διαφορὰς ἔχει, πᾶσαι πρὸς τὸ πρώτως ταὐτὸν ταχθήσονται, τοῦτο δέ ἐστι τὸ τῇ οὐσίᾳ ταὐτόν· οὕτω καὶ τὸ ἕτερον καὶ τὸ ὅμοιον καὶ ἀνόμοιον. δεῖ οὖν διελομένους ποσαχῶς ἕκαστον τούτων λέγεται, εἴτε δεκαχῶς ἐκεῖνο παντὶ τῷ ὄντι ὑπάρχει εἴτε κατ' ἄλλον ἀριθμόν, τὸ ἐν ἑκάστῃ κατηγορίᾳ συντάττειν τῷ ἐν τῇ οὐσίᾳ ταὐτῷ καὶ ὁμοίῳ καὶ ἑτέρῳ καὶ ἀνομοίῳ· τὰ μὲν γὰρ τῷ ἐκεῖνο τὸ πρῶτον ἔχειν αὐτά, τὰ δὲ τῷ ἐκεῖνο τὸ πρῶτον ποιεῖν αὐτά (ἔχει γὰρ ἡ οὐσία καὶ ποιεῖ ταῦτα ἃ λέγεται εἶναι), τὰ δὲ κατ' ἄλλους τρόπους· ἤτοι γὰρ σχέσιν ἔχει πρὸς οὐσίαν ἢ πάθος αὐτῆς ἐστιν ἤ τι τοιοῦτο. λέλυται οὖν κἀκείνη ἡ ἀπορία, τίνος ἐστὶ διαλαβεῖν περὶ ταὐτοῦ καὶ ἑτέρου καὶ ἴσου καὶ ἀνίσου καὶ ὅλως πάντων τῶν καθ' αὑτὰ ταῖς οὐσίαις ὑπαρχόντων· δῆλον γὰρ ἐκ τῶν εἰρημένων ὅτι τοῦ φιλοσόφου· καὶ γὰρ εἰ μὴ οὗτος, τίς ἐστιν ὁ συν- (1004b 1.) αποδείξει λέγων εἴτε ταὐτὸν Σωκράτης *καὶ Σωκράτης* φιλοσοφῶν εἴθ' ἕτερον, εἴτε πῇ μὲν ταὐτὸν πῇ δὲ ἕτερον· ἢ εἰ δυνατὸν ἑνὶ πολλὰ εἶναι ἐναντία ἢ ἀδύνατον ἀλλ' ἀνάγκη ἓν ἑνί. ἐπεὶ οὖν οὐχὶ τῶν ἀριθμῶν ἢ τῶν σχημάτων ταῦτα πάθη ἀλλὰ τοῦ ὄντος ᾗ ὄν, φανερὸν ὅτι τῆς πρώτης ἐστὶ φιλοσοφίας ἡ περὶ ταῦτα σχολή· καὶ οὐ διὰ τοῦτο κακίσειεν ἄν τις τοὺς σοφιστὰς ὅτι περὶ ταῦτα στρέφονται, ἀλλ' ὅτι μηδὲν περὶ οὐσίας ἐπαΐοντες περὶ ταῦτα σὺν ἀμαθίᾳ πολλῇ διατρίβουσιν. ἔδει δὲ εἰδέναι ὅτι ὥσπερ ἀριθμοῦ πάθη ἐστὶν ἴδια τὸ ἄρτιον καὶ τὸ περιττὸν καὶ κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους παραβολὴν πολλαπλάσιον, ὑποπολλαπλάσιον καὶ ὅλως αἱ δέκα σχέσεις αἱ ὑπὸ τὴν ὑπεροχὴν καὶ ἔλλειψιν, ὁμοίως δὲ καὶ τῷ στερεῷ σώματι τῷ τε ὑπὸ τῶν γεωμετρῶν κατανοουμένῳ καὶ ἀκινήτῳ, καὶ τῷ φυσικῷ καὶ κινητῷ, καὶ τῶν κινουμένων τῷ τε ἀβαρεῖ καὶ οὐρανίῳ καὶ τῷ ἐνύλῳ καὶ βάρος ἔχοντι ἢ κουφότητα ***, οὕτω δὴ καὶ τῷ ὄντι καθὸ ὂν καθ' αὑτά τινα συμβέβηκε, περὶ ὧν οὐδὲν εἰπεῖν ὑγιὲς ὁ μὴ ἐπεσκεμμένος δυνήσεται. μόνος οὖν ὁ φιλόσοφος περὶ αὐτῶν ἀξιόχρεως διισχυρίσασθαι· ὑποδυόμενοι δὲ οἱ διαλεκτικοί τε καὶ σοφισταὶ *τὸν φιλόσοφον* προσποιοῦνται μὲν καὶ αὐτοὶ περὶ πάντων τῶν ὄντων διαλέγεσθαι, ἀπολιμπάνονται δὲ αὐτοῦ τε

4 δὲ ἀντικείμενα C. ‖ 9 ἁπλῶς ἀπάσης C. cf. Alex. p. 209, 23 ἡ γὰρ στέρησις οὐχ ἁπλῶς ἀπουσία τινός ἐστιν ὡς ἡ ἀπόφασις, ἀλλ' ἀπουσία τοῦ πεφυκότος ὑπάρχειν ὅτε πέφυκε. ‖ 10 ἔννοιαν intercidisse, non ἀπουσίαν l. 9 corrigendum liquet uerba ἀπούσης τοῦ πεφυκότος a. δ. perpendenti. ‖ 23 et 27 καὶ μέλαν C: τὸ addidi. ‖ 25 fort. τὸ μὲν γλυκύ. ‖ 28 Alex. p. 210, 12. ‖ 29 θερμὸν γλυκὺ λευκὸν quae sunt συγκριτικὰ de margine huc inrepserunt. non re sed uerborum ordine ab Alexandro Syrianus discrepat. ‖ 31 ἐναντιότης Arist. ‖ 32 ἡ γὰρ διαφορὰ C. ‖ 37 ὑπαλάξαντες C. ‖ 40 ἑνὸς] fort. ἀλλὰ τοῦδε τοῦ ἑνός.

1 fort. καὶ γὰρ οὕτω. ‖ 6 πρὸς ἕνα λεγ. C: em. Brandisius. ‖ 7 μίᾳ . . . μίᾳ C: em. Brandisius. ‖ 11 διελομένοις C. ‖ 12 ἐκεῖνο] ἐπειδὴ C. ‖ 13 τὸ ἐν ἑκάστῃ C. ‖ 17 ἤτοι] ὅτι C. ‖ 22 λέγων εἴγε C. ‖ καὶ Σωκράτης interposui. ‖ 27 καὶ οὐδὲ τοῦτο C. ‖ 30 καὶ περιττὸν C. ‖ 32 αἱ δέκα σχ.] cf. Nicomachus arithm. I, 17, 7—23, 4. ‖ 35 hiatum notaui, intercidit fort. ἄλλῳ ἄλλα συμβέβηκεν cf. Alex. p. 215, 14 sq. ‖ 38 ἀξιόχρεων C. ‖ 39 τὸν φιλόσοφον suppleui, non τὸ φιλοσόφου ὄνομα cl. Alex. p. 215, 25. 29 aut ταὐτὸν τῷ φιλοσόφῳ σχῆμα cl. Ar. p. 1004 b18. illuc enim αὐτοῦ 40 et p. 870 a1 refertur. cf. p. 840 a9. 17.

καὶ τῆς ἀληθείας, οἱ μὲν διὰ τὸ μὴ ἔχειν αὐτοῦ τὴν ἐπιστήμην ἀλλ' ἐνδόξως ἐπιχειρεῖν περὶ ὧν ὁ φιλόσοφος ἀποδείκνυσιν, οἱ δὲ καὶ προαιρέσει μοχθηρᾷ χρώμενοι· σχεδὸν γὰρ ὑπεναντία τοῖς φιλοσόφοις σπουδάζουσιν· οἱ μὲν γὰρ τῆς τῶν προσιόντων ταῖς ἀκροάσεσι σωτηρίας στοχάζονται, οἱ δὲ πρὸς ἀπάτην ὁρῶσι καὶ τὸ παρὰ τῶν διαστραφέντων χρηματίσασθαι. ἡ δὲ διαλεκτικὴ βελτίονα μὲν ἔχει τῆς σοφιστικῆς προαίρεσιν, καὶ φιλόσοφον ἔχει τὴν γνῶσιν, καὶ τῶν συνόντων πειραστικός ἐστιν ὁ διαλεκτικός, οὐ διδασκαλικός, ὥσπερ ὁ φιλόσοφος. ὁ δέ γε σοφιστὴς εἴδωλόν ἐστιν εἰδώλου· τὴν γὰρ πειραστικὴν μιμεῖται, οὐδ' αὐτὸ τοῦτο δυνάμενος ποιεῖν. δείξας οὖν ὁ Ἀριστοτέλης *ἐκ τῆς σοφιστικῆς* κἀκ τῆς διαλεκτικῆς κατὰ μίμησιν τῆς φιλοσοφίας περὶ πάντα τὰ ὄντα ἐχουσῶν, ὅτι ἡ φιλοσοφία παντὸς τοῦ ὄντος ᾗ ὂν ἐστὶ γνωστική, [1004b 27.] χρῆται καὶ ἄλλῳ τινὶ τοιῷδε ἐπιχειρήματι· πάντες οἵ τε φυσικοὶ καὶ οἱ τούτων ὑπερτέραν θεωρίαν φιλοφρονούμενοι τὰς ἀρχὰς τοῦ ὄντος ἐναντίας ποιοῦσιν. εἶτα τὰς δόξας παρατίθεται τῶν πρεσβυτέρων· οἱ μὲν γὰρ Πυθαγόρειοι περιττὸν καὶ ἄρτιον, Παρμενίδης δὲ πῦρ καὶ γῆν, Πλάτων πέρας καὶ ἄπειρον, Ἐμπεδοκλῆς φιλίαν καὶ νεῖκος· πάντα δὲ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐναντία εἰς τὸ ἓν καὶ τὸ πλῆθος ἀνάγεται· ταῦτα δὲ μιᾶς ἐπιστήμης θεωρῆσαι· ὥστε περὶ πάντα ὁ τελέως φιλόσοφος, εἴτε συνωνύμως τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν κατὰ πάντων τῶν ὄντων λέγεται, εἴτε, ὅπερ ἐστὶ μᾶλλον ἀληθέστερον, τῶν πολλαχῶς μέν ἐστι λεγομένων, ὡς πρὸς ἓν δὲ καὶ μίαν φύσιν ἀνάγεται τά τε ὑπὸ τὸ ἓν καὶ τὰ ὑπὸ τὰ πολλά, καὶ οὕτως οὔτε χωρὶς τὸ ἓν τῶν πάντων ὑποτιθέμεθα εἶναι οὔτε ὁμωνύμως αὐτό φαμεν κατηγορεῖσθαι τῶν πραγμάτων, καὶ ὅλως ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην τὰ πάντα τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ὄντος ἀνάγομεν πάθη. τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἓν λέγεται, τὰ δὲ τῷ ἐφεξῆς, ὡς οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὰ σχήματα· οὐ γὰρ τοῦ γεωμέτρου περὶ ταὐτοῦ καὶ ὁμοίου καὶ τελείου διαλαβεῖν, ἀλλὰ κἂν ὀνομάσῃ ποτὲ ὅμοια τρίγωνα, ἐξ ὑποθέσεως αὐτὸ λαμβάνει καὶ ὁρισμοῦ· ὑποθέμενος γὰρ ὅτι ὅμοιά ἐστι τρίγωνα τὰ ὑπὸ τὰς ἴσας γωνίας τὰς πλευρὰς ἔχοντα ἀνάλογον, οὕτως ἀποδείκνυσι τάδε τὰ τρίγωνα ὅμοια· εἴτε δὲ [1005a 13.] χρὴ τὰ τοιαῦτα ὅμοια καλεῖν εἴτε μή, λέγειν οὐκ ἔχει. συμπέρασμα δὴ τούτοις ἐπιτίθησι δι' οὗ τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης εἶναί φησι καὶ πᾶν τὸ ὂν ᾗ ὂν θεωρεῖν καὶ τὰ καθ' αὑτὰ τούτου πάθη, καὶ προστίθησιν ὅτι καὶ περὶ τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου καὶ περὶ γένους καὶ εἴδους καὶ ὅλου καὶ μέρους ἡ αὐτὴ γνώσεται· πάντα γὰρ ταῦτα ἀντίκειται ἀλλήλοις, τὰ δὲ ἀντικείμενα πάντα τῷ ἑνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς περιείληπται, περὶ ἃ δέδεικται προηγουμένως ἔχων ὁ φιλόσοφος. ῥητέον οὖν πάλιν πρὸς αὐτόν, ὡς εἰ τὸ παρὰ τὸ ἓν θάτερον δηλοῖ τῶν ἐναντίων, δεῖ τι πρὸ πάσης ἐναντιώσεως ἕτερον ἓν εἶναι, οὗ πάντα μεθέξει καὶ τὰ τῆς ἑτέρας συστοιχίας, ὃ πάντων ἔσται ἀρχή. δεῖ γὰρ μὴ ἀπὸ διαιρέσεως ἄρχεσθαι τὰς ἀρχὰς ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἑνός, ἐπειδή, ὡς εὖ φής, "οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη." καὶ γὰρ δὴ καὶ τῶν Πυθαγορείων ἀμείνους οἱ μὴ ἀπὸ τῶν ἀντικειμένων ἀρξάμενοι, προτάξαντες δὲ τῶν δυεῖν στοιχείων ἓν τὸ πάντων ἐξῃρημένον αἴτιον, ᾧ μήτε τι ἀντίκειται μηθ' ὅλως ἰσοσθενὲς εἶναι βούλεται. καὶ περὶ μὲν τούτων τοσαῦτα καὶ νῦν.

[1005a 19.] Ἐντεῦθεν δὲ ἤδη ὁ Ἀριστοτέλης μέτεισιν ἐπὶ τὸ ζητεῖν εἰ τὰς τῆς ἀποδείξεως ἀρχὰς ὥσπερ τὰς τῆς οὐσίας ὁ φιλόσοφος ἐπιγνώσεται· καὶ διαρρήδην ἀποφαίνεται τῷ φιλοσόφῳ τὴν τούτων προσήκειν ἐπίσκεψιν. αἱ δὲ κατασκευαὶ τοιαῦται· παντὸς τοῦ ὄντος δι' αὐτῶν ἀποδείκνυται τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα, ὥστε ὁ ταῦτα δεικνὺς ἕξει τι πλέον εἰπεῖν περὶ αὐτῶν· ὥσπερ γὰρ εἰ τὰ τοῖς ἀριθμοῖς ὑπάρχοντα μόνα δι' αὐτῶν ἐγνωρίζομεν, ἀριθμητικῆς ἦν *ἂν* ἡ τούτων θεωρία, ἢ εἰ τὰ τοῖς μεγέθεσι καὶ σχήμασι, γεωμετρίας, οὕτως ἐπειδὴ τὰ τῷ ὄντι παντὶ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα δείκνυται δι' αὐτῶν, ὁ περὶ πᾶν τὸ ὂν ᾗ ὂν ἔχων περὶ αὐτῶν διαλήψεται· καὶ γὰρ μόνος καθολικώτερον αὐτοῖς χρῆται, ἐπεὶ αἱ ἄλλαι τέχναι ἅτε περὶ τὶ ὂν ἔχουσαι καὶ οὐ περὶ πᾶν τὸ ὄν, τὸ πρόσφορον ἑαυταῖς διαλαβοῦσαι δι' αὐτοῦ συλλογίζονται, ὁ μὲν γεωμέτρης "τὰ τῷ αὐτῷ μεγέθει ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἐστὶν ἴσα", ὁ δὲ ἀριθμητικὸς "ἐὰν ἀπὸ ἴσων ἀριθμῶν ἴσους ἀφέλῃς, οἱ λειπόμενοι ἴσοι." καὶ ἐξ ὧν δὲ μηδεὶς τῶν μαθηματικῶν ἢ τῶν ἄλλων τεχνιτῶν ἐπιχειρεῖ λέγειν περὶ αὐτῶν, λάβοις ἂν ὅτι τῷ φιλοσόφῳ μόνῳ πρέπουσά ἐστιν ἡ περὶ αὐτῶν σκέψις. εἰ δὲ καὶ οἱ περὶ φύσιν δεινοὶ λέγουσί τι πολλάκις περὶ αὐτῶν, ἐξαπατῶντες ἑαυτούς (οἴονται γὰρ μόνα εἶναι τὰ σώματα καὶ αὐτοὶ περὶ πᾶν τὸ ὂν ἔχειν) οὕτω τι λέγουσι περὶ τῶν ἀξιωμάτων· οὓς ὑπομνήσομεν ὅτι φιλόσοφοι μέν εἰσι καὶ αὐτοὶ περὶ τὴν φυσικὴν οὐσίαν διατρίβοντες, οὐ μὴν οἱ πρῶτοι. [1005b 2.] εἰ δέ τινες ἄλλοι περὶ τῆς τῶν ἀξιωμάτων ἀληθείας ἐπιχειροῦντες λέγειν ἀποδείξεις αὐτῶν προχειρίζονται, δι' ἀπαιδευσίαν τῶν ἀναλυτικῶν αὐτὸ ποιοῦσι· δεῖ γὰρ οὐ ζητεῖν τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον τὰ ἀξιώματα, ἀλλ' ἥκειν αὐτὰ προειληφότα. εἰ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι τεχνῖται τὰς βεβαιοτάτας ἀρχὰς ἴσασι τοῦ γένους περὶ ὃ στρέφονται, πολλῷ δὴ πλέον ἀναγκαῖόν ἐστι τῷ φιλοσόφῳ πάντων τῶν ἀξιωμάτων τὰ βεβαιότατα καὶ ἀρχηγικώτατα κατανενοηκέναι. βεβαιότατον δ' ἐστὶ περὶ ὃ ἀπατηθῆναι οὐχ οἷόν τε, καὶ ἀρχηγικώτατον εἰς ὃ πάντα ἀναλύεται ὡς εἰς ἀνυπόθετον· ἡ γὰρ ὑπόθεσις ἀρχὴ μὲν ὡς πρὸς τόνδε, ἁπλῶς δὲ οὐκ ἀρχὴ ἀλλ' ἀποδεικτὴ τῷ ἐπαναβεβηκότι. δεῖ δὲ τὴν βεβαιοτάτην καὶ ἀρχηγικωτάτην καὶ ἐναργεστάτην εἶναι, ἵνα μηδεὶς ἀπατᾶται περὶ αὐτήν. [1005b 19.] ἔστι δὲ τοιαύτη ἡ κατὰ τὴν ἀντίφασιν· οὔτε γὰρ τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ ἅμα καὶ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ὑπάρχειν δύναται καὶ μὴ ὑπάρχειν· οὔτ' ἔστιν

8 fort. καίτοι τῶν συνόντων. ‖ 11 ἐκ τῆς σοφιστικῆς deesse uidit Brandisius. ‖ 25 οὔτε συνωνύμως C. ‖ 26 ὅλως] ὅμως C. ‖ 34 μὴ λέγειν οὐκ ἔχει συμπέρασμα δ ἡ. τούτοις sic C. ‖ 42 δεῖ τι] δεῖται C.

2 Arist. met. Λ 10 extr. ‖ 11 ὥστε ὁ] ὥστε ὡς C. ‖ 14 ἂν inserui. ‖ 18 περί τι C. ‖ 22 ἐξ ὧν] cf. p. 841 b6. ‖ 23 τεχνητῶν C. ‖ 26 οἴονται] οἰόμενοι C. ‖ 36 βεβαιότατον] βεβαιοτάτη C. ‖ 39 τῷ ἐπαναβεβηκότι] cf. supra p. 858 a27. 864 b24. ‖ 41 ἔστι δὲ] ἔστι γὰρ C. ‖ 43 fort. ὑπάρχειν τε δύναται.

οὕτω τις διακείμενος, κἂν ἕνεκα λόγου θέσει παριστῆται, οὔτε φάντα καὶ ἀποφάντα δυνατὸν ἀληθεύειν ἅμα. ὅτι δὲ ἀπατηθῆναι περὶ ταύτην οὐ δυνατὸν τὴν ἀρχήν, δείκνυσιν οὕτως· εἴ τις οἴεται τὸ αὐτὸ τῷ αὐτῷ καὶ ὑπάρχειν καὶ μὴ ὑπάρχειν, τὰς ἐναντίας ἔχει δόξας ἐν ἑαυτῷ· ἐναντίαι γὰρ αἱ κατ' ἀντίφασιν δόξαι, ὡς ἐν τῷ 5 τέλει τοῦ Περὶ ἑρμηνείας ἐρρήθη. ἀλλὰ μὴν ἀδύνατον ἅμα τἀναντία παρεῖναί τινι, ἀδύνατον ἄρα καὶ ἠπατῆσθαί τινα περὶ ταύτην τὴν ἀρχήν. διὸ καὶ πάντες ὁτιοῦν ἀποδεικνύντες αὐτῇ κέχρηνται· εἰ δὲ τῶν Ἡρακλειτείων ἢ τῶν ἄλλων φυσικῶν τινες οἴονται καὶ αὐτοὺς οὕτω δοξάζειν καὶ τὰ πράγματα δέχεσθαι κατὰ ταὐτὸ 10 τὸ ταύτῃ μὴ εἶναι ᾗπερ ἔστι, λόγου μὲν ἕνεκα ποιεῖσθαι αὐτοὺς τὰς τοιαύτας ἀποφάνσεις οἰητέον· ἡμεῖς γὰρ σαφῶς ὑπεμνήσαμεν ὅτι (1006a 5.) τὰς ἐναντίας δόξας τῷ αὐτῷ παρεῖναι ἀδύνατον. οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἀποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀξιώματος ἐπιχειρήσομεν· αὐτὸ γὰρ τοῦτο μεγίστης ἐστὶν ἀμαθίας τεκμήριον τὸ οἴεσθαι πάντα εἶναι 15 ἀποδεικτά· καὶ γὰρ ὁ τοῦτο λέγων ἀπόδειξιν ἀναιρεῖ, ὥσπερ ὁ αὐτόθεν μηθὲν εἶναι λέγων ἀποδεικτόν. διχῶς γὰρ ἀναιρεῖται τῶν πραγμάτων ἕκαστον, ἢ αὐτόθεν ἢ τῶν ἀρχῶν μὴ δοθεισῶν. ὥσπερ οὖν ὁ πάντα γενητὰ φάσκων εἶναι γένεσιν ἀναιρεῖ, μὴ διδοὺς εἶναι τὴν ἀρχὴν τῶν γενητῶν τὸ ἀγένητον, οὕτως ὁ 20 πάντα δείκνυσθαι ἀξιῶν ἀναιρετικός ἐστιν ἀποδείξεως, οὐκ ἐῶν εἶναι τὸ ἀναπόδεικτον, ὅπερ ἐστὶν αἴτιον τοῦ καὶ τὰ μετ' αὐτὸ δείκνυσθαι. εἰ δ' ὅλως ἐστί τι ἀναπόδεικτον, τί ἂν εἴη πρὸ τούτου τοῦ ἀξιώματος, ὅθεν καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἀναποδείκτοις δύναμις ἐφήκει; ἐὰν ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφέλῃς, τὰ καταλειπόμενά ἐστιν ἴσα· διὰ τί; 25 ὅτι ἐὰν μὴ ἴσα ᾖ, προστεθέντα τὰ ἀφαιρεθέντα ποιεῖ τὰ ὅλα μὴ ἴσα· τοῖς γὰρ μὴ ἴσοις ἡ ἴση προσθήκη τῆς ἐξ ἀρχῆς ἀνισότητος γίγνεται τηρητική· ἔσται οὖν τὰ αὐτὰ ἴσα καὶ οὐκ ἴσα, ὅπερ ἄτοπον. καὶ οὐ λέγω ὅτι ἀπόδειξίς ἐστιν αὕτη, ἀλλ' ὅτι εἰς ἐναργέστερον ἀπάγοντες ἄτοπον τὸν ἐνιστάμενον τοῖς ἄλλοις ἀξιώμασιν 30 εἰς τὴν ἀντίφασιν καταντᾶν αὐτὸν παρασκευάζομεν. ὅλως δὲ μὴ συγχωρηθέντων αὐτῶν εἶναι ἴσων, αὐτῷ τῷ ὑποθέσθαι εἶναι μὴ ἴσα τί ἄλλο ἢ κυροῦμεν τὸ τῆς ἀντιφάσεως ἀξίωμα; καὶ οὐχ ἡμεῖς οἱ ὑποτιθέμενοι ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἐνιστάμενος. τί γὰρ ἂν καὶ ἀξιώσειεν ἡμᾶς ἄλλο ὑποθέσθαι, μὴ συγχωρῶν ἴσα αὐτὰ εἶναι 35 τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα; οὐδὲ πλάσαι δυνατόν. μὴ γὰρ ἀλλ' εἰ δυνατόν, τὸ α̅ τῷ γ̅ ἔστω μὴ ἴσον, ἑκάτερον δὲ αὐτῶν τῷ β̅· οὐκοῦν ἐπεὶ τὸ α̅ οὐκ ἴσον τῷ γ̅, ἡλίκον δὲ τὸ γ̅, τηλικοῦτον δὲ τὸ β̅, οὐδὲ τῷ β̅ ἴσον ἔσται τὸ α̅. ἀλλὰ καὶ ἴσον· τὸ αὐτὸ ἄρα καὶ ἴσον τι καὶ οὐκ ἴσον, ὅπερ ἄτοπον. ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλ- 40

λων ἀξιωμάτων ὁ ἔλεγχος γίνεται τῶν ἐνισταμένων διὰ τῆς ἀντιφάσεως, ἐπεὶ καὶ διὰ τῆς εἰς ἀδύνατον ἀπαγωγῆς· ἅπας μὲν γὰρ ἔλεγχος εἰς ἀντίφασιν περιίστησιν, ὁ δὲ τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀληθοῦς ὑποτιθέμενος πολλαχοῦ χρῆται τῇ ἀντιφάσει καὶ ἐναργέστατα. 5 τοῦτο τοίνυν τὸ ἀξίωμα πῶς ἂν ἀποδειχθείη μηδὲν ἔχον ἑαυτοῦ βεβαιότερον μηδὲ γνωριμώτερον μηδὲ ἀρχηγικώτερον; οὐ μὴν (1006a 11.) ἀλλ' εἰ καὶ μὴ ἔστιν αὐτὸ δεῖξαι, ἐπειδὴ ὅ τι ἂν λάβωμεν εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ, ἢ ἰσοδύναμον αὐτῷ λαμβάνομεν ἢ ἀμυδροτέραν ἔχον γνῶσιν, ὅμως ἔστι τὸν ἐνιστάμενον αὐτῷ περιβάλ- 10 λειν ἐλέγχῳ, ἐὰν μόνον ἐθέλῃ λόγῳ χρῆσθαι. λεγέτω γὰρ ἡμῖν ἐκεῖνος, εἰ μὴ κατὰ ζῷον ἄλογον ἢ καὶ φυτὸν ἀναίσθητον ἔταξεν αὐτόν· ἆρ' οὐχὶ τῶν ὀνομάτων ἕκαστον σημαίνει τι; σημαῖνον δέ τι οὐχὶ ἓν ἢ πολλὰ ὡρισμένα ἢ πάντα σημαίνειν πᾶσα ἀνάγκη; ἀλλ' εἰ μὲν πάντα σημαίνει, οὐδὲν σημαίνει. λεί- 15 πεται δή, εἴπερ τι σημαίνει, ἢ ἓν ἢ πολλὰ καὶ ὡρισμένα σημαίνειν αὐτό. ἀλλ' εἴτε ἓν εἴτε πολλὰ καὶ ὡρισμένα σημαίνει, ἔστιν ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραγμάτων ἴδιον ὄνομα. εἰ μὲν γὰρ ἓν ἑνός ἐστι σημαντικόν, αὐτόθεν εἰλήφαμεν τὸ ζητούμενον. εἰ δὲ ἓν πολλῶν καὶ ὡρισμένων, ληψόμεθα τῶν πολλῶν ἐκείνων καὶ ὡρι- 20 σμένων τὰ σημαινόμενα, καὶ ἐφ' ἑκάστῳ τάξομεν ἴδιον ὄνομα· ὃ γὰρ ἡ διάνοια χωρίσαι τῶν ἄλλων δύναται, τοῦτο καὶ δι' ὀνόματος ἢ λόγου σημήνειεν ἄν· ἓν ἄρα ἑνὸς σημαντικόν, ἐπεὶ κἂν ἓν πολλῶν, οὐ ποιεῖ ἀντίφασιν τοῦτο· ὥστε μάτην ἂν νῦν παραλαμβάνοιτο τὰ ὁμωνύμως λεγόμενα. εἴτε οὖν ἑνὸς πράγματος 25 οἷον τοῦ ἀνθρώπου ἓν ὄνομα εἴη τὸ ἄνθρωπος σημαντικόν, οὐδὲν ἄλλο ἢ τὸ εἶναι αὐτοῦ σημαίνει· εἰ γὰρ καὶ συμβεβηκὸς αὐτοῦ σημαίνοι, οἷον τὸ λευκὸν ἢ φρόνιμον, οὐχ ἓν ἂν ἔτι σημαίνοι, ἀλλ' ὡς ἂν εἴ τις θεῖτο ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ ἓν ὄνομα, οὕτως εἰ ἄνθρωπον καὶ λευκὸν ἑνὶ προσερεῖς, οὐκ ἔστιν ἓν ἑνὶ ὀνόματι. ὅταν 30 τοίνυν ἄνθρωπον τουτὶ καλῶ, οὐδὲν ἄλλο ἢ ζῷον αὐτὸ πεζὸν δίπουν εἶναι δηλῶ. εἰ ἄρα ἀληθεύω λέγων ὅτι τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος, ἀνάγκη τοῦτο ζῷον εἶναι πεζὸν δίπουν· ἀλλ' εἰ ἀνάγκη τοῦτο ζῷον εἶναι πεζὸν δίπουν, ἀδύνατον τοῦτο μὴ εἶναι ζῷον πεζὸν δίπουν· εἰ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι, ὁ λέγων μὴ εἶναι ψεύ- 35 σεται· εἰ ἄρα ἀληθὲς εἰπεῖν τοῦτον ἄνθρωπον εἶναι, ψεῦδος εἰπεῖν τοῦτον μὴ εἶναι ἄνθρωπον. ἐφ' οὗ ἄρα ἡ κατάφασις ἀληθεύει, ἐπὶ τούτου ψευδὴς ἡ ἀπόφασις. ταῦτα λέγοντος Ἀριστοτέλους ἐκπλαγείη μὲν ἄν τις καὶ τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατασκευῆς καὶ τὴν ὅλην μεταχείρισιν τοῦ λόγου σὺν ἀγχινοίᾳ πολλῇ καὶ δεινότητι 40 γενομένην· ἐπισημήναιτο δ' ἄν τις ὅτι τοῖς μὲν ἄλλοις ἀντειπεῖν

1 post παριστῆται exspectes enuntiatum consecutiuum, sed cf. Arist. p. 1008 b12 οὐθεὶς οὕτω διάκειται et infra p. 874 b38. ‖ 6 Ar. π. ἑρμ. 14. ‖ 10 fort. καὶ αὐτοί. ‖ 11 τὸ ταύτῃ] τὸ ταύτην C. ‖ ᾗπερ] εἴπερ C. ‖ 12 ἡμεῖς] fort. ἤδη. ‖ 16 sq. cf. Alex. p. 228, 30 sq. ‖ 20 ἀγέννητον C. ‖ 21 ἐστι C hiatu ut saepe non euitato. ‖ 25 fort. οἷον ἐάν. ‖ 30 ἄτοπον] scr. τὸ ἄτοπον. ‖ τὸ ἐνιστάμενον C. ‖ 34 ὑμεῖς C. ‖ 35 εἶναι οὐδὲ πλάσαι δυνατόν. τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα μὴ γὰρ C. transposui. ‖ 38 fort. τηλικοῦτον τὸ β. ‖ 39 ἴσον τὸ αὐτό· ἄρα C.

1 γίνεται] μετὰ C. ‖ 2 ἅπας] καὶ πᾶς C. ‖ 7 ὅ τι] τὸ ὃ C: quod etsi alibi suspectum non est, hoc loco certam causam habet cur ferri nequeat. ‖ 8 λαμβάνωμεν C. ‖ 9 ἐστὶ τὸ ἐνιστάμενον αὐτὸ C. ‖ fort. περιλαβεῖν, cf. Plat. Soph. p. 235 B. ‖ 12 οὐχὶ τῶν οὐ κα ἕκαστον sic C. ‖ 13 fort. οὐχὶ (uel οὐκ) ἢ ἕν. ‖ 24 εἴτε οὖν] εἴτε νῦν C. ‖ 27 λευκὸν ἢ μον sic C. τὸ μουσικὸν καὶ τὸ λευκὸν Arist. ‖ 29 fort. οὐκ ἔσται. ‖ ὀνόματι] νέμοντος ἔτι C. ‖ 33 ἀδύνατον του μὴ C: corr. Brandisius. ‖ 39 μεταχείρησιν C. ‖ 40 ἐπισημαίναιτο C. cf. b22.

οὐκ ἂν ἔχοι ὁ ἐνιστάμενος τῇ ἀποφάσει, ἅπαξ ὑπομείνας λόγον, ἐκείνῳ δ' ἂν ἴσως καίπερ ὄντι λίαν ἐναργεῖ διαμαχέσαιτο· οὐ γὰρ εἰ ἀνάγκη, φαίη ἄν, τόδε τὸ ζῷον εἶναι πεζὸν δίπουν, ἀδύνατον εὐθὺς μὴ εἶναι· αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστιν ὃ διατελεῖ λέγων, καὶ τοῦτο εἶναι καὶ τὸ ἀντικείμενον ἕκαστον τῶν πραγμάτων· οὐκοῦν φήσομεν αὐτὸν ἀναιρεῖν τι τῶν κειμένων· οὐκέτι γὰρ ἓν ἑνὸς εἶναι σημαντικόν· ὁ δὲ φαίη ἂν ἓν μὲν ἑνός, οὐ μέντοι παντὸς τοῦ ἑνὸς ἀλλὰ μορίου αὐτοῦ, τοῦ δὲ λοιποῦ τί κωλύει τὸ ἀντικείμενον; καὶ τοῦτο εἰ ἔστηκεν ἡ φύσις τῶν πραγμάτων καὶ ὥρισται· εἰ δὲ ῥεῖ καὶ μεταπίπτει ἀεὶ ἕκαστον, ὥσπερ οἱ Ἡρακλείτειοι λέγουσιν, οὐδὲν μᾶλλον οὕτως ἢ οὐχ οὕτως ἔχει τὰ πράγματα. πρὸς ὃν εἴποιμεν ἂν ὅτι τοὺς μὲν Ἡρακλειτείους, εἴπερ οὕτω διενοοῦντο, τῷ λόγῳ νῦν ἐκποδὼν ποιησόμεθα· οὗτοι γὰρ ἐπιστήσαντες οἷς λέγουσιν οὐδὲ σημαίνειν τι φήσουσι τὰ ὀνόματα· ὡς γὰρ τὸν παραρρέοντα ἀέρα πιέσαι ταῖς χερσὶν οὐκ ἔστιν, οὕτως οὐδὲ τὴν ἀστάτως μεταπίπτουσαν τῶν πραγμάτων φύσιν ἔστι δηλῶσαι διὰ τῶν ὀνομάτων· διὸ καὶ τὸν Κρατύλον ἱστοροῦσί τινες ἀποσχέσθαι μὲν ὕστερον τῆς χρήσεως τοῦ λόγου, κατανεύειν δὲ μόνον καὶ ἀνανεύειν. εἰ δ' ὅλως ἔστι τις ὡρισμένη τῶν πραγμάτων ὑπόστασις, ἔστι καὶ ἐφ' ἑκάστῳ παντὶ πάντως μία τε ἔννοια καὶ ὄνομα ἕν· εἰ δὲ καὶ μὴ ἦν, πολλῶν μὲν ὀνομάτων ἐδεήθη ἂν ἕκαστον, οὐ μέντοι τοῦ γε τὴν ἕξιν δηλοῦντος καὶ τὴν στέρησιν· τοῦτο γάρ ἐστιν ἀδυνατώτατον· ὡς γὰρ παρούσης ἕξεως ἀδύνατον ἔτι τὴν στέρησιν αὐτῆς ἐνορᾶσθαι τῷ ὑποκειμένῳ, οὕτως ἀμήχανον τὸ αὐτὸ διά τε τοῦ τῆς στερήσεως καὶ διὰ τοῦ τῆς ἕξεως ὀνόματος δηλοῦσθαι κατὰ ταὐτόν· εἰ δὲ τοῦτο, οὐδ' ἂν διὰ τῆς καταφάσεως ἑρμηνεύοιτο τὸ αὐτό. πάλιν οὖν ἀναλαβόντες τὸν λόγον οὕτω συνθήσομεν· εἰ σημαίνει τι τὸ ὄνομα, ἕν τι σημαίνει, κἂν γὰρ πλείω καὶ ὡρισμένα, ληφθήσεται τὰ ἕκαστον δηλοῦντα. ἀλλ' εἰ ἓν σημαίνει, τὸ εἶναι αὐτοῦ σημαίνει, τῷ δὲ εἶναι αὐτοῦ οὐ δήπου σύνεστιν ἡ στέρησις αὐτοῦ (ἡ γὰρ ἀπουσία τοῦ εἶναι τὴν στέρησιν ὑφίστησιν)· ὥστε τοῦτο καταφάσει μὲν ἔστιν ἑρμηνεῦσαι, ἀποφάσει δὲ τῇ ἀντικειμένῃ ἀδύνατον, ἐπειδὴ καὶ ἀδύνατον ἕξιν ἅμα καὶ στέρησιν τοῦ αὐτοῦ τῷ αὐτῷ παρεῖναι. εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν τόδε τι καὶ εἶναι ζῷον καὶ μὴ εἶναι ζῷον, ἔχοι ἂν καὶ τὸ εἶδος τοῦ ζῴου τόδε τι καὶ τὴν στέρησιν τοῦ αὐτοῦ ζῴου· ἀλλὰ μὴν στέρησιν ἔχειν μὴ ἀπολέσαν τὸ εἶδος οὐ δύναται· οὐδ' ἄρα καταφάσκεσθαι· εἰ γὰρ μηδὲ ἄνθρωπος καὶ λευκὸν κατὰ ταὐτὸν ἀλλὰ κατ' ἄλλο καὶ ἄλλο, πῶς ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος κατὰ ταὐτόν; ὅμοιον γὰρ ὡς εἴ τις τὸ εἶδος καὶ τὴν στέρησιν τοῦ εἴδους ἓν λέγοι. εἰ δὲ κατ' ἄλλο μὲν ἄνθρωπος, κατ' ἄλλο δὲ οὐκ ἄνθρωπος, οὐκ ἀντίφασις τοῦτο, ἐπεὶ καὶ ὁ Σωκράτης οὐσία μὲν ὡς ἄνθρωπος, οὐκ οὐσία δὲ ὡς πατὴρ ἤτοι σιμός. ἆρ' οὖν ἀπέδειξεν αὐτοὺς περὶ τοῦ τὴν ἀντίθεσιν μὴ συναληθεύειν; τοῦτο καὶ πρότερον διεμαρτυράμεθα ὅτι τοῦτο ἀποδεῖξαι ἀδύνατον· ἀλλὰ τοῦ Ἀριστοτέλους ἐλεγκτικῶς ἐπιχειρήσαντος ἀποδεῖξαι καὶ τὰ μὲν ἄλλα συγκεχωρημένα λαβόντος, ἐκεῖνο δὲ ἀληθῶς μὲν εἰληφότος ὅτι εἰ 5 ἀνάγκη εἶναι, ἀδύνατον μὴ εἶναι, οὐχ ἱκανῶς δὲ πρὸς τὸν τὴν ἀντίφασιν λέγοντα συναληθεύειν, ἡμεῖς ὅτι οὐ δύναταί τις ἐνίστασθαι τούτῳ πεπειράμεθα δεῖξαι, ἵνα μὴ εἰς ταὐτὸν τό τε εἶδος ἀπάγῃ καὶ τοῦ εἴδους τὴν στέρησιν. τοῦτο δὲ ἀληθὲς μὲν καὶ ἡμεῖς παρελάβομεν ὅτι μὴ δύναται συνεῖναι τῷ εἴδει ἡ στέρησις· εἰ δὲ 10 τοῦτο, οὐδ' ἂν ὁ ἄνθρωπος ᾖ ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος εἴη· οὐ μέντοι ἐπίσης ἐναργὲς τῷ τῆς ἀντιφάσεως ἀξιώματι· ὥστε κρατεῖν τὸ τοῦ Θεοφράστου, ὃς ἀγνωμονεστάτους εἶναί φησι καὶ βιαιοτάτους τοὺς ἀναγκάζοντας λόγον ὑπέχειν τούτου τοῦ ἀξιώματος· αὐτὸς γὰρ ὁ τούτῳ ἐνιστάμενος λόγου χρείαν ἀναιρεῖ καὶ ἀποδείξεως. εἰ γὰρ 15 μηδὲν μᾶλλον τόδε ἢ τὸ ἀντικείμενον, τίς ἦν χρεία καὶ λόγου καὶ κατασκευῆς καὶ συμπεράσματος; τίς δὲ ὁ καρπὸς ταύτης πάσης τῆς πραγματείας, ὅταν ὁ πειρώμενος αὐτῷ παρίστασθαι τῶν ἡττόνων αὐτοῦ τι πρὸς ἐνάργειαν εἰς κατασκευὴν αὐτοῦ παραλαμβάνειν ἀναγκάζηται; δείξας δ' οὖν ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι τῆς [1006b 34] 20 καταφάσεως ἀληθευούσης τὴν ἀπόφασιν ἀληθεύειν οὐχ οἷόν τε, παραπλησίως, φησίν, ἀποδειχθήσεται καὶ ὅτι τῆς ἀποφάσεως ἀληθευούσης οὐδέποτε ἡ κατάφασις ἀληθεύει· εἰ γὰρ ἀληθὲς εἰπεῖν ὅτι τοῦτο ζῷον οὐκ ἔστιν, ἀδύνατον τοῦτο ζῷον εἶναι· εἰ δ' ἀδύνατον τοῦτο ζῷον εἶναι, ἀνάγκη τοῦτο ζῷον μὴ εἶναι· εἰ δὲ 25 ἀνάγκη τοῦτο ζῷον μὴ εἶναι, ψεύσεται ὁ λέγων αὐτὸ ζῷον εἶναι. εἰ ἄρα ἀληθεύει ἡ ἀπόφασις, ψεύσεται ἡ κατάφασις. οὕτω δὲ μεταχειρισάμενος τὴν ἀπόδειξιν ὁ Ἀριστοτέλης καὶ δῆλον ὅτι δυνάμενος καὶ τὰς ἄλλας δύο ὑποθέσεις ὁμοίως μετελθεῖν (εἰ γὰρ ψεύσεται ἡ κατάφασις, ἀληθεύσει ἡ ἀπόφασις ***), συνεῖδεν 30 ὅτι ποτὲ διὰ πανουργίαν ὁ ἐνιστάμενος τῷ ἀξιώματι τῆς ἀντιφάσεως οὐ δώσει τὸ ἕτερον ἀφωρισμένως ἀληθὲς εἶναι ἢ ψεῦδος, ἵνα μὴ ἀποδειχθῇ θάτερον μόριον τῆς ἀντιφάσεως ἔχον ἀντικειμένως, ἀλλ' ἐρωτώμενος "τοῦτο ζῷόν ἐστιν ἢ οὔ;" ἀποκρινεῖται ὅτι καὶ ζῷον καὶ οὐ ζῷον· "τοῦτο ἄνθρωπός ἐστιν ἢ οὔ;" 35 ὁ δὲ φήσει, καὶ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος. τοῦτο οὖν ἐροῦμεν πρὸς αὐτόν, φησί, πρῶτον μὲν ὅτι τὰ ζητούμενα προλαμβάνεις, ἔπειτα συγχεῖς τὰ τῆς διαλεκτικῆς καθήκοντα· ἓν γάρ μου προτείναντος, οὐ περὶ αὐτοῦ ποιῇ τὴν ἀπόκρισιν, ἀλλὰ προστίθης ἄλλο τι. εἰ γὰρ καὶ συγχωρήσειέ τις τὸν ἄνθρωπον καὶ μὴ ἄν- 40 θρωπον εἶναι (δύναται γὰρ κατά τι τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ εἶναι μὴ ἄνθρωπος), ὅμως ἡ ἐρώτησις περὶ ἑνὸς γέγονεν. ὥσπερ οὖν εἰ ἐρομένου μου, εἰ Σωκράτης ἄνθρωπός ἐστι, λέγοις "καὶ ἄν-

5 οὐκοῦν C. ‖ 8 μόριον αὐτοῦ C. ‖ fort. τὸ ἀντικείμενον εἶναι. ‖ 13 ἐκ ποδῶν C. ‖ 17 cf. Arist. met. Γ p. 1010 a12. ‖ 23 ἔτι] conicias ἔστι, sed cf. p. 873 b20. ‖ 26 scr. διά τε τῆς ἀποφάσεως καὶ διὰ τῆς καταφάσεως. ‖ 31 ὑφίστη ὅτι τοῦτο C. ‖ 37 ἄρα καταφάσκεσθαι] immo ἆρ' ἅμα καταφάσκεσθαι καὶ ἀποφάσκεσθαι.

1 τοῦτο mihi suspectum. ‖ 7 τό γε εἶδος C. ‖ 13 ἀξιώματος] ὀνόματος C. cf. Alex. p. 229, 27. ‖ αὐτός τε γὰρ τούτῳ C. ‖ malim ὁ αὐτῷ. ‖ 17 αὐτῷ] cf. p. 871 a1. ‖ 23 εἰ δ'] εἰ C. ‖ 29 ἀληθεύει C. ‖ hiatum notaui, intercidit quarta hypothesis καὶ εἰ ψεύσεται ἡ ἀπόφασις, ἀληθεύσει ἡ κατάφασις. ‖ 32 ἔχον] ἔχων supra scr. C. ‖ 35 ὁ δέ φησι C. ‖ 37 fort. τοῖς διαλεκτικοῖς.

θρωπος καὶ σιμὸς καὶ Ἀθηναῖος”, εἶπον ἂν σοι “τὸ ἓν ἤρκει τὸ πρῶτον· εἰ δὲ τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ βούλει ποιήσασθαι τὴν ἀπαρίθμησιν, ὥρα σοι πάντα διιέναι, τοῦτό τε ποιοῦντι πάντα μᾶλλον ἢ διαλεκτικὴν συνουσίαν ἀποπληροῦν”, οὕτω καὶ τὸ οὐκ ἄνθρωπος σοὶ προστιθέντι καιρὸς ἀκούειν ὅτι περιεργοτέρα γέγονεν (5) ἡ ἀπόκρισις ἢ διαλεκτικωτέρα. (1007a 20.) ἐπὶ τούτοις χρῆται καὶ τοιῷδε ἐπιχειρήματι κατ’ αὐτῶν ὁ Ἀριστοτέλης· οὐσίαν καὶ τὸ τί ἐστιν ἐοίκασιν ἀναιρεῖν ἐκ τῶν κατηγορουμένων ὅρων οἱ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ αὐτὸ λέγοντες. εἴ περ γὰρ ὅλως δύναταί τι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι τὸ αὐτό, ἐπὶ συμβεβηκότων γένοιτ’ ἂν τοῦτό ποτε, (10) ἐπὶ δὲ οὐσιῶν ἀμήχανον· τὸ γὰρ ἐνδεχόμενον ὑπάρχειν τινὶ καὶ μὴ ὑπάρχειν συμβέβηκεν αὐτῷ, καίτοι οὐδὲ αὐτὸ ἀντικειμένως· οὐ γὰρ ὅτε ὑπάρχει οὐδ’ ὡς ὑπάρχει, τότε καὶ τοῦτον οὐχ ὑπάρχει τὸν τρόπον· ἀλλ’ ὅμως ἐπειδὴ ποτὲ μὲν ὑπάρχει ποτὲ δὲ οὐχ ὑπάρχει, μᾶλλον ἐπὶ τῆς τῶν συμβεβηκότων κατηγορίας ἔχει (15) χώραν ἡ ἀντίφασις ἢ ἐπὶ τῆς τῶν καθ’ αὑτὰ καὶ κατ’ οὐσίαν ὑπαρχόντων. εἰ τοίνυν οὐσίαν ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἀναιροῦσι, καὶ τὴν ἄμεσον ἀναιροῦσι πρότασιν, ἣν καθόλου καλεῖ καὶ ἐν τούτοις καὶ ἐν τοῖς Ἀποδεικτικοῖς· οὐσίαν δὲ καὶ ἄμεσον πρότασιν ἀναιροῦντες κατὰ συμβεβηκός τε τὰς κατηγορίας ποιοῦνται, καὶ ταύ- (20) τας ἐπ’ ἄπειρον. ἀλλ’ ἀδύνατον· διχῶς γὰρ τὰ συμβεβηκότα κατηγορεῖται· ἢ γὰρ οὐσίας συμβεβηκός, ὡς ὅταν λέγωμεν “Σωκράτης μουσικός ἐστιν”, ἢ συμβεβηκότος συμβεβηκός, ὡς ὅταν λέγωμεν “τὸ λευκὸν μουσικόν ἐστιν”, ὅτι τῷ αὐτῷ παιδαρίῳ συμβέβηκεν ἀμφότερα. τοῦτο μὲν οὖν ἐκποδὼν ἡμῖν ἔστω, ἐπεὶ (25) μηδὲ πρόκειταί τι περὶ τούτου σκοπεῖν. τὸ δὲ ἕτερον οὐχ ἕξει πλείω δυεῖν συμβεβηκότων ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ· ἐὰν μὲν γὰρ εἴπω “Σωκράτης ἰατρός ἐστιν”, ἓν ἑνός· ἐὰν δὲ αὐξῆσαι θελήσω, τὴν πρότασιν ποιῶ “Σωκράτης ἄριστος ἰατρός ἐστιν.” ἐπὶ πλέον δὲ ἐκτείνειν οὐκ ἔστιν, οὐ γὰρ ἔτι μένει μία ἡ πρότασις. (30) ἡ τοίνυν ἀντιφάσεως μὲν συναληθευούσης ἄμεσος οὐκ ἔστι πρότασις, ἐπεὶ μηδὲ ὅλως καθ’ αὑτὸ ἕτερον ἑτέρῳ ὑπάρξει· ἀμέσου δὲ μὴ οὔσης προτάσεως ἐπ’ ἄπειρον αἱ κατηγορίαι τῶν συμβεβηκότων· εἰ γάρ τις λέγοι “Σωκράτης ἰατρός”, ἐρωτῶ διὰ τί; ὅτι, λέγει μοι, οὐ τῶν καθ’ αὑτό τι ὑπαρχόντων τῷ ἰατρῷ (35) (οὐ γὰρ ἔστι ταῦτα), ἀλλ’ ὅτι λευκός, εἰ τύχοι· εἶτα κἀγώ· διὰ τί τοι τοῦτο; εἰς ἄπειρον ἀνάγκη καὶ μὴ ἵστασθαι τὰς κατηγορίας τῶν συμβεβηκότων. ἀλλὰ μὴν τοῦτο ἀδύνατον· πλείω γὰρ δυεῖν οὐ πέφυκε κατηγορεῖσθαι τῆς οὐσίας· οὐκ ἄρα συναληθεύσει ποτὲ ἡ ἀντίφασις. τί οὖν κωλύει, φαίη τις ἄν, πλείω (40) μὲν δυοῖν ἐν μιᾷ προτάσει μὴ κατηγορεῖσθαι τῆς οὐσίας συμβεβηκότα, πολλὰ δὲ καὶ ἄπειρα κατὰ πᾶσαν τὴν ἀπόδειξιν; ἢ ὅτι πᾶσα ἀπόδειξις ὁρισμός ἐστι μετατεθειμένου τοῦ μέσου, καθὰ πολλαχοῦ δείκνυσιν Ἀριστοτέλης, ὁ δὲ ὁρισμὸς ἄμεσος πρότασις ἢ ὅλως πρότασις μετὰ τοῦ ὁριστοῦ, ὥστε πάλιν ἐν μιᾷ προτάσει (5) πλείω τῶν δύο κατηγοροῖτο ἂν τῆς οὐσίας συμβεβηκότα. ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον. δείξας δὲ ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι τὰ καθ’ αὑτὰ (1007b 18.) μὲν ὑπάρχοντα καὶ τὰ κατ’ οὐσίαν κατηγορούμενα πειρῶνται διαγράφειν οἱ τὴν ἀντίφασιν λέγοντες συναληθεύειν, μόνας δὲ τὰς διὰ τῶν συμβεβηκότων ὁρῶσι κατηγορίας, δείκνυσιν ἐφεξῆς (10) ὅτι τὴν ὕλην ἐοίκασιν οἱ αὐτοὶ οὗτοι περιφαντάζεσθαι, ἀλλ’ οὐχὶ τὰ εἰδοπεποιημένα καὶ ὅρον καὶ βεβαιότητα παρὰ τῆς φύσεως ὑποδεξάμενα, πάνυ δαιμονίως καὶ φιλοσόφως τὸ ἄστατον αὐτῶν καὶ ἀβέβαιον τῆς δόξης ἀπεστράφθαι πρότερον μὲν τὰς οὐσίας, νυνὶ δὲ τὰ εἴδη διισχυριζόμενος. καὶ γὰρ τῷ ὄντι μᾶλλον ἡ ὕλη (15) δόξειεν ἂν ἐπιδέχεσθαι τὴν ἀντίφασιν ἢ ἄλλο τι τῶν ὄντων· δυνάμει μὲν γάρ ἐστι πάντα, ἐνεργείᾳ δὲ οὐδέν· ὥστε καὶ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, καὶ ἵππος καὶ οὐχ ἵππος, καὶ ἕκαστον καὶ οὐχ ἕκαστον. οὐ μὴν οὐδ’ ἡ ὕλη κατά γε τὸ ἀληθέστατον δέχεται τὴν ἀντίφασιν ἅμα· κατ’ ἄλλο γάρ ἐστιν ἄνθρωπος, ὅτι πέφυκε, καὶ (20) κατ’ ἄλλο οὐκ ἄνθρωπος, ὅτι συμβέβηκεν αὐτῇ πρὸ τῆς τοῦ εἴδους παρουσίας ἡ στέρησις. ἀλλ’ ὅμως μᾶλλον ἐπὶ τῆς ὕλης ἢ ἐπὶ ἄλλων τινῶν χώραν ἡ ἀντίφασις ἔχει, ὥσπερ ἐπὶ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορουμένων ἢ τῶν κατ’ οὐσίαν ὑπαρχόντων. πῶς οὖν ἐπὶ ταύτην ὑποφέρονται τὴν δόξαν; εἰ μὲν τὸ (1007b 22.) (25) Πρωταγόρου λέγοιεν “ἅπαν ὅπερ ἂν φαίνηται ὁτῳοῦν, τοῦτο καὶ ἔστιν”, αὐτόθεν πάντα ἐροῦσιν ἐν πᾶσιν εἶναι, καὶ τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου κρατεῖ παρ’ αὐτοῖς “ὁμοῦ πάντα χρήματα”· εἰ γὰρ τὸ αὐτὸ λευκὸν καὶ ὠχρὸν καὶ μέλαν, ἐπειδὴ ἄλλῳ ἀλλοῖον φαίνεται, δέχεται δὲ τὰς ἀποφάσεις τὰς τούτων, τὸ αὐτὸ πάντα ἔσται· (30) τοῦτο δὲ ἡ ὕλη τῶν ὄντων. εἰ δὲ λέγοιεν ὅτι καθ’ οὗ μὲν θάτερον μόριον, καὶ θάτερον, οὐ κατὰ πάντα δὲ θάτερον, ἀναγκάζονται (1007b 30.) καὶ οὕτω πᾶσαν ἀντίφασιν ἑκάστῳ νέμειν. εἰ γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι, πολλῷ πλέον οὐ τριήρης, οὐ τοῖχος, οὐ σίδηρος· αἱ γὰρ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις μᾶλλον αὐτῷ προσήκουσι (35) τῆς αὐτοῦ. ὥστε εἰ τὴν ἑαυτοῦ δέχεται, καὶ τὰς τῶν ἄλλων δέξεται. εἰ δὲ καθ’ οὗ αἱ ἀποφάσεις, κατὰ τούτου καὶ αἱ καταφάσεις, πάντα τε ἔσται ὁ ἄνθρωπος πασῶν ἐπ’ αὐτοῦ τῶν καταφάσεων ἀληθευουσῶν καὶ οὐδὲν διὰ τὸ τὰς ἀποφάσεις ἁρμόζειν αὐτῷ τὰς πάντων· ὥστε πάλιν τὸ τοῦ Ἀναξαγόρου κρατῆσαι “πάντα ὁμοῦ (40) χρήματα”, κἀκείνου τοῦτο διὰ τὴν τῆς ὕλης φαντασίαν οὕτως ἀποφθεγξαμένου. ἔτι δέ φησιν ἀναγκάζεσθαι τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας (1008a 2.)

2 αὐτῶν C. ‖ 3 immo τοῦτο δὲ π. ‖ 6 fort. καὶ τῷ τοιῷδε. ‖ 11 fort. ὑπάρχειν τέ τινι. ‖ 12 fort. οὐδὲ τοῦτο. ‖ 18 ἐν τούτοις] p. 1007 a34 ex uolgata lectione. ‖ 19 anal. post. I, 4. ‖ 26 ἕτερον] an πρότερον? ‖ 27 ἐν τῇ κατηγορίᾳ C. sed cf. u. 38 sq. ‖ 29 τὴν] fort. τοιαύτην τὴν. ‖ 31 εἰ τοίνυν C. alterum membrum dissimile u. 39 οὐκ ἄρα . . . ἀντίφασις. ‖ 34 ἐρωτῶ] ἐρῶ C. ‖ 35 ὅτι . . . τῶν] fort. ὁ δὲ λέγει μοι, οὐχ ὅτι τῶν —. ‖ 37 εἰς ἄπειρον] fort. οὕτως εἰς ἄπειρον ἰέναι. ‖ ἀνάγκη μοι ἵστασθαι C. conieceram olim εἰς ἄπ. ἀνάγκη ποιήσασθαι.

1 ἢ ὅτι] cf. infra p. 876 b37. ‖ 9 ὁρῶσι] exspectes προσίενται uel κυροῦσι. ‖ 13 ἀπέστραπται coni. Brandisius. ‖ 15 ἄλλό τι C. ‖ 23 ἢ] fort. ἢ ἐπὶ. ‖ 24 ἐπὶ] ὑπὸ C. ‖ distinguebatur — δόξαν εἰ μὲν τὸ . . . . 26 καὶ ἔστιν; αὐτόθεν. ‖ 25 ἅπαν] καὶ πᾶν C. cf. p. 871 b2. ‖ 35 τῆς αὐτοῦ C. ‖ 37 πάντα τε] πάντα C. ‖ 38 αὐτῷ edidit Brandisius: αὐτῶν C.

καὶ πρὸς τὸ ἕτερον ἴσασθαι τῶν τῆς ἀντιφάσεως ἀξιωμάτων. εἰ γὰρ ἐφ' οὗ ἡ κατάφασις, ἐπὶ τούτου καὶ ἡ ἀπόφασις, ἀνάγκη λέγειν αὐτοῖς μηδ' ἐπὶ παντὸς θάτερον μόριον τῆς ἀντιφάσεως πεφυκέναι λέγεσθαι· εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς ἄνθρωπός ἐστι καὶ οὐκ ἄνθρωπός ἐστι, καὶ αἱ τούτων ἀποφάσεις, εἴτε δύο εἶεν αὗται εἴτε 5 μία· τούτων δὲ ἀποφάσεις, ὡς μὲν μία, οὔτε ἄνθρωπός ἐστιν οὔτε οὐκ ἄνθρωπός ἐστιν· ὡς δὲ δύο· ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν, οὐκ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν. ὁποτέρως δ' ἂν κρατῇ, οὔτε ὁ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἄνθρωπος οὐκ ἔστιν, οὔτε ὁ οὐκ ἄνθρωπος, ἐπειδὴ οὐκ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι. σχεδὸν οὖν ἐνταῦθα τὸ Πρωταγόρειον πάθος ὁ 10 λόγος ὑπέμεινεν. κἀκεῖνος γὰρ πᾶσαν δόξαν βεβαίαν εἶναι καὶ ἀληθῆ διισχυρισάμενος οὐδὲν ἧττον πᾶσαν ψευδῆ λέγειν ἀναγκάζεται διὰ τοὺς ἀντιφάσκοντας ἀλλήλοις. πάντες δὲ οὗτοι τὸν ὅρον τῶν πραγμάτων καὶ τὴν βεβαιότητα σαλεύειν ἐπιχειρήσαντες ἑαυτοῖς περιετράπησαν. οὐ μὴν οὐδὲ ταῦτ' αὐτοῖς Ἀριστοτέλης 15 ἐπιτρέψει. πειρᾶται δὲ προσαναγκάζειν αὐτοὺς ἢ ὅρον τινὰ καταλιπεῖν ἐν τοῖς πράγμασι καὶ μὴ πάντων ἀταξίαν καὶ ἀοριστίαν καταγινώσκειν, ἢ μηδὲ αὐτοὺς λογικοὺς ἢ ὅλως αἰσθητικοὺς εἶναι νομίζειν. (1008a 7.) ἐρωτᾷ γὰρ αὐτούς, πότερον ἕκαστον τῶν ὄντων πάσας δέχεται τὰς ἀντιφάσεις ἢ οὔ, ἀλλὰ τάσδε μὲν τάδε ἄλλας δὲ 20 ἄλλα; εἰ μὲν γὰρ μὴ ἕκαστον πάσας, ἤδη ἄν τις ὅρος ἐν τοῖς πράγμασι φαίνοιτο· αὐτὸ γὰρ τοῦτο τὸ τάδε μὲν εἶναι ἐν τοῖσδε τάδε δὲ μὴ εἶναι, ἰδιότητός ἐστιν ἀφωρισμένης. καὶ εἰ μὴ πᾶσαι δὲ αἱ καταφάσεις, ἀλλ' αἱ ἀποφάσεις πᾶσαι κατὰ τοῦ αὐτοῦ, εὑρεθείη ἄν τι βέβαιον ἐν αὐτοῖς μὴ ὄν. καίτοι γελοιότατόν 25 ἐστι στερήσει μὲν βεβαιότητα διδόναι, εἴδει δὲ μὴ διδόναι· τοῦτο δὲ συμβαίνει, ἐὰν πᾶσαν μὲν κατάφασιν σὺν τῇ ἀποφάσει λέγωσι παρεῖναι, μὴ πάσῃ δὲ ἀποφάσει συνεῖναι κατάφασιν· πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον τὴν ἀπόφασιν βεβαιοτέραν εἶναι καὶ ἀμικτοτέραν καὶ γνωριμωτέραν τῆς καταφάσεως; ἀλλ' ὅμως διδόασί 30 τι καὶ ὡρίσθαι, εἴτε στέρησις εἴθ' ὅ τι ποτέ. (1008a 18.) ἂν δὲ κατὰ ταὐτοῦ καὶ τὰς καταφάσεις πάσας ἀληθεύεσθαι λέγωσι καὶ τὰς ἀποφάσεις, ἐρωτητέον αὐτούς, εἰ καὶ καθ' αὑτὴν ἑκατέρα λεγομένη ἀληθεύει, οἷον "ἔστι τουτὶ ἄνθρωπος", καὶ πάλιν "οὐκ ἔστι τουτὶ ἄνθρωπος", ἢ καθ' ἑαυτὴν μὲν οὐδετέρα τούτων ἀληθεύει, τὸ συναμφότερον 35 δὲ μόνως ποιεῖ τὴν ἀλήθειαν "ἔστιν ἄνθρωπος, οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος"; ὁπότερον γὰρ ἂν ἕλωνται, κἂν κοινῇ τῶν θέσεων ἑκατέραν κἂν ἰδίᾳ, συμβήσεται ἄτοπα. εἴτε γὰρ μὴ ἀληθεύουσιν ἰδίᾳ λεγόμεναι, πρῶτον μὲν οὐδὲν σημαίνουσι· κατάφασις γὰρ μὴ ἀληθεύουσα ἢ ψευδομένη σημαίνει οὐδέν. ἔπειτα οὐδὲ ἔσται τι ἐν 40 τοῖς πράγμασιν, εἴπερ μήτε καταφῆσαι ἔστι περί τινος αὐτῶν ἰδίᾳ μήτε ἀποφῆσαι. εἰ δὲ μὴ ἔστι τι, οὐδ' ἄνθρωπος· εἴπερ γάρ τι τῶν ὄντων, ὁ ἄνθρωπος· ὥστε οὐδὲ τὸ φθεγγόμενον οὐδὲ τὸ βαδίζον ἀνθρώπου μὴ ὄντος. (1008a 22.) ἔτι δὲ τοῦδε παραδοξότερον τὸ πάλιν ἕκαστον πάντα ἓν ἀναφαίνεσθαι· εἰ γὰρ ταὐτὸν ἄνθρωπος καὶ 5 οὐκ ἄνθρωπος, καὶ τοῖχος καὶ οὐ τοῖχος, πάντα ἂν εἴη ἅμα· καὶ οὐδὲν ἄρα ἔσται καὶ πάντα ἕν, εἴπερ ἰδίᾳ μὲν αἱ καταφάσεις μηδὲν σημαίνοιεν μηδ' αἱ ἀποφάσεις, συναφθεῖσαι δὲ ἀλλήλαις μόνως ἀληθεύοιεν. (1008a 27.) εἰ δὲ καὶ διαιροῖεν αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων καὶ λέγοιεν ἀληθεύειν, καὶ πάντα ἂν εἴη τὸ αὐτὸ διὰ τὰς καταφάσεις 10 καὶ οὐδὲν διὰ τὰς ἀποφάσεις. ὥστε τοῦτο μὲν κοινὸν τῶν δύο ὑποθέσεων· ἴδιον δὲ τῆς μὲν τὸ τὰς καταφάσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις διαιρουμένας λέγειν μηδὲν σημαίνειν, τῆς δὲ τὸ πάντας λέγειν ἀληθεύειν καὶ πάντας ψεύδεσθαι· εἰ γὰρ πᾶσα κατάφασις ἀληθὴς καὶ πᾶσα ἀπόφασις ἀληθής, ὁ ὁτιοῦν λέγων ἀληθεύει μὲν 15 δι' ὃ λέγει, ψεύδεται δὲ ὅτι καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῷ ἀληθές ἐστιν· ὥστε καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν ὁμολογεῖ ψεύδεσθαι. εἰ γὰρ λέγοι τόδε εἶναι ἄνθρωπον, ὁμολογοῖ δὲ αὐτὸ εἶναι καὶ μὴ ἄνθρωπον, ὁμολογεῖ καὶ ἑαυτὸν ἐψεῦσθαι, ὅτε τὸν μὴ ἄνθρωπον ἄνθρωπον ἔλεγεν ἀφωρισμένως. (1008a 30.) καὶ δῆλον εἶναί φησιν ὁ Ἀριστοτέλης ὅτι 20 ὁ τοιοῦτος ἀνεπιτήδειος εἰς λόγων κοινωνίαν. ἑαυτῷ γὰρ παρὰ πόδας ἀντιφάσκει ἀναιρῶν ἃ τίθησι, καὶ πάλιν καὶ τὴν ἀντίφασιν αὐτὴν ἀναιρῶν, ἵνα μηδὲν ὡρισμένον ἀπολίπῃ, οὕτως ἑαυτὸν εἰς τὸ ἀόριστον καὶ σκοτεινὸν καὶ ἄτακτον καὶ ἄγνωστον συνελαύνει. (1008b 2.) ὅμως ἐρωτᾷ πάλιν αὐτούς· ἆρα ὁ μὲν διακεῖσθαι νομίζων τοιῶσδε τὸ 25 ὑποκείμενον, οἷον τεθερμάνθαι, ψεύδεται, ὁμοίως καὶ ὁ μὴ τεθερμάνθαι, ὁ δὲ τὸ συναμφότερον καὶ οἰόμενος καὶ φθεγγόμενος οὗτος ἀληθεύει; εἰ γὰρ μηδ' οὗτος ἀληθεύει, πῶς ἔτι φασὶ τοιαύτην εἶναι τῶν πραγμάτων τὴν φύσιν ὡς οὕτω τε καὶ μὴ οὕτως ἔχειν; ἀλλ' ἆρα οὐδέτεροι μὲν ἀληθεύουσιν, ἵνα μὴ σὺν τῇ ἀληθείᾳ τὸ 30 ὡρισμένον εἰς τὰ πράγματα παρέλθῃ, μᾶλλον μέντοι ὁ τὸ συναμφότερον λέγων ἢ ὁ τὸ μόριον τῆς ἀντιφάσεως; εἰ γὰρ τοῦτο ἤδη ἀναφαίνοιτο ἐν τοῖς πράγμασιν ἀφωρισμένον, ὁ μὲν ἐγγυτέρῳ χωρῶν μᾶλλον ἀληθεύειν λέγεται, ὁ δὲ ἀποπεπτωκὼς μάλιστα διεψεῦσθαι. εἰ δὲ τολμῷεν ἅπαντας ὁμοίως μὲν ἀληθεύειν 35 ὁμοίως δὲ ψεύδεσθαι φάσκειν, ἀναιροῦσι λοιπὸν καὶ λόγον καὶ διδασκαλίαν καὶ ἀπόδειξιν· εἰ δὲ καὶ οὕτως ὑπολαμβάνοιεν, οὔτ' ἂν ἄνθρωποι λοιπὸν οὔθ' ὅλως αἰσθητικοὶ φαίνοιντο, τὸν φυτῶν δὲ βίον ἂν διαζῷεν. (1008b 12.) ἀλλ' ἴσως διακεῖσθαι μὲν οὕτως ἀδύνατον, ὡς αἱ ὁρμαὶ καὶ αἱ πράξεις δεικνύουσι, τρεχόντων γὰρ εἰς Μέγαρα 40 τούτων, εἰ τῆς Μεγαρέων δέονται βουλῆς, φυλαττομένων δέ τι φρέαρ ἀλλ' οὐχὶ νομιζόντων αὐτὸ καὶ μὴ φρέαρ εἶναι, καὶ ὅλως φαραγ-

1 ἴσασθαι] cf. ad p. 877 b32. ‖ 3 μηδ' ἐπίπαν? ‖ 6 δὲ ἀπόφασις *C.* ‖ ὡς μὲν μιᾶς *C.* ‖ 8 ἀπ' αὐτοῦ *C.* ‖ 16 πειρᾶται] πειρατέον *C.* ‖ 23 fort. ἐστιν ἀφορισμός. ‖ 25 γελοιότερον ἐστὶ *C.* ‖ 27 σὺν] non delendum cf. p. 877 b1. ‖ 29 ἀπόφασιν .... 30 καταφάσεως] κατάφασιν .... ἀποφάσεως *C.* ‖ 30 διδόασί τε καὶ *C.* ‖ 31 δὲ κατ' αὐτοῦ *C.* ‖ 37 ἕλωνται καὶ κοινῇ τῶν αἱρέσεων ἑκατέρα καὶ *C.* ‖ 38 λεγόμενα *C.*

3 βαδίζον] non βαδιούμενον sed βαδίσον Syrianus scripsit. ‖ 4 ταὐτὸ edidit Brandisius. ‖ 6 μηδὲν] μὴ *C.* cf. p. 874 a40. b12. ‖ 14 ὁ ὁτιοῦν] ὁτιοῦν *C.* ‖ 22 ἀπολίπῃ. οὕτως distinguit *C.* ‖ 23 mireris locum Arist. p. 1008 a34—b2 ab interprete praetermissum. ‖ 25 ὁμοίως καὶ] scr. καὶ ὁμοίως. ‖ 30 μέντοι] μὲν *C.* ‖ 32 ἤδη ἀντιφαίνοιτο *C.* ‖ ἐγγυτέρῳ *C*: sic ἐγγυτέρωι cod. Florentinus Dionysii de comp. uerb. 3 p. 16 R. ἐγγυτάτωι Parisinus Σ Demosthenis Mid. § 123. cf. Fleckeiseni ann. phil. 1865 p. 250 sq. ‖ 36 corrige εἰ δὲ καὶ ὣς ὑπολ. cf. infra p. 877 b40. ‖ 39 καὶ πράξεις *C*: αἱ inserui. ‖ γὰρ suspectum. ‖ 40 fort. δέοιντο.

γας, κρημνούς, πάντα τὰ φθαρτικὰ περισταμένων ἀλλ' οὐχὶ νομιζόντων αὐτὰ καὶ σωστικὰ εἶναι, ὥσπερ αὖ πάλιν ἐπιδιωκόντων τὰ σωστικὰ ἀλλ' οὐχὶ φευγόντων ὡς καὶ φθορᾶς αἴτια· ὡς δῆλον ἐκ τούτων ἅπασι γίγνεσθαι ὅτι οὐδ' οἱ ἐφεκτικοὶ κληθέντες ὕστερον, οὐδ' οἱ πρὸ Ἀριστοτέλους τούσδε χορηγοῦντες τοὺς λόγους περὶ παντὸς ἐπεῖχον ἢ τὰ ἀντικείμενα ἐδόξαζον, ἀλλὰ περὶ ἐνίων ἀναμφισβητήτως καὶ ἀδιστάκτως εἶχον, καὶ μάλιστα περὶ τὸ ἄμεινον καὶ χεῖρον, ἴσως δὲ οὐ δι' ἐπιστήμην ἀλλὰ διὰ δόξαν ὀρθήν. διὸ καὶ μᾶλλον ὤφειλον ἑαυτῶν ἐπιμεληθῆναι ὡς οὔπω τὸ τέλειον ἐχόντων· ὡς γὰρ ὁ νοσώδης προσεκτικώτερος εἶναι τοῦ ὑγιαίνοντος ὀφείλει περὶ τὰ ὑγιεινά, εἰ μέλλοι ποτὲ παύσασθαι τῆς παρὰ φύσιν διαθέσεως, οὕτως ὁ μήπω κτησάμενος ἐπιστήμην συντείνειν ἑαυτόν ἐστι δίκαιος πρὸς τὴν κτῆσιν αὐτῆς, ἵνα γένηταί ποτε ἀληθευτικός. [1008b 31.] ἐπιχειρεῖ δὲ καὶ οὕτω πρὸς τοὺς πάντα ψευδῆ λέγοντας εἶναι. ἔστω, φησί, πάντα ψευδῆ, ἆρα καὶ ὁμοίως πάντα ψευδῆ; καὶ ὁ τὰ δύο λέγων ἄρτια τῷ τὰ τρία λέγοντι ἄρτια ὁμοίως ψεύδεται, ἢ ὁ τὰ δύο λέγων εἶναι πέντε τῷ τὰ χίλια εἰπόντι παραπλησίως ἐξαμαρτάνει; ἢ ἐπὶ μὲν τοῦ προτέρου ὁ μὲν ἀληθεύει ὁ δὲ ψεύδεται, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου ὁ μὲν ὀλίγον ὁ δὲ πολὺ παρορᾷ; ἀλλ' ὅμως ψευδέσθωσαν μὲν πάντες διὰ τὴν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἆρα οὐκ ἂν τὸν μὲν ἧττον τὸν δὲ μᾶλλον ἀπεσφάλθαι λέγοι τις ἂν αὐτοῦ τἀληθοῦς; καὶ μὴν εἰ τοῦτο συγχωρηθείη, τότ' ἤδη εἶπέν τι ὡς ἀληθές, οὗ ὁ μὲν ἧττον ὁ δὲ μᾶλλον ἀποπέπτωκεν. εἰ δέ τις μηδὲ τοῦτον ἡμῶν τὸν τρόπον κατασκευαζόντων εἶναι τὸ ἀληθὲς ἀνέχοιτο, ἀλλ' ἐκεῖνό γε ἂν κερδάναιμεν ἐκ τοῦ λόγου τὸ μὴ ὁμοίως πάντα πρὸς ἀλήθειαν ἢ πρὸς ψεῦδος ἔχειν ᾧ τὸ μηδὲν ὡρίσθαι παρείπετο. διὸ τῆς ἄγαν ἀκράτου παραφροσύνης ἀπαλλαγέντες ἀμυδρὸν μὲν εἰσδέξασθαι τῶν πραγμάτων ὅρον αὐτοὺς ἠναγκάσαμεν, ὅμως δὲ γέγονέ τι τῶν προὔργου καὶ διὰ ταύτης τῆς ἐρωτήσεως. ταυτὶ δὲ λέγοντος τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ διὰ τοῦ μᾶλλον ἀληθοῦς τὸ εἶναι αὐτὸ τἀληθὲς ἐπιχειροῦντος δεικνύναι, θαυμάζω μὲν τῆς ἀγχινοίας καὶ τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης τὸν ἄνδρα, ἠβουλόμην δὲ καὶ περὶ κύκλου καὶ ἴσου καὶ τῶν παραπλησίων τὰς αὐτὰς ἀφιέναι φωνὰς τὸν φιλόσοφον· εἰ γὰρ ὁ ἐν οὐρανῷ κύκλος καὶ μᾶλλον ἴσον, εἴη ἂν καὶ αὐτοκύκλος καὶ τὸ αὐτοΐσον. ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ εἰς ἑτέραν ὑπερτεθείσθω σχολήν.

[1009a 6.] Πάλιν δὲ ὁ Ἀριστοτέλης εἰς ταὐτὸν ἄγει τὴν Πρωταγόρου δόξαν τοῖς τὰ μόρια τῆς ἀντιφάσεως συναληθεύειν λέγουσι. δεῖ δὲ ἐπιστῆσαι, μήποτε τούτοις μὲν καὶ ἡ Πρωταγόρου δόξα καὶ πᾶσα παραφορὰ παρέπεται ἅτε σύγχυσιν ἐργαζομένοις τῶν ὅλων, Πρωταγόρᾳ δὲ οὐχ ἕπεται τὸ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἁμάρτημα· εἰ μὲν γὰρ τῷ αὐτῷ καὶ γλυκὺ τὸ αὐτὸ καὶ οὐ γλυκὺ ἔλεγεν εἶναι, σαφῶς περιέπιπτε τῷ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἁμαρτήματι· εἰ δὲ τῷδε μὲν μὴ γλυκὺ αὐτό φησιν εἶναι τῷδε δὲ γλυκὺ καὶ ὅλως τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ πάντα εἶναι πρός τι, οὐκ ἂν ἴσως τὸ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἀξίωμα συνταράττοι. ἔστωσαν δύο οἱ δοκοῦντες ἀντιφάσκειν καὶ ὁ μὲν λεγέτω καὶ νομιζέτω τοῦτ' εἶναι λευκὸν ὁ δὲ μὴ εἶναι λευκόν, ἐπιστὰς αὐτοῖς ὁ Πρωταγόρας ἐρεῖ δηλονότι ταυτὶ μὴ μάχεσθαι πρὸς ἄλληλα, ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ἀληθεύειν, καὶ εἶναι τούτῳ μὲν λευκὸν τὸ ὑποκείμενον τούτῳ δὲ οὐ λευκόν, ταῦτα δὲ οὐκ ἀντίφασιν εἶναι, ὥσπερ οὐδ' εἰ τὸν ὀκτὼ διπλάσιόν τε καὶ μὴ διπλάσιον λέγει τις, τῶν μὲν τεσσάρων διπλάσιον ἄλλων δέ τινων οὐ διπλάσιον. ταυτὶ μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἠπορήσθω.

[1009a 16.] Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης τοὺς ἀντιλέγοντας τῷ τῆς ἀντιφάσεως ἀξιώματι διττοὺς εἶναι, καὶ τοὺς μὲν ἀγωνιστικωτέρων χρῄζειν ἐλέγχων ὅσοι λόγου χάριν καὶ τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμήσεως προΐστανται ταύτης τῆς θέσεως, πρὸς οὓς καὶ ἤδη ἀπήντησεν ἱκανῶς, ἑτέρους δὲ διαταραχθέντας ἔκ τινων ἀποριῶν καὶ ὥσπερ παρενεχθέντας τῇ ταραχῇ τῆς διανοίας, οὓς καὶ ὑφηγητικωτέρων ἀξιώσει λόγων, λύων αὐτῶν τοὺς διανοητικοὺς δεσμοὺς καὶ ἐπὶ τὰς κατὰ φύσιν ἐννοίας ἀνακαλούμενος. οὔτε δὲ ἰατρὸς ὁ τὴν αἰτίαν τοῦ ἀρρωστήματος ἀγνοῶν ἱκανὸς θεραπεῦσαι τὸν κάμνοντα, οὔθ' ὁ τῆς ψυχῆς κηδεμὼν μὴ διαθρήσας πρότερον τὴν ψυχὴν καὶ τὰς αἰτίας τῆς ψευδοδοξίας ἐπισκεψάμενος δύναιτ' ἂν ἐπὶ τὸ τέλειον ἡμᾶς ἀναπέμψαι. διά τοι τοῦτο καὶ ὁ φιλόσοφος τὰς αἰτίας τῶν κατὰ τοῦτο ψευδοδοξούντων διερευνώμενος ἀπὸ τῆς τῶν αἰσθητῶν μεταπτώσεως καὶ συνεχοῦς μεταβολῆς καὶ τῆς ἐπὶ τἀναντία τροπῆς φησιν αὐτοὺς διεστράφθαι. ὁρῶντες γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν γιγνόμενα θερμὰ ψυχρά, ὑγρὰ ξηρά, σκληρὰ μαλακά, καὶ πάσας τὰς ἐναντιώσεις, καὶ προειληφότες ὅτι ἐκ μὴ ὄντος οὐδὲν ἂν γένοιτο, ὑπέλαβον τὴν ὑποκειμένην φύσιν καὶ θερμὴν εἶναι καὶ οὐ θερμήν, καὶ ὑγρὰν καὶ οὐχ ὑγράν· ** ἔπεισεν ἐν πάσῃ ὁμοιομερείᾳ πάντα λέγειν εἶναι κατ' ἐνέργειαν, δέον μὴ ὑποτίθεσθαι κατ' ἐνέργειαν ἅμα τἀναντία ἀλλὰ δυνάμει· οἱ δὲ ἐνεργείᾳ αὐτὰ ὑπετίθεντο, πρᾶγμα μηδ' ἐπινοηθῆναι σωφρόνως δυνάμενον. διχῶς τοίνυν λεγομένου τοῦ ὄντος, τοῦ μὲν δυνάμει τοῦ δὲ ἐνεργείᾳ, μοναχῶς αὐτὸ λέγεσθαι ὑπελάμβανον. καὶ πάλιν τοῦ μὴ ὄντος διχῶς λεγομένου (μὴ ὂν γὰρ καὶ τὸ μηδαμῇ μηδαμῶς ὂν καὶ τὸ μήπω ὄν, ὃ εἰς ταὐτὸν ἔρχεται τῷ δυνάμει

8 ἴσως δὲ οὐδ' ἐπιστήμην *C*: corr. Brandisius. ‖ 22 ἂν αὐτὸν τἀληθοῦς *C*. ‖ 23 συγχωρηθείη τῷ ἤδη εἰπόντι ὡς *C*. ‖ οὗ] οὐχ *C*. ‖ 25 'Vel τὸ εἶναι ἀληθὲς' adnotauit qui p. 872 b8—878 b10 Brandisio transcripsit, num ex marg. *C*? ‖ 27 ἢ τὸ ψεῦδος *C*. ‖ ἔχειν ᾧ] ἐκείνῳ *C*. ‖ 26 ὅτι μὴ ὁμοίως . . . 27 ἐκείνῳ τῷ μηδὲν coniecerat Brandisius. ‖ 28 ἀπαλλαγέντες] addendum φησίν cl. Arist. ἀπηλλαγμένοι. alioquin ἀπαλλαγέντας coniceres. ‖ 35 fort. καὶ τὸ μᾶλλον. ‖ 36 fort. καὶ ὁ αὐτοκύκλος. ‖ 40 πᾶσα παραφθορὰ *C*.

5 τῷδε μὲν γλυκὺ *C*. ‖ 7 post ἔστωσαν fort. γὰρ intercidit. ‖ 19 ὥσπερ ἐνεχθέντας *C*. cf. p. 875 b1. 29. 876 a12. ‖ 23 διαθρήσας] διὰ θήρας *C*. cf. Iacobsius ad Philostr. imag. p. 586. ‖ 30 ὑγρὰ om *C*: 'sensus gratia omnino scribendum est ψυχρά, ὑγρὰ ξηρά' recte adnotauit idem de quo supra ad l. a25 dixi. cf. p. 866 b8. ‖ 34 ἔπεισεν *C*: incerta emendatio. possis [ὡς'] ἐπίσης, possunt plura intercidisse ueluti [τοῦτ' οὖν αὐτοὺς] ἔπεισεν κτέ. ‖ ὁμοιομερεῖ *C*: corr. Brandisius. ‖ 36 οἱ δὲ . . . 37 δυνάμενον suspecta. ‖ ἀπετίθεντο *C*: corr. Brandisius.

ὄντι) κατὰ τὸν πρότερον τρόπον μόνως ὑπελάμβανον καὶ τοῦτο λέγεσθαι. φήσομεν οὖν πρὸς αὐτοὺς ὅτι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ ὄντος γίγνεται καὶ ἐκ μὴ ὄντος, ἐξ ὄντος τοῦ δυνάμει, ἐκ μὴ ὄντος τοῦ μήπω ὄντος· ἄνθρωπος γὰρ καὶ ἐξ ἀνθρώπου τοῦ δυνάμει καὶ ἐξ οὐκ ἀνθρώπου· τοιοῦτον γὰρ τὸ σπέρμα καὶ πολὺ πρὸ αὐτοῦ ἡ ὕλη. τὸ αὐτὸ οὖν καὶ ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' οὐχὶ τὰ ἐνεργείᾳ ἤδη ὄντα, ἀλλὰ τὰ δυνάμει, καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐν γενέσει. (1009a 36.) δεῖ δὲ ἐννοεῖν καὶ τὰ θειότατα τῶν ὄντων καὶ νοητὰ καὶ ἀκίνητα, ὅπου καὶ τὸ δυνάμει πᾶν διαγέγραπται. καθαραὶ γὰρ ἐνέργειαι τἀκεῖ, ἐφ' ὧν οὐδ' ἄχρις ἐμφάσεως ταὐτὸν καὶ ἔστι καὶ οὐκ ἔστι· πέρατα γὰρ πάντα καὶ ὅροι, καὶ τὸ ἀόριστον ἐκεῖθεν ἐξελήλαται. δείξας δὲ ὁ φιλόσοφος ἐκ τῶν ἐν γενέσει πραγμάτων διαστραφέντας τοὺς τὴν ἀντίφασιν οἰηθέντας συναληθεύειν τῷ μὴ τὸ δυνάμει τοῦ ἐνεργείᾳ διαστῆσαι, καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸν Πρωταγόραν ἐκ τῶν αἰσθητῶν φησιν ἄλλοτε ἀλλοίων φαινομένων ταύτην ἔχειν τὴν ὑπόληψιν, ὡς ἄρα τὸ φαινόμενον ἑκάστῳ τοῦτο καὶ ἔστιν· οὔτε γὰρ πλήθει καὶ ὀλιγότητι τῶν ἀποφαινομένων ἔδει κρίνεσθαι τὰ πράγματα, οὔτε ἄλλη τις αὐτῶν ἐπενοεῖτο διάκρισις. σαφῶς τε τὰ αὐτὰ γλυκέα μὲν ἡμῖν τοῖς ὑγιαίνουσι φαίνονται, πικρὰ δὲ τοῖς νοσοῦσι, καὶ πικρὰ μὲν ἡμῖν, ἄλλοις δὲ ζῴοις γλυκέα, ὡς ὁ θαλλὸς τῆς (1009b 11.) ἐλαίας. ὅθεν καὶ ὁ Δημόκριτος ἀπεφαίνετο μηδὲν εἶναι ἀληθὲς ἢ ἡμῖν ἄγνωστον, Ἐμπεδοκλῆς τε καὶ Παρμενίδης εἰς ταὐτὸν ἦγον τῷ φαινομένῳ τὸ ἀληθές· Ἀναξαγόρου τε λόγον ἀπομνημονεύει τοιαῦτα ἡμῖν ἔσεσθαι τὰ πράγματα διισχυριζόμενον ὁποῖοί ποτ' ἂν ὦμεν αὐτοί· καὶ Ὅμηρον δὲ φῆσαι τὸν παραφρονοῦντα Ἕκτορα ὁμοίως ἔχειν φρόνησιν εἰ καὶ ἄλλην, ἀλλὰ μὴ τὴν τοῦ ὑγιαίνοντος· "κεῖτο γὰρ ἀλλοφρονέων". ταῦτα δὲ ὅτι μὲν οἱ παλαιοὶ οὐχ οὕτως εἶπον ὡς νῦν ὁ Ἀριστοτέλης ἐκλαμβάνει, πρόδηλον. (1009b 33.) αὐτοὺς δὲ ὡς τούτων οὕτω διακειμένων οἳ δοκοῦσιν ἡγεμόνες εἶναι τῆς παρ' Ἕλλησι φιλοσοφίας, εἰκότως ἀθυμεῖν φησι τοὺς ἐπὶ ἄγραν τἀληθοῦς ἰόντας, μήποτε τὰ ἀκίχητα διώκουσι. πρὸς οὖν (1010a 1.) πάντας αὐτοὺς οὕτως ἀπαντᾷ· πρῶτον μὲν τὰ ὄντα οὐκ ἔστι μόνα τὰ αἰσθητά, ἐν γὰρ τούτοις πολὺ τὸ ἐκ τῆς ὕλης ἀόριστον καὶ τὸ δυνάμει καὶ ἡ τῶν ἀντικειμένων φαντασία, ὡς καὶ τὸν Κρατύλον δοκεῖν τι λέγειν ἐγκαλοῦντα τῷ διδασκάλῳ ὅτι δὶς ἔφη μὴ δύνασθαι ἡμᾶς εἰς τὸν αὐτὸν ἐμπεσεῖν ποταμόν· οὐ γὰρ οὐδὲ ἅπαξ (1010a 15.) δυνατὸν εἶναι. ἔπειτα δὲ ὅτι καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς αἰσθητοῖς τὸ μέν τι μεταβάλλει τὸ δὲ μένει· μεταβάλλει μὲν γὰρ ποσότης καὶ τἄλλα πάθη, μένει δὲ τὸ εἶδος τὸ Σωκράτους ἐκ γενετῆς ἄχρι θανάτου· καίτοι οὐδὲ τὸ μεταβάλλον αὐτοῦ πάντη οὐ μένει· οὐ γὰρ μεταβέβληκεν ἀλλὰ μεταβάλλει· σαφῶς δὲ τὸ εἶδος ὑπομένει, ὥστε μηκέτι χώραν ἔχειν ἐπ' αὐτοῦ τὸ Σωκράτης καὶ οὐ Σωκράτης. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἐνύλων. ἔδει δὲ καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν (1010a 25.) ἀναβλέψαι πλήρη ὄντα θείων καὶ ἀπαθῶν οὐσιῶν, καὶ οὔτε αὐτὸν εἰσδεχόμενόν τι ἀόριστον ἀπὸ τῆς γενέσεως, οὔτε τὰ τῇδε πάντῃ πέρατος καὶ συνοχῆς ἔρημα καταλιμπάνοντα· ἔδει δὲ καὶ τῶν νοητῶν καὶ ἀκινήτων αἰτίων εἰς ἔννοιαν ἐλθεῖν, ἐξ ὧν ἁπάντων δυνατὸν ἦν συλλογίσασθαι ὅτι οὐ πᾶν οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτως ἔχει, ἀλλὰ τὰ μὲν νοητὰ καὶ τὰ οὐράνια ἕστηκεν, ἕνα ὅρον καὶ μίαν ἀεὶ τάξιν διαφυλάττοντα, τὰ δὲ ἐν γενέσει μικρὰ ὄντα καὶ τῷ ὄγκῳ καὶ τῇ ἀξίᾳ ὡς πρὸς τὸν ὅλον οὐρανὸν ἐνεργείᾳ μὲν οὐ δέχεταί ποτε τὰ ἐναντία, δυνάμει δὲ διὰ τὴν ὕλην. ἐπεὶ εἰ ἐνεργείᾳ ἦν ἐν τοῖς γενητοῖς τὰ ἀντικείμενα, οὐδ' ἂν κίνησις ὤφθη ἐν αὐτοῖς οὐδέ τις τρόπος μεταβολῆς· νυνὶ γὰρ τὸ λευκὸν γέγονέ τε ἐξ οὐ λευκοῦ καὶ μεταβάλλει εἰς μὴ λευκόν. εἰ δὲ κατὰ ταὐτὸν καὶ λευκόν ἐστι καὶ οὐ λευκόν, καὶ ἀγένητόν ἐστι καὶ ἄφθαρτον καὶ πάντῃ ἀμετάβλητον· εἰς ὃ γὰρ μεταβαλεῖ, οὐκ ἔχει· ὥστε συμβαίνει πάντα ἱστάνειν τοὺς ἐνεργείᾳ τὰ ἀντικείμενα φάσκοντας ἐν τοῖς γενητοῖς εἶναι. μεταβολῆς δὲ ἀναιρουμένης οὐδ' ἂν γένεσις οὐδ' ἂν γενητόν τι εἴη· πάντα γὰρ ὑπάρχει πᾶσι. καὶ Πρω- (1010b 1.) ταγόραν δὲ διελέγχει πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθὲς εἶναι διισχυριζόμενον ὡς δύο ψευδεῖς προτάσεις παραλαμβάνοντα· "πᾶσα φαντασία αἴσθησις, πᾶσα αἴσθησις ἀληθής"· δῆλον συμπέρασμα· ἔστι δὲ ἡ μὲν ἐλάττων ὅλη ψευδής, ἡ δὲ μείζων ἐπί τι ψευδής· τῶν γὰρ ἰδίων ἑκάστη γίγνεται μᾶλλον ἀκριβής, ὅταν τὸ μεταξὺ μὴ κωλύῃ. ἔτι δὲ καταγελάστους φησὶν εἶναι τοὺς ἀποροῦντας (1010b 3.) πότερον οἱ ἐγγὺς ὄντες τῶν αἰσθητῶν καὶ οἱ ὑγιαίνοντες καὶ ἐρρωμενέστεροι καὶ ἐγρηγορότες ἄμεινον αὐτὰ κρίνουσιν, ἢ οἱ πόρρω καὶ νοσοῦντες καὶ ἀσθενεῖς καὶ καθεύδοντες· οὔτε γὰρ οὕτω διάκεινται (δηλοῦσι δὲ αὐτῶν αἱ πράξεις), καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς γνώσεως, ἃς εἰλήφαμεν παρὰ τῆς φύσεως, αἰσθήσεις τε καὶ κοινὰς ἐννοίας ἀποδεικνύναι ἡμᾶς ἀναγκάζουσι, περὶ ἃς κρεῖττον ἁπάσης ἀποδείξεως διακείμεθα. ἔσται οὖν ἡ μὲν τοῦ τεχνίτου δόξα περί τε (1010b 11.) τῶν ἐνεστώτων καὶ τῶν μελλόντων κυριωτέρα τῆς τῶν ἰδιωτῶν, κἂν πολλαπλασίους οὗτοι τύχωσιν ὄντες· ἡ δὲ τῆς ὄψεως κρίσις ἐπὶ χρωμάτων τῆς γεύσεως, ὥσπερ ἡ γεῦσις ἐπὶ χυμῶν κρατεῖ τῆς ὄψεως, καὶ οὕτως ἐφ' ἑκάστων τὸ οἰκεῖον κριτήριον οὐδέποτέ φησι τὸ κρινόμενον οὕτως ἔχειν καὶ οὐχ οὕτω. τί οὖν; τὸν αὐτὸν (1010b 21.) οἶνον οὐ νῦν μὲν γλυκὺν νυνὶ δὲ πικρὸν ἡ γεῦσις ἀποφαίνεται; ἢ πρῶτον μὲν ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ χρόνῳ (τοῦτο δὲ οὐκ ἀντίφασις), ἔπειτα δὲ οὐδὲ οἴνου ἐστὶ κριτικὴ καθ' αὑτὸ ἀλλὰ γλυκύτητος, ἢ οὐκέτι προσπίπτει ἤτοι τοῦ οἴνου μεταβάλλοντος ἢ χυμοῦ τινος περὶ τὴν γλῶτταν συμπλεκομένου αὐτῇ καὶ διαφθείροντος αὐτήν, ἐπεὶ ἔστ' ἂν γλυκύτης διαμένουσα προσβάλλῃ τῇ γλώττῃ,

7 ταῦτα περὶ τῶν *C*. ‖ 20 θαλὸς *C*. ‖ 21 ἀληθὲς ἡμῖν *C*: ἢ addidit Brandisius. ‖ 24 ὁποῖοι . . . αὐτοί] errat Syrianus, qui sic debebat scribere ὁποῖά ποτ' ἂν ὑπολάβωμεν αὐτοί. nunc Anaxagorae dat, quod dandum erat Parmenidi. ‖ 25 φῆσαι] φησιν *C*. ‖ 26 fort. del. ἀλλά. olim coniciebam Ὅμ. δέ φησι . . . . φρόνησιν εἰπεῖν, ἀλλὰ μὴ —. ‖ 27 haec uerba frustra in Homero quaesiueris. cf. Bonitzius ad met. p. 202. R. Wachsmuthius de Aristotelis studiis Homericis p. 12sq. ‖ 32 fort. μὲν ὅτι ὄντα cf. u. 37. ‖ 36 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ *C*. ‖ 37 fort. ἔπειτα διότι.

4 καταλιμπάνοντας. Δεῖ *C*. ‖ 6 οὕτω γε καὶ *C*. ‖ 23 ἀκριβής] ἐγκρατής *C*: an κριτής? ‖ 28 καὶ] αἱ coni. Brandisius. sed distinctio mutanda erat. ‖ 39 immo καθ' αὑτήν.

1010b26. τὴν αὐτὴν ἡ γεῦσις ἐκφέρει κρίσιν περὶ αὐτῆς. ὅλως δὲ οἱ τὰς θέσεις ταύτας εἰσηγούμενοι λόγοι τὰς μὲν οὐσίας ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναιρεῖν ἐπιχειροῦσι, τὰς δὲ ἀναγκαίας προτάσεις ἐκ τῶν ἀποδείξεων· οὔτε γὰρ ἐπὶ τῶν κατ' οὐσίαν ὑπαρχόντων οὔτε ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων προτάσεων χώραν ἔχει τὸ οὕτω τε καὶ οὐχ οὕτω. (1010b30.) πρὸς τούτοις δείκνυσιν ὅτι οἱ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθὲς εἶναι λέγοντες συναπογεννῶσι τὰ αἰσθητὰ ταῖς αἰσθήσεσιν. ἀναιρουμένων οὖν ζῴων καὶ αἰσθήσεων οὐδὲ τὰ αἰσθητὰ ἔσται, ὥστε οὐδὲ ἔσται πάντα κατ' αὐτοὺς αἰσθητά. καίτοι τὰ κινητικὰ τῶν κινητῶν ἔδει πρότερα εἶναι· νῦν δὲ τὰ αἰσθητὰ καὶ συναπογεννᾶσθαι ταῖς αἰσθήσεσι καὶ συνδιαφθείρεσθαι.

(1011a3.) Ὅταν δὲ κρατούμενοι τούτοις τοῖς λόγοις ἐρωτῶσι, τίς οὖν ἔσται ὁ κρίνων τὸν ὑγιαίνοντα καὶ μή, τὸν φρόνιμον καὶ μή, εἰ μὲν τῶν ἀπορούντων εἶεν, ἐροῦμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι τῶν μὲν κατὰ φύσιν κριτικοί ἐσμεν ὡς γευστικοὶ τῶν γλυκέων, τῶν δὲ τὴν κρίσιν τοῖς ἐπιστήμοσι καταλείψομεν, οὓς ἐκ τῶν ἔργων ἔγνωμεν ἐπιστήμονας ὄντας, ἔχομεν δὲ καὶ κοινὰς ἐννοίας δι' ὧν πολλὰ δυνάμεθα συνορᾶν, καὶ οὐ χρὴ τὰς ἀρχὰς τῆς γνώσεως ἀποδεικτὰς ποιεῖν· εἰ δὲ τῶν ἐριστικωτέρων, τἀληθῆ καὶ πρὸς τούτους δικαιολογησόμεθα· φήσομεν γὰρ αὐτοὺς ἀδύνατα παρ' ἡμῶν ἐπιζητεῖν· ἃ γὰρ ἐμέλλομεν αὐτοὺς δρᾶν εἰς ἀντίφασιν περιστάντες, ταῦτα προλαμβάνοντες αὐτοὶ κατεδέξαντο. καθάπερ οὖν τοὺς ἑαυτοὺς κατακρημνίζοντας ἢ ἄλλως πως ἀποκτιννύντας οὐκ ἔστιν οὐκέτι διὰ κολάσεως ἐπανορθώσασθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον οὐδὲ τοὺς λέγοντας ἐν ἀρχῇ τὰ τῶν παραλογωτάτων ἐμφρονέστατα δυνατὸν περιτρέψαι· φθάσαντες γὰρ ἃ ἔμελλεν αὐτοῖς ὁ ἔλεγχος εἰς θεραπείαν προσφέρειν, ἐπὶ τὸ ἀνίατοι γενέσθαι προσίκοντο, καὶ τοῦτο τῆς πολυαράτου σοφίας ἀπολελαύκασι τὸ δυνατώτεροι γενέσθαι τῶν ἐπιχειρούντων αὐτοὺς ἰάσασθαι. πλὴν τά γε ἐγχωροῦντα λέγεσθαι πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτά ἐστιν· εἰ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές ἐστι, πρός τί ἐστι τὰ πάντα, ἵνα τόδε ᾖ ἀληθὲς καὶ τότε καὶ διὰ τῆσδε τῆς αἰσθήσεως τοιῶσδε ἐνεργοῦντι· εἰ δὲ μή, οὐδὲν μᾶλλον ἀληθὲς ἢ ψεῦδος εὑρεθήσεται. εἰ τοίνυν πάντα τὰ φαινόμενα ἀληθῆ, πάντα τὰ φαινόμενα πρός τι, καὶ εἰ μὴ πάντα πρός τι, ἀλλ' ἔστι τι καὶ ἀληθὲς καθ' αὑτὸ καὶ ὡρισμένην ἔχον φύσιν, οὐ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές· τὸ γὰρ αὐτὸ τῷδε μὲν λευκὸν τῷδε δὲ οὐ λευκὸν φαίνεται· εἰ μὲν οὖν ἑκάτερος αὐτῶν ἀληθεύσει, πρός τι ἂν εἴη τὰ πράγματα. δῆλον γὰρ ὅτι οὐχ ἁπλῶς ἐστι λευκὸν τὸ ὑποκείμενον, ἀλλὰ τῷδε μὲν λευκὸν τῷδε δὲ οὐ λευκόν· εἰ δὲ ὡρισμένην ἔχοι φύσιν τινὰ καὶ εἴη καθ' αὑτὸ λευκὸν ἢ μὴ λευκόν, δῆλον ὅτι ὁ ἕτερος διέψευσται. ἀληθὴς οὖν ὁ λόγος ὁ συνημμένος· εἰ γὰρ πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές, πάντα πρός τι· ἀλλὰ μὴν οὐ πάντα πρός τι, ὡς ἐπιδείξω, οὐκ ἄρα πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές. (1011b4.) ὅτι δὲ μὴ πάντα πρός τι, δείκνυσιν οὕτως· εἰ τὰ δοξαστὰ αὐτὰ πάρεστι κατὰ τὸ ὑποκείμενον σὺν τῇ δόξῃ, οὔτ' ἂν ἀπροσδόκητόν τι προσπέσοι, οὔτ' ἂν δοξασθὲν ἀτελεύτητον μένοι. ἀλλὰ μὴν ἑκάτερον ἐναργές· τά τε γὰρ δοκηθέντα οὐκ ἐτελέσθη καὶ τῶν ἀδοκήτων πόρος εὑρέθη· οὐκ ἄρα συναποτίκτεται τῇ δόξῃ τὸ δοξαστόν· εἰ τοῦτο, οὐ πάντα πρός τι. ἔτι εἰ πάντα πρός τι, οὐκ ἔσται ὁ ἄνθρωπος καὶ δοξάζον καὶ δοξαζόμενον· τὸ γὰρ πρός τι ἑτέρου ἐστίν. εἰ οὖν αὐτό ἐστι δοξαζομένῳ εἶναι καὶ ἀνθρώπῳ εἶναι (τοῦτο γὰρ ἔχει ἡ ὑπόθεσις καὶ δοξάζοντι καὶ ἀνθρώπῳ εἶναι), οὐ πρὸς ἕτερον ῥηθήσεται· ὃ καὶ τῆς ὑποθέσεώς ἐστιν ἀνατρεπτικώτατον καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενον. ἔτι τῶν πρός τι ὃ ἂν λάβῃς, πρὸς ἓν εὑρήσεις λεγόμενον ἢ πάντως γε πρὸς ὡρισμένα· τὸ δὲ δοξάζον πρὸς τὸ δοξαζόμενον εἰ λέγοιτο, πρὸς ἄπειρα ῥηθήσεται· δοξάζεται γὰρ ἵππος κύων ἔλαφος καὶ πᾶν φυτόν. εἰ μὲν οὖν ἄλλο ἦν ἑκάστῳ τὸ εἶναι, πάθημα δὲ κοινὸν αὐτῶν τὸ δοξάζεσθαι, πρὸς ἓν ἐλέγετο τὸ δοξάζον· πρὸς γὰρ τὸ κοινὸν πάθημα τῶν ζῴων καὶ τῶν φυτῶν. εἰ δὲ ταὐτὸν ἑκάστῳ αὐτῶν τό τε εἶναι καὶ τὸ δοξάζεσθαι, εἴγε συναποτίκτεται τῇ δόξῃ τὸ εἶδος αὐτῶν, εἴη ἂν πρὸς ἀόριστα λεγόμενον τὸ δοξάζον· οὐκ ἄρ' ἅπαντα πρός τι, οὔτε πᾶν τὸ φαινόμενον ἀληθές.

Τοσαῦτα πρὸς τὰς θέσεις εἰπὼν ταύτας ὁ φιλόσοφος οὐ τὰ περὶ τῆς ἀντιφάσεως μόνα βεβαιοῖ ἀλλὰ καὶ περὶ ἄλλων ἀξιωμάτων διαλέγεται, οἷον ὅτι τἀναντία τῷ αὐτῷ παρεῖναι κατὰ (1011b15.) ταὐτὸν καὶ ὡσαύτως ἀδύνατον, καὶ ὅτι μεταξὺ ἀντιφάσεως οὐδέν· (1011b23.) εἰ γὰρ ἔστι τι, ἀληθεύσει πάντως ἢ ψεύσεται· παντὶ γὰρ ἀποφαντικῷ λόγῳ τοῦτο ὑπάρχει· ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο πέφυκεν ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι πλὴν φάσεως καὶ ἀποφάσεως· οὐκ ἄρα ἔστι τι. πῶς δὲ αὗται μόναι ἀληθεύουσι; πᾶς ὁ ἀληθεύων ἢ τὸ ὂν εἶναί φησιν ἢ τὸ μὴ ὂν μὴ εἶναι· ἔστι δὲ τοῦ μὲν προτέρου ἀπόφασις ψευδής, τοῦ δὲ δευτέρου κατάφασις ψευδής· οὐδὲν ἄρα μεταξὺ καταφάσεως καὶ ἀποφάσεως, οὐθ' ὡς τὸ φαιὸν λευκοῦ καὶ μέλανος εἶναι λέγεται μεταξύ, οὐθ' ὡς ἵππου καὶ ἀνθρώπου τὸ μηδέτερον ὄν. ὁμοίως δέ φησι χρῆναι καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἵστασθαι θέσεις· (1012a29.) μοναχῶς γὰρ κατὰ πάντων οὐδὲν πέφυκε τῶν ὄντων λέγεσθαι· οὔτε ἄρα πάντα ἀληθῆ οὔτε πάντα ψευδῆ, εἴθ' Ἡράκλειτος καὶ Ἀναξαγόρας προΐσταντο τῶν λόγων εἴτ' ἄλλοι τινές· (1012b13.) πρὸς γὰρ τῇ ἄλλῃ τερατολογίᾳ καὶ ἑαυτοὺς ἀνατρέπουσιν οἱ τοιοῦτοι τῶν λόγων. εἰ γὰρ πάντα ἀληθῆ, καὶ ἃ φάσκονταί σε ψεύδεσθαι πάντως ἀληθῆ. καὶ εἰ πάντα ψευδῆ, καὶ τὸ σὸν δὴ τοῦτο δόγμα ψεύδεται. (1012b18.) εἰ δὲ πάντες μὲν ἀληθεύουσι παρὰ τὸν ἀντιλέγοντα τῷ θαυμαστῷ τούτῳ λόγῳ, πάντες δὲ ψεύσονται πλὴν αὐτοῦ, πελλοὶ καὶ ὡς ἔσονται κατὰ μὲν τὸν εἰπόντα πάντα ἀληθῆ οἱ ψευδόμενοι· οὐ γὰρ μόνος ὁ ἀντιλέγων αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῦτον ἀποδεχόμενος καὶ ὁ τὸν ἀποδεχόμενον ἐπαινῶν, καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον· ὥστε πολλοὶ ψεύσονται. κατὰ δὲ τὸν εἰπόντα πάντα ψευδῆ πάλιν οἱ ἀληθεύσοντες πολλοί·

5 προτάσεων] πρώτων C. ‖ 9 fort. ἔσται τὰ πάντα. ‖ deest ᾖ uel εἰ ante αἰσθητά. ‖ 27 ἐπὶ τῷ ἀνίατοι γενέσθαι προσήκαντο C.

1 πάρεστι] ἅπερ ἐστὶ C. cf. p. 874 a27. ‖ 2 προσπέσῃ . . . μένει C. ‖ 10 ἀνατρεπτικώτερον C. ‖ 11 ὃ ἂν] ὃ ἐὰν C: corr. Brandisius. ‖ 18 οὐκ ἄρ'] οὐ γὰρ C. ‖ 28 τὸ μὲν πρότερον . . . 29 τὸ δὲ δεύτερον C. ‖ 32 conicias ἐνίστασθαι sed cf. p. 874 a1. 879 a26. 880 b17. ‖ 33 οὔτε ἄρα] οὔτε γὰρ C. ‖ 37 φάσκονται] fort. ἔφασκον. ‖ 40 ψεύδονται C. ‖ καὶ οὕτως ἔσονται coni. Brandisius.

αὐτός τε γὰρ οὗτος καὶ οἱ τούτου θιασῶται καὶ οἱ τῶν ἐπαινετῶν ἐπαινέται, καὶ χορὸς οὐκ ὀλίγος ἕψεται τῶν ἀληθευσόντων. ἀλλ' (1012b 22.) οὐδ' εἴ τις πάντα κινεῖσθαι ἢ πάντα ἠρεμεῖν φήσει, ἐφησόμεθα, οὐδ' εἴ τις τὰ πάντα νῦν μὲν ἠρεμεῖν νῦν δὲ κινεῖσθαι λέγοι. καὶ γὰρ ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν ὅτι ἕνα λόγον κατὰ πάντων εἰπεῖν τῶν ὄντων ἀληθῶς οὐχ οἷόν τε. τούτων οὖν τὰ μὲν ἀκίνητα φήσομεν εἶναι, ὡς τὰ νοητὰ αἴτια καὶ τοὺς πόλους καὶ εἴ τι τοιοῦτον, τὰ δὲ ἀεικίνητα, ὡς τὰ κατ' οὐρανόν, τὰ δὲ ποτὲ μὲν κινεῖσθαι ποτὲ δὲ ἠρεμεῖν, ὡς τὰ ἐν γενέσει.

Τοσαῦτα κατὰ ταύτην διαλεχθεὶς τὴν βίβλον ὁ Ἀριστοτέλης καταπαύει τὴν περὶ τούτων διδασκαλίαν, διδάξας μὲν περὶ ἃ στρέφεται ὁ πρῶτος φιλόσοφος, παραστὰς δὲ καὶ τοῖς περὶ τῆς ἀντιφάσεως ἀξιώμασιν, ἔτι δὲ ἄλλας ἀρχὰς διαλεκτικάς τε ἅμα καὶ φυσικὰς ὡς οἷόν τε ἦν συγκροτήσας, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο παρεγγυησάμενος, μηδένα λόγον ἕν τι τοῖς οὖσι πᾶσιν ἀποκληροῦντα προσίεσθαι πλὴν εἰ μὴ ὁμωνύμως λέγοι· "πάντα ἐφίεται τἀγαθοῦ" οὐ δεῖ συγχωρεῖν, ὁμώνυμον γὰρ τὸ τῆς ἐφέσεως· "πάντα τὰ ὄντα ἐστὶ" δεῖ συγχωρεῖν· τοῦτο γὰρ ταὐτὸν τοῖς πᾶσι τὸ εἶναι. συνώνυμον δὲ κατηγορίαν ἐπὶ πάντων οὐδεμίαν προΐεσθαι δεῖ, πολυειδῶν ὄντων οὕτω τῶν τε ἐγκοσμίων καὶ τῶν ὑπερκοσμίων.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΠΟΡΙΩΝ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩΙ Μ ΚΑΙ Ν ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθημόνων, οὐ μὴν οὐδὲ τῶν ἐν ὀλίγοις ἢ τοῖς τυχοῦσι τὸν Ἀριστοτέλην διδάσκαλον ἐπιγραφομένων, ἀλλὰ τῶν τάς τε λογικὰς αὐτοῦ μεθόδους ὡς ἐπὶ πᾶν τεθαυμακότων καὶ τῶν τὰς ἠθικάς τε καὶ φυσικὰς πραγματείας ὑπερφυῶς ἀποδεχομένων. καὶ ἵνα μὴ νῦν πάντα διαριθμούμενος, ὅσα κάλλιστα καὶ ἄριστα τῷ ἀνδρὶ τῷδε πεφιλοσόφηται, μακρὸς εἶναι δόξω, τί οὐ πᾶς τῶν εὖ φρονούντων τὰ ἐν τῇ τελεωτάτῃ πραγματείᾳ ταύτῃ περί τε ἐνύλων εἰδῶν καὶ ὁρισμῶν εὐστόχως εἰρημένα περί τε τῶν θείων καὶ ἀκινήτων ἐξῃρημένων κόσμου τοῦ σύμπαντος αἰτίων σὺν ἀποδείξεσι ταῖς ἐγχωρούσαις παραδοθέντα, καίπερ ὄντα πάσης συνθέσεως καὶ διεξόδου πυκνοτέρας ὑπέρτερα, δικαίως ἂν ἀγασθείη καὶ τὸν ἡγεμόνα τῆς τοιαύτης θεωρίας εὐεργέτην τοῦ τῶν ἀνθρώπων βίου κατονομάσειε; τούτων μὲν οὖν αὐτῷ πολλὴ χάρις παρά τε ἡμῶν παρά τε πάντων τῶν συνησθημένων αὐτοῦ τῆς ἀγχινοίας ὀφείλεται. ἐπειδὴ δὲ συμβέβηκε δι' ἅς τινάς ποτ' αἰτίας καὶ ἐν ἄλλοις μὲν μέρεσι τῆς θεολογικῆς πραγματείας, διαφερόντως δὲ ἐν τοῖς τελευταίοις δύο βιβλίοις, τῷ Μ καὶ τῷ Ν, πολλήν τινα καταδρομὴν αὐτὸν ποιήσασθαι κατὰ τῶν Πυθαγορείων καὶ Πλατωνικῶν ἀρχῶν οὐδὲν μὲν ἐχέγγυον οὐδὲ ἱκανὸν πρὸς αὐτὰς λέγοντα, τὰ πολλὰ δὲ οὐδὲ πρὸς αὐτάς, εἰ χρὴ τἀληθὲς ἀπροφασίστως εἰπεῖν, ἀπαντῶντα, ἰδίαις δὲ ὑποθέσεσι τὰς ἀντιλογίας προσάγοντα, εὔλογον ὤφθη φειδοῖ τῶν ἀπλουστέρων ἀκροατῶν, ὡς ἂν μὴ τῇ δόξῃ τῇ δικαίᾳ κατεχόμενοι τἀνδρὸς εἰς καταφρόνησιν ὑπενεχθῶσι τῶν θείων πραγμάτων καὶ τῆς ἐνθέου τῶν πρεσβυτέρων φιλοσοφίας, βασανίσαι τὰ ῥηθέντα κριτικῶς ἅμα καὶ ἀδεκάστως εἰς δύναμιν, καὶ ἐπιδεῖξαι τάς τε Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος περὶ τῶν ἀρχῶν θεωρίας ἀνελέγκτους καὶ ἀπτώτους διαμεμενηκυίας, τάς τ' Ἀριστοτέλους κατὰ τούτων ἐπιχειρήσεις τὰ πολλὰ μὲν παρὰ θύρας ἀπαντώσας καὶ οὐδὲν τοῖς θείοις ἀνδράσιν ἐκείνοις προσήκοντα σκέμματα διερευνωμένας, ὀλιγάκις δὲ λέγειν μέν τι πρὸς αὐτὰς καὶ ἀποτείνεσθαι προθυμουμένας, ἔλεγχον δὲ οὔτε ἐλάττονα οὔτε μείζονα προσφέρειν δεδυνημένας. καὶ τοῦτο ἀναγκαίως συμβέβηκεν· οὔτε γὰρ τὸ ἀληθὲς ἐλέγχεταί ποτε κατὰ τὸν θεῖον ἐκεῖνον [Πλάτωνα δηλονότι] καὶ τοὺς περὶ τῶν ἀρχῶν λόγους ἐξομοιοῦντες τοῖς πράγμασιν οἱ πατέρες αὐτῶν μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους καθ' ὅσον προσήκει λόγοις εἶναι κατεστήσαντο. φροιμίων μὲν οὖν ἅλις.

Ἐπειδὴ δὲ τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ συγ-

3 ἐφησόμεθα] ἐφησθησόμεθα *C*. b4 πᾶσιν] πάλιν *C*. ‖ fort. λέγοιτο· οἷον "πάντα —. ‖ 6 τἀγαθοῦ δεῖ *C*: interposui οὐ. ‖ 7 ἐστι δὴ συγχωρεῖν *C*. ‖ τοῦτο γὰρ] οὐ γὰρ *C*. cf. p. 867 a6.

Codices ad libros M N praesto fuerunt *A C* (= *B*) *H* et *β*.

12 ἐν λόγοις (*A*)*H* ἐν λογικοῖς *β*. ‖ 14 τὰς λογικὰς *H*. ‖ 17 τί] τίς *BH*. *quotus quisque recte sentientium* *β*. ‖ 24 κατωνομάσειε *BH*. ‖ 26 διά τινας (*A*)*β*. ‖ 27 ποτ' *C*: ποτὲ *HA*. ‖ 29 τῶν μ̄ καὶ τῶν γ̃· πολὴν *H*. ‖ 30 οὐδὲ om *β*.

14 immo ἐφάνη. ‖ φειδόμενος *H*. ‖ 16 ὑπενεχθῶ *H*. ‖ 18 ἅμα δὲ καὶ *H*. ‖ 20 τάς τ' inserui. ‖ 22 ἐκείνοις ἀνδράσι *Aβ*. ‖ 23 μέν τι *C*: μέντοι *AHβ*. ‖ 25 Plato Gorg. p. 473 B τὸ γὰρ ἀληθὲς οὐδέποτε ἐλέγχεται. cf. Syrianus infra ad p. 1083 b13. ‖ 26 ποτε om *H*. ‖ πλάτωνα δηλονότι *Hβ*: πράτωρα δῆλον *A*: om *C* in cuius margine duo uerba euanida conspici Brandisius testatur, scilicet πλάτωνα φησι, ut iam C. Wescher explorauit; qui uir doctissimus in ceteris quoque libris Parisinis omnibus (n. 1893. 1894. 1895. 1897. 1912. 2354) idem illud atque in *Hβ* 'scholion' uerbis scriptoris immixtum legi litteris me humanissimis edocuit. Cf. Syrianus l. s. κατὰ τὸν θεῖον Σωκράτην. ‖ 28 cf. Plato Tim. p. 29 B μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους καθ' ὅσον οἷόν τε καὶ ἀνελέγκτοις προσήκει λόγοις εἶναι καὶ ἀκινήτοις. ‖ 29 οὖν om *AHβ*.

γράμματος εἴπομεν, καιρὸς αὐτῶν ἔχεσθαι τῶν ἀγώνων. * πάντως εἴτε ἀγωνιστάς τις ἡμᾶς ἀποκαλεῖν θελήσειεν ὡς ἀπολογουμένους πρὸς τὰ κατὰ τῆς καλλίστης καὶ ἀρίστης τῶν φιλοσοφιῶν ἐγκλήματα, εἴτε διαιτητὰς τῶν τε ἁπλουστέρων καὶ νοερωτέρων ἐπιβολῶν τῆς ἐποπτικῆς τῶν ἀπὸ Πυθαγόρου θεωρίας καὶ τῶν λογικωτέρως πρὸς αὐτὰς ἠπορημένων ὑπὸ τοῦ δεινοτάτου τῶν πώποτε ἱστορηθέντων Ἀριστοτέλους· οὐ φευξόμεθα τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος· μόνον εἴη δικαίως καὶ ἐμφρόνως καὶ φιλαλήθως ἐν αὐτοῖς διαγίγνεσθαι. ἀρκτέον δὲ ἐντεῦθεν. προειπὼν ὁ Ἀριστοτέλης ὡς χρὴ περὶ τῶν ἀρχῶν τῶν ἀκινήτων τὰ ἑτέροις δεδογμένα βασανίσαι καὶ διερευνήσασθαι, δύο μέν φησιν εἶναι δόξας περὶ ἀρχῶν, τήν τε τὰ μαθήματα πρεσβεύουσαν καὶ χωριστὴν οὐσίαν αὐτοῖς ἀπονέμουσαν, τήν τε τὰς ἰδέας ἐκτιμῶσαν καὶ πάντα κατ' ἐκείνας καὶ πρὸς ἐκείνας τὴν ὑπόστασιν ἔχειν ὑπολαμβάνουσαν· αὐτῷ δὲ τρία προκεῖσθαι σκέμματα, πρῶτον μὲν εἰ ἔστι τὰ μαθηματικὰ καὶ πῶς ἐστι· δεύτερον δὲ εἰ εἰσὶν αἱ ἰδέαι καὶ ὁ εἰδητικὸς ἀριθμός· τρίτον εἰ ἀρχαὶ τῶν ὄντων ἀριθμοί εἰσι καὶ ἰδέαι. ἐπὶ τούτοις ἀναλαβὼν λέγει περὶ τοῦ πρώτου, διελέγχων μέν, ὡς οἴεται, τοὺς τοῖς μαθήμασιν *οὐσίαν* ἀπονέμοντας, κυρῶν δὲ τὴν περὶ τούτων ἑαυτοῦ δόξαν, ἣ ἐξ ἀφαιρέσεως τῶν αἰσθητῶν διαστημάτων καὶ σχημάτων παρέχει τὴν οἵαν ποτὲ τοῖς μαθήμασιν ὑπόστασιν. πρὶν δὲ αὐτῶν ἅψασθαι τῶν κατὰ τῆς ἀληθεστέρας αὐτοῦ δόξης ἐπιχειρήσεων βέλτιον ἴσως τὴν ἀληθῆ παραδοῦναι περὶ τούτων τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας διάνοιαν, ἵνα καὶ ἔχωμεν συνιδεῖν εἴτε πρὸς αὐτὴν τὴν θεωρίαν τῶν θείων ἀνδρῶν ὁ φιλεγκλήμων διαμάχεται λόγος, εἴτε πρὸς οἰκείας ὑποθέσεις ἱστάμενος τὰ λεχθέντα μοχθηρῶς ἀνατρέπειν ἐπιχειρεῖ.

Πυθαγόρας ὁ θεῖος καὶ πάντες οἱ γνησίως τἀκείνου δόγματα τοῖς καθαρωτάτοις κόλποις τῆς ἑαυτῶν διανοίας ὑποδεξάμενοι πολλὰς μὲν ἔλεγον εἶναι τάξεις οὐσιῶν καὶ νοητῶν καὶ νοερῶν, διανοητικῶν καὶ φυσικῶν ἢ ὅλως ζωτικῶν καὶ ἔτι σωματοειδῶν· ἡ γὰρ τῶν πραγμάτων πρόοδος καὶ ἡ συμφυὴς ταῖς προόδοις ὕφεσις κατά τινα τάξιν ἐπιτελειουμένη θείαν καὶ τὸ τῆς ἑτερότητος ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος κράτος [τὸ πλῆθος] τὸ τεταγμένον καὶ συνεχὲς ἅμα καὶ διωρισμένον ὑφίστησι τῶν τε ἀσωμάτων καὶ τῶν τὴν αἴσθησιν πληττουσῶν οὐσιῶν, τὰς δ' οὖν ὡς ἐν πλάτει τρεῖς ἔλεγον τάξεις τῶν ὄντων, νοητὴν διανοητὴν αἰσθητήν, εἶναι δὲ καθ' ἑκάστην τὰ εἴδη πάντα μέν, οἰκείως δὲ ἁπανταχοῦ τῇ τῆς ὑπάρξεως ἰδιότητι. καὶ τὰ μὲν νοητὰ παρὰ θεοῖς εἶναι καὶ αἴτια τῶν ἑξῆς ποιητικά τε καὶ παραδειγματικὰ καὶ τελικά· εἰ γάρ ποτε τὰ τρία ταῦτα συντρέχει καὶ ἑνοῦται πρὸς ἄλληλα, καθά φησι καὶ Ἀριστοτέλης, οὐκ ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔργοις τῆς φύσεως τοῦτ' ἂν ὀφθείη γιγνόμενον, ἀλλ' ἐν τοῖς πρωτίστοις καὶ καλλίστοις καὶ ἀρίστοις αἰτίοις τῶν πάντων, ἃ διὰ μὲν τὸ γόνιμον καὶ δημιουργικὸν τῶν πάντων ἐστὶ γεννητικά· διὰ δὲ τὸ τὰ γενηθέντα πρὸς ἑαυτὰ ἐπιστρέφειν καὶ ἑαυτοῖς ἐξομοιοῦν πάντων ἐστὶ παραδείγματα· δι' ἑαυτὰ δὲ ποιοῦντα καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀγαθότητα, καθά φησιν ὁ θεῖος Πλάτων, πῶς οὐχὶ τὴν τελικὴν αἰτίαν ἐπιδείκνυται; τὰ μὲν οὖν νοητὰ εἴδη τοιαῦτα ὄντα καὶ τοσούτων ἀγαθῶν ἐξηγούμενα τοῖς ὅλοις τὰς θείας συμπληροῖ διακοσμήσεις, θεωρεῖται δὲ τὰ πολλὰ περὶ τὴν δημιουργικὴν τάξιν τὴν νοεράν. τὰ δὲ διανοητὰ μιμεῖται μὲν τὰ πρὸ ἑαυτῶν καὶ ἐξομοιοῖ τὸν ψυχικὸν διάκοσμον τῷ νοητῷ, περιέχει δὲ πάντα δευτέρως καὶ δημιουργεῖ μὲν καὶ αὐτὰ παρὰ ταῖς θείαις ψυχαῖς καὶ δαιμονίαις θεωρούμενα, γνωστικὰ δὲ μόνον ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖς τὰς θεωρίας οὐκέτι δημιουργικὰς ἔχουσι διὰ τὴν πτερορρύησιν· ἐπεὶ ὅτι καὶ τὸ ἡμέτερον τελειωθὲν καὶ ἐπτερωμένον μετεωροπολεῖ τε καὶ πάντα τὸν κόσμον συνδιοικεῖ τοῖς θείοις, μαρτυρεῖ καὶ ὁ ἐν Φαίδρῳ Σωκράτης. ταῦτα δὴ τὰ διανοητὰ εἴδη ἐν μὲν Τιμαίῳ σαφῶς ὁ Πλάτων ἐντιθέναι φησὶ τὸν δημιουργὸν ταῖς ψυχαῖς δι' ἀναλογιῶν γεωμετρικῶν τε καὶ ἀριθμητικῶν καὶ ἁρμονικῶν αὐτὰς διακοσμοῦντα· ἐν δὲ τῇ κατατομῇ τῆς ἐν Πολιτείᾳ γραμμῆς εἰκόνας μὲν εἶναι τῶν νοητῶν. καὶ διὰ τοῦτό ποτε νοητὰ καλεῖν οὐκ ἀπηξίωσε, προεστάναι δὲ παραδειγματικῶς τῶν αἰσθητῶν· ἐν δὲ Φαίδωνι τῆς ἀναμνήσεως ἡμῖν αἴτια γίγνεσθαι· οὐ γὰρ ἄλλων τινῶν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις ἢ τῶν μέσων εἰδῶν, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν τῶν ἐσώτων καθόλου λόγων, οὐ τῶν ὑστερογενῶν ἀλλὰ τῶν κατ' οὐσίαν προϋπαρχόντων ταῖς ψυχαῖς, ὑφ' ὧν καὶ οἱ τῆς φύσεως ἐμπνεόμενοι λόγοι καὶ ποδηγετούμενοι τὰ καθ' ἕκαστα δημιουργεῖν δύνανται. ἐν μὲν γὰρ τῇ οὐρανίᾳ φέρε ψυχῇ τὸ πάντας τοὺς ἐν σφαίρᾳ μεγίστους κύκλους διχοτομεῖν ἀλλήλους προϋπάρχει δραστηρίως καὶ δημιουργικῶς, ὥσπερ ἐν ἡμῖν γνωστικῶς μόνον, ἐν αὐτῷ δὲ τῷ οὐρανῷ ὁ ζῳδιακὸς

1 ἀγώνων πάντως, εἴτε **BH**. *certamina. ceterum seu omnino* β. hiatum notaui. ‖ 2 ὡς om **H**. ‖ 6 ὑπορημένων **H**. ‖ 9 ἀρκτέον δὲ ἐντεῦθεν om pr **H**. ‖ 10 δεδειγμένα **BH**β. ‖ 14 ἔχει pr **H**. ‖ 16 δὲ εἰσὶν **H**. ‖ 18 ἀναλαμβὼν **H**. ‖ 19 οὐσίαν inserui cum Bonitzio. ‖ 20 ἣ] ἢ **H**. ‖ 22 *sed priusquam in ueriores sua opinione argumentationes aggrediamur* β. fort. ἀληθ. ἢ αὐτοῦ. ‖ 24 καὶ om **AH**β. ‖ 25 ὁ φιλεγκλημάτων **H** ὄφειλε ἐγλημάτων **A**. ‖ 26 διαμάχεται **H**β: διαμάχεσθαι **B**. ‖ λόγος **CH**: ὁ λόγος **A**. ‖ 28 τὰ ἐκείνου **A**. ‖ 30 καὶ addendum post νοερῶν. ‖ 32 ὕφεσιν **H**. ‖ 33 ἐπιτελουμένη **H**. ‖ 34 τοῖς συγγενέσι **H**. ‖ κράτος τὸ **C**β κρα τὸ **H**: κράτος καὶ **A**. ‖ τὸ πλῆθος glossema est. ‖ τὸ τεταγμένον καὶ om β. ‖ τὸν τεταγμένον (**A**) τῶν τεταγμένων **H**. ‖ 36 ὡς ἐν πλάτει] cf. mus. Rhen. XXIV p. 311.

2 πάντῃ (*omniquaque*) μὲν β. ‖ 4 ποιητικὰ δὲ καὶ (**A**)**H**. *effectiuas scilicet* (δὴ) *et* β. ‖ 5 καὶ om **A**. ‖ 7 καὶ καλλίστοις om **A**β, post ἀρίστοις collocat **H**. ‖ 9 γεννητικὰ **BH**. ‖ τὰ post τὸ om **CH**. ‖ 12 cf. Plat. Tim. p. 29 E sq. ‖ ἐπιδείκνυνται **A**. ‖ 15 *circa intelligibilium ordinem* β. ‖ δὲ νοητὰ (**A**). ‖ 17 μὲν αὐτὰ ταῖς (om καὶ et παρὰ) **H**. ‖ 19 *considerationes tantum non uires operatiuas* β. ‖ 21 μετεωροπολεῖται καὶ **A**. ‖ 22 Pl. Phaedr. p. 246. ‖ δὴ] δὲ **H**. ‖ 23 διανοητικὰ **A** διανοητὰ καὶ **H**. ‖ Pl. Tim. p. 34 C — 36. ‖ ὁ Πλάτων β. ‖ 24 μετρικῶν τε **H**. ‖ 25 αὐτὰς β: αὐτὰ **BH**. ‖ 26 Pl. πολιτ. VI p. 509 D — 511 E. ‖ 27 καὶ ante διὰ om **A**. ‖ οὐκ ἠξίωσε **H**. ‖ προσεστάναι **BH** em. Brandisius. ‖ δὲ post προεστάναι inserui cf. 26 εἰκόνας μὲν —. *cum ut exempla sensibilibus praestent* (προεστῶτα?) β. ‖ 28 Pl. Phaed. p. 72 E sq. ‖ 30 ἐσώτων: cf. S. ad 1079 a 10. ‖ 31 οὐ om (**A**)**H**β. ‖ 32 fort. λόγοι ἐμπνεόμενοι. ‖ 34 ψυχῆς **H**.

καὶ ὁ ἰσημερινὸς καὶ ὁ μεσημβρινὸς εἰ τύχοι καὶ οἱ ὁρίζοντες διχοτομοῦσιν ἀλλήλους, τῆς μὲν ψυχῆς ἑνιαίως τὰ πάντα καὶ περιλαβούσης ταῖς ἑαυτῆς διανοήσεσι καὶ δημιουργούσης, τοῦ δὲ οὐρανίου σώματος μεμερισμένως ὧν δεῖται μόνον ὑποδεξαμένου. διὸ καὶ ἀποδείξεις τοῖς ἀστρονόμοις ἐκ καθόλου καὶ μερικῶν προτάσεων γίγνονται, τῆς μὲν καθόλου τὴν αἰτίαν ἐχούσης διὰ τὸ ἐν ψυχῇ τῇ τὸ πᾶν ὑφισταμένῃ προϋπάρχειν, τῆς δὲ μερικῆς ἐκ τῶν αἰσθητῶν εἰλημμένης· ἀπέθετο γὰρ δὴ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς τὰ πάντα, ὡς ἐνῆν, ὁ μέγας Ἥφαιστος, κατασκευάσας, ὥς φησιν ἡ θεία ποίησις,

"πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους
ἐν σπῆι γλαφυρῷ".

καὶ ταῦτά ἐστι τὰ τριττὰ εἴδη ἃ οἱ Πυθαγόρειοι τῶν αἰσθητῶν ἀχώριστα αἴτια ᾤοντο εἶναι, τελευταίας εἰκόνας ὄντα τῶν χωριστῶν εἰδῶν καὶ διὰ τοῦτο τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἀπαξιοῦντες αὐτὰ προσαγορεύειν. ὑπὸ δὴ τούτων ἡ πεσοῦσα εἰς γένεσιν ψυχὴ διεγειρομένη καὶ ἀνακινουμένη εἰς ἀνάμνησιν μὲν ἔρχεται τῶν ἐκ τῶν μέσων εἰδῶν, ἀνάγει δὲ τοὺς οἰκείους λόγους ἐπὶ τὰ νοητὰ καὶ πρῶτα παραδείγματα· καὶ οὕτως ὄψις καὶ ἀκοὴ συντελοῦσιν εἰς φιλοσοφίαν καὶ τὴν περιαγωγὴν τῆς ψυχῆς. τούτων οὕτω προειλημμένων οὐ διαφωνοῦσι Πλάτων καὶ Πυθαγόρας καὶ οἱ ἀπ' αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους περὶ τὴν τῶν εἰδῶν ὑπόθεσιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ἀλλ' οἱ μὲν Πυθαγόρειοι περὶ τῶν αἰσθητῶν πρῶτον διαλεγόμενοι τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ἐχρῶντο κατ' ἀναλογίαν αὐτὰ μεταφέροντες ἐπί τε τὰ μέσα καὶ τὰ πρώτιστα τῶν πραγμάτων, ὅθεν καὶ ἔδοξαν, οὐκ Ἀριστοτέλει φαίην ἄν, ἀλλὰ τοῖς ἐπιπολαιότερον τἀκείνων ἱστορήσασι περὶ μόνων τῶν ἀχωρίστων εἰδῶν διαλέγεσθαι. τινὲς δὲ περὶ τοὺς μέσους λόγους τῆς ψυχῆς διατρίψαντες ἀπ' αὐτῶν ὡς εἰκόνων μὲν περὶ τῶν νοητῶν ἐνεδείκνυντο, ὡς δὲ παραδειγμάτων περὶ τῶν ἐν αἰσθήσει φερομένων εἰδῶν· οἳ καὶ δοκοῦσι τοῖς πολλοῖς μόνην πρεσβεύειν τὴν μαθηματικὴν οὐσίαν, ἐπειδὴ μαθηματικοῖς ὀνόμασι τὰ πρῶτα καὶ μέσα καὶ τελευταῖα τῶν εἰδῶν παρέδοσαν· ἄλλοις δὲ διαστροφωτέροις ἔδοξάν τινες τούτων καὶ συγχεῖν εἰς ταὐτὸ καὶ συμφύρειν τὰ νοητὰ καὶ διανοητὰ τῶν εἰδῶν, οὐδὲν μὲν τῶν διδασκάλων τῆς τοιαύτης θεωρίας τοιοῦτο πεπονθότων, ὑπολήψεως δὲ ψευδοῦς τισιν ἐγγενομένης διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων κοινότητα. Πλάτων δὲ κἂν τούτοις τὴν ἑαυτοῦ φιλανθρωπίαν ἐπιδεικνύμενος καὶ τοῖς ὀνόμασι διέκρινε τήν τε νοητὴν καὶ τὴν διανοητὴν οὐσίαν, ἵνα μηδὲ οἱ καθεύδοντες αὐτοῦ παρακοῦσαι δυνηθῶσι. διὸ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ὡς δύο χωριστὰς αὐτὸν οὐσίας ὑποτιθέμενον εὐθύνει· πότερον δὲ δικαίως ἢ οὔ, σαφὲς μὲν ἤδη πᾶσι τοῖς ἔμφροσι, δείξει δὲ οἶμαι σαφέστερον ὁ λόγος τὰ μέτρια βασανισθείς.

Τοσοῦτον οὖν προειπόντες ὅτι οὐδὲ περὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν εἰδῶν διαφωνοῦσιν οἱ ἄνδρες, εἰ καὶ ἄλλοι ἄλλως περὶ αὐτῶν ἐνεδείξαντο, καὶ ὅτι ὁ πρὸς ὀντιναοῦν αὐτῶν ἕνα διαμαχόμενος πρὸς ἅπαντας τοὺς τῶν εἰδῶν ἀντιλέγει φίλους, κατακολουθήσωμεν λοιπὸν τῇ τε διαιρέσει καὶ τῇ τάξει τῆς Ἀριστοτέλους ἀντιλογίας. καὶ προκείσθω μὲν αὐτῷ τὰ τρία προβλήματα, εἰ ἔστι τὰ μαθήματα καὶ πῶς ἐστιν, εἰ εἰσὶν αἱ ἰδέαι καὶ ὁ τῶν εἰδῶν ἀριθμός, εἰ ἀρχαὶ ταῦτα τῶν ὄντων. διαλεγέσθω δὲ ἐν μὲν τῷ Μ περὶ τῶν προτέρων δύο, ἐν δὲ τῷ Ν περὶ τοῦ τρίτου. τῶν δὲ δύο τὸ περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ ἀνυπαρξίας τῶν μαθημάτων ἡγείσθω. σκεψώμεθα δὲ εἰ πρὸς τὸ χωριστὸν τῆς τῶν μαθημάτων οὐσίας ἱκανῶς ἵσταται, μέρους μὲν οὔσης τῶν καθόλου λόγων καὶ τῶν μέσων εἰδῶν τῆς ψυχῆς, εἰς ἔνδειξιν δὲ τῆς νοητῆς πάσης φύσεως εἰωθυίας ὑπὸ τῶν θείων ἀνδρῶν παραλαμβάνεσθαι. χρῆται τοίνυν Ἀριστοτέλης ἐλέγχων αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν διαιρετικῷ μὲν τοιῷδε· "εἰ γὰρ ἔστι" φησί "τὰ μαθήματα, ἢ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς [1076a 32.] ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι, καθάπερ λέγουσί τινες, ἢ κεχωρισμένα τῶν αἰσθητῶν (λέγουσι δὲ καὶ οὕτω τινές)· εἰ δὲ μηδετέρως, ἢ οὐκ εἰσὶν ἢ ἄλλῳ τρόπῳ εἰσί"· τῷ τε διαιρετικῷ χρησάμενος ὀρθῶς, πλὴν ὅσον ὑπέθετό τινας καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀπολείπειν αὐτά, τό τε ἑπόμενον τῇ ὑποθέσει ἄριστα καὶ συνεωρακὼς καὶ εἰπών· εἰ γὰρ μήτε ἀχώριστα μήτε χωριστὰ τῶν αἰσθητῶν ἐστιν, ἀνάγκη ἢ μηδαμῇ μηδαμῶς εἶναι, ἢ ἄλλῳ τρόπῳ τὴν οἵαν ποτὲ ὑπόστασιν αὐτὰ λαμβάνειν, τουτέστιν ἐξ ἀφαιρέσεως ἐν ἡμῖν γεννᾶσθαι, καθάπερ αὐτῷ καὶ δοκεῖ. μάχεται δὲ τῷ τε ἀχώριστα αὐτὰ εἶναι τῶν αἰσθητῶν καὶ τῷ χωριστὴν ἔχειν οὐσίαν, ἵνα ἢ μηδαμῇ μηδαμῶς ἢ ὡς ὁ πολυθρύλλητος σκινδαψὸς ἢ τὸ αὐτὸ δὴ τοῦτο κρατῇ τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως αὐτὰ τῶν αἰσθητῶν λαμβάνεσθαι. συμπλέκεται δὲ πρώτοις τοῖς μὴ χωρίζουσιν αὐτὰ τῶν αἰσθητῶν, ταῦτα πρὸς αὐτοὺς γράφων·

"Ὅτι μὲν τοίνυν ...... ἢ οὐδὲ αἱ αἰσθηταί". [1076a 38] ἐν τούτοις εἴτε ἰσχυρῶς εἴτε μαλακῶς διαγίγνοιτο, πρὸς ἔπος οὐδέν· οὔτε γὰρ τῶν Πυθαγορείων τις οὔτε Πλάτων αὐτοὺς οὔτε τῶν κατ

1 καὶ ὁ μεσημβρινὸς om *H*. ‖ 3 αὐτῆς ex αὐταῖς corr *H*. ‖ 6 τῆς μὲν γὰρ καθόλου *AH*. ‖ 9 ὡς ἐνῆν] *ut dederat* β. ‖ 11 Hom. Il. Σ 401. ‖ γναστάς θ' *C*. ‖ κάλυκας om *AH*. ‖ 14 τῶν χωρ. εἰδῶν ὄντα *A*β. ‖ 16 ὑπὸ] ἀπὸ *BH*. ‖ 17 ἐκ τῶν om β. ‖ 18 ἀνάγκει *H*. ‖ 20 προειλημένων *B*. ‖ 23 πρῶτοι *BH*β. ‖ 25 ἐπὶ τὰ *A*. ‖ 26 ἔδοξεν (*A*)*H*. ‖ φαίην ἄν] φαίην *BH*. ‖ ἐπιπαλαιότερον *H*. ‖ 27 περιμένων τῶν *H*. ‖ 29 νοητῶν ἐδείκνυντο *H*. ‖ 33 διαστρεφοτέροις *BH*: *peruerse magis* (διαστροφωτέρως) β. ‖ 34 εἰς ταὐτὰ *A*β εἰς ταῦτα *H*. ‖ συμφύρει *H*. ‖ 35 τοιοῦτον (*A*)*H*. ‖ 38 φιλανίαν *H* φιλανίαν (*A*).

1 μηδὲ] μὴ *H*. ‖ 3 αὐτοῦ . . . ὑποτιθεμένου *AH*. ‖ 4 τοῖς ροσι cum hiatu *H*. ‖ 7 καὶ ἄλλοις *A*β. ‖ 8 πςος ον τινα οὖν *H* πρός τιναοῦν *A*. ‖ 9 ἀντιλέγειν *H*. ‖ 12 εἰδῶν *AH* (h. e. εἰδητικὸς ἀριθμός): ἰδεῶν *C*β. ‖ 13 εἰ αἱ ἀρχαὶ *A*. ‖ 14 τὸ νῦ *H* ν̃ (*A*). ‖ 15 ἀνυπάρξεως *A*. ‖ 21—24 locum Arist. paucis mutatum dedit Syr. ‖ 21 γάρ ἐστι *BH*. ‖ 25 *supponunt* β. ‖ 26 ἀπολείπει *C* ὑπολείπειν *A permittere* β. ‖ 29 οἷάν ποτε *BH* hic et alibi. ‖ αὐτὰ *CH*: αὐτῶν *A* om β. ‖ 30 *ut etiam ei* (καὶ αὐτῷ) *uidetur* β. ‖ 32 μηδαμῇ om *A*β. ‖ *sint* (ᾖ) *ut* β: ᾖ ὡς ὁ *B* ᾖ ὡς (om ὁ) *H*. ‖ 33 κινδαψὸς *H*β. cf. Nagelii diss. de blityri et scindapso. Altdorfii 1772, Schneidewinus ad Paroemiogr. I p. 387; adde Bekkeri anecd. Gr. p. 677, 8. ‖ ᾖ τὸ] ἤτοι fuit qui coniceret. ‖ τὸ αὐτὸ δὴ *H*. ‖ 37 fort. διαγίγνεται. ‖ 38 τῶν καθ' αὐτὸν *A* τῶ κατ' αὐτῶν *H*.

αὐτὸν Πλατωνικῶν τις τὰ γεωμετρούμενα σχήματα καὶ μεγέθη τοῖς αἰσθητοῖς ἐναπέθετο· εἰ δὲ Σεβῆρος ἢ ἄλλος τις τῶν ὕστερον ἐξηγησαμένων τὰ Πλάτωνος ἐκ τῆς παρ' αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει κατηχήσεως τοῖς μαθήμασι καταχρῶνται πρὸς τὰς ἀποδείξεις τῶν φυσικῶν αἰτίων, οὐδὲν τοῦτο πρὸς τοὺς ἀρχαίους, ὧν 5 νῦν ἐπιχειρεῖ τὰ δόγματα διελέγχειν· ὥστε παρ' ἐκείνων οὐδὲν περὶ τούτων ῥηθήσεται πρὸς αὐτόν. ἐπειδὴ δὲ ἀνέπεμψεν ἡμᾶς καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ Β τεθείσας ἀπορίας, ῥητέον πρὸς τἀκεῖ [ῥηθέντα], ὅτι οὐδὲ δύο ἅμα στερεὰ κατὰ πάντας εἶναι ἀδύνατον· καὶ οὐκ εἰς τοὺς Στωϊκοὺς ἀποβλέπων ἐπιστήσειεν ἄν τις τῷ λόγῳ, 10 οἳ καὶ τοὺς ἐνύλους ὄγκους χωρεῖν δι' ἀλλήλων οὐκ ἀπέγνωσαν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἐκείνους οἳ τὸ διάστημα διὰ παντὸς φοιτᾶν ὑποθέμενοι τοῦ κόσμου καὶ δεδέχθαι πᾶσαν εἰς ἑαυτὸ τὴν σώματος φύσιν, οὔτε τέμνειν αὐτό φασιν οὔτε τέμνεσθαι τῷ ἀέρι καὶ τοῖς ἄλλοις συνδιαιρούμενον σώμασιν, ἀλλ' ἀκλινὲς καὶ βέβαιον καὶ 15 ἀκίνητον καὶ πάσης μεταβολῆς ἐξῃρημένον τετάσθαι διὰ παντὸς τοῦ κόσμου, χώραν καὶ ὑποδοχὴν καὶ ὅρον καὶ περιγραφὴν καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον ἐπιφέρον τοῖς τοῦ φαινομένου κόσμου πληρώμασιν. οὗτοι δὴ μαθηματικὸν μὲν ἄντικρυς οὔ φασιν εἶναι σῶμα τὸν τοιοῦτον τόπον καὶ τὸ διάστημα, ἐοικέναι μέντοι τῷ μαθηματικῷ κατά τε 20 τὸ ἄυλον καὶ τὸ ἀκίνητον καὶ τὸ ἀναφὲς καὶ τὸ ἀντιτυπίας ἐλεύθερον, καὶ τὸ πάσης ἅμα καθαρεύειν παθητικῆς ποιότητος· ἔτι δὲ ὥσπερ τὸ μαθηματικὸν σῶμα τοῦ λόγου προβληθέντος ἐν διανοίᾳ κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐν τῷ πνεύματι φαντασίαν ὑφίσταται (ἅμα τε γὰρ ὁ λόγος τῆς σφαίρας εἰ τύχοι πρόχειρος γέγονε καὶ ἡ 25 φαντασία σὺν ἀύλῳ τῷ ὄγκῳ τὴν μαθηματικὴν σφαῖραν ἐθεάσατο), οὕτω δὴ καὶ τῇ βουλήσει τε καὶ νοήσει τῆς κοσμικῆς ψυχῆς τοῦτο τὸ σφαιρικὸν ἐν τῷ παντὶ διάστημα σύνδρομον σχεῖν τὴν ὑπόστασιν, τῆς ψυχῆς διὰ μὲν τὸ πρὸς νοῦν ὁρᾶν σφαιρικὸν αὐτὸ ποιούσης, διὰ δὲ τὸ πάντα θεωρεῖν τὰ εἴδη χωρητικὸν 30 τῶν πάντων σωμάτων καὶ ἑκάστου καὶ τῶν ὅλων ὡς ἑνός, ἐπεὶ καὶ αὐτῆς αἱ νοήσεις καὶ συνεχεῖς εἰσι καὶ μεταβατικαί, ἐπειδὴ τὰ νοητὰ εἴδη τὰ ἐν τῷ παντελεῖ ζῴῳ καὶ ἥνωται καὶ διακέκριται, καίπερ ὑπὸ μιᾶς φύσεως περιεχόμενα· ὧν δὴ μιμήματα φέρων ὁ κόσμος διαστατῶς αὐτὰ καὶ οὐκ ἀμεγέθως ὑπεδέξατο. 35 ἀλλὰ τοῦ χάριν ὁ σύμπας οὗτος ἀνακεκίνηται λόγος; ὅτιπερ οὔτε κατὰ τούτους τοὺς ἄνδρας οὔτε κατὰ τοὺς τὰ ἄυλα καὶ ἁπλᾶ τῶν σωμάτων χωρεῖν δι' ἀλλήλων ἀδιαιρέτως ὑπολαμβάνοντας ἀδύνατόν ἐστι δύο ἅμα στερεὰ γίγνεσθαι σώματα, ἀλλὰ δύο μὲν ἔνυλα καὶ ἀντίτυπα τὸν αὐτὸν κατέχειν τόπον ἀδυνατώτατον εἶναί φασι, τὰ δὲ ἄυλα τοῖς φωσὶν ἐοικέναι τοῖς ἀπὸ διαφόρων λαμπάδων 5 πεμπομένοις καὶ διὰ παντὸς τοῦ αὐτοῦ οἴκου μετακεχωρηκόσι καὶ δι' ἀλλήλων ἀσυγχύτως καὶ ἀδιαιρέτως πεφοιτηκόσι· καὶ γὰρ ταῦτα, εἰ καὶ ἀσώματά τις βούλοιτο λέγειν, ἀλλ' οὖν συνδιαστάντα τοῖς σώμασι καὶ συνεκταθέντα κατὰ τὰς τρεῖς διαστάσεις οὐ κωλύεται τὸν αὐτὸν ἔχειν τόπον ἀλλήλοις τε καὶ τοῖς σώμασι δι' οὐδὲν ἕτερον 10 ἢ ὅτι ἁπλᾶ ἐστι καὶ ἄυλα καὶ οὐ μερίζεται διαιρούμενα, τῇ δὲ ἀρχῇ τῇ ἑαυτῶν συνημμένα καὶ ταύτης ἐξηρτημένα πάρεσι μὲν ἐκείνης ἐλλαμπούσης, ἀπιούσης δὲ συναπέρχεται· ἃ δὴ καὶ τὰ ἄυλα σώματα τῶν ψυχῶν ἐξηρτημένα ποιεῖν οὐ κωλύεται. ταῦτα μὲν οὖν, ἵνα μὴ μορμολύττωσί τινες ἡμᾶς οἱ θαυμαστοὶ τῶν φυσικῶν 15 λόγοι, τὰ ἴδια τῶν ἐνύλων καὶ παθητικῶν καὶ ἀντιτύπων σωμάτων ἐπὶ πᾶσαν τὴν διαστατὴν φύσιν μεταφέροντες· ὅτι γὰρ τῇ ἐξ ἀρχῆς προαιρέσει τοῦ συγγράμματος οὐδὲν συντελεῖ, προειρήκαμεν· οὔτε γὰρ παρὰ τῶν Πυθαγορείων ἢ Πλατωνικῶν λεχθήσεταί τι πρὸς αὐτὸν περὶ τούτων, ἐπεὶ μηδὲ τῶν ἐκείνοις τι 20 δεδογμένων εὐθύνειν ἐπιχειρεῖ, οὔτε αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς τοὺς τὸ διάστημα νῦν πρεσβεύοντας διαμάχεται ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀποτιθεμένους ἕτερα σώματα στερεὰ μὲν διὰ τὸ τριχῇ διεστάναι, μαθηματικὰ δέ· ἧς ὑποθέσεως οὐδένα ἴσμεν τῶν εὐδοκίμων προεστάναι φιλοσόφων· τά τε γὰρ ἐν Τιμαίῳ 25 ῥηθέντα σχήματα πέντε τὰ πρὸς τὴν τῶν κοσμικῶν στοιχείων εἰδοποιίαν παραληφθέντα μαθηματικοῖς μὲν ὀνόμασιν ἡρμήνευται, δραστικὰς δὲ καὶ δημιουργικὰς δυνάμεις τῆς φύσεως αἰνίττεται· τό τε αὐγοειδὲς ἐν ἡμῖν ὄχημα τριχῇ διαστατὸν εἴ τις ἀπεφήνατο εἶναι καὶ οὐκ ἀντίτυπον, οὐ γεωμετρούμενον ἄντικρυς εἶναι σῶμα 30 τοῦτο διισχυρίζεται· πῶς γὰρ τό γε ζωῆς καὶ κινήσεως πλῆρες καὶ πάντων ἡμῖν εὐκινητότατον κατὰ τὴν συνεγνωσμένην Ἀριστοτέλει κίνησιν ὡς ἀκίνητον ἄν τις ἐν τοῖς γεωμετρουμένοις κατατάξειεν; ἀλλὰ δῆλός ἐστιν αὐτὸς ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης μοχθηρὰν ὑπόθεσιν ἐλέγχειν πειρώμενος, ὁ δὲ ἡμέτερος λόγος ἑνὶ τῶν ὑπ' 35 αὐτοῦ ῥηθέντων ἐπιστήσας ὡς οὐκ ὄντι κατὰ πάντα ἁπλῶς καὶ ἄνευ προσδιορισμῶν ἀληθεῖ ἐπισκοπείτω καὶ τὸ ἐφεξῆς τούτῳ ῥηθέν, “ὅτι τοῦ αὐτοῦ λόγου καὶ τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ φύσεις

2 ἄλλός τις *BH*. ‖ 5 αἰτιῶν *H*. ‖ 7 πρὸς αὐτὸν ῥηθήσεται *Aβ*. ‖ *misisti* (ἀνέπεμψας) *β*. ‖ 8 ἀπορίας om *H*. ‖ ῥητέον καὶ πρὸς *H*. ‖ ῥηθέντα glossema seclusi. ‖ 9 οὐδὲν δύο *H*. ‖ πάντα εἶναι *A*. ‖ 11 τοῦ ante τοὺς exspectes, sed cf. Syr. ad p. 1083 b13 extr. ‖ ἀπέγνοσαν *B* ἐπέγνωσαν *H*. ‖ 13 πᾶσαν] πᾶν *H*. ‖ 15 καὶ ἀκίνητον om *β*. ‖ 18 ἐπιφέρον *Hβ*: ἐπέφερον *B*, uereor ne ex coniectura. ‖ 19 τὸν τοιοῦτον τόπον *C*: τὸν τοιοῦτον *H* τὸ τοιοῦτον *Aβ*. ‖ 20 καὶ τὸ διάστημα om *β*. ‖ 21 καὶ ἀντιτυπίας *C*. ‖ 22 πάσης ανακαθαρεύειν *BH* et qui *depuratum* (ἀνακαθαρεῦον?) uertit *β*. ‖ 29 σχεῖν] *recipit* *β*. ‖ νοῦν *CHβ*: γῆν *A*. ‖ 31 καὶ ἑκάστου] ἰδέαι ἑκάστου *C*: ἰδέαις ἑκ. *AHβ*. ‖ 35 διαστατικῶς *A*. ‖ 36 ἀλλ' οὗ χάριν *BH* *sed quorsum* *β*. ‖ 37 τοὺς ἄυλα *H*.

3 τὸν αὐτὸν κατέχειν . . . . . 8 οὐ κωλύεται om *A*. ‖ 7 βούλοιο τὸ λέγειν *H*. ‖ ἀλλ' οὖν scripsi cum Bonitzio: *saltem* *β* ἀλλ' οὐ *CH*. ‖ 9 τόπου *H*. ‖ 11 μὲν *CH*: δὲ *A*. ‖ 13 ποιοῦσιν οὐ *H*. ‖ 14 τινες om *β*. ‖ 15 παθητῶν *C*. ‖ 17 διαιρέσει *A*. ‖ 19 τῶν ἐν ἐκείνοις *BHβ*. ‖ τι om (*A*). ‖ 22 στερεὰ δὲ *BH* στερεὰ *β*: corr. Brandisius. ‖ 24 διεστάναι *BH* *perstitisse* *β*: correxi cum Bonitzio. ‖ Pl. Tim. p. 53 C — 55 C. ‖ 25 πέντε τά τε πρὸς *BHβ*. ‖ 26 ἡρμηνεύεται *H*(*A*?) ἑρμηνεύεται *Bβ*. ‖ 27 δρας. δυνάμεις δὲ καὶ δημ. *A*. ‖ 31 *omnium quae nostra sunt* *β*. εὐωνητότατον *H*. ‖ ἀριστοτέλη *H*: ἀριστοτέλους *A*. ‖ 32 ἄν τις om *AH*. ‖ κατ   ἀλλὰ cum hiatu *H*. ‖ 36 ἐπισκοπείτω] ἐπεὶ *BHβ*. ‖ 37 τὸ αὐτοῦ *AH*.

ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι καὶ μηδεμίαν κεχωρισμένην".
ἄλλας μὲν δυνάμεις βούλεται δηλοῦν τὰ πέρατα τούτων, οἷον ἐπί-
πεδα καὶ γραμμάς, εἰ μὴ ἄρα καὶ τὰ τῇ ὀπτικῇ καὶ τῇ ἁρμονικῇ
καὶ ταῖς συστοίχοις ἐπιστήμαις ὑποβεβλημένα περιλαμβάνει· ἀνάγ-
κην δὲ οὐδ' ἡντινοῦν αὐτοῖς ἐπιφέρει τοῦ μηδεμίαν κεχωρισμένην 5
τούτων ὑποτίθεσθαι φύσιν. εἰ μὴ ἄρα ἐν μόνοις τοῖς αἰσθητοῖς
ὑπετίθεντο ταῦτα εἶναι, ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ** καὶ ἔξω τῶν
φαινομένων ἔν τισι λόγοις τούτων ἀποτελεστικοῖς. καὶ ταῦτα μὲν
εἰρῆσθαι καὶ πρότερον ἐν τῷ B φησὶ πρὸς αὐτούς. ὃ δὲ νῦν ἐγκα-
λεῖ, τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ γάρ, φησί, τὸ ἐν τῷ αἰσθητῷ στερεὸν διαι- 10
ρεθείη, πάντως ἐπιπέδῳ διαιρεθήσεται, οὐκοῦν καὶ τὸ ἐπίπεδον γραμμῇ
καὶ ἡ γραμμὴ σημείῳ. ἀλλ' εἰ μὲν ἦν ἀκίνητα ταῦτα, καθάπερ
ἐστὶ παρὰ τοῖς γεωμέτραις, οὐδὲν ἂν ἠκολούθησεν ἄτοπον· νυνὶ
δὲ ἐπειδὴ ἐν αἰσθητοῖς καὶ φυσικοῖς ὑπόκειται σώμασιν ὄντα, κινου-
μένης τῆς γραμμῆς κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἀνάγκη καὶ τὸ σημεῖον 15
διαιρεῖσθαι· διαφέρει δὲ οὐδὲν ἢ αὐτὰ τὰ φυσικὰ σημεῖα καὶ ἀμερῆ
λέγειν εἶναι καὶ ἀδιαίρετα ἢ ἐν αὐτοῖς εἶναι τοιαῦτα σημεῖα.
δῆλον γὰρ ὅτι τὸ ἔν τινι οὐ διαιρεῖται ἄνευ τοῦ ὑποκειμένου, ὅταν
ὡς ἐν ὑποκειμένῳ ἔν τινι λέγηται. ταῦτα μὲν ὁ Ἀριστοτέλης πρὸς
ἀπίθανόν τε ἅμα καὶ ψευδῆ μαχόμενος ὑπόθεσιν καὶ διελέγχων 20
αὐτὴν ἀνδρείως καὶ ἀποδεικτικῶς. ἡμεῖς δὲ ὑπονοοῦμεν μὴ παρά
τινι τῶν πρεσβυτέρων τὸν ἀμερῆ μὲν ὄντα τῆς φύσεως λόγον,
μεριζόμενον δὲ περὶ τοῖς σώμασι πάντῃ τε ἀδιάστατον ἅμα καὶ
ἔτι ἀμερῆ λεγόμενον εὑρὼν ἀφορμὴν ἔσχε τοῦ πλάσαι ταύτην
τὴν ὑπόθεσιν, εἰ μὴ ἄρα καὶ τοῦ τελείως ἐπεξελθεῖν τῷ διαιρε- 25
τικῷ παντὶ χάριν εἵλετό τι καὶ πρὸς ταύτην εἰπεῖν τὴν δόξαν.

ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸς τοὺς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀποτιθεμένους τὰ
τῇ γεωμετρίᾳ καὶ ταῖς ἄλλαις μαθηματικαῖς ὑποβεβλημένα
διείλεκται, ἴδωμεν ὅπως καὶ τοῖς χωρίζουσιν αὐτὰ τῶν αἰσθητῶν
1076b 11. προσφέρεται. "ἀλλὰ . . δυνατὸν ἕως τοῦ ὥστε ἔσται γένη 30
τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν". ἐν δὴ τούτοις πειρᾶται μὲν
ὑπόθεσιν ἀρέσκουσαν τοῖς αὐτοῦ πρεσβυτέροις φιλοσόφοις διε-
λέγχειν, λέγει δὲ πρὸς αὐτὴν ἀποδεικτικὸν μὲν οὐδέν, ὅσα δ' ἂν
τὸν ἰδιώτην καὶ μὴ παρεπόμενον ταῖς ἐκείνων διανοίαις θορυβή-
σειεν. εἰ γάρ, φησίν, ἔσται σώματα παρὰ τὰ αἰσθητά, ἔσται καὶ 35
ἐπίπεδα διττά, τά τε ἐν τοῖς σώμασιν ἐκείνοις καὶ τὰ καθ' αὑτά·
καὶ γραμμαὶ τριτταί, αἵ τε ἐν τοῖς στερεοῖς καὶ αἱ ἐν τοῖς ἐπι-
πέδοις καὶ αἱ καθ' ἑαυτάς· καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον στιγμαὶ μὲν

τετραπλαῖ, μονάδες δὲ αἱ πρὸ τῶν στιγμῶν πενταπλαῖ, καὶ ὅλως
ἀεὶ τὰ πρότερα καὶ ἁπλούστερα πολλαπλασιώτερα. ταῦτα δὲ
διαβολὴν μὲν ἐργάζεται παρὰ τῷ πολλῷ συρφετῷ τοῦ δόγματος,
εἰς ἄτοπον δὲ οὐκ ἔστιν ἀπαγωγή· δέξονται γὰρ οἱ ἄνδρες ἐν τοῖς
οὐσιώδεσι λόγοις τῆς ψυχῆς καὶ διακεκριμένως ὑπάρχειν ταῦτα 5
καὶ ἡνωμένως, καὶ οὐδὲν ἄτοπον τὴν στιγμήν, μᾶλλον δὲ τὸν τῆς
στιγμῆς λόγον καὶ ἀμιγῆ εἶναι πρὸς τὰ ἑξῆς καὶ συντελεῖν εἰς
τὴν τῆς γραμμῆς καὶ τοῦ ἐπιπέδου καὶ τοῦ τριχῇ διεστῶτος οὐσίαν·
τὴν γὰρ τῶν ἀσωμάτων εἰδῶν ἕνωσίν τε καὶ διάκρισιν ἁπανταχοῦ
σχεδὸν οἱ ἄνδρες βεβαιοῦσι καὶ πρεσβεύουσι. καὶ ταὐτὸν ἓν καὶ πλῆθος 10
εἶναι τάχα μὲν καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς συγκεχώρηται, διαφερόντως
δὲ ἐν τοῖς διανοητοῖς εἴδεσι καὶ ἔτι πολὺ πρότερον ἐν τοῖς νοεροῖς
ἀποδέδεικται λίαν ἐναργῶς παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις, ὑπέμνησται
δὲ μετρίως καὶ παρ' ἡμῶν ἐν τοῖς εἰς τὸ B γραφεῖσιν, οὗ δὴ καὶ
ποῖον μὲν σημεῖον γραμμῆς καὶ ἐπιπέδου καὶ τιμιώτερόν ἐστι καὶ 15
τελειότερον, ποῖον δὲ ἀτελέστερον καὶ καταδεέστερον, εἰπεῖν ἐπειρά-
θημεν· κωλύει γὰρ οὐδὲν τὸ μὲν ὡς ἁπλούστερον εἶναι σεμνότερον καὶ
ἀρχηγικώτερον, τὸ δὲ ὡς συντελοῦν εἰς ὅρον τοῦ συνθετωτέρου καὶ
περιγραφὴν ὑπάρχειν καταδεέστερον· ὥσπερ δὴ καὶ μονὰς ἡ μέν
ἐστι παντὸς ἀριθμοῦ περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ παραδειγματικῶς πάντα 20
τὰ εἴδη τῶν τε ἀρτίων καὶ τῶν περιττῶν, ἡ δὲ μόριον εἰ τύχοι
πολλοστὸν τῆς ὑποβεβλημένης τοῖς ἀριθμοῖς ποσότητος. εἴρηται
μὲν οὖν περὶ αὐτῶν τὸ ἀληθές· εἰ δέ τις καὶ πέρα τοῦ μέτρου τὴν
παρὰ τοῖς ἰδιώταις διαβολὴν εὐλαβούμενος μὴ διδοίη πολλαχῶς
εἶναι τοὺς τῶν διαστατῶν καὶ ἀδιαστάτων λόγους ἐν τῇ ψυχῇ, 25
δύναιτο ἂν καὶ αὐτὸς λέγειν πρὸς αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀνάγκη τέτταρα
μὲν εἶναι σημεῖα, τρεῖς δὲ γραμμάς, ἐπίπεδα δὲ δύο. ἀλλ'
ὥσπερ τὸ $\overline{α}$ στοιχεῖον καὶ ἐν συλλαβῇ καὶ ἐν λέξει καὶ ἐν λόγῳ ἓν
ὂν τῷ εἴδει καὶ ταὐτὸν θεωρεῖται καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει φύσιν ἁπαν-
ταχοῦ, οὕτω καὶ ἡ στιγμὴ καὶ ἡ γραμμὴ καθ' ἑαυτάς τε καὶ μετὰ 30
τῶν συνθετωτέρων ἓν καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος διασώζουσι· καὶ ὥσπερ ἡ
γραμματικὴ τὴν τοῦ καθ' αὑτὸ $\overline{α}$ δύναμιν κατανοήσασα οἶδε
καὶ τὸ ἐν συλλαβῇ καὶ τὸ ἐν λόγῳ, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ τῶν ἐπι-
στημῶν αἱ μαθηματικαὶ τὰ καθ' ἑαυτὰ ἐπιστάμεναι καὶ τὰ μεθ'
ἑτέρων γινώσκουσιν. ἀποκεκρίσθω οὖν αὐτῷ καὶ πρὸς τὴν ἄφυκτον 35
ὡς οἴεται πρότασιν· ἠρώτησε γὰρ περὶ ποῖα τούτων ἔχουσιν αἱ ἐπι-
στῆμαι. πόθεν δὲ καὶ γένη πολλὰ εἶναι τῶν μαθηματικῶν ἀριθ-
μῶν συλλογίζεται; γένη μὲν γὰρ ἀριθμῶν πολλὰ συγχωρητέον εἶναι

2 ἄλλας . . . 4 περιλ. ex Alexandro p. 701, 20 petita. ‖ 2 ἄλλας μὲν δυν. om *β*. ‖ 4 περιλαμβάνειν ***AHβ***. ‖ *necessitatem β* ἀνάγκη ***BH***: correxi cum Bonitzio. ‖ 6 ἀποτίθεσθαι ***BH***: correxi ex *β*, cf. infra l. 14. ‖ 7 unius uocabuli iacturam notat ***B***, continuat ***H***: *in immaterialibus β*. fort. διανοητοῖς. ‖ 9 καὶ πρότερον om *β*. ‖ 11 γραμμὴ ***H***. ‖ 12 ἀλλ' εἰ μὲν ἦν om *β*. ‖ ταῦτὰ sic ***H***. ‖ 13 γεωμέτροις ***H***. ‖ 17 ταῦτα σημ. ***BHβ***: correxi cl. Alex. p. 702, 24. ‖ σημεῖα om ***H***. ‖ 19 λέγεται (*A*)***H***. ‖ 28 ὑποβεβλημένα ***Hβ***: ἀποβεβλ. ***B***. cf. b22. ‖ 30 γένη ἄπειρα τῶν scr. ‖ 37 γραμμαὶ διτταὶ ἔν τε τοῖς ***H***. ‖ καὶ ἐν τοῖς ἐπιπέδοις ***BH***: αἱ inserui cum *β*.

2 πρότερα] *priora β* πρῶτα ***B*** πρῶ cum hiatu II litterarum ***H***. ‖ ταύτην διαβολὴν *β*. ‖ 3 τῷ π. συρφετῷ: Plato Gorg. p. 152 C. ‖ 4 ἀγωγὴ ***H***. ‖ 5 ὑπάρχει ***H***. ‖ 7sq. εἰς τὸν γραμμῆς ***AH***. ‖ 8 αἰτίαν ***BHβ***. ‖ 14 cf. p. 843 b1—14. 863 a27sq. ‖ 16 ποῖον δὲ ἀτελέστερόν ἐστι καὶ τελειότερον. ποῖον δὲ ἀτελέστερον καὶ καταδεέστερον, εἰπεῖν ἐπιάθημεν ***H***. ‖ 20 πραγματικῶς ***H***. ‖ 21 τῶν ἀρτίων ***H***. ‖ καὶ τῶν ***H***: καὶ ***B***. ‖ ἡ δὲ] εἰ δὲ ***H***. ‖ 23 μέτρου ***CH***: μετρίου ***A*** ut legitur p. 849 a17. (*immoderate β*). ‖ 24 μὴ δεδοίη ***H*** μηδὲ δοίη ***A***. ‖ 25 καὶ ἀδιαστάτων om ***AHβ***. ‖ 27 $\overline{γ}$ δὲ γραμμαί· ἐπίπεδα δύο ***H***. ‖ 32 δύναμιν $\overline{α}$ ***B*** δύναμιν ἄλφα ***H***. ‖ οἶδε] οἱ δὲ ***H***. ‖ 34 μαθηματικαὶ καὶ τὰ ***B***: καὶ om ***H***. ‖ καθ' αὑτὰ ***H***. ‖ 37 πολλαὶ ***H***. ‖ 38 συλλογίζεται . . . ἀριθμῶν om ***A***.

παρ' ὅσον ἑκάστη τάξις τῶν ὄντων οἰκείοις ἀριθμοῖς διακεκόσμηται· μαθηματικῶν δὲ γένη, εἰ μόνους τοὺς μοναδικοὺς μαθηματικοὺς εἶναί τις λέγοι ἀλλὰ μὴ καὶ τὴν αἰτίαν αὐτῶν τὴν ἐν διανοίᾳ, πῶς ἂν εἴη πολλά; εἰ μὴ ἄρα καὶ τὰς στιγμὰς μονάδας εἶναι βούλοιτο καὶ τετραχῶς αὐτῶν ὁρωμένων ἐκ πασῶν αὐτῶν 5 ἀριθμοὺς πλέκοι· τοῦτο δὲ σκῶμμα ἂν εἴη μᾶλλον ἢ ἔλεγχος.

1076b 39. "ἔτι ἅπερ .... κίνησιν". πάντων ἔν τε ταῖς θείαις καὶ οὐρανίαις ψυχαῖς καὶ ἔτι ἐν ταῖς ἡμετέραις οἰκείως παρ' ἕκαστα ὡς περιεχομένων τῶν εἰδῶν καθόλου, πρὶν καὶ τὸ σωματοειδὲς τοῦ κόσμου μερικῶς αὐτῶν ἀντιλάβηται, γελοῖον ἐφ' ἑκάστῳ ζητεῖν, 10 ποῦ ἔσται ἄλλος οὐρανός, ἢ ποῦ ἔσται ἄλλος ἥλιος ἤ τι τῶν εἰς τὴν ἐμφανῆ συντελούντων διακόσμησιν. ὅτι δὲ ταῦτα οὐ μοναχῶς ἀλλ' ὀλίγου δέω λέγειν ἀπειραχῶς ἐν τοῖς οὖσιν ἔστι, πάλαι καὶ πρόπαλαι θεολόγων τε καὶ φιλοσόφων διισχυριζομένων οὐδὲ ἀκολουθεῖν ἐθέλει. ἀλλ' ὡς ἄτοπον προφέρει τὸ καὶ ἕνα μόνον 15 οὐρανὸν ὑπὲρ τοῦτον εἶναι τὸν αἰσθητόν. ἐὰν δέ τις οὐρανοῦ τε ὕπερ ἀστρονομεῖν λέγῃ τὴν τοῦ μὴ πλαστῶς φιλοσοφοῦντος ψυχὴν καὶ πάντα τὰ ὄντα νοητῶς θεωρεῖν, ἴσως ἀγανακτήσει, μήτε ταῖς ἰδέαις προστιθέμενος μήτε ἐνεργείᾳ τὴν διανοητικὴν ψυχὴν ἔχειν τὰ εἴδη βουλόμενος, ἀλλ' εἴπερ ἄρα, δυνάμει. πῶς οὖν 20 ἔτι αἱ ἀποδείξεις ἐκ τῶν πρώτων καὶ οἰκείων αἰτιῶν ἔσονται τοῖς ἀστρονόμοις, εἰ μὴ ἐκ τῶν καθόλου λόγων, οὓς ἔχουσιν αἱ μὲν ἡμέτεραι γνωστικῶς, αἱ δὲ θεῖαι γνωστικῶς τε ἅμα καὶ δημιουργικῶς, προΐοιεν; ἢ γὰρ τοῦ ἀποδεικνύναι τι τοὺς ἀστρονόμους καὶ τοὺς μαθηματικοὺς πάντας καὶ πρὸς τούτοις τοὺς φυσικοὺς ἀπογνωστέον, καὶ 25 τοῦ τὰς ἀποδείξεις ἐξ αἰτίας γίγνεσθαι οὐ τῆς τοῦ συμπεράσματος μόνης, ἀλλὰ καὶ τῆς τοῦ πράγματος ἀποστατέον, ἢ μέχρι περ ἂν ἀμφότερα ταῦτα μένῃ, δεῖ καὶ τὰς αἰτίας ἐν καθόλου τισὶ λόγοις προϋπάρχειν τῶν κατ' οὐρανὸν καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν φύσιν ἐπιτελουμένων. ὅλως δὲ οἱ τὰ μὲν αἰσθητὰ συγχωροῦντες εἶναι 30 καὶ ὄντως εἶναι λελήθασι τὴν ψυχὴν ἀτιμοτέραν τῆς ὕλης ἀποφαίνοντες, ὥς πού φησι καὶ ὁ γενναῖος Ἀμέλιος.

1077a 4. "ὁμοίως .... ἕκαστα". καὶ οὐδὲν ἄτοπον ἐν λόγοις εἶναι πάντα ταῦτα καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις τῶν λόγων, τοῖς φαντάσμασιν, οὐ μόνον πρὸ τῶν αἰσθητῶν ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν φυσικῶν λόγων τῶν δια- 35 μορφούντων τὰ αἰσθητά. ὁ δὲ τούτων συγχωρουμένων ἐπάγει ὥς τι τῶν ἀτοπωτάτων τὸ καὶ ζῷα ἄλλα ἔσεσθαι, εἴπερ καὶ αἰσθήσεις· ὅτι δὲ τὸ αὐτοζῷον πάντα ὅσα νοητὰ ζῷα ἐν αὐτῷ περιέχον αἴτιόν ἐστι τῶν τε ἐν τῷ ψυχικῷ διακόσμῳ ζῴων καὶ 5 τῶν ἐν τῷ αἰσθητῷ, πάλαι λέγοντος αὐτῷ τοῦ διδασκάλου ὡς μηδὲ ἀκηκοὼς εἰδέναι τι περὶ τῶν τοιούτων προσπεποίηται. δυνατὸν μὲν οὖν καὶ τοῖς συνημμένοις αὐτοῦ μὴ ἐπιτρέπειν· οὐ γὰρ εἰ τὰ αἰσθητὰ αἰτίας ἔχει προϋπαρχούσας, ἤδη συζυγεῖ ταῖς αἰτίαις τῶν αἰσθητῶν ἡ αἴσθησις, οὐδ' εἰ αἴσθησίς ἐστιν ἑτέρα ἐν ψυχῇ 10 καὶ νῷ δημιουργικῷ, ἤδη τοῦτο καὶ ζῷον ἀποφαίνεται τὸ αἰσθανόμενον· οὐ γὰρ ἴσως πᾶν αἰσθητικὸν ζῷον ἀλλὰ τὸ ἔξωθεν πᾶν ἅμα καὶ κινούμενον· οὐδὲ πᾶσα αἰτία αἰσθητοῦ αἰσθήσει ληπτή, ἀλλ' ἥτις ἄτομός ἐστι καὶ σύνεστι τῷ οἰκείῳ ἀποτελέσματι. δυνατὸν δὲ καὶ συγχωρήσαντα πᾶσι τούτοις, ἐπειδὴ καὶ αἰσθήσεις οὐ 15 κατὰ τὴν λογικὴν ἐπιτελεῖσθαι μόνην τοῦ παντὸς ψυχήν, ὡς ὁ Τίμαιος παραδίδωσιν, ἀκηκόαμεν· ἀλλὰ γὰρ καὶ δημιουργικήν τινα παρὰ τοῖς θεολόγοις αἴσθησιν ὑμνουμένην πεπιστεύκαμεν εἶναι, ἧς καὶ οἱ κατ' οὐρανὸν εἴδωλον ἔχουσιν, αἴσθησιν καὶ αὐτοὶ τοῖς κόσμοις ἐπάγοντες κατὰ τὸ λόγιον ** δέχεσθαι τὸ ἑπόμενον, τὸ καὶ ζῷα ἕτερα 20 εἶναι. καὶ ἵνα μὴ νῦν τὰ παρ' ἄλλοις εἰρημένα μαρτυρῶμαι, αὐτὸς ἐν τῷ Κ τὸν πρῶτον νοῦν ζῷον ἐκάλεσε· δῆλον οὖν ὅτι τῶν ἄλλων ἡμῖν ἕκαστον εἰ καὶ μὴ πρῶτον, ἀλλ' οὖν ζῷον νοερὸν καλεῖν οὐκ ἂν ἴσως ἀπαξιώσειε. καὶ ἐν τοῖς Ἠθικοῖς δὲ τὸν κυρίως ἄνθρωπον νοῦν εἶναι σαφῶς ἠβουλήθη. εἰ τοίνυν ὁ μὲν νοῦς ὁ 25 ἐν ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστιν ὁ κυρίως, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ζῷον, οὐκ ἄδηλον τὸ συναγόμενον. δεδέγμεθα οὖν πάλιν τὸ εἶναι καὶ ἄλλα ζῷα παρὰ τὰ αἰσθητά, ἑτέρως μέντοι εἶναι καὶ οὐχ οὕτως ὡς τὰ αἰσθητά· ὧν εἴ τις τὰς γνώσεις αἰσθήσεις ἐθέλει καλεῖν καὶ τὰ γνωστὰ αἰσθητά, ὡς αἴτια μέντοι τῶν κυρίως αἰσθητῶν, φθόνος 30 οὐδεὶς τῶν ὀνομάτων· μόνον δηλούσθω σαφῶς, ἐφ' ὧν ἑκάστοις αὐτῶν κεχρήμεθα.

1077a 9. "ἔτι γράφεται .... αἰσθητῶν". τὸ μὲν "γράφεται" δείκνυται δηλοῖ· τὸ δὲ ἐπιχείρημα πᾶν τοιοῦτον· εἰ δείκνυταί τινα παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς καὶ τοῖς φυσικοῖς διὰ τῶν καθόλου λόγων καὶ διά τινων ἀξιωμάτων (οἷον διὰ τοῦ "ἐὰν ἀπὸ 35 ἴσων ἴσα ἀφέλῃς, τὰ καταλειπόμενά ἐστιν ἴσα") καὶ διὰ τοῦ

3 εἶναι om *Cβ*. ‖ λέγοι *Hβ*: λέγει *B*. ‖ αἰτίαν om *B*. ‖ 8 ὡς om *β*. deesse aliquid uidetur; fort. ὡς προείρηται. ‖ 13 ἀπειραχθῶς *(A)H*. ‖ 15 ἐθέλειν *H*. ‖ προφέροιτο· καὶ *H*. ‖ οὐρανὸν μόνον *Aβ*. ‖ 17 ὑπὲρ ἀστρονόμων *H* ὑπεραστρονομεῖν *B*. cf. supra p. 849 b6. ‖ 19 *cum .... ideis assentiat β*: ἰδέαις τιθέμενος *BH*, cf. p. 843 b18. fuit qui τὰς ἰδέας τιθέμενος coniceret. ‖ διανοητὴν *BH* *intellectualem β*. em. Bonitzius. ‖ 20 δυνάμεις *A*. ‖ 21 αἰτίων *H* ut olim conieceram: καὶ αἰτίων *Bβ*. ‖ 24 εἰ γὰρ *β*. ‖ 28 ταῦτα μὲν δὴ καὶ *β*. ‖ καὶ αἰτίας *AH*. ‖ 30 ἐπιμελουμένων *H*. ‖ 31 ὄντως] οὕτως *BHβ*. ‖ 32 uidetur alterum intercidisse membrum, cf. l. 30 τὰ μέν.

4 καὶ ἐν τῷ (om. τῶν) *H*. ‖ 6 εἶναί τι *B*: εἶναι *H* τι *β* qui sic uertit *ut et qui ipse ac si nihil de huiuscemodi rebus audiuisset, ita finxit*. ‖ 7 συνημένοις *B*. ‖ 8 συζυγεῖται ταῖς *AH*. ‖ 9 οὐδ' εἰ αἴσθησις om *H*. ‖ ἐστιν ἑτέρως *AHβ*. ‖ 11 fort. πᾶν τὸ αἰσθητικόν. ‖ 12 ἅμα κινούμενον *BH*: καὶ cum *β* (*quod extrinsecus est pariter ac mouetur*) et Bonitzio inserui. ‖ πᾶσαι αἰτία *H*. ‖ 13 ἥ τις *H* εἴ τις *Aβ*. ‖ 14 αἴσθησις *BH* αἴσθησιν *β*. ‖ 15 μόνον *H*. ‖ ὁ om *A*. ‖ Pl. Tim. p. 37. ‖ 17 ὑμνομένην *H*. ‖ ἧς] οἷς *(A)H*. ‖ 18 *simulachrum habentes sensum ipsi quoque mundis inferunt β*. ‖ 19 κατὰ τὸ λόγιον *BH*: *rationabiliter β*. Syr. Chaldaicum oraculum respicere uidetur cuius mentio extat apud Proclum ad Crat. p. 56 Boiss. καὶ ἡ μυστικωτάτη παράδοσις καὶ αἱ παρὰ τῶν θεῶν φῆμαι λέγει ὡς "δυὰς παρὰ τῷδε κάθηται" καί φησιν . . . "νῷ μὲν κατέχειν τὰ νοητά, αἴσθησιν δ' ἐπάγειν κόσμοις". ‖ δέχεσθαι *Bβ* δεδέσθαι *H*: hiatum notaui; forsitan Syr. scripserit ὥστε δεδόσθαι κτλ. ‖ 20 παρ'] πάλαι *(A)*. *ab aliis β*. ‖ 21 immo Λ 7 p. 1072 b29. ‖ οὖν om *H*. ‖ 23 eth. Nicom. Z 2 p. 1139 b4 sq. c. 6. ‖ 24 νοῦν] *intellectualem β*. ‖ 26 πάλαι *C*. ‖ 32 εἰ] ἐπεὶ Alexander p. 705, 32 unde εἰ . . . p. 884 a4 χωριστὰ Syr. compilauit. ‖ 33 καὶ τοῖς φυσικοῖς om Alex. ‖ διὰ τῶν καθόλου λόγων om *H*. ‖ 35 καὶ διὰ τοῦ om *β*.

"ἐὰν τέτταρα ᾖ ἀνάλογον, τὸ ὑπὸ τῶν ἄκρων ἴσον ἐστὶ τῷ ὑπὸ τῶν μέσων" ϗ ἄλλων πολλῶν τοιούτων), ἀνάγκη, φησίν, ὄντων μεγεθῶν ϗ ἀριθμῶν χωριστῶν ϗ τὰ ὑπὸ τῶν τοιούτων ἀξιωμάτων δηλούμενα εἶναι χωριστά, ὑπέρτερα μὲν ὄντα τῶν μεγεθῶν ϗ τῶν ἀριθμῶν τῶν μαθηματικῶν, κυλλότερα δὲ τῶν ἰδεῶν, 5 ὡς μεταξὺ τετάχθαι τοῦ τε αὐτομεγέθους ϗ τοῦ μαθηματικοῦ μεγέθους. τοῦτο δὲ αὐτὸς μὲν ὡς ἀδύνατον ἀποδοκιμάζει, ἵνα τὸ ἡγούμενον ἀνέλῃ, τὸ εἶναι χωριστὰ τὰ μαθηματικά. ἔστι δέ πως ἀληθές· τῶν γὰρ ἐν ψυχῇ λόγων οἱ μέν εἰσιν ἁπλούστεροι ϗ καθολικώτεροι ϗ τῶν ἄλλων περιληπτικώτεροι ϗ διὰ τοῦτο τῷ 10 νῷ προσεχέστεροι ϗ τῶν μερικωτέρων σαφέστεροι ϗ γνωριμώτεροι, οἱ δὲ πᾶσι τούτοις ἀπολειπόμενοι ϗ ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων συνεχόμενοι ϗ συντιθέμενοι ϗ πληρούμενοι· τί οὖν ἄτοπον, μᾶλλον δὲ πῶς οὐκ ἀναγκαῖον, εἴπερ τότε ἀληθεύουσιν αἱ ἔννοιαι ὅταν ἐφαρμόζωσι τοῖς πράγμασιν, ἀληθοῦς ὄντος τοῦ ἀξιώματος 15 τοῦ λέγοντος "ἐὰν ἀπὸ ἴσων ἴσα ἀφέλῃς, τὰ καταλειπόμενα ἔσται ἴσα" εἶναί τινα λόγον ᾧ τοῦτο πρώτῳ ὑπάρχει, ὃς οὔτε μεγέθους ἐστὶ λόγος οὔτε ἀριθμοῦ οὔτε χρόνου, περιεκτικὸς δὲ τούτων ἁπάντων ϗ τῶν ἄλλων ὅσοις ὑπάρχειν τὸ ἀξίωμα πέφυκεν, εἶναι μέντοι οὐκ ἐν τόπῳ οὐδ' ὅλως ἐν τοῖς αἰσθητοῖς; πῶς γὰρ 20 τό γε καθόλου ϗ ἁπλούστατον ϗ διὰ τοῦτο ἀναπόδεικτον εἴη ἂν ἐν ὕλῃ τῇ τὴν ἄτομον τῶν εἰδῶν ἔμφασιν ἀγαπητῶς ἐπιδεχομένῃ; εἰ γὰρ δὴ μὴ τοῦτο καταδεξαίμεθα, πῶς ἂν ἔτι σωθείη τὸ πᾶσαν αἰτίαν ἀποδεικτικὴν πρώτῳ ὑπάρχειν τινί, ᾧ ϗ συνεξισοῦσθαι ϗ καθόλου ἐστίν, ὡς εἴωθας αὐτὸς ἐν τοῖς Ἀποδεικτικοῖς 25 τὸ καθόλου θεωρεῖν; διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν ἔτι σαφέστερα ἔσται ϗ γνωριμώτερα τῶν μερικωτέρων ϗ ἀποδεικτῶν τὰ ἀξιώματα, εἴπερ ἀπὸ τῶν τελευταίων αὐτὰ δι' ἐπαγωγῆς ἡμεῖς ὑφίσταμεν οὐκ ὄντα πρότερον; πῶς δὲ συμφωνοῦμεν κατ' αὐτά, εἰ μὴ κατ' οὐσίαν ἡμῶν ἐν ταῖς ἐννοίαις προείληπτο; ἃ γὰρ δὴ λαμ- 30 βάνομεν ἐκ τῶν αἰσθητῶν, περὶ ταῦτα οὐκ ἀνάγκη ἡμᾶς ὁμογνωμονεῖν, οἷον ὡς εἰ ἐγὼ μὲν τὸ τοῦ Σωκράτους ἔχοιμι φάντασμα, ὁ δὲ τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου· πῶς δέ, τὸ σὸν δὴ τοῦτο ϗ πάντων ὡς εἰπεῖν ἀληθέστατον, ἡ κατ' ἐνέργειαν ἐπιστήμη ἡ αὐτὴ τῷ ἐπιστητῷ, εἰ μὴ πάσῃ γνώσει σύστοιχον εἴη τὸ γνωστόν, 35 ϗ διαφερόντως τῇ τῶν ἀξιωμάτων ἐννοίᾳ συνυπάρχοι καθολικώτατος λόγος, πρώτως δεχόμενος τὴν τοῦ ἀξιώματος ἐπιβολὴν

ϗ περίληψιν; ὡς γὰρ αὐτὸ τἀγαθὸν τὴν νόησιν ϗ ὑφίστησι ϗ ἑνοῖ πρὸς τὸ νοητόν, ϗ ὡς τἀγαθοῦ τόκος τε ϗ ἔκγονος ὄρεξιν ϗ ὀρεκτὸν ὑφίστησί τε κατὰ ταὐτὰ ϗ συντάττει πρὸς ἄλληλα, οὕτω ϗ ὁ τὸ μέσον ἀμφοῖν ἀναπληρῶν πλάτος, ὁ πολυτίμητος 5 νοῦς, ἐπιστήμην ϗ ἐπιστητὸν παράγει ϗ εἰς ταὐτὸν ἄγει ϗ πρὸς ἄλληλα συμπλέκει, οὐδαμοῦ θάτερα πρὸ τῶν ἑτέρων ὑφιστάς, ἵνα μὴ ϗ τὰ ὑποστάντα κολοβὰ ᾖ ϗ ἀτελῆ ϗ διάκενα. ἀλλ' ἵνα μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοντες ἔξωθεν ἄλλην θεωρίαν συνεπεισφέρωμεν, πῶς ἔτι, τὸ ὑπὸ σοῦ διαρρήδην συγχωρούμενον, νοῦς 10 τὰς ἀρχὰς ἐνδίδωσι τῆς ἀποδείξεως τῇ ψυχῇ, εἰ μὴ κατ' οὐσίαν αὐτὰς ἐννοίαις ἡμῶν εἴημεν προειληφότες; οὐ γὰρ δὴ ὧν ἡ γένεσις κάτωθεν, τούτων ὁ νοῦς ἡμῖν χορηγὸς γίγνεται. ἢ οὖν κύκλῳ ἡ ἀπόδειξις ἀπὸ μὲν τῶν μερικωτέρων λαμβανόντων ἡμῶν ϗ ὑφιστάντων τὰ ἀξιώματα, ἀπὸ δὲ τῶν ἀξιωμάτων ἀποδεικνύντων τὰ μερι- 15 κώτερα· ἢ ἐπεὶ ἐκ προτέρων αἱ ἀποδείξεις, ἀπὸ νοῦ μὲν αἱ ἁπλούστεραι τῶν ἀξιωμάτων ἔννοιαι, ἀπὸ τούτων δὲ συντιθεμένων ἡ ποικιλία τῶν εἰδῶν ἐν ἡμῖν ὑφίσταται· πάλιν μὲν ϗ αὕτη κατὰ νοῦν ϗ ἀπὸ νοῦ (τί γὰρ ὧν ἔχομεν κατ' οὐσίαν οὐκ ἐκεῖθεν;), ἀλλὰ γὰρ ϗ διὰ τῶν ἁπλουστέρων εἰδῶν ϗ λόγων τῶν μερικωτέρων παραδεχομένων τὴν ὑπόστα- 20 σιν. ϗ οὕτω λέγοντες μόνως ἡμῖν αὐτοῖς συμφωνήσομεν, ὅταν ἀπ' αἰτίων τῶν πρώτων τὰς ἀποδείξεις ἀποτελεῖσθαι λέγωμεν. "ὅλως δὲ ... ἐμψύχου". [1077a 14.] ἐκεῖνοι μὲν οὔτε ἑαυτοῖς οὔτε τοῖς πράγμασιν ἀσύμφωνοι· οὔτε γὰρ ἀτελὲς τὸ ἐν τῇ διανοίᾳ εἶδος τοῦ μεγέθους οἴονται εἶναι ἢ τὸ ἐν τῇ φαντασίᾳ τῷ εἴδει τούτῳ μέγεθος συνυ- 25 φιστάμενον, οὔτε ἄψυχον· πῶς γάρ, ὅ γε ἐν τῇ ψυχῇ ἵδρυται; ἡμεῖς δὲ πῶς ἡμῖν αὐτοῖς συνῳδὰ πρεσβεύσομεν, ὅταν ϗ αἴτια λέγωμεν εἶναι τῶν πραγμάτων, δι' ὧν αἰτίων καθ' αὑτὰ ὑπαρχόντων ἀποδείξεις, ϗ μὴ διδῶμεν οὐσίαν τούτοις (εἰ μὴ ἄρα τὸ ἀνούσιον τῆς οὐσίας αἴτιον), ὅταν τε πρότερα μὲν τῇ φύσει τὰ 30 καθόλου πολλάκις ἀποφαινώμεθα εἶναι ὡς συναναιροῦντα μὲν οὐ συναναιρούμενα δέ, ϗ πάλιν αὐτὰ ταῦτα ἐξ ἀφαιρέσεως τῶν αἰσθητῶν τὴν ὑπόστασιν ἔχειν διισχυριζώμεθα; εἰ μὲν γὰρ διττὸν τὸ καθόλου, τὸ μὲν αἴτιον τοῦ αἰσθητοῦ τὸ δὲ ὑστερογενές, φίλα ἂν λέγοις ϗ τῷ πατρὶ ϗ πᾶσι τοῖς ἀπὸ Πυθαγόρου· ϗ δέχου ϗ τὸ 35 μέγεθος εἶναι διττόν, τὸ μὲν ἐν λόγῳ διανοητικῷ, ᾧ ϗ τὸ φαντασικὸν εἶδος αὐτοῦ συνυφίσταται, τὸ δὲ ἐξ ἀφαιρέσεως τοῦ αἰσθητοῦ, ϗ περὶ μὲν τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως μὴ λέγε διατρίβειν τὴν γεωμε-

1 ἴσόν ἐστι (A)H. ‖ 2 τοιοῦτον H. ‖ 3 τὰ ἀπὸ B τὸ ἀπὸ H. ‖ 5 κοιλότερα BH *depressiora* β. ‖ 7 δοκιμάζει Aβ δοκιμάζειν H. ‖ 9 ἀληθέσι H. ‖ 10 παραληπτικώτεροι H. ‖ 14 οὐκ om β. ‖ 16 καταλιπόμενα H ἀπολειπόμενα C. ‖ 17 ᾧ τοῦτο scripsi cum β: ᾧ τούτῳ C ὡς τοῦτο AH. ‖ πρώτῳ scripsi cum β cf. infra l. 24: πρώτως B πρώτ ς sic H. ‖ ὑπάρχοντα A. ‖ 18 λόγος om H. ‖ 22 ἀγαπητῶς] *diligenter* β. ‖ 23 μὴ om AHβ. ‖ 24 πρώτῳ scripsi cum β: πρώτως BH. cf. Ar. anal. post. I 4 p. 73 b40. ‖ ὑπάρχει H. ‖ ᾧ C: ὡς AHβ. ‖ συνεξισοῦσθαι Aβ. ‖ 26 τὸ καθόλου β ut Brandisius coniecerat: τοῦ καθ. BH. ‖ 27 ἀποδεικτικῶν AH. ‖ 29 κατὰ ταυτά H. ‖ 33 ὁ δὲ τοῦ BH. ‖ 36 ἔννοια H. ‖ συνυπάρχει AHβ. ‖ 37 ἐπιβουλὴν H.

2 ἔγγονος BH *foecunditas* β. cf. Plat. rei p. VI p. 507 A. ‖ ὄρεξιν καὶ ὀρεκτὸν cum β Bonitzius: ὅρασιν (ὅρασις H) καὶ ὁρατὸν libri. ‖ 6 συνιστὰς A. ‖ 9 πῶς ἔστι τὸ Aβ. ‖ ὑπό σου BH. ‖ 12 ἡμῖν ὁ νοῦς AHβ. ‖ 13 ἀπὸ τῶν A. ‖ 18 ἔχομεν Hβ ἔχοιμεν B. ‖ ante ἀλλὰ hiatus subesse uidetur. ‖ 20 μόνον A. ‖ 21 ἐπιτελεῖσθαι (A)H. ‖ λέγομεν (A) λέγων H. ‖ 22 μὲν ὅτι ἑαυτοῖς CH. ‖ 24 οἴονται Aβ οἷόν τε CH. ‖ 25 ὅ γε Bonitzius: οὔτε BH. *quo enim pacto? cum in anima locentur?* β, unde εἴ γε conieceram. ‖ ἐν ψυχῇ H. ‖ 27 εἶναι λέγωμεν A εἶναι λέγομεν εἶναι H. ‖ 28 δίδομεν BHβ. ‖ 29 οὐσίας CHβ: αἰτίας A. ‖ πρότερον μὲν A. ‖ 30 ὡς om (A)H. ‖ συναιροῦντα (A). ‖ 31 συναιρούμενα (A)H. ‖ 33 *dices* β: λέγοι BH. ‖ 35 καὶ φαντασικὸν BH: τὸ addidi. ‖ 37 λέγειν A, H.

τρίαν· οὐδὲν γὰρ ἔχει ἀκριβὲς μετὰ τοῦ μηδὲ ἑωρακέναι ἡμᾶς ποτε μήτε πολύγωνα τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, οἷα ἐπίπεδα ἡ γεωμετρία θεωρεῖ, μήτε πολύπλευρα οὕτω ποικίλα *οἷα* ἡ στερεομετρία ἐπισκέπτεται, ἢ γωνιῶν διαιρέσεις ἢ πλευρῶν ἢ ἐμβαδῶν καὶ ὅσων λόγοι μέν εἰσι πλήρεις θεωρημάτων, ὕλη δὲ ἀνεπίδεκτος· περὶ δὲ τὰ φανταστὰ διατρίβειν φαθί, καθόσον ταῦτα τοῖς οὐσιώδεσι λόγοις τῆς διανοίας παρυφίσταται, ἐξ ὧν καὶ τὴν ἀποδεικτικὴν αἰτίαν κομίζεται, μᾶλλον δὲ τὴν μὲν γεωμετρίαν αὐτοὺς τοὺς ἀμερεῖς λόγους τῆς ψυχῆς βούλεσθαι θεωρεῖν, ἀσθενοῦσαν δὲ χρῆσθαι ταῖς ἀφαντάστοις νοήσεσιν ἐκτείνειν τοὺς λόγους εἰς φανταστὰ καὶ διαστατὰ σχήματα καὶ μεγέθη, καὶ οὕτως ἐν ἐκείνοις αὐτοὺς θεωρεῖν· καθάπερ καὶ μὴ ἀρκούσης αὐτῆς τῆς φαντασίας καὶ ἐπὶ τὸ ἀβάκιον ἔρχεται κἀκεῖ καταγράφει τὸ θεώρημα καὶ οὐ δήπου τότε προηγούμενος αὐτῇ λόγος τὸ αἰσθητὸν καὶ ἔξω κείμενον ἑλεῖν, ἀλλὰ τὸ ἔνδον τὸ φανταστόν, οὗ μίμημα ἄψυχον τὸ ἔξω· οὕτως οὖν καὶ ὅταν περὶ τὸ φανταστὸν διατρίβῃ, οὐ κατὰ προηγούμενον λόγον περὶ αὐτὸ στρέφεται, ἀλλὰ δι' ἀσθένειαν νοήσεως οὐ δυναμένη τὸ ἀφάνταστον εἶδος ἑλεῖν ἐν τῷ φανταστῷ τοῦτο θεωρεῖ. τεκμήριον δὲ μέγιστον τὸ τοῦ καθόλου μὲν εἶναι τὴν ἀπόδειξιν, πᾶν δὲ τὸ φανταστὸν μερικὸν ὑπάρχειν· οὐδὲ ἡ σπουδὴ ἄρα ἡ προηγουμένη περὶ τὸ φανταστὸν ἦν, ἀλλὰ περὶ τὸ καθόλου καὶ πάντῃ ἄυλον. εἰ δὲ μόνως τὸ καθόλου, πῶς καὶ ὑστερογενὲς καὶ αἴτιον τοῦ μερικωτέρου, δυσχερῶς ἄν τις ἀποδείξειεν, εἰ δεῖ δυσχερὲς λέγειν τὸ ἀδύνατον.

1077a 20. "ἔτι τίνι .... συμμένειν". τοῦτο διὰ μέσου μὲν ἔοικεν εἰρῆσθαι· ἀναδραμεῖται γὰρ πάλιν ἐπὶ τὸ πρότερον ἑαυτοῦ ἐπιχείρημα, ἐν ᾧ ἐζήτει πῶς ἀτελέστερά τε ἅμα καὶ πρότερα τῶν αἰσθητῶν τὰ μαθηματικά. ζητεῖ δὲ ἐν αὐτῷ τί τὸ αἴτιον τοῖς μαθηματικοῖς μεγέθεσι τῆς ἑνώσεως· τοῖς μὲν γὰρ αἰσθητοῖς φύσις ἢ ἔνυλον εἶδος ἢ κόλλα ἢ δεσμός, τοῖς δὲ μαθηματικοῖς τί; ῥητέον οὖν πρὸς αὐτὸν ὅτι εἰ μὲν ἀμερεῖς λόγοι τῶν μεγεθῶν κρείττους ** εἴδει συνυφιστάμενα φανταστὰ μεγέθη τῆς τε αὐτῶν αἰτίας τῆς ἀμεροῦς ἐξηρτημένα οὐ μήποτε διασκεδασθῇ, καὶ ἔτι ἐν ψυχῇ ὄντα συνέχεται ὑπ' αὐτῆς μᾶλλον ἢ τὰ αἰσθητά.

1077a 24. "ἔτι αἱ γενέσεις .... μᾶλλον". ἄνεισι μὲν ἐπὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς, ἐν ᾧ τὸ αἰσθητὸν πρότερον ὂν ἐδείκνυ τοῦ μαθηματικοῦ τῇ οὐσίᾳ. δείκνυσι δὲ οὐ τὸ προκείμενον ἑαυτῷ, γένεσιν παραλαμβάνων ὅλως ἐπὶ τῶν ἀγενήτων (ἀγένητα γὰρ τὰ μαθηματικά), ἀλλ' εἴπερ ἄρα, ὅτι τοῦ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐπιπέδου τὸ σῶμα καὶ πρότερον τῇ οὐσίᾳ καὶ τελειότερον.

1077a 28. "καὶ ὅτι ἔμψυχον ... ἀξίωμα". ὁρᾷς γὰρ τὴν ἐν τῷ ἀβακίῳ γραμμὴν καὶ τὸ ἐν τῇ τέφρᾳ ἐπίπεδον· ἐπεὶ τί ἂν εἴη τῶν ἐν ψυχῇ κειμένων ἐμψυχότερον;

1077a 31. "ἔτι τὸ μὲν ... πάσχειν". καὶ τοῦτο κατασκευαστικὸν τοῦ δευτέρας εἶναι τὰς γραμμὰς καὶ τὰ ἐπίπεδα τῶν σωμάτων· εἰ μὲν γὰρ οὐσίαι, φησί, καὶ αἱ γραμμαί, πῶς οὐσίαι, ὡς εἶδος ἢ ὡς ὕλη; εἰ δὲ ἀνούσιοι, δεύτεραι τῶν οὐσιῶν. ῥητέον οὖν ὅτι αἱ μὲν ἀδιάστατοι ὡς λόγοι καὶ εἴδη οὐσίαι, αἱ δὲ ἐν τῇ φαντασίᾳ αἱ διασταταὶ ὡς ὗλαι τῶν εὐθειῶν ἢ τῶν περιφερῶν. εἰ δὲ καὶ ὅλην τὴν φανταστὴν οὐσίαν ὡς ἐν ὑποκειμένῳ φαίη τις εἶναι τῇ φαντασίᾳ ἢ τῷ πνεύματι, ἐκείνων μὲν ἂν αὐτῶν ἀναγκάζοιτο δευτέραν αὐτὴν ἀποφαίνεσθαι καὶ ἀτελεστέραν, οὐ μέντοι τῆς αἰσθητῆς οὐσίας· οὐ γὰρ πᾶν τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ὂν δεύτερον ἧστινοσοῦν οὐσίας, ἐπεὶ οὕτω καὶ αἱ ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς αἵ τε ἐπιστῆμαι καὶ λίθων καὶ τῶν ἄλλων ἐνύλων σωμάτων ἂν εἶεν δεύτεραι· ἀλλ' ἐκείνης μὲν ἐν ᾗ ἔχει τὸ εἶναι δεύτερον, ἄλλης δὲ καταδεεστέρας οὔτε δεύτερον οὔτ' ἀτελέστερον, εἰ μή τις ὁμόσε χωρῶν ὡς οὐδὲν ἄτοπον ὂν καὶ ἐπιστήμην καὶ ἀρετὴν [ἀντιδιατασσόμενος τῷ θείῳ Πλάτωνι] σώματος εἶναι φαίη καταδεεστέρας· ἀλλ' οἶμαι ψυχὴ μὲν καὶ τὰ ψυχῆς πάντα πρεσβύτερα σώματος καὶ τῶν τοῦ σώματος, αὐτῶν δὲ τούτων ψυχὴ μὲν τῶν ἐν αὐτῇ ποτὲ μὲν ὄντων, ποτὲ δὲ μὴ ὄντων ἐνεργείᾳ πρεσβυτέρα, σῶμα δὲ τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ σεμνότερον· τὰ δὲ ἐν ψυχῇ ὄντα ἢ ἀεὶ ἢ ποτὲ τῷ σώματι παραβάλλειν μὴ πλημμελὲς ᾖ, καὶ ἔτι τοῦδε πλημμελέστερον τὸ παραβάλλοντα προτιθέναι τῶν ἐν ψυχῇ τὴν ὑπόστασιν ἐχόντων τι ἔνυλον σῶμα ὡς τελειότερον αὐτῶν καὶ ἐμψυχότερον· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πάντων θαυμαστότατον, εἰ ἐμψυχότερόν ἐστι τὸ σῶμα τούτων οἷς τὸ εἶναι ἐν ψυχῇ ἐστιν εἶναι.

1077a 36. "τῷ μὲν οὖν .... λέγεται". ἐν τούτοις τῷ μὲν λόγῳ συγχωρεῖ εἶναι πρότερα τὰ μαθηματικὰ τῶν αἰσθητῶν, ἐπειδὴ τὸ αἰσθητόν τις ὁριζόμενος σῶμα δεῖται τῶν διαστάσεων αἳ ὁρίζουσι τὸ μαθηματικόν, τῇ οὐσίᾳ δὲ οὐκέτι. καίτοι κατὰ τοὺς κανόνας αὐτοῦ τοὺς ἐν τῷ Ζ παραδοθέντας ἐπὶ τῶν ἁπλῶν οὐσιῶν (ἁπλᾶς δὲ λέγω τὰς ἄνευ τῶν συμβεβηκότων θεωρουμένας) τὸ τῷ λόγῳ πρότερον καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερον ὂν ἀποδείκνυται· τὰ γὰρ τῷ λόγῳ πρότερα τῷ εἴδει πρότερα ἐν ἐκείνοις εἶναι ἐλέγετο, τὰ δὲ τῷ εἴδει πρότερα τῇ οὐσίᾳ πρότερα· ἐξ ὧν ἀμφοτέρων οὐκ ἄδηλόν ἐστι τὸ συναγόμενον. καὶ ὁ ἐν τούτοις δὲ τοῖς ῥητοῖς αὐτοῦ κανὼν δείκνυσιν ὅτι τὰ μαθηματικὰ

2 καὶ τὰ τοιαῦτα *BH*. ‖ 3 οἷα inseruit Bonitzius. ‖ 4 καὶ] ἢ *BHβ*. ‖ ὅσον *H*. ‖ 6 τὰ om *AH*. ‖ φαθί] φασὶ *BHβ*. ‖ 7 ὧν κατὰ τὴν *AHβ*. ‖ 11 αὐτοὺς *Hβ*: αὐτὸς *B*. ‖ 12 αὐτῆς om *β*. ‖ 16 περὶ τὸ αὐτὸ *AH*. ‖ 17 δυναμένης *H*. ‖ 18 εἶδον *H*. ‖ 21 *at si uno modo uniuersale dicatur β*: fort. μοναχῶς. ‖ 22 πῶς τὸ ὑστερογενὲς *AHβ*. ‖ 26 ζήτει *H*. ‖ ἅμα] ἀλλὰ *A*. ‖ 27 αὐτῷ *CH*: ταὐτῷ *A in hoc β*. ‖ 28 φύσις] immo ψυχὴ cf. Alex. p. 707, 19. ‖ 30 κρείττους εἰ *Bβ* κρείττους *H*. hiatum notaui, εἴδει ex εἰ restitui, cf. p. 884 b24. ‖ 31 τῆς τε δι' αὐτῶν *BH*. δι' aut ex δὲ ortum aut ex correcto ατ(ῶν) relictum deleui cum *β*. ‖ 35 ὂν inserui, cf b34.

2 ἐν τέφρα *A*. ‖ 3 ἐν ψυχῇ *CH*: ἐν τῇ ψυχῇ *A*. ‖ 4 τὸ δευτέρας *BHβ*: correxerunt Brandisius et Bonitzius cl. Alex. p. 708, 13. ‖ 6 ὕλη ἢ ἀνούσιοι *H*. ‖ 8 fort. φαντασίᾳ καὶ διασταταί. ‖ 9 *circularium β* περιφερειῶν *BH*. ‖ οὐσίαν] αἰτίαν *BHβ*. ‖ 16 ἄλλως *H*. ‖ 17 ὡς] εἰς *BHβ*. ‖ ἐπιστήμων *H*. ‖ 18 ἀντιδιατ. τῷ θείῳ Πλάτωνι glossema uerbi ὁμόσε χωρῶν (cf. p. 868 a15) seclusi. ‖ ἀντιδιαλαττόμενος *H*. ‖ 19 ψυχῆς μὲν *H*. ‖ μὲν κατὰ ψυχῆς *CH*. ‖ πρεσβύτερος *H*. ‖ 21 ἐν αὐτῇ *Hβ*: ἐν ἑαυτῇ *B*. ‖ ποτὲ μὲν γὰρ ὄντων *AH*. ‖ 22 fort. τὸ δὲ τὰ ἐν. ‖ 25 προστιθέναι *H*. ‖ 27 *quorum essentia est in anima constituta β*. ‖ 30 *sensibile corpus quis definiens tribus eget dimensionibus* (τριῶν pro τῶν) *β*. ‖ 31 διαστάσεων ἀεὶ ὁρ. *AH*. ‖ δὲ οὐκ ἔστι pr *H*. ‖ 32 met. Z 10. ‖ 34 τὸ ante τῷ om *A*. ‖ ὂν om *AH*.

πρεσβύτερά ἐστι τῶν αἰσθητῶν οὐ τῷ λόγῳ μόνῳ (τοῦτο μὲν γὰρ συγκεχώρηκε καὶ αὐτός), ἀλλὰ καὶ τῇ οὐσίᾳ· τῷ γὰρ εἶναι ὑπερβάλλει. ὄντος μὲν γὰρ τοῦ τριχῇ διαστατοῦ τοῦ μετὰ ἀντιτυπίας ἀνάγκη εἶναι καὶ προεῖναι τὸ τριχῇ διαστατὸν καὶ ἔτι τὸ διχῇ καὶ πολὺ πρότερον τὸ μίαν ἔχον διάστασιν· τούτων δὲ ὄντων οὐκ ἀνάγκη τὸ αἰσθητὸν εἶναι. ἀλλ' ἵνα ταῦτα παρῶμεν, τί ἐστι τὸ καὶ ἐκ τῶν παραδειγμάτων αὐτῷ συναγόμενον; τί δὲ ἄλλο γε ἢ ὅτι τὸ τῷ λόγῳ πρότερον οὐ πάντως καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερον, οὐ μὴν οτι καὶ ὕστερον· τὸ γὰρ λευκὸν πρότερον ὂν τῷ λόγῳ τοῦ λευκοῦ ἀνθρώπου οὐ πρότερόν ἐστι κατ' αὐτὸν τῇ οὐσίᾳ. καίτοι φαίη τις ἂν ὅτι εἰ καὶ μὴ ἀνθρώπου πρότερον ἀλλ' οὖν λευκοῦ ἀνθρώπου πρεσβύτερον εἶναι ὀφείλει· ὅμως τοῦτο μὲν συγκεχωρήσθω καὶ κείσθω εἶναί τινα ἃ τῷ λόγῳ πρότερα ὄντα τῇ οὐσίᾳ σύνδρομά ἐστι τούτοις ὧν ἦν τῷ λόγῳ πρότερα· τί οὖν ἐκ τούτων συνάγομεν; ἢ ὅτι τὰ γεωμετρούμενα πρότερα ὄντα τῷ λόγῳ τῇ οὐσίᾳ οὔτε πρότερά ἐστιν οὔθ' ὕστερα τῶν αἰσθητῶν; καίτοι πᾶς ὁ λόγος ἐπικεχείρηται ὡς ἐξ ἀφαιρέσεως τῶν αἰσθητῶν λαμβανομένης τῆς μαθηματικῆς ὕλης· διὸ καὶ τοιούτῳ ἐχρήσατο συμπεράσματι "ὥστε φανερὸν ὅτι οὔτε τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως πρότερον οὔτε τὸ ἐκ προσθέσεως ὕστερον". ἀλλ' ὅμως καὶ τοῦτο προαρπάσας ψεῦδός τε ὂν καὶ τῶν ἐν ἀρχῇ προκειμένων εἰς ζήτησιν ὁρῶμεν ὅσον συνήγαγεν· εἰ δέ γε τὰς διαστάσεις, περὶ ἃς τῷ ὄντι ἡ γεωμετρία τετεύτακεν, ἠβούλετο σκοπεῖν ὀρθῶς, κατὰ πάντα ἂν αὐτὰς εὗρε πρεσβυτέρας τοῦ ἐνύλου σώματος, εἰ τὰ ἄυλα τῶν ἐνύλων καὶ τὰ καθόλου τῶν ἐν μέρει καὶ τὰ ἀίδια τῶν φθαρτῶν πάντες ὁμολογοῦμεν εἶναι πρεσβύτερα. [1077b 12.] "ὅτι μὲν οὖν ... ἱκανῶς". αὐτὸς μὲν ὡς ἐπὶ δεδειγμένοις τούτῳ χρῆται τῷ συμπεράσματι. ἡμεῖς δέ, ὅτι οἱ μὲν λόγοι αὐτῶν οὐσίαι ἀμερεῖς καὶ αἰτίαι τῶν φανταστῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν διαστατῶν, εἰς δύναμιν ἡμετέραν ἐπεδείξαμεν· αἱ δὲ ἐν τῇ φαντασίᾳ τοῖς ἀμερέσι λόγοις μορφαὶ καὶ διαστάσεις συνυφιστάμεναι ὅτιπερ ὡς ἐν ὑποκειμένῳ εἰσὶ τῇ ψυχῇ πρεσβύτεραι οὖσαι καὶ αὐταὶ σώματος καὶ τῶν τοῦ σώματος παθημάτων, καὶ τοῦτο μετρίως συνεστήσαμεν. ἐπεὶ δὲ καὶ τὸ ἔναγχος εἰρημένον αὐτῷ περίληψιν ἐποιήσατο κατὰ τὸ συμπέρασμα, ὑπομνηστέον ὡς αἱ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς διαστάσεις πρότεραι μὲν τῷ λόγῳ τῶν σωμάτων ἐδείχθησαν, τῇ δὲ οὐσίᾳ οὐχ ὕστεραι, ταύτας δὲ καὶ ἀνουσίους λέγειν ἄτοπον ἴσως οὐδέν. "ἐπεὶ δ' οὐδ' ἐν ... ἡ ὁμαλής". [1077b 14.] εἰπὼν πῶς οὐκ οἴεται εἶναι τὰ μαθηματικά, νῦν πειρᾶται λέγειν ποίαν ἄν τις αὐτὰ νομίσειεν ἔχειν ὑπόστασιν. ἀρέσκει οὖν αὐτῷ μήτε καθ' αὑτὰ ὑφεστάναι τὰ μαθηματικὰ μεγέθη καὶ σχήματα μήτε ἐν τοῖς αἰσθητοῖς εἶναι ἄλλα ὄντα παρὰ τὰ αἰσθητά, ἀλλ' ἐκ τῶν αἰσθητῶν κατὰ ἀφαίρεσιν ἐπινοεῖσθαι· ὥσπερ γὰρ καὶ τὸ καθόλου, φησίν, ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐ περὶ κεχωρισμένων ἐστὶ παρὰ τὰ *αἰσθητὰ* μεγέθη καὶ [τοὺς] ἀριθμούς, ἀλλὰ περὶ τούτων μέν, οὐχ ᾗ δὲ τοιαῦτα, οἷον ὅταν λέγωμεν "ἐὰν πρῶτον πρὸς δεύτερον καὶ τρίτον πρὸς τέταρτον τὸν αὐτὸν ἔχῃ λόγον, καὶ ἐναλλὰξ ληφθέντων σωθήσεται τὸ ἅμα τὸν αὐτὸν ἔχειν λόγον", οὕτω, φησί, καὶ περὶ μεγεθῶν ἡ μαθηματικὴ διαλεγομένη περὶ αἰσθητῶν μὲν διαλέγεται, οὐχ ᾗ δὲ αἰσθητά. ἡμεῖς δὲ καὶ πρότερον μὲν ἐνέστημεν πρὸς τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα εἰπόντες ὅτι καὶ κατ' αὐτὸν δεῖ τι περιληπτικώτερον εἶναι τῶν μεγεθῶν καὶ τῶν ἀριθμῶν, καὶ νῦν δὲ τὸ αὐτὸ τοῦτο λέγομεν. εἴπερ γὰρ τὸ καθόλου ἐστὶν ᾧ πρώτῳ ὑπάρχει, ἀνάγκη ἐκεῖνο εἶναι παρὰ τὰ εἰδικώτερα αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ τῷ μὴ ὄντι πρώτῳ τι ὑπάρχει. εἰ δὲ τὸ καθόλου φησί τις ἐν αὐτοῖς εἶναι τοῖς εἰδικωτέροις, τὸ κατατεταγμένον ὁρᾷ, ὃ μόριόν ἐστι τοῦ ὑποκειμένου, καὶ οὐ τὸ ἀκατάτακτον, ὃ παντὸς τοῦ εἴδους κατηγορεῖται. πλὴν ἀγασθείη ἄν τις τὸν Ἀριστοτέλην καὶ ἐν τούτοις τῆς ἀκολουθίας συντάττοντα τὰ καθόλου τοῖς μαθηματικοῖς· ὡς γὰρ τὰ καθόλου ἐστίν, οὕτω καὶ τὰ μαθηματικά. ἔστι δὲ κατὰ μὲν τὸ ἀληθὲς ἄμφω ἐν τοῖς οὐσιώδεσι λόγοις τῆς ψυχῆς, κατ' αὐτὸν δὲ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ἐν ἐπινοίαις ἀφαιρούσαις τῶν αἰσθητῶν τὰς κοινότητας. ἐπεὶ δὲ καὶ κινήσεως ἐμνημόνευσε λέγων ὅτι πολλοὶ περὶ κινουμένων εἰσὶ λόγοι οὐκ οὔσης κινήσεως κεχωρισμένης (ὅταν γὰρ λέγωμεν "τὰ ἰσοταχῶς κινούμενα ἐν ἴσῳ χρόνῳ τὸ αὐτὸ διάστημα διέξεισιν", οὐδὲν μὲν ἁπτόμεθα τῶν ὑποκειμένων πραγμάτων, ἀλλὰ περὶ τῆς κινήσεως αὐτῶν διαλεγόμεθα μόνης, οὐ μὴν διὰ τοῦτο καὶ κίνησιν εἶναι κεχωρισμένην ὑπολαμβάνομεν)·

1 μόνον *AHβ*. ‖ 2 καὶ ante τῇ om *Aβ*. ‖ 3 διαστατοῦ μετὰ *BH*: τοῦ addidi. ‖ *Cum enim est trifariam dimensum cum contrarietate β*. ‖ 4 post διαστατὸν deest τὸ μαθηματικὸν uel διανοητὸν uel simile quid. ‖ καὶ ἔστι *H*. ‖ 7 αὐτῷ] αὐτῶν *BHβ*. ‖ 8 τὸ ante τῷ om *AH*. ‖ πρότερόν ἐστιν (ἐστι *H*) οὐ π. *AH*. ‖ 9 ὅτι coni. Bonitzius: ἔτι *CH* ἐστι *A*. *non ob hoc tamen posterius est β*. ‖ 10 ἀνθρώπου πρότερον *BHβ*: οὐ addidi, item Bonitzius. ‖ πρότερόν γε ἐστι *A*. ‖ τις ὅτι *BH*: inserui ἄν. ‖ 16 καίτοι πᾶς . . . . 17 αἰσθητῶν om *A*. ‖ καίτοι οἰκείως ὁ *H*. ‖ 20 προαρπάσαι *H*. ‖ ψεῦδός τι ὂν *A*. ‖ 21 κειμένων *(A)β*. ‖ 22 *sed si quis β*. ‖ 23 τετεύτακεν *H* τελεύτακεν *C*: πραγματεύεται *Aβ*; item, ut Ruhnkenius testatur ad Timaei lex. p. 255, cod. Meermannianus, 'ubi ex alio codice pro πραγματεύεται reposita est uera lectio τετεύτακεν, cum hoc scholio: Τετεύτακεν. πραγματεύεται, διατρίβει ἢ φροντίζει. παρὰ δὲ Φερεκράτει ἡσυχάζει. σημαίνει δὲ καὶ σκευωρεῖται'. Cf. p. 850 b20 et infra p. 887 b36. ‖ 26 *omnes fatentur β*. ‖ 27 ἐπιδεδειγμένοις *B* ἐπιδεδειγμένων *Hβ*. ‖ τούτων *β* (*ac si haec demonstrata sint, sic utitur conclusione*). ‖ 28 ὅτι εἰ μὲν *AH*. ‖ 34 ἐπεὶ δὲ *Hβ*: ἐπειδὴ *B*. ‖ περίληψιν] fort. πρόληψιν.

2 πρότερον μὲν *AH*. ‖ 3 ἀνουσίους Bonitzius: *non substantialis* (sic) *β* ἀνοσίους *BH*. ‖ 5 ποῖαν *(A)H*. ‖ 7 σχήματι *H*. ‖ 8 εἶναι ἄλλα *C*, Alex. p. 710, 23: ἄλλα εἶναι *H* ἀλλὰ εἶναι *Aβ*. ‖ ἀλλὰ ἀπὸ τῶν Alex. ‖ 9 γὰρ τὸ *AHβ*. ‖ 10 κεχωρισμένον *BHβ*: cl. Alex. p. 711, 7 correxit Bonitzius. ‖ αἰσθητὰ cl. Alex. p. 711, 8 addidit Bonitzius. cf. infra l. 15. ‖ 11 τοὺς inclusi cl. Alex. ‖ 12 ὅταν μὲν λέγωμεν *A*. ‖ πρὸς τὸ δεύτερον *AH*. ‖ 13 ἔχει *(A)H*. ‖ καὶ ἐναλλὰξ . . . . 14 λόγον om *A*. ‖ 14 ἔχειν λόγον *β*, Alex. p. 711, 5: λόγον *CH*. ‖ 15 δὲ τὰ αἰσθητά *AH*. ‖ 16 cf. p. 885 b29 sqq. ‖ 17 ὅτι καὶ τοῦτο δεῖ περιληπτικώτερον *BHβ*: τι interposui. ‖ 21 πρώτῳ *β*: πρώτως *BH*. ‖ ὑπάρχειν *H*. ‖ 22 ὁρᾷ om *β*. ‖ 23 καὶ om *β*. ‖ ἀκατάτακτον *H* *inconiunctum β*: ἄτακτον *B*. cf. p. 854 a6 et infra p. 889 a2. ‖ 25 *ut eius* [scr. *enim*] *uniuersalia sunt, inquit, sic et mathematica*. *β*. ‖ 27 ἄμφω τοῖς *BH*: ἐν interposui cum *β*, item Bonitzius ‖ 31 ἐν ἴσῳ λόγῳ Alex. p. 711, 19 hinc emendandus.

ῥητέον οὖν ὅτι πρῶτον μὲν οὐχ ὅμοιόν ἐστι τὸ περὶ τὴν κίνησιν τοῖς σχήμασιν· ὁ μὲν γὰρ μὴ βουλόμενος εἶναι κίνησιν ἔξω τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἐννοεῖ τὴν ἐν τοῖς ἀκινήτοις ἀκριβεστέραν, ὁ δὲ γεωμέτρης ἐπινοεῖ τῶν φαινομένων σχημάτων ἀκριβέστερα· ἔπειτα δὲ ὅτι καὶ τὸ πᾶν λαμβάνεται ψευδῶς· ἔστι γὰρ καὶ κίνησις ἐν ἀσωμάτοις καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος, οὐ τοιαῦτα δὲ οἷα ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. ἁπλῶς δὲ πρὸς ἅπασαν αὐτοῦ τὴν δόξαν τοῦτο ῥητέον ὅτι μήτε τεθεάμεθα πάντα τὰ σχήματα ἢ πάντας τοὺς ἀριθμοὺς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς, περὶ ὅσα καὶ ὅσους αἱ μαθηματικαὶ διατρίβουσι, μήτε δυνατόν ἐστιν ἀκριβείᾳ τοσαύτῃ χρῆσθαι τὰ ἐκ τῶν αἰσθητῶν εἰλημμένα. εἰ δὲ ὅτι ἡμεῖς αὐτοῖς προστίθεμεν τὸ ἐνδέον καὶ ἀκριβέστερα ποιοῦμεν καὶ οὕτω θεωροῦμεν, ἀποφαίνοιτο, πρῶτον μὲν πόθεν δυνάμεθα αὐτὰ τελειοῦν, ἀναγκαῖον εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἂν ἄλλην αἰτίαν ἀληθεστέραν εὕροιμεν τῆς ὑπὸ τῶν παλαιῶν εἰρημένης, ὅτι κατ' οὐσίαν ἡ ψυχὴ προείληφε πάντων τοὺς λόγους. ἔπειτα δὲ ἐάν τι προσθῶμεν τοῖς ἀφαιρεθεῖσιν ἐκ τῶν αἰσθητῶν, οὐκ ἀκριβέστερον αὐτὸ καὶ ἀληθέστερον ἀλλὰ πλασματωδέστερον ἀποτελοῦμεν. τὸ γοῦν εἶδος τοῦ Σωκράτους ἀναμαξάμενός τις εἰ μὲν οἷον ἐκ τοῦ αἰσθητοῦ Σωκράτους ἐδέξατο, διαφυλάττοι τῇ φαντασίᾳ, μᾶλλον ἂν αὐτοῦ τυγχάνοι τῆς γνώσεως· εἰ δὲ ἐπὶ τὸ εὐπρεπέστερον μεταρρυθμίζειν αὐτὸ θελήσειε, πᾶν μᾶλλον ἂν ἢ τὸ Σωκράτους εἶδος ἔτι παρ' ἑαυτῷ θεωρήσειεν. ἐπὶ δὲ τῶν ἴσων καὶ ὁμοίων ἀριθμῶν καὶ σχημάτων οὐ ταὐτὸν τοῦτο πεπόνθαμεν, ἀλλ' ὅσῳ ἂν ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον καὶ τελειότερον αὐτὰ παράγωμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἐγγυτέρω τοῦ ἀμεροῦς αὐτῶν εἴδους ἐρχόμενα σαφέστερα ἡμῖν καὶ εὐγνωστότερα γίγνεται. ὅλως δὲ ἀναμιμνήσκεσθαι μὲν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν συγχωρητέον ἡμῖν τὴν διάνοιαν, μόρφωμα δὲ ἀπ' αὐτῶν εἰσθέχεσθαι μὴ οὐδὲ θεμιτὸν ᾖ λέγειν· ἄχρι γὰρ φαντασίας χωρεῖν δύναται τὰ δι' αἰσθήσεως εἰς ἡμᾶς εἴδη παραπεμπόμενα, ἃ δὴ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ φαντασίᾳ ἄτομα μένειν ἐθέλει καὶ τοιαῦτα οἷα εἰσελήλυθεν· ὅταν δὲ ἡ ἔννοια λοιπὸν ἀπὸ τούτων ἐπὶ τὸ καθόλου καὶ ἐπὶ τὰ τῷ ἀκριβεῖ λόγῳ θεωρητὰ μεταβαίνῃ, δήλη ἐστὶ τὰ ἑαυτῆς ἐπισκεπτομένη· διὸ καὶ ζηλωτὴ αὕτη ἡ ἐνέργεια καὶ οὐ πολυπράγμων καὶ διεγερτικὴ τοῦ τῆς ψυχῆς ὄμματος τυφλουμένου καὶ κατορυττομένου διὰ τῶν πολλῶν ἐπιτηδευμάτων· ὃ περὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως διατρίβουσα πότ' ἂν κατεπράξατο; τοὐναντίον μὲν οὖν ἐποίησεν ἄν· ἐτύφλωσε καὶ τὸ βλέπον τῆς διανοίας καὶ προσήλωσε τῷ σώματι καὶ κατέχωσεν ἂν αὐτῆς τὴν ἐπὶ τὰ ὄντως ὄντα μεταβατικὴν ὁρμήν, εἰ καθάπερ φησὶν ὁ Ἀφροδισιεὺς Ἀλέξανδρος, νοητὰ ἄττα ἑαυτῇ ἀναπλάσασα, οὐκ ὄντα τῇ οἰκείᾳ φύσει νοητά, περὶ αὐτὰ ταῦτα μάτην ἐσκιαμάχει. εἰ μὲν γὰρ ἀνούσια μὲν ἐοικότα δὲ τοῖς νοεροῖς εἴδεσιν αὐτὰ εἶναι ὑπετίθεντο, μάλιστα μὲν καὶ αὐτὸ τοῦτο θαυμαστὸν ἦν, πῶς ἐκείνοις ἔοικεν ἃ μὴ ἔστιν οὐσιώδη. οὐ μὴν ἀλλ' ὑπελείπετο λέγειν αὐτοῖς ὅτι γυμνασαμένη περὶ αὐτὰ ἡ διάνοια συνάπτεσθαι δυνήσεταί ποτε καὶ τοῖς νοητοῖς εἴδεσι, καθάπερ οἱ ῥήτορες μελετήσαντες πλασματώδεις τινὰς λόγους πρὸς τοὺς ἀληθινοὺς ἀγῶνας παρασκευὴν ἴσχουσι διὰ τὸ ἐοικέναι τὰ πλάσματα ταῖς δικανικαῖς περιστάσεσιν. ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἰδέας εἶναι βούλονται οὔτε τὰ μαθηματικὰ τῶν θείων εἰδῶν εἰκόνας εἶναι οὐδ' ὅλως εἶναι πλὴν ἐξ ἀφαιρέσεως τῶν αἰσθητῶν, οὐχ ὁρῶ πῶς ἂν πρὸς ἀναγωγὴν ψυχῆς ἡμῖν ὁτιοῦν συντελέσειε κατὰ ταύτας τὰς ὑποθέσεις ἢ γεφύραις ἀναλογήσειε μεθιστάσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὴν ἀληθινὴν νόησιν, πῶς τε οὐκ ἄμεινον τὸ αἰσθητὸν μέγεθος, ὡς πέφυκε, δι' αἰσθήσεως καταλαμβάνειν, ἢ ὑποσυλήσαντας αὐτὸ τοῦ ὑποκειμένου προστιθέναι μὲν αὐτῷ τὴν μήτε ὑπάρχουσαν μήτε ὑπάρξαι δυναμένην ἀκρίβειαν, ἐπισκέπτεσθαι δὲ αὐτὸ οὐχ ᾗ ὑφέστηκεν ἀλλ' ᾗ μήτ' ἔστι μήτ' εἶναι δύναται· διὸ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης τοῦθ' ὑφορώμενος μὴ περὶ αἰσθητὰ φὰς διατρίβειν τὴν γεωμετρίαν χείρονα τῆς αἰσθήσεως αὐτὴν ὁμολογεῖν ἀναγκασθῇ, οὐ περὶ αἰσθητά φησι διατρίβειν αὐτὴν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός· ὥσπερ γὰρ οὐδὲ τὸν ἰατρὸν περὶ τὰ λευκά, κἂν πάντα τὰ ὑγιεινὰ λευκὰ ᾖ, ἀλλὰ περὶ τὰ ὑγιεινά, οὕτω καὶ τὴν γεωμετρίαν περὶ τὰ μεγέθη καὶ σχήματα, κἂν μηδὲν ἔξω τῶν αἰσθητῶν μέγεθος ἢ σχῆμα τὴν ὑπόστασιν ἔχῃ. ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐδ' ἂν περὶ τὰ ὑγιεινὰ διέτρεχεν ἰατρικὴ μὴ προσποιουμένη τὰ ἐν οἷς ἔστιν, εἰ μὴ ἑκάστου εἴδους λόγον εἶχεν ἡ ψυχή, ὃν ἀνελίττουσα ὑφίστη τὴν περὶ αὐτὸ ἐκεῖνο ἐπιστήμην· πόθεν γὰρ οἱ καθόλου λόγοι καὶ παρὰ τοῖς ἰατροῖς καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἐπιστήμοσιν, εἰ μὴ ἐκ τῆς τοῦ θεωρητοῦ αὐτοῖς εἴδους ἀνελίξεως; ἔπειτα δὲ οὐδὲ ὅμοιόν ἐστι πάντῃ τὸ παράδειγμα. ἡ μὲν γὰρ ἰατρικὴ ποιητική τις οὖσα τέχνη καὶ αἰσθητὸν ἔχουσα τέλος ἀναγκαίως περὶ αἰσθητὰ τετεύτακεν, ἡ δὲ γεωμετρία θεωρητική τις οὖσα φιλοσοφία καὶ κατ' αὐτὸν εἰ μὴ περὶ ὄντα στρέφεται

1 οὖν om *β*. ‖ 7 μήτε θεάμεθα **H**. ‖ 10 εἰλημένα **BH**. ‖ 11 αὐτοῖς om *β*. ‖ 12 ἀποφαίνοιτο] *si respondeat β*. ‖ 17 αὐτῷ καὶ **CH**. ‖ 19 διαφυλάττειν **AH**. ‖ 20 μεταρυθμίζειν **B**. ‖ 21 τοῦ σωκράτους **H**. ‖ 23 *non hoc ipsi patimur β*. ‖ 24 *deducimus β*: περιάγωμεν **CH** περιάγομεν **A**. ‖ 27 συγχωρητέον om *β*. ‖ 28 οὐδὲ **C**: οὐ **AH** et qui *nefas est dicere* uertit *β*. ‖ 32 immo ἐπὶ τὰ καθόλου. ‖ μεταβαίνει **AH**. ‖ 33 δῆλος ἐστὶ **A**. ‖ ζηλωτὴ] num ζωτικὴ? ‖ αὕτη] ἅμα pr **H**. ‖ 34 διεγερτικὴ **H***β*: διεργετικὴ **B**. ‖ 35 cf. Plat. rei p. VII p. 533 D. ‖ 36 ὃ παρὰ **H**. *quod quando natura operari posset, si circa — β*. ‖ 37 *faceret potius, obcaecaretque partem intellectus quae uidet β*.

2 ὄντος **H**. ‖ 3 Alex. p. 712, 14—20. ‖ *intelligibilia quaeque seipsa effingens β*. ‖ 5 *sed similia β*: ἐοικέναι δὲ **BH**. ‖ 6 αὐτοὶ **H**. ‖ 7 ἀπελείπετο **H** ἐλείπετο **A**. ‖ 9 καὶ τοῖς **CH**: τοῖς **A***β*. ‖ 10 τινὰς om **H**. ‖ 13 οὐδὲ τὰ **A**. ‖ οὔθ' ὅλως libri. ‖ 15 ὁτιοῦν] ἔτ' ἂν **H** ἔς' ἂν **B** *eo usque β*. fuit qui ἔτι coniceret. ‖ 16 *similia sint β* ἀναλογήσει **BH**. ‖ μεθιστὰς **H**. ‖ 19 ὑπομένου **H**. ‖ 21 αὐτῷ **AH**. ‖ 25 ἀλλ' ἦν **H**. ‖ ὥσπερ οὐδὲ **BH***β*: inserui γάρ. ‖ 27 περὶ τὰ **H**: περὶ **B**. ‖ 28 σχήματα ὑπόστασιν ἔχει **H**. ‖ 29 οὐδ' ἂν **CH***β*: οὐδὲν **A**. ‖ *implicaret se medicina non magnifaciens ea β*. ‖ 30 *nisi ... haberet in anima β*. ‖ 31 ὑφίστη euanidum in **C**, *constituit β*. ‖ ἐπιστήμη **H**. ‖ 32 οἱ] ἡ **H**. ‖ ἰατρικοῖς **A**. ‖ 33 ἐκ τῆς] ἐκ συχνῆς (*ex frequenti . . . reuolutione*) *β*. ‖ 34 πάντῃ τὸ **C** πάντῃ **H** *omnino β*: πᾶν τὸ **A**. ‖ 36 τετάτεικεν (**A**). cf. supra ad p. 886 a23. ‖ θεωρή τις **H**. ‖ 37 φιλοσοφία suspectum. ‖ καὶ om **A**.

καὶ κρειττόνως ὄντα ἢ κατὰ τὰ αἰσθητά, οὐδὲν ἂν σπουδαῖον διαπράττοιτο. ἐπὶ τούτοις ἡ μὲν τῶν ὑγιεινῶν ἐπιστήμη οὐδὲν ἔχει περὶ τῶν λευκῶν ὅσον ἐπὶ τοῖς ἑαυτῆς θεωρήμασι διισχυρίσασθαι, γεωμετρία δὲ περὶ τῶν κατ' οὐρανὸν ἀποδείκνυσιν· οὐ γὰρ ἄν, εἴ γε μὴ περὶ τοὺς τελειοτέρους λόγους καὶ περιληπτικωτέρους αὐτῶν ἀνεστρέφετο· πόθεν γὰρ διὰ τοῦ καθόλου τὸ ἐν οὐρανῷ μερικὸν ἀποδείκνυται, εἰ μή τι τῶν καθόλου τῶν ἐν οὐρανῷ τὴν αἰτίαν εἶχεν, ἢ ἔστι μὲν καὶ ἐν ταῖς ἡμετέραις ψυχαῖς θεωρητικῶς, ἐν δὲ ταῖς οὐρανίαις καὶ δημιουργικῶς. καὶ τοσαῦτα μὲν καὶ πρὸς τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα. ἐπειδὴ δὲ περὶ τὰ καθ' αὑτὰ τοῖς μεγέθεσιν ὑπάρχοντα πραγματευομένης τῆς γεωμετρίας φησὶν ὅτι δύναται, καὶ εἰ μὴ χωριστὰ εἴη τῶν αἰσθητῶν τὰ μεγέθη, περὶ τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα τοῖς ἀχωρίστοις διατρίβειν (καὶ γὰρ ἄλλοις ἀχωρίστοις, φησί, καθ' αὑτά τινα ὑπάρχει· τὸ γὰρ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν ἀχώριστα μὲν τῶν ζῴων, ἴδια δέ τινα ἔχει πάθη, οἷον τὸ μέν ἐστι γεννητικόν, τὸ δὲ θρεπτικὸν καὶ ὑποδεκτικὸν τῶν σπερματικῶν λόγων), ῥητέον ὅτι πρῶτον μὲν καὶ τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν πανταχοῦ ἐστι καὶ οὐκ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς μόνοις ζῴοις· καὶ γὰρ ἐν θεοῖς καὶ ἐν τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν γένεσι, καὶ οὐδ' ἂν ἡ θνητὴ φύσις αὐτὰ ἔσχε σύν τινι ἰδιότητι μὴ ἄνωθεν προελθόντα. ἔπειτα τί ἀποδείκνυται τῶν κατ' οὐρανὸν ἢ τῶν θείων διὰ τῆς ἀκριβοῦς τῶν τῇδε ἀρρένων ἢ θηλέων κατανοήσεως, ὥσπερ διὰ τῶν γεωμετρουμένων τὰ κατ' οὐρανόν; εἰδὼς δὲ πάλιν, ὡς ὅσον διαφέρουσι κατ' ἀκρίβειαν αἱ γεωμετρικαὶ μέθοδοι, τοῦτο οὐκ ἂν ἔσχον, εἰ μὴ περὶ σπουδαῖα καὶ καθαρὰ διέτριβον ὑποκείμενα, τὸ ἁπλούστερον αἰτιᾶται τῶν ὑποκειμένων τῆς ἀκριβείας. πρὸς ὃ εἴποιμεν ἂν ὅτι εἰ μὲν τὸ ἁπλούστερον τοῦτο καὶ τῇ οὐσίᾳ εἴη πρότερον καὶ τιμιώτερον τοῦ συνθετωτέρου, δέχοιτ' ἂν ἀκριβῆ θεωρίαν, ὥσπερ ἡ ὁμαλὴς τῶν οὐρανίων κίνησις τῆς σκολιωτέρας καὶ πολυσυνθέτου τῶν θνητῶν ζῴων μεταβάσεως μᾶλλον γιγνώσκεται· εἰ δὲ τὸ ἁπλούστερον τοῦτο ἀτελέστερον εἴη τοῦ συνθετωτέρου, πῶς ἂν ἐπιδέξαιτο πλείους καὶ σεμνοτέρους καὶ ἀληθεστέρους λόγους; οὔτε γὰρ περὶ λευκότητος οὔτε περὶ εὐωδίας τοιαύτας ἀποδείξεις ἔστι ποιήσασθαι, καίτοι πᾶσαι μὲν ποιότητες, πᾶσαι δὲ σχέσεις ἁπλούστεραί εἰσι τῶν πεποιωμένων καὶ τῶν τὴν σχέσιν ἀναδεξαμένων σωμάτων. ὥστε τῶν δύο τὸ ἕτερον, ἢ οὐκ εἰσὶ τῶν φυσικῶν λόγων αἱ μαθηματικαὶ δείξεις ἀκριβέστεραι, ἢ περὶ μᾶλλον ὄντα διατρίβουσιν αἱ μαθηματικαὶ τῆς φυσικῆς· οὐ γὰρ ἔχει λόγον τὸ μᾶλλον ὂν ἀμυδρότερον εἶναι πρὸς γνῶσιν, οὐδὲ τὸ ἧττον ὂν ἐναργέστερον γιγνώσκεσθαι· ἀλλὰ καὶ ὅτε τοῦτο συμβαίνει περί τι τῶν νοητῶν, διὰ τὴν ἡμετέραν ἀσθένειαν γίγνεται, οὐ διὰ τὴν τοῦ πράγματος ἰδιότητα· τὸ γὰρ τοῦ θείου Πλάτωνός ἐστι κἀν τούτοις ἀληθέστατον ὅτιπερ ὡς ἕκαστον ἀληθείας τε μετέχει καὶ τοῦ ὄντος, οὕτω καὶ σαφηνείας καὶ γνώσεως. ταὐτὸν δὲ τούτῳ καὶ ἐν τῷ ἐλάττονι α σαφῶς εἴρηται τούτῳ τῷ φιλοσόφῳ· ὥστε χρὴ τῶν κοινῶν δογμάτων αὐτοῦ τε καὶ τοῦ Πλάτωνος μὴ κατὰ τὸ σμικρότατον ἡμᾶς ἀφίστασθαι. "ὁ δ' αὐτὸς . . . ὡσαύτως". [1078a 14.] ὅτι μὲν οὐ περὶ τοῦ τῆς ὄψεως εἴδους ὁ ὀπτικὸς οὐδὲ περὶ τοῦ τῆς φωνῆς ὁ ἁρμονικὸς ἐπισκέπτονται, ἀλλ' ὁ μὲν περὶ ἀκτίνων, ὁ δὲ περὶ τῶν πρός τι ἀριθμῶν, ἅπερ ἐστὶ καθ' αὑτὰ πάθη τῆς ὄψεως καὶ τῶν φωνῶν, συγκεχωρήσθω. ἀλλ' ὅμως ἐκεῖνό γέ ἐστιν ἀληθὲς ὅτι ἡ μὲν ὀπτικὴ τὰς ἀκτῖνας τὰς πεμπομένας ἀπὸ τοῦ αὐγοειδοῦς ἡμῶν πνεύματος ἐπὶ τὰ ὁρατὰ ἀφομοιοῖ ταῖς γραμμαῖς ταῖς ἐν τῇ φαντασίᾳ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πνεύματι τὴν ὑπόστασιν ἐχούσαις· διὸ καὶ αὐτὸς ἐν ἄλλοις ὁ Ἀριστοτέλης ταῖς φυσικαῖς γραμμαῖς ὡς μαθηματικαῖς ἔφη κεχρῆσθαι τὸν ὀπτικόν, ὀρθῶς γε τοῦτο ποιοῦντα, καὶ ἐπὶ τὰ προσεχῆ παραδείγματα τὰς εἰκόνας ἐπανάγοντα, ἐπεὶ μηδὲ ὅλως ἦν γνῶναι τὸ ἀπεικασθέν, εἰ μὴ τῇ πρὸς τὸ αἴτιον τὸ παραδειγματικώτερον ἀναφορᾷ. ὁ δέ γε ἁρμονικὸς καὶ αὐτὸς τοὺς ἐν ὑποκειμένῳ καὶ ἐν ἄλλοις τὴν ὑπόστασιν ἔχοντας ἀριθμοὺς ἐπὶ τοὺς χωριστοὺς ἀναπέμπει, καὶ ποιητικοὺς αὐτῶν ὄντας καὶ παραδειγματικοὺς καὶ ἐκεῖθεν ἀκριβείας καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν μεταχεῖν δυναμένους. ὁμοίως καὶ ὁ μηχανικὸς τὴν ὕλην σχηματίζων ἐπανάγει πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν ποίησιν ἐπὶ τὰ ἄυλα σχήματα καὶ ἐν φαντασίᾳ μὲν διαστατῶς, ἐν διανοίᾳ δὲ ἀμερῶς τὴν ὑπόστασιν ἔχοντα· πᾶσαι γὰρ αὗται αἱ μέθοδοι, καὶ εἰ τῇ ὕλῃ προστρέχουσι καὶ πρὸς τὰ ἔξω ῥέπουσιν, ἀλλ' οὖν ὑπὸ τὰς μαθηματικὰς πράττουσαι πρὸς ἐκείνας ἀναφέρονται καὶ παραδείγμασι κέχρηνται τοῖς ἐκείνων θεωρήμασιν. "ὥστε εἰ . . . ψεύσεται". [1078a 17.] ἐν τούτῳ τοῦτο συμβαίνειν φαμέν, οὐ δι' ἣν αὐτὸς αἰτίαν

1 κατὰ om β. ‖ σπουδαίου H. ‖ 2 εἰ μὲν H. ‖ μὲν om β. ‖ 3 ἑαυτοῖς H. ‖ 4 οὐ γὰρ ἄν] οὐκ ἂν **BH**. *quod utique non posset, nisi* — β. ‖ 5 μὴ om **H**. ‖ περὶ om **A**. ‖ ἀτελειοτέρους **H**. ‖ λόγους καὶ περιληπτ. om **A**, καὶ περιληπτ. om β. ‖ 6 διὰ τὸ καθόλου **AH**. ‖ τῷ ἐν **H**. ‖ 8 εἶχε ἢ (**A**)**H**. ‖ ἢ] ἃ (*quae etiam . . . sunt*) β. ‖ μὲν om β. ‖ ἐν δὲ . . . δημιουργικῶς om **A**β. ‖ 9 καὶ πρὸς **CH**: πρὸς **A**β. ‖ 15 οἷον **C**: ὧν **AH**β. ‖ 16 γενητικὸν **H**. ‖ ὑποδεκτικὸν **H**β: ὑποδεικτικὸν **B**. ‖ σπερμ. λ. cf. Laertius Diog. VII 157. ‖ 17 καὶ ἄρρεν **C**. ‖ 20 σύν τινι ἰδιότητι om **AH**β. ‖ 21 ἡ τῶν (**A**)**H**. ‖ τῶν τῇδε om β. ‖ 23 ὡς ante ὅσον interposui. ‖ *cum etiam norit iterum quantum distent in certitudine geometricae doctrinae a sensibilibus, quod utique non haberent, nisi circa* — β. ‖ 26 πρὸς ὃν **BH**β. ‖ εἴπωμεν **H**. ‖ 27 ὅτι om **H**. ‖ 31 τοῦτο om β. ‖ ἐπιδείξατο **H**. ‖ 33 ποιήσασθαι **CH**: χρήσασθαι **A**β. ‖ 35 πεποιωμένων **H** ut coniecerat Bonitzius: πεποιημένων **B** *affectis* β.

4 οὐδὲ ἧττον **H**. ‖ 5 ὅτε (*sed et cum hoc accidit*) β: ὅτι **BH**. ‖ 7 τὸ γὰρ τοῦ **CH**: τοῦ γὰρ **A**. ‖ Plat. rei p. VI p. 511 E. ‖ 8 ἀληθείας μετέχει **AH**β. ‖ 9 γνώσεως: hinc male p. 865 b8 rem administrasse arguor, edendum ibi erat τοσούτῳ καὶ ἀληθείᾳ καὶ γνώσει [ἐναργείᾳ]. ‖ fort. ταὐτὸν δὲ τοῦτο. ‖ met. α 1 p. 993 b30. ‖ 11 καὶ Πλάτωνος **C**. ‖ μὴ **CH**β: τὸ μὴ **A**. ‖ 12 ἡμᾶς φίστασθαι **H**. ‖ 12—16 cf. Alex. p. 714, 26. ‖ 15 ἅπερ ἐστί **B**. ‖ 16 ἐστὶ τἀληθές **A**. ‖ 17 ἀκτίνας **BH**. ‖ 18 πνεύματος **H**β: πνεύμονος **B**. ‖ 20 cf. anal. post. I 7 p. 75 b 16 al. ‖ 22 ἐπὶ τῇ προσεχῇ **H**. ‖ 23 ὅλως] ἄλλως **BH**β. ‖ 24 *ad causam exemplarem* β. ‖ ἀναφορά **H**. ‖ 30 ἐν τῇ φαντασίᾳ **H**. ‖ 34 κέχρηται **BH**: cum β correxerunt Brandisius et Bonitzius. ‖ 35 fort. εὖ γε τοῦτο· συμβαίνειν δέ φαμεν.

ἐπιφέρει, ἀλλ' ἐπειδὴ μέτεισιν ἀπὸ τοῦ κατατεταγμένου σχήματος ἐπὶ τὸ ἀκατάτακτον, καὶ ἀπὸ τοῦ μερικοῦ καὶ ἐνύλου ἐπὶ τὸ καθόλου καὶ ἄυλον, ἐν ᾧ καὶ ἡ ποικιλία τῶν λόγων καὶ τῶν θεωρημάτων ἀναφαίνεται τὸ πλῆθος. (1078a 19.) "ὥσπερ .... ψεῦδος". οὐχ ὅμοιον τοῦτο ἐκείνῳ· τῆς μὲν γὰρ καταγραφείσης τὸ ποσὸν εἰς τὴν πρότασιν οὐ παραλαμβάνεται, τῶν δὲ καθόλου μέμνηται καὶ ἐκ τῶν καθόλου πλέκεται ἡ ἀπόδειξις· ὥστε περὶ αὐτῶν ἐστιν ὁ προηγούμενος λόγος τοῦ μαθηματικοῦ καὶ οὐχὶ περὶ τῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς μεγεθῶν τε καὶ σχημάτων. (1078a 21.) "ἄριστα δ' ἂν .... χωρίσας". τοῦτο οὔ τι πάντως ἀληθές· τὸ γὰρ ἐν ὑποκειμένῳ ἔχον τὸ εἶναι καὶ μίαν αἰτίαν μὴ ἔχον χωριστήν, ἐν τῷ ὑποκειμένῳ ἂν μᾶλλον ἄριστα ὀφθείη· οἷον ἡ Σωκράτους μορφὴ ἐν τῷ Σωκράτους σώματι μᾶλλον ἂν ὀφθείη καὶ ἐναργέστερον ἢ εἴ τις ἀποδιαλαβὼν αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἐπισκέπτοιτο. καὶ ὅτε δὲ τοῦτο συμβαίνει (συμβαίνει γὰρ ἐπὶ πασῶν ἐν τοῖς σώμασι κοινοτήτων), δι' οὐδὲν ἄλλο ἡ ἀρίστη κατανόησις αὐτῶν γίγνεται χωριζομένων ἢ διότι ἔχομεν ἑκάστων εἴδη παρ' ἡμῖν αὐτοῖς, ἅπερ ἀνελίττοντες τὰς περὶ ἕκαστον ἐπιστήμας ἀπογεννῶμεν. (1078a 22.) "ὅπερ ὁ ἀριθμητικὸς .... τὸ δ' ὑλικῶς". ἔνστασιν ἐνταῦθα κομιζομένην πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δόξαν ἐθέλει διαλῦσαι· εἰ γάρ, φασί, μὴ συγχωρεῖς εἶναι χωριστοὺς ἀριθμοὺς μηδὲ σχήματα, περὶ μὴ ὄντων οἱ μαθηματικοὶ διαλέγονται· οὔτε γὰρ περὶ τῶν ἐν τοῖς σώμασι τοῖς αἰσθητοῖς, ἐπειδὴ τὰ τοιαῦτά ἐστιν ἔνυλα, οὔτε περὶ χωριστῶν, ἐπεὶ μηδ' ὅλως χωριστά· περὶ μὴ ὄντων ἄρα. ὁ δέ φησι περὶ μὴ ὄντων μὲν ἐνεργείᾳ, δυνάμει δ' ὄντων. πῶς οὖν δυνάμει ἐστὶ ταῦτα καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ, διδάσκων τῷ ἀνθρώπῳ χρῆται παραδείγματι, καί φησιν ὅτι ἓν μὲν καὶ ἀδιαίρετον ὁ ἄνθρωπος ἐνεργείᾳ, τουτέστιν ἓν τῷ ὑποκειμένῳ· ἀλλ' ὁ μὲν ἀριθμητικὸς προσελθὼν αὐτῷ τὸ μοναδικὸν αὐτοῦ καὶ τὸ ἄτομον θεωρεῖ, ὁ δὲ γεωμέτρης τὸ στερεὸν αὐτοῦ καὶ τὸ πάντῃ διαστατὸν ἐπισκέπτεται· ὑπάρχει γὰρ αὐτῷ καὶ ταῦτα· οὐ προσποιεῖται οὖν αὐτοῦ ὁ γεωμέτρης τὸ ἀδιαίρετον, ἀλλὰ ταῦτα ἃ ὑπάρχει μὲν αὐτῷ μετὰ τοῦ ἀδιαιρέτου, ὑπάρξειε δ' ἂν καὶ εἰ μὴ ἦν ἀδιαίρετος· ὥστε ὀρθῶς ἀποφαίνεται τριχῇ αὐτὸν εἶναι διαστατὸν καὶ ἐπ' ἄπειρον τμητὸν καὶ ὅσα ὅλως περὶ τῶν στερεῶν ὁ γεωμέτρης λέγει τε καὶ δείκνυσι. πρὸς ἃ ῥητέον ὅτι πρῶτον μέν τί τὸ ἀπὸ τοῦ δυνάμει εἰς ἐνέργειαν ἄγον τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος; οὐ γὰρ δὴ τὸ δυνάμει φυλάξας δυνάμει νοεῖ ὁ γεωμέτρης, ἀλλ' ἐνεργείᾳ αὐτὸ ποιήσας· εἰ δὲ τοῦτο, μορφοῖ αὐτὸ καὶ ἀκριβέστερον ποιεῖ καὶ τελειοῖ. πῶς ἂν οὖν δύναιτο ταῦτα ποιεῖν μὴ ἔχων τὰ ἐνεργείᾳ ἐν ἑαυτῷ; σὸν γάρ ἐστιν, ὦ 'Αριστότελες, ὅτι ὑπὸ μόνου τοῦ ἐνεργείᾳ τὸ δυνάμει τελειοῦται καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγεται. ἔπειτα δὲ οὐδὲ πάντα ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν δύναται λαμβάνειν ἡ γεωμετρία· πολλὰ γὰρ σχήματα καὶ πάθη θεωρεῖ σχημάτων, ἃ ὁ αἰσθητὸς κόσμος οὐχ ὑποδέδεκται. εἶτα εἰ ἐνεργείᾳ μέν ἐστιν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ταῦτα (οὕτω γὰρ ὁ 'Αφροδισιεὺς τοῦτο τὸ ῥητὸν ἐξηγεῖται), δυνάμει δὲ θεωρεῖται καθ' ἑαυτά, πῶς ἀκριβέστερόν ἐστι τὸ δυνάμει τοῦ ἐνεργείᾳ; ὃ δὴ καὶ εὐλαβηθεὶς ὁ νεώτερος 'Αριστοτέλης ὁ ἐξηγητὴς τοῦ φιλοσόφου 'Αριστοτέλους, ἀνάπαλιν ἔφη λέγειν τὸν φιλόσοφον, δυνάμει μὲν εἶναι ἐν τοῖς αἰσθητοῖς τὸ ἕν, ὃ ἐπισκέπτεται ὁ ἀριθμητικός, καὶ τὸ σχῆμα τὸ γεωμετρικόν, ἐνεργείᾳ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπιστημῶν θεωρεῖσθαι. καὶ ἠβουλόμην ἐγὼ μᾶλλον οὕτως εἰρῆσθαι τῷ φιλοσόφῳ ὡς ὁ 'Αφροδισιεὺς ἐδοκίμασεν, ἵνα τά τε ἄλλα καθαρωτέρα γίγνηται αὐτῷ ἡ δόξα καὶ σὺν πλείονι παρρησίᾳ λέγειν αὐτὸν ἀπαιτῶμεν, τί τὸ τελειῶσαν τὴν δύναμιν καὶ εἰς ἐνέργειαν περιστῆσαν. (1078a 31.) "ἐπεὶ δὲ ... τρόπον τινά". ἐν τούτοις ἀποτείνεται μὲν πάνυ δεόντως πρὸς 'Αρίστιππον καὶ εἴ τις ἄλλος ἀπεσκοράκιζε τὰ μαθήματα μηδενὸς αὐτὰ καλοῦ ἢ ἀγαθοῦ νομίζων στοχάζεσθαι. καί φησι τοῦ χρησίμου μὲν καὶ συμφέροντος τοῦ ἐν τοῖς πρακτοῖς (τοῦτο γὰρ νῦν ἀγαθὸν καλεῖ) μὴ μετεῖναι τοῖς μαθήμασιν, ἐπεὶ μηδὲ τὴν ἀρχὴν πολιτική τις ἕξις ἦν ἡ μαθηματική· τοῦ μέντοι καλοῦ μάλιστα τοὺς μαθηματικοὺς ἔχεσθαι περὶ τὰ σύμμετρα καὶ ὡρισμένα καὶ εὔτακτα διατρίβοντας· κἂν γὰρ μὴ ὀνομάζωσι τὸ καλὸν ἐν τοῖς συμπεράσμασιν, ἀλλ' οὖν δήλη ἐστὶν αὐτῶν ἡ πραγματεία πᾶσα συμμετριῶν καὶ ὁμοιοτήτων καὶ ἀναλογιῶν καὶ τάξεων στοχαζομένη· πολλὰ δὲ καὶ ἐν τῇ φύσει τέλος ποιεῖται τὸ καλὸν καὶ τὸ εὔτακτον καὶ τὸ ὡρισμένον. ταῦτα τοίνυν ἀποδεξάμενοι τοῦ 'Αριστοτέλους πρῶτον ἀξιώσομεν αὐτὸν εἰπεῖν, πόθεν τὸ καλὸν καὶ τὸ σύμμετρον καὶ τὸ ὡρισμένον ἐπιπρέπει τοῖς μαθήμασι; τὰ μὲν γὰρ αἰσθητά, κἂν οὐράνια ᾖ, μερικώτερον τούτων μετέχει καὶ οὐ σὺν ἀκριβείᾳ τοιαύτῃ, τὰ δὲ νοητὰ κρείττονά ἐστι ταύτης τῆς διαιρέσεως καὶ ἀνελίξεως τῶν λόγων. λείπεται δὴ οἶμαι μέσην αὐτὰ φύσιν ἔχοντα τῶν τε νοητῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἐνύλων μεμερίσθαι μὲν μᾶλλον τῶν νοητῶν καὶ διῃρῆσθαι καὶ πεπλη-

2 ἐπὶ τὸ . . . ἐνύλου om *H*. ‖ μερικοῦ ἐνύλου *Bβ*. ‖ 10 οὔτι *C*: ὅτι *AHβ*. ‖ 11 ἔχων *H*. ‖ 13 ἢ] εἰ *H*. ‖ 14 ὅτε] ὅτι *BHβ*. ‖ 16 αὐτῷ (*A*)*H*. ‖ 17 ἑκάστῳ εἴδει *A* ἐν ἑκάστῳ εἴδει *CH*: correxi cum *β*, item Bonitzius. ‖ 19—35 ex Alex. p. 715, 13sq. sublata. ‖ 20 φησὶ (*A*)*Hβ*. ‖ 23 τὰ τοιαῦτα scripsi cl. Alex. p. 715, 16: μὴ τοιαῦτα *BH*. *quia huius ipsa materialia non sunt β*. ‖ 26 ἀνθρώπου *β* ἀνῳ *H* ἄνω *A*. ‖ 27 ὅτι hinc adde Alexandro p. 715, 26. ‖ ὁ ἄνος *H*. ‖ 32 ταῦτα ὑπάρχει *AHβ*. ‖ μὲν γὰρ αὐτῷ *β*. ‖ μετὰ om *H*. ‖ ὑπάρξει *CH*. ‖ 33 ἀδιαίρετος Alex. p. 716, 2. 4: ἀδιαίρετα *BH* *indiuisibile β*. ‖ 34 ὅλως] fort. ἄλλα. ‖ 35 λέγεται καὶ pr *H*. ‖ 36 μέν τι *H* μέντοι *A*.

1 *geometra, sed cum ad actum ipsam duxerit β*. ‖ 3 μὴ ἔχοντα ἐνεργείᾳ ἑαυτῷ *H*. ‖ 4 μόνον *H*. ‖ 5 πάντως *β*. ‖ 7 ὑποδέχεται *Aβ*. ‖ εἰ om *H*. ‖ 8 'Αφροδισιεύς? at tu cf. u. 11 et 15. ‖ 9 δὲ om *H*. ‖ καθ' ἑαυτὸ *BH* *seorsum β*. ‖ 11 ὁ νεώτερος 'Αρισ. scilicet ipse Alexander p. 715, 19sqq., cf. Zeller hist. philos. Gr. III, 1 p. 696. ‖ ἀριστοτέλης ἐξηγητὴς *H*. ‖ 15 ἠβουλόμην (*uolo β*) cf. Baeumleinius de modis Gr. p. 146 sq. ‖ ὡς ἀφροδισιεὺς *H*. ‖ 16 καθαρώτερα *H*. ‖ *eius opinio β*. ‖ 17 πλ. αὐτὸν παρρησίᾳ λέγειν (λέγει *H*) αὐτὸν *AH*. ‖ 19—30 ex Alex. p. 716, 11—25 conpilata. ‖ 22 μὲν om *H*. ‖ τοῦ ante ἐν Bonitzius ex Alex. 716, 15 adiecit: om *BH*. ‖ πρακτικοῖς *Aβ*. ‖ 23 καλεῖν *H*. ‖ 25 καὶ εὔτακτα καὶ ὡρισμένα Alex., cf. infra l. 30. ‖ 28 πασῶν *β*. ‖ 29 τέλος om *β*. ‖ 30 ἀποδειξάμενοι *H*. ‖ 32 ἐπιτρέπει *BH* *accommodetur β*. ‖ 36 εἰδῶν om *H*. ‖ 37 μεμερίσθαι δὲ μᾶλλον *AH*.

θύνθαι, ἡνῶσθαι δὲ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ πλέον καὶ τετάχθαι καὶ μεμετρῆσθαι, καθολικοῖς τισι λόγοις καὶ ἀΰλοις εἴδεσι διαπρέποντα καὶ τοῖς αἰσθητοῖς τὴν προσεχῆ διακόσμησιν ἐπιφέροντα. ἐφ' ἅπασι δὲ τούτοις παρρησιασόμεθα πρὸς αὐτόν, οὐκ ἀλλαχόθεν εὐτέλειαν *ἐγκαλεῖν* τοῖς μαθήμασι φήσαντες τοὺς ὑπεριδόντας αὐτῶν ἢ ἐκ τοῦ μὴ δοῦναι αὐτοῖς οὐσίαν ἀφωρισμένην ἀλλὰ φαντασίας ἀθύρματα τῶν αἰσθητῶν αὐτὰ παρασπωμένης ὑπολαβεῖν εἶναι· ἣν εἰ ἀκυρώσειεν αὐτοὺς ὑπόληψιν, κατεγνωκὼς ἔσται τῶν ἀνεπαισθήτως μὲν ἐσχηκότων τοῦ κάλλους τῶν μαθημάτων, ἀκολουθότερον δὲ ταῖς ἑαυτοῦ ὑποθέσεσι περὶ αὐτῶν δοξασάντων· περὶ ἀνούσια γὰρ πράγματα καὶ ὑστερογενῆ καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀφομοιώματα τί ἂν εἴη κάλλους ἢ τάξεως ἐχόμενον; τὴν γὰρ τῶν εἰκασιῶν ἀμυδρότητα καὶ οὐδένειαν καὶ ἀγνωσίαν εἰς πάντα πάντως, εἰ καὶ μὴ ἀλλαχόθεν, ἀλλ' οὖν ἐκ τῶν ἐν τῇ Πολιτείᾳ διαιρέσεων τῆς γραμμῆς ἀκριβῶς κατανενοήκαμεν· εἰς ἃ εἴ τις ἀποπέμψαιτο τὰ μαθήματα ὡς τῶν αἰσθητῶν εἰκόνας ὄντα, ποίαν ἔτ' ἂν ἀπόδειξιν ἢ τάξιν ἢ ὅρον ἢ κάλλος ἀπονείμειε τῆς πρὸς ἑαυτὸν συμφωνίας ἀντεχόμενος; δήλη μὲν οὖν ἡ ἀνάγκη τοῦ λόγου, κἂν ἡμεῖς μηδὲν ἐπιφέρωμεν· ὅμως δὲ ῥηθεῖσα μᾶλλον ἢ σιωπηθεῖσα γενήσεται σαφεστέρα. εἰ μὲν γὰρ ἐκ τῶν αἰσθητῶν τὸ ὑποκείμενον τοῖς μαθήμασιν, οὐδὲν ἔχει κάλλος οὐδὲ εὔτακτον οὐδὲ ὅροις διακεκοσμημένον· τὸ γὰρ ἔσχατον κάλλος καὶ ἡ ἀμυδροτάτη τάξις καὶ οἱ τελευταῖοι ὅροι ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπῆρχον· μετὰ δὲ τὴν αἰσθητὴν φύσιν εἴ πέρ τί ἐστιν, ἀκαλλὲς αὐτὸ εἶναι καὶ ἄτακτον ἀνάγκη καὶ ἀόριστον καὶ ἀνούσιον. εἰ δὲ κάλλους καὶ ὅρου καὶ ἀναλογιῶν παντοδαπῶν καὶ ποικιλίας θεωρημάτων καὶ θαυμαστῆς τάξεώς ἐστιν ὑποδοχή, κρεῖττόν τε ἂν εἴη καὶ πρεσβύτερον τῶν αἰσθητῶν καὶ τῷ παντὶ τιμιώτερον, ὅσῳ τὸ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχον τῶν ποτὲ μὲν ὧδε ποτὲ δὲ ἑτέρως διακειμένων· καὶ γὰρ εἴ τι ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀεὶ ὡσαύτως, οὐκ ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν μέσων λόγων τῆς ψυχῆς προσεχῶς παραγέγονε.

1078b 7. „Περὶ μὲν οὖν .... εἰρήσθω". εἶναι μὲν αὐτὰ δέδωκεν αἰδούμενος καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς ἀποδείξεις καὶ τὴν κοινὴν καὶ ἀδιάστροφον περὶ αὐτῶν ἔννοιαν, ἐξ ἀφαιρέσεως δὲ εἶναι, ὃ ταὐτὸν τῷ ἀμυδρότερον εἶναι καὶ εἰδωλικώτερον τῶν αἰσθητῶν, πρότερα δὲ τῷ λόγῳ τῶν αἰσθητῶν, οὐ μέντοι γε τῇ οὐσίᾳ. καὶ περὶ μὲν ὧν αὐτὸς εἶπε, δῆλον οἶμαι γεγενῆσθαι πᾶσι τοῖς ἀγχινουστέροις· εἰ δέ τις αὐτοῖς τοῖς γνησίοις τῶν Πυθαγορείων συγγένοιτο δόγμασιν, εἴσεται λαμπρῶς καὶ τῆς μαθηματικῆς ἁπάσης ἐπιστήμης τήν τε οὐσίαν καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὰς ἐνεργείας, καὶ τίς μὲν αὐτῆς ἡ κοινὴ θεωρία καὶ ἐπὶ πόσα διατείνουσα γένη· τίνες δὲ ἀρχαὶ τῶν οἷον μαθημάτων, καὶ τίνι διαφέρουσι τῶν ἄλλων ἀρχῶν οἷαι ἑτέρων οὐσιῶν ἀρχαί, πῶς τε κοινὴν τὴν αἰτίαν αἱ τοιαῦται παρέχονται πρὸς ὅλα τὰ μαθήματα· τίνες δὲ πάλιν αἱ ἴδιαι ἑκάστων ἀρχαὶ τῶν μαθημάτων, οἷον ἀριθμῶν σχημάτων ἁρμονίας, καὶ τίνα ἔχουσαι τὴν καθ' ἑαυτὰς ἰδιότητα καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλας διαφορὰν καὶ τὴν πρὸς πάσας τὰς ἄλλας ἀρχὰς τῶν ὅπως ποτὲ ὄντων· τίνα κοινῶς ὑπόκειται τοῖς μαθήμασι περὶ ἃ ποιοῦνται τὴν πραγματείαν οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ πῶς ἔνεστι περὶ αὐτὰ καθόλου τὴν θεωρίαν ποιεῖσθαι· τίς ἀρίστη χρῆσις τῆς περὶ τὰ μαθήματα σπουδῆς καὶ πρὸς τί τέλος ἀναφέρειν δεῖ τὴν ἀρίστην περὶ αὐτὰ πραγματείαν καὶ τί ἑκάστῃ τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν ὑπόκειται οἰκεῖον ἐπιστητόν· τί τὸ κοινὸν κριτήριον τῶν μαθημάτων πάντων, καὶ πῶς ἀπὸ τῆς τομῆς εὑρίσκεται τῆς γραμμῆς, ἣν Ἀρχύτας παραδίδωσι, πότερον ἐν ψυχῇ πρώτη τῶν μαθημάτων ἡ ὡρισμένη οὐσία ἢ καὶ πρὸ ψυχῆς, ἐπειδὴ ψυχὴ μὲν κίνησις, ταῦτα δὲ ἀκίνητα· ὅτι τοὺς κυρίους μαθηματικοὺς λόγους ἡ τῆς ψυχῆς οὐσία πλήρωμα ἑαυτῆς ποιεῖται, καθὰ καὶ Πλάτων καὶ πρὸ Πλάτωνος Τίμαιος ὁ Πυθαγόρειος ἀνέδειξε· τί τὸ ἔργον τῆς μαθηματικῆς θεωρίας καὶ πῶς παραγίγνεται καὶ πῶς συμφωνόν ἐστι καὶ τῷ τῆς μαθηματικῆς ὀνόματι, ἅτε τὴν ὅλην ἀνάμνησιν ἡμῖν τῶν εἰδῶν ἐμποιοῦν· τίνες αἱ δυνάμεις τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης καὶ τίνας ἔχουσι τάξεις ἐν ἑαυταῖς καὶ κατὰ πόσας διαφορὰς διαιροῦνται καὶ ποσαχῶς νοοῦνται· τίνα στοιχεῖα καὶ γένη τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης, καὶ πῶς μὲν στοιχεῖα πῶς δὲ γένη τὰ αὐτὰ καθ' ὁμοιότητα τῶν τοῦ ὄντος γενῶν, τίνι δὲ διέστηκε ταῦτα τῶν τε νοητῶν καὶ τῶν γενητῶν οὐσιῶν· περὶ ὁμοιότητος καὶ ἀνομοιότητος τῆς μαθηματικῆς τίνες τέ εἰσι καὶ ἐπὶ πόσον διατείνουσι, πῇ τε διαφέρουσι τῶν τε νοητῶν καὶ αἰσθητῶν ὁμοιοτήτων τε καὶ ἀνομοιοτήτων· πῶς διήκει πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν ἡ τῶν μαθημάτων γνῶσις, πόσα τε ταῖς τέχναις ἀγαθὰ συμβάλλεται ταῖς τε ὅλαις καὶ ταῖς κατὰ μέρος διωρισμέναις, ὥσπερ ταῖς θεωρητικαῖς καὶ νοητικαῖς καὶ πρακτικαῖς· τίς ἡ τάξις τῆς ἐν τῇ μαθηματικῇ ἀγωγῆς, καὶ εἰ τήν τε κατὰ φύσιν ἔχει τάξιν καὶ τὴν πρὸς μάθησιν, καὶ εἰ συμφωνεῖ ἑκατέρα τάξις πρὸς τὴν ἑτέραν· τίνες οἱ ἴδιοι τρόποι τῆς Πυθαγορικῆς παραδόσεως τῶν μαθημάτων, καὶ πῶς αὐτοῖς ἐχρῶντο καὶ πρὸς τίνας, καὶ ὅτι τὸ οἰκεῖον προσέφερον ἀεὶ τοῖς τε πράγμασι καὶ τοῖς μαν-

2 διαπρέποντα] *decenter perdurantia* β. ‖ 4 παρρησιασώμεθα **H**. ‖ 5 εὐτέλειαν **H**β ἐντέλειαν **B**. ‖ ἐγκαλεῖν interposui: *tradidisse* β om **BH**. ‖ 8 εἰ κυρώσειεν **BH**β. ‖ 9 et 12 κάλους **B**. ‖ 10 ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν **BH**β. ‖ 17 ἔτ' ἂν **CH**: ἂν ἔτ' ἂν **A**. ‖ ἀπονέμεις **H**. ‖ 18 ἑαυτοὺς **H**. ‖ 24 ἀκάλὲς **BH**. ‖ 25 εἰ δὲ] καὶ **H**. ‖ ὅρων **H**. ‖ 28 *et tanto praestantior quanto* β. ‖ 29 τοῦ .... διακειμένου β. ‖ 31 προσεχῶς om β. ‖ 34 περὶ αὐτὸν **H**. ‖ 35 τῷ] τὸ **H**. ‖ εἰδωλικώτερα β. ‖ 37 δῆλα β. ‖ 38 γνησίως **H**.

3 οἷον **CH** *tantum* β: οἴων **A**. ‖ 9 ὁπῶς ποτε (**A**)**H**. ‖ 12 πρὸς τί **H**β: πρὸς τὸ **B**. ‖ 14 οἰκεῖον **CH**: οὐχ οἷον **A**β. ‖ ἐπιστητῶν **A**. ‖ 16 cf. Ioa. Lyd. de mens. II 8 p. 21 ed. Bonn. Ἀρχύτας δὲ τῆς ψυχῆς τὸν ὅρον οὐκ ἐν τετραγώνῳ ἀλλ' ἐν κύκλῳ ἀποδίδωσι διὰ τούτων· ψυχὰ τὸ αὐτὸ κινοῦν. ἀνάγκα δὲ τὸ πρῶτον κινοῦν, κύκλος δὲ τοῦτο [ἢ σφαῖρα]. ‖ πρώτη **B** *potentia* β. ‖ 18 ὅτι cf. infra l. 39. ‖ κυρίως **H**. ‖ 19 οὐσίας **H**. ‖ 20 cf. Tim. Locr. 4 p. 96. ‖ 23 ἡμῶν **H**. ‖ ἐποίουν **H**. ‖ 27 τίνι τε διέσ. **H**. ‖ 32 πόσα τε] πόσα **BH**β. ‖ 33 ταῖς τε ὕλαις **AH**. ‖ 34 θεωρηταῖς καὶ νοηταῖς β. ‖ νοητικαῖς] fort. ποιητικαῖς. ‖ 36 πρὸς μάθησιν **H**β: προμάθησιν **B**. ‖ 38 πρὸς τίνα β. ‖ 39 *afferebant* β: προέφερον **BH**.

θάνουσι· τίς ἡ κατὰ τοὺς Πυθαγορείους διαίρεσις τῆς ὅλης μαθηματικῆς ἐπιστήμης εἰς γένη τε καὶ εἴδη τὰ κυριώτατα· τίς ἡ ὁριστικὴ τῆς μαθηματικῆς μέθοδος καὶ πῶς γιγνομένη, τί τε ὄφελος εἰς ἐπιστήμην συμβάλλεται, καὶ τίς ἡ ἀποδεικτική, καὶ πότερον ἀφ' ἑαυτῆς ἢ ἄλλοθεν ταύτην κομίζεται· τίνες ἀρχηγέται τῆς κατὰ Πυθαγόραν μαθηματικῆς ἐπιστήμης προηγήσαντο· τίς ἡ ἰδιάζουσα κατ' ἐκεῖνο τὸ διδασκαλεῖον ἐγένετο μελέτη τῆς μαθηματικῆς· τί ἀπαιτεῖν χρὴ παρὰ τοῦ μαθηματικοῦ τοῦ ὄντως πεπαιδευμένου, καὶ πῶς δεῖ κρίνεσθαι αὐτοῦ τὴν θεωρίαν καὶ ἐκ τίνων ὅρων τὴν ὀρθότητα παραλαμβάνεσθαι· πῶς ἐνίοτε καὶ περὶ τῶν πρώτων νοητῶν καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν μαθηματικῶς διαλεγόμεθα καὶ διὰ τί τοῦτο πέφυκε γίγνεσθαι· ταῦτα δὴ πάντα καὶ πρὸς ἔτι τούτοις τὰς καθ' ἑκάστην θεωρίαν τῶν μαθημάτων ἀποδείξεις παρ' αὐτῶν τις τῶν ἡγεμόνων τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης ὑποδεξάμενος καὶ πείρᾳ μαθών, ὅπως ἐξ αὐτῶν ὄργανόν τι τῆς ἑκάστου ψυχῆς ἐκκαθαίρεταί τε καὶ ἀναζωπυρεῖται, ἀπολλύμενον καὶ τυφλούμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων, κρεῖττον ὂν σωθῆναι μυρίων ὀμμάτων, αἰσχυνθείη ἂν τὸ σῶζον ἡμᾶς καὶ οὕτω γλαφυρὸν καὶ λόγοις ἐπιστημονικοῖς καὶ νοεροῖς καὶ * διαπεποικιλμένον τῆς θεωρίας εἶδος εἰς ἀνούσιον καθέλκειν ὑποκείμενον. εἰ δέ τινι καὶ τῆς ἀνελίξεως καὶ τῆς διεξοδικωτέρας ὑφηγήσεως ὧν ἀνεγράψαμεν προβλημάτων ἔρως ἐνέστακται φιλομαθής, ἐντυχὼν οὗτος ταῖς τε Νικομάχου συναγωγαῖς τῶν Πυθαγορείων δογμάτων καὶ ταῖς τοῦ θείου Ἰαμβλίχου περὶ αὐτῶν τούτων πραγματείαις ἀποπλήσει τὸν ἔρωτα, τοῦ μὲν ἱστορικῶς ἅπαντα καὶ φιλαλήθως ἀφηγουμένου, τοῦ δὲ κατασκευαῖς καὶ ἀποδείξεσι καὶ νοερωτέραις ἐπιβολαῖς αὐτὰ διακοσμήσαντος, δῆλον δὲ ποτέρου ποτέρως. καὶ περὶ μὲν τῶν μαθημάτων ἅ τε εἶπεν Ἀριστοτέλης καὶ ἃ πρὸς αὐτὸν ἡμεῖς διαμιλλώμεθα, μέχρι τούτων ἀρκέσει πρὸς τὸ παρόν· λοιπὸν δὲ ὡς πρὸς τὰς ἰδέας ἠπόρησεν ἐπισκεψώμεθα.

Ο ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ ΛΟΓΟΣ.

1078b 9. "Περὶ δὲ τῶν ἰδεῶν ... εἶναι". ἐπειδὴ καὶ ἀριθμοὺς εἰδητικοὺς ὁ Πλάτων ἐκάλει τὰς ἰδέας ἑπόμενος τοῖς Πυθαγορείοις, πρότερον, φησίν, ὡς ἰδέας αὐτὰς ἐξετάσωμεν, μηδὲν ἐπιμεμνημένοι τῶν ἀριθμῶν, εἴτε εἰσὶ τοιοῦτοι ἀριθμοὶ εἴτε μή, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἀνελθόντες τῶν πρώτων θεμένων τοῖς χωριστοῖς εἴδεσι ταύτην τὴν προσηγορίαν. καίτοι μέλλοντι τὰ ὑπ' ἐκείνων νοηθέντα δικαίως βασανίζειν οὐδὲν ἔδει τῆς τοιαύτης διαιρέσεως· οὐ γὰρ κατ' ἄλλο μὲν ἰδέα κατ' ἄλλο δὲ ἀριθμὸς εἰδητικὸς κατονομάζεται, ἀλλ' εἴπερ ὑγιὲς τὸ "ἀριθμῷ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν", οὐκ ἄδηλον ὅτι κατὰ τὸ παραδειγματικὸν ἰδίωμα καὶ ὁ ἀριθμὸς κέκληται καὶ μάλιστα πάντων ὁ εἰδητικός. εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ὀνομάτων δυνάμεως ἐθέλοι τις αὐτὸ συνιδεῖν, παντὶ πρέπον ὡς ἥ τε ἰδέα συνεξομοιοῦσα ἑαυτῇ τὰ μετέχοντα καὶ εἴδους καὶ τάξεως καὶ κάλλους καὶ ἑνώσεως αὐτοῖς μεταδιδοῦσα τούτου τετύχηκε τοῦ ὀνόματος, ἅτε τὸ αὐτὸ μὲν εἶδος ἀεὶ διασώζουσα, ἐπὶ πλεῖστα δὲ ὅσα τὴν ἑαυτῆς ἐφαπλοῦσα δύναμιν καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος διαιωνίως τοῖς μετέχουσιν ἐπιφέρουσα· ὅ τε ἀριθμὸς ἁρμονίας καὶ φιλίας τοῖς πᾶσιν ἐξηγούμενος ταύτης τετύχηκε τῆς προσρήσεως· ἄρσαι μὲν γὰρ τὸ ἁρμόσαι καλοῦσιν οἱ παλαιοί· "ἐν δὲ σταθμοὺς ἄρσε", καὶ ἀνάρσιον τὸ ἀνάρμοσον, καὶ ἀρθμὸν τὴν φιλίαν· "ἀλλὰ καὶ ἀρθμὸν ἔθεντο μετὰ σφίσιν". ἐξ ὧν ἁπάντων ὁ ἀριθμὸς κέκληται μετρῶν πάντα καὶ ἁρμόζων καὶ φίλα ποιῶν, ὅπερ τῆς εἰδητικῆς αἰτίας ἴδιον εἶναί φαμεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔξωθεν προσπαρειλήφθω, τοσοῦτον δὲ προειπόντες ὅτι πλειόνων ἐγκλημάτων ἀφορμὰς ἑαυτῷ παρασκευάζων προδιεῖλε τὰ σκέμματα, κατακολουθήσωμεν οἷς ἐφεξῆς ἀναγράφει περὶ τῶν ἰδεῶν. 1078b 12. "συνέβη .... ἰδέας προσηγόρευσαν". ἐν τούτοις τὸ μὲν ἐκ τῆς τῶν Ἡρακλειτείων δόξης ἐπὶ τὴν περὶ ἰδεῶν ὑπόληψιν ἐλθεῖν τοὺς θείους ἄνδρας ψευδῶς εἴρηται· οὐδὲ γὰρ Ἡρακλείτῳ τέλεον ὁμογνωμονοῦσι περὶ τῶν αἰσθητῶν οἱ ἀμφὶ Σωκράτη καὶ Πλάτωνα, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ Θεαίτητος καὶ τὰ ἐν Κρατύλῳ ῥηθέντα· οὔτε διὰ τὸ ταῦτα ῥεῖν ἐπὶ τὰς ὡρισμένας τῶν ὄντων ἦλθον αἰτίας ἀλλὰ τοὐναντίον καὶ τὸ τούτων συγκεχυμένον καὶ ἄστατον καὶ ἀβέβαιον καὶ πλημμελὲς ἐκ τῆς οὐσίας ἐκείνης ὑπελάμβανον διακρίσεως καὶ ταὐτότητος καὶ μονίμου καταστάσεως καὶ εὐταξίας μεταλαγχάνειν, καθ' ὅσον αὐτῷ θέμις ἦν ὑπ' ἐκείνης κοσμεῖσθαι τῆς αἰτιωτάτης τῶν ὅλων ἀρχῆς. τὸ δὲ μὴ εἶναι τῶν ῥεόντων ἐπιστήμην οὐ μόνον Πλάτωνι καὶ Σωκράτει καὶ τοῖς Πυθαγορείοις, ἀλλὰ καὶ αὐτῷ δοκεῖ

4 συμβάλλεται, τίς *BHβ*: καὶ interposui. ‖ 6 πυθαγόρα *H.* ‖ ἐπιστήμης om *C.* ‖ 8 τὸ (sic) χρὴ ἀπαιτεῖν *H.* ‖ τοῦ ὄντος *CHβ.* ‖ 13 προσέτι *BH. et cum his adhuc β.* fort. scribendum πρὸς ἐπὶ, cf. Iacobsius ad Aelian. nat. an. t. II p. 572. ‖ 16 ἀναζωπυροῦται *A.* ‖ 19 νοεραῖς. καὶ *H, B*: καὶ om *β.* ego hiatum notaui. ‖ 21 τινι] τι *CH.* ‖ καὶ διεξοδικωτέρας *C.* ‖ 22 ἐνέσταται (*A*) ἔνεστι (*si . . . insit*) *β.* ‖ φιλομαθῶς *H.* ‖ 23 οὗτος τε (om ταῖς) *H.* ‖ 25 τοῦ] τὸν *H.* ‖ 27 πότερον ποτέρως *AH. utro uero* [scr. *uter utro*] *modo uoluerit β.* ‖ 29 αὐτὸν scripsi cum *β*: αὐτὴν *BH.* ‖ *dissentimus β*: διομολογούμεθα *BH.* ‖ 36 *examinemus β*: ἐξετάσομεν *C* ἐξετάζομεν (*A*)*H.* correxit Bonitzius cl. Alex. p. 717, 9 cui quae usque ad l. b3 leguntur, Syr. debet.

1 τοιοῦτοι οἱ ἀριθμοί *AH.* ‖ 2 πρώτων *AHβ*: πρῶτον *C.* cf. Arist. ‖ 4 ῥηθέντα *β.* ‖ 6 ὑγιῶς *H.* ‖ τὸ] τῷ *A.* ‖ fr. Pythag., cf. Syr. ad p. 1080 b16, Sextus adu. math. IV 2. VII 94. 109 et Lobeckius Aglaoph. p. 715 sqq. ‖ ἀριθμῶδες· πάντη *H.* ‖ 7 πάντ' *Cβ*: πάντη τ' *AH.* ‖ ἐπεποίηκεν *CH.* ‖ 12 τούτου *C*: οὕτω *AHβ.* ‖ αὐτὸ] ἀεὶ *A.* ‖ 14 δι' αἰωνίας *A.* ‖ ὅ τε *Hβ*: εἴ τε *B.* ‖ 15 καὶ φιλίας om *A. cum in omnibus proportionem et concinnitatem exponat β.* ‖ τοῖς] ταῖς pr *H.* ‖ 17 ἐν . . . ἄρσε Odyss. φ 45. ‖ εὖ δὲ σταθμὸν coniecerat *β.* ‖ ἄρσε] ἄρσις *BHβ.* ‖ τὸν ἀνάρμ. *C.* ‖ 18 καὶ ἀρθμὸν] ἀριθμὸν καὶ *BHβ.* ‖ ἀλλὰ . . . σφίσιν Apollonius Rhod. II 755. cf. etym. m. p. 141, 26. ‖ ἀριθμὸν *BHβ.* ‖ 20 φίλα ποιῶν *Cβ*: φιλίαν ποιῶν *H* φιλοποιῶν *A.* ‖ 23 ἐφεξῆς οἷς *A. sequamur contra quae β.* ‖ 25 ἡρακλητῶν *H* ἡρακλείτου *A.* ‖ 26 ὑπόλειψιν *H.* ‖ 27 οὔτε sic *H.* ‖ 30 ἀλλὰ τοὐναντίον om *β.* ‖ 32 καὶ τὸ ταυτότητος *H.* ‖ 36 τοῖς om *H.*

τῷ ταῦτα γράφοντι· ἀλλὰ μηδὲ τῶν καθ' ἕκαστα· ἃ εἴτε ῥέοι κατὰ πᾶν, ὡς ὁ Ἡρακλείτου λόγος, εἴτε γίγνοιτο μὲν ἀεὶ καὶ φθείροιτο, διαμένοι δὲ κατὰ τὸ ἑαυτῶν ὅλον διὰ τὴν εἰδητικὴν αἰτίαν, ὡς Πλάτων ἐθέλει, εἴτε καὶ ὄντα τις αὐτὰ καλοίη, ὡς Ἀριστοτέλης εἴωθεν, εἴτε καὶ μόνα εἶναι λέγοι, ὡς οἱ Στωικοί φασιν, 5 ὅμως τό γε ἐπιστήμην εἶναι τῶν ἀτόμων παρὰ πᾶσίν ἐστιν ἀπεγνωσμένον, εἰ μή τις ἐπιστήμην ἐθέλοι καλεῖν τὴν αἴσθησιν. ἀλλ' ἵνα τὰ πολλὰ παρῶ, τὸν Δημόκριτον μὲν μόνον ἐπὶ βραχὺ τῆς ὁριστικῆς ἧφθαι, τοὺς δὲ Πυθαγορείους ἀντὶ τῶν ὅρων ὀνόματα τίθεσθαι τοῖς πράγμασιν ἀριθμῶν, τὸν μὲν καιρὸν ἑπτάδα, 10 τὸ δὲ δίκαιον πεντάδα, τὸν δὲ γάμον ἑξάδα καλοῦντας, τὸ Σωκράτει τὴν μὲν ἀρχὴν τῆς ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης ἀπονεῖμαι μὴ πᾶσαν δὲ τὴν θείαν καὶ ἀναγωγὸν τῶν ψυχῶν διαλεκτικήν, τὸ τὴν κατ' αὐτὸν διαλεκτικὴν ** ὁ Πλάτων καλεῖ μὴ ἔχειν ἐπὶ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος ἰσχὺν τῶν πάντας καταγωνισαμένων 15 τοὺς παραλογιστικοὺς καὶ διαστρόφους σοφιστάς· ἵν' οὖν ταῦτα παρῶ, ἐπεὶ μηδ' αὐτὸς προηγούμενον νυνὶ περὶ αὐτῶν λόγον κατεβάλλετο, τὸ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ῥηθέν, λέγω δὲ τὸ Σωκράτη μὲν διὰ τοὺς ὁρισμοὺς ἐπὶ τὰ καθόλου ἐλθεῖν καὶ ταῦτα ποιεῖν ἀχώριστα, Πλάτωνα δὲ τὴν Σωκράτους ἀγνοήσαντα ἢ παραβαίνοντα τῶν 20 καθόλου χρῆσιν, ἐξῃρημένην αὐτοῖς οὐσίαν παρασχεῖν, τῶν εἰρημένων ἁπάντων εἶναί μοι δοκεῖ τὸ σχετλιώτατον· οὔτε γὰρ Σωκράτης τὰ ὁριστὰ μόνα ᾤετο εἶναι καθόλου, ἀλλὰ πρὸ τούτων ἔτι τοὺς ἐν τῇ ψυχῇ λόγους, ὡς δηλοῖ Πλάτων ἔν τε Φαίδρῳ καὶ Φαίδωνι καὶ πῶς γὰρ οὐχί, δίκαιος ὢν καὶ ἀξιοπιστότατος ἀνθρώ- 25 πων ἁπάντων τὰ Σωκράτους ἡμῖν ἀπαγγέλλειν· οὔθ' ὁ παρ' ἐκείνου τὴν φιλοσοφίαν ὑποδεξάμενος *ἠγνόησεν* ἢ παρέβη ἄν τι τῶν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου διατεταγμένων, ὁ παραβαίνων αὐτῷ ἐκείνῳ περιετίθει τὰ μηδὲν αὐτῷ προσήκοντα δόγματα, μᾶλλον δὲ τὰ ὑπεναντίως ἔχοντα πρὸς τὴν ἐκείνου πραγματείαν. 30 νυνὶ δὲ καὶ ἐν Πολιτείᾳ κατὰ τὸ δέκατον βιβλίον παραδέδωκεν αὐτὸν τὰ χωριστὰ εἴδη τὰ ἐν τῷ θείῳ κείμενα πρεσβεύοντα, καὶ ἐν Φαίδρῳ τὰς ἀναγομένας ψυχὰς καθορᾶν λέγοντα αὐτὴν μὲν δικαιοσύνην, αὐτὴν δὲ σωφροσύνην καὶ ἔτι αὐτὴν ἐπιστήμην, καὶ ἐν

Φαίδωνι διὰ τῆς τῶν εἰδῶν ὑποθέσεως τῶν χωριστῶν τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς κατασκευάζοντα. καὶ οὐδὲ ἀπὸ Σωκράτους ἦρχθαι ταύτην τὴν θεωρίαν φησὶν ὁ φιλόσοφος, ἀλλ' ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ Πυθαγόρου καὶ τῶν ἀρχηγετῶν τοῦ Ἐλεατικοῦ διδασκαλείου. 5 ὅ τε γὰρ Τίμαιος Πυθαγόρειος ὢν οὐκ ἀλλαχόθεν διακοσμεῖ τὴν γένεσιν ἢ ἀπὸ τῶν εἰδῶν τῶν χωριστῶν, κατασκευάζων καὶ ὅτι ἔστι καὶ ὅτι αἴτια τῶν τῇδε· ὅ τε Παρμενίδης οὐδ' ὅποι τις τρέψει τὴν διάνοιαν ὑπολελεῖφθαί φησι μὴ ὄντων τῶν εἰδῶν. ἔν τε τῷ Σοφιστῇ τοὺς πρὸς τοὺς τῶν εἰδῶν φίλους ἀποτεινομένους Γί- 10 γασιν ἀφομοιοῖ ὡς Ὀλυμπίαις δηλαδὴ ψυχαῖς καὶ μετεωροπορούσαις ἀνθισταμένους. ἀλλ' ἵνα μὴ νῦν περὶ τὴν ἱστορίαν φανερὰν οὖσαν διατρίβωμεν, ῥητέον ἕνα λόγον περὶ Σωκράτους καὶ Πλάτωνος καὶ τῶν Παρμενιδείων τε καὶ Πυθαγορείων πρὸς αὐτόν, ὡς ἄρα τὰ εἴδη παρὰ τοῖς θείοις τούτοις ἀνδράσιν οὔτε πρὸς τὴν 15 χρῆσιν τῆς τῶν ὀνομάτων συνηθείας παρήγετο, ὡς Χρύσιππος καὶ Ἀρχέδημος καὶ οἱ πλείους τῶν Στωικῶν ὕστερον ᾠήθησαν (πολλαῖς γὰρ διαφοραῖς διέστηκε τὰ καθ' αὐτὰ εἴδη τῶν ἐν τῇ συνηθείᾳ λεγομένων), οὔτε τοῖς λεκτοῖς τοῖς πολυθρυλλήτοις ἀνάλογον τῷ νῷ παρυφίσταται, ὡς ἠρεῖτο Λογγῖνος πρεσβεύειν· οὐδὲ 20 γὰρ ὅλως παρυφίσταται τῷ νῷ, εἴπερ ἀνούσιόν ἐστι τὸ παρυφιστάμενον· πῶς δ' ἂν τὸ αὐτὸ νοητόν τε εἴη καὶ παρυφίσταιτο; οὐ μὴν οὐδ' ἐννοήματά εἰσι παρ' αὐτοῖς αἱ ἰδέαι, ὡς Κλεάνθης ὕστερον εἴρηκεν, οὐδ' ὡς Ἀντωνῖνος μιγνὺς τὴν Λογγίνου καὶ Κλεάνθους δόξαν, τῷ νῷ παρυφίστανται κατὰ τὰς ἐννοητικὰς ἰδέας. οὐ μὴν 25 οὔτε ὁ ὁριστικὸς λόγος οὔτε τὸ ἔνυλον εἶδος καὶ τὸ ὁριστόν ἐστιν ἡ ἰδέα, ὡς ἐν τούτοις καὶ ἐν ἄλλοις ὁ Ἀριστοτέλης φησὶν οἰηθῆναι τὸν Σωκράτην· τὰ μὲν γάρ ἐστιν ἐν συνθέσει καὶ διαιρέσει καὶ πλήθει, καὶ ῥέπει πρὸς τὴν γένεσιν καὶ τὴν ὕλην, τὰ δὲ εἴδη τελέως ἁπλᾶ καὶ ἀμερῆ καὶ μονοειδῆ καὶ ἀγένητα καὶ ἄυλα. καὶ τί θαυμαστὸν εἰ 30 τὰ τοσοῦτον ἀλλήλων διεστῶτα χωρίζομεν ἀπ' ἀλλήλων; ὅπου γε μηδὲ Πλούταρχον καὶ Ἀττικὸν καὶ Δημόκριτον τοὺς Πλατωνικοὺς κατ' αὐτὸ τοῦτο ζηλοῦμεν, ὅτι γε τοὺς καθόλου λόγους τοὺς ἐν οὐσίᾳ τῇ ψυχικῇ διαιωνίως ὑπάρχοντας ἡγοῦντο εἶναι τὰς ἰδέας· εἰ γὰρ καὶ χωρίζουσιν αὐτὰς τῶν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς κοινο-

1 ἃ inserui. || 3 *permaneant* β διαμένει *BH*: corr. Bonitzius. || 4 ὄντα τις (*A*)*H*. || 5 λέγει et 7 ἐθέλει *H*. || 8 δημόκρειτον (*A*)*H*. || μὲν ἐπὶ μόνον ἐπὶ *AH*. || 11 καλοῦντας τῷ *AH*. || 13—16 *sed non omnem diuinam et animas sursum ducendi uim habentem dialecticam, quia non ut ipse dialecticam Plato uocat. quod in Socrate et Platone non habet uim, qui .... decertarunt* β. || 14 αὐτὸν *H*β: αὐτὴν *B*. || duo uerba intercidisse uidentur ἣν ἐριστικήν, cf. l. 16. || καλεῖν *H*. || μὴ ἔχει *BH*β: eodem modo a Bonitzio correctum uideo, quamuis de eis quae antecedunt aliter statuerit. || 18 δὲ τὸ *CH*β: δὲ *A*. || 20 δὲ καὶ σωκράτην *AH*β. || τῶν *C*: τ' ἦν *A* τὴν *H*(β?). || 25 δικαιότατος ὢν β. || 26 ἀπήγγειλεν; β. || 27 hiatum ante ἢ manifestum probabiliter expleui cl. l. 20. || 31 καὶ om β. || ἐν τῇ πολιτείᾳ *H*. || Pl. rei p. X p. 596. || 32 τὰ ἐν *H*β: ἐν *B*. || *in intellectu diuino* (ἐν νῷ θείῳ) β. || 33 Phaedr. p. 247 D. || τὰς ἀγομένας (*A*)*H*. || καθορᾶν inter τὰς et ἀναγ. ponit *C*. || αὐτὴν τὴν δικ. (om. μὲν) *A*.

1 Phaedon. p. 100 B sq. || 4 διδασκάλου (*A*)*H*. || 5 Tim. p. 28 sq. || 6 *et astruens* (καὶ κατασκ.) *qui sint et quod sint causae* β. || 7 παραμενίδης *H*. Parm. p. 135 B sq. || ὅπη τις τρέψη libri. correxi cl. Syriano p. 898 b28. || 9 Soph. p. 246 A. || πρὸς τοὺς om *H*. || 12 περὶ] ὑπὲρ β. || 13 παρμενίδων *H*. || 14 παρὰ om *A*. || 15 χρῆσιν] ῥῆσιν libri cum β. || 18 τοῖς λεπτοῖς β. || 19 τῶν ὧ παρυφ. *A*. || εἴρητο (*ut dicebatur Longinus praeferre*) β εἰρήτω *H*. || λογγίνος *BH*. || οὐδὲ] οὐδὲν *BH*β itemque codex (Meermannianus?) Ruhnkeni, de uita et scriptis Longini § XIV p. CV Weisk. || 20 γὰρ ὑφίσταται (om ὅλως παρ-) *H*. || 21 αὐτονοητὸν *B*. || 22 οὐδὲν νοήματα cod. Ruhnkeni οὐδὲ νοήματα *A*. || 23 ἀντωνίνος (*A*)*H*. cf. Proclus in Timaeum p. 187 Ἀντωνῖνον — τὸν Ἀμμωνίου μαθητήν. || 27 καὶ πλήθει om (*A*)*H*β. || 30 sq. cf. Ruhnkenus l. s. § IV p. LXXIII sq. Wyttenbachius ad Plut. mor. t. I p. LI. || 33 τῇ ψυχῇ *AH* *animae* β.

τούτων, ἀλλ' ὅμως οὐ χρὴ συμφύρειν εἰς ταὐτὸ τοὺς τῆς ψυχῆς λόγους καὶ τὸν ἔνυλον καλούμενον νοῦν τοῖς παραδειγματικοῖς καὶ ἀΰλοις εἴδεσι καὶ ταῖς δημιουργικαῖς νοήσεσιν, ἀλλ' ὥσπερ ὁ θεῖος Πλάτων τὸ μὲν ἡμέτερον εἰς ἓν λογισμῷ συναιρεῖσθαί φησι καὶ ἀνάμνησιν εἶναι ὧν ἐθεασάμεθά ποτε συμπορευθέντες θεῷ, 5 τὸ δὲ θεῖον ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἔχειν, οὕτω καὶ αὐτοὺς διαιρεῖν, ἔστ' ἂν ἐθέλωσιν εἶναι Πλατωνικοί. παραφέρεται δὲ καὶ Βοηθὸς ὁ περιπατητικὸς ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει κατηχήσεων εἰς ταὐτὸν ἄγων τοῖς γενικοῖς τὰς ἰδέας· ᾧ καὶ τὸν Κορνοῦτον συντάττειν εὔλογον, οὐ πόρρω καὶ αὐτὸν ταύτης ὑπενεχθέντα 10 τῆς δόξης· εἴτε γὰρ πρότερα τὰ γενικὰ τῶν καθ' ἕκαστα, οὐχ οὕτω πρότερα ὡς ἐξῃρημένα τῆς πρὸς αὐτὰ σχέσεως οὐδ' ὡς τῆς οὐσίας αὐτῶν αἴτια, ἅπερ ὑπάρχει ταῖς ἰδέαις· εἴτε δεύτερα, καθάπερ καὶ οἱ πολλοὶ λέγειν εἰώθασι, πότε τὰ ὑστερογενῆ καὶ ἀνούσια καὶ ἐν ψιλαῖς ἐπινοίαις γιγνόμενα τὴν τῶν δημιουργι- 15 κῶν καὶ ἀγαθουργῶν εἰδῶν ἀξίαν ὑπενεγκεῖν δυνήσεται; πῶς οὖν κατ' αὐτοὺς ὑφέστηκε τὰ εἴδη τοὺς τῆς ἀληθείας φιλοθεάμονας; νοητῶς μὲν καὶ τετραδικῶς ἐν τῷ αὐτοζῴῳ, νοερῶς δὲ καὶ δεκαδικῶς ἐν δημιουργικῷ νῷ· "πρόεισι" γὰρ "ὁ θεῖος ἀριθμὸς

μουνάδος ἐκ κευθμῶνος ἀκηράτου ἔστ' ἂν ἵκηται 20
τετράδ' ἐπὶ ζαθέην, ἣ δὴ τέκε μητέρα πάντων
πανδεχέα πρέσβειραν ὅρον περὶ πᾶσι τιθεῖσαν
ἄτροπον ἀκαμάτην, δεκάδα κλείουσί μιν ἁγνήν
ἀθάνατοί τε θεοὶ καὶ γηγενέες ἄνθρωποι".

λέλεκται μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀληθὲς Πυθαγορείως τε καὶ Ὀρφικῶς· εἰ 25 δὲ χρὴ συνηθέστερον εἰπεῖν, νοῦς αὐτάρκης καὶ παντελὴς αἴτιος τῶν ὅλων προτετάχθω· τοῦτο δὲ τὸ θειότατον καὶ ἄχραντον τῶν ἐνεργειῶν ἀκήρατον φυλαττέσθω πρὸς τὴν δημιουργίαν καὶ τὴν ἀγαθουργὸν πρόνοιαν τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων. οὗτος οὖν κατὰ τὰς νοήσεις πλήρης ὢν τοῖς εἴδεσιν ἐξορίζει μὲν τὸ ἀναίτιον καὶ τὸ 30 αὐτόματον τῆς ἑαυτοῦ ποιήσεως, πάντων δὲ ἀγαθῶν καὶ καλῶν τοῖς δημιουργήμασι μεταδιδοὺς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέφει τὸ πᾶν καὶ ἑαυτῷ συνεξομοιοῖ, καὶ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα δημιουργεῖ οἷα καὶ ὅσα νοεῖ, νοεῖ δὲ πάντα παντελὴς ὤν. οὐδὲν ἄρα τῶν ὄντως ὄντων ἀπολείπεται τῆς οὐσίας τοῦ νοῦ, ἀλλ' ἱδρύει ἀεὶ τὰ εἴδη ἐν αὐτῷ 35 οὐχ ἕτερα ὄντα παρ' αὐτὸν καὶ τὴν οὐσίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ συμπληροῦντα αὐτοῦ τὸ εἶναι καὶ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ὁμοῦ καὶ παραδειγματικὴν καὶ τελικὴν τοῖς πᾶσιν ἐπιφέροντα· καὶ γὰρ ποιεῖ ὡς νοῦς, καὶ παραδείγματά ἐστιν ὡς εἴδη, καὶ δι' ἑαυτὰ ποιεῖ καὶ τὴν ἑαυ- 5 τῶν ἀγαθότητα. πρὸς οὖν τὰ τοιαῦτα χρὴ διαμάχεσθαι τὸν ἀληθῶς ἀντιλέγοντα τοῖς τῶν εἰδῶν ἐρασταῖς, ἀλλὰ μὴ κενὰς αἰτίας καὶ ὑποθέσεις ἀναπλάττοντα πρὸς ταύτας σκιαμαχεῖν.

"ὥστε συνέβαινεν .... λεγομένων". αἱ μὲν ἰδέαι καθόλου [1078b 32.] τέ εἰσιν, εἰ δεῖ καθόλου λέγειν τὰς τῶν εἰδικωτάτων λόγων 10 αἰτίας, καὶ ἐπὶ πᾶν ἀμερίστως φθάνουσι ταῖς δημιουργίαις. οὐ μὴν πάντων τῶν ἐν ἐπινοίαις ὄντων καθόλου φασὶν ἰδέας οἱ ἄνδρες εἶναι· οὔτε γὰρ τῶν κακῶν ἢ αἰσχρῶν, ἐπειδὴ στερήσει μᾶλλον καὶ ἀποστάσει τῶν εἰδῶν ταῦτα παρυφίσταται τῇ φύσει, διὸ καὶ παρὰ φύσιν ἔχειν λέγεται· οὔτε τῶν ἀποφάσεων, ἀναιρετικὰ γὰρ ταῦτα 15 τοῦ ὅρου καὶ τοῦ πέρατος τοῦ παρὰ τῶν εἰδῶν ἐνδιδομένου τοῖς πᾶσι, καὶ ἅμα ὑλικόν ἐστι μᾶλλον τὸ τῆς ἀοριστίας πάθος ἤπερ εἰδητικόν· οὔτε τῶν ἄλλοτε ἄλλως ἐχόντων, ταῦτα γὰρ ἐκ κινουμένης αἰτίας τὸ τρεπτὸν καὶ μεταβλητὸν ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἀκινήτου καὶ σταθερᾶς τῶν εἰδῶν ἐλλάμψεως ὑποδέχεται· ἀλλ' οὐδὲ τῶν μερῶν 20 ὅσα μὴ καὶ ὅλα ἐστὶν ἰδέας ἀπολιμπάνουσιν, οἷον χειρὸς ἢ κεφαλῆς ἢ δακτύλων ἢ ῥινός, ὁλοτελεῖς γὰρ οὖσαι τῶν πραγμάτων αἰτίαι τὰ ὅλα εἴδη παράγουσιν οὐ διῃρημέναι περὶ τὰ τούτων μόρια κατὰ τοὺς τῆς φύσεως λόγους· οὐ μὴν οὐδὲ τῶν πρώτων τοῖς σώμασι συμβεβηκότων ἐν νῷ τὰς διωρισμένας αἰτίας ἀπετί- 25 θεντο, γλυκύτητος φέρε καὶ λευκότητος, ἀρκεῖν γὰρ ᾤοντο τοὺς φυσικοὺς λόγους πρὸς τὴν τῶν συμβεβηκότων τοῖς σώμασιν ποίησιν· οὐ μὴν οὐδὲ τῶν συνθέτων, οἷον ἀνθρώπου σοφοῦ· ἁπλᾶ γὰρ ὄντα τὰ εἴδη ἁπλῆς ἕκαστον οὐσίας ἐξηγεῖται, τὸ δὲ μετέχειν διαφόρων εἰδῶν κινεῖ τὴν διάνοιαν ἡμῶν εἰς τὸ συντιθέναι τόδε 30 τῷδε ἢ διαιρεῖν ἀπὸ τοῦδε τόδε· περὶ ὃ τοίνυν κατάφασις καὶ ἀπόφασις, περὶ τοῦτο καὶ σύνθεσις καὶ διαίρεσις· τὰ δὲ εἴδη καὶ ἡ τοῖς εἴδεσι σύστοιχος νόησις συμπάντων τούτων ἐξῄρηται δι' ἁπλότητος ὑπερβολήν. οὐ τοίνυν οὐδὲ τῶν ἐξ ἀνομοιογενοῦς συμπλοκῆς ἐχόντων τὴν γένεσιν, οὐδὲ τούτων εἴδη θετέον εἶναι, 35 οἷον γίννων καὶ ἡμιόνων καὶ τῶν ἀπὸ διαφόρων δένδρων συμφυο-

1 fort. χοῦν. ‖ συμφόρειν *H* συμφορεῖν Vacherot, hist. crit. de l'école d'Alexandrie t. II p. 203 ex cod. Par. 1893. ‖ 2 τὸ ἔνυλον *H*. cf. Procl. in Tim. p. 187 οἱ δὲ (inter Platonicos) ἀνωτέρω χωροῦντες δύο νόας πρὸ αὐτῆς (sc. τῆς ψυχῆς) θέντες τὸν μὲν τῶν ὅλων τὰς ἰδέας ἔχοντα, τὸν δὲ τῶν μερικῶν. ‖ 4 Plat. Phaedr. p. 249 B. C. ‖ 7 εὖτ' ἂν *A*. ‖ 8 Βόηθος scrib., cf. Meinekius uindic. Strab. p. 228. ‖ 10 συντάττειν μὲν εὔλ. *AHβ*. ‖ 14 καθ. καὶ] καθάπερ ὡς *BH ut β*. ‖ εἰώθασί ποτε *BH*. ‖ 16 καὶ ἀγαθουργῶν om *AHβ*. ‖ 17 τοὺς ἀληθείας *C*. ‖ νοητῶς . . . 18 νοερῶς] cf. Syrianus infra ad p. 1083 a11. ‖ 18 αὐτῷ ζῴῳ *A* ζώω *H*. ‖ 19 πρόεισι κτέ. fr. hymni in numerum Pythagorici, uid. Proclus in Tim. p. 269. 331. 155 med.; nouissimus uersus hic demum prodit. Cf. Lobeckius Aglaoph. p. 719 sq. ‖ 20 μονάδος *BH*, Proclus. ‖ ἀκράτου *H*. ‖ 22 πανδελεχέα *H*. πανδοχέα ap. Proclum p. 269 (non p. 331) editur, quod uitium Mullachius propagauit fragm. philos. Gr. I p. 200. recte scribitur theol. arithm. p. 6 πανδοχέα et Phot. bibl. p. 143 a26 πανδοχεύς. ‖ πρέσβυραν *H* πρέσβειαν (*A*). ‖ παρὰ πᾶσι *H*. ‖ 27 τοῦτο δὲ *AH*. ‖ 28 τὴν] τε libri. ‖ 35 *in se ipso β*: ἐν αὐτῷ *BH*.

7 ἀναπλάττονται *H*. ‖ 9 *supremarum rationum causas β*. ‖ 11 φασὶν οἱ ἄνδρες ἰδέαις εἶναι *H*. ‖ 16 μᾶλλον om *AH*. ‖ εἰδικὸν (*A*)*H* *idealis seu formalis β*. ‖ 18 ἀνικήτου *AHβ*. ‖ 19 σαθηρᾶς *H*. ‖ 21 οὖσα *H*. ‖ 23 τῶν πρώτερον *C priorum β*. ‖ τῶν πρώτοις σώμασι *H*. ‖ 25 *sufficere enim β*: γὰρ om *BH*. ‖ 27 ποιήσωσιν *A*. ‖ 28 *simplicem cuiusque* (ἑκάστου) *substantiam exponunt β*. ‖ 30 περὶ ὃ νῦν *H*. ‖ καὶ ἀπόφασις om *H*. ‖ 32 συμπάντων] οὐ πάντων *BH* πάντων *β*. ‖ 34 εἴδη *H ideas β*: εἰ δὴ *B*. ‖ 35 γίννων] cf. Schneider ad Arist. hist. an. VI 24, 1.

μένων· ὑστερογενῆ γὰρ πάντα ταῦτα καὶ ἐπεισοδιώδη καὶ οὐ μόνης φύσεως ἔργα, οὐδ' ὅλως κατὰ τοὺς ἑαυτῆς ὁδευούσης λόγους ἀλλ' οἷον ἀδικουμένης καὶ μεταιρομένης καὶ πολυπραγμονεῖν ἀναγκαζομένης. δῆλον τοίνυν ἐκ τούτων ὅτι καὶ πᾶσα τέχνη μιμουμένη τὴν φύσιν καὶ πρὸς μόνον τὸν θνητὸν βίον συντέλειάν τινα παρεχομένη τῆς τῶν εἰδῶν αἰτίας ἀπολείπεται. οὐ μὴν οὐδ' ὅσα ψυχικῆς ἔχεται προαιρέσεως ἔργα, οὐδ' ὅσα κατὰ συνδρομὴν πλειόνων αἰτίων ἀποτελεῖται, ἃ δὴ κατὰ τύχην ὀνομάζειν εἰώθαμεν, οὐδὲ ταῦτα τῆς τῶν εἰδῶν αἰτίας ἐξάπτομεν· τὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἀποτελούμενα ἀεί τέ ἐστι καὶ ὡσαύτως ἔχει καὶ τῆς τῶν ἐνδεχομένων ἐξῄρηται φύσεως. λείπεται τοίνυν τῶν καθόλου καὶ τελείων οὐσιῶν εἶναι τὰς ἰδέας καὶ τῶν συντελούντων πρὸς τὴν κατὰ φύσιν διάθεσιν τούτων τῶν οὐσιῶν, οἷον ἀνθρώπου καὶ εἴ τι ἀνθρώπου τελειωτικόν, σοφίας φέρε καὶ ἀρετῆς· αἰτίαι γὰρ οὖσαι γεννητικαὶ καὶ τελεσιουργοὶ πάντων αἱ ἰδέαι καὶ ὑφιστᾶσι τὰς οὐσίας καὶ τελειοῦσι πρὸς ἑαυτὰς ἐπιστρέφουσαι. δῆλον ἄρα ὅτι καὶ τῆς οὐσίας αὐτῶν καὶ τῆς τελειότητος τὴν αἰτίαν ἐν ἑαυταῖς προειλήφασιν. ἔχομεν οὖν ὡς ἐν ἐλαχίστοις, τίνων μέν εἰσι παρ' αὐτοῖς ἰδέαι, τίνων δὲ οὐκ εἰσί, καὶ ὅτι οὐ πάντων εἰσὶ τῶν οὕτω καθόλου καθάπερ ὁ κατήγορός φησι. [1078b 34.] "καὶ παραπλήσιον .... προῆλθον". τὸ μὲν πρότερον σκῶμμά ἐστι καὶ οὐκ ἔλεγχος, τὸ δὲ δεύτερον εἴρηται μὲν ὡς ἐκείνων ἰδέας διδόντων καὶ τοῖς συμβεβηκόσιν· εἰ οὖν ἑκάστῳ ἡμῶν πολλὰ συμβέβηκε, πλείω τῶν καθ' ἕκαστα τὰ εἴδη. ψεῦδος δέ ἐστι τὸ ῥηθέν· οὔτε γὰρ τῶν καθ' ἕκαστα εἴδη ἐστὶ κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους τῶν Πλατωνικῶν οὔτε τῶν συμβεβηκότων τοῖς σώμασι. ῥητέον δὲ καὶ πρὸς τὸ σκῶμμα ὅτι μηδὲ τοὺς ἵππους ἀριθμῆσαι δυνατόν, εἰ μὴ τὸν μοναδικὸν ἀριθμὸν ἀναλογισαίμεθα ἕτερον ὄντα παρὰ τὸν τῶν ἀριθμητῶν· ὅλως δὲ εἰ μὴ μέλλοιμεν ὑλικὰς αἰτίας ἀλλὰ τὰς πρωτουργοὺς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἐξῃρημένας, ἀνάγκη μεταβαίνειν ἐφ' ἑτέρας φύσεις, αἳ διαιωνίως καὶ ἀκινήτως καὶ αὐτῷ τῷ εἶναι τὰ πάντα κόσμου καὶ τάξεως πληροῦσαι τὴν αἰτίαν τῶν γιγνομένων ἐν ἑαυτοῖς περιέχουσιν, ἐλάττους μὲν ἀριθμῷ τῶν ἐγκοσμίων οὖσαι πραγμάτων, ἅτε τῷ ἑνὶ γειτνιῶσαι καὶ προσεχῶς ἀπὸ τῆς μονάδος προελθοῦσαι, δυνάμει δὲ ἀφράστῳ τήν τε τοῦ σύμπαντος χρόνου καὶ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ φυομένων ἀπειρίαν περιλαμβάνουσαι κατά τινα ὑπεροχὴν ἐξῃρημένην αὐτῶν καὶ ἀσύντακτον. [1079a 2.] "παρ' ἕκαστον .... οὐσίας". εἴρηται τίνων εἰσὶν ἰδέαι, ὅτι τῶν τε καθόλου οὐσιῶν καὶ τῶν τελειωτικῶν αὐτῶν· ψεῦδος οὖν τὸ παρ' ἕκαστον εἶναι ὁμώνυμον· πλὴν τό γε τοσοῦτον αὐτός τε ὀρθῶς εἴρηκε νῦν καὶ ἡμᾶς χρὴ μεμνῆσθαι, ὅτι τὰς ἰδέας ὁμωνύμους φησὶν εἶναι τῶν αἰσθητῶν, ἀλλ' οὐχὶ συνωνύμους, ὡς Ἀλέξανδρος αὐτὸν φησιν ὑπολαμβάνειν. [1079a 3.] "τῶν τε ἄλλων .... τοῖσδε". πολλῶν ὄντων περὶ τὰς ἰδέας προβλημάτων τέτταρά ἐστιν ἃ πλείστης ἄξια σπουδῆς, εἰ εἰσὶ καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ὁποῖαι καὶ διὰ τί (ταῦτα δὴ πάντα ὡς ἓν πρόβλημα λέγω· περὶ γὰρ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν πάντα ταῦτα στρέφεται)· δεύτερον τίνων εἰσὶν αἱ ἰδέαι· τρίτον τίνα τὰ μετέχοντα τῶν ἰδεῶν, πότερον τὰ γενητὰ μόνα ἢ καὶ τὰ ἀΐδια, καὶ πότερον πάντα τὰ ἀΐδια ἢ τινά, καὶ εἰ τινά, πότερον τῶν ἀιδίων τὰ σωματοειδῆ μόνα, οἷον τὰ οὐράνια, ἢ καὶ τῶν ἀσωμάτων ἔνια· τέταρτον δέ, πῶς μετέχει τῶν ἰδεῶν τὰ μετέχοντα. δοκεῖ τοίνυν τοῦτο τὸ ἐπιχείρημα τοῦ τρίτου προβλήματος εἶναι, εἴ τι κοινὸν εἶδος καὶ ἐπὶ τοῖς γενητοῖς καὶ ἐπὶ τοῖς ἀιδίοις ἀπολείπουσιν οἱ ἄνδρες, οἷον τὸ τῆς ὁμοιότητος ἢ ἰσότητος ἢ ταυτότητος εἶδος, οὗ μετέχει μὲν καὶ ὁ οὐρανός, μετέχει δὲ καὶ τὰ τῇδε. καὶ τοῦτο οὐδὲν ἄτοπον συνάγει· κἂν γὰρ ταὐτὸν ᾖ τὸ μετεχόμενον, ἀλλ' ἥ γε μέθεξις ἔχει τὸ διάφορον· ἕκαστον γὰρ οἰκείως τῇ ἑαυτοῦ τάξει τῶν ἀρχικῶν αἰτίων μεταλαμβάνει· ἵνα δὲ μὴ ταραττώμεθα πρὸς τὰ τοιαῦτα τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, ληπτέον τὰ δοκοῦντα περὶ τῶν μετεχόντων τοῖς ἀρίστοις τῶν Πλατωνικῶν. Νουμηνίῳ μὲν οὖν καὶ Κρονίῳ καὶ Ἀμελίῳ καὶ τὰ νοητὰ καὶ τὰ αἰσθητὰ πάντα μετέχειν ἀρέσκει τῶν ἰδεῶν, Πορφυρίῳ δὲ μόνα τὰ αἰσθητά, ** ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα καὶ ἄριστα τῶν νοητῶν αὐτὰ εἶναι τὰ μετεχόμενα, τὰ δ' ἐκεῖθεν ἀπογεννώμενα ταῦτ' εἶναι τὰ τῶν εἰδῶν μετέχοντα, τόν τε ψυχικὸν δηλαδὴ διάκοσμον καὶ τὸν αἰσθητόν. καὶ ἄτοπόν γε οὐδὲν τῆς ἰδέας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ ἴσου καὶ τοῦ ὁμοίου ἄλλως μὲν τὴν ψυχὴν μετέχειν, ἄλλως δὲ τὴν φύσιν καὶ ἄλλως μὲν τὸν αἰθέρα, πάλιν δὲ ἄλλως τὸν γενητὸν τόπον· καὶ εἶναι μὲν συντάξεις τούτων καὶ συμπαθείας καὶ οἰκειότητας κατὰ τὴν μέθεξιν τῆς μιᾶς ἰδέας, ἐξηρτῆσθαί γε μὴν ἀεὶ τὰ δεύτερα τῶν προτέρων, καὶ οὕτω τὴν μὲν ἰδέαν ἑαυτῆς οὐκ ἐξισταμένην ἀμερίστως πᾶσι παρεῖναι τοῖς μετέχειν αὐτῆς δυναμένοις, τὰ δὲ μετέχοντα διὰ τῶν πρὸ ἑαυτῶν ἀεὶ κοσμεῖσθαι καὶ πρὸς αὐτὴν ἀνάγεσθαι τὴν ἰδέαν, σῶμα μὲν διὰ φύσεως, ταύτην δὲ διὰ ψυχῆς, τὴν δὲ διὰ νοῦ τοῦ ἑαυ-

1 ταῦτα πάντα *A*. ‖ 2 τοὺς] τὴν (*A*)*H*. ‖ 3 οἷα (*A*)*H*. ‖ μεταιρομένης] μετευομένης *BH* *frustratae* (ματαιουμένης) *seu suspensae* (μετεωριζομένης?) *β*. ‖ 5 παρεχομένην *H* ὑπαρχομένην *A*. ‖ 6 ἀπολείπονται pr *H*. ‖ οὐδ' ὅσα om *β*. ‖ 9 ἀποτελειούμενα *A*. ‖ 12 κατὰ om *AH*. ‖ 14 γεννητικαὶ *BH*. ‖ 15 ὑφιστᾶσαι *A* ὑφιστὰς *H*. ‖ 16 ἐπιστρέφουσι *H*. ‖ 17 *Habemus exemplum quam* — *β*. ‖ 18 ὡς ἐν *H*: ὡς *Bβ*. ‖ 21 πρῶτον *β*. ‖ δὲ om *H*. ‖ 24 ψεῦδος . . . εἴδη om *A*. ‖ 29 μέλοιμεν *H* μελετῶμεν (*meditemur*) *β*. fort. μετίοιμεν, nisi infinitiuus intercidit. ‖ ποοτουργοὺς *BH*. ‖ 32 *causas* *β*. ‖ 34 καὶ ποσαχῶς *AHβ*. ‖ 35 δυνάμει μὲν ἀφρ. *AHβ*. ‖ 37 ἐξῃρημένων (*A*)*H*.

1 τῶν καθόλου (*A*)*H*. ‖ 2 αὐτῶν] αἰτίων ci. Brandisius, sed cf. l. a12—15. ‖ 3 τοσοῦτον αὐτός τε ὀρθῶς εἴρηκε. νῦν ἡμᾶς *H* τοσοῦτον. αὐτὸς δὲ ὀρθῶς εἴρηκε νῦν ἡμᾶς *B*: patet post εἴρηκε male transpositum καὶ intercidisse. recte et *β* et ex eo Bonitzius locum emendarunt. ‖ 4 μνησθῆναι pr *H*, in marg. γρ. μεμνῆσθαι. ‖ 5 Alex. ad met. A p. 57, 27. ‖ 8 εἰ εἰσὶ καὶ] εἰσὶ καὶ *BH* εἰσὶ (om. καὶ) *β*. ‖ 11 τίνα δὲ μετ. *A*. ‖ 13 καὶ post ἢ om *H*. ‖ 18 καὶ οὐρανὸς *AH*. ‖ 19 καὶ τῇδε *A*. ‖ συνάγειν (*A*). ‖ 24 οὖν om *AHβ*. ‖ 25 εἰδεῶν *H*. ‖ 26 ante ἀλλὰ hiatum notaui, quo haec fere hausta esse cl. Proclo in Tim p. 249, 7—10 apparet: Ἰαμβλίχῳ δὲ οὔτε μόνα τὰ νοητὰ οὔτε μόνα τὰ αἰσθητά, ‖ 29 καὶ post ἴσου om *H*. ‖ 31 συντάξεις] *cognationes* *β*. ‖ 32 κατὰ τὴν *Hβ* καὶ τὴν *B*. ‖ 34 ἀμερίστα *C* ἀμεριστῶς *A*. ‖ 35 αὐτοῖς οὐ δυναμένοις *H*. ‖ 36 ἀεὶ om *β*. ‖ κομεῖσθαι *H*. ‖ 37 τῆς δὲ *BH* *et hanc iterum* *β*: em. Bonitzius et Brandisius.

τῆς, ὃς ἀνεκφοίτητος λοιπόν ἐστι τῶν ἐκεῖ καὶ κρειττόνως ἥνωται τοῖς θείοις εἴδεσιν ἢ κατὰ τὴν τῶν μετεχόντων ἑτερότητα. [1079a 4.] "ἔτι καθ' οὓς .... γίγνεται". ἐνίοτε μὲν καὶ ἐπιβολαῖς ἐχρῶντο νοεραῖς οἱ ἄνδρες, καὶ εἰκὸς ὅτι διὰ ταύτας οὔ φησιν αὐτούς ποτε συλλογίζεσθαι· ἐνίοτε δὲ καὶ δι' ἀποδείξεως ἐπειρῶντο πιστοῦσθαι τὰ περὶ τῆς τῶν εἰδῶν οὐσίας, ἀβλήτῳ δὲ οὐδενὶ περιέπιπτον. ὅτι δὲ οὐκ ἀληθεύει ὁ κατήγορος λόγος, δῆλον ἐξ ὧν πολλοί εἰσι τρόποι παρ' αὐτοῖς δι' ὧν καὶ δεικνύουσιν εἶναι τὰ εἴδη καὶ μόνων τούτων ὧν βούλονται. ὧν εἷς οὕτως ἠρώτηται· ὁ τὸ πᾶν ὑφιστὰς θεός ἐστι, πᾶς θεὸς αὐτῷ τῷ εἶναι ποιεῖ, πᾶς αὐτῷ τῷ εἶναι ποιῶν ὁμοίωμα ἑαυτοῦ ποιεῖ· ὁ τὸ πᾶν ὑφιστὰς εἰκόνα ἑαυτοῦ τὸν κόσμον ποιεῖ· εἰ τοῦτο, ἔχει ἐν ἑαυτῷ παραδειγματικῶς τὰς αἰτίας τοῦ παντός, αὗται δέ εἰσιν αἱ ἰδέαι. πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι εἰσὶ παρ' αὐτοῖς λόγοι ὅ τε τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς προτάττων, τὴν μονάδα τοῦ πλήθους, τὸ ἀμερὲς τοῦ μεριστοῦ, τὸ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ἔχον τοῦ μεταπτωτοῦ· ἐν οἷς δεικνύουσιν ὅτι μὴ ἀπὸ τῶν χειρόνων ἄρχεται τὰ πράγματα, ἀλλ' εἰς ταῦτα μὲν λήγει, ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν τελειοτάτων καὶ ἀρίστων καὶ καλλίστων· οὐ γὰρ δήπου αἱ μὲν ἔννοιαι ἡμῶν δύνανται τῷ κυρίως ἴσῳ καὶ κυρίως ὁμοίῳ καὶ πᾶσι τοῖς τοιούτοις ἐπιβάλλειν, ὁ δὲ δημιουργικὸς νοῦς οὐκ ἔχει ἐν ἑαυτῷ τὸ αὐτοΐσον καὶ τὸ αὐτοδίκαιον καὶ τὸ αὐτοκαλὸν κἀγαθὸν ὁμοίως καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα. [1079a 7.] "κατά τε γὰρ ... εἰσίν". ἐλέγετο μὲν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦτο· εἰ περὶ ὄντα αἱ ἐπιστῆμαι, ἔστι τὰ καθόλου· τῶν γὰρ καθόλου αἱ ἐπιστῆμαι· ὡς εἶναι τὸν συλλογισμὸν ἐν τρίτῳ σχήματι· τὰ ἐπιστητὰ καθόλου, *τὰ ἐπιστητὰ ὄντα*, τινὰ καθόλου ὄντα· οὐ γὰρ πάντα τὰ καθόλου, οὐ γὰρ δὴ καὶ τὰ ὑστερογενῆ ἢ τὰ ἐν τοῖς ἀτόμοις. ἄτοπον δὲ οὐδὲν πάντα τὰ ἐπιστητὰ ὄντα εἶναι, εἰ τὰ κυρίως ἐπιστητὰ λαμβάνοιτο ἀλλὰ μὴ τὰ ἰατρικὰ ἢ τεκτονικά· οὐ γὰρ ἐπιστῆμαι κυρίως αὗται, μόναι δὲ δικαίως οὕτως ἂν προσαγορεύοιντο αἱ περὶ τὰ ἀΐδια καὶ καθ' ἑαυτὰ ὄντα καὶ ἀεὶ ὡσαύτως διακείμενα πραγματευόμεναι. [1079a 9.] "καὶ κατὰ ... ἀποφάσεων". ὅτι μὲν τὸ ἓν τοῦ πλήθους προέταττον, δῆλον· ἀλλὰ τὸ οὐσιῶδες καὶ γεννητικὸν τοῦ πλήθους, οὐ τὸ τῇ στερήσει οἰκεῖον· ὑστερογενὲς γὰρ τοῦτο, καὶ ἡ ψυχὴ τὴν κοινὴν στέρησιν ἰδοῦσα τῶν μὴ ἀνθρώπων ὑπέστησε παρ' ἑαυτῇ τὸ οὐκ ἄνθρωπος· οὐ γὰρ ὥσπερ εἰδητική τίς ἐστι καὶ ὡρισμένη αἰτία ἐν τῷ παντὶ ἡ τοὺς ἵππους ἵππους ἀποτελοῦσα καὶ ἄλλη ἡ τοὺς κύνας κύνας, καὶ ἄλλη ἡ τοὺς κύκνους κύκνους, οὕτως τίς ἐστι καὶ ἡ μὴ ἀνθρώπους ποιοῦσα πάντα ταῦτα· εἰ γὰρ ἦν, εἴπομεν ἂν καὶ τοῦ οὐκ ἄνθρωπος ἰδέαν εἶναι· νυνὶ δὲ ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατὰ τὸ ἐν ἑαυτῇ θάτερον τὴν ἐν τούτοις στέρησιν τοῦ ἀνθρωπείου εἴδους κατανοήσασα κοινὸν τὸ οὐκ ἄνθρωπος ἐπ' αὐτοῖς ἔταξεν. οὔκουν τὰς στερήσεις τοῖς ἀμερέσιν ἐξομοιώσομεν· οὐδὲ γὰρ τὰ προηγουμένως ὑπάρχοντα τοῖς πράγμασι καὶ κατ' ἐπίνοιαν ψιλὴν ἐπ' αὐτῶν θεωρούμενα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐξήρτηται. [1079a 10.] "κατὰ δὲ ... φθαρτῶν". ἐλέγομεν ὅτι οἷς ὁ νοῦς ἐπιβάλλει, ταῦτα ὄντα ἐστίν· οὐ γὰρ ἀνούσιοι τοῦ ἀληθινοῦ νοῦ αἱ νοήσεις· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν φαντασίαν ἑλκύσας τὸν νοῦν (καλεῖ γὰρ καὶ ταύτην ἐν ἑτέροις παθητικὸν νοῦν), οὕτως ἄν, φησί, καὶ τῶν ἐφθαρμένων οὐσία εἴη· φαντασθείη γὰρ ἄν τις καὶ τὸ ἐφθαρμένον. καὶ ἔξεστι κἀκ τούτων συνορᾶν εἰς ποίας ἐπιχειρήσεις ἐκτρέπεσθαι καταναγκάζονται οἱ τοῖς εἴδεσιν ἀντιλέγοντες, ἀπὸ μὲν τῶν ὄντων ἐπὶ τὰς στερήσεις ἀποφερόμενοι, ἀπὸ δὲ τοῦ νοῦ τοῦ κατ' ἐνέργειαν ἐπὶ φαντασίαν καὶ δόξαν· φαντασθῆναι μὲν γὰρ καὶ δοξάσαι ἔστι καὶ τὸ μὴ ὄν, οὔτε δὲ νοῆσαι οὔτε ἐπίστασθαι τὸ μὴ ὂν θέμις. τὸ δὲ "καὶ φάντασμά τι τοῦτ' ἔστιν" εἰ μὲν ἐπὶ τοῦ νοήματος τέθειται, παιδιᾷ μᾶλλον ἔοικεν ἢ σπουδῇ· οὗ γὰρ καθαρεύειν ἐθέλει ὁ ἡμέτερος νοῦς, τοῦτό φησιν εἶναι τὸ τοῦ θείου νοῦ κίνημα· εἰ δὲ ἐπὶ τοῦ πλασματώδους κινήματος τῆς φαντασίας, ὅταν αὐτὴ περὶ τὸ μηκέτι ὂν γίγνηται, ἀναπεφώνηται μὲν ἀληθῶς, οὐδὲν δὲ προσήκει ταῖς κατ' ἐνέργειαν ἑστώσαις ἀεὶ νοήσεσιν. [1079a 11.] "ἔτι δὲ ... λέγουσιν". τῶν μὲν ἀνουσίων σχέσεων οὔ φαμεν ἰδέας εἶναι οὐδὲ τῶν ἐν κινήσεσιν ἢ τῶν κατά τινα θέσιν οὐ φυσικὴν ἐπιτελουμένων, οἷον τοῦ ἀνωτέρω ἢ τοῦ κατωτέρω, δεξιοῦ ἀριστεροῦ, γείτονος *, τῶν τοιούτων. ὅσα

1 ἀνεκφοίτητος] ἂν ἐκφοίτητος ***BH*** et (*qui ceterum ex illis exul erat*) *β*. ‖ 2 ἢ καὶ κατὰ ***H***. ‖ 3 ἐνίοτε μὲν . . . 5 συλλογίζεσθαι om ***AHβ***. ‖ 4 ὅτι] an εἰ? ‖ 5 καὶ post δὲ om (***A***)***H***. ‖ τὰς περὶ ***H***. ‖ 6 ἰδεῶν ***AHβ***. ‖ 7 ἐξ ὧν] cf. ad p. 870 b22. ‖ 8 μόνων] μόνον ***BHβ***. ‖ 10 αὐτῷ τε εἶναι ***AH*** αὐτοῦ τῷ εἶναι (*suo esse*) *β*. ‖ *omnis qui suo esse facit β* πᾶς αὐτῷ ποιῶν ***AH***. ‖ 16 ἔχον τ' οὐ μεταπτ. ***H***. ‖ 18 καὶ καλλίστων om ***H***. ‖ 19 αἱ ante μὲν om ***AH***. ‖ ἴσως . . . ὁμοίως ***H***. ‖ 20 δημιουρ|κὸς ***H***. ‖ οὐκ ***AHβ***: οὖν ***C***. ‖ 21 αὐτὸ ἴσον et sic cetera ***AH***. ‖ καὶ ἀγαθὸν libri. ‖ 25 *Scientialia uniuersalia sunt, scientialia entia sunt, quaedam uniuersalia entia sunt β*. unde τὰ ἐπιστητὰ ὄντα suppleui cum Bonitzio. ‖ 27 καὶ om *β*. ‖ *absurdum autem β* ἄτομα δὲ ***BH***: corr. Bonitzius et Brandisius. ‖ οὐδὲ ***C***. fort. οὐδὲν οὐδὲ. ‖ 28 ὄντα om ***H***. ‖ 30 ἂν om ***AH***. ‖ 31 τὰ ἴδια ***H***. ‖ καθ' αὐτὰ ***C***. ‖ ὡσαύτως καὶ διακ. ***AH***. ‖ διακείμεναι ***BH***. *de aeternis . . . et semper eodem modo affectis β*. ‖ 32 lemmati uersum uacuum reliquit ***H***.

1 ἀλλὰ ***C***: ἀλλὰ καὶ ***AHβ***. ‖ γενητικὸν ***H***. ‖ 2 οὐ τῇ (om. τὸ) ***H***. ‖ 4 εἰδητικῆς (***A***)***H***. ‖ 6 ἄλλη τοὺς ***AH***. ‖ οὕτω ***H***. ‖ 7 ἔσται *β*. ‖ μὴ τοὺς ἀνοῦς ***H***. ‖ 8 καὶ τὸ οὐκ (***A***)***H***. ‖ 9 τὸ ἐν αὐτῇ ***AH***. ‖ 10 ὑπ' αὐτοῖς ***H***. ‖ *non igitur β*: οὔτ' οὖν ***BH***. ‖ 11 οὐδὲ] οὔτε ***BHβ***. ‖ γὰρ τὰ scripsi cum *β*: γὰρ ***BH***. ‖ 14 ὅτι καὶ ὁ ***AH*** ὅτι οἷς ὄντως ὁ *β*. ‖ 16 καλεῖ] καὶ εἰ ***H***. ‖ καὶ post γὰρ om ***A***. ‖ ταύτην] ταῦτα μὲν ***BH*** *hanc β*. ‖ ἐν ἑτέροις] de anima III 5 p. 430 a24. ‖ 20 ἂν λέγοντες ***H***. ‖ 21 ὑποφερόμενοι ***H***. ‖ 22 μὲν om *β*. ‖ 23 καὶ om *β*: γὰρ ante τι Arist. ‖ 24 τοῦτ' etiam cod. E Aristotelis, τούτων uolgatur ap. Arist.: τοῦ ***BH*** τοῦ τί (*ipsius quid est*) *β*. ‖ ἔστιν ***B*** ἔστι ***H***: accentus comprobat, modo quod reposuimus. ‖ *ludo β* παιδειᾶ ***H***: παιδείᾳ ***B***. ‖ 25 ἐθέλειοι ὁ ***H***. ‖ 26 φησιν εἶ τὸ ***H***. ‖ τὸ om (***A***). ‖ 27 ὅταν αὐτὴ] ὅταν τῇ ***C*** ὃ τῇ ***A*** ὃ ***H***. ὃ αὐτῇ καὶ (*in fictitio motu imaginationis, qui ei etiam circa non ens fit*) *β*. ‖ τὸ μὴ ὂν *β*. ‖ ὂν] οὐ (***A***)***H***. ‖ γίγηται ***H*** γίγνεται *β*. ‖ 29 ἑστώσαις] cf. supra p. 879 b30. ‖ 31 ἐπιτελουμένων (***A***)***H***: ἐπιτελειουμένων ***C*** et fortasse *β*. ‖ ἀνωτέρου (***A***)***H***. ‖ ἢ τῷ (***A***)***H***. ‖ hiatum indicaui, oppositum uocabulo γείτονος intercidit.

δὲ κατά τινος εἴδους μέθεξιν ἐγένετο πρός τι, οἷον ὅμοια ἢ ἴσα ἢ ἕτερα, τούτων τὰ μὲν τῶν γενῶν τοῦ ὄντος μεταχόντα, τὰ δὲ πάντως ἑνός γέ τινος τῶν εἰδῶν τὴν πρὸς ἄλληλα δέχεται σύνταξιν. καὶ τί θαυμαστόν, εἰ τῶν παρ' ἡμῖν ἔνια πρός τι κατ' ἐκεῖνα λέγομεν ἐπιτελεῖσθαι, ὅπου γε κἀκεῖ ταύτην ἀπολιμπάνομεν τὴν σχέσιν, οὐσιώδη μέντοι, καὶ οὐχ ἡμεῖς μόνοι ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης; ὅταν γὰρ τὸ μὲν αἴτιον ἢ ἀρχὴν λέγωμεν εἶναι ἢ πρῶτον ἢ περιέχον, τὸ δὲ αἰτιατὸν ἢ ἐξ ἀρχῆς ἢ δεύτερον ἢ περιεχόμενον, τί ἄλλο ποιοῦμεν ἢ τὴν τάξιν ἣν ἔχει τὰ θεῖα πρὸς ἄλληλα δηλοῦν ἐπιχειροῦμεν; ἀρέσκει δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει τῶν χωριστῶν εἰδῶν, εἰς ἃ τὰς σφαίρας ἀναρτᾷ τοῦ παντός, τὰ μὲν εἶναι πρῶτα τὰ δὲ μέσα τὰ δὲ τελευταῖα, καὶ τὰ μὲν περιεκτικώτερα τὰ δὲ μερικώτερα, εἴ γε ταύτην ἔχει κἀκεῖνα πρὸς ἄλληλα τὴν τάξιν, ἣν καὶ τοῦ αἰθέρος αἱ σφαῖραι περὶ ἀλλήλας ἐκφαίνουσι. πῶς δὲ καὶ τὸν τρίτον εἰσάγουσιν ἄνθρωπον; εἰ μὲν γὰρ ὅτι καθ' ἑκάστην τῶν ὄντων τάξιν ἔστι πάντα τὰ εἴδη, οὐ τρεῖς μόνοι, πολλοὶ δὲ οἱ ἄνθρωποι, ἐπεὶ καὶ πάντα πολλαπλᾶ· καὶ γὰρ ἐν νῷ καὶ νοῖς καὶ ἐν ψυχῇ τῇ μιᾷ καὶ ψυχαῖς καὶ φύσει τῇ ὅλῃ καὶ φύσεσι μερικωτέραις· ἐν οὐρανῷ τοίνυν καὶ γῇ, καὶ σχεδὸν ἐν ἁπάσαις μερίσι τοῦ παντὸς οἰκείως ταῖς ὑποδεχομέναις χώραις τοῦτο ἂν εἴη τὸ εἶδος· ὥστε οὐ τρεῖς ἀλλὰ τῷ γε ἡμετέρῳ λογισμῷ ἀπερίληπτοι. εἰ δ' ὅτι συνώνυμος μὲν ὁ αὐτοάνθρωπος τοῖς τῇδε, καθά φησιν ἐξηγούμενος τὸ ῥητὸν ὁ Ἀλέξανδρος, πάντα δὲ τὰ συνώνυμα μετουσίᾳ τινὸς εἴδους συνώνυμα γίγνεται, τρίτος ἀναφανήσεταί τις ἄνθρωπος τῆς ἰδέας καὶ τῶν τῇδε κατηγορούμενος, γελοῖον γίγνεται τὸ ἐπιχείρημα· οὔτε γὰρ συνώνυμα τὰ τῇδε τῇ ἰδέᾳ· πότε γὰρ αἱ εἰκόνες συνώνυμοι τῷ σφετέρῳ γένοιντ' ἂν παραδείγματι; οὐθ' ὅλως μετέχειν τινὸς τὴν ἰδέαν οἰητέον· αὕτη γὰρ ἔκκειται πᾶσιν εἰς μετοχὴν τὸ πρώτιστον εἶδος οὖσα. εἰ δὲ ὁμωνύμως κατηγορεῖται αὐτῶν ὁ ἄνθρωπος, ἐν δὲ ταῖς ὁμωνύμοις κατηγορίαις οὐδέν ἐστι πρᾶγμα συνεισφερόμενον ὑπὸ τῆς φωνῆς παρὰ τὰ ὑποκείμενα καὶ ὁμώνυμα λεγόμενα, πῶς ἂν ἔτι χώραν ὁ τρίτος ἄνθρωπος ἔχοι, τῆς φωνῆς οἱονεὶ δαπανωμένης καὶ διαιρουμένης εἴς τε τὸν αὐτοάνθρωπον καὶ τὸν θνητὸν ἄνθρωπον; [1079a 14] "ὅλως τε ... εἶναι". βούλεται μὲν λέγειν ὅτι τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων μᾶλλον ἐθέλουσι σῴζειν οἱ προστάται ταύτης τῆς θεωρίας ἤπερ τὸ περὶ τῶν ἰδεῶν δόγμα, σπουδάζοντες δὲ περὶ ὃ ἧττον εἶναι θέλουσιν, ἀναιροῦσι τὰς ἀρχάς. καὶ τῷ ὄντι, εἰ τοῦθ' οὕτως ἔχοι, περιπίπτοιεν ἂν ἀβουλήτῳ πράγματι. ἀλλ' ἴδωμεν εἴ τι τοιοῦτον πάσχουσι. [1079a 15] "συμβαίνει ... ἀρχαῖς". ἔλεγον μὲν οἱ ἄνδρες μετὰ τὴν μίαν τῶν ἁπάντων ἀρχήν, ἣν τἀγαθὸν καὶ τὸ ὑπερούσιον ἓν ἠξίουν καλεῖν, δύο εἶναι τῶν ὅλων αἰτίας, μονάδα καὶ τὴν ἀπειροδύναμον δυάδα, καὶ ταύτας τὰς ἀρχὰς καθ' ἑκάστην τῶν ὄντων τάξιν οἰκείως ἀπετίθεντο· ἔστι γὰρ καὶ τὸ ἀναλογοῦν τἀγαθῷ καθ' ἑκάστην διακόσμησιν, καὶ τὰ πρὸς τὴν μονάδα καὶ τὴν δυάδα τὴν πρώτην ᾠκειωμένα. φησὶ δὲ οὗτος ὅτι ποιοῦντες αὐτοδυάδα ἐν τοῖς εἴδεσι καὶ αὐτομονάδα, πρῶτον μὲν ἐπειδὴ τὰ πρεσβεῖα πανταχοῦ ταῖς εἰδητικαῖς αἰτίαις ἀπονέμειν εἰώθασι, πρώτας λέγοντες εἶναι ταύτας ἀναιροῦσι τὴν ἐν ταῖς ἀρχαῖς μονάδα καὶ δυάδα (τῆς γὰρ πρώτης δυάδος ἢ μονάδος τίς ἂν εἴη πρεσβυτέρα μονὰς ἢ δυάς;), ἔπειτα δὲ καὶ ἐπειδὴ διπλασία μέν ἐστιν ἡ αὐτοτετρὰς τῆς αὐτοδυάδος, ἡ δὲ αὐτοδυὰς τῆς αὐτομονάδος, ἀριθμὸς δὲ πάντα ταῦτα, οὐ μόνον ὁ καθ' αὑτὸ ἀριθμὸς πρεσβύτερος τῶν ἀρχῶν ἀλλὰ καὶ ὁ πρός τι· καὶ ὅλως πολλά φησιν εἶναι τοιαῦτα, δι' ὧν φυλάττειν ἐθέλοντες τὴν περὶ τὰ εἴδη θέσιν ἔλαθον ἑαυτοὺς ἐναντιωθέντες ταῖς οἰκείαις ἀρχαῖς. ταῦτα δὲ ὅτι φορτικῶς εἴρηται καὶ παρὰ θύρας ἀπαντᾷ πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν θείων ἀνδρῶν εἰρημένα, δῆλα μὲν καὶ πρὸ παντὸς λόγου τοῖς ἀγχινουστέροις· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῶν ἐπιζητήσειεν ἄν τις τῆς παραλογιστικῆς ἐπιχειρήσεως τὴν διάλυσιν. φαμὲν τοίνυν ὡς ἄλλη μὲν τῶν ἀρχῶν ἡ φύσις, ἄλλη δὲ ἡ τῶν ἰδεῶν, κἂν ὁμωνύμως τι περὶ αὐτὰς ἐπισυμβῇ, μᾶλλον δὲ οὐ περὶ αὐτάς (τί γὰρ τοῖς θειοτάτοις τῶν ὄντων ἐπισυμβῆναι δυνήσεται;), ἀλλὰ περὶ τὴν ἡμετέραν περὶ αὐτὰς πραγματείαν. αὐτίκα δυὰς μὲν ἡ ἀρχηγικὴ γονίμου δυνάμεως καὶ προόδου καὶ πλήθους καὶ πολλαπλασιασμοῦ τοῖς πᾶσιν ἐξηγεῖται, διεγείρει τε πάντα καὶ κινεῖ πρὸς αὐτογέννησιν τῶν δευτέρων καὶ προμήθειαν καὶ φυλακήν, ἔτι δὲ πληροῖ πάντας τούς τε θείους διακόσμους καὶ τοὺς νοεροὺς καὶ τοὺς ψυχικούς τε καὶ φυσικοὺς καὶ αἰσθητοὺς τῶν ἑκάστοις προσηκόντων ἀριθμῶν· ἐν δὲ οὐδὲν ὁτιοῦν ἀγένητον εἶναι συγχωρεῖ τῶν πεφυκότων ὅπως ποτὲ παρελθεῖν εἰς ὑπόστασιν· ἡ δέ γε αὐτοδυὰς πᾶσι τὸ ἑαυτῆς εἶδος ἐπιφέρει καὶ ψυχαῖς καὶ φύσεσι καὶ σώμασιν· ὥστε εἴτε ὁ κόσμος εἰς δύο διῄρηται, εἴτε καὶ μόνος ὁ οὐρανός, εἴτε τῆς ψυχῆς οἱ λόγοι ἢ καὶ πρὸ τῶν λόγων οἱ κύκλοι (πρῶτοι γὰρ οὗτοι τῶν μετεχόντων χρῶνται τῇ εἰς δύο διαιρέσει), εἴτε τι τῶν μερικῶν

2 τούτων om *β*. ‖ *aut diuersa, haec quidem cum aliquo genere entis participent β*. ‖ 4 fort. πρός τι ἔνια. ‖ 7 ὁ post αὐτὸς om ***H***. ‖ λέγομεν ***BH***. ‖ 8 ἢ interposui ante ἐξ ἀρχῆς. ‖ 9 ποιοῦμεν fort. delendum. ‖ 10 δολοῦν χειροῦμεν ***H***. ‖ δὲ om *β*. ‖ αὐτῷ ἀρισ. ***BH***. ‖ 15 τοῦ τρίτον ***H***. ‖ 16 τρεῖς δὲ μόνοι ***AH***. ‖ 17 *quoniam et omnia multiplicari possunt β*. ‖ 19 πάσαις ***H***. fuit qui ἅπασι coniceret. ‖ μερίσι] μέρεσι ***BH***. ‖ 23 Alex. p. 62, 12 sq. ‖ 24 ἀναφανήσεται (ε supra) ***H*** *emerget β*: ἀναφανήσαιτο ***B***. ‖ 27 *fieri poterunt β*: γένοιτ' ἂν ***BH***. ‖ 33 δαπανομένης ***H***. ‖ 34 εἴτε τὸν ***H***. ‖ αὐτοάνθρωπον scripsi cum *β*: αὐτὸν ***BH***. ‖ 36 μᾶλλον οὐ θέλουσι ***H***. ‖ 37 ἢ περὶ τὸ παρὰ ***H***.

1 *inciderent utique β*: ἂν om ***BH***. ‖ ἀβουλήτως (***A***). ‖ 5 τὰς om ***H***. ‖ 7 τἀγαθὸν ***H***. ‖ ἑκάστην καὶ διακόσμησιν ***AH***. ‖ 8 καὶ δυάδα ***A***. ‖ 9 αὐτὸ δυάδα ***A***. ‖ 10 τὰ πρεσβεῖα] *quae priora sunt β*. ‖ 11 εἶναι ταύτας ***CH***: ταύτας εἶναι ***A****β*. ‖ 12 ἢ] *et β*. ‖ 15 οὐ μόνον ὁ ***H****β*: οὐ μόνον οὐ ***B***. ‖ 17 fort. δι' ὧν οἱ φυλ. ‖ 24 *aliquid β* τις ***BH***: corr. Bonitzius et Brandisius. ‖ 25 τὸ γὰρ ***H***. ‖ 27 *Protinus nanque binarius β*. ‖ 29 διεγείρῃ ***H***. ‖ 30 ἔτι δὲ] *ergo β*. ‖ 32 αἰσθητοῖς ***H***. ‖ 33 ἀγέννητον ***BH***. ‖ ὁπώς ποτε (***A***)***H***. ‖ 36 εἰς δύο om *β*. ‖ ὁ ante οὐρανός om ***H***. ‖ εἴτε καὶ τῆς *β*. ‖ 37 καὶ πρὸς ***H***. ‖ πρῶτον ***BH****β*. ‖ 38 τῆς εἰς δύο διαιρέσεις ***H***. ‖ εἴτε καί τι *β*.

ζῴων ἢ ὀφθαλμοὺς ἔχει δύο ἢ χεῖρας ἢ πόδας, ἢ ἄλλο τι τῶν τῆς φύσεως ἀποτελεσμάτων σὺν τῷ ἑαυτοῦ εἴδει τὴν δυάδα διὰ παντὸς ἔχει, οὐκ ἀπ' ἄλλης αἰτίας φήσομεν τῆς ἀνωτάτω τοῦτο παραγίγνεσθαι τοῖς πράγμασιν ἢ ἐκ τῆς αὐτοδυάδος, ἥτις πρωτίστη μέν ἐστι τῶν ἐν εἴδεσι δύο εἰδῶν καὶ αἰτία, οὐ μὴν διὰ 5 τοῦτο κἀκ τῆς ἀρχικῆς δυάδος, ὑφ' ἧς καὶ αὐτὴ καὶ πᾶς ὁ νοῦς ὑπέστη. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ περὶ μονάδος φαμέν· ἄλλη γὰρ ἀρχικὴ ἡ σὺν τῇ δυάδι τὰ πάντα ὑφιστᾶσα, ταυτότητος καὶ βεβαιότητος καὶ συνοχῆς καὶ διαιωνίας ζωῆς ἐξηγουμένη τοῖς ὅλοις, ἄλλη δὲ ἡ αὐτομονὰς ὡς ἐν τοῖς εἴδεσι τὸ πρωτεῖον ἔχουσα, ἧς με- 10 ταχόντα τὰ εἰδοπεποιημένα ἑνίζεται καὶ τῇ ἕξει τῇ οἰκείᾳ συνέχεται. ὅταν οὖν τὴν ἐν ταῖς ἰδέαις μονάδα καὶ δυάδα πρεσβεύωσιν οἱ ἄνδρες, οὐκ ἐπὶ ἀναιρέσει τῶν οἰκείων ἀρχῶν ταύτας προτάττουσι (πῶς γὰρ ἅς γε καὶ αὐτὰς μετὰ τοῦ σύμπαντος νοῦ καὶ τοῦ νοητοῦ φασὶν ἐκ τῶν ἀρχῶν ὑποστῆναι;), ἀλλ' ὅτι τῶν ἐγκο- 15 σμίων πραγμάτων ἐξηγοῦνται, καὶ παρ' ἧς μὲν τῷ τε σύμπαντι κόσμῳ καὶ ψυχαῖς καὶ σώμασιν ἡ ὁλότης καὶ τὸ μονοειδές, παρ' ἧς δὲ ἡ πρώτη διαίρεσις καὶ τὸ δυοειδές, δῆλον δὲ πότερον παρὰ ποτέρας. τὸ δὲ καὶ ἀριθμὸν ἐν ἐκείνοις τὸν μοναδικὸν εἰσάγειν καὶ διὰ τοῦτο διπλασίαν ποιεῖν τὴν αὐτοδυάδα τῆς αὐτομονάδος, 20 σφόδρα ἐστὶν ἐπιπόλαιον· οὐ γὰρ διὰ ποσότητα μονάδων ἕκαστος τῶν ἐκεῖ ἀριθμῶν ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν ἣν εἴληφεν, ἀλλὰ κατά τινα χαρακτῆρα θειοτάτης καὶ ἁπλουστάτης οὐσίας. μετέχει δὲ αὐτῶν ὡς πέφυκεν ἕκαστα· καὶ ὥσπερ τοῦ αὐτοανθρώπου ἀχρωμάτου ὄντος καὶ ἀσχηματίστου καὶ ἀμόρφου καὶ ἀμεροῦς ὁ τῇδε ἄν- 25 θρωπος ἐσχηματισμένως καὶ κεχρωσμένως καὶ μορφωτικῶς καὶ μεριστῶς μετείληφεν, οὕτω καὶ τῆς αὐτοτριάδος οὐδεμίαν ἐμφαινούσης ποσότητα σὺν ποσότητι μετέχει τὰ αἰσθητά. ὅμοιον οὖν μοναδικὸν πλῆθος ἐπιζητεῖν ἐν τοῖς εἰδητικοῖς ἀριθμοῖς καὶ ἧπαρ ἢ σπλῆνα σπλάγχνων τε τῶν ἄλλων ἕκαστον ἐν τῷ αὐτοαν- 30 θρώπῳ. οὔτ' ἄρα τὰς ἀρχὰς ἑαυτῶν ἀναιροῦσιν οἱ ἄνδρες διὰ τῶν εἰδητικῶν ἀριθμῶν οὔτε τὸν κατὰ σχέσιν ἀριθμὸν εἰσάγουσιν εἰς τὰ νοητά. "ἔτι ... πολλῶν". (1079a 19.) ἐν τούτοις καὶ μᾶλλον ἐμβριθῶς ἠπόρησεν. εἴρηται δὲ καὶ παρὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ παρ' ἡμῶν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, τίνων εἰσὶν ἰδέαι καὶ τίνων οὔ· 35 καὶ ὅτι οὐσιῶν τῶν καθόλου, οἷον ἀνθρώπου, ἵππου, καὶ εἴ τι τελειοῖ τὰς οὐσίας, οἷον ἀρετῆς, ἐπιστήμης, καὶ εἴ τι ψυχαῖς καὶ σώμασι

καὶ φύσεσι παραγίγνεται, οἷον ὁμοιότης ἰσότης μέγεθος καὶ εἴ τι τοιοῦτον· τὰ δὲ μόνοις τοῖς σώμασι συμβεβηκότα ἐν τοῖς τῆς φύσεως λόγοις διωρισμένας αἰτίας ἔχει κατὰ τὸν Ἰάμβλιχον, ἐπεὶ ὅ γε θεῖος Πλωτῖνος ἐφίστησι μὴ καὶ λευκότητος εἶδος ἐν νῷ 5 θετέον εἶναι. οὐκ εἴ τι οὖν ἔστιν ἓν ἐπὶ πολλῶν νόημα, τούτου ἐστὶν ἰδέα (οὕτω γὰρ ἂν καὶ τῶν παρὰ φύσιν ἦσαν ἰδέαι), ἀλλ' ὧν μὲν ἰδέαι, τούτων εἰσὶ καὶ καθόλου λόγοι, οὐ μὴν ἀντιστρέφει. οὐ μὴν οὐδ' ὅσων εἰσὶν ἐπιστῆμαι αἱ μὴ κυρίως λεγόμεναι, τούτων ἁπάντων ἐστὶν εἴδη. τὸ μέντοι οὐσιῶν οὐσῶν αὐτῶν τὰ 10 τῇδε μετέχειν, εὖ εἴρηται· οὐ μὴν εἴ τι οὐσίας μετέχει, τοῦτο οὐσία ἐστί· τὴν γοῦν αὐτοεπιστήμην καὶ τὴν αὐτοδικαιοσύνην οὐσίας εἶναί φαμεν, ἀλλ' αἱ παρ' ἡμῖν ἕξεις οὐκ οὐσίαι. κἀκεῖνο δὲ ῥητέον ὅτι ταῖς ἰδέαις οὐδέν ἐστιν ἐν ὑποκειμένῳ, ἀλλὰ πάντα εἰς οὐσίαν τελεῖ· καὶ γὰρ τῷ αὐτοδιπλασίῳ τὸ ἀίδιον οὐ συμβέ- 15 βηκεν οὐδὲ κατ' αὐτὸν τὸν Ἀριστοτέλη· σαφῶς γοῦν ἀπέδειξεν ἐν τῷ Ι τῆσδε τῆς πραγματείας ὅτι μηδέν ἐστι φθαρτὸν ἢ ἄφθαρτον κατὰ συμβεβηκός. μᾶλλον οὖν ὧδε ῥητέον ὅτι πᾶν ἄυλον εἶδος καὶ θεῖον ἐν ἀπληθύντῳ καὶ μονοειδεῖ καὶ ἁπλουστάτῃ οὐσίᾳ πολυδυναμώτατόν ἐστι καὶ μετέχεται οὐ κατὰ πάσας ἑαυτοῦ 20 δυνάμεις ὑπὸ τῶν τῇδε. τὸ οὖν αὐτοδιπλάσιον ἔχει μὲν κατ' οὐσίαν καὶ τὸ ἀμέριστον καὶ τὸ νοερὸν καὶ τὸ δημιουργικὸν καὶ τὸ ἀίδιον, καὶ οὐδὲν τούτων ὡς ἐν ὑποκειμένῳ· μετέχεται δὲ ὑπὸ μὲν ψυχῆς τῆς ἄνω κατὰ πλείους ἑαυτοῦ δυνάμεις, ὑπὸ δὲ τῆς ἡμετέρας κατὰ ἐλάττους, ὑπὸ δὲ σωμάτων ἢ δυνάμεων σωματικῶν ἀγαπητῶς 25 κατὰ μίαν ἢ δύο. τὰ μὲν τοίνυν μετέχοντα τῶν οὐσιῶν οὐκ ἀνάγκη πάντα οὐσίας εἶναι (καὶ περὶ τούτου πολλάκις ὑπεμνήσαμεν), ἀλλ' ὥσπερ ἀμερῶν οὐσῶν μετέχει τινὰ μεριστῶς καὶ νοερῶν ἀνοήτως, οὕτως οὐσιῶν ἀνουσίως· τὸ γὰρ λέγειν ἓν ἐπὶ πολλῶν οὐ τοῦτο ἐδήλου ὡς τοῦ ἑνὸς ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὄντος ἐκείνοις κατηγορίαν, 30 ἀλλ' ὡς ἐξῃρημένης ἐκείνης τῆς ἑνάδος ἀφάτοις τισὶν ὑπερβολαῖς τοῦ ἐξ αὐτῆς προϊόντος καὶ πρὸς αὐτὴν ἀπεικασθέντος καὶ εἰς αὐτὴν ἀνηρτημένου πλήθους. "καὶ εἰ μὲν ... αὐτῶν". (1079a 33.) ἀλλ' οὔτε συνώνυμοι τοῖς τῇδε αἱ ἰδέαι (γελοῖον γὰρ καὶ τὸ διαπορεῖν περὶ τούτων, ἵνα μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ τρίτος ἄνθρωπος ὥς 35 φασιν ἐπεισίῃ), οὐθ' οὕτως ὁμώνυμοι ὡς τὰ ἀπὸ τύχης, ἀλλ' ὡς τὸ παράδειγμα τῇ εἰκόνι, καὶ μάλισθ' ὅταν αὐτῷ τῷ εἶναι τὸ παράδειγμα τὰς εἰκόνας ὑφιστὰν ἐπιστρέφῃ πρὸς ἑαυτό.

2 εἴδει om **AHβ**. ‖ 3 οὐκ ἀπ' **Hβ** οὐ κατ' **B**. ‖ φήσομεν ἢ τῆς **BHβ**: deleui ἢ errore procliui interpolatum. contra scriptoris sententiam *non ab alia causa quam a suprema dicemus hoc rebus aduenire, aut ex per se binario* uertit β. ‖ 4 παραγίνεσθαι **B**. ‖ ἥ τις.... 6 δυάδος **Cβ**: om **AH**. ‖ 5 διὰ τοῦτο om β. ‖ 6 κἀκ] καὶ **C** *ex* β. ‖ νοῦς] cf. infra l. 14. ‖ 7 γὰρ] γὰρ ἡ **H**. ‖ 8 ὑφιστῶσα (**A**)**H**. ‖ 9 καὶ αἰωνίας (**A**)**H**. ‖ ἐξηγουμένης (**A**)**H**. ‖ τοῖς ὅλως **H**. ‖ 11 τὰ πεποιημένα **BH**, *effectus* β. fuit qui πεποιωμένα coniceret. ‖ 17 καὶ ante ψυχαῖς ex coni. adieci. ‖ 18 δυσοειδὲς (**A**)**H**. ‖ πρότερον (**A**)**H**. cf. p. 865 a2. 891 a27 et infra saepius. ‖ 25 ὄντος **C**: οὕτως (**A**) οὕτω **H** om β. ‖ καὶ ἀμεροῦς om β. ‖ 27 καὶ τῆς β: καὶ τὸ τῆς **BH**. ‖ 30 σπλάγχνων τε καὶ τῶν **BH** σπλάγχνον τε καὶ τῶν β: deleui καὶ. ‖ 33 εἰς τὰ νοητά om **A**. ‖ καὶ] ἢ **BH** *profecto* (δὴ?) β. ‖ 35 supra p. 893 b8 — 894 a16. ‖ 36 καὶ ὅτι **AH** καὶ ὅσα (*et omnium quae substantias perficiunt*) β.

5 οὐκέτι οὖν ἐστὶν ἓν **AH** pr **C** οὐκ εἴτι marg. **C** addito γρ(άφεται), οὐκέτι οὖν ὃ ἐστιν ἓν supra scr. **C**, β. ‖ fort. τοῦτό ἐστιν. ‖ 9 οὐσιῶν αὐτῶν οὐσῶν **H**. ‖ 12 ἔφαμεν β. ‖ 14 τὸ αὐτοδιπλάσιον **BH** τὸ αὐτοδιπλάσιον καὶ β. ‖ 15 γοῦν] οὖν **AHβ**. ‖ 16 τῷ δεκάτῳ **H**. scil. c. 10 p. 1059 a1 sq. ‖ 25 μὲν τοίνυν] μέντοι **BHβ**. ‖ οὐκ] num ὅτι οὐκ? an οὐκ ἀνάγκῃ? interim satius uisum uerba 26 καὶ ... ὑπεμν. ut parenthesin separare. ‖ 26 πάντας **H**. ‖ *et de his quidem saepe* β. ‖ 27 ἀμερῶς **H**. *his quae impartibilia sunt* (ἀμερίστων ὄντων?) β. ‖ 28 οὕτως καὶ οὐσιῶν **H**. ‖ τῷ γὰρ **Aβ**. ‖ 29 ὡς τοῦ ... 30 ἀλλ' om β. ‖ ὄντος] ὄντα **BH**. ‖ 31 προϊόντος om **AHβ**. ‖ 32 εἰς ἑαυτὴν **BHβ**. ‖ ἀνηρτ. τοῦ πλήθους **H**. ‖ 35 ἐπισίει **H**. ‖ 36 τῷ om **AH**. ‖ 37 ὑφιστᾶν (**A**)**H**.

1079b 3. "εἰ δὲ ... δίπουν". τὸ μὲν λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν· εἰ δέ τις μήθ' ἁπλῶς συνωνύμως λέγοι τὰς ἰδέας τοῖς τῇδε, μήθ' ἁπλῶς ὁμωνύμως, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν μὲν ἐφαρμόζοι λόγον καὶ τῇ ἰδέᾳ καὶ τῷ πρὸς αὐτὴν ἀπεικασμένῳ, προστιθείη δὲ ἐπὶ μὲν τῆς ἰδέας τὸ νοητὸν εἰ τύχοι, ἐπὶ δὲ τῶν τῇδε τὸ αἰσθητόν, οἰήσεται (5) μέν τι λέγειν, οὐδὲν δὲ κατά γε τὸ ἀληθὲς ἐρεῖ· τίνι γὰρ τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ νοητὸν ἢ τὸ αἰσθητὸν προσνέμοι; οἷον εἰ κύκλος μὲν εἴη φανταστός, εἴη δὲ καὶ αὐτοκύκλος νοητός, λέγοι δέ τις ἑκάτερον μὲν αὐτῶν σχῆμα εἶναι ἐπίπεδον ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς περιεχόμενον, πρὸς ἣν ἀφ' ἑνὸς σημείου τῶν ἐντὸς τοῦ σχήματος (10) πᾶσαι αἱ προσπίπτουσαι εὐθεῖαι [πρὸς τὴν περιφέρειαν] ἴσαι ἀλλήλαις εἰσίν, ἀλλὰ τὸν μὲν αὐτοκύκλον σχῆμα λέγοι νοητόν, τὸν δὲ παρ' ἡμῖν σχῆμα φανταστὸν ἢ αἰσθητόν, σκοπεῖν δεῖ, φησί, μὴ οὐδὲν ᾖ τὸ λεγόμενον· τίνι γάρ, φησί, τὸ νοητὸν ἢ τὸ αἰσθητὸν συντάξει; τῷ σχήματι ἢ τῷ ἐπιπέδῳ ἢ τῇ γραμμῇ (15) ἢ τῷ σημείῳ; πάντα γὰρ οὐσίαι τὰ εἰς τὸν ὁρισμὸν παραλαμβανόμενα, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου· καὶ γὰρ τὸ ζῷον καὶ τὸ δίπουν. χρὴ δὲ πρὸς αὐτὸν φιλαλήθως μὲν ἀπαντῶντα λέγειν ὅτι μηδὲ τὴν ἀρχὴν ὅρον ἔδει τῆς ἰδέας ἀποδιδόναι (τὰ γὰρ ἀμέριστα καὶ ἁπλᾶ εἴδη καὶ νοερὰ καὶ τῶν ὁριστικῶν λόγων ἐξῄρηται καὶ πάντων τῶν (20) κατὰ διέξοδον καὶ ἀνέλιξιν θεωρεῖσθαι πεφυκότων, ὡς ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς ὁ θεῖος Πλάτων περὶ τοῦ οὐσιώδους κύκλου διείλεκται, ἄλλο τι αὐτὸν εἶναι λέγων παρὰ τὸ ὁριστὸν καὶ ἐπιστητόν· καὶ αὐτὸς ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Η ταύτης τῆς πραγματείας ἐδικαίωσε τῶν πάντῃ καὶ τελέως ἁπλῶν εἰδῶν μηδ' ὁρισμὸν εἶναι), (25) συγκαθιέντα δὲ αὐτῷ καὶ εἰς τὰς καθ' ἕκαστον ἐπιχειρήσεις εἰπεῖν ὅτι εἰ καὶ ὁριστὰ ἦν τὰ εἴδη, οὐκ ἀνάγκη τοῖς αὐτοῖς ἦν ὁρισμοῖς ἡμᾶς ἐπί τε τῶν τῇδε κεχρῆσθαι καὶ ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων· οὐ γὰρ δὴ τῆς εἰκόνος τοῦ Σωκράτους ὁ αὐτὸς λόγος καὶ τοῦ Σωκράτους, καίτοι γεγονυίας τῆς εἰκόνος πρὸς τὸ Σωκρα- (30) τικὸν εἶδος. εἰ δέ τις καὶ τὸν αὐτὸν ὁρισμὸν ἀμφοῖν ἀπεδίδου, τί ἐκώλυε καθ' ἕκαστον τῶν λεγομένων ἐφ' ὧν μὲν τὸ νοητὸν ἀκούειν, ἐπὶ δὲ τῶν τῇδε τὸ αἰσθητόν; νοητῶς γὰρ πάντα ὑπάρχειν, εἴπερ ὅλως ὑπῆρχεν, εὔλογον ἦν τῇ ἰδέᾳ, φυσικῶς δὲ τοῖς πρὸς αὐτὴν ἀπεικασθεῖσιν. οὔτ' οὖν ὁριστὴ ἡ ἰδέα κατά γε (35) τὸ ἀληθές, οὔτε εἰ ἦν ὁριστή, τῷ αὐτῷ ἂν ὅρῳ τοῖς ἀποτελέσμασιν ἐκρατήθη, οὔτε εἰ τούτοις τις συνεχώρησε πᾶσιν, ἐκωλύετ' ἂν νοητῶς μὲν αὐτὰ τοῖς παραδείγμασιν ἀπονέμειν, φανταστικῶς δὲ ἢ φυσικῶς ταῖς εἰκόσιν· οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἦν ἄτοπον τὸ πᾶσι τοῖς χωριστοῖς εἴδεσι τὸ νοητὸν ὑπάρχειν ὥσπερ τοῖς ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος οἷον τοῖς τισὶν ἐπιπέδοις τὸ γενικὸν ἐπίπεδον.

1079b 12. "Πάντων ... αἴτια αὐτοῖς". περὶ τοῦ χρησίμου τῶν ἰδεῶν ἐπιζητεῖ, μὴ ἄρα οὐδὲν συμβάλλονται τοῖς αἰσθητοῖς καὶ ὑποτεθεῖσαι εἶναι. ῥητέον οὖν ὡς πάντα μὲν τὰ θεῖα διὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ἑαυτῶν καὶ δι' ἑαυτὰ καὶ ἔστι καὶ τοιαῦτά ἐστιν· οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ γεννητικὴ καὶ προνοητικὴ αὐτῶν ἐστιν ἡ ὕπαρξις, εἰ (10) καὶ μὴ τῶν δευτέρων ἕνεκεν ὑπέστη, ἀλλ' οὖν καὶ οὐσίας καὶ δυνάμεως καὶ τελειότητος ἁπάσης μεταδίδωσι τοῖς μεθ' ἑαυτά. καὶ δὴ καὶ διὰ τὰ εἴδη τά τε ἀΐδια τῶν αἰσθητῶν καὶ ὑπέστη καὶ ἀΐδια μένει, τοιαῦτα ὄντα τῷ ἐκείνων ἔρωτι πρὸς ἄπαυστον ζωὴν καὶ κίνησιν ἀνεγειρόμενα, τά τε θνητὰ καὶ ἔνυλα τῆς φύσεως δη- (15) μιουργήματα πότ' ἂν τὴν εἰς τὰ ὄντα πάροδον ἐδέξατο, μὴ τῆς φύσεως καὶ τῶν χρωμένων τῇ φύσει δημιουργικῶν αἰτίων πρὸς ὡρισμένα ἅττα καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα τὴν ποίησιν ἀναφερόντων; διὰ τί γὰρ μὴ ἐκ τῆς τυχούσης μεταβολῆς ἡ τυχοῦσα παρήγετο, ἀλλ' ὡρισμέναι τῆς φύσεως αἱ (20) μεταβάσεις καὶ αἱ διέξοδοι φαίνονται, εἰ μή τις ἦν τάξις μὲν ἐν τοῖς τῆς φύσεως λόγοις προϋπάρχουσα, τὸ πρὸ τάξεως δὲ ἀμερὲς αἴτιον τῷ δημιουργοῦντι τὰ ὅλα συνυφιστάμενον; καὶ αὐτῷ δὲ ἀρέσκει τῷ Ἀριστοτέλει τὸ πρώτιστον αἴτιον ἀκίνητον ὂν τῆς ὅλης περικοσμίου κινήσεως εἰ καὶ μὴ ὡς παραδειγματικὸν ἀλλ' οὖν (25) αἴτιον εἶναι τελικόν.

1079b 15. "ἀλλὰ ... δόξαν". ὅτι μὲν πρὸς ἐπιστήμην τῶν πραγμάτων ἡ τῶν ἰδεῶν θεωρία μεγάλα συμβάλλεται, δηλοῖ πολλαχοῦ μὲν ὁ θεῖος Πλάτων, μάλιστα δὲ ἐν Παρμενίδῃ, οὐδὲ ὅποι τις τρέψει τὸ τῆς διανοίας ὄμμα καταλελεῖφθαι φάς, εἰ μὴ τὴν ὡρισμένην τῶν εἰδῶν αἰτίαν ἐπισκέπτεσθαι (30) δύναιτο. καὶ ἐν Φαίδωνι δὲ αἱ κυριώταται τῶν τῆς ψυχικῆς ἀθανασίας ἀποδείξεων τῇ τῶν ἰδεῶν ἀρχῇ καὶ ὑποθέσει κέχρηνται· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς λόγου τοῦτο ἄν τις οὐ χαλεπῶς θεωρήσειεν· εἰ γὰρ αἰεὶ τὰς εἰκόνας ἐκ τῆς εἰς τὰ παραδείγματα γιγνώσκομεν ἀναφορᾶς, πῶς ἔνεστιν εἰκόνα ὄντα τόνδε τὸν (35) αἰσθητὸν κόσμον τοῦ νοητοῦ μὴ διὰ τοῦτον καὶ ἐκεῖνον γνωρίζεσθαι; τὸ δὲ μὴ διὰ τοῦτο συντελεῖν ἡμῖν τὴν τῶν ἰδεῶν θεωρίαν εἰς τὴν ἐπιστήμην τῶν τῇδε ὅτι μήτε οὐσίαι τούτων ἐκεῖναι μήτε

2 συνωνύμως ... 3 ἁπλῶς om *A*. ‖ 2 λέγει et 3 ἐφαρμόζει *H*. ‖ 6 μέν τοι pr *H*. ‖ 8 καὶ αὐτὸς κύκλος ὁ νοητὸς *BH* et (*sitque etiam idem ipse intelligibilis circulus*) β. ‖ λέγει *H*. ‖ 10 ἣν τῶν ἀφ' *AH* ediditque Brandisius. tu cf. Alex. p. 719, 4. ‖ 11 πρὸς τὴν περιφέρειαν om β recte, est enim glossema. cf. πρὸς ἣν et, si tanti est, Alex. p. 719, 5, cui ex hoc loco εὐθεῖαι reddendum. ‖ 12 λεγει *H* λέγειν *A*. ‖ 13 φαντασθὲν *A*. ‖ 14 φησὶ om β. ‖ 15 ἢ ante τῇ γρ. om β. ‖ 16 ἀσίαι *H*. ‖ τὰ εἰς om *AH*. ‖ τὸν λογισμὸν *AH*. ‖ 18 μὲν om β. ‖ μήτε *BH*: correxi cum β (*quod etiam a principio non oportebat* —). ‖ 19 μεριστὰ *H*. ‖ 21 Plat. epist. VII p. 343 B sq. ‖ 23 παρὰ] περὶ (*A*)*H*. ‖ τὸ] an τὸν? ‖ καὶ αὐτὸς] ὡς αὐτὸς *BH*β. ‖ 23 sq. Ἀρισ. ὁ δαιμόνιος *AH*. ‖ 24 ἐν τῇ ηη *H*. met. H 3 p. 1043 b 30. ‖ 25 πάντως *H* πάντων (*A*)β. ‖ 26 δὲ ἐστιν αὐτῷ β, quod fuerunt qui probarent. ‖ 31 ἀποδίδου *H*. ‖ 32 τὸ] τὸν *H*. ‖ 33 τῶν τῇδε om *AH* *in his uero* β. ‖ 34 εἴ τε ὅλως *H*. ‖ 35 ὅτ' οὖν (*A*)*H*. ‖ κατά τε τὸ *BH*: correxi cl. l. a 6, item Bonitzius. ‖ 37 οὔτε εἰ correxi cum Bonitzio: εἴτε εἰ *C* εἴτε *AH*β. ‖ ἐκωλύετ' ἂν] ἐκωλύετο *BH* *non prohibebitur* β.

7 ὑποτεθεῖναι *H*. ‖ 12 καὶ δὴ διὰ *AH*. ‖ 13 ἐκείνω *H*. ‖ 16 τῶν χρωμάτων *AH*. ‖ 21 προτάξεως *BH*. ‖ 23 cf. Arist. met. Λ 6. ‖ πρῶτον *AH*. ‖ ὕλης *H*. ‖ 24 ὡς om *AH*β. ‖ 26 εἰδῶν *AH*. ‖ 27 πανταχοῦ β. ‖ παρμενίδου *H*. Parm. p. 135 B sq. ‖ 28 στρέψει *H*. ‖ 30 Phaedon. p. 100 B sqq. ‖ ψυχῆς *H*. ‖ 31 εἰδεῶν ex εἰδῶν corr *H*. ‖ 32 θεωρήσιεν *H*. fort. συγχωρήσειεν. ‖ 33 εἰ γὰρ αἱ γινώσκομεν cum spatio decem litterarum *H*. ‖ αἰεὶ *C*: καὶ *A*. γὰρ ἀεὶ om β. ‖ τῆς ἐπὶ παραδείγματα *C*. ‖ 36 ἰδεῶν β? εἰδῶν *BH*. cf. 37 ἐκεῖναι.

συμβεβηκότα, παντὶ μᾶλλον ἔπρεπε λέγειν ἢ ἀνδρὶ ἀποδεικτικῷ· εἴπερ γὰρ ἐκ προτέρων αἱ ἀποδείξεις καὶ αἰτιωτέρων, οὔτε διὰ τῶν ἑαυτοῦ στοιχείων ἐπιστητὸν ἄν τι γένοιτο (οὐ γὰρ αἴτια κυρίως ταῦτα, εἰ μὴ ὡς δουλεύοντα τοῖς ἀληθεστέροις αἰτίοις εἰς γένεσιν), οὔτε πολλῷ πλέον διὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ συμβεβηκότων. τὰ μὲν οὖν Ἀναξαγόρᾳ περὶ τῶν ὁμοιομερῶν εἰρημένα καὶ τὰ Εὐδόξῳ περί τινων τοιούτων ἠπορημένα ἔξω λίαν εὐκίνητα· τὰ δέ γε εἴδη τῆς οὐσίας αἴτια ὄντα τοῖς τῇδε καὶ τοῦ εὖ καὶ τῆς μονῆς ἀναγκαίως καὶ τῆς ἐπιστήμης αὐτῶν τὴν πᾶσαν ἐπιφέρει τελείωσιν. 1079b 23. "ἀλλὰ μὴν ... λέγεσθαι". ὅτι μὲν οὔτε ὡς ἐξ ὕλης οὔτε ὡς ἐκ στερήσεως οὔτε κατὰ τὸν συγκειμένων τρόπον οὔτε ὡς ἐξ εἴδους ἐνύλου φαμὲν ἐκ τῶν ἰδεῶν τὰ τῇδε συνίστασθαι, πρόδηλον, ἐπεὶ μηδὲν τούτων ἀληθές ἐστιν αἴτιον, τὰ δέ γε εἴδη τὰς κυριωτάτας αἰτίας καὶ πάντων περιληπτικωτάτας καὶ ἐξῃρημένας περιέχει τῶν ἐγκοσμίων ἁπάντων, τὰς ποιητικὰς τὰς παραδειγματικὰς τὰς τελικάς. 1079b 24. "τὸ δὲ λέγειν ... ἀποβλέπον". φανταστῶς γὰρ αὐτῶν ἀκούομεν καὶ μορφωτικῶς· διὸ καὶ δοκοῦσιν αἱ φωναὶ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν παρ' ἡμῖν ζωγράφων ἢ τῶν ἄλλων χειροτεχνῶν, ἐπεὶ νοῦν τις δημιουργικὸν καὶ ὑποστάτην καὶ αἴτιον τῶν ὅλων ἐνθυμηθείς, αὐτῷ τῷ εἶναι κατὰ τὴν αὐτοῦ ἰδιότητα τὰ πάντα γεννῶντα καὶ ἀξιοῦντα προνοίας ὑποθέμενος, οὐκ ἂν ἐπιζητήσειεν οὔτε τὸ ποιητικὸν αἴτιον τῶν πάντων, οὐθ' ὅπως παράδειγμα λέγομεν εἶναι τὸ ποιοῦν καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τῆς διακοσμήσεως. πῶς δὲ καὶ διαρρήδην εἰπόντος τοῦ Πλάτωνος "ᾗπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας ἐν τῷ ὅ ἐστι ζῷον, ὅσαι τε καὶ οἷαι, καθορᾷ, τοσαύτας καὶ τοιαύτας διενοήθη δεῖν καὶ τόδε σχεῖν", ὡς μηδενὸς τοιούτου ῥηθέντος ἐπιζητεῖ, τί τὸ ποιοῦν πρὸς τὸ παράδειγμα· ἔδει γὰρ μὴ κατανωτίζεσθαι τὰ ῥηθέντα σαφῶς, ἀλλ' εἴπερ εἶχέ τι πρὸς αὐτὰ λέγειν, μνημονεύσαντα τῆς δόξης τοῖς ἐγχωροῦσιν ἐλέγχοις κατ' αὐτῆς χρήσασθαι· ὁ δὲ τοσοῦτον ἀπέχει τοῦ δύνασθαί τι πρὸς τὴν ἀληθῆ τοῦ Πλάτωνος θεωρίαν εἰπεῖν, ὡς ἀναγκάζεσθαι κἄν τε συγχωρῇ κἄν τε ἀπαγορεύῃ, τὰ αὐτὰ τρόπον ἕτερον ἐκείνῳ φθέγγεσθαι. τὰ γὰρ

χωριστὰ εἴδη τὰ παρ' αὐτῷ τελικὰ μέν ἐστιν αἴτια καὶ ἐφετὰ τοῖς ὅλοις, καὶ τοῦ εὖ καὶ τῆς τάξεως τῆς ἐγκοσμίου κατ' αὐτὸν αἴτια· δῆλον δὲ τῷ μετὰ συνέσεως ἐπισκεπτομένῳ τὰ ῥηθέντα, ὅτι καὶ ποιητικὰ ἂν εἴη τῶν τῇδε· οὐ γὰρ ἄλλο μὲν τῆς οὐσίας καὶ τοῦ εἴδους αἴτιον, ἄλλο δὲ τῆς τελειότητος. εἰ δὲ καὶ ἀπειροδύναμά ἐστι τὰ οὐράνια σώματα διὰ τὴν ἐκείνων ἔφεσιν, ἤτοι ἀφ' ἑαυτῶν ἔχει τὴν ἔφεσιν καὶ τὴν δύναμιν τὴν ἄπειρον, ἢ ἀπ' ἐκείνων ἄμφω ἢ τό γε δεύτερον χορηγεῖται, ἀλλ' ἑαυτοῖς μὲν ἀπείρου δυνάμεως οὐκ ἂν εἴη αἴτια· παντὸς γὰρ πεπερασμένου καὶ ἡ δύναμις πεπέρανται. εἴτε δὲ ἄμφω εἴτε τὸ δεύτερον μόνον ἐκεῖθεν, δυνάμεως ὄντα τῆς κατὰ φύσιν καὶ τῆς ἀιδίου χορηγὰ καὶ τοῦ εἶναί ἐστι τοῖς δυναμουμένοις αἴτια, οἷς ὑπῆρξεν ἂν καὶ μηκέτ' εἶναι εἰ μὴ τὴν δύναμιν ἐκεῖθεν ὑπεδέχετο. διὸ καὶ ὁ Πλάτων πάντα τε οὐρανὸν πᾶσάν τε γένεσιν ἔφη συμπεσοῦσαν στήσεσθαι, εἰ μὴ εἴη τὸ ἀσώματον εἶδος τὸ εἰς ἑαυτὸ συννεῦον, καὶ πρώτως μὲν εἰς ἑαυτὸ συνεργοῦν, δευτέρως δὲ καὶ τὰ ἐξηρτημένα τῆς αὐτοῦ καλλονῆς διεγεῖρον καὶ κινοῦν. οὕτω μὲν οὖν καὶ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ἔχοντα φανεῖται τὰ παρ' αὐτῷ χωριστὰ εἴδη, κἄν τε ὁμολογῆται τοῦτο παρ' αὐτοῦ κἄν τε ἀπαγορεύηται. ἔστ' ἂν γὰρ ἢ καὶ ἐφέσεως καὶ δυνάμεως αὐτόθεν ὑπάρχῃ χορηγὰ ἢ δι' ἐφέσεως δυνάμεως ἢ δυνάμεως μόνης, ὑπάρχῃ δὲ πρὸς τούτῳ καὶ τοῦ εὖ καὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀιδιότητος αἴτια, πῶς οὐχὶ καὶ τοῦ εἶναι τὴν πρωτουργὸν αἰτίαν εἴη ἂν προειληφότα; ὅτι δὲ καὶ παραδείγματα ἔσται τῶν τῇδε κατὰ τὰς αὐτοῦ ὑποθέσεις, φανερὸν ἐντεῦθεν· ἀρέσκει αὐτῷ τὰ χωριστὰ εἴδη τοῦτον ἔχειν διαιωνίως τὸν λόγον πρὸς ἄλληλα, ὃν καὶ τοῦ αἰθέρος αἱ ἐμφανεῖς σφαῖραι· οὐκοῦν ἤτοι ἀπὸ τύχης ἡ ὁμοιότης, ἢ ἕν τι πρὸ τούτων ἀμφοῖν αἴτιον τῆς μιᾶς τάξεως, ἢ τὰ ἕτερα τοῖς ἑτέροις τῆς ἑαυτῶν μεταδίδωσι τάξεως· ἀλλ' οὔτε εἰκαῖον οὐδὲν ἐν τοῖς ἀρχηγικοῖς αἰτίοις οὐθ' ὑπέρτερόν τι παρ' αὐτῷ τῶν χωριστῶν εἰδῶν· τὸ γὰρ ἓν καὶ ἀπλήθυντον καὶ ὑπερούσιον ἀρνεῖται· λείπεται ἄρα θάτερα τοῖς ἑτέροις μεταδιδόναι τῆς ἑαυτῶν τάξεως. καὶ δῆλον ὅτι τὰ χωριστὰ τοῖς αἰσθητοῖς· οὐ γὰρ δὴ ἀνάπαλιν θέμις, οὐδ'

2 *αἱ ἀποδ. καὶ αἰτιωτ.* om *A.* ‖ *αἱ* ante *ἀποδ.* om *H.* ‖ 4 *αἰτίοις* om *β.* ‖ *ad generationem β* ἐν γένεσιν **BH**: correxi cum Bonitzio. ‖ 5 πλεῖον *A.* ‖ συμβεβηκότα **BH.** *per accidentia sua β.* ‖ 8 *ideas* (scr. *ideae*) *tamen cum sint causae subiectae sensibilibus β.* ‖ 8 τοῖς] τῆς *H.* ‖ 9 fort. ταῖς ἐπιστήμαις. ‖ 10 οὔτε ἐξ ὕλης **AH.** ‖ 11 συγκείμενον **BH.** *compositionis modo β.* ‖ 15 περιέχειν *H.* ‖ τῶν ἐγκ. ἁπάντων om *β.* ‖ τὰς παραδειγματικὰς om *Aβ.* ‖ 17 φανταστῶς . . . 19 χειροτεχνῶν om *β.* ‖ 19 ἐπεὶ] *Si β.* ‖ 21 αὐτοῦ libri. ‖ γενῶντα *H.* ‖ ἀξιοῦντα προν.] *prouidentia digna facientem β.* ‖ 23 λέγωμεν **AH.** ‖ 25 Plat. Tim. p. 39 E. ‖ εἴπερ *β.* ‖ ἐνούσαις ἰδέαις *A* ἐνούσαις ἰδέαι *H* ἐν οὔσαις ἰδέαις *β.* ‖ ζώων *H.* ‖ ὅτα . . . οἷα *H.* οἷαι . . . ὅσαι Plato. ‖ 26 τοιαύτας καὶ τοσαύτας Plato. ‖ 27 τὸ ποιηθὲν *Aβ* τὸ π cum spatio VII litterarum *H.* ‖ 32 κἂν τι συγχ. **BHβ**, sed κἂν τε ἀπαγ. **BH**, cf. b18. 905 b11. 911 b12.

2 καὶ ante τοῦ om *β.* ‖ fort. τοῖς ἐγκοσμίοις. ‖ *apud ipsum β*: κατ' αὐτῶν **BH.** fort. καὶ τοῦ ἀιδίου cf. infra l. 22. ‖ 7 ἢ ἐπ' *H.* ‖ 8 *sibi ipsis β* ἑαυτῆς **BH**: correxit etiam Bonitzius. ‖ 9 εἴη ἡ αἰτία **AH.** ‖ 10 πεπέρασαι *B* πεπέρασον *H.* cf. ad p. 914 a34. ‖ 10—13 *sed siue ambo, siue secundum unde illinc recipiant cum sint uirtutis et naturalis et aeternae ministratoria, et ipsius esse his quae potentiam habent quibusque insunt causas esse, et non esse nisi potentiam illinc recipiant, est manifestum β.* locum olim admodum obscurum distinctione sanaui. ‖ 10 μόνον] μόνος **BH** om *β.* ‖ 11 ὄντα] ἔν τε *H.* ‖ 12 ἐστι] καὶ **BH**; om *β* fort. recte. ‖ δυναμένοις **AHβ.** ‖ 13 Pl. Phaedr. p. 245 E. ‖ 14 στήσασθαι *H.* ‖ 15 πρώτος *H.* ‖ 17 διέγειρον *H* διαγεῖρον *A.* ‖ κινοῦν *C*: νοῦν *H* νοῦν *Aβ.* ‖ 19 ἔστ' ἂν *Hβ*: εὖτ' ἂν *A* ἔστι *C.* ‖ ἢ καὶ *C*: καὶ **AHβ.** ‖ 20 et 21 ὑπάρχει *H.* ‖ 23 εἶναι τὸν πρ. **BH** εἶναι πρ. (*ut sit primo operans causa*) *β.* ‖ αἴτια *H.* ‖ 24 τῶν ante τῇδε om *H.* ‖ τὰς αὐτὰς *Aβ.* ‖ 25 αὐτὰ τὰ (*A*)*Hβ.* cf. met. Λ 8. ‖ ἔχει *H.* ‖ 26 αἱ ante ἐμφανεῖς om *H.* ‖ 27 τύχης ἢ (ἡ *H*) ὁμοιότητος **BHβ.** cf. p. 900 a6. ‖ ἤ ἐστι πρὸ *A* *aut aliud quid ante β.* ‖ 28 ἢ τὰ . . . 29 τάξεως om *A.* ‖ 29 ἀρχιγικῆς *H.* ‖ 30 οὐθ' ὑπὲρ θάτερόν τι *H* οὐθ' ὁ περὶ τ' ἕτερόν τι *A.* ‖ 31 ἀρκεῖται (*sufficiens est*) *β.* ‖ 32 δῆλον ὅτι om *β.*

ἂν αὐτοὺς ὅλως συγχωρήσειεν ὑπὸ τῶν τελευταίων ἐκεῖνα χραίνεσθαι. παραδείγματα ἄρα τῶν τῇδε τἀκεῖ ϗ ποιητικὰ αἴτια, εἴπερ ϗ τελικὰ ϗ χορηγὰ δυνάμεως ϗ ἀιδιότητος· πῶς ἂν οὖν ἐλέγχοι τὸν διδάσκαλον; ὃς ἐξ ὧν δίδωσιν, εἰς ταὐτὸν ἐκείνῳ [1079b 27.] δόγμα ϗ ἑκὼν ϗ ἄκων καταναγκάζεται. "ἐνδέχεται ... ἀΐδιος". ἀλλ' ἡ μὲν ἀπὸ τύχης ὁμοιότης ἐν τοῖς φθαρτοῖς μόνοις ἐπισυμβαίνουσα σπανιωτάτη ἐστί· τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ϗ ὡσαύτως τὰ μὲν ἀΐδια ἔχειν, τὰ δὲ γενητὰ παρὰ τῆς φύσεως δημιουργεῖσθαι οὐκ ἀσκόπῳ ἔοικεν ἔργῳ οὐδὲ ἀναιτίως τὴν ταὐτότητα ϗ τὴν ὁμοιότητα διασώζοντι· ἐπεὶ ϗ ἐνταῦθα μὲν κινηθείη ἂν τις ϗ ἑαυτῷ ϗ ἄλλῳ παραπλησίως οὐ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἀλλ' οὕτω συμβάν, ἡ δὲ ἀπλανὴς ϗ ἕκαστον τῶν αἰθερίων ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ϗ ὡσαύτως κινεῖται. οὐ χρὴ οὖν τὰ ὀλιγάκις τοῖς τελευταίοις τῶν ὄντων ἐπισυμβαίνοντα πρὸς ἀνατροπὴν τῆς τῶν [1079b 31.] ὄντων τάξεως παραλαμβάνειν. "ἔσται τε πλείω ... αὐτοάνθρωπος". οὐχ ὅσα φαίνεται ἐν τοῖς τῇδε δημιουργήμασι, ταῦτα χρὴ διῃρημένως ἀναπέμπειν ϗ ἐπὶ τὰς πρωτουργοὺς αὐτῶν ϗ νοητὰς αἰτίας· ἀλλ' ὁ μὲν ἐνταῦθα ἄνθρωπος ϗ ζῷον ἔσται ϗ δίπουν ϗ λογικὸν ϗ θνητὸν ϗ ἄλλα μυρία, ὁ δὲ αὐτοάνθρωπος τούτων μὲν οὐδέν, ἀμερῆ δὲ τήν τε τῶν ψυχικῶν ϗ φυσικῶν ϗ αἰσθητῶν ἀνθρώπων αἰτίαν ἐν ἑαυτῷ περιείληφε ϗ ἐξαρκεῖ τῷ τῇδε ἀνθρώπῳ δημιουργουμένῳ κατ' ἐκεῖνον πάντα χορηγεῖν ὅσα αὐτῷ συντελεῖ πρὸς τὴν ἐνθάδε ὑπόστασιν. οὐδὲ οὖν δεῖ τὸν τῇδε ἄνθρωπον πολλῶν ἰδεῶν μετέχειν, καθό ἐστιν ἄνθρωπος· ἀλλ' εἰ μέν, ὅτι αἰσθητὸς ὢν ϗ τῆς ἐν τῇ φύσει μετέχει τοῦ ἀνθρώπου αἰτίας ϗ τῆς ἐν τῇ ψυχῇ ϗ τῆς ἐν νῷ, ταύτῃ πλειόνων ἰδεῶν λέγοιτο μεταλαγχάνειν, συγχωρεῖν χρή· ϗ οὐδὲν ἄτοπον τὰ τελευταῖα πάντων μετέχειν τῶν πρὸ αὐτῶν, εἰ ϗ τῶν μὲν φύσεως λόγων κυρίως μεταλαμβάνειν ἂν λέγοιτο κατὰ τὸν ἐλλογιμώτατον Ἀμέλιον, τῶν δὲ τῆς ψυχῆς εἰδῶν ἐμφάσεις ὑποδέχεσθαι, πρὸς αὐτὰ δὲ τὰ νοητὰ αἴτια μᾶλλον ὁμοιοῦσθαι. εἰ δὲ ὅτι καθὸ τόδε τὸ εἶδος ἔχει, πλειόνων ἐστὶν εἰδῶν ἀποτέλεσμα διὰ τὴν ἐν αὐτῷ τῶν λόγων διαίρεσιν, οὐκ ἐπιτρεπτέον τῷ τὰ αὐτὰ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπολαμβάνοντι, ἀλλὰ τὴν μὲν διαίρεσιν ϗ τὸν κατακερματισμὸν τῶν λόγων ἐν τοῖς ἀποτελέσμασιν ἀπολειπτέον, τὴν δὲ ἀμερεστάτην τῶν ὅλων περιοχὴν τοῖς ἐξῃρημένοις αἰτίοις ἀπονεμητέον. "ἔτι οὐ μόνον ... [1079b 33.] εἰκών". εἶναι μὲν ὁλικωτέρας αἰτίας ϗ ἄλλας μερικωτέρας ἐν νῷ θετέον, ἐπεὶ ϗ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης τὴν αὐτὴν ταῖς φαινομέναις σφαίραις τοῦ αἰθέρος τάξιν ὁμολογῶν ἔχειν ϗ τὰ νοερὰ τοῦ παντὸς αἴτια, δῆλός ἐστι συγχωρῶν τὰ μὲν αὐτῶν εἶναι περιληπτικώτερα τὰ δὲ μερικώτερα. οὐ μὴν διὰ τοῦτο ἢ αὐτῷ ἕπεται ἢ ἡμῖν τὸ *ϗ παραδείγματα ϗ* εἰκόνας τὰ δεύτερα τῶν προτέρων λέγειν. ὅλως δὲ ἡνῶσθαι μὲν ἀλλήλοις ϗ χωρεῖν δι' ἀλλήλων καθαρῶς ϗ ἀσυγχύτως τὰ θεῖα εἴδη ϗ νοερὰ λέγοιτ' ἄν, μετέχειν δὲ καθάπερ αἱ δεύτεραι ϗ πολλοσταὶ φύσεις αὐτῶν μετέχουσιν οὐδαμῶς ἂν ἀλλήλων λέγοιντο. πάντα οὖν πρῶτα τἀκεῖ ϗ ἀληθῆ ϗ τῶν μεθ' ἑαυτὰ παραδείγματα, ϗ τῆς εἰκόνος οὐδεμίαν ἐν ἑαυτοῖς παρείσδυσιν ἐπιδέχεται. "ἔτι ... [1079b 35.] πραγμάτων οὖσαι χωρὶς εἶεν". τὰ μὲν ἔνυλα εἴδη ἀχώριστά ἐστι τῶν ὑποκειμένων· ἀλλ' οὐχ οὕτως αἱ ἰδέαι οὐσίαι ἐλέγοντο τῶν πραγμάτων, ἀλλ' ὅτι κατ' αὐτὰς ϗ δι' αὐτὰς ϗ ὑπ' αὐτῶν τὰ * ἤδη τὴν ὑπόστασιν ἔχει· ὥστε ἀνάγκη αὐτὰς εἶναι χωριστὰς τῆς γενέσεως. "ἐν δὲ ... κινῆσον". [1080a 2.] δεῖ μὲν ἀεὶ τὰς ὅλας ποιήσεις τῶν θείων εἰδῶν ἐνεργείᾳ εἶναι, ϗ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν οὐδέποτε εἶδος ὅλον ἐκλείπειν τὸν κόσμον δυνήσεται· ἀπειροδυνάμου γὰρ ὄντος τοῦ αἰτίου διὰ τὴν ἁπλότητα αὐτοῦ ϗ τὴν ἀμερίαν ἀνάγκη μὴ διαλείπειν τὰ ἀποτελέσματα· τὸ δὲ μερικὸν οὐκ ἂν μετάσχοι τῆς ἰδέας, εἰ μὴ ὕλην ἔχοι πρὸς τὴν μετάληψιν αὐτῆς ἐπιτηδείαν. ἡ τοίνυν προπαρασκευὴ τῶν ἐν κινήσει φερομένων ὑλικῶν αἰτίων τούτων οὐκ ἂν εὐλόγως μετέχοι. "ϗ πολλὰ ... εἴδη". εἴδη μὲν δημιουργικὰ τῶν [1080a 4.] μήτε ὄντων ἐν τῇ φύσει μήτε ὑπὸ τῆς φύσεως δημιουργουμένων οὐ κατελίμπανον οἱ ἄνδρες· ϗ τοῦτό γε ὀρθῶς ἱστορεῖ, ὅτι τῶν τεχνητῶν εἴδη οὐκ ᾤοντο εἶναι νοερὰ ϗ θεῖα· λόγους δὲ παραδειγματικωτέρους τῶν ἀποτελεσμάτων τεχνικοὺς οὐκ ἐκείνοις ἤρεσκε μόνοις ἐνυπάρχειν ἐν τῇ ψυχῇ τῶν τεχνιτῶν, ἀλλὰ ϗ αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει πολλαχοῦ δεδογμένον ἐστίν. ὃ ϗ μάλιστα

1 ἀπὸ τῶν *BH*. ‖ 4 ἐλέγχῃ *BH*. ‖ 6 ἀλλ' εἰ *H*. ‖ μόνως *BH* *solum* β. ‖ 9 ἀσκόπως *BH*β: correxi cum Bonitzio. ‖ αὐτότητα *H*. ‖ 13 *mouentur* β κινεῖσθαι *BH*: corr. Bonitzius et Brandisius. ‖ 14 scribendum τῆς τῶν ὄντως ὄντων. ‖ 16 fort. πάντα χρή. ‖ 20 *si quidem impartiabiliter et animalium ... hominum causam in se ipso complexus est*. β. ‖ ἀμερῆ] ἐν ἀμερεῖ *B* ἐναμερὲς *H* εἰ ἀμεῶς β. ‖ δὲ om (*A*)*H*β. ‖ 22 δεδημιουργημένῳ *H*. ‖ ἐκεῖνα *H*β. uerba κατ' ἐκεῖνον interpolationis suspecta. ‖ 23 οὐδὲ] οὐδὲν *BH*β. ‖ 25 ἀλλ' εἰ ὅτι αἰσθητὰ καὶ τῆς *H*. ‖ μετέχει *AH*β: μετέχων *C*. ‖ 31 ἀποδέχεται *H*. ‖ 32 ὁμοιοῦσθαι] ὁ οὐ σθαι *H*. ‖ εἰ δὴ *A* εἰ καὶ *H*. ‖ 33 ἀποτελέσματα *BH* *effectus* β: emend. Bonitzius. ‖ οὐκ ἐπὶ πλέον τῷ (τὸ *H*) *AH* *non irruere debemus* (ἐπιπληκτέον?) *in eum qui* — β. ‖ fort. τῷ πάντα τὸν αὐτὸν τρόπον.

2 ἀποληπτέον *C* ὑποληπτέον (*A*)*H*β. cf. p. 880b26. ‖ 3 τῆς ἐξῃρημένης αἰτίοις *H*. ‖ 4 μερικωτέραν *H*. ‖ 6 sq. *diuinas uniuersi causas* β. ‖ 9 orationem, ne cum scriptoris sententia pugnaret, suppleui cl. Arist. ὥστε τὸ αὐτὸ ἔσται παράδειγμα καὶ εἰκών. nisi quispiam malet τὸ εἰκόνας τὰ πρότερα τῶν δευτέρων λέγειν. ‖ 11 εἴδη om β. ‖ 12 φύσις *H*. ‖ 13 ἀλλήλων om β. ‖ 14 καὶ ante τῶν om β. ‖ καὶ τὸ τῆς *BH*: expunxi τὸ cum β. ‖ 16 οὖσαι χωρὶς εἶεν" ... 18 πραγμάτων om *AH* τὰ μὲν ἔνυλα ... 20 κινῆσον" om β. ‖ 19 τὰ * ἤδη] τὰ εἴδη *BH*. τὰ τῇδε ci. Bonitzius. mihi uidetur aut τῇδε aut πράγματα intercidisse. ‖ ὑπάστασιν *H*. ‖ 20 γενήσεως *B*. ‖ 24 ἀμερίαν *C*: ἀμετρίαν *H*β μετρίαν *A*. ‖ 25 μετέχει *H*. ‖ ἔχοι ἢ πρὸς *BH*: ἢ deleui cum β et Bonitzio. ‖ 27 ἐν τῇ κινήσει *A*. ‖ τούτων *A*: τὸν τῶν *CH* ὧν β. ‖ οὐκ ἄνευ λόγον (λόγων *H*) μετ. *CH*β. ‖ 28 μετέχει *H*. ‖ alterum εἴδη om *H*. ‖ 29 δημιουργημένων *H*. ‖ 30 οὐκ ἀπελίμπανον *C*. ‖ 32 παραδειγματικοὺς β, ut infra p. 901b22 παραδειγματικώτερον *in exempli ratione*. ‖ 33 τεχνητῶν *BH*. ‖ 34 αὐτῷ ἀριστοτέλει *BH*.

δίκαιον ἂν εἴη λέγειν τοὺς τῶν εἰδῶν φίλους πρὸς αὐτόν· πῶς γὰρ τὰ τεχνητὰ διὰ παραδειγμάτων ἐπιτελεῖσθαι συγχωρῶν καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἀποδοκιμάζων τὴν παραδειγματικὴν αἰτίαν, τὰ τῆς φύσεως ἔργα, ἃ δὴ μιμεῖται καὶ ἡ τέχνη, ἀσκόπως ἐπιτε-λεῖσθαί φησι πρὸς οὐδὲν ὡρισμένον αἴτιον ἀναφερομένης τῆς (5) φυσικῆς ποιήσεως; καίτοι γε ἐνιαχοῦ λέγει καὶ αὐτὸς τὴν φύσιν τοῦ εἴδους ἐφίεσθαι, ἀλλὰ τὸν λόγον οὐ διαρθροῖ· ποίου γὰρ εἴδους, πότερον τοῦ ἐν κινήσει φερομένου καὶ ἐνύλου; ἀλλὰ τοῦτο οὔ πω πεποίηκε, καὶ δεύτερόν ἐστι τῆς φύσεως, καὶ τῷ ἀνειδέῳ καὶ ἀμόρφῳ συμπλέκεται· καὶ ἄτοπον τὴν φύσιν τοῦ τε μηδέπω ὄντος ἐρᾶν (10) καὶ τοῦ μεθ' ἑαυτὴν καὶ τοῦ στερήσει συναναφερομένου καὶ διὰ τοῦτο ἀκαλλοῦς γιγνομένου καὶ ἀνεράστου. εἰ δὲ τοῦ χωριστοῦ, ἵνα καὶ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ τοῦ πρὸ αὐτῆς καὶ θείου κατὰ τὸ ἀληθὲς εἴδους ἔχῃ τὸν ἔρωτα, πᾶσα ἀνάγκη τοῦτο νοερὸν εἶναι καὶ ἄυλον καὶ ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχειν, ἵνα καὶ τῆς φύσεως ὅ τ' ἔρως (15) ἄσβεστος ᾖ καὶ ἀνέκλειπτος ἡ ποίησις. "ἀλλὰ ... πρώτας". [1080a 9]

ὅτι μὲν οὐδὲν τούτων πλέον εἰπεῖν ἔχει πρὸς τὴν τῶν εἰδῶν ὑπό-θεσιν, δηλοῖ καὶ τὸ πρῶτον ταύτης τῆς πραγματείας βιβλίον καὶ τὰ Περὶ τῶν εἰδῶν αὐτῷ πεπραγματευμένα δύο βιβλία· σχε-δὸν γὰρ αὐτὰ ταῦτα πανταχοῦ τὰ ἐπιχειρημάτια μεταφέρων καὶ (20) ποτὲ μὲν αὐτὰ κατακερματίζων καὶ ὑποδιαιρῶν, ποτὲ δὲ συντο-μώτερον ἀπαγγέλλων πειρᾶται τοὺς πρεσβυτέρους ἑαυτοῦ φιλο-σόφους εὐθύνειν. ὅτι δὲ κἂν πολλαπλασιασθῶσι τοιοῦτοι ὄντες οἱ ἐπιχειρηματικοὶ τόποι, πόρρω τῆς περὶ τῶν θείων ἐπιστήμης ὑποφέρονται περὶ ἑαυτοὺς καλινδούμενοι, οἶμαι μὴ λεληθέναι τοὺς (25) ἀγχινουστέρους. ἀλλ' ἐπειδὴ μεταβαίνειν ἐπαγγέλλεται καὶ ἐπὶ τὴν τῶν ἀριθμῶν ὑπόθεσιν, ὑπισχνούμενος ἀπελέγξαι τοὺς οὐσίαν αὐ-τοῖς ἀπονέμοντας νοητήν, ἴδωμεν καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τάν-δρὸς ἐπιχειρήματα.

[1080a 15] "Ἀνάγκη ... εἰρημένους". ἡ μὲν πρώτη διαίρεσις ἐλ-(30)λιπῶς μὲν εἴρηται, ἀληθῶς δέ· ἀνάγκη γάρ, εἰ ἔστιν αὐτοαριθμὸς καὶ μὴ φύσις ἄλλη ὧν ἀριθμεῖται, ἤτοι τὸν ἐχόμενον τοῦ προτέρου κατ' εἶδος διαφέρειν ἢ μὴ διαφέρειν. τοῦτο δὲ τὸ "ἢ μὴ δια-φέρειν" παρεῖσθαι δοκεῖ. αἱ δ' ἑξῆς διαιρέσεις αἱ κατὰ τὰς μο-νάδας περιτταὶ πᾶσαι καὶ παρὰ θύρας ποιούμεναι τὴν ζήτησιν· (35) εἰ μὲν γὰρ τοὺς χωριστοὺς ἀριθμοὺς ἐν ποσότητι μονάδων ἔχειν ὑπετίθεντο τὴν ὑπόστασιν οἱ ἄνδρες, καλῶς εἶχε πρὸς αὐτοὺς ἀπορεῖν, πότερον πᾶσαι αἱ μονάδες ἀσύμβλητοί εἰσι καὶ αἱ ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ πρὸς ἀλλήλας καὶ αἱ ἐν ἑτέρῳ πρὸς τὰς ἐν ἑτέρῳ, ἢ πᾶσαι ἀδιάφοροι ὡς αἱ ἐν τῷ μαθηματικῷ ἀριθμῷ, ἢ αἱ μὲν ἀδιάφοροι αἱ ἐν τῷ αὐτῷ πρὸς ἀλλήλας, αἱ δὲ διά-φοροι καὶ ἀσύμβλητοι ἐν ἄλλῳ καὶ ἄλλῳ· ἐπειδὴ δὲ ἀμερεῖς (5) καὶ ἄποσοι παρ' αὐτοῖς οἱ ἀριθμοὶ καὶ ἐν εἴδεσι θείοις ἀφοριζό-μενοι, ὅσοι γε αὐτῶν εἰσι τοῦ κόσμου χωριστοί, παρέλκειν ἡγού-μεθα πᾶσαν τὴν τοιαύτην τοῦ λόγου πολυπραγμοσύνην. τὴν μέντοι μετὰ ταῦτα διαίρεσιν πάλιν ὡς πραγματειώδη προσιέ-μεθα, καθ' ἣν ἐπιζητεῖ πότερον χωριστοὺς ὑπετίθεντο τοὺς ἀριθμοὺς (10) εἶναι, ἢ ἀχωρίστους τῶν σωμάτων, ὡς πληροῦντας μέντοι τὴν αἰσθητὴν φύσιν, ἢ τοὺς μὲν χωριστοὺς τοὺς δὲ ἀχωρίστους. ἐπεὶ οὖν ἥ τε πρώτη καὶ ἡ τελευταία διαίρεσις γέγονεν αὐτῷ πραγμα-τειώδης, αἱρούμεθα τῆς μὲν πρώτης τὸ τοὺς διαφόρους ἀριθμοὺς ἑτέρους εἶναι τῷ εἴδει, μᾶλλον δὲ ἕτερα εἶναι εἴδη· εἴδη γὰρ (15) καθαρὰ καὶ ἄχραντα τῶν ἀριθμῶν οὐ χωριστά. τῆς δὲ δευτέρας τὸ εἶναι καὶ χωριστοὺς καὶ ἀχωρίστους τῶν αἰσθητῶν ἀριθμούς. διὸ καὶ οἱ ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἑκασταχοῦ γεννῶντες ἀριθμοὺς εἰκότως αὐτῷ δοκοῦσι τούτοις κεχρῆσθαι τοῖς τρόποις· οἱ μὲν γὰρ περὶ τῶν ἀχωρίστων μόνων τὸν πολὺν ποιοῦνται λόγον ἀπὸ (20) τῶν ἡμῖν προσεχεστέρων περὶ τῶν ὑπερτέρων αἰτίων αἰνιττό-μενοι, οἱ δὲ περὶ τῶν χωριστῶν, ἐν οἷς παραδειγματικώτερον ἑώρων καὶ τοὺς ἐκ τῆς φύσεως προεληλυθότας περιεχομένους, οἱ δὲ περὶ ἀμφοῖν διακρίνοντες σαφεστέραν τὴν ἑαυτῶν καὶ τελειο-τέραν ἀπέφαινον διδασκαλίαν. εἰ δὲ δεῖ τι καὶ περὶ τῆς δια-(25)φορᾶς ἢ περὶ τῆς ἀδιαφορίας τῶν μονάδων εἰπεῖν, μονάδας μὲν τὰς κατὰ τὸ ποσὸν οὐχ ὑποβλητέον οὐδαμῇ οὐδαμῶς τοῖς οὐσιώδεσιν ἀριθμοῖς· αὐτοὺς δὲ μονάδας εἶναι λέγοντες καὶ διαφέρειν πάντας ἀλλήλων φήσομεν διὰ τὴν ἑτερότητα καὶ ἀδιαφόρους εἶναι κατὰ τὴν ταὐτότητα, καὶ τὸ συναμφότερον ἐπιδείκνυσθαι δι' ἄμφω (30) ταῦτα τὰ γένη τοῦ ὄντος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ μὲν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει ταὐτότητι μᾶλλον ἢ ἑτερότητι κατὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους παραβολὴν κατέχονται, οἱ δὲ ἐν ἑτέραις καὶ ἑτέραις πολλῷ τῷ διαφέροντι κέχρηνται διὰ τὴν τῆς ἑτερότητος ἐπικράτειαν. [1080b 11] "οἱ μὲν ... αἰσθητῶν". (35) ἐνταῦθα Πλάτωνα δῆλός ἐστι τάττων, ὡς καὶ ὁ ὑπομνηματιστὴς αὐτοῦ φησιν Ἀλέξανδρος. καὶ δεχόμεθα Πλάτωνα ταῦτα λέγειν, καὶ μὴ μόνον ταῦτα· εἶναι γὰρ καὶ εἴδη-

2 τὰ τεχνητὰ τὰ διὰ *AH*. ‖ ἐπιμελεῖσθαι *AHβ* ut l. 4 iterum *H*. ‖ 5 πρὸς] καὶ *H*. ‖ 8 οὔπω ποτὲ πεπ. *A*. ‖ 12 ἀκαλοῦς *BH*. ‖ ἵνα om *β* sic interpretatus *at si eius quae separabilis est formam diligit quae et uera est et prior ista et diuina et re uera forma, necesse est —*. ‖ 13 καὶ πρὸ (πρὸς *H*) αὐτῆς *AH*. ‖ κατὰ] καὶ κατὰ *β*. ‖ ἔχει *AHβ*. ‖ 14 τοῦτον νοερὸν *BH*. ‖ 15 ἔχει *H*. ‖ ὅ τε ἔρως *H*. ‖ 19 εἰδῶν] *de ideis β*. Περὶ ἰδεῶν scripsissem, nisi illum Aristoteleo libro titulum a Syriano impositum esse certa firmarent testimonia extremo in N librum commentario, cf. V. Roseus Arist. pseudepigr. p. 188. ‖ πεπραγματευομένα *H*. ‖ 22 ἀπαγγέλων *H*. ‖ 23 δὲ post ὅτι om *H*. ‖ 26 καὶ om *A*. ‖ 27 scrib. ἀπελέγξειν. ‖ 32 ὧν ἀριθμεῖται] fort. τῶν ἀριθμητῶν. ‖ 33 prius ἢ μὴ διαφέρειν om *Aβ*. ‖ τοῦτο δὲ κτέ.] *in hoc uidetur praetermitti illud, aut non differre β*. ‖ 36 ἀριθμοὺς om *A*. ‖ 37 ὑπετίθετο *B*. ‖ πρὸς τοὺς *H*.

1 et 2 αἱ ante ἐν utrubique om *AHβ*. ‖ 2 πρὸς τὰς ἐν ἑτέρῳ om *H*. ‖ 3 μαθηματικῷ ἢ ἀριθμῷ *AH*. ‖ 5 αἱ ἐν .... διάφοροι om *Aβ*. ‖ αἱ ἐν] καὶ ἐν *H*. ‖ 6 οἱ ante ἀρ. om *H*. ‖ 15 ἑτέρους om *Aβ*. ‖ εἶναι εἴδεσιν *H*. ‖ 18 γενῶντες (*A*)*H*. ‖ 19 εἰ μὲν *A*. ‖ 21 ἡμῖν om *β*. ‖ περὶ] παρὰ *H*. ‖ 23 προσεληλυθότας *BH*. *qui perfecti* (num *profecti?*) *sunt β*. ‖ 27 ὑπερβολητέον *H*. ‖ 29 καὶ διαφόρους *H*. ‖ 30 τὸ post καὶ om *AH*. ‖ 33 πολλῷ om *β*. ‖ 34 κέχρηται(*A*)*H*. ‖ 36 ὁ post καὶ om *H*. ‖ Alex. p. 722, 21. 27.

τικὸν ἀριθμὸν ὑπετίθετο, τάξιν ἐχόντων ἐν αὐτῷ τῶν εἰδῶν, εἶναι καὶ τὸν μαθηματικὸν πρεσβύτερον μὲν ὄντα τοῦ φυσικοῦ, καταδεέστερον δὲ τοῦ εἰδητικοῦ, ὥσπερ δὴ καὶ ψυχὴ φύσεως μὲν ἐστιν ὑπερτέρα, νοῦ δὲ δευτέρα. "οἱ δὲ ... αἰσθητῶν". [1080b 14.] τοὺς περὶ Ξενοκράτην φησὶν αὐτὸν Ἀλέξανδρος αἰνίττεσθαι, οἳ χωρίζουσι μὲν τὸν μαθηματικὸν τῶν αἰσθητῶν, οὐ μέντοι μόνον εἶναι νομίζουσι· πῶς γὰρ ἂν Πλατωνικοί γε ὄντες καὶ πυθαγορίζειν βουλόμενοι τῆς τῶν ἀμερεστάτων καὶ ἐξῃρημένων τῆς ψυχικῆς οὐσίας ἀριθμῶν θεωρίας ἀπελείφθησαν; ἀλλὰ δῆλοί εἰσι διὰ τῶν μαθηματικῶν ὀνομάτων καὶ τὰ περὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἀριθμοὺς πραγματευόμενοι. "καὶ οἱ Πυθαγόρειοι ... ἐοίκασιν". [1080b 16.] ὅτι μὲν καὶ τὰ αἰσθητὰ κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἔλεγον δημιουργεῖσθαι παρὰ τῆς φύσεως οἱ ἄνδρες, ὁμολογητέον· οὐ μὴν κατὰ τοὺς μαθηματικοὺς ἀλλὰ κατὰ τοὺς φυσικούς. συμβολικῶς δὲ ἑρμηνεύοντας οὐδὲν ἦν ἀπίθανον καὶ διὰ μαθηματικῶν ὀνομάτων περὶ τῆς ἑκάστου τῶν αἰσθητῶν ἰδιότητος ἐνδείκνυσθαι. τὸ δὲ μόνων αὐτοῖς ἀνατιθέναι τῶν αἰσθητῶν ἀριθμῶν τὴν κατανόησιν, μὴ πρὸς τῷ καταγελάστῳ καὶ λίαν ἀσεβὲς ᾖ· τοὺς γὰρ ὑποδεξαμένους μὲν παρ' Ὀρφέως τὰς θεολογικὰς ἀρχὰς τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν ἀριθμῶν, ἐπὶ πλεῖστον δὲ αὐτὰς προαγαγόντας καὶ τὴν ἄχρι τῶν αἰσθητῶν ἐπικράτειαν αὐτῶν ἀναφήναντας καὶ πρόχειρον ἔχοντας ἐπίφθεγμα τὸ "ἀριθμῷ δέ τε πάντ' ἐπέοικε" πῶς οὐκ ἄτοπον περὶ τὰ σώματα μόνον καὶ τοὺς συνόντας τοῖς σώμασιν ἀριθμοὺς διατετριφέναι λέγειν; πῶς δ' ἂν αὐτὸς μὲν Πυθαγόρας ἐν τῷ Ἱερῷ λόγῳ διαρρήδην μορφῶν καὶ ἰδεῶν κράντορα τὸν ἀριθμὸν ἔλεγεν εἶναι, καὶ θεῶν δαιμόνων τε αἴτιον καὶ τῷ πρεσβίστῳ καὶ κρατιστεύοντι τεχνίτῃ θεῷ κανόνα καὶ λόγον τεχνικόν, "νοῦν τε καὶ στάθμαν ἀκλινεστάταν τὸν ἀριθμὸν ὑπεῖμεν συστάσιός τε καὶ γενέσιος τῶν πάντων"· Φιλόλαος δὲ τῆς τῶν κοσμικῶν αἰωνίας διαμονῆς τὴν "κρατιστεύοισαν" καὶ αὐτογενῆ συνοχὴν ἀπεφαίνετο εἶναι τὸν ἀριθμόν· Ἵππασος δὲ καὶ οἱ ἀκουσματικοὶ πάντες κριτικὸν ὄργανον κοσμουργοῦ θεοῦ καὶ παράδειγμα κοσμοποιίας βούλονται εἶναι τὸν ἀριθμόν —, εἰ μὴ τὴν χωριστὴν αὐτοῦ τῶν σωμάτων καὶ δημιουργικήν τε ἅμα καὶ παραδειγματικὴν ἐθεώρουν ὑπεροχήν; "ἄλλος ... ἕνα εἶναι". [1080b 21.] μήποτε καὶ οὗτος ἐν τῷ εἰδητικῷ πάντας ἑώρα, τοὺς μὲν πρὸ αὐτοῦ ὡσανεὶ προελθόντας ἐπὶ τὸ ἐμφανέστερον, τοὺς δὲ μετ' αὐτὸν ὡς κατ' αἰτίαν περιεχομένους παραδειγματικήν. "ἔνιοι ... εἶναι". [1080b 22.] [μόνον δὲ τοῦτον καὶ πάντως χωριστόν, εἶναι δὲ καὶ τὸν μαθηματικὸν τὸν αὐτὸν τούτῳ]. ἔνιοι, φησί, τὸν μὲν συνεγνωσμένον μαθηματικὸν ἀνῄρουν, ἕνα δὲ ποιοῦντες ἀριθμὸν τὸν εἰδητικὸν τὸν αὐτὸν τοῦτον ἐκάλουν καὶ μαθηματικόν. μήποτ' οὖν ἐπειδὴ διττὸς ὁ μαθηματικός, ὁ μὲν μοναδικὸς ὁ δὲ οὐσιώδης, ᾧ τὴν λογικὴν ψυχὴν ὁ δημιουργὸς διακοσμεῖν εἴρηται, τὸν μὲν τοῖς πολλοῖς συνεγνωσμένον ὡς ἀνούσιον οὐκ ἠξίουν εἰδητικὸν καλεῖν, τὸν δὲ κατ' οὐσίαν ὑπάρχοντα ταῖς ψυχαῖς, ὃς καὶ τοῦτον αὐτοφυῶς ἀπογεννᾷ τὸν μοναδικόν, εἰς ταὐτὸν μὲν οὐκ ἦγον τῷ τῶν ἰδεῶν, εἰδητικὸν δὲ καὶ αὐτὸν οὐκ ἀπηξίουν καλεῖν, καθ' ὅσον καὶ τοὺς μέσους λόγους τῆς ψυχῆς εἴδη προσαγορεύειν εἰώθαμεν. "ὁμοίως ... πρότερον". [1080b 23.] τὰ αὐτὰ λέγομεν καὶ περὶ τῶν γεωμετρικῶν ὀνομάτων· ἄλλως γὰρ τὰ σχήματα ἐν νῷ, ἄλλως ἐν ψυχῇ, πανταχοῦ δὲ ἀδιαστάτως καὶ ἀσχηματίστως, εἴ τῳ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἰδιότητα μετιόντι τὴν θεωρίαν ἀλλὰ μὴ τὴν τῶν ὀνομάτων συνήθειαν σχήματα ἀσχημάτιστα καὶ ἀμερῆ μεγέθη πρὸς συμπάθειαν εὐπαράδεκτον εἶναι φαίνεται. ἀμέλει τῶν θείων ἀνδρῶν ἐκείνων τινὲς ἀτόμους γραμμὰς διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν εἰσηγούμενοι καὶ ἄποσον δυάδα αἰτίαν ἔχον ἀλλαχοῦ μὲν ὡς ἀδύνατα λέγοντες, ἐν τούτοις δὲ ὡς περὶ μαθηματικῶν οὐ μαθηματικῶς ἀναδιδάσκοντες. καὶ ἔχομεν καὶ ἐκ τῶν τοῦ κατηγόρου λόγων τὴν ὑπὲρ Ξενοκράτους ἀπολογίαν, ὃς τὴν αὐτογραμμὴν οὐκ ἠνείχετο τέμνεσθαι οὐδὲ τὰς κατὰ τοὺς μέσους λόγους τῆς ψυχῆς ὁρωμένας γραμμάς· ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐν λόγοις ὁρῶν καὶ εἴδεσιν ἀδιαιρέτους ἐφύλαττε· καὶ γὰρ τοὺς μαθηματικοὺς κατὰ τὸ εἶδος ἑώρα μᾶλλον, ἀλλ' οὐχὶ κατὰ τὴν ὑποκειμένην τῶν μονάδων χύσιν. τὸ δὲ πάντας πλὴν τῶν Πυθαγορείων μοναδικοὺς λέγειν τιθέναι τοὺς ἀριθμούς, μόνους δὲ τοὺς Πυθαγορείους διάστημα ἔχοντας καὶ μέγεθος, ψεῦδός ἐστι καθ' ἑκάτερον· οὔτε γὰρ πάντας ἀριθμοὺς οἱ ἄλλοι μοναδικοὺς εἶναί φασιν, ἀλλὰ μόνον τὸν μαθηματικόν, οὔτε Πυθαγόρειοι μέγεθος ἐδίδοσαν τῷ ἀριθμῷ, ἀλλ' ἐγέννουν μὲν ἐκ τῶν τελευταίων ἀριθμῶν καὶ τὰ μεγέθη, αὐτοὺς δὲ ἀμερεῖς εἶναι ὑπετίθεντο τούς τε τῶν σωμάτων ποιητικοὺς τούς τε τῶν φυσικῶν λόγων ἐξῃρημένους. αὐτὸς δὲ ὡς κατασκευαστικὸν τοῦ παρὰ τοῖς ἄλλοις μοναδικοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς τὸ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς αὐτοὺς ὑφιστάνειν παρέλαβεν, οὐ προσποιούμενος ὅτι τὸ ἐν

5 Alex. p. 722, 28. ‖ 6 τῶν] ἀπὸ τῶν *A*. ‖ 8 τῆς ante τῶν om *H* spatio uacuo relicto. ‖ ἀμερεστέρων libri. ‖ 9 ἀρ. τῆς θεωρίας *BH*. ‖ 10 περὶ] παρὰ *H*. ‖ 14 συμβολικῶς δὲ ἑρμ. *Hβ*: δὲ om *B*. ‖ 16 μόνον *H*. ‖ ἀντιθέναι *H*. ‖ 18 γὰρ om *AHβ*. ‖ 21 ἐπίφθεγμα] cf. ad p. 891 b6. ‖ 22 δέ τε *H*: δὲ *B*. ‖ 24 ἱερῷ λόγῳ] memoratur p. 842 a9. 911 b3 et ad N 1089 b20. cf. Lobeckius Aglaoph. p. 722 sqq. ‖ 26 δαιμόνων (om τε) *CH* εὐδαιμόνων *β*. ‖ πρεσβύστῳ *B*. ‖ κρατιευόντι *H*. ‖ 28 ὑπεῖκεν *A* *supposuisset* (ὑπέθηκεν scil. pro ὑπέθετο!) *β*. ‖ συστασίς τε *H*. ‖ σύστ. — πάντων] *constitutorque et generator omnium numerus est. β*. ‖ 29 cf. infra p. 912 b17, Boeckhius de Philolao p. 137. ‖ 30 κρατιστεύουσαν *AH*: aeolismum pro dorismo ab his nebulonibus uenditatum (cf. ἄγοισαι ἐγείροισαι ἔχοισα πιπτοίσας alia in Timaeo Locro) testatur *C*. ‖ 37 περιεχομένου *H*.

1 μόνον δὲ ... 2 τούτῳ om *β* prudenter. ‖ 2 ἔν. — 4 μαθημ. ex Alex. p. 723, 14 petita. ‖ 4 τὸν ante αὐτὸν om *A*. ‖ 7 κοσμεῖν *AH*. ‖ συνεγνωσμένην *C* ἐγνωσμένον *AH*(*β*?). ‖ 10 τῷ om *A*. ‖ 14 τὰ ante σχημ. om *H*. ‖ σχήματα τὰ ἐν *BH*: τὰ deleui cum *β*. ‖ 15 *et figurate β*. ‖ 16 θεωρίον *H*. ‖ scrib. μὴ κατὰ τήν. ‖ τὴν om *A*. ‖ σχήματα ... 17 συμπάθειαν om *A*. ‖ 17 μεγέθηος *H*. ‖ πρὸς συμπάθειαν] uidetur infinitiuus latere simili sententia atque προϋπάρχειν. ad εὐπαράδ. cf. p. 867 b18. ‖ 20 αἴτιον *C*. ‖ ἔχον *H*. ‖ 21 ὡς ὁ περὶ *H*. ‖ 22 ἐκ τῶν κατηγόρου *AH*. ‖ 24 λόγους] λους *H*. ‖ 27 ἀλλὰ *B*. ‖ χύσιν] fort. σύγχυσιν ut infra p. 904 b30. ‖ 30 ἀριθμοὺς ὅρους οἱ *A*. ‖ 34 εἶναι με ὑπετ. *H*. ‖ 35 φυσικῶν] σοφῶν *BHβ*. ‖ 37 ἑνὸς αὐτοῖς *A*. ‖ ὑφιστάναι *A*. sed cf. p. 876 b16. 880 a7. 904 b32 cet.

παρ' αὐτοῖς οὐ τὸ μονάδων ἐστὶ γεννητικὸν τῶν μαθηματικῶν, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ παναρίστου τῶν ὄντων αἰτία. [1080b 33.] "ὁσαχῶς ... ἑτέρων". τὰ μὲν εὐφορητότερα μᾶλλον εἶναί φησι, τὰ δὲ ἀδυνατώτερα. ῥητέον δὲ ὅτι εἰ μὲν πάντας ὑπετίθεντο μοναδικοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς οἱ ἄνδρες, τελείως ἄν σοι τὰ τῆς διαιρέσεως 5 προήει· νυνὶ δὲ τὰ μὲν παρέλκει, τὰ δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑποτέθειται, ἐν ἐνίοις δὲ θεάσαιτο ἄν τις καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐκείνων ὑπολήψεως ζώπυρον.

[1080b 37.] "Πρῶτον ... ἀλλήλας". πάντα ταῦτα μάτην σπαθᾶται· [1081a 5.] τῶν γὰρ θείων καὶ νοερῶν ἀριθμῶν οὐδείς ἐστι μοναδικός. "εἰ μὲν οὖν .... εἰδῶν". εἰ πᾶς ἀριθμὸς μοναδικός, πᾶσαι δὲ αἱ μο- 10 νάδες ἀδιάφοροι, ἕπεται τὰ εἰρημένα· οὔτε γὰρ εἰδητικὸς ἔσται ἀριθμός (οὐ γὰρ δύναται οὗτος εἶναι μοναδικός· πόσαι γὰρ μονάδες ταύτην συνιστᾶσι τὴν ἰδέαν ἢ τήνδε, χαλεπὸν καὶ πλάσαι) οὔθ' ὅλως ἄλλος τίς ἐστιν ἀριθμὸς πλὴν τοῦ μαθηματικοῦ. εἰ δὲ ψεύδεται ἡ ὅλη ὑπόθεσις ἡ λέγουσα πάντα ἀριθμὸν εἶναι μοναδικόν, 15 οὐδὲν ἂν ἐξ αὐτῆς ἀποδεικνύοιτο. μᾶλλον δὲ τοὐναντίον ἔστιν ἐκ τῶν εἰρημένων συναγαγεῖν· εἰ γὰρ ἀληθὲς τὸ συνημμένον κατά τε τοὺς Πυθαγορείους καὶ κατ' αὐτὸν τὸ λέγον ὅτι εἰ πᾶς ἀριθμὸς μοναδικός, οὐκ ἔστιν εἰδητικὸς ἀριθμός, ἐπειδὴ ἔστιν εἰδητικὸς ἀριθμός, ὡς ἐκεῖνοι διὰ πλειόνων ὑπεμίμνησκον, οὐκ ἂν εἴη πᾶς 20 ἀριθμὸς μοναδικός. ἀλλ' ἡ μὲν πρόσληψις καὶ παρ' Ἀριστοτέλει τὸ ἡγούμενον τιθεῖσα καὶ παρ' ἐκείνοις τὸ ἑπόμενον ἀναιροῦσα πλείονος δεῖται συστάσεως. ἓν δὲ τοῦτο παρ' ἀμφοῖν ὁμολογεῖται, ὅτι ὁ εἰδητικὸς ἀριθμὸς οὐκ ἔστι μοναδικός, καὶ δεῖ τούτῳ διὰ παντὸς ἐμμένειν. εἴτε γὰρ ἔστιν ὡς ἐκεῖνοί φασιν, οὐκ ἔστι μονα- 25 δικός, εἴτε μὴ ἔστιν, ὡς οὗτος ἀξιοῖ, οὐδ' ὅλως ἐστὶ μοναδικός. ὁ ἄρα ἢ δεικνύναι θέλων αὐτὸν μοναδικὸν ἢ εὐθύνων ὡς μοναδικὸν τὰς κοινὰς ὁμολογίας οὐ διαφυλάττει. [1081a 9.] "ἰδέα ... ὁποιαοῦν". καὶ ταῦτα κατασκευαστικὰ τοῦ μὴ εἶναι μοναδικοὺς ἀριθμοὺς τὰς ἰδέας, εἴπερ αἱ μονάδες ἀδιάφοροι. εἰ γάρ ἐστι, 30 φησίν, ἐν τῇ ἐννεάδι πρώτη καὶ μέση καὶ τελευταία τριάς, εἰ τύχοι ὁ αὐτοάνθρωπος οὐ μᾶλλον ἡ πρώτη ἔσται τῆς ἐννεάδος ἢ ἡ μέση ἢ ἡ τρίτη. οὐ δεῖ δὲ πολλὰς ἰδέας εἶναι τοῦ αὐτοανθρώπου· ὥστε ἢ οὐδεμία ἢ πᾶσαι· εἰ δὲ ἀδύνατον πάσας, οὐδεμία· οὐκ ἄρα μοναδικὸς ἀριθμὸς ἡ ἰδέα, εἴπερ ἀδιάφοροι αἱ μονάδες. καὶ οὐδέν γε ἄτοπον φήσομεν ἕπεσθαι ταῦτα· οὔτε γὰρ ἄτοπά ἐστιν, οὔτε εἰ εἴη ἀδύνατα, παρ' ἄλλο τι συνέβαινεν ἢ 5 παρὰ τὴν τῶν ὑποθέσεων μοχθηρίαν. [1081a 12.] "εἰ δὲ ... ὑστέρας". ὅτι μὲν εἰ μή εἰσιν ἀριθμοὶ αἱ ἰδέαι, οὐδ' ὅλως εἰσίν, εὖ μοι δοκεῖ λαμβάνειν· ὅτι δὲ οὐκ εἰσίν, οὔτ' ἔδειξεν οὔτ' ἂν ἐνδέχοιτο δειχθῆναι. ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ εἰσιν αἱ ἰδέαι μοναδικοὶ ἀριθμοί, τοῦτο πάλιν μὲν αἰτεῖται, κατασκευάσαι δὲ οὐ βούλεται. ἔστιν οὖν ὁ 10 διὰ τριῶν τοιοῦτος· εἰ μὴ μοναδικοί εἰσιν ἀριθμοὶ αἱ ἰδέαι, μονάδων διαφόρων μὴ οὐσῶν, οὐδ' ὅλως εἰσὶν ἀριθμοί· εἰ μὴ ἀριθμοί εἰσιν αἱ ἰδέαι, οὐδ' ἂν εἶεν ὅλως. κατασκευάζει δὲ τὸ δεύτερον συνημμένον οὕτω· τὰ ὄντα ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος παρ' αὐτοῖς ὑφίσταται, πάντα τὰ ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ 15 τῆς ἀορίστου δυάδος ὑφιστάμενα ἀριθμοί, τὰ ὄντα ἄρα ἀριθμοί. καὶ ὑγιαίνουσι μὲν ἄμφω αἱ προτάσεις καὶ τὸ συμπέρασμά ἐστιν ἀληθές· οὔτε δὲ τὸ ἓν οὔτε τὴν δυάδα οὔτε τὸν ἀριθμὸν κατὰ βούλησιν ἐκλαμβάνει τῶν ἀνδρῶν. οἱ μὲν γὰρ ὁρῶντες ἄμφω τὰς συστοιχίας περὶ ἕκαστον τῶν ὄντων, τὴν μὲν ἀμείνω παρὰ τοῦ 20 ἑνὸς ἐφήκειν αὐτοῖς ἔλεγον, τὴν δὲ καταδεεστέραν παρὰ τῆς δυάδος· ὁ δὲ συνήθως καὶ μαθηματικώτερον, μᾶλλον δέ, εἰ χρὴ τολμήσαντα λέγειν, ἀγοραιότερον ἀκούει τῶν ὀνομάτων. πάλιν ἐκεῖνοι τὰ ἀπογεννώμενα ποτὲ μὲν καὶ τριάδα ἐκάλουν διὰ τοῦ τρία τὸ ἀρχοειδὲς ἐκείνων τῶν ἀριθμῶν ἐνδεικνύμενοι, ποτὲ 25 δὲ ἁπλῶς ἀριθμόν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸν μοναδικὸν ἕλκει τὴν χρῆσιν τοῦδε τοῦ ὀνόματος· ἐπεὶ οὔτε τὸν κατηγορικὸν ἀποποιούμεθα συλλογισμὸν πάντων μάλιστα δεικνύντα ὅτι καὶ εἰσὶν αἱ ἰδέαι καὶ ἀριθμοί εἰσι νοεροὶ καὶ ἀμερεῖς, εἴ τις τῶν ὅρων τῶν ἐν ταῖς προτάσεσιν ἀκούοι δεόντως, οὔτε τὸν διὰ τριῶν, εἴ τις ἀναιρέσει τοῦ 30 ἑπομένου τὴν μοχθηρὰν ὑπόθεσιν διελέγχοι, ἐπειδὴ μὴ δύναται κατασκευασθῆναι τὸ ἡγούμενον. εἰ τοίνυν εἰσὶν αἱ ἰδέαι, ὡς διὰ πλειόνων ἔδειξαν οἱ θεῖοι ἄνδρες καὶ ἡμεῖς δὲ μετρίως ὑπεμνήσαμεν, οὐκ ἂν εἶεν αἱ ἰδέαι μοναδικοὶ ἀριθμοί, τῶν μονάδων

1 οὐ τῶν μονάδων *AH*. ‖ γεννητικὸν *BH*. ‖ 2 ἀγαθοῦ καὶ om *A*. ‖ 3 τὰ μὲν ... 4 ἀδυνατώτερα om *β*. ‖ 4 εὐφωρατώτερα *BH*: Bonitzius correxit cl. Alex. p. 724, 18. ‖ 6 ὑποτίθεται *A exponuntur β*. ‖ ἐν ἐνίοις δὲ] ἐν ἐνίοις *BH* ἐν οἷς *β*. ‖ 8 μάτην σπαθᾶται *C*: εἰκῆ λέγεται *AHβ*, marg. *C*. cf. Photius lex. p. 529, 4 σπαθᾶν: εἰκῆ λέγειν, Hesychius σπαθᾷ .... ἀφειδῶς ἀλαζονεύεται. idem uerbum in Demosthenis or. de Aeschine male legato § 43 perperam interpretari antiquitus solent, scribendum διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα [καὶ διὰ ταῦτ' ἐδημηγορεῖτο] glossemate resecto. ‖ 9 νοερῶν] νοητῶν *CH*: sed cf. p. 893 a18. 911 a35. ‖ ἐστι] *erit β*. ‖ "εἰ μὲν οὖν ... 10 μοναδικός om *AH*, εἰ μὲν οὖν ... 11 εἰρημένα om *β*. ‖ 13 συνιστῶσι *A*. ‖ 18 τε ante τοὺς om *H*. ‖ 19 καὶ τὰ κατ' *A*. ‖ λέγον] λέγειν *BHβ*. ‖ εἰ om *AH*. ‖ 21 πρόληψις *A*. ‖ ἀριστοτέλους *A*. ‖ 24 τοῦτο *β*. ‖ 26 ἐστὶ] ἔσται ὁ *β*. ‖ 27 ὁ] ὅτι *H*. ‖ 32 ἐννάδος *A* ἐνάδος *H*. ‖ 33 μέση ἢ ἡ *H*: μέση ἢ *Bβ*. ‖ αὐτοῦ ἀνθρώπου *H*.

1 ὥστε] *quia β*. ‖ 2 μοναδικοὺς ἀριθμοὺς *H*. ‖ *indifferentes β*, cf. Alex. p. 725, 17 cui has rationes Syr. debet: διάφοροι *BH*. ‖ 4 εἰ εἴη (*si sint*) *β*: εἰ ᾖ *C* εἴη *AH*. ‖ ἀδύνατον *H*. ‖ 8 ἰδέαι μοναδικοὶ] aut hiet oratio necesse est aut scriptor sibi ipse contradicat. hoc unum Syrianus poterat perperam assumptum ab Aristotele dicere, non alios numeros ideas esse quam monadicos. interposuit igitur εἰ μὴ uel πλὴν ἢ ante μοναδικοί. ‖ 9 πάλιν] πάλαι *BHβ*. cf. supra a14 sqq. 901 a36. 902 b30, saepius infra. ‖ 10 miro modo syllogismum hypotheticum ternarium *β* restituit: *Si constituti ex unitatibus numeri non sunt, unitates differentes non sunt. si unitates differentes non sunt, nec omnino sunt numeri,* [*si ideae non sunt numeri,* casu intercidisse uidetur] *nec ideae omnino fuerint.* intercidisse l. 11 ante εἰ μὴ uidetur alterum conexum (cf. l. 12—15) tale fere: εἰ εἰσὶν αἱ ἰδέαι, εἰσὶν ἀριθμοί. ‖ 12 κατασκευάζειν *H*. ‖ δὲ om *Aβ*. ‖ 13 τὰ — 15 cf. Alex. p. 725, 22. ‖ 15 τὰ ὄντα ἄρα ἀρ. om *H*. ‖ 17 οὔτε τὴν δυάδα om *AHβ*. ‖ 20 αὐτοῖς] αὐτὸ εἰς (*A*)*H*. *ab uno ad ipsum peruenire dicebant β*. ‖ τὸν δὲ *H*. ‖ 24 τὸ ἀχροειδὲς *B*. ‖ 26 τοῦ ὀνόματος τοῦδε *H*. ‖ ante ἐπεὶ forsitan aliquid desit. ‖ 29 δεόντως] δὲ οὕτως *A*. ‖ *nec eum qui per tria β*: οὔτε τῶν διὰ τριῶν *BH*. ‖ 33 οὐκ εἶεν *A non erunt β*.

ἀδιαφόρων οὐσῶν· οἶμαι δὲ ὅτι οὐδὲ διαφόρων ὑποτεθεισῶν, εἰ μή τις ἕτερον μοναδικὸν σημαινόμενον ἐπινοήσειεν. εὖ δέ πως δόξειεν ἂν εἰρῆσθαι καὶ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μήτε προτέρας μήθ' ὑστέρας αὐτὰς τῶν ἀριθμῶν *εἶναι*, εἴπερ μή εἰσιν αἱ ἰδέαι ἀριθμοί· ἄμφω [αἱ ἰδέαι καὶ οἱ ἀριθμοὶ] γὰρ πρῶτα καὶ προσεχῶς ἐκ τῶν (5) ἀρχῶν· ὥστε εἰ μὴ εἶεν ἄμφω, θάτερον οὐκ ἂν εἴη. οὐ μὴν ἀλλὰ τῷ γε παρηκολουθηκότι τοῖς θεολογικοῖς δόγμασι τῶν Πυθαγορείων καὶ τῷ Παρμενίδῃ τοῦ Πλάτωνος δῆλον γέγονεν ὅτι καὶ πρὸ τῶν ἰδεῶν εἰσὶν ἀριθμοί, ὅ τε ἑνιαῖος καὶ ὁ οὐσιώδης, (10) καὶ ὅτι ἐν πάσαις τάξεσιν οὗτοι τῶν θείων ἀναφαίνονται· αἱ γὰρ ἰδέαι αἱ δημιουργικαὶ οὔτε ἁπλῶς πρῶται τῶν πάντων (οὐ γὰρ δὴ καὶ πρὸ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος), ἀλλὰ πρὸ τῶν ἐγκοσμίων μὲν εἶναι λέγονται, οὐ μὴν τὸ πρώτιστον εἶναι ἐν τοῖς οὖσι· καὶ τὰς προσεχεῖς ἀρχὰς οὐ τὴν πρώτην ἔχουσι μονάδα καὶ τὴν πρωτίστην δυάδα, (15) ἀφ' ὧν ὁ τριαδικὸς καὶ κρύφιος ἀριθμὸς προῆλθεν, ἀλλὰ τὰς ἐν τῇ ἁπλουστάτῃ ἐννοίᾳ τοῦ δημιουργοῦ, ἀφ' ὧν αἱ ἰδέαι προέθρωσκον ἴχνη σώματος οὖσαι. καὶ ταῦτα μὲν ἑτέρας ἤρτηται θεωρίας· τὰ δὲ νῦν πάντα ὑπὲρ ἡμῶν μὲν εἴρηται, εἰ δειχθεῖεν οὖσαι αἱ ἰδέαι, ὑπὲρ δὲ Ἀριστοτέλους, εἰ πᾶς ἀριθμὸς εἴη μοναδικὸς (20) ἀδιαφόρων οὐσῶν τῶν μονάδων. "εἰ δὲ ... ἄλλως". [1081a 17] ὅτι μὲν εἰ ἀσύμβλητοι ἀλλήλαις αἱ μονάδες πᾶσαι αἵ τε ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ καὶ αἱ ἐν ἑτέροις, καὶ πρὸς τούτῳ πᾶς ἀριθμὸς μοναδικὸς εἴη, οὔτε ὁ μαθηματικὸς ἔσται ἀριθμὸς οὔτε ὁ εἰδητικός, ἀκολούθως λαμβάνει· ὅ τε γὰρ μαθηματικὸς *μοναδικὸς* μέν, (25) ἀλλ' ἐξ ἀδιαφόρων μονάδων (οὕτω γὰρ τὰς διαιρέσεις καὶ τὰς συνθέσεις καὶ τοὺς πολλαπλασιασμοὺς καὶ πάσας ἐπ' αὐτοῦ τὰς σχέσεις ἐπινοοῦμεν)· ὅ τε εἰδητικὸς οὐ δύναται ἐκ μονάδων ἀσυμβλήτων ἑαυταῖς συνεστάναι, κατὰ μὲν τἀληθές, ὅτι μηδ' ὅλως μοναδικός ἐστι, κατ' αὐτὸν δέ, ὅτι δεῖ μὲν ἐκ τῶν ἀρχῶν ἅμα (30) γεννᾶσθαι τὰς δύο μονάδας τῆς δυάδος καὶ τὰς γ̄ τῆς τριάδος, τὰ δὲ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἅμα γεννώμενα, φασίν, ἀδιάφορά ἐστιν. ἐφ' οἷς μέμνηται καὶ ῥημάτων τοῦ Πλάτωνος δεικνὺς ὅτι κατ' ἐκεῖνον ἕκαστος τῶν ἀριθμῶν ἅμα πᾶς γεννᾶται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ἐξ ἀνίσων ἰσασθείς. ὁ μὲν οὖν Πλάτων ᾐνίττετο διὰ τούτων ὅτι ἕτερα (35) μέν ἐστιν ἀλλήλων καὶ ἄνισα τὰ θεῖα διὰ τὴν δυάδα καὶ τὴν ἐκ τῆς δυάδος πρόοδον, τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἴσα διὰ τὴν μονάδα καὶ

τὴν ἐκ τῆς μονάδος ἐπιστροφήν, εἴτε καὶ μονὴν πρὸ τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιστροφῆς φίλον τῳ προσαγορεύειν. οὗτος δὲ ὡς πάλαι μὲν ἀνίσων ὄντων τῶν ἀριθμῶν ἢ τῶν μονάδων τῶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, νυνὶ δὲ ἰσασθέντων ἢ ἰσασθεισῶν μνήμην πεποίηται. χρὴ (5) δὲ τὸ μὲν μοναδικὸν ἐκεῖθεν ἐξορίζειν, τὸ δὲ ἄνισον καὶ ἴσον καὶ ταὐτὸν καὶ ἕτερον καὶ μένον καὶ προϊὸν ἅμα καὶ ἐν ἑνὶ παρ' αὐτοῖς θεωρεῖν. καὶ ταῦτα μὲν ἕπεται ταῖς ὑποθέσεσι· πόθεν δὲ ὅτι πάντες οἱ ἀριθμοὶ μοναδικοί; τοῦτο γὰρ ἀεὶ μὲν διατελεῖ λαμβάνων, ἀποδεικνύει δὲ οὐδαμῶς. "ἔπειτα ... ὕστερον". [1081a 25] καὶ τοῦτο (10) πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ μὴ εἶναι ἀσυμβλήτους τὰς ἐν τῷ εἰδητικῷ ἀριθμῷ μονάδας· εἰ γάρ εἰσιν ἀσύμβλητοι αἱ ἐν τῇ δυάδι δύο μονάδες, ἡ μέν ἐστιν αὐτῶν προτέρα ἡ δὲ δευτέρα· οὐ γὰρ δὴ ἅμα διάφοροι οὖσαι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν προΐασιν. ἀλλ' εἰ τοῦτο, καὶ ἡ αὐτοδυὰς προτέρα μὲν ἔσται τῆς νεωτέρας, νεωτέρα (15) δὲ τῆς προτέρας. μῖξις γάρ ἐστι τῶν δύο μονάδων· ὥσπερ γὰρ τὸ οἰνόμελι τοῦ μὲν οἴνου γλυκύτερον τοῦ δὲ μέλιτος ἀγλευκέστερον, οὕτω καὶ ἡ δυὰς ὑστέρα μὲν τοῦ προτέρου μέρους αὐτῆς, πρεσβυτέρα δὲ τοῦ δευτέρου. ὅτι δὲ παίζοντός ἐστι μᾶλλον καὶ ἀπάγοντος ταῦτα ἢ σπουδάζοντος καὶ πραγματειώδη ποιουμένου τὴν (20) ἐξήγησιν τοῦ δόγματος, οἶμαι συνορᾶν τοὺς ἀγχινουστέρους. "ἔτι ... τούτους". [1081a 29] τὸ μὲν λεγόμενον τοιοῦτόν ἐστιν, ὅτι μετὰ τὸ ἓν τὸ ἀρχηγικὸν καὶ γεννητικὸν τῶν ὅλων ἐὰν τὴν προτέραν μονάδα τῆς δυάδος ἐπινοήσωμεν, ἔσται δυὰς ἔκ τε τοῦ ἑνὸς τοῦ ἀρχηγικοῦ καὶ τῆς μονάδος ταύτης, πρὶν γένηται δυάς. καὶ πάλιν ἐὰν τὰς (25) δύο μονάδας τῆς δυάδος τῷ πρώτῳ ἑνὶ συντάξωμεν, ἔσται τριὰς πρὶν ὑποστῇ τὰ τρία· καὶ ἀεὶ ἡ ποσότης τῶν μονάδων προλήψεται τοὺς οἰκείους ἀριθμούς. ταῦτα δὲ ὅτι παίζοντός ἐστι μᾶλλον ἢ σπουδαιολογουμένου, πολλάκις ἐνεδειξάμεθα· πράγμασι γὰρ ἀμερίστοις καὶ ἀπόσοις καὶ κατὰ πάντα ἀδιαιρέτοις τοιοῦτον μερισμὸν καὶ (30) ὑλικὴν ἐπιφέρειν διαίρεσιν, σύγχυσίν τε αὐτῶν καὶ μετάθεσιν ἐργάζεσθαι καὶ ἐκ τῶν πρώτων καὶ τῶν δευτέρων καὶ πάντων τῶν ἐφεξῆς ἕν τι κατ' ἐπισύνθεσιν ὑφιστάνειν καὶ ἀπογεννᾶν παντάπασίν ἐστιν ἀνδρὸς μὴ προσποιουμένου τὴν τῶν ὄντως ὄντων ἀληθῆ θεωρίαν. διὸ καὶ αὐτὸς ἐπισημαίνεται καὶ ὅτι παρὰ τὰ δοκοῦντα (35) ἐκείνοις φθέγγεται δι' ὧν [ταῦτα] ἐπιφέρει· "οὐδεὶς ... ἐφεξῆς". [1081a 35] ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς μηδένα τὰς ἀσυμβλήτους ταύτας

2 μοναδικοῦ β. ‖ 3 *non posse priores ipsas esse nec posteriores materias, si quidem* — β. ‖ 4 εἶναι ante εἴπερ inserui. ‖ 5 αἱ ἰδέαι καὶ οἱ ἀριθμοὶ glossema seclusi. fuit cui γὰρ post ἄμφω traiciendum uideretur, ut fecit β. ‖ γὰρ τὰ πρῶτα **AH**. ‖ 8 τοῦ παρμενίδου **A**. ‖ 10 καὶ ἔτι ἐν **H**. ‖ πράξεσιν **H**. ‖ 13 τὰς deleuerim. ‖ 16 αἱ om **H**. ‖ πρόσθρωσκον **C** προσθρώσκουσιν **AH** *resiliunt* β. ‖ 17 σώματος labem traxit. ‖ εἴρηται **H**. ‖ 21 μὲν εἰ β: μὲν εἰ μὲν εἰ **C** μὲν εἰ μὲν αἱ **AH**, μὲν εἰ μὲν edidit Brandisius. ‖ 22 αὐτῷ ἀριθμῷ **CH**: ἀριθμῷ **A**β, αὐτοαριθμῷ Brandisius edidit perperam. ‖ καὶ αἱ β: καὶ **BH**. ‖ 23 ὁ ante εἰδητικὸς om **H**. ‖ 24 λαμβάνειν (**A**)**H**. ‖ μοναδικὸς ex coni. interposui. ‖ 25 *sed ex differentibus* β. ‖ 27 σχέσει **H**. ‖ μονάδων συμβλητῶν **BH**β: correxi cl. Alex. p. 726, 17. ‖ 28 τὸ ἀληθὲς **AH**. ‖ 30 καὶ τὰς τῶν τῆς **C** ut edidit Brandisius: καὶ τὰς τῆς **H**β καὶ τῆς **A**. ‖ 31 φασίν] φησίν **BH**β. cf. Alex. p. 727, 13 ὡς καὶ αὐτοί φασιν. ‖ 32 κατ'] καὶ κατ' **BH**β. correxi cl. Alex. p. 727, 28. ‖ 36 δυάδος] μονάδος **BH**β: emendauit Bonitzius. ‖ τὰ αὐτὰ ... b1 προόδου om **H**.

1 ἐκ] fort. ἐπὶ, an delendum? ‖ *mansionem* β: μόνην **B**. correxi cum Bonitzio. ‖ 3 ἢ] καὶ **H**. ‖ 6 ἐν ἑνὶ **CH**: ἑνὶ **A**β. ‖ 14 τῆς νεωτέρας] fort. add. μονάδος ex Alex. p. 728, 5. ‖ 15 μίξις **BH**. ‖ 17 προτέρου] πρώτου Alex. p. 728, 7 hinc corrigendus. ‖ ἑαυτῆς **B**β. ‖ πρεσβύτερον **A**. ‖ 18 *et subducentis* β. fort. παράγοντος. ‖ 21 τὸ post ἓν om **H**. ‖ 23 τοῦ post ἑνὸς inserui. ‖ 25 τῆς δεκάδος **A**β. ‖ τῷ] ὡς **H**. ‖ ἑνὶ τάξωμεν **H**. ‖ 26 ὑποστῇ **C**: ὑποστῆναι **AH**. ‖ μονάδων ... 28 γὰρ om **H**. ‖ 30 ἐπιφέρει **H**. ‖ 31 καὶ τῶν **CH**β: καὶ ἐκ τῶν **A**. ‖ 33 ὄντως om **H**. ‖ 34 καὶ ante ὅτι om β. ‖ 35 φθέγγεται **C**: φαίνεται **AH**β. ‖ ταῦτα inclusi. ‖ 36 τὰς ξυμβλήτους **H**.

μονάδας παραδεδωκέναι· καὶ γὰρ κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἀρχὰς ὑπάρχειν, φησίν, εὔλογον, κατ' ἀλήθειαν δὲ ἀδύνατον. ὅτι δὲ ταῖς ἐκείνων ὑποθέσεσιν ἀκολούθως λαμβάνονται, πειρᾶται κατασκευάζειν τοῦτον τὸν τρόπον· εἰ ἔστιν ἓν πρῶτον κατ' αὐτοὺς καὶ πρώτη μονὰς καὶ δυὰς πρώτη, πᾶσα ἀνάγκη καὶ δεύτερον ἓν εἶναι καὶ μονάδα δευτέραν καὶ δυάδα δευτέραν· ὅπου γὰρ τὰ πρῶτα, ἐκεῖ καὶ τὰ δεύτερα, καὶ ὅπου ταῦτα, ἐκεῖ καὶ τρίτα, καὶ οὕτως ἐφεξῆς. ἀλλὰ μὴν εἰ ταῦτα οὕτως ἔχει, ἀνάγκη καὶ τὰς μονάδας διαφόρους ἀλλήλαις εἶναι καὶ ἀσυμβλήτους· ἄλλη γὰρ ἡ τρίτη παρὰ τὴν δευτέραν καὶ ἡ τετάρτη παρὰ τὴν τρίτην. καὶ δῆλος ὁ τύπος τῆς παιδιᾶς· εἰ μὲν γὰρ μονάδας ἐκάλει τῶν νοητῶν οὐσιῶν ἑκάστας ἢ ἀριθμοὺς οἰκείους αὐταῖς, οὐδὲν ἦν ἄτοπον τάξεως οὔσης ἐν τοῖς θείοις πράγμασι τὰ μὲν εἶναι πρῶτα, τὰ δὲ τούτοις ἐφεξῆς ὑφεστάναι λέγειν. ἐπειδὴ δὲ μαθηματικὰς τῷ ὑποκειμένῳ μονάδας ἐπισκεπτόμενος πάλιν αὐτῶν τὸ ἴδιον ἀναιρεῖ, ἀσυμβλήτους ὑποτιθέμενος εἶναι, καὶ περὶ τὰ θεῖα διὰ τῶν ὑποθέσεων τούτων ἀθύρει, πῶς οὐκ ἄν τις παιδιὰν μᾶλλον ἢ σπουδὴν ὑπονοήσειεν εἶναι τὸ γιγνόμενον; [1081b 6.] "ἅμα ... ἀδύνατον". τοῦτο διὰ μέσου προσέρριψεν ὡς καὶ περὶ τὰς ἀρχὰς ἀνακολούθως αὐτῶν διαγιγνομένων· οὐ γὰρ οἴεται δυνατὸν εἶναι καὶ μονάδα καὶ δυάδα τὴν πρώτην ἔχειν τάξιν μετὰ τὸ ἕν· εἰ γὰρ ἡ μονὰς πρώτη ἐστί, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἡ δυάς. εἴρηται δὲ ἐν τοῖς προάγουσιν ὅπως ἑκατέραν τῶν ἀρχῶν πρώτην ἔλεγον οἱ ἄνδρες, ὡς ἐξηγουμένην καὶ ἄρχουσαν τῆς ἑαυτῇ προσφόρου συστοιχίας. [1081b 8.] "οἱ δὲ ... οὐκέτι". τοῦτό ἐστιν ὃ ἔλεγεν ἕπεσθαι μὲν αὐτοῖς ἐξ ἀνάγκης, οὐ μέντοι λέγεσθαι ὑπ' αὐτῶν. καὶ ὅτι μὲν οὐ λέγεται, καὶ παρ' αὐτοῦ ληπτέον· ὅτι δὲ οὐδὲ ἕπεται, συνίδοι τις ἂν ἐπιστήσας. ὅπου γὰρ τῷ πρώτῳ τὸ δεύτερον, τῷ δευτέρῳ τὸ τρίτον καὶ τούτῳ τὰ ἐφεξῆς ἀκολουθεῖ, συντέτακται πάντα ἀλλήλοις καὶ ὁμοφυῆ ἐστι, καὶ ἡ τάξις ὡς ἐν ὁμουσίοις τὰ πρεσβεῖα παρέχει τοῖς πρώτοις· ταῖς δὲ ἀρχαῖς τῶν ὅλων οὐδὲν ἰσάξιον· ἄλλο γὰρ ἀρχὴ καὶ ἄλλο τὸ ἐκ τῆς ἀρχῆς· ὥστε ὀρθῶς πρῶτον ἓν καὶ πρώτην μονάδα καὶ πρώτην δυάδα ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὑποθέμενοι τῇ τε μιᾷ καὶ ταῖς δύο δεύτερα καὶ τρίτα τοιαῦτα οὐκέτι παραλαμβάνειν ἠξίουν. ἀλλ' εἴ ποτε καὶ τοιοῦτόν τι λέγοιεν, τὰ τούτοις ἀνάλογον μὲν προεληλυθότα, τῶν δὲ μέσων καὶ τῶν τελευταίων οὐσιῶν προσεχῶς αἴτια παραδιδόντες φαίνονται, ἅπερ οὐκ ἐπ' ἄπειρον προσαγορεύειν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ τὴν πρόοδον ὕφεσις τῶν πραγμάτων, τὴν ἐξαλλαγὴν τῶν ὀνομάτων ποιῆσαι δεδύνηνται, ὡς τελευταίας ἀρχὰς εἶναι τὰς ἐν τῇ φύσει τῶν αἰσθητῶν καὶ τῆς ὕλης ὑποστατικάς, εἴδωλα οὔσας τῶν πρωτίστων ἀρχῶν τὰ ἔσχατα. [1081b 10.] "φανερὸν ... ἐχομένων". οὐ δύναται, φησίν, εἶναι ὁ εἰδητικὸς ἀριθμός, τουτέστιν ἡ αὐτοδυὰς καὶ ἡ αὐτοτριὰς ἀσυμβλήτων ὑποτεθεισῶν τῶν μονάδων· ᾧ ἕπεται τὸ μὴ εἶναι τὸν ἀριθμὸν τὸν εἰδητικόν. *ἀλλὰ* τοῦτο μὲν ἀφῆκεν· ἐπήνεγκε δὲ ὅτι κἄν τε συμβληταὶ ὦσι κἄν τε ἀσύμβλητοι αἱ μονάδες, δεῖ μὴ εἶναι τὴν αὐτοτριάδα τῷ πάντα μὲν ἀριθμὸν κατὰ πρόσθεσιν ἀριθμεῖσθαι καὶ ἀποτελεῖσθαι οἷον τὴν δυάδα προσλαβοῦσαν μονάδα τριάδα γίγνεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο πολλὰς εἶναι δυάδας ἔν τε τῇ ἑξάδι καὶ ὀκτάδι καὶ δωδεκάδι, μόριόν τε εἶναι δυάδα τριάδος μὲν τὸ δίμοιρον, τετράδος δὲ τὸ ἥμισυ· τοῦ δὲ εἰδητικοῦ ἀριθμοῦ μηδὲν εἶναι τοιοῦτον· (γεννᾶται γὰρ παρ' αὐτοῖς ἐκ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, καὶ ἕκαστος αὐτῶν εἷς ἐστι καὶ εἷς οὐδεὶς ἄλλου μόριον)· τὰ μὲν ὑπάρχοντα τῷ εἰδητικῷ λέγων ὀρθῶς, οὐκ ὀρθῶς δὲ προσειληφὼς ὅτι πᾶς ἀριθμὸς μετρεῖται κατὰ πρόσθεσιν καὶ ἀποτελεῖται· τὰ γὰρ τοῦ μοναδικοῦ ἀριθμοῦ ἴδια μεταφέρειν οὐκ ἐχρῆν ἐπὶ πάντας ἀριθμούς. οὐδὲν οὖν ἄλλο ἐστὶ καὶ ἐν τούτοις τὸ συναγόμενον ἢ ὅτι μοναδικὸν εἶναι ἀριθμὸν τὴν αὐτοδυάδα τῶν ἀδυνάτων ἐστίν, ὃ πρὸ παντὸς λόγου παρὰ πᾶσιν ὡς εἰπεῖν συγκεχώρηται. [1081b 21.] "ἀλλ' ἐκ ... τετράς". τοῦτο ὡς ἐνιστάμενος πρὸς ἑαυτὸν λέγει. ἀλλ' ἐκεῖνοι, φησίν, ἐκ τῆς αὐτοδυάδος (ταύτην γὰρ πρώτην καλεῖ δυάδα) καὶ τῆς ἀρχικῆς δυάδος, ἣν ἀόριστον καλεῖ δυάδα, ἀπετέλουν τὴν τετράδα, οὐ συντιθέντες αὐτὰς οὐδὲ κατὰ πρόσθεσιν αὔξοντες, ἀλλὰ τῆς ἀορίστου δυάδος διπλασιασάσης τὴν αὐτοδυάδα καὶ οὕτως ἀποτεκούσης τὴν τετράδα· ὥστε οὐκ ἂν τὸν ἐκεῖ ἀριθμὸν κατὰ πρόσθεσιν ἀποτελοῖεν· ταῦτα δὲ ἑαυτῷ ὥσπερ ἀντιτιθεὶς ὁμολογεῖ μέν τι τῶν ἀληθῶν, ὅτι οὐ κατὰ πρόσθεσιν ἐποίουν τὸν ἐκεῖ ἀριθμόν, καὶ ὅτι δυοποιός ἐστι καὶ γεννητικὴ πλήθους καὶ πολλαπλασιασμῶν αἰτία τῶν ἀρχῶν ἡ ἑτέρα ἡ πάντα εἰς ἑαυτὰ ἐπιστρέφουσα τὰ θεῖα καὶ εἰς

1 καὶ γὰρ] immo καίτοι. ‖ μὲν om **H**. ‖ 1—10 cf. Alex. p. 729, 16. ‖ *5 et post binarius necesse est* (πᾶσα om.) β. ‖ 6 καὶ δυάδα δευτέραν om **A**β. ‖ 7 τρία **AH**β. ‖ 12 οἰκεῖον **H**. ‖ 14 τῶν ποκειμένω sic **H**, τῶν ὑποκειμένων (**A**). ‖ 18 an τὸ λεγόμενον? ‖ Τοῦτο **H**β: τοῦτο δὲ **B**. ‖ 19 fort. παρέρριψεν, cf. Alex. p. 729, 30 διὰ μέσου παρέρριπται. ‖ ὡς καὶ ... 20 διαγ. om β. ‖ ἀκολούθως **BH**: ex Alex. p. 729, 31 em. Bonitzius. ‖ 20 διαγινομένων **B**. ‖ 24 ἑαυτῆς (**A**)**H**. ‖ προσφέρου **H**. ‖ συστοιχείας **B**. ‖ 25 ἐξ ἀνάγκης om β. ‖ 28 τὸ δεύτερον om **H**. ‖ 31 τῶν ἄλλων **AH**β. ‖ 32 *primum unum* β: πρῶτον μὲν **B** α^ον μὲν **H**. cf. ᵃ4. ‖ 33 ὑποθέμενος **H**. ‖ καὶ τοῖς δύο **B**β. ad uerba ἐν ταῖς ἀρχαῖς ὑποθ. pertinet, non, ut β putabat, ad παραλαμβάνειν. ‖ 34 παραλαμβάνει **H**.

4 ἐξαναλαγὴν **H**. ‖ ὀνομάτων] ὄντων **BH**β. ‖ δεδύνηται **BH**β. ‖ ὡς] ὥστε **H**. ‖ 6 ὑποστατικὰ **H**. ‖ 9 ὑποτεθειτῶν μονάδων **H**. ‖ ἕπεται μὴ libri: τὸ addidi ex Alex. p. 730, 12. ‖ 10 εἰδητικὸν om **AH**, μοναδικὸν β. ‖ ἀλλὰ ex Alex. adiecit Bonitzius. ‖ ἐπήγαγεν δὲ **H**. ‖ 12 τὴν om **H**. ‖ 12. 20. 33 πρόθεσιν **H**. ‖ 14 γίνεσθαι **B** γενέσθαι Alex. ‖ 15 εἶναι τὴν δυάδα Alex. ‖ 16 τοδέμοιρον sic **H**. ‖ 17 εἶναί τι τοιοῦτον **BH**: τι deleui cum β cl. Alex. ‖ γεννᾷ (**A**). ‖ 18 καὶ οὐδεὶς Alex., ut conieceram. sed poterat esse cur Syr. εἷς adiceret. ‖ *alterius* β ἀλλ' οὐ **BH**: em. Bonitzius cl. Alex. ‖ 20 προειληφὼς **BH**. *praeassumens* β, qui ni fallor *praesumens* recte emendauerat. ‖ fort. μετρεῖταί τε καὶ. ‖ 22 ἄλλό ἐστι **H**. ‖ 25—31 ex Alex. p. 730, 24 transcripta. ‖ 25 τοῦτο δὲ ὡς **AH**. ‖ 26 τῆς αὐτοῦ δυάδος **H**. ‖ 28 τὴν τριάδα (**A**)**H**. ‖ 30 διπλασάσης **H**. ‖ 31 ἀποτελεῖεν **H** *conflauerunt* β. ‖ 32 ἀντιθεὶς **H**. ‖ 33 ἐκεῖ om **AH**β. ‖ 34 γεννητικὴ **BH**. ‖ 35 εἰς ἀπογέννησιν] *ad absolutionem et generationem* β.

ἀπογέννησιν δευτέρων καὶ τρίτων εἰδῶν διεγείρουσα. λύει δὲ τὴν ἔ λιοκδλως μὲν οἴεται γοργῶς, παντὶ δὲ δῆλον ὅτι παραλογιστικῶς· **1081b 22.** "δύο δυάδες . . . ὡρισμένην". εἰ καὶ μὴ κατὰ πρόσθεσιν, φησίν, αἱροῦνται τὸν ἀριθμὸν ἀποτελεῖν, ἀλλ' οὖν ἐν τῇ τετράδι δύο δυάδας ὁμολογήσουσιν εἶναι παρὰ τὴν αὐτοδυάδα· εἰ δὲ τοῦτο φεύγοιεν, πάλιν ὁμολογήσουσι μόριον εἶναι τὴν αὐτοδυάδα τῆς αὐτοτετράδος, καὶ κατὰ πρόσθεσιν ἔσται ὁ ἀριθμὸς ἑτέρας δυάδος τῇ αὐτοδυάδι προστεθείσης, καὶ οὕτως ἀποτελεσάσης τὴν τετράδα· εἰ δὲ ἡ τετρὰς ἔσται ἐκ τῆς αὐτοδυάδος καὶ ἄλλης δυάδος, κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν καὶ ἡ δυὰς ὑποστήσεται ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ ἑνὸς καὶ ἄλλου ἑνός. εἰ δὲ τοῦτο, οὐχ οἷόν τε τὴν ἑτέραν ἀρχὴν ἀόριστον εἶναι δυάδα· τὸ γὰρ γεννώμενον ὑπὸ τῆς ἀορίστου δυάδος δυὰς ὤφειλεν εἶναι· νῦν δὲ οὐ δυὰς γεννᾶται ἀλλὰ μονάς, ἥτις σὺν τῷ ἑνὶ τὴν ὡρισμένην ἀποτελεῖ δυάδα. ἐὰν οὖν, φησί, μὴ δέξωνται ἐν τῇ αὐτοτετράδι δύο εἶναι δυάδας παρὰ τὴν αὐτοδυάδα, ἕπεται αὐτοῖς ταῦτα πάντα, κατὰ πρόσθεσίν τε εἶναι τὸν ἀριθμὸν καὶ ἀνῃρῆσθαι τὴν ἑτέραν τῶν ἀρχῶν. ταυτὶ δὲ ὅτι προσλαμβάνων ἀεὶ μοναδικὸν εἶναι τὸν τῶν εἰδῶν ἀριθμὸν οὕτω συνάγει τὰ ἄτοπα, πολλάκις ὑπεμνήσαμεν. **1081b 27.** "ἔτι . . . ἀδύνατον". ἔταττον μὲν οἱ ἄνδρες μετὰ τὸν νοερὸν ἀριθμὸν καὶ τὸν ψυχικὸν καὶ τὸν μαθηματικὸν καὶ τὸν φυσικὸν ἀριθμόν, οὐ μὴν μοναδικοὺς αὐτοὺς ἔλεγον οὐδὲ προτέρας καὶ ὑστέρας μονάδας ἐκάλουν ὡς ὑποβεβλημένας αὐτῶν τῇ ποσότητι. ἄποσοι γὰρ ἦσαν παρ' αὐτοῖς ἅπαντες πλὴν τοῦ μαθηματικοῦ· τριάδας δὲ καὶ πεμπάδας καὶ δεκάδας ἐν αὐτοῖς ἐθεώρουν κατὰ τὰς δυνάμεις αὐτῶν καὶ τὰς οἰκειώσεις τὰς πρὸς τοὺς θείους ἀριθμούς. πεμπάδα γὰρ λέγοντες εἰ τύχοι τὴν ἐν ἡμῖν δικαιοσύνην, οὐκ ἐκ πέντε μονάδων αὐτὴν ἔλεγον συγκεῖσθαι δευτέρων μὲν τῶν ἐν νῷ, πρεσβυτέρων δὲ τῶν ἐν φύσει, ἀλλὰ κατ' ἄλλας ἐπιβολὰς τὸ μὲν τῆς πεμπάδος εἶδος συνέταττον τῷ τῆς δικαιοσύνης εἴδει, τὸ δὲ τῆς ἑπτάδος τῷ τοῦ καιροῦ, τὸ δὲ τῆς ἑξάδος αὐτό τε καὶ τὸν ἀπ' αὐτοῦ κύβον τῷ τῆς ψυχῆς· ὃ κατὰ βούλησιν τὴν ἐκείνων θεωρῆσαι τῷ νῷ τις δυνηθεὶς οὔτε πλασματώδη οὔτε ἀδύνατα, πάντων δὲ τῶν ὅπως ποτὲ ὄντων ὑπολήψεται πρὸς τὸ εἶναι δυνατώτατα· διὸ καὶ αὐτός φησιν ὅτι ἀνάγκη μὲν εἶναι προτέρας καὶ δευτέρας τριάδας καὶ δυάδας, εἴπερ ἐκ τοιούτων ἀρχῶν ἐπιτελοῦνται· ἀδυνάτου δὲ ὄντος τοῦ ἑπομένου ἀναιρεῖσθαι βούλεται καὶ τὰς ἀρχάς. ἡμεῖς δὲ τὸ μὲν συνεισιέναι ταῖς ἀρχαῖς ταύταις πολλὰς ἀριθμῶν τάξεις προσιέμεθα, τὸ δὲ ἀδύνατον τῆς τῶν διαφόρων ἀριθμῶν ὑπάρξεως οὔτε εἴδομεν συναγόμενον οὔτε ἐγχωρεῖ ποτε θεάσασθαι. τό τε γὰρ ἀληθὲς ἀνέλεγκτον καὶ τὸ ψεῦδος ἀναπόδεικτον. "εἰ δ' αἱ . . . δυοποιός". **1081b 35.** δείξας ὅτι εἰ πᾶσαι ἀδιάφοροι αἱ μονάδες, οὐκ ἔσται ὁ εἰδητικὸς ἀριθμός, ὑποκειμένου τοῦ πάντα ἀριθμὸν εἶναι μοναδικόν, καὶ εἰ πᾶσαι διάφοροι, ὅτι οὔτε ὁ μαθηματικὸς ἔσται οὔτε ὁ εἰδητικός, εἴπερ πᾶς ἀριθμὸς μοναδικός, νῦν ἐπὶ τὸ λειπόμενον ἔρχεται τῆς διαιρέσεως καὶ δείκνυσιν ὅτι κἂν αἱ μὲν ἀδιάφοροι τῶν μονάδων ὑποτεθῶσιν ὅσαι τοῦ αὐτοῦ εἰσιν ἀριθμοῦ, αἱ δὲ διάφοροι, ὅσαι ἑτέρους καὶ ἑτέρους συμπληροῦσιν, οὐδ' ὣς ἔσται ὁ εἰδητικὸς ἀριθμός, ὑποκειμένου πάλιν τοῦ πάντα ἀριθμὸν εἶναι μοναδικόν· ταύτης γὰρ τῆς ὑποθέσεως ψευδοῦς οὔσης καὶ καταγελάστου παρὰ τοῖς τἀκείνων ἐπεσκεμμένοις ἀποστῆναι οὐ βούλεται, δι' ἧς οὐ χαλεπῶς πολλὰ καὶ ἄτοπα συνάγειν δύναται συμπεράσματα, ὅμοιον ὡς εἰ καὶ τὸν αὐτοάνθρωπον καὶ τὸ αὐτοζῷον τὸ μὲν ἐκ ψυχῆς ᾤετο εἶναι καὶ σώματος, τὸν δὲ ἐκ τοίας ψυχῆς καὶ τοίου σώματος μετὰ τοῦ καὶ γελαστικὸν εἶναι· ὧν ποῖα ἂν εὑρεθείη πρὸς γέλωτα μᾶλλον εὐδοκιμώτερα; τὰ μὲν οὖν πολλὰ τῶν ἀναγραφέντων, δι' ὧν πολλὰς μὲν ποιεῖ πεντάδας πολλὰς δὲ δεκάδας, ἀφείσθω· πάντως γὰρ ἐξ ὧν ἤδη προειπομένων ἐστὶ πρόδηλα· τὸ δὲ πρὸς τῷ τέλει ῥηθέν, ὅτι "ἡ ἀόριστος δυὰς λαβοῦσα τὴν ὡρισμένην δυάδα δύο δυάδας ἐποίησε, τοῦ γὰρ ληφθέντος δυοποιὸς ἦν", εἴληπται μὲν ἐκ τῶν εἰωθότων παρ' αὐτοῖς λέγεσθαι, χραίνεται δὲ μεταξὺ σοφίσματι ὡς ὑποκείμενον **· νοεῖται δὲ παρὰ τοῖς πρεσβυτέροις αὐτοῦ φιλοσόφοις τὸ τὴν δυάδα τὴν ἀόριστον κινητικὴν οὖσαν ἀρχὴν πάντα τὰ εἴδη γονίμου πληροῦν δυνάμεως καὶ πληθύνειν καὶ προάγειν εἰς ἀπογέννησιν τῶν δευτέρων καὶ τρίτων ἀΰλων εἰδῶν· δυοποιὸς δὲ εἴρηται παρ' ὅσον ἐν τῇ προόδῳ τὸ μὲν πλῆθος ἐπιδίδωσιν ὥσπερ διπλασιαζόμενον, ἡ δὲ δύναμις ὑφίησιν, ἅμα δὲ ὅτι καὶ ἡ τοῦ μαθηματικοῦ ἀριθμοῦ ἀρχὴ πάντας τοὺς περιττοὺς καὶ τοὺς ἀρτίους διπλασιάζουσα τὸν

1 διαγείρουσα *B*. ‖ 2 sine dubio scribendum ὡς Ἀλέξανδρος μέν, cf. Alex. p. 730, 31. ‖ 3—17 ex Alex. p. 731, 4 hausta. ‖ 5 τριάδι (*A*), αὐτοτετράδι Alex. idemque sic infra constanter. ‖ 6 φύγοιεν (*A*)*H*. ‖ τὴν αὐτοφυάδα *C*. ‖ 7 αὐτοτριάδος β. ‖ 9 εἰ δὲ ἡ Alex. ἡ δὲ *BH*β: corr. Bonitzius. ‖ ἔσται] ἐστιν Alex. ‖ καὶ ἄλλης δυάδος om *AH*β. ‖ 11 τὴν ante ἑτέραν om *AH*. ‖ 15 εἶναι om *H*. ‖ 17 ἀνηρεῖσθαι *H*. ‖ ταυτὶ *H*: ταῦτα *B*. ‖ 18 προλαμβάνων *BH* *quod praeaccipiat* β. cf. p. 905 b20. ‖ εἰδῶν ὁρισμὸν *AH*. ‖ 19 συνάγειν *BH*β: em. Bonitzius et Brandisius. ‖ 21 καὶ τὴν ψυχικὴν *H*. ‖ 25 πεμπτάδας *C* πεντάδας *AH*. ‖ ἐν αὐτοῖς] nonne ἐν τοῖς οὖσιν? ‖ 27 πεμπάδα *AH* ut l. 30: πεμπτάδα *C*. ‖ γὰρ] δὲ *H*. ‖ 28 ἐκ] ἐν *H*. ‖ 29 δευτέρων *C*: δευτέραν *AH*β. ‖ πρεσβυτέρων *C*(?)*H*: πρεσβυτέραν (*A*)β. ‖ ἐν τῇ φύσει *H*. ‖ 30 καὶ τ' ἄλλας *H*. ‖ *occursus* β ἐπιβουλὰς *BH*. ‖ πεντάδος an πεμπτάδος *C* non liquet. ‖ 31 τῷ τοῦ] τὸ τοῦ *H*. ‖ 32 αὐτό τε om β sciens, puto. ‖ 33 ὃ] *Quae* β. ‖ 34 πλατώδη (*A*)*H*. ‖ ὁπώς ποτε *H*. ‖ 35 πρὸς τῷ εἶναι δυνατωτάτῳ *A*.

2 ὄντως *H*. ‖ 3 *eo quod* (τῷ μὲν) *his principiis assentimus* β. ‖ συνιέναι (*A*)*H*. ‖ 6 cf. ad p. 878 b25. ‖ 8 εἰ om *AH*. ‖ 12 μὲν διάφοροι *H*. ‖ 13 εἰσὶ τοῦ ἀριθμοῦ *A*. ‖ 14 οὐδ' ὡς *BH*. ‖ 16 ψευδῆς οὔσης *H* *falsa ex necessitate* β. ‖ 19 *per se hominem* β τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον *BH*: correxi cum Bonitzio. ‖ 20 τὸ δὲ *BH*. ‖ 21 ποία *BH*. ‖ 22 εὐδοκιμώτερον *H*. ‖ 24 ἀφείσθω] *demittat* β. ‖ πάντως δὲ ἐξ *AH*β. ‖ 25 προσδυοποιὸς *AH* δυοποιὸς β scilicet omissis τῷ τέλει . . . ληφθέντος. ‖ 27 εἴληπται *H*. ‖ παρ' αὐτοῦ *B* (h. e. *C*). sed cf. Alex. p. 734, 11. ‖ 28 σοφίσματα *H* σόφισμά τι (*interpolluitur autem sophisma quoddam ut imminens.*) β. ‖ ἀποκείμενον *BH* ἐπικείμενον β. fort. ὑποκειμένου ‖ hiatum notaui. intercidit infinitiuus quo Aristotelis cauillatio explicabatur. ‖ 29 νοεῖται] νοεῖ *BH*β. ‖ 31 πληθύνειν *H* *plurificare* β: πληθύειν *B*. ‖ ἀπογένησιν *H*. ‖ 32 αὔλω *H*.

ἄρτιον ὑφίστησι· καὶ γὰρ εἰ πάντων ἀριθμῶν ἥ τε μονὰς καὶ ἡ δυὰς ἀρχαί, ἀλλ' ἴσμεν ὅπως ἀρρενωπὸς μὲν ἡ μονὰς καὶ διὰ τοῦτο περιττοποιὸς ἄλλου, θηλυπρεπὴς δὲ ἡ δυὰς καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ἀρτίου προστάτις καὶ ἡγεμών. ἔξεστιν οὖν κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων αὐτὰ θεωρεῖν ἀριθμῶν, τὰς μὲν μονάδας καὶ τὴν ποσότητα παραιτουμένους, τὰ δὲ εἴδη καὶ τὰς δυνάμεις ἐπισκεπτομένους τῶν χωριστῶν ἀριθμῶν. "ἔτι . . . . αὐτῶν".

1082a 15. ταῦτα πρὸς μὲν τοὺς θείους ἀριθμοὺς οὐδ' ἠπόρηται τὸ παράπαν· οὐ γάρ εἰσιν οὗτοι μοναδικοί, ἵνα ζητῶμεν ἐπ' αὐτῶν τί ἐστιν ἕκαστος παρὰ τὰς ὑποβεβλημένας αὐτῷ μονάδας· πρὸς δὲ τὸν μαθηματικὸν λέγοιτ' ἂν οἰκειότερον. ἐροῦμεν οὖν καὶ ὑπὲρ τοῦ μαθηματικοῦ πρὸς αὐτόν, ὅτι ἐπειδὴ ἐν παντὶ καὶ κατὰ σὲ τὸ μὲν ὕλῃ ἔοικε τὸ δὲ εἴδει, καὶ ἐν τῇ πεντάδι αἱ μὲν πέντε μονάδες καὶ ὅλως ἡ ποσότης καὶ τὸ ὑποκείμενον τοῖς ἀριθμοῖς ἀπὸ τῆς δυάδος, τὸ δ' εἶδος οἷον ἡ πεντὰς ἀπὸ τῆς μονάδος· πᾶν γὰρ εἶδος αὐτό τε μονάς ἐστι καὶ τὴν ὑποκειμένην ὁρίζει ποσότητα, οἷον ἡ πεντὰς αὐτή τε μονάς τίς ἐστι, διὸ πρόεισιν ἀπὸ τῆς ἀρχηγικῆς μονάδος, καὶ τὴν ὑποβεβλημένην ἑαυτῇ ποσότητα καὶ μορφοῖ τέως ἀνείδεον οὖσαν καὶ τῷ ἑαυτῆς εἴδει συνδεῖ. νοῆσαι γὰρ χρὴ δύο πάλιν ἀρχὰς τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν οὔσας, παρ' ἃς καὶ τίκτεται πᾶς ὁ μαθηματικὸς ἀριθμός, τὴν μὲν μονάδα πάντα τὰ εἴδη τῶν ἀριθμῶν ἐν ἑαυτῇ περιέχουσαν καὶ ἀναλογοῦσαν τῇ ἐν τοῖς νοητοῖς μονάδι, τὴν δὲ δυάδα γεννητικήν τινα δύναμιν καὶ ἀνείδεον καὶ ἀπειροδύναμον, καὶ διὰ τοῦτο κατ' εἰκόνα τῆς ἀνεκλείπτου καὶ νοητῆς δυάδος ἀόριστον καὶ αὐτὴν κληθεῖσαν· ταύτης οὖν ἐπὶ πᾶν δραμούσης καὶ ποῖ γὰρ οὐ προελθούσης οὐκ ἀπολείπεται ἡ μονάς, ἀλλ' ἀεὶ τὸ παρ' αὐτῆς προϊὸν ἀόριστον ποσὸν διαρθροῖ καὶ διαμορφοῖ καὶ εἰδοποιεῖ πάσας αὐτῆς τὰς προόδους ἐφεξῆς καὶ ἀπαραλείπτως τοῖς εἴδεσι διακοσμοῦσα. καὶ ὥσπερ ἐν τοῖς ἐγκοσμίοις πράγμασιν οὔτε ἀνείδεον οὐδὲν οὔτε κενὸν μεταξὺ τῶν εἰδοπεποιημένων παρεμπίπτει διὰ τὴν τοῦ δημιουργοῦ πρόνοιαν, οὕτω κἀν μαθηματικῷ ἀριθμῷ οὔτε ἀρρύθμιστόν τι καταλείπεται ποσόν (ἐνικήθη γὰρ ἂν οὕτως ἡ τῆς μονάδος εἰδοποιὸς δύναμις ὑπὸ τῆς ἀορίστου δυάδος), οὔτε μεταξὺ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν ἄλλο παρεμπίπτει διὰ τὴν ἀκατάληκτον καὶ εὔτακτον τῆς μονάδος ἐνέργειαν. οὔτ' οὖν ἐξ οὐσίας καὶ συμβεβηκότος ὑφέστηκεν ὁ πέντε, ὡς ὁ λευκὸς ἄνθρωπος, οὔτε ἐκ γένους καὶ διαφορᾶς, ὡς ὁ ἄνθρωπος ἐκ ζῴου καὶ δίποδος, οὔτε τῶν πέντε μονάδων ἁπτομένων ἀλλήλων, ὡς ἡ δέσμη τῶν ξύλων, οὔτε μιγνυμένων, ὡς τὸ οἰνόμελι, οὔτε θέσιν ὑπομεινασῶν, ὡς οἱ λίθοι τὴν οἰκίαν ἀποτελοῦσιν. οὐ μὴν οὐδ' ὡς ἀριθμητὰ οὐδέν ἐστι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα· συγκεχωρήσθω γὰρ αὐτῷ πρὸς τὸ παρὸν τοὺς δύο ἀνθρώπους μηδὲν εἶναι παρ' ἑκάτερον, καίτοι Πλάτωνι πάντα ταῦτα μεθέξει τινὸς εἴδους δοκεῖ τοὺς διαφόρους ἀριθμοὺς καὶ αὐτὰ δέχεσθαι, ὡς ἐν τῷ Φαίδωνι γέγραπται· ἀλλ' οὖν μὴ ὑπαρχέτω τοῦτο τοῖς ἀριθμητοῖς πρὸς τὸ παρόν· ἀλλ' οἵ γε ἀριθμοὶ οὐχ ὅτι ἐξ ἀδιαιρέτων σύγκεινται τῶν μονάδων, διὰ τοῦτο ἕτερόν τι ἔχουσι παρὰ τὰς μονάδας (καὶ γὰρ τὰ πολλὰ σημεῖα ἀδιαίρετα, ἀλλ' ὅμως οὐ δοκεῖ τι αὐτά γε συμπληροῦν ἄλλο παρ' αὐτὰ τὰ ὑποκείμενα), ἀλλ' ὅτι ἐστι τι ἐν αὐτοῖς τὸ μὲν ὕλῃ τὸ δὲ εἴδει ἀνάλογον. ἀμέλει ὅταν τὸν τρία τῷ τέσσαρα συντιθῶμεν καὶ ποιῶμεν τὸν ἑπτά, λέγομεν μὲν οὕτως, οὐ μήν ἐστι τὸ λεγόμενον ἀληθές, ἀλλὰ γὰρ αἱ μονάδες ταῖς μονάσι συμπλακεῖσαι τὸ ὑποκείμενον *μόνον* ποιοῦσι τοῦ ἑπτὰ ἀριθμοῦ, γίγνεται δὲ ὁ ἑπτὰ ἐκ μονάδων τοσῶνδε καὶ τῆς ἑπτάδος. τίς οὖν ὁ τὴν ἑπτάδα ταῖς μονάσιν ἐπιφέρων; τίς δὲ ὁ τὸ εἶδος τῆς κλίνης τῇ τοιᾷδε συνθέσει τῶν ξύλων; ἢ δῆλον ὅτι ψυχὴ μὲν τεκτονικὴ τῷ ἔχειν τὴν τέχνην εἰδοποιεῖ τὰ ξύλα πρὸς κλίνης ἀπογέννησιν· ψυχὴ δὲ ἀριθμητικὴ τῷ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὴν ἀρχηγικὴν μονάδα πάντας εἰδοποιεῖ καὶ ὑφίστησι τοὺς ἀριθμούς. διαφέρει δὲ τοσοῦτον, ὅτι ἡ μὲν τεκτονικὴ οὔτε φύσει ἡμῖν ὑπάρχει καὶ δεῖται χειρουργίας διὰ τὸ περὶ ὕλην αἰσθητὴν ἀναστρέφεσθαι, ἡ δὲ ἀριθμητικὴ καὶ φύσει πάρεστιν ἡμῖν (διὸ καὶ πᾶσιν ὑπάρχει) καὶ διανοητὴν ἔχει τὴν ὕλην, ὅθεν αὐτὴν καὶ ῥαδίως καὶ ἀχρόνως μορφοῖ. καὶ ἴσως δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἠπατήθησαν οἱ πολλοί, μηδὲν εἶναι νομίσαντες τὰ ἑπτὰ παρὰ τὰς τοσάσδε μονάδας· ἡ γὰρ τῶν ἰδιωτῶν φαντασία ἐὰν μὴ πρότερον ἴδῃ τὸ ἀκόσμητον, εἶτα τὴν εἰς αὐτὸ παρατεταμένην τοῦ κοσμοῦντος ἐνέργειαν, εἶτα ἐπὶ πᾶσι τὸ πρᾶγμα ὅ τι ποτ' ἂν ᾖ τελειωθὲν καὶ εἰδοπεποιημένον, οὐ πείθεται δύο φύσεις ὁρᾶν, τὴν μὲν ἀνείδεον τὴν δὲ εἰδητικήν, καὶ ἔτι τούτων ἔξωθεν τὴν τὸ εἶδος ἐπιφέρουσαν, ἀλλ' ἕν τε τὸ ὑποκείμενον λέγει καὶ ἀγένητον, αἰτίαν δὲ αὐτοῦ οὐδαμῶς ἐπινοεῖ. διό μοι δοκοῦσιν οἵ τε θεολόγοι καὶ ὁ Πλάτων τῶν τε ἀγενήτων ἀπὸ χρόνου γενέσεις παραδιδόναι

2 ἀρρενωπὸς *H* ἀρρενοποιὸς *C*. ‖ τοῦτο τὸ περ. (*A*). ‖ 3 ἄλλου] μὲν ἄλλου *H*. ‖ 4 πρό τίς καὶ *H*. ‖ ἐπὶ] ἔτι *H* om β. ‖ 5 τῶν om *A*. ‖ 6 παραιτουμένη (*A*)*H*. ‖ 12 ἐπειδὴ] *quemadmodum* β. ‖ 15 οἷον *C*: ἤγουν *AH*β. ‖ 16 καὶ τὴν . . . 17 τίς ἐστι om *H*. ‖ ὁρίζει] ἑνίζει (*unit*) β. ‖ 17 τις om *A* et codex unde *H* ductus est. ‖ διὸ] fort. διότι. ‖ 21 οὔσαις (*A*)*H*. ‖ πάρ' αἷς *BH*β. ‖ 22 τὴν μὲν] τὴν δὲ *H*. ‖ 23 ἀναλογοῦσαν ἐν cum hiatu *H*. ‖ *in intellectibus* β. ‖ μονάδος (*A*)*H*. ‖ 24 γεννητικήν *H*. ‖ 27 αἰεὶ *H*. ‖ παρ' αὐτοῖς *AH*. ‖ 29 ἀπαλείπτως *BH* *absque fuco* (ἀναλείπτως?) β: correxi cum Bonitzio. cf. p. 911 b4. ‖ 33 ἀριθμιστόν *H* ἀναρίθμητόν *A*β. ‖ 35 ἄλλο . . . ἀκατάλ. om *A*β. ‖ ἄλλο corruptum. fort. διάλειμμα. ‖ ἀκατάληπτον *CH*. ‖ 36—b5 uestigia Alexandri p. 734, 27 agnoscas.

4 οὐδ' οὖν οὐδ' *A* *neque etiam* β. ‖ ὡς] ὡς τὰ *BH*(β). fuit qui ὧς τὰ coniceret. ‖ 7 ταῦτα πάντα *AH*. ‖ 8 Phaedon. p. 101 C. ‖ 9 τούτῳ τοῖς *A*. ‖ ἀριθμητικοῖς *H*. ‖ 10 σύγκειται (*A*)*H*. ‖ 12 τι om *A*. ‖ 14 ὕλη *BH*. ‖ εἴδη *H*. ‖ τῶ τε τέσσαρα *A*. ‖ 15 τὸν ζ̄ *A* τὸν β̄ ζ̄ *H*. ‖ λέγομεν οὕτως *AH*β. ‖ 17 συμπλακεῖσθαι (*A*). ‖ μόνον interponi oportuit. ‖ 19 ὑποφέρων *H*. ‖ τίς δὲ . . . 20 κλίνης om pr *H*. ‖ 20 κλίνης ἀπογέννησιν τῇ *A* et quo codice β utebatur. τις δὲ το εἶδος τῆς κλ. απεγέννησεν correxerat β. ‖ τῆς τοιᾶσδε συνθέσεως *H*. ‖ 22 πρὸς κλίνην (κλίνης *H*)· ψυχὴ δὲ *AH*β. ‖ 23 ἀρχικὴν (*A*)*H*. ‖ 29 τὰ ζ̄ (*A*)*H*. fort. τὸν ἑπτά. ‖ παρὰ τοσάσδε *A*. ‖ 33 *non persuadetur quod duas naturas habeat* β. ‖ 35 ἀγέννητον *B*. ‖ 36 ἐπινοεῖν *BH*β: corr. Bonitzius et Brandisius. ‖ οἵ τε *H*β: οἱ *B*. ‖ 37 ἀγεννήτων *BH*. ‖ γενέσεως *H*.

τῶν τε ἀεὶ κεκοσμημένων τὴν ἀρχαίαν ἕξιν ἄτακτον εἶναι καὶ πλημμελῆ καὶ ἀόριστον ἀποφαίνεσθαι, ἵνα τῆς τε εἰδητικῆς αἰτίας καὶ τῆς ποιητικῆς εἰς ἔννοιαν τοὺς ἀνθρώπους ἀναπέμψωσι. θαυμαστὸν οὖν οὐδέν, εἰ καὶ μηδέποτε αἱ ἑπτὰ μονάδες ἄνευ τῆς ἑπτάδος εἰσίν, ὅμως τόν γε ἑπτὰ σύνθετόν τε ὑπὸ τῆς ταῦτα (5) διαρθρούσης ἐπιστήμης ἀποπεφάνθαι καὶ ἔχειν τὸ μέν τι ὕλῃ καὶ ὑποκειμένῳ ἀναλογοῦν, τὸ δὲ εἴδει καὶ μορφῇ. [1082a 26] "ἀλλὰ μὴν . . . ἀριθμούς". ἐλλιπῶς εἴρηκε διὰ συντομίαν, τὸ δὲ τέλειον τοῦ λόγου τοιοῦτόν ἐστιν· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦτο δεῖ λανθάνειν ὅτι συμβαίνει κατὰ ταύτην τὴν ὑπόθεσιν δυάδας δυάδων εἶναι προτέρας (10) καὶ ἄλλους ἀριθμοὺς ἄλλων ἀριθμῶν, οἷον τριάδας τριάδων προτέρας φαίνεσθαι. πῶς οὖν τοῦτο παρ' αὐτῷ δείκνυται, κατανοήσωμεν. [1082a 28] "αἱ μὲν γὰρ . . . ἔσονται". ταῦτα εἴρηται μὲν ἀπὸ τῆς ἐννοίας ἐκείνης, καθ' ἣν δυοποιὸς οὖσα τῶν ἀρχῶν ἡ ἑτέρα διπλασιάζειν ἕκαστον ἐλέγετο τῶν ἀριθμῶν. ἔστι δὲ οὐδὲν οὐ μόνον πρὸς τὸν (15) εἰδητικὸν ἀναφερόμενα καὶ τελέως ἀμερῆ καὶ ἄποσον ἀριθμόν, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸν μαθηματικὸν καὶ μοναδικόν· αἱ γὰρ ποσότητές εἰσι τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐλαττόνων αἱ ἐπισυντιθέμεναι καὶ ὑποβαλλόμεναι τῷ εἴδει τοῦ μείζονος ἀριθμοῦ, καθάπερ εἴρηται, ἀλλ' οὐκ αὐτοὶ οἱ ἀριθμοί. ὥσπερ οὖν ὅταν τὸ ὕδωρ εἰς ἀέρα μεταπίπτῃ, (20) οὐ τὸ ὕδωρ ἀὴρ γίγνεται ἢ ὑποκείμενον τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ὃ ἦν ὕδατος ὑποκείμενον, ἀέρος γίγνεται ὑποκείμενον· οὕτω καὶ ὅταν ὁ τρία τὸν δύο προσλάβῃ, οὐ τὰ εἴδη μίγνυται τῶν ἀριθμῶν, εἰ μὴ ἐν τοῖς ἀύλοις αὐτῶν λόγοις, ἐν οἷς καὶ διακρινόμενα ἐνθάδε οὐ κωλύεται, ἀλλ' αἱ μονάδες εἰσὶ καὶ ἡ ὕλη ἡ ἐπισυν- (25) τιθεμένη. μία οὖν καὶ ἡ τριὰς καὶ ἡ τετρὰς καὶ ἐν τῷ μαθηματικῷ ἀριθμῷ· κἂν γὰρ ἐν τῇ ἐννεάδι τὴν μὲν πρώτην τὴν δὲ μέσην τὴν δὲ τελευταίαν ἐννοῇ τριάδα, μίαν ὁρᾷς καὶ ἀδιάφορον τρίτον παραλαμβανομένην· καὶ ὅλως ἐν μὲν τῷ ἐννέα οὐδὲν ἄλλο ὁρᾷς ἢ τὸ τῆς ἐννεάδος εἶδος ἐπὶ τῇ ποσότητι, ἐὰν δὲ τῇ δια- (30) νοίᾳ μερίσῃς αὐτῆς τὸ ὑποκείμενον (τὸ γὰρ εἶδος ἀμέριστόν ἐστιν), εὐθέως αὐτὸ καὶ μορφοῖς οἰκείοις εἴδεσι τοῦ μερισμοῦ· τὸ γὰρ ἀνείδεον ἀκόσμητον μὲν οὐκ ἀνέχεται ἡμῶν ὁρᾶν ἡ ψυχή, ἄλλως τε κἂν αὐτὴ κυρία ᾖ τοῦ κοσμεῖν αὐτό. [1082a 32] "ὁ δ' αὐτὸς . . . ἔσονται". οὐδέ γε τούτων οὐδὲν πρὸς τὴν τῶν παλαιῶν θεωρίαν (35) ἀποτείνεται· οὔτε γὰρ μοναδικὸς ὁ τῶν ἰδεῶν ἀριθμός, εἰ καὶ μονὰς

λέγεται· ἀριθμὸς μὲν ὡς εἶδος καθαρὸν ἐξομοιοῦν ἑαυτῷ τὰ μετέχοντα, μονὰς δὲ ὡς τῶν εἰδῶν τῶν ψυχικῶν καὶ τῶν φυσικῶν καὶ τῶν αἰσθητῶν μέτρον οὖσα καὶ πρόμετρον· οὔτε σύγκειται κατ' αὐτοὺς ἰδέαι ἐξ ἰδεῶν, τοῦ ἵππου εἰ τύχοι ἐκ τῆς τοῦ ἀν- (5) θρώπου καὶ τοῦ κυνός, ἵνα καὶ ὁ τῇδε ἵππος ἐκ τῶν τῇδε φύσεων ἀνομοίων οὐσιῶν σύνθετος ᾖ. πάντα γὰρ ταῦτα κωμῳδοῦντός ἐστι μᾶλλον ἢ σπουδάζοντος. ἀλλ' οὐδὲ ἐν τῷ μαθηματικῷ ἀριθμῷ διάφοροί εἰσιν αἱ μονάδες, ἀλλὰ πᾶσαι ἀδιάφοροι αἱ ὑποκείμεναι τοῖς ἀριθμοῖς, ἐξῃρημένης ἐκείνης ἥτις ἀρχὴ πάντων οὖσα καὶ (10) πηγὴ καὶ μήτηρ τοσοῦτον ἀποδεῖ τοῦ δεῖσθαι τῶν εἰδοποιησόντων αὐτήν, ὡς τὰ εἴδη πάντα προϊέναι παρ' αὐτῆς ἅπασι τοῖς ἀριθμοῖς. ὁμώνυμοι δὲ οὐ τῇ μονάδι μόνῃ αἱ πολλαὶ μονάδες, ἀλλὰ καὶ ἡ τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν ὡρισμένη δυὰς τῇ ἀορίστῳ δυάδι· ἡ μὲν γὰρ ἀόριστος ἀρχὴ παντὸς μέν, μάλιστα δὲ τοῦ ἀρ- (15) τίου, ἡ δὲ ὡρισμένη ἄλλως ἀρχὴ οὐχ ὡς γεννητική, ἀλλ' ὡς τὸ πρῶτον τοῦ πράγματος ἀρχὴν αὐτοῦ λέγομεν εἶναι, ὡς τῆς Πολιτείας τὸ "Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ". [1082b 1] "ὅλως . . . μονάδος". εὖ ταῦτα λέγεται πρὸς τὰς μονάδας τὰς ὑποβεβλημένας τῷ ἀριθμῷ· οὔτε γὰρ ποσῷ διοίσουσιν, ἐλάχισται οὖσαι πᾶ- (20) σαι, οὔτε ποιῷ, ἀνείδεοι γάρ. εὖ δὲ καὶ τὸ πλασματῶδες ὡρίσατο. [1082b 5] "ἀνάγκη . . . μοναδικόν". ** καὶ τὸ εὖ· ἡ γὰρ ἰσότης καὶ ἀνισότης χωρεῖ διὰ παντὸς ἀριθμοῦ φυσικοῦ τε καὶ ὑπερφυοῦς καὶ μαθηματικοῦ. προσεκτέον δὲ τούτῳ τῷ ῥητῷ, ἐν ᾧ σαφῶς ὁμολογεῖ καὶ αὐτὸς μὴ πάντας τοὺς ἀριθμοὺς εἶναι μοναδικούς. τὸ (25) γὰρ "ἀλλὰ μάλιστα τὸν μοναδικόν" βεβαίωσίς ἐστιν ἐναργὴς τοῦ δόγματος τῶν παλαιῶν· οὐκ ἄρα τι ἀποδέδεικται ἡμῖν κατὰ τῶν [μοναδικῶν] ἀριθμῶν, ἐπειδὴ ἐκ μοναδικῶν ἐλαμβάνετο πάντα τὰ ἐπιχειρήματα. [1082b 7] "ὥστε εἰ . . . εἶναι". καὶ ταῦτα εὖ πάνυ λέλεκται περὶ τῶν πολλῶν μονάδων, καὶ οὐ μόνας αὐτὰς (30) ἀδιαφόρους δείκνυσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἴσους ἀριθμούς· ὥσθ', ὅπερ ἐλέγομεν, ἕνα εἶναι τὸν τρία, κἂν πολλάκις λαμβάνηται ἐν τῷ τριάκοντα· τὰ γὰρ ἴσα ἐν ἀριθμοῖς ταὐτά. ἀδιάφοροι οὖν καὶ αἱ ἐν τῇ δεκάδι δυάδες, οὐχ ὅτι αἱ μονάδες αὐτῶν ἀδιάφοροι, καὶ τοῦτο μὲν γάρ, ἀλλ' ὅτι τὸ εἶδος ἕν· ἓν δὲ οὐχ ὡς εἰς διά- (35) φορα ὑποκείμενα δεδωκὸς ἑαυτό (μίαν γὰρ μόνην ποιεῖ τῷ ἀριθμῷ δυάδα), ἀλλ' ὡς ἐκ μονάδος τῆς ἀρχηγικῆς προελ-

4 αἱ ἑπτὰ] αἰσθηταὶ ***BHβ***. ‖ 6 ἔχει ***H***. ‖ 8—12 φαίν. ex Alexandro p. 735, 27 conpilata. ‖ 8 ἐλλιπῶς . . . συντομίαν om *β*. ‖ εἴρηται Alex. ‖ 9 μὴν] νῦν ***H***. ‖ 11 τριάδων *β* et Alex.: τριάδος ***BH***. ‖ προτέρας φαίνεσθαι Alex.: προτέρας pr ***C*** sed γρ. φαίνεσθαι marg. ***C***, εἶναι προτέρας ***Aβ***. ‖ 12 παρ' αὐτὸ ***H***. ‖ 13 εἰ μὲν γὰρ ***B*** in lemmate. ‖ 15 ἐλέγετο τὸ τῶν ***A***. ‖ οὐδὲν om ***A***. *sed non modo non feruntur β*. ‖ 18 τῶν ante ἐλ. om ***H***. ‖ 21 οὐ τὸ ***CHβ***: αὐτὸ ***A***. ‖ ἢ τὸ ὑποκείμενον ***BH***: deleui articulum. an scribendum ἤτοι ὑποκ.? ‖ 24 λόγος ***H***. ‖ 25 οὐ ante κωλ. om ***A***. ‖ *sed unitates sunt materia ipsa apposita β*. ‖ ἡ ὕλη ἡ] ἡ ὕλη ***BH***. ‖ 26 καὶ ἐν] καὶ ἡ ἐν ***BHβ***. ‖ 27 ἀριθμῷ om ***Aβ***. ‖ 28 καὶ ἀδιάφορον om *β*. ‖ 29 τρίτον] *ter β*. ‖ 30 ἐννάδος (***A***)***H***. ‖ εἶδος om ***H***. ‖ 33 μὲν om *β*, recte ut uidetur.

5 ἵνα ◦ ὁ cum spatio V litterarum ***H*** ἵνα τε ὁ ***A***. ‖ 6 ἐστι] ἔσται ***BHβ***. ‖ 7 μᾶλλον om (***A***)***H***. ‖ 10 *tantum abest ut fiat ex his quae ipsam formarunt β*. ‖ δεῖσθαι] ποιεῖσθαι ***BH***. ‖ εἰδοποιησάντων ***BHβ***. ‖ 11 *ab ipsa β* παρ' αὐτοῖς ***BH***: correxi cum Bonitzio. ‖ 13 ἀριθμῶν om ***AHβ***. ‖ ὡρισμένη] *interminata β*. ‖ 18 εὖ] οὐ ***BHβ***. *Haec non β*. ‖ 19 ἐλάχιστοι ***C*** ἐλαχίστοις (***A***)***H***. ‖ 20 πλασματῶ ***H***. ‖ ὡρίσαιτο (***A***)***H*** *decretum est β*. ‖ 21 ** spatium VI litterarum uacuum reliquit ***C***. ‖ *Et hoc recte β* καὶ τὸ ἕν· ***A***. ‖ ἢ γὰρ ***H***. ‖ 24 τοὺς om ***CH***. ‖ 27 κατὰ βάνετο ***H*** omissis τῶν . . . ἐλαμ- ‖ μοναδικῶν inclusi. quod qui adposuit, pro uitioso μονάδων legi uolebat. ‖ μοναδικῶν] μονάδων ***BHβ***. ‖ 29 περὶ πολλῶν ***A*** παρὰ πολλῶν ***H***. ‖ fort. ταύτας. ‖ 32 καὶ ἐν τῇ ***BHβ***: inserui αἱ, item Bonitzius. ‖ 34 δὲ] γὰρ ***H***. ‖ fort. εἰς ἀδιάφορα.

θὸν καὶ μεῖναν καθαρῶς ἕν. εἰ μὲν γὰρ καὶ ἡμεῖς συνεχωροῦμεν ἐκ δυάδων πέντε συγκεῖσθαι τὴν δεκάδα, ὥσπερ ἔχειν δέκα μονάδας, ἀναγκαῖον ἦν ὁμολογεῖν πολλὰς μὲν εἶναι τῷ ἀριθμῷ δυάδας, μίαν δὲ τῷ εἴδει· ἐπειδὴ δὲ οὐ τὰς δυάδας φαμὲν συντιθεμένας ποιεῖν τὴν δεκάδα (τὰ γὰρ εἴδη τῶν ἀριθμῶν ἁπλᾶ 5 ἐστι καὶ ἐκ τῆς μονάδος πρόεισιν, ὥστε καὶ τὸ τῆς δεκάδος), οὔτε τὰς μονάδας τὰς ὑποκειμένας τῇ δυάδι πλέον προαχθείσας ὑποκείμενον γενέσθαι τῆς δεκάδος, προϊούσης μὲν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς, ἀποτελούσης δὲ τὸν δέκα μετὰ τοῦ ὑποκειμένου, οὐκ ἀναγκαζόμεθα πολλὰς τῷ ἀριθμῷ δυάδας ὑποτίθεσθαι, ἵνα μὴ ἀριθμη- 10 τὰς αὐτὰς ἀντὶ ἀριθμῶν ποιήσωμεν· ἐπεὶ καὶ εἰ πολλαὶ εἶεν δυάδες, ὡς αὐτὸς ἀξιοῖ, καὶ πολλαὶ τριάδες καὶ δεκάδες πολλαί, καὶ ἁπλῶς ἕκαστος τῶν μοναδικῶν ἀριθμῶν πολὺς εἴη καὶ ἄπειρος, ἀνάγκη καὶ τὸν σύμπαντα μαθηματικὸν ἀριθμὸν μὴ ἕνα εἶναι, ἀλλ' ἀπείρους εἶναι μαθηματικοὺς ἀριθμούς· δοκεῖ δὲ εἷς εἶναι 15 ὁ μαθηματικός, καθόλου γάρ, ὥστε καὶ ὅδε ὁ μαθηματικὸς εἷς οἷον ὁ τρία καὶ ὁ τέσσαρα καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος, ἵνα καὶ ὁ σύμπας εἷς μείνῃ ὁ ἐξ αὐτῶν συγκείμενος. ἐὰν γάρ τις καὶ τὸν σύμπαντα πολλαχῶς εἶναι λέγῃ καὶ ἀπειραχῶς ὡς τὰ ὁμοειδῆ τῶν καθ' ἕκαστα, πάλιν ἐπὶ τὸ ἓν εἶδος ἀναδραμούμεθα, ὃ 20 ἐπισκέπτεται ἡ μαθηματική· καὶ εὑρήσομεν ἓν μὲν εἶδος τοῦ σύμπαντος μαθηματικοῦ ἀριθμοῦ, μίαν δὲ περιέχον δυάδα καὶ μίαν τριάδα καὶ οὐ πολλάς, ἵνα μὴ πάλιν καὶ ὁ σύμπας πολλαπλοῦς γένηται καὶ τοῦτο ἐπ' ἄπειρον προέλθῃ. οὔτ' οὖν διαιροῦμεν τὸν δέκα εἰς πέντε δυάδας, ἀλλὰ πεντάκις [τὸ ὑποκείμενον τῇ δεκάδι καὶ] 25 τὸ ὑποκείμενον τῇ δυάδι παραλαμβάνεσθαι λέγομεν· οὔτε συντίθεμεν τὴν δεκάδα ἐκ πέντε δυάδων, ἵνα μὴ σύνθετον αὐτῆς τὸ εἶδος ἀποφήνωμεν, ὅπερ οὐδὲ ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν εἰδῶν ὑπὸ τῆς φύσεως ὁρῶμεν γιγνόμενον· οὐθ' ὅλως ἀριθμὸν πολὺν εἶναί φαμεν συνδιαιρούμενον τῷ ὑποκειμένῳ, ἀλλ' ἕκαστον πολλαχῶς 30 ὑφεστάναι, εἰ μέλλοι καθαρῶς ἀριθμὸς εἶναι καὶ μὴ ἀριθμητόν.

1082b 11. "ἔτι ... μονάδων". ταῦτα περὶ μὲν τῶν εἰδητικῶν ἀριθμῶν καὶ ἐν τοῖς φθάσασι καὶ νῦν γελοίως λέγεται· οὔτε γὰρ δύο μονάδες ὑποβέβληνται τῇ αὐτοδυάδι, οὔτε τρεῖς τῇ αὐτοτριάδι, οὔτ' εἰ ἦσαν ὑποβεβλημέναι, δυνατὸν ἦν ἀφαιρεῖν ἐξ ἑκατέρας καὶ 35 ἄλλο τι ποιεῖν, ἐπεὶ καὶ ταυτότης καὶ ἑτερότης ἐν ἑκατέρᾳ αὐτῶν καὶ οὐ δήπου ἀφελὼν ἑκατέρας τὴν ἑτερότητα ἢ τῆς μὲν τὴν ἑτερότητα τῆς δὲ τὴν ταυτότητα, τρίτον τι μικτὸν ἐξ αὐτῶν ἀποτελέσεις καὶ ζητήσεις πότερον ἀμφοῖν ἐστιν ὕστερον ὡς ἐξ ἀμφοῖν ὑποστάν, ἢ τοῦ μὲν προτέρου αὐτοῖν ὕστερον, τοῦ δὲ δευτέρου 5 πρότερον, ὃ μᾶλλον ἀναγκαῖον εἶναί φησι. πάντα γὰρ ταῦτα ἐκ τῶν ἐνύλων καὶ ὅλως μεριστῶν εἴληπται τὰ ζητήματα, καὶ ἀναξίως ταῖς νοεραῖς καὶ ἁπλαῖς καὶ παντελῶς ἀμερίστοις οὐσίαις προσφέρεται. εἰ δὲ περὶ τοῦ μαθηματικοῦ αὐτὰ προτείνειν ἤθελεν ἀριθμοῦ, μᾶλλον μὲν ἂν ἐκίνησεν ἀπορίαν τὸ προταθέν, οὐ μὴν ἀλλ' ἐκ 10 τῶν προαγόντων εἶχε καὶ τοῦτο τὴν λύσιν· εἴτε γὰρ ἐκ τοῦ δύο εἴτε ἐκ τοῦ τρία δεόμεθα μονάδας ἀφαιρεῖν ἵνα ποιήσωμεν ἄλλον δύο (ταῦτα γὰρ περὶ τὰ ἀριθμητὰ συμβαίνει, οἷον ἐκ δύο ἵππων καὶ τριῶν ἀνθρώπων)· ἐὰν οὖν ἀφ' ἑκατέρων λάβωμεν, δυάδα ποιοῦμεν ἐξ ἀνομοίων μονάδων ** οὐθ' ὅλως ἐν 15 ὅσῳ δύο ἐστὶν ὁ δύο καὶ τρία ὁ τρία, οὐδ' εἰ ἔστιν ἑκάτερος αὐτῶν ὅ ἐστι, μονάδα δυνήσεται ἀποβάλλειν. ἀλλὰ πάντα ταῦτα τὰ φαντάσματα οἱ ὑστερογενεῖς ἀποφηνάμενοι εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς καὶ ἐκ τῶν αἰσθητῶν ἀποσυλᾶσθαι καὶ πολλαπλοῦν ἕκαστον εἶναι παρεισκυκλοῦσι τῇ καθαρᾷ θεωρίᾳ.

1082b 16. "καὶ ἡμεῖς ... μονά- 20 δας". οὗτός τε γὰρ ὡς ἀριθμητοῖς προσβάλλει τοῖς πράγμασι καὶ διὰ τοῦτο μέτρῳ χρῆται περὶ αὐτὰ τῷ μοναδικῷ ἀριθμῷ· ἐκεῖνοί τε εἰ τὰς μονάδας τὰς ὑποκειμένας τῷ μοναδικῷ ἀριθμῷ διαφόρους εἶναι λέγουσι, δικαίως ἐγκαλοῦνται· εἰ δὲ ἕκαστον τῶν εἰδῶν μονάδα καλοῦσιν ὡς πρόμετρον τῶν τῇδε πραγμάτων, 25 πῶς οὐκ ἀνάγκη, διαφόρων ὄντων τῶν εἰδῶν, διαφόρους μονάδας αὐτοὺς λέγειν; καὶ εἶεν ἂν καὶ αἱ ἐν νῷ διάφοροι ἀλλήλων διὰ τὴν ἐν αὐταῖς ἑτερότητα καὶ πολλῷ πλέον αἱ ψυχικαὶ τῶν νοερῶν, ὅσῳ πλείων ἡ ἀπόστασις, καὶ πάλιν πᾶσαι συμβληταὶ διὰ τὴν ἐκ τἀγαθοῦ τοῖς πᾶσιν ἐφήκουσαν ἕνωσιν καὶ διὰ τὴν τῆς 30 ταυτότητος ἐν τοῖς ἀύλοις εἴδεσιν ἐπικράτειαν. ἀλλ' οὗτος μὲν ὁ τρόπος ἑτέρᾳ θεωρίᾳ προσήκει. τῶν δὲ μονάδων, ὧν νῦν ἐξεταστὴς ὁ Ἀριστοτέλης γίγνεται, οὔτε ἀνῆγόν τινας εἰς τοὺς εἰδητικοὺς ἀριθμοὺς οὔτε διαφορὰς παρεδίδοσαν οἱ Πυθαγόρειοι.

1082b 19. "εἴτε δὲ μὴ ... τῇ δεκάδι". πρῶτον μὲν μὴ θαυμάσῃς εἰ αὐτὴν 35 δυάδα καὶ αὐτὴν τριάδα φάσκοντες εἶναι μήτε πλείω φασὶ τὸν τρία τοῦ δύο μήτε ἐνυπάρχειν τὸν δύο τῷ τρία· οὔτε γὰρ ποσό-

1 συγχωροῦμεν *BH*: em. β. ‖ 4 fort. οὔτε τάς. ‖ 6 ὥστε ... 9 ὑποκ.] *quare et quae est denarii, non eo, quod unitates subiectae binario ulterius productae subiectum fiant, sed quia denarius procedit a proprio principio, quod ipsum denarium perficit cum subiecto* β. ‖ 6 οὔτε] οὕτω *BH*, οὐ τῷ β quod fuerunt quibus placeret. ‖ 7 fort. ἐπὶ πλέον. ‖ 9 τὸν δέκα *CH*: τὴν δεκάδα *A*β. ‖ 10 ἀριθμῷ ... ἵνα μὴ om *H*. ‖ 15 εἷς εἶναι μαθημ. *BH*: addidi ὁ. ‖ 16 καὶ ὧδε ὁ *A*β καὶ ὅδε *H*. ‖ 17 ὁ δ̄ *B*. ‖ 19 λέγει corr. *H*. ‖ 21 σύμπαντος om β. ‖ 23 τετράδα *AH*β. ‖ 24 ἐπάπειρον προέλ(θ)· *H*. ‖ 25 τὸ ... καὶ inclusi. corrupta lectio et correcta iuxta ponuntur. ‖ 31 καθαρὸς *AH*β. ‖ 32 τοῦτο β. ‖ 33 τοῖς φθάνουσι *AH*β. ‖ 35 οὔτ' εἴσαν *H*. ‖ 36 ἄλλό τι (*A*)*H*. ‖ ἐπειδὴ καὶ *H*.

1 τῆς μὲν ἑτερότητα libri. ‖ 2 τί *H*: δὲ *B* om β. ‖ μικρὸν *H*. ‖ ἐξ αὐτῶν] *ex utraque* β. an ἐξ αὐτοῖν? ‖ 3 *conflabis* β: ἀπολέσεις *B* ἀπολέσειε *H*. ‖ 5 fort. φής. ‖ 8 μαθητικοῦ *H*. ‖ 9 τὸ προταχθὲν *A*. ‖ 10 προαγαγόντων *A*. sed cf. p. 905 a22. ‖ *neque enim ex binario neque ex ternario oportet nos auferre* β. ‖ 12 ἄλλον *C* ἄλλα *H* ἄλλας *A*β. ‖ 13 λάβωμεν δυάδα, τετράδα ποιοῦμεν β. ‖ 14 hiatu oratio hoc loco laborat, nisi grauius turbatum est. possunt enim uerba δυάδα π. ἐξ ἀν. μον. ad l. 13 τριῶν ἀνθρώπων pertinere. ceterum cf. infra p. 910 b20 sqq. ‖ 15 καὶ τὰ τρία ὁ τρία *AH*. ‖ οὐδ' εἰ ἔστιν] εἰ δὲ ἔστιν *BH*β. ‖ 16 μονάδα *CH*: δυάδα *A*β. ‖ 18 ἀπολύσασθαι *H*. ‖ 20 οὗτός τε] οὔτε *BH*β. de pronomine cf. p. 861 b35. 904 b2. 910 a14. 911 a1. 912 a26. 914 b23 al. ‖ 22 fort. εἰ μὲν τάς. ‖ 24 μονάδας *BH*β. ‖ ὡς πρότερον *A*β. ‖ 26 καὶ ἐν (om. αἱ) *H*. ‖ 34 δεκάδι] corrigas δυάδι. ‖ εἰς αὐτὴν *H*. ‖ 36 δύο τὰ τρία (*A*)*H*.

τητος οὔτοι μετέχουσιν οἱ ἀριθμοί, οὔτε τὸ τῆς ἰσότητος καὶ ἀνισότητος εἶδος οὕτως ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ὡς ἐν τοῖς μοναδικοῖς ἀριθμοῖς· ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ οὐδέποτε οἱ ἴσοι καὶ ἄνισοι οὐδ' οἱ ἄνισοι *ἴσοι* εἰσίν· ἐν δὲ τοῖς εἰδητικοῖς οἱ αὐτοὶ καὶ ἴσοι καὶ ἄνισοι ἀλλήλοις, ὥσπερ ταὐτὸν καὶ ἕτεροι διὰ τὴν τῶν γενῶν τοῦ ὄντος καὶ τῶν περιληπτικωτάτων εἰδῶν εἰς αὐτοὺς παρουσίαν, καὶ οὐχὶ ἡ ἀντίφασις ἐπ' αὐτῶν διὰ τοῦτο· οὐ γὰρ ᾗ ἴσοι, ταύτῃ ἄνισοι, οὐδ' ᾗ ὅμοιοι, ταύτῃ ἀνόμοιοι, οὐδ' ᾗ ταὐτόν, ταύτῃ ἕτεροι, ἀλλ' ὅμοιοι μὲν καὶ ἴσοι καὶ ταὐτὸν δι' ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα καὶ ταὐτότητα, ἀνόμοιοι δὲ καὶ ἄνισοι καὶ ἕτεροι διὰ τὰ ὡς ἀντικείμενα τοῖς προτέροις εἴδεσιν εἴδη. ἀμήχανον γὰρ ἦν ἐν ταῖς ἀρχαῖς μονάδος οὔσης καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος μὴ οὐχὶ καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ὑποστάντα ἀμφοτέρων δυνάμεις ὑποδεδέχθαι. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐχρῆν ἐννοεῖν ὡς οὗτος ὁ τὸν ἐν τοῖς εἴδεσιν ἀδιάφορον ποιεῖ (τί γὰρ εἰ καὶ ἰσότητος καὶ ἑτερότητος τὰ εἴδη μετέχει), ἀλλ' εἰ ἄρα, τὸν ἐν τοῖς μοναδικοῖς ἀριθμοῖς. [1082b 22.] "ἀλλ' οὐκ ... ἀριθμοί". ὅτι μὲν οὐκ ἐνδέχεται δύο δυάδας ἀδιαφόρους εἶναι ἐν τῷ εἰδητικῷ ἀριθμῷ, εὖ λέγει· ὅτι δὲ τῇ αὐτοῦ ὑποθέσει ἠκολούθησε, ποσότητος μοναδικῆς μεταδούσῃ τοῖς νοεροῖς εἴδεσιν, ὁμολογεῖν οὐκ ἐθέλει. [1082b 24.] "τοῦτο μὲν γὰρ ... ἀναιροῦσιν". λέγουσι μέν, φησίν, ἑαυτοῖς τὰ ἀκόλουθα οἱ τῶν ἰδεῶν τὸν ἀριθμὸν ἐκ διαφερουσῶν μονάδων συνεστάναι φάσκοντες, ἵνα μὴ πολλὰς ἰδέας τοῦ αὐτοῦ ποιεῖν ἀναγκασθῶσι καὶ ἀπολιμπάνειν δυάδας καὶ ἐν τετράδι καὶ πεντάδι καὶ ἑξάδι καὶ ὅλως ἐν πᾶσιν ἀριθμοῖς ἀδιαφόρων οὐσῶν τῶν μονάδων. ἔτι δὲ κἀκεῖνο κατ' αὐτὸν λέγουσιν ὀρθῶς πρὸς τὴν ἑαυτῶν ὑπόθεσιν, ὅτι οὐ χρὴ τῷ δύο προστιθέντας μονάδα τὸν τρία ποιεῖν ἐκεῖ. οὐ γὰρ ἀδιάφοροί εἰσιν αἱ ἐν τῷ δύο καὶ αἱ ἐν τῷ τρία μονάδες ἀλλ' ἀσύμβλητοι· ὥστε χρὴ χωρίζειν ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν καὶ ἀεὶ ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς ἐπὶ τὰς ἑξῆς μεταβαίνειν. εἰ γὰρ οἱ μὲν ἀριθμοὶ ἰδέαι, αἱ δὲ ἰδέαι οὐ περιέχονται ὑπ' ἄλλων ἰδεῶν ὥστε μέρος εἶναι τῶν περιεχουσῶν, οὐδ' ἂν ἀριθμοὶ μέρη εἶεν ἄλλων ἀριθμῶν· ὑπάρξει δὲ αὐτοῖς τοῦτο, εἰ διάφοροι εἶεν αἱ ἐν αὐτοῖς μονάδες. ταῦτα δέ, φησίν, εἰ καὶ σῴζει τὴν αὐτῶν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἀνατρέπει πολλὰ τῶν ἀριθμητικῶν θεωρημάτων· διὸ πρὸς μὲν τὴν ἑαυτῶν ὑπόθεσιν ὀρθῶς λέγουσιν, ἁπλῶς δὲ οὐκ ὀρθῶς. ὅτι δὲ οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι τοιαύτας μονάδας οὐκ ᾤοντο εἶναι καθάπαξ ἐν τῷ εἰδητικῷ ἀριθμῷ, ἄλλως δὲ αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς μονάδας λέγοντες διαφόρους πρός τε ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὴν φύσιν ὁμολογοῦν τὴν τῶν πραγμάτων, οὐ θέλει προσποιεῖσθαι. [1082b 34.] "ἐπεὶ ... διαφοράν". εἰώθασι, φησίν, ἀπορεῖν, πότερον ἀπὸ τοῦ δύο ἐπὶ τὸν τρία δεῖ μεταβαίνειν καὶ τέσσαρα καὶ πέντε, καὶ ὅλως κατὰ σύνθεσιν ἀριθμεῖν, ἢ κατὰ διαίρεσιν ἀπὸ τῆς δεκάδος λαμβάνειν ἓν δύο τρία τέσσαρα· αὐτοῖς μὲν γὰρ οὐδέτερον τούτων ἀρέσκει. ἡμῖν δέ, φησί, ῥητέον ὅτι γελοῖον ἐξ οὕτως ἐπιπολαίου ζητήματος ἕκαστον τῶν ἀριθμῶν οὐσίαν ποιεῖν καὶ ἰδέαν, ἀποκριτέον τε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἀμφοτέρως ποιοῦμεν· ὡρισμένου μὲν γὰρ τοῦ μεγίστου διαιροῦμεν, ἀορίστου δὲ ὄντος συντίθεμεν. ταῦτα δὲ ὅτι πρὸς μὲν τὸν εἰδητικὸν ἀριθμὸν οὐδαμῶς ἀνάγεσθαι δύναται, πρὸς μέντοι τὸν μαθηματικὸν πῇ μὲν πῇ δὲ οὔ, πολλάκις ἐπεσημηνάμεθα· ὡς καὶ τὴν ἀπορίαν τῶν πρεσβυτέρων λίαν ἐπισήμονα φαίνεσθαι καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἀριστοτέλους μὴ πάντῃ ψευδῆ· ὁ μὲν γὰρ ἐνεργείᾳ τρία, ὁ τὸ εἶδος καταδεξάμενος τῆς τριάδος εἷς ἐστι καὶ οὐκ ἂν μονάδα προσλαβὼν τέσσαρα γένοιτο (πῶς γὰρ τὸ τῆς τριάδος εἶδος εἰς τὸ τῆς τετράδος μεταπεσεῖν δυνήσεται;)· ὁ δὲ δυνάμει τρία ὁ ἐν ταῖς τρισὶ μονάσι θεωρούμενος, ὁ ἄνευ τοῦ εἴδους τριάδος ἐπινοούμενος, εἰ μονάδα προσλάβοι, ποιήσειεν ἂν τὸ ὑποκείμενον τοῦ τέσσαρα, ὃ ἐν ὅσῳ μέν ἐστιν ἄμορφον οὐκ ἀδυνατεῖ μονάδα προσλαβὸν ποιῆσαι τὸ ὑποκείμενον τοῦ πέντε, κρατηθὲν δὲ τῷ τῆς τετράδος εἴδει τὸν τέσσαρα μόνον ποιεῖ. αἱ οὖν διαιρέσεις καὶ οἱ πολλαπλασιασμοὶ κατὰ τὴν ὕλην καὶ τὴν ποσότητα τῶν ἀριθμῶν ἐπιτελοῦνται, οὐ κατὰ τὰ εἴδη· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον αὐτὰ ἀκίνητα ἀλλὰ καὶ οἷς ἂν ἐπιγένηται, τούτοις μίαν ἐπιφέρει μορφὴν τὴν ἑαυτῶν.

[1083a 1.] "Πάντων ... μονάδων". προείρηται πολλάκις ὅτι ἄλλως μὲν ἐκεῖνοι μονάδας ἔλεγον καὶ ἀριθμοὺς αὐτὰ τὰ εἴδη, ἄλλως

1 οἱ ante ἀρ. om **H.** ‖ οὔτε τῆς **BH**: adieci τὸ. ‖ *sic est* β οὗτός ἐστιν **CH** οὗτος (om. ἐστὶν) **A**: correxi cum Bonitzio. ‖ 3 οὐδ' οἱ ἄνισοί εἰσιν **C**: εἰσιν **AH**β. ἴσοι addidit Brandisius. ‖ 5 et 9 ταὐτὸν] ταὐτοὶ **BH** *iidem* β. correxi cl. l. 8, etsi l. 5 procliue erat καὶ αὐτοὶ scribere. ‖ 6 εἰς αὐτοὺς coni. Brandisius: *in eis* β εἰς αὐτὴν **BH**. fort. ἐπ' αὐτῶν. ‖ οὐχὶ ἡ] οὐχ ᾗ ἡ **B** οὐχ ἡ **H**β. correxi cum Bonitzio. ‖ 7 ἄνισον **H.** ‖ 8 ἀνόμ. οὐδ' οἱ **H.** ‖ ταὐτὸν **C**: ταὐτοὶ (**A**)**H**β. ‖ 9 ταὐτὸν] cf. ad l. 5. ‖ 10 ὡς ἂν ἀντικείμενα **CH.** ‖ 13 ἐπὶ τούτοις **A**β. ‖ 14 fort. ὡς οὕτως . . . ποιεῖς. ‖ 16 ἄρα, τὸν ἐν] ἄρα καὶ ἐν **A**β ἄρα ἐν **CH.** ‖ 18 ὃ λέγει **BH**β. ‖ 19 μεταδούσης **BH**β. ‖ 21 φησίν **C**: γὰρ **AH**β. ‖ εἰδεῶν ex εἰδῶν corr. **H.** ‖ 23 δυάδα **H**β. ‖ 24 καὶ πεντάδι om **AH**β. ‖ 25 κατ' αὐτὸ **H.** ‖ 26 πρός τε τὴν **BH**β: deleui τε, cf. infra b2. ‖ ὅτι om **H.** ‖ τῷ δύο] *duobus* β τῶν δύο **B.** ‖ 27 διάφοροι (**A**)β. ‖ 28 καὶ ἐν τῷ τρία **BH**β: αἱ adieci. ‖ 29 ἀεὶ **C**: om **AH**β. ‖ 30 εἰ γὰρ . . . b3 οὐκ ὀρθῶς Alexandro p. 740, 5—12 debentur. ‖ 30 οἱ μὲν om **H.** ‖ 31 ὑπ' **H**: ἀπ' **B**β, ὑπὸ τῶν Alexander, hinc corrigendus. ‖ ἄλλων] ἀλλήλων **H.** *a se ipsis ideis* β. ‖ 32 εἶεν β, Alex.: εἶναι **BH.** correxerunt Bonitzius et Brandisius. ‖ *inerit* β ὑπάρξοι **BH**: corr. Bonitzius cl. Alex. ‖ 33 εἰ διάφοροι β Alex.: ἀδιάφοροι **BH.** ‖ εἶεν] εἶναι **H.** εἰσίν Alex.

1 φησὶ καὶ εἰ **CH.** ‖ αὐτῶν om **A**β. ‖ 2 θεορημάτων ex ὀνομάτων corr **H.** ‖ 4 τοιαύτας **CH**: αὐτὰς τὰς **A**β. ‖ 5 ἄλλως τε **A**β. ‖ 6 λέγοντας **H.** ‖ 7 προσποιεῖσθαι **C**: ποιεῖσθαι (**A**)**H** *dicere* β. cf. p. 902 b37. 904 b33. 914 a1. ‖ 8—15 ex Alex. p. 740, 18 excerpta. ‖ 11 ἀρέσκειν **BH**β. ‖ 13 οὐσίαν ποιεῖν καὶ] αὐτὸ ποιεῖν κατ' **BH**β. cf. Alex. p. 741, 7 ποιεῖν ἰδέαν καὶ οὐσίαν καθ' αὐτήν. ‖ 14 ἀμφοτέροις (**A**)**H.** ‖ 20 ὁ τὸ] ὁ δὲ τὸ **BH**: deleui δὲ cum β, item Bonitzius. ‖ 23 μονάσι etiam Bonitzius: μόναις **BH** *solis unitatibus* β. ‖ 24 *trinitatis* β: τριάδα **BH.** correxit etiam Bonitzius. ‖ ποιήσει **H.** ‖ 26 προσλαβὼν **AH** προσλαβεῖν **C.** ‖ 27 τετράδος] τριάδος **BH**β. ‖ *ternarium solum facit* β, unde fuit qui τὸν τρία coniceret. τοῦ δ̄ **H.** ‖ μόνον] μόνως **BH.** ‖ 31 μίαν μὲν ἐπιφέρει **AH.**

δὲ οὗτος προτείνει οἰκεῖα ὄντα μοναδικοῦ ἀριθμοῦ τὰ προβλήματα, ἐφ' οὗ καὶ διεῖλεν εὖ καὶ ἐπέκρινε· τῷ γὰρ ὄντι εἰ αἱ μονάδες αἱ ὑποβεβλημέναι τῷ μαθηματικῷ ἀριθμῷ διάφοροι εἶεν, καὶ πολλαχῶς ὁ τρία καὶ ὁ πέντε καὶ ἕκαστος ὑποστήσεται καὶ διοίσει ὁ ἐν τῷ ἑπτὰ δοκῶν εἶναι τρία τοῦ ἐν τῷ πέντε καὶ τοῦ ἐν τῷ (5) (1083a 6.) δέκα. "ἔτι πότερον . . . ποσοῦ". καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὰς συνήθως λεγομένας μονάδας κάλλιστα εἴρηται. καὶ μέντοι εἰ γιγνομένους τις ἐπινοεῖ τοὺς μοναδικοὺς ἀριθμούς, τὸ εἶδος τὸ τὴν ποιότητα ἐπιφέρον ὕστερον ὄψεται μορφοῦν τὴν ὑποβεβλημένην (1083a 11.) αὐτῷ ποσότητα. "ἔτι οὔτ' ἂν . . . λέγουσιν". ὅτι μὲν εἴ τι (10) ἐστὶν ἐν τοῖς μετὰ τὰς ἀρχάς, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὀφείλει παραγίνεσθαι, λέγει μετρίως· καὶ ὅτι ταῖς συνεγνωσμέναις μονάσιν αἱ ἀριθμητικαὶ ἀρχαὶ τὸ διάφορον οὐκ ἐμποιοῦσιν, ἐπεὶ μηδ' ὅλως εἰσὶ διάφοροι, καὶ τοῦτο καλῶς· ὅτι δὲ τὸ ἕν, ὅπερ ἀντὶ τῆς ἀρχηγικῆς παρείληφε μονάδος, καὶ εἰ βούλεται μὴ εἶναι ποιόν, οὐ (15) συγχωρεῖ ποιότητος αἴτιον εἶναι, διαφέρεται καὶ πρὸς ἐκείνους καὶ πρὸς τἀληθές, ἐπεὶ καὶ δυὰς ἡ ἀόριστος ποσότητος ἂν εἴη μᾶλλον αἰτία, οὐ ποσοῦ καὶ ποιοῦ. ἥκει δὲ πάλιν αὕτη ἡ ὑπόληψις ἀπὸ τοῦ νομίζειν μηδὲν εἶναι τὸ τρία παρὰ τὰς τρεῖς μονάδας· τῷ γὰρ ὄντι εἰ τοῦτ' εἶχεν οὕτως, ἡ τὸ ποσὸν γεννῶσα δυὰς καὶ τὸ (20) ποιὸν παρῆγε· νυνὶ δὲ ἡ μὲν τὰς ἀπείρους γεννᾷ μονάδας, ἡ δὲ κρείττων ἀρχὴ τοῖς εἴδεσιν αὐτὰς καταλαμβάνει καὶ διαμορφοῖ. εὖ δὲ αὐτοὺς ἀπαιτεῖ λέγειν μὴ μόνον ὅτι διαφέρουσιν αἱ μονάδες, ἀλλὰ τίς ἡ μονάδος διαφορά. καὶ εἰρήκασί γε οὐ τῶν ὑποβεβλημένων τῷ ἀριθμῷ μονάδων διαφοράν (οὐδὲ γὰρ εἶναι (25) βούλονται), ἀλλὰ τούτων τε καὶ τῆς ἀρχηγικῆς αὐτῶν αἰτίας. ὅταν μὲν γὰρ λέγωσι μονάδα εἶναι ποσοῦ τὸ ἐλάχιστον ἢ ποσοῦ τὸ πρῶτον καὶ κοινὸν μέρος, τὴν συνεγνωσμένην ὁρίζονται· ὅταν δὲ λέγωσι μονάδα εἶναι εἰδῶν εἶδος, τὴν ἀρχηγικὴν αὐτῶν αἰτίαν ἐνδείκνυνται τὴν πάντων ἐν ἑαυτῇ τὰ εἴδη τῶν ἀριθμῶν προει- (30) ληφυῖαν, ἣν καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἓν πλῆθος οὐκ ὤκνουν καλεῖν· ἐπεὶ καὶ ὅταν περὶ τῶν θείων μονάδων διαλέγωνται, ἄλλως μὲν τὴν νοητὴν ἀφορίζονται μονάδα, ἀφ' ἧς ὁ πρώτιστος πρόεισιν ἀριθμὸς "μουνάδος ἐκ κευθμῶνος ἀκηράτου", ἄλλως δὲ τὴν νοερὰν καὶ δημιουργικήν, ἣν καὶ Δία καλεῖν ἠξίουν, περὶ ὧν πολλοὶ (35) μὲν τῶν πρεσβυτέρων, πολλοὶ δὲ καὶ τῶν νεωτέρων διελέχθησαν,

σαφέστατα δὲ ὁ θεῖος Ἰάμβλιχος ἐν ἑβδόμῃ βίβλῳ τῆς τῶν Πυθαγορείων δογμάτων συναγωγῆς. εἰ δέ τις αὐτῷ τῷ Πυθαγόρου Ἱερῷ λόγῳ παρακολουθεῖν δύναιτο, πάσας εὑρήσει τάξεις ἐκεῖ τῶν τε μονάδων καὶ τῶν ἀριθμῶν ἀπαραλείπτως (5) ὑμνουμένας. ἔχομεν οὖν παρ' αὐτοῖς καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ διαφέρειν ἀλλήλων τὰς μονάδας (καθ' ἑκάστην γὰρ πρόοδον ἀνάγκη τὴν ἐξηγουμένην τῆς τάξεως ἐκείνης μονάδα πληθύνεσθαι μᾶλλον τῶν πρὸ ἑαυτῆς), καὶ τίνας αὐτῶν οἴεσθαι χρὴ τὰς διαφορὰς εἶναι· ὅσαι γὰρ καὶ οἷαι τῶν ὄντων, τοσαῦται καὶ τοιαῦται καὶ τῶν (10) ἀρχηγικῶν μονάδων αἱ διαφοραί. "ὅτι μὲν οὖν . . . τρόπον". (1083a 17.) εἰ μὲν ἀριθμοὶ μοναδικοὶ εἶεν αἱ ἰδέαι, πᾶσαι τῶν μονάδων αἱ ὑποθέσεις ἐπ' αὐτῶν ἐλέγχονται· κἄν τε γὰρ ἀδιάφοροι ὦσιν αὐτῶν αἱ μονάδες, πολλὰ τὰ ἄτοπα (οὐδὲν γὰρ διοίσει τοῦ μαθηματικοῦ ἀριθμοῦ ὁ εἰδητικός), κἄν τε διαφέρουσαι, πλασματώδης (15) ὁ λόγος, κἂν αἱ μὲν οὕτως αἱ δὲ ἐκείνως ἔχειν ὑποτεθῶσιν. εἰ δὲ μὴ μοναδικὸν εἶναί τις λέγοι τὸν τῶν ἰδεῶν ἀριθμόν, ὑπ' οὐδενὸς τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥηθέντων ἐνοχληθήσεται· οὐδὲ γὰρ ὅλως εἴρηταί τι πρὸς αὐτόν. "ἀλλὰ . . . τὸ ἕν". εἴπερ εἶέν τινες (1083a 20.) ταῦτα λέγοντες, δικαίως ὑπ' αὐτοῦ κακίζονται. ἀλλὰ μήποτε (20) τῷ μὲν τῶν ἰδεῶν ὀνόματι οὐ κατεχρῶντο, διὰ δὲ τῶν μαθηματικῶν ὀνομάτων περὶ τῶν θείων οὐσιῶν ᾐνίττοντο· πῶς γὰρ ἂν τὸ ἓν καὶ τὸν ἀριθμὸν προέταττον τῶν ὅλων, εἰ μὴ τὸ ὑπερούσιον ἓν καὶ τὰ ὄντως ὄντα καὶ τὸν τῶν ἰδεῶν προσεκύνουν διάκοσμον; ὁ δ' οὖν Ἀριστοτέλης ἀκόλουθα τῇ ἑαυτοῦ ὑποθέσει καὶ (25) ταῦτα γράφει· "ἄτοπον . . . πάντα ἐστίν. καλῶς ὁρᾷ (1083a 24.) τὴν πρὸς ἑαυτὸ τοῦ δόγματος συμφωνίαν· εἰ γὰρ εἰσὶν ἑνάδες καθ' ἑκάστην τάξιν τῶν ὄντων ἡγεμονικὴν ἀξίαν ἔχουσαι, καὶ πᾶσαι προεληλύθασιν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τοῦ ὑπερουσίου καὶ πάντων ἐξῃρημένου, δεῖ τὸν εἰδητικὸν εἶναι ἀριθμόν. "εἰ μὲν . . . ἀλλήλους". ὁ μὲν (1083a 27.) (30) οὖν πᾶς λόγος τοιοῦτος· εἰ ὁ μαθηματικός ἐστι μόνος ἀριθμός, οὐκ ἂν εἴη τὸ ἓν ἀρχὴ τῶν πάντων· εἰ δέ ἐστι τὸ ἓν ἀρχή, κρατεῖ Πλάτων, καὶ ἔστιν ὁ εἰδητικὸς ἀριθμός, καὶ διαφέρει ἕτερος ἑτέρου τῇ οὐσίᾳ. ἡμέτερον δὲ λοιπὸν ἂν εἴη δεικνύναι ὅτι τὸ ἓν ἀρχὴ τῶν ὅλων, ὃ μήτε νοῦς μήτε ὂν μήτε ἀριθμὸς ὑπάρχον (35) μήθ' ὅλως ὑπάρχον ἀλλ' ἐξῃρημένον καὶ αὐτῆς τῆς ὑπάρξεως καὶ τοῦ εἶναι πάντων ἐστὶν αἴτιον ἀγαθῶν καὶ πᾶσιν οὐσίαν καὶ ἕνω-

1 οὕτως pr *H*. ‖ τὰ ante προβλ. om *H*. ‖ 2 ἐφ' οὗ . . . ἐπέκρινε] *et ubi diuisit et ubi respondet β*. ‖ ἀφ' οὗ *H*. ‖ διεῖδεν *C*. ‖ εὖ] οὗ *BHβ*. ‖ 4 καὶ ante πολλ. om *β*. ‖ ὁ πέντε] *quinarius β*: πέντε *BH*. ‖ 5 τοῦ ἐν δέκα *A* τοῦ ἕνδεκα *H*. ‖ 8 τις] τὶ (*A*)*H*. ‖ ἐπινοεῖν *H*. ‖ 11 ἐν τοῖς om *A*. ‖ 13 αἱ ἀριθμηταὶ *C* αἱ (οἱ *Aβ*) ἀριθμοὶ καὶ *AHβ*. ‖ ἀρχὰς *H*. ‖ 15 καὶ εἰ] ἐπεὶ *β*. ‖ 16 *differt et ut ad illos et ut ad ueritatem β*. ‖ καὶ πρὸς ἐκείνους om *H*. ‖ 18 necessario scribendum οὐ ποσὸν ἢ ποιόν. ‖ 20 ὄντι οὐ τοῦτ' *H*. ‖ 22 καταλαμβάνει] *concludit β*. ‖ 23 λέγει *H*. ‖ 24 ἡ μονάδων διαφ. *β*, quem sequerer, nisi ap. Aristotelem legeretur διοριστέον περὶ μονάδος διαφορᾶς. ‖ 26 τούτω τε *H*. ‖ 30 ἐνδείκνυται *H*. ‖ 31 cf. Iambl. l. IV (arithm.) p. 12a Tenn. ‖ 32 διαλέγονται *H*. ‖ 33 ἀφ' ἧς . . . 34 ἀκηράτου] cf. p. 893 a19. ‖ 34 μονάδος *BH*. ‖ ἀκράτου (*A*)*H*. *ex latebra aeterna β*. ‖ 36 καὶ post δὲ om *Aβ*.

1 ἑβδόμη *H*: ζ̄ *B*. ‖ 4 ἀπαραλήπτως *H*. ‖ 6 καθεκά γὰρ cum hiatu *H*. ‖ πρόοδος (*A*)*H*. ‖ 10 τρόπον] τόπον *H*. ‖ 12 *redarguerentur β*. ‖ 12 κἄν τε *B* κάνται *H*. cf. ad p. 899 a32. ‖ 13 τοῦ μοναδικοῦ ἀρ. *β*. ‖ 14 διαφέρουσα *H*. ‖ 16 μὴ om *H*. ‖ λέγει *H*. ‖ 17 οὐδὲν γὰρ *β*. ‖ εἴρηταί τι] εἴρηται *BHβ*. cf. Syr. ad N p. 1093 b24 al. ‖ 20 *abutebatur β*. ‖ 23 ὄντα τὸν *AH*. ‖ προσεκίνουν *H*. ‖ 24 οὐδ' οὖν ἀριστ. *H*. ‖ 25 ὁρᾷ post δόγματος collocant *Aβ*. ‖ 26 εἰσὶν] εἴκοσιν *H* εἴκοσι *B procedunt* (προΐασιν) *β*. ‖ 28 ἑνὸς τοῦ om *H*. ‖ 30 εἰ . . . 33 οὐσίᾳ ex Alex. p. 744, 7 transcripta. ‖ μόνος ἐστὶ Al. ‖ 31 τῶν om Al. ‖ 32 ἕτερος *β*, Alex.: ἕτερον *C* ἕτερον τοῦ *AH*. correxit Bonitzius. ‖ 35 μήθ' ὅλως ὑπάρχον om *AH* μήθ' . . . . ἐξῃρημένον om *β*. ‖ 36 πάντων om *AHβ*. ‖ ἀγαθὸν *β*.

σιν χορηγεῖ· τούτου γὰρ ἱκανῶς κατασκευασθέντος ἔοικε συγχω-
ρήσειν ὁ Ἀριστοτέλης πᾶσι τοῖς γνησίοις τοῦ Πυθαγόρου καὶ τοῦ
[1083a 35.] Πλάτωνος δόγμασιν. "ἂν δ' αὖ ... συμβαίνει". οὐδὲν
μὲν οὖν, εἰ ὀρθῶς τις αὐτὰ καὶ κατὰ νῦν ὑπόθοιτο τῶν ἀρχαίων φι-
[1083a 36.] λοσόφων. "ἀλλὰ μὴν ... χωριστόν". εἰ χωριστός, φησίν, ἐστὶν
ἀριθμός, ἀνάγκη ἢ τὸν μαθηματικὸν εἶναι πρῶτον ἢ τὸν εἰδη-
τικόν· εἰ δὲ μηδετέρως ἐγχωρεῖ, ἀναιρεῖται καὶ τὸ ἡγούμενον. ἀλλ'
οὔτε τὸ συνημμένον ὑγιὲς πάντη (εἰσὶ γὰρ καὶ πρὸ τοῦ εἰδητικοῦ
ἄλλοι ἀριθμοί), οὔθ' ἡ πρόσληψις ἀποδέδεικται οὐδ' ἂν ἀπο-
[1083b 1.] δειχθείη ποτέ. "φανερὸν ... λέγειν". τοὺς μὲν δύο φησὶ
ποιεῖν ἀριθμοὺς καὶ διακρίνειν αὐτούς, ὥσπερ Πλάτωνα (σαφῶς
γὰρ τὸν μαθηματικὸν ἕτερόν φησιν εἶναι τοῦ εἰδητικοῦ), τοὺς δὲ
ἕνα τὸν μαθηματικόν, ὥς τινας τῶν Πυθαγορείων, τοὺς δὲ γι-
νώσκειν ἀμφοτέρους, ἕνα δὲ ποιεῖν αὐτούς· αἰνίττεται δὲ Σπεύ-
σιππον ἴσως καὶ Ξενοκράτην, οὓς καὶ χειρίστης ὑποθέσεώς φησι
προεστάναι, καὶ δι' ἃς αἰτίας σαφῶς λέγει· προείπομεν δὲ καὶ
ἡμεῖς περὶ τούτων ὅτι εἰ καὶ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ἐκέχρηντο,
ἀλλ' οὖν ᾔδεσαν κατ' εἴδη διάκρισιν τῶν διαφόρων ἀριθμῶν, ἐπεὶ
καὶ ἄλλως ὁ τοὺς ἀριθμοὺς τούτους μὴ διακρίνων ἀλλὰ συγχέων
τόν τε εἰδητικὸν ἀριθμὸν ἔχοντα ἐν ἑαυτῷ τὸν μαθηματικὸν
ἀριθμὸν ὑποστάτην τῶν ὅλων ποιεῖ αὐτὸν τὸν μαθηματικόν,
τῷ τε * καὶ ποιητῇ τῶν πάντων ἀριθμητικὴν ἕξιν περιτίθησιν·
[1083b 8.] οὗ τί ἂν εἴποι τις ἀπιθανώτερον; "ὁ δὲ ... ἀδύνατόν ἐστιν".
κατὰ μὲν τὸ ἀληθὲς θεωρία Πλάτωνός ἐστι καὶ Πυθαγόρου*) καὶ τῶν
γνησίως τὰ παρ' αὐτῶν ὑποδεξαμένων δόγματα περὶ τῶν
ἀριθμῶν· οὗτος δὲ ὑποδιαιρεῖ, καὶ περὶ ὃ διέτριψαν ἕκαστοι, τοῦτο
μόνον αὐτούς φησι πρεσβεύειν. ἀμέλει τοὺς Πυθαγορείους ὡς
μὲν ἀχωρίστους τῶν αἰσθητῶν φάσκοντας εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς ἐπαινεῖ·
ὅτι δὲ συγκεῖσθαί φασι καὶ δημιουργεῖσθαι τὰ σώματα ἐξ αὐτῶν,
ταύτῃ μέμφεται. ἔστι δὲ ὁ ἔπαινος ψευδὴς καὶ χείρων τῆς μέμ-
ψεως· μᾶλλον δὲ ἄμφω μὲν ψευδεῖς, καὶ ὁ ἔπαινος καὶ ὁ ψόγος,
ἀλλ' ὁ μὲν ἐπὶ μηδὲν αὐτοῖς προσηκούσῃ γέγονεν ὑποθέσει, ὁ δὲ
ἐπὶ ἀληθεῖ· δῆλον δὲ πότερος ἐπὶ ποτέρα. τίς γὰρ οὐκ ἂν γε-
λάσειεν ἀκούων ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι χωριστοὺς ἀριθμοὺς οὐκ ᾔδεσαν;
αὐτοῦ μὲν Πυθαγόρου διχῶς εἰωθότος ὁρίζεσθαι τοὺς ἀριθμούς, καὶ διὰ
5 τοῦ ἑκατέρου μὲν τῶν ὅρων τὸ πάντη χωριστὸν αὐτῶν καὶ ἄχραντον
ἐνδεικνυμένου, διὰ δὲ τοῦ ἑτέρου καὶ τὸ δημιουργικὸν αὐτῶν καὶ προ-
νοητικόν τε καὶ φρουρητικὸν τῶν ὅλων ἀναδιδάσκοντος (ὅταν μὲν
γὰρ ἔκτασιν καὶ ἐνέργειαν τῶν ἐν μονάδι σπερματικῶν λόγων
εἶναι φῇ τὸν ἀριθμόν, τὸν ἀπὸ τῆς οἰκείας ἀρχῆς αὐτογόνως καὶ
10 αὐτοκινήτως προεληλυθότα καὶ τὸν ἐν ἑαυτῷ ἱδρυμένον καὶ ἐν εἴ-
δεσι παντοίοις ἀφωρισμένον παραδίδωσιν· ὅταν δὲ τὸ πρὸ πάν-
των ὑποστὰν ἐν θείῳ νῷ, ἀφ' οὗ καὶ ἐξ οὗ πάντα συντέτακται καὶ
μένει τάξιν ἄλυτον διηρθρωμένα, τὸν παραδειγματικὸν καὶ ποι-
ητὴν καὶ πατέρα θεῶν τε καὶ δαιμόνων καὶ τῶν θνητῶν πάντων
15 ἀριθμὸν ἀνυμνεῖται)· τῶν δὲ περὶ Ἵππασον ἀριθμὸν εἶναι λεγόν-
των παράδειγμα πρῶτον κοσμοποιΐας, καὶ πάλιν κριτικὸν κο-
σμουργοῦ θεοῦ ὄργανον, Φιλολάου δὲ διισχυριζομένου τὸν ἀριθμὸν
εἶναι συνοχὴν τῆς τῶν κοσμικῶν αἰωνίας διαμονῆς τὴν αὐτο-
γενῆ καὶ κρατιστεύουσαν, ἁπάντων δὲ ὡς εἰπεῖν τῶν ἄλλων Πυ-
20 θαγορείων κατ' ἴχνη ταύτης τῆς θεωρίας τὴν περὶ τῶν ἀριθμῶν
ὑπόληψιν διαρθρωσάντων. εἰ δὲ ὅτι καὶ τὰ σώματά φασιν ἐκ
τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν ἐσχηκέναι τὴν ὑπόστασιν, διὰ τοῦτο ἢ περὶ
μόνων ἀχωρίστων αὐτοὺς οἴοιτό τις διαλέγεσθαι ἢ καὶ μεγέθη
διδόναι τοῖς ἀριθμοῖς, δῆλός ἐστιν ἑκὼν ἢ ἄκων τὴν μὲν ὅλην
25 αὐτῶν διδασκαλίαν παρατρέχων, τὰ δὲ τελευταῖα τῆς ἀριθμη-
τικῆς αὐτῶν θεωρίας ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκλαμβάνειν πειρώμενος·
οὔτε γὰρ περὶ μόνων τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν οἱ ἄνδρες διαλέγονται,
οὔτε φύρουσιν εἰς ταὐτὸ τὸν φυσικὸν καὶ μαθηματικόν, οὔτε μέ-
γεθος διδόασι τοῖς τῶν μεγεθῶν αἰτίοις ἀριθμοῖς. ὁ δὲ ὡς
30 τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ τὰ ἑξῆς περαίνει. "οὔτε γὰρ ἄτομα [1083b 13.]
... ἀριθμῶν". ἃ μὲν λέγουσιν οἱ ἄνδρες, ἀνέλεγκτά ἐστι καὶ
διαμένει τὸν σύμπαντα χρόνον· τὸ γὰρ ἀληθὲς οὐκ ἐλέγχεται κατὰ τὸν
θεῖον Σωκράτην. τὰ δὲ νῦν ἐλεγχόμενα παντὶ μᾶλλον ἢ τοῖς
Πυθαγορείοις προσήκει· οὔτε γὰρ τὸν ἀριθμὸν δι' οὗ μετροῦμεν τὰ
35 αἰσθητὰ τῶν αἰσθητῶν αἴτιον εἶναι λέγουσιν, εἰ καὶ θεωροῖεν εἰκόνας

*) Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ὁρισμὸς Πυθαγόρου· ἀριθμός ἐστιν ἔκτασις καὶ ἐνέργεια τῶν ἐν μονάδι σπερματικῶν λόγων· ἢ τὸ πρὸ πάντων ὑποστὰν ἐν θείῳ νῷ, ἀφ' οὗ καὶ ἐξ οὗ πάντα συντέτακται καὶ μένει τάξιν ἄλυτον διηρθρωμένα.

4 εἰ om **H**. ‖ ὑποθοῖτο (*A*)**H**. ‖ 5 ἐστὶν *CH*: ἐστὶν ὁ *A*. ‖ 10—16 προεστάναι ex Alexandro p. 744, 13 petita. ‖ 11 αὐτὰς ὡς πλάτωνα *H*. ‖ 12 γὰρ οὗτος τὸν Al. ‖ 13 τῶν μαθηματικῶν *H*. ‖ 15 ξενοκρά^{τη} *H*. ‖ 16 cf. p. 880 a20—37. 902 a9. 14 cet. ‖ 17 ὅτι om β. ‖ 21 ante ἀριθμὸν deesse uidetur τόν τε μαθηματικὸν. ‖ *uniuersorum constitutorem facit et factori omnium materialem habitum circumponit* β. ‖ αὐτὸν (ἐκτὸν *C*) τὸν μαθηματικὸν om *AHβ*, seclusit Brandisius. ‖ 22 ante καὶ hiatum notaui, intercidit παραδείγματι (cf. b13) uel πρώτῳ. ‖ 24 *speculatio Pythagoricorum est et Pythagorae et eorum qui* — β. deest ἡ αὐτή. ‖ 30 ταύτῃ] ταῦτα *H*. ‖ 31 ψευδὴς (*A*)*H*.

32—35 scholion ad l. 24 adscriptum ex solo *H* (p. 179) edo; idem in *A* quoque legi eo intellegas, quod ei spatium certe Brandisius in apographo reliquit. fons et scholiastae et Syriano b4—19 Iamblichi l. IV (arithm.) p. 11 Tennul. fuit. Ceterum codicis *H* haec uitia correxi: 32 ἐστι. ‖ 33 τῶν ἐκ μονάδων. ‖ λόγον β̄· ἢ. ‖ ὑποστᾶν. ‖ 34 καὶ μία τάξιν ἀλύτου διηριθμημένην:

1 ἐπεὶ μηδὲν (*A*)*H*. ‖ ὑποθέσεως (*A*)*H*. ‖ 2 δῆλον δὲ om *H*. cf. ad p. 897 a18. ‖ 4 διὰ τοῦ ἑκατέρου μὲν *C*: διὰ μὲν τοῦ ἑνὸς *AHβ* et sic edidit Brandisius. possis διὰ τοῦ ἑτέρου μὲν cl. l. 7 sqq., sed sanum uidetur quod *C* testatur. ‖ 9 φησὶ *AH*. ‖ 10 τὸν ἑαυτῷ *AH*. ‖ 12 καὶ μένει om β. ‖ 13 ποιητήν τε καὶ *A* ediditque Brandisius. ‖ 15 ἀριθμὸν om *AHβ*. ‖ 15 sqq. cf. p. 902 a29. ‖ 20 κατ' ἴχνη *Hβ*: καὶ ἴχνη *B* et sic edidit Brand. ‖ περὶ om *Aβ*. ‖ 25 τελευταῖα] suspicor τελεστικά. ‖ 27 μόνον *H*. ‖ 28 φύρουσιν (*A*)*H*: φέρουσιν *Cβ*. ‖ ταὐτὸ τὸν] ταὐτὸν *BH*. ‖ 31 ἀνέλεκτα *H*. ‖ 32 τὸ γὰρ . . . Σωκράτην] cf. ad p. 878 b25. ‖ 35 αἴτια εἶναι *H*.

ἐν αὐτῷ τοῦ φυσικοῦ ἀριθμοῦ (ὥσπερ ἐν τῷ βωμίσκῳ τῷ διακόσια δέκα σώματος ἰδέαν ἐμφαίνεσθαι διισχυρίζοντο, ἐν δὲ τῷ ᾱ πυρὸς ἰδέαν, ἀέρος δὲ ἐν τῷ γ̄ καὶ τῆς γῆς ἐν τῷ κζ̄ καὶ ὕδατος ἐν τῷ θ̄· ταῦτα γὰρ κατά τινα ἀναλογίαν αὐτοῖς ἐλαμβάνετο πρὸς ἔνδειξιν δυνάμεων φυσικῶν)· οὔτε τὰς μονάδας ἐν αὐτῷ ἢ μέγεθος ἔχειν ᾤοντο ἀδιαίρετον ἢ ὅλως ἐνυπάρχειν τοῖς αἰσθητοῖς· ἀλλ' ὅταν μὲν ἀδιαίρετα μεγέθη λέγωσιν, ἐπὶ τοὺς αἰτίους τῶν μεγεθῶν ἡμᾶς λόγους ἀναπέμπουσι καὶ ἐπὶ τὴν παραδειγματικὴν αἰτίαν τῶν μεγάλων, ἣν αὐτομέγεθος εἴωθε καλεῖν ὁ μέγας τῷ ὄντι Πλάτων· ὅταν δὲ τὰς μονάδας μέγεθος ἔχειν, τὴν ἐπὶ πάντα διατείνουσαν δύναμιν τῶν δημιουργικῶν ἀνυμνοῦσι μονάδων· ὅταν δὲ μέγεθος ἐξ ἀδιαιρέτων ὑφίστασθαι, οὐχ ὅτι συνελθόντα τὰ ἄτομα καὶ οἱονεὶ συμπαγέντα ποιεῖ τὰς διαστάσεις φασί (τοῦτο γὰρ τὸ Δημοκρίτειον δόγμα καὶ ταῖς γεωμετρικαῖς καὶ πάσαις ὡς εἰπεῖν ταῖς ἐπιστήμαις ἀντιφθέγγεσθαι), ἀλλ' ὅτι τῶν ἀδιαιρέτων ὅσα μέν ἐστιν εἴδη νοερὰ καὶ ἄχραντα δημιουργικά τε καὶ ζῳογόνα, ταῦτα μὴ ἐξιστάμενα ἑαυτῶν τά τε ἄλλα καὶ τὸν τῶν σωμάτων ὄγκον ἐν ἐσχάτοις ὑφίστησιν· ὅσα δὲ φυσικὰ καὶ ῥέπει ταῖς ἐνεργείαις εἰς ὕλην, ταῦτα καίπερ ἄογκα καὶ ἀσώματα ὄντα ὅμως τῆς σωματικῆς ἐπισυστάσεως αἴτια τρόπον τινὰ συνόντα τοῖς σώμασι καὶ διὰ τοῦτο καὶ ἀχώριστα τῶν σωμάτων δυνάμενα λέγεσθαι. ἐκ δὲ σωμάτων σῶμα δημιουργεῖσθαι ἀπεγίγνωσκον διὰ πολλὰς αἰτίας· ὡς εἴπερ ἀληθὲς τοῦτο, πᾶσά ἐστιν ἀνάγκη τὰ σώματα ἐξ ἀδιαιρέτων ἔχειν τὴν ὑπόστασιν, οὐ μέντοι συγκεῖσθαι ἐξ ἀδιαιρέτων οὐδ' ἀναλύεσθαι εἰς ἀδιαίρετα εἰ μὴ παρὰ τῷ λόγῳ.

(1083b 19.) "εἰ τοίνυν ... αὐτόν". ἡ μὲν ἀγωγὴ συλλογιστική, τὸ δὲ συνημμένον οὐχ ὑγιαίνει· πάντας γὰρ μοναδικοὺς ὑπεθέμεθα τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ ἑνὸς ἴδια ἐπὶ πάντας ἠνέγκαμεν, εἶθ' οὕτως ἐδόξαμέν τι λέγειν πρὸς αὐτούς. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ καὶ μακάριοι ἄνδρες καὶ τὰ ἄτακτα διὰ τῶν ἀριθμῶν ἔλεγον τάττεσθαι· ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀντιλογία καὶ τὰ περὶ τῶν ἀριθμῶν θεῖα νοήματα συγχεῖ καὶ ἐπιταράττει.

(1083b 23.) "ἔτι ... μονάδος". ὃ ἀπορεῖ τοιοῦτόν ἐστιν. ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τά τε ἄλλα γεννῶσι καὶ τὰς μονάδας. ἐπεὶ οὖν ** ἐν τῇ ἀορίστῳ δυάδι, λέγω δὴ τοῦ τε μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ, εἰ αἱ μὲν ἐκ τοῦ μεγάλου αἱ δὲ ἐκ τοῦ μικροῦ, οὐκ ἀπὸ πάντων ἑκάστη τῶν στοιχείων οὐδ' ἴσαι αἱ μονάδες, ἀλλὰ πρὸς τῷ διάφοροι εἶναι καὶ ἐναντίωσιν ἕξουσι πρὸς ἀλλήλας, εἴ γε αἱ μὲν μεγάλαι αἱ δὲ μικραὶ ἔσονται· ἥ τε τριὰς πόθεν ἕξει τὴν τρίτην μονάδα, ἀπὸ τοῦ μεγάλου ἢ ἀπὸ τοῦ μικροῦ; εἰ μὴ ἄρα διὰ ταύτην, φησί, τὴν ἀπορίαν τὸ ἓν ἐν τῇ τριάδι καὶ παντὶ τῷ περιττῷ μέσον ποιοῦσιν, ἵνα ἴσαι ὦσιν αἵ τε ἐκ τοῦ μεγάλου γιγνόμεναι καὶ αἱ ἐκ τοῦ μικροῦ μὴ μόνον ἐν ἀρτίῳ ἀλλὰ καὶ ἐν περιττῷ ἀριθμῷ. εἰ δὲ ἑκάστη μονὰς ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ ** δῆλον γὰρ ὅτι καὶ εἰ ἡνώθη ὕστερον ἰσασθέντα, ἀλλ' οὖν ἦν πρὸ τῆς ἑνώσεως δύο. ἔπειτα δὲ τί διοίσει μονὰς δυάδος; εἰ γὰρ ἐν τῇ μονάδι δυάς ἐστιν ἰσασθεῖσα καὶ ἡ δυὰς αὐτὸ τοῦτο λέγεται δυὰς εἶναι, τί διοίσουσιν ἀλλήλων; τοιαῦτα δὴ προτείναντος τοῦ Ἀριστοτέλους τὴν μὲν ἀόριστον δυάδα, εἴτε τὴν πρώτην εἴτε τὴν νοερὰν εἴτε τὴν ψυχικὴν εἴτε τὴν φυσικὴν εἴτε καὶ αὐτὴν τὴν ἐν τῇ ὕλῃ θεωρουμένην τις ἐπισκέπτοιτο, οὐδέποτε φήσομεν μεμερισμένως ἐνεργεῖν ἢ πάσχειν κατὰ τὸ μέγα καὶ τὸ σμικρόν, ἀλλ' ἑκάστῳ τῶν γεννωμένων ὑπ' αὐτῆς καὶ τὸ μέγα συνεισφέρειν καὶ τὸ σμικρὸν οἰκείως ἐν ἑκάστῃ τάξει τῶν ὄντων· τὰς δὲ μονάδας, εἰ μὲν τὰς ἐν τῷ μαθηματικῷ σκέπτοιτο νῦν ἀριθμῷ, ἐπεὶ μηδὲ

1 διακόνου δέκα cod. Paris. Alexandri p. 745, 20, σῑν̄ libri Syr. ad N 1092 b8. Arulae cur hunc maxime numerum (210) corporis ideam esse uoluerint, non perspicio. nam neque minima est earum quae quidem ex integris numeris efficiatur (uidetur esse 19), et ipsa ut constituatur, uariae eodem iure adhiberi possunt rationes. constituitur enim, siue altitudinem sumis 5 basin 2 × 36 cacumen 1 × 18, siue altitudinem 5 basin 4 × 24 cacumen 1 × 6, siue altitudinem 10 basin 2 × 18 cacumen 1 × 9, siue altitudinem 10 basin 4 × 12 cacumen 1 × 3. quarum rationum etsi nouissima numeris efficitur simplicioribus, tamen ne hanc quidem cur Pythagorei illi elegerint, satis patet. ceterum in indagandis numeris operam gratissimam Lipschitzius collega mihi praestitit. ‖ 2 διισχυρίζετο *BH affirmabatur β.* ‖ ἐν δὲ τῷ πυρὸς οἷον τῷ ᾱ *BH ignis uero ut in uno β.* ἐκ δὲ τοῦ ἕνδεκα τὸ πῦρ Alex. De igne cf. theol. arithm. p. 7 Ast. ‖ 3 γῆς ἐν τῷ ζ̄ *BHβ*: restitui cubum ternarii. fort. καὶ τῆς ... κζ̄ post 4 τῷ θ̄ collocanda. ‖ 4 nouenarium ὠκεανὸν dictum esse theol. ar. p. 57 et Nicomachus Photii p. 144 b39 perhibent. ‖ 7 ἀδιαίρετα τὰ μεγέθη *H.* ‖ 10 Plat. Parmen. p. 150 C. ‖ 11 ἔχῃ τὴν *A.* ‖ 14 ποιεῖν *BHβ.* ‖ *diuisiones dicunt β.* ‖ 17 τε om *A.* ‖ 18 ἑαυτῶν *H* αὐτῶν *C* ἐξ αὐτῶν *A.* ‖ 20 ὁμοίως *A.* ‖ 23 ἀπεγίνωσκον *H negauerunt β*: ὑπεγίγνωσκον *B.* ‖ 24 ἀνάγκη σώματα *A.* ‖ 28 ὑπεθέμεθα κτλ. scil. Aristoteles. sed uereor ne Syrianus ὑποθέμενος ... ἐνεγκάμενος ... ἔδοξέν τι scripserit.

1 ἀδοξαμέντοι *H.* ‖ 3 ἡ δὲ *Cβ*: εἰ δὲ *(A)H.* ‖ 5 ἐπιταράττειν *H.* ‖ 7 γενῶσι *H.* ‖ hiatum notaui. fort. intercidit αἱ μονάδες γίγνονται ἐκ τῶν —. nam in breuius Syrianus contraxit, quae Alexander p. 746, 6 fusius explicat. ‖ 8 λέγω δὲ *B scilicet β.* ‖ τοῦ ante μικροῦ om *A. parui, haec sunt, scilicet magnum et paruum β.* ‖ *Si haec quidem β*, cf. Alex. p. 746, 10: ἢ αἱ μὲν *BH.* ‖ αἱ μὲν ἐκ τοῦ μικροῦ (omissis ἐκ τοῦ μεγάλου αἱ δὲ) *H.* ‖ 10 διάφορον *H.* ‖ ἐναντιώσεις Alex. ‖ 11 εἴγε αἱ μὲν *C*, Alex.: εἴ γε μὲν *H* ἔτι γε μὲν *A amplius hae quidem β* ἔτι εἴ γε αἱ μὲν edidit Brandisius. ‖ 15 καὶ ἐκ (αἱ om.) *AH.* ‖ 16 ἐν ἀρτίῳ *CHβ*: ἀναρτίῳ *(A).* ‖ ἐν τῷ περιττῷ *AH*, Brandisius. ‖ εἰ δὲ *CHβ*: ἐδὲ *A*, Brandisius. ‖ 17 *ex magno β*, cf. Alex. p. 746, 27: ἐκ τῆς τοῦ μεγάλου *BH*, Brandisius. ‖ καὶ τοῦ μικροῦ *AH.* ‖ hiatum notaui ex homoeoteleuto ortum, fort. sic explendum cl. Alex. μικροῦ [ἐστιν ἴσων ἀλλήλοις γενομένων ἐν τῇ κράσει, πρῶτον μὲν ἡ αὐτοδυὰς πῶς ἔσται μία καὶ ἁπλῆ φύσις ἐκ δυοῖν οὖσα τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ]; δῆλον —. ‖ καὶ εἰ] καὶ ἡ *(A)* καὶ *CHβ*, Brandisius. εἰ καὶ Alex. ‖ 18 ἔπειτα τί Alex. ‖ 19 εἰ] ἐπεὶ Alex. ‖ 21 δὴ] δὲ *A* om *β.* ‖ 24 τίς *(A)H.* ‖ μεμερισμένην *A.* ‖ 25 item 26 μικρὸν *(A)H.* ‖ 26 γενομένων *(A)H.* ‖ καὶ μέγα (om. τὸ) *AH.*

ἄλλας ἐθέλει προσποιεῖσθαι, παράγεσθαι μὲν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἑνὸς καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος, οὐ μέντοι διῃρημένως ἐν ἑαυτοῖς τὸ μέγα ἢ τὸ μικρὸν οὐδ' ἐσχηκέναι ποτέ, ἵνα καὶ διαπορήσωμεν τί διοίσει μονὰς ἑκάστη τῆς αὐτοδυάδος, ἀλλ' εἶναι ὡς μὲν πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς τούς τε ἄλλους καὶ τὴν δυάδα ἀνειδέους καὶ ἀπείρους, κατέχεσθαί γε μὴν ἰνδάλματι καὶ αὐτὰς τοῦ ἑνός· εἰ δὲ περὶ μονάδων λέγοι τῶν ἀΰλων (ἔξεστι γὰρ οὐ μόνον ἀριθμούς, ἀλλὰ καὶ μονάδας τὰ εἴδη καλεῖν τὰ νοερά), πολλῷ πλέον ἐροῦμεν ἕκαστον ἀπὸ πασῶν εἶναι τῶν ἀρχῶν, καὶ ἔχειν ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς αὐτοῦ τὸ ἑνιαῖον εἶδος καὶ τὸ μοναδικόν, ἐκ δὲ τῆς δυάδος τῆς ἀορίστου τό τε ἀμερὲς καὶ τὸ ἐπὶ πάντα διῆκον ταῖς δημιουργίαις καὶ προνοίαις καὶ ταῖς φρουρητικαῖς δυνάμεσι· τοιαῦτα γὰρ οἶμαι τὰ σμικρὰ καὶ μεγάλα παρὰ τοῖς θείοις ὑποτίθεσθαι χρή. [1083b 32] "ἔτι προτέρα ... δυοποιὸς ἦν". ἡ μονάς, φησί, προτέρα τῆς αὐτοδυάδος **. εἰ δὲ ἡ αὐτοδυὰς ἰδέα, καὶ ἡ πρεσβυτέρα ταύτης ἡ μονὰς ἰδέα· ἐκ τίνος οὖν προῆλθεν; οὐ γὰρ δὴ ἐκ τῆς ἀορίστου δυάδος· ἐκείνη γὰρ καὶ τὰ ἁπλᾶ διπλασιάζει. ἐν δὴ τούτοις οὐ διορίζει μὲν περὶ ποίας λέγει μονάδος, δῆλος δέ ἐστι περὶ τῆς συνεγνωσμένης προτείνων τὴν ἀπορίαν, ἥτις οὔτε ἔστιν ἐν τῷ εἰδητικῷ ἀριθμῷ καὶ ἐν ὑστάτοις τῶν μαθηματικῶν ἀπέρριπται, οὐδὲ τῆς μοναδικῆς δυάδος ἁπλῶς οὖσα πρεσβυτέρα, ἀλλ' ἴσως μὲν γενέσει, οὐσίᾳ δὲ οὐδαμῶς· τοιαῦτα γὰρ τὰ ὑλικὰ αἴτια. παράγεται δὲ καὶ αὕτη καὶ πᾶν τὸ ὑποκείμενον τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν ἀπὸ πασῶν μὲν τῶν ἀρχῶν, μάλιστα δὲ ἀπὸ τῆς οἰκείας ἑαυτοῖς δυάδος· αὕτη γὰρ διαιρουμένων τῶν ἀριθμῶν εἰς εἶδος μὲν καὶ ὕλην τῆς ὕλης ἐστὶ μᾶλλον ἀρχή, εἰς δὲ ἄρτιον καὶ περιττόν, τοῦ ἀρτίου μᾶλλον ἐξηγεῖται· ταῦτα δὲ ποιοῦσα καὶ πρὸς τούτοις ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμαστὰ περὶ τοὺς ἀριθμοὺς εἰκότως δυοποιὸς κέκληται· δυὰς γάρ πως πᾶσα ὕλη καὶ πᾶς ἄρτιος καὶ πᾶς ἑτερομήκης καὶ εἴ τι ταύτῃ προσήκει τῇ συστοιχίᾳ. [1083b 36] "ἔτι ἀνάγκη ... ἀριθμόν". ἄφυκτος ἡ διαίρεσις καὶ ἡ αἰτία πάνυ ἐμβριθής· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν αἰσθητῶν οὐδέτερον ἀφωρισμένως ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ὅτι τὰ μὲν ἐν ἑνὶ χρόνῳ πεπέρανται, τὰ δὲ ἐν τῷ ἀπείρῳ ἄπειρά ἐστιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων, ἐφ' ὧν οὐδὲν δρᾷ χρόνος, ἀνάγκη ἢ τὸ ἄπειρον ἢ τὸ πεπερασμένον παραλαμβάνειν. ῥητέον οὖν ὅτι δυνάμει μὲν ἄπειρα τὰ θεῖα, ἀριθμῷ δὲ χρῆται μὲν πεπερασμένῳ· πόσῳ δέ, οὐκ ἂν εἴποι μερικὴ ψυχή, πλὴν ὅτι τοσοῦτός ἐστιν ὅσον ἴασιν αἱ τούτων ἀρχαὶ καὶ βούλονται παράγειν ἄλλον κατ' ἄλλην τάξιν τῶν ὄντων· εἰ δ' ὅπου μὲν τριαδικὸν ἢ τετραδικὸν ἀριθμὸν ὑποθοίμεθα, ὅπου δὲ ἑβδομαδικὸν ἢ δεκαδικόν, οὐ δήπου κατὰ τὰ ἄλλα τῶν ἀριθμητῶν οὕτως ἀριθμήσαντες τἀκεῖ θεῖα τοσαῦτα εἶναι ἀπεφηνάμεθα, ἀλλ' ἐπειδὴ πάντα τέλειά ἐστι καὶ ἀρχοειδῆ καὶ ἀγένητα καὶ τῶν ὅλων προληπτικά, διαπρέπει δὲ ἄλλη ἰδιότης ἐν ἄλλοις, εἰ καὶ πάντα ἐν πᾶσιν, ἐν οἷς μὲν τὸ πρώτως τέλειον ἐθεωρήθη, τὸν τούτων ἀριθμὸν τριαδικὸν εἶναι λέγομεν· ἐν οἷς δὲ ἀρχοειδῶς πάντα τὰ ἐγκόσμια περιείληπται, τετραδικόν· ἐν οἷς δὲ ἀγενήτως τὰ γενητὰ προνοίας ἀξιοῦται, ἑβδομαδικόν· ἐν οἷς δὲ διακεκριμένως μᾶλλον καὶ ἤδη νοερῶς πάντα προείληπται, δεκαδικόν. καὶ αὕτη μέν ἐστιν, ὡς ἐν ἐλαχίστοις περὶ μεγίστων εἰπεῖν, ἡ σύμπασα αὐτῶν θεωρία. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης μιγνὺς πάλιν τὰς μονάδας τὰς συνεγνωσμένας τοῖς ἐκεῖ θείοις ἀριθμοῖς, χαίρει πάντα κυκῶν καὶ ταράττων. [1084a 2] "ὅτι μὲν ... ἀεί ἐστι". πρὸς τὸν μαθηματικὸν ἄν τις μᾶλλον ἀπορήσειε ταῦτα δικαίως ἀριθμόν, οὐ πρὸς τὸν θεῖον καὶ εἰδητικόν· ἐκεῖ γὰρ ἄλλως τὸ ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, οὐχ ὡς νῦν οὗτος λαμβάνει ἀλλὰ μᾶλλον ὡς εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ θεοὺς λέγειν καὶ θεάς "κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι"· κἀκεῖ γὰρ ἡ δημιουργικὴ μονὰς τὰς δύο συστοιχίας τῆς θείας καὶ προνοητικῆς ἀποπληροῖ νοήσεως. πρός γε μὴν τὸν μαθηματικὸν οἰκειότερον ἦν ταῦτα διαπορεῖν· εἴτε γὰρ πεπερασμένος ὁ ἀριθμός, στήσεται αὐτοῦ ἡ πρόοδος, καὶ οὕτω πᾶς ἀριθμὸς ἄρτιος ἢ περισσός, ἢ ἔσται τις ἄρτιος ἢ περισσὸς ἄπειρος. ῥηθήσεται δὲ καὶ πρὸς τὸν οὕτως ἀποροῦντα περὶ τοῦ μαθηματικοῦ ἀριθμοῦ τἀληθῆ, ὅτι πᾶς μὲν ὁ λαμβανόμενος καὶ πεπερασμένος ἐστὶ καὶ ἢ περιττὸς ἢ ἄρτιος, ὁ δὲ μήπω ληφθεὶς ἄγνωστός τέ ἐστι καὶ ἀνείδεος καὶ ἄπειρος καὶ δυνάμει μὲν τοιοῦτος, ἐνεργείᾳ δὲ οὔτε ἄρτιος οὔτε περιττός. ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

1 ἄλλας *CHβ*: ἄλλως *A*. fort. ὅλως ἄλλας. ‖ 2 *diuisim in se ipsis β*: διῃρημένως ἑαυτοῖς ***BH***. fort. διῃρ. ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς. ‖ 3 *magnum et paruum β.* ‖ οὐκ ἐσχηκέναι ποτε ***H***. ‖ καὶ post ἵνα om *(A)**H***. ‖ 6 ἰνδαίμοτι ***H***. ‖ 7 λέγει *β*. ‖ 11 ἀμερὲς corruptum uidetur. num πλῆρες? ‖ *permeans et fabricationibus* (καὶ δημιουργ.) *β*. ‖ 14 φησί] ἢ *C* ἡ ***AH***, om *β* et Brandisius ed. min. ‖ 15 ** spatio sex litterarum hiat *C*, lectionem continuant ***AHβ*** Brandisius. Syrianus etsi, quae Alexander p. 747, 3—11 exponit, breuissime refert, hoc tamen loco uerba ἀναιρουμένης γὰρ τῆς μονάδος ἀναιρεῖται καὶ ἡ δυάς· τὸ δὲ συναναιροῦν πρότερον τοῦ συναναιρουμένου uix potuit omittere. ‖ καὶ ἡ ... 16 ἰδέα om *A*. ‖ 16 ἔκ τινος *β*. ‖ 17 γὰρ] γὰρ δυοποιὸς οὖσα Alex. ‖ 19 συνεγνωσμένης cf. b19. p. 850 b23. 881 b31. 902 b3. 7. 911 a12. 28 al. ‖ 20 οὔτε ἐστὶν *B* οὔτέ ἐστιν *H non est β*. ‖ 22 πρεσβύτερος *(A)*. ‖ 25 ἑαυτῆς ***H***. fort. αὐτοῖς. ‖ 26 ἐστι *(A)**H***. ‖ 31 συστοιχείᾳ *(A)**H***. ‖ ἀφ. ἡ διαίρεσις ex Alex. p. 747, 12. ‖ 32 ἐμβριθὴς corr ***H***. ‖ 33 ἀφωρισμένως ***Hβ***: ἀφωρισμένον ***B***. ‖ 34 πεπέρανται ***CH*** πέπρακται *A*. cf. p. 899 b10, Cobetus uar. lect. p. 225 sq. ‖ ἐν ἀπείρῳ ἄπειρά εἰσιν ***H***.

1 ἀεὶ τὰ αὐτὰ ***BHβ***. ‖ 2 χρόνον ***B***. ‖ ἀνάγκη τὸ ***BHβ***: ἢ interposui. ‖ 5 ἐστιν ὅσον] fort. ἐφ' ὅσον. ‖ ἴασιν ***B***: ἴσασιν ***H*** ἐῶσιν (*permittunt*) *β*. cf. p. 915 a29 sq. ‖ 6 ἄλλον] sc. ἀριθμόν. ἄλλο cum *β* coni. Brandisius. ‖ 7 ἑβδοματικὸν ***BH***. ‖ 8 ἢ δεκαδικὸν om ***H***. ‖ τῶν ἀριθμῶν pr ***H***. ‖ 9 τὰ ἐκεῖ ***AH***. ‖ *enunciauimus β* ἀποφηνάμεθα ***B*** ἀποφηνώμεθα ***H***. ‖ 10 ἀγέννητα ***BH***. ‖ 11 προσληπτικὰ ***BH*** *apprehensiua β*. cf. p. 843 a20. ‖ 12 τούτων] τοῦτον ***H***. ‖ 13 ἀριθμὸν καὶ τριαδικὸν λέγομεν εἶναι *A*. ‖ 14 *quaternarium β*: τετραδικὰ ***BH***. ‖ 15 ἀξιοῦνται ***BH***. ‖ ἑβδοματικόν *A*. ‖ διακεκρισμένως ***H***. ‖ 18 αὐτῶν] *de ipsis β*. ‖ πάλιν om *β*. ‖ 20 κυκῶν ***AH***: κυκλῶν ***C*** *mouens β*. ‖ 22 τὸ θεῖον ***H***. ‖ 24 κέκλυτε Hom. Il. Θ 5. Τ 101. ‖ πάντες θεοὶ ***BH***. ‖ 26 συστοιχείας *(A)* στοιχίας ***H***. ‖ 29 ἢ ἔσται ... περισσὸς om ***AHβ***. ‖ 32 καὶ ἢ ***CH***: καὶ *A*. *et cur par aut impar β*.

ἴδωμεν δὲ πῶς ὁ Ἀριστοτέλης τὴν γένεσιν παραδίδωσι τοῦ
ἀριθμοῦ καθ' ἣν ἀνάγκη πάντα ἢ ἄρτιον ἢ περιττὸν γίγνεσθαι.
1084a 4. "ὡδὶ μὲν ... ὁ ἄλλος ἄρτιος". τὸ μὲν ἓν ἐμπεσὸν τῇ δυάδι
κατ' αὐτὸν ποιεῖ τὸν τρία, ἡ δὲ δυὰς ἐπὶ μὲν τὸ ἓν ἐλθοῦσα ποιεῖ
τὸν δύο, ἐπὶ δὲ τοῦτον γιγνομένη καὶ ὁμοίως ὁδεύουσα τὸν ἀρ- 5
τιάκις ἄρτιον, τῷ δὲ τρία καὶ τοῖς ἄλλοις περιττοῖς ἐπιγιγνο-
μένη τὸν ἀρτιοπέρισσον, ᾧ πάλιν ἐπεμπεσοῦσα ποιεῖ τὸν περισσ-
άρτιον. ταῦτα ὡς τοῖς πρεσβυτέροις ἀρέσκοντα λέγει, ἀπορεῖ
τε ὀρθῶς, εἴπερ μὴ ὀρθῶς ἱστόρηται, * κατ' οὐδὲν προσήκει τῷ
1084a 7. εἰδητικῷ ἀριθμῷ. "ἔτι εἰ ... ἰδέας". τοῦτο μᾶλλον πραγ- 10
ματειῶδες τὸ ἐπιχείρημα. φασὶ δὲ καὶ πρὸς τοῦτο οἱ προϊστά-
μενοι τῆς ἀπειρίας τῶν παραδειγμάτων οὐχ ἅμα πάντα τὰ
εἴδη τὸν αἰσθητὸν ὑποδέχεσθαι κόσμον, ἔνιοι δὲ αὐτῶν οὐδὲ ἐν τῷ
ἀπείρῳ χρόνῳ φασὶ πάντων τῶν εἰδητικῶν αἰτίων εἰκόνας ὑπο-
δέχεσθαι τὸν κόσμον· τοιαῦτα γὰρ οἱ περὶ Ἀμέλιον τὸν Πλωτίνειον 15
νεανιεύονται. ἔοικε δὲ μᾶλλον ὁ Ἀριστοτέλης τῆς τῶν πρεσβυ-
τέρων διανοίας ἐν τούτοις εὖ ἐστοχάσθαι· διὸ καὶ ἐπήγαγεν "οὔτε
κατὰ τὴν θέσιν ἐνδέχεται", τὴν αὐτῶν ἐκείνων δόξαν οὕτω καλῶν
τάχα ὡς ἔχουσάν τι παράδοξον. καὶ τοῦτο μέντοι ζηλωτὸν ἐν
τοῖς ἐκκειμένοις τοῦ Ἀριστοτέλους, ὅτι τὰς ἰδέας οὐ πρώτων εἶναι 20
τῶν αἰσθητῶν ἔφη λέγειν αὐτούς, ἀλλ' ἑαυτῶν μὲν *εἶναι*, εἶναι
δὲ καὶ παραδείγματα τῶν τε ψυχικῶν εἰδῶν καὶ τῶν φυσικῶν
καὶ τελευταίων τῶν αἰσθητῶν, ἅπερ ᾐνίξατο διὰ τοῦ "ἢ ἄλλου
τινός". ἔξω δ' οὖν δεδειγμένον αὐτῷ ὅτι οὐκ εἰσιν ἄπειροι
οἱ νοητοὶ ἀριθμοὶ τῇ οἰκείᾳ ἑαυτῶν φύσει, καίτοι παρ' ἡμῖν 25
ἄγνωστοι καὶ ἀπερίληπτοι ὄντες· εἰ γὰρ καὶ μὴ δι' ἃς *αὐτὸς*
αἰτίας εἴρηκε παραιτήσαιτο ἄν τις ἐπ' αὐτῶν τὸ ἄπειρον, ἀλλ'
οὖν ἱκανῶς ὁ Φιλόλαος τοῦτο ἀποδείκνυσιν. "ἀρχὰν γάρ" φησίν
"οὐδὲ τὸ γνωσούμενον ἐσσεῖται, πάντων ἀπείρων ἐόντων". εἰ τοίνυν
οἶδεν ἑαυτὸν ὁ θεῖος ἀριθμός, πάντως ὅτι ἑαυτῷ πεπεράτωται· 30
καὶ εἰ τοσοῦτός ἐστιν ὅσον ἠβουλήθησαν αἱ ἀρχαί, πάντως ὅτι τὸ
μέτρον αὐτοῦ προείληπται παρὰ τῇ βουλήσει τῶν ἀρχῶν· ὥστε
οὐκ ἂν εἴη ἄπειρος, εἰ μὴ ὡς ἀπειροδύναμος, ἢ καὶ πρὸς ἡμᾶς.
1084a 10. ἴδωμεν δὲ τῷ εἶναι αὐτὸν πεπερασμένον τί ἄτοπον ἕψεται. "εἰ
δὲ πεπερασμένος ... διότι". ὡς μὲν σὺ ζητεῖς, οὐκ ἔστιν 35
εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἀριθμητὰ τῇ ἡμετέρᾳ φύσει τὰ θεῖα· ὅταν μέντοι
τριάδας ποιῶσι καὶ τετράδας καὶ ἑβδομάδας καὶ δεκάδας, οὐκ
ἀποροῦσι λόγων πρεπόντων τούτοις τοῖς σκέμμασι, καθάπερ ἐν
τοῖς ὀλίγον ἔμπροσθεν ἐπεσημηνάμεθα. "ἀλλὰ μὴν ... 1084a 12.
ὑπερέξει". τῶν θείων ἀνδρῶν δεκάδα τὸν εἰδητικὸν εἰπόντων 5
ἀριθμὸν ὡς κοσμικὸν παράδειγμα καὶ "ὅρον περὶ πᾶσι τεθέντα",
καὶ ὅτι ὥσπερ ἡ δεκὰς ἐντὸς αὐτῆς ἔχει πάντα τὸν ἀριθμὸν
οὐκέτι κρυφίως ὡς ἡ μονάς, οὐδ' οὐσιωδῶς ὡς ἡ τετράς, ἀλλ'
ἤδη σὺν ἑτερότητι πλείονι καὶ διαιρέσει, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἡ
νοερὰ δημιουργία πάντα προείληφεν ἐν ἑαυτῇ τὰ τῶν κόσμων 10
εἴδη, καὶ ταύτην τὴν δόξαν ἀπό τε Ὀρφέως καὶ Μουσαίου καὶ τῶν
ἐκεῖθεν καταγομένων ὑποδεξαμένων ὁ Ἀριστοτέλης ὡς δέκα τῷ
ἀριθμῷ ἰδέας αὐτῶν ὑποτιθεμένων, οὕτως εὐθύνει τὰς δόξας·
καίτοι εἰ δέκα τῷ ἀριθμῷ ὑπετίθεντο, ἑκάστη δὲ δυνάμεις ἔχει
ὡρισμένας μὲν ἡμῖν δὲ ἀγνώστους, οὐδ' ὡς τῶν εἰδῶν τοῦ ζῴου 15
οὐδ' ὅλως τῶν τῇδε εἰδῶν ἐλάττους ἂν ἦσαν αἱ παραδειγματικαὶ
αἰτίαι, εἰ τῇδε μὲν τῇ δυνάμει τῆς τριάδος τόδε τῇδε δὲ τόδε
τὴν ὑπόστασιν ἔχειν ἐλέγομεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀφείσθω. δῆλος
δὲ πάλιν ἡμῖν γέγονεν ὁ ἀνὴρ ὡς μοναδικῇ προσελθὼν τῇ παρὰ
τῶν πρεσβυτέρων ἀνυμνηθείσῃ δεκάδι· ὥσπερ οὖν * καὶ τὰ ἑξῆς 20
αὐτῷ κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδεύει μοῦσαν. "ἅμα ... ἄνθρωποί γε". 1084a 18.
εἴρηται ὅτι οὐ τῶν εἰδητικῶν μόνων ἕκαστος εἷς ἀλλὰ καὶ τῶν
μαθηματικῶν, εἴπερ ὁ ἐνεργείᾳ καὶ ὁ σὺν τῷ ἑαυτοῦ εἴδει θεω-
ρούμενος λαμβάνοιτο, ἡ δὲ αὐτοτριὰς οὔτ' ἀνθρώπου οὔτ' ἄλλου
τινὸς παράδειγμα ἂν εἴη, ἀλλὰ τῶν μετ' αὐτὴν ἁπασῶν 25
τριάδων· ὥστε μία πολλῶν αἰτία τῶν μὲν αὐτῇ προσεχεστέρων
τῶν δὲ ἐν ἑκάστοις κειμένων. "καὶ εἰ ... ἄνθρωπος". γε- 1084a 21.
λοίως δὲ καὶ ταῦτα καὶ φορτικῶς ἀναγέγραπται, καὶ μόνως ἂν
ἔχοι χώραν, εἰ μοναδικὸν οἱ ἄνδρες ἐποίουν τὸν τῶν εἰδῶν ἀριθμὸν
καὶ ἕκαστον τῶν μοναδικῶν πολλαχῶς ἔλεγον ὑφεστάναι, οὐκ ἐν 30
ἑαυτῷ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ μείζοσι θεωρούμενον.
"ἄτοπον ... ἀριθμῶν". οὐκ ἄτοπον, εἰ ἐνθυμηθείης ὅτι τῶν 1084a 25.
ἁπλῶν εἰσι φύσεων αἱ ἰδέαι καὶ οὐ τῶν ἐκ στοιχείων συντιθε-
μένων ὁμοφυῶν, ὅθεν καὶ πάντα μὲν τὸν ἀριθμὸν τὸν εἰδητικὸν
δεκάδα προσηγόρευον διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας, οὐ μὴν 35

2 πάντα ἢ ἄρτιοι ἢ περιττοὶ *H*. ‖ 5 γινομένην et 6 ἐπιγινομένη *H*. ‖ 6 τῷ δὲ cum *β* Bonitzius et Brandisius: τῶν δὲ *BH*. ‖ 7 πάλιν ἐμπεσοῦσα *AHβ*. ‖ περισάρτιον *H*. ‖ 8 *Haec quidem* (ὡς om.) *β*. ‖ 9 hiatum notaui, fort. solum ἃ intercidit. ‖ 10 πραγματειῶδες] φροντίδος ἄξιον mg *C*. ‖ 11 καὶ om *β*. ‖ 15 *Platonicum β*. ‖ 17 εὐστοχᾶσθαι *B* εὐσοχᾶσθαι *H* *rectius considerare β*. ‖ 18 καλῶν om *H*. ‖ 20 ἐγκειμένοις *BH* uitio e pronuntiatione orto, ut ἐγκύκλημα saepe scribitur quod est ἐκκύκλημα. *in his quae ab Aristotele exponuntur β*. ‖ 21 μὲν εἶναι δὲ libri cum *β*. ‖ 23 καὶ τῶν τελευταίων τῶν *BH*. at cf. l. 20. ‖ ἢ om *AHβ*. ‖ 25 fort. καίπερ ἡμῖν. ‖ 26 εἰ γὰρ . . . εἴρηκε, παραιτήσαιτο . . . ἄπειρον. ἀλλ' distinguebat Brandisius. ‖ δι' ἃς αἰτίας *BHβ*. αὐτὸς interposui. ‖ 28 cf. Philolaus Boeckhii p. 48 sq. ‖ 29 οὐδὲν τὸ *β*. ‖ 30 οἶδεν αὐτὸν . . . ὅτι αὐτῷ *β*. ‖ 32 *praeaccepta est uoluntate* (προπαρείληπται τῇ?) *β*. ‖ 34 δὲ τὸ εἶναι *H*.

4 ὀλίγοις *BH*. Cf. supra p. 914 b6—16. ‖ 5 δεκάδας (*A*)*Hβ*. ‖ 6 ὅρον κτλ. fragm. hymni Pythagorei cf. p. 893 a22. ‖ τεθέντα libri cum *β*. ceteris locis τιθεῖσαν. ‖ 7 αὐτῆς om *H*. ‖ 8 οὐκέτι] οὐκ ἔστι *H*. ‖ 10 πάντα om *AHβ*. ‖ fort. τῶν κοσμικῶν. ‖ 11 ἀπὸ τῆς Ὀρφέως *AH*. ‖ 12 δέκα] δεκάδα *BH*. *ut denario numero β*. ‖ 15 οὐδ' ὡς *BHβ*. ‖ 18 ἔχει *H*. ‖ 19 γέγονεν ἡμῖν *AH* ἡμῖν om *β*. ‖ ἀνὴρ *H* ut coni. Brandisius: ἀὴρ *B* *Aristoteles β*. ‖ 20 ἀναμνησθείσῃ *H*. ‖ hiatum indicaui, fort. add. ταῦτα, οὕτω. ‖ 22 μόνον *H*. ‖ ἀλλὰ γὰρ καὶ *C*. fort. ἀλλ' ἄρα καί. ‖ 24 οὔτε ἀνθρώπου *B* οὔτ' ἀνου *H*. ‖ 27 ἑκάστοις] fort. ἐσχάτοις. ‖ γελοῖα *A*. ‖ 28 καὶ ταῦτα καὶ Bonitzius: *etiam haec et β* καὶ ταῦτα *BH*. ‖ 29 οἱ ἄνδρες om *β*. ‖ ἀριθμῶν *H*. ‖ 30 ποσαχῶς *C*(?)*β*. ‖ 32 ἐνθυμηθείη *β*. ‖ 34 ὁμοφωνῶν *H*. ‖ 35 αἰτίας om *H*.

ἀλλὰ καὶ ἑκάστου τῶν μοναδικῶν ἀριθμῶν τῶν ἄχρι δεκάδος ἰδέαν ἀπετίθεντο· ἁπλούστατοι γὰρ οὗτοι καὶ εἰδικὴν ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους διαφοράν· ἡ δὲ ἑνδεκὰς σύνθεσίς ἐστι δυοῖν προϋπαρχόντων ἀριθμῶν. 1084a 27. "ἔτι δὲ καὶ ... τὰ εἴδη ἐστίν". οὕτω καὶ οἱ τῇ τύχῃ καὶ τῷ αὐτομάτῳ τὸ πᾶν ἐπιτρέποντες ἐπιχειρεῖν ἠδύναντο· ἐπεὶ γὰρ ἔνια γίγνεται ἐκ ταὐτομάτου καὶ κατὰ σέ, τί λυπεῖ πάντα γίγνεσθαι τυχαίως; ἀλλ' οἶμαι φαίης ἂν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ταῦτα μὲν τῶν ἐπ' ἔλαττόν ἐστιν ἐνδεχομένων, ὅσα δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἢ ἀεὶ οὕτως ἐπιτελεῖται, ταῦτα φύσεώς ἐστιν ἔργα καὶ νοῦ πρός τι τέλος ὁρώντων. τοιαῦτα οὖν ἀκούειν καὶ παρ' ἐκείνων τὴν πρώτην ὑπολάμβανε. ποῖα δὲ καὶ φὴς ἄνευ εἰδῶν γίγνεσθαι; τῶν τε γὰρ φύσει πρώτων τὰ εἴδη οὐσιώδη καὶ ἐν νῷ, τῶν τε ἐσχάτων ἀνουσίων οὐδὲν ὅτι μὴ κατὰ λόγους ἐπιτελεῖται φυσικούς, τά τε τεχνητὰ κατὰ τὰ ἐν τῇ τέχνῃ εἴδη καὶ αὐτὸς συγχωρεῖς δημιουργεῖσθαι, ὡς πολλαχοῦ μέν, σαφέστατα δὲ ἐν τῷ Ζ τῆσδε τῆς πραγματείας συγκεχώρηται. εἰ μὴ ἄρα ἢ τὰ πρακτὰ λέγοις ἢ τὰ ἀπὸ τύχης καὶ ταὐτομάτου· τούτων δὲ τὰ μὲν οὐκ ἔστιν οὕτως ὡς εἴωθε παρ' ἡμῖν θρυλλεῖσθαι· οὐδὲν γὰρ ἀναιτίως ὑφίσταται· τὰ δὲ πρακτὰ καὶ εἰ μὴ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ προϋπάρχοντα εἴδη ἔχοι, ἀλλ' οὖν τῶν πράξεων προϋπάρχοντα· προανεγείρασα γὰρ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἢ τῇ δόξῃ τὴν 1084a 29. ὅλην διάθεσιν τῶν ἐν ἡμῖν κυρίως ** τῶν πράξεων. "ἔτι ἄτοπον ... περιττόν". λείπει τῷ λόγῳ, τὸ γὰρ τέλειον ἦν· ἔτι ἄτοπον εἰ ὁ ἀριθμὸς οὐ μέχρι τῆς ἑνδεκάδος, ἐπεὶ καὶ τὸ ἓν μᾶλλον τῆς δεκάδος ὂν καὶ εἶδος αὐτῆς, καὶ τὰ ἑξῆς. εἶδος μὲν οὖν εἴρηται τῆς δεκάδος παρ' αὐτοῖς οὐ τὸ τυχὸν ἕν, ἀλλ' ἡ ἀρχηγικὴ μονάς, ἣν ὁριζόμενοι καὶ εἶδος εἰδῶν ἔλεγον εἶναι, ὅτι πάντων ἔχει τῶν ἀριθμῶν ἐν ἑαυτῇ τὰ εἴδη. ἀλλ' ὅμως καὶ εἰ πάντων εἶδός ἐστι τῶν ἀριθμητικῶν εἰδῶν, μάλιστα τῆς δεκάδος ἂν ῥηθείη· μιμεῖται γὰρ αὐτὴν ἡ δεκάς, ὅ πέρ ἐστιν ἡ μονὰς πρὸς πάντας ἁπλῶς τοὺς ἀριθμούς, τοῦτο καὶ αὐτὴ ταῖς μεθ' ἑαυτὴν δεκάσι καὶ ἑκατοντάσι καὶ χιλιάσι γιγνομένη· διὸ καὶ "δευτεροδουμένα μονὰς" ὠνομάζετο. καθάπερ οὖν ὁ νοῦς εἶδος μέν ἐστι πάντων, μάλιστα δὲ τῆς ψυχῆς, οὕτω καὶ ἡ μονὰς εἰ καὶ πάντων, ἀλλὰ μάλιστα τῆς δεκάδος. τῇ δὴ τοιαύτῃ μονάδι καὶ τὸ ἀγένητον ἂν μάλιστα πρέψειεν, οὐχὶ τῇ ἐν τοῖς ἕνδεκα. οἶδε δὲ καὶ αὐτὸς δι' ἣν αἰτίαν ἄχρι τοῦ δέκα προῆγον τὸν ἀριθμόν· ἡ γὰρ ὑστάτη τελειότης αὐτὸς ἦν ἡ πᾶν περιέχουσα ἐν ἑαυτῇ. τοῦ δὲ κενοῦ παράδειγμα μὲν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς οἱ ἀκριβέστεροι τῶν λόγων οὐκ ἀπολιμπάνουσιν, ἐπεὶ μηδ' ἐν τοῖς οὖσιν ἔστι κενόν, ὡς ἐν ε̅ βιβλίῳ τῆς τῶν Πυθαγορείων δογμάτων συναγωγῆς δείκνυσιν Ἰάμβλιχος. τὰς δὲ χώρας τῶν ἀριθμῶν καὶ μάλιστα τὰς ἁρμονίας, αἳ καὶ αὐταὶ συμπληροῦνται πάντως ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν, ὑπόμνησιν ἔλεγον φέρειν τῆς χώρας τῶν ὅλων, ὡς κενῆς μὲν ὑπαρχούσης τῷ οἰκείῳ λόγῳ, συμπληρωθείσης δὲ ὑπὸ τῆς νοερᾶς δημιουργίας καὶ τῆς περιφορᾶς τοῦ αἰθέρος, ἣ πάντα σφίγγουσα καὶ συνάγουσα πρὸς ἑαυτὰ κενὴν οὐδεμίαν ἐᾷ χώραν ἐν τῷ παντί, συμπαθῆ δὲ πρὸς ἑαυτὸν διόλου καὶ ἀλληλουχούμενον ἀποφαίνει τὸν κόσμον· ὥσπερ οὐδ' ἡ μονὰς ἡ τῶν ἀριθμῶν ὑποστατικὴ χώραν κενὴν ἀπολείπειν ἠνέχετο, συμπληρώσασα τοῖς ἐφεξῆς ἀριθμοῖς ἀπαραλείπτως πάσας τὰς ἀριθμητικὰς ὑποδοχάς. ἀναλογία δὲ πᾶσα ὅτι ἐντὸς δεκάδος θεωρεῖται, πρόδηλον· καὶ γὰρ ἡ ἀριθμητικὴ ἐν τῇ κατὰ φύσιν προόδῳ τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ ἡ γεωμετρικὴ ἐν τῷ α̅ β̅ δ̅, α̅ γ̅ θ̅, καὶ ἡ ἁρμονικὴ ἐν τοῖς β̅ γ̅ ϛ̅, γ̅ δ̅ ϛ̅. πάντα οὖν, φησίν, ἀπεδίδοσαν ταῖς ἀρχαῖς, τουτέστι τῇ τε μονάδι καὶ τῇ δυάδι, στάσιν μὲν καὶ τὸ ἀγαθὸν μονάδι, κίνησιν δὲ καὶ τὸ κακὸν δυάδι. δύναιτο δ' ἂν ἀρχὰς λέγειν καὶ τὰς δύο συστοιχίας ἐν τοῖς ἄχρι δεκάδος ἀριθμοῖς, καὶ μάλα εὖ, ἐπειδὴ κἂν τοῖς οὖσι τὰ μὲν τῶν ἀρχῶν ἐξήρτηται μόνων, τῆς τε μιᾶς καὶ τοῖν μετ' αὐτὴν δυοῖν, τὰ δὲ καὶ εἰδητικὴν αἰτίαν προσείληφε· διότι δέ, λόγος πλείων. ὃ δὲ ἀντιτίθησιν αὐτοῖς πρὸς τῷ τέλει, λίαν εὐδιάλυτον. εἰ γάρ, φησί, διὰ τὸ ἓν ἡ τριάς, πῶς οὐχὶ διὰ τὴν τριάδα καὶ ἡ πεντὰς καὶ πᾶς ὁ περιττός, ὥσπερ ὁ ἄρτιος πᾶς διὰ τὴν δυάδα; ἐροῦμεν δὲ ὅτι πρῶτος καὶ ἀσύνθετος ἀριθμὸς μονάδι ἔοικεν εἰδοποιεῖσθαι μόνῃ, δεύτερος καὶ σύνθετος πρὸς τῇ μονάδι καὶ ἄλλο ἔχει μέτρον· διὸ πάντων τῶν περιττῶν ἡ μονὰς εἶδος, ὥσπερ ἡ δυὰς τῶν ἀρτίων. ὅλως γὰρ ἀναλογεῖν οὐ τὴν τριάδα χρὴ τῇ δυάδι κατὰ τὸ ἀρχικόν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν μονάδα. διὰ τούτων δὴ τῶν ἐκείνου λέξεων πέφηνε καὶ κατ' αὐτὸν ἑτέρα τις αἰτία,

2 ἰδικὴν *H*. ‖ 4 οὕτω] οὔτε *H* *Quod β*. ‖ 5 τὸ αὐτομάτω *H*. ‖ 6 κατά σε *B*. ‖ 7 λυπεῖ] immo κωλύει. ‖ 9 οὕτως] fort. ὡσαύτως. ‖ 11 ὑπελάμβανε *Bβ*. ‖ 12 φύσει καὶ πρώτων *AHβ*: καὶ om *C*. ‖ 13 τῶν δὲ ἐσχάτων *A*. ‖ fort. add. καὶ ante ἀνουσίων. ‖ 14 τὰ τεχνητὰ *BHβ*: τε inserui. ‖ κατὰ τὰ *C*: καὶ τὰ *H* δὲ καὶ *A*. *Artificialia porro per ideas β*. ‖ 16 met. Z 7—9. ‖ 17 πρακτικὰ *A*. ‖ 19 οὐδὲν] οὐδὲ *BHβ*. ‖ κατὰ post ἀεὶ om *H*. ‖ 22 hiatum notaui. fort. intercidit ἀρχή ἐστιν ἡ βούλησις —. *praeexcitans enim in imaginatione aut opinione uniuersam dispositionem nostrarum actionum uoluntas principium est β*. ‖ 23 fort. λείπει τι τῷ. ‖ 24 εἰ ἀριθμὸς *A*. ‖ 26 ἀλλὰ ἀρχηγικὴ *AH*. ‖ 30 ὅπερ ἐστὶν *B*. ‖ 31 καὶ αὐτὴν (*A*)*H*. ‖ 33 δευτερωδουμένα *BH*. cf. Astius ad theolog. arithm. p. 171.

1 *fuerit conueniens β*: τρέψειεν *BH*. emendauit etiam Bonitzius. ‖ τῆς ἕνδεκα (om. ἐν τοῖς) *AH*. ‖ 3 ἡ γὰρ ἡ στάτη *H*. ‖ *omnia β*. ‖ 4 μὲν om *β*. ‖ 6 ἐν πέμπτῳ βίβλῳ *H*. ‖ 8 ἁρμονίας] ἁμαρτίας *BH* *meatus β*. ‖ 11 τὰς περιφορὰς (*A*)*H*. ‖ 12 ἣ] ἡ (*A*)*H*. ‖ *cogens ad ipsa β*. ‖ 14 ἀλληλοχούμενον (*mutuo fusum*) *β* ἀλληλουχουμένου *A* ἀλληλοχουμένου *H*. ‖ ὑποφαίνει *A*. ‖ 15 κενὸν *H*. ‖ 17 ἀριθμητὰς *H*. ‖ 20 πάντα ... 22 δυάδι ex Alex. p. 750, 32 sublata. ‖ 21 ταῖς ante ἀρχαῖς om *H*. ‖ 22 δύναιντο *BHβ*. sed de Aristotelio uerbo ταῖς ἀρχαῖς p. 1084 a34 et hic et l. 21 τουτέστι ... δυάδι quaeritur. ‖ 23 δ' om *β*. ‖ fort. συστοιχίας τὰς ἐν. ‖ 25 μιᾶς] cf. p. 896 b3. 918 a26 al. ‖ τοῖν coni. Bonitzius: τὸ *BH*. *et uno ex* [corr. *et*] *duobus quae sunt post ipsum β*. ‖ 26 προείληφε *BHβ*. ‖ 27 ὁ δὲ *Hβ*. ‖ *rationem* (λόγον?) *ualde solubilem β*. ‖ εἰ γὰρ ... 29 δυάδα Alexandro p. 751, 4—8 debentur. ‖ 28 φησί Bonitzius: φύσει *BHβ*. ‖ 31 β̅ καὶ (*A*)*H*. ‖ 32 πάντων τῶν] πάντων libri. ‖ περιττὸν (*A*)*H*. ‖ 33 *omnino enim opus est ternarium binario, non in eo quod est, rationem habere principii, sed potius unitatem β*. ‖ 35 ἐκείνου *β*: ἐκείνων *BH*.

δι' ἣν ἄχρι δεκάδος τὰ παραδείγματα προάγουσι τῶν ἀριθμῶν· εἰ γὰρ τὰ αἴτια πάντων θεωρεῖν ἐν αὐτοῖς βούλονται, πάντων δὲ ὁρῶσιν αἰτίας ἐν τοῖς ἄχρι δεκάδος, περίεργον ἂν εἴη τῶν ἑξῆς ἀποτίθεσθαι παραδείγματα, καὶ ἔτι τὰ ἕνδεκα οὐ τὴν μονάδα ἔχειν λέγοιτ' ἂν ὀρθῶς πρὸς τῇ δεκάδι, τὴν αἰτίαν τῆς δεκάδος, ἀλλὰ τὸ ἓν τὸ οἱονεὶ μόριον τῆς δεκάδος καὶ τῆς δυάδος καὶ 1084a37. ἑκάστου τῶν ἄλλων ἀριθμῶν. "ἔτι τὰ ... μέχρι δεκάδος". ἔτι, φησί, καὶ ἐκ τῶν μεγεθῶν ἐδείκνυον ὅτι μέχρι δεκάδος προάγειν χρὴ τὸν ἀριθμόν. ἔλεγον γὰρ ὅτι ἡ μονὰς ποιεῖ τὸ σημεῖον, ὅπερ οὗτος ἄτομον καλεῖ γραμμήν, ἡ δυὰς τὴν γραμμήν, ἡ τριὰς τὸ ἐπίπεδον, *ἡ τετρὰς τὸ σῶμα*, καὶ τούτοις ἀρκεῖται *τὸ πᾶν· ὥστε εἰ ταῦτα τῆς δεκάδος οὐσία (συντεθέντα γὰρ ἀποτελεῖ τὴν δεκάδα), τὸ πᾶν ἀρκεῖται* τῇ δεκάδι· κείσθω οὖν καὶ αὕτη ἡ αἰτία, εἰ καὶ ἐλαφροτέρα ἐστὶ κατὰ τὸν μαθηματικὸν μόνον ἐξεταζομένη καὶ πολλοστὴν ἔχει τάξιν ἀπὸ τῶν ἐμβριθεστέρων, ἀλλ' οὖν εἰωθυῖα πρός τινων λέγεσθαι. τέτταρες μὲν γὰρ αἱ ἀρχαὶ τῆς ὅλης δημιουργίας, ὡς ἐν ἑτέροις ἀποδείκνυται· παράγεται δὲ τὸ τῆς δεκάδος εἶδος ἐκ τῆς τετρακτύος ἀπανταχοῦ. 1084b2. "ἔτι εἰ ἔστι ... ὕστερον". εὖ καὶ ἠπόρησε καὶ ἔλυσεν ἐκ τῶν παρ' ἐκείνοις εἰωθότων λέγεσθαι· ἡ μὲν γὰρ ἀρχηγικὴ μονὰς καὶ ἀνάλογον οὖσα τῷ θείῳ, ἣν καὶ πάντων μὲν εἰδῶν πάντων δὲ σχημάτων "κορυφὰν" ἔλεγον οἱ ἀπὸ τοῦ διδασκαλείου, κατὰ πάντα πρώτη τῶν ἀριθμῶν· ἡ δὲ τὸ ὑποκείμενον συμπληροῦσα τῶν ἀριθμῶν, ἣν καὶ ὡρίζοντο ποσοῦ τὸ ἐλάχιστον, γενέσει μὲν πρώτη οὐσίᾳ δὲ οὔ. ὁ δὲ καίπερ εἰδὼς ταῦτα καὶ οὕτω χρώμενος αὐτοῖς δεξιῶς, οὐκ ἐπιτρέπει μεταφέρειν αὐτὰ καὶ ἐπὶ τοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ τῇ ὁμωνυμίᾳ τῆς μονάδος ἀποχρώμενος ταράττειν ἐπιχειρεῖ θεωρίαν ἄριστα τοῖς ἑαυτῆς μέρεσι συμπληρουμένην· 1084b13. ἄκουε γὰρ οἷα τούτοις ἐπισυνάπτει "πῶς οὖν ... ἀρχή". ὥσπερ οὖν σὺ ταῦτα διαιρεῖς, καὶ τὸ μὲν εἶδος ἢ τὸ καθόλου κατὰ λόγον φῂς ἀδιαίρετον εἶναι τὸ δὲ στοιχεῖον κατὰ χρόνον, ἐπειδὴ τῆς γενέσεως ὁ χρόνος ἀπ' αὐτοῦ ἄρχεται), οὕτω νόμιζε κἀκείνους προτείνειν· ποῖον ἓν ἐρωτᾷς; τὸ ἀρχηγικὸν ἢ τὸ ὡς ἐν μορίοις ἐλάχιστον; ὅλως δὲ διαφορᾶς οὔσης παρ' αὐτοῖς ἑνὸς καὶ μονάδος, περὶ ἧς καὶ τῶν πρεσβυτέρων Πυθαγορείων πολλοὶ διελέχθησαν, ὥσπερ Ἀρχύτας, ὅς φησιν ὅτι τὸ ἓν καὶ ἡ μονὰς "συγγενῆ ἐόντα διαφέρει ἀλλάλων", καὶ τῶν νεωτέρων δὲ Μοδέρατος καὶ Νικόμαχος, διὰ τί μεταπηδῶμεν ἀπὸ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸ ἕν, εἰ μὴ ἄρα μὴ δυσφωρατότερον τὸ ἐκείνων γένηται βούλημα. 1084b16. "ὥσπερ ... μία". οὕτως οὖν καὶ ἡ μονὰς ἡ τὸ ὑποκείμενον συμπληροῦσα τῶν ἀριθμῶν, ἀνάλογον τῇ ὀξείᾳ παραλαμβανομένη, καὶ προτέρα καὶ ὑστέρα τῶν ἀριθμῶν, λόγῳ μὲν ὑστέρα γενέσει δὲ πρεσβυτέρα. 1084b18. "ἀμφοτέρως δὴ ποιοῦσι τὸ ἓν ἀρχήν". ἀλλ' οὐ τὸ αὐτό, ὦ θαυμάσιε, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχηγικὸν κατὰ πάντας τρόπους ὡς αἴτιον τῶν ὅλων, τὸ δὲ τῶν μορίων ἐλάχιστον, ὡς τὴν ὀξεῖαν τῆς ὀρθῆς. 1084b19. "ἔστι δὲ ἀδύνατον". τὸ αὐτό, ὦ θαυμάσιε· διὸ καὶ τὰ ἑξῆς προσιέμεθα μέν, οὔ φαμεν δὲ κατὰ τῶν ἀνδρῶν εἶναι. ibid. "τὸ μὲν ... ὡς ὕλη". ὁ μὲν ἀριθμὸς πρότερός ἐστιν ὡς εἶδος καὶ ἡ οὐσία, ἡ δὲ μονὰς ὡς μέρος καὶ ὡς ὕλη· πρόσθες ὅτι ἡ ὑποκειμένη τοῖς ἀριθμοῖς. 1084b20. "ἔστι γάρ πως ... ἑκατέρα". τὸ μὲν "ἓν ἑκάτερον" καὶ "ἑκατέραν *μονάδα*" ὡς ἐπὶ τῶν τῆς δυάδος λέγει μονάδων. φησὶ δὲ ὅτι καθ' ἑαυτὴν ἀποδιαληφθεῖσα τούτων ἑκατέρα δυνάμει ἐστὶ καὶ οὐκ ἐνεργείᾳ, κατά τε τὴν ἀλήθειαν καὶ κατὰ τὴν τῶν πρεσβυτέρων δόξαν· εἰ γὰρ μὴ ἔστι σωρὸς μονάδων ὁ ἀριθμός, ἀλλ' ἕκαστος ἐξ ὑποκειμένων μὲν ἐστι τοσῶνδε μονάδων, κατὰ τὸ εἶδος δὲ συνέστηκε τὸ ἑαυτοῦ, οὐδὲν ἂν εἴη ἡ ἐν τῇ δυάδι μονὰς ἐνεργείᾳ πρὶν ἂν κοσμηθῇ τῷ εἴδει τῷ οἰκείῳ. τούτοις οὖν προσέχειν δεῖ, ὅτι οὔτε σύστημα μονάδων ἐθέλει τὸν ἀριθμὸν εἶναι, οὔθ' ὅλως εἶναί τι τὰς μονάδας ἐνεργείᾳ πρὶν ὑπὸ τῶν εἰδῶν κατακοσμηθῶσιν· εἰ γὰρ καὶ ἄλλου χάριν αὐτὰ παρείληφεν ἐνδείξασθαι βουληθεὶς ὅτι τὸ δυνάμει οὐ γενέσει μόνῃ καὶ χρόνῳ τοῦ ὅλου καὶ εἰδοποιημένου προτιθέασιν,

2 ἐν αὐτοῖς θεωρεῖν *H*. ‖ fort. ἐν ἀριθμοῖς βούλονται, πάντων δὲ ἀριθμῶν αἴτια ἐν τοῖς —. ‖ 4 ὑποτίθεσθαι *AHβ*. ‖ ἔτι] ὅτι libri cum *β*. ‖ ἔνδεκα *BH* ut saepius. ‖ οὐ τὴν μονάδα ἔχειν *H* *unitatem non habere β*: ἔχειν om *B*. ‖ 5 λέγοιντ' ἂν (*A*)*H*. ‖ 8—13 δεκάδι ex Alex. p. 751, 10 compilata. ‖ 9 ὅτι μονὰς *AH*. ‖ 11 ἡ τετρὰς τὸ ἐπ. *A* *qua ternarius* [corr. *quaternarius*] *superficiem β*. ‖ ἡ τετρὰς τὸ σῶμα om libri, ex Alex. addidi. ‖ 12 τὸ πᾶν . . . 13 ἀρκεῖται homoeoteleuto omissa in *BHβ* suppleui ex Alex. ‖ 15 ἐξεταζομένη εἰ καὶ *BHβ*: εἰ deleui. ‖ ἀπὸ τῶν ἐμβρ. om *β*. ‖ 16 μὲν αἱ *BH*: γὰρ inserui. *Quatuor ergo sunt β*. ‖ 17 ἐν ἑτέροις] ubinam? ‖ 18 εἶδος om *AHβ*. ‖ 20 ἀρχικὴ *H*. ‖ 21 ἀνάλογος *H*. ‖ 22 *ex Pythagorae doctrinario β*. fort. ἀπὸ τούτου τοῦ διδ. ‖ 23 πρώτην *AH* (*priorem numerum*) *β*. ‖ 25 πρώτην (*A*)*β*. ‖ 27 μονάδος] δυάδας *BHβ*. tu cf. b2—8. 918 a12 cet. ‖ ταράττειν] πράττειν *BHβ*. correxit Bonitzius quoque.

2 ἀρχικὸν (*A*)*H*. ‖ ὡς ante ἐν om *H*. ‖ 3 διαφορὰς *H*. ‖ 5 cf. Hartensteinius de Archytae fragmentis p. 13. ‖ 6 διαφέρειν (*A*)*H*. ‖ ἀλλάλων *H*: ἀλλήλων *B*. ‖ Μοδέρατος] *Oderatus β* ὁ δέρατος *BH*. ‖ 8 δυσφορατώτερον *BH*, cf. Lobeckii paralip. p. 38 sq. *nisi forte non molestius ferat illorum uoluntas β*. fuit qui ἄρα ἵνα δυσφορητότερον coniceret cf. p. 903 a3. ‖ τὀκείνων *H*, recte. scr. τὸ 'κείνων ‖ 9 ἡ τὸν (*A*)*H*. ‖ 11 προτέρα μὲν καὶ *H*. ‖ λόγῳ μὲν] λέγομεν (*A*)*H* λέγεται οὐσίᾳ μὲν (*et prior dicitur et posterior, substantia quidem posterior*) *β*. ‖ 12 *Sed non eodem modo β*. ‖ 14 ἐλλάχιστος *H*. ‖ 17 ὁ μὲν . . . 18 ὡς ὕλη om *β*. ‖ 18 ἡ οὐσία *AH*, cf. Aristot.: ὡς οὐσία *C*. ‖ *Adde ut subiecta numeris β*. ‖ 20 τὸ μὲν ἑκατέραν καὶ ἑκατέραν *BH*. τὸ μὲν "ἀλλ' ἕτερος ἐξ ἑτέρων" *β* ex coniectura. Alexander p. 753, 29 καὶ τὸ μὲν ἑκάτερον ἓν ἐπὶ τῶν τῆς δυάδος λέγει μονάδων. cf. Aristot. p. 1084 b20 ἓν ἑκάτερον, 23 μονὰς ἑκατέρα. ‖ 21 καθ' . . . 27 οἰκείῳ conpilata ex Alex. p. 753, 30 sq. ‖ 22 ἐστὶ *BH*. ἓν ἐστι Alex. ‖ 24 σωρὸς . . . 25 ἐστὶ om *A*. ‖ ὁ ἀριθμὸς Alex. *ipse numerus β*: ὁ om *CH*. ‖ μὲν *Hβ*: om *C*. ‖ 25 ἐστι τῶν τοσῶνδε Alex. ‖ οὐδὲν] οὐκ Alex. sed cf. l. b28 εἶναί τι. ‖ 26 *priusquam propria forma allata fuerit* (κομισθῇ) *β*. ‖ 27 τούτους *β*. ‖ 29 πρὶν Syrianus ut p. 883 a9. 904 b26 al.; supra l. 26 πρὶν ἂν cum Alexandro. ‖ 30 παρείληφεν αὐτὰ *H*. ‖ ἐνδείξασθαι βουλ. om *β*. ‖ ὅτι τὸ . . . 918 a1 οὐσίᾳ ex Alex. p. 754, 7. ‖ 31 ὅλου] ἐνεργείᾳ Alex. ‖ προτιθέασιν *β*: προστιθέασιν *BH*.

ἀλλὰ ϗ λόγῳ ϗ οὐσίᾳ (πρὸς ὃ ϗ φθάσαντες ἀπηντήσαμεν, ἄλλην τὴν παρ' αὐτοῖς ἀρχηγικὴν μονάδα λέγοντες εἶναι ϗ ἄλλην τὴν ὑλικήν), ἀλλ' οὖν ἱκανὴν ἔχει πρός τε τἀληθὲς ϗ πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους συμφωνίαν. [1084b 23.] "αἴτιον δὲ ... ταῦτα δ' ἅμα τῷ αὐτῷ ἀδύνατον ὑπάρχειν". ὅτι μὲν ἀδύνατον τῷ αὐτῷ ταῦτα ἅμα ὑπάρχειν, εὖ λέγεις. οὐκοῦν οὐδ' ἐκεῖνοι τὴν αὐτὴν μονάδα πάντων τε ἀριθμῶν εἶναι περιληπτικὴν ἔλεγον ϗ μόριον ἑκάστου τὸ ἐλάχιστον, ἀλλ' εἴρηται ὅτι τὴν μὲν ἀρχηγικὴν τὴν δὲ ὑλικὴν ᾤοντο εἶναι. οὔτ' οὖν ἐξ ἀμερῶν ϗ ἀτόμων τὰ πράγματα συνετίθεσαν, ὡς οἱ περὶ Δημόκριτον, οὔτε μαθηματικῶς μὲν ἀναστρεφόμενοι μικρὰ περὶ τῆς μονάδος ἐφρόνουν, διαλεκτικῶς δὲ μεγάλα, ἀλλ' ὡς εἴρηται, περὶ ἑτέρας ἐκεῖνα ϗ περὶ ἑτέρας ταῦτα μονάδος ἔλεγον. ὅρα δὲ μὴ σύ, ὦ θαυμάσιε, τούτοις εἶ περιπετής, τὸ ζῷον ϗ ὅλως τὸ γένος νυνὶ μὲν μέρος λέγων τοῦ εἴδους ϗ τοῦ ἀτόμου, νυνὶ δὲ πρότερόν τε τῇ φύσει ϗ περιληπτικώτερον· κἂν γὰρ διαιρῇ τε πολλάκις ϗ τὸ μὲν γενικὸν καλῇς τὸ δὲ γένος, ἕστ' ἂν μὴ ϗ τῷ γένει διδῷς ὑπόστασιν, οὐκ ἔνεστιν αὐτὰ μὴ συγχεῖσθαι πρὸς ἄλληλα. [1084b 32.] "εἰ δὲ τὸ ἓν ... γεννῶσι γοῦν τὴν δυάδα". ἐπειδὴ τῷ ἑνί, φησί, ταὐτὸν δὲ εἰπεῖν τῇ ἀρχηγικῇ μονάδι ὁμοιοτέρα ἐστὶν ἡ ἐν τῇ δυάδι μονὰς ἤπερ ἡ δυάς (ἡ μὲν γὰρ διαιρετή, ἡ δὲ ἀδιαίρετος), τὸ δὲ τῇ ἀρχῇ ὁμοιότερον πρότερον, προτέρα ἂν εἴη ἡ μονὰς ἡ ἐν τῇ δυάδι τῆς δυάδος· οὐ φασι δὲ ἐκεῖνοι. ϗ εὖ γε, ὦ θαυμάσιε. οὕτω γὰρ ἄν τις ϗ τὴν ὕλην πρεσβυτέραν ἀπέδειξε τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἐπειδὴ ἁπλῆ ἐστι ϗ ἀνείδεος, ὑπάρχει δὲ ταῦτα τῇ μιᾷ τῶν πάντων ἀρχῇ. ἀλλ' οἶμαι τὴν τῶν ὑστάτων πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀντικειμένως παραλαμβανομένην ὁμωνυμίαν ϗ κατὰ τὴν θρυλληθεῖσαν ἀνόμοιον ὁμοιότητα θεωρουμένην οὐ χρὴ ποιεῖσθαι πρόφασιν εἰς μετάθεσιν τῆς εὐταξίας τῶν πραγμάτων. [1085a 1.] "ἔτι εἰ ... ἡ δυάς". δῆλον ὅτι ἐκ τῶν δύο ἰδεῶν· ἔστι γὰρ παρ' ἡμῖν κατὰ τὸν μοναδικὸν ἀριθμὸν ὑφισταμένη. εἰ δέ, ὅτι ϗ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἑκάστῳ τε τῶν ἄλλων ϗ πᾶσιν ἅμα συντάττεται, ϗ ἐν αὐτῇ τῇ φύσει τῶν ὄντων θέλοι τις εἶναι σύνταξιν τῆς αὐτοδυάδος πρὸς τὸ τριαδικὸν παράδειγμα, ϗ ζητοίη πῶς τὰ συναμφότερα δύο χαρακτῆρι φήσομεν τῆς αὐτοδυάδος κατεχόμενα (παντὶ γὰρ ἑνὶ τῷ πρὸς αὐτὴν συντεταγμένῳ μεταδίδωσιν ἡ δυὰς τοῦ ἑαυτῆς ἰδιώματος, ὥσπερ αὖ πάλιν ϗ ἡ τριὰς τοῦ ἑαυτῆς τρισὶ πᾶσι συμφύεσθαι πρὸς ἄλληλα βουλομένοις), οὐ μὴν οὕτω μετέχει τὰ πρῶτα τῶν ὄντων τοῦ εἰδητικοῦ μέτρου τῶν ἀριθμῶν ὡς τὰ ἐγκόσμια πράγματα, ἀλλ' ὡς ἔφαμεν, ἥνωται πρὸς ἄλληλα ϗ μετέχει ἀλλήλων τὰ θεῖα τῷ πάντα εἶναι ἐν πᾶσι. ταυτὶ μὲν οὖν παρὰ τῶν πρεσβυτέρων οἰητέον λέγεσθαι. ἀπόκριναι δὲ ϗ αὐτὸς πρὸς ὁμοίαν ἐρώτησιν· εἰ τὸ κινοῦν τὴν ἀπλανῆ χωριστὸν αἴτιον ἓν ϗ τὸ τὴν Κρονίαν σφαῖραν ἕν, ἄμφω δυάς· ἐκ τίνος οὖν αὕτη ἡ δυάς; οἶμαι ὅτι φαίης ἂν "ἐκ τῶν δύο νῶν· ἡμεῖς γὰρ αὐτοὺς ἔξωθεν ἀριθμοῦμεν οὐχ ὡς ἀριθμοῖς ἀλλ' ὡς ἀριθμητοῖς λοιπὸν προσιόντες". οὕτως οὖν ϗ ἐὰν ϗ αὐτὸς ἀριθμῇς δύο ἢ τρεῖς τῶν ἰδεῶν, ἀριθμητὰς μὲν αὐτὰς ποιεῖς, ἐρεῖς δὲ συγκεῖσθαι ἐξ ἰδεῶν, ἑκάστῃ τῶν ἰδεῶν ὡς μονάδι χρώμενος.

[1085a 3.] "Ἀπορήσειε ... ὁποτεραοῦν". ἃ μὲν ἐν τούτοις ἀπορεῖ, τοιαῦτά ἐστιν. ἆρα τοῦ ἑνὸς τοῦ πρώτου τὴν πρώτην τῆς δυάδος μονάδα τακτέον ἐφεξῆς ἢ οὔ; εἴτε γὰρ τάξαιμεν, ἔσται δυὰς πρὸ δυάδος· εἴτε μή, τίς ἂν εἴη τούτου αἰτία; ϗ ὅλως πότερον τὴν δυάδα φήσομεν αὐτὴν ἐφεξῆς εἶναι τῷ ἑνὶ ἢ τὴν ἐν τῇ δυάδι μονάδα ὡς ὁμοιοτέραν οὖσαν τῷ ἑνί; ῥητέον δὲ ὅτι πρὸς μὲν τὸν εἰδητικὸν ἀριθμὸν οὐδ' ἀπορεῖσθαι χρὴ τὰ περὶ τῶν τοιούτων μονάδων, καθὰ πολλάκις ἐπεσημηνάμεθα· πρὸς δὲ τὸν μαθηματικὸν εἰ λέγοιτο, φήσομεν τὰς ἐν ἑκάστῳ μονάδας τῶν ἀριθμῶν καθ' ἑαυτὰς μηδενὶ εἶναι ἐφεξῆς, ὅπου γε οὐδ' ἐνεργείᾳ εἰσὶ καθ' ἑαυτάς· ὅταν δὲ κρατηθῶσι τῷ εἴδει τοῦ οἰκείου ἀριθμοῦ, τότε ἀλλήλαις μέν εἰσιν ἐφεξῆς, ταῖς δὲ ἐν ἄλλῳ ἀριθμῷ οὐκ ἂν ἐφεξῆς εἶναι λέγοιντο, ἀλλὰ μᾶλλον οἱ κατὰ τὴν φυσικὴν ἔκθεσιν ἐκκείμενοι ἀριθμοὶ οὗτοι λέγοιντ' ἂν ἐφεξῆς ἀλλήλοις κεῖσθαι. [1085a 7.] "ὁμοίως ... εὐλόγοις". βουλόμενοι, φησί, ϗ τὰ μεγέθη παράγειν ἀπὸ τῶν δύο ἀρχῶν τοῦ τε ἑνὸς ϗ τῆς ἀορίστου δυάδος, ἐκ μὲν τῆς δυάδος φασὶ τήν τε γραμμὴν τὸ μακρὸν ϗ βραχὺ λαβεῖν, τό τε ἐπίπεδον τὸ στενὸν ϗ πλατύ, τό τε στερεὸν τὸ βαθὺ ϗ ταπεινόν· ταῦτα γὰρ εἴδη ἐκάλουν τοῦ μεγάλου ϗ μικροῦ τοῦ ἐν τῇ ἀορίστῳ δυάδι. τὴν δὲ

1 οὐσίᾳ] οὐσία καὶ *BHβ*. ‖ φάσαντες *H* φήσαντες *Aβ*. Cf. p. 917 a20sqq. ‖ 2 παρ' αὐτῆς *(A)H*. ‖ 2 ut 9 ἀρχιγικὴν *H*. ‖ 3 ὕλην *H*. ‖ ἱκανὴν] ἱκανὸν *BHβ*. ‖ *sufficiens tum* [scr. *tamen*] *habet et ad ueritatem et ad antiquorum concordiam β*. ‖ 6 ἐκεῖνος *H*. ‖ 7 περιληπτικὴν] *principium β*. ‖ 8 τὸ ante ἐλ. om *A*. ‖ 11 μαθηματικοῖς *Bβ*. ‖ μὲν om *Aβ*. ‖ 12 διαλεκτικὸν *(A)H de dialecticis β*. ‖ 13 μὴ σὲ *H*. ‖ 14 εἶ *C*: ᾖ *H* ἧς *Aβ*. ‖ ζῷα *A*. ‖ *et omnino quodcunque genus β*. ‖ 16 διαιρῆται πολλάκις *BHβ*. ‖ 17 καλῆται *Cβ* καλεῖται *(A)H*. ‖ τὸ δὲ] *illud ergo β*. ‖ 18 διδῷς] δίδω τε *C* δίδω τε τὴν *AH* διδῶτε (*quousque non dederitis*) *β*. τε uidetur ex IC ortum. ‖ 19 ἐπειδὴ ... 23 ἐκεῖνοι ex Alex. p. 755, 11—16 sublata. ‖ 20 ἀρχιγικῇ *H* ἀρχικῇ Alex. ‖ 21 τῇ μονάδι μονὰς *A*. ‖ 22 ἂν εἴη] ἐστὶν *AHβ*. ‖ 23 δὲ κακεῖνοι *H*. ‖ 28 θρυληθεῖσαν *H*. ‖ 30 ὅτι τῶν ἐκ τῶν *BH*: prius τῶν deleui cum *β* et Bonitzio. ‖ 31 exspectes ὑμῖν. ‖ 33 καὶ ante ἐν om *AHβ*. ‖ 34 εἶναι τὴν σύνταξιν *A*. ‖ 35 φήσωμεν pr *H*.

3 καὶ τριὰς *B*. ‖ 6 ὥς φαμεν *BHβ*. cf. a32. 879 b2. 914 b11 al. ‖ ἡνῶσθαι *BHβ*. ‖ μετέχει *(A)β*: μετέχειν *CH*. ‖ 8 δὲ om *β*. ‖ 11 ὅτι eiciendum est. nisi quid aliud in οἶμαι latet, uelut δῆλον. ‖ νῶν in spatio uacuo om *H*. cf. Syr. ad N p. 1089 b24. ‖ *nos enim eos externis* (τοῖς ἔξ.) *numeramus β*. ‖ 17 ἆρα ... 21 ἑνί sumpta ex Alex. p. 755, 27. ‖ fort. τῷ ἑνὶ τῷ πρώτῳ cl. Alex. ‖ 19 τούτου ... 21 ὡς om *A*. ‖ τούτων Alex. ‖ 20 τῷ πρώτῳ ἑνὶ Alex. ‖ 21 δυάδι] τριάδι *H*. ‖ μονάδα *Hβ*: μονάδι *C*. ‖ 23 καθάπερ *AH*. ‖ 25 μηδενὶ ... 26 ἑαυτάς om *A*. ‖ 26 οὐδὲ *Hβ* οὐδὲν *C*. ‖ 27 μέν εἰσιν] μένουσιν *H*. ‖ 28 ἀλλὰ μόνον οἱ *A*. ‖ 29 οὗτοι om *β*. ‖ 30 βουλ. ... 919 a5 μεγεθῶν ex Alex. p. 756, 10 sublata. ‖ 31 καὶ om *AHβ*. ‖ 33 τὸ πλατὺ καὶ στενὸν Alex. ‖ 34 τὸ στερεὸν *A*.

κατὰ τὸ ἕν, φησίν, ἀρχὴν οὐχ ὁμοίως εἰσῆγον ἅπαντες, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτοὺς τοὺς ἀριθμοὺς τὰ εἴδη τοῖς μεγέθεσιν ἔλεγον ἐπιφέρειν, οἷον δυάδα μὲν γραμμῇ, τριάδα δὲ ἐπιπέδῳ, τετράδα δὲ στερεῷ (τοιαῦτα γὰρ ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας ἱστορεῖ περὶ Πλάτωνος)· οἱ δὲ μεθέξει τοῦ ἑνὸς τὸ εἶδος ἀπετέλουν τῶν μεγεθῶν. ταῦτα 5 δὲ οὔτε πάντα ψευδῶς λέγει περὶ αὐτῶν οὔτε διηρθρωμένως παραδέδοται. ἀλλ' ὅμως ἴδωμεν τίνα φησὶν ἀδύνατα τούτοις 1085a 16. ἕπεσθαι. "ἀπολελυμένα ... ἐπίπεδον". εἴτε, φησί, μὴ σύνεισιν ἀλλήλαις αἱ ἀρχαὶ τῶν μεγεθῶν, ἀπολελυμέναι ἀλλήλων αἱ διαστάσεις ἔσονται (τὰ γὰρ ἐκ διαφόρων ἀρχῶν ὑποστάντα 10 οὐκ ἀναγκάζεται ἅμα εἶναι), ὥστε ἐπίπεδον ἔσται ἄνευ γραμμῆς· εἴτε σύνεισι, ταὐτὸν ἔσται ἡ γραμμὴ τῷ ἐπιπέδῳ καὶ τῷ στερεῷ τὸ ἐπίπεδον. ταῦτα δὲ γράφων ὅτι μὲν καὶ αὐτὸς ἑαυτοῦ συναισθάνεται, πάνυ πέπεισμαι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παρ' ἐκείνων ὑπολαμβανέτω λέγεσθαι ὡς οὐκ ἔστιν ἀνάγκη ἢ ταὐτὰ εἶναι ἢ κε- 15 χωρίσθαι ἀλλήλων, ἀλλ' ἔστι τι μεταξὺ τὸ συνεῖναι μὲν ταὐτότητι, ἑτερότητι δὲ διακεκρίσθαι ἀπ' ἀλλήλων. ὅλως δὲ τὰς μὲν ἀρχὰς ἅμα οὔσας λέγε ἑτερότητι διαφέρειν, ὥσπερ καὶ τοὺς τῆς φύσεως λόγους ἅμα ὄντας καὶ πάντας ἐν ἀμερεῖ διέκρινεν ἡ ἑτερότης· τὰ δὲ ἐκ τῶν ἀρχῶν ἁπλᾶ μὲν ὄντα καὶ ἄνευ τῶν 20 συνθέτων ὁρᾶται, προϊόντα δὲ εἰς τὸ πρόσω καὶ συνθετώτερον δεῖται πάντως τῶν ἁπλουστέρων. διὰ τοῦτο γραμμὴ μὲν ἄνευ ἐπιπέδου καὶ τοῦτο χωρὶς στερεοῦ θεωρεῖται, ἐν δὲ τῷ τελείῳ μεγέθει πάντα 1085a 19. χρὴ παραλαμβάνεσθαι. "ἔτι δὲ γωνίαι ... ἀποδοθήσεται". πῶς ἔτι ταῦτα, φησίν, ἐκ τῶν πολυθρυλλήτων ἀρχῶν δύνανται 25 ποιεῖν; τί γὰρ ἐν τούτοις τὸ ὑπερέχον καὶ τί τὸ ἐλλεῖπον; τὸ μὲν οὖν περὶ τῶν γωνιῶν καὶ πρόχειρόν ἐστιν· ὅτι γὰρ ἡ ὀρθὴ κατὰ τὴν μονάδα μᾶλλον, ὀξεῖα δὲ καὶ ἀμβλεῖα κατὰ τὴν ἀόριστον δυάδα, ἀφ' ἧς τὸ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, πρόδηλον. καὶ τῶν σχημάτων δὲ τὰ μὲν τῇ ἰσότητι καὶ ταὐτότητι κατεχόμενα καὶ ὁμοιότητι πρὸς 30 τὴν μονάδα μᾶλλον ὁρᾷ, τὰ δὲ ἀνισότητι καὶ ἑτερότητι καὶ ἀνομοιότητι, πρὸς τὴν δυάδα. λέγω δὲ οὐχ ὅτι καὶ ἕκαστον οὐκ ἐκ τῶν δύο ἀρχῶν· καὶ γὰρ ἡ σφαῖρα καὶ ὁ κύκλος καὶ τὸ ἰσόπλευρον τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ κύβοι μετέχουσι δυάδος κατὰ τὸ ἑαυτῶν ποσὸν καὶ οἱονεὶ διαστατόν, καὶ πάλιν δοκίδες καὶ βωμίσκοι 35

καὶ σκαληνὰ τρίγωνα καὶ ἑτερομήκη προσήκουσι μονάδι, τὸ εἶδος ἐξ αὐτῆς ὑποδεχόμενα· ἀλλ' ὅμως ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν εἰώθαμεν λέγειν, ὡς ἕκαστος μὲν ἐκ τῶν δυοῖν, μᾶλλον μὴν ὁ μὲν περιττὸς κρατεῖται τῷ τῆς μονάδος ἰδιώματι, ὁ δὲ ἄρτιος τῷ τῆς δυάδος, οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν γωνιῶν καὶ τῶν σχημάτων φαμὲν πάντα μὲν ἐκ τῶν δυοῖν ἀρχῶν, μᾶλλον μὴν ἑτέρων ἕτερα τῇδε ἢ τῇδε προσωμοιῶσθαι. "ταὐτό τε ... στερεά". ὅτι μὲν 1085a 20. ὥσπερ τὸ περιττὸν καὶ τὸ ἄρτιον ἀριθμῶν πάθη καθ' αὑτά, οὕτω καὶ μήκους μὲν τὸ περιφερὲς καὶ εὐθύ, πλάτους δὲ τὸ στενὸν καὶ πλατύ, βάθους δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ ὑψηλόν, δεῖ συγχωρεῖν. ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦτα οὐκ ἀναιτίως ἐν αὐτοῖς, δῆλον ὡς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῖς ἥκει τῆς οἰκείας, καὶ εἰ μὲν ὀρθοῦ καὶ στάσεως αὐτοῖς μεταδίδωσι, μᾶλλον ἀπὸ τῆς μονάδος εἰς αὐτὰ πρόεισιν, ὡς ἡ ὀρθὴ κατὰ τὰς γωνίας· εἰ δὲ καθ' ὑπεροχὴν ὁρᾶται καὶ ἔλλειψιν τῷ τε μᾶλλον καὶ ἧττον συνοικεῖ, παρὰ τῆς δυάδος αὐτὰ δέχεται. οὐδ' ἐκεῖνοι οὖν τὰ ἐν τοῖς μεγέθεσι πάθη τῶν μεγεθῶν ἀρχὰς ἔλεγον, ἀλλὰ τὰ ἐξ ὧν ταῦτα τοῖς μεγέθεσι παραγίγνεται, ὧν μίαν εἶναι πηγὴν τὴν οἰκείαν αὐτῶν ἀόριστον δυάδα. "πάν- 1085a 23. των ... τὸ ἀδύνατον". ὅτι μὲν εἰ τὰ καθόλου χωριστά ἐστι, καὶ οἱ ἀριθμοί, συγχωρεῖ, ἀπογιγνώσκει δὲ καὶ τούτων κἀκείνων τὸ χωριστόν, ἀδύνατα λέγων ἕπεσθαι πολλὰ τοῖς χωρίζουσιν αὐτὰ τῶν αἰσθητῶν. ἡμεῖς δὲ οἰόμεθα μὲν εἶναι καὶ τὰ τῶν αἰσθητῶν ἀχώριστα· καὶ γὰρ ἐν ἐμοὶ τὸν κατατεταγμένον εἶναι τἀνθρώπου λόγον καὶ ἐν σοὶ καὶ ἐν παντὶ τῷ ὁμοειδεῖ, ἔτι δὲ τὸ ζῷον ἐν λέοντι καὶ ἵππῳ καὶ ἀνθρώπῳ καὶ κυνί, τόν τε πέντε ἐν τοῖς δακτύλοις καὶ τὴν δυάδα ἐν μυκτῆρσι καὶ ὀφθαλμοῖς καὶ χερσὶν εἰ τύχοι καὶ ποσίν. ἀλλ' ἐπειδὴ οὐκ ἀναιτίως ταῦτα ἀλλὰ κατά τινας ὡρισμένας *αἰτίας* ἐπιτελεῖται φύσει (ἀεὶ γὰρ οὕτω τά γε μὴ πεπηρωμένα), πᾶσά ἐστιν ἀνάγκη εἶναί τι καὶ ἐν τῇ ὅλῃ φύσει ζῷον χωριστὸν τῶν αἰσθητῶν καθ' ὃ τοῦτο τὸ φαινόμενον δημιουργεῖται, καὶ ἔτι ἐν τῇ ἀνθρώπου φύσει πεντάδα καθ' ἣν ἡ χεὶρ ἀεὶ τοσούτοις ἄκροις ἐπικοσμεῖται, καὶ δυάδα καθ' ἣν οἱ ὀφθαλμοὶ δύο καὶ οἱ μυκτῆρες· εἰ δὲ μηδὲ ἡ φύσις ἀφ' ἑαυτῆς ἔχει ταῦτα, ἥκει δὲ ἐξ ἑτέρας εἰς αὐτὴν αἰτίας, ὥσπερ καὶ ἀπ' αὐτῆς εἰς τὴν ὕλην, καὶ πρὸ φύσεως εἶναί τά τε κα-

3 τριάδα ἐπιπέδῳ *Aβ*. ‖ 4 περὶ post ἱστορεῖ om *BHβ*: addidi ex Alex. ‖ 5 ἐπετέλουν *H*. ‖ 6 πάντως *Bβ*. ‖ an λέγεται? ‖ 7 τούτοις om *β*. ‖ 8 εἴτε ... 13 ἐπίπεδον ex Alex. p. 756, 21—30 petita. ‖ 9 ἀλλήλαις om *β*. ‖ 10 ὑποστάντων *BH*: cum *β* et Alex. correxerunt Bonitzius et Brandisius. ‖ 11 ἐκ ἀνάγκη Alex. ‖ ἄνευ om *H*. ‖ 14 *ueruntamen non suspicetur ab illis dici β*. ‖ 15 ταῦτα *H*. ‖ 16 μεταξὺ] μετὰ *BH* μέγα *β*. correxit etiam Bonitzius. ‖ 18 λέγε] λέγω *β* λόγω *BH*. ‖ 19 πάντας ἀναμερεῖ διέκρινεν ἑτερότητι *H*. ‖ 20 *Quae uero in principiis simplicia sunt β*. ‖ 21 ὁρᾶσθαι *H*. ‖ *ad interius et compositius β*. ‖ 25 πῶς ... 32 δυάδα ex Alex. p. 757, 6—13 petita. ‖ ἔτι *Hβ*: ἔστι *B*. ‖ ταῦ *H*. ‖ δύνανται *Hβ*: δύνασθαι *B*. δυνήσονται Alex. ‖ 26 καὶ τί τὸ ex Alex. recepi cum Bonitzio: καὶ τὸ *BHβ*. ‖ 29 ἀφ' ἧς Alex.: ἐφ' ἧς *BHβ*. ‖ *in qua exuberantia et defectus manifestissimi sunt β*. ‖ 32 πρὸς τὴν δεκάδα *A*. ‖ 34 καὶ ante κύβοι om *A*. ‖ κατὰ] καὶ κατὰ *H*.

1 καὶ σκ. τρ.] *et gradaria et triangula β*. ‖ σκάλυνα *H*. ‖ 3 ὡς om *β*. ‖ μὴν ὁ μὲν *H*: μὲν ὁ μὲν *C* μὲν ὅμως *A*. *nihilominus impar quod unitatis proprietate potius detinetur β*. ‖ 5 τῶν ante σχημ. om *AH*. ‖ φαμὲν πάντων ἐκ *H*. ‖ 6 μὴν *H tamen β*: μὲν *B*. ‖ 7 προσομοιῶσθαι *H assimilari β*. ‖ 8 ὥσπερ ... 10 ὑψ. Alexandro p. 757, 14 debentur. ‖ πάθη τὰ καθ' *BH*: deleui τὰ cum *β* et Bonitzio. ‖ 10 *profundi altum, depressum β*. ‖ 11 ἀρχῆς αὐτῆς (*A*)*H*. ‖ 12 μεταδίδωσιν *B*. ‖ 15 συνοικεῖ καὶ παρὰ *BHβ*: expunxi καί. ‖ 18 οἰκίαν *H*. ‖ 19 εἰ] οἱ *H*. ‖ 20 *etiam numerum concedit β*. ‖ 24 *hominum rationem β*. ‖ ἔστι δὲ *A*. ‖ 26 *in quinque digitis β*. ‖ 27 εἰ τύχοι post μυκτῆρσι collocat *β*. ‖ 28 αἰτίας inserui. ‖ φύσεις *BHβ*. fort. τῇ φύσει. ‖ 31 καὶ ἔστι *H*. ‖ ἀνθρώπου om *AHβ*. ‖ 32 ἀεὶ om *H*. ‖ 35 καὶ πρὸ] *necesse est etiam ante — β*. sed cf. l. 29.

θόλου καὶ τοὺς ἀριθμούς, οὐχ οὕτω δὲ ὡς ἐν φύσει· οὐδὲ γὰρ ἡ φύσις εἶχεν ὡς ἐδίδου τῇ ὕλῃ, ἀλλ' ἀμερῶς καὶ δραστικῶς, ψυχὴ δὲ ἔτι ἁπλούστερον καὶ ἀυλότερον, καὶ τὸ ψυχῆς ὑπέρτερον κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς οὐσίας καὶ τὴν τῶν εἰδῶν ἔχει συζυγίαν. ἐκεῖνό γε μὴν παραφυλακτέον ὡς εὖ παρ' αὐτῷ λεγόμενον τὸ (5) ἢ ἅμα εἶναι χωριστὰ τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τὰ καθόλου, ἢ ἅμα ἀχώριστα· ἐξ ὧν συναγάγοις μὲν πολλὰ καὶ ἄλλα (κἂν γὰρ ὁποτερονοῦν αὐτῶν κατασκευάσῃς, συναγάγοις ἂν καὶ θάτερον), οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο, ὅτι εἰ εἰσὶν ἰδέαι, ἀριθμοί εἰσιν αἱ ἰδέαι· αὐτοῦ γὰρ ὁ λόγος, ὅτι εἰ ἔστι τὰ καθόλου, εἰσὶ καὶ ἰδέαι. καὶ δεχόμεθα (10) τὸ συνημμένον, οὐχ ὅτι καθόλου ἰδέαι (πῶς γάρ, ὅπου τὰ μὲν ἐν ψυχῇ, αἱ δὲ ἐν νῷ;), ἀλλ' ὅτι τῶν ἀνεπτυγμένων εἰδῶν ὄντων ἔστι καὶ τὰ τούτων ἀμερέστερα καὶ ἀρχηγικώτερα. εἰ τοίνυν οἱ ἀριθμοί εἰσι χωριστοί, ἔστι τὰ καθόλου· εἰ δ' ἔστι τὰ καθόλου, εἰσὶν ἰδέαι· εἰ ἀριθμοί εἰσι χωριστοί, εἰσὶ καὶ ἰδέαι. ὥσπερ οὖν (15) ὁ εἴδη καταδεξάμενος εἶναι χωριστὰ οὐ πρότερον λήγει τῆς ἀνόδου πρὶν ἂν ἐπὶ τὰ ἁπλούστατα ἔλθῃ, οὐκέτι παρ' ἄλλων καὶ δεύτερα, παρ' ἑαυτῶν δὲ καὶ πρῶτα· οὕτως ὁ χωριστὸν ὑποθέμενος ἀριθμὸν οὐ λήξει πρότερον ἀνιών, πρὶν ἂν ἐπὶ τὰς ἰδέας ἐλθὼν τὴν ἕνωσιν αὐτῶν ἴδῃ τὴν πρὸς τοὺς ἀριθμούς· οἱ μὲν γὰρ (20) μοναδικοὶ κεχωρισμένην ἔχουσι τοῦ εἴδους τὴν ποσότητα, οἱ δὲ θεῖοι τὸ πᾶν ἑαυτῶν εἶδος ἔχουσιν. [1085a 29] "ὅταν γὰρ ... ἕτερον". τῆς μὲν ἀρχηγικῆς μονάδος ἕτερον, ἄλλης δὲ ὑλικῆς οὐχ ἕτερον· ἀδιάφοροι γὰρ πρὸς ἀλλήλας αἱ ὑλικαὶ μονάδες. [1085a 31] "οἱ μὲν οὖν ... ὕλης". ἐκ τῆς ἀντικειμένης, φησί, δυάδος, οἷον μακροῦ βραχέος, (25) γενοῦ πλατέος, ἣν ἡμεῖς ἐκ τῆς ἀρχηγικῆς δυάδος ἤγομεν ἐπὶ τὰ μεγέθη. [1085a 32] "ἕτεροι ... ἀπορεῖν". ἕτεροι δέ, φησίν, οὐ τὰς ἀριθμητικὰς ἀρχὰς καὶ τῶν μεγεθῶν ἀρχὰς ἔλεγον εἶναι, ἀλλ' ἀνάλογον ταῖς ἀριθμητικαῖς ἀρχαῖς ἵστασαν τὰς γεωμετρικάς, σημεῖον ἀντὶ τοῦ ἑνὸς παραλαμβάνοντες, οὐκ ὂν (30) μὲν ὅπερ ἕν, ἀλλ' ἀνάλογον τῷ ἑνὶ ταττόμενον, καὶ ἄλλο τι οὐκ ὂν μὲν ὅπερ δυάς, ἀνάλογον δὲ τῇ ἀρχῇ ταύτῃ ὑπ' αὐτῶν παραλαμβανόμενον, ὅπερ οἷον πλῆθος ἐκάλουν. ὅτι μὲν οὖν καὶ οὗτοι ταὐτὰ τοῖς προτέροις ἔλεγον, εἰ καὶ μὴ τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ἐχρῶντο πρὸς δήλωσιν, παντὶ πρόδηλον. ἴδωμεν δὲ ποῖα καὶ τούτοις φησὶν ἕπεσθαι ἄτοπα. [1085a 35] "εἰ μὲν ... ἔσται γραμμή". πρῶτον μὲν ἡ ἑτέρα τῶν ἀρχῶν οὐχ ὡς ὕλη τῶν μεγεθῶν ἀλλ' ὡς τῆς ὕλης ὑποστατική, εἴπερ ἀνάλογον ἕστηκε τῇ ἀορίστῳ (5) δυάδι. ἔπειτα τίς ἀνάγκη τῆς αὐτῆς ὕλης οὔσης τὰ αὐτὰ ἄντικρυς ἀποτελεῖσθαι; γένοιτο γὰρ ἂν διαφορὰ παρὰ τὸ εἰδοποιὸν αἴτιον, ὥσπερ ἐπὶ τῶν κοσμικῶν στοιχείων· πῦρ γὰρ καὶ ἀήρ, ὕδωρ τε καὶ γῆ τῇ αὐτῇ μὲν ὕλῃ χρῆται, ταὐτὰ δὲ ἄντικρυς ἀλλήλοις οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ καὶ συλλαβὴ καὶ λέξις καὶ λόγος τοῖς (10) αὐτοῖς ὑποκειμένοις χρῶνται (τὰ γὰρ στοιχεῖα τῆς φωνῆς ὕλη πάντων ἐστὶ τούτων), ἀλλ' ὅμως τὰ μέν ἐστιν αὐτῶν ἁπλούστερα τὰ δὲ συνθετώτερα· καὶ τῶν μὲν συνθετωτέρων οὐδὲν ἄνευ τῶν ἁπλουστέρων εἶναι δύναται, ὥσπερ οὐδὲ σῶμα χωρὶς ἐπιπέδου καὶ γραμμῆς, τὰ δὲ ἁπλούστερα καὶ καθ' ἑαυτὰ θεωρεῖται, ὥσπερ δὴ (15) καὶ ἡ γραμμή. εἰ δὲ καὶ διάφοροι μὲν αἱ ὕλαι, ἕποιντο δὲ αἱ μὲν τῶν ἁπλουστέρων ταῖς τῶν συνθετωτέρων, αἱ δὲ τῶν πολυσυνθετωτέρων μηκέτι ταῖς τῶν ἁπλουστέρων, οὐχ ὁρῶ πῶς ἢ τὰ αὐτὰ ἔσται τὰ ἀποτελούμενα ἢ πάντῃ διεζευγμένα ἀλλήλων. τὸ μὲν οὖν διαιρετικὸν αὐτοῦ δεχόμεθα, τὰ δὲ ἑπόμενα ταῖς διαι- (20) ρέσεσιν οὐδεμίαν ἔχειν ἀνάγκην φήσομεν. [1085b 4] "ἔτι πῶς μὲν ... τοιαῦτα". καὶ οἱ πλῆθος ποιοῦντες τῶν ἀρχῶν τὴν ἑτέραν καὶ οἱ δυάδα ταὐτὰ διανοούμενοι διαφόροις ὀνόμασι κέχρηνται· οὔτε γὰρ πλῆθος οἷον τὸ ἀπογεννώμενον, οὔτε δυάδα πλῆθός τι οὖσαν ἐθέλουσιν αὐτὴν εἶναι, ἀλλὰ ποσότητος γεννητικὴν εἰδοποιουμένης (25) ἀπὸ τῆς μονάδος. τὸ δὲ περὶ ἀθέτων καὶ ἀναφῶν καὶ ἀύλων πραγμάτων ὄντος τοῦ λόγου πυνθάνεσθαι πότερον μίξει ἢ θέσει ἢ κράσει ἢ γενέσει τὴν συνέχειαν τῶν ἀριθμῶν ἀνατίθεμεν, ἀτέχνως εἰς σώματα μεταβλεπόντων ἀνθρώπων καὶ οὐδὲ τῶν σωμάτων τὰ συνεχέστερα φήσομεν εἶναι ταῦτα προβλήματα· (30) δῆλον γὰρ ὅτι ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ εἴδει καὶ διὰ τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἷς τέ ἐστι καὶ ὡμοίωται τῇ ἀρχῇ τῇ μοναδικῇ τῶν ἀριθμῶν. [1085b 12] "μάλιστα ... καὶ ἑνός". εὖ μὲν ζητεῖ πόθεν ἑκάστη τῶν ὑλικῶν μονάδων, εὖ δὲ καὶ ἀπογινώσκει μὴ εἶναι τὴν ὑλικὴν ὅπερ τὴν ἀρχηγικήν, ἣν "αὐτό γε τὸ ἕν" κέκληκε· τοῦτο γὰρ καὶ ἡμεῖς.

3 τὸ τῆς ψυχῆς *AH*. ‖ 4 συζυγίαν] *coniunctionem β* συζήτησιν *BH*. ‖ 5 τὸ ἅμα (om. ἢ) *AHβ*. ‖ 6 τοὺς ... ἀχώριστα om *A*. ‖ ἅμα χωριστά *H*. ‖ 7 ὁπότερον γοῦν *H*. ‖ 8 ἂν καὶ] καὶ *BH*. ἂν addidi. ‖ 9 κἀκεῖνος εἰ εἰσίν *H*. ‖ 10 εἰσὶν ἰδέαι. (καὶ om.) *β*. ‖ 11 fort. ὅτι τὰ καθόλου. ‖ 15 ἰδέαι, οἱ ἀριθμοί *H*. ‖ εἰσὶ δὲ καὶ *BH*: δὲ expunxi cum *β*. ‖ 16 λέγει *H*. ‖ 20 τὴν ante πρὸς om *H*. ‖ 25 ἀντικειμένης] fort. οἰκείας. ‖ cf. Alex. p. 758, 25. ‖ 26 ἀρχιγικῆς *H*. ‖ 27 ἕτεροι ... 33 ἐκάλουν ex Alex. p. 758, 27 sublata. ‖ 29 εἶναι om Alex. ‖ ἀρχαῖς om *Aβ*. ‖ 30 σημεῖον] στιγμὴν Alex. ‖ 31 ἓν *Cβ*: τὸ ἓν *H* om *A*. ‖ ἀλλ' ... 32 δυάς om *CH*. ‖ *et aliud quid β*: καὶ om *A*, ex Alex. adiecit Bonitzius. ‖ 32 δυὰς ἂν δὲ sic *A*. ‖ ταύτῃ τῇ ἀρχῇ *Aβ*. ‖ ὑπ' αὐτῶν om *CH*, ante ὅπερ collocat Alex. ‖ 33 παραβαινόμενον *A*. ‖ ὅπερ ... ὅτι] ὅπερ οἷον πλῆθος ἐκ ὅτι sic *A* καλεῖ οἷον πλῆθος ὅτι *C* καλεῖον πλῆθος ὅτι *H*: ex *β* et Alex. restitui cum Bonitzio. ‖ 34 ταῦτα *H*. ‖ *eisdem nominibus β*: τοῖς ὀνόμασιν *BH*. correxit Bonitzius.

3 πρῶτον] πρώτη *BHβ*. ‖ 9 καὶ ante λέξις om *β*. ‖ 10 ἐχρῶντο *H*. ‖ ὕλαι *H*. ‖ 16 αἱ δὲ τ. πολυσ. om *H*. ‖ 17 μηκέτι ταῖς *C*: μὴ κλέπται *AHβ*. ‖ 19 διαιρετικὸν *H diuisiones β*: διαιρετὸν *B*. cf. p. 880 b20. 24. 882 a25. ‖ 20 οὐδεμίαν] ἀλλ' οὐ μίαν *H*. ‖ 21 τὴν om *AH*. ‖ 22 διανοούμενοι καὶ διαφόροις *AHβ*. ‖ 24 εἰδοποιουμένην *AHβ* εἰ εἰδοποιουμένην *C*. ‖ 25—29 *hic uero cum ... sermo sit, interrogat hoc, mistione ne aut positione .... continuitatem numerorum reponamus, cum hi essent modi ruditer, et inartificiose ad corpora respicientium hominum, et neque corporum propinquiores dicemus esse has quaestiones β*. ‖ 25 ὁ δὲ *β*. ‖ 26 πυνθάνεσθαι *C*: πυνθάνεται *AHβ*. ‖ πότερον] τοῦτο *BHβ*. ‖ 29 τὰ fuit qui delendum censeret. ‖ συνεχέστερα Bonitzius: συναγέστερα *BH* συγγενέστερα *β*. ‖ ταῦτα *C*: ταῦτα τὰ *AH*. ‖ 30 δῆλον *CHβ*: φη (i. e. φησὶ) *A*. ‖ τῷ ἑκάστῳ αὐτοῦ *H* τῶν ἑκάστῳ ἑαυτοῦ *A singuli singulis suis formis β*: ἑκάστῳ om *C*. ‖ εἶδος εἱτ ἐστι καὶ *C* εἶδος καὶ *AH* εἶδος (om. καὶ) *β*. ‖ 31 ὁμοίωται (*A*)*H*. ‖ 32 εὖ μὲν ... 33 μονάδων om *A*. ‖ 34 αὐτό τε τὸ *BHβ*. cl. Arist. p. 1085 b14 correxi cum Bonitzio. ‖ κέκληκεν *H*.

διαμαρτυρόμενοι διατετελέκαμεν. οὐκέτι μέντοι τὰ ἑξῆς ἀναγκαῖον ἕπεσθαι· οὔτε γὰρ ἐκ μορίου τῆς δυάδος φαμὲν αὐτὴν ὑφίστασθαι (ἅπασα γὰρ ἀρχὴ πλήθους ἀδιαίρετος), οὔτε εἰ ἐκ τῆς δυάδος ὑφίσταιτο, πλῆθός ἐστιν ἤδη· οὔτε γὰρ ἡ δυὰς πλῆθος οὔθ' ὅμοια ἑαυτῇ γεννᾷ. ῥητέον οὖν πρὸς τὴν πρώτην ἐρώτησιν ὅτι (5) αὕτη ἡ μονὰς ὑφίσταται μὲν ἐκ τῆς τὸ ὑποκείμενον γεννώσης αἰτίας τῶν ἀριθμῶν, ἔχει δέ τι καὶ τῆς ἀρχικῆς μονάδος, ὡς καὶ αὐτὸς νῦν τε συγχωρεῖ ** καὶ ἐκ τῶν ἀρχῶν ὑφίσταται, καὶ οὐ μερίζεται ἡ δυάς, οὐδὲ ἀριθμὸς ἔσται ἐν αὐτῇ πρὸ ἀριθμῶν, ἀλλ' αἰτία τῆς τῶν ἀριθμῶν ὕλης. τὰ δὲ αὐτὰ δύναιτ' ἄν τις καὶ περὶ (10) τῆς ὕλης ἀπορῆσαι τῶν γενητῶν καὶ λῦσαι τὰς ἀπορίας ταῖς ἀνὰ λόγον ἀποκρίσεσιν. εἰ γὰρ ζητοίη πότερον ἐκ τοῦ πλήθους ἢ ἐξ ἑνὸς ὑπέστη, ἐροῦμεν προελθεῖν μὲν αὐτὴν ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας τῆς δυοποιοῦ καὶ ἀπειροδυνάμου, καταδέξασθαι δὲ αὐτὴν καὶ τῆς σεμνοτέρας ἀρχῆς ἴνδαλμα, καθὸ καὶ ἓν ἀμηγέπη λέγεται (15) εἶναι, ἕτερον μὲν ἔχουσαν τὸ ἓν καὶ τὸ ἀνείδεον καὶ τὸ ἀνούσιον παρὰ τὰ ἐν τῷ ἀρχηγικῷ ἑνί, καὶ μᾶλλον ἀντικειμένως· ἰνδάλματα δ' οὖν ἐκείνου ἔσχατα δέχεσθαι, καθὰ καὶ ἀνομοίως ὁμοιοῦται πρὸς αὐτό. "ἔτι ζητητέον . . . καὶ τὸ ἕν". οὐ περὶ τῶν ἀριθμῶν [1085b 23.] ἐπιζητεῖ νῦν εἴτε πεπεράτωνται εἴτε μή (τοῦτο γὰρ προὔτεινε πρότερον), (20) ἀλλὰ περὶ τοῦ πλήθους τοῦ ἐν τῇ δυάδι, οὗ τῷ μερισμῷ γεννᾶσθαι τὰς μονάδας ὑπέθετο. φανερὸν δὲ γέγονεν αὐτοῦ τὸ βούλημα διὰ τοῦ συμπεράσματος· λέγει γὰρ "ποῖον οὖν πλῆθός ἐστι στοιχεῖον καὶ τὸ ἕν;" ῥητέον οὖν ὅτι μηδ' ὅλως ἐστὶ πλῆθος ἐν τῇ δυάδι διακεκριμένον, κἂν πλῆθος ὀνομάζηταί ποτε (25) ὡς αἰτίαν ἔχουσα καὶ περιέχουσα γεννητικὴν τοῦ πλήθους ἐν αὑτῇ. [1085b 27.] "ὁμοίως . . . μεγέθη οὔ". τὸ μὲν ζητεῖν πόθεν αἱ πολλαὶ στιγμαὶ τὴν ὑπόστασιν ἔχον καὶ τὰ μεγέθη, φιλόσοφον, τὸ δὲ τοιαύτας ἀποκρίσεις ἑαυτῷ διδόναι, τὰς ὑποθέσεις ἐστὶ τῶν ἀνδρῶν σπουδάζοντος εἰς ἀπορίαν καταβαλεῖν ἐκ παντός. εἰσὶν (30) οὖν αἱ μὲν πολλαὶ στιγμαὶ ταῖς ὑλικαῖς ἀναλόγον μονάσιν, ὥστε ἔχουσιν αἰτίαν μὲν τὴν ὑλοποιόν, ἴνδαλμα δὲ καὶ αὗται τῆς ἀρχῆς τῆς εἰδοποιοῦ καταδέχονται· τὰ δὲ μεγέθη τὰς μὲν διαστάσεις ἐκ τῆς ἑτέρας ἔχουσι τῶν ἀρχῶν τῆς ὑλοποιοῦ, τοὺς δὲ λόγους ἐκ τῆς μοναδικῆς. οὔτε οὖν διάστημα χρὴ καλεῖν τὴν τοῦ διαστή- (35)

ματος γεννητικὴν ἀρχήν, οὔτε μόρια τοῦ διαστήματος ἐπινοεῖν ἀφ' ὧν αἱ στιγμαί· οὐ μόνον ὅτι μόρια διαστήματος οὐκ ἔστιν ἀμερῆ, ἀλλ' ὅτι μήτε διάστημά ἐστιν ἡ ἑτέρα τῶν ἀρχῶν, μήτ' ἐπὶ τῆς τὸ πλῆθος ὑφιστάσης δυάδος μονάδας λέγομεν αἰτίας εἶναι τὰς ἐν αὐτῇ τῶν ἔξω προελθουσῶν μονάδων. ταῦτα γὰρ (5) πάντα δριμέως ἐπινενόηται παρ' αὐτοῦ διασύρειν τὰς τῶν Πυθαγορείων ἀρχὰς προθυμουμένου. "πάντα . . . μεγέθη". ὅτι [1085b 34.] μὲν τούτων οὐδὲν ὤφθη πρὸς ἔλεγχον ἐκείνων ἀξιόχρεων, μετρίως οἶμαι δεδεῖχθαι. δῆλον δὲ ὅτι οὐδὲ τὰ τοιαῦτα κἂν μυριάκις μυρία τις ἐπισωρεύῃ, σαλεῦσαι δυνήσεται τἀληθὲς ἐκ τῆς τῶν (10) ἐμφρονεστέρων διανοίας. "ἔτι δὲ τὸ . . . αὐτοῖς". μήποτε [1085b 36.] οὐκ αὐτοὶ διαφωνοῦσιν, ἀλλ' οἱ μετ' αὐτοὺς τὰ μὲν ἠγνόησαν ὅπως εἴρηται, τὰ δ' οὐ προσεποιήσαντο· δρῶσι δὲ αἱ ὁμωνυμίαι εἰς ἄμφω. "οἱ μὲν γὰρ . . . ἐποίησαν". εἴρηται ὅτι καὶ οὗτοι [1086a 2.] τὸν εἰδητικὸν ἐσέβοντ' ἀριθμόν, εἴπερ ὅλως προσήκειν ἐσπούδαζον (15) τοῖς Πυθαγορείοις, μαθηματικοῖς δ' ὀνόμασι καὶ ἐπ' αὐτοῦ χρώμενοι παρέσχον ἀφορμὴν τοῖς βουλομένοις λέγειν, ὅτι τοῦ πρώτου καὶ κρείττονος ἀποστάντες περὶ τὸν δεύτερον καὶ καταδεέστερον πᾶσαν τὴν σπουδὴν κατεβάλλοντο. "οἱ δὲ . . . λέγουσι". ταῦτα [1086a 5.] πρὸς ἐνίους μὲν ἀπορρίπτει τῶν ἀπὸ Πλάτωνος· εἴρηται δὲ ἐν τοῖς (20) ἔμπροσθεν ὅπως οἱ ἄνδρες καὶ εἰ ὀνόμασιν ἐχρῶντο τοῖς αὐτοῖς ἐπὶ τῶν διαφόρων λέξεων, ἀλλ' οὖν ἐπρέσβευον αὐτῶν διάκρισιν. "ὁ δὲ πρῶτος . . . τἀναντία". ἐπαινεῖ Πλάτωνα [1086a 11.] διακρίναντα τῶν εἰδῶν τὰ μαθήματα, καθάπαξ δέ φησι πάντας ὀρθῶς λέγειν κατά τι, κατὰ δὲ τὸ ὅλον διαμαρτάνειν· οἵ τε (25) γὰρ πρῶτοι μὴ προσιέμενοι τὸν εἰδητικὸν ἀριθμὸν ἀρέσκουσιν αὐτῷ οἵ τε μέσοι ἕνα μόνον εἰπόντες εἶναι (εἰ καὶ τὰ μάλιστα προσποιοῦνται δύο λέγειν) οἵ τε διακρίναντες τὸν εἰδητικὸν ἀπὸ τοῦ μαθηματικοῦ· πάντας δὲ οἴεται διαμαρτάνειν τἀληθοῦς, ὅτι περ ὅλως χωριστοὺς ἀριθμοὺς ὑπέθεντο. ῥητέον οὖν ὅτι οὔθ' ἰσόρηται τὰ (30) κατ' αὐτοὺς ὑγιῶς οὔτε ἐγκεκωμίασαι οὔτε πολλῷ πλέον ἐγκέκληται. "αἴτιον δ' ὅτι . . . Ἐπίχαρμον". δῆλος ἦν εἰς [1086a 15.] κωμῳδίαν ὁρῶν πρὶν καὶ Ἐπιχάρμου μνησθῆναι. "ἀρτίως . . . [1086a 17.] ἔχον". πᾶν μὲν οὖν τοὐναντίον· βαθέως γὰρ καὶ σὺν πολλῇ βασάνῳ τἀκείνων εἴρηται καὶ μόγις ἐλαχίστοις ἐν πολλῷ χρόνῳ τὸ (35)

3 *omne nanque principium est multitudine indiuidua β.* ‖ πλῆθος **A.** ‖ ἀδιαίρετον **B.** ‖ εἰ om β. ‖ 4 ὑφίστατο **H.** ‖ οὔθ'] οὔτε **A.** ‖ 5 ὅμοια ἑαυτῇ suspecta uidentur. ‖ 7 δὲ om β. ‖ ἀρχηγικῆς **A**β. ‖ 8 νῦν τε] νῦν β. ‖ hiatum indicaui. deest cum alterius loci Aristotelici memoria, tum uero initium eorum, quae ad alteram Aristotelis obiectionem (p. 1085 b17 τὸ δ' ἐκ μορίου) Syrianus respondit. ‖ τῶν ἀρ ὑφίσταται sic **H.** ‖ 10 τὰ μὲν αὐτὰ **A** *eadem quoque β.* ‖ 12 ἀναλόγον **H** *huiuscemodi β.* ‖ 13 ἢ om **H.** ‖ 15 ἓν ἀμηγέπη λέγεται **H**β: ἓν ὅπως δήποτε καθ' ὁτιοῦν λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως **A** ἓν ἀμηγέπη (ἀμωσγέπως corr.) **C**, sed ὅπως δήποτε καθ' ὁτιοῦν λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως mg **H** et (ἀμωσγ. om?) mg **C.** ‖ 17 ἰνδάλμα **H.** ‖ 18 δ' om **A**β. ‖ ἐκείνου β: ἐκείνων **BH.** ‖ 19 οὐ . . . 22 ὑπέθετο ex Alex. p. 760, 23 conpilata. ‖ τοῦ ἀριθμοῦ et πεπεράτωται Alex. ‖ 20 τοῦτον (**A**)**H.** ‖ 21 οὗ τῷ Bonitzius: ὁ τῷ **CH** οὗ καὶ **A**β. ‖ 23 λέγει γὰρ om β. ‖ οὖν ὅτι πλῆθος **BH**: ὅτι Brandisius cum β et Bonitzio deleuit. ‖ 24 στοιχεῖόν ἐστι Arist. ‖ 26 καὶ περιέχουσα fort. uaria lectio uerbi ἔχουσα. ‖ ἐν ἑαυτῇ **H.** ‖ 28 φιλοσόφου β. ‖ 30 σπουδάζοντες **H.** ‖ 31 ἀνάλογον **B.** ‖ 33 δὲ ante μεγ. om **H.** ‖ *diuisiones β.* ‖ 34 scrib. ἔχει.

1 ἀρχήν om **H.** ‖ μόριον **AH**β. ‖ 3 ὅτι μὴ μήτε **H.** ‖ 4 ὑφιστάσις **H.** ‖ 9 κἂν] *si β.* ‖ 10 τῆς om **A.** ‖ 13 οὐ προσεποιήσαντο] cf. ad 910 b7. ‖ 15 ἔσεβον **BH.** ‖ 16 μαθηματικοῖς ὀνόμασι **BH**β: inserui δ', item Bonitzius. ‖ 19 κατεβάλοντο **H.** ‖ 20 ἀπορρίπτειν **H.** ‖ 21 ὅπερ οἱ ἄνδρες **AH** *quod uiri β.* ‖ καὶ εἰ **H**β: καὶ οἱ **B.** ‖ 22 πρέσβευον **H.** ‖ 24 καθάπαξ **H**β: καθάπερ **B.** ‖ 25 fort. ὀρθῶς μὲν λέγειν. ‖ 26 *non addentes* (προσθέμενοι) β. ‖ 30 τὰ κατ' αὐτὸ **BH**: *quae sunt ex sententia illorum β*, unde emendaui cum Bonitzio. ‖ 33 μνησθῆναι] μνησθῇ **BH**β. ‖ 35 *uix in minimis β.* ‖ τὸ post χρόνῳ om **H.**

1086a 18. παρ' αὐτοῖς ἀληθὲς ἀναφαίνεται. "ἀλλὰ . . . οὐθὲν μᾶλλον". εὖ πάνυ κατεστοχάσατο ἡμῶν ὁ φιλόσοφος, ὅτι κἂν μυριάκις τοσαῦτα συνθῇ παίγνια πρὸς τοὺς ἁλόντας τῷ θαύματι τῆς παλαιᾶς σοφίας, οὐδὲν ἀνύτει· πάσας γὰρ ἐποιήσατο τὰς ἐπιχειρήσεις ὡς πρὸς μοναδικοὺς ἀριθμούς, τῶν δὲ θείων οὐδεὶς τοιοῦτος, ἀλλὰ μόνος εἴπερ ὁ μαθηματικός. ἐπεὶ ὅτι καὶ αὐτὸς ὁμολογεῖ μηδὲν εἰρηκέναι πρὸς τὰς ἐκείνων ὑποθέσεις μηδ' ὅλως παρακολουθεῖν τοῖς εἰδητικοῖς ἀριθμοῖς, εἴπερ ἕτεροι τῶν μαθηματικῶν εἶεν, μαρτυρεῖ τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Περὶ τῆς φιλοσοφίας ἔχοντα τοῦτον τὸν τρόπον· "ὥστε εἰ ἄλλος ἀριθμὸς αἱ ἰδέαι, μὴ μαθηματικὸς δέ, οὐδεμίαν περὶ αὐτοῦ σύνεσιν ἔχοιμεν ἄν· τίς γὰρ τῶν γε πλείστων ἡμῶν συνίησιν ἄλλον ἀριθμόν;"· ὥστε καὶ νῦν ὡς πρὸς τοὺς πολλοὺς τοὺς οὐκ εἰδότας ἄλλον ἢ τὸν μοναδικὸν ἀριθμὸν πεποίηται τοὺς ἐλέγχους, τῆς δὲ τῶν θείων ἀνδρῶν διανοίας οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐφήψατο.

Μέχρι τούτων ἔνιοι τὸ Μ προάγουσι, τὰ δὲ ἑξῆς τοῦ τρίτου προβλήματος ὄντα τῷ Ν προσνέμουσι· ζητήσει γὰρ λοιπόν, εἰ ἀρχαὶ τὰ εἴδη καὶ οἱ ἀριθμοί. τὰ μέντοι πολλὰ τῶν βιβλίων κατὰ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου διαίρεσιν ἐν τοῖς ἑπομένοις ἔχει τὴν τῶν βιβλίων τομήν. διαφέρει δὲ ἡμῖν οὐδὲν πρὸς τὸ προκείμενον οὐθ' οὕτως οὔτ' ἐκείνως τὰ βιβλία διαιρούμενα, μέχρι γε μηδὲν τῶν λεγομένων ἀνῶμεν ἀνεξέταστον. 1086a 21. "Περὶ δὲ . . . τῆς νῦν". περὶ μὲν γὰρ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν ἔν τε τῇ Φυσικῇ τὰ δοκοῦντα ἑαυτῷ λέγει κἀν τοῖς Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς πρὸς πολλοὺς τῶν πρεσβυτέρων ἀποτείνεται· περὶ δὲ ἠθικῶν ἀρχῶν ἢ λογικῶν οὐ τῆς παρούσης εἰπεῖν προθέσεως, εἴρηκε δὲ καὶ περὶ τούτων ἐν Ἠθικοῖς καὶ ἐν Ἀποδεικτικοῖς κἀν τῷ Γ τῆσδε τῆς πραγματείας. 1086a 24. "ὅσα δὲ οἱ . . . λέγουσι". προείρηται πολλάκις ὅτι πανταχοῦ μὲν ἀρχαὶ τὸ ἓν καὶ μετ' αὐτὸ μονὰς καὶ ἡ ἀόριστος δυάς, οἰκείως δὲ καθ' ἑκάστην τῶν ὄντων τάξιν αὗται θεωροῦνται. προσεκτέον δ' οἷς λέγει καὶ θεωρητέον εἴ τι τούτων τῶν ὑποθέσεων ἀνατρεπτικὸν λέγεται. 1086a 29. "οἱ μὲν οὖν . . . πρότερον". εἰκότως οὕτω σοι φαίνονται λέγειν, ἐπειδὴ μόνας οὐσίας εἶναι τὰς ἀτόμους τίθεσαι, οἱ δὲ μᾶλλον μὲν καθ' ὑπερβολὴν δυσεπινόητον τῶν σῶν οὐσιῶν οὐσίας εἶναι τὰ εἴδη τίθενται, μᾶλλον δὲ περιληπτικὰ τῶν καθόλου ἑνιαίως τε προειληφέναι καὶ τῶν καθόλου καὶ τῶν ἀτόμων τὰς αἰτίας, οὔτε καθόλου ὄντα κατὰ τοὺς τῆς ψυχῆς λόγους οὔτε ἄτομα καὶ ἓν ἀριθμῷ κατὰ τὰ ἐν τῇ ὕλῃ τῶν ἐσχάτων εἰδώλων φαντάσματα. 1086a 35. "αἴτιον δὲ . . . ἐστίν". καὶ ἡμεῖς εἴπομεν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ὡς οὔτε ἡρακλειτίζοντες ἦλθον ἐπὶ τὰ εἴδη, οὔτε Σωκράτης ὑγιῶς ἐπαινεῖται διὰ τὸ μὴ χωρίσαι τῶν αἰσθητῶν τὰ καθόλου· ὃς ἀχώριστα μὲν ᾤετο εἶναι τὰ καθόλου, ἀλλὰ τοιαῦτα μὲν οἷα δή ἐστι καὶ τὰ ἀόριστα, ** οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωριστά, ὡς ὁ περὶ τῆς ἀναμνήσεως δηλοῖ λόγος προχειρότατος ὢν αὐτῷ τῷ Σωκράτει, "ὃν σύ" φησίν "εἴωθας θαμὰ λέγειν", καὶ πολλῷ δικαιότερός ἐστιν ἐπαινεῖσθαι διὰ τὴν ὑπεροψίαν μὲν τῶν αἰσθητῶν, ἐνθεαστικὴν δὲ περὶ τὰ θεῖα τῶν εἰδῶν ἀναστροφήν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν προείρηται. ἐπειδὴ δὲ σαφῶς ὁμολογεῖ μὴ εἶναι λαβεῖν ἐπιστήμην ἄνευ τῶν καθόλου, ποίων καθόλου, ζητήσομεν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν. ἆρα τῶν ἀχωρίστων; ἀλλὰ ταῦτα μὲν μόριά ἐστι τῶν αἰσθητῶν καὶ ὕλης ἐπέχει λόγον ὡς πρὸς αὐτά, καὶ οὔτε πρότερα αὐτῶν ἐστιν οὔθ' ὕστερα· τὰς δὲ ἀποδείξεις καὶ τὰς ἐπιστήμας ἐξ αἰτίων καὶ προτέρων καὶ οἰκείων παραγίγνεσθαι πολλάκις διισχυρισάμεθα, καὶ μὴν καὶ [τοῦτο] παρ' αὐτοῦ λαβόντες ἔχομεν οὐ μόνον ἐν ἄλλαις πραγματείαις ἐν αἷς προηγουμένους τοὺς περὶ τούτων ποιεῖται λόγους, ἀλλὰ κἀν τοῖς ὀλίγον ἔμπροσθεν εἰρημένοις, ὅτι τὸ κατηγορούμενον καθόλου ἕτερόν τί ἐστι τοῦ ὡς μέρους ὑπάρχοντος τῷ ἀτόμῳ καὶ εἰς ταὐτὸν αὐτῷ συνδραμεῖν οὐκ ἄν ποτε δύναιτο. εἰ τοίνυν αἱ ἀποδείξεις πᾶσαι ἐκ τῶν καθόλου κατηγορουμένων, οὐκ ἂν εἶεν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασιν. ἔπειτα εἰ διὰ τῶν καθόλου τῶν ἀχωρίστων αἱ ἀποδείξεις, πρῶτον

2 εὖ μάλα *H.* ‖ 3 *componantur* (συντεθῇ) *β.* ‖ 4 φιλοσοφίας *H.* ‖ ἀνύττει *BH*: correxit Bonitzius. ‖ 6 εἴπερ] *forte β.* fort. εἴπερ ἄρα. ‖ 9 θαυματικῶν *H.* ‖ τὰ om. *A.* ‖ βου *H* β *B.* ‖ Cf. Brandisius diatribes p. 47, Trendelenburgius Platonis de ideis et numeris doctrinae p. 76, Bernaysius mus. Rhen. t. XVIII p. 148 sq. ‖ 11 σύνεσιν Brandisius edidit anno h. s. XXXVII: σύνθεσιν *BHβ.* ‖ 12 γὰρ om *β.* ‖ 13 ὡς om *AHβ.* ‖ 16 προάγουσι *β* et Bonitzius: προσάγουσι *BH.* ‖ τρίτου] cf. p. 879 a17. ‖ 17 προσνέμουσι ζητήσει· τὸ γὰρ *A* ediditque Brandisius. ‖ εἰ] εἰ αἱ *H.* ‖ 19 τοῦ ante Ἀλεξ. om *(A)H.* ‖ 21 οὐθ' . . οὔτε *CH*: εἴθ' . . εἴτε *Aβ.* ‖ fort. μόνον γε, cf. p. 879 a8. 883 b30. ‖ 22 ἀνῶμεν] ἀνῶ μὲν *H.* ‖ περὶ μὲν . . . . . νῦν. περὶ μὲν γὰρ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν πρώτων αἰτίων . . . . . μεθόδου τῆς νῦν. περὶ μὲν γὰρ τῶν φυσικῶν ἀρχῶν ἔν τε *A* lemmate male repetito. ‖ 23 περὶ ... 26 προθέσεως] Alexandrum p. 764, 9 Syr. sequitur. ‖ *in naturali auditu β.* Ar. phys. II 3. ‖ 24 αὐτῷ *H.* ‖ κἀν] καὶ *BHβ.* ‖ τοῖς om *AHβ.* ‖ π. γενέσεως I 2. II 5 al. ‖ φθορᾶς, καὶ πρὸς edidit Brandisius. ‖ 26 οὐ *C*: οὐδὲ *AHβ* ediditque Brandisius. ‖ 27 ἐν ante ἀποδ. om *H.* ‖ 28 εἴρηται *β.* ‖ 29 μὲν αἱ ἀρχαὶ *A.* ‖ 31 *sed aduertendum est β*: δ' om *BH.*

2 οὕτως σοι *H.* ‖ 3 εἶναι τὰς om *AHβ.* ‖ τίθεσθαι *H.* ‖ μὲν om *β.* ‖ 4 σῶν om *Aβ.* ‖ 5 περιληπτὰ *H.* ‖ 6 ὄντα *Hβ*: οὔτε *B.* ‖ 7 καὶ ἓν] *sed unum β* perperam. ‖ 9 *Et nos quidem diximus β.* ‖ supra p. 891 b27 sqq. ‖ 11 ὃς] οὔτε *BHβ.* uitium ex superiore οὔτε . . . οὔτε ortum. ‖ μὲν] μόνα *BHβ.* ad μὲν refertur l. 13 οὐ μὴν ἀλλά. ‖ 12 τὰ καθόλου εἶναι *AHβ.* ‖ ἀλλὰ *AHβ*: ἀλλὰ καὶ *C*, quam interpolationem uitiosum μόνα genuit. ‖ οἷα δὴ (λ) καὶ τὰ *H.* ‖ 13 hiatum notaui. intercidit colon quo uerba τοιαῦτα μὲν . . . ἀόριστα excipiebantur. ‖ 14 αὐτῷ σωκρ. *BH*: τῷ interposui. ‖ ὃν σύ] ὃν οὐ *Cβ* ὧν οὐ *AH.* uerba sunt Cebetis in Phaedone Plat. p. 72E. ‖ 18 ὁμολογεῖν *H.* ‖ 19 ἄνευ τὸν *H.* ‖ ποίων cum *β* correxi, item Bonitzius: ποῖον *B* ποῖα *H.* ‖ 20 ταῦτα μὲν *AHβ*: ταῦτα *C.* ‖ 22 τάς τε ἀποδ. *BHβ.* ‖ 24 τοῦτο glossema ipsa sede arguitur. ‖ 25 προηγουμένως *AHβ.* sed cf. p. 848 b8. 892 a17. ‖ ποιῆται *H.* ‖ 26 *paulo β* ὀλίγων *H* ὀλίγοις *B.* cf. Aristot. p. 1084 b32. ‖ 30 immo τῶν ἐνυπαρχόντων. ‖ 31 ἔπει εἰ διὰ *H.*

μὲν οὐ κατὰ παντὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῷον εἰρήσεται· τὸ γὰρ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ζῷον οὐ δήπου καὶ τὸ λογικὸν ἢ τὸ γελαστικὸν καὶ τὸ θνητὸν περιέχει. καθόλου δὲ καταφάσεως ἀνῃρημένης ἴσμεν ὅτι κινδυνεύουσι καὶ συλλογισμοὶ πάντες ἀνῃρῆσθαι, μήτοι γε δὴ ἀποδείξεις περιλείπεσθαι. εἶτα τίνα ἔσται τὰ ἀποδεικτά, εἰ δι' ὧν αἱ ἀποδείξεις, ταῦτα καθόλου καὶ ἀχώριστα; οἱ μὲν γὰρ χωριστὰ ποιοῦντες τὰ δι' ὧν αἱ ἀποδείξεις, ἅμα μὲν ἐξ αἰτίων τὰ αἰτιατὰ δεικνύουσιν, ἅμα δὲ τὰ ἀποδεικτὰ δύνανται δεικνύναι, καὶ ἐν χωρισταῖς ὄντα οὐσίαις, καὶ ἐν ἀχωρίστοις μὲν καθολικώτερα δέ. ἀλλὰ χωριστὰ μὲν ποιήσομεν τὰ δι' ὧν αἱ ἀποδείξεις, ὑστερογενῆ δὲ καὶ ἀνούσια, ὥσπερ ὁ κατ' ἐπίνοιαν ἄνθρωπος ἐξ ἀφαιρέσεως τῶν αἰσθητῶν ἐν ταῖς φαντασίαις ἡμῶν ἢ ταῖς δόξαις τὴν ὑπόστασιν εἰληφώς; ἀλλ' οὕτω πάλιν οὔτε ἐκ προτέρων οὔτε ἐξ αἰτίων αἱ ἀποδείξεις ἔσονται, ἐξ ὑστέρων δὲ καὶ αἰτιατῶν, καὶ ἔτι διὰ τῶν μὴ ὄντων τὰ ὄντα γνωριοῦμεν, ὃ πάντων ἐστὶν ἀλογώτατον. εἰ ἄρα καὶ πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς τὰ πράγματα συμφωνήσομεν, τῶν μὲν αἰσθητῶν τοὺς φυσικοὺς λόγους προθήσομεν, τούτων δὲ τὰς ἐννοίας ἡμῶν τὰς θεωρούσας τὰ ὄντα διὰ τῆς τῶν καθόλου λόγων ἀναπλώσεως, ἐξ ὧν καὶ ἀπόδειξις φύεται καὶ πᾶν ἐπιστήμης γένος, αὐτῶν δὲ πάλιν τούτων τὴν ἐν νῷ κρατιστεύουσαν τῶν ὅλων εἰδητικὴν οὐσίαν. αἱ δὲ πρὸς τὰ θεῖα ταῦτα δόγματα τῶν ἐνστάσεων ἀπαντῶσαι αἱ μὲν τυφλῶν εἰσιν ἀνθρώπων, αἱ δὲ οὐ χαλεπῶς διελέγχονται. "οἱ δ' ὡς ... ἐξέθεσαν". "ἐξέθεσαν" μὲν εἶπεν οἷον μερικὰς ἐποίησαν· τοιαύτη γὰρ ἡ ἔκθεσις. ὅτι δὲ καὶ περιπλουτοῦντες νοήμασιν οἱ περὶ Πλάτωνα ὅμως διὰ τὸ τὴν τῶν ὄντων πρόοδον εἰκόνας ἔχειν ἐν ταῖς τελευταίαις τάξεσι τῶν πρώτων ἦλθον ἐπὶ τὸ κυρίως μὲν τοῖς θείοις ἐφαρμόζειν ταῦτα τὰ ὀνόματα, δευτέρως δὲ καὶ πολλοστῶς τοῖς αἰσθητοῖς, δῆλόν ἐστι τοῖς συνετωτέροις. "ὥστε συμβαίνειν ... τῶν λεγομένων". οὔτε γὰρ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν νῷ δεδύνηται τὸ αἰσθητὸν ἔχειν, καὶ ἔνια τῶν τῇδε συνεισῆλθεν τῇ τῶν πραγμάτων προόδῳ ὥσπερ διάστημα καὶ τόπος, προαίρεσίς τε ἡ ἀμφίβολος περὶ τὴν ἡμετέραν οὐσίαν. διό μοι δοκεῖ καὶ αὐτὸς τὸ "σχεδόν" προσθεῖναι. ῥητέον δὲ ὅτι οὐδ' ὧν εἰκόνας ἔχει νοητῶν τὸ αἰσθητόν, οὐδὲ τούτοις εἰς ταὐτὸν ἔρχεται· ἄλλο γὰρ αἰτία ποιητική τε καὶ παραδειγματική, καὶ ἄλλο τὸ ὑπ' αὐτῆς καὶ κατ' αὐτὴν ἀποτελούμενον· εἰ δὲ ὡμοίωται τὰ τελευταῖα τοῖς μέσοις καὶ τοῖς πρώτοις, τί ἂν ἄτοπον εἴη τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν ἐπὶ πάντων κεχρῆσθαι; καὶ γὰρ σὺ ζῷον εἶναι φῂς τόν τε πρῶτον θεὸν τό τε αἰσθητὸν καὶ τὸ γεγραμμένον, καὶ οὐδεὶς ἐπ' αὐτῷ τούτῳ δυσχεραίνει.

[1086b 7.] [1086b 10.]

[1086b 14.] "Ὁ δὲ καὶ τοῖς λέγουσι ... ἔστι δ' ὡς οὔ". χαλεπὸν μὲν ἀπαντῆσαι πρὸς τὰ ῥηθέντα διὰ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασι σύγχυσιν (ἀρχάς τε γὰρ καὶ στοιχεῖα τὰ αὐτὰ μεταλαμβάνων καλεῖ), καὶ ἔτι ὄντα πότερον τὰ νοητὰ καὶ ἀσώματα δηλοῖ ἢ τὰ ὅπως ποτὲ ὄντα, διστάσειεν ἄν τις ἴσως. εἰ μὲν γὰρ περὶ τῶν ὄντως ὄντων οἱ λόγοι, τὰ κυρίως στοιχεῖα οὐκ ἂν ἐν αὐτοῖς περιλαμβάνοιμεν, ἀλλ' ἀρχὰς μὲν ἔχειν φήσομεν τελικὰς καὶ ποιητικάς, τὰ δὲ κυρίως λεγόμενα στοιχεῖα οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ἀπλουστάτοις εἴδεσιν. εἰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητὰ περιλαμβάνει, δοτέον μὲν ἐν τούτοις εἶναι καὶ στοιχεῖα καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς· ὅμως δὲ οὐχ εἷς ὁ λόγος περὶ πασῶν ἀρχῶν, ἀλλ' αἱ μὲν στοιχειώδεις ἀχώριστοι, αἱ δὲ κυρίως ἀρχαὶ χωρισταί. εἰ δὲ χρὴ πρὸς τὴν διάνοιαν ἀπιδόντας ἡμᾶς τὴν τοῦ φιλοσόφου τῆς ἀμφιβολίας τῶν ῥημάτων ὑπεριδεῖν, δοκεῖ μοι τὴν μὲν ἀναίρεσιν τῶν χωριστῶν οὐσιῶν παραιτήσασθαι, μὴ πᾶσα ἄρδην ἀφανισθεῖσα συνανέλῃ καὶ τὴν φαινομένην οὐσίαν (καὶ τοῦτο λίαν ἐμφρόνως καὶ ἑαυτῷ συμφώνως· καὶ γὰρ ἀλλαχοῦ ἔδειξεν ὅτι ἐὰν μέν τι ἀπειροδύναμον ᾖ ***, καὶ πεπερασμένην ἔχει τὴν δύναμιν)· πάλιν δὲ προσέσθαι τὴν χωριστὴν οὐσίαν ἄπορον αὐτῷ καταφαίνεται, ἐπειδὴ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς εἰ μὲν ἀτόμους ὑποθοῖτο, τοσαῦτα οἴεται ἔσεσθαι τὰ ὄντα ὅσαι αἱ ἀρχαί (ὁρᾷ γὰρ αὐτὰς ὡς στοιχεῖα νῦν) καὶ ἐπιστήμην αὐτῶν οὐ καταλείψειν (τῶν γὰρ ἀτόμων οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη, ὡς αἱ ἀποδείξεις καὶ οἱ ὁρισμοὶ δηλοῦσιν)· εἰ δὲ καθόλου, μὴ εὔλογον εἶναι τῆς οὐσίας ἀτόμου οὔσης ἀρχὴν εἶναι ἀνούσιον· δοκεῖ γὰρ αὐτῷ τὸ καθόλου ἀνούσιον εἶναι. εἴπωμεν οὖν τέως πρὸς ταῦτα ὅτιπερ αἱ ἀρχαὶ τῶν

1 τοῦ ἀνθρώπου om **H**. ‖ 2 καὶ τὸ γελ. **AHβ**. ‖ ἢ τὸ θνητὸν **BHβ**. an insiticia? ‖ 4 καὶ om β. ‖ μήτι γε **H**. ‖ 5 ἀποδεικτικά **AHβ**. ‖ 7 *causata* β: τὰ αἴτια **BH**. correxi cum Bonitzio. ‖ 8 τὰ ἀποδεικτικὰ **A**. ‖ 9 καθολικώτεραι δέ **BH**. cum β corr. Brandisius. ‖ 13 οὕτω] οὔτε (**A**)**H**, om β. ‖ 17 προθήσωμεν **H**. ‖ 19 ἀπαλάσεως **H**. ‖ 20 τούτων om **H** πάλιν τούτων om **Aβ**. ‖ 22 fort. ἀπαντῶσαι τῶν ἐνστάσεων. ‖ 24 ἐξέθ. . . . 25 ἔκθεσις Alexandro p. 765, 32 debentur. ‖ 27 τελευταίας **H**. ‖ 30 συμβαίνει **B**. ‖ ante οὔτε deesse principium refutationis uidetur, uelut οὐδὲν ὑγιὲς τῶν λεγομένων· ‖ 31 *et quaedam eorum quae hic sunt subintrauit rerum processus* β. dubito de l. 31—33. ‖ 31 καὶ ἔνια **H**. ‖ συνεισῆλθεν τῇ **B**: ὑπεισῆλθε β συνῆλθε **H**, uterque om. τῇ. ‖ 32 πρόοδος (**A**)**Hβ**.

2 *habet* β: ἔχειν **BH**. correxit Bonitzius et Brandisius. ‖ 3 ποιητική. καὶ **H**. ‖ 4 ὁμοίωται (**A**)**H** *assimilantur* β. ‖ 5 τοῖς post καὶ om. **AH**. ‖ 7 τούτων β τοῦτο **H**. ‖ 10 μὲν] μὲν οὖν **H**. ‖ 11 τὰ ante αὐτὰ om. **H**. ‖ 12 πρότερον (**A**)**H**. ‖ νοητὰ σώματα **BHβ**. ‖ ὁπώς ποτε **H**. ‖ 13 διαστάσειεν **H**. ‖ τῶν ὄντων ὄντων **H**. ‖ 14 περιλαμβάνοιμεν **H** *comprehendemus* β: παραλαμβάνοιμεν **C** περιλαμβάνομεν **A**. ‖ 15 ἔχειν] an ἐνεῖναι? sed suspicor post 16 στοιχεῖα et infinitiuum intercidisse et principium enuntiati, uelut οὐκ ἔχειν, τὰ γὰρ ὑλικὰ στοιχεῖα. ‖ 17 περιλαμβάνοι β. ‖ fort. καὶ τὰ στοιχεῖα. ‖ 19 αἱ κυρίως **BH**: δὲ inserui cum β. ‖ 20 ἀποδόντας (**A**). ‖ 22 corrigendum τῆς χωριστῆς οὐσίας, cf. l. 23 πᾶσα et 26. ‖ 23 πᾶσαν **H**. ‖ 24 ἀλλαχοῦ] phys. Θ 10 (cf. p. 266 a24. b5 25. 267 b22). Z 7. ‖ 25 *nisi sit aliquid quod infinitae uirtutis sit, nihil fore quod et finitam uirtutem habeat* β. ‖ μέν τι] μή τι **BHβ**. ‖ ἦν (**A**). hic hiatum notaui, quo tale quid haustum uidetur: [οὐκ ἐνδέχεται ἐν πεπερασμένῳ εἶναι, ἐὰν δ' ᾖ πεπερασμένον], καὶ κτέ. ‖ οὐδὲν post καὶ cum β Brandisius inserebat. ‖ 26 προσέσθαι **C**: προσέσται **AH** *possibile erit* β. ‖ ἄπειρον **H**. ‖ 27 καταφαίνεται **H**: καταφαίνεσθαι **Bβ**, sed infinitiuus ad l. 22 δοκεῖ incommode refertur. ‖ ἀτόμως **H**. ‖ 28 οἴεσθαι **AHβ**. ‖ 29 νῦν om **AHβ**. ‖ καταλείψει **BHβ**. ‖ 31 καθόλου scripsi cum β: καθόλου τὸ **BH**. sed fort. το relictum ex ὑποθοῖτο. ‖ 32 εἶναι om **A**. ‖ 33 *dicamus* β: εἴπομεν **BH**. correxi cum Bonitzio.

ἰδεῶν οὔτε ἄτομοί εἰσιν, οὐθ' οὕτω καθόλου ὡς τὰ ἐν ψυχῇ εἴδη ἢ τὰ ἐν τῇ φύσει ἢ τὰ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἢ τὰ ὑστερογενῆ φαντάσματα, ἃ δὴ μόνα τῶν καθόλου καὶ ἀνούσιά τις ἂν φαίη δικαίως· ἀλλ' εἰσὶ πρὸ πάντων τούτων αἰτίαι μὲν οὖσαι τῶν ὅλων, οὐδὲν δὲ ὧν ἐστι τὰ ἐξ αὐτῶν ἀπογεννώμενα, ὅπου γε οὐδὲ αἱ ἰδέαι αἱ ἀπ' αὐτῶν προελθοῦσαι ἄτομοι ἢ καθόλου, ἀλλὰ τὸ ἐξῃρημένον τούτων εἶδος καὶ νοερόν· ὥσπερ γὰρ τὸ μὲν ἄτομον ὑλικόν (ἐν γὰρ τῇ ὕλῃ μόνῃ μερίζονται καὶ ὥσπερ ἀποτεμαχίζονται οἱ λόγοι), τὸ δὲ καθόλου ψυχικόν, οὕτω τὸ ἀμέριστον πάντῃ νοερόν. διὰ τί δὲ καὶ τὸ καθόλου πᾶν ἀνούσιον εἶναί φαμεν; τῶν οὖν ἀπορηθέντων τὰ μὲν λίαν ἐμφρόνως εἴρηται, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεμένους οὐδεμίαν ἰσχὺν οὐδὲ ἀλήθειαν ἔχει· λοιπὸν ἡ ἐπίκρισις αὐτοῦ λίαν ἔχει τὸ βίαιον· ἀξιοῖ γάρ, ὥσπερ τὰ στοιχεῖα τῆς φωνῆς ἀπείρους ποιεῖ φωνάς, οὐκ ὄντα χωριστὰ τῶν φωνῶν, οὕτω καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν ὄντων ἀχωρίστους οὔσας τῶν ἀτόμων * τῇ αἰσθητῇ οὐσίᾳ. ἀλλὰ πρῶτον μὲν οὐ τοιαύτας ἐκεῖνοι τὴν μονάδα καὶ τὴν δυάδα· ἔπειτα ὥσπερ ἐνταῦθα ἡ διάνοιά ἐστι καὶ ἡ λεκτικὴ φαντασία ἡ μετατιθεῖσα τὰ στοιχεῖα καὶ τῇ ποιᾷ μεταθέσει τὰς διαφόρους ἀποτελοῦσα φωνάς, οὕτω καὶ ἐν τῷ παντί τί ἐστι τὸ μετατιθὲν τὰ στοιχεῖα καὶ τὴν ἀειγενεσίαν διασῷζον; εἰ μὲν γὰρ χεῖρον διανοίας, ὅρα μὴ τὰ μέρη τῶν ὅλων σεμνότερα ποιῶμεν καὶ τὰ συμβεβηκότα τῶν οὐσιῶν καὶ τὰ θνητὰ τῶν θείων καὶ τὰ ἀεὶ ὡσαύτως ἐνεργοῦντα τῶν ὀλιγάκις κατορθούντων, εἴ γε τὰ μὲν περὶ ἡμᾶς διανοίᾳ, τὰ δὲ ὅλα μὴ λόγῳ κυβερνᾶσθαι φήσομεν. εἰ δὲ νοῦς τις καὶ ταῦτα μετατίθησιν ὁ δυνάμει ἢ ὁ ἐνεργείᾳ ἢ καὶ ὁ συναμφότερον, δῆλον ὡς εἰ μὲν αὐτῷ τῷ εἶναι δημιουργοίη, τήν τε αἰτίαν ἔχει τῶν ἀποτελουμένων ἐν ἑαυτῷ καὶ εἰκόνας ὑφίστησιν ἑαυτοῦ (τοιαῦτα γὰρ πάντα ἐστὶ τὰ τῷ εἶναι ποιοῦντα)· εἰ δὲ προαιρέσει καὶ μεταβατικῇ νοήσει, πάλιν εἰς τί τῶν ἐν ἑαυτῷ τεταγμένων καὶ ὡρισμένων ἀφορῶν ταῦτα δημιουργήσει; οὐ γὰρ δὴ ἐμπλήκτως οὐδὲ ἀσταθμήτως κατὰ τοὺς παρ' ἡμῖν ὅ τι ἂν τύχωσι διαπραττομένους· ἀμφοτέρως δὲ τὰ εἴδη τῶν δημιουργημάτων ἕξει ἐν ἑαυτῷ· οὐδὲ γὰρ ἂν οὐθ' ἡμεῖς ἐξ ὡρισμένων στοιχείων τῶν κδ ἀπείρους ἠδυνάμεθα φωνὰς ὑφιστάνειν, εἰ μὴ καὶ ἑκάστου αὐτῶν τὸ εἶδος εἴχομεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πάντων αὐτῶν τῆς συνθέσεως τοὺς λόγους. διὰ τί γὰρ τὰ μὲν ἄλογα βραχείας ἔχει τὰς τῶν οἰκείων παθῶν ἐξαγγελτικὰς φωνάς, ὁ δὲ ἄνθρωπος μυριάκις μυρίαις ἐξαλλαγαῖς χρώμενος οὐ λήγει ποτὲ τοὺς καθ' ἕκαστα τεκταινόμενος; τὸ δὲ καὶ τὴν μὲν τῶν καθόλου ἐπιστήμην δυνάμει λέγειν εἶναι, τὴν δὲ τῶν καθ' ἕκαστα ἐνεργείᾳ, φανερῶς ἀνατρέποντός ἐστι διὰ τὴν πρὸς τοὺς παλαιοτέρους φιλονεικίαν τά τε ἐν τοῖς Ἀποδεικτικοῖς αὐτῷ ῥηθέντα, ὅτι τῶν καθ' ἕκαστα οὐκ ἐγχωρεῖ γίγνεσθαι ἐπιστήμην, μήτοι γε δὴ ἀμείνω καὶ τελειοτέραν τῆς τῶν καθόλου. καὶ ὡς ἔοικεν ὁ πρῶτος τρόπος τοῦ πρώτου σχήματος ὁ ἐκ δύο καθόλου καταφατικῶν συνάγων, ὃν ἐν ἄλλοις ἀποδεικτικώτατον εἶναι λέγει, οὐ ποιεῖ συμπέρασμα τέλειον οὐδ' ἐπιστημονικὸν ἐνεργείᾳ, ἀλλ' ἔσονται οἱ ἐκ καθόλου καὶ μερικῆς τελειότεροι, μάλιστα ἐὰν ἡ τῶν καθ' ἕκαστα ᾖ ἐλάττων. τὸ μὲν οὖν τὴν αἴσθησιν προηγουμένως μὲν τοῦ ἀτόμου εἶναι, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τοῦ ἐν τῷ ἀτόμῳ κοινοῦ συγχωρείσθω· τὸ δὲ διὰ τοῦτο καὶ τὴν γραμματικὴν ἀξιοῦν προηγουμένως μὲν εἶναι τοῦδε τοῦ α, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τοῦ κοινῶς α ψευδές ἐστι. μᾶλλον γὰρ τῶν καθόλου εἰσὶν αἱ τέχναι· γεννῶσι δὲ καὶ κρίνουσι καὶ τὰ καθ' ἕκαστα τῷ ἔχειν τοῦ κοινοῦ τὰς αἰτίας· οἶδε μὲν γὰρ ὑγιάζειν ὁ ἰατρὸς ἄνθρωπον καὶ οὐχὶ Καλλίαν· ὅταν δὲ μετὰ τῆς ὕλης ἐνεργῇ, τὸ ἄτομον ὑγιάζει διὰ τὸ τοὺς περὶ ὑγιείας λόγους προειληφέναι. καὶ ὁ γραμματικὸς οἶδε μὲν τὴν δύναμιν τοῦ α ψιλουμένου τε καὶ δασυνομένου, βραχυνομένου τε καὶ παρατεινομένου, καθ' ἑαυτό τε λεγομένου καὶ σὺν ἄλλοις ταττομένου, προτακτικῶς μὲν ἐν τοῖς φωνήεσι, προτακτικῶς δὲ καὶ ὑποτακτικῶς ἐν τοῖς συμφώνοις· ὅταν δὲ ἐκφωνεῖν ἐθελήσῃ ἢ κρῖναι τὴν ἑτέρου προφοράν, τότε περὶ τὸ ἄτομον ἐνεργεῖ τῷ προειληφέναι τοῦ καθόλου τοὺς λόγους. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν τεχνῶν, αἳ τούτῳ διαφέρειν εἴρηνται τῶν ἐμπειριῶν τῷ τὴν αἰτίαν

3 ἀνούσιά τις] ἀνουστις *C* *amens quis β*, ἀνοῦς τὶς *H* ἄνθρωπ τις *A*. ‖ 5 *sed nullum horum quorum sunt quae ex ipsis producuntur β*. fort. ὧν αἴτια τά. ‖ οὐδὲ ἄλλαι ἰδέαι *AHβ*. ‖ 8 ἀποτεμμαχίζονται *H*. cf. p. 858 b7. ‖ 10 καθόλου ψυχικὸν πᾶν *A*. ‖ φαμεν εἶναι *A*. ‖ 11 λίαν] ἂν *BH*, om *β*. fuit qui ἀνεμφρόνως coniceret. ‖ ἤρηται *H*. ‖ 15 *ab indiuiduis sensibilis substantiae β*, h. e. ἀτόμων τῶν ἐν τῇ. sed uidetur infinitiuus ἐνυπάρχειν intercidisse. ‖ 16 *illi non huiuscemodi unitatem et dualitatem ponebant β*, unde fuit qui ἔθεντο post ἐκεῖνοι addi uellet. ‖ 17 μεταδεῖσα *H*. ‖ 18 ποιᾶ *H* *quauis β*: ποίᾳ *B*. ‖ 19 μεταθὲν *H*. ‖ 20 ἀεὶ γενεσίαν *B*. ‖ 22 καὶ ὅσα ἀεὶ *H*. ‖ 24 ὅλα κυβερνᾶσθαι λόγον φήσομεν *A*. ‖ 25 ὁ δυνάμει] *estne intellectus in potentia —? β*. ‖ συναμφότερον (*A*)*β*: συναμφότερος *H*, corr *B*. ‖ 26 αὐτῷ τὸ εἶναι *H*. ‖ 27 *subsistere facit β*: ἀφίστησιν *BH*. ‖ 28 τὰ τὸ εἶναι *H*. ‖ 29 εἴς τι *B*. ‖ 30 ὁριτμένων (*A*)*H*. ‖ 31 ὁτιοῦν ἂν (*A*) *quicquid β*. ‖ 32 ἀμφοτέρους *H*.

4 βραχείας] *breuiores β*. ‖ 6 ἐξαλλαγὰς *H*. ‖ 7 τὰς καθ' ἕκ. olim conieci. sed uidetur sic Syr. scripsisse τούς [τε καθόλου λόγους καὶ τοὺς] καθ' ἕκ. ‖ καὶ om *β*. ‖ 8 λέγει (*A*)*H*. ‖ 10 τά τε] apparet alterius loci (uelut met. B 4 p. 999 a26) mentionem alicubi intercidisse. ‖ anal. post. I 24 p. 86 a4—7. I 31. ‖ 12 τελειωτέραν *BH*. ‖ τῆς] τοῖς (*A*)*H*. ‖ καὶ ὡς . . . 13 καθόλου om *A*. ‖ ὁ πρῶτος *Hβ*: ὁ σὸς *C*. ‖ 13 ὁ ἐκ] ὁ ἂν *H*. ‖ 14 ἐν ἄλλοις] anal. post. I 8. 14. 24. ‖ ἀποδεικώτατον *H*. ‖ 15 οὐδ'] οὐκ *H*. ‖ 16 τελεότεροι *H*. ‖ ἐὰν ᾖ . . . ἢ ἐλάττων *H*. ‖ 17 μὲν τὴν ἀτόμου *H*. ‖ 18 συγχωρήσθω *H*. ‖ 20 μὲν om *β*. ‖ 21 γὰρ *H*: δὲ *B* *quoque β*. ‖ εἰσὶν om *A*. ‖ 23 καλίαν et p. 925 a4 καλία *H*. ‖ 24 sq. *quia praeassumpsit uniuersales* (τοὺς κοινοὺς?) *de sanitate rationes β*. ‖ 25 ὑγίας *H*. ‖ 26 ψιλουμένου δὲ καὶ *H*. ‖ 27 παρατεταμένου *A*. exspectes ἐκτεινομένου. ‖ 28 et 29 corrigendum uidetur σὺν τοῖς. ‖ 28 φωνήσεσι *H*. ‖ προταναντικῶς *AH* *praecedente . . tono β*. ‖ 29 ἐκ φων ἐθελήσει *H*. ‖ 30 κρίναι *BH*. ‖ 31 τὸν καθόλου *H*. ‖ 32 *hoc differre β*: τούτων διαφέρειν (— φέρει *H*) *BH*. ‖ *causas β*.

εἰδέναι τῆς ἑαυτῶν ἐνεργείας, συμφωνότατα ὄντα καὶ αὐτῷ τῷ Ἀριστοτέλει σαφῶς καὶ ἐν ταῖς Ῥητορικαῖς τέχναις κηρύττοντι ὡς "οὐδεμία τέχνη ἐπισκοπεῖ τὸ καθ' ἕκαστον, ὥσπερ" φησὶν "ἡ ἰατρική· οὐ γὰρ τί Σωκράτει ὑγιεινόν ἐστιν ἢ Καλλίᾳ ἀλλὰ τί τῷ τοιῷδε ἢ τοῖς τοιοῖσδε· τοῦτο γάρ ἐστιν ἔντεχνον, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον" φησὶν "ἄπειρον καὶ οὐκ ἐπιστητόν". ὅταν δὲ εἰς τὰς ἐπιστήμας ἀνέλθωμεν αἳ οὐδενὸς αἰσθητοῦ προσάπτονται, μόνων δέ εἰσι τῶν ἀμερίστων καὶ ἀΰλων εἰδῶν, πῶς ἔστιν ἐπὶ τούτων ἐννοῆσαι τὸ μὴ εἶναι προηγουμένως αὐτὰς τῶν ὅλων ἀλλὰ τῶν ἀτόμων; ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τὸ πρὸς τῷ τέλει ῥηθὲν ἁπλῶς ἄν τις καὶ ἄνευ προσδιορισμοῦ καταδέξαιτο. εἰ γάρ, φησί, καθόλου αἱ ἀρχαί, καθόλου καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν, ὥσπερ ἐπὶ τῶν ἀποδείξεων. ἀλλ' ἐπὶ μὲν τῶν ἀποδείξεων, φαίη ἄν τις, ὑλικαὶ ἦσαν αἱ προτάσεις ἀρχαὶ καὶ οὐ μένουσαι ἐφ' ἑαυτῶν ὑφίστων τὸ συμπέρασμα, ἀλλ' ἑαυτὰς ἐπιδιδοῦσαι πρὸς τὴν τοῦ προβλήματος κατασκευήν· ἐπὶ δὲ τῶν ποιητικῶν ἀρχῶν οὐκ ἀνάγκη τὰ γεννώμενα συμπαρεκτείνεσθαι τοῖς αἰτίοις. αὐτίκα ὁ ἥλιος εἷς ὢν πάντα δημιουργεῖ τὰ ζῷα καὶ οὐδὲν αὐτοῦ τὴν πᾶσαν δύναμιν καταδέχεται· *** μήποτε δὲ καὶ προσεχῶς ἐκ τῶν καθόλου ἀρχῶν· λέγω δὲ καθόλου οὐ τὰς ἐν νῷ (αὗται γὰρ καὶ πρὸ τοῦ καθόλου καὶ αὐτοαρχαί), ἀλλὰ τὰς ἐν ψυχῇ· μήποτε οὖν αὗται προηγουμένως μὲν τῶν τῆς φύσεώς εἰσι λόγων γεννητικαί, δευτέρως δὲ διὰ τῶν τῆς φύσεως λόγων εἰς τὴν ὕλην προϊόντων καὶ τῶν ἀτόμων εἰσὶν ὑποστατικαί, καθάπερ καὶ αἱ καθόλου προτάσεις προηγουμένως μὲν συνάγουσιν ὅτι παντὸς τριγώνου φέρε δύο ὀρθαῖς αἱ γωνίαι ἴσαι, δευτέρως δὲ καὶ ὅτι τοῦ σκαληνοῦ, πολλοστῶς δὲ καὶ ἐσχάτως καὶ ὅτι τοῦδε τοῦ σκαληνοῦ. "τοιγὰρ περὶ τῶ καθόλου" φησὶν Ἀρχύτας "καλῶς διαγνόντες ἔμελλον καὶ περὶ τῶ κατὰ μέρος οἷον ἐντὶ καλῶς ὀψεῖσθαι". προσεκτέον οὖν ὅτι καίπερ ὢν ἀγχινούστατος ἀνθρώπων καὶ γονιμώτατος ὧν ἴσμεν ὁ θαυμαστὸς Ἀριστοτέλης οὐ πρότερον ἠδυνήθη τῶν καθόλου καταφρονῆσαι πρὶν ἀναγκασθῆναι τὰ ἑαυτῷ καὶ τῇ ἐναργείᾳ πολεμοῦντα φθέγξασθαι· ταῦτα δέ ἐστι τὸ τὰς ἐπιστήμας τὰς ἐνεργείᾳ τῶν καθ' ἕκαστα εἶναι καὶ μὴ τῶν καθόλου, καὶ τὸ τοὺς τεχνίτας προηγουμένως μὲν εἰδέναι τὸ ἄτομον, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ τὸ κοινόν· "ἄνω ποταμῶν ἱερῶν" τοῦτο δὴ τὸ μυριόλεκτον.

Μέχρι τούτων ὁ Ἀφροδισιεὺς τὸ Μ προάγει, τὰ δ' ἑξῆς ἀπονέμει τῷ Ν.

[ΕΙΣ ΤΟ Ν ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.]

1087a 29. "Περὶ .. φυσικοῖς" ἕως τοῦ "οὐθὲν ... ἀλλ' ἑτέρα". δι' ὧν μάχεται τοῖς τὰς τῶν ἀκινήτων ἀρχὰς ἐναντίας ποιοῦσι, καθάπερ αὐτὸς εἰς τὰς τῶν αἰσθητῶν ἀρχὰς τἀναντία σὺν τῷ ὑποκειμένῳ αὐτῶν οὐκ ἀπηξίωσε παραλαβεῖν. συλλογίζεται δὲ συνήθως ἑαυτῷ· τἀναντία ἐν ὑποκειμένῳ, αἱ ἀρχαὶ οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ, ἵνα μὴ πρὸ οὐσίας τὸ ἀνούσιον. δῆλον τὸ συμπέρασμα· τἀναντία, φησίν, οὔκ εἰσιν ἀρχαί, καὶ εἰ ἀρχαί, ἀλλ' οὐχ ᾗ ἐναντία ἀλλ' ᾗ ἕτερά τινά ἐστιν, οἷον νοῦς ἢ σῶμα ἢ ὅ τι ἂν ᾖ τὸ ὑποκείμενον αὐτοῖς. πρὸς ἃ ῥητέον ὅτι τοιαῦτα ἐναντία ἐκεῖνοι ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐ παραλαμβάνουσιν ἅ ἐστιν ἀνούσια κατὰ τὸ χεῖρον τοῦ οὐσιώδους, ἀλλ' εἰ ἄρα, κατὰ τὸ κρεῖττον· τὰς γὰρ τῶν οὐσιῶν ἀρχὰς ὑπερουσίους εἶναι χρή. ὅλως δὲ οὐδὲ ἀπὸ τῶν ὡσανεὶ ἀντικειμένων οἱ ἄνδρες ἤρχοντο, ἀλλὰ καὶ τῶν δύο στοιχείων τὸ ἐπέκεινα ᾔδεσαν, ὡς μαρτυρεῖ Φιλόλαος τὸν θεὸν λέγων πέρας καὶ ἀπειρίαν ὑποστῆσαι, διὰ μὲν τοῦ πέρατος τὴν τῷ ἑνὶ συγγενεστέραν ἐνδεικνύμενος πᾶσαν συστοιχίαν, διὰ δὲ τῆς ἀπειρίας τὴν ταύτης ὑφειμένην. καὶ ἔτι πρὸ τῶν δύο ἀρχῶν τὴν ἑνιαίαν αἰτίαν καὶ πάντων ἐξῃρημένην προέταττον, ἣν Ἀρ-

1 τῷ inserui. ‖ 2 Arist. rhet. I 2 p. 1356 b28. ‖ 3 σκοπεῖ Ar. ‖ 3. 4 οἷον ἡ ἰατρικὴ τί Σωκράτει τὸ ὑγ. Ar. ‖ 5 τί τῷ τοιῷδε ἢ τοιῷδε ἢ τοιοῖσδε *Aβ*. ‖ τοῖς ex Ar. addidi. ‖ τούτω γὰρ *H*. ‖ γάρ ἐστιν] μὲν γὰρ Ar. ‖ 9 νοῆσαι (*A*)*H*. ‖ 13 φαίη τις ἂν *AH*. ‖ 14 ἐφίσων *H*. Syrianus haud scio an ὑφίσαντο scripserit. ‖ 15 ἐπιδιδοῦσα *H*. ‖ 19 μήποτε κτέ] *ni forte autem et proximi ex uniuersalibus ipsis principiis β*. conicias μήτοι γε δὴ καὶ πρ. τὴν τῶν —. sed certissimum est orationem hiare, cf. b2 μήποτε οὖν κτέ.

b1 τὰς ἐν ᾧ *A*. ‖ πρὸ τῶν *β*. ‖ 2 τὰ ἐν ψυχῇ *H* τὰς ἐν τῇ ψυχῇ *A*. ‖ 5 καθάπερ αἱ (om καὶ) *AHβ*. ‖ 6 προηγούμεναι (*principales*) *β*. ‖ μὲν om *β*. ‖ 7 *anguli β* αἱ γων sic *H*: αἱ ∠ *B*. ‖ δευτέρως cum *β* Bonitzius: δεύτερον conpendio *BH*. ‖ 7 et 8 σκαληνοῦ *H*. ‖ 8 hoc fragmentum libri Περὶ μαθηματικῆς (cf. Porphyrius Wallisii opp. math. t. III p. 236) siue τοῦ Ἁρμονικοῦ (ut auctor Nicomachus est arithm. I 3, 4) ex Iambl. arithm. p. 6a est petitum. ‖ περὶ γὰρ τᾶς τῶν ὅλων φύσιος καλῶς Nicomachus et Porphyrius. ‖ 9 τῶν *AHβ*, Iambl. ‖ καλῶς δὲ διαγν. *AHβ*. ‖ ἔμελον *B*. ‖ 10 περὶ τῶν *BHβ*, Nicom. Porph. Iambl. ‖ οἷον *BHβ*: οἷα Nic. Porph. Iambl. ‖ ἐντί] *unum quid* (ἕν τι) *β*. cf. Ahrens de dial. Dor. p. 319 sq. ‖ καλῶς om Porph. ‖ 11 καίπερ cum *β* Bonitzius et Brandisius: καὶ περὶ *BH*. ‖ ἀγχινούστατος *H*. ‖ 13 ἐναργείᾳ] ἐνεργείᾳ *BH sensui β*. ‖ 15 τῶν καθέκαστα *H*. ‖ καὶ τοὺς *BH*: τὸ interposui. ‖ 17 ἄνω . . . μυριόλ. om *β*. ‖ ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί Euripides Med. 413 Kirchh. ‖ μυριόλ.] cf. Zenobius II 56 et Hesychius u. ἄνω ποταμῶν cum interpretibus. ‖ 18 *librum μ producit β*: τῷ μ̄ προσάγει *BH* ediditque Brandisius. cf. p. 922a 16.

20 *Syriani Philoxeni in librum XIII. metaphysices Aristotelis qui inscribitur ν . . . . commentarius β*, sed indicem libri omittunt *BH*. cf. p. 878. ‖ 22 δι' ὧν μάχεται] διαμάχεται scriberem (nam locos p. 848 b12. 860 a7 non ausim comparare), nisi caput scholii intercidisse uideretur. ‖ 23 εἰ τὰς *H*. ‖ 25 fort. αἱ ἀρχαὶ [οὐσίαι, αἱ ἀρχαὶ] οὐκ —, cf. p. 926a8. ‖ 27 φησίν] *igitur β*. ‖ ἀλλ' οὐκ ἀρχῆς ἐναντία *A*. ‖ 28 τινά om *H*. ‖ νοῦς. σῶμα. ὅτι ἂν ᾖ *H*. b22 οὐσιώδους] *substantia* (οὐσίας?) *β*. ‖ 24 τῶν δύο στοιχείων *AH* om *β*. ‖ 25 cf. Boeckhius de Philolao p. 53 sq. 148 sq. ‖ 26 ἀπορίαν *H*. ‖ 27 συστοιχείαν *H*. ‖ 28 *eam quae ab hac est diminuta β*. ‖ 29 Ἀρχύτας Boeckhius l. s. p. 54. 149 cf. Hartensteinius de Arch. fragm. p. 12 sq.: Ἀρχαίνετος *BH Archenenis β*. inutilia sunt E. Roethii commenta, hist. philos. occid. populorum t. II adn. p. 253 sq.

χύτας μὲν αἰτίαν πρὸ αἰτίας εἶναί φησι, Φιλόλαος δὲ "τῶν πάντων ἀρχὰν" εἶναι διισχυρίζεται, Βροτῖνος δὲ ὡς νοῦ παντὸς καὶ οὐσίας δυνάμει καὶ πρεσβείᾳ ὑπερέχει· ἀφ' ὧν ὁρμώμενος καὶ ὁ θεῖος Πλάτων ἔν τε Ἐπιστολαῖς καὶ ἐν Πολιτείᾳ καὶ ἐν Φιλήβῳ κἀν Παρμενίδῃ τὰς αὐτὰς περὶ τῶν αὐτῶν φωνὰς ἀφίησιν. 5 οὔτ' οὖν αἱ προτάσεις ὑγιεῖς, ἐπεὶ καὶ ἡ λέγουσα "τὰ ἐναντία ἐν ὑποκειμένῳ" ψεύδεται (τὰ γὰρ ὑπερφυῆ ὅλως εἰ ἐναντία χρὴ καλεῖν, οὐδαμῶς ἀνούσια), καὶ ἡ λέγουσα "αἱ ἀρχαὶ οὐσίαι" (αἱ γὰρ κυρίως ἀρχαὶ καὶ αἱ πάντων ἀρχαὶ ὑπερούσιοι)· οὔτε τὸ συμπέρασμα τῶν ἀρεσκόντων τι τοῖς ἀνδράσι διελέγχει· οὐ γὰρ ἀπὸ 10 τῶν ὡσανεὶ ἀντικειμένων ἤρχοντο, πρωτάττον δὲ τὸ ἓν τὸ ἐξῃρημένον ἀμφοῖν ταῖν τε ἀρχαῖν καὶ ταῖν συστοιχίαιν. [1087b 4.] "οἱ δὲ τὸ ἕτερον . . ἀμφοῖν". οὔτε τὴν δυάδα τὴν πρὸ πάντων τῶν ἀριθμῶν ὑλικὸν αἴτιον εἶναί φασιν (οὐδὲ γὰρ ὅλως οἱ θεῖοι τῶν ἀριθμῶν ὕλης προσδέονται), οὔτε Πλάτων τὴν ἀόριστον δυάδα διὰ 15 τῆς ἀνισότητος δηλῶν ἀφίσταται Πυθαγόρου διὰ τοῦ πλήθους αὐτὴν ἐνδεικνυμένου· ἑκάτερος γὰρ αὐτῶν ἐκ τῶν δι' αὐτὴν ὑπαρχόντων τοῖς ἀριθμοῖς ὀνομάζειν αὐτὴν ἐπιχειρεῖ· εἴρηται δὲ ὅτι πλήθους ἐστὶν αἰτία καὶ προόδου καὶ γονίμου δυνάμεως καὶ ἑτερότητος, ὥσπερ τὸ ἓν ταυτότητος αἴτιον τοῖς θείοις εἴδεσι καὶ τοῦ μένειν 20 αἰωνίως καὶ τοῦ ἔχειν ὡς ἔχει· "μένοντος" γάρ φησιν "αἰῶνος ἐν ἑνί", τὴν αἰτίαν τοῦ μένειν ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως τὴν θείαν οὐσίαν ἐνδεικνύμενος. [1087b 9.] "καὶ γὰρ . . . . ἀριθμῷ δ' οὔ". ἔδει γάρ, φησί, τὸν Πλάτωνα λέγειν ὅτι ταῦτα λόγῳ μὲν δύο ἀριθμῷ δὲ ἕν· οὕτω γὰρ ἄμεινον ἐξηγεῖσθαι ἢ ὡς ὁ Ἀλέξανδρος 25 ὑπέλαβεν αὐτὸν λέγειν. ἀλλ' ὦ θαυμάσιε, φήσομεν, οὐχ οὕτω λέγει Πλάτων τὴν ἑτέραν τῶν ἀρχῶν ἄνισόν τε καὶ δυάδα καὶ μέγα καὶ σμικρὸν ὡς σὺ νῦν ἐκλαμβάνεις, ἀλλ' ὅτι πλήθους οὖσα καὶ προόδων αἰτία καὶ πάντα γεννῶσα καὶ μεγάλα καὶ σμικρά, ὡς εἴωθεν ἐκεῖνα λέγεσθαι, ταὐτὸ τούτοις ἐστὶν ἀξία δηλοῦσθαι καὶ 30 τοῖς ὀνόμασιν. ὅλως δὲ εἰ μὲν ἕτερον ἦν αὐτῆς τὸ ὑποκείμενον, ἕτεροι δὲ οἱ ἐν αὐτῇ λόγοι, ὥσπερ Σωκράτης ἕτερός ἐστι τοῦ σιμοῦ καὶ προγάστορος, ἢ εἰ κατά τι μὲν ὑπῆρχε μεγάλα κατά τι δὲ σμικρά, ἐνῆν τῷ μὲν λόγῳ δύο ποιεῖν αὐτήν, τῷ δ' ὑποκειμένῳ μίαν· εἰ δὲ καθ' ὑπεροχὴν ἄφρασον τῶν ἀπ' αὐτῆς γεννωμένων μεγάλων τε καὶ σμικρῶν ἐξῄρηται καὶ παντός ἐστιν ὑποκειμένου κρείττων, ποίαν ἔχει χώραν ἡ τοιαύτη τῶν λόγων ἐπιδιόρθωσις; [1087b 12.] "ἀλλὰ μὴν . . . τὸ ἕν". πάντες οὗτοι κατ' 5 αὐτὸν τὴν μὲν θειοτέραν ἀρχὴν καὶ πατρικὴν τῶν ἀριθμῶν ἓν καλοῦσιν, τὴν δὲ μητρικὴν οἱ μὲν μέγα καὶ σμικρόν, ὡς Πλάτων, οἱ δ' ὀλίγον καὶ πολύ, ἐπιδιορθούμενοι, οἱ δὲ ὑπερέχον καὶ ὑπερεχόμενον, ἐπὶ τὸ γενικώτερον ἀνατρέχοντες, οἱ δὲ ἄλλο, οἱ δὲ πλῆθος. ὅτι δὲ πάντες οὗτοι ταὐτὸν ἐνδείκνυνται, πολλάκις ὑπε- 10 μνήσαμεν. ἀλλ' εἰ ἐκεῖνό φησιν ἕπεσθαι τοῖς τὰ γενικώτερα παραλαμβάνουσιν ἐναντία πρὸ τῶν εἰδικωτέρων, τὸ καὶ τὸν ἀριθμὸν γένος ὄντα τῶν δύο πρεσβύτερον ποιεῖν τοῦ δύο, ὅπερ οὐ βούλονται, ποίας δυάδος φήσομεν ἢ ποῖον ἀριθμόν; εἰ μὲν γὰρ τὴν ἀόριστον λέγεις δυάδα, πῶς γένος αὐτῆς ὁ ἀριθμὸς ὁ ἐξ αὐτῆς 15 ἀπογεννώμενος; εἰ δὲ τὴν αὐτοδυάδα, ὁ πρῶτος ἐν τοῖς εἰδητικοῖς ἀριθμὸς οὗτος. [1087b 27.] "εἰ δὲ ἐστὶν . . . ἀντίκειται". ὁ μὲν σκοπὸς δῆλος, προκρῖναι ἕνα ἐκ πάντων καὶ τοῦτον κακίσαι, ἵνα ἐκ περιουσίας ὦσιν οἱ ἄλλοι καταγνωσθέντες. ῥητέον δὲ ὅτι μήτε κριτοῦ δέονται οἱ ἄνδρες (οὐδὲ γὰρ ὅλως διαφωνοῦσιν), οὔτε 20 κατ' αὐτὸν ἐλέγχονται οἱ τῷ ἑνὶ τὸ πλῆθος ἀντιτιθέντες ὡς τὸ ἓν ὀλίγον ποιοῦντες· εἰ γάρ τι τῶν ἐν τῷ Ι μεμνήμεθα, σαφῶς ἐν ἐκείνοις ἐλέγετο μήτε τῷ πλήθει παντὶ τὸ ὀλίγον ὑπάρχειν ἐναντίον, ἀλλὰ τῷ ὑπεροχὴν ἔχοντι, μήτε τὸ ἓν ἐναντίον εἶναι τῷ πλήθει καὶ τῷ ἀριθμῷ, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς τὰ πρός 25 τι ἀντικεῖσθαι. ὥστε ψευδεῖς εἰσιν αἱ δύο προτάσεις καὶ κατ' αὐτόν, δι' ὧν συνάγει τὸ ἔλεγχον αὐτοὺς συμπέρασμα, ἥ τε λέγουσα τὸ ἓν ἐναντίον εἶναι τῷ πλήθει, καὶ ἡ τιθεμένη πᾶν τὸ ἐναντίον τῷ πλήθει ὀλίγον εἶναι, καὶ οὐκ ἄλλων τινῶν δεησόμεθα τῶν ἀντερούντων ταῖς προτάσεσιν, ἀλλὰ τῶν αὐτῷ γεγραμ- 30 μένων ἐν τῷ Ι τὴν ἀνάγνωσιν ποιησόμεθα. καίτοι τί περὶ τούτων διατείνομαι μάτην; οὔτε γὰρ τὸ ἓν τὸ ἐκείνων ὁ ἀνὴρ οὗτος εὐθύνει οὔτε τὸ πλῆθος ὡς ἔλεγον ἐκλαμβάνει· δηλώσει δὲ καὶ τὰ ἑπόμενα τὴν παρὰ θύρας τἀνδρὸς ἀπάντησιν. [1087b 33.] "τὸ δὲ ἓν . . . . τοιαύτης προσηγορίας". τῶν θείων ἀνδρῶν ἐκείνων

1 μὲν om *H.* ‖ cf. Philolaus Iamblichi arithm. p. 109b ἐν ἀρχᾷ πάντων. ‖ 2 βροτίνος *H.* Βροντῖνος Zeller hist. phil. Gr. t. I³ p. 311, sed cum Syriano et Alexandro p. 800, 32 optimi Suidae codices consentiunt tum βροτῖνος tum βρωτῖνος testantes. ‖ νοῦς *AHβ.* ‖ Platonem Brotinus personatus suppilabat, cf. rei p. VI p. 509 B οὐκ οὐσίας ὄντος τἀγαθοῦ ἀλλ' ἔτι ἐπέκεινα τῆς οὐσίας πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει ὑπερέχοντος. ‖ 4 Plat. epist. II p. 312 E. rei p. VI p. 508 sq. Phileb. p. 26 E sq. Parm. p. 134 C (cf. Proclus p. 951 sqq. Cous. ibique Syrianus p. 1061 sqq.) ‖ 5 κἀν] καὶ *AHβ.* ‖ *de eis* (περὶ αὐτῶν) *β.* ‖ 7 γὰρ om (*A*)*Hβ.* ‖ 8 καλλεῖν *H.* ‖ 10 ἀνδράσιν ἐλέγχει *AH.* ‖ οὐ γὰρ] *etenim β.* ‖ 11 *abstractum β*: ἐξηριθμημένον *B* ἐξηριθμημένων *H.* ‖ 12 ταῖν στοιχείοιν *H* pr *B* τοῖν στοιχείοιν *β*, corr *B.* ‖ 13 οὐδὲν τὴν *A.* ‖ 15 ὕλη *H.* ‖ cf. Alex. p. 775, 23. 30. ‖ 18 εἴρηται] p. 896 b27. 897 a7. ‖ 21 μένοντος . . . ἑνί Plat. Tim. p. 37 D. ‖ 25 Alex. p. 776, 16 οὐ διορίζει ὅτι τῷ μὲν ἀριθμῷ καὶ τῷ ὑποκειμένῳ ἕν εἰσι, τῷ δὲ λόγῳ πολλά. ‖ 29 καὶ μεγάλα om *A.* ‖ 30 *ut consueuit ibi idem dici, his etiam meretur nominibus significari β.* ‖ ἐκεῖνα] ἐκεῖ *BHβ.* cetera non temptaui, possis aut λέγεσθαι τἀποτελούμενα, τούτοις ἐ. ἀ. δ. καὐτὴ τοῖς ὀν. aut λέγεσθαι, καὐτὴ τούτοις . . . δηλοῦσθαι τοῖς ὀν. ‖ ἀξία *Hβ*: ἄξια *B.* ‖ 32 οἱ ἐν αὐτοῖς *A.* ‖ 34 μικρὰ *H.*

3 ποία *H.* ‖ 8 ἐπὶ] καὶ ἐπὶ *H.* ‖ 9 ἐνδεί sic *H.* ‖ 10 εἰ inserui. ‖ 11 πρὸ] πρὸς *H cum β.* ‖ εἰδηκωτέρων *H* εἰδητικωτέρων *A.* ‖ τὸ καὶ . . . 14 λέγεις δυάδα om *A*, 12 γένος ὄντα . . . 13 ποῖον ἀριθμόν om *Hβ.* ‖ 13 δυάδος Bonitzius: δύο *C.* ‖ 17 προκρίναι *BH.* ‖ 19 μήτε] immo οὔτε. ‖ γὰρ om *H.* ‖ 20 ἀντιθέντες *H.* ‖ 21 γάρ τι *AHβ*: γάρ τοι *C.* ‖ ἐν τῷ ἰῶτα *H* ἐν Ι *A.* metaph. I 6. ‖ 23 ἀλλὰ τὸ *H.* ‖ 26 διὸ συνάγει *H.* ‖ αὐτοὺς] αὐτοῦ *BH.* *per quas redargutionis suae* (αὐτοῦ?) *colligit conclusionem β.* ‖ 28 ἄλλων om *β.* ‖ 29 αὐτῶν *H.* ‖ 31 τὸ κ' είνων *H.* cf. ad p. 917 b8. Voemel ad Dem. cont. p. 10 sq. ‖ οὗτος om *β.* ‖ 33 παρὰ θύρας] cf. p. 878 b21. 896 b19 al.

ἓν μὲν λεγόντων τὸν θεὸν ὡς ἑνώσεως τοῖς ὅλοις αἴτιον καὶ παντὸς τοῦ ὄντος καὶ πάσης ζωῆς καὶ νοῦ τοῦ παντελοῦς ἐπέκεινα, μέτρον δὲ τῶν πάντων ὡς πᾶσι τὴν οὐσίαν καὶ τὸ τέλος ἐπιλάμποντα καὶ ὡς πάντα περιέχοντα καὶ ὁρίζοντα ταῖς ἀφράσοις αὐτοῦ καὶ παντὸς ὑπερηπλωμέναις πέρατος ὑπεροχαῖς, ὁ δαιμόνιος οὗτος 5 ἀνὴρ τὸ ἐλάχιστον ἐν ποσῷ καὶ τὸ διὰ σμικρότητα κοινὸν μέτρον τῶν ὁμογενῶν ἀναφαινόμενον ἐκλαβὼν διισχυρίζεται μηδὲν εἶναι μήτε μέτρον μήτε ἕν, ὃ μὴ ἔστιν ἐν ὑποκειμένῳ· καὶ πρόδηλον ὅπως ἀπὸ τῆς μιᾶς τῶν ὄντων ἀρχῆς ἢ τῆς ἐκείνῃ συνημμένης μονάδος ὥσπερ ἀπό τινος βηλοῦ θεσπεσίου τῷ ὄντι κατα- 10 πεσὼν ὁ λόγος πάσης μὲν ἀπώλισθε τῆς ἀσωμάτου τῶν οὐσιῶν διαλέξεως, παντὸς δὲ τοῦ ἐγκοσμίου πλάτους, εἰς δὲ τὰ τελευταῖα τῶν σωμάτων κατενεχθεὶς ὕπτιος ἔρριπται, τοὺς διὰ σμικρότητα καὶ εὐτέλειαν ἐλαχίστους τῶν ὄγκων πολυπραγμονῶν, καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν ὁμοειδὲς ἀποφαινόμενος εἶναι τὸ μέτρον ὥσπερ ἐπὶ τῶν 15 ἵππων, τῶν δὲ ὁμογενὲς ὡς ἐπὶ ἀνθρώπου ἵππου θεοῦ, τῶν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ τι φῶ, καὶ γὰρ αὐτὸς ἠπόρησε πῶς τὸν ἐκ διαφόρων κατηγοριῶν ἀριθμὸν ὀνομάσειε, πλὴν ὅτι γενῶν ἀριθμὸν αὐτὸν καλεῖν ἐνέκρινεν. ἄξιον δὴ τούτοις ἢ τὰ Κλεινίου τοῦ Πυθαγορείου παραβάλλειν, ὃς ἐξηρῆσθαι βούλεται πανταχοῦ τὸ ἓν καὶ τὸ μέ- 20 τρον οὐ μόνον σωμάτων οὐδὲ τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν νοητῶν, ἡνίκα ἂν αὐτὸ σεμνύνων ἀρχὰν εἶναι τῶν ὄντων λέγῃ καὶ νοατῶν μέτρον καὶ ἀγένητον καὶ αἰδιον καὶ μόνον καὶ κυριῶδες, αὐτὸ ἑαυτὸ δηλοῦν· ἢ τὰ τοῦ θείου Πλάτωνος, ἐν οἷς τὸν θεὸν μέτρον εἶναι τῶν πάντων ἀπεφήνατο ὡς ἀρχάς 25 τε καὶ τέλη καὶ μέσα τῶν ὄντων ἐν ἑαυτῷ περιέχοντα. ταῦτα γάρ τις ἐννοήσας οὐ χαλεπῶς οἶμαι συνορᾷ πόσον ἀποπέπτωκε τἀληθοῦς μέτρου τὸ νῦν ὑπ' αὐτοῦ παραδιδόμενον ἕν τι καὶ μέτρον, ἅπερ ἀγαπητῶς οὕτω μετρεῖν ἐνίοτε δύναται ὡς τὰ δι' ὧν ἡ μέτρησις γίγνεται· οὐ γὰρ ὁ ἵππος ἐστὶν ὁ μετρῶν τοὺς δέκα ἵππους 30 ἀλλ' ἡ διάνοια ἡμῶν, εἰ ἄρα τῷ ἵππῳ προσχρωμένη, κυρίως δὲ τὸ ἀκριβὲς οὐδὲ τῷ ἵππῳ ἀλλὰ τῷ μοναδικῷ ἑνὶ καὶ τῷ μονα-

δικῷ ἀριθμῷ· τὰ δέ γε ἀληθινὰ μέτρα τὴν οὐσίαν καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰ τέλη τῶν μετρητῶν ἀφορίζοντα, τῆς τῶν μέτρων οὕτως ἐπωνυμίας ἠξίωται. καὶ ταῦτα οὐδὲ αὐτὸν λέληθεν Ἀριστοτέλην· γράφει γοῦν ἐν δευτέρῳ τοῦ Πολιτικοῦ βιβλίῳ περὶ τούτων 5 τὰ αὐτὰ τοῖς πρὸ αὐτοῦ φιλοσοφήσασι καὶ λέγει διαρρήδην οὕτω· "πάντων γὰρ ἀκριβέστατον μέτρον τἀγαθόν ἐστιν". ὥστε δῆλον ὅτι λογικώτερον αὐτῷ νῦν καὶ φιλονεικότερον οἱ λόγοι προβαίνουσι, καὶ δίκαιον ἡμᾶς καθ' ἕκαστον τῶν τοιούτων τὸ Ὁμηρικὸν ἐπιφθέγγεσθαι πρὸς αὐτόν· "οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε 10 νοῆσαι". "οἱ δὲ ... μόνον κατηγορεῖται". τὸ ἓν καὶ τὸ ἴσον 1088a 15. ἐπὶ τῆς πατρικωτέρας ἀρχῆς παραλαμβανόμενον οὔτε πρός τι ἐστὶν οὔθ' ὅλως συμβεβηκός, ἀλλ', εἰ χρὴ τἀληθῆ φάναι, πρᾶγμα ὑπερούσιον ἑνώσεως καὶ ἰσότητος τοῖς πᾶσιν αἴτιον, τό τε μόνιμον καὶ τὸ βέβαιον καὶ τὸ ἀκλινὲς καὶ τὸ ἄχραντον τοῖς 15 πᾶσιν ἐπιλάμπον· ὥσπερ καὶ τὸ ἄνισον, ὃ ποτὲ μὲν εἰς μέγα καὶ μικρὸν οὗτος διαιρεῖ, ποτὲ δὲ εἰς πολὺ καὶ ὀλίγον, ἔστι δὲ ὅτε εἰς ὑπερέχον καὶ ὑπερεχόμενον, ὅταν ἐπὶ τῆς πρώτης δυάδος παραλαμβάνηται, συμβολικῶς μὲν τὴν αὐξητικὴν αἰτίαν τῶν ὅλων ἐνδείκνυται, κρεῖττον δὲ οὐχ ὅτι μόνων συμβεβηκότων ἀλλὰ καὶ 20 τῶν ἐξ αὐτῆς ἀπογεννωμένων οὐσιῶν καθέστηκε. παγγέλοιον οὖν ἐπὶ τὰ συνηθέστερα τοῖς πολλοῖς σημαινόμενα τῶν ὀνομάτων φερόμενον οὕτως εὐθύνειν τὰ τῶν πρεσβυτέρων δόγματα. ἡμεῖς δὲ οὐχ ὅτι μὴ ποιοῦσι συμβεβηκὸς πρὸ οὐσίας μόνον διισχυριζόμεθα, ἀλλ' ὅτι μηδὲ δευτέραν ἢ πολλοστὴν ἀπονέμουσι τάξιν 25 ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς θείοις εἴδεσι τῷ συμβεβηκότι· ὅλως γὰρ οὐδὲν τοῖς ἀκινήτοις συμβέβηκε κατ' αὐτούς, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτοϊσότης ἐκεῖ καὶ ἡ αὐτοεπιστήμη· ταὐτότης τοίνυν, ὁμοιότης, ἑτερότης, πάντα ταῦτα οὐσίαι, καὶ ἑαυτῶν καὶ οὐχ ἑτέρων· τοιαῦτα γὰρ πολλαχοῦ μέν, ἀτὰρ δὴ καὶ ἐν Φαίδρῳ τοῦ θείου Πλάτωνος 30 ἀναγράψαντος ἀκηκόαμεν· "καθορᾷ μὲν αὐτὴν δικαιοσύνην, καθορᾷ δὲ σωφροσύνην, καθορᾷ δὲ ἐπιστήμην, οὐχ ᾗ γένεσις πρόσεστιν, οὐδ' ἥ ἐστί που ἑτέρα ἐν ἑτέρῳ οὖσα ὧν νῦν ἡμεῖς

1 ὡς om *β*. ‖ τῆς ὅλοις **H** τοῖς ἄλλοις (*ceteris*) *β*. ‖ 3 δὲ τῶν **C**: αἱ τῶν **H** αὐτῶν **A** ἓν τῶν (*mensuram unam omnium*) *β*. ‖ 4 πάντα . . . αὐτοῦ καὶ om **A**. ‖ πάντας περ. **H**. ‖ 8 πρόδηλον **C**: πρό cum spatio V litterarum capaci **H** πρότερον **A***β*. ‖ 9 cf. Hom. Il. A 591. ‖ 10 τῷ ὄντι om *β*. ‖ καπεσὼν **H**. ‖ 11 *omnem quidem aboleuit* (ἀπώλεσε) *incorporeorum disputationem β*. ‖ ἀσωμάτων οὐσιῶν *β*? ‖ 12 διαλέξεως] an διελίξεως? ‖ δὲ post εἰς om *β*. ‖ 13 τοὺς δὲ διὰ **A**. ‖ 15 ἀποφαινομένους **H**. ‖ ὥσπερ et 16 ὡς om **H**. ‖ 16 δὲ ante οὐκ om **AH***β*. ‖ *In quibus non nouit quid dicat β*. ‖ 17 ἠπόρησε om **H**. ‖ 18 ἀριθμῶν *β*? ‖ 19 ἔκρινεν **H**. ‖ κλινίου (**A**)**H** κλεινοῦ (*praeclari Pythagorae*) *β*. ‖ 21 οὐδὲ] καὶ **H** *aut β*. ‖ *sed et ab ipsis intellectibus β*. ‖ 23 λέγει **A** ediditque Brandisius, om **H**. sane praestat ἡνίκα . . . λέγει scribere, ἂν deleto. ‖ νοητῶν (**A**)**H**. ‖ μέτρων **H**. ‖ καὶ post μέτρον om *β*. ‖ ἀγέννητον **BH**. ‖ fort. καὶ μόνον κυριῶδες. ‖ 24 αὐτὸ τὸ ἑαυτὸ **B** αὐτὸ τὸ ἑαυτοῦ **H**, αὐτό τε ἑαυτὸ cum *β* Zeller hist. phil. gr. t. I³ p. 311: τὸ deleui. ‖ 25 Plato leg. IV p. 716 C et 715 E ὁ μὲν δὴ θεὸς . . . ἀρχήν τε καὶ τελευτὴν καὶ μέσα τῶν ὄντων ἁπάντων ἔχων. ‖ 28 τι post ἕν om *β*. ‖ 29 fort. ὅπερ. ‖ δύνανται **BH**. ‖ 30 γίνεται **H**. ‖ 31 εἰ] ἡ **H**. ‖ δὲ om **H**. ‖ 32 *sed uno monadico, quod est numeri ex unitatibus constituti principium, et ipso numero monadico hoc est ex unitatibus constituto β* glossemata ipse addens.

1 τὴν] an ὡς τὴν, cf. οὕτως. ‖ 2 τὰ τέλη] *finem β*. ‖ 3 ἀριστοτέλης **H**. ‖ 4 *in secundo β* ἐν β^ω **H**: ἐν β **B**. ‖ βιβλίῳ] βιβλίου **BH***β*. Politicum Aristotelis dialogum dicit, quode cf. Rosei Arist. pseudep. p. 86, Bernaysius de dialogis Arist. p. 50 sq. 53. 153. ‖ 7 φιλονεικώτερον **BH**. ‖ 9 Hom. Il. H 358. M 232. ‖ οἶδα (**A**)*β*. ‖ 12 φᾶναι **B**. ‖ 13 *res substantialis β*. ‖ 14 ἀκρινὲς **H**. ‖ 16 οὗτος] οὕτως **AH***β*. ‖ 17 εἰς om **H**. ‖ ὅταν τὸ τῆς **H**. ‖ 18 αὐξητικήν τ' αἰτίαν **C**. uidetur καὶ γεννητικὴν intercidisse. ‖ 20 καθέστηκε] *constituit β*. ‖ 22 εὐθύνει **H**, et sic *β* legebat, cum παγγελοίως ... φερόμενος licenter corrigeret. ‖ 23 μόνου **H**. ‖ 24 πολλωστὴν **H**. ‖ 25 τῷ om **A**. ‖ 27 τοίνυν om *β*. ‖ 28 ἑτέρων τοιαῦτα· τοιαῦτα **A***β*. ‖ 29 αὐτὰρ δὴ **BH**. ‖ Pl. Phaedri p. 247 D. ‖ 30 καθορᾶν **H**. ‖ αὐτὴν τὴν δικ. **BH**. ‖ 32 ᾗ ἐστι **B***β*. ‖ ὧν . . καλοῦμεν] *quales uidelicet sunt eorum quae non entia nunc appellamus β*. ‖ νῦν ἡμεῖς **C***β*: ἡμεῖς νῦν Plato, ἡμεῖς **AH**.

ὄντων καλοῦμεν, ἀλλὰ τὴν ἐν τῷ ὅ ἐστιν ὂν ὄντως ἐπιστήμην οὖσαν". διὸ καὶ "αὐτὸ" ἕκαστον τῶν ἐκεῖ καλεῖν εἴωθεν, ὃ κατά τινας τῶν ἀκριβεστέρων καὶ τῷ ἑαυτοῦ καὶ μὴ ἄλλου εἶναι κρεῖττόν ἐστιν· ὥστε κἂν αἴτιον ᾖ, τὸ δὲ αἰτιατόν, οὐ συμβεβηκότως ἐκεῖ τοῦτο, κατ' οὐσίαν δέ· καὶ καθάπαξ περὶ πασῶν τῶν ὡσανεὶ σχέσεων ὁ αὐτὸς λόγος· ὥστε τὰ μὲν ὑπερούσια τῶν ἐκεῖ τὰ δ' οὐσίαι, συμβεβηκὸς δὲ εἰ ἄρα περὶ τὴν ἐν γενέσει ψυχὴν καὶ αὐτὴν τὴν γένεσιν. ταῦτα μὲν οὖν πρὸς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἐπιχείρησιν εἰρήσθω. κατηγορεῖν δὲ ἢ τῆς ἐκεῖ δυάδος τὸ ὀλίγον ἢ τῆς δεκάδος τὸ πολὺ οὐδενὶ τό γε ἡμέτερον ἐπιτρέπει· ὁ γὰρ μοναδικός ἐστιν ἀριθμὸς ᾧ ταῦτα συμβαίνει ἢ ἄλλως ὑπάρχειν δύναται.

[1088b 14.] "Ἁπλῶς δὲ δεῖ . . ἐνυπαρχόντων". καὶ πρὶν αὐτὸς ἐπέστησε τούτῳ, προείπομεν ἡμεῖς, μᾶλλον δὲ οὐχ ἡμεῖς ἀλλ' οἱ πρεσβύτατοι καὶ ἄριστοι τῶν φιλοσοφησάντων, ὅτι ἐξ ὑλικῶν στοιχείων ἢ ὅλως ἐκ στοιχείων, ἃ οὕτω λέγεται στοιχεῖα ὡς εἰς σύστασιν ἑτέρου παραλαμβανόμενα, τὰ θεῖα εἴδη οὐχ ὑφέστηκε· τὸ μὲν γὰρ ἐξ ὑλικῶν συνεστὸς στοιχείων γενητόν ἐστι καὶ φθαρτόν, τὸ δὲ ἐξ ἀΰλων εἰ καὶ ἀγένητον ἀλλ' οὖν σύνθετον· ἁπλᾶ δὲ χρὴ καὶ ἀγένητα εἶναι τὰ θεῖα εἴδη, καὶ μήτε κατὰ ψυχὴν τετάχθαι μήτε πολλῷ πλέον κατὰ τουτονὶ τὸν κόσμον συντεθεῖσθαι. οὐδὲν οὖν ἡμᾶς ἀναδραμεῖν εἰς τὸ πρῶτον δεῖ τῆς Περὶ οὐρανοῦ πραγματείας, οὗ δέδεικται τὸ γενητὸν καὶ ὅλως τὸ μὴ εἶναι ἐνδεχόμενον φθαρτὸν καὶ οὐκ ἀΐδιον, ἀλλ' αὐτόθεν αὐτῷ συγχωρήσαντες εἰ καὶ μὴ πάντα τὰ καθ' ἕκαστα ἀλλ' οὖν τὸ συμπέρασμα καλῶς ἔχειν, στοιχεῖά φαμεν ὑπὸ τῶν παλαιῶν καλεῖσθαι τὰ γεννητικὰ τῶν ὅλων αἴτια. πολλῶν δὲ εἰρημένων ἐν τούτοις ἀξίων ἐπιστάσεως, ἐκείνῳ μάλιστα προσεκτέον τῷ λήμματι ἐν ᾧ φησιν ὡς "οὐδεμία ἐστὶν ἀΐδιος οὐσία ἐὰν μὴ ᾖ ἐνεργείᾳ". εἰ μὲν γὰρ κατὰ δοτικὴν ἀναγνοίημεν "ἐνεργείᾳ", ἔσται μὲν καὶ νῦν κατ' αὐτὸν ὁ αἰθὴρ ἀΐδιος· οὐ συνᾴδει δὲ τῇ κατασκευῇ τὸ λῆμμα· οὐδὲν γὰρ κωλύει καὶ τὸ ἐκ στοιχείων καὶ ὕλης συνεστὸς ἐνεργείᾳ εἶναι· εἰ δὲ κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν "ἐνέργεια", κινδυνεύσει νῦν τὸ οὐράνιον οὐκ ἀΐδιον λέγειν, καὶ εἰ τὸν ἀεὶ χρόνον ὑφέστηκεν· οὐ γὰρ ἀεὶ τὸ ἄυλον καὶ εἶδος εὐθὺς χωριστόν. [1088b 28.] "εἰσὶ δέ τινες . . . τὸν μαθηματικόν". οὐ δυσχεραίνοντες τὸ τοιοῦτον ἄνισον οὐδὲ δεδιότες τὰ θαυμαστὰ τῶν διαλεκτικῶν ἐπιχειρήματα δυάδα λέγειν ἐδοκίμαζον τὸ τοῦ πλήθους αἴτιον· ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν συγγένειαν αὐτῆς ἠβούλοντο δηλοῦν τὴν πρὸς τὴν σεμνοτέραν ἀρχήν, ἴσον μὲν ἐκείνην ὀνομάζοντες ἄνισον ταύτην ἐκάλουν, ἓν δὲ προσαγορεύσαντες αὐτὴν ἢ μονάδα ταύτην δυάδα λέγειν ἠξίουν· δι' ἃς δὲ αἰτίας, εἴπομεν πολλάκις, καὶ ὅτι ἄλλαι μὲν αἱ τὸν εἰδητικὸν ἀριθμόν, ἄλλαι δὲ αἱ τὸν μαθηματικὸν συνιστᾶσαι πολλῷ μὲν ὑφειμέναι, ἀνάλογον δὲ ἐκείναις οὖσαι. [1088b 35.] "πολλὰ μὲν . . . . εἰ πολλά ἐστι". "ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἀγαθός περ ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες", εἰ Πλάτων εὐήθως ἠπόρησε, καὶ μάλιστα τὰς ἐν τῷ Σοφιστῇ μετιὼν ὑποθέσεις. ἔπειτα τί κοινὸν ἔχει, εἰ τὸ μὴ ὂν θατέρου φύσις κατακερματισθεῖσα παρῆγεν αὐτῷ, αἱ δὲ ἀρχαὶ πρὸ τῶν γενῶν εἰσι τοῦ ὄντος, ἥ τε τῆς μονάδος καὶ ἡ τῆς ἀορίστου δυάδος; [1089a 7.] "καίτοι . . . τὸ δὲ πού". μάλιστα μὲν περὶ ἄλλων ὄντων οἱ λόγοι γίγνονται παρὰ τῷ Πλάτωνι· εἰ δ' ἄρα καὶ ταῦτα τὰ δέκα γένη παραφέρειν ἐθέλεις ὡς δυνάμενος ἄνευ τοῦ μὴ ὄντος δεῖξαι πλῆθος ἐν τοῖς οὖσιν, ἄκουε πάλιν ὅτι μὴ οὔσης μὲν ἑτερότητος οὐδ' ἂν δέκα εἴη γένη, οὐδ' ἂν δύο, οὐδ' ἂν ἄλλο τι παρὰ τὸ ἓν ἀριθμῷ· οὔσης δὲ ἑτερότητος ἔστι καὶ τὸ μὴ ὄν· ἕκαστον γὰρ τῶν δέκα γενῶν εἴπερ ἕτερόν ἐστι τῶν ἄλλων, μοναχῶς μὲν ἔστιν, ἐνναχῶς δὲ οὐκ ἔστιν· ὥστε μᾶλλον οὐκ ἔστιν ἤπερ ἔστι, κἂν αὐτὴν εἴπῃς τὴν οὐσίαν· οὐσία γὰρ ὑπάρχουσα ποιότης οὐκ ἔστιν οὐδὲ ποσότης οὐδὲ πάθος οὐδ' ἐνέργεια. σύνθες τοίνυν αὐτὸς καὶ τὴν ἀνάγκην εὑρήσεις τοῦ δόγματος· εἰ πολλὰ τὰ ὄντα, ἔστιν ἑτερότης· εἰ ἔστιν ἑτερότης, ἔστι τὸ μὴ ὄν· εἰ πολλὰ τὰ ὄντα, ἔστι τὸ μὴ ὄν. οὐκ ἄρα ἦν ἄλλως στῆναι πρὸς τὸ φαινόμενον τοῦ Παρμενιδείου λόγου, οὐδὲ προσιέμενον τὸ πλῆθος μὴ οὐχὶ καὶ τὸ μὴ ὂν συνεισενεγκεῖν. καὶ οὐ διὰ τοῦτο μάχεται

1 ἐπιστήμη οὖσα *H.* ‖ 2 *idcirco et singulo* [sic] *eorum quae ibi sunt ipsum uocare consueuit β.* ‖ αὐτοέκαστον *C.* cf. Ar. met. Z 16 p. 1040 b32 sq. ‖ fort. κατά τε τὸ ἀκριβέστερον, cf. Plato Parmen. p. 134 C. ‖ 3 τῷ ἑαυτοῦ cum β (qui tamen καὶ ante τῷ omisit) scripsit Bonitzius: τοῦ ἑαυτοῦ *BH.* cf. p. 927 b28. ‖ 4 *Quare et si causa ibi sit, hic uero causatus non est ibi hoc accidenter: β* perperam. ‖ 5 τῶν om *A.* ‖ ὡσανεὶ om β. ‖ 10 τό γε ἡμ.] cf. p. 879 b20. ‖ οὐ γὰρ μοναδικὸς ὅ ἐστιν ἀρ. *BH.* *Non enim monadicus est numerus β.* ὁ adscriptum erat margini ut pro οὐ reponeretur. ‖ 14 ἐπιστήσῃ *C* ἐπιστήσει *H.* *et antequam ipse huic obuiaret β.* ‖ 15 ὅτι] ὅτι καὶ β. ‖ 16 ἢ] καὶ *H.* ‖ εἰς om *H.* ‖ 18 συνεστὼς *H* συνεστὰν *B.* ‖ γεννητὸν *B*, non *H.* item l. 23. ‖ 19 εἰ om *H.* ‖ ἀγέννητον *B*, non *H.* ‖ ἁπλὰ *H.* ‖ 20 ἀγέννητα *B*, non *H.* ‖ κατὰ ψυχὴν Bonitzius et Brandisius: *ut animam β* ψυχὴν *BH.* ‖ 21 κατὰ om β. ‖ 22 Ar. de caelo I 10. ‖ 24 αὐτῷ] αὐτὸ *H.* ‖ 25 corrig. καθ' ἕκαστον. ‖ 28 λήματι (*A*). ‖ Arist. p. 1088 b26. ‖ 29 ἐὰν *H*: ἂν *B.* ‖ ἐνέργεια *H* et sic l. 30 β. ‖ 31 οὐ συνᾴδει δὲ] οὐσιώδη *A.* ‖ λῆμα *B.* ‖ 32 συνεστὼς *BH.*

3 τὸ ἄυλον καὶ] haud scio an τὸ ἀΐδιον ἄυλον ἢ Syr. scripserit. ‖ in lemmate τῶν μαθηματικῶν *B*, non *H.* ‖ 4 ἄνισον] *aequale β.* ‖ 8 ὀνομάζοντες] νομίζοντες *BHβ.* ‖ 10 *saepe diximus. diximus quoque alias* (om. μὲν) *esse — β.* ‖ 12 ἀφειμέναι (*A*)*H.* ‖ δὲ ἐν ἐκείναις *BHβ.* deleui ἐν. ‖ 13 ὢ . . . 14 ἔειπες Hom. Il. O 185. ‖ 15 ἔχει . . . 16 ὂν] ἔχει τὸ μὴ ὄν; *BHβ*, nisi quod β inter θατέρου et φύσις distinxit. ‖ 16 αὐτῷ *BH*: αὐτὸ β, quod fuerunt qui probarent. tu cf. Plat. Soph. p. 257 C — 258 E. ‖ ante αἱ δὲ oratio hiare uidetur. ‖ 17 καὶ ἡ] καὶ *BH.* correxi cum β. ‖ 18 μάλιστα δὲ *Aβ.* ‖ 19 γίνονται *H.* ‖ 21 ἄκουε πάλιν om *H.* ‖ 22 οὐδ' ἐν δέκα *H.* ‖ 23 ἀλλό τι (*A*)*H.* ‖ 25 μέν ἐστιν *BH.* ‖ ἐναχῶς *H* ἐναχῶς *Bβ.* eandem emendationem Bonitzius proposuit. ‖ 26 ἥ πέρ ἐστι *H.* ‖ εἴποις *H.* ‖ 27 οὐδὲ ἐνέργεια (*A*)*H.* ‖ σύνθεσις τοίνυν *H.* ‖ 28 αὐτὸς] αὐτὸ *BHβ.* cf. p. 872 a27. ‖ 29 εἰ ἔστιν ἑτερότης om *AH.* ‖ 30 στῆναι *CH*: συστῆναι *A* *instare* (ἐνστῆναι) β, sed cf. supra ad p. 877 b32. ‖ 31 φαινόμενον] cf. Bonitzius ad Ar. met. p. 96. ‖ παρμενίδου *BH*: correxi cum β, item Bonitzius. cf. Arist. p. 1089 a3. Plato Soph. p. 258 D. ‖ προσενέμον *A* προσμένον *Hβ*, qui sic uertit *nec alio modo stabilita multitudo, nisi et non ens simul inferretur.*

Πλάτων τῷ Παρμενίδῃ κατά γε τὸ ἀληθέστατον, ἀλλ' εἰσὶν ἄμφω μὲν ἀληθεῖς οἱ λόγοι, σαφέστερος δὲ ὁ τοῦ Πλάτωνος· ἐκεῖνός τε γὰρ περὶ τοῦ νοητοῦ μόνου διαλεγόμενος καὶ κατὰ τὴν ἕνωσιν αὐτὸ μετιὼν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ δυναστεύουσαν ταυτότητα καὶ τὴν Ἐμπεδόκλειον φιλίαν, ἓν εἶναι τὸ ὂν ἀπεφήνατο· Πλάτων τε εἰδὼς πρῶτον μὲν ὅτι ἔστι πως καὶ τὸ αἰσθητόν, ἕτερον ὂν τοῦ ὄντως ὄντος καὶ διὰ τοῦτο μὴ ὂν μᾶλλον ἢ ὂν προσαγορεύεσθαι δίκαιον, ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ νοητὸν οὐχ ἧττον πλῆθος ἢ ἕν, τήν τε θατέρου φύσιν εἰσήγαγεν εἰς τὰ ὄντα καὶ ταύτῃ τὸ οὐσιῶδες μὴ ὂν παρεπόμενον ἔδειξεν, ὡς ἐν τῷ Σοφιστῇ διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων καὶ οὐκ ἀνεχεγγύων κατεσκευάσαι. [1089a 15] "ἔπειτα . . . . . ἐκ ποίου οὖν ὄντος καὶ μὴ ὄντος πολλὰ τὰ ὄντα"; ὡς μὲν ἐξ εἴδους καὶ στερήσεως οὐδαμῶς· ὅλως γὰρ ἡ στέρησις οὐδὲν τοῖς οὖσι συμβάλλεται καθ' αὑτό. ἐπειδὴ δὲ πέντε παρ' αὐτοῖς ὄντων γενῶν ἕν τι τούτων ἐστὶν ἡ ἑτερότης, ἔργον δὲ ταύτης ἕκαστον ποιεῖν ὅπερ μὴ τὰ ἄλλα, ἐκ τοῦ κατὰ τὸ θάτερον μὴ ὄντος καὶ ἐκ τῆς οὐσίας πολλὰ τὰ ὄντα· ἡ μὲν γὰρ οὐσία τοῦ εἶναι πᾶσι μεταδίδωσιν, οὐκ οὖσα αὐτῶν ὡς παρ' ἐνίοις ὑποκείμενον ἀλλ' ἀρχὴ καὶ πηγή τις τοῦ εἶναι καὶ πᾶσι χορηγοῦσα τοῦτο χωρὶς τοῦ ἑαυτὴν ἐλαττοῦν· ἡ δὲ ἑτερότης διίστησιν οὐ τόπῳ, κατ' οὐσίαν δὲ τὰ ὄντα, καὶ πληθύνει καὶ ποιεῖ μὴ εἶναι θάτερα τοῖς ἑτέροις ταὐτά, σώζειν δὲ ἕκαστα τῆς ἑαυτῶν ἰδιότητος τὴν καθαρότητα καὶ τὴν ἀμιγῆ καὶ ἄχραντον κατάστασιν. εἰ δὲ ὄντα ἀσυνήθως ἡμῖν αὐτοῖς λέγοντες τὰ αἰσθητὰ κατονομάζοιμεν καὶ ζητοίημεν ἐκ ποίου μὲν ὄντος ποίου δὲ μὴ ὄντος ταῦτα τὴν ὑπόστασιν εἴληφεν, αἰτιάσονται μὲν πάλιν οἱ θεῖοι ἄνδρες τά τε ἄλλα τοῦ ὄντος γένη καὶ τὰ προειρημένα, τὴν οὐσίαν καὶ τὸ θάτερον· ἐκτείνεται γὰρ αὐτῶν ἡ ἐνέργεια καὶ ἡ γονίμη δύναμις ἐπὶ πάντα τὰ ὁπωσοῦν ὄντα. οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ τελευταῖα καὶ πλείοσιν αἰτίαις δουλεύει καὶ συνθέσει χρῆται ποικιλωτέρᾳ, ἐξ ὄντος μέν ἐστι τοῦ εἴδους, μὴ ὄντος δὲ τῆς ὕλης. ὡς οὕτω δὲ μόνως αὐτῶν λεγόντων καὶ αὐτὸς ὁ Ἀριστοτέλης ἀκούει· γράφει γὰρ ἐφεξῆς τούτοις· [1089a 20] "βούλεται . . . οὐδὲ φθείρεται". ἐκείνων εἶναι μὲν τὸ μὴ ὂν καὶ ἐν τοῖς νοητοῖς λεγόντων τὸ κατὰ τὴν ἑτερότητα, εἶναι δὲ καὶ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς αὐτό τε τοῦτο καὶ τὸ ὑλικόν, καλούντων δὲ τὴν ὕλην οὐ μὴ ὂν μόνον ἀλλὰ καὶ ψεῦδος, ὅτι δοκεῖ μὲν εἶναι πάντα, ψεύδεται δὲ καὶ οὔτ' ἔστιν οὔτε γίνεται τῶν ὄντων οὐδέν, ὁ θαυμαστὸς Ἀριστοτέλης πρῶτον μὲν ἐρωτήσας αὐτοὺς ἐκ ποίου ὄντος καὶ ποίου μὴ ὄντος τὸ πλῆθος ἀπογεννῶσι τῶν οὐσιῶν ὑπέθετο λέγειν αὐτοὺς "τοῦ κατὰ τὴν ὕλην"· εἶτα λαβὼν παρ' αὐτῶν ὅτι ψεῦδος ἐκάλουν τὴν ὕλην ἣν ὑπετίθεσαν τοῖς εἴδεσι, φησὶν αὐτοὺς ἐκ ψεύδους ὑποτιθεμένους τὰ ὄντα ποιεῖν, συλλογιζόμενος οὕτω· τὰ ὄντα ἐκ μὴ ὄντος, τὸ μὴ ὂν ψεῦδος, τὰ ὄντα ἐκ ψεύδους. ἐφ' οἷς ἐπήγαγε πάνυ κομψῶς ὅτι μιμεῖσθαι μὲν ἴσως ἐπιχειροῦσι τοὺς γεωμέτρας, οὐ μὴν μιμοῦνται (οὐ γὰρ διισχυρίζονται ἐκεῖνοι ἐκ τῆς γραφείσης μὲν μὴ οὔσης δὲ ποδιαίας ἀναγεγράφθαι τὸ τετράγωνον)· τοῦτο μὲν εὖ λέγων ὅτι μὴ χρῆται δεικνὺς ὁ γεωμέτρης τῷ ψεύδει, παραλείπων δὲ τό τε ὅλον μὴ ὂν παρ' αὐτοῖς, ὃ διατείνει καὶ ἐπὶ τὴν ἀσώματον οὐσίαν, καὶ τὸ ψεῦδος ὅπως ἐλέγετο παρ' αὐτοῖς περὶ τῆς ὕλης· οὐ γὰρ ὡς εἰώθαμεν ψευδῆ λόγον λέγειν ἢ ψευδῆ δόξαν τὴν ἀσύμφωνον τοῖς πράγμασιν, οὕτω ψεῦδος ἡ ὕλη παρ' αὐτοῖς ἐλέγετο, ἀλλὰ διὰ τὴν εἰρημένην αἰτίαν. [1089a 26] "ἀλλ' ἐπειδὴ . . . πολλά". ἐκεῖνοι μέν, φησί, τὸ πλῆθος ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐποίουν τοῦ ψεύδους, ἐγὼ δὲ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος μὲν οὐ τὸ πλῆθος μόνον ἀλλὰ καὶ ἓν ἕκαστον, μὴ ὄντος δὲ ἐνεργείᾳ ἀλλὰ μόνον δυνάμει, διὸ καὶ ψευδῶς ὄντος. ταῦτα δὲ εἰ μὲν ὡς ἐξηγούμενος ἐκείνους ἔλεγε, μέτριος ἂν ἦν· ἐπειδὴ δὲ ὡς ἀντιταττόμενος, ἀκουέτω ὅτι τὸ περὶ τὴν γένεσιν μὴ ὂν ἑρμηνεύεις αὐτῶν, τὸ δὲ ὅλον μὴ ὂν παραλείπεις. [1089a 31] "φαίνεται δὲ . . . μονάδες". ζητοῦντες, φησί, πῶς πολλὰ τὸ ὄν, οὐδὲν ἄλλο ἐζήτουν ἢ πῶς οὐσίαι πολλαί ** ἃ ἅπαντα οὐσίαι κατ' αὐτούς. ἔδει δέ, φησί, ζητῆσαι καὶ πῶς πολλὰ χρώματα καὶ πῶς χυμοὶ πολλοί· οὐκέτι γὰρ ἂν τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ᾐτιάσαντο. ῥητέον οὖν πρὸς αὐτὸν ὅτι πανταχοῦ μὲν ἡ δυὰς αἰτία τοῦ πλήθους (ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς προάγουσα σὺν ταῖς ἰδίαις διαφοραῖς τὰ πράγματα ἥδε ἐστὶν ἡ ἀρχή), καὶ ἔστι καθ' ἑκάστην τάξιν τῶν ὄντων ἰδιάζουσα μονὰς καὶ ἡ ταύτῃ συμφυομένη καὶ τὸν ἑαυτῇ πρόσφορον ἀριθμὸν ἀπογεννῶσα δυάς. εἰ δὲ περὶ τῶν οὐσιῶν ἢ τῶν συμβεβηκότων πλείονα λέγουσι, καὶ τῶν νοητῶν ἢ τῶν αἰσθητῶν, θαυμαστὸν οὐδέν· ὅλη γὰρ ὡς εἰπεῖν ἡ διατριβὴ τοῖς ἀνδράσι περὶ τὸ φανερὸν καὶ γνωστὸν καὶ ὡσαύτως ἔχον καὶ νοητὸν ἐγίγνετο, ἐπὶ δὲ τὰς σκιὰς καὶ τὰς

3 ἐκεῖνος γὰρ *β*. ‖ 4 αὐτὸ] αὐτῷ ***AH***. ‖ 5 φιλίαν] φιλοσοφίαν ***A***. ‖ Πλάτων δὲ εἰδὼς ***BHβ***. ‖ 6 πρῶτον μὲν om *β*. ‖ 7 ὄντως om ***H***. ‖ 11 κατεσκευάσθαι (*A*). ‖ 13 οὐδ' ἐν τοῖς ***A***. ‖ 14 fort. καθ' αὑτήν. ‖ 18 ὥσπερ ἐνίοις ***BHβ***. ‖ 20 ἑαυτοῦ ***H***. ‖ 21 πληθύει ***C***. ‖ 22 τὴν ante καθ. om ***A***. ‖ 24 ἀσυνήθως] συνήθως ***BHβ***. cf. p. 892 a4 cet. ‖ 26 μὲν om ***Hβ***. ‖ 29 ὁποσοῦν (*A*)***H***. ‖ καὶ ante πλείοσιν om *β*. ‖ 30 αἰτίοις ***H***. ‖ δουλεύειν ***H***. ‖ ἐξ] πρὸς ἐξ ***C***. ‖ 32 αὐτὸς] αὐτὰ ***H***. ‖ ὁ inserui. ‖ 35 καὶ ante ἐν om *β*.

3 exspectes ὑποτίθεται. ‖ 4 τοῦ] *de eo β*. fort. ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τοῦ. ‖ εἶτα . . . 5 ὕλην om ***A***. ‖ λαβὼν ***Hβ***: λαβεῖν ***C***. ‖ αὐτῶν ***Hβ*** (qui *sumens ab ipsis* uertit): αὐτοῖς ***C***. ‖ 5 ψεῦδος] ψευδὲς ***CH***. de *β* non liquet. ‖ τὴν ὕλην om ***H***. ‖ 10 ἀναγράφεσθαι □ (om. τὸ) ***A*** *se quadrangulum describere β*. ‖ 11 μὲν, item δεικνὺς et 12 δὲ om *β*. ‖ 12 ὅλον] an καθόλου? sed cf. l. 23. ‖ 15 δόξαν τινὰ σύμφωνον ***A***. ‖ 18 τοῦ ψεύδους om ***H***. ‖ 21 ψευδῶς] ψεύδους ***Aβ***. ‖ δὲ ὅμως ἐξηγούμενος ***H***, ὡς ante ἐξηγ. om ***C***. ‖ 22 ἀκουέτω] *intelligat β*. ‖ 23 ἑρμηνεύει et 24 παραλείπει *β*. ‖ ὅλον καὶ ὂν ***BHβ***. sed cf. l. 12. ‖ 26 ἃ] αἱ ***H***. *ac si omnia substantiae essent secundum eos β*. hiatum notaui, cf. cuius hic Syr. uestigia legit, Alex. p. 786, 24—26. ‖ καὶ post ζητ. om ***AHβ***. ‖ 29 ἡ γὰρ] *quatenus* (ᾗ) *scilicet β*. ‖ 30 πράγματα· ᾗ δέ ἐστιν ἡ ἀρχή, καὶ ***BHβ***: distinxi. ‖ 31 ἰδιάζουσα] fort. ἥ τε ἰδιάζ. ‖ ταύτης ***H***. ‖ 32 ἑαυτῇ] ἑαυτῆς ***BH***. *sibique accommodatum β*. cf. p. 905 a24. ‖ 36 ἐπὶ] *ad β* περὶ ***BH***. cf. p. 859 a13.

1089b 2. ἀποτελευτήσεις τῶν ὄντων ὀλιγάκις ἀπέκλινον. "ἀλλὰ μὴν .... ἀπόφασις ἐκείνων". ἐπεσκέψαντο μὲν καὶ τὰ συμβεβηκότα καὶ εἶδον ὅτι ἀνάλογον εἰσὶ καὶ ἐπὶ τούτων αἱ αὐταὶ ἀρχαί, ἥ τε οἰκεία μονὰς αὐτῶν καὶ ἡ δυάς, ἡ μὲν ταυτότητος ἡ δὲ ἑτερότητος καὶ πλήθους αὐτοῖς αἰτία, καὶ οὔτε κατὰ παρέκβασιν (5) τοῦ ἀληθοῦς αἰτίου οὔτε κατ' ἄλλην τῷ ὄντι καὶ τῷ ἑνὶ τὸ δυοειδὲς αἴτιον συνέταξαν. ἣν δὲ σὺ πρεσβεύεις ἀρχὴν τὴν κατὰ ἀπόφασιν, ὑλική ἐστι· τὸ γὰρ οὐκ ἄνθρωπος ὕλη τοῦ ἀνθρώπου. οἱ δὲ καὶ ταύτην ᾔδεσαν ἐν τοῖς τελευταίοις τῶν ὄντων ἀναγκαίαν οὖσαν τὴν ἀρχήν· ἐκάλουν μέντοι οὐκ αἴτιον ἀλλὰ συναίτιον, τὰς (10) δὲ ποιητικὰς αἰτίας ἐν λόγοις ἀπετίθεντο φυσικοῖς καὶ δημιουργικοῖς. ἔστιν οὖν ἐν τῇ φύσει λόγος εἷς πάντων χρωμάτων γεννητικός, καὶ ἄλλος πρώτως μὲν πληρούμενος ὑπὸ τούτου, σὺν αὐτῷ δὲ τὰ πλήθη καὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ἀπογεννῶν· καὶ οὗτοί εἰσιν ἡ τῶν χρωμάτων μονὰς καὶ δυάς· τὸ δὲ (15) ἀνάλογον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων συμβεβηκότων ὅσα κατὰ λόγους ἐπιτελεῖται φυσικούς. 1089b 7. "μία τε φύσις .... εἶναι". ἔστι μὲν μία φύσις τῶν ὄντων τὰ πρός τι, δι' ἣν τάξις ἐστὶ καὶ συμπάθεια καὶ ἁρμονία πᾶσα καὶ συμφωνία κατὰ τὸν κόσμον· οὐ μὴν ἠμέλησαν ἐκεῖνοι τοῦ θεωρῆσαι τὰς ἀρχὰς τῆς φύσεως ταύτης, ἀλλὰ καὶ (20) τὸ ἑνιαῖον αὐτῆς εἶδος καὶ τὸ πλῆθος ᾐτιολόγησαν. αὐτῷ μὲν οὖν θαυμαστὸν εἶναι δοκεῖ, πῶς χρώμενοι πολλοῖς ἀνίσοις ὥσπερ πολλαῖς μονάσιν οὐκ εἶπον πόθεν ὑφίστανται τὰ πολλὰ ἄνισα, ὥσπερ αἱ πολλαὶ μονάδες· ἐμοὶ δὲ θαυμάζειν ἔπεισιν, εἰ τὰ εἴδη ἔχων παρ' αὐτοῖς ἐξυμνημένα καὶ τὰς τῶν εἰδῶν ἀρχάς, (25) ἄλλας αἰτίας ἐπιποθεῖ τοῦ πλήθους τῶν ἀνίσων· ὥσπερ γὰρ τῶν πολλῶν ὁμοίων καὶ ἀνομοίων ἡ αὐτοομοιότης *καὶ ἡ αὐτοανομοιότης* αἰτία, οὕτω τῶν πολλῶν ἴσων καὶ πολλῶν ἀνίσων ἡ αὐτοϊσότης καὶ ἡ αὐτοανισότης αἰτία. καὶ περὶ τούτων εἴρηται μέν τι καὶ ἐν τῷ Φαίδωνι, εἴρηται δὲ ἐπὶ πλέον ἐν τῷ Παρμενίδῃ. εἰ δὲ (30) καὶ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἀνίοις τὰς τῶν εἰδῶν, εὕροις ἂν ἔτι πρσβυτέρας αἰτίας τήν τε μονάδα καὶ τὴν αὐτοδυάδα, ὧν τῇ μὲν ᾠκείωται μᾶλλον ταυτότης ἰσότης ὁμοιότης, τῇ δὲ δυάδι ἑτερότης ἀνισότης ἀνομοιότης. 1089b 15. "ἀνάγκη ... τῶν ὄντων".

ὅτι μὲν ἐπὶ τῶν τελευταίων τὸ δυνάμει ἑκάστου καὶ ὑλικὸν αἴτιον παραλαμβάνεις, εὖ πάνυ καὶ κατὰ φύσιν· οὐ μὴν ἔτι τῆς διανοίας τῶν Πυθαγορείων τε καὶ τῆς αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀντιλαμβάνῃ τὸ σμικρὸν καὶ μέγα παρ' αὐτοῖς ἢ τὸ ἄνισον ἢ ὅλως τὴν (5) ἀόριστον δυάδα πρός τι νομίζων εἶναι· τῷ ὄντι γὰρ τὰ πρός τι τῶν οὐσιῶν οὔτε ἀποφάσεις οὔτε δυνάμεις. ἀλλὰ μήποτε τὰ πολλὰ μὲν ἐπὶ τῆς γεννώσης μετὰ μονάδος τὰ πράγματα αἰτίας τὴν δυάδα αὐτὴν τάττουσιν· εἰ δέ που καὶ τὴν ὕλην ὡς ἴνδαλμα φέρουσαν ἐκείνης τῆς ἀρχῆς μέγα καὶ μικρὸν καλοῖεν ἢ ἄνισον (10) ἢ δυάδα ἀόριστον, οὐκ ἐπὶ τὰ πρός τι ταύτην ἀνάγουσιν, ἀλλ' ἐνδείκνυνται τὸν ἐπ' αὐτῆς τῶν εἰδῶν μερισμὸν καὶ τὴν ἀνωμαλίαν καὶ τὴν ἔκστασιν· οὐ γὰρ μόνον ἕτερον ἑτέρου διίσταται, ἀλλ' ὃ θαυμαστότατον καὶ ἐννοῆσαι καὶ εἰπεῖν ὅτι καὶ αὐτὸ ἑαυτοῦ χωρίζεται καὶ διίσταται καὶ ἕτερον γίγνεται πλησιάσαν ὕλῃ. τί οὖν ἔδει τὴν (15) διάνοιαν τῶν ἀνδρῶν ἀπολείποντα συμπλέκεσθαι ταῖς φωναῖς καὶ κωμῳδεῖν ὡς τὴν ἑτέραν τῶν ἀρχῶν, ἣν τῷ ἑνὶ συντάττουσιν, πρός τι ποιοῦντας καὶ μίαν τῶν κατηγοριῶν ὕλην εἶναι τῶν οὐσιῶν λέγοντας; 1089b 20. "πολύ τε ... τὰ δὲ πρός τι". οὔτε καλῶς ὑφηγῇ περὶ τὰ τῇδε διατρίβειν εἰωθώς, ἐκεῖνοί τε λέγουσι μέν (20) τι καὶ περὶ τούτων ὡς ἐν τοῖς τελευταίοις ἀπεωσμένων, οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ τὰ κυρίως ὄντα καὶ νοητὰ καταβάλλονται τὴν ἑαυτῶν σπουδήν, εἰκότως τὰς ἐκείνων ἀρχὰς τῶν οὐσιῶν πολυπραγμονήσαντες παρέχουσιν ἀφορμὰς τοῖς καὶ περὶ τὰ τελευταῖα στρέφεσθαι προθυμουμένοις ἀναλογίᾳ τὰς αὐτὰς κἀπὶ τῶν τῇδε (25) θεωρεῖν ἀρχάς. δεῖ δὲ κἀκεῖνο λογίζεσθαι ὅτι πῶς μὲν πολλὰ τὰ αἰσθητά, λέγειν οὐ χαλεπόν (καὶ γὰρ τόπῳ ταῦτα μερίζεται καὶ ὑποκειμένῳ χρῆται διαφόρῳ, καὶ τοσαύτη ἡ ἐν αὐτοῖς ἑτερότης ὥστε καὶ πολεμεῖν ἀλλήλοις αὐτῶν ἔνια)· πῶς δὲ τὰ νοητὰ πολλά, μὴ τόπῳ χωριζόμενα, μὴ ὑποκειμένῳ κρατούμενα, μὴ (30) σχέσιν ἢ ῥοπὴν πρὸς τὰ δεύτερα ποιησάμενα, ζητήσειεν ἂν ὁ μὴ πάντῃ τὴν διάνοιαν ἀργὸς καὶ δυσκίνητος. ἄλλως τε τοῦ Παρμενίδου, πρὸς ὃν ἦν αὐτοῖς καὶ ἡ ἀπότασις, ἓν εἰπόντος εἶναι τὸ ὄν, οὐχὶ τὸ ποιὸν ἢ τὸ πρός τι ἢ τὸ ποσὸν ἢ ὅλως τῶν τῇδέ τι ἀλλὰ τὸ ὄντως ὂν καὶ νοητόν, ἐδικαίουν μὴ φορτικῶς ἀπαντᾶν

3 ἀνάλογοι *H*. ‖ 6 κατ' ἄλλην *BH* *ex alia causam* [corr. *causa*] *β*. nisi mauis οὔτ' ἀκατάλληλον. ‖ 9 ἀναγκαῖαν (*A*)*H*. ‖ 11 ὑπετίθεντο *A*. ‖ 13 ἄλλος *Hβ*: ἄλλως *B*. ‖ πρῶτος *AH*. ‖ ὑπὸ] ἀπὸ *BH*. ‖ 14 τά τε πλήθη *β*. ‖ 15 αἱ τῶν *A*. ‖ 17 φυσικοὺς *Hβ*: φυσικῶς *B*. ‖ *Sunt quidem ea quae dicimus* (ἔστι μὲν τὰ λεγόμενα) *ad aliquid una natura entium β*. ‖ 18 δι' ἣν καὶ τάξις *β*. ‖ 19 ἠμέλισαν *H*. ‖ 20 καὶ τὸ om *H*. ‖ 21 αὐτὸ μὲν *BHβ*: correxit Bonitzius et Brandisius. ‖ 23 ὑφίστανται *H*. ‖ 24 ὥσπερ .. μονάδες om *β*. ‖ πολλαὶ om (*A*)*H*. ‖ 25 παρ' αὐτοῖς om *AHβ*. ‖ 27 αὐτομοιότης *H*. ‖ καὶ η αὐτοανομοιότης inserui cum *β*. ‖ 28 οὕτω . . . 29 αἰτία om *H*. ‖ πολλῶν post καὶ om *β*. ‖ 29 καὶ ἡ ἐκεῖ ἀνισότης *C* fort. recte. ἡ om *AH*. ‖ μέν τι καὶ] μέντοι καὶ *BH* μὲν *β*. ‖ 30 Plat. Phaedon. p. 74 C sq. ‖ ἐπὶ ante πλέον om *H*. ‖ 31 καὶ ante ἐπὶ om *β*. ‖ 32 τὴν αὐτηνδυάδα *C*. ‖ ὧν τὸ μὲν *H*. ‖ 33 ταυτότητος *AH*. ‖ ἰσότης om *H*.

1 ἑκάστου *Hβ*: ἕκαστον *B*. ‖ καὶ] καὶ τὸ *BH*. ‖ 2 ἔτι om *β*. ‖ 4 τὸ μικρὸν *H*. ‖ παρ' αὐτοῖς] *apud ipsum β*. ‖ ἢ τὸ *AH*. ‖ 6 ἀποφάσεις οὔτε om *H*. ‖ τὰ πολλὰ μὲν om *β*. ‖ 8 αὐτὴν] *ipsam β*: ταύτην *BH*, quod potest sane ad l. 10 pertinere. ‖ 9 καλοῖεν *Cβ*: καλοῖ ὡς *H* καλῶς *A*. ‖ 10 ταύτην] ταῦτα *BHβ*. ‖ 11 *ostendunt β*: ἐνδείκνυται *BH*. correxi cum Bonitzio. ‖ τὸν] τῶν *H*. ‖ ἀνομαλίαν *H*. ‖ 13 ὅτι καὶ neglexit *β*. ‖ 14 καὶ ἕτερον γίγν. om *β*. ‖ γίνεται *B*. ‖ 16 τῷ] τῶν *H*. ‖ 18 οὔτε] ὅτε *H* οὐ *β*. ‖ 19 ὑφηγῇ] *putas β*. ‖ εἰωθότα *A*. ‖ 21 καταβάλλονται *H*. ‖ 23 *occasionem β*. ‖ καὶ ante περὶ om *AHβ*. ‖ 25 κἀκεῖνος *H*. ‖ συλλογίζεσθαι *AHβ*. ‖ μὲν om *β*. ‖ 29 μήτε — μήτε — μὴ *β*. ‖ 30 ζητήσειεν ἂν] *iure quaesierit β*. ‖ 31 ἄλλως τε] *Praeterea β*. ‖ 32 ἡ ἀπόστασις *BH*. *cum quo erat ipsis rebellio β*. frequens est uerbi ἀποτείνεσθαι apud Syr. usus (p. 878 b23. 892 b9 al.), nominis significatio apud grammaticos (cf. Apollon. π. συντ. p. 113, 5. 20) paullo latius patet.

πρὸς τὸν ἄνδρα, δεικνύναι δὲ ὅτι κἀκεῖ πλῆθός ἐστι· πρὶν δὲ δείξωσιν, ἀναγκαίως ἐζήτουν τὴν αἰτίαν τοῦ ἐκεῖ πλήθους, καὶ εὕρισκον ὡς μὲν ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος τὴν ἑτερότητα καὶ τὸ κατ' αὐτὴν μὴ ὂν τοῦ πλήθους ἀρχήν, ὡς δὲ ἐν ταῖς αἰτίαις ταῖς πρωτίσταις τὴν ἀόριστον δυάδα, ἣν Χάος ὁ Πυθαγόρας ἐν 5 τῷ Ἱερῷ λόγῳ κέκληκε, συντάττων αὐτὴν τῷ Πρωτεῖ (ταύτην γὰρ ἀπονέμει τῇ μονάδι τὴν προσηγορίαν ἐν ἐκείνοις)· ὀρθῶς ἄρα καὶ ταύτην ἐνίσταντο τὴν ζήτησιν καὶ τὴν αἰτίαν παρεδίδοσαν τοῦ πλήθους τῶν ὄντως ὄντων, καὶ οὔτε πρός τι τὴν ἑτέραν ἐποίουν τῶν ἀρχῶν οὔτε τὸν περὶ τῶν αἰσθητῶν λόγον πάντῃ παρελίμ- 10 πανον, ὡς δηλοῖ τὰ Ὀκκέλου μὲν Περὶ τᾶς τῶ παντὸς φύσιος, ἐξ ὧν τὰ Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς μονονουχὶ μεταβεβλῆσθαι δοκεῖ, τοῦ Τιμαίου δὲ τὰ πλεῖστα, καθ' ὃν ἡ περιπατητικὴ φι- [1089b 24.] λοσοφία τὰ πολλὰ θεολογεῖ. "ἐπὶ .. μία". ἐπὶ τῶν συμβε- βηκότων, φησί, καὶ τοῦτο ἄν τις ἀπορήσειε, πῶς οὐκ ὄντα τῶν 15 ὑποκειμένων χωριστὰ πολλά ἐστιν ὅμως· ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν οὐσιῶν συγκεχωρήσθω τὸ πλῆθος ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἶναι· πῶς δὲ τὸ χρῶμα ἐκ μὴ χρώματος; εἶτα ἐφιστὰς λέγει ὅτι "ἀνάγκη μὲν γὰρ καὶ τὰ συμβεβηκότα ὕλην ἔχειν, ἀλλ' οὐ χωριστήν" φησί "τῶν σωμάτων". μάλιστα δέ φησιν ἐκεῖνο εἶναι ἄπορον, πῶς 20 πολλαὶ οὐσίαι ἐνεργείᾳ εἰσίν. οὐκοῦν ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν τε- λευταίων ἀρξώμεθα, ταὐτὰ φαίνεται ζητῶν ἐκείνοις ἄντικρυς· καὶ γὰρ αὐτοὶ περὶ τοῦ πλήθους ἠπόρουν τῶν νοητῶν, ἐν οἷς τὸ δυνάμει καὶ τέλεον ἐξῄρηται. καὶ οὗτος μὲν ἐπὶ τῆς ἀπορίας μένει, μήτε τὰ εἴδη δεχόμενος μήτε τὰς ἀρχηγικὰς αἰτίας μήθ' 25 ὅλως ποιητικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῶν ἀιδίων προσιέμενος (διὰ τί γὰρ τοσοίδε παρ' αὐτῷ οἱ νοῖ καὶ οὔτε πλείους οὔτε ἐλάττους, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν· οὐ γὰρ δὴ διὰ τὰς σφαίρας τὰς ὑπ' αὐτῶν κινου- μένας τοσοίδε οἱ νοῖ· ἀλλ' εἰ ἄρα, ἀνάπαλιν. ἔπειτα κἂν οὕτω τις ἐξ ὑπτίας ἐπιχειρῇ λέγειν, ἀπορήσομεν πάλιν περὶ τοῦ πλή- 30 θους τῶν σφαιρῶν πόθεν καὶ πῶς τοσαῦται)· οἱ δὲ πάντων τῶν ἐγκοσμίων μέτρον ἀποθέμενοι παρὰ τῷ δημιουργῷ νῷ καὶ εἰς ταῦτα καὶ εἰς τἆλλα πάντα προβλήματα μετὰ πολλῆς ῥᾳστώνης καὶ ἀληθείας ἀναστρέφονται. ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ μέσον παρ' αὐτῷ 5 θεώρημα, τὸ τὰς αἰσθητὰς οὐσίας ἐκ μὴ τοιούτων γίγνεσθαι, προσίεται μὲν ὁμοίως ἐκείνοις τὸ ὑλικὸν αἴτιον, παραλιμπάνει δὲ τὸ ποιητι- κὸν καὶ τὸ παραδειγματικόν. ἡ δὲ περὶ τῶν συμβεβηκότων ἐπίστασις λύεται μὲν καὶ παρ' αὐτοῦ· πολλὰ γὰρ εἰ καὶ μὴ τῷ ὑπο- κειμένῳ τὰ συμβεβηκότα, ἀλλὰ τῷ γε λόγῳ· τελειότερον 10 δὲ ἐστι τὴν ἐμφανῆ δημιουργίαν αἰτιᾶσθαι καὶ τὴν ἑτερότητα τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ τὴν τῶν ἐνύλων εἰδῶν περὶ τὰ ὑποκεί- μενα διαίρεσιν. "ἀλλὰ μὴν .. ἐναντιώσεις". πάλαι μὲν [1089b 32.] ᾐτιᾶτο τὸ πλῆθος μόνον τῶν οὐσιῶν ζητήσαντας ὁπόθεν ὑπέστη· νυνὶ δὲ οὐδὲ τοῦτο συγχωρεῖν αὐτοῖς ἔοικεν, ἀλλ' ἐπειδὴ περὶ 15 ἀριθμῶν τὰ πολλὰ διελέγοντο καὶ μεγεθῶν, μιᾶς κατηγορίας αὐτοὺς ἔφη τὸ πλῆθος διερευνήσασθαι, οὐχὶ τῆς οὐσίας ἀλλὰ τοῦ ποσοῦ· ἀριθμὸς γάρ, φησί, πᾶς ποσὸν καὶ ἡ μονάς· εἶτα ἐπι- στήσας, εἰ μὴ ἄρα, φησίν, ἡ μονὰς οὐ ποσόν, ὅτι μέτρον ἀριθμοῦ καὶ ἀδιαίρετος· εἰ μὲν οὖν, φησί, καὶ αὐτοῖς ἀρέσκει διαφέρειν ποσὸν 20 οὐσίας, περὶ πλήθους ἐζήτησαν μόνου τοῦ κατὰ τὸ ποσόν· εἰ δὲ ταὐτὸν οἴονται εἶναι ποσὸν καὶ οὐσίαν, εἰς ταὐτὸν ἄγουσι συμβεβηκὸς οὐσίᾳ, καὶ ὑποκείμενον *τῷ* ἐν ὑποκειμένῳ, καὶ ὅλως ἐναντιοῦνται τοῖς ἐναργέσι. ῥητέον οὖν πάλιν τὰ αὐτὰ πρὸς αὐτόν, ὅτι πάντα τὰ ὄντα ἀριθμοὺς ἐκάλουν, ζητοῦντες οὖν πῶς τὸ πλῆθος ὑπέστη 25 τὸ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς, περὶ τῶν νοητῶν ἐζήτουν ἁπάντων καὶ τῶν αἰσθητῶν καὶ τὴν ἁπανταχοῦ δυαδικὴν ἀρχὴν τοῦ πλήθους ᾐτιῶντο τοῦ ἑκασταχοῦ. "ἐπιστήσειε .. ἐλέγχθη". μάχεται μὲν ἐν τούτοις [1090a 2.] τῷ τὸν μαθηματικὸν ἀριθμὸν τοῦ αἰσθητοῦ χωρίζοντι καὶ ἰδίαν οὐσίαν αὐτῷ παρέχοντι. θαυμάσειε δ' ἄν τις ὅπως οὐδενὸς 30 αὐτὸν αἴτιον εἶναι νομίζει· καίτοι τίς ἄλλος αἴτιός ἐστι ταῖς

1 δεικνύναι τε β. ‖ ad u. πλῆθός ἐστι adscribi in marg. *C* ἐπαχθῆ ἢ ἐπιπλαστὰ Brandisius auctor est, sed huc certe id glossema non pertinet, fort. ad l. 30 ἐξ ὑπτίας. ‖ 2 fort. δεῖξαι. ‖ 4 κατὰ τὴν μὴ *H.* ‖ 6 αὐτὴν cum β Bonitzius: αὐτῶν *BH.* ‖ Πρωτεῖ] πρώτῳ *B* *intellectui* β ex mera coniectura, nam uocabulum relicto spatio uacuo om *H.* cf. ad p. 842 a8 et 935 b1. ‖ 10 τὸν] τῶν *H.* ‖ 11 τὰ ἐκκέλου *CHβ*, item codex Caiensis unde Galeus opusc. myth. p. 502 hunc locum edidit: τὰ κέλλου cum interstitio *A.* ‖ τᾶς] τῆς libri. cf. Mullachius fragm. phil. gr. I p. 384 sq. ‖ τῶ *C*: τοῦ *AH.* ‖ φύσιος *CH* cum cod. Caiensi: φύσεως *A.* ‖ 12 γενέσεως ἢ φθορᾶς *AH.* ‖ exspectes μετειλῆφθαι. ‖ 13 τιμίου *H.* ‖ δὲ delebat Brandisius. ‖ 14 sq. cf. Alex. p. 789, 27—30. ‖ 17 συγκεχωρήσθη *B* συγκεχωρήσθην *H* *concessum fuerat* β unde συνεχωρήθη Brandisius edidit: correxi cl. Alex. p. 789, 19. 24, item Bonitzius. ‖ 18 ἐκ μὴ] ἐκ τοῦ *A.* ‖ μὲν γὰρ] fort. μέντοι, cf. Alex. p. 789, 34 ἀνάγκη δὲ λέγειν. ‖ 19 καὶ τὰ *Hβ*: κατὰ *B.* ‖ prius φησί olim suspectabam, sed cf. Alex. p. 790, 2. ‖ 20 ἐκεῖνος *H.* ‖ 22 ἀρξόμεθα *H.* ‖ ταῦτα (*A*)*Hβ.* ‖ ζητῶν *H*: ζητεῖν *B.* ‖ 24 οὗτος μὲν *C*: οὕτως *AH*, οὗτος β quod fuit qui probaret. ‖ 25 ἀρχικὰς (*A*)*H.* ‖ fort. μηδ' ὅλως. ‖ 27 et 29 τὸ σοῖδε *H.* ‖ 29 ἔπειτα] ἐπὶ τὰ *A.* ‖ 30 τις om *AH.* ‖ ἐξ ὑπτίας] cf. Pl. Phaedr. p 264 A ἐξ ὑπτίας [ἀνάπαλιν] διανεῖν τὸν λόγον (glossema cl. l. 29 et Hermia p. 187 seclusi).

1 τοσαῦτα *H.* ‖ 2 *penes opificis intellectum* β: fort. δημιουργικῷ, cf. p. 857 b27. 899 a19, ad 849 b2. ‖ 4 sq. cf. Alex. p. 790, 34. ‖ 4 μὴν] μὴ *A.* ‖ 5 τὸ τὰς] τοῦ τὰς (*A*)*H.* ‖ τοιούτων *CH*: ὄντων *Aβ.* ‖ 7 καὶ τὸ παραδειγματικὸν om *H.* ‖ 8 παρ' αὐτοῦ] cf. Alex. p. 791, 1—3. ‖ 10 δέ ἐστι *BHβ.* ‖ 11 ἐν ὕλων *H.* ‖ 13 τὸ interposui. ‖ ζητήσαντας cum β et Bonitzio edidit Brandisius: ζητήσαντες *CH* ζητῆσαν *A.* ‖ ὁπόθεν] ὅθεν *BH.* ‖ 15 ἀριθμοῦ *Aβ.* ‖ καὶ om β. ‖ μεγεθῶν] ἐθῶν ex μεθῶν corr *C* μεθῶν edidit Brandisius: om *AHβ.* ‖ μιᾶς] fort. ἐπὶ μιᾶς. ‖ 16 πλῆθος καὶ διερευν. *BH.* possis καὶ ante οὐχὶ ponere, sed saepius καὶ ante διὰ librariorum socordia procreauit (cf. mus. Rhen. t. XXV p. 602), eoque καὶ deleui cum β et Bonitzio; debebam idem etiam p. 891 a19 facere, non hiatum notare. ‖ 17 ἀριθμὸς ... 19 ἀδιαίρ. ex Alex. p. 791, 20 conpilata. ‖ 20 ἐζητήσαμεν *BHβ.* ‖ μόνου (*A*)β: μόνον *CH.* ‖ 21 ποσὸν] πονσὸν *H.* ‖ οὐσίαν] οὐσία *H.* ‖ εἰς ... 23 ἐναργ.] Alexandrum p. 791, 17—20 sequitur. ‖ οὐσίᾳ *Hβ*: οὐσίαν *B.* ‖ 22 τῷ ante ἐν inserui cum β et Bonitzio. ‖ τοῖς om *H.* ‖ 24 ζητοῦντος *H.* ‖ 26 sq. *et ubique in singulis duale principium multitudinis causam esse dicebant* β pro arbitrio suo interpretatus. ‖ 26 ἢ τῶν το *A.* ‖ 27 τοῦ] τ' οὕτω *C*: τὸ τόδ' *AH.* ‖ 27—29 παρέχ. ex Alex. p. 791, 24 petita. ‖ 28 τῷ] τὰ pr *H.* ‖ τῶν αἰσθητῶν β, sed cf. Alex.

ψυχαῖς ἡμῶν τοῦ μετρεῖν ταδὶ ὡρισμένα πρὸ τούτου; ποῦ δὲ τῶν θείων οὕτως ἐναργεῖς εἰκόνας ὁρῶμεν ὡς ἐν αὐτῷ; ποῦ δὲ τὰ σχήματα καὶ τὰς αἰτίας τῶν σχημάτων καὶ τὰς ἀρχὰς πάντων τῶν μαθημάτων ἴδοι τις ἂν καθαρῶς ὡς ἐν τούτοις τοῖς ἀριθμοῖς· τοῦτό τε οὖν θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὸ ῥηθὲν ἐν ἐσχάτοις τῶν ἐκκειμένων ῥητῶν, ὅτι πάντα τὰ τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν θεωρήματα καὶ κατὰ τῶν αἰσθητῶν ὑπάρξει. πρῶτον μὲν γὰρ ποῖα τῶν αἰσθητῶν οὕτως ἐφεξῆς τέτακται ὡς μονάδι μόνον ἀλλήλων διαφέρειν καὶ ταύτῃ τῇ διαφορᾷ προϊέναι ἄχρι παντός; ἔπειτα ποῦ τῶν αἰσθητῶν τοιαύτη σχέσις καὶ εὐταξία θεωρηθήσεται ὡς τῶν ἀναλόγον πολλαπλασίων τὸν μὲν τρίτον εἶναι τετράγωνον, τὸν δὲ τέταρτον κύβον, τὸν δὲ ἕβδομον κύβον ἅμα καὶ τετράγωνον; ἀλλ' εἰ καὶ βιάσαιτό τις καὶ τάξειεν οὕτω τὰ αἰσθητά, μάλιστα μὲν ἄχρι τινὸς ἡ βία προβαίνει διὰ τὸ μὴ πεφυκέναι τὰ αἰσθητὰ τοῦτον διασώζειν πρὸς ἄλληλα τὸν λόγον. ἔπειτα δὲ ἐκ τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν μετοίσει τὴν τάξιν· οὐ γὰρ δὴ τοιαύτην ἐν τῇ φύσει τῶν αἰσθητῶν ἐνέθηκεν ἡ δημιουργία· ποῦ δὲ τὸ κάλλος τοῦτο τῶν θεωρημάτων ἡ ὕλη δύναται δέξασθαι; τὸ δὲ παρ' ἕνα εἶναι ἄρτιον καὶ περιττὸν ποῦ ἔχει τὰ αἰσθητά, εἰ μή τις ἐκ τῶν ἀριθμῶν καὶ τοῦτο λαβὼν ἐπ' ὀλίγον αὐτῷ χρήσαιτο τὴν ἔνυλον φύσιν βιασάμενος; εἰ δὲ μή, ὅσον ἐπὶ τοῖς αἰσθητοῖς οὐδὲν κωλύει καὶ ἄρτιον ἀρτίῳ καὶ περιττῷ περιττὸν ἐφεξῆς τετάχθαι. καὶ εἰ μὲν ἄχρι τινὸς τοῦτ' εἶχον οἱ ἀριθμοί, τάχ' ἄν τις κατά τινα θέσιν [καὶ νομοθεσίαν] τῆς ἡμετέρας διανοίας οὕτως αὐτοὺς ἔφατο διακεκοσμῆσθαι· ἐπειδὴ δὲ σὺν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ τοῖς αὐτοῖς εἴδεσιν ἄχρι τοῦ ἀπείρου προΐασι καὶ ἐφ' ὅσον αὐτῶν ὁ λογισμὸς ἡμῶν ἐπιέναι δύναται, τοσοῦτον τῇ αὐτῇ ποικιλίᾳ θεωρεῖ κατακοσμουμένους, παντὶ δῆλον ὡς τῇ οἰκείᾳ φύσει συνεισιοῦσαν ἔχουσι ταύτην τὴν εὐταξίαν, ἣν ὁ νοῦς αὐτοῖς καὶ ἡ τῶν πρεσβυτέρων ἀριθμῶν αἰτία παραδειγματικὴ τὴν σύστασιν ἐν ψυχῇ λαβοῦσι χαρίζεται. μήτ' οὖν τὸ κάλλος μήτε τὴν τάξιν μήτε τὰς τῶν χωριστῶν εἰδῶν εἰκόνας μήτε τὸ πλῆθος τῶν ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἀριθμοῖς θεωρημάτων μήτε τὰς ἀρχὰς τῶν ἁπασῶν ἐπιστημῶν ἀτιμάσωμεν ὑστερογενῆ ποιοῦντες τὸν ἀριθμὸν καὶ τῶν αἰσθητῶν ἀφαίρεσιν εἶναι νομίσαντες.

"Οἱ μὲν οὖν . . σώμασιν". [1090a16] τριῶν δοξῶν ἐν τούτοις μνημονεύσας, τῆς τε τὸν εἰδητικὸν ἀριθμὸν πρεσβευούσης, ἣν εἰς τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον ἀναπέμπειν εἴωθε, καὶ τῆς τὰ σώματα ποιούσης ἀριθμούς, ἣν ἀπονέμει τοῖς Πυθαγορείοις, καὶ τῆς τὸν μαθηματικὸν ἀριθμὸν μόνον εἰδυίας, τὴν τρίτην κακίζει πλέον ὡς ἂν ἀλογωτέραν τῶν ἄλλων. οὔτε δὲ περὶ τῶν δύο, τῆς Πλατωνικῆς καὶ Πυθαγορείου, φαμὲν αὐτὸν ἱκανῶς ἱστορεῖν οὔτε περὶ τῆς τρίτης ὑγιές τι λέγειν. πρῶτον μὲν γὰρ οὐκ ἐγένετό τις ὃς τὸν μαθηματικὸν ἀριθμὸν εἶναι μόνον ὑπέλαβεν, ἀλλ' ἴσως μαθηματικοῖς ὀνόμασι καὶ ἐπὶ τῶν θείων ἀριθμῶν ὁ τοιοῦτος χρησάμενος αἴτιος ἐνίοις πλάνης ἐγένετο. ἔπειτα πῶς οὐχ ἱκανῷ τεκμηρίῳ χρῶνται τοῦ εἶναι κεχωρισμένην τῶν αἰσθητῶν τὴν τῶν μαθημάτων ὕπαρξιν λέγοντες "εἴπερ ἔστιν ἀριθμητικὴ ἐπιστήμη, ἔστι χωριστὸς ἀριθμός"; ἀλλὰ μὴν τὸ ἡγούμενον, καὶ τὸ ἑπόμενον ἄρα. ὁ δέ φησι πρὸς τὸ συνημμένον ἀπηντηκέναι πρότερον· καίτοι οὐδὲ ἐν ἐκείνοις εἴρητό τι πρὸς ἔλεγχον τῶν μαθημάτων ἱκανόν, ἀλλ' ὅτι ἡ τῶν καθόλου ἐπιστήμη δυνάμει ἐστίν, ἡ δὲ τῶν καθ' ἕκαστα ἐνεργείᾳ. ἀλλ' οὐδὲ τὸ νῦν λεγόμενον ἰσχὺν ἔχει τινά· οὐ γὰρ ἂν κεχωρισμένων, φησί, τὰ πάθη περὶ τὰ αἰσθητὰ ἐφαίνετο. πάλιν γὰρ ἀποχρῆται τῇ ὁμωνυμίᾳ τῶν τε ἀριθμῶν καὶ τῶν παθῶν· ἄλλως γὰρ κατὰ τῶν μοναδικῶν, καὶ ἀνάλογον μέν, ἑτέρως δὲ κατὰ τῶν τῆς φύσεως δημιουργημάτων τὰ τοιαῦτα τάττεται. "οἱ μὲν . . . ἐν τοῖς αἰσθητοῖς". [1090a30] ὑποθέμενος τοὺς μὲν Πυθαγορείους χωριστὸν ἀριθμὸν μὴ ποιεῖν, τὸν δὲ αἰσθητὸν κόσμον ἐξ ἀριθμῶν συνιστάνειν, ἄλλους δέ τινας ἐπειδὴ τὰ ἀξιώματα καὶ αἱ καθόλου προτάσεις ἐπ' οὐδενὸς μὲν τῶν αἰσθητῶν, ἀληθεύουσι δέ ** μεγέθη τε καὶ ἀριθμοὺς ποιοῦντας, ἀπορεῖ πρὸς μὲν τοὺς Πυθαγορείους, πῶς ἐξ ἀβαρῶν καὶ ἀμεγεθῶν τῶν ἀριθμῶν τὰ αἰσθητὰ δύναται συνίστασθαι σώματα, πρὸς δὲ

1 μετρεῖν τὰ διωρισμένα (διορ. H) BHβ. ‖ πρὸς τοῦτο H *ad hunc* β. ‖ 2 θείων ὄντως H. ‖ ὡς om H. ‖ 4 τούτοις] sc. mathematicis. an delendum? ‖ 6 ῥητῶν nonne glossema? cf. p. 915 a20. ‖ 8 μοναδικὸν μόνον (A) *unitate sola* β. ‖ 10 ποῦ] πρὸ A. ‖ καὶ ἀταξία BH: emendaui cum β cf. l. 29, itidem Bonitzius. ‖ 11 ἀναλόγον H: ἀνάλογον B. ‖ *ut respondentium multiplicium, et tria quidem sit quadratum* — β, qui numerorum signis, quibus BH quoque utuntur, γ̄ δ̄ ζ̄ non intellexit ordinem notari. ueteribus enim, ut qui unius cuiusque numeri multiplicandi gradus ab ipsa unitate deducerent (uid. Nicom. ar. II 24. Olympiod. in Pl. Phil. p. 250 cet.), in constanti hoc ordine 1 x^1 x^2 x^3 x^4 x^5 x^6 necessario tertius erat quadratus numerus, quartus cubicus, septimus qui cubicus simul et quadratus est. ceterum mihi olim et ipsi erranti Lipschitzius monitor fuit. ‖ τὸ μὲν γ̄ H. ‖ 12 τὸ δὲ δ̄ H. ‖ κῦβον B. ‖ τὸν δὲ ζ κῦβον om H. ‖ 15 διασώζει (A)H. ‖ τὸν om AH. ‖ 17 τοιαύτην H: ταύτην Bβ. ‖ ἐνέθηκεν] ἐνέδειξεν A. ‖ *opificis prouidentia* β. ‖ 19 fort. τὸ δ' ἕνα παρ' ἕνα, cf. Nicom. ar. II 24 p. 129, 8 Hoch. ‖ 19 ποῦ οὐκ ἔχει β. ‖ 20 χρήσαι τὸ τὴν εὔλογον H. ‖ 22 κωλύει] ἐλύπει BH. *nihil utique molestia afficiet* β. cf. p. 928 a32. 916 a7. ‖ ἄρτιον ἀρτίᾳ H. ‖ 24 καὶ νομοθεσίαν glossema inclusi, cf. infra p. 940 b8. ‖ 25 σὺν om β. ‖ 27 ἡμῶν om H. ‖ ἐπιέναι] *ascendere* β. ‖ 28 κατακοσμούμενον BH: cum β correxi, item Bonitzius. ‖ 29 συνεισιοῦσαν H: συνιοῦσαν Bβ. cf. p. 906 b3. 923 a31. ‖ ταύτην τὴν] ταύτην BH. ‖ 31 ἐν τῇ ψυχῇ A *in animis* β.

2 ἀτιμάσομεν H. ‖ 4 τριῶν δὲ δοξῶν A. ‖ 5 τῶν εἰδητικῶν ἀριθμῶν H. ‖ 9 ἀλογωτέρα H. ‖ δὲ ante περὶ om H. ‖ τῆς] περὶ τῆς A. ‖ 15 κεχωρισμένων (A)H. ‖ 16 εἴ πέρ ἐστιν H, B. ‖ 17 ἐστὶ B, non H. ‖ 18 δέ φησι] δὲ ἔφη BHβ. ‖ 21 ἔχει (ἔχειν H) τινὰ ἰσχὺν AHβ. ‖ 24 κατὰ post γὰρ om AH. ‖ 25 τὰ τοιαῦτα] *huiuscemodi pleraque* β τοιαῦτα H. ‖ 26 ὑποτιθέμενος μὲν τοὺς A. ‖ 28 συνιστάνειν CH συνιστάναι A. cf. ad p. 902 b37, adde p. 924 b2. 942 b4. ‖ ἐπειδὴ om H. ‖ 29 μὲν] fort. μέν εἰσι, cf. Alex. p. 793, 30 et Arist. ‖ 30 hiatum notaui, quo praeter finem enuntiati causalis absumptum uidetur χωρίζειν, μαθηματικά — ‖ ἀριθμοὺς] αἰσθητὰ BHβ errore etiam procliuiore quam quo uitium p. 867 a22 ortum est. ‖ ποιοῦντες BH ποιεῖν β. ‖ 31 πρὸς om H. ‖ τοὺς μὲν H. ‖ καὶ μεγεθῶν H.

τοὺς χωρίζοντας, πῶς ἂν τὰ πάθη τῶν μεγεθῶν καὶ τῶν ἀριθμῶν
ὑπῆρξε τοῖς αἰσθητοῖς, εἰ μὴ ἀχώριστοι αὐτῶν ἦσαν οἱ ἀριθμοί.
ῥητέον οὖν ὑπὲρ μὲν τῶν Πυθαγορείων ὅτι γινώσκουσι μὲν καὶ ἄλλους
ἀριθμούς, καὶ οὐ περὶ τοῦ αἰσθητοῦ μόνου διαλέγονται, ἀλλὰ καὶ περὶ
νοερῶν καὶ ψυχικῶν καὶ φυσικῶν διακόσμων ἀναδιδάσκουσιν, οὐ 5
μὴν ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον ἐκ τῶν ἀΰλων λόγων καὶ
δραστικῶν καὶ πρεσβυτέρων αἰτίων ὑφιστᾶσιν. ὅσοι δὲ οὐδὲ τῇ
φύσει λόγους διδόασιν ἵνα μὴ διπλᾶ ποιήσωσι τὰ πράγματα,
οὗτοι θαυμάζουσι πῶς ἐξ ἀβαρῶν καὶ ἀμεγεθῶν βάρος ἀποτε-
λεῖται καὶ μέγεθος. καίτοι γε ὡς μὲν ἐκ μορίων ἀμεγεθῶν ἢ 10
ἀβαρῶν οὐκ ἄν ποτε συντεθείη βάρος ἢ μέγεθος, καὶ τούτῳ ἱκα-
νῶς δέδεικται· ἐκ δὲ στοιχείων ἀμερῶν καθ' αὑτὰ ὄντων δημι-
ουργεῖται μέγεθος, εἴπερ ὕλη καὶ εἶδος στοιχεῖα σωμάτων· καὶ ἔτι
πολλῷ πλέον ὑπὸ τῶν ἀληθεστέρων αἰτίων τῶν ἐν λόγοις καὶ
εἴδεσι δημιουργικοῖς θεωρουμένων πῶς οὐ πᾶσαι διαστάσεις καὶ 15
πάντες ὄγκοι τῶν ἐν κινήσει φερομένων ἑαυτῶν γένεσιν ὑπο-
δέχονται; ἢ γὰρ ἀγένητα καὶ ὡς ἔξω αἰτίου τὰ σώματα, ἢ τῶν
διαστατῶν ἀδιάστατα καὶ τῶν μεριστῶν ἀμέριστα καὶ τῶν αἰσθητῶν
καὶ ἀντιτύπων ἀφανῆ καὶ ἀναφῆ καταλειπτέον αἴτια, καὶ συγχω-
ρητέον τοῖς οὕτως ἐξ ἀμερῶν τὰ μεμεγεθυσμένα γενέσθαι λέ- 20
γουσιν. ὑπὲρ δὲ τῶν χωριζόντων τοὺς ἀριθμούς, ὅτι θαυμαστὸν
οὐδὲν εἰ ἔοικε τὰ ἀποτελέσματα τοῖς αἰτίοις. δημιουργικῶν γοῦν
ὄντων τῶν χωριστῶν ἀριθμῶν, οὓς μιμοῦνται καὶ οἱ μαθηματικοί,
εἰκότως καὶ ὁ αἰσθητὸς κόσμος εἰκόνας ἔχει τῶν αὐτὸν κοσμούν-
των ἀριθμῶν [ἵνα] πάντων μὲν ἐν πᾶσιν, οἰκείως δ' ἐν ἑκάστοις. 25
τὸ δὲ ἀπὸ τῶν ἀξιωμάτων καὶ ὅλως τῶν ἐπιστημῶν ἐπιχείρημα
πολλάκις εἴπομεν ὅτι καὶ παρὰ τοῖς ἀντιλογικωτάτοις δυσαντι-
βλεπτότατόν ἐστι· ἢ γὰρ ψεύδεται ταῦτα ἢ συμφωνεῖ καὶ συζυ-
γεῖ τοῖς οὖσιν· εἰ μὲν οὖν ψεύδεται, ἄνελε πᾶσαν κατάληψιν (ἐκ
τούτων γὰρ αἱ ἀποδείξεις)· ἀνελὼν δὲ πᾶσαν κατάληψιν περὶ 30
μηδενὸς διισχυρίζου. εἰ δὲ ἀληθεύει καὶ συζυγεῖ τισι τῶν ὄντων,
ἐπεὶ μὴ τοῖς αἰσθητοῖς πρώτως (ἄτομα γὰρ ταῦτα, καὶ ὅσα δὲ
κοινὰ ἐν αὐτοῖς κατατέτακται), ταῦτα κατακρατεῖται ὑπὸ τῆς
ὕλης), λείπεται τοῖς διανοητοῖς αὐτὰ συμφωνεῖν ὡς ἰσαξίοις,
τοῖς δὲ νοεροῖς ὡς εἰκόνας καὶ τύπους παραδείγμασιν. "εἰσὶ . . 1090b 5.
χωριστὰ ἔσται". τὰ πέρατα τινὰς αὐτῶν ὡς εἴδη καὶ οὐσίας
φησὶ λαμβάνειν, καὶ αἰτιᾶται ὅτι μήτε οὐσίαι ταῦτα μήτε πολὺ
πλέον χωρισταὶ οὐσίαι. ῥητέον οὖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν ὅτι περ οὐ
τὰ συνεγνωσμένα πέρατα χωριστὰς ἐποίουν οὐσίας, ἀλλὰ τὰ ἐν
τοῖς οὐσιώδεσι λόγοις τοῦ νοῦ καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς φύσεως, ἃ
κυριώτερον περατοῖ καὶ ὁρίζει τὴν γένεσιν, ὧν τὰ φαινόμενα
πέρατα τελευταίαν ἀπεικασίαν ἀπετυπώσατο. "ἔτι δὲ . . 1090b 13.
συνείρειν". *ἀπορεῖ* πρὸς μὲν τοὺς τὴν μαθηματικὴν μόνην
οὐσίαν πρεσβεύοντας, πῶς ὄντων ἀριθμῶν παρ' αὐτοῖς καὶ με-
γεθῶν καὶ ψυχῆς καὶ σωμάτων οὐ γίγνεται τὰ δεύτερα ἀεὶ ἐκ 15
τῶν προτέρων, ἀλλὰ καὶ ἀριθμῶν μὴ ὄντων τὰ μεγέθη καὶ ἔστι
καὶ γίγνεται, κἂν ταῦτά τις ἀνέλῃ, ψυχὴ ἔστι καὶ σώματα. πρὸς
δὲ τοὺς τὸν εἰδητικὸν ἀριθμὸν προσιεμένους, πότερον τὰ μεγέθη
τὰ προσεχῶς ἐκ τῶν ἀριθμῶν γιγνόμενα καὶ αὐτὰ ἰδέαι ἢ οὔ,
καὶ εἰ ἐπιδέχονται θεωρίαν ἰδίαν ἢ τὴν μαθηματικὴν εἰς αὐτὰ δεῖ 20
μεταφέρειν; ῥητέον οὖν ὑπὲρ τῶν προτέρων πρότερον ὅτι μήτε τὴν
μαθηματικὴν οὐσίαν μόνην ἐπισκέπτονται, καὶ τάξιν ὅλως δόντες τοῖς
ὑποκειμένοις ἀεὶ συντελεῖν εἰς τὴν τῶν δευτέρων ὑπόστασιν τὰ
πρότερά φασιν. εὖ γὰρ εἴρηται τοῦτο ὅτι μίαν εἶναι δεῖ συνέχειαν
τῶν ἐν φύσει πραγμάτων καὶ μηδὲν ἐπεισοδιῶδες αὐτοῖς ἐμ- 25
φαντάζεσθαι. ὅτι δὲ μὴ μόνην τὴν μαθηματικὴν οὐσίαν οἱ
ἄνδρες οὗτοι γιγνώσκουσι κἂν διὰ μαθηματικῶν ὀνομάτων καὶ τὰ
περὶ τῆς νοητῆς ἀναδιδάσκωσιν, εἴρηται μὲν πολλάκις ἐν τοῖς
προάγουσιν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ νῦν ἀπορία δῆλον ποιεῖ. εἰ γὰρ
αἰτιᾶται αὐτοὺς ὡς μὴ ποιοῦντας ἐκ μεγεθῶν καὶ ἀριθμῶν τὴν 30

2 ὑπῆρξαι ***B*** ὑπάρξαι *β*. ‖ 4 διαλέγεται ἀλλὰ περὶ (*A*)***H***. ‖ 9 οὗτοι] exspectes εἰκότως οὗτοι uel sim. ‖ 11 τούτῳ] τοῦτο ***BHβ***. certe καὶ τοῦτο ferri nequit: neque enim loci p. 897 b26 eadem est condicio, nec ὡς μὲν sic positum est ut p. 931 a3. ‖ 14 τῶν post αἰτίων interposui. ‖ 16 τῶν scripsi cum *β*: τὴν ***BH***. cf. Plato Tim. p. 38 A ὅσα γένεσις τοῖς ἐν αἰσθήσει φερομένοις προσῆψεν. ‖ φερομένων (*A*)***Hβ***: φερομένην ***C***? ‖ ἑαυτῶν] fort. σωμάτων. ‖ γένησιν ***H***. ‖ 17 ἀγέννητα ***B***. ‖ ἔξω] ἐξ ***BHβ***. ἐξ ἀιδίου olim ego, καὶ οὐκ ἐξ αἰτίου alius. ‖ 19 ἀναφῆ] ἀναφανῆ ***A***. ‖ καταληπτέον ***BHβ***. ‖ 20 τοῖς] ταῖς ***H***. ‖ ἀμερῶν] ἀμφῶν ***H***. ‖ τὰ μεγεθυσμένα ***H***, similiter (*A*). ‖ 21 ὑπὲρ δὴ ***H***. ‖ 22 γοῦν] οὖν ***BHβ***. ‖ 24 αὐτὸν] *ipsum β* ἑαυτὸν ***CH*** ἑαυτῶν (*A*). ‖ 25 ἵνα] *ut β* εἰ μὲν ci. Brandisius. inclusi ut incertum, fort. ex uocis εἰκόνας uaria lectione ἰνδ(άλματα) relictum. ‖ μὲν] ἣ ***BHβ***. cf. p. 879 b2. 914 b11. 918 b7. ‖ 27 ἀντιλογιτάτοις ***H***. ‖ 28 καὶ] *aut β*. ‖ 29 ἄνελε ***Hβ***: ἄνειλε ***C*** ἄνεσχε ***A***.

3 κοινὰ αὐτοῖς ***BHβ***: ἐν inserui, cf. p. 851 b35. 852 a4. 881 b32. 895 b10. ‖ κατακρατεῖται] καὶ κρατεῖται ***CHβ*** γὰρ κρατεῖται ***A***. cf. p. 868 b10. possis etiam κεκράτηται. ‖ 4 ἰσαξίοις ***Cβ***: ἴσα ***AH***. ‖ 6—8 οὐσίαι] Alexandrum p. 794, 8—12 sequitur. ‖ 8 πλέον] παρεὸν ***H***. ‖ 9 συνεγνωσμένα] cf. ad p. 914 a19. ‖ 10 ἃ ***H***: ἃ καὶ ***Bβ***. ‖ 13—17 σώματα] Alexandro p. 794, 22—27 debentur. ‖ 13 *Dubitat contra β*: πρὸς ***BH***. ἀπορεῖ etiam Bonitzius adiciebat. ‖ μόνην Alex. μόνον ***BHβ***, sed cf. infra l. 22. 26. Omnino cum οὐ μόνον (ut p. 842 a10) admittat, μόνον aduerbium, nisi ad uerbum refertur, Syriani sermo respuit, cf. ut pauca delibem p. 842 b1. 844 a27. 845 a13. b14. 846 a1. 849 a19. 855 a22. 884 b20. 927 b19. qua re μόνων p. 842 a29 ex *A*, 848 b37 ex ***C***, 855 a7 ex ***CH*** recipiendum erat. ‖ 14 πρεσβεύοντα ***H***. ‖ ὄντων] ὄντων τῶν Alex. hinc corrigendus. ‖ παρ'] καὶ παρ' ***H***. ‖ 15 καὶ ante σώμ. om (*A*)***H***. ‖ ἀεὶ om. Alex. p. 794, 25. ‖ 16 καί ἐστι ***B***. ‖ 17 ταυτά ***H***. ‖ ψυχή ἐστι ***BH***, Al. ‖ σώματος Al. hinc emendandus. ‖ πρὸς . . . 19 οὔ ex Alex. p. 795, 22. 27 sq. petita. ‖ 18 τοὺς τὸν] τοὺς ***BH***. correxi cum Bonitzio. ‖ πότερον ***Hβ***: πρότερον ***B***. ‖ 19 ἐκ] ἐκ τῆς ὕλης καὶ Al. ‖ 20 ἰδέαν ***H***. ‖ 21 μεταφέρει ***H***. ‖ ὑπὲρ τῶν προτέρων πρότερον ***C*** ὑπὲρ τέρων πρότερον ***H*** ὑπὲρ τῶν πρότερον ***A*** *pro prioribus quidem β*. ‖ ὅτι] οἳ ***B*** ὁ ***H***: correxi cum *β* et Bonitzio. ‖ 25 *naturalium rerum β*: τῶν φύσει πραγμάτων ***BH***. ‖ 26 μόνον ***H***. ‖ 28 τοῖς νοητοῖς ***H***. *etiam quae de diuinis sunt β*. ‖ ἀναδιδάσκουσιν ***BH***, sed *etsi . . . doceant β*. ‖ 29 δῆλοι ***H***.

ψυχὴν προτέρων ὄντων αὐτῆς, μαρτυρεῖ σαφῶς ὅτι τοὺς ἐν νῷ καὶ τοὺς θείους ἐγέννων ἀριθμούς. ὑπὲρ δὲ τῶν δευτέρων, ὅτι καὶ τὰ πρῶτα μεγέθη ἰδέαι, ὁ αὐτοκύκλος ἡ αὐτοπυραμὶς τὸ αὐτοτρίγωνον, ἀπὸ δὲ τῶν μαθηματικῶν λόγων αἱ ἀναμνήσεις ἡμῖν ἐκείνων γίγνονται. οὐ γὰρ ὅτι ἐκείνοις ἐφαρμόζουσιν αἱ μαθηματικαὶ θεωρίαι διεξοδικαὶ οὖσαι καὶ μεμερισμέναι καὶ ποθέν ποι προϊοῦσαι καὶ δι' ὑποθέσεων περαίνουσαι, ἀλλ' ὥσπερ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς εἴρηται περὶ τοῦ αὐτοκύκλου ὡς οὔτε τὸ σχῆμα οὔτε τοὔνομα οὐθ' ὁρισμὸς οὔτ' ἐπιστήμη γνῶσίς ἐστιν αὐτοῦ, ἀλλὰ θέαν δεῖ τοῦ πράγματος παραγενέσθαι, καὶ ὥσπερ ἐκ πυρείων τῶν ἐπιστημονικῶν θεωρημάτων παρατριβομένων φῶς ἀναλάμψαι νοερόν, δι' οὗ συζυγήσομεν ἐκείνῳ· ἡ τοίνυν μαθηματικὴ μέθοδος παρασκευή τίς ἐστιν ὡς ἐν εἰκόσι γυμνάζουσα τὴν ψυχὴν πρὸς αὐτοπτικὴν τοῦ παραδείγματος ἐπιβολήν· οὐκ ἄρα προσγλίχονται ταῖς ἰδέαις ἐφαρμόζειν τὰ μαθηματικά, ἀλλ' ὡς ἀπὸ εἰκόνων εἰς ἐκείνας διὰ τούτων ἀναπέμπεσθαι βούλονται.

[1090b 32.] "οἱ δὲ ... κατ' ἐκεῖνον". ἀποτείνεται μὲν νῦν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ σαφῶς τὰ μαθήματα τῶν νοερῶν διακρίνας εἰδῶν, καίτοι καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις οὐ θάτερα μόνον ἀλλὰ καὶ θάτερα γιγνώσκεται. λέγει δὲ ὅτι περὶ γενέσεως οὐ διδάσκει τοῦ μαθηματικοῦ ἀριθμοῦ (δεῖ γὰρ αὐτὸν γίγνεσθαι μὴ πρῶτον ὄντα)· οὔτε δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν ὀφείλει γίγνεσθαι τῷ εἰδητικῷ, ἵνα μὴ ὁ αὐτὸς ἐκείνῳ φανῇ, οὔτε ἐξ ἄλλων· ἀριθμὸν γὰρ οὐ δυνατὸν ἑτέρως ὑποστῆναι ἢ ἐκ μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος. διὰ τί οὖν, φήσομεν πρὸς αὐτόν, μὴ τοῦτο δὴ τὸ πολυπάτητον ὑποτίθεσαι λέγειν τὸν διδάσκαλον, ᾧ καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς φυσιολογίαις χρῆσθαι μεμελέτηκας, ὡς ἀναλογίᾳ μὲν τῶν διαφόρων ἀριθμῶν αἱ αὐταί εἰσιν ἀρχαί, ἁπλῶς δὲ οὐχ αἱ αὐταί; τοιοῦτον δή τι καὶ σὺ νῦν αἰνίττῃ, ὅταν λέγῃς "ἐξ ἄλλου δὲ μεγάλου καὶ μικροῦ", πλὴν οὐκ ἐξ οὗ τὰ μεγέθη· ἄλλη γὰρ ἡ δυὰς ἡ γεννητικὴ τῶν ἀριθμῶν τῶν μαθηματικῶν, ἄλλη δὲ ἡ τῶν μεγεθῶν· καθ' ἑκάστην γὰρ τῶν ὄντων τάξιν ἰδίως αἱ νοεραὶ καὶ αἱ ἀναλογικαὶ καὶ αἱ φυσικαὶ θεωροῦνται ἀρχαί. τὸ μέντοι ζητεῖν πῶς τὸ ἓν τὰ πανταχοῦ πολλὰ παράγει καὶ γεννᾷ, καὶ φιλόσοφόν ἐστι καὶ παρ' ἐκείνοις ᾐτιολόγηται. "πάντα δὴ ... λέγωσι". [1091a 5.] ταῦτα τοὺς παρὰ τοῖς ῥήτορσιν ἐπιλόγους μιμεῖται, οὐκ ἀπήλλακται δὲ οὐδὲ κωμικῆς βωμολοχίας. διὸ τὰ πλεῖστα αὐτῶν ὅσα μὴ ἔστι πραγματειώδη χρὴ καὶ ὑπερβαίνειν ἢ ἄλλως συνείρειν. Σιμωνίδου δὲ μνημονεύει τῶν Ἀτάκτων οὕτως ἐπιγραφομένων· εἰρόμενα γὰρ ταῦτα καὶ ἥκιστα διανοίας πληρωτικά. "φαίνεται ... διπλασιαζόμενον". [1091a 9.] ἐπειδὴ δυάς ἐστι τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν, ἡ δὲ δυὰς τὸν ἄρτιον μόνον, μάλιστα δὲ τὸν ἀρτιάκις ἄρτιον ὑφίστησι, τοὺς ἄλλους οὔ φησιν ἐκ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ δύνασθαι γεννηθῆναι. εἴρηται δὲ πολλάκις ποίαν δυάδα μέγα καὶ σμικρὸν ἐκάλουν, καὶ ὅτι τὴν παντὸς πλήθους γεννητικήν. "ἄτοπον δὲ ... τῶν ἀδυνάτων". [1091a 12.] εἰ καθ' ὑπόθεσιν ποιοῖεν διδασκαλίας ἕνεκα, τί πλημμελοῦσιν; εἰ μὴ ἄρα κατὰ σὲ τὴν ποιητικὴν αἰτίαν ἐπὶ τῶν ἀιδίων μὴ προσιέμενον· τοῖς δὲ ἀρέσκει πάντα ἐκ τῶν ἀρχῶν ἔχειν τὴν ὑπόστασιν. "οἱ μὲν οὖν ... τὴν γένεσιν". [1091a 13.] ποίῳ μὲν ἤθει τοὺς λόγους καταβάλλεται τούτους ὁ Ἀριστοτέλης, οὐ λήσεται τοὺς συνετωτέρους. ἵνα δὲ καὶ ἐξ ὧν τίθησιν ἐπακολουθήσωμεν τῇ τῶν Πυθαγορείων διανοίᾳ, ῥητέον ὡς ἓν μὲν τὸ σύνολον λέγουσι τὸ ἐξ ὕλης καὶ εἴδους διακοσμηθέν· τούτου δὲ τὴν σύστασίν φασιν οὕτω γίγνεσθαι· τοῦ λόγου τοῦ ἀπὸ τῆς φύσεως προελθόντος χρῶμα καὶ σχῆμα καὶ τὴν αἰτίαν πάντως γεννήσαντος πρῶτον μὲν τὸ ἄποιον σῶμα γίγνεται, τοῦτο γάρ ἐστι "τὸ ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου", εἶτα τὸ διακοσμηθέν, ὅταν τὸ πέρας καὶ ὁ φυσικὸς λόγος κατάσχῃ τέλεον τὸ ὑποκείμενον. ὅτι δὲ καὶ περὶ χωριστῶν ἀριθμῶν εἰρήκασιν οἱ ἄνδρες καὶ μάλιστα πάντων οὗτοι, καὶ πρότερον ὑπεμνήσαμεν.

[1091a 23.] "Τοῦ μὲν οὖν ... γενέσεως". συμβολικῶς εὕροις ἂν παρ' ἐκείνοις ταῦτα λεγόμενα· τὸν γὰρ περιττὸν τοῖς θεοῖς προσοικειοῦντες εἰκότως ἀγένητον εἶναί φασι, τὸν δὲ ἄρτιον τοῖς ἐνύλοις ἀνάλογον λαμβάνοντες γενητὸν καλοῦσι καὶ δυάδι προσοικειοῦσιν· ἐπεὶ ὅτι τοὺς συστοίχους ἀρτίους καὶ περιττοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν αὐτῶν ἀρχῶν ἀπογεννῶσιν, εἰ καὶ τοὺς μὲν μονάδι προσεοι-

1 fort. τὰ ἐν νῷ. ‖ 2 ἐγέννως *H.* ‖ 5 ὅτι a uerbo dicendi uidetur aptum fuisse. ante l. 7 ἀλλ' puto ἔλεγον intercidisse, de qua uerbi collocatione cf. p. 927 b23. ‖ 6 πόθεν ποῖ *BHβ.* cf. Pl. Parmen. p. 162 C. ‖ 7 ταῖς om *H.* ‖ 8 Pl. epist. VII p. 343 A—D cf. 342 A sq. ‖ 9 οὐθ' ὁ ὁρισμὸς *B*: ὁ om *H.* ‖ 10 θέαν ... 12 νοερόν] cf. Plat. ep. VII p. 341 D. 344 B, sed colorem uerborum Syr. ex Pl. rei p. IV p. 435 in. repetiit, ut iam Ruhnkenius ad [Longin.] de subl. 44, 3 p. 481 Weisk. adnotauit. ‖ 11 ἐκλάμψαι Pl. r. p., ut ἐξέλαμψε epist. 344 B. ‖ 12 δι' οὗ] διὸ οὐ *BHβ.* ‖ *associamus β.* ‖ 13 προκατασκευή *H.* ‖ γυμνάζουσι *AH.* *in imaginibus exercentibus β.* ‖ 14 *attingentiam β* ἐπιβουλήν *BH*: correxit etiam Bonitzius. ‖ 16 εἰς] fort. εἰς παράδειγμα, οὕτως εἰς. ‖ 18 τὰ post σαφῶς om *H.* ‖ 20 οὐ θάτερον *AHβ.* ‖ 22 οὔτε ... 25 δυάδος] ex Alex. p. 797, 1—4 conpilata. ‖ 22 οὔτε δὲ *β.* ‖ 24 οὐ δυν.] ἀδύνατον Al. ‖ 26 δὴ καὶ τὸ *Aβ.* ‖ τὸ πολυπλάτητον *BH latissimum β.* ‖ ὑποτίθεσθαι (*A*)*H.* ‖ 27 μελέτηκας (*A*). ‖ 28 διαφόρων om *β.* ‖ 29 δή τι] δέ τι *C* δὴ *AH.* correxit iam *β.* ‖ 30 δὲ] δέ τινος Ar. ‖ 31 γὰρ ἡ ... 32 ἄλλη om *A.* ‖ γὰρ δυὰς ἡ γενητικὴ *H.* ‖ 33 καὶ φυσικαὶ *BH*: αἱ inserui.

2 *et philosophi est β.* ‖ ᾐτιολογεῖτο *H.* ‖ 3 ταῦτα et 5 αὐτῶν non tantum ad uerba proposita sed ad totum Aristotelis epilogum p. 1091 a5—22 pertinent. ‖ 4 οὐδὲ κωμωδιῶν *AHβ.* ‖ 6 καὶ ἄλλως *A.* ‖ συνει ρεῖν *A* συνηρεῖν *H.* fort. scribendum ἢ ὅλως συναιρεῖν. ‖ *meminit autem de Simonide in his quae adeo inordinate scripta sunt. β.* cf. Alex. p. 797, 9 et Schneidewinus mus. rhen. VII p. 461 sq. ‖ 7 εἰρομένα *H* εἰρημένα *A* *cauillatorie dicta* (εἰρωνευόμενα) *β.* ‖ 8 fort. πληρωματικά. ‖ 11 οὔ φησιν] ὑφίστησιν *H.* ‖ γεννηθῆναι (*A*)*H.* ‖ 12 μικρὸν *H.* ‖ 14 *si ... faciunt β.* ‖ 15 τὸν ποιητὴν *CH.* ‖ 18 τούτους] τρίτον *A.* ‖ λύσεται *H.* ‖ 20 μὲν] fort. καί. ‖ 21 διακοσμικῶν *A* διακοσμηκῶν *H.* ‖ 23 αἰτίαν] cf. Arist. ἐκ σπέρματος. ‖ γενήσαντος *H.* ‖ 25 κατάσχη *H.* ‖ 29 *appropriantes β* ἀποικειοῦντες *BH.* ‖ 30 ἀγέννητον *B.* ‖ τοῖς ἐν ὕλοις *H.* cf. ad p. 857 b9 et 931 b11. ‖ 31 γεννητὸν *B.* ‖ 32 καὶ τοὺς περιττοὺς *A.* ‖ ἀριθμοὺς om *A.*

[1091a 24.] κέναι τοὺς δὲ δυάδι φασί, πολλάκις ὑπεμνήσαμεν. "τὸν δ' ἄρτιον ... ἀριθμῶν". τὸν ἄρτιον ὕλην ἔχοντα καὶ εἶδος κατὰ μὲν τὴν ὕλην ὡς ἐκ τῆς δυάδος προελθόντα μέγα καὶ σμικρὸν ἔχειν, κατὰ δὲ τὸ εἶδος ἰσότητι κεκρατῆσθαί φασι. ταῦτα δὲ οὐκ ἀπὸ χρόνου ἀλλ' ἀεί. εἰ δὲ πρότερα τὰ ἄκοσμα τῶν κεκοσμημένων ἀποφαίνουσι διδασκαλίας ἕνεκα, κοινόν ἐστι τοῦτο πάντων ἡμῶν ἔθος· καὶ γὰρ σὺ τὴν ὕλην προτέραν εἶναι λέγεις [1091a 29.] καὶ ἀρχὴν τοῦ σώματος, καίτοι ἀεὶ κεκοσμημένην. "ἔχει δ' ἀπορίαν ... ἑνός". ὅτι μὲν τὸ εὖ ταῖς ἀρχικωτέραις αἰτίαις ἀπονέμεσθαι θέλει, κατορθοῖ. οὔτε δὲ οὕτως ἄρξασθαι τοῦ λόγου δίκαιον ἦν, ἀλλ' ἦν εὐλογώτερον εἰπεῖν "ἔχει δὲ ἀπορίαν καὶ εὐπορήσαντι θαυμαστήν"· οὔτε τοὺς θεολόγους ἄλλο τι λέγειν ὀρθῶς τις ὑποτίθεται. πάντων δὲ ἀτοπώτατον τὸ νομίζειν ἢ ὅτι τῷ ἑνὶ τὸ ἀγαθὸν οὕτως συντρέχει ἢ ὅτι τὸ ἓν τὸ πρώτιστον οὕτως ἀρχὴ λέγεται ὡς στοιχεῖον ἐξ οὗ ἐνυπάρχοντος ὁ ἀριθμὸς συνίσταται· πάντα γὰρ ταῦτα ψευδῶς ἱστόρηται· τὸ γὰρ ἓν καὶ τἀγαθὸν ταὐτόν ἐστι παρὰ Πλάτωνι καὶ ἐξῄρηται πάσης οὐσίας [1091b 4.] καὶ νοῦ καὶ ζωῆς. "οἱ δὲ ποιηταὶ ... Δία". οὐδὲ ταῦτα κατὰ τὸ ἀληθὲς ἱστόρηται περὶ τῶν θεολόγων· ἐκεῖνοι γὰρ Νύκτα μὲν καὶ Οὐρανόν φασι βασιλεύειν, καὶ πρὸ τούτων τὸν μέγιστον αὐτῶν πατέρα·

"τὸν τόθ' ἑλὼν διένειμε θεοῖς θνητοῖσί τε κόσμον,
οὗ πρῶτος βασίλευσε, περικλυτὸς Ἠρικεπαῖος",

μεθ' ὃν ἡ Νύξ

"σκῆπτρον ἔχουσ' ἐν χερσὶν *ἀριπρεπὲς* Ἠρικεπαίου".

μεθ' ἣν ὁ Οὐρανός,

"ὃς πρῶτος βασίλευσε θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα".

τὸ δὲ χάος ὑπὲρ τὴν τοῦ βασιλεύοντός ἐστι σχέσιν· τὸν δὲ Δία οὐ πρῶτον ἀλλὰ πέμπτον βασιλέα σαφῶς ὀνομάζουσιν οἱ πρὸς αὐτὸν παρὰ τῆς Νυκτὸς δοθέντες χρησμοί·

"ἀθανάτων βασιλῆα θεῶν πέμπτον τε γενέσθαι".

ἡ πρωτίστη οὖν ἀρχὴ καὶ παρ' αὐτοῖς ἓν καὶ τἀγαθόν, μεθ' ἣν ἡ δυὰς ἡ κρείττων τοῦ βασιλεύειν, αἰθὴρ μὲν καὶ χάος ** κατὰ τὸν Πυθαγόραν· εἶτα τὰ πρώτιστα καὶ κρύφια τῶν θεῶν γένη· ἐφ' οἷς ὁ πρῶτος ἀναφανεὶς τῶν ὅλων πατὴρ καὶ βασιλεύς, ὃν διὰ τοῦτο Φάνητα προσεῖπον. οὔτ' οὖν οἱ ἄριστοι τῶν φιλοσόφων ἀφίστανται τῶν θεολόγων, οὔθ' οἱ θεολόγοι τὰ δεύτερα δυνατώτερα καὶ ἀμείνω τῶν ἀρχηγικωτέρων φασὶν εἶναι, ἀλλὰ μία ἡ παρὰ πᾶσιν αὐτοῖς ἀλήθεια. "οὐ μὴν ... ποιήσας". εὖ [1091b 6.] μὲν ὅτι τοὺς τὸ πρῶτον αἴτιον ἄριστον εἶναι λέγοντας ἀποδέχῃ· οὐ μὴν οἱ θεολόγοι μεταβολὰς ποιοῦσι τῶν βασιλειῶν, κἂν τὰ μυθώδη πλάσματα τοῦτο προφαίνειν δοκῇ· τῶν δὲ πρεσβυτέρων ἀεὶ μενουσῶν ἐν ἤθεσι τοῖς οἰκείοις οὕτω τὰς δευτέρας ὑφίστασθαι λέγουσιν. "τῶν δὲ ... μάλιστα". ἔστι μὲν ὑπερούσιον [1091b 13.] παρά τε τῷ Πλάτωνι τὸ ἓν καὶ τἀγαθὸν καὶ παρὰ Βροτίνῳ τῷ Πυθαγορείῳ καὶ παρὰ πᾶσιν ὡς εἰπεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ διδασκαλείου τοῦ τῶν Πυθαγορείων ὡρμημένοις· ὅμως δὲ κείσθω τὸ ἓν οὐσίαν εἶναι τῆς πρωτίστης ἀρχῆς, ἣν ἐκάλουν τἀγαθόν, ὡς ἑνώσεως καὶ τοῦ ἀγαθοῦ πᾶσιν αἰτίαν ὑπάρχουσαν, καὶ ἴδωμεν εἴπερ ἕπεταί τι αὐτοῖς ἄτοπον. "ἢ μὲν ... λέγειν". ἀπορεῖ βουλόμενος· τοῖς [1091b 15.] δὲ ἀνδράσιν ἐκείνοις πρὸ πάσης ἐπιστάσεως καὶ ἀποδείξεως κεῖται τὸ πρώτιστον εἶναι τὸ πανάριστον. "θαυμαστὸν δ' εἰ ... ἀγαθόν τι". [1091b 16.] τῷ μὲν πρωτίστῳ καὶ αὐταρκεστάτῳ τοῦτ' αὐτὸ ἀγαθὸν τὸ αὔταρκες· ἀλλ' ὑπάρχει αὐτῷ δι' ἁπλότητα καὶ ἑνότητα τῆς ὑποστάσεως· οὐ γάρ ἐστι τἀγαθὸν καὶ ἄλλο τι, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἀγαθόν· ὥστε ἕν, ἐπεὶ μὴ σύγκειται αὐτοῦ ἡ φύσις ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἄλλου τινός· οὕτω γὰρ ἂν ἐδεήθημεν ἑτέρας ἀρχῆς ἐν ᾗ τὸ ἀγαθὸν ἀμιγὲς ἦν πρὸς πᾶν ὁτιοῦν καὶ ἄκρατον. δυσχεραίνει γὰρ αὐτὸς πρὸς τὸ ἓν καὶ τὸ στοιχεῖον, ἐπειδὴ συνηθέστερον αὐτῶν ἀλλ' οὐ θεολογικώτερον ἀκούει· εἰ δέ τινες ἓν ὑποθέμενοι εἶναι τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν τὴν ἀρχὴν ἀφεῖλον ἀπ' αὐτοῦ τἀγαθόν, οὐ περὶ τῆς ἁπάντων ἀρχῆς διαλέγονται, ἀλλὰ περὶ τῆς τῶν μοναδικῶν ἀριθμῶν αἰτίας· καὶ δῆλον μὲν ὅτι καὶ αὕτη τὸ ἀγαθόν ἐστι τῶν ἐξ αὐτῆς ἀπογεννωμένων, οὐ μέντοι ἁπλῶς τἀγαθόν.

4 ἰσότητα *H*. ‖ 7 ἡμῶν om *β*. ‖ 10 θέλειν κατορθοῦν *H*. ‖ 11 ἀλλ' ἦν *Hβ*: ἀλλὰ *B*. ‖ 12 ἄλλό τι (*A*)*H*. ‖ 13 τις] an γε? ‖ 13. 14 ὅτι τὸ ἑνὶ τὸ ἀγ. *H*. ‖ 14 οὕτω *H*. ‖ 16 καὶ τὸ ἀγαθὸν (*A*). ‖ 18 κατὰ τὸ ἀληθὲς] *ut rei ueritas est β* τὸ ἀληθὲς *BH*: κατὰ addidi cum Lobeckio qui l. 18—b7 Aglaoph. p. 577 ex *B* edidit. ‖ 22 τὸν τόθ'] τοῖον Simplicius in phys. f. 150r, Galei apographon (cf. classical journal t. XVII p. 163). fort. τοῦτό θ' sc. μέτρον? *patrem qui et aetherem deis mundumque mortalibus diuisit* (αἰθέρα θ' ὃς διένειμε) *β*. ‖ ἐλῶ διέκειμε *H*. ‖ τε] δὲ Gal. ‖ 23 οὗ] ὃς Gal. καὶ Proclus in Tim. p. 291, licentius πρῶτον μὲν Alex. p. 800, 18. ‖ βασίλευε Gal., item 27. ‖ ἠρισκεπαῖος *BHβ*: corr. Brandisius. ‖ 25 σκῆπτρον om *H*. ‖ χεροῖν *A*. ‖ ἀριπρεπὲς om *BHβ* Gal., ex Alex. restituit Brand. ‖ ἠρισκεπαίου *BHβ*. ‖ 27 μετὰ om Gal. ‖ 28 χάος] exspectes χάος καὶ ὁ αἰθὴρ καὶ ὁ χρόνος (cf. p. 859 b31) ὑπὲρ ... εἰσὶ σχέσιν cf. quae mox l. 32 secuntur. ‖ 31 ἀθανάτων Lob.: ἀθάνατον *BHβ* Gal. ‖ βασιλ~α sic *H*. ‖ τε om *Hβ*, Galeus. σὲ coni. Lobeckius.

1 μὲν om *β*. sed post χάος et hiare orationem manifesto apparet et supplere satis probabiliter hiatum licet αἰθὴρ μὲν καὶ χάος κατ' ἐκείνους (siue κατὰ τὸν Ὀρφέα siue κατὰ τοὺς θεολόγους mauis), Πρωτεὺς δὲ καὶ χάος κατὰ τὸν Πυθ.: haec enim nomina Syrianus p. 931 a5 testatur, cum p. 842 a8 Πρατέα καὶ δυάδα dicat. ‖ τὸν post κατὰ om (*A*). ‖ 4 φάνη τὰ *H*. ‖ προσεῖπεν Lobeckius errore. ‖ 5 θεολόγων *C*: θεῶν *BHβ*. ‖ 8 ἀποδέχει (*A*). ‖ 9 μεταβουλαὶ pr *H*. ‖ βασιλέων *A*. ‖ 10 δοκεῖ (*A*)*H*. ‖ τῶν] fort. ὡς δὲ τῶν? ‖ 13 Βροτίνῳ] cf. Alex. p. 800, 32. κροτίνῳ *CHβ* κρόνῳ *A* Βροντίνῳ edidit Brandisius, sed cf. ad p. 926 a2. ‖ 14 διδασκαλίου *H* διδασκάλου *A* *scholis β*. ‖ 15 ὡρμωμένοις *BH* ὁρμωμένοις Brandisius edidit. ‖ οὐσίαν] οὐσία *BH* οὐσίᾳ *β*. cf. Arist. ‖ 18 ἀπορεῖ ... 20 ἀγαθόν τι" om *β*. ‖ ἀπορεῖ *C*: ἀπορείωτον *A* ἀπορείτω *H*. latet fort. ἀπορεῖ αὐτὸς. ‖ 21 τοῦτ' ... αὐτ.] *hoc est ei bonum esse per se sufficiens β*. ‖ 22 αὐτῷ *Hβ*: αὐτὸ *B*. ‖ καὶ ἑνότητα om *Aβ*. ‖ 23 ἄλλό τι (*A*)*H*. ‖ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀγαθόν *C*. ‖ 25 γὰρ ἂν *H* (*indigeremus*) *β*: γὰρ *B*. ‖ 26 γὰρ αὐτὸς] fort. δ' Ἀριστοτέλης. ‖ 27 καὶ τὸ στοιχεῖον om *AHβ*. ‖ αὐτῶν] αὐτοῦ *β*. ‖ 30 τῆς τῶν] τῶν *CH* om *A*. ‖ 31 καὶ αὐτὸ τὸ ἀγαθόν *β*.

ἢ γὰρ ἄν, ὅπερ λέγει, ἅπασαι αἱ μονάδες ἐγίγνοντο ὅπερ ἀγαθόν; αἱ μονάδες οὐχ αἱ ὑλικαί ἀλλ' αἱ κατὰ τὰ εἴδη τῶν ἀριθμῶν θεωρούμεναι, αἵ τινες εἰσὶ μὲν τοῦδε τοῦ ἀριθμοῦ τἀγαθόν, ἡ πεντὰς τοῦ πέντε καὶ ἡ δεκὰς τοῦ δέκα, οὐ μὴν ὅπερ τὸ ἀγαθὸν ἁπλῶς, ὥσπερ αἱ μονάδες ἢ ἑνάδες αἱ ἀπὸ τῆς πρωτίστης αἰτίας προελθοῦσαι· ἐκεῖναι γὰρ οὐ μόνον θεοὶ ἀλλὰ καὶ συνοχαί τινες θεῶν. καὶ οὐδὲν ἄτοπον ἐν τοῖς ὅλοις εὐπορίαν εἶναι τῶν ἀγαθῶν. ἄφθονον γὰρ τὸ θεῖον καὶ ἀπερίληπτον ἀνθρωπίνῳ λογισμῷ, καὶ τὰ εἴδη δὲ καὶ οἱ ἀριθμοὶ θεῖα καὶ ἀγαθοειδῆ ἅτε τῆς πρωτίστης αἰτίας ὄντα γεννήματα. καὶ οὐ δεῖ ταῦτα ὡς ἄτοπα προφέρειν, ἅπερ αὐτόθεν οἱ ἄνδρες προσίενται. [1091b 27.] "ἀλλὰ μὴν ... κακὸν αὐτό". εἰ τὸ ἕν, φησίν, ἀγαθόν, ἀγαθοειδῆ καὶ τὰ εἴδη· οὗ συγχωρηθέντος ἄπορον αὐτῷ καταφαίνεται, τίνων χρὴ τὰς ἰδέας ὑποτίθεσθαι· εἴτε γὰρ τῶν τῇδε ἀγαθῶν μόνων, οἷον τῶν ἀρετῶν, οὔτε οὐσιῶν ἔσονται αἱ ἰδέαι οὔτε οὐσίαι· εἴτε τῶν οὐσιῶν, ἔσονται πᾶσαι αἱ τῇδε οὐσίαι ἀγαθαί, ἐπειδὴ κατὰ τὰς ἰδέας ὑπέστησαν ἀγαθὰς οὔσας. πρὸς τούτοις δὲ πᾶσιν εἰ τὸ ἕν, φησίν, ἀγαθόν, τὸ μὴ ἓν ὃ εἴτε δυάδα εἴτε ἄνισον εἴτε πλῆθος χρὴ καλεῖν, ἔσται κακόν, ἵνα ἐξ ἐναντίων ἡ γένεσις ᾖ τῶν πραγμάτων. πρὸς ὃν φαίη τις ἂν ὅτι καὶ εἰ τῶν ἀρετῶν μόνων ἦσαν αἱ ἰδέαι, οὐκ ἐκωλύοντο εἶναι οὐσίαι· οὐ γὰρ οἷον τὸ παράδειγμα, τοιαύτη κατὰ πάντα καὶ ἡ εἰκών, ἀλλὰ ὡς ἀμερῆ μεριστῶν αἴτια καὶ νοερὰ ἀνοήτων καὶ θεῖα θνητῶν, οὕτω καὶ οὐσίαι ποιοτήτων, οὐ τῶν τυχουσῶν ἀλλ' ὅσαι οὐσιῶν εἰσι τελειωτικαί. καὶ εἰ πασῶν δὲ οὐσιῶν εἰσιν ἰδέαι, ὥσπερ οὖν εἰσίν, οὐκ ἀνάγκη τὰ τῇδε πάντα καλὰ εἶναι καὶ ἀγαθά· οὐ γὰρ ἀεὶ κατέχει τὸ μέτρον ὅπερ ἄνωθεν δέχεται, παρατρεπόμενα δὲ εἰς ἀμετρίαν ὑποφέρεται. τίς δὲ ἀνάγκη καὶ τοῦ ἑνὸς ἀγαθοῦ ὄντος τὴν ἑτέραν ἀρχὴν κακὴν εἶναι; πρῶτον μὲν γὰρ ἐκεῖνο τὸ ἓν λέγουσιν εἶναι τἀγαθόν, ὃ ἐξῄρηται πάσης τῆς πρὸς ἕτερον συντάξεως καὶ ἔστιν ἐπέκεινα καὶ τῶν μετ' αὐτὸ δυοῖν ἀρχῶν· κἂν τὴν προτέραν δὲ καὶ θειοτέραν τῶν δυεῖν ἀρχῶν, ἣν μονάδα καλοῦσι, τὸ ἀγαθὸν εἶναι λέγωσιν, οὐχ ἕπεται αὐτοῖς τὴν δυάδα, κἂν ἄλλην ἀντίθεσιν ἔχῃ πρὸς τὴν μονάδα, κακὸν λέγειν· οὐ γὰρ ἐκ τοιαύτης ἀντιθέσεως τὰ θεῖα γεννᾶται καὶ πρόεισιν, ἀλλ' ἐκ παναρίστου καὶ ἀκράτως ἐχούσης τὸ ἀγαθόν. ὥσθ' ὅσα ἐν τοῖς ἑπομένοις ὡς ἀκολουθοῦντα τῇ ὑποθέσει συλλέγει ἀδύνατα, οὐδὲν προσήκοντα τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις ἐπιφέρει· πάντῃ γὰρ τὸ κακὸν ἐκ τῶν ἀρχῶν παρ' αὐτοῖς ἐξώρισται, ὥσπερ ὁ θεῖος Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ σαφῶς εἴρηκεν, ὡς οὐ δυνατὸν αὐτὸ ἐν θεοῖς ἱδρῦσθαι, τὴν δὲ θνητὴν φύσιν καὶ τόνδε τὸν τόπον ἀνάγκη περιπολεῖν. [1091b 32.] "διόπερ ... τῷ ἑνί". τίς ἐστιν ὁ φυγών; διὰ τί μάτην ὀνειδίζεται ὁ χρυσοῦς Σπεύσιππος; πῶς δὲ εἵπετο ἐκ τοιούτων ἐναντίων εἶναι τὴν τῶν θείων πραγμάτων ὑπόστασιν; [1091b 35.] "οἱ δὲ ... φύσιν". εὐφήμει· τὸ γὰρ ἄνισον ὃ ἐπὶ τῆς αἰτίας τῶν ὄντων παρελάμβανον πρεσβύτερον ὂν καὶ τῆς ἐν τοῖς γένεσι τοῦ ὄντος ἑτερότητος οὐ μόνον πανάριστον ἔλεγον εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῶν παναρίστων γεννητικώτατον· εἰ δέ γε πρὸς τοῖς ἐσχάτοις καὶ ἐνύλοις ἐστί τι παρ' αὐτοῖς ἄνισον κακιζόμενον, οὐδὲν τοῦτο πρὸς τὴν γεννητικὴν τοῦ πλήθους αἰτίαν, εἰ μὴ ὅτι ἐκεῖθέν πως καὶ τοῦτο. [1091b 35.] "συμβαίνει ... ἀγαθόν". πάντα ταῦτα ἕπεται τοῖς δύο μὲν ἀρχὰς ποιοῦσι τῶν ὅλων, διαιροῦσι δὲ αὐτὰς τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ· πάντα τε γὰρ μεθέξει τοῦ κακοῦ πλὴν τῆς ἑτέρας τῶν ἀρχῶν, ὡς παρ' Ἐμπεδοκλεῖ πάντα δόξειεν ἂν μετέχειν τοῦ νείκους πλὴν αὐτῆς τῆς φιλίας, καὶ τὰ πρῶτα τῶν δευτέρων ἀκρατότερον ἕξει τὸ κακόν, καὶ ἐνεργήσει τὸ ἀγαθὸν ἐν τῷ κακῷ, ἐρασθήσεταί τε τὸ κακὸν τοῦ ἀγαθοῦ, καίπερ ὄντος ἑαυτοῦ λύμης καὶ φθορᾶς. εἰ δὲ καὶ ὑλικὸν εἴη τοῦτο, τὸ κακὸν ἔσται δυνάμει βέλτιστον. καὶ ἄξιον μὲν θαυμάσαι τὸν Ἀριστοτέλην καὶ ἐν τούτοις, ὅπως εἰδέ τε τὰ ἑπόμενα ταύτῃ τῇ ὑποθέσει ἄτοπα καὶ δι' ἐλαχίστων παραδέδωκεν· οὐ μὴν διὰ τοῦτο καὶ λέγειν τι πρὸς τοὺς Πυθαγορείους οἰητέον αὐτόν· οὐδαμοῦ γὰρ ἐκεῖνοι τὸ κακὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς παρελάμβανον. [1092a 5.] "ταῦτα ... πρῶται οὐσίαι". τὸ μὲν τῶν ἀτόπων ἕπεται, φησίν, "ὅτι πᾶσαν ἀρχὴν στοιχεῖον ποιοῦσι"· ποῖον ἄτοπον οἴεται τούτῳ ἕπεσθαι; τὸ πάντα εἶναι ἀγαθά, εἰ τἀγαθὸν ὡς στοιχεῖον ἀρχή. "τὸ δὲ ὅτι τἀναντία ἀρχάς", τὸ εἶναι καὶ τὸ κακὸν ἀρχήν· "τὸ δὲ ὅτι τὸ ἓν ἀρχήν", οὐκέτι γάρ, φησίν, ἔσται ἀγαθόν, εἴπερ ἕν· τὸ δὲ ὅτι τὰς πρώτας οὐσίας ἀριθμοὺς εἰρήκασιν εἶναι, τὸ ἀκράτου μετέχειν τοῦ κακοῦ τοὺς ἀριθμούς. τέτταρα οὖν ἄτοπα ἀκολουθήσει ταῖς τέτταρσιν ὑποθέσεσιν· καὶ

2 post ἀγαθόν interrogationis notam posui. sed forsitan initio responsi quidpiam interciderit. ‖ 4 οὐ μὴν ἀλλ' ὅπερ *A*. ‖ 6 προσελθοῦσαι *H*. ‖ θεὸς ἀλλὰ *H*. ‖ 7 *affluentiam* β: ἀπορίαν ***BH***. correxi cum Bonitzio. ‖ 9 θεῖσα καὶ *H*, om β. ‖ 10 γενήματα *B*. ‖ 11 προΐενται pr *H*. ‖ 12—20 πραγμάτων sublata ex Alex. p. 801, 32—802, 5. ‖ 13 ἄπορον] ἄτοπον *A*. ‖ 14 μόνον β. ‖ 19 ᾖ] ἢ *H*. ‖ 20 πραγμάτων] εἰδῶν Alex. ‖ fort. πρὸς ἅ. ‖ μόνων om *A*β. ‖ 21 ἐκώλυον τὸ *H* *prohibebant* β. ‖ οὐσίαν *H* *substantias* β. ‖ 22 ὡς] καὶ ***BH***β. ‖ 25 οὖν εἰσίν] οὖσιν *H*. ‖ 26 πάντα καλὰ] πάγκαλα *H*. ‖ εἶναι om ***AH***. ‖ τὸ μέτριον *H*. *non enim semper retinet mensura* β praue, cf. p. 937 b13. ‖ 29 ἀρχὴν κακὴν cum β Bonitzius et ego: ἀρχικὴν κακὴν *C* ἀρχικὴν ***AH***. ‖ 30 ἐξήτηται *H*. ‖ 31 καὶ τὸ μετ' ***AH***. ‖ κἂν τὴν] καὐτὴν *H*. ‖ δυοῖν *H*. ‖ 34 πρὸς om *A*. ‖ 35 *sed ex optimo principio et sincerissimum bonum habente* β.

2 συλλέγειν *H*. ‖ 4 ἐνθεCτήτω sic *H*. Pl. Theaet. p. 176 A. ‖ 5 αὐτὸ om *H*. ‖ ἱδρύσθαι *B* ἑδρύσθαι *H*. ‖ 7 *somniatur* (ὀνειράζεται) β ex coniectura. ‖ 8 ὁ] καὶ ὁ ***BH***: καὶ deleui cum β. ‖ σπεύσιπος *H* *Chrysippus* β. cf. Alex. p. 802, 6. ‖ 10 *Recte dicit.* β. ‖ 12 ἔλεγεν εἶναι *H* εἶναι ἔλεγον *A*. ‖ 13 γενητικώτατον ***BH***. ‖ ἐσχάτης *H*. ‖ 15 γενητικὴν *H*. ‖ 17 αὐτὰς] τὰς *H*. ‖ 18 πάντα ... 24 βέλτ. ex Alex. p. 802, 8—19 conpilata. ‖ πλὴν τῆς Alex. πλὴν ***BH***. ‖ 19 ὥσπερ ἐμπεδοκλῆς ***BH***β: emend. Bonitzius. ‖ δόξειεν ἂν] *uisa sunt* β. ‖ 21 fort. ἀκρ. μεθέξει τοῦ κακοῦ cl. Alex. 802, 14. ‖ 24 βέλτιστον καὶ ἀγαθόν Alex. ‖ μὲν ***CH***: δὲ *A* δὴ β. ‖ 25 οἶδέ τε *A*β εἰδότες *H*. ‖ 28—937 a2 ἀκρ.] Alexandrum p. 802, 21—27 integrum Syrianus conpilabat. ‖ 30 sq. εἶτ' ἀγαθὸν *H*. ‖ 31 ὅτι] ἔτι ***BH***: cum β corr. Bonitzius et Brandisius. ‖ 32 τὸ ἓν ἀρχή *B*. ‖ 34 ἀκράτου *H*. ‖ 35 τέσσαρα Alex. δ^α libri. ‖ ἠκολούθησε *H*β. ‖ ταῖς τέσσαρσιν Alex. τέτρασιν ***BH***.

γὰρ πάντα ἔσται ἀγαθὰ καὶ κακὰ πλὴν ἑνός, καὶ τὸ κακὸν ἀρχή, καὶ ἀρχὴ οὐκ ἀγαθόν, καὶ οἱ ἀριθμοὶ τοῦ κακοῦ μεθέξουσιν ἀκράτου. ῥητέον οὖν πρὸς αὐτὸν ὡς οὔτε στοιχεῖον οἷον σὺ νοεῖς ποιοῦσι πᾶσαν ἀρχήν, οὔτε τοιαῦτα ἐναντία ποιοῦσι τὰς ἀρχάς, ὡς τὴν μὲν εἶναι ἀγαθὴν τὴν δὲ κακόν, οὔτε τὸ ἓν κατὰ τὴν ἐκείνων ἐκλαμβάνεις διάνοιαν οὐθ᾽ ἕπεται τῷ χωριστοὺς εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς τὸ μετέχειν αὐτοὺς ἀκράτου τοῦ κακοῦ ἢ κεκραμένου, τοῦ κακοῦ πεφυγαδευμένου πάλαι οὐκ ἐκ τῆς νοητῆς μόνης οὐσίας ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ σύμπαντος αἰθέρος, ἐνταῦθα δὲ περὶ τὴν θνητὴν φύσιν περιπλανωμένου καὶ παρυφισταμένου τοῖς μερικωτέροις τῶν ἀγαθῶν κατὰ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀπόπτωσιν. καλῶς οὖν ἀπεδόθησαν αἱ ἀρχαί, καὶ ἄμεινον τἀγαθὸν ἓν λέγειν ἢ νοῦν· ὁ μὲν γὰρ ἓν αὐτὸ καλῶν ἄκρατον τἀγαθὸν φυλάττει καὶ μόνως ἀγαθόν. τὸ γὰρ ἓν οὐκ ἐθέλει συνδυάζεσθαί τινι· ὁ δὲ νοῦν καλῶν οὐ μόνον ἀγαθὸν ποιεῖ· ἐὰν δὲ καὶ ζῷον καὶ ὂν καὶ νοητόν, δῆλός ἐστιν ἀπὸ τἀγαθοῦ ἐπὶ τὸ ἀγαθοειδὲς ἀποφερόμενος, καὶ τοῦ μὲν ὄντως ἑνὸς ἀποτετυχηκώς, ἐπὶ δὲ τὸ ἓν πολλὰ κατανείμας.

1092a 11. "Οὐκ ὀρθῶς ... πρῶτον". ἦσάν τινες ἴσως οἳ καὶ τὰς τῶν ὅλων ἀρχὰς ἀτελεστέρας ὑπελάμβανον εἶναι τῶν ἐξ αὐτῶν, οἰόμενοι τοῖς γενητοῖς ὁμοίως ἔχειν τὰ ὅλα· πρὸς οὓς φησιν ὅτι οὐδ᾽ ἡ γένεσις ἁπλῶς ἐξ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον ἄγει, οἷον ἐκ σπέρματος ἐπὶ τὸ ζῷον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀτελὲς ἐκ τοῦ τελείου ὑφίστησιν· ἄνθρωπος γὰρ πρὸ σπέρματος καὶ αἴτιος τοῦ σπέρματος, καὶ ἁπλῶς τὸ ἐντελεχείᾳ πρὸ τοῦ δυνάμει. καὶ ἔρρωται μὲν αὐτοῦ κατ᾽ ἀμφότερα ὁ λόγος· καὶ γὰρ ἐπιπλήττει καλῶς τοῖς τὸ ἓν ἅμα μὲν ἀρχὴν λέγουσι τῶν ὄντων, ἅμα δὲ ἀνούσιον κατὰ τὸ χεῖρον τῆς οὐσίας, καὶ περὶ τῶν γενητῶν ἱκανῶς διαλέγεται, τὸ τέλειον ἀεὶ τοῦ ἀτελοῦς προτιθείς. μὴ προσιέμενος δὲ τοὺς ἐν τῷ παντὶ λόγους οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τὸ δόγμα διασῶσαι δυνήσεται. τί γὰρ ἐπὶ τῶν ἀπὸ σήψεως ἐρεῖ ζῴων, τί δὲ περὶ δένδρων ἢ θάμνων ἢ ποῶν αὐτομάτως φυομένων; ἡμεῖς μὲν γὰρ καὶ τούτοις οἰησόμεθα προϋπάρχειν ἐν τῇ φύσει τοῦ παντὸς τοὺς ποιητικοὺς αὐτῶν λόγους. ὁ δὲ τούτους μὴ προσιέμενος, πῶς ἢ πρὸ τοῦ ἀτελοῦς τὸ τέλειον ἐν παντὶ παραλήψεται, ἢ ἐκ συνωνύμων ἕκαστον ὑποστήσει; τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ὁ ἥλιος καὶ ὁ ζῳδιακὸς τέλεια ὄντα καὶ ὑφίστησι ταῦτα καὶ τελειοῖ, μάλιστα μὲν τὴν κοινήν ἐστι λέγειν αἰτίαν πάντων τῶν γενητῶν καὶ οὐ τὴν ἑκάστων ἰδίαν· ἔπειτα πῶς ὀργανοποιεῖ τὴν ἐμπίδα καὶ τὸν σφῆκα καὶ τἆλλα τὰ ἀπὸ σήψεως, εἰ μήτε αὐτὸς ἔχοι τούτων τοὺς λόγους μήτε τὸ ἔχον κινοίη; εἰ μὴ ἄρα τῷ αὐτομάτῳ ἀεὶ τὴν γένεσιν αὐτῶν ἐπιτρέψαι καὶ τὴν ὀργάνωσιν· ἀλλὰ ταὐτόματον οὐκ ἀεὶ ὁμοίως ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ἐπ᾽ ἔλαττον ἐνδεχομένοις ὁρᾶται.

1092a 17. "ἄτοπον ... ὁ τόπος μή". τοῦτο Ἀλέξανδρος εἰς Πλάτωνά φησιν ἀπερρίφθαι. εἰ τοίνυν ὀρθῶς στοχάζεται τῆς Ἀριστοτέλους διανοίας, οὐδ᾽ ἂν ἡμεῖς ἄστοχόν τι λέγοιμεν περὶ τοῦ θείου Πλάτωνος φήσαντες αὐτὸν τοῖς μαθηματικοῖς σώμασι τὴν φαντασίαν ἡμῶν τόπον ποιεῖν, ὥσπερ τοῖς ἐνύλοις εἴδεσι τὴν ὕλην, διαφέρειν δὲ τοσοῦτον ὅτι παρὰ μὲν τῆς φύσεως ἡ ὕλη τὸ ἔνυλον εἶδος ὑποδεχομένη οὔτε οἶδεν ὃ δέχεται οὔτε διακατέχειν αὐτὸ δύναται, παρὰ δὲ τῆς ἄνω ψυχῆς ἡ φαντασία τὸ μαθηματικὸν σῶμα δεξαμένη καὶ θεωρεῖ αὐτὸ καὶ διαφυλάττειν ἐφ᾽ ὅσον ἐστὶν αὐτῇ δύναται· ἄλλος οὖν τόπος σωμάτων φυσικῶν, ἄλλος ἐνύλων εἰδῶν, ἄλλος μαθηματικῶν σωμάτων, ἄλλος ἀύλων λόγων. καὶ οὐχ ἡμεῖς ταῦτα καινοτομοῦντες λέγομεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης τόπον εἰδῶν τὴν διανοητικὴν ψυχὴν κέκληκεν. ὅτι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῶν φυσικῶν σωμάτων τόπου λέλεκται τῷ Πλάτωνι, οἱ τὸν Τίμαιον μὴ παρέργως ἐξετάσαντες γιγνώσκουσιν.

1092a 21. "ἔδει δὲ ... ἐκείνῳ γε ἐναντίον". οὐχ ὁ αὐτὸς λόγος περὶ τῆς τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν ὑποστάσεως καὶ περὶ τῆς τῶν εἰδητικῶν· τοῖς μὲν γὰρ εἰ καὶ μὴ φυσικήν, ἀλλ᾽ οὖν μαθηματικὴν ὕλην δίδομεν τὴν ὑποβεβλημένην αὐτοῖς ποσότητα, τοὺς δὲ εἰδητικοὺς ἀμερεῖς πάντῃ καὶ νοεροὺς δραστηρίους τε καὶ δημιουργικοὺς εἶναι πεπιστεύκαμεν, ἐν εἴδεσιν ἁπλοῖς καὶ ἀύλοις καὶ ἀρρεπέσι πρὸς τὰ τελευταῖα τὴν ὑπόστασιν ἔχοντας. καὶ ἔδει τούτων οὕτως ἐχόντων σαφῶς διακρῖναι, περὶ ποίων ἀριθμῶν τὰς ἐρωτήσεις ταύτας πεποίηται. οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἐπειδὴ μᾶλλον δοκεῖ περὶ τῶν εἰδητικῶν ἐρωτᾶν (τὰ γὰρ πρῶτα τῶν ὄντων οὐ τοὺς μαθηματικοὺς ἔλεγον οἱ ἄνδρες ἀριθμούς, ἀλλὰ τοὺς εἰδητικούς), ἀκουέτω πάλιν ὡς οὔτε μῖξις οὔτε σύνθεσις οὐθ᾽ ὑποκείμενον οὔτε στέρησιν οὔτε φθορὰν ἐπιδεχόμενον στοιχεῖον οὔτ᾽ ἄλλο τοιοῦτον οὐδὲν εἰς τὴν σύστασιν τῶν θείων ἀριθμῶν παραλαμβάνεται· πάντα μὲν γὰρ ταῦτα περὶ τὴν ἔνυλον καὶ ἄλλοτε ἄλλως ἔχουσαν φύσιν στρέφεται· τὰ δὲ θεῖα

1 ἔσται τἀγαθὰ *H.* ‖ 3 πᾶσαν] πᾶσιν *Aβ.* ‖ 4 τοιαῦτα Bonitzius et Brandisius: ταῦτα *BHβ.* ‖ 6 τῷ] τὸ *(A)H.* ‖ 7 αὐτὰς *H.* ‖ ἀκράτου τοῦ] τοῦ om *BHβ.* ‖ ἢ ... πάλαι] *cum scilicet mistum malum effugerit pridem β.* ‖ 11 ἐξ αὐτῶν suspectum. ‖ 13 ἄκρατον ἀγαθὸν *BHβ.* ‖ 15 ἀπὸ τοῦ ἀγ. *AH.* ‖ 16 ἀναφερόμενος *BH defertur β.* ‖ ὄντως] ὄντος *BH*: cum *β* correxi, item Bonitzius. ‖ ἀποτετυχηκέναι *A.* ‖ 17 καταμείνας *AH.* ‖ 18—24 δυνάμει petita ex Alex. p. 803, 4—7. 10—13. ‖ 18 οἳ om *(A)H.* ‖ 19 ὑπολαμβάνοντες εἶναι *A.* ‖ 21 ὅτι οὐδ᾽] οὐδ᾽ (omisso ὅτι) *BHβ*: ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα Alex. ‖ 25 αὐτοῦ *H*: αὐτῷ *B* om *β.* ‖ γὰρ om *β.* ‖ καλλῶς *H.* ‖ 26 ἀνόσιον *H.* ‖ 28 ἀεὶ om *β.* ‖ 29 λόγους] fort. φυσικοὺς λόγους. ‖ δόγμα σῶσαι *Aβ.* ‖ 30 γὰρ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀποσήψεως *H.* cf. p. 866 b15. ‖ ἐρεῖ] *dicetur β.* ‖ 31 αὐτομάτων *H.* ‖ καὶ] καὶ ἐκ *BHβ.* ‖ 33 αὐτῶν λόγους *Hβ*: λόγους αὐτῶν *B.* ‖ 35 ὁ ante ἥλιος om *H.* cf. Ar. hist. an. V 19 p. 552 a10.

2 τὸν (τὴν *C*?) σφῆκα *CH*: τὴν σφίγγα *A uermem β.* ‖ τἆλλα *H.* ‖ 3 *si neque ipsi* (αὐτὰ) *horum habent rationes neque moueant id quod habet β.* ‖ ἔχει *BHβ.* ‖ 4 αὐτομάτως *AH.* ‖ 5 ἐπιτρέψει ci. Brandisius. ‖ 7 Alex. p. 803, 16. ‖ ἀπερίφθαι *H.* ‖ 8 τῆς] τὰς *β.* ‖ 11 διαφέρει *β.* ‖ 12 ἀποδεχομένη *(A)H.* ‖ 15 διαφυλάττει *H* διαλλάττειν *Aβ.* ‖ ἐστὶν *(A)H.* ‖ αὐτῇ] *in se ipsa β.* ‖ δύνασθαι *H.* ‖ 18 Arist. de anima III 4 p. 429 a27. ‖ 27 ἀρεπέσι *H.* ‖ 29 διακρίναι *BH.* ‖ 30 fort. ποιεῖται. ‖ 32 τοὺς post ἀλλὰ om *AH.* ‖ 33 μίξις *BH.* ‖ 36 δὲ ante θεῖα addidi cum *β*, item Bonitzius.

πάντα, μενουσῶν ἀεὶ τῶν ἀρχῶν ἐν οἰκείοις ἤθεσι, πρόεισιν αὐτογόνως διά τε τὴν τῆς γονίμου δυνάμεως τῶν πρωτουργῶν αἰτίων περιουσίαν καὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν αὐτοφανῆ καὶ αὐτόγονον ἰδιότητα, ἔχει τε ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως, πόρρω μὲν ἱδρυμένα γενέσεως καὶ φθορᾶς συνθέσεώς τε καὶ διαιρέσεως καὶ ὅλως μεταβολῆς, τὴν δὲ φύσιν ὅλην καὶ τὴν ἐπιβατεύουσαν τῇ φύσει ψυχὴν ποδηγετοῦντα καὶ κατευθύνοντα καὶ περὶ ἑαυτὰ ποιεῖσθαι τὰς ἐνεργείας παρασκευάζοντα, ἵνα μήθ' ἡ γένεσις ἐκλίπῃ μήθ' ἡ περὶ τὴν ὕλην ἀνωμαλία κρατῇ, κοσμῆται δὲ πάντα ταῖς τῶν εἰδῶν καὶ τῶν ἀριθμῶν φυσικαῖς καὶ δημιουργικαῖς ἐπιστήμαις· περὶ δὴ τοιούτων ἀριθμῶν διαλεγόμενοι πῶς ἂν φθορᾶς ἐποιήσαντο μνήμην; οἱ γὰρ καὶ τὰ ῥευστὰ τῇ ἑαυτῶν φύσει καὶ τὰ θνητὰ καὶ ἐπίκηρα διακατέχοντες καὶ ἀνανεούμενοι πῶς ἂν ὑπελήφθησαν παρὰ τῶν ὀρθῶς αὐτοῖς ἐπιβεβληκότων φθαρήσεσθαι; ἀλλ' οὐδ' ὁ Ἐμπεδοκλῆς δικαίως ἐπιτετίμηται νῦν, τάχα δὲ οὐδὲ ἄλλοτε, ὡς τὸ μῖγμα φθείρων διὰ τοῦ νείκους· οὔτε γὰρ τὸ νεῖκος φθαρτικόν (αὐτὸ γοῦν ἐστι τὸ κοσμοποιοῦν) οὔθ' ὁ σφαῖρός ποτε διαλύεται παρ' αὐτῷ, εἰ μή τις τῶν ῥημάτων ἐχόμενος τῶν προβεβλημένων τῆς ὅλης αὐτοῦ θεολογίας ἀφίσταιτο τῆς διανοίας τἀνδρός, ἀλλ' ἔστι τὸ μὲν νεῖκος αὐτῷ πλήθους καὶ ἑτερότητος γεννητικόν, ἡ δὲ φιλία ταὐτότητος καὶ ἑνώσεως· διὸ καὶ κρατεῖ μὲν ἐν τοῖς νοητοῖς, ἃ δὴ σφαῖρον ὠνόμασεν, ἡ φιλία, ἐν δὲ τοῖς αἰσθητοῖς τὸ νεῖκος· ἑκατέρωθι μὲν γὰρ ἓν καὶ πλῆθος, ἀλλ' οὗ μὲν τὸ ἕν, οὗ δὲ τὸ πλῆθος ἐπικρατεῖ. [1092b 8.] „οὐθὲν ... θερμόν"· δύο δόξας ἐκτίθεται περὶ τῆς τῶν οὐσιῶν ἐκ τῶν ἀριθμῶν ὑποστάσεως, ὧν οὐδετέραν προσίεται· οὔτε γάρ, φησίν, ὅροι τῶν οὐσιῶν εἰσιν οἱ ἀριθμοί, ὥσπερ τῶν γραμμῶν αἱ στιγμαί (οὕτω γὰρ ὁ Πυθαγόρειος οἰηθεὶς Εὔρυτος τοῦδε μὲν τοῦ φυτοῦ τόνδε τὸν ἀριθμὸν ὅρον ἔλεγεν εἶναι, τοῦδε δὲ τοῦ ζῴου τόνδε, ὥσπερ καὶ τοῦ μὲν τριγώνου τὸν ς̄, τοῦ δὲ τετραγώνου τὸν θ̄, τοῦ δὲ κύβου τὸν η̄)· οὔθ' ὡς ἕτεροι λέγουσιν, ὅτι αἱ μὲν οὐσίαι διὰ λόγων δημιουργοῦνται, οἱ δὲ λόγοι συμφωνίαι εἰσίν, αἱ δὲ συμφωνίαι σχέσεις ἀριθμῶν ἐναρμόνιοι· κατ' οὐδετέραν γάρ, φησί, τούτων τῶν δοξῶν ἔστιν εἰπεῖν, πῶς τὰ συμβεβηκότα γίγνεται ἐκ τῶν ἀριθμῶν. ῥητέον δὲ ὅτι οἱ μὲν περὶ τὸν Εὔρυτον εἰκόνας ὁρῶντες ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἀριθμοῖς τῶν πραγμάτων εὐλόγως ἀπένεμον τινὰς τισὶ κατ' οἰκειότητα, οἷον τὸν μὲν σ̄ῑ ὡς βωμίσκον τῷ σώματι, τὸν δὲ σ̄ῑς̄ ὡς τετράγωνον κύβον τῇ ψυχῇ· οἱ δὲ δεύτεροι τοὺς φυσικοὺς ἐῴκεσαν ἀριθμοὺς παραδιδόναι· τῷ γὰρ ὄντι οὗτοι συμφωνίας εἰσὶ τῷ ὑποκειμένῳ ποιητικοί· πῶς γὰρ ἂν καὶ ἓν γένοιτο τὸ ὑποκείμενον τῇ τοῦ ἑνὸς εἴδους ἐπικρατείᾳ μὴ συμφωνησάντων ἐν αὐτῷ καὶ ἁρμοσθέντων τῶν ἐναντίων; ταύτῃ δὲ τίς ἂν ἄλλος ἀριθμήσειε πλὴν τῆς φύσεως; ὥσπερ δὲ ὁ μουσικὸς διὰ τῶν ἑαυτοῦ μαθηματικῶν ἀριθμῶν τὴν λύραν, οὕτως ἡ φύσις διὰ τῶν ἑαυτῆς φυσικῶν ἀριθμῶν τὰ ἑαυτῆς ἁρμόζει δημιουργήματα. [1092b 16.] „Ὅτι δὲ οὐχ ... ὁποιωνοῦν". βουλόμενος δεῖξαι ὅτι τὸ εἶδος οὔτε ἀριθμός ἐστιν οὔτε ἐκ τῶν ἀριθμῶν ἐνδίδοται, ἀλλ' εἴπερ ὅλως συμβάλλεταί τι τοῖς πράγμασιν, ὁ ἀριθμὸς τὸ ποσόν ἐστι τῆς ὕλης, ἀποχρῆται δὴ τοῖς Ἐμπεδοκλεῖ περὶ συστάσεως τῶν ὀστῶν ῥηθεῖσι·

„τὰς δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε Νήστιδος αἴγλης,
τέσσαρα δ' Ἡφαίστοιο, τὰ δ' ὀστέα λεύκ' ἐγένοντο".

φησὶ δὲ πάντα ἀριθμὸν ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι, ἢ ἐν μονάσιν ἢ ἐν ξηροῖς ἢ ἐν ὑγροῖς σώμασι, τὸ δὲ τῆς μίξεως αἴτιον λόγον εἶναι καὶ οὐκ ἀριθμόν. γελοῖον δὴ πρὸς ἐκείνους ἀποτεινόμενον τοὺς ἄνδρας λαβεῖν ὅτι πᾶς ἀριθμὸς τινῶν ἐστι καὶ ὑποκειμένου δεῖται, καὶ πάλιν ὅτι ὁ λόγος ὁ τῆς μίξεως αἴτιος οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ἐκείνων καὶ ἀΰλους ἀριθμοὺς ὑποτιθεμένων καὶ τοὺς τῆς φύσεως ἀριθμοὺς αἰτίους ἀποφαινομένων εἶναι πάσης τῆς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐναρμονίου μίξεως. τίς ἂν οὖν ἕτερος τὸν ἐν ἀρχῇ μᾶλλον — οὐκ αἰτήσειεν ἀλλὰ προσαρπάσειεν, οὐκ εὔπορον εἰπεῖν. [1092b 23.] „οὔτε οὖν ... ἕνεκα". τεττάρων ὄντων αἰτίων, οὐδὲν τούτων εἶναί φησι τὸν ἀριθμόν· οὔτε γὰρ ὡς τὸ σπέρμα ποιητικὴν ἔχει δύνα-

1 ἐν inserui cf. p. 935 b11. ‖ 2 διά τι τὴν (A)H. ‖ 3 fort. παρουσίαν. ‖ 5 τε post συνθ. om (A). ‖ 8 παρεσκευάζοντο (A). ‖ μηδ' — μηδ' libri. ‖ 9 κρατεῖ H. ‖ κοσμεῖται Hβ μιμεῖται A. ‖ 10 ἐπιστήμαις] num ἐπικρατείαις? cf. p. 940 a20. ‖ 12 οἱ] εἰ H. ‖ καὶ θνητὰ libri: interposui τά, ut τῇ ἑ. φύσει ad uerba referri posset. ‖ 13 *qui ... reiiciunt et renuunt* β. ‖ 14 ὀρθῶν (A)H. ‖ 15 sq. cf. p. 859 b3 sqq. ‖ ἐπιτιμῆται (A). ‖ 16 ὡς τὸ] ὥστε A ὡς οὔτε CH. correxi cum β, item Bon. ‖ μίγμα BH. ‖ 19 αὐτοῦ τῆς ὅλης θεολ. H. ‖ 20 τοῦ ἀνδρὸς A. ‖ ἀλλά ἐστι μὲν τὸ A. ‖ πλῆθος (A). ‖ 21 γεννητικόν (A)H. ‖ 23 *nam ex utraque parte* β. ‖ 24 οὐ μὲν et οὐδὲ BH: correxi cum β et Bonitzio. ‖ 25 περὶ τῶν BH: inserui τῆς, item Bonitzius. ‖ 26 οὔτε ... 31 η̄] uestigia deprehendas Alexandri p. 805, 17—30. ‖ 28 τοῦ δὲ μὲν (A). ‖ τοῦ ante φυτοῦ om (A)H. ‖ 29 ἔλεγον H. ‖ τοῦδε δὲ cum β edidit Brandisius: τοῦδε BH. ‖ 30 τὸν ς̄ edidit Brandisius: τὸν om BH. ‖ τὸ θ̄· τοῦ κύβου τὸ η̄· ὡς θ' ὡς ἕτεροι H. ‖ τὸν ante η̄ om (A). ‖ 32 συμφωνίαι εἰσίν] *sunt quaedam consonantiae* β.

2 τῶν δοξῶν om β. ‖ ἐστὶν (A)H. ‖ 4 μαθηματικοῖς om β. ‖ 5 σ̄ῑ] σ̄ῑν̄ BH σ̄ῑγ̄ β. cf. ad p. 913 a1. ‖ 6 βομίσκον (A)H. ‖ σ̄ῑς̄] cubum senarii. ‖ τετράγωνον] ἀγώνιον BH *inauguralem* [uoluitne *inangularem?*] β. cf. Hero p. 172, 16. 160, 8 Hultschii. ‖ 7 ἐῴκεσαν] *praetermiserunt* β. fort. ἐοίκασιν. ‖ 10 μὴ ... 11 ἐναντίων om A. ‖ 11 ταύτῃ H: ταῦτα Bβ. ‖ δέ τις ἄλλος ἂν AH. ‖ ἀριθμήσειε] cf. p. 939 a18 διὰ τῆς φυσικῆς ἀριθμητικῆς. ‖ 12 δὲ] immo γάρ. ‖ ἑαυτοῦ om Aβ. ‖ 15 ὅτι ... 20 ἐγέν.] utitur Alexandro p. 806, 23—34. ‖ 18 δὴ] δὲ BH, om β et Alex. ‖ Empedocl. u. 200 sq. Steinii. uersum ab Syr. et Al. praetermissum adicit β: *Terra uoraginibus geminas sortitur in amplis, Splendoris fluidi bene mista ex partibus octo. Quatuor ast ignis, ossa hinc sunt candida dicta.* ‖ 20 μερέων CH μερῶν (A): μοιρέων Alex. Codicum memoriam consulto non temptaui. ‖ 21 ἐγένετο C. ‖ 23 ἢ ὑγροῖς β. ‖ τὸ δὲ] τὰ δὲ (A)H. ‖ 24 ἀποτεινόμενος B. ‖ 25 πᾶς] πᾶσιν AH. ‖ 26 *quod ratio est mistionis causa et non numerus* β. ‖ 31 Τέταρτον ὄντων H. ‖ 31 οὔτε ... p. 939 a2 αἴτιον ex Alex. p. 807, 19 sq. sumpta. ‖ 32 post δύναμιν collocandum οὔθ' ὡς ὕλη p. 939, 1.

μιν οὔθ' ὡς εἶδός ἐστιν ἐν τοῖς αἰσθητοῖς οὔθ' ὡς ὕλη οὔθ' ὡς τελικὸν αἴτιον. λέγομεν δὲ ὅτι πάντα τὰ αἴτια ἀριθμοί, πλὴν τῆς ὕλης, ἣ οὐδ' αἴτιόν ἐστι κυρίως ἀλλ' εἰς γένεσιν δουλεύει τοῖς αἰτίοις· καὶ γὰρ δημιουργοῦσι καὶ ἀριθμοὺς ἄλλους, τὰ ἔνυλα εἴδη, τοῖς ὑποκειμένοις ἐνδιδόασι καὶ ἑαυτῶν ἕνεκα ποιοῦσιν οἱ 5 θεῖοι τῶν ἀριθμῶν καὶ οἱ δαιμόνιοι.

1092b 26. "Ἀπορήσειε δ' ἄν τις .... τῷδε καὶ ἄλλῳ". ἐπειδὴ τὸ μὲν ἐνάριθμον πανταχοῦ παρ' αὐτοῖς ἐπαινεῖται, τὸ δὲ μὴ ἔχον λόγον πρὸς ἕτερον, ὃν ἀριθμὸς πρὸς ἀριθμόν, ἄλογόν τε καὶ ἀσύμμετρον εἶναι λέγεται, οὔ φησιν αὐτοὺς ὁρᾶν πῶς τὸ μελί- 10 κρατον, ἐὰν μὲν κατ' ἀριθμοὺς ἢ περιττοὺς ἢ ἀρτίους, οὓς νῦν εὐλογίστους ἐκάλεσε, κεκραμένον ᾖ, λυσιτελέστερον γίγνεται καὶ μάλιστα ἐὰν τελείως καὶ ὁμοίως, οἷον ἐὰν τρὶς τρία γένηται, ἐὰν δὲ ** ὑδαρέστερον, ἧττον ὑγιεινόν· αὐτῷ μὲν γὰρ ἀνάπαλιν δοκεῖ. ῥητέον δὲ πρὸς τοῦτο τέως τὸ σκωμμάτιον ὅτι τὸ λυσιτελέστερον 15 κρᾶμα καταλληλότερόν ἐστι καὶ συμφωνότερον τῇ φύσει τοῦ χρωμένου, συμφωνότερον δὲ ὃν ἐναρμόνιόν ἐστι καὶ σύμμετρον, τοῦτο δὲ διὰ τῆς φυσικῆς ἀριθμητικῆς παραγίγνεται. οὕτω δ' ἄν τις ἐνέστη καὶ πρὸς τοὺς τὰς ἐν ταῖς πράξεσιν ἑκάσταις εὐκαιρίας παραφυλάττοντας, λέγων ἄμεινον εἶναι μετὰ φρονήσεως πράτ- 20 τειν ἢ κατὰ καιρόν, οὐ δήπου τῶν εἰς τὸ πᾶν ἀφορώντων καὶ λογισμῷ μετ' αἰσθήσεως χρωμένων φρονήσεως ἀμελεῖν παρακελευομένων καὶ μόνῳ θαρρεῖν τῷ καιρῷ, πρῶτον δὲ τοῦτο φρονήσεως ἔργον εἶναι λογιζομένων τὸ τοὺς καιροὺς τοὺς πρέποντας ἑκάσταις τῶν πράξεων συνιδεῖν, εἶθ' οὕτω τἆλλα τὰ πρὸς τὴν 25 τεῦξιν τοῦ τέλους συντείνοντα θεωρεῖν. οὕτως οὖν κἀκεῖνοί φασιν οἱ ἄνδρες οὐκ ἀριθμοὺς ψιλοὺς καὶ τούτους μαθηματικοὺς προκεκρίσθαι παρὰ τῇ φύσει καὶ τοῖς φρονίμοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν δι' ἀριθμῶν καλλίστων καὶ ἐναρμονίων, οὐ μαθηματικῶν ἀλλὰ φυσικῶν καὶ δραστηρίων ἑκάστοις παραγίγνεσθαι (πάντα γὰρ κατ' 30 ἀριθμὸν καὶ ὁ θεὸς καὶ ἡ φύσις δημιουργεῖ), τοὺς δὲ φρονίμους ἄνδρας διὰ τῶν μαθηματικῶν ἀριθμῶν ἐνδείκνυσθαι τὸ κάλλος τῶν δημιουργικῶν ἀριθμῶν, ἄλλως οὐκ ἔχοντας περὶ αὐτῶν ἀναδιδάσκειν τοὺς μὴ παρηκολουθηκότας πάσῃ τῇ τάξει τῶν ὄντων. οὐ τοῦ λυσιτελοῦς οὖν ἀμελήσομεν, οὔτε τοὺς καιροὺς ἐκλε- 35 γόμενοι οὔτε θεοὺς ἐπικαλούμενοι οὔτε τοὺς ἀρίστους καὶ καλλίστους ἀριθμοὺς τῶν μὴ τοιούτων προκρίνοντες, ἀλλὰ δι' αὐτῶν τούτων τυγχάνειν τοῦ τέλους πανταχοῦ πειρασόμεθα, μιμούμενοι θεὸν εἰς δύναμιν τὸν κατὰ καιρὸν καὶ κατά τινας προσήκοντας ἀριθμοὺς 5 ἑκάστοις τὸ ἐπιβάλλον ἀγαθὸν ἀπονέμοντα· καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον.

ἑξῆς δέ φησιν ὅτι συντίθενται μᾶλλον οἱ ἀριθμοὶ ἐν τοῖς λόγοις ἢ πολλαπλασιάζονται· ὅλως γὰρ ἐν τοῖς πολλαπλασιασμοῖς μία πλευρὰ μετρεῖ τὸν ὅλον ἀριθμόν, οἷον τὸν θ̄ ὁ τρία, τὸν ιβ̄ ὁ τρία καὶ ὁ δ̄· ὥστε καὶ εἰ τὸ ἀποτελούμενον ἦν ἀνθρώπου σῶμα, ἐφ' 10 οὗ ᾱ β̄ γ̄, ἔδει αὐτὸ τῷ ᾱ μετρεῖσθαι, εἰ δὲ ἵππου, ἐφ' οὗ δ̄ ε̄ ζ, ἔδει αὐτὸ τῷ δ̄ μετρεῖσθαι. ἀλλ' ἀδύνατον· ἀνάγκη γὰρ καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ τἆλλα στοιχεῖα εἰς σύστασιν τούτων παραλαμβάνεσθαι, ταῦτα δὲ ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ μετρεῖσθαι οὐ δύναται. σαφὴς δέ ἐστι καὶ ὁ ἐν τούτοις παραλογισμὸς τοῦ ἀνδρός· μαθηματικοὺς 15 γὰρ πολλαπλασιασμοὺς ἐν φυσικοῖς πράγμασι παραλαμβάνει, τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ φιλοσόφων τὰς προόδους τῶν τῆς φύσεως λόγων πολλαπλασιάσεις ὀνομαζόντων, τὰς δὲ κρατητικὰς τῶν ὑποκειμένων * ἐναρμονίους καὶ συμφώνους. τὸ δ' ἐπὶ πᾶσι ῥηθὲν οὐδεμίαν ἰσχὺν ἔχει, ὅτι εἰ πάντα τὰ πράγματα κοινωνεῖ 20 ἀριθμοῦ καὶ πᾶς ἀριθμὸς ἐν τοῖς πράγμασίν ἐστιν, ἀνάγκη καὶ πολλὰ τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ χρῆσθαι καὶ πολλοὺς ἀριθμοὺς τοῦ αὐτοῦ εἶναι. ὥσπερ γὰρ πάντων ὀνομάτων καὶ λόγων ἐκ στοιχείων ὄντων καὶ πάντων τῶν στοιχείων ἐν τοῖς λόγοις ἐμφαινομένων οὔτε τοὺς διαφόρους λόγους ἀνάγκη τοῖς αὐτοῖς στοιχείοις κεχρῆσθαι ἀλλὰ 25 ἔστι μὲν ὥς, ἔστι δὲ ὡς οὔ, οὔτε τὰ διαφέροντα στοιχεῖα ἐν τῷ αὐτῷ ἓν εἶναι (λέγω δὲ τὰ τῆς Πλάτωνος φωνῆς ἐν τῇ Σωκράτους), οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν φυσικῶν λόγων τε καὶ ἀριθμῶν πάντες μέν εἰσιν ἐνεργοὶ καὶ πάντα κατ' αὐτοὺς τὰ φυσικὰ συνίσταται, οὐ μὴν τὰ διαφέροντα τοῖς αὐτοῖς ἀπαραλλάκτως ἀριθμοῖς κο- 30 σμηθήσεται, ἀλλ' ὅπερ ἐπὶ τῶν ἀτόμων οὐσιῶν ἔνιοι τῶν ἀπ' αὐτοῦ λέγειν εἰώθασιν ὅτι τὰ ὑπάρχοντα ἑκάστῃ αὐτῶν πάντα συνδραμεῖν ἐπ' ἄλλης οὐ δύναται, τοῦτο καὶ περὶ τῆς τῶν ἀριθμῶν ποιήσεως νομιζέσθω λέγεσθαι· οὐδὲ γὰρ ἀλλαχόθεν ἢ τὰ ἔνυλα εἴδη ἢ τὰ καθ' αὐτὰ τούτοις ὑπάρχοντα ἢ τὰ συμβεβηκότα 35 *εἰ μὴ* ἐκ τῶν φυσικῶν λόγων τε καὶ ἀριθμῶν ἔχει τὴν κυρίαν

2 λέγομεν] λέγει *BHβ*. ‖ 3 ὕλης. ἣ *BH* et qui ἣ *An* uertit *β*. ‖ κυρίως om *β*. ‖ 4 τοῖς αἰτίοις] *aliis causis β*. ‖ *et alios numeros communicant materiales formae subiectis β* perperam. ‖ 5 ἑαυτὸν *H*. ‖ 8 εὐάριθμον *β* sic interpretatus *congruum et aptum quod illi* εὐάριθμον, *hoc est bene in numero constitutum*. ‖ μὴ ἔχειν *A*. ‖ 10 φασιν (*A*)*H*. ‖ αὐτὸν *H* αὐτοὺς *β*. ‖ 12 ᾖ] ἢ *BHβ*. correxit Brandisius. ‖ *mistus aut decentius fit et utiliori modo β*. ‖ καὶ μάλιστα κτἑ.] agnoscas Alex. p. 807, 29. ‖ 13 οἷον ἐὰν] οἷον *β* recte, opinor. ‖ hiatum notaui, fort. Syr. scripserat ἐὰν δὲ μὴ ὡρισμένον λόγῳ καὶ ὑδαρέστερον, cf. Alex. p. 808, 8. ‖ 15 τοῦτο τε ὡς τὸ *A* τοῦτο ὥς τι *β*. ‖ 16 κράμα *H*. ‖ τῇ ... 17 συμφωνότερον om *Aβ*. ‖ 19 τοὺς ante τὰς om *H*. ‖ 21 τῶν μὴ εἰς ... μήτε λογισμῷ *β*. ‖ 24 λογιζομένῳ *BH* λέγομεν λογιζόμενον *β*. ‖ τὸ] τῷ *H* om *β*. ‖ 25 εἴθ' *H*. ‖ τἆλλα τὰ] τἆλλα *BH*. ‖ 26 τεύξιν (*A*)*H* τάξιν *Cβ*. ‖ τέλους τείνοντα (*A*)*H*. ‖ 29 καλλίστην καὶ ἐναρμονίαν *H*. ‖ 30 παραγίνεσθαι *H*. ‖ 31 δημιουργῇ *H*. ‖ τοὺς δὲ φρον. ἄνδρας] male curatum ulcus latere uidetur, sententia tale quid postulat τοὺς οὖν ἄνδρας ἐκείνους εἰκός. ‖ 35 *nec opportunitatem β*.

1 καὶ] *aut β*. ‖ 4 κατά τινας om *β*. ‖ 5 ἐπιβάλλον] *occurrens β*. ‖ 6 ὅτι ... 13 δύναται] ex Alexandro p. 809, 14—25 hausta. ‖ 7 μία] ἡ μία Alex. ‖ 9 εἰ τὸ *H*: εἰ *Bβ*. ‖ 9 *corpus in nouenarario 2. 3. β*. ‖ 10 τῷ ᾱ] τῷ δ̄ *Aβ*. ‖ εἰ δὲ ... 11 μετρεῖσθαι om *Aβ*. ‖ ἵππου. δεζ ἰέδει αὐτὸ sic *H*. ‖ 12 ὕδωρ] γῆν Alex. ‖ τἆλλα (*A*)*H*. ‖ 16 αὐτῶν *β*. ‖ 18 hiatum notaui, deest fort. δυνάμεις (cf. p. 942 a1) ἀριθμούς. ‖ δὲ ἐπὶ *H*. ‖ 19 ὅτι ... 22 εἶναι transscripta ex Alex. p. 810, 6 hinc emendando. ‖ εἰ post ὅτι om (*A*)*H*. ‖ ἐκοινώνει Al. ‖ 20 καὶ ante πολλὰ om Al. ‖ 23 ἀναφαινομένων *H*. ‖ 24 αὐτοῖς] αὐτοῦ *H*. ‖ 26 σωκράτης *Cβ*, om (*A*). ‖ 28 μέν om *AHβ*. ‖ 29 αὐτοῖς om *H*. ‖ 35 ἐκ] *quam ex β*. ego εἰ μὴ addidi.

1093a 3. ὑπόστασιν. "ἆρ' οὖν .... ἀριθμοῦ ἔχοντα". ὅτι μὲν ἡλιακός ἐστί τις ἀριθμὸς καὶ σεληνιακὸς ἄλλος καὶ ἑκάστου τῶν κατ' οὐρανὸν κινουμένων ἴδιος, καὶ τυφλῷ, φασί, δῆλον· οὐ γὰρ ἂν αἱ ἀποκαταστάσεις τῶν φορῶν ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἐγίγνοντο, εἰ μὴ εἷς καὶ ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς ἐδυνάστευεν ἐφ' ἑκάστου. πάντες γε μὴν οὗτοι συντελοῦσι τῇ τοῦ θείου γενητοῦ προόδῳ καὶ περιέχονται ὑπὸ τοῦ τελείου ταύτης ἀριθμοῦ. οὐ μὴν ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν ζῴων ἑκάστου πάντως ἐστί τις φυσικὸς ἀριθμός· οὐ γὰρ ἂν ὡσαύτως τὰ ὁμοειδῆ διωργάνωτο οὐδ' ἂν περὶ τὸν αὐτὸν ἤκμαζέ τε καὶ παρήκμαζε χρόνον οὐδ' ἐγέννα οὐδ' ἔτρεφεν οὐδ' ηὖξε τὰ ἔκγονα εἰ μὴ τῷ αὐτῷ μέτρῳ κατείχετο τῆς φύσεως. καὶ μὴν ὅτι οὗτος αἴτιος γίγνεται ἀμεινόνων τε καὶ χειρόνων γενέσεων, ἀκηκόαμεν παρὰ τοῦ κρατίστου καὶ ἀρίστου τῶν Πυθαγορείων Πλάτωνος. τί οὖν χρὴ τοῖς φυσικοῖς καὶ δημιουργικοῖς ἀριθμοῖς εἰς ταὐτὸν ἄγοντα τοὺς μαθηματικοὺς ἐπιταράττειν τὸν λόγον; κἂν γὰρ τετραγώνους ποτὲ λέγωμεν ἢ κύβους τῶν φυσικῶν ἀριθμῶν ἐνίους, οὐ μοναδικοὺς αὐτοὺς ποιοῦμεν, ὥσπερ τὸν θ̄ καὶ τὸν κζ̄, ἀλλὰ τὴν δι' ὁμοιότητος αὐτῶν πρόοδον καὶ τὴν ταὐτοῦ περὶ τὰς ἀπογεννήσεις αὐτῶν ἐπικράτειαν διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων σημαίνομεν· ὁμοίως δὲ κἂν ἴσους λέγωμεν ἢ διπλασίους, εἰδῶν ἐπικρατείας καὶ συμφωνιῶν ἐν αὐτοῖς ἐνδεικνύμεθα. ὥστε οὐ παρὰ τοῦτο ἢ τὰ διαφέροντα τῷ αὐτῷ χρήσεται ἀριθμῷ καθὸ διαφέρει ἢ τὰ αὐτὰ ἑτέρῳ καὶ ἑτέρῳ καθὸ τὰ αὐτά ἐστιν· οὐδὲ γὰρ κατὰ τὸ μαθηματικὸν ἀκούοντι τῶν ἀριθμῶν ταῦτα ἂν ἠκολούθησε τὰ ἄτοπα, πολλῶν τετραγώνων καὶ ἀπείρων ἐπινοεῖσθαι δυναμένων κύβων καὶ ἴσων καὶ διπλασίων, μήτοι γε δὴ τοῖς κατὰ τὸ βούλημα τῶν χρησαμένων τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ φυσικῶς αὐτὰ μετιοῦσιν ἐμποδὼν ἂν κατασταίη. 1093a 13. "ἀλλὰ διὰ τί .... οὐκέτι δύναται". ὡς εἰ ἔλεγεν, ἀλλ' ἴδωμεν αὐτῶν τὰς κατασκευὰς δι' ἃς αἴτια λέγουσι ταῦτα τῶν πραγμάτων. τὴν ἑπτάδα τοίνυν ἐπαινοῦντές φασι τά τε φωνήεντα ἑπτὰ εἶναι δι' ὧν ἡ ἐγγράμματος ἀποτελεῖται φωνή, καὶ τοὺς φθόγγους τῆς διὰ πασῶν, ἔτι δὲ τὰς Πλειάδας ἑπτά, ἐν ἑπτὰ δὲ ἔτεσιν ὀδόντας βάλλειν

τὰ ζῷα (οἷς ἐπιφωνεῖ πᾶσι κωμικῶς καὶ ἐλεγκτικῶς τὸ "ἔνιά γε ἔνια δ' οὔ"), ἑπτὰ δὲ εἶναι τοὺς ἐπὶ Θήβας στρατεύσαντας. εἶτα δείκνυσιν ὅτι οὐδὲν τούτων διὰ τὸν ἑπτὰ ἀριθμὸν γίγνεται, ἀλλὰ δι' ἄλλην αἰτίαν. καὶ τῷ ὄντι γελοῖον ἢ τῶν Ἀργείων στρατηγῶν τὸν ἀριθμὸν τοῦτον αἰτιᾶσθαι ἢ τῆς Πλειάδος· οὐδὲ γὰρ περὶ ταύτης θαρροῦντα ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οὕτω συντέτακται δημιουργικῶς, ἀλλὰ μᾶλλον ὅτι πᾶς ὁ καταστερισμὸς πολλῆς μετέχει θέσεως· διὸ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις μὲν ἄλλως, παρὰ Χαλδαίοις δὲ καὶ Ἕλλησιν ἑτέρως εἰσὶ συντεταγμένοι οἱ ἀπλανεῖς. λέγει δὲ καὶ περὶ τῶν διπλῶν συμφώνων, ὅτι οὐ διὰ τοῦτο τρία ἐπειδὴ τρεῖς αἱ συμφωνίαι. καὶ εὖ λέγει· οὐδὲ γὰρ ἔστιν ἕκαστον αὐτῶν ἀνάγειν εἰς ἑκάστην τῶν συμφωνιῶν, οἷον τὸ ζ̄ εἰς τὴν διὰ τεσσάρων ἢ τὸ ξ̄ εἰς τὴν δι' ὀξειῶν ἢ τὸ ψ̄ εἰς τὴν διὰ πασῶν· ἀλλὰ μᾶλλον, φησίν, ἐπειδὴ οἱ τόποι τρεῖς τῆς ἐκφωνήσεως, διὰ τοῦτο ἐφ' ἑκάστου ἓν ἀποτελεῖται. ταύτῃ δὲ τῇ ἀποδόσει καὶ Ἀρχῖνος ἐχρῆτο, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος· ἔλεγε γὰρ ὁ Ἀρχῖνος ἢ ἔξω τι παρὰ τὴν μύσιν τῶν χειλῶν ἐκφωνεῖσθαι, ὥσπερ τὸ π̄, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ψ̄ πρὸς τῷ ἄκρῳ γεννᾶσθαι τῆς γλώττης ὡς ἐκ τοῦ π̄ σ̄ συγκείμενον· ἢ τῷ πλάτει τῆς γλώττης παρὰ τοὺς ὀδόντας, ὥσπερ τὸ δ̄, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ζ̄ κατὰ ταύτην γεννᾶσθαι τὴν χώραν· ἢ τῷ κυρτῷ καὶ πιεζομένῳ ἐκ τοῦ ἐσχάτου, ὥσπερ τὸ κ̄, ὅθεν τὸ ξ̄ προϊέναι· ταῦτα δὲ ὅτι φυσικώτερα τοῦ τὰς τρεῖς αἰτιᾶσθαι συμφωνίας πᾶς ἄν τις ὁμολογήσειεν· οὐ μὴν ἐπειδή τινες τῶν νεωτέρων μοχθηραῖς ἀποδόσεσιν ἐχρήσαντο, διὰ τοῦτο χρὴ τὰς διὰ τῶν ἀριθμῶν φυσιολογίας ἀποδοκιμάζειν. ἀλλ' εἰ μὲν εὑρίσκετό τι τοιοῦτον ἢ παρὰ Πλάτωνι τῷ θείῳ ἢ παρά τινι τῶν εὐδοκίμων Πυθαγορείων, διαβολὴν ἔφερε τῇ μεθόδῳ· ἐπεὶ δὲ Πρῶρος μὲν ὁ Πυθαγόρειος πολλὰ καὶ σεμνὰ καὶ θεοπρεπῆ περὶ ἑπτάδος εἰπὼν οὐδεμιᾷ τοιαύτῃ χρῆται ἀποδόσει, δείκνυσι δὲ συνετῶς ὅπως ἡ φύσις δι' ἑπτὰ ἐτῶν ἢ μηνῶν ἢ ἡμερῶν πλεῖστα τοιούτων πραγμάτων τελειοῖ ἢ μεταβάλλει, ἄλλοι δὲ περὶ δεκάδος διαλεχθέντες ἔδειξαν αὐτῆς τήν τε ἐν παντὶ τῷ θείῳ γενητῷ

3 *distantiae lationum* β. ‖ 6 γενητοῦ (*genitoris*) β. sed cf. Pl. Tim. p. 40 D περὶ θεῶν ὁρατῶν καὶ γεννητῶν, et infra l. b33. ‖ 8 πάντως om *AHβ*. ‖ 10 ἐγένα· *H*. ‖ ἔτρεφεν] *nutrirentur* β. ‖ οὐδ' ηὖξε . . . 11 φύσεως om *A*. ‖ ἤυξε *CH*. ‖ 12 γίγνεσθαι ἀμεινόντων *H*. ‖ γενέσεως *H*. ‖ 13 Pl. rei p. VIII p. 546 C. ‖ 14 ἄγοντι (*A*). ‖ 15 ἐπιταράττει *H*. ‖ 18 ἀπογενήσεις (*A*)*H*. ‖ 20 ὁμοίους *H*. ‖ 21 *in ipsis* β: ἐν ἑαυτοῖς *BH*. corr. etiam Bonitzius. ‖ 22 καθοῦ *H*. ‖ 29 ὡς . . . b3 γίγνεται excerpta ex Alex. p. 811, 6—16. ‖ 30 αἰτία *H*. ‖ 32 τῆς] τοὺς *A*. ‖ 33 ἐν ἑπτὰ om *AH*. ‖ fort. ἔτεσι τοὺς ὀδόντας, cf. Alex.

1 κωμῳδικῶς *A* κωμωτικῶς *H obiurgatorie* β. hoc uocabulum ipse Syr. alienis interposuit. ‖ ἐλεκτικῶς *H*. ‖ 6 ταύτης] αὐτῆς *BHβ*. ‖ 7 sqq. ne haec quidem Alexandri non sunt, cf. p. 811, 22—27. ‖ 8 θέσεως] cf. p. 932 a24. ‖ χαλκιδαίοις *B*. ‖ 9 καὶ post δὲ om *H*. ‖ 10—22 προϊέναι] ex Alex. p. 811, 28—31. 812, 14 sq. 33 sq. sumpta. ‖ 11 γὰρ om *Aβ*. ‖ 12 ζ̄ εἰς *Hβ*: ζ̄ καὶ *B*. ‖ 13 *diatessaron* β διὰ δ΄(ων) *H* διὰ δ̄ *B*. ‖ 13 δι' ὀξεῖαν *B* διοξεῖαν *H*: διὰ πέντε Alex. et β, quod fuit qui probaret. tu cf. Boeckhium Philolai p. 68. ‖ 14 φησὶν om β. ‖ οἱ] ἐχρῆτο οἱ *A*, cf. ad l. 16. ‖ τρόποι *BHβ*, sed cf. Arist. p. 1093 a24. ‖ 15 ἐξ ἑκάστου *H* ἑκάστου (*A*) *per singulum* β. ‖ 16 ἀποδώσει (*A*)*H*. ‖ Ἀρχῖνος] cf. quae musei Rhenani t. XXV p. 590 sq. disputaui. ‖ ἐχρῆτο Alex. et corrector eius exempli unde *A* fluxit (cf. ad l. 14): ἐχρήσατο *BH*. ‖ ἱστορεῖ ὁ θεόφρ. *H*. ‖ 17 ἢ Bonitzius ad Alex. p. 812, 34: μὴ *BHβ*, Alex. ‖ τι om β. ‖ 18 ὥσπερ τὸ π] *ipsum* ψ, *ut ipsum* π. β. ‖ καὶ ante διὰ om *Aβ*. ‖ τὸ ante ψ om (*A*)*Hβ*. ‖ γεννᾶται β. ‖ 19 ἢ τῷ] ἢ *H*. ‖ 20 ὥσπερ *Hβ*: ὥσπερ δὲ *B*. ‖ 21 κυρτῷ καὶ *H*: καὶ om *ACβ* (et Alex.), sed spatio uacuo relicto *A*. ‖ 25 τὰς παρὰ τῶν *H*. ‖ 28 fort. scrib. διαβολὴν ἂν ἔφ. cum β. ‖ Πρῶρος] πρῶτος *BH post* (μὲν om.) β. cf. Nicom. in theol. arithm. p. 43 Πρῶρος ὁ Πυθαγορικὸς ἐν τῷ περὶ τῆς ἑβδομάδος. ‖ 29 πυθαγόρας *BHβ*. ‖ 30 οὐδεμία *B*. ‖ 31 ἐτῶν] flagitari uidetur ἢ ἐτῶν. ‖ πλεῖστα τοιούτων uitiosa sunt. fort. πλεῖστα ὅσα τῶν, an τὰ πλεῖστα ὡσαύτως τῶν—? ‖ 32 ἐπιτελειοῖ *A perficit* β. ‖ ἄλλοι] ut Speusippus, cf. theol. ar. p. 61 sq. ‖ 33 ἔδοξαν (*A*) *dederunt* β. ‖ γένη τοῦ *H genitori* β. cf. ad l. a6.

βασιλείαν καὶ τὴν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα τῶν φυσικῶν ἔργων ἐπικράτειαν, αὐτός τε ὁ Πυθαγόρας περὶ πάντων τῶν ἀπὸ μονάδος ἄχρι δεκάδος ἀναδιδάξας ἀριθμῶν θεολογικῶς ἅμα καὶ φυσικῶς ἀναστρέφεται μηδεμιᾶς εὐτελοῦς καὶ ψυχρᾶς ἀποδόσεως ἐφαπτόμενος, τί οὖν δεῖ τὰ γνήσια τῶν ἀνδρῶν ἀπολελοιπότα συγγράμματα ἐκ τῶν ὑποδυομένων τὴν ἐκείνων φιλοσοφίαν τὴν κατὰ τῶν θείων ἀνδρῶν αὔξειν διαβολήν; εἰ δὲ δεῖ καὶ τοῦτο προσθεῖναι, φανερός ἐστι καὶ αὐτὸς ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης, ἐν οἷς οὐ φιλονεικεῖ, καὶ τὴν φυσικὴν τῶν ἀριθμῶν δύναμιν ἀποθαυμάζων καὶ τῇ τῶν Πυθαγορείων θεωρίᾳ κατακολουθῶν. καὶ ἃ μὲν περὶ τριάδος εἶπεν ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς Περὶ οὐρανοῦ πραγματείας μαρτυράμενος καὶ τὸ τοῦ Πυθαγόρου διδασκαλεῖον καὶ τέλος ἐπιφωνήσας ὡς "παρὰ τῆς φύσεως εἰληφότες ὥσπερ νόμους ἐκείνης πρὸς τὰς ἁγιστείας χρώμεθα τῶν θείων τῷ ἀριθμῷ τούτῳ", πᾶσίν ἐστι πρόδηλα. τὰ δὲ ἐν τῷ Περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν κείμενα πῶς οὐκ ἄν τις ἐκπλαγείη; εὑρὼν γὰρ τοὺς γενικωτάτους χυμοὺς ὀκτώ, στρυφνὸν αὐστηρὸν πικρὸν ἁλμυρὸν δριμὺν ὀξὺν γλυκὺν λιπαρόν, καὶ πάλιν ὀκτὼ τὰ ἁπλούστατα χρώματα, λευκὸν ξανθὸν φοινικοῦν ἁλουργὸν πράσινον φαιὸν κυανὸν μέλαν, ἑπτὰ ἑκάτερα ποιεῖ, δημιουργίᾳ πρέπειν ὑπολαβὼν τοῦτον τὸν ἀριθμὸν καὶ εἰς ταὐτὸ συνωθῶν πικρῷ μὲν ἁλμυρόν, μέλανι δὲ φαιόν. μὴ τοίνυν ἃ δοκιμάζομεν ἐν τοῖς ὑφηγητικωτέροις τῶν συγγραμμάτων, ταῦτα ἐν τοῖς ἀντιλογικοῖς ἀποσκορακίζωμεν. [1093a 26] "ὅμοιοι δὴ ... οὐρανοῦ". ὅτι εἰ καὶ τῶν ἐξηγουμένων τὸν Ὅμηρόν τινες τὸ ἀκόλουθον πρὸς ἑαυτοὺς οὐ διασώζουσι, καὶ τῶν ἐπιχειρούντων μιμεῖσθαι τοὺς Πυθαγορείους ἔνιοι τῆς ἀληθοῦς αὐτῶν θεωρίας ἀποπίπτουσιν ἐπὶ γλίσχρας τε καὶ καταγελάστους ὑπονοίας καταφέρονται, συγχωρεῖν δεῖ. ἀλλ' οὐδὲν τοῦτο πρὸς Ὅμηρον ἢ Πυθαγόραν ἢ τοὺς δυνηθέντας ἐπὶ τὴν ἀληθεστάτην ἐκείνων θεωρίαν ἀναδραμεῖν. καταγέλαστοι οὖν καὶ οἱ διὰ τοῦτο τοῦ ιβ καὶ ϛ δύο μέσους εἶναι λέγοντες τὸν θ καὶ τὸν η, ὅτι τὸ ἔπος δέκα ἑπτὰ ἔχει συλλαβάς, ἢ οἱ τὰς μέσας τὰς δύο τῶν συλλαβῶν αἰτίας εἶναι λέγοντες τοῦ στίχου· "χωρίς" γάρ φασι "τὰ Μυσῶν"· εἰ γὰρ καὶ ἀριθμοῖς χρῆται τὰ μέτρα, ὥσπερ οὖν χρῆται, ἀλλ' οὐ κατὰ ταύτην ἀποτελεῖται τὴν μέθοδον.

γελοῖον δὲ καὶ τὰ τρυπήματα τοῦ αὐλοῦ διὰ τὰ γράμματα τοσαῦτα ποιεῖν, ἢ προσαρμόζειν τὰ κδ στοιχεῖα τῇ ὁλότητι τοῦ κόσμου· καὶ γὰρ εἴ τίς ἐστι τούτων μία αἰτία, ὥσπερ οὖν ἔστιν, ἄλλως αὕτη θεωρεῖται. δεῖ δὲ μὴ τὰς ἀποπτώσεις τῶν ὑποδυομένων αὐτοὺς πρὸς διαβολὴν τῆς ὅλης φιλοσοφίας παραλαμβάνειν. [1093b 5] "ὁρᾶν δὲ δεῖ ... φθαρτοῖς". ἐπειδὴ τὰ ἀΐδια τέτακται καὶ ἀεὶ ὡσαύτως ἔχει, πολλή, φησίν, ἐπ' αὐτῶν εὐπορία τοῖς θεωρήμασι χρῆσθαι τῶν ἀριθμῶν, ὅπου γε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλοτε ἄλλως διακειμένων ἔστι πολλὰ τοιαῦτα ἐπινοεῖν. ἔδει δὲ τοῦτο τεκμήριον ἱκανὸν ποιεῖσθαι τοῦ κατά τινας θείους ἀριθμοὺς τὰ ἀΐδια διακεκοσμῆσθαι, τὰ δὲ θνητὰ κατὰ θείους καὶ φυσικούς. εἰ γὰρ ἀεὶ οὕτως ἔχει τὰ ἀΐδια, κατὰ φύσιν οὕτως ἔχει· εἰ τοίνυν ἀριθμητικῶς αὐτοῖς ἐπιβάλλοντες ἀληθεύομεν περὶ αὐτῶν, ὡς ἡ φύσις αὐτὰ ὑπέστησεν ἡ ὁσία, οὕτως ἐπιχειροῦσι θεωρεῖν οἱ γνησίως φιλοσοφήσαντες· φέρε γὰρ ἐφ' ἑνὸς εἰπεῖν, ὁ ἥλιος διὰ τοσοῦδε χρόνου ἀποκαθίσταται, καὶ τοῦτο ἀεί· κατὰ φύσιν ἄρα οὕτως. ἀλλὰ μὴν οὗτος ὁ χρόνος ἀριθμός ἐστι τοιόσδε· ἡ φύσις ἄρα σὺν τοιῷδε αὐτὸν ὑπέστησεν ἀριθμῷ, καὶ τὴν σελήνην σὺν τοιῷδε καὶ ἕκαστον τῶν κατ' οὐρανόν (οὐ μέντοι σὺν μαθηματικῷ ἀλλὰ σὺν δημιουργικῷ καὶ θείῳ· εἰ καὶ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς εἰκόνας αὐτοῦ τινας θεωρεῖν δυνάμεθα διὰ τὸ τοὺς δευτέρους ἀριθμοὺς ἐξηρτῆσθαι τῶν προτέρων ἀεὶ καὶ κατὰ τὴν ἐκείνων ἰδιότητα προϊέναι κἀκείνους ἐν ταῖς τελευταίαις ἐκφαίνειν τάξεσι). καὶ θνητὰ δὲ ζῷα καθ' ὅσον ἡ φύσις ἐν αὐτοῖς δυναστεύει (δυναστεύει δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ οὐκ ἀεί), κατὰ τοσοῦτον τοῖς οἰκείοις ἀριθμοῖς διακεκόσμηται. [1093b 7] "ἀλλ' αἱ .... ἐν δὲ χρόᾳ τὸ λευκόν". συγχωρεῖ μὲν καὶ ἐν ἀριθμοῖς καὶ ἐν σχήμασι καὶ ἐν χροιαῖς καὶ ἐν ἑκάστοις εἶναι τό τε εὖ καὶ τὸ ἀντικείμενον τῷ εὖ, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ φύσει· οὐ μὴν ἔτι τοῦ ἐν τῇ φύσει ἀμείνονος τὴν ἀμείνω συστοιχίαν αἰτιᾶται τοῦ ἀριθμοῦ, μᾶλλον δὲ εἰ τύχοι τὰς ὥρας τοῦ ἔτους βούλεται προτέρας εἶναι καὶ αἰτιωτέρας τοῦ ἀριθμοῦ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὡρῶν. καὶ τοῦτο εἰκότως μὲν ὑπομένει, τοὺς ὑστερογενεῖς ἐννοῶν ἀριθμούς. ὅμως δὲ ἐρωτητέον αὐτόν, πόθεν αἱ ὧραι ἀεὶ ὡσαύτως; ἢ γὰρ ἐκ Διὸς ἢ ἐξ ἡλίου ἢ ἐξ ἄλλου του τῶν δημιουργικῶν. οὐκοῦν ἐκεῖθεν μετροῦνται καὶ τάττονται

2 fort. αὐτὸς δὲ. ‖ 5 δεῖ] δὴ *A*. ‖ 12 τὸ τοῦ *AH*: τὸ *C*. ‖ 13 de caelo I 1 p. 268 a13. ‖ 14 τὰς ante ἁγισ. om *A*. ‖ ἁγιστείας *BH*. ‖ θεῶν *β* cum Arist. ‖ 15 ἐν τῷ om *AHβ*. ‖ Ar. π. αἰσθ. 4 p. 442 a17—25. ‖ 18 ἁπλούστερα *BHβ*. ‖ 19 χρυσώματα *H*. ‖ 20 κυανὸν sic *BH*. ‖ ὑπολαβὼν *Hβ*: ὑπολαβεῖν *B*. cf. Arist. l. s. ἑπτὰ γὰρ ἀμφοτέρων εἴδη, ἄν τις τιθῇ, ὥσπερ εὔλογον, τὸ φαιὸν μέλαν τι εἶναι. ‖ 21 πικοῦς (*A*)*H*. ‖ μὲν om *Hβ*. ‖ 22 ὑφηγηκωτέροις (*A*)*H*. ‖ 23 ἀπολογικοῖς *H*. ‖ 24 ἀποσκορακίζομεν (*A*). ‖ ὅτι εἰ καὶ] εἶτα εἰ καὶ *C* εἶτα καὶ (*A*)*H* ὅτι καὶ *β*. ‖ τῶν . . . 25 διασ. et 27 ἐπὶ . . . 28 καταφ. ex Alex. p. 813, 3 sumpta. ‖ 28 ἐπινοίας Alex. hinc corrigendus. ‖ 31 ϛ] γ̅. *H*. ‖ τὸν η] τὸν κ̅ *A*. ‖ 32 δεκαεπτὰ *H* ι̅ζ̅ *B*. ‖ *medias duarum syllabarum β*. ‖ 33 *absint enim dicunt, quae odium irritant. β*. cf. Leutschius in paroemiogr. t. I p. 377 et 465. ‖ 34 ἀριθμοῦ (*A*).

1 γελοῖον . . . 3 κόσμου Alexandri sunt p. 813, 29. ‖ γελοῖ δὲ *H*. ‖ 4 θεωρεῖται] θεωρητῷ *H*(*A*?) θεωρητή corr *B* *consideranda β*. ‖ 5 αὐτοὺς] deesse aliquid apparet, fort. post ὅλης intercidit τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων uel simile quid. ‖ 6—9 ἐπινοεῖν] Alexander p. 813, 36 conpilatur. ‖ 7 ἀπορία *Aβ*. ‖ 9 τοιαῦτα hinc redde Alexandro. ‖ 10 ἀΐδια *Hβ*: ἴδια *B*. ‖ 11 κεκοσμῆσθαι (*A*)*H*. ‖ *per diuinos β*: καὶ θείους *B* καὶ θεία *H*. corr. Bonitzius et Brandisius. ‖ 14 ὁσία] οὐσία *A*. ‖ 18 σὺν τοῖς ὧδε *H*. ‖ 19 οὐ] fort. σὺν οἰκείῳ (οὐ —. ‖ 25 κατακεκόσμηται *AH*. ‖ 26 συγχωρεῖν (*A*)*H* *Concedet β*. ‖ 27 καὶ ἀριθμοῖς *BH*. cum *β* correxi, item Bonitzius. Cf. Alex. p. 814, 19 sq. ‖ 28 εἶναι *Hβ*: om *B*. ‖ τῷ] τὸ (*A*)*H*. ‖ 29 συστοιχείαν *BH*. ‖ 33 ἐννοιῶν *H*. ‖ ὅμως] ὁμοίως *BHβ*. ‖ 35 του om *Aβ*. ‖ δημιουργικῶν *H*: δημιουργῶν *Bβ*.

κατὰ τὴν ποιητικὴν δύναμιν τῶν ἀριθμῶν. ὅλως δὲ πρὸ τοῦ ἐν ἄλλῳ τὸ ἑαυτοῦ ὂν διὰ τί μὴ μελετῶμεν ἀσπάζεσθαι; ἐπεὶ καὶ τὸ ἐν ἑκάστοις ἀγαθὸν ὁρῶντα μὴ αἰτιολογεῖν αὐτὸ *τἀγαθὸν* καὶ τὸ μὴ ἀνάγειν πάντα εἰς μίαν ἀρχήν, ἀφ' ἧς αὐτοῖς καὶ τὸ ὁμοίως ἔχειν καὶ τὸ ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον προεληλυθέναι διασώζεται, διασπῶντός ἐστι τὰ ὄντα καὶ ἐπιλανθανομένου τοῦ "οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη". καίτοι τίς οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν ὅτι δεῖ τὸν ἕνα λόγον προϋπάρχειν τῶν ἀνάλογον; ὁ δὲ οὔ φησι, πέπονθε δὲ τοῦτο καὶ ἐν τοῖς φυσικοῖς αὐτοῦ σκέμμασι, τὴν τύχην οὐ μίαν αἰτίαν συναγωγὸν τῶν διαφερουσῶν ἀρχῶν ὑποθέμενος, ἀλλὰ συμπτώματα φὰς εἶναι τὰ κατὰ τύχην καὶ τύχην ἀναίτιον αἰτίαν. ὅθεν πολὺ τὸ εἰκῆ παρ' αὐτῷ καὶ ἀλόγιστον, ὃ δὴ παρεμπίπτον διακόπτει τὴν τοῦ νοῦ τῶν ὅλων ἐπικράτειαν. [1093b 21.] "ἔτι ... ποιητέον". τοῦτο εἰς τοὺς εἰδητικοὺς ἀριθμοὺς μόνους ἀπέρριπται, οὕς φασιν ἀσυμβλήτους ἔχειν μονάδας καὶ διὰ τοῦτο διαφορὰν δεικνύναι καὶ ἐπὶ τῶν ἴσων, οἷον τὸν ἐκεῖ τρία μὴ εἶναι τὸ τρίτον μέρος τῆς αὐτοεννεάδος μηδὲ τὸ ἥμισυ τῆς αὐτοεξάδος. εἰ τοίνυν, φησί, τοιοῦτοί εἰσιν οἱ εἰδητικοὶ ἀριθμοί, οὐκ ἂν εἶεν αἴτιοι τῶν ἁρμονιῶν· ἐν γὰρ ταῖς συμφωνίαις οἵ τε ὁμόφωνοι φθόγγοι ἴσοι εἰσὶ καὶ ἡ νήτη διπλασία τῆς ὑπάτης ἐπιτέταται καὶ ὅλως ὁ δ̄ τοῦ ὀκτὼ ἥμισυς καὶ τοῦ τρία ἐπίτριτος, ὡς ἂν ἀδιαφόρων οὐσῶν τῶν ἐν αὐτοῖς μονάδων. συλλογίζεται οὖν οὕτως· οἱ εἰδητικοὶ ἀριθμοὶ διαφόρους ἔχουσι μονάδας, οἱ συνιστάντες τὰς ἁρμονίας ἀριθμοὶ οὐκ ἔχουσι διαφόρους μονάδας, οὐκ ἄρα οἱ εἰδητικοὶ ἀριθμοὶ συνιστᾶσι τὰς ἁρμονίας· ὥστε εἴ τις αὐτοὺς εἶναι λέγει διὰ τοῦτο, ψευδῶς λέγει. ῥητέον δὲ πάλιν ὅτι οὔτε μοναδικοί εἰσιν οἱ εἰδητικοὶ ἀριθμοί, εἰ μή τις τὰ εἴδη αὐτῶν μονάδας ἢ ἑνάδας ἐθέλει καλεῖν, οὔτ' αὐτόθεν καὶ ἀμέσως τῶν ἐν ταῖς λύραις ἁρμονιῶν εἰσι συστατικοί, ἀλλ' ἴσως τῶν ἐν ταῖς θείαις ψυχαῖς καὶ τῶν τοῦ σύμπαντος κόσμου, καὶ ὅλως ὅσα ὁ εἷς καὶ ὅλος δημιουργὸς ἑνιαίως ὑφιστάνειν καὶ κατακοσμεῖν καὶ σύμφωνα πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἄλληλα ποιεῖν λέγεται, τὴν τούτων ἁρμονίαν ἐκ τῶν εἰδητικῶν ἀριθμῶν ὑφίστασθαί φασι. [1093b 24.] "τὰ μὲν οὖν ... εἶναι τὰς ἀρχάς". ἐγὼ δὲ τεκμήριον ἂν ποιησαίμην τοῦ κάλλιστα καὶ ἄριστα καὶ ἀνελεγκτότατα πεφιλοσοφηκέναι τοὺς θείους ἐκείνους ἄνδρας τὸ σὲ δεινότατον ὄντα καὶ γονιμώτατον τῶν ἱστορηθέντων [συγγραφέων] οὕτω μὲν κακοπαθῆσαι περὶ τὰς ἀντιλογίας τὰς πρὸς αὐτούς, μηδὲν δὲ οὐχ ὅτι νικητικὸν ἀλλ' οὐδὲ πιθανὸν εἰρηκέναι, μᾶλλον δὲ οὐδὲ ὅλως τι πρὸς αὐτοὺς εἰρηκέναι, ἀλλὰ τὰ πλεῖστα μὲν ἑτέραις ὑποθέσεσι χρήσασθαι μηδὲν προσηκούσαις τῇ τῶν πρεσβυτέρων πραγματείᾳ, ἐνιαχοῦ δὲ λέγειν τι πρὸς τἀληθῆ αὐτῶν δόγματα προθέμενον παρὰ θύρας ἀπηντηκέναι.

Ταῦτά ἐστιν ἃ ἐν τούτοις ἀντιλέγει ταῖς τῶν Πυθαγορείων καὶ Πλατωνικῶν ἀνδρῶν θεωρίαις ὁ Ἀριστοτέλης· ἃ δὴ περιέχει καὶ τὰ ἐν τῷ μείζονι τῶν Α ῥηθέντα, ὡς καὶ ὁ ὑπομνηματιστὴς Ἀλέξανδρος ὑπεσημήνατο· διὸ καὶ ἡμεῖς τούτοις ἐπιστήσαντες οὐδ' ἐκεῖνα παραλελοιπέναι νομίζομεν· οὐ μὴν οὐδ' ὅσα ἐν τοῖς Περὶ εἰδῶν δύο βιβλίοις πρὸς αὐτοὺς εἴρηκε· σχεδὸν γὰρ κἀκεῖ τὰ αὐτὰ ταῦτα ἀνακυκλοῖ, ὥστε εἰκότως διὰ τῶν αὐτῶν ἂν εἴη καὶ ἡ πρὸς ἐκεῖνα ἀπάντησις. ἡμεῖς μὲν οὖν τοῖς ἐφόροις τῆς φιλοσοφίας θεοῖς εὐξάμενοι τὸν λόγον καταπαύσομεν· πολλῶν δὲ ῥηθέντων ἐφ' ἑκάτερα λόγων, κρατοίη τῆς τῶν ἐντυγχανόντων διανοίας τἀληθέστερα καὶ θεοφιλέστερα.

2 *quod in se est β*. cf. ad p. 928 a3. ‖ 3 τὸ ἓν ἑκάστοις *H*. ‖ τἀγαθὸν inserui. de uerbo αἰτιολ. cf. p. 930 a21. ‖ 4 τὸ ante ὁμοίως om *AH*. ‖ 6 τοῦ] Il. B 204, uersiculi ab ipso Arist. met. Λ extr. probati. ‖ 8 δὲ post πέπονθε om *β*. ‖ 9 cf. Ar. phys. II 5. 6. rhet. I 10 p. 1369 a32 cet. ‖ 10 συναγαγὼν *H*. ‖ ἀρχῶν] scribendum uidetur aut τυχῶν aut αἰτιῶν. ‖ ἀλλὰ om *H*. ‖ συμπτ. ut hoc loco p. 1093 b17. π. ζῴων ἱστορ. IX 37 p 620 b35. 40 p. 626 a29. π. ζῴων γενέσ. IV 4 p. 770 b6. ‖ 11 ἀναίτιον αἰτίαν nescio ubi Ar. casum dixerit, nam ad rhet. II 24 p. 1401 b30 παρὰ τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον Syrianum non respicere apparet. ‖ 12 παρεμπίπτων *H*. ‖ διακόπτει] *abscindit et interrumpit β* διασκόπτει *H* διασκώπτει *B*. correxi cum Bonitzio. ‖ 14 τοῦτο ... 26 ψ. λέγει ex Alex. p. 815, 2 sublata. ‖ 14 μόνους om *H*. ‖ 15 φασιν Alex.: φησιν *BHβ*. ‖ δείκνυσθαι Alex. ‖ 17 αὐτοεννάδος (*A*)*H*. ‖ 20 εἶσι *B*. ‖ τῆς ὑπ' αὐτῆς *Aβ*. ‖ ἐπιτέτακται *H* τέτακται *A*. ‖ 21 τοῦ η̅ (ὀκτὼ *A*) ἥμισυς (*A*)*H*. ‖ 23 ἀριθμοὶ om *BH*, non *β*. ‖ 25. 26 διὰ τοῦτο εἶναι λέγει Alex. ‖ 26 *Dicendum est ergo* (δή?) *β*.

1 *unitates β* ἐννάδας (*A*)*H* ἐννεάδας *C*: cum *β* correxi, item Bonitzius. ‖ 2 λύραις ... ἐν ταῖς perperam iterat *C*. ‖ 3 post κόσμου addit ἀριθμῶν *β*. ‖ 4 ὁ εἷς *C*: εἷς οἷς *H* οἷς (*A*) *unus β*. ‖ ὅλως *H* ὅλων *β*. ‖ αἰνιαίως *H*. ‖ 9 σὲ δυνατώτατον *A*. ‖ 10 συγγραφέων glossema seclusi, cf. p. 879 a6 sq. ‖ 11 οὐχ ὅτι *C*: ἔχουσι *AH*, unde *β* qui idem legerat, has turbas dedit: *ut nihil uictoriosum habeant, nec probabile dixerint, uel potius nihil omnino in eos dixerint, immo et plurimae* [καὶ πλείστας] *aliis suppositionibus utantur*. ‖ 12 fortasse πιθανὸν εὑρηκέναι, sed praestat priorem infinitiuum εἰρηκέναι delere. ‖ μᾶλλον δὲ ... εἰρηκέναι om *H*. ‖ οὐδὲν ὅλως *Bβ*. ‖ 13 τὰ] καὶ *AHβ*. ‖ 15 τἀληθῆ] ἀληθὲς *BH*, sed *ueras doctrinas β*. ‖ δόγμα *H*. ‖ 17 fort Τοσαῦτά. ‖ 19 τῶν om (*A*). ‖ 20 Alex. p. 718, 22 sq. ‖ ὑπεσεμήνατο *B*. ‖ 22 εἰδῶν *BH* cum Alex. p. 815, 16, item Syr. p. 901 a19. *de ideis β*. ‖ 23 αὐτῶν om *H*. ‖ 27 Post θεοφ. nouo facto initio Εἰς τὰ περὶ προνοίας τινὰ συντελοῦντα. | Τῶν οὐσιῶν κατὰ Ἀριστοτέλην .... καὶ ἐν ἐκείνοις κινήσεως: addunt *BH*, consulto *β* neglexit, quippe quae ad uerbum referant Alexandri quaestionem φυσικῶν καὶ ἠθικῶν ἀποριῶν καὶ λύσεων l. I 25 p. 76—80 ed. Spengelii. Τέλος | τῷ θεῷ ἡμῶν δόξα: | ΑΙΓΙΔΙΟΥ· subscribit *H*.

INDEX SCRIPTORVM ET PHILOSOPHORVM

A SYRIANO MEMORATORVM

asteriscus * eis locis Syriani praeponitur, quibus uerba ipsa scriptorum afferuntur. scriptorum loci his cancellis (—) saepiuntur, nomen scriptoris librive si Syr. indicat: quod si non indicat, his [—] includuntur.

CORRIGENDA ET ADDENDA

p. 840 b22 fort. scrib. ἤδη διὰ τῶν προειρημένων (probabilius hoc quam quod in adn. proposui).

840 b29 δημιουργοῦς] corrige δημιουργικοῦς ex *A* pr *Hβ*. cf. ad p. 931 b2.

842 a29 μόνον] recipiendum μόνων ex *A*, cf. ad p. 933 b13.

843 a30 αὐτὸ μᾶλλον ἐνέργεια] corrige αὐτὸ μόνον, cf. Toupius ad [Longinum] de subl. p. 526 ed. Weisk.

847 a31 adn. 'fort. ἀλλ' ὅ τι μάλιστα': scrib. 'fort. ἀλλ' ὅ τι μάλιστα οὐκ ἀποδεικτά'.

848 b37 μόνον] recipe μόνων ex *C*, cf. ad p. 933 b13.

adn. ad 850 b20 adde: cf. ad p. 886 a23.

adn. ad 852 a21 adde: 895 b10.

855 a7 μόνον] scrib. μόνων cum *CH*, cf. ad p. 933 b13.

adn. ad 857 b9 τῶν δ' ἐνύλων uerbis 'cf. ad p. 863 a27' adde: et ad p. 934 b30.

adn. ad 859 b37 'χάος] χάσμα. *H*' adde: 'et apographon Galei (classical journal t. XVII p. 163)'.

862 b6 ἀπορεῖ δὲ] del. δέ, nonnumquam initio scholiorum perperam inculcatum, uelut p. 932 b4 in codice *A*, cet.

865 b8 καὶ ἀληθείᾳ ἡ γνῶσις καὶ ἐναργείᾳ] corrigas καὶ ἀληθείᾳ καὶ γνώσει [ἐνεργείᾳ], cf. ad p. 888 b9.

866 b3 οὕτω δὲ] fort. scr. οὕτω δή.

adn. ad 875 b19 adde: p. 893 a7.

adn. ad 875 b24 adde: Ptolem. περὶ κριτηρίου p. X, 9 ed. Hanou.

876 a37 ἔπειτα δὲ ὅτι non recte temptaui.

876 b21 δῆλον συμπέρασμα] non dubito quin addito articulo scribendum sit δῆλον τὸ συμπ.

adn. ad 877 b32 adde: 928 b30.

882 b13 ὑπέμνησται] sic sane libri, sed corrigendum erat ὑπεμνημάτισται.

883 b19 hiare orationem non recte statui. quae et integra et plana erit, modo longiorem parenthesim ἐπειδὴ καὶ (l. 14) . . . . . κατὰ τὸ λόγιον (19) a continuo sermone disiunxeris.

889 a15 ἐπὶ πασῶν ἐν τοῖς σώμασι κοινοτήτων] fort. scrib. ἐπὶ πασῶν τῶν ἐν τοῖς κτλ.

890 a38 . . . . . 891 a12] his nihil nisi index earum rerum continetur, quas Iamblichus in tertio περὶ τῆς Πυθαγορείου αἱρέσεως libro tractauit edito in Villoisonis anecd. Gr. t. II p. 188—225. saepe ad uerbum hic index cum breuiore Iamblichi epilogo p. 224 sq. consentit.

adn. ad 890 b16 pro Ioannis Lydi testimonio pone uerba Iamblichi in Villois. anecd. II p. 189 δύναται δέ τις καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς τὰς γνωριστικάς, ὅσαι μέσαι εἰσὶ καὶ διανοητικαί, συλλογίζεσθαι αὐτῶν τὴν ἑτερότητα, ὥσπερ καὶ Ἀρχύτας φαίνεται ποιῶν ἐν τῇ τῆς γνωριστικῆς γραμμῆς τομῇ, cf. fragmentum personati Archytae ibid. p. 199 seruatum et ab Hartensteinio de Arch. p. 20 sqq. illustratum.

891 a19 καὶ λόγοις ἐπιστημονικοῖς καὶ νοεραῖς καὶ * διαπεποικιλμένον] praestabat particulam inter u. νοεραIC ΔΙαπεποικ. mala litterarum iteratione ortam cum *β* delere (cf. ad p. 931 b16), quam hiatum notare.

892 b5 ὅ τε γὰρ Τίμαιος Πυθαγόρειος ὤν] non Timaeus Locrus indicatur, sed Platonis dialogus, saepe similiter a Proclo commemoratus.

896 b32 ἓν δὲ οὐδὲν ὁτιοῦν] fort. corrig. ἓν δὲ οὐδὲ ὁτιοῦν.

902 a24 αὐτὸς μὲν Πυθαγόρας] fort. αὐτὸς μὲν ὁ Π., ut p. 842 a8 et 941 a2. legitur sane 912 b4 αὐτοῦ μὲν Πυθαγόρου et 927 b3 οὐδὲ αὐτὸν λέληθεν Ἀριστοτέλην. sed ceteris locis, nisi qui me latet, omnibus articulus aut non omittitur aut certa coniectura restituitur, ut αὐτῷ (τῷ) Ἀρ. 847 b31. 900 b34. 925 a1, αὐτῷ (τῷ) Σωκράτει 922 b14, κατ' αὐτὸν (τὸν) Ἀρ. 866 a1, αὐτὸς (ὁ) Ἀρ. 929 a32.

902 a31 Ἵππασος δὲ καὶ οἱ ἀκουσματικοὶ πάντες] cf. Iamblichus l. IV (de arithm.) p. 11c Tennulii οἱ δὲ περὶ Ἵππασον ἀκουσματικοί.

adn. ad 915 a20 adde: cf. p. 932 a6.

adn. ad 917 b8 τὸ ἐκείνων adde: cf. ad p. 926 b31.

adn. ad 928 a3 adde: p. 942 a2.

930 a33 τῇ δὲ δυάδι] notandum erat glossema δυάδι.

In adnotatione critica quod aliquotiens editionis Brandisianae mentionem facio, lectores meminerint eclogas non nullas ex Syriani commentario a Brandisio inter 'scholia Graeca in Aristotelis metaphysica' Berolini h. s. a. XXXVII separatim edita receptas esse. 'Alexandrum' in adnotatione librorum M et N dixi breuitatis causa epitomam superstitem, quae non dubium est quin in plerisque ipsa Alexandri uerba referat.

OPERARVM ERRORES

837 adn. l. ab inf. *9* uolueram 'typothetae', non 'thypothetae'.
839 b24 ἤ τις, non ἤτις.
849 b25 αἰτίαν, non αὶτίαν.
850 b5 adnot. ȣ̃ν ȣ̓χ, non ȣ̃ν ȣ̃χ.
852 b3 ἦν, non ἤν.
852 adn. l. ab inf. 5 (extr.) 'πρώτοις] cf. p. 863', non 'πρώτοις] p. 863'.
854 adn. l. ab inf. 2 'cf. Boisson.', non 'Boisson'.
\- \- l. inf. plene distingui uolueram post '*singulares β*'.
856 a39 ἐςι, φησί, τὰ: non ἐςι φησὶ τὰ.
860 adn. l. 3 init. ἀμοιβαῖος, non ἀμοιβαΐος.
861 a7 αὐτογνῶσιν, non αὐτόγνωσιν.
865 b7 μάλιςα, non μάλισα.
875 adn. l. ab inf. 5 (extr.) '24 διαθρήσας', non '23 διαθρ.'
879 adn. l. 4 ὄφειλε ἐγκλημάτων *A*, non 'ὄφειλε ἐγλημάτων *A*'.
880 b38 κατ', non κατ.
903 adn. l. 1 '3 εὐφωρατώτερα', non '4 εὐφ.'
914 adn. l. 7 ȣ̓τέ ἐςιν ***H***, non ȣ̓τέ ἔςιν ***H***.
930 a33 πρεσβυτέρας, non πρσβυτέρας.

INDEX

ARISTOTELICUS

EDIDIT

HERMANNUS BONITZ.

Indicem Aristotelicum dudum et promissum ab Academia Regia Borussica et desideratum a lectoribus philosophi nunc demum edituro pauca videntur praemonenda esse de eius descriptione finibus auctoribus.

Aristoteles quoniam in lingua Graeca multa novavit adeo ut vocabulorum philosophicorum, quae etiam nunc usurpantur, plurimorum auctor sit habendus, idemque doctrinam naturalem, quae tunc erat, prope universam libris suis complexus est, in iusto indice Aristotelico utrumque requiretur, ut et peculiaris Aristotelis usus et rerum naturalium copia lecturis in conspectu ponatur. itaque cum conficiendi indicis Aristotelici operam ante hos quinque et viginti annos ab Academia Regia Borussica honorifice mihi mandatam in me recepissem, non quo ad magnitudinem operis vires meas idoneas iudicarem, sed quia assiduitate tamen me aliquid ad interpretandum Aristotelem conferre posse sperabam, hoc et petivi et impetravi ab Academia, ut socium laboris quaerere liceret, qui quaecunque ad historiam animalium pertinent et colligeret et suo ordine disponeret. ac contigit quidem, ut vir doctissimus Jürgen Bona Meyer, qui de intelligenda et rectius iudicanda Aristotelis historia animalium insigniter meritus erat, meo rogatu hanc operis partem in se reciperet. is igitur cum abhinc tres annos ea certe vocabula, quae a littera α incipiunt, prelo parata se habere indicasset, index typis mandari coeptus est. sed paucis mensibus post vir doctissimus cum vocatus ad obeundum in universitate Rhenana munus professoris nova haec officia cum opera in indice Aristotelico ponenda non posse conciliari videret, promisso suo ut solveretur petiit. ita verendum erat ne inchoatum iam opus iaceret, nisi Bernardus Langkavel, qui et cognoscendae Aristotelis historiae animalium iam diu operam impenderat et ea fere ipsa, quae ad indicem requiruntur, suum in usum collegerat, precibus meis id concessisset, ut in locum a Meyero destitutum continuo succederet, et quae amicissime receperat, ea indefessus operis amplitudine strenue et assidue ad finem perduxisset; huius viri et voluntati, quam gratissimo animo prosequor, et diligentiae debetur, quod index Aristotelicus usui publico

tradi nunc potest. de ipsa autem operis societate ita inter nos convenit, ut Meyerus quidem suos de singulis vocabulis ad historiam animalium pertinentibus commentarios mihi traderet, ut eos hic illic immutatos in formam indicis redigerem; Bernardus Langkavel inde a littera β usque ad finem de omnibus vocabulis zoologicis ea fere et collegit ipse et disposuit quae nunc edita leguntur; antequam tamen chartae typothetae traderentur, et meam ego partem amico et ille suam mihi legendam offerebat, ut si quid vel addendum vel emendandum videretur, id mutuo consensu absolveretur. quae vocabula Meyeri vel Langkavelii diligentiae debeantur singulatim recensere non videtur opus esse, quoniam ipsi lectores auctorum manus facile dignoscent.

Aristotelico indici non eadem videtur lex et norma scribenda esse, quae Homerico vel Sophocleo; quodsi quis, quibus quodque vocabulum locis ab Aristotele usurpatum sit, eos omnes consignare et apte disponere sustinuerit, verendum est ne molem magis operis quam usum auxerit. neque enim ea quae pedestribus scriptoribus fere omnibus communia sunt, sed quae peculiaria sint Aristoteli, quaerentur in indice Aristotelico. in tali delectu cum putaverim acquiescendum esse, non ignoro equidem et lubricum omnino esse hoc deligendi iudicium, quoniam non eadem omnibus memoratu digna videbuntur, et vix contingere homini, ut in opere per quinque lustra et continuato et saepe munerum vel officiis vel mutatione intercepto eandem semper servet animi attentionem; sed cum multa multos desideraturos esse praeviderem, malui tamen in hanc vel iustam vituperationem incurrere, quam absolutionem quandam perfectionemque affectare speciosam magis quam utilem. eandem deligendi rationem secutus sum in vocabulis philosophicis, quibus praecipuam operam putabam impendendam esse; nam ne in his quidem omnes quotquot exstant loci describendi vel significandi esse videbantur. quid enim conferre poterit vel ad Aristotelis libros intelligendos vel ad usum linguae Graecae cognoscendum, si quis omnes locos, quibus apud Aristotelem *εἶδος, ὕλη, αἰτία, λόγος, οὐσία, φύσις, συλλογισμός, πρότασις* alia plurima eiusmodi vocabula exhibentur, in conspectu posuerit. hoc autem enixe studui, ut ne qua varietas usus lateret, sed singula significationis genera, quae in vocabulo quoque distinguuntur, et colligerentur omnia et apte disponerentur. apte autem dispositam arbitror eam varietatem, si lecturis satis facilis praebeatur conspectus; historiam quandam vocabuli ab eius primordiis deducere vix poterit, qui universae Graecitatis lexicon condendum susceperit, nedum qui intra fines librorum unius scriptoris contineatur. et indicem, non lexicon Aristotelicum proponi meminerint velim aequi iudices; indicis enim brevitas hoc videtur requirere, ut non tam interpretando, quam apto et coniungendi locos et disiungendi ordine varietas usus significetur. — In nominibus propriis et hominum et locorum id videbatur agendum esse, ut omnes, quibus nomen quodque legitur, loci afferrentur. praeterea latere notum est in libris Aristotelis multa hominum nomina, siquidem ille saepe philosophorum sententias, poetarum versus adhibet non nominatis auctoribus. talia quamquam studui suis reddere auctoribus,

satis multa adhuc feliciori indagationi relicta esse non ignoro. — In vocabulis zoologicis, id est in nominibus animalium et partium animalium, Bernardus Langkavel id spectavit, ut omnibus fere Aristotelis locis allatis illius de his rebus doctrina plena ex indice peti posset.

Qui nunc proponitur index quoniam pars est Academicae Aristotelis editionis, et textum eius editionis et paginarum versuumque numerum sequitur. et in significandis quidem locis satius duxi paginarum versuumque numeris per abundantiam quandam librorum (quorum sigla in limine indicis exhibentur) et capitum addere notas; ita statim ac certo discernitur, quae in ipsis Aristotelis libris, quae in subditis dubiisve inveniantur, atque errores vel in scribendo vel a typotheta commissi, quos ne acerrima quidem diligentia evitaveris, facilius corrigentur. ad textum editionis Academicae eae emendationes, quae satis probabiles videbantur, saepe sunt adhibitae; sed cum ingens sit isque maxime dispersus emendationum Aristotelicarum numerus et de veritate multorum tentaminum fluctuet iudicium, excusationem habebit si quae vel certissimae emendationes omissae sunt. praeterea, quia indicis natura prolixiorem explicationem non admittit, gratum fore lectoribus videbatur, si eos vel interpretes librorum Aristotelicorum vel singularum commentationum scriptores notatos invenirent, qui de aliquo vocabulo disseruerunt. itaque addito ad alicuius loci notationem nomine editoris vel interpretis significatum est, ab eo vel ad emendandum vel ad explicandum locum afferri aliquid, quod usui esse possit. in vocabulis zoologicis, ut iustum usum index haberet, significandum erat, quo nomine idem animal vel eadem animalis pars hodie nuncupetur; qua de re cum saepe dissentiant homines docti et adhuc sub iudice lis sit, Bernardus Langkavel sub finem cuiusvis vocabuli universam sententiarum varietatem adiecit. quae ad botanica pertinent nomina, ego quidem collegi et disposui; sed additas hodiernorum nominum notas, quae in his pariter requirentur, Bernardi Langkavel doctrinae et amicitiae debeo. quibus siglis in significandis editoribus et commentationum scriptoribus usi simus, infra indicatur.

Indicis usus cum inde praecipue suspensus sit, ut quam minime erratum sit in significandis locis, ii viri docti, qui chartas a prelo recentes perscrutabantur, eam in se receperunt operam, ut impressi indicis singulos numeros cum numeris indicis scripti conferrent. hanc operam taedii plenam quod amice et diligenter impenderunt collegae coniunctissimi, ab initio operis Guilelmus Wilmanns, deinde per semestre tempus Rudolphus Eucken, denique Paulus Eichholtz, summam iis habeo gratiam. quae vel eorum aciem effugisse vel a me ipso sociisque operis peccata esse adhuc animadversum est, infra in fine indicis notavi. his ego mendis subieci addenda quaedam, quorum praecipuam partem Jacobi Bernays eximio acumini et Bernardi Langkavel diligentiae acceptam refero. gratissimo denique animo amici et collegae coniunctissimi, Joannis Vahlen, memoriam recolo; is enim Aristotelis et orationis et ingenii existimator acerrimus, quo tempore Vindobonae maiorem huius indicis

partem elaborabam, et consilio prudenti et omnino felicissima studiorum communione operam meam mirum quantum adiuvit.

Opus diuturno labore et perseverantia ad finem tandem perductum cum foras sum daturus, aequos lectores ut benevole illud accipiant ingenue et verecunde rogo. quantum enim absit, ut mea opera Aristotelicae et dictionis et doctrinae imago talis sit repraesentata, qualem indice posse absolvi arbitror, profecto me minime fugit. quodsi aliquid contulerim ad libros Aristotelis facilius rectiusque cognoscendos et condendo aliquando pleniori Aristotelicae dictionis thesauro fundamentum posuerim non inutile, satis mihi pro meis viribus effecisse neque perdidisse operam videbor.

Scribebam Berolini mense Novembri a. MDCCCLXX.

H. BONITZ.

In significandis fragmentis poetarum et philosophorum has secuti sumus editiones, poetarum elegiacorum et lyricorum Th. Bergkii (ed. III. Lips. 1866), tragicorum A. Nauckii, comicorum A. Meinekii, philosophorum F. G. A. Mullachii (Paris 1860).

Editores et interpretes librorum Aristetolicorum his siglis significavimus:

A, Aub. Aristoteles von der Zeugung und Entwicklung der Thiere, übers. uud erläutert von H. Aubert und Fr. Wimmer. Lpz 1860. Aristoteles Thierkunde etc von H. Aubert und Fr. Wimmer. Lpz. 1868. quid alteri utri horum editorum debeatur, distinctum non est. litterae A ubi opus erat additum est siglum eius libri Aristotelici, ad quem pertinet horum interpretum adnotatio, veluti AZι i e Aub ad Zι.

Bk, Bk², Bk³. ipsum Academicae editionis textum, ubi ea distinctione opus erat, significavimus litteris Bk; quae deinde Bekkerus in aliquot libris Aristotelis seorsim iterum ac tertium editis emendavit, siglis Bk², Bk³ distinximus.

Bsm. Bussemakeri emendationes et observationes criticae, quae in Didotiana Aristotelis editione continentur.

Bz. Aristotelis Metaphysica, rec. etc H. Bonitz. Berol. 1848.

C. Histoire des animaux d'Aristote, avec la traduction française, par M. Camus. Paris 1783.

Cr. Aristotle's history of animals, translated by Rich. Cresswell. London 1862.

Did. Aristotelis opera omnia. Paris, Didot 1848 sqq.

F. Aristoteles über die Theile der Thiere, griechisch und deutsch von A. v. Frantzius. Lpz. 1853.

Fr, Fritzsche. Aristotelis Ethica Eudemia edidit A. T. H. Fritzschius. Ratisb. 1851. Ἀριστοτέλης περὶ φιλίας (Eth Nic VIII, IX), edidit A. T. H. Fritzschius. Gissae 1847.

Ka. Ar über die Theile der Thiere, Ar Naturgeschichte der Thiere, deutsch von A. Karsch. Stuttgart 1855, 1866. alter liber ab altero distinguitur siglis KZμ. KZι.

K. Ar Thiergeschichte, von den Theilen der Thiere, übers. von Ph. H. Külb. Stuttg. 1856.

P, Pik. Ἀριστοτέλους περὶ ζῴων ἱστορίας βιβλία θ' ἐφ' οἷς καὶ δέκατον τὸ νόθον, ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει N. Σ. Πικκόλου ἰατροῦ. Paris 1863.

Prtl. Ar Physik, über das Himmelsgebäude, über Entstehen und Vergehen, griechisch und deutsch von C. Prantl. Lpz. 1854, 1857.

S. Ar de animalibus historiae libri decem, ed etc J. G. Schneider. Lips 1811. Primum et alterum commentarii volumen, quae eadem sunt universi operis volumen tertium et quartum, significatum est siglis S I, S II.

Spgl. Ar ars rhetorica cum adnotatione Leonardi Spengel. Lips. 1867. Anaximenis ars rhetorica ed. L. Spengel. 1844.

St. Ar Naturgeschichte der Thiere, übers. von Fr. Strack. Frankf. 1816.

Trdlbg. Ar de anima libri III, ed. A. Trendelenburg. Jenae 1833.

Vhl. Ar de arte poetica liber rec J. Vahlen. Berol. 1867.

Wz. Ar Organon, ed. Th. Waitz. Lips. 1844.

Reliqua editorum et interpretum nomina cum sine compendio scripta sint explicationem non requirunt.

Tituli eorum librorum, qui vel ad philosophiam vel ad dictionem Aristotelis explicandam pertinent, plerique ita sunt perscripti, ut lectores ipsi, qui sint libri significati, cognoscant. Joannis Vahlen commentationes de Ar rhetoricis libris et arte poetica ita sunt significatae: Vhl Poet. I, II, III, IV i e Beiträge zu Aristoteles Poetik I, II, III, IV, quae insertae sunt annalibus Academiae Caes. Vindobonensis (Sitzungsberichte der phil. hist. Classe) Vol. L. LII. LVI; Vhl Rhet i e zur Kritik Aristotelischer Schriften (Poetik und Rhetorik), eorundem annalium Vol XXXVIII; Vhl Alkidamas i e der Rhetor Alkidamas, ibid Vol XLIII; Vhl Rgfolge i e Aristoteles Lehre von der Rangfolge der Theile der Tragödie, quae commentatio continetur in libro 'Symbola philologorum Bonnensium in honorem Friderici Ritschelii collecta' p. 153 sqq. Rudolphi Eucken observationes de Aristotelico usu particularum breviter signatae sunt 'Eucken' vel 'Eucken I, eiusdem viri docti observationes de Aristotelico usu praepositionum (Ueber den Sprachgebrauch des Aristoteles. Beobachtungen über die Praepositionen, von R. Eucken. Berl. 1868.) 'Eucken II.'

In parte zoologica et botanica indicis auctores et libros saepe adhibitos his notavimus siglis:

Ar. Petri Artedi Synonymia piscium, auctore J. G. Schneider. Lips. 1789.

B. Expédition scientifique de Morée. Tome III. Zoologie. Paris 1832.

Cuv. Cuvier, Règne animal; Cuvier et Valenciennes, histoire naturelle des Poissons. Paris 1829—49.

Da. Daremberg.

Da I. Daremberg, la médicine dans Homère. Paris 1865.

Da II. Daremberg, état de la médicine entre Homère et Hippocrate. Paris 1869.

E. Erhard, Fauna der Cycladen. Lpz. 1858.

Fo. Forskal, descriptiones animalium. Havniae 1775.

G. Gloger de avibus ab Ar commemoratis. Vratisl. 1830.

H. van der Hoeven, Zoologie. Leyden 1864.

Harvey de generatione animalium. Amstel. 1662.

Hehn, Kulturpflanzen und Hausthiere. Berlin 1870.

Heldreich, Nutzpflanzen Griechenlands. Athen 1862.

Lnd. Lindermayer, Vögel Griechenlands. Passau 1860.

M. Ar Thierkunde, von Jürgen Bona Meyer. Berlin 1855.

Mo. Monro, Vergleichung des Baues und der Physiologie der Fische, übers. von Schneider. Lpz. 1787.

Mr. v. Martens, die klassischen Konchyliennamen (Jahreshefte des Vereins für vaterländische Naturkunde in Würtemberg, 1860. p. 175—264).

PCG. Peters, Carus, Gerstäcker, Handbuch der Zoologie Bd. II. Lpz. 1863.

R. Rondelet, G. libri de piscibus marinis et aquatil. Leyd. 1554, 1555.

Siebld. Zeitschrift für wissenschaftliche Zoologie, herausg. von C. Th. v. Siebold und A. Kölliker. Lpz. Auberti commentationes, quae in his annalibus continentur, significatae sunt *A Siebld.*

SMz. Schneideri commentationes quae continentur in libro 'Magazin der Gesellschaft naturforschender Freunde zu Berlin. 1807.'

Sonnenburg, zool. krit. Bemerk. zu Ar. Progr. Bonn 1857.

Sprgl. Sprengel Versuch einer pragmatischen Geschichte der Heilkunde. Halle 1792.

Stn. Stannius, Handbuch der Zootomie. Thl. 2. Zweite Auflage. Berlin 1854, 1856.

Su. Die Thierarten des Ar von C. J. Sundevall, übers. aus dem Schwedischen. Stockholm 1863.

INDEX

ARISTOTELICUS.

αι i e περὶ Αἰσθήσεως ϗ αἰσθητῶν
ακ περὶ Ἀκȣστῶν
Aαβ Ἀναλυτικὰ πρότερα
Aγδ — ὕστερα
αν περὶ Ἀναπνοῆς
αρ περὶ Ἀρετῶν ϗ κακιῶν
ατ περὶ Ἀτόμων γραμμῶν
Γ περὶ Γενέσεως ϗ φθορᾶς
εν περὶ Ἐνυπνίων
ε περὶ Ἑρμηνείας
ζ περὶ Ζωῆς ϗ θανάτȣ
Zι περὶ τὰ Ζῷα ἱστορίαι
Zγ περὶ Ζῴων γενέσεως
Zκ περὶ Ζῴων κινήσεως
Zμ περὶ Ζῴων μορίων
Zπ περὶ Ζῴων πορείας
H Ἠθικὰ Νικομάχεια
ημ — μεγάλα
ηε — Εὐδήμεια
θ περὶ Θαυμασίων ἀκȣσμάτων
K Κατηγορίαι
κ περὶ Κόσμȣ
μκ περὶ Μακροβιότητος ϗ βραχυβιότητος
μτ περὶ Μαντικῆς τῆς ἐν τοῖς ὕπνοις

M i e τὰ Μετὰ τὰ φυσικά
μ Μετεωρολογικά
μχ Μηχανικά
μν περὶ Μνήμης ϗ ἀναμνήσεως
ζ περὶ Νεότητος ϗ γήρως
ξ περὶ Ξενοφάνȣς κτλ.
ο Οἰκονομικά
O περὶ Οὐρανȣ͂
πν περὶ Πνεύματος
πο περὶ Ποιητικῆς
Π Πολιτικά
π Προβλήματα
P τέχνη Ῥητορική
ρ Ῥητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον
σ ἀνέμων θέσεις ϗ προσηγορίαι
τι Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι
τα - θ Τοπικά
υ περὶ Ὕπνȣ ϗ ἐγρηγόρσεως
Φ Φυσικὴ ἀκρόασις
φ Φυσιογνωμονικά
φτ περὶ Φυτῶν
χ περὶ Χρωμάτων
ψ περὶ Ψυχῆς
f Fragmenta Aristotelica

A

α φωνῆεν (cf h v) πο 20. 1456b27. — θήλεα ὅσα εἰς α ἐπεκτεινόμενον τελευτᾷ πο 21. 1458a12. — αἱ ἀπὸ τȣ̃ α ἀποφάσεις ποσαχῶς Μδ 22. 1022b32, διχῶς, τῷ μὴ ἔχειν, τῷ φαύλως ἔχειν Αγ 12. 77b24. σχεδὸν ἐπὶ ἐναντίοις λέγονται ξ 4. 978b22. — ΑΒΓ signa terminorum in prima syllogismorum figura Αα 4 al.

ἀάζειν θερμόν μβ 8. 367b2. opp φυσᾶν πλδ 7. 964a11. ὁ ἀάζων ἀθρόον ἐκπνεῖ τὸν ἀέρα πλδ 7. 964a16.

ἀασμός, ἀθρόȣ (ἀέρος) ἔκπνευσις πλδ 7. 964a18.

Ἄβα, Ἄβαντες. Ἄβα ἡ Φωκική, Ἄβαντες πόθεν ὠνομάσθησαν f 559. 1570a36, 38.

ἀβαρές, opp τὸ ἔχον βάρος Οα 8. 277b19. Μγ 2. 1004b14.

ἀβατώτατος τόπος οἱ τάφοι πκ 12. 924a5.

Ἀβδηρίτης. Δημόκριτος ὁ Ἀ. Ογ 4. 303a4. μβ 7. 365a19. αν 2. 470b28. Ζγβ 6. 742b20. δ 1. 764a7.

ἀβέβαιος φιλία, opp βέβαιος ηεη 2. 1236b9. ἀβέβαιοι Ηι 12. 1172a9. ἡ λεία σὰρξ ϗ εὐφυέα ϗ ἀβέβαιον σημαίνει φ 2. 806b23. — φαντάσματα ἀβέβαια (veluti λαμπάδες, δοκίδες, πίθοι) κ 4. 395b15. ὀφθαλμὸς ἀβέβαιος Ζια 10. 492a12.

ἀβελτερία ϗ νωθρότης Ρβ 15. 1390b30. ἀβελτερία, dist πονηρία ρ 5. 1426b32, 30. δεισιδαίμων ἄνευ ἀβελτηρίας (ἀβελτερίας Bk²) Πε 11. 1315a3. hoc loco et οβ 1352b8 ἀβελτηρία cum codd Bk scripsit.

ἀβέλτερος ρ 5. 1426b36. — ὅσοι ἐξόφθαλμοι, ἀβέλτεροι φ 6. 811b23.

ἀβίαστος συστέλλεται ἡ τȣ̃ πνεύματος φύσις Ζκ 10. 703a21.

ἀβλαβής. act ὅσα ἀβλαβῆ τῶν ἡδέων, χαρὰ ἀβλαβής Πθ 5. 1339b25. 7. 1342a16. — περιττώματα ὑδαρῆ γίνεται ϗ ἀβλαβῆ πκη 1. 949b1. — pass σκληρόδερμα ὄντα τὰ ὄμματα ἀβλαβέστερα ἂν ἦν Ζμβ 13. 657a22. ἐτήρησαν ἀβλαβεῖς τȣ̀ς νεανίσκȣς κ 6. 400b5.

ἄβολος ἵππος (i e ὁ μήπω βεβληκὼς τȣ̀ς ὀδόντας) Ζιζ 22. 576b15.

ἄβρωτος θ 144. 845a20. χυμοὶ ἄβρωτοι ϗ ἄποτοι μδ 3. 380b3. ἰχθύδια ἄβρωτα sim Ζιβ 14. 505b20. δ 5. 531a2. ι 28. 618a1. Ζμδ 5. 681a5. καρποὶ κατὰ συμβεβηκὸς ἄβρωτοι φτα 5. 820b4. διὰ τί τὰ μὲν ἄβρωτα τὰ δὲ βρωτά πκ 6. 923a25.

Ἄβυδος θ 31. 832b17. eius res publicae Πε 6. 1305b28, 1306a31. — Ἀβυδηνοί, eorum inventum oeconomicum οβ 1349a3.

ἀγαθοδαιμονιαστής ηεγ 6. 1233b3 (ἀγαθοδαιμονιστής e cod MᵇFr).

Ἀγαθοκλῆς, βασιλεὺς Σικελιωτῶν θ 110. 840b23.

ἀγαθός, βελτίων, βέλτιστος, ἀμείνων, ἄριστος (κρείττων, κράτιστος v s h v).

τὸ ἀγαθόν 1. *notio.* καλῶς ἀπεφήναντο τἀγαθόν, ȣ̃ πάντ᾽ ἐφίεται· τὸ αὑτȣ̃ ἕνεκα ϗ μὴ ἄλλȣ αἱρετόν, τὸ ȣ̃ ἕνεκα ϗ τὸ τέλος sim Ηα 1. 1094a3. 5. 1097a18, 20. ε 7. 1131b23. ημβ 7. 1205b35. ηεα 8. 1218b6. Ρα 6. 1362a22, 1363a9. 7. 1363b13, 1364b17, 25. Πα 2. 1252b34. β 8. 1269a4. γ 12. 1282b15. ΜΑ 3. 983a32 Bz. 7. 988b9. β 2. 996a24. κ 1. 1050a36. λ 10. 1075a37. τγ 1. 116a19 al. ὄντος τινὸς θείȣ ϗ ἀγαθȣ̃ ϗ ἐφετȣ̃ Φα 9. 191a17. Ζκ 6. 700b25. τἀγαθὸν ϗ τὸ εὖ Ηα 6. 1097b27. ȣ̓δεὶς ὑπολαμβάνων πράττει παρὰ τὸ βέλτιστον Ηη 3. 1145b26. ὀρεκτόν ἐστιν ἢ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ φαινόμενον (sive δοκȣ̃ν) ἀγαθόν ψγ 10. 433a28. Πα 1. 1252a3. ηεη 2. 1235b26. Μδ 2. 1031b26. Φβ 3. 195a26. Ζκ 6. 700b28. τὸ ἀληθῶς ϗ πρώτως ἀγαθὸν θειότερον ἢ ὥστ᾽ εἶναι πρὸς ἕτερον Ζκ 6. 700b33. ἀγαθά def et enumerantur Ρα 6. τὸ ἀγαθὸν ȣ̓κ ἔστιν ἐν γένει, ἀλλ᾽ αὐτὸ γένος Κ 11. 14a23. ποτέρως ἔχει ἡ τȣ̃ ὅλȣ φύσις τὸ ἀγαθὸν ϗ τὸ ἄριστον Μλ 10. 1075a12. τὸ βέλτιον ϗ τὸ τιμιώτερον πρότερον τῇ φύσει Κ 12. 14b4. βέλτιον ϗ θειότερον ἡ ἀρχὴ ἡ κινȣ̃σα Ζγβ 1. 732a3, 7. cf Ηη 9. 1151a25. τὸ βέλτιον ἀεὶ ὑπολαμβάνομεν ἐν τῇ φύσει ὑπάρχειν Φθ 7. 260b22. 6. 259a11. πᾶν ἡ φύσις ἢ διὰ τὸ ἀναγκαῖον ποιεῖ ἢ διὰ τὸ βέλτιον Ζγα 4. 717a16. β 1. 731b23, 21. 4. 738b1. cf φύσις 2 c. ἀεὶ τὸ χεῖρον τȣ̃ βελτίονος ἕνεκέν ἐστιν Πη 14. 1333a22. ημβ 10. 1208a13, 18. τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων αἴτιον αὐτὸ τἀγαθόν ΜΑ 4. 985a10. ȣ̓κ εἶναί τι αὐτοαγαθόν Μβ 2. 996a28. idea boni refutatur Ηα 4. ηεα 8. ημα 1. 1182b10-1183b8. τἀγαθὸν λέγεται ἰσαχῶς τῷ ὄντι, ἐν πάσαις ταῖς κατηγορίαις, ὁμώνυμον Ηα 4. 1096a20, 23. ημα 1. 1183a9. β 7. 1205a9. ηεα 8. 1217b26. τα 15. 107a11, 106a4. τιθέντες ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συστοιχίᾳ τὸ ἕν Ηα 4. 1096b6. ἀγαθὸν κατὰ τȣ̀ς Πυθαγορείȣς τὸ δεξιὸν ϗ ἄνω ϗ ἔμπροσθεν f 195. 1513a24. τὸ ἀγαθὸν τȣ̃ πεπερασμένȣ Ηβ 5. 1106b30 (cf Φθ 6. 259a11). — τἀγαθὸν οἰκεῖόν τι ϗ δυσαφαίρετον Ηα 3. 1095b25. τὸ ἀγαθὸν ἁπλȣ̃ν, τὸ κακὸν πολύμορφον ηεη 5. 1239b11.

2. *species* τȣ̃ ἀγαθȣ̃ distinguuntur. τἀγαθὰ τὰ μὲν καθ᾽ αὑτά, ἕτερα δὲ διὰ ταῦτα· τὰ μέν ἐστι τέλη, τὰ δ᾽ ȣ̓ τέλη Ηα 4. 1096b13. ημα 2. 1184a3-14. τἀγαθὸν ϗ τὸ ἄριστον, τὸ ἀκρότατον τῶν πρακτῶν ἀγαθῶν Ηα 1. 1094a22. 2. 1095a17. τὸ ἄριστον ἀγαθόν, syn τέλειον ἀγαθόν ημα 2. 1184a36. 4. 1184b36, 1185a1, 2. τὸ τέλειον ἀγαθὸν αὔταρκες Ηα 5. 1097b8. Πα 2. 1253a1. — τὸ πρακτὸν ἀγαθὸν τέλος τῶν πρακτῶν ἁπάντων Ηα 5. 1097a22. ηεα 8. 1218b6. Ζκ 6. 700b25. τῶν ἀγαθῶν τὰ μέν ἐστιν ἀνθρώπῳ πρακτά, τὰ δ᾽ ȣ̓ ηεα 7. 1217a31. ἀγαθὸν ἀνθρώπινον τί Ηα 6. 1098a16. 1. 1094b7. opp θεῶν ημα 1. 1182b3-5. ταὐτὸν ἀγαθὸν ἑνὶ ϗ πόλει Ηα 1. 1094b7. ὁ αὐτὸς βίος ἄριστος ἑκάστῳ ϗ κοινῇ

ταῖς πόλεσι Πη 3. 1325 b31. ἀγαθὸν πολιτικόν Πγ 12. 1282 b17. ημα 1. 1182 b5. — τὸ ἀγαθὸν διχῶς, τὸ μὲν ἁπλῶς τὸ δὲ τινί Ηη 13. 1152 b27 Fr. ε 2. 1129 b3 sqq. α 1. 1094 b17. ηεγ 1. 1228 b18. η 2. 1235 b31, 1236 b26, 1237 a27. 15. 1248 b29. Πη 13. 1332 a23. (ἀγαθὰ ἁπλᾶ i e τὰ ἁπλῶς ἀγαθά ηεη 2. 1238 b6, 7). ἕκαστον ἰδίȣ ἀγαθȣ̃ ὀρέγεται ηεα 8. 1218 a32. τὸ ἑκάστȣ ἀγαθὸν σώζει ἕκαστον Πβ 2. 1261 b9. ἐν περὶ ἕκαστον εἶδος τὸ βέλτιστον ηεδ 4. 1231 b36. — ἀγαθὸν κυρίως, dist φύσει Ηζ 13. 1144 b7. — τȣ̃ ἀγαθȣ̃ τὸ μὲν ἐνέργεια τὸ δ' ἕξις Ηη 13. 1152 b33. θ 6. 1157 b6. — τἀγαθὰ τριχῇ, ἐκτός, περὶ σῶμα, περὶ ψυχήν Ηα 8. 1098 b12. ι 9. 1169 b10. ηεβ 1. 1218 b32 sqq. ημα 3. 1184 b1-6. β 3. 1200 a13. 6. 1202 a30. Ρα 5. 1360 b25. ρ 36. 1440 b16. τὰ ἐξωτερικὰ ἀγαθά Πη 1. 1323 b25. τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν αἴτιον ταὐτόματον Πη 1. 1323 b27. — ἀγαθὰ ὁμολογȣ́μενα τίνα Ρα 6. 1362 b10-29. ἀγαθὰ ἔντιμα Ρβ 11. 1388 a31, b10. ἀγαθὰ περιμάχητα Πβ 9. 1271 b7. ἀλλότριον ἀγαθὸν ἡ δικαιοσύνη Ηε 3. 1130 a3. ψευδῆ ἀγαθά Πδ 12. 1297 a11. — τῶν μήτε ἀγαθῶν μήτε κακῶν ἀντίθεσις πρὸς τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά f 121. 1498 b31, 40.

3. *synonyma.* τῷ ἀγαθῷ ϗ κακῷ ἐν τῷ αὐτῷ γένει τὸ ἀληθὲς ϗ τὸ ψεῦδος ψγ 7. 431 b11. τὸ ἀγαθόν, dist τὸ καλόν Μμ 3. 1078 a31 (cf coniuncta ἀγαθόν et καλόν Μδ 1. 1013 a22. ν 4. 1091 a30, 36). ημβ 9. 1207 b30. ηεη 15. 1248 b18 Fr. ἀγαθὰ μέν, ἐπαινετὰ δ' ȣ̓ ηεη 15. 1248 b25. ἀγαθόν, dist ἡδύ, χρήσιμον (sive συμφέρον) Ηθ 2. 1115 b19. ηεη 2. 1236 a13. ημβ 11. 1209 a17. Αα 1. 24 a 22. 40. 49 b10. Ρβ 13. 1390 a1 (cf α 3. 1358 b22, 23. 6. 1362 a20). τὸ ἁπλῶς ἀγαθὸν ϗ ἡδὺ ἁπλῶς ἐστίν Ηθ 4. 1156 b22, 15. ημβ 11. 1209 a7, b32 sqq.

ἀγαθός. οἱ ἀγαθοὶ περί τι γιγνόμενοι Πε 11. 1315 a4. ἵππος ἀγαθὸς δραμεῖν, μαθεῖν Ηβ 5. 1106 a20. Ζι 15. 616 a11. ἀγαθοὶ φαγεῖν Ζι 34. 619 b31. φ 3. 808 b2. ἀμείνων σίδηρος ποῖος μδ 6. 383 b4. αἱ κοχλίαι πότε ἀμείνȣς (sc πρὸς τὸ φαγεῖν) Ζιε 12. 544 a22. ἵν' αὐτὸς αὑτȣ̃ τυγχάνει βέλτιστος ὤν (Eur fr 183) Ρα 11. 1371 b33. ὁ εὔθυμος μὴ ἐπισπερχὴς ἀλλ' ἀγαθὸς φαινέσθω φ 3. 808 a7. — ἀγαθός, syn σπȣδαῖος Πγ 16. 1287 b12. coni syn φρόνιμος Ηζ 13. 1144 b1. Πγ 4. 1277 a15. τγ 1. 116 a15. ἀγαθὸς κατ' ἀρετήν, κατ' ἀρετὴν τελείαν Ρβ 4. 1381 a27. Πα 6. 1255 a21. η 4. 1276 b33. ἀγαθός ἐστιν ᾧ τὰ φύσει ἀγαθά ἐστιν ἀγαθά ηεη 15. 1248 b27. ȣ̓χ οἷόν τε ἀγαθὸν εἶναι ἄνευ φρονήσεως, μὴ χαίροντα ταῖς καλαῖς πράξεσιν Ηζ 13. 1144 b31, a36. α 9. 1099 a17. ἄριστος ὁ ϗ πρὸς ἕτερον χρώμενος τῇ ἀρετῇ Ηε 3. 1130 a7. γνώμη ἀρίστη τί ἐστι Ρα 15. 1375 a30, b17, 1376 a19. β 25. 1402 b34. ὁ ἀγαθὸς φίλος δι' αὐτόν, εἷς αὐτὸς αὑτῷ, φίλος, ὀρεκτὸς αὐτὸς αὑτῷ Ηθ 5. 1157 a18 sqq. ηεη 5. 1239 b12. 6. 1240 b15, 19. ἀγαθός τε ϗ εὐδαίμων ἅμα γίγνεται ἀνήρ (secundum Platonem) f 623. 1583 a17. γίνεσθαι ἀγαθȣ̀ς φύσει, ἔθει, διδαχῇ Ηκ 10. 1179 b19 sqq, 1180 b25. ἀγαθὸς ἀνήρ, dist ἀγαθὸς πολίτης Ηε 5. 1130 b29. Πδ 7. 1293 b6. ζωὴ ἀρίστη Πη 1. Οα 9. 279 a21. syn ἄριστα ἔχειν Οβ 12. 292 a22, b5. ἀρίστη πολιτεία Πγ 13. 1284 b25. ὁ αὐτὸς ὅρος τῷ τε ἀρίστῳ ἀνδρὶ ϗ τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ Πη 15. 1334 a13. — ἀγαθοί, βελτίȣς, ἄριστοι, syn εὐγενεῖς Πε 1. 1302 a1. β 6. 1266 a21. γ 7. 1279 a35. 11. 1281 a40. ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθοί Πα 6. 1255 b2. γ 13. 1283 a36. Ρα 9. 1367 b30. — τύχη ἀγαθή Φβ 5. 197 a25. Μκ 8. 1065 a35. — βοτάνη συντελȣ̃σα πρὸς ἀμβλυωπίαν ἄριστα θ 171. 847 a2. ἄριστον μὲν ὕδωρ (Pind Ol 1, 1) Ρα 7. 1364 a28. — βέλτιον ἴσως διελθεῖν ημβ 11. 1208 b7. ȣ̓ βέλτιον (i e ȣ̓κ ἀγαθόν) τι 25. 180 b12. — ἀγαθῶς τε 7. 136 b28. ἀγαθῶς ἔχειν Ρβ 11. 1388 b6. ἄριστα ἔχειν Οβ 12. 292 a22, b5. — ἀρίστως φτα 6. 820 b36.

Ἀγάθυρσοι. ἐν Ἀ. ᾄδȣσι τȣ̀ς νόμȣς πιθ 28. 920 a1.

Ἀγάθων. eius versus afferuntur Ηζ 2. 1139 b9 (fr 5), ζ 4. 1140 a19 (fr 6). ηεγ 1. 1230 a1 (fr 7). Ρβ 19. 1392 b7 (fr 8), β 24. 1402 a9 (fr 9), iidem versus (fr 9) resp πο 18. 1456 a24. 25. 1461 b15. — eius Ἰλίου πέρσις πο 18. 1456 a18, fort resp πο 23. 1459 b6. ἐν τῷ Ἀγάθωνος Ἄνθει πο 9. 1451 b21. τὸν Ἀχιλλέα βελτίω ἐποίει πο 15. 1454 b14 (? Nauck fr tr p 594). ἦρξε τοῦ ᾄδειν ἐμβόλιμα πο 18. 1456 a30. ὥσπερ Ἀντιφῶν ἔφη πρὸς Ἀγάθωνα ηεγ 5. 1232 b8.

ἄγαλμα, coni γραφή Πη 17. 1336 b15. τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἄγαλμα f 402. 1545 a24, 33.

ἀγαλματοποιός Ηα 6. 1097 b25. ἀγ. Φειδίας κ 6. 399 b33. ἀγ. ἢ γραφεὺς ἠθικός Πθ 5. 1340 a38.

Ἀγαμέμνων Ηθ 13. 1161 a14. Πγ 14. 1285 a11. πολογύναιος f 172. 1506 b30. versus Homerici afferuntur τι 4. 166 b7 (Β 15. v l cf Wolf Prol p CLXVIII). Πγ 16. 1287 b14 (Β 372). Ργ 11. 1413 a32 (Ι 388). f 144. 1502 b30 (Γ 277). ἐπιτάφιον ἐπὶ Ἀγαμέμνονος f 596. 1575 a29. — Ἀγαμέμνων, tragoedia Aeschyli f 575. 1572 b22, 26. — Ἀγαμεμνονίδαις θυσία ἐν Τάραντι θ 106. 840 a8.

ἀγαμένως v. ἄγασθαι.

ἄγαν. τὸ μηδὲν ἄγαν Ρβ 21. 1395 a20 (cf παροιμία). πάντα ἄγαν πράττειν παρὰ τὸ Χιλώνειον, ἧττον ἄγαν ἅπαντα ποιεῖν ἢ δεῖ Ρβ 12. 1389 b4. 13. 1389 b17. τὸ ἄγαν ȣ̓ σώφρονος Ηη 3. 1146 a12. — ἄγαν ψυχρόν, ξηρόν μβ 8. 366 b6. ἄγαν ἄτοπον Πη 2. 1324 b23. ἄγαν δεσποτικός Πε 6. 1306 b3. ἡ ἄγαν ἐλευθερία Πε 12. 1316 b24. — non raro adiectivo postponitur, ἐκ πολλῶν ἄγαν Πη 4. 1326 b4. Ζιγ 19. 521 a12. ποιητικῶς γὰρ ἄγαν, σεμνὸν ἄγαν ϗ τραγικόν Ργ 3. 1406 b11, 8 al.

ἀγανακτȣ̃σι διὰ τὴν ὑπεροχήν Ρβ 2. 1379 a6.

ἀγαπᾶν, syn τιμᾶν Κ 12. 14 b6. Ηκ 9. 1179 a27, syn βȣ́λεσθαι, αἱρεῖσθαι, διώκειν Ηα 3. 1095 b17. 4. 1096 b10. γ 14. 1119 a19. ἀγαπήσας τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος f 66. 1487 a2. δι' αὐτὸ ἀγαπᾶσθαι Ηα 3. 1096 a8 (cf 1. 1094 a19). κ 7. 1177 b1. ΜΑ 1. 980 a23. αἱ ἀγαπώμεναι ἡδοναί Ηκ 10. 1180 a14. syn χαίρειν τινί Ηγ 13. 1118 b4. syn χαρίζεσθαί τινι Ηι 8. 1168 b33, 1169 a3 (οἱ Λύκιοι ἀγαπῶσι τὸ τρίχωμα φορεῖν οβ 1348 a29). τὸ φιλεῖσθαι ἀγαπᾶσθαί ἐστιν αὐτὸν δι' αὐτόν Ρα 11. 1371 a21. syn φιλεῖν Ηι 8. 1168 a29. ἕκαστος περὶ ταῦτα ἐνεργεῖ, ἃ μάλιστ' ἀγαπᾷ Ηκ 4. 1175 a13. ἀγαπᾶν τὴν θεωρίαν Ζμα 5. 645 a14. οἱ εὖ πεποιηκότες φιλȣ̃σι ϗ ἀγαπῶσι τȣ̀ς πεπονθότας, πάντες ἀγαπῶσι τὰ αὐτῶν ἔργα Ηδ 2. 1120 b14. ι 7. 1167 b32, 34, 1168 a4. τὸ ἀλγȣ̃ντι συναλγεῖν μὴ δι' ἕτερόν τι ἀγαπᾶν θήσομεν ηεη 6. 1240 a33. — ἀγαπᾶν i q contentum esse ἀγαπῶσιν ἴσον ἔχοντες Πε 7. 1307 a18. δ 5. 1292 b19. μικρᾶς εὐπορίας ἀγαπᾶν Οβ 12. 291 b27. ȣ̓χ ἑνὸς σώματος ἀγαπᾶν ἀπόλαυσιν Ρβ 23. 1398 a23. — **ἀγαπητός.** λόγος συνετὸς ἀγαπητός (syn αἱρετός) ρ 1. 1420 b12. τό τε ἴδιον ϗ τὸ ἀγαπητόν Πβ 4. 1262 b23. δαπανᾶν εἰς γάμον τȣ̃ ἀγαπητȣ̃ ηεγ 6. 1233 b2. τὸ ἀγαπητὸν μεῖζον ἀγαθόν Ρα 7. 1365 b16, 19. τοῖς ἐρῶσι τὸ ὁρᾶν ἀγαπητότατόν ἐστι ϗ μᾶλλον αἱρȣ̃νται Ηι 12. 1171 b29. — ἀγαπητόν, opp κάλλιον ϗ θειότερον Ηα 1. 1094 b9, cf ἀγαπητόν (sc ἐστίν) c inf, ἀγαπητὸν ϗ ὀλίγȣς εὑρεῖν τοιȣ́τȣς sim Ηι 10. 1171 a20. κ 10. 1181 a21. α 1. 1094 b19. Ζγα 23. 731 b2, ἀγαπητόν (sc ἐστίν) c εἰ et optat, veluti ἀγαπητὸν εἴ τις τὰ μὲν κάλλιον λέγοι τὰ δ' ȣ̓ χεῖρον Μμ 1. 1076 a15.

Hκ10. 1179 b18.

Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός f 596. 1576 b4, 5.

ἀγάπησις τῶν αἰσθήσεων MA1. 980 a22.

ἄγασθαι τὸν νομοθέτην, τοῦ νομοθέτου τὸν σκοπόν Πη14. 1333 b18, 13. σφόδρα ἀγασθῆναί τινος Hη1. 1145 a29. — ἀγαμένως λέγειν Ργ7. 1408 a18.

ἀγγεῖον, τὸ ἔχον, συνέχον τοὺς ὄγκους K15. 15 b23. Oγ7. 305 b15. τὸ ἀγγεῖον τόπος μεταφορητός Φδ2. 209 b29. 4. 212 a4. cf ξ2. 976 b18. ἐκκρίνεσθαι, ῥεῖν ὥσπερ ἐξ ἀγγείου Oγ7. 305 b4. μα13. 349 a34. σπᾶσθαι εἰς τὸ ἀγγεῖον Oδ5. 312 b13. ἀγγεῖα σαττόμενα πκα14. 928 b29. τῶν ἀγγείων ὁ πυθμήν πκδ5. 936 a32. 8. 936 b13. ἀγγεῖον μεῖζον Zιδ1. 525 a5. ε18. 550 a2. ᾠὰ ἐκπεττόμενα ἐν ἀγγείοις ἀλεεινοῖς Zιζ2. 559 b5. ἀγγεῖον κήρινον Zιθ2. 590 a25. ἀγγεῖον οἴνου, κέγχρου εν2. 460 a 31. Zιζ37. 580 b12. ἡ οἰκία ἀγγεῖον σκεπαστικὸν σωμάτων καὶ χρημάτων Mη2. 1043 a16. χελιδόνες ἐν ἀγγείοις (fort i q ἐν φωλεοῖς, Zιζ2. 559 b5) Zιθ16. 600 a16. — ἀγγεῖα ἐν τοῖς τῶν ζῴων σώμασιν: πάντα ὅσα φύσει ὑπάρχει ὑγρὰ ἐν τῷ σώματι, ἐν ἀγγείοις ὑπάρχει, ὥσπερ καὶ αἷμα ἐν φλεψὶ καὶ μυελὸς ἐν ὀστοῖς, τὰ δὲ ἐν ὑμενώδεσι καὶ δέρμασι καὶ κοιλίαις Zιγ20. 521 b6. cf Zμγ5. 667 b19. πν2. 481 a12, 30, veluti φλέβες Zιγ2. 511 b17. 19. 520 b13. 20. 521 b6. Zμγ4. 665 b12, 666 a18. 5. 667 b19. Zγβ4. 740 a 22 al, κοιλία ἀγγεῖον τροφῆς Zιβ17. 506 b37. Zμδ5. 680 b33. πκ34. 726 b30, ἀγγεῖα περιττώματος ὑγροῦ Zμδ1. 676 a35. μβ3. 357 b4. μαστὸς ἀγγεῖον γάλακτος Zμδ11. 692 a12. ἀγγεῖα πνεύματος Zγε7. 787 a3. ακ800 a8, 801 a10, 19. τῶν ἀγγείων αὔξησις καὶ τροφή πν2. 482 a3. 3. 482 b11.

ἀγγειώδης. μόριον δεκτικὸν καὶ ἀγγειῶδες Zμγ8. 671 a23.

ἀγγελία. τὰ ὕστερον δεῖται προαγορεύσεως καὶ ἀγγελίας πο15. 1454 b5.

ἀγγελιαφόροι καὶ ἡμεροδρόμοι κ6. 398 a31.

ἄγγος. ἐς ἄγγος (Emped 354) αν7. 473 b20. ἐξ ἄγγους κ6. 398 b27. ὁ ἐχῖνος ἄγγος τι f 415. 1547 b2.

ἄγειν ἐποίκους Πε6. 1306 a3. ὁ ἥλιος τὰς τέσσαρας ὥρας ἄγων τοῦ ἔτους κ6. 399 a23. ἄγειν τεχνήν τινα πρὸς τὰς μαθήσεις, εἰς παιδείαν Πθ6. 1341 a32, 18. — ἄγειν εἰς τὰ δικαστήρια Ργ15. 1416 a32. ἀγόμενος ἐπὶ τὸ ἀποθανεῖν, ὡς ἀποθανούμενος Ρβ8. 1386 a19. πο11. 1452 a27. ἡ ἐπιθυμία ἄγει, opp λέγει φεύγειν Hη5. 1147 a34. ἄγεσθαι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, ὑπὸ τοῦ πάθους, ὑπὸ τῶν ἡδονῶν Hγ14. 1119 a2. δ11. 1125 b34. η8. 1150 b21. 10. 1151 b11. ἄγειν προπετῆ τὸν ἀκροατήν, εἰς τὰ πάθη ἄγειν τὸν ἀκροατήν Ργ9. 1409 b32. 19. 1419 b25. ρ35. 1439 b25. ἄγειν τοῖς νόμοις Πε8. 1308 b17. ἦχθαι διὰ τῶν ἐθῶν, τοῖς ἔθεσιν, ἐκ νέων Πη15. 1334 b12. Hα2. 1095 b4. β2. 1104 b11. ἄγειν τοὺς βασιλέας ἐπὶ τὸ μετριώτερον Πε11. 1313 a19. ἄγειν τὰς γυναῖκας ἐπὶ τοὺς νόμους Πβ9. 1270 a6. ὁπότεροι ἂν ὑπερέχωσι, καθ' αὑτοὺς ἄγουσι τὴν πολιτείαν Πδ11. 1296 a26. ἡ φύσις ἄγει εἰς αὑτήν (αὐτήν?) μδ3. 380 a26. τὰ εἰς τὴν τελείωσιν ἀγόμενα τῆς φύσεως Hη13. 1153 a12. ἄγειν τὸ τίμιον εἰς τὸ καλόν sim Ρα9. 1367 b11. ρ5. 1427 a28. 37. 1444 a4. εἰς ὄνειδος ἄγειν Hι8. 1168 b15. ἄγειν εἰς τὸ ἀδύνατον Aα16. 36 a22. 29. 45 a24, 37, b15. ἄγειν εἰς ὃ αὐτὸς δύναται ποιεῖν MZ7. 1032 b9. ἄγειν (ἀνάγειν Wz, cf s h v) τοὺς λόγους Aα32. 47 a21. ἄγειν ἐπὶ τὰ εἴδη τὸν τιθέμενον ἰδέας τζ8. 147 a6. ἄγειν εἰς σχῆμα ἀναλογίας, εἰς τὸν λόγον Hε8. 1133 b1. ψγ2. 426 b4. — ἄγειν ἡσυχίαν Πδ13. 1297 b7. ἄ. λαμπρῶς τὰ Διονύσια οβ1347 a26. — ἄγειν γραμμάς τα1. 101 a16. μβ5. 362 b1. ἡ ἀχθεῖσα (i e κάθετος) ἐπὶ τὴν βάσιν Oβ4. 287 b8. ἤχθω διάμετρος, ἤχθωσαν κάθετοι, ἔστωσαν ἠγμέναι μβ6. 363 b6. γ3. 373 a11. Aα24. 41 b15. τὰ κέρατα χλιαινόμενα ἄγεται ὅπου ἄν τις ἐθέλῃ Zιθ9. 595 b13. — ἡ θάλαττα πλέον ἄγει (graviora pondera sustinet) πκγ3. 931 b15. — ἄγειν (pondus habere) τρεῖς μνᾶς sim θ45. 833 b11. f 248. 1523 b29. 223. 1518 a38. — ἀκτέον τζ8. 147 a6. Πθ6. 1341 a18.

ἀγελάζειν. ἀγελάζονται φάτται, ἰχθῦς Zιθ12. 597 b7. ι2. 610 b2.

ἀγελαῖος. ζῷα ἀγελαῖα Πα2. 1253 a8, opp μοναδικά Zια1. 487 b34, 488 a2, 13, opp σποραδικά Πα8. 1256 a23, cf Zια1. 488 a3. exempla ἀγελαίων ζῴων universe Zια1. 488 a3-7. τετραπόδων ζῳοτοκούντων Zιθ7. 595 b15. 23. 604 a13. ι50. 632 b7 (μὴ ἀγελαῖα Zιζ18. 571 b29), ὀρνίθων Zιθ12. 597 b29. 3. 593 b22. ι25. 617 b21, ἰχθύων Zι2. 610 b4. ζ14. 568 b25. 17. 570 b21. f 286. 1528 b6. 313. 1531 a28. cf Zιθ13. 598 a28. δ11. 538 a29, ἐντόμων Zι40. 623 b8.

ἀγέλη. ἀγέλαι γίνονται ἀρρένων καὶ θηλειῶν Zιζ17. 570 a23. τὰς ἀγέλας ποιοῦνται ὅταν κύωσιν Zι2. 610 b9.

ἀγεληδόν, opp κατὰ μίαν f 313. 1531 a28.

ἀγένεια, coni πενία, βαναυσία Πζ2. 1317 b40. ἀγ. ἀκολουθεῖ τῇ ἀνελευθεριότητι αρ7. 1251 b16.

ἀγένητος. (ἀδύνατον) ἀγένητα ποιεῖν (Agath fr 5) Hζ2. 1139 b11. — ἀγένητον ποσαχῶς λέγεται Oα11. 280 b6-14. ἀγένητον ὃ ἔστι νῦν, καὶ πρότερον οὐκ ἀληθὲς ἦν εἰπεῖν τὸ μὴ εἶναι Oα12. 282 a28. ὁ χρόνος ἀγένητον Φθ1. 251 b15. τό τε ἀγένητον ἄφθαρτον καὶ τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον Oα12. 282. a31. τὸ ἀεὶ ὂν ἁπλῶς ἄφθαρτον καὶ ἀγένητον Oα12. 281 b26. ἄφθαρτον καὶ ἀγένητον, ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον Φα9. 191 a28. γ4. 203 b8. f 17. 1477 a9. οὐσίαι ἀγένητοι καὶ ἄφθαρτοι Zμα5. 644 b22. τὸ σύμπαν ἀνώλεθρον καὶ ἀγένητον κ4. 396 a31.

ἀγεννής, coni μοχθηρός Hδ3. 1121 a26. τῶν πολιτῶν οἱ ἀγεννεῖς, opp οἱ γενναῖοι Πδ12. 1296 b22. 13. 1283 a35. οἱ ἀγεννεῖς πότερον κατ' ἀλήθειαν διαφέρουσι τῶν εὐγενῶν f 82. 1490 a14. βίος ἀγεννής, βάναυσος, ἀγοραῖος Πη9. 1328 b40. ἀγεννέσταται τῶν ἐργασιῶν, syn βαναυσόταται, δουλικώταται, opp τεχνικώταται Πα11. 1258 b39. ἀλεκτορίδες ἀγεννεῖς, opp γενναῖαι Zιζ1. 558 b16. Zγγ1. 749 b31. — οὐκ ἀγεννές (ἐστιν) ἐν ἐκείνοις σεμνύνεσθαι Hδ8. 1124 b22.

ἀγέννητος. ἀνάγκη εἶναί τι τὸ γιγνόμενον καὶ ἐξ οὗ γίγνεται καὶ τούτων τὸ ἔσχατον ἀγέννητον (ἀγένητον?) Mβ4. 999 b7.

ἀγερμός πο8. 1451 a27.

ἄγευστος pass ἡ γεῦσις τοῦ γευστοῦ καὶ ἀγεύστου ψβ10. 422 a30. cf 9. 421 b8. — act ἄγευστοι ἡδονῆς ἐλευθερίου, τοῦ καλοῦ Hκ6. 1176 b19. 10. 1179 b15.

ἀγεωμέτρητος. ἐν ἀγεωμετρήτοις οὐ διαλεκτέον περὶ γεωμετρίας Aγ12. 77 b13. ἀγεωμέτρητα ἐρωτήματα Aγ12. 77 b16. τὸ ἀγεωμέτρητον διττόν Aγ12. 77 b23.

ἀγήρατον καὶ ἀναλλοίωτον καὶ ἀπαθές Oα3. 270 b2.

ἀγήρως καὶ ἄφθαρτος ὁ κόσμος, ἡ φύσις κ5. 397 a16, 27.

Ἀγησίλαος. Κινάδωνος ἐπίθεσις Πε7. 1306 35.

Ἀγησίπολις ci Muretus Spgl Bk³ coll Xen Hell 4, 7, 2 pro Ἡγήσιππος Ρβ23. 1398 b32.

ἅγιος ὅρκος θ57. 834 b11.

ἁγιστεῖαι τῶν θεῶν Oα1. 268 a14.

Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος, φιλογέωργος f 530. 1566 a42, 15. Ἀγαπήνωρ, Ἀγκαίου υἱός f 596. 1576 b5.

ἄγκιστρον καὶ ὁρμιά Zμδ12. 693 a23. καταπίνειν τὸ ἄγκιστρον Zι37. 621 a7.

ἀγκιστροφάγος Zι37. 621 b1.

ἀγκιστρώδη σώματα (Democr), dist σκαληνά, κοῖλα, κυρτά f 202. 1514 b28.

ἄγκος θ138. 844 b11. οἰκεῖ βήσσας ϗ ἄγκη Ζι32. 618 b24.

ἄγκυρα ϗ κρέμαθρα πῶς διαφέρουσι Ργ11. 1412 a14. βάλλεσθαι ἀγκύρας Ζιδ1. 523 b33. ἄγκυραι βέβληνται Ζμγ7. 670 a10. αἱ σηπίαι ὥσπερ ἀγκύραις ταῖς προβοσκίσιν ὁρμοῦσιν f 317. 1531 b40.

ἀγκών, brachium Ζμδ10. 688 a3. οἱ ἀγκῶνες ἐκ πλαγίου προσκείμενοι Ζμδ 10. 688 a11. ἐναντίως τοῖς ἀγκῶσιν ἡ τῶν ὤμων ἔχει καμπή Ζιβ1. 498 a24. — brachii pars superior οἷς βραχεῖς οἱ ἀγκῶνες, ϗ οἱ μηροὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Ζια15. 493 b24, 27.

Ἀγλαΐη. Νιρεὺς Ἀγλαΐης (Hom B 672) Ργ12. 1414 a3. f596. 1576 a6.

ἀγλαόκαρπος (Hom η115, λ589) κ6. 401 a7.

ἀγλευκής, opp γλυκύς πδ12. 877 b25.

ἄγλωττος κροκόδειλος Ζμδ11. 690 b23.

ἀγνευτικὰ ζῷα, opp ἀφροδισιαστικά Ζια1. 488 b5.

ἀγνοεῖν, opp ἐπίστασθαι, εἰδέναι, γιγνώσκειν Αγ1. 71 b6. Ηε10. 1135 a24, 30, 32. ψα5. 410 b4. οὐδεὶς ὃ προαιρεῖται ἀγνοεῖ Ρα9. 1368 b12. ἀγνοῶν ϗ (ϗ Bk³, ἢ Bk) ἄκων, ἑκὼν ϗ εἰδώς Ρα13. 1373 b34. ἀγνοοῦντες ἁμαρτάνουσιν Ρα15. 1375 b18. cf πο14. 1453 b28, 30, 35, 37, 1454 a2, 3. οἱ ἀγνοοῦντες φαίνονται ἀνδρεῖοι εἶναι Ηγ11. 1117 a22-28. — ἀγνοεῖν τι, veluti ὁ φυσικὸς ὁ περὶ τὴν ὕλην, τὸν δὲ λόγον ἀγνοῶν ψα1. 403 b8 al. ἀγνοεῖν περί τινος ρ20. 1433 b28. ἀγνοεῖν cum enunciatione interrog, πόσα πολιτείας εἴδη, τί λέγει ὁ νόμος al Πδ1. 1289 a8. Ρα15. 1375 b18. πο5. 1449 b5 (ἠγνόηται). — Ἀναξαγόρας τὴν οἰκείαν φωνὴν ἠγνόησεν (i e non intellexit) Γα1. 314 a13. ὅσα εἰρημένα ἀγνοούμενά ἐστιν Ργ10. 1410 b24. — ὁμοδοξία ϗ ἀγνοοῦσιν ἀλλήλους ὑπάρξειεν ἄν Ηι6. 1167 a23. — ἀγνοούντως τβ9. 114 b10.

ἄγνοια, opp ἐπιστήμη Αβ21. 66 b26. γ12. 77 b18. Μλ10. 1075 b23. cf Ζιγ2. 511 b13. διὰ τὸ φεύγειν τὴν ἄγνοιαν ἐφιλοσόφησαν ΜΑ2. 982 b20. opp σύνεσις ψα5. 410 b2. ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή πο11. 1452 a30. παρὰ τὴν τούτων γνῶσιν ἢ ἄγνοιαν πο19. 1456 b13. ἀγνοίας φθορὰ ἀνάμνησις ϗ μάθησις μκ2. 465 a22. ἄγνοια, dist ψεῦδος, ἀπάτη Μθ10. 1052 a2. ἄγνοια κατ' ἀπόφασιν, κατὰ διάθεσιν Αγ16. 79 b23 Wz, cf 12. 77 b18. τζ9. 148 a5. τούτων εὐίατος ἡ ἄγνοια Μγ5. 1009 a19. ἄγνοια φυσική ημα34. 1195 a38. ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀγνοιῶν ημα34. 1195 a35. — ἄγνοια ἐλέγχου, παραλογισμοὶ παρὰ τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν τι5. 166 b24, 167 a21-35. 6. 168 a18 sqq, b15. — ὁ μέλλων ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων δι' ἄγνοιαν πο14. 1453 b35. τὸ δι' ἄγνοιαν πράττειν, dist ἀγνοοῦντα πράττειν Ηγ2. 1110 b25. ε10. 1136 a6-9. τὸ μετ' ἀγνοίας Ηε10. 1135 b12. (μετ' ἀγνοίας τῶν οἰκείων κακῶν ἀλυπότατος ὁ βίος f 40. 1481 b11). τὸ δι' ἄγνοιαν πότε ἀκούσιον Ηγ2. 1110 b18. ηεβ9. cf ημα34. 1195 a26. ἄγνοια ἡ ἐν τῇ προαιρέσει, ἡ καθόλου, ἡ καθ' ἕκαστα Ηγ2. 1110 b31. — ἡ δι' ἀπειρίαν ϗ ἄγνοιαν ἀνδρεία ηεγ1. 1229 a16, b26.

ἀγνοούντως v ἀγνοεῖν.

ἁγνός. Ἄρτεμις ἁγνή (Hom υ 71) πι36. 894 b34. μακάρων θέμις ἁγνή f 624. 1583 a26. ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε f 621. 1583 a2.

ἄγνος, ἀφ' ὧν φέρουσι μέλιτται Ζι40. 627 a9. ἄγνοι ϗ βάτοι φτα4. 819 b8 (Vitex Agnus castus *L*).

Ἅγνων. Θηραμένης ὁ Ἅγνωνος f 370. 1540 a6.

ἀγνώς act τῶν λόγων τι22. 178 a26. — pass ἀγνῶτες ἀλλήλοις Πε11. 1313 b5. ἀγνῶτες, opp γνώριμοι, συνήθεις, syn οἱ ἄπωθεν, ἀσυνήθεις Πη7. 1327 b40. Ρβ6. 1384 b25. Ηδ12. 1126 b25. ὁ ἀγνώς, opp ὁ πάλαι φίλος ηεη2. 1237 b40. εὔνοια γίνεται ϗ πρὸς ἀγνῶτας (cf θ2. 1155 b35, an ἀγνῶτας active accipiendum est?) ϗ λανθάνουσα Ηι5. 1166 b36. — αἱ μὲν γλῶτται ἀγνῶτες, τὰ δὲ κύρια ἴσμεν Ργ10. 1410 b22.

ἄγνωστος ἡ ὕλη καθ' αὑτήν ΜΖ10. 1036 a9. ἄγνωστον ξ5. 979 a12. ἄγνωστον τὸ ἄπειρον Ργ8. 1408 b27. ἐπιστητὸν τὸ ἄγνωστον ὅτι ἄγνωστον Ρβ24. 1402 a6. ἄγνωστοι ἀρχαί, i e ἀναπόδεικτοι Αγ3. 72 b12. — ἄγνωστα, opp γνώριμα διὰ συνήθειαν Ζια16. 494 b22, 21. — ἀγνωστότερον, opp πιστότερον, γνωριμώτερον (cf s h v) Αβ16. 64 b31. τε2. 129 b6 sqq. διὰ τὴν ἀσυνήθειαν ἀγνωστότερα ϗ ξενικώτερα Μα3. 995 a2. ἀγνωστότερα ὀνόματα τζ11. 149 a5. ἄγνωστον ὄνομα ΜΖ15. 1040 a11.

ἀγόνατος. εἴ τι ἀγόνατον εἴη τῶν βαδιζόντων Ζπ9. 709 a3. — ἀγόνατοι οἱ κύαμοι f 190. 1512 a8.

ἀγονία. ἵππος, ὄνος εὐφυεῖς πρὸς τὴν ἀγονίαν Ζγβ8. 748 b8. τῆς ἀγονίας αἴτια Ζγβ7. 746 b20, 25, 29, 31. δ2. 767 a27. λέοντος ἀγονίας τῆς ὕστερον τί τὸ αἴτιον Ζγγ1. 750 a31. ἀγονία τίς ἰατή, τίς ἀνίατος Ζγβ7. 746 b20.

ἄγονος vel cum gen coniungitur vel absol ponitur, Σικελία ἄγονος λαγῶν f 527. 1565 a 7. ἡ ὁμίχλη ἀναθυμίασις ἄγονος ὕδατος κ4. 394 a20. ἡ ὁμίχλη νεφέλη ἄγονος μα9. 346 b35. ἄγονα σπερματικῆς ἐκκρίσεως ἀμφότερα (γυναῖκες ϗ παιδία) Ζγε3. 784 a5. — ἄγονος, i e οὐκ ἔχων σπέρμα: οἱ ἄγονοι, οἷον παῖδες ϗ γυναῖκες ϗ οἱ ἤδη γέροντες ϗ οἱ εὐνοῦχοι (ὀξὺ φθέγγονται) πια16. 900 b15. 34. 903 a27. ι37. 895 a1. — σπέρμα ἄγονον, opp γόνιμον Ζικ6. 637 b34. διὰ τί ἄγονόν ποτε τὸ σπέρμα Ζγα18. 725 b15. τὸ ἄγονον σπέρμα λεπτόν, ψυχρόν, ἐν ὕδατι διαχεῖται Ζιγ22. 523 a25. η1. 582 a30. Ζγβ7. 741 a4. τὸ πρῶτον σπέρμα ἄγονον, διὰ τί Ζιε14. 544 b15. η1. 582 a17. Ζγβ4. 739 a10, 26. ἀγονώτερα τὰ πιμελώδη ϗ ἄρρενα ϗ θήλεα, διὰ τί Ζιγ18. 520 b6. Ζγα18. 726 a3. Ζμβ5. 651 b13. ἄγονοι τίνες ϗ διὰ τί Ζιγ11. 518 b3. η1. 581 b22. Ζγα7. 718 a23. ϗ τοῖς ἀγόνοις ἀνδράσι γίνεται ἡδονή (ἐν τῇ συνουσίᾳ) Ζγα20. 728 a13. ἐξ ἀγόνων γίνονταί τινες γόνιμοι Ζγα18. 723 a27. ἡ γυνὴ ὥσπερ ἄρρεν ἄγονον Ζγα20. 728 a18. — ἄγονοι ἵπποι, ὄνοι Ζιζ22. 576 a5. 23. 577 b13. Ζγβ8. 748 b7, ὀρεῖς, ἡμίονοι Ζγβ7. 746 b14 sqq. 8. 747 a25 sqq, λέοντες Ζιζ31. 579 b11. ὀρνίθων ᾠὰ ἄγονα, ὑπηνέμια Ζιζ3. 562 a22. 21. 539 a32. ὀρνίθων ϗ ἰχθύων τίνα ᾠὰ ἄγονα Ζγγ5. 756 a18. α21. 730 a21. Ζιζ14. 568 b8. τῶν ἐντόμων ἔνια ὅλως ἄγονά ἐστιν Ζγβ1. 732 b9.

ἀγορά. περὶ τὴν ἀγορὰν ϗ τὸ ἄστυ κυλίεσθαι Πζ4. 1319 a29. μέχρι ἀγορᾶς πληθυούσης Ζι32. 619 a16. κλέψαι ἐκ παλαίστρας ἢ ἐξ ἀγορᾶς πκθ14. 952 a18. ἀγορὰ ἀναγκαία, ἐλευθέρα Πη12. 1331 a31, b1, 11. οἱ παρέχοντες σφᾶς αὐτοὺς πᾶσιν ἀγοράν Πη6. 1327 a29. — τὰ περὶ τὴν ἀγορὰν συμβόλαια Πδ15. 1300 b11. τὸν δέκα ἐτῶν μὴ ἀπεσχημένον ἀγορᾶς Πγ5. 1278 a26. χρηματιστικαὶ τέχναι αἱ πρὸς τὰς ἀγοράς (ἀγοράσεις ci Sylb) ηεα4. 1215 a31. — συναγοράσαι ἔλαιον ϗ οἶνον ϗ τὴν ἄλλην ἀγοράν οβ1347 b6, 10.

ἀγοράζειν βραχέος οβ1346 b8. παρά τινος οβ1347 b12. ἀγοράσαι Φβ4. 196 a5.

ἀγοραῖος. ἔμποροι ϗ ἀγοραῖοι οβ1350 a26, 1347 a34. ἀγοραῖον (δήμου εἶδος) τὸ περὶ ὠνὴν ϗ πρᾶσιν διατρῖβον Πδ4. 1291 b19, a4. πλῆθος ἀνθρώπων ἀγοραίων, βαναύσων Πζ4. 1319 a28. πλῆθος γεωργικόν, βάναυσον, ἀγοραῖον, θητικόν Πζ7. 1321 a6. δῆμος γεωργικός, ἀγοραῖος, βάναυσος Πδ3. 1289 b33. ἀγοραῖος ὄχλος Πζ4. 1319 a36. τοὺς ναυκληροῦντας τῶν ἀγοραίων προτιμᾶν ρ3. 1424 a29. τόποι ἀγοραῖοι οβ1346

b19. ἀγοραῖα τέλη οβ1346 a2. βίος ἀγοραῖος, βάναυσος Πη9. 1328 b39. φιλία πάμπαν ἀγοραία, ἀγοραίων Ηθ15. 1162 b26. 7. 1158 a21.

ἀγορανομία, coni ἀστυνομία Πη12. 1331 b9.

ἀγορανομικὰ ꝟ ἀστυνομικά (Plat rep IV 425 D) Πβ5. 1264 a31.

ἀγορανόμος, coni ἀστυνόμος Πδ15. 1299 b17. ζ8. 1322 a14. def f 409. 1546 a43.

ἀγόρασμα. ἀποστέλλειν τινὰ ἐπ' ἀγόρασμά τι οβ1352 b4.

ἀγοραστής οβ1352 b6.

ἀγορεύειν. οἱ νόμοι οὕτως ἀγορεύουσι Ρα1. 1354 a22. οἱ νόμοι ἀγορεύουσι περί τινος Ρα13. 1374 a20. Ηε3. 1129 b14. κακῶς ἀγορεύειν τινά f 378. 1541 a8.

ἄγος. ὅθεν τὸ ἄγος συνέβη τοῖς Συβαρίταις Πε3. 1303 a30.

ἀγράμματος. δηλοῦσί τι ꝟ οἱ ἀγράμματοι ψόφοι, οἷον θηρίων, ὧν οὐδέν ἐστιν ὄνομα ε1. 16 a29. ζῷα ἀγράμματα, opp διάλεκτον ἔχοντα Ζια1. 488 a33, opp γράμματα φθέγγεσθαι Ζιβ12. 504 b2.

ἀγραυλεῖν. οἱ ἀγραυλοῦντες θ11. 831 a29.

ἀγραφίου γραφή f 378. 1541 a4. 379. 1541 a32.

ἄγραφος. νόμοι ἄγραφοι, opp γεγραμμένοι Ηκ10. 1180 b1. Πζ5. 1319 b40. Ρα13. 1373 b5, 1374 a20. νόμος ἄγραφος ꝟ κοινός ρ2. 1422 a1. δίκαιον ἄγραφον Ηθ15. 1162 b22 (opp κατὰ νόμον). Ρα14. 1375 a15, 17. ἔθος ἄγραφον ρ2. 1421 b36. ὅσα ἄγραφα παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι δοκεῖ Ρα10. 1368 b9. λέγειν γεγραμμένα, ἄγραφα ρ37. 1444 a23. — ἐν τοῖς λεγομένοις ἀγράφοις δόγμασι (Platonis) Φδ2. 209 b15.

ἀγρεύειν. σὰν (i e τῆς ἀρετῆς) ἀγρεύοντες δύναμιν f 625. 1583 b18.

ἀγριαίνειν intr ζῷα ἀγριαίνοντα Ζιι1. 608 b31.

ἀγριέλαιος, dist καλλιέλαιος φτα6. 820 b41. (Olea Oleaster Hoffsg et Lk).

ἄγριος. τῶν ζῴων διαφοραὶ κατὰ τοὺς βίους ꝟ τὰς πράξεις, τὰ μὲν ἄγρια τὰ δὲ ἥμερα Ζια1. 488 a26. β1. 499 a5. θ6. 595 a13. 19. 602 b15. 28. 606 a9. πάντα ὅσα ἥμερά ἐστι γένη, ꝟ ἄγριά ἐστι· διὸ ἀδύνατον τῷ ἀγρίῳ ꝟ τῷ ἡμέρῳ διαιρεῖσθαι Ζια1. 488 a30. Ζμα3. 643 b3. πι45. 895 b24. ἀεὶ ἥμερα ἄνθρωπος ꝟ ὀρεύς Ζια1. 488 a27 (sed ἄνθρωπος ꝟ ἄγριον ꝟ ἥμερον Ζμα3. 643 b5). θηρία ἄγρια Πα8. 1256 a38. τἆλλα ζῷα τῶν ἀνθρώπων χάριν ἐστί, τὰ μὲν ἥμερα ꝟ διὰ τὴν χρῆσιν ꝟ διὰ τὴν τροφήν, τῶν δ' ἀγρίων τὰ πλεῖστα τῆς τροφῆς ꝟ ἄλλης βοηθείας ἕνεκεν Πα8. 1256 b18. η2. 1324 b41. τὰ ἥμερα τῶν ἀγρίων βελτίω τὴν φύσιν Πα5. 1254 b11. πι45. 896 a2. ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει τὰ πολλὰ τῶν ἀγρίων Ζιε9. 542 b31. 13. 544 a25. αὐτῶν τῶν ἀγρίων διαφοραὶ πρὸς πρᾳότητα ꝟ ἀγριότητα Ζιι44. 629 b5. ἡ ἀνδρία οὐκ ἀκολουθεῖ τοῖς ἀγριωτάτοις Πθ4. 1338 b18. plerumque τὰ ἄρρενα ἀγριώτερα Ζιι1. 608 b3. τὰς ὄψεις ἀγριώτερα ꝟ ἀλκιμώτερα Ζιθ29. 607 a11. ὅλως τὰ ἄγρια ἀγριώτερα ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ζιθ28. 606 b17. περὶ Αἴγυπτον μετ' ἀλλήλων ζῶσι ꝟ αὐτὰ τὰ ἀγριώτατα Ζιι1. 608 b35. ἡμερώτατον τῶν ἀγρίων ὁ ἐλέφας Ζιι46. 630 b18. — exempla ζῴων ἀγρίων et quidem τῶν τετραπόδων ζῳοτοκούντων Ζια1. 488 a27, 30, b18. β1. 498 b31, 499 a5, 501 b1. ε9. 542 b31. ζ18. 571 b13, 26, 572 b20. 28. 578 a25, 32. 36. 580 b3. 37. 580 b26. θ5. 594 b10, 17, 28. 6. 595 a13. 19. 602 b15. 28. 606 a7. 29. 607 a11. ι5. 611 a15. 46. 630 b18. 50. 632 b3. Ζμα3. 643 b3. Ζγε3. 783 a15. Ηγ13. 1118 a22. τετράποδα ἄγρια, τετράποδα ꝟ ἄγρια Ζιθ5. 594 b28. ι5. 611 a15. Ζγε6. 786 a31. ποῦ ꝟ πόθεν ποιεῖται τὴν τροφὴν Ζιθ5. 594 b28, 17, a25. eorum ὀδόντες Ζμγ1. 661 b5, τρίχες Ζγε3. 783 a18, μεταβολὴ χρώματος κατὰ τὰς ὥρας Ζγε6. 786 a31. — τῶν ὀρνέων τὰ ἄγρια ἅπαξ ὀχεύεται ꝟ τίκτει τὰ πλεῖστα Ζιε13. 544 a25. ι8. 614 a9. μεταβάλλει τὴν ἰδέαν κατὰ τὰς ὥρας Ζιι15. 616 b2. Ζγε6. 786 a31. eorum οἰκήσεις Ζιι11. 614 b31. — ἔντομα ἄγρια Ζιε31. 557 a5. ι41. 627 b23, 628 a29, b10. — φυτὰ ἄγρια, opp ἥμερα φτα4. 819 b28, 29, 37. πι45. 896 a8. κ36. 927 a6, θὶς ὁ μέλας, ὁ δ' ἄλλος ὅμοιός ἐστι τοῖς ἀγρίοις Ζιθ13. 598 a6. μυρρίναι ἀγριώτεραι τὸ γένος πκ36. 927 a4. — ἤθη ἀγριώτατα, opp ἡμερώτερα ꝟ λεοντώδη Πθ4. 1338 b18. ἄγριος, syn σκληρός, χαλεπός, ὀργίλος Ηδ14. 1128 a9, b2. ηεγ3. 1231 b9, opp φιλητικός Πη7. 1327 b40. ἀνοσιώτατον ꝟ ἀγριώτατον ἄνθρωπος ἄνευ ἀρετῆς Πα2. 1253 a36.

ἀγριότης, opp ἡμερότης Ζιθ1. 588 a21. opp πρᾳότης Ζιι44. 629 b7.

ἀγροικία def Ηβ7. 1108 a26. ημα31. 1193 a11. θρασύτης ꝟ ἀγροικία ἤθους Ργ16. 1417 a21.

ἀγροῖκος (ἄγροικος Ζια1. 488 b2. Ηη10. 1151 b13. ημα31. 1193 a13, 16). 1. proprie, ζῷα ἄγροικα, dist ὄρεια, συνανθρωπίζοντα Ζια1. 488 b2. — 2. metaph ηεγ2. 1230 b19. def Ηβ7. 1108 a26. ηεγ7. 1234 a5. ημα31. 1193 a13. opp πεπαιδευμένος Ργ7. 1408 a32. syn ἀναίσθητος Ηβ2. 1104 a26. οἱ ἀμαθεῖς ꝟ οἱ ἄγροικοι Ηη10. 1151 b13. οἱ ἀγροῖκοι μάλιστα γνωμοτύποι Ρβ21. 1395 a7. — ὄντες μικρὸν ἀγροικότεροι, Ξενοφάνης ꝟ Μέλισσος ΜΑ5. 986 b27 Bz.

ἀγρονόμοι, coni ὑλωροί Πζ8. 1321 b30. η12. 1331 b15.

ἀγρός. ἐν τοῖς ἀγροῖς κατὰ τὴν χώραν Πβ5. 1263 a37. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οἰκεῖν Πε5. 1305 a19. ἀγρὸν ἔλαβεν ἀργόν (exemplum παρομοιώσεως) Ργ9. 1410 a28.

ἀγροτέρα. θύειν Ἀρτέμιδι ἀγροτέρᾳ ꝟ τῷ Ἐνυαλίῳ f 387. 1542 b6.

ἀγρυπνεῖν. τοῖς ἠγρυπνηκόσιν ἡ φωνὴ τραχυτέρα πια11. 900 a10.

ἀγρυπνία διὰ τὸ νοεῖν πιη7. 917 a39.

ἄγρυπνος, opp καθεύδων Πε11. 1314 b35. τὸ θῆλυ ἀγρυπνότερον Ζιι1. 608 b13. — νοήσεις ἄγρυπνοι πιη7. 917 b1.

ἄγρωστις. κρότωνες γίνονται ἐκ τῆς ἀγρώστεως Ζιε19. 552 a15.

ἀγυμνασία, coni syn ἀμέλεια Ηγ7. 1114 a24.

ἀγύμναστοι ΜΑ4. 985 a14. opp γεγυμνασμένοι πγ15. 873 a13. η10. 888 a23.

ἀγχιβαθής. ἀκταὶ ἀγχιβαθεῖς Ζιε16. 548 b28. τὰ ἀγχιβαθῆ πκγ31. 935 a2.

Ἀγχιμόλιος Λάκων f 357. 1538 b19.

ἀγχίνοια, def, dist εὐβουλία Αγ34. 89 b10. Ηζ10. 1142 b6. ημα5. 1185 b5. αρ4. 1250 a36. coni εὐμάθεια Ρα6. 1362 b24.

ἀγχίνους πρὸς τὰ συμβαίνοντα Ζιη10. 587 a12. — ἀγχίνως χρήσασθαι λόγῳ, ἔργῳ αρ4. 1250 a33.

ἀγχιστεία ὑπάρχει τινὶ πρός τινα Ρβ6. 1385 a3.

ἀγχόνη. αἱ ἀγχόναι μάλιστα τοῖς νέοις πλ1. 954 b35.

ἀγωγή. ἡ ἀγωγὴ ὁμώνυμος τζ2. 139 b22. — ἀγωγὴ εἰς οὐσίαν ἡ γένεσις τζ2. 139 b20. — ἐκ νέου ἀγωγῆς ὀρθῆς τυχεῖν πρὸς ἀρετήν Ηκ10. 1179 b31. διὰ τὸ ἦθος ꝟ τὴν ἀγωγήν, τῇ ἀγωγῇ ꝟ τοῖς ἔθεσιν ὀλιγαρχεῖσθαι, dist κατὰ τοὺς νόμους Πδ5. 1292 b14, 16. ἐφ' ὁποτέραν τὴν ἀγωγὴν τὸ δίκαιον ἐφαρμόσει Ρα15. 1375 b12. ἀγωγὴ εὐδαιμονικὴ ηεα4. 1215 a32. ἀκρασία ἡ παρὰ τὸν λόγον ἀγωγή πκη3. 949 b16.

ἀγώγιμος. τὸ τῶν ἀγωγίμων βάρος μβ3. 359 a8.

ἀγών Φγ6. 206 a22, 31 (Ὀλύμπια). ἀγῶνες γυμνικοί Ηγ12. 1117 b2. Πγ12. 1283 a13. ζ8. 1323 a1. Ργ9. 1409 b35. ὁ ἀγὼν ἄγεται μουσικός f 66. 1487 a19. ἀγῶνες οἱ ἐπὶ λαμπάδι f 385. 1542 a17. διατιθέναι τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα f 387. 1542 b7. νικᾶν ἀγῶνα στεφανίτην Ρα2. 1357 a19. ἡ τάξις

τῶν ἀγώνων f 594. 1574 b25. ἀγῶνες Διονυσιακοί, τεχνικοί Ργ15. 1416 a32. Πζ8. 1323 a1. θ6. 1341 a10. ἡ τῆς τραγῳδίας δύναμις ϰ̀ ἄνευ ἀγῶνος ϰ̀ ὑποκριτῶν ἐστίν, ἐπὶ τῶν σκηνῶν ϰ̀ τῶν ἀγώνων τραγικώταται sim ποϛ6. 1450 b18. 13. 1453 a27. 7. 1451 a6. cf 24. 1459 b26. Vhl Poet II 79. κριτὴς ἐν τοῖς πολιτικοῖς ἀγῶσι, κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀγῶνας ποῖοι μεῖζον δύνανται Πβ18. 1391 b18. γ1. 1403 b34. οἱ ἔμπειροι πολλῶν ἀγώνων Ρα12. 1372 a13. λέγειν ἐντέχνως ἐν τοῖς ἰδίοις ϰ̀ ἐν τοῖς κοινοῖς ἀγῶσι ρ39. 1445 b28. οἱ τῶν γραφικῶν λόγοι ἐν τοῖς ἀγῶσι στενοὶ φαίνονται Ργ12. 1413 b15, 17. τὰ γελοῖα χρῆσιν ἔχει ἐν τοῖς ἀγῶσι Ργ18. 1419 b3. ὁ ἀγὼν ἄπεστιν, ὥστε καθαρὰ ἡ κρίσις Ργ12. 1414 a13. — προτάσεις πρὸς κρύψιν λαμβανόμεναι ἀγῶνος χάριν τθ1. 155 b26. ὐκ ἀγῶνος ἀλλ' ἐπιδείξεως ἕνεκα λέγειν ρ36. 1440 b13. — λόγχῃ φονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας f 624. 1583 a28.

ἀγωνία 1. i q ἀγών. μελετᾶν πρὸς ἥντινῦν ἀγωνίαν Ηγ7. 1114 a8. cf Πδ1. 1288 b17. πλ11. 956 b16. — 2. οἱ τῆς ψυχῆς φόβοι ἐλπίδες ἀγωνίαι πν4. 483 a5. ἡ ἀγωνία φόβος τις sim πβ31. 869 b6. ια36. 903 b12. 53. 905 a8. κζ10. 948 b38.

ἀγωνιᾶν (cf ἀγωνία 2) περί τινος Ρα9. 1367 a15. β5. 1383 a6. οἱ ἀγωνιῶντες διψητικοί. ἱδρῶσι, ὠχριῶσι sim πκζ3. 948 a2. β26. 868 b34. 31. 869 b4, 8. ια31. 902 b30. 32. 902 b36. 53. 905 a5.

ἀγωνίζεσθαι. στεφανῦνται οἱ ἀγωνιζόμενοι Ηα9. 1099 a5. ἀθληταὶ οἳ ἂν δύνωνται ἀγωνίζεσθαι Ρβ20. 1393 b6. ἀγωνίσασθαι καλὸν κίνδυνον Πθ4. 1338 b31. Ἥρα ὐ περὶ μικρῶν ἀγωνιζομένη f 157. 1504 b25. — de orationibus iudicialibus: αὐτοῖς ἀγωνίζεσθαι τοῖς πράγμασιν, opp τὰ ἔξω τῦ ἀποδεῖξαι Ργ1. 1404 a5. τῆς ῥητορικῆς προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν f 123. 1499 a33. — de re scenica: ἑκατὸν τραγῳδίας ἀγωνίζεσθαι, πρὸς κλέψυδραν ἀγωνίζεσθαι πο18. 1456 a18. ὅταν φαῦλοι οἱ ἀγωνιζόμενοι ὦσιν Ηκ5. 1175 b12. — οἱ ἄλλοι (epici poetae praeter Homerum) αὐτοὶ μὲν δι' ὅλυ ἀγωνίζονται, μιμῦνται δ' ὀλίγα πο24. 1460 a9 (cf αὐτὸν δεῖ τὸν ποιητὴν ἐλάχιστα λέγειν a7). — ἀγωνίζεσθαι de disputationibus, dist πειρᾶσθαι, σκέπτεσθαι τθ5. 159 a27, 30, coni διαφιλονεικεῖν τι3. 165 b13.

ἀγώνιον σχῆμα ὁ κύκλος Μδ14. 1020 a25.

ἀγωνίσματα ποιεῖν πο9. 1451 b37.

ἀγωνιστής Ηι5. 1166 b35, 1167 a21. ὁ ὑποκριτὴς ἀγωνιστής πιθ15. 918 b28.

ἀγωνιστικός. ἀγωνιστικὴ ἀρετὴ σώματος def Ρα5. 1361 b21-26. δύναμις ἀγωνιστική Ρα5. 1361 a4, 1360 b22. — ἀγωνιστικοὶ λόγοι, syn ἐριστικοί τι2. 165 b11 (cf a39). 14. 174 a12. 17. 176 a22. ἀγωνιστικαὶ διατριβαί, dist διαλεκτικαί τθ11. 161 a24. ι16. 175 a22. — ἀγωνιστικὴ λέξις ἡ ὑποκριτικωτάτη, opp γραφική Ργ12. 1413 b9, 4. — ἀγωνιστικῶς διαλέγεσθαι τθ14. 164 b15. ᾄδειν πιθ15. 918 b21.

Ἀδάμας ἀπέστη Κότυος Πε10. 1311 b22.

ἀδάπανος τῶν χρημάτων εἰς τὸ δέον αρ7. 1251 b7.

ἀδεής περὶ τὸν καλὸν θάνατον Ηγ9. 1115 a33. ἀδ. ἐν θαλάττῃ, ἐν νόσοις Ηγ9. 1115 b1. — ἀδεῶς λέγειν περί τε τῶν ἰδίων ϰ̀ δημοσίων f 394. 1543 b18.

ἄδεια, opp ζημία Πδ13. 1279 a22. ἐν ὅσοις ἄδειαν ἔδωκεν ὁ νόμος Ηε7. 1132 b15. φοβεῖσθαι ϰ̀ τὴν δικαίαν ἄδειαν αρ4. 1250 b9.

ᾄδειν, de hominibus, ᾄδειν ϰ̀ ὀρχεῖσθαι Ρβ24. 1401 b25. ᾄδειν πρὸς αὐλὸν ἢ λύραν, ᾄδειν ἄνευ λόγυ πιθ9. 918 a23. 43. 922 a2. 10. 918 a29. ᾄδει πᾶς γεγηθὼς ὁ μὴ δι' ἀνάγκην πιθ40. 921 a37. — de animalibus, κύκνος, κόττυφος, ἀηδὼν ᾄδει Ζι12. 615 b4. 49 B. 632 b17. δ9. 536 a29. ἔνια τῶν ὀρνέων ᾄδυσιν ὁμοίως τὰ ἄρρενα τοῖς θήλεσιν Ζιδ9. 536 a28. περὶ τὰς ὀχείας μάλιστα ᾄδειν ϰ̀ λαλεῖν Ζια1. 488 b1. οἱ τέττιγες ᾄδυσιν Ζιδ9. 535 b6. ε30. 556 a16, b12. οἱ τέττιγες ᾄσονται (Stesichori apophthegma) Ργ11. 1412 a23. β21. 1395 a2. βάτραχοί τινες ὐκ ᾄδυσιν, syn ἄφωνοί εἰσιν θ70. 835 b3. 68. 835 a33.

ἀδέκαστος. ὐκ ἀδέκαστοι κρίνομεν τὴν ἡδονήν Ηβ9. 1109 b8.

ἀδελφικός. ἡ ἀδελφικὴ φιλία τῇ ἑταιρικῇ ὁμοιῦται Ηθ14. 1161 b35, 1162 a10. cf 12. 1161 a6.

ἀδελφός. ὑστέρα ϰ̀ δελφύς. ὅθεν ϰ̀ ἀδελφὺς προσαγορεύυσι Ζιγ1. 510 b14. — τῶν ἀδελφῶν ὁ πρεσβύτατος, πρεσβύτεροι, νεώτεροι Πε6. 1305 b15, 7. ἀδελφῶν φιλία ποία Ηθ12. 1161 a4. 14. 1161 b30-35, 1162 a9-15. ἀδελφοῖς ϰ̀ ἑταίροις πάντα κοινά Ηθ11. 1159 b32. χαλεποὶ πόλεμοι ἀδελφῶν (Eur fr 965) Πη7. 1328 a15.

ἀδέσποτος. αἱ ἀδέσποτοι τῶν οἰκήσεων Ηθ12. 1161 a7.

ἄδηλος ἡ ἔλλειψις ημβ11. 1210 a35. σχῆμα ἄδηλον μγ4. 373 b19. ἄδηλος ἡ φύσις τῶν φλεβῶν Ζιγ2. 511 b14. ἰχθύδια ὅταν ποιήσῃ ἑαυτὰ ἄδηλα Ζι37. 620 b31. συμβαίνει ταὐτό, ἀλλ' ἀδηλότερον Ζγε7. 787 b34. εἴ τι κατὰ βάθυς ἄδηλον ἡμῖν μα3. 339 b13. Δῆλος, πρὶν μὲν ἄδηλος f 446. 1551 b6. ἐν πολλῷ πλήθει ἄδηλον μβ1. 354 a9. — ὐκ ἄδηλον ὅτι vel c enunciatione interrog Ζμδ10. 689 a21. μα3. 339 b7. τὰ ἄδηλα πῶς ἀποβήσεται (i e ὅσα ἄδηλόν ἐστι πῶς ἀποβήσεται) Ηγ5. 1112 b9. — ἄδηλον ϰ̀ ἀδιόριστόν ἐστι λέγειν νῦν περὶ τύτων Ζμα1. 639 a22. — ἀδήλως ἀφανισθῆναι πο17. 1455 b3. ἀναξηραίνεσθαι ταχὺ ϰ̀ ἀδήλως μβ2. 355 b32.

ἀδηλόφλεβος, coni ὠχρός Ζγα19. 727 a24. coni μικροκοίλιος Ζμγ4. 667 a31. οἱ ἀδ. φίλυπνοι υ3. 457 a22.

ἀδην ἔχειν τῦ φαγεῖν πκη7. 950 a15.

ᾅδης. τῷ κακῷ δαίμονι ὄνομα εἶναι Ἅιδης ϰ̀ Ἀρειμάνιος f 8. 1475 a38. Ἀΐδυ πύλαις ὅμοιοι οἱ κύαμοι f 190. 1512 a8. ὁ ἥλιος ὐχ ὁρᾷ τὰ ἐν ᾅδυ f 144. 1502 b33. ὅσα ἐν ᾅδυ, εἶδος τραγῳδίας πο18. 1456 a3. ἐν ᾅδυ (Soph Ant 911) Ργ16. 1417 a32. Ἀΐδαο δόμυς ἦλθον f 625. 1583 b19.

ἀδηφαγία. ἡ ἐν ταῖς ἀδηφαγίαις ἀπεψία f 172. 1506 b26.

ἀδιάβλητος φιλία Ηθ5. 1157 a21, coni μόνιμος Ηθ8. 1158 b9.

ἀδιαίρετος. ἀδιαίρετον, opp διαιρύμενον Οα11. 280 b11. opp διαιρετόν ψγ2. 427 a5. syn ἁπλῦν Μδ3. 1014 b5. syn ἀμερές Φζ1. 231 b3 (cf ἀμερής). coni τὸ αὐτὸ ψγ2. 427 a6. coni ἀχώριστον ψγ2. 427 a2. ἀδιαίρετον δυνάμει, ἐνεργείᾳ ψγ6. 430 b7. 2. 427 b6. ἀδιαίρετον κατὰ τὸ εἶδος (εἴδει), κατὰ τὸ ποσόν, ἀριθμῷ Μβ3. 999 a3. δ3. 1014 a27. 6. 1016 b19, 21. ι1. 1052 a32 (et omnino ι1). ψγ6. 430 b14. ἀδιαίρετον κατὰ λόγον, κατὰ χρόνον Μμ8. 1084 b14. ἀδιαίρετον τῷ εἶναι, τόπῳ ϰ̀ ἀριθμῷ ψγ2. 427 a5, 2. cf α4. 409 a24. ἀδιαίρετα μεγέθη πότερον ἔστιν ἢ ὔ Γα2. 315 b26-317 a17. ὐκ ἔστιν ἀδιαίρετα μήκη Ογ1. 299 a11, cf a17, 19. τὸ πέρας ἀδιαίρετον, ὐ τὸ πεπερασμένον Φα2. 185 b18. ἥ γ' ἀδιαίρετος στιγμή Μβ5. 1002 b4. (ὐκ ἐνδέχεται) ἀδιαίρετόν τι κινεῖσθαι Φζ10. 241 a26. — τὸ μέσον πολὺ ϰ̀ ὐκ ἀδιαίρετον Γβ7. 334 b28. — ἀδιαίρετοι τὸ ὑπόζωμα, opp διῃρημένοι Ζιε30. 556 a19. ἀστέρες ἀδιαίρετοι καθ' ἑαυτύς μα6. 343 b34, 35. τὸ στοιχεῖον φωνὴ ἀδιαίρετος πο20. 1456 b22, 24. — ἡ τῶν ἀδιαιρέτων νόησις, περὶ ἃ ὐκ ἔστι ψεῦδος ψγ6. 430 a26. cf ἀσύνθετος. — logice διάστημα ἀδιαίρετον, syn ἄμεσον, opp διαιρετόν Αγ22. 84 a35. — μᾶλλον ἕν, ῦ ἀδιαιρετωτέρα ἡ κίνησις ϰ̀ μᾶλλον ἁπλῆ Μι1. 1052 a21.

ἀδιάκριτος. ἀδιακριτώτερον τὸ αἷμα μετὰ τὴν τῆς τροφῆς προσφοράν υ3. 458 a21.

ἀδιανόητος. Σαρδανάπαλλον τὸν Ἀνακυνδαράξεω ἀδιανοητό-

τερον κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη f 77. 1488 b41.

ἀδιάρθρωτος, opp λαμβάνειν τὴν διάρθρωσιν Ζη3. 583 b21, 24. μόρια (σκέλη, γλῶττα) ἀδιάρθρωτα Ζζ30. 579 a24. Ζμβ17. 660 b33. δ11. 690 b25. λεῖος καὶ ἀδιάρθρωτος τόπος Ζιβ10. 503 a4. ἐλέφας τὰ περὶ τοὺς δακτύλους ἀδιαρθρωτότερα ἔχει Ζιβ1. 497 b23. πολυπόδια ἀδιάρθρωτα Ζιε18. 550 a9. τίκτειν, ἐκτίκτειν, γεννᾶν ἀδιάρθρωτα Ζιζ33. 580 a7. Ζγβ1. 732 a27. δ6. 774 b14. cf f 260. 1526 a6.

ἀδιάστροφος. ὀμμάτων σφαῖραι ἀδιάστροφοι καὶ ἀκίνητοι τῇ θέσει πλα7. 958 a12, 13.

ἀδιάσχιστος. γλωττοειδὲς συμφυὲς καὶ ἀδιάσχιστον Ζιδ7. 532 b13.

ἀδιάφθορος αἴσθησις, opp διεφθαρμένη ὑπὸ οἰνοφλυγίας ηεη2. 1236 a1. ἡ ἀρχὴ τῆς τροφῆς (τριχῶν) μένει ἀδιάφθορος πι22. 893 a21. — μάρτυρες ἀδιάφθοροι Ρα15. 1376 a17. πότερον ἀδιαφθορώτερος ὁ εἷς ἄρχων ἢ οἱ πολλοί Πγ15. 1286 a39, 31, 33.

ἀδιάφορος, coni ὅμοιος Αδ13. 97 b7. Οδ3. 310 b5. Ρα12. 1373 a33. ἀδιάφορα ὧν ἀδιαίρετον τὸ εἶδος κατὰ τὴν αἴσθησιν Μδ6. 1016 a18. ἀδιάφορα τῷ εἴδει, κατ' εἶδος, κατ' ἀναλογίαν τα7. 103 a11. δ1. 121 b15, 22. Φθ8. 262 a2. αν17. 478 b23. Ζιβ1. 497 b11. Ζγβ7. 746 a31, 748 a1. cf Αδ19. 100 a16. Μζ12. 1038 a16. Ηκ5. 1176 a9. τὰ ἀδιάφορα, syn τὰ καθ' ἕκαστον, opp τὰ καθόλου Αδ13. 97 b31, 28. ἀδιάφορα κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ ἓν ὄντα τι24. 179 a38. οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν ἀδιάφορα τὴν συγκειμένην Μι3. 1054 b4. τὰ εἰλικρινῆ στοιχεῖα ἀδιάφορα πλα29. 960 a31. ἀδιάφοροι μονάδες (cf συμβλητός) Μμ7. 1081 b13, 36. 1082 b27, Bz ad Μμ6. — ὁ μεγαλόψυχος ἀδιάφορος εὐτυχῶν καὶ ἀτυχῶν Αδ13. 97 b21.

Adiectiva verbalia in — τέον, impersonaliter usurpata, constructa cum dativo subiecti, veluti ὁ κριτὴς οἴεται οὐχ αὑτῷ κριτέον Ρβ25. 1403 b31. γ14. 1415 a33. ρ8. 1428 b33; cum accusativo subiecti, et quidem omisso verbo ἐστίν, διελομένους ποσαχῶς ἐνδέχεται λεκτέον sim αι3. 439 b19. Ζμβ1. 646 a11. Ηη1. 1145 a15. θ16. 1163 b20. Πη1. 1323 a21, 1324 a2. Ργ17. 1418 a38. ρ30. 1437 a29. 36. 1441 a11. 37. 1442 a7, addito verbo ἐστίν ρ19, 1433 b2 (cf Krüger gr Gr 56, 18, 3). ab altera constructione ad alteram transitur: δυναμένῳ δὴ ἀνταποδοτέον τὴν ἀξίαν ὧν ἔπαθεν, καὶ ἑκόντι· ἄκοντα γὰρ φίλον οὐ ποιητέον. ὡς δὴ διαμαρτόντα ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ εὖ παθόντα ὑφ' οὗ οὐκ ἔδει Ηθ15. 1163 a3 Fr.

ἀδιεξίτητον ἐπὶ τὴν αὔξην τὸ ἄπειρον Φγ7. 207 b29.

ἀδιέξοδον τὸ ἄπειρον Φγ5. 204 a14.

ἀδικεῖν, def τὸ ἑκόντα πλέον αὑτῷ νέμειν τῶν ἁπλῶς ἀγαθῶν, τὸ βλάπτειν ἑκόντα παρὰ τὸν νόμον Ηε10. 1134 a33, 1135 a16. 13. 1137 a23 (cf a5). Ρα10. 1368 b6. 13. 1374 a12. 15. 1377 b4 (cf ημα12. 1188 a14. ηεβ7. 1223 a39). τβ2. 109 b33. dist ἄδικον εἶναι Ηε10. 1134 a21. η9. 1151 a10. dist ἁμαρτάνειν (cf s h v) Πγ11. 1281 b27. Ργ2. 1405 a26. τίνος ἕνεκα καὶ πῶς ἔχοντες ἀδικοῦσι καὶ τίνας Ρα10-12. ρ5. 1427 a36. 37. 1444 a11. ἀδικεῖν ἐκ προνοίας, δι' ἐπιθυμίαν al πκθ13. 951 b27, 952 a2. Πβ7. 1267 a3-9. δ8. 1293 b39. ἀδικεῖν ἀδικήματα ὑβριστικά, κακουργικά, ἐπιζήμια Ρβ16. 1391 a18. α14. 1375 a19. ἀδικεῖν τὰ ἀδικήματα εἰς ὕβριν, εἰς κακουργίαν Ρβ12. 1389 b7. 13. 1390 a18 (aliter ἀδικεῖν τινὰ εἰς ἀτιμίαν, εἰς κέρδος Πε8. 1308 a9). ἀδικεῖν τἀδικήματα πρὸς ἕνα. πρὸς τὸ κοινόν Ρα13. 1373 b21. cf Πδ16. 1300 b20. — ἀδικεῖσθαι def Ρα13. 1373 b27. Πε3. 1303 b4. dist βλάπτεσθαι, ἄδικα πάσχειν Ηε11. 1136 a23, 28, b3-14. 12. 1136 b23-25. τὸ ἀδικεῖν καὶ τὸ ἀδικεῖσθαι ἄμφω μὲν φαῦλα, ὅμως χεῖρον τὸ ἀδικεῖν Ηε15. 1138 a28-31. cf 9. 1134 a12. πότερον ἔστιν ἑκόντα ἀδικεῖσθαι Ηε11. 1136 a15, b13. 15. 1138 a12. ημα34. 1195 b5. πότερον ἐνδέχεται αὐτὸν αὑτὸν ἀδικεῖν Ηε15. 11. 1136 a33. 12. 1136 b17. ημα34. 1195 b35. πότερον ἀδικεῖ ὁ νείμας παρὰ τὴν ἀξίαν τὸ πλεῖον ἢ ὁ ἔχων Ηε12. 1136 b16. ημα34. 1196 a33. — fut pass ἀδικήσονται Πγ13. 1284 a9.

ἀδίκημα, dist τὸ ἄδικον Ηε10. 1135 a8. ημα34. 1195 a8. τὸ ἀδίκημα ὥρισται τῷ ἑκουσίῳ Ηε10. 1135 a20. ἀδίκημα, dist ἄδικον εἶναι, ἀτύχημα, ἁμάρτημα Ηε10. 1135 b12-1136 a3. Ρα13. 1374 b8. τοῦ ἀδικήματος τὸ μὲν ἔλαττον τὸ ἀδικεῖσθαι, τὸ δὲ μεῖζον τὸ ἀδικεῖν Ηε9. 1134 a12. τῶν ἀδικημάτων εἴδη Ρα13. ἀδίκημα μεῖζόν τι Ρα14. 3. 1359 a25. ἀδικήματα πρὸς ἕνα, πρὸς τὸ κοινόν Ρα13. 1373 b21. ἀδίκημα οἰκονομικὸν τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἄλληλα ημα34. 1196 a26, 29. ἀδικήματα ὑβριστικά, κακουργικά, ἀκρατευτικά, θηριωδέστερα, διὰ φιλοχρηματίαν al Ρβ16. 1391 a18. α14. 1375 a6. Πβ9. 1271 a17. δ11. 1295 b10.

ἀδικία (cf δικαιοσύνη, ἄδικος). περὶ ἀδικίας Ηε. ημα34. πκθ. ἀδικία def αρ1. 1250 a1. 3. 1250 a25. 7. 1251 a30-b3, eius εἴδη αρ7. 1251 a30. ἡ ἀδικία πλεοναχῶς λέγεται Ηε2. 1129 a26. ἀδικία ἡ ὅλη Ηε4. 1130 a33. ἡ κατὰ μέρος, ὡς μέρος ἀδικία Ηε4. 1130 a15, 22, 33. def Ρα9. 1366 b10. ρ5. 1427 a32 (dist ἁμάρτημα, ἀτυχία). ΜΑ8. 990 a24 (Pyth). dist ἀδικεῖν Ηε10. 1134 a32. ἡ ἀδικία ἐν βλάβῃ ἐστὶν ημβ3. 1199 b12, a21. ἡ ἀδ. πότερον φαῦλόν ἐστιν ημβ3. 1199 b10-36. ἀδικία οὐκ ἔστι πρὸς αὑτόν, πρὸς τὰ αὑτοῦ ἁπλῶς Ηε10. 1134 b12, 9. ημβ11. 1211 a25. ἡ τῶν χρημάτων ἀδικία πκθ1. 950 a24. ἀδικίας εἶδός τι ἐν ἀγῶνι, ἀδικομαχία τι11. 171 b22.

ἀδικομαχία ἐν ἀντιλογίᾳ τι11. 171 b23.

ἄδικος (cf δίκαιος) ποσαχῶς λέγεται Ηε2. 1129 a31. ὁ παράνομος Ηε2. 1129 a32. 15. 1138 a14. ὁ ἄνισος Ηε2. 1129 a33. dist ὁ ἀδικῶν Ηε10. 1134 a18, 21. η9. 1151 a10. οὐκ ἄδικος, οὐ γὰρ ἐπίβουλος Ηη11. 1152 a17. 7. 1149 b13. ἄδικος, dist ἀδίκημα, ἀτύχημα, ἁμάρτημα, coni μοχθηρός, πονηρός Ηε10. 1135 b23-1136 a9. ημα34. 1195 a18. — οἱ τεχνικώτατοι καὶ ἀδικώτατοι Ργ15. 1416 b7. ἄνθρωπος ζῴων ἁπάντων ἀδικώτατον πκθ7. 950 b33. — ἄδικον τὸ παράνομον Ηε2. 1129 b1. τὸ ἄνισον, τὸ παρὰ τὸ ἀνάλογον Ηε2. 1129 b1. 7. 1131 b11, 17, 32. dist ἀδίκημα Ηε10. 1135 a9. ημα34. 1195 a8. ἄδικον φύσει Ρα13. 1373 b8. τὰ ἄδικα αὔξησιν λαμβάνει τῷ μᾶλλον πρὸς φίλους εἶναι Ηθ11. 1160 a4. — ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων Ρβ24. 1402 a2. ρ37. 1444 b13.

ἀδιόριστος (dist ἀόριστος Wz ad Αα4. 26 b14). ἡδοναὶ σύνεγγυς ταῖς ἐνεργείαις καὶ ἀδιόριστοι οὕτως ὥστ' ἀμφισβήτησιν ἔχειν, opp ἡδοναὶ διωρισμέναι Ηκ5. 1175 b32. κύημα τὸ πρῶτον ἀδιόριστον Ζγγ9. 758 a35. ἀδιόριστον, opp διακρινόμενον Ζγα15. 720 b22. cf δ4. 770 a23. μέλη ἀδιόριστα, opp διωρισμένα φτα1. 816 b7. τὸ κάτω τοῦ διαζώματος ἀδιοριστότερον Ζγβ6. 741 b29. — πρότασις ἀδιόριστος, i e τοῦ ὑπάρχειν ἢ μή, ἄνευ τοῦ καθόλου ἢ κατὰ μέρος, dist καθόλου, ἐν μέρει Αα1. 24 a19. 2. 25 a5. opp διωρισμένη Αα4. 26 b23. syn ἐν μέρει Αα4. 26 a30, 32 Wz, 39, b3, 14 (? cf b16). 6. 28 b28. 7. 29 a28. δεικτέον ἐκ τοῦ ἀδιορίστου Αα5. 27 b20 Wz, 28. 6. 29 a6. 15. 35 b11. — ἀδιόριστον, i e οὐδὲν ἔχομεν παραδεδομένον ὑπ' ἄλλων τθ5. 159 a25, cf a36. ἄδηλον καὶ ἀδιόριστόν ἐστι λέγειν νῦν περὶ τούτων (fort i q οὐκ ἔστι καιρὸς τοῦ διορίζειν) Ζμα1. 639 a22. — ἀδιορίστως ὑπάρχειν Αα6. 29 a8. ἀδιορίστως λέγεται νῦν Γα6. 322 b5. cf Ζγε1. 778 b9. α19. 726 b16. ἀδιορίστως ἐπέρριψε ΜΑ5. 986 a33. ὅλον τι καὶ ἀδιορίστως σημαίνει Φα1. 184 b11.

ἄδιψος. ἄδιψα ϗ ὀλιγόποτα ζῷα Ζμγ6. 669 a34. ἁλμυρὰς τινες προσφερόμενοι τροφὰς ἄδιψοι διέμειναν f 99. 1494 a10.

Ἄδμητος f 596. 1576 b2.

ἀδολεσχεῖν, syn πολλάκις λέγειν τὸ αὐτό τε2. 130 a34. θ2. 158 a28. ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν, παραλογισμοὶ παρὰ τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχεῖν τι3. 165 b15. 13. 173 a31-b11. 31 (cf ἀπάγειν εἰς ταὐτὸ πολλάκις 31. 181 b25). — ἄν τε ἀδολεσχῇ, οὐ σαφής, οὐδὲ ἂν σύντομος Ργ12. 1414 a24.

ἀδολέσχης def Ηγ13. 1117 b35.

ἀδολεσχία τὸ πάντα συνάγειν διὰ τὸ φανερὰ λέγειν Ρβ22. 1395 b26. cf γ3. 1406 a34. ἀδολεσχία τῶν πρεσβυτέρων Ρβ13. 1390 a9. ἐν τοῖς ἐριστικοῖς οὐκ ἔνεστιν ἀδολεσχία (cf ἀδολεσχεῖν) πιη8. 917 b4. ὦτα ἐπανεστηκότα μωρολογίας ϗ ἀδολεσχίας σημεῖον Ζια11. 492 b2.

ἀδοξεῖν ρ38. 1445 b16. οἱ ἀδοξοῦντες, opp οἱ εὐδοκιμοῦντες Ρα12. 1372 b22, 23. 15. 1376 a31. μένει (ἀνδρεῖός τις) ὅτι ἀδοξήσει ηεγ1. 1230 a24. οὐδέν πω ἠδοξηκότες Ρβ6. 1384 b14.

ἀδοξία Ηγ9. 1115 a10. φόβος ἀδοξίας Ηδ15. 1128 b12. περὶ ἀδοξίας φαντασία ἡ αἰσχύνη, ἡ αἰσχύνη λύπη τις περὶ τὰ εἰς ἀδοξίαν φαινόμενα φέρειν Ρβ6. 1384 a23, 1383 b14.

ἄδοξος, opp εὐδοκιμῶν Ρβ6. 1384 b31. — ἄδοξον, syn παράδοξον, opp ἔνδοξον τι12. 173 a26 (coll a31). 15. 174 b6, 17. ἄδοξος θέσις τθ5. 159 a38-b35. ὑπόθεσις ἄδοξος διχῶς τθ9. 160 b18. ἄδοξος ἀπόκρισις τι12. 173 a19. ἀδοξότερα, syn ἧττον πιστά τθ11. 161 b31. τὰ ἀδοξότατα λέγειν τθ4. 159 a19, 22. εἰς ἄδοξον ἄγειν τὸν λόγον τι12. 172 b10, 19, 23. εἰς τὰ οὕτως ἄδοξα συνάγειν τι12. 173 a27.

ἀδορυφόρητος διετέλεσε κατὰ τὴν ἀρχήν Πε12. 1315 b28.

ἀδουλία Πζ8. 1323 a6.

Ἀδραμύττειον, Ἀδράμυτος. Ἀδραμύττειον πόλις τῆς κατὰ Κάικον Μυσίας κέκληται ἀπὸ Ἀδραμύττου κτιστοῦ f 507. 1561 a27.

Ἀδράστεια, etymol ἡ ἀναπόδραστος αἰτία κ7. 401 b13.

Ἀδριαναί, Ἀδριανικαὶ ἀλεκτορίδες descr Ζιζ1. 558 b16. Ζγγ1. 749 b29 (gallinarum domesticarum varietates quaedam nondum certo definitae C II 697 St K 714 AZγ216 Cr Su 138 n 107).

Ἀδρίας κ3. 393 a28. θ79. 836 a7. 81. 836 a25. 104. 839 b3, 8. 105. 839 b11, 18. καταπλέοντες, εἰσπλέοντες εἰς τὸν Ἀδρίαν Ζιθ13. 598 b16, 18.

ἀδρός. σῖτος μήπω ἀδρός Μδ7. 1017 b8. ὅταν ἤδη γίγνηται ἀδρότερον τὸ ᾠόν Ζιζ2. 559 b11. ἄλφιτα ἀδρά πκα26. 929 b38. ῥεύματα ἀδρά πκη1. 949 b5. ψακάδες ἀδρότεραι κ4. 394 a31.

ἁδρύνειν. σῖτοι οἱ ταχὺ ἁδρυνόμενοι Φε6. 230 b2. ἔμβρυα ἁδρυνόμενα ϗ τέλεα ὄντα Ζιζ10. 565 b13. η8. 586 b24. νεοττοὶ ἁδρυνόμενοι Ζι34. 619 b30.

ἅδρυνσις ϗ γήρανσις Φγ1. 201 a19. Μκ9. 1065 b20.

ἀδυναμία, def στέρησις δυνάμεως Μδ12. 1019 b15 sqq Bz. θ1. 1046 a29. ι10. 1058 b27 (cf 5. 1055 b8 Bz). τγ6. 119 b3. ὅσα κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν λέγεται Κ8. 9 a16, 18, 23, 27. μδ8. 385 a11. ἀδυναμίᾳ, δι' ἀδυναμίαν, opp δυνάμει, διὰ δύναμιν Ζγα18. 726 a8, 11. 20. 728 a18. δ1. 765 b9, 766 a32. ε7. 787 a29. ὅλως ἔνεστιν ἐν τῇ δυνάμει ἡ ἀδυναμία ηεη13. 1246 b32. διὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐκτρέφειν Ζγδ6. 774 b35. ὕπνος ἀδυναμία αἰσθήσεως τζ6. 145 b1, 4, 14, 15. ὕπνος ἀδυναμία δι' ὑπερβολὴν τοῦ ἐγρηγορέναι υ1. 454 b5. διὰ ψυχρότητα ϗ ἀδυναμίαν Ζγδ1. 765 b17. — ἡ ἄνεσις γίνεται δι' ἀδυναμίαν, ἡ δ' ἀδυναμία παρὰ φύσιν Οβ6. 288 b14. αἱ ἐν τοῖς ζῴοις ἀδυναμίαι πᾶσαι παρὰ φύσιν εἰσίν, οἷον γῆρας ϗ φθίσις Οβ6. 288 b15. γῆρας ϗ πᾶσα ἀδυναμία Ηδ3. 1121 b14. τὸ τροφὴν μὴ ἔχειν ἀδυναμίαν ποιεῖ οα5. 1344 b2. ἐκ τῶν ἀφροδισιασμῶν συμβαίνει ἔκλυσις ϗ ἀδυναμία Ζγα18. 725 b18, 21. cf πη9. 888 a4. — εἰ μεγάλα παθὼν μὴ ἀποδῴη δι' ἀδυναμίαν ηεη10. 1243 b11. ἀδυναμία τῶν πραγμάτων (i e τοῦ πράττειν τὰ πολιτικά) Πε11. 1314 a23. μὴ δυναμένους λύειν τὸν λόγον προσεξαπατᾶν ἑαυτοὺς βοηθοῦντας τῇ ἀδυναμίᾳ ατ969 b6. — προείλετο μιμήσασθαι ⟨ὀρθῶς, ἥμαρτε δ' ἐν τῷ μιμήσασθαι δι'⟩ ἀδυναμίαν (i e δι' ἀδυναμίαν τέχνης, δι' ἀτεχνίαν) πο25. 1460 b17. Vhl Rhet p 29 Poet IV 409.

ἀδυνατεῖν c inf, opp δύνασθαι, veluti ἀδυνατοῦμεν χωρίσαι, διορίζειν, πορίζειν, βλέπειν al ΜΖ11. 1036 b7. Ηε3. 1129 b34. ι3. 1165 b22. 9. 1169 b7. κ5. 1175 a4, b3. 6. 1176 b34. 10. 1179 b10. Πγ16. 1287 b17. μγ4. 375 b14. τζ4. 141 b17. Ζι34. 619 b19. Ζγδ1. 765 b15, 10, 35, 766 a31. 7. 776 a3. ε4. 784 b5. om infinitivus, qui ex antecedentibus facile suppletur (cf Ellipsis) veluti ἀλλὰ διὰ τὸ ἀδυνατεῖν (sc καλῶς διαιρεῖσθαι) τοῦτο ποιήσει ΜΖ12. 1038 a13. οὐθ' ὁ προαιρούμενος ἀδυνατῶν δέ, οὐθ' ὁ δυνάμενος μὴ προαιρούμενος δέ τδ5. 126 b9. — ἀδυνατεῖν absol i e ἀδύνατον (cf ἀδύνατος 1) εἶναι: ὅσων ἐστί τι ἔργον κατὰ φύσιν, ὅταν ὑπερβάλλῃ τὸν χρόνον ᾧ δύναται χρόνῳ τι ποιεῖν, ἀνάγκη ἀδυνατεῖν υ1. 454 a27, 31. διαλύονταί τε ἐὰν πίωσι ϗ ἀδυνατοῦσιν Ζιη5. 585 a33. κομίζονται παρὰ δυναμένων ἀδυνατοῦντες ἐν τῷ γήρᾳ οα3. 1343 b23.

ἀδύνατος. τὸ ἀδύνατον πλεοναχῶς λέγεται Μδ12. 1019 b21-27. Φζ10. 241 b5. Οα11. 281 a2-27. Ζγδ1. 766 a2. Ζκ4. 699 b18.

1. (cf δυνατός 1) τὸ ἀδύνατον ἡ τῇ τοιαύτῃ δυνάμει (i e τῇ κατὰ κίνησιν) ἐναντία στέρησις Μθ1. 1046 a29. δ12. 1019 b21, 15 Bz. ἀδύνατος εἰπεῖν. opp ῥητορικός Ρβ2. 1379 b2. ἀδύνατοι i e imbecilli πια62. 906 a10. οα3. 1343 b22. ἀδύνατοι οἱ ἐντὸς τριῶν μνῶν κεκτημένοι, τὸ σῶμα πεπηρωμένοι f 430. 1549 a38, b2. — αὐτὸς ἀδυνάτως ἔχει πρεσβεύειν ρ25. 1435 a16. ἐν τοῖς νότοις βαρύτερον ἔχουσι ϗ ἀδυνατώτερον οἱ ἄνθρωποι πα24. 862 a27. κς42. 945 a14.

2. (cf δυνατός 2). ἀδύνατον, dist δυνατόν, ἐνδεχόμενον, ἀναγκαῖον ε13. ἀδύνατον γίνεσθαι ὃ μὴ ἐνδέχεται γενέσθαι Οα7. 274 b13, 15. ὥσπερ οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἀδύνατον, οὕτως οὐδὲ γίγνεται Οδ4. 311 b32. γ2. 300 b4. Γα9. 327 a14. Φθ9. 265 a19. Αα15. 34 a9. Μβ4. 999 b11. 6. 1003 a5. ἀδύνατον οὗ τὸ ἐναντίον ἐξ ἀνάγκης ἀληθές Μδ12. 1019 b23. Ζκ4. 699 b30. ἀδύνατον, dist ψεῦδος Μθ4. 1047 b13 Bz. Αα15. 34 a25-29, 37, b1. Φθ5. 256 b11. Οα12. 281 b3, 9, 14, 15. ψα3. 406 a2. ἀδύνατον ἐξ ὑποθέσεως, ἁπλῶς Οα12. 281 b4. περὶ δυνατοῦ ϗ ἀδυνάτου Ρβ19. 1392 a8-b14. τὸ ἀδύνατον λέγεται διχῶς, ἢ γὰρ τῷ μὴ ἀληθὲς εἶναι εἰπεῖν ὅτι γένοιτ' ἄν, ἢ τῷ μὴ ῥᾳδίως Οα11. 280 b12. ἢ τῶν πάνυ χαλεπῶν ἢ τῶν ἀδυνάτων ἐστί Κ7. 8 a30 Wz. cf Πθ6. 1340 b24. Μμ9. 1085 a29. πδ13. 877 a13. οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ τοῖς ἀδυνάτοις Πε11. 1314 a24. Ρβ19. 1392 a24. cf 6. 1383 b24. φαίνεται εἶναι ἀδύνατος ὁ βίος (sc τῶν πάντα κοινωνούντων) Πβ5. 1264 b29. ἀδύνατον (sc ἐστί) c inf μα3. 340 b1. β3. 357 b21, 33. δ3. 380 a22, b26 al. τὰ ἀδύνατα εἶναι Μθ4. 1047 b5 Bz (Wz ad 22 a14). ἐν τοῖς μὴ ἀδυνάτοις ἄλλως ἔχειν ἀλλ' ἐνδεχομένοις Ζγδ8. 777 a20. πράξεις ἀδύνατοι ἐπιτελεσθῆναι ρ5. 1426 b34. ἀδύνατος ἡ φύσις τοῦ τοιούτου γένους ἀΐδιος εἶναι Ζγβ1. 731 b31. — ἀδύνατον, coni syn ἄτοπον Φδ8. 216 b12. α2. 185 a30. Μν2. 1089 a13. ἐν τούτοις μυρία φαίνεται τά τε ἀδύνατα ϗ τὰ πλασματώδη ϗ τὰ ὑπεναντία πᾶσι τοῖς εὐλόγοις Μμ9. 1085 a14. τῶν ἀδυνάτων εἶναί φασιν μα6. 343 b7. Πδ8. 1294 a1. φανερὸν ὅτι τοῦτ' ἀδύνατον μα8. 345 a32. τοῦτο δ' ἐστὶν ἀδύνατον κατά τε τὰ φαινόμενα ϗ κατὰ τὸν

λόγον μβ5. 362 b14. ἀδύνατόν τι συμβαίνει Αα23. 41 a25. συμβαίνει τὸ ἀδύνατον τι29. 181 a32. συμβαίνει πολλὰ (ἔνια) ἀδύνατα, συμβήσεται τὸ ἀδύνατον, συμβήσεται πολλὰ καὶ ἀδύνατα sim ψα4. 408 b33. Ζγα18. 722 a3. Μγ1. 1002 b32. ι6. 1056 b5. Γα2. 315 b20. 5. 320 b7. Οδ2. 309 b11. Φδ8. 216 a5. οὐδὲν ἀδύνατον συμβαίνει ε13. 22 b28. Αα9. 30 b4. 17. 37 a29. cf Μθ4. 1047 b19. συμπίπτει λέγειν ἀδύνατα μα6. 343 a21. οὐδὲν ἀδύνατον συμπίπτει Αα9. 30 b4. τὸ αὐτὸ ἔσται ἀδύνατον Οα6. 273 b15. cf 11. 281 a15. οὐδὲν ἔσται (ἂν εἴη) ἀδύνατον Μθ4. 1047 b11. Γα2. 316 a21, 19. εὐηθικώτερον ἢ ὥστε περὶ αὐτοῦ τὰ ἀδύνατα ἐπισκοπεῖν Φδ10. 218 b8. ἀδύνατόν τι συναγαγεῖν Ογ1. 299 b12. ποιῆσαι τὸ ἀδύνατον Αα15. 34 b3. ἐκ τοῦ ἀδυνάτου δεικνύναι Αα17. 37 a9. διὰ τοῦ ἀδ. δεικνύναι, ἀποδεῖξαι, ποιεῖν τὴν ἀπόδειξιν Αα5. 28 a7. 6. 28 a23, 29, b14. 15. 34 a3, 35 a40. 29. 45 b3. διὰ τοῦ ἀδ. περαίνειν, opp δεικτικῶς Αα7. 29 a31. 23. 41 a23. 44. 50 a29. διὰ τοῦ ἀδ. συλλογίζεσθαι Αα23. 41 a31. 29. 45 a27, 28. τθ2. 157 b34 sqq. ὁ διὰ τοῦ ἀδ. συλλογισμός Αβ11-14. α15. 34 b30. 23. 41 a36. ἡ διὰ τοῦ ἀδ. δεῖξις, ἀπόδειξις Αα29. 45 a35. 21. 39 b32. τὸ διὰ τοῦ ἀδ. μέρος τῶν ἐξ ὑποθέσεως Αα23. 40 b26. εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγειν, ἀπάγειν Αα5. 27 a15. 7. 29 b8. 16. 36 a22. 23. 41 a33. ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγή Αα7. 29 b5. 44. 50 a30. ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον Αβ17. 65 b1. οἱ εἰς τὸ ἀδ. ἄγοντες συλλογισμοί, οἱ εἰς τὸ ἀδ. συλλογισμοί, opp δεικτικοί Αα23. 41 a22. 29. 45 a23, 37, b15. β17. 65 a40. τι5. 167 b23. ἡ εἰς τὸ ἀδ. ἄγουσα ἀπόδειξις, ἡ εἰς τὸ ἀδ. ἀπόδειξις Αβ14. 62 b29. γ11. 77 a22. 24. 85 a16, 19. 26. 87 a2, 6. — ἀδυνατώτερον. ὅπερ ἐστὶν ἀδυνατώτερον Μβ2. 998 a19. ἔτι ἀδυνατώτερον c inf Οβ14. 296 b34.

ἀεί. ὁ ἄπειρος καὶ ὁ ἀεὶ λαμβανόμενος χρόνος Φδ10. 218 a1. φησὶ (Plato) τὸν οὐρανὸν γενέσθαι μέν, οὐ μὴν ἀλλ' ἔσεσθαί γε τὸν ἀεὶ χρόνον Οα10. 280 a31. τοῦ ἀεὶ καὶ ἀπείρου οὐκ εἶναι ἀρχὴν λέγει Δημόκριτος Ζγβ6. 742 b20. τὸ ἀεὶ συνεχές, τὸ δ' ἐφεξῆς οὐ συνεχές Φθ6. 259 a16. τὰ ἀεὶ ὄντα, ᾗ ἀεὶ ὄντα, οὐκ ἔστιν ἐν χρόνῳ Φδ12. 221 b3. ἅπαν τὸ ἀεὶ ὂν ἁπλῶς ἄφθαρτον Οα12. 281 b25. τὸ ἀεὶ καὶ ἐπὶ πάντων οὐκ ἀπὸ τύχης ἀλλὰ φυσικόν πιε3. 910 b30. τὸ ἐξ ἀνάγκης καὶ ἀεὶ ἅμα Γβ11. 337 b35. Με2. 1026 b27. ἵνα τοῦ ἀεὶ καὶ τοῦ θείου μετέχωσιν ψβ4. 415 a29. — ἀεί, dist ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Ρα6. 1362 b36. 10. 1369 a33, b1. 13. 1374 b16. Με2. 1026 b35 al. τὸ εἰκὸς οὐ τὸ ἀεὶ ἀλλὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Ρβ25. 1402 b21. ἀεὶ in enunciatis comparativis, veluti ἀγαθῶν δὲ τὸ μεῖζον αἱρετώτερον ἀεί sim Ηα5. 1097 b20. δ7. 1123 b28. κ6. 1177 a4. Πα5. 1254 a25. η14. 1333 a21. Ρα1. 1355 a37. πο7. 1451 a10. 26. 1461 b28 Vhl ad h l Poet IV 431. ἀεὶ γὰρ ἑκάστῳ τοῦθ' αἱρετώτατον, οὗ τυχεῖν ἔστιν ἀκροτάτου sim Πη14. 1333 a29. θ1. 1337 a17. — αἰεί exhibetur Πδ11. 1296 a24. 14. 1299 a1. ε9. 1310 a6. Με2. 1027 a15 al, quam formam apud Ar omnino praeferendam esse iudicat Göttling ad Pol p 303. — pro ἀεὶ Ρβ23. 1398 a12 restituit δεῖ Vhl Rhet p 35. ἀεὶ pro δεῖ Πδ11. 1296 b7 Bk³. πο26. 1461 b28 Vhl Poet IV 430.

ἀείδειν. ἄειδε (Hom A1) πο19. 1456 b16. φησὶ Μουσαῖος εἶναι βροτοῖς ἥδιστον ἀείδειν Πθ5. 1339 b22.

ἀειδής. ἀειδὲς καὶ ἄμορφον δεῖ τὸ ὑποκείμενον εἶναι Ογ8. 306 b17. — ἄκικυς (Hom ι515) explicatur per voc ἀειδής πο22. 1458 b27.

ἀεικέλιος δίφρος (Hom υ259) i e μοχθηρός πο22. 1458 b29.

ἀεικίζειν (Hom Ω54) Ρβ23. 1380 b29.

ἀεικινήτως κ6. 400 b31.

ἀειμνήμονες φ3. 808 a37.

ἀεισκῶπες descr Ζι28. 617 b31-618 a7. (espèce de petits Ducs C II 288; strix scops S; strix aluco St Cr; strix scops et otus Su 96 n 5 cf K 985; σκώψ, ephialtes scops AZι I 77 n 99).

ἀείφυλλα φυτά, opp φυλλοβολεῖν Ζγε3. 783 b10, 20.

ἀελίου χήρωσεν αὐγάς f 625. 1583 b21.

ἀελλοπόδων ἵππων (Simonid fr 7) Ργ2. 1405 b27.

ἄελπτον (Archil fr 76) Ργ17. 1418 b29.

ἀέναος. ποταμοὶ ἀέναοι μα13. 349 b9. 14. 352 b5, 12. — ἀεννάως. τὰ μὲν κάρπιμα χρόνον τινά, τὰ δ' ἄκαρπα ἀεννάως ἀπέδοντο οβ1346 b15.

ἀέξειν. ἀέξεται (Hom Σ110) Ρβ2. 1378 b6. (Emped 375) ψγ3. 427 a23.

ἀέρινος Μθ7. 1049 a26. οὐχ ἁπλοῦν τὸ τοῦ ζῴου σῶμα οἷον πύρινον ἢ ἀέρινον ψγ13. 435 a12.

ἀέριος. ἑξῆς τῆς ἀερίου φύσεως θάλασσα ἐρήρειστα κ3. 392 b14, 32. — ζῷα ἀέρια, dist νηκτά, χερσαῖα κ6. 398 b33.

ἀεροειδής. τὸ τῷ ἀέρι ὅμοιον ἀεροειδές Γβ3. 330 b24. τὸ λευκὸν καὶ διαφανὲς ὅταν ἀραιὸν ᾖ σφόδρα, φαίνεται τῷ χρώματι ἀεροειδές χ3. 794 a4. ἀεροειδές, dist ὄρφνιον, μέλαν χ5. 797 a7. καπνὸς ἀεροειδής χ3. 793 b5.

ἀερώδης. ὑπὸ τῆς τοῦ πλεύμονος κινήσεως οὔσης ἀερώδους καὶ κενῆς Ζμγ6. 669 b2. — τὸ τάχιστον τῶν ὄντων, τὸ πυρῶδες, τὸ δὲ ἧττον ταχὺ ἀερῶδες κ4. 395 a20.

ἀετός, κυρίως σημαίνει πλείω τι4. 166 a16. — 1. ἀετός, avis (aquilae et falcones Su 104; AZι I 77) πτηνόν, πτερωτόν, γαμψώνυχον Ζια5. 490 a6. γ9. 517 b2. ἀετῶν γένη Ζιθ3. 592 b1. ζ6. 563 b5, eorum nomina: πύγαργος (sive νεβροφόνος), πλάγγος (νηττοφόνος, μορφνός), μελανάετος (sive λαγωφόνος), περκνόπτερος (ὀρειπέλαργος, ὑπάετος), ἁλιάετος, οἱ καλούμενοι γνήσιοι (cf h v), οἱ μέλανες Ζιζ6. 563 b5. ι32. 618 b18-619 a10. ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἐγγόνων ἁλιαίετος γίνεται παραλλάξ θ60. 834 b35. ἀετὸς universe describitur φ6. 811 a37, 812 b6. Ζι34. 619 b28. 32. 618 b30. διὰ τί θεῖόν φασιν εἶναι μόνον τῶν ὀρνέων Ζι32. 619 b5. πόθεν τρέφεται καὶ πῶς ποιεῖται τὴν θήραν Ζιθ3. 592 b1. 18. 601 b2. ι11. 615 b13. 32. 619 a15, 30, b1. 10. 1. 609 a4. τίσι ζῴοις πολέμιος ὁ ἀετὸς καὶ τίνα ζῷα μάχεται πρὸς τὸν ἀετόν Ζι1. 609 a4, b7, 12, 26, 610 a1. 11. 615 a20. 12. 615 a33, b13. 8. 613 b11. f 275. 1527 b25. πῶς νεοττεύει Ζι32. 619 a20, 23. 33. 619 b17. ᾠά, ἐπῳασμός Ζιζ6. 563 a17, 27. πῶς τρέφει τοὺς νεοττούς Ζιζ6. 563 a17, 21, b5. ι34. 619 a20, 27, b25, 34. 32. 618 b30. βίου μῆκος, γῆρας Ζι32. 619 b11, a16. — 2. ἀετός, piscis, inter σελάχη numeratur Ζιε5. 540 b18 (raia aquila K ad l l cf C).

ἀζήμιοι εἶναι δύνανται οἱ εἰπεῖν δυνάμενοι Ρα12. 1372 a12.

ἄζυξ ὢν ὥσπερ ἐν πεττοῖς Πα2. 1253 a7.

ἀηδής ὁ ὑδαρὴς οἶνος, τὸ ἀηδὲς ἐμετικόν πγ18. 873 b31, 35, 26, 36. καρκίνους πίνειν ἀηδές Ζι5. 611 b23. — ἀηδὴς ὁ δύσκολος Ηβ7. 1108 a30. ὑπερόπται καὶ ἀηδεῖς ημβ3. 1200 a15. ἀηδὲς καὶ ἐπίλυπον Ηκ5. 1175 b18. αἰσχρὰ καὶ ἀηδῆ ἐστίν, ἃ πράττειν ἐπιχειροῦσιν ρ35. 1440 a1. — ἀηδῶς ἀκούειν, opp ἡδέως Ηδ8. 1124 b15.

ἀηδία. ἡ συμβαίνουσα ὕστερον (sc μετὰ τὴν ἡδονήν) ἀηδία πδ10. 877 b12. — δόξαν ἀηδίας εὐλαβητέον Ηι11. 1171 b26.

ἀηδών, πῶς ᾄδει Ζιδ9. 536 a29, b17. ι49 B. 632 b21. ακ804 a23, 800 a26. ἴδιον ἀηδόνι παρὰ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας τὸ μὴ ἔχειν τῆς γλώττης τὸ ὀξύ Ζι15. 616 b8. μεταβολὴ τοῦ χρώματος Ζι49 B. 632 b25. ᾠά, φωλεία Ζιε9. 542 b26. ι49 B. 632 b27. (luscinia C S, sylvia lusc St, lusc vera Su 109 n 40 AZι I 77. n 2).

ἀήθης. ἀήθεις τραγῳδίαι, syn οὐδὲν ἔχουσαι ἦθος πο6. 1450 a25, 28. (Ὅμηρος ποιεῖ) οὐδὲν ἀήθες, ἀλλ' ἔχοντα ἤθη πο24. 1460 a11. cf ἦθος.

ἀῆναι. ἀέντων (Emped 223) αι2. 437 b29.

ἀήρ. ὅσα περὶ τὸν ἀέρα πκε. ὁ ἀὴρ δοκεῖ εἶναι ἀσώματος, κενόν, ἥκιστα ἔχει τῶν ἄλλων διαφορὰς αἰσθητάς Φδ4. 212 a12. ψβ8. 419 b34. Φα6. 189 b7. πῶς ἐπιδεικνύουσιν ὅτι ἔστι τι ὁ ἀήρ Φδ6. 213 a26. 8. 216 b18. περὶ τὸν καλούμενον ἀέρα τίς αὐτοῦ ἡ φύσις ϗ πῶς ἔχει τάξει πρὸς τἆλλα τὰ λεγόμενα στοιχεῖα μα3. ὁ ἀὴρ θερμὸν ϗ ὑγρόν, οἷον ἀτμὶς ὁ ἀήρ Γβ3. 330 b4, 22. ὁ ἀὴρ ὑγροῦ μᾶλλον ἢ θερμοῦ Γβ3. 331 a5. τὸ μὲν ὕδωρ ὕλη ἀέρος, ὁ δ' ἀὴρ οἷον ἐνέργειά τις ἐκείνου Φδ5. 213 a2, 4. ἀὴρ συνιστάμενος (συγκρινόμενος, πῆξις ἀέρος) διὰ τὴν ψύξιν γίνεται νέφος ϗ ὕδωρ μα4. 342 a1, 29. 13. 349 a18. β6. 364 b27. γ4. 373 b21. ἐξ ὕδατος ἀὴρ γίνεται διακριθέντος, ὁ ἥλιος διαλύει, διαχεῖ τὰς συστάσεις τοῦ ἀέρος μα3. 340 a10, 24. γ3. 373 a29. 5. 376 b23. οἷον εἰ ἐξ ὕδατος κοτύλης εἶεν ἀέρος δέκα Γβ6. 333 a22. ξηρότερος ὁ ἀὴρ τοῦ θέρους, ἐν δὲ τῷ ἔαρι ἔτι ὑγρός μα12. 348 b28. ὁ νότιος ἀὴρ μᾶλλον εἰς ὕδωρ μεταβάλλει τοῦ πρὸς ἄρκτον μγ6. 377 b27. — περὶ τὸ ὕδωρ ἡ τοῦ ἀέρος σφαῖρα ϗ περὶ ταύτην ἡ τοῦ πυρός μβ2. 354 b24. Οβ4. 287 a32. δ4. 311 a28. 5. 312 a27. ἀὴρ ϗ ὕδωρ ἔχουσι ϗ κουφότητα ϗ βάρος ἑκάτερον Οδ5. 312 a25. ἐν τῷ ἀέρι βαρύτερον ἔσται ταλαντιαῖον ξύλον μολίβδου μναίου, ἐν δὲ ὕδατι κουφότερον Οδ4. 311 b3. δύναται πολὺ βάρος φέρειν ἀπολαμβανόμενος ϗ μένων ὁ ἀήρ Οβ13. 294 b22. ὁ ἀὴρ πολύκενος πκε22. 940 a4. ϗ ὁ ἀὴρ φέρεται ἄνω μδ7. 383 b26. ἀὴρ πυρὸς ἐγγυτάτω τῶν ἄλλων, ὕδωρ δὲ γῆς μα2. 339 a18. ἐν τῷ ἄνω τόπῳ οὐκ ἔνεστιν ἀὴρ μόνον, ἀλλὰ μᾶλλον οἷον πῦρ μα3. 340 b31. τὸ ἔσχατον τοῦ λεγομένου ἀέρος δύναμιν ἔχει πυρός μα8. 345 b33. ὁ ἀὴρ πρὸς τἆλλα πῦρ μκ5. 466 a24. ὁ ἀὴρ διὰ τὴν πληγὴν τῇ κινήσει γίγνεται πῦρ Οβ7. 289 a27. — ὁ περιέχων, ὁ θύραθεν ἀήρ Ζγδ10. 777 b7. β6. 744 a3. ὁ περὶ τὴν γῆν οὐ μόνον ἀήρ ἐστιν ἀλλ' οἷον ἀτμίς μα3. 340 a34, b24. ἀτμιδώδης ἀήρ Ζγε6. 786 a13. ἀὴρ πλήρης ψυχρᾶς ϗ πολλῆς ἀτμίδος μβ8. 367 a34. πᾶσα ἡ γεώδης ἀτμὶς ἀέρος ἔχει δύναμιν Ζγε4. 784 b15. ἀὴρ οὕτω κεκραμένος μα8. 346 a6. ϗ ἀὴρ σήπεται μδ1. 379 a15. ὁ ἀὴρ ἄπηκτος Ζγβ2. 736 a23. ἐν ἀέρι ϗ πυρὶ οὐκ ἔστι ζῷα μδ4. 382 a7. — ἀὴρ κινούμενος ϗ ῥέων μα13. 349 a17. 10. 347 a34. πᾶς ὁ κύκλῳ ἀὴρ συνέπεται τῇ φορᾷ μβ4. 361 a24. ἀταραχωδέστερος ὁ ἀὴρ τῆς νυκτός μτ2. 464 a14. ἀὴρ καθεστηκὼς πκϛ2. 940 a38. πρὸς ἀμφότερα (τὸ θᾶττον ϗ βραδύτερον ποιεῖν) ὥσπερ ὀργάνῳ χρῆται τῷ ἀέρι ἡ κίνησις Ογ2. 301 b22. — ὁ ἀὴρ λευκότερος τὴν φύσιν τοῦ ὕδατος μγ4. 374 a2. Ζγε6. 786 a6. χ1. 791 a2. χρωματίζεται ὁ ἀὴρ συνιστάμενος παντοδαπὰς χρόας, ἀνάκλασιν δεχόμενος ὁ ἀὴρ παντοδαπὰ χρώματα ποιήσει μα5. 342 b5, 7. πκγ23. 934 a19. κυανοειδὴς χ3. 794 a8. — πότερον αἱ ὀσμαὶ καπνὸς ἢ ἀὴρ ἢ ἀτμίς πιβ10. 907 a29. τὸ ἔλαιον ἀέρος, ἐκ τῆς ἐβένου διαπέπνευκεν ὁ ἀήρ μδ7. 384 a16, b19. — αὐτὸ ἄψοφον ὁ ἀήρ ψβ8. 420 a7. — ἀήρ, syn πνεῦμα αι5. 443 b5, 4. ἀὴρ εἰσρέων ϗ ἐκρέων πν2. 482 a5. ἀέρος πότερον ἴδιον τὸ ἀνάπνευστον τε5. 135 a33, 36. 9. 138 b30 sqq. ἀκίνητος ὢν ὁ ἀὴρ θερμαίνεται ζ6. 470 a25. ἀέρα τὴν ψυχὴν εἶναι ᾠήθη Διογένης ψα2. 405 b22. ἄνθρωπός τις μόνῳ τῷ ἡλιοειδεῖ τρεφόμενος ἀέρι f 37. 1481 a2.

ἄηται (Hom δ 567) πκϛ31. 943 b23.

ἀήττητος. ἀρχικὸν ϗ ἀήττητον ὁ θυμός Πη7. 1328 a7. ηεγ1. 1229 a28.

ἀθανασία οὐρανοῦ ϗ ἀιδιότης Οβ1. 284 a1. ἀθανασία, syn ζωὴ ἀίδιος Οβ3. 286 a9, dist ζωὴ ἀίδιος τδ5. 126 b35. βούλησις ἀδυνάτων, οἷον ἀθανασίας Ηγ4. 1111 b22.

ἀθανατίζειν χρὴ ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται Ηκ7. 1177 b33. ἀθανατίζειν τὴν φύσιν βουλόμενος f 601. 1578 b23.

ἀθάνατος. τῷ ἀθανάτῳ τὸ ἀθάνατον συνηρτημένον Οα3. 270 b9. ἀθάνατον ϗ ἄπαυστον, ἄπαυστός τις ϗ ἀθάνατος κίνησις Φθ1. 250 b13. 6. 259 b25. ἀθάνατόν τι ϗ θεῖον Οβ1. 284 a3. ὁ ποιητικὸς νοῦς ἀθάνατον ϗ ἀίδιον ψγ5. 430 a23. ψυχὴ βελτίων ϗ ἀθανατωτέρα ψα5. 411 a13. ὅτι ἀθάνατος ἡ ψυχή, quomodo demonstretur in dialogo Eudemo f 33. 1480 a11. 34. 1480 b2. — καρπὸς ἀθάνατος· ἀθάνατόν μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι f 625. 1583 b14, 22. ἀθανάτοισι (Hes θ120) ξ1. 975 a13. ἀθάνατος ὀργή (fr trag adesp 54) Ρβ21. 1394 b21.

ἀθέατος act ἀθέατοι τῶν κρειττόνων κ1. 391 a25.

ἀθερίνη piscis, πῶς τίκτει Ζιζ17. 570 b15, 571 a6. cf ἀθερῖνος (epi C, Graecis hodie atherno S Cr, atherina presber Cr, atherina vera Cr K AZι I 121. n 1 ather. hepsetus *L*?).

ἀθερῖνοι inter ἀγελαῖα numerantur Ζι2. 610 b6. (ἀθερῖνος i q ἀθερίνη).

ἄθετος. μονὰς οὐσία ἄθετος, στιγμὴ δὲ οὐσία θετός Αγ27. 87 a36 (syn οὐκ ἔχει θέσιν, ἔχει θέσιν 32. 88 a33). Μδ6. 1016 b25, 30. μ8. 1084 b27, 33.

ἀθεώρητος act ἀθεώρητοι τῶν ὑπαρχόντων ὄντες Γα2. 316 a8. — pass ὁ θεὸς πάσῃ θνητῇ φύσει ἀθεώρητος ἀπὸ τῶν ἔργων θεωρεῖται κ6. 399 b22.

Ἀθηνᾶ θ96. 838 a24. 108. 840 a31. τῇ Ἀ. τὴν ἐπιστήμην περιτίθεμεν Πθ6. 1341 b7. Ἀ. ἀπέβαλε τοὺς αὐλούς Πθ6. 1341 b3. τὸν Ὀδυσσέα προέκρινεν Ρα6. 1363 a18. Ζαλεύκῳ ἐνύπνιον τὴν Ἀθηνᾶν παρίστασθαι f 505. 1561 a11. Ἀστὴρ γίγας ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναιρεθείς f 594. 1574 b28. ἡ ἐν ἀκροπόλει Ἀ. οβ1374 a15, τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς f 402. 1545 a24, 33. Phidiae statua κ6. 399 b34. θ155. 846 a18. ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε ϗ δημόσια f 402. 1545 a31. ἱερὰ τῆς Ἀθηνᾶς Ἑλληνίας (Εἰλενίας coni Osann) θ108. 840 a28, 34, Ἀχαΐας θ109. 840 b2. — Ἀθηναίη (Hom I 390) Ργ11. 1413 a34.

Ἀθῆναι Φε1. 224 b21. Κ6. 5 b23. θ133. 843 b18. ἐν Ἀθήναις Πβ8. 1268 a10. ε3. 1303 a8. f 596. 1576 b16. ἐξ Ἀθηνῶν f 619. 1582 b20. εἰς Ἀθήνας f 27. 1479 a13. 443. 1550 b46. 489. 1558 a6. 619. 1582 b22. περὶ Ἀθήνας Ζιζ15. 569 b11. ι31. 618 b15. περὶ Ἀθήνας ἐπεχωρίασεν ἡ αὐλητική Πθ6. 1341 a34. — Ἀθήναζε Φγ3. 202 b13. — Ἀθήνηθεν Φγ3. 202 b14. f 381. 1541 b23. — Ἀθήνησι Ζιζ24. 577 b30. Μγ5. 1010 b10. Ρβ23. 1398 b1. ρ9. 1429 b8. 14. 1431 a17. πο5. 1449 b7. θ153. 846 a6. τὸ Ἀθήνησι διατρίβειν ἐργῶδες f 617. 1582 a22, 30. οἱ Ἀθ. ῥήτορες Ργ17. 1418 a29. ἐπ' ἄρχοντος Ἀθ. Εὐκλέους sim μα6. 343 b4. 7. 345 a2. res publicae Ἀθήνησι Πβ7. 1267 b17. γ2. 1275 b35. δ4. 1291 b24. 16. 1300 b28. ε3. 1302 b19, 1303 b10. 5. 1305 a23. 6. 1305 b25. 10. 1310 b30. 12. 1315 b30. ζ4. 1319 b21. 8. 1322 a20. f 347. 1536 a46. 402. 1545 a30. 411. 1546 b12. 419. 1547 b45. — Ἀθηναῖοι Αδ11. 94 a36-b7. θ131. 843 a1. Ηδ8. 1124 b17. Ρβ22. 1396 a8, 24. ρ2. 1422 a40, 1423 a5. 9. 1429 b1. ὁ Ἀθηναίων λιμήν Ζιζ15. 569 b26. Ἀθηναίων πολιτεία f 343-431. Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος κοινῶς Ἀπόλλωνα πατρῷον τιμῶσιν, Ἴωνες ἐκλήθησαν f 343. 1535 b37, 39. Ὅμηρος μόνους Ἀθηναίους δῆμον προσαγορεύει f 346. 1536 a39. Solonis leges Πβ12. 1273 b35 sqq. Ρβ23. 1398 b16. f 350. 1537 a16, 24. res publicae Πγ13. 1284 a39. ε4. 1304 a6, 9, 28. 7. 1307 b22. Ρβ6. 1384 b33. γ10. 1411 a9, 11. 11. 1412 b4. οβ1347 a8, 18. f 374. 1540 a40. 372. 1540 a27. 380. 1541 b3. 386. 1542 b2. Ἀ. Ὁμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος Ρα15. 1375 b30. — Ἀ. καλοῦσι δήμους, πράττειν, οἱ Πελοποννήσιοι κώμας, δρᾶν

πο3. 1448 a36, b1. τέτριξ, ἣν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι οὕραγα Ζιζ1. 559 a12. οὐ χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν Ρα9. 1367 b8. γ14. 1415 b31. proverbium οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας ηεη2. 1236 a36. 10. 1242 b25. — Ἀ. οἱ ἐν Ποτιδαίᾳ οἰκοῦντες οβ1347 a18. Ἱππίας ὁ Ἀθηναῖος οβ 1347 a4. Τιμόθεος, Χαβρίας, Πυθοκλῆς, Ἰφικράτης Ἀθ. οβ 1347 a4. 1350 a23, b33. 1351 a18. 1353 a15.

ἀθήρ. ὅταν ἀθέρας ἔχῃ σκληροὺς ἡ κράστις Ζιθ8. 595 b27.

ἄθλαστος. περὶ τοῦ ἀθλάστου μδ8. 385 a15. 9. 386 a17-26.

ἄθλημα. τὰ περὶ τὸ σῶμα, τὰ γυμνικὰ ἀθλήματα πλ11. 956 b26, 31.

ἀθλητής, opp ἰδιώτης Ηγ11. 1116 b13. κληροῦν τοὺς ἀθλητάς Ρβ20. 1393 b5. βούλονται ἀθλητήν τινα νικᾶν Ηγ4. 1111 b24. ἡ τῶν ἀθλητῶν ἕξις οὐ χρήσιμος πρὸς πολιτικὴν εὐεξίαν Πη16. 1335 b5. ἡ τῶν ἀθλητῶν πολυφαγία Ζγδ3. 768 b29. οἱ ἀθληταὶ ἄχροοι, δύσριγοι, ὑγιεινῶς διακείμενοι πλη5. 967 a13. η4. 887 b22. α28. 862 b21. — αὐτοὺς ἀθλητὰς τῶν ἔργων εἶναι Πζ7. 1321 a26.

ἀθλητικὴν ἕξιν ἐμποιεῖν Πθ4. 1338 b10.

ἄθλιος, opp εὐδαίμων, μακάριος Ηα11. 1100 a29, b5, 1101 a6. 13. 1102 b7. ἄθλιοι οἷς πλείονος ἀξία ἡ κτῆσις τῆς ἰδίας φύσεως f 89. 1492 a9. — ἀθλίως τελευτήσας Ηα10. 1100 a9.

ἀθλοθέτης. ἀπὸ τῶν ἀθλοθετῶν ἐπὶ τὸ πέρας Ηκ2. 1095 b1. ἀθλοθέτας ἕνα κατὰ φυλὴν ἑκάστην χειροτονεῖν f 374. 1540 b6.

ἆθλον ἀρετῆς. νίκης Ηδ7. 1123 b35, 20. Πβ9. 1270 b24. δ11. 1296 a30. οα5. 1344 b5. ἐφ' ὅσοις τὰ ἆθλα τιμή, καλά Ρα9. 1366 b34. τὰ ἆθλα σχεδὸν ἐκ τῶν ἀγώνων οἱ ὑποκριταὶ λαμβάνουσιν Ργ1. 1403 b22, 1404 a17. τοῖς δούλοις ἆθλον προκεῖσθαι τὴν ἐλευθερίαν Πη10. 1330 a33.

ἄθραυστος, περὶ τοῦ ἀθραύστου, dist τὸ ἀκάτακτον μδ8. 385 a14. 9. 386 a9-17.

ἀθρεῖν. ἀθρήσειεν (Hom K 11) πο25. 1461 a18. οἱ μεθύοντες ἀθρεῖν τὰ πόρρω οὐ δύνανται πγ9. 872 a19. — δεῖ τὰ ὑπάρχοντα περὶ ἕκαστον ἀθρεῖν (syn ἐπιβλέπειν, σκέψασθαι, ἐπίσκεψις) Αα30. 46 a5. τὴν φύσιν ἀθρεῖν Μβ3. 998 b1. τὸ πιστὸν οὐκ ἐκ τῶν φαινομένων ἀθροῦσιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῶν λόγων Οβ13. 293 a29.

ἀθροίζω. ἀθροισθέντες κατέλυσαν τὸν δῆμον Πε5. 1304 b33. ἀθροίσαντες χρήματα Πε11. 1314 b10. ἐᾶται ἀθροίζεσθαι ἡ ἀναθυμίασις, opp σβέννυται πρὶν συστῆναι μα10. 347 b11. ἀθροίζεται ἡ σύγκρισις, ἡ πύκνωσις, τὸ περίττωμα sim μα8. 346 a22. 7. 345 a9. Ζγβ4. 738 b7. δ8. 776 b30. α17. 725 b4 (coni syn συρρεῖ). πκς56. 946 b36. ἠθροισμένος ὄγκος μβ2. 354 b6. ἐξ ὁμοιομερῶν πάντων ἠθροισμένον (Anaxag) Ογ3. 302 b3. πνεῦμα ἠθροισμένον Ζγβ4. 737 b35.

ἄθροισις ὑγροῦ, νεφῶν πθ1. 889 b12. κς56. 946 b35. αἱ τῶν νεφῶν ἀθροίσεις μα3. 340 a31.

ἀθρόος. ἀθρόος, ἀθρόοι, opp κατὰ μέρος, κατὰ μικρόν, καθ' ἕκαστον Πδ14. 1298 a12. γ13. 1283 b35. Ζγγ5. 756 a13, 14. ε3. 783 b15. περὶ ὧν καθ' ἓν ἕκαστον εἴρηκας ἀθρόα συντιθέναι ρ23. 1434 b9. ἀθρόας τὰς τιμὰς δοῦναι, ἀφαιρεῖσθαι, opp ἐκ προσαγωγῆς Πε11. 1315 a13. σῶμα κείμενον ἀθρόον, πλῆθος ὕδατος ἀθρόον, ποταμοὶ ῥέοντες ἀθρόοι sim, opp εἰς πλάτος διαταθῆναι, ἀφικέσθαι εἰς πλατὺν τόπον μβ2. 354 b12, 355 b26, 31. 3. 357 a24. 8. 368 a4. τὰ ξύλα ἀθρόον ἔχει τὸ ὑγρὸν ϗ δι' ὅλου συνεχές μδ9. 387 b27. πνεῦμα φέρεται ἀθρόον, ἀθρόον ϗ πυκνότερον, opp διασπώμενον, σποράδην διαχεόμενον μβ8. 367 a30, 366 b21. γ1. 370 b7, 5, 371 b1, 5. Ζια11. 492 b7. τὸν ἀέρα ἀθροῦν ἀφάλλεσθαι ψβ8. 420 a25. μεταβολή, ἀλλοίωσις, μετάβασις ἀθρόα Φα3. 186 a15. θ3. 253 b25. Πε8. 1307 b35. ἔκκρισις ἀθρόα μβ5. 361 b18. κάθαρσις ἀθρόα, opp κατ' ὀλίγον Ζιη2. 582 b7. κατάστασις ἀθρόα εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν Ρα11. 1369 b34. ὄψις ἀθρόα μγ6. 377 b18, 378 a5. πλα15. 958 b37. ἀθρόον ἐκκαγχάζειν Ηη8. 1150 b11. — ἀθροώτερα ὕδατα μα12. 348 b11. πνεῦμα ἀφιέναι ἀθροώτερον πκε2. 938 a5. πῆξις ἀθροωτέρα μα12. 348 b22. ὄψις ἀθροωτέρα πλα16. 959 a6. τὸ ἀθροώτερον ἥδιον ἢ πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ πο26. 1462 b1. — ἀθρόως περικυκλοῦν Ζιδ8. 533 b10, πίνειν, ποιεῖν τι πγ21. 874 a22. ιβ2. 917 b22. μεθ' ὕδατος ἀθρόως ῥαγέντος κ4. 394 b18. ἔκκρισις ὑγροῦ ἀθρόως (ἀέρος v l) μδ9. 387 a31.

ἀθυμεῖν. πῶς οὐκ ἄξιον ἀθυμῆσαι Μγ5. 1009 b37.

ἀθυμία. ποιεῖν ἀθυμίας ἢ φόβους πλ1. 954 a23. οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν (τὸ αἴνιγμα) Ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτελεύτησε f 66. 1487 a29.

ἀθυμίατος. περὶ τοῦ ἀθυμιάτου μδ8. 385 a18. 9. 387 a23-388 a9.

ἄθυμος. ἔθνη ἄθυμα, opp ἔνθυμα Πη7. 1327 b28, 30. ἀθύμου σημεῖα φ3. 808 a7-12. ἀθυμότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων Ζι1. 608 a33. πότε ἀθυμότερον ἐργάζονται αἱ μέλιτται Ζι40. 627 a33, b2.

ἄθυρμα τῇ ποιήσει (apud Alcidamantem, cf Vhl Alcidam p 10) Ργ3. 1406 a9, b13.

Ἄθως. ἐν Ἄθῳ Ζιδ29. 607 a12. περὶ τὸν Ἄθων Ζιε17. 549 b17. αἱ περὶ Παλλήνην ϗ τὸν Ἄθω πόλεις f 560. 1570 a43. τὸν Ἄθω διορύξας (Isocr 4, 89) Ργ9. 1410 a11. σφόδρα ὑψηλὸν ὄρος πκς36. 944 b13.

αἰάζειν ϗ ἐκπνεῖν Ζιδ9. 536 b22. coni syn θερμότερον πνεῦμα προίεσθαι Ζγε7. 788 a22.

Αἰακός Ργ17. 1418 a36. — Αἰακίδαις θυσία ἐν Τάραντι θ106. 840 a7.

Αἴας, versus Hom affertur Ρβ9. 1387 a34 (Λ 542). Αἴας μεγαλόψυχος, ὅμοιος Ἀχιλλεῖ Αδ13. 97 b18. τγ2. 117 b13, 16, 24. cf f 625. 1583 b19. μελαγχολικός πλ1. 953 a21. ἐπιτάφιον ἐπὶ Αἴαντος τοῦ Τελαμωνίου f 596. 1575 b10. Αἴας (Sophoclis) ἐν ταῖς διδασκαλίαις ψιλῶς Αἴας ἀναγέγραπται f 580. 1573 a31. Αἴας ὁ Θεοδέκτου Ρβ23. 1399 b28, 1400 a27 (Nck fr tr p 622). Αἴαντες tragoediae patheticae πο18. 1455 b34. — Αἴας ὁ Ὀιλέως, ἐπιτάφιον ἐπ' αὐτοῦ f 596 1576 a1.

Αἰγαὶ αἱ κατὰ Συρίαν σ973 b2. f 238. 1521 b21.

Αἰγαῖος ὁ μβ1. 354 a14, 20. Ζιθ13. 598 a26. πκγ6. 932 a22, 25. Αἰγαῖον πέλαγος κ3. 393 a30.

Αἰγεῖδαι, φρατρία Θηβαίων f 489. 1557 b40, 1558 a5, 7.

αἴγειον γάλα, μιγνύμενον εἰς προβάτειον, πρὸς τί χρήσιμον Ζιγ20. 522 a23, 27, 29.

αἴγειρος οὐ φέρει σπέρμα Ζγα18. 726 a7. αἴγειρος ἄκαρπος (Hom ε64, 239) κ6. 401 a4, 2. αἴγειροι ἐξ ὧν ἐκπίπτειν φασὶ τὸ καλούμενον ἤλεκτρον θ81. 836 b3. αἴγειροι καρποφόροι θ69. 835 b2. αἴγειροι μᾶλλον καρποφοροῦσιν ἐν νεότητι φτα7. 821 b20 (populus nigra *L*).

Αἰγεὺς Euripidis πο25. 1461 b21 (cf Nck fr tr p 289).

αἰγιαλός. περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς μβ8. 367 b13. μχ15. 852 b29. ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ϗ περὶ τὰς ἀκτάς Ζιε15. 547 a10.

αἰγιαλώδη ζῷα, dist πελάγια, πετραῖα Ζια1. 488 b7.

αἰγιθαλός avis, refertur inter σκωληκοφάγα Ζιθ3. 592 b17. τίκτει ᾠὰ πλεῖστα, ἀδικεῖ μελίττας Ζι15. 612 b3. 40. 626 a8. αἰγιθαλῶν εἴδη τρία Ζιθ3. 592 b17-21 (parus C S St K Cr Su A; in definiendis tribus speciebus ab Ar descriptis dissentiunt).

αἴγιθος, avis, εὐβίοτος, πολύτεκνος, τὸν πόδα χωλός Ζι15.

616 b10. διὰ τί πολέμιος ὄνῳ Ζι1. 609 a31. αἰγίθου ϗ ἄνθου αἷμα οὐ συμμίγνυσθαι ἀλλήλοις λέγεται Ζι1. 610 a7 (linaria rubra C, species emberizae *L* St Cr, parus caeruleus K Cr, fringilla cannabina, sylvia cinerea Su 161 n. 159).

Αἴγινα Μδ5. 1015 a25. 30. 1025 a26. res publicae Πδ4. 1291 b24. ε6. 1306 a4. Ρβ22. 1396 a19. Αἴγινα λήμη τοῦ Πειραιέως Ργ10. 1411 a14. — χωρίον τι (ἐν Ἴῳ νήσῳ) τὸ καλούμενον Αἴγινα f 66. 1486 b44. — Αἰγιναῖος ὀβολός f 436. 1550 a12. — Αἰγινῆται Ρβ22. 1396 a19. Αἰγ. ἐπλήθυναν f 432. 1549 b24. Αἰγινητῶν πολιτεία f 432.

Αἴγισθος πο13. 1453 a37. f 596. 1575 a31.

αἴγλη λευκή (Hom ζ 45) κ6. 400 a14. νῆστις αἴγλη (Emp 212) ψα5. 410 a5.

αἰγοθήλας, avis, descr Ζι30. 618 b2 (caprimulgus C S, caprimulgus europaeus *L* St K Cr Su 131 n 95 AZι1. 77. n 5).

αἰγοκέφαλος, avis, descr Ζιβ15. 506 a17, b23. 17. 509 a2. (la barge? C, strix otus? St 170, 81 K Cr, αἰγοθήλας legendum ci Su 162 n 169).

Αἰγὸς ποταμοί. ἐν Α. π. ἔπεσε λίθος ἐκ τοῦ ἀέρος μα7. 344 b32.

αἰγυπιός, avis, descr Ζι1. 609 b9, 34, 610 a1 (vultur S, vultur cinereus K, magna avis rapax St Su 107 n 34).

Αἴγυπτος ἡ Οα7. 274 b16. β14. 298 a3. Ρβ20. 1393 a32, 33. τὴν Α. οἱ μὲν τῇ Ἀσίᾳ οἱ δὲ τῇ Λιβύῃ προσάπτουσι κ3. 394 a1. θάλαττα ἡ ἀπὸ Κυρήνης πρὸς Αἴγυπτον Ζιε31. 557 a30. ἡ Α. τὸ ἀρχαῖον Θῆβαι καλούμεναι μα14. 351 b34. πρόσχωσις Νείλου μα14. 351 b28, 352 b21. κοίλη τὰ κάτω πκϛ44. 945 a25. Φάρος, ἐμπόριον τῆς Αἰγύπτου f 161. 1505 a14. κατ' Α. ὁ νότος οὐ πνεῖ πκϛ44. 945 a20. ὁ ἐν Α. βοῦς, ὃν ὡς Ἆπιν τιμῶσιν ηεα5. 1216 a1. ἡ περὶ Αἴγυπτον ἐπιμέλεια τῶν ζῴων Ζι1. 608 b33. animalia ἐν Αἰγύπτῳ Ζιβ7. 502 a9. 10. 503 a1. ζ2. 559 b1. 4. 562 b25. 37. 581 a1. θ12. 597 a6. 28. 606 a21. ι6. 612 a16. 27. 617 b27, 29, 30. θ7. 831 a11. 142. 845 a11. f 271. 1527 a32. πολύγονοι αἱ γυναῖκες περὶ Αἴγυπτον Ζγδ4. 770 a35. Ζιη4. 584 b7, 31. f 258. 1525 a38. τὰ ἐν Αἰγύπτῳ φυτά φτα4. 819 a11. 7. 821 a33, b8. πκ32. 926 b6. instituta ac mores Πγ15. 1286 a13. η10. 1329 b2, 3, 24, 32. ΜΑ1. 981 b23. αἱ περὶ Αἴγυπτον πυραμίδες Πε11. 1313 b22. Αἰγύπτου σατραπεύων οβ 1352 a9, 16. — Αἰγύπτιοι Ζιβ1. 500 a4. ἀρχαιότατοι τῶν ἀνθρώπων μα14. 352 b21. πρεσβύτεροι οἱ μάγοι τῶν Αἰγυπτίων f 8. 1475 a36. eorum natura et ingenium φ1. 805 a27. 6. 812 a12. πιδ4. 909 a27. placita de diis Μλ8. 1074 b6. artes mathematicae et astronomicae ΜΑ1. 981 b23. Οβ12. 292 a8. μα6. 343 b10, 28. ὃ τοὺς ἀφισταμένους Α. ἀποκρίνασθαί φησιν ὁ Ἡρόδοτος (Her 2, 30) Ργ16. 1417 a6. Ταὼς ὁ Α. βασιλεύς οβ1350 b33. Αἰγύπτιον πέλαγος κ3. 393 a29.

αἰγώλιος (αἰγωλιός 609 a27, 616 b25), avis, descr Ζιζ6. 563 a31 (αἰτώλιος Bk). θ3. 592 b11. ι1. 609 a27. 17. 616 b25 (Camus Ζιζ6. 563 a31 lectionem αἰτώλιος secutus, αἰτώλιον interpretatur milvum nigrum, αἰγώλιον chouette, reliqui l l αἰγώλιος legendum censent; strix — passerina an flammea an aluco? — S St K Cr Su 97 n 7, ulula aluco? AZι I 77).

Αἰγών, ποταμὸς Λιβύης μα13. 350 b11.

αἰγωπός. ὄμματα αἰγωπὰ διὰ τίνα αἰτίαν, dist γλαυκά, χαροπά Ζγε1. 779 b14. πι11. 892 a3. ὀφθαλμὸς αἰγωπὸς ἤθους βελτίστου σημεῖον ϗ πρὸς ὀξύτητα ὄψεως κράτιστον Ζια10. 492 a3. ἔνια ζῷα αἰγωπά, ἄνθρωποί τινες αἰγωποί, dist γλαυκοί, χαροποί, μελανόφθαλμοι Ζγε1. 779 a33, b1.

αἰδεῖσθαι, dist φοβεῖσθαι Πε11. 1314 b20. πια53. 905 a7. καταπλὴξ ὁ πάντα αἰδούμενος Ηβ7. 1108 a34. κόρη αἰδεσθεῖσα τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρός f 66. 1486 b42. ἔοικε Μενέλαος αἰδεῖσθαι γαμετὴν οὖσαν τὴν Ἑλένην f 172. 1506 b27.

Αἴδεψος. τὸ θερμὰ τὰ περὶ Αἴδεψον μβ8. 366 a29.

ἀίδηλος. πῦρ ἀίδηλον (Emp 379) ψα2. 404 b14. Μβ4. 1000 b8.

αἰδήμων def Ηβ7. 1108 a32, 35. ηεγ7. 1233 b29. ημα30. 1193 a7. τίνας δεῖ αἰδήμονας εἶναι Ηδ15. 1128 b17-20. ἐπιεικὴς ϗ αἰδήμων Ηγ9. 1115 a14.

Ἀίδης v ᾅδης.

ἀίδιος. ἀίδιος βασιλεία Πε1. 1301 b27, στρατηγία Πγ14. 1285 a8, b28. 16. 1287 a5, ναυαρχία Πβ9. 1271 a40, ἀρχή Πδ15. 1299 a8. ζ2. 1317 b41. στρατηγὸς ἀίδιος Πγ15. 1285 b39. ἀίδιοι βασιλεῖς Πγ13. 1284 b33, γέροντες Πε6. 1306 a17. — οὐσίαν ἀίδιον εἶναι ἀνάγκη Μλ6 Bz. ἆρα δυνατὸν τὰ ἀίδια ἐκ στοιχείων συγκεῖσθαι Μν2. 1088 b14. ἄτοπον γένεσιν ποιεῖν ἀιδίων Μν3. 1091 a12. οὐκ ἀίδιον τὸ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι Μν2. 1088 b24. εἰ ἔστιν ἐξ ἀνάγκης, ἀίδιόν ἐστι, ϗ εἰ ἀίδιον, ἐξ ἀνάγκης Γβ11. 338 a1. Ζμα1. 639 b24. τὰ ἐξ ἀνάγκης ὄντα ἁπλῶς πάντα ἀίδια, τὰ δ' ἀίδια ἀγένητα ϗ ἄφθαρτα Ηζ3. 1139 b24. cf Οα12. 282 a23. οὐδὲν ὡς ἔτυχεν οὐδ' ἀπὸ ταὐτομάτου ἐν τοῖς ἀιδίοις Οβ3. 286 a18. οὐδεμία ἐστὶν ἀίδιος οὐσία ἐὰν μὴ ᾖ ἐνεργείᾳ Μν2. 1088 b26. θ8. 1050 b8 Bz. ἐνδέχεσθαι ἢ εἶναι οὐδὲν διαφέρει ἐν τοῖς ἀιδίοις Φγ4. 203 b30. τὰ ἀίδια πρότερα τῇ οὐσίᾳ τῶν φθαρτῶν Μθ8. 1050 b7. τὰ ἀίδια ϗ πρῶτα, opp γενητὰ ϗ φθαρτά Γβ9. 335 a29, 24. τὰ ἐξ ἀρχῆς ϗ τὰ ἀίδια Μθ9. 1051 a20. ἀθάνατον ϗ ἀίδιον ὁ ποιητικὸς νοῦς ψγ5. 430 a23. ζωὴ ἀίδιος, syn ἀθανασία Οβ3. 286 a9, dist ἀθανασία τδ5. 126 b35. ἀίδιος ϗ τέλος οὐκ ἔχουσα κίνησις μα2. 339 a25. Φθ8. 263 a3 (ubi pro ἐπὶ ἀίδιον scribendum est ἀίδιον ἐπὶ). ἀίδιον τὸ πᾶν, τὸ ὅλον μβ3. 356 b8. α14. 353 a15. τὰ ἀίδια τῶν αἰσθητῶν ΜΑ9. 991 a10. λ1. 1069 a31 Bz. 2. 1069 b25. τὸ ἀίδιον τὸ ἄνω σῶμα ψβ7. 418 b9. ἔστι τὰ μὲν ἀίδια ϗ θεῖα τῶν ὄντων, τὰ δ' ἐνδεχόμενα ϗ εἶναι ϗ μὴ εἶναι Ζγβ1. 731 b24. τὸ τῶν ἐμψύχων γένος ἀριθμῷ ἀίδιον εἶναι ἀδύνατον, εἴδει δέ Ζγβ1. 732 b32-35. — περὶ τῶν ἀιδίων οὐδεὶς βουλεύεται Ηγ5. 1112 a21. ἡ δόξα οὐδὲν ἧττον περὶ τὰ ἀίδια ἢ τὰ ἐφ' ἡμῖν Ηγ4. 1111 b32. τῶν ἀιδίων πῶς ἐστιν ἀπόδειξις Ζγβ6. 742 b25, 31. ἀίδιον, syn καθόλου Αγ7. 75 b21, 22. — οὐκ ἔστιν εἰς ἀίδιον (i e εἰς ἄπειρον cf h v) συναρτῆσαι τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως τὴν ἀνάγκην Ζμα1. 640 a6. — τὸ τοιοῦτον ἐπίπονον, ὅσῳπερ ἂν ἀιδιώτερον ᾖ Οβ1. 284 a17.

ἀιδιότης. ἡ ἀθανασία τοῦ οὐρανοῦ ϗ ἡ ἀιδιότης Οβ1. 284 a1. τὸ τρίγωνον ἔχει δυσὶν ὀρθαῖς ἀεὶ τὰς γωνίας ἴσας, ἀλλ' ὅμως ἔστι τι τῆς ἀιδιότητος ταύτης ἕτερον αἴτιον Φθ1. 252 b3.

αἰδοῖον. 1. *notio*. proprie αἰδοῖον usurpatur de membro genitali virili, pene, θήλεος ἴδιον μέρος ὑστέρα, ἄρρενος αἰδοῖον Ζια13. 493 a25, 31 cf κ5. 637 a23. γ4. 515 a3. Ζγα18. 725 b3. δ1. 764 a15; saepe de pene animalium usurpatur, ἐλέφαντος, ἵππου, αἰγός, ταύρου, καμήλου, φώκης, γίννου, ἰκτίδος Ζιβ1. 500 b7. γ20. 522 a14. ε2. 540 a6, b18, a25. ζ24. 577 b28. ι6. 612 b15. cf θ12. 831 b1. plerumque αἰδοῖον et ὄρχεις dist Ζια13. 493 a32. β1. 500 b3, 4. πδ26. 879 b6. sed testium scrotum ὀσχέα τοῦ αἰδοίου appellatur πκζ11. 949 a16 ac de pene et testibus usurpatur αἰδοῖον θ10. 831 a26. — universe αἰδοῖον partes genitales significat utriusque sexus, ἄρρενα ϗ θήλεα τῶν αἰδοίων ὀσμῶνται ἀλλήλων Ζιε5. 541 a25. cf Ζια15. 494 b3. 17. 497 a25. β1. 500 b14. ε14. 544 b24. Ζγδ1. 764 b23. — inde fit ut αἰδοῖον femineum

etiam membrum genitale significet, γυναικὸς αἰδοῖον ἐξ ἐναντίας τῷ τῶν ἀρρένων sim Ζια14. 493 b2. Ζγα13. 719 b30. Ζιβ8. 502 b23. ζ32. 579 b16. Ζγγ6. 757 a5; ita usurpatur de feminis καμήλου, ἐλέφαντος, τέττιγος, φώκης, ἵππου, βοῶν, κυνῶν Ζιβ1. 449 a19, 500 b10, 14, 18. ε30. 556 a27. ζ12. 567 a13. 18. 572 a26, b2. 20. 574 a32. — 2. αἰδοίου (penis) quae sint partes praecipuae, qui situs, quomodo cohaereant cum aliis partibus, imprimis in homine Ζια13. 493 a25. γ1. 510 a21-36. Ζγα13. 720 a33. πῶς φλέβες πεφύκασιν εἰς τὸ αἰδοῖον Ζιγ2. 511 b30. 3. 513 a7. 4. 515 a3. — 3. τὸ αἰδοῖον τίνος ἕνεκα: ὄργανον πρὸς συνδυασμόν, γεννητικόν, τόπος σπερματικῆς τροφῆς sim Ζγα5. 717 b14. 13. 719 b29, 720 a4. 18. 725 b3. Ζιγ1. 509 b29. πῶς φέρεται τὸ περίττωμα εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον, θερμαινομένου τοῦ αἰδοίου προέρχεται τὸ σπέρμα Ζγβ4. 737 b31. α18. 725 b3. 5. 717 b24. πδ26. 879 b6. — αἰδοίου γένεσις: ἔμβρυον ἄρρεν τετταρακοσταῖον τὰ μέλη δῆλα ἔχει τά τε ἄλλα ϗ τὸ αἰδοῖον Ζιη3. 583 b19. — αἱ τοῦ αἰδοίου κινήσεις ἀκούσιοι Ζκ11. 703 b6. πε15. 882 a35. αἰδοίου κίνησις (ἔπαρσις, αὔξησις, σύντασις) πῶς ϗ πότε γίνεται Ζιβ1. 500 b22. η1. 581 a28, 32. ζ18. 572 b2, 26. 20. 574 a32. πδ23. 879 a15. λ1. 953 b34, 954 a4. αἰδοίου συντονία Ζιε2. 540 a6. πιγ6. 908 b8. ξύεσθαι τὰ αἰδοῖα δι' ἀκολασίαν πλ1. 953 b37. οἱ ἀφροδισιάζοντες ϗ οὐρητιῶντες ἐντείνουσιν, οἱ φοβούμενοι συσπῶσι τὰ αἰδοῖα πδ22. 879 a11. κζ7. 948 b10. 11. 949 a9. ὁ ἀφροδισιασμὸς μαραίνει τὴν τοῦ αἰδοίου συντονίαν πδ20. 879 a3. — 4. τοῦ αἰδοίου διαφοραὶ ἐν τοῖς τῶν ζῴων γένεσιν, universe: αἰδοῖον χονδρῶδες, σαρκῶδες, νευρῶδες, ἔξω, ἐντός, συνηρτημένον πρὸς τὴν γαστέρα, ἀπολελυμένον Ζιβ1. 500 b19, a33. γ1. 509 a35. τὰ ζῳοτόκα ποῖον ἔχει αἰδοῖον (dist οἱ ὄρνιθες) Ζγα3. 716 b26 (cf 13. 719 b29). 5. 717 b14. ποῖον ἔχει αἰδοῖον τὰ τετράποδα ᾠοτόκα ϗ ἔναιμα Ζιβ10. 503 a6. Ζγα13. 720 a4, τὰ ᾠοτόκα (δίποδα ϗ τετράποδα) Ζιγ1. 509 b29, ὅσα ᾠοτοκήσαντα ἐν αὑτοῖς ζῳοτοκεῖ ἐκτός Ζγα13. 720 a24, οἱ ὄφεις Ζγα7. 718 a18, οἱ ἰχθύες Ζιβ13. 504 b27, ὁ πολύπους Ζιε12. 544 a12 (cf δ1. 524 a8. Ζγα15. 720 b32 v αἰδοιώδης). — ὁ γίννος, ὥσπερ οἱ νάνοι, μέγα ἴσχει τὸ αἰδοῖον Ζιζ24. 577 b28. οἱ μέγα τὸ αἰδοῖον ἔχοντες ἀγονώτεροι, διὰ τί Ζγα7. 718 a23. τοῖς ἱππεύουσι συνεχῶς μείζω τὰ αἰδοῖα γίνεται, διὰ τί πδ11. 877 b17. — 5. παρὰ φύσιν γινόμενά τινα: δύο ἔχειν αἰδοῖα, τὸ μὲν ἄρρενος τὸ δὲ θήλεος· ἀεὶ τὸ ἕτερον κύριον Ζγδ4. 770 b32, 772 b26. παίδων ἐνίοις οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ συνέπεσε τὸ πέρας τοῦ αἰδοίου ϗ ὁ πόρος ᾗ διέρχεται τὸ περίττωμα τὸ ἐκ τῆς κύστεως, ἀλλ' ὑποκάτωθεν Ζγδ4. 773 a21. — 6. ζῷα περιττὰ ἐν θαλάττῃ ὅμοια αἰδοίῳ ἀνδρός Ζιδ7. 532 b23 (penna marina, pennatula *L*, S III 379 St K Cr M p 169).

αἰδοιώδης. φασί τινες τὸν ἄρρενα πολύποδα ἔχειν αἰδοιῶδές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν Ζιε6. 541 b8. cf 12. 544 a11. δ1. 524 a8. Ζγα15. 720 b32 (cf de ea re Aubert die Cephalopoden des Arist p 25, v Siebold in Zeitschr f wiss Zoologie IV, Roulin in Annales des sciences naturelles 1852 T XVII, Steenstrup in Troschel Arch f Naturg 1856).

Αἰδώλιος, λόχος Λακεδαιμονίων f 498. 1559 a26.

αἰδώς def Ηβ7. 1108 a32. ηεβ3. 1221 a1. γ7. 1233 b26. ημα30. 1193 a1. περὶ αἰδοῦς Ηδ15. ημα30. ἡ αἰδὼς φόβος τις πια53. 905 a6. opp φόβος Ηκ10. 1179 b11. δι' αἰδῶ ϗ τὴν τοῦ καλοῦ ὄρεξιν, opp διὰ φόβον Ηγ11. 1126 a28, 31. αἰδοῦς ἀξία προθυμία μᾶλλον ἢ θράσους Οβ12. 291 b25. αἰδὼς συμβάλλεται εἰς σωφροσύνην, εἰς ἀνδρείαν ηεγ7. 1234 a32. 1. 1230 a17, παρέπεται τῇ σωφροσύνῃ αρ4. 1250 b12. — ἐν ὀφθαλμοῖς αἰδώς (cf παροιμία) Ρβ6. 1384 a36. πλα3. 957 b11. λβ8. 961 a10. f 91. 1492 a36. ἀλλά με κωλύει αἰδώς (Alc fr 55) Ρα9. 1367 a10.

Αἴητος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Αἰ. f 596. 1577 a4.

Αἰθάλεια, νῆσος ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει θ93. 837 b26. 105. 839 b20.

αἰθαλώδεις κεραυνοί κ4. 395 a26.

αἴθειν. πυρὸς αἰθομένοιο (Emp 221) αι2. 437 b27.

αἰθέριος διὰ τί καλεῖται ὁ θεός κ7. 401 a17. μετὰ τὴν αἰθέριον ϗ θείαν φύσιν συνεχής ἐστιν ἡ παθητή κ2. 392 a31.

αἰθὴρ δαψιλός (Emp 237) Οβ13. 294 a26. αἰθέρα δῖαν (Emp 379) ψα2. 404 b14. αἰθέρι, αἰθὴρ παφλάζων, αἰθὴρ λελιημένος, αἰθέρος ῥεῦμα (Emp 347, 349, 360, 366) αν7. 473 b13, 15, 26. 474 a5. Ἀναξαγόρας τὸ πῦρ ϗ τὸν αἰθέρα προσαγορεύει ταὐτό, τὸν αἰθέρα φησὶ πεφυκότα φέρεσθαι ἄνω Ογ3. 302 b4. α3. 270 b25. μα3. 339 b21. β7. 365 a19. 9. 369 b14. αἰθέρα προσωνόμασαν τὸν ἀνωτάτω τόπον, ἀπὸ τοῦ θεῖν ἀεὶ θέμενοι τὴν ἐπωνυμίαν Οα3. 270 b22. μα3. 339 b25. κ2. 392 a8. οὐρανοῦ ϗ ἄστρων οὐσίαν αἰθέρα καλοῦμεν κ2. 392 a5.

Αἰθιοπία μβ5. 362 b21. coeli temperies μα12. 349 a5. f 236. 1520 b32. animalia περὶ Αἰθιοπίαν Ζια5. 490 a11. ζ19. 573 b28. instituta Πδ4. 1290 b5. — Αἰθιοπικὰ ὄρη μα13. 350 b11. — Αἰθίοπες μέλανες, λευκοὶ τοὺς ὀδόντας, βλαισοί, δειλοί τι5. 167 a11. φ6. 812 a13, b31. πι66. 898 b12. ιδ4. 909 a27. Ζιγ9. 517 a18. οὐλότριχες Ζγε3. 782 b35. ἡ τῶν Αἰθιόπων γονὴ οὐ μέλαινα Ζιγ22. 523 a18. Ζγβ2. 736 a11. eorum proles qualis sit Ζιη6. 586 a3, 4. Ζγα18. 722 a10, 11. τὰ ἐν τῇ γῇ τῶν Αἰθιόπων φυτά φτα4. 820 a4.

αἴθρη ἀνέφελος (Hom ζ 44) κ6. 400 a13.

αἰθρία, def ἀὴρ ἀνέφελος ϗ ἀνόμιχλος κ4. 394 a22. ποιεῖν αἰθρίαν μβ6. 364 b9. αἰθρία νυκτὸς μᾶλλον ἢ μεθ' ἡμέραν πκε7. 938 b5. ὕδωρ ἀλεεινότερον τῆς αἰθρίας Ζιβ10. 503 a14. ἐν αἰθρίαις μα6. 343 b19. αἰθρίας οὔσης μα4. 342 a12. 5. 342 a34. β9. 369 b23 (opp ὅταν ἐπινέφελον ᾖ), etiam sine participio τῆς αἰθρίας, opp ἐπινεφέλων ὄντων πκε18. 939 b15. αἰθρίας ϗ νηνεμίας μα10. 347 a26.

αἰθριάζειν. ὁ ἥλιος διακρίνει ϗ αἰθριάζει τὸν ἀέρα πκϛ8. 941 a4.

αἴθριος. ἄνεμοι αἴθριοι τίνες μβ6. 364 b29. 3. 358 b1, 2. πκϛ20. 942 a34. 27. 943 a13. αἰθριώτατοι μβ6. 364 b7. τὰ ἐπινέφελα ἀλεεινότερα τῶν αἰθρίων πκε21. 939 b33. αἴθριος διὰ τί καλεῖται ὁ θεός κ7. 401 a17.

αἴθυια, avis, πῶς ἔνυδρον, τίκτει ἐν ταῖς περὶ θάλατταν πέτραις, οὐ φωλεύει Ζια1. 487 a25. ε9. 542 b17. θ3. 593 b15 (mergus C, refutat S, larus S St K Cr Su 158 n 151, sive parasiticus sive marinus sive argentatus).

αἰκαυνίαις (?). παρὰ δὲ αἰκαυνίαις (v l ταῖς Καυνίαις) σ973 a12.

αἰκία, συνάλλαγμα ἀκούσιον βίαιον Ηε5. 1131 a8. αἰκίαι ϗ φόνοι Πβ4. 1262 a26. θάνατοι ϗ αἰκίαι σωμάτων Ρβ8. 1386 a8.

αἰκίζεσθαι. εἴ τις τὸν εἰωθότα ὑβρίζειν αἰκίσαιτο Ρα12. 1373 a13. — εἰς τὸ σῶμα αἰκισθῆναι πληγαῖς Πε10. 1311 b24.

αἴλουρος, ὁ et ἡ. αἰλούρων ὀχεία, τόκος, τροφή, γῆρας Ζιε2. 540 a10. ζ35. 580 a23. ὀρνιθοφάγοι Ζιι6. 612 b15. οἱ μικρὰ τὰ πρόσωπα ἔχοντες μικρόψυχοι· ἀναφέρεται ἐπὶ αἴλουρον φ6. 811 b9 (chat C, felis, felis domesticus et catus S K Cr Su AZι I 63).

αἷμα. 1. τὸ αἷμα τί ἐστιν. τῶν ὑγρῶν μόνον καθ' ἅπαν τε τὸ σῶμα τοῖς ζῴοις ϗ ἀεί, ἕως ἂν ζῇ, τὸ αἷμα μόνον Ζιγ19. 521 a9. α4. 489 a20. Ζμγ4. 665 b11. τῶν ὁμοιομερῶν κοινότατον πᾶσι τοῖς ἐναίμοις, ἀναγκαιότατον, οὐκ ἐπίκτητον Ζιγ2. 511 b2. 19. 520 b10. ὑγρόν, ἕως ἂν ᾖ ἐν τῇ φύσει Ζια1. 487 a3. Ζμβ2. 647 b12. ὑγρὸν ϗ θερμὸν ἀεί, ἔχον τὸν

χυμὸν γλυκύν, τὸ χρῶμα ἐρυθρόν Ζιγ19. 520 b19 (sanguinis color adhibetur ad significandas plantas quasdam, quae fiunt ὑπὸ τȣ̃ς σταλαγμȣ̃ς, ὅλως ὅπȣ συμβαίνει γίνεσθαι μετρία ὑδάτων ἔκρυσις χ5. 796 a15, cf Prantl, Arist über d Farben p 129, Meyer Gesch d Botanik I 199; Protococcum viridem Ag vel Haematococcum Ag vel Nostoc commune Vauch significari ci J B Meyer). ἀναγκαῖον ἢ ἔχειν αἷμα ἢ τὸ τȣ́τῳ τὴν αὐτὴν ἔχον φύσιν, δύναμιν, τὸ ἀνάλογον sim Ζμβ2. 648 a20, 1. α5. 645 b9. δ4. 678 a9. Ζγα20. 728 a20, b1. δ1. 766 a34. — 2. τὸ αἷμα ἐκ τίνων στοιχείων σύγκειται ϗ τίνα μόρια ἔχει. (Anaxagorae de sanguine opinio Φα4. 188 a3). τὸ αἷμα κοινὸν γῆς ϗ ὕδατος, μικτὸν ἐξ ἀμφοῖν Ζμγ5. 688 b11. μδ11. 389 b9. αἷμα ϗ γονὴ κοινὰ γῆς ϗ ὕδατος ϗ ἀέρος, τὸ μὲν ἔχον αἷμα ἶνας μᾶλλον γῆς, τὰ δὲ μὴ ἔχοντα ἶνας ὕδατος μδ10. 389 a19. cf 7. 384 a16, 25. ἀτελὲς αἷμα ἶς ϗ ἰχώρ Ζια4. 489 a23. γένος ἰνῶν ἐν αἵματι Ζιγ6. 515 b30. αἱ ἶνες γῆς εἰσίν, στερεόν, γεῶδες, οἷον πυρίαι ἐν τῷ αἵματι Ζμβ4. 650 b18, 651 a1. cf μδ7. 384 a28. 10. 389 a20. τὸ ἰχὼρ ἄπεπτον αἷμα, τὸ ὑδατῶδες τȣ̃ αἵματος Ζιγ19. 521 b2, Ζμβ4. 651 a17. — 3. αἵματος τόπος. τόπος αἵματος αἱ φλέβες, τȣ́των δ' ἀρχὴ ἡ καρδία υ3. 456 b1. οἷον ἐν ἀγγείῳ τυγχάνει κείμενον ἐν τῇ καρδίᾳ ϗ ταῖς φλεψὶν Ζμβ3. 650 b6. Ζιγ19. 520 b12. αν8. 474 b5. τῶν ἄλλων σπλάγχνων ἡ καρδία μόνον ἔχει αἷμα Ζια17. 496 b7. ἐκ τῆς καρδίας ἐποχετεύεται ϗ εἰς τὰς φλέβας, εἰς δὲ τὴν καρδίαν ȣ̓κ ἄλλοθεν (sanguinis circuitus ignotus Aristoteli)· αὕτη γάρ ἐστιν ἀρχὴ ϗ πηγὴ τȣ̃ αἵματος ἢ ὑποδοχὴ πρώτη Ζμγ4. 666 a1-b1, 24. cf υ3. 485 a15. αἱ φλέβες ἀγγεῖον, μόριον δεκτικὸν τῷ αἵματι, αἵματος χάριν Ζμγ4. 665 b11. 5. 667 b17. Ζιγ20. 521 b7. 2. 511 b2, 17. Ζγβ4. 738 a8, 740 a21. δ1. 764 b33. πδ26. 879 b5. αἱ φλέβες συνεχεῖς πρὸς τὴν τȣ̃ αἵματος ἀρχήν Ζμβ9. 654 b9. ὅπȣ ἄν τις διέλῃ τὴν σάρκα, γίνεται αἷμα ἐν τῷ ζῶντι Ζιγ19. 520 b18. Ζμγ5. 668 a33 (ἐν τίσιν ἰχὼρ γίνεται, ȣ̓χ αἷμα πν6. 484 a34), quamvis ȣ̓ συνεχὲς τὸ αἷμα τῇ σαρκὶ ȣ̓δὲ συμπεφυκός Ζμβ3. 650 b6. — 4. αἵματος θερμότης, σφυγμός. πῶς θερμȣ̃ ϗ ὑγρȣ̃ ἡ τȣ̃ αἵματος φύσις μετέχει, πῶς ἡ ἀπὸ καρδίας θερμότης ἐστὶν αἰτία ϗ τῷ αἵματι τῆς ὑγρότητος ϗ τῆς θερμότητος Ζμβ2. 648 a20-3. 650 a2. 9. 654 b9. γ5. 667 b27. πῶς κατέχȣσιν αἱ φλέβες τὸ θερμόν πν5. 483 b19, 484 a10. — σφύζει τὸ αἷμα ἐν ταῖς φλεψὶν ἐν ἅπασι πάντῃ ἅμα τοῖς ζῴοις Ζιγ19. 521 a6. πῶς γίνεται ὁ σφυγμός αν20. 480 a6. — 5. αἵματος πέψις, πῆξις, τῆξις, σῆψις. ἰχὼρ αἷμα ἄπεπτον Ζιγ19. 521 b2. Ζμβ4. 651 a17. αἵματος ἐξυγρανθέντος δι' ἀπεψίαν, ἀδυνατȣ́σης τῆς ἐν τοῖς φλεβίοις θερμότητος πέσσειν Ζμγ5. 668 b8. γίνεται πεττόμενον ἐξ ἰχῶρος αἷμα, ἐξ αἵματος πιμελή· ἡ καθ' αὑτὸ πέψις αἵματος στέαρ ϗ πιμελή ἐστιν Ζιγ19. 521 a17. Ζμβ6. 652 a8. 5. 651 a21, b7, 20. γ9. 672 a4. ἐκ τȣ̃ αἵματος πεττομένȣ ϗ μεριζομένȣ πως γίνεται τῶν μορίων ἕκαστον Ζγα19. 726 b5. — αἷμα ἔχον ἶνας ἐξιὸν ἔξω ψύξει πήγνυται, ἐξαιρȣμένων τῶν ἰνῶν ȣ̓ πήγνυται Ζιγ19. 520 b24, 26. 6. 515 b31. Ζμβ4. 650 b17, 651 a5. μδ10. 389 a19, 20. πη1. 887 b10. — αἷμα ἶνας ἔχον ὑγρῷ τήκεται μδ10. 389 a21. — αἷμα ϗ τὰ ἔναιμα τάχιστα σήπεται ϗ τȣ́των τὰ περὶ τὰ ὀστᾶ Ζιγ19. 521 a1. αἷμα σήπεται χωριζόμενον Ζμβ9. 654 b9. σηπόμενον γίνεται τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι πύον, ἐκ δὲ τȣ̃ πύȣ πῶρος Ζιγ19. 521 a20. — 6. αἵματος γένεσις, μεταβολή· τὸ αἷμα τροφή. αἵματος ἐκ σπέρματος (γονῆς) γένεσις πῶς Γα4. 319 b16. Ζγα18. 723 a1, 14 (sed vicissim σπέρμα πεφθὲν ἀποκρίνεται τȣ̃ αἵματος Ζγα19. 726 b6, 727 a35). πρῶτον γίνεται τὸ αἷμα ἐν τῇ καρδίᾳ τοῖς ζῴοις, ϗ πρὶν ὅλον διηρθρῶσθαι τὸ σῶμα Ζιγ19. 521 a9. ἡ καρδία ἔχει ἐν αὑτῇ τὴν δύναμιν τὴν δημιȣργȣ̃σαν τὸ αἷμα πρώτην Ζμβ1. 647 b5. αν20. 480 a5. ἀναγκαῖον τὰ ζῷα λαβεῖν τροφὴν θύραθεν ϗ πάλιν ἐκ ταύτης γίνεσθαι τὴν ἐσχάτην τροφήν (τὸ αἷμα) Ζμδ4. 678 a7. cf Ζγδ1. 765 b34. β4. 740 a3. πβ3. 866 b21. αἵματος μεταβολή πν6. 484 a15. αἷμα ϗ τὸ ἀνάλογον τȣ́τῳ δυνάμει σῶμα ϗ σὰρξ ἢ τὸ ἀνάλογόν ἐστι Ζμγ5. 668 a26. β6. 651 b20. τῶν μορίων ἕκαστον ἐξ αἵματος συνέστηκεν Ζμγ5. 668 a10. cf β6. 651 b22. 1. 647 b4. δ5. 678 a31. τὸ αἷμα τροφή, ἐσχάτη, ὑστάτη, τελευταία τροφή, ἐξ ȣ̓ γίνεται τὰ μόρια sim Ζμβ3. 650 a34, b12, 651 a13. 6. 652 a6. γ5. 668 a5, 20. δ4. 678 a9. Ζγγ1. 751 b1. δ1. 766 a34. α20. 728 a20. 19. 726 b2. β4. 740 a21. αν8. 474 b4. υ3. 456 a35. ζ3. 469 a1. πν1. 481 a11. — 7. αἵματος διαφοραί. τὸ αἷμα διάφορον Ζμα3. 643 a4. αἵματος διαφοραὶ τίνες (λεπτότερον παχύτερον, καθαρώτερον θολερώτερον, ψυχρότερον θερμότερον) ἔν τε τοῖς μορίοις τȣ̃ ἑνὸς ζῴȣ ϗ ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον ϗ τίς αὐτῶν ἡ δύναμις Ζμβ2. 647 b30 sqq. cf Ζιγ19. 521 a5. πῶς ἐν τοῖς μορίοις διαφέρει κατὰ τὸ ποσὸν ϗ τὸ ποιόν: ἐν κεφαλῇ ϗ ἐν ἐγκεφάλῳ Ζμβ7. 652 a32, 36. δ10. 686 a9. αι5. 444 a10. υ3. 458 a13. φτβ3. 824 b18, ἐν πλεύμονι Ζια17. 496 a35, b6. γ3. 513 b23. ἐν καρδίᾳ Ζια17. 496 b9. Ζμγ4. 667 a1, ἐν χολῇ Ζμδ2. 677 a26, ἐν ἥπατι Ζμγ12. 673 b26, ἐν νέφροις Ζια17. 497 a10. Ζμγ9. 679 b15, ὑπὸ τῶν σαρκῶν Ζιγ2. 512 b8. διαφέρει αἵματος χρῶμα κατὰ τὰς τῆς σαρκὸς ϗ τῶν φλεβῶν διαφορὰς Ζιγ16. 520 a1. τὸ αἷμα διὰ τί μέλαν γίνεται χ6. 798 b18. πρεσβυτέρων τὸ αἷμα ξηραινόμενον μελάντερον πλη9. 967 b15. διφυȣ̃ς ὄντος τȣ̃ αἵματος ϗ κεχωρισμένȣ Ζμγ4. 666 b29 (inde quod Aristotelem vidisse concludunt sanguinis arteriarum et venarum discrimen K Fr p 292 n 31 al, cf Meyer p 425). — πῶς διαφέρει τὸ αἷμα κατὰ τὰς ἡλικίας ϗ πλήθει ϗ εἴδει Ζιγ19. 521 a31. πλη9. 967 b15. τὸ α. πιόνων Ζιγ19. 520 b32. πῶς διαφέρει τὸ τῶν θηλειῶν πρὸς τὸ τῶν ἀρρένων Ζιγ19. 521 a21. — διαφοραὶ τȣ̃ αἵματος ἐν τοῖς ζῴοις: ἀνθρώπȣ λεπτότατον, ταύρȣ ϗ ὄνȣ παχύτατον ϗ μελάντατον Ζιγ19. 521 a3, ταύρȣ, κάπρȣ Ζμβ4. 651 a2, ἐλάφȣ, προκός, ταύρȣ, βȣβαλίδος Ζιγ19. 520 b24, 27. 6. 515 b33. Ζμβ4. 650 b14 (cf K Fr p 272 n 12). λέγεται ὅτι αἰγίθȣ ϗ ἄνθȣ αἷμα ȣ̓ συμμίγνυται ἀλλήλοις Ζι1. 610 a7. — 8. αἷμα ὑγιές, νοσερόν· αἵματος ῥύσεις. ποῖον αἷμα ὑγιές (ὑγιαῖνον), ποῖον νοσερόν (νοσῶδες) Ζμδ2. 677 a28. γ12. 673 b26. Ζιγ19. 520 b19, 521 a22. μδ7. 384 a31. πι2. 891 a16. θ5. 890 a11. cf Φγ1. 201 b3. — αἱμορροΐδες ἄπονοι ἐκ τίνων τόπων γίνονται ϗ διὰ τί Ζμγ5. 668 b16. νενοσηκότος αἵματος αἱμορροῒς ἢ τ' ἐν ταῖς ῥισὶ ϗ ἡ περὶ ἕδραν ϗ ἰξία Ζιγ19. 521 a19. ῥύσεις αἵματος ἐκ τῶν ῥινῶν Ζγα19. 727 a13. πι2. 891 a13. ὁ πέλλος αἷμα ὥς φασιν ἀφίησιν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ὀχεύων Ζι1. 609 b24. — μεταβεβληκότος εἰς αἷμα τȣ̃ περιττώματος βȣ́λεται γίγνεσθαι τὰ καταμήνια Ζγβ4. 738 a23. (καταμηνίων) αἷμα οἷον νεόσφακτον Ζιη1. 581 b1. νενοσηκὸς τȣ̃το τὸ αἷμα καλεῖται ῥȣ̃ς Ζιγ19. 521 a27. πῶς ἐν ἵππῳ αἵματος ῥύσις Ζιζ18. 573 a10. ἂν μὴ γιγνομένων καθάρσεων αἷμα συμπέσῃ ἐμέσαι Ζιη11. 588 a1. — αἵματος συνδρομὴ (εἰς τὸν πληγέντα τόπον) τὸ ἐρύθημά ἐστιν πθ3. 889 b30. — στερισκομένȣ τȣ̃ αἵματος ϗ ἀφιεμένȣ ἔξω πλείονος μὲν ἐκθνήσκȣσι, πολλȣ̃ δ' ἄγαν ἀποθνήσκȣσιν Ζιγ19. 521 a11. α4. 489 a22. Ζγα19. 726 b12. πν5. 484 a11. Ζιη10. 587 a16, 20. — 9. τὸ αἷμα πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα μόρια, τίνων αἴτιον κατά τε σῶμα ϗ κατὰ ψυχήν: ὅσα ἔχει αἷμα, ἔχει ϗ ἐγκέφαλον Ζια4. 494 b27, καρδίαν, ἧπαρ, σπλῆνα τὰ πλεῖστα Ζιβ15. 506 a16, νεῦρα Ζιγ5. 515 b23, σπέρμα Ζιγ22. 523

a13. τὸ καθαρώτατῳ ϰ πλείστῳ κεχρημένον αἵματι τῶν ζῴων ὀρθότατόν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος αν13. 477a21. τὰ ἄναιμα οὐκ ἔχει αἷμα ἐξ οὗ συνέστηκεν ἡ τῶν σπλάγχνων φύσις Ζμδ5. 678a31. πιμελὴ ϰ στέαρ διαφέρουσιν ἀλλήλων κατὰ τὴν τοῦ αἵματος διαφορὰν Ζμβ5. 651a21, 25. ὗς ὅσον ἕλκει ζῶσα, τὸ ἕκτον μέρος εἰς τρίχας ϰ αἷμα ϰ τὰ τοιαῦτα Ζιθ6. 595b3. — τὸ αἷμά ἐστι τὸ χρῷζον ἡμῶν τὰ σώματα φυσικῶς πλη9. 967b17. ἕλκειν, ἐκπίνειν αἷμα Ρβ20. 1393b30, 32. — τὸ αἷμα πῶς ἔχει πρὸς τὸν ὕπνον υ3. 458a21. Ζιγ19. 521a16. — τὸ αἷμά φασί τινες εἶναι τὴν ψυχήν ψα2. 405b4. τὸ αἷμα οὐκ ἔχει αἴσθησιν Ζιγ19. 520b15. Ζμβ5. 651b5. 10. 656b19, sed πολλῶν αἴτιον τοῖς ζῴοις κατὰ τὸ ἦθος ϰ κατὰ τὴν αἴσθησιν Ζμβ4. 651a12. πῶς τοῦτο γίνεται Ζμβ4. 650b19. 7. 653b8. 10. 656b4. γ4. 667a19. ψα1. 403a21. φ6. 813b7. — ὅθεν φασὶ (de fratribus) ταὐτὸν αἷμα ϰ ῥίζαν ϰ τὰ τοιαῦτα Ηθ14. 1161b32. ἢ κατ᾽ ἄλλην τινὰ συγγένειαν ἢ πρὸς αἵματος Πβ3. 1262a11.

αἱμασιά. εἰς τὰς αἱμασιὰς τιθέναι, πρὸς ταῖς αἱμασιαῖς ὑφαίνειν ἀράχνιον Ζιθ4. 594a11. ι39. 623a4.

αἱματίζειν. αἱ μυῖαι (γλώττῃ) θιγγάνουσαι αἱματίζουσιν Ζιδ7. 532a3.

αἱματικός. αἱματικὴ θερμότης, φλεγμασία Ζμδ13. 697a29. εν2. 460a7. αἱματικὴ ὑγρότης, ἰκμάς Ζγδ8. 777a7. Ζμγ10. 673a34. αἱματικὴ τροφή Ζμβ6. 652a21. Ζγα19. 726b9. β7. 745b29, 746a3. Ζγδ1. 766b17. αἱμ. ὕλη Ζμγ4. 665b6. πλῆθος αἱματικὸν ἀκατέργαστον Ζγδ1. 766b22. αἱματικὴ φύσις Ζμβ1. 647a35. Ζγδ8. 776b12. αἱμ. ἀρχή Ζγγ11. 762b26. εὐπεψία αἱματική Ζμγ9. 672a4. ἶνες αἱματικαί. σπλάγχνα αἱματικά. τὸ ἧπαρ αἱματικώτατον μετὰ τὴν καρδίαν Ζιζ3. 561a15. Ζμβ1. 647b7. γ12. 673b27. τὰ αἱματικὰ (μόρια) Ζια4. 489a25. — τὰ αἱματικὰ i q τὰ ἔναιμα ζῷα. τὰ σπλάγχνα τῶν αἱματικῶν ἐστιν ἴδια Ζμγ4. 665b5. τοῖς θήλεσιν ἅπασιν ἀναγκαῖον γίγνεσθαι περίττωμα, τοῖς μὲν αἱματικοῖς πλεῖον Ζγβ4. 738b5, 8. α20. 728a35.

αἱμάτινος. ὅσον στιγμὴ αἱματίνη ἐν τῷ λευκῷ ἡ καρδία Ζιζ3. 561a11.

αἱματίς. ὅταν βάπτοντες τὴν πορφύραν καθιῶσι τὰς αἱματίδας (?) χ5. 797a6.

αἱμάττειν. αἱμάξαι θ132. 843b14.

αἱματώδης (cf αἱματικός). ὑγρότης αἱματώδης, dist ὑδατώδης Ζιη7. 586a29. Ζγα19. 726b32. ὑγρὸν αἱματῶδες Ζιγ1. 510a24. ἱδρὼς αἱματώδης, ἱδρῶσαι αἱματώδει περιττώματι Ζιγ19. 521a14. Ζμγ5. 668b6. τροφὴ αἱμ. Ζμδ3. 677b25. σαρκώδης ϰ αἱματώδης σύστασις Ζμδ3. 677b28. κάθαρσις, ἀπόκρισις αἱματώδης Ζιζ18. 573a3. Ζγα19. 726b35. ἰχῶρες αἱματώδεις, opp ὑδαρεῖς Ζιη9. 586b33. σπέρμα αἱμ. Ζγα19. 726b9. μυελός, σπλήν, ὑμὴν αἱματώδης Ζιγ20. 521b8 (opp πιμελώδης b10). Ζμβ6. 651b24. γ7. 670b6. Ζγγ2. 753b35. σπλάγχνα αἱματώδη, αἱματωδέστερα Ζμβ6. 651b26. γ4. 665b7. αἱματῶδες φαίνεται τὸ κύημα Ζγγ2. 752b5 (cf ὀρνίθων γονή, τὸ μὲν πρῶτον μικρὸν ϰ λευκὸν φαίνεται. ἔπειτα ἐρυθρὸν ϰ αἱματῶδες Ζιζ2. 559b9). πόροι αἱματώδεις, opp ἄναιμοι Ζιγ1. 510a16. τὸ αἱματῶδες Ζγγ1. 751b33. αἱματῶδες ἀμέλγεσθαι Ζιγ20. 522a9. — χρῶμα αἱματῶδες, αἱματώδης τὴν χρόαν μα5. 342a36. Ζιε19. 552a1. η10. 587a31. Ζγδ1. 765b25. σὰρξ ἐρυθρὰ ϰ αἱματώδης τὴν χρόαν Ζιδ2. 527a26. νεφέλη αἱματώδης εν2. 459b30.

αἱμοβόρα ἔντομα, dist παμφάγα Ζιθ11. 596b13.

αἱμορροΐς. 1. αἱμορροΐδες ἄπονοι ἐκ στόματος, οὐχ ὥσπερ ἐκ τῆς ἀρτηρίας μετὰ βίας Ζμγ5. 668b18. διὰ τὴν ἀπεψίαν ἐν ταῖς φλεψὶν αἵ τ᾽ ἄλλαι αἱμορροΐδες ϰ αἱ τῶν καταμηνίων· ϰ γὰρ αὕτη αἱμορροΐς ἐστιν, ἀλλ᾽ ἐκεῖναι μὲν διὰ νόσον, αὕτη δὲ φυσική Ζγα20. 728a23. νενοσηκότος αἵματος αἱμορροΐς ἥ τ᾽ ἐν ταῖς ῥισὶ ϰ ἡ περὶ τὴν ἕδραν ϰ ἰξία Ζιγ19. 529a19. ὀλίγαις γυναιξὶ γίνεται αἱμορροῒς ϰ ἐκ ῥινῶν ῥύσις· ἐὰν δέ τι συμβαίνῃ τούτων, τὰ καταμήνια χείρω Ζιγ19. 521a29. cf η11. 587b33. Ζγα19. 727a12. β4. 738a16. — 2. αἱμορροΐς (ἀπορραΐς codd P Da), ὀστρακόδερμον descr Ζιδ4. 530a19, 24 (testaceorum genus S, testacé univalve C, fort murex Gaza Cr, fort helix janthina St, refutant K M p 188, natica K, fort aplysia depilans AZι I 175).

αἱμωδία. τί παύει αἱμωδίαν πα38. 863b11. ζ9. 887b1.

αἱμωδιᾶν. αἱμωδιῶμεν τοὺς ὀξὺ ὁρῶντες ἐσθίοντας πζ5. 886b12.

Αἵμων ὁ Σοφοκλέους (Antig) Ργ16. 1417b19. 17. 1418b32. πο14. 1454a2.

Αἰνέας βασιλεὺς ἐν τῇ Διομηδείᾳ νήσῳ θ79. 836a17. Αἰνείας f 597. 1577b5.

αἰνεῖν. ἀνδρὸς ὃν οὐδ᾽ αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις f 623. 1583a14. — αἰνετός Ρβ25. 1402b11 (συνετός ci Vhl Rhet 85).

Αἰνεσίδημος Ρα12. 1373a22.

Αἰνιακὴ χώρα θ133. 843b15.

Αἰνιᾶνες θ133. 843b17.

αἴνιγμα ἐκ μεταφορῶν πο22. 1458a24-26. τὸ αἴνιγμα τὸ εὐδοκιμοῦν Ργ2. 1405b1. νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι (apud poetam incertum) f 66. 1487a17.

αἰνιγματώδης. τὰ Λακωνικὰ ἀποφθέγματα ϰ τὰ αἰνιγματώδη Ρβ21. 1394b34. — αἰνιγματωδῶς ἑρμηνεύειν ρ36. 1441b22.

Αἴνιοι Πε10. 1311b21.

αἰνίττεσθαι. εἴπερ ᾐνίττοντο τὸν ὠκεανὸν οἱ πρότερον μα9. 347a6. αἰνιττόμενοι εὐετηρίαν f 108. 1495b20. αἰνισσόμενοι ὡς ἄρα κατέλιπον f 66. 1487a26. μεταφοραὶ αἰνίττονται Ργ2. 1405b5. τὰ εὖ ᾐνιγμένα Ργ2. 1405b4. 11. 1412a24.

αἴξ. 1. ἡ αἴξ et ὁ αἴξ, inter τῶν τετραπόδων ἐναίμων ζωοτοκούντων τὰ δισχιδῆ δίχαλα κερατοφόρα refertur Ζιβ1. 499b10, 17. Ζμγ12. 673b33. 14. 674b8. δ10. 688b25, cf M p 317. — a, (anatom et physiol) χρόα, χρόας μεταβολή Ζγε6. 785b25. χ6. 798b20. πι7. 891b15. ἤρυγγος (ci Sylb, codd ὄρυγγος, κρύγγος), οἷον θρὶξ Ζιι3. 610b29. ἀντὶ ὀνύχων χηλὰς ἔχει Ζιβ1. 499b17. μηρυκάζει, οὐκ ἀμφώδους Ζμγ14. 674b8. Ζιι50. 632b2. χολὴν οἱ πλεῖστοι ἔχουσιν, ἐνιαχοῦ δ᾽ οὐκ ἔχουσιν Ζμδ2. 676b36, σπλῆνα στρογγύλον Ζμγ12. 673b33. οἱ ζωμοὶ οὐ πήγνυνται Ζιγ17. 520a10. οὐκ ἀληθὲς ἀναπνεῖν αἶγας κατὰ τὰ ὦτα Ζια11. 492a14. ἐν τοῖς μηροῖς ἔχει δύο μαστούς, διὰ τί Ζμδ10. 688b25. ϰ ὁ ἄρρην δύο ἔχει παρὰ τὸ αἰδοῖον, ἐξ ὧν ἐν Λήμνῳ ποτὲ γάλα ἠμέλγετο Ζιγ20. 522a14. διὰ τί αἶγες ϰ πρόβατα ἀμέλγονται πλεῖστον γάλα πι6. 891b4. καταμηνίων καθάρσεις Ζιζ18. 572b31. πῶς ὀχεύει, ὀχεύεται, κυεῖ, τίκτει Ζιε14. 545a24. ζ12. 567a5. 18. 573a25, b19-30. Ζγδ4. 770a35. πι6. 891b9. cf Ζιι7. 638a9 (?). πλείους ὀδόντας ἔχουσιν οἱ ἄρρενες τῶν θηλειῶν Ζιβ3. 501b21. κύστεως περίττωμα τὸ τῶν θηλειῶν παχύτερον ἔτι ἢ τὸ τῶν ἀρρένων Ζιζ18. 573a19. ἄρρην αἴξ i q τράγος (cf h v) Ζιζ13. 573b30. — b. (biologica) αἶγες ποηφάγοι, πῶς τὴν νομὴν ποιοῦνται Ζιθ10. 596a13. φυσωδῶν ἔνια ποιεῖ γάλα Ζιγ21. 522b33. πῶς οἱ περὶ τὴν Οἴτην τρίβουσι τὰ οὔθατα βίᾳ Ζιγ20. 522a8. πῶς αἰγοθήλας θηλάζει τὰς αἶγας Ζιι30. 618b5. πῶς κατάκεινται αἱ αἶγες Ζιι3. 611a4. διὰ τί τῶν αἰγῶν ἡγεμόνα οὐ καθιστᾶσιν οἱ νομεῖς Ζιζ19. 574a10. αἶγες et οἶες comparantur Ζιι3. 610b3. θ10. 596b6. ἔχουσι κρότωνας. φθεῖρας δ᾽ οὔ Ζιε31. 557a16. πόσα ζῶσιν ἔτη Ζιζ18. 573b23, 29. ἐνυπνιάζειν φαίνονται

Ζιδ10. 536 b29. τί ποιοῦσι φρονίμως πρὸς βοήθειαν Ζι6. 612 a3. θ4. 830 b20. — νομικὸν αἶγα θύειν Ηε10. 1134 b22. θαυμαστόν τι περὶ θυσίαν αἰγός θ137. 844 b1. — c. (physiognomonica). ὄμματα αἰγωπά Ζγε1. 779 a33. τίνες ὀφθαλμῶν, φωνῆς διαφοραὶ ἀναφέρονται ἐπὶ τὰς αἶγας φ6. 812 b7, 813 b6. εἰκάζειν τινὰ αἰγὶ φυσῶντι πῦρ Ζγδ3. 769 b19. — d. (παρὰ φύσιν γιγνόμενά τινα). τράγαιναι δύο ἔχουσαι αἰδοῖα· αἶξ κέρας ἔχουσα πρὸς τῷ σκέλει Ζγδ4. 770 a35, b32, 35. — e. (διαφοραὶ κατὰ τὰς χώρας, κατ᾽ εἴδη sim). αἶγες ϗ ἥμερα γένη ϗ ἄγρια Ζια1. 488 a31. Ζμα3. 643. b6. αἶγες ἄγριαι ἐν Κρήτῃ· ἐν Λιβύῃ οὐκ ἔστιν αἶξ ἄγριος Ζι6. 612 a3. θ28. 606 a7. (capra fera Cretensis, Su p 63 n 43, fort aegocerus pictus AZι I 63 n 2d). ἐν Συρίᾳ τὰ ὦτα αἱ αἶγες ἔχουσι σπιθαμῆς ϗ παλαιστῆς Ζιθ28. 606 a14 (ovis aurita St, = capra hircus mambricus sive depressus sive capra mambrica K Cr Su AZι I 63 n 2b). ἐν Λυκίᾳ αἱ αἶγες κείρονται ὥσπερ τὰ πρόβατα Ζιθ28. 606 a17 (capra Angorensis St K Cr AZι I 63 n 2c). χίμαιρα (cf h v) Ζιγ21. 522 b33. αἶγες περὶ τὴν Οἴτην, ἐν Λήμνῳ Ζιγ20. 522 a7, 13. περὶ τὴν Αἰθιοπίαν Ζιζ19. 573 b29. ἐν Αἰγύπτῳ Ζιθ28. 606 a25. ἐν χώρᾳ τινὶ Λιβύων f 64. 1532 a41. ἐν Νάξῳ, ἐν Χαλκίδι (θαυμαστά τινα περὶ τὴν χολήν) Ζμδ2. 676 b36. ἐν Κεφαλληνίᾳ θ9. 831 a19.

2. αἶξ avis Ζιθ3. 593 b23 (fort vanellus, Kiebitz, qui adhuc in Graecia aex appellatur Belon C, refutant C S Su; fort tantalus arquatus St, scolopax gallinago *L* K Cr, refutat Su p 153 n 139, probabiliter anserum species, fort anser leucopsis Su, cf AZι I 86 n 10).

3. αἶγες ἐν τῷ οὐρανῷ. οἱ καλούμενοι ὑπό τινων δαλοὶ ϗ αἶγες διὰ τίν᾽ αἰτίαν μα4. 341 b3 sqq.

Αἰολεῖς f 66. 1487 a8.

Αἰολίς οβ 1351 b19.

αἰόλος. ἡμέραι αἰόλοι ἐπὶ Ὠρίωνι ϗ ἀκαιρίαι τῶν πνευμάτων πκϛ13. 941 b24.

Αἰόλου καλούμεναι νῆσοι μβ8. 367 a3. κ4. 395 b21. θ101. 838 b30. 132. 843 b6. f 591. 1574 a18.

αἶραι, ὑπνωτικόν υ3. 456 b30 (Lolium temulentum *L*).

αἴρειν, opp πιέζειν Ρα5. 1361 b16. αἴρειν τὸ ἱμάτιον, opp ἕλκειν Ηη8. 1150 b4. ἆραι (τοὺς πόδας), opp θεῖναι πε41. 885 b7. ἠρκότες τὰ πρόσθια τῶν σκελῶν Ζπ11. 710 b20. ἆραι βάρος Οα11. 281 a8. λίθοι αἰρόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκφυομένων πια28. 902 b2. λίθος ὑπὸ πνεύματος ἀρθείς μα7. 344 b33. αἴρεσθαι βραδέως, ῥᾷον ἀπὸ τῆς γῆς, ἦρθαι ἀπὸ τῆς γῆς (de avibus sim) Ζι32. 619 b5. Ζμδ6. 683 a32, 35. κῦμα μετέωρον αἴρειν θ130. 843 a7. ἄνεμος αἰρόμενος πκϛ21. 942 b11. ἡλίου αἰρομένου, opp καταφερομένου μγ2. 372 a13, 371 b28. πιε9. 912 a35. κε7. 938 b9. κϛ34. 944 a25. αἴρειν φύματα πδ13. 878 a15. ἡ αἴρουσα θερμότης Ζμδ10. 686 b29. αἴρειν τὸν θώρακα, τὸ ὄργανον, αἴρεσθαι, opp συνίζειν αν21. 480 a27, 20. 19. 479 b13. 20. 479 b32, 480 a4. 21. 480 a24, 25, 28, b2, 14, 15, 18. αἴρεται ἡ ὑστέρα Ζικ3. 636 a22. ὅταν δύο δακτύλους ἀρθῶσιν οἱ μαστοί Ζγα20. 728 a31. omisso obiecto αἴρειν, opp συνίζειν, intransitivam vim habere videtur αν9. 475 a8. 17. 479 a26. — ὁ θυμὸς αἴρεται Πη7. 1328 a2. — ἀρθέντος τοῦ αἰτίου (sublata causa) πιθ36. 920 b11. — med αἴρεσθαι σίδηρον ἐπί τινα ρ37. 1444 b12.

αἱρεῖσθαι τὴν ἀρχὴν ἀριστίνδην, τοὺς ἄρχοντας, αὐτοκράτορας Πβ11. 1272 b36. δ5. 1292 b1. 10. 1295 a11. 13. 1297 b15. 14. 1298 b2. ε3. 1303 a16. αἱρεῖσθαι active non addito obiecto Πβ6. 1266 a14, 22, 28. γ11. 1282 a8. αἱρησόμενοι Πδ14. 1298 a21. passive αἱροῦνται Πδ15. 1299 a19. οἱ αἱρεθέντες Πβ8. 1268 a13. — αἱρεῖσθαι, syn διώκειν, βούλεσθαι: εἰ μὴ πάντα δι᾽ ἕτερον αἱρούμεθα, syn δι᾽ αὑτὸ βουλόμεθα Ηα1. 1094 a20, 19. καθ᾽ αὑτὸ διώκει ϗ αἱρεῖται Ηη10. 1151 b1. αἱρεῖσθαι ϗ φιλεῖν ηεη2. 1236 a11. τὸ μέσον ϗ εὑρίσκειν ϗ αἱρεῖσθαι Ηβ6. 1107 a6. opp φεύγειν Ηβ5. 1106 b6. γ6. 1113 b1. 11. 1116 a11, 14. κ2. 1173 a12. Ρα5. 1360 b5. τα11. 104 b6. αἱρεῖσθαί τι ἀντί τινος Ρβ23. 1399 b18. ποῖα ἀντὶ ποίων αἱρετέον Ηγ1. 1110 a30, b7. ὀρθῶς αἱρεῖσθαι Ηγ6. 1113 a18. οὐχ αἱρετέον ὁμοίως περὶ ἱματίου ϗ φίλου ηεη2. 1237 b36. — αἱρεῖσθαι ἄτοπα Αγ33. 89 a27. αἱρεῖσθαι τὸ α (sc μᾶλλον) ἢ τὸ δ Αβ22. 68 a39. — αἱρετοὶ ἄρχοντες, opp κληρωτοί, ἀρχαὶ αἱρεταί, opp κληρωταί (αἱρετοὶ ἐκ πάντων, ἐξ αἱρετῶν κληρωτοί al) Πβ6. 1266 a9, 26. 8. 1268 a1, 12. δ9. 1294 b9, 12, 32. 14. 1298 a23, 27, b7, 22. 15. 1299 a17. ε3. 1303 a15. Ηι6. 1167 a31. αἱρετὴ τυραννίς Πγ14. 1285 a31. ε10. 1310 b20. βασιλεῖαι αἱρεταί, opp κατὰ γένος Πγ14. 1285 a16. — αἱρετόν, syn διωκτόν, opp φευκτόν Ηα5. 1097 a31. γ15. 1119 a22. η6. 1148 b3, 4. κ2. 1172 b20. Ρβ21. 1394 a25. Αβ22. 68 a25, 28, 30. τβ7. 113 a3, 5, 11. 8. 113 b32 sqq. γ3. 118 b33-35. 4. 119 a3. ε4. 133 a28. 6. 135 b15. ἕξεις αἱρεταί Πβ6. 1265 a35. αἱρετὸν δι᾽ αὑτό, δι᾽ ἕτερον Ηα5. 1097 a31. τγ1. 116 a29. τὸ πρὸς δόξαν, τὸ διὰ τὴν δόξαν αἱρετόν τγ3. 118 b21. μάλιστα αἱρετόν, ὃ μὴ δι᾽ ἕτερον μηδ᾽ ἑτέρου χάριν αἱρούμεθα Ηκ2. 1172 b21. τὸ καλὸν ϗ τὸ δι᾽ αὑτὸ αἱρετόν Μλ7. 1072 a35. αἱρετὸν μὲν τὸ ἁπλῶς ἀγαθόν, αὐτῷ δὲ τὸ αὐτῷ (l αὑτῷ) ἀγαθόν ηεη2. 1237 a1. αἱρεταὶ καθ᾽ αὑτὰς σοφία ϗ φρόνησις Ηζ13. 1144 a1. τὰ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τέλη αἱρετώτερα τῶν ὑπ᾽ αὐτά Ηα1. 1094 a15. αἱρετώτερον μεθ᾽ ἑτέρου ἀγαθοῦ ἢ μονούμενον Ηκ2. 1172 b28, 32, 34. α5. 1097 b17. αἱρετώτερον τὸ αὐταρκέστερον Πβ2. 1261 b14. ὁ θάνατος τῆς τοιαύτης σωτηρίας αἱρετώτερος Ηγ11. 1116 b20. αἱρετωτέρα πολιτεία Πδ11. 1296 b11. γ15. 1286 b5. αἱρετώτερον τὸν νόμον ἄρχειν Πγ16. 1287 a19. κατὰ τὸ αἱρετώτερον ἢ φευκτότερον εἶναι πῶς ἔχουσιν οἱ ὅροι Αβ22. 68 a25. πότερον αἱρετώτερον ἢ βέλτιον δυεῖν τγ 1-4. ἡ εὐδαιμονία αἱρετωτάτη μὴ συναριθμουμένη Ηα5. 1097 b16. τίς αἱρετώτατος βίος Πη1. αἱρετωτάτη ζωή, πολιτεία Πγ18. 1288 a37. δ2. 1289 b15. τοῖς φίλοις αἱρετώτατον τὸ συζῆν Ηι12. 1171 b32.

αἵρεσις τῆς τροφῆς Πα8. 1256 a26. — αἵρεσις τῶν ἀρχῶν, τῶν γερόντων sim Πγ11. 1282 a26 (syn ἀρχαιρεσίαι 1281 b33). δ14. 1298 a3. β9. 1271 a9. εἰς δατητῶν αἵρεσιν f 381. 1541 b9. 383. 1541 b35, 1542 a2. αἱρέσει ἢ κλήρῳ Πδ15. 1300 a19, 21, 23. 16. 1300 b18. αἵρεσις δυναστευτική Πε6. 1306 a18. ποιεῖσθαι τὴν αἵρεσιν Πβ9. 1271 a9. — αἵρεσις, αἱρέσεις, opp φυγή, φυγαί τα11. 104 b2. Ηβ2. 1104 b30. ημα35. 1197 a2. β3. 1199 a5. τὰ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν Ηβ2. 1104 b35. τὴν κατὰ τὸ καλὸν αἵρεσιν φίλαυτος ἔσται ημβ13. 1212 b6. πράξεις ϗ αἱρέσεις τῶν φύσει ἀγαθῶν ηεη15. 1249 a25. περὶ τιμῆς αἵρεσιν ϗ χρῆσιν ηεγ5. 1233 a4. ὡς πρὸς δόξαν οὖσαν τὴν αἵρεσιν τῆς εὐγενείας f 82. 1490 a13. ἡ αἵρεσις τοῦ ζῆν τιμία ηεα5. 1216 a15. ποιεῖσθαι τὴν αἵρεσιν ηεα5. 1215 b35. διδόναι αἵρεσιν ηεα5. 1215 b21. Ρβ24. 1401 b36 (pro αἵρεσις scribendum videtur διαίρεσις Πη14. 1333 a34 e ci Schn δ6. 1292 b35).

αἶσα, etymol i q ἀεὶ οὖσα (αἰτία) κ7. 401 b14.

αἰσάλων, avis, descr, τίσι ζῴοις πολέμιος Ζι1. 609 b30-34, 8. 36. 620 a18 (emerillon C, falco aesalon, merlin K Cr, falconum species St Su p 100 n 13 AZι I 93).

αἰσθάνεσθαι, αἰσθητός. cf αἴσθησις. a. τῷ αἰσθάνεσθαι τὸ ζῷον πρὸς τὸ μὴ ζῷον διορίζομεν ζ1. 467 b24. υ2. 455 b23. ψα2. 403 b27. τοῦ μὴ αἰσθάνεσθαι τὰ φυτὰ τί τὸ αἴτιον ψβ12. 424 a33. τὰ αἰσθανόμενα οὐ πάντα κινητικά ψα5. 410 b19. — τὸ αἰσθάνεσθαι πάσχειν τι ἐστίν ψβ11. 423 b31.

τὸ αἰσθάνεσθαι διχῶς λέγομεν, κατὰ δύναμιν, κατ' ἐνέργειαν (αἴσθησιν ἔχειν, αἰσθήσει χρῆσθαι) ψβ5. 417 a10. γ2. 426 a33. τε2. 129 b33 sqq. τὸ κατ' ἐνέργειαν αἰσθάνεσθαι ὁμοίως λέγεται τῷ θεωρεῖν ψβ5. 417 b19. αι4. 441 b23. χρῆσις αἰσθήσεως τὸ αἰσθάνεσθαι εν1. 458 b4. νοῆσαι μὲν ἐπ' αὐτῷ, ὁπόταν βȣ́ληται, αἰσθάνεσθαι δ' ȣ̓κ ἐπ' αὐτῷ· ἀναγκαῖον γὰρ ὑπάρχειν τὸ αἰσθητόν ψβ5. 417 b24. τὸ αἰσθητὸν ἐνεργεῖν ποιεῖ τὴν αἴσθησιν αι2. 438 b22. τὸ αἰσθητὸν πρότερον τῆς αἰσθήσεως δοκεῖ εἶναι Κ7. 7b 36. ἡ τȣ̃ αἰσθητȣ̃ ἐνέργεια ϗ τῆς αἰσθήσεως ἡ αὐτή ἐστι ϗ μία, τὸ δ' εἶναι ȣ̓ ταὐτὸν αὐταῖς ψγ2. 425 b26, 426 a1. cf γ8. 431 b28. ἀπελθόντος τȣ̃ θύραθεν αἰσθητȣ̃ ἐμμένει τὰ αἰσθήματα αἰσθητὰ ὄντα εν2. 460 b3. τὸ πάθος ἐστὶν ȣ̓ μόνον ἐν αἰσθανομένοις τοῖς αἰσθητηρίοις, ἀλλὰ ϗ ἐν πεπαυμένοις εν2. 459 b6. εἰ ἅπαν αἰσθάνεται ϗ ἥσθηται ϗ μή ἐστι γένεσις αὐτῶν αι6. 446 b3. Μθ7. 1084 b23, 33 Bz. — ȣ̓́τε τῆς ψυχῆς ἴδιον τὸ αἰσθάνεσθαι ȣ̓́τε τȣ̃ σώματος υ1. 454 a7. cf τα15. 106 b23. αἰσθάνεσθαι αὐτῶν ἁπτομένȣς, διὰ τῶν μεταξὺ ψγ1. 424 b28, 29. β11. 423 b7. αι4. 442 b1. — *b.* λεκτέον καθ' ἑκάστην αἴσθησιν περὶ τῶν αἰσθητῶν πρῶτον ψβ6. 418 a7. αἰσθητὰ καθ' αὑτά, opp κατὰ συμβεβηκός ψβ6. 418 a16, 20-24. αἰσθητὰ ἴδια, opp κοινά (i e κίνησις, ἠρεμία, ἀριθμός, σχῆμα, κίνησις, Trdlbg p 166 addit χρόνος) ψβ6. 418 a11-17. τὰ αἰσθητὰ (int ἴδια) πάντα ἔχει ἐναντίωσιν αι4. 442 b18. 6. 445 b24. Φη2. 244 a28. Γβ1. 329 a11. Μκ3. 1061 a32. τὸ αἰσθάνεσθαι κρίνειν ἐστίν, ὁ αἰσθανόμενος κρίνει πως τβ4. 111 a19. τὰ παθήματα τὰ αἰσθητὰ πότερον εἰς ἄπειρον διαιρετά αι6. 445 b3-446 a20. Ογ4. 303 a1. — αἰσθάνεσθαι πόρρωθεν Ζγε2. 781 b6. τὰς διαφορὰς τῶν ὑποκειμένων ὅτι μάλιστα αἰσθάνεσθαι Ζγε2. 781 a16, 17. ἑκάστȣ μᾶλλον ἔστιν αἰσθάνεσθαι ἁπλȣ̃ ὄντος ἢ κεκραμένȣ αι7. 447 a18. παντὸς αἰσθητȣ̃ ὑπερβολὴ ἀναιρεῖ τὸ αἰσθητήριον ψγ13. 435 b13. 4. 429 b1. β12. 424 a29. ἐν τοῖς αἰσθητοῖς τὰ μικρὰ πάμπαν λανθάνει αι6. 446 a4. — πότερον ἐνδέχεται δυεῖν ἅμα αἰσθάνεσθαι αι7. τίνι αἰσθανόμεθα ὅτι διαφέρει τὰ καθ' ἑκάστην αἴσθησιν αἰσθητά ψγ2. 426 b14. τίνι αἰσθανόμεθα ὅτι ὁρῶμεν ϗ ἀκȣ́ομεν ψγ2. 425 b12-25 (Alex Aphr ἀπ. κ. λ. III 7). Ηι7. 1170 a31. αὐτȣ̃ (codd αὐτὸ) αἰσθάνεσθαι ηεη12. 1244 b26. ἀνάγκη ἕν τι εἶναι τῆς ψυχῆς, ᾧ ἅπαντα αἰσθάνεται αι7. 444 a9. δοκεῖ τισὶν αἰσθάνεσθαι τὰ ζῷα διὰ τὸν ἐγκέφαλον ζ3. 469 a22. Ζγε3. 783 b31. τὸ αἰσθάνεσθαι διὰ τῶν ἐναίμων γίνεται μορίων Ζμβ10. 656 b25. — *c.* αἰσθάνεσθαι ἀναγκαῖον τόδε τι, τὸ καθ' ἕκαστον Αγ31. 87 b29, 37. τὰ αἰσθητὰ τῶν καθ' ἕκαστα ψβ5. 417 b27. Αα27. 43 a27. Οα9. 278 a10. αἰσθητόν, dist ἐπιστητόν τβ8. 114 a21-25. αἰσθάνεσθαι ϗ φρονεῖν ȣ̓ ταὐτόν ψγ3. 427 a17-b8. (πότερον ἔστιν αἰσθάνεσθαι τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον ψγ3. 427 a27) αἰσθάνεσθαι, dist δοξάζειν ψβ2. 413 b20. αἰσθάνεσθαι ϗ νοεῖν ȣ̓ ταυτόν ψγ3. 427 b8-29. τὸ αἰσθάνεσθαι ὅμοιον τῷ φάναι μόνον ϗ νοεῖν ψγ7. 431 a8. περὶ ȣ̃ αἰσθανόμεθα, πολλάκις ϗ διανοȣ́μεθά τι εν1. 458 b16. μὴ αἰσθανόμενος μηθὲν ȣ̓θὲν ἂν μάθοι ȣ̓δὲ ξυνείη ψγ8. 432 a7. αἰσθάνεται μὲν τὸ καθ' ἕκαστον, ἡ δ' αἴσθησις τȣ̃ καθόλȣ ἐστίν Αδ19. 100 a17. ἐν τοῖς εἴδεσι τοῖς αἰσθητοῖς τὰ νοητά ἐστιν ψγ8. 432 a5. — *d.* αἰσθάνεσθαι c acc, veluti αἰσθάνονται τὰ παρόντα, μέμνηνται τὰ γεγενημένα, ἐλπίζȣσι τὰ μέλλοντα Ρα11. 1370 a34. ψβ6. 418 a8. 9. 421 a11, 14, b10, 22. 11. 424 a2, 8. αι7. 448 a6, 18. αἰσθάνεσθαι τὰς ἄλλας αἰσθήσεις πάσας Γα8. 324 b29. c gen, veluti χρόνȣ, αὐτὸς αὑτȣ̃, λευκȣ̃, λόγȣ ψβ6. 418 a23. αι7. 448 a5, 25, 26. Πα5. 1254 b22. ȣ̓θενὸς αἰσθάνεται τῶν ὀσφραντῶν ἄνευ τȣ̃ λυπηρȣ̃ ϗ ἡδέος ψβ9. 421 a11. αἰσθάνεσθαι τȣ̃ λυπηρȣ̃ ϗ ἡδέος Πα2. 1253 a13. ἐν ταῖς κυήσεσι τȣ̃ οἴνȣ αἰσθάνονται αἱ πλεῖσται Ζιη5. 585 a32. (ad significandam percipiendi notionem uterque casus, ubi accedit πάθȣς alicuius notio, genetivus usurpari videtur). c part ὁ κροκόδειλος αἰσθάνεται ὠφελȣ́μενος sim Ζιι6. 612 a22. 37. 622 a18. η10. 587 b8.— αἰσθητός. αἰσθητόν, opp νοητόν ψγ8. 431 b22. Μβ4. 999 b2. ημα35. 1196 b25 sqq. τῶν αἰσθητῶν ȣ̓κ ἔστιν ὁρισμὸς ȣ̓δ' ἐπιστήμη Μζ15. cf 11. 1036 b29. ȣ̓δὲν τῶν αἰσθητῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως γενόμενον ἴσμεν ὡς τῷ ἐνεργεῖν Αβ21. 67 a39. τε3. 131 b21. ἐπιστῆμαι τῶν αἰσθητῶν ψβ5. 417 b26. ἐν τοῖς αἰσθητοῖς πολλὴ ἡ τȣ̃ ἀορίστȣ φύσις Μγ5. 1010 a13. πότερον τὰς αἰσθητὰς ȣ̓σίας μόνας εἶναι φατέον Μβ2. 997 a34. 6. 1002 b12. κ2. 1059 a38. γ5. 1010 a3. ȣ̓σία αἰσθητή, ἀΐδιος, μεταβλητή Μλ1. 1069 a30. 2. 1069 b3. ȣ̓ καλῶς λέγȣσιν οἱ πάντα τὰ αἰσθητὰ κινεῖσθαι φάσκοντες ἀεί Φθ8. 265 a4. ΜΑ6. 987 a34. ὕλη αἰσθητή, opp νοητή Μη6. 1045 a34. τὸ αἰσθητὸν ἅπαν ἐν τῇ ὕλῃ Οα9. 278 a11. τὸ αἰσθητὸν πᾶν ἐστὶ μέγεθος, ἁπτόν, ἐν τόπῳ αι7. 449 a20. Γβ2. 329 b7. Οα7. 275 b11. πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ἔχει δύναμιν ποιητικὴν ἢ παθητικήν Οα7. 275 b5. ἀριθμὸς αἰσθητός, dist μαθηματικός, νοητός, εἰδητικός ΜΑ8. 990 a16, 32. ν3. 1090 b36. cf μ2. 1077 a6. — ἡ ἡδονὴ κατάστασις ἀθρόα ϗ αἰσθητὴ εἰς τὴν ὑπάρχȣσαν φύσιν Ρα11. 1369 b34. Ηη12. 1152 b13. — αἰσθητῶς. συνεχῶς μὲν ȣ̓κ αἰσθητῶς δὲ παραγίνεται πρὸς τὰς ὄψεις χ3. 798 b27.

αἴσθημα. τὸ μήτε τὰ αἰσθητὰ εἶναι μήτε τὰ αἰσθήματα ἴσως ἀληθές, τὸ δὲ τὰ ὑποκείμενα μὴ εἶναι, ἃ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν, ἀδύνατον Μγ5. 1010 b32. τὰ αἰσθητὰ μηδὲν μεταβάλλοντα ποιεῖ ἕτερα αἰσθήματα τοῖς κάμνȣσι Μκ6. 1063 b4. ἡ κίνησις ἐνσημαίνεται οἷον τύπον τινὰ τȣ̃ αἰσθήματος μν1. 450 a31. ϗ ἀπελθόντος τȣ̃ θύραθεν αἰσθητȣ̃ ἐμμένει τὰ αἰσθήματα αἰσθητὰ ὄντα εν2. 460 b2. μονὴ αἰσθήματος Αδ19. 99 b36 (cf μνήμη 100 a3). τὸ ἐνύπνιον αἴσθημα τρόπον τινά υ2. 456 a26. τὰ φαντάσματα ϗ αἱ ὑπόλοιποι κινήσεις αἱ συμβαίνȣσαι ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων εν3. 461 a19. ὑπόλειμμα τȣ̃ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αἰσθήματος εν3. 461 b22. τὰ φαντάσματα ὥσπερ αἰσθήματά ἐστι πλὴν ἄνευ ὕλης ψγ8. 432 a9. τῇ διανοητικῇ ψυχῇ τὰ φαντάσματα οἷον αἰσθήματα ὑπάρχει ψγ7. 431 a15. φύσει διηνέχθησαν τά τε νοήματα ϗ τὰ αἰσθήματα f 76. 1488 b29.

αἴσθησις. 1. *a.* (αἴσθησις universe) τὸ ζῷον αἰσθήσει ὥρισται, διαφέρει αἰσθήσει τὰ ζῷα τῶν ζώντων μόνον, τῶν φυτῶν Ζμγ4. 666 a34. β1. 647 a21. 10. 656 a3. δ5. 681 a19. Ζγα23. 731 a33, b4. β1. 732 a13. 5. 741 a9. γ7. 757 b16. ε1. 778 b32. ψβ2. 413 b1. αι436 b11. ζ1. 467 b24. ΜΑ1. 980 a28 Bz. Ηι9. 1170 a16. ζ2. 1139 a20. (δοκεῖ ϗ ὁ σπόγγος ἔχειν τινὰ αἴσθησιν Ζια1. 487 b10. οἱ ἐκ φύσεως ἀλόγιστοι ϗ μόνον τῇ αἰσθήσει ζῶντες θηριώδεις Ηη6. 1149 a10). αἱ αἰσθήσεις δυνάμεις συγγενεῖς Μθ5. 1047 b32. cf Ηβ1. 1103 a28, 29. — ἡ αἴσθησις ἐν τῷ κινεῖσθαί τε ϗ πάσχειν συμβαίνει, δοκεῖ γὰρ ἀλλοίωσίς τις εἶναι ψβ5. 416 b33. 4. 415 b24. εν2. 459 b5. Φη2. 244 b11, 25. Μγ5. 1009 b13. sed quoniam διχῶς λέγεται ἡ αἴσθησις, ἡ μὲν ὡς δυνάμει, ἡ δὲ ὡς ἐνεργείᾳ ψβ5. 417 a13. γ2. 426 a23. 3. 428 a6, ea αἴσθησις, quae est σωτηρία τȣ̃ δυνάμει ὄντος ὑπὸ τȣ̃ ἐντελεχείᾳ ὄντος et cum τῷ θεωρεῖν τὸν ἐπιστήμην ἔχοντα comparatur (ψβ5. 417 b3), ȣ̓κ ἔστιν ἀλλοίωσις ἀλλ' ἐνέργεια τȣ̃ αἰσθητικȣ̃ ἢ ἕτερον γένος ἀλλοιώσεως ψγ7. 431 a5. β5. 417 b2. γ5. 429 b29 (cf omnino ψβ5. 12 et Volkmann Arist Psych p 15). αἰσθήσεως πάσης πρὸς τὸ αἰσθητὸν

ἐνεργούσης Ηκ4. 1174 b14. οὐ μόνον πάσχει ἀλλὰ καὶ ἀντιποιεῖ τὸ τῶν χρωμάτων αἰσθητήριον εν2. 460 a25. ταχεῖα ἡ αἴσθησις εν2. 460 a24. ἡ αἴσθησις τὰ αἰσθητά πως, εἶδος αἰσθητῶν, δεκτικὸν τῶν αἰσθητῶν εἰδῶν ἄνευ τῆς ὕλης ψγ8. 431 b23, 432 a2. β12. 424 a18. ἡ αἴσθησις οὐ μέγεθος ἀλλὰ λόγος τις καὶ δύναμις ἐκείνου ψβ12. 424 a27, 31. ἡ αἴσθησις μεσότης τις τῆς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐναντιώσεως ψβ11. 424 a4. ἡ αἴσθησις δύναμις σύμφυτος κριτική Αδ19. 99 b35. ψγ9. 432 a16. (Platoni ἡ αἴσθησις τοῦ στερεοῦ ψα2. 404 b23). τῇ αἰσθήσει quae intercedat ad τὸ αἰσθητὸν ratio ψγ2. 425 b25-426 b8. τὸ αἰσθητὸν πρότερον τῆς αἰσθήσεως δοκεῖ εἶναι Κ7. 7 b36. ἡ τοῦ αἰσθητοῦ ἐνέργεια καὶ τῆς αἰσθήσεως ἡ αὐτὴ μέν ἐστι καὶ μία, τὸ δ' εἶναι οὐ ταὐτὸν αὐταῖς ψγ2. 425 b26, 426 a15. αι3. 439 a15. τῇ αἰσθήσει οὔτε τὸ μέλλον οὔτε τὸ γενόμενον, ἀλλὰ τὸ παρὸν μόνον γνωρίζομεν μν1. 449 b14. ἀπελθόντων τῶν αἰσθητῶν ἔνεισιν αἱ αἰσθήσεις καὶ φαντασίαι ἐν τοῖς αἰσθητηρίοις ψγ2. 425 b25. εν2. 459 a24 sqq. αἴσθησις, dist φαντασία ψγ3. 428 a5-16, 27. β2. 413 b22. Μγ5. 1010 b3. cf εν2. 460 b24. Ζκ7. 701 b17. τὸ ἐγρηγορέναι ὥρισται τῷ λελύσθαι τὴν αἴσθησιν υ1. 454 b1. εν3. 462 a18. καὶ καθεύδουσι τοῖς ζῴοις αἰσθήσεις συμβαίνουσιν Ζγε1. 779 a13. — ἡ αἴσθησις κίνησίς τις διὰ σώματος τῆς ψυχῆς ἐστί, κοινὸν ψυχῆς καὶ σώματος Φη2. 244 b11. υ1. 454 a9, 10. αι1. 436 a8, b6. ἡ αἴσθησις ἐγγίγνεται ἐν τοῖς ὁμοιομερέσι Ζμβ1. 647 a5, 21. τῷ κινεῖσθαι τὸ μεταξὺ τῆς αἰσθήσεως ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ γίνεσθαι τὴν αἴσθησιν αι3. 440 a19. οὐδὲν ἁπτόμενον τοῦ αἰσθητηρίου ποιεῖ τὴν αἴσθησιν ψβ7. 419 a26. 11. 423 b21. αἰσθήσεις ἁπτικαί, dist δι' ἄλλου αι5. 445 a7.

b. (αἴσθησις τῶν ἰδίων, αἰσθήσεων diversitas, αἴσθησις κοινή) αἴσθησις τῶν ἰδίων, dist τῶν οἷς συμβέβηκε τὰ ἴδια, τῶν κοινῶν ψγ3. 428 b18-25. λέγω δ' ἴδιον ὃ μὴ ἐνδέχεται ἑτέρᾳ αἰσθήσει αἰσθάνεσθαι καὶ περὶ ὃ μὴ ἐνδέχεται ἀπατηθῆναι ψβ6. 418 a11. ὑπάρχει καθ' ἑκάστην αἴσθησιν τὸ μέν τι ἴδιον τὸ δέ τι κοινόν υ2. 455 a13. ἑκάστη αἴσθησις ἓν αἰσθάνεται, ἑνὸς γένους ἐστί, μιᾶς ἐναντιώσεως ψγ1. 425 a20. β11. 422 b23, 424 a4, 11. Μγ2. 1003 b19. τα15. 106 a30. ταῦτα (τὰ ὁμοιομερῆ σώματα) διαφέρει ἀλλήλων τοῖς τε πρὸς τὰς αἰσθήσεις ἰδίοις καὶ τῷ ποιεῖν τι δύνασθαι μδ8. 385 a1. ἡ αἴσθησις τῶν ἰδίων ἀληθής ἐστιν ἢ ὅτι ὀλίγιστον ἔχουσα τὸ ψεῦδος ψγ3. 428 b18, a11. 427 b12. Μγ5. 1010 b2, 15. Ηζ2. 1139 a18. ἀπατώμεθα περὶ τὰς αἰσθήσεις (i e περὶ τὰ οἷς συμβέβηκε τὰ ἴδια) ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες εν2. 460 b4. — τίνος ἕνεκα πλείους ἔχομεν αἰσθήσεις ἀλλ' οὐ μίαν μόνην ψγ1. 425 b4-11. ὅτι οὐκ ἔστιν αἴσθησις ἑτέρα παρὰ τὰς πέντε ψγ1. 424 b22-425 a13 (Alex Aph απ. κ. λ. III 6 Bz Ar St II 36). αι5. 444 b19. ad τὰ ἁπλᾶ σώματα quomodo referantur singula αἰσθήσεως genera ψγ1. 424 b30-425 a9 (cf αἰσθητήριον). περὶ τῶν αἰσθήσεων τῶν ζῴων, τίσι πᾶσαι ὑπάρχουσι, τίσιν ἐλάττους Ζιδ8. ψγ12. αι1. 436 b18. πᾶσι τοῖς ζῴοις ὑπάρχει κοινὴ ἡ ἀναγκαιοτάτη αἴσθησις, ἁφή (ἁφὴ καὶ γεῦσις) ψβ2. 413 b4, 9, 414 a2. Ζια3. 489 a17. θ12. 596 b24. Ζμβ8. 653 b23. cf ἁφή 2. τῶν αἰσθήσεων τίνες ἀναγκαῖαι, τῆς σωτηρίας ἕνεκα, τίνες τοῦ εὖ ἕνεκα αι1. 436 b20-437 a1. ψγ12. 434 b24. 13. 435 b20. f 39. 1481 a13, 15. οὐκ ἔστιν οὐδὲ τοῖς ἄλλοις ζῴοις κατὰ ταύτας τὰς αἰσθήσεις (ὄψιν, ἀκοήν, ὀσμήν) ἡδονὴ πλὴν κατὰ συμβεβηκός Ηγ13. 1118 a17. τί συμβάλλονται αἱ αἰσθήσεις (praecipue ὄψις et ἀκοή) πρὸς φρόνησιν αι1. 437 a3-17. ἔχειν αἰσθήσεις ἐπὶ τὸ πρόσθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου Ζια15. 494 b11. Ζπ4. 705 b12. ἀκριβέστεραι γίνονται αἱ αἰσθήσεις διὰ τῶν καθαρώτερον ἐχόντων τὸ αἷμα μορίων Ζμβ10. 656 b3. 4. 650 b22. διαφέρει ὄψις ἁφῆς καθαριότητι καὶ ἀκοὴ καὶ ὄσφρησις γεύσεως Ηκ5. 1175 b36. τὴν ὀσμὴν οὐκ ἔχομεν ἀκριβῆ, ἀλλὰ χείρω πολλῶν ζῴων ψβ9. 421 a9. ἡ ἀκοὴ ἀμβλυτέρα ὄψεως, ἡ ὄψις ἐναργεστάτη αἴσθησις πζ5. 886 b32, 35. αἴσθησις ἀδιάφθορος ηεη2. 1236 a1. ἡ αἴσθησις οὐ δύναται αἰσθάνεσθαι ἐκ τοῦ σφόδρα αἰσθητοῦ ψγ4. 429 a31. — πότερον ἐνδέχεται δυεῖν ἅμα αἰσθάνεσθαι αι7. διὰ τί τῶν αἰσθήσεων αὐτῶν οὐ γίνεται αἴσθησις ψβ5. 417 a3. cf Μλ9. 1074 b35. τίνι κρίνομεν τὰς ἐξ ἑτέρων αἰσθητηρίων αἰσθήσεις πρὸς ἀλλήλας ψγ2. 426 b8-427 a16. τὰ ἀλλήλων ἴδια κατὰ συμβεβηκὸς αἰσθάνονται αἱ αἰσθήσεις, οὐχ ᾗ αἱ αὐταί, ἀλλ' ᾗ μία ψγ1. 425 a31. οὐχ οἷόν τε κεχωρισμένοις κρίνειν τὰ κεχωρισμένα ψγ2. 426 b23. ἔστι μία αἴσθησις καὶ τὸ κύριον αἰσθητήριον ἕν υ2. 455 a20. κοινά ἐστι τῶν αἰσθήσεων οἷον σχῆμα καὶ μέγεθος καὶ κίνησις καὶ τἆλλα τοιαῦτα εν1. 458 b5. αι4. 442 b4 sqq. Ηζ9. 1142 a27. κοινὴ αἴσθησις (πρῶτον αἰσθητικόν) μν1. 450 a10-12. Ζμδ10. 686 a31. ἀρχὴ τῆς αἰσθήσεως εν3. 461 a6, b4. τὸ κύριον τῶν αἰσθήσεων ἐν τῇ καρδίᾳ τοῖς ἐναίμοις πᾶσιν ζ3. 469 a10. υ2. 455 b34, 456 a6. Ζμβ10. 656 a28. γ3. 665 a12. Ζγβ6. 743 b26. αἱ μὲν τῶν αἰσθήσεων φανερῶς συντείνουσι πρὸς τὴν καρδίαν ζ3. 469 a20 (cf αἰσθητήριον). οὐκ ἔχει αἴσθησιν τὸ αἷμα Ζιγ19. 520 b11. Ζμβ3. 650 b4. ἐν τοῖς ἀναίμοις τὸ κύριον τῆς αἰσθήσεως ἀνάλογόν τι μόριον Ζμδ5. 681 b15, 32.

c. (αἴσθησις — ἐπιστήμη). τῶν καθ' ἕκαστον ἡ κατ' ἐνέργειαν αἴσθησις, ἡ δ' ἐπιστήμη (ὁ λόγος) τῶν καθόλου ψβ5. 417 b22. Αγ18. 81 b6. 24. 86 a29. Φα5. 189 a7. Ηβ9. 1109 b23. η5. 1147 a26. ζ9. 1142 a27. ἐγγυτάτω τῆς αἰσθήσεως τὰ καθ' ἕκαστα, πορρωτάτω τὰ καθόλου Αγ2. 72 a4. ΜΑ2. 982 a25. γνωριμώτερα κατὰ τὴν αἴσθησιν (ἡμῖν), opp κατὰ τὸν λόγον Φα5. 188 b32, 189 a5. Αγ2. 72 a2. κατὰ τὴν αἴσθησιν, opp κατὰ τὸν λόγον ζ2. 468 a22. ΜΑ5. 986 a32. δ11. 1018 b32. Ζγα2. 716 a19. Γα3. 318 b29. Ηκ1. 1172 a36. πν4. 482 b19, 21. ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως, ἐπὶ τοῦ λόγου Φθ8. 262 a18. Ζγβ4. 740 a4. διὰ τῶν λόγων, διὰ τῆς αἰσθήσεως Πη7. 1328 a21. τὰ κατὰ τὴν αἴσθησιν ὁμολογούμενα τοῖς λόγοις sim Γβ10. 336 b16. 4. 331 b24. α8. 325 a13. μα7. 344 a5. Ζια6. 491 a25. Ζγγ10. 760 b31. Μι3. 1054 a29. — δι' αἰσθήσεως οὐκ ἔστιν ἐπίστασθαι Αγ31. αἴσθησις, dist ἐπιστήμη, φρόνησις, σοφία τβ8. 114 a21-25. ΜΑ1. 981 b10, 12. 2. 982 a12. β4. 999 b3. γ5. 1009 b13. nec tamen ab αἰσθήσει ἡ ἐπιστήμη seiuncta est. ἡ αἴσθησις τοῦ τοιοῦδε καὶ μὴ τοῦδέ τινος Αγ31. 87 b29, 37. ψβ12. 424 a24. πῶς τὰ καθόλου ἐκ τῆς αἰσθήσεως γίγνεται Αδ2. 90 a26 sqq. 19. 100 a3 sqq. εἴ τις αἴσθησις ἐκλέλοιπεν, ἀνάγκη καὶ ἐπιστήμην τινὰ ἐκλελοιπέναι Αγ18. 81 a38. οὐδὲ νοεῖ ὁ νοῦς τὰ ἐκτὸς μὴ μετ' αἰσθήσεως ὄντα αι6. 445 b17. ἡ αἴσθησις γνῶσίς τις Ζγα23. 731 a33. τὴν ἐπιστήμην μέτρον τῶν πραγμάτων λέγομεν καὶ τὴν αἴσθησιν διὰ τὸ αὐτό Μι1. 1053 a32-35. ἡ φαντασία καὶ ἡ αἴσθησις τὴν αὐτὴν τῷ νῷ χώραν ἔχουσιν Ζκ6. 700 b20. ἡ αἴσθησις καὶ ἡ διάνοια τῷ ἠρεμεῖν τὴν ψυχὴν ἐνεργεῖ πλ14. 959 b39.

d. (dicendi usus). ἡ αἴσθησις (sc. γίγνεται) ἐν τῷ ἄκρῳ τῆς γλώττης, διὰ τῆς ἀναπνοῆς Ζια11. 492 b27. Ζμβ10. 657 a7. ποιεῖν τὴν αἴσθησιν et τὰ αἰσθητήρια et τὰ αἰσθητὰ dicuntur Ζμβ3. 650 b4. δ11. 690 b30. ψβ7. 419 a26. Ηγ13. 1118 a19. πιγ5. 908 a27 (sed aliter dictum est ποιεῖν τὴν αἴσθησιν δι' ἁφῆς αι3. 440 a18, i e referre αἴσθησιν ad ἁφήν, explicare αἴσθησιν ἐξ ἁφῆς, cf ποιεῖν). ἐμποιεῖν αἴσθησιν Ζμβ2. 648 b14. τὸ μόριον, ᾧ ποιοῦνται τὴν αἴσθησιν τῆς τροφῆς Ζμβ17. 661 a9. ἔχειν αἴσθησίν τινος Ζι31. 618 b16.

Πθ5. 1340 ᵃ3 (latiore sensu ἔχειν αἴσθησίν τινος i q usum habere alicuius rei, novisse aliquid Ηζ12. 1143 ᵇ5. Πα2. 1253 ᵃ17. γ11. 1281 ᵇ35. cf Zeller Gesch II 2. 504, 2. ἡ φύσις βούλεται τὴν τῶν τέκνων ἐπιμελητικὴν αἴσθησιν παρασκευάζειν Ζγγ2. 753 ᵃ8). λαμβάνειν αἴσθησίν τινος Φδ11. 219 ᵃ25. πε17. 882 ᵇ19. (sed ὅταν ἐν τῇ μητρὶ λάβῃ πρῶτον αἴσθησιν Ζγε1. 778 ᵇ22 i e τὴν τῆς αἰσθήσεως δύναμιν, ἀρχήν). δῆλον (ἄδηλον) τῇ αἰσθήσει, διὰ τῆς αἰσθήσεως Ζια6. 491 ᵃ23. Με1. 1025 ᵇ11. κ7. 1064 ᵃ8. δῆλον, σημεῖον πρὸς τὴν αἴσθησιν Ζγδ1. 763 ᵇ28. μβ8. 366 ᵇ30. δ4. 382 ᵃ18. Γα10. 327 ᵇ33, 328 ᵃ13. μχ1. 849 ᵇ27. τὰ κατὰ τὰς αἰσθήσεις, syn τὰ αἰσθητά Μκ6. 1063 ᵇ2, 3. ὑπὲρ τὰς αἰσθήσεις τὰς ἡμετέρας ἂν εἴη τὸ ἀξίωμα Μμ2. 1077 ᵃ30. λίαν ἐστὶ παρὰ τὴν αἴσθησιν Ζγβ8. 747 ᵇ10.

2. αἴσθησις i q αἰσθητήριον (quamquam plerumque αἰσθήσεις et αἰσθητήρια distinguuntur, veluti Ζια15. 494 ᵇ11). τῷ κινεῖσθαι τὸ μεταξὺ τῆς αἰσθήσεως ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ γίνεσθαι τὴν αἴσθησιν αι3. 440 ᵃ19. ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων φανερωτέρως ἐστὶν ἡ αἴσθησις διφυής, ὦτα γὰρ δύο Ζμβ10. 657 ᵃ3. ἐξέθετο ἡ φύσις ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν αἰσθήσεων ἐνίας Ζμδ10. 686 ᵃ8. πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἶναι f 90. 1492 ᵃ30. μεταφέρειν τὴν αἴσθησιν εν2. 459 ᵇ9. αἰσθήσεις ἐπιπεπλασμέναι τῶν μεθυόντων πγ27. 875 ᵃ31. τὰς αἰσθήσεις βεβαρύνθαι διὰ τὰς τῶν σιτίων πληρώσεις φ6. 810 ᵇ22. αἱ αἰσθήσεις αἱ ἐν τοῖς δεξιοῖς, ἀριστεροῖς πλα12. 958 ᵇ16.

3. αἴσθησις interdum a notione actionis vel facultatis τοῦ αἰσθάνεσθαι transfertur (cf ποίησις, πρᾶξις sim) ad ea quae sensibus percipiuntur. ὁ ὁποιανοῦν εὑρὼν τέχνην παρὰ τὰς κοινὰς αἰσθήσεις θαυμάζεται· ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις ΜΑ1. 981 ᵇ14, 980 ᵃ22. inde explicatur αἱ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσαι αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ πο15. 1454 ᵇ17 (Bernays Dial p 5-7 Vhl Poet II 79) cf 7. 1451 ᵃ6. Ρβ8. 1386 ᵃ32 (αἰσθήσει cod Aᶜ, Vhl l l, ἐσθῆτι Bk).

αἰσθητήριον. τὸ αἰσθητήριον δεκτικὸν τοῦ αἰσθητοῦ ἄνευ τῆς ὕλης ἕκαστον ψγ2. 425 ᵇ23. Ζμβ1. 647 ᵃ7. τὰ αἰσθητήρια ὁμοιομερῆ, opp τῶν ὀργανικῶν μερῶν ἕκαστον ἀνομοιομερές Ζμβ1. 647 ᵃ2-14. τῶν αἰσθητηρίων ἕκαστον πρὸς ἕκαστον ἐπιζευγνύουσι τῶν στοιχείων Ζμβ1. 647 ᵃ12. 10. 656 ᵇ16. Ζγε1. 779 ᵇ25. ψγ1. 425 ᵃ3-7. αι2. 437 ᵃ19, 438 ᵇ18. οὐδὲν ἁπτόμενον τοῦ αἰσθητηρίου ποιεῖ τὴν αἴσθησιν ψβ7. 419 ᵃ26, 14, 28, 29. cf 11. 422 ᵇ22, 423 ᵇ29. 12. 424 ᵃ24. Ζμβ10. 656 ᵇ35. Ζγε2. 781 ᵇ16. παντὸς αἰσθητοῦ ὑπερβολὴ ἀναιρεῖ τὸ αἰσθητήριον ψγ13. 435 ᵇ15. 12. 424 ᵃ29. ταχὺ τὰ αἰσθητήρια καὶ μικρὰς διαφορὰς αἰσθάνεται εν2. 459 ᵇ24. τὸ πάθος ἐστὶν οὐ μόνον ἐν αἰσθανομένοις τοῖς αἰσθητηρίοις, ἀλλὰ καὶ ἐν πεπαυμένοις εν2. 459 ᵇ6. εἰσὶ κινήσεις φανταστικαὶ ἐν τοῖς αἰσθητηρίοις εν3. 462 ᵃ9. — τίνα τῶν ζῴων πάντα ἔχει τὰ αἰσθητήρια Ζιδ8. ψγ12. Ζμδ11. 691 ᵃ11. cf Πδ4. 1290 ᵇ27, 31. τὸ γευστικόν, ὀσφραντικὸν αἰσθητήριον ψβ10. 422 ᵇ5. 9. 421 ᵇ32. ἔχειν τὰ αἰσθητήρια φανερά, μὴ φανερά Ζιβ13. 505 ᵃ33. 10. 502 ᵇ35. δ8. 533 ᵃ19. Ζμβ10. 656 ᵃ36. τὰ αἰσθητήρια καλῶς τέτακται τῇ φύσει Ζμβ10. 656 ᵃ33, ᵇ26 sqq. Ζια15. 494 ᵇ11-18. αι5. 445 ᵃ25. αἰσθητήρια διμερῆ, διπλᾶ, διφυῆ Ζμβ10. 656 ᵇ33, 657 ᵃ2. αἰσθητήριον οὐκ ἀκριβές ψβ9. 421 ᵃ12. ἡ παρὰ τὰς διαφορὰς ἀκρίβεια τοῦ αἰσθητηρίου ἐν τῷ τὸ αἰσθητήριον καθαρὸν εἶναι Ζγε2. 781 ᵇ3, 20. cf β6. 744 ᵇ23. αἰσθητήριον διεφθαρμένον, λελωβημένον Μκ6. 1063 ᵃ2. — τῶν κοινῶν οὐδὲν αἰσθητήριον ἴδιον ψγ1. 425 ᵃ13-ᵇ3. τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἕν τι κοινόν ἐστιν αἰσθητήριον ζ1. 467 ᵇ28. 3. 469 ᵃ12. υ2. 455 ᵃ20. (cf αἴσθησις 1b). ἔστι μία αἴσθησις καὶ τὸ κύριον αἰσθητήριον ἕν υ2. 455 ᵃ21. τὰ αἰσθητήρια ἐπὶ πόρων εἰσίν Ζγβ6. 743 ᵇ36, 37. φλέβες εἰς τὰ αἰσθητήρια ἀποτελευτῶσιν Ζιγ3. 514 ᵃ22. οἱ πόροι τῶν αἰσθητηρίων πάντων τείνουσι πρὸς καρδίαν Ζγε2. 781 ᵃ21. ἡ ἀρχὴ τοῦ αἰσθητηρίου τοῦ τῆς ἀκοῆς Ζγε2. 781 ᵃ32.

αἰσθητικός (cf αἴσθησις 1). *a.* ὥρισται ἡ ψυχὴ θρεπτικῷ, αἰσθητικῷ, διανοητικῷ, κινήσει ψβ2. 413 ᵇ12. 3. 414 ᵃ32. ἢ αἰσθητικόν, ταύτῃ τὸ σῶμα ζῷον εἶναι λέγομεν ζ3. 469 ᵃ19. ψβ3. 414 ᵇ1. Κ7. 8 ᵃ7. Ζγβ3. 736 ᵃ30. αἰσθητικὴ ζωὴ κοινὴ παντὶ ζῴῳ Ηα6. 1098 ᵃ2. αἰσθητικὴ ψυχή Ζγβ3. 736 ᵇ1, 14. 5. 741 ᵃ11. ψα3. 407 ᵃ5. ἄνευ τοῦ θρεπτικοῦ τὸ αἰσθητικὸν οὐκ ἔστιν, ἡ δὲ θρεπτικὴ ψυχὴ χωρίζεται τῆς αἰσθητικῆς ἀρχῆς ψβ3. 415 ᵃ1, 414 ᵇ31. α5. 411 ᵇ30. — τὸ αἰσθητικὸν οὐκ ἔστιν ἐνεργείᾳ, ἀλλὰ δυνάμει μόνον ψβ5. 417 ᵃ6. τοῦ αἰσθητικοῦ μορίου ἡ πρώτη μεταβολὴ γίνεται ὑπὸ τοῦ γεννῶντος ψβ5. 417 ᵇ16. γίνεσθαι τὰς ἀποβολὰς καὶ λήψεις ἀναγκαῖον ἀλλοιουμένου τοῦ αἰσθητικοῦ μέρους Φη3. 247 ᵃ6. αἰσθητικὴ κίνησις Φθ2. 253 ᵃ19. τὸ αἰσθητικὸν δύναμις διχῶς (τὸ μὲν ὡς ἀπεπιστῆμον, τὸ δ᾽ ὡς ἐπιστήμην ἔχον ἀλλὰ μὴ θεωροῦν) ψβ5. 417 ᵇ32 (cf αἴσθησις 1a), inde τὸ αἰσθητικὸν οὐ πάσχει οὐδ᾽ ἀλλοιοῦται ψγ7. 431 ᵃ5. οὐχ ὁμοία ἡ ἀπάθεια τοῦ αἰσθητικοῦ καὶ τοῦ νοητικοῦ ψγ4. 429 ᵃ30. τὸ αἰσθητικὸν δυνάμει ἐστὶν οἷον τὸ αἰσθητὸν ἤδη ἐντελεχείᾳ ψβ5. 418 ᵃ3. μία ἐστὶν ἐνέργεια ἡ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ ἡ τοῦ αἰσθητικοῦ, τὸ δ᾽ εἶναι ἕτερον ψγ2. 426 ᵃ16, 11. 8. 431 ᵇ26. — *b.* τὸ αἰσθητικὸν οὐκ ἄνευ σώματος ψγ4. 429 ᵇ5. οὐθὲν ἄνευ θερμότητος αἰσθητικόν ψγ1. 425 ᵃ6. τὰ αἰσθητικὰ μόρια πῶς ἐπιζεύγνυται πρὸς ἕκαστον τῶν στοιχείων αι2. cf αἰσθητήριον. τὸ αὐτὸ καὶ ἓν ἀριθμῷ τὸ αἰσθητικὸν πάντων αι7. 449 ᵃ17. τὸ πρῶτον αἰσθητικόν μν1. 450 ᵃ11. υ1. 454 ᵃ23. οὔτ᾽ ἄναιμον οὐδὲν αἰσθητικὸν οὔτε τὸ αἷμα Ζμβ10. 656 ᵇ19. γ4. 666 ᵃ17. αἰσθητικώτερον τὸ λεπτότερον, καθαρώτερον ἔχον αἷμα Ζμβ2. 648 ᵃ3. 10. 656 ᵇ6. διὰ τί ὁ ἄνθρωπος αἰσθητικώτατον τῶν ζῴων τὴν διὰ τῆς ἁφῆς αἴσθησιν Ζμβ16. 660 ᵃ12. αἰσθητικὸν πρῶτον τὸ πρῶτον ἔναιμον, τοιοῦτον δ᾽ ἡ καρδία Ζμγ4. 666 ᵃ34 (τῶν αἰσθητικῶν ἡ καρδία ἀρθρωδεστέρα, μαλακωτέρα, τῶν νωθροτέρων, ἀναισθήτων ἀναρθροτέρα, σκληρά Ζμγ4. 667 ᵃ9, 14). μία αἰσθητικὴ ψυχή, ψυχῆς αἰσθητικῆς ἀρχή, αἰσθητικὴ ἀρχή Ζμγ5. 667 ᵇ13, 29. γ10. 672 ᵇ16. δ5. 678 ᵇ2. ζ2. 468 ᵇ4. αἰσθητικὸς τόπος μν2. 453 ᵃ24. — *c.* τὸ αὐτὸ τῷ αἰσθητικῷ τὸ φανταστικόν, τὸ δ᾽ εἶναι ἕτερον εν1. 459 ᵃ16, 458 ᵇ30. αἰσθητικῷ εἶναι καὶ δοξαστικῷ ἕτερον ψβ2. 413 ᵇ29. τὸ αἰσθητικὸν οὔτε ἄλογον οὔτε λόγον ἔχον ψγ9. 432 ᵃ30. τὸ ἐνύπνιον πότερον τοῦ νοητικοῦ πάθος ἢ τοῦ αἰσθητικοῦ εν1. 458 ᵇ2. φαντασία αἰσθητική, dist λογιστική (βουλευτική) ψγ10. 433 ᵇ29. 11. 434 ᵃ5. ἐπιστήμη αἰσθητική, dist μαθηματική Αγ13. 79 ᵃ2, dist ἡ κυρίως ἐπιστήμη Ηη5. 1147 ᵇ17. — τὸ ἥδεσθαι καὶ τὸ λυπεῖσθαί ἐστι τὸ ἐνεργεῖν τῇ αἰσθητικῇ μεσότητι πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν ψγ7. 431 ᵃ11. ἡ αἰσθητικὴ ἡδονὴ ἢ λύπη ηεβ2. 1220 ᵇ13. — *d.* τὸ αἰσθητικὸν χυμοῦ γλῶττα Ζια21. 492 ᵇ27. αἰσθητικωτέρα ἡ ἁφὴ τοῦ ἀλλοτρίου ἢ τοῦ οἰκείου πλε1. 964 ᵇ23. τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων αἰσθητικώτατα πγ8. 872 ᵃ12. οἱ κεφαλὴν μεγάλην ἔχοντες αἰσθητικοί, opp ἀναίσθητοι φ6. 812 ᵃ6, 7. — **αἰσθητικῶς** ἔχειν περί τι ηεγ2. 1230 ᵇ37.

αἴσιμον (αὔξιμον Bk cum aliquot codd) ὕδωρ (Emp 357, 363) αν7. 473 ᵇ23, 474 ᵃ2.

Αἰσίωνος exemplum μεταφορᾶς Ργ10. 1411 ᵃ25.

αἰσυμνητεία, αἱρετὴ τυραννίς Πγ14. 1285 ᵇ25.

αἰσυμνήτης, αἰσυμνῆται Πγ14. 1285 ᵃ31. 15. 1286 ᵇ38. δ10. 1295 ᵃ14. ἰδίως ὑπὸ Κυμαίων αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι f 481. 1557 ᵃ2.

Αἰσχίνης περὶ Κρατύλου Ργ16. 1417 b1.
αἶσχος ἀνώδυνον τὸ γελοῖον πο5. 1449 a35. ἀσυμμετρία τῶν ὀργανικῶν τὸ αἶσχος f 41. 1482 a12.
αἰσχροκέρδεια, syn ἀνελευθερία Ηδ3. 1122 a2 sqq. Ρβ6. 1383 b26. δι' αἰσχροκέρδειαν Πγ15. 1286 b18.
αἰσχροκερδής def Ηδ3. 1122 a12, 8. ηεγ4. 1232 a13. ημα25. 1192 a10.
αἰσχροκερδία, εἶδος ἀνελευθερίας, def αρ7. 1251 b4, 5.
αἰσχρολογεῖν Ργ2. 1405 b10.
αἰσχρολογία, dist ὑπόνοια Ηδ14. 1128 a23. αἰσχρολογίαν ἐξορίζειν ἐκ τῆς πόλεως Πη17. 1336 b4.
αἰσχροπραγεῖν, opp καλὰ πράττειν Ηδ1. 1120 a15.
αἰσχρός. εἶναι τῶν αἰσχρῶν (fort de ignavis) ηεγ5. 1232 b2. — περὶ καλοῦ καὶ αἰσχροῦ Ρα9. αἰσχρὰ κατ' ἀλήθειαν, κατὰ δόξαν Ηδ15. 1128 b23. πράττειν τι αἰσχρόν Ηη8. 1150 a28. πράξεις αἰσχραί, ὀνόματα αἰσχρά ρ36. 1441 b20. ἀποκαλεῖν ὡς ἐν αἰσχρῷ Ηι8. 1168 a30. τοῦ αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον πο5. 1449 a34.
Αἰσχύλος δύο ὑποκριτὰς εἰσήγαγε, τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσε πο4. 1449 a16. τὰ μυστικὰ ἐξέφηνε Ηγ2. 1111 a10. Αἰσχύλου Φιλοκτήτης πο22. 1458 b22 (affertur versus fr 249), Νιόβη πο18. 1456 a17 (? Nck fr tr p 38). Aeschyli sunt Φορκίδες, Προμηθεύς πο18. 1456 a2 (Nck p 65), ὅπλων κρίσις πο23. 1459 b5, Μυσοί πο24. 1460 a32 (Nck p 35). πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι Χοηφόροις Εὐμενίσι Πρωτεῖ σατυρικῷ f 575. 1572 b26. Aeschyli versus citantur Ζα49 B. 633 a18 (fr 297), Ρβ10. 1388 a7 (fr 298).
Αἰσχύλος, Ἱπποκράτους τοῦ Χίου μαθητής, περὶ κομητῶν μα6. 342 b36, 343 a27.
αἰσχύνεσθαι. εἰς τὸ σῶμα αἰσχύνεσθαι (i e contumelia affici) ⟨ὑπὸ⟩ τῶν μονάρχων Πε10. 1311 b7. — ποῖα αἰσχύνονται καὶ πρὸς ποίους καὶ πῶς ἔχοντες Ρβ6. οὐδεὶς ταὐτὰ τοὺς γνωρίμους καὶ τοὺς ἀγνῶτας αἰσχύνεται Ρβ6. 1384 b24. οὐκ αἰσχυντέον Ηδ15. 1128 b25. — οἱ αἰσχυνόμενοι ἐρυθριῶσιν, οἱ φοβούμενοι ὠχριῶσιν f 233. 1520 a10. αἰσχυνόμενοι ἐπιδιδόασι τὰ ὦτα πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν πλα3. 957 b10. λβ1. 960 a37. 8. 961 a3. 12. 961 a31.
αἰσχύνη def Ρβ6. 1383 b13, 1384 a23. ἐπὶ τίσι γίγνεται Ηδ15. 1128 b21, 22. dist φόβος τδ5. 126 a8. — ἤμπισχε τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην (Alcidam) Ργ3. 1406 a29.
αἰσχυντηλός, syn αἰδήμων Ηδ15. 1128 b20, 19. τίνες αἰσχυντηλοί, πότε μάλιστα Ρβ12. 1389 a29. 13. 1390 a2. 6. 1385 a9. οἱ αἰσχ. οὐ μαχητικοὶ περὶ κέρδους Ρα12. 1372 b30. αἰσχυντηλοῦ σημεῖα φ6. 812 a31. ζῷα αἰσχυντηλὰ καὶ φυλακτικά Ζια1. 488 b23. — τὰ ῥηθέντα αἰσχυντηλά Ρβ6. 1384 b18.
αἰσχυντικά Ρβ6. 1384 a9 (ἀναίσχυντα e cod Ab Vhl Spgl).
Αἰσώπου λόγος ὑπὲρ δημαγωγοῦ Ρβ20. 1393 b9, 23. Αἴσωπος ὁ λογοποιὸς ηὐδοκίμει f 533. 1566 b30, 34. οἱ Δελφοὶ ἀνελόντες τὸν Αἴσωπον f 445. 1551 a30. Αἰσώπειον αἷμα f 445. 1551 a28. λόγοι Αἰσώπειοι καὶ Λιβυκοί Ρβ20. 1393 a30. Αἰσώπου μῦθοι μβ3. 356 b11. ὁ Αἰσώπου Μῶμος (cf fab 155 Halm) Ζμγ2. 663 a35.
αἰτεῖν, dist δανείζεσθαι, ἀπαιτεῖν Ρβ6. 1383 b29. αἰτεῖν τοὺς φύλακας, τοὺς φόρους Πγ15. 1286 b39. οβ1348 a6. — logice αἰτῆσαι τθ13. 163 a6, 11, 21. αἰτήσασθαι τθ13. 163 a20, 23. αἰτήσεται Αα24. 41 b8. δεικνύναι πάντα τὰ αἰτηθέντα ἐν τῷ α' σχήματι Αγ3. 73 a13. αἰτεῖται, opp ἀναγκαῖόν ἐστιν Αα31. 46 b11. αἰτεῖται ὃ δεῖ δεῖξαι Αα31. 46 a33 (cf Αγ10. 76 b31). αἰτεῖσθαι (syn λαμβάνειν) τὸ ἐν ἀρχῇ sive τὸ ἐξ ἀρχῆς Αα24. 41 b8, 13, 20. β16. Μγ4. 1006 a17 Bz; def Αβ16. 64 b36 (Wz ad 64 b28). αἰτεῖν τὸ ἐξ ἀρχῆς Μγ4. 1006 a21. ποσαχῶς φαίνονται αἰτεῖσθαι τὸ ἐν ἀρχῇ τθ13. 162 b31-163 a13. αἰτεῖσθαι τἀναντία τθ13. 163 a14-28. αἰτεῖσθαι διελόμενον Αδ13. 96 b35.
αἴτημα logice, def Αγ10. 76 b23-34, 77 a3. ρ20. 1433 b17. opp ἀνάγκη Αδ13. 97 a21. coni ὑπόθεσις, πρότασις Αγ25. 86 a34. προκαταλήψεις καὶ αἰτήματα ρ7. 1428 a8. περὶ αἰτήματος ρ20. μέγα λίαν τὸ αἴτημα ψβ7. 418 b26.
αἴτησις. τὸ πτωχεύειν καὶ τὸ εὔχεσθαι ἄμφω αἰτήσεις Ργ2. 1405 a19. — αἴτησις ἀποκρίσεως ε11. 20 b22.
αἰτητικός, syn εὐχερῶς εὐεργετεῖσθαι Ηδ2. 1120 a33.
αἰτία, τὸ αἴτιον. *a.* αἴτια, dist σημεῖα, συμπτώματα μτ1. 462 b27. τὸ καθὸ ἰσαχῶς καὶ τὸ αἴτιον ὑπάρξει Μδ18. 1022 a20. αἰτία, syn et dist ἀρχή, v ἀρχή 3, est enim ἡ ἀρχὴ πρώτη τῶν αἰτίων Γα7. 324 a27, ἔστιν ἀρχή τις καὶ οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια Μα2. 994 a1. τὰ ἐξ ἀρχῆς αἴτια ΜΑ3. 983 a24. ἡ πρώτη αἰτία, τὰ πρῶτα αἴτια Φβ3. 194 b20. α1. 184 a13. Μγ1. 1003 a31. μα2. 339 a24. 1. 338 a20. Ζγδ1. 765 b6. τὰ πρῶτα καὶ τὰ αἴτια ΜΑ2. 982 b2. τὸ αἴτιον πρότερον οὗ αἴτιον Αδ16. 98 b17. αἱ ἀκρόταται αἰτίαι, τὸ αἴτιον τὸ ἀκρότατον Μγ1. 1003 a27. Φβ3. 195 b22. αἰτία, coni syn στοιχεῖον ψα2. 405 b17 cf ἀρχή 3, sed dist στοιχεῖα μὲν τρία, αἰτίαι δὲ καὶ ἀρχαὶ τέτταρες Μλ4. 1070 b26, 24. (τέτταρα διώρισται αἴτια τῶν στοιχείων, int θερμὸν ψυχρὸν ὑγρὸν ξηρόν μδ1. 378 b10). ὁρᾶν μηδεμίαν αἰτίαν εὔλογον μτ1. 462 b19, 24. διά τιν' αἰτίαν εὔλογον Ζμβ17. 660 b16. ἀποδοῦναι τὴν αἰτίαν Ζγε1. 779 b21. οὐ μικρὸν ἔργον τὸ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἀρχῆς τὴν αἰτίαν συναγαγεῖν Ζγδ1. 764 a28. πόρρωθεν ἅπτεσθαι τῆς αἰτίας Ζγδ1. 765 b5. — *b.* causarum genera Ar distinguit quatuor, causam materialem (ἡ ὕλη, ἡ ὕλη καὶ τὸ ὑποκείμενον, ἐξ οὗ γίγνεται), formalem (τὸ εἶδος, τί ἐστι, τὸ τί ἦν εἶναι, ἡ οὐσία καὶ τὸ τί ἦν εἶναι, ὁ λόγος ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι, εἶδος καὶ λόγος, ὁ λόγος), motricem (τὸ κινοῦν, τὸ κινῆσαν, τί πρῶτον ἐκίνησε, ὅθεν ἡ κίνησις, ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, τῆς μεταβολῆς), finalem (τὸ τέλος, τίνος ἕνεκα, τὸ οὗ ἕνεκα, τὸ οὗ ἕνεκα καὶ τἀγαθόν) Φβ3. 194 b23-195 a3. 7. 198 a16-22. γ7. 207 b34. δ1. 209 a20. υ2. 455 b14. Ζγα1. 715 a4. ε1. 778 b8-10. Αδ11. 94 a21-23. ΜΑ3. 983 a26-32. δ1. 1013 a16. 2. 1013 a24-b3, 16. η4. 1044 a33 sqq. λ4. 1070 b26. πῶς τοῦ αὐτοῦ πολλά ἐστιν αἴτια Φβ3. 195 a5-26. Μδ2. 1013 b4-28. β2. 996 b6. πότερον μιᾶς ἐπιστήμης θεωρῆσαι πάντα τὰ γένη τῶν αἰτίων Μβ2. 996 a20. αἴτια ἐνυπάρχοντα, ἐν αὐτῷ, ἐντός, opp ἔξω, ἐκτός Φβ5. 197 a2. 6. 197 b36. Μλ4. 1070 b22. τὰ μὲν κινοῦντα αἴτια ὡς προγεγενημένα ὄντα, τὰ δ' ὡς ὁ λόγος ἅμα Μλ3. 1070 a21. αἴτια τρία (ὕλη, εἶδος, στέρησις) Μλ4. 1070 b32. τὰ τρία (εἶδος, κινοῦν, οὗ ἕνεκα) ἔρχεται εἰς [τὸ] ἓν πολλάκις Φβ7. 198 a24 sqq. cf ψβ4. 415 b9. Ζγα1. 715 a6. β1. 732 a4. ἡ αἰτία ἡ κινοῦσα πρώτη, ᾗ ὁ λόγος ὑπάρχει καὶ τὸ εἶδος τῆς ὕλης Ζγβ1. 732 a4. πλείους αἰτίαι περὶ τὴν γένεσιν τὴν φυσικήν, οἷον ἥ τε οὗ ἕνεκα καὶ ἡ ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως Ζμα1. 639 b11. — causa materialis: ἡ ἐν ὕλης εἴδει αἰτία ΜΑ3. 984 a17. αἴτιον ὡς ὕλη μα4. 342 a28. — causa motrix: μα2. 339 a24, 31. ἡ κινοῦσα, ἡ κινητικὴ αἰτία Ζγβ1. 732 a4. ε8. 789 b20. ἡ πρώτη καὶ ἀρχαιόγονος αἰτία κ6. 399 a26. τὸ αἴτιον καὶ ποιητικόν, opp ἡ ὕλη ψγ5. 430 a12. τὰ κατὰ κίνησιν αἴτια ἀνάπαλιν τοῖς τελικοῖς Αδ11. 94 b23. τὸ πρῶτον αἴτιον, ὃ ἐν τῇ εὑρέσει ἔσχατόν ἐστιν Ηγ5. 1112 b19. — causa formalis: Μζ17. 1041 a28. τὰ ὡς λόγος αἴτια Μλ3. 1070 a22. παραλείπουσι τὴν κυριωτέραν αἰτίαν, ἐξαιροῦσι γὰρ τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὴν μορφήν Γβ9. 335 b35. — causa finalis: αἰτία

τȣ εὖ ΜΑ6. 988 a14. τὸ αἴτιον τȣ καλῶς ϗ ὀρθῶς ψα2. 404 b2. διὰ τὸ βέλτιον ϗ τὴν αἰτίαν τὴν ἕνεκά τινος Ζγβ1. 731 b23. δ3. 767 b14, opp ἡ ἐξ ἀνάγκης αἰτία Ζγε8. 789 b19. δ8. 776 a25 cf ἀνάγκη. ὡς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένων εἰς τὴν ὕλην ϗ τὴν κινήσασαν ἀρχὴν ἀνακτέον τὰς αἰτίας Ζγε1. 778 b1. cf 8. 789 b3. — *c.* αἴτια δοκȣ̃σιν εἶναι φύσις ϗ ἀνάγκη ϗ τύχη, ἔτι δὲ νȣ̃ς ϗ πᾶν τὸ δι' ἀνθρώπȣ Ηγ5. 1112 a31. αἰτίαι φυσικαὶ πο4. 1448 b4. δόξειεν ἂν φυσικώτερον εἶναι τὸ αἴτιον Ηι7. 1167 b29. φύσει, ὅσων ἡ αἰτία ἐν αὐτοῖς ϗ τεταγμένη Ρα10. 1369 a35. τὸ καθ' αὑτὸ ὂν αἴτιον πρότερον τȣ καθ' ἕτερον Φθ5. 257 a30. αἴτιον καθ' αὑτό, opp κατὰ συμβεβηκός Φβ5. 196 b25. 6. 198 a9. Μν8. 1065 a30. αἴτια λεγόμενα ὡς συμβεβηκός Φβ3. 195 a32-b3. Μδ2. 1013 b34-1014 a6. τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ϗ τὸ αἴτιον κατὰ συμβεβηκός Με2. 1027 a8. κ8. 1065 a6. δ30. 1025 a24. τῶν ἀπὸ τύχης ἡ αἰτία ἀόριστος Ρα10. 1369 a33. αἱ αἰτίαι τῶν συμβεβηκότων ταῖς ȣ̓σίαις ψα1. 402 b18. τὰ αἴτια πῶς λέγεται προτέρως ϗ ὑστέρως Φβ3. 195 a29-32. Μδ2. 1013 b31-34. τὰ ἐγγύτατα Μη4. 1044 b2. αἴτια ὡς δυνάμενα, ὡς ἐνεργȣ̃ντα Φβ3. 195 b3-6. Μδ2. 1014 a7-10. τὰ αὐτὰ αἴτια τοῖς αὐτοῖς, τἀναντία αἴτια τῶν ἐναντίων Οβ13. 259 a29. μδ7. 384 b3. 6. 383 b16, a8. αἴτια ἀλλήλων πῶς Φβ3. 195 a8-10. Μδ2. 1013 b9-11. cf Αδ16. 98 b17. — *d.* αἰτία, causa cognoscendi, cf ἀρχή 2. διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας Πδ10. 1295 a24. ȣ̓κ ἀπαιτητέον τὴν αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁμοίως Ηα7. 1098 a33. ταύτην οἰητέον εἶναι ἱκανὴν αἰτίαν Γα3. 318 a27. εἷς λόγος ϗ μία αἰτία ἐπὶ πάντων Μζ17. 1041 a17. ἡ αἰτία ϗ τὸ διὰ τί Ρβ21. 1394 a30. τὰ ἀνώτερον αἴτια, syn μὴ αἰτιατὰ Αγ9. 76 a19. ȣ̓κ ἐνδέχεται αἴτια εἶναι ἀλλήλων Αδ16. 98 b17. αἴτια τȣ συμπεράσματος, γνωριμώτερα, πρότερα Αγ2. 71 b22 sqq. αἴτιον τὸ μέσον Αδ2. 90 a7. αἱ αἰτίαι πᾶσαι διὰ τȣ μέσȣ δείκνυνται Αδ11. ȣ̃ αἴτιον τὸ μέσον, dist ᾧ αἴτιον τὸ μέσον Αδ12. 95 a22. 17. 99 a5 Wz, 17, 31. 18. 99 b11. παραλογισμοὶ παρὰ τὸ μὴ αἴτιον ὡς αἴτιον τι5. 167 b21-36. 6. 168 b22-26. — *e.* αἰτία sensu iudiciali. οἱ ἐν αἰτίᾳ f 385. 1542 a23, 40. οἱ τὴν αἰτίαν ἐπενεγκόντες ρ30. 1437 a9 (ἐπ' αἰτίᾳ μοιχείας, ἐκ γαμικῆς αἰτίας Πε6. 1306 a38, 34). τὴν αἰτίαν εἰς τὴν τύχην ἀναφέρειν ρ30. 1437 b23. εἴ τις αἰτίαν ἔχει κακȣ̃ν τȣ̀ς γονέας f 381. 1541 b16. ἐὰν ἄπιστα ᾖ ἢ ἐὰν ἄλλος αἰτίαν ἔχῃ Ργ17. 1417 b34. — *f.* αἰτίαν ἔχει (i e dicitur, fertur) πρότερον Ἑρμότιμος εἰπεῖν ΜΑ3. 984 b19 Bz.

αἰτιᾶσθαι, i e τίθεσθαι αἰτίαν. ȣ̓κ αἰτιάσεται τὴν δίνην Οβ13. 295 a32. αἰτιώμενος ἀπορροάς μτ2. 464 a6. αἰτιᾶσθαι τὰ ἐκτός Ηγ1. 1110 b13. αἰτιῶνται τὰς τροφάς Ζιθ28. 606 a25. αἰτιᾶσθαι τὸ θερμόν Ζγδ1. 764 b22. αἰτιᾶσθαί τί τινος, veluti τῶν κοσμικȣ̃ν πάντων αἰτιῶνται τὸ αὐτόματον al Φβ4. 196 a25. 3. 195 a12. Μδ2. 1013 b13. Α4. 985 a21. Οα10. 280 a19. μβ3. 357 a15. 8. 368 a30. Ζγε8. 788 b14. Πη13. 1332 a27 al. αἰτιᾶσθαί τι περί τινος: τοῖς περὶ τῆς τȣ πυρὸς κȣφότητος αἰτιωμένοις τὸ πολὺ κενὸν ἔχειν Οδ2. 309 a28. — αἰτιατέον τὴν τῶν ἀεὶ κινȣμένων δύναμιν μα2. 339 a32. αἰτιατέον τὴν ἡλικίαν ρ8. 1428 b37. — αἰτιατόν (i e ἐφ' ȣ̃ αἴτιον τὸ αἴτιον Φβ3. 195 b7. Μδ2. 1014 a10). αἰτιατὸν ϗ αἴτιον πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα Αδ16. μὴ αἰτιατὰ αἴτια Αγ9. 76 a20. ἕως τȣ τελευταίȣ αἰτιατȣ̃ Μκ8. 1065 a11.

αἰτίασις. ἀπὸ τῆς αἰτιάσεως τȣ θανάτȣ μέχρι τȣ τέλȣς πο18. 1455 b31.

αἰτιολογία (ci Halm, ἀντιλογία codd et edd) ρ7. 1428 a7.

αἴτιος. ὁ δῆμος αἴτιος γενόμενος τῆς νίκης sim Πε4. 1304 a27, 22, 34. δ4. 1292 a23. αἴτιοι οἱ ὀρθῶς κείμενοι νόμοι Πβ4. 1262 b5. τȣ μὴ γίνεσθαι πολλȣ̀ς αἴτιος ἡ κίνησις μα7. 345 a6. — τὸ αἴτιον i q ἡ αἰτία, v h v — αἰτιώτερον τὸ καθόλȣ Αγ24. 85 b24. τὸ πρότερον αἰτιώτερον τȣ κινεῖσθαι τȣ ἐχομένȣ Φθ5. 257 b16.

Αἴτνη κ4. 395 b21. 6. 400 a33. θ38. 833 a17. 105. 840 a4. 154. 846 a9.

αἰτώλιος, avis, Ζιζ6. 563 a31, cf αἰγώλιος.

Αἰτωλοί f 64. 1486 b22. Αἰτωλῶν πολιτεία f 433. 1549 b34. ἀσπάλακες ἐν Αἰτωλοῖς θ176. 847 b3. — Αἰτωλίας ἔθνος f 465. 1554 b12.

αἰχμή (Hom E 661, O 542) Ργ11. 1412 a1.

αἰφνίδιοι φόβοι, opp πρόδηλοι Ηγ11. 1117 a18.

αἰών. ἔμπεδος αἰών (Emped 72) Φθ1. 251 a1. — τὸ τέλος τὸ περιέχον τὸν τῆς ἑκάστȣ ζωῆς χρόνον, ȣ̃ μηδὲν ἔξω κατὰ φύσιν, αἰὼν ἑκάστȣ κέκληται· τὸ τȣ παντὸς ȣ̓ρανȣ̃ τέλος ϗ τὸ τὸν πάντα χρόνον ϗ τὴν ἀπειρίαν περιέχον τέλος αἰών ἐστιν, ἀπὸ τȣ ἀεὶ εἶναι εἰληφὼς τὴν ἐπωνυμίαν Οα9. 279 a25, 27. cf β1. 283 b28. ζωὴ ϗ αἰὼν συνεχὴς ϗ ἀΐδιος ὑπάρχει τῷ θεῷ Μλ7. 1072 b29. ὑπολείποι ἂν ὁ αἰὼν διαριθμȣ̃ντα Ρα13. 1374 a33. τὸν ἅπαντα αἰῶνα Οα9. 279 a22. Ζμα5. 644 b23. Μλ9. 1075 a10. τὸν ἄπειρον αἰῶνα τυγχάνȣσι διὰ τέλȣς ȣ̔́τω νενομικότες f 40. 1481 a39. δι' αἰῶνος κ2. 391 b19. 5. 397 a31, b7. ἐξ αἰῶνος εἰς ἕτερον αἰῶνα κ5. 397 a10. 7. 401 a16.

αἰώρα. μέλη (Θεοδώρȣ) περὶ τὰς αἰώρας f 472. 1556 a2.

αἰωρεῖσθαι, coni ἀνίπτασθαι θ79. 836 a12.

ἀκάθαρτος. ὅταν τὸ σῶμα ἀκάθαρτον ᾖ πε27. 883 b27.

ἀκαιρίαι τῶν πνευμάτων ϗ αἰόλοι ἡμέραι πκς13. 941 b25.

ἀκακία. τῇ αὐτῶν ἀκακίᾳ οἱ νέοι τȣ̀ς πέλας μετρȣ̃σιν Ρβ12. 1389 b9.

ἀκαλήφη. καλȣ̃σιν οἱ μὲν κνίδας οἱ δ' ἀκαλήφας Ζμδ5. 681 a36. ἔνυδρον Ζια1. 487 a25. ȣ̓κ ὀστρακόδερμον, ἀλλ' ἔξω πίπτει τῶν διῃρημένων γενῶν, ἐπαμφοτερίζει φυτῷ ϗ ζῴῳ Ζμδ5. 681 b1. τὸ τῶν ἀκαληφῶν γένος ἴδιον descr Ζια1. 487 b11. δ6. 531 a31. θ1. 588 b20. 2. 590 a27. Ζμδ5. 681 a36. γένη τῶν ἀκαληφῶν ἐστὶ δύο Ζιδ6. 531 b10. Ἀριστοτέλης μήτρας ϗ καρδίας ϗ ἀκαλήφης ἀπέχεσθαί φησι τȣ̀ς Πυθαγορικȣ̀ς f 189. 1511 b29, 34. (ortie de mer C, urtica marina S, actinia St K Cr Ka Ζμ Fr ΑΖι I 173; cf de variis opinionibus M p 165).

ἀκάλυπτα βράγχια Ζια5. 489 b5. β13. 505 a2. Ζμδ13. 696 b4.

ἀκάλυφες αἰσθητήριον ψβ9. 422 a1.

ἀκάμας. πόνȣς τλῆναι μαλερȣ̀ς ἀκάμαντας f 625. 1583 b12.

Ἀκάμας. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἀ. f 596. 1577 a40.

ἀκαμάτȣ πυρός (Orph VI 14) κ7. 401 b3.

ἄκαμπτος. περὶ ἀκάμπτȣ μδ8. 385 a14. 9. 385 b26-386 a9. δακτύλȣ τὸ ἄκαμπτον φάλαγξ Ζια15. 493 b29.

ἀκαμψία, coni ὀρθότης Ζμβ8. 654 a24. ἀκαμψία τῆς φωνῆς, opp εὐκαμψία Ζγε7. 786 b11.

ἄκανθα. 1. μόριον τȣ τῶν ζῴων σώματος. *a.* (vocabuli usus) τῶν ἰχθύων τοῖς ᾠοτόκοις ἄκανθά ἐστι Ζμβ9. 655 a19. cf Ζι37. 622 a8. 14. 616 a32. ἐν τοῖς μὴ ἔχȣσιν ὀστᾶ ἀλλ' ἄκανθαν κοίλη ἄκανθα μόνον ἡ τῆς ῥάχεως ἐστιν Ζμβ6. 652 a13, 15. ἄκανθα i q vertebra, ἀνθρώπȣ νωτιαία ἄκανθα Ζιγ2. 511 b33, 512 a3, τῶν ἰχθύων τὰ ᾠοτοκȣ̃ντα ἄκανθαν ἔχει, ἥ ἐστιν ὥσπερ τοῖς τετράποσιν ἡ ῥάχις Ζιγ7. 516 b16. 1. 509 b19, τῶν ὄφεων Ζιγ1. 511 a20. alia τῶν ἀκανθῶν genera descr ἐχίνων χερσαίων Ζιγ11. 517 b22. Ζγα5. 717 b31 (cf ἀκανθώδεις τρίχες Ζια6. 490 b28), ἀκανθίȣ et βατράχȣ Ζιζ10. 565 b27, ἀστακȣ̃ Ζιδ2. 526 b11, 14, ἐχίνων θαλατ-

τίων Ζιδ5. 530 b8, 11, 17. Ζμδ5. 679 b30, 681 a8. Ζγε3. 783 a23. — b. (ἡ ἄκανθα τί ἐστι, τίνος ἕνεκα, ἐκ τίνος γίγνεται) refertur inter τὰ ξηρὰ ϗ στερεὰ τῶν ὁμοιομερῶν Ζμβ2. 647 b16. cf Ζιδ1. 524 b25. Ζμβ8. 654 a20. 9. 655 a16. Ζιγ7. 516 b12. δ7. 532 a33. ἡ ἄκανθα τὸ ἀνάλογον (τῆς αὐτῆς φύσεως) τῷ ὀστῷ Ζια1. 486 b19. γ2. 511 b7. Αδ14. 98 a22. ἡ ἄκανθα σωτηρίας ἕνεκα, πρὸς τὴν ὀρθότητα ϗ τὴν ἀκαμψίαν Ζμβ8. 653 b35, 654 a26. 6. 652 a4. cf Ζιδ7. 532 a33. ἄκανθαι ἐν ἐχίνοις χερσαίοις τριχὸς χρείαν παρέχουσιν, ἐν ἐχίνοις θαλαττίοις ποδῶν Ζια6. 490 b29. δ5. 530 a6. Ζμδ5. 681 a9. — αἱ ἄκανθαι ϗ αἱ τρίχες γίνονται ἐκ περιττώματος Ζγε3. 783 a27. φανερὸν ὅτι μυελὸς τῆς αἱματικῆς τροφῆς τῆς εἰς ὀστᾶ ϗ ἄκανθαν μεριζομένης ἐστὶ τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον περίττωμα πεφθέν Ζμβ6. 652 a22. — 2. ἄκανθαι spinae in plantis et arboribus quibusdam φτα5. 820 a20. β6. 826 b35, 827 a1. 7. 827 b5, 11. Ζμβ9. 654 b7. ἄκανθα, sarmenta spinis horrida Ζιι8. 613 b10. — ἄκανθα (cynarocephala quaedam, fort cnicus ferox *L*) Ζιι1. 610 a5, 609 a32. θ3. 593 a1.

ἀκανθηρός de piscium quorundam ordine usurpatur, γίνεται ἐν τῷ εὐρίπῳ οὔτε σκάρος οὔτε θρίττα οὔτε ἄλλο τῶν ἀκανθηροτέρων οὐθέν Ζιι37. 621 b16. M p 284.

ἀκανθίας γαλεός descr Ζιζ10. 565 a29, b27. γαλεοὶ ϗ ἀκανθίαι Ζιι37. 621 b17. ἔχει καρδίαν πεντάγωνον f 293. 1529 a15, 18 (spinax Gazae C S, squalus acanthias Ζιζ10 et raja acanthias Ζιι37 St, squalus acanthias K Cr, acanthias vulgaris J Müller Abhandl d Berl Akad 1840 p 193. 235 AZι I 145).

ἀκάνθιον. ἐν ἰχθύσιν ἐνίοις κατὰ τὴν σάρκα κεχωρισμένα ἀκάνθια λεπτά Ζιγ7. 516 b19 (v AZι I 335. spinae epipleurales).

ἀκανθίς, avis. ἀκανθοφάγος, ἐπὶ ἀκανθῶν νέμεται, τίσι ζῴοις πολέμιος Ζιθ3. 592 b30. ι1. 610 a4. ἀκανθίδες κακόβιοι, κακόχροοι, φωνὴν λιγυρὰν ἔχουσιν Ζιι17. 616 b31. (une des variétés du serin C, fringilla cannabina St Su p 120 n 67 Gloger disquisitionum de avibus ab Arist commemoratis specimen I p 1 AZι I 86; sive fringilla carduelis Cr, sive fringilla spinus K Cr, refutat Su).

ἄκανθος. τῆς ἀκάνθου εἶδος περὶ τὴν Ἐρύθειαν διαποίκιλον τὴν χρόαν f 253. 1524 b39 (Acacia vera W. cf Landsberg in Janus Ztschr f Med IV 2, 269. W A Schmidt die griech Papyrusurkunden p 77, 385).

ἀκανθοστεφῆ εἶναι ϗ ποικιλόχροα φυκίδα f 279. 1528 a10.

ἀκανθοφάγος Ζιθ3. 592 b30.

ἀκανθυλλίς avis, eius μέγεθος, νεοττιά Ζιθ3. 593 a13. ι13. 616 a5 (serin C, parorum species, fort parus pendulinus sive caudatus St Cr, parus (aegithalus) pendulinus K Gloger I 2 AZι I 77, n 12).

ἀκανθώδης. ἀκανθῶδες φύσει τὸ ῥόδον ἐστί πιβ8. 907 a22. τροφὴ ἀκανθώδης ϗ ξυλικὴ τῶν πολυκοιλίων Ζμγ14. 674 b3, a29. ἀκανθώδης γλῶττα Ζιβ10. 503 a2. 13. 505 a30. ἀκανθώδης ὁ τόπος τοῦ στόματος Ζμβ17. 660 a16. ῥάχις ἀκανθώδης, ἀκανθωδεστέρα Ζιγ7. 516 b20, 22, 23. σκέλη ἀκανθώδη (dist νευρώδη, ὀστώδη) Ζμδ10. 689 b10. ταῖς ὄφεσιν ἀκανθώδης ἡ τῶν ὀστῶν φύσις Ζμβ9. 655 a20. ἀκανθώδης οὐρά Ζμδ13. 695 b7, 10, κεφαλή Ζγγ3. 754 a28. ἀκανθώδης φύσις τῶν βραγχίων Ζμβ17. 660 b25, 23. cf Ζιδ9. 535 b22. ἀκανθώδεις τρίχες Ζια6. 490 b28. Ζγε3. 781 b33. κραγγῶνος πτερυγίων τὸ μέσον ἀκανθῶδες Ζιδ2. 525 b30. ἐπικάλυμμα ἀκανθῶδες Ζμδ13. 696 b5. Ζιβ13. 505 a6. τῶν ἀκανθωδῶν ἡ κίνησις ταχεῖα Ζμδ13. 696 b7.

Ἀκανίας λιμήν σ 973 a5.

ἀκαρί, τῶν ζῴων ἐλάχιστον, λευκόν, γίνεται ἐν κηρῷ παλαιουμένῳ, ὥσπερ ἐν ξύλῳ Ζιε32. 557 b8. ('duo diversa insecta simul memorat Ar, — alterum est phalaena cereana *L*, alterum ἀκαρί termes fatale *L*' S I 392, 675, fort dermestes fatidicus sive bostrichus quidam St, acarus K Su p 230 n 46 M p 230, τυρῷ pro κηρῷ ci et interpr acarus siro AZι I 159).

ἀκαριαῖος. ἀκαριαία μεταβολή μα14. 352 a26. ἀκαριαῖος χυμός αι6. 446 a9. ἀκαριαία φλὸξ αν17. 479 a19. ἀκαριαῖον φλέγμα μτ1. 463 a14. ἀκαριαίου τινὸς μεταβάλλοντος Ζιθ2. 590 a3. τοῦ οἴακος ἀκαριαῖόν τι μεθισταμένου Ζκ7. 701 b26.

Ἀκαρνάνων πολιτεία f 434. 435. 433. 1549 b32. Λεύκαρος ὁ Ἀκαρνάν f 435. 1550 a5.

ἀκαρπία, opp εὐετηρία θ122. 842 a22.

ἄκαρπος. ἔνια ἄνθος ἔχοντα ἄκαρπά ἐστιν πκ3. 923 a13. τῶν φυτῶν ἐν ὅσοις τὸ μὲν καρποφορεῖ τὸ δ' ἄκαρπόν ἐστιν Ζγγ5. 755 b10. τὰ ἄκαρπα, opp τὰ κάρπιμα οα6. 1344 b29. β1346 b15. ἄκαρπα μέν, χρήσιμα δέ Πα11. 1258 b30. κ6. 401 a2. τὰ ἄκαρπα κτήματα ἐλευθεριώτερα τῶν καρπίμων ϗ ὠφελίμων Ρα9. 1367 a27, 23. Ηδ8. 1125 a12.

Ἄκαστος. ὁ ἐν Ἰολκῷ ἀγὼν Ἀκάστου καθηγησαμένου f 594 1574 b31.

ἀκάτακτος. περὶ ἀκατάκτου μδ8. 385 a14. 9. 386 a9-17 (dist ἄθραυστος).

ἀκατάληπτος. τὴν ὑπάτην ὁρῶντες ἀκατάληπτον οὖσαν πιθ42. 921 b23.

ἀκατάλληλος. ἀσθενῆ ϗ ἀκατάλληλα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς κ6. 397 b31.

ἀκατάστατος. πνεύματα ἀκατάστατα πκς13. 941 b29.

ἀκαταχώριστος ὕλη πκη1. 949 b3.

ἀκατέργαστος τροφή Ζμβ3. 650 a15. γ14. 674 b12. πλῆθος αἱματικὸν ἀκατέργαστον Ζγδ1. 766 b23.

ἄκαυλος. πτερὸν ἄκαυλον Ζμδ6. 682 b18. 12. 692 b14.

ἄκαυστος. περὶ ἀκαύστου μδ8. 385 a18. 9. 387 a17-22.

ἀκεῖσθαι τὸ διερρωγὸς ἀράχνιον Ζιι39. 623 a18. τὴν τοῦ μεγέθους ὑπερβολὴν ἡ θερμότης ἠκέσατο φ6. 813 b27.

ἄκεντρος. τῶν σφηκιῶν οἱ κηφῆνες ἄκεντροι Ζιε22. 553 b11 (coni νωθροί). ι40. 624 b6. 41. 628 b4. Ζγγ10. 759 b4. opp ἔγκεντρος Ζιι41. 628 b1.

ἀκέραιος. ὕδωρ ψυχρὸν ϗ ἀκέραιον Ζιθ24. 605 a15. νέμεσθαι ἀκέραιον νομήν Ζιζ21. 575 b3.

ἀκέρατος κριός, κάμηλος Ζιθ28. 606 a21. Ζμγ14. 674 a32. ἀκέρατα ζῷα, opp κερατοφόρα Ζιβ1. 501 a14. Ζμβ5. 651 a34. γ15. 676 a14. δ10. 686 b18.

ἀκερδῶς ἄρχειν Πε8. 1309 a13.

ἄκερκος. ὁ ἄνθρωπος ἄκερκον Ζμδ10. 689 b6, 22.

ἄκερως. ζῷα ἄκερα, opp κερατοφόρα Ζιβ1. 499 b16.

ἀκήρατος. στοιχεῖον ἀκήρατόν τε ϗ θεῖον κ2. 392 a9. δόξα ἀκήρατος ρ1. 1421 a37.

ἀκίκυς (Hom ι 515) i e ἀειδής πο22. 1458 b25.

ἀκίνδυνος. οἱ ἐθισμοὶ ἀκίνδυνοι Ηγ15. 1119 a27. — ἀκινδύνως διάγειν Πδ11. 1295 b33.

ἀκινησία, opp κίνησις Ηγ15. 1154 b27. μα3. 340 b18. συνεχὴς κίνησις ϗ μία τῷ χρόνῳ, ὅπως μὴ ἀκινησία μεταξὺ ᾖ Φε4. 228 b3. ᾧ ἡ κίνησις ὑπάρχει, τούτῳ ἡ ἀκινησία ἠρεμία Φγ2. 202 a5, 4. ὁ ὕπνος τοῦ αἰσθητικοῦ μορίου οἷον δεσμὸς ϗ ἀκινησία τις υ1. 454 b10, 26. τὸ σκωλήκιον ἐξ ἀκινησίας λαμβάνει κίνησιν Ζιε19. 552 a26. ἀκινησία, i e νηνεμία μβ8. 366 b6.

ἀκινητίζειν. τὰς αἰσθήσεις ἀργεῖν ϗ ἀκινητίζειν υ2. 455 a30. ἔντομα ἡσυχάζουσι ϗ ἀκινητίζουσιν ἐπιδήλως Ζιδ10. 537 b7.

αἱ καλούμεναι χρυσαλλίδες, αἱ ψυχαὶ αὐξηθεῖσαι, οἱ σκώληκες ἀκινητίζουσι sim Ζγγ9. 758 b31, 25, 17, 759 a4. Ζιε19. 551 a18, b4, 18. θ2. 590 a19. ἰχθύες ἀκινητίζοντες αν9. 475 b12. f 294. 1529 a34. ἡ νάρκη τὰ ἰχθύδια ναρκᾶν ϗ ἀκινητίζειν ποιοῦσα f 305. 1530 a15. ἔντομα φοβηθέντα ἀκινητίζει ϗ τὸ σῶμα γίνεται σκληρὸν αὐτῶν Ζμδ6. 682 b26. β4. 650 b31. τὸ κινούμενον ϗ ῥέον ἧττον σήπεται τοῦ ἀκινητίζοντος μδ1. 379 a34. ἀὴρ ἀκινητίζων πιϛ8. 914 b25.

ἀκίνητος. ἀκίνητον ποσαχῶς λέγεται Φε2. 226 b10. Μκ10. 1068 b20. ἀκίνητον εἶναί φησιν, εἰ κενὸν μή ἐστιν ξ2. 976 b12. ἔστι τι ὃ ἀεὶ κινεῖ τὰ κινούμενα, ϗ τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον αὐτό Μγ8. 1012 b31. Φθ6. 260 a3, 17. Ζκ1. 698 a9. 2. 698 b13. ἀναγκαῖον εἶναί τι τὸ ἀκίνητον αὐτὸ πάσης τῆς ἐκτὸς μεταβολῆς Φθ6. 258 b14. οὐσίαν ἀκίνητον εἶναι ἀνάγκη Μλ6 Bz. 1. 1069 a33. cf γ5. 1010 a34. ἀρχὴ ἀκίνητος, κινουμένη Φα2. 184 b16. — ἡ φυσικὴ περὶ ἀχώριστα ἀλλ' οὐκ ἀκίνητα, τῆς δὲ μαθηματικῆς ἔνια περὶ ἀκίνητα μὲν οὐ χωριστὰ δ' ἴσως Με1. 1026 a15. ἀκίνητον ϗ μαθηματικόν Ογ6. 305 a25. ἀκίνητα στερεά Μμ2. 1076 b21. ἐν ταῖς ἀκινήτοις ἀρχαῖς, οἷον ἐν ταῖς μαθηματικαῖς, οὐκ ἔστι τὸ κύριον ηεβ6. 1222 b23. ϗ ἐν τοῖς ἀκινήτοις μᾶλλον τὸ καλόν ηεα8. 1218 a22. εἰς τὸ τί ἐστιν ἀνάγεται τὸ διὰ τί ἔσχατον ἐν τοῖς ἀκινήτοις, οἷον ἐν τοῖς μαθήμασιν Φβ7. 198 a17. ἀρχὴ ἐν τοῖς ἀκινήτοις τὸ τί ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς γινομένοις ἤδη πλείους Ζγβ6. 742 b33. ὁ νοῦς κατὰ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀκινήτων ὅρων ϗ πρώτων Ηζ12. 1143 b2. — τελευταῖον φορὰ ὑπάρχει πᾶσι τοῖς ἐν γενέσει· διὸ τὰ μὲν ὅλως ἀκίνητα τῶν ζώντων δι' ἔνδειαν τοῦ ὀργάνου, οἷον τὰ φυτὰ ϗ πολλὰ γένη τῶν ζῴων, τοῖς δὲ τελειουμένοις ὑπάρχει Φθ7. 261 a16. φυτὰ ἀκίνητα Ζπ5. 706 b6. Ζμδ10. 686 b33. πολλὰ τῶν ζῴων μόνιμα ϗ ἀκίνητα ψγ9. 432 b20, imprimis ὀστρακοδέρμων quaedam, veluti ὄστρεα, ὁλοθούρια, πίννα, τήθυα, βάλανοι Ζια1. 487 b14. δ4. 528 a32, b16 (opp πορευτικά). 8. 535 a24. Ζμδ7. 683 b8. σκωλήκων τινὲς ἀκίνητοι Ζια5. 489 b17. μυιῶν σκωλήκιον ἀκίνητον χρόνον τινά Ζιε19. 552 a27. τὰ ἀριστερὰ ἀκινητότερα Ζπ4. 706 a23. ἀκινήτοις μορίοις σαρκώδεσιν ὕπεστιν ὀστᾶ φυλακῆς ἕνεκεν Ζμβ9. 654 b35. ἀνθρώπου μόνου τὸ οὖς ἀκίνητον κατ' ἰδίαν Ζια11. 492 a22, b15. κροκοδείλου σιαγὼν ἡ κάτω ἀκίνητος, ἄλλων ἡ ἄνω Ζμβ17. 660 b27, 29. — τοὺς νόμους ἐὰν ἀκινήτους Πβ8. 1269 a9. τὸ φύσει ἀκίνητον ϗ πανταχοῦ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν Ηε10. 1134 b25. ἐκστάσεις δυσαπάλλακτοι ἢ ϗ ὅλως ἀκίνητοι Κ8. 10 a4. — ἀκινήτως ἔχειν δι' ἀναισθησίαν πρὸς τὰς ἡδονάς ηεγ2. 1230 b13.

Accusativus temporalis, πᾶσαν ὥραν γίγνεται τῆς ἡμέρας ἡ ἶρις μγ2. 371 b31. γίνονται οἱ λευκόνοτοι τὴν ἀντικειμένην ὥραν μβ5. 362 a14. ὥστε πολλῷ ἐλάττω μεγέθει πλοῖα νῦν εἰσπλεῖν ἢ ἔτος ἑξηκοστόν μα14. 353 a4. — accusativus localis, ὁ νότος οὐ πνεῖ κατ' αὐτὴν τὴν Αἴγυπτον τὰ πρὸς θάλατταν πκϛ44. 945 a20. — acc relationis, τὴν προπετῆ ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς Ηη8. 1150 b36. διὰ τί τὸ αὐτὸ μέγεθος ξύλον ῥᾶον κατεάσσεται μχ14. 852 b22 (sed probabili coni ξύλου Ddt). — acc obiecti cum nomine coniunctus τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν πο4. 1448 b34. — acc absol ὡς ἐνδεχόμενον Ζιδ9. 536 a17.

ἄκλαστος ἡ κύκλῳ φορά Οβ6. 288 a25.

ἄκλητον ϗ προθύμως ἰέναι πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας Ηι11. 1171 b21.

ἀκμάζειν. τὰ μὲν γίνεται, τὰ δὲ ἀκμάζει κ5. 397 b3. ἅμα πᾶν ἀκμάζειν ϗ φθίνειν ἀναγκαῖον μα14. 351 a29. ἀκμαζούσης τῆς καθάρσεως (οὐ γίνεται σύλληψις) f 259. 1525 b27. ἀκμάζει τὸ σῶμα ἀπὸ τῶν τριάκοντα ἐτῶν μέχρι τοῦ πέντε ϗ τριάκοντα Ρβ14. 1390 b10. cf Πη16. 1335 a30. ὁ βοῦς ἀκμάζει πεντέτης sim, ἰχθύες ἀκμάζουσι τοῦ ἔαρος Ζιζ21. 575 b4. ε14. 546 a12. ι37. 621 b19. ὁ νέος ϗ ἀκμάζων Ηγ13. 1118 b11. ὁ ἀκμάζων μεταξὺ τοῦ νέου ϗ τοῦ γέροντος Ρα5. 1361 b11. Ζιγ19. 521 a34. Ζγδ2. 766 b29. ε7. 787 b11. οἱ ἀκμάζοντες ποῖοί τινές εἰσι τὰ ἤθη Ρβ14.

ἀκμαῖος. οἱ ἀκμαῖοι Ηκ4. 1174 b33. χειμὼν ἀκμαιότατος πα17. 861 a24.

ἀκμή, opp ἐπίτασις, ἄνεσις Οβ6. 288 a19. opp αὔξησις, φθίσις ψα5. 411 a30. γ12. 434 a24. cf 9. 432 b24. opp νεότης, γῆρας αν18. 479 a32. μα14. 351 a28. Ρβ12. 1388 b36. 14. 1390 b12. Ζιη3. 583 b27. Ζγδ6. 775 a13. μέχρι τῆς ἀκμῆς, μέχρι ἀκμῆς τινός Ζιγ11. 518 b13. ε14. 546 b29. ἡ ἀκμὴ ποίων ἠθῶν ἐστίν Ρβ14. ἀνθοῦσαν ἔχειν τὴν ἀκμὴν Isocr 5, 10) Ργ11. 1411 b28. ἑτέρας ἀκμῆς τὸ πολεμεῖν ϗ τὸ βουλεύεσθαι Πη9. 1329 a8. — ἀκμήν adv τῆς μήτρας ἀκμὴν ἐναίμου τε οὔσης ϗ διαθέρμου f 259. 1525 b33.

ἄκμων Ζγε8. 789 b11. ακ 802 b42.

ἀκοή. 1. περὶ ἀκοῆς ψβ8. ἡ ἀκοὴ τοῦ ἀκουστοῦ ϗ ἀνηκούστου, ψόφου τε ϗ σιγῆς ψβ8. 421 b4. 10. 422 a23. διττὸν ἡ ἀκοή, δυνάμει, ἐνεργείᾳ (ἡ ἐνεργείᾳ ἀκοὴ peculiari nomine dicitur ἄκουσις) ψγ2. 426 a7, 12. ἡ κατ' ἐνέργειαν ἀκοὴ ἅμα γίνεται ϗ ὁ κατ' ἐνέργειαν ψόφος ψγ2. 425 b31. ἡ φωνὴ ϗ ἡ ἀκοὴ ἔστιν ὡς ἕν ἐστι ϗ ἔστιν ὡς οὐχ ἕν ψγ2. 426 a28. ἡ ἀκοὴ λόγος τις, διὰ τοῦτο φθείρει ἕκαστον ὑπερβάλλον τὴν ἀκοήν ψγ 2. 426 a29. διαφέρει καθαριότητι ἀκοὴ γεύσεως Ηκ5. 1176 a1. περὶ ἀκριβείας ἀκοῆς Ζγε2. 781 a14-b29. ἡ ἀκοὴ ϗ ἡ ὄψις πρὸς τὸ εὖ εἶναι συμβάλλονται f 39. 1481 a12. τῶν ζῴων τῶν ἐχόντων ἀκοὴν τὰ μὲν ἔχει ὦτα, τὰ δ' οὐκ ἔχει ἀλλὰ πόρους φανερούς Ζια11. 492 a24. cf 15. 494 b13. β10. 503 a5. 12. 504 a23. δ8. 533 a20, b4. τίνα ζῷα οὐκ ἔχει ἀκοήν Ζιβ13. 505 a34. δ8. 533 a34, b4, 535 a13. ι40. 627 a17. ἀκοὴν ἔχει τὸ ζῷον ὅπως σημαίνῃ τι αὐτῷ ψγ13. 435 b24. πρὸς τὰ ἀναγκαῖα κρείττων ἡ ὄψις ϗ καθ' αὑτήν, πρὸς δὲ νοῦν ϗ κατὰ συμβεβηκὸς ἡ ἀκοὴ πλεῖστον συμβάλλεται αι1. 437 a5, 11, 13. cf ΜΑ1. 980 a25, b23 Bz. Ζιι1. 608 a19. ἀκοὴ ἀμβλυτέρα ὄψεως πζ5. 886 b32. ἀκοῆς πόρος νυκτὸς μᾶλλον ἀνεῳγμένος πια33. 903 a22. τὴν ἀκοὴν μάλιστα ἐκ γενετῆς πηροῦνται πια1. 898 b28. αἱ περὶ τὴν ἀκοήν, δι' ἀκοῆς ἡδοναί Ηγ13. 1118 a7. ηεγ2. 1230 b28-1231 a17. — ἡ ὄψις προτερεῖ (celeritate motus) τῆς ἀκοῆς μβ9. 369 b9. cf κ4. 395 a17. ἡ κατὰ τὴν ἀκοὴν ἁρμονική (cf αἰσθητικὴ ἐπιστήμη), opp ἡ μαθηματική Αγ13. 79 a2. — 2. ἀκοή i e τὸ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήριον. δυοῖν ὄμμασι ϗ δυσὶν ἀκοαῖς κρίνειν Πγ16. 1287 b27. ἡ κόρη ὕδατος, ἡ ἀκοὴ ἀέρος, συμφυὴς ἀέρι ψγ1. 425 a4. β8. 420 a4. (etiam talibus locis, quales sunt ἡ ὄσφρησις ϗ ἡ ἀκοὴ πόροι συνάπτοντες πρὸς τὸν ἀέρα τὸν θύραθεν Ζγβ6. 744 a2, ἔχει ϗ τὴν ἀκοὴν ἔνια τῶν ζῴων περὶ τὴν κεφαλήν Ζμβ10. 656 b14 ἀκοὴ potest τὸ αἰσθητήριον significare). ἀφὴ τῆς ἀκοῆς ἀνομοία γίγνεται ακ803 b8. ἀκοὴ δεξιά, ἀριστερά πλα29. 960 a30. συμπιέζεσθαι τὰς ἀκοάς πια44. 904 a22.

ἄκοιλος. ἄκοιλα τὰ τελευταῖα τῆς ἀορτῆς Ζιγ5. 515 a31.

ἀκοινωνησία Πβ5. 1263 b22.

ἀκοινώνητος. τὸ τοῖς κακοῖς ἀκοινωνητότερον τγ2. 117 b31.

ἀκολασία. περὶ ἀκολασίας Ηγ13-15. ηεγ2. ημα22. πκη.949 a24-950 a19 (cf ἀκόλαστος). def Ηβ7. 1107 b6. ηεβ3. 1221 a2. αρ1. 1249 b31. 3. 1250 a20. 6. 1251 a16-23. nomen explicatur Ηγ15. 1119 a33 sqq. — δαπανηροὶ εἰς ἀκολασίαν, εἰς τὰς ἀκολασίας Ηδ1. 1119 b31. 3. 1121 b9.

ἀκολασταίνειν Ηβ6. 1107 a19. ἀκολασταίνων, syn ἀκόλαστος Ηγ7. 1114 a12.

ἀκόλαστος Ηγ13-15. ηεγ2. ημα22. ὁ ἀκ. λέγεται πολλαχῶς ηεγ2. 1230 a38-b9. τίνα δεῖ λέγειν ἀκόλαστον Ηη6. 1148 a17. ὁ ἀκόλαστος def Ηη8. 1150 a21. ηεβ3. 1221 a19. τὰ θηρία οὔτε σώφρονα οὔτ' ἀκόλαστα Ηη7. 1149 b31. dist ἀκρατής Ηη2. 1145 b16. 4. 1146 b20. 11. 1152 a4sqq. ημβ6. 1203 a1. ὁ ἀκόλαστος οὐ μεταμελητικός, ἀνίατος Ηη9. 1150 b29, 32, 1151 a11. ημβ6. 1203 b30. ἀκόλαστοι οἱ πολλοὶ τῶν ἀσώτων Ηδ3. 1121 b8. τῶν γυναικῶν αἱ ἀκόλαστοι περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι, πρὸς τὴν ὁμιλίαν τὴν τῶν ἀφροδισίων Ζζ18. 572 a12. η1. 582 a26.

ἀκολουθεῖν. μετὰ τοὺς συνδέσμους, οὓς ἂν προείπῃς, ἀποδίδου τοὺς ἀκολουθοῦντας ρ26. 1435 a39. — ἡ ἀναθυμίασις ἀκολουθεῖ τῇ ὁρμῇ τῆς ἀρχῆς μβ8. 366 a7. cf γ1. 370 b14. οἱ νέοι οἷοι ἀκολουθεῖν τῇ ὁρμῇ Ρβ12. 1389 a9. διὰ τὸ τὴν φύσιν αὐτὴν οὕτως ἐπάγειν ἀκολουθοῦμεν Οα1. 268 a20. τὸ μὴ ἀκολουθεῖν τῇ λαιμαργίᾳ Ζμδ13. 696 b30. ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ, τῷ νόμῳ, ταῖς δόξαις, τῇ ἀναλογίᾳ, ταῖς ὁμοιότησιν, τοῖς φαινομένοις Πδ11. 1295 b8 (syn πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ b6). 14. 1298 a38. β11. 1273 a40. Ηε14. 1137 b2. ζ3. 1139 b19. ημα34. 1194 a39. ΜΑ5. 986 b31. 9. 990 b21. ταῖς ἡλικίαις οἰόμεθα ἀκολουθεῖν Ηζ12. 1143 b8. ἡ ἐποποιία τῇ τραγῳδίᾳ μέχρι τούτου ἠκολούθησεν, opp ταύτῃ διαφέρουσιν πο5. 1449 b10. — sequi videtur causam effectus, propositiones conclusio, conditiones id quod ex iis suspensum est, substantiam accidens; de his rationibus ἀκολουθεῖν usurpatur. τῇ οὐσίᾳ ἡ γένεσις ἀκολουθεῖ ϗ ταύτης ἕνεκά ἐστιν, οὐχ αὕτη τῇ γενέσει Ζγε1. 778 b5. ἀρχῆς κινηθείσης πολλὰ ἀνάγκη μεθίστασθαι τῶν ἀκολουθούντων Ζγδ1. 766 a29, 764 b25. cf 10. 778 a1, 777 b35. ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦντος προτρέπειν ἢ ἀποτρέπειν Ρβ23. 1399 a11, 13 (syn ἕπεσθαι a10). ἀκολουθεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐὰν θάτερα πλεοναχῶς λέγηται, ϗ θάτερα πλεοναχῶς λέγεσθαι Ηι1. 1129 a23. ἀκολουθεῖν καθ' ὁμοιότητα Ηη11. 1151 b34. οἱ βίοι ἀκολουθοῦσι κατὰ ταύτας τὰς διαιρέσεις sim Ζιθ2. 590 a16, 18. γ2. 517 a3. ἀναγκαῖον ἀκολουθεῖν ψυχομένῳ τῷ ζῴῳ γίνεσθαι τοῦτο τὸ μόριον Ζγδ1. 764 a28. ἀκολουθεῖν ἀπό τινος Φζ4. 235 b1. ἐὰν αἱ τρίχες ὦσι λευκαί, οὐκ ἀκολουθεῖ τῷ δέρματι λευκότης Ζγε4. 784 a27. ἀκολουθεῖ τῷ μεγέθει ἡ κίνησις· διὰ γὰρ τὸ τὸ μέγεθος εἶναι συνεχὲς ϗ ἡ κίνησίς ἐστι συνεχής Φδ11. 219 a11, b15. 12. 220 b24. μᾶλλον ἀκολουθοῦσι παιδεία ϗ εὐγένεια τοῖς εὐπορωτέροις Πδ8. 1293 b37. τῇ δικαιοσύνῃ ἀκολουθοῦσιν αἱ ἄλλαι ἀρεταί Πγ13. 1285 a39. ηεγ5. 1232 a31. cf Πβ6. 1265 a34. αἱ ἄλλαι διαφοραὶ ταύταις ἀκολουθοῦσι Ζμβ1. 646 a18. τὰ ἤθη σχεδὸν ἀεὶ τούτοις (τῷ φαύλῳ ϗ τῷ σπουδαίῳ) ἀκολουθεῖ μόνοις· κακίᾳ γὰρ ϗ ἀρετῇ τὰ ἤθη διαφέρουσι πάντες πο2. 1448 a3. ἐπεὶ τὸ ἀγαθὸν διχῶς, ϗ αἱ φύσεις ϗ αἱ ἕξεις ἀκολουθήσουσιν Ηη13. 1152 b28. cf Μδ10. 1018 a36. ἀκολουθοῦσι ταύτῃ αἱ ἄλλαι μεταβολαί Μη1. 1042 b3. cf μα3. 340 b17. ἀκολουθεῖ διχῶς, ἢ ἅμα ἢ ὕστερον Ρα6. 1362 a29, 36. εὐθὺς ἀκολουθεῖν γενομένοις, dist προϊούσης τῆς ἡλικίας γίνεσθαι Ζγε1. 778 a27. ἓν ἀκολουθεῖ βέλτιστον ἦθος τῇ εὐτυχίᾳ Ρβ16. 1391 b2. cf 9. 1386 b25. συμβαίνει ταῖς τοιαύταις ἕξεσι τὰ τοιαῦτα ἀκολουθεῖν Ρα10. 1369 a20, 27 (syn ἐπακολουθεῖν a22). τῷ μεμνημένῳ ἀκολουθεῖ φαντασία τις οὗ μέμνηται Ρα11. 1370 a29. τὰ ἀκολουθοῦντα (sc ταῖς αἰσθήσεσι) ϗ κοινά, οἷον κίνησις μέγεθος ψγ1. 425 b5. ἡ ἁφὴ ϗ γεῦσις ἀκολουθεῖ πᾶσι ζῴοις ἐξ ἀνάγκης αι1. 436 a13. τὰ ταῖς δημοκρατίαις ἀκολουθοῦντα ϗ δοκοῦντα εἶναι τῆς πολιτείας οἰκεῖα ταύτης Πζ1. 1317 a30, 20. τὸ κοινὸν ἀκολουθεῖ πᾶσι τοῖς καθ' ἕκαστον Ζγδ3. 768 b13. — inde ἀκολουθεῖν τινί eadem vi usurpatur, atque ὑπάρχειν τινί, κατηγορεῖσθαί τινος (cf ἕπεσθαι. Steinthal p. 222) Αα5. 26 b6, 9. 27. 43 b4, 19, 31 et saepe. ε12. 13. ΜΑ1. 981 a27 Bz. δ6. 1016 b35. Φε4. 228 b30. ημβ6. 1203 b19, 25. 11. 1209 a7, b32 al. ἀκολουθεῖν παντί, οὐδενί Αα4. 26 b6. ἀκ. ἀντιφατικῶς, ἀντεστραμμένως ε13. 22 a34. ἀκ. ἀνάπαλιν τβ8. 114 a4. ἤτοι ταὐτά ἐστιν ἢ ἀκολουθεῖ ἀλλήλοις Αα13. 32 a24, 27. cf Μγ2. 1003 b23. ψγ1. 425 b8. ἀκολουθοῦν πᾶσι τὸ ὂν ϗ τὸ ἓν (syn ἕπεσθαι) τδ6. 127 a26, 27.

ἀκολούθησις. ἐναντία ὑπομονὴ ἀκολούθησις (Isocr 4, 35) Ργ9. 1410 a4. — ἀκολούθησις τῷ λόγῳ ηεγ1. 1229 a1. — πρότερον λέγεται τὸ μὴ ἀντιστρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν Κ12. 14 a30. cf a35, b12. 13. 14 b28, 15 a6, 8. — ἀκολούθησις logice, cf ἀκολουθεῖν i q κατηγορεῖσθαί τινος. αἱ ἀκολουθήσεις ε13. 22 a14. ἡ τῶν ἑπομένων ἀκολούθησις τι28. 181 a23. αἱ τῶν ἐναντίων ἀκολουθήσεις τβ9. 114 b14. ἀκολούθησις ἐπὶ ταὐτά τβ8. 113 a28, 30, 33, 114 a2 al. ἀνάπαλιν ἡ ἀκ., ἡ κατὰ τὴν ἀντίφασιν ἀκολούθησις τβ8. 113 b15, 19, 25sqq. ι28. 181 a30. ἡ κατὰ τὰς ἀντιθέσεις ἀκολούθησις τι28. 181 a26. ἡ ἀκολούθησις ἀντιστρέφει τι5. 167 b2.

ἀκολουθητικὸς τοῖς πάθεσι, τῇ φαντασίᾳ Ηα1. 1095 a4. η8. 1150 b28. ταῖς ἐπιθυμίαις Ρβ12. 1389 a5. τῷ λόγον ἔχοντι ηεβ1. 1220 a10.

ἀκόλουθος. χρῆσθαι γυναιξὶ ϗ παισὶν ὥσπερ ἀκολούθοις Πζ8. 1323 a6. τὸ ἀκόλουθον γένος τῶν κυνῶν, dist τὸ θηρευτικόν Ζια1. 608 a30. — ἀκόλουθον τοῖς εἰρημένοις, δόξειε δ' ἀκόλουθον εἶναι διελθεῖν Πζ8. 1321 b4. Ηδ4. 1122 a18 (cf ἕπεσθαι). — τὸ καλὸν ϗ τὸ ἡδὺ ϗ τὰ τούτοις ἀκόλουθα ρ7. 1427 b40. — τὸ ἀκόλουθόν τινι i q ἀκολουθοῦν τινί (cf h v) τβ4. 111 b22 (i e ὅ ἐστιν, εἰ τὸ προκείμενον ἔστι). 5. 112 a17, 22 (veluti ἀκόλουθον ἀνθρώπῳ ζῷον, δίπουν al). — ἀκολούθως φτβ10. 829 b39.

ἀκονᾶν. πρίων ἀκονώμενος πζ5. 886 b10. inde ἀκονωμένου scribendum videtur pro ἀκονουμένου πλε3. 964 b37.

ἀκονεῖν. cf ἀκονᾶν.

ἀκόνη. τὰς ἀκόνας τοῦ μολίβδου τήκεσθαι f 204. 1515 a27. cf 205. 1515 a33.

ἀκόνιτος. τὰ ἀκόνιτα τῶν ἀγγείων σπᾷ τὸ ὕδωρ εἰς αὐτά Ζγβ4. 739 b12.

ἀκοντίζειν. φλόγες ἀκοντίζονται κ2. 392 b3. cf 4. 395 b4 (opp στηρίζεσθαι).

ἀκόντιον. ἔχων ἀκόντια Ρβ20. 1393 b17.

ἀκοπίαστος ὁδός κ1. 391 a12.

ἄκοπος. τοῖς τετράποσιν ἄκοπον τὸ ἑστάναι Ζμδ10. 689 b17. περίπατοι ἀκοπώτεροι, opp κοπιαρώτεροι πε1. 880 b16. 10. 881 b20. 23. 883 a24. ἡ συνήθεια ἄκοπον πε12. 882 a1. — ἄλυπον ϗ μετὰ τὰς ἐργασίας ἄκοπον Ζικ1. 633 b20, 24. ἀκοπώτεροι πολλοὶ ἐμέσαντες πε7. 881 a37. — σῖτος ἐαθεὶς ἐν τῷ ψύχει πολλὰ ἔτη γίνεται ἄκοπος πιδ2. 909 a19.

ἄκος τινός, genetivo vel id significatur quod avertitur Πε8. 1308 b26, vel id quod expetitur Πβ7. 1267 a3, 9. ε5. 1305 a32. ἄκος ἐπὶ πάσῃ ὑπερβολῇ Πγ7. 1408 b1. οὐκ ἐπιζητεῖν εἰ μὴ παρὰ φιλοσοφίας ἄκος Πβ7. 1267 a12.

ἀκοσμία ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ αρ6. 1251 a22. — κόσμος τὸ σύμπαν, ἀλλ' οὐκ ἀκοσμία κ6. 399 a14. cf f 16. 1477 a1. — ἀκοσμία τῶν δυνατῶν (apud Cretenses) Πβ10. 1272 b8.

ἀκουάζεσθαι (Hom ι7) Πθ3. 1338 a29.

ἀκούειν. ἅμα ἀκούει ϗ ἀκήκοε αι6. 446 b2 (cf αἰσθάνεσθαι a). ἀκούεται ἐν ἀέρι ϗ ὕδατι ψβ8. 419 b18. ἐκπνέοντες ἧττον ἀκούουσιν ἢ εἰσπνέοντες Ζγε2. 781 a30. cf πια41. 903 b34. 48. 904 b11. 44. 904 a16. τῶν ζῴων τίνα οὐκ ἀκούει, cf ἀκοή.

μᾶλλον ἑνὸς ἀκούοντες συνίεμεν ἢ πολλῶν ἅμα ταὐτὰ λεγόντων ακ 801 b16. ἀκούει (τὸ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήριον) οὐ μόνον κατ' εὐθυωρίαν ἀλλὰ πάντοθεν Ζμβ10. 656 b28. ἔστι μὲν ὡς τὸ αὐτὸ ἀκούει ὁ πρῶτος ϗ ὁ ὕστερος, ἔστι δ' ὡς οὔ αι6. 446 b16. ἀκριβῶς ἀκούειν διχῶς λέγεται Ζγε2. 781 a15. οἱ φυσικοὶ λόγοι, τὸ ὁρᾶν ϗ τὸ ἀκούειν φάσκοντες εἶναι λυπηρόν, ἀλλ' ἤδη συνήθεις ἐσμέν, ὥς φασιν Ηη15. 1154 b8. — ἀκούειν c gen μικροῦ ψόφου Οα11. 281 a22. ἀκούειν μὲν τοῦ λόγου, παρακούειν δέ Ηη7. 1149 a26. ἀκουσάτω τοῦ Ἡσιόδου Ηα2. 1095 b9. c acc ἀκουσόμενος τὰ παραγγελλόμενα Πδ14. 1298 a19. absol συνομοιοπαθεῖ ὁ ἀκούων τῷ παθητικῶς λέγοντι Ργ7. 1408 a23. οὐχ ἡ ἀπόδειξις αἰτία, ἀλλ' ὁ ἀκούων Αγ24. 85 b22. — ἀκούειν i q λέγεσθαι. Ἀγαμέμνων κακῶς ἀκούων ἠνείχετο Ππ14. 1285 a11. ἀρχὴν ταύτην ἄξιον ἀκοῦσαι τοῦ ζῴου Ζγβ4. 740 a20. — ἀκουστός. τὸ ἀκουστόν, opp ἀνήκουστον ψβ9. 421 b4. τὸ φωνῆεν ἔχει φωνὴν ἀκουστήν πο20. 1456 b26. ὁ λόγος αἴτιος τῆς μαθήσεως ἀκουστὸς ὤν αι1. 437 a13. τὸ ἀκουστὸν ὑπὸ τοῦ ὁρατοῦ πέφυκε φθάνεσθαι κ4. 395 a17. τὸ ἀκουστὸν μόνον ἦθος ἔχει τῶν αἰσθητῶν πιθ 27. 919 b26.

ἀκούσιος. κινεῖταί τινας ϗ ἀκουσίους κινήσεις ἔνια μέρη τῶν ζῴων Ζκ11. 703 b4. περὶ ἑκουσίου ϗ ἀκουσίου Ηγ1-3. ηεβ7-9. ημα 12-16. δοκεῖ ἀκούσια τὰ βίᾳ ἢ δι' ἄγνοιαν γινόμενα Ηγ1. 1109 b35. τὰ βίᾳ ϗ ἀπάτῃ ἀκούσια Ρα15. 1377 b5. ἀκούσιον, dist οὐχ ἑκούσιον Ηγ2. 1110 b18. ἁπλῶς ἀκούσια, νῦν δὲ ϗ ἀντὶ τῶνδε ἑκούσια Ηγ1. 1110 a8-b7. ἀκούσια συναλλάγματα Ηε5. 1131 a3. φονικοῦ εἴδη τὰ ἐκ προνοίας, τὰ ἀκούσια Πδ16. 1300 b26. δικάζειν φόνου ἀκουσίου f 417. 1547 b28. — ἀκουσίως πράττειν Ηγ2. 1111 a2. 3. 1111 a28. βλάπτεσθαι Ρα13. 1373 b30. τοῖς κακῶς δεδρακόσιν ἀκουσίως Ρβ23. 1397 a14 (fr trag adesp 55).

ἄκουσις, ἡ κατ' ἐνέργειαν ἀκοή, ἡ τοῦ ἀκουστικοῦ ἐνέργεια ψγ2. 426 a1, 7, 12. αι3. 439 a16. opp κωφότης τε6. 135 b32.

ἀκούσματα, syn ἀκροάματα Ηκ4. 1174 b28. 2. 1173 b18. ἀκούσματα ϗ ὁράματα ἀνελευθερίας Πη17. 1336 b2.

ἀκουστικὸς τοῦ πατρός Ηα13. 1103 a3. — τὸ ἀκουστικόν: ἡ τοῦ ἀκουστικοῦ ἐνέργεια (cf ἄκουσις) ψγ2. 426 a7.

ἄκρα. (φλεβῶν τινῶν) σχίζεται ἄκρα ἑκατέρα, ἡ μὲν ἐπὶ τὸν μέγαν δάκτυλον, ἡ δ' ἐπὶ τὸν ταρσόν Ζιγ2. 512 a6. λευκαίνεται ἀπ' ἄκρας ἡ θρίξ Ζιγ11. 518 a9. — αἱ ἄκραι ἀνεσπασμέναι φαίνονται ἐν τῇ θαλάττῃ μγ4. 373 b10. ἡ Ἵππου ἄκρα θ134. 844 a8.

Ἀκραγαντῖνος Ἐμπεδοκλῆς Οα10. 279 b16. Ἀκραγαντίνων πολιτεία f 436.

ἀκραίπαλος πγ17. 873 b11.

ἀκρασία. περὶ ἀκρασίας Ηη1-11. ημβ4-6. πκη. 949 a24-950 a19. def Ηη6. 1147 b22. 7. 1149 b25. 9. 1150 b34. ηεη2. 1237 a9. Ρα12. 1372 b13. β19. 1392 b23. αρ6. 1251 a23-29 (cf ἀκράτεια). πκη3. 949 b15. ἀκρασία πόλεως Πε9. 1310 a19. ἀκρασία, opp ἐγκράτεια, dist κακία (μοχθηρία), θηριότης Ηη1. 1145 a16 sqq. 9. 1150 b33, 35. ημβ4. 5. Ρα10. 1368 b14. (πότερον ἔστι τις σπουδαία ἀκρασία Ηη3. 1146 a19). ἀκρασία θηριώδης, νοσηματώδης, ἁπλῶς Ηη6. 1148 b19, 35, 1149 a19. ἀκρασία παρακολουθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ αρ6. 1251 a2. ἀκρασίαι νοσηματικαί, φύσει ημβ6. 1202 a19, 28. ἀκρασία, dist μαλακία ημβ6. 1202 b33. cf Ηη1. 1145 a35. 2. 1145 b9. ἀκρασία ἁπλῶς, κατὰ μεταφοράν Ηη7. 6. 1147 b22. ημβ6. 1202 a33 sqq. πκη3. 949 b14. ἀκρασίας τὸ μὲν προπέτεια τὸ δ' ἀσθένεια Ηη8. 1150 b19 sqq. ἀκρασία προτρεπτική (προπετική?), ἀσθενική ημβ6. 1203 a30 sqq.

ἀκράτεια def αρ1. 1250 a1. 3. 1250 a22 (cf ἀκρασία 6. 1251 a23-29).

ἀκρατεύεσθαι, def ἐνεργεῖν κατὰ τὴν ἀκράτειαν ηεβ7. 1223 a38, b9. Ηη5. 1147 a24. πῶς ὑπολαμβάνων ἀκρατεύεταί τις Ηη3. 1145 b21, 30. 5. 1146 b25, 1147 b1, 18. τῶν ἀκρασιῶν, ἣν οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρατεύονται Ηη11. 1152 a28.

ἀκρατευτικὰ ἀδικήματα, dist ὑβριστικά, κακουργικά Ρβ16. 1391 a19.

ἀκρατής, def Ηη2. 1145 b11. 6. 1148 a4-11. 9. 1151 a4, 20-28. ι4. 1166 b8. ηεβ7. 1223 a37. 8. 1224 b19. ψγ9. 433 a3. τζ8. 146 b25. πκη2. 949 b6. 7. 949 b38. πότερον εἰδὼς πράττει Ηη5. 2. 1145 b12. ὁ ἀκρατὴς μεταμελητικός, ἰατός, ἡμιπόνηρος Ηη9. 1150 b30 sqq. 11. 1152 a17. ημβ6. 1203 b30. τὰ θηρία οὐκ ἀκρατῆ Ηη5. 1147 b4. ἀκρατής, dist ἀκόλαστος Ηη11. 1152 a4 sqq. 9. 1151 a20-28. 6. 1148 a13 sqq. ημβ6. 1203 a1. opp ἐγκρατής, dist μαλακός Ηη8. 1150 a33, 13, 14. 6. 1147 b23. ημβ6. 1202 b36. dist πονηρός Ηη11. 1152 a20-24. ἀκρατεῖς τὴν προπετῆ ἀκρασίαν (opp τὴν ἀσθενῆ) Ηη8. 1150 b26. ἀκρατὴς ἁπλῶς, dist ἀκρατὴς κατὰ μέρος sive κατὰ πρόσθεσιν, veluti θυμοῦ, τιμῆς, κέρδους al Ηη6. 2. 1145 b19. 3. 1146 b3-5. 4. 1146 b19. 6. 1147 b33, 1148 a11. 8. 1150 b11. ημβ6. 1202 a32, 35. πκη3. 949 b13, 14. ἀκρατὴς πρὸς τὸν οἶνον sim, περὶ τὰ πόματα Ζιθ4. 594 a10. Ζγδ7. 774 a4. Ζμδ11. 691 a3. ἀκρατεῖς τῆς κεφαλῆς, τῶν ὄπισθεν Ζγβ6. 744 a31. Ζιι12. 615 a23. — ἀκρατῶς βιοτεύειν Ηγ7. 1114 a15.

ἀκράτητον ὑπὸ τῆς φύσεως ϗ ἄπεπτον μδ7. 384 a33.

ἀκράτισμα. ἕως ἀκρατίσματος ὥρας Ζιζ8. 564 a20.

ἀκρατοποτοῦσιν οἱ οἰνόφλυγες πγ5. 871 a28. 26. 874 b23.

ἄκρατος. 'ζωρότερον κέραιε' οὐ (σημαίνει) τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν πο25. 1461 a15. πόμα ἧττον ἄκρατον πκα20. 929 a36. μελίκρατον ἄκρατον, opp ὑδαρές Μν6. 1092 b30. μᾶλλον κραιπαλῶσιν οἱ ἀκρατέστερον πίνοντες ἢ οἱ ὅλως ἄκρατον πγ3. 871 a16. 14. 873 a4. (cf εὔκρατος πγ22. 874 a28). — αὐτὸ ἂν μάλιστα ἕκαστον ἦν ἄκρατον ὄν Ζγα18. 723 a20. μέλαν ἄκρατον χ5. 795 a9, b30, 796 a3. ἀκρατέστερον ἄνθος χ4. 794 b6. ἶρις ἄκρατος μγ4. 375 a10. ὀλιγαρχία ἄκρατος ϗ τελευταία Πε10. 1312 b35. δ11. 1296 a2. β12. 1273 b37. κακὸν ἄκρατον Μν4. 1091 b37. ἄκρατος τῆς διανοίας ὀργή (cf Ἀλκιδάμας) Ργ3. 1406 a10. λόγος ἄκρατος Μγ4. 1009 a4. — τὸ κεκραμένον τοῦ ἀκράτου πᾶν ἥδιον (de sonis, cf ἄμικτον) πιθ38. 921 a4.

ἀκρέμων. οἱ ἀκρέμονες, dist τὰ φύλλα φτβ10. 829 b8.

ἀκρίβεια τῶν φθόγγων ακ801 b2, 804 a28, 31. κατ' ἀκρίβειαν ἔντορνος ὁ κόσμος Οβ4. 287 b15. τὸ ἔμβρυον ἀπαρτίζεσθαι πρὸς ἀκρίβειαν f 257. 1525 a26. ἀκρίβειαν τούτων (τῶν κινήσεων) οὐδεμίαν ὑποληπτέον Ζιη3. 583 b5. — ἡ πόρρωθεν ἀκρίβεια τῶν αἰσθήσεων, ἡ περὶ τὰς διαφορὰς ἀκρίβεια τῶν αἰσθήσεων Ζγε2. 781 b17, 2. ἡ τῆς διανοίας ἀκρίβεια Ζιι7. 612 b21. τὴν ἀκρίβειαν οὐ δεῖ ὁμοίως ἐν ἅπασιν ἐπιζητεῖν Ηα7. 1098 a27. εἴδησις (δύναμις) τιμιωτέρα ἑτέρα ἑτέρας κατ' ἀκρίβειαν ψα1. 402 a2. Αδ19. 99 b34. οὐ τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν δεῖ ζητεῖν διά τε τῶν λόγων ϗ διὰ τῆς αἰσθήσεως Πη7. 1318 a20. πρὸς ἀκρίβειαν, opp πρὸς ὄψιν αν16. 478 b1. εἰς ἀκρίβειαν Πη11. 1331 a2. τῇ ἀκριβείᾳ τῶν νόμων γλαφυρώτερος Πβ12. 1274 b7. δι' ἀκριβείας λέγειν, γράφειν, διορίζειν, ἀποδοῦναι, ἰδεῖν Αα1. 24 b14. τη3. 153 a11. Φα8. 191 b29. 9. 192 a35. Ζια6. 491 a9 (opp ἐν τύπῳ). 13. 493 b1. Ζμα5. 644 b35. Ζγα20. 728 b12. γ2. 753 b14. Ηκ3. 1174 b2. αν12. 477 a6. κ6. 397 b11. κατ' ἀκρίβειαν ζητεῖν ηεη2. 1236 b18. — ὅπου μάλιστα ὑποκρίσεως, ἐνταῦθα ἥκιστα ἀκρίβεια ἔνι Ργ12. 1414 a16. —

plur. ὡς ἐνδέχεται λαμβάνειν τῶν τοιούτων τὰς ἀκριβείας μβ5. 362 b25.

ἀκριβής. δεικνύναι, συλλογίζεσθαι ἀκριβέστερον, opp μαλακώτερον Μκ7. 1064 a7. Ρβ22. 1396 a34. ἀρχαὶ ἢ ἀκριβέστεραι ἢ ἁπλούστεραι Με1. 1025 b7. ἀντὶ λόγου ἁπλοῦ ἀκριβέστερος ΜΖ4. 1030 a16. τοῖς μὲν ἀκριβέστερον τοῖς δὲ ἀμαυρῶς Οα9. 279 a29. νῦν μὲν ἱκανῶς πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, ἀκριβέστερον δὲ πάλιν Οα3. 269 b21. ἀκριβῆ λόγον ἀποδοῦναι, opp τύπῳ περιλαβεῖν τα1. 101 a21. ἀκριβὴς καὶ περιττὴ διάνοια τζ4. 141 b13. ἀκριβὲς ἐν ὑπολήψει, syn σαφές τβ4. 111 a9. ὅροι μήτε ἀσαφεῖς μήτε ἀκριβεῖς Ρα10. 1369 b32. ἐν οἷς τὸ ἀκριβὲς μή ἐστιν ἀλλὰ τὸ ἀμφιδοξεῖν Ρα2. 1356 a8. ὑποπτεύειν καὶ μηδὲν ἀκριβὲς ἔχειν πκθ13. 951 b35. — τὸ τοῦ ἀριθμοῦ μέτρον ἀκριβέστατον Μι1. 1053 a1. κινεῖσθαι ἐν ἀκριβεστάτοις μέτροις κ5. 397 a10. ἀκριβέστεραι ἀνάγκαι Οβ5. 287 b34. αἰσθητήριον ἀκριβές, αἴσθησις ἀκριβής, ἀκριβεστέρα ψβ9. 421 a12, 10 (opp χείρων). αι6. 446 a12. Ζια15. 494 b16. Ζμβ2. 648 a19, cf ἀκρίβεια. διώρισται ἀκριβέστερον τη3. 153 a25. ὁρισμὸς ἀκριβής Ηθ9. 1159 a3. διὰ λογικωτέρων καὶ ἀκριβεστέρων λόγων Μμ5. 1080 a10. cf λ8. 1073 b16. οἱ ἀκριβέστεροι τῶν λόγων ΜΑ990 b15. μ4. 1079 a11. σαρκὸς καὶ νεύρου οἱ λόγοι οὐκ ἀκριβεῖς μδ12. 390 a19. ὁ ἀκριβέστατος ἑκάστου λόγος Πγ4. 1276 b24. τὴν σοφίαν τοῖς ἀκριβεστάτοις τὰς τέχνας ἀποδίδομεν ΗΖ7. 1141 a9. ἀκριβέστεροι γενόμενοι, opp ἐξ ἀρχῆς τζ4. 142 a4. — ἀκριβέσταται ἐπιστῆμαι Ογ7. 306 a27. ΗΖ7. 1141 a16. Ρα1. 1355 a24. αἱ ἀκριβεῖς καὶ αὐτάρκεις τῶν ἐπιστημῶν Ηγ5. 1112 b1. ἀκριβεστέρα ἀπόδειξις ἡ μᾶλλον ἐξ ἀρχῆς Αγ24. 86 a17. ἀκριβεστέρα ἐπιστήμη τίς Αγ27. ἀκριβέσταται τῶν ἐπιστημῶν αἳ μάλιστα τῶν πρώτων εἰσίν ΜΑ2. 982 a25 Bz. μ3. 1078 a10. ἡ ἀκριβεστάτη τῶν ἐπιστημῶν ἡ σοφία ΗΖ7. 1141 a16. ἀκριβεστέρας ἔχειν γνώσεις ἀποδείξεως Αδ19. 99 b27. τὸ ἀκριβὲς οὐχ ὁμοίως ἐν ἅπασι τοῖς λόγοις ἐπιζητητέον Ηα1. 1094 b13, 24. — τὸ ἀκριβὲς ἀνελεύθερον εἶναι δοκεῖ Μα3. 995 a10. — λόγος ἀκριβής, i e oratio exquisita, elaborata Ργ17. 1418 b1. ἐν τῇ δημηγορικῇ τὰ ἀκριβῆ περίεργα, ἡ δὲ δικανικὴ ἀκριβεστέρα Ργ12. 1414 a9, 10. ἀκριβὴς ὥσπερ λογογράφος Ργ12. 1413 b13. — ἐπιθεωρεῖν τὰ μεγάλα τῶν ἠθῶν καὶ τὰ ἀκριβῆ καὶ τὰ μέτρια ρ23. 1434 b30 — ἀκριβῶς. τύπῳ καὶ οὐκ ἀκριβῶς Ηβ2. 1104 a2. ἀποδεῖξαι ἢ ἀκριβῶς ἢ μαλακῶς Γβ6. 333 b25. ἀκριβῶς διαριθμήσασθαι καὶ διαλαβεῖν εἰς εἴδη Ρα3. 1359 b3. ἀκριβῶς ὁρᾶν, ὀσφραίνεσθαι, θεωρεῖν Ρα7. 1364 a38. Πγ9. 1280 b28. ῥυθμὸν ἔχειν μὴ ἀκριβῶς, syn μέχρι του πο8. 1408 b31, 32. οὐκ ἀκριβῶς λέγονται οἱ λόγοι ΜΖ6. 1031 a7. καθ' αὑτὸ καὶ ἀκριβῶς λέγειν μα3. 341 a14. οὐχ ὁμοίως ἀκριβῶς ἔχειν Πβ6. 1265 b2. — (Wz ad Αγ13. 78 b32).

ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον Ηε14. 1138 a1.

ἀκριβολογεῖσθαί τι Ρα10. 1369 b2. διατρίβειν ἀκριβολογουμένους Πη12. 1331 b18. ἀκριβολογεῖσθαι, opp ἐκ παρόδου τοὺς λόγους ἀποδέχεσθαι Ογ8. 306 b27. opp ἀκολουθεῖν ταῖς ὁμοιότησιν ΗΖ3. 1139 b19. ἀκριβολογεῖσθαι κατὰ μέρος, opp καθόλου λέγειν Πα11. 1258 b34. — οὐχ ἅπαντα ἀκριβολογητέον Ργ1. 1404 a37.

ἀκριβολογία Ρα5. 1361 b34. ἡ μαθηματικὴ ἀκριβολογία Μα3. 995 a15. ἡ καθ' ἕκαστον ἀκριβολογία, opp νομικῶς διελεῖν Πθ7. 1341 b30. τοιαύτην οὐκ ἐπραγματεύθησαν ἀκριβολογίαν Ζιγ3. 513 a10. — ἡ ἀκριβολογία μικροπρεπές Ηδ4. 1122 b8.

ἀκριβοῦν. ἡ διάμετρος βούλεται μὲν κατὰ τὸν διὰ παντὸς εἶναι φαινόμενον, οὐκ ἀκριβοῖ δέ μβ6. 363 b32. ἡ φύσις οὐκ ἀκριβοῖ Ζγδ9. 778 a6. ζῷά τινα οὐκ ἀκριβώσει περὶ τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων Ζγε1. 780 b26. κατὰ τὴν ἁφὴν διαφερόντως ἀκριβοῦν, opp λείπεσθαι τῶν ἄλλων ζῴων ψβ9. 421 a22. μὴ ἀκριβοῦν, syn πταίειν, σφάλλεσθαι τῇ γλώττῃ πγ31. 875 b28. πρότερον δύνανται τῇ λέξει ἀκριβοῦν ἢ τὰ πράγματα συνίστασθαι πο6. 1450 a36. cf διακριβοῦν, ἐξακριβοῦν. — ἠκριβῶσθαι πρὸς πᾶσαν ἀρετήν Πγ7. 1279 b1. εἰκόνες μάλιστα ἠκριβωμέναι πο4. 1448 b11.

ἀκρίς, insectum, refertur inter τὰ πηδητικὰ ἔντομα Ζιδ7. 531 b20, 532 b10. ε19. 550 b22, 32. Ζμδ6. 683 a33. Ζγα16. 721 a2, 4. ἀκρίδος μέγεθος Ζιθ3. 593 b23. ἐξάπους, ὄπισθεν ἔχει τὰ πηδαλιώδη Ζμδ6. 683 a36. ἔχει κοιλίαν καὶ ἀπὸ ταύτης τὸ λοιπὸν ἔντερον εἱλιγμένον Ζιδ7. 532 b10. θήλεσι τὸ ταῖς ὑστέραις ἀνάλογον μόριον ἐσχισμένον παρὰ τὸ ἔντερον Ζγα16. 721 a23. θηλειῶν καὶ ἀρρένων τίνες αἱ διαφοραί Ζιε28. 555 b20, 21, 556 a1, 2. — ἐκ συγγενῶν γίγνονται, συνδυάζονται Ζιε19. 550 b32. Ζγα16. 721 a4, sed ἀκρίδες τινὲς ἐγένοντο αὐτόματοι ἔγκυοι Ζικ6. 637 b18. πῶς ὀχεύονται, πῶς καὶ πότε γίγνονται καὶ ἐκπέττονται σκώληκες, ἐκδύνουσιν, ἀποθνήσκουσιν Ζιε28. 555 b18-556 a7. θ17. 601 a6. — πῶς ᾄδουσι (ψόφον ποιοῦσιν) ἀκρίδες Ζικ6. 637 b16. δ9. 535 b12. φωνὴ λιγυρά ακ804 a23. — πῶς μάχονται τοῖς ὄφεσιν Ζιι6. 612 a34. ἀκρίδος τι γένος ἐν Ἄργει, ὃ καλεῖται σκορπιομάχος, πῶς μάχεται θ139. 844 b23. ἐν Αἰτωλοῖς φασὶν ὁρᾶν τοὺς ἀσπαλάκους σιτεῖσθαι τὰς ἀκρίδας θ147. 847 b4. (criquet C, locusta S, tetigonia Fabr St, non modo acridium genus sed etiam locustina et gryllina F p. 313 n 61, dubitat M p 222, acridium genus K, refertur ad orthoptera saltatoria, genus incertum AZγ 35, acridium AZιI 156 n 2, locust acridium et Ζιι 6 spex lacerticida Cr, acridium et Ζιε 28. 555 b21 certe locustinarum genus Su 198 n 10).

ἄκριτος καὶ χαλεπὸς ὁ Ὠρίων μβ5. 361 b31.

ἀκροάματα καὶ ὁράματα Ηκ2. 1173 b18.

ἀκροᾶσθαι πρὸς χάριν Ρα1. 1354 b34. δελφῖνος ῥέγχοντος ἤδη ἠκρόανταί τινες Ζιδ10. 537 b3.

ἀκρόασις. αἱ ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθη συμβαίνουσιν Μα3. 994 b32. τὸ πλῆθος τῶν τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων πο24. 1459 b22.

ἀκροατής. ἀναλαβεῖν τὸν ἀκροατήν Ρα1. 1354 b32. ὁ ἀκροατὴς ἢ θεωρὸς ἢ κριτής Ρα3. 1358 b2. πῶς κλέπτεται ὁ ἀκροατής Ργ7. 1408 b5. — Θάλητος ἀκροατὴς Λυκοῦργος Πβ12. 1274 a29. τῆς πολιτικῆς οὐκ οἰκεῖος ἀκροατὴς ὁ νέος Ηα1. 1095 a2.

ἀκροατικός. ἔγραψάς μοι περὶ τῶν ἀκροατικῶν λόγων f 612. 1581 a41.

ἀκρογένειος. οἱ ἀκρογένειοι εὔψυχοι φ6. 812 b24.

ἀκρόδρυον. οὔτ' ἀκρόδρυα οὔτ' ὀπώρα χρόνιος Ζιθ28. 606 b2. τὰ ἄλλα τὰ ἀκρόδρυα πκβ8. 930 b26 (cf ὀπώρα, οἷον σῦκα καὶ τὰ τοιαῦτα b20). ἔσμα ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων f 254. 1525 a3, 9.

ἀκροθώραξ. οἱ ἀκροθώρακες, opp οἱ σφόδρα μεθύοντες πγ2. 871 a9. 27. 875 a29.

ἀκροκώλιον πκγ40. 935 b38.

ἀκρόνυχοι ἄνεμοι μβ8. 367 b26. — ἀκρόνυχον adverb πκς 18. 942 a23.

ἀκρόπολις ρ9. 1429 b21. ἡ (ἐν Ἀθήναις) ἀκρόπολις Ρβ23. 1400 a33. κ6. 399 b34. οβ1347 a15. f 374. 1540 b3. 402. 1545 a31. ἀκρόπολις ὀλιγαρχικὸν καὶ μοναρχικὸν Πη11. 1330 b19. — metaph ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ σώματος Ζμγ7. 670 a26. ἀκρόπολις σωτηρίας ρ1. 1421 a1.

ἀκροποσθία, κοινὸν δέρματος καὶ βαλάνου Ζια13. 493 a29. διὰ

τί οὖ συμφύεται Ζμβ13. 657^{b}6. (praeputium penis).

ἄκρος, α, ον, τὸ ἄκρον. ἄκρα, i e τὰ μάλιστα ἐναντία, opp τὰ μέσα, τὰ ἀνὰ μέσον, τὰ μεταξύ Κ10. 12^{a}23. τδ3. 123^{b}25, 124^{a}7, 8. Φδ11. 219^{a}27. ε1. 224^{b}32 (cf ^{b}29, 33). 5. 229^{b}20. ζ4. 234^{b}19. Γβ3. 330^{b}33. 5. 332^{b}7. 8. 335^{a}8. ψβ11. 424^{a}7. Πδ9. 1294^{b}18. τὸ μέσον ἀμφοτέρων μετέχει τῶν ἄκρων Ζμγ1. 661^{b}11. ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων τὸ μέσον ἔσχατον Ζκ9. 702^{b}17. ita lineae puncta extrema τῆς εὐθείας τῶν ἐντὸς τῶν ἄκρων ὁτιοῦν σημεῖον δυνάμει ἐστὶ μέσον Φθ8. 262^{a}23. ἡ Ζ (int γραμμή) ἄκρα, τὸ Ζ ἄκρον Φθ8. 262^{b}12, 19. ἅπτεσθαι λέγεται ὧν τὰ ἄκρα ἅμα Φε3. 226^{b}23. Μκ12. 1068^{b}27. ξύλα ἀπ' ἄκρου φέρειν ἢ κατὰ τὸ μέσον μχ26. 857^{a}5. τοῦ πολυαγκίστρου τὸ ἄκρον Ζιδ7. 532^{b}26. ἐπ' ἄκρῳ τῷ δένδρῳ Ζι33. 619^{b}15. ἐπ' ἄκροις τοῖς πτόρθοις Ζμδ10. 687^{a}1. αἱ αἶγες τῶν ἄκρων ἁπτόμεναι μόνον Ζιθ10. 596^{a}15. τῶν ἀνθῶν τὰ ἄκρα χ5. 796^{b}29. τὰ ἄκρα τῶν φυτῶν φτβ1. 822^{b}17. γλῶττα ἄκρα Ζιβ17. 508^{a}25. οἱ τὴν ῥῖνα ἄκραν παχεῖαν ἔχοντες φ6. 811^{a}28. ἐπ' ἄκρας τῆς καρδίας Ζιβ17. 507^{a}9. ἐπ' ἄκρου τῶν κεράτων Ζιγ9. 517^{a}22. ἐπ' ἄκρων τῶν πτερυγίων Ζι13. 615^{b}29. ἐπ' ἄκρου τοῦ ᾠοῦ Ζγγ3. 754^{b}9. περὶ ἄκραν τὴν τῆς κέρκου πρόσφυσιν Ζιβ11. 503^{b}13. τὰ τριχώματα λευκαίνεται ἐπ' ἄκρου Ζγα5. 785^{a}35. τὰ πτερώματα πρὸς τοῖς ἄκροις ξανθότερα χ6. 798^{a}5, 10. ὁ ὄνυξ ἐπ' ἄκρου (τῶν δακτύλων) Ζια15. 494^{a}15. cf β1. 499^{a}27. ἐπικάμπτειν τὸν δάκτυλον ἀπ' ἄκρου Ζιε30. 556^{b}17. τὸ ἄκρον τῆς χειρός Ζκ8. 702^{b}3. τὰ ἄκρα (τῶν ποδῶν) Ζιδ2. 525^{b}19. (πόδες) ἐπ' ἄκρου, ἐξ ἄκρου Ζιβ8. 502^{b}9. δ2. 526^{a}14, 17, 20, ^{b}7. ε32. 557^{b}15. πλεκτάνη ἐξ ἄκρου δικρόα Ζιδ1. 524^{a}6. τὰ ἄκρα τῶν πτερυγίων Ζι13. 615^{b}29. τὰ ἄκρα τοῦ ῥύγχους Ζμγ1. 662^{b}15. τὸ ἄκρον τῆς γλώττης Ζια11. 492^{b}28 (opp τὸ πλατύ). Ζμβ11. 660^{b}8. ηεγ2. 1231^{a}13. γλῶττα ἐπ' ἄκρου τριχώδης Ζμδ11. 691^{a}7. τὸ ἄκρον τῆς καρδίας Ζια19. 496^{a}19. β17. 507^{a}5. Ζμγ4. 666^{b}1, τοῦ αἰδοίου ϗ τῶν ὑστερῶν Ζια13. 493^{a}26. γ1. 510^{b}18, τοῦ ᾠοῦ Ζιζ10. 564^{b}31. 13. 567^{b}28. Ζγγ2. 752^{b}12. 3. 754^{b}14, τοῦ κέρκου Ζιε17. 549^{a}33. ἐπὶ τὸ ἄκρον (usque ad extremam partem corporis) ἐλθὼν ὁ ὄφις Ζιθ4. 594^{a}18. — in enunciationibus σύνδεσμος τίθεται ϗ ἐπὶ τῶν ἄκρων ϗ ἐπὶ τοῦ μέσου πο20. 1457^{a}2. — in civitate ἄκροι i q πλούσιοι et πένητες, opp μέσοι Πδ12. 1296^{b}39. in doctrina morali ἄκροι dicuntur ὁ ὑπερβάλλων et ὁ ἐλλείπων, opp ὁ μέσος Ηβ7. 1107^{b}31, 1108^{a}7. 8. 1108^{b}24. δ10. 1125^{b}25. αἱ ἄκραι διαθέσεις Ηβ8. 1108^{b}14. (his cf ἂν ληφθῇ τὰ ἄκρα ἑκατέρων ⟨i e τοῦ τε ἄρρενος ϗ τοῦ θήλεος⟩, ἢ τὸ μὲν ποιητικὸν ϗ κινοῦν, τὸ δὲ παθητικὸν ϗ κινούμενον, οὐκ ἔστιν ἐκ τούτων τὸ γιγνόμενον ἕν Ζγα21. 729^{b}14). ἡ ἀδικία τῶν ἄκρων ἐστί Ηε9. 1134^{a}1. τὰ ἄκρα ϗ ἑαυτοῖς ϗ τῷ μέσῳ ἀντίκειται, ἐναντιώτερα ἑαυτοῖς ἢ τῷ μέσῳ Ηβ8. ἐναντιώτερον τοῖς ἄκροις τὰ μέσα ἢ ἐκεῖνα ἀλλήλοις ηεγ7. 1234^{a}34. τῷ μεγέθει ἄκρος, τῷ δὲ ὡς δεῖ μέσος Ηδ7. 1123^{b}14. τὸ μέσον εἶναί πως ἄκρον Ηβ6. 1107^{a}23. — ἄκρα termini proportionis Ηε8. 1133^{b}2. — ἄκρα terminus maior et minor syllogismi Αα4. 25^{b}34, 36. 31. 46^{b}22. Μζ6. 1031^{a}25, 26. (οἱ ἄκροι Αδ12. 95^{b}40, οἱ ὅροι Wz). ac terminus maior dicitur τὸ πρῶτον τῶν ἄκρων Αα31. 46^{b}2, τὸ μεῖζον ἄκρον Αα4. 26^{a}18-22 Wz, τὸ ἄκρον Αα38. 49^{a}26, 37. β8. 59^{b}2. 23. 68^{b}34, 35, 38. δ17. 99^{a}4 (cf ^{a}22); terminus minor τὸ ἔσχατον ἄκρον Αβ8. 59^{b}29, τὸ ἔλαττον ἄκρον Αα4. 26^{a}18-22, τὸ ἄκρον Αα36. 48^{a}41, ^{b}26. β24. 69^{a}13, 18 Wz. — τὰ ἄκρα termini medii in secunda ac tertia figura syllogismorum Αβ27. 70^{b}4 Wz. 23. 68^{b}26 (cf ^{a}22). τὸ πρὸς τῷ μείζονι, ἐλάττονι ἄκρῳ i e propositio maior, minor Αα4. 26^{b}1, 2. — ἀκρότατος. ἀκροτάτη κορυφῇ (Hom A 499) κ6. 397^{b}26. τὸ πρῶτον ϗ ἀκρότατον Οα9. 279^{a}33. ἀκρόταται αἰτίαι Μγ1. 1003^{a}26. Φβ3. 195^{b}22. τέλος ἀκρότατον, ἀκρότατον τῶν πρακτῶν ἀγαθῶν, αἱρετώτατον οὗ τυχεῖν ἔστιν ἀκροτάτου Ηα2. 1095^{a}16. Πη2. 1325^{a}7. 14. 1333^{a}30. ἀκροτάτη δόξα Μγ5. 1010^{a}10. ἀκροτάτη πολιτεία, opp κοινή Πδ1. 1288^{b}35. ἀκροτάτην ἔχει θέαν Φδ2. 209^{b}20. ὑστέραι ἀκρόταται (i e μάλιστα ψυχραί?) Ζκ7. 638^{b}6. — ἄκρως τοῦ μέσου τυχεῖν Ηβ9. 1109^{a}34. οἱ ἄκρως θερμανθέντες φ6. 812^{a}24. — ἀκρόθεν. ῥὶς ἀκρόθεν παχεῖα φ6. 811^{a}29.

ἀκροστήθιον τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ πρὸς τὸ ἀκροστήθιον, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀκροστηθίου πρὸς τὸν τράχηλον φ6. 810^{b}17.

ἀκρότης, opp μεσότης Ηβ6. 1107^{a}8. — ἕλκειν τὸ γάλα εἰς τὰς ἀκρότητας φτβ9. 829^{a}10. — ἡ ἀκρότης τοῦ παρόντος λόγου ἐστὶ διορίσασθαι φτα3. 818^{a}36.

ἄκρουλοι τρίχες φ6. 812^{b}33.

ἀκροχειρίζεσθαι Ηγ2. 1111^{a}15.

ἀκροχολία πικρία βαρυθυμία, εἴδη ὀργιλότητος αρ6. 1251^{a}3.

ἀκρόχολοι, def Ηδ11. 1126^{a}18.

ἀκρωμία. ζῷα τετράποδα χαίτην ἔχοντα ἐν τῷ πρανεῖ τοῦ αὐχένος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς ἀκρωμίας (ὥσπερ ἵππος, ὀρεύς, βόνασος), ἐπὶ τῇ ἀκρωμίᾳ (ἱππέλαφος), ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὴν ἀκρωμίαν (πάρδιον) Ζιβ1. 498^{b}30 sqq. ι45. 630^{a}24. ἄρκτος τῷ στόματι τὴν ἀκρωμίαν δακοῦσα καταβάλλει τὸν ταῦρον Ζιθ5. 594^{b}14.

ἀκρώμιον. τὰ ἀκρώμια. χαίτην ἐπὶ τῶν ἀκρωμίων ἔχουσι βόες τινὲς ϗ κάμηλοι Ζιθ28. 606^{a}16.

ἀκρωτήριον. ἀκρωτήρια montium, τὸν κλύδωνα προσβάλλειν πρὸς ἀμφότερα τὰ ἀκρωτήρια θ130. 843^{a}4. omnino partes extremae, ἡ κύλιξ κολοβός, ἂν τρυπηθῇ τὸ οὖς ἢ ἀκρωτήριόν τι Μδ27. 1024^{a}25, imprimis corporis animalium partes extremae, χεῖρες, πόδες, δάκτυλοι Ζιγ12. 519^{a}21. Ζγδ4. 772^{b}17, 36. πη5. 887^{b}26. Μδ27. 1024, ^{a}26, ἀκρωτήρια i q τῶν δακτύλων τὰ ἄκρα Ζμδ10. 687^{b}24, 690^{b}9. ἀκρωτήρια ἰσχυρότερα, λιπαρώτερα, εὐεκτικώτερα φ2. 806^{b}33. ἀκρωτήρια μεγάλα, ἰσχυρά, ἀσθενῆ, ἐγκρατῆ, τίνων τῆς ψυχῆς παθημάτων σημεῖά ἐστιν Αβ27. 70^{b}17, 35. φ3. 807^{a}33, ^{b}8, 808^{a}22. — ossium extremae partes, χόνδροι εἰσὶ περὶ ἔνια ἀκρωτήρια τῶν ὀστῶν Ζιγ8. 517^{a}4.

ἀκτὴ στενοπόρος (apud Lycophronem cf h v) Ργ3. 1405^{b}36. τὴν ἀκτὴν ταύτην τῆς Εὐρώπης Ἰταλίαν τοὔνομα λαβεῖν Πη10. 1329^{b}11. περὶ τὰς ἀκτάς, πρὸς ταῖς ἀκταῖς Ζιε15. 547^{a}10. 16. 548^{b}28. οἰκεῖν περὶ θάλατταν ϗ ἀκτάς Ζι32. 619^{a}6. διασημήνασθαι ταῖς ἀκταῖς Ζιε17. 549^{b}18.

ἀκτίς. ἀκτίνεσσιν (Emped 225) αι2. 437^{b}31. ὁ κῶνος ὁ ἀπὸ τοῦ ἡλίου συμβάλλει τὰς ἀκτῖνας μα8. 345^{b}6. ἐμπεριλαμβανομένων τῶν τοῦ ἡλίου ἀκτίνων μβ9. 369^{b}14. ἢ ἐπαλλάττουσιν αἱ ἀκτῖνες ϗ ποιοῦσι σκιάν μγ4. 374^{b}4. λέγουσι διὰ τὸ σχίζεσθαι εἰς ἀχανὲς αἱ ἀκτῖνες μα3. 340^{a}32. ἀκτῖνες ἀνακλώμεναι μα3. 340^{a}29. 12. 348^{a}17. χ1. 791^{b}1. ξύσματα, ἃ φαίνεται ἐν ταῖς διὰ τῶν θυρίδων ἀκτῖσιν ψα2. 404^{a}4. πιε13. 913^{a}10. νυκτὸς ἀπεληλύθασιν ἐκ τοῦ ἀέρος αἱ ἀκτῖνες, σώματα ὄντα πια33. 903^{a}15.

Ἄκτορος υἱός Ποδάρκης f 596. 1576^{a}33.

ἄκυλος. ὗς πιαίνεται ἀκύλοις Ζιθ6. 595^{a}29 (glans Quercus Ilicis).

ἄκυμος τόπος πκγ4. 931^{b}31.

ἄκυρος. αἱ ὕστεραι συνθῆκαι κύριαι, ἄκυροι δ' αἱ πρότεραι Ρα15. 1376^{b}27, 12. ἄκυρα ψηφίσματα Ηη10. 1151^{b}15.

ὁ μὲν ἀμφορεὺς κύριος ἦν, ὁ δὲ ἄκυρος f 426. 1548 ᵇ33, 40. ποιεῖν τοὺς φαύλους νόμους ἀκύρους ρ37. 1443 ᵇ28. ἄκυρον τὸ τοῦ θήλεος βουλευτικόν Πα13. 1260 ᵃ13. — τῶν πλεοναζόντων (αἰδοίων) τὸ μὲν κύριον τὸ δ' ἄκυρον Ζγδ4. 772 ᵇ28. αἱ τῶν ἀκυροτέρων περίοδοι ἀκολουθοῦσι ταῖς τῶν κυριωτέρων Ζγδ9. 778 ᵃ1.

ἀκωλύτως χωρεῖν κ7. 401 ᵇ10.

ἄκων. πολιτείαν βίᾳ κατέχειν ἀκόντων Πε4. 1304 ᵇ12. τὰ τραύματα λυπηρὰ ϗ ἄκοντι ἔσται Ηγ12. 1117 ᵇ8. dist οὐχ ἑκών Ηγ2. 1110 ᵇ21. τὸ Ἐμπεδοκλέους εἰς Ἀπόλλωνα προοίμιον ἄκουσα κατέκαυσεν ἀδελφή f 59. 1485 ᵇ14. — ἄκων passive Ρβ6. 1384 ᵃ20.

ἀλαζονεία, def Ηβ7. 1108 ᵃ21. ηεβ3. 1221 ᵃ6. ημα33. 1193 ᵃ28. περὶ ἀλαζονείας Ηδ13. ἀκολουθεῖ τῇ ἀδικίᾳ ἀλαζονεία αρ7. 1251 ᵇ2. δι' ἀλαζονείαν Ρα2. 1356 ᵃ29.

ἀλαζονεύεσθαι Ηδ13. 1127 ᵇ17, 21. οα4. 1344 ᵃ19.

ἀλαζονικὸν ἡ ὑπερβολὴ ϗ ἡ λίαν ἔλλειψις Ηδ13. 1127 ᵇ29.

ἀλαζών, def Ηβ7. 1108 ᵃ22. δ13. 1127 ᵃ21. ηεβ3. 1221 ᵃ24. γ7. 1234 ᵃ2. ημα33. 1193 ᵃ29. οὐκ ἐν τῇ δυνάμει ὁ ἀλαζών, ἀλλ' ἐν τῇ προαιρέσει Ηδ13. 1127 ᵇ14. ἀλαζών, syn προσποιητικὸς ἀνδρείας Ηγ10. 1115 ᵇ29.

ἀλαμπής, opp στίλβων χ3. 793 ᵃ12. ὀμμάτιον ἀλαμπές φ3. 807 ᵇ35.

ἅλας, τὸ θ138. 844 ᵇ16. φτβ2. 824 ᵃ37.

ἀλᾶτο (Hom Z201) πλ1. 953 ᵃ24.

ἀλατοπωλία τῶν ἁλῶν οβ1346 ᵇ21.

Ἄλβιον, νῆσος Βρετανική κ3. 393 ᵇ12.

ἀλγεῖν. ἀλγοῦντι συναλγεῖν ηεη6. 1240 ᵃ33. οἱ ἀλγοῦντες ἀναβοῶσιν πκζ9. 948 ᵇ21. ὅταν ἀλγήσωσιν αἱ κάμηλοι Ζιβ1. 499 ᵃ30. ἀλγεῖν τοὺς πόδας, τοὺς ὤμους Ζιθ7. 595 ᵇ14. 26. 605 ᵇ1.

ἀλγεινός. ἀλγεινότερος πθ8. 890 ᵃ37, 39.

ἀλγηδών, def τζ6. 145 ᵇ2, 13. ποιεῖσθαι κίνησιν μετ' ἀλγηδόνος αν20. 479 ᵇ28. ὑπ' ἀλγηδόνος ϗ θυμοῦ, δι' ἀλγηδόνος ϗ θυμοῦ ἐξελαύνεσθαι πρὸς τὸν κίνδυνον Ηγ11. 1116 ᵇ34, 1117 ᵃ3.

ἀλγήματα περὶ τὸν νῶτον, περὶ τοὺς ὄρχεις Ζιγ3. 512 ᵇ18, 25.

ἄλγος. ἄλγεσι (Hom o400) Ρα11. 1370 ᵇ5.

ἀλέα Ζγγ11. 761 ᵇ8. Ζιε8. 542 ᵃ28 al (ἀλέα πα9. 860 ᵃ14). coni πνῖγος, θερμότης Με2. 1026 ᵇ34. μα3. 341 ᵃ19. opp ψῦχος μα10. 347 ᵃ20. Ζιθ13. 598 ᵃ1. Ηη6. 1148 ᵃ8. ἀλέα ἡ γινομένη ὑπὸ τοῦ περιέχεσθαι sim Ζμβ6. 652 ᵃ8. δ10. 686 ᵃ10. πβ30. 869 ᵃ32. ἀλέαι ϗ ψύχη ηεγ1. 1229 ᵇ5. πε40. 885 ᵃ19. ἐν ταῖς ἀλέαις μα12. 348 ᵇ4. δ1. 379 ᵃ27. αν4. 472 ᵃ31. Ζγγ2. 753 ᵃ23. πκγ9. 932 ᵇ19. κε16. 939 ᵇ9. ἀλέα πολλή πα20. 861 ᵇ24. β30. 869 ᵃ38. ἀλέα ἰσχύουσα Ζιζ16. 570 ᵃ23. δεῖ μηδ' ἀλέαν εἶναι σφόδρα Ζιε16. 548 ᵇ26. πονεῖν ταῖς ἀλέαις Ζιδ6. 531 ᵇ16.

ἀλεάζειν. ἀλεάζοντες πολλάκις ἀναπνέουσιν αν4. 472 ᵇ4. θέρμη, ἢ ποιήσει ἀλεάζειν πα39. 863 ᵇ22. ε38. 884 ᵇ39.

ἀλεαίνειν intr Ζμβ10. 656 ᵃ22. πς3. 885 ᵇ27.

ἀλεγίζειν, ἓν δ' ἀλεγίζει (Mus 2) Ζιζ6. 563 ᵃ19.

ἀλεείνειν (Hom Λ 542) Ρβ9. 1387 ᵃ34. (Hom Z 202) πλ1. 953 ᵃ25.

ἀλεεινός, opp ψυχρός μα12. 348 ᵇ4. ἀλεεινοὶ τόποι sim, syn θερμοί, opp ψυχροί, χειμερινοί μχ5. 466 ᵇ17, 20. μα10. 347 ᵃ21. 12. 348 ᵃ19, 349 ᵃ4. πιδ13. 910 ᵃ6. ἐν τοῖς ἀλεεινοτάτοις Ζια5. 490 ᵃ24. ἀλεεινὸν πνεῦμα, ὕδωρ, θάλαττα μβ3. 358 ᵃ30. 6. 364 ᵃ23. Ζιβ10. 503 ᵃ13. πκγ9. 932 ᵇ20. κε21. 939 ᵇ33. ἀλεειναὶ (ἀλεεινότεραι) ὧραι, ἡμέραι, νύκτες μα10. 347 ᵃ21. 12. 348 ᵇ6, 9, 349 ᵃ4. Ζγβ8. 748 ᵃ29. πκς11. 941 ᵃ33. ἀλεειναῖς ἡμέραις Ζιε12. 544 ᵃ20. αἱ στενοχωρίαι ἀλεεινότεραι πκε19. 939 ᵇ24. ἐν ἀγγείοις ἀλεεινοῖς Ζιζ2. 559 ᵇ5. ἐσθὴς ἀλεεινή Πβ8. 1267 ᵇ26.

ἀλείαντος τροφή Ζμγ14. 674 ᵇ28.

ἀλείμματι ἰᾶσθαι τοὺς κόπους πα39. 863 ᵇ20. ε38. 884 ᵇ37.

ἀλεῖν. φρίττουσιν ὄνου λίθον ἀλοῦντος πλε3. 964 ᵇ38. φρίττειν ποιεῖ λίθος ἀλούμενος πζ5. 886 ᵇ11. σῖτος ἀληλεσμένος οβ 1350 ᵇ9.

ἀλείπτης Ηβ5. 1106 ᵇ1.

ἀλείφειν ἐλαίῳ, κηρῷ, πίσσῃ Ζιη3. 583 ᵃ23. θ7. 595 ᵇ14. 23. 604 ᵃ16. στλεγγίσματα, ἃ ἐποιοῦντο ἀλειφόμενοι θ105. 839 ᵇ26. οἱ ἀληλιμμένοι πλβ11. 961 ᵃ28.

ἄλειψις. ἡ ἄλειψις ἡ τοῦ ὕδατος ϗ τοῦ ἐλαίου μιγνυμένων Ζγε5. 785 ᵃ30. ταὐτὸν ποιεῖ ἡ ἐν τῷ ἱματίῳ ἴδισις ϗ ἡ εἰς τὸ ἱμάτιον ἄλειψις πλη3. 966 ᵇ39.

ἀλεκτορίς, avis, τὸ τῶν ἀλεκτορίδων γένος ἥμερον (οἱ ἄρρενες ϗ αἱ θήλειαι τῶν ἀλεκτορίδων) Ζιε13. 544 ᵃ32. eius μέγεθος Ζιι9. 614 ᵇ10. 26. 617 ᵇ24. refertur inter τὰ βαρέα ϗ μὴ πτητικά, ἐπίγεια, κονιστικά Ζγγ1. 749 ᵇ13. Ζιι49 B. 633 ᵇ1. varietas quaedam αἱ Ἀδριανικαὶ ἀλεκτορίδες Ζιζ1. 558 ᵇ16. Ζγγ1. 749 ᵇ29 cf h v. — αἱ ἀλεκτορίδες πῶς πολύγονοι, ὀχευτικαί, διὰ τί, ἔνιαι ἤδη πολυτοκήσασαι λίαν ἀπέθανον Ζιζ1. 558 ᵇ27. Ζγγ1. 749 ᵇ13, 19. πόσον τοῦ ἐνιαυτοῦ χρόνον, ποσάκις τῆς ἡμέρας τίκτουσιν Ζιε13. 544 ᵃ32. ζ1. 558 ᵇ13, 20. θ128. 842 ᵇ31. τῶν ἀλεκτορίδων αἱ νεοττίδες πῶς τίκτουσιν Ζιζ2. 560 ᵇ3. πῶς φανερὰ ὅταν ὀχευθῆναι δέηται Ζικ6. 637 ᵇ7. αἱ ἀλεκτορίδες ἐπῳάζουσαι χαλεπαί πι35. 894 ᵇ17. ἐπὶ περδίκων ϗ ἀλεκτορίδων ὦπται μίγνυσθαι πρὸς ἀλλήλους ϗ τὰ ἔκγονα γόνιμα Ζγβ7. 746 ᵇ2, 12. — ἀλεκτορίδος ᾠὸν συνίσταται ϗ τελειοῦται ἐν δέχ' ἡμέραις Ζιζ2. 560 ᵇ19. ἡ γένεσις ἡ ἐκ τοῦ ᾠοῦ descr Ζιζ3. 561 ᵃ6 - 562 ᵃ21. ἐν πόσαις ἡμέραις αἱ ἀλεκτορίδες ἐκλέπουσιν Ζιζ2. 560 ᵃ1. ἔνια ᾠὰ μαλακὰ τίκτουσιν αἱ ἀλεκτορίδες Ζιζ2. 559 ᵃ15. ἀλεκτορίδων νεοττίδων ᾠὰ ὑπηνέμια, γενόμενα ἄνευ ὀχείας Ζιζ2. 559 ᵇ23, 28. Ζγγ1. 751 ᵃ12. πῶς ἐπῳάζει ϗ ἐκτρέφει f 270. 1527 ᵃ3. 274. 1527 ᵇ11. ἀλεκτορίσιν ὑποτιθέασι τῶν ταῶν τὰ ᾠὰ ἐπῳάζειν Ζιζ9. 564 ᵇ2. — τέρατα διὰ τί γίνεται ἐν τοῖς πολυτόκοις μᾶλλον ϗ μάλιστα τῶν ὀρνίθων ἐν ἀλεκτορίσιν Ζγδ4. 770 ᵃ10 sqq. εἰσὶν ἀλεκτορίδες αἳ πάντα δίδυμα τίκτουσιν Ζιζ3. 562 ᵃ27. — αἱ ἀλεκτορίδες ἀναπαύονται ὑφ' ἑαυτὰς ἀγόμεναι τοὺς νεοττοὺς Ζιι9. 613 ᵇ15. πῶς τὰ ἤθη μεταβάλλουσι κατὰ τὰς πράξεις, ὅταν νικήσωσι τοὺς ἄρρενας Ζιι9. 631 ᵇ8. (gallina, poule C S, phasianus gallus fem *L*, gallus alector St Cr AΖγ 22, Ζι I 77 n 13 Su 137 n 107; de coitu et ovorum incremento AΖγ 11, 15).

ἀλεκτρυών, avis. τὸ τῶν ἀλεκτρυόνων γένος ἀφροδισιαστικόν Ζια1. 488 ᵇ4, ἐπίγειον, οὐ πτητικόν, οὐκ ὀξυωπόν, σχιζόπτερον Ζμβ13. 657 ᵇ28. Ζπ10. 710 ᵃ5. eius μέγεθος Ζιθ3. 592 ᵇ12. ποία προσώπου φύσις ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας φ6. 811 ᵇ2, 812 ᵇ12. πῶς ἡ τοῦ πτεροῦ φύσις σημεῖόν ἐστιν ἀνδρείου ἢ δειλοῦ φ2. 806 ᵇ14. — ἴδιον ἔχει τὸν λόφον Ζιβ12. 504 ᵇ11. cf Ζπ10. 710 ᵃ6. eius κάλλαιον, πλῆκτρα Ζιι49. 631 ᵇ10, 12, 28. — πρόλοβον ἔχει πρὸ τῆς κοιλίας, τὰς ἀποφυάδας τοῦ ἐντέρου Ζιβ17. 508 ᵇ27, 509 ᵃ20. — ᾄδουσι μᾶλλον τῶν θηλειῶν Ζιδ9. 536 ᵃ31. ἀλεκτρυόνων φωνὴν ἀκούειν εν3. 462 ᵃ24. τοὺς τραχήλους ἔχοντες μακροὺς φθέγγονται βιαίως ακ800 ᵇ24. — πῶς ποιοῦνται τὸν συνδυασμόν, πῶς μάχονται Ζιδ9. 536 ᵃ28. ε2. 539 ᵇ30. ὀχεύονται ὅπου ἐν τοῖς ἱεροῖς ἄνευ θηλειῶν ἀνάκεινται Ζιι8. 614 ᵃ6. περὶ τὴν ὀχείαν τοὺς ὄρχεις μείζους ἔχουσιν Ζιζ9. 564 ᵇ12. — ἐφάνη ἤδη ᾠὰ ἐν

ἀλεκτρυόνι διαιρȣμένῳ ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα, ἃ ἐν τέρατος λόγῳ τιθέασιν Ζιζ 2. 559 b18. τὰ γιγνόμενα ἐκ μίξεως τῶν μὴ ὁμογενῶν, οἷον πέρδικος ϗ ἀλεκτρυόνος, τέλος ἀποβαίνει κατὰ τὸ θῆλυ τὴν μορφήν Ζγβ4. 738 b27-36. — πῶς τὰ ἤθη μεταβάλλȣσιν οἱ ἀλεκτρυόνες κατὰ τὰς πράξεις· γίνονται ϗ θηλυδρίαι τινὲς ἐκ γενετῆς Ζι49. 631 b13, 17. πῶς ἐκτέμνονται Ζι50. 631 b25. (gallus, coq C S, phasianus gallus mas *L* St K Cr AZι I 77 n 13 Su 137 n 106 M 299).

ἀλέκτωρ i q ἀλεκτρυών. ἡ φάσσα ἀλέκτορος τὸ μέγεθος f 271. 1527 a17.

Ἀλεξαμενὸς ὁ Στυρεὺς ἢ Τήϊος πρῶτος ἔγραψε διαλόγȣς f 61. 1485 b41, 1486 a11.

Ἀλεξανδρεὺς Κλεομένης οβ1352 a16.

Ἀλέξανδρος ὁ Πριάμȣ Ρα6. 1363 a18. β23. 1397 b21, 22, 23, 1399 a3. 24. 1401 b35. γ14. 1414 b38. f 142. 1502 a36. 151. 1503 b29, 32. ἐν τῷ Ἀλεξάνδρῳ (i e ἐν τῷ ἐγκωμίῳ Ἀλεξάνδρȣ) Ρβ23. 1398 a22. 24. 1401 b20 (tribuit hoc Polycrati Sauppe Orat II 223, et ad eandem declamationem refert 1397 b21, 22, 23, 1399 a3, 1401 b35; sed 1399 a3 iure Isocrati vindicat Vhl).

Ἀλέξανδρος Macedonum rex ρ1. 1420 a5. κ1. 392 a2. οβ 1352 a28, b26. f 602. 1579 a19. 612. 1581 a40.

Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττός f 571. 1572 a7.

Ἄλεξις ϗ Ἐπειός, Ἠλείȣ υἱοί f 595. 1575 a16.

ἀλεπίδωτα τὰ σελάχη Ζμδ13. 697 a7.

Ἀλευάδαι ἐν Λαρίσσῃ Πε6. 1306 a30.

Ἀλεύας Θετταλός f 456. 1552 b43. ἐπὶ Ἀλεύα f 455. 1552 b36.

ἄλευρον. ἄλευρα καταπάσαντες Ζι40. 627 b19. τῶν ἑφθῶν ἀλεύρων αἱ γραῖαι καλȣμεναι πι27. 893 b31. τὸ ἄλευρον ἐλαίῳ ἐπιχεομένȣ λευκότερον γίνεται πκα1. 927 a11. ἀλεύρων et ἀλφίτων natura dist πα37. 863 b2. κα3. 927 a23. 7. 927 b15. 22. 929 b8. 26. 930 a3.

ἀλεώρα. Bk modo ἀλεώρα exhibet, modo ἀλεωρά, modo ἀλεωρή. ἡ περὶ τὸ σῶμα ἀλεώρα Ζμδ10. 687 a29. τῆς περὶ τȣ̀ς ἱέρακας ἕνεκα ἀλεώρας Ζι8. 613 b11. τὸ ὄστρακον τοῖς ᾠοῖς ἀλεώρα Ζγγ3. 754 b8. — ἀλεωρὰν ἔχειν Ζμδ5. 679 b28. — ἔχει ἐν αὐτοῖς ἀλεωρήν Ζια1. 488 b10.

ἀλήθεια 1. quoniam ἀλήθεια in eo cernitur, ut cogitatio concinat cum natura rerum (cf ἀληθής. ἕκαστον ὡς ἔχει τȣ̃ εἶναι, ȣ̃τω καὶ τῆς ἀληθείας Μα1. 993 b31), nominis usus modo ad τὸ ὂν et τὴν ȣ̓σίαν, modo ad cognitionem et scientiam vergit. πρὸς τὸ πρᾶγμα ϗ τὴν ἀλήθειαν Φθ8. 263 a18. ἡ ἀλήθεια, opp τὰ ὅμοια Πθ5. 1340 a24. κατὰ τὴν ἀλήθειαν, opp μῦθος Ζιθ12. 597 a7. ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν ϗ τὴν φύσιν τὴν τῶν ὄντων Φα8. 191 a25. εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ὄντων ἐλθόντες ϗ φιλοσοφήσαντες περὶ τῆς ἀληθείας ΜΑ 3. 983 b3 Bz. ἡ φιλοσοφία ἐπιστήμη τῆς ἀληθείας Μα1. 993 b20. φιλοσοφεῖν, ἀποφήνασθαι περὶ τῆς ἀληθείας, ἡ περὶ τῆς ἀληθείας θεωρία Μα1. 993 a30, b17. Οα5. 271 b6. γ1. 298 b13. Γα8. 325 a17. ζητεῖν, ἰδεῖν τὴν ἀλήθειαν μβ3. 356 b17. Φθ1. 251 a6. δηλȣ̃ν τὴν περὶ ἕκαστον ἀλήθειαν Πγ8. 1279 b15. ὥσπερ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀναγκασθέντες Φα5. 188 b30. ΜΑ3. 984 b10. ἀγόμενος ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας Ζμα1. 642 a19. ἔχει ἕκαστος οἰκεῖόν τι πρὸς ἀλήθειαν ηεα6. 1216 b31. — δόξης ὀρθότης ἀλήθεια Ηζ10. 1142 b11. ἀλήθεια ϗ γνῶσις τα11. 104 b2. δοκεῖ πρὸς ἀλήθειαν ἅπασαν ἡ γνῶσις τῆς ψυχῆς συμβάλλεσθαι ψα1. 402 a5. προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν Ηα4. 1096 a16. ἀμφοτέρων τῶν νοητικῶν μορίων ἀλήθεια τὸ ἔργον· τῶν πρακτικῶν ἡ ἀλήθεια ὁμολόγως ἔχȣσα τῇ ὀρέξει τῇ ὀρθῇ· ἡ πρακτικὴ ἀλήθεια Ηζ2. 1139 b12, a30, 27. ἡ περὶ τὰ φαινόμενα ἀλήθεια (i e ea sententia, ex qua statuunt τὰ φαινόμενα εἶναι ἀληθῆ) Μγ5. 1009 b1. — τῇ ἀληθείᾳ (i e ἀληθῶς, τῷ ὄντι) Ηε8. 1133 a27, b19. οβ1350 b1, 24. τὸ τῇ ἀληθείᾳ ϗ τῇ φύσει ὂν δίκαιον ημα34. 1196 b2. τῇ ἀληθείᾳ, opp τῇ δόξῃ ηεγ2. 1230 b25. τῇ ἀληθείᾳ, πρὸς ἀλήθειαν, syn ἐξ ὑπαρχόντων, opp ἔνδοξα, διαλεκτικῶς Αγ19. 81 b21. τυγχάνειν τῆς ἀληθείας, opp τὰ ἔνδοξα Ρα1. 1355 a17. τὰ πρὸς ἀλήθειαν, opp τὰ πρὸς δόξαν, τὰ πρὸς νόμον Ρα7. 1365 b1, 6 (τείνειν πρὸς ἀλήθειαν b15). β4. 1381 b21. 6. 1384 b26. κατ' ἀλήθειαν τζ4. 141 b34. Φθ3. 254 a24. Πγ6. 1278 b33. κατὰ τὴν ἀλήθειαν Ρα4. 1359 b5. opp ψευδῶς Αα29. 45 b10, opp κατὰ δόξαν, πρὸς δόξαν, δοξαστικῶς, φαίνεσθαι, αἴσθησις Αα27. 43 b9. 30. 46 a8, 10. β16. 65 a36. τα10. 104 a32. θ3. 162 b32. Γα3. 318 b28, 29. f 82. 1490 a14. ἀλήθειαν διδάσκει, opp οἴεσθαι ποιεῖ ρ15. 1431 b4. δόξειεν ἂν ἔχειν ἀλήθειαν Πγ11. 1281 a42. — 2. ἀλήθεια, def μεσότης ἀλαζονείας ϗ εἰρωνείας Ηβ7. 1108 a20. δ13. ημα33. ηεβ3. 1221 a6. ἀκολȣθεῖ τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἁπλότης ϗ ἀλήθεια αρ5. 1250 b42, 23.

ἀληθεύειν. ὁ λέγων ἀληθεύσει Μκ5. 1062 a25. ὁ εἰπὼν ἠλήθευκέ τι ἢ ἔψευσται ε10. 20 a36. ὁ ὑπολαμβάνων sim ἀληθεύει, opp ἔψευσται, διέψευσται Μγ4. 1008 b3. 5. 1009 a14. θ10. 1051 b3. ἀληθεύει τις ἢ ψεύδεται, τὸ ἀληθεύειν ἢ ψεύδεσθαι, οἱ ἀληθεύοντες ἢ ψευδόμενοι ε2. 16 b3, 5. 1. 16 a10. 4. 17 a3. 10. 20 a34. Ηδ13. 1127 a19. οἷς ἀληθεύει ἡ ψυχὴ τῷ καταφάναι ἢ ἀποφάναι Ηζ3. 1139 b15, 13. δύναμις καθ' ἣν ἀληθεύομεν ἢ ψευδόμεθα ψγ3. 428 a4. τὰ ἀεὶ ἀληθεύοντα, οἷον ἐπιστήμη ἢ νȣ̃ς ψγ3. 428 a17. ἀληθεύειν ἐν οἷς μὴ διαφέρει, ἐν οἷς διαφέρει, ἐν ταῖς ὁμολογίαις Ηδ13. 1127 a33, b4. αρ5. 1250 b18. ἀληθεύειν περί τι Μγ5. 1010 a9, περί τινος Μγ5. 1010 b25. τὸ ἀληθεύειν αὐτῷ καλὸν ἦν, ἡ δόξα τȣ̃ ἀληθεύειν al Ηη10. 1151 b20. Ρα11. 1371 a10, 14. β6. 1384 a33. 7. 1384 b24. — ἀληθεύεσθαι (vere dici), ἀληθεύεται (vere dicitur, verum est) ε9. 19 a2. 12. 21 b17. Αα4. 26 b15. 5. 27 b21. ἡ φάσις, ἡ ἀπόφασις ἀληθεύσεται Μκ5. 1062 a24, 34, b7. ἀληθεύεταί τι (i e ἀληθῶς κατηγορεῖται) κατά τινος τδ1. 121 a20. ε5. 134 b35, 135 a21, 34, b1, 3. ζ1. 139 a27. Ηα11. 1100 a35. Μγ5. 1010 a8. 6. 1011 b16. ἀληθεύεταί τι ἐπί τινος ε12. 22 a1, 2. 13. 22 b2. ἀληθεύσεταί τι κατά τινος τε5. 134 a23, 25, b11. Μκ6. 1063 b23. Ηα11. 1100 a35. τὸ ἀληθεύεσθαι τοσαυταχῶς, ὁσαχῶς αἱ κατηγορίαι διῄρηνται Αα37. 49 a6.

ἀληθευτικός, μέσος ἀλαζόνος ϗ εἴρωνος Ηδ13 (syn ἀληθής β7. 1108 a20). ὁ μεγαλόψυχος ἀληθευτικός Ηδ8. 1124 b30.

ἀληθής. 1. τὸ ἀληθές, syn τὸ πρᾶγμα Ρα7. 1364 b9, 8. — τὸ λέγειν τὸ ὂν εἶναι ϗ τὸ μὴ ὂν μὴ εἶναι ἀληθές Μγ7. 1011 b27. συμπλοκὴ νοημάτων ἐστὶ τὸ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ψγ8. 432 a11. 6. 430 a27 sqq. ε1. 16 a12. τὸ ὡς ἀληθὲς ὂν ϗ μὴ ὂν ὡς ψεῦδος περὶ σύνθεσιν ϗ διαίρεσίν ἐστι, τὸ δὲ σύνολον περὶ μερισμὸν ἀντιφάσεως Με4. 1027 b18, 20, 25. κ8. 1065 a21. τὸ ἀληθὲς τῷ ἔστιν ὁμοίως τάττεται Αα46. 52 a32. Μδ7. 1017 a31. ὁμοίως οἱ λόγοι ἀληθεῖς ὥσπερ τὰ πράγματα ε9. 19 a33. περὶ τὰ ἀσύνθετα τὸ θιγεῖν ϗ φάναι ἀληθές· ἀπατηθῆναι γὰρ ȣ̓κ ἔστιν Μθ10. 1051 b24, 27 Bz. — τὸ ἀληθὲς ϗ τὸ ψεῦδος ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐστὶ τῷ ἀγαθῷ ϗ κακῷ ψγ7. 431 b10. φύσει κρείττω τἀληθῆ ϗ τὰ δίκαια τῶν ἐναντίων Ρα1. 1355 a21, 37. καθ' αὑτὸ τὸ μὲν ψεῦδος φαῦλον ϗ ψεκτόν, τὸ δ' ἀληθὲς καλὸν ϗ ἐπαινετὸν Ηδ13. 1127 a29. cf κ1. 1172 b4. οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς πεφύκασιν ἱκανῶς Ρα1. 1355 a16. κατὰ τὸ ἀληθὲς κρίνοντες Ρβ14. 1390 a34. κρίνειν, ἰδεῖν, θεωρεῖν ἱκανῶς, διορίζειν τὸ

ἀληθές, λέγειν τἀληθῆ Πγ16. 1287 b2. Ρα1. 1354 b10, 1355 a14. 15. 1377 a2. β23. 1398 a33. — ἐπὶ μόνων τῶν ἀντιφατικῶς ἀντικειμένων ἀεὶ τὸ μὲν ἀληθὲς τὸ δὲ ψεῦδος Κ10. 13 b2 sqq. δεῖ πᾶν τὸ ἀληθὲς αὐτὸ ἑαυτῷ εἶναι ὁμολογούμενον πάντῃ Αα32. 47 a8. Ηα8. 1098 b11. ἐξ ἀληθῶν ἀληθῆ, ἐκ ψευδῶν ἀληθῆ συλλογίσασθαι Αβ2-4. ἐξ ἀληθῶν οὐκ ἔστι ψεῦδος συλλογίσασθαι Αβ2. 53 b7 sqq. ἐξ ἀληθῶν δεῖ εἶναι τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην Αγ2. 71 b21 sqq. πρότασις ὅλη ἀληθής, cf ὅλος. τὸ ἀληθές i e demonstratio directa Αβ14. 63 a1, 4, 6 Wz. — δόξα ἀληθής Πγ4. 1277 b28. τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ εἰωθὸς ὑπολαμβάνεσθαι Μμ2. 1077 a15. ἀληθές, opp ἄτοπον μβ3. 358 a16. ἀληθές, dist ἀληθὲς τούτῳ Μγ6. 1011 b3. ἀληθὲς μέν, οὐ σαφὲς δέ ηεη15. 1249 b6. α6.1216 b32. Ηζ1. 1138 b26. ἀληθές, opp φαινόμενον Ρβ24. 1402 a26. 25. 1402 b23. (Democritus statuit) τὸ ἀληθὲς εἶναι τὸ φαινόμενον ψα2. 404 a28. Γα2. 315 b9. ἀληθές, dist φαινόμενον Ρα2. 1356 a19. β9. 1387 a26. κατὰ τὸ ἀληθές, dist κατὰ τὸν γεγραμμένον νόμον Ρα13. 1374 b1. τὸ ἀληθὲς δίκαιον, opp τὸ δοκοῦν, τὸ κίβδηλον Ρα15. 1375 b3, 4, 6. ἐκ τῶν ψευδῶν ἀγαθῶν συμβαίνει ποτὲ ἀληθὲς κακόν Πδ12. 1297 a11. — ἀληθές ἐστιν (ἦν) εἰπεῖν ε7. 17 b30. 9. 18 b10 sqq. 11. 21 a18. ΜΑ8. 989 b7 Bz. γ4. 1006 b29. μ3. 1077 b33. saepe omisso v ἐστιν ε9. 18 a39. 11. 21 a12. 13. 23 a13. Αα6. 28 b29. 17. 37 a7, 18. τζ1. 139 a25. Οα12. 283 b6. Μδ9. 1017 b34. δ15. 1021 b1. μ3. 1077 a31 al. ἀληθὲς κατηγορῆσαι Αα38. 49 a16, 32. τὸ ἀληθὲς εἶναι (i e ὃ εἶναι ἀληθές ἐστιν) Μδ12. 1019 b32 Bz. — κατά γε τὸ ἀληθές Πθ4. 1338 b34. τὸ μὲν ἀληθές adverbii instar Πδ8. 1293 b25. — ἀληθέστερον καὶ βέλτιον Πδ3. 1290 a24. ἀληθέστατον τὸ τοῖς ὑστέροις αἴτιον τοῦ ἀληθέσιν εἶναι Μα1. 993 b27. — 2. cf ἀλήθεια 2. ἀληθὴς καὶ ἁπλοῦς, ὃν καλοῦσιν αὐθέκαστον ηεγ7. 1233 b38. ὁ ἀληθὴς μέσος ἀλαζόνος καὶ εἴρωνος ημα33. 1193 a33. ἀποδεῖξαι αὐτὸν μὲν ἀληθῆ, τὸν δὲ ἐναντίον ψευδῆ Ργ19. 1419 b14. huius usus auctorem Aristotelem esse colligas ex Ηβ7. 1108 a20 περὶ τὸ ἀληθὲς ὁ μέσος ἀληθής τις καὶ ἡ μεσότης ἀλήθεια λεγέσθω. — ἀληθῶς. τὰ δυνάμενα ποιεῖν τὸ αὑτῶν ἔργον ἀληθῶς ἐστιν ἕκαστα, dist ὁμωνύμως μδ12. 390 a11. ἀληθῶς εἰπεῖν Αγ22. 83 a1. ὡς ἀληθῶς Πγ5. 1277 b34. δ1. 1288 b27. η1. 1323 a24. Ηγ4. 1112 a7 (syn ὀρθῶς). δ7. 1123 b29. ε11. 1136 a15. κ10. 1179 b15, 23. Ργ11. 1412 a21.

ἀληθινός. ἡ ἀληθινὴ σύνοδος τῶν ᾠοτόκων ἰχθύων ὀλιγάκις ὁρᾶται Ζιε5. 541 a31. ὑποκάτω τούτων τὸ ἀληθινὸν αἰδοῖον Ζιζ32. 579 b26. ὀφθαλμοὶ διεφθαρμένοι, πάντ' ἔχοντες μέρη ταὐτὰ τοῖς ἀληθινοῖς Ζιδ8. 533 a7. τὰ γεγραμμένα διὰ τέχνης τῶν ἀληθινῶν διαφέρει Πγ11. 1281 b12. cf θ5. 1340 a1-9. χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα πο17. 1455 a32. ὅ γ' ἀληθινὸς πλοῦτος Πα8. 1256 b30. τόν γ' ἀληθινὸν φίλον Ρβ21. 1395 a30. εὐλαβούμενοι ἀληθινὴν δυσχέρειαν Μν4. 1091 a37. μὴ ῥητορικῆς εἶναι τέχνης ἀλλ' ἐμφρονεστέρας καὶ μᾶλλον ἀληθινῆς Ρα4. 1359 b7. ἀληθινὸς ἔλεγχος, opp φαινόμενος τι5. 168 a12. 17. 175 b2. ἀριστοκρατία μάλιστα τῶν ἄλλων παρὰ τὴν ἀληθινὴν καὶ πρώτην Πδ8. 1294 a25. συλλογισμοὶ ἐξ ἀληθινῶν τινῶν καὶ πρώτων Αγ9. 76 a28. λόγοι ἀληθινώτεροι, opp κενώτεροι Ηβ7. 1107 a31. κἂν εἰ μή ἐστιν (ἀληθές), ἀλλ' ἤδη γέ τι ἐστὶ βεβαιότερον καὶ ἀληθινώτερον Μγ4. 1009 a3. — ἀληθινῶς. ὁ ἀληθινῶς δημοτικός Πζ5. 1320 a33.

'Αλήϊον (Hom Z 201) πλ1. 953 a24.

ἀλήτης (Hom ρ 420. τ 76) Ηδ4. 1122 a27.

ἀλῆτις, ᾆσμα ταῖς αἰώραις προσᾳδόμενον f 472. 1556 a3, 1555 b41.

'Αλθηφιὰς ἄμπελος f 554. 1569 b35.

'Αλθήφιος, εἷς τῶν 'Αλφειοῦ ἀπογόνων f 554. 1569 b36.

ἁλιάετος, avis. γένος ἀετῶν οἱ καλούμενοι ἁλιάετοι descr, eius μορφή, βίος, θήρα, ἐκτροφὴ τῶν τέκνων Ζιθ3. 593 b23. ι32. 619 a4. 34. 620 a1-12. ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἐγγόνων ἁλιάετος γίνεται παραλλάξ, ἕως ἂν σύζυγα γένηται· ἐκ δὲ ἁλιαέτων φήνη γίνεται θ60. 835 a1. (aigle de mer C, aquila marina S, pelecanus aquilus St, falco haliaetos K, aquila albicilla Cr, pandion haliaetus ad Ζιθ 3 aquila naevia et fort etiam haliaetus albicilla et falco communis ad Ζι 32. 34 Su 106 n 30 ΑΖι I 77 n 1d).

ἁλιάς. ῥύμης τῆς ἁλιάδος ψόφος Ζιδ8. 533 b20.

ἁλιεία. ἀφ' ἁλιείας ζῆν Πα8. 1256 a36. — τῆς θαλάττης ἡ ἁλιεία (i e ius piscandi) οβ1346 b20.

ἁλιεύεσθαι med, ἁλιευομένων οὐχ ἁλίσκεται ἡ ἀφύη Ζιζ15. 569 b5.

ἁλιεύς. οἱ ἁλιεῖς Πδ4. 1291 b23. οἱ ἁλ. τὰ δελέατα ἀποβάλλουσιν πκθ2. 950 b1. τὰ δίκτυα ἀναιροῦνται Ζιθ19. 602 b9. λαμβάνειν ὄψον παρὰ τῶν ἁλιέων f 510. 1561 b24. οἱ ἁλ. καὶ πορφυρεῖς πυρροί εἰσιν πλη2. 966 b25. ἐμπειρικοὶ ἁλιεῖς Ζιδ7. 532 b20. eorum de piscibus observationes Ζιδ8. 533 b29. Ζγα15. 720 b34. γ5. 756 a32.

ἁλιεύς. βάτραχος ὁ ἁλιεὺς καλούμενος, v s βάτραχος.

ἁλιευτικὸς βίος Πα8. 1256 b2. κάλαμος Ζμδ12. 693 a23. τὸ ἁλιευτικόν collective (εἶδος δήμου) Πδ4. 1291 b22.

ἀλίζειν, syn ἀθροίζειν πκδ9. 936 b32. β28. 869 a17.

ἁλίζειν. ἄρτοι ἡλισμένοι, opp ἄναλοι πκα5. 927 a36. ἁλιζομένη ἡ ἀφύη πλείω μένει χρόνον Ζιζ15. 570 a1. τὰ πολλὰ ἁλίζοντες προσφέρουσιν Ζιθ10. 596 a19. — ἁλίζειν τὰ πρόβατα, τὰ βοσκήματα θ138. 844 b20. Ζιζ19. 574 a9. θ10. 596 a24.

'Αλικαρνασσός f 515. 1562 a27.

ἅλιος. ὁ 'Απόλλων ὁ ἅλιος θ107. 840 a20.

ἅλις. περὶ μὲν τούτων ἅλις Ηα3. 1096 a3. 13. 1102 b11. τῶν μὲν οὖν τοιούτων ἅλις Ηκ1. 1172 b7. περὶ μὲν τούτων ἅλις τὰ εἰρημένα Ζγγ6. 757 a13. — ἅλις ἐγὼ δυστυχῶν (fort ex poeta tragico) Ηι11. 1171 b18.

ἁλίσκεσθαι. ἄστυ ἁλῴη (Hom I 592) Ρα7. 1365 a13. Βαβυλωνίας ἑαλωκυίας Πγ3. 1276 a29. ἁλοῦσα Πολυκρίτη f 518. 1562 b36. ἁλίσκεσθαι ἕρκεσιν Ζιι26. 617 b24. — ἁλίσκεσθαι ἐπιλήψει, διαρροίᾳ, νοσήμασιν υ3. 457 a11. Ζιθ26. 605 a27. πλ1. 954 a35. ἁλίσκεσθαι ὑπὸ πλευρίτιδος. μέθης πγ1. 871 a3. 6. 871 b33. f 103. 1494 b28. ἁλίσκεσθαι ἀπὸ φθίσεως, ψώρας πζ8. 887 a23. — οὐχ ἁλίσκεται τὰ εἰκότα ψευδομαρτυριῶν Ρα15. 1376 a20. ἑάλως συκοφαντῶν ρ37. 1444 a32. οἱ ξενίας ἁλόντες f 451. 1545 a13.

'Αλκαῖος poeta, eius versus afferuntur Πγ14. 1285 a7 (fr 37). Ρα9. 1367 a9 (fr 55). ἐφιλονείκει Πιττακῷ f 65. 1486 b34.

'Αλκαῖος. ἐνίκησεν ('Αριστοφάνης Εἰρήνῃ) ἐπὶ ἄρχοντος 'Αλκαίου (i e Ol 89, 3) f 579. 1573 a24.

ἀλκή. πρὸς ὑγίειαν καὶ ἀλκήν Πθ3. 1338 a20. τὰ πρὸς ἀλκὴν (διὰ τὴν ἀλκὴν) ὄργανα, dist πρὸς τροφήν Ζιδ11. 538 b15. Ζμβ9. 655 b10. 16. 659 b10, 22. γ1. 661 b17. Ζγγ10. 759 b31. ε8. 788 b5. ἀλκῆς χάριν Ζμγ1. 661 b2. 2. 662 b27 (coni syn βοηθείας). ἡ φύσις δέδωκεν ἄλλην ἀλκὴν πρὸς σωτηρίαν Ζμγ2. 663 a2. ἀνδρίζονται ἐν οἷς ἐστὶν ἀλκή Ηγ9. 1115 b4.

'Αλκιβιάδης πο9. 1451 b11. ποῦ ἐτελεύτησιν Ζιζ29. 578 b28. μετεπέμψαντο 'Αλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας f 403. 1545 a35, b12. οἱ ἀπ' 'Αλκιβιάδου Ρβ15. 1390 b29. 'Αλκ., exemplum μεγαλοψυχίας Αδ13. 97 b18.

'Αλκιδάμας Ρβ23. 1398 b10. 'Α. ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ Ρα13. 1373 b18. β23. 1397 a11. exempla τοῦ ψυχροῦ κατὰ τὴν λέξιν Ργ3. 1406 a1, 9, 18 b11. cf Vhl Alcidamas.

'Αλκιμένης ὁ Συβαρίτης θ96. 838 a15, 25.

ἄλκιμος. οἱ ἔχοντες τὰ κέντρα σφῆκες μείζους καὶ ἄλκιμοι Ζι41. 628 b6. ζῷα τὰς ὄψεις ἀγριώτερα καὶ ἀλκιμώτερα Ζιθ29. 607 a11. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι f 516. 1562 b5 cf παροιμία.

'Αλκίνου ἀπόλογος Ργ16. 1417 a13. πο16. 1455 a2. 'Αλκινόου θυγάτηρ Ναυσικάα f 463. 1554 a33.

'Αλκμαίων πο13. 1453 a20. 14. 1453 b24. — 'Α. Εὐριπίδου Ηγ1. 1110 a28 (cf fr 70). f 584. 1573 a12. 'Α. 'Αστυδάμαντος πο14. 1453 b33 (Nck fr tr p 603). 'Α. Θεοδέκτου, inde versus afferuntur Ρβ23. 1397 b3 (fr 2).

'Αλκμαίων ὁ Κροτωνιάτης ΜΑ5. 986 a26. Ζιη1. 581 a16. Ζγγ2. 752 b25. comparatur cum Pythagoreis ΜΑ5. 986 a26, 29. τί ὑπέλαβε περὶ ψυχῆς ψα2. 405 a29 (fort resp ψα2. 404 a22 cf Trend p 216), περὶ θανάτου ἀνθρώπων πιζ3. 916 a34. ἀναπνεῖν τὰς αἶγας κατὰ τὰ ὦτα Ζια11. 492 a14. comparat τὴν ἥβην τῷ τῶν φυτῶν ἄνθει, τὸ γάλα τῷ ἐν τοῖς ᾠοῖς λευκῷ Ζιη1. 581 a16. Ζγγ2. 752 b25.

'Αλκμαιωνίδαι f 357. 1538 b17.

'Αλκμὰν ὁ ποιητὴς τίνι νόσῳ διεφθάρη Ζιε31. 557 a2.

ἀλκυόνειοι ἡμέραι διὰ τί καλοῦνται Ζιε8. 542 b15.

'Αλκυόνη, ἡ Διοκλέους μήτηρ Πβ12. 1274 a35.

ἀλκυονίδες ἡμέραι Ζιε8. 542 b6.

ἀλκυών, avis, τὸ τῶν ἀλκυόνων γένος πάρυδρον descr, eius εἴδη δύο Ζιθ3. 593 b8. σπανιώτατον ἰδεῖν ἀλκυόνα Ζιε9. 541 b22. μέγεθος, χρῶμα τοῦ σώματος, τῶν πτερύγων, τοῦ ῥύγχους Ζι14. 616 a14. 13. 615 b29. πῶς καὶ πότε τὴν ὀχείαν ποιεῖται καὶ τὴν νεοττιάν, πῶς τίκτει καὶ ἐκτρέφει τὰ νεόττια, ζῇ ἰχθυοφαγοῦσα Ζιε8. 542 b4, 12, 16. ι14. 616 a14-34. ἡμέραι ἀλκυόνειοι cf ἀλκυόνειοι, ἀλκυονίδες. ὥραν παιδοτρόφον ποικίλας ἀλκυόνος (Simonid fr 12) Ζιε8. 542 b10. (? C II 409, alcedo hispida et marina St, alcedo Ζιε8. 9. ι13. 14, sed Ζιθ3 ἀηδόνων pro ἀλκυόνων legit K, alcedo vel fort turdus arundinaceus Cr, alcedo ispida et fort species maior alcedinis smyrnensis Su 133 n 98, alcedo ispida ΑΖι I 77 n 14).

ἀλλά, in conclusione demonstrationum apagogicarum, veluti ἀλλὰ παντὶ ὑπῆρχεν, ἀλλ' ὑπέκειτο τινὶ ὑπάρχειν Αα29. 45 a31, 33. 5. 27 b19. 6. 28 b20. — ἀλλὰ in apodosi post protasin conditionalem a part εἰ vel ἐὰν exorsam, veluti εἰ μὴ γὰρ κατὰ τοῦ πράγματος . ., ἀλλὰ περὶ τοῦ ἤθους Ρα15. 1376 a28. κἂν μὴ πρὸς τοὺς ἐνδόξους, ἀλλὰ πρὸς τοὺς ἄλλους δεῖ παραβάλλειν Ρα9. 1368 a25, cf τι24. 179 b15. Αδ3. 90 b28. Φγ5. 205 b8. ε2. 225 a27 (ἀλλ' ὅμως). Ογ2. 300 b12. Γβ9. 336 a12. Πγ5. 1278 a9. δ2. 1289 b16, ὅταν — ἀλλὰ Ζγδ8. 777 a23; εἰ (ἐὰν) — ἀλλὰ . . . γε veluti εἰ μὴ πάντα, ἀλλὰ τά γε πρῶτα καὶ τὰς ἀρχάς τι11. 172 a19 Wz. 10. 171 a29. Φα7. 190 a15. Πβ11. 1273 a7. πο13. 1453 a29. 25. 1460 b33 (Vahlen, Rhet p 33). ἀλλά γε non interposito alio vocabulo οα3. 1343 b25. — ἀλλὰ γάρ Φθ2. 253 a20. υ3. 456 b17. ΜΑ8. 989 b21. Πβ5. 1264 a36. η1. 1323 b36. ρ1. 1421 a4. ἀλλὰ . . . γὰρ Πγ1. 1275 b13. — ἀλλὰ δὴ Γβ7. 334 a25. φτβ9. 828 b15. — ἀλλ' ἤ post enunciationem negativam vel interrogativam admodum usitatum Aristoteli, veluti Κ5. 3 b19. Αγ6. 74 b17. τα7. 103 a21. β4. 111 b31 (ἄλλο ἢ Wz). δ6. 127 a30. Φθ7. 260 b25. Γα2. 316 a29. Ζιβ1. 497 b35. Ηδ9. 1125 a1. ε4. 1130 a32. 10. 1135 a18. πο16. 1455 a5 al; interdum ad significationem particulae πλὴν vel εἰ μὴ prope accedit, veluti διὰ τοῦτο οὐ τοῦ γεωμέτρου θεωρῆσαι τί τὸ ἐναντίον, ἀλλ' ἢ ἐξ ὑποθέσεως Μγ2. 1005 a12. cf Αγ9. 76 a23. 12. 77 b12. τη5. 155 a36. ι11. 172 a4. Οδ5. 312 b12. ψβ1. 412 b14. γ9. 432 b17. Ζιγ15. 519 b16. 17. 520 a12. ε2. 540 a18. θ20. 603 a16. Ηδ9. 1124 b24. ε13. 1137 a12, 22. Πε6. 1305 b15. Ρβ6. 1384 a25. φτβ3. 825 a15 (Wz ad Κ 6. 5 b10). εἰ δ' ἐστὶν ὁ χρόνος οὗτος τῆς κυήσεως ἢ μή ἐστιν, οὐδέν πω συνῶπται μέχρι γε τοῦ νῦν, ἀλλ' ἢ ὅτι λέγεται μόνον Ζιζ35. 580 a20. quin etiam ab ἀλλ' ἢ perinde atque a part πλὴν enunciatio limitativa incipitur, οὐδὲ τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ἔοικεν ἱέρακι, ἀλλὰ περιστερᾷ μᾶλλον· ἀλλ' ἢ κατὰ τὸ χρῶμα μόνον προσέοικεν ἱέρακι, πλὴν τοῦ μὲν ἱέρακος τὰ ποικίλα οἷον γραμμαί εἰσι, τοῦ δὲ κόκκυγος οἷον στιγμαί Ζιζ7. 563 b22. aliquoties ἀλλὰ usurpatur, ubi ἀλλ' ἢ exspectes, ἡδέα δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τούτοις καὶ οὕτω διακειμένοις Ηκ5. 1176 a22, ἔνιαι δ' οὐδὲ τῷδε (sc αἱρεταί εἰσιν) ἀλλὰ ποτὲ καὶ ὀλίγον χρόνον Ηη13. 1152 b30 (Bk suspicatur ἀλλ' ἢ scribendum esse), ἐν οὐδεμιᾷ τέχνῃ ἀλλ' ἐν ῥητορικῇ καὶ ἐριστικῇ Ρβ24. 1402 a27. sed etiam ἀλλ' ἢ legitur, ubi ipsum ἀλλὰ vel sufficit, ἡ καπηλικὴ ποιητικὴ χρημάτων, οὐ πάντως, ἀλλ' ἢ διὰ χρημάτων μεταβολῆς Πα9. 1257 b21, vel requiri videatur, ὥστ' οὐ λεκτέον τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερωτὸν τὸ δὲ ἄπτερον, ἐάνπερ λέγῃ καλῶς, ἀλλὰ διὰ τὸ ἀδυνατεῖν ποιήσει τοῦτο· ἀλλ' ἢ τὸ μὲν σχιζόπουν τὸ δ' ἄσχιστον Μζ12. 1038 a14. — ἀλλὰ μὴν admodum frequens apud Ar, vel ad ordiendum alterum dilemmatis alicuius membrum, veluti Μβ2. 996 b1, 997 a11, b34. 3. 998 b11, 27, 999 a1. 4. 999 b2, 27, 1001 a29, b19. ζ3. 1029 a16. 4. 1029 b18 al, vel omnino ad significandum argumentationis progressum Μθ8. 1050 a4, b6. μ5. 1079 b15, 20 ac saepe (Eucken, Ar dic ratio p 8). ἀλλὰ μὴν . . γε Μγ4. 1007 b29. ζ13. 1039 a19 al. — οὐ μὴν ἀλλὰ v s οὐ. — ἀλλ' οὖν τι10. 170 b38. Φδ7. 214 a6. Μθ8. 1050 a2. πο25. 1461 a1 (ci Bz Ar St I 99, ἀλλ' οὐ codd Bk), in apodosi enunciationis conditionalis ηεα6. 1216 b2. — ἀλλ' οὖν . . γε Κ8. 11 a2. τη3. 153 b10. ψγ6. 430 b4 (γε om censet Torstr), in apodosi enunciationis conditionalis τζ13. 150 a9. ημβ8. 1207 b14. ἀλλ' οὖν γε κ6. 397 b12.

ἀλλαγή. ἡ κατὰ τόπον ἀλλαγή πν8. 485 a22. — συμβλητὰ δεῖ εἶναι, ὧν ἐστὶν ἀλλαγή Ηε8. 1133 a19. ποία ἡ ἀλλαγὴ ἦν πρὶν τὸ νόμισμα εἶναι Ηε8. 1133 b26. ἀλλαγὴ ἑκούσιος Ηε7. 1132 b13 (cf συνάλλαγμα 5. 1131 a1). ἀλλαγὴ conditio τῆς κοινωνίας Ηε8. 1133 b15-18, a24, 28. ἀλλαγὴ καὶ συμμαχία, αἱ ἀλλαγαὶ καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους χρῆσις Πγ9. 1280 b23, a35. ἀλλαγή τινος, dist χρεία Πα9. 1257 a13, 25. ποιεῖσθαι τὴν ἀλ. Πα9. 1257 a19.

ἀλλακτικαὶ κοινωνίαι Ηε8. 1132 b31.

ἀλλάττειν. ἀλλάσσοντα διαμπερές (Emped 73) Φθ1. 251 a2. — ἀλλάττεσθαι Ηε8. 1133 b1, 8. ὁ ἀλλαττόμενος τῷ δεομένῳ ὑποδήματος ἀντὶ νομίσματος Πα9. 1257 a10. — ἀλλάσσεσθαι alternare πκε22. 940 a15.

ἀλλαχόσε f 381. 1541 b23.

ἀλλαχοῦ φτα4. 820 a5.

ἄλλεσθαι, cf ἅλσις. τὰ ἀλλόμενα ἀθρόῳ παντὶ τῷ σώματι μεταβάλλει (dist πορεύεσθαι), πῶς ποιεῖται τὴν ἅλσιν, ποιεῖται κάμψιν ἐν τῷ ὑποκειμένῳ μέρει τοῦ σώματος Ζπ3. 705 a5, 12. 8. 708 a29. 9. 709 b7. χαλεπὸν συνεχῆ ποιεῖσθαι τὴν μεταβολὴν ἀλλόμενα Ζπ14. 712 a31. διὰ τί οἱ πένταθλοι ἄλλονται πλεῖον ἔχοντες τοὺς ἁλτῆρας ἢ μὴ ἔχοντες Ζπ3. 705 a16. πε8. 881 b5. — (ἵππων ἀρρωστούντων ποδάγρᾳ) ὁ ὄρχις ἅλλεται ὁ δεξιός Ζιθ24. 604 a27.

ἀλληλοκτονεῖ ὁ μάχιμος κύκνος f 268. 1526 b34.

ἀλληλοφαγεῖν. ἀλληλοφαγοῦσι πάντες ἰχθύες Ζιθ2. 591 a17. f 299. 1529 a15.

ἀλληλοφάγοι τοῦ γένους τοῦ οἰκείου οὐκ εἰσὶν οἱ ὄρνιθες Ζιθ3. 593 b27. ι1. 610 a2.

ἀλλήλων διαφέρειν Πδ2. 1289 a34. γίγνεσθαι ἐξ ἀλλήλων μα3. 339 a37, 340 a17. ἐξ ἀλλήλων sive δι' ἀλλήλων δείκνυσθαι, ἡ δι' ἀλλήλων δεῖξις Αβ5. 57 b18, 36. 7. 59 a32 cf κύκλῳ. — διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας ἀλλήλοις μγ2. 371 b20. — ἡ εἰς ἄλληλα μεταβολή μα1. 338 a23. παρ' ἄλληλα τίθεσθαι, φαίνεσθαι Οβ6. 289 a8. τἀναντία γνωριμώτατα καὶ παρ' ἄλληλα μᾶλλον γνώριμα sim Ργ9. 1410 a21. 2. 1405 a12. 17. 1418 b4. β23. 1400 b27 (παρ' ἄλληλα Bk³ recte, παράλληλα Bk, pariter παρ' ἄλληλα pro παράλληλα scribendum videtur ρ24. 1434 b39. 26. 1435 b17. τθ14. 163 b4). μγ4. 375 a7. ἢ καθ' αὑτὰ λέγοντες ἢ πρὸς ἄλληλα ἀντιπαραβάλλοντες Ρα3. 1359 a22. ἁπλῶς, πρὸς ἄλληλα μδ9. 386 b32. τῶν ἑτερογενῶν καὶ μὴ ὑπ' ἄλληλα τεταγμένων Κ3. 1 b16. κωλύεται ἡ ὄψις κατ' εὐθεῖαν ἐκπίπτειν διὰ τὸ μὴ κατ' ἀλλήλους εἶναι τοὺς πόρους πια58. 905 a40, b5.

ἄλλοθι καὶ ἄλλοθι μγ5. 376 b11.

ἀλλοῖος. ἀλλοῖοι μετέφυν (Emp 376) Μγ5. 1009 b20. — ἀλλοῖα γίνεται τὰ μέρη ὥστε μηδὲν ἐοικέναι τῷ πρότερον Ζγδ3. 768 b32. ἀλλοία ἡ φωνὴ γίνεται ἀλλοίου γινομένου τοῦ κινοῦντος Ζγδ8. 776 b17. ἵνα σεμνότερος φαίνηται καὶ μᾶλλον ἀλλοῖα σπουδάσαι f 170. 1506 b2. ἔστι τινὰ αὐξανόμενα ἃ οὐκ ἀλλοιοῦται, οἷον τὸ τετράγωνον γνώμονος περιτεθέντος ηὔξηται μέν, ἀλλοιότερον δὲ οὐδὲν γεγένηται Κ14. 15 a31. μυελὸς ἀλλοιότερος, ὀδόντες ἀλλοιότεροι Ζμβ6. 652 a18. δ5. 678 b18. τὴν φωνὴν ἀφιᾶσιν ἀλλοιοτέραν ἢ κατὰ τὸν ἄλλον χρόνον Ζιζ18. 572 a25. σπέρμα ἀλλοιότερον τοῦ αἵματος, opp αἱματῶδες Ζγα19. 726 b6, 9. — interdum ἀλλοιότερον ἢ prope i q ἄλλο ἤ, veluti τὸ ἐναλλὰξ συνιστάναι καὶ διαλύειν οὐδὲν ἀλλοιότερον ποιεῖν ἐστιν ἢ τὸ κατασκευάζειν ἀΐδιον Οα10. 280 a12. μβ9. 370 a1. οὐδὲν ἀλλοιότερον ὥσπερ ἂν εἰ f 150. 1503 b12.

ἀλλοιοῦν. τὸ ἀλλοιούμενον ἅπαν ἀλλοιοῦται ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν καὶ ἐν μόνοις ὑπάρχει τούτοις ἀλλοίωσις ὅσα καθ' αὑτὰ λέγεται πάσχειν ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν Φη3. 245 b3 sqq. εἰ μένει σὰρξ οὖσα καὶ τὸ τί ἐστι, πάθος δέ τι ὑπάρχει τῶν καθ' αὑτό, ὃ πρότερον οὐχ ὑπῆρχεν, ἠλλοίωται τοῦτο Γα5. 321 b4. (cf ὄντων καὶ μὴ ἠλλοιωμένων Γα10. 327 b1). ἀλλοιοῦσθαι οὐ κατὰ διαφορὰν (i e κατὰ τὸ τί ἐστι) ἀλλὰ κατὰ πάθος τζ6. 145 a4-12. ἀλλοιοῦσθαι ταῖς τῶν ὁμοιομερῶν διαφοραῖς Ζγβ5. 741 b12. ἢ θερμαινόμενον ἢ γλυκαινόμενον ἢ πυκνούμενον ἢ ξηραινόμενον ἢ λευκαινόμενον ἀλλοιοῦσθαί φαμεν Φη2. 244 b7. τὰ ζῷα ἀλλοιοῦται φυσικὴν ἀλλοίωσιν Ζκ11. 703 b11. τὸ πεπονθὸς καὶ ἠλλοιωμένον ὁμωνύμως προσαγορεύομεν Φη3. 245 b13. — ἅμα ἐστὶ τὸ ἔσχατον ἀλλοιοῦν καὶ τὸ πρῶτον ἀλλοιούμενον, τοῦ ἀλλοιουμένου καὶ τοῦ ἀλλοιοῦντος οὐδὲν μεταξύ Φη2. 245 a4, 25. τὸ ἀλλοιοῦν καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἐν τῷ ἀλλοιουμένῳ Γα5. 321 b7. τὸ ἐπιδοῦναι ἐκ δυνάμεως εἰς ἐντελέχειαν πότερόν ἐστιν ἀλλοιοῦσθαι ψβ5. 417 b6 (cf ἀλλοίωσις). ἐνδέχεται ἀθρόον ἀλλοιοῦσθαι αι6. 447 a2. — ἀλλοιωτός Φγ1. 201 a12 al.

ἀλλοίωσις, def μεταβολὴ (κίνησις) κατὰ τὸ ποιόν, κατὰ τὸ πάθος Μλ2. 1069 b12. ν1. 1088 a32. Κ4. 15 b12, a18. Φε2. 226 a26. η2. 243 a9. Οα3. 270 a27. Γα2. 317 a27. 5. 320 a14. ἀλλοίωσίς ἐστιν, ὅταν ὑπομένοντος τοῦ ὑποκειμένου, αἰσθητοῦ ὄντος, μεταβάλλῃ ἐν τοῖς αὑτοῦ πάθεσιν, ἢ ἐναντίοις οὖσιν ἢ μεταξύ Γα4. 319 b10, 33. ἐν μόνοις ὑπάρχει ἀλλοίωσις, ὅσα καθ' αὑτὰ λέγεται πάσχειν ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν Φη3. 245 b4 sqq. ἡ ἐν τῷ αὐτῷ εἴδει μεταβολὴ ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀλλοίωσίς ἐστιν Φε2. 226 b2. ἀλλοίωσις dist a tribus reliquis μεταβολῆς generibus κατ' οὐσίαν, κατὰ τὸ ποσόν, κατὰ τόπον ψα3. 406 a13. Κ14. 15 a13. Μη2. 1042 a36. λ2. 1069 b12. ν1. 1088 a32. Φε2. 226 a23-25. η2. 243 a9. Γα5. 320 a14. 2. 317 a27. ἀλλοίωσις τί διαφέρει γενέσεως Γα4. γίγνεσθαι ἀλλοιώσει, dist μετασχηματίσει, προσθέσει, συνθέσει, ἀφαιρέσει Φα7. 190 b8. τὴν ἀλλοίωσιν ἀναιρεῖσθαι ἀνάγκη τοῖς οὕτω (Emped) λέγουσιν ΜΑ8. 989 a27. κατὰ τὰ τῶν ἁπτῶν πάθη τοῖς ἁπλοῖς σώμασιν ἡ ἀλλοίωσίς ἐστιν Γβ4. 331 a10. ἡ γένεσις τῶν ἀρετῶν μετ' ἀλλοιώσεως, αὗται δ' οὐκ εἰσὶν ἀλλοιώσεις Φη3. 247 a19. ἀλλοίωσις, syn πάθος Φη3. 246 a2, 3, (cf 245 b13). 4. 248 a13, 15. τοῦ ἀλλοιωτοῦ ᾗ ἀλλοιωτὸν ἐντελέχεια ἀλλοίωσις Φγ1. 201 a12. ἡ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐντελέχειαν ἐπίδοσις ἢ οὐκ ἔστιν ἀλλοίωσις ἢ ἕτερον γένος ἀλλοιώσεως ψβ5. 417 b7. Trdlbg p 305. — ἡ ἀλλοίωσις ἐξ ἐναντίων τινῶν, εἰς ἐναντία, ἐν τοῖς πάθεσιν ἢ ἐναντίοις οὖσιν ἢ μεταξύ Φζ10. 241 a32. θ7. 260 a33. Γα4. 319 b10. δύο τρόποι ἀλλοιώσεως, ἥ τε ἐπὶ τὰς στερητικὰς διαθέσεις μεταβολὴ καὶ ἡ ἐπὶ τὰς ἕξεις καὶ τὴν φύσιν ψβ5. 417 b14. ἀλλοίωσις οὐδ' αὔξησις οὐδὲ γένεσις οὐκ εἰσὶν ὁμαλεῖς (ἰσοταχεῖς), φορὰ δ' ἐστίν Φδ14. 223 b20. η4. 249 a29. γίγνεται πολλάκις ἀθρόα ἡ ἀλλοίωσις Φθ3. 253 b25. α3. 186 a15. — plur ἀλλοιώσεις Φη3. 246 a3, b15, 247 a5, 19 al.

ἀλλοιωτικός. τὸ ἀλλοιωτικὸν οὐκ ἐξ ἀνάγκης αὐξητόν Φθ5. 257 a24. πάθος τῆς κατὰ δύναμιν γεύσεως ἀλλοιωτικὸν εἰς ἐνέργειαν (cf ἀλλοίωσις) αι4. 441 b21.

ἄλλος. ἄλλο def et dist, syn ἕτερον, opp ταὐτό Μι3. 1054 b15-22 Bz. cf ν1. 1087 b26, 30. ἄλλος c gen, ἡ αὐτὴ μὲν ἑαυτῇ, ἐκείνης δ' ἄλλη sim αι7. 447 b28. Ηε15. 1138 a16. Αα28. 45 a21. τι15. 174 b31 Wz. ἄλλον τρόπον ἀλλήλων Ζια1. 487 b19. ἄλλος, coni ἕτερος: ἑτέρων μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἄλλα δὲ βούλονται sim Ηι4. 1166 b8. θ7. 1158 a28. μβ6. 365 a4. — ἄλλος ἔστιν λόγος Πβ9. 1271 a20. ἄλλος γίγνεται ηεη10. 1243 b19. ἄλλο καὶ ἄλλο γίγνεσθαι μα3. 341 a8. 4. 342 a6. β3. 357 b30 (aliter δ9. 386 b7). οὐδὲν ἄλλο πλήν, παρά, ἢ μβ2. 354 b11. δ12. 390 a5, 6. ἤ τι τοιοῦτον ἄλλο πάθος μα8. 345 a18. καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα μδ12. 390 b22. 8. 384 b33, 385 a6. ἄλλο τι; (nonne) scribendum videtur pro ἀλλ' ὅτι Μγ4. 1044 b16 Bz. — ὁ φίλος ἄλλος αὐτός Ηι4. 1166 a32. ἄλλος Ἡρακλῆς, ἄλλος ἐγώ (cf παροιμίαι) ημβ15. 1213 a13. ηεη12. 1245 a30. — ἄλλως ἔχειν μβ8. 365 b29. γ4. 373 b32 al. ἄλλως καὶ ἄλλως ἔχειν Φθ6. 260 a7. ἄλλοτ' ἄλλως καὶ ὡς ἔτυχε, opp τεταγμένον Ζμα1. 641 b20. παρὰ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἄλλως πο14. 1453 b36. — ἄλλως, opp τὸν αὐτὸν τρόπον μδ6. 383 a16. — καὶ ἄλλως ἄτοπον, καὶ ἄλλως ἐφάνη Φβ4. 196 b2. Γβ11. 338 a18. ἄλλως οὐδὲν ὄντα χρήσιμα Ζμγ2. 663 b4. — ἄλλως τε καὶ Ηα4. 1096 a15. Πβ5. 1263 b18. γ15. 1286 b9 al. ἄλλως τε ἐπειδὴ καὶ Ζιγ2. 511 b12. — 'ceterum, tamen' ἐὰν ἡμίπυρον ᾖ, σφοδρὸν δὲ ἄλλως καὶ ἀθρόον κ4. 395 a23.

ἄλλοτε. τὸ ἄλλοτ' ἄλλως καὶ ὡς ἔτυχε, opp τὸ τεταγμένον Ζμα1. 641 b19.

ἀλλότριος (cf οἰκεῖος). οἱ πένητες ἐπιθυμοῦσι τῶν ἀλλοτρίων Πδ11. 1295 b30. cf Ηδ1. 1120 a18. θερμότης ἀλλοτρία, opp οἰκεία, φυσική μδ1. 379 a18. 3. 381 a24. 11. 389 b1. Ζγε6. 786 a12. ἀλλότριον τὴν φύσιν Ζγδ7. 776 a6. ὥρισται τοῖς τόποις τοῖς τ' οἰκείοις καὶ τοῖς ἀλλοτρίοις Οα7. 276 a12.

ἡ δικαιοσύνη δοκεῖ ἀλλότριον ἀγαθὸν εἶναι Ηε3. 1130 a3. 10. 1134 b5. φαίνεται τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸν μέγα, τὸ δ' ἀλλότριον μικρόν ηεη4. 1239 a17. ἀλλότρια ὀνόματα, opp ἡ κειμένη ὀνομασία τβ1. 109 a31. μεταφορᾶς τρόπος, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι πο21. 1457 b31. ἐὰν ἔχῃ μεταφορὰν μήτ' ἀλλοτρίαν μήτ' ἐπιπόλαιον Ργ10. 1410 b32. — ἀλλότριος c gen τῆς πολιτείας, opp μετέχων Πβ8. 1268 a40. ἀλλότρια τῆς περί τι διαιρέσεως Κ8. 10 a18. λόγοι ἀλλότριοι (opp οἰκεῖοι) τȣ̃ πράγματος, τῆς πραγματείας ηεα6. 1217 a2, 9. cf ἀλλοτρίοις λόγοις σοφίζεσθαι ηεα 8. 1218 b23. ἀλλότριον τῆς ἰατρικῆς τζ5. 143 a4. βίος ἐλευθερίας ἀλλότριος αρ7. 1251 b14. — τῶν συγγενῶν οἱ μὲν οἰκειότεροι οἱ δ' ἀλλοτριώτεροι Ηθ14. 1162 a3. ταῦτα ἀφείσθω, ϗ γάρ ἐστιν ἀλλοτριώτερα Ηθ10. 1159 b24. — ἀλλοτριώτατος τρόπος (de usu alicuius vocabuli, opp κυριώτατος) Κ15. 15 b29. 12. 14 b8. — ἀλλοτρίως ὁρίζεσθαι τα18. 108 b28. ἀλλοτρίως ἀποδιδόναι Κ5. 2 b35. πρὸς τȣ̀ς ἀκȣ́οντας ἀλλοτρίως ἔχειν ρ37. 1445 a21.

ἀλλοτριότητος ἀρχή Πε10. 1311 b15.

ἀλλοτριȣ̃ν. ἠλλοτριωμένον πκδ17. 937 b19.

ἀλλοτρόπως φτα3. 818 a23.

ἀλλοφρονεῖν. Ἕκτωρ κεῖτ' ἀλλοφρονέων (cf Ὅμηρος extr) ψα2. 404 a30. Μγ5. 1009 b30 Bz.

ἀλλοχροεῖν πδ29. 880 a25.

ἅλμα. τὸ φέγγος ἀπέτεινεν οἷον ἅλμα μα6. 343 b23.

ἅλμη. ἅλμῃ προσραίνεσθαι Ζιθ10. 596 a26. ἐν ἅλμῃ τρέφεσθαι Ρβ23. 1400 a12.

ἁλμυρίζειν. γῆ ἁλμυρίζȣσα Ζι7. 613 a3.

ἁλμυρὶς γεώδης ὑφίσταται ἐν τοῖς ἀγγείοις Ζμδ1. 676 a34. μβ3. 357 b4. ἡ κατὰ τὴν ἁλμυρίδα βαρύτης πκγ20. 933 b24.

ἁλμυρός. ἁλμυρὸν ὕδωρ τε5. 135 a28, 32. ἁλμυρὰ ὕδατα αι4. 441 b3. ὅσα περὶ τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ ϗ θάλατταν πκγ 1-41. τὸ ἁλμυρὸν ϗ πικρὸν σχεδὸν τὸ αὐτό, opp γλυκύ, λιπαρόν αι4. 442 a18, 26. ψβ10. 422 b12, a19. μβ2. 355 b9. πλβ4. 960 b19. βαρύτερον, παχύτερον τὸ ἁλμυρὸν τȣ̃ ποτίμȣ μβ3. 359 a6. 2. 355 a33. πκγ8. 932 b9. 22. 934 a9. διηθȣ́μενον γίνεσθαι τὸ ἁλμυρὸν πότιμον μβ2. 354 b18. τῶν ἁλμυρῶν τὰ ποτιμώτερα Ζγγ11. 761 b4. ἁλμυρὸν γάλα Ζιη5. 585 a31. προσφερόμενοι ἁλμυρὰς τροφάς f99. 1494 a9.

ἁλμυρότης μβ1. 353 b13. πκδ16. 937 b9. coni πικρότης μβ2. 354 b2. τῆς ἁλμυρότητος τῆς θαλάττης τίς ἡ αἰτία μβ3. φτβ2. 824 a4.

ἀλογία. πολλὴν ἔχει ἀλογίαν, opp εὔλογον Γα2. 315 b33. πρὸς τῇ ἄλλῃ ἀλογίᾳ, opp εὔλογον μτ1. 462 b21, 22. παρασύρȣσι τῇ ἀλογίᾳ τὴν ἐπιθυμίαν αρ3. 1250 a23. ὀρθὴ ἐπιτίμησις ϗ ἀλογία (ἀλογίᾳ ci Vhl Poet IV 428) πο25. 1461 b19.

ἀλόγιστοι τȣ̃ πείσεσθαί τι Ρβ8. 1385 b32, 30. οἱ ἀλόγιστοι ϗ μόνον τῇ αἰσθήσει ζῶντες θηριώδεις Ηη6. 1149 a10. ἀλόγιστον πάθος ηεγ1. 1229 a21. ἀλόγιστος ἐν τῷ μὴ ὑπομένειν τὴν ἀπὸ λογισμȣ̃ λύπην ηεγ4. 1232 a17. — ὑπερηφανώτεροι ϗ ἀλογιστότεροι διὰ τὴν εὐτυχίαν Ρβ17. 1391 b1. — τὰ μὲν διὰ λογιστικὴν ὄρεξιν τὰ δὲ δι' ἀλόγιστον (ἄλογον Spgl Bk³) Ρα10. 1369 a2.

ἄλογος. ἡδονῆς πάντα ἐφίεται ϗ ἔλλογα ϗ ἄλογα Ηκ2. 1172 b10. ἐπιθυμία ϗ θυμὸς κοινὸν ϗ τῶν ἀλόγων Ηγ4. 1111 b13. δυνάμεις ἄλογοι, opp μετὰ λόγȣ ε13. 22 b39. Μθ2. 1046 b2 Bz. τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἄλογον τὸ δὲ λόγον ἔχον, τὸ ἄλογον διττόν Ηα13. 1102 a18-1103 a10. γ13. 1117 b24. ψγ9. 432 a26. Πη15. 1334 b18, 21. ἄλογοι ἐπιθυμίαι, ὀρέξεις, ἄλογος ὁρμή, ἄλογα πάθη sim Ρα10. 1369 a4. 11. 1370 a18. Ηγ3. 1111 b1. ημα35. 1198 a17. πλ1. 954 b35. — μηδὲν ἀξιȣ̃ν ἀξίωμ' ἄλογον, ἀλλ' ἢ ἐπαγωγὴν ἢ ἀπόδειξιν φέρειν Φθ1. 252 a24. τȣ̃το παντελῶς ἄλογον ϗ πλάσματι ὅμοιον Οβ6. 289 a6. τȣ̃το δ' ἄλογον, συμβαίνει ἄλογον sim Φα4. 188 a5. μβ2. 355 a21. Ζγα17. 722 b30. β1. 734 a7. Μβ4. 999 b23. 5. 1002 a29. μ8. 1083 a18. ȣ̓δὲν ἄλογον συμβαίνει, ȣ̓κ ἄλογον Οβ8. 289 b34. μβ8. 366 a9. μτ1. 463 a23. ἄλογον εἰ μὴ μβ2. 355 a35. — ἐνδέχεται ἐν τῇ ἐποποιίᾳ τὸ ἄλογον ποιεῖν πο24. 1460 a13. πρὸς ἅ φασι τἄλογα πο25. 1461 b14 Vhl Poet IV 426. — ἄλογος mathematice i q irrationalis Αγ10. 76 b9. opp ῥητός ατ 968 b18. — ἀλόγως. ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἡ ὁμιλία ἀλόγως ὑπάρχει οα3. 1343 b13. — ἡ φύσις ȣ̓δὲν ἀλόγως ȣ̓δὲ μάτην ποιεῖ Οβ11. 291 b13. μηθὲν ἀξιȣ̃ν ἀλόγως, opp μετὰ λόγȣ ηεα 8. 1218 a29. ȣ̓κ ἀλόγως ὑπολαμβάνειν, συμβαίνειν Ηα3. 1095 b15. δ2. 1120 b18. ἔχει δ' ȣ̓κ ἀλόγως μβ5. 362 a14. ȣ̓κ ἀλόγως, syn εὐλόγως Φδ5. 212 b34, 30.

ἀλογωδέστερον v l πν2. 481 b27, cf λογοδέστερον.

ἀλοιφὴ συνεχής Ζι40. 624 a17.

ἄλοξ (Emped 344) αν7. 473 b11.

Ἀλόπη Καρκίνȣ Ηη8. 1150 b10 (Nck fr tr p 619).

ἀλοσάχνη. ἡ τῆς ἀλκυόνος νεοττιὰ παρομοία ταῖς καλȣμέναις ἀλοσάχναις, πλὴν τȣ̃ χρώματος Ζι14. 616 a20, 28 (genus alcyonii S II 105 cf 490, 544 ⟨halcyoneum cotoneum, vermis marinus⟩ St, alcyonium bursa K, species quaedam zoophytorum, alcyonia Cr, polyparium ignotum M 168, cf AZι II 245).

ἀλȣργής, ἀλȣργές saepe exhibetur in libro de coloribus χ2. 792 a7, 15, 24, 25, b10. 3. 793 a7. 4. 794 a21. 5. 796 b4, 797 a7. 6. 799 b3, rarius ἀλȣργός χ2. 792 b2. 5. 796 a25. apud Arist ubique forma ἀλȣργός videtur exhiberi.

ἀλȣργοπῶλαι μχ1. 849 b34.

ἀλȣργός (cf ἀλȣργής). τὸ ἀλȣργόν, coni τὸ φοινικȣ̃ν αι4. 442 a24. 3. 440 a10. μγ2. 372 a8. χ2. 792 a7, b2, dist φοινικȣ̃ν μγ4. 374 b33. χ2. 792 b10. syn πορφυροειδές χ2. 792 a15, 17, 24, 21. τὸ ἀλȣργὲς τῇ πορφύρᾳ βάπτεται χ4. 794 a21. ἱμάτιον ἀλȣργές θ96. 838 a21. τὸ ἀλȣργὲς πῶς γίνεται χ2. 792 a15-26. τὸ ἀλȣργὸν ȣ̓ γίγνεται κεραννύμενον μγ2. 372 a8. cf χ2. 792 b2. τὸ ἀλȣργὲς εὐανθὲς ϗ λαμπρὸν χ2. 792 a15. ἥδιστα τῶν χρωμάτων τὸ ἀλȣργὸν ϗ φοινικȣ̃ν αι3. 440 a1.

ἄλοχος ϗ πόσις, μέρη οἰκίας Πα3. 1253 b7.

ἅλς ὁ. οἱ ἅλες (plerumque coni λίτρον) γῆς τι εἶδός εἰσιν αι4. 441 b4. μδ7. 383 b20. 10. 388 b13, 389 a18. cf 7. 384 a18. 9. 385 b9. ἄτεγκτον μδ9. 385 b16. λυτὸν ὑγρῷ, τήκεται ὑγρῷ μδ6. 383 b13. 8. 385 a31. εν3. 461 b16. πκγ22. 934 a1. ἅλες μᾶλλον λίτρȣ ὀσμώδεις αι5. 443 a13. ἅλες χονδροί, χαῦνοι ϗ λεπτοί, ἁλῶν πλῆθος μβ3. 359 a32, b4. ἅλες ὀρυκτοί θ134. 844 a12. ἅλες ἐξανθȣ̃σιν (ἐκ τῆς θαλάττης) f 210. 1516 a24. ἡ τῶν ἁλῶν ἁλατοπωλία οβ 1346 b21. λείχειν ἅλα Ζιζ27. 580 b31. παρέχειν ἅλας f 588. 1574 a1. ἅλας διδόασι προβάτοις Ζιθ10. 596 a17, 20. κολοκύνθην ἁλὶ πάττειν Ζιθ10. 596 a21. ἅλες παύȣσι τὴν αἱμωδίαν πα38. 863 b11. ζ9. 887 b1. ψοφȣ̃σιν εἰς πῦρ ἐμβληθέντες πια26. 902 a1. 42. 904 a5. τὸ ἐν τοῖς ἅλασιν ὑφιστάμενον ἔλαιον πκγ32. 935 a8. cf 15. 933 a20. ὥσπερ οἱ ἅλες καταλείψονται (?) Ζιε24. 555 a14. — τὸ ἕλος πρίασθαι ϗ τȣ̀ς ἅλας (cf παροιμίαι) Ρβ23. 1399 a26. τȣ̀ς λεγομένȣς ἅλας συναναλῶσαι (cf παροιμίαι) Ηθ4. 1156 b27. ηεη2. 1238 a3. — sing ἅλς, ἁλός εν3. 461 b16. Ζιζ27. 580 b31 (v l ἅλας). θ10. 596 a21. πια26. 902 a1. 42. 904 a5, reliquis

locis pluralis legitur. dat plur ἁλσί μδ9. 385 b9, ἅλασι πκγ32. 935 a8.

ἄλσις, εἶδος κινήσεως, dist πτῆσις, βάδισις Ηκ3. 1174 a31. dist πορεία Ζπ14. 712 a30. γίγνεται ἀθρόῳ παντὶ τῷ σώματι Ζπ8. 708 a29. ὅσα ἅλσει χρώμενα μόνον ποιεῖται τὴν κατὰ τόπον μεταβολήν, dist ὅσα ϗ πορείας προσδέονται Ζπ 8. 708 a22. τὸ ἀλλόμενον πῶς ποιεῖται τὴν ἄλσιν Ζπ3. 705 a13. τὸ μόριον τὸ τῆς ἅλσεως κύριον (ἰγνύα) Ζιγ5. 515 b7. ἡ τῆς καρδίας ἄλσις Ζμγ6. 669 a18, 23. — ἄλσις exemplum ἐντελεχείας τȣ̃ κινητȣ̃ Φγ1. 201 a19. Μκ9. 1065 b20.

ἄλσος. οἰκεῖν ἄλση Ζι32. 618 b34, 29. ἄλση σύσκια Ζιε30. 556 a25.

ἁλτῆρες. οἱ πένταθλοι ἅλλονται πλεῖον ἔχοντες τȣ̀ς ἁλτῆρας Ζπ3. 705 a16. πε8. 881 b5.

ἁλτικός. τὰ ἁλτικὰ μόρια Ζμδ6. 683 b3.

Ἀλυάττȣ παῖς Ἀδράμυτος f 507. 1561 a28.

ἁλυκός. ἁλυκὸν ὕδωρ Ζιζ19. 574 a8. πκ1. 923 a6. γ8. 872 a9. 19. 873 b37. τὰ ἁλυκὰ τῶν γλυκέων ἧττον ψυχρὰ πκγ 7. 932 b1. οἱ πρὸς νότον τόποι ἁλυκώτερα τὰ ὕδατα ἔχȣσιν πκγ25. 934 a30. δάκρυον, ἱδρὼς ἁλυκά ἐστιν πε37. 884 b29. τὰ μέρη τὰ γεώδη, ἃ εἰσιν ἁλυκά φτβ2. 823 b24.

ἁλυκότης f 209. 1516 a15. φτβ2. 823 b17. 3. 824 b5.

ἀλυπία. μετ' ἀλυπίας, opp μετὰ λύπης τγ2. 117 a24. Ρα5. 1361 b27. ὑπερτείνειν τῇ ἀλυπίᾳ Ηι11. 1171 b8. ϗ ἡ ἡδονὴ ἀγαθὸν ϗ ἡ ἀλυπία Ρα7. 1365 b13. τὴν τȣ́των ἀλυπίαν διώκει ὁ φρόνιμος Ηη13. 1153 a31.

ἄλυπος. οἰόμενοι δεῖν ἄλυποι εἶναι τοῖς ἐντυγχάνȣσιν Ηδ12. 1126 b14. αὐτὴ ἡ δειλία ἄλυπος Ηγ15. 1119 a29. ἄλυπος ὄρεξις ἡ βȣ́λησις τζ8. 146 b2. ἄλυπος ὁ ἐν τῷ γήρᾳ θάνατος αν17. 479 a20. ζωὴ ἄλυπος ϗ μακαρία Οβ1. 284 a29. τῷ θεῷ ἄλυπον ἄπονόν τε τὸ ἄρχειν κ6. 400 b10. ἴδιον τῶν ὄνων τὸ ἄλυπον φ4. 808 b37. — ἄλυποι ἡδοναὶ αἱ μαθηματικαί Ηκ2. 1173 b16. τὸ ἄλυπον, dist τὸ ἡδύ Ηδ2. 1120 a27. η12. 1152 b15. ημβ7. 1204 a24. — ἀλυποτέρας διανοίας τὸ μὴ θαυμάζειν Οβ13. 294 a12. τίς βίος ἀλυπότατος f 40. 1481 b11. — ἀλύπως ἐκσπῶνται τρίχες τινές πι22. 893 a20. ἀλύπως, dist ἡδέως, χαίρειν ηεα5. 1216 a37. Ηδ2. 1120 a26. Ρβ9. 1387 b16. τὸ ἀλύπως ἐγγὺς τῆς ἡδονῆς ἐστίν ημβ7. 1204 a24.

ἄλυρος. ἡ σάλπιγξ μέλος ἄλυρον (ex poeta incerto) Ργ6. 1408 a7, 9.

Ἅλυς. Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς Ργ5. 1407 a38.

ἄλυσις. ὅσα ὥσπερ αἱ ἁλύσεις σύγκειται τῶν σωμάτων μδ9. 387 a13.

ἀλυσιτελές Ηθ16. 1163 b27. (pro λυσιτελές ci Bk ρ37. 1443 b34). ȣ̓κ ἀλυσιτελές ρ3. 1424 a19.

ἄλυτος 1. physice. ἄλυτα ὑγρῷ, θερμότητι, opp λυτά Ζγβ6. 743 a7. μδ6. 383 b10, a30. τίνα μάλιστα ἄλυτα μδ7. 384 b7. — 2. logice. μόνον τὸ ἀναγκαῖον, ἂν ἀληθὲς ᾖ, ἄλυτόν ἐστιν, opp λυτόν Ρα2. 1357 b17. τεκμήριον ἄλυτον Ρβ25. 1403 a14. ἄλυτος συλλογισμός, opp λύσιμος Αβ27. 70 a29. — ἀλύτως τίνα πήγνυται Ζμβ2. 649 a32.

ἄλφα. πολλὰ τὰ ἄλφα, αὐτὸ ἄλφα Μμ10. 1087 a8, 9.

ἀλφάνȣσι φθόνον (Eur Med 297) Ρβ2. 1394 a34.

Ἀλφειȣ̃ θυγάτηρ, ἀπόγονοι f 555. 1569 b43. 554. 1569 b36.

Ἀλφεσίβοια ἐν τῷ Ἀλκμαίωνι τῷ Θεοδέκτȣ Ρβ23. 1397 b5 (fr 2).

ἀλφηστικός. κιρρὸς ὁ ἀλφηστικὸς μονάκανθός ἐστιν f 290. 1528 b29.

ἄλφιτον (Emped 275) μδ4. 382 a1. ὅσα περὶ ἄλφιτα πκα 1-26. τὰ ἄλφιτα ἁδρά πκα26. 929 b37. μᾶλλον τῷ ὕδατι συμμένει φυρόμενα ἢ τῷ ἐλαίῳ πκα16. 929 a11. ἀλφίτων et ἀλεύρων natura dist πκα3. 927 a23. 7. 927 b15. 22. 929 b9. 26. 930 a3. α37. 863 b2. ὄντος μεδίμνȣ τῶν ἀλφίτων τετραδράχμȣ οβ1347 a33. ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται ϗ τὰ ἄλφιτα ϗ οἱ ἄρτοι f 411. 1546 b13.

Ἀλωάδαι κ1. 391 a11.

ἅλων. πεδίον ὅμοιον ἅλωνι μεγάλῃ σ973 a14. f 238. 1521 b7.

ἀλωπεκία. αἱ ἀλωπεκίαι καλȣ́μεναι (νόσημα) πι27. 893 b38.

ἀλωπεκίας, piscis, refertur inter τὰ τῶν γαλεῶν εἴδη. εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα ϗ πάλιν ἀφίησιν f 293. 1529 a15, 21 (selachiorum s squalorum L species quaedam).

Ἀλωπεκόννησος Ζιθ13. 598 a22.

ἀλώπηξ 1. vulpes, refertur inter τὰ πολυσχιδῆ τῶν τετραπόδων Ζγβ6. 742 a8. δ6. 774 b7. ἐν Αἰγύπτῳ ἀλώπεκες ἐλάττονες Ζιθ28. 606 a24. τὸ αἰδοῖον ὀστῶδες ἔχει Ζιβ1. 500 b24. πῶς ὀχεύει ϗ τίκτει Ζιζ34. 580 a6. γεννᾷ πάντα τυφλά, ἀδιάρθρωτα σχεδόν Ζγβ6. 742 a9. δ6. 774 b14. — γίνεται ὁ συνδυασμὸς ϗ ἐπὶ κυνῶν ϗ ἀλωπέκων ϗ λύκων Ζγβ7. 746 a34. ἐξ ἀλώπεκος ϗ κυνὸς γίνονται οἱ Λακωνικοὶ κύνες Ζιθ28. 607 a3. τὰ γιγνόμενα ἐξ ἀλώπεκος ϗ κυνὸς τέλος ἀποβαίνει κατὰ τὸ θῆλυ τὴν μορφήν Ζγβ4. 738 b31. — πανȣ̃ργος, κακȣ̃ργος, τρωγλοδύτης Ζια1. 488 b20. ι1. 610 a12. cf φ6. 812 a17. τίσι ζῴοις πολέμιος ϗ τίσι φίλος Ζιζ 37. 580 b25. ι1. 609 b1, 3, 26, 30. 32. 619 b10. 1. 609 b32, 610 a12. f 275. 1527 b23. ὀρνίθων γένος ὃ τίκτει ἐν δέρματι ἀλώπεκος Ζι33. 619 b15. θαυμάσιόν τι ἄκȣσμα περὶ ἀλώπεκος θ99. 838 b4. Αἰσώπȣ λόγος περὶ τῆς ἀλώπεκος κυνοραϊστὰς πολλȣ̀ς ἐχȣ́σης Ρβ20. 1393 b24 (renard C, de vulpe Aegyptiaca C II 726; canis vulpes S St K Cr, fort etiam canis niloticus Geoff AZι I 63 n 3 Su 144 no 10).

2. τῶν πτηνῶν τὰ δερμόπτερα, οἷον ἀλώπηξ ϗ νυκτερίς Ζια5. 490 a7; ad hoc animal etiam Ζιζ34. 580 a6. 37. 580 b25 refert S (renard volant C, sciurus petaurista Herrmann Alopex Arist Argent 1782, vulpecula Gazae S, 'de vulpecula dubitatio magna est, sciuri aut lemuris genus aliquod volans intelligi videtur' S I 21, fort sciurus volans sive vespertilio caninus St Cr, pteromys volans Su 41 n 6, dubitat AZιI 64 n 4).

3. piscis, refertur inter γαλεοειδεῖς Ζιζ11. 566 a31. eius γένεσις Ζιζ10. 565 b1 πῶς βοηθȣ̃σι πρὸς τὸ ἄγκιστρον Ζι 37. 621 a12. ad hoc animal etiam Ζιθ28. 606 a24 refert S. (species quaedam canis marini C II 726, 222, piscis cartilagineus S St Cr, squalus sive vulpes centrina K, squalus vulpes L ⟨alopias vulp Raffinesque⟩ J Müller Abhandl d Berl Acad 1840 p 197, squalus nondum certo definitus AZι I 145 n 87).

ἅλως 1. ὁ σῖτος ἐν τῇ ἅλῳ ἀπόλλυται Φβ8. 198 b22. ἰχθῦς ἐξιόντες ἐπὶ τὰς ἅλως νέμονται θ72. 835 b9. cf 120. 842 a7. — 2. ἅλως ἐστὶν ἔμφασις λαμπρότητος ἄστρȣ περιαυγος κ4. 395 a36. de eius natura μγ2. 3. α7. 344 b2. 8. 346 a5. διὰ τί περὶ τὴν σελήνην πλεονάκις γίγνονται μγ3. 373 a27.

ἅλωσις. γίνεται ἡ ἅλωσις, γίνονται αἱ ἁλώσεις (τῶν ὀρνίθων, τῶν ἰχθύων) Ζιθ3. 593 a20. 15. 600 a3.

ἅμα κατὰ τόπον, def Μκ12. 1068 b26. Φε3. 226 b21. η2. 243 a4 (ȣ̓θὲν αὐτῶν μεταξύ ἐστιν). ἅμα κατὰ χρόνον def Φδ10. 218 a25. Κ13. 14 b25. αι7. 448 b19. αἱ κινήσεις αἱ ἅμα Ργ17. 1418 a14. ἅμα τῇ φύσει def Κ13. 14 b27, 34, 15 a8. 7. 7 b15. τε3. 131 a14, 16. — ἅμα, opp χωρίς μδ9. 386 a9. Μζ15. 1040 a15. opp κατά τινα τάξιν ἢ χρόνον Πβ2. 1261 a32. — ἅμα . . ϗ μα3. 339 b25. δ6. 382 b31. 9. 386 a3 al. ἅμα . . τε . . ϗ μα3. 340 b5. ἅμα ϗ μβ8.

368 a18. ἅμα ϰ . . ϰ μδ9. 386 b20. ἅμα c dat μβ8. 368 a34. ἅμα c partic, veluti ἀποσπινθηρίζει ἅμα καιόμενον μα4. 341 b30. Ζιζ20. 574 a4. τὰς γνώμας ἅμα λεγομένας δήλας εἶναι Ρβ21. 1394 b14. ἅμα λεγομένων ἡ γνῶσις γίνεται sim Ργ10. 1410 b24. 11. 1412 a31. ἅμα εἰρημένων γνωρίζειν Ρβ23. 1400 b33. ἅμα δὲ in principio enunciationis, ut ad alteram argumentationem transeatur, veluti ἅμα δὲ φανερόν al Μβ4. 1008 a30. Πδ9. 1294 a32. Ηθ16. 1163 b22. Φα2. 185 a14.

Ἀμαδόκῳ Σεύθης ἐπέθετο Πε10. 1312 a14.

ἀμαθής. ζῷα θυμώδη ϰ ἀμαθῆ Ζια1. 488 b14. ὁ χρόνος πότερον σοφώτατος ἢ ἀμαθέστατος Φδ13. 222 b18.

ἀμαθία παρακολȣθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ αρ6. 1251 a2.

ἀμαθύνει (Hom I 593) Ρα7. 1365 a14.

ἀμάλακτος. περὶ ἀμαλάκτȣ μδ9. 385 b6-26. 8. 385 a13. 7. 384 b1. ἄτηκτα ϰ ἀμάλακτα μδ10. 388 b25.

ἅμαξα μχ31. 858 a4.

ἁμαξιαῖος λίθος θ98. 838 b1.

ἁμάξιον Ζκ7. 701 b4.

ἁμαρτάνειν, opp κατορθȣ̃ν Ηβ6. 1107 a15 al. ρ30. 1437 b5. opp ὀρθῶς ποιεῖν Ηδ11. 1126 a34. dist ἀτυχεῖν Ηε10. 1135 b18. cf ρ5. 1427 a41. dist ἀδικεῖν Πγ11. 1281 b28. cf Ργ2. 1405 a27. ἁμαρτάνειν τῆς προστάξεως, τȣ́τȣ Ηη7. 1149 a28. Πε1. 1301 a28. ἁμαρτεῖν τῆς ὁρμῆς Ζιθ21. 575 a14. ταύτην ȣ̓χ ἥμαρτον τὴν ἁμαρτίαν Πθ4. 1338 b12. ȣ̓ συγχωρήσω Ἀθηναίοις δὶς ἁμαρτεῖν εἰς φιλοσοφίαν f 617. 1528 a19, 28. ἁμαρτάνειν ἐπὶ τὴν ἔλλειψιν, ἐπὶ τὸ μᾶλλον sim Ηγ13. 1118 b16. δ3. 1122 a15. 11. 1126 a1. ηεγ2. 1230 b17. Ρβ12. 1389 b3. ἁμαρτάνοντες λέγȣσιν, opp ὃ βȣ́λονται Φδ6. 213 a24. ἁμαρτάνȣσιν ὅσοι τῶν ποιητῶν Ἡρακληΐδα πεποιήκασι πϛ8. 1451 a20. — ἁμαρτάνειν πολλαχῶς ἔστιν Ηβ5. 1106 b28. τὸ ἁμ. κοινὸν πάντων ἀνθρώπων ρ37. 1444 a10. τῶν ἀγαθῶν μήτ' αὐτȣ̀ς ἁμαρτάνειν μήτε τοῖς φίλοις ἐπιτρέπειν Ηθ10. 1159 b7. ὁ ἑκὼν ἁμαρτάνων πȣ̃ αἱρετώτερος; Ηζ5. 1140 b23. — ἁμαρτάνεσθαι. ἡ μὲν ὑπερβολὴ ἁμαρτάνεται, τὸ δὲ μέσον κατορθȣ̃ται Ηβ5. 1106 b25. cf 6. 1107 a25. τὸ ἁμαρτανόμενον Ηε14. 1137 b16. Φβ8. 199 b2. τὰ κατὰ λογισμὸν ἢ θυμὸν ἁμαρτηθέντα Ηγ3. 1111 a34. οἱ ἡμαρτημένοι, dist οἱ κακοί Ηδ9. 1125 a19. τὸ ἐν ἀρχῇ ἡμαρτημένον Πε1. 1302 a6. ἕξεις ἡμαρτημέναι ηεγ3. 1231 b22. πολιτεῖαι ἡμαρτημέναι, syn παρεκβάσεις Πγ1. 1275 b1. 6. 1279 a20. ε1. 1301 a34. τυραννὶς ἡμαρτημένη, opp ὀρθή Ηθ12. 1160 b31.

ἁμάρτημα. ἐν τοῖς ἀιδίοις ȣ̓δὲν ȣ̓́τε κακὸν ȣ̓́τε ἁμάρτημα Μθ9. 1051 a20. τὰ τέρατα ἁμαρτήματα τȣ̃ ἕνεκά τȣ Φβ8. 199 b4. — κοινὸν πᾶσιν ἁμάρτημα τοῖς ἐν ὑποτιθεμένοις, τὸ ἐν ἀρχῇ ἁμάρτημα sim Ογ5. 304 b11. 4. 303 a17. Πε4. 1303 b29. τὸ ἁμ. ȣ̓κ ἐν τῷ νόμῳ ἀλλ' ἐν τῇ φύσει τȣ̃ πράγματός ἐστιν Ηε14. 1137 b17, 25. ἁμάρτημα ϰ αἶσχος ἀνώδυνον πο5. 1449 a34. — ἁμάρτημα, dist ἀτύχημα, ἀδίκημα Ηε10. 1835 b12-1136 a3. Ρα13. 1374 b7.

ἁμαρτητικός, opp κατορθωτικός Ηβ2. 1104 b33.

ἁμαρτία. ταύτην ȣ̓χ ἥμαρτον τὴν ἁμαρτίαν Πθ4. 1338 b12. αἴτιον τῆς συμβαινȣ́σης ἁμαρτίας, εἰς μίαν δόξαν δύο συμβαίνειν ἁμαρτίας Μμ8. 1084 b24, 4. ἡ τῆς ᾠδῆς ἁμαρτία πιθ43. 922 a18. ἁμαρτία ἐπιστήμης, περὶ αἴσθησιν, opp ὀρθότης Ηζ10. 1142 b10. τβ4. 111 a16, 18. ἁμ. ἐν τοῖς κατὰ τέχνην, κατὰ φύσιν Φβ8. 199 a33. ἁμ. ἐν τῇ διανοίᾳ, ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, κατὰ τὴν αἴσθησιν ημα17. 1189 b22. ηεβ10. 1226 a36. Ηζ9. 1142 a21. ἁμαρτία ἐν τῷ ὁρίζεσθαι τζ1. 139 b9. αἱ ἐν τοῖς προβλήμασιν ἁμαρτίαι διτταί τβ1. 109 a28. — ἁμαρτία, dist κακία, ἀδικία, ἀτυχία Ηη6. 1148 a3. πο13. 1453 a10. ρ5. 1427 a34. — ἁμαρτία φυσική ημβ6. 1202 a26. ἁμαρτίαι Ηγ10. 1115 b15. Πβ8. 1269 a16. ἔχειν τὰς παρεκβάσεις καὶ τὰς ἁμαρτίας τὰς παρ' ἀμφοτέρων Πε10. 1310 b6. ἁμαρτίαι παιδικαί Ηγ15. 1119 a34.

ἁμαρτωλός. τῶν ἄκρων τὸ μέν ἐστιν ἁμαρτωλότερον Ηβ9. 1109 a33.

Ἄμασις Ρβ8. 1386 a19. eius λόγος περὶ τȣ̃ ποδανιπτῆρος Πα12. 1259 b8 (Her. 2, 172).

ἀμαυρός. ἥλιος ἀχλυώδης ϰ ἀμαυρότερος μβ8. 367 a21. ἀστὴρ ἔσχε κόμην ἀμαυράν μα6. 343 b12 (cf ἀμυδρός b13). ἶρις ἀμαυροτέρα τοῖς χρώμασιν μγ4. 375 a30, b13. κομῆται σπανιώτεροι ϰ ἀμαυρότεροι τὸ μέγεθος μα7. 344 b29. ὁ θαλάττιος ὄφις ἀμαυρότερος Ζι37. 621 a4. — φωναὶ ἀμαυραί ακ802 a19. κινεῖσθαι ὑπὸ μικρῶν ϰ ἀμαυρῶν παθημάτων, opp ἰσχυρὰ ϰ ἐναργῆ ψα1. 403 a21. ζῷα ἀμαυρότερα ϰ βραχυβιώτερα Ζι1. 608 a11. — ἀμαυρῶς, opp ἀκριβέστερον Οα9. 279 a29.

ἀμαυρȣ̃ν. ἀμαυρȣ̃ται τὸ θερμὸν μβ8. 367 b28. Ζμγ4. 667 a19. πκϛ18. 942 a24, ἡ ἡδονή Ηκ4. 1175 a10. ἠμαύρωται τȣ̃ ἀνδρὸς ἡ δύναμις πδ25. 879 a34. ἀμαυρȣ̃σθαι κατὰ τὴν τροφὴν Ζγδ4. 772 b28.

ἀμαύρωσις ἡ ἐν τῷ γήρᾳ ψα4. 408 b20.

ἀμβλίσκειν. ὅσα δ' ἐλλείποντα γίνεται τῶν τοιȣ́των μορίων, οἷον ἀκρωτηρίȣ τινὸς ἢ τῶν ἄλλων μελῶν (μερῶν cod P), τὴν αὐτὴν δεῖ νομίζειν αἰτίαν, κἂν ὅλως τὸ γινόμενον ἀμβλωθῇ Ζγδ4. 773 a1.

ἀμβλύνειν. οἱ ὀδόντες ἀμβλύνονται Ζμγ1. 661 b22. cf Ζγε8. 789 a9. τὸ τέμνον ἀμβλύνεται ὑπὸ τȣ̃ τεμνομένȣ Ζγδ3. 768 b17. — τὸ ψυχρὸν τȣ̀ς χυμȣ̀ς ἀμβλύνει ϰ τὰς ὀσμὰς ἀφανίζει αι5. 443 b15.

ἀμβλύς. τὸ ἀμβλὺ πολλαχῶς λέγεται τα15. 106 a14. ἀμβλεῖα (int γωνία), ἀμβλυτέρα, opp ὀξεῖα μχ23. 855 a10, 15, 17, 13. ῥὶς ἀμβλεῖα φ6. 811 a32. ὀδόντες ἀμβλεῖς, opp ὀξεῖς Ζιβ2. 501 b13. ζ20. 575 a12. ἀνάλογον ἔχει (τὸ ἐν ψόφῳ ὀξὺ ϰ βαρὺ) τῷ περὶ τὴν ἁφὴν ὀξεῖ ϰ ἀμβλεῖ· τὸ γὰρ ὀξὺ οἷον κεντεῖ, τὸ δ' ἀμβλὺ οἷον ὠθεῖ ψβ8. 420 b2. ἡ ἀκοὴ ἀμβλυτέρα αἴσθησις τῆς ὄψεως πζ5. 886 b32. τὰ αἴτια τȣ̃ ἀμβλὺ ἢ ὀξὺ ὁρᾶν Ζγε1. 780 a26. πλα8. 958 b1. ἀμβλύτερον βλέπειν Ζμβ13. 657 b36.

ἀμβλύτης ὀδόντων Ζγε8. 789 a11.

ἀμβλυωπία θ171. 847 a2.

ἀμβλυωπότερος ἐγένετο τὰς ὄψεις Διονύσιος f 546. 1568 b22.

ἄμβλωσις. ἀμβλώσεις γίνονται πολλαὶ τῶν κυημάτων Ζγδ4. 773 a1. ἐὰν δέ τισι γίγνηται παρὰ ταῦτα συνδυασθέντων, πρὶν αἴσθησιν ἐγγενέσθαι ϰ ζωήν, ἐμποιεῖσθαι δεῖ τὴν ἄμβλωσιν Πη16. 1335 b25.

Ἀμβρακία. ἐν Ἀ. μικρὸν τὸ τίμημα Πε3. 1303 a23. Περίανδρος τύραννος Πε4. 1304 a31. 10. 1311 a40. Δεξαμεναί, μέρος τῆς Ἀμβρακίας f 437. 1550 a22. — Ἀμβρακία, θυγάτηρ Φόρβαντος τȣ̃ Ἡλίȣ f 437. 1550 a23. — Ἀμβρακιωτῶν πολιτεία f 437.

ἀμβροσίας ϰ νέκταρος γεύσασθαι Μβ4. 1000 a12, 17.

ἄμβροτος (Orphic VI 12) κ7. 401 b2.

ἀμεγέθης. ἀσώματον ϰ ἀμέγεθες Γα5. 320 a31. πῶς ἔσται ἐξ ἀμεγεθῶν μέγεθος Μλ10. 1075 b29. Γα2. 316 a27. 5. 320 b32. ȣ̓ κινεῖται τὸ ἀμέγεθες Φθ10. 267 a23.

ἀμείψασθαι τὴν προϋπαρχὴν Ηι2. 1165 a5.

Ἀμειψίας ἐνίκα Κόννῳ f 578. 1573 a12.

ἀμέλγεσθαι γάλα πολύ Ζιγ21. 523 a7. 20. 522 a15. πι6.

891 b4. ἀμέλγονται αἱματώδες Ζιγ20. 522 a10. ἀμέλγεται μῆνας ὀκτώ Ζιγ21. 523 a5.

ἀμέλει. ὥσπερ ἀμέλει (ἡ φύσις συνήγαγεν al) κ5. 396 b9. 6. 398 b14, 400 b13. f 208. 1515 b40.

ἀμέλεια Ηγ7. 1114 a25. Ρβ2. 1379 b37. ἀμέλειαι, ῥαθυμίαι, ἀπονίαι Ρα11. 1370 a15. ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ ἀμέλεια αρ6. 1251 a22.

ἀμελεῖν τῶν ἰδίων Ηδ2. 1120 b2. — non addito obiecto Πδ 6. 1293 a18. ρ4. 1426 a12. opp προσέχειν τὸν νοῦν Πε12. 1316 b13. ἠμελημένον ρ3. 1425 b20.

ἀμελέτητος, opp γεγυμνάσθαι τι16. 175 a26, 24.

ἀμενηνός. ἀμενηνῇ τῇ φωνῇ, μικρὸν ϗ ἀμενηνὸν φθέγγεσθαι πια6. 899 a30, 31. οἱ ἄκεντροι σφῆκες ἐλάττους ϗ ἀμενηνότεροι Ζι41. 628 b4.

ἀμερής. ἀμερές, def τὸ κατὰ ποσὸν ἀδιαίρετον, τὸ μηθὲν ἔχον μέγεθος Φζ10. 240 b12. 1. 231 b3. θ10. 266 a10. ἆρ' ἐν τοῖς ποσοῖς ἔστι τι ἀμερές ατ968 a2. ἀμερὲς ἀμεροῦς οὐκ ἔστιν ἐχόμενον Φζ6. 237 b7. 5. 236 b12. 1. 231 a28. 2. 233 b32 (syn ἄτομον b17). τὸ ἀμερὲς οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι Φζ10. 240 b8. 8. 239 a4. θ6. 258 b25, 18. οὐσία ἀμερὴς ϗ ἀδιαίρετος Μλ7. 1073 a6. εἰ μεριστὴ ἢ ἀμερὴς ἡ ψυχή ψα1. 402 b1. ηεβ1. 1219 b32. — τὰ καθόλου dicuntur ἀμερῆ Αδ19. 100 b2 Wz, cf Μμ8. 1084 b14.

ἄμεσος. τὰ ἄμεσα, syn ἀναπόδεικτα, opp ἀποδεικτά, δι' ἀποδείξεως Αα35. 48 a33, 37. γ2. 71 b27. 3. 72 b22. 17. 81 a36. οὐκ ἐνδέχεται ἐπίστασθαι δι' ἀποδείξεως μὴ γινώσκοντι τὰς πρώτας ἀρχὰς τὰς ἀμέσους Αδ19. 99 b21. ἐξ ἀμέσων δεῖ εἶναι τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην Αγ2. 71 b21, 72 a7. τὸ ἄμεσον ἀρχή Αγ24. 86 a15. ἄμεσος ἀρχὴ συλλογιστική Αγ2. 72 a15. ἄμεσα ϗ ἀρχαί Αδ9. 93 b22. ἄμεσος, πρώτη ϗ ἄμεσος πρότασις Αβ23. 68 b30. γ2. 72 a7. 23. 85 a1. ἄμεσον διάστημα, syn ἀδιαίρετον, opp διαιρετόν Αγ22. 84 a35. ἵσταταί ποτε τὰ ἄμεσα Αγ3. 72 b22. ἡ τῶν ἀμέσων ἐπιστήμη ἀναπόδεικτος Αγ3. 72 b20. ὁ τῶν ἀμέσων ὁρισμός Αδ10. 94 a9. τῶν ἀμέσων γνῶσις πῶς Αδ19. — ὅτι μάλιστα ἄμεσα (Wz, τὰ μέσα Bk) Αβ19. 66 a37.

ἀμεταβλησία, dist μονή Φε6. 230 a10.

ἀμετάβλητος ϗ ἀρύθμιστος Μδ4. 1014 b28. ἀμετάβλητον ἢ μὴ ῥᾳδίως ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητον Μδ12. 1019 a27.

ἀμετακίνητος. ὁ τόπος ἀγγεῖον ἀμετακίνητον Φδ4. 212 a15. — **ἀμετακινήτως** ἔχειν, syn βεβαίως Ηβ3. 1105 a33.

ἀμεταμέλητος ὁ σπουδαῖος Ηι4. 1166 a29. ὁ ἀμεταμέλητος ἀνίατος, opp ὁ μεταμελητικός Ηη8. 1150 a22.

ἀμετάπειστος ὁ ἐπιστάμενος ἁπλῶς Αγ2. 72 b3. ὑπόληψις ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου τε2. 130 b16. 4. 133 b30 sqq. 5. 134 a35. βέβαιον ϗ ἀμετάπειστον ἡ σφοδρὰ δόξα ημβ6. 1201 b6. ἀμετάπειστόν τι ἡ ἀνάγκη Μδ5. 1015 a3.

ἀμετάπτωτος ἐπιστήμη τζ2. 139 b33. ἀμετάπτωτος φιλία, ἡ ἀρετὴ ἀμετάπτωτον ημβ11. 1209 b13, 14.

ἀμετρία ἀκολουθεῖ τῇ ἀνελευθεριότητι αρ7. 1251 b15.

ἄμετρος. διαφέρουσι τῷ ἔμμετρα λέγειν ἢ ἄμετρα πο9. 1451 b1. — ἄμετρον (codd, μέτριον Bk, fort ἄπειρον Bz Ar St I 67) ξ1. 974 a14.

ἀμήχανος. ἀμήχανόν ἐστι γενέσθαι (Emped 102) ξ2. 975 b2. — τῶν ἀγρίων ὀρνέων οἱ μὲν εὐμήχανοι πρὸς τὸν βίον, οἱ δ' ἀμηχανώτεροι Ζι11. 614 b34. — ἰσχὺς ἀμήχανος Οβ9. 291 a4. ψόφος ἀμήχανός τις τὸ μέγεθος Οβ9. 290 b20. ἡδοναὶ ἀμήχανοι Ζμα5. 645 a9. — διαφέρει ἀμήχανον ὅσον Μλ6. 1071 b37. Ηη5. 1147 a8.

ἀμία, piscis, refertur inter τὰ ἀγελαῖα Ζια1. 488 a7. ἀμίαι ἔχουσιν ὀδόντας ἰσχυροὺς Ζι37. 621 a19. σαρκοφάγοι εἰσίν, ἅπτονται ϗ φυκίων Ζιθ2. 591 a11, b11. τὴν χολὴν ἔχουσιν παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρυφασμένην, πολλάκις ϗ ἐπαναδίπλωμα Ζμδ2. 676 b21. Ζιβ15. 506 b13. ποῦ γίνονται, πότε ἐμβάλλουσιν εἰς τὸν Πόντον, ἀναπλέουσιν εἰς τοὺς ποταμοὺς Ζιθ13. 598 a22, 27. 19. 601 b21. πῶς θηρίον τι ἀμύνουσιν Ζι37. 621 a17. easdem fere notas complectitur f 291. πόθεν ὠνόμασται f 291. 1528 b37. 313. 1531 a27. (boniton C II 138, 'putant scombrum amiam intelligi' S II 174, scomber St K Cr, scomber amia *L*, s lichia amia Cuv F 304, 9, scomber sardo Ka Ζι ad α1, pelamys sarda, bonite ΑΖιΙ 121 n 2).

ἀμιγής. ὁ νοῦς ἀμιγής (Anaxag), coni ἁπλοῦς, καθαρός, ἀπαθής, χωριστός ΜΑ8. 989 b15, 17. Φθ5. 256 b25. ψα2. 405 a17. γ4. 429 a18. 5. 430 a18. ἡδέα ἐστὶν ὅταν εἰλικρινῆ ϗ ἀμιγῆ ἄγηται εἰς τὸν λόγον ψγ2. 426 b4. ἡδοναὶ ἀμιγεῖς, opp μικταί Ηκ2. 1173 a23. τὸ ἀγαθὸν ἀμιγές ἐστι τοῖς φαύλοις ημβ7. 1204 a38. — τὰ τοῖς ἐναντίοις ἀμιγέστερα μᾶλλον τοιαῦτα τγ5. 119 a27 sqq. ἀμιγεστέρα ὀσμή πιβ4. 907 a1.

ἅμιλλα. ὅπου ἅμιλλα, ἐνταῦθα ϗ νίκη ἐστίν Ρα11. 1371 a6.

ἁμιλλᾶσθαι πρὸς τὸ εὖ δρᾶν Ηθ15. 1162 b8. ἁμιλλωμένων πρὸς τὸ καλὸν ϗ διατεινομένων τὰ κάλλιστα πράττειν Ηι8. 1169 a8. (ἀδύνατον) ἐν τῷ πελάγει ἁμιλλᾶσθαι ἅρματα ξ6. 980 a12.

ἄμικτος. ἄμικτα δεῖν προϋπάρχειν ΜΑ8. 989 b1. τὸ μεμιγμένον τοῦ ἀμίκτου ἥδιον, οἱ τῆς λύρας φθόγγοι ἀμικτότεροι τῇ φωνῇ πιθ43. 922 a4, 16.

ἀμίμητος πκθ10. 951 a6.

Ἀμιναῖος οἶνος f 453. 1552 a32, 36, 39.

ἀμιξία, opp μῖξις πν9. 485 b18.

ἀμίς. αἱ ἀμίδες διὰ τί χρυσίζονται πι43. 895 b7.

ἄμισθος. ἐκκλησιάζειν ἀμίσθους Πζ5. 1820 a18. ἀμίσθους ἄρχειν ἀριστοκρατικόν Πβ11. 1273 a17. — ἀμίσθων οὐχ οἷόν τε ἄρχειν οα5. 1344 b3.

Ἀμισός Ζιε22. 554 b15. οβ1350 b27. **Ἀμισηνὸς** σίδηρος θ48. 833 b22. f 248. 1524 a6.

ἅμμα. ἐὰν λυθῇ τὸ ἅμμα, ἀποθνήσκει τὸ ἔμβρυον Ζιη10. 587 a16.

ἄμμορος (Hom Σ 489, ε 275) πο25. 1461 a20.

ἄμμος, def πκγ33. 935 a11. cf 8. 932 b13. φύεσθαι ἐξ ἄμμου ϗ ἰλύος Ζιε11. 543 b18. ζ15. 569 a12. τρέφεσθαι φυκίοις ϗ ἄμμῳ Ζιθ2. 591 a22. ἐμπίπτειν εἰς τὴν ἄμμον Ζιδ1. 524 a19. πορεύεσθαι ἐν τῇ ἄμμῳ Ζκ2. 698 b16. φωλεῖν ἐν τῇ ἄμμῳ sim Ζιθ15. 599 b26. δ10. 537 a25, 23. ὁ Χαλυβικὸς σίδηρος συμφύεται ἐκ τῆς ἄμμου τῆς καταφερομένης ἐκ τῶν ποταμῶν θ48. 833 b23. f 248. 1524 a7.

Ἀμμοῦς i q Ζεύς f 487. 1557 b21.

ἀμμώδης γῆ Ζιζ15. 569 a29. ἡ Λιβύη ἀμμώδης ϗ ἄνικμος πιβ3. 906 b19. ἰλὺς ἀμμώδης Ζιε15. 547 b20. ἐν τοῖς ἀμμώδεσι (φύεσθαι al) Ζιε15. 547 b14, 15. ι37. 620 b16. μέλι οὐχ οὕτω στερεόν, ἀλλ' ὡσανεὶ ἀμμῶδες θ19. 831 b30.

Ἄμμων. αἱ ἐν Ἄμμωνι κρῆναι f 488. 1557 b23. — ὁ ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος (τριήρη ἱερὰν) ταμίας f. 402. 1545 a36.

Ἀμμωνία χώρα μα14. 352 b32.

Ἀμμωνιάς, τριήρης ἱερά f 403. 1545 b4, 18.

Ἀμνέα προσαγορεύουσι τὸν ὀρθόνοτον σ973 b7. f 238. 1521 b26.

ἀμνημονεῖν Πε10. 1311 b40.

ἀμνημόνευτος. μὴ παραλιπεῖν ἀμνημόνευτον θ101. 839 a10.

ἀμνημοσύνη παρακολουθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ αρ6. 1251 a3.

ἀμνήμων. οἱ σφόδρα νέοι ϗ οἱ γέροντες ἀμνήμονες μν1. 450 b6. 2. 453 b5. οἱ νανώδεις ἀμνημονέστεροι τῶν ἐναντίων

μν 2. 453 b1. — ἀμνήμονες (i e ingrati) οἱ πολλοί Hι 7. 1167 b27.

ἀμνός, i q φάγιλος f 464. 1554 b3.

ἀμοιβαῖος (Emped 179) Mβ4. 1000 b15.

ἀμοιβὴ γίνεταί τινι ἀντί τινος Hι1. 1163 b35. ἡ ἀμ. γίνεται πρός τι Hι1. 1164 b19. τὴν ἀμοιβὴν ποιητέον πρὸς τὴν προαίρεσιν Hι1. 1164 b1. θ15. 1163 a32.

ἄμοιρος τῆς μεταβάσεως Oγ7. 306 a3. τῆς ἀνθρωπικῆς ἀρετῆς Hα13. 1102 b12.

ἀμόργης. τῆς ἐλαίας ὁ ἀμόργης χ5. 796 a27.

ἀμορφία φτα4. 819 b36. coni ἀσχημοσύνη, ἀταξία Φα7. 190 b15.

ἄμορφος. ἡ ὕλη ϗ τὸ ἄμορφον Φα7. 191 a10. ἀειδὲς ϗ ἄμορφον δεῖ τὸ ὑποκείμενον εἶναι Oγ8. 306 b17. — οἱ τὴν ὄψιν ἄμορφοι f 108. 1495 b11.

ἀμοργοὶ λαμπτῆρες (Emped 222, v l ἀμοργοῦς) αι2. 437 b28.

ἀμουσία ϗ μουσική, πάθος καθ' αὑτόν Γα4. 319 b27.

ἄμουσος. ῥᾳθυμία ἄμουσος ρ1. 1421 a33. γίγνεται ἐκ μουσικοῦ ἄμουσος Φα5. 188 b2. Γα4. 319 b25. Zγα18. 724 a26.

ἀμπέλινα φύλλα Zμγ5. 668 a23.

ἀμπελογενῆ ἐλαιόπρωρα Φβ8. 199 b12.

ἄμπελος κ6. 400 b34. ἀμπέλων συστάδες Πη11. 1330 b29. ἱστάναι τὰς ἀμπέλους ἐν καλάμοις Zιε30. 556 b3. ἄμπελοι τραγῶσαι Zιε14. 546 a2. Zγα18. 725 b34, 726 a2. τὰ τῶν ἀμπέλων φύλλα ἐσχισμένα φτα5. 820 a16. ὁ χυμὸς ὁ στάζων ἐκ τῆς ἀμπέλου φτα3. 818 b35. ἄμπελός τις ἦν καλοῦσι κάπνεον Zγδ4. 770 b20. ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς ϗ Ὑπερείας f 554 1569 b34 (Vitis vinifera *L*).

ἀμπέχειν. ἀμπεχόμενοι, opp γυμνοί πβ9. 867 a19.

ἀμπεχόνη. καθάριοι περὶ ὄψιν, περὶ ἀμπεχόνην Pβ4. 1381 b1.

ἀμπίσχειν σκέπασμα μικρὸν (τοῖς γεννωμένοις) Πη17. 1336 a17.

ἄμπωτις μβ8. 366 a19. πκγ17. 933 b8. ἀμπώτεις λέγονται συμπεριοδεύειν τῇ σελήνῃ κ4. 396 a26 (Ideler ad Met I 501).

ἀμυγδαλῆ. ἀμυγδαλαῖ φτα5. 820 b2. 7. 821 a38, b19. φυτεύειν συμφέρει περὶ τὰ σμήνη ἀμυγδαλῆν Zι40. 627 b18. ἐπιθεῖναι ταῖς ῥίζαις αὐτῶν κόπρον χοιρείαν f 255. 1525 b5. (Amygdalus communis *L*).

ἀμύγδαλον. δρυοκολάπτης ἀμύγδαλον διέκοψε Zι9. 614 b15. τὰ ἀμύγδαλα χρησιμώτατα πρὸς τὸ μέλι ποιεῖν θ20. 832 a1. eorum amaritudo explicatur f 256. 1525 b9. (drupa Amygdali communis).

ἀμυδρός. φέγγος ἀμυδρόν μα6. 343 b13 (cf ἀμαυρός b12). χρώματα ἀμυδρότερα μγ2. 372 a2. — ἀμυδρῶς ὁρᾶν, βλέπειν θ176. 847 b3. Zιδ10. 537 b11. ε30. 556 b19. ἀμυδρῶς σημαίνεσθαι Zιθ1. 588 b18. θέναρ κακῶς ϗ ἀμυδρῶς μιμούμενον πτέρνην Zιβ8. 502 b9. τὴν ἀορτὴν ἔνια μὲν ἀμυδρῶς ἔνια δ' ἀφανῶς ἔχει Zμγ5. 668 a3. Zιδ8. 533 a27. ἢ ὅλως οὐκ ἔστιν ἢ μόλις ϗ ἀμυδρῶς Φδ10. 217 b33. ἐψήφαντο, ἀμυδρῶς μέντοι ϗ οὐδὲν σαφῶς MA4. 985 a13. cf 7. 988 a23. 9. 993 a13.

ἀμύελοι χόνδροι Zμβ9. 655 a35.

ἀμύητος Pγ2. 1405 a21.

ἀμύθητον πλῆθος μυῶν Zιζ37. 580 b16. ἀμύθητον διαφέρει μγ4. 375 a23. ἀμύθητον ὅσον διαφέρει Πβ5. 1263 a40.

Ἀμυκλαεῖς. ὁ τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς Ἀμυκλαεῖς πόλεμος f. 489. 1557 b42, 1558 a5.

ἀμύλιον ἐκ τοῦ σταιτός πδ21. 879 a10.

ἀμύνειν τοὺς ἐπιόντας Πβ7. 1267 a25. om obiecto Zι37. 621 a18. — ἀνανδρίας ἡ ὑπομονὴ ϗ τὸ μὴ ἀμύνεσθαι Pβ6. 1384 a22. ἀμύνεσθαι om obiecto Zια1. 488 b9. ι41. 628 b5. Zμγ2. 662 b29. ἀμύνασθαι τοὺς ἀδικήσαντας sim ρ3. 1425 a12. Zιζ29. 578 b22. ἀμύνεσθαι πρός τι Zμγ2. 663 a12. ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης (Hom M 243) Pβ21. 1395 a14. — ὁ χαρίεις ἀμύνεται εὖ δρῶν Hθ15. 1162 b10. ἀμύνασθαι ὁμοίως εὖ παθόντα ὥσπερ ϗ κακῶς Pβ23. 1398 a25.

Ἀμύνται, ἔθνος Θεσπρωτικόν f 452. 1552 a25.

Ἀμύντας, Ἀρχελάου υἱὸς ϗ γαμβρός Πε10. 1311 b14. — Ἀμύντας ὁ μικρός Πε10. 1311 b3.

ἀμυντῆρες τῶν ἐλάφων, τὰ προνενευκότα τῶν φυομένων κεράτων εἰς τὸ πρόσθεν, οἷς ἀμύνεται Zι5. 611 b5 (adminicula vertit Gaza, ramos Plinius, rectius propugnacula Scaliger, defenses C, Augsprossen S II 34, Wehrzinken AZι).

ἀμυντικός Hδ11. 1126 a7. τὸ ἄρρεν ἀμυντικώτερον οα3. 1344 a1. ἀμυντικὸν ὄργανον Zμδ6. 683 a21. ζῷα ἀμυντικά, dist φυλακτικά Zια1. 488 b8, 9.

ἀμύντωρ πατρός (Eur Or 1588) Pγ2. 1405 b23.

ἀμύττειν τοῖς ὄνυξιν Zι32. 619 a23.

ἀμφί. οἱ ἀμφ' αὐτὸν βασιλέα κ6. 398 a20.

Ἀμφιάραος. Πιττακοῦ ἀπόφθεγμα εἰς Ἀ. Pβ12. 1389 a16. — Ἀμφιάραος Καρκίνου πο17. 1455 a27 (Nck fr tr p 619).

ἀμφιβάλλειν (in dubitationem vocare, dubium esse) ηεη10. 1243 a12, 25.

ἀμφίβιος ὁ κόρδυλος f 301. 1529 b30. τὰ ἀμφίβια aquatilium in numerum referuntur f 301. 1529 b38.

ἀμφιβολία εἰρῆσθαι πο25. 1461 a25 Vahlen Poet IV 371. παραλογισμοὶ παρὰ τὴν ἀμφιβολίαν τι4. 166 a6-21. (cf ἀμφίβολον τζ6. 145 b24) 19. 23. 179 a20. ἡ περὶ τούτου ἀμφιβολία, coni syn ζήτησις φτα1. 815 a29.

ἀμφίβολον τζ6. 145 b24. τὸ πλέων ἀμφίβολον πο25. 1461 a26. νόμος ἀμφίβολος Pα15. 1375 b11. μὴ ἀμφιβόλοις ὀνόμασι λέγειν Pγ5. 1407 a32, 37. ὀνόμαζε τοῖς οἰκείοις ὀνόμασι διαφεύγων τὸ ἀμφίβολον ρ26. 1435 a33. συνορᾶν, προιδεῖν τὸ ἀμφίβολον τθ7. 160 a29. ἀποκρίνασθαι πρὸς τὰ ἀμφίβολα διαιροῦντα λόγῳ Pγ18. 1419 a20. — τὸ μαρτυρούμενον ἢ πιθανὸν ἢ ἀπίθανον ἢ ἀμφίβολον πρὸς πίστιν ρ16. 1431 b22. ἀμφίβολον ποιήσεις τὸ κατηγορούμενον ρ8. 1429 a4.

ἀμφιδέξιος. εἰ τῇ ἀριστερᾷ μελετῶμεν ἀεὶ βάλλειν, γενοίμεθ' ἂν ἀμφιδέξιοι ημα34. 1194 b34. cf Hε10. 1134 b34. Πβ12. 1274 b13. πλα12. 958 b20. μόνον ἀμφιδέξιον τῶν ἄλλων ζῴων ἄνθρωπος Zιβ1. 497 b31.

ἀμφιδοξεῖν. ἐν οἷς τὸ ἀκριβὲς μή ἐστιν ἀλλὰ τὸ ἀμφιδοξεῖν Pα2. 1356 a8. τι17. 176 b23. ὅσα ἀμφιδοξοῦσιν τι17. 176 b15. ὅ τι ἂν οἱ δικασταὶ ἀμφιδοξήσωσιν πκθ13. 951 a31, b5. — pass τἀληθὲς ἀμφιδοξεῖται τι17. 176 b20.

ἀμφίδοξος. τὸν μάρτυρα εἶναι ἢ πιστὸν ἢ ἄπιστον ἢ ἀμφίδοξον ρ16. 1431 b23.

ἀμφικέφαλος. σκέλους τὸ μὲν ἀμφικέφαλον μηρός Zια15. 494 a5.

Ἀμφικτύων. Φύσκος, ὁ Ἀμφικτύονος f 520. 1563 a32. Ἐριχθόνιος, ὁ Ἀμφικτύονος f 594. 1574 b22. — οἱ Ἀμφικτύονες πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν, ἀγῶνα ἔθηκαν f 572. 1572 a26. 594. 1574 b37.

ἀμφικύπελλον. ἡ τῶν ἀμφικυπέλλων βάσις Zι40. 624 a9.

ἀμφίκυρτος σελήνη, dist μηνοειδής, διχότομος Oβ11. 291 b20. 14. 297 b27.

ἀμφίλογος. ὀφείλημα δῆλον κοὐκ ἀμφίλογον Hθ15. 1162 b28.

Ἀμφίμαχος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἀμφιμάχου f 596. 1576 b7.

ἀμφινάοντος (Emped 228) αι2. 438 a2.

ἀμφινωμήσει (Aeschyl fr 297, 8) Zι49 B. 633 a26.

Ἀμφίπολις, Ἀμφιπολῖται, στάσεις πρὸς τοὺς Χαλκιδέων

ἐποίκους Πε3. 1303 b2. 6. 1306 a2. — ἡ Θρᾴκη ἡ ὑπὲρ Ἀμφίπολιν θ118. 841 b15.

ἀμφισβητεῖν. ἀμφισβητοῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως Ρβ δ13. 1389 b18. — ἀμφ. περὶ τοῦ δικαίου, τῶν ζημιώσεων, τοῦ ὀνόματος al Πδ16. 1300 b27, 22. 15. 1299 a29. γ9. 1281 a9. Ρα6. 1363 b6. 3. 1358 b31. ἀμφισβητεῖται περί τινος Ηε10. 1135 b28. Ζιβ2. 501 b5. — ἀμφ. c acc τὴν μὲν τοῦ πράγματος ἰσότητα ὁμολογοῦσι, τὴν δὲ οἷς ἀμφισβητοῦσι Πγ 9. 1280 a19. pass ἀμφισβητεῖται τὸ ἀποδοθὲν γένος sim τδ2. 122 a19. Πγ1. 1275 a2. ηεη3. 1237 b9 (opp δοκεῖν). τὰ ἀμφισβητούμενα Ρβ18. 1391 b19. 21. 1394 b10, 28 (coni παράδοξα). τὰ ἀμφισβητούμενα καὶ διαπορούμενα ηεα4. 1215 a20. — ἀμφ. c dat τὸν ἥττω τῷ κρείττονι ἀμφισβητεῖν Ρβ9. 1387 a32. (ἡ ὗς) ὥσπερ ἀμφισβητοῦν τῇ φύσει τῇ τῶν μωνύχων δίχηλόν ἐστιν Ζγδ6. 774 b22. ἀμφ. τοῖς φανεροῖς, τοῖς φαινομένοις Φθ3. 253 b29 (cf μάχεται τοῖς φανεροῖς ὁ ἀμφισβητῶν Φθ3. 254 a8). Ηη3. 1145 b28. ἀμφισβητητέον τοῖς εἰρημένοις Ηγ7. 1113 b17. cf Ζγγ5. 755 b12. τῶν ἀμφισβητούντων λόγων ἀκηκοέναι ὥσπερ ἀντιδίκων Μβ1. 995 b3. Οα10. 279 b9. ηεα3. 1215 a6. — ἀμφ. ὡς οὐ δεῖ sim Πη1. 1323 a24. γ16. 1287 b17. — ἀμφισβητεῖν sensu forensi i q causam dicere vel adversarium esse in iudicio Ηε7. 1132 a19. Πδ4. 1291 a40. πκθ13. 951 b9 (opp ἐγκαλεῖν). οἱ ἀμφισβητοῦντες Ρα1. 1354 a27, 31, b4. 7. 1365 a2 al. dist οἱ συμβουλεύοντες, οἱ ἐπιδεικνύμενοι Ρβ18. 1391 b26. 23. 1399 b31. οἱ ἀμφισβητοῦντες aut κατηγοροῦσιν aut ἀπολογοῦνται Ρα3. 1358 b12. ἀμφισβητεῖν πρός τινα Ρβ23. 1398 b1. — ἀμφισβητεῖν τινός Πγ12. 1283 a11 (syn ἀντιποιεῖσθαι a16, cf a38). 8. 1280 a6. δ8. 1294 a19. Ηδ10. 1125 b17. ηεα4. 1215 a26. ἀμφισβητεῖν ἱερωσύνης f 385. 1542 a31, 37. (cf ἀμφισβητεῖν πρός τι Πγ13. 1283 a24). ὡς ἐρήμης ἀμφισβητεῖν Ηδ10. 1125 b18.

ἀμφισβήτημα Πγ2. 1275 b37.

ἀμφισβητήσιμόν ἐστι Μβ2. 996 b27. γ5. 1010 a17. Ογ3. 302 a17. Πβ9. 1270 b89. ἀμφισβητήσιμα ἀγαθά, opp ὁμολογούμενα Ρα6. 1362 b29. (εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν) ὑπὲρ τοῦ τὰ ἀμφισβητήσιμα εἶναι ἐν φανερῷ f. 382. 1541 b28.

ἀμφισβήτησις ὑποφαίνεται Ηα4. 1096 b8. ἀμφισβήτησίς ἐστι ηεη10. 1243 b37. ημβ11. 1210 a37. ἀμφισβήτησίς ἐστι (εἰσὶν ἀμφισβητήσεις) περί τινος Φθ3. 253 a34. Οβ13. 294 b31. Ρα13. 1374 a11. γ5. 1416 a9. πολλαὶ περὶ τὴν σκέψιν ταύτην εἰσὶν ἀμφισβητήσεις Πη5. 1326 b36. αἱ δ' ἀμφισβητήσεις (int εἰσὶν) ἢ μὴ γεγονέναι ἢ μὴ βλαβερὸν εἶναι Ργ16. 1417 a8. ἔχει ἀμφισβήτησιν Κ7. 8 a26. Μβ3. 998 b17. Ηα11. 1100 a18. γ1. 1110 a7. θ15. 1163 a9. κ1. 1172 a27. 5. 1175 b33. τοσαύτην τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἔχει ἀμφισβήτησιν Ζμβ2. 648 a34. ποιεῖσθαι τὴν ἀμφισβήτησιν ἔν τινι Πγ12. 1283 a15. — sensu forensi αἱ περὶ τῶν ἱερῶν τοῖς ἱερεῦσιν ἀμφισβητήσεις, ἀμφισβήτησις ἱερωσύνης f 385. 1542 a19, 32, 38.

Ἄμφισσα πόθεν ὠνόμασται f 521.

ἀμφίστομοι θυρίδες καὶ αἱ τοῦ μέλιτος καὶ τῶν σχαδόνων Ζι40. 624 a8.

Ἀμφιτρύων θ58. 834 b26. f 480 1556 b31, 39.

ἀμφιφαής, opp ἑσπέριος, ἑῷος κ4. 395 b14.

ἀμφορεὺς οἴνου, γάλακτος Φδ3. 210 a32. Ζιγ20. 522 a30. 21. 522 b16. ἀμφορεὺς κενός πκε2. 938 a9. ἀμφορεῖς ἀπολελιθωμένοι θ52. 834 a28. οἱ Κερκυραϊκοὶ ἀμφορεῖς θ104. 839 b8. — ἀμφορεῖς δύο ἐν τοῖς δικαστηρίοις, ὁ μὲν κύριος ὁ δ' ἄκυρος f 426. 1548 b31, 39.

ἀμφοτεράκις μχ24. 855 b32. πια31. 902 b31.

ἀμφότεροι. dualis ἐν ἀμφοτέροιν τοῖν λόγοιν τζ11. 149 a12 (ἀμφοτέροις codd BC, a32 ἐν ἀμφοτέροις τοῖς λόγοις Bk). — ἀμφότεροι Οα1. 268 a17. μβ6. 364 a31. ἀμφότερα Ργ1. 1412 b3. Πβ3. 1261 b29. δ9. 1294 b35 (opp μηδέτερον). ἐν ἀμφοτέροις Ργ12. 1414 a10. ἐπ' ἀμφότερα Φθ1. 251 b26. Οα5. 272 a13 (opp ἐπὶ θάτερα a12). Πγ4. 1277 b16. cf praeterea ἄμφω. — ἀμφοτέρως μα13. 350 a11. γ4. 374 b23. 6. 377 b12. δ7. 383 b31. Ρα7. 1364 a16. β7. 1385 b4. ξ1. 974 a4.

ἄμφω, ἀμφοῖν. ἄμφω etiam pro gen usurpatur ἄμφω ἐχόντων τγ3. 118 a28. ἄμφω ὑπὸ ταὐτὸ ὄντων τζ6. 144 b21, 25. — et de personis et de rebus usurpatur, veluti ἄμφω Ργ2. 1405 a19, 22, 24, 34, b2, 15. 10. 1410 b15, 1411 b13, 14, 18. 11. 1411 b27, 1412 a13, 15, b28, 1413 a4, 17. 12. 1413 b5. Πε1. 1301 b35. μγ1. 370 b13, ἀμφοῖν τι30. 181 b1. Πη7. 1327 b30. Ρβ5. 1407 b19. γ15. 1416 a36, etiam ubi in utraque parte non singuli sunt sed plures, ἀμφοῖν (i e τοῖς νεωτέροις καὶ τοῖς πρεσβυτέροις) νενεμῆσθαι συμφέρει Πη9. 1329 a16. ἐν ἀμφοῖν Ργ2. 1405 b33. τὸ ἐξ ἀμφοῖν Μλ5. 1071 a9. μδ3. 380 a30. τὰ ἄμφω: ἀδύνατον ἑκατέρου μέρους μηδὲν ἔχοντος βάρος τὰ ἄμφω ἔχειν βάρος Ογ 1. 299 a26. cf τι5. 168 a16. τὸ ἄμφω, i e τὸ ἐξ ἀμφοῖν, τὸ συναμφότερον Μμ8. 1084 b12 Bz. — ἄμφω et ἀμφότεροι usu vix distingui, ex locis talibus apparet: τὰ δύο ἄμφω λέγομεν καὶ τοὺς δύο ἀμφοτέρους Οα1. 268 a16. ἀμφοῖν νενεμῆσθαι, coll ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι Πη9. 1329 a16. τοὺς ἐξ ἀμφοῖν πολιτῶν Πγ5. 1278 a34, θείων ἀπ' ἀμφοῖν (Theodect fr 3 Nck) Πα6. 1255 a37, coll τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων πολιτῶν καὶ μὴ θατέρου (cf ἐξ ὁποτερουοῦν Πζ4. 1319 b9) μόνον Πγ2. 1275 b22. δ4. 1291 b27. εὐβοηθήτους κατ' ἀμφότερα εἶναι δεῖ τοὺς σωθησομένους· εἰ μὴ κατ' ἄμφω δυνατόν, ἀλλὰ κατὰ θάτερον ὑπάρξει μᾶλλον ἀμφοτέρων μετέχουσι Πη6. 1327 a22-25.

ἀμφώδοντα. τῶν τετραπόδων καὶ ἐναίμων καὶ ζῳοτόκων τὰ μέν ἐστιν ἀμφώδοντα τὰ δ' οὔ· ὅσα μὲν γὰρ ἐστι κερατοφόρα, οὐκ ἀμφώδοντά ἐστιν, οὐ γὰρ ἔχει τοὺς προσθίους ὀδόντας ἐπὶ τῆς ἄνω σιαγόνος Ζιβ1. 501 a11. τὰ κερατοφόρα οὐκ ἀμφώδοντα, διὰ τί Ζμγ14. 674 a31. 2. 662 a36. τὰ μὴ ἀμφώδοντα πάντα μείζω τῶν ἀμφωδόντων Ζιβ17. 507 b31. τὰ ἀμφώδοντά ἐστι μονοκοίλια, ποίαν ἔχει τὴν κοιλίαν τὰ ἀμφώδοντα καὶ τὰ μὴ ἀμφώδοντα Ζια16. 495 b31. β17. 507 b15. Ζμγ14. 674 a24, 675 a24. δ1. 676 b4. Ζιβ17. 507 a35, b12. Ζμγ14. 674 a30 sqq. Αδ14. 98 a17. τὰ μὴ ἀμφώδοντα κερατοφόρα μηρυκάζει, τῶν ἀμφωδόντων ἔνια Ζμγ14. 675 a5. Ζιβ17. 507 a36. ι50. 632 b2, 8. τὰ μηρυκάζοντα i q τὰ μὴ ἀμφώδοντα Ζιγ21. 522 b9. τοῖς μὴ ἀμφώδουσι καὶ τοῖς ἀμφώδουσι πῶς διαφέρει ἡ τῶν ἐντέρων φύσις Ζιβ17. 507 b29, 34, τὸ ἐπίπλουν Ζια16. 495 b31. γ14. 519 b10, ἡ ὑστέρα Ζιγ1. 511 a29. Ζγβ7. 745 b30, 746 a9, τὸ γάλα (ἡ πυετία) Ζιγ20. 521 b9. 21. 522 b9. τὰ ἀμφώδοντα ἔχει πιμελήν, τὰ μὴ ἀμφώδοντα στέαρ Ζιγ17. 520 a15, διὰ τί Ζμβ5. 651 a30, διὸ τοῖς κερατοφόροις καὶ μὴ ἀμφώδουσι στεατώδης, τοῖς ἀμφώδουσι καὶ πολυσχιδέσι πιμελώδης ὁ μυελός Ζμβ6. 651 b30. — τῶν ἀμφωδόντων nominantur ἄνθρωπος, ἄρκτος, δασύπους, ἵππος, κύων, λέων, λύκος, μῦς, νυκτερίς, ὄνος, ὀρεύς, ὗς Ζια16. 495 b31. β17. 507 b12. γ1. 511 a30. 21. 522 b9. ι50. 632 b8. Ζμγ14. 674 a24, 27, 28, 675 a26, 27; τῶν μὴ ἀμφωδόντων αἶξ, βοῦς, κάμηλος, πρόβατα Ζι50. 632 b2. β1. 499 a23, 501 a14. Ζμγ14. 674 a30.

ἄμωμον f 105. 106. 1494 b43.

ἀμῶς γέ πως Φβ4. 196 a16. Μδ16. 1022 a2. Ργ14. 1415 b30. ἀποδεῖξαι ἢ ἀκριβῶς ἢ μαλακῶς ἢ ἀμῶς γέ πως Γβ 6. 333 b26.

ἄν. formula κἂν εἰ ita usurpata, ut 'consopita' per usum vi particulae ἄν (Buttm ad Dem Mid n 153) idem fere valeat ac ϗ εἰ nec particula ἄν quidquam faciat ad determinandum modum verbi in apodosi, ad quam pertineat, admodum saepe apud Ar legitur (Vhl Poet I 35), veluti κἂν εἰ δὲ τῆς ἀποφάσεως ἴδιον τὸ ἀποδοθέν, οὐκ ἔσται τῆς φάσεως ἴδιον τε6. 137 a31. cf Αα19. 38 b12. τε1. 129 a26. 6. 135 b29, 35, 136 a9, 17, (20), 24, (27), (ι24. 179 b22). Φζ7. 237 b34. θ3. 254 a28. Οα6. 274 a24. 7. 274 a32. 11. 281 a15. γ2. 300 b17. Γα1. 315 a2. 6. 322 b28. 8. 326 a6. 10. 327. b4. μα3. 339 b12, 15, 340 a5. (6. 343 b33). ψγ9. 432 a21. Ζμα5. 645 a31. β3. 650 a6. Ζγα18. 724 a9. δ1. 765 a1. ΜΑ5. 986 a6. β1. 995 b12, 996 a14. 2. 996 b32. 3. 998 b6. γ4. 1009 a2. 5. 1011 a1. Ηα10. 1099 b14. ε7. 1132 a11. η8. 1150 a15. ηεα5. 1216 b1. β6. 1222 b36. η2. 1237 a21. Πα3. 1253 b16. γ6. 1278 b7. (8. 1279 b22). η4. 1326 a17. θ5. 1339 b4. (πο1. 1447 a24). πγ26. 875 a16 al. οἷον κιθάραν κἂν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερόν ἐστιν Πθ6. 1341 a19, cf eiusmodi formulas quibus enumeratio rerum similium contrahitur Φθ1. 252 a20. Ζιε8. 542 a11. Ζμβ4. 650 b26. Πα9. 1257 a38. (β1. 1260 b31). 9. 1269 b26. δ2. 1289 b15. 3. 1290 a1. 4. 1291 b27. ζ8. 1323 a2. η5. 1327 a8. θ6. 1340 a37. (uncinis inclusi sunt ii loci, in quibus εἰ coniunctum cum coniunctivo exhibetur, de quorum ratione v s εἰ. quamquam frequentissimus est usus formulae κἂν εἰ, non deest tamen καὶ εἰ, veluti ψβ3. 414 b18. Ζιε8. 542 a11. Ζμβ8. 653 b32. 9. 655 b18. Ζπ7. 707 a21, ubi aliquot codd κἂν εἰ habent; sine v l Αα10. 30 b14. 14. 33 a12.) — insolentior videtur usus formulae κἂν εἰ ubi καί pertinet ad vocabulum similitudinem significans (παραπλήσιον, ὅμοιον, τὸ αὐτό), veluti παραπλήσιον γὰρ κἂν εἰ τοῦ Διὸς ἄρχειν ἀξιοῖεν Πγ13. 1284 b31. cf Φθ5. 257 a9. αν9. 475 a12. πλ7. 956 a18. κἂν εἰ καὶ πι65. 898 b6. ipsum κἄν non sequente εἰ ita usurpatur, ut a simplice καί vix distinguatur ἔπειτα κἂν οὕτως οὐδὲν ἧττον ἄλογα τὰ συμβαίνοντα Ογ7. 305 b6. ἁλίσκονται οἱ ἰχθύες, εἰ μὴ διὰ τοὺς φθεῖρας, κἂν ὥστε τῇ χειρὶ λαμβάνειν ῥᾳδίως Ζιδ10. 537 a6. ὅταν ἄρξηται τὸ πάθος κἂν ὁσονοῦν Ζιθ21. 603 b5. Κ10. 13 a25 (κἂν ἐξαδυνατοῦν μένει θ1. 830 a17, κἂν ἐξαδυνατῇ Did e codd). ubi in voc κἄν particula ἄν suam vim retinet ad determinandum apodosis modum, plerumque iteratur, κἂν εἰ σταίη, κινηθείη ἂν πάλιν sim Οβ2. 285 b7. Φζ4. 234 b33. ψβ10. 422 a11. Ζμα1. 640 a23, 24. Μζ16. 1040 b34. (Ρα11. 1370 a29 Bk, sed ἀεὶ ἐν pro κἂν cod A^c Spgl). — ὥσπερ ἂν εἰ, καθάπερ ἂν εἰ i q ὥσπερ Οβ14. 297 a14. γ5. 304 a21. ὥσπερ κἂν εἰ Ζγα18. 722 a30. ὡς κἂν εἰ κ5. 396 b1. ὡς ἂν Ηε1. 1129 a17. — εἰ πάθοι ἂν sim in enunciatione interrogativa ψβ12. 424 b3. Ρβ20. 1393 b15. 23. 1398 a6, in protasi conditionali ψγ12. 434 a33. Ρβ23. 1398 a10 (cod Ac Spgl, ἂν om Bk), 1399 b20 (ἂν unc incl Bk3). γ7. 1408 a15. Ηκ10. 1180 b25. — infinitivus aoristi c part ἄν et infinitivus futuri inter se coniuncti ὅταν ἐπιχειροῦντες ἢ μηδὲν ἂν παθεῖν μηδὲ πείσεσθαι ἢ κατορθώσειν οἴωνται Ρβ5. 1383 b9. — ἂν e priore membro repetendum ad posterius ἔξεστι ποιεῖν ὅτι ἂν θέλωσι τοῖς γνωρίμοις μᾶλλον, ϗ κηδεύειν ὅτῳ θέλωσιν Πε7. 1307 a37. contra non rara sunt exempla iteratae in eodem membro particulae ἄν, veluti οὕτως γὰρ ἂν ἔχον χρησιμώτατον ἂν εἴη πρὸς τὴν ἰσχὺν sim Ζμβ8. 654 a18. τζ3. 140 b36. Ηζ1. 1138 b29. ε14. 1137 b22 (cf γ11. 1116 b36 v l) Πβ7. 1267 a39. γ9. 1280 a36. δ3. 1290 b4. πο25. 1460 b7 al. Vahlen Poet IV 408, 438, cf supra de formula κἂν εἰ extr. — singularia quaedam, quae a vulgato part ἄν usu recedunt, librariorum errori deberi videntur. aliquoties ἄν deest apud optativum potentialem Πγ13. 1283 b15. ζ8. 1322 a35 (Bk2 utroque loco ἂν addit). Ρβ23. 1398 a7 (ἂν om cod Ac, add Bk Spgl). ηεγ1. 1229 b34, 38 (fort ἂν ἀνδρεῖος pro ἀνδρεῖος), 1230 a17 (fort μάλιστ' ἂν pro μάλιστα). ημα20. 1191 a27 (fort γὰρ ἂν pro γάρ). φ2. 807 a10 (fort ὑπολαμβάνομεν pro ὑπολαμβάνοιμεν). 4. 808 b21 (fort δῆλον ἂν pro δῆλον). imperfectum conditionale de re non facta sine part ἄν πκε14. 939 b2. κς12. 941 a39. 48. 945 b30 (ubivis facili coniectura κἂν pro καὶ potest scribi). εὖ ἂν δύνηται (δύναιτο?) χρῆσθαι ημα2. 1183 b29. — insolito loco posita part ἄν: εἴτε ἂν λαθεῖν πράξαντες Ρα12. 1372 a7 (i e εἴτε οἴονται λαθεῖν ἂν πράξαντες, fort scribendum ἔτι ἂν λαθεῖν πράξαντες sc. οἴωνται. Spgl ci εἴτ' ἐὰν λαθεῖν πράξαντες). — ἂν c aoristo de re iterata, εἴπας ἂν ὅτι δέχομαι ἐξαιρεῖν ἐκέλευεν οβ1353 b23. — ἂν c coniunctivo, ubi requiritur optativus potentialis, exhibetur φτα1. 815 a28, b25. 7. 821 b29. β2. 823 b35. 6. 826 b27.

ἀνά. ἀνὰ γῆν ἑλίττεσθαι κ3. 392 b16. ἀνὰ τὴν γῆν φέρεσθαι χειμάρρου δίκην κ6. 400 a33. θ154. 846 a9. — ἀν' ἑκάστην ἡμέραν Ζιζ1. 588 b18. ἀνὰ πᾶσαν ὥραν κ82. 836 b15. ἀνὰ πέντε i e quini Ζιη4. 584 b35. ἀνὰ μέρος, opp πάντες ἅμα Πδ15. 1300 a24. cf ε8. 1308 b25. γ16. 1287 a17. — ἀνὰ λόγον v s ἀνάλογον. ἀνὰ μέσον i q μεταξύ v s μέσον extr. ἀναμεταξύ cf h v.

ἀναβαδὸν ποιοῦνται τὴν ὀχείαν Ζιζ30. 579 a19.

ἀναβαθμοί οβ1347 a5.

ἀναβαίνειν. 1. ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπ' ἐλέφαντας, ἐπὶ τὰ δένδρα Ρβ20. 1393 b17. Ζιθ24. 604 b11. ι1. 610 a25. θ5. 594 b6. ι33. 619 b16. οἱ τέττιγες ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὸν δάκτυλον Ζιε30. 556 b19. ἀναβαίνειν ἐκ τῆς θαλάττης εἰς τοὺς ποταμούς, ἀνὰ τοὺς ποταμοὺς Ζιζ14. 569 a7. ι33. 616 a32. φλεβὸς μέρος ἀναβαίνει εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα Ζιγ4. 514 b7. — absol ἀναβαίνοντες τὰ γόνατα πονοῦμεν, καταβαίνοντες τοὺς μηρούς πε19. 882 b25. — 2. ἀναβαίνειν i q ὀχεύειν. ἀναβαίνειν ἐπί τινα Ζιε2. 539 b24. ζ18. 572 b4. 21. 575 a16. 22. 576 a18. ι47. 630 b31. Ζγβ8. 748 a33. θ2. 830 b5. ἀναβαίνειν abs Ζιε7. 541 b28. ζ2. 560 b27. 24. 577 b19. 34. 580 a6. Ζγα16. 721 a15.

ἀναβάλλειν τὰ ὄμματα, opp καταβάλλειν πδ1. 876 a31. — ἀναβάλλεσθαι (differre) τοὺς πολέμους, dist διαλύεσθαι (Isocr 4, 172) Ργ10. 1411 b14.

ἀναβιοῦν. τὸ παιδίον πάλιν ἀνεβίωσε Ζιη10. 587 a24. τὰ πεπνιγμένα πάλιν ἀναβιοῖ θ29. 832 b6.

ἀναβλέπειν. τυφλὸς γενόμενός τις οὐ πάλιν ἀνέβλεψεν Κ10. 13 a35. ἐγείρεται ϗ ἀναβλέπει Ζιζ3. 562 a19. — ἀναβλέπειν εἰς τὸν οὐρανὸν μα8. 346 a34. f 13. 1476 a26.

ἀνάβλεψις ϗ ἀφὴ πότερον γενέσεις εἰσίν Φη3. 247 b21, 8.

ἀναβλύζειν trans ἡ κρήνη ἀναβλύζει ἔλαιον θ113. 841 a17. — intr φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι κ6. 400 a32.

ἀναβλύσεις πηγῶν κ4. 396 a22.

ἀναβοᾶν. οἱ ἀλγοῦντες ἀναβοῶσιν πκζ9. 948 b21.

ἀναβολὴ τῶν πομφολύγων πκδ6. 936 b1. — ἀναβολὴ χρόνου, χρόνιος Ρα12. 1372 a34, 35. ὀφείλημα φιλικὸν τὴν ἀναβολὴν ἔχει Ηθ15. 1162 b29. — αἱ ἐν τοῖς διθυράμβοις ἀναβολαί Ργ9. 1409 a25, cf b25, 27, 29.

ἀναβράττεσθαι ἐν τοῖς λίκνοις μβ8. 368 b29.

ἀναγγέλλειν τῷ δήμῳ Ηγ5. 1113 a9. ἀναγγέλλειν c inf οβ1347 b22.

ἀνάγειν. ὁ ἥλιος ἀνάγει τὸ ὕδωρ, τὸ ἀναχθὲν ὕδωρ πάλιν καταβαίνει, ἡ ἀναχθεῖσα ἀτμίς sim μβ3. 356 b30, 357 a7, 14. 4. 360 a1. 2. 355 a26. α9. 347 a8. 13. 349 b3 al. πκγ30. 934 b27, 31. ἀνάγεσθαι, i e ἀναπλεῖν Ζιθ28. 606 b12. — αἱ ἀπὸ τοῦ ηκ ἀναγόμεναι γραμμαί μγ5. 376 a1. εἰ ἀνῆκτο ἡ παρὰ τὴν πλευράν Μθ9. 1051 a25. — ἀνάγειν πάντα εἰς τὸν δῆμον, ἀνάγεσθαι εἰς δικαστήριον Πδ4. 1292 a25. β8. 1267 b40. εἰς αὐτὸν ἀνάγειν τὴν ἀρχὴν τῆς πράξεως Ηγ5. 1113 a6. ηεβ10. 1226 b13. Ρα4. 1359 a38. ἀναγαγεῖν εἰς ἄλλας ἀρχάς Ηγ7. 1113 b20. ἀνακτέον τὰς αἰτίας εἰς τὴν ὕλην ϗ τὴν κινήσασαν ἀρχήν Ζγε1. 778 b1. λύειν τῷ εἰς τὰ ὑπάρχοντα ἀνάγειν ἔθη ὅτι τοιαῦτα ἦν f 158. 1504 b36. ἀνάγειν τὴν δύναμιν εἰς τὴν ἐνέργειαν Ηι9. 1170 a18. Μθ9. 1051 a30. ἀν. εἰς τὸ δυνατόν μα7. 344 a6. εἰς τοὺς ἀριθμούς Μζ11. 1036 b12. ημα1. 1182 a13. ἀνάγειν τὰς διαφορὰς εἰς τὰς πρώτας, πάσας τὰς ἐναντιώσεις εἰς μίαν, ἀν. εἰς ἄλλον ὁρισμόν sim Γβ2. 330 a25. Φα6. 189 b27. β3. 194 b22. 7. 198 a16. η2. 243 a18, 25. ΜΑ3. 983 a28. α2. 994 b17. γ2. 1004 a1, b28, 34. ι4. 1055 b29. κ3. 1061 b14. μ7. 1082 b27. Ζγε8. 789 b3. 1. 778 b1. Ζια16. 494 b25. Πε11. 1314 a25. ημβ11. 1210 a24. ηεη5. 1239 b10 al. αἱ ἐναντιώσεις ἀναχθήσονται πρὸς τὰς πρώτας Μκ3. 1061 a13. ἀνάγειν τοὺς συλλογισμοὺς (τοὺς λόγους) εἰς τὰ προειρημένα σχήματα, εἰς θάτερον sim Αα32. 46 b40 (syn ἀναλύειν 47 a4), 47 a21 (Wz, ἀγαγεῖν Bk), 36. 35. 48 a31. 44. 50 a17, 26. 45. 50 b6, 18, 51 b3 (syn ἀναλύειν) al. ἀνάγονται πάντες οἱ συλλογισμοὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι Αα7. 29 b1. 23. 40 b19, 41 b5. ἀνάγειν τοὺς συλλογισμοὺς (non addita praep εἰς) Αα35. 48 a31. ἀνακτέον τοὺς λόγους εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν (syn ἀναλύειν εἰς) τι6. 168 a18. ἀνάγειν εἰς γνωριμώτερον Μβ4. 1001 a13. ζ16. 1040 b20. ἀνάγειν ἅπαντα εἰς εὐμάθειαν Ργ14. 1415 a38. ἀνακτέον τὸν λόγον ἐπὶ τοὺς καιροὺς ρ3. 1423 b25. ἀνάγεσθαι εἰς ἄπειρον Αγ3. 72 b8. — ὑγιεινὸν λέγεται τῷ ἀνάγεσθαι πρὸς ὑγίειαν Μκ3. 1061 a2. ἀνάγεσθαι πρὸς τὰς ἀρχάς ψα2. 405 b12. cf ηεη6. 1240 b18, 38. ἀνάγειν πρὸς τὸ βέλτιον, πρὸς δόξαν πο25. 1461 b10. Ογ7. 306 a9, πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις Πε11. 1314 a27. — ἐφ' ὃ Δημόκριτος ἀνάγει τὰς αἰτίας Φθ1. 252 a34. Ζγε8. 789 b3.

ἀναγινώσκειν, legere, πιη1. 916 b1. 7. 917 a18.

ἀναγκάζειν. ἃ ἡμεῖς ἀναγκάσαιμεν ἂν ἢ πείσαιμεν Ρβ19. 1392 a27. ἀναγκάζοντες, syn διὰ βίας Πε4. 1304 b9. ἡ βία με ταῦτ' ἀναγκάζει ποιεῖν (Soph El 256) Μδ5. 1015 a31. — ἀναγκάζεσθαι c inf μγ1. 370 b24. Πε3. 1303 a7. 5. 1304 b30 al. ὥσπερ ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀναγκασθέντες Φα5. 188 b30.

ἀναγκαῖος. τὸ ἀναγκαῖον ποσαχῶς λέγεται Μδ5 Bz. ἀναγκαῖον τὸ μὲν βίᾳ ὅτι παρὰ τὴν ὁρμήν, τὸ δὲ οὗ οὐκ ἄνευ τὸ εὖ, τὸ δὲ μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἀλλ' ἁπλῶς Μλ7. 1072 b11. ἀναγκαῖον ἁπλῶς, ἐξ ὑποθέσεως Ζμα1. 639 b23, 24. — 1. ἀναγκαῖον τὸ μὴ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν Μδ5. 1015 a34. λ7. 1072 b12. γ5. 1010 b28. ἀναγκαῖα τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν ὄντα πράττειν ρ2. 1422 a19. τὸ ἀναγκαῖον ὁμωνύμως ἐνδέχεσθαι λέγομεν Αα13. 32 a20. τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι ἀπόφασις τὸ μὴ ἀναγκαῖον εἶναι ε12. 21 b26. τὸ ἀναγκαῖον εἶναι πῶς ἔχει πρὸς τὸ δυνατὸν εἶναι ϗ τὸ ἐνδεχόμενον εἶναι ε13. ἀναγκαία πρότασις (i e πρότασις τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν) Αα3. 25 a27. 9. 30 a15. 10. 30 b8 al. ἀναγκαῖος συλλογισμός Αα9. 30 a16 al. περὶ συλλογισμῶν ἀναγκαίων (i e τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν) Αα8-12. ἀναγκαῖον συμπέρασμα Αα9. 30 a29, 35 al. ἀναγκαῖον μέσον Αγ6. 75 a13. ἀναγκαῖαι ἀρχαί Αγ6. 74 b5. ἐξ ἀναγκαίων ὁ συλλογισμός Αγ6. 74 b15 sqq. τὰ ἀναγκαῖα ἐξ ἀναγκαίων δεῖ συλλογίζεσθαι Ρα2. 1357 a29. ἐκ τῶν ἐξ ἀνάγκης ἀναγκαῖον τὸ συμβαῖνόν ἐστιν ηεβ6. 1223 a1. — τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεσθαι ϗ διαλείπειν τὸ ἀναγκαῖον Αα13. 32 b6, 8. τὰ ἀναγκαῖα, dist τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ Ρα2. 1357 a22, 27, 31. β22. 1396 a2, 3.

2. ἀναγκαῖον ἐξ ὑποθέσεως Ζμα1. 639 b24. (cf τούτων μὲν ὄντων ἀναγκαῖον, ἁπλῶς δ' οὐκ ἀναγκαῖον Αα10. 30 b38 Wz), οὗ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὡς συναιτίου, οὗ ἄνευ τὸ ἀγαθὸν μὴ ἐνδέχεται Μδ5. 1015 a20, 22. λ7. 1072 b12. ἐν τῇ ὕλῃ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ δ' οὗ ἕνεκα ἐν τῷ λόγῳ Φβ9. 200 a14, 15-20, 31. 8. 198 b11. πᾶν ἡ φύσις ἢ διὰ τὸ ἀναγκαῖον ποιεῖ ἢ διὰ τὸ βέλτιον Ζγα4. 717 a15. οὐχ ὡς βέλτιστον, ἀλλ' ὡς ἀναγκαῖον διὰ τὸν ἴδιον λόγον τῆς οὐσίας Ζμδ9. 685 a18. οὗ ἕνεκεν ϗ βέλτιον, opp τὸ τούτου ἕνεκεν ϗ ἀναγκαῖον Ζμγ10. 672 b23. (τὸ τέρας οὐκ ἀναγκαῖον πρὸς τὴν ἕνεκά του ϗ τὴν τοῦ τέλους αἰτίαν, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς ἀναγκαῖον Ζγδ3. 767 b14). ἡ ἀναγκαία φύσις, opp ἡ κατὰ τὸν λόγον φύσις Ζμγ2. 663 b22. ἐκ τῶν περὶ τὰς ὀχείας συμβαινόντων ἀναγκαίων Ζγα12. 719 b15. λέγω ἐξ ὑποθέσεως τἀναγκαῖα, τὸ δ' ἁπλῶς τὸ καλῶς Πη13. 1332 a11. τὰ ἀναγκαῖα, opp τὸ καλόν Πδ4. 1291 a17. πράξεις ἀναγκαῖαι, dist ἁπλῶς κάλλισται Πη13. 1332 a13, 16. τῶν πρακτῶν τὰ μὲν [εἰς τὰ] ἀναγκαῖα ϗ χρήσιμα, τὰ δὲ [εἰς τὰ] καλά· τὰ ἀναγκαῖα ϗ χρήσιμα τῶν καλῶν ἕνεκεν Πη14. 1332 b32, a36. μαθήσεις ἀναγκαῖαι ϗ χάριν ἄλλων, opp ἑαυτῶν χάριν Πθ3. 1338 a13. παιδεία ἀναγκαία ϗ χρησίμη, opp ἐλευθέριος ϗ καλὴ Πθ3. 1338 a31. φιλία ἀναγκαιοτέρα, opp καλλίων ηεη10. 1243 a35. ἔργα ἀναγκαιότερα, opp ἐντιμότερα Πα7. 1255 b28. — λέγωμεν, αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα κεφαλαιούμενοι κ4. 394 a8. εἰλημμένων τῶν ἀναγκαίων Αβ19. 66 a36. ἐκ πόσων μερῶν ἀναγκαίων, ἀναγκαιοτάτων πόλις σύγκειται Πδ3. 1290 a3. 4. 1291 a12. ὅσα ἀναγκαιότατα μόρια τοῖς ζῴοις Ζια3. 489 a15. αἴσθησις ἀναγκαιοτάτη τοῖς ζῴοις ἡ ἁφή ψβ2. 414 a3. Σόλων τὴν ἀναγκαιοτάτην ἀπέδωκε τῷ δήμῳ δύναμιν Πβ12. 1274 a15. ἐκκλησιάζειν τὰς ἀναγκαίας ἐκκλησίας Πδ6. 1292 b29. ἀρχαὶ ἀναγκαῖαι εἰ ἔσται πόλις Πδ15. 1299 a31. ἀρχαὶ ἀναγκαῖαι, opp κύριαι Πζ6. 1320 b24. 8. 1321 b6. ἡδοναὶ ἀναγκαῖαι Ηη8. 1150 a16. 6. 1147 b24, 25, 29. — τἀναγκαῖα, opp διαγωγή, ῥᾳστώνη ΜΑ2. 982 b23. 1. 981 b18. cf Πβ7. 1267 a3. τὰ ἀναγκαῖα, opp τὰ εἰς εὐσχημοσύνην ϗ περιουσίαν Πη10. 1329 b27, 28. ἀχορήγητον εἶναι τῶν ἀναγκαίων Πδ1. 1288 b32. τὰ ἀναγκαῖα, dist τὰ συμφέροντα Πα5. 1254 a22. χρῆσις (χρεία) ἀναγκαία, τῶν ἀναγκαίων Πα5. 1254 b29 (opp βίος πολιτικός). 3. 1253 b16. δ4. 1291 a26. ζ8. 1321 b16. ἔργα ἀναγκαῖα (βαναύσων, δούλων) Πγ5. 1278 a11. β6. 1265 a7. τὰ πρὸς χρῆσιν τὴν μὲν θεωρίαν ἐλεύθερον ἔχει, τὴν δ' ἐμπειρίαν ἀναγκαίαν Πα11. 1258 b11. σχολὴ τῶν ἀναγκαίων Πβ9. 1269 a35. πράξεις ἀναγκαῖαι (ὠνή, πρᾶσις) Πη12. 1331 b13. ἡ ἀναγκαία ἀγορά Πη12. 1331 b11. εἶναι περὶ τὰς ἀναγκαίας τέχνας πλ10. 956 b13.

3. ἀναγκαῖον τὸ βίαιον Μδ5. 1015 a28, 36. λ7. 1072 b12. τὸ ἀναγκαῖον ἀνιαρόν (cf Εὔηνος) Μδ5. 1015 a29. Ρα10. 1370 a10. ηεβ7. 1223 a32. ἀναγκαῖοι πόνοι, ἀναγκαῖα γυμνάσια, syn οἱ πρὸς ἀνάγκην πόνοι, opp κουφότερα γυμνάσια Πη17. 1336 a5. θ4. 1339 a4, 1338 b40, 41.

4. τῶν μὲν ἕτερον αἴτιον τοῦ ἀναγκαῖα εἶναι, τῶν δὲ οὐθέν

Μδ5. 1015 b10. τὸ πρῶτον ϗ κυρίως ἀναγκαῖον τὸ ἁπλȣ̃ν ἐστίν Μδ5. 1015 b12. inter ea ἀναγκαῖα, quibus alia sunt αἴτια τȣ̃ ἀναγκαῖα εἶναι, praecipue referenda est concludendi necessitas. usitatum in afferenda conclusione ἀναγκαῖον c inf Φθ6. 260 a16. μα3. 340 b34. 4. 341 b7, 17. Πγ11. 1281 b30, 1282 b12 al. (raro ἐστίν additur, veluti μβ4. 360 a17). γίγνεται, φαίνεται, ἐπιτελεῖται τὸ ἀναγκαῖον Αα1. 24 b22, 24. 4. 26 a7. 5. 27 a18. 14. 33 a20. ȣ̓δὲν γίγνεται (συμβαίνει, ἔσται) ἀναγκαῖον, ȣ̓δαμῶς γίνεται τὸ ἀναγκαῖον, ȣ̓ γίνεται τὸ καθόλȣ (τὸ κατὰ μέρος) ἀναγκαῖον Αα4. 26 a4, 6. 5. 27 a25. 7. 29 a11. 15. 35 a8, 13, 18. 18. 37 b32, 38 a6. 19. 38 b33. 20. 39 a24. κατὰ τὸ ἀναγκαῖον Μμ4. 1079 a24. ἀναγκαῖον, opp αἰτεῖσθαι, λαμβάνειν Αα31. 46 b11, 19, syn συλλογισμός, συλλογίζεσθαι Αβ1. 53 a26, 35, 36, sed latius patet τὸ ἀναγκαῖον quam ὁ συλλογισμός Αα7. 29 a21, 23 Wz. 32. 47 a23, 26, 27, 33-35, b16, 20. ἄλλη ὁδὸς τῆς ἀναγκαίας (ie τῆς συλλογιστικῆς) Αα28. 45 a21. κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον πο9. 1451 a38, b9. 11. 1452 a24. 15. 1454 a34. εὔλογον, ἵνα μὴ ἀναγκαῖον εἴπωμεν Φθ5. 256 b23. cf Μμ7. 1081 b5. τὸ ἀναγκαῖον ἀφείσθω τοῖς ἰσχυροτέροις λέγειν Μλ8. 1074 a17. ἀποδεικνύȣσιν ἢ ἀναγκαιότερον ἢ μαλακώτερον Με1. 1025 b13. ȣ̓δὲν ἄτοπον ἀλλ' ἀναγκαῖον Οβ8. 289 b15. — ἀναγκαίως. ἔσται ἀναγκαίως (cf ἀναγκαῖος 1). Αα8. 30 a12. — ἔχει τὰ σχήματα τῶν μορίων πρὸς τὴν ἐργασίαν ἀναγκαίως (cf ἀναγκαῖος 2). Ζμδ10. 689 a21. τὸ καλῶς ἀναγκαίως ἔχȣσιν Πη13. 1332 a13.

ἀναγκαστικός. ὁ νόμος ἀναγκαστικὴν ἔχει δύναμιν Ηκ10. 1180 a21. λόγοι ἀναγκαστικοὶ ϗ ȣ̓κ εὔποροι διαλύειν ὡς ȣ̓κ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν Γα2. 315 b21.

ἀνάγκη (cf ἀναγκαῖος). vocabuli origo repetitur ab ἀκίνητον κ7. 401 b8. ποσαχῶς λέγεται Αδ11. 94 b37. Ζμα1. 639 b21, 642 a3-7, 32-35. Με2. 1026 b28. κ8. 1064 b33. — 1. ἀνάγκη ἣν λέγομεν τῷ μὴ ἐνδέχεσθαι ἄλλως Με2. 1026 b28. κ5. 1062 a21. γ4. 1006 b32, 30. ἀνάγκη ἁπλῶς Φβ9. 199 b34. ἀνάγκη κατὰ φύσιν Αδ11. 94 b37. Ζμα1. 642 a34. ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, syn ὑπάρχειν, dist ὑπάρχειν, ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν Αα3. 25 a29-34. 8. 29 b29 al. ἕτερον τὸ μὴ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν ϗ τὸ ἐξ ἀνάγκης μὴ ὑπάρχειν Αα16. 35 b35. τὸ ἐξ ἀνάγκης ὂν κατ' ἐνέργειάν ἐστιν ε13. 23 a21. cf Μθ8. 1050 b18. τὸ ἐξ ἀνάγκης ϗ ἀεὶ ἅμα, τὸ ἐξ ἀνάγκης ἀεὶ ὡσαύτως sim Γβ11. 337 b35. Φβ5. 196 b12, 10. Μδ5. 1015 b14 Bz. 30. 1025 a15, 18, 20. ε2. 1026 b28. κ8. 1064 b33-1065 a5. Ηγ5. 1112 a24. ἡ ἀεὶ ϗ ἐξ ἀνάγκης φύσις, opp ἡ ἐπὶ τὸ πολύ Ζγδ4. 770 b11. ἐξ ἀνάγκης, dist ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Φβ5. 196 b12. Μδ30. 1025 a15, 18, 20. Ρβ19. 1392 b31. πο6. 1450 b30. ἐξ ἀνάγκης, dist ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὁπότερ' ἔτυχεν ε9. 18 b6 sqq. τβ6. 112 b1-20. ἐξ ἀνάγκης, opp διὰ τύχην Ρα10. 1368 b35. τὰ ἐξ ἀνάγκης ὄντα ἁπλῶς πάντα ἀΐδια Ηζ3. 1139 b23. ἡ ἐπιστήμη περὶ τῶν καθόλȣ ἐστὶν ὑπόληψις ϗ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων Ηζ6. 1140 b32. 3. 1139 b22. ȣ̓κ ἔστι βȣλεύσασθαι περὶ τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων, τῶν ἐξ ἀνάγκης ὄντων ἢ γινομένων ἡ τέχνη ȣ̓κ ἔστιν Ηζ5. 1140 b1. 4. 1140 a14. τὰ μὴ ἐφ' ἡμῖν ὄντα πράττειν, ἀλλ' ὡς ἐξ ἀνάγκης θείας ἢ ἀνθρωπίνης ȣ̔́τως ὄντα ρ2. 1422 a20.

2. ἀνάγκη ἐξ ὑποθέσεως Φβ9. 199 b34. υ2. 455 b26. ἡ ἀνάγκη ὁτὲ μὲν σημαίνει ὅτι εἰ ἐκεῖνο ἔσται τὸ ȣ̔̃ ἕνεκα, ταῦτα ἀνάγκη ἐστὶν ἔχειν Ζμα1. 642 a32, 8. τίνων ὑπαρχόντων ϗ διὰ τίνας ἀνάγκας συμβαίνει, opp τίνος ἕνεκα Ζγε3. 782 a23, 20. Ζμδ2. 677 a18. εἰσὶ δύο αἰτίαι αὗται, τό θ' ȣ̔̃ ἕνεκα ϗ τὸ ἐξ ἀνάγκης Ζμα1. 642 a2. Ζγδ8. 776 b33. εὐλόγως συμβαίνει ϗ διὰ τὴν ἐξ ἀνάγκης αἰτίαν Ζγδ8. 776 a25. ἡ ἀνάγκη ϗ τὸ ἕνεκά τȣ ἐν τοῖς φύσει συνισταμένοις Αδ11. 94 b27-37. τίνων ὄντων ἀνάγκη τȣ̃τ' εἶναι (significatur ἡ ὑλικὴ αἰτία) Αδ11. 94 a22, 24. ὡς ἐξ ἀνάγκης γιγνομένων εἰς τὴν ὕλην ϗ τὴν κινήσασαν ἀρχὴν ἀνακτέον τὰς ἀρχάς, syn ȣ̔ συντείνει εἰς τὸν λόγον τὸν τῆς ȣ̓σίας Ζγε1. 778 a35. ὅσα γίνεσθαι συμβαίνει μὴ ἕνεκά τȣ, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης ϗ διὰ τὴν αἰτίαν τὴν κινητικήν Ζγε8. 789 b20. τὸ ἐξ ἀνάγκης πῶς ὑπάρχει ἐν τοῖς φυσικοῖς Φβ9. ἐξ ἀνάγκης, opp ἕνεκά τȣ, τȣ̃ βελτίονος ἕνεκα, διὰ τὸ βέλτιον, χάριν τȣ̃ βελτίονος Ζμδ11. 692 a3. 12. 694 a22, b5, 6. Ζγβ1. 731 b21, 23. 4. 738 a33, b1, 739 b28. 6. 743 b4, 16. γ4. 755 a22, 23. ε8. 789 b5, 13. Δημόκριτος τὸ ȣ̔̃ ἕνεκα ἀφεὶς λέγειν πάντα ἀνάγει εἰς ἀνάγκην Ζγε8. 789 b3 (cf ȣ̓ καλῶς λέγȣσιν ȣ̓δὲ τȣ̃ διὰ τί τὴν ἀνάγκην Ζγβ6. 742 b18. ἕως ἰσχυροτέρα τις ἀνάγκη παραγενομένη διασείσῃ τὰς ȣ̓σίας f. 202. 1514 b31). ὀφθαλμὸν μὲν ἐξ ἀνάγκης ἕξει τὸ ζῷον, τοιόνδε δὲ ὀφθαλμὸν ἐξ ἀνάγκης μέν, ȣ̓ τοιαύτης δ' ἀνάγκης Ζγε1. 778 b17. — νῦν δ' ὅσον ἀνάγκη, τοσȣ̃τον περὶ αὐτῶν λέγωμεν μγ4. 374 b17.

3. ἀνάγκη ἡ κατὰ τὸ βίαιον λεγομένη, ἡ βίᾳ ϗ παρὰ τὴν ὁρμήν Με2. 1026 b28. Αδ11. 94 b37. cf Ζμα1. 642 a5. μηδεμιᾶς προσδεῖσθαι βιαίας ἀνάγκης Οβ1. 284 a15 (cf ἀνάγκη ἔμψυχος a23). οἱ πρὸς ἀνάγκην πόνοι, syn ἀναγκαῖα γυμνάσια, opp κȣφότερα γυμνάσια Πθ4. 1338 b41, 40, 1339 a4. ἐὰν μή τις δεσμὸν ἢ ἄλλην τινὰ προσενέγκῃ ἀνάγκην Ζιζ22. 576 b23. τῇ ἰσχυροτάτῃ ἀνάγκῃ κατέλαβε τὸν Δία Ἥρα f 157. 1504 b27. ἀνάγκην λέγομεν τὴν ἔξωθεν ἀρχήν, τὴν παρὰ τὴν ὁρμὴν ἢ ἐμποδίζȣσαν ἢ κινȣ̃σαν ηεβ8. 1224 b13. ἡ λύπη ἐπὶ τοῖς δι' ἀνάγκην ἐστίν, ὁ ἐξ ἀνάγκης πράττων ȣ̓ σπȣδαῖος ημβ7. 1206 a14, 16, cf περὶ ἀνάγκης ημα15.

4. ἀνάγκη ᾗ χρώμεθα ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἀποδείξεις Μκ8. 1064 b33. ἀνάγκη, ȣ̓δεμία ἀνάγκη (sc ἐστί) c inf Φθ7. 260 b26. Πγ11. 1282 b8. δ12. 1297 a10. 15. 1299 b1 al. ἐξ ἀνάγκης μα2. 339 a21. β8. 365 b32. Πδ4. 1290 b32 al. ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ κατὰ τὸ εἰκός πο10. 1452 a20. ȣ̓δὲν συμβαίνει ἐξ ἀνάγκης Αα23. 40 b35 al. ȣ̓κ ἔστιν ȣ̓δὲν ἐξ ἀνάγκης ἑνός τινος ὄντος ἀλλὰ δυοῖν ἐλαχίστοιν Αα15. 34 a17. ȣ̔̃ μᾶλλον ἀπόδειξίς ἐστι ϗ ἀνάγκη Ργ17. 1418 a4. ἡ τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως ἀνάγκη Ζμα1. 640 a7. διὰ ταύτας τὰς ἀνάγκας Πδ6. 1293 a12. τοῖς αὐτοῖς τεκμηρίοις ϗ ταῖς αὐταῖς ἀνάγκαις Οα8. 277 a12. ταῖς ἀκριβεστέραις ἀνάγκαις ὅταν τις ἐπιτύχῃ Οβ5. 287 b34.

ἀναγκοφαγίαις καταλαμβάνειν τὴν ἡλικίαν Πθ4. 1339 a6.

ἀναγνωρίζειν. τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν τὴν τῶν κατὰ μέρος ἐπιστήμην ὥσπερ ἀναγνωρίζοντας (cf Plat Men 81) Αβ21. 67 a24. ἀναγνωρίζειν, opp λαμβάνειν τὴν ἐπιστήμην πιθ5. 918 a8. cf ψγ1. 425 a24. — ἀναγνωρίζειν (in compositione tragoediarum), ἀναγνωρίσαι πρὶν ποιῆσαι, πράξαντα ἀναγνωρίσαι al πο14. 1453 b35, 1454 a3. 16. 1454 b27, 32, 1455 a15. sed πο17. 1455 b9. 16. 1454 b32 (ex lectione codd) ἀναγνωρίζειν significare videtur ἀναγνώρισιν ἑαυτȣ̃ ποιεῖν, ἑαυτὸν ποιεῖσθαι γνώριμον (cf Vhl Poet II 85), et Ὀδυσσεὺς ἀναγνωρίσας τινάς πο17. 1455 b21 ἀναγνωρίζειν τινὰ significat 'certiorem aliquem facere de se', δηλώσας τισὶ τίς ἦν cf fr 35. Vhl l l).

ἀναγνώρισις. αἱ τῶν συνήθων ἀναγνωρίσεις ηεη2. 1237 a25. μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία αἵτε περιπέτειαι ϗ ἀναγνωρίσεις πο6. 1450 a34. ἀναγνωρίσεως τίνα εἴδη πο16. 11. 1452 a29-b8 (pro ἐν τῇ ἀναγνωρίσει πο26. 1462 a17 scri-

bendum est ἐν τῇ ἀναγνώσει).

ἀναγνωρισμός. ἄνευ περιπετείας ἢ ἀναγνωρισμοῦ, μετ' ἀναγνωρισμοῦ ἢ περιπετείας πο10. 1452 a16, 17.

ἀνάγνωσις πιη1. 916 b10. 7. 917 a26 (πο26. 1462 a17 v s ἀναγνώρισις). τὸ ἔργον τῆς ἐπιδεικτικῆς λέξεώς ἐστιν ἀνάγνωσις Ργ12. 1414 a18.

ἀναγνωστικός. βαστάζονται οἱ ἀναγνωστικοί Ργ12. 1413 b12.

ἀναγράφειν τὰς τῆς γῆς περιόδους μα13. 350 a17. ἐκ τῶν περὶ τὰς ἱστορίας ἀναγεγραμμένων δεῖ θεωρεῖν Ζγγ10. 761 a10. ἀναγράψαι τούσδε τοὺς στίχους θ133. 843 b25. ἀναγέγραπται ἐν ταῖς ἱστορίαις θ134. 844 a11. — ὕστερον ἀναγράψαι, opp περιγράφειν, ὑποτυποῦν Ηα7. 1098 a21. — ἀναγράφεσθαι τὰ συμβόλαια πρὸς τὴν ἀρχήν Πζ8. 1321 b34. ἀναγράφεσθαι τὴν τιμήν οβ1353 a1. ἀνέγραφον τοὺς ἔχοντας οβ1350 a9. αἱ προθέσεις τῶν ἀναγεγραμμένων Πζ8. 1322 a10.

ἀναγραφὴν ποιεῖσθαί τινος θ101. 839 a11 (cf μὴ παραλιπεῖν ἀμνημόνευτον a10). ἐν τῇ τῶν πυθιονικῶν ἀναγραφῇ f572. 1572 a28. — συναλλαγμάτων ἀναγραφαί Πζ8. 1322 b34.

ἀναγωγή. 1. ἀναγωγὴ τοῦ ὑγροῦ μβ2. 355 a15. cf πι54. 897 a30. τὴν ἀναγωγὴν ἡ νευρὰ οὐ λαμβάνει ἐπὶ πολὺν τόπον ακ800 b15. — 2. i q ἀπόπλους θ108. 840 a33. — 3. logice cf ἀνάγειν, ἀνάλυσις. εἰς ἀρχὴν ποίαν ἡ ἀναγωγή Με3. 1027 b14. cf γ2. 1005 a1. κ3. 1061 a11, 16. Αδ3. 90 a37 Wz. — ἐξ ἀναγωγῆς, opp συνεχῶς Ζιε18. 550 b11, 13.

ἀνάδαστος. ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν Πε7. 1307 a2. ρ3. 1424 a32. ποιεῖν ἀναδάστους τὰς οὐσίας, τὰς κτήσεις Πε5. 1305 a5. 8. 1309 a15.

ἀναδέχεσθαι. τὰ ἐπὶ γῆς πολλὰς ἑτεροιώσεις ἀναδέδεκται κ6. 400 a24.

ἀναδιδόναι. trans μᾶλλον ἂν προέλοιντο Τελεσταγόρᾳ δοῦναι ἢ τοσούτου ἀναδόσθαι (vendere) f517. 1562 b20. intr πότιμον ὕδωρ ἀναδίδωσιν μα13. 351 a15, 17. β2. 356 a2. — ἐνίοτε ἂν ᾖ ἀγαθὸν τὸ γένος, ἐγγίνονται διά τινος χρόνου ἄνδρες περιττοί, ἔπειτα πάλιν ἀναδίδωσι (deficit, opp ἐπιδιδόναι) Ρβ15. 1390 b28.

ἀναδίπλωσις τοῦ ἐντέρου τοῦ σκάρου (ἰχθύος) Ζιβ17. 508 b13. ἀναδιπλώσεις τοῦ ἐντέρου τῶν κερατοφόρων Ζμγ14. 675 b2.

ἀνάδοσις. πνεῦμα ἄνω φερόμενον κατὰ τὴν ἐκ βυθοῦ τινὸς ἀνάδοσιν κ4. 395 a9.

ἀναδύνειν. ποταμοί, ἂν ἀφανισθῶσιν εἰς τὴν γῆν, πάλιν ἀναδύνουσιν μβ2. 356 a25. ὁ ναυτίλος πῶς ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναδύνει f316. 1531 b19.

ἀναζεῖν. πῦρ ἀναζέσαι λέγεται θ39. 833 a19. τὴν λίμνην ἀναζεῖν ϗ ὑπερχεῖσθαι θ89. 837 b9. — ἀναζεῖν ϗ ὀρίνεσθαι τὸν θυμόν πκζ3. 947 b32.

ἀνάζεσις τοῦ ῥύακος θ40. 833 a22.

ἀναζευγνύναι. ἀναζεύξας (i e ὁρμήσας) ἐβάδιζεν οβ1350 b21.

ἀναζωπυρεῖν θερμῷ τὸ θερμόν πν5. 484 a7.

ἀναθερμαίνεται ἡ γῆ, τὸ ὑγρόν Ζιζ15. 569 b11. πζ2. 886 a33. ἀναθερμανθέντες πκζ3. 948 a11.

ἀνάθημα. τὰ περὶ θεοὺς ἀναθήματα Ηδ5. 1122 b20. πόλις κοσμουμένη ἀναθήμασιν Πζ7. 1321 a38. τὰ ἀναθήματα τῶν Κυψελιδῶν Πε11. 1313 b22. cf s δῶρον. Μανδρόβουλος τῇ Ἥρᾳ πρόβατον ἀνάθημα ἀνῆψε f532. 1566 a26.

ἀναθολοῦν. ἡ πλεονάζουσα θερμασία ἀναθολοῖ τὰ ᾠὰ οἷον σήπουσα Ζγγ2. 753 a30. — ἀναθολοῦται τὸ ὕδωρ, ὁ οἶνος sim Ζιθ2. 592 a8. Ζγγ2. 753 a26. πκγ8. 932 b15.

ἀναθρυίσκει αἷμα (Emped 350) αν7. 473 b16, 474 a6.

ἀναθυᾷ πάλιν ὗς Ζιε14. 546 a28. ζ18. 573 b8.

ἀναθυμιᾶσθαι. ἡ γῆ ξηραινομένη ἀναθυμιᾶται μβ4. 360 b32. ἐξατμίζοντος ϗ ἀναθυμιωμένου ἐν αὐτοῖς τοῦ ὑγροῦ Ζγε3. 782 a32. cf κ4. 394 a14. τὸ ἀναθυμιώμενον πῦρ μα3. 341 a7. οἱ ἡρακλειτίζοντές φασιν ἐκ τῆς θαλάττης τὸν ἥλιον ἀναθυμιᾶσθαι πκγ30. 934 b36. τὸ ἀναθυμιώμενον μα7. 344 a21. — ἀναθυμιᾶται impers i q ἀναθυμίασις γίγνεται μβ5. 361 b28.

ἀναθυμίασις. ἀναγκαῖον ϗ ἀπὸ ὑγροῦ ϗ ἀπὸ ξηροῦ γίγνεσθαι ἀναθυμίασιν μβ8. 365 b22. διπλῆ ἡ ἀναθυμίασις (δύο ἀναθυμιάσεις, δύο εἴδη ἀναθυμιάσεως), ἡ μὲν ὑγρά, ἀτμιδώδης, ἡ δὲ ξηρά, καπνώδης μβ3. 357 b24, 358 a22. 4. 359 b28, 360 a8. 9. 369 a12. γ7. 378 a18. α9. 346 b32. κ4. 394 a9-15. ἀναθυμίασις ἡ μὲν ἀτμιδωδεστέρα ἡ δὲ πνευματωδεστέρα μα4. 341 b7. ἀναθυμίασις ξηρά, θερμή, πυρώδης μα7. 344 a10. β4. 360 b16. γ1. 371 a5, 372 b32. ἀναθυμίασις γῆς μα3. 340 b26. (ἀναθυμίασις angustiore sensu τὴν ξηρὰν ϗ θερμὴν ἀναθυμίασιν significat, ἔστιν ἀτμίδος μὲν φύσις ὑγρὸν ϗ θερμόν, ἀναθυμιάσεως δὲ θερμὸν ϗ ξηρόν· ἔστιν ἀτμὶς μὲν δυνάμει οἷον ὕδωρ, ἀναθυμίασις δὲ δυνάμει οἷον πῦρ μα3. 340 b27, 29). νοτερὰ ϗ ἀτμώδης ἀναθυμίασις κ4. 394 a14, 20. κάτωθεν ἀναβαίνει εὔκρατος ἀναθυμίασις μα7. 344 a20. συνεχὴς οὖσα ἡ ἀναθυμίασις μβ8. 366 a6. ἤδη ἐξεληλυθέναι τὴν ἀναθυμίασιν ϗ ἄλλην μήπω ἐπιρρεῖν μβ5. 361 b29. πλῆθος τῆς θερμῆς ἀναθυμιάσεως μα7. 344 b24. ἐᾶται ἀθροίζεσθαι ἡ ἀναθυμίασις μα11. 347 b11. ἀναθ. συνεστραμμένη φέρεται μβ9. 369 a33. συμπεριλαμβάνει πολλὴν ἀναθυμίασιν ξηράν μβ3. 358 a34. ὁ ἥλιος ἀσθενεῖς οὔσας τὰς ἀναθυμιάσεις μαραίνει μβ5. 361 b15. ἀναθυμίασις ἐκκαομένη ὑπὸ τῆς κινήσεως, ἐγκατακλειομένη, ἀποσβεννυμένη διὰ ψῦχος, καταμαραινομένη ὑπὸ τοῦ πνίγους, παγεῖσα μα4. 341 b35, 342 a18. δ8. 384 b33. β5. 361 b26. γ7. 378 a29, b2. — ἀναθυμίασις in doctrina physiologica, ἔστιν ἡ μὲν ἀτμὶς ὑγρότης τις, ἡ δὲ καπνώδης ἀναθυμίασις κοινὸν ἀέρος ϗ γῆς αι5. 443 a27. ἡ ὀσμὴ καπνώδης τίς (πνευματώδης) ἐστιν ἀναθυμίασις αι2. 438 b24. 5. 445 a26. ἡ περὶ τὴν τροφὴν ἀναθυμίασις υ3. 456 a19. γίνεται ἀναθυμίασις εἰς τὰς φλέβας υ3. 456 b3. ἡ περιττωματικὴ ἀναθυμίασις υ3. 458 a2. πολλὴ προσπίπτει ἀναθυμίασις πρὸς τὸν ἄνω τόπον εν3. 462 b7. πρὶν ἐπιστῆναι τὴν ἀναθυμίασιν ζ5. 469 b31. ἡ ἐν ταῖς θριξὶν ἀναθυμίασις Ζγε3. 482 b19. Ἡράκλειτος τὴν ἀρχὴν εἶναί φησι ψυχήν, εἴπερ τὴν ἀναθυμίασιν, ἐξ ἧς τἆλλα συνίστησιν ψα2. 405 a26.

ἀναίδεια ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ αρ6. 1251 a22.

ἀναιδὴς λᾶας (Hom λ 598) Ργ11. 1411 b34. — ἀναιδοῦς σημεῖα φ3. 807 b28-33. 6. 810 a20. ὁ ἀτενὴς ὀφθαλμὸς ἀναιδής Ζια10. 492 a12. τὸ θῆλυ ἀναιδέστερον Ζιι1. 608 b12.

ἀναιμία. τὰ ἄναιμα ὀλιγόθερμα διὰ τὴν ἀναιμίαν Ζμβ7. 652 b26.

ἄναιμος. 1. μόρια ἄναιμα. οὔτ' ἄναιμον οὐδὲν αἰσθητικὸν οὔτε τὸ αἷμα Ζμβ10. 656 b19, 21. γ4. 666 a16. ἄναιμος ὁ ἐγκέφαλος, ἀναιμότατον τῶν ὑγρῶν τῶν ἐν τῷ σώματι πάντων Ζια16. 495 a4. γ3. 514 a18. Ζμβ7. 652 a35. (τὰ ζῷα) γίνεται πιότερα γινόμενα ἀναιμότερα· ἄναιμον γὰρ τὸ πῖον Ζιγ19. 520 b33. ἄναιμος ὁ πλεύμων Ζμγ6. 669 b8. ὅσα ἄναιμον ἔχει πλεύμονα ϗ σομφόν, ἧττον δέονται τῆς ἀναπνοῆς αν1. 470 b14. πόροι φλεβικοί τινες ἄναιμοι Ζιγ1. 510 a16 (arteriae spermaticae AZι I 305 n 7). πόροι ἄναιμοι ἕτεροι Ζμγ9. 671 b16 (ureteres, Harnleiter Fr 298. 59). πόροι ἄναιμοι ἕτεροι, τὸ ἄναιμον μέρος πόρου τινός, ὃ δέχεται τὸ σπέρμα Ζγβ4. 739 a1. α6. 718 a12 (vas deferens AZγ 54 n 1). — 2. ζῷα ἄναιμα, τὰ ἄναιμα. α. ὅτι ἐστὶ τῶν

ζῴων τὰ μὲν ἔναιμα τὰ δ' ἄναιμα ἐν τῷ λόγῳ ἐνυπάρξει τῷ ὁρίζοντι τὴν ȣ̓σίαν αὐτῶν Ζμδ5. 678 ᵃ33. ὁμοιότητες ἀνώνυμοι, οἷον τὸ ἔναιμον ϗ τὸ ἄναιμον Ζμα2. 642 ᵇ5. χαλεπώτατον ἢ ἀδύνατον διαλαβεῖν εἰς τὰ ἄναιμα (?) Ζμα3. 642 ᵇ35. Μ p 139. διαφέρει τὰ μέγιστα γένη τῷ τὰ μὲν ἔναιμα τὰ δ' ἄναιμα εἶναι Ζιβ15. 505 ᵇ27. α4. 489 ᵃ32. τῶν ἀναίμων γένη μέγιστα τέτταρα nominantur Ζια6. 490 ᵇ14. δ1. 523 ᵃ1. Ζμδ5. 678 ᵃ29. Ζγα14. 720 ᵇ4. ἄναιμα πάντα τὰ ἔντομα Ζγβ1. 733 ᵃ25. αν9. 475 ᵃ1. τὰ ὀστρακόδερμα ϗ τὰ μαλακόστρακα τὰ ἔσχατά ἐστι τῶν ἀναίμων ζῴων Ζγβ6. 743 ᵇ11. — *b.* quid differant omnino inter se τὰ ἔναιμα et τὰ ἄναιμα. ὡς ἐπὶ πᾶν βλέψαντας εἰπεῖν τὰ ἔναιμα μείζω τῶν ἀναίμων Ζγ1. 732 ᵃ19. Ζια5. 490 ᵃ21. ἔνιοι τὰ ἄναιμα τῶν ἐναίμων θερμότερά φασιν εἶναι Ζμβ2. 648 ᵃ28. τὰ ἄναιμα ψυχρὰ τὴν φύσιν Ζγγ8. 758 ᵃ5. Ζμβ6. 654 ᵃ6. δέονται ἀλέας, ȣ̓ καταψύξεως Ζμδ5. 680 ᵃ35. αν12. 476 ᵇ34. διόπερ ὅσα ἄναιμα ϗ μὴ θερμὰ τὴν φύσιν. ȣ̓ γίνεται ἐν λίμναις Ζγγ11. 761 ᵇ2. ἄναιμα ὄντα ϗ διὰ τȣ̃το κατεψυγμένα ϗ φοβητικά, δύσριγα, δειλότερα Ζμδ5. 679 ᵃ25, 680 ᵃ35. β4. 650 ᵇ30. διὰ τί τῶν ἀναίμων ἔνια συνετωτέραν ἔχει τὴν ψυχὴν ἐνίων ἐναίμων Ζμβ4. 650 ᵇ23. τῶν ἀναίμων ἐνίοις κατ' ἐνέργειαν μόνον ἕν ἐστι τὸ τὴν αἰσθητικὴν ἀρχὴν ἔχον μόριον Ζμγ5. 667 ᵇ25. τῶν ἀναίμων ἔνια διαιρȣ́μενα (τῆς κεφαλῆς ἀφῃρημένης) δύναται ζῆν πολὺν χρόνον Ζπ7. 707 ᵃ27. Ζμγ10. 673 ᵃ30. τῶν ἀναίμων σχεδὸν πάντα, ȣ̓ πάντα βραχύβια αν9. 474 ᵇ30. μκ4. 466 ᵃ5, 11. διὰ τί τὰ ἄναιμα ἔνυδρα πλείω χρόνον ἐν τῷ ἀέρι ζῇ τῶν ἐναίμων ἐνύδρων αν9. 475 ᵇ6, 13. 10. 475 ᵇ15. — *c.* τῶν ἀναίμων differentiae anatomicae et physiol τὰ ἄναιμα ἔχει τὸ ἀνάλογον τȣ̃ αἵματος ἀνώνυμον, τὸ ἀνάλογον διὰ ψυχρότητα τῆς φύσεως υ3. 456 ᵃ35. Ζμβ3. 650 ᵃ35. γ5. 668 ᵃ6. δ4. 678 ᵃ4. Ζγα19. 726 ᵇ2. 20. 728 ᵃ20. ἡ τῶν καταμηνίων σύστασις ϗ τὸ ἀνάλογον ἐν τοῖς ἀναίμοις Ζγα20. 729 ᵃ23. τὰ ἄναιμα ἔχει ἀνάλογόν τι τῆς καρδίας ἀνώνυμον Ζμβ1. 647 ᵃ30. ζ3. 468 ᵇ30. 4. 469 ᵇ6, 11. αν8. 474 ᵇ2. 17. 479 ᵃ1. τὰ ἄναιμα ȣ̓κ ἔχει σπλάγχνα Ζιδ3. 527 ᵇ3. Ζμγ4. 665 ᵃ30. δ5. 678 ᵃ29. ȣ̓́τε πιμελὴν ȣ̓́τε στέαρ Ζμβ5. 651 ᵃ25. cf μκ5. 467 ᵃ3. τὸ ἀνάλογον αὐτοῖς τῇ πιμελῇ ἀποκρίνεται εἰς τὸ περίττωμα τὸ σπερματικόν Ζγα19. 727 ᵇ2. τῶν ἀναίμων ȣ̓δὲν ἔχει ἐγκέφαλον, πλὴν ὅτι κατὰ τὸ ἀνάλογον, οἷον ὁ πολύπȣς Ζμβ7. 652 ᵇ24. τῶν ἀναίμων ἐνίοις ἀδιόριστον ἡ κεφαλή, οἷον τοῖς καρκίνοις Ζμδ10. 685 ᵇ35. ἔνια τῶν ἀναίμων ἐκτὸς ἔχει τὴν τῶν ὀστῶν βοήθειαν, ὥσπερ τὰ μαλακόστρακα ϗ τὰ ὀστρακόδερμα Ζμβ8. 654 ᵃ1. — τῶν πτηνῶν πτιλωτὰ ὅσα ἄναιμα, οἷον τὰ ἔντομα Ζια5. 490 ᵃ9, 13. ἄναιμά ἐστι πάνθ' ὅσα πλείȣς πόδας ἔχει τεττάρων, τὰ ἄναιμα ϗ πολύποδα πόδας ἔχει ἐκ τȣ̃ πλαγίȣ Ζια4. 489 ᵃ33. 5. 490 ᵃ32. Ζπ16. 713 ᵃ26. 17. 713. ᵇ26. Ζμδ9. 684 ᵇ12. διὰ τί τὰ ἄναιμα πλείοσι τεττάρων κινεῖται σημείοις Ζπ1. 704 ᵃ11. οἱ ἰχθύες εἰ πλείω τὰ κινητικὰ σημεῖα εἶχον, ἄναιμοι ἂν ἦσαν Ζμδ13. 696 ᵃ2. Ζπ18. 714 ᵇ2. πῶς διὰ τȣ̃το οἱ ὄφεις ἄποδες Ζπ8. 708 ᵃ18. — διαφοραί εἰσι τȣ̃ θήλεος ϗ ἄρρενος ϗ ἐν τοῖς ἀναίμοις Ζγα1. 715 ᵃ22, 30. 2. 716 ᵇ1. τῶν ἀναίμων τίς ὁ τρόπος τῶν μορίων τῶν πρὸς τὴν γένεσιν συντελȣ́ντων Ζγα14. 720 ᵇ2. τὰ ἄναιμα (ἀλλ' ȣ̓ πάντα ἁπλῶς) σκωληκοτοκεῖ, ȣ̓δὲν ἄναιμον ᾠοτοκεῖ Ζγβ1. 732 ᵃ29, ᵇ10, 733 ᵇ25. γ1. 751 ᵃ34. 11. 762 ᵇ21. — τοῖς ἀναίμοις τὸ σύμφυτον πνεῦμα ἀναφυσώμενον ϗ συνιζάνον φαίνεται υ2. 456 ᵃ11. τὰ ἄναιμα ȣ̓κ ἔχει φωνήν ψβ8. 420 ᵇ10. τὰ ἄναιμα ἔνυδρα δοκȣ̃σιν ὀσμῆς αἰσθάνεσθαι ψβ9. 421 ᵇ11, 20. τῶν ἀναίμων σκληρόδερμοι οἱ ὀφθαλμοί αι2. 438 ᵃ24.

ἀναιμότης τȣ̃ πλεύμονος Ζμδ1. 676 ᵃ31.

ἀναιρεῖν, locali sensu, ἀναιρȣ̃νται τὰ δίκτυα οἱ ἁλιεῖς Ζιθ19. 602 ᵇ9. ὁ μὲν τὴν ἀσπίδα ἀναιρεῖται κ6. 399 ᵇ3. — ἀναιρεῖται τἀναντία ὑπ' ἀλλήλων μκ3. 465 ᵇ4. ἀναιρεῖν τȣ̀ς υἱȣ́ς sim, syn κτείνειν Ρα15. 1376 ᵃ6. β21. 1395 ᵃ16, 17. ἀναιρεῖσθαι, opp ὑγιάζεσθαι Ζγα18. 726 ᵃ14. ἀναιρεῖν τȣ̀ς ὑπερέχοντας, τȣ̀ς φρονηματίας, τȣ̀ς κρείττȣς Πγ13. 1284 ᵃ33. ε11. 1313 ᵃ41. Ρβ5. 1382 ᵇ18. cf κ4. 395 ᵇ29. ἀναιρεῖν ἑαυτόν Ηι4. 1166 ᵇ13. τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνῃρῆσθαι Ρα7. 1365 ᵃ32 (syn ἐξαιρεῖσθαι, ἠφανίσθαι Ρβ10. 1411 ᵃ2). ἀναιρεῖν συνθήκην, νόμȣς sim, ἀναιρεῖται ἡ πρὸς ἀλλήλȣς χρεία Ρα15. 1376 ᵇ10, 11, 13, 1377 ᵇ8. ἀναιρεῖν πολιτείας, ἀρχήν, τύραννον Πδ1. 1288 ᵇ41. ε1. 1301 ᵇ19 (opp καταστῆσαι). 4. 1304 ᵃ30. ἀνελεῖν ἀπορίας, opp καταλιπεῖν Ηη4. 1146 ᵇ7. ἀναιρȣμένȣ τȣ̃ ὅλȣ ȣ̓κ ἔσται πȣ́ς Πα2. 1253 ᵃ21. σῶμα πεπερασμένον ἀναιρεῖται ὑπὸ σώματος πεπερασμένȣ, τὸ ἄπειρον ȣ̓κ ἀναιρεθήσεται Φα4. 187 ᵇ26. ζ7. 238 ᵃ27. — ἀναιρεῖν 'cogitando et ratiocinando evertere, refutare', opp τιθέναι Αβ14. 62 ᵇ30. opp κατασκευάζειν v h v, syn μὴ συγχωρεῖν τι17. 176 ᵃ28. dist διαιρεῖν τι18. 176 ᵇ36, 177 ᵃ4. ἀναιρεῖν ἐναντίως Αβ9. 60 ᵃ16 Wz. ὁ καταφατικὸς συλλογισμὸς ἀναιρεῖται τῷ στερητικῷ Αα14. 33 ᵃ12. ἀναιρεῖν τὸ πρόβλημα, τὸ προκείμενον, τὸν ὁρισμόν, τὴν ἐρώτησιν, τὴν ὑπόθεσιν Αα36. 48 ᵇ34. τγ6. 120 ᵃ13. α5. 102 ᵃ14. ι22. 178 ᵇ14. 24. 179 ᵇ7. ηεβ6. 1222 ᵇ28. ἀναιρεῖν, ἀνελεῖν τἀναντία, τὰ κωλύοντα Ρβ18. 1391 ᵇ15. γ14. 1415 ᵃ31. 18. 1418 ᵇ18, τὰ οἰκεῖα Ηα4. 1096 ᵃ15, τὴν πίστιν Ηκ2. 1173 ᵃ1. ἀναιρεῖν τὸ διαλέγεσθαι, τȣ̀ς λόγȣς, τὸ ἐπίστασθαι, τὰ εἴδη, τὴν ȣ̓σίαν, τὰς ἀρχάς, πολλὰ τῶν ἐνδόξων sim Μκ5. 1062 ᵇ11. 6. 1063 ᵇ11. γ4. 1006 ᵃ26. 8. 1012 ᵇ15. 4. 1007 ᵃ20. α2. 994 ᵇ20. Α9. 992 ᵇ9, 990 ᵇ18. μ4. 1079 ᵃ14. 8. 1082 ᵇ33. θ3. 1047 ᵃ20. Φα2. 185 ᵃ2. 8. 191 ᵇ12. β4. 196 ᵃ14. γ6. 206 ᵃ17. Οα12. 283 ᵃ6. γ4. 303 ᵃ23. ατ969 ᵃ20. ἀεὶ ἀναιρεῖν ἔστιν Μζ15. 1040 ᵃ7. ἀνῃρηκότες ἐσόμεθα τβ4. 111 ᵇ23. ἀναιρεῖσθαι ἀναιρȣμένων Μδ8. 1017 ᵇ18. λ6. 1071 ᵃ35. ἀναιρȣμένȣ τȣ̃ μετεχομένȣ ἀναιρεῖται τὰ μετέχοντα ηεα8. 1217 ᵇ11. pass ἀναιρεῖται, ἀναιρεθήσονται, ἀνῄρηται, ἀνῄρητο, ἀνῃρημένον ἔσται Μκ8. 1065 ᵃ14. β4. 1000 ᵇ29. γ4. 1006 ᵇ8. τγ6. 120 ᵃ31. πο24. 1460 ᵃ33. — ἀνεῖλεν ὁ θεός πο17. 1455 ᵇ7. Ζιγ20. 522 ᵃ18. f 66. 1487 ᵃ15. — ἀναιρεῖν videtur intrans usurpatum esse πα19. 861 ᵇ11, 15. — (ἀναιρεῖ f l ξ1. 974 ᵇ6. cf Bz Ar Stud I p 70).

ἀναίρεσις, dist διαίρεσις τι33. 183 ᵃ10, 11.

ἀναιρετικά, syn φθαρτικά Ρβ8. 1386 ᵃ6, 5, 7. ὅσων ἡ φύσις ἀναιρετικὴ τȣ̃ ζῆν ηεγ1. 1229 ᵃ40. κίνδυνοι ἀναιρετικοὶ τῆς ȣ̓σίας ημα20. 1191 ᵃ31. ἀρρωστήματα ἀναιρετικώτερα πα28. 862 ᵇ21. — ἀναιρετικοὶ ϗ κοινοὶ λόγοι ηεα8. 1217 ᵇ18.

ἀναισθησία, opp αἴσθησις τβ8. 114 ᵃ10. δ4. 124 ᵇ6. Ζγα23. 731 ᵇ2. καταπίπτȣσιν οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀναισθησίας Ζιγ3. 514 ᵃ7. ἐξαιρȣ̃ντες διὰ τὴν ἀναισθησίαν (i e ὅτι αἴσθησιν ȣ̓κ εἶχον) τὸ μεταξύ Φδ11. 218 ᵇ26. — opp ἀκολασία et σωφροσύνη Ηβ7. 1107 ᵇ8. 8. 1109 ᵃ4. ηεβ3. 1221 ᵃ2. γ2. 1230 ᵇ13, 1231 ᵃ39. ȣ̓κ ἀνθρωπικὴ ἡ τοιαύτη ἀναισθησία Ηγ14. 1119 ᵃ7.

ἀναίσθητος. 1. act Ζμγ4. 667 ᵃ13. δέρμα ἀναίσθητον Ζιγ11. 517 ᵇ31. ὑστέραι πυκνότεραι ἢ ἀναισθητότεραι Ζικ3. 635 ᵇ10. 1. 634 ᵃ4. τὰ ἄψυχα ϗ ἀναίσθητα Φη2. 245 ᵃ10. ἀναίσθητον εἶναι κατὰ ψυχήν, κατὰ σῶμα τα15. 106 ᵇ24. οἱ τὰς ἐν αὐχένι φλέβας καταλαμβανόμενοι ἀναίσθητοι γί-

νονται υ2. 455 b7. ἀναίσθητα τοῦ ὠφελοῦντος, opp ἔχοντα αἴσθησιν πι32. 894 a33. — ἀναίσθητος def, opp ἀκόλαστος et σώφρων Ηβ2. 1104 a24. 7. 1107 b8. ηεβ3. 1221 a21. γ2. 1230 b14, 1231 a26. — stupidus, opp εὐφυής φ3. 807 b19, 12. ἀναισθήτου σημεῖα φ3. 807 b19-28. 2. 806 b22. κομιδῇ ἀναισθήτου ἐστίν Ηγ7. 1114 a10. ἐπιτιμᾶν ὡς ἀναισθήτῳ ημβ15. 1213 a5. — 2. pass ἡ ὕλη ἀναίσθητος οὖσα ϗ ἀχώριστος Γβ5. 332 a35. τὸ συμφυὲς ἀναίσθητον πλε1. 964 b24. ἐν ἀναισθήτῳ χρόνῳ Φδ13. 222 b15. πγ10. 872 b9. cf αι7. 448 a25. ἐξ ἀναισθήτων ἡμῖν Φα4. 187 b1. συγχεῖται ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου [χρόνου] γινομένη πο7. 1450 b39 (cf Bz Ar Stud I 96). ποιεῖν τὴν κρᾶσιν ἀναίσθητον Πβ4. 1262 b18. ἀναίσθητος μεταβολή, ἀπόλυσις τῆς ψυχῆς, πόνος μγ4. 374 b35. αν17. 479 a22. πια33. 903 a20. — ἀναισθήτως διακεῖσθαι, opp αἰσθητικῶς ἔχειν ηεγ2. 1231 a1. πγ5. 871 a32.

ἀναισχυντεῖν. ποῖα αἰσχύνονται ϗ ἀναισχυντοῦσιν Ρβ6. 1383 b12. — ὁ ἀναισχυντῶν πρὸς τὸν ἀναισχυντούμενον Ργ11. 1412 a6.

ἀναισχυντία, def Ρβ3. 1380 a19. 6. 1383 b16. opp αἰδώς, κατάπληξις Ηδ15. 1128 b31 (cf β7. 1108 a35). ηεβ3. 1221 a1. γ7. 1233 b27. ημα30. 1193 a1.

ἀναίσχυντος, opp αἰσχυντηλός Ρβ13. 1390 a2. def et opp αἰδήμων, καταπλήξ Ηβ7. 1108 a35. ηεγ7. 1233 b28 ημα30. 1193 a2.

ἀναίτιος. τὸ ἀναίτιον, syn μὴ αἴτιον Αγ13. 78 b12, a29. τι5. 167 b21, 20. τὸ ἀναίτιον τιθέναι ὡς αἴτιον Αβ17. 65 b16. τόπος παρὰ τὸ ἀναίτιον ὡς αἴτιον Ρβ24. 1401 b30.

ἀνακαθαίρειν. τῶν μετάλλων ἀνακαθαρθέντων θ52. 834 a27.

ἀνακαλεῖν. ἀνακαλεῖται τὰς θηλείας, τοὺς νεοττοὺς Ζιδ9. 536 a13. θ12. 597 b17. ι8. 613 b21.

ἀνακαλύπτειν. ἀνακαλυφθέντων τῶν βλεφάρων αι5. 444 b25, cf a27.

ἀνακάμπτειν. trans ϗ τὸ ἀνακαμπτόμενον ϗ τὸ κατακαμπτόμενον κάμπτεται μδ9. 385 b33. — intr, de motu: ἡ περιφορὰ ἐπ' ἀρχὴν ἀνακάμπτει ψα3. 407 a30. ὁ καικίας ἀνακάμπτει εἰς αὑτόν, πρὸς αὑτόν μβ6. 364 b12, 25. πόροι ἀνακάμπτοντες Ζιγ1. 510 a33, 18. τὸ ἀνακάμπτον τὴν εὐθεῖαν τὰς ἐναντίας κινεῖται κινήσεις, τὸ ἀνακάμπτον ἀνάγκη στῆναι, dist τὸ συνεχές Φθ8. 261 b33, 262 a14, 17, b22. 9. 265 a21. de γενέσει: κύκλῳ φαμὲν περιεληλυθέναι τὴν γένεσιν διὰ τὸ πάλιν ἀνακάμπτειν Γβ10. 337 a6. 11. 338 a5 (syn ἀνακυκλεῖν), b4. 5. 332 b33. Φθ5. 257 a7. ξ2. 975 a24. φθαρῆναι ϗ μὴ ἀνακάμπτειν Οα10. 280 a24. πότερον ὁμοίως ἅπαντα ἀνακάμπτει ἢ οὔ, ἀλλὰ τὰ μὲν ἀριθμῷ τὰ δὲ εἴδει μόνον Γβ11. 338 b12, 8. Μα2. 994 a31, b3 Bz. ἀνακάμψαι πάλιν ἐπὶ τὸν τοῦ παιδὸς βίον ηεα5. 1215 b23. — de convertendis syllogismorum terminis, ἀνακάμπτειν διὰ πολλῶν, δι' ὀλίγων Αγ3. 72 b36 Wz. οὐκ ἀνακάμπτουσιν αἱ ἀποδείξεις πάλιν ἐπ' ἀρχήν, opp εὐθυπορεῖν ψα3. 407 a28.

ἀνακαμψίπνοοι ἄνεμοι, opp εὐθύπνοοι κ4. 394 b36.

ἀνάκαμψις. κάμπτεται πᾶν ἢ ἀνακάμψει ἢ κατακάμψει μδ9. 386 a5. ἂν συνεχεῖς ὦσιν αἱ κινήσεις ϗ μὴ γίνηται ἀνάκαμψις Φθ8. 262 a11.

ἀνακάπτειν τὰ ᾠά, τὸ σπέρμα, τὸν θορόν Ζιε5. 541 a13, 18. ζ13. 567 a33. Ζγγ5. 756 a6.

ἀνάκαψις. αἱ ἀνακάψεις τοῦ θοροῦ ϗ τῶν ᾠῶν Ζγγ5. 756 b4.

ἀνακεῖσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς Ζι8. 614 a7. βωμοὶ ἀνακείμενοι ὑπὸ Ἰάσονος θ105. 839 b17. — οἱ Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ f 565. 1571 a4.

ἀνακεφαλαιοῦν. ἔργον ῥητορικῆς ἀγωνίσασθαι πρὸς ἀπόδειξιν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνάμνησιν f 123. 1499 a23.

ἀνακλᾶσθαι. ἡ ἀνακλασθεῖσα σφαῖρα οὐχ ὑπὸ τοῦ τοίχου ἐκινήθη ἀλλ' ὑπὸ τοῦ βάλλοντος Φθ4. 255 b27. γραμμαὶ ἀνακλώμεναι μγ5. 376 b9. ἀκτῖνες ἀνακλώμεναι ἀπὸ τῆς γῆς μα3. 340 a28. χ1. 791 a27. αὐγαὶ ἀνακλώμεναι χ2. 792 b18. ἡ ὄψις ἀνακλᾶται ἀπό τινος (τοῦ ἀέρος, τῆς συστάσεως) πρός τι (πρὸς τὸν ἥλιον, πρὸς ἄλλο τι τῶν λαμπρῶν) μα6. 343 a3. 8. 345 b27. β9. 370 a18. γ2. 372 a30. 3. 372 b34, 373 a18. 4. 373 b7. 6. 377 a31, 33, b6, 10, 12. πιε12. 912 b30. κγ6. 932 a33, 38. τοσοῦτον ἀνακλασθῆναι ἀδύνατον μα6. 343 b7 (ubi ἀνακλᾶσθαι videtur impers usurpatum significare i q ἀνάκλασιν γίγνεσθαι).

ἀνάκλασις. οὔπω συνήθεις ἦσαν ταῖς περὶ τῆς ἀνακλάσεως δόξαις μβ9. 370 a16. περὶ ἀνακλάσεως βέλτιον ἢ τὴν ὄψιν ἐξιοῦσαν ἀνακλᾶσθαι (κλᾶσθαι Bk), τὸν ἀέρα πάσχειν ψγ12. 435 a5. περὶ τῶν ἐμφαινομένων ϗ ἀνακλάσεως αι2. 438 a8, 9. αὐτὸς αὑτὸν ὁρᾷ ὁ ὀφθαλμός, ὥσπερ ϗ ἐν τῇ ἀνακλάσει αι2. 437 b10. λήγειν ἐκεῖ τὰς ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ἀκτίνων ἀνακλάσεις μα12. 348 a17. πῶς ἔχοντος τοῦ ἀέρος ἀνάκλασις γίγνεται μγ3. 372 b15-34. cf α5. 342 b6, 11. ἀνάκλασιν εἶναι τὸ γάλα τῆς ἡμετέρας ὄψεως πρὸς τὸν ἥλιον μα8. 345 b10. ἀνάκλασις τῆς ὄψεως ἀπό τινος πρός τι (πρὸς τὸν ἥλιον, πρὸς ἄλλο τι τῶν λαμπρῶν) μγ3. 372 b15. 2. 373 a20. α8. 345 b20. πκγ6. 932 a22, cf ἀνακλᾶσθαι. διὰ τὴν ἀνάκλασιν ὀλίγῃ τῇ ὄψει θεωροῦνται μγ4. 374 b22. τὴν τρίτην ἀνάκλασιν πάμπαν ἀσθενῆ γίγνεσθαι μγ4. 375 b14. πάντα ταῦτα (ἶρις, ἅλως, παρήλιοι al) ἀνάκλασίς ἐστιν μγ2. 372 a18. διὰ τί ἠχεῖ ἢ διὰ τί ἐμφαίνεται ϗ διὰ τί ἶρις; ἅπαντα γὰρ ταῦτα ἀνάκλασις, ἀλλ' εἴδει ἕτερα Αδ15. 98 a29 Wz. ἠχὼ ἀνάκλασις τῆς φωνῆς ἐπὶ τοὐναντίον πια45. 904 a38. 23. 901 b19. 51. 904 b30. πρὸς ὁμοίαν γωνίαν ἐστὶν ἡ ἀνάκλασις πια23. 901 b22. τὰ κοῖλα τῇ ἀνακλάσει πολλὰς ποιεῖ πληγὰς μετὰ τὴν πρώτην ψβ8. 419 b16. φέρεσθαι ἐξ ἀνακλάσεως πι54. 897 a5. ἔστιν ἡ τροπαία ἀπόγεος ἀνάκλασις (πνεύματος) πκς40. 945 a7. ἀνάκλασιν τῆς σαρκὸς ποιεῖσθαι πλζ6. 966 b17.

ἀνακλίνειν ἑαυτὸν ἐπὶ τὸ ἐναντίον μχ7. 851 b13. — ἀνακλίνεσθαι ἐπὶ τὰ δεξιά Ζιβ1. 498 a11.

ἀνάκλισις ϗ στάσις θέσεις τινές Κ7. 6 b11.

ἀνακοινοῦσθαί τινι ὑπέρ τινος θ133. 843 b20.

Anacoluthia. 1. nominativus in principio enunciati ponitur quasi absolute et tituli instar: τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ζῳοτοκοῦντα, τρόπον τινὰ μετὰ τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀρχῆς ᾠοειδὲς γίγνεται Ζγγ9. 758 b2. οὕτω ϗ ἐν τῷ σώματι διαδεχόμενα τὰ μέρη ταῖς ἐργασίαις, τὸ τελευταῖον πάμπαν μικρὸν ἐξ ἁπάσης γίνεται τῆς τροφῆς Ζγδ1. 765 b32. cf τα15. 106 a1. Πε6. 1306 b9. — ad idem genus anacoluthiae talia videntur referenda esse: τὸ δὲ Ἴλιον φάναι ἤδη ἑαλωκέναι, οὐ λέγομεν, ὅτι πόρρω λίαν τοῦ νῦν Φδ13. 222 b11. καθ' ἕκαστον μὲν οὖν ἀκριβῶς διαριθμήσασθαι ϗ διαλαβεῖν εἰς εἴδη περὶ ὧν εἰώθασι χρηματίζεσθαι, ἔτι δ' ὅσον ἐνδέχεται περὶ αὐτῶν διορίσαι κατὰ τὴν ἀλήθειαν, οὐ δεῖ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν ζητεῖν Ρα4. 1359 b2-5. ἐν τοῖς ἐνύδροις, καλουμένοις δὲ ἰχθύσι, τὸ μὲν τῶν χυμῶν αἰσθητήριον ἔχουσι μέν Ζιδ8. 533 a25. cf περί et ὅσος. — ἤδη γὰρ συνέβη τινὶ γυναικὶ συγγενομένῃ τῷ ἀνδρὶ ϗ δοξάσῃ συλλαβεῖν, τὸ μὲν πρῶτον ὅ τε ὄγκος ηὐξάνετο Ζγδ7. 775 b27 sqq. — 2. constructio ita continuatur, quasi aliud praecesserit verbum vel nomen eiusdem significationis. τὸ μάλιστα γίγνεσθαι ἅμα τῷ ἡλίῳ αὐτῷ τὴν θερμότητα εὔλογον (i q εὔλογον φάναι vel οἴεσθαι), λαμβάνοντας τὸ ὅμοιον ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν γιγνομένων μα3.

341 a25. τὰ μὲν οὖν ὄμματα εὐλόγως, ὅταν ᾖ τὰ καταμήνια, διάκειται, ὥσπερ καὶ ἕτερον μέρος ὁτιοῦν· καὶ γὰρ φύσει τυγχάνουσι φλεβώδεις ὄντες (quasi praecesserit οἱ ὀφθαλμοί) εν2. 460 a5. — 3. post protasin conditionalem vel causalem interdum explicandi ac ratiocinandi causa alia cola ita intercedunt, ut periodi continuitas solvi videatur et frustra eam quaeras apodosin, quae grammatice ad protasin referatur. multa quidem eiusmodi enunciata accurata interpretatione ad legitimam formam possunt redigi, Bz Ar St II, III 1-129; sed profecto restant eiusmodi exempla, in quibus vel probabilius anacoluthia statuatur quam constructionis continuitas, veluti Ζμβ1. 646 a24-b2. ψγ3. 427 a17-b8. Πδ4. 1290 b25-37, vel manifesta cernatur anacoluthia, veluti Αγ19. 81 b24 sqq. Μγ2. 1003 b22-1004 a1. ζ17. 1041 b11 sqq. μ4. 1078 b17 sqq. Γα3. 319 a3-14. μβ2. 354 b4-16. υ3. 456 a32-b5. Πγ9. 1280 a31 sqq. Ρβ2. 1378 b10 sqq. (Spgl φανερὸν οὖν κτλ 1379 a10 apodosin esse statuit) cf Bz Ar St II, III 129-141.

ἀνακομιδή, reditus, opp παραγίνεσθαι Ζιθ12. 597 b9.

ἀνακομίζειν τιμὴν πρὸς αὐτὸν ἐκέλευσεν οβ1347 a9.

ἀνακόπτω. νέφη ἀνακοπέντα κ4. 394 a34.

ἀνακουφίζει καὶ κωλύει κάτω φέρεσθαι πκε13. 939 a35.

ἀνακρίνειν τοὺς ἐπαγγελλομένους τέχνην τι11. 172 a32. (τὸν ἄρχοντα) ἀνακρίναντα εἰσάγειν εἰς τὸ δικαστήριον f 382. 1541 b31.

ἀνάκρισις θεσμοθετῶν, def f 374. 1540 a40. 375. 1540 b14, 22.

ἀνακτᾶσθαι. ἀνεκτήσατο τοὺς πολίτας οβ1349 a31. — δένδρα ἐν ἑνὶ καρποφοροῦσιν ἔτει, ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ ἀνακτῶνται ἑαυτά φτα7. 821 b16. τὰ φυτὰ τῷ ὕπνῳ ἀνακτῶνται (sc ἑαυτά) φτα1. 815 a25.

ἀνακυΐσκειν. τὰ πρόβατα (καὶ αἱ αἶγες) ἂν ὕδωρ ἐπιγένηται μετὰ τὴν ὀχείαν ἀνακυΐσκει Ζιζ19. 573 b18.

ἀνακυκλεῖν. intrans ἀνάγκη ἀνακυκλεῖν καὶ ἀνακάμπτειν Γβ11. 338 a4. τὰς αὐτὰς δόξας ἀνακυκλεῖν ἐν τοῖς ἀνθρώποις μα3. 339 b29. — pass τὰς τύχας πολλάκις ἀνακυκλεῖσθαι περὶ τοὺς αὐτοὺς Ηα11. 1100 b3.

Ἀνακυνδαράξης, Σαρδαναπάλλου πατήρ f 77. 1488 b10.

ἀνακύπτειν. τὰς περιστερὰς μὴ ἀνακύπτειν πινούσας Ζι7. 613 a13. ἀνακύπτομεν πρὸς τὸν ἥλιον πλγ15. 963 a8. ὄρνις ἀνακύπτων (i e ἀναδυόμενος ἐκ τῆς θαλάττης) Ζι34. 620 a9.

ἀνακωχεύειν Οδ6. 313 a23.

ἀναλαμβάνειν, opp ἐκβάλλειν Ζι34. 619 b26. ἀναλαμβάνειν πολὺ πνεῦμα πη20. 889 a20. οἱ οἶνοι ἀναλαμβάνουσι τὰς ὀσμάς εν2. 460 a32. εἰς αὑτὸ ἀναλαμβάνειν τὸ ὑγρὸν μδ3. 380 b19. ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα f 517. 1562 b26. Ὅμηρον ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὡς ἴδιον ἔτρεφεν f 66. 1487 a5. — πόρρω ὑστέρας ὁ τόπος ὅθεν δεῖ ἀναλαβεῖν (concipere) Ζικ1. 634 a7. — ἀναλαμβάνειν τὰς διαφορὰς καὶ τὰς χρήσεις κατὰ τὰ προγυμνάσματα ρ26. 1436 a25. — οὕτως ὡς μὴ ἀναληφθῆναι συγκείμενα ἀλλὰ μεμιγμένα (?) ξ2. 977 a9. — ἀναλαβεῖν (capere, sibi conciliare) τὸν ἀκροατήν, τῶν ἀκουόντων τὰς διανοίας Ρα1. 1354 b32. ρ2. 1438 b22. — ἀφεθέντα λίθον οὐ δυνατὸν ἀναλαβεῖν Ηγ7. 1114 a18. τῇ δυνάμει τῆς κοιλίας ἡ φύσις ἀναλαμβάνει (compensat, cf ἀναμάχεσθαι) τὴν τοῦ στόματος ἔνδειαν Ζμγ14. 674 b29. ἔστιν ὃ ἔδωκεν ἀναλαβεῖν (revocare) πιη8. 917 b7. ἀναλαμβάνειν (recreare) χρὴ πρῶτον τοῖς ῥοφήμασι πα50. 865 a38. — ἀναλαμβάνειν μνήμην (dist λαμβάνειν) μν2. 451 a22, 23. ἀναλαβόντες τὰ προειρημένα, τὴν ὑποκειμένην ἀρχήν, τὰς ἐξ ἀρχῆς θέσεις, αὐτά Ηκ6. 1176 a32. μα8. 345 b31. 3. 339 a33. Πθ5. 1339 a12. ἀναλαβεῖν καλῶς εἰρημένον ὅρον τζ14. 151 b20. ἀναλαβόντες τί ἐστι τὸ ἀδικεῖσθαι Ρα13. 1373 b26. πάντας τοὺς προγόνους ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβόντες ρ36. 1440 b30. ἀναλαβόντες, ἐξ ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς ἀναλαβόντες λέγωμεν Ηα2. 1095 a14. γ9. 1115 a4. κ3. 1174 a13. Οα5. 271 b17. Ζγδ1. 766 b7. νῦν δ' ἀναληπτέον ὑπὲρ αὐτῶν υ3. 465 b6. — (τὸ ἐξ ἀρχῆς δόξεεν ἀναλαμβάνεσθαι, l δόξειεν ἂν λαμβάνεσθαι ατ 969 a24.)

ἀναλάμπειν θ115. 841 a32.

ἀναλγησία. φέρειν εὐκόλως μεγάλας ἀτυχίας, μὴ δι' ἀναλγησίαν Ηα11. 1100 b32. — opp ὀργιλότης ηεβ3. 1220 b38 (cf ἀοργησία Ηβ7. 1108 a8). ἀναλγησία πρὸς ὀργὴν ημα7. 1186 a23.

ἀνάλγητος ὁ ἀφοβίᾳ ὑπερβάλλων Ηγ10. 1115 b26. ἀνάλγητος, opp ὀργίλος ηεβ3. 1221 a16 (cf ἀόργητος Ηβ7. 1108 a8). ημα23. 1191 b34. cf Ρα9. 1367 a35. ἀνάλγητος, ὁ ἐλλείπων τοῦ χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι, syn ἀναίσθητος ηεγ2. 1231 a33, 26. — τὸ ἓν ἀνώδυνόν τε καὶ ἀνάλγητον (Meliss) ξ1. 974 a19. — ἀναλγήτως ἔχειν, opp ὑπεραλγεῖν ημα7. 1186 a21.

ἀναλέγειν, ὁ δρυοκολάπτης ἀναλέγεται σκώληκας Ζι9. 614 b1.

ἀνάληψις. ἡ τοῦ κηροῦ ἀνάληψις ὦπται Ζι40. 624 b9. — ἀνάληψις μνήμης, dist λῆψις μν2. 451 a30.

ἀναλίσκειν, syn δαπανᾶν Ηδ6. 1123 a26. ἀναλίσκειν εὐχερῶς Ηδ3. 1121 b8. ἀναλῶσαι τὰ ἴδια Πε6. 1305 b40. ἀναλίσκειν εἴς τι Ηδ2. 1120 b22. — εἰς ἄλλον τὴν ὀργὴν ἀναλῶσαι Ρβ3. 1380 b11. — δι' ἀδυναμίαν οὐ πέττουσι (τὸ περίττωμα), διὰ δύναμιν ἀναλίσκουσιν Ζγα18. 726 a9. ἀναλίσκει ὁ πόνος τὸ περίττωμα Ζγδ6. 775 a35. τὸ περίττωμα ἀναλίσκεται (ἀνήλωται) εἰς τὴν πιμέλην sim Ζγα19. 727 b1. 18. 725 a6, 32. γ3. 754 b30. 5. 756 a25. δ5. 773 b2. 8. 776 a27, 32. ὅταν ὑφ' ἧς ἔχει θερμότητος ἀναλωθῇ τὸ ὑγρόν μδ5. 382 b26. τί ποτ' οὐκ ἀνήλωται καὶ φροῦδον τὸ πᾶν Γα3. 318 a17.

ἀναλκής. τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἀναλκέστερα φ5. 809 a39.

ἀναλλοίωτον, coni ἀναύξητον, ἀπαθές, ἀγένητον, ἀκίνητον Οα3. 270 a14, 26, b2. Γβ10. 337 a20. Μλ7. 1073 a11.

ἀναλογεῖν. ὁ πολύπους σπλάγχνον οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν f 315. 1531 b7. — ἀναλογητέον (παλιλλογητέον ci Spgl) τὸν λόγον ολον ρ37. 1443 b15.

ἀναλογία. ἀναλογίαν ἔχειν πρός τι, syn τὸν αὐτὸν λόγον ἔχειν Φδ8. 215 b29, 6. ἀναλογία ἰσότης λόγων, διῃρημένη συνεχής, ἀριθμητικὴ γεωμετρική Ηε6. 1131 a31 sqq. 7. 1131 b12, 1132 a1, 30. β5. 1106 a36. ἐν δέκα ἀναλογίαις τέτταρες κυβικοὶ ἀριθμοὶ ἀποτελοῦνται πιε3. 910 b36. ὑπερβάλλειν τὴν ἰσότητα τῆς κοινῆς ἀναλογίας μα3. 340 a4. ὑπερέχειν τῆς ἀναλογίας Οδ2. 309 a14. ὑπερέχειν τὴν εἰρημένην ἀναλογίαν Πδ12. 1296 b25 (cf b31). ἀναλογία ταχίστη, πολλαπλασία Αγ12. 78 a1, 4. — κατ' ἀναλογίαν, dist κατ' ἀριθμόν, κατ' ἰσότητά, τῷ τοῦ ποσοῦ μέτρῳ Γβ6. 333 a28. Ηε8. 1132 b33. 10. 1134 a27. Πε1. 1301 a27. γ12. 1282 b40. ἀναλογία τις καὶ τὸ ἁρμόττον Ρβ9. 1387 a28. κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς ἀναλογίας Φθ10. 266 b19. — ταὐτὸ (ἓν) ἀριθμῷ, εἴδει, γένει, ἀναλογίᾳ sive κατ' ἀναλογίαν Μδ6. 1016 b34, 1017 a2. 9. 1018 a13. Ζια1. 486 b19. β1. 497 b11. 2. 488 b32. 6. 491 a19. β1. 497 b11. Ζμα5. 645 b27. cf Ηα4. 1096 b29. στοιχεῖα κατ' ἀναλογίαν ταὐτὰ πάντων Μλ4. 1070 a32, b26. οὐ κεῖται ὄνομα κοινόν, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν ἐν ταὐτῷ πάντα μδ9. 387 b3. καθ' ὁμοιότητα καὶ κατ' ἀναλογίαν λέγεσθαι Ζγα1. 715 b20. μεταφοραὶ κατ' ἀναλογίαν Ργ10. 1411 a1, b3. 11. 1412 a4. κατ' ἀναλογίαν

λαμβάνεσθαι τι 8. 138 b24. ἡ ὑποκειμένη φύσις ἐπιστητὴ κατ' ἀναλογίαν Φα7. 191 a8.

ἀναλογίζεσθαι τὸ μέγεθος τῆς περιφερείας Οβ14. 298 a16. cf Ζι48. 631 a27. συνάγειν ἀναλογιζόμενον πρός τι Πζ6. 1320 b20. ἀναλογίζεσθαι ἔκ τινος Οβ13. 293 a33. ἀναλογίσασθαι ὅτι μα14. 353 a4. Ζγε3. 783 b32.

ἀνάλογον. τὸ ἀνάλογον def πο21. 1457 b16. τὸ ἀνάλογον ἐν τέτταρσι γίνεται ἐλαχίστοις ημα34. 1193 b37. τὸ ἀνάλογον ȣ̓ μόνον ἐστὶ μοναδικȣ̃ ἀριθμȣ̃, ἀλλ' ὅλως ἀριθμȣ̃ Ηε6. 1131 a30. γραμμαὶ ἀνάλογόν εἰσιν μγ5. 376 a24, 29. ἀποδȣ̃ναι τὸ ἀνάλογον μβ5. 363 a11. Ηθ15. 1262 (τῷ Bk). τὸ ἀνάλογον ἐναλλάξ (de proportionibus convertendis) Αγ5. 74 a18. δ17. 99 a19. τὸ ἀνάλογον ἐν τῇ λέξει τί Ργ7. 1408 a12, 11, b4. τὸ δίκαιον ἀνάλογόν τι Ηε6. 1131 a29. ταὐτό, ἕν, ἴσον, ἰσάζεσθαι, ὅμοιον τῷ ἀνάλογον ψγ7. 431 a22. Μθ6. 1048 b7 Bz. λ4. 1070 b17. 5. 1071 a4, 26. ν6. 1093 b18. Ζιγ7. 516 b14. Ηη6. 1148 b10 Fr. ηεη10. 1243 b31, 29. ημα34. 1193 b37. διαφέρειν κατὰ τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον, dist διαφέρειν τῷ ἀνάλογον Ζμα4. 644 a21, b11. εἰκάζειν τῷ ἀνάλογον, ἡ μεταφορὰ ἡ ἐκ τȣ̃ ἀνάλογον, ἡ ἀνάλογον μεταφορά Ργ4. 1406 b31, 1407 a14. 6. 1408 a8. 10. 1411 a1 sqq. 11. 1412 b34. πο21. 1457 b9. τὸ ἀνάλογον συνορᾶν, dist ὅρον ζητεῖν Μθ6. 1048 a37 Bz. ἐν ἑκάστῃ κατηγορίᾳ ἐστὶ τὸ ἀνάλογον Μν6. 1093 b19. η2. 1043 a5. τὸ αὐτὸ ϗ τὸ ἀνάλογον Μν2. 1089 b4. ὁ δημαγωγὸς ϗ ὁ κόλαξ οἱ αὐτοὶ ϗ ἀνάλογον Πδ4. 1292 a21. ἐκ τȣ̃ ἀνάλογον τγ1. 116 b27. Ργ4. 1407 a14. ἐν τῷ ἀνάλογον Ργ4. 1406 b31. κατὰ τὸ ἀνάλογον Αδ14. 98 a20. Ζμβ7. 652 b24. παρὰ τὸ ἀνάλογον Πε2. 1302 b3. 3. 1303 b34 (cf παρὰ τὴν συμμετρίαν 8. 1308 b12). φοβεῖσθαι διὰ τὸ μὴ ἀνάλογον ἔχειν τὸ θερμὸν τῇ καρδίᾳ Ζμγ4. 667 a17. — frequens voc ἀνάλογον usus (ὥσπερ εἴρηται πολλάκις Ζγβ5. 741 b16) in definiendis partibus animalium, veluti τοῖς μὲν ἐναίμοις ἡ καρδία, τοῖς δ' ἀναίμοις τὸ ἀνάλογον τῇ καρδίᾳ, τὸ ἀνάλογον τῷ στήθει, ταῖς σαρξί, ταῖς θριξί sim Ζια1. 487 a5, 9. β10. 510 b32. 12. 503 b31. γ2. 511 b4, 5, 6. 16. 519 b28. θ2. 589 b18. Ζγα19. 727 b4. β1. 735 a26. 6. 742 b37, 743 a10. 6. 745 b10. ε3. 782 a17 al (c gen τὸ ἀνάλογον τȣ́των Ζια2. 489 a22). vel omisso dativo τὸ (τὰ) ἀνάλογον Ζια3. 489 a14. 4. 489 a29. γ10. 517 b3. θ1. 588 b3. Ζγα19. 726 b2, 4. 20. 728 a20, b1, 729 a22 al. ἀνάλογον ὡς τοῖς ἄρρεσιν ἡ γονὴ ȣ̆τω τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια Ζγα19. 727 a3. explicatur τὸ ἀνάλογον: τὸ τὴν αὐτὴν ἔχον δύναμιν, τὸ παραπλησίαν ἔχον φύσιν Ζμα5. 645 b6. Ζιγ16. 519 b26 (cf ὅμοιον, ὁμοιότης Ζιε22. 554 a14. δ11. 537 b23. ἡ ἀνάλογον ὁμοιότης Ζμα4. 644 b11). dist ὅμοιον: τῷ τȣ̃ ἀνθρώπȣ στήθει ἀνάλογον, ἀλλ' ȣ̓χ ὅμοιον Ζιβ1. 497 b33. — ἀνάλογον κινεῖσθαι, αὐξάνεσθαι, ὑπερέχεσθαι, συμβαίνειν, γίγνεσθαι, ὑπάρχειν Οα6. 274 a5. Πε3. 1302 b35 (cf συμμετρία b36). Ηθ7. 1158 a35. Ρβ23. 1399 a33. μα11. 347 b14. 14. 351 b4. πζ5. 886 b35. ἀνάλογον ἔχειν μα2. 339 a18. β5. 362 b32. Ζιθ1. 588 b3. Ζγγ10. 760 a12. Πβ10. 1271 b40. 11. 1272 b37 (syn παραπλήσια b37). η1. 1323 b18. 14. 1333 a27. Ρα7. 1363 b26. πο4. 1448 b38. κύων ἀνάλογον ἀποδίδωσι τὴν αὔξησιν Ζιβ1. 501 a3. ἀνάλογον (adverb) εἶναί τινι, πρός τι, vel absol Πδ4. 1292 a18. 14. 1298 a32. ε4. 1303 b30. 1. 1301 b27. Φη5. 250 a4. Οα7. 275 a9. inde ἀνάλογον (perinde atque ὡσαύτως) sine verbo praedicati loco ponitur, veluti ϗ τῶν σπȣδαιοτέρων ἀνάλογον αἱ ἐπιστῆμαι διὰ ταῦτα sim Ρα7. 1364 b11 (cf ἀνάλογον ἔχειν 1363 b26). Ηβ1. 1103 b9. 8. 1108 b26. θ14. 1162 a15. Οα6. 273 b3. Ρα7. 1364 b11. — (ἀνάλογον an ἀνὰ λόγον Wz ad Αα46. 51 b24. Ideler ἀνὰ λόγον scribit μα2. 339 a18. 14. 351 b4. β5. 362 b32. γ2. 372 a5. 4. 375 a4. δ12. 390 a6, ubi Bk ἀνάλογον exhibet. cf ἀνὰ λόγον Αγ24. 85 a38, 39).

ἄναλοι ἄρτοι, opp ἡλισμένοι πκα5. 927 a35.

ἀναλȣ̃ν i q ἀναλίσκειν, τῶν ἀναλωμάτων τῶν νῦν ἀναλȣμένων οβ1346 a23.

ἀναλύειν. ἕν τι ὑπόκειται, εἰς ὃ ἀναλύονται ἔσχατον μα3. 339 b2. ἀναλύεσθαι εἰς ὕλην, εἰς ἄλληλα, εἰς τὰ πρῶτα sim Οα3. 270 a24. γ1. 300 a11. Ζγα19. 726 b26. — ἀναλύȣσι τὰ βομβύκια Ζιε19. 551 b14. τὸ ἔντερον ἀναλυόμενον Ζιβ17. 509 a17. Ζμγ14. 675 a33. — ἀναλύονται αἱ κοιλίαι Ζγα20. 728 a15 (cf λύειν). — ἐπ' ἀρχὴν ἀναλύειν τȣ̀ς λόγȣς τȣ̀ς τῶν ἐναντίων Μκ6. 1063 b18. (τὰ σχήματα τῶν κατηγοριῶν) ἀναλύεται ȣ̆τ' εἰς ἄλληλα ȣ̆τ' εἰς ἕν τι Μδ28. 1024 b15. ἀναλύειν τȣ̀ς συλλογισμȣ̀ς εἰς τὰ προειρημένα σχήματα, syn ἀνάγειν Αα32. 47 a4. 44. 50 a30, b3. 45. 50 b30, 33, 51 a2, 26-28, b4 (coll 50 b6, 51 b3). ἀναλύειν τȣ̀ς λεχθέντας τρόπȣς εἰς τὸν τȣ̃ ἐλέγχȣ διορισμόν, syn ἀνάγειν τι6. 168 a19, 18. ἀναλύειν (non addita praep εἰς) Αγ12. 78 a7. — ἀναλύειν τὰ διαγράμματα, opp συνθεῖναι τι16. 175 a28. ζητεῖν ϗ ἀναλύειν ὥσπερ διάγραμμα Ηγ5. 1112 b20. cf Zeller II 2 p 131, 5.

ἀνάλυσις. ὑπὸ τῆς παρὰ φύσιν ἀναλύσεως Ζγα18. 724 b28. ἄνεμοι γινόμενοι κατὰ ῥῆξιν νέφȣς ϗ ἀνάλυσιν τȣ̃ πάχȣς κ4. 394 b17. — logice (cf ἀναλύειν, ἀναγωγή), ȣ̓ γίνεται, ȣ̓κ ἔσται ἀνάλυσις Αα38. 49 a19. 45. 51 a18, 32. ἐν τῇ ἀναλύσει ȣ̓ δυνατόν Αγ32. 88 b18. ἐν τῇ ἀναλύσει τῇ περὶ τὰ σχήματα (i e Αα31) εἴρηται Αδ5. 91 b13. τὰς ἀναλύσεις ȣ̆τω ποιητέον Αα12. 50 a8. Πλάτων μέχρι ἐπιπέδων ποιεῖται τὴν ἀνάλυσιν Γβ1. 329 a23. τὸ ἔσχατον ἐν τῇ ἀναλύσει πρῶτον ἐν τῇ γενέσει Ηγ5. 1112 b23 (syn εὕρεσις b19).

ἀναλυτικός. ἡ ῥητορικὴ σύγκειται ἔκ τε τῆς ἀναλυτικῆς ἐπιστήμης ϗ τῆς περὶ τὰ ἤθη πολιτικῆς Ρα4. 1359 b10. δι' ἀπαιδευσίαν τῶν ἀναλυτικῶν ταῦτο δρῶσιν Μγ3. 1005 b4. τὰ ἀναλυτικά citantur: εἴρηται, διώρισται ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς, δῆλον ἡμῖν ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν, cf Ἀριστοτέλης III Analytica. — ἀναλυτικῶς, opp λογικῶς Αγ22. 84 a8 (Wz ad 82 b35).

ἀνάλωμα. δαπανᾶν ἀνάλωμά τι Πβ9. 1271 a30. τίνα ἀναλώματα περιαιρετέον οβ1345 b26. opp πρόσοδοι οβ1346 a11, 16.

ἀναμάρτητοι ὄντες οἱ ἐπιεικεῖς Πζ4. 1319 a3. αἱ ἡμαρτημέναι ϗ παρεκβεβηκυῖαι πολιτεῖαι ὕστεραι τῶν ἀναμαρτήτων Πγ1. 1275 b2. ποιεῖν ἀναμάρτητον τὴν προαίρεσιν ϗ τὸ τέλος ὀρθόν ηεβ11. 1227 b12. — νέοις πρὸς τὸ ἀναμάρτητον ἡ φιλία βοηθεῖ Ηθ1. 1155 a13.

ἀναμάχεσθαι, renovare pugnam Ρα12. 1372 b10. πιη12. 916 b23. — compensare ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθοράν Ζγγ4. 755 a31.

ἀναμένειν. ἀναμένοντες οἱ πρότερον τȣ̀ς ὕστερον Ζιθ12. 597 a11. διὰ σφοδρότητα ȣ̓κ ἀναμένȣσι τὸν λόγον Ηη8. 1150 b27.

ἀναμεταξύ. ȣ̓δέν ἐστιν ἀναμεταξύ Φη2. 243 a15 (syn ȣ̓δέν ἐστι μεταξύ 244 a6, b2, cf ἀνὰ μέσον s v μέσος).

ἀναμετρεῖν. μέγεθός τι ὃ ἀναμετρήσει τὸ ὅλον Φδ12. 221 a3 (syn καταμετρεῖν a2). ζ7. 238 a22, b11.

ἀναμηρυκᾶσθαι. φασὶν αὐτὸν (τὸν ὗτον) τὴν τροφὴν ἀναμηρυκᾶσθαι f 275. 1527 b20.

ἀναμιγνύναι. ȣ̓ δεῖ ἐφεξῆς λέγειν τὰ ἐνθυμήματα, ἀλλ' ἀναμιγνύναι Ργ17. 1418 a6. ὅπως ὅτι μάλιστα ἀναμιχθῶσι πάντες ἀλλήλοις Πζ4. 1319 b25. ἂν ἀναμιχθῶσιν ἀλλήλοις οἱ ἵπποι Ζζ18. 572 b11.

ἀναμιμνήσκειν τὰ γενόμενα, τὰ προειρημένα Ρα3. 1358 ᵇ19. γ19. 1419ᵇ28. ρ31. 1438ᵃ4. περὶ τῶν εἰρημένων συντόμως ἀναμιμνήσκειν ρ22. 1434ᵃ20. τὸ ἐκ προαιρέσεως ἀναμιμνήσκειν τοιόνδε ρ21. 1434ᵃ3-8. — ἀναμιμνήσκεσθαι. περὶ τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι μν2. def μν1. 451ᵃ6. 2. 451ᵇ4, 453ᵃ10, 22. dist μνημονεύειν μν2. 453ᵃ6. 1. 449ᵇ6, 4. Ζια1. 488 ᵇ26, 25. dist πάλιν μανθάνειν μν2. 452ᵃ4. ἀναμιμνήσκεσθαι οὐδὲν ἄλλο ζῷον δύναται πλὴν ἄνθρωπος Ζια1. 488ᵇ26. μν2. 453ᵃ8 (Trdlbg de an p 168). ἀναμιμνήσκεσθαι ἀπὸ τόπων μν2. 452ᵃ13. ἃ πολλάκις ἐννοοῦμεν, ταχὺ ἀναμιμνησκόμεθα μν2. 452ᵃ28.

ἀναμὶξ τὰ ἄρρενα τοῖς θήλεσι, opp διακεκριμένα Ζι37. 621ᵇ25.

ἀνάμιξις (i q ὁμιλία, κοινωνία) πκθ14. 952ᵇ3.

ἀνάμνησις, def ψα4. 408ᵇ17 (Trdlbg p 270). ἀναμνήσεις πῶς συμβαίνουσιν μν2. γίγνεται αὐτοῖς ἀνάμνησις τῶν ἐπιθυμητῶν Ηγ13. 1118ᵃ13. ἡ μάθησις ἀνάμνησις (Plat) Αβ21. 67ᵃ22. — ἐξ ἀναμνήσεως ὁ ἐπίλογος σύγκειται Ργ19. 1419 ᵇ13. παλιλλογία ἐστὶ σύντομος ἀνάμνησις ρ21. 1433ᵇ29.

ἀναμνηστικός, ἀναμνηστικώτερος, dist μνημονικός μν1. 449 ᵇ7, 8. 2. 453ᵃ5.

ἀναμφισβήτητος κρίσις Πγ13. 1283ᵇ4. ἀναμφισβήτητος καὶ φανερὰ ὑπεροχή Πη14. 1332ᵇ20. ἀναμφισβήτητον καὶ φανερόν ἐστιν, ὅτι Κ5. 3ᵇ4. cf Πη14. 1332ᵇ20. — ἀναμφισβητήτως Κ8. 11ᵃ2.

ἀνανδρία, coni δειλία Ρβ6. 1384ᵃ21. αρ6. 1251ᵃ14.

ἄνανδροι Πη11. 1331ᵃ6.

ἀνανεύειν, opp διδόναι τθ1. 156ᵃ35, ᵇ31. 2. 158ᵃ8. 11. 161 ᵇ13. ι15. 174ᵃ30. Ἕκτωρ ἀνανεύων (Hom X 205) πο24. 1460ᵃ16.

ἀνανήφειν. ἀνανήψας βραδέως θ178. 847ᵇ9.

ἀνανήχεσθαι ἐν τοῖς ὑγροῖς αν9. 475ᵇ1.

ἀνάντης. τὸ ἄναντες, opp τὸ κάταντες Μκ9. 1066ᵃ33. Φγ3. 202ᵃ19. η4. 248ᵃ22. πρὸς ἀνάντη πκς7. 940ᵇ35. ἐν τοῖς ἀνάντεσιν πε1. 880ᵇ19. 19. 882ᵇ34.

ἄναξ. οἱ υἱοὶ τοῦ βασιλέως καὶ οἱ ἀδελφοὶ καλοῦνται ἄνακτες f 483. 1557ᵃ18.

'Αναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος μβ7. 375ᵃ17. ΜΑ3. 984ᵃ11. ηεα4. 1215ᵇ6. Λαμψακηνοὶ 'Αναξαγόραν ξένον ὄντα ἔθαψαν Ρβ23. 1398ᵇ15. τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος 'Εμπεδοκλέους, τοῖς δ' ἔργοις ὕστερος ΜΑ3. 984ᵃ11. σοφός, φρόνιμος δ' οὔ Ηζ7. 1141ᵇ3. τίνα ὑπέλαβεν εἶναι τὸν εὐδαίμονα Ηκ9. 1179ᵃ13. ηεα4. 1215ᵇ6. αἱρετὸν εἶναι τὸ ζῆν ἕνεκα τοῦ θεωρῆσαι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν περὶ τὸν ὅλον κόσμον τάξιν ηεα5. 1216ᵃ11. ἀπόφθεγμα, ὅτι τοιαῦτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν ὑπολάβωσι Μγ5. 1009ᵇ25 Bz. 'Αναξαγόρα Σωσίβιος ἐφιλονείκει f 65. 1486ᵇ34. — ipsa Anaxagorae verba afferuntur ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν, ἄπειρα καὶ πλήθει καὶ μικρότητι (fr 1) Μι6. 1056ᵇ28, vel simplicius ἦν ὁμοῦ πάντα, ὁμοῦ πάντα χρήματα Φα4. 187ᵃ28. γ4. 203ᵃ25. Γα10. 327ᵇ20. Μγ4. 1007ᵇ25. λ2. 1069ᵇ21. τὸ γίνεσθαι τοιόνδε καθέστηκεν ἀλλοιοῦσθαι (sed Anaxagorea verba paullum ab Ar immutata esse videntur) Φα4. 187ᵃ29. Γα1. 314ᵃ13. — Anaxagorae doctrina saepe cum Empedocle et Democrito comparatur v 'Εμπεδοκλῆς, cum Democrito Φγ4. 203ᵃ20 (resp α2. 184ᵇ21). Μγ5. 1009ᵃ27. doctrina Anaxagorae universe exponitur et examinatur ΜΑ3. 984ᵃ11-16. 8. 989 ᵃ30-ᵇ21. Φα4. Ογ4. Anaxagoras ponit ἀπείρους τὰς ἀρχάς, ἄπειρα τὰ στοιχεῖα, ἀεὶ ὄντα ΜΑ3. 984ᵃ11. 7. 988ᵃ28. Φα4. 187ᵃ26, 22. 6. 189ᵃ17. γ4. 203ᵃ20. Γα1. 314ᵃ17, 12. ξ2. 975ᵇ17. resp Φα2. 184ᵇ21. ea principia Ar Anaxagoreo vocabulo appellat σπέρματα Ογ3. 302ᵇ2, sed plerumque suo (cf Breier, Phil. des Anax) ὁμοιομερῆ Φγ4. 203 ᵃ20. Ογ3. 302ᵃ31, ᵇ3. 4. 302ᵇ14. Γα1. 314ᵃ19. ΜΑ3. 984ᵃ13. 7. 988ᵃ28, τὰ ὁμοιοειδῆ (ὁμοειδῆ Torstrik) Φα4. 188ᵃ13, τά τε ὁμοιομερῆ καὶ τἀναντία Φα4. 187ᵃ25. quae Empedocli sunt στοιχεῖα, ea Anaxagorae πανσπερμία, μίγματα ἐκ πάντων τῶν ὁμοιομερῶν Γα1. 314ᵃ25, 29, ᵇ1. Ογ3. 302ᵃ28, 31, ᵇ1-3. οὐδὲν τῶν ὁμοιομερῶν γίνεται, γίγνεταί τι καὶ ἀπόλλυται συγκρίσει καὶ διακρίσει τῶν ὁμοιομερῶν, ἡ γένεσις ἀλλοίωσις Ζγα18. 723ᵃ7, 11. ΜΑ3. 984ᵃ15. Φα4. 187ᵃ29. Γα1. 314ᵃ12, 13. ab initio ἦν ὁμοῦ πάντα v supra (στηρίζειν αὐτὸ αὑτὸ τὸ ἄπειρον Φγ5. 205ᵇ1), quam elementorum omnium mistionem Ar materiae Platonicae comparat ΜΑ8. 989ᵃ30-ᵇ21. ὁμοῦ πάντων ὄντων καὶ ἠρεμούντων τὸν ἄπειρον χρόνον κίνησιν ἐμποιῆσαι τὸν νοῦν καὶ διακρῖναι Φθ1. 250ᵇ24, 252ᵃ10. 9. 265ᵇ22. γ4. 203ᵃ31. Ογ2. 301ᵃ12. resp Φβ4. 196ᵃ18. 8. 198ᵇ16. γ4. 203 ᵇ13. Ζμα1. 640ᵇ8. ὁ νοῦς εἷς, ἁπλοῦς, ἀμιγής, ἀπαθής, καθαρός ΜΑ8. 989ᵇ15. λ2. 1069ᵇ31. Φθ5. 256ᵇ24. ψα2. 405ᵃ13, 16 Trdlbg, ᵇ19. γ4. 429ᵃ19, ᵇ24. νοῦν τις εἰπὼν τὸν αἴτιον τοῦ κόσμου καὶ τῆς τάξεως πάσης οἷον νήφων ἐφάνη ΜΑ4. 984ᵇ15. ὁ νοῦς αἴτιος τοῦ καλῶς καὶ ὀρθῶς, ὁ νοῦς ἀγαθόν ψα2. 404ᵇ1. ΜΑ6. 988ᵃ17. λ10. 1075ᵇ8. ν4. 1091 ᵇ11. ὁ νοῦς ἐνέργεια Μλ6. 1072ᵃ5. ἅμα τοῦ καλῶς τὴν αἰτίαν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων ἔθεσαν καὶ τὴν τοιαύτην ὅθεν ἡ κίνησις ΜΑ3. 984ᵇ18. 'Αν. μηχανῇ χρῆται τῷ νῷ πρὸς τὴν κοσμοποιίαν ΜΑ4. 985ᵃ18-21. cf 7. 988ᵇ6. πότερον ἄφθαρτος ἡ κίνησις Φθ1. 252ᵃ10. quamquam ὁ νοῦς διακρίνει, tamen μέμικται πᾶν ἐν παντί Μγ5. 1009ᵃ27. Φα4. 187 ᵇ1, 188ᵃ9-17. γ4. 203ᵃ23. (Anaxagorea μίξεως notio reprehenditur Γα10. 327ᵇ32 sqq.) σάρκας ἐκ τῆς τροφῆς προσιέναι ταῖς σαρξίν Ζγα18. 723ᵃ11 (fort resp β4. 740ᵇ16. 5. 741ᵇ13). τὸ λευκὸν μεμιγμένον τῷ λευκῷ ΜΑ9. 991 ᵃ16. μ5. 1079ᵇ20. ἁφῇ συνεχὲς τὸ ἄπειρον Φγ4. 203ᵃ22. οὐκ εἶναι κενόν Φδ6. 213ᵃ24. Οδ2. 309ᵃ20. ξ2. 976ᵇ20. — τὸ πῦρ καὶ τὸν αἰθέρα προσαγορεύει ταὐτό Ογ3. 302ᵇ4. α3. 270ᵇ24. μα3. 339ᵇ22. β9. 369ᵇ14. οἱ πύρινα φάσκοντες εἶναι τὰ ἄστρα resp Οβ7. 289ᵃ16. α2. 269ᵇ11. περὶ γαλαξίου μα8. 345ᵃ25-31. περὶ κομητῶν μα6. 342ᵇ27. περὶ κεραυνοῦ μβ9. 369ᵇ14 sqq. τὸ πλάτος καὶ τὸ μέγεθος τῆς γῆς αἴτιον τοῦ μένειν ἐπὶ τοῦ ἀέρος Οβ13. 294ᵇ13, 295 ᵃ16 (cf 295ᵃ9?) μβ7. 365ᵃ32. περὶ χαλάζης μα12. 348 ᵇ12. περὶ τῆς τῶν ποταμῶν γενέσεως resp μα13. 349ᵇ3 Ideler. περὶ θαλάττης resp μβ1. 353ᵇ5. 3. 357ᵇ19 Ideler. περὶ σεισμῶν μβ7. 365ᵃ17, 19. τῆς ἡμέρας σίζειν τὸν ἀέρα θερμαινόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου πια33. 903ᵃ8. περὶ τῶν περὶ τὴν κλέψυδραν συμβαινόντων πις8. 914ᵇ10. — τὰ φυτὰ ζῷα εἶναι, πνοὴν ἔχειν, ἥδεσθαι καὶ λυπεῖσθαι, νοῦν καὶ γνῶσιν ἔχειν φτα1. 815ᵃ15, 18, ᵇ16. 2. 816ᵇ26. τῶν φυτῶν ἡ γῆ μήτηρ, ὁ ἥλιος πατήρ φτα2. 817ᵃ26. — τὰ ζῷα πάντα ἀναπνεῖν αν2. 470ᵇ30, 33. τοῦ θήλεος καὶ ἄρρενος τί τὸ αἴτιον Ζγδ1. 763ᵇ31. τῶν ὀρνίθων τινὰς μίγνυσθαι, τῶν τετραπόδων τινὰ τίκτειν κατὰ τὸ στόμα Ζγγ6. 756ᵇ17. τὴν χολὴν αἰτίαν εἶναι τῶν ὀξέων νοσημάτων Ζμδ2. 677ᵃ5. φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζῴων ἄνθρωπον διὰ τὸ ἔχειν χεῖρας Ζμδ10. 687ᵃ7. — ταὐτὸν ψυχὴ καὶ νοῦς ψα2. 404ᵇ1, ᵃ25, 405ᵃ13. οὐ γιγνώσκεσθαι τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου resp ψα2. 405ᵇ14 Trdlbg. Anaxagorea doctrina, τῷ μεμῖχθαι πᾶν ἐν παντί, tolli principium contradictionis Ar colligit Μγ4. 1007ᵇ25. 5. 1009ᵃ27. 7. 1012ᵃ26. κ6. 1063ᵇ25-30. — ('Αναξαγόρας certa emendatione restitutum est ξ2. 976ᵃ14).

'Αναξανδρίδης, versus eius afferuntur Hη11. 1152 a22 (fr inc 16), Pγ10. 1411 a18 (fr inc 17), Pγ11. 1412 b16 (fr inc 18). ἐν τῇ 'Αναξανδρίδου γεροντομανίᾳ, ἐν τῷ προλόγῳ τῶν εὐσεβῶν Pγ12. 1413 b24 (Γεροντομανία fr 2). eidem poetae tribuendum censet verba τὴν ἀξίαν δεῖ (ἔδει ci Mke) γαμεῖν τὸν ἄξιον Pγ11. 1412 b27 Meineke fr inc 18.

ἀναξηραίνειν. ἡ πάλη συνεχὴς ἀναξηραίνει πβ7. 867 a11. — ἀναξηραίνεται ὕδωρ, οἶνος, ἰκμάς μβ2. 355 b26, 32. δ10. 388 b6. Zγε3. 782 b3. ἀναξηραινομένων τῶν χυμῶν πα12. 860 b24. ἀναξηραίνεται τὰ φρέατα θ54. 834 a35. τῆς μήτρας ἀνεξηραμμένης ἤδη ϗ κατεψυγμένης f 259. 1525 b32.

'Αναξίλαος τυραννὶς ἐν 'Ρηγίῳ Πε12. 1316 a38. 'Αναξίλας ὁ 'Ρηγῖνος f 527. 1565 a6.

'Αναξίμανδρος. ipsa eius verba adhibentur: ϗ 'περιέχειν ἅπαντα ϗ κυβερνᾶν', ὥς φασιν ὅσοι μὴ ποιοῦσι παρὰ τὸ ἄπειρον ἄλλας αἰτίας, οἷον νοῦν ἢ φιλίαν· ϗ τοῦτ' εἶναι τὸ θεῖον· 'ἀθάνατον γὰρ ϗ ἀνώλεθρον' ὥς φησιν ὁ 'Αναξίμανδρος Φγ4. 203 b11-14. (Anaximander resp ὁ δὲ τὸ ἄπειρον sim Mι2. 1053 b16. 1. 1052 b10. Γβ5. 332 a25). 'Εμπεδοκλέους τὸ μῖγμα ϗ 'Αναξιμάνδρου Mλ2. 1069 b22 (μῖγμα quomodo intelligendum sit cf Oγ3. 302 a16, Zeller I 160, 5). Anax resp οἱ περὶ φύσεως ὑποτιθέασιν ἑτέραν τινὰ φύσιν τῷ ἀπείρῳ Φγ4. 203 a16. Anax resp τὸ ἄπειρον σῶμα τὸ παρὰ τὰ στοιχεῖα· οἱ ποιοῦντες μίαν ὕλην παρὰ τὰ εἰρημένα στοιχεῖα sim Φγ5. 204 b23, 25, 205 a5. Γβ1. 329 a9, 12. οἱ δ' ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐνούσας τὰς ἐναντιότητας ἐκκρίνεσθαι, ὥσπερ 'Αναξίμανδρός φησι Φα4. 187 a21. Anax videtur resp ἄπειροι κόσμοι Φθ1. 250 b18. cf Schol 424 b44. Zeller I 173sq. οἳ διὰ τὴν ὁμοιότητά φασιν αὐτὴν (τὴν γῆν) μένειν, ὥσπερ 'Αναξίμανδρος Oβ13. 295 b12. Anax resp ὥσπερ φασί τινες, ἀπελθόντος τοῦ πλείστου ὑγροῦ διὰ τὸν ἥλιον τὸ λειφθὲν εἶναι θάλατταν μβ3. 357 b19 Ideler, cf 2. 355 a22, 354 b33. 1. 353 b6 Alex. — ab interpretibus Aristotelis (veluti Alex Aphr ad Metaph 34, 2. 45, 20 Bz) ad Anaximandrum refertur ea ἀρχή, quam Arist describit ὕδατος μὲν λεπτότερον, ἀέρος δὲ πυκνότερον Oγ3. 303 b12. Φγ3. 203 a18. 5. 205 a27. Γβ5. 332 a21. MA8. 989 a14, vel ἀέρος λεπτότερον, πυρὸς δὲ πυκνότερον MA7. 988 a30. Φα4. 187 a14. Γβ1. 328 b35. 5. 332 a21. falso haec ad Anaximandrum referri apparet coll Φα4. 187 a12, 20. Zeller I 163sqq. — 'Αναξίμανδρος ὕδωρ φάμενος εἶναι τὸ πᾶν ξ2. 975 b22.

'Αναξιμένης ἀέρα τὴν ἀρχὴν τίθησι MA3. 984 a5. ξ2. 975 b24. resp MA7. 988 a30. 8. 989 a13. β1. 996 a9. ι2. 1053 b16. Φα2. 184 b17. 4. 187 a13 (cf θ9. 265 b30). Oγ5. 303 b11. Γβ1. 328 b34. 5. 332 a8, b10. Anaximenem posuisse τὸν ἀέρα ἄπειρον colligi potest ex Φγ4. 203 a18. 6. 206 b26. Oγ5. 303 b11. 'Αναξιμένης τὸ πλάτος αἴτιον εἶναί φησι τοῦ μένειν τὴν γῆν Oβ13. 294 b13. Anaximenes quam dixerit σεισμοῦ causam μβ7. 365 a18, b6.

ἀνάξιος. καταδουλοῦσθαι τοὺς ἀναξίους Πη14. 1333 b40. — λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀναξίαις εὐπραγίαις, κακοπραγίαις Pγ9. 1386 b10, 12. — **ἀναξίως** εὐπραγεῖν, κακοπραγεῖν Pβ9. 1386 b13, 26, 1387 a9. ρ35. 1440 a35.

ἀναξύειν. ἀναξυομένης τῆς γῆς Zζ15. 569 b7. cf θ20. 603 a22.

ἀνάπαιστος. στάσιμον, μέλος χοροῦ τὸ ἄνευ ἀναπαίστου ϗ τροχαίου πο12. 1452 b23.

ἀνάπαλιν de qualibet conversione in contrarium usurpatur. 1. locali sensu, ἀπὸ τῶν ἀθλοθετῶν ἐπὶ τὸ πέρας ἢ ἀνάπαλιν Hα2. 1095 b1. ἀνάπαλιν στραφῆναι Oβ2. 285 a8, b30. cf ἀνάπαλιν μεταβάλλειν Πε12. 1316 a23. — 2. de inversis rationis alicuius terminis, τὴν ἀναλογίαν ἣν τὰ βάρη ἔχει, οἱ χρόνοι ἀνάπαλιν ἕξουσιν Oα6. 273 b32. huc fere referri possunt Φβ2. 194 a9. Zγδ3. 769 a3. Hβ1. 1103 a30. γ1. 1110 a22. 4. 1111 b14. 15. 1119 a31. δ13. 1127 a22. ε9. 1134 a5. θ15. 1163 a14. ι7. 1168 a18. 11. 1171 b20. Πα5. 1254 b9. τζ6. 145 b12. 4. 141 b9, 142 a4. de converso τοῦ αἰτίου et τοῦ αἰτιατοῦ ordine ψα1. 402 b21. Φβ9. 200 a19. Pα7. 1364 a14. de inversa propositionum syllogismi ratione, ἀνάπαλιν τεθέντος τοῦ στερητικοῦ, ἀνάπαλιν τεθείσης τῆς καταφατικῆς Aα17. 37 b11. 19. 38 b5. γ16. 80 a37 (i e negatione vel affirmatione in altera propositione syllogismi posita, cf μετατιθέναι γ16. 80 b6. ἀνάπαλιν ἔχουσιν αἱ προτάσεις β9. 60 a31). ἀνάπαλιν τιθέναι τὸ μέσον (i e τοῦ μέσου et τοῦ ἄκρου alterius locum inter se commutare) Aγ13. 78 b7. ἀνάπαλιν λαμβάνειν τὴν πρότασιν, ἀνάπαλιν τῇ κατηγορίᾳ τὴν πρότασιν λαβεῖν (i e μεταλλαγὴ τῶν τῆς προτάσεως ὅρων) Aβ5. 58 a35, 26, 57 b19, 24. cf α28. 44 a4. ἀνάπαλιν ἡ ἀκολούθησις (i e μεταλλαγέντων τῶν ὅρων), opp ἐπὶ ταὐτά τβ8. 113 b21, 19, 16, 28, 34. — 3. ἀνάπαλιν i q ἡ εἰς ἀντίφασιν μετάληψις, cf ἀντιστρέφειν 2. Aγ16. 79 b35. τβ7. 112 b33. — 4. omnino fere i q ἐναντίως: γιγνόμενα εὖ, ἀνάπαλιν συμβαίνοντα Hα11. 1100 b28. cf Φθ1. 251 a33. Pβ23. 1399 b15. ρ26. 1435 b15. — interdum ἀνάπαλιν elliptice ita usurpatur, ut universale quoddam verbum γίγνεται, συμβαίνει, ποιεῖ al omittatur, ἐπὶ δὲ τῶν φοβερῶν ἀνάπαλιν Hγ15. 1119 a27. cf ε7. 1131 b20. θ16. 1163 a33. ἡ δὲ κραγγὼν τὸ ἀνάπαλιν Zιδ2. 525 b21.

ἀναπάλλειν. τῶν σεισμῶν οἱ ἀναπάλλοντες κ4. 396 a9.

ἀνάπαλσις. ταῖς εἰς ἑκάτερον ἐγκλίσεσι ϗ ἀναπάλσεσι κ4. 396 a9.

ἀναπαύειν. ἡ ὁμοιότης οὐκ ἀναπαύει τὰ μέρη πε1. 880 b22. — ἀναπαύεσθαι περιεσταλμένον δεῖ τὸν πυρέττοντα πα55. 866 a25.

ἀνάπαυσις. μεθ' ἡδονῆς, ὠφέλιμον, σώζει ἡ ἀνάπαυσις υ2. 455 b18. 3. 458 a32. Πθ3. 1337 b38. τῇ ψυχῇ ἐστὶν ἀνάπαυσις ἡ περὶ τὸν ὕπνον γενομένη τοῦ σώματος ἄνεσις Oβ1. 284 a33. υ2. 455 b21. ἡ παιδιὰ χάριν ἀναπαύσεώς ἐστιν Πθ3. 1337 b39. 5. 1339 b15, a16. Hδ14. 1128 b3. η8. 1150 b17. κ6. 1176 b34. ἀνάπαυσις συντονίας Πθ7. 1341 b41. ἀνάπαυσις ἐν τῷ βίῳ Hδ14. 1127 b33. πορίζειν αὐτοῖς ἀναπαύσεις μεθ' ἡδονῆς Hθ11. 1160 a24. coni ῥαθυμίαι, ἀμέλειαι Pα11. 1370 a15. τὴν ἀνάπαυσιν ἔχειν περὶ τοὺς θεούς Πη9. 1329 a32. — ποιεῖσθαι ἀνάπαυσιν τῶν δρόμων Zιζ29. 579 a13. ἀνάπαυσις, coni syn καθέδρα Zμδ10. 689 b16, 20.

ἀναπείθειν c inf Πε4. 1303 b25.

ἀναπείρειν. ἀναπαρῆναι ἐπὶ τὸν ὀβελίσκον θ63. 835 a18.

ἀναπέμπειν πῦρ, φλόγα πυρός θ105. 840 a1. 114. 841 a21. — ἀνέπεμπον (οἱ διαιτηταὶ) ἐπὶ τοὺς δικαστάς f 414. 1547 a37.

ἀναπετάννυσθαι. τόπος ἀναπεπταμένος μβ5. 363 a16. πκγ16. 933 a29. κς30. 943 b6. πελάγη ἀναπεπταμένα πκς40. 945 a1. ὄμματα ἀναπεπταμένα πλα8. 958 a39. 15. 958 b37.

ἀναπέτεσθαι εἰς τὸ ὕψος Zμβ13. 657 b27, εἰς τὸ πέλαγος Zι12. 615 b2. ἀναπετόμεναι ὅταν σοβήσῃ τις Zιε30. 556 b14. ἀναπέτονται ϗ ᾄδουσι Zιθ17. 601 a9. ἀναπτᾶσα ἡ πέρδιξ Zι8. 613 b20.

ἀναπηδᾶν. ἄρκτοι ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναπηδῶσιν Zι6. 611 b34. ὕδωρ ἀναπηδᾷ Zιθ11. 596 b18. θ138. 844 b11. 127. 842 b16.

ἀναπήδησις τῆς καρδίας, def dist σφύξις αν20. 480 a13, 14.

ἀναπηνίζεσθαι. τὰ βομβύκια ἀναλύουσιν ἀναπηνιζόμεναι

Ζιε19. 551 b14. τὸ τῆς πέρκης κύημα ἀναπηνίζονται οἱ ἁλιεῖς Ζιζ14. 568 a24.

ἀναπηρία, κακὸν οὗ ἡ τύχη αἰτία Ρβ8. 1386 a11. τὸ τέρας ἀναπηρία τις ἐστίν Ζγδ3. 769 b30. ὥσπερ ἀναπηρία φυσικὴ ἡ θηλύτης Ζγδ6. 775 a15. — ἡ τῆς γλώττης ἀναπηρία Ζμβ17. 660 b26. ἡ ἀναπηρία τῶν σκελῶν πδ31. 880 b6. ι24. 893 b15.

ἀνάπηρος. ὁ ἀσθενὴς ϗ ἀνάπηρος, opp ὁ ὑγιὴς ϗ ὁλόκληρος ηεη15. 1248 b33. ἀνάπηρα ζῷα Ζδ4. 773 a13. coni τέρατα Ζγδ3. 769 b24. τὸ σπέρμα ἀποτελεῖ ἢ χεῖρον ἢ ἀνάπηρον τὸ γιγνόμενον Ζγβ6. 743 a30. ὁ κίγκλος ἀνάπηρος· ἀκρατὴς γὰρ τῶν ὄπισθέν ἐστιν Ζι12. 615 a23. τὸ τῶν ὀστρακοδέρμων γένος οἷον ἀνάπηρόν ἐστιν Ζπ18. 714 b10. ὁ γίννος ἡμίονος ἀνάπηρος Ζγβ8. 748 b34. ἀνάπηρα ἐν ἀνθρώποις τὰ ἄρρενα μᾶλλον τῶν θηλέων Ζγδ6. 775 a4. γίνονται ἐξ ἀναπήρων ἀνάπηροι Ζιη6. 585 b29.

ἀναπηροῦσθαι πλβ6. 960 b37.

ἀναπιμπλάναι. τὸ ὕδωρ ἀναπίμπλησι πκε12. 939 a29. τὸ πῦρ τὸν κέραμον ἀναπιμπλᾷ πλη8. 967 b4.

ἀναπίνειν. ἡ σκαμμωνία μετὰ τοῦ ποτοῦ ἀναπίνεται εἰς τοὺς πόρους πα43. 864 b22.

ἀναπίπτειν. οἱ κητώδεις ὕπτιοι ἀναπίπτοντες λαμβάνουσι (τὴν θήραν) Ζιθ2. 591 b26.

ἀναπλάττειν τὰ κηρία Ζι40. 624 b18.

ἀναπλεῖν. εἰς τοὺς ποταμοὺς ἀναπλέουσι πολλοὶ τῶν ἰχθύων Ζιθ19. 601 b20. 13. 598 b15. πλοῖα καταπίνεται ὥστε μηδὲ ναυάγιον ἀναπλεῖν πκγ5. 932 a1.

ἀνάπλεως. ῥᾶγες ἀνάπλεῳ πκ23. 925 b17. χνοῦ ἀνάπλεών τι Ζιθ27. 605 b15. ὕδωρ μεταξύ, οὗ ἀνάπλεα τὰ ἔσχατα ψβ11. 423 a27.

ἀναπληροῦν τὴν ἔνδειαν, τὸ προσλεῖπον τῆς φύσεως Πζ4. 1318 b22. η17. 1337 a3. τοὺς τὴν ὄψιν ἀμόρφους ἀναπληροῖ ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης f 108. 1495 b12. ἀναπληροῦν τὸ ὅλον, syn συμπληροῦν Ογ8. 306 b4, 6. ἡ φύσις ἀναπληροῖ τῇ περιόδῳ τὸ ἀεὶ εἶναι οα3. 1343 b24. φύσις ἀναπληρουμένη, opp καθεστηκυῖα Ηη13. 1153 a2-4. ὁ σπόγγος φύεται πάλιν ϗ ἀναπληροῦται (i e τελειοῦται) Ζιε16. 548 b18.

ἀναπληρώματα τῆς γῆς πάλιν γίγνεσθαι ἐν τοῖς ἐξορυσσομένοις τόποις θ44. 833 b4. f 248. 1523 b31.

ἀναπλήρωσις, opp ἔνδεια Ηκ2. 1173 b8 sqq. ἐξ ἐνδείας ἀναπληρώσεις ημβ7. 1205 b22. ἀναπλήρωσις τῆς ἐνδείας ἡ φυσικὴ ἐπιθυμία Ηγ13. 1118 b18. ζῆν πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας Πβ7. 1268 a4. πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς κατὰ φύσιν αὐταρκείας ἡ μεταβλητική Πα9. 1257 a30. τοῦ κατὰ φύσιν ἀναπλήρωσις ἡ ἡδονή Ηκ2. 1173 b9. ημβ7. 1205 b28.

ἀναπληστικὸν τὸ ὑγρὸν διὰ τὸ μὴ ὡρίσθαι μὲν εὐόριστον δ' εἶναι Γβ2. 329 b34. πκε12. 939 a31. cf Ζμβ3. 649 b16.

ἀνάπλυσις ϗ ἔκμαξις εν2. 460 a17.

ἀναπνεῖν, syn εἰσπνεῖν, δέχεσθαι τὸν ἀέρα, ἕλκειν τὸ πνεῦμα, opp ἐκπνεῖν, dist κατέχειν, δέχεσθαι τὸν ἀέρα ϗ ἀφιέναι, ὃ καλεῖται ἀναπνεῖν ϗ ἐκπνεῖν Ζια1. 487 a29. cf 11. 492 b6. Ζμγ3. 664 a19. αν2. 471 a10, 15. 3. 471 a26. 4. 472 b3. ψβ9. 421 b14. ἄραντες τὸν τόπον, καθάπερ τὰς φύσας ἐν τοῖς χαλκείοις, ἀναπνέουσιν αν7. 474 a13. sed ἀναπνεῖν saepe etiam universe usurpatum τὸ εἰσπνεῖν et τὸ ἐκπνεῖν complectitur, ἀνάγκη τὰ ἀναπνέοντα ἐκπνεῖν ϗ εἰσπνεῖν αν2. 476 a17. cf 7. 474 a8. 5. 472 b27. πλδ11. 964 a39 al. — *a.* (διὰ τίνος ὀργάνου ἀναπνέουσιν.) οὐκ ἀληθὲς ἀναπνεῖν τὰς αἶγας κατὰ τὰ ὦτα Ζια11. 492 a14. ἀναπνεῖν ϗ ἐκπνεῖν τῇ ῥινί Ζια11. 492 b6. δελφὶς ϗ φάλαινα ἀναπνέουσι διὰ τοῦ αὐλοῦ Ζιδ10. 537 b2. πῶς ὁ ἐλέφας ἀναπνεῖ τῷ μυκτῆρι Ζμβ16. 659 a4 sqq. ἀναπνεῖν διὰ τοῦ φάρυγγος Ζμγ3. 664 a19. πάντα τὰ ἀναπνέοντα ἔχει πλεύμονα, τοῦ δ' ἀναπνεῖν ὁ πλεύμων ὄργανόν ἐστιν Ζμγ6. 669 a5, 13. 7. 670 a29. ὅσα τὸν ἀέρα δεχόμενα ἀναπνεῖ ϗ ἐκπνεῖ, πάντ' ἔχει πνεύμονα ϗ ἀρτηρίαν ϗ στόμαχον Ζιβ15. 506 a2. ἀναπνεῖ τὰ φανερῶς ἀναπνέοντα διὰ τῆς ἀρτηρίας αν7. 474 a8. — *b.* (διὰ τί ἀναπνέουσιν.) καταψύξεως χάριν Ζιθ2. 589 b15. Ζμγ6. 669 a5. cf δ13. 697 a26. υ2. 456 a8. πλ12. 964 b5. — *c.* (πάθη quaedam coniuncta cum τῷ ἀναπνεῖν.) τῶν πεζῶν ὅσα ἀναπνεῖ ἀδυνατεῖ ὀσμᾶσθαι μὴ ἀναπνέοντα· πῶς ὀσμᾶται τὰ μὴ ἀναπνέοντα ψβ7. 419 b1. 9. 421 b14, 20, 422 a4. τῷ ἀναπνεομένῳ καταχρῆται ἡ φύσις ἐπὶ δύο ἔργα, πρὸς τὴν θερμότητα τὴν ἐντὸς ὡς ἀναγκαῖον ϗ πρὸς τὴν φωνήν· μὴ δύνασθαι φωνεῖν ἀναπνέοντα μηδ' ἐκπνέοντα, ἀλλὰ κατέχοντα ψβ8. 420 b17, 421 a2. ἀναπνέοντες οὐχ ἅμα καταδέχονται τὴν τροφὴν αν11. 476 a28. (διὰ τί, ἐὰν μείζω ψωμὸν καταπίωμεν, πνιγόμεθα πλδ9. 964 a26.) διὰ τί οἱ μὴ σφόδρα συντόνως τρέχοντες ἐν ῥυθμῷ ἀναπνέουσιν πε16. 882 b2. ἀλεαζοντες πολλάκις ἀναπνέουσιν αν4. 472 b4. πυρέττει, πυκνὸν γὰρ ἀναπνεῖ Ρα2. 1357 b19. — *d.* (τοῦ ἀναπνεῖν ἀρχή, τελευτή.) τὰ ἀναπνέοντα ϗ ἐν τῇ μήτρᾳ λαμβάνοντα διάρθρωσιν οὐκ ἀναπνεῖ, πρὶν ἢ ὁ πλεύμων λάβῃ τέλος Ζγβ6. 742 a5. ἐν τῇ ἐκ τοῦ ᾠοῦ γενέσει ἡ καρδία ἅμα τῷ ὀμφαλῷ ἀναφυσᾷ ὡς ἀναπνέοντος Ζιζ3. 562 a20. τοῖς ἀναπνέουσι τὸ ἀναπνεῖν κύριον τοῦ ζῆν αν5. 472 b27. cf Μδ5. 1015 a21. ψα5. 410 b29. Ζιθ2. 589 a29, b7. τὰ ἀναπνέοντα ἀποπνίγεται, ἐὰν περιπωμασθῇ ὀλίγος ἀήρ Ζιθ2. 592 a22. cf Ζμγ3. 664 b31 (πνιγμὸς προσφερομένης τῆς τροφῆς). — *e.* (ζῷα ἀναπνέοντα, μὴ ἀναπνέοντα.) οὐκ ἀληθὲς πάντα τὰ ζῷα ἀναπνεῖν αν1. 470 b10. ψα5. 411 a1. ἀναπνεῖ πάντα ὅσα ἔχει φυσητῆρα ϗ δέχεται τὸν ἀέρα· πλεύμονα γὰρ ἔχουσιν Ζιζ12. 566 b13. ἀναπνεῖ τὰ πεζὰ πάντα, ἔνια δὲ ϗ τῶν ἐνύδρων Ζμγ6. 669 a5. οὐθὲν ζωοτοκεῖ ἐν αὐτῷ μὴ ἀναπνέον Ζγβ1. 732 b30. — ἀδύνατον τὰ αὐτὰ ἀναπνεῖν ϗ βράγχια ἔχειν Ζμδ13. 697 a21. cf ψβ8. 421 a4. τὰ ἄναιμα οὐκ ἀναπνέουσιν Ζμδ5. 678 b1. τὰ ἔντομα οὐκ ἀναπνεῖ Ζιδ9. 535 b5. ζῷα οὔτ' ἀναπνέοντα οὔτε δεχόμενα τὸ ὕδωρ Ζιθ2. 589 a16. — formae ἀναπνέει, ἀναπνέειν exhibentur Αγ13. 78 b15, 16, sed ἀναπνεῖ, ἀναπνεῖν Αγ13. 78 b17, 27 et alibi. — ἀναπνευστὸς ὁ ἀὴρ τε5. 135 a33, 36. 9. 138 b31 sqq.

ἀνάπνευσις. ἅμα δ' ἡ ἀνάπνευσις ϗ ἔκπνευσις γίνεται εἰς τὸ στῆθος Ζια11. 492 b8. ἡ ἀνάπνευσις ψόφον τινὰ παρέχει πια48. 904 b12.

ἀναπνευστικός. ὁ ἀναπνευστικὸς τόπος αι5. 445 a27. τὰ μὴ ἀναπνευστικὰ (ζῷα) πν2. 482 a8. ἥ γε σφυγμώδης ϗ ἀναπνευστική (τροφή?) πν4. 483 a12.

ἀναπνοή. 1. respiratio, opp ἐκπνοή: καλεῖται ἡ μὲν εἴσοδος τοῦ ἀέρος ἀναπνοή, ἡ δ' ἔξοδος ἐκπνοή αν21. 480 b10. sed saepe ἀναπνοή (cf ἀναπνεῖν) utrumque, τὴν εἰσπνοήν et τὴν ἐκπνοήν complectitur, ἀναπνοὴ καλεῖται, ταύτης δὲ τὸ μὲν ἐκπνοή ἐστι τὸ δ' εἰσπνοή αν2. 471 a7. ἡ ἀναπνοὴ πάθος τι ϗ διάθεσις Ζμα1. 639 a20, κίνησις ἀκούσιος Ζκ11. 703 b9. — *a.* (τῆς ἀναπνοῆς ὄργανα.) δεῖ εἶναί τινα κοινὸν οἷον αὐλῶνα, δι' οὗ μερίζεται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ἀρτηρίας εἰς τὰς σύριγγας, διμερὴς ὢν Ζμγ3. 664 a29. ἀρτηρία, δι' ἧς ἡ φωνὴ ϗ ἡ ἀναπνοή Ζια12. 493 a8. Ζμγ3. 665 a16. cf αν7. 473 a19. ὁ φάρυγξ ϗ ἡ ἀρτηρία οὐ μόνον ἀναπνοῆς ἕνεκεν Ζμγ3. 664 b1. ὄργανον τῇ ἀναπνοῇ ὁ φάρυγξ· οὗ δ' ἕνεκα ϗ τὸ μόριόν ἐστι τοῦτο ὁ πλεύμων ψβ8. 420 b23, 25. Ζμγ6. 669 b8. ϗ τῷ στόματι χρῆται ἡ φύσις πρὸς ἀναπνοήν αν11. 476 a20. Ζμγ1. 662 a17, 25. (ζῷά τινα, οἷον βάτραχοι, κα-

θεύδει ἐν τῷ ὑγρῷ ὑπερέχοντα τὸ στόμα διὰ τὴν ἀναπνοήν αν10. 475 b31. τὰ κητώδη ἐπιπολάζει ἐπὶ τῆς θαλάττης διὰ τὴν ἀναπνοήν αν12. 476 b23. ἔστι διὰ τῆς ἀρτηρίας ἐκ τῶν στηθῶν ἡ ἀναπνοή, ϗ ἡ διὰ τῶν μυκτήρων· ὐκ ἴδιος μυκτήρων, ἀλλὰ περὶ τὸν αὐλῶνα τὸν περὶ τὸν γαργαρεῶνα αν7. 473 a19-25, 474 a19. cf Ζια11. 492 b11. πλγ1. 961 b18. οἷον τοῖς κολυμβηταῖς ἔνιοι πρὸς τὴν ἀναπνοὴν ὄργανα πορίζονται (cf πλβ5. 960 b27, 31), τοιῦτον ἡ φύσις τὸ τῦ μυκτῆρος μέγεθος ἐποίησε τοῖς ἐλέφασιν Ζμβ16. 659 a9, 30. Ζιι46. 630 b29. — *b.* (διὰ τί ἡ ἀναπνοή.) Ζμα1. 642 a31. τὴν κατάψυξιν ποιεῖται διὰ τῆς ἀναπνοῆς, ὅσα μὴ μόνον ἔχυσι καρδίαν ἀλλὰ ϗ πνεύμονα τῶν ζῴων αν16. 478 a30. δεῖται τῆς ἀναπνοῆς ὁ περὶ τὴν καρδίαν τόπος πρῶτος ψβ8. 420 b25. αν20. 479 b19. διὰ τί τὰ ἔχοντα πνεύμονα δεῖται τῆς ἀναπνοῆς αν13. 477 a15. ἄτοπον τῦ θερμῦ τὴν ἀναπνοὴν εἴσοδον εἶναι· ὐδὲ τροφῆς χάριν ὑποληπτέον γίνεσθαι τὴν ἀναπνοήν αν5. 472 b33. 6. 473 a4. κατακέχρηται ἡ φύσις τῇ ἀναπνοῇ ἐπὶ δύο, ὡς ἔργῳ μὲν ἐπὶ τὴν εἰς τὸν θώρακα βοήθειαν, ὡς παρέργῳ δ' ἐπὶ τὴν ὀσμήν αι5. 444 a19, 25. αν7. 473 a19-25. Ζμβ10. 657 a7. (cf αἱ ἐκ τῦ θώρακος ὀσμαὶ ποιῦσιν αἴσθησιν διὰ τῆς ἀναπνοῆς Ζγβ7. 747 a22.) — *c* (ἀναπνοῆς ἀρχή, τελευτή.) ἔσωθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναπνοῆς γίνεται αν4. 472 a23. ἡ ἀναπνοὴ γίνεται αὐξανομένυ τῦ θερμῦ, ἐν ᾧ ἡ ἀρχὴ ἡ θρεπτική αν21. 480 a16. ἐνίοις τῶν ζῴων (cf αν1) διὰ ἀναπνοῆς συμβαίνει τὸ ζῆν ϗ τὸ μὴ ζῆν ζ1. 467 b12. τῦ ζῆν ὅρον εἶναι τὴν ἀναπνοήν· τὴν ψυχὴν καλεῖσθαι διὰ τὴν ἀναπνοὴν ϗ τὴν κατάψυξιν ψα2. 404 a10, 405 b28. ἐὰν ἡ τῦ θερμῦ ἄθροισις ἐπὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀναπνοῆς ἔλθῃ, ἀφωνία ϗ ἀδυναμία συμβαίνει πη9. 888 a7. διὰ τί ὅταν μείζονα ψωμὸν καταπίωμεν, ἡ ἀναπνοὴ συμφράττει (συμφράττεται?) ὥστε πνίγεσθαι πλδ9. 964 a31. — *d.* (τῆς ἀναπνοῆς διαφοραί.) τὰ ἔναιμον ἔχοντα τὸν πλεύμονα πάντα μᾶλλον δεῖται τῆς ἀναπνοῆς διὰ τὸ πλῆθος τῆς θερμότητος αν1. 470 b24. ἐν ταῖς ἀλέαις θερμαινόμενοι μᾶλλον ϗ τῆς ἀναπνοῆς μᾶλλον δεόμεθα αν4. 472 a31, b3. εἰ μόνοις τὸ τῆς ἀναπνοῆς ὑπάρχει τοῖς πεζοῖς λεκτέον τὴν αἰτίαν τῦ μόνοις αν5. 472 b9. τὰ φολιδωτὰ τῇ ἀναπνοῇ χρῆται μανότερον αν10. 475 b25. — *e.* περὶ τῆς ἀναπνοῆς ὀλίγοι τινὲς τῶν πρότερον φυσικῶν εἰρήκασιν αν1. 470 b6. cf αν2-7. Democriti sententia examinatur αν2. 470 b28. 4. 471 b30, 472 a6, Empedoclis αν7. 473 a1, 15 sqq. — 2. πυρὶ ἐὰν ἀναπνοὴν μὴ διδῷς, σβέννυται πα55. 866 a20. πυρὸς πηγαὶ ὑπὸ γῆν, ἀναπνοὰς ἔχυσαι ϗ ἀναφυσήσεις κ4. 395 b20. σειομένης τῆς γῆς διεξάττυσιν αἱ τῶν πνευμάτων παρεμπτώσεις κατὰ τὰ ῥήγματα τὰς ἀναπνοὰς ἴσχυσαι κ5. 397 a32. τὰ ἄνθη ἡδίστην τοῖς ὁδοιπορῦσι προσβάλλειν τὴν ἀναπνοήν θ113. 841 a14. γίνεται ἡ αὔρα ϗ ἡ ἀναπνοή (fort ἀποπνοή, cf a27. πκς30. 943 b12) θερμαινομένων ἢ ψυχομένων τῶν ὑγρῶν πκγ16. 933 a35.

ἀνάπνοια i q ἀναπνοή. ἀνάπνοια ταύτῃ γίνεται τῷ ὑγρῷ πλγ8. 962 a26 (cf ἀναπνοὴ ταύτῃ γίνεται τῷ ὑγρῷ πλα1. 957 a39).

ἀναπόδεικτος. δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσιν Ηζ12. 1143 b12. ὅρκος ἐστὶ μετὰ θείας προσλήψεως φάσις ἀναπόδεικτος ρ18. 1432 a33. — ἀναπόδεικτα, syn ἄμεσα Αγ2. 71 b27, 21. ἐκ πρώτων ἀναποδείκτων ἡ ἀπόδειξις Αγ2. 71 b27. ἀναπόδεικτος ἡ τῶν ἀμέσων ἐπιστήμη Αγ3. 72 b20, 22. ἀναπόδεικτοι ὁρισμοὶ τὰ πρῶτα ἔσονται Αδ3. 90 b27. ἀναπόδεικτοι αἱ ἀρχαί ημα35. 1197 a22. πρότασις ἀναπόδεικτος Αβ1. 53 b2. 5. 57 b33. ἀναπόδεικτον εἴληπται Αβ1. 53 a32.

ἀναπόδοτος δόσις ἡ δωρεά τδ4. 125 a18.

ἀναπόδραστος αἰτία ἡ Ἀδράστεια κ7. 401 b13.

ἀναπόλυτος. ἀναπόλυτα ὀστρακόδερμα, opp ἀπολελυμένα Ζιθ13. 599 a15.

ἀνάπτειν. 1. ὧν τὺς λόγυς εἰς τὺς ἀριθμὺς ἀνῆπτον Μμ4. 1078 b22. Μανδρόβυλος τῇ Ἥρᾳ πρόβατον ἀνάθημα ἀνῆψεν f 532. 1566 b26. — 2. τὸν νῦν ὁ θεὸς φῶς ἀνῆψεν ἐν τῇ ψυχῇ Ργ10. 1411 b12. — intr ἀναλάμπυσι ϗ ἀνάπτυσι κάλλιον θ115. 841 a32.

ἄναπτος, opp ἁπτός, def ψβ11. 424 a12.

ἀνάπτυξις τῦ στόματος Ζμγ1. 662 a29. ἡ ἐκ τῦ ἀέρος ἀνάπτυξις φτβ7. 827 a31. — ἀνάπτυξις ἢ ἄλλη διαίρεσις ρ26. 1435 b18.

ἀναπτύσσεσθαι, opp ἐπιπτύσσεσθαι Ζμγ3. 664 b27, 28. (ὁ τεῦθος, ὁ πολύπυς) ἀναπτυχθεὶς ποίαν ἔχει κοιλίαν sim f 319. 1532 a17. 315. 1531 b3. ὄμμα ἀνεπτυγμένον ϗ λαμπρόν, opp συμμύον φ3. 807 b1, 29. — **ἀναπτυκτός.** τῶν διθύρων ὀστρακοδέρμων τὰ μέν ἐστιν ἀναπτυκτά, οἷον κτένες ϗ μύες· ἐπὶ θάτερα γὰρ συγκέκλεισται, ὥστε ἀνοίγεσθαι ἐπὶ θάτερα ϗ συγκλείεσθαι Ζμδ7. 683 b15. cf M p 192.

ἀνάπτυχος. τῶν διθύρων τὰ μέν ἐστιν ἀνάπτυχα Ζιδ4. 528 a14.

ἀναπυρῦν. ἀναπυρωθέν κ4. 395 a22.

ἀνάρβυλοι (Eur fr 534, 7) f 64. 1486 b20.

ἀναρθρία θηλυκή πι36. 894 b21.

ἄναρθρος. ἄναρθρα τὰ νέα μᾶλλον ϗ ἄνευρα Ζγε7. 787 b12. ἀνευρότερον ϗ ἀναρθρότερον τὸ θῆλυ Ζιδ11. 538 b7. τὸ κύημα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ἄναρθρον συνέστηκε κρεῶδες Ζιη3. 583 b10. καρδίαι ἀναρθρότεραι, opp ἀρθρωδέστεραι Ζμγ4. 667 a10. φ6. 810 b27. ὦμοι ἀσθενεῖς ἄναρθροι, opp ἐξηρθρωμένοι φ6. 810 b37, 35. cf a18. 5. 810 a6. τῆς χειρὸς τὸ εἴσω ἀναρθρότατον πι49. 896 b3. λδ10. 964 a38. τὰ ἄναρθρα βραχύβια ϗ ἀσθενῆ πι49. 896 a38. λδ10. 964 a34.

ἀναρίθμητος Οβ12. 292 a12. μβ2. 355 b22. θ119. 841 b29. τὸ ἄπειρον ϗ ἀναρίθμητον ταὐτόν πλ4. 955 b12.

ἀνάριθμος. τὰ δὲ ἄλλας ἀναρίθμυς ἔχοντα διαφοράς f 202. 1514 b29.

ἀναρμοστία. φθείρεται τὸ ἡρμοσμένον εἰς ἀναρμοστίαν Φα5. 188 b14. τῇ ἁρμονίᾳ τὸ ἐναντίον ἀναρμοστία· ἀναρμοστία τῦ ἐμψύχυ σώματος νόσος ϗ ἀσθένεια ϗ αἶσχος f 41. 1481 b42, 1482 a8.

ἀνάρμοστος. ἀκοὴ τῶν εὐαρμόστων ϗ ἀναρμόστων ηεγ2. 1230 b28. λυπεῖ ϗ φαίνεται ἀνάρμοστον πιθ20. 919 a16. χορδὴ ἀνάρμοστος πιθ36. 920 b13. — ταῦτα χορῷ μὲν ἀνάρμοστα, τοῖς δ' ἀπὸ σκηνῆς οἰκειότερα πιθ48. 922 b16. λόγος ἀνάρμοστος φτα2. 817 b38. — universe πᾶν τὸ ἡρμοσμένον ἐξ ἀναρμόστυ γίγνεται (cf ἀναρμοστία, ἀρρύθμιστον) Φα5. 188 b12.

ἀναρραίνειν κρυνόν (trans an intr?) θ114. 841 a22.

ἀναρρηγνύναι. ἀναρρήξαντες τὴν εἴσδυσιν θ99. 838 b8. — ἀναρρήγνυσθαι τὺς πόρυς χ3. 793 a29. τὺς μυκτῆρας ἀναρραγῆναι Ζμα1. 640 b15. τῶν ἐν Αἴτνῃ κρατήρων ἀναρραγέντων κ6. 400 a33. θ154. 846 a9. ϗ ὕδατα ἀνερράγη γιγνομένων σεισμῶν μβ8. 368 a26. ἀναρρηγνυμένυ τῦ φωτὸς ἐκ κυανέυ ϗ μέλανος μα6. 342 b14. — στόμα ἀνερρωγός, opp συστομώτερον, μύυρον Ζμγ1. 662 a27. δ13. 696 b34. Ζιβ7. 502 a6. 13. 505 a32. f 307. 1530 a24. ἀνέρρωγεν ἐπὶ πολὺ τὸ αἰδοῖον Ζιβ1. 500 b13.

ἀνάρρινον πκ22. 925 a30. (Antirrhinum maius *L*?).

ἀναρριπίζειν. τῶν δεδειπνηκότων τὸν μὲν περίπατον ἀναρριπίζειν τὸ θερμόν, τὸν δὲ ὕπνον καταπνίγειν f 224. 1518 b44.

ἀναρρίπτειν τὴν κόνιν Ζι45. 630 b5. ἡ κρήνη ἀναρρίπτει ὕδωρ θ37. 834 b8. — ἀναρριπτεῖν. ἀναρριπτοῦμεν ἄνω τὸ σῶμα πε19. 882 b27. αἱ πηγαὶ ἀναρριπτοῦσι μύδρους κ4. 395 b23.

ἀναρρίχησις. ἐπιδείξασθαι τὴν ἐπὶ τοὺς οἴκους ἀναρρίχησιν f 73. 1488 a13.

ἀνάρροια τῆς θαλάσσης θ130. 843 a27.

ἀναρροφήσασα ἡ Χάρυβδις μβ3. 356 b13.

ἀναρτᾶν. ἀνήρτηται τὸ ἄκρον Ζιβ17. 507 a5.

ἀναρχία ϗ ἀταξία Πε3. 1302 b29, 31. ἀναρχία δούλων ϗ γυναικῶν Πζ4. 1319 b28.

ἄναρχος. ζῷα ἄναρχα, opp ὑφ' ἡγεμόνα Ζια1. 488 a11, 13. ε22. 553 b17.

ἀνάσιλον (ci Sylb, codd et Bk ἂν ἄσιλον) φ5. 809 b24.

ἀνάσιμος. ὁ ἐλέφας ὀδόντας ἔχει ἀνασίμους Ζιβ5. 501 b33. πλοῖα ἀνάσιμα πκγ5. 932 a18.

ἀνασκάπτεσθαι θ73. 835 b22.

ἀνασκευάζειν, syn ἀναιρεῖν, opp κατασκευάζειν v s κατασκευάζειν. ἀνασκευάσαι καθόλου Αβ8. 59 b17, cf b10. ἀνασκευάζειν ἀπό τινος, opp κατασκευάζειν κατά τινος Αα30. 46 a14.

ἀνασκευαστικοὶ τόποι τη2. 152 b37. — ἀνασκευαστικῶς δείκνυσθαι Αα46. 52 a38.

ἀνασπᾶν. opp πιέζειν μχ17. 853 a22. τὸ ἀνεσπασμένον μόριον τοῦ ζυγοῦ μχ2. 850 a10. ἀνασπᾶν δένδρα Ζιβ1. 497 b29. Ζμβ16. 659 a1. τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνασπώμενα πδ8. 877 a37. cf Ζιθ1. 588 b15. ἀνασπᾶν εἰς αὑτὸ τὸ ὑγρόν, syn ἕλκειν εἰς ἑαυτό μδ3. 380 b22, 24. ἀνασπᾶν ὕδωρ, ποτόν, τροφήν αν12. 476 b27. Ζια16. 495 a26. Ζμβ17. 661 a19. — ἀνεσπάσθαι ἐκ τῆς εὐθυωρίας πιγ10. 908 b31. αἱ ἄκραι ἀνεσπασμέναι φαίνονται μγ4. 373 b10. γαστροκνημία ἀνεσπασμένη, opp κατεσπασμένη Ζια15. 494 a8. φ3. 807 b6, 22. ἀνεσπάσθαι ἀνώτερον τὸν δεξιὸν νεφρόν Ζμγ9. 671 b34. ἀνασπᾶν τὴν ὑστέραν, τοὺς ὄρχεις, τὰ αἰδοῖα Ζγα4. 717 b13. 11. 719 a19. δ4. 773 a23. 5. 774 a9. πκζ7. 948 b11 (syn συσπᾶν b10). τοὺς πόρους ἀνεσπάσθαι Ζγα4. 717 b4.

ἄνασσα. τοῦ βασιλέως αἱ ἀδελφαὶ ϗ γυναῖκες καλοῦνται ἄνασσαι f 483. 1557 a19.

ἀνάσσειν κώπας (Eur fr 700) Ργ2. 1405 a29.

ἀνάστασις. πόδες ἀναστάσεως χάριν πν8. 484 a18. ἡ ἀνάστασις τοῦ Μενελάου (i e τὸ ἀναστῆναι τὸν Μενέλαον) f 151. 1503 b28.

ἀναστεῖλος. οἱ τοῦ μετώπου τὸ πρὸς τῇ κεφαλῇ ἀναστεῖλον ἔχοντες ἐλευθέριοι φ6. 812 b35.

ἀναστέλλειν τὰς ῥίζας ἄνω Ζι50. 632 a17. οἱ ἄλλοι ἄνεμοι, ὅθεν ἂν πνέωσιν, ἐνταῦθα ἀναστέλλουσι τὰ νέφη πκς29. 943 a35.

ἀναστομοῦν. οἱ πόροι ἀναστομοῦνται Ζιη1. 581 b19. Ζγγ1. 751 a2. πδ12. 877 b34. opp συμμεμύκασι πβ8. 867 a17. ὑστέρα ἀνεστομωμένη Ζικ2. 635 a12, 18, 22. τῶν φλεβῶν ἀναστομωθέντων Ζμγ5. 668 b5. Ὠκεανὸς κατὰ στενοπόρους αὐχένας ἀνεστομωμένος κ3. 393 a22.

ἀναστρέφεσθαι. ἡ σηπία ἀναστρέφεται (redit, se recipit) εἰς τὸν θόλον Ζι37. 621 b34. — ἀναστρέφεσθαι ἐν φανερῷ Ρβ6. 1385 a8. οὑτωσὶ ἀναστρέφεσθαι Ηβ1. 1103 b20. — τὴν φάλαγγα πᾶσαν γενέσθαι μοχλὸν ἀνεστραμμένον μχ20. 854 a10. — ἀνεστραμμένως ηεη10. 1242 b7 (ἀντεστραμμένως Fr c cod Mb).

ἀναστροφή. ὅταν δελφῖσι μακρὰ γίνηται ἡ ἀναστροφή (reditus) Ζι48. 631 a26. ἡ τροπαία οἷον ἀναστροφὴ ἀπογείας πκς5. 940 b23. — ἀναστροφὰς ποιεῖσθαι ὄφεων σπειράματι παρομοίους θ130. 843 a30.

ἀνάσχεσις. πρὸς ταῖς ἀνασχέσεσι τοῦ ἡλίου, opp δύσις κ3. 893 b2, a17.

ἀνάσχετος. Ἀνάσχετος οὐκ ἀνάσχετος Ργ11. 1412 b12. Ἀνάσχετος Ργ11. 1412 b12 (ἄσχετος Bk).

ἀνασχίζειν. ἄν τις ἀνασχίσῃ τὸ ᾠόν Ζιζ3. 562 a15. τὸ ἔμβρυον ἀνασχιζόμενον Ζιζ22. 577 a5. ἀνασχίζειν τὰς κύστεις Ηη6. 1148 b20, τοὺς μῦς θ26. 832 a25. ἀνασχισθεῖσαι ἐντὸς πόρους ἔχουσι Ζιζ16. 570 a5.

ἀνασῴζειν οβ 1353 a3. ἀνασῶσαι φίλον ἀλλοιωθέντα Ηι3. 1165 b22. ἀνασῴζηται (ἀνασῴζῃ τὰ cod L) ἐναντία ὄντα αν14. 477 b4.

ἀναταράσσειν. ἐν τοῖς θολώδεσιν ἀναταράξας κρύπτει ἑαυτόν Ζι37. 620 b16.

ἀνατείνειν. trans ἀνατείνομεν τὰς χεῖρας κ6. 400 a16. ἡ ὄψις πόρρω ἀνατεινομένη πιε12. 912 b34. οἱ νόμοι ὄρθιοι ϗ οἱ ὀξεῖς χαλεποί εἰσι διὰ τὸ ἀνατεταμένοι εἶναι πιθ37. 920 b20 (syn ἄνω b19). — intr ἢ τὸ ἔντερον ἀνατείνει Ζιδ1. 524 b19.

ἀνατέλλειν. 1. ἥλιος, Ὠρίων ἀνατέλλων ϗ δύνων Οβ8. 290 a15. 13. 294 a1. μβ5. 361 b31. γ2. 371 b27. — 2. οἱ ὀδόντες ἀνατέλλουσιν, ἀνατεῖλαι τοὺς ὀδόντας Ζγε8. 789 a17. Ζιβ4. 501 b29. Φβ8. 198 b24. ὅσα γηρᾷ λίαν τῶν ἀνατελλόντων γίνεται σκληρὰ οἷον ὄνυχες ϗ κέρατα Ζγβ6. 743 a12.

ἀνατέμνειν. ἀνατεμνομένοις φαίνεται περὶ τὴν καρδίαν νοσώδ[illegible]η Ζμγ4. 667 b11. cf Ζιζ10. 565 b9. δεῖ θεωρεῖν ἐκ τῶν ἀνατεμνομένων αν16. 478 a27 (cf ἀνατομή). ἀνατμηθέντος τοῦ ἀρχοῦ Ζγδ4. 773 a28. ἐνεργεῖ τῷ πνεύματι ἀνατετμημένος ὅλος Ζιβ11. 503 b23. ἀνατέμνουσιν οἱ σπογγεῖς τὸν τόπον (?) πρὸς εὔπνοιαν πλβ5. 960 b23.

ἀνατιθέναι. ἐλεγχείην ἀναθήσει (Hom X 100) Ηγ11. 1116 a23. ηεγ1. 1230 a20. Διὶ πάντα ἀναθήσειν οβ1346 a33. τάγμα τι ἀνατιθέναι εἰς τὸ ἱερόν οβ1349 a24. ἀργύριον ἀνατεθεικώς οβ 1349 a13. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἰσομέτρητον ἀναθήσειν ἐν Δελφοῖς f 377. 1540 b36. ἀλεκτρυὼν ἀνατιθέμενος Ζι8. 614 a8 (cf ἀνακεῖσθαι a7).

ἀνατλῆναι. ἀρετᾶς ἕνεκα πολλ' ἀνέτλασαν f 625. 1583 b17.

ἀνατολή. 1. ὅθεν αἱ ἀνατολαὶ τῶν ἄστρων, δεξιόν, οὗ δ' αἱ δύσεις, ἀριστερόν Οβ2. 285 b18. τροπαὶ ϗ ἀνατολαί Ηγ5. 1112 a25. οὐκ ἀφ' ἑσπέρας ποιησάμενος τὴν ἀνατολήν μα7. 345 a4. — inde deflectitur ad significandum tempus, Ὠρίωνος, Πλειάδος ἀνατολή μβ5. 361 b23, 32 (syn ἐπιτολή b35, opp δύσις). Ζιθ15. 599 b11, vel locum πνεῖν ἀπ' ἀνατολῆς μβ6. 364 a22. Πη11. 1330 a40. πκς12. 941 b17. ὁ ἥλιος ἐπὶ δυσμὰς ϗ ἐπ' ἀνατολὰς ἀεὶ φέρεται μβ4. 361 a9. ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δυσμάς ψβ7. 418 b25. ἀνατολὴ (ἀνατολαὶ) ἰσημερινή, θερινή, χειμερινή μβ6. 363 b1, 4, 5. κ4. 394 b23. — 2. ὀδόντες πόνον παρέχουσιν ἐν τῇ ἀνατολῇ Ζμβ4. 501 b28.

ἀνατομή. ἀνατομαί, sectio animalium, φανερὸν ἐκ τῶν ἀνατομῶν εἶναι πν5. 483 b24. θεωρείσθω ἐκ τῶν ἀνατομῶν, φανερὸν ἐκ τῶν ἀνατομῶν (citatur Aristotelis liber ἀνατομαί) cf Ἀριστοτέλης III. — ἀνατομαὶ ϗ διαιρέσεις (de dividendo in singulas species genere) Αδ14. 98 a2.

ἀνατρέπειν τὰς ναῦς Ρβ23. 1398 b7. Ζιθ28. 606 b14, τὰς οἰκήσεις Ζιζ18. 571 b34. ἀνατρέπειν τὸ ὕδωρ, ἡ θάλαττα ἀνατρέπεται Ζιθ24. 605 a11. 15. 600 a4. ι14. 616 a29. ἀνατρεπομένης τῆς ἰλύος Ζγγ2. 753 a24. ἡ γῆ ἀνατρέπεται, τὰ περὶ Σίπυλον ἀνετράπη sim μβ8. 368 a31, b31. κ4. 396 a7. — ἃ πολλὰς δημοκρατίας ἀνέτρεψεν Πζ5. 1320 a21.

ἀνατρέφειν. ὅταν ἀνατραφῶσιν Ζιθ30. 608 a2.

ἀνατρέχειν. ἀναδέδρομεν αἴγλη (Hom ζ 45) κ6. 400 a14. — αἱ ἀλώπεκες (pisces) ἀναδραμοῦσαι ἐπὶ πολὺ πρὸς τὴν ὁρμιάν Ζι29. 621 a14. ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους f 73. 1488

a16. — σῖτος ἀνατρέχει πκ21. 925a26. ἔνια τῶν φυτῶν πάλιν ἀνατρέχει χ6. 799a8.

ἀνάτρεψις. ἡ ἔκχυσις ἀνάτρεψίς τίς ἐστιν μβ8. 368a32.

ἀνατρίβειν. med ὅταν τις ἐλαίῳ ὕδωρ συμμίξας ἀνατρίψηται πε6. 881a5. — pass ἀνατριφθὲν ἔλαιον μεθ' ὕδατος πε6. 881a11.

ἀνατροπὴ πλοίου Φβ3. 195a14. Μδ2. 1013b14.

ἀναυξής. ἀναυξὲς καὶ ἀναλλοίωτον Οα3. 270a13. ἡ ἀφύη ἀναυξὴς καὶ ἄγονος Ζιζ15. 569a30. ἡ τῶν ᾠῶν φύσις ὅταν λάβῃ τέλος ἀναυξής ἐστιν Ζγγ9. 758b34.

ἀναύξητον καὶ ἄφθαρτον καὶ ἀναλλοίωτον Οα3. 270a25. opp λαμβάνειν αὔξησιν Ζγγ7. 757b4.

ἀναύχενες κόρσαι (Emped 307) ψγ6. 430a29. Ογ2. 300b31. Ζγα18. 722b20.

ἀναφαίνειν. ἡ φύσις μυρίας ἰδέας ἀναφαίνει καὶ πάλιν ἀποκρύπτει κ6. 399a34. ὁ Ὠκεανὸς ἀναφαίνει συνεχῆ τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν διειληφώς κ3. 393b4.

ἀναφαλαντίασις, λειότης κατὰ τὰς ὀφρῦς Ζιγ11. 518a28.

ἀναφέρειν, sursum ferre, ἀναφέρειν τὰς κώπας μβ9. 369b10. γ4. 374a30. ὁ τυφὼν στρέφει καὶ ἀναφέρει μγ1. 371a14. ἀνενεχθέντος τοῦ σώματος, dist προενεχθέντος Ζπ12. 711a30. κάτωθεν εἰς ὀρθὸν ἀναφέρεται al μβ4. 361a35. 2. 355b19 (opp ὑπολείπεσθαι). μχ2. 850a5 (opp κάτω ῥέπειν a4). πκε13. 939a35. Ζεὺς ἐς φάος ἀνενέγκατο (Orph VI 43) κ7. 401b7. — ἄλλη ἀρχή, πρὸς ἣν αἱ πρόσοδοι τῶν κοινῶν ἀναφέρονται Πζ8. 1321b32. — ἀναφέρειν τι πρός τι, referre alqd ad alqd, πάντα πρὸς τὸ πρῶτον ἀναφέρεται sim Μγ2. 1004a26, 25. θ1. 1045b28. Κ6. 5b17. Ζμα1. 639a13. Ηα12. 1101b19, 31. γ7. 1114b15. δ12. 1126b29. ι1. 1164a2. ηεη15. 1249a22. Ρα8. 1366a15. ἀναφέρειν τι εἴς τι ρ30. 1437b24. ημβ11. 1211a3. ηεβ1. 1219b13. ἀναφέρειν τι ἐπί τι φ6. 810a17, 19, 21, 23, 26sqq. (ἀναφέρεται ἀπὸ τοῦ φαινομένου? φ6. 811a2). — τὴν τῆς συμμετρίας ἀναφορὰν πρὸς τὴν εὐφυΐαν ἀνοιστέον φ6. 814a4. — intrans τὸ πῦρ ᾗ ἀναφέρει πλη8. 967b4.

ἀναφορά. ποιεῖσθαι τὴν ἀναφορὰν ἐκ τοῦ βυθοῦ, syn ἀναφέρεσθαι Ζια37. 622b7. syn ἄρσις, ἄνω φορά πε23. 883a26. γ13. 872b35. ια10. 900a7. θ130. 843a10. — πρὸς ἕτερον ἡ ἀναφορά (cf ἀναφέρειν πρός τι) Κ6. 5b20. ἡ ἀναφορά ἐστιν εἴς τι ρ1. 1420a20. ημα34. 1196a5. γίνονται οἱ ἔπαινοι δι' ἀναφορᾶς Ηα12. 1101b21. — τὴν ἀναφορὰν ἀναφέρειν πρός τι φ6. 814a3.

ἀναφύειν. ὅμοια ἀεὶ ἀναφύουσι κέρατα Ζια5. 611b1. — αἱ νῆσοι βρεχόμεναι ἀναφύουσιν f 240. 1522a22. — ἀναφύονται (ἀνεφύησαν, ἀνέφυσαν) τρίχες, πτερά Ζιγ11. 518a15, b13, 28. 12. 519a27. Ζγε3. 784a13. 4. 784b24. πι22. 893a18. φυτὸν προάγει σπέρμα ὅμοιον τῷ σπέρματι ἐξ οὗ ἀνεφύη φτα6. 821a3. ἀναπεφυκυῖα κ3. 392b31.

ἀναφυσᾶν. τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀναφυσώμενον ἀπωθεῖται πάλιν εἴσω μβ8. 367a16. τοῖς ἀναίμοις τὸ σύμφυτον πνεῦμα ἀναφυσώμενον καὶ συνιζάνον φαίνεται υ2. 456a12. ὁ ἐλέφας διὰ τοῦ ὕδατος βαδίζων τῷ μυκτῆρι ἀναφυσᾷ Ζιβ1. 497b30. ι46. 630b28. τὰ ἀναφυσῶντα κήτη Ζμγ6. 669a7. ἐν τῇ ἐκ τοῦ ᾠοῦ γενέσει ἡ καρδία ἅμα τῷ ὀμφαλῷ ἀναφυσᾷ ὡς ἀναπνέοντος Ζιζ3. 562a20.

ἀναφύσημά ἐστι γῆς πνεῦμα ἄνω φερόμενον κατὰ τὴν ἐκ βυθοῦ τινὸς ἢ ῥήγματος ἀνάδοσιν κ4. 395a8. ἠχοῦσιν οἱ τόποι ἐξ ὧν γίνεται τὰ ἀναφυσήματα (i e οἱ σεισμοί) μβ8. 367a15, 8. ἀναφυσήματα πυρός κ4. 396a21. θ105. 840a3.

ἀναφύσησις. πηγαὶ πυρὸς ἀναπνοὰς ἔχουσι καὶ ἀναφυσήσεις κ4. 395b21.

ἀναφυτεύειν θ100. 838b29.

ἀναφωνεῖν. οὐ κακῶς κἀκεῖνο ἀναπεφώνηται κ6. 400a18.

Ἀνάχαρσις. παίζειν ὅπως σπουδάζῃ κατ' Ἀνάχαρσιν Ηκ6. 1176b33. τὸ τοῦ Ἀναχάρσιος, ὅτι ἐν Σκύθαις οὐκ εἰσὶν αὐληταί, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι Αγ13. 78b30.

ἀναχεῖν. ὁ Ὠκεανὸς κατὰ μικρὸν ἐπιπλατυνόμενος ἀναχεῖται κ3. 393a20. τὸ πνεῦμα τοῦ ἀναχυθέντος ὑγροῦ κίνησις πκς34. 944a27.

ἀναχλιαίνειν. ἀναχλιάνῃ πη18. 889a8. ἀναχλιανθέντος, opp ψυχθέντος πκβ7. 930b18.

ἀναχωρεῖν. προστάττοντες, κἂν ἀναχωρῶσι τύπτοντες Ηγ11. 1116a36. ἀναχωροῦσι τὰ πυκνὰ μέρη τῆς ἁλυκότητος φτβ3. 824b27. — τὸ μὲν ἀνακεχωρηκέναι δοκεῖ τῆς γραφῆς τὸ δὲ προέχειν ακ801a34.

ἀναχωρήματα καὶ χάσματα θαλάσσης κ4. 396a18.

ἀναχωρήσεις καὶ ἐπιδρομαὶ κυμάτων κ6. 400a27.

ἀνδραγαθία Πβ9. 1270b38.

ἀνδραγαθίζεσθαι αρ4. 1250b4.

Ἀνδραίμων, πατὴρ Θόαντος f 596. 1576a23. — Ἀνδραίμων, οἰκιστὴς Ἀμφίσσης f 521. 1563b17.

ἀνδραποδίζειν. λῃστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν κόρην f 66. 1486b44. — med ἀνδραποδισάμενος Ρα12. 1373a23. ἀνδραποδίσασθαι Αἰγινήτας, πόλιν Ρβ22. 1396a19. ρ2. 1423a6.

ἀνδραποδισταί, coni δραπέται, μοιχοί f 504. 1560b35.

ἀνδράποδον. κτῆσις βοσκημάτων καὶ ἀνδραπόδων Ρα5. 1361a14. τοῖς ἀνδραπόδοις καὶ τοῖς θηρίοις τὸ πολὺ ὅ τι ἔτυχεν Μλ10. 1075a21. εὐδαιμονίας οὐδεὶς ἀνδραπόδῳ μεταδίδωσιν Ηκ6. 1177a8. περιέλκειν τινὰ ὥσπερ ἀνδράποδον Ηη3. 1145b24. μὴ παντελῶς ὢν ἀνδράποδον ηεα5. 1215b34.

ἀνδραποδώδης, opp ἐλευθέριος, ἐπιεικής Ηδ14. 1128a21. opp χαλεπός ηεγ3. 1231b26. coni φαῦλος, ἀφιλότιμος Ρβ9. 1387b12. coni ἀνόητος ηεγ3. 1231b10. ἀνδραποδώδεις ἄνθρωποι Ηα3. 1095b19. γ13. 1118b21. Πη15. 1334a39. πλῆθος λίαν ἀνδραποδῶδες Πγ11. 1282a15. ἀνδραποδώδεις καὶ θηριώδεις ἡδοναί Ηγ13. 1118a25. ἀνδραποδῶδες τὸ ὑπηρετεῖν διακονικὰς πράξεις Πγ14. 1277a35, τὸ ἀνέχεσθαι προπηλακιζόμενον Ηδ11. 1126a8. ἀνδραποδώδης ὁ προπηλακιζόμενος εὐχερῶς ηεγ3. 1231b10, 12, 19.

ἀνδραποδωδία Πη17. 1336b12.

ἀνδράχνη αἱμωδίαν παύει πα38. 863b11. ζ9. 887b1. ἀνδράχνης φύλλα πεττόμενα φοινικᾶ χ5. 797a27. (Portulacea oleracea *L.*)

ἀνδρεία (cf ἀνδρία) μεσότης περὶ φόβους καὶ θάρρη Ηβ7. 1107a33. γ9. 1115a6. ηεγ1. 1228a27. ημα20. 1190b9, cf αρ1. 1249b27. 2. 1250a6. 4. 1250a44-b6. opp δειλία, θρασύτης ηεβ3. 1220b39, 1221a17. γ1. 1228a26. περὶ ἀνδρείας Ηγ9-12. ηεγ1. ημα20. def Ρα9. 1366a11. τζ13. 151a3. ἀνδρείας εἴδη καθ' ὁμοιότητα πέντε: πολιτική (cf διὰ τί μάλιστα τὴν ἀνδρείαν τιμῶσιν αἱ πόλεις; πκζ5. 948a31. Ηγ9. 1115a31), δι' ἐμπειρίαν, διὰ θυμὸν (καὶ πάθος ἀλόγιστον), κατ' ἐλπίδα, δι' ἄγνοιαν (ἀπειρίαν) Ηγ11. ηεγ1. 1229a11-31. ημα20. 1190b22-1191a17. τί Σωκράτης ᾤηθη ἀνδρείαν εἶναι Ηγ11. 1116b4. ηεγ1. 1229a15, 1230a7. ημα20. 1190b28. ἐν ἀνδρίας πάθει ὄντες, syn ἐν ὑβριστικῇ διαθέσει Ρβ8. 1385b30. ἀνδρία δύναμιν ἔχουσα θράσος ἐστὶν Πε10. 1312a19. ἀνδρίας οὐ χρήματα ποιεῖν ἀλλὰ θάρσος Πα9. 1258a10. ἀνδρία καὶ καρτερία Πη15. 1334a22. ἀνδρία ἀρχική, ὑπηρετική, ἀνδρός, γυναικός Πα13. 1260a23. γ4. 1277b21. ἀ. βαρβαρική ηεγ1. 1229b29. ἀ. οὐκ ἀκολουθεῖ τοῖς ἀγριωτάτοις ἤθεσιν Πθ4. 1338b18, 13. cf Zeller II 2, 577,1. ὅσα περὶ φόβον καὶ ἀνδρείαν πκζ1. 947b11-11. 949a20.

ἀνδρείκελον. τοῖς γραφεῦσι τοῦ ἀνδρεικέλου (i e coloris cuiusdam) πολλάκις περιττὸν γίνεται ὅμοιον τῷ ἀναλωθέντι Ζγα18. 725 a26.

ἀνδρεῖος, def Ηγ9. 1115 a34. 10. 1115 b19. ημα20. 1191 a18. ἀνδρείου ἔργα τίνα Ηε3. 1129 b19. dist μάχιμος Ηγ11. 1117 a7. τὰ θηρία οὐκ ἄν τις εἴποι ἀνδρεῖα ημα20. 1191 a3. Ηγ11. 1116 b34. ηγ1. 1229 a25, 1230 a22. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐλευθέρια ϗ ἀνδρεῖα ϗ εὐγενῆ Ζια1. 488 b17. ζῷα ἀνδρειότερα, opp ἀθυμότερα Ζι1. 605 a35, 33. θ28. 606 b18. δειλὸς ἀνὴρ εἰ οὕτως ἀνδρεῖος εἴη ὥσπερ γυνὴ ἀνδρεία Πγ4. 1277 b22. πράττειν τἀνδρεῖα ημα34. 1193 b4. ἀνδρείου σημεῖα φ3. 807 a31-b4. — διὰ τί οἱ ἀνδρεῖοι τὴν φύσιν θερμοί, ἐν ψυχροῖς τόποις, φίλοινοι πιδ8. 909 b10, 12. 16. 910 a39, b2. κζ4. 948 a13, 27, 30. — κατερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον f 516. 1562 b4. — ἀνδρείως, dist πράως Πβ6. 1265 a36.

ἀνδρία (cf ἀνδρεία). in Eth. Nic. Bekkerus ubique, quantum memini, ἀνδρεία, scripsit, in aliis libris vel saepe vel plerumque ἀνδρία, veluti τζ13. 151 a3. Πα9. 1258 a10. 13. 1260 a23. γ4. 1277 b21. ε10. 1312 a19. η15. 1334 a22. θ4. 1338 b13, 18. Ρα6. 1362 b33. 7. 1364 b20, 36. 9. 1366 b11, 29, 30. β8. 1385 b30. 11. 1388 b16. 14. 1390 b3. ηγ1. 1229 b29, 1230 a8, 29. ημα9. 1186 b7. 20. 1190 b9, 15, 29, 32 al.

ἄνδρια, τὰ συσσίτια Πβ10. 1272 a3.

ἀνδριαντοποιητική Ζμα1. 640 a30.

ἀνδριαντοποιία Πα8. 1256 a7. coni γραφική, ποιητική Ρα11. 1371 b7.

ἀνδριαντοποιική (v l ἀνδριαντοποιητική) Φβ3. 195 a6. Μδ2. 1013 b6.

ἀνδριαντοποιός Φβ3. 195 a34 sqq. Μδ2. 1013 b36, 1014 a14, 15. Πα8. 1256 a10. ἀνδριαντοποιός, λιθουργὸς σοφός Ηζ7. 1141 a11. οἱ ἀρχαῖοι γραφεῖς ϗ ἀνδριαντοποιοί πι45. 895 b37.

ἀνδριάς. ἀνδριάντος αἴτια τίνα Μδ2. 1013 b6 sqq. Φβ3. 195 a33 sqq. πῶς ἐκ χαλκοῦ ἀνδριὰς γίγνεται Ζγα18. 724 a23. ἀνδριὰς καθήμενος Πε12. 1315 b20. αἱ ἀπηρτημέναι στολίδες τῶν ἀνδριάντων ακ802 a38. ἀποτῖσαι χρυσοῦν ἀνδριάντα ἰσομέτρητον f 374. 1540 b2. 377. 1540 b35.

ἀνδρίζεσθαι Ηγ9. 1115 b4.

ἀνδρικός. τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν f 499. 1559 a34.

Ἄνδριοι Πβ9. 1270 b12 (ἀνδρίοις Bk).

Ἀνδρόγυνοι supra Nasamonas confinesque illis Machlyas f 563. 1570 b37.

Ἀνδροδάμας Ῥηγῖνος Ρβ12. 1274 b23.

Ἀνδροκλῆς ὁ Πιτθεύς Ρβ23. 1400 a9.

Ἀνδρομάχη ἡ Ἀντιφῶντος ηεη4. 1239 a37.

ἀνδρόπρωρα (Emped 314) Φβ8. 198 b32, 199 b11.

Ἀνδροτίωνος εἰκὼν εἰς Ἰδριέα Ργ4. 1406 b27.

ἀνδροῦσθαι. ἀκμάζουσι ϗ ἀνδρουμένοις πια34. 903 a34. ἀνδρωθέντας Ηκ10. 1180 a2.

ἀνδροφονία, εὐθὺς συνειλημμένον μετὰ φαυλότητος Ηβ6. 1107 a12. φεύγειν δουλείας ἢ ἀνδροφονίας πκθ13. 951 b3.

ἀνδροφόνος θ23. 832 a18.

ἀνδρώδης Πε7. 1306 b34. οἱ ἀνδρώδεις τὴν φύσιν Ηι11. 1171 b6. τοὺς χαλεπαίνοντας ἀνδρώδεις ἀποκαλοῦμεν Ηβ9. 1109 b18. δ11. 1126 b1. τὸν φιλότιμον ἐπαινοῦμεν ὡς ἀνδρώδη ϗ φιλόκαλον Ηδ10. 1125 b12. φιλοτιμότεροι ϗ ἀνδρωδέστεροι τὰ ἤθη Ρβ17. 1391 a22.

Ἄνδρων ὁ Ἀργεῖος, ἄδιψος ϗ ἄποτος δι' ὅλου τοῦ βίου f 99. 1494 a14, 19, 21.

ἀνέγερτον ὕπνον καθεύδειν ηεα5. 1216 a3. οὐθεὶς ὕπνος ἀνέγερτος Ζγε1. 779 a3.

ἀνέγκλητοι οἱ δι' αὑτοὺς (fort αὐτοὺς) προιέμενοι Ηι1. 1164 a35. ἡ νομικὴ φιλία ἀνέγκλητος, ἡ ἀρετὴ ἀνέγκλητον ηεη10. 1243 a6, 3. διαφυλάττειν τοὺς πολίτας ἀνεγκλήτους πρὸς δύο Ρα4. 1360 a16. — ἀνεγκλήτως ἔχειν Πζ8. 1321 b22.

ἀνεδάφιστος γῆ πκγ29. 934 b22.

ἀνέδην διώκειν τὰς ἡδονάς Ηη9. 1151 a23.

ἀνειλεῖσθαι. αἱ μέλιτται οὐκ ἀποπέτονται, ἀλλ' αὐτοῦ ἀνειλοῦνται Ζι40. 627 b12. ἡ φωνὴ ἀνειλεῖται ακ804 a20.

ἀνειμένως v s ἀνιέναι.

ἀνείργειν τὴν θλίψιν αν4. 472 a9.

ἀνέκπληκτος ὁ ἀνδρεῖος Ηγ10. 1115 b11.

ἀνελεήμων ρ37. 1442 a13.

ἀνελέητος (i q ἀνελεήμων), opp ἐλεήμων φ3. 808 b1.

ἀνελευθερία. περὶ ἀνελευθερίας v s ἐλευθεριότης et Ηβ7. 1107 b10. ε4. 1130 a19. ἀνελευθερία def αρ1. 1250 a1. 3. 1250 a26. 7. 1251 b4-16. ἄδικος κατ' ἀνελευθερίαν ηεγ4. 1232 a15. αἰσχροκέρδεια ϗ ἀνελευθερία Πβ6. 1383 b26. τῶν ἀκουσμάτων ϗ τῶν ὁραμάτων ἀνελευθερία Πη17. 1336 b3. φιλεργία ἄνευ ἀνελευθερίας Ρα5. 1361 a8.

ἀνελευθεριότης ημα25. 1192 a8, 11.

ἀνελεύθερος, cf ἐλευθέριος. def ηεβ3. 1221 a34. γ4. 1231 b31, 1232 a6. ζῷα ἀνελεύθερα ϗ ἐπίβουλα Ζια1. 488 b16. οἱ τὰς ἀνελευθέρους ἐργασίας ἐργαζόμενοι Ηδ3. ἔργον ἀνελεύθερον, syn βάναυσον, opp ἐλεύθερον Πδ2. 1337 b6. παιδιαὶ ἀνελεύθεροι Πη17. 1336 a29. ἀτιμίαι ἀνελεύθεροι Πη17. 1336 b12. ἀνελεύθερον τὸ ἀκριβές Μα3. 995 a12.

ἀνελίττειν. τῆς φύσεως διαυλοδρομούσης ϗ ἀνελιττομένης ἐπὶ τὴν ἀρχήν Ζγβ5. 741 b21. σφαῖραι ἀνελίττουσαι ϗ εἰς τὸ αὐτὸ ἀποκαθιστᾶσαι Μλ8. 1074 a2. cf f 21. 1477 b23. ἀνελίττειν βιβλίον πις6. 914 a26.

ἄνελκτον. περὶ ἀνέλκτου μδ8. 385 a16. 9. 386 b11-18.

ἀνέλπιστον πολλοῖς ηεα3. 1215 a13. οὐδεὶς βουλεύεται περὶ τῶν ἀνελπίστων Ρβ5. 1383 a8.

ἀνέλυτρος. τῶν πτηνῶν ἀναίμων τὰ μὲν κολεόπτερά ἐστι τὰ δ' ἀνέλυτρα, ϗ τούτων τὰ μὲν δίπτερα τὰ δὲ τετράπτερα Ζια5. 490 a15. τῶν ἐντόμων τὰ ἀνέλυτρα, οἷον μέλιτται ϗ σφῆκες Ζιδ7. 532 a24. Ζπ10. 710 a11. cf Μ p 206.

ἀνεμεῖν. κύνες ἐσθίουσαι πόαν ἀνεμοῦσι ϗ καθαίρονται Ζιθ5. 594 a29. αἱ μέλιτται ἀνεμοῦσι τὸ μέλι Ζι40. 626 b27. ὅταν ἀνεμέσωσι Ζιθ12. 597 b2.

ἄνεμος, κίνησις ἀέρος μα13. 349 a20, 12. ἄνεμος πλῆθός τι τῆς ἐκ γῆς ξηρᾶς ἀναθυμιάσεως κινούμενον περὶ τὴν γῆν μβ4. 361 a30. ὁ ἄνεμος ἀὴρ πολὺς ῥέων ϗ ἀθρόος κ4. 394 b8. τὸ τοῦ ἀνέμου σῶμα μβ4. 360 b32. ἀνέμου, σεισμοῦ, βροντῆς ἡ αὐτὴ φύσις μβ9. 370 a26. ἄνεμοι ϗ ὄμβροι μετ' ἀλλήλους γίνονται μβ4. 360 b26 sqq. περὶ ἀνέμων μβ4-6. περὶ θέσεως ἀνέμων ϗ παθημάτων μβ6. ὅσα περὶ τοὺς ἀνέμους πκς940 a18-947 b9. γίνονται ἄνεμοι μβ8. 367 b25. ὅταν ἄνεμοι κατέχωσιν μβ4. 360 b33. πρὶν φανερῶς ἐληλυθέναι τὸν ἄνεμον μβ4. 361 a29. οἱ ἄνεμοι ὅθεν ἑκάστοτε πνέουσιν ἐλάχιστοί εἰσι, προιόντες δὲ λαμπροὶ πνέουσιν μβ4. 361 b4, 5. ἄνεμοι ἀποφυσῶντες τὰ νέφη μβ6. 364 b8. στῆναι κατ' ἄνεμον τῶν ἀρρένων Ζιε5. 541 a26. ἄνεμος μέγας, μείζων, πλείων, ψυχρός, θερμός, ἀλεεινός, ἀλεεινότατος μβ5. 363 a17. 6. 364 b11. 8. 367 a33. 3. 358 a30. πκς28. 943 a28. ἄνεμοι εὐθύπνοοι, ἀνακαμψίπνοοι κ4. 394 b35. ἄνεμος συνεχής, ἐκνεφίας μγ1. 370 b30, 8. ἄνεμοι ἐαρινοί κ4. 395 a4. ἄνεμος νότος μβ8. 367 a13. πλείους ἄνεμοι ἀπὸ τῶν πρὸς ἄρκτον τόπων ἢ τῶν πρὸς μεσημβρίαν μβ6. 364 a6. ἄνεμος γίνεται πρὸ τῶν ἐκλείψεων ὡς τὰ πολλά πκς18. 942 a22.

ὅταν ἀστέρες διάττωσιν, ἄνεμοι σημεῖον πκϛ23. 942b16. — τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιέναι ἀναπνεόντων, φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων ψα5. 410b30.

ἀνεμπόδιστος. pass ἐνέργεια, opp ἐμποδιζομένη Ηη13. 1153a15. 14. 1153b10, 11, 16. τὸν εὐδαίμονα βίον εἶναι κατ' ἀρετὴν ἀνεμπόδιστον Πδ11. 1295a37. — act κέρατα πρὸς τὰς ἄλλας κινήσεις τοῦ σώματος ἀνεμπόδιστα Ζμγ2. 663b11.

ἀνεμώδης. ἔτη ἀνεμώδη μβ4. 360b5. τὰ κύματα ἀνεμώδη πκγ11. 932b29.

ἀνεξαπάτητοι πρὸς τὴν ὠνὴν ϗ πρᾶσιν Πθ3. 1338a42. ἀνεξαπάτητον εἶναι ὑπὸ λόγου, syn μὴ ἀπατᾶσθαι ὑπὸ λόγου τε4. 132a32, 34.

ἀνεξέλεγκτος. ἡ μεταφορὰ ποιήσει τὸν λόγον ἀνεξέλεγκτον τι17. 176b24.

ἀνεξεύρετον ἀνθρώποις τῶν ἀπλανῶν πλῆθος κ2. 392a17.

ἀνεξίκμαστον ϗ κολλῶδες πκα12. 928a29.

ἀνεπάλλακτα ζῷα, οἷον ἵππος ϗ βοῦς, dist καρχαρόδοντα Ζιβ1. 501a17.

ἀνεπίμικτος τῷ ἔξω πν5. 483b1.

ἀνεπισκέπτως εἶχον τῆς τοῦ τέλους αἰτίας Ζγε1. 778b10.

ἀνεπισκεψία. ἔνια τῶν καθ' ἕκαστον οὐκ ἴσασι δι' ἀνεπισκεψίαν Αγ13. 79a6.

ἀνεπιστημονικὴ πρᾶξις, opp ἐπιστημονικὴ ηεβ3. 1220b25.

ἀνεπιστημοσύνη. αἱ νέαι μέλιτται τραχέα τὰ κηρία ἐργάζονται δι' ἀνεπιστημοσύνην Ζιι40. 626b4.

ἀνεπιστήμων, coni ἔμπειρος Ηκ10. 1180b17. opp ἔμπειρος Ηκ10. 1181b6. οἱ ἐπιστήμονες ὑπὸ τῶν ἀνεπιστημόνων ἐλέγχονται τι6. 168b7. τὸ ἀνεπιστῆμον τζ9. 147a19. — τὰ παιδία ὥσπερ ἀνεπιστήμονα τοῦ ἐγρηγορέναι Ζγε1. 779a19.

ἀνεπιτήδειος ϗ φαῦλος Πα10. 1258a27.

ἀνεπιτίμητον, opp φαῦλον Ηη15. 1154b4.

ἀνέργαστον, opp ἀπειργασμένον Μθ6. 1048b4.

ἀνερεύγεσθαι. ποταμοὶ ἀνερευγόμενοι εἰς θάλασσαν κ3. 392b16.

ἀνερεύνητον παραλιπεῖν Ηκ10. 1181b12.

ἀνέρπειν πρὸς τὸ μετεωρότερον Ζμδ10. 688a10.

ἀνέρχεται τὸ ὕδωρ, opp συγκαταβαίνει μβ3. 358a32.

ἄνεσις, opp δεσμός. τῆς αἰσθήσεως δεσμὸν τὸν ὕπνον εἶναί φαμεν, τὴν δὲ λύσιν ϗ ἄνεσιν ἐγρήγορσιν υ1. 454b27. ἄνεσις δούλων, γυναικῶν, ἡ περὶ τὰς γυναῖκας ἄνεσις Πε11. 1313b35. β9. 1269b13, 1270a1. — ἡ ἀνώμαλος φορὰ ϗ ἄνεσιν ἔχει ϗ ἐπίτασιν ϗ ἀκμήν Οβ6. 288a19, b13. ἄνεσις def Ζγε7. 787b22. ἡ ὑπάτη μετ' ἀνέσεως, opp σύστασις πιθ4. 917b36. ἄνεσις τοῦ πυρετοῦ πια22. 901b10. τῇ ψυχῇ ἀνάπαυσις ἡ περὶ τὸν ὕπνον γινομένη τοῦ σώματος ἄνεσις Οβ1. 284a34. ἡ ὑπὸ τῆς θερμότητος ἄνεσις πολύπορον τὸ σῶμα ϗ μανὸν ἀπειργασμένη f 208. 1516a1. ἄνεσις, syn παιδιά, τῆς συντονίας ἀνάπαυσις Ηγ8. 1150b17. Ρα11. 1371b34. Πθ7. 1341b41. 3. 1337b42.

ἀνετεροίωτος ϗ ἄτρεπτος κ2. 392a32.

ἄνετοι ϗ πλήρεις περιττώματος τόποι Ζγβ4. 738a2.

ἄνευ. οὐκ ἄνευ μὲν τούτων, οὐ μέντοι διὰ ταῦτα Φβ9. 200a5, 8. — ἄνευ i q χωρίς, εἰ μή: ἄνευ τῶν κατὰ μέρος ἀδικημάτων οὐδεὶς ἀδικεῖ Ηε15. 1138a24. — ἄνευ postponitur (ubique, ut videtur) pronomini relativo, ὧν ἄνευ, οὗ γὰρ ἄνευ sim Φδ1. 208b35. Πγ5. 1278a3. δ4. 1291a2. η8. 1328a23, b3. 9. 1329a34. Μδ5. 1015a20, 22. λ7. 1072b12. ηεα2. 1214b14, pronomini interrogativo τίνων ἄνευ ηεα2. 1214b13; nomini substantivo postpositum exhibetur τῶν οὐσιῶν ἄνευ Μλ5. 1070a2.

ἀνεύθυνος (cf ἀνυπεύθυνος) Πβ9. 1271a5.

ἀνεύθυντος. περὶ ἀνευθύντου μδ9. 385b26-386a9. cf ἄκαμπτος.

ἄνευρος. ἄναρθρα τὰ νέα μᾶλλον ϗ ἄνευρα Ζγε7. 787b12. ἀνευρότερον ϗ ἀναρθρότερον τὸ θῆλυ Ζιδ11. 538b7. ἀνευρότερα ϗ μαλακώτερα τὰ θήλεα φ5. 809b10.

ἀνευρύνεται πάλιν ὁ Ὠκεανός κ3. 393b6.

ἀνέφελος ἀήρ κ4. 394a23.

ἀνέχειν. τῇ μὲν ὁ ἥλιος ἀνέχει, τῇ δὲ σκιάζει μγ4. 374b2. ὁ κομήτης ἀπὸ δυσμῶν ἀνέσχε μα6. 343b3. — δύναται ἄποτος ἀνέχεσθαι τέτταρας ἡμέρας Ζιδ8. 596b2. ἀνέχεσθαι προπηλακιζόμενον, ἀδικούμενον Ηδ11. 1126a8. Ρα13. 1374b18, λαμβάνοντα κατὰ δύναμιν ηεη10. 1243b11. ἠνείχετο ἀκόντων Πγ14. 1285a11. — ἀνεκτά πο24. 1460a36.

ἀνεψιός Πβ3. 1262a10, 13. ἀνεψιῶν φιλία Ηθ14. 1162a1-4.

ἄνηβοι ϗ ἄγονοι ἐκ γενετῆς Ζιη1. 581b22, 23.

ἀνήδυντος. αἱ ἐπὶ τῶν βοτρύων ῥᾶγες ἀνήδυντοι πκ23. 925b18. — οἱ νέοι ἀνήδυντον οὐδὲν ὑπομένουσιν, ἡ δὲ μουσικὴ τῶν ἡδυσμένων ἐστίν Πθ5. 1340b16.

ἄνηθον. τὰ ἄνηθα οὐρητικά πκζ10. 949a2. (Anethum graveolens *L.*)

ἀνήκειν. ὅσα ἐστὶν ἀνθρωπικὰ ϗ ἀνήκει εἰς τὰ ἤθη ϗ τὰ πάθη Ηθ2. 1155b10. τὰ συμφέροντα ϗ τὰ εἰς τὸν βίον ἀνήκοντα Ηι6. 1167b4.

ἀνήκεστα διαπεπραγμένοι Ρβ23. 1399b4. ὁ μέλλων ποιεῖν τι τῶν ἀνηκέστων πο14. 1453b35.

ἀνήκοοί εἰσιν οἱ καθεύδοντες πια41. 903b38.

ἀνήκουστος, opp ἀκουστός ψβ9. 421b5. ἀνήκουστος ὁ μικρὸς ψόφος ϗ ὁ μέγας ϗ βίαιος ψβ10. 422a26.

ἀνήλατον. περὶ ἀνηλάτου μδ8. 385a16. 9. 386b19-25.

ἀνήνυστον (Emped 103) ξ2. 975b2.

ἀνήρ. de masculo animalium genere universe, ὅταν ϗ τῷ ἄρρενι ἀνὴρ (i e ἄρρεν, gallus) συνῇ Ζικ5. 637b15. — vir, opp femina. διὰ τί γυνὴ ἀνδρὸς οὐκ εἴδει διαφέρει Μι9. 1058a29. — *a*, anatom et physiolog Παρμενίδης τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμοτέρας εἶναί φησιν Ζμβ2. 648a29. οἱ ἄνδρες θερμοὶ ϗ ξηροί πγ7. 872a5. δ28. 880a13. 25. 879a33. τὸ τῶν ἀνδρῶν κρανίον πόσας ἔχει ῥαφάς Ζια8. 491b3. γ7. 516a20. τοῖς ἀνδράσιν αἱ κεφαλαὶ ἧττον φθειρώδεις ἢ ταῖς γυναιξίν Ζιε31. 557a8. οἱ χραντῆρες τοῖς ἀνδράσι πότε φύονται Ζιβ4. 509b25. τῶν ἀνδρῶν ἡ φωνὴ πῶς διαφέρει τῆς τῶν γυναικῶν, πότε μεταβάλλει ϗ πῶς Ζιη1. 581b8, a22. τῶν ἀνδρῶν τίνες τρίχες ὑστερογενεῖς Ζιγ12. 518b2. τοῖς ἀνδράσι φλέβες τείνουσιν εἰς τοὺς ὄρχεις Ζιγ2. 512b4. ἀνδράσιν ἐνίοις μεθ' ἥβην ἐκθλίβεται γάλα Ζιγ21. 522a19. ἐκ τίνος ἡλικίας ϗ μέχρι τίνος γεννῶσιν οἱ ἄνδρες Ζιη1. 582a29. 6. 585b5. Empedoclis de generatione sententia, ἐν τῷ ἄρρενι ϗ τῷ θήλει οἷον σύμβολον ἐνεῖναι Ζγα18. 722b10. δ1. 764b18. ἀνδρὸς αἰδοῖον Ζιδ7. 532b23. κ7. 637a22. εἰς τὸ πρόσθεν τοῖς ἀνδράσιν ἡ πρόεσις τοῦ σπέρματος· οὗ προΐεται ὁ ἀνὴρ τὸ σπέρμα Ζικ2. 634b37. 3. 636a6. 5. 637a16, b33. παισὶ μήπω δυναμένοις προΐεσθαι ἡδονὴ γίνεται ξυομένοις Ζγα20. 728a11. συγγίνεσθαι ἀνδρί Ζγδ7. 775b27. Ζικ2. 634b31. 5. 635a34, 636a11. 6. 637b25, 30. πλησιάζειν τῷ ἀνδρί Ζιη4. 584a31. κ3. 635a37, b1, 32. (ὁ ἀνὴρ πλησιάζει Ζικ5. 637a16). ἡ πρὸς τὸν ἄνδρα συνουσία Ζικ3. 635b17. αἱ πρὸς τὸν ἄνδρα χρήσεις Ζικ4. 636a39. τίνες ἄνδρες ἀφροδισιάσαντες εὐρωστότεροι Ζικ5. 636b24. ἀνασπάσαι τὸ τοῦ ἀνδρός Ζικ3. 635b29. δέχεσθαι παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ϗ ἀφιέναι Ζικ4. 636b5. λαβεῖν παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ϗ μὴ συλλαβεῖν Ζικ3. 636a27. τῆς

ἀγωνίας τῶν ἀνδρῶν τίνες αἱ αἰτίαι· ἀγωνία ἰατή, ἀνίατος Ζγβ7. 746 b16 sqq. Ζιη6. 585 b9, 27. κ1. 633 b11. 4. 636 b8. 5. 636 b11, 39, 637 a3. οἱ πίονες ἀγονώτεροι διά. τί Ζγα18. 726 a4. ἄνδρες ἀρρενογόνοι, θηλυγόνοι Ζιη6. 585 b12, 21. Ζγα18. 723 a23. — b, ethica. γυνὴ ἀνδρὸς ἐλεημονέστερον, ἀρίδακρυ μᾶλλον, φθονερώτερον, μεμψιμοιρότερον, φιλολοίδορον μᾶλλον Ζιι1. 608 b8. ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς ἕτεραι ἀρεταί Πγ4. 1277 b20, 24. cf β4. 1264 b6. — ἀνήρ de virili aetate, opp παῖς, παιδίον Ζμδ10. 686 a24. Ζγα18. 724 a22. β2. 734 a29. Ζιδ10. 537 b10 al. ἐπὶ τῆς ἐχομένης ἡλικίας ϗ ὅταν ἄνδρες γένωνται Πδ9. 1294 b25. ἄνδρες προϊούσης ἤδη τῆς ἡλικίας γίγνονται φαλακροί Ζγε3. 782 a10. — ἀνήρ, maritus, opp μοιχός Ζιη4. 585 a16. οἰκίας μέρος ἀνὴρ ϗ γυνή Πβ9. 1269 b15. κατ' ἀξίαν ὁ ἀνὴρ ἄρχει Ηθ12. 1160 b33. ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς φιλία ποία Ηθ14. 1162 a16-33. 12. 1160 b33 sqq. ἀδικία ἀνδρὸς αἱ θύραζε συνουσίαι οα4. 1344 a12. — ἀνήρ, dist πολίτης. ἀνδρὸς ϗ πολίτου πότερον ἡ αὐτὴ ἀρετή Πγ18. 1288 a38, 40, b2. ὁ αὐτὸς ὅρος τῷ τε ἀρίστῳ ἀνδρὶ ϗ τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ Πη15. 1334 a13. πότερον τὸν ἄριστον νόμον ἄρχειν αἱρετώτερον ἢ τὸν ἄνδρα τὸν ἄριστον Πγ16. 1287 b21. 15. 1286 a9.

ἀνθεῖν. κύτισος ἀνθῶν Ζιγ21. 522 b28. ἐν κάλυκι ἀνθεῖν Ζιε22. 554 a12. — ἀνθοῦσα ἀνδρὸς ἀκμή (Isocr 5, 10) Ργ11. 1411 b28.

ἀνθέλκειν. ὁ νοῦς διὰ τὸ μέλλον ἀνθέλκειν κελεύει ψγ10. 433 b8.

Ἀνθεμοῦσσα πρότερον ἐκλήθη ἡ Σάμος f 529. 1566 a2.

Ἀνθεύς, Ἁλικαρνασσεύς, ἐκ βασιλείου γένους f 515. 1562 a28.

Ἄνθη. οἱ περὶ Ἄνθην ϗ Ὑπέρην κατοικοῦντες f 555. 1569 b44.

Ἀνθηδονία. Ἀνθηδονίαν ἐκάλουν τὴν Καλαυρίαν f 555. 1569 b44.

Ἀνθηδονιὰς ἄμπελος f 554. 1569 b34.

Ἀνθηδών. ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις (ex oraculo quodam) f 555. 1570 a1.

ἀνθίας, piscis. ὁ αὐλωπίας, ὃν καλοῦσί τινες ἀνθίαν, τίκτει τοῦ θέρους Ζιζ17. 570 b19. ἀγελαῖος Ζιι2. 610 b5. οἱ σπογγεῖς καλοῦσιν ἱεροὺς ἰχθῦς τούτους Ζιι37. 620 b33 (piscis non definitus C S St Cuvier et Valenc hist des poissons II 255 AZι I 125 n 3; scomber alalonga K Cr).

ἀνθίζειν. πορφύρας ὑμὴν θλιβόμενος ἀνθίζει τὴν χεῖρα Ζιε15. 547 a18.

ἄνθινον μέλι θ16. 831 b18.

ἀνθολογοῦνται αἱ μέλιτται Ζιι42. 628 b32.

ἄνθος, τό. ἄνθος καλλύντρου, καλάμου, ἐλαίας Ζιε21. 553 a20, 21. φασὶ τοῦτο ἄνθος εἶναί τι φυσικὸν τὸ φυκίον Ζιζ13. 568 a6. φυτῶν ἄνθη φτα3. 818 a15. χ4. 794 a17. γίνεται κηρίον ἐξ ἀνθέων Ζιε22. 553 b27 sqq. ἄνθη ἐρυσιβώδη Ζιθ27. 605 b18. ταῖς τῶν ἀνθῶν ὀσμαῖς μόνον χαίρει τῶν ζῴων ἄνθρωπος αι5. 444 a33, 443 b27. τριβόμενα τὰ ἄνθη δυσωδέστερα πιγ3. 907 b33. αἱ ὀσμαὶ τῶν ἀνθῶν ἧττον εὐώδεις ἐκ τοῦ ἐγγύς πιβ2. 906 a31. 9. 907 a25. τῶν ἀνθῶν τὰ χρώματα πῶς γίνεται χ5. 796 b7 sqq. — color. ποιεῖ φαίνεσθαι τὰ ἄνθη λαμπρότερα χ4. 794 b3, 6. τοῦτο καταφανὲς ϗ ἐπὶ τῶν ἀνθῶν μγ4. 375 a23. τὸ ἄνθος τῶν πορφυρῶν, τοῦ ὀστρέου Ζιε15. 547 a7-28, 548 a13. ζ13. 568 a10 (ostreum, sanies purpurea). ἄνθος χαλκοῦ θ58. 834 b30.

ἄνθος, ὁ, avis. σκωληκοφάγος, τὸ μέγεθος ὅσον σπίζα Ζιθ3. 592 b25. descr Ζιι1. 609 b14. 12. 615 a27. λέγεται ὅτι αἰγίθου ϗ ἄνθου αἷμα οὐ συμμίγνυται ἀλλήλοις Ζιι2. 610 a6. (avis incerta, utrum sit motacilla boarula an emberiza citrinella dubitant C S St Cr; motacilla boarula K, motacilla flava et boarula Su 118 n 62, dubitat AZι I 87 n 15.)

Ἄνθος Ἀγάθωνος πο9. 1451 b21 (Nck fr tr p 592).

Ἄνθος (an Ἄνθης?). ἀπὸ Ἄνθου τινὸς ϗ Ὑπέρου f 554. 1569 b35.

ἀνθοφοροῦσιν αἱ μέλιτται Ζιι40. 625 b19.

ἀνθρακευτά, dist φλογιστά μδ9. 387 b19.

ἀνθρακώδης αι2. 437 b17.

ἄνθραξ, dist φλόξ, φῶς τε5. 134 b29 sqq. 8. 138 b19, 20. ὁ ἄνθραξ ἀποσβεσθεὶς ψυχρός Ζμβ2. 649 a23. ἡ σφραγίς, ὁ καλούμενος ἄνθραξ μδ9. 387 b18. ἄνθρακες καταπνιγόμενοι ζ5. 470 a8. ὑπὸ τῆς τῶν ἀνθράκων ἀτμίδος καρηβαρεῖν αι5. 444 b31. ἀνθράκων τρώξεις Ηη6. 1148 b28. τὸ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων πκδ3. 936 a25.

ἀνθρήνη, insectum, refertur ad γένη συγγενικὰ (συγγενῆ) ταῖς μελίτταις ϗ ταῖς σφηξίν, inter γένη ἐξ ἀγελαῖα τῶν μελιττῶν ϗ τῶν παραπλησίων τὴν μορφὴν Ζιδ7. 531 b23. ι38. 622 b21. 40. 623 b10. cf ε22. 553 b9. ι40. 624 b25. 43. 629 a32. αἱ ἀνθρῆναι παμφαγώτεραι, ποικιλώτεραι τῶν μελιττῶν Ζγε6. 786 b1. οἱ τῶν ἀνθρηνῶν σκώληκες πῶς αὐξάνονται Ζιε19. 551 a30. ἡ τῶν ἀνθρηνῶν γένεσις παραπλησίως ἔχει ταῖς μελίτταις Ζγγ10. 761 a3. πῶς ποιοῦσι κηρίον τῷ γόνῳ, τὸ τῶν ἀνθρηνῶν κηρίον γλαφυρώτερον ἢ τὸ τῶν σφηκῶν Ζιε23. 554 b22-555 a8. ι40. 625 a2. τῶν ἀνθρηνῶν vita ac victus descr Ζι42. 628 b32-629 a28. (frelon C, crabro S, species quaedam apium ferarum, similis api terrestri nostrae sed non eadem St, vespa crabro K, apis terrestris vel vespa crabro Cr, species plures vespariarum Su p 221 n 30, species incerta vespariarum AZγ35 AZι I 159 n 3.)

ἀνθρώπειος. πάντα τἀνθρώπεια ἀδυνατεῖ συνεχῶς ἐνεργεῖν Ηκ4. 1175 a4. κοινὰ τῆς ἀνθρωπείας φύσεως πάθη ρ8. 1428 b4.

ἀνθρωπεύεσθαι. δεήσεται τῶν τοιούτων πρὸς τὸ ἀνθρωπεύεσθαι Ηκ8. 1178 b7, cf ᾗ ἄνθρωπός ἐστιν b5.

ἀνθρωπικός. τὸ θρεπτικὸν ἄμοιρον τῆς ἀνθρωπικῆς ἀρετῆς Ηα13. 1102 b12. οὐχ ἧττον ἀνθρωπικὰ τὰ ἄλογα πάθη Ηγ3. 1111 b1. αἱ τοῦ συνθέτου ἀρεταὶ ἀνθρωπικαί Ηκ8. 1178 a21. ἐνέργειαι ἀνθρωπικαί Ηκ8. 1178 a10, 14. ἀνθρωπικαὶ ϗ φυσικαὶ ἐπιθυμίαι Ηη7. 1149 b28. — ἀνθρωπικὸν μὴ διωθεῖσθαι τὴν ἐπικουρίαν, τὸ ἀμνημονεῖν, ἀνθρωπικώτερον τὸ τιμωρεῖσθαι Ηθ16. 1163 b24. ι7. 1167 b27. δ11. 1126 a30. οὐκ ἀνθρωπικὴ ἡ τοιαύτη ἀναλγησία Ηγ14. 1119 a7. δι' ἀλαζονείαν, δι' ἄλλας αἰτίας ἀνθρωπικάς Ρα2. 1356 a30. ἀνθρωπικά, opp ἥρωες πιθ48. 922 b20, 17, 18. — οὐδὲ περὶ τῶν ἀνθρωπικῶν πάντων βουλεύονται Ηγ5. 1112 a28. συζῆν ϗ κοινωνεῖν τῶν ἀνθρωπικῶν πάντων χαλεπόν Πβ5. 1263 a15. ὅσα ἀπορήματά ἐστιν ἀνθρωπικὰ ϗ ἀνήκει εἰς τὰ ἤθη, opp ἀπορήματα φυσικά Ηθ2. 1155 b9.

ἀνθρώπινος. ὁ ἔποψ τὴν νεοττιὰν μάλιστα ποιεῖται ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης κόπρου Ζιι15. 616 a35. — περὶ τοὺς βίους πολλὰ ἂν θεωρηθείη μιμήματα τῶν ἄλλων ζῴων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς Ζιι7. 612 b19. ψυχὴ ἀνθρωπίνη Πγ15. 1286 a19. τἀνθρώπινον ἀγαθόν Ηα1. 1094 b7. 6. 1098 a16. ηεα7. 1217 a22. τὰ μὴ φυσικὰ ἀλλ' ἀνθρώπινα δίκαια Ηε10. 1135 a4. ἡ περὶ τὰ ἀνθρώπινα φιλοσοφία (i e ἡ πολιτική) Ηκ10. 1181 b15. οἱ σοφώτεροι τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν, opp οἱ περὶ τὰς θεολογίας διατρίβοντες μβ1. 353 b6, a35. ὑπερτείνειν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν Ηγ1. 1110 a25. μείζονος ἀρετῆς ἢ κατ' ἀνθρωπίνην φύσιν Πγ15. 1286 b27. ὥς γε πρὸς ἀνθρωπίνην εἰπεῖν πίστιν Οα3. 270 b12. κύκλος τὰ ἀνθρώπινα πράγματα Φδ14. 223 b25. πιζ3. 916 a28. — οὐ χρὴ ἀνθρώπινα φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα Ηκ7. 1177 b32. τοῖς ἀνθρωπίνοις συγγινώσκειν

ἐπιεικές Ρα13. 1374 b10. — πῶς ἔχων τῷ πιστεύειν, πότερον ἀνθρωπίνως ἢ καρτερικώτερον Οβ5. 287 b33.

ἀνθρωπόγλωττον ὄρνεον ἡ ψιττάκη Ζιθ12. 597 b27.

ἀνθρωποειδής. μαρτιχόρας ἔχει πρόσωπον ϗ ὦτα ἀνθρωποειδές Ζιβ1. 501 a29. οἱ πίθηκοι ἀνθρωποειδεῖς Ζιβ8. 502 a24. ποιεῖν τοὺς θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς Μβ2. 997 b10. λ8. 1074 b5.

ἀνθρωπολόγος Ηδ8. 1125 a5.

ἄνθρωπος. 1. (notio. γένος, ἴδιον, εἶδος). a. πᾶς ἄνθρωπος ζῷον, ζῷον παντὶ ἀνθρώπῳ ὑπάρχει, τὸ ζῷον γένος τοῦ ἀνθρώπου Κ1. 1 a8. Αα2. 25 a25. β2. 53 b35, 54 b6. 3. 56 a28. δ4. 91 b5. τα5. 102 a38. δ6. 128 a25 al. cf Ζγβ3. 736 b2. δ3. 767 b30. — b. ἄνθρωπος refertur ad γένη μέγιστα τῶν ἐναίμων Ζιβ15. 505 b28. cf α4. 489 a30, ζῷα χερσαῖα Ζια1. 487 a30, inter ζῷα ἀγελαῖα et ζῷα μοναδικὰ ἐπαμφοτερίζει ἄνθρωπος Ζια1. 488 a7. refertur ad ζῷα πολιτικά Ζια1. 488 a9 (cf infra 60 b36), ad τὰ ζῳοτόκα Ζια5. 489 a35, ad τὰ ἥμερα ἀεί Ζια1. 488 a27 (sed πάντα ὅσα ἥμερα ϗ ἄγρια τυγχάνει ὄντα, οἷον ἄνθρωποι Ζμα3. 643 b5, ϗ ἄνθρωποί που φαίνονται ἄγριοι ὄντες πι45. 895 b24). ἔστι τῶν θηρίων τὰ μὲν ἀεὶ πολέμια ἀλλήλοις. τὰ δ' ὥσπερ ἄνθρωποι, ὅταν τύχωσιν Ζιι1. 610 a4. — ἄνθρωπος ζῷον πεζὸν δίπουν, ζῷον θνητὸν ὑπόπουν δίπουν ἄπτερον τα7. 103 a27. ε4. 133 a3, b8. Αδ5. 91 b5, ζῷον ἥμερον φύσει, ἐπιστήμης δεκτικόν τε2. 130 a26, b8. 3. 132 a19. 4. 133 a22. — c. usitato nomine dicitur τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, veluti Ζιη4. 584 b29. Ζμα5. 645 a29. β9. 655 b15. 10. 656 a7. Ζγδ10. 777 b5. sed proprie ἄνθρωπος est εἶδος, quoniam οὐκ ἔχει διαφοράν, οὐκ ἔχει διαφορὰν κατὰ τὸν καθόλου λόγον, ἄτομον τῷ εἴδει, πλείω ὄντα ἀδιάφορα κατὰ τὸ εἶδος Ζια6. 490 b18, 33. Ζμα5. 645 b25. 4. 644 a31, b7. τα7. 103 a11. (alia ratione εἴδη τοῦ λόγου comparantur τοῖς τῶν ἀνθρώπων εἴδεσι, qui τῇ μὲν ὅμοιοι τῇ δὲ ἀνόμοιοι τὰς ὄψεις ϗ τὰς αἰσθήσεις εἰσίν ρ6. 1427 b34.)

2. (figura, magnitudo hominis universe.) ἔστι τὰ τέλεια ζῷα πρῶτα, τοιαῦτα δὲ τὰ ζῳοτοκοῦντα, ϗ τούτων ἄνθρωπος πρῶτον Ζγβ4. 737 b27. γίγνεται μείζων, ὁ δ' ἐλάττων ἄνθρωπος Ζγδ4. 772 a1. πολυμορφοτέραν ἔχει τὴν ἰδέαν ϗ πολυχουστέραν, ὅσων μὴ μόνον τοῦ ζῆν ἀλλὰ ϗ τοῦ εὖ ζῆν ἡ φύσις μετείληφεν· τοιοῦτο δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος Ζμβ10. 656 a7. ἔχει ὁ ἄνθρωπος ϗ τὸ ἄνω ϗ τὸ κάτω ϗ πρόσθια ϗ ὀπίσθια ϗ δεξιὰ ϗ ἀριστερά Ζια15. 493 b17. cf Ζπ1. 706 a19 sqq. τὰ τοῦ ἀνθρώπου ἄνω ϗ κάτω πρὸς τὰ τοῦ παντὸς ἄνω ϗ κάτω τέτακται Ζια15. 494 a28, 33. Ζμβ10. 656 a12. μόνον ὀρθὸν τῶν ζῴων ἄνθρωπος Ζμβ10. 656 a13. υ3. 457 b25. αν13. 477 a12. διὰ τί μόνον ὀρθόν Ζμδ10. 687 a5, 689 b11, διὰ τὸ τὴν φύσιν αὐτοῦ ϗ τὴν οὐσίαν εἶναι θείαν Ζμδ10. 686 a25, διὰ τὴν τοῦ θερμοῦ φύσιν ἐνισχύουσαν Ζμβ7. 653 a31, διὰ τὴν πολυαιμίαν Ζμγ6. 669 b5. διὰ τί ἄλλα ζῷα οὐκ ἐνδέχεται εἶναι ὀρθά Ζμδ10. 689 b25. δ12. 695 a6. Ζπ11. 710 b31. πάντα τὰ ζῷα νανώδη τἆλλα παρὰ τὸν ἄνθρωπον Ζμδ10. 686 b3, 22. διὰ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζῴων μόνον πρόσωθεν ὄπωπε ϗ τὴν φωνὴν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει Ζμγ1. 662 b20. τὰ τετράποδα ϗ ζῳοτόκα τὰ ἀριστερὰ ἧττον ἔχει ἀπολελυμένα τῶν ἀνθρώπων, πλὴν ἐλέφαντος Ζιβ1. 497 b21. Ζπ1. 706 a19. μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων ἄνθρωπος ἔχει κατεψυγμένα τὰ ἀριστερά Ζμγ4. 666 b9. — Δημόκριτός φησι παντὶ δῆλον εἶναι οἷόν τι τὴν μορφήν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος· καίτοι ὁ τεθνεὼς ἔχει τὴν αὐτὴν τοῦ σχήματος μορφήν, ἀλλ' ὅμως οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος Ζμα1. 640 b32. ὁ νεκρὸς ἄνθρωπος ὁμωνύμως μδ12. 389 b31.

3. (de partibus corporis humani universe.) πρῶτον τὰ τοῦ ἀνθρώπου μέρη ληπτέον, ὁ γὰρ ἄνθρωπος τῶν ζῴων γνωριμώτατον ἡμῖν ἐξ ἀνάγκης ἐστίν Ζια7. 491 a20, 22. τὰ μόρια τὰ πρὸς τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν· τῶν ἔξωθεν μορίων ἡ μορφὴ γνώριμος μάλιστα Ζια16. 494 b19. Ζμβ10. 656 a10. τὰ ἐντὸς μόρια ἄγνωστα μάλιστα τὰ τῶν ἀνθρώπων Ζια16. 494 b21. cf 17. 497 b1. ἐξ ὧν συνέστηκε τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πολλῆς ἐστὶ δυσχερείας ἰδεῖν, οἷον αἷμα φλέβες Ζμα5. 645 a29. τὰ περὶ γενέσεως πλείστην ἔχει πραγματείαν Ζιε1. 539 a1, 6 sqq. η1. 581 a9.

4. (τὰ ἀνομοιομερῆ μόρια corporis humani.) a. τὰ ἐκτὸς μόρια enumerantur Ζια15. 494 a33. ἡ κεφαλὴ διὰ τί ἄσαρκος Ζμβ10. 656 a14. τὸ κρανίον συγκείμενον (opp μονόστεον) Ζμγ7. 516 a17. διὰ τί μαλακὸν τὸ βρέγμα τῶν παιδίων Ζγβ6. 744 a25. τὸ ὑπὸ τὸ κρανίον ὀνομάζεται πρόσωπον ἐπὶ μόνου τῶν ἄλλων ζῴων ἀνθρώπου Ζια9. 491 b10. τῶν ἀνθρώπων καλεῖται τὸ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς ϗ τοῦ αὐχένος πρόσωπον, διὰ τί Ζμγ1. 662 b18. ὁ ἄνθρωπος μικρόστομος Ζιβ7. 502 a8. περὶ τῶν χειλῶν ϗ τῆς γλώττης Ζμβ16. 659 b31-660 a2. 17. 660 a17. ἄνθρωπος ἄνω ϗ κάτω κινεῖ τὰς σιαγόνας ϗ εἰς τὸ πλάγιον Ζμδ11. 691 a28. περὶ αὐχένος Ζια12. 493 a5. περὶ θώρακος Ζια12. 493 a11. περὶ στήθους Ζμδ10. 628 a12. Ζιβ1. 497 b33. πῶς ἔχει μαστούς Ζιβ1. 497 b35, 500 a13, 17. γ20. 521 b23. Ζμδ10. 688 a19, b30. περὶ νώτου Ζια15. 493 b12. ὁ ἄνθρωπος ἄκερκον, διὰ τί Ζμδ10. 689 b1, 21. περὶ γαστρός Ζια13. 493 a17. οἱ ὀμφαλοὶ διὰ τί μεγάλοι γίνονται πι46. 896 a12. τῶν ἀρρένων τὰ αἰδοῖα ἔξω, τὸ αἰδοῖον ϗ οἱ ὄρχεις εἰς τὸ πρόσθεν ϗ ἀπολελυμένα, ἀπηρτημένα Ζιβ1. 500 a33, b3. γ1. 509 b15. Ζγα4. 717 a30. τὸ αἰδοῖον χονδρῶδες ϗ σαρκῶδες Ζιβ1. 500 b21. οἱ ὄρχεις σώζοντες τὴν ἐπαναδίπλωσιν Ζγα4. 717 a32. 6. 718 a15. — τὰ ἔναιμα τέτταρσι κινεῖται σημείοις, οἷον ἄνθρωπος χερσὶ δυσὶ ϗ ποσὶ δυσίν Ζια5. 490 a27. δύο πόδας ἔχει ἄνθρωπος ϗ ὄρνις Ζια5. 489 b20. ἡ διποδία ἀνθρώπου ϗ ὄρνιθος διάφορος· ἐναντίας ἔχουσι τὰς κάμψεις τῶν σκελῶν Ζμα3. 643 a3. δ12. 693 b2. Ζπ1. 704 a16. 12. 711 a11, b7. ὁ ἄνθρωπος μάλιστα κατὰ φύσιν ἐστὶ δίπους Ζπ5. 706 b10. cf τα5. 102 a27. ὁ ἄνθρωπος πῶς κινεῖ τὰ σκέλη, τοὺς βραχίονας Ζπ12. 711 a15, b9. 13. 712 a11. 1. 704 a20. cf Ζια15. 494 b11. β1. 498 a4, 19, 26. Ζμδ10. 687 b25. ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ σκελῶν ϗ ποδῶν τῶν προσθίων βραχίονας ϗ τὰς καλουμένας ἔχει χεῖρας Ζμδ10. 686 a25, 687 a5. Ἀναξαγόρας φησὶ διὰ τὸ χεῖρας ἔχειν φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζῴων ἄνθρωπον· εὔλογον δὲ διὰ τὸ φρονιμώτατον εἶναι χεῖρας λαμβάνειν Ζμδ10. 687 a7. ὁ ἄνθρωπος σαρκώδη ἔχει σχεδὸν μάλιστα τὰ ἰσχία, τοὺς μηρούς, τὰς κνήμας, τὰ σκέλη· τὰ σκέλη κατὰ λόγον πρὸς τὸ ἄνω τοῦ σώματος μέγιστα τῶν ὑποπόδων ϗ ἰσχυρότατα διὰ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι Ζιβ1. 499 b2. Ζμδ10. 689 b5, 690 a27. πι41. 895 a23. Ζπ11. 710 b9. τῶν δακτύλων μέγεθος ἐναντίως ἔχει ἐπί τε τῶν ποδῶν ϗ τῶν χειρῶν κατὰ λόγον Ζμδ10. 690 a30. πολυσχιδῆ αἱ τοῦ ἀνθρώπου χεῖρες ϗ οἱ πόδες Ζιβ1. 499 b7. διὰ τί πολυσχιδεῖς οἱ πόδες τῶν ἀνθρώπων, οὐ μακροδάκτυλοι δέ Ζμδ10. 690 b7. ἄνθρωπος βαδίζει κινῶν τοὺς ὤμους Ζπ10. 709 b25. οἱ μακροὶ τῶν ἀνθρώπων λορδοὶ βαδίζουσιν Ζπ7. 707 b18. διὰ τί ἄχρηστος τοῖς ἀνθρώποις ἡ τῶν πτερῶν ἕξις κατὰ φύσιν κινουμένοις Ζπ11. 711 a3. — b. τὰ ἐντὸς μόρια. κατὰ μέγεθος ἔχει ὁ ἄνθρωπος πλεῖστον ἐγκέφαλον ϗ ὑγρότατον, ϗ τῶν ἀνθρώπων οἱ ἄρρενες τῶν θηλειῶν Ζμα16. 494 b28. β7. 653 a27. 14. 658 b7. Ζγε3. 784 a1, διὰ τί Ζγβ6. 744 a29. ὁ ἐγκέφαλος ὑγρὸς ϗ ψυχρός Ζγε3. 782 b17. ὁ ἐγκέφαλος συνίσταται μόλις, ὀψὲ

παύεται τῆς ψυχρότητος ϗ τῆς ὑγρότητος μάλιστα ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων Ζγβ6. 744a25. ἡ καρδία κεῖται τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μᾶλλον Ζια17. 496a15. β17. 506b33. Ζμγ4. 666b6, ἀρχικὴν χώραν ἔχει Ζμγ4. 665b22. ὁ περὶ τὴν καρδίαν ϗ τὸν πλεύμονα τόπος θερμότατος ϗ ἐναιμότατος Ζμβ7. 653a29. ἐν ἀνθρώπῳ συμβαίνει μόνον τὸ τῆς πηδήσεως (τῆς καρδίας). διὰ τί Ζμγ6. 669a19. ὁ πλεύμων διμερής, οὐ πολυσχιδής, ἡ διάστασις ἥκιστα φανερὰ ἐν ἀνθρώπῳ Ζια16. 495b1. ὁ σπλὴν ποῖος Ζια17. 496b21. Ζμγ12. 674a2, τὸ ἧπαρ Ζια17. 496b23. ἀνθρώπων ἔνιοι φαίνονται ἔχοντες χολὴν ἐπὶ τοῦ ἥπατος, ἔνιοι δ' οὐκ ἔχοντες Ζμδ2. 676b31. περὶ κοιλίας ϗ ἐντέρου Ζιβ17. 507b16, 18, 22. περὶ νεφρῶν Ζμγ9. 671b6. ἡ κύστις πόση Ζια17. 497a23. τῆς ὑστέρας τίς ἡ θέσις Ζιγ1. 510b17. Ζγα8. 718a37. 12. 719b25. γ1. 749a31.

5. (τὰ ὁμοιομερῆ μόρια corporis humani). *a.* τὰ ὑγρά. 1. τῶν ὑγρῶν τὰ σύμφυτα. ἔχει λεπτότατον ϗ καθαρώτατον αἷμα ἄνθρωπος Ζιγ19. 521a3, σάρκα μαλακωτάτην Ζμβ16. 660a11. — 2. τῶν ὑγρῶν τὰ ὑστερογενῆ. τὸ γάλα τοῖς θήλεσι πότε γίνεται Ζγδ8. 776a15, 22, παύεται ἐὰν πάλιν συλλάβωσιν Ζιη11. 587b29. τῶν ἀρρένων ἐν οὐδενὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεται γάλα Ζιγ20. 522a12. διὰ τί ἄνθρωπος ϗ βοῦς ἔλαττον ἀμέλγονται γάλα ὡς κατὰ λόγον πι6. 891b5. πλεῖστον σπέρμα κατὰ τὸ σῶμα ἄνθρωπος προΐεται Ζιγ22. 523a15. η2. 583a6. τὸ τῶν νέων σπέρμα ἄγονον Ζιε14. 544b17. πάθος τι τῆς προέσεως τοῦ σπέρματος Ζγγ1. 751a16. τὸ τῆς κύστεως περίττωμα τοῖς τετράποσι παχύτερον ἢ τὸ τοῦ ἀνθρώπου Ζιζ18. 573a17. διὰ τί ὁ ἄνθρωπος πλείω τὴν ὑποχώρησιν ποιεῖται τὴν ὑγρὰν τῆς ξηρᾶς πι59. 897b34. διὰ τί τοῖς θήλεσι τῶν ἀνθρώπων πλεῖστον γίνεται περίττωμα Ζγβ4. 738b6. — *b.* τὰ στερεά. αἱ φλέβες ἐν τῷ ἀνθρώπῳ πῶς ἔχουσιν Ζιγ2. 511b1-4. 515a14, φανεραὶ ἐν τοῖς λελεπτυσμένοις σφόδρα ἀνθρώποις Ζιγ2. 511b22, 31. αἱ τῶν ἀνθρώπων φλέβες παχεῖαι ὡς κατὰ τὸν λόγον τοῦ σώματος Ζια17. 496b14. περὶ ὀστῶν ϗ χόνδρων Ζιγ7. 8. περὶ ὀδόντων Ζιβ1. 501a9, b1. 3. 501b19. 4. 501b24. τῶν μελάνων ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες διὰ τί λευκοί Ζιγ9. 517a17. πῶς ὁ ἄνθρωπος πρὸς τὴν κοινὴν χρῆσιν καλῶς ἔχει πεφυκότας τοὺς ὀδόντας Ζμγ1. 662b6. περὶ τριχῶν Ζιβ1. 498b17 sqq. 8. 502a25. Ζμβ14. 658a15 sqq. τρίχες συγγενεῖς, ὑστερογενεῖς Ζιγ11. 518a18. διὰ τί λειότατον (ψιλότατον) κατὰ τὸ σῶμα τῶν ζῴων ἄνθρωπος Ζιη2. 583a1, 6. Ζγβ6. 745b16. τὴν κεφαλὴν ἄνθρωπός ἐστι τῶν ζῴων δασύτατον Ζμβ14. 658b2. Ζγε3. 782b9, 16. πι48. 896a34. 62. 898a20. διὰ τί τοῦ ἀνθρώπου τὰ ἔμπροσθεν δασύτερα τῶν ὄπισθεν πι53. 896b29. οὐ πᾶς ἄνθρωπος ἄρρην τὸ γένειον τριχοῦται Αδ12. 96a10. διὰ τί τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῶν οὐλῶν οὐ φύονται τρίχες πι29. 894a13. διὰ τί ὁ ἄνθρωπος χαίτην οὐκ ἔχει πι25. 893b17. τὰ τριχώματα διαφέρουσι ϗ πρὸς αὐτὰ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ τὰς ἡλικίας ϗ πρὸς τὰ γένη τῶν ἄλλων ζῴων Ζγε3. 781b31. τρίχες ἐν τοῖς θερμοῖς σκληραί, ἐν τοῖς ψυχροῖς μαλακαί Ζιγ10. 517b18. ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ δέρμα οὐκ αἴτιον τοῦ χρώματος τῶν τριχῶν. πλὴν τῶν πολιῶν τῶν διὰ νόσον Ζγε4. 784a25. 5. 785b6. οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὴν ἡλικίαν μεταβάλλουσι τὰ χρώματα τῶν τριχῶν Ζγε6. 786a31. Ζιγ11. 518a7, οὐ μεταβάλλουσι μεταβάλλοντες τὰ ὕδατα πι7. 891b15. αἱ τῶν ἀνθρώπων τρίχες ἐκ βάθους πεφυκυῖαι βίᾳ ϗ μετ' ἀλγηδόνος ἐκσπῶνται, τιλλόμεναι ἀναφύονται σκληρότεραι πι22. 893a24, 18. διὰ τί αἱ τῶν ἀνθρώπων τρίχες ὅσῳ ἂν μακρότεραι ὦσι μαλακώτεραι γίνονται πι23. 893a37. περὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων πολιότητος, φαλακρότητος Ζγε1. 778a26, 780b5. 3. 782a8, 11, 14, 783b8, 12, 784a1. 4. 784b3-13, 785a6. Ζιγ11. 518a17. πι5. 891b1. 63. 898a31. εὐθυώνυχα ὥσπερ ἄνθρωπος (opp γαμψώνυχα) Ζιγ9. 517b1. ἄνθρωπος ὄνυχας ἐλαχίστους ἔχει ὡς κατὰ μέγεθος Ζγβ6. 745b17. ὄνυχες τοῖς ἀνθρώποις ἐπικαλυπτήρια Ζμδ10. 687b24. δέρμα πάντων λεπτότατον ἄνθρωπος ἔχει κατὰ μέγεθος Ζιγ11. 517b27. Ζγε2. 781b21. πι33. 894b4. τοῦ γαργαλίζεσθαι μόνον ἄνθρωπον αἴτιον ἡ λεπτότης τοῦ δέρματος Ζμγ10. 673a7. πλεῖστα σκαρδαμύττει ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ λεπτοδερμότατος εἶναι Ζμβ13. 657b2. τῷ ἀνθρώπῳ ἐστὶ τὸ δέρμα καθάπερ πάθος σαρκός πι27. 893b29. τοὺς ἀνθρώπους ὁ ἥλιος μελαίνει, τὸ πῦρ οὔ πλη8. 967b6. ἄνθρωποι μέλανες Ζιγ9. 517a17. οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι πι11. 892a1.

6. (αἰσθήσεις.) ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὰς πέντε αἰσθήσεις πάσας Ζιδ8. 532b33. τὴν πόρρωθεν ἀκρίβειαν τῶν αἰσθήσεων ἥκιστα ἄνθρωπος ἔχει ὡς κατὰ μέγεθος τῶν ζῴων, τὴν δὲ περὶ τὰς διαφορὰς μάλιστα· πάντων εὐαίσθητον Ζγε2. 781b17. τὰ ὄμματα ἐλάχιστον κατὰ μέγεθος διέστηκεν ἀνθρώπῳ· ἔχει ἀκριβεστάτην ἄνθρωπος τῶν αἰσθήσεων τὴν ἁφήν, δευτέραν τὴν γεῦσιν, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις λείπεται πολλῶν Ζια15. 494b15. πι15. 892b4. ὁ ἄνθρωπος διὰ τί αἰσθητικώτατον τῶν ζῴων Ζμβ16. 660a12. 17. 660a20. μόνον ἢ μάλιστα τῶν ζῴων ἄνθρωπος πολύχρους τὰ ὄμματά ἐστιν Ζια9. 492a5. Ζγε1. 779a34, b6, 780b3. διὰ τί οἱ λευκοὶ ἄνθρωποι γλαυκοί πι11. 892a1. διὰ τί οἱ ἄνθρωποι μόνοι τῶν ἄλλων ζῴων τὰ ὄμματα διαστρέφονται πλα27. 960a12. οἱ ἄνθρωποι φυλακὴν ἔχουσι τῆς ὄψεως Ζμβ13. 657a25. ἀκίνητον τὸ οὖς ἄνθρωπος ἔχει μόνος Ζια11. 492a22, 28.

7. (φωνή.) διάλεκτον ἔχειν ἴδιον τοῦ ἀνθρώπου· οἱ ἄνθρωποι φωνὴν τὴν αὐτὴν ἀφιᾶσι, διάλεκτον οὐ τὴν αὐτήν Ζιδ9. 536b19. πι38. 895a4, 5. λαλεῖ οὐθὲν τῶν ἄλλων ζῴων πλὴν ἀνθρώπου ϗ οὗτοι δὲ ὀψέ πια1. 899a2. 57. 905a30. διὰ τί μόνον τῶν ζῴων ἄνθρωπος γίνεται ἰσχνόφωνον πι40. 895a15. τὸ θῆλυ ὀξύτερον φθέγγεται τοῦ ἄρρενος Ζγε7. 786b19. φθέγγεσθαι τὴν κεφαλὴν ἀποκοπεῖσαν οὐκ ἀξιόπιστον Ζμγ10. 673a14. πῶς χρήσιμα πρὸς τὴν τῶν γραμμάτων διάρθρωσιν τὰ χείλη, ἡ γλῶττα Ζμβ16. 659b31, 36. 17. 660a22.

8. (τὰ περὶ ὀχείαν, κύησιν κτλ.) ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ (solenne generationis naturalis exemplum) ΜΖ7. 1032a25 Bz. 8. 1033b32. θ8. 1049b25. λ3. 1070a8, 28. 4. 1070b31, 34. ν5. 1092a16. Φβ1. 193b8, 12. 2. 194b13. 7. 198a26. γ2. 202a11. Γβ6. 333b7. Ζμα1. 640a25. β1. 646a33. Ζγβ1. 735a21. ηεβ6. 1222b17 al. ἄνθρωποι οὐκ ἀνακάμπτουσιν εἰς αὐτοὺς ὥστε πάλιν γίνεσθαι τὸν αὐτόν Γβ11. 338b8. — ἄνθρωπος ζῳοτοκεῖ ἐν αὑτῷ ἄνευ ᾠοτοκίας Ζια5. 489b11. ε1. 539a15. Ζγα9. 718b29. 20. 728a7. β1. 732a34. πότε αἱ ἡλικίαι γίνονται τοῖς ἀνθρώποις Ζιε14. 544b22. γεννᾷ ὁ ἄνθρωπος τὸ ἔσχατον μέχρι ἑβδομήκοντα ἐτῶν ὁ ἄρρην, γυνὴ μέχρι πεντήκοντα Ζιε14. 545b26. ὁ ἄνθρωπος τὴν ὀχείαν ποιεῖται πᾶσαν ὥραν· ὀργᾷ πρὸς τὴν ὁμιλίαν τὸ ἄρρεν ἐν τῷ χειμῶνι μᾶλλον, τὸ θῆλυ ἐν τῷ θέρει Ζιε8. 542a26, 32. πι47. 896a21. ἄνθρωπος λαγνίστατος Ζιζ22. 575b30. οἱ δασεῖς ἀφροδισιαστικοὶ ϗ πολύσπερμοι μᾶλλον τῶν λείων Ζγδ5. 774b1. πι24. 893b10. ἡ τῶν σκελῶν λεπτότης ϗ ἀσθένεια συμβάλλεται πρὸς τὸ τὴν φύσιν ὀχευτικὴν εἶναι Ζγγ1. 749b34. ἐπικυΐσκεταί ποτε Ζιη4. 585a8. Ζγδ5. 773b8. ἀνάγκη κατασχόντας τὸ πνεῦμα προΐεσθαι τὴν γονήν Ζγα6. 718a2. ἀνθρώπῳ μόνῳ τῶν ζῴων πολλοὶ χρόνοι τοῦ τόκου, τῆς κυήσεως Ζιγ4. 584a35. Ζγδ4.

772 b8. πι41. 895 a24. τῶν γυναικῶν αἱ πολλαὶ δυσφοροῦσι περὶ τὴν κύησιν Ζγδ6. 775 a28. ὁ ἄνθρωπος ϗ μονοτοκεῖ ϗ πολυτοκεῖ ϗ ὀλιγοτοκεῖ, μάλιστα μονοτοκεῖ Ζγδ4. 772 b1. Ζιη4. 584 b26. τὸν ἄνθρωπον φύσει πολυτόκον εἶναι Ζγδ5. 773 b22. διὰ τί ἄνθρωπος οὐ πολύτεκνος πι14. 892 b1.

9. (γένεσις, αὔξησις, ἐκγόνων ὁμοιότης). περὶ ἀνθρώπων γενέσεως τῆς τε πρώτης τῆς ἐν τῷ θήλει ϗ τῆς ὕστερον μέχρι γήρως Ζιη1. 581 a9 sqq. τὰ δίποδα συγκεκαμμένα ἐν τῇ ὑστέρᾳ, οἷον ὄρνις ϗ ἄνθρωπος descr Ζιη8. 586 b2. τῶν μορίων γένεσις descr Ζγβ6. 744 a21 sqq, 745 b10 sqq. οἱ λέγοντες ὡς συνέστηκεν οὐ καλῶς ὁ ἄνθρωπος (ἀνυπόδητος, γυμνός cf Plat Prot 321 C) οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν Ζμδ10. 687 a24. ἐν τοῖς ἀνθρώποις ὀλίγα σώζεται τῶν διδύμων ἐὰν ᾖ τὸ μὲν θῆλυ τὸ δὲ ἄρρεν. διὰ τί Ζιη4. 585 a2. Ζγδ6. 775 a22. πι28. 894 a8. ἀποτελειοῦται τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἔμπροσθεν, ἐν δὲ τῇ γαστρὶ τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν Ζιζ22. 576 b9. — ὁ ἄνθρωπος τελεωθεὶς τὰ ἄνω ἔχει ἐλάττω τῶν κάτωθεν, νέος ὢν μείζω τὰ ἄνω ἔχει ἢ τὰ κάτω Ζιβ1. 500 b26, 33. Ζμδ10. 686 b6, 11. ἐν ἔτεσι πέντε λαμβάνειν δοκεῖ ἀνθρώπου τὸ σῶμα ἥμισυ τοῦ μεγέθους τοῦ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ γιγνομένου ἅπαντος Ζγα18. 725 b23. οἱ ἄνθρωποι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν ἐπιδιδόασιν πκ7. 923 a36. τοῖς ἄλλοις ζῴοις τὰ ἔκγονα μᾶλλον ὁμοιοῦται ἢ τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τί Ζγδ3. 767 b4, 30, 768 b12, 769 b7. πι10. 891 b33.

10. (παρὰ φύσιν γιγνόμενα. πηρώσεις.) γίνεται ἀνάπηρα μᾶλλον ἐν ἀνθρώποις τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν, διὰ τί Ζγδ6. 775 a4. προϊὸν οὕτως τέλος οὐδὲ ἄνθρωπος ἀλλὰ ζῷόν τι μόνον φαίνεται τὸ γιγνόμενον, ἃ δὴ ϗ λέγεται τέρατα Ζγδ3. 769 b7. διὰ τί τὸ τερατῶδες ἐν ἀνθρώπῳ γίνεται ἧττον Ζγδ4. 770 a32. τὰ δύο ἔχοντα αἰδοῖα, τὸ μὲν ἄρρενος τὸ δὲ θήλεος Ζγδ4. 770 b32. διὰ τί ἄνθρωπος γίνεται ἐκ γενετῆς χωλὸς μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων πι41. 895 a20. νάνοι ἐν ἀνθρώποις comparantur γίννοις ἐξ ἵππου Ζιζ24. 577 b26. — ἐὰν παῖδας ὄντας πηρώσῃ τις, οὔτε αἱ ὑστερογενεῖς ἐπιγίνονται τρίχες οὔτε ἡ φωνὴ μεταβάλλει Ζι50. 631 b30.

11. (τροφή.) διὰ τί ὁ ἄνθρωπος ὑγρᾷ μᾶλλον ἢ ξηρᾷ τροφῇ χρῆται πι56. 897 b19. 59. 897 b36. ἐνίους τῶν ἀπηγριωμένων χαίρειν ἀνθρώπων κρέασιν Ηη6. 1148 b22. δοκεῖ ἀνθρώπῳ ἀγαθὸν τοῦτο (καρκίνους?) πίνειν, ἀλλ' ἔστιν ἀηδές Ζι5. 611 b22. ὁ ὑοσκύαμος ϗ ὁ ἐλλέβορος ἀνθρώποις δηλητήριον φτα5. 820 b5.

12. (ὑγίεια, νόσος.) εὐετηρία κατὰ τοὺς ἀνθρώπους Ζιθ19. 601 b27. πᾶς ἄνθρωπος δεκτικὸς νόσου Αα34. 48 a6. σχεδὸν ὅσαπερ ἀρρωστεῖ ἄνθρωπος ἀρρωστήματα, ϗ ἵππος ἀρρωστεῖ ϗ πρόβατον Ζιθ24. 604 b26. τὰ μακροσκελῆ τῶν ζῴων ὑγροκοίλια, τὰ δ' εὐρυστήθη ἐμετικὰ μᾶλλον ϗ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων Ζι50. 632 b13. φλεβῶν τινῶν ἐπιλαμβανομένων ἐνίοτε ἔξωθεν ἄνευ πνιγμοῦ καταπίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀναισθησίας Ζιγ3. 514 a7. φθεῖρες νόσημα Ζιε31. 556 b30. νόσημα λοιμῶδες ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων πολλάκις Ζιθ19. 602 b13. λυττῶσιν ἅπαντα τὰ δηχθέντα πλὴν ἀνθρώπου Ζιθ22. 604 a7 (πλὴν ἀνθρώπου om AΖι Π 183). πυρετός Ζιθ23. 604 a18. νεφρῶν ἀρρώστημα δυσαπάλλακτον Ζμγ9. 671 b10, 672 a34. διὰ τί ἄνθρωπος βήττει πι1. 891 a8. διὰ τί ἄνθρωπος μόνος λιθιᾷ πι43. 895 a37, b4, ἴσχει λεύκην πι5. 891 a35, μόνῳ αἷμα ῥεῖ ἐκ τῶν μυκτήρων πι2. 891 a13. διὰ τί ἄνθρωπος μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων πτάρνυται πι18. 892 b22. 54. 897 a1. λγ10. 962 b8, κορυζᾷ πι54. 897 b11, καπνίζεται πι51. 896 b8.

13. (βίου μῆκος.) τοῖς ἀνθρώποις κατὰ τὴν ἡλικίαν γίνεται χειμὼν ϗ θέρος ϗ ἔαρ ϗ μετόπωρον Ζγε3. 783 b25, 784 a18. ἄνθρωπος μακροβιώτατον τῶν ζῴων, πλὴν ἐλέφαντος μκ4. 466 a13. Ζγδ10. 777 b3. οἱ ἀραιοὺς τοὺς ὀδόντας ἔχοντες βραχύβιοι πι48. 896 a30. — γένος ἀνθρώπων ἀεί Ζγβ1. 732 a1. εἴπερ ἐγίγνοντό ποτε γηγενεῖς, ὥσπερ φασί τινες, πῶς τοῦτο ὑποληπτέον γενέσθαι Ζγγ11. 762 b28. ἀρχαιότατοι τῶν ἀνθρώπων Αἰγύπτιοι μα14. 352 b19.

14. (psychologica, ethica.) ἔνεστιν ἐν τοῖς πλείστοις ϗ τῶν ἄλλων ζῴων ἴχνη τῶν περὶ τὴν ψυχὴν τρόπων, ἅπερ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἔχει φανερωτέρας τὰς διαφοράς Ζιθ1. 588 a20, 25. cf ι1. 608 b6. Ζγγ2. 753 a13. ἐνυπνιάζειν φαίνονται οὐ μόνον ἄνθρωποι, ἐνυπνιάζει μάλιστα ὁ ἄνθρωπος Ζιδ10. 536 b28, 537 b14. τὰ ζῷα νανώδη, διὸ ϗ ἀφρονέστερα πάντα τῶν ἀνθρώπων Ζμδ10. 686 b22. δηλοῖ τὴν εὐκρασίαν ἡ διάνοια, φρονιμώτατον γὰρ τῶν ζῴων ἄνθρωπος Ζγβ6. 744 a30. — τοσοῦτον διεστάναι ὅσον ἄνθρωπος θηρίου Πα5. 1254 b16. θηριώδεις ἕξεις ἀνθρώπων, ποίαν κακίαν καλοῦμεν θηριότητα Ηη6. 1148 b10. ημβ5. 1200 b10. 6. 1203 a19. — λόγον μόνον ἄνθρωπος ἔχει τῶν ζῴων Πα2. 1253 a10. η13. 1332 b4. τοῦ λογικοῦ ζῴου τὸ μέν ἐστι θεός, τὸ δ' ἄνθρωπος, τὸ δ' οἷον Πυθαγόρας f 187. 1511 a44. ἄνθρωπος τὸ ἐπιστάμενον ἀριθμεῖν τζ5. 142 b25. ἀναμιμνήσκεσθαι μόνος ἄνθρωπος δύναται Ζια1. 488 b26. οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὸ ἀληθὲς πεφύκασιν ἱκανῶς Ρα1. 1355 a15. τὸ σοφὸν ζῷον ἄνθρωπος sim κ3. 392 b19. πλ6. 956 a11. 3. 955 b4. πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος (Protag) Μκ6. 1062 b14. τοῦτο (i e νοῦς) μάλιστα ἄνθρωπος Ηκ7. 1178 a7, sed ὁ τὸν νόμον κελεύων ἄρχειν δοκεῖ κελεύειν ἄρχειν τὸν θεὸν ϗ τὸν νοῦν μόνους, ὁ δ' ἄνθρωπον προστίθησι ϗ θηρίον Πγ16. 1287 a30 (cf πότερον δεῖ κύριον εἶναι τὸν νόμον ἢ τὸν ἄνθρωπον Πγ10. 1281 a35. 16. 1287 a24. δ6. 1293 a16, 32.) ὁ ἄνθρωπος ἀρχὴ πράξεων, ὄρεξις διανοητικὴ ὁ ἄνθρωπος sim Ηγ5. 1112 b32. ζ2. 1139 b5. ηεβ1. 1219 b40. 6. 1222 b19, 28. η15. 1249 b9. βουλευτικὸν μόνον ἄνθρωπός ἐστι τῶν ζῴων Ζια1. 488 b24. τὸ ἔργον τοῦ ἀνθρώπου τί Ηα6. 1097 b25 sqq. ἀνθρώποις ἴδιον τὸ δικαίου ϗ ἀδίκου αἴσθησιν ἔχειν Πα2. 1253 a16. ἄνθρωπος φύσει ζῷον πολιτικόν Πα2. 1253 a2, 8. γ6. 1278 b19. Ηα5. 1097 b11. ι9. 1169 b18, συνδυαστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν Ηθ14. 1162 a17, οὐ μόνον πολιτικὸν ἀλλὰ ϗ οἰκονομικόν, κοινωνικόν ηεη10. 1242 a22, 26. (τὸν νομοθέτην δεῖ βλέπειν πρὸς τὴν χώραν ϗ τοὺς ἀνθρώπους Πβ6. 1256 a20. διαιρεῖν κατὰ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τοὺς ἀνθρώπους Πδ15. 1299 b19.) τελεωθὲν βέλτιστον τῶν ζῴων ἄνθρωπος, χωρισθὲν νόμου ϗ δίκης χείριστον πάντων Πα2. 1253 a31 sqq. cf Ηη7. 1150 a3-8. πκθ7. 950 b32. τῶν ἀνθρώπων ἕνεκεν πάντα πεποιηκέναι τὴν φύσιν Πα8. 1256 b22. Φβ2. 194 a34. οὐ τὸ ἄριστον τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωπος Ηζ7. 1142 a22, 34. ὑπὲρ ἄνθρωπον, κατ' ἄνθρωπον Ηγ10. 1115 b8, 9. δεῖ μεμνῆσθαι ἄνθρωπον ὄντα f 22. 1478 a7. ὥσπερ θεὸς ἐν ἀνθρώποις Πγ13. 1284 a11. καθάπερ φασίν, ἐξ ἀνθρώπων γίνονται θεοὶ δι' ἀρετῆς ὑπερβολήν Ηη1. 1145 a23.

15. τρίτος ἄνθρωπος (argumentum ad redarguendam doctrinam Platonicam de ideis) ΜΑ 9. 990 b17 Bz. μ4. 1079 a13. ζ13. 1039 a3. κ1. 1059 b8. f 183. 1509 b23, 26. τρίτος ἄνθρωπος παρ' αὐτὸν ϗ τοὺς καθ' ἕκαστον τι22. 178 b36.

ἄνθρωπος. ἡ ἄνθρωπος Ηη6. 1148 b20.

Ἄνθρωπος Ηη6. 1147 b35.

ἀνθρωποφαγεῖν Ζιθ5. 594 a29.

ἀνθρωποφαγία Πθ4. 1338 b20. cf Ηη6. 1148 b22.

ἀνθρωποφάγος. θηρίον ἄγριον ϗ ἀνθρωποφάγον Ζιβ1. 501 b1.

ἀνθυπηρετεῖν πολλοῖς Ηι10. 1170 b25. ἀνθυπηρετῆσαι τῷ χαρισαμένῳ Ηε8. 1133 a4.

ἀνιαρός. πρᾶγμ' ἀνιαρόν (Euen fr 8) Μδ5. 1015 a29. Ρα11. 1370 a11. ηεβ7. 1223 a32.
ἀνιᾶσθαι, opp εὐφραίνεσθαι φ4. 808 b15. οἱ ἀνιώμενοι σκυθρωποί φ6. 812 a4.
ἀνίατος. ἀνίατα ἀρρωστήματα Ζιθ24. 604 b9. cf 21. 603 b30. ἀνίατος ἀγονία, opp ἰατή Ζγβ7. 746 b34. διάθεσίς τις διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιωμένη ϗ ἀνίατος ἢ πάνυ δυσκίνητος οὖσα Κ8. 9 a3. οἱ δυσίατοι ϗ ἀνίατοι διὰ κολάσεως ηεγ2. 1230 b8, opp ἰατός, ἐπανόρθωσιν ἔχων Ηη9. 1150 b32. ι3. 1165 b18. οἱ ἀνίατοι κατὰ τὴν μοχθηρίαν Ηι3. 1165 b18. ὁ ἀκόλαστος, ὁ ἀμεταμέλητος, ἡ ἀνελευθερία ἀνίατός ἐστι Ηη9. 1150 b32. 8. 1150 a22. δ3. 1121 b13. τοὺς ἀνιάτους ὅλως ἐξορίζειν Ηκ10. 1180 a9. — ἀνιάτως Ζιθ29. 607 a23. ἀνιάτως κακοί Ηε13. 1137 a29.
ἀνίατρος, opp ἰατρεύειν Φα8. 191 b6.
ἀνιέναι (ἄνειμι). ἀνῄει λοφώδης ὄγκος μετὰ ψόφου μβ8. 367 a4.
ἀνιέναι. 1. trans τέφραν, φλόγα, κάπνον al μβ8. 367 a6, b30. δ9. 387 b13, 23. ἀνεῖναι βλαστόν, ἀνίεσθαι καρποὺς Φβ1. 193 a14. θ80. 836 a21. — ὅπως ἀνέντες (i e omittentes) ἃ πράττουσι μηκέτι ταῦτα ποιήσωσι ρ38. 1445 b4. ἀνειμένου τοῦ κωλύοντος ἐνεργοῦσιν αἱ κινήσεις εν3. 461 b17. — ἀνιέναι, opp ἐπιτείνειν Ηζ1. 1138 b23. ακ802 a7. ἀνίεται ἡ συντονία, ἡ τάσις Ζγε7. 787 b13, 788 a3. περαίνονται αἱ κινήσεις διὰ τοῦ ἕλκειν ϗ ἀνιέναι Ζμγ4. 666 b15. πολιτεῖαι ϗ ἀνιέμεναι ϗ ἐπιτεινόμεναι φθείρονται Ρα4. 1360 a24. ἵνα ἐπιταθῶσιν ἢ ἀνεθῶσιν αἱ πολιτεῖαι Πε1. 1301 b17 (cf μᾶλλον, ἧττον b14). πολιτεῖαι ἀνειμέναι ϗ μαλακαί, opp συντονώτεραι Πδ3. 1290 a28. πολιτεία ἀνειμένη πρὸς τὸ πλῆθος Πη4. 1326 a28. τὰ ἄρθρα ἀνίεται ὑπὸ τῶν νοτίων πα24. 862 a31 (cf syn ἀτονεῖν πκϛ42. 945 a17). τὰ αἰδοῖα ἀνίεται, opp συσπᾶται πκζ11. 949 a11, 9. ἀνιέναι τὸν τόνον, opp ἐπιτείνειν, συντείνειν φ2. 807 a17. πια15. 900 b12, 8. ἀνιέναι τὸ πνεῦμα, opp συντείνειν πβ1. 866 b10, cf 23. 868 b12. οἱ πάγοι τὰς φλόγας ἀνιᾶσιν κ5. 397 b2. φωνὴ ἀνειμένη ϗ ἀσθενής, opp ἐρρωμένη φ2. 807 a24, 806 b27. ἀνιέμενος ϗ ἐπιτεινόμενος ὁ λόγος τι7. 169 a28. ἁρμονίαι ἀνειμέναι, opp σύντονοι Πθ7. 1342 b22. 5. 1340 b3. ἡ συμμετρία ἀνιεμένη διαμένει ἕως τινός Ηκ2. 1173 a27. ἐν ταῖς κινήσεσι βραδὺς ϗ ἀνειμένος φ3. 808 a5. ἐπιτείνειν ἢ ἀνιέναι τὰ τιμήματα Πε8. 1308 b4. ἀνέντες τοὺς παῖδας ϗ τῶν ἀναγκαίων ἀπαιδαγωγήτους ποιήσαντες Πθ4. 1338 b32. ἀνιέναι τοὺς δούλους οα5. 1344 a30, cf b7. ἀνιέμενοι (opp κακοπαθῶς ζῶντες) ὑβρίζουσι Πβ9. 1269 b9. δίαιτα ἀνειμένη λίαν Πβ9. 1270 b32. παιδιαὶ ἀνειμέναι, dist ἐπίπονοι Πη17. 1336 a29. ἀνειμένως ζῆν Ηγ7. 1114 a5. ἀνειμένως ὀργισθῆναι, opp σφοδρῶς, dist μέσως Ηβ4. 1105 b27. — ἡ δευτέρα ἐκκλησία ἀνεῖται τοῖς βουλομένοις λέγειν f 394. 1543 b17. — 2. intr αἱ ἐπιθυμίαι ἀνείκασι Ρβ13. 1390 a15 (cf ἐκλελοίπασιν, ἀσθενεῖς εἰσίν a12). πανταχοῦ ἀνιᾶσι μᾶλλον ἢ ἀρχόμενοι (opp προσέχειν) Ργ14. 1415 b10. ἐάν τε ἐπιτείνῃ ἡ κίνησις ἐάν τε ἀνιῇ ἐάν τε μένῃ Φζ7. 238 a6. Οβ6. 288 b26, 27.
ἀνιεροῦν. ἅπαντα ἅπερ ἀνιέρωσε οβ1346 b5.
ἀνικία (Pythag), v l pro ἀδικία ΜΑ8. 990 a34.
ἄνικμος ϗ ἀμμώδης ἡ Λιβύη πιβ3. 906 b19.
ἀνιμᾶν. ἀνιμᾶται ὁ ἥλιος τὰς σήψεις φτβ6. 826 b36.
ἀνίπτασθαι ϗ αἰωρεῖσθαι θ79. 836 a12.
ἀνισάζειν. τὴν θατέρου ὑπερβολὴν ἀνισάζει θάτερον Ζμβ7. 652 a32. ἀνισάζειν τὸ βάρος Ζπ8. 708 b14. οἱ δύο πτερύγια ἔχοντες τῇ καμπῇ ἀνισάζουσι τὰ τέτταρα σημεῖα Ζπ7. 708 a8. om obiecto ταύτῃ ἀνισάζει ἡ φύσις ϗ ποιεῖ τινὰ τάξιν Οβ12. 293 a2. δεῖ τινὶ ἑτέρῳ ἀνισάσαι ϗ ποιῆσαι ἀνάλογον ηεη10. 1242 b18. — pass ἀνισαζομένων τῶν ἐλαττόνων Οβ14. 297 b12.
ἄνισος (fem ἄνισος Κ6. 6 a33. μχ24. 856 a32), def Κ6. 6 a26, 33. Μδ22. 1022 b33. ἄνισόν ἐστι, dist οὐκ ἔστιν ἴσον Αα46. 51 b27. ἄνισοί τι, κατά τι, καθ' ἕν, opp ἁπλῶς, ὅλως Πε1. 1301 a31, b1. γ9. 1280 a23, 1281 a7. 13. 1283 a28. — ὁ ἄδικος ἄνισος (ἄνισος ϗ πλεονέκτης) ϗ τὸ ἄδικον ἄνισον Ηε6. 1131 a10. 2. 1129 a33 sqq. cf Πε1. 1301 a35. ἐν τούτοις ἔστι ϗ ἄνισον ἔχειν ϗ ἴσον ἕτερον ἑτέρου Ηε5. 1130 b33. τὸ ἄνισον δίκαιον τοῖς ἀνίσοις Πγ9. 1280 a12. διὰ τὸ ἄνισον ἡ στάσις Πε1. 1301 b26. β7. 1266 b40. — τὸ ἄνισον ϗ τὸ πρός τι, ἡ ἄνισος δυὰς στοιχεῖον (Plat) Μν1. 1087 b7, 5, 11. 2. 1088 b32, 1089 b6-15. — ἀνίσως νενεμῆσθαι τὰς ἀρχάς Πγ12. 1282 b24.
ἀνισότης στέρησις ἰσότητος τζ9. 147 b5. ἐφίεσθαι ἀνισότητος ϗ ὑπεροχῆς Πε2. 1302 a26. στάσεις διὰ τὴν ἀνισότητα Πε8. 1308 b31. β7. 1266 b38. ποίων ἰσότης ἐστὶ ϗ ποίων ἀνισότης Πγ12. 1282 b22. cf ε1. 1301 b3. — φιλίαι ἐν ἀνισότητι, opp ἐν ἰσότητι ημβ11. 1210 a7. — τὸ μὴ ἓν ἡ ἀνισότης (Plat) Μβ4. 1001 b23.
ἀνισοῦν τὴν κατάψυξιν Ζμγ4. 666 b8.
ἀνίστασθαι. οἱ ἀνιστάμενοι πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν τῷ μηρῷ ποιοῦσι τὴν κνήμην μχ30. 857 b21. ἀνέστην συμβουλεύσων ρ30. 1436 b1. — ἀναστάς, opp καθεύδων εν1. 458 b20. ἀνίστασθαι τὰ τεθνεῶτα τῶν ζῴων ψα3. 406 b4.
ἀνίσχειν. ἥλιος, σείριος ἀνίσχων, opp δύνων μγ4. 373 b13. Οβ7. 289 a33. Ζιι49 B. 633 a15. πιε9. 912 a34.
ἀνίσχιος. σκέλη ἀνίσχια ϗ σκληρά Ζμδ10. 689 b27. Ζιβ1. 499 b1.
ἀνιχνεύειν Ζιι40. 624 a28.
ἀνίωτος ϗ καθαρὸς σίδηρος θ48. 833 b31. 49. 834 a2. μόνον αὐτὸν τὸν σίδηρον ἀνίωτον εἶναι f 248. 1524 a15.
ἀννέφελος, v l ἀνέφελος (Hom ζ45) κ6. 400 a14.
Ἄννων ἐν Καρχηδόνι ἐπιθέμενος τυραννίδι Πε7. 1307 a5. — ὁ Ἄννωνος περίπλους θ37. 833 a11.
ἄνοδμος πγ13. 873 a2.
ἄνοδος τοῦ ὑγροῦ τοιαύτη μβ2. 355 a6.
ἀνόδους. ἀνόδοντα Ζμγ14. 674 b20. ἀνόδοντα ϗ λεῖα ὡς ῥαφίς (piscis) f 278. 1528 a1.
ἀνόητος Ηγ15. 1119 b11. syn ἠλίθιος Ηδ7. 1123 b4. οἱ τυχόντες ϗ οἱ ἀνόητοι Πβ8. 1269 a6. ἀνδραποδώδης ϗ ἀνόητος ηεγ3. 1231 b10. οἱ ἀνόητοι Ἀλωάδαι κ1. 391 a10. — ἀνόητον ϗ οὐ καλόν ηεγ5. 1232 b38. τὰ ἀνόητα, syn ἄλογα, opp φρόνιμα, ἔλλογα Ηκ2. 1173 a2, 3, 1172 b10. τὸ τῶν προβάτων ἦθος εὔηθες ϗ ἀνόητον Ζιι3. 610 b23. ὁ πολύπους ἀνόητον Ζιι37. 622 a3.
ἀνόθευτος γάμος θ158. 846 a30.
ἄνοια. τὰ ἤθη τῶν ζῴων διαφέρει κατὰ νοῦν ϗ ἄνοιαν Ζιι3. 610 b22. — τίκτει ἀπαιδευσία μετ' ἐξουσίας ἄνοιαν f 89. 1492 a12.
ἀνοίγειν. αἱ θύραι αἱ ἀνοιγόμεναι ἔξω οβ 1347 a6. ψόφος στροφέων ὅταν ἀνοίγωνται βιαίως ακ 802 b41. ἀνοίγεσθαι, opp συγκλείεσθαι Ζιδ4. 528 a16. πόροι ἀνοίγονται, ἀνεῳγμένοι, opp συγκλείονται πβ23. 868 b16. 8. 867 a14. ε7. 881 a27. ια33. 903 a23. λδ12. 964 b11. λέων τὰ ἐντὸς ἀνοιχθεὶς (cf ἀνατέμνειν) ὅμοια πάντ' ἔχει κυνί Ζιβ1. 497 b17. cf δ6. 531 a16. θ5. 594 b27. 23. 604 a21.
ἀνοιδεῖν. οἱ (περὶ τοὺς μαστοὺς) τόποι ἀνοιδοῦσιν ὑπὸ τοῦ πνεύματος Ζγα20. 728 b20. πδ26. 879 b2. cf κδ10. 937 a2. τὸ κάλυμμα ἀνῳδηκός Ζιι40. 625 a2. λίμνιον ἀνοιδοῦν θ112. 841 a4.

ἀνοίδησίς τις τῶν μαστῶν ἐπιγίνεται Ζιζ20. 574 b16. ἡ ἀνοίδησις ἡ ἀπὸ τῆς τροφῆς γινομένη Ζμβ9. 655 a2. δ10. 689 a1. θαλάσσης ἀνοιδήσεις κ6. 399 a27.

ἀνοικίσαι τὴν Σπάρτην ρ2. 1423 a7.

ἀνομαλίζειν. cf ἀνωμαλίζειν.

ἀνομάλωσις τῶν οὐσιῶν Πβ12. 1274 b9. (quoniam non partitionem inaequalem, sed aequalitatis restitutionem videtur significare, non est scribendum cum Steph Thes ed Ddf ἀνωμάλωσις.)

ἀνομβρία Ζιθ28. 606 b20.

ἀνομία ρ37. 1443 a22.

ἀνόμιχλος καὶ ἀνέφελος ἀήρ κ4. 394 a23.

ἀνομοθέτητον τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως Πβ9. 1269 b19.

ἀνομοιοβαρής Οα6. 273 b23.

ἀνομοιοειδεῖς (ἀνομοειδεῖς Lb Mb cf s v ὁμοιοειδής) φιλίαι Ηι1. 1163 b32.

ἀνομοιομερής, opp ὁμοιομερής, veluti εἰ ἄπειρον σῶμά ἐστιν, ἤτοι ἀνομοιομερὲς ἅπαν ἢ ὁμοιομερὲς ἀνάγκη εἶναι Οα7. 274 a31. πᾶν μέρος τῶν κατὰ φύσιν ἢ τῶν ἀνομοιομερῶν ἢ τῶν ὁμοιομερῶν Ζγα18. 724 b24 al, opp ὁμοειδής ψα5. 411 a21. ὕλη τοῖς ζῴοις τὰ μέρη, παντὶ μὲν τῷ ὅλῳ τὰ ἀνομοιομερῆ, τοῖς δ' ἀνομοιομερέσι τὰ ὁμοιομερῆ, τούτοις δὲ τὰ καλούμενα στοιχεῖα τῶν σωμάτων Ζγα1. 715 a10. τὰ ὁμοιομερῆ τῶν ἀνομοιομερῶν ἕνεκέν ἐστιν, ὕλη τῶν ἀνομοιομερῶν, τρίτη καὶ τελευταία σύστασις ἡ τῶν ἀνομοιομερῶν Ζμβ1. 646 b31, 9, a22, 647 a2. 2. 647 b22. Ζια1. 486 a13. τὰ ἀνομοιομερῆ αὐξάνεται τῷ τὰ ὁμοιομερῆ αὐξάνεσθαι Γα5. 321 b17. τὰ ὁμοιομερῆ τοῖς πάθεσι διώρισται, τὰ ἀνομοιομερῆ τῷ δύνασθαί τι ποιεῖν Ζγα18. 722 b32. μδ10. 388 a10. αἱ ποιητικαὶ δυνάμεις ἐν τοῖς ἀνομοιομερέσιν Ζια4. 489 a27. τῶν ἀνομοιομερῶν ἔργα καὶ πράξεις εἰσίν Ζμβ1. 646 b12, 647 a24, 30. τῶν ὀργανικῶν μορίων ἕκαστον ἀνομοιομερές ἐστιν Ζμβ1. 646 b26, 647 a4. τὰ ἀνομοιομερῆ τὰ ἐν τοῖς ζῴοις enumerantur μδ10. 388 a16, ad ea referuntur χεῖρες πρόσωπον στόμα πόδες πτέρυγες ὀφθαλμοὶ μυκτὴρ δάκτυλος βραχίων σπλάγχνα τινά Ζια1. 486 a7. 4. 489 a28. Ζμα1. 640 a20. β1. 646 a23, b14, 32, 647 b9. cf Ζιγ1. 511 a35. δ1. 523 a32. Ζμα1. 640 a20. β1. 647 b9. 9. 655 b18. ἡ καρδία διὰ τὴν τοῦ σχήματος μορφὴν ἀνομοιομερές ἐστιν, ἀρχὴ καὶ τῶν ὁμοιομερῶν καὶ τῶν ἀνομοιομερῶν Ζμβ1. 647 a33. Ζγβ4. 740 a19. ἐοίκασι μάλιστα τοῖς γονεῦσι τὰ ἀνομοιομερῆ Ζγα18. 722 a18, 20, 23, 25, 29. τὰ ἀνομοιομερῆ τὰ ἐν τοῖς φυτοῖς enumerantur μδ10. 388 a19. ἡ τῶν φυτῶν φύσις οὖσα μόνιμος οὐ πολυειδής ἐστι τῶν ἀνομοιομερῶν· πρὸς γὰρ ὀλίγας πράξεις ὀλίγων ὀργάνων ἡ χρῆσις Ζμβ10. 656 a1.

ἀνόμοιον ποσαχῶς λέγεται Μι3. 1054 b14. δ9. 1018 a19. Κ8. 11 a16. πάσχειν ὑπὸ τοῦ ἀνομοίου, ὑπὸ τοῦ ὁμοίου ψβ5. 417 a19. ἐξ ἀνομοίων ἡ πόλις Πγ4. 1277 a5. φιλία ἐν τοῖς ἀνομοίοις πῶς γίνεται ημβ11. 1210 a13. — femin ἀνομοία ακ 803 b8.

ἀνομοιότης, opp ὁμοιότης Ζγδ3. 769 a15. τοῖς ἄκροις πρὸς ἄλληλα πλείστη ἀνομοιότης Ηβ8. 1108 b33. στασιάζειν δι' ἀνομοιότητα Πε2. 1302 b5. αἱ ἀνομοιότητες τῶν ἠθῶν ἥκιστα φιλικόν οα4. 1344 a18. φιλία κατ' ἀνομοιότητα ημβ11. 1210 a9.

ἀνομολογούμενον. τοῦτο δ' ἀνομολογούμενον (non consentaneum) τοῖς προειρημένοις Αα34. 48 a21. ἐλεγκτικὸς τόπος, τὸ τὰ ἀνομολογούμενα σκοπεῖν Ρβ23. 1400 a15. δεικτικὸν ἐνθύμημα τὸ ἐξ ὁμολογουμένων συνάγειν, ἐλεγκτικὸν τὸ τὰ ἀνομολογούμενα συνάγειν Ρβ22. 1396 b28.

ἄνομος. τὰ ἄνομα, coni ἄδικα, ἀσύμφορα ρ11. 1430 a33.

ἀνόνητος τοῖς κατὰ πάθος ζῶσιν ἡ γνῶσις Ηα1. 1095 a9 (syn ἀνωφελῶς a5). ἀνόνητος ἡ χάρις, ἡ βοήθεια Πη16. 1334 b40.

ἄνοπλος. ὥσπερ ἄνοπλοι ὡπλισμένοις μάχονται Ηγ11. 1116 b12. τὸ ἄνοπλον. opp τὸ ὁπλιτικόν Πδ3. 1289 b32.

ἀνορέγειν ἄνω Ζιβ1. 497 b28.

ἀνόρεκτος ἀπολαύσεως αρ4. 1250 b9. ἀνόρεκτοι περὶ τὰς ἀπολαύσεις αρ2. 1250 a8.

ἀνορθοῦν. ἀνορθοῦσθαι τὰ πίπτοντα τῶν οἰκοδομημάτων, coni σῴζεσθαι Πζ8. 1322 b20.

ἀνορούειν. ἀνόρουσε (Emped 178) Μβ4. 1000 b15.

ἀνορροπύγιος κάρκινος Ζιδ2. 525 b31. πτῆσις ἀνορροπύγιος Ζιδ7. 532 a24.

ἀνορύττειν τὰς μυωπίας, τὰ ᾠά Ζιζ37. 580 b25, 23. ι33. 558 a10.

ἄνορχος. φοινίκων ἀνόρχων, οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δὲ ἀπυρήνους f 250. 1524 b24.

ἀνόσιος. ἀνοσιώτατον καὶ ἀγριώτατον ἄνθρωπος ἄνευ ἀρετῆς Πα2. 1253 a36.

ἀνοσιουργοί Ηι4. 1166 b5.

ἄνοσμος Ζικ1. 634 b19.

ἄνοσος Ρα5. 1361 b3. ὑγιές τε καὶ ἄνοσον τὸ ἕν (Melissi verba) ξ1. 974 a19. ἄνοσοι πρὸς τὰ ἄλλα ἀρρωστήματα, τῶν ἄλλων ἀρρωστημάτων Ζιθ22. 604 a11. 24. 604 a22. — ἀνόσως Ζικ3. 635 b40.

ἀνόστεος ἡ καρδία Ζμγ4. 666 b17. τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ἀνόστεα Ζμβ9. 655 a2.

ἄνοστος. οὐ πάντες ἐγένοντο ἄνοστοι f 140. 1502 a5.

ἀνόσφραντος, def ψβ9. 421 b6.

ἀνόχευτος. αἱ πέρδικες αἵ τ' ἀνόχευτοι καὶ αἱ ὠχευμέναι Ζγγ1. 751 a14. τὰς μελίττας γεννᾶν ἢ ὀχευομένας ἢ ἀνοχεύτους Ζγγ10. 759 a16. διατελεῖν ἀνόχευτα Ζιγ21. 523 a4. θ7. 595 b17. ζῷα ἀνόχευτα, γένος ἀνόχευτον Ζιε15. 546 b16, 17.

ἄνοχλος, non impediens. τὰ κέρατα οὕτως ἔχοντα πρὸς τὸν ἄλλον βίον ἀνοχλότατα Ζμγ2. 663 b20.

ἀνταγωνίζεσθαι. οἱ ἐλευθέριοι προΐενται καὶ οὐκ ἀνταγωνίζονται περὶ τῶν χρημάτων Ρα9. 1366 b8.

ἀνταγωνιστεῖν Ργ15. 1416 b14.

ἀνταγωνιστής. ἀνταγωνιστὰς τῆς παιδείας νῦν ἔχουσιν (οἱ Λακεδαιμόνιοι) Πθ4. 1338 b37. οἱ τῶν αὐτῶν ἀνταγωνισταί, ὅσα μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν ἀμφοῖν Ρβ5. 1382 b13, a22. πρὸς ἀνταγωνιστὰς καὶ ἀντεραστὰς φιλοτιμεῖσθαι Ρβ10. 1388 a13. ἀνταγωνισταί, i q ἀντίδικοι ρ2. 1422 a27. 19. 1433 a32. 37. 1442 b8.

ἀντᾴδειν. ὁ πέρδιξ ἀντᾴσας ὡς μαχούμενος Ζιι8. 614 a11, 12, 14, 24. τὸ θηρίον ἀντᾴδει καὶ πρόσεισιν θ151. 845 b25.

ἀνταναιρεῖν. τὰ πρότερα τῷ εἶναι οὐκ ἀνταναιρεῖται Μζ15. 1040 a22. cf συναναιρεῖν.

ἀνταναίρεσις. τὴν αὐτὴν ἀνταναίρεσιν ἔχει τὰ χωρία καὶ αἱ γραμμαί τθ3. 158 b33.

ἀντανακοπὴ κυμάτων, opp πρόωσις κ4. 396 a19.

Ἄντανδρος, πόλις ὑπὸ τὴν Ἴδην πρὸς τῇ Μυσίᾳ τῆς Αἰολίδος f 438. 1550 a29. ἐν τῇ Ἀντανδρίᾳ δύο ποταμοί Ζιγ12. 519 a16. Ἀντανδρίων πολιτεία f 438.

ἀνταποδεικνύουσι τὸ ἀντικείμενον Ρβ26. 1403 a27.

ἀνταποδιδόναι τὴν ἴσην, τὸ ἴσον, χάριτας, τὸ ἐνδεχόμενον Ρβ2. 1379 b7. Ηη7. 1157 b35. ι7. 1167 b25. θ16. 1163 b14. ἀνταποδοτέον τὰς εὐεργεσίας, χάριν, τιμήν, τὴν ἀξίαν Ηι2. 1164 b31, 26. θ16. 1163 b14. 15. 1163 a2. non addito obiecto τὸ ἀνταποδιδόναι δίκαιον Ρα9. 1367 a21. γ5.

1407 a23. παῦλα γίνεται τῆς ὀργῆς ὅταν ἀνταποδιδῷ Ηδ 11. 1126 a21, 16. — ὁ ἀὴρ φέρεται, εἶτα ἀνταποδίδωσιν πκς4. 940 b20. — intrans ὡς ἐκεῖ χάλαζα, ἐνταῦθα ὐκ ἀποδίδωσι τὸ ὅμοιον μα11. 347 b32. cf Ργ4. 1407 a15. τὸ δεξιὸν ἡγεῖται ϗ ἀνταποδίδωσι κατὰ τὸ ὄπισθεν Ζπ7. 707 b16.

ἀνταπόδοσις ἴδιον χάριτος Ηε8. 1133 a3. τὴν ἀνταπόδοσιν πῶς δεῖ γίγνεσθαι Ηθ15. 1163 a9-23. ι1. 1164 b7. 2. 1165 a6. δεῖσθαι χρημάτων εἰς τὰς ἀνταποδόσεις Ηι8. 1178 a30. — ἄν τις ἅπτηται τῶν χορδῶν βιαίως, ἀνάγκη ϗ τὴν ἀνταπόδοσιν αὐτὰς ὕτω πάλιν ποιεῖσθαι βιαιοτέραν ακ803 a31.

ἀνταπωθεῖν πκδ 9. 936 b35. (τὸ σωματῶδες ἀναχθὲν) πάλιν ἀνταπωθεῖται ϗ κάτω ῥεῖ υ3. 457 b23.

ἀνταρκτικὸς πόλος, opp ἀρκτικός κ2. 392 a4.

ἀνταυγεῖν. ὁ ἀὴρ κυανῦς, ϗ ἡ θάλαττα ἀνταυγῦσα τοιαύτη φαίνεται πκγ6. 932 a27.

ἀντειπεῖν τοῖς εἰσφερομένοις Πβ11. 1273 a12. τοῖς λεγομένοις ὐ χαλεπῶς ἀντερῦμεν ρ9. 1430 a11. πρὸς τὴν ἀπορίαν ῥᾴδιον ἀντειπεῖν ϗ λῦσαι ημβ7. 1206 b8. παραπεπεῖσθαι τῷ μὴ ἔχειν ἀντειπεῖν ατ969 b18. — ὥσπερ δύλας ὐδ' ἀντειπεῖν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας δίκαιον, opp ἐπιστήμη ἀρχικωτάτη ϗ ἡγεμονικωτάτη Μβ2. 996 b11.

ἀντεκκόπτω. ἀντεκκοπῆναι ὀφθαλμόν ημα34. 1194 a38.

ἀντεκτρέφεσθαι τὺς πελαργὺς ὑπὸ τῶν ἐκγόνων Ζι13. 615 b23, 25.

ἀντεπιχειρεῖν. μήτ' ἐνίστασθαι μήτ' ἀντεπιχειρεῖν ἔχων τθ8. 160 b10, 5.

ἀντεραστής. φιλοτιμεῖσθαι πρὸς τὺς ἀνταγωνιστὰς ϗ ἀντεραστάς Ρβ10. 1388 a14.

ἀντερείδειν. trans (?) τὰ μαλάκια ἀντερείδοντα ϗ διαπτύττοντα τὰς πλεκτάνας Ζγα15. 720 b16. — intr ὐκ ἔσται πορεία, εἰ μὴ ἡ γῆ μένοι, ὐδὲ πτῆσις ἢ νεῦσις, εἰ μὴ ὁ ἀὴρ ἢ ἡ θάλασσα ἀντερείδοι Ζκ2. 698 b18. cf πκγ3. 931 b12. 13. 933 a13. τὰ μένοντα διὰ τὸ ἀντερείδειν μχ8. 851 b35. τὸ ὠθύμενον ἀντερείδει ὅθεν ὠθεῖται μχ34. 858 a26. μηδενὸς ἀντερείσαντος Οβ13. 294 a19.

ἀντέρεισις πις8. 915 a2. δυσκινήτως ἔχειν πρὸς τὺς ἀνέμυς διὰ τὴν ἀντέρεισιν Οβ13. 294 b17. ἔχει τινὰ ἀντέρεισιν πρὸς ἄλληλα τὸ μόρια ἐν ταῖς καμπαῖς Ζπ3. 705 a14, 11.

ἀντεστραμμένως, v ἀντιστρέφειν.

ἀντευεργετεῖν τὺς εὖ ποιήσαντας ρ2. 1422 a32, 37.

ἀντευεργετικὸς πλειόνων ὁ μεγαλόψυχος Ηδ 8. 1124 b11.

ἀντευποιεῖν Ηκ9. 1179 a28, τὸν εὖ ποιήσαντα Ρα13. 1374 a24.

ἀντέχειν. τὸ καρτερεῖν ἐστὶν ἐν τῷ ἀντέχειν, dist κρατεῖν Ηη8. 1150 a34, 35. — ἂν ἀπτομένῳ τῷ δακτύλῳ τραχύτερα τὰ χείλη ἢ ϗ ἀντέχηται (i q ἀντέχῃ, resistunt) Ζιη3. 583 a18. — ἀντέχεσθαι τῶν παραδεδομένων μύθων, δικαίυ τινός al ποθ9. 1451 b24, 16. Πα6. 1255 a32. ρ1. 1421 a16. — ἀνθεκτέον τῆς μέσης ἕξεως Ηδ 11. 1126 b9.

ἀντηχεῖν δοκεῖ ἡ ὑπάτη μόνη πιθ24. 919 b16.

ἀντί. τὸ μένειν ἀντὶ τῦ μάχεσθαι ᾕρῦντο Ρβ23. 1399 b17. τὰ μὲν ἔναιμα τῶν ζῴων ἐστί, τὰ δ' ἀντὶ τῦ αἵματος ἔχει ἕτερόν τι μόριον τοιῦτο· ἀντὶ σιαγόνων ῥύγχος· ἀντὶ πλεύμονος βράγχια sim Ζμβ2. 648 a1. 16. 659 b5. γ6. 669 a4. 14. 674 b22. δ10. 686 a26 al. cf ἀνάλογον p48 a31. μεταβάλλυσι κατὰ τὰς ὥρας τὸ χρῶμα, οἷον ὁ κόττυφος ἀντὶ μέλανος ξανθός Ζι49Β. 632 b16. — ἀλλ' ἴσως ἀντὶ τύτυ (i e pro eo quod affectibus non caret) βυλεύσεται περὶ τῶν καθ' ἕκαστα κάλλιον Πγ15. 1286 a20.

ἀντιάζειν. ἀντιάσαντα (Emped 330) Ζγα18. 723 a25.

ἀντιβαίνειν ϗ ἐναντιῦσθαι τῷ λόγῳ Ηα13. 1102 b24.

ἀντιβλάπτειν Ηε15. 1138 a8.

ἀντιβλέπειν ὑπ' αἰδῦς ὐ δύνανται πλα3. 957 b12. ὐκέτι ἀντιβλέπυσαι κατάκεινται αἱ αἶγες, ἀλλ' ἀπεστραμμέναι ἀπ' ἀλλήλων Ζι3. 611 a5.

ἀντιβολεῖν. δὶς τάφυ ἀντιβολήσας Ἡσίοδος f 524. 1563 b38.

Ἀντιγόνη Σοφοκλέυς Ρα13. 1373 b9. 15. 1375 a34. γ16. 1417 a29. 17. 1418 b32. πο14. 1454 a1.

ἀντιγράφειν. med ἀντιγράφεσθαι τὰ καταβαλλόμενα τῇ πόλει f 399. 1544 b3, 11, 14.

ἀντιγραφεύς, τίνα ἀντιγράφεται, αἱρετός, κληρωτός f 399. 1544 b13, 10.

ἀντίγραφον. τίθεσθαι ἀντίγραφα παραδόσεως χρημάτων Πε8. 1309 a11.

ἀντιδανειστέον τῷ δανείσαντι Ηι2. 1165 a8.

ἀντιδιαβάλλειν τὸν διαβάλλοντα Ργ15. 1416 a26.

ἀντιδιαιρεῖσθαι. ἀντιδιῃρῆσθαι λέγεται ἀλλήλοις τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν Κ13. 14 b34. ἀντιδιῃρημέναις διαφοραῖς πᾶν γένος διαιρεῖται τζ6. 143 a36. ἀντιδιῃρῆσθαι διαφορᾷ τινί τζ6. 143 a34, b10. τοιαύτη κατάφασις ἢ ἀπόφασιν ἀναγκαῖον ἀντιδιαιρεῖσθαι· τῷ πλάτος ἔχοντι τὸ μὴ ἔχον πλάτος ἀντιδιῄρηται, ἄλλο δ' ὐδέν τζ6. 144 a1. τὰ ἀντιδιῃρημένα τε6. 136 b3, 4, 8, 9. ἅμα τῇ φύσει τὰ ἀντιδιῃρημένα ἐκ τῦ αὐτῦ γένυς τζ4. 142 b7-10. Κ13. 14 b33.

ἀντιδιδόναι ημβ11. 1210 b18.

ἀντίδικος, opp διαιτητής Οα10. 279 b11. cf f 414. 1547 a19. syn ἀνταγωνιστής ρ37. 1442 b6, 8, 1443 b1, 12. ὁ νόμος δύο λόγυς τῶν ἀντιδίκων ἑκάστῳ ἀποδίδωσι ρ19. 1432 b37. ἀπὸ τῶν ἀντιδίκων αὐτῶν τὸ εἰκὸς λαμβάνειν ρ8. 1428 b24. τῷ ἀντιδίκῳ τί σκεπτέον, opp ὁ κατηγορῶν Ρα10. 1368 b30. τὰ πρὸς ἀντίδικον Ργ13. 1414 b1, 9. — τῶν ἀμφισβητύντων λόγων ἀκηκοέναι ὥσπερ ἀντιδίκων Μβ1. 995 b3.

ἀντίδοσις ἡ κατ' ἀναλογίαν Ηε8. 1133 a6. — Ἰσοκράτης ἐν τῇ ἀντιδόσει Ργ17. 1418 b27.

ἀντιδωρεαί Ηδ5. 1123 a3.

ἀντιδωρεῖσθαι Ηθ10. 1159 b14.

ἀντίζυγος. τὸ ἧπαρ ἔχει ὥσπερ ἀντίζυγον τὸν σπλῆνα Ζμγ4. 666 a27.

ἀντίθεσις. ὁ μέγας δάκτυλος πρὸς τὸ λοιπὸν τῆς χειρὸς ἀντίθεσιν ἔχει Ζιβ11. 503 a25. — logice ἀντίθεσις ambitum et varietatem usus eandem habet atque ἀντικεῖσθαι, quocum saepe pro syn coniungitur (cf τη1. 151 b35, 34. ι28. 181 a26, 27 al). ἀντιθέσεως genera quatuor distinguuntur τβ8. ε6. Μι4. 1055 a38. 3. 1054 a23. 4. 1055 a38. κ11. 1067 b21. Φε1. 225 a11 (cf ἀντικεῖσθαι). αἱ λεγόμεναι ἀντιθέσεις, αὗται αἱ ἀντιθέσεις (genera oppositionis) τη1. 151 b35. Κ10. 11 b38. ὁ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός Κ10. 12 b3, 12. ἀντίφασίς ἐστιν ἀντίθεσις ἧς ὐκ ἔστι μεταξύ Αγ2. 72 a12. ὅσαι καταφατικὸν ἔχυσι τὸ σχῆμα κατὰ τὴν ἀντίθεσιν Αα13. 32 a32. τὸ πότερον ἀεὶ ἐν ἀντιθέσει λέγομεν, πότερον λευκὸν ἢ ὐ λευκόν Μι5. 1055 b32. τῶν καταφάσεων (i e τῶν καταφατικῶν προσδιορισμῶν) αἱ ἀντιθέσεις τρεῖς Αβ15. 64 a38. τἀναντία κατὰ τὴν ἀντίθεσιν τθ13. 163 a16. ἀντιθέσεις φανερώτεραι ηεβ5. 1222 a22. — rhet ἀντίθεσις, i q ἀντικειμένη λέξις, def Ργ9. 1409 a35, 1410 a22, dist παρίσωσις, παρομοίωσις a23. ψευδεῖς ἀντιθέσεις Ργ9. 1410 b3.

ἀντίθετον, def, eius usus ρ27.

ἀντιθλίβεται τὸ θλῖβον Ζγδ3. 768 b20.

ἀντικαθιστάναι κατ' ἐνιαυτὸν ἄλλυς ἄρχοντας θ94. 838 a3.

ἀντικαταλλάττεσθαί τι Ηθ5. 1157 a12. ημα15. 1188 b20.

τὶ ἀντί τινος Ηθ8. 1158 b3. ημα17. 1189 a15. 34. 1195 b16. τί τινος ημα34. 1194 a11, 1195 b16. β11. 1210 a38. ἀντ. πρός τινα ημα34. 1194 a20. — τὰ δὲ ἀντικαταλλάττεταί τι πρὸς τὴν περὶ τὰ θεῖα φιλοσοφίαν Ζμα5. 645 a3. — ἀντικαταλλάττεσθαι (excusare) τὸ οὗ ἕνεκα Ργ15. 1416 a17, 11.

ἀντικατάσχεσις τοῦ πνεύματος πλγ1. 961 b22.

ἀντικατηγορεῖσθαι. τὰ ἀντικατηγορούμενα, syn τὰ ἀντιστρέφοντα (cf ἀντιστρέφειν) Αγ13. 78 a28, 27 (cf 19. 82 a16 Wz, 15), syn τὰ ἑπόμενα ἀλλήλοις Αγ3. 73 a16, 12. ἀντικατηγορεῖσθαι τοῦ πράγματος, syn μόνῳ ὑπάρχειν, adhibetur in definienda τοῦ ἰδίου notione τα5. 102 a19, 29. 8. 103 b8, 9, 12. ε5. 135 a15. ζ3. 140 b22, 24, dist τὸ τί ἦν εἶναι τε3. 132 a4, 7.

ἀντικεῖσθαι, ἀντικείμενον. 1. sensu locali. ἡ κύκλῳ ἔχει πως ἀντικείμενα τὰ κατὰ διάμετρον Οα8. 277 a23. τὸ πρόσθεν ϗ τὸ ἀντικείμενον Οβ2. 284 b22 (cf ὄπισθεν b32). ad hunc usum v ἀντικεῖσθαι referendum videtur, quod res sensibus obiectae ἀντικείμενα nominantur ψα1. 402 b15. β4. 415 a10. — 2. ἀντικεῖσθαι ἕτερον ἑτέρῳ λέγεται τετραχῶς ἢ ὡς τὰ πρός τι ἢ ὡς τὰ ἐναντία ἢ ὡς στέρησις ϗ ἕξις ἢ ὡς κατάφασις ϗ ἀπόφασις Κ10. 11 b17 Wz. τβ3. 109 b17. 8. 113 b15, 16, 27, 114 a7, 13. ε6. 135 b7, 8, 17, 27, 136 a5. Μι4. 1055 a38. 7. 1057 a33 cf κ12. 1069 a3. Φε3. 227 a8. quod Μδ10 duo adduntur τοῦ ἀντικεῖσθαι genera cf Bz ad h l. iam ἀντικεῖσθαι et ἀντικείμενον modo ita usurpatur, ut universus notionis ambitus contineatur, veluti μιᾶς ἐπιστήμης τἀντικείμενα θεωρῆσαι Μγ2. 1004 a9. τα14. 105 b33. β2. 109 b17. ζ4. 142 a25. θ1. 155 b32. 13. 163 a3, modo ex contextu sententiarum colligitur, quamquam nota specifica addita non est, unam tantum speciem oppositionis intelligi. τὰ ἀντικείμενα, i e τὰ πρός τι τδ4. 125 a25 (ex hac τῶν ἀντικειμένων significatione Trdlbg de an p 203 repetit quod ψα1. 402 b15. β4. 415 a20 res sensibus obiectae ἀντικείμενα nominantur, sed cf 1). quae contradictorie opposita sunt, distincte quidem dicuntur ἀντικείμενα ἀντιφατικῶς, κατ' ἀντίφασιν ε7. 17 b16, 17. τα15. 106 b13; sed etiam ipsum ἀντικεῖσθαι, ἀντικείμενα usurpatur de ea oppositione quae est inter affirmationem et negationem ε6. 17 a32, 34. 9. 19 b1. Αβ8. 9. 10. 15. α5. 27 b9. 13. 32 a5. 46. 51 b15, 21, 52 b15. β11. 61 a31. 14. 63 b15. τζ7. 146 b27. ψβ11. 424 a11 (aliter Trdlbg). Γα7. 324 b7. Ρβ26. 1403 a27. μὴ εἶναι ἀληθεῖς ἅμα τὰς ἀντικειμένας φάσεις Μγ6. 1011 b14. κ5. 1062 a10, 6 Bz. 6. 1063 b16. ι5. 1055 b37. ita ἀντικείμεναι προτάσεις, cum universe oppositas inter se προτάσεις (et τὰς κατ' ἀλήθειαν et τὰς κατὰ τὴν λέξιν ἀντικειμένας) significet Αβ15. 63 b24, 27, tamen idem nomen restringitur ad τὰς ἀντιφατικῶς ἀντικειμένας, a quibus αἱ ἐναντίαι distinguuntur Αβ15. 63 b28, 30, 35, 64 a32. α17. 36 b40. ε10. 20 a30. ac τὰ ἐναντία accurate quidem nominantur ἐναντίως ἀντικείμενα ε7. 17 b20, sed non raro ἀντικείμενα simpliciter τὰ ἐναντία significat, ἡ μεταβολὴ εἰς τὰ ἀντικείμενα ἢ τὰ μεταξύ Μγ7. 1011 b34, coll λ1. 1069 b4, 5. ἡ τῶν ἀντικειμένων συναπόφασις Μι5. 1056 a35 Bz. τὰ ἀντικείμενα ἅμα τῇ φύσει τε3. 131 a14, 16. ζ4. 142 a24. v praeterea ψα5. 411 a4. Πδ14. 1298 b34. ε8. 1308 b26. ρ27. 1435 b28. μβ5. 362 a14 (coll 6. 364 a33). — adeo late patet usus v ἀντικεῖσθαι, ut non videatur ubivis ad unum ex iis generibus referri posse, quae sola eius ambitu contineri Ar voluit, ἀντίκειται ἑτέρα πρὸς ταύτην τὴν δόξαν ἀπορία μβ2. 354 b18. ἀντίκειταί πως ϗ τῇ κινήσει ϗ τῇ ἠρεμίᾳ ἡ κίνησις ἡ ἐναντία Φθ7. 261 b18, 21. κίνησις ἀντικειμένη, dist ἐναντία Φθ8. 264 b16. ἡ ἀντικειμένη ὥρα μβ5. 362 a14. τὸ γένος ἓν διαφέρον ταῖς ἀντικειμέναις διαφοραῖς Μδ6. 1016 a25. ἀντίκειται τῷ μὲν ἄρρενι τὸ θῆλυ, τῷ δὲ πατρὶ ἡ μήτηρ Ζμδ3. 768 a26, cf a3. 1. 766 a2, 765 b35. ἀντίκειται τῷ ἐλεεῖν τὸ νεμεσᾶν sim Ρβ9. 1386 a9, 11, 17, 1387 b16. τὰ μὲν ἐντελεχείᾳ ἔσται, τὰ δ' ἐν τῷ ἀντικειμένῳ μδ4. 381 b28. τὰ σκέλη πρὸς τοὺς βραχίονας ἀντίκειται (i e ἀντίστροφά ἐστι) Ζια15. 493 b23. — rhetor λέξις ἀντικειμένη def Ργ9. 1409 b35, 33. — **ἀντικειμένως** eandem habet usus varietatem atque ἀντικείμενος. τὸ ἄλλο ἀντικειμένως λέγεται ϗ τὸ ταὐτό Μι3. 1054 b15. ἀντικειμένως λέγεται τῷ ταὐτῷ τὸ ἕτερον, τὰ πολλὰ τῷ ἑνί, τοῖς ὁμοίοις τὰ ἀνόμοια Μδ6. 1017 a3. 9. 1018 a11, 18. 10. 1018 b8. η2. 1043 a1. ἀντικειμένως de affirmatione et negatione Αα5. 27 a28-31. ἀντικειμένως ἀντιστρέφειν Αβ8. 9. 10, def 8. 59 b6, 9. ἀντικειμένως ἔχειν, i e ἐναντίως Ζμβ8. 654 a10, 26. δ5. 679 b32. cf Ρα7. 1364 b3. — rhet ἀντικειμένως εἰπεῖν Ρβ24. 1401 a5. ἀντικειμένως λέγεσθαι Ργ10. 1410 b29, cf ἀντικειμένη λέξις.

ἀντικινεῖν. τὸ κινοῦν ἔξω τοῦ πρώτου ἀντικινεῖταί τινα κίνησιν Ζγδ3. 768 b19. Φθ5. 257 b23, 21. cf Οα5. 272 b4, 5. μν2. 453 a26, 27.

ἀντικνήμιον, tibia. τῆς κνήμης τὸ πρόσθιον ἀντικνήμιον, τὸ δ' ἔσχατον ἀντικνημίου σφυρόν Ζια15. 494 a6, 9.

ἀντικόπτειν. ὅταν πνεῦμα ἀντικόψῃ Ζιθ13. 599 a1. τοῦ ἐντὸς θερμοῦ ἀντικόπτοντος Ζμα1. 642 b1.

ἀντικρούειν (Democr) Οδ6. 313 b2. τὸ φερόμενον ὑγρὸν ὅταν ἀντικρούσῃ Ζγδ4. 772 b20. τὸ θερμὸν ἀνάγκη ἐξιέναι ϗ πάλιν εἰσιέναι ἀντικροῦον Ζμα1. 642 a36. ὅσα ἕλη ὑπὸ τῆς θαλάττης ἀντικρούονται πκε2. 938 a4. — ἀντικρούειν πρὸς τὰς ἐπιθυμίας, syn ἀντιτείνειν ηεγ7. 1233 b31, 33. ἐὰν κατ' εὐθυωρίαν ὁτιοῦν ἀντικρούσῃ τις, οἷον τῷ διψῶντι πρὸς τὸ πιεῖν Ρβ2. 1379 a12 (cf ἀντιπράττειν a13). ὡς ἀντέκρουον αἱ γυναῖκες Πβ9. 1270 a7.

ἀντίκρουσις τῆς δίνης μγ1. 371 a11. δῖναι διαλυόμεναι εἰς ἄλλα σχήματα διὰ ἀντίκρουσιν εν3. 461 a11. πολλὰς πάντοθεν ἀντικρούσεις λαμβάνειν πκγ2. 931 b5. — ἀντίκρουσις in periodis μειούροις Ργ9. 1409 b22.

ἀντικρύ. κατ' ἀντικρὺ ϗ εἰς τὸ πρόσθεν Ζμδ13. 696 b24.

ἄντικρυς. ὅταν ἄντικρυς (contrarium, oppositum) ᾖ τι τῶν ἰδίων ηεη10. 1243 a37.

ἀντιλαμβάνειν. τοσοῦτον ἀντιλαβὼν ἕξει τὴν ἀξίαν Ηι1. 1164 b11. ἀντιλαμβάνειν ἔρανον Πη14. 1332 b40. ἀντιλαμβάνει εὐθύς (ἀέρα, de ἀναπνοῇ) πν1. 481 a21. — med ἵππον θέοντα ἀντιλαμβανόμενον ἀποστρέψαι ημα14. 1188 b6. τὸ ξηρὸν μᾶλλον ἀντιλαμβάνεται ϗ τὴν πληγὴν ποιεῖται σκληροτέραν ακ802 b26. ἀντειλῆφθαι (?) Ζιε22. 554 a21.

ἀντιλέγειν οὐκ ἔστιν (Antisthen) τα11. 104 b20. τοὺς ἀντιλέγοντας ϗ ἀρνουμένους οἰκέτας μᾶλλον κολάζομεν Ρβ3. 1380 a16. διὰ φιλονεικίαν ἀντιλέγειν f10. 1475 b11. — οὐ τοῦτό γ' ἀντιλέγουσιν, ὡς οὐκ Πγ16. 1287 b23. — τὸ πρᾶγμα ἐφ' ὃ παρακαλοῦμεν ἢ ᾧ ἀντιλέγομεν ρ8. 1428 b13. μέχρις οὗ μηκέτι ἔχῃ ἀντιλέγειν αὐτὸς αὑτῷ Οβ13. 294 b10. — pass ἐὰν ἀντιλέγηται τὰ πράγματα, opp ἐὰν ὁμολογῆται ρ37. 1442 b33.

Ἀντιλέοντος ἐν Χαλκίδι τυραννίς Πε12. 1316 a32.

ἀντίληψις. Δημόκριτος τοῦ συμμένειν τὰς οὐσίας μετ' ἀλλήλων αἰτιᾶται τὰς ἐπαλλαγὰς ϗ τὰς ἀντιλήψεις τῶν σωμάτων f202. 1514 b26.

ἀντιλογία. ἔνια περὶ αὐτοῦ λέγειν ἢ ἐπίφθονον ἢ ἀντιλογίαν ἔχει Ργ17. 1418 b25. προοίμιον γίνεται ὅταν ἀντιλογία ᾖ Ργ13. 1414 b3. τὰ παραδιδόντα ἀντιλογίαν πότερον τοῦτο ἢ τοῦτο αἱρετόν ημα17. 1189 a27. τὰς ἐνδεχομένας ἀντιλογίας ῥηθῆναι τοῖς ὑπὸ σοῦ εἰρημένοις προκαταλαμβάνων διασύρεις ρ34. 1439 b3. ταῖς ἀντιλογίαις ϗ ταῖς συνηγορίαις ταῖς περὶ τῶν συμμάχων εὐπορήσομεν χρῆσθαι ρ3. 1425 a6. πρὸς τὰς ἀντιλογίας χρήσιμον ρ38. 1445 a32. ἐν ἀντιλογίᾳ ἀδικομαχία ἡ ἐριστική ἐστιν τι11. 171 b23. (πλείστης ἀντιλογίας δέονται ρ7. 1428 a7, αἰτιολογίας ci Halm.)

ἀντιλογικός. πρὸς τοὺς ἀντιλογικοὺς ἐνεργέστερον ὁ συλλογισμός τα12. 105 a18.

Ἀντίλοχος, υἱὸς Νέστορος f. 596. 1595 b25. — Ἀντίλοχος Λήμνιος ἐφιλονείκει Σωκράτει f 65. 1486 b28.

ἀντιλυπήσεως ὄρεξις ψα1. 403 a30.

ἀντιλυτρωτέον τὸν λυσάμενον Ηι2. 1164 b35.

Ἀντιμάχου versus affertur Ργ6. 1408 a1. Antimachus Colophonius f 626. 1584 a6.

ἀντιμεθίστασθαι. ἀντιμεθίσταται ἀλλήλοις τό τε ὕδωρ ϗ ὁ ἀήρ Φδ2. 209 b25. 4. 211 b27. μδ9. 386 a25, 32. cf β8. 366 b20, 367 b24. syn ἀντιπερίστασθαι μδ4. 382 a12, 14.

Ἀντιμένης Ῥόδιος οβ 1352 b26, 1353 a24. — Ἀντιμένης ὁ Κῷος Πινδάρῳ ἐφιλονείκει f 65. 1486 b32.

Ἀντιμενίδης ϗ Ἀλκαῖος Πγ14. 1285 a36. ἐφιλονείκει Πιττακῷ f 65. 1486 b34.

ἀντιμετάστασις, ὅπου νῦν ὕδωρ, ἐνταῦθα ἐξελθόντος πάλιν ἀὴρ ἔνεστιν Φδ1. 208 b2.

ἀντιμηχανᾶσθαι Ζα8. 613 b27.

ἀντίμιμος ἡ τῆς ψυχῆς ἐπιθυμία (Alcidam, cf Vahlen Alkidam p 7) Ργ3. 1406 a29.

ἀντίξους. τὸ ἀντίξουν ξυμφέρον (Heracl fr 37) Ηθ2. 1155 b5.

ἀντιπαίειν. ἀντιπαίοντος τοῦ ἔσωθεν εἰσέρχεται ὁ ἔξωθεν ψόφος πια29. 902 b13.

ἀντίπαλος τῷ ἀπαρκτίᾳ ὁ νότος, ἀντίπαλος τῇ ὁμίχλῃ ἡ αἰθρία κ4. 394 b32, a22. — ἐχθροὶ ἢ ἀντίπαλοι Ρβ5. 1382 b20.

ἀντιπαραβάλλειν πρὸς ἄλληλα, opp καθ' αὑτὰ λέγειν Ρα3. 1359 a22. ἐὰν μὴ καθ' αὑτὸν εὐπορῇς, πρὸς ἄλλους ἀντιπαραβάλλειν Ρα9. 1368 a20 (syn πρὸς ἄλλους παραβάλλειν a25). ἀντιπαραβάλλειν ἑτέροις ἀγαθοῖς τὴν εὐγένειαν f 82. 1490 a11. ἀντιπαραβάλλειν τοὐλάχιστον τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδέαν πιπτόντων ρ4. 1426 a28.

ἀντιπαραβολή, def αὔξησις τῶν αὐτοῦ, μέρος τι τῶν πίστεων Ργ13. 1414 b10, 2. λέγεται ἐξ ἀντιπαραβολῆς τοῦ ἐναντίου Ργ19. 1419 b34.

ἀντιπαρήκει τοῖς εἰρημένοις πελάγεσιν ὁ Πόντος κ3. 393 a31.

ἀντιπάσχειν. εὖ ποιεῖν μὴ ἵνα ἀντιπάθῃ Ηη15. 1163 a1. κρείττους εἶναι ϗ μηθὲν ἀντιπαθεῖν Ηγ11. 1117 a14. cf Ρβ4. 1382 a15. — τὸ ἀντιπεπονθὸς πότερον δίκαιον Ηε8. 1132 b21, 1133 a11, 32, b6. ημα34. 1194 a28, 30 sqq. τὸ ἀντιπεπονθὸς ἄλλῳ Ηε8. 1132 b23. τὸ ἀντιπεπονθὸς σώζει τὰς πόλεις Πβ2. 1261 a30. εὔνοια ἐν ἀντιπεπονθόσι φιλία Ηθ2. 1155 b33. — de proportione geometrica ὃ τὸ κινούμενον βάρος πρὸς τὸ κινοῦν, τὸ μῆκος πρὸς τὸ μῆκος ἀντιπέπονθεν μχ3. 850 b2.

ἀντιπεριάγειν θ139. 844 b27.

ἀντιπεριιστάναι, ἀντιπερίστασθαι. (cf ἀντιπερίστασις). μαλακόν ἐστι τὸ ὑπεῖκον τῷ μὴ ἀντιπερίστασθαι, syn ἀντιμεθίστασθαι μδ4. 382 a12, 25. μηθὲν εἶναι κενὸν ἀντιπεριισταμένων ἀλλήλοις αν5. 472 b26. μία ἐκ πάντων περαινομένη σωτηρία διὰ τέλους, ἀντιπεριισταμένων ἀλλήλοις ϗ τοτὲ μὲν κρατούντων τοτὲ δὲ κρατουμένων κ5. 397 b6. περὶ τοὺς τόπους ἀντιπερίστασθαι ϗ μεταβάλλειν τὰς ἀναθυμιάσεις μβ4. 360 b25. τῷ συνάγειν ἢ ἀντιπεριιστάναι τὸ θερμόν μδ5. 382 b10. ὁ βορέας διὰ τὴν ψυχρότητα ἀντιπεριιστὰς τὸ θερμὸν ἀθροίζει· ὅταν ἔτι μᾶλλον ἀντιπεριστῇ ἐντὸς τὸ ψυχρὸν ὑπὸ τοῦ ἔξω θερμοῦ sim μα10. 347 b6. 12. 348 b6, 16. β4. 361 a1. πιδ3. 909 a23. κδ8. 936 b16. κς27. 943 a11. αἱ νόσοι ἀντιπερίστανται αἱ τοῦ ὠτὸς εἰς τὰ τοῦ πνεύμονος πάθη πλγ1. 961 b15.

ἀντιπερισπᾶν. διὰ τὸ ἀντιπερισπᾶσθαι τὰς ὑγρότητας, coni syn διὰ τὴν παλίρροιαν τῆς ὑγρότητος Ζμγ7. 670 b10.

ἀντιπερίστασις. κινεῖται τὰ ῥιπτούμενα δι' ἀντιπερίστασιν, ὡς λέγουσί τινες (cf Plat Tim 59 A, 79 B) Φδ8. 215 a15. θ10. 267 a16, 18. (cf ἀντιπερίστασίς ἐστιν, ὅταν ἐξωθουμένου τινὸς σώματος ἀνταλλαγὴ γένηται τῶν τόπων, ϗ τὸ μὲν ἐξωθῆσαν ἐν τῷ τοῦ ἐξωθηθέντος στῇ τόπῳ, τὸ δ' ἐξωθηθὲν τὸ προσεχὲς ἐξωθῇ, ἕως ἂν τὸ ἔσχατον ἐν τῷ τόπῳ γένηται τοῦ πρώτου ἐξωθήσαντος Simpl ad Φθ10. 267 a16 Schol 452 a30). γίνεται ἀντιπερίστασις τῷ θερμῷ ϗ τῷ ψυχρῷ ἀλλήλοις μα12. 348 b2, 349 a8. ὁ ὕπνος σύνοδός τις τοῦ θερμοῦ εἴσω ϗ ἀντιπερίστασις φυσική υ3. 457 b2, 458 a27. ἀντιπερίστασις πάντα Αδ15. 98 a25 Wz. καθεύδοντες μᾶλλον ἱδροῦσι διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν πβ16. 867 b32. ἀντιπερίστασις τοῦ κάτω πνεύματος πλγ5. 962 a2.

ἀντιπέττω. ἕως ἀντιπεφθῇ πε30. 884 a2.

ἀντιπίπτειν. πρὸς ἀντιπῖπτον ἡ πληγὴ γίνεται, ϗ οὐ πρὸς ὑπεῖκον πλβ13. 961 b3. τὰ φερόμενα ὅταν ἀντιπέσῃ ἀφάλλεται εἰς τοὐναντίον πις13. 915 b18. κς4. 940 b18.

ἀντιπλήττειν. ἀντιπληγῆναι Ηε8. 1132 b29. ὅταν ἀντιπλήττωσιν ἀλλήλοις φτβ4. 826 a3.

ἀντιπνεῖν. διὰ τὸ ἀντιπνεῖν δίνην γίνεσθαι τοῦ πνεύματος μγ1. 370 b22. ἀντιπνεῖν πρὸς ὄρη πκς7. 940 b34.

ἀντίπνοιαν ποιεῖν φτβ4. 826 a3.

ἀντιποιεῖν τὸ αὐτό Ηε15. 1138 a22. πζ2. 886 a30. τῷ ἀντιποιεῖν ἀνάλογον συμμένει ἡ πόλις Ηε8. 1132 b34. οἱ μὴ ἀντιποιοῦντες εὖ Ρβ2. 1397 b7. ἀντιποιεῖν om obiecto Ηε8. 1133 a1. Ρβ2. 1378 b25. ηεη11. 1244 a3. ἀντιποιῆσαι (?) ηεη10. 1243 b6. — med ἀντιποιεῖσθαι ἀρετῆς, τιμῆς, τῆς ῥητορικῆς Πγ12. 1283 a16. δ4. 1291 b5. η11. 1330 b33. ηεγ5. 1232 a23. Ρα2. 1356 a28. οἱ Δωριεῖς ἀντιποιοῦνται τῆς τραγῳδίας πο3. 1448 a30.

ἀντιπολιτεύεσθαι Πβ12. 1274 a14.

ἀντίπορθμοι νῆσοι κ3. 392 b23.

ἀντίπους πανταχόθεν ἔσται πορευόμενος ἕκαστος αὐτὸς αὑτῷ Οδ1. 308 a20.

ἀντιπράττειν, opp συμπράττειν μκ3. 465 b27. Ρβ2. 1379 a13, 14. ἀντιπράττειν πρός τι Πζ5. 1320 a6.

ἀντιπροαίρεσις τῆς ἀλλήλων γνωρίσεως, ἀντιφιλία ϗ ἀντιπροαίρεσις πρὸς ἀλλήλους ηεη2. 1237 a31, 32, 1236 b3.

ἀντιπροκαταλαμβάνειν. ἀντιπροκαταληπτέον, ἐὰν οἱ ἐναντίοι προκατειληφότες ὦσιν ρ19. 1433 b1.

ἀντιπροσώπως ἵστασθαι θ72. 835 b11.

ἀντίπυγος. συμπλέκεσθαι, ὀχεύειν ἀντίπυγον Ζιε8. 542 a16. 2. 540 a14.

ἀντισεμνύνεσθαι ϗ ἐλευθεριάζειν Πε11. 1314 a7.

Ἀντισθένης, Ἀντισθένειοι. Ἀντισθένης ᾤετο εὐήθως μηθὲν ἀξιῶν λέγεσθαι πλὴν τῷ οἰκείῳ λόγῳ ἓν ἐφ' ἑνός Μδ29. 1024 b32. οὐκ ἔστιν ἀντιλέγειν, καθάπερ ἔφη Ἀντ. τα11. 104 b21. ἡ ἀπορία ἣν οἱ Ἀντισθένειοι ϗ οἱ οὕτως ἀπαίδευτοι ἠπόρουν, ὅτι οὐκ ἔστι τὸ τί ἐστιν ὁρίσασθαι Μη3. 1043 b24. Antisthenes resp τὴν ἡδονὴν κομιδῇ φαῦλον λέγουσί τινες

Ηκ1. 1172 a29.—Antisthenis apophthegmata Πγ13. 1284 a15. Ργ4. 1407 a9.
ἀντισοφίζεσθαι Πδ13. 1297 a36.
ἀντισπᾶν ἀράχνιον, opp σπᾶν Ζιε8. 542 a15. ἀντισπᾶν ἐκ τῆς κοιλίας τὰς ἰκμάδας Ζμγ7. 670 b4. ἀντισπᾶν τὴν φοράν μχ26. 857 a8. ἀντισπᾶν εἰς αὑτὸ πκα20. 929 a39. ἀντισπᾶν τινί αι4. 442 a11. πγ15. 873 a20. ἀντισπᾶσθαι μχ1. 849 a30. ἀντισπᾶσθαι εἰς τοὐναντίον μχ1. 849 a13. πε39. 885 a10. κ32. 926 b12. — ὅταν ὁ ἀκροατὴς ἔτι ὁρμῶν ἐπὶ τὸ πόρρω ἀντισπασθῇ παυσαμένου Ργ9. 1409 b21.
ἀντισπαστικὴν ποιεῖν τὴν ὑστέραν Ζικ1. 638 a31.
Ἀντισσαῖοι Πε3. 1303 a34. οβ1347 a25.
ἀντίστασις. τὴν ἴσην ἀντίστασιν ἔχει τὰ βαρέα πρὸς τὰ κοῦφα κ5. 397 a1.
ἀντιστηρίζειν πκε22. 940 a11.
ἀντιστοιχία. κατὰ τὴν ἀντιστοιχίαν τῶν ποδῶν ἡ κίνησις πι30. 894 a19.
ἀντίστοιχος, opp σύστοιχος Ζπ6. 707 a11. ἀντίστοιχοι πόδες, ἀντίστοιχα ἐρείσματα, κῶλα Ζπ8. 708 b8, 13, 15, 31.
ἀντιστρέφειν transitive 'convertere' τθ14. 163 a30. ἀντιστρέφεσθαι 'converti' Αα45. 50 b11, 15, 20, 51 a20, 23. ἀντιστρεφομένης vel ἀντιστραφείσης τῆς προτάσεως Αα6. 28 a29, b35. 7. 29 a24 al. ἀντιστραφέντος τοῦ στερητικοῦ, τοῦ ἐνδέχεσθαι Αα7. 29 b4. 10. 30 b21. 18. 38 a6 al.—ἀντιστρέφειν intrans 'aptum esse ad convertendum' Αα45. 50 b25, 39, 51 a4, 11, 29 al, syn ἀντιστροφὴν δέχεσθαι Αα45. 50 b32, 51 a39. β11. 61 a32. ἐν μόνοις τοῖς ἀντιστρέφουσι κύκλῳ ϗ δι' ἀλλήλων ἐνδέχεται γίνεσθαι τὰς ἀποδείξεις Αβ5. 58 a13. omisso subiecto intransitivum ἀντιστρέφειν impersonaliter videtur usurpatum esse ὡς ἀντιστρέφοντος παραλογίζεται ἡ ψυχή πε25. 883 b8. λ4. 955 b15.

1. ἀντιστρέφειν intrans et ἀντιστρέφεσθαι pass dicuntur termini duo, inter quos ea intercedit ratio, ut alter in alterius locum substitui possit vel substituatur τὰ πρός τι πάντα πρὸς ἀντιστρέφοντα λέγεται Κ7. 6 b28, 7 a4. 10. 12 b22 sqq. τζ12. 149 b12. δ4. 125 a6, 12 Wz. ἀντιστρέψαντι de converso enumerandi ordine Μδ6. 1016 b28. πρότερον δοκεῖ εἶναι τὸ μὴ ἀντιστρέφον κατὰ τὴν τοῦ εἶναι ἀκολούθησιν, vel οὗ μὴ ἀντιστρέφει ἡ τοῦ εἶναι ἀκολούθησις Κ12. 14 a30, 34, b11, 27. 13. 15 a5, 8. de converso αἰτίας et αἰτιατοῦ, vel conditionis positae et conclusionis inde factae ordine, ἐν οἷς τὸ ὕστερον ἀνάγκη εἶναι, ἐν τούτοις ἀντιστρέφει, ϗ ἀεὶ τοῦ προτέρου γενομένου ἀνάγκη γενέσθαι τὸ ὕστερον Γβ11. 337 b23. cf α10. 328 a19. Ζμα1. 640 a9. εἰ ἔστιν ἄνθρωπος, ἀληθὴς ὁ λόγος ᾧ λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος· ϗ ἀντιστρέφει γε· εἰ γὰρ ἀληθὴς ὁ λόγος ᾧ λέγομεν ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος, ἔστιν ἄνθρωπος Κ12. 14 b17. cf Φζ2. 233 a9. ημα10. 1187 b2. τὰ γένη κατὰ τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, τὰ δὲ εἴδη κατὰ τῶν γενῶν οὐκ ἀντιστρέφει Κ5. 2 b61. — praecipue ἀντιστρέφειν vocabulum doctrinae logicae est, ac dicuntur ἀντιστρέφειν προτάσεις 'κατὰ τὴν ὑπαλλαγὴν τῶν ὅρων' (Schol 166 b13), ubi subiectum in praedicati loco et praedicatum subiecti in loco poni potest, opp ὑπερτείνειν Αβ23. 68 b23. 27. 70 b34. γ22. 84 a24; atque vel termini dicuntur ἀντιστρέφειν Αβ16. 65 a15, 34. 22. 67 b27, 68 a3, 12, 13 al. cf μδ9. 386 b24. ψβ11. 423 a21 (Trdlbg p408). Μκ3. 1061 a17, vel αἱ προτάσεις Αα2. 25 a6, 8. 3. 25 a28, b8, 17. 5. 27 a6, 13, 34 al. ἡ πρὸς τῷ ἐλάττονι ἄκρῳ πρότασις ἀντιστρεπτέα Αα45. 51 a23. ϗ ἀντιστρέψαντι εἰπεῖν ἀληθές ψα3. 406 a32. τὸ ἀντιστρέφειν ἔστιν, εἴπερ ἕπονται ἀλλήλοις τὸ μέσον ϗ οἱ ἄκροι (Bk, ὅροι Wz) Αδ12. 95 b40. ἀντιστρέφει τὸ καταφατικόν Αα11. 31 a40. ἀντιστρέφει ἡ ἀκολούθησις τι15. 167 b1. ἀντιστρέφει τὸ β τῷ α (dativo τῷ α subiectum propositionis e conversione ortae significatur, Wz ad 52 b8) Αβ22. 67 b30, 31, 34, 35, 37, 68 a22 al. ε13. 22 a16. ἀντιστρέφειν πρός τι (i q τινί) Αβ22. 67 b28, 38, 39. 23. 68 b26 al. (aliam vim habet ἀντιστρέφεσθαι ἐπὶ τῶν ὅρων Αβ15. 64 a11, 40, ἀντιστρέψαι κατὰ τοὺς ὅρους Αβ15. 64 b3. Wz ad 25 a6) ἀντιστρέφειν καθόλου, opp ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ἐπὶ μέρους Αα2. 25 a8, 11. 20. 39 a15. 45. 51 a5. ἀντιστρέφει τὸ καθόλου τῷ κατὰ μέρος Αα11. 31 a27. ἀντιστρέφει τὸ γ τῷ α τινί Αα11. 31 a32, 35. de conversione propositionum Αα2. 25 a1-3. 25 b25. — huic logicae verbi ἀντιστρέφειν significationi vel adnumeranda vel affinia sunt talia: ἔστι χαλεπώτατον τὸ ἀντιστέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ὀνομασίαν τβ1. 109 a10, 14, 15, 26 (Schol 264 a35-41). ἀντιστρέφειν de convertendis inter se causa et effectu in demonstratione, syn ἀντικατηγορεῖσθαι Αγ13, 78 a27 Wz, 28, b12. ἀντιστρέφοντα, quae κατὰ πρόσληψιν Theophrastus appellavit Αβ6. 58 b8 Wz. 7. 59 a30.

2. ἀντιστρέφειν 'περὶ τῆς εἰς ἀντίφασιν μεταλήψεως' (Schol 166 b13), i e transitive 'affirmantem propositionem convertere in negantem et contra', intransitive 'ad eiusmodi conversionem aptum esse' Αα29. 45 b6. β8-10 (de tali conversione syllogismorum). γ17. 80 b25 Wz, 30, 38, 81 a20, 23. Wz ad 25 a6 (cf ἀντιστρέφειν τοὺς λόγους, int τοὺς συλλογισμούς, i e μεταλαβόντα τὸ συμπέρασμα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐρωτημάτων ἀνελεῖν ἓν τῶν δοθέντων τθ14. 163 a30 sqq. Αβ8.) ἀντιστρέφειν ἐναντίως, ἀντικειμένως Αβ8. 59 b9, 10 al. ἀντιστρέφουσιν αἱ ἐν τῷ ἐνδέχεσθαι καταφάσεις ταῖς ἀποφάσεσι, ϗ αἱ ἐναντίαι ϗ αἱ ἀντικείμεναι Αα15-20 saepe. 13. 32 a30. 17. 36 a39. cf 14. 33 a7, 16, 32 b2. οὐκ ἀντιστρέφει τὸ ἐν τῷ ἐνδέχεσθαι στερητικόν Αα17. 36 b35-37 a31. ἀντιστραφέντος τοῦ ἐνδέχεσθαι Αα18. 38 a6. ὥστε οὐδὲν ἔστιν· ἀντιστρέψαντι ἔστιν ὁμοίως φάναι ὅτι πάντα ἔστιν ξ6. 979 b18. — huic significationi v ἀντιστρέφειν comparandum videtur ὁ τόπος ἀντιστρέφει πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν ϗ κατασκευάζειν τβ2. 109 b25. 3. 110 a28. 6. 112 a27. 8. 113 b25 (i e πρὸς ἄμφω κοινός, χρήσιμός ἐστι τβ4. 111 a12, b9. 6. 112 a31. 10. 114 b28). οὐκ ἀντιστρέφει πρὸς τὸ ἀνασκευάζειν τβ11. 115 a33, b7. οὐ μὴν ἀντιστρέφει γε τὸ νῦν ῥηθέν (int ἀπὸ τοῦ ἀνασκευάζειν πρὸς τὸ κατασκευάζειν) τα5. 102 a14.

ἀντεστραμμένος, proprie locali sensu, ἔχουσι τὰ κοῖλα τῆς περιφερείας πρὸς ἄλληλα ἀντεστραμμένα Ζιβ1. 498 a8. — logice, cf ἀντιστρέφειν 1 et 2. ἀντιστραμμένος (i e δι' ἀναστροφῆς) ἔσται συλλογισμός Αα28. 44 a30 Wz. ἀντεστραμμένη πρότασις Αβ5. 58 a1. — ὥσπερ ἀντεστραμμένον (i e ἐναντίον) τῇ πάχνῃ ὁ εὐρώς ἐστι Ζγε4. 784 b16. ἐπί τε τὴν καθαίρεσιν ϗ τὴν ἀντεστραμμένην πρόσθεσιν Φγ6. 207 a23. — ἀντεστραμμένως. cf ἀντιστρέφειν 1. de inversa ratione. καθ' αὑτὸν ψεκτόν, πρός τι ἐπαινετόν, ϗ πάλιν ἀντιστραμμένως καθ' αὑτὸν ἐπαινετόν, πρός τι ψεκτόν τθ11. 162 a1. ὁ ὑπερέχων ἀντεστραμμένως τὸ ἀνάλογον ηεη10. 1242 b7. ἀντεστραμμένως δίεισι τῷ τάχει Φδ8. 215 b31. cf γ6. 206 b5, 27. Οα5. 273 a1. Ζπ13. 712 a4. μγ4. 375 b3. Πδ14. 1298 b38. ημβ7. 1206 a38. — cf ἀντιστρέφειν 2. ἀντεστραμμένως ἀκολουθεῖν (i e τῇ καταφάσει τὴν ἀπόφασιν ϗ τὴν κατάφασιν τῇ ἀποφάσει), σημαίνειν ε13. 22 a34 Wz, b9. — αὐτοῖς μὲν παραπλησίως, τούτοις δ' ἀντεστραμμένως Ζμδ9. 684 b35.

ἀντιστροφή eandem usus varietatem habet ac v ἀντιστρέφειν. 1. κατὰ τὴν ἀντιστροφὴν τῆς ἀναλογίας Φθ10. 266 b18. —

ἀντιστροφή i q μεταλλαγὴ τῶν τῆς προτάσεως ὅρων Αα3. 25 a40. 19. 38 b27. 20. 39 a22, 38. ἀντιστροφαὶ στερητικαί (i e τῶν στερητικῶν προτάσεων) Αα3. 25 b16. ἀντιστροφὴν δέχεσθαι Αα45. 50 b32, 51 a39. β11. 61 a32. δείκνυσθαι, περαίνεσθαι, γίνεται συλλογισμὸς διὰ τῆς ἀντιστροφῆς Αα8. 30 a4. 7. 29 a27, 33. 17. 37 a33. — 2. ἀντιστροφή i q conversio ἐκ καταφάσεως εἰς ἀπόφασιν ϗ ἀνάπαλιν Αα18. 38 a3. 20. 39 a28. 22. 40 b10. β8-10. 11. 61 a22, 33. ἀντιστροφὴ τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν Αα15. 35 b1, 2. 16. 36 a27. cf Αα15-20.

ἀντίστροφος. a. τὸ ψυχρὸν συνίστησιν ἀντίστροφον τῇ θερμότητι τῇ περὶ τὴν καρδίαν τὸν ἐγκέφαλον Ζγβ6. 743 b28. διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς ἀντίστροφον ἔχειν τὴν φύσιν Ζγγ11. 761 a20. — b. τὸ τέταρτον εἶδος τῆς ὀλιγαρχίας τοῦτ' ἐστίν, ἀντίστροφον τῷ τελευταίῳ τῆς δημοκρατίας (i e haec quarta species in genere oligarchiae eundem locum obtinet, ac τὸ τελευταῖον εἶδος in genere democratiae, ἀντίστροφον fere i q ἀνάλογον) Πδ6. 1293 a33. cf 5. 1292 b7. 10. 1295 a18. ἡ ῥητορική ἐστιν ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ Ρα1. 1354 a1. — c. ἀντίστροφοι in carminibus choricis. αἱ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν ἀντίστροφοι Ργ9. 1409 a26. Μελανιππίδης ποιήσας ἀντὶ τῶν ἀντιστρόφων ἀναβολάς Ργ9. 1409 b27. τὰ ἀπὸ σκηνῆς οὐκ ἀντίστροφα, τὰ δὲ τοῦ χοροῦ ἀντίστροφα πιθ15. 918 b27. οἱ νόμοι οὐκ ἐν ἀντιστρόφοις ἐποιοῦντο πιθ15. 918 b13. οἱ διθύραμβοι, ἐπειδὴ μιμητικοὶ ἐγένοντο, οὐκέτι ἔχουσιν ἀντιστρόφους πιθ15. 918 b19, cf ἡ ἀντίστροφος ἁπλοῦν b25. — ἀντιστρόφως. ἡ γλῶττα ὥσπερ ἀντιστρόφως ἔχουσα τῷ μυκτῆρι Ζμβ17. 661 a27 cf ἀντίστροφος b. — συμβαίνει δ' ἀντιστρόφως (i e οὕτως ὥστε ἀντιστρέφειν, ea ratione, qua possunt τὸ αἴτιον et τὸ αἰτιατὸν ἀντιστρέφειν πρὸς ἄλληλα. cf ἀντιστρέφειν 1) Φθ9. 265 b8.

ἀντισυλλογίζεσθαι. ἔστι λύειν ἢ ἀντισυλλογισάμενον ἢ ἔνστασιν ἐνεγκόντα Ρβ25. 1402 a31, 32. γ17. 1418 b13.

ἀντιτάττειν. πρὸς τὸν πάντως ἐνιστάμενον πάντως ἀντιτακτέον ἐστίν τε4. 134 a4.

ἀντιτείνειν trans ἀντιτείνειν εἰς τοὔπισθεν τὰ σπαρτία πη9. 888 a20. ἀντιτείνειν τὴν κατὰ φύσιν ἀγωγήν πη9. 888 a18. — intrans μάχεσθαι ϗ ἀντιτείνειν τῷ λόγῳ Ηα13. 1102 b18. τοῖς ὀργιζομένοις Ρβ4. 1381 b9. ἀντιτείνειν πρός τι Ηδ12. 1126 b15. ηεγ7. 1233 b33. πρὸς τοὺς σπουδάζοντας μᾶλλον ἀντιτείνουσι τθ1. 156 b25. οἱ πάντα πρὸς ἡδονὴν ἐπαινοῦντες ϗ οὐθὲν ἀντιτείνοντες Ηδ12. 1126 b13. ἡττᾶταί τις ἀντιτείνων, ἡττᾶται ϗ ὁ δύναται ἀντιτείνειν (syn ἀντέχειν b12) Ηη8. 1150 b2, 8, 13. τύπτειν χεῖρα ἀντιτείνοντος ηεβ8. 1224 b14. ἀντιτείνουσα ὑπόληψις, φρόνησις, ὄρεξις Ηη3. 1146 a1, 4. ηεβ8. 1224 a35. — τὸ ἠρεμοῦν ἀντιτείνει (cf ἀντερείδειν) μχ31. 858 a8.

ἀντίτεχνοι ϗ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἐμπόδιοι Πε10. 1311 a17.

ἀντιτιθέναι. πρὸς τοῦτ' ἀντιθετέον ὅτι Πγ15. 1286 b2.

ἀντιτυπεῖν. ᾗ ἂν ἀντιτυπήσῃ ϗ μὴ ῥᾳδίως διέλθῃ μβ8. 368 a3. γ1. 370 b18, 371 a25.

ἀντίτυπος. οἱ ἐν ἀντιτύποις περίπατοι πε40. 885 a36. εἰς ἀντίτυπον πκ9. 923 b27.

ἀντιφάναι. ἀντίφησιν ἕτερόν τι πρὸς τὴν φαντασίαν, τῇ φαντασίᾳ εν2. 460 b19. 3. 462 a7. non addito obiecto ἀντιφῇ εν3. 461 b5. ἀντιφήσας Αβ17. 65 b1.

ἀντιφάρμακον θ86. 837 a18.

ἀντίφασις ἔστω τοῦτο, κατάφασις ϗ ἀπόφασις αἱ ἀντικείμεναι ε6. 17 a33 Wz. ἡ ἀντίφασις ἀντίθεσις ἧς ὁτουοῦν θάτερον μόριον πάρεστιν, οὐκ ἐχούσης οὐδὲν μεταξύ Μι7. 1057 a34. Αγ2. 72 a12. ἀντιφάσεως οὐθὲν μεταξύ (ἀνὰ μέσον) Μγ7. 1011 b23. ι4. 1055 b1. κ12. 1069 a3. Φε3. 227 a9, dist ἐναντία, μεταξύ, στέρησις Μι4. 1055 b1. κ11. 1067 b14, 21. Φε1. 224 b29, 225 a12. ἀντιφάσεως θάτερον, ὁποτερονοῦν μόριον Αα1. 24 a23. γ2. 72 a11. ἀντιφάσεως μερισμός Με4. 1027 b20. ἀντιφάσεως ἐρώτησις Αα1. 24 a25, b11. ἡ ἀντικειμένη ἀντίφασις τθ13. 163 a24 Wz. σκοπεῖν τὸ συμπέρασμα πρὸς τὴν ἀντίφασιν τι25. 180 a25, 30 (ubi coll a26 per ἀντίφασιν simul τὰ ἐναντία significari coniicias), 26. 181 a3 Wz. τὰ κατὰ τὴν ἀντίφασιν μὴ ἀληθεύεσθαι, τὰ κατὰ τὰς ἀντιφάσεις ταὐτοῦ κατηγορεῖν Μκ6. 1063 a21, 24. ἡ κατ' ἀντίφασιν μεταβολή Φε1. 225 a13. ζ5. 235 b13, 16. θ7. 261 b8. τἀναντία κατ' ἀντίφασιν προτεινόμενα (i e negatio τῶν ἐναντίων) τα10. 104 a14, 21, 24, 26 Wz. — sed etiam τὸ κατὰ τὴν ἀντίφασιν, ἀντιφάσεως ὁποτερονοῦν μόριον appellatur ἀντίφασις, et ἀμφότερα μόρια ἀντιφάσεως appellantur ἀντιφάσεις. οὐ πᾶσα ἀντίφασις ἀληθὴς ἢ ψευδής ε7. 18 a11. 8. 18 a27. ἀδύνατον τὴν ἀντίφασιν ἀληθεύεσθαι ἅμα κατὰ τοῦ αὐτοῦ, ἅμα κατηγορεῖσθαι τὰς ἀντιφάσεις Μγ6. 1011 b16. 4. 1007 b18. Φα3. 187 a5. cf ε7. 17 b26, 27. ὁ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμός Αβ20. 66 b1. ἡ ἀντίφασις τοῦ συμπεράσματος, τῆς ὑποθέσεως, ἡ ἀντικειμένη ἀντίφασις Αα15. 34 b29, 31. β11. 61 a19. 26. 69 b21. ἀντίφασις τοῦ ταὐτοῦ, τοῦ λευκοῦ Μι3. 1054 b20. κ6. 1063 b24. ἔσται ἐν τῇ ἀντιφάσει ϗ ἀγνοίᾳ Φθ4. 255 b5. πᾶσα δύναμις ἅμα τῆς ἀντιφάσεώς ἐστιν Μθ8. 1050 b9.

ἀντιφατικῶς ἀντικεῖσθαι, dist ἐναντίως ε7. 17 b17, 20, 18 a8. 14. 24 b5, 3. ἀντιφατικῶς μέν, ἀντεστραμμένως δὲ ἀκολουθεῖν ε13. 22 a34.

ἀντιφέρεσθαι κατὰ τὸν αὐτοῦ κύκλον Οβ10. 291 b2. ἐμποδίζει μάλιστα μὲν ἀντιφερόμενον, ἔπειτα ϗ μένον Φδ8. 215 a30

Ἀντιφέρων ὁ Ὠρείτης μν1. 451 a9.

ἀντιφθέγγεσθαι τὸ ἀκουσθέν Ζγε2. 781 a26.

ἀντιφιλεῖν. ἀντιφιλοῦσι μετὰ προαιρέσεως Ηθ7. 1157 b30. ἀντιφιλεῖσθαι Ηθ9. 1159 a30. ηεη3. 1238 b26. ὑπερφιλῶν οὐκ ἀντιφιλεῖται Ηι1. 1164 a4. ἀντιφιλούμενος Ρβ4. 1381 a2.

ἀντιφίλησις οὐ λανθάνουσα Ηθ3. 1156 a8. 2. 1155 b28.

ἀντιφιλία ηεη2. 1236 b2.

ἀντιφορτίσασθαι ἀργύριον θ135. 844 a18.

Ἄντιφος ἥρως. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἀ. f596. 1576 b31.

ἀντίφραξις γῆς Αδ2. 90 a16. 8. 93 a30 (cf ἀντιφράττειν et ἔκλειψις). ἥλιον ἐκλείπειν σελήνης ἀντιφράξει f203. 1515 a23. ὅταν πλησίον ᾖ ἡ ἀντίφραξις, νηνεμία γίνεται μβ8. 367 b21.

ἀντίφρασις. λίθος καλούμενος σώφρων κατ' ἀντίφρασιν θ167. 846 b27.

ἀντιφράττειν c dat τῷ ἀέρι ζ5. 470 a13. ὅσοις ἀντιφράττει ἡ γῆ μα8. 345 a29 Ideler. ἀντιφράττειν τῷ πόματι πκα20. 929 a38. — c acc Οβ13. 293 b25 (sed fort pro αὐτὴν scribendum αὐτῇ). — absolute ἡ θάλαττα οὐ δίδωσι διαπνοὴν τῷ πνεύματι, ἀλλ' ἀντιφράττει μβ8. 368 b10. παρεμφαινόμενον κωλύει τὸ ἀλλότριον ϗ ἀντιφράττει ψγ4. 429 a21 Trdlbg. ἡ γῆ ἀντιφράττει Αγ31. 87 b40. δ2. 90 a18. οὐδενὸς ἀντιφράττοντος πκδ13. 937 a32.

ἀντιφρίττειν. ἀντιφρίξας Ζι44. 630 a2.

Ἀντιφῶν poeta. eius Ἀνδρομάχη ηεη4. 1239 a38. Μελέαγρος Ρβ23. 1399 b25 (fr2). 2. 1379 b15. versus afferuntur Ρβ23. 1399 b25 (fr 2). μχ847 a20 (fr 4). fortasse Antiphontis versus sunt Ρβ23. 1397 b18-20 (fr adesp 56). Antiphontis apophthegma Ρβ6. 1385 a9.

Ἀντιφῶν orator ηεγ5. 1232 b7. Antiphon Rhamnusius f131. 1500 b19.

Ἀντιφῶν sophista Φβ1. 193 a12. ὁ Ἀντιφῶντος τετραγωνισμός Φα2. 185 a17. τι11. 172 a7 Wz. Ἀντιφῶν ὁ τερατοσκόπος (?) ἐφιλονείκει τῷ Σωκράτει f 65. 1486 b28.
ἀντίφωνος. τὸ ἀντίφωνον, i e τὸ διὰ πασῶν πιθ13. 918 b3 Bojesen. 7. 918 a7. 17. 918 b34 (ante πέντε adde ἐν τῷ διὰ τεσσάρων ἢ διὰ, coll b39). τὸ ἀντίφωνον σύμφωνόν ἐστι διὰ πασῶν πιθ39. 921 a8. ἥδιον τὸ ἀντίφωνον τȣ͂ συμφώνȣ πιθ16. 918 b30. μιᾶς ἔχει χορδῆς φωνὴν τὰ ἀντίφωνα πιθ18. 919 a7. ἀντίφωνοι χορδαί πιθ18. 919 a1. ὁ τῆς ἀντιφώνȣ φθόγγος πιθ17. 918 b39.
ἀντιχασμᾶσθαι τοῖς χασμωμένοις πζ1. 886 a24. 2. 886 a31. 6. 887 a4.
ἀντίχθων (Pythag) MA5. 986 a12. Οβ13. 293 a24, b20. f 198. 1513 b3.
ἀντλεῖν ἠθμῷ (cf παροιμία) οα6. 1344 b25.
ἀντλία. οἱ ῥυάδες ἰχθύες τῆς ἀντλίας ἐκχυθείσης. φεύγȣσιν Ζιδ8. 534 a28. ἂν δὲ συμβῇ ὥστ' ἐν τῷ αὐτῷ κηρίῳ ἅπαντα ποιεῖν αὐτά, ἔσται ἐφεξῆς ἓν εἶδος εἰργασμένον δι' ἀντλίας Ζι40. 624 b34 (δι' ἀντλίας? cf Auber ad h l, διανταίως ci Pikkolos).
ἀντορχεῖσθαι. ἀντορχȣ́μενος ὁ ὠτὸς ἁλίσκεται Ζιθ12. 597 b24. f 276. 1527 b33.
ἀντρώδης τόπος πκγ5. 932 a2.
ἀντωθεῖν. τὸ ὠθȣ͂ν ἀντωθεῖταί πως Ζγδ3. 768 b19. μχ5. 851 a3. 31. 858 a8. ἀντωθεῖσθαι ὑπ' ἀλλήλων πκγ5. 932 a16.
ἄντωσις γινομένη πρὸς τὴν τȣ͂ ψυχρȣ͂ σύνωσιν αν20. 480 a14.
ἄνυδρος. διὰ τῆς ἀνύδρȣ Λιβύης ὥδευεν f 99. 1494 a20 vel (om Λιβύης) διὰ τῆς ἀνύδρȣ f 99. 1494 a16, 11.
ἀνύειν. τὸ μηδὲν προνοεῖν μηδὲ ἀνύειν ἀηδές Ργ9. 1409 b4. — ἀνυστός. τὸ μετὰ τὸ ἄριστον ϗ τὸ πρῶτον τῶν ἄλλων ἀνυστόν f 40. 1481 b15.
ἀνυπέρβλητος θ102. 839 a16. 130. 843 a12. — ἀνυπερβλήτως λυπεῖσθαι, τιμωρεῖσθαι Ρα11. 1370 b31. ρ12. 1430 b25.
ἀνυπεύθυνος μοναρχία Πδ10. 1295 a20. ἀνυπεύθυνοι Πδ4. 1292 a2. 6. 1292 b35. τὸ ἀνυπεύθυνον μεῖζόν ἐστι γέρας τῆς ἀξίας Πβ10. 1272 a37.
ἀνυποδετεῖν. τὸν δεξιὸν πόδα ἀνυποδετȣ͂σιν Αἰτωλοί f 64. 1486 b23.
ἀνυπόδετος ὁ ἀριστερὸς πȣ́ς f 64. 1486 b19 (ἀνυπόδετος an ἀνυπόδητος cf Lob Phryn 445).
ἀνυποδησία πδ5. 877 a5.
ἀνυπόδητος ὁ ἄνθρωπος ϗ γυμνός (Plat Prot 321 C) Ζμδ10. 687 a24.
ἀνυπόθετος ϗ γνωριμωτάτη ἀρχή Μγ3. 1005 b14.
ἀνυπομόνητον θεάσασθαι, ἄπιστον διηγεῖσθαι θ130. 843 a15.
ἀνυπόπτως ἔχειν (in disputando) τθ1. 156 b18.
ἀνυστικός. τὸ μακρὰ βαίνειν ἀνυστικόν, τὸ βραδέως δὲ μελλητικόν φ6. 813 a4.
ἀνυτικός. ἡ πολυποδία ἀνυτικωτέραν ποιεῖ τὴν κίνησιν Ζμδ6. 682 b1.
Ἄνυτον καταδεῖξαι τὸ δεκάζειν τὰ δικαστήρια f 371. 1540 a18.
ἄνω, ἀνώτερος, ἀνώτερον, ἀνωτέρω, ἀνώτατος, ἀνωτάτω. 1. sensu locali, vel 'supra' significat vel 'sursum'. *a*. 'supra' τόπȣ (θέσεως) εἴδη ϗ διαφοραὶ ἄνω κάτω, πρόσθεν ὄπισθεν, δεξιὸν ἀριστερόν Φα5. 188 a24. γ2. 205 b32. Οβ2. 284 b21. Κ6. 6 a13. Ζπ2. 704 b20. τὸ ἄνω τȣ͂ μήκȣς ἀρχή Οβ2. 284 b24. τὰ ἄνω ὅθεν ἡ κίνησις, πρότερον τȣ͂ δεξιȣ͂ κατὰ γένεσιν Οβ2. 285 a23, 25, 21, 284 b28. τὸ ἄνω φύσει, opp τὸ ἄνω πρὸς ἡμᾶς Φδ1. 208 b14. Οδ1. 308 a18. τὸ ἄνω ἐστὶν ὅπȣ φέρεται τὸ πῦρ ϗ τὸ κȣ͂φον Φδ1. 208 b19. γ1. 201 a7. Μκ9. 1065 b13. τὸ τȣ͂ παντὸς ἔσχατον ἄνω λέγομεν Οδ1. 308 a21. Φδ4. 212 a27. τὸ ἄνω σῶμα (i e ȣ̓ρανός) ψβ7. 418 b9, 12 (Trdlbg p 373). τὸ ἄνω ϗ μέχρι σελήνης σῶμα μα3. 340 b6. τὸ ἄνω στοιχεῖον μα3. 341 a3. τὰ ἄνω πλήρη πυρός μα3. 339 a23. ἡ ἄνω φορά, αἱ ἄνω φοραί, ὁ περὶ τὰς ἄνω φορὰς κόσμος sim μα1. 338 a21. 2. 339 a22. 3. 339 b18. 4. 342 a29. τὸ ὑπὸ τὴν ἄνω περιφορὰν σῶμα μα3. 340 b15. τὸν ἀνωτάτω τόπον αἰθέρα προσωνόμασαν, τῷ θείῳ ἀποδιδόασι Οα3. 270 b22, 6. ὁ ἄνω τόπος θειότερος τȣ͂ κάτω Οβ5. 288 a4. (τὸ μὲν ἄνω τȣ͂ ὡρισμένȣ, τὸ δὲ κάτω τῆς ὕλης Οδ4. 312 a16. 3. 310 b14. φύσει ἀεὶ ἡ ἄνω ἀρχικωτέρα ψγ11. 414 a15 Trdlbg). ὁ ἄνω τόπος μα3. 339 b37, 340 a25, b30. 12. 348 a16 al. ὁ ἄνω πόλος ὁ καθ' ἡμᾶς μβ5. 362 a33. ἀνωτέρω ἡ πηγὴ τῆς ῥύσεως μβ1. 353 b27. κεραία ἀνωτέρα μχ6. 851 a38. ἡ ἄνω ἀγορά Πη12. 1331 b12, cf a30. τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτȣ Ζιθ12. 597 a5. οἱ ἄνω Λιβύες Πβ3. 1262 a20. ἔνιοι τῶν ἄνω (i e τῶν τὴν ἀνωτέρω Ἀσίαν οἰκȣ́ντων) Ζι50. 632 a25. ἀνωτέρω, opp ἐγγύτατα τȣ͂ αἰγιαλȣ͂ Ζιθ13. 598 b31. — τὸ ἄνω ἐν τοῖς φυτοῖς ϗ τοῖς ζῴοις τί ἐστιν Ζιβ1. 500 b28. Ζπ4. 705 a29 sqq, 706 a25. Ζμδ10. 686 b5, 34 sqq, cf Ζιδ5. 530 b20. Ζμδ7. 683 b21. ψβ4. 416 a3. ζ1. 468 a2, 467 b33. Οβ2. 284 b17, 285 a16, 2. τὰ ἄνω τῶν ζῴων et τὰ κάτω quomodo differant inter se dignitate Ζμγ3. 665 a23. 4. 665 b19. 10. 672 b20. β2. 648 a11. Ζγδ8. 776 b5. Ζιδ11. 538 b2 (Pythag τὸ δεξιὸν ϗ ἄνω ϗ ἔμπροσθεν ἀγαθὸν ἐκάλȣν f 195. 1513 a24), magnitudine Ζιβ1. 500 b26, 32, 501 a4. 8. 502 b14. Ζμδ10. 686 b13. τὰ ἄνω et τὰ κάτω ἐν τῇ τῶν ζῴων γενέσει ϗ αὐξήσει Ζιζ3. 561 a22, b11. 10. 565 a1, b12. Ζγβ6. 741 b28 sqq, 742 b13, 743 b18. γ11. 763 a10. ὁ ἄνθρωπος τὸ ἄνω πρὸς τὸ τȣ͂ ὅλȣ ἄνω ἔχει μόνος Ζμβ10. 656 a12. Ζπ5. 706 b3 sqq. αν13. 477 a22. ζ1. 468 a7. ἡ ἄνω κοιλία τȣ͂ σώματος, opp ἡ κάτω μβ4. 360 b23. πα41. 864 a3. Ζμγ14. 675 b17. — transfertur ἄνω ad ea quae antea sunt dicta. εἴρηται ἐν τοῖς ἄνω Ργ11. 1412 b33. Ζιζ10. 564 b19. ξ4. 978 b27. τὰ ἄνω εἰρημένα Αγ21. 82 b24. καθὼς ἄνω λέλεκται κ5. 397 a33. ὁ ἄνω τρόπος Αγ21. 82 b15. — *b*. 'sursum' ἄνω φέρεσθαι μα4. 342 a16. Οδ1. 308 a16. 6. 313 a15. Ζιθ2. 592 a11. ἀνώτερον ἄγεσθαι μχ6. 851 b4. ἀποχωρȣ͂σιν εἰς τὰ ὄρη ἄνω Ζιθ12. 597 a20. ἀνωτέρω γίνεσθαι Φθ4. 255 b21. ἄνω ποταμῶν (cf s παροιμία) μβ2. 356 a19. φορά, κίνησις, μεταβολὴ ἄνω Οα2. 268 b21. Φδ8. 214 b14. ε5. 229 b7. θ8. 261 b34. Κ14. 15 b5. — 2. translatum ad seriem quamlibet ἄνω id significat, quod ordine prius est, veluti in serie sonorum τὰ ἄνω i q τὰ ὀξέα, soni acutiores πιθ37. 920 b19. 3. 917 a31. ἄνω βάλλειν πιθ4. 917 b37. in serie causarum, τὰ ἀνώτερον αἴτια Αγ9. 76 a19. τὸ ἀνώτερον κινȣ͂ν, syn τὸ πρότερον Φθ5. 257 a11. Ζκ4. 700 a20. ȣ̓κ ἄπειρος ἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω Μα2. 994 b8, a20. γένεσις ἄνω Γβ11. 338 a9. in serie notionum ἄνω dicuntur quae magis sunt universales, λέγω δ' ἄνω μὲν τὴν ἐπὶ τὸ καθόλȣ μᾶλλον, κάτω δὲ τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος Αγ20. 82 a23. ἄνω πορεύεσθαι, εἰς ἄπειρον ἐπὶ τὸ ἄνω ἰέναι Αα27. 43 a36 Wz. β17. 65 b23. γ19. 81 b40. ἀνωτέρω Αγ21. 82 b21. ἀποστατέον ὅτι ἀνωτάτω τθ1. 155 b30. τὸ ἄνω γένος, τὸ ἀνωτέρω γένος, τὸ ἀνωτάτω τῶν γενῶν Μδ6. 1016 a29, 30. β3. 998 b19. τὸ ἄνωθεν, τὸ ἀνώτερον, τὰ ἄνω (genus universalius) Αγ5. 74 a7. δ13. 97 a33. ΜΑ9. 992 a17 Bz. ἡ ἄνω ἐπιστήμη Αγ9. 76 a12. ἔστι τȣ͂ φυσικȣ͂ τις ἀνωτέρω Μγ3. 1005 a34. ἀνώτερον ἐπιζητεῖν ϗ φυσικώτερον Ηθ2. 1155 b2. τὰ ἀνωτέρω τῶν ὄντων ΜΑ8. 990 a6.

ἄνῳδος. ζῷα ἄνῳδα, opp ᾠδικά Ζια1. 488 a34.

ἀνώδυνος. ἁμάρτημα ἀνώδυνον ϗ οὐ φθαρτικόν πο5. 1449 a35. τὸ ἓν ἀνώδυνον ϗ ἀνάλγητον (Meliss) ξ1. 974 a19.

ἀνωθεῖν ἀπὸ τῆς γῆς τὰς νεφέλας μα12. 348 a20. κάτωθεν ἀνωθούμενος ἀήρ πκγ4. 931 b35. πάλιν ἀνωσθεὶς πιϛ4. 913 b14.

ἄνωθεν, desuper, sensu locali, τὸ ἄνωθεν ἐπιὸν ὕδωρ μα13. 351 a6. αὐξάνεσθαι ἄνωθεν Ζιγ12. 519 a25. ἡ ὑστέρα ἕλκει ἄνωθεν Ζικ7. 638 a7. κατάγεταί τι εἰς Ἀμισὸν ἄνωθεν Ζιε22. 554 b16. ἐπῳάζειν ἄνωθεν Ζιε33. 558 a7. ἄνωθεν τοῖς ὀξυωποῖς τῶν ὀρνίθων ἡ θεωρία τῆς τροφῆς Ζμβ13. 657 b26. ἀρχὴ δὲ ἄνωθεν Φθ8. 363 a1. metaph μικρὸν ἄνωθεν ἀρκτέον Ηζ13. 1144 a12. — inde per attractionem quandam (Krüger gr Gr § 50, 8, 14) ἄνωθεν significat i q supra. ἡ θερμότης ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἄστρων γίνεται μα3. 340 a21. ἀπὸ τῆς ἄνωθεν φλογὸς ἅπτειν τὸν κάτωθεν λύχνον μα4. 342 a4. sed etiam sine eiusmodi attractione ἄνωθεν i q supra. ἡ τῶν ἄνωθεν κίνησις, ὁ ἄνωθεν αἰθήρ sim μα7. 344 a16. 6. 343 a18. β9. 369 b14. γ6. 377 b29 al. οἱ ἄνωθεν ὀδόντες Ζιη10. 587 b16. γ7. 516 a25. τὸ ἄνωθεν (τῶν ἰχθύων) τί λέγεται (cf ἄνω p 68 b19) Ζιγ1. 509 b18. — a loco transfertur ad seriem quamlibet, μικρὸν ἄνωθεν ἢ κάτωθεν ΜΑ8. 990 a23. οἱ γεννήσαντες ἢ οἱ ἄνωθεν γονεῖς, οἱ ἄνωθεν (i e οἱ πρόγονοι) Ζιη6. 586 a1. Ζγα18. 722 a7. δ3. 768 a21, 33, 36. Ηη7. 1149 b9. τὸ ἄνωθεν γένος (cf ἄνω p 68 b54) Αδ13. 97 a33. ἄνωθεν ἑνὶ ὀνόματι περιλαβεῖν Ζμα4. 644 a12. — ἄνωθεν i q εἰς τὸ ἄνω: τῇ κάτωθεν μεταβολῇ ἡ ἄνω, τῇ δὲ ἄνωθεν ἡ κάτω ἀντίκειται Κ14. 15 b5 (?)

ἀνώλεθρος. ἀθάνατον ϗ ἀνώλεθρον (Anaximand fr 1) Φγ4. 203 b14. ἀνώλεθρόν τε ϗ ἀγένητον κ4. 396 a31.

ἀνωμαλής. παθητικὸν τὸ ἀνωμαλές πιθ6. 918 a11. ἡ φωνὴ μεταβάλλει ἐπὶ τὸ τραχύτερον ϗ ἀνωμαλέστερον Ζιη1. 581 a18. — ἀνωμαλῶς φέρεσθαι Φθ9. 265 b12 (sed cf ἀνωμάλως p 69 a58).

ἀνωμαλία κινήσεως Οβ6. 288 a26. Γβ10. 336 a30. ἀνωμαλία τῆς φωνῆς Ζγε7. 788 a24 (cf ἀνωμαλής et ἀνώμαλος). ἀνωμαλία τῶν νεφῶν, τοῦ ἐνόπτρου μβ9. 369 b1. γ6. 377 b14. ὁ πλεύμων τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἀνωμαλίαν Ζια16. 495 b2. ἀνωμαλία τῆς κτήσεως Πβ9. 1270 a15.

ἀνωμαλίζειν. ϗ τὸ ἀνωμαλίσθαι τὰς πόλεις Ργ11. 1412 a16. quoniam aequalitatis restitutio significatur, forma non ab ἀνωμαλίζειν derivanda esset, sed ab ἀνομαλίζειν (cf ἀνομάλωσις), quod verbum non est aliunde notum. ὡμαλίσθαι Spgl, ὁμαλισθῆναι secutus vestigia codd Ac Vhl Rhet 71.

ἀνώμαλος. οἱ ἀνώμαλοι περίπατοι, opp οἱ εὐθεῖς, οἱ ἐν τοῖς ὁμαλέσι πε40. 885 a15. 1. 880 a16. 10. 881 b19. 23. 883 a23. διαφέρει ἡ φωνὴ τῷ ὁμαλὸν ἢ ἀνώμαλον εἶναι τὸ ὄργανον δι' οὗ φέρεται Ζγε7. 788 a26. — ἀνώμαλος κίνησις, opp ὁμαλής Φε4. 228 b16, 28. Γβ10. 336 b5. Οβ6. 288 a14, 18. ἀνώμαλος τοῦ νέφους σύστασις, τὸν ἥλιον φαίνεσθαι ἐν ἀνωμάλῳ μγ6. 377 b4, 8. φωνὴ ἀνώμαλος Ζγε7. 788 a1 (cf τραχεῖα Ζιη1. 581 a18). χρόνοις ἀνωμάλοις ϗ μὴ δι' ἴσου Ζικ1. 634 a35. τοῖς ἀνθρώποις ἀνώμαλοι οἱ τῆς κυήσεως χρόνοι Ζγδ4. 772 b7. ἀνώμαλος ἡ ἰδιωτικὴ οἰκονομία οβ1346 a9. ἡ μελαγχολικὴ κρᾶσις ἀνώμαλος, οἱ μελαγχολικοὶ ἀνώμαλοι πλ1. 954 b9, 955 a30. ἦθος ἀνώμαλον f 160. 1505 a6. ἀνώμαλοι κακῶς, καλῶς ηεγ7. 1234 b4. ὁμαλῶς ἀνώμαλον εἶναι πο15. 1454 a26, 28. — ἀνωμάλως κινεῖσθαι Φζ7. 238 a22 (inde θ9. 265 b12 pro ἀνωμαλῶς φέρεται scribendum videtur ἀνωμάλως). Οβ6. 288 a17. ἀνωμάλως ἔχειν μδ9. 385 b9.

ἀνώμοτος φρήν (Eur Hipp 612) Ργ15. 1416 a31.

ἀνώνυμος. λίθοι πολλοὶ ἀνώνυμοι μδ10. 389 a8. praecipue usitatum Arist, ubi generis alicuius non exstat unum quo contineatur nomen: ἔστι τι γένος τῶν ἐντόμων, ὃ ἑνὶ μὲν ὀνόματι ἀνώνυμόν ἐστιν, ἔχει δὲ πάντα τὴν μορφὴν συγγενικήν Ζι40. 623 b5. α5. 490 a13. 6. 490 b11. cf 3. 489 a18. λόγῳ μὲν ἔστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὂν ψβ7. 418 a28. ἀνώνυμα ἑνὶ ὀνόματι ψβ7. 419 a4. ἀνώνυμον τὸ κοινὸν ἐπὶ δικαστοῦ ϗ ἐκκλησιαστοῦ Πγ1. 1275 a3. ἡ κατὰ τὸ ποσὸν κίνησις τὸ κοινὸν ἀνώνυμον, ἡ κατὰ τόπον ϗ τὸ κοινὸν ϗ τὸ ἴδιον ἀνώνυμος Φε2. 226 a30, 33. (ἀναθυμίασις) ἡ μὲν ἀτμίς, ἡ δὲ τὸ μὲν ὅλον ἀνώνυμος μβ4. 359 b30. γένος ἀνώνυμον, διαφορὰ ἀνώνυμος Αγ5. 74 a8 (cf a21). δ13. 96 b7. ψβ5. 417 b32. Ρα2. 1357 b4. εἴ τι ἄλλο ἀνώνυμόν ἐστι διὰ τὸ μὴ εἶναι γένος Ζιβ15. 505 b30. δεῖ ἐκ τῶν συγγενῶν ϗ ὁμοειδῶν μεταφέρειν τὰ ἀνώνυμα ὠνομασμένως Ργ2. 1405 a36. cf praeterea μδ3. 381 b6. Πα3. 1253 b9. Μι5. 1056 a25. ζ7. 1033 a14 (ἄδηλος ἢ ἀνώνυμος). in systemate virtutum et vitiorum et ἀκρότητες et μεσότητες multae ἀνώνυμοι sunt Ηβ7. 1107 b2. γ10. 1115 b26. δ10. 1125 b17, 21. 11. 1125 b26, 29. 12. 1127 a12. (cf ὄνομα οὐκ ἀποδέδοται, οὐκ ὠνόμασται 1126 b19, 1127 a7). 13. 1127 a14. ηεγ2. 1231 b1. 6. 1233 a39. — ἀνωνυμώτερος μδ3. 381 b15. Ζιδ2. 525 b6. ηεβ3. 1221 a40. — τὸ ἀνώνυμον, i e τὸ ἀόριστον ὄνομα, ῥῆμα ε9. 19 b6, 7 (Wz, cf 2. 16 a32. 3. 16 b14). — (Trdlbg de an p 378. Vhl Poet I 39).

ἀνωφελὴς ἡ φιλοσοφία Πα11. 1259 a9. βραδεῖα ϗ ἀνωφελὴς κίνησις Ζπ8. 708 a20. — ματαίως ϗ ἀνωφελῶς ἀκούειν Ηα1. 1095 a5.

ἀνωφερής. active i q ἄνω φέρων Φδ9. 217 a3. — pass τὸ θερμὸν ϗ αἱ ὀσμαὶ πᾶσαι ἀνωφερεῖς πιγ5. 908 a25.

ἄξεινος (Hesiod ε715) Ηι10. 1170 b22.

ἀξία. χρήματα λέγομεν ὅσων ἡ ἀξία νομίσματι μετρεῖται Ηδ1. 1119 b26. cf ι1. 1164 b4. διπλοῦν τῆς ἀξίας ἀποτίνειν πκθ14. 952 a19. τὴν ἀξίαν ποτέρου ἔστι τάξαι Ηι1. 1164 a22–b21. τὴν ἀξίαν ἄλλοι ἄλλην λέγουσι Ηε6. 1131 a24-29. ἡ τιμὴ ὥσπερ ἀξία τίς ἐστιν Ρα7. 1365 a8. cf β16. 1391 a2. κινεῖν παρὰ τὴν ἀξίαν τοῦ μεγέθους μχ17. 853 a26. ἔχον κατ' ἀξίαν τοῦ δαπανήματος Ηδ5. 1123 a18. μᾶλλον ἀγαπᾶ τὰς τοιαύτας ἡδονὰς τῆς ἀξίας Ηγ14. 1119 a20. μεῖζόν ἐστι γέρας τῆς ἀξίας αὐτοῖς Πβ10. 1272 a38. πλείω τῆς ἀξίας ἐνδιατέτριφεν ὁ λόγος μβ3. 357 a4. — τοῖς ὁμοίοις τὴν αὐτὴν ἀξίαν κατὰ φύσιν εἶναι Πγ16. 1287 a13. διανέμειν, πράττειν τι al κατ' ἀξίαν Πγ5. 1278 a20 (syn κατ' ἀρετήν). η4. 1326 b16. Ηγ10. 1115 b19 (syn ὡς ἂν ὁ λόγος). δ4. 1122 a26. θ8. 1158 b27. 10. 1159 a35. 12. 1160 b33. ι1. 1164 b8. τὸ πρέπον κατ' ἀξίαν ἐστί ηεγ6. 1233 b7. νέμειν, ποιεῖν τι παρὰ τὴν ἀξίαν Ηε12. 1136 b16. θ12. 1160 b36. παρὰ τὴν ἀξίαν ϗ τὸ δέον, opp ὀρθῶς Ηδ4. 1122 b29. τὸ κατ' ἀξίαν ἴσον, opp τὸ κατ' ἀριθμόν sive τὸ ἀριθμῷ ἴσον, ἀριθμητικὴ ἰσότης Πε1. 1301 b30, 1302 a8. ζ2. 1317 b4. τὸ κατ' ἀξίαν ἴσον τὸ δίκαιον Πγ12. 1282 b27. η9. 1329 a17. Ηε6. 1131 a24, 26. θ13. 1161 a22.

ἀξιόλογος. εἴ τι ἀξιόλογον Πβ12. 1273 b29. οὐδὲν ἀξιόλογον ἑώραται Ζγβ7. 746 b5. τὰ μάλιστα ἀξιόλογα Πβ8. 1268 a15. οβ1346 a28. νῆσοι ἀξιόλογοι κ3. 393 a12. διοίκησις εὐγενεστέρα ϗ ἀξιολογωτέρα τῆς ἡμετέρας φτα1. 816 a32. — ἀξιολόγως ἧφθαι φιλοσοφίας Φγ4. 203 a1.

ἀξιόπιστόν τινα ποιεῖν Ρα2. 1356 a5. 9. 1366 a28. Κτησίας οὐκ ὢν ἀξιόπιστος Ζιθ28. 606 a8. ἀκούειν ἀξιοπίστου τινός Ζια15. 493 b15. Ζμγ10. 673 a13. πεῖρα ἀξιόπιστος Ζγβ5.

741 a37. δ10. 777 b4. — ἀξιοπίστως οὐ συνῶπται Ζγβ5. 741 a31.

ἄξιος. οὐκ ἴσων ὄντες ἄξιοι, πολλαπλασίου τιμήματος ἄξιαι κτήσεις Πβ7. 1267 a10. ε6. 1306 b13 al. πειρατέον λέγειν τὸ φαινόμενον, αἰδοῦς ἀξίαν εἶναι νομίζοντας τὴν προθυμίαν μᾶλλον ἢ θράσους (i e quam pro temeritate habendam) Οβ12. 291 b25. — τῷ τοιούτῳ μάλιστα ζῆν ἄξιον Ηγ12. 1117 b12. — ἄξιοι δουλεύειν Πα5. 1254 b36. — ὅ τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν Πβ11. 1272 b32. ε1. 1302 a13. Ζμβ8. 654 a12. (cf ὅ τι καὶ ἄξιον λόγου ηεγ2. 1231 a2). ἄξιον εἰπεῖν, ἄξιον καλεῖν πόλιν τὴν φύσει δούλην Πγ14. 1285 b17. δ4. 1291 a9. — ἀξίως. ὡς ἀξίως εἰπεῖν Ζμβ6. 651 b36.

ἀξιοῦν. 1. τὰ ἁμαρτήματα καὶ τὰ ἀδικήματα μὴ τοῦ ἴσου ἀξιοῦν Ρα13. 1374 b5. ἀξιοῦν ἑαυτοὺς ἀγαθῶν, μεγάλων, τῶν ἴσων, ἀξιούμενοι τῶν ἴσων, ἠξιῶσθαι τῶν ὁμοίων Πβ9. 1269 b9. γ13. 1284 a9. ε1. 1301 b39. Ρβ9. 1387 b6, 11, 14. 11. 1388 b1. 13. 1389 a33. ἠξιώθη τῆς τυραννίδος Πε5. 1305 a27. φύσει δεσποτείας ἠξιωμένοι Πα6. 1255 b14. ὁ ἀξιωθησόμενος τῆς ἀρχῆς Πβ9. 1271 a11. τίς ἂν προσειπεῖν ἀξιώσειεν λάτριν (Theodect fr 3) Πα6. 1255 a38. — 2. postulare. δεόμενός τε καὶ ἀξιῶν Ργ5. 1407 a26. ἀξιοῦντες φιλεῖσθαι ὡς φιλοῦσιν, ἀξιωτέον Ηθ10. 1159 b17, 18. ἀξιοῦσι μετέχειν Πε1. 1301 a34. οὐθεὶς ἀξιοῖ τὰ φαινόμενα ἀδύνατα Ρβ11. 1388 b2. ἀξιοῦσι τὸν νόμον ἄρχειν, τὸν ἕνα ὑπερβάλλειν Πδ6. 1293 a20. πο18. 1456 a7. ἀξιοῦμεν ὑμᾶς ἐμμένειν sim Ρα15. 1377 b9, a25, 29. ἠξίου τοὺς Ἀθηναίους ὑπολαβεῖν Ρβ6. 1384 b33. ὅσα ἐν τῇ ὡς ἀληθῶς φιλίᾳ ἀξιοῦται Ηθ5. 1157 a24. — med οἱ ἐλεεῖσθαι ἀξιούμενοι Ρβ10. 1388 a27 (cf τοὺς ἀξιοῦντας ἐλεεῖσθαι 9. 1387 b18). — 3. proponere aliquam sententiam, contendere, Αα17. 30 a10, 20. 24. 41 b10, 17. 33. 47 b28. δ4. 91 a37 al. ἔνδοξον τὸ ἀξιῶσαι, ἁρμόττει ἀξιοῦν Αβ11. 62 a16, 17. syn αἰτεῖσθαι τθ13. 163 a3, 7, 10, 19 (cf a2, 6, 9, 18). ἀξιοῦν μηδὲν ἀξίωμ' ἄλογον, ἀλλ' ἢ ἐπαγωγὴν ἢ ἀπόδειξιν φέρειν Φθ1. 252 a24. τοῦτο εὐλόγως ἀξιοῦμεν Ζγα1. 715 b11. ἀξιοῦν μηδὲν ἀλόγως, ἃ καὶ μετὰ λόγου πιστεῦσαι οὐ ῥᾴδιον ηεα8. 1218 a29. ἀξιοῦμεν δὴ τὸν τόπον εἶναι πρῶτον περιέχον Φδ4. 210 b34. cf sim Φθ3. 254 a15. Οα8. 276 b22. β14. 297 b3. Μι1. 1053 a29. ατ969 a13. ξ2. 975 b25.

ἀξίωμα. 1. ὁ μικρόψυχος ἐλλείπει πρὸς τὸ τοῦ μεγαλοψύχου ἀξίωμα (i e πρὸς ταῦτα, ὧν ὁ μ. ἀξιοῖ ἑαυτόν) Ηδ7. 1123 b25. οἱ δι' ἄγνοιαν ἀνδρεῖοι χείρους τῶν εὐελπίδων, ὅσῳ ἀξίωμα οὐδὲν ἔχουσιν (i e οὐδενὸς ἑαυτοὺς ἀξιοῦσιν), ἐκεῖνοι δέ Ηγ11. 1117 a24 Zell. τοῦτο στάσεως αἴτιον καὶ παρὰ τοῖς μηδὲν ἀξίωμα κεκτημένοις, ἢ πού γε δὴ παρὰ θυμοειδέσι καὶ πολεμικοῖς ἀνδράσι Πβ5. 1264 b9. — τὰ ἀξιώματα δημοκρατίας, ὀλιγαρχίας (quae requiruntur in democratia, cf ἀξιοῦν 2, et ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας a40) Πζ1. 1317 a39. — μήτε πλούσιοι μήτε ἀξίωμα ἔχοντες ἀρετῆς Πγ11. 1281 b25. τὸ μέγεθος καὶ τὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχῆς Πε10. 1313 a8. μέγεθος ἔχειν καὶ ἀξίωμα Ηδ5. 1122 b33. ποιεῖ ἐμφανεστέρους τὸ ἀξίωμα Ρβ17. 1391 a27. οἱ ἐν ἀξιώμασι Ηδ12. 1126 b36 (opp οἱ τυχόντες). 5. 1123 a2. 7. 1123 b19. οἱ ἐν ἀξιώματι καὶ εὐτυχίαις Ηδ8. 1124 b19. οὐκ ἴσον τὸ ἀξίωμα Ηι2. 1165 a11. ὅμοιοι κατὰ ἀξιώματα Ρβ8. 1386 a25. λέξις μήτε ταπεινὴ μήτε ὑπὲρ τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ πρέπουσα Ργ2. 1404 b4. — 2. μηδὲν ἀξιοῦν ἀξίωμ' ἄλογον (cf ἀξιοῦν 3) Φθ1. 252 a24. κατὰ τὸ Ζήνωνος ἀξίωμα (i e placitum) Μβ4. 1001 b7 Bz. cf μ2. 1077 a31. τὰ τοῦ Μελίσσου ἀξιώματα ξ6. 979 b22. ἔλαττον ἀξίωμα λαμβάνειν ατ969 a18. ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν οὐκ ἔσται τὰ ἀξιώματα (i e theoremata mathematica) Μν3. 1090 a36. ἀξίωμα, syn λῆμμα, πρότασις τθ1. 156 a23 Wz. 3. 159 a4. ι24. 179 b14. ἀξίωμα ἔνδοξον Αβ11. 62 a13. dist ὑπόθεσις, αἴτημα Αγ10. 76 b23-34. ἀξίωμα principium, ex quo demonstratio ducitur, ἀξίωμα (ἐστὶ θέσις) ἣν ἀνάγκη ἔχειν τὸν ὁτιοῦν μαθησόμενον Αγ2. 72 a17 (Wz et ad 24 a30). ἀξίωμα δ' ἐστὶν ἐξ ὧν Αγ7. 75 a41. τὰ κοινὰ λεγόμενα ἀξιώματα ἐξ ὧν πρώτων ἀποδεικνύουσιν Αγ10. 76 b14. πᾶσαι αἱ ἀποδεικτικαὶ χρῶνται τοῖς ἀξιώμασιν, καθόλου καὶ ἀρχαὶ τὰ ἀξιώματα Μβ2. 997 a11, 13 (Bz ad 996 b26). ἀρχὴ τῶν ἄλλων ἀξιωμάτων αὕτη (principium contradictionis) πάντων Μγ3. 1005 b33. τίνος ἐπιστήμης τὰ ἐν τοῖς μαθήμασι καλούμενα ἀξιώματα Μγ3. 1005 a20.

ἀξύνετος, v ἀσύνετος.

ἄξων. ἐὰν αἱ γραμμαὶ ποιῶσιν ὥσπερ ἄξονα (i e axem coni) μγ5. 375 b22. cf f 342. 1535 b3. — εἰ διὰ τῶν πόλων νοήσαιμεν ἐπεζευγμένην εὐθεῖαν, ἥν τινα ἄξονα καλοῦσι κ2. 391 b26.

ἀοίδιμος ἔργοις (Ἀταρνέος ἔντροφος) f 625. 1583 b22.

ἀοιδός (Hom ρ335. ι7) Πθ3. 1338 a26, 30. πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί (cf παροιμία) ΜΑ2. 983 a4.

ἀοίκητοι τόποι, τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον ἀοίκητα, μέχρι τῶν ἀοικήτων μβ5. 362 b7, 9, 26.

ἄοικος. ζῷα ἄοικα, opp οἰκητικά. ἄοικα πολλὰ τῶν ἐντόμων καὶ τῶν τετραπόδων Ζια1. 488 a21.

ἄοινος. τροφὴ ἀοινοτέρα Πη17. 1336 a8. ἡ ἀσπὶς φιάλη ἄοινος (Vhl e ci Vict, οἴνου Bk) πο21. 1457 b32.

ἀολλέες (Alcaei fr 37) Πγ14. 1285 b1.

ἀόρατος ποσαχῶς λέγεται ψβ10. 422 a26. Μδ22. 1022 b34. πῶς λέγεται ἡ φωνὴ ἀόρατος Φγ4. 204 a4. 5. 204 a13, 16. ε2. 226 b11. Μκ10. 1066 a36. ἡ ὄψις τοῦ ὁρατοῦ καὶ ἀοράτου ψβ9. 421 b5. ἆρ' ἔστι μεγέθη ἀόρατα αι3. 440 a27. Γα2. 316 b33. διὰ μικρότητα ἀόρατον μγ3. 373 a20. 4. 373 a25. cf Ζγβ2. 736 a16. ἐξ ἀοράτων ὁμοιομερῶν πάντων (Anaxag) Ογ3. 302 b2. — Δαρεῖος παντὶ ἀόρατος κ6. 398 a14.

ἀοργησία, opp ὀργιλότης Ηβ7. 1108 a8. δ11. 1126 a4. ημα 23. 1191 b25.

ἀόργητος, def Ηβ7. 1108 a8.

ἀοριστεῖν πιη7. 917 b2. κς13. 941 b26.

ἀοριστία. οὐκ ἀκριβοῖ ἡ φύσις διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀοριστίαν Ζγδ10. 778 a6. μεταβολαὶ ταραχώδεις διὰ τὴν ἀοριστίαν μβ5. 361 b34. ἀοριστία τῆς ὥρας πκς13. 941 b32.

ἀόριστος. ἀόριστον dicitur id, quod vel nondum circumscriptum est certis finibus vel non potest certis finibus circumscribi: ἀποβλέπειν μὴ εἰς τὰ ἀόριστα ἀλλ' εἰς τὰ ὑπάρχοντα Ρβ22. 1396 b8. τὸ ἀόριστον πλανᾷ Ργ14. 1415 a14. ἡ ἐποποιία ἀόριστος τῷ χρόνῳ, opp ἡ τραγῳδία ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου πο5. 1449 b14. πρὸς ἄλληλα ἀόριστα τὸ σκληρὸν καὶ τὸ μαλακὸν τῷ μᾶλλον καὶ ἧττον μδ4. 382 a16. ἡ σπερματικὴ ὕλη οὐκ ἔστιν ἀόριστος οὔτ' ἐπὶ τὸ πλεῖον οὔτ' ἐπὶ τὸ ἔλαττον ὥστ' ἐξ ὁποσησοῦν γίνεσθαι τῷ πλήθει Ζγδ4. 772 a3. τῶν μοναρχιῶν ἡ ἀόριστος τυραννίς, ἡ κατὰ τάξιν τινὰ βασιλεία Ρα8. 1366 a2. ἀόριστος ἄρχων, opp ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν ὡρισμένος Πγ1. 1275 b4, a26. ἀόριστος ἀρχή Πγ1. 1275 a32. τὸ ἀγαθὸν ὡρίσθαι, τὴν δ' ἡδονὴν ἀόριστον εἶναι Ηκ2. 1173 a16. ἀόριστος ἡ μοχθηρὰ ζωή Ηι9. 1170 a24. ἐξ ἀορίστων ἀτελῶν δὲ ἀεὶ τὰ τελειότερα Μν5. 1092 a13. ἡ ἀόριστος ὑγρότης, τὸ ἐν τῷ ὑγρῷ ἀόριστον, opp ἡ πέψις μδ2. 380 a3. 3. 380 a29, b14, 381 a14. — τὸ ἀόριστον διαφανές, opp τὰ ἔσχατα αι3. 439 a27. ὑγρὸν τὸ ἀόριστον οἰκείῳ ὅρῳ Γβ2. 329 b30. τοῦ ἀορίστου ἀόριστος καὶ ὁ κανών Ηε14. 1137 b29. ἀόριστος ἐπὶ τὸ πλεῖον,

ἐπὶ τὸ ἔλαττον Ζγδ4. 772 a3. τὸ ποιὸν ὡρισμένης φύσεως, τὸ δὲ ποσὸν τῆς ἀορίστου Μκ6. 1063 a28. ἡ ὕλη τὸ ἀόριστον πρὶν ὁρισθῆναι καὶ μετασχεῖν εἴδους τινός ΜΑ8. 989 b18. cf Φδ2. 209 b9, 210 a8, 3, 6 (opp εἶδος a8). Μζ11. 1037 a27. ἀόριστος δυάς v s δυάς. ἡ δύναμις ὡς ὕλη ἀόριστος τοῦ καθόλου καὶ ἀορίστου ἐστίν Μμ10. 1087 a17. γ4. 1007 b29. ἀόριστον ἡ στέρησις, αἱ στερητικαὶ ἀρχαὶ ἀόριστοι Φγ2. 201 b26. Μκ9. 1066 a15 (inde explicatur ἀόριστον ὄνομα, ῥῆμα ε2. 16 a32, b14. 10. 19 b8, 10). ἀόριστον τὸ ἀπὸ τύχης γινόμενον Αα13. 32 b10-12. Ρα10. 1369 a33. ἐν τοῖς αἰσθητοῖς πολλὴ ἡ τοῦ ἀορίστου φύσις Μγ5. 1010 a3. οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη τῶν ἀορίστων Αα13. 32 b19. τὸ κατὰ συμβεβηκὸς ἀόριστον Φβ5. 196 b28. Μκ8. 1065 a25. ἡ ὕλη καὶ τὰ πάθη ἀόριστα Μθ7. 1049 b2. — ἀορίστως κεῖσθαι Οα8. 276 a21. ἀορίστως ἔχει ἡ διάνοια Οα11. 280 b3. ἀορίστως εἰδέναι, opp ἀφωρισμένως Κ7. 8 b9. ἀορίστως, opp μῖξις κατ' ἀριθμούς τινας αι4. 442 a15.

ἄορνος λίμνη θ102. 839 a13.

ἀορτή, praecipue i q nunc aorta (cf Philippson ὕλη ἀνθρωπίνη p 28, Thielemann veterum opin de sanguinis motu p 28, M p 425, K p 515 n 3, AZι I 319, F p 275 n 32, KaZμ p 91 n 7). φλὲψ ἐλάττων ἐν τῷ θώρακι κατὰ τὴν ῥάχιν ἐντός, κειμένη ὄπισθεν τῆς μεγάλης φλεβός, ἐν τοῖς ἀριστεροῖς μᾶλλον, ἣν καλοῦσί τινες ἀορτήν, διὰ τί Ζιγ3. 513 a20. ἡ καλουμένη ἀορτὴ νευρώδης ἐστὶ φλέψ, ἀπὸ τῆς μέσης κοιλίας τῆς καρδίας τείνει, στενωτέρα τῆς μεγάλης φλεβός, προσπέφυκε μάλιστα τῇ ῥάχει περὶ τὴν καρδίαν, πῶς ἡ καρδία κεῖται ἐπὶ τῇ ἀορτῇ Ζιγ5. 515 a30. 3. 513 b4, 8. 4. 514 b20, 22. α17. 496 a7, 27. (ἡ φλὲψ) εἰς τὴν ἀορτὴν ἀπὸ τῆς καρδίας τείνει Ζιγ3. 513 b7 (? cf AZι I 320 n 33). τῶν δυοῖν φλεβῶν ἀρχηγῶν, πρώτων δεχομένων τὸ αἷμα διφυές, ἡ ἀορτὴ μία ἐστὶν Ζμγ4. 666 b26. 5. 667 b16. υ3. 458 a19. πῶς τιμιωτέρα ἡ μεγάλη φλὲψ τῆς ἀορτῆς, ἣν τῶν ἐναίμων ἔνια μὲν ἀμυδρῶς ἔνια δ' ἀφανῶς ἔχει Ζμγ5. 668 a1. F p 293 n 37. — (aortae rami.) πῶς τῆς ἀορτῆς ἔσχισται μέρη, μέρος τι τῆς μεγάλης φλεβὸς συνέχεται πρὸς τὴν ἀορτήν Ζιγ4. 514 a24, 31. ὁ πλεύμων συνήρτηται καὶ τῇ ἀορτῇ Ζια16. 495 b7. γ3. 513 b13 (Ar arteriam et venam pulmonalem atque aortam non plane distinguit K p 517 n 4, AZι I 239 n 77). ἀπὸ τῆς τε μεγάλης φλεβὸς καὶ τῆς ἀορτῆς τελευτῶσιν αἱ φλέβες εἰς τὴν μήνιγγα τὴν περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζμβ7. 652 b29 (arteriae meningeae Ka p 41 n 7). εἰς τὸ ἧπαρ καὶ τὸν σπλῆνα οὐδεμία τείνει ἀπὸ τῆς ἀορτῆς φλέψ Ζια17. 496 b30. γ4. 514 b28. cf Ζμγ7. 670 a16 (ignorat Ar arteriam hepaticam et linealem Ka p 96 n 3, cf AZι I 241 n 82, 326 n 44). τὸ μεσεντέριον ἐξήρτηται ἐκ τῆς μεγάλης φλεβὸς καὶ τῆς ἀορτῆς Ζια16. 495 b34. τείνουσιν ἀπὸ τῆς ἀορτῆς εἰς τὸ μεσεντέριον φλέβες Ζιγ4. 514 b24. Ζμδ4. 678 a1 (arteriae mesentericae et intestinales AZι I 326 n 44). διεστῶσαι ἄνωθεν ἡ μεγάλη φλὲψ καὶ ἀορτὴ ἐναλλάσσουσαι συνέχουσι τὸ σῶμα Ζμγ5. 668 b20 (decussationem arteriarum et venarum iliacarum descr Ar F p 293 n 38, Ka p 91 n 7). μέχρι τῶν νεφρῶν μία οὖσα ἑκατέρα τείνει καὶ ἡ ἀορτὴ καὶ μεγάλη φλέψ, ἐνταῦθα δὲ σχίζονται εἰς δύο Ζιγ4. 514 b16 (fissio arteriarum iliacarum AZι I 325, 326 n 43, 45). φέρουσιν εἰς νεφροὺς πόροι ἐκ τῆς ἀορτῆς, ἀπὸ τῆς ἀορτῆς φλέβες Ζια17. 497 a5. γ4. 514 b32. Ζμγ7. 670 a17 (arteriae renales F p 295 n 49, Ka p 96 n 4). φέρουσι πόροι εἰς τὴν κύστιν ἐκ τῆς ἀορτῆς ἰσχυροὶ καὶ συνεχεῖς Ζια17. 497 a13. Ζμγ9. 671 b17. ἀπὸ τῆς ἀορτῆς ἄλλοι δύο πόροι φέρουσιν εἰς τὴν κύστιν Ζιγ4. 514 b33 (arteriae spermaticae K p 447, F p 298 n 60, refutant AZι et Ka; Aristotelem arterias iliacas earumque ramos atque Ζιγ4. 514 b33 ligamenta vesicae descripsisse iudicat AZι I 242 n 84, 326 n 45, 46, praeterea arterias vesicales et partem arteriae umbilicalis KaZμ p 100 n 10). τείνουσιν ἐκ τῆς ἀορτῆς πόροι φλεβικοὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς ἑκατέρου τοῦ ὄρχεως, ἄναιμοι, ἧττον αἱματώδες ἔχοντες τὸ ὑγρόν Ζιγ1. 510 a14, 25 (arteriae spermaticae, sed arterias et venas spermaticas Ar non plane distinguit AZι I 304 n 7, 305 n 8). τείνουσιν εἰς τὰς ὑστέρας ἀπὸ τῆς ἀορτῆς φλέβες πολλαὶ καὶ πυκναί, λεπταί Ζιγ4. 515 a6. Ζγβ4. 738 a11 (arteriae uterinae AZι I 327 n 46, AZγ p 156 n 2, 3). τείνουσιν εἰς τὰ ἔμβρυα φλέβες δύο πρὸς τὴν ἀορτήν, ᾗ σχίζεται καὶ γίνεται ἡ ἀορτὴ δύο ἐκ μιᾶς Ζιη8. 586 b20 (arteriae umbilicales AZι II 362 n 55).

ἄοσμος. ἄοσμα τὰ στοιχεῖα, λίθος, χρυσός αι5. 443 a10, 15, 17. ἀοσμότεραι αἱ σκωρίαι αι5. 443 a19.

ἀπαγγελία. ἡ τραγῳδία μίμησις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας πο6. 1449 b26. cf 5. 1449 b11. ἀπαγγελία, dist δήλωσις, πρόρρησις (cf ἀπαγγέλλειν) ρ31. 1438 b10. 32. 1438 b23. 37. 1442 b30.

ἀπαγγέλλειν. ἔστι μιμεῖσθαι τὰ αὐτὰ ὁτὲ μὲν ἀπαγγέλλοντα πο3. 1448 a21. ἀπαγγέλλειν τὰς προγεγενημένας πράξεις, δηλοῦν τὰς νῦν, προλέγειν τὰς μελλούσας ρ31. 1438 a4. οἱ ἀπαγγέλλοντες (nuncii) Ργ16. 1417 b9.

ἀπάγειν. προσάγειν καὶ ἀπάγειν τὸ γεννητικόν Γβ10. 336 a18. ὁ ἥλιος ἀπάγει τὸ ἐλαφρότατον ἀπὸ τῶν ἐγγυτέρω τόπων πκγ30. 934 b28. — τὰς περὶ τὸ πρᾶγμα διαβολὰς ἀπὸ τῶν συμβουλευόντων ἀπάξομεν ρ30. 1437 b27. — ἡ παραβολὴ αὕτη ἀπάγει ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς Μζ11. 1036 b26. ἀπάγειν εἰς ἀδύνατον (de demonstratione indirecta) Αα7. 29 b8. — πολὺ ἀπαγαγόντες ἑαυτοὺς τοῦ ἁμαρτάνειν Ηβ9. 1109 b5. — σιαγόνες προμήκεις εἰς στενὸν ἀπηγμέναι Ζμβ16. 658 b30.

ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, ἀπειρηκέναι. — 1. renunciare, τοὺς Καρχηδονίους ἀπείπασθαι θανάτῳ ζημιοῦν θ84. 837 a2. — 2. ἀπαγορεύειν c acc vel c inf, opp κελεύειν Ηε3. 1129 b24. 15. 1138 a7. Πη17. 1336 a35. ρ2. 1422 b14. τοῖς δούλοις ἀπειρήκασι τὰ γυμνάσια Πβ5. 1264 a21. περὶ ὧν ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ κινοῦσιν Πδ14. 1298 a38. πράττειν τι τῶν ἀπηγορευμένων Πη17. 1336 b9. Ἀντιγόνη λέγει, ὅτι δίκαιον ἀπειρημένον θάψαι τὸν Πολυνείκη Ρα13. 1373 b10. — 3. ἀπείπασθαι τὸν υἱόν, syn ἀφεῖναι, ἀποστῆναι Ηθ16. 1163 b19-27. ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν Πβ10. 1272 b5. — 4. intrans φεύγοντες τὴν δυσχέρειαν ἀπειρήκασι Μν4. 1091 b23. οἱ διὰ τὸν χρόνον ἀπειρηκότες Πη9. 1329 a33. θ7. 1342 b21. ἀπειπεῖν διὰ τὸν πόνον Ζιζ18. 572 a18. ταχὺ ἀπαγορεύουσιν οἱ ἵπποι Ζπ14. 712 a32. ἁρμονίαι ἀπειρηκυῖαι Πθ7. 1342 b27 (cf ἀνειμέναι b24). ὁ ἄθυμος ταπεινὸς καὶ ταῖς κινήσεσιν ἀπηγορευκώς φ3. 808 a11.

ἀπαγριοῦν. οἱ ἀπηγριωμένοι Ηη6. 1148 b22.

ἀπάγχεσθαι πζ5. 886. b13. λ1. 955 a8, 9. ἀπάγχεο (Archil fr 69) Πη7. 1328 a5. τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ f 460. 1553 b28.

ἀπαγωγή (i e μετάβασις ἀπ' ἄλλου προβλήματος ἢ θεωρήματος ἐπ' ἄλλο, οὗ γνωσθέντος ἢ πορισθέντος καὶ τὸ προκείμενόν ἐστι καταφανές) Αβ25. 69 a20 sqq Wz. ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπαγωγή (demonstratio indirecta) Αα6. 28 b21. 7. 29 b6. 44. 50 a29. Wz ad 33 b30.

ἀπᾴδειν ἐπὶ τὸ ὀξύ πιθ26. 919 b23. 46. 922 b39. 21. 919 a30.

ἀπάθεια, opp πάθος Φδ9. 217 b26. ἕξις ἀπαθείας τῆς ἐπὶ

τὸ χεῖρον ϗ φθορᾶς τῆς ὑπ' ἄλλȣ ἢ ᾗ ἄλλο, ὑπ' ἀρχῆς μεταβλητικῆς Mθ1. 1046 a13. ἔντομά ἐστιν, ὅπως σῴζηται δι' ἀπάθειαν συγκαμπτόμενα Zμδ6. 682 b21. ȣ̓χ ὁμοία ἡ ἀπάθεια τȣ̃ αἰσθητικȣ̃ ϗ τȣ̃ νοητικȣ̃ ψγ4. 429 a29. — ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας τινὰς ϗ ἠρεμίας Hβ2. 1104 b24. ἀπάθειαν ϗ ἠρεμίαν περὶ ἡδονὰς ϗ λύπας εἶναι τὰς ἀρετάς ηεβ4. 1222 a3. ἀπάθεια περὶ τὰς τύχας Aδ13. 97 b23. ἡ ἀναισχυντία ὀλιγωρία τις ϗ ἀπάθεια περὶ ταῦτα Pβ6. 1383 b16.

ἀπαθής. 1. ἀπαθές i q τὸ μὴ οἷόν τε πάσχειν. ἀπαθῆ ἃ μόλις ϗ ἠρέμα πάσχει διὰ δύναμιν ϗ τὸ ἔχειν πως Mδ12. 1019 a31. ἀπαθὲς ἕκαστον τῶν ἀδιαιρέτων (ȣ̓ γὰρ οἷόν τε πάσχειν ἀλλ' ἢ διὰ τȣ̃ κενȣ̃) ϗ μηδενὸς ποιητικὸν πάθȣς Γα8. 326 a1. ἀπαθὲς ϗ ἀναλλοίωτον Mλ7. 1073 a11. ἕξεις καθ' ἃς ἀπαθῆ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα Mδ12. 1019 a27. ἡ ἀρετὴ ποιεῖ ἢ ἀπαθὲς ἢ ὡς δεῖ παθητικόν Φη3. 246 b19. τὸ ἰσχυρότερον ἀπαθέστερον πκ1. 923 a8. ἐπὶ τῶν ποιητικῶν τὸ πρῶτον ποιȣ̃ν ἀπαθές Γα7. 324 b13 (cf ἀκίνητος). ἀγήρατον ϗ ἀναλλοίωτον ϗ ἀπαθές ἐστι τὸ πρῶτον τῶν σωμάτων Oα3. 270 b2. ἀπαθὴς πάσης θνητῆς δυσχερείας ἐστὶν ὁ ȣ̓ρανός Oβ1. 284 a14. τὰ συμπεφυκότα ἀπαθῆ, ἁπτόμενα δὲ παθητικὰ ϗ ποιητικὰ ἀλλήλων Φδ5. 212 b32. θ4. 255 a13. Γα9. 327 a1. τὸ ὅμοιον ὑπὸ τȣ̃ ὁμοίȣ ἀπαθὲς διὰ τὸ μηδὲν μᾶλλον ποιητικὸν ἢ παθητικὸν εἶναι θάτερον θατέρȣ Γα7. 323 b4. ψα5. 410 a23. β4. 416 a32. πγ8. 872 a11. ἀπαθεῖς αἱ ἰδέαι τζ10. 148 a20. f 184. 1510 a5. τίνι διοίσȣσιν αἱ μονάδες ἀπαθεῖς ȣ̓̃σαι MA9. 991 b26 Bz. Ἀναξαγόρας τὸν νȣ̃ν ἀπαθῆ λέγει ϗ ἀμιγῆ εἶναι Φθ5. 256 b25. ψα2. 405 b20. ὁ ποιητικὸς νȣ̃ς χωριστὸς ϗ ἀπαθὴς ϗ ἀμιγής ψγ5. 430 a18. ὁ νȣ̃ς θειότερόν τι ϗ ἀπαθές ἐστιν ψα4. 408 b29. τὸ θεωρεῖν αὐτὸ ἀπαθές ἐστιν ψα4. 408 b25. — ἀπαθής, dist ἐγκρατής τδ5. 125 b23. ἀπαθὴς ἢ ὅλως ἢ ἠρέμα ὑφ' ὧν οἱ πολλοί ηεγ1. 1228 b33, 38. ἀπαθής, opp ἐπιθυμῶν Pβ1. 1378 a5. ἀπαθεῖς οἱ ἄνθρωποι ἢ τῷ μὴ πεπειρᾶσθαι ἢ τῷ βοηθείας ἔχειν Pβ5. 1383 a28. πρὸς τὸν θάνατον ἀπαθής ηεγ1. 1229 b9. ἀναίσθητος ὁ ἀπαθὴς ὥσπερ λίθος ηεβ3. 1221 a22. — 2. ἀπαθές i q τὸ μὴ πεπονθός. ἐὰν δυνάμενα μεταβάλλειν ἀπαθῆ ᾖ, syn ὠμά μδ3. 380 b10. ita ἀπαθὲς ἄρα δεῖ εἶναι (τὸ μόριον τῆς ψυχῆς ᾧ γιγνώσκει) ψγ4. 429 a15 significare videtur μηδέν πω πεπονθός coll a22-24. — 3. ἀπαθές i q τὸ μὴ ἔχον πάθος. εἴπερ ἀκμὴν μᾶλλον ὁ σίδηρος λαμβάνει, ῥᾴων ϗ ἀπαθεστέρα (ἧττον πάθος ἔχȣσα, i e ποιȣ̃σα) ἡ διαίρεσις πα35. 863 a28. τὸ γιγνώσκοντα μελλῆσαι ϗ μὴ πρᾶξαι χείριστον· τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει ϗ ȣ̓ τραγικόν· ἀπαθὲς γάρ (i e ȣ̓ γὰρ ἔχει πάθος, cf πάθος) πο14. 1453 b39. τὰ ἀπαθῆ ȣ̓ κινητέον ἐν τοῖς ἐπιλόγοις (i e τὰ μὴ ἔχοντα πάθος, τὰ μὴ εἰς πάθος ἄγοντα τȣ̀ς ἀκȣ́οντας) f 125. 1499 b13.

ἀπαιδαγώγητος Hδ3. 1121 b11. ἀπαιδαγωγήτȣς τῶν ἀναγκαίων ἐάσαντες Πθ4. 1338 b33.

ἀπαιδευσία τὸ μὴ γιγνώσκειν τίνων δεῖ ζητεῖν ἀπόδειξιν Mγ4. 1006 a16. ἀπαιδευσία τὸ μὴ δύνασθαι κρίνειν τȣ́ς τ' οἰκείȣς λόγȣς τȣ̃ πράγματος ϗ τȣ̀ς ἀλλοτρίȣς ηεα6. 1217 a8. δι' ἀπαιδευσίαν Pα2. 1356 a29. ἀπαιδευσία τῶν ἀναλυτικῶν Mγ3. 1005 b3. ἀπαιδευσία πλȣ́τȣ Pβ16. 1391 a17. ἀπαιδευσία μετ' ἐξȣσίας τίκτει ἄνοιαν f 89. 1492 a11.

ἀπαίδευτος, opp πεπαιδευμένος Hδ14. 1128 a21. Pβ22. 1395 b27. coni syn ἠλίθιος Pβ21. 1395 a6. — οἱ Ἀντισθένειοι ϗ οἱ ȣ̓́τως ἀπαίδευτοι Mη3. 1043 b24.

ἀπαίρειν. οἱ φάτται ἀπαίρȣσι ϗ ȣ̓ χειμάζȣσι Zιθ12. 597 b3, 16.

ἄπαις. οἱ ἄπαιδες ἀποθνήσκοντες ρ2. 1422 b8. Κεφάλῳ ἄπαιδι ἐπιπολὺ ὄντι ἐδόθη χρησμός f 462. 1554 a11, 20.

ἀπαΐσσειν. ἀπαΐξῃ (Emped 348) αν7. 473 b14.

ἀπαιτεῖν, dist αἰτεῖν Pβ6. 1383 b29. ἀπαιτεῖν τὰς ὑποσχέσεις, τὴν ἐπικαρπίαν Hι1. 1164 a17. οβ1348 a23. ἀπαιτεῖν λόγον, αἰτίαν, τὸν ῥητορικὸν ἀποδείξεις Mκ6. 1063 b9. Hα7. 1098 a33 (syn ἐπιζητεῖν a27). 1. 1094 b27. β2. 1104 a3. ἀπαιτήσειεν ἄν τις τȣ̃το παρ' Ἐμπεδοκλέȣς ψα4. 408 a18. — ὁ μὲν ἀπαιτεῖ τὸν δέ Pγ5. 1407 a22. — pass ἀπαιτȣμένȣς οβ1350 b18. — ἀπαιτητέον Hα7. 1098 a33. ἀπαιτητέοι Hβ2. 1104 a3.

ἀπαιωρεῖσθαι. ὅταν τὰ φύλλα τȣ̃ ἄρρενος τῷ θήλει ἀπαιωρῶνται φτα6. 821 a23. ὁ καρπὸς ἀπῃώρηται τȣ̃ ἰδίȣ φιτρȣ̃ φτα4. 819 a10.

ἀπακοντίζειν τὰς ἀποφυάδας (Ctes fr 64) Zιβ1. 501 a32.

ἀπακριβȣ̃ν. τὰ μάλιστ' ἀπηκριβωμένα Zμγ4. 666 a28.

ἀπαλείφειν. παραλαβόντες τὰ γραμματεῖα οἱ ἀποδέκται ἀπαλείφȣσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα f 400. 1544 b26.

ἀπαλλαγὴ τῆς ἐναντιότητος, opp λῆψις Φε5. 229 a24. ἐνίων μὲν στερήσεων ȣ̓κ ἔστιν ἀπαλλαγή, ἐνίων δὲ ἔστιν f 119. 120. 1498 a40. μετὰ τὴν τῶν καταμηνίων ἀπαλλαγήν Zιη2. 582 b12.

ἀπαλλακτικός πλα23. 959 b26 (cf ἀπαλλάττειν sanare).

ἀπάλλαξις (ἐπάλλαξις ci Mullach, v h v) ξ1. 974 a26.

ἀπαλλάττειν, trans ἀπαλλάττειν τινὰ τȣ̃ φόβȣ πο11. 1452 a25. ἀπαλλάττειν τὴν ψυχὴν τῆς μανίας φ4. 808 b23. ἀπαλλάττειν (sanare) τελέως τȣ̀ς ἐπιλήπτȣς θ18. 831 b25. — intr χαλεπῶς ἀπαλλάττειν, ῥᾷον ἀπαλλάττειν Zιη2. 582 b6. 4. 584 a13. πγ15. 873 a14. ε22. 883 a12. κη1. 949 a31. Μενέλαος μονομαχήσας ϗ ȣ̓ καλῶς ἀπαλλάξας f 151. 1503 b30. — med ἀπαλλάττεσθαι, opp φανερὸν εἶναι Zιι22. 617 a30. ἡ γλάνις τεκȣ̃σα ἀπαλλάττεται Zιι37. 621 a22. ἐν τῇ ὀχείᾳ ταχέως ἀπαλλάττεσθαι (cf ἀπολύειν) Zιβ1. 500 b9. ἔχοντες ϗ δόντες ἀπαλλάττονται ηεη10. 1243 a4 (cf διαλύονται a5). ȣ̓χ ἱκανὸν τὸ ȣ̓́τως εἰπόντα ἀπηλλάχθαι Φγ5. 205 b9. — pass κίνησις πάσης ἀπηλλαγμένη ῥαστώνης Oβ1. 284 a31. cf κ2. 392 a7. ὅταν ἀπαλλαγῇ τὸ πάθος, ὅταν αὐτοῖς ἡ μέθη ἀπαλλαγῇ ημβ6. 1202 a3. τὰ ἀπηλλαγμένα (? Bz Ar St V 47) τῶν παθημάτων ηεβ2. 1220 b11.

ἀπαλλοτριȣ̃ν. οἰκεῖά ἐστιν ἃ ἐφ' αὐτῷ ἐστὶν ἀπαλλοτριῶσαι ἢ μή Pα5. 1361 a22.

ἀπαλλοτρίωσιν λέγω δόσιν ϗ πρᾶσιν Pα5. 1361 a22.

ἁπαλός. ἁπαλώτερον ἀφίησι τὸν ἦχον ακ802 b5.

ἁπαλότης. διαστρέφεται τὰ μέλη δι' ἁπαλότητα Πη17. 1336 a10.

ἀπαμύνεσθαι, med μεγέθει μκ5. 467 a3.

ἀπάνευθε μάχης (Hom B 391) Hγ11. 1116 a35. Πγ14. 1285 a13.

ἀπανθεῖν. ἄμφω, τό τε γῆρας ϗ ἡ καλάμη, ἀπηνθηκότα Pγ10. 1410 b15. metaph οἱ ἀπανθήσαντες (resp Plat Rep X 601B) Pγ4. 1406 b37.

ἀπαντᾶν. ἅμα δέχεσθαι τὸ ὕδωρ κατὰ τὸ στόμα ϗ ἐκπνεῖν· ἀνάγκη δ' ἀπαντῶντα ἐμποδίζειν θάτερον θατέρῳ αν2. 471 a13. βραδύτερον ὁ ἀὴρ ἀπαντᾷ πιθ50. 923 a1. — οἱ Κελτοὶ πρὸς τὰ κύματα ὅπλα ἀπαντῶσι λαβόντες ηεγ1. 1229 b29. ἀπαντᾶν (πῶς ἀπαντητέον) πρὸς τὸν λόγον, τὴν σκέψιν, τὴν ἀπορίαν, τὸ πρόβλημα, τὸν λέγοντα, τὸν ἐρωτῶντα sim τι12. 173 a13. 16. 175 a17. 32. 182 b5. Φδ6. 213 b3. θ3. 253 b13. 8. 263 a4. Zγδ1. 764 b15. Mζ10. 1036 a14. κ6. 1063 b13. μ1. 1076 a29. Πγ13. 1283 b36. Pγ15. 1416 a7. 17. 1418 b8. μηδεὶς ἀπαντήσῃ μοι, ȣ̓́τω τοῖς θορύβοις ἀπαντητέον ρ19. 1432 b17, 33. περὶ τὰς διαβολὰς ȣ̓́τως ἀπαντητέον

ρ37. 1444 a28. ἀπαντᾶν non significata ea re, cui occurritur τθ7. 160 a18. ι17. 176 a37. 22. 179 a5. — τὰ ἔνυδρα πόρρωθεν ἀπαντᾷ πρὸς τὴν τροφήν ψβ9. 421 b12. Ζγβ7. 746 b10. οἱ πολῖται ἀπαντῶσιν ἐπὶ (Bk², περὶ Bk) τὰς ἀρχὰς ϗ τὰς εὐθύνας Πδ14. 1298 a25. cf ζ4. 1319 a31. οἱ φίλοι ἀπαντῶσιν εἰς τὰς χρείας, εἰς κήδη Ηθ7. 1158 a8. ι2. 1165 a21. οἱ τραγῳδοποιοὶ ἀναγκάζονται ἐπὶ ταύτας τὰς οἰκίας ἀπαντᾶν πο14. 1454 a12. πυκνὰ ἀπαντᾶν (ἐν τοῖς μέλεσι) πρὸς τὴν μέσην πιθ20. 919 a21. — αἱ αἰσθήσεις εἰς ἕν τι κοινὸν αἰσθητήριον ἀπαντῶσιν ζ1. 467 b29, cf Ζγα13. 720 a32. Ζμγ9. 672 b6. πρὸς τὸ τέλος ἅπαντα δέον ἀπαντᾶν (referri) Πα9. 1258 a14. (μβ1. 353 b22 ?). — ἐκ τȣ̃ ἐν ἀρχῇ ἡμαρτημένȣ ἀπαντᾷ (i e συμβαίνει) εἰς τὸ τέλος κακόν τι Πε1. 1302 a6. πρὸς τȣ̃τον ἀπαντᾷ τὸν καιρὸν ἡ τȣ̃ γάλακτος πέψις Ζγδ8. 776 a21. ἀπαντᾷ τι δυσχερές, παράδοξον τθ7. 160 a23. ι17. 175 b37.

ἀπάντησις (cf ἀπαντᾶν). ἡ πρὸς τὸ διττὸν ἀπάντησις τι17. 176 a23. ἀπάντησις πρὸς τὸν λόγον, πρὸς τὴν διάνοιαν Μγ5. 1009 a20 (cf ἔντευξις a17). τȣ̃το ἔχει τινὰς ἀληθεῖς ἀπαντήσεις Φγ8. 208 a8.

ἀπαντλεῖν πβ21. 868 a33. οἱ πόνοι ἀπαντλȣ̃σι τὸ περιττεῦον ὑγρόν πβ41. 870 b16. ὑγρὸν ἀπαντλȣ́μενον χ5. 795 a1.

ἀπάντλησις. τὰ ἐν ἡμῖν ὑγρὰ δεῖται ἀπαντλήσεως πβ33. 869 b38.

ἅπαξ. ȣ̓ δὶς ἀλλ' ἅπαξ μόνον Πδ15. 1299 a10. ἅπαξ ἢ πολλάκις μβ3. 356 b27. ȣ̓χ ἅπαξ ȣ̓δὲ δὶς ἀλλ' ἀπειράκις Οα3. 270 b19. μα3. 339 b28.

ἀπαξιȣ̃ν αὐτὸν τῶν καλλίστων κ1. 391 a6.

ἀπαρασκευάστως πολεμῆσαι ρ9. 1430 a3.

ἀπαριθμεῖν τὰ μέρη τῶν φυτῶν φτα3. 818 b4, 28. πρὸ τȣ̃ οἱ ποιηταὶ τȣ̀ς τυχόντας μύθȣς ἀπηρίθμȣν πο13. 1453 a18. καθ' ἕκαστον εἶδος ἀπολαβόντας ἀπαριθμήσασθαι τὰς δυνάμεις ρ2. 1421 b16.

ἀπαρκτίας πόθεν πνεῖ μβ6. 363 b14. κ4. 394 b29. cf μβ6. 363 b29, 31, 364 a14, b4, 21, 365 a2, 7, 8. χαλαζώδης, αἴθριος μβ6. 364 b22, 29.

ἀπαρνεῖσθαι. οἱ εἴρωνες ἀπαρνȣ̃νται τὰ ἔνδοξα Ηδ13. 1127 b25. — logice, opp κατηγορεῖν Αα23. 41 a9, 11. passive Αβ15. 63 b37 (ubi idem vocabulum active b36).

ἀπαρτᾶν. 1. suspendere. ἀπὸ τῶν φλεβῶν φλέβια ἀπήρτηται Ζγβ4. 740 a29. κρατεῖ ὁ βάλλων τῇ χειρὶ μᾶλλον ἢ ἀπαρτήσας τὸ βάρος (καίαρ Capp Bus) μχ12. 852 b1. ῥινᾶν τὰς ἀπηρτημένας στολίδας τῶν ἀνδριάντων ἢ πτερύγια ακ802 a38. — 2. seiungere. ἀνταποδιδόναι ἀλλήλοις ἕως μέμνηται ϗ μὴ μακρὰν ἀπαρτᾶν Ργ5. 1407 a24. τὴν χώραν πολὺ τῆς πόλεως ἀπηρτῆσθαι Πζ4. 1319 a34. cf πν4. 483 a7. τρίχες μακρὰν τῆς ἀρχῆς ἀπαρτώμεναι πι23. 893 a39. ἀπηρτῆσθαι, opp συμπεφυκέναι, συνεχῆ εἶναι, συμπίπτειν Ζιβ17. 507 a14. γ1. 509 b13. α16. 495 a18. πολὺ ἀπηρτῆσθαι τῆς καρδίας, τȣ̃ ἥπατος Ζιβ17. 508 a33. Ζμδ2. 677 a4. ἀπηρτημένη χολή, ἀπηρτημένα αἰδοῖα, κῶλα, πτερύγια al (cf ἀπολύειν) Ζιβ15. 506 b19. γ1. 509 b14. ζ22. 576 b19. Ζμβ11. 657 a13. δ2. 676 b17. 12. 693 a26, b8. 13. 695 b17. Ζγα3. 716 b29. 13. 720 a24. τὸ ἀσύμμετρον, ἅτε μᾶλλον ἀπηρτημένον πε22. 883 a15. ȣ̓δὲν ἀπηρτημένον ἔχει ȣ̓δὲ προέχον Οβ8. 290 b6. δεῖ τὰς γνώμας οἰκείας φέρειν, ἵνα μὴ σκαιὸν ϗ ἀπηρτημένον φαίνηται τὸ λεγόμενον ρ12. 1430 b7. ἀπηρτημένος ϗ ἀλλότριος τῆς διαλεκτικῆς τβ5. 112 a10.

ἀπάρτησις τῶν πτερυγίων μακρά Ζγα14. 720 b12.

ἀπαρτίζειν, trans ἡ περιφέρεια ἡ ἀπαρτίζȣσα ὥστε τὴν γῆν σφαιροειδῆ εἶναι πᾶσαν μα3. 340 b35. ὅταν μὴ δύνηται ἀπαρτίσαι ἡ φύσις Ζγε1. 780 b10. cf φτβ3. 825 a37. τὸ ἔμβρυον ἀπαρτίζεσθαι πρὸς ἀκρίβειαν μηνὶ τῷ ἕκτῳ f 257. 1525 a26. — intr πια27. 902 a14. ἀδύνατον μὴ ἀπαρτίζειν τὸν τόπον ϗ τὸ σῶμα Φγ5. 205 a32. ἀπαρτίζειν πρός τι Πε10. 1313 a7. ἡ ἀπαρτίζȣσα ὥρα Ζιε8. 542 a31.

ἀπάρτισις φυτȣ̃ φτβ4. 825 b23.

ἀπαρύσας ψυχήν (ex incerto poeta, cf Ὅμηρος extr) πο21. 1457 b14.

ἀπάρχεσθαι θ45. 833 b13. f 248. 1523 b40.

ἀπαρχή. αἱ θυσίαι γίνονται οἷον ἀπαρχαί Ηθ11. 1160 a27. ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφȣ̀ς ἀποστέλλειν f 443. 1550 b39.

ἅπας. ἅπας ὁ περὶ τὴν γῆν τόπος μβ1. 353 b7. ἡ θάλαττα ἅπασα. opp κατὰ μέρος μδ1. 379 b5. τὸ ἅπαν i q τὸ ὅλον Φθ4. 254 b32. ἅπαν, dist ἅπαντα τι22. 178 b36. φιλία θαυμαστὴ πᾶσι πρὸς ἅπαντας Πβ5. 1263 b18.

ἄπαστος ὁ ἀετὸς ἐν τῷ χρόνῳ τȣ̃ νεοττεύειν Ζιζ6. 563 a23.

ἀπατᾶν. αἱ ὕστεραι συνθῆκαι ἠπατήκασιν Ρα15. 1376 b28. — pass ἀπατᾶσθαι περί τι Ρα10. 1368 b22. ψβ6. 418 a12. περί τινος αι4. 442 b8. ἀπατώμεθα ταύτην τὴν ἀπάτην, syn διαμαρτάνειν Αγ5. 74 a6, 4. ἠπατῆσθαι, opp γνωρίζειν ψγ3. 427 b1, a21. τὸ μανθάνειν ἐναντίον τῷ ἀπατᾶσθαι μὴ δι' αὑτȣ̃ Φε5. 229 b4. τὸ ἀπατᾶσθαι λέγεται τριχῶς Αβ21. 67 b5. ἐνδέχεται εἰδέναι ϗ ἠπατῆσθαι περὶ ταὐτό, πλὴν ȣ̓κ ἐναντίως Αβ21. 67 a29, b6, 10, 11. περὶ τὰ ἴδια ȣ̓κ ἐνδέχεται ἀπατηθῆναι τὴν αἴσθησιν ψβ6. 418 a12. αι4. 442 b8. ἀπατηθῆναι περὶ τὸ τί ἐστιν ȣ̓κ ἔστιν ἀλλ' ἢ κατὰ συμβεβηκός Μθ10. 1051 b25.

ἀπάτη, coni ψεῦδος, dist ἄγνοια Μθ10. 1052 a2 Bz. ἡ ἀπάτη ϗ ἡ ἐπιστήμη τῶν ἐναντίων ἡ αὐτή ψγ3. 427 b5. τὴν τȣ̃ ἀνομοίȣ θίξιν ἀπάτην εἶναι ψγ3. 427 b4. αἱ ἀπάται ἐκ τῶν ἀντικειμένων ε14. 23 b13-15. ἀπάτη κατὰ τὴν ὑπόληψιν Αβ21. ἀπάτη γίνεται ἐν τῷ παρὰ μικρόν Αα33. 47 b38. ἡ τȣ̃ ὑπάρχειν ἀπάτη διὰ τίνων γίνεται· διὰ μέσȣ σχήματος γενομένης τῆς ἀπάτης Αγ16. 80 a6. 17. 81 a5. ὁ συλλογισμὸς τῆς ἀπάτης, τῆς ἐναντίας ἀπάτης Αγ17. 81 a15. 2. 72 b3. ἡ ἀπάτη ἐν τοῖς παραλογισμοῖς πόθεν γίγνεται τι7. ἔστιν ἀπάτην ϗ δι' αὑτȣ̃ κτᾶσθαι ϗ δι' ἄλλȣ Φε5. 229 b6. συμβάλλεταί τι πρὸς τὴν ἀπάτην Ζγγ5. 756 a31. — ἀπάτης χάριν τῶν συνοικȣ́ντων Πγ5. 1278 a39. δι' ἀπάτης, dist διὰ βίας Πε4. 1304 b8. τὰ βίᾳ ϗ ἀπάτῃ ἀκȣ́σια Ρα15. 1377 b5. ȣ̓κ ἔστι μεταστρέψαι ȣ̔́τ' ἀπάτη ȣ̔́τ' ἀνάγκη Ρα15. 1376 b22. — ἁ δολόφρων Ἀπάτα f 596. 1575 b14.

ἀπατητικὸς συλλογισμός Αγ16. 80 b15. συλλογισμὸς ἀπατητικὸς τȣ̃ διὰ τί τι11. 171 b10. ἀπατητικὸς ϗ ἄδικος λόγος τι11. 171 b21. τὸ λαθραῖον ἀπατητικόν πλε6. 965 a16.

ἀπατμίζειν, intr τὸ θερμόν, τὸ ὑγρὸν ἀπατμίζει Ζμβ7. 653 a36. μβ3. 359 a31. υ3. 457 b31. πι48. 896 a34. κα12. 928 a20. ȣ̓κ ἀπατμίζει ἀπὸ τȣ̃ ἀναρρίνȣ λεπτόν τι πκ22. 925 a36.

ἄπαυστος κίνησις, κυκλοφορία, μεταβολή Οα9. 279 b1. β1. 284 a9. 5. 288 a11. Γα3. 318 a25. Μλ7. 1072 a21. ἄπαυστος ϗ ἀθάνατος κίνησις Φθ6. 259 b25. 1. 250 b14. — ἀπαύστως δι' αἰῶνος κ2. 391 b18.

ἀπειθεῖν τοῖς νόμοις, τοῖς ἄρχȣσιν Ρα15. 1375 b23. Πβ8. 1269 a18. η8. 1328 b9. αρ7. 1251 a38.

ἀπεικάζειν. μιμȣ̃νται πολλὰ χρώμασι ϗ σχήμασιν ἀπεικάζοντες πο1. 1447 a19.

ἀπειλή, σχῆμά τι λέξεως πο19. 1456 b12. βροντὴ ἀπειλῆς ἕνεκα τοῖς ἐν ταρτάρῳ (Pyth) Αδ11. 94 b33. ἀπειλὴ (Ἡφαίστȣ), ψόφος ἐν τῇ φλογὶ γινόμενος μβ9. 369 a32 Ideler.

ἀπεῖναι ἀπὸ τῶν ἰδίων Πζ5. 1320 a28.

ἀπειπεῖν, ἀπειρηκέναι v s ἀπαγορεύειν.

ἀπειράκις Φβ1. 193 a28. Οα10. 279 b29. ξ2. 975 a26. πολλάκις ἢ ἀπειράκις ψα3. 407 a14. πολλάκις, μᾶλλον δ' ἀπειράκις Πη10. 1329 b27. οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δὶς ἀλλ' ἀπειράκις Οα3. 270 b19. μα3. 339 b29.

ἀπείργειν τὴν βίαιον τροφήν Πθ4. 1338 b41. ἀπείργειν τῆς συμμεθέξεως τῶν χαλεπῶν ηεη12. 1245 b34.

ἀπειρία. 1. opp ἐμπειρία Γα2. 316 b6. Ζγγ8. 758 a3. ἡ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ἡ δ' ἀπειρία τύχην (cf Πῶλος) ΜΑ1. 981 a5. ὑπὸ ἀπειρίας Φα8. 191 a26. ἀπειρία τῶν πολεμικῶν Πε5. 1305 a13. ἡ δι' ἀπειρίαν καὶ ἄγνοιαν ἀνδρεία ηεγ1. 1229 a16. παρακολουθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ ἀπειρία αρ6. 1251 a2. — 2. opp πέρας. παρέχειν τοῖς οὖσι τὴν ἀπειρίαν Φγ4. 203 a12. οὐ μένει ἡ ἀπειρία ἀλλὰ γίνεται Φγ7. 207 b14. προσάπτειν τῷ μὴ ὄντι ἀπειρίαν ξ4. 978 a35. ἡ τῶν ὁμοιομερῶν ἀπειρία (Anaxag) ΜΑ7. 988 a28. — τὸ τὸν πάντα χρόνον καὶ τὴν ἀπειρίαν περιέχον τέλος Οα9. 279 a26.

ἀπειροκαλία, def Ηβ7. 1107 b19. δ4. 1122 a31.

ἀπειρόκαλοι καὶ σαλάκωνες ηεγ6. 1233 b1.

ἄπειρος. 1. opp ἔμπειρος. ἀπείρως ἔχειν τινός τβ9. 114 b11. ι16. 175 a13. εἰρήκασιν ἀπειροτέρως τῶν συμβαινόντων ανl. 470 b9. — 2. ἄπειρος infinitus. ἄπειρόν τι τῆς θαλάττης βάθος μα13. 351 a12. τὸ πολυειδὲς καὶ τὸ ἄπειρον τῶν χρωμάτων χ3. 729 b33. τὸν ἄπειρον αἰῶνα f 40. 1481 a39. τοὺς δακτυλίους ἀπείρους λέγουσι τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην, οὐ κυρίως Φγ6. 207 a2. πλοῦτος ἄπειρος Πα9. 1257 b24. cf 8. 1256 b32. ἄπειρος ἡ τῆς ἐπιθυμίας φύσις Πβ7. 1267 b3. ἡ φύσις φεύγει τὸ ἄπειρον· τὸ γὰρ ἄπειρον ἀτελές, ἡ δὲ φύσις ἀεὶ ζητεῖ τέλος Ζγα1. 715 b15. — de ἀπείρῳ Ar disputat universe Φγ4-8. Οα7. ἄπειρον ποσαχῶς λέγεται Φγ4. 204 a2-7. Μκ10. 1066 a35-b1. notionis definitio: ἄπειρον οὗ κατὰ ποσὸν λαμβάνουσιν αἰεί τι λαβεῖν ἔστιν ἔξω, opp τὸ ὅλον καὶ τέλειον Φγ6. 207 a7, 1, 9. ἄπειρον ὃ ἂν μὴ ἔχῃ πέρας δεκτικὸν ὂν πέρατος ξ4. 978 a17. πε25. 883 b12. λ4. 955 b19. τοῦ ἀπείρου οὐκ ἔστιν ἀρχή, οὐκ ἔστι τι πρῶτον, πάντα τὰ μόρια μέσα Γβ11. 337 b28. Ζγβ6. 742 b21. Φθ5. 256 a18. ε2. 226 a9. Μκ12. 1068 b4. α2. 994 a17. λόγος οὐδεὶς τοῦ ἀπείρου πρὸς τὸ πεπερασμένον, πρὸς τὸ ἄπειρον Οα6. 274 a7. 7. 275 a13. Φθ1. 252 a13. τοῦ ἀπείρου οὐδέν ἐστι μόριον ὃ καταμετρήσει Φζ7. 238 a12, 13. ἐνδέχεται ἀφελεῖν τοῦ ἀπείρου ὁποσονοῦν Οα6. 273 b2. 20. — genera τοῦ ἀπείρου distinguuntur. ἄπειρον κατὰ πλῆθος, κατὰ μέγεθος, κατ' εἶδος Φα4. 187 b8, 9. αἴτια ἄπειρα εἰς εὐθυωρίαν, κατ' εἶδος Μα2. 994 a1 Bz. ἄπειρα ἐπὶ τὸ ἄνω Μγ4. 1007 b9. α2. 994 b7. γραμμὴ ἄπειρος ἐπὶ θάτερα, ἐπ' ἀμφότερα Οα5. 272 a12, 13. Φζ7. 238 a31. ἄπειρον ἅπαν ἢ κατὰ πρόσθεσιν ἢ κατὰ διαίρεσιν ἢ ἀμφοτέρως Φγ4. 204 a6; formulae κατὰ πρόσθεσιν syn κατὰ τὴν πρόσθεσιν Μα2. 994 b30, προσθέσει Φγ6. 206 a15, ἐπὶ τὴν αὔξην Φγ7. 207 b28, ἐπὶ τὴν αὔξησιν Φγ5. 204 b3 (ἐπὶ Torstrik e codd, περὶ Bk), τοῖς ἐσχάτοις Φζ2. 233 a19, 24. η1. 242 a30, κατὰ ποσὸν Φζ2. 233 a26, 25, κατ' ἐνέργειαν Φγ6. 206 a16; formulae κατὰ διαίρεσιν syn τῇ διαιρέσει Φζ2. 233 a19, 24. γ6. 206 a16, ἀφαιρέσει Φγ6. 206 a15, δυνάμει ἐπὶ τὴν διαίρεσιν Γα3. 318 a21, δυνάμει τε καὶ ἐπὶ καθαιρέσει Φγ6. 206 b13. — πόθεν ἡ πίστις τοῦ εἶναί τι ἄπειρον Φγ4. 203 b15-30. cf γ8. προσαγορεύει Δημόκριτος τὸν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι, τῷ τε κενῷ καὶ τῷ οὐδενὶ καὶ τῷ ἀπείρῳ f 202. 1514 b12. τὸ ἄπειρον τιθέασί τινες ὡς ἀρχὴν καὶ οὐσίαν (Pythagorei, Plato) Φγ4. 203 a5, 9. Μα5. 987 a18. 8. 990 a9 et universe Μμν. Πλάτων δύο τὰ ἄπειρα τίθησι, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν, τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ Φγ4. 203 a15. 6. 206 b28. ΜΑ6. 987 b26. sed Ar docet ὅτι οὐκ ἐνδέχεται εἶναι τὸ ἄπειρον ὡς ἐνεργείᾳ ὂν καὶ ὡς οὐσίαν καὶ ἀρχήν Φγ5. Μκ10. 1066 b11, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐνεργείᾳ σῶμα (μέγεθος) ἄπειρον Φγ5. 206 a8. 4. 204 a2. θ10. 267 b20. Οα7. 275 b6. Γα3. 318 a21. Μλ7. 1073 a10. Ζκ4. 699 b28. λείπεται δυνάμει εἶναι τὸ ἄπειρον Φγ6. 206 a18, b13. οὐχ οὕτω δυνάμει ὡς ἐνεργείᾳ ἐσόμενον χωριστόν Μθ6. 1048 b14. οὕτως ἐστὶ τὸ ἄπειρον τῷ ἀεὶ ἄλλο καὶ ἄλλο λαμβάνεσθαι Φγ6. 206 a27. τὸ ἄπειρον τῆς τοῦ μεγέθους τελειότητος ὕλη καὶ τὸ δυνάμει ὅλον· ἐντεῦθεν λαμβάνουσι τὴν σεμνότητα κατὰ τοῦ ἀπείρου Φγ6. 207 a21, 19. ὡς ὕλη τὸ ἄπειρον αἴτιον Φγ7. 207 b35. οὐκ ἔστιν οὐσία ἄπειρος Φα2. 185 a33. οὐκ ἄπειρόν γ' ἐστὶ τὸ ἀπείρῳ εἶναι Μα2. 994 b27. κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχει τὸ ἄπειρον Φγ5. 204 a29. — τὸ ἄπειρον οὐ ταὐτὸν ἐν μεγέθει καὶ κινήσει καὶ χρόνῳ, ὡς μία τις φύσις Φγ7. 207 b21. Μκ10. 1067 a33. τὸ ἄπειρον ἐμφαίνεται πρῶτον ἐν τῷ συνεχεῖ Φγ1. 200 b17. θ8. 263 a28. τὸ ἄπειρον ἐν τοῖς μεγέθεσίν ἐστι κατὰ διαίρεσιν, ἐν δὲ τῷ ἀριθμῷ κατὰ πρόσθεσιν Φγ7. Οα5. 272 a2. ὁμοίως τὸ ἄπειρον ἔν τε τῷ μήκει ὑπάρχει καὶ ἐν χρόνῳ Φθ8. 263 a14, 21. 10. 266 a21. τὸ ἄπειρον οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι Οα7. 274 b29-275 b11. 5. 272 a21. οὐδὲν ἐνδέχεται εἰς ἄπειρον κινεῖσθαι Οδ4. 311 b31. οὐκ ἔσται κίνησις ἄπειρος ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ sim Φζ7. 238 b19, a20, 237 b24. θ10. 266 a13. οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρον εἶναι δύναμιν ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει Φθ10. 266 b25, 19, a25. Οα7. 275 b22. πκα14. 929 a1. ἄπειρόν τι εἶναι βάρος ἀδύνατον Οα6. 273 b29, a24. ἀδύνατον ἄπειρον ὑπὸ πεπερασμένου παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι τὸ πεπερασμένον Οα7. 274 b33. ἀπείρους κόσμους πῶς φασί Φθ1. 250 b18. — ἀδύνατον διελθεῖν τὸ ἄπειρον, διεξελθεῖν τὸ κατὰ τὴν πρόσθεσιν ἄπειρον ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ Φθ8. 263 a6. 9. 265 a20. Οα5. 272 a3. γ2. 300 b5. Μα2. 994 b30. Φζ2. 233 a22. 7. 238 a33. θ8. 263 b4. Οα5. 272 a29. τὰ ἄπειρα οὐκ ἔστι διελθεῖν νοοῦντα Αγ22. 83 b6, 82 b39. 3. 72 b11. — τὰ ἄπειρα, i e res individuae, opp τὰ εἴδη τβ2. 109 b14. Αγ24. 86 a4. τὸ καθ' ἕκαστον ἄπειρον καὶ οὐκ ἐπιστητόν Ρα2. 1356 b31. τῶν ἀπείρων οὐκ ἐνδέχεται λαμβάνειν ἐπιστήμην Μβ4. 999 a27. α2. 994 b22. Αγ24. 86 a6. τὸ ἄπειρον ᾗ ἄπειρον ἄγνωστον Φα4. 187 b7. γ6. 207 a26. ἀηδὲς καὶ ἄγνωστον τὸ ἄπειρον Ργ8. 1408 b28. 9. 1409 b31. οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια Μα2. 994 a1. Φα6. 189 a16, 20. — progressus in infinitum (opp ἵστασθαι, στῆναι): εἰς ἄπειρον ἰέναι Αγ19. 81 b33, 37, 40, 82 a2, 6. 21. 82 a39. Φδ3. 210 b27. θ5. 256 a17, 28, 29. Ογ2. 300 b14. Γβ5. 332 b13. ψγ2. 425 b16. Μα2. 994 a3, 8, 20, b4. ζ5. 1030 b35. 6. 1032 a3. λ3. 1070 a2. ἐπ' ἄπειρον ἰέναι Μα2. 994 a20. εἰς ἄπειρον ἔρχεσθαι Αγ19. 82 a7. εἰς ἄπειρον ἀνάγεσθαι Αγ3. 72 b6. εἰς ἄπειρον πρόεισιν Φδ1. 209 a25. η1. 242 a19, b33. κ2. 1060 a36. Ηα5. 1097 b13. 1. 1094 a20. πρόεισιν ἐπὶ τὸ ἄπειρον ψα5. 411 b13. εἰς ἄπειρον βαδίζειν, εἰς ἄπειρον βαδιεῖται Αγ22. 84 a33. δ3. 90 b27. Ογ5. 304 b8. Μγ7. 1012 b12. ζ8. 1033 b4. κ12. 1068 a33. Φε2. 225 b34. τοῦτ' ἐπορεύετ' ἂν εἰς ἄπειρον Ζγα1. 715 b14. εἰς ἄπειρον ἥξει Ηγ5. 1113 a2. ηεβ10. 1226 b1. εἶναι εἰς ἄπειρον Μγ5. 1010 a22 (εἶναι Bz e codd, ἰέναι ci Bk). Πα9. 1257 b25, 26, 27, 1258 a1. εἰς ἄπειρον (sc εἶναι) Μλ8. 1074 a29. ἀνάγκη ἢ ἄπειρον εἶναι ἢ ἵστασθαι τὴν διάλυσιν Ογ6. 304 b27. — ἀπείρως θρυφθῆναι πια6. 899 b16.

ἀπείρων. ἀπείρονα γῆς βάθη (Emped 237) Οβ13. 294 a25. ξ2. 976 a35.

ἀπελαύνειν ἐκ τοῦ ἄστεος Πε10. 1311 a14. ἀπελαύνειν ἀπό

τινος Πη17. 1336 b2. Ζιζ24. 577 b32.

ἀπελεύθεροι, coni δοῦλοι Πγ5. 1278 a2. τὰ τοῦ ἀπελευθέρου χρήματα ρ2. 1422 b9, 12.

ἀπελευθεροῦν. οἱ ἀπελευθερώσαντες ρ2. 1422 b10. ὁ ἀπελευθερούμενος αἱρεῖται ἐπίτροπον Ργ8. 1408 b25.

ἀπεμεῖν πγ3. 871 a21. 22. 874 a33. τὰ ἀπεμούμενα πκ34. 926 b26.

ἄπεπτος. ἄπεπτον εἶναι καὶ ἀκράτητον ὑπὸ τῆς φύσεως μδ7. 384 a33. τροφὴ ἄπεπτος, opp πεπεμμένη ψβ4. 416 b5. υ3. 456 b35 (τζ3. 140 b8, 9), opp περίττωμα Ζμγ14. 674 a15. τὸ γεηρὸν ἐν τοῖς σώμασιν ἀπεπτότατον Ζγβ6. 745 b20. ἐν τοῖς σώμασι τὸ ἀπεπτότατον ἁλμυρὸν καὶ πικρόν μβ3. 358 a6, 7. αἷμα, σπέρμα ἄπεπτον, opp πεφθέν Ζιγ19. 521 b2. Ζγα19. 726 b7. δ5. 774 a2. τὸ σατυριᾶν γίνεται διὰ ῥεύματος ἢ πνεύματος ἀπέπτου πλῆθος Ζγδ3. 768 b35. ᾠὰ ἧττον ἡδέα διὰ τὸ ἀπεπτότερα εἶναι Ζγγ1. 750 b25. — τὰ ἄπεπτα τοὺς χυμοὺς χείρους ἔχει πδ12. 877 b2. — τυφὼν οἷον ἐκνεφίας ἄπεπτος μγ1. 371 a3.

ἀπέραντος. μακρὸν καὶ ἀπέραντον φαίνεται Ηα11. 1101 a25. δεήσει χώρας ἀπεράντου τὸ πλῆθος Πβ6. 1265 a15. προσθεῖναι χρόνου πλῆθος ἀπέραντόν τι ηεα5. 1215 b29. τὸ φαινόμενον μὴ ὡρίσθαι φαίνεσθαι ἀνάγκη πως ἀπέραντον πε25. 883 b13. λ4. 955 b21. ἀπέραντός τις τόπος θ82. 836 b16. — ἀπεράντως. ἄπειρον σῶμα τὸ ἀπεράντως διεστηκός Φγ5. 204 b21. Μκ10. 1066 b33.

ἀπεργάζεσθαι. ἡ τέχνη ἐπιτελεῖ, ἃ ἡ φύσις ἀδυνατεῖ ἀπεργάσασθαι Φβ8. 199 a16. cf οα3. 1343 b10. ἀπεργάζεσθαι τὸ ὅλον ξ2. 975 b27. ὃ τὸ σπέρμα ἀπεργάζεται ἐν τῷ θήλει Ζγα21. 729 b26, 27. ὅπερ ἡ θερμότης, ἡ ἔκκρισις ἀπεργάζεται Ζγγ11. 762 b14. μγ7. 378 a16. ἀπεργάζεται τὸν ὕπνον Ζμβ7. 653 a16, πάταγον κ4. 395 a13, τοὐναντίον Ζγε2. 781 b27. ὁ ὑπὸ ὕδρου πληγεὶς ὀσμὴν βαρυτάτην ἀπεργάζεται f 327. 1532 b19. ἀπεργάζεται πολλὴν ἀσάφειαν ακ801 b11. ἀπεργάζεταί τι ῥώμης ἔργον φ5. 809 b38. ἀπεργάζονται τὸ σῶμα ἄχρηστον, τοὺς παῖδας θηριώδεις Πθ2. 1337 b10. 4. 1338 b13. — τὸ ἀπειργασμένον, opp τὸ ἀνέργαστον Μθ6. 1048 b4.

ἀπεργασία τῶν ὄψεων πο6. 1450 b19 (ἡ εἰκὼν) ποιήσει τὴν ἡδονὴν διὰ τὴν ἀπεργασίαν ἢ τὴν χροίαν πο4. 1448 b18.

ἀπερείδεσθαι, ἀπερείσασθαι μχ5. 850 b38. Ζπ3. 705 a9. ἀπερείδεσθαι πρός τι, πρὸς τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας sim Ζπ3. 705 a12. Ζκ1. 698 b6. πε8. 881 b2. ἀπερείδεσθαι εἴς τι, εἰς τὴν θάλασσαν μχ4. 850 b20. πς3. 885 b29. ἀπερείδεσθαι τῷ ὑγρῷ Ζιδ9. 535 b26. ἀπερείδεσθαι τοῖς ποσίν, τῇ οὐρᾷ, ἀκάνθαις Ζιζ12. 567 a8. δ5. 531 a6. Ζμδ8. 684 a3.

ἀπέρεισίς τις γίνεται Ζπ3. 705 a18, 11. πε40. 885 b1.

ἀπερεύγειν. ἀπερυγεῖν, syn ἐρυγμός πλγ5. 962 a8, 9.

ἀπερικάλυπτος τόπος φτβ2. 823 b39.

ἀπερύκειν τινά Ζιι34. 620 a12.

ἀπέρχεσθαι. ἀπελθεῖν, opp ἐλθεῖν Πβ6. 1265 a28. opp προσιέναι Γβ10. 336 b9. syn ἀπογίγνεσθαι (v h v) Φθ8. 262 b26, 30. μεταβάλλειν ἀπελθόντος τινὸς ἢ συμμιχθέντος τινός μβ3. 357 a30. ἀπελθεῖν ἐκ τῆς αἰσθήσεως, ἐκ τῆς ἐντελεχείας Μζ15. 1040 a4. 10. 1036 a6, εἰς τὸ μὴ ὂν Γα3. 318 a14. ἀπέρχεταί τι ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος sim (cf ἀπιέναι) Ζγα17. 721 b9. μδ7. 384 a5.

ἀπεσθίειν. αὐτοὶ τὰ πτερὰ ἀπεσθίουσιν al Ζιε22. 554 b6. ζ22. 577 a8. ἡ χελώνη ἀπεσθίει καὶ κατάγνυσιν ὅτου ἂν ἐπιλάβηται Ζιθ2. 590 b6. — ὁ κεστρεὺς ἀπεσθίεται ὑπὸ λάβρακος Ζιι2. 610 b16. πλεκτάναι ἀπεδηδεμέναι ὑπὸ γόγγρων Ζιθ2. 591 a5.

ἀπέχειν. τὰ φερόμενα ἄστρα ὁμοίως καὶ ἴσον πρὸς ἡμᾶς ἀπέχοντα μα8. 345 b21. μακρὰν ἀπέχειν τοῖς τόποις ρ3. 1425 a4. πλεῖστον ἀπέχειν κατὰ τόπον, κατὰ τὸ εἶδος μβ6. 363 a31, 32. ἀπέχειν τὸ ἡμισφαίριον ὅλον, τὴν ἡμίσειαν διάμετρον Οβ13. 293 b26, 30. ἕκαστον ἀπέχειν τὴν εὐθεῖαν τίθεμεν Οα4. 271 a13. — πλεῖστον ἀπέχειν πολιτείας, μοναρχίας, φιλίας Πδ2. 1289 b2. 6. 1293 b17. 11. 1295 b23. τὰ πλεῖον ἀπέχοντα τοῦ μέσου ἐναντιώτερα Ηβ8. 1109 a10. — med ἀπέχεσθαί τινος, opp πράττειν τι Ηα1. 1094 b5. προαγορεύει τοῖς ἐν αἰτίᾳ ἀπέχεσθαι μυστηρίων f 385. 1542 a23. τοὺς Πυθαγορικοὺς ἀπέχεσθαι ἀκαλήφης f 189. 1511 b29. ἀποσχόμενοι βαναύσων ἔργων Πζ7. 1321 a29. ἀπεσχημένος τῆς ἀγορᾶς Πγ5. 1278 a25. ἃ δεῖ πράττειν καὶ ὧν ἀφεκτέον Ηγ2. 1110 b29. οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων ἀπεχόμενος εἰ γέλωτα ποιήσει Ηδ14. 1128 a35.

ἀπεχθάνεσθαι. ἀγαθὰ ἃ χαριοῦνται τοῖς φίλοις ἢ ἃ ἀπεχθήσονται τοῖς ἐχθροῖς Ρα6. 1363 a34.

ἀπέχθεια. διὰ τὴν ἀπέχθειαν τοῦ πάθους Πβ12. 1274 a40. ἡ πρὸς τοὺς πλουσίους ἀπέχθεια Πε5. 1305 a23. πολλήν, διπλῆν ἔχει τι ἀπέχθειαν Πζ8. 1322 a2, 17. ἀπέχθεια, opp κολακεία, φιλία ηεβ3. 1221 a7, syn ἔχθρα ηεγ7. 1233 b30.

ἀπεχθητικός, def ηεβ3. 1221 a26. γ7. 1233 b32. ημα32. 1193 a32.

ἀπεψία, ἀτέλεια δι' ἔνδειαν τῆς οἰκείας θερμότητος· γίνεται ὅταν μὴ κρατῇ τὸ θερμὸν τῆς ὕλης μδ2. 380 a6, 379 b13. 1. 379 a2. ἐναντίον πεπάνσει ἀπεψία τῆς ἐν τῷ περικαρπίῳ τροφῆς μδ3. 380 a28. ἀπεψίας species μδ3. ἀπεψία πρώτη μδ3. 381 a13, Ideler II 435. ἀπεψία τις καὶ ἡ μόλυνσίς ἐστιν· ἔνιαι ἀπεψίαι ὅμοιαι τῇ μωλύσει Ζγδ7. 776 a7. μδ3. 381 b9, a12, 13. τοῦ αἵματος ἐξυγρανθέντος δι' ἀπεψίαν, ἀδυνατούσης τῆς ἐν τοῖς φλεβίοις θερμότητος πέσσειν δι' ὀλιγότητα Ζμγ5. 668 b8. τροφῆς ὑπόστασις διὰ τὴν ἀπεψίαν μβ3. 357 b9. τῶν ἐν τῷ σώματι ἔνια γίνεται ἐκ περιττώματος τροφῆς, τοῦτο δ' ἐστὶν ἀπεψία πκ12. 924 a11. θῆλυ τῇ ἀπεψίᾳ καὶ τῇ ψυχρότητι τῆς αἱματικῆς τροφῆς· τοῖς θήλεσι δι' ἀπεψίαν πλῆθος αἱματικόν Ζγδ1. 766 b17, 22. ἀρχαὶ νόσων δι' ἀπεψίαν τῶν εἰσφερομένων πα25. 862 b5. κοιλίαι ὑγραὶ διὰ τὴν ἀπεψίαν Ζμγ14. 674 b34. διάρροια δι' ἀπεψίαν Ζγα20. 728 a22. ἡ πολιότης καὶ ἡ γλαυκότης ἀπεψία τις Ζγε1. 780 b7. 4. 784 b30. ἡ μαλακία ἐστὶν ἐξ ἀπεψίας πλα23. 959 b23. ὁ λυγμὸς ἀπεψία πνεύματος πλγ1. 963 b12. ἡ πρόεσις ἡ προτέρα ἄγονος, ἐλάττω ἔχει θερμότητα ψυχικὴν διὰ τὴν ἀπεψίαν Ζγβ4. 739 a12. δυσωδία δι' ἀπεψίαν πδ12. 877 b36. ιγ4. 908 a1. ἀπεψία τις αἰτία τοῦ φθεῖρας ἔχειν πα16. 861 a11.

ἀπηγορεῖσθαι i q ἀπολογεῖσθαι πκθ13. 951 a23.

ἀπήδαλον πλοῖον Ζπ10. 710 a8.

ἄπηκτος. ἄπηκτα τίνα μδ8. 385 a12, b1-5. ὁ ἀὴρ θερμὸν καὶ ἄπηκτον Ζγβ2. 735 b30, 736 a23. πιμελὴ χυτὸν καὶ ἄπηκτον Ζιγ17. 520 a8. cf αι2. 438 a22.

ἀπηλιώτης ἐναντίος τῷ ζεφύρῳ μβ6. 363 b13, cf 364 a15, 16, b19, 365 a10. ἀπηλιώτης ὁ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὰς ἰσημερινὰς τόπου πνέων κ4. 394 b23. cf πκς12. 941 b17. εἰσὶν οἳ καὶ ἀπηλιώτην νομίζουσιν εἶναι τὸν εὖρον f 238. 1521 b25. ἐν μέσῳ τῶν θερμῶν καὶ τῶν ψυχρῶν πνευμάτων πκς31. 943 b33. 55. 946 b24. ὑγρός, οὐχ ὑγρός μβ6. 364 b19. πκς1. 940 a31. eius nomina varia σ973 a13, 17, 19, 21, 24, 25. f 238. 1521 b6.

ἀπηλιωτικὸς τῷ τόπῳ ἄνεμος μβ6. 364 b28. πνεύματα ἀπηλιωτικά μβ6. 364 a21.

ἀπήνῃ νικήσας Ὀλύμπια f 527. 1565 a9.

ἀπηχεῖν πια6. 899 a24. ἡ ἀπηχοῦσα ὀξυτέρα πιθ11. 918 a35.

ἀπιέναι, opp προσιέναι Γβ10. 336 b4, 18. ὑγροῦ μὲν ἀπιόντος, τοῦ ξηροῦ δὲ συνισταμένου μδ6. 383 a11. ἀπιέναι τι (τὸ σπέρμα) ἀπὸ τοῦ ἄρρενος, ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος sim Ζγα17. 721 b12, 723 a12, 30. 18. 725 a22. 21. 729 b18.

ἀπίεστος. περὶ ἀπιέστου μδ8. 385 a15. 9. 386 a29-b11.

ἀπίθανος Ργ3. 1406 b14. λόγος ἀπίθανος, syn ἄπιστος ρ30. 1437 b31, 29. ποιεῖν, καθιστάναι τι ἀπίθανον ρ8. 1429 a10. 37. 1444 a4 (syn ἄπιστον 1443 b28). πράξεις ἀπίθανοι ρ31. 1438 b2. ἢ πιθανὸν ἢ ἀπίθανον ἢ ἀμφίβολον πρὸς πίστιν ρ16. 1431 b21. 17. 1432 a32. — πρὸς ποίησιν αἱρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον καὶ δυνατόν πο25. 1461 b12. 24. 1460 a27.

ἄπικρος καὶ ἀφιλόνεικος τῷ ἤθει αρ4. 1250 a42.

ἀπίλητος. περὶ ἀπιλήτου μδ8. 385 a17. 9. 387 a15-17.

ἀπίμελος. ἐπίπλουν ἀπίμελον, opp πῖον Ζιγ14. 519 b8. ἀρχὸς ἀπίμελος, opp κνισώδης Ζμγ14. 675 b11. τὰ πίονα ἧττον σπερματικὰ τῶν ἀπιμέλων Ζγα19. 727 a33. ἕξις ἀπίμελος πη4. 887 b23. ὁ δεξιὸς νεφρὸς ἀπιμελώτερος Ζιγ17. 520 a30. Ζμγ9. 672 a23. τὰ σελάχη ἀπιμελώτατα κατὰ σάρκα κεχωρισμένῃ πιμελῇ Ζιγ17. 520 a19.

ἄπιος. τὰ τῆς ἀπίου φύλλα χ5. 797 a27. αἱ πρὸς ταῖς ἀπίοις κάμπαι Ζιε19. 552 b2. ἄπιοι ἐπεμβολάδες, i e ἐγκεκεντρισμέναι f 251. 1524 b28, 32. (Pirus communis *L.*)

Ἆπις ηεα5. 1216 a1.

ἀπιστεῖν. ἀπιστοῦντες ἡμῖν αὐτοῖς Ηγ5. 1112 b10.

ἀπιστία. ἔχει τι ἀπιστίαν Φδ6. 213 a15. ἀπιστία τοῦ κατηγόρου (denegata accusatori fides) Ρβ23. 1398 a10. ζημιοῦν εἰς δόξαν καὶ ἀπιστίαν ρ16. 1431 b32. ἰᾶσθαι τὰς ἀπιστίας ρ31. 1438 b10. — ἡ πρὸς ἀλλήλους, ἡ πρὸς τὸν δῆμον ἀπιστία Πδ12. 1297 a4. ε6. 1306 a21.

ἄπιστος. χάλαζα πολλὴ καὶ τὸ μέγεθος ἄπιστος μα12. 348 a27. τὰ δοκοῦντα μὲν γίγνεσθαι, ἄπιστα δέ Ρβ23. 1400 a5. ὁ μάρτυς πιστὸς ἢ ἄπιστος ἢ ἀμφίδοξος ρ16. 1431 b23. λόγος, ὅρκος ἄπιστος, syn ἀπίθανος ρ30. 1437 b29, 31. 37. 1443 b28, 1444 a4. τὰς βασάνους ἀπίστους ποιεῖν, opp ἰσχυρὰς ποιεῖν ρ17. 1432 a20, 13.

ἀπισχναίνειν. ἀπισχναντέον πα50. 865 a37. ἀπισχναίνεσθαι Ζιζ20. 574 b6.

ἀπλανής. ἄστρα ἀπλανῆ κ2. 392 a10. Μλ8. 1073 b19. τὰ ἀπλανῆ, οἱ ἀπλανεῖς, opp πλάνητες μα6. 343 b9. 7. 344 a36.

ἄπλαστος. περὶ ἀπλάστου μδ8. 385 a15. 9. 386 a25-29.

ἀπλατὴς γραμμή Αα41. 49 b36. μῆκος ἀπλατές τζ6. 143 b14 sqq. f 24. 1478 b12.

ἄπλατον μέγεθος ὄφεων Ζιθ28. 606 b9 (cf ἄπλετος).

ἄπλετος (Emped 439) Ρα13. 1373 b17. ἄπλετον πλῆθος Ζγγ5. 755 b26. θ27. 832 a27. ἄπλετοι τὸ μέγεθος, τὸ πάχος μβ2. 355 b23. πκ13. 924 a27.

ἄπλευρον στῆθος φ5. 810 a3. οἱ ἄπλευροι μαλακοὶ τὰς ψυχάς φ6. 810 b13. ἀπλευρότερα φ5. 809 b7.

ἀπληστία τῆς εὐχῆς Πα9. 1257 b16.

ἄπληστος ἡ τοῦ ἡδέος ὄρεξις Ηγ15. 1119 b8. ἡ πονηρία τῶν ἀνθρώπων ἄπληστον Πβ7. 1267 b1. λαιμαργὸς ὁ κεστρεὺς καὶ ἄπληστος Ζιθ2. 591 b2.

ἁπλότης φωνῆς ακ801 a19. — ἁπλότης καὶ ἀλήθεια τῇ μεγαλοψυχίᾳ ἀκολουθεῖ αρ5. 1250 b11.

ἁπλοῦς. ἁπλοῦν, dist ἕν Μλ7. 1072 a33. τὸ πρῶτον καὶ κυρίως ἀναγκαῖον τὸ ἁπλοῦν ἐστίν Μδ5. 1015 b12. τὸ ἁπλούστερον μᾶλλον ἀρχή Μκ1. 1059 b35. — syn ἀμιγές, ἀδιαίρετον, καθαρόν, opp κεκραμένον ΜΑ8. 989 b17. δ3. 1014 b5. ψα2. 405 a16. αι7. 447 a18. (cf ἁπλᾶ χρώματα τίνα χ1. 791 a1). opp σύνθετον, συμπεπλεγμένον, συνδεδυασμένον, διπλοῦν Οβ4. 286 b17. Φγ5. 204 b11. Μκ10. 1066 b27. ζ5. 1030 b15. Αα37. 49 a8. μα4. 341 a7. Ζμα3. 643 b29. coni syn ὁμοιομερές Ζμβ1. 647 a1, 14 (sed cf a15, 29). εἶδος ἁπλοῦν καὶ οὐκ ἔχον διαφοράν Ζια6. 490 b17. β15. 505 b31. τὰ ἁπλᾶ, i e τὰ μονόχροα Ζγε6. 786 a21, 22, 18. ἀπόφανσις ἁπλῆ, opp συγκειμένη ε5. 17 a20. ὄνομα ἁπλοῦν, opp διπλᾶ, συμπεπλεγμένα, σύνθετα, κατὰ μεταφοράν ε1. 16 a23. 4. 16 b32. πο21. 1457 a31. ρ24. 1434 b33. πρᾶξις ἁπλῆ, πράγματα ἁπλᾶ, σύνθεσις τραγῳδίας ἁπλῆ, ἁπλῆ τραγῳδία, ἐποποιία, μῦθος ἁπλοῦς, opp διπλοῦς, πεπλεγμένος, πο9. 1451 b33. 10. 1452 a12, 14. 13. 1452 b31, 1453 a13. 18. 1456 a20. 24. 1459 b9. ἁπλοῦς καὶ μὴ ποικίλος λόγος ρ32. 1438 b20. λόγος ἁπλούστερος, opp ποικίλος Ργ15. 1416 b24. cf 11. 1413 a1, 3. cf Ζγβ1. 734 b5. τὸ ἀγαθὸν ἁπλοῦν, τὸ κακὸν πολύμορφον ηεη5. 1239 b11. — τὰ ἁπλᾶ σώματα (i e τὰ στοιχεῖα) sive τὰ ἁπλᾶ ΜΑ3. 984 a6 Bz. 8. 988 b30. δ8. 1017 b10. η1. 1042 a8. κ10. 1067 a1. Φβ1. 192 b10. γ5. 204 b33. δ1. 208 b9. 8. 214 b13. Οα2. 268 b28. γ1. 298 a29. 8. 306 b3. Γα1. 314 a28. ψβ4. 416 a28. γ1. 424 b30. alio sensu dicitur ἡ ἁπλῆ καὶ κατ' ἐνέργειαν οὐσία Μλ7. 1072 a32 et τὰ ἁπλᾶ καὶ τὰ τί ἐστι, τὰ ἁπλᾶ Με4. 1027 b27. ζ17. 1041 b9. — ἡ ἁπλῆ γένεσις, def Φε1. 225 a14. Μκ11. 1067 b23. λ2. 1069 b10. ν1. 1088 a33. cf Φα3. 186 a15. β1. 193 b21. Γα2. 315 a26. dist ἡ κατὰ μέρος γένεσις Γα3. 317 b35. ἡ ἁπλῆ καὶ φυσικὴ γένεσις μδ1. 378 b32. — κίνησις ἁπλῆ Ογ3. 302 b7. 4. 303 b5. Γα2. 315 a28. Μι1. 1053 a9. φορὰ ἁπλῆ Οβ14. 296 b31. Μλ8. 1073 a29. — ἁπλῆ ἀκρασία, opp κατὰ μέρος, κατὰ πρόσθεσιν Ηη6. 1149 a2. ἀγαθὰ ἁπλᾶ (i e ἀγαθὰ ἁπλῶς) ηεη2. 1238 b6, 7. — ἁπλοῦς, i e ἀδιόριστος. ἀρχαὶ ἢ ἁπλούστεραι ἢ ἀκριβέστεραι Με1. 1025 b7. ἀντὶ λόγου ἁπλοῦ ἀκριβέστερος Μζ4. 1030 a16. his confer λίαν ἁπλοῦν τὸ νομίζειν μα3. 339 b34. νόμους λίαν ἁπλοῦς καὶ βαρβαρικοὺς Πβ8. 1268 b39. — ὁ κριτὴς ὑπόκειται εἶναι ἁπλοῦς (cf opp πόρρωθεν λογίζεσθαι a4) Ρα2. 1357 a12. ἀληθὴς καὶ ἁπλοῦς, ὃν καλοῦσιν αὐθέκαστον ηεγ7. 1233 b38. ληπτέον πρὸς τὸ βέλτιον τὸν ὀργίλον ἁπλοῦν Ρα9. 1367 a37. ἁπλοῦς τῷ ἤθει καὶ γενναῖος αρ5. 1250 b40. τὰ ἄρρενα ἁπλούστερα, τὰ θήλεα κακουργότερα καὶ ἧττον ἁπλᾶ Ζια1. 608 b4, 1. — ἁπλῶς λέγεσθαι, σημαίνειν, opp διχῶς, πλεοναχῶς λέγεσθαι, πλείω σημαίνειν ψγ2. 426 a26. Ρβ24. 1401 a23. τθ3. 158 b10. ι4. 166 a18. πάντες ὑπολαμβάνουσιν ἔχειν ἁπλῶς Μγ4. 1008 b26. ἐσθλοὶ ἁπλῶς, παντοδαπῶς κακοί Ηβ5. 1106 b35. ἁπλῶς λέγεσθαι (i e μὴ καταλλήλως, non distincto subiecto et praedicato) Μζ17. 1041 b1 Bz. ἢ ἁπλῶς λεγόμενα ἢ ὡς συμπλεκόμενα Φβ3. 195 b15. Μδ2. 1014 a19. ἁπλῶς, opp μεμιγμένως αι4. 442 a2. τὸ ἁπλῶς, opp ἡ ὑπερβολή, μᾶλλον καὶ ἧττον, μάλιστα πκδ11. 937 a19. τε5. 135 a2. 8. 137 b17, 23, 26, 29 coll b14, 138 a29. — ἁπλῶς, def ὃ μηδενὸς ἄλλου προστεθέντος ῥηθήσεται τβ11. 115 b29-35. τὸ ἁπλῶς ἤτοι τὸ πρῶτον σημαίνει καθ' ἑκάστην κατηγορίαν τοῦ ὄντος ἢ τὸ καθόλου καὶ τὸ πάντα περιέχον Γα3. 317 b5. — 1. coni syn πρώτως Μζ1. 1028 a31. 4. 1030 a23, 30. coni φύσει Αγ2. 72 a3, 71 b34. Φα1. 184 a18, 17. Μδ10. 1018 b11. Ηη13. 1153 a6. coni κατὰ τὸν λόγον Φγ1. 201 a32. Μκ9. 1065 b26. coni κατ' ἀλήθειαν Ηγ6. 1113 a23. coni κυρίως, κυριώτατα Κ13. 14 b24. Αγ3. 72 b14. τι5. 166 b37. 25. 180 a24. Ηζ13. 1145 a1, 1144 b7. ἡ τελεία καὶ ἁπλῶς κακία Ηε15. 1138 a33. syn κατὰ παντός Αγ1. 71 b3, ὅλως Πε1. 1300 a29, 31, ἀεί Φβ5. 197 a34, 31. ἁπλῶς ὄν, ὂν ἢ ὂν Με1. 1025 b9. — coni opp τὶ (veluti ἁπλῶς εἰκός, τὶ εἰκός),

τοδί, καθ' ἕκαστον, κατὰ μέρος, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ε11. 21 a19, 31. Οα9. 278 a13. Ηα1. 1095 a1. η6. 1147 b20. 1148 a4. Μθ7. 1049 a23. Πε1. 1301 a29. γ17. 1288 a29. ε4. 1304 b17. 11. 1313 a19. Ρβ24. 1402 a3, 8, 16. Φβ7. 198 b6. θ7. 261 b4. f 182. 1502 a16, 19. inde ἂν ᾖ ἀδιόριστον, δέῃ δὲ νομοθετῆσαι, ἀνάγκη ἁπλῶς εἰπεῖν Ρα13. 1374 a34. ὁ νομοθέτης ἥμαρτεν ἁπλῶς εἰπών Ηε14. 1137 b22, 25, coll b13, 27. καὶ ἁπλῶς δὴ ἐπὶ πάντων Ηα6. 1098 a10. (cf ἁπλῶς ἡδύ, opp κατὰ γένη ζῴων Ηη6. 1148 b16. ἁπλῶς δίκαιον, dist πολιτικὸν δίκαιον Ηε10. 1134 a25). εἶναι ἁπλῶς, opp εἶναί τι, ἐπὶ μέρους· γίγνεσθαι ἁπλῶς, opp γίγνεσθαί τι Αδ1. 89 b33. 2. 89 b39, 90 a2, 4, 10, 32. τι5. 167 a2. Γα3. 317 a33. Φα7. 190 a32, b5. ἁπλῶς, opp πῇ, πώς, ἔστιν ὥς, ὡδί, τρόπον τινά, πού sim ε11. 21 a5 Wz. Αα37. 49 a8. 38. 49 a27. γ1. 71 a26, 27, 28, 32 Wz. 7. 75 a8. τι5. 166 b37, 167 a20. 6. 168 b11-16. 24. 180 a15. 25. 180 a24. Φθ9. 266 a4. εν3. 462 a26. μχ24. 856 a38. Μγ6. 1011 b22. δ10. 1018 b11. ε2. 1027 a5. ζ4. 1030 a23. μ2. 1077 b16. Ηβ4. 1105 b33. Ζιθ7. 595 b9. opp ποτέ, κατὰ χρόνον, νῦν, ἤδη ε1. 16 a18. Αα15. 34 b8, 18. τα5. 102 a25. ψγ10. 433 b9. opp τινί, ἡμῖν, ἑκάστῳ, πρός τινα, πρός τι sim Αα23. 41 a5. γ2. 71 b34, 72 a3. 10. 76 b29. τα5. 102 a25. γ1. 116 a21. ζ4. ι8. 170 a12. ψγ7. 431 b12. Φα1. 184 a18, 17. Μκ5. 1062 a2. Πη1. 1323 b17. Ηε2. 1129 b3, 5. 3. 1129 b26. η13. 1152 b27, 29. θ1. 1155 b24. 4. 1156 b13, 20. 7. 1157 b27. Ργ19. 1419 b17. (ἁπλῶς μαλακά, κοῦφα, βαρέα, opp πρὸς ἄλληλα μδ9. 386 a32. Οδ4. 311 a17, 27). opp ἐπί τι Αβ21. 66 b39, 67 a5, μέχρι τινός Πγ9. 1280 a22. opp ἐξ ὑποθέσεως, ἐκ τῶν ὑποκειμένων, πρὸς ὑπόθεσιν sim Αα10. 30 b33, 39. γ3. 72 b14. 22. 83 b38, 84 a6. Φβ9. 199 b35. Οα12. 281 b7. Ζμα1. 639 b24. Πγ5. 1278 a4. δ1. 1288 b26. 7. 1293 b3. 8. 1294 a8. 14. 1298 b9. η9. 1328 b38. 13. 1332 a10, 11. opp κατὰ πρόσθεσιν, προστιθέντες τι Πγ1. 1275 a16. Ηη6. 1147 b33, 1148 a10, 1149 a16. ημβ6. 1202 b1. κατὰ μεταφοράν, ὁμοιότητα Ηη6. 1149 a23, 3. ἁπλῶς ὑπολαμβάνειν, opp διὰ συλλογισμοῦ Αγ16. 79 b26. ἁ. ἐπίστασθαι, opp κατὰ συμβεβηκός Αγ2. 71 b9, 15. — eodem sensu ἁπλῶς usurpatur non additis vocabulis vel synonymis vel oppositis, veluti ἀποδέδεικται ἁπλῶς Μδ5. 1015 b8 Bz. ἁπλῶς ἀποδεῖξαι, ἐπίστασθαι Αγ9. 1. 71 a26, 27, 28. 2. 72 b3 (v s ἀποδεικνύναι, εἰδέναι, ἐπίστασθαι). τὸ ἁπλῶς ἀγαθόν, καλόν, δίκαιον, ὠφέλιμον sim Ηε8. 1132 b21, 22. 9. 1134 a10. 10. 1134 a34, b4. 12. 1136 b22. Πγ6. 1279 a19. 13. 1284 b29. η13. 1332 a23. ἁ. σκληρόν, μαλακόν μδ4. 382 a14, 15, 19. cf praeterea Αα24. 41 b32. τα5. 102 a9. δ5. 127 a19. 6. 128 b9. Ογ1. 299 b4. Ηε10. 1134 b10. Πδ7. 1293 b5. ε1. 1301 a36. 9. 1309 b14. Ρα2. 1356 a7. 6. 1362 a21. β19. 1393 a12, 16. τὰ συμβεβηκότα ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἁπλῶς λέγεται Μδ9. 1018 a2. — per voc ἁπλῶς ab enumeratis singulis, τοῖς καθ' ἕκαστα, ad universale transitur (cf ὅλως) Αα46. 52 a39. β23. 68 b12. τδ4. 124 b31. Αα24. 41 b32. — 2. sed potest etiam id, quod simpliciter et universe dicitur, oppositum esse accuratiori rei definitioni, inde ἁπλῶς i q ἀορίστως, ἀδιορίστως. ἁπλῶς, opp ὡρισμένως τθ5. 159 a39. Μδ15. 1020 b33. cf Αα1. 24 a28 Wz. ἁπλῶς δοῦναι τὴν ἐρώτησιν, syn μὴ διορίσαντα τι17. 175 b31. ἁπλῶς εἰρήκαμεν, opp διορίσασθαι μᾶλλον ηεγ1. 1229 a33. opp σαφέστερον Πθ7. 1341 b39. σκεπτέον ἁπλῶς καὶ ὅσον νόμου χάριν Μμ1. 1076 a27 (Bernays Dial p 150). τὸ ὂν τὸ ἁπλῶς λεγόμενον λέγεται πολλαχῶς Με2. 1026 a33. τὸ μὲν πρῶτον (τὸ νόμισμα) ἁπλῶς ὁρισθὲν μεγέθει καὶ σταθμῷ, opp χαρακτῆρι Πα9. 1257 a39. ἁπλῶς γινόμενον, opp τεχνικώτερον Πα9. 1257 b4. ἁπλῶς ἐν ᾧ πέφυκεν, opp ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκεν τζ9. 147 b29. ἁπλῶς ἕπεσθαι, dist ὅλον ἕπεσθαι Αα27. 43 b19. ἁπλῶς οὕτως Πδ4. 1290 a31. — inde cum vituperatione dicitur λίαν ἁπλῶς λέγεσθαι, πραγματεύεσθαι μβ7. 365 a26. Ζμα1. 641 a5. Ζγγ6. 756 b17 (coni ἀπερισκέπτως). ηεα8. 1218 a27. ΜΑ5. 987 a21. ἁπλουστέρως λέγειν, opp κομψοτέρως τῷ λόγῳ προσάγειν Ογ5. 304 a11. — eadem varietas significationis, quae omnino in voc ἁπλῶς cernitur, observari potest in formula ἁπλῶς εἰπεῖν, ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, veluti ἡ ἁπλῶς εἰπεῖν ἀπόδειξις Αγ8. 75 b23 i e ἀπόδειξις proprio sensu, sed ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, opp ὡς δὲ καθ' ἕκαστον Πε11. 1313 a18. ἁπλῶς εἰπεῖν, opp σαφέστερον διορίσαι ημα4. 1185 a39. Cf eam formulam ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν τθ14. 164 b3. Ζιδ4. 529 b25. θ18. 601 a32. Ζμβ1. 646 b34. 4. 650 b31. Ηγ9. 1115 a8. ε7. 1132 a10. ηεγ2. 1231 a17. Πγ14. 1285 a31. δ8. 1293 b34. 15. 1299 a25. ε9. 1310 a38. Ρα1. 1355 a38. 5. 1360 b8. β5. 1382 b26. 9. 1387 a14. 18. 1393 b13. ρ1. 1420 a26. ἁπλῶς δ' εἰπεῖν τγ1. 116 b19. ζ3. 140 a37. 6. 145 a8. θ1. 156 b6. ἁπλῶς μὲν οὕτως ῥηθῆναι ημα12. 1187 b34. ὡς ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν πο7. 1451 a11. — Τηλέμαχος καὶ μειδιᾶν εἴωθε καὶ ἁπλῶς διαλέγεσθαι καὶ κρατεῖν τοῦ πάθους f 168. 1506 a29 cf ἁπλοῦς p 76 b37.

ἀπλυσίας. γένος τι τῶν σπόγγων ὃ καλοῦσιν ἀπλυσίας διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πλύνεσθαι descr Ζιε16. 549 a4 (genus spongiarum nigrum S Cr, fort aplysia quaedam St, refutat K p 669 n 3, spongiarum genus sarcotragus Schmidt die Spongien des adriat Meeres p 2, 35, cf ΑΖι I 183 n 24.)

ἄπλυτοι σπόγγοι Ζιε16. 548 b29.

ἄπλωτος θ105. 839 b13.

ἀπνεύματος ἡ μεσημβρία πιε5. 911 b2, a37.

ἀπνευστὶ ζῆν δύναται αν9. 475 a23. πι67. 898 b24.

ἀπνευστία καὶ συντονία πε9. 881 b13. ἀπνευστία παύει τὰς λύγγας πλγ1. 961 b21. 5. 962 a4 (syn πνεύματος κατάσχεσις a1).

ἀπνευστιάζειν πλγ13. 962 b31.

ἄπνοια, syn ὁ ἀὴρ ἠρεμεῖ πκς36. 944 b12. κε16. 939 b10. — ἡ σκέπη τῶν τριχῶν ἄπνοιαν ποιεῖ Ζγε5. 785 a29.

ἄπνους. τὰ περὶ τὴν ἄρκτον νήνεμα καὶ ἄπνοα μβ4. 361 b6. 1. 354 a22. — κεφαλῆς μόριον, δι' οὗ ἀκούει, ἄπνουν, τὸ οὖς Ζια11. 492 a13. ἡ μασχάλη τόπος δυσωδέστατος, ὅτι ἀπνούστατος πιγ8. 908 b21.

ἀπό. sensu locali. νέφος ἀφ' οὗ ἀνακλᾶται ἡ ὄψις μγ3. 373 a18. ἀφ' ἑσπέρας ποιεῖσθαι τὴν ἀνατολήν μα7. 345 a3, 344 b34. ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι τθ14. 163 b28. ἀπὸ μηχανῆς πο15. 1454 b1. — de tempore. ἀπὸ δείπνου περιπατεῖν Αδ11. 94 b11. τι11. 172 a8. μάλιστα γίνονται ὕπνοι ἀπὸ τῆς τροφῆς υ3. 456 b24. αἱ κύνες χαλεπαὶ ἀπὸ τῶν σκυλακίων Ζιζ18. 571 b31, 30. — ad significandam originem et causam. εἰσὶν ἀπὸ τῆς παντελοῦς φιλίας καὶ αὗται αἱ φιλίαι ημβ11. 1209 a16. ἀδύνατον ἀπὸ τοῦ πρώτου ἡμαρτημένου μὴ ἀπαντᾶν κακόν τι Πε1. 1302 a5. τῶν ὀνομάτων λέγεται θάτερα ἀπὸ τῶν ἑτέρων καὶ προτέρων Γα6. 322 b31. τὸν μακάριον ὠνομάκασιν ἀπὸ τοῦ χαίρειν Ηζ12. 1152 b7. ζῆν ἀφ' ἑτέρων, χρωματίζεσθαι ἀπὸ τῶν κοινῶν, τρέφεσθαι ἀπὸ τῆς πόλεως sim Ρβ4. 1381 a22. Πγ15. 1286 b14. δ6. 1293 a19. ε3. 1302 b9. δικάζειν, βουλεύειν, ἄρχειν ἀπὸ τιμήματος, κοινωνεῖν ἀπὸ συμβόλων Πγ1. 1275 a10. 11. 1282 a30, 32. δ4. 1291 b39. ε6. 1306 b7. γίγνεσθαι ἀπὸ συμπτώματος,

ἀπὸ τύχης, ἀπ' αὐτομάτου Πε6. 1306 b6. Φβ4. 196 a1, 2. inde τὰ ἀπὸ τύχης, ἀπὸ ταὐτομάτου (syn διὰ τύχην cf s v διά) v τύχη, αὐτόματος. ἡ ἀπὸ τοῦ αἴρειν λύπη, ἡ ἀπὸ τοῦ λογισμοῦ λύπη Ηζ8. 1150 b4. ηεγ4. 1232 a17. οἱ ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης λόγοι Ηη5. 1147 a19. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος αἴρεσθαι πλέον μχ22. 854 b12, cf b8. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βάρους καταδύνειν μβ3. 359 a8. ἡ πέψις γίγνεται ἀπὸ τοῦ πυρός μδ3. 380 b16. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος ῥιφθὲν πιϛ3. 913 a38. 12. 915 b10. ἀπὸ ubi ὑπὸ exspectes, ταὐτὰ γίγνεται ἀπ' ἀμφοῖν Ηθ8. 1158 b2 (idem scribendum 7. 1158 a19). τὰς μεγίστας ἀρχὰς χειροτονητὰς ποιεῖν ἀπὸ τοῦ πλήθους ρ3. 1424 a15 (Spgl ad h l). τιμαί τινες ἀπὸ τῶν λόγων ἀφωρισμέναι ρ3. 1424 a27. — ad significandam separationem. χωρὶς σκέπτεσθαι ἀπὸ τῶν περὶ τὰ τέκνα νενομοθετημένων Πβ5. 1262 b40. (ἡ γῆ οὐ φέρεται, εἰργμένη μέντοι ἀπὸ (? Simpl ὑπὸ) τοῦ μέσου Φγ5. 205 b11). ἐγκαλοῦσι δὴ αὐτῷ ὅτι οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ πράττει (nihil quod a suis commodis alienum sit) Ηι8. 1168 a33. λέγεσθαι ἀπό τινος de propositionibus negativis, opp λέγεσθαι κατά τινος Αβ15. 64 a14. 16. 65 a33. γ2. 72 a14. Wz ad Αα1. 24 b17. — anastrophe praepositionis, veluti δωμάτων ἄπο, aliena a pedestri oratione ποΩ2. 1458 b33.

ἀποβαίνειν. οὐ τῷ προβεβηκότι (ποδὶ) κινοῦνται, ἀλλὰ τῷ ἀποβεβηκότι Ζπ4. 706 a9. — τὰ ἀποβαίνοντα, opp αἱ ἀρχαὶ καὶ τὰ αἴτια Ρα7. 1364 a35. Ογ7. 306 a15. δι' αὐτό, opp τῶν ἀποβαινόντων ἕνεκα Ηα5. 1097 b3. η8. 1150 a20. ΜΑ2. 982 a16. Πη3. 1325 b18. Ρβ6. 1384 a24. cf ηεα5. 1215 b19. τοῖς ἀποβαίνουσι συνέπεσθαι Ηδ12. 1127 a4. τὰ φύσει ἢ ἀεὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὡσαύτως ἀποβαίνει Ρα10. 1369 b2. τὸ βουλεύεσθαι ἐν τοῖς ἀδήλοις πῶς ἀποβήσεται Ηγ5. 1112 b9. τοὐναντίον ἀποβέβηκε τῷ νομοθέτῃ τοῦ συμφέροντος Πβ9. 1271 b15 (cf συμβαίνειν a31). κατὰ τὸν ὕστερον ὀχεύσαντα τὸ γένος ἀποβαίνει τὸ τῶν νεοττῶν Ζγα21. 730 a8. cf β4. 738 b33. γ7. 757 b26. Ζιε19. 552 a27. ἀποβαίνειν ἐπὶ τὸ χεῖρον, παρὰ τὴν ὑπόληψιν, εὐλόγως sim Ρβ13. 1390 a5. α4. 1360 a5. πο18. 1456 a15. Ζιζ37. 580 b21. ρ9. 1429 b30. — πολλὰ τῶν ἐνυπνίων οὐκ ἀποβαίνει μτ1. 463 b10, 8.

ἀποβάλλειν τὰ κέρατα, τὰς ὁπλάς, τὴν πάχνην, τὰς τρίχας Ζιβ1. 500 a10. γ9. 517 a25. θ10. 596 b2. 23. 604 a15. 24. 604 a24. ι5. 611 b8. Ζμγ2. 663 b13. Ζγε3. 783 b11. πι21. 893 a4. θ5. 831 a1. ἀποβαλεῖν ἀσπίδα Ρβ6. 1383 b20. ἁπλῶς ἑκὼν οὐδεὶς ἀποβάλλεται (e navi eiicere) Ηγ1. 1110 a9. — ὁ ἀποβάλλων (τὸ τίμημα), opp ὁ κτώμενος Πδ4. 1291 b41. ἀποβεβλήκασι τὸ ζῆν καλῶς Πη14. 1333 b25. ἀποβάλλειν, opp λαμβάνειν Φη3. 247 a18, cf ὅταν ἀποβάλλῃ, ἔτι δοκεῖ ἔχειν τὸ ἀποβαλλόμενον Φε6. 230 b29. ἀποβεβληκέναι δόξαν, ἀποβαλεῖν τέχνην, ἐπιστήμην, opp λαμβάνειν, μανθάνειν ψγ3. 428 b5. Μθ3. 1047 a1. ημβ6. 1201 b3, 32.

ἀποβάπτειν εἰς ποταμὸν ψυχρὸν τὰ γιγνόμενα Πη17. 1336 a16. λίθον ἐν οἴνῳ ἀποβάπτουσιν Ζιθ29. 607 a25. ἀποβαφῆναι εἰς ὕδωρ θ29. 832 b6. — φάρμακον, ᾧ ἀποβάπτουσι τοὺς οἰστοὺς θ141. 845 a1.

ἀποβιάζεσθαι, trans, vel addito accusativo obiecti ἀποβιάζεσθαι τὸ ὑγρόν, ἄλληλα al μβ8. 368 b10, 35. Ζπ17. 714 a19. πια35. 903 b5, vel non addito μα13. 351 a6. β6. 364 b8. 7. 365 b4. 8. 366 b27. Ζγβ4. 737 b29. πκγ5. 932 a9. κδ9. 936 b31, 35. — passive ἐναπολαμβάνεσθαι ἐν στενωτέροις τόποις καὶ ἀποβιάζεσθαι εἰς ἐλάττω τόπον τὴν ἀπόκρισιν μβ8. 366 b11. ἐὰν ἀποπνεύσωσιν ἀποβιαζόμεναι τῷ πνεύματι Ζιη9. 587 a5. ἄτερος παύσεται ἀποβιασθεὶς μβ6. 364 a29.

ἀποβλέπειν. τί ἐστι τὸ ἐργαζόμενον πρὸς τὰς ἰδέας ἀποβλέπον ΜΑ9. 991 a23. ἡ τυραννὶς πρὸς οὐδὲν ἀποβλέπει κοινόν sim Πε10. 1311 a3. β12. 1274 b22. γ8. 1279 b13. δ11. 1296 a34. η16. 1334 b33. οα6. 1345 a25. ἀπορήσειεν ἄν τις εἰς τὰ τοιαῦτα ἀποβλέψας sim ψα4. 408 b1. Κ6. 5 b1. Πη4. 1326 a12. ὅσοι ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι τὸ ἔμψυχον ἀπέβλεψαν ψα2. 404 b7.

ἀποβολὴ χρημάτων, opp κτῆσις ηεγ4. 1231 b8. Ηγ9. 1115 a21. γίνεσθαι κατὰ τὴν μετάληψιν τῶν εἰδῶν καὶ φθείρεσθαι κατὰ τὴν ἀποβολήν Γβ9. 335 b15. ἀποβολαὶ καὶ λήψεις τῶν ἐναντίων, τῶν ἀγαθῶν al τγ2. 117 b3. Μδ10. 1018 a34. ι4. 1055 a37. Φη3. 245 b8, 22. 246 b13, 247 a5. Ρα6. 1362 a36.

ἀπόγειος. οἱ ἐκ νενοτισμένης γῆς πνέοντες ἄνεμοι ἀπόγειοι λέγονται κ4. 394 b14. ἡ ἀπογεία ἐστὶ τὸ ἐκ τῆς γῆς πρὸς τὴν θάλατταν πνεῦμα γινόμενον, opp τροπαία πκϛ5. 940 b24, 22. cf τὰ ἀπόγεια (?) 4. 940 b18. ἔστιν ὥσπερ ἀπόγειον τὸ πνεῦμα τὸ βόρειον μβ5. 363 a1.

ἀπογεισσοῦν. ὦτα μακρὰ καὶ ἀπογεγεισσωμένα πόρρωθεν Ζγε 2. 781 b13.

ἀπογείσωμα τῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑγρῶν αἱ ὀφρύες Ζμβ15. 658 b16.

ἀπόγεος (cf ἀπόγειος). αἱ ἀπογέαι, ἡ τροπαία ἀπόγεος ἀνάκλασις πκϛ40. 945 a4, 7.

ἀπογηράσκειν Ζμβ15. 658 b20.

ἀπογίγνεσθαι, ἀπογεγονέναι, opp προσγίγνεσθαι, προσγεγονέναι Μθ7. 1049 a11. ξ2. 976 a28. Φθ8. 262 a29, 32, b1, 7, 20, 29 (syn ἀπελήλυθεν b27). cf πκϛ54. 946 b17. μείζονος ἀγαθοῦ ἕνεκεν, ἵνα γένηται, ἢ μείζονος κακοῦ, ἵνα ἀπογένηται πο25. 1461 a9. φθίνει τὸ φθῖνον ἀπογινομένου τινὸς τῶν τοῦ φθίνοντος Φη2. 245 a14. — ἀπογίνεται ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς ὑὸς τὸ ἕκτον μέρος εἰς τρίχας καὶ αἷμα Ζιθ6. 595 b1.

ἀπογιγνώσκειν. ἀπεγνώκασι τὴν σωτηρίαν Ηγ9. 1115 b2.

ἀπόγονοι Ηα5. 1097 b12. 11. 1100 a21, 1101 a22. τὰ συνετώτερα ζῷα πολιτικώτερον χρῶνται τοῖς ἀπογόνοις Ζιθ1. 589 a2.

ἀπογράφεσθαι. ἔξεστι πᾶσιν ἀπογραψαμένοις ἐκκλησιάζειν Πδ13. 1297 a24 sqq. — ἀπογράψασθαι τὰς οὐσίας, τὰ χρέα sim οβ1347 a19, b35, 24, 1346 b1, 1352 b34.

ἀπογραφή. αἱ ἀπογραφαὶ τῶν δημευομένων f 394. 1543 b15. 396. 1544 a1.

ἀπογυμνάζειν. κηφῆνες ἐπιδινοῦντες αὐτοὺς καὶ ὥσπερ ἀπογυμνάζοντες Ζιι40. 624 a25.

ἀπογυμνοῦν. τὰ ἱμάτια μὴ ἀπογυμνούσθω πα55. 866 a21.

ἀποδάκνειν. τὸ ἀποδάκνεσθαι (cf δάκνειν, δηκτικός) συμφέρει, οἷον κρόμμυον πλα9. 958 b7.

ἀποδακρύειν. ἀποδακρύσαντι λύεται ἡ πυκνότης πλα9. 958 b6.

ἀποδεής. πλείων ἐστὶ καὶ κρατεῖ μᾶλλον εἰς ἀποδεὲς κατερχόμενος (ὁ ἀήρ) τὸ ἀγγεῖον f 215. 1517 b27.

ἀποδεικνύναι, syn δεικνύναι Αβ5. 58 a8, 9, 11. ὁ ἀποδεικνύς, opp ὁ ἐπάγων Αδ7. 92 a35, 37. ἢ ὁρίσασθαι ἢ ὑποθέσθαι ἢ ἀποδεῖξαι, ἢ ἀκριβῶς ἢ μαλακῶς Γβ6. 333 b25. (ἀποδεικνύουσιν ἢ ἀναγκαιότερον ἢ μαλακώτερον Με1. 1025 b13). τὰ μὲν ὑπόκειται, τὰ δ' ἀποδέδεικται Οα3. 269 b18. ἀποδεῖξαι ἁπλῶς οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἑκάστου ἀρχῶν Αγ9. οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, εἰ ἀποδέδεικται ἁπλῶς Μδ5. 1015 b8. ἀποδεδεῖχθαι κατὰ σημεῖον, κατὰ συμβεβηκός, opp καθ' αὐτό Αδ17. 99 a3. ἀποδεῖξαι διὰ τοῦ ἀδυνάτου, τῇ ἐκθέσει Αα6. 28 b14. ἐλεγκτικῶς Μγ4. 1006 a11,

15. νομίζομεν ἱκανῶς ἀποδεδεῖχθαι μα7. 344 ^{a}6. — ἀποδεικνύασι ποδ. 1450 ^{a}7. ἀποδεικνύȣσι ποδ. 1450 ^{b}11. Με1. 1025 ^{b}13. ἀποδεικνύειν ρ16. 1431 ^{b}27. — ἀποδεικτός. ȣ πάντα ἀποδεικτά Αγ22. 84 ^{a}33. δ3. 90 ^{b}25, cf ἀπόδειξις 3. τὸ ἐπιστητὸν ἀποδεικτόν Ηζ6. 1140 ^{b}35. ἀποδεικτόν, opp ἄμεσον, ἀναπόδεικτον Αα35. 48 ^{a}37, 33. δ8. 93 ^{a}6. ἀποδεικτὰ μᾶλλον τὰ καθόλȣ Αγ24. 86 ^{a}7. — ἀποδεικτῶν (Wz, ἀποδεικτικῶν Bk) Αγ31. 88 ^{a}10.

ἀποδεικτικός. λόγοι ἀποδεικτικοί, syn διδασκαλικοί τι2. 165 ^{b}39, ^{a}39. ȣ̓δὲν λέγεται μετὰ σπȣδῆς ἀποδεικτικῆς Μλ8. 1073 ^{a}22. ȣ μόνον αἱ πίστεις γίνονται δι' ἀποδεικτικȣ̃ λόγȣ ἀλλὰ ϗ δι' ἠθικȣ̃ Ρα8. 1366 ^{a}9. πίστεις ἀποδεικτικαί Ρα2. 1358 ^{a}1. 17. 1417 ^{b}21. ἀποδεικτικαὶ ἀρχαὶ αἱ κοιναὶ δόξαι, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύȣσιν Μβ2. 996 ^{b}26, 28. κ1. 1059 ^{a}24. ἀποδεικτικὴ πρότασις, ἐὰν ἀληθὴς ᾖ ϗ διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεων εἰλημμένη, dist διαλεκτική Αα1. 24 ^{a}30, 22, 23, ^{b}13. γ2. 72 ^{a}10. ἀποδεικτικὰ (cf δεικτικός) ἐνθυμήματα, dist ἐλεγκτικά Ρβ23. 1400 ^{b}25. ἀποδεικτικὸς συλλογισμὸς ἐξ ἀναγκαίων, dist διαλεκτικός, ῥητορικός Αγ6. 74 ^{b}10. β23. 68 ^{b}10, ȣ̓κ ἔστι τῶν συμβεβηκότων μὴ καθ' αὑτά Αγ6. 75 ^{a}19, syn φιλοσόφημα τθ11. 162 ^{a}15, coni ἐπιστήμη Αα13. 32 ^{b}18. ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη v s ἐπιστήμη. dist ὁρισμός Αγ3. δ3. 4. ἡ ἐπιστήμη ἐστὶν ἕξις ἀποδεικτική Ηζ3. 1139 ^{b}31. πᾶσα ἀποδεικτικὴ περί τι ὑποκείμενον θεωρεῖ τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα ἐκ τῶν κοινῶν δοξῶν Μβ2. 997 ^{a}5-30 Bz. ἀποδεικτικὴ σοφία ἡ περὶ τὰ συμβεβηκότα Μκ1. 1059 ^{a}32. — ἀποδεικτικῶς ἐπίστασθαι Αγ6. 75 ^{a}12. δ3. 90 ^{b}10 (ἀποδεικτόν Wz).

ἀποδειλιᾶν, ἵνα μὴ οἴηται τὸν Ἀχιλλέα ἀποδεδειλιακέναι f 152. 1503 ^{b}39.

ἀποδεῖν. ἐρίῳ ἀποδεῖται ὁ ὀμφαλός· ᾗ ἂν ἀποδεθῇ Ζιη10. 587 ^{a}14, 15. ἀποδȣ́μενοι τὸν ἕτερον ὄρχιν Ζγδ1. 765 ^{a}23.

ἀποδεῖν. βραχὺ ἀποδέον τετρακισμυρίων σταδίων κ3. 393 ^{b}19.

ἀπόδειξις. ἱστορίης ἀπόδειξις (Herod I 1) Ργ9. 1409 ^{a}28. — 1. ἀποδείξεως notio ac natura. ληφθέντων ἱκανῶς τῶν φαινομένων ȣ̔́τως εὑρέθησαν αἱ ἀστρολογικαὶ ἀποδείξεις Αα30. 46 ^{a}21. ἀπόδειξις et πρόβλημα ita inter se referuntur, ut πίστις et πρόθεσις Ργ13. 1414 ^{a}36. περὶ ἀπόδειξιν ἡ σκέψις in Analyticis Αα1. 24 ^{a}11. ἀπόδειξις, κατ' ἀλήθειαν, opp τὰ διαλεκτικά, κατὰ δόξαν Αβ16. 65 ^{a}36. ἔστιν ἀπόδειξις ῥητορικὴ ἐνθύμημα Ρα1. 1355 ^{a}6. μανθάνομεν ἢ ἐπαγωγῇ ἢ ἀποδείξει Αγ18. 81 ^{a}40 (cf δ7. 92 ^{a}35, 37). πᾶσα μάθησις διὰ προγιγνωσκομένων, ϗ ἡ δι' ἀποδείξεως ϗ ἡ δι' ὁρισμῶν ΜΑ9. 992 ^{b}31. ἀπόδειξις συνεχής, dist ὁρισμός Αδ10. 94 ^{a}7. ἀπόδειξις et ὁρισμὸς comparantur Αδ3-8. ἀπόδειξις ἢ διαίρεσις ἢ καί τις ἄλλη μέθοδος ψα1. 402 ^{a}19. ἀπόδειξις, dist δηλȣ̃ν, φανερὸν ποιεῖν δι' ἀποδείξεως Αδ8. 93 ^{b}17-9. 93 ^{b}28. — ἡ μὲν ἀπόδειξις συλλογισμός τις, ὁ συλλογισμὸς δὲ ȣ πᾶς ἀπόδειξις Αα4. 25 ^{b}29. πᾶσα ἀπόδειξις διὰ τριῶν ὅρων Αα25. τὸ ἐπίστασθαί ἐστι τὸ ἀποδεικτικῶς (ἀποδεικτὸν Wz) τὸ ἀπόδειξιν ἔχειν Αδ3. 90 ^{b}10. ἀπόδειξις συλλογισμὸς ἐπιστημονικός Αγ3. 71 ^{b}18. ἡ ἀπόδειξις συλλογισμὸς δεικτικὸς αἰτίας Αγ24. 85 ^{b}23. ἡ ἀπόδειξις τῶν ἀναγκαίων, ἐξ ἀναγκαίων Μδ5. 1015 ^{b}7. ζ15. 1039 ^{b}31. Αγ4. 73 ^{a}24. Ηζ5. 1140 ^{a}34. ἀπόδειξις ϗ ἀνάγκη Ργ17. 1418 ^{a}4. ἀπόδειξις φαίνεται ȣ̔̃σα πολλῶν τῶν ἀιδίων Ζγβ6. 742 ^{b}25. ἀποδείξεις τῶν πολλάκις γινομένων Αγ8. 75 ^{b}33. ἀπόδειξις ȣ̓κ ἔστιν ἁπλῶς τῶν φθαρτῶν Αγ8. 75 ^{b}24. τῶν ȣ̓σιῶν τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα ȣ̓κ ἔστιν ἀπόδειξις Μζ15. 1039 ^{b}28. ἐνδέχεται περὶ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν εἶναι ἀποδείξεις, μὴ ᾖ δὲ αἰσθητὰ ἀλλ' ᾖ τοιαδί Μμ3. 1077 ^{b}22. — ἀπόδειξις ȣ̓κ ἔσται ἂν μὴ ᾖ τὸ καθόλȣ Αγ11. 77 ^{a}8. 18. 81 ^{b}1. ἀπόδειξίς τινος πρώτȣ καθόλȣ Αγ5. — ἡ ἀπόδειξις διὰ προτέρων, πιστοτέρων, γνωριμωτέρων, ἀληθῶν ϗ πρώτων· ȣ γὰρ ἀρχὴ ἀποδείξεως τὸ ὁμοίως ἄδηλον Αβ16. 64 ^{b}32, 65 ^{a}14. τα1. 100 ^{a}27. ζ4. 141 ^{a}30. τρία ἐστὶ τὰ ἐν ταῖς ἀποδείξεσι (τὰ ἀξιώματα, τὸ γένος, τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα) Αγ7. 75 ^{a}39 sqq. Μβ2. 997 ^{a}9 Bz. ἀποδείξεις ἐπιστημονικαὶ περὶ τῶν καθ' αὑτὰ ὑπαρχόντων ϗ ἐκ τοιȣ́των εἰσί Αγ6. 75 ^{a}30. τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ἰδίων ἀπόδειξις ψα1. 402 ^{a}15. ἕκαστον ἀποδεῖξαι ȣ̓κ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐκ τῶν ἑκάστȣ ἀρχῶν· ȣ̓κ ἔστι δεῖξαι ἐξ ἄλλȣ γένȣς μεταβάντα Αγ8. 9. 75 ^{b}37. 7. 75 ^{a}37. τῆς ἀρχῆς ἄλλη γνῶσις ϗ ȣ̓κ ἀπόδειξις Ζγβ6. 742 ^{b}33.

2. ἀποδείξεως genera. ἡ καθόλȣ ἀπόδειξις βελτιων τῆς κατὰ μέρος Αγ24. ἡ δεικτικὴ βελτίων τῆς στερητικῆς Αγ25. ἡ δεικνύȣσα (κατηγορικὴ) βελτίων τῆς εἰς τὸ ἀδύνατον ἀγȣ́σης Αγ26. ἀποδείξεις πλείȣς εἶναι τȣ̃ αὐτȣ̃ ἐγχωρεῖ Αγ29. ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον (int ἄγȣσα), ἡ διὰ τȣ̃ ἀδυνάτȣ, opp ἡ δεικτική Αβ14. 62 ^{b}29. α21. 39 ^{b}33. ϗ διὰ τȣ̃ ἀδυνάτȣ ϗ τῷ ἐκθέσθαι ποιεῖν τὴν ἀπόδειξιν Αα6. 28 ^{a}23. λογικαὶ ἀποδείξεις Μν1. 1087 ^{b}21. Ζγβ8. 747 ^{b}28. ἀπόδειξις ἁπλῶς, dist πρὸς τόνδε Μκ5. 1062 ^{a}3. ἀπόδειξις, dist ἔλεγχος, ἐλεγκτικῶς ἀποδεῖξαι Μγ4. 1006 ^{a}18. αἱ κατὰ τὸ σημεῖον ἀποδείξεις ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τι5. 167 ^{b}9.

3. ἀπόδειξις, dist ἀρχὴ ἀποδείξεως. ἁπάντων ἀπόδειξιν εἶναι ἀδύνατον Μβ2. 997 ^{a}7 Bz. γ4. 1006 ^{a}8. Αγ3. 72 ^{b}6 sqq. 19. 82 ^{a}7. 22. 84 ^{a}31. cf Ηζ6. κύκλῳ ϗ ἐξ ἀλλήλων ȣ̓κ ἐνδέχεται ἀπόδειξιν γίνεσθαι ἁπλῶς Αγ3. 72 ^{b}17-73 ^{a}20. τὰ δι' ἀποδείξεως, opp τὰ ἄμεσα Αγ17. 81 ^{a}37. δι' ἀποδείξεως εἰδέναι, opp τὰ ἄμεσα ἀναποδείκτως ἐπίστασθαι Αγ2. 71 ^{b}17, 72 ^{b}19. 9. 76 ^{a}16 sqq. ἀποδείξεως ἀρχὴ ȣ̓κ ἔστιν ἀπόδειξις Μγ6. 1011 ^{a}13. Αδ19. 100 ^{b}13. ἀρχὴ τῶν ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις Μδ1. 1013 ^{a}15. ἀποδείξεως ἀρχὴ πρότασις ἄμεσος Αγ2. 72 ^{a}7. ἀποδείξεων ἀρχαὶ ὁρισμοὶ ἀναπόδεικτοι, ἀποδείξεως ἀρχὴ τὸ τί ἐστι, τῆς ȣ̓σίας ϗ τȣ̃ τί ἐστιν ȣ̓κ ἔστιν ἀπόδειξις Αδ3. 90 ^{b}24, 27, 31. Μβ2. 997 ^{a}32. ε1. 1025 ^{b}14. κ7. 1064 ^{a}9. ψα1. 402 ^{b}25. 3. 407 ^{a}26. ἐν ἀποδείξει ϗ ἐπιστήμῃ ἀρχὴ ὁ νȣ̃ς Αγ23. 85 ^{a}1. δ19. 100 ^{b}12. cf Ηζ12. 1143 ^{b}1.

4. dicendi usus. ζητεῖν ἀπόδειξίν τινος Μγ4. 1006 ^{a}7. φέρειν τὴν ἀπόδειξιν, τὰς ἀποδείξεις περί τινος, περί τι Αγ11. 77 ^{a}25. 14. 79 ^{a}19. Μγ3. 1005 ^{a}26. Ργ17. 1417 ^{b}23, 24, 33. ἢ ἐπαγωγὴν ἢ ἀπόδειξιν φέρειν δεῖ Φθ1. 252 ^{a}25. διὰ τȣ̃ ἀδυνάτȣ ποιεῖν τὴν ἀπόδειξιν Αα6. 28 ^{a}23. λέγειν τὴν ἀπόδειξιν ἐπί τινος, κατά τινος Ζγβ8. 747 ^{a}28, ^{b}23. οἱ δι' ἀποδείξεως λέγοντες Μβ4. 1000 ^{a}20. διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἡ ἀπόδειξις Αα17. 37 ^{b}13, 16. 18. 37 ^{b}22, 38 ^{a}12, ^{b}37. τὴν ἀπόδειξιν αὐξάνειν (i e μέσον ἐμβάλλειν) Αγ25. 86 ^{b}13, 18. ἡ ἀπόδειξις μεταβαίνει Αγ7. 75 ^{b}9.

ἀποδέκται ϗ ταμίαι Πζ8. 1321 ^{b}33. ἀποδέκται παρ' Ἀθηναίοις τί πράττȣσιν f 400. 1544 ^{b}23.

ἀποδεκτῆρες δώρων κ6. 398 ^{a}25.

ἀπόδεσις ὀμφαλȣ̃ τοῖς παιδίοις Ζιη10. 587 ^{a}12.

ἀποδέχεσθαι. οἱ ἀποδέκται παρελάμβανον ϗ ἀπεδέχοντο τὰ γραμματεῖα f 400. 1544 ^{b}33. — ἀποδέχεσθαι τὴν ὑπερβολήν, τὴν ἔλλειψιν ηεβ5. 1222 ^{a}19. — ἀποδέχεσθαι ἐκ παρόδȣ τȣ̀ς λόγȣς Ογ8. 306 ^{b}28. πεπαιδεῦσθαι πῶς ἕκαστα ἀποδεκτέον Μα3. 995 ^{a}13. γ3. 1005 ^{b}3. — 'accipere cum assensu, probare' τθ12. 162 ^{b}19. μα8. 346 ^{b}1. ΜΑ6. 987 ^{b}4. η2. 1043 ^{a}22. Ηα1. 1094 ^{b}23, 1095 ^{a}12. κ9. 1179 ^{a}22. Ρβ23. 1398 ^{b}22. ρ5. 1427 ^{a}25. Πβ6. 1265 ^{a}25. η2. 1324

a12. Ζμα1. 639 a13. Ζγβ4. 740 b18. πιζ3. 916 a30. opp ἀποδοκιμάζειν ρ39. 1446 b6. opp δυσχεραίνειν Ηδ12. 1126 b18, 35, 24. — ἀποδέχεσθαι μαθηματικοῦ πιθανολογοῦντος Ηα1. 1094 b26. ἀποδέχεσθαι τοῦ εἰπόντος Ρβ21. 1395 b8. ἀποδέχεσθαι ὡς τύπῳ φράζοντος πιζ3. 916 a36. — 'probare hominem, in amicitiam recipere', syn ἐπαινεῖν, φίλον εἶναι, τιμᾶν Ηθ6. 1157 b18. 4. 1156 b28. ι3. 1165 b13. 8. 1169 a8. — ἀποδεκτέον Μα3. 995 a13. Ηα1. 1095 a12. κ9. 1179 a22.

ἀποδηλοῦν. trans ἀποδηλώσας (Aeschyl fr 297, 2) Ζι49 B. 633 a20. ταῦτ' ἀποδηλοῖ αὐτὰς ὅτι Ζικ3. 635 b6. — intr τοῦτο ἀποδηλοῖ (i e δῆλον γίγνεται, cf δηλοῦν) θ58. 834 b33.

ἀποδημεῖν Πε4. 1303 b23. πο17. 1455 b17. πα13. 860 b31. ἰδίᾳ ἀποδημοῦντες οβ1352 b31. ἀποδημεῖν ἐν ἑτέρᾳ πόλει τινὶ ρ14. 1431 a18. οὐκ ἐξεῖναι ἀποδημεῖν τοῖς Λακεδαιμονίοις f 500. 1559 b18. — μηδ' ἀποδημοῦντα ἐπιστρέφεσθαι (Pythag), τουτέστι μὴ ἔχεσθαι τοῦ βίου τούτου ἀποθνήσκοντα f 192. 1512 b5. — τῶν ἐν ὀργῇ διαπραττομένων ὁ λογισμὸς ἀποδημεῖ f 97. 1493 b27.

ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις Πε8. 1308 b19.

ἀποδία. ἡ αἰτία τῆς ἀποδίας Ζμδ11. 690 b15. Ζπ8. 708 a9. ἀποδίας οὐκ ἔστιν εἴδη Ζμα3. 642 b23.

ἀποδιδόναι. ἡ φύσις ἀποδίδωσι τοῖς ζῴοις τὰ ὅπλα, τὰ ὄργανα Ζγγ10. 759 b3. 10. 760 b27. δ1. 766 a5 al. — ἐκ πολλοῦ λαμβάνοντα τὴν κίνησιν ἀποδίδωσι πρὸς τὸ αἰσθητήριον Ζγε22. 781 b16. ἃ ὑπέσχετο ἀποδέδωκεν Ργ19. 1419 b33. εὐχὴν παλαιὰν ἀποδιδόντες οἱ Κρῆτες f 443. 1550 b39. ἀπέδωκεν ἀλλ' οὐκ ἔδωκεν Ρβ7. 1385 b3, cf opp δίδωσιν, ἀποδίδωσιν Ργ19. 1419 b33. ἀποδιδόναι πᾶν τὸ ληφθέν, χάριν, χάριτας μβ2. 355 a27, 28. Ρβ2. 1379 b30. ρ37. 1445 a1. (ἀποδιδόναι non addito obiecto 'debitum solvere' Ηθ15. 1163 a6. ηεη10. 1243 b25. ἀποδῴη ηεη10. 1243 b10. ἀποδοτέον Ηθ15. 1163 a7, 20. 16. 1163 b20.) τὸ ἔνοπτρον τὸ αὐτὸ ἀποδίδωσι χρῶμα μγ4. 373 b28. οἱ ἀγαθοὶ εἰκονογράφοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφὴν πο15. 1454 b10. μετὰ συνδέσμους, οὓς ἂν προείπῃς ἀποδίδου τοὺς ἀκολουθοῦντας ρ26. 1435 a39. Ργ5. 1407 a20, 25, 28. ὁ ἀποδώσων καὶ κρινῶν τὸ δίκαιον Πδ4. 1291 a23. — ἀποδιδόναι τινὶ τὰς κρίσεις sim Πδ14. 1298 a7. γ1. 1275 b16. 14. 1285 a6. ε5. 1304 b28. οὐ ταὐτὰ πᾶσιν ἀποδοτέον Ηι2. 1165 a14. ἀποδιδόναι τινὶ c inf ζητεῖν, βουλεύσασθαι Πθ7. 1341 b30. δ15. 1299 a26. — δεῖ τὰς ἐνεργείας ποιὰς ἀποδιδόναι Ηβ1. 1103 b22. τέλειον ἀποδίδωσι τὸ τέκνον Ζγβ1. 733 b1. τὸ αὑτοῦ ἔργον εὖ ἀποδιδόναι Ηβ5. 1106 a16, 24. Ζμγ7. 670 b27. ἀποδιδόναι τὸ τέλος, τὸ κατὰ φύσιν, τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, τὰς ἐνεργείας, τὴν αὔξησιν Μθ8. 1050 b18. πια27. 902 a18. Ρβ18. 1392 a3. Ηβ1. 1103 a27. Ζιβ1. 501 a3. ἀποδιδόναι τὰς κρίσεις οὐχ ὁμοίως Ρα2. 1356 a15. ἀποδιδόναι τάξιν τινὰ Πδ11. 1296 a40. ἀποδιδόναι τὸ ἀντίφωνον πιθ7. 918 a17. τὸ μὴ ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν ἀποδίδωσι τὸ εἶναι δυνάμει ταύτην τὴν ἐνέργειαν Μθ6. 1048 b16. — τί καλῶς ἢ μὴ καλῶς ἀποδίδωσιν ὁ λέγων Ζμα1. 639 a6. ἀποδιδόναι τὰ γένη ὀρθῶς Ργ5. 1407 b8. ὅταν ἀποδιδῶσιν οἱ ποιηταί Ργ11. 1413 a11. ἀποδιδόναι sequente enunciatione interrogativa, syn ὁρίζειν: ἐὰν ἀποδιδῷ τις πόση τις ἡ πρᾶξίς ἐστι, τῷ χρόνῳ ὁριεῖ Κ6. 5 b6. cf Κ1. 1 a5, 10. 5. 2 b8. Γα3. 318 a7. ψα3. 406 a27. Ζμα1. 642 a20. Μγ2. 1004 a28. Ηα2. 1095 a22, et cum eadem constructione λαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι Κ6. 5 a19, οὐκ ἔχουσιν ἀποδοῦναι, χαλεπὸν ἀποδοῦναι, οὐ ῥᾴδιον τῷ λόγῳ ἀποδοῦναι Μζ16. 1040 b30. β2. 997 a33. κ1. 1059 a27. Ηγ1. 1110 b8. δ11. 1126 b3. ἀποδιδόναι περί τινος: χαλεπώτερον ἀποδοῦναι περὶ γενέσεως sim Γβ6. 333 b4. μα1. 339 a7. ψα1. 402 b23. Ηα2. 1095 a22. οὐκ εὐπετὲς ὁρισμῷ ἀποδοῦναι περὶ αὐτῶν τα14. 105 b26. ἀποδοῦναι τοὺς λόγους, τὸ τί ἐστι, τὸ διὰ τί, τὴν αἰτίαν, οὐ καλῶς τὰς ἀρχὰς sim ρ39. 1445 b25. Μκ8. 1064 a28. Αδ13. 96 a20. τα11. 104 b16. μβ3. 358 a3. Μδ2. 1013 a35. ν1. 1087 b13. 5. 1092 a11. Ογ4. 302 b21. Ρα1. 1354 b3. Αδ17. 99 a30. Φβ7. 198 b6. Ζμα1. 639 b18. Ζγδ3. 769 b4. ε1. 779 b21. obiecti loco vel ea res ponitur, cuius datur definitio, ἑπομένως τούτοις τὴν ψυχὴν ἀποδιδόασιν sim ψα2. 405 a4. 5. 409 b16. Κ10. 12 a23. τι25. 180 b4. Φβ3. 194 b34. Μδ2. 1013 a35. τὸ λευκὸν ποσόν τι ἀποδιδοὺς Κ6. 5 b6. ἀποδίδομεν οὐ περὶ τὰ χρήσιμα τὸν μεγαλόψυχον ηεγ5. 1233 a6, vel ea notio, quae in definitione ponitur ἀποδιδόναι τὸ κοινὸν ἐπὶ πάντων γένος sim τα18. 108 b28, 29. β2. 109 a35. Κ7. 6 b37. ὁ μὲν τὴν ὕλην ἀποδίδωσιν, ὁ δὲ τὸ εἶδος καὶ τὸν λόγον ψα1. 403 b1. aliter εἰ μέλλει τις ἀποδώσειν (i e plene explicare, explicando exprimere, cf supra πο15. 1454 b10 ἀποδιδόναι τὴν ἰδίαν μορφήν) τὰ φαινόμενα Μλ8. 1073 b37, 1074 a1. ηεη2. 1236 a25. cf ηεη2. 1235 b14. Φα6. 189 a16. δ9. 217 a5. μβ7. 365 a34. ἀποδοῦναι καὶ λῦσαι τὴν ἀπορίαν Μη6. 1045 a22. ἀποδίδοσθαι πλεοναχῶς, ἐναντίως τα7. 103 a25. ε13. 22 b5. τὸ ἀποδοθέν, ἀποδεδομένον τα6. 102 b31. Αγ13. 78 b22. — ἀποδιδόναι τινί τι, i e assignare alicui aliquid tamquam ἴδιον vel συμβεβηκός· ἀποδιδόναι τὸ γιγνώσκειν καὶ κινεῖν τῇ αὐτῇ ἀρχῇ, τὴν σοφίαν τοῖς ἀκριβεστάταις τὰς τέχνας sim ψα2. 405 a17. Ηζ7. 1141 a10. Φθ9. 265 b19. Γα3. 319 a7. 6. 323 a1. ψα4. 408 a3. αι2. 438 b18. Μθ3. 1047 a33. μ8. 1084 a35. Ηδ12. 1126 b19. Πδ4. 1291 a20. ηεβ8. 1224 a28. γ5. 1232 a20. Ρβ9. 1386 b16. πο15. 1454 b5. ἀποδιδόναι τινός τι, i e κατηγορεῖν τε1. 128 b28. — ἀποδιδόναι intransitive, ἀποδιδόασι διὰ πολλῶν γενῶν αἱ ὁμοιότητες Ζγα18. 722 a8. Ζιη6. 585 b32, 586 a2. οὕτω γὰρ τὸ ἀνάλογον ἀποδώσει μβ5. 363 a11. ὁμοίως λεγομένης ἡ ἐπιστήμη πρὸς τὸ ἐπιστητὸν οὐχ ὁμοίως ἀποδίδωσιν Μι6. 1057 a8. ἀποδώσει intrans et impers accipiendum videtur, ἐπὶ τῶν σχημάτων ὧδε ἀποδώσει ζητοῦσι τὴν παρακολούθησιν Αδ18. 99 a30. — ἀποδίδοσθαι med 'vendere' οα6. 1344 b32. 'vomere' ηεη13. 1246 a31.

ἀποδιδράσκειν c acc ἀποδιδράσκοντες τοὺς ἄρρενας τίκτουσι Ζιζ9. 564 b6. λάθρᾳ τὸν νόμον ἀποδιδράσκειν Πβ9. 1270 b35. sine obiecto ἀποδρᾶσα ἐπῳάζει al Ζι8. 613 b33, 28. 11. 615 a3. εἴ τι ἀποδρῴη ἀνδράποδον οβ1353 a2.

ἀποδικάζειν, opp καταδικάζειν, ἁπλῶς ἀποδικάζειν Πβ8. 1268 b18 sqq.

ἀποδιορίζειν Πδ4. 1290 b25.

ἀποδιώκειν τινὰ ἀπό τινος Ζι8. 614 a16.

ἀποδοκιμάζειν, opp ἀποδέχεσθαι ρ39. 1446 a7. cf 31. 1438 a26. τὸ πολλάκις τὸ αὐτὸ εἰπεῖν ὀρθῶς ἀποδοκιμάζεται Ργ12. 1413 b20. ἀποδοκιμάζειν τὰς πολιτικὰς ἀρχάς, τὴν τοῦ αὐλοῦ χρῆσιν ἐκ τῶν νέων Πη3. 1325 a18. 6. 1341 a26. 7. 1342 a34. ἡ ὄρνις ἀποδοκιμάζει τοὺς αὑτῆς νεοττοὺς Ζι29. 618 a17. — οὐ πᾶσα κίνησις ἀποδοκιμαστέα πο26. 1462 a8.

ἀπόδοσις, dist δόσις πκθ2. 950 a37. δανείζεσθαι χρήματα ἐπ' ἀποδόσει οβ1349 b28. — ἀπόδοσις τῶν ὁρισμῶν τα18. 108 b9, 20 cf Κ7. 7 a8, 30. ἔδει οὕτω τὴν ἀπόδοσιν ποιήσασθαι τζ8. 147 a5.

ἀποδύειν. εἰ ἀποδυόμενος δύναται ζῆν ὁ ναυτίλος Ζι37. 622 b18.

ἀποδυσπετεῖν. ἀποδυσπετοῦσιν οἱ ἀποκρινόμενοι τθ14. 163 b19 (cf δυσκολαίνειν).

ἄποθεν Ζι7. 613^{a}10. Ζμδ8. 684^{a}24. ἄποθεν φαίνεσθαι, opp ἐγγύθεν Μγ5. 1010^{b}5. ἄποθεν αἰσθάνεσθαι, opp ἁπτόμενον ψβ11. 423^{b}3. γ12. 434^{b}27. Γα9. 327^{a}4. τὰ ἄποθεν Ζμδ9. 685^{a}33, 35. οἱ ἄποθεν σύμμαχοι, οἰκεῖν τοσοῦτον ἄποθεν Πγ9. 1280^{b}9 (v l, Bk² ἄπωθεν), 18 (Bk² ἄπωθεν). οἱ ἄποθεν πρόγονοι Ζγδ3. 769^{a}25. ἄποθεν κεῖσθαι κ3. 392^{b}23 (v l ἄπωθεν). μικρὰ μεταβολὴ γινομένη ἐν ἀρχῇ μεγάλας διαφορὰς ποιεῖ ἄποθεν Ζκ7. 701^{b}26. μὴ ταὐτὸν εἶναι τοῖς ἐγγὺς τῶν θεῶν οὖσι πρὸς τοὺς ἄποθεν f 166. 1505^{b}39.

ἀποθεραπεία θεῶν Πη16. 1335^{b}15.

ἀπόθεσις τῆς τροφῆς, τῆς θήρας Ζι39. 622^{b}26, 623^{a}12. γάλα χρήσιμον εἰς τύρευσιν ϗ ἀπόθεσιν Ζιγ20. 522^{a}26. ἀπόθεσις τῶν γεννωμένων (cf ἀποτίθεσθαι) Πη16. 1335^{b}19.

ἀποθεωρεῖν τὰ εἰσπλέοντα πλοῖα θ104. 839^{b}3.

ἀποθλίβειν τοὺς ὄρχεις Ζι50. 632^{a}17. ἀπέθλιψαν τὸ αἷμα εἴσω ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ Ζιη10. 587^{a}22.

ἀποθνήσκειν, dist ἐκθνήσκειν Ζιγ19. 521^{a}12, 11. πότε μάλιστα ἀποθνήσκουσιν πα25. 862^{a}35. 26. 862^{b}8. δικαίως ἀπέθανε Ρβ23. 1397^{a}30 (v l, ἔπαθέ τι Bk). ἀποθνήσκειν τῷ δέει ημα20. 1191^{a}35. — ἀποθανετέον Ηγ1. 1110^{a}27.

ἀποθραυομένων ϗ καομένων τῶν ἀνθράκων πλη8. 967^{b}5.

ἀπόθραυσις νεφῶν πεπυκνωμένων κ4. 394^{a}33.

ἀποθυμιᾶν τὰς μῦς Ζιζ27. 580^{b}23.

ἀποικεῖν ἐν νήσῳ πόρρω τῶν διαφθερούντων Πβ10. 1272^{b}1.

ἀποικία. ἐλθόντες πρὸς τὴν ἀποικίαν Πβ10. 1271^{b}29. ποιεῖσθαι τὰς ἀποικίας Πζ4. 1319^{a}36. ἡγεῖτο τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας f 66. 1486^{b}40. ἐστάλησαν αἱ ἀποικίαι αὗται f 560. 1570^{b}2. πρῶτοι κατασχόντες τὰς ἀποικίας Πδ4. 1290^{b}14. — ἡ κώμη ἀποικία οἰκίας Πα2. 1252^{b}17, 21.

ἀποικίζειν. ἀποικίσει (Aeschyl fr 297, 10) Ζι49 B. 633^{a}28. ἀποικισθὲν τέκνον ἀπὸ πατρός Ζγβ4. 740^{a}7.

ἀποικισμός. μετὰ τὸν ἀποικισμόν Πε5. 1304^{b}32.

ἄποικοι Λακώνων, Χαλκιδέων Πβ10. 1271^{b}27. ε3. 1303^{b}3. Δελφῶν f 588. 1573^{b}45.

ἀποκαθαίρειν. τὰ προσπίπτοντα τοῖς προσθίοις ἀποκαθαίρουσι σκέλεσιν Ζμδ6. 683^{a}29. ὀφθαλμιάσαντες ἔνιοι ὀξύτερον ὁρῶσι διὰ τὸ ἀποκεκαθάρθαι τὰ ὄμματα πλα9. 958^{b}5. — οἷς πολὺ τὸ σπέρμα, πολλάκις ἐπιθυμοῦσιν ἀποκαθαίρεσθαι πδ30. 880^{a}32. — ἀποκαθαίρεσθαι etiam id dicitur, quod facta purgatione secernitur: ὑφίσταται ϗ ἀποκαθαίρεται κάτω ἡ σκωρία (τοῦ σιδήρου) μδ6. 383^{a}34. ἀπὸ τῶν γονίμων ᾠῶν αὐξανομένων τῶν ἰχθυδίων ἀποκαθαίρεται οἷον κέλυφος, τοῦτο δ' ἐστὶν ὑμὴν ὁ περιέχων τὸ ᾠὸν ϗ τὸ ἰχθύδιον Ζιζ14. 568^{b}9.

ἀποκάθαρμα, id quod purgatione facta secernitur, purgamentum. οὐ τινος ἕνεκα, ἀλλ' ἀποκάθαρμα ἡ χολή Ζμδ2. 677^{a}29 (syn περίττωμα ^{a}14, 26). ὅσα ἐξ ἀποκαθάρματος γίνεται ϗ ἐκκρίσεως πδ13. 878^{a}7. ἡ μίτυς ἀποκάθαρμα τοῦ κηροῦ Ζι40. 624^{a}15. ταῖς πορφύραις ἡ καλουμένη μελίκηρα συμβαίνει ὥσπερ ἀποκάθαρμα Ζιε15. 546^{b}24.

ἀποκάθαρσις, cf ἀποκαθαίρειν. ἔστι δ' ἀμείνων σίδηρος ὁ ἐλάττω ἔχων ἀποκάθαρσιν μδ6. 383^{b}4. ἡ πάχνη γίνεται πέψεως γινομένης, μετὰ δὲ τὴν πέψιν ϗ τὴν ἀποκάθαρσιν ἡ μεταβολὴ εἰς τοὐναντίον γίνεται πκς3. 940^{b}10, 13. — ἀποκάθαρσις, int καταμηνίων, γονῆς, σπέρματος: ὅσαις ἂν ἐν ταῖς ἀποκαθάρσεσι προεξορμήσωσιν οἱ καθαρμοί, δυσαπαλλακτότεραι γίνονται τῶν ἐμβρύων Ζιη10. 587^{a}35. ἐνίοις γίγνεται ἀρρώστημα, ὅταν αὐτῶν μὴ εὐοδήσῃ ἡ ἀποκάθαρσις Ζγα18. 726^{a}10. — (πη9. 888^{a}17 pro ἀποκάθαρσις scribendum ἀποκατάστασις Bz Ar St IV 410).

ἀποκαθῆμεναι μέλιτται Ζι40. 625^{a}26.

ἀποκαθιστάναι εἰς τὸ αὐτό Μλ8. 1074^{a}3, εἰς τὴν ἐναντίαν ἕξιν Κ10. 13^{a}30. — ἀποκαθίστασθαι πθ2. 889^{b}25. εἰς φύσιν ημβ7. 1204^{b}37, 38. ταχύ, ταχέως, μὴ ῥᾳδίως Κ8. 9^{b}25, 28. πθ4. 889^{b}37. — δένδρον ἀποκαθίσταται στεῖρον φτα6. 821^{a}12.

ἀποκαίειν, ἀποκάειν. ὀπτωμένου τοῦ ἄρτου τοῦ ἀλεύρου τὸ ἀχυρωδέστατον ἀποκαίεται πκα12. 928^{a}20. — ϗ ὑπὸ πάγων ἀποκάεται ϗ ὑπὸ θερμοῦ πγ26. 874^{b}37. ἡ ψυχρότης πήγνυσι ϗ ἀποκάει πκγ34. 935^{a}25, 19.

ἀποκαλεῖν. τοὺς χαλεπαίνοντας ἀνδρώδεις ἀποκαλοῦμεν Ηβ9. 1109^{b}18. ὡς ἐν αἰσχρῷ φιλαύτους ἀποκαλοῦσιν Ηι8. 1168^{a}30.

ἀποκαλύπτειν. ἐπικάλυμμα, ὃ ἀναπνεόντων ἀποκαλύπτεται ψβ9. 422^{a}2. ἀπεκαλύφθη τὸ πρόσωπον Ζι47. 631^{a}5.

ἀποκάμνειν πκγ6. 932^{a}35.

ἀποκάμπτειν. οἱ ἐξωτέρω ἀποκάμπτοντες τοῦ τέρματος Ργ9. 1409^{b}23.

ἀποκατάστασις εἰς φύσιν, ἀποκατάστασις τοῦ ἐνδεοῦς ημβ7. 1204^{b}36, 1205^{a}4, ^{b}11. cf πη9. 888^{a}17.

ἀποκατορθῶσαί τι ηεη14. 1247^{b}10.

ἀποκείρεσθαι Ζιγ11. 518^{b}7. ζ18. 572^{b}8. ἀποκεκάρθαι Φβ5. 197^{a}23.

ἀποκεῖσθαι. εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποκείσθω Φα9. 191^{b}1. — ἶσαι χάριτές σοι ἀποκείσονται παρ' ἀμφοτέραις f 609. 1580^{b}38.

ἀποκενοῦν. τὸ ἐν τοῖς ἀποκενουμένοις ἀγγείοις ἔλαιον f 215. 1517^{b}25.

ἀποκηρύττειν, venum dare, ρ1. 1421^{a}34.

ἀποκινδυνεύειν. οὐ τῶν εὐτυχούντων ἦν ἀποκινδυνεύειν f 154. 1504^{a}10, 9. cf 151. 1503^{b}31.

ἀποκλείειν. ἀπέκλεισε τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου οβ1352^{a}18. τὸ φῶς ἀποκέκλεισται πια49. 904^{b}18. πνεῦμα ἀποκλεισθὲν ἐξόδου κ4. 395^{b}34.

ἀπόκληρος. φαῦλοι οἱ ἀπόκληροι τβ6. 112^{b}19.

ἀποκληροῦν. ἐὰν δίχα ἡ ἐκκλησία γένηται, ἀποκληρωτέον (sorte decernendum est) ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον ποιητέον Πζ3. 1318^{b}1. — δεῖ ἀποκληροῦν (i e sorte eiicere, sed cf Schndr) τοὺς πλείους Πδ14. 1298^{b}26.

ἀποκλίνειν, trans ὅταν ἀποκλίνωσι τὸ ἐπικάλυμμα Ζιδ4. 530^{a}20. — intr ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονήν, πρὸς τὴν ἔλλειψιν Ηδ3. 1121^{b}10. κ1. 1172^{b}2. δ11. 1125^{b}28. πρὸς δημοκρατίαν, πρὸς τὰς χρησίμους ἀρετάς Πδ8. 1293^{b}35. ε7. 1307^{a}15. η14. 1333^{b}9. Ζμα1. 642^{a}30. πρὸς τὸν ὄχλον f 346. 1536^{a}37. πρὸς ταῦτ' ἀποκλιτέον Ηι2. 1165^{a}4. ἀποκλίνειν ἐπὶ τὴν ὑπερβολήν, ἐπὶ τὸ ἔλαττον μᾶλλον τοῦ ἀληθοῦς Ηδ13. 1127^{b}7. ἡλικία πᾶσα ῥέπει ἀποκλίνοντος τοῦ σώματος Ζγε4. 784^{a}32.

ἀποκλύζεται ἡ γῆ ὄμβροις κ5. 397^{a}34.

ἀποκνεῖν. οὐκ ἀποκνητέον τὸ φάναι μὴ συνιέναι τθ7. 160^{a}21.

ἀποκνίζειν. ἀποκνίσας κηφῆνος πτερόν Ζιε22. 554^{b}5.

ἀποκολπούμενος ὁ Ὠκεανὸς τρία ποιεῖ πελάγη κ3. 393^{a}26.

ἀποκοπαὶ ϗ ἐπεκτάσεις τῶν ὀνομάτων πο22. 1458^{b}1.

ἀποκόπτειν τὸ οὐραῖον Ζιζ12. 566^{b}25. ἂν ἀποκοπῇ χόνδρος Ζιγ8. 516^{b}33. ἀνθρώπου κεφαλὴ ἀποκοπεῖσα (ἀποκεκομμένη) φθέγγεται Ζμγ10. 673^{a}14, 20. — τοῦ ἀρχαίου ἀπέκοπτον οὐδέν, ἀεὶ δὲ μάτην ἐδαπάνων οβ1348^{b}25. — rhet δεῖ τῇ μακρᾷ ἀποκόπτεσθαι (enunciationem) ϗ δήλην εἶναι τὴν τελευτὴν διὰ τὸν ῥυθμόν Ργ8. 1409^{a}19.

ἀποκρεμαννύναι. τὸ χεῖλος ἀποκρεμάννυται πκζ6. 948^{b}4. — τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποκρεμάμενα Ζι37. 620^{b}14. οἱ ἡγεμόνες τῶν μελιττῶν γίνονται κάτω πρὸς τῷ κηρίῳ,

ἀποκρεμάμενοι χωρίς Ζιε21. 553 b3. ἀποκρεμώμενα ἄττα δύο Ζιε5. 540 b26.

ἀπόκρημνοι πέτραι Ζι32. 619 a26. τόποι δυσβατώτατοι καὶ ἀπόκρημνοι Ζιζ28. 578 a27.

ἀποκρίνειν 1. secernere, pass ἀποκρίνεσθαι secerni. a. ἀποκρίνεται σύστασις, πάχνη ὅταν ἀποκριθῇ, ἀποκέκριται ἀτμίς, ἀποκεκριμένη θερμότης φυσική sim μα 8. 345 b34, 346 b8. β4. 360 b34. γ3. 372 b32. 7. 378 a31. δ1. 379 b7. — usitatissimum verbum ἀποκρίνειν, ἀποκρίνεσθαι in describendis iis functionibus, quibus corpora animalium servantur et augentur; ac vel usurpatur ἀποκρίνεσθαι de secernendis conformandisque iis partibus humidis siccisque, quarum continua mutatione vita continetur: ἡ ἐν τῷ ζῴῳ θερμότης ἀποκρίνουσα καὶ συμπέττουσα ποιεῖ τὸ περίττωμα Ζγγ11. 726 b6, 16. ἐκ τῆς πρώτης τροφῆς ἐκ πολλῆς ὀλίγον ἀποκρίνεται τὸ χρήσιμον Ζγδ1. 765 b29. ἀποκρίνεται τὰ περιττώματα Ζγα20. 728 a15. πε29. 883 b35. οἱ πόροι δι' ὧν ἀποκρίνεται τὸ περίττωμα Ζγβ7. 747 a12. λέγω περίττωμα τὸ τῆς τροφῆς ὑπόλειμμα, σύντηγμα τὸ ἀποκριθὲν ἐκ τοῦ αὐξήματος ὑπὸ τῆς παρὰ φύσιν ἀναλύσεως Ζγα18. 724 b27. AZγ p 88 n 1. ἀπὸ τῆς περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὑγρότητος ἀποκρίνεται τὸ καθαρώτατον Ζγβ6. 744 a9. ἀποκρινομένου τοῦ γλυκέος Ζγγ11. 762 a12. ἡ τοῦ αἵματος φύσις γλυκεῖα ἡ εἰς τὸ ἧπαρ ἀποκρινομένη Ζμδ2. 677 a20. τὸ περίττωμα τὸ εἰς τὴν κύστιν ἀποκρινόμενον Ζμγ7. 670 a22. 9. 671 b25. ἀποκεκριμένον γάλα Ζιγ20. 521 b19. ἀποκρίνεται τὸ σπέρμα, τὸ περίττωμα τὸ σπερματικόν, ἡ σπερματικὴ περίττωσις, τὰ περιττώματα τὰ γεννητικά Ζγα2. 716 a11. 18. 723 b12, 724 a12. 19. 726 a33, 727 a6. 20. 729 a7. β4. 738 a5, b14, 739 a5, b36. 8. 748 b2. δ1. 765 a1. ἀποκρίνεται τὸ γεῶδες εἰς κέρατα, εἰς τὸν θόλον, τὸ τῇ πιμελῇ ἀνάλογον εἰς τὸ περίττωμα τὸ σπερματικόν Ζμγ2. 664 a9. δ5. 679 a20. Ζγα19. 727 b5. (med τὸ ἐντὸς τῆς φύσεως θερμὸν ἀποκρινάμενον τὴν φρίκην ἐποίησεν πβ34. 870 a14). — vel usurpatur idem verbum ἀποκρίνεσθαι de emittendis e corpore excrementis: τὸ τοῦ σώματος πέρας, ᾗ τὰ περιττώματα ἀποκρίνεται Ζμγ4. 665 b24. καταμηνιῶδες περίττωμα, ὃ θύραζε οὐκ ἀποκρίνεται Ζγγ1. 751 a4. cf β4. 738 a25. οἱ ἄρρενες ἀφροδισιαστικοί, ὅταν συνειλεγμένον μὲν ᾖ τὸ σπέρμα μὴ ἀποκρινόμενον δέ Ζγδ5. 773 b35. μικρὰ πάμπαν ἀποκρίνεται τὰ ᾠά Ζγγ4. 755 a26. — b. ἀποκρίνεσθαι i q secernendo conformari. λιμναί τινες ἀποκεκριμέναι, ὕδωρ ἀποκεκριμένον sim μα13. 349 b29, 26. 3. 340 b20. β3. 359 a4. γ4. 374 a35. ἐνέργεια πρὸς δύναμιν ὡς τὸ ἀποκεκριμένον ἐκ τῆς ὕλης πρὸς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἀπειργασμένον πρὸς τὸ ἀνέργαστον Μθ6. 1048 b3. κ6. 1063 b30. cf A8. 989 b6, 14. ἀποκεκριμένον, syn ὡρισμένον μβ9. 369 b28. τὸ κενὸν οὐκ ἔστιν ἀποκεκριμένον (i q χωριστόν) καθ' αὑτό Φδ8. 216 a24. 9. 217 b20. ἡ κάμηλος οὐκ ἔχει ἀποκεκριμένην τὴν χολήν Ζμδ2. 676 b27. ἀποκρίνεται πρῶτον ἡ καρδία ἐνεργείᾳ Ζγβ4. 740 a3. τὸ σῶμα ἀποκρίνεται ἐν τῷ ᾠῷ, τὸ ζῷον ἀποκρίνεται ἐκ μέρους τοῦ ᾠοῦ sim Ζιζ3. 561 a17. Ζγγ1. 751 b15, 17, 29, 34, 752 a3. 2. 752 a10, b17. — 2. ἀποκρίνειν sensu iudiciali, ἀποκρίνειν τινὰ τῆς νίκης Πε12. 1315 b18. — 3. med ἀποκρίνεσθαι respondere. καλῶς ἀποκρινομένου τί ἐστιν ἔργον τθ4. 159 a16 sqq. σοφιστικῶς ἀποκρινάμενος Ργ18. 1419 a14. οὐκ ἀποκρίνεται τὸ ἐρωτώμενον Μγ4. 1007 a9. οὐκ ἀποκέκριται ἀλλ' εἴρηκεν τι17. 176 a16 Wz.

ἀπόκρισις. 1. cf ἀποκρίνειν 1, vel actionem τοῦ ἀποκρίνειν significat, γίνεσθαι ἀποκρίσει Φα4. 187 b29. ὅταν ἡ τοιαύτη (τοῦ θερμοῦ) ἀπόκρισις ᾖ μβ4. 360 b33, vel τὸ ἀποκεκριμένον: ἀπόκρισις σηπομένη ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ μδ3. 381 b11. ἀποκρίσεις, οἷον κόπρος πδ13. 878 a23, 3. — in physiologia usitatum nomen ἀπόκρισις eandem habet usus varietatem ac verbum ἀποκρίνειν, ut vel de secernendis in corpore animalium partibus humidis siccisque vel de emittendis e corpore excrementis usurpetur, et vel actionem τοῦ ἀποκρίνειν vel τὸ ἀποκεκριμένον significet. ἡ ἀπόκρισις γίνεται ἐν τῷ σπέρματι καὶ ἐν τοῖς καταμηνίοις Ζιη1. 582 a3. cf Ζγα2. 716 a12. ἡ ἀπόκρισις ἢ ἡ σπερματικὴ ἢ ἡ περιττωματική Ζμδ5. 681 b35. ἡ τῆς γονῆς, τοῦ σπέρματος, σπερματικὴ ἀπόκρισις sim Ζγα18. 726 a19. 19. 727 a26. β4. 737 b27. πα50. 865 a33. ἡ τοῦ ὄνου ἀπόκρισις (i e σπέρμα) Ζγβ8. 748 b14. ἐν τῷ θήλει αἱματώδης ἀπόκρισις ἡ τῶν καλουμένων καταμηνίων ἔκκρισις, ἡ ἀπόκρισις εἰς τὰ καταμήνια, ἡ τῶν καταμηνίων ἀπόκρισις, ἡ τῶν γυναικῶν ἀπόκρισις Ζγα19. 726 b35, 727 a22. β8. 748 b20. γ1. 750 b6, 12, 751 a1. δ8. 776 b29, 777 a17. ἐν τοῖς καταμηνίοις ὑπάρχει τοιοῦτον ὃν δυνάμει οἷόν περ ἐστὶ σώματος ἀπόκρισις Ζγβ4. 738 b4. τὰ καταμήνια καὶ τὰ λευκὰ ἀποκρίσεις τῶν περιττωμάτων Ζγβ4. 738 a27, 739 a15. ἡ ἐν ταῖς ὑστέραις ἀπόκρισις Ζγα20. 727 b36, 728 a9. β4. 739 b20. γ1. 749 b5. ἡ τοῦ γάλακτος ἀπόκρισις Ζγδ8. 776 a27, 777 a4. μίαν ἀπόκρισιν ἀπὸ μιᾶς ἀναγκαῖον γίνεσθαι συνουσίας καὶ μιᾶς διακρίσεως Ζγα18. 723 b13. τὴν ἀπόκρισιν ἀπὸ τῶν δεξιῶν γίνεσθαι Ζγδ1. 756 a36. γίνεται ἡ ἀπόκρισις ἐκ τοῦ αἵματος Ζγγ1. 751 a33. τὸ γεῶδες εἰς τὴν τοῦ ὄνυχος φύσιν ἔλαβεν ἀπόκρισιν Ζμδ10. 690 a8. ἡ τοῦ λευκοῦ ἀπόκρισις ἐν ᾠῷ Ζγγ7. 757 b7. ἐν ᾠοῖς καὶ σπέρμασι καὶ τοιαύταις ἄλλαις ἀποκρίσεσιν Ζγβ1. 733 b23. — ὁ ἀφροδισιασμὸς φυσικῆς θερμότητος ἀπόκρισίς ἐστιν Ζγε3. 783 b30. — αἱ ἀποκρίσεις, οἷον ἡ κόπρος πδ13. 878 a23. — 2. cf ἀποκρίνειν 3. ἀπόκρισις, σχῆμα τῆς λέξεως πο19. 1456 b12. διακρίνειν τὰς ὁμολογίας καὶ τὰς ἀρνήσεις ἐν ταῖς ἀποκρίσεσιν ρ37. 1444 b10. περὶ ἀποκρίσεως τθ4. 159 a16. ἀποκρίσεως αἴτησις ε11. 20 b22.

ἀποκρύπτειν. ἀστὴρ ἀποκρυφθεὶς κατὰ τὸ μέλαν τῆς σελήνης Οβ12. 292 a5.

ἀπόκρυφος. θ114. 841 a24.

ἀπόκρυψις. ὁ ἥλιος εὐθεῖαν τὴν ἀπόκρυψιν ποιεῖται ὑπὸ τῆς γῆς Οβ13. 294 a2.

ἀποκτείνειν. ὁ ἀνδριὰς ἀπέκτεινε τὸν αἴτιον τοῦ θανάτου πο9. 1452 a8. ἀποκτεῖναι γυναῖκα δεινότερον ἢ ἄνδρα πκθ11. 951 a11. ἀπεκταγκώς Πη2. 1324 b16, 18. ἀπεκτόνηκε τι33. 182 b19.

ἀποκτιννύναι Ζι29. 618 a25. ἑαυτόν Ηε15. 1138 a6.

ἀποκυεῖν. τὴν κόρην ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ f 66. 1487 a4.

ἀπολαμβάνειν. 1. ἀὴρ ἀπολαμβανόμενος καὶ μένων Οβ13. 294 b21. ἡ θερμότης ἡ ἀπολαμβανομένη ἐν τοῖς νέφεσιν μβ9. 369 b26. ἐντὸς ἀπολαμβάνεσθαι, syn ἐναπολαμβάνεσθαι, opp ἀνίεσθαι, ἐξέρχεσθαι πβ24. 868 b27, 23, 24. ια44. 904 a17. κε1. 937 b37. ἀπολαμβάνειν τὴν οὔρησιν, opp συνεχῶς οὐρεῖν πα51. 865 b6. — ἡμικύκλιον ἀποληφθήσεται τοῦ κύκλου μγ5. 375 b27. ἀπολαμβάνεσθαί τι τοῦ περιέχοντος ἐν τοῖς ζῴοις ψα5. 411 a19. θηρεύει ἀπολαμβάνων καθ' ἕνα Ζι34. 620 a7. καθ' ἓν ἕκαστον εἶδος ἀπολαβόντες ἀπαριθμησόμεθα ρ2. 1421 b15. ἓν μέρος ἀπολαβὼν πο23. 1459 a35. ἡ μαθηματικὴ ἀπολαβοῦσα περί τι μέρος ποιεῖται τὴν θεωρίαν Μκ4. 1061 b21 Bz (cf ἀποτέμνειν). ἀπολαβόντες ἐκ τῶν εἰρημένων τὸν γινόμενον ὅρον πο6. 1449 b23. — 2. ἀπο-

λαμβάνειν τὴν ἑαυτοῦ φύσιν, μορφήν Φθ7. 261 a18. μγ3. 372 b21. Ζγβ1. 732 a27. ἀπέλαβε τὴν τάξιν ἐν τοῖς ὁμοιομερέσι Ζμβ9. 655 b22.

ἀπολαύειν τροφῆς ἀφθόνου Ζιε31. 557 a31. μάλιστα τῆς τοῦ θεοῦ δυνάμεως ἀπολαύει τὸ πλησίον αὐτοῦ σῶμα κ6. 397 b28. ἐνδέχεται ἀπολαύειν τὸ ὑγρὸν ϗ πάσχειν τι ὑπὸ τῆς ἐγχύμου ξηρότητος αι5. 443 b3. ὥσπερ οὐδὲν ἀπολελαυκότα διάκεινται τὰ σώματα αὐτοῖς υ3. 457 a30. ἧττον ἀπολαύειν, opp ὀξύτεραι ἐπιθυμίαι Ζιη4. 584 a21. — οἱ ἀπολαύοντες, opp οἱ πονοῦντες Πβ5. 1263 a13. πιθ1. 917 b19.

ἀπόλαυσις κτήσει ἀντίκειται Ργ9. 1410 a6. ἔστι χρήσιμα μὲν τὰ κάρπιμα, ἐλευθέρια δὲ τὰ πρὸς ἀπόλαυσιν Ρα5. 1361 a17. ἡδὺς ὢν ἰδεῖν πρὸς ἀπόλαυσιν Ρα5. 1361 b9 (cf Knebel ad h l). ἐν ταῖς ἀπολαύσεσι, opp ἐν τοῖς ἔργοις Πβ5. 1263 a11. ὁ κατ' ἀπόλαυσιν βίος, opp ὁ κατ' ἀρετήν τα5. 102 b17. ἡ τῆς εὐτυχίας ἀπόλαυσις Πη15. 1334 a27. ἡ τῆς τροφῆς, τοῦ γάλακτος ἀπόλαυσις Ζιθ8. 595 b24. Ζγβ6. 743 a32. ε8. 788 b23. αἱ τῆς τροφῆς ἀπολαύσεις πκη7. 950 a1. ποιεῖσθαι τὴν ἀπόλαυσιν Ζγβ7. 746 a27. πρὸς τὴν τοιαύτην ἀπόλαυσιν Ζια43. 629 a34. 39. 623 a17. ἀπολαύσεις τῶν φαύλων ἡδονῶν αρ2. 1250 a9. 3. 1250 a24. 4. 1250 b8. 6. 1251 a17, 24. φαῦλαι ἀπολαύσεις αρ5. 1250 b14. ἀπολαύσεις σωματικαί Ηη6. 1148 a5. Πα9. 1258 a3, 4. ε11. 1314 b28. ἡ περὶ τὰ σώματα ϗ τὰς ἀπολαύσεις ἡδονή ηεα5. 1216 a30. ἀπόλαυσις πᾶσα δι' ἁφῆς Ηγ13. 1118 a30. — οὐχ ἑνὸς σώματος ἀγαπᾶν ἀπόλαυσιν Ρβ23. 1398 a24.

ἀπολαυστικὸς βίος Ηα3. 1095 b17. ηεα4. 1215 b1, 4. αἱ ἀπολαυστικαὶ ἀρεταὶ ἄλλοις μᾶλλον ἢ αὐτοῖς Ρα9. 1367 a18. ἀπολαυστικά, dist κάρπιμα Ρα5. 1361 a18. ἀπολαυστικὴ ὑπερβολή Πα9. 1258 a7. — ἀπολαυστικῶς ζῆν Πε10. 1312 b23.

ἀπολείπειν. 1. trans τῆς θαλάττης τὰ μὲν ἀπολειπούσης τὰ δ' ἐπιούσης μα14. 353 a22. σημεῖον τοῦτο γίνεται ὅτι ἀπολείψει τὸ σμῆνος (sc τὸν τόπον, τὸν οἶκον) Ζια40. 627 b14. ὅσον χρόνον ἀπολείπει τὸ θῆλυ (sc τὸν ἐπωασμόν) Ζιζ8. 564 a9. τὸ μεταβάλλον ἐξίσταται ἢ ἀπολείπει αὐτό Φζ5. 235 b9, 10. ἡ αἴσθησις ἀπολείπει ἡμᾶς τε3. 131 a34. cf ψα4. 408 a29. ἀπολείπειν τι τοῦ λόγου τι5. 167 a28 (syn ἔλλειψις τοῦ λόγου a22). cf Ογ8. 307 b9. — pass ὁ τόπος δοκεῖ ἀπολείπεσθαι ἑκάστου ϗ χωριστὸς εἶναι Φδ4. 211 a2. ἔπωσίς ἐστιν ὅταν τὸ κινοῦν τοῦ κινουμένου μὴ ἀπολείπηται, syn ἐπακολουθεῖν Φη2. 243 a27, 19. εἰς τὸν ἐλάττονα κύκλον ἀπολείπεσθαι, syn ὑπολείπεσθαι μχ35. 858 b20, 24. ἀπολείπεται μέρος τι, syn καταλείπεται, ὑπολείπεται f 156. 1504 a37, 38, b3. logice ὃ κατὰ πάντα χρόνον ἀληθεύεται ϗ μηδέποτε ἀπολείπεται, syn ἀεὶ παρέπεσθαι τε1. 129 a1, 4. τὰ μακρὰ ἀπολείπεσθαι ποιεῖ τὸν ἀκροατήν Ργ9. 1409 b22. — ἡ φυσικὴ ἀρετὴ ἀπολειπομένη τοῦ ἐπανεῖσθαι ημα35. 1198 a5. τὰ ἀπολειπόμενα τοῦ θείου νόμου κ7. 401 b27. — 2. intr οὔπω ἔσται πρὸς τῷ δ' ἀλλ' ἀπολείψει Φζ2. 232 a30. cf opp ὑπερβάλλειν Φζ4. 235 a4, 7. ἔνιαι τῶν εἴκοσιν ἐτῶν ὀλίγον ἀπολείπουσι Ζιζ18. 573 b16. — ἀπολείπει τι, opp ἀεὶ παρέπεται τε3. 131 a34. δ2. 123 a16, 19 (cf pass ἀπολείπεσθαι). τὸ μηδὲν ἀπολείπειν τῶν ὑπὸ τὸ β ἐνδεχομένων Αα14. 33 a4. — ἀπολείπει ἡ φιλία sim, opp διαμένει ημβ11. 1209 b23. Ηι3. 1165 b4. cf Ζιζ8. 564 a9, 11. ἀπολείπει ἡ θερμότης, τὸ φῶς, ἡ σελήνη. ἡ ὄψις, τὸ ζῆν μα9. 346 b26. β8. 367 b22. Αδ2. 90 a18. 15. 98 a33. ψβ1. 412 b20. Ζγβ5. 741 b18, 20. σημεῖα ἐπιγινόμενα ϗ ἀπολείποντα φ1. 806 a8.

ἀπόλειψις. 1. cf ἀπολείπειν trans. τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν (τοῦ βασιλέως τῶν μελιττῶν) Ζια40. 625 b16. — 2. cf ἀπολείπειν intr. κατὰ τὰς τῶν ποταμῶν γενέσεις ϗ ἀπολείψεις μα14. 351 a21. ἡ ἀπόλειψις τῶν καταμηνίων Ζικ7. 638 b25. ἀπόλειψις τοῦ θερμοῦ μα9. 346 b30. σελήνης φθίσις ϗ ἀπόλειψις (luna decrescens) Ζγδ2. 767 a5. β4. 738 a21.

ἀπολεπτύνειν. πλάτος ἀπολελεπτυσμένον Ζια5. 489 b33.

ἀπολευκαίνεσθαι. φαλαρίδες ἀπολευκαινόμεναι κατὰ καιρούς f 273. 1527 b2.

ἀπολήγειν εἰς ἕν κ6. 399 a13.

ἀπολιθοῦν πκδ11. 937 a17. ἀπολιθοῦσθαι θ95. 838 a14. πκδ11. 937 a14 (cf λιθοῦσθαι a17). φτβ9. 829 a23. ἀπολελιθωμένα θ52. 834 a28.

ἀπολίθωσις. ἡ τοῦ δράκοντος ἀπολίθωσις (Hom B 319) f 140. 1502 a3, 14.

ἄπολις διὰ φύσιν, διὰ τύχην Πα2. 1253 a3.

ἀπολισθαίνει ἡ γονὴ ἂν λεῖα τὰ χείλη ᾖ Ζιη3. 583 a16. ἀπολισθαίνειν τὴν θάλατταν τὸ ἔλαιον ποιεῖ πλβ11. 961 a27.

ἀπολίτευτα ἔθνη Πη7. 1327 b26.

Ἀπολλόδωρος ὁ Λήμνιος περὶ γεωργίας Πα11. 1259 a1. — τὸ δρᾶμα ὑπεκρίνετο Ἀπολλόδωρος f 579. 1573 a26.

Ἀπολλοφάνης f 604. 1579 b44.

ἀπολλύναι. ἀπολλύουσι Πδ12. 1297 a12. ὁ μικροπρεπὴς τὸ καλὸν ἀπολεῖ Ηδ6. 1123 a29. — ἄσωτος ὁ δι' αὑτὸν ἀπολλύμενος Ηδ1. 1120 a1. οἱ παντελῶς ἀπολωλότες, opp οἱ ὑπερευδαιμονεῖν οἰόμενοι Ηδ1. 1120 a1.

Ἀπόλλων θ96. 838 a24. Ἐμπεδοκλέους προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα f 59. 1485 b12. Ἀπόλλων πατρῷος f 343. 1535 b37, 40. 374. 1540 a41. 375. 1540 b19. εἰς Δελφοὺς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα f 492. 1558 a31. βωμὸς ἐν Δήλῳ ὁ Ἀπόλλωνος τοῦ γενέτορος f 447. 1551 b14. ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος τιμὴ παρὰ Τενεδίοις f 552. 1569 b10. Ἀπόλλωνος νεὼς ἐν Σικυῶνι θ58. 834 b24. Ἀ. ἅλιος θ107. 840 a19. Ἀπολλώνιον θ107. 840 a21. ὁ στίλβων ἱερὸς Ἀπόλλωνος κ2. 392 a27.

Ἀπολλωνία ἡ ἐν Πόντῳ Πε6. 1306 a9. Ἀπολλωνιᾶται οἱ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Πε3. 1303 a36. — Ἀπολλωνία ἡ ἐν τῷ Ἰονίῳ Πδ4. 1290 b11. — Ἀπολλωνία ἡ πλησίον κειμένη τῇ Ἀτλαντίνων χώρᾳ θ127. 842 b14. — Ἀπολλωνία ὁ Κυρηναῖος λιμήν σ973 a23. f 238. 1521 b17. — Ἀπολλωνιάτης Διογένης Ζιγ2. 511 b30. — Ἀπολλωνιᾶτις περὶ Ἀτιτανίαν θ36. 833 a7.

Ἀπολλωνίδης τι33. 182 b20 (lusus etymologicus).

ἀπολογεῖσθαι. ἀπολογησόμεθα ἢ κατηγορήσομεν ρ37. 1441 b34. ὁ πρὸς τοὺς δικαστὰς ἀπολογησόμενος κ6. 400 b20.

ἀπολογητικὸν εἶδος τῶν λόγων, opp κατηγορητικόν ρ2. 1421 b10. def ρ5. 1426 b27, 25. περὶ τοῦ ἀπολογητικοῦ εἴδους ρ5. 37.

ἀπολογία, opp κατηγορία Ρα3. 1358 b11. περὶ κατηγορίας ϗ ἀπολογίας Ρα10-14. φέρειν τὰς ἀπολογίας ρ30. 1437 b39. ἔχει τι ἀπολογίαν Ρα12. 1372 a31. Μβ4. 1001 b15.

ἀπολογίζεσθαι περὶ τῶν εἰρημένων ρ37. 1444 b31. τὸ ἀπολογίζεσθαι ποῖόν ἐστιν ρ21. 1433 b38-1434 a2.

ἀπόλογος Ἀλκίνου Ργ16. 1417 a13. πο16. 1455 a2.

ἀπολύειν. ὁ χαρακτὴρ τοῦ νομίσματος ἀπολύει αὐτοὺς (τοὺς χρωμένους) τῆς μετρήσεως Πα9. 1257 a40. — ἀπολύειν ἁπλῶς ἐν τοῖς δικαστηρίοις, opp καταδικάζειν Πβ8. 1268 a4, 3. — med ἐξ ὧν ἄν τις ὑπόληψιν δυσχερῆ ἀπολύσαιτο Ργ15. 1416 a5. ἢ διαβάλλουσιν ἢ φόβους ἀπολύονται ἐν τοῖς προοιμίοις Ργ14. 1415 b18. sine obiecto ἢ διαβάλλειν ἢ ἀπολύεσθαι ἀνάγκη Ργ14. 1415 b37. 15. 1416 b9, 11. — pass ἀπολυθέντος δι' ὃ φίλοι ἦσαν, διαλύεται ϗ ἡ φιλία Ηθ3. 1156 a22. τὸ κουφότατον ἀνηλῶσθαι εἰς τὸ σῶμα, τὸ

δὲ ἀπεπτότατον ἀπολύεσθαι πβ3. 866 ^{b}25. — c gen ὁ ξενικὸς ϗ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας ἀπολελυμένος βίος Πη2. 1324 ^{a}16. ἀπολυθῆναι τοῦ ἐκ τῆς τροφῆς βάρους υ3. 458 ^{a}24. ἀπολύεσθαι πόνων περὶ τὸ ἧπαρ Ζιγ4. 514 ^{b}2. ἀπολυθῆναι τῆς κυούσης πν4. 483 ^{a}13. ἡ ἕλιξ συγκατάγουσα τὸ νέφος οὐ δυναμένη ἀπολυθῆναι μγ1. 371 ^{a}12 (cf ἐκκριθῆναι τοῦ νέφους ^{a}10). οἱ τυφλοὶ ἀπολυθέντες τοῦ πρὸς τοῖς ὁρατοῖς εἶναι μᾶλλον μνημονεύουσι ηεη14. 1248 ^{b}1. ἀπολέλυται ἡ α γραμμὴ τῆς β sim (de lineis, quarum altera alteram praetervehitur) Οα5. 272 ^{a}24, 26, ^{b}3, 10, 26. εἰ ἀπολελυμένα ἀλλήλων (int τὸ ἀγαθόν et τὸ ἀγαθῷ εἶναι, i e si diversa et natura sua seiuncta sunt) Μζ6. 1031 ^{b}3, 4 Bz. cf μ9. 1085 ^{a}16. ταῦτα (int οὐσία ποσόν κτλ) εἴτ' ἀπολελυμένα ἀπ' ἀλλήλων εἴτε μή Φα2. 185 ^{a}28. ἀπολύεσθαι τῆς γενέσεως Ζγβ6. 745 ^{b}11. ἀπολύεσθαι ταχέως, βραδέως (sc τῆς ὀχείας) Ζγα6. 718 ^{a}1. 7. 718 ^{a}32. 23. 731 ^{a}21. ἀπολέλυται τὰ ᾠὰ τῆς ὑστέρας Ζγγ3. 754 ^{b}18, 28. τὰ ζῷα ϗ προσφύεται ϗ ἀπολύεται Ζια1. 487 ^{b}12, 14. δ6. 531 ^{b}7. ε16. 548 ^{a}26 (cf ἀπολύεσθαι τῶν πετρῶν ^{a}25). θ13. 599 ^{a}12. γλῶττα ἀπολελυμένη, ὄρχεις ἀπολελυμένοι Ζιδ8. 533 ^{a}27. 9. 535 ^{b}2, 536 ^{a}10. β10. 503 ^{a}3. 1. 500 ^{b}2, 5, 6, 497 ^{b}22. Ζμβ17. 660 ^{a}17, 24, 661 ^{a}10. Ζπ4. 706 ^{a}18, 23. ὁ κίθαρος τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος f 300. 1529 ^{b}26. πρότερον ἢ τοῦτο τὸ μόριον ἀπολυθῆναι ᾧ διαλέγεται πια27. 902 ^{a}15. ὠμοπλάται οὔτε λίαν συνδεδεμέναι οὔτε παντάπασιν ἀπολελυμέναι φ3. 807. — inde, quum ἀπολελυμένον idem fere sit ac ἀποκεκριμένον (cf ἀποκρίνειν), χωριστόν, explicari videtur ἡ φορὰ ἀπολελυμένων ἐστὶ ϗ γενέσει ὑστάτη τῶν κινήσεων Οδ3. 310 ^{b}03 Prtl.

ἀπόλυσις. ἀναίσθητος ἡ τῆς ψυχῆς ἀπόλυσις τοῖς γέρουσιν αν17. 479 ^{a}22. — ταχεῖα, χρονιωτέρα γίνεται ζῴοις τισὶν ἡ ἀπόλυσις (cf ἀπολύεσθαι τῆς ὀχείας) Ζγα6. 718 ^{a}14, 1. 7. 718 ^{a}32. γ5. 756 ^{b}3. δύναμίς τις τοῦ μορίου ϗ ἀπόλυσις πια27. 902 ^{a}22 (cf ^{a}15 s v ἀπολύειν).

ἀπομαδᾶν τὰς τρίχας ποιεῖ θ78. 836 ^{a}1.

ἀπομακρύνειν. ὁ οὐρανὸς ἀπεμακρύνθη τούτων φτα1. 816 ^{a}33. τόποι ἀπομεμακρυσμένοι τοῦ ἡλίου φτβ6. 826 ^{b}5.

ἀπομαλακίζεσθαι πρός τι Ζιι7. 613 ^{a}1.

ἀπομαραίνεται πνεῦμα μβ8. 367 ^{b}11. πκγ11. 932 ^{b}34, τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου θερμόν μβ8. 367 ^{b}23, σύστασις μγ3. 372 ^{b}29, ψόφος πια6. 899 ^{b}1, ἶρις μγ4. 375 ^{a}14. κομῆται ἀπομαρανθέντες κατὰ μικρὸν ἠφανίσθησαν μα6. 343 ^{b}16. ζῷον ἀπομαραίνεται ϗ ἀποθνήσκει Ζιε19. 552 ^{b}22.

ἀπομάττεσθαι. τὸν ὄφιν λυσσᾶν ἐπιθυμοῦντά που ἀπομάξασθαι τὸν ἐνοχλοῦντα ἰόν f 334. 1534 ^{a}21. — οἱ φίλοι ἀπομάττονται παρ' ἀλλήλων οἷς ἀρέσκονται Ηι12. 1177 ^{a}12.

ἀπομάχεσθαι. ὅταν τὰ θερμὰ μὴ παντελῶς καταλαμβάνηται, ἀλλ' ἔτι ἀπομάχεσθαι δύνηται πβ41. 870 ^{b}23.

ἀπομένειν. οἱ καρποὶ ἀπομένουσιν ὠμοί φτα7. 821 ^{b}14. cf β2. 823 ^{b}37, 824 ^{a}39. 10. 829 ^{b}2.

ἀπομίμησις. ἡ ἐκ τούτου ἀπομίμησις ρ1. 1420 ^{b}16.

ἀπομνημονεύειν. ἐξ ὧν ἀπομνημονεύουσιν ψα2. 405 ^{a}19. τὸ ἀπομνημονεύειν οὐ μεγαλοψύχου Ηδ8. 1125 ^{a}4.

ἀπομνημόνευσις. τὰς ἀπομνημονεύσεις καθόλου ποιεῖσθαι τῶν λόγων τθ14. 164 ^{a}3.

ἀπομοργνύναι. ὅσοι ἔχουσιν ὀλίγην σάρκα (πυγός), οἷον ἀπωμοργμένα, κακοήθεις φ6. 810 ^{b}3.

ἀπομύττεσθαι ὑδατώδη πι54. 897 ^{a}31.

ἀποναρκώσεις ϗ ἀποπληξίαι πγ29. 875 ^{b}7. 32. 875 ^{b}37.

ἀπονέμειν τινὶ τιμήν, ἀρχάς, ἑκάστοις τὰ ἁρμόττοντα sim Ηδ7. 1123 ^{b}35, 1124 ^{a}9. 12. 1127 ^{a}2. θ8. 1158 ^{b}21. ι2. 1165 ^{a}18. Πε8. 1309 ^{a}21. τῇ ψυχῇ ἀπονέμειν κίνησιν ψα4. 408 ^{a}1. τῷ ὀργάνῳ ἀπονέμειν τὴν αἰτίαν Γβ9. 336 ^{a}9. τῇ φυσικῇ ἀπονέμειν τὴν θεωρίαν τινός Μκ3. 1061 ^{b}7. — ἀπονεμητέον Ηι2. 1165 ^{a}18. 3. 1165 ^{b}36.

ἀπονεοττεύουσα ἡ περιστερὰ τίκτει πάλιν ἐν τριάκοντα ἡμέραις Ζιζ4. 563 ^{a}3.

ἀπονεύειν. ἀπονενεύκασιν οἱ ῥήτορες πρὸς τὸ δικολογεῖν Ρα1. 1355 ^{a}20.

ἀπονία, opp πόνος, syn βίος ἑδραῖος Ζδ6. 775 ^{a}37. αἱ ἀπονίαι ϗ αἱ ἀμέλειαι τῶν ἡδέων εἰσί Ρα11. 1370 ^{a}14. ἀκολουθεῖ τῇ δειλίᾳ ἀπονία αρ6. 1251 ^{a}15.

ἀπονικᾶν. τὸ κοῦφον ὑπὸ τοῦ βαρυτέρου ἀπονικώμενον Ζκ10. 703 ^{a}27.

ἄπονον, opp ἐργῶδες Ηι7. 1168 ^{a}24. ἄπονον τὸ οὕτω κινεῖν Φθ10. 267 ^{b}3. ἄπονος ὁ οὐρανός Οβ1. 284 ^{a}15. ἄπονον, coni ἄλυπον, πάσης κεχωρισμένον ἀσθενείας κ6. 400 ^{b}10. αἱμορροΐδες ἄπονοι, opp μετὰ βίας Ζμγ5. 668 ^{b}18.

ἀποξενοῦσθαι ἔξω τῆς οἰκείας πολὺν χρόνον Πβ9. 1270 ^{a}2.

ἀποξηραίνεσθαι πκ21. 925 ^{a}25. ἀποξηρανθῆναι χ4. 794 ^{a}27.

ἀποξυλίζοντες (cf ἀποχυλίζειν) πγ17. 873 ^{b}4.

ἀποπάλλειν. τὰ ὑγρὰ προσκόψαντα ἀποπάλλεται πάλιν πθ14. 891 ^{a}3.

ἀποπαύεσθαι. αἱ ἵπποι ἀποπαύονται τῆς ὁρμῆς Ζιζ18. 572 ^{b}8. οὐ κατέχουσι τὴν ὀργὴν ἀλλ' ἀνταποδιδόασιν, εἶτ' ἀποπαύονται Ηδ11. 1126 ^{a}17.

ἀποπειράζειν εἰ τοῦτ' ἀληθές ἐστιν θ11. 831 ^{a}29.

ἀποπειρᾶσθαι. ἀποπειραθεὶς τοῦ βάρους Ζιι32. 619 ^{a}34.

ἀποπέμπειν. οὕτω τὴν ἡδονὴν ἀποπεμπόμενοι Ηβ9. 1109 ^{b}11.

ἀποπέτεσθαι. ὁ ἀετὸς τὴν θήραν ποιεῖται οὐκ ἐκ τῶν σύνεγγυς τόπων τῆς νεοττιᾶς, ἀλλὰ συχνὸν ἀποπτάς Ζιι32. 619 ^{a}32. ἐξαπατᾷ ὁ πέρδιξ ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοττοί f 270. 1527 ^{a}6.

ἀποπηδᾶν. οἱ ἦχοι προσπίπτοντες ἀποπηδῶσιν ακ800 ^{b}1, cf 802 ^{b}33. ἀποπηδᾶν πρὸς ὁμοίας γωνίας πις13. 915 ^{b}26. ὅθεν ἀπεπήδησεν Οδ3. 311 ^{a}10.

ἀποπιέζειν τὸ αἷμα ἐκ τοῦ μέσου πθ3. 889 ^{b}28.

ἀποπίπτειν Ζιε15. 547 ^{a}31. η10. 587 ^{a}15. κ3. 636 ^{a}23. πλα21. 959 ^{b}11. ἀποπίπτει τὰ ἐρινὰ Ζιε32. 557 ^{a}29, τὰ φύλλα πκ31. 926 ^{a}39 (syn ἀπορρεῖν ^{a}35).

ἀποπλανᾶσθαι. σφῆκες ὅταν ἀποπλανηθῶσιν, ἐὰν ἀποπλανηθῇ ὁ ἀφεσμός sim Ζιε23. 554 ^{b}23. ι3. 611 ^{a}3. 4. 611 ^{a}8. 40. 624 ^{a}28.

ἀποπλάνησις vocaculum artis rhetoricae Ργ13. 1414 ^{b}17. (Spengel Συναγωγή p 88 sqq).

ἀποπληκτικός τις Ργ10. 1411 ^{a}21. ἀποπληκτικὰ νοσήματα πλ1. 954 ^{b}30. γ26. 874 ^{b}29.

ἀποπληξία τοῦ μέρους τούτου πια54. 905 ^{a}17. 60. 905 ^{b}36. ἀποπληξίαι πα9. 860 ^{a}33. γ29. 875 ^{b}7. 32. 875 ^{b}37. ζ8. 887 ^{a}24. λ1. 954 ^{a}23.

ἀποπληροῦν. ἡ τιμωρία τοῦ ποιοῦντος ἕνεκά ἐστιν, ἵνα ἀποπληρωθῇ Ρα10. 1369 ^{b}14.

ἀποπλήττεσθαι, med τὸν προσπίπτοντα ἀέρα πια7. 899 ^{b}24.

ἀπόπλους. τὰ περὶ τὸν ἀπόπλουν πο15. 1454 ^{b}2. εἰς τὸν ἀπόπλουν ἐσήμαινεν f 140. 1501 ^{b}43. ἀπόπλους tragoedia πο23. 1459 ^{b}7 (cf Nauck fr trg p 195).

ἀποπλυνόμενον τὸ ξηρόν αι5. 443 ^{b}7.

ἀποπνεῖν. intr δυστοκοῦσιν ἐὰν μεταξὺ ἀποπνεύσωσιν Ζιη9. 587 ^{a}5. τελευτῶσιν ἀποπνεύσαντες αν17. 479 ^{a}28. — πνεῦμα κατὰ μικρὸν ἀποπνέον, ἀποπνέον ἀπὸ τῆς γῆς μβ4. 361 ^{b}7. 8. 366 ^{a}35. ακ800 ^{a}13. τὸ ὑγρόν, τὸ θερμόν, τὸ πῦρ ἀποπνεῖ Ζγβ6. 744 ^{a}16. 2. 735 ^{b}34. μδ5. 382 ^{b}26. ζ5. 470 ^{a}12.

πκα5. 927 b3. — impers trans ἀποπνεῖ ἔωθεν ψυχρόν πκγ16. 933 a27. κϛ30. 943 b4. — pass ἡ ἀτμὶς ἀποπνεῖται πκδ10. 937 a7.

ἀποπνίγεσθαι, def αν1. 470 b23. 9. 475 a28. ἀποπνίγεσθαι ἐν τῷ ὑγρῷ αν19. 479 b9. Ζιθ2. 589 a30, b8. ἀπεπνίγησαν θ52. 834 a26. τὰ ἀποπεπνιγμένα τῶν ζῴων Ζιγ3. 512 a13. τὰ μὴ γόνιμα ἀλλ' ἀποπεπνιγμένα ἔμβρυα Ζιη4. 583 b32.

ἀποπνοή. γίνεται ἡ αὔρα ϗ ἀποπνοή πκϛ30. 943 b12. κἂν ἱδρῶτα ποιοῖ ϗ ἀποπνοήν πα30. 863 a7.

ἀποπορεύεσθαι τοὺς στρατιώτας οβ1350 a33.

ἀποπτίσματα (?) κέδρου θ113. 841 a16. (ἀποπρίσματα ci Sylb).

ἄποπτος. ὅπως μὴ ἄποπτος ἔσται (ne conspici possit) ἡ Κορινθία ἀπὸ τοῦ χώματος Πβ12. 1274 a40, b1.

ἀποπυτίζει κάρκινος τὴν θάλατταν Ζιδ3. 527 b22.

ἀπορεῖν. ὅταν οἱ μὲν ἀπορῶσι λίαν, οἱ δ' εὐπορῶσι Πε7. 1306 b36. β6. 1265 b3. ἀπορεῖν τροφῆς Πα9. 1257 b14. η10. 1330 a2. — οὐκ ἀπορήσεις ὅθεν χρὴ δημηγορεῖν ρ3. 1425 b17. ἀποροῦμεν διαλῦσαι τὸν λόγον τι16. 175 a30. — ὁ ἀπορῶν ϗ θαυμάζων οἴεται ἀγνοεῖν ΜΑ2. 982 b17. (cf de Aristotelis consuetudine τοῦ ἀπορεῖν Wz ad Αδ3. 90 a38). ἀπορεῖν περί τινος Φβ2. 194 a15. μβ3. 357 b26. δ10. 388 a33 al. c acc τὰ μὲν ἀποροῦμεν, τῶν δ' ἐφαπτόμεθά τινα τρόπον μα1. 339 a2. τοῦτο ἀπορῆσαι μβ2. 355 b24. c acc et περί, περὶ ὧν συμβαίνει τὰ αὐτὰ ἀπορεῖν Μμ9. 1085 a35. c enunciatione interrogativa, ἀποροῦσί τινες διὰ τί βορέαι γίνονται sim μβ5. 362 a11. 3. 357 b26. Πγ13. 1283 b36 al. ὁ λόγος, ᾧ ἄν τις ἀπορήσειεν, οὗτος Φβ8. 198 b33. — pass ἡ τῶν μυῶν γένεσις ἀπορεῖται Ζιζ37. 580 b14. τὸ ἀπορούμενον ἐξ ἀρχῆς Πα10. 1258 a19. τὰ ἀπορούμενα λύεται Φδ4. 211 a8. λύσις τῶν πρότερον ἀπορουμένων Μβ1. 995 a29. τὸ ἀπορούμενον φανερόν Φγ3. 202 a13. ἐκ τῶν ἀπορουμένων λόγων συνεπισκεψάμενοι ημβ6. 1200 b21, 22. ἀπορεῖται, πότερον-ἤ Ηα10. 1099 b9. ἀπορηθῆναι προσηκόντως μβ2. 355 a35. τὰ ἀπορηθέντα (?) Αγ19. 82 a19. τἆλλα ἠπόρηται ἀληθῶς ὅτι Φδ9. 217 a11. περὶ τῶν ἠπορημένων Πγ10. 1281 a38. ἠπορήσθω μα3. 340 b4. — med ἐὰν χελιδὼν ἀπορῆται πηλοῦ Ζιι7. 612 b24. ἀπορούμενος ἀργυρίου, ἀπορεῖσθαι χρημάτων οβ1350 a23, b19.

ἀπόρημα, def συλλογισμὸς διαλεκτικὸς ἀντιφάσεως τθ11. 162 a17. τὸ αὐτὸ ἀπόρημα πρὸς ἀμφοτέρους Αδ6. 92 a29. τὸ ἐν Μένωνι ἀπόρημα Αγ1. 71 a29. τὰ τοιαῦτα ἀπορήματα Μγ6. 1011 a6. τὸ τῆς δυσκολίας αἴτιον ϗ τῶν ἀπορημάτων Φδ4. 211 a10. ἐν τοῖς ἀπορήμασι (διαπορήματι cod Fb) ἐπήλθομεν Μμ2. 1077 a1. γ2. 1004 a34. ἀπόρημα διαιρεῖν, λύειν Γα10. 327 b32. Αγ1. 71 a31.

ἀπόρθητος ρ1. 1421 a2.

ἀπορθοῦν πιϛ11. 915 a39.

ἀπορία, i q πενία Πβ9. 1270 b10. γ8. 1279 b26. Ηδ3. 1121 a21. — ἀπορία, def ἰσότης ἐναντίων λογισμῶν τζ6. 145 b2. cf Οα10. 279 b7. ordiendas esse quaestiones ab exponendis ἀπορίαις μκ1. 464 b21. ψα2. 403 b20. Φδ10. 217 b30. 1. 208 a34. Wz ad Αδ3. 90 a38. Bz ad Μβ1 init. ἀπορίαι περὶ ἑκάστην πραγματείαν οἰκεῖαι ηεα3. 1215 a3. ταῦτα παρέχει ἀπορίαν Μβ1. 996 a12. Ηα11. 1100 a22, longe frequentius τοῦτο ἔχει ἀπορίαν Φα2. 185 b11. ψβ2. 413 b16 (opp οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν). 4. 416 a29. 5. 417 a2. 11. 422 b19. Ηι2. 1164 b22 Fr. 3. 1165 a36. Πβ8. 1268 b33. γ2. 1275 b34. 11. 1281 a41. ε9. 1309 a39 al. ἀπορίαν ἔχει ϗ δεῖται σκέψεως ηεα1. 1214 a10. ἔχει τινὰ ἀπορίαν Κ14. 15 a18. ἔχει ἀπορίαν θαυμαστήν, ἱκανήν, λογικήν Γα3. 317 b18, 318 a13. Φγ3. 202 a21. ἔχει ἀπορίας τοιαύτας, πολλάς, εὐλόγους ψα4. 408 a24. Φδ1. 208 a33. Γα2. 315 b19. λόγος φορτικὸς ϗ οὐκ ἔχων ἀπορίαν Φα2. 185 a11. 3. 186 a9. περὶ ὧν τὰς μεγίστας ἔχομεν ἀπορίας Οβ12. 291 b28. ἡ ἀπορία συμβαίνει διὰ ταῦτα Ηε14. 1137 b6. ζητεῖν, προβάλλειν ἀπορίαν Πγ13. 1283 b35. μβ2. 355 b21. ταύτην προτέραν θετέον τὴν ἀπορίαν Πγ3. 1276 a23. τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας διέλθωμεν ΜΑ7. 988 b21. λείπεταί τις ἀπορία, καταλιπεῖν ἀπορίας Πγ5. 1277 b33. Ηη4. 1146 b6. ἀπαντᾶν πρὸς ἀπορίαν Πγ13. 1283 b35. λύειν, διαλύειν ἀπορίαν, λύσις ἀπορίας Μκ3. 1061 b15. 6. 1062 b31. Πγ11. 1281 b22. ημβ6. 1201 b1. Ηη4. 1146 b7. μβ2. 354 b22. ἡ ἀπορία εὔλυτος Ζγγ5. 755 b20. ἀνελεῖν ἀπορίας Ηη4. 1146 b6.

ἄπορος. ἄποροι, εὔποροι (οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες, ἀγαθοί, εὐγενεῖς), μέσοι μέρη μάλιστα πόλεως Πδ4. 1291 b8. 13. 1297 a14 sqq. γ7. 1279 b9. 8. 1279 b19, 38. δ3. 1289 b30, 1290 a10. 4. 1291 b33. 5. 1292 a40. 6. 1293 a5, 9. 11. 1295 b2, 1296 a17. 12. 1296 b25. ε1. 1302 a2. 3. 1303 a2. 8. 1308 b4, 29. οἱ ἀπορώτεροι Πε7. 1307 a25. δύο ἀδελφῶν ὁ μὲν ἀπορώτερος Πε4. 1303 b34. τὸ πλῆθος ἄπορον τῶν καρπῶν Πβ8. 1268 a42. — ἄπορον (sc ἐστὶ) τί ὠφεληθήσεται ὁ τὴν ἰδέαν τεθεαμένος Ηα4. 1097 a8. ἡ τρίτη οὐσία ἀπορωτάτη Μζ3. 1029 a33. ἀπορώτατα ἔχει ἡ τοῦ ἐλαίου φύσις μδ7. 383 b20. — ἀπόρως διακείμενος οβ1350 a31.

ἀπορραίνειν ὑγρότητα, τὸν θορόν, χολήν al Ζιζ13. 567 a31. 18. 572 b28. Ζμδ2. 677 a7. Ζγγ7. 757 a16, 24, b9. ἀπορραίνειν om obiecto Ζιε5. 541 a24. 18. 550 a18, b11. τὸ ἀπορραινόμενον Ζμδ2. 677 a11.

ἀπορραπίζειν. αἱ οἰκεῖαι κινήσεις οὐκ ἐνοχλοῦσιν ἀλλ' ἀπορραπίζονται μτ2. 464 a26.

ἀπορρεῖν. ὕδωρ ἀπορρέον ϗ ἐπιρρέον Ζιθ2. 591 a3. μβ3. 359 b18. λιγνὺς ἀπὸ τῆς φλογὸς ἀπορρέουσα μγ4. 374 a25. ἀναθυμίασις ἀπὸ τῆς γῆς ἀπορρέουσα κ4. 394 a13. τρίχες ἀπορρυεῖσαι Ζιγ11. 518 a14. ἀπορρεῖ τὰ φύλλα τοῖς φυτοῖς Ζγε3. 783 b14. πκ31. 926 a35 (syn ἀποπίπτει a39). οἱ ἀπορρέοντες καρποί χ5. 797 a17.

ἀπορρηγνύναι. κολωνοὶ ἀπορρηγνύμενοι μβ7. 365 b8. — ἀπορραγέντα ᾠὰ τῶν πολυπόδων Ζιε18. 550 a4. — ἀπορρήγνυται ἡ φωνή, def ακ804 b11-26. cf πια12. 900 a16 (syn διαφθείρεται 22. 901 a35). 46. 904 b1, 2. ιθ3. 917 b30 Bojesen (διαφθείρεται b34). φωναὶ ἀπερρωγυῖαι ακ804 b20.

ἀπόρρητος. οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα Ηγ2. 1111 a9. λόγους ἐποιήσατο ἐν ἀπορρήτοις οβ1348 b1. φυλάττειν τοὺς λόγους ἐν ἀπορρήτοις f612. 1581 a42.

ἀπορριγώσαντες ὀλίγον χρόνον ἕως λούονται πα29. 862 b37.

ἀπορριπίζει ὁ ἄνεμος τὴν ἀναθυμίασιν πκϛ58. 947 a20.

ἀπορρίπτειν. ἀπορρῖψαι πόρρω τὸ πληγέν ακ800 b9.

ἀπορροὴ ἀτμιδώδης μβ8. 367 b6. ἡ ὀσμὴ ἀτμὸς ϗ ἀπορροή τις πιγ5. 908 a21. γίνεται ἀπορροὴ πβ22. 868 a35. λ1. 955 a28. λζ1. 965 b20. ἀπορροὴ τῶν φύλλων, τῶν ῥιζῶν φτα1. 815 a19. β9. 828 b11. — Δημόκριτος εἴδωλα ϗ ἀπορροὰς αἰτιώμενος μτ2. 464 a6.

ἀπόρροιαι. αἱ ἀπόρροιαι αἱ ἀπὸ τῶν ὁρωμένων (cf Emped 337) αι2. 438 a4. cf 3. 440 a20. 5. 443 b2. μτ2. 464 a11. εὐπεπτότερος ὁ πυρὸς τῆς κριθῆς, ὥστε ϗ αἱ ἀπόρροιαι πκα24. 929 b29. λη10. 967 b22.

ἀπόρρυτος. ἡ θάλαττα οὐκ ἀπόρρυτός ἐστιν μβ1. 353 b32. πκγ20. 933 b21.

ἀπορρὼξ πέτρα Ζιι5. 611 a21.

ἀποσαλεύειν. προβοσκίδας βαλλόμεναι πρός τινα πέτραν ὥσπερ ἀγκύρας ἀποσαλεύουσιν Ζιδ1. 523 b33. προβοσκίδες

αἷς ὁρμοῦσι ϗ ἀποσαλεύουσιν ὥσπερ πλοῖον Ζμδ9. 685 a34.

ἀποσαρκοῦσθαι πα52. 865 b30. ε34. 884 a38. λζ3. 966 a26. Bz Ar St IV 402.

ἀποσβεννύναι. ἀποσβεσθῆναι, ἀπεσβέσθαι ἀρχὴν πυρός μα7. 344 a18. β3. 359 b6. Αδ8. 93 b9, 11. λύχνος ἀποσβεννύμενος Ζιθ24. 604 b30. ἀποσβέννυται τὸ θερμὸν αν17. 479 a18, 20. διὰ ψῦχος ἀποσβεννυμένης τῆς ἀναθυμιάσεως μβ5. 361 b25. ἀποσβέννυσθαι τὰ ζῷα ϗ ἀποθνήσκειν αν20. 479 b25. — ἂν συλλάβωσιν ἀποσβέννυται τὸ γάλα Ζγδ8. 777 a14. ἀποσβέννυσθαι τὸν μαστόν Ζι30. 618 b8.

ἀπόσβεσις πυρός Αδ8. 93 b10, φωτός αι2. 437 b16, σελήνης Αδ8. 93 b6.

ἀποσείεσθαι. ὄρνιθες ὀχευθεῖσαι ἀποσείονται Ζιζ2. 560 b8. μέλιτται εἰς τὸ σμῆνος ἀφικόμεναι ἀποσείονται Ζι40. 624 b6.

ἀποσεμνύνειν. ἡ τραγῳδία ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη πο4. 1449 a20.

ἀποσημαίνειν. intr τοῖς μὲν ἐπιληπτικὰ νοσήματα ἀποσημαίνει (i e φανερὰ γίνεται, cf ἐπισημαίνειν) πλ1. 954 b30.

ἀποσκεπτέον πρὸς τὸν βίον τῆς πόλεως Πη6. 1327 b4.

ἀποσκήπτει τὸ ὕδωρ εἰς ὀφθαλμοὺς θ152. 846 a2.

ἀποσκληρύνεσθαι τὸ ἤλεκτρον ὡσανεὶ λίθον θ81. 836 b5.

ἀποσκοπεῖν πρὸς τὸ ἴδιον, opp ἐπισκοπεῖν τὸ κοινόν Πγ13. 1284 b5.

ἀποσπᾶν. ὁ σπόγγος χαλεπώτερον ἀποσπᾶται Ζια1. 487 b10. cf ε16. 548 b11. ὅταν ἀποσπασθῇ τὰ ζῷα, ἃ ἐν ἑαυτῷ τρέφει Ζιε16. 548 b16. ἀποσπάσαι τὸν ἄρρενα πέρδικα ἀπὸ τῆς θηρευούσης Ζι8. 614 a25. ἐγκαταλείπεται ἀποσπασθὲν (μόριόν τι τοῦ φυτοῦ) πδ8. 877 a38. φλὸξ ἀποσπωμένη χωρίς μγ1. 371 a32.

ἀποσπερματίζειν Ζγα20. 728 a11.

ἀποσπινθηρίζειν μα4. 341 b30.

ἀποστασίου δίκη f 387. 1542 b11. 388. 1542 b17, 22, 25. 401. 1545 a14.

ἀπόστασις. de loco, ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως ποιεῖσθαι τὴν πληγήν, λαβεῖν τῆς πληγῆς τὴν ἀπόστασιν ακ800 b7, 10. τοσαύτην ἀπόστασιν ἀπέχειν Οβ12. 292 a16. μετεωρότερος τῇ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποστάσει Ζιβ11. 503 a21. διὰ τὴν ἀπόστασιν τῆς ἡμετέρας ὄψεως Οβ8. 290 a16. ἐν ἀποστάσει πλείστῃ κ6. 397 b30. ὑποθέμενοι τὰς ταχυτῆτας ἐκ τῶν ἀποστάσεων ἔχειν τοὺς τῶν συμφωνιῶν λόγους Οβ9. 290 b22. τετάχθαι πως ταῖς ἀποστάσεσιν Ζπ6. 707 a10. ἡ σελήνη φαίνεται κοινωνοῦσα τῆς τετάρτης ἀποστάσεως (cf τὸ πῦρ τέταρτον τῶν σωμάτων b18) Ζγγ11. 761 b22. — de tempore, κατὰ τὴν πρὸς τὸ νῦν ἀπόστασιν Φδ14. 223 a5. — logice, ἀδηλότερον ἐν τῇ ἀποστάσει τὸ συμβησόμενον τθ1. 155 b38, cf ἀποστατέον ὅτι ἀνωτάτω b30 et ἀφίστασθαι.

ἀποστεγάζειν. ἀποστεγάσῃ (Emped 356) αν7. 473 b22. ἀποστεγάζειν σικύους πκ14. 924 a37.

ἀποστέγειν. ἀπέστεγον (Emped 228) αι2. 438 a2. ὑμὴν πυκνὸς ὥστ' ἀποστέγειν Ζμγ11. 673 b6. αἱ βλεφαρίδες ἀποστέγουσι τὸ ὑγρόν Ζμβ15. 658 b16. ἀποστέγειν τὸ ὕδωρ, τὴν ἀτμίδα πκ13. 924 a26. κε18. 939 b17. τὸ ψῦχος ἀποστέγει πλε4. 965 a6. η10. 888 a27. ἀποστέγεται (τὸ ὑγρόν) πκε21. 939 b39.

ἀποστέλλειν τινὰς οἰκιστάς Πε7. 1306 b31. ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφοὺς ἀποστέλλειν f 443. 1550 b40.

ἀποστερεῖν, dist ἱεροσυλεῖν Ρα7. 1363 b32. εἰ ἐπιεικὴς φαῦλον ἀπεστέρησεν Ηε7. 1132 a3. ἀποστερῆσαι παρακαταθήκην Ρβ6. 1383 b21. χρήματα ἀποστερῆσαι ἑταῖρον Ηθ11. 1160 a5. τοὺς κυριωτάτους ἀποστερεῖν ἀρχῆς (i e denegare iis imperium) Πγ1. 1275 a28. — ἀποστερεῖν (efficere conclusionem negantem), opp κατασκευάζειν Αα28. 44 b23.

ἀποστερεῖσθαι θ89. 837 b13. 134. 844 a14.

ἀποστερητὴς ὁ ἄδικος ηεγ4. 1232 a15.

ἀπόστημα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν γῆν, ἀποστήματα τῶν ἄστρων Οβ13. 294 a4. 10. 291 a31. Μλ8. 1073 b33. ἐν τῷ αὐτῷ ἀποστήματι, ἐκ τοῦ ἴσου ἀποστήματος μα8. 345 b16. μχ15. 852 b36. πεπερασμένον τὸ ἀπόστημα ὅθεν ὁρᾶται αι7. 449 a22, 25. 3. 440 a28. cf μν2. 452 b16. — τοῖς ἀποστήμασι πρὸς τοὺς γονεῖς παντοδαπῶς ἔχειν Ηα11. 1100 a26. — medic 'abscessus', ἰξίαι ϗ τὰ ἄλλα ἀποστήματα πς3. 885 b31.

ἀποστηρίζεσθαι πρὸς τὸ ὑποκείμενον Ζπ3. 705 a8. Ζκ2. 699 a5. ἀποστηρίζεσθαι μᾶλλον δυνάμεθα ἐν τῷ σωματωδεστέρῳ πκγ13. 933 a11. cf ἐπιστηρίζεσθαι a10. τοῖς μηροῖς ἀποστηριζόμενοι πε19. 882 b30. — ταῖς γυναιξὶ κυούσαις ἀποστηρίζονται οἱ πόνοι εἰς τὸν μηρόν Ζιη9. 586 b28.

ἀποστίλβον φαίνεται τὸ ὕδωρ νυκτός μβ9. 370 a14.

ἀποστλεγγισαμένοις μᾶλλον ῥεῖ ὁ ἱδρώς πβ12. 867 b4.

ἀποστολή. ἥμαρτεν ἡ Μήδεια περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν παίδων Ρβ23. 1400 b12. ξένων ὑποδοχαὶ ϗ ἀποστολαί Ηδ5. 1123 a3.

ἀποστοματίζειν. τὰ ἀποστοματιζόμενα τι4. 165 b32.

ἀποστόμωσις τῶν πόρων πη10. 888 a28.

ἀποστρέφειν. τὰς πράξεις εἰς τοὺς ἀντιδίκους ἀποστρέψεις ρ37. 1442 b6. ἵππον ἐπ' ὀρθὸν θέοντα ἀποστρέψαι ημα14. 1188 b6. — pass τὸ τοῦ ἡμετέρου θελήματος τέλος πρὸς τὴν αἴσθησιν ἀποστρέφεται φτα1. 815 b22. ἀποστρεφθέντος (?) ξ2. 977 a6. οὐκέτι ἀντιβλεπούσας κατακεῖσθαι τὰς αἶγας ἀλλ' ἀπεστραμμένας ἀπ' ἀλλήλων Ζι3. 611 a6. τρίχες οὔτε φριξαὶ οὔτε ἄγαν ἀπεστραμμέναι φ5. 809 b25.

ἀποστύφειν. δριμέα ὥστε ἀποστύφειν πα33. 863 a18.

ἀποσύρματα ἐκβαλλόμενα τῶν μετάλλων θ42. 833 a29. f 248. 1523 b23.

ἀποσφαιρίζεσθαι πκδ9. 936 b36, cf ἀπορριφθῆναι b38.

ἀποσφάττειν. ἀποσφάξας τὰ κτήνη Πε5. 1305 a25. ἀπέσφαξεν ἑαυτόν Ρα14. 1374 b36.

ἀποσχαζόντων τῶν ἰατρῶν φλέβα Ζιγ4. 514 b2.

ἀποσχᾶν. φλέβες ἃς ἀποσχῶσιν Ζιγ2. 512 a30.

ἀποσχεδιάζω. νόμος ἀπεσχεδιασμένος Ηε3. 1129 b25.

ἀποσχίζειν. τούτου ὁ Τάναϊς ἀποσχίζεται μέρος ὤν μα13. 350 a24. ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἀποσχίζονται Ζιγ4. 514 b10, 6. αἱ ἀποσχιζόμεναι ἀπὸ τῶν ὄψεων ἀκτῖνες πιε6. 911 b14.

ἀπόσχισις. ἡ πρότερον ἀπόσχισις τῆς φλεβὸς κατὰ τὴν τοῦ βραχίονος καμπήν Ζιγ3. 514 a13 (vena basilica K p 519 n 5, venae brachiales superficiales et vena cephalica sive basilica AZι I 323 n 38). δύο ἀπὸ τῆς διὰ τοῦ ἥπατος φλεβὸς ἀποσχίσεις descr Ζιγ4. 514 a35 (errare Ar iudicat K p 520 n 4, 5, una est vena phrenica, altera ab Ar non recte descripta AZι I 324 n 41).

ἀποσχολάζειν ἔν τινι Ηκ6. 1176 b17.

ἀπότασις τῆς φωνῆς Ζιε14. 545 a17. αὐλὸς ϗ λύρα ϗ ὅσα ἄλλα τῶν ἀψύχων ἀπότασιν ἔχει ϗ μέλος ϗ διάλεκτον ψβ8. 420 b8 Trdlbg.

ἀποτάττειν. μία ἀποτεταγμένη ἀρχή Πζ8. 1322 a26. — οὐδὲν ἀποτέτακται (i e τέτακται, ὥρισται) τούτων Ζιη6. 585 b36.

ἀπόταυρος. ἐν τῇ Ἠπείρῳ τὰς καλουμένας Πυρρίχας βοῦς ἐννέα ἔτη διατηροῦσιν ἀνοχεύτους ϗ καλοῦσιν ἀποταύρους, ὅπως αὐξάνωνται Ζιθ7. 595 b17. cf γ21. 522 b24.

ἀποτείνειν. trans πάντα ἀποτεινόμενα κύκλῳ φέρεται, οἷον οἱ οἰστοὶ ϗ τὰ καταρτώμενα πγ20. 874 a17. τὸ θῆλυ εἰς τὸ

ἄρρεν μέρος τι αὐτῷ ἀποτείνει Ζγα17. 723 b22. ἡ ὄψις πόρρω ἀποτεινομένη μγ6. 377 b33. 4. 375 a33. Οβ8. 290 a17. αι2. 438 a26. πγ20. 874 a14. νοεῖ τὰ πόρρω ἐν τῷ ἀποτείνειν ἐκεῖ τὴν διάνοιαν μν2. 452 b10. τὸ δέρμα κατέχει εἰς ἑπτάκλινον ἀποταθέν Ζι45. 630 a23. ἀορτὴ ἀποτεινομένη πόρρω Ζιγ3. 513 b9. ἔξω ἀποτεινόμενα πλα17. 959 a17. χολὴ ἀποτεταμένη ἀπὸ τοῦ ἥπατος Ζιβ15. 506 b12. ἀποτεταμένα μόρια Ζμγ7. 670 a11. ἀποτεταμένα ἀράχνια Ζιε8. 542 a14. — intr φλέβια ἀποτείνει ἀπὸ τούτων, εἰς τὸ ἧπαρ Ζιβ11. 503 b16. γ4. 514 a34. τὰ μακρὰ τὰ ἀποτείνοντα Ζι37. 622 a1. τὸ φέγγος ἀποτείνει μέχρι τινός μα6. 343 b22.

ἀποτελεῖν ἔργον τι, ἐν ὑφ' ἑνὸς ἔργον ἄριστ' ἀποτελεῖται Πβ11. 1273 b10. Ηβ5. 1106 a16. δ15. 1128 b12. ζ13. 1144 a7. Ζγδ1. 766 a1. πλ5. 955 b31. τὸ ἀποτελούμενον, syn ἔργον Πα5. 1254 a26. η4. 1326 a14. Ηα6. 1098 a15, 13. μιᾶς ἐμπειρίας δύναμιν ἀποτελοῦσιν ΜΑ1. 981 a1. ἀποτελεῖν τοιοῦτον ἕτερον οἷον αὐτό μδ3. 380 a14. ἀποτελεῖν, εἰς φανερὸν ἀποτελεῖν τὸ ζῷον Ζγγ11. 762 b4. β1. 732 a32. Ζιε19. 552 a28. ἢ χεῖρον ἢ ἀνάπηρον ἀποτελεῖ τὸ γινόμενον Ζγβ6. 743 a30. τὸ θερμὸν ἀποτελεῖ τοιοῦτον (acc praedicati) μδ2. 380 a5. τὸ σῶμα ἀπετελέσθη ἐν τρισί Οα2. 268 b26. ἄνθρωπος ἔχει τὴν φύσιν ἀποτετελεσμένην Ζι1. 608 b7. — ἀποτελεῖν τὸ δέκατον μέρος οβ1351 a12.

ἀποτελειοῦται τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἔμπροσθεν Ζιζ22. 576 b7.

ἀποτέλεσμα. εἰς μηνὸς ἀποτέλεσμα κ5. 397 a14.

ἀποτελευτᾶν. φλέβες εἰς τὰ αἰσθητήρια ἀποτελευτῶσιν Ζιγ3. 514 a22. ἀποτελευτᾶν εἰς τοὐναντίον καὶ τὸ ἄμεινον ΜΑ2. 983 a18. ἡ ὀλιγαρχία εἰς δῆμον ἀπετελεύτησεν Πε6. 1305 b11.

ἀποτέμνειν τὰς κεφαλάς al Ζμγ10. 673 a25. Ζιθ21. 603 b6. θρὶξ ἀποτμηθεῖσα πῶς αὐξάνεται Ζιγ11. 518 b27. 12. 519 a25. — ἔλαττον τμῆμα ἀποτέμνουσι τῆς διαμέτρου μχ1. 849 a37. οὐ καθόλου περὶ τοῦ ὄντος, ἀλλὰ μέρος τι ἀποτεμόμεναι ἐπιστῆμαι Μγ1. 1003 a24. cf ηεη12. 1244 b29. ἡ δίδαξις ἐνέργεια, οὐκ ἀποτετμημένη (i e χωριστή, Simpl ad h l), ἀλλὰ τοῦδε ἐν τῷδε Φγ3. 202 b8.

ἀπότευγμα καὶ ἀτυχία αρ7. 1251 b20.

ἀποτίθεσθαι τροφὴν τοῖς νεοττοῖς Ζι32. 619 a20. 40. 623 b15, 18, 22. Ζμδ10. 688 a24. — ἀποθέμενος τὸν στέφανον δικάζει ὁ βασιλεύς f 385. 1542 a22. ἀποτίθεσθαι τὰ γεννώμενα (cf ἀπόθεσις) Πη16. 1335 b22.

ἀποτίκτειν. κατὰ τὸν τόκον οἱ ἄρρενες τῶν ἰχθύων τοῖς θήλεσιν ἕπονται καὶ ἀποτικτουσῶν ἀνακάπτουσι τὰ ᾠά Ζιε5. 541 a18. σηπία τίκτει πᾶσαν ὥραν, ἀποτίκτει ἐν ἡμέραις πέντε καὶ δέκα Ζιε12. 544 a3. 18. 550 a26. σηπία ἀποτίκτει καὶ ἀπορραίνει ἐξ ἀναγωγῆς Ζιε18. 550 b11. ἐκ τοῦ ἀποτικτομένου ἄπειρον γίνεται τὸ πλῆθος (πολυπόδων) Ζιε12. 544 a10. κάραβοι πρὸς τὰ χονδρώδη ἀποτίκτουσι Ζιε17. 549 b5. cf 18. 549 b31, 550 a10 (cf ἐκτίκτει πρὸς τὴν γῆν 550 a7). οἱ ἰχθύες ἀποτίκτουσιν ἔξω Ζγγ1. 751 a28, similiter de aliis animalibus Ζιε19. 551 a12. ζ11. 566 a16. θ30. 607 b6. Ζγα15. 720 b23. γ4. 755 a16. 7. 757 a23, 26. 8. 758 a11.

ἀποτίνειν πλείω ζημίαν Πβ12. 1274 b20. διπλοῦν τῆς ἀξίας πκθ14. 952 a20. ἀποτῖσαι τίμημα μέτριον οβ1347 a13. μὴ δωροδοκήσειν, ἢ χρυσοῦν ἀνδριάντα ἀποτῖσαι f 374. 1540 b2.

ἀποτομή. αὗται αἱ ἀποτομαὶ τῶν φλεβίων εἰς τὴν κύστιν καθήκουσιν Ζια17. 497 a17, cf ἀποσχίσεις Ζιγ4. 514 a35. 3. 514 a13. — οὔτε γὰρ ἂν αἱ τῆς σελήνης ἐκλείψεις τοιαύτας ἂν εἶχον τὰς ἀποτομάς Οβ14. 297 b25 (cf περὶ τὰς ἐκλείψεις ἀεὶ κυρτὴν ἔχει τὴν ὁρίζουσαν γραμμήν b27). cf 13. 294 a4. οἷον ἀποτομὴν ἐκ δυοῖν ὀνομάτοιν (?) ατ968 b19.

ἀπότομοι πέτραι Ζιζ7. 564 a6. ἐν ἀποτόμοις Ζι11. 615 a3.

ἄποτος. act δύναται ἄποτος ἀνέχεσθαι Ζιθ8. 596 a1. οἱ γαμψώνυχες ἄποτοι πάμπαν Ζιθ3. 594 a1. — pass χυμοὶ ἄβρωτοι καὶ ἄποτοι μδ3. 380 b3. ψβ10. 422 a32.

ἀποτρέπειν. λόγος ἀποτρέπων Ηκ10. 1179 b27. συμβουλεύοντες [ἢ ἀποτρέποντες] Ρβ18. 1391 b33. — med τὰ τοιαῦτα ὡς φαῦλα ἀποτρεπόμενοι φτα 1. 815 b18.

ἀποτρεπτικὸν εἶδος τῶν λόγων ρ35. 2. 1421 b9.

ἀποτρίβειν. λίθος ἀποτριβόμενος χ3. 793 a25. — χαλεπὸν ἀποτρίψασθαι τοῦτο τὸ πάθος ἐγκεχρωσμένον τῷ βίῳ Ηβ2. 1105 a2.

ἀποτροπή, def, opp προτροπή Ρα3. 1358 b9. ρ2. 1421 b21. περὶ τίνος αἵ τε προτροπαὶ καὶ αἱ ἀποτροπαί Ρα5. 1360 b11.

ἀπότροφος. ὀρνίθια ἀπότροφα Ζιδ9. 536 b16.

ἀποτρώγειν τὸ ἱππομανές Ζιθ24. 605 a4, τὴν ὁρμιάν Ζι37. 621 a15. f 291. 1528 b36. — ἀποτρώγουσι τὸ ἀπορηθέν Μβ4. 1001 a2 Bz.

ἀποτυγχάνειν. μήτ' ἀξίως τυχεῖν τῆς ἀληθείας μήτε πάντως ἀποτυγχάνειν Μα1. 993 b1. — sine obiecto κατὰ ταύτας (τὰς πράξεις) καὶ τυγχάνουσι καὶ ἀποτυγχάνουσι πάντες πο6. 1450 a3. ἐὰν μὲν ἀποτετυχηκότες ὦμεν, ἂν δ' ἐπιτύχωμεν ρ31. 1438 a10, 12. ἀποτυχόντες, opp κατορθώσαντες ρ5. 1427 a17. ἀπέτυχε καὶ κακῶς εἰργάσατο ημβ7. 1205 a35. μήπω ἀποτετυχηκέναι πολλά Ρβ12. 1389 a21, cf 6. 1383 b30, 1384 b12. οἱ πολλάκις ἀποτετυχηκότες Ρα12. 1372 b9. λυπεῖται ἀποτυγχάνων Ηγ14. 1119 a3. — ἐν τοῖς ἁμαρτανομένοις ἕνεκα μέν τινος ἐπιχειρεῖται ἀλλ' ἀποτυγχάνεται Φβ8. 199 b3.

ἀποτυμπανίζεσθαι Ρβ6. 1385 a10. 5. 1383 a5.

ἀποτυφλοῦν καὶ ἀποπνίγειν θ144. 845 a23. ἀποτυφλοῦνται ἰχθύες, αἶγες Ζιθ19. 602 a2. ι30. 618 b7. — ἀποτυφλωθῆναι τοὺς πόρους πδ26. 879 b7.

ἀπούρας (Hom B 240) Ρβ2. 1378 b32.

ἄπους. a. (notio.) ἄπουν λέγεται καὶ τῷ μὴ ἔχειν ὅλως πόδας καὶ τῷ φαύλους Μδ22. 1022 b35. ψβ10. 422 a29. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔχει πόδας τὰ δ' ἄποδα Ζια5. 489 b19. διαφοραί, οἷον ὑπόπουν, δίπουν, σχιζόπουν, ἄπουν Ζμα1. 642 b8. cf M p 71. διὰ τί τὰ μὲν δίποδα τὰ δὲ πολύποδα τὰ δ' ἄποδα τῶν ζῴων ἐστίν Ζμδ10. 686 b30, 687 a3. Ζπ1. 704 a12, 17. τὰ πολύποδα ἢ ἄποδα τὸ ἄνω πρὸς τὸ τοῦ ὅλου μέσον ἔχει, διὰ τί Ζπ5. 706 b5, 8. τὰ ἄποδα πῶς προέρχεται Ζπ9. 709 a24. — b. (exempla τῶν ἀπόδων.) περὶ τῶν ἐναίμων ζῴων τῶν ἀπόδων καὶ τετραπόδων Ζμδ11. 692 b1. δελφίς, φάλαινα Ζιγ1. 509 b10. ἔνυδρα ἄποδα, οἷον ὕδρος Ζια1. 487 a23. οἱ ὄφεις καὶ οἱ ἰχθύες Ζιβ14. 505 b12. γ1. 511 a3. ε5. 540 b29. η8. 586 a35. Ζμδ1. 676 a24. 13. 696 a11, 697 a10. Ζπ1. 704 a17. 4. 705 b27. 18. 714 a20. Ζγβ1. 732 b3. αν10. 476 a3. ἄποδα καὶ μακρὰ τῶν ζῴων, οἷον ὄφεις καὶ σμύραιναι Ζιε4. 540 a33. Ζμδ11. 692 a6. τῶν ἐναίμων ζῴων ᾠοτόκων ἓν μόνον γένος ἄπουν (ἄπουν φύσει ἐστὶν ἔναιμον πεζόν) τὸ τῶν ὄφεων Ζμδ11. 690 a13. 13. 697 a30. Ζια6. 490 b23. Ζγβ1. 732 b25. τῶν ὀστρακοδέρμων καὶ ἀπόδων ὁ κτείς Ζι37. 621 b10. τὸ τῶν καμπῶν γένος, τὰ καλούμενα γῆς ἔντερα καὶ βδέλλαι Ζπ4. 705 b28. 9. 709 a27, 29. τοῦ τῆς κραγγῶνος σώματος μόριόν τι ἄπουν ἐστίν Ζιδ2. 525 b24. — c. (περὶ ἀπόδων physiologica quaedam.) ἔναιμα τυγχάνει ὄντα πάνθ' ὅσα ἄποδά ἐστι τέλεα ὄντα Ζια4. 489 a31. ἐν οἷς μή εἰσι καμπαὶ ἀλλ' ἄποδα καὶ ἄχειρά ἐστι Ζιγ5. 515 b24. τῶν νευστικῶν ὅσα ἄποδα τὰ μὲν πτερύγια

ἔχει τὰ δ' οὐκ ἔχει Zια5. 489 b23, 28. cf Zπ18. 714 a22. τὰ πτερωτὰ ϗ δερμόπτερα δίποδα πάντα ἢ ἄποδα Zια5. 490 a10. οὐδὲν ᾠοτοκεῖ χερσαῖον ϗ ἔναιμον μὴ τετράπουν ὂν ἢ ἄπουν Zιβ10. 502 b30. ϗ ἄποδα ζῳοτοκεῖ οἷον οἱ ἔχεις ϗ τὰ σελάχη Zγβ1. 732 b21. Zιγ1. 511 a3. ἄπουν οὐδέν, ὅσα μὴ ζῳοτοκεῖ ἐν αὑτοῖς, ὄρχεις ἔχει Zιγ1. 509 b5. ε5. 540 b29. Zμδ13. 697 a10. διὰ τί τοῖς ἄποσιν οὐκ ἐνδέχεται τὸ αἰδοῖον ἔχειν Zγα5. 717 b16. σχῆμα ἔχει ἐν τῇ ὑστέρᾳ τὰ ἄποδα πλάγια Zιη8. 586 a35. οὐδὲν ὁμοίως τρωγλοδυτεῖ τῶν ζῳοτόκων οὔτ' ἄπουν οὔτε πεζεῦον Zμγ6. 669 b7. — d. ἄπους, avis. τῶν ὀρνίθων εἰσί τινες κακόποδες, οἳ διὰ τοῦτο καλοῦνται ἄποδες· φαίνεται ὁ ἄπους πᾶσαν ὥραν Zια1. 487 b24, 29. οἱ ἄποδες, οὓς καλοῦσί τινες κυψέλους descr Zιι30. 618 a31, b2. (hirundinis species C S, hirundo apus St Cr, cypselus K; cypselus apus, sed nidum hirundinis ripariae descripsisse Ar iudicat Su p 130 n 92; hirundo urbica, non cypselus apus AZι I 77, 111 n 116.)

ἀπουσία (θερμοῦ, τοῦ κυβερνήτου al), opp παρουσία Φα7. 191 a7. β3. 195 a13. Mδ2. 1013 b13. ζ7. 1032 b4. μδ5. 382 a33. 8. 385 a28. β8. 366 a18. τίνος ἐστὶν ἀπουσία Φγ6. 207 a12. ἀπουσία ἡ ἀπόφασις ἐκείνου ἐστίν Mγ2. 1004 a14. λυπεῖσθαι τῇ ἀπουσίᾳ ἢ τῷ ἀπέχεσθαι τοῦ ἡδέος Hγ13. 1118 b33. — ἀπουσίαν γίγνεσθαι πολλὴν (i e ἀπορρεῖν πολλὰ τοῦ σιδήρου τηκομένου) ϗ τὸν σταθμὸν ἐλάττω μδ6. 383 b3.

ἀποφαίνειν τὴν οὐσίαν, τὸν θησαυρόν Πε4. 1303 b35. — ἡ μήτηρ ἀπέφηνεν Pβ23. 1398 b2, syn ἀπέδειξεν b3. usitatum hac vi activum ἀποφαίνειν in Rhet ad Alex, plerumque cum participio (vel cum adiectivo, omisso partic ὤν) coniunctum veluti ρ32. 1438 b19. 35. 1439 b29, 1440 a11, 30. 36. 1440 b12. 37. 1442 b31, 1445 a13. 38. 1445 b15. locos ubi cum inf coniunctum legitur ρ1426 a21. 35. 1440 a25 corruptos iudicat Spgl Anax Rhet p 141. — med ἀποφαίνεσθαι, dist a simplice φάσει ε5. 17 a19. ἀποφαίνεσθαι τὸ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον ε6. 17 a27. ἀποφαίνεσθαι ὡς ὑπάρχει τί τινι, ἀποφαίνεσθαι ἐπί τινος ὅτι ὑπάρχει τι ε7. 17 b2, 3. — ἀποφαίνεσθαι περὶ πολιτείας, περὶ τῆς ὅλης φύσεως Πα13. 1260 b23. δ1. 1288 b35. θ5. 1339 a14. Oα5. 271 b7. οὕτως ἀπεφήναντο περὶ τῆς ἀληθείας sim Γα8. 325 a17. Πδ2. 1289 b5. MA3. 984 a3. α1. 993 b17. ἀποφαίνεσθαί τι περί τινος Oβ5. 287 b29. γ5. 304 a19. Πβ12. 1273 b27, 30. ψα2. 403 b22. καθόλου τι ἀποφαίνονται πο6. 1450 b12. ἀπεφήναντο τὴν αὐτὴν δόξαν Πη14. 1333 b12. ἀποφαίνονται γνώμην πο6. 1450 a7. παραπλησίως τούτοις ἀπεφήναντο μα6. 343 a1. γνωμοτύποι εἰσὶ ϗ ῥᾳδίως ἀποφαίνονται Pβ21. 1395 a7, b15. ῥᾷον ἀποφαίνονται Γα2. 316 a9. ἀτόπως ἀπεφήναντο Φγ5. 204 a32. περὶ ἐνίων οὐσιῶν ἰδίᾳ τινὲς ἀπεφήναντο Mη1. 1042 a7. ὑπέρ τινος σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι K 7. 8 b22. — καλῶς ἀπεφήναντο (i e διωρίσαντο) τἀγαθόν, οὗ πάντ' ἐφίεται Hα1. 1094 a2.

ἀποφάναι. ὃ κατέφησέ τις ἀποφῆσαι ϗ ὃ ἀπέφησέ [τις] καταφῆσαι ε6. 17 a31. cf 10. 20 a24. τθ2. 158 a20. ἓν κατὰ πολλῶν καταφάναι ἢ ἀποφάναι ε11. 20 b14. τὸ αὐτὸ δεῖ ἀποφῆσαι τὴν ἀπόφασιν ὅπερ κατέφησεν ἡ κατάφασις ε7. 17 b39. πάλιν ἔσται ἀποφῆσαι τοῦτο πρὸς τὴν φάσιν ϗ τὴν ἀπόφασιν Mγ7. 1012 a13. praeterea cf locos ad καταφάναι allatos. opp φάναι v s φάναι. opp εἰπεῖν Pγ11. 1412 b10. — ὁμωνυμίαν ἀπέφησεν Pγ11. 1412 b12. μεταφορᾶς τρόπος, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι πο21. 1457 b31.

ἀπόφανσις ἀντιφάσεως ὁποτερονοῦν μόριον Aδ2. 72 a11 (coll a8, 19). ἀπόφανσις ἁπλῆ, συγκειμένη ε5. 17 a20, 21. ἀπόφανσίς τινος κατά τινος, ἀπό τινος ε6. 17 a25, 26. ἀποφάνσεις ἐναντίαι, ἀντιφατικῶς, ἐναντίως ἀντικείμεναι ε7. 17 b5, 17, 20. (τῶν ἀντικειμένων ἀποφάνσεων Aα19. 38 b21, ubi τ. ἀ. καταφάσεων Wz ex Alex). ἡ γνώμη ἀπόφανσις καθόλου Pβ21. 1395 b6, 1394 a22.

ἀποφαντικὸς λόγος, def ε4. 17 a2. 5. 17 a8.

ἀπόφασις 1. i q ἀπόφανσις, γνώμη, δόξα. μεμνῆσθαι δεῖ τὰς τῶν ἄλλων ἀποφάσεις Mλ8. 1073 a16 Bz. καθ' ἑκάστην πολιτείαν κυρία ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου ἀπόφασις Pα8. 1365 b27. — 2. negatio. τῇ πρὸς ἄλληλα συμπλοκῇ κατάφασις ἢ ἀπόφασις γίνεται K4. 2 a6. ἄνευ ῥήματος οὐδεμία ἀπόφασις ε10. 19 b12. ἡ ἀπόφασίς ἐστι λόγος ἀποφατικός K10. 12 b8. ἡ ἀπόφασίς ἐστιν ἀπόφανσίς τινος ἀπό τινος ε6. 17 a25. Aγ2. 72 a14. ἀπουσία ἡ ἀπόφασις ἐκείνου ἐστίν (int τοῦ ἐν τῇ ἀποφάσει) Mγ2. 1004 a15. ἀπόφασις τοῦ εἶναι λευκὸν τὸ μὴ εἶναι λευκόν Aα46. 51 b9 (cf τὸ μέλαν οἷον ἀπόφασίς ἐστιν μγ4. 374 b13). ὁ ἀριθμὸς τῇ ἀποφάσει τοῦ συνεχοῦς (cognoscitur) ψγ1. 425 a19. μία ἀπόφασις μιᾶς καταφάσεως ε7. 17 b38. 10. 20 b3. inter ἀπόφασιν et κατάφασιν quae intercedat ratio cf s κατάφασις. ὅλαι ἀποφάσεις (universales?) τι17. 176 b19 Wz. ἰδέας τῶν ἀποφάσεων εἶναι συμβαίνει MA9. 990 b13. μ4. 1079 a10. ἐν ἀποφάσει ψευδομαρτυρήσας ρ16. 1432 a6. — ἀπόφασις ποία ἐναντία, ποία ἀντικειμένη ε10. 20 a16, 30. 14. 24 b3. cf ἀντιστρέφουσιν αἱ ἐν τῷ ἐνδέχεσθαι καταφάσεις ταῖς ἀποφάσεσι, ϗ αἱ ἐναντίαι ϗ αἱ ἀντικείμεναι Aα17. 36 b39. — ἀπόφασις, dist στέρησις Mγ2. 1004 a15, 10, 12 Bz. ἀπόφασις στερητική· ἐφ' ὧν λέγεται στερητικῶς ἡ ἀπόφασις αὕτη Mι5. 1056 a17 Bz, 29. ἀπόφασις, dist ἐναντίον Oα12. 282 a4, 6. ὁσαχῶς αἱ ἀπὸ τοῦ α ἀποφάσεις λέγονται, τοσαυταχῶς ϗ αἱ στερήσεις λέγονται Mδ22. 1022 b32. σχεδὸν αἱ ἀπὸ τοῦ α ἀποφάσεις ἐπὶ ἐναντίοις λέγονται ξ4. 978 b22. ἐν ὅσοις γένεσιν ἡ ἀπόφασις τὸ ἐναντίον ἐπιφέρει Mγ7. 1012 a9.

ἀποφάσκειν. τὸ τὰ φυτὰ τοῦ ζῆν ἀποφάσκον φτα1. 816 a4.

ἀποφατικός, v καταφατικός. — **ἀποφατικῶς** λέγεσθαι, opp καταφατικῶς Aβ15. 64 a15.

ἀποφεύγειν, opp ἀμύνεσθαι Zμγ2. 663 a13.

ἀπόφθεγμα Ἀναξαγόρου Mγ5. 1009 b26, Πιττακοῦ Pβ12. 1389 a16, τοῦ Πέρσου οα6. 1345 a2. ἀποφθέγματα Λακωνικά Pβ21. 1394 b34, ἀστεῖα Pγ11. 1412 a21.

ἀποφορά. οἱ γεωργοὶ ἀποφορὰν φέροντες Πβ5. 1264 a33. — ἀποφάσει ϗ ἀποφορᾷ δηλοῖ (ὁ λόγος) τὸ ἐναντίον, ἡ στέρησις ἀποφορὰ θατέρου Mθ2. 1046 b14, 15.

ἀποφράττειν τὰς τοῦ θερμοῦ περιόδους πβ34. 870 a10. ἀποφράξαι ῥέον ὕδωρ πβ24. 868 b21.

ἀποφυάς. αἱ λοιπαὶ φλέβες τῆς μεγάλης φλεβὸς ϗ τῆς ἀορτῆς ἀποφυάδες εἰσίν Zμγ5. 667 b16. — ἔχουσιν ἔνια ϗ ἀποφυάδας τῶν ἐντέρων, ἴδιον τῶν ἰχθύων ἐστὶ ϗ τῶν ὀρνίθων τῶν πλείστων τὸ ἔχειν ἀποφυάδας, πῶς ἔχουσιν Zιβ17. 507 b33, 508 b14, 25, 509 a17. Zμγ14. 675 a12 sqq. (coecum, appendix vermiformis, appendices pyloricae, K p 489, 492, 495. AZι I 298 n 90. F p 301 n 82-84.) μαρτιχόραν ἐν κέρκῳ κέντρον ἔχειν ϗ τὰς ἀποφυάδας ἀπακοντίζειν φησὶ Κτησίας Zιβ1. 501 a31.

ἀποφυγή. ποιεῖσθαι τὰς ἀποφυγάς Zιι5. 611 a21.

ἀποφύειν. ἀποπέφυκεν (?) Mγ7. 1012 a16 Bz.

ἀποφυσᾶν. ἄνεμοι ἀποφυσῶντες τὰ συνιστάμενα νέφη μβ6. 364 b8. ἀποφυσᾶν τοῦ σπέρματος τὸ ὑγρότερον Zιη2. 582 b27.

ἀποφυτεία μκ6. 467 a26, 28. ἀποφυτεῖαι τῶν φυτῶν πῶς γίνονται ζ3. 468 b23-28.

ἀποφυτεύειν. τῶν φυτῶν ἔνια γίνεται ἀπὸ σπαραγμάτων ἀποφυτευομένων Ζγγ11. 761 b28. ζ2. 468 a32. τὰ ἀποφυτευόμενα, μόριόν τι τὸ ἀποφυτευθέν μκ6. 467 a25, 27. τὰ ἀποφυτευόμενα πῶς φέρει σπέρμα Ζγα18. 723 b16, 17.

ἀποχειμάζειν. impers ὅταν ἀποχειμάσῃ πκϛ31. 943 b31.

ἀποχειροτονεῖν τὰς ἀρχάς, opp ἐπιχειροτονεῖν f 394. 1543 b13. 395. 1543 b35. τὸν ἀποχειροτονηθέντα κρίνουσιν οἱ θεσμοθέται f 374. 1540 b9.

ἀποχετεύειν. εἰς ὃν τόπον ἀποχετεύεται τὸ ὑγρόν πβ14. 867 b13.

ἀποχραίνειν. ὁ καρπὸς τὸ τελευταῖον ἀποχραίνεται χ5. 796 a24.

ἀπόχρη. ἀπόχρη τῶν ἑτέρων ὑπάρχουσα ἡ αἴσθησις αι5. 444 b5. ἀπέχρησεν ἂν τὰ εἰρημένα φ2. 806 a36. ἀπόχρη τὸ δεῖξαι τβ1. 109 a22. η5. 154 b3, 6 al. Ργ1. 1403 b16. ἀπόχρη διαλεχθῆναι τη5. 154 a33. ἀπόχρη κἂν τὰ πρῶτα (λέγηται) Μι4. 1055 b27. partic acc absol οὐκ ἀποχρῆσαν αὐτῷ ξ2. 976 b21.

ἀποχρῆσθαι. c dat ἀπεχρᾶτο τῷ στρατοπέδῳ, ἀποχρήσασθαι τοῖς στρατιώταις οβ1350 b29, 1351 a28. ἀτόκοις τοῖς χρήμασιν ἀποκεχρημένοι οβ1350 a11. — c acc τὰ τούτων χρήματα ἀπεχρᾶτο οβ1349 b17.

ἀποχυλίζειν πγ17. 873 b4 (ἀποξυλίζειν Bk).

ἀποχωρεῖν. ἥλιος ἀποχωρῶν, opp πλησιάζων μβ3. 356 b30. ἀποχωρεῖν τοῦ μᾶλλον ἐναντίου Ηβ9. 1109 a31. ἀποχωρεῖν εἰς ἐρημίαν, εἰς δυσβατωτάτους τόπους Ζιε2. 540 a16. ζ28. 578 a26. — ἄγονόν ποτε γίνεται τὸ ἀποχωροῦν (περίττωμα) Ζγα18. 725 b15. — ὅτε τὰ πρὸς φυτείαν ἐπιτήδεια ἀποχωρήσουσιν, ἀσθενεῖ τὸ φυτόν φτβ6. 826 b1. δεῖ ἵνα πᾶς τις ἀποχωρῇ τῶν τοιούτων ὀνομάτων φτα1. 816 a36. — εἰς τὸ κάτω ἀποχωρεῖ (scribendum ὑποχωρεῖ Bz Ar Stud IV 401) πα18. 861 a36.

ἀποχώρησις ἐκ τοῦ βαλανείου πκθ14. 952 b24. ἀποχώρησις γονῆς, σπέρματος, αἵματος Ζγα18. 726 a21, 23. 19. 726 b12. — τῇ ἀποχωρήσει (i e τῇ ἀπουσίᾳ) φτβ6. 826 b2.

ἀποχωρίζειν. ἀποχωρισθῆναι ἀπὸ παντός Ζικ5. 637 a13.

ἀποψηφίζεσθαι, reiicere aliquid suffragiis, ἀποψηφιζόμενον μὲν κύριον δεῖ ποιεῖν τὸ πλῆθος, καταψηφιζόμενον δὲ μὴ κύριον Πδ14. 1298 b35, 39. — ἀποψηφίζεσθαι, liberare, absolvere, δικαιότερον ἂν δι' ἐκεῖνα τούτων ἀπεψηφίσαντο ἢ διὰ ταῦτα ἐκείνων κατεψηφίσαντο Μγ5. 1010 a31. cf πκθ13. 951 b1. — pass οἱ θεσμοθέται εἰσάγουσι τοὺς ἀπεψηφισμένους f 378. 1541 a5.

ἀποψήχεσθαι τὰς τρίχας τῶν κυνῶν Ζιι45. 630 b11. θ1. 830 a20.

ἄποψις βαθεῖα καὶ φρικώδης θ130. 843 a17.

ἀποψοφεῖν πι44. 895 b17. λγ15. 963 a15. ἀποψοφοῦσιν οἱ φοβούμενοι πκζ9. 948 b26. ἴδιον ἐνίοις τῶν ὀρνίθων τὸ ἀποψοφεῖν Ζιι49 B. 633 b7.

ἀποψύχεσθαι, ἀπεψυγμένος Ζγβ6. 744 b5. πη17. 888 b29. κγ18. 933 b13. κϛ17. 942 a21. λ1. 953 b1. οἱ μελίχλωροι ἀπεψυγμένοι εἰσίν φ6. 812 a19. — metaph ἀπεψυγμένοι πρὸς τὸ μέλλον Ρβ5. 1383 a4.

ἀπράγμων. οἱ ἀπράγμονες οὐκ ἄδικοι Ρβ4. 1381 a25. — **ἀπραγμόνως** (Eurip fr 785) Ηζ9. 1142 a3. ὁ λόγος ἀπραγμόνως εἴρηται λίαν μβ9. 369 b27.

ἀπρακτεῖν, opp πράττειν Πη3. 1325 a31, b24. ηεβ10. 1226 b31. ἀπρακτεῖν διὰ βίου Ηα3. 1095 b33. ἀπρακτεῖν τὰ αἰσχρά ηεβ11. 1228 a6.

ἄπρακτος κηδευτὴς ὁ χορός πιθ48. 922 b26.

ἀπρέπεια τῆς πολιτείας Πβ9. 1270 a13.

ἀπρεπής. αἰσχρὸν ἢ ἀπρεπές Ργ6. 1407 b29. ἀπρεπέστερα Ργ3. 1406 a13. ἀπρεπές (int ἐστι) c inf Ρβ21. 1395 a5. f 175. 1507 b11. ἀπρεπέστερον (int ἐστιν) εἰ Ργ2. 1404 b26. — **ἀπρεπῶς** χρῆσθαι μεταφοραῖς πο22. 1458 b14.

ἄπρηκτον (Emped 103) ξ2. 975 b3.

ἀπροαίρετα πράττομεν ὅσα ἀπροβούλευτα Ηε10. 1135 b10. — **ἀπροαιρέτως** φοβούμεθα Ηβ4. 1106 a3.

ἀπροβούλευτος, act οὐκ ἀπροβούλευτοι Ηη9. 1151 a3. — pass ἀπροαίρετα πράττομεν ὅσα ἀπροβούλευτα Ηε10. 1135 b11.

ἀπρονόητος ἀκρασία, syn προπετική ημβ6. 1203 a30.

ἀπρόσβατοι πέτραι Ζιζ5. 563 a5. ι11. 615 a13.

ἀπροσηγορία διέλυσε φιλίας (ex poeta inc) Ηθ6. 1157 b13.

ἀπροστασίου δίκη f 387. 1542 b11, 23.

ἅπτειν λύχνον μα4. 342 a4. ἅψας (Emped 222) αι2. 437 b28.

ἄπτερος. ἀδύνατον εἴδη εἶναι τοῦ μὴ ὄντος, οἷον τῆς ἀποδίας ἢ τοῦ ἀπτέρου Ζμα3. 642 b24. cf ΜΖ12. 1038 a12. χαλεπὸν διαλαβεῖν εἰς τοιαύτας διαφορὰς ὧν ἔστιν εἴδη, ὥσθ' ὁτιοῦν ζῷον ἐν ταύταις ὑπάρχειν καὶ μὴ ἐν πλείοσι ταὐτόν, οἷον πτερωτὸν καὶ ἄπτερον (ἔστι γὰρ ἄμφω ταὐτόν, οἷον μύρμηξ καὶ λαμπυρὶς καὶ ἕτερά τινα) Ζμα3. 642 b33, 643 b1. Ζιδ1. 523 b20. 8. 534 b19. ἔντομα καὶ ἄπτερα, οἷον ἴουλος καὶ σκολόπενδρα Ζιδ1. 523 b17 (cf M p 87, 206. Su p 189, 227. AZι I 158).

ἅπτεσθαι. 1. συνεχῆ μὲν ὧν τὰ ἔσχατα ἕν, ἁπτόμενα δ' ὧν ἅμα, ἐφεξῆς δ' ὧν μηδὲν μεταξὺ συγγενές Φζ1. 231 a22. ε3. 226 b23, 227 a18, 21, 24. δ4. 211 a34. Μκ12. 1068 b27, 1069 a10. Οβ4. 287 a34. Γα6. 323 a3, 10. ψβ11. 423 a24. τδ2. 122 b29, 30. ὅταν ἅπτηται ἢ διαιρῆται τὰ σώματα, ἅμα ὁτὲ μὲν μία ἁπτομένων ὁτὲ δὲ δύο διαιρουμένων γίγνεται Μβ5. 1003 a34. ἔνιοι τὸ ἅπτεσθαι λέγουσιν εἶναι ἄνευ τοῦ γίνεσθαι Οα11. 280 b8. ἅπτεται ἅπαν ἢ ὅλον ὅλου ἢ μέρος μέρους ἢ ὅλου μέρος Φζ1. 231 b2. ατ971 a26. ἅπτεσθαι τὴν Μεγαρέων πόλιν καὶ Κορινθίων τοῖς τείχεσιν Πγ9. 1280 b14. ἅπτεσθαι σφαίρας κατὰ στιγμήν ψα1. 403 a13. Μβ2. 998 a2. εὐθεῖα εὐθείας οὐχ ἅπτεται διχῇ πιε5. 911 a27. ποιεῖν καὶ πάσχειν οὐ δύναται κυρίως ἃ μὴ οἷόν τε ἅψασθαι ἀλλήλων Γα6. 322 b24. Φη1. 242 b25. συμπεφυκότα μὲν ἀπαθῆ, ἁπτόμενα δὲ παθητικὰ καὶ ποιητικὰ ἀλλήλων Φδ5. 212 b32. ἔστι μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἁπτόμενον ἁπτομένου ἁπτόμενον, ἔστι δ' ὡς ἐνίοτέ φαμεν τὸ κινοῦν ἅπτεσθαι μόνου τοῦ ἁπτομένου, τὸ δ' ἁπτόμενον μὴ ἅπτεσθαι ἁπτομένου Γα6. 323 a25, 29, 32, 34. (ἤδη ἁπτομένης τῆς μέθης πγ9. 872 a19. 20. 874 a6). τὸ πῦρ οὐ μόνον ἁπτόμενον θερμαίνει, ἀλλὰ κἂν ἄποθεν ᾖ Γα9. 327 a3. ἁψάμενον μέν, οὐχ ἁπτόμενον δέ Ζγβ1. 734 b14-16. ἀστέρες ἁψάμενοι, syn συνελθόντες μα6. 343 b35, 344 a1. — ἅπτεσθαι τοῦ δελέατος Ζιδ8. 534 a13. κυνίδια οὐχ ἁπτόμενα τοῦ βάλλοντος (Plat Rep V 469 E) Ργ4. 1406 b34. ἅπτεσθαι de coitu Πη16. 1335 b40. πδ29. 880 a28. — 2. metaph οἷον ἁπτομένους τῆς ζητήσεως ἐξ ἀρχῆς Γα5. 320 b34. ἁψάμενοι τῆς μεθόδου τῆς τοιαύτης, τούτων τῶν λόγων ΜΑ3. 984 a28, b19. ἅπτεσθαι πάσης μαθήσεως, τῶν τοιούτων ἁρμονιῶν Πθ6. 1341 a31. 7. 1342 b29. τῶν μαθημάτων ἁψάμενοι ΜΑ5. 985 b24. οἱ ἐριστικοὶ ἅπτονται πάντων τι11. 171 b24. ἀξιολόγως ἧφθαι τῆς φιλοσοφίας Φγ4. 203 a2. ἅπτεσθαι τῆς αἰτίας, τοῦ εἴδους, τῆς ὕλης αν4. 472 a3. Φβ2. 194 a21. ΜΑ5. 986 b19. λ2. 1069 b24. ἅπτεσθαι τῆς ἀληθείας, τῆς φύσεως, δικαίου τινός sim ηεβ10. 1227 a1. α5. 1216 a27. Γα7. 324 a15. Πγ9. 1280 a9. ημα1. 1182 a23. ἥψατο (int ἐλέγχων) πρῶτον τοῦ εὐηθεστάτου Ργ17. 1418 b23. ἡμμένοι τῆς τοιαύτης οὐσίας, ἀλλ' οὐχ ἱκανῶς Φα9. 191 b35. λίαν πόρρωθεν ἅπτεσθαι τῆς αἰτίας Ζγδ1.

765 b5. δεῖ διορίζειν περὶ τούτων, νῦν δ' ὅσον ἀναγκαῖον ἅψασθαι αὐτῶν αι4. 442 a4. ἱκανὸν αὐτῶν ἅψασθαι τοσοῦτον ΜΑ9. 990 a34. (propius ad propriam vocabuli vim accedit quod dicitur ταύτης τῆς αἰτίας οὐθὲν ἅπτεται τὰ εἴδη ΜΑ9. 992 a32). — om obiecto ἥψατο πρῶτος, μόνον ἐπὶ μικρὸν Δημόκριτος Ζμα1. 642 a26. Μμ4. 1078 b20. φανερὸν τοῖς ϗ μετρίως ἡμμένοις Μλ8. 1073 b9. μᾶλλον ἁπτόμενοι Ρα2. 1358 a8. — ἁπτός, cf ἁφή. περὶ τοῦ ἁπτοῦ ψβ11. ἁπτὸν τὸ αἰσθητὸν ἁφῇ ψγ12. 434 b12. Γ2. 329 b8. ἁπτόν, opp ἄναπτον ψβ11. 424 a12. τὰ ἁπτά, coni τὰ γευστά Ρα11. 1370 a24. ηεγ2. 1230 b25-1231 a17. τὸ γευστόν ἐστιν ἁπτόν τι ψβ10. 422 a12. τὸ ὀσφραντὸν ἐν τῷ ἁπτῷ γένει αι5. 445 a9. ἐντὸς τὸ τοῦ ἁπτοῦ αἰσθητικόν ψβ11. 423 b23. ἐναντιώσεις ἐν τῷ ἁπτῷ, διαφοραὶ ἁπταί ψβ11. 423 b25, 26. Γβ2. 329 b17. σῶμα ἁπτόν, syn αἰσθητόν Γβ2. 329 b8. σῶμα ἁπτόν, ὃ ἂν ἔχῃ βάρος ἢ κουφότητα Φδ7. 214 a1.

ἁπτικός 1. cf ἁφή 1. ἀνάγκη ὅσοις ἐστὶ μίξις, εἶναι ταῦτ' ἀλλήλων ἁπτικά Γα6. 322 b27. — 2. cf ἁφή 2. τὰ ζῷα πάντα φαίνεται τὴν ἁπτικὴν αἴσθησιν ἔχοντα ψβ2. 413 b9. γ12. 434 b13. 13. 435 a14. Ζμβ8. 653 b28. ἄνευ τοῦ ἁπτικοῦ τῶν ἄλλων αἰσθήσεων οὐδεμία ὑπάρχει ψβ3. 415 a3. τί τὸ αἰσθητήριον τὸ τοῦ ἁπτοῦ ἁπτικόν ψβ11. 422 b20, 423 b30. τὸ μεταξὺ τοῦ ἁπτικοῦ προσπεφυκὸς ἡ σάρξ ψβ11. 423 a16, b26. τὸ ἁπτικὸν γῆς αι2. 438 b30. ἡ μαλακὴ γλῶττα, ἁπτικωτάτη γάρ, ἡ δὲ γεῦσις ἁφή τις Ζμβ17. 660 a21. ἡ τοῦ ὀσφραίνεσθαι αἴσθησις μέση τῶν τε ἁπτικῶν ϗ τῶν δι' ἄλλου αἰσθητικῶν αι5. 445 a7.

ἀπύρηνος ποσαχῶς λέγεται ψβ10. 422 a29. Μδ22. 1023 a1. φοίνικες ἀπύρηνοι f 250. 1524 b25. ἀπυρηνότερα πκ24. 925 b23.

ἄπυρος. ἐὰν ἄπυρον ᾖ τὸ ἀστράψαν κ4. 395 a24. χρυσὸς ἄπυρος θ45. 833 b8. f 248. 1523 b35. τὸ ἄλφιτον ἄπυρον, τὸ ἄλευρον πεπύρωται πκα22. 929 b11.

ἀπωθεῖν μα4. 342 a13, 20. β3. 358 b1. γ4. 373 b9. οὐκ ἐνδίδωσιν ὁ ἀὴρ ἀλλ' ἀπωθεῖ πκε1. 937 b4. ἀπῶσαι, ἀπωθεῖσθαι, dist προωθεῖν, προωθεῖσθαι μβ8. 368 a2, 367 a16. ὅταν ὁ ἀὴρ ἀπωσθῇ ὥσπερ σφαῖρα ψβ8. 419 b27. ὅταν ἀπωσθῇ τὸ νέφος εἰς τὸν ἄνω τόπον μα12. 348 a15. β4. 360 b21. τοσαύτην γωνίαν ἀπέωσται ὅση γίνεται ἡ κατὰ κορυφήν πις13. 915 b32. πλάγιον ἀπωθεῖν μχ35. 858 b9. ἀλώπεκα ἀπωσθῆναι εἰς φάραγγα Ρβ20. 1393 b25. — ἀπωθοῦνται τὸν μέσον οἱ ἄκροι ἑκάτερος πρὸς ἑκάτερον Ηβ8. 1108 b23. τὰς διαβολὰς οὕτως ἀπωσόμεθα, syn λύειν ρ37. 1442 b22, 21. ζητοῦντες ἐξετράπησαν οἷον ὁδόν τινα ἄλλην ἀπωσθέντες ὑπὸ ἀπειρίας Φα8. 191 a26.

ἄπωθεν (cf ἄποθεν). οἱ ἄπωθεν, syn οἱ ἀγνῶτες, opp οἱ γνώριμοι, οἱ συνήθεις, οἱ συγγενεῖς Ρα11. 1371 a12. 15. 1376 a16. β6. 1384 b26. Πβ4. 1262 a29. ubique v l ἄποθεν, cf Lob Phryn p 9. Göttling ad Ar Pol p 311.

ἀπώλειά τις αὐτοῦ ἡ τῆς οὐσίας φθορά Ηδ1. 1120 a2. ὅλων τῶν ἐθνῶν ἀπώλειαι ϗ φθοραί μα14. 351 b11. ἡ γένεσις ϗ ἡ ἀπώλεια τῶν φθαρτῶν πιζ3. 916 a26. — iactura πκθ14. 952 b26.

ἀπώμοτον (Archil fr 76) Ργ17. 1418 b30.

ἄπωσις, def Φη2. 243 a19, 27. ἀπώσεις, opp ἕλξεις Φη2. 243 b15. εἰς τοὐναντίον τῆς ἀπώσεως ἐξελίττεσθαι πις4. 913 b16.

ἄρα usitatum in conclusionibus (συμπερασματικῶς τὸ τελευταῖον εἰπεῖν, οὐκ ἄρα τὸ ϗ τό, ἀνάγκη ἄρα τὸ ϗ τό Ρβ24. 1401 a3) veluti δῆλον ἄρα Πδ11. 1295 b33. η2. 1325 a5, ἀναγκαῖον ἄρα, ἀνάγκη ἄρα, δεῖ ἄρα Πβ7. 1267 a20. η8. 1328 b20. αι2. 437 a28. (in quibus libris Aristotelis saepius, in quibus rarius usurpatum legatur ἄρα, distinxit R. Eucken, de Ar dic ratione I p 50.) inter articulum et nomen ἄρα collocatum legitur τὸ ἄρα πῦρ οὐδὲν ἔχει βάρος Οδ4. 311 b27. in apodosi usurpatur ἄρα ε9. 19 a18. Γβ10. 337 a24. ψγ1. 425 a9. Ζμα1. 642 a13. Ηε10. 1134 b6. ημα34. 1196 a4 (cf οὖν, ὥστε). — εἰ ἄρα, εἴπερ ἄρα, ἐὰν ἄρα, εἰ μὴ ἄρα in pleno enunciato hypothetico, veluti εἰ δ' ἄρα ϗ σημαίνει, ἀλλ' οὐ ταὐτό· ἐὰν ἄρα τινὰ δέῃ ποιῆσαι μέγαν τι31. 181 b33. 24. 180 a10. α5. 102 a24. δ5. 127 a9. Πε11. 1315 a10. Κ6. 5 b14. αι2. 437 b19. 4. 442 b14. Μη4. 1044 b4. μ2. 1077 a33. ν1. 1087 b28. Ηκ10. 1081 b11. πο4. 1449 a7. πν2. 482 a11. 4. 483 a18. εἰ μή τι ἄρα διαφέρει Μι6. 1056 b12. (in interrogatione obliqua usurpari εἰ ἄρα negat Vahlen Ar Poet I 43, ac Μβ1. 995 b27. πο4. 1449 a7 ἆρα pro εἰ ἄρα restituit.) ἀλλ' εἰ ἄρα elliptice sine verbo, veluti τῶν δὲ ἄλλων οὐδὲν λέγεται καθ' αὑτό, ἀλλ' εἰ ἄρα, κατὰ συμβεβηκός Κ6. 5 b10. 8. 11 a20. τα15. 106 b7. κἂν ἄρα (i e ϗ ἐὰν ἄρα) Ζιζ20. 574 a22. eadem vi atque in eiusmodi protasibus hypotheticis ἄρα usurpatur in subsumtione, ἀλλ' ἦν ἄρα τὸ α δυνατόν· ϗ τὸ β ἄρα Μθ4. 1047 b22. — ὡς ἄρα Φζ9. 240 a21. f 40. 1481 a43. ὅτι οὐκ ἄρα πο17. 1455 b11. — ἄρα γε Ηε4. 1130 a22 (?). — ϗ ἄρα πζ4. 886 b7. — ἀλλ' ἄρα v ἆρα extr.

ἆρα. εἰ et ἆρα in eadem interrogatione coniuncta εἰ οὖν ἤρετο εἰ ὅσα τις μὴ ἔχει πρότερον ἔχων, ἆρά γε ἀποβέβληκε τοσαῦτα, οὐδεὶς ἂν ἔδωκεν τι22. 178 a35. — ἆρα et πότερον quomodo inter se differant τα4. 101 b30. in interrogatione directa ἆρα — ἢ Ηα4. 1096 b27, ἆρα — ἢ οὐ Αγ1. 71 a31. δ2. 90 a8. 3. 90 b19. τι10. 171 a36; in interrogatione obliqua ἆρα Μν2. 1088 b14, ἆρα — ἢ οὐ Φγ5. 204 b3. δ3. 210 a25. Αδ1. 89 b38, 8. 93 a2, 32. ψγ7. 431 b17 (Vhl Poet I 43 sq). in interrogationibus bimembribus (ἆρα — ἤ) alterum membrum a particula ἤ exorsum interdum responsionis vim habet Ηι3. 1165 b14, 17, 24, 31. α11. 1100 a12. Ρβ23. 1398 a16 (secundum lectionem cod A^c, cui non debebat οὐ addere Spgl). ἀλλ' ἆρα Αδ3. 90 b28. 6. 92 a6. cf ἤ. ipsum ἆρα in interrogationibus simplicibus non raro ita usurpatur, ut interrogatio vim habeat enunciati modeste vel dubitanter affirmantis (cf ἤ) Μη4. 1044 a35. Ηγ6. 1113 a23. ἆρά γε Ηα4. 1096 b27. γ4. 1112 a15. ξ4. 978 b17. ἆρ' οὖν Γα3. 318 a23. Ηα1. 1094 a22. θ15. 1163 a16. ι2. 1164 b27. 4. 1166 b3. ξ1. 974 b8. ἀλλ' ἆρα Φη4. 249 a3. Ηα4. 1096 b27. γ4. 1112 a15. Πγ10. 1281 a24. Μζ13. 1038 b16. ημα2. 1184 a25, 29. 17. 1189 a5. β6. 1200 b38. 8. 1207 a6 al. collatis his locis apparet pro ἀλλ' ἄρα scribendum esse ἀλλ' ἆρα Φη4. 248 a16. ξ2. 975 a18 (Bz Ar St I 73). Μζ7. 1033 a1 (ac deinde a2 γε pro δέ). πν2. 482 a3, et ἆρα pro ἄρα Γβ11. 337 b13. πν6. 484 b7. 9. 486 a4.

Ἀραβία μα12. 349 a5. γεώδης πιβ3. 906 b19. τὰ εὐώδη τἀκεῖθεν πιγ4. 908 a14. ἐν Ἀ. κάμηλοι θ2. 830 b5. Ζιε14. 546 b3. ὑαινῶν τι γένος θ145. 845 a24. σαῦροι Ζιθ28. 606 b5. — ὁ **Ἀραβικὸς** κόλπος κ3. 393 b16, 28. ὁ Ἀ. ἰσθμός κ3. 393 b32. κόμι Ἀραβικόν φτα3. 818 a5. Ἀραβικοὶ βέντελοι φτα4. 819 b21. — **Ἀράβιαι** κάμηλοι (dist Βακτριαναί) Ζιβ1. 498 b9, 499 a15. (camelus dromedarius C St K Ka Cr Su p 71 n 53 AZι I 70 n 25.)

ἀραιόδους. οἱ ἀραιόδοντες βραχυβιώτεροι Ζιβ3. 501 b23.

ἀραιός. νέφη ἀραιότερα, opp σφόδρα πυκνοῦν μβ6. 364 b25. ὁμίχλη ἀναθυμίασις νέφους ἀραιοτέρα κ4. 394 a21. ὀστοῦν

ἀραιόν Ζια7. 491 b1. τρίχες ἀραιαί χ6. 797 b27. φῶς ἀραιόν, ἀκτῖνες ἀραιαί χ1. 791 a19, 27. πάντα ἀραιότερα φαινόμενα πρὸς τὴν αἴσθησιν ἀσημότερα γίγνεται ακ802 a13. τοὺς πόρους ἀνεῷχθαι μᾶλλον ϗ ἀραιὰ τὰ σώματα εἶναι πβ8. 867 a15. ἀραιοί, opp πυκνόσαρκοι πα20. 861 b26, 33, 29, 36. ἀραιῶν τῶν πόρων ὄντων πβ42. 870 b37. ἀραιᾷ τροφῇ χρῆσθαι Πη16. 1335 b13. φωναὶ ἀραιαί, opp πυκναί ακ803 b28.

ἀραιότης φτα3. 819 a3. ἀραιότητες, opp πυκνότητες Φθ7. 260 b10 (cf μάνωσις b8, 11). φτβ8. 827 b37. διὰ τὴν μαλακότητα ϗ ἀραιότητα τῶν πόρων ακ802 a24.

ἀραιοῦν. τὸ θερμὸν ἀραιοῖ τὰ πυκνά πκδ10. 937 a4. ἀραιοῦν τὴν σάρκα, opp πυκνοῦν, ἡ σὰρξ ἀραιοῦται, opp πυκνοῦται πα52. 865 b19. 53. 866 a4. 29. 863 a4, 3. ε34. 884 a27. λζ3. 966 a14, 24. ἀραιουμένων τῶν πλησίον Ζγα20. 728 b26. ἀραιουμένων τῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ πόρων πε37. 884 b34. τοῦ ὑγροῦ οὔπω χυθέντος οὐδὲ ἠραιωμένου κ4. 394 a36.

ἀραιώδους. οἱ ἀραιώδοντες πλδ1. 963 b20. (ἀραιοὶ ὀδόντες codd, scr videtur ἀραιόδοντες.)

Ἀράξης μα13. 350 a24.

ἀράχνης ὁ, ἀράχνη ἡ, insectum. τὸ καρκίνιον ὅμοιον τοῖς ἀράχναις Ζιδ4. 529 b25. ὁ θύννων οἶστρός ἐστι τὸ μέγεθος ἡλίκος ἀράχνης Ζιε31. 557 a29. θ19. 602 a28. — ἰδιότροφον τὸ τῶν ἀραχνῶν γένος, ζῶσιν ἀπὸ τῆς τῶν μυιῶν θήρας Ζια1. 488 a16. cf ι40. 623 b14. οἱ ἀράχναι ἔξω ἐκχυμίζουσι τὸ ζῷον Ζιθ4. 594 a14. πότε ϗ πῶς ἀφίενται τὸ ἀράχνιον Ζι39. 623 a30. ἐργάζεται ὁ ἀράχνης ἐν ταῖς εὐδίαις πκς61. 947 a33, 34. φύσει τε ποιεῖ ϗ ἕνεκά του ὁ ἀράχνης τὸ ἀράχνιον Φβ8. 199 a22, 27. αἱ λειμώνιαι ἀράχναι πῶς προαποτίκτουσιν εἰς ἀράχνιον, ἐπῳάζουσαι ζῳοποιοῦσιν, ἐν πόσῳ χρόνῳ τέλειοι γίνονται· τίκτουσιν αἱ γλαφυραὶ ἐλάττω τὸ πλῆθος Ζιε27. 555 b7-17. cf 19. 553 a9. ἐκβάλλονται ὑπὸ τῶν τέκνων Ζιε26. 555 a24. — πόλεμος ἀσκαλαβώτῃ ϗ ἀράχνῃ Ζι1. 609 a29. (αἱ λειμώνιαι ἀράχναι araneorum species C, dolomedes mirabilis K p 697 n 4, lycosarum species Su p 233 n 50b.1. AZι I 161 II 1.— cf praeterea ἀράχνιον 2.)

ἀράχνιον. 1. tela aranearum. τὰ φαλάγγια ὅσα ὑφαίνει ἀράχνια, τὰ ἀποτεταμένα ἀράχνια Ζιε8. 542 a13. τίκτει ἐν ἀραχνίῳ, ἀφίησιν ἀράχνιον, περιέχεται ὑπὸ τοῦ ἀραχνίου, αἱ λειμώνιαι ἀράχναι προαποτίκτουσιν εἰς ἀράχνιον Ζιε27. 555 b1-8. cf ι39. 623 a2, 4, 7, 21. πότε ἀφιᾶσι τὸ ἀράχνιον, πῶς χρῶνται αὐτῷ Ζι39. 623 a15-30. τὰ ἀράχνια τὰ πολλὰ ὅταν φέρηται πνεύματός ἐστι σημεῖα πκς61. 947 a33, 37, 38. φύσει τε ποιεῖ ϗ ἕνεκά του ὁ ἀράχνης τὸ ἀράχνιον Φβ8. 199 a27. — ἔπεστιν οἷον ἀράχνιον ἐπὶ τῶν θαλαμῶν τῶν σπόγγων Ζιε16. 548 a29. ('membrana tenuis, similis telae aranearum' S I 328, in incerto relinquit AZι I 493 n 75). γίνεται ἐν τῷ ἐδάφει σκωλήκια μικρά, ἀφ' ὧν αὐξανομένων ὥσπερ ἀράχνια κατίσχει ὅλον τὸ σμῆνος Ζι40. 626 b18. τὰ πλεῖστα τῶν γινομένων ἐκ καμπῶν ϗ σκωλήκων ὑπὸ ἀραχνίων (i e ὑφασμάτων ὁμοίων τοῖς ἀραχνίοις) κατέχεται τὸ πρῶτον Ζιε19. 552 b25. — 2. insectum, i q ἀράχνης, ἀράχνη (non distingui usu vocabula ἀράχνης, ἀράχνη, ἀράχνιον iudicant S II 188, Su p 233 n 50, M p 228; plerisque locis ἀράχνης pro ἀράχνιον scribendum existimat AZι I 528 n 128). τὰ ἀράχνια γίνεται ἐκ ζῴων τῶν συγγενῶν Ζιε19. 550 b31. τὰ ἀράχνια πῶς ὀχεύεται ϗ γεννᾷ Ζιε27. 555 a27-b5. εἰσὶ τῶν ἀραχνίων (ἀραχνῶν ci A) ἔνιοι γλαφυρώτατοι ϗ λαγαρώτατοι ϗ τεχνικώτεροι περὶ τὸν βίον Ζι38. 622 b22. τῶν ἀραχνίων ϗ τῶν φαλαγγίων εἰσὶ πολλὰ γένη Ζι39. 622 b27. τῶν ἀραχνίων τῶν γλαφυρῶν ϗ ὑφαινόντων ἀράχνιον πυκνὸν δύο ἐστὶ γένη, descr Ζι39. 623 a25-b2. — κλῆρος ὃς ἐντίκτει ἐν τῷ κηρίῳ ὅμοιον ἑαυτῷ οἷον ἀράχνιον Ζιθ27. 605 b13. δεῖ τὰ τῶν ἀραχνίων ᾠὰ εἶδος τιθέναι σκώληκος Ζγγ9. 758 b9. (ἀραχνίων δύο γένη, τὸ μεῖζον μακροσκελέστερον liniphya triangularis K p 1011 n 1, aranea labyrinthica Su p 253 n 50 d 1; τὸ ἔλαττον συμμετρότερον aranea domestica K p 1011 n 2, Su p 233 n 50 d 2; τὰ δύο γένη tegenariarum et agelenarum species quaedam AZι I 161 II 2 *a.b.*)

ἀραχνιοῦν. τὸ σκωλήκιον τὸ ἀραχνιοῦν ϗ λυμαινόμενον τὰ κηρία Ζιθ27. 605 b10. φθείρεσθαι τὰ κηρία ϗ ἀραχνιοῦσθαι Ζι40. 625 a8, 14.

ἀραχνιώδης. αἱ χρυσαλλίδες τῶν ψυχῶν προσέχονται πόροις ἀραχνιώδεσιν Ζιε19. 551 a21. ὁ ξυλοφθόρος ἐν χιτῶνι ἀραχνιώδει Ζιε32. 557 b16. τὸ πρῶτον μικρὸν ϗ ἀραχνιῶδες τὸ γάλα ἐν τοῖς μαστοῖς Ζιη3. 583 a34. ὁ ναυτίλος ἔχει μεταξὺ τῶν πλεκτανῶν ἐπί τι συνυφές, λεπτὸν ϗ ἀραχνιῶδες Ζιε37. 622 b12.

ἀραχνώδης. σφῆκες ποιοῦσιν ἐκ φλοιώδους ϗ ἀραχνώδους ὕλης τὸ κηρίον Ζιε23. 554 b28.

Ἀραχώτης. ἐν Ἀραχώταις Ζιβ1. 499 a4.

ἀργεῖν ϗ ἀκινητίζειν τὰς αἰσθήσεις υ2. 455 a30. κύνες ἀργοῦντες, opp πονήσαντες Ζιζ20. 574 b29.

ἀργέστης, syn Ὀλυμπίας, σκίρων, Ἰάπυξ, τίνα ἔχει θέσιν ϗ ποιός ἐστι τὴν φύσιν μβ6. 363 b24, 29, 364 a14, 18, b5, 20 (ξηρός), 23 (χαλαζώδης), 30 (ἀστραπαῖος), 365 a3, 8. κ4. 394 b25. σ973 b17. f 238. 1521 b40.

ἀργής. ποῖος λέγεται κεραυνός, dist ψολόεις μγ1. 371 a10. κ4. 395 a27.

ἀργία. μεταβάλλειν εἰς ἐνέργειαν ἐξ ἀργίας ψβ4. 416 b3. δι' ἀργίαν τῶν κατὰ μόριον αἰσθήσεων ϗ ἀδυναμίαν τοῦ ἐνεργεῖν εν3. 461 a4. διαφεύγειν τὴν ἀργίαν τῶν σωμάτων Πη17. 1336 a27. διανέμειν τροφὴν ϗ ἀργίαν τοῖς δούλοις οα5. 1344 b8. ἀργία ὁ ὕπνος τῆς ψυχῆς, ᾗ λέγεται σπουδαία ϗ φαύλη Ηα13. 1102 b7. ηεβ1. 1219 b19. γραφὴ ἀργίας f 381. 1541 b17. ἀργία τῶν μελιττῶν, νόσημα Ζι40. 626 b19. — χωρὶς ἄλλης ἀργίας (ex Eur Med 296) Ρβ21. 1394 a33.

ἀργικέραυνος (v l ἀρχικέραυνος) Ζεύς (Orph VI, 10) κ7. 401 a28.

ἄργιλος πθ6. 890 a26.

ἀργιλώδης μα14. 352 b10.

Ἀργινοῦσα. τῆς Ἀσίας ἐν τῇ Ἀργινούσῃ Ζιζ29. 578 b27. ἡ ἐν Ἀργινούσαις ναυμαχία f 370. 1540 a10.

Ἀργοναῦται Πγ13. 1284 a23.

ἀργός, active πότερον ἀνθρώπου ἔργον ἐστὶν ἢ ἀργὸν πέφυκεν Ηα6. 1097 b30. οἱ ἀργότατοι νομάδες εἰσίν, ἀργοὶ χίλιοι θρέψονται Πα8. 1256 a31. β6. 1265 a15. πόδες ἀργότεροι πρὸς τὴν πορείαν Ζμδ8. 684 a6. ὁ ἀστερίας ἀργότατος Ζι18. 617 a7. γυναῖκες ἀργαί Ζι40. 627 a15. ὁ μεγαλόψυχος ἀργὸς ϗ μελλητής Ηδ8. 1124 b24. ἡ εὔνοια ἀργὴ φιλία Ηι5. 1167 a11. ἐν τοῖς ἀργοῖς τραγῳδίας μέρεσι ϗ μήτε ἠθικοῖς μήτε διανοητικοῖς πο24. 1460 b3. τὸ διατρίβειν νῦν ἀκριβολογουμένους ἀργόν ἐστιν Πη12. 1331 b19. — passive χώρα ἀργή, opp χρησίμη μα14. 352 a13. χώρα ἀργός οβ1349 a3. ἀγρὸς ἀργός (paromoeosis) Ργ9. 1410 a29. τέττιγες τίκτουσιν ἐν ἀργοῖς Ζιε30. 556 a30, b1.

ἀργός, exemplum ὀνόματος ἀγνωστοτέρου pro v λευκός τζ11. 149 a7.

Ἄργος. ἐν Ἄργει res publicae Πε3. 1302 b18, 1303 a6. 4. 1304 a25. 10. 1310 b27. Ρα14. 1375 a5. ἐν Ἄργει, εἰς Ἄργος f 549. 1574 b29. 449. 1551 b38. 596. 1576 b19. Ἄργους χωρίον τι καλούμενον Κύθνιον f 480. 1556 b38. ὁ τοῦ

Μίτυος (Βίτυος) ἀνδριάς πο9. 1452 a8. θ156. 846 a22. Πελασγοὶ ἐκπεσόντες ἐξ Ἄργους θ81. 836 b11. ἀκρίδος τι γένος θ139. 844 b23. ἰχθῦς ἐξ Ἄργους Ρα7. 1365 a27 (Simonid fr 165). — ἡ Ἀργεία ἐπὶ τῶν Τρωικῶν ἑλώδης μα14. 352 a10. Ναυπλία τῆς Ἀργείας Ζιθ19. 602 a8. — Ἀργεῖοι μα14. 352 a9. ἐχθροὶ τοῖς Λάκωσιν Ηγ11. 1117 a26. Πβ9. 1269 b4, 1270 a2. Ἀργείων πολιτεία f 439-441. Ἀρχωνίδης ὁ Ἀργεῖος, Ἄνδρων ὁ Ἀργεῖος f 99. 1494 a10, 14, 19.

ἀργύριον. εὐπορῶν ἀργυρίου οβ1349 a33. ἐξαπατῆσαι ἐπὶ ἀργυρίῳ Ρα15. 1376 a20. — τὸ ἀργύριον ζέον ἐκπαφλάζει πκδ9. 936 b25.

ἀργυρογνώμων Ρα15. 1375 b5.

ἀργυροκοπεῖον πκδ9. 936 b26.

ἄργυρος. τοῦ χαλκὸν ἢ ἄργυρον γενέσθαι τίς ἡ αἰτία μδ12. 390 b12. ἄργυρος ὕδατος, ὀσμώδης μδ10. 389 a7. αι5. 443 a19. ἄργυρος κοῖλος ἐκ τῶν ἱερῶν οβ1350 b23. τὸν θεὸν μῖξαί τισιν ἄργυρον (Plat Rep III 415 A) Πβ5. 1264 b14. — ἄργυρος χυτός ψα3. 406 b9, ἄπηκτον μδ8. 385 b4.

Ἀργυροῦν ὄρος μα13. 350 b14.

ἀργυφέοιο ὕδατος (Emp 353) αν7. 473 b19.

Ἀργώ Πγ13. 1284 a24.

ἄρδειν. οἱ γεωργοὶ πειρῶνται μίξαντες (γῇ) ἄρδειν Γβ8. 335 a14. ὅσα θερμῷ ἄρδεται τῶν φυομένων, σκληρότερα πι60. 898 a8.

ἀρδεύειν ἕωθεν, νυκτός, δείλης πκ15. 924 b15. λάχανα ἀρδευόμενα Ζιθ19. 601 b13.

Ἀρδιαῖοι Ἰλλυριοί θ138. 844 b9.

Ἀρέθουσα διὰ πενταετηρίδος κινεῖται θ172. 874 a3.

Ἀρειμάνιος, ὄνομα τοῦ κακοῦ δαίμονος f 8. 1475 a38.

Ἀρειοπαγίτης. μὴ πάντα δικάζειν τοὺς Ἀρειοπαγίτας f 366. 1539 b32.

Ἄρειος πάγος. ἐν Ἀρείῳ πάγῳ δοῦναι δίκην Ρβ23. 1398 b26, ἀποφυγεῖν ημα16. 1188 b33. εἰσάγειν δίκας εἰς Ἄρειον πάγον f 385. 1542 a21. δίκαι ψευδομαρτυριῶν τῶν ἐξ Ἀρείου πάγου f 378. 1541 a11. οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου μετὰ τὸν πρότερον λόγον φυγόντες f 401. 1545 a17. οἱ ἐν Ἀ. π. νόμοι Ρα1. 1354 a23. Πεισίστρατος ὑπέμεινε δίκην Πε12. 1315 b22. ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή f 360. 1539 a12. ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ ὀλιγαρχικόν Πβ12. 1273 b39. ε4. 1304 a20. τὴν ἐν Ἀ. π. βουλὴν Ἐφιάλτης ἐκόλουσε ϗ Περικλῆς Πβ12. 1274 a7.

Ἀρειφράδης v Ἀριφράδης.

ἀρείων. ἃ ὑμῖν ἄρειον μὴ γνῶναι f 40. 1481 b10.

ἀρέσκεια, opp αὐθάδεια, σεμνότης ηεβ3. 1221 a8, 27. γ7. 1233 b34. ημα29. 1192 b30.

ἀρέσκειν. ἀρέσκει αὐτοῖς τὸ μὴ λαμβάνειν Ηδ3. 1121 b30. ἀρέσκουσιν ἑαυτοῖς Ηι4. 1166 b3. εἰ δὲ ταῦτα μὴ ἀρέσκει Ηγ6. 1113 a23. κ6. 1176 b1. — med πῶς ἂν φίλοι εἶεν μὴ ἀρεσκόμενοι τοῖς αὐτοῖς Ηι3. 1165 b28. cf κ5. 1175 b11. Σιμωνίδῃ οὐκ ἀρεσκόμενος Ηδ2. 1121 a7.

ἄρεσκος, def Ηβ7. 1108 a28. δ12. 1126 b12, 1127 a7 (cf ι10. 1171 a17, 18). ηεγ7. 1233 b37. ημα29. 1192 b34. syn κόλαξ ημβ3. 1199 a17.

ἀρετή, universe. ἀρετὴ κτήσεως, σώματος, ὀφθαλμοῦ, ἵππου, θύννων Πα13. 1259 b20. Ρα5. 1361 b3-35. Φη3. 246 b4-7. φ2. 806 b34. Ηβ5. 1106 a17. θ136. 844 a33. ἀρετὴ ἀποδείξεως, λόγου ῥητορικοῦ, λέξεως Αγ24. 85 a22. Ργ2. 1404 b37. 12. 1412 a22. ἀρετὴ κλέπτου, συκοφάντου Μδ16. 1021 b19, 22. ἡ ἀρετὴ τελείωσίς τις, ὅταν γὰρ λάβῃ τὴν ἑαυτοῦ ἀρετήν, τότε λέγεται τέλειον ἕκαστον· ἀρετὴ τὸ κατὰ φύσιν Μδ16. 1021 b20. Φη3. 246 a13, 14, b28, 29. ἡ ἀρετὴ περὶ ταῦτα, ὑφ' ὧν ἀλλοιοῦσθαι πέφυκε τὸ ἔχον Φη3. 246 b18. αἱ ἀρεταὶ ἐν τῷ πρός τι πῶς ἔχειν Φη3. 246 b3, a30. — ἀρετή sensu morali. disciplinae moralis τὸ τέλος οὐ γνῶσις ἀλλὰ πρᾶξις Ηα1. 1095 a5. β2. 1103 b26. κ10. 1179 a35. ηεα5. 1216 b20. ἀρετῆς τί ἐστιν ἔργον αρ8. ἀρετὴ quomodo referatur ad εὐδαιμονίαν Ηα13. 1102 a5. κ6. 1176 b7. Πδ11. 1295 a37. ηεα1. 1214 a33. ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἀρετὴ εἴη ἂν ἕξις ἀφ' ἧς ἀγαθὸς ἄνθρωπος γίνεται ϗ ἀφ' ἧς εὖ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον ἀποδώσει Ηβ5. 1106 a22, 15 (cf ζ2. 1139 a17). ηεβ1. 1218 b38, 1219 a27, 32, 1220 a29. 5. 1222 a6. ημα4. 1185 a38. Ρα9. 1366 a36. Πγ4. 1276 b39. Φη3. 247 a2. ἀρετὴν ἀνθρωπίνην λέγομεν οὐ τὴν τοῦ σώματος ἀλλὰ τὴν τῆς ψυχῆς Ηα13. 1102 a16. (ἀνοσιώτατον ἄνευ ἀρετῆς ὁ ἄνθρωπος Πα2. 1253 a36). quoniam ψυχῆς discernitur μόριον τὸ ἄλογον, λόγου πῃ μετέχον et τὸ λόγον ἔχον, duo sunt virtutum genera, αἱ ἠθικαὶ ἀρεταί sive αἱ τοῦ ἤθους ἀρεταί et αἱ διανοητικαί (τῆς διανοίας, λογικαί) ἀρεταί Ηα13. 1102 a23-1103 a10. β1. 1103 a14-18. 7. 1108 b9, 10. γ13. 1117 b24. ζ2. 1139 a1. ηεβ1. 1220 a4-13. 4. 1221 b29-34. Πα13. 1260 a6. ἀρετὴ τοῦ λογιστικοῦ, τοῦ θυμοειδοῦς, τοῦ ἐπιθυμητικοῦ αρ1. 1249 b26. — περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς Ηβ-ε. ηεγ. ημα20-34. — a. ad definiendam eius notionem Ηα13-β9. ἠθικαὶ ἀρεταὶ οὐκ εἰσὶν ἐπιστῆμαι Ηε1. 1129 a13 (cf η3. 1145 b21 sqq). ηεη13. 1246 b1 (cf Σωκράτης τὰς ἀρετὰς ἐπιστήμας ἐποίει, οὐκ ὀρθῶς ημα1. 1182 a16. ηεα5. 1216 b6.), οὐ δυνάμεις Ηβ4. 1106 a6. ημα7. 1186 a14, οὐ πάθη Ηβ4. 1105 b28. ημα7. 1186 a12. αἱ ἀρεταὶ ἕξεις εἰσίν Ηα13. 1103 a9. β4. 1106 a11. 1. 1103 b22. ε1. 1129 a14. Φη3. 246 a11, 30. τὸ βεβαίως ϗ ἀκινήτως ἔχειν Ηβ3. 1105 a33. ἡ ἀρετὴ μόνιμον, ἀμετάπτωτον Ηθ4. 1156 b12. ημβ11. 1209 b13. ἡ ἀρετὴ σπουδαῖον f 85. 1490 b43. — τὰ κατὰ τὰς ἀρετὰς γινόμενα οὐκ ἐὰν αὐτά πως ἔχῃ, δικαίως ἢ σωφρόνως πράττεται, ἀλλὰ ϗ ἐὰν ὁ πράττων πως ἔχων πράττῃ, πρῶτον μὲν ἐὰν εἰδώς, ἔπειτ' ἐὰν προαιρούμενος ϗ προαιρούμενος δι' αὐτά Ηβ3. 1105 a28-32. cf ζ13. 1144 a18. ε13. 1137 a12. αἱ ἀρεταὶ ἑκούσιον Ηγ7. 1113 b6. ηεβ6. 1223 a20. ημα9. 1187 a29. β8. 1207 a22. (εἰ ἔστιν ἀρετή, οὐκ ἔστι τύχη f 88. 1491 b19.) αἱ ἀρεταὶ προαιρέσεις τινὲς ἢ οὐκ ἄνευ προαιρέσεως Ηβ4. 1106 a3. ζ2. 1139 a22. κ8. 1178 a34. ηεγ7. 1234 a25. αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις καλαὶ ϗ τοῦ καλοῦ ἕνεκα Ηδ2. 1120 a23 (cf καλός). ημα22. 1191 b20. τὸ κατ' ἀρετὴν ἡδὺ ἢ ἄλυπον, ἥκιστα δὲ λυπηρόν Ηδ2. 1120 a27. ημβ7. 1206 a11-23. 11. 1209 b33, a7. ἀρετῆς ἴδιον ὃ τὸν ἔχοντα ποιεῖ σπουδαῖον τε3. 131 b1. Κ8. 10 b7. οἱ ἀπ' ἀρετῆς Ηδ1. 1120 a22. eo quod in virtute non ἔργον solum spectatur, sed τὸ πῶς ἔχοντα πράττειν, differt ἀρετή et τέχνη Ηβ3. 1105 a23-b3. cf ζ5. 1140 b24. Μδ29. 1025 a12. — ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς ϗ λύπας ἐστί Ηβ2. 1104 b8-1105 a13. η12. 1152 b5. κ8. 1178 a15. ημα6. β7. 1204 a29. Φη3. 247 a8, 24. Πθ5. 1340 a15, περὶ πάθη ϗ πράξεις Ηβ6. 1106 b16. γ1. 1109 b30. (πάθη quomodo cum ἡδονῇ et λύπῃ cohaereant cf ημα7. 1186 a12.) ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας τινὰς ϗ ἠρεμίας Ηβ2. 1104 b24. ηεβ4. 1222 a4. Φη3. 246 b19, 247 a22. — ἡ ἀρετὴ τοῦ μέσου ἂν εἴη στοχαστική· τὸ μέσον οὐ τὸ τοῦ πράγματος, ἀλλὰ τὸ πρὸς ἡμᾶς Ηβ5. 1106 b15, 7. γ7. 1114 b26. ηεβ3. 1220 b34. 5. 1222 a10. ημα5. 1185 b13. 7. 1186 a20. (μέσον, syn ὡς δεῖ sim cf μέσος). κατὰ τὴν οὐσίαν μεσότης ἐστὶν ἡ ἀρετή, κατὰ δὲ τὸ ἄριστον ϗ τὸ εὖ ἀκρότης Ηβ6. 1107 a7. (πότερον εἰς ὑπερβολὴν γενόμεναι αἱ ἀρεταὶ χείρους ποιοῦσι, πότερον ἔστιν ἀρετῇ κακῶς χρῆσθαι

ημβ3. 1200 a11-35. 7. 1206 a36-b17. ηεη13. cf Πγ10. 1281 a19.) — inde plena conficitur definitio: ἕξις προαιρετική, ἐν μεσότητι οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς, ὡρισμένη (fort ὡρισμένῃ) λόγῳ ϗ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν Ηβ6. 1106 b36. ἕξις προαιρετικὴ μεσότητος τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐν ἡδέσι ϗ λυπηροῖς ηεβ10. 1227 b8. — *b*. virtutis origo et incrementa. τῆς ἀρετῆς ἀρχὴ ϗ ἡγεμὼν οὐκ ἔστιν ὁ λόγος, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ πάθη ημβ7. 1206 b18-29. ἐν ταῖς φυσικαῖς ἀρεταῖς ἡ ὁρμὴ μόνον ὑπάρχει πρὸς τὸ καλὸν ἄνευ λόγου ημβ3. 1199 b38. cf 7. 1206 b19. Ζια1. 488 b12 sqq. θ1. ι1. φυσικὴ ἀρετή, opp κυρία Ηζ13. 1144 b3-17. ηεγ7. 1234 a28. opp τελεία ημβ3. 1200 a4 (aliter τελεία ἀρετή dicitur Ηε3. 1129 b30, 31, cf 1130 a7). ἡ χρήσιμος ἀρετὴ ϗ πολιτική Ζμα1. 642 a30. χωρίζεσθαι ἀλλήλων τὰς ἀρετὰς κατὰ μὲν τὰς φυσικὰς ἐνδέχεται, καθ' ἃς δὲ ἁπλῶς λέγεται ἀγαθὸς οὐκ ἐνδέχεται Ηζ13. 1144 b33. ημβ3. 1199 b36-1200 a11. ad efficiendam virtutem quid conferant φύσις, ἔθος, διδαχή (λόγος, προαίρεσις) Ηκ10. 1179 b20 sqq. β1. 1103 a17, 19, 24. ημα35. 1197 b38 sqq. Πη13. 1332 a40. cf Ηη9. 1151 a18. — ἡ κυρία ἀρετὴ οὐ γίνεται ἄνευ φρονήσεως· οὐ μόνον κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ἀλλὰ ϗ μετὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου Ηζ13. 1144 b17, 27. ημβ3. 1200 a4. 7. 1206 b10 sqq. α35. 1198 a10-22. συνέζευκται ϗ ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ ϗ αὕτη τῇ φρονήσει Ηκ8. 1178 a16. ζ13. 1144 b31, 20 (cf φρόνησις ϗ ἀρετή Πα2. 1253 a34). ἡ μὲν ἀρετὴ τὸν σκοπὸν ποιεῖ ὀρθόν, ἡ δὲ φρόνησις τὰ πρὸς τοῦτον Ηζ13. 1144 a8, 20, 1145 a5. ηεβ11. γ1. 1230 a31. ημα18. 1190 a8 sqq. ἡ ἀρετὴ σῴζει τὴν ἀρχήν Ηη9. 1151 a15. ἡ ἀρετὴ τοῦ νοῦ ὄργανον ηεη14. 1248 a29. ἀρετή, dist δεινότης Ηζ13. 1144 b2 (cf φρόνησις). — *c*. ἠθικῆς ἀρετῆς εἴδη enumerantur Ηβ7. ηεβ3. Ρα9. 1366 b1. γ12. 1414 a21, describuntur Ηγ8-ε (cf supra p 92 b22); quaedam μεσότητες non ipsis virtutibus moralibus adnumerantur ημα33. 1193 a36-38, veluti ἐγκράτεια Ηη1. 1145 a36-b2, quamquam ea est σπουδαία ἕξις Ηη9. 1151 a27, et αἰδώς Ηδ15. 1128 b10, cf β7. 1108 a31. ἡρωική τις ϗ θεία ἀρετή, opp θηριότης Ηη1. 1145 a20. ημβ5. — aliud virtutum discrimen inde oritur, quod vel naturali indole vel gradu civili homines differunt Πα13. 1260 a26. ἀρετὴ δούλου, δεσπότου, παιδός, γυναικός, ἀνδρός Πα13. 1259 b21, 1260 a15, 31, 33. οὐχ οἷόν τ' ἐπιτηδεῦσαι τὰ τῆς ἀρετῆς ζῶντα βίον βάναυσον ἢ θητικόν Πγ5. 1278 a21. ἀρετὴ ἀρχόντων, ἀρχομένων Πα13. 1259 b33, 1260 a3. γ4. 1277 b19, 27. πότερον ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ϗ πολίτου σπουδαίου Πγ4. 1276 b17, 32, 1277 a1, 10, 26, b15. γ18. 1288 a38. η14. 1333 a12. ἀρεταὶ ὀργανικαὶ ϗ διακονικαί Πα13. 1259 b23. ἀρετὴ πολεμική Πγ12. 1283 a20. ἀρετὴ πολιτική Πγ9. 1280 b5, 1281 a7. τὴν ἀρετὴν δεῖ εἶναι πρὸς τὴν πολιτείαν Πγ4. 1276 b30. — bona, quibus cives alii alios antecedunt, saepe inter se coniunguntur et dist ἀρετή, παιδεία, εὐγένεια, πλοῦτος, veluti Πδ4. 1291 b29. 2. 1289 a33. 3. 1290 a1. 7. 1293 b15, 18. 8. 1294 a11, 20, 22. 11. 1295 a27. 15. 1300 a17. ε1. 1301 b40. 3. 1303 b15. γ13. 1283 a25, 1284 b33. α6. 1255 a13, 39. Ρβ4. 1381 a27 al. ἡ εὐγένεια ἀρετὴ γένους f 85. 1490 b43. — ἀρετὴ διανοητικὴ τὸ πλεῖον ἐκ διδασκαλίας ἔχει τὴν γένεσιν ϗ τὴν αὔξησιν Ηβ1. 1103 a15. ἀρεταὶ διανοητικαὶ def Ηζ. τί χρήσιμοί εἰσιν Ηζ13. — περὶ ἀρετῆς ϗ κακίας, ex quo fundamento λόγοι ἐπιδεικτικοί Ρα9. ἡ ἀρετὴ ἀνέγκλητον ηεη10. 1243 a3. ἀρ. οὐδεμία ἄνευ μεγέθους ηεγ5. 1232 b33. ἀρ. ἡ μὲν ὅλη ἡ δὲ μόριον ηεβ1. 1219 a37. — Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ· ἁ τλάμων Ἀρετά f 625. 1583 b8. 596. 1575 b11.

Ἄρης πρὸς Ἀφροδίτην συζευχθείς Πβ9. 1269 b28. ἀσπὶς φιάλη Ἄρεος (Ἄρεως) Ργ4. 1407 a17. 11. 1412 b35, 1413 a6. πο21. 1457 b22, 32. (acc Ἄρην 1457 b21). ὃν κτάνεν ὠκὺς Ἄρης f 596. 1575 b9. — Ἄρης sidus Οβ12. 292 a5. κ2. 392 a26.

ἀρητήρ (Hom A 11, 94) πο21. 1457 b35.

Ἀρθριδίτης νομός οβ 1353 a6.

ἄρθρον. 1. artus, articulus corporis. τὸ ἄρθρον ἀεὶ δυοῖν ὅρος ατ972 b25. ἄρθρα χειρὸς ϗ βραχίονος καρπός (i e carpus AZι ad h l) Ζια15. 494 a1. τὰ νεῦρα διεσπασμένα περὶ τὰ ἄρθρα ϗ τὰς τῶν ὀστῶν ἐστὶ κάμψεις Ζιγ5. 515 b4. ἡ δύναμις ἡμῶν ἐν τοῖς ἄρθροις ἐστίν πα24. 862 a30, 32. οἱ ἐν τοῖς μαλακοῖς περίπατοι τοῖς ἄρθροις κοπιώδεις· τῶν γὰρ ἄρθρων πυκνὰς τὰς κάμψεις ποιοῦσιν πε40. 885 b2. — χειρὸς θέναρ διῃρημένον ἄρθροις (lineis, incisuris) Ζια15. 493 b33. — 2. ἄρθρον i q αἰδοῖον. ὁ δελφὶς ἔχει μαστοὺς πλησίον τῶν ἄρθρων Ζιβ13. 504 b23. τὰς ὑστέρας ἔχουσι πρὸς τοῖς ἄρθροις (opp πρὸς τῷ ὑποζώματι) αἱ γυναῖκες ϗ τίνα ἄλλα ζῷα Ζιγ1. 510 b9. Ζγα3. 716 b34. 8. 718 a38. γ1. 749 a30, 751 a30. (τῶν σελαχῶν) γίγνεται ζῷα ἐκ τοῦ ᾠοῦ πρὸς τοῖς ἄρθροις Ζγα11. 719 a4. δικνεῖσθαι πρὸς τὸν θώρακα τὰς κινήσεις ἀπὸ τῶν ἄρθρων Ζγβ7. 747 a21. οὐδὲ τῶν ἄρθρων οἱ ἡμίονοι οἱ ἄρρενες ὀσφραίνονται τῶν θηλειῶν Ζγβ8. 748 b26. — 3. ἄρθρον φωνῆς. ὁ δελφὶς γλῶτταν οὐκ ἀπολελυμένην ἔχει οὐδὲ χείλη ὥστε ἄρθρον τι τῆς φωνῆς ποιεῖν Ζιδ9. 536 a3. ἡ ἐν τοῖς ἄρθροις φωνή, ἣν ἄν τις ὥσπερ διάλεκτον εἴπειεν Ζιδ9. 536 b11. — 4. ἄρθρον, vocabulum grammaticum. πρόσεχε τοῖς καλουμένοις ἄρθροις ὅπως ἐν τῷ δέοντι προστιθῆται ρ26. 1435 a35. ἄρθρον def πο20. 1457 a6 (difficillima de hoc loco vel interpretando vel emendando quaestio, cf Vhl Poet III 234-236, 306-312, Steinthal Gesch p 257 sqq, Schömann Redetheile p 115 sqq, J Jahrb Suppl V 1-67).

ἀρθροῦν. κνῆμαι ἠρθρωμέναι φ6. 810 a28 (cf διηρθρωμένος a16). τὰ ἠρθρωμένα. opp τὰ ἄναρθρα πι49. 896 b2.

ἀρθρώδης. καρδίαι ἀρθρωδέστεραι, opp ἀναρθρότεραι Ζμγ4. 667 a9. ὅσοι τὸ μετάφρενον ἔχουσι μέγα ϗ εὔσαρκον ϗ ἀρθρῶδες φ6. 810 b26. ὅλον τὸ σῶμα ἀρθρῶδες ϗ νευρῶδες φ5. 809 b30.

ἀριδάκρυοι οἱ μεθύοντες πγ24. 874 b8.

ἀρίδακρυς πλ1. 953 b11. γυνὴ ἀνδρὸς ἀρίδακρυ μᾶλλον Ζιι1. 608 b9.

ἀριθμεῖν τί ἐστιν ατ968 b2, 969 a31, b3. οὐδὲν ἄλλο πέφυκεν ἀριθμεῖν ἢ ψυχή Φδ14. 223 a25. ἄνθρωπος τὸ ἐπιστάμενον ἀριθμεῖν (Plat) τζ5. 142 b26. πλ6. 956 a12. ἀριθμεῖται ἕκαστον ἑνί τινι συγγενεῖ Φδ14. 223 b13. τὸ ἀριθμούμενον, dist ᾧ ἀριθμοῦμεν Φδ11. 219 b6. ἀριθμουμένου (ἐναριθμουμένου Wz) τοῦ ἐξ ἀρχῆς τι6. 168 b25. — ἀριθμεῖν τὰ τῶν πολιτειῶν εἴδη Πδ7. 1293 a41. ἐν τοῖσι πολλοῖς ἠριθμημένῳ στρατοῦ (Eurip fr 785) Ηζ9. 1142 a4. — (ἀριθμεῖν τὰ πόρρω, fort ἀθρεῖν πγ20. 874 b6 cf 872 a19 Bz Ar St IV 404). — ἀριθμητόν Φγ5. 204 b9. δ11. 219 b6. 14. 223 a23. dist μετρητὸν Μδ13. 1020 a9. ἡ ὕλη ἀριθμητή (ἀρρύθμιστος ci Bz Ar St I 237) Φα7. 190 b25.

ἀριθμητικὸς ἀριθμός Μμ8. 1083 b16 (cf ἀριθμός) ἀριθμητικὴ ἰσότης, opp ἡ κατ' ἀξίαν Πε1. 1302 a7. ἀριθμητικὴ ἀναλογία Ηβ5. 1106 a35. ε7. 1132 a1, 30. μεσότης ἀριθμητική, ἁρμονική f 43. 1483 a6. αἱ ἐξ ἐλαττόνων ἐπιστῆμαι ἀκριβέστεραι τῶν ἐκ προσθέσεως λεγομένων, οἷον ἀριθμητικὴ γεωμετρίας ΜΑ2. 982 a28 Bz. Αγ27. 87 a34, 35.

ἀριθμός. τέτταρα τὸν ἀριθμόν, ἴσα τὸν ἀριθμόν Πγ14. 1285 b20. μγ2. 372 a1. Ζγβ6. 742 b35 al, sed τοσαῦτα ἀριθμῷ ρ2. 1421 b12 (cf Spgl ad h l p 102). ὑπερβάντες τὸν ἐφεξῆς τῶν μορίων ἀριθμόν Ζμγ7. 670 b30. βούλεται ἡ φύσις τοῖς τούτων ἀριθμοῖς (τῶν περιφορῶν τῶν ἄστρων) ἀριθμεῖν τὰς γενέσεις Ζγδ9. 778 a5. — τιθέναι εἰς ἀριθμόν Αδ1. 89 b25 Wz. — ἀριθμὸς διχῶς, τὸ ἀριθμούμενον ϗ [τὸ] ἀριθμητόν ϗ ᾧ ἀριθμοῦμεν Φδ11. 219 b6. 14. 223 a24. ἀριθμός def ποσὸν διωρισμένον, πλῆθος ἑνὶ μετρητόν, πλῆθος μέτρων, μονάδων, ἀδιαιρέτων sim Κ6. 4 b23. Φγ7. 207 b7. Μδ13. 1020 a13. ι1. 1053 a30. 6. 1057 a3. μ9. 1085 b22. ν2. 1088 a5, 1089 b34. ὁ ἀριθμὸς τῶν διωρισμένων ἐστί, opp συνεχές Κ6. 4 b23, 31. Φδ12. 220 b3 (cf 11. 219 b4). ψγ1. 425 a19. cf πιζ1. 916 a9. — numerus mathematicus (abstractus, purus) opponitur et numero rerum sensibilium et numero ideali, ἀριθμὸς προβάτων κυνῶν, πύρινος, γήϊνος, σωματικός, αἰσθητός Φδ14. 224 a2. Μν5. 1092 b19. 3. 1090 b35. ν5. 1092 b22. (cf Φδ14. 224 a13.) ἀριθμὸς μαθηματικός, ἀριθμητικός, μοναδικός Ηε6. 1131 a39. Μμ8. 1083 b16. 6. 1080 a21, b30 Bz. 7. 1081 a21. 8. 1083 b2. 9. 1086 a5. ν2. 1088 b34. 3. 1090 b33, 35. 5. 1092 b19, 24. οἱ περὶ ἀριθμοὺς τη3. 153 a10. ἀριθμὸς εἰδητικός v infra. — τὸ ἓν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ϗ μέτρον Μδ15. 1021 a13. 6. 1016 b18 Bz. ι1. 1052 b18 (cf 6. 1057 a4). ν1. 1087 b33. ατ969 a15. ἐλάχιστος ἀριθμὸς ἡ δυάς Φδ12. 220 a27. ὁ ἀριθμὸς ἀριθμεῖται κατὰ πρόσθεσιν Μμ7. 1081 b14. ὁ ἀριθμὸς τίνι εἷς Μη3. 1044 a3. — οἱ ἀριθμοὶ ποιοί τινες, eius genera πρῶτος, σύνθετος, ἄρτιος περιττός, ἀφ' ἑνὸς διπλασιαζόμενος, ἰσόπλευρος, ἑτερομήκης, τετράγωνος, κύβος, στερεός Μδ14. 1020 b3. γ2. 1004 b10. Αγ4. 73 a40. Κ10. 12 a6. ΜΑ6. 987 b34 Bz. μ8. 1084 a2, 3, 6 Bz. ν5. 1092 b12. 6. 1093 a7. Πε12. 1316 a8. πιε3. 910 b32. ἀριθμοὶ ἁρμονικοί ψα3. 406 b29. ἀριθμὸς ἄπειρος, πεπερασμένος Φγ4. 203 b25. Οα5. 272 a1. Μμ8. 1083 b36. ὁ δέκα ἀριθμὸς διὰ τί τέλειος πιε3. 910 b32, 37. — ἕν, τὸ αὐτὸ ἀριθμῷ, dist εἴδει (λόγῳ), γένει, κατ' ἀναλογίαν τα7. 103 a9, 23. Μδ6. 1016 b32 Bz. 9. 1018 a13. ι3. 1054 a34. κ2. 1060 b29. μ10. 1086 b26. ν1. 1087 b12. Φα7. 190 a15. η1. 242 a33. Γβ11. 338 b13, 18. μβ3. 357 b28. ψα5. 411 b21. Ζγβ1. 731 b33. (cf πᾶν κατ' ἀριθμόν, κατ' εἶδος Αγ5. 74 a31). τὸ ἀριθμῷ ἓν i q τὸ καθ' ἕκαστον Μβ4. 999 b33. ι1. 1052 a31. inde explicatur ὕστερον γενέσει ἡ ἐνέργεια ἡ κατ' ἀριθμόν Μθ9. 1051 a32. aliter opp τῷ ἀριθμῷ et τῷ λόγῳ, τῷ εἶναι, τῇ δυνάμει, veluti τὸ μέσον πρὸς ἑκάτερον ἄμφω ἐστί, ϗ τῷ μὲν ἀριθμῷ ἕν, τῷ λόγῳ δὲ δύο al. Φθ8. 262 a21, 263 b13. Γα5. 320 b14. 8. 326 b6. ψγ2. 427 a2, 5. ζ1. 467 b25. — τὰ ὕστερον γένη τοῦ ἀριθμοῦ (i e τὰ μήκη, ἐπίπεδα etc) Μμ9. 1085 a8. cf Φε3. 227 a20. ψα3. 407 a8. — ἐν ἀριθμῷ εἶναι τί ἐστι Φδ12. 221 a11. ἐν ἀριθμῷ εἶναι τὴν μῖξιν, ἐν ἀριθμοῖς, ἐν ἀριθμοῖς εὐλογίστοις Μν6. 1092 b27 Bz. αι3. 439 b32, 440 a3, 5, b20 (opp καθ' ὑπεροχήν). 4. 442 a16. ἐν ὅλοις ἀριθμοῖς, syn ἐν ὅλοις ὅροις πιθ35. 920 a32, 28. κατ' ἀριθμούς, opp ἀορίστως αι4. 442 a15. (cf κατὰ μὴ σύμμετρον ἀριθμόν Μδ15. 1021 a5. οὐδένα ἔχει λόγον τὸ μηδὲν πρὸς ἀριθμόν Φδ8. 215 b13. λόγος ἀριθμῶν, λόγος ἐν ἀριθμοῖς ΜΑ9. 991 b13, 20. ν5. 1092 b14. 6. 1092 b31. Αδ2. 90 a18, 20, 22. ἀριθμός, opp λόγος ἀριθμῶν Μν5. 1092 b22 (cf ἀριθμῷ, opp κατ' ἀξίαν Πε1. 1301 b30. ζ2. 1317 b4), sed etiam ἀριθμός significat i q λόγος ἀριθμῶν: τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι ϗ ἀριθμόν ΜΑ5. 986 a3. τῷ ἀνάλογον ϗ τῷ ἀριθμῷ ὃν ἔχει πρὸς ἕκατερον ψγ7. 431 a23. ἀριθμὸν ἔχει ἡ ἐν περιόδοις λέξις Ργ9. 1409 b5. ὁ ῥυθμὸς τεταγμένον ἀριθμὸν ἔχει πιθ38. 920 b33. — οἱ ἀριθμοὶ πότερον οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὔ Μβ5. 1001 b26-1002 b11 Bz. — (Pythag) ἀριθμοὺς ποιοῦσι τὰ ὄντα, ἐξ ἀριθμῶν συντιθέασι τὸν οὐρανόν, τὸν ἀριθμὸν εἶναι τὴν οὐσίαν ἁπάντων ΜΑ5. 985 b26, 987 a19. ν3. 1090 a22. Ογ1. 300 a15, 16. πάντα ἀνάγειν εἰς ἀριθμοὺς Μζ11. 1036 b12. ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό τε ἄρτιον ϗ τὸ περιττόν ΜΑ5. 986 a17. ἡ τάξις ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ ἣν ἐποιοῦντο τῶν ἀριθμῶν οἱ Πυθαγόρειοι f 197. 1513 a37. — (Plato et Platonici) ἡ ψυχὴ ἀριθμὸς αὐτὸς αὑτὸν κινῶν τζ3. 140 b2. ἀριθμοὶ τὰ εἴδη αὐτὰ τῶν πραγμάτων, ὁ τοῦ ἐπιπέδου ἀριθμὸς δόξα, ὁ τοῦ στερεοῦ αἴσθησις ψα2. 404 b25, 27, 23. ἄλλος ἀριθμὸς αἱ ἰδέαι f 11. 1475 b28. ἡ τῶν εἰδῶν ἀριθμός, ὁ εἰδητικὸς ἀριθμός, οἱ νοητοὶ ἀριθμοί, opp ὁ μαθηματικός (cf supra) ΜΑ8. 990 a30. μ7. 1081 a21. 8. 1083 b2. 9. 1086 a5. ν2. 1088 b34. 3. 1090 b33, 35. 5. 1092 b19. τοὺς ἀριθμοὺς πρώτους τῶν ὄντων εἶναι Μμ8. 1083 a23. πρῶτος ἀριθμός (i e εἰδητικός) Μμ6. 1082 b22 (Bz et ad ΜΑ6. 987 b34). 7. 1081 a5. γένεσις τῶν ἀριθμῶν Μν4. 1091 a28. ἀρχὴ ἀριθμῶν αὐτὸ τὸ ἓν Μμ8. 1083 a24. πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί Μν2. 1089 b12. ἀριθμὸς τέλειος μέχρι τῆς δεκάδος Μμ8. 1084 a12, 32. οὐθὲν διώρισται ὁποτέρως οἱ ἀριθμοὶ αἴτιοι τῶν οὐσιῶν Μν5. 1092 b8, 24. διὰ τί οὐκ ἐν τόπῳ τὰ εἴδη ϗ οἱ ἀριθμοί Φδ2. 209 b35. περὶ τῶν εἰδητικῶν ἀριθμῶν, πότερον οἱ αὐτοὶ τοῖς μαθηματικοῖς ἢ οὔ, πότερον συμβλητοὶ ἢ ἀσύμβλητοι Μμ6-9. 1086 a21 Bz. — οὐκ ἐποίουν ἰδέας ἐν οἷς τὸ πρότερον ϗ ὕστερον, διόπερ οὐδὲ τῶν ἀριθμῶν ἰδέαν κατεσκεύαζον Ηα4. 1096 a19. Μβ3. 999 a8. δ11. 1019 a2 utrum ad mathematicos numeros referendum sit an ad ideales (coll Μμ6. 1080 b10) dubitatur, Bz ad Met p 153, 251. Zeller II 1 p 434.

Ἀρίμας, λόχος τῶν Λακεδαιμονίων f 498. 1559 a23.

Ἀριοβαρζάνη Μιθριδάτης ἐπιτίθεται Πε10. 1312 a16.

Ἀρισταῖος ἐν Σαρδοῖ θ100. 838 b23. Ἀρισταῖον αἱ νύμφαι ἐκθρέψασαι ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν f 468. 1555 a18.

ἀρισταρχεῖν Πβ11. 1273 b5.

ἀριστεῖα. περὶ τῶν ἀριστείων συνηγορῆσαι τῇ ἡδονῇ Ηα12. 1101 b28.

Ἀριστείδης Ρβ23. 1398 a10. γ14. 1414 b36. f 83. 1490 a21. Μυρτὼ ἡ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγάτηρ (θυγατριδῆ) f 84. 1490 b11, 18.

ἀριστερός. τόπου εἴδη ϗ διαφοραὶ ἄνω κάτω, ἔμπροσθεν ὄπισθεν, δεξιὸν ἀριστερόν Φγ5. 205 b33. Οβ2. 284 b22. Ζπ2. 704 b22. 4. 705 a28. ἡ εἰς δεξιὰ φορὰ τῇ εἰς ἀριστερὰ ἐναντία Φε5. 229 b8. θ8. 261 b35. δεξιὸν ϗ ἀριστερὸν πρὸς ἡμᾶς, opp φύσει Φδ1. 208 b15. Οβ2. 285 a2. ὅθεν αἱ ἀνατολαὶ τῶν ἄστρων δεξιόν, οὗ δ' αἱ δύσεις ἀριστερόν Οβ2. 285 b19. οἱ Πυθαγόρειοι τί φασιν εἶναι δεξιὸν ϗ ἀριστερὸν τοῦ οὐρανοῦ Οβ2. 284 b6. f 200. 1513 b28. τὸ ἀριστερὸν ϗ κάτω ϗ ὄπισθεν κακὸν ἔλεγον οἱ Πυθαγόρειοι f 195. 1513 a25. — τὸ δεξιὸν ϗ ἀριστερὸν οὐκ ἐνυπάρχει τοῖς φυτοῖς Οβ2. 285 a18. ἐν πᾶσι τοῖς ἐναίμοις ϗ πορευτικοῖς ζῴοις διώρισται τὸ δεξιὸν ϗ τὸ ἀριστερόν· ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, τοῦτο δεξιὸν ἑκάστῳ, τὸ ἀντικείμενον ἀριστερόν Ζμγ5. 667 b34. Οβ2. 284 b17. Ζπ4. 705 b16, 21, 31, 33, 706 a1, 6. 6. 706 b25-707 a13. cf Ζιβ1. 498 b10. τὰ ὀστρακόδερμα, οἱ κάρκινοι πῶς ἔχουσι τὰ δεξιά Ζπ19. 714 b8-19. ἀπολελυμένα ἔχουσι τὰ ἀριστερὰ τῶν ζῴων μάλιστα ἄνθρωποι διὰ τὸ κατὰ φύσιν μάλιστα ἔχειν τῶν ζῴων· διω-

ρισμένων τῶν δεξιῶν εὐλόγως τὰ ἀριστερὰ ἀκινητότερά ἐστιν Ζπ4. 706 a18, 22. θερμότερα τὰ δεξιὰ τοῦ σώματος τῶν ἀριστερῶν· μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων ἄνθρωπος ἔχει κατεψυγμένα τὰ ἀριστερά Ζγδ1. 765 b1. Ζμβ2. 648 a13. γ7. 670 b19. 4. 666 b10. τὸ δεξιὸν τοῦ ἀριστεροῦ φύσει βέλτιον, τιμιώτερον Ζπ4. 706 a20. 5. 706 b13. Ζμγ3. 665 a25. τοῦ μὲν ἄλλου σώματος τὰ ἀριστερὰ ἀσθενέστερα, ὄμμα δὲ ϗ ἀκοὴ οὔ πλα18. 959 a20, 30. 12. 958 b17. cf 24. 959 b33. λβ7. 961 a2, 6. φασί τινες εἶναι τὸ ἄρρεν ἐκ (ἀπὸ) τῶν δεξιῶν, τὸ θῆλυ ἐκ (ἀπὸ) τῶν ἀριστερῶν Ζγδ1. 763 b33, 765 a3. cf Ζιζ10. 565 b14. ὁ ἄνθρωπος τὴν καρδίαν ἔχει ἐν τῷ ἀριστερῷ μᾶλλον μέρει Ζιβ17. 507 a1. ὁ σπλὴν ἐστὶ πᾶσιν ἐν τοῖς ἀριστεροῖς κατὰ φύσιν ϗ οἱ νεφροί (τὰ ἐναντία κρίνεται τέρατα) Ζιβ17. 507 a20.

ἀριστεύειν. τοὺς πρὸς τὸν βάρβαρον συμμαχεσαμένους ϗ ἀριστεύσαντας Ρβ22. 1396 a19.

ἀριστεύς. μνημεῖα τῶν ἀριστέων θ105. 839 b22. ἐποίησε τοὺς ἀριστέας βουλευομένους f 154. 1504 a7.

ἀριστίνδην αἱρεῖσθαι, syn κατ' ἀρετήν, dist πλουτίνδην Πβ11. 1273 a23, 26, 1272 b36. δ7. 1293 b10.

Ἀρίστιππος. τῶν σοφιστῶν τινὲς οἷον Ἀρίστιππος προεπηλάκιζε τὴν μαθηματικήν Μβ2. 996 a32 resp Μμ3. 1078 a33. Ἀριστίππου πρὸς Πλάτωνα ἀπόφθεγμα Ρβ23. 1398 b29.

Ἀριστογείτων Πε10. 1311 a38. Ρβ23. 1398 a19, 21. 24. 1401 b11. eius statua Ρα9. 1368 a18.

Ἀριστογένης πν2. 481 a28.

Ἀριστόδικος ὁ Ταναγρικός f 367. 1539 b37.

ἀριστοκρατεῖσθαι, pass πόλις ἀριστοκρατουμένη Πγ18. 1288 a41. δ8. 1294 a1.

ἀριστοκρατία. 1. ἀριστοκρατίας notio. καλεῖται ἀριστοκρατία ἢ διὰ τὸ τοὺς ἀρίστους ἄρχειν ἢ διὰ τὸ πρὸς τὸ ἄριστον τῇ πόλει Πγ7. 1279 a35. δ7. 1293 b5. ἀριστοκρατίας ὅρος ἀρετή Πδ8. 1294 a9, 1293 b40. γ13. 1283 b21. 17. 1288 a11. ε7. 1307 a9. ἀριστοκρατίας τέλος τὰ πρὸς παιδείαν ϗ τὰ νόμιμα Ρα8. 1366 a5, 1365 b33. (cf πλοῦτος, ἀρετή, δῆμος Πδ7. 1293 b15). ἀριστοκρατία def Ηθ12. 13, ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα ἡ αὐτὴ φιλία ϗ ἐν ἀριστοκρατίᾳ Ηθ13. 1161 a23. πολιτεῖαι ὀρθαὶ τρεῖς, βασιλεία ἀριστοκρατία πολιτεία Πδ2. 1289 b27. ἀριστοκρατίας παρέκβασις ὀλιγαρχία Πγ7. 1279 b5. cf δ2. 1289 b3. 7. 1293 b9. β11. 1273 a21. ἡ ἀριστοκρατία τῆς ὀλιγαρχίας εἶδος, ὀλιγαρχία τις Πδ3. 1290 a16. ε7. 1306 b24, 1307 a34. ἀριστοκρατίαι ὀλιγαρχικαί Πζ1. 1317 a2. — 2. ἀριστοκρατίας εἴδη. ἡ πρώτη ἀριστοκρατία i e ἡ ἀρίστη πολιτεία Πδ7. 1293 b18. cf 2. 1289 b16, a30. 3. 1290 a2. ἀριστοκρατίας εἴδη παρὰ τὴν πρώτην Πδ7. 1293 b18. πολιτειῶν (cf πολιτεία 7) τὰς ἀποκλινούσας πρὸς ὀλιγαρχίαν ἀριστοκρατίας καλοῦσιν Πδ8. 1293 b36. ε7. 1307 a15. ἃς καλοῦσιν ἀριστοκρατίας τὰ μὲν ἐξωτέρω πίπτουσι ταῖς πλείσταις τῶν πόλεων, τὰ δὲ γειτνιῶσι τῇ καλουμένῃ πολιτείᾳ Πδ11. 1295 a31. cf δ8. 1294 a28. — 3. ἀριστοκατίας aestimatio. αἱρετώτερον ἀριστοκρατία βασιλείας Πγ15. 1286 b4. ἐν μόνῃ τῇ ἀριστοκρατίᾳ (int τῇ πρώτῃ) ἁπλῶς ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ϗ πολίτης ἀγαθός ἐστιν Πδ7. 1293 b5. — 4. ἐν ἀριστοκρατίᾳ τίνες τίνων κύριοί εἰσιν Πδ14. 1298 b7. αἱ ἀρχαὶ ἐκ τῶν πεπαιδευμένων Πδ15. 1299 b25. ὅτι ἂν δόξῃ τῷ πλείστῳ μέρει τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας, τοῦτ' ἐστὶ κύριον Πδ8. 1294 a13. τῶν πρὸς ὑπόθεσιν τῆς ἀριστοκρατίας ϗ τῆς πολιτείας τὰ μὲν εἰς δῆμον ἐκκλίνει μᾶλλον τὰ δ' εἰς ὀλιγαρχίαν Πβ11. 1273 a4. — 5. ἐν ἀριστοκρατίαις στάσεις ϗ μεταβολαὶ ἐκ τίνων γίνονται Πε7. δημοκρατία ἐξ ἀριστοκρατίας Πβ9. 1270 b16. ἀριστοκρατίαι διὰ τί μένουσιν Πε8. 1308 a3.

ἀριστοκρατικός. οἱ ἀριστοκρατικοί Ηε6. 1131 a29. πλῆθος ἀριστοκρατικόν, dist βασιλευτόν, πολιτικόν Πγ17. 1288 a7, 9. ἀριστοκρατικὴ ἡ ἀρχὴ ἀνδρὸς ϗ γυναικός Ηθ12. 1160 b32. ηεη9. 1241 b30. πολιτεία ἀριστοκρατική Ηβ11. 1273 b1. γ5. 1278 a19. 17. 1288 a21. δ7. 1293 b11, 15. 12. 1297 a8. 14. 1298 b10 (cf πολιτεία 7.) τίς αἱρετωτάτη μετὰ τὴν ἀρίστην πολιτείαν κἂν εἴ τις ἄλλη τετύχηκεν ἀριστοκρατική Πδ2. 1289 b16. πᾶσαι αἱ ἀριστοκρατικαὶ πολιτεῖαι ὀλιγαρχικαί Πε7. 1307 a34. πολιτεία ἀριστοκρατικωτέρα Πβ6. 1265 b33. ἀριστοκρατικὸν τὸ κατ' ἀρετὴν αἱρεῖσθαι Πβ11. 1273 a27. 12. 1273 b40. δ5. 1292 b3. 15. 1301 b5. ε8. 1309 a3. ἀριστοκρατικά, dist δημοτικά, ὀλιγαρχικά, πολιτικά Πδ16. 1301 a14. ἀριστοκρατικὸν ϗ πολιτικόν Πδ9. 1294 b10. — ἀριστοκρατικῶς συντεταγμένον Πζ1. 1317 a6. ἀριστοκρατικῶς ἄρχειν f 560. 1570 b5. πολιτικὸν ἀριστοκρατικῶς Πδ15. 1300 a41.

Ἀριστομένης Αα33. 47 b22-29.

ἄριστον, dist δεῖπνον Μη2. 1042 b21. ἐξ ἀρίστου, opp νήστεις ὄντες πια46. 904 b4. ἀπ' ἀρίστου μέχρι δείλης Ζιι32. 619 a15.

Ἀριστοξένη sive Πέττα, γυνὴ Εὐξένου f 508. 1561 b5.

Ἀριστοτέλης Ἀλεξάνδρῳ εὖ πράττειν ρ1. 1420 a5. f 612. 1581 a40. — Aristoteles in iis, quos superstites habemus, libris saepissime quae antea exposita sunt in memoriam revocat vel promittit quae postea expositurus sit. talia quatenus intra eiusdem operis ambitum continentur, veluti quod in opere de Coelo alia eiusdem operis pars sive superior sive inferior respicitur, non videtur huius loci recensere; neque vero enumerandi finis inveniretur, quoniam descendendum esset vel ad eos locos, quibus eorum fit mentio quae proxime vel antecedunt vel sequuntur. eos vero locos, quibus alius liber Aristotelicus vel citatur vel promittitur, iuvabit omnes collegisse, quia eorum cognitio cum multis de libris Aristotelicis quaestionibus coniuncta est; his addentur ii loci, quibus eiusdem quidem operis partem aliquam Ar respicit, sed perinde atque peculiare opus (cf II Φυσικὴ ἀκρόασις, III Physica). hanc rem ita tractabimus, ut primum (I) varietatem formularum, quibus Ar utitur in citandis promittendisve aliis suis libris, in conspectu ponamus, deinde (II) singulos libros et Aristotelicos et Pseudo-Aristotelicos ex ordine editionis Bekkerianae ita persequamur, ut qui in iis alii libri Aristotelici citentur vel promittantur significemus, denique (III) de superstitibus Aristotelis libris eodem ordine et de deperditis notemus, in quibus aliorum librorum Aristotelicorum locis vel citati vel promissi sint.

I. *A.* formularum discrimen primum in eo est conspicuum, quod alterius libri mentio cum contextu disputationis vel artissime coniuncta est vel liberius adiuncta, adeo ut videri possit ab alio addita esse. huius quidem varietatis ea est ab artissima coniunctione ad levissimam continuitas, ut potissimos gradus per aliquot exempla significasse videatur sufficere. τῶν δύο τρόπων τῶν διωρισμένων ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν Ζμα1. 642 a6, cf similia Φθ1. 251 a9. Οα6. 274 a21. ΜΑ4. 985 a12. 7. 988 a22. 10. 993 a11. αι1. 436 b14. μβ6. 363 a24 al. εἰ καλῶς ἐν τοῖς Ἠθικοῖς εἴρηται Πδ11. 1295 a36. Φβ10. 336 a19. mentio alterius libri cum ipsa ratiocinatione coniuncta est, veluti εἰ γὰρ μὴ ὥρισται, ἄπειρος ἂν εἴη κίνησις· τοῦτο δ' ὅτι ἀδύνατον δέδεικται πρό-

τερον· ὥρισται ἄρα τὸ μέσον Οα6. 273 a17. cf similia Οα7. 275 b22. 8. 277 b10, 11. 10. 280 a28. γ2. 301 b32. 6. 305 a21. Γα5. 320 b28. υ2. 456 a2. Αδ12. 96 a1. Φθ3. 253 b8. ἐπεὶ δὲ διώρισται πρότερον sim Γβ4. 331 a17. 10. 336 a15. (11. 338 a18). εν1. 459 a15. ζ1. 467 b13. quae ex alio libro in memoriam revocantur et quae nunc vel exponuntur vel exposita sunt, duobus enunciati membris per particulas μὲν-δὲ inter se opponuntur, veluti τὸ ἐν ἀρχῇ πῶς αἰτεῖται ὁ ἐρωτῶν κατ' ἀλήθειαν μὲν ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς εἴρηται, κατὰ δόξαν δὲ νῦν λεκτέον τη3. 153 a24. cf Αγ3. 73 a8. τθ13. 162 b32. ι2. 165 b9. Φγ1. 201 a26. θ8. 263 a11. 10. 267 b21. Οβ2. 284 b13. γ1. 299 a1. Ζμβ1. 646 a9. ΜΑ3. 983 a33 al. καθόλου μὲν οὖν εἴρηται σχεδόν, δι' ἀκριβείας δὲ διεληλύθαμεν ἐν τῇ πραγματείᾳ τῇ περὶ τὴν διαλεκτικήν Αα30. 46 a30. cf τα10. 104 a33. Οβ3. 286 a31. Ζμδ10. 689 a10 al. τε-καὶ νῦν Γβ9. 336 a13. cum mentione alterius libri simul additur aliquid ad id, quod nunc est expositum ὃν δὲ τρόπον (δι' ἣν δ' αἰτίαν, ἣν δ' ἔχουσι διαφοράν al), εἴρηται ἐν ἑτέροις (ἐροῦμεν, δεῖ θεωρεῖν sim) αν16. 478 a28. Ζιβ17. 507 a25. γ1. 509 b22, 511 a13. 22. 523 a14. δ1. 525 a8. 4. 529 b19. Ζμγ14. 674 b16. δ13. 691 b1 al. minus arcte mentio alterius libri cum contextu disputationis cohaeret, ubi enunciatum relativum interponitur ὥσπερ (καθάπερ, ὅπερ) εἴρηται (διώρισται al) πρότερον, ἐν ἑτέροις Αβ17. 65 b16. δ13. 91 b13. Οα3. 270 a17. β4. 286 b19. Γα2. 315 b31. 5. 320 b18. 6. 323 b23. 10. 337 a18, 25 al (exempla multa sub I B conferri possunt). minime cum contextu loci mentio alterius libri connexa est, ubi peculiare enunciatum inseritur eiusmodi εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας Φβ2. 194 a36. εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς υ2. 455 a8. διώρισται δὲ περὶ αὐτῶν ἀκριβέστερον ἐν ... Ζγα3. 716 b31. δῆλον δ' ἡμῖν τοῦτο ἐκ... αν8. 474 b9; ad eandem fere formam hi loci referendi sunt ε5. 17 a14. 11. 20 b26. Αγ11. 77 a34. τθ11. 162 a11. Φα8. 191 b26. Ογ4. 303 a1. Γα2. 316 b17. β10. 336 b29. αι6. 445 b19. υ2. 455 a24, 456 a10, b2. αν7. 473 a27. 12. 477 a5. Ζμα1. 640 a2 (sed cf a8). β3. 650 a31. 17. 660 b2. δ11. 692 a16. Ζπ5. 706 b2. Ζγβ4. 740 a23. 8. 747 b5. ΜΑ8. 989 a24. θ8. 1049 b36. λ8. 1073 a32. Ρα2. 1356 b9, 1357 a30. 11. 1372 a1.

B. aliud formularum discrimen in eo cernitur, quod vel libri iam scripti citantur vel scribendi promittuntur, iique vel ipso titulo (ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς sim) aliave argumenti notatione (veluti ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ, ἐν τοῖς περὶ κινήσεως) significantur vel non distincte significantur.

a. Aristoteles ubi libri iam conscripti mentionem facit, plerumque, id quod rei natura fert, tempore perfecto utitur (quocum conferri potest tempus praesens δείκνυται et adiectiva δῆλον, φανερὸν ἐκ), sed non deest usus aoristi et imperfecti, de quo dubitat Heitz p 215. haud raro his mentionibus alius iam scripti operis Aristoteles addit πρότερον, cuius vocabuli usus frequentissimus sane est, ubi eiusdem operis pars superior citatur (cf, ut ex Politicorum primis quinque libris solum exempla petantur β7. 1266 b7. 9. 1270 a12. γ13. 1282 a26, 29. 16. 1287 b11. 17. 1288 a6, 24. δ1. 1289 a7. 2. 1289 a35. 4. 1290 b23. ε1. 1301 a28, b37. 3. 1303 b5. 6. 1306 a35. 7. 1307 b2. 8. 1308 a2, 18.), sed nequaquam ad hunc ambitum potest restringi, quod fecit Heitz p 83. — in enumerandis locis ab initio eos ponemus, ubi ipsum nomen vel similis notatio libri citati additur, ac praepositione ἐν (ἐκ, κατά, διά) additam ab Aristotele esse libri notationem significabimus; sequantur deinde ii loci, quibus liber citatus magis universe (ἐν τοῖς πρώτοις, ἐν ἄλλοις) vel omnino non est significatus. εἴρηται ἐν ε1. 16 a8. 11. 20 b26. τθ13. 162 b32. ι2. 165 b9. Φβ2. 194 a36. μβ6. 363 a24. αι3. 439 a8, 16, 18. 6. 445 b19. υ2. 455 a8, 24, 456 a29. 3. 456 b5. εν1. 459 a15. ζ5. 470 a18. Ζμβ7. 653 a19. 17. 660 b2. γ5. 676 a18. δ11. 690 b15. 13. 696 a11, b1, 697 a22. Ζκ6. 700 b5. Ζγβ8. 747 b5. δ3. 768 b23. 4. 772 b11. 5. 775 b37. ε7. 786 b25. ΜΑ1. 981 b25. 8. 989 a24. ζ12. 1037 b8. η1. 1042 b8. κ6. 1062 b31. μ1. 1076 a9. 9. 1086 a3. Πδ11. 1295 a36. Ργ1. 1404 a38. 2. 1404 b7, 1405 a5. 18. 1419 b5. ἱκανῶς εἴρηται καὶ ἐν Ηα3. 1096 a3. πο15. 1454 b17. διὰ τὴν αἰτίαν τὴν εἰρημένην ἐν sim αι1. 436 b14. ΜΑ10. 993 a11. κ1. 1059 a34. Οα6. 274 a21. εἰρήκαμεν ἐν ψβ5. 417 a1. ΜΑ5. 986 b30. ὥσπερ (καθάπερ, ὅπερ) εἴρηται ἐν Αα1. 24 b12. β17. 65 b16. δ5. 91 b13. Οδ3. 311 a11. αι3. 440 b3. 4. 441 b12. Ζιε1. 539 a20. Ζμγ6. 669 a4. Ζγε2. 781 a21. Ρα2. 1356 b19. εἴρηται πρότερον ἐν Ογ4. 303 a23. Γα3. 318 a3. μα3. 339 b36. αι1. 436 b10. 4. 440 b13, 28. μν1. 449 b30. ζ3. 468 b32. αν8. 474 b11. Ζκ6. 700 b5. Ζγε3. 782 a21. εἰρήκαμεν πρότερον ἐν ψβ11. 423 b29. καθάπερ (ὥσπερ) εἴρηται πρότερον ἐν Ζγα15. 720 b20. Πβ2. 1261 a31. γ9. 1280 a17. δέδεικται ἐν Αγ3. 73 a14, 15. 11. 77 a34. Μλ8. 1073 a32. δέδεικται πρότερον ἐν Φθ5. 257 a34. 10. 267 b21. Οα5. 272 a30. διώρισται ἐν Οβ2. 284 b13. Ζγα3. 716 b31. Ρα2. 1357 b25. 11. 1372 a1. διώρισται κατὰ Πη13. 1332 a22. τὰ διωρισμένα ἐν ΜΑ7. 988 a22. Ζμα1. 642 a6. Φθ1. 251 a9. διώρισται πρότερον ἐν Ζμβ10. 656 a29. Ζκ6. 700 b8. Ζγε7. 788 b1. τεθεώρηται (τεθεωρήσθω, τεθεωρημένον ἔστω) ἐν ΜΑ3. 983 a33. γ2. 1004 a2. μγ2. 372 b9. Ργ2. 1404 b28. ἐπέσκεπται πρότερον ἐν Ογ1. 299 a10. Ζμδ11. 692 a17. γέγραπται ἐν αν12. 477 a5. Ζγα20. 728 b13. καθάπερ γέγραπται ἐν Ζγγ1. 750 b31. δεδήλωται ἐν Ζμβ1. 646 a9. διηκρίβωται ἐν Ρα8. 1366 a21. ἐξηρίθμηνται ἐν Ργ9. 1410 b2. διεληλύθαμεν ἐν Αα20. 46 a30. ὦπται ἡμῖν διὰ μα3. 339 b8. τεθρύληται ὑπὸ Μμ1. 1076 a28. κείσθω ἐν πο19. 1456 a35. ὑποκείσθω τὰ περὶ αι1. 436 a5. δῆλον ἐκ αν8. 474 b9. Ζπ1. 704 b10. Ζγβ4. 740 a23. Ρα2. 1356 b9, 1357 a29. β25. 1403 a5, 12. δῆλον ἐν Μθ8. 1049 b36. κατάδηλα μᾶλλον ἐκ Ζμγ4. 666 a9. φανερὸν ἐκ τθ11. 162 a11. υ2. 456 b2. Ζμδ10. 689 a18. Ζγβ3. 736 a37. Ρα2. 1356 b12. φανερὸν ἡμῖν ἔστω ἐκ Ργ18. 1419 a24. λόγος ἐν Οα7. 275 b22. πιστεύομεν καὶ τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις Ηζ4. 1140 a3. καθάπερ προφαίνεται πολλάκις ἐν Οα9. 279 a30. δείκνυται ἐν μα8. 345 b1. διοριζόμεθα, προσδιοριζόμεθα ἐν Πγ6. 1278 b31. Ηζ3. 1139 b32. φαμὲν ἐν Πη13. 1332 a8. λέγεται ἐξαρκούντως, ἱκανῶς ἐν Ηζ4. 1102 a26. Πη1. 1323 a22. ὥσπερ λέγομεν ἐν Ηζ3. 1139 b27. ὥσπερ λέγεται ἐν ε10. 19 b31. ὡς ἐλέχθη ἐν Αβ15. 64 a37. ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον ἐν Ζγε1. 779 b22. ἐτέθη ἐν Φθ3. 253 b8. ὥσπερ διεγράψαμεν ἐν Μι3. 1054 a30. διωρίσαμεν ἐν ΜΑ4. 985 a12. ὥσπερ ἐλέγομεν ἐν Ρα1. 1355 a28. ἐλύομεν ἐν Φθ8. 263 a11. θεωρείσθω ἐκ, δεῖ θεωρεῖν, τεθεωρηκέναι ἐκ, ἀκριβέστερον ἂν θεωρηθείη ἐκ (ipsis harum formularum verbis nondum significatur, scriptos iam libros citari, ac non futuros promitti, sed de scriptis eas intelligendas esse apparet conferenti praecipue 509 b22, 746 a14, 753 b17) Ζια17. 497 a32. γ1. 509 b22. δ1. 525 a8. 4. 529 b19, 530 a31. ζ10. 565 a12. 11. 566 a15. Ζμβ3. 650 a31. γ5. 668 b29. 14. 674 b16. δ5. 680 a1. 8. 684 b4. 13. 696 b14.

Ζγα4. 717 a33. 11. 719 a10. β7. 746 a14. γ2. 753 b17. 3. 758 a24. 10. 761 a10. 11. 763 b16. αν16. 478 a27, b1. Οβ10. 291 a29. ὥσπερ ἐν, καθάπερ ἐν, οἷον ἐν, non addito verbo Ρβ22. 1396 b4. 23. 1398 a28, 1399 a6. 25. 1402 a35. 26. 1403 a22 (infra sub II ad hos locos apparebit non plane eandem huius formulae ac reliquarum esse vim). — καθάπερ ἐν τοῖς πρώτοις εἴρηται λόγοις Οα3. 270 a17. δέδεικται ἐν τοῖς πρώτοις Αδ12. 96 a1. δῆλον ἐκ τῶν προειρημένων Ογ2. 301 b32. τὰ πρότερον καλῶς εἴρηται Γβ10. 336 a19. ὥσπερ ἐν τοῖς πρώτοις ἐλέχθη λόγοις Ζμδ5. 682 a2. καθάπερ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ λόγοις διωρίσθη Γβ10. 337 a25. — ἐν ἄλλοις, ἐν ἑτέροις additum legitur his locis: εἴρηται ἐν ἄλλοις (ἑτέροις) Γβ10. 336 b29. μβ3. 359 b21. δ3. 381 b13. αι2. 438 b3. ζ3. 469 a23. Ζμα1. 640 a2. Ζκ10. 703 a11. Μδ15. 1021 a20. Ηκ3. 1174 b3. εἰρήκαμεν Ζκ11. 704 b2. εἴρηται ἐν ἑτέροις σαφέστερον (δι' ἀκριβείας) αν7. 473 a27. Ηκ3. 1174 b3. κατὰ τὰς ἐν ἄλλοις εἰρημένας διαφορὰς Ζκ6. 700 b21. ὥσπερ (καθάπερ) εἴρηται ἐν ἄλλοις μδ8. 384 b34. ψβ5. 417 a17. υ3. 457 b28. Ζγε4. 784 b8. καθάπερ εἰρήκαμεν ἐν ἄλλοις Γα2. 315 b31. εἴρηται πρότερον ἐν ἄλλοις Γα5. 320 b28. μγ1. 371 b1. Ζμγ9. 672 a12. Ζπ5. 706 b2. Ζγβ1. 732 b14. 6. 743 a6. δ1. 765 b8. ὥσπερ (καθάπερ) εἴρηται πρότερον ἐν ἑτέροις Γβ10. 337 a18. Ζμβ1. 647 a26. 2. 648 b9. ὥσπερ εἴρηται ἐν ἑτέροις καὶ πρότερον Ζμβ1. 646 a15. διώρισται ἐν ἄλλοις τη3. 153 a24. ι2. 165 b6. Φα8. 191 b29. Γα3. 317 b13. 5. 320 b18. β1. 329 a27. ζ1. 467 b13. Ζμα1. 640 a8. β2. 649 a33. ΜΑ5. 986 a12. ὥσπερ διώρισται ἐν ἄλλοις Γα5. 320 b18. διώρισται πρότερον ἐν ἄλλοις υ2. 456 a2. διωρισμένων πρότερον ἐν ἄλλοις υ1. 454 a11. δεδήλωται ἐν ἄλλοις Ζμγ10. 673 a30. ἔσκεπται, ἐπέσκεπται ἐν ἄλλοις Γα2. 316 b17. Ζκ1. 698 a3. Ζγα23. 731 a29. ὑπόκειται ἐν ἄλλοις οα3. 1343 b9. λόγος τούτων ἐν ἄλλοις Μδ30. 1025 a33. καθάπερ ἐν ἄλλοις λόγοις συνέβη πραγματευθῆναι Μν2. 1088 b24. καὶ ἄλλως ἐφάνη Γβ11. 338 a18. — nulla omnino libri citati notatio addita est: εἴρηται πρότερον Γβ9. 336 a13. μα1. 338 a24. 3. 339 b16. ψα3. 406 a3. αι1. 437 a18. μκ1. 464 b31. αν8. 474 a25. Ζμδ3. 677 b16. 13. 695 b4. Ζγα19. 726 b2. ε8. 788 b6. εἰρήκαμεν ἐν τοῖς πρότερον λόγοις Γα8. 325 b34. καθάπερ (ὥσπερ) εἴρηται πρότερον αι7. 449 a9. αν3. 474 b14. Ζμδ5. 683 b12. δέδεικται πρότερον Οα6. 273 a17. γ6. 305 a21. Γβ5. 332 a31. διώρισται πρότερον Γβ4. 331 a7. Ζκ1. 698 a9. ὥσπερ ὥρισται πρότερον Οβ4. 286 b19. ὡς διῄρηται πρότερον τι4. 166 b14. ἐλέχθη πρότερον Ζγα16. 721 a26. καθάπερ ἐλέχθη, διωρίσθη πρότερον τι12. 172 b27. Γα6. 323 a3. εἴρηται Ζγα1. 715 a1. εἰρήκαμεν Ζκ11. 704 b2. ὥσπερ εἴρηται πολλάκις Γβ10. 337 a1. δέδεικται Αγ3. 73 a8. Γβ10. 336 a15. Μλ7. 1073 a5. διώρισται αι1. 436 a1. Πγ12. 1282 b20. τὴν ἐπίσκεψιν εἴληφεν αν14. 477 b12. ἔστωσαν τεθεωρημέναι Μκ3. 1061 a15. διωρίσθη Οα4. 271 a21.

b. longe minor numerus eorum est locorum, quibus Aristoteles alibi, alio in libro se expositurum aliquid promittit. formulis huius generis eae sunt admodum affines, quibus non promittendi temporisque futuri certa inest notatio, sed tantum inquirendum esse, esse eam quaestionem alius doctrinae propriam significatur, quales formulae possunt etiam usurpari ubi conscripti iam libri citantur (cf sub B*a* p 96 b55). has igitur formulas incertae notationis formulis promittendi continuo ordine adiungemus. in utroque genere formularum eos locos, in quibus liber promissus suo significatur nomine, addita littera *n* distinguemus. ὕστερον (ἐν τοῖς ὕστερον, πάλιν) ἐροῦμεν Ζια5. 489 b17*n*. Πθ7. 1341 b40*n*. Αα44. 50 b2. 27. 43 a7. Πη10. 1330 a5, 33. Φα9. 192 b2. Ζιβ17. 507 a25. ὕστερον (ἐν τοῖς ἑπομένοις) λεχθήσεται, ῥηθήσεται, δειχθήσεται Ζμδ10. 698 a18*n*. υ2. 456 a10. Ζμδ10. 689 a10, 12. Οβ3. 286 b5. ἔσται δῆλον ἐκ τῶν (ἐν τοῖς) ὕστερον Οα10. 280 a28. Γα2. 317 a30. ὕστερον λεκτέον, διασαφητέον, σκεπτέον, ἐπισκεπτέον, πειρατέον δεῖξαι Ζγε4. 784 b2*n*. ψβ4. 416 b31*n*. υ2. 456 a27. μκ1. 464 b32. ψγ7. 431 b19. 9. 432 b12. Φβ1. 193 b21. δ5. 213 a5. Ηε5. 1130 b28. Οβ3. 286 a31. λοιπόν (ἐχόμενον, ἐφεξῆς) ἐστι θεωρῆσαι, διελθεῖν, εἰπεῖν μκ6. 467 b6. Ζκ11. 704 b3. Ζπ19. 714 b23. Ζμδ14. 697 b29. εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποκείσθω Φα9. 192 a36*n*. ἐροῦμεν, θεωρήσωμεν, λεχθήσεται, διορισθήσεται, ἔσται δῆλον Ζια5. 489 b17*n*. Ζμδ4. 678 a19*n*. 11. 692 a16*n*. 12. 695 a27*n*. μκ6. 467 b4*n*. τα10. 104 a33*n*. Μμ3. 1078 b5. μα1. 339 a6. Ζιγ22. 523 a14. Φγ1. 201 a26. ἕτερος ἔσται λόγος ζ2. 468 a31. θεωρητέον, ἐπισκεπτέον, λεκτέον Ζμβ10. 656 a2. ψγ10. 433 b20. αι1. 436 a16. μγ7. 378 b5. Ζγα1. 716 a1. ε3. 783 b20. Πα13. 1260 b21. δεῖ διορίζειν, λεχθῆναι, δειχθῆναι αι4. 442 a3*n*. Αδ12. 95 b10*n*. Ογ4. 303 a1. ἡ αἰτία δήλη ἐν Ζμδ12. 693 b24*n*. προσήκει (ἁρμόττει, ἁρμόττον ἐστὶ) λέγειν, διελθεῖν, ἁρμόττουσαν ἔχει τὴν σκέψιν sim μα3. 341 a14*n*. Ζμβ7. 653 a8*n*. 9. 655 b25*n*. γ5. 668 a8*n*. δ4. 678 a25*n*. οἰκειότερόν ἐστι διελθεῖν, οἰκείαν ἔχει σκέψιν sim αι4. 442 b25*n*. Ζμβ3. 650 b10*n*. 7. 653 b14*n*. γ14. 674 a20*n*. ἑτέρων λόγων, ἄλλης ἂν εἴη φιλοσοφίας οἰκειότερον ψα3. 407 b12. υ3. 458 a20. Ηκ4. 1097 a30. διὰ τῶν ἐκ τῆς πρώτης φιλοσοφίας λόγων δειχθείη ἂν Οα8. 277 b10*n*. φιλοσοφίας τῆς πρώτης διορίσαι ἔργον Φβ2. 194 b14*n*. Γα3. 318 a6*n*. ἑτέρας ἔργον ἐστὶ θεωρίας Γβ6. 334 a15. ἄλλης ἐστὶ πραγματείας ε5. 17 a14. τη3. 153 a11. ἕτερος ἔστω λόγος Ογ1. 299 a1. ψγ3. 427 b26. ἄλλος λόγος ψβ7. 419 a7. μν1. 450 a9. ex iis formulis, quas extremo loco posuimus, veluti προσήκει λέγειν, οἰκειότερόν ἐστι διελθεῖν, ἄλλος λόγος sim, non potest certo concludi, Aristotelem eam de qua agitur rem alio loco expositurum fuisse; possunt eae etiam ac videntur aliquoties usurpatae esse, ubi quaestio aliqua simpliciter ab hoc loco removetur, cf Πη16. 1335 b4. πο20. 1456 b34 (cf b38. Ζμβ16. 660 a8) et infra II ad ε5. 17 a5. μα3. 341 a14.

II. singulis locis, quibus Ar ad alium librum lectores remittit, in parenthesi addita est significatio eius libri, quem respici vel certum vel verisimile est. ubi Ar non citat alium librum iam tum scriptum, sed de eadem re in alio libro se expositurum promittit, litteram *p* addidimus; ubi dubium est ex ipsis verbis Aristotelis, utrum alius liber scriptus citetur an scribendus promittatur, litteram *d* adiecimus. — Κατηγορίαι. nusquam in hac disputatione alius libri mentio fit. — Περὶ ἑρμηνείας 1. 16 a8 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψα1. 402 a9 respici Philoponus falso existimat; ψγ6 respici iudicant Trdlbg p 116 Wz, sed quae ψγ6 disputantur, quamquam recte citari possunt ad 16 a10-13, non possunt referri ad superiora 16 a6-8, quibus addita est psychologiae mentio; fortasse scriptor intelligi voluit ψβ5. 417 b25. cf Μγ5. 1010 b32). 5. 17 a5. ῥητορικῆς ἢ ποιητικῆς οἰκειοτέρα ἡ σκέψις (attingitur quidem haec res πο19. 1456 b11, sed non tam citari alius liber, quam quaestio ab hoc loco removeri videtur). 5. 17 a14 ἄλλης πραγματείας (Μζ12. 13. η6*d*). 10. 19 b31 ἐν τοῖς 'Αναλυτικοῖς (Αα46. 51 b36 sqq, hunc Analyticorum locum respici certum est; ipsa hermeniae verba quomodo vel inter-

pretanda sint vel emendanda incertum). 11. 20 b26 ἐν τοῖς Τοπικοῖς (τι17. 175 b39 sqq. 30. 181 a36 sqq). — Ἀναλυτικὰ πρότερα α1. 24 b12 ἐν τοῖς Τοπικοῖς (τα1. 100 a29. 10. 104 a8). α27. 43 a37. πάλιν ἐροῦμεν (p Αγ22). α30. 46 a30 ἐν τῇ πραγματείᾳ τῇ περὶ τὴν διαλεκτικήν (τ universe). α33. 50 b2 ὕστερον ἐροῦμεν (περὶ τούτων ὑπερτίθεται μὲν ὡς ἐρῶν ἐπιμελέστερον, οὐ μὴν φέρεται αὐτοῦ σύγγραμμα περὶ αὐτῶν Alex Schol 184 b45). β15. 64 a37 ἐν ⟨τοῖς⟩ Τοπικοῖς (τθ). β17. 65 b16 ἐν ⟨τοῖς⟩ Τοπικοῖς (τι5. 167 b21). — Ἀναλυτικὰ ὕστερα γ3. 73 a8 δέδεικται (Αα15. 34 a17). γ3. 73 a14, 15 ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ (Αβ5-7). γ11. 77 a34 ἐν τοῖς περὶ συλλογισμοῦ (Αβ15. 64 b7). δ5. 91 b13 ἐν τῇ ἀναλύσει τῇ περὶ τὰ σχήματα (Αα31). δ12. 95 b10 ἐν τοῖς καθόλου περὶ κινήσεως δεῖ λεχθῆναι (p Φε sqq). δ12. 96 a1 ἐν τοῖς πρώτοις (Αβ5). — Τοπικὰ α10. 104 a33 ἐν τοῖς ὑπὲρ τῶν ἐναντίων λεγομένοις ῥηθήσεται (Wz confert ε14, sed hoc caput hermeniae neque ad eandem rem pertinet atque hic Topicorum locus, neque ab Aristotele scriptum esse probabile est; referuntur potius haec verba ad τβ7. cf Alex Schol 259 a33). η3. 153 a11 ἄλλης ἐστὶ πραγματείας (Αδ3-13 *d*, sed cf 153 a24, ubi eadem Analytica citantur). η3. 153 a24 διώρισται ἐν ἑτέροις (Αδ13). θ11. 162 a11 ἐκ τῶν Ἀναλυτικῶν (Αβ2). θ13. 162 b32 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς (Αβ16). — Σοφιστικοὶ ἔλεγχοι 2. 165 b6 ἐν ἑτέροις (τα2. θ5). 2. 165 b9 ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς (Αα-δ). 2. 165 b10 ἐν [τοῖς] ἄλλοις (τα-θ). 4. 166 b14 πρότερον (τα9). 12. 172 b27 πρότερον (τβ5). — Φυσικὰ α8. 191 b29 ἐν ἄλλοις διώρισται (Μθ, sed cf infra III Metaphysica). α9. 192 a35 τῆς πρώτης φιλοσοφίας ἐστὶ διορίσαι (p Μλ7-9; Prantl Μν. μ9. 10 respici putat). α9. 192 b2 ὕστερον ἐροῦμεν (p Γβ). β1. 193 b21 ὕστερον ἐπισκεπτέον (p Γα3). β2. 194 a36 εἴρηται δ᾽ ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας (dialogum περὶ φιλοσοφίας confert Bernays Dial p 108 sq; Hz p 180 sqq verba εἴρηται-φιλοσοφίας non esse ab Aristotele scripta coniicit). β2. 194 b14 φιλοσοφίας τῆς πρώτης διορίσαι ἔργον (p Μζ6-8; Prantl potius Μμν intelligi putat). γ1. 201 a26 ἐξ ἄλλων ἔσται δῆλον (p Φθ5, cf infra III Physica). δ5. 213 a5 διοριστέον ὕστερον (p Γα3). δ10. 217 b31 διὰ τῶν ἐξωτερικῶν λόγων (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι). θ1. 251 a9 ἐν τοῖς Φυσικοῖς (Φγ1). θ3. 253 b8 ἐν τοῖς Φυσικοῖς (Φβ1. 192 b21). θ5. 257 a34. ἐν τοῖς καθόλου περὶ φύσεως (Φζ4). θ8. 263 a11 ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις τοῖς περὶ κινήσεως (Φζ2. 9). θ10. 267 b21 ἐν τοῖς Φυσικοῖς (Φγ5). — Περὶ οὐρανοῦ α3. 270 a17 ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις (Φα7-9). α4. 271 a21 (Φε5. 229 b21). α5. 272 a30 ἐν τοῖς περὶ κινήσεως (Φζ2. 233 a31. 7. 238 a20. θ10). α6. 273 a17 πρότερον (videtur respici Φθ8). α6. 274 a21 ἐν τοῖς περὶ τὰς ἀρχάς (Φγ4-8). α7. 275 b22 ἐν τοῖς περὶ κινήσεως (Φθ10. 266 a25 sqq). α8. 277 b10 διὰ τῶν ἐκ τῆς πρώτης φιλοσοφίας λόγων δειχθείη ἄν (Μλ8. 1074 a31-38 *d*). α8. 277 b11 (Φθ9). α9. 279 a30 ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήμασι (cf III Ἐγκύκλια). α10. 280 a28 (p Γα3, imprimis 318 a19). β2. 284 b13 διώρισται ἐν τοῖς περὶ τὰς τῶν ζῴων κινήσεις (Ζπ4. 5. 2. 704 b18 sqq, pro διώρισται scribendum διοριστέον ci Prantl de Ar libr ordine p 50 n 34). β3. 286 a31 ὕστερον (p Γβ3. 4). β3. 286 b5 ἐν τοῖς ἑπομένοις (Γβ10). β4. 286 b19 ὥρισται πρότερον (Φγ6. 207 a8; Prantl respici putat Οα2, sed quae ibi leguntur 269 a19 a re plane aliena sunt). β10. 291 a29 ἐκ τῶν περὶ ἀστρολογίαν (cf infra III Ἀστρολογικά). γ1. 299 a1 ἕτερος ἔστω λόγος (? — quod libros περὶ φιλοσοφίας respici suspicatur Prantl, probari non potest; ceterum cf ad μα3. 341 a14). γ1. 299 a10 ἐν τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις (Φζ1. 231 b15. 2. 233 b16). γ2. 301 b32 ἐκ τῶν προειρημένων (conferenti proxima verba 302 a1 probabile videbitur Φδ8 respici; Φα8 respici putat Brandis p 959 n 743). γ4. 303 a1 (p Γβ2). γ4. 303 a23 ἐν τοῖς περὶ χρόνου καὶ κινήσεως (Φδ10-14. ζ1. 2. 232 a24, 233 b17, 32). γ6. 305 a21 πρότερον (Φδ8). δ3. 311 a11 ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις (Φθ4. 255 b24). — Περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς α2. 315 b31 ἐν ἄλλοις (Ογ1. 299 b31. 7. 303 a35. δ2. 308 b35). α2. 316 b17 ἐν ἑτέροις (Φδ10-14. ζ1. 2. 232 a24, 233 b17, 32). α2. 317 a30 ἐν τοῖς ὕστερον (p μδ5-7). α3. 317 b13 ἐν ἄλλοις (Φα2. 6-9). α3. 318 a3 ἐν τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις (Φθ5-10). α3. 318 a6 τῆς ἑτέρας καὶ προτέρας διελεῖν ἐστὶ φιλοσοφίας ἔργον (p Μλ6. 7) α5. 320 b18 ἐν ἄλλοις (Φα7). α5. 320 b28 ἐν ἑτέροις (Φδ8). α6. 323 a3 πρότερον (Φε3. 226 b23). α8. 325 b34 ἐν τοῖς πρότερον λόγοις (cf ad α2. 315 b31). α10. 328 b2 ἦν (Οδ6. 313 b8). β1. 329 a27 ἐν ἑτέροις (Φα6-9). β3. 330 b16 ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ τρία λέγοντες, καθάπερ Πλάτων ἐν ταῖς διαιρέσεσιν· τὸ γὰρ μέσον μῖγμα ποιεῖ (Platonis ἄγραφα δόγματα ab Aristotele conscripta significari censet Alex apud Philop ad h l, Brandis de libr dep p 12, cf Zeller II, 1, 320; ipsas Platonis scholas intelligendas iudicat Ueberweg Plat Schr p 155). β4. 331 a7 et β5. 332 a31 (Ογ6. 305 a32. δ4. 312 a32). β6. 334 a15 ἑτέρας ἔργον ἐστὶ θεωρίας (p ψα5). β9. 336 a13 πρότερον (Φβ3-9). β10. 336 a15 (Φθ7-9). β10. 336 a19 (Φθ7. 260 b6). β10. 336 b29 ἐν ἄλλοις εἴρηται (Μδ7). β10. 337 a1 ὥσπερ εἴρηται πολλάκις (Φθ. Οαβ). β10. 337 a18 ἐν ἑτέροις (Φθ4). β10. 337 a25 ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ λόγοις (Φθ9). β11. 338 a18 καὶ ἄλλως ἐφάνη (Φθ8). — Μετεωρολογικὰ α1. 338 a20 (Φ). α1. 338 a21 (Ο, imprimis Οαβ). α1. 338 a24 (Γ et fortasse Ογδ). α1. 339 a7 θεωρήσωμεν (p Ζι, Ζμ, Ζγ, περὶ φυτῶν). α3. 339 b8 ὦπται διὰ τῶν ἀστρολογικῶν θεωρημάτων (cf III Ἀστρολογικά). α3. 339 b16 πρότερον (Οα3). α3. 339 b36 ἐν τοῖς περὶ τὸν ἄνω τόπον θεωρήμασιν (Οβ7). α3. 341 a14 ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεως προσήκει λέγειν (quo haec pertineant, non reperitur in libro περὶ αἰσθήσεως vel in alio libro Aristotelico, Trdlbg p 119; sed ex ipsa formula προσήκει λέγειν dubium est, num Ar ea de re se disputaturum promittat). α8. 345 b1 ἐν τοῖς περὶ ἀστρολογίαν θεωρήμασιν (cf III Ἀστρολογικά). β3. 359 b21 εἴρηται χωρὶς ἐν ἄλλοις (coll αι4. 442 b25 Heitz p 61 colligit, haec ad libros περὶ φυτῶν referenda esse; iidem tamen libri, qui hic citantur, promittuntur μα1. 339 a7; aliud statuit Prantl l l p 51 n 35, cf Rose Ar Ps p 265). β6. 363 a24 ἐν τοῖς προβλήμασι τοῖς κατὰ μέρος (cf III Προβλήματα). γ1. 371 b1 ἐν ἑτέροις (Γβ4. 331 b25). γ2. 372 b9 ἔστω τεθεωρημένον ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεως (αι3). γ7. 378 b5 ἰδίᾳ ἐπισκεπτέον (cf III Περὶ μετάλλων). δ3. 381 b13 εἴρηται ἐν ἑτέροις (ἐν τοῖς προβλήμασι Ps Alex fr 231. 1519 b22, Rose Ar libr ord p 194; librum περὶ τροφῆς intelligi suspicatur Hz p 60). δ8. 384 b34 εἴρηται ἐν ἄλλοις (librum περὶ μετάλλων citari Heitz p 68 coniicit, eundem quem promitti putat γ7. 378 b5; sed manifesto haec verba 384 b34 referenda sunt ad μγ7. 378 a15 sqq. cf Rose Ar libr p 197, Brandis p 1076 n 976, Zeller II, 2, 62). — Περὶ κόσμου, nusquam in hoc libello Aristotelici libri mentio fit. — Περὶ ψυχῆς α2. 404 b19 ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας λεγομένοις (ad dialogum Aristotelis περὶ φιλοσοφίας haec refert Bernays Dial p 170, intelligenda potius esse Platonis ἄγραφα δόγματα recte

iudicat Heitz p 211, 180). α3. 406 a3 πρότερον (Φθ5; quod Trdlbg ψα2. 403 b29 respici putat, probari non potest). α3. 407 b12 ἐστὶν ἡ τοιαύτη σκέψις ἑτέρων λόγων οἰκειοτέρα (dubium est num Ar quaestionem alibi instituendam promittat). α4. 407 b29 εὐθύνας δεδωκυῖα κ̀ τοῖς ἐν κοινῷ γιγνομένοις λόγοις (dialogum Eudemum respici iudicant Bernays Dial p 15-29, Heitz p 140, 200). β4. 416 b31 διασαφητέον ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις (cf III Περὶ τροφῆς). β5. 417 a1 ἐν τοῖς καθόλυ λόγοις περὶ τῦ ποιεῖν κ̀ πάσχειν (Γα7). β5. 417 a17 ἐν ἑτέροις (Φγ2. 201 b31). β5. 417 b29 περὶ ὧν διασαφῆσαι καιρὸς γένοιτ' ἂν κ̀ εἰσαῦθις (cf ad α3. 407 b12). β7. 419 a7 ἄλλος λόγος (αι2. 437 b5d). β11. 423 b29 ἐν τοῖς περὶ στοιχείων (Γβ2). γ3. 427 b26 (ρΗζ?). γ7. 431 b19 σκεπτέον ὕστερον (non videtur exstare ea quae promittitur disputatio). γ9. 432 b12 (ρ αν. υ). γ10. 433 b20 ἐν τοῖς κοινοῖς σώματος κ̀ ψυχῆς ἔργοις θεωρητέον περὶ αὐτῦ (referenda haec esse ad υ1. μν1. ζ1-3. Ζμβ1. Ζκ11 Rose Ar libr p 163 statuit (?); non exstare ea de re doctrinam Aristotelis Meyer iudicat p 440; quae omisit Ar, ea auctor libri de motu animalium videtur voluisse explere Ζκ8). — Περὶ αἰσθήσεως κ̀ αἰσθητῶν 1. 436 a1, 5 (ψ universe). 1. 436 a16 θεωρητέον (ρ υ. περὶ νεότητος κ̀ γήρως. ζ. αν). 1. 436 a17 (cf III Περὶ ὑγιείας κ̀ νόσυ). 1. 436 b10 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ5). 1. 436 b14 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψγ12. 434 b10-23). 1. 437 a18 πρότερον (ψβ6-11). 2. 438 b3 ἐν ἄλλοις (ψβ7. 418 b2). 3. 439 a8 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ6-11). 3. 439 a16 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ5. γ2. 425 b26, 426 a15). 3. 439 a18 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ6. 418 b11). 3. 440 b3, 13 ἐν τοῖς περὶ μίξεως (Γα10). 3. 440 b28 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ8). 4. 441 b12 ἐν τοῖς περὶ στοιχείων (Γβ2). 4. 442 a3 δεῖ διορίζειν ἐν τοῖς περὶ γενέσεως (ρ Ζγγ11. 762 a12 sqq, b6 sqq. δ8. 776 a28. ε6. 786 a16). 4. 442 b25 οἰκείαν ἔχει σκέψιν ἐν τῇ φυσιολογίᾳ τῇ περὶ τῶν φυτῶν (cf III Περὶ φυτῶν). 6. 445 b19 ἐν τοῖς περὶ κινήσεως (cf ad Ογ4. 303 a23). 7. 449 a9 πρότερον (ψγ1. 425 a31. 2. 426 b23). — Περὶ μνήμης κ̀ ἀναμνήσεως 1. 449 b30 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψγ3. 8. 432 a10). 1. 450 a9 (cf ad ψα3. 407 b12). 2. 451 a18 ἐν τοῖς ἐπιχειρηματικοῖς λόγοις (Themistius et Michael Ephesius τὰ προβλήματα significari arbitrantur, sed videntur potius haec verba ad eas ἀπορίας referenda esse, quae μν1 expositae sunt). — Περὶ ὕπνυ κ̀ ἐγρηγόρσεως 1. 454 a11 ἐν ἑτέροις (ψβ2. 3). 2. 455 a8 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ2. 413 b4, 414 a4. 3. 414 b3. γ12. 434 a29, b13, 24. 13. 435 a14, b4, 17, 19). 2. 455 a24 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς θεωρήμασιν (ψγ13. 435 a13, b2. β2. 413 b6. 3. 415 a4). 2. 456 a2 ἐν ἑτέροις (Ζμβ10. 656 a28. γ3. 665 a13. Ζγβ6. 742 b26. cf αι2. 438 b26-439 a5). 2. 456 a10 ὕστερον (ρ αν8 sqq). 2. 456 a27 ὕστερον (ρ εν2. 461 b21, 462 a29). 2. 456 a29 ἐν τοῖς προβληματικοῖς (cf III Προβλήματα). 3. 456 b2 ἐκ τῶν ἀνατομῶν (cf III Ἀνατομαί). 3. 456 b5 ἐν τοῖς περὶ τροφῆς (cf III Περὶ τροφῆς). 3. 457 b28 ἐν ἄλλοις (Ζμβ7). 3. 458 a20 ἑτέρων ἐστὶ λόγων οἰκειότερον (Ζμγ4. 5d). — Περὶ ἐνυπνίων 1. 459 a15 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψγ3. 8. 432 a10). — Περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς 2. 464 b9 καθάπερ κ̀ πρότερον εἴπομεν (εν3. 461 a14-18). — Περὶ μακροβιότητος κ̀ βραχυβιότητος 1. 464 b31 (υ). 1. 464 b32 (ρζ). 1. 464 b32 περὶ νόσυ κ̀ ὑγιείας λεκτέον ὕστερον (cf III Περὶ νόσυ κ. ὑ.). 6. 467 b4 ἐν τοῖς περὶ φυτῶν διορισθήσεται (cf III Περὶ φυτῶν). 6. 467 b6 λοιπὸν θεωρῆσαι περί τε νεότητος κ̀ γήρως κ̀ ζωῆς κ̀ θανάτυ (ζ, cf III de iuventute et senectute). — Περὶ νεότητος κ̀ γήρως, περὶ ζωῆς κ̀ θανάτυ 1. 467 b13 (ψ universe). 2. 468 a31 ἕτερος ἔσται λόγος (cf III Περὶ φυτῶν). 3. 468 b32 ἐν τοῖς περὶ τὰ μέρη τῶν ζῴων (Ζμγ4. 665 b15). 3. 469 a23 ἐν ἑτέροις (Ζμβ10. 656 a27). 5. 470 a18 ἐν τοῖς προβλήμασιν (fortasse conferri potest πα55, cf III Προβλήματα). — Περὶ ἀναπνοῆς 7. 473 a27 ἐν ἑτέροις (Ζμβ16). 8. 474 a25 εἴρηται πρότερον (ζ4. 469 b6-20. 5. 470 a5. 6. 470 a20). 8. 474 b9 ἐκ τῶν ἀνατομιῶν (cf III Ἀνατομαί). 8. 474 b11 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ2. 3). 8. 474 b14 πρότερον (ζ5. 469 b21). 12. 477 a5 ἐν ταῖς περὶ τῶν ζῴων ἱστορίαις (Ζιδ1. 524 a9). 14. 477 b12 καθ' αὑτὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἴληφεν (Ζμβ2. 648 b2). 16. 478 a28 ἔκ τε τῶν ἀνατεμνομένων κ̀ τῶν ἱστοριῶν τῶν περὶ τὰ ζῷα γεγραμμένων (Ζια17. 496 a23 sqq, cf III Ἀνατομαί). 16. 478 b1 ἐκ τῶν ἀνατομῶν (cf III Ἀνατομαί). 16. 478 b1 ἐκ τῶν ἱστοριῶν (Ζιβ17. 507 a2). 21. 480 b23 (ρ περὶ ὑγιείας κ̀ νόσυ, cf III). — Περὶ πνεύματος commentatio libri Aristotelici mentionem non habet. — Περὶ τὰ ζῷα ἱστορίαι α5. 489 b17 ἐν τοῖς περὶ γενέσεως (ρ Ζγβ1. 732 a25-733 b23. γ3. 4. 9. 1. 747 a17-27). α17. 497 a32 ἐκ τῆς διαγραφῆς τῆς ἐν ταῖς ἀνατομαῖς (cf III Ἀνατ). β17. 507 a25 ὕστερον (ρ Ζμγ3. 665 b21). γ1. 509 b22 ἐκ τῶν ἀνατομῶν (cf III Ἀνατ). γ11. 511 a13 ἐκ τῶν ἀνατομῶν (cf III Ἀνατ). γ22. 523 a14 ἐν ἄλλοις (ρΖγα21. 22. 17. 721 b2. β1. 734 a33-3. 737 b7). δ1. 525 a8 ἐκ τῆς ἐν ταῖς ἀνατομαῖς διαγραφῆς, δ4. 529 b19, 530 a31 ἐκ τῶν ἀνατομῶν (cf III Ἀνατ). ε1. 539 a20 ἐν τῇ θεωρίᾳ τῇ περὶ φυτῶν (cf III Περὶ Φυτῶν). ζ10. 565 a12. ἐκ τῶν ἀνατομῶν. ζ11. 566 a15 ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνατομαῖς διαγεγραμμένων (cf III Ἀνατ). — Περὶ ζῴων μορίων α1. 640 a2 ἐν ἑτέροις (Φβ9). α1. 640 a8 ἐν ἑτέροις (Γβ11. 337 b23). α1. 642 a6 ὑδέτερος τῶν τρόπων τῶν διωρισμένων ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν (non titulum libri alicuius significari, sed disputationis genus ac rationem apparet coll Πγ12. 1282 b19. τα2. 101 a27. θ14. 163 b9. ηεα8. 1217 b23, cf φιλοσοφία; videtur Ar respicere ad Φβ8. 9). β1. 646 a9 ἐν ταῖς ἱστορίαις (Ζια-δ7). β1. 646 a15 ἐν ἑτέροις (Γβ2. μδ). β1. 647 a26 (υ2. 455 b34, 456 a5. ζ1. 467 b28, 34. cf Trdlbg p 164 sq, Meyer p 427 sqq). β2. 648 b9 ἐν ἑτέροις (Γβ2. μδ). β2. 649 a33 ἐν ἑτέροις (μδ10). β3. 650 a31 ἔκ τε τῶν ἀνατομῶν κ̀ τῆς φυσικῆς ἱστορίας (Ζιγ4. 514 b12. cf III Ἀνατ). β3. 650 b10 ἐν τοῖς περὶ γενέσεως κ̀ ἐν ἑτέροις οἰκειότερόν ἐστι διελθεῖν (ρ Ζγβ4. 740 a21-b12. 6. 743 a8-7. 746 a28. — ἐν ἑτέροις Γα5. 321 a32-322 a33. β8. 335 a10. μδ2. 379 b23. cf III Περὶ τροφῆς. Meyer p 449). β7. 653 a8 ἐν ταῖς τῶν νόσων ἀρχαῖς (ρ Περὶ νόσυ κ̀ ὑγιείας cf III). β7. 653 a19 ἔν τε τοῖς περὶ αἰσθήσεως κ̀ περὶ ὕπνυ διωρισμένοις (υ2. 455 b28-3. 458 a32; in libro περὶ αἰσθήσεως locus, qui apte huc referatur, non reperitur, cf Brandis p 1191 n 284). β7. 653 b14 περὶ τὴν τῆς τροφῆς σκέψιν οἰκείυς ἔχει τὺς λόγυς (cf III Περὶ τροφῆς). β7. 653 b16 ἐν τοῖς περὶ γενέσεως et β9. 655 b25 τοῖς περὶ γενέσεως (ρ Ζγα17-β3. δ8). β10. 655 b37-656 a3 (cf III Περὶ φυτῶν). β10. 656 a29 ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεως (citari videtur αι2. 438 b26-439 a5, quamquam is locus non prorsus ea continet, quae hac mentione respici videntur). β17. 660 b2 ἐν ταῖς ἱστορίαις ταῖς περὶ τῶν ζῴων (Ζιδ9. 536 a20-b23). γ4. 666 a9 ἐκ τῶν ἀνατομῶν κατάδηλα μᾶλλον ταῦτα κ̀ ἐκ τῶν γενέσεων (ipsam sectionem et generationem significari, non libros de anatomia et de generatione, ex ea quae additur argumentatione intelligitur; nec libri de gene-

ratione animalium appellantur αἱ γενέσεις, sed τὰ περὶ γενέσεως, cf III). γ5. 668 a8 ἐν τοῖς περὶ γενέσεως λόγοις (cf ad β3. 650 b10). γ5. 668 b29 ἔκ τε τῶν ἀνατομῶν ϗ τῆς ζωικῆς ἱστορίας (Ζιγ2-4. cf III Ἀνατομαί). γ6. 669 a4 ἐν τοῖς περὶ ἀναπνοῆς (αν10.16). γ6. 672 a12 ἐν ἑτέροις (Ζιγ17. cf Ζμβ5). γ10. 673 a30 ἐν ἑτέροις (ψα5. 411 b19. β2. 413 b20. μκ6. 467 a19. ζ2. 468 a25, b2. αν17. 479 a3. Ζιδ7. 531 b30-532 a5. Ζπ7. 707 a27). γ14. 674 a20 ἐν τοῖς περὶ τὴν γένεσιν ϗ τὴν τροφήν (cf ad β3. 650 b10). γ14. 674 b16 ἔκ τε τῆς ἱστορίας τῆς περὶ τὰ ζῷα ϗ ἐκ τῶν ἀνατομῶν (Ζιβ17. 507 a36-b15, cf III Ἀνατομαί). γ15. 676 a18 ἐν τοῖς προβλήμασιν (cf III Προβλήματα). δ2. 677 a9 ἐν ταῖς ἀνατομαῖς ἂν ἐγίγνετο τοῦτο φανερόν (non liber anatomicus, sed ipsa animalium sectio videtur significari, cf III Ἀνατομαί). δ3. 677 b16 πρότερον (Ζιγ17. cf Ζμβ5). δ4. 678 a19 ἐν τοῖς περὶ τὴν γένεσιν τῶν ζῴων λεχθήσεται ϗ τὴν τροφήν (cf ad β3. 650 b10). δ4. 678 a25 περὶ γενέσεως (p Ζγα2-16). δ5. 680 a1 ἔκ τε τῶν ἱστοριῶν τῶν περὶ τὰ ζῷα ϗ ἐκ τῶν ἀνατομῶν (Ζιδ4. cf III Ἀνατ). δ5. 682 a2 ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις (cf ad γ10. 673 a30). δ7. 683 b12 πρότερον (praeter Ζμδ5. 679 b16 fortasse etiam respicitur Ζιδ4. 528 a10). δ8. 684 b4 ἔκ τε τῶν ἀνατομῶν ϗ ἐκ τῶν ἱστοριῶν τῶν περὶ τὰ ζῷα (Ζιδ2. 3. ε7. 541 b29. cf III Ἀνατ). δ10. 689 a10, 12 (p Ζγα18. 724 a14-20. 729 a33). δ10. 689 a18 ἔκ τε τῆς ἱστορίας τῆς π. τ. ζ. φανερὸν ϗ ἐκ τῶν ἀνατομῶν ϗ ὕστερον λεχθήσεται ἐν τοῖς περὶ γενέσεως (Ζια13. 14. 17. 497 a27. γ1. cf III Ἀνατομαί. p Ζγα2-16). δ11. 690 b15 ἐν τοῖς περὶ τῆς πορείας τῶν ζῴων (Ζπ8. 708 a9-20). δ11. 692 a16 ἐν τοῖς περὶ γενέσεως (p Ζγγ2. 752 b15 sqq). δ11. 692 a17 ἐν τοῖς περὶ πορείας (Ζπ7. 707 b7 sqq). δ12. 693 b24 ἐν τοῖς περὶ γένεσιν (p Ζγγ2. 754 a9). δ12. 695 a27 ἐν τοῖς περὶ τὰς γενέσεις τῶν ζῴων (p Ζγα12. 717 b4). δ13. 695 b4 εἴρηται περὶ τούτων ἡ αἰτία πρότερον (ipsa res commemorata est Ζια5. 489 b23. β13. 504 b15; causam nusquam distincte exposuit Ar, sed fortasse eam concludi voluit ex natura et discrimine internarum partium, de quibus conferri possunt αν11. 13. 16. 3. 471 a22. Ζμγ6. 669 a3 sqq. δ10. 686 a18, 24, b21. Ζπ18. 714 a21). δ13. 696 a11 ἐν τοῖς περὶ πορείας ϗ κινήσεως τῶν ζῴων (Ζπ7. 707 b7 sqq). δ13. 696 b2, 697 a22 ἐν τοῖς περὶ ἀναπνοῆς (αν10. 13). δ13. 696 b14 ἐκ τῶν ἀνατομῶν ϗ ἐν ταῖς ἱστορίαις ταῖς περὶ τὰ ζῷα (Ζιβ13. 504 b28-505 a20. cf III Ἀνατομαί). δ14. 697 b29 (p Ζγ). — Περὶ ζῴων κινήσεως 1. 698 a3 ἐν ἑτέροις (Ζπ). 1. 698 a9 πρότερον (Φθ). 1. 700 b5 ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (ψβ2. 3). 6. 700 b8 διώρισται πρότερον ἐν τοῖς περὶ τῆς πρώτης φιλοσοφίας (Μλ7. 1072 a26; Krische Forsch p 267, 3, cf Heitz p 182, verba ἐν τοῖς περὶ τῆς πρώτης φιλοσοφίας spuria esse iudicat, ut διώρισται πρότερον pariter ac 1. 698 a9 ad Φθ referatur; sed quod quaeritur 700 b8 πῶς κινεῖ τὸ πρῶτον κινοῦν non in Physicis, sed in Metaphysicis expositum est). 6. 700 b21 ἐν ἄλλοις (ψγ3). 10. 703 a11 ἐν ἄλλοις (πν1. 481 a1. cf υ2. 456 a15 sqq. Michael Ephesius librum περὶ τροφῆς respici opinatur). 11. 704 a3-b3 (Ζμ. ψ. αι. υ. μν. p Ζγ). — Περὶ πορείας ζῴων 1. 704 b10 ἐκ τῆς ἱστορίας φυσικῆς (Ζια5. 490 b4. β1. 498 a3 sqq). 5. 706 b2 ἐν ἑτέροις (Ζμδ9. 684 b14, 34). 19. 714 b23 ἐχόμενόν ἐστι θεωρῆσαι περὶ ψυχῆς (ψ. extrema libri verba b20-23 non videntur ab Aristotele scripta esse). — Περὶ ζῴων γενέσεως α1. 715 a1 (Ζμ). α1. 716 a1. (cf III Περὶ φυτῶν). α3. 716 b31 ἐν ταῖς ἱστορίαις ταῖς περὶ τῶν ζῴων (Ζια13. 493 a25. 17. 497 a26. γ1. 509 a31-510 b5). α4. 717 a33 ἐκ τῶν ἱστοριῶν τῶν περὶ τὰ ζῷα (Ζιγ1. 510 a20 sqq). α11. 719 a10 ἔκ τε τῶν ἀνατομῶν ϗ τῶν ἱστοριῶν (Ζιγ1. 510 b5-511 a34, cf III Ἀνατομαί). α15. 720 b20 ἐν τοῖς περὶ τῶν μορίων λόγοις (Ζμδ9. 685 a9). α16. 721 a26 πρότερον (Ζμ). α19. 726 b2 πρότερον (Ζμβ3. 650 a34. δ3. 678 a7). α20. 728 b13 ἐν ταῖς περὶ τὰ ζῷα ἱστορίαις (Ζιγ19. 521 a25. ζ18. 572 b29. 20. 574 a31. η1. 581 b1. 2. 582 a34 sqq). α23. 731 a29 (cf III Περὶ φυτῶν). β1. 732 b14 ἡ αἰτία εἴρηται πρότερον ἐν ἑτέροις (res ipsa, non causa exposita legitur Ζιε1. 539 b7-14). β3. 736 a37 ἐκ τῶν περὶ ψυχῆς (ψβ3. 4). β4. 740 a23 ἐκ τῶν ἱστοριῶν ϗ τῶν ἀνατομῶν (Ζιγ2-4. cf III Ἀνατομαί). β6. 743 a6 ἐν ἑτέροις (μδ6. 383 b9. 7. 384 a33). β7. 746 a14 ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν ἐν ταῖς ἀνατομαῖς ϗ τῶν ἐν ταῖς ἱστορίαις γεγραμμένων (Ζιη8? cf III Ἀνατομαί). β7. 746 a22 (cf III Ἀνατομαί). β8. 747 b5 ἐν τοῖς προβλήμασιν (cf III Problemata). γ1. 750 b31 ἐν ταῖς ἱστορίαις (Ζιδ11. 538 a21. ζ13. 567 a27). γ2. 753 b17 ἐν ταῖς ἱστορίαις (Ζιζ3). γ8. 758 a24 ἐκ τῶν ἱστοριῶν (Ζιε16. 550 a20 sqq). γ10. 761 a10 ἐκ τῶν περὶ τὰς ἱστορίας ἀναγεγραμμένων (Ζι41. 42). γ11. 763 b16 ἐκ τῆς ἱστορίας (Ζιδ3-6. θ2. 590 a18 sqq. 13. 599 a10 sqq). δ1. 764 a35 (cf III Ἀνατομαί). δ1. 765 b8 ἐν ἑτέροις (Ζμ). δ3. 768 b23 ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποιεῖν ϗ πάσχειν (Γα7-9. β2). δ4. 771 b32 (cf III Ἀνατομαί). δ4. 772 b11. 7. 775 b37 ἐν τοῖς προβλήμασιν (cf III Problemata). ε1. 779 a6 ἐν ἑτέροις (υ3. 456 b26 sqq). ε1. 779 a8 (cf III Ἀνατομαί). ε1. 779 b22 ἐλέχθη πρότερον ἐν τοῖς περὶ τὰς αἰσθήσεις ϗ τούτων ἔτι πρότερον ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς διωρισμένοις (αι2. ψγ1. 425 a4). ε2. 781 a21 εἴρηται ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεως (alibi Ar dixit, quae hic respicit, veluti ζ3. 469 a12. Ζμβ10. 656 a29. Ζγβ6. 744 a4, cf Meyer p 427; qui ex libro περὶ αἰσθήσεως conferri potest locus αι2. 439 a1 partem tantum rei de qua agitur continet). ε3. 782 a21 ἐν τοῖς περὶ τὰ μέρη τῶν ζῴων (Ζμβ8. 653 b32. 9. 655 b17. 14. 658 a11-b26. δ12. 692 b11). ε3. 783 b20 ἐν ἄλλοις λεκτέον (cf III Περὶ φυτῶν). ε3. 784 b2 ὕστερον λεκτέον ἐν τοῖς περὶ αὐξήσεως ϗ τροφῆς (cf III Περὶ τροφῆς). ε4. 784 b8 ἐν ἑτέροις (μδ1. 379 a14, 17). ε7. 786 b25, 788 b1 τὰ μὲν ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεως, τὰ δ' ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς (αι4. 440 b27. 6. 446 b5. ψβ8). ε8. 788 b6 πρότερον (Ζμγ1. Ζιβ1. 501 a8-5. 502 a3). — in libris pseudepigraphis: περὶ χρωμάτων, περὶ ἀκουστῶν, φυσιογνωμονικά, περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων, μηχανικά, περὶ ἀτόμων γραμμῶν, ἀνέμων θέσεις, περὶ Ξενοφάνους κτλ non exstat libri Aristotelici mentio. — Περὶ φυτῶν β2. 822 b32 ἐκτεθείκαμεν αἰτίας ἐν τῷ ἡμετέρῳ βιβλίῳ τῷ περὶ μετεώρων (μβ7. 365 b1). — Προβλήματα. de iis problematum locis, quibus ad aliud problema lectores remittuntur, cf Prantl die Arist Probleme p 348, 29. alii libri septem locis respiciuntur: ιϛ1. 913 a27 τοῦτο ὅτι ἀδύνατον δείκνυται ἐν τοῖς ὀπτικοῖς (potest referri ad Ὀπτικά, quae Aristotelem scripsisse aliunde cognitum est, Rose Ar Ps p 373-378. Heitz p 115). λ1. 954 a20 εἴρηται σαφέστερον ἐν τοῖς περὶ πυρός (potest cogitari de problematis περὶ πυρός, quae Aristotelem scripsisse coll ζ5. 470 a18 intelligitur; sed cum problema λ1 ad Theophrastum auctorem videatur referendum esse, potest etiam de Theophrasti libro περὶ πυρός cogitari, cf Heitz p 104). reliquis quinque locis ii libri, ad quos respicitur, non nominantur, sed universe ἐν ἄλλοις

res tractata esse dicitur: δ18. 878 ^{b}29 εἴρηται ἐν ἄλλοις (Ζιγ11. 518 ^{b}6 respici eorundem verborum usu probatur, Heitz p 115). ι67. 898 ^{b}25 ἡ αἰτία ἐν ἑτέροις εἴρηται (causa exposita est αν1. 470 ^{b}10. 3. 471 ^{a}20). κ7. 923 ^{b}3 δι' ἣν αἰτίαν ἄλλος ἔστω λόγος (potest promissus esse liber περὶ μακροβιότητος). κζ4. 948 ^{a}20, 23 ἐν ἄλλοις (quo haec referantur, incertum est). — Τὰ μετὰ τὰ φυσικά A1. 981 ^{b}25 ἐν τοῖς Ἠθικοῖς (Ηζ3-7). A3. 983 ^{a}33. 4. 985 ^{a}12 ἐν τοῖς περὶ φύσεως (Φβ3. 7). A5. 986 ^{a}12 ἐν ἑτέροις (αἱ τῶν Πυθαγορικῶν δόξαι, cf Alex 31, 1. 56, 10). A5. 986 ^{b}30 ἐν τοῖς περὶ φύσεως (Φα3). A7. 988 ^{a}22 ἐν τοῖς περὶ φύσεως (Φβ3. 7). A 8. 989 ^{a}24 ἐν τοῖς περὶ φύσεως (Ογ7. Γβ6. 333 ^{a}16, cf III Physica). A 10. 993 ^{a}11 ἐν τοῖς φυσικοῖς (Φβ3. 7). γ2. 1004 ^{a}2, cf ^{b}34 ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων (cf III Ἐκλογὴ τῶν ἐναντίων). δ15. 1021 ^{a}20 ὃν τρόπον ἐν ἑτέροις εἴρηται (quoniam ipsa ea enunciatio, cui haec verba addita sunt, non habet certam interpretationem, qui locus ex alio libro citetur non potest cognosci). δ30. 1025 ^{a}33 λόγος τούτου ἐν ἑτέροις (Αδ6, sed possunt etiam alii loci afferri, qui apte comparentur, cf Schwegler ad h l). ζ12. 1037 ^{b}8 ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς (Αδ6). η1. 1042 ^{b}7 ἐν τοῖς φυσικοῖς (Φε1; potest praeterea conferri Γα3, sed num hunc etiam locum significare voluerit Ar incertum est). θ8. 1049 ^{b}36 ἐν τοῖς περὶ κινήσεως (Φζ6). ι3. 1054 ^{a}30 ἐν τῇ διαιρέσει τῶν ἐναντίων, cf 4. 1055 ^{b}28. κ3. 1061 ^{a}15 (cf III Ἐκλογὴ τῶν ἐναντίων). κ1. 1059 ^{a}34 (Φβ3). κ6. 1062 ^{b}31 ἐν τοῖς φυσικοῖς (Φα7-9 et fortasse Γα3, cf ad η1. 1042 ^{b}7). λ7. 1072 ^{b}2 ἡ διαίρεσις δηλοῖ (num his verbis Ar τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐναντίων citare voluerit, dubium est). λ7. 1073 ^{a}5 δέδεικται (Φθ10. 276 ^{b}17). λ8. 1073 ^{a}32 ἐν τοῖς φυσικοῖς (Φθ8. 9. Οα2. β3). μ1. 1076 ^{a}9 ἐν τῇ μεθόδῳ τῇ τῶν φυσικῶν (Φα. θ). μ1. 1076 ^{a}28 τεθρύληται ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν λόγων (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι). μ3. 1078 ^{b}5 ἐν ἄλλοις ἐροῦμεν (? cf Bz ad h l). μ9. 1086 ^{a}23 ἐν τοῖς περὶ φύσεως (Φα4-6, et fortasse Ογ3. 4. Γα1, cf ad η1. 1042 ^{b}7). ν2. 1088 ^{b}24 ἐν ἄλλοις λόγοις (Οα7 sqq an Μθ8 citetur incertum est). — Ἠθικὰ Νικομάχεια α3. 1096 ^{a}3 (cf III Ἐγκύκλια). α4. 1096 ^{b}30 ἄλλης ἂν εἴη φιλοσοφίας οἰκειότερον (metaphysicam doctrinam intelligi apparet, ac similes certe sunt eae quaestiones, quae Μγ2 tractantur). α12. 1101 ^{b}34 ἐξακριβοῦν οἰκειότερον τοῖς περὶ τὰ ἐγκώμια πεπονημένοις (quaestio omnino rhetoribus permitti, non liber de rhetorica citari videtur). α13. 1102 ^{a}26 (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι). β7. 1108 ^{b}6 ἄλλοθι καιρὸς ἔσται (p Ρβ9. 10). ε5. 1130 ^{b}28 ὕστερον διοριστέον (similia iis, quae hic promittuntur, exstant Ηκ10. 1180 ^{a}1. Πγ4. 18. 1288 ^{b}1). ζ3. 1139 ^{b}27 ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς (Αγ1). ζ3. 1129 ^{b}32 ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς (Αγ2. 71 ^{b}21). ζ4. 1140 ^{a}3 (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι). κ3. 1174 ^{b}3 ἐν ἄλλοις (Φζ-θ). κ10. 1181 ^{b}12-23 (p Πολιτικά). κ10. 1181 ^{b}17 ἐκ τῶν συνηγμένων πολιτειῶν (non significari τὰς πολιτείας, quas Ar collegit, demonstrat Heitz p 231). — Ἠθικὰ μεγάλα β6. 1201 ^{b}25 ὥσπερ ἔφαμεν ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς (conferri potest Αα24. 25, sed num Aristotelis ipsius Analytica citare auctor voluerit dubium est). — Ἠθικὰ Εὐδήμια. ex iis locis, quibus Eudemus aliquid se vel antea dixisse vel postea expositurum esse scribit, complures (α5. 1216 ^{a}37. 7. 1217 ^{a}30. 8. 1218 ^{b}16. β5. 1222 ^{b}8. 10. 1227 ^{a}2. 11. 1227 ^{b}16. γ2. 1230 ^{b}12, 1231 ^{b}3. 7. 1234 ^{a}28. η15. 1248 ^{b}10, 1249 ^{a}17) ad eam quaestionem pertinent, quae est de libris Nicomacheis et Eudemiis Ethicis communibus, utrum Aristotelem an Eudemum habeant auctorem; conferendae igitur de hac re eae commentationes, quibus librorum utrisque Ethicis communium origo investigatur. ubi aliorum praeter Ethica librorum mentionem Eudemus facit, nusquam certum est, eum Aristotelicos ac non suos ipsius libros significasse. citantur autem ἐξωτερικοὶ λόγοι α8. 1217 ^{b}22. β1. 1218 ^{b}34 (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι), Ἀναλυτικά α6. 1217 ^{a}17 (cf Αβ2-4. γ6. 75 ^{a}3. 32. 88 ^{a}20), β6. 1222 ^{b}38 (similia cf Αγ4), β10. 1227 ^{a}9 (similia cf Αγ2), sed quamquam in Aristotelicis Analyticis reperiuntur, quae vel concinant vel satis apte comparentur, inde concludi nequit, Aristotelis potius quam Eudemi Analytica significari. α8. 1217 ^{b}27 ὥσπερ ἐν ἄλλοις διῄρηται, exposita haec quidem sunt in Aristotelicis Categoriis, sed eadem in aliquo Eudemi libro tractata esse verisimile est. α8. 1217 ^{b}17 ἑτέρας τε διατριβῆς καὶ πολλὰ λογικωτέρας, quaestio omnino ad metaphysicam doctrinam remittitur, non certus quidam liber citatur. α8. 1218 ^{a}36 ἔτι καὶ τὸ ἐν τῷ λόγῳ γεγραμμένον (?). — Πολιτικά β2. 1261 ^{a}31 ἐν τοῖς ἠθικοῖς (Ηε8. 1132 ^{b}33, cf 5. 1130 ^{b}32 sqq). γ6. 1278 ^{b}31 (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι). γ9. 1280 ^{a}17 ἐν τοῖς ἠθικοῖς (Ηε6). γ12. 1282 ^{b}20 οἱ κατὰ φιλοσοφίαν λόγοι, ἐν οἷς διώρισται περὶ τῶν ἠθικῶν (Ηε6). δ11. 1295 ^{a}36 ἐν τοῖς ἠθικοῖς (Ηη14. 1153 ^{b}10. α6. 1098 ^{a}16. κ7. 1177 ^{a}12). η1. 1323 ^{a}22 (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι). η10. 1330 ^{a}5 ὕστερον ἐροῦμεν (referendum videtur vel ad deperditam extremam partem Politicorum, Rose Ar libr p 128, vel ad Oeconomica, Göttling ad h l). η10. 1330 ^{a}33 ὕστερον ἐροῦμεν (p οα5. 1344 ^{b}15). η13. 1332 ^{a}8 ἐν τοῖς ἠθικοῖς (Ηα6). η13. 1332 ^{a}22 κατὰ τοὺς ἠθικοὺς λόγους (Ηγ6). θ7. 1341 ^{b}40 πάλιν ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς ἐροῦμεν σαφέστερον (ad deperditas poetices partes refert Bernays Grdz p 139 sqq, ad deperditas partes politicorum Heitz p 100, sed verbis ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς alibi certe semper liber de arte poetica significatus est, cf III Poetica). — Οἰκονομικά α3. 1343 ^{b}9 ἐν ἄλλοις (videtur respici Ζγβ1). — Τέχνη ῥητορική α1. 1355 ^{a}28 ἐν τοῖς τοπικοῖς (τα1. 101 ^{a}30). α2. 1356 ^{b}9 ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν (Αβ23. 24, praecipue 23. 68 ^{b}13). α2. 1356 ^{b}12 ἐκ τῶν τοπικῶν (τα1. 12. cf Vahlen Rhet 37 sqq). α2. 1356 ^{b}19 ἐν τοῖς μεθοδικοῖς (referri haec ad τα12. 105 ^{a}16. θ2. 157 ^{a}18 Vahlen demonstravit l l p 43, nec probanda sunt quae contra monuit Heitz p 81 sqq). α2. 1357 ^{a}30 ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν (Αα12. 32 ^{a}10. 27. 43 ^{b}33). α2. 1357 ^{b}25 ἐν τοῖς ἀναλυτικοῖς (Αβ27). α2. 1358 ^{a}29 καθάπερ καὶ ἐν τοῖς τοπικοῖς καὶ ἐνταῦθα διαιρετέον τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τὰ εἴδη καὶ τοὺς τόπους (non unus aliquis locus topicorum citatur, sed omnino ea via ac ratio significatur, cuius exempla multa in topicis leguntur, veluti τα10. 14. ι9 al). α8. 1366 ^{a}21 ἐν τοῖς πολιτικοῖς (Π universe). α11. 1372 ^{a}1 ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς (deperditam nunc poeticae partem, quae erat de comoedia, significari censet Bernays Rh Mus VIII 561). β22. 1396 ^{b}4 ὥσπερ ἐν τοῖς τοπικοῖς, 1396 ^{b}26 ὥσπερ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς (cf ad α2. 1358 ^{a}29). β23. 1398 ^{a}28 ὥσπερ ἐν τοῖς τοπικοῖς περὶ τοῦ ὀρθῶς (legendum esse περὶ τοῦ ὀξέος ac respici ad τα15. 106 ^{a}14 evidens est coniectura Thurotii Obs s l rhet p 9). β23. ὥσπερ ἐν τοῖς τοπικοῖς ποία κίνησις ἡ ψυχή (τβ4. 111 ^{b}6. cf γ6. 120 ^{a}34). β24. 1401 ^{a}2 ὥσπερ ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς, 1402 ^{a}3 ὥσπερ ἐν τοῖς ἐριστικοῖς, 25. 1402 ^{a}35 καθάπερ καὶ ἐν τοῖς τοπικοῖς (eadem harum comparationum ratio, de qua dictum est ad α2. 1358 ^{a}29 cf Vahlen l l p 84, quamquam 1401 ^{a}2 referri

potest ad τι15. 174 b10). β25. 1403 a5, 12 ἐκ τῶν ἀναλυτικῶν (Αβ26. 27). β26. 1403 a32 καθάπερ ἐν τοῖς τοπικοῖς (cf ad α2. 1358 a29). γ1. 1404 a38. 2. 1404 b7 ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς, 2. 1404 b28 ἐν τοῖς περὶ ποιήσεως (πο21. 22). γ2. 1405 a5 ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς (πο22. 1459 a5). γ9. 1410 b2 ἐν τοῖς Θεοδεκτείοις (cf III Θεοδέκτεια). γ18. 1419 a24 φανερὸν ἡμῖν ἔστω ἐκ τῶν τοπικῶν (cf ad α2. 1358 a29). γ18. 1419 b5 ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς (cf ad α11. 1372 a1). — Ῥητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον non habet libri Aristotelici mentionem. — Περὶ ποιητικῆς 6. 1449 b21 περὶ κωμῳδίας ὕστερον ἐροῦμεν (cf ad Ρα11. 1372 a1). 15. 1454 b17 ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις (cf III Ἐξωτερικοὶ λόγοι). 19. 1456 a35 ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς κείσθω (P universe respici videtur).

III. ubi signum interrogationis in parenthesi additum est, quae sit de eius loci ratione dubitatio ex superiore parte, II, petendum est; ex eadem parte superiore petendum est, quis potissimum alicuius libri locus respici videatur.

De categoriis librum respici videri ψα1. 402 a23. 5. 410 a14 et fortasse τι4. 166 b10. 22. 178 a5. Αα37. 49 a7 Zeller iudicat II, 2, 49, 1, cf Steinthal Gesch p 201; sed τι4. 166 b10 refertur ad τα9, reliquis in locis non libri, sed doctrinae de categoriis mentio fit. quod in Eudemiis Ethicis legitur τὸ γὰρ ὄν, ὥσπερ ἐν ἄλλοις διῄρηται, σημαίνει τὸ μὲν τί ἐστι κτλ ηεα8. 1217 b27, dubium est utrum ad Aristotelis an ad Eudemi librum aliquem referendum sit, cf II p 101 b13. — De interpretatione libri caput 14, id ipsum, quod non esse Aristotelis iudicatur, Waitzio promitti videtur τα10. 104 a33; sed alio esse hunc Topicorum locum referendum cf II p 98 a15. — Analytica priora citantur nominatim: τὰ Ἀναλυτικά ε10. 19 b31. τθ11. 162 a11. 13. 162 b32. ι2. 165 b9. Ρα2. 1356 b9, 1357 a30, b25. β25. 1403 a5, 12. ημβ6. 1201 b25 (?). ηεα6. 1217 a17 (?); τὰ περὶ συλλογισμοῦ Αγ3. 73 a14, 15. 11. 77 a34; non addito nomine libri Αγ3. 73 a8, ἐν τοῖς πρώτοις Αδ12. 96 a1. — Analytica posteriora citantur: τὰ ἀναλυτικά τι2. 165 b9. Μζ12. 1037 b8. Ηζ3. 1139 b27, 32. ηεα6. 1217 a17 (?). β6. 1222 b38 (?). 10. 1227 a9 (?); sine nomine τη3. 153 a11, 24. Μδ3. 1025 a33; promittuntur Αα27. 43 a37. — Topica citantur: τὰ τοπικά Αα1. 24 b12. β15. 64 a37. Ρα1. 1355 a28. 2. 1356 b12, 1358 a29. β22. 1396 b4. 23. 1398 a28, 1399 a6. 25. 1402 a35. 26. 1403 a32. γ18. 1419 a24, τὰ μεθοδικά Ρα2. 1356 b19, ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς Ρβ22. 1396 b26. 24. 1401 a2, ἐν τῇ πραγματείᾳ τῇ περὶ τὴν διαλεκτικήν Αα30. 46 a30, ἐν τοῖς ἐριστικοῖς Ρβ24. 1402 a3; sine nomine διῄρηται, ἐλέχθη πρότερον τι4. 166 b14. 12. 172 b27, ἐν ἑτέροις τι2. 165 b6, 10. — Sophistici elenchi citantur: τὰ τοπικά ε11. 20 b26. Αβ17. 65 b16, τὰ μεθοδικά Ρβ24. 1401 a2. Sophisticos elenchos non peculiarem esse commentationem, sed partem Topicorum, ex his citandi formulis aliisque argumentis recte concludit Wz II, 528. cf Zeller II, 2, 54, 1. — Physica admodum saepe ab Aristotele citantur. nomen τὰ φυσικά, τὰ περὶ φύσεως (ἡ μέθοδος ἡ τῶν φυσικῶν Μμ1. 1076 a9) in extremo libro Physicorum et in Metaphysicis legitur. illic Φθ1. 251 a9. 3. 253 b8. 10. 267 b21 nomine τὰ φυσικά prior Physicorum pars perinde respicitur (δέδεικται πρότερον ἐν τοῖς φυσικοῖς, ἐτέθη ἐν τοῖς φυσικοῖς sim), atque alibi peculiaris et seiuncta commentatio citari solet (conferri potest, quod Φγ1. 201 a26 ἐξ ἄλλων ἔσται δῆλον pertinet ad extremum Physicorum librum Φθ5); sextus Physicorum liber in extremo eiusdem operis libro modo hac formula significatur ἐν τοῖς καθόλου περὶ φύσεως Φθ5. 257 a34, modo ἐν τοῖς περὶ κινήσεως Φθ8. 263 a11. in Metaphysicis ubi τὰ φυσικά, τὰ περὶ φύσεως citantur, aliquoties sane prior Physicorum pars respicitur ΜΑ3. 983 a33. 4. 985 a12. 5. 986 b30. 7. 988 a22. 10. 993 a11. κ1. 1059 a34. 6. 1062 b31. μ9. 1086 a23, sed eodem nomine etiam posteriorem partem Physicorum contineri apparet Μη1. 1042 b7. μ1. 1079 a9; ac latiore sensu nomen τὰ φυσικά, τὰ περὶ φύσεως praeter Physica etiam libros de coelo ac de generatione et corruptione complectitur ΜΑ8. 989 a24. λ8. 1073 a32, cf η1. 1042 b7 (?). κ6. 1062 b31 (?). μ9. 1086 a23 (?). — οἱ λόγοι οἱ περὶ τὰς ἀρχὰς εἰρημένοι ἡμῖν (i e Physicorum pars prior) citantur Οα6. 274 a21, τὰ περὶ κινήσεως (i e Physicorum pars posterior) Οα5. 272 a30. 7. 275 b22. γ1. 299 a10. Γα3. 318 a3. αι6. 445 b19. Μθ8. 1049 b36, τὰ περὶ χρόνου καὶ κινήσεως Ογ4. 303 a23. non adhibito libri titulo vel aliqua argumenti significatione Physica citantur: ἐν τοῖς πρώτοις, τοῖς ἐν ἀρχῇ λόγοις Οα3. 270 a17. δ3. 311 a11. Γβ10. 337 a25, ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν Ζμα1. 642 a6 (?), πρότερον Οα6. 273 a17. β4. 286 b19. γ6. 305 a21. Γα6. 323 a3. 9. 336 a13. 10. 336 a19. ψα3. 406 a3. Ζκ1. 698 a9, δῆλον ἐκ τῶν προειρημένων Ογ2. 301 b32, ἐν ἑτέροις, ἐν ἑτέροις πρότερον Γα2. 316 b17. 3. 317 b13. 5. 320 b18, 28. β1. 329 a27. 10. 337 a18. 11. 338 a18. ψβ5. 417 a17. Ζμα1. 640 a2. Ηκ3. 1174 b3, omnino δέδεικται, εἴρηται sim Οα4. 271 a21. 8. 277 b11. Γβ10. 336 a15, 337 a1. μα1. 338 a20. Μλ7. 1073 a5. Physica promittuntur, μᾶλλον φανερῶς ἐν τοῖς καθόλου περὶ κινήσεως δεῖ λεχθῆναι περὶ τούτων Αδ12. 95 b10. — De coelo libri citantur: εἴρηται πρότερον ἐν τοῖς περὶ τὸν ἄνω τόπον θεωρήμασιν μα3. 339 b36, ἐν τοῖς φυσικοῖς ΜΑ8. 989 a24. λ7. 1073 a32 (cf supra, Physica), sine nomine δέδεικται πρότερον sim Γα8. 325 b34. β4. 331 a7. 5. 332 a31. μα1. 338 a24. 3. 339 b16, 36, ἐν ἄλλοις Γα2. 315 b31. Μν2. 1088 b24 (?), εἴρηται Γβ10. 337 a1. μα1. 338 a21, ἦν Γα10. 328 b2. quae commemorantur ἀστρολογικὰ θεωρήματα μα3. 339 b8. 8. 345 b1 non videntur ad libros de coelo referenda esse, cf infra Ἀστρολογικά. — De generatione et corruptione libri citantur: περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς τῆς κοινῆς εἴρηται μα1. 338 a24, ἐν τοῖς καθόλου περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν ψβ5. 417 a1. Ζγδ3. 768 b23, ἐν τοῖς περὶ στοιχείων ψβ11. 423 b29. αι4. 441 b12, ἐν τοῖς περὶ μίξεως αι3. 440 b3, 13, ἐν τοῖς φυσικοῖς (cf Physica) ΜΑ8. 989 a24. η1. 1042 b7 (?). κ6. 1062 b31 (?), sine nomine ἐν ἑτέροις πρότερον, ἐν ἑτέροις μγ1. 371 b1. Ζμα1. 640 a8. β1. 646 a15. 2. 648 b9. 3. 650 b10; promittuntur Φα9. 192 b2. β1. 193 b21. δ5. 213 a5. Οα10. 280 a28. β3. 286 a31, b5. γ4. 303 a1. — Meteorologica citantur: ἐν ἑτέροις πρότερον, ἐν ἑτέροις Ζμβ2. 646 a15, 648 b9, 649 a33. 3. 650 b10. Ζγβ6. 743 a6. ε4. 784 b8 (titulus operis non commemoratur nisi in libro spurio φτβ2. 822 b32 ἐκτεθείκαμεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ βιβλίῳ τῷ περὶ μετεώρων); promittuntur Γα2. 317 a30. quod Aristoteles Ζμβ9. 655 b23 scribit ἔτι δὲ περὶ γονῆς καὶ γάλακτος ἀπελίπομεν ἐν τῇ περὶ τῶν ὑγρῶν καὶ ὁμοιομερῶν θεωρίᾳ, Meteorologicorum librum quartum significari iudicant Ideler Meteor II, 358 sqq, Zeller II, 2, 62; sed his verbis respici ad eiusdem libri secundi de partibus animalium capita 2-9 apparet conferenti 2. 647 b10. 7. 653 b9. 8. 653 b19. — De anima libri citantur: ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς ε1. 16 a8 (?). αι1. 436

b10, 14. 3. 439 a8, 16, 18. 4. 440 b28. μν1. 449 b30. υ2. 455 a8, 24. εν1. 459 a15. αν8. 474 b11. Ζκ6. 700 b5. Ζγβ3. 736 a37. ε1. 779 b22. 7. 786 b25, 788 a1, ἐν ἑτέροις, εἴρηται, εἴρηται πρότερον sim αι1. 436 a1, 5, 437 a18. 2. 438 b3. 7. 449 a9. υ1. 454 a11. ζ1. 467 b13. Ζμγ10. 673 a30. Ζκ6. 700 b21. 11. 704 b1; promittuntur: ἑτέρας ἔργον ἐστὶ θεωρίας Γβ6. 334 a15, ἐχόμενόν ἐστι θεωρῆσαι Ζπ19. 714 b23 (?). — De sensu et sensili liber citatur: ἐν τοῖς περὶ αἰσθήσεως μα3. 341 a14 (?). γ2. 372 b9. Ζμβ7. 653 a19 (?). 10. 656 a29. Ζγε2. 781 a21 (?). 7. 786 b25, 788 b1, ἐν τοῖς περὶ τὰς αἰσθήσεις Ζγε1. 779 b22, ἐν ἑτέροις εἴρηται πρότερον, εἴρηται υ2. 456 a2. Ζκ11. 704 b1; promittitur: ἄλλος λόγος ψβ7. 419 a7. — De memoria et reminiscentia liber citatur: εἴρηται Ζκ11. 704 b1; quod promitti eum librum αι1. 436 a8 Zeller existimat II, 2, 66, 2, probari non potest coll a13-17. — De somno et vigilia disputatio citatur: ἐν τοῖς περὶ ὕπνου Ζμβ7. 653 a19, περὶ ὕπνου ϗ ἐγρηγόρσεως εἴρηται πρότερον μκ1. 464 b31, ἐν ἑτέροις εἴρηται πρότερον sim Ζμβ1. 647 a26. Ζκ10. 703 a11. 11. 704 b1. Ζγε1. 779 a6; promittitur ψγ9. 432 b12. αι1. 436 a16. — De insomniis liber citatur μτ2. 464 b9, promittitur υ2. 456 a27. — De divinatione per somnum commentatio nec citatur nec promittitur. — De longitudine et brevitate vitae liber citatur: εἴρηται ἐν ἑτέροις Ζμγ10. 673 a30, ἄλλος ἔστω λόγος πκ7. 923 b3 (?). — De iuventute et senectute disputationem se scripturum promittit Aristoteles αι1. 436 a14. μκ6. 467 b6, num scripserit dubium est. quamquam enim in codd libri de vita et morte prima duo capita περὶ νεότητος ϗ γήρως inscripta sunt (cuius inscriptionis quae sit causa apparet cf ζ1. 467 b10), tamen ea duo capita nec possunt seiungi a reliquis eiusdem de vita et morte libelli, nec videntur ea continere, quae de iuventute et senectute seorsim exponenda erant. cf Zeller II, 2, 67. — De vita et morte disputatio citatur: ἐν ἑτέροις εἴρηται, πρότερον sim αν8. 474 a25, b14. Ζμβ1. 647 a26. γ10. 673 a30, ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις Ζμδ5. 682 a2; promittitur αι1. 436 a15. μκ1. 464 b32. 6. 467 b9. — De respiratione liber citatur: ἐν τοῖς περὶ ἀναπνοῆς Ζμγ6. 669 a4. δ13. 696 b2, 667 a22, ἐν ἑτέροις Ζμγ10. 673 a30. πι67. 898 b25, ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις Ζμδ5. 682 a2; promittitur ψγ9. 432 b12. αι1. 436 a15. υ2. 456 a10. — De spiritu liber citatur: ἐν ἄλλοις Ζκ10. 703 a11. — Historia animalium citatur: αἱ περὶ τῶν ζῴων ἱστορίαι αν12. 477 a5. Ζμβ1. 646 a9. 17. 660 b2. Ζγα3. 716 b31, αἱ ἱστορίαι αἱ περὶ τὰ ζῷα αν16. 478 a28. Ζμδ5. 680 a1. 8. 684 b4. 13. 696 b14. Ζγα4. 717 a33. 20. 728 b13, ἡ ἱστορία ἡ περὶ τὰ ζῷα Ζμγ14. 674 b16. δ10. 689 a18, ἡ ζωικὴ ἱστορία Ζμγ5. 668 b29, ἡ φυσικὴ ἱστορία Ζμβ3. 650 a31. Ζπ1. 704 b10, αἱ ἱστορίαι αν16. 478 b1. Ζγα11. 719 a10. β4. 740 a23. 7. 746 a14. γ1. 750 b31. 2. 753 b17. 8. 758 a24, τὰ περὶ τὰς ἱστορίας Ζγγ10. 761 a10, ἡ ἱστορία Ζγγ11. 763 b16, non significato libri titulo ἐν ἑτέροις, πρότερον Ζμγ9. 672 a12. 10. 673 a30. δ3. 677 b16. 7. 683 b12. Ζγβ1. 732 b14. ε8. 788 b6, ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις Ζμδ5. 682 a2; promittitur μα1. 339 a7. — De partibus animalium libri citantur: ἐν τοῖς περὶ τὰ μέρη τῶν ζῴων ζ3. 468 b32, ἐν τοῖς περὶ τῶν μορίων λόγοις Ζγα15. 720 b20, ἐν ταῖς αἰτίαις ταῖς περὶ τὰ μέρη τῶν ζῴων Ζγε3. 782 a21, πρότερον, ἐν ἑτέροις υ2. 456 a2. 3. 457 b28, 458 a20. ζ3. 469 a23. αν7. 473 a27. 14. 477 b12. Ζκ11. 704 a3. Ζπ5. 706 b2. Ζγα1. 715 a1. 16. 721 a26. 19. 726 b2. δ1. 765 b8. ε8. 788 b6; promittuntur μα1. 339 a7. Ζιβ17. 507 a25. — De motu animalium liber promitti putatur ψγ10. 433 b20. — De incessu animalium liber citatur: ἐν τοῖς περὶ πορείας τῶν ζῴων Ζμδ11. 690 b15, ἐν τοῖς περὶ πορείας Ζμδ11. 692 a17, ἐν τοῖς περὶ πορείας ϗ κινήσεως τῶν ζῴων Ζμδ13. 696 a11, ἐν τοῖς περὶ τὰς τῶν ζῴων κινήσεις Οβ2. 284 b13, ἐν ἑτέροις Ζκ1. 698 a3. — De generatione animalium libri promittuntur: ἐροῦμεν (λεχθήσεται sim) ἐν τοῖς περὶ τὴν γένεσιν τῶν ζῴων Ζμδ4. 678 a19, ἐν τοῖς περὶ τὰς γενέσεις τῶν ζῴων Ζμδ12. 695 a27. 14. 697 b29, ἐν τοῖς περὶ τὴν γένεσιν Ζμγ14. 674 a20. δ12. 693 b24, ἐν τοῖς περὶ γενέσεως αι4. 442 a3. Ζια5. 489 b17. Ζμβ3. 650 b10. 7. 653 b16. 9. 655 b25. γ5. 668 a8. δ4. 678 a25. 10. 689 a18. 11. 692 a16, ὕστερον, ἐν ἄλλοις Ζιγ22. 523 a14. Ζμδ10. 689 a10, 12. 14. 697 b29. Ζκ11. 704 b2, θεωρήσωμεν μα1. 339 a7; fortasse citantur οα3. 1343 b9. — Problemata a se scripta Aristoteles septem locis nominatim citat (εἴρηται ἐν τοῖς προβλήμασιν μβ3. 363 a24. ζ5. 470 a18. Ζμγ15. 676 a18. Ζγβ8. 747 b5. δ4. 772 b11. 7. 775 b37, εἴρηται ἐν τοῖς προβληματικοῖς υ2. 456 a29, praeterea conferri potest μδ3. 381 b13; falso Heitz p 112 addit μν2. 451 a18, cf II p 99 a38); inde scripsisse Aristotelem συναγωγὴν προβλημάτων ϗ λύσεων certum est. cum iis quae nunc feruntur Aristotelis nomine problematis unus ex septem illis locis quodammodo comparari potest (cf II p 99 b5 ad ζ5. 470 a18), reliqui in problematis quae nunc exstant nihil omnino habent, quo referantur. confirmatur hac re, id quod aliunde iam cognitum est, problematum quae nunc Aristotelis nomine feruntur vel nullam vel exiguam partem Aristoteli posse tribui. — Metaphysica quae nunc dicuntur, ab Aristotele τῆς πρώτης φιλοσοφίας nomine appellantur. libri de prima philosophia promittuntur: δι᾽ ἀκριβείας τῆς πρώτης φιλοσοφίας ἔργον ἐστὶ διορίσαι, ὥστ᾽ εἰς ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἀποκείσθω Φα9. 192 a35, cf φιλοσοφίας τῆς πρώτης διορίσαι ἔργον Φβ2. 194 b14, τῆς ἑτέρας ϗ προτέρας διελεῖν ἐστὶ φιλοσοφίας ἔργον Γα3. 318 a6, διὰ τῶν ἐκ τῆς πρώτης φιλοσοφίας λόγων δειχθείη ἂν Οα8. 277 b10; vel promittuntur vel citantur: ἔστιν ἄλλης πραγματείας ἔργον ε5. 17 a4, ἄλλης ἂν εἴη φιλοσοφίας οἰκειότερον Ηα4. 1096 b30; citantur in libro pseudepigrapho: διώρισται ἐν τοῖς περὶ τῆς πρώτης φιλοσοφίας Ζκ6. 700 b8 (?). sed in iisdem libris, in quibus disputatio de prima philosophia nominatim promittitur, eadem, non addito quidem operis nomine, citatur: τὸ εἶναι ποσαχῶς λέγομεν, ἐν ἄλλοις εἴρηται Γβ10. 336 b29, τοῦτο ἐν ἄλλοις διώρισται δι᾽ ἀκριβείας μᾶλλον Φα8. 191 b29. — Ethica Nicomachea citantur: εἴρηται (εἴρηται πρότερον) ἐν τοῖς ἠθικοῖς ΜΑ1. 981 b25. Πβ2. 1261 a31. γ12. 1280 a17. δ11. 1295 a36. η13. 1332 a8, κατὰ τοὺς ἠθικοὺς λόγους Πη13. 1332 a22, ὁμολογοῦσι τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν λόγοις, ἐν οἷς διώρισται περὶ τῶν ἠθικῶν Πγ12. 1282 b20; utrum citentur an promittantur dubium est: ἕτερος ἔστω λόγος ψγ3. 427 b26 (?). — Politica citantur: διηκρίβωται ἐν τοῖς πολιτικοῖς Ρα8. 1366 a21; promittuntur Ηε5. 1130 b28. κ10. 1181 b12-31. — Oeconomica promittuntur Πη10. 1330 a3 (?), 33. — Ars rhetorica videtur citari: ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς κείσθω πο19. 1456 a35, sed cf Vhl Poet I 17,47; promittitur Ηβ7. 1108 b6, vix potest videri promissa esse ε5. 17 a5. — De poetica liber citatur: εἴρηται ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς Ρα11. 1372 a1. γ1. 1404 a38. 2. 1404 b7, 1405 a5. 18. 1419 b5, ἐν τοῖς περὶ ποιήσεως Ργ2. 1404 b28; promittitur: ἐν τοῖς περὶ

ποιητικῆς ἐροῦμεν σαφέστερον Πθ7. 1341 b40, vix potest videri promissus esse ε5. 17 a5.

Deperditi libri Aristotelis, qui in superstitibus nunc libris Aristotelis vel citantur vel promittuntur. Ἀνατομαί citantur: δῆλον τοῦτο (φανερόν, δεῖ θεωρεῖν, θεωρείσθω) ἐκ τῶν ἀνατομῶν υ3. 456 b2. αν8. 474 b9. 16. 478 b1. Ζιγ1. 509 b21. 11. 511 a13. 4. 529 b19, 530 a31. ζ10. 565 a12. Ζμβ3. 650 a31. γ4. 666 a9. 5. 668 b29. 14. 674 b16. δ5. 680 a1. 8. 684 b4. 10. 689 a18. 13. 696 b14. Ζγα11. 719 a10. β4. 740 a23, ἐκ τῶν ἀνατεμνομένων αν16. 478 a28, ἐκ τῆς διαγραφῆς τῆς ἐν ταῖς ἀνατομαῖς, ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνατομαῖς διαγεγραμμένων, ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν ἐν ταῖς ἀνατομαῖς Ζια17. 497 a32. δ1. 525 a8. ζ11. 566 a15. Ζγβ7. 746 a14. non liber anatomicus, sed ipsa animalium sectio et quae inde petitur cognitio videtur intelligenda esse Ζμδ2. 677 a9. Ζγβ7. 746 a22. δ1. 764 a35. 4. 771 b32. ε1. 779 a8. cf Heitz p 70 sqq. — Ἀστρολογικά. τὰ περὶ ἀστρολογίαν Οβ10. 291 a29, τὰ ἀστρολογικὰ (περὶ ἀστρολογίαν) θεωρήματα μα3. 339 b8. 8. 345 b1 significare videntur peculiarem Aristotelis de rebus astronomicis librum. cf Heitz p 116 sqq. — Διαιρέσεις, cf II p 98 b18 ad Γβ3. 330 b16. — Ἐκλογὴ τῶν ἐναντίων citatur τεθεωρήσθω δ' ἡμῖν ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων Μγ2. 1004 a2, b34, ὥσπερ ἐν τῇ διαιρέσει τῶν ἐναντίων διεγράψαμεν Μι3. 1054 a30. 4. 1055 b28. κ3. 1061 a15; quod Μλ7. 1072 b2 legitur ἡ διαίρεσις δηλοῖ, num διαίρεσις pro titulo libri accipiendum sit (i q διαίρεσις τῶν ἐναντίων), admodum est dubium. quae de ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων Graeci interpretes referunt collegit Rose Ar Ps p 49. ipsum Alexandrum, cuius ex commentariis reliquos interpretes sua hausisse apparet, non constare secum, sed modo distinguere τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐναντίων ab altero libro περὶ τἀγαθοῦ modo cum eo confundere, monet Heitz p 213. — Θεοδέκτεια. αἱ ἀρχαὶ τῶν περιόδων σχεδὸν ἐν τοῖς Θεοδεκτείοις ἐξηρίθμηνται Ργ9. 1410 b2. suum se citare librum quamquam non distincte scribit Aristoteles, tamen ex formula citandi vero est simillimum. dubitat de ea re Heitz p 85 sqq; quod Rose Ar Ps p 137 ea verba interpretatur 'initia autem periodorum fere dimensus est Theodectes in orationibus', probari nequit. — Περὶ μετάλλων librum Aristoteles duobus Meteorologicorum locis promittere putatur; sed alter locus μδ8. 384 b34 (cf II ad h l) manifesto ad μγ7. 378 a15 referendus est; ex altero loco μγ7. 378 b5 κοινῇ μὲν οὖν εἴρηται περὶ πάντων αὐτῶν (i e τῶν ὀρυκτῶν ϗ τῶν μεταλλευτῶν), ἰδίᾳ δ' ἐπισκεπτέον περὶ ἕκαστον γένος, voluisse Aristotelem περὶ μετάλλων peculiarem librum scribere non potest concludi. Heitz p 67 sqq. — Περὶ νόσου ϗ ὑγιείας. de morbo et valetudine quaestionem Aristoteles non solum ad doctrinam physicam pertinere iudicat (περὶ ὑγιείας ϗ νόσου οὐ μόνον ἰατροῦ ἀλλὰ ϗ τοῦ φυσικοῦ μέχρι του τὰς αἰτίας εἰπεῖν αν21. 480 b23, φυσικοῦ δὲ ϗ περὶ ὑγιείας ϗ νόσου τὰς πρώτας ἰδεῖν ἀρχάς αι1. 436 a17, περὶ τούτων ἐν ταῖς τῶν νόσων ἀρχαῖς ἁρμόττει λέγειν, ἐφ' ὅσον τῆς φυσικῆς φιλοσοφίας ἐστὶν εἰπεῖν περὶ αὐτῶν Ζμβ7. 653 a8), sed etiam se instituturum eam quaestionem promittit perinde ac de iis rebus, de quibus libros eius superstites habemus (περὶ δὲ ζωῆς ϗ θανάτου λεκτέον ὕστερον, ὁμοίως δὲ ϗ περὶ νόσου ϗ ὑγιείας μκ1. 464 b32). inde voluisse Ar scribere disputationem περὶ νόσου ϗ ὑγιείας apparet; num scripserit neque ex his locis neque aliunde certo colligi potest. Heitz p 56 sqq. — Ὀπτικά memorat auctor problematis ιϛ1. 913 a27 δείκνυται ἐν τοῖς ὀπτικοῖς. his verbis si citatur liber de doctrina optica et non quaestio omnino ad opticam doctrinam ablegatur, tamen, quoniam de problematis auctore non constat, non potest inde effici, ut exstitisse commentationem de doctrina optica ab Aristotele scriptam comprobetur. aliunde eiusmodi operis Aristotelici notitiam exhibuit Rose Ar Ps p 378. — Περὶ πυρός. εἴρηται σαφέστερον ἐν τοῖς περὶ πυρός πλ1. 954 a20. utrum problematum aliqua pars an peculiaris ea de re liber, Aristotelis an Theophrasti aliusve Peripatetici citetur, non potest diiudicari. — Αἱ τῶν Πυθαγορικῶν δόξαι. de Pythagoreorum doctrina se alicubi accuratius exposuisse Aristoteles scribit ΜΑ5. 986 a12 διώρισται περὶ τούτων ἐν ἑτέροις ἡμῖν ἀκριβέστερον. peculiarem ea de re exstitisse Aristotelis librum, testantur Graeci Ar interpretes, veluti Alex ad Met 31, 1. 56, 10. cf Rose Ar Ps p 194. — Περὶ τροφῆς sive περὶ αὐξήσεως ϗ τροφῆς peculiarem librum ab Ar scriptum esse, probabiliter ex his colligitur locis: τύπῳ μὲν οὖν ἡ τροφὴ τί ἐστιν εἴρηται, διασαφητέον δ' ἐστὶν ὕστερον περὶ αὐτῆς ἐν τοῖς οἰκείοις λόγοις ψβ4. 416 b31, ὕστερον λεκτέον ἐν τοῖς περὶ αὐξήσεως ϗ τροφῆς Ζγε4. 784 b2, εἴρηται περὶ τούτων ἐν τοῖς περὶ τροφῆς υ3. 456 b5, quibus accedunt Ζμβ3. 650 b10. 7. 653 b14. 14. 674 a20. δ4. 678 a19. μδ3. 381 b13. quodsi re vera exstitit eiusmodi liber Aristotelicus, is promitti putandus est ψβ4. 416 b31. Ζγε4. 784 b2. Ζμδ4. 678 a19, citari υ3. 456 b5. μδ3. 381 b13 (?), reliquis locis (οἰκειότερόν ἐστι διελθεῖν sim) utrum scriptus an scribendus significetur incertum est. cf Heitz p 59 sqq. — Περὶ φιλοσοφίας. διχῶς τὸ οὗ ἕνεκα· εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας Φβ2. 194 a36. si genuina sunt Aristotelis verba εἴρηται-φιλοσοφίας, qua de re potest dubitari, cf Heitz p 180 sqq, referenda sunt ad Aristotelis περὶ φιλοσοφίας dialogum, Bernays p 108 sqq. non esse ad eum dialogum referenda quae habemus ψα2. 404 b19 ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας λεγομένοις cf II p 98 b59. qui dicuntur οἱ κατὰ φιλοσοφίαν λόγοι omnino sunt philosophicae quaestiones ac disputationes, distinctae a dialecticis, cf φιλοσοφία extr. — Περὶ φυτῶν peculiarem librum Ar promittit μα1. 339 a7. μκ6. 467 b4. ζ2. 468 a31, περὶ φυτῶν καθ' αὑτά, χωρὶς ἐπισκεπτέον, τὰ πάθη τὰ τῶν χυμῶν οἰκείαν ἔχειν τὴν σκέψιν ἐν τῇ φυσιολογίᾳ τῇ περὶ φυτῶν Ar scribit Ζμβ10. 656 a2. Ζγα1. 716 a1. ε3. 783 b20. αι4. 442 b25, librum περὶ φυτῶν scriptum citat Ζιε1. 539 a20. Ζγα23. 731 a29. μβ3. 359 b20 (?). cf Heitz p 61 sqq. — Ἐξωτερικοὶ λόγοι, ἐγκύκλια, ἐκδεδομένοι λόγοι, ἐν κοινῷ γιγνόμενοι λόγοι. Aristoteles τῶν ἐξωτερικῶν λόγων aliquoties mentionem facit: λέγεται δὲ περὶ αὐτῆς (τῆς ψυχῆς) ϗ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ἀρκούντως ἔνια, ϗ χρηστέον αὐτοῖς Ηα13. 1102 a26, ἕτερον δ' ἐστὶ ποίησις ϗ πρᾶξις· πιστεύομεν δὲ περὶ αὐτῶν ϗ τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις Ηζ4. 1140 a3, τῆς ἀρχῆς τοὺς λεγομένους τρόπους ῥᾴδιον διελεῖν· ϗ γὰρ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις διοριζόμεθα περὶ αὐτῶν πολλάκις Πγ6. 1278 b31, νομίσαντας οὖν ἱκανῶς πολλὰ λέγεσθαι ϗ τῶν ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις περὶ τῆς ἀρίστης ζωῆς, ϗ νῦν χρηστέον αὐτοῖς Πη1. 1323 a22, τεθρύληται γὰρ τὰ πολλὰ (de ideis) ϗ ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν λόγων Μμ1. 1076 a28. non significari hac formula 'communes hominum non rudium extra scholam sermones rationesque', vulgatas hominum opiniones ac disputationes, nec vero omnino libros Aristotelicos eos, qui cadant extra ambitum eius, quae tum maxime tractetur, quaestionis ac doctrinae, sed certos quosdam Ari-

stotelis libros, demonstravit Bernays p 29-73, cf Heitz p 122 sqq. non esse titulum eorum librorum οἱ ἐξωτερικοὶ λόγοι, sed comprehendi eo nomine genus quoddam librorum, quod a severa et accurata philosophicae doctrinae ratione alienius sit, et ex ipsa eos libros citandi forma colligi potest, si quidem ubique etiam (vel iam) οἱ ἐξωτερικοὶ λόγοι sufficere ad aliquam quaestionem solvendam dicuntur, et eo confirmatur, quod Eudemus, sive is suos sive Aristotelis libros intelligi voluit, τοὺς ἐξωτερικοὺς λόγους opposuit τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν: ἐπέσκεπται δὲ πολλοῖς περὶ αὐτοῦ τρόποις ϗ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ϗ ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν ηεα8. 1217 b22, πάντα δὴ τἀγαθὰ ἢ ἐκτὸς ἢ ἐν ψυχῇ, ϗ τούτων αἱρετώτερα τὰ ἐν τῇ ψυχῇ, καθάπερ διαιρούμεθα ϗ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ηεβ1. 1218 b34. cf Simpl Schol 386 b25 ἐξωτερικά ἐστι τὰ κοινὰ ϗ δι' ἐνδόξων περαινόμενα, ἀλλὰ μὴ ἀποδεικτικὰ μηδὲ ἀκροαματικά. cum hac interpretatione formulae ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις concinit. quod similibus verbis Aristoteles eiusmodi rationes ac quaestiones significat, quae ad ipsam rem non necessario pertinent neque ex ipsa eius natura petitae sunt: πρῶτον δὲ καλῶς ἔχει διαπορῆσαι περὶ αὐτοῦ (τοῦ χρόνου) ϗ διὰ τῶν ἐξωτερικῶν λόγων Φδ10. 217 b31 (intelligendae sunt eae ἀπορίαι. quae usque ad 218 a30 exponuntur), ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως Πα5. 1254 a33. aliter de ἐξωτερικοῖς λόγοις statuunt Rose de Ar libr p 104, Ar Ps p 717. Spengel Arist Stud I p 13 sq. Forchhammer Ar u die exoter Reden 1864. — quos libros Aristoteles τῶν ἐξωτερικῶν λόγων nomine significat, eosdem τὰ ἐγκύκλια, τὰ ἐγκύκλια φιλοσοφήματα appellare videtur: περὶ μὲν τούτων ἅλις· ἱκανῶς γὰρ ϗ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις εἴρηται περὶ αὐτῶν Ηα3. 1096 a3, ϗ γὰρ καθάπερ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήμασι πολλάκις προφαίνεται τοῖς λόγοις Οα9. 279 a30. Simpl ad h l Schol 487 a3 ἐγκύκλια δὲ καλεῖ φιλοσοφήματα τὰ κατὰ τὴν τάξιν ἐξ ἀρχῆς τοῖς πολλοῖς προτιθέμενα, ἅπερ ϗ ἐξωτερικὰ καλεῖν εἰώθεν. Bernays p 85, 93-125, 171. (ethicorum l l ἐγκύκλια προβλήματα significari coniicit Heitz p 122). — libros antea iam a se editos Aristoteles adhibet, ubi τοὺς ἐκδεδομένους λόγους citat, εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ϗ ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς πο15. 1454 b17; ac possunt ii quidem esse iidem, quos alibi ἐξωτερικοὺς λόγους appellat, Bernays p 5, 10. Heitz p 140. — quos denique Aristoteles τοὺς ἐν κοινῷ γιγνομένους λόγους appellat, εὐθύνας δεδωκυῖα ϗ τοῖς ἐν κοινῷ γιγνομένοις λόγοις ψα4. 407 b29, eos Bernays p 15-29 et Heitz p 140, 200 eosdem esse iudicant, ac τοὺς ἐξωτερικοὺς λόγους, editos primum ab Aristotele dialogos; quod quamquam probabile est, manet tamen dubitatio de usu temporis praesentis participii γιγνόμενοι, qui non videtur explicatus esse.

Ἀριστοτέλης Ῥόδιος, ἄρχων Φωκαίας οβ1348 a35.

Ἀριστοφάνης πο3. 1448 a27. ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις Ργ2. 1405 b30 (Meineke Com II 982). δεύτερος Ἀριστοφάνης εἰρήνη f 579. 1573 a25, cf a16. Ἀ. Platonicus Πβ4. 1262 b11 (cf Plat Symp 129 D).

Ἀριστοφῶν. Ἰφικράτης πρὸς Ἀ. Ρβ23. 1398 a5.

Ἀριφράδης εἰς τοὺς τραγῳδοὺς πο22. 1458 b31 (Ἀρειφράδης Bk).

Ἀρίφρων. Ξάνθιππος ὁ Ἀρίφρονος f 361. 1539 a38.

ἀριχᾶσθαι. τὸν κηρὸν ἀναλαμβάνουσιν αἱ μέλιτται ἀριχώμεναι πρὸς τὰ βρύα ὀξέως τοῖς ἔμπροσθεν ποσίν Ζιι40. 624 a34 (v l ἀρχόμεναι, ἀρυόμεναι, fort scribendum ἀρριχώμεναι).

Ἀρίων ἤρξατο τῆς ᾠδῆς f 627. 1584 b1.

Ἀρκαδία. ποταμοὶ καταπινόμενοι μα3. 1351 a3. οἶνος ἐν Ἀρκαδίᾳ μδ10. 388 b6. ἑλώδης, τὰ πνεύματα οὐκ ἔχουσα ψυχρά πκϛ58. 947 a15, 18. Κυλλήνη, Λουσοὶ τῆς Ἀρκαδίας Ζιι19. 617 a14. θ15. 831 b14. 125. 842 b6. Ἀταλάντης σῆμα ἐν Ἀρκαδίᾳ f 596. 1577 a7. τὰ Λύκαια, ἀγὼν ἐν Ἀρκαδίᾳ f 594. 1574 b30. βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν f 549. 1568 b43. — **Ἀρκάδες** ἐξέβαλον ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς βαρβάρους f 549. 1568 b44. Δρύοπος τοὺς Ἀρκάδας κατοικίσαντος f 441 1550 b1. Ἀρκάδων πολιτεία f 442. Ἀρκάδες κατὰ κώμας κεχωρισμένοι Πβ2. 1261 a29. ἐχθροὶ Λάκωσιν Πβ9. 1269 a4, 1270 a3. Ἀρκάδων πρὸς Λακεδαιμονίους συνθῆκαι f 550. 1569 a13.

ἀρκεῖν. ἀρκεῖ ταῦτα γενέσθαι Ηβ3. 1105 a28. τοῖς ἐπιεικέσιν ἀρκοῦσαν εἶναι τὴν τάξιν Πζ4. 1318 b36. — ἀρκούμενοι αὐτῷ τούτῳ Ηβ7. 1107 b15.

Ἀρκείσιος. Κέφαλος ἄρκτῳ μιγεὶς τὸν Ἀρκείσιον ἔτεκεν f 462. 1554 a21, 15.

ἄρκιος. ἄρκιον (Hom B 393) Πγ14. 1285 a13. Ηγ11. 1116 a35. μισθὸς ἄρκιος (in versu qui Pitthei esse ferebatur) f 556. 1570 a12.

ἀρκούντως ἔνια λέγεται Ηα13. 1102 a27. εἰ τοῦτο φαίνοιτο ἀρκούντως Ηα2. 1095 b6.

ἀρκτικὸς πόλος, opp ἀνταρκτικός κ2. 392 a3.

ἄρκτος ἡ (gen masc dubium est num exhibeatur χ6. 798 a26 ϗ μέλας δέ ποτε πέφηνε ϗ ἔλαφος ϗ ἄρκτος). 1. ursus arctos. refertur inter τὰ τετράποδα ζῳοτόκα πεζὰ ἀμφώδοντα πολυσχιδῆ ἄγρια Ζιβ1. 498 b25. 17. 507 b16. ε2. 539 b33. θ17. 600 a28. Ζγδ6. 774 b7, 14. ἅπαν τὸ σῶμα τῆς ἄρκτου δασύ Ζιβ1. 498 b27. διὰ τοῦτο ἐνδεῶς ἔχει τὰ περὶ τὴν κέρκον Ζμβ14. 658 b2. μονόχροος, οὐ μεταβάλλει ἂν μὴ διὰ πάθος, ἤδη ϗ ὦπται ἄρκτος λευκή Ζγε6. 785 b35. ἐν Μυσίᾳ ἄρκτων τι γένος λευκόν θ4. 845 a17. ϗ μέλας δέ ποτε πέφηνε ϗ ἔλαφος ϗ ἄρκτος χ6. 798 a26. οἱ τῆς ἄρκτου πόδες ὅμοιοι χερσίν, ὁ ποὺς κάτωθεν σαρκώδης Ζιβ1. 498 a34, 499 a29. βαδίζει ϗ τοῖν δυοῖν ποδοῖν ὀρθή Ζιθ5. 594 b15. τέτταρας ἔχει μαστούς Ζιβ1. 500 a23. μίαν ἔχει κοιλίαν, μείζω Ζιβ17. 507 b16, 20. πῶς ἄρκτοι τὴν ὀχείαν ποιοῦνται (οὐκ ἀναβαδόν), χαλεπαὶ περὶ τὴν ὀχείαν ϗ αἱ θήλειαι ἀπὸ τῶν σκύμνων Ζιε2. 539 b33. ζ18. 571 b27, 30. 30. 579 a18, 25. πόσον χρόνον κύει ἡ ἄρκτος, πῶς ϗ πότε τίκτει ϗ ποῖα τὰ ἔμβρυα Ζιζ30. 579 a20, 30. 34. 580 a6. θ17. 600 a32. Ζγδ6. 774 b14. (Κέφαλον κατὰ χρησμὸν ἄρκτῳ συγγενέσθαι, τὴν δὲ ἐγκύμονα γενομένην μεταβαλεῖν εἰς γυναῖκα ϗ τεκεῖν παῖδα Ἀρκείσιον f 462. 1554 a13, 15.) πῶς ϗ πόσον χρόνον φωλοῦσιν αἱ ἄρκτοι, πιόταται περὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ἡ αἰτία τῆς φωλείας ἀμφισβητεῖται Ζιθ17. 600 a28-b17. ι6. 611 b34. περὶ τοῦ τῆς ἄρκτου φωλευούσης στέατος θ67. 835 a30. ἡ ἄρκτος πίνει κάψει Ζιθ6. 595 a9. ἡ ἄρκτος πάμφαγον, τί ἐσθίει, τίσι ζῴοις ἐπιτίθεται ϗ πῶς Ζιθ5. 594 b5-16. 17. 600 b11. ι6. 611 b35. αἱ ἄρκτοι ὅταν φεύγωσι τὰ σκυμνία προωθοῦσι ϗ ἀναλαβοῦσαι φέρουσιν Ζιι6. 611 b32. ἄρκτοι τινὲς ὅταν κυνηγῶνται ἀφιᾶσι τοιαύτην πνοὴν ὥστε τῶν κυνῶν τὰς σάρκας σήπειν θ144. 845 a18. ἡ θήλεια ἄρκτος ἀνδρειοτέρα τοῦ ἄρρενος Ζιι1. 608 a34. — ἐν Κρήτῃ ἄρκτους οὔ φασι γενέσθαι θ83. 836 b27. — 2. ἄρκτος μαλακόστρακον. τοῖς χρόνοις παραπλησίως αἱ καλούμεναι ἄρκτοι τίκτουσι τοῖς καράβοις Ζιε17. 549 b23. (cancer spinosissimus St, scyllarus arctus K p 672 n 8 cf Cr, incerta species crustaceorum C AZι I 152 n1). — 3. ἄρκτος, sidus, regio coeli septentrionalis. τὰ περὶ τὴν ἄρκτον ἐν τῷ χειμῶνι νήνεμα μβ4. 361 b5. τὰ πρὸς ἄρκτον, οἱ πρὸς τὴν ἄρκτον τόποι

μβ1. 354 ^{a}28. μκ5. 466 ^{b}25. οἱ ὑπὸ τὴν ἄρκτον τόποι μβ5. 362 ^{a}17. α13. 350 ^{b}7. οἱ ὑπὸ τὰς ἄρκτους πι22. 893 ^{a}34. οἱ ὑπὸ ταῖς ἄρκτοις οἰκοῦντες φ2. 806 ^{b}16. μᾶλλον ὁ νότιος ἀὴρ εἰς ὕδωρ μεταβάλλει τοῦ πρὸς ἄρκτον μγ6. 377 ^{b}27. αἱ ἵπποι ὅταν ἱππομανῶσι θέουσι πρὸς ἄρκτον ἢ νότον Ζιζ18. 572 ^{a}17. — τὰς ἄρκτους Ῥέας χεῖρας οἱ Πυθαγόρειοι ἐκάλουν f 191. 1512 ^{a}30. — ἡ ἑτέρα ἄρκτος, ἡ ἐκεῖ ἄρκτος (polus meridionalis) μβ5. 362 ^{a}32 Ideler, ^{b}34.

Ἀρκτοῦρος πα3. 859 ^{a}23. ὅταν Ἀρκτοῦρος ἐπιτέλλῃ Ζι22. 617 ^{a}31. μέχρι Ἀρκτούρου δύσεως Ζιθ15. 599 ^{b}11. πρὸ Ἀρκτούρου, μετ' Ἀρκτοῦρον Ζιε17. 549 ^{b}11. θ13. 598 ^{a}18. ἀπὸ Ἀρκτούρου μετοπωρινοῦ Ζιζ15. 569 ^{b}3.

Ἀρκύνια ὄρη μα13. 350 ^{b}5.

ἅρμα κ6. 400 ^{b}6. ξ6. 980 ^{a}12.

Ἀρμενία. φάρμακον ἐν Ἀ. θ6. 831 ^{a}4.

Ἁρμόδιος Πε10. 1311 ^{a}37, Ρβ23. 1398 ^{a}18, 21. 24. 1401 ^{b}11. eius statua Ρα9. 1368 ^{a}17. τοῖς περὶ Ἁρμόδιον ἐναγίζει ὁ πολέμαρχος f 387. 1542 ^{b}8.

Ἁρμόδιος, Iphicrati aequalis Ρβ23. 1397 ^{b}28 (cf 1398 ^{a}18, 21).

ἁρμοδίου τόπου τὸ φυτὸν δεῖται φτβ6. 826 ^{a}39.

ἁρμόζειν, ἁρμόττειν. 1. trans ἁρμόσας τὰς ἄλλας χορδάς πιθ20. 919 ^{a}13. — ῥῆσιν ἐξ ἄλλου εἰς ἄλλο ἁρμόττειν πο18. 1456 ^{a}31. — med οἱ τὰς σύριγγας ἁρμοττόμενοι πιθ23. 919 ^{b}8. — pass τὸ ἡρμοσμένον ἐξ ἀναρμόστου γίνεσθαι Φα5. 188 ^{b}12. ἡρμόσθαι ἁπάσαις χορδαῖς πιθ36. 920 ^{b}9, 12, 15. — 2. intrans ἁρμόζει τινί τι: ποῖα ποίοις ἁρμόττει, οὐ ταὐτὰ ἁρμόζει θεοῖς καὶ ἀνθρώποις al Ηκ10. 1181 ^{b}9. δ5. 1123 ^{a}9. 15. 1128 ^{b}16. θ12. 1160 ^{b}34. ι10. 1170 ^{b}24. Μδ16. 1022 ^{a}2. Πδ1. 1288 ^{b}15, 24. 2. 1289 ^{b}17. 13. 1297 ^{b}34. Ρα4. 1360 ^{a}33. τὸ ἁρμόζον ἑκάστῳ Ηθ13. 1161 ^{a}24. ἁρμόττει τι ἐπί τινος: τὰ δεικνύμενα ἐπὶ τούτου ἁρμόττει Μμ7. 1081 ^{a}20. ὁ αὐτὸς ἐπὶ πάντων ἁρμόσει λόγος, διορισμός sim μγ3. 372 ^{b}15. Ηε10. 1034 ^{b}33. Πγ11. 1281 ^{b}19. τθ10. 160 ^{b}32. Ζμβ12. 657 ^{a}21. (cf ὁ αὐτὸς ἁρμόσει λόγος Φδ1. 209 ^{a}9. ὁ αὐτὸς ἁρμόσει λόγος περί τινος Φδ8. 214 ^{b}23. μβ9. 369 ^{b}36, ἐπί τινι ημα20. 1191 ^{a}11). ἁρμόττει τι πρός τι Πζ1. 1317 ^{a}10. θ5. 1339 ^{b}26. ἔλαιον εἰς πάντα ἁρμόττον θ88. 837 ^{a}33. τὸ λεχθὲν πρότερον ἁρμόσει καὶ νῦν Ηκ7. 1178 ^{a}5. ποιήσει ἐν ἑκάστοις ὡς ἁρμόζει Ηδ12. 1126 ^{b}26. τὸ ἁρμόττον, syn τὸ οἰκεῖον, ἀναλογία Ηι2. 1165 ^{a}17. πο15. 1454 ^{a}22. Ρβ9. 1387 ^{a}28. τὸ περὶ ἕκαστον γένος ἁρμόττον Πδ1. 1288 ^{b}12. τὴν ἁρμόττουσαν ἀποδοῦναι θερμασίαν Ζγγ2. 753 ^{a}28. ῥαθυμίᾳ τῆς ἁρμοττούσης ἐπιμελείας f 17. 1477 ^{a}17. ἁρμόττει impers c inf act, veluti ἁρμόττει (ἁρμόσει) λέγειν, εἰπεῖν, καταλαμβάνειν al Αβ11. 62 ^{a}17. τδ6. 128 ^{a}9, 24. ζ8. 146 ^{b}37 (?). 13. 150 ^{b}31. η5. 154 ^{b}19. Ζμγ5. 668 ^{a}9. Ηγ4. 1111 ^{b}29. η1. 1145 ^{a}19. ι11. 1171 ^{b}20. Πδ15. 1299 ^{b}13, 14, 29. η16. 1335 ^{b}28. θ4. 1339 ^{a}6. ψα4. 408 ^{a}1. Μγ5. 1010 ^{a}6. ρ35. 1439 ^{b}16. 36. 1441 ^{b}11. cf Ργ5. 1407 ^{a}25. ἁρμόττον ἦν c inf f 144. 1502 ^{b}30. ἁρμόττει τινὶ λέγειν, ζητεῖν al Ηδ14. 1128 ^{a}19. 7. 1123 ^{b}31. Πθ3. 1338 ^{b}3. μβ3. 356 ^{b}16. ἐπί τινος ἁρμόσει λέγειν μα14. 353 ^{a}19. cf Ηι10. 1170 ^{b}22. ἁρμόσει c inf pass, λέγεσθαι τα6. 102 ^{b}28.

ἁρμονία. 1. compages. τὰ τούτων ὀστᾶ τῶν ἁρμονιῶν ἐστίν, ᾗ μὲν ἔχει τὰ κῶλα κάμψιν, συνδεδεμένα τε νεύροις, καὶ τῶν ἐσχάτων συναρμοττόντων Ζμβ9. 654 ^{b}18. — 2. concentus sonorum. ὅσα περὶ ἁρμονίαν πιθ 917 ^{b}17-923 ^{a}3. μουσικὴ φθόγγους μίξασα ἐν διαφόροις φωναῖς μίαν ἀπετέλεσεν ἁρμονίαν κ5. 396 ^{b}17. ἡ ἁρμονία κρᾶσις καὶ σύνθεσις ἐναντίων, λόγος τις τῶν μιχθέντων ἢ σύνθεσις ψα4. 407 ^{b}30, 32. χορὸς ἀνδρῶν μίαν ἁρμονίαν ἐμμελῆ κεραννύντων κ6. 399 ^{a}17. ἡ ἁρμονία ἐστὶν οὐρανία τὴν φύσιν ἔχουσα θείαν καὶ καλὴν καὶ δαιμονίαν f 43. 1483 ^{a}4. ἑπτάχορδοι ἦσαν αἱ ἁρμονίαι τὸ παλαιόν πιθ25. 919 ^{b}21. 44. 922 ^{a}22. 7. 918 ^{a}13. 47. 922 ^{b}3. cf 24. 919 ^{b}20. ἑπτὰ χορδαὶ ἡ ἁρμονία (ita scribendum e codd E F^b, ἢ ἁρμονίαι Bk Bz) Μν6. 1093 ^{a}14. αἱ διαφέρουσαι ἁρμονίαι τίνα δύναμιν ἔχουσιν Πθ5. 1340 ^{a}40-^{b}17. ἁρμονίαι σύντονοι, ἀνειμέναι Πθ7. 1342 ^{b}21. ἁρμονιῶν παρεκβάσεις comparatae cum παρεκβάσεσι πολιτειῶν Πθ7. 1342 ^{a}23. δ3. 1290 ^{a}26. ηεη9. 1241 ^{b}29. ἁρμονία Δώριος, Φρύγιος, δωριστί, φρυγιστί Πγ3. 1276 ^{b}8. ἡ ὑποδωριστὶ ποία πιθ48. 922 ^{b}15. ἡ ὑποδωριστὶ καὶ ἡ ὑποφρυγιστὶ μέλος ἥκιστα ἔχουσιν πιθ48. 922 ^{b}11. πρὸς παιδείαν τίσιν ἁρμονίαις καὶ τίσι ῥυθμοῖς χρηστέον Πθ7. τὸ ὑποκείμενον ἓν ἐν ἁρμονίᾳ δίεσις Μν1. 1087 ^{b}35. — κατὰ φύσιν ὄντος τοῦ μιμεῖσθαι καὶ τῆς ἁρμονίας καὶ τοῦ ῥυθμοῦ πο4. 1448 ^{b}20. λέγω ἡδυσμένον λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν καὶ ἁρμονίαν καὶ μέλος πο6. 1449 ^{b}29. ἅπασαι (αἱ ποιητικαὶ τέχναι) ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἁρμονίᾳ πο1. 1447 ^{a}22 (cf μέλος ^{b}25). ἁρμονίᾳ καὶ ῥυθμῷ χρώμεναι ἥ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστική, αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ χωρὶς ἁρμονίας οἱ ⟨πολλοὶ⟩ τῶν ὀρχηστῶν πο1. 1447 ^{a}23, 26. τῆς φωνῆς διαφοραὶ enumerantur μέγεθος ἁρμονία ῥυθμός Ργ1. 1403 ^{b}31. latiore sensu ἁρμονία usurpatur πλεῖστα ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους, ἑξάμετρα δὲ ὀλιγάκις καὶ ἐκβαίνοντες τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας πο4. 1449 ^{a}28. τῶν ῥυθμῶν ὁ ἡρῷος σεμνὸς καὶ λεκτικῆς ἁρμονίας δεόμενος Ργ8. 1408 ^{b}33. — δύο ἁρμονίαι (Plat rep VIII 546 C, i e proportiones harmonicae) Πε12. 1316 ^{a}7. — Pythagorei statuerunt τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι καὶ ἀριθμόν, τῶν ἁρμονιῶν ἐν ἀριθμοῖς ὁρῶντες τὰ πάθη καὶ τοὺς λόγους ΜΑ5. 986 ^{a}3, 985 ^{b}31. τὴν τῶν ὅλων σύστασιν μία διεκόσμησεν ἁρμονία κ5. 396 ^{b}25. τῶν φερομένων ἄστρων ὅτι οὐκ ἔστιν ἁρμονία Οβ9. ἡ ψυχὴ οὐκ ἔστιν ἁρμονία ψα4. 407 ^{b}30-408 ^{a}29. cf Πθ5. 1340 ^{b}19. εἰς τί βλέποντες ἁρμονίαν λέγομεν ψα4. 408 ^{a}5-9, 407 ^{b}30. cf f 41. 1481 ^{b}42 (opp ἀναρμοστία). ἁρμονία, coni τάξις, σύνθεσις Φα5. 188 ^{b}15. ἐν τοῖς μὴ μετέχουσι ζωῆς ἔστι τις ἀρχὴ οἷον ἁρμονίας Πα5. 1254 ^{a}33.

ἁρμονικός. μεμερισμένη κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς ἀριθμοὺς (Plat) ψα3. 406 ^{b}29. ἁρμονικὴ μεσότης, dist ἀριθμητική f 43. 1483 ^{a}7. — ἡ ἁρμονική, ἥ τε μαθηματικὴ καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀκοήν Αγ13. 79 ^{a}1. ἡ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἁρμονική Μβ2. 997 ^{b}21. cf μ3. 1078 ^{a}14. οἱ κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς ἁρμονικοί τα15. 107 ^{a}16. τὰ φυσικώτερα τῶν μαθημάτων, οἷον ὀπτικὴ καὶ ἁρμονική Φβ2. 194 ^{a}8. ἁρμονικῆς ἀκριβεστέρα ἀριθμητική Αγ27. 87 ^{a}34. — τὰ ἁρμονικά Μμ2. 1077 ^{a}5. τὰ ἁρμονικὰ ὑπὸ τὴν ἀριθμητικήν Αγ7. 75 ^{b}16. 9. 76 ^{a}10. 13. 78 ^{b}38.

ἀρνεῖσθαι τὰ ὑπάρχοντα, τὰ φανερά Ηδ13. 1127 ^{a}23. Ρβ3. 1380 ^{a}19. ἀποδοῦναι, ἀρνήσασθαι τὸ αὐτό τε1. 128 ^{b}24. non addito obiecto τθ2. 158 ^{a}9. coni ἀντιλέγειν Ρβ3. 1380 ^{a}17. ἀρνήσασθαι, opp ὁμολογῆσαι τθ6. 160 ^{a}20. ἀρνηθῇ active τθ2. 158 ^{a}12.

ἀρνήσεις, opp ὁμολογίαι ρ37. 1444 ^{b}10.

ἄρνες. ἔστιν ὕδατα ἃ πιόντα καὶ ὀχεύσαντα μετὰ τὴν πόσιν τὰ πρόβατα μέλανας γεννῶσι τοὺς ἄρνας Ζιγ12. 519 ^{a}14. ἐν Λιβύῃ εὐθὺς γίνεται κέρατα ἔχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν, οὐ μόνον οἱ ἄρνες, ὥσπερ Ὅμηρός (δ 85) φησιν Ζιθ28. 606 ^{a}19.

ἄρνυσθαι μισθόν Πγ16. 1287 ^{a}36.

ἄρον ἐσθίειν, γεύεσθαι τοῦ ἄρου πρὸς τὸ ἀφιστάναι τὸ ἔντερον

Ζι6. 611 b35. θ17. 600 b11. (Arum Dioscoridis Sibth.)
ἄροσις. γῆς ἀρόσεις ϗ φυτεύσεις κ6. 399 b17.
ἀροτήρ (Hom Marg) Ηζ7. 1141 a15. βοῦν ἀροτῆρα (Hes ε405) οα2. 1343 a21.
ἀροῦν. ἀροῦντες ϗ σκάπτοντες Ζι41. 628 a9.
ἄρουρα. ἐν ἀρούρᾳ καιομένης καλάμης μα4. 341 b26. — ὁμαλῦναι τὴν ἄρουραν ἀφαιροῦντα τοὺς ὑπερέχοντας τῶν σταχύων Πγ13. 1284 a30.
ἀρουραῖοι μύες. πολλαχοῦ εἴωθε πλῆθος γίνεσθαι ἀμύθητον τῶν ἀρουραίων μυῶν Ζιζ37. 580 b16, 20. ἐν Ἀραβίᾳ γίνονται μύες πολὺ μείζους τῶν ἀρουραίων Ζιθ28. 606 b7. (mus silvaticus C St K AZι I 73 n 34. II 108 n 186, hypudaei maiores (i e hyp amphibius et alii) et probabiliter etiam cricetus Su p 53 n 27).
ἁρπαγή, συνάλλαγμα ἀκούσιον βίαιον Ηε5. 1131 a8. ὅπου Πλούτων ἐποιήσατο τὴν ἁρπαγὴν τῆς Κόρης θ82. 836 b20.
ἁρπαστικός φ6. 813 a19.
ἁρπεδόνη. ἑλιγμὸς ὥσπερ ἁρπεδόνη τὸ πάχος Ζιδ2. 527 a29.
ἅρπη, avis. ἀπὸ τῆς θαλάττης ζῇ, τίσι πολεμεῖ Ζι1. 609 a24, 610 a11. 18. 617 a10. (le harpage, busard roux, de Buffon C, falco rufus K p 944 n 10, in incerto relinquit S II 8, fort larus parasiticus St, species lari, aut milvus ater sive parasiticus Su p 163 n 172, fort tringae vel lari species quaedam AZι I 77. 87 n 16.)
Ἀρράβαιος Πε10. 1311 b12.
ἀρράβδωτα τῶν ὀστράκων τινά Ζιδ4. 528 a26. τῆθος ἀρράβδωτον λειόστρακον f 287. 1528 b12.
ἀρραβῶνας διαδοῦναι τῶν ἐλαιουργίων Πα11. 1259 a12.
ἀρραγής. αἱ νεηλιφεῖς οἰκίαι λειότεραι διὰ τὸ ἀρραγὲς ϗ τὸ συνεχές πια7. 899 b20.
ἀρρενογονίας ϗ θηλυγονίας αἴτια Ζιη6. 585 b11. Ζγδ1. 765 a30. 2. 767 a9, 23.
ἀρρενογόνος. σπέρματα ποῖα ἀρρενογόνα Ζιη1. 582 a31. γυναῖκες, ἄνδρες ἀρρενογόνοι ἢ θηλυγόνοι διὰ τί Ζιη6. 585 b13, 22. ζ19. 573 b32.
ἀρρενότης ϗ θηλύτης ἡνωμέναι ἐν τοῖς φυτοῖς οὐχ εὑρίσκεται φτα2. 817 a17.
ἀρρενοτοκεῖν τίσι ϗ διὰ τίνας αἰτίας συμβαίνει Ζιζ19. 574 a1, 2. η6. 585 b26. 9. 586 b32. Ζγδ1. 765 a24. 2. 766 b34.
ἀρρενοτόκοι ἐκ θηλυτόκων γίγνονται Ζγα18. 723 a27.
ἀρρενωπός. τῶν ἀρρένων ἔνια γίνεται θηλυκὰ ϗ τῶν θηλέων ἀρρενωπά Ζιθ2. 589 b31. γυναῖκες ἀρρενωποί Ζγβ7. 747 a1. ἡ τῶν ὑστερῶν ἔκκρισις οὐ γίνεται ταῖς μελαίναις ϗ ἀρρενωποῖς Ζγα20. 728 a4.
ἄρρηκτον δέρμα φολιδωτόν Ζιβ10. 503 a10.
ἄρρην. 1. (notio τοῦ ἄρρενος, distinctio a τῷ θήλει.). a. οὐδὲ ζῷον θῆλυ ϗ ἄρρεν ἕτερον τῷ εἴδει· τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ τοῦ ζῴου οἰκεῖα πάθη, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ἐν τῇ ὕλῃ ϗ τῷ σώματι Μι9. 1058 a31, b21. μ3. 1078 a7. ἕνεκα τῆς γενέσεώς ἐστι τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν ἐν τοῖς οὖσιν Ζγβ1. 731 b21-732 a2. διὰ τί τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν ἀρχαὶ τῆς γενέσεώς εἰσιν Ζγα2. 716 a13. καλεῖται τὸ ζῷον τὸ εἰς αὐτὸ ἀφιὲν (τὸ σπέρμα) θῆλυ, τὸ δ' εἰς τοῦτο ἄρρεν Ζια3. 489 a12. Ζγα2. 716 a14. (διὰ τί αἱ γυναῖκες τὸ μὲν ἄρρεν τὸ δὲ θῆλυ καλοῦσι τῶν ὤτων πλβ7. 961 a1.) ἔστιν ἡ γυνὴ ὥσπερ ἄρρεν ἄγονον, τὸ θῆλυ ὥσπερ ἄρρεν ἐστὶ πεπηρωμένον sim Ζγα20. 728 a18. β3. 737 a27. α19. 727 a24. — b. ἐναντίον τῷ ἄρρενι τὸ θῆλυ Ζγδ1. 766 a21, b16. τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ διαφέρει κατὰ τὸν λόγον τῷ δύνασθαι ἕτερον ἑκάτερον, κατὰ τὴν αἴσθησιν μορίοις τισίν Ζγα2. 716 a18, 29. — κατὰ τὸν λόγον τὸ ἄρρεν τὸ δυνάμενον γεννᾶν εἰς ἕτερον Ζγα2. 716 a20. τὸ ἄρρεν πῶς συμβάλλεται πρὸς τὴν γένεσιν, τὸ ἄρρεν παρέχεται τὸ εἶδος, τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως (ποιητικόν, δημιουργοῦν sim), τὸ θῆλυ τὴν ὕλην ϗ τὸ σῶμα Ζγα22. 730 b8-32. 21. 729 b2. 2. 716 a11. 20. 729 a9, 29. 21. 729 b13, 730 a27. β4. 738 b20, 740 b25. δ1. 766 b12. τὴν θρεπτικὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς ἔχει τὰ θήλεα ϗ τὰ ἄρρενα ϗ πάντα τὰ ζῶντα Ζγγ7. 757 b17. τὸ σῶμα ἐκ τοῦ θήλεος, ἡ ψυχὴ ἐκ τοῦ ἄρρενος Ζγβ4. 738 b26. 3. 737 a32, cf 736 b16. τὸ ἄρρεν ἐπιτελεῖ τὴν γένεσιν, ἐμποιεῖ τὴν αἰσθητικὴν ψυχήν Ζγβ5. 741 b5. — ὄργανα ἴδια τῷ θήλει ἡ ὑστέρα, τῷ ἄρρενι ὁ περίνεος, τὰ περὶ τοὺς ὄρχεις Ζγδ1. 766 a22, 4. α2. 716 a32. Ζια13. 493 a25. ἔχει διαφορὰς τὸ τῶν ἀρρένων ὄργανον κατὰ τὰς τοῦ σώματος διαφοράς Ζμδ10. 689 a22. περὶ τῆς ἐν τοῖς ἄρρεσι διαφορᾶς τῶν σπερματικῶν ὀργάνων Ζγα4. 717 a10-16. 721 a26. Ζιγ1. 509 a29. cf Ζια14. 493 b3. β1. 500 a33. ε2. 539 b20. Ζγα13. 719 b31, 720 a11, 25. 16. 721 a12.

2. (ἄρρεν ϗ θῆλυ κεχωρισμένα, ἀχώριστα.) βέλτιον τὸ κεχωρίσθαι τὸ κρεῖττον τοῦ χείρονος, διὰ τοῦτ' ἐν ὅσοις ἐνδέχεται ϗ καθ' ὅσον ἐνδέχεται κεχώρισται τοῦ θήλεος τὸ ἄρρεν Ζγβ1. 732 a7. ἐπεὶ ἐν τοῖς τελεωτάτοις τῶν ζῴων ἐστὶ τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν κεχωρισμένον, ϗ ταύτας τὰς δυνάμεις ἀρχάς φαμεν εἶναι πάντων τῶν ζῴων ϗ φυτῶν, ἀλλὰ τὰ μὲν αὐτὰς ἀχωρίστους ἔχει τὰ δὲ κεχωρισμένας Ζγδ1. 763 b21. οὐ δεῖ θῆλυ καλεῖν ἐν ᾧ ἄρρεν μὴ ἔστι κεχωρισμένον Ζγγ10. 759 b27. ἐν τοῖς φυτοῖς οὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος Ζγα23. 731 a1, 29. β4. 741 a4. ἐν φυτοῖς ϗ ἔν τισι τῶν ζῴων οὐδὲν προσδεῖται τῆς τοῦ ἄρρενος ἀρχῆς, ἔχει γὰρ ἐν αὑτοῖς μεμιγμένην Ζγγ11. 762 b10. ἀτεχνῶς ἔοικε ζῷα ὥσπερ φυτὰ διαιρετά, οἷον εἴ τις κἀκεῖνα, ὅτε σπέρμα ἐξενέγκειε, διαλύσειε ϗ χωρίσειεν εἰς τὸ ἐνυπάρχον θῆλυ ϗ ἄρρεν Ζγα23. 731 a21. τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ τοῖς μὲν ὑπάρχει τῶν ζῴων, τοῖς δ' οὐχ ὑπάρχει Ζιδ11. 537 b22. α3. 489 a12. Ζγα18. 724 b11. ὑπάρχει ἐν τοῖς ἐναίμοις ἔξω ὀλίγων ἅπασιν, ἐν τοῖς κατὰ τόπον μεταβλητικοῖς, οὐχ ὑπάρχει ἐν τοῖς μονίμοις οὐδ' ὅλως ἐν τοῖς ὀστρακοδέρμοις Ζιδ11. 537 b24, 31, 28. Ζγα1. 715 b16, a20, 25. 2. 716 b1. 23. 731 b10, 730 b33. β1. 732 a14. πῶς ὑπάρχει ἐν τοῖς διαφόροις γένεσι τῶν ζῴων Ζιδ11. 537 b25, 30, 538 a2. ε1. 539 a28. Ζγα1. 715 b1. γ7. 757 b23, πῶς ἐν μελίτταις Ζγγ10. 759 a23. τὸ γιγνόμενον ἐκ σηπομένης τῆς ὕλης οὔτε θῆλυ οὔτε ἄρρεν, τοιαῦτα δ' ἐστὶν ἔνια τῶν ἐντόμων Ζγα1. 715 b5. β4. 731 b13.

3. a. (τοῦ τεκνοῦν ἀρχή.) ἀρχὴ ϗ παῦλα τοῦ τεκνοῦν τοῖς ἄρρεσιν ἡ τοῦ σπέρματος πρόεσις Ζιη5. 585 a34. πότε φέρειν σπέρμα πρῶτον ἄρχεται τὸ ἄρρεν, πῶς μεταβάλλει ἐκ τούτου Ζιη1. 581 a12, 24, 582 a13. αἱ νέαι πάμπαν ἀφροδισιαζόμεναι ἀκολαστότεραι γίνονται ϗ οἱ ἄρρενες Ζιη1. 581 b10. τὰ σώματα ἀτελέστερα γίνεται ϗ γηράσκει θᾶττον τῶν ἀφροδισιαστικῶν ἀρρένων Ζιη1. 582 a23. Πη16. 1335 a24. — ἡ πρὸς τοὺς ἄρρενας συνουσία, ὁμιλία, ἡ τῶν ἀρρένων ὁμιλία Πβ9. 1269 b27, 29. 10. 1272 a24. — b. (σπέρμα. θορός.) οὐχ ὅμοιον τὸ ἀπιὸν ἀπὸ τοῦ ἄρρενος ϗ τοῦ θήλεος Ζγα18. 722 b6 sqq. cf supra p 107 a2. ἀνάλογον ὡς τοῖς ἄρρεσιν ἡ γονή, οὕτω τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια Ζγα19. 727 a3 sqq. 20. 728 b23. ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν τῶν ἰχθύων οἱ ἄρρενες τὸν θορὸν ϗ αἱ θήλειαι τὰ ᾠὰ ἔχουσι Ζγγ5. 756 a8. τὸ σπέρμα ἐκ τοῦ θήλεος ϗ τοῦ ἄρρενος πῶς συμβαίνει γίγνεσθαι Ζγα2. 716 a10. ἐν οἷς μὴ κεχώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν τὸ σπέρμα οἷον κύημά ἐστιν Ζγα18. 724 b16. 20. 728 b32. — c. (γένεσις ἐκ συνδυασμοῦ, ἄνευ τοῦ ἄρρενος.) φυσικὴ ἡ ἐκ τῶν

ἐναντίων γένεσις· τὰ μὲν γὰρ ἐξ ἐναντίων γίγνεται ἄρρενος ϗ θήλεος, τὰ δ' ἐξ ἑνὸς μόνου οἷον τά τε φυτὰ ϗ τῶν ζῴων ἔνια, ἐν ὅσοις μή ἐστι διωρισμένον τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ χωρίς Ζγα18. 724 b9. ἐν ὅσοις κεχώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν, τὸ θῆλυ δεῖται τῆς τοῦ ἄρρενος κοινωνίας· γένεσις ἐκ συνδυασμοῦ· ὀχείας διαφοραί Ζιε1. 539 a27. 2. 539 b18. Ζγα1. 715 a19. 22. 730 a33. β4. 739 a17. 4. 741 a5, 8, 14, 28, b2. τὰ μαλάκια ϗ τὰ μαλακόστρακα τίκτει ἐξ ὀχείας Ζγγ8. 547 b34. τὰ τῶν ὀρνίθων ὑπηνέμια ἄγονα, ἐὰν μή τις αὐτοῖς συμβῇ τρόπος ἄλλος τῆς κοινωνίας πρὸς τοὺς ἄρρενας Ζιε1. 539 b1. Ζγγ1. 751 b24. τοῖς τῶν ὀρνίθων ϗ τῶν ἰχθύων ᾠοῖς τελείωσιν ποιεῖ τὸ ἄρρεν Ζγγ7. 757 a33. πότερον ἰχθύων ἐνίαις, ὅταν αὐτόματα γεννήσωσιν ᾠά, συμβαίνει ἐκ τούτων ϗ ζῷα γίνεσθαι ἄνευ τῆς ἀρρένων κοινωνίας Ζιε1. 539 b5. Ζγβ5. 741 a32, b1. γ5. 755 b5, 756 a27. 7. 757 a19, b20. ὅσα ἀπὸ ταὐτομάτου γίνεται ἔχουσι δὲ τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ, ἐκ τούτων συνδυαζομένων γίνεται μέν τι, ἀλλ' ἀτελές Ζιε1. 539 b8. ἐν αὐτομάτοις πόθεν ϗ τίς ἡ κινοῦσα ἀρχὴ ἡ κατὰ τὸ ἄρρεν Ζγγ11. 762 b5. — d. (αὔξησις τοῦ ᾠοῦ, διάκρισις· εἰς ἄρρεν ἢ θῆλυ.) ἀποκρίνεται ἐν τοῖς ᾠοῖς ἡ τοῦ ἄρρενος ἀρχὴ καθ' ὃ προσπέφυκε τῇ ὑστέρᾳ τὸ ᾠόν Ζγγ2. 752 a10. ὅταν τὸ λευκὸν ἀφωρισμένον ᾖ ϗ τὸ ὠχρὸν ἀπ' ἀλλήλων, ἔχει ἤδη τὴν ἀπὸ τοῦ ἄρρενος ἀρχήν Ζγγ7. 757 b13. οὐκ ἔστι τῆς διχροίας αἴτιον τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ Ζγγ1. 751 b26. — τὸ αὐτὸ σπέρμα ϗ θῆλυ ϗ ἄρρεν δύναται γίγνεσθαι Ζγα18. 723 a34. πότε ϗ διὰ τίν' αἰτίαν γίνεται τὸ μὲν θῆλυ τὸ δ' ἄρρεν ϗ τὰ μόρια οἷς διαφέρει τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος Ζγδ1. 763 b27 - 766 b27. cf Ζιζ10. 565 b14. ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς συστάσει ἀκαριαίου τινὸς μεταβάλλοντος, ἐὰν ᾖ ἀρχοειδές, γίνεται τὸ μὲν θῆλυ τὸ δ' ἄρρεν Ζιθ2. 590 a1. Ζγα2. 716 b9. ἀποτελεῖται τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἔμπροσθεν, ἐν δὲ τῇ γαστρὶ τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν Ζιζ22. 576 b7. η3. 583 b23. τὸ ἄρρεν ὅταν ἐξέλθῃ τετταρακοσταῖον πῶς συνίσταται Ζιη3. 583 b14. κίνησιν παρέχεται ἐν τῷ σώματι μᾶλλον τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος ϗ τίκτεται θᾶττον, ὁ πόνος ἐπὶ τοῖς ἄρρεσιν ὀξύς, πολλῷ χαλεπώτερος Ζιη4. 584 a26, 29. 3. 583 b3. ἐν τοῖς ἀνθρώποις ὀλίγα σώζεται τῶν διδύμων, ἐὰν ᾖ τὸ μὲν θῆλυ τὸ δ' ἄρρεν Ζιη4. 584 b37. νέοι ὄντες μετ' ἀλλήλων θήλεα γεννῶσι, πρεσβύτεροι δ' ἄρρενα Ζιη5. 585 b15. Ζγδ2. 767 a14. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔοικε τὰ ἄρρενα τῷ πατρί Ζιη6. 586 a5. Ζγδ3. 767 b3 - 768 a25, 769 a1.

4. physiologica quaedam. *a.* (τῶν ἄλλων ζῴων τὰ ἄρρενα.) ἐν τοῖς πεζοῖς ϗ ἐναίμοις τῶν ζῴων ὅσα μὴ ᾠοτοκεῖ τὰ πλεῖστα μείζω ϗ μακροβιώτερα τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν εἰσίν, ἐν δὲ τοῖς ᾠοτόκοις ϗ τοῖς σκωληκοτόκοις μείζω τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἐστίν Ζιδ11. 538 a23, b1. Ζγα16. 721 a12, 19. μκ5. 466 b16. πι36. 894 b27. 48. 896 a35. λδ1. 963 b19. φ2. 806 b32, διὰ τί Ζγα19. 727 a20. πι8. 891 b21. θερμὸν ϗ λεπτὸν ϗ καθαρὸν τὸ αἷμα τῶν ἀρρένων μᾶλλον Ζμβ2. 648 a12. Ζιγ19. 521 a22. θερμότερα τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων, contraria Parmenidis sententia refellitur Ζγδ1. 765 b15, 20. Ζμβ2. 648 a28 sqq. μκ5. 466 b16. οὔτε φλεβώδεις ὁμοίως γλαφυρώτερά τε ϗ λειότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἐστί, διὰ τί Ζγα19. 727 a17. ὑγροσαρκότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ϗ γονυκροτώτερα Ζιδ11. 538 b10. τὰ τῶν ἀρρένων ὑπερείσματα σκληρότερα ἢ τὰ τῶν θηλειῶν Ζμβ9. 655 a12. τὰ μὲν ἄνω ϗ πρόσθια πάντων τῶν ζῴων τὰ ἄρρενα κρείττω ϗ ἰσχυρότερα ϗ εὐοπλότερα Ζιδ11. 538 b3. (ναννωδέστερον τὸ ἄρρεν μκ6. 467 a33.) ἔχουσι πλείους οἱ ἄρρενες τῶν θηλειῶν ὀδόντας ϗ ἐν ἀνθρώποις ϗ ἐπὶ προβάτων ϗ αἰγῶν ϗ ὑῶν Ζιβ3. 501 b19. πλδ1. 963 b19. τὰ πρὸς ἀλκὴν μόρια τὰ ἄρρενα ἢ μόνον ἔχει ἢ κρείττω τῶν θηλειῶν Ζιδ11. 538 b15. Ζμγ1. 661 b32. τῶν μωνύχων τὰ ἄρρενα οὐκ ἔχουσι μαστούς Ζιβ1. 500 a31. Ζμδ10. 688 b32. τῶν ἀρρένων ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις ϗ ἐν ἀνθρώπῳ ἐν οὐδενὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ γίνεται γάλα Ζιγ20. 522 a11, 14. ἐγγίνεται ϗ τοῖς ἄρρεσι γάλα, ἀλλὰ πυκνὴ ἡ σάρξ τοῖς ἄρρεσι Ζια12. 493 a14. β1. 500 a22. τὰ ἄρρενα ὑπεναντίως ἔχει ἀλλήλοις, τὰ δὲ θήλεα πάντα ὀπισθουρητικά, τῶν ἀρρένων ὀλίγα ὀπισθουρητικά Ζιβ1. 500 b6. Ζμδ10. 689 a33. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ἄρρενα βαρύτερον φθέγγονται τῶν θηλειῶν Ζιε14. 545 a15. αἱ βόες βαρύτερον φθέγγονται αἱ θήλειαι τῶν ἀρρένων Ζιδ11. 538 b15. (τῶν ὀρνέων) ἔνια τὴν αὐτὴν ἀφιᾶσι φωνὴν τά τε θήλεα ϗ τὰ ἄρρενα, ἔνια δ' ἑτέραν Ζιδ9. 536 a23, 28, 31. ἡ φωνὴ ὀξυτέρα ἡ τῶν θηλειῶν παίδων ἢ τῶν ἀρρένων Ζιη1. 581 b10. — φυσιογνωμονικῶς distinguuntur τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ φ5. 809 a28 - b13. — *b.* (τῶν ἀνθρώπων οἱ ἄρρενες.) τὸ τοῦ ἄρρενος κρανίον τρεῖς ἔχει ῥαφὰς ἄνωθεν συναπτούσας τριγωνοειδεῖς, πλείους τῶν θηλειῶν Ζιγ7. 516 a18. Ζμβ7. 653 b1. τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος μακροβιώτερον διὰ τὰς ῥαφάς πι48. 896 a35. ἐγκέφαλον πλείω τῶν ἀνθρώπων ἔχουσιν οἱ ἄρρενες τῶν θηλειῶν Ζμβ7. 653 a28. ἄνθρωπος ϗ ὁ θῆλυς ϗ ὁ ἄρρην ἔχει μαστοὺς σαρκώδεις Ζμδ10. 688 a22, b31. πότε τὸ σπέρμα φέρειν ἄρχεται τὸ ἄρρεν Ζιη1. 581 a12. τοῖς ἄρρεσι πλείστη τοῦ σπέρματος πρόεσις κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους γίνεται Ζγα20. 728 b15. ἄρρενα ἔνια οὐ προΐεται γονήν Ζγβ4. 738 b10, 18. διὰ τί ἄγονα ἄρρενά τινα Ζγβ7. 746 b16-31. τοῖς ἄρρεσι γίγνεται τὸ ἐξονειρώττειν Ζγβ4. 739 a22. ἡ ἔκκρισις μεθ' ἧς εἴωθε γίγνεσθαι τοῖς ἄρρεσιν ἡ ἡδονή Ζγβ4. 739 a34. ἄνευ τῆς τοῦ ἄρρενος προέσεως ἐν τῇ συνουσίᾳ ἀδύνατον συλλαβεῖν Ζγβ4. 739 a25. πῶς προΐεται τὸ ἄρρεν, τί ποιεῖ ἡ πρόεσις Ζγβ4. 739 b2, 21.

5. psychologica. τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ πῶς διέστηκε κατὰ τὸ ἦθος Ζιι1. 608 a21 - b18. οα3. 1343 b26 - 1344 a8. οἱ ἄρρενες περὶ τὴν ὀχείαν χαλεπώτατοι Ζιζ18. 571 b11. τὸ ἄρρεν ἰσχυρότερον ϗ θυμικώτερον Ζμγ1. 661 b32. τὸ ἄρρεν φύσει τοῦ θήλεος κρεῖττον, ἄρχον, ἡγεμονικώτερον Πα5. 1254 b13. 12. 1259 b2. κοινωνία μάλιστα φύσει τῷ θήλει ϗ τῷ ἄρρενι οα3. 1343 b8, 20. Πα2. 1252 a27.

6. ἄρρεν de genere grammatico τι32. 182 a18. Πρωταγόρας τὰ γένη τῶν ὀνομάτων διῄρει ἄρρενα ϗ θήλεα ϗ σκεύη Ργ5. 1407 b7. ἄρρενα, θήλεα, μεταξύ πο21. 1458 a9. τι4. 166 b11, 12. 14. 173 b27 sqq. μήτε θῆλυ μήτε ἄρρεν τι32. 182 a15.

ἀρρήτως. οὐδὲν ἐθέλειν εἰπεῖν ἀλλὰ σιωπᾶν ἀρρήτως τὸν Σειληνόν f 40. 1481 b6. (ἀρράτως ci Bernays, sed cf Vahlen Rh Mus 22, 147.)

ἄρριγος (ἄριγος). τοῦ σώματος ἀρριγότατον ὁ ὀφθαλμός αι2. 438 a22. διὰ τί ἄριγον ὁ ὀφθαλμός πλα22. 959 b17.

ἄρριζος. ἀτελῆ τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν ὅσα ἄρριζα αν17. 478 b31.

ἀρρίζωται κόγχαι διαμένουσιν Ζιε15. 548 a5.

ἀρριχᾶσθαι, cf ἀριχᾶσθαι.

ἀρρύθμιστος (ἀρύθμιστος Μδ4. 1014 b27). δοκεῖ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἑκάστῳ ἀρρύθμιστον καθ' ἑαυτό Φβ1. 193 a11. Μδ4. 1014 b27 Bz. ὅλως ἡ ὕλη ἀρρύθμιστος (ci Bz Ar St I 237, ἀριθμητή codd Bk) Φα7. 190 b25.

ἄρρυθμος. τὸ σχῆμα τῆς λέξεως δεῖ μήτε ἔμμετρον εἶναι μήτε ἄρρυθμον· τὸ ἄρρυθμον ἀπέραντον Ργ8. 1408 b22, 26, 1409 a22.

ἀρρωστεῖν πα25. 862 a34. opp ἐρρῶσθαι ρ25. 1435 a26. ἡ

κίνησις τῶν ἀρρωστούντων μβ 8. 366 ^{b}28. ὁ μηδείς πω ἠρρώστηκεν Ρα 12. 1372 ^{a}28. ἀρρωστεῖν ἀρρωστήματά τινα Ζιθ24. 604 ^{b}26.

ἀρρώστημα πγ 33. 876 ^{a}12. τὰ ἀρρωστήματα τῆς ὄψεως ἑκατέρας Ζγε1. 780 ^{a}14. γίγνεται ἀρρωστήματα Ζγα 18. 726 ^{a}12. ἀρρώστημα δυσαπάλλακτον Ζμγ9. 671 ^{b}9. ἄνοσοι πρὸς τὰ ἄλλα ἀρρωστήματα Ζιθ22. 604 ^{a}11. ἀρρωστεῖν ἀρρωστήματά τινα Ζιθ24. 604 ^{b}26. φυλάττεσθαι ἀρρωστήματα Ρα12. 1372 ^{a}27. λαμβάνεσθαι ἀρρωστήμασι πλ1. 953 ^{a}13. ἀρρωστήματα θανάσιμα πα28. 862 ^{b}16. ἀρρώστημα i q ἐπίληψις πλα27. 960 ^{a}20.

ἀρρωστία. ἐπ' ἀρρωστίαν ἐμπίπτειν ρ4. 1426 ^{a}10. ἀρρωστία τῆς διανοίας Φθ3. 253 ^{a}33. ἀρρωστία τῆς ὄψεως, syn ἀσθένεια μγ4. 373 ^{b}8, 3. ἡ πυρρότης ὥσπερ ἀρρωστία τριχός Ζγε5. 785 ^{a}20. ἀρρωστίαι Ηγ8. 1115 ^{a}2. φ1. 805 ^{a}3. πλα23. 959 ^{b}29. ἀρρωστίαι ἀποπληκτικαί πγ26. 874 ^{b}29. ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, ἐν τῇ ἀρρωστίᾳ Ζιθ18. 601 ^{b}6. Ζγα18. 725 ^{b}20. ε4. 784 ^{b}25, 28. μεταβολὴ εἰς ἀρρωστίαν, εἰς θάνατον Ζιδ10. 537 ^{b}20.

ἄρρωστος (ci Busem, ἄριστος Bk) πλγ9. 962 ^{b}6. ἀρρωστότεραι, opp ἰσχύουσι μᾶλλον Ζικ1. 634 ^{b}14.

ἀρσενίκιον φτβ4. 826 ^{a}6, 7.

ἀρσενικόν πλη2. 966 ^{b}28.

ἄρσις τῶν σκελῶν Ζπ12. 711 ^{b}25. πᾶσα πορεία ἐξ ἄρσεως καὶ θέσεως συντελεῖται πε41. 885 ^{b}6. 10. 881 ^{b}24, 26. 23. 883 ^{a}26. ἄρσις πλεύμονος αν9. 475 ^{a}14, 23. κυμάτων ἄρσεις κ4. 396 ^{a}26. — ἀδυναμία ἐστὶ στέρησις δυνάμεως καὶ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς ἄρσις τις Μδ12. 1019 ^{b}16 Bz.

᾿Αρτάβαζος οβ1351 ^{b}20.

ἀρτάβη οβ1351 ^{a}9.

᾿Αρταπάνης Πε10. 1311 ^{b}38.

ἀρτᾶσθαι, ἠρτῆσθαι. αἱ φλέβες ἤρτηνται ἐκ τῆς καρδίας, πόρος ἠρτημένος ἀπὸ τοῦ στήθους sim αν8. 474 ^{b}8. 20. 480 ^{a}12. Ζιγ1. 509 ^{b}17. 3. 513 ^{a}2. α16. 495 ^{b}19, 29. δ2. 527. ^{a}11, 19. Ζγδ9. 777 ^{a}30. αἱ χεῖρες ἐκ τοῦ στήθους ἤρτηνται πκζ6. 948 ^{a}39. τὸ πρῶτον καὶ ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται Μγ2. 1003 ^{b}17. ἡ συγγενικὴ φιλία ἤρτηται ἐκ τῆς πατρικῆς Ηθ14. 1161 ^{b}17. πᾶσαι αἱ φιλίαι ἀπὸ ταύτου πως ἠρτημέναι ημβ11. 1209 ^{a}22. ἡ ἀρχὴ τῆς θερμότητος ἔντευθεν ἤρτηται sim ζ4. 469 ^{b}15. πλα4. 957 ^{b}19. Μενέλαος. ἐν ᾧ τὸ τέλος ἤρτητο τοῦ πολέμου f 151. 1503 ^{b}31.

Ἄρτεμις. ὁ πολέμαρχος θύει Ἀρτέμιδι ἀγροτέρᾳ f387. 1542 ^{b}5. Ἀρτέμιδος ἱερά θ105. 839 ^{b}18. 110. 840 ^{b}18, 21. Ἀ. Ὀρθωσία θ175. 847 ^{b}1. versus Hom (υ71) explicatur πι36. 894 ^{b}34.

ἀρτεμισία, dist ἀγρία ἀρτεμισία φτα6. 820 ^{b}40. (Artemisia arborescens *L*?).

ἄρτημα. αἱ φάλαγγες ἱστᾶσιν ἀπὸ μικροῦ ἀρτήματος μεγάλα βάρη μχ20. 853 ^{b}25. 18. 853 ^{a}34.

ἀρτηρία. 1. trachea, bronchi. *a*. τοῦ αὐχένος τὸ χονδρῶδες καὶ πρόσθιον, δι' οὗ ἡ φωνὴ καὶ ἡ ἀναπνοή, ἀρτηρία ἐστιν Ζια12. 493 ^{a}8. ἡ ἀρτηρία descr Ζια16. 495 ^{a}22-^{b}24, 496 ^{a}2. Ζμγ3. 664 ^{a}27-665 ^{a}27 (F p 289 n 12). cf αν11. 476 ^{a}31. ἡ καρδία κεῖται ἀνωτέρω τοῦ πλεύμονος κατὰ τὴν σχίσιν τῆς ἀρτηρίας Ζια17. 496 ^{a}5. πόροι τινὲς σχίζονται τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ἡ ἀρτηρία κατὰ πάντα τὸν πλεύμονα παρακολουθοῦντες τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας Ζια17. 496 ^{a}28. τείνει ἡ ἀρτηρία πᾶσιν εἰς τὸν πλεύμονα Ζιβ17. 507 ^{a}24. ἐπάνω οἱ ἀπὸ τῆς φλεβός εἰσι πόροι τῶν ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας συριγγίων τεινουσῶν Ζιγ3. 513 ^{b}24, cf 515 ^{a}5. (τῶν πόρων ἀρχὴ τῶν ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας Ζιγ1. 510 ^{a}30, ἀορτῆς ci Pk A.) ὁ αὐχὴν τῆς ἀρτηρίας χάριν Ζμδ10. 686 ^{a}18. ἀδύνατον τὴν κεφαλὴν φθέγγεσθαι κεχωρισμένης τῆς ἀρτηρίας Ζμγ10. 673 ^{a}24. ἡ πληγὴ τοῦ ἀναπνεομένου ἀέρος ὑπὸ τῆς ἐν τούτοις τοῖς μορίοις ψυχῆς πρὸς τὴν καλουμένην ἀρτηρίαν φωνή ἐστιν ψβ8. 420 ^{b}29, 421 ^{a}1. πῶς αἱ φωναὶ διαφέρουσι κατὰ τὰς διαφορὰς καὶ τὰ πάθη τῆς ἀρτηρίας ακ800 ^{b}19-804 ^{b}27. πια22. 901 ^{b}7, 14. ἔστι καὶ διὰ τῆς ἀρτηρίας ἐκ τῶν στηθῶν ἡ ἀναπνοή αν7. 473 ^{a}19. cf ακ800 ^{a}20. παθήματα συμβαίνει ἥκιστα τοῦ πλεύμονος περὶ τὴν ἀρτηρίαν Ζμγ4. 667 ^{b}8. αἱμορροΐδες ἐκ τῆς ἀρτηρίας μετὰ βίας Ζμγ5. 668 ^{b}19. inter τὴν ἀρτηρίαν et τὰ ὦτα quae intercedat ratio πλβ6. 960 ^{b}36, 38. — *b*. (τῆς ἀρτηρίας διαφοραὶ ἐν τοῖς τῶν ζῴων γένεσιν.) ἔχει τὴν ἀρτηρίαν πάντα ὅσαπερ καὶ πνεύμονα ἔχει Ζια16. 495 ^{a}22. ὅλως πάντα ἔναιμα ὅσα τὸν ἀέρα δεχόμενα ἀναπνεῖ καὶ ἐκπνεῖ (ὅσα ἐστὶ τετράποδα καὶ ζῳοτόκα), πάντ' ἔχει πνεύμονα καὶ ἀρτηρίαν καὶ στόμαχον, καὶ τὴν θέσιν τῆς ἀρτηρίας ὁμοίως ἀλλ' οὐχ ὅμοια Ζιβ15. 506 ^{a}3, ^{b}33. Ζμδ1. 676 ^{b}13. πῶς ὁ χαμαιλέων ἔχει Ζιβ11. 503 ^{b}11. πῶς τὸ τῶν ὄφεων γένος Ζιβ17. 508 ^{a}17. Ζμδ11. 691 ^{b}27. ἔχει καὶ ὁ δελφίς Ζιδ9. 536 ^{a}2. τὴν ἐπιγλωττίδα ἐπὶ τῆς ἀρτηρίας οὐδὲν τῶν ᾠοτοκούντων ἔχει Ζιβ12. 504 ^{b}4. Ζμγ3. 664 ^{b}22. αν11. 476 ^{a}34. οἱ ἰχθύες οὐκ ἔχουσι τὴν ἀρτηρίαν διὰ τὸ πνεύμονα μὴ ἔχειν Ζιδ9. 535 ^{b}15. αν3. 471 ^{a}22. — 2. arteria et trachea, imprimis arteria. τρεῖς αἱ κινήσεις τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ πνεύματος, ἀναπνοή, σφυγμός, τρίτη δ' ἡ τὴν τροφὴν ἐπάγουσα καὶ κατεργαζομένη πν4. 482 ^{b}14-5. 484 ^{a}35. in hoc libro pseudepigrapho ἀρτηρία modo tracheam significat πν5. 483 ^{b}3, 12, 14, 15, 17, 18, modo arteriam πν3. 482 ^{b}8, 10. 4. 483 ^{a}5. 5. 483 ^{a}24, ^{b}22, 29, 484 ^{a}4, 13. 6. 484 ^{a}14, 25, 34.

ἄρτι, def τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν [, τὸ] μόριον τοῦ παρεληλυθόντος Φδ13. 222 ^{b}12. τὸ ἄρτι ῥηθέν, λεχθέν Φη4. 248 ^{b}5. Πγ8. 1279 ^{b}31. δ8. 1293 ^{b}24. εἴπομεν ἐν τοῖς ἄρτι λόγοις Φθ8. 263 ^{a}23.

ἀρτιάζειν. ἀρτιάζοντες (ci Bk, cf Ργ5. 1407 ^{b}3, ἄρτια μερίζοντες codd et Bk) μτ2. 463 ^{b}20.

ἀρτιασμοί Ργ5. 1407 ^{b}3.

Articulus, ubi genus aliquod universum significatur, non raro omittitur. τὸ ζῆν ὁρίζονται τοῖς ζῴοις δυνάμει αἰσθήσεως, ἀνθρώποις δὲ αἰσθήσεως ἢ νοήσεως Ηι9. 1170 ^{a}17 (coll τοῦτο πρὸς τἆλλα ζῷα τοῖς ἀνθρώποις ἴδιον Πα2. 1253 ^{a}16). ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῷον Πα2. 1253 ^{a}2, 10, 32 (coll πολιτικὸν ὁ ἄνθρωπος ζῷον ^{a}7, 34). γονεῖς τέκνα φιλοῦσι, τέκνα δὲ γονεῖς Ηθ14. 1161 ^{b}27 (coll οἱ γονεῖς στέργουσι τὰ τέκνα, τὰ δὲ τέκνα τοὺς γονεῖς ^{b}18) Vahlen Poet III 340. Wz ad K5. 3 ^{a}21. — ubi coniunguntur duo nomina inter se distincta, articulus ad utrumque nomen ponendus interdum omittitur in altero. εἴ τις συνάγοι τοὺς τόπους εἰς ἕν, ὥστε ἅπτεσθαι τὴν Μεγαρέων πόλιν καὶ Κορινθίων, ὅμως οὐ μία πόλις Πγ9. 1280 ^{b}15. ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πο23. 1459 ^{b}2. (ἀναγνώρισις βελτίστη) οἷον ἡ ἐν τῷ Σοφοκλέους Οἰδίποδι καὶ τῇ Ἰφιγενείᾳ πο16. 1455 ^{a}18. ἡδοναὶ διαφέρουσαι τῷ εἴδει καὶ ἀφ' ὧν Ηκ2. 1174 ^{a}10. cf praeterea Ηγ3. 1111 ^{a}34. δ12. 1127 ^{b}1. πο24. 1459 ^{b}37. Vahlen Poet III 329. ἐποποιία δὴ καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ πο1. 1447 ^{a}13. ὥσπερ Ἰλιὰς καὶ ἡ Ὀδύσσεια πο4. 1449 ^{a}1 Vahlen Poet IV 409. — contra ubi idem nomen duobus epithetis, eandem notionem continentibus determinatur, interdum articulus videtur repeti τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ αἰσθητοῦ σώματος Οα9. 278 ^{b}9, 23 (sed τὸ φυσικὸν σῶμα καὶ αἰσθητόν 279 ^{a}9, περὶ τὰ αἰσθητὰ καὶ ἐν κινήσει ημα35. 1196 ^{b}28). — singularis quaedam et abundantia et ellipsis cernitur in hoc

articuli usu: αὕτη μὲν γὰρ (ἡ γωνία) τῇ α ἴση, ἡ δὲ τὸ γ τῇ β Aδ11. 94 a32 (i e ἡ δὲ ἐφ' ᾗ κεῖται τὸ γ τῇ β). cf Aβ2. 54 a8, 12, 13 Wz. Φδ8. 215 b8. ζ1. 231 b27, 232 a1 al.

ἀρτιοπέριττον τὸ ἓν διὰ τί καλεῖται f 194. 1513 a12.

ἄρτιος. τὸ περιττὸν ϗ ἄρτιον ἀριθμȣ̃ κατηγορεῖται ϗ ἀναγκαῖον θάτερον τῷ ἀριθμῷ ὑπάρχειν K10. 12 a6. πάντα ζῷα ἀρτίȣς ἔχει πόδας Ζια5. 489 b22. Ζπ1. 704 a14. 8. 708 a21. πι26. 893 b20. 30. 894 a17. ἐπιτυχεῖς ὄντες ὥσπερ ἔνιοι ἄρτια μερίζοντες (? ἀρτιάζοντες ci Bk) μτ2. 463 b20. ἄρτια πῶς διχῶς λέγεται ϗ ἐριστικȣ̀ς ποιεῖ συλλογισμȣ́ς Πβ3. 1261 b29. 5. 1264 b20. — ἀριθμȣ̃ στοιχεῖα τό τε ἄρτιον ϗ τὸ περιττόν (Pythag) MA5. 986 a18. 9. 990 a9. ἄπειρον τὸ ἄρτιον (Pyth) Φγ4. 203 a11. τὸ ἄρτιον ἐξ ἀνίσων τȣ̃ μεγάλȣ ϗ μικρȣ̃ ἰσασθέντων (Plat) Mν4. 1091 a24 Bz. — ἀρτίως λέλεκται (Epicharm fr inc 47 Lorenz) Mμ9. 1086 a17. ἐπὶ τῶν ἀρτίως ῥηθέντων τζ13. 150 b18. αἷμα ἀρτίως ἐπεσφαγμένον χ5. 796 a15.

ἀρτιότης, opp περιττότης Mγ2. 1004 b11.

ἀρτίφρων ἀνήρ (Eur Med 294) Pβ21. 1394 a29, b18.

ἄρτος. ἄρτοι ἄναλοι, ἡλισμένοι πκα5. 927 a35. ἄρτοι ἄτριπτοι, σφόδρα τετριμμένοι πκα17. 929 a17. 8. 927 b22. ἄρτοι δίπυροι πκα12. 928 a11. οἱ ἄρτοι λευκότεροι φαίνονται ψυχροὶ ὄντες πκα4. 927 a27. ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται ϗ τὰ ἄλφιτα ϗ οἱ ἄρτοι f 411. 1546 b13.

ἀρτύειν τὰ ὄψα Ηγ13. 1118 a29.

ἀρύειν, ἀρύσαιτο τζ6. 145 a23, 24.

ἀρύθμιστος Mδ4. 1014 b27. cf ἀρρύθμιστος.

ἀρχαϊκῶς ἀπορῆσαι Mν2. 1089 a2 Bz.

ἀρχαιόγονος ϗ πρώτη αἰτία κ6. 399 a26.

ἀρχαιόπλȣτοι, opp νεόπλȣτοι Pβ9. 1387 a24.

ἀρχαῖος. ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις, ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων ε4. 1303 b19. γ5. 1278 a6. 14. 1285 b13. δ3. 1289 b36. ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν Πγ14. 1285 a30. δ10. 1295 a12. ἡ Ἑλλὰς ἡ ἀρχαία μα14. 352 a35. κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν Pα2. 1357 b10. ἀνδριὰς εἰργασμένος τὸν ἀρχαῖον τρόπον θ81. 836 a26. 100. 838 b13. νόμοι ἀρχαῖοι λίαν ἁπλοῖ, νόμιμα ἀρχαῖα. τὰ ἀρχαῖα ἧττον διήρθρωται τῶν νεωτέρων Πβ8. 1268 b39, 42. 10. 1271 b24. ταῦθ' ȣ̔́τως ἀρχαῖα ϗ παλαιὰ διατελεῖ νενομισμένα παρ' ἡμῖν f 40. 1481 a36. Vhl Rh M 22, 145. ἀρχαῖοι ϗ πάτριοι λόγοι Oβ1. 284 a2. ἀρχαία ϗ δημοτικὴ ὑπόληψις MA8. 989 a11. μα3. 339 b20. νομοθέτης τῶν ἀρχαιοτάτων Πβ6. 1265 b13. αὐτόχθονες ἢ ἀρχαῖοι Pα5. 1360 b32. ἐπὶ τῶν ἀρχαίων, ἐν τοῖς ἀρχαίοις Πε5. 1305 a7. γ14. 1285 a9. δ13. 1297 b21. οἱ ἀρχαῖοι Πγ15. 1286 a37. Oα9. 279 a23. οἱ ἀρχαῖοι σοφοί, οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι. οἱ ἀρχαῖοι ϗ διατρίβοντες περὶ τὰς θεολογίας, οἱ ἀρχαῖοι Φβ4. 196 a8. Oα5. 271 b3. μβ1. 353 a34. Φα6. 189 b14. 8. 191 a23. β2. 194 a19. Γα1. 314 a6. μγ2. 372 a22. Oδ3. 310 b1. ψγ3. 427 a21. Mλ1. 1069 a25. Ζμα1. 640 b4. Ζγα18. 724 b35, 725 a21. ε1. 778 b7. οἱ ἀρχαῖοι ϗ παμπάλαιοι Mλ8. 1074 b1. ὄντες ἀρχαιότεροι καινοτέρως ἐνόησαν Oδ2. 308 b31. — τὸ ἀρχαῖον ἐγγύς τι τȣ̃ φύσει Pβ9. 1387 a16. πλȣ̃τος ἀρχαῖος Πδ8. 1294 a22. — τὸ ἀρχαῖον subst (sors, caput) oβ1348 a3, b25. — τὸ ἀρχαῖον adverb (olim) Πβ10. 1272 a2. ε10. 1310 b21. — ἀρχαίως λίαν ὑπολαμβάνειν Πη11. 1330 b33.

ἀρχαιρεσίαι, coni εὐθῦναι, νομοθεσίαι Πγ11. 1281 b33, 1282 a13. δ14. 1298 a20. ρ3. 1424 a19.

ἀρχέγονος χυμὸς ἐν δένδροις τισίν φτα3. 818 b36.

ἄρχειν. 1. incipere. Κράτης πρῶτος ἦρξε καθόλȣ ποιεῖν λόγȣς πο5. 1449 b7. ἄρχειν στάσεως Πε4. 1304 a9, 37. ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων Pβ24. 1402 a2. ρ37. 1444 b13. ȣ̔̃ ἄρχει ἡ μακρά, τελευτῶσι δὲ τρεῖς βραχεῖαι Pγ8. 1409 a14, 17. — med χρῶνται τῷ ἑνὶ παιᾶνι ϗ ἀρχόμενοι ⟨ϗ τελευτῶντες add Vhl⟩ Pγ8. 1409 a10. ἦρχθαι, opp πεπαῦσθαι ρ30. 1437 a33. ȣ̔̓δὲν γίγνεται ȣ̔̓δ' ἄρχεται γίγνεσθαι Pβ19. 1392 a17, 18. cf μγ4. 373 b14. ὅθεν ἤρξαντο ῥεῖν, πνεῖν μβ2. 356 a8. 3. 358 a32. ἄρχονται κηριάζειν Ζιε15. 546 b29. ἄρχεσθαι τῆς ὑφῆς Ζιι39. 623 a21. στόμαχος ἀπὸ στόματος ἀρξάμενος Ζιβ17. 507 a37. φλέβες ἠργμέναι ἐντεῦθεν Ζμγ4. 666 a1. β9. 654 a33. cf δ9. 685 b21. ῥύγχος ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικȣ̃ν f 272. 1527 a37. ἄρχεσθαι ἀπ' ἰατρικῆς, τελευτᾶν εἰς ἰατρικήν αι1. 436 b1. ἄρχεσθαι ἀπὸ ἀφώνȣ, τελευτᾶν εἰς ἄφωνον ρ24. 1424 b36. ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων τι1. 164 a22, Wz ad 93 a16. Ζμα5. 646 a3. β5. 655 b28. πο1. 1447 a12. ηεα7. 1217 a19. ἀρξάμενος ἀπὸ τȣ̃ τί ἐστιν τα14. 105 b15. ἐντεῦθεν ἀρχόμενοι Φδ11. 219 a3. ὧδ' ἀρξάμενοι λέγωμεν μα1. 339 a10. ἀρξάμενοι ἄλλην, τὴν αὐτὴν ἀρχήν Φα9. 191 b4. θ3. 254 a18. — ἀρκτέον ἄνωθεν Ηζ13. 1144 a13. ἀπὸ τῶν γνωρίμων Ηα2. 1095 b2, 3. ἐντεῦθεν, ἀπὸ τῶν εἰρημένων Ζμα1. 640 a13. δ5. 682 a31. ἀπὸ τȣ̃ πρώτȣ Mδ1. 1013 a3. ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρκτέον πρῶτον Ζγβ4. 737 b25. — 2. imperare. πολιτεύεσθαι ϗ ἄρχειν Πζ4. 1318 b15. ἄρχειν ϗ δεσπόζειν Πα6. 1255 a21. εἶναί τι κρεῖττον ϗ ἄρχον ψα5. 410 b13. ἄρχοντες, opp ἰδιῶται Πδ16. 1300 b21. πκθ14. 952 b28. opp πρὸς τοῖς ἰδίοις σχολάζειν Πε8. 1308 b35. opp πλῆθος, πάντες Πδ14. 1298 b38, 34. — ἄρχων ἄνθρωπος, dist ἄρχων λόγος, νόμος Ηε10. 1134 a35 (cf b1. γ15. 1119 b7). Πγ15. 1286 a9. δ5. 1292 b6. — ἄνευ ἀρχόντων ἀδύνατον εἶναι πόλιν Πδ4. 1291 a35, 37. ἄρχοντος ἔργον τί Πη4. 1326 b14. γ11. 1282 b3. ὁ ἀόριστος ἄρχων Πγ1. 1275 b14. 11. 1282 a35. ἄρχειν κατὰ γράμματα, αὐτογνώμονας Πβ10. 1272 a38. ἄρχοντες αἱρετοί Πβ8. 1268 a11. φέρειν ἄρχοντας, coni ἐκκλησιάζειν, ποιεῖν τι τῶν πολιτικῶν Πβ6. 1266 a10. ποῖά τινα χρὴ ἔχειν τȣ̀ς μέλλοντας ἄρξειν τὰς κυρίας ἀρχάς Πε9. 1309 a33-b18. γ4. 1277 a14. α13. 1260 a17. πολίτȣ ϗ ἄρχοντος ἡ αὐτὴ ἀρετή Πη14. 1333 a11. — τὸ ἄρχεσθαι ϗ ἄρχειν εἴδει διαφέρει Πα13. 1259 b37. ἄρχον φύσει, ἀρχόμενον φύσει def Πα2. 1252 a31, 33, 30. 5. 1254 a23, 21. 13. 1260 a8. ἄρχοντες ϗ ἀρχόμενοι πότερον οἱ αὐτοὶ ἀεί Πη14. ȣ̓κ ἔστιν εὖ ἄρξαι μὴ ἀρχθέντα Πγ4. 1277 b12. η14. 1333 a2, 13. ἄρχοντος ϗ ἀρχομένȣ πότερον ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἢ ἑτέρα Πα13. 1259 b33. γ4. 1277 b20, 3. — ἄρχειν c gen ἡ μοναρχία ἄρχει τῶν ὁμοίων Πδ10. 1295 a20. ἡ ψυχὴ ἄρχει τȣ̃ σώματος δεσποτικὴν ἀρχήν Πα5. 1254 b5. ἄρχειν, absolute syn εἶναι ἐν ταῖς ἀρχαῖς Πε8. 1309 a2. 6. 1305 b8. β9. 1271 a12, 16 al. εἴργεσθαι, μετέχειν τȣ̃ ἄρχειν Πε8. 1308 b35. β2. 1261 b2 (cf μετέχειν τῶν ἀρχῶν v ἀρχή). ἄρχειν κατὰ μόνας Πγ11. 1281 b33. ἄρχειν ὀλίγον χρόνον, διὰ βίȣ Πε8. 1308 a20. γ14. 1285 a33. ἄρχειν ἀκερδῶς Πε8. 1309 a13. ἄρχειν ἀπὸ τιμημάτων Πε3. 1303 a24. ἡ δεσποτεία πῶς ἄρχει Πγ6. 1278 b34. ἄρχειν c acc, ἄρχειν τὰ κατὰ πόλιν, τὰ ἔνδημα Πγ14. 1285 b14. ἄρχειν ἀρχήν τινα Πα6. 1255 b8. γ11. 1282 a32. 14. 1285 a33. δ14. 1298 a28. ε6. 1306 b9. ζ2. 1317 b23. ἄρχειν τὰς πολιτικὰς ἀρχάς Πγ6. 1279 a10. ἄρχειν δεσποτικὴν ἀρχήν Πα5. 1254 b5 (cf δεσποτικῶς ἄρχειν, opp ἡ τῶν ἐλευθέρων ἀρχή Πδ10. 1295 a17. η14. 1333 b28). ἄρχεσθαι ἀρχὴν δȣλικήν, τὴν τῶν ἐλευθέρων ἀρχήν sim Πα5. 1254 b20. γ17. 1288 a10. δ11. 1259 b19. ἄρχεσθαι ȣ̓δεμιᾷ ἀρχῇ Πδ11. 1295 b19. οἱ πρεσβεύσαντες ἢ ἄρξαντες τὰς εὐθύνας ἐδίδοσαν

f 405. 1545 b43. — ἐγχειρίζουσι τὴν φυλακὴν ἄρχοντι μεσιδίῳ, ὃς ἐνίοτε γίνεται κύριος ἀμφοτέρων Πε 6. 1306 a28. ὀλιγαρχικὸν ὁ ἄρχων ὁ εἷς ἐν τῇ τῶν Ἐπιδαμνίων πολιτείᾳ Πε1. 1301 b25. ἄρχοντας καλοῦσι τοὺς ἀφωρισμένους πρὸς τὰς θυσίας τὰς κοινάς Πζ 8. 1322 b29. — τῶν ἐννέα ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν ὀνόματα f 374. 1540 a37, 38. πρὸς τὸν ἄρχοντα τίνες ἐλαγχάνοντο δίκαι f 381. 1541 b15. 383. 1542 a1. ὁ ἄρχων διατίθησι Διονύσια κ Θαργήλια f 381. 1541 b6, λαμβάνει προέδρους f 389. 1542 b31, ἐπώνυμος, ἐπεγράφετο ὅτε ἄρχων ὁ ἐπώνυμος ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιωκηκώς (?) f 381. 1541 b20. 429. 1549 a18, 22. ὁ ἄρχων (Atheniensium) χορὸν ἔδωκε ποδ. 1449 b2. — fut pass ἄρξονται Πζ4. 1318 b36. ἀρχθήσεται Πα13. 1259 b40.

ἀρχεῖον. 1. curia. ἐξίασιν ἄρχοντες ἐπὶ τὰ ἀρχεῖα κ 6. 400 b16. — 2. ἀρχεῖον, syn ἀρχή Πδ15. 1299 b15. ε4. 1304 a19. τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον Πβ9. 1270 b17. 10. 1272 a29. τὰς δίκας ὑπὸ τῶν ἀρχείων δικάζεσθαι Πβ11. 1273 a19. κατασκευάζειν ἀρχεῖόν τι οἷον προβούλους Πδ14. 1298 b28. ποιεῖν τὰ ἀρχεῖα οἷον ὀβελισκολύχνια Πδ15. 1299 b9. βαδίζειν εἰς τὰ ἀρχεῖα, syn ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι Πδ15. 1299 a36, b3. ἐμπίπτουσιν ἄνθρωποι σφόδρα πένητες εἰς τὸ ἀρχεῖον Πβ9. 1270 b10.

Ἀρχέλαος ὁ τῆς Μακεδονίας βασιλεύς πλ1. 954 b32. ἡ εἰς Ἀ. ἐπίθεσις Πε10. 1311 b8, 30. Σωκράτης οὐκ ἔφη βαδίζειν ὡς Ἀ. Ρβ23. 1398 a25.

Ἀρχέλαος philosophus resp ψα2. 404 a26 (cf Philop ad h l).

Ἀρχέμορος. ἀγὼν ἐπὶ Ἀρχεμόρῳ f 594. 1574 b35.

ἀρχὴ ποσαχῶς λέγεται Μδ1. τὸ πρῶτον ἀρχή τδ1. 121 b9. Μδ1. 1013 a18. Αγ2. 72 a6. ἀρχή ἐστιν ὃ αὐτὸ μὲν μὴ ἐξ ἀνάγκης μετ' ἄλλο ἐστί, μετ' ἐκεῖνο δ' ἕτερον πέφυκεν εἶναι ἢ γενέσθαι, opp τελευτή, μέσον πο7. 1450 b27, 29, 31.

1. ἀρχή, initium. ἀρχὴ πλεῖον ἢ ἥμισυ παντός, παντὸς μέγιστον Ηα7. 1098 b7. τι34. 183 b22. ἡ ἀρχὴ δυνάμει μείζων ἢ μεγέθει Οα5. 271 b12. cf Ζγα2. 716 b3. ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος μα14. 351 b12. ἀρχὴν λαμβάνειν ἀπό τινος μβ8. 368 b21. cf τα1. 100 a29. ἀρχὴ ὅθεν ἤρξαντο ῥεῖν μβ2. 356 a8. τελευτὴ μᾶλλον ὕδατος ἢ ἀρχὴ ἡ θάλασσα μβ2. 356 b1. αἱ ἀρχαὶ τῶν περιόδων Ργ9. 1410 b2. ἀρχὴ τῆς πράξεως, τῆς μεταβολῆς, τῆς γεννήσεως, τῆς αἰτίας Ηε12. 1136 b28. 10. 1135 b19. Φζ5. 236 a14. Ζιε14. 545 b25. ἀρχὴ τοῦ αἰσθητηρίου, τῆς αἰσθητικῆς ψυχῆς sim Ζγε2. 781 a31. δ1. 766 a36. Ζμγ5. 667 b29. 10. 672 b16. ἀρχαὶ τῶν φλεβῶν, τῶν νεύρων, τῶν ὀδόντων, ἀρχὴ τοῦ ᾠοῦ Ζιγ2. 511 b21, 23. 4. 515 a15, 16, 28. 5. 515 a33. δ5. 530 b31. ζ3. 561 a10. ἡ ἀρχὴ τῶν σκωληκίων μικρά Ζιε19. 552 a24. 15. 547 b13. ἀρχή, opp πέρας Φθ8. 264 b27. μα7. 344 a33, sed ἡ ἀρχὴ πέρας τι Μδ17. 1022 a12. τοῦ ἀπείρου οὐκ ἔστιν ἀρχή Ζγβ6. 742 b21. — τὴν ἀρχήν (ab initio) Ζια5. 489 b8, opp εἶτα Ζιε15. 548 a15. ἀρχὴν οὐδ' (omnino non) ἐπιχειροῦσιν Πη11. 1331 a17. κατ' ἀρχάς χ6. 798 b11, 25, 30. ἐπ' ἀρχὴν τοὺς λόγους ἀναλύειν Μκ6. 1063 b18. ἐπ' ἀρχὴν ἰέναι Φθ7. 261 a13. cf μα4. 341 b31. τὸ ἐν ἀρχῇ γινόμενον, ἡμαρτημένον Πε8. 1308 a34. 1. 1302 a6. 4. 1303 b28. Ζκ7. 701 b25. χ6. 798 b33. ἀπ' ἀρχῆς τὸν νομοθέτην ὁρᾶν δεῖ Πη16. 1334 b29. βέλτιον ἐξ ἀρχῆς ὁρᾶν Πε3. 1302 b19. ἐξ ἀρχῆς διελθεῖν Πδ15. 1300 a10. πάλιν ἐξ ἀρχῆς εἴπωμεν Αδ8. 93 a16 Wz. Γα2. 316 b18. λεκτέον ἐξ ἀρχῆς ἀναλαβοῦσιν Οα5. 271 b17. cf Ζμβ10. 655 b28. ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ὑπάρχειν Πγ16. 1287 b10. cf Φη3. 247 b16. Ηε10. 1134 b20. ἐξ ἀρχῆς, opp ὕστερον χ6. 799 a10, b9. καθιστάναι, συστῆσαι ἐξ ἀρχῆς Πθ1. 1337 a16. γ13. 1284 b17. οἱ πάμπαν ἐξ ἀρχῆς ἀψάμενοι τῆς μεθόδου ΜΑ3. 984 a27. (cf ἡ πρώτη φιλοσοφία, νέα κατ' ἀρχὰς οὖσα ΜΑ10. 993 a16). οἱ ἐξ ἀρχῆς (i e οἱ παλαιοί) Πθ3. 1337 b29. πλ11. 956 b16. ἡ ἐξ ἀρχῆς πολιτεία Πδ13. 1297 b17. τὰ ἐξ ἀρχῆς αἴτια (i e τὰ πρῶτα αἴτια) ΜΑ3. 983 a24 Bz. ἡ ἐξ ἀρχῆς σύστασις, γένεσις αν14. 477 b8. μβ1. 353 a34. 6. 365 a11. τὰ ἐξ ἀρχῆς κ τὰ ἀΐδια Μθ9. 1051 a19. τὰ ἐξ ἀρχῆς, opp τὰ ἐπιγινόμενα Πγ9. 1280 a30. Ηε7. 1132 b14. ἡ ἐξ ἀρχῆς σκέψις, πρόθεσις, προαίρεσις Αα32. 47 a5. εν2. 460 a32. Ρβ18. 1392 a4. μα1. 339 a9. αἱ ἐξ ἀρχῆς θέσεις, ὑποθέσεις, προτάσεις μα3. 339 a33. Αα1. 24 a30. 23. 41 a32. 16. 36 a6. τὸ ἐξ ἀρχῆς ῥηθέν τζ9. 147 b1, 2, 3. τὰ ἐξ ἀρχῆς Αα5. 27 a17. Οα2. 268 b25. οὐκ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς (i e in iis ipsis quae a principio sumpsimus) ἀλλ' ἐν τοῖς μεταλαμβανομένοις Αα29. 45 a18 Wz. τὸ ἐν ἀρχῇ, syn τὸ κείμενον, ἡ θέσις, opp τὸ ἀκόλουθον τθ6. 160 a5, 11. β5. 112 a20. ἀνήρηται τὸ ἐν ἀρχῇ, τὸ ἐξ ἀρχῆς τη5. 154 b27. Αα26. 43 a7. β8. 60 a7. 9. 60 a39. ἀποδεικνύναι τὸ ἐξ ἀρχῆς (i e id quod ab initio ad demonstrandum propositum erat) Αβ16. 65 a1. α23. 41 a24, 34 (cf a40. 25. 42 a30). Φη1. 242 b20. λαμβάνειν, αἰτεῖσθαι, αἰτεῖν τὸ ἐξ ἀρχῆς, τὸ ἐν ἀρχῇ (i e sumere id quod ab initio ad demonstrandum propositum est, petitio principii) Αα23. 40 b32 Wz. 24. 41 b8, 13, 20. Μγ4. 1006 a17, 21. τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον Μγ4. 1008 b2. τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι ποσαχῶς τθ13. 162 b31-163 a13. παραλογισμοὶ παρὰ τὸ αἰτεῖσθαι τὸ ἐξ ἀρχῆς τι27. 5. 167 a36-39. 6. 168 b22-26. — ad initium disputationis alicuius (rarius ad initium universi libri, cf Krische Jen LZ 1836 p 116) Ar lectores remittit his formulis: εἴρηται (διωρίσαμεν al) κατ' ἀρχάς Ηη7. 1149 b27 Fritsche. Αγ22. 84 a32. Φθ6. 260 a11. ψγ3. 427 a29. ηεη5. 1239 b7. Μμ10. 1086 b15, κατ' ἀρχὴν Πδ8. 1293 b27, ἐξ ἀρχῆς Γα10. 327 a32. Πα10. 1258 a19, ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς Αα14. 33 a34. 25. 42 a34, ἐν ἀρχῇ Αα17. 37 a27. Μζ4. 1029 b1, ἐν ἀρχαῖς ρ37. 1443 b11. 38. 1445 a37. — disputationis alicuius initium Ar saepe facit a talibus formulis: πάλιν ἄλλην ἀρχὴν ποιησάμενοι λέγωμεν, λέγωμεν ποιησάμενοι ἀρχὴν τήνδε Μζ17. 1041 a7. Φθ7. 260 a20. Πα13. 1260 b22. β1. 1260 b36. Οα2. 268 b14. λέγωμεν ἀρχὴν λαβόντες ἄλλην, τὴν αὐτήν, τήνδε sim Φθ5. 257 a32. μβ3. 357 b23. 4. 359 b27. Πδ4. 1290 b23. 14. 1297 b36. (cf τὰς ἀρχὰς λαμβάνειν καλῶς Αγ6. 74 b22. δεῖ πρῶτον ὑπολαβεῖν τὴν ἀρχήν, ὅτι Πε1. 1301 a26). πάλιν ἄλλην ἀρχὴν ἀρξάμενοι λέγωμεν Φα9. 191 b4. σκεπτέον ἀρχὴν θεμένοις Αγ6. 74 b13. ἀρχὴ ἔστω ἐντεῦθεν Οα12. 281 b2. ἀρχή in his formulis a mera initii vi prope accedit ad eam significationem, quae sub 2 describitur. omnino saepe dubites, utrum ἀρχή unice initium significet, an alia quaedam notio, imprimis notio causae, accedat, αὕτη πασῶν ἀρχὴ τῶν ἐναντιώσεων τοῖς ἀποφηναμένοις Οα5. 271 b6. ἀρχαὶ κ ῥίζαι γῆς κ θαλάττης μβ1. 353 b1. ἀρχαὶ κ πηγαὶ στάσεων, φιλίας Πε1. 1301 b4. ηεη10. 1242 b1. ἡ καρδία, quamquam est ἀρχὴ τῶν φλεβῶν ζ3. 468 b32, tamen saepe pleniore sensu ἀρχὴ dicitur ζ5. 470 a7. εν3. 461 b12. ἀρχὴ κ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας, δεύτερον δὲ τὰ ἤθη πο6. 1450 a38 (cf infra 3b ἀρχὴ κ οὐσία). ἔστι δ' ἀρχὴ τῆς λέξεως τὸ ἑλληνίζειν Ργ5. 1407 a19.

2. ἀρχαί, principia cognoscendi, ὅθεν γνωστὸν τὸ πρᾶγμα πρῶτον Μδ1. 1013 a14. ἀρχαὶ ἐξ ὧν δεικνύουσιν ἅπαντες, συλλογιστικαί, ἀποδεικτικαί, ἐπιστημονικαί Μβ1. 995 b8. 2. 996 b26. γ3. 1005 b7. κ1. 1059 a24. τα1. 100 b19. τίνος

ἐπιστήμης ἐστὶν αὐτὰς θεωρῆσαι Mβ1. 995 b8. 2. 996 b26. κ1. 1059 a24. αἱ ἀρχαὶ ϗ αἱ λεγόμεναι ὑποθέσεις Aγ19. 81 b14. Mμ9. 1086 a15. ἀμέσου ἀρχῆς συλλογιστικῆς θέσιν λέγω Aγ2. 72 a15. ὑπομένουσι τὸ συμβαῖνον ὡς ἀληθεῖς ἔχοντες ἀρχάς Oγ7. 306 a14 (cf τὰς θέσεις διαφυλάττειν a12). — ἀρχαὶ τοῦ συμπεράσματος αἱ προτάσεις Aα27. 43 a21, b36, 35. 30. 46 a10 Wz. γ32. 88 b4. Φβ9. 200 a21. ἀρχὴ ἐν συλλογισμῷ, ἀρχὴ ἀποδείξεως πρότασις ἄμεσος Aγ23. 84 b37. 2. 72 a7. ἀρχαὶ ἀποδείξεως προτάσεις ἀναγκαῖαι Aγ6. 74 b5. (ἀρχὴ συλλογισμοῦ propositio maior nominatur Aγ25. 86 b30 Wz.) ἀρχαὶ ἀποδείξεων ὁρισμοὶ ἀναπόδεικτοι Aδ3. 90 b24, 27. τθ3. 158 b2 sqq. — οἱ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν λόγοι, οἱ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς λόγοι Hα2. 1095 a31-b1. αἱ ἀρχαὶ διτταί, ἐξ ὧν τε ϗ περὶ ὅ· αἱ μὲν οὖν ἐξ ὧν κοιναί, αἱ δὲ περὶ ὃ ἴδιαι Aγ32. 88 b27, 28, a36. καθόλου μάλιστα ϗ πάντων ἀρχαὶ τὰ ἀξιώματά ἐστιν Mβ2. 997 a13, in iis axiomatis quod primum locum obtinet, principium contradictionis, exponitur Mγ3-6. κ5. 6; hoc principium est ἀρχὴ βεβαιοτάτη, γνωριμωτάτη, πιστοτάτη, ἀνυπόθετος, περὶ ἣν οὐκ ἔστι διεψεῦσθαι Mγ3. 1005 b11, 12, 13, 14, 18, 22. κ5. 1061 b34, 1062 a4. τὰς αὐτὰς εἶναι ἀρχὰς ἁπάντων τῶν συλλογισμῶν ἀδύνατον Aγ32. τὰς ἑκάστου ἀρχὰς ἰδίας οὐκ ἔστιν ἀποδεῖξαι Aγ9. 76 a17. 10. 76 a31. τὰς ἀρχὰς περὶ ἕκαστον παραδοῦναι ἐμπειρίας ἐστί Aα30. 46 a18 sqq. αἱ περὶ ἕκαστον ἀρχαί, αἱ οἰκεῖαι ἀρχαί Aβ1. 53 a3. γ2. 71 b23, 72 a6. ημα1. 1183 b1. οἱ μὴ ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχῶν λόγοι κενοί Zγβ8. 748 a8, 747 b30. τῷ γεωμέτρῃ οὐκέτι λόγος ἐστὶ πρὸς τὸν ἀνελόντα τὰς ἀρχάς Φα2. 185 a2. cf θ3. 253 b2. — αἱ ἀρχαὶ γνωριμώτεραι τῶν ἀποδείξεων Aδ19. 100 b9. β16. 65 a14. αἱ ἀρχαὶ δι' αὐτῶν γνωρίζονται Aβ16. 64 b35. δεῖ ἑκάστην τῶν ἀρχῶν αὐτὴν καθ' αὑτὴν εἶναι πιστήν τα1. 100 b20. ἀποδείξεως ἀρχὴ οὐκ ἀπόδειξίς ἐστιν Mγ6. 1011 a13. Aδ19. 100 b13. Zγβ6. 742 b29-33. αἱ ἀρχαὶ ἀναπόδεικτοι, οὐκ ἔστιν αὐτῶν λόγος διδασκαλικός ημα35. 1197 a22. Hη9. 1151 a18. αἱ ἀρχαὶ αἱ πρῶται, αἱ ἄμεσοι, πῶς γίνονται γνώριμοι Aδ19. τῶν ἀρχῶν οὐκ ἔστι συλλογισμός· ἐπαγωγὴ ἄρα Hζ3. 1139 b30. α7. 1098 b1. cf τα2. 101 b1. ἀρχὴ ἐπιστήμης, ᾗ τοὺς ὅρους γνωρίζομεν Aγ3. 72 b24. ἀρχὴ ἐπιστήμης νοῦς Aγ23. 84 b37. 33. 88 b35 sqq. δ19. 100 b12. Hζ12. 1143 b10. 6. 1140 b34-1141 a8.

3. ἀρχαί, principia realia, ἀρχαὶ τῆς οὐσίας, dist ἀρχαὶ ἐξ ὧν δεικνύουσιν Mβ1. 995 b7. ἀρχὴ τὸ συναναιροῦν Mκ1. 1060 a1. ἡ ἀρχὴ τινὸς ἢ τινῶν Φα2. 185 a4. δεῖ τὰς ἀρχὰς μήτε ἐξ ἀλλήλων εἶναι μήτε ἐξ ἄλλων, ϗ ἐκ τούτων πάντα Φα5. 188 a27. Zγε7. 788 a14. πρότερον ἡ ἀρχὴ ὧν ἀρχή ἐστιν Mμ10. 1087 a3. ἀρχὴ ἄνωθεν πάντων f 85. 1491 a13. ἡ ἀρχὴ τίμιον Zπ5. 706 b12. αἱ ἀρχαὶ μεγέθει μικραί, δυνάμει μεγάλαι Zγε7. 788 a13. ἀδύνατον τὴν ἀρχὴν ἕτερόν τι οὖσαν εἶναι ἀρχήν Mν1. 1087 a33. Φα6. 189 a30. ἀρχή, coni syn αἰτία, αἴτιον MA2. 982 b9. 3. 983 a29, b4. 5. 986 b33. 8. 989 b23, 990 a2. β3. 999 a18. γ1. 1003 a26. 2. 1003 b18. δ12. 1019 b5. ε1. 1025 b7. 3. 1027 a29. λ4. 1070 b26. Φα1. 184 a13. μα3. 340 b18. 9. 346 b19. β8. 366 a12. Πε2. 1302 a18, 34. Pα7. 1364 a11, 35. ηεβ6. 1222 b30 al. (cf αἱ τῶν νόσων ἀρχαί Zμβ7. 653 a8.) πάντα τὰ αἴτια ἀρχαί Mδ1. 1013 a17 Bz, sed ἔστιν ἀρχή τις ϗ οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια τῶν ὄντων Mα2. 994 a1, ἀρχὴ ϗ αἴτιον ταὐτὸν ϗ μία φύσις τῷ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις, ἀλλ' οὐχ ὡς ἑνὶ λόγῳ δηλούμενα Mγ2. 1003 b24. ἡ ἀρχὴ πρώτη τῶν αἰτίων Γα7. 324 a27. (ὅσων ὁ ἄνθρωπος ἀρχὴ ϗ κύριος ηεβ6. 1223 a5.) ἀρχή, coni syn στοιχεῖον MA3. 983 b11. 8. 989 b30. β1. 995 b27. 6. 1002 b32, 1003 a1, 6. γ3. 1003 a29. λ4. 1070 b16. 5. 1071 a30. μ6. 1080 b32. 7. 1081 a15. 9. 1086 a28. 10. 1086 b20, 1087 a3. ν4. 1091 b23. Φα5. 188 b28. Γβ1. 329 a5 al, coni στοιχεῖον et αἴτιον Mε1. 1025 b5. η1. 1042 a5. λ1. 1069 a26. μ9. 1086 a21. Φα1. 184 a11, coni syn στοιχεῖον et οὐσία Mμ6. 1080 b6. ἐπεὶ δὲ οὐ μόνον τὰ ἐνυπάρχοντα αἴτια, ἀλλὰ ϗ τῶν ἐκτός, δῆλον ὅτι ἕτερον ἀρχὴ ϗ στοιχεῖον, αἴτια δ' ἄμφω Mλ4. 1070 b22. δ1. 1024 a26 Bz. ἀρχή, dist στοιχεῖον Mζ17. 1041 b31. κ1. 1059 b23. λ4. 1070 b26. ν4. 1091 b3, 20-22, 1092 a6. — quaestiones de principiis: πότερον τὰς τῆς οὐσίας ἀρχὰς ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης ἰδεῖν μόνον, ἢ ϗ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐξ ὧν δεικνύουσιν ἅπαντες Mβ1. 995 b7. αἱ ἀρχαὶ πότερον ἀριθμῷ ἢ εἴδει ὡρισμέναι Mβ1. 996 a1. 4. 999 b25-1000 a4. κ2. 1060 b28-30. πότερον τὰ γένη, τὰ εἴδη ἀρχαί Mβ3. 998 a22, b4-14. κ1. 1059 b21-1060 a2. αἱ ἀρχαὶ πότερον καθόλου ἢ ὡς τὰ καθ' ἕκαστα Mβ6. 1003 a7-17. κ2. 1060 b19-23. μ10. cf λ5. 1071 a20, πότερον δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ Mβ6. 1002 b32-1003 a5. πότερον ἕτεραι ἢ αἱ αὐταὶ τῶν οὐσιῶν ϗ τῶν πρός τι Mλ4. 1070 a34. cf τι11. 172 a14. πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἀγαθὸν τὰ στοιχεῖα ϗ αἱ ἀρχαί Mν4. 1091 a31-5. 1092 a17. πότερον αἱ αὐταὶ τῶν φθαρτῶν ϗ τῶν ἀφθάρτων ἢ ἕτεραι Mβ4. 1000 a7. κ2. 1060 a30. Oγ7. 306 a11. αἱ ἀρχαὶ ὁμογενεῖς τοῖς ὑποκειμένοις Oγ7. 306 a11, cf β2. 285 a21. Mα1. 993 b28. ηεβ6. 1222 b42. ημα10. 1187 a34. ἀρχὴ ἀριθμοῦ, γραμμῆς Mμ7. 1081 a15. ι1. 1052 b24. τα18. 108 b27, 30. ατ969 a15. τὸ ἄνω κάτω, πρόσθεν ὄπισθεν, δεξιὸν ἀριστερὸν ἀρχαί Oβ2. — de numero τῶν ἀρχῶν. ἡ ἀρχὴ ἢ μία ἢ πολλαί f 16. 1476 b42. veteres philosophi quot posuerint ἀρχάς Φα2. 184 b15-22, Ἀναξαγόρας ἀπείρους MA3. 984 a13, οἱ Πυθαγόρειοι δέκα MA5. 986 a22. ἔστι μὲν ὡς δύο λεκτέον τὰς ἀρχάς (i e ὕλη, εἶδος), ἔστι δ' ὡς τρεῖς (i e ὕλη, εἶδος, στέρησις) Φα6. 7. Mλ2-5 (imprimis 2. 1069 b33. 4. 1071 b18). τἀναντία ἀρχαὶ τῶν ὄντων MA5. 986 b3. γ2. 1004 b31. Φα5. 188 a19, b28. ἀρχαὶ ἐναντίαι πότερον τῶν ἀκινήτων οὐσιῶν Mν1. 1087 a29-b4. ἀρχὴν μίαν βέλτιον ἢ πολλάς, ὅπου ἐνδέχεται Zμγ4. 665 b15, a14. — genera τῶν ἀρχῶν Ar eadem quatuor distinguit ac causarum MA3. 983 a26 sqq (cf ἀρχαὶ αἱ ἐν τοῖς λόγοις, αἱ ἐν τοῖς ὑποκειμένοις Mβ1. 996 a1 Bz). *a.* ἀρχὴ ὡς ὕλη MA5. 986 a17. αἱ ἐν ὕλης εἴδει ἀρχαί MA3. 983 b7. τὸ ἐξ οὗ γίγνεται ἀρχὴ πάντων MA3. 983 b24. ὑλικὴ ἀρχή Zμα1. 640 b5. Zγγ11. 762 b1. σωματικὴ ἀρχὴ MA5. 987 a4. τὸ δυνάμει σῶμα αἰσθητὸν ἀρχὴ Γβ1. 329 a33. αἱ ἀρχαὶ τῶν σωμάτων αἱ παθητικαὶ ὑγρὸν ϗ ξηρόν μδ4. 381 b24. — *b.* ἀρχὴ ἐν τοῖς ἀκινήτοις τὸ τί ἐστιν Zγβ6. 742 b33. ἀρχὴ ἡ φύσις μᾶλλον τῆς ὕλης Zμα1. 642 a17. ἀρχή, coni syn οὐσία Mζ9. 1034 a31. 17. 1041 a9. λ1. 1069 a28. μ1. 1076 a24, 30. ἀρχαὶ nominantur eae oppositae inter se qualitates, quibus τὰ στοιχεῖα definiuntur μα2. 339 a11, 13, 14. Zμβ2. 648 b9. — *c.* αἱ ἀρχαὶ αἱ κινοῦσαι Φβ7. 198 a36. Zγγ11. 762 b3, 5. ἡ ἀρχὴ ἡ ὡς κινοῦσα Mη4. 1044 a31. ἡ ὡς κινοῦσα ϗ κυρία ἀρχή μα9. 346 b20. (ἡ ἀρχὴ ἡ κινοῦσα τὴν φωνήν Zγε7. 788 a5.) ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως Φβ1. 192 b28. 7. 198 b1. ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως MA3. 984 a27. μα2. 339 a31. ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς γενέσεως Mζ8. 1033 a25. ἀρχαὶ τῆς γενέσεως Zγα2. 716 a4. β1. 735 a27. ἀρχὴ μεταβλητική Mδ12. 1020 a5. θ1. 1046 a14. 2. 1046 b4. 8. 1049 b7. ἀρχὴ κινητικὴ ἢ στατική Mθ8. 1049 b7. ἀρχὴ κινητικὴ ϗ γεννητική Zγβ6. 742 a29, cf α19. 726 b21. opp ἡ ὕλη ψγ5. 430 a19. μβ8. 368 a34. ἀρχὴ τῶν κινουμένων

πάντων τὸ ἀκίνητον Φθ6. 259 a33, cf b27, 30. ἡ θειοτάτη ἀρχή Οβ12. 292 b22. ψυχικὴ ἀρχή. ἀρχὴ τῆς ψυχῆς Ζγβ3. 737 a8, 29. γ1. 751 b6. 11. 762 a25, b17. Ζκ10. 703 a12. ἡ ἀρχὴ ἡ ἐν τῇ ψυχῇ φτα1. 816 a21. ζωτικὴ ἀρχή Ζγβ3. 737 a5. ἀρχὴ θερμῦ φυσική Ζμβ3. 650 a7. ἐξ ἀρχῆς φυσικῆς φτα1. 816 b12. ἀρχὴ τῆς φύσεως φτβ7. 827 b7. τῶν ζῴων τὰ μετέχοντα καθαρωτέρας ἀρχῆς Ζγβ1. 732 b29. ἡ θρεπτικὴ ἀρχή ζ1. 468 a1. αν21. 480 a17. αὐξήσεως ἀρχή Ζγβ1. 735 a16. ἡ ἀπὸ τῦ ἄρρενος ἀρχή, ἡ τῦ σπέρματος ἀρχή Ζγγ7. 757 b13. 2. 752 a10, 19, 23. σπέρμα ἔχον τὴν ἀρχὴν τῦ εἴδυς Ζγδ1. 765 b11. ἀρχή τις τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζγα2. 716 b10. δ1. 763 b23. ὅσων ἐστὶν ἀρχῶν ἡ ἐνέργεια σωματική Ζγβ3. 736 b22. ἡ καρδία ἀρχὴ ϗ τῶν ὁμοιομερῶν ϗ τῶν ἀνομοιομερῶν Ζγβ4. 740 a18. 5. 741 b15, ἀρχὴ αἱματική Ζγγ11. 762 b25, cf Ζιγ2. 511 b10. ἔνια τῶν μορίων ἀρχαί εἰσιν Ζγδ1. 766 a28, 29. cf Ζκ8. 702 a8. τὰ ζῷα ἀρχὴν ἐντὸς ἔχει Ζγβ4. 740 a16, 7, 2. αἰσθητικὴ ἀρχή ψα5. 411 b30. ζ2. 468 b4. αἱ ἀρχαὶ τῶν ὄψεων πγ30. 875 b10, 15. δύναμις ϗ ἀρχή ψβ2. 413 a27. cf μκ6. 467 a21, 29. Μδ12. 1019 b9. ἀρχαὶ κύριαι λέγονται ὅθεν πρῶτον αἱ κινήσεις ηεβ6. 1222 b21 (cf μα9. 346 b20). ἀρχὴ κυριωτέρα εν3. 461 b4. μτ2. 463 b28. ἡ τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ. ἡ φύσις ἀρχὴ ἐν αὐτῷ Μλ3. 1070 a7, 8. ἀρχῆς ἔργον ποιῆσαι οἷον αὐτὴ ἕτερα πολλά f 85. 1491 a5, 3. saepe dubites nec differt, utrum εἶδος an τὸ κινῦν per v ἀρχή significari putes, veluti ἡ ψυχὴ οἷον ἀρχὴ τῶν ζῴων ψα1. 402 a6, 22, ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις τῶν πνευμάτων ἀρχὴ ϗ φύσις μβ4. 360 a13 et in multis ex iis locis, quas sub *b* attulimus. — *d.* αἱ ἀρχαὶ τῶν πρακτῶν τὸ ῦ ἕνεκα τὰ πρακτά Ηζ5. 1140 b16. η9. 1151 a16. ἀρχαὶ πρακτικαί Ηζ13. 1144 a35. διὰ προαιρέσεως ἀρχήν, dist διὰ πάθος Ηε10. 1134 a21 (opp δι' ἀρχὴν ὡρισμένην ημα17. 1189 b12). ἡ τοιαύτη ἀρχὴ ἄνθρωπος Ηζ2. 1139 b5. cf γ5. 1112 b32.

4. ἀρχή, ῦ κατὰ προαίρεσιν κινεῖται τὰ κινύμενα ϗ μεταβάλλει τὰ μεταβάλλοντα, ὥσπερ αἱ κατὰ τὰς πόλεις ἀρχαὶ ϗ αἱ δυναστεῖαι Μδ1. 1013 a10. — *a.* imperium, dominatio, principatus. ἀρχὴ θαλάττης ἀρχὴ κακῶν sim (Isocr 5, 61. 8, 101) Ργ11. 1412 b4, 6. κοινωνεῖν ἐξωτερικῆς ἀρχῆς Πβ10. 1272 b20. βελτίων ἡ ἀρχὴ ἡ τῶν βελτιόνων ἀρχομένων Πα5. 1254 a25, cf a33, 30. ἀρχαί, coni δυναστεῖαι, βασιλεῖαι, τυραννίδες Ηθ1. 1155 a6. Μδ1. 1013 a13. τῆς ἀρχῆς πόσα εἴδη (sive πόσαι ἀρχαί), δεσποτική, δυλική, πολιτική al Πγ6. 1278 b16. α5. 1254 b4. 7. 1255 b17. 12. 1259 b4. γ14. 1285 a22. 17. 1288 a11. δ11. 1295 b21. η3. 1325 a27. ὑπομένειν τὴν ἀρχήν Πβ5. 1264 a19. γ14. 1285 a22. ἀρχὴν ἔχων, syn ἄρχων Ηε8. 1132 b28, 29. ἀρχὴ ἄνδρα δείξει Ηε3. 1130 a1. — *b.* magistratus. ἀρχαί, syn τιμαί Πγ10. 1281 a30. ε6. 1305 b3, 4. opp δῆμος, ἰδιῶται Πδ4. 1292 a28. ε4. 1304 a35. dist ὁ νόμος Πδ4. 1292 a33. γ16. 1287 b16. ἡ πολιτεία τάξις περὶ τὰς ἀρχάς Πδ1. 1289 a16. 3. 1290 a8. πολίτης ᾧ κοινωνεῖν ἔξεστιν ἀρχῆς Πγ5. 1277 b35. 1. 1275 a23. ἀρχή def Πδ15. 1299 a15, 25. περὶ τὰς ἀρχάς, ποίας ϗ πόσας δεῖ εἶναι ϗ πῶς αὐτὰς καταστῆσαι Πδ14. 15. ρ3. 1424 a39 - b3. τῶν ἀρχῶν πόσα εἴδη Πζ8. ποίας δεῖ ἀρχὰς συνάγειν εἰς μίαν ἀρχὴν Πδ15. 1299 b13, 16, 2, a35. ἀρχαὶ πολιτικαί, dist ἱερεῖς, χορηγοί, κήρυκες al Πδ15. 1299 a18. ζ8. 1322 b18. γ6. 1279 a9. 4. 1277 b7. η3. 1325 a19. ἀρχὴ βυλευτική, κριτική Πγ1. 1275 b18. ἀρχὴ ἀόριστος (τῶν βυλευτῶν, τῶν ἐκκλησιαστῶν) Πγ1. 1275 a23, 32, 29. 16. 1287 b16. ε6. 1306 b8. ἀρχαὶ κληρωταί, αἱρεταί Πδ9. 1294 b8, 13. ἀρχαὶ ἀπὸ τιμημάτων, ἀπὸ τιμημάτων μακρῶν, ἐκ τῶν μεγίστων τιμημάτων, μὴ ἀπὸ τιμήματος Πδ5. 1291 b39, 1292 a40, b1. 9. 1294 b8, 13. β6. 1266 a13. 7. 1266 b24. ἀρχαὶ ἀναγκαῖαι Πζ6. 1320 b24 (opp κυριώτεραι). 8. 1321 b6. ἀρχαὶ μικραί ρ3. 1424 a13. ἀρχαὶ μεγάλαι, μέγισται Πε5. 1305 a16. 6. 1306 a15. δ9. 1294 b29. γ11. 1281 b26, 1282 a32. ἀρχαὶ κύριαι, κυριώταται Πε10. 1310 b20. β8. 1268 a23. ἀρχαὶ ἀφ' ὧν λήμματα Πε8. 1309 a21, 1308 b33. ἀρχαὶ ὀλιγοχρόνιοι, ἑξάμηνοι Πζ2. 1317 b25. ε8. 1308 a15. οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς Πε3. 1302 b7. 6. 1305 b3. δ15. 1299 b3. ἄρχειν τὰς μεγίστας ἀρχάς Πγ11. 1282 a32. δ4. 1291 b6. β11. 1273 a8. μετέχειν τῶν ἀρχῶν, τῶν μεγίστων ἀρχῶν Πβ9. 1270 b19. 11. 1273 b13. γ11. 1281 b26. ε6. 1306 a15 al. παριέναι εἰς τὰς ἀρχάς Πε3. 1303 a17. βαδίζειν εἰς τὰς ἀρχάς Πβ7. 1266 b24. δ14. 1298 a15. λειτυργεῖν περὶ τὰς ἀρχάς Πδ4. 1291 a35. ἀμφισβητεῖν τῶν ἀρχῶν Πγ12. 1283 a11. ἐγχειρίζειν, ἀπονέμειν τὰς ἀρχάς Πε8. 1308 b27, 1309 a21. 5. 1305 a16. ἀνίσως νενεμῆσθαι τὰς ἀρχάς Πγ12. 1282 b24. αἱρεῖσθαι ϗ εὐθύνειν τὰς ἀρχάς, αἱρεῖσθαι ἀριστίνδην πλυτίνδην, αἵρεσις ἀρχῶν Πβ12. 1274 a16, 2. 11. 1272 b36. γ11. 1282 a26. δ7. 1293 b11. ε6. 1305 b31. ἐπιψηφίζεται ἀρχή τις Πε1. 1301 b24. ἐξόμνυσθαι ἀρχὴν Πδ18. 1297 a16, 19. ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν Πβ10. 1272 b5. ἐπιχειροτονεῖν, ἀποχειροτονεῖν τὰς ἀρχάς f 394. 1543 b13. 395. 1543 b35. εἰσάγειν δοκιμασίας ταῖς ἀρχαῖς, ἐπικληρῦν τὰ δικαστήρια ταῖς ἀρχαῖς f 378. 1541 a5, 8.

ἀρχηγός Ηθ14. 1162 a4 (auctor ac princeps generis). ἀρχηγὸς τῦ γένυς, ἀρχηγοὶ τῶν προγόνων f 85. 1491 a15, 21. αἱ ἀρχηγοὶ φλέβες δύο εἰσίν Ζμγ4. 666 b25. ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ΜΑ3. 983 b20.

Ἀρχίας Θηβαῖος Πε6. 1306 b1.

Ἀρχίβιος. Πλάτων πρὸς Ἀ. Ρα15. 1376 a10.

Ἀρχίδαμος Ργ4. 1406 b30.

ἀρχιθέωρος Ηδ4. 1122 a25.

ἀρχικέραυνος (v l, ἀργικέραυνος Bk) Ζεύς (Orph VI 10) κ7. 401 a28.

Ἀρχικλῆς ημα17. 1189 b20.

ἀρχικός. ἡ τῆς καρδίας θέσις ἀρχικὴν χώραν ἔχει Ζμγ4. 665 b18. — ἀρχικὴ ἀρετή, ἀνδρία sim, opp ὑπηρετική Πα13. 1260 a23. γ4. 1277 a28, b18. ἀρχικὸν ϗ ἀήττητον ὁ θυμός, τὸ φρονεῖν Πη7. 1328 a7. Ρα11. 1371 b27. φύσει ἀρχικὸν πατὴρ υἱῶν Ηθ13. 1161 a18. τὸ ἐπιτάττειν ἀρχικώτερον Πδ15. 1299 a27. φύσει ἡ ἄνω ἀρχικωτέρα ϗ κινεῖ ψγ11. 434 a15. ἀρχικωτέρα ἐπιστήμη, ἀρχικωτάτη ϗ ἡγεμονικωτάτη, opp ὑπηρετῦσα ΜΑ2. 982 a16, b4. (Bz ad 981 a30). β2. 996 b10. τίμια τῶν ἀγαθῶν τὰ ἀρχικώτερα f 110. 1496 a35.

Ἀρχίλοχον Πάριοι τετιμήκασι Ρβ23. 1398 b11. eius versus afferuntur Πη7. 1328 a3 (fr 69). Ργ17. 1418 b28 (fr 76. 24). Archilochus Parius scripsit carmina elegiaca f 626. 1584 a7.

ἀρχιτεκτονικὴ τέχνη, δύναμις Μδ1. 1013 a14. Ηα1. 1094 a14, 27 (μάλιστα ἀρχιτεκτονική, syn κυριωτάτη). ἡ ὡς ἀρχιτεκτονικὴ φρόνησις, opp ἡ ὡς τὰ καθ' ἕκαστα Ηζ8. 1141 b22, 25. ἀρχιτεκτονικὴ διάνοια ηεα6. 1217 a6. δύο τέχναι, ἥ τε χρωμένη ϗ τῆς ποιητικῆς ἡ ἀρχιτεκτονική Φβ2. 194 b2. τῆς ὑποκριτικῆς ϗ τῦ τὴν τοιαύτην ἔχοντος ἀρχιτεκτονικήν πο19. 1456 b11. — ἰατρὸς ὅ τε δημιυργὸς ϗ ὁ ἀρχιτεκτονικός Πγ11. 1282 a3.

ἀρχιτέκτων, opp χειροτέχνης, ὑπηρέτης ΜΑ1. 981 a30, b31. Πα4. 1253 b38. ημα35. 1198 a36. τὸ ἔργον ἐστὶν ἁπλῶς

τȣ̃ ἀρχιτέκτονος Πα13. 1260 a18. μάλιστα πράττειν λέγομεν κυρίως τȣ̀ς ταῖς διανοίαις ἀρχιτέκτονας Πη3. 1325 b23. ὁ τὴν πολιτικὴν 'φιλοσοφῶν τȣ̃ τέλȣς ἀρχιτέκτων Ηη12. 1152 b2.

ἀρχοειδής. ἀρχοειδές Ζιθ2. 590 a3. μᾶλλον ἀρχοειδὲς τὸ ἕν Μβ3. 999 a2. κεῖται ȣ̓δαμῶς τὸ ἧπαρ πρὸς ἀρχοειδῆ θέσιν Ζμγ4. 666 a27. ἀρχοειδεστέρα ἀπόδειξις ἡ δεικνύȣσα τῆς στερητικῆς Αγ25. 86 b38.

ἀρχὸς ἁπάντων Ζεύς (Orph VI, 17) κ7. 401 b5.

ἀρχός, anus. τὸ ἔντερον τελευτῶν πρὸς τὴν ἔξοδον τῆς τροφῆς ϗ τὸν καλȣ́μενον ἀρχόν Ζιβ17. 507 a33. ὁ καλȣ́μενος ἀρχὸς τοῖς μὲν κνισώδης τοῖς δ' ἀπίμελος Ζμγ14. 675 b10. ὁ τῆς ξηρᾶς τροφῆς πόρος συμπεφυκὼς ἐπί τινων ζῴων γέγονε ϗ ἀνατμηθέντος τȣ̃ ἀρχȣ̃ ταχὺ πάλιν συνεφύετο Ζγδ4. 773 a25. πίονα ἄμφω τυγχάνει ὄντα πάντων ἀεί, ἀρχός τε ϗ ὄμματα πδ2. 876 b15.

'Αρχύτας οἵȣς ἀπεδέχετο ὅρȣς Μη2. 1043 a21. τὰ μόρια τῶν φυτῶν ϗ τῶν ζῴων περιφερῆ εἶναι ἔλεγε πις9. 915 a29. ταὐτὸν εἶναι διαιτητὴν ϗ βωμόν Ργ11. 1412 a12. ἡ 'Αρχύτȣ πλαταγή Πθ6. 1340 b26.

ἄρχων v ἄρχειν extr.

'Αρχωνίδης ὁ 'Αργεῖος, ἄδιψος f 99. 1494 a10.

ἀρώματα f 226. 1519 a10, 19. 241. 1522 b42. ἀρώματα ἐπὶ τέφρας θυμιώμενα πιβ7. 907 a13. 11. 907 a35.

ἀρωματικὴ ἡ ῥίζα δένδρων τινῶν ἐστίν φτα6. 820 b27.

ἀρωματοφόρα δένδρα φτα6. 820 b26.

ἆσαι χροὸς (Hom Λ 574) Ργ11. 1412 a1.

ἀσάλευτος ϗ ἀκίνητος ἡ γῆ κ3. 392 b34.

ἀσᾶσθαι. ἀσῶνται αἱ γυναῖκες κύȣσαι Ζιη4. 584 a22.

ἀσαπής. τὸ ἐν κινήσει ἀσαπές πιδ7. 909 b4. τὸ ξηρότερον ἀσαπέστερον πιδ9. 909 b27.

ἀσαρκία, opp εὐσαρκία Ζια15. 493 b23.

ἄσαρκος, ἀσαρκότερος, opp σαρκώδης, σαρκωδέστερος Ζμβ10. 656 a17. γ4. 666 b4. δ13. 695 b13. σκέλη ἄσαρκα Ζιβ1. 499 a32. Ζμδ10. 689 b8. 12. 695 a14. δέρμα ἄσαρκον Ζια7. 491 b2. γ11. 517 b33. ὀσφὺς ἄσαρκος Ζμγ9. 672 a18. κεφαλὴ ἄσαρκος Ζμβ10. 656 a14. ἄσαρκοι αἱ καμπαὶ πάντων Ζμγ9. 672 a18. διὰ τί τὸ πρόσωπον μάλιστα ἱδρȣ̃σιν ἀσαρκότατον ὄν πβ17. 867 b34. λϛ2. 965 b4. πρόσωπον ῥυτιδῶδες ἄσαρκον φ3. 808 a19. ὁ εὐφυὴς τὸν νῶτον ἀσαρκότερος φ3. 807 b17. ζῷον ἀσαρκότερον τὰ ἰσχία ϗ τȣ̀ς μηρȣ́ς φ5. 809 b29. ὅσοι ἔχȣσι μετάφρενον ἀσθενὲς ϗ ἄσαρκον ϗ ἄναρθρον φ6. 810 b27.

ἀσαφής. φωναὶ ἀσαφεῖς, opp λαμπραί ακ801 b21. — ἀσαφής, opp εὔσημος φ2. 806 a35. ἀσαφές ημα35. 1196 b9. τὸ ἀσαφές Ρα9. 1368 a33. ἀσαφὲς ἡμῖν, φύσει, opp σαφές, γνώριμον Φα1. 184 a19. ψβ2. 413 a11. ὅροι μήτε ἀσαφεῖς μήτε ἀκριβεῖς Ρα10. 1369 b32. ἀσαφὴς ϗ δύσχρηστος μέθοδος τα6. 102 b37. ἀσαφὴς ἑρμηνεία τζ1. 139 b12. ἀσαφὲς τὸ διὰ ἧττον γνωρίμων τε2. 129 b17. ἀσαφὲς τὸ πλεοναχῶς λεγόμενον τε2. 130 a3. ἀσαφὲς διὰ τὸ πλεονάκις εἰρῆσθαι τὸ αὐτό τε2. 130 a33, διὰ τὴν ἀδολεσχίαν Ργ3. 1406 a34. ἀσαφὲς τὸ κατὰ μεταφορὰν λεγόμενον, τὸ μὴ εἰωθός τζ2. 139 b34, 140 a5. — ἀσαφῶς ϗ πλεοναχῶς λέγεσθαι τθ7. 160 a17. ἀσαφῶς δι' ὁμωνυμίαν τζ2. 139 b19-31.

'Ασβαμαῖον ὕδωρ περὶ τὰ Τύανα θ152. 854 b34.

ἄσβολος πλη8. 967 b4.

ἀσέβεια, def ἡ περὶ θεȣ̀ς πλημμέλεια, εἶδός τι τῆς ἀδικίας αρ7. 1251 a30, 31. δίκαι ἀσεβείας πρὸς τὸν βασιλέα λαγχάνονται f 385. 1542 a19, 37.

ἀσεβής, coni πονηρός, ἄδικος Ηδ3. 1122 a6. opp εὐσεβής Ρα15. 1377 a20, 24.

ἀσέλγεια τῶν δημαγωγῶν Πε5. 1304 b21.

ἀσελγὴς πάλαι ἡ Κριτίȣ οἰκία Ρα15. 1375 b33. — ἀσελγῶς ζῶντες ἀναλίσκȣσι τὰ ἴδια Πε6. 1305 b40.

ἄσεμνον ἦν τῷ Ξέρξῃ αὐτȣργεῖν ἅπαντα κ6. 398 b4.

ἄσημος. 1. pass χρυσίον ἄσημον οβ1351 a13. θ47. 833 b18. f 248. 1524 a2. — διὰ τὸ πάμπαν ἄσημον ἔχειν μυελὸν δοκεῖ ȣ̓κ ἔχειν ὅλως Ζμβ6. 652 a1. πάντα ἀραιότερα φαινόμενα πρὸς τὴν αἴσθησιν ἀσημότερα γίγνεται ακ802 a14. — 2. act i q μηδὲν σημαίνων. τῶν διπλῶν ὀνομάτων τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος ϗ ἀσήμȣ, τὸ δὲ ἐκ σημαινόντων σύγκειται πο21. 1457 a33. ἡ συλλαβή, ὁ σύνδεσμος, τὸ ἄρθρον φωνὴ ἄσημος πο20. 1456 b35, 38, 1457 a6, 8. cf φωναὶ ἄσημοι Ργ2. 1405 a35.

ἄσηπτος. τὸ πῖον, τὸ λιπαρὸν ἄσηπτον Ζιγ19. 521 a1. μκ5. 466 a24. ἄσηπτα τὰ ἐν ἀσκοῖς κρέα, τὰ τεταριχευμένα πκβ4. 930 b1. κα5. 927 a39. τὸ ξηρὸν ἀσηπτότερον πιγ1. 907 b24. ἐν τοῖς δοκȣ̃σιν ἀσηπτοτάτοις εἶναι ἐγγίγνονται ζῷα Ζιε19. 552 b6.

ἀσθένεια τῆς ὄψεως μγ2. 372 b8. 4. 373 b3. Οβ8. 290 a18. ἀσθένειά τις ἡ γλαυκότης Ζγε1. 779 b12. ἡ τῶν σκελῶν λεπτότης ϗ ἀσθένεια Ζγγ1. 749 b35. ἀσθένεια τȣ̃ δέρματος Ζγε5. 785 b10. δι' ἀσθένειαν ἢ ἔνδειαν θερμότητος Ζγε4. 784 a31. ἄσπερμα δι' ἀσθένειαν Ζγα18. 725 b30. 22. 730 b27. ἡ ἀσθένεια ἀσυμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν f 41. 1482 a11. ἀσθένεια σωματική κ6. 400 b11. ἡ μακρὰ ἀσθένεια οἷον γῆρας συμβαίνει πα17. 861 a27. ἀσθένεια τῆς φύσεως ημβ16. 1213 b9. — μὴ δυναμένȣς λύειν τὸν λόγον δȣλεύειν τῇ ἀσθενείᾳ ατ969 b5. ἀσθένεια τȣ̃ ἀκροατȣ̃, τῶν θεάτρων Ργ18. 1419 a18. πο13. 1453 a34. — ἀσθένεια et προπέτεια, εἴδη τῆς ἀκρασίας Ηη8. 1150 b19.

ἀσθενεῖν. ὁ ἄνθρωπος ἀσθενῶν ὀξύτερον φθέγγεται πια40. 903 b31.

ἀσθένημα τȣ̃το συνέβη τισίν Ζγα18. 726 a15. δι' εὐτύχημα ἀσθενήματος Ζικ7. 638 a37.

ἀσθενής, opp ἰσχυρός, def ηεγ1. 1228 b35. opp εὐεκτικός Ηκ5. 1176 a14. τὰ ἀσθενῆ γηράσκει θᾶττον Ζγε5. 785 a21. τροχίλος τὸ ἦθος ἀσθενής Ζιι11. 615 a18. οἱ ἀσθενεῖς ὀξὺ φθέγγονται πια21. 901 a30. ὄψις, ἀνάκλασις ἀσθενής, ἀσθενεστέρα μγ4. 373 b7, 14, a34. ἐκκρȣ́ει ἡ ἰσχυροτέρα κίνησις τὴν ἀσθενεστέραν Ζγε1. 780 a9. ἐτησίαι, ἀναθυμιάσεις ἀσθενεῖς μβ5. 362 a23, 361 b15. ὅσα ἔχει ὑγρότητα ἀσθενεστέραν πυρός μδ9. 387 a21. ἅλες τὴν δύναμιν ἀσθενέστεροι μβ3. 359 a33. τὴν δύναμιν ἀφεψηθέντος τȣ̃ οἴνȣ ἀσθενεστέραν γίνεσθαι f 102. 1494 b13. φόβος ἀσθενής, opp ἰσχυρός ηεγ1. 1228 b14. ἀσθενὲς τὸ στασιάζον Πε6. 1305 b18. λόγος σοφιστικὸς ϗ ἀσθενής ατ969 b15, 971 a4. ἀσθενὴς συλλογισμός Αα31. 46 a33. τὰ ἐπίδοξα λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἐναντίων διαλύειν ϗ ἀσθενῆ ποιεῖν ρ19. 1433 a37.

ἀσθενικός. παιδίον ἀσθενικόν Ζιη10. 587 a20. ἔκγονα ἐλάττω ϗ ἀσθενικώτερα Ζιε14. 545 b12. ζ22. 575 b23. — ἀσθενικός i q ȣ̓τιδανός πο22. 1458 b27. ἀκρασία ἀσθενική, opp προτρεπτική (? fort προπετική, cf προπέτεια) ημβ6. 1203 a34. — ἀσθενικῶς αἰσθάνεσθαι ϗ οἷον πόρρωθεν εν3. 462 a20.

ἆσθμα. διὰ τὸ καῦμα ϗ τὸ ἆσθμα Ζιζ29. 579 a9. οἱ ὀργιζόμενοι πλήρεις ἄσθματος γίνονται πια60. 905 b31.

ἀσθμαίνειν πια60. 905 b33. λγ14. 962 b39. ἀσθμαίνοντες ἀναπνέȣσιν αν5. 472 b35. ἀσθμαίνειν, syn πολλάκις τὸ πνεῦμα σπᾶν αν5. 472 b35, a2.

'Ασία μα13. 350 a18. κ6. 398 a35. θ167. 846 b26. Πβ10.

1271 b36. eius fines κ3. 393 b22, 26, 31, 394 a2. 6. 398 a27. τῆς Ἀσίας ἐν τῇ Ἀργινούσῃ Ζιζ29. 578 b27. τῶν ἄλλων πολλοὶ περὶ τὴν Ἀσίαν Πδ3. 1289 b40. οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν δουλικώτεροι Πγ14. 1285 a21. τὰ περὶ τὴν Ἀσίαν ἔθνη ἄθυμα Πη7. 1327 b27. animalia ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ζιζ15. 569 a19. θ28. 606 b16, 18. — Ἀσία γαίη (apud Choerilum) Ργ14. 1415 a17.

ἄσιλλα τραχεῖα (Simonid fr 165) Ρα7. 1365 a26.

ἄσιλον. ὁ λέων ἔχει τρίχας ἐκκλινεῖς οἷον ἂν ἄσιλον (οἷον ἀνάσιλον ci Sylb) φ5. 809 b24.

Ἀσίνη, Δρυόπων οἰκητήριον f 441. 1550 a48.

ἀσινής. ἀσινεστέρα ἡ φαυλότης ἡ τοῦ μὴ ἔχοντος νοῦν Ηη7. 1150 a4. — ἀσινῶς ὀχεύειν Ζι18. 617 a3.

ἀσιτεῖν, opp ἐσθίειν πι31. 894 a29. ἀσιτεῖν ἡμέρας δύο Ζιθ5. 594 b20. 24. 604 b2.

ἀσιτία πι35. 894 b18. ἀσ. συμφέρει τῷ πυρέττοντι Ηκ10. 1180 b9.

ἄσιτος. διαμένειν ἄσιτον θ65. 835 a26. τὰ φαλάγγια δύναται πολὺν χρόνον ἄσιτα ζῆν Ζιθ4. 594 a22. cf ζ8. 564 a15.

ἀσκαλαβώτης, τετράπουν ᾠοτόκον φολιδωτὸν τρωγλοδυτικόν, φωλεῖ, ἐκδύνει τὸ γῆρας, ἐκ τοῦ πλαγίου προσπεφυκότα τὰ σκέλη ἔχει Ζιδ11. 538 a27. θ15. 599 a31. 17. 600 b22. Ζπ17. 713 a17. ὕπτιος πορεύεται ἐπὶ τοῖς δένδρεσι Ζι9. 614 b4. θ13. 831 b6. ἐν τόποις τισὶ τῆς Ἰταλίας τὰ τῶν ἀσκαλαβωτῶν δήγματα θανάσιμα Ζιθ29. 607 a27 (cf A ad h l). κατεσθίει τοὺς ἀράχνας Ζι1. 609 a29. (une espèce de lézard, lacerta mauretanica *L*, quae populari nomine taruntola, apud Romanos stellio vocatur C S K, lacerta gekko St Cr, ascalabotes mauretanicus Bonap Su 176 n 6, ascalabotarum species quaedam AZι I 115 n 1.)

ἀσκάλαφος, ὄρνις, τὰς ἀποφυάδας ἔχει Ζιβ17. 509 a21. (ex Ovidio Metam V 539 sqq concludit bubonis esse speciem Scaliger ad h l, cf C S I 117, noctuarum species St, probabiliter stryx ulula Cr K, in incerto relinquunt Su 162 n 167 AZι I 88 n 17.)

Ἀσκάλαφος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἀσκαλάφου f 596. 1576 a10.

ἀσκαλώπας, avis, ἐν τοῖς κήποις ἁλίσκεται ἕρκεσιν, eius μέγεθος, ῥύγχος, χρῶμα, δρόμος, ἦθος descr Ζι26. 617 b23. (quod plerique putant, ἀσκαλώπαν eandem esse avem quae Ζι9. 614 a33 σκολόπαξ, propter magnitudinem, quae significatur, negat C, propter verba φιλάνθρωπος ἐπιεικῶς S II 131, scolopax gallinago St, scolopax phaeopus Cr K (?), scolopax rusticola Su p 146 n 121, scolopax rusticola an numenius arquata? AZι I 88 n 18.)

Ἀσκανία λίμνη θ53. 834 a31. 54. 834 a34.

ἀσκαρίς. 1. αἱ ἐμπίδες γίνονται ἐκ τῶν ἀσκαρίδων, αἱ ἀσκαρίδες γίνονται ἐν τῇ ἰλύϊ τῶν φρεάτων Ζιε19. 551 b27-552 a14. (culicis pipientis *L* larva C II 308 K 682 n 1, fort tabani larva St, culicis et chironomi larva Su 226 n 40 AZι I 163 n 12.) — 2. ἑλμίνθων γένος τι Ζιε19. 551 a10. cf C II 830. Rudolphi Entozoorum vol I 17, S I 404, M p 231, oxyuris vermicularis (?) AZι I 163 n 11.)

ἀσκεῖν. ἠσκηκέναι μηδεμίαν ἄσκησιν κυριωτέραν τῆς πολεμικῆς Πβ9. 1271 b5. — ποῖα πρὸς ποίους ἀσκητέον Πη2. 1325 a13. — ἀσκητός. ἡ ἀρετὴ πότερον μαθητὸν ἢ ἐθιστὸν ἢ ἄλλως πως ἀσκητόν Ηα10. 1099 b10.

ἀσκελής. τὰ ἄποδα ὅλως ἀσκελῆ ἐστίν Ζγα5. 717 b17.

ἄσκεπτος. ἐν ἀσκέπτῳ χρόνῳ Αγ34. 89 b10. — ἀσκέπτως λέγειν Ζιδ11. 538 a7. ἁπλῶς καὶ ἀσκέπτως λέγοντες Ζγγ6. 756 b17. ἀσκεπτότερον λέγοντες Πβ12. 1274 a30.

ἄσκησις τῆς ἀρετῆς Ηι9. 1170 a11. τῶν πολεμικῶν Ηη14. 1333 b39. τῶν ψυχρῶν Πη17. 1336 a21. ἀσκήσεις πολεμικαὶ καὶ πολιτικαί Πθ6. 1341 a8. ποία ἄσκησις ποίῳ σώματι συμφέρει Πδ1. 1288 b13. ἄσκησίν τινα ἀσκεῖν, μελετᾶν Πβ9. 1271 b6. η14. 1333 b39.

ἀσκός. στρεβλοῦντες τοὺς ἀσκοὺς ἐπιδεικνύουσιν ὅτι ἔστι τι ὁ ἀήρ Φδ6. 213 a26. ἀσκὸς πεφυσημένος, κενός Οδ4. 311 b10. πκε1. 937 b31. ὁ ἄνεμος οἷον ἐξ ἀσκῶν ἀφιέμενος μα13. 349 a35. ἀσκοὶ ἄνω φέρονται Φδ9. 217 a2. ὁ τὸν λίθον ἀφελὼν ἀπὸ τοῦ ἀσκοῦ ἐν τῷ ὕδατι Φθ4. 255 b26. οἶνος, κρέα ἐν τοῖς ἀσκοῖς μδ10. 388 b6. Φδ6. 213 b17. πκβ4. 930 b1. — συμφωνεῖ διὰ πασῶν ὁ διπλασίων ἀσκὸς πρὸς τὸν ἥμισυν πιθ50. 923 a3.

ἀσκωλιάζουσι ῥᾷον ἐπὶ τοῖς ἀριστεροῖς Ζπ4. 705 b33.

ἀσμενής. φωνὴ πνευματώδης καὶ ἀσμενής (? v l ἀσμενές, ἀσθενές) φ3. 807 b35.

ἄσμενος ὁρᾷ ΠΖ7. 1321 a38. — ἀσμένως πείθεσθαι, δέχεσθαι Πγ13. 1284 b33. δ4. 1292 a29.

ἀσπάζεσθαι. διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι ἐδόκει συνεῖναι τῷ μειρακίῳ Ρβ23. 1400 a25.

ἀσπάλαθος πιβ3. 906 b11. (Genista acanthoclada DC.)

ἀσπάλαξ, ζῳοτόκος, ὀφθαλμοὺς ἐν τῷ φανερῷ οὐκ ἔχει, τυφλὸς κατὰ τὸ γένος Ζια9. 491 b28. δ8. 533 a3. Μδ22. 1022 b26. φαίνεται καὶ ἡ σπάλαξ (ἀσπάλαξ Torstrik) ὑπὸ τὸ δέρμα ἔχουσα ὀφθαλμοὺς ψγ1. 425 a11. ἐν Αἰτωλοῖς φασὶν ὁρᾶν τοὺς ἀσπάλακας ἀμυδρῶς καὶ οὐδὲ σιτεῖσθαι γῆν ἀλλ' ἀκρίδας θ176. 847 b3. ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἀσπάλακες περὶ τὸν Ὀρχομενὸν πολλοὶ γίνονται, ἐν τῇ Λεβαδιακῇ γειτνιώσῃ οὐκ εἰσίν Ζιθ28. 605 b31. cf θ124. 842 b3. (talpa vulgaris C St Cr K, aliud significari genus, quod in Syria repertum descripsit Olivier et cum Aristotelico comparavit, nomine graeco appellatum (i e spalax typhlus), existimat S I 234, cf AZι I 64 n 6, hanc opinionem refutant et talpam caecam esse iudicant Ka Ζι14 n 53 Su p 58 n 5.)

ἀσπαρίζειν. οἱ ἰχθύες φαίνονται ἀσπαρίζοντες ἐν ἀέρι ὥσπερ τὰ πνιγόμενα αν3. 471 b13. Ζμδ13. 696 a20.

ἄσπερμος, dist ὀλιγόσπερμος, πολύσπερμος Ζγα18. 725 b30.

Ἄσπετος ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ προσαγορευόμενος f 522. 1563 b20.

ἀσπιδιώτας ἀνέρας (Hom B 554) f 13. 1476 a22.

ἀσπίς. 1. ἀποβαλεῖν ἀσπίδα Ρβ6. 1383 b20. πληγῆναι δι' ἀσπίδος ψβ11. 423 b15. τὴν ἀσπίδα ἁρμόττει λέγεσθαι φιάλην Ἄρεος, τὴν φιάλην ἀσπίδα Διονύσου Ργ4. 1407 a16. 11. 1412 b35. πο21. 1457 b21, 22, 32. ζῷά τινα ἐν τῇ θαλάττῃ ἀσπίσιν ὅμοια Ζιδ7. 532 b22. ἡ πέλτη ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα f 456. 1553 a1. — 2. ἀσπίς, ὄφις. ἡ ἀσπὶς ἐν Λιβύῃ γίνεται, ἐξ οὗ ὄφεως ποιοῦσι τὸ σηπτικόν Ζιθ29. 607 a22. πῶς ὁ ἰχνεύμων ἐν Αἰγύπτῳ ἔχει ὅταν ἴδῃ τὸν ὄφιν τὴν ἀσπίδα Ζι6. 612 a16. δύναμίς τις τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἀσπίδος θ142. 845 a11. (aspis, naia, imprimis coluber haye K, coluber aspis Cr, naia haye Su p 183 n 12 AZι I 115 n 2.)

Ἀσσύριοι. παρ' Ἀσσυρίοις Χαλδαίους γεγενῆσθαι f 30. 1479 a30.

Ἀσσυρῖτις. ἐν τῇ Χαλκιδικῇ τῇ ἐπὶ τῆς Θράκης ἐν τῇ Ἀσσυρίτιδι (?) ὁ καλούμενος ποταμὸς ψυχρός Ζιγ12. 519 a15.

ἀστακός. μαλακοστράκων γένος τι, παραπλήσιον τῷ τῶν καράβων γένει. πῶς διαφέρουσιν οἱ ἀστακοὶ τῶν καράβων Ζια6. 490 b12. δ2. 535 a32. descr Ζιδ2. 536 a11-18. Ζμδ8. 683 b27, 684 a32. πῶς ὀχεύονται Ζιε7. 541 b20, 25. πότε ἐκδύουσιν Ζιθ17. 601 a10, 20. γίνονται ἐν τοῖς λείοις, ἐν Ἑλ-

ληςπόντῳ ϗ περὶ Θάσον Ζιε17. 549 b14. — ἕτερον γένος μικρόν, τὸ εἶδος ὅμοιον τοῖς ἀστακοῖς Ζιδ2. 525 b11. ζῷα ἐν κόχλοις ὅμοια τοῖς ἀστακοῖς τοῖς μικροῖς οἳ γίνονται ἐν τοῖς ποταμοῖς Ζιδ4. 530 a28. (homarus sive astacus marinus C St. — ὁ ἐν ποταμοῖς ἀστακός astacus fluviatilis K 565 n 4. 586 n 3 Ka Ζμ128 n 30 Fr p 8 M p 245 AZι I 152 n 2.)

ἀστασίαστος. δεῖ τοὺς πολίτας ἀστασιάστους εἶναι διὰ τὸν νομοθέτην Πβ11. 1273 b21. πολιτεία ἀστασίαστος, ἀσφαλεστέρα ϗ ἀστασίαστος Πδ11. 1296 a7. ε1. 1302 a9. αἱ μεγάλαι πόλεις ἀστασιαστότεραι, opp διαλαβεῖν εἰς δύο Πδ11. 1296 a9. οἱ μὲν στασιάζουσιν, ὁ δ' εἷς ἀστασίαστος Πγ15. 1286 b2. ἀστασίαστον τὸ τὰς ἀρχὰς κληρωτὰς εἶναι ρ3. 1424 a14.

ἄστατον τὸ κύκλῳ σῶμα Μλ8. 1073 a31.

ἀσταφίς πκγ26. 934 a35. πιαίνονται αἱ βόες ἀσταφίσι Ζιθ7. 595 b10. (uva passa).

ἀστειολογίαι ρ29. 1436 a20.

ἀστεῖος. τὰ ἀστεῖα πόθεν λέγεται Ργ10. ρ23. 1434 a33-40. Ργ10. 1411 b21. 11. 1412 a18, b27, 28. ρ16. 1431 b26. ἀστειότερον Ργ11. 1412 b30. — οἱ μικροὶ ἀστεῖοι ϗ σύμμετροι, καλοὶ δ' οὔ Ηδ7. 1123 b7.

Ἀστεῖος. ἐπὶ Ἀστείου ἄρχοντος μέγας κομήτης μα6. 343 b19 (cf b1-3).

ἀστερίας. 1. avis. *a.* ὁ ἀστερίας καλούμενος, τῶν ἐρωδιῶν γένος, ἐπικαλούμενος ὄκνος, μυθολογεῖται γενέσθαι ἐκ δούλων Ζι1. 609 b22. 18. 617 a5. (ardea stellaris St Cr K Su p 151 n 133 AZι I 92 n 34.) — *b.* γένος τῶν ἱεράκων Ζι36. 620 a18. (falconum species St Cr K, incerta species AZι I 93 n 37*d*, astur palumbarius pullus Su p 101 n 15.) — 2. piscis. ὁ καλούμενος τῶν γαλεῶν ἀστερίας ἀποτίκτει δὶς τοῦ μηνός Ζιε10. 543 a17. ζ11. 566 a17. (le boutillat C, squalus asterias Cr, squalus stellaris K, in incerto relinquit AZι I 145 n 88.)

Ἀστέριος ὁ γίγας f 594. 1574 b43.

ἀστερόεις οὐρανός (Orph VI, 13) κ7. 401 b1.

ἀστήρ. 1. οἱ ἀστέρες ἀδιαίρετοι καθ' ἑαυτοὺς εἶναι δοκοῦσιν μα6. 343 b34. σημεῖον τῆς ἐκλείψεως τὸ τὸν ἀστέρα εἰσελθεῖν μτ1. 462 b30. ἔνιοι ἐν Αἰγύπτῳ ἀστέρες ὁρῶνται, ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἄρκτον οὐχ ὁρῶνται Οβ14. 298 a3. ἀστέρας ὁρῶσιν οἱ ἐκ τῶν φρεάτων Ζγε1. 780 b22. τοῦ στίλβειν τοὺς ἀστέρας τίς αἰτία Οβ8. 290 a19. ἀστέρες πλάνητες, opp ἐνδεδεμένοι μα6. 342 b31. Οβ8. 290 a19. ἀστέρων εὔτακτος κίνησις, εὔτακτοι χορεῖαι f 12. 1476 a7. 13. 1476 a28. ὁ Ἑρμοῦ. ὁ Διός. ὁ ἐν τῷ ἰσχίῳ τοῦ κυνὸς ἀστὴρ μα6. 342 b33, 343 b30, 12. ἀστὴρ κομήτης μα6. 343 b5. 7. 344 a20, 34. 8. 345 b12, 35. ἀστέρες διαθέοντες, διάττοντες, φερόμενοι, αἱ διαδρομαὶ τῶν ἀστέρων, αἱ τῶν σποράδων ἀστέρων διαδρομαί μα3. 341 a33. 4. 341 b3, 34 (de eorum causa μα4). 5. 342 b4, 21. 7. 344 a15, 28, 32. πκς23. 942 b16. οἱ καλούμενοι δαλοὶ ϗ αἶγες ϗ ἀστέρες μα4. 341 b28. — (σημεῖον) ἀστέρες οἵους ἐν τῷ Θυέστῃ Καρκίνος πο16. 1454 b22 (cf Nauck fr tr p 619). — προέρχονται ἐξ ἀέρος διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ἀστέρων τὰ εἴδη τῶν σπερμάτων φτβ3. 824 b10 (usus vocabuli non Aristotelicus). — 2. ἀστήρ. ζῷον θαλάττιον ὁ καλούμενος ἀστὴρ θερμός ἐστι, σίνος μέγιστον ἐν τῷ εὐρίπῳ τῷ τῶν Πυρραίων, τὴν μορφὴν ὅμοιον τοῖς γραφομένοις Ζιε15. 548 a7. ὅμοιον τῷ γένει τῶν ἀκαλήφων ϗ τὸ τῶν ἀστέρων ἐστὶ γένος, προσπῖπτον ἐκχυμίζει πολλὰ τῶν ὀστρέων Ζμδ5. 681 b9. (stella marina C S, asterias *L* St K Fr p 311 n 49 AZι I 175 n 3, num ὀστρακόδερμον sit M p 167.)

Ἀστήρ. τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἀστέρι τῷ γίγαντι ὑπὸ Ἀθηνᾶς ἀναιρεθέντι f 594. 1574 b28.

ἀστός. φθόνος παρ' ἀστῶν (Eur Med 297) Ρβ21. 1394 a34. δικαστήριον ξένοις πρὸς ἀστοὺς Πδ16. 1300 b32. τοὺς ἐξ ἀμφοῖν ἀστῶν πολίτας ποιοῦσιν Πγ5. 1278 a34.

ἄστοχος. οὐκ ἀστόχου διανοίας Ζιη10. 587 a9.

ἀστραβής. ποιεῖν τὸ σῶμα ἀστραβές Πη17. 1336 a12.

ἀστραγαλίσεις, coni κυβεῖαι, πεττεῖαι Ρα11. 1371 a2.

ἀστράγαλος. 1. τὰ κῶλα συνδεδεμένα νεύροις ϗ τῶν ἐσχάτων συναρμοττόντων, ἐν μέσῳ δὲ περιειληφότων, οἷον γόμφον, ἀστράγαλον, ἵνα γίγνηται κάμψις ϗ ἔκτασις Ζμβ9. 654 b21. ὁ ἀστράγαλος γόμφος ὢν ὥσπερ ἀλλότριον κῶλον ἐμβέβληται τοῖς δυσί, βάρος παρέχον, ποιῶν ἀσφαλεστέραν τὴν βάσιν. διὰ τί ἐν τοῖς ὄπισθεν Ζμδ10. 690 a13-20. τὰ διχηλὰ ἔχει ἀστράγαλον, τὰ πολυδάκτυλα οὐκ ἔχει, τὰ μώνυχα οὐκ ἔχει ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Ζμδ10. 690 a21, 24, 10. β5. 651 a32. τίνα ζῷα ἔχει ἀστράγαλον ϗ τίνα τρόπον ἔχει ἡ θέσις τῶν ἀστραγάλων τοῖς ἔχουσιν Ζιβ1. 499 b20-31, a22. 7. 502 a11. (ungulae accessoriae ruminantium Fr p 273 n 17 M p 324, refutat et talum sive astragalum esse iudicat K p 458, refutat et rem in incerto relinquit AZι I 255 n 18.) — 2. talus lusorius. μυρίους ἀστραγάλους χίους βαλεῖν ἀμήχανον Οβ12. 292 a29. ἀστράγαλοι μεμολιβδωμένοι πις3. 913 a36. 12. 915 b8.

ἀστραπαῖος. ἄνεμοι ἀστραπαῖοι μβ6. 364 b30. ἀστραπαῖος διὰ τί καλεῖται ὁ θεός κ7. 401 a16.

ἀστραπή. περὶ ἀστραπῆς μβ9. γ1. τὸ πνεῦμα τὸ ἐκθλιβόμενον τὰ πολλὰ ἐκπυροῦται λεπτῇ ϗ ἀσθενεῖ πυρώσει, ϗ τοῦτ' ἔστιν ἣν καλοῦμεν ἀστραπήν μβ9. 369 b6. κ4. 395 a16. ἀστραπὴ γίνεται μετὰ τὴν βροντήν μβ9. 369 b7, γίνεται διὰ τὸ ψυχρόν μβ6. 364 b32.

ἀστράπτειν κ6. 398 a16. τὸ ἀστράψαι ἀναπυρωθέν κ4. 395 a21. ἤστραψε Ρβ19. 1392 b27.

ἀστροβλὴς ὁ γλάνις γίνεται Ζιθ20. 602 b22.

ἀστρόβλητος. δένδρα ἀστρόβλητα ζ6. 470 a32.

ἀστρολογία ναυτική, μαθηματική Αγ13. 79 a1. ἀστρολογίας quae sit ad mathematicam doctrinam et ad philosophiam ratio Φβ2. 193 b26, 194 a8. ΜΑ8. 989 b33. λ8. 1073 b5. Οβ14. 297 a4. Ζμα1. 639 b7. ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ μέτρον ἡ τοῦ οὐρανοῦ κίνησις Μι1. 1053 a10. θεωρείσθω ἐκ τῶν περὶ ἀστρολογίαν Οβ10. 291 a31, ἐν τοῖς περὶ ἀστρολογίαν θεωρήμασιν μα8. 345 b1 (cf Ἀριστοτέλης p 104 a17). κατανοήσας ἐκ τῆς ἀστρολογίας Πα11. 1259 a11. — Platoni ἡ ἀστρολογία ἡ περὶ τὸν οὐρανὸν τόνδε Μβ3. 997 b35, 16. μ2. 1077 a2.

ἀστρολογικός. ἀστρολογικὴ ἐμπειρία, ἐπιστήμη Αα30. 46 a19. ἀστρολογική (sc ἐπιστήμη) Αγ13. 78 b39. διὰ τῶν ἀστρολογικῶν θεωρημάτων μα3. 339 b8. διὰ τῶν ἀστρολογικῶν Οβ11. 291 b21.

ἄστρον. τὰ ἄστρα ἐκ τίνων συνεστᾶσι ϗ ἐν ποίοις σχήμασι ϗ τίνες αἱ κινήσεις αὐτῶν Οβ7. 8. cf f 20. 1477 b3. πῶς γίνεται αὐτῶν ἡ θερμότης ϗ τὸ φῶς Οβ7. 289 a19-35, 16. cf μα3. 340 a28, 21. πκε18. 939 b16. 21. 939 b34. σφαιροειδῆ τὰ ἄστρα Οβ11. 8. 290 a7. οὐ κινεῖται τὰ ἄστρα, ἀλλ' οἱ κύκλοι ἐν οἷς ἐνδέδεται Οβ8. (ἀντιφέρεσθαι τοὺς κύκλους Οβ10. 291 b2.) τὰ τὴν ἐγκύκλιον φερόμενα κίνησιν ἄστρα Οβ12. 293 a12. ἡ τῶν ἄστρων περιφορά, φορά Ζγδ10. 778 a3. μα1. 338 b22. ὅθεν αἱ ἀνατολαὶ τῶν ἄστρων, τοῦτο δεξιόν. οὗ δ' αἱ δύσεις, ἀριστερόν Οβ2. 285 b18. αἱ τάξεις τῶν ἄστρων τίνες εἰσίν Οβ10. Μλ8 Bz. τὰ περὶ τὴν ἄνω φορὰν διακεκοσμημένα ἄστρα μα1. 338 a22. διὰ τίνα

αἰτίαν ἐν τῇ πρώτῃ φορᾷ τοσοῦτόν ἐστιν ἄστρων πλῆθος, τῶν δ' ἄλλων ἓν χωρὶς ἕκαστον Οβ12. 292 a11. ἡ τῶν ἄστρων πρᾶξις τοιαύτη οἵα περ ἡ τῶν ζῴων καὶ φυτῶν Οβ12. 292 b1. ἡ τῶν ἄστρων φύσις ἀΐδιος οὐσία τις Μλ8. 1073 a34. τὸ τῶν ἄστρων στοιχεῖον Ζγβ3. 737 a1. πλήρης ὁ οὐρανὸς σωμάτων θείων, ἃ δὴ καλεῖν ἄστρα εἰώθαμεν κ2. 391 b17. cf Μλ8. 1074 b1-14. Ηζ7. 1141 b1. f 19. 1477 a43. ὄγκος γῆς τῶν ἄστρων ἐνίων πολὺ ἐλάττων μα3. 339 b9. — ἄστρα πυκνότατα, πλεῖστα, μέγιστα, λαμπρότατα μα8. 346 a11, 20, 25, 28. ἄστρα ἀνίσχοντα, δυόμενα μα5. 342 b10. τὰ διὰ παντὸς ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον φαινόμενα τῶν ἄστρων Οβ14. 298 a6. ἡ διαδρομὴ τῶν ἄστρων μα8. 346 b12. ἀναγκαῖον γίγνεσθαι παρόδους καὶ τροπὰς τῶν ἐνδεδεμένων ἄστρων Οβ14. 296 b4. — οἱ μὲν αὐτὴν τὴν γῆν ἓν τῶν ἄστρων ποιοῦσιν Οβ14. 296 a25, saepe ἄστρα ita usurpatur, ut sol ac luna excipiantur et opponantur, veluti μα3. 341 a22. Οα9. 278 b18. β12. 292 a1. ἄστρα ἐνδεδεμένα, ἀπλανῆ, opp πλανώμενα, πλάνητες μα8. 346 a2. 7. 344 a35. Οβ12. 292 a1. ἄστρα stellas fixas significat μα8. 345 b4, coll Οβ8. 290 a20. — ἐπὶ τοῖς ἄστροις ποιεῖσθαι τὸν τόκον, γίνεσθαι τὰς ἁλώσεις Ζιζ14. 568 a18. θ15. 600 a3.

ἀστρονόμος πιη6. 917 a8.

ἄστυ, unum ex quinque nominibus quae τελευτᾷ εἰς τὸ υ πο21. 1458 a17. — πρὸς τὸ ἄστυ καὶ τὴν πόλιν Πζ4. 1319 a9 (Schneider p 373). cf η6. 1327 a34. μᾶλλον δημοτικοὶ οἱ τὸν Πειραιᾶ οἰκοῦντες τῶν τὸ ἄστυ Πε3. 1303 b12. τῇ κατὰ κώμας πλάνῃ ἀτιμαζόμενοι ἐκ τοῦ ἄστεως πο3. 1448 a38. περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ἄστυ κυλίεσθαι Πζ4. 1319 a29. ἐκ τοῦ ἄστεος ἀπελαύνειν τὸν ὄχλον Πε10. 1311 a14.

Ἀστυάγης Πε10. 1312 a12.

ἀστυγείτονες Πδ3. 1289 b38. καταδουλοῦσθαι τοὺς ἀστυγείτονας Ρα3. 1358 b36. — πόλεμοι ἀστυγείτονες Πη10. 1330 a18.

Ἀστυδάμας tragicus. Ἀλκμαίων ὁ Ἀστυδάμαντος πο14. 1453 b33 (Nauck fr tr p 603).

ἀστυνομία, coni ἀγορανομία Πη12. 1331 b10. ζ8. 1321 b23.

ἀστυνομικός. τὰ ἀστυνομικά (Plat rep IV. 425 D) Πβ5. 1264 a31.

ἀστυνόμος Πζ8. 1322 a13. δέκα οἱ ἀστυνόμοι (Ἀθήνησι) f 408. 1546 a38.

Ἀστυπάλαια, μήτηρ Ἀγκαίου f 530. 1566 a43.

Ἀστυπαλαιεύς. ἡ Ἀστυπαλαιέων γῆ ὄφεσιν ἐχθρά f 324. 1532 b5.

ἀσύγκλειστος ταῖς πλευραῖς ὁ περὶ τὴν κοιλίαν τόπος Ζμδ10. 688 b35.

ἀσυλλόγιστος (i e ἄνευ συλλογισμοῦ, οὐκ ἔχων συλλογισμόν, itaque pro natura eius nominis, quocum coniunctum est, vel passive explicari potest οὐ συλλογισθείς, vel active οὐ συλλογιζόμενος). τὰ μὲν ἐκ συλλελογισμένων πρότερον, τὰ δ' ἐξ ἀσυλλογίστων μὲν δεομένων δὲ συλλογισμοῦ Ρα2. 1357 a9, b24. ἀσυλλόγιστόν ἐστι πᾶν σημεῖον Ρβ25. 1403 a4. 24. 1401 b9, 13. λυτόν, ἀσυλλόγιστον γάρ Ρα2. 1357 b14. λόγοι ἀσυλλόγιστοι ἁπλῶς, πρὸς τὸ προκείμενον τι5. 167 b34 (cf οὐ συλλελόγισται b31). τρόποι ἀσυλλόγιστοι τι6. 168 a21. ἀσυλλόγιστος χρῆσις καὶ τῶν ἐνδεχομένων συλλογισθῆναι Αδ5. 91 b23. — (Eleatae) ψευδῆ λαμβάνουσι καὶ ἀσυλλόγιστοί εἰσιν Φα2. 185 a10. 3. 186 a8. — ἀσυλλογίστως λέγειν Αγ12. 77 b40.

ἀσύμβλητος. τάχη ἀσύμβλητα Φδ9. 217 a10. τὸ πλῆθος τό τ' ἐν τοῖς ἀρρωστήμασιν ὑπάρχον καὶ τὸ ἀπορραινόμενον ἀσύμβλητον Ζμδ2. 677 b1. μονάδες ἀσύμβλητοι Μμ6. 1080 a9, Bz ad Μμ6. τὰ γένει διαφέροντα ἀπέχει πλέον καὶ ἀσύμβλητα Μι4. 1055 a7.

ἀσυμμετρία. ἀτέλεια δι' ἀσυμμετρίαν πρὸς τὸ ὑγρόν μδ3. 380 a32. ἀσυμμετρία τῶν στοιχείων ἡ νόσος f 41. 1482 a10. — τὰς (τοῦ ποσοῦ) συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας σκοπεῖ ὁ μαθηματικός Μκ3. 1061 b1. ἡ ἀσυμμετρία (Did, συμμετρία Bk) κατὰ τὴν διαφοράν πιζ1. 916 a3. ἡ τῆς διαμέτρου ἀσυμμετρία ΜΑ2. 983 a16 Bz, cf διάμετρος.

ἀσύμμετρος. σῶμα ἀσύμμετρον πο25. 1461 a13. τῶν ἐναίμων ὅσα κατὰ τὸ μῆκος ἀσύμμετρά ἐστι πρὸς τὴν ἄλλην τοῦ σώματος φύσιν Ζπ8. 708 a15. δέρμα κατὰ μέγεθος ἀσύμμετρον περιλαβεῖν Ζγα12. 719 b12. ἀσύμμετρα τὰ θερμὰ καὶ ψυχρά, syn μὴ ὑγιαίνειν Αδ13. 78 b18. ἡ αἰτία ἐν τῷ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀπιόν Ζγα18. 723 a29. — ἀσύμμετρος, irrationalis, πιζ1. 915 b38. καθ' ὑπεροχὴν καὶ ἔλλειψιν ἀσύμμετρον, opp κατὰ λόγον αι3. 439 b30. βάρη σύμμετρα, ἀσύμμετρα Οα6. 273 b11. ἀσύμμετρος ἡ διάμετρος (quadrati) καὶ ἡ πλευρά Ηγ5. 1112 a23 et saepe, cf διάμετρος.

ἀσυμπέραντος (fort int ὁ λόγος), syn οὐ συμπεραίνεται Φα3. 186 a25, 24.

ἀσυμφανής θ82. 836 b19.

ἀσύμφορος. τὰ ἀσύμφορα, coni τὰ ἄδικα, ἄνομα ρ11. 1430 a33. ἀσύμφορόν τινι Ζιθ18. 601 a29. 20. 603 a20. Πα11. 1259 a31. δ10. 1259 a6, πρός τι Πη6. 1327 a14. — ἀσυμφόρως τινί Πα6. 1255 b9. πρός τι: τοὺς ζῶντας ἀσυμφόρως πρὸς τὴν πολιτείαν Πε8. 1308 b21.

ἀσύμφωνος. πρὸς τὰ πάθη καὶ τὰς δυνάμεις ἀσύμφωνα τὰ σχήματα (Democriti) τοῖς σώμασιν Ογ8. 306 b30. — πάντῃ ἀσύμφωνόν (i e ἄλογον) ἐστιν φτα1. 816 a8.

ἀσύναπτος. proprie αὗται μὲν (πλευραὶ) συνάπτουσιν, αἱ δ' ἄλλαι ἀσύναπτοι sim Ζιγ7. 516 a30. δ5. 530 b15. — logice ἀσύναπτοι συλλογισμοί Αα25. 42 a21. β17. 65 b14 (opp συνεχής b21, 24, συνάπτειν b33).

ἀσύνδετος, λόγοι ἀσύνδετοι ε5. 17 a17. — τὰ ἀσύνδετα τί ἔχει ἴδιον, ἐν ποίᾳ λέξει ἀποδοκιμάζεται Ργ12. 1413 b19, 29, 31. 19. 1420 b2. ἄνευ μὲν συνδέσμου, μὴ ἀσύνδετα δὲ λέγειν Ργ6. 1407 b38.

ἀσυνεσία, opp σύνεσις Ηζ11. 1142 b34.

ἀσύνετος, opp συνετός Ηζ11. 1142 b34. ἀξύνετοι (cf s Δημόδοκος) Ηη9. 1151 a9.

ἀσυνήθεια τοῦ δικολογεῖν Ρα9. 1368 a11. ἀγνωστότερα διὰ τὴν ἀσυνήθειαν Μα3. 995 a2.

ἀσυνήθης. οἱ ἀσυνήθεις, opp συνήθεις, syn ἀγνῶτες Ηδ12. 1126 b26. — ἀσύνηθες τοῖς ζῴοις τὸ πίνειν ἐστίν Ζιθ28. 606 b26. τὸ σύνηθες ἡδὺ μᾶλλον τοῦ ἀσυνήθους πιθ5. 918 a9.

ἀσύνθετος. πρότερα τῶν συγκειμένων τὰ ἀσύνθετα Μμ2. 1076 b19. τὸ σύνθετον μέχρι τῶν ἀσυνθέτων διαιρεῖν Πα1. 1252 a19. τῶν ἐν τοῖς ζῴοις μορίων ἀσύνθετά ἐστιν, ὅσα διαιρεῖται εἰς ὁμοιομερῆ Ζια1. 486 a5. ἀσύνθετα τῷ γένει Μι7. 1057 b21. περὶ τὰ ἀσύνθετα τί τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος Μθ10. 1051 b17, 27. ἀσύνθετον οὐσία πᾶσα Μζ13. 1039 a17. — ἀσυνθετώτερα τὰ ἐξ ὧν Μζ15. 1040 a23.

ἀσφάλεια, def Ρα5. 1361 a19. κατασκευάζειν τὴν τῆς πολιτείας ἀσφάλειαν Πζ5. 1319 b39.

ἀσφαλής. πολιτεία ἀσφαλής, ἀσφαλεστέρα (syn ἀστασίαστος, πολυχρονιωτέρα), ἀσφαλεστάτη Πγ14. 1285 a23. δ11. 1296 a13. ε1. 1302 a8, 15. 7. 1307 a17. 8. 1308 a4. τῶν κατὰ γράμματα ἄνθρωπος ἄρχων ἀσφαλέστερος Πγ16. 1287 b7. ἀσφαλεῖς πρὸς τὸ μηθὲν νεωτερίζειν Πη10. 1330 a28.

οὐκ ἀσφαλὲς τὸ νομοθετεῖν, τὸ μετέχειν Πβ8. 1268 b23. γ11. 1281 b27. — ἐν ἀσφαλεῖ f 154. 1504 a8. πολὺ τῷ ἀσφαλεῖ προέχειν f 157. 1504 b24. — ἀσφαλῶς μακαρίζειν Ηα11. 1100 a16. ἀσφαλεστέρως ἔχει πρὸς τὰς ἀπορίας Οδ2. 310 a6.

ἄσφαλτος ὀρυκτή θ127. 842 b15. ὀσμὴ ἀσφάλτου ψβ9. 421 b24. θ115. 841 a33.

ἀσφαλτώδης. τὰ ἀσφαλτώδη φθαρτικά αι5. 444 b33.

ἀσφόδελος, φέρουσιν ἀπ' αὐτοῦ αἱ μέλιτται Ζι40. 627 a8. (Asphodelus ramosus *L.*)

ἄσχετος (Ἀνάσχετος Bk³) οὐκ ἀνάσχετος Ργ11. 1412 b12.

ἀσχημάτιστος Φα7. 191 a2 (cf opp ἐσχηματισμένον Φα5. 188 b20).

ἀσχημονεῖν. τὰ ὅπλα ῥίπτειν ϗ τἄλλα ἀσχημονεῖν Ηγ15. 1119 a30. γιγνώσκουσι τοὺς δειλοὺς ἀσχημονοῦντας f 234. 1520 a27. ὅπως δύνωνται σχολάζειν ϗ μηδὲν ἀσχημονεῖν Πβ11. 1273 a34.

ἀσχημοσύνη, syn ἀμορφία Φα7. 190 b15. τῶν ἐσχηματισμένων τι γίνεται ἐξ ἀσχημοσύνης Φα5. 188 b20. — ἀσχημοσύνη τοῦ προσώπου Πθ6. 1341 b5. φέρει τι τῷ ποιοῦντι ἀσχημοσύνην Ηδ12. 1126 b33.

ἀσχήμων. κακίαι μήτε βλαβεραὶ τῷ πέλας μήτε λίαν ἀσχήμονες Ηδ6. 1123 a33. θεωρεῖν ἢ γραφὰς ἢ λόγους ἀσχήμονας Πη17. 1336 b14. ὁ μείζω προσποιούμενος ἀργυρίου ἕνεκα ἀσχημονέστερος Ηδ13. 1127 b13.

ἀσχιδής. ποδότης ἀσχιδὴς ϗ ἀδιαίρετος, οἷον τὰ μώνυχα, opp πολυσχιδής, δισχιδής Ζμα3. 642 b29. ζῷα ἀσχιδῆ, οἷον τὰ μώνυχα Ζιβ11. 499 b11. ἧπαρ ἀσχιδές Ζιβ17. 507 a12. ἰσχάδες ἀσχιδεῖς, opp πολυσχιδεῖς, δίχα ἐσχισμέναι πκβ9. 930 b33.

ἄσχιστος. περὶ ἀσχίστου μδ8. 385 a16. 9. 386 b25-387 a3. δάκτυλοι ἄσχιστοι Ζιγ9. 517 a32. Ζμδ10. 690 b2. ζῷον ἄσχιστον, opp σχιζόπουν ΜΖ12. 1038 a14. πτερὸν ἄσχιστον Ζιγ12. 519 a28. Ζμα3. 642 b27. δ6. 682 b17. 12. 692 b13. οὐραῖον ἄσχιστον Ζιβ13. 504 b17. πόροι ἄσχιστοι, φλὲψ ἄσχιστος, νεύρου φύσις κατὰ πλάτος ἄσχιστος Ζιη4. 584 b5. γ3. 513 b13. 5. 515 b15.

ἀσχολεῖν, intr ὁ ἀσχολῶν ἕνεκά τινος ἀσχολεῖ τέλους Πθ3. 1338 a4. μὴ μόνον ἀσχολεῖν ὀρθῶς ἀλλὰ ϗ σχολάζειν δύνασθαι καλῶς Πθ3. 1337 b31. η14. 1333 a41. δῆμος ἀσχολῶν Πδ15. 1299 b33 (cf ἄσχολος πρὸς τοῖς ἔργοις ε5. 1305 a20). — med ἀσχολούμεθα ἵνα σχολάζωμεν Ηκ7. 1177 b4.

ἀσχολία σχολῆς, τὰ ἀναγκαῖα ϗ χρήσιμα τῶν καλῶν ἕνεκέν ἐστιν Πη14. 1333 a35, 31. 15. 1334 a16. θ3. 1337 b34.

ἄσχολος. δῆμος ἄσχολος ὢν πρὸς τοῖς ἔργοις Πε5. 1305 a20. ποιοῦσιν ἄσχολον τὴν διάνοιαν ϗ ταπεινήν Πθ2. 1337 b14. κίνησις ἄσχολος ϗ πάσης ἀπηλλαγμένη ῥαστώνης ἔμφρονος Οβ1. 284 a31. αἱ περὶ τὰ πολιτικὰ πράξεις ἄσχολοι Ηκ7. 1177 b8, 12, 17. — δῆμος ἄσχολος ὥστε μὴ πολλάκις ἐκκλησιάζειν ΠΖ4. 1318 b12. πρὸς τῷ καθ' ἡμέραν ὄντες ἄσχολοί εἰσιν ἐπιβουλεύειν Πε11. 1313 b20.

ἀσώματος. τὰ ἀσώματα, opp τὰ σώματα ΜΑ8. 988 b25. δυνάμει μὲν μέγεθος ϗ σῶμα, ἐντελεχείᾳ δ' ἀσώματον ϗ ἀμέγεθες Γα5. 320 a30. ἐάν τε σῶμα ἐάν τε ἀσώματον τιθῶσι τὴν ὕλην ΜΑ7. 988 a25. ἀρχαὶ σωματικαί, ἀσώματοι ψα2. 404 b31. στοιχεῖα ἀσώματα, σωματικά Φδ1. 209 a16. ἀδύνατον τὸ ἀσώματον μεμῖχθαι σώματι τζ12. 149 b1. — ὁ ἀὴρ δοκεῖ ἀσώματος εἶναι Φδ4. 212 a12. λεπτότερον ἀὴρ ὕδατος ϗ ἀσωματώτερον Φδ8. 215 b5. ὅσῳ ἂν ᾖ ἀσωματώτερον ϗ ἧττον ἐμποδιστικὸν ϗ εὐδιαιρετώτερον Φδ8. 215 b10. τὸ πῦρ λεπτομερέστατον ϗ μάλιστα τῶν στοιχείων ἀσώματον ψα2. 405 a7 (Trdlbg p 241). ὁρίζονται ψυχὴν τῷ ἀσωμάτῳ ψα2. 405 b11. ἡ ψυχὴ σῶμα τὸ λεπτομερέστατον ἢ τὸ ἀσωματώτατον τῶν ἄλλων ψα5. 409 b21. 2. 405 a27.

Ἀσωποῦ ἢ Σινώπη f 540. 1567 b23.

ἀσωτευόμενοι ⟨ϗ⟩ κατατοκιζόμενοι γίνονται πένητες Πε12. 1316 b15.

ἀσωτία. περὶ ἀσωτίας cf ἐλευθεριότης et Ηβ7. 1107 b10. ηεβ3. 1221 a5. opp φειδώ Ρβ14. 1390 b2.

ἄσωτος, proprie, cui spes nulla salutis est, τῶν ἐκθνησκόντων οἱ ἄσωτοι πλγ9. 962 b5. — sensu morali cf ἐλευθέριος. def Ηβ3. 1221 a33. f 178. 1508 a3. etymol ὁ δι' αὑτὸν ἀπολλύμενος Ηδ1. 1120 a1. ὁ ἄσωτος ὅμοιόν τι ἔχει τῷ ἐλευθερίῳ Ηη10. 1151 b7. Ρα9. 1367 b3. — ἀσώτως f 178. 1507 b23.

ἄτα. ἐγγύα πάρα δ' ἄτα f 6. 1475 a25. cf παροιμία.

ἄτακτον, opp τεταγμένον Οα10. 280 a8. αι3. 440 a4. f 16. 1476 b44. ἄτακτος φθορά, syn ὅπως ἂν τύχῃ Ζιε29. 556 a12. οὐδὲν ἄτακτον τῶν φύσει Φθ1. 252 a11. κατὰ φύσιν μέν, ἀτακτοτέραν μέντοι τῆς τοῦ πρώτου στοιχείου μα1. 338 b20. εἰ ἄτακτοι αἱ ἀρχαί, ἀτακτότερα τὰ ἐξ αὐτῶν f 16. 1476 b45. τοῦ κατὰ συμβεβηκὸς ἄτακτα ϗ ἄπειρα τὰ αἴτια Μκ8. 1065 a26. ἐπιστήμη τῶν ἀορίστων οὐκ ἔστι διὰ τὸ ἄτακτον εἶναι τὸ μέσον Αα13. 32 b19 Wz. κίνησις ἄτακτος πη14. 888 b13. ἡ πυρώδης ϗ ἄτακτος λεγομένη φύσις κ2. 392 b2. — ποιεῖν τὴν πολιτείαν ἀτακτοτέραν ΠΖ4. 1319 b15. — (pro ἀτακτότερον πκϛ37. 944 b23 ἀταρακτότερον ci Bussem). — ἀτάκτως, syn παρὰ φύσιν Ογ2. 301 a4. ἀτάκτως κινεῖσθαι Ογ2. 300 b18, 27, 33. ἀτάκτως ἔχειν χηλάς Ζμδ8. 684 a35. ζῆν ἀτάκτως, opp σωφρόνως ΠΖ4. 1319 b32. ὁ λαφύκτης ἀτάκτως ἀναλίσκει ηεγ4. 1232 a16. — περαίνεται ὁ μῦθος οὐκ ἀτάκτως κ7. 401 b23.

Ἀταλάντη. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἀταλάντης f 596. 1577 a7.

ἀτάλαντος (Hom B 169) explicatur f 138. 1501 b8.

ἀταμίευτος. ἡ σκληρότης τῆς φωνῆς ἀταμίευτον Ζγε7. 788 a34.

ἀταξία, opp τάξις Ογ2. 301 a3, 5. ἀπὸ τύχης ϗ ἀταξίας Ζμα1. 641 b23. ἀταξία ϗ τὸ αἰσχρόν, opp τάξις ϗ τὸ καλόν ΜΑ4. 985 a1. ἀταξία, coni ἀσχημοσύνη, ἀμορφία Φα7. 190 b15, opp εἶδος Μλ4. 1070 b28. — ἀταξία ϗ ἀναρχία Πε3. 1302 b28, 31. ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ ἀταξία αρ6. 1251 a22.

ἀτάρ in versu Empedoclis (v 379) Μβ4. 1000 b7. in fabula Aesopi Ρβ20. 1393 b32.

ἀτάρακτος. κόπρος βονάσου ἀταράκτου, opp τεταραγμένου Ζιι45. 630 b12. ἀταρακτότερα τὰ τῆς νυκτός πια5. 899 a21. τὸ ἀταρακτότερον (ci Bsm, ἀτακτότερον codd Bk) μέλαν φαίνεται πκϛ37. 944 b23.

ἀτάραχος, opp τεταραγμένος θ1. 830 a22. — ἀτάραχος ἐν τοῖς φοβεροῖς, syn ἄφοβος Ηγ12. 1117 a31. 11. 1117 a19. ἀτάραχον εἶναι, syn μὴ ἄγεσθαι ὑπὸ τοῦ πάθους Ηδ11. 1125 b34. ἀτάραχος διάνοια πλ14. 975 a5.

ἀταραχωδέστερος ὁ ἀὴρ τῆς νυκτός μτ2. 464 a4.

ἀταρίχευτοι φύκει μυρρίναι πκ31. 926 a35.

Ἀταρνεύς Πβ7. 1267 a32, 35. f 625. 1583 b30. τὰ ἐν Ἀ. θερμὰ πκδ16. 937 b7. Ἀταρνέος ἔντροφος f 625. 1583 b20.

ἀτασθαλία τῆς φύσεως (Alcid fr V, 5) Ργ3. 1406 a9.

ἅτε cum partic. Φθ6. 260 a5, 7. μγ1. 371 b10. ΜΑ8. 990 a17. Πε10. 1310 b5. κ7. 401 a26. Ζμβ5. 651 b9 al, omisso participio μβ3. 358 a35. — frequentius quam ab Aristotele in Problematis videtur usurpatum esse, veluti πα9. 860 a20,

24. 12. 860 b23. β22. 868 b7. ε22. 883 a15, 19. 40. 885 b3. ια33. 903 a10, 13 al.

ἄτεγκτος. περὶ ἀτέγκτου μδ8. 385 a13. 9. 385 b13-26.

ἀτειρής. ἀτειρεῖ χαλκῷ (ex incerto poeta, cf Ὅμηρος extr) πο21. 1457 b14. ἀτειρέσιν ἀκτίνεσσιν (Emped 225) αι2. 437 b31.

ἀτείχιστος πόλις οβ1348 a13.

ἀτεκνία Πβ6. 1265 b10. διὰ τὰς ἀτεκνίας Πβ6. 1265 a41. ποῖα ὕδατα ἀτεκνίαν ποιεῖ Ζγδ2. 767 a34. ἂν μὴ ὁ ἀνὴρ αἴτιος ᾖ τῆς ἀτεκνίας Ζικ4. 636 b8. περὶ ἀτεκνίας ἡμιόνων Ζγγ1. 749 a10.

ἄτεκνος καὶ μονώτης Ηα9. 1099 b4. οἱ ἄτεκνοι θᾶττον διαλύονται Ηθ14. 1162 a28. ἡ τῶν ἀτέκνων καὶ γονίμων γυναικῶν πεῖρα πδ2. 876 b12. τῶν ἵππων τινὲς ἄτεκνοι ὅλως Ζιζ22. 577 a3. ἄτεκνοι ἰχθύες Ζγγ5. 755 b19.

ἀτέλεια, opp τελειότης Φθ7. 261 a36. Ζγγ9. 758 b20. δ4. 770 b5. opp τελείωσις μδ3. 380 a31. cf 2. 380 a6, 8.

ἀτελείωτα τὰ Περσικὰ Ἐμπεδοκλέους f 59. 1485 b15.

ἀτέλεστος, non initiatus Ργ18. 1419 a4, 5.

ἀτελεύτητος, def Φγ4. 204 a5. Μκ10. 1066 a37. coni ἄπειρος, ἔχειν τέλος Οα5. 273 a5.

ἀτελής. 1. imperfectus. ἡ κίνησις ἐνέργεια ἀτελής Φγ2. 201 b32. θ5. 257 b8. Μθ6. 1048 b29. κ9. 1066 a21. ψβ5. 417 a16. γ7. 431 a6. Ηκ3. 1174 a22. ἡ τῶν ἀτελῶν ἐνέργεια ἀτελής, οὐδὲν ἀτελὲς εὔδαιμον ηεβ1. 1219 a38, b8. τὸ γινόμενον ἀτελὲς καὶ ἐπ' ἀρχὴν ἰὸν Φθ7. 261 a13. ἡ γένεσις ἀτελές τι ημβ7. 1204 a34. opp τέλειος Φγ1. 201 a6. Μκ9. 1065 b12. Οβ1. 284 a7. πρότερον τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς Φθ9. 265 a23. Μμ2. 1077 a19, cf ν5. 1092 a13. — συλλογισμὸς ἀτελής Αα1. 24 a13, b24. 5. 28 a4. 6. 29 a15. 15. 34 a4, 35 a6. 16. 36 b24. 19. 39 a2. 22. 40 b15 al. — ἡ φύσις οὐδὲν ἀπολείπει τῶν ἀναγκαίων πλὴν ἐν τοῖς πηρώμασι καὶ ἐν τοῖς ἀτελέσι ψγ9. 432 b23, cf 1. 425 a10. 11. 433 b31. υ2. 455 a8. ζῷα ἀτελεστέραν ἔχοντα τὴν φύσιν, ζῷα ἀτελῆ Ζγβ4. 737 b8. Ζια9. 491 b27. τῶν ζῳοτόκων τὰ μὲν ἀτελῆ προΐεται ζῷα, τὰ δὲ τετελειωμένα Ζγδ6. 774 b5. cf Ζιε1. 539 b10. ἀτελές, syn ἀνάλογον (v h v) Ζια4. 489 a23. ᾠὰ ἀτελῆ ἄνευ τῆς τοῦ ἄρρενος γονῆς Ζγα21. 730 a32. γ1. 750 b15. ἀτελέστατα γεννᾶται τὰ τῶν τετελεσμένων Ζγε1. 779 a24. ἀτελῆ τὰ τῶν νέων ἔγγονα Πη16. 1335 a13, 16, b30. Ζιη1. 582 a19, 21 (aliter ἀτελῆ dicuntur τά τε ᾠὰ καὶ τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν ὅσα ἄρριζα αν17. 478 b30). — ἀτελής, syn νεώτερος, opp τελειωθείς, πρεσβύτερος Πα12. 1259 b4. ηεη2. 1237 a29. πι46. 896 a18. opp ἐπιτελεστικός φ6. 813 b30. ἔχειν ἀτελὲς τὸ βουλευτικόν, χωρὶς ἕκαστος ἀτελὴς περὶ τὸ κρίνειν Πα13. 1260 a14. γ11. 1281 b38. — ἡ βραχεῖα (in fine) διὰ τὸ ἀτελὴς εἶναι ποιεῖ κολοβὸν Ργ8. 1409 a18. — 2. ἀτελές i e οὐκ ἔχον τέλος sive οὗ ἕνεκα. ἡ φύσις οὐδὲν οὔτε ἀτελὲς ποιεῖ οὔτε μάτην Πα8. 1256 b21. — 3. ἀτελής exemtus a vectigalibus, ἀτελὴς πάντων Πβ9. 1270 b4. cf οβ1349 b8, 9. — ἀτελεστέρα ἡ ἀρετὴ Ηα3. 1095 b32. — ἀτελῶς πως, opp τελέως Πγ1. 1275 a13.

ἀτενής. ὀφθαλμοὶ ἀτενεῖς, opp σκαρδαμυκτικοί Ζια10. 492 a11. οἱ ἀτενὲς τὸ μέτωπον ἔχοντες κόλακες φ6. 811 b26 (cf γαληνές b38).

ἀτενίζειν εἴς τι, opp παραβλέπειν μα6. 343 b12. ἀτενίζειν πρός τι πλα19. 959 a24. θατέρου καταληφθέντος ὀφθαλμοῦ ὁ ἕτερος ἀτενίζει μᾶλλον πλα4. 957 b18. — φαντασθείη ἂν τῷ πρὸς τὸ κακοποιὸν αὐτῆς ἀτενίζοντι τὴν διάνοιαν Φα9. 191 a15.

ἀτέραμνος. τὰ ἀτέραμνα ὕδατα ἀτεκνίαν ποιεῖ Ζγδ2. 767 a34.

ἀτέρμων. ἐξ αἰῶνος ἀτέρμονος εἰς ἕτερον αἰῶνα κ7. 401 a16.

ἄτερος, v ἕτερος 3.

ἀτεχνία, def Ηζ4. 1140 a21.

ἄτεχνος. ἡ μισθαρνία τῶν ἀτέχνων καὶ τῷ σώματι μόνον χρησίμων Πα11. 1258 b26. πρᾶξις ἄτεχνος, opp τεχνική ηεβ3. 1220 b26. διδασκαλία ἄτεχνος τι34. 184 a1. ὁ λόγος ἔχει τὸ μὲν ἄτεχνον, οὐδὲν γὰρ αἴτιος ὁ λέγων τῶν πράξεων, τὸ δ' ἐκ τῆς τέχνης Ργ16. 1416 b18. πίστεις ἄτεχνοι, opp ἔντεχνοι Ρα15. 2. 1355 b35. φύσεώς ἐστι τὸ ὑποκριτικὸν εἶναι καὶ ἀτεχνότερον Ργ1. 1404 a16. ἡ ὄψις ψυχαγωγικὸν μέν, ἀτεχνότατον δὲ καὶ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς πο6. 1450 b17. 14. 1453 b8. — ἀτέχνως μετέχουσι τούτου οὗ ἐντέχνως ἡ διαλεκτική ἐστι τι11. 172 a34.

ἀτεχνῶς καθάπερ .. καὶ οὕτως Ηα13. 1102 b18. ἀτεχνῶς ὥσπερ Ζγβ6. 743 b22. ἀτεχνῶς ἔοικε Ζγα23. 731 a21.

ἄτη καὶ ἀτυχία μεγάλη αρ7. 1251 b20.

ἄτηκτος μγ7. 378 a13. πυρὶ ἄτηκτα Ζγγ11. 762 a31. ἄτηκτα καὶ ἀμάλακτα μδ10. 388 b24. ἄτηκτα τίνα μδ8. 385 a12. 20-33.

ἀτιμαγελεῖν Ζιι3. 611 b2, def Ζιζ18. 572 b19.

ἀτιμάζειν τινά ρ36. 1441 b25. ἀτιμάζεσθαι, opp τιμᾶσθαι Πε3. 1302 b11. ὡς ἀτιμαζόμενος ἐμήνισεν Ἀχιλλεὺς Ρβ24. 1401 b29. ἀτιμάζεσθαι ὑπό τινος Πε7. 1306 b31. ηεγ5. 1232 b13. ἀτιμαζόμενοι ἐκ τοῦ ἄστεως πο3. 1448 a38.

ἀτίμητον μετανάστην (Hom I 644) Πγ5. 1278 a37. Ρβ2. 1378 b33.

ἀτιμία. αἱ ψυχαὶ διαφέρουσι τιμιότητι καὶ ἀτιμίᾳ Ζγβ3. 736 b32. περὶ τιμὰς καὶ ἀτιμίας ὁ μεγαλόψυχός ἐστιν Ηδ7. 1123 b21, 1124 a5. ἀτιμία πρόσεστι τῷ ἑαυτὸν διαφθείροντι Ηε15. 1138 a13. ἀτιμία καὶ ζημία Πε2. 1302 a33. ἀτιμίαι καὶ πληγαί, ἀτιμίαι ἀνελεύθεροι Πη17. 1336 b10, 11. ἀδικεῖν εἰς ἀτιμίαν, opp εἰς κέρδος Πε8. 1308 a9. — ἀτιμία ἀφώριστο τῷ μὴ διαιτήσαντι τὴν ἐπικληρωθεῖσαν δίαιταν f 414. 1547 a28.

ἄτιμος, opp ἔντιμος Ηγ11. 1116 a21. τῆς γνώσεως τὸ τίμιον καὶ ἄτιμον πολὺ διαφέρει Ζγα23. 731 a34. γένος τιμιώτερον, ἀτιμότερον Ζγγ11. 762 a25. ζῷα ἄτιμα ημβ7. 1205 a30. ζῷα καὶ τίμια καὶ ἀτιμότερα ψα2. 404 b4. θηρίων μορφὰς τῶν ἀτιμοτάτων πο4. 1448 b12. in partibus corporis distinguitur τὸ ἀτιμότερον καὶ τὸ τιμιώτερον Ζμγ10. 672 b21. 4. 665 b20. 5. 667 b34. — ἄτιμος, syn μὴ τιμώμενος ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς Πγ10. 1281 a30, 32, 34. 11. 1281 b29. 1. 1275 a21. σφόδρα ἄτιμος, opp ὑπερευγενής Πδ11. 1295 b8. ἄτιμον εἶναι τὸν ἐν στάσει μηδετέρας μερίδος γενόμενον f 353. 1538 a6.

Ἀτιτανία πρὸς τοῖς ὁρίοις τῆς Ἀπολλωνιάτιδος θ36. 833 a7.

Ἀτλαντικὴ θάλασσα κ3. 392 b22, 27. Ἀτλαντικὸν πέλαγος κ3. 393 a16. πκς52. 946 a29.

Ἀτλαντίνων χώρα (Ταυλαντίνων coni Did) θ127. 842 b14.

Ἄτλας τὸν οὐρανὸν ἔχειν λέγεται Μδ23. 1023 a20. Οβ1. 284 a19. ἐπὶ τῆς γῆς ἔχει τοὺς πόδας Ζκ3. 699 a27, b1.

ἄτμητον πολλαχῶς λέγεται Μδ22. 1023 a2. ηεγ2. 1230 a39. περὶ ἀτμήτου μδ8. 385 a17. 9. 387 a3-11. — ζῷα ἄτμητα, opp ἐκτεμνόμενα Ζιι50. 629 a32, 632 a9.

ἀτμιδοῦσθαι. τὸ ὑγρὸν ἀτμιδούμενον φέρεται ἄνω μα9. 346 b25.

ἀτμιδώδης ἀναθυμίασις, opp καπνώδης, ξηρά μγ6. 378 a19. β4. 360 a9. 3. 358 a22. ἀναθυμίασις ἀτμιδωδεστέρα, opp πνευματωδεστέρα μα4. 341 b8. ἀτμιδώδης ἀπορροή μβ8. 367 b6, ἀήρ Ζγε6. 786 a12. ὁ βορέας ἅτε ἀφ' ὑγρῶν τόπων ἀτμιδώδης μβ3. 358 a38.

ἀτμίζειν (cf ἀτμίς), syn διακρίνεσθαι μβ2. 354 b30. ἠτμι-

κέναι, syn διαπνεῖν, ἐξικμάζειν πκβ9. 930 b36, 34. ἀτμίζειν, opp συνίστασθαι, συγκρίνεσθαι μα13. 349 b23. β3. 358 b16, 17, 19, 20. 6. 364 b27. ἀτμίζειν et ea dicuntur, quae ἀτμίδα ἐξιᾶσι, veluti ὁ κέραμος ὀπτώμενος ἀτμίζει μδ6. 383 a24, λιβανωτὸς παραπλησίως τοῖς ξύλοις ἀτμίζει μδ10. 388 b32, et ea quae ἔχουσιν ἀτμίδα vel εἰσὶν ἀτμίς, veluti συνίσταται ὁ ἀτμίζων ἀὴρ εἰς ὕδωρ μα13. 349 b23, τὸ καθ' ἡμέραν ἀτμίζον μα10. 347 a13. 3. 340 b25 Ideler. — ἀτμιστόν, opp θυμιατόν μδ9. 387 b8.

ἀτμίς. ἔστι δύο εἴδη ἀναθυμιάσεως, καλεῖται δ' ἡ μὲν ἀτμίς, ἡ δὲ τὸ μὲν ὅλον ἀνώνυμον οἷον καπνός μβ4. 359 b30. ἡ ἐξ ὕδατος ἀναθυμίασις ἀτμίς ἐστιν μα9. 346 b32. 3. 340 b3. 4. 341 b10. δ9. 387 a25. Αδ12. 96 a3. πκγ34. 935 a20. ἔστιν ἀτμίδος φύσις ὑγρὸν ϗ θερμόν μα3. 340 b27. Γβ3. 330 b4. (ἡ ἀτμὶς ὑγρὸν ϗ ψυχρόν, ὁ δὲ καπνὸς θερμὸν ϗ ξηρόν μβ4. 360 a23). ὁ τῆς ἀτμίδος ἄνω ῥεῖ ποταμός μα9. 347 a4. ἡ ἀτμὶς ὑγρότης τις αι5. 443 a26. ἔστιν ἀτμὶς δυνάμει οἷον ὕδωρ, ἀναθυμίασις δὲ δυνάμει οἷον πῦρ μα3. 340 b28. συνίσταται πάλιν ἡ ἀτμὶς ψυχομένη ϗ γίνεται ὕδωρ ἐξ ἀέρος μα9. 346 b29. 10. 347 a17. 11. 347 b18. β4. 360 a2. δ7. 384 a6. τὰς ἀτμίδας ξηραίνει ὁ ἥλιος πβ9. 867 a21. πᾶσα ἡ γεώδης ἀτμὶς ἀέρος ἔχει δύναμιν Ζγε4. 784 b15. πότερον αἱ ὀσμαὶ καπνὸς ἢ ἀὴρ ἢ ἀτμίς πιβ10. 907 a29. τὸ σῶμα ἴδιον ἡμῶν ἀτμίδα χλιαρὰν ἀφίησιν πε36. 884 b17. ἀνοιχθέντος λέοντος τὰ ἔσω ἀτμίδα ἀφίησι βαρεῖαν Ζιθ5. 594 b27.

ἀτμός. ὅταν ἐκ γῆς ἀτμὸς ἀνίῃ πολὺς ὑπὸ τοῦ ἡλίου πα21. 862 a4. ἡ ὀσμὴ ἀτμὸς ϗ ἀπορροή τις πιγ5. 908 a21. ἀτμὸς ὑδατώδης πιβ4. 907 a3.

ἀτμώδης ϗ νοτερὰ ἀναθυμίασις κ4. 394 a14, 19, 27.

ἄτοκος. ἀτόκοις τοῖς χρήμασιν ἀποκεχρημένοι οβ1350 a11.

ἄτομος. 1. mathematice. ἀδύνατον ἐξ ἀτόμων εἶναί τι συνεχές, μέγεθος δ' ἐστὶν ἅπαν συνεχές· οὔτε γραμμὴ οὔτε ἐπίπεδον οὔτε ὅλως τῶν συνεχῶν οὐδὲν ἔσται ἄτομον Φζ2. 232 a24, 233 b17 (syn ἀμερές 233 b32). οὐκ εἰσὶν ἄτομοι γραμμαί Φγ6. 206 a17. Ογ1. 299 a12. ατ968 a1 sqq, 970 b30. Πλάτων ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς ΜΑ9. 992 a22. οὐκ ἔστιν ἄτομα μεγέθη Γα2. 315 b26-317 a17. Φα3. 187 a3. Μμ8. 1083 b13. αι6. 445 b18. μάχονται ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις ἄτομα σώματα λέγοντες Ογ4. 303 a21. Democriti ἄτομα σώματα Φθ9. 265 b29. Ογ4. 303 a21. ψα2. 404 a2. Μζ13. 1039 a10. οὐχ οἷόν τε εἰς ἀτόμους χρόνους διαιρεῖσθαι τὸν χρόνον Φθ8. 263 b27. τὸ νῦν τὸ ἄτομον οἷον στιγμὴ γραμμῆς ἐστιν Ογ1. 300 a14. cf Φδ13. 222 b8. ζ10. 241 a25. χρόνος, ϗ οὐκ ἄτομον Φζ8. 239 a9. 5. 235 b33. τὸ ἅμα λέγω ἐν ἑνὶ ϗ ἀτόμῳ χρόνῳ πρὸς ἄλληλα αι7. 448 b19, 449 a3. κατ' ἄτομον χρόνον αι7. 447 b18. ἐν ἀτόμῳ Φζ5. 236 a6. ἐν ταῖς γραμμαῖς χρῶνται ὡς ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ Μι1. 1052 b33. — 2. logice a. τὰ καθ' ἕκαστα, opp τὰ εἴδη. ἁπλῶς τὰ ἄτομα ϗ ἓν ἀριθμῷ κατ' οὐδενὸς ὑποκειμένου λέγεται Κ2. 1 b6. τῶν δευτέρων οὐσιῶν τὸ μὲν εἶδος κατὰ τοῦ ἀτόμου κατηγορεῖται, τὸ δὲ γένος ϗ κατὰ τοῦ εἴδους ϗ κατὰ τοῦ ἀτόμου· ἐπὶ τῶν πρώτων οὐσιῶν ἄτομον ϗ ἓν τὸ δηλούμενόν ἐστιν Κ5. 3 a38, b12. cf ἄτομα hac vi usurpatum Αβ24. 69 a17 (αἱ ἄτομοι τριάδες). δ13. 96 b11, 12. τδ1. 121 a36. 2. 122 b21. ζ6. 144 b2. Μβ1. 995 b29. 3. 998 b16. Φθ5. 257 a1. αι7. 448 a3, b21. μν2. 451 a26 (?) al. τὰ εἴδη τοῖς οἰκείοις ἀτόμοις ὀνόματα διδόασιν φτα1. 816 a14. — b. τὰ ἔσχατα εἴδη, ἃ οὐκέτι διαφοραῖς διαιρεῖται, opp τὰ γένη, τὰ πρῶτα εἴδη (plerumque εἴδη vel εἴδει additur, cf Zeller II, 2, 150, 5) Αδ13. 96 b16. 17. 99 b7. τβ2. 109 b16, 21. γ6. 120 a35. δ1. 121 b19. Μβ3. 999 b29 Bz. ζ8. 1034 a8. ι8. 1058 a18, 19 Bz. 9. 1058 b10. κ1. 1059 b36. α2. 994 b21 (?). ψβ3. 414 b27 (κατὰ τὸ οἰκεῖον ϗ ἄτομον εἶδος). Φε4. 227 b7, 30. Ζμα3. 643 a7, 8, 16, 19. 4. 644 a29, 33. — ἀτόμως ὑπάρχειν, syn πρώτως ὑπάρχειν, μὴ εἶναι μέσον, opp κατ' ἄλλο ὑπάρχειν Αγ15. 79 a33-36, b21. 16. 79 b30, omnino Αγ15-17.

ἀτονεῖν. ἡ δύναμις ἀτονεῖ πκς42. 945 a17.

ἄτονος. φωνεῖν ἄτονον φ6. 813 b3.

ἄτοπος. σκωλήκιον οὐδενὸς ἧττον ἄτοπον τῶν ζῴων Ζιε32. 557 b13. εἴ τις ἄτοπος φανείη τοῖς πολλοῖς Ηκ9. 1179 a15. ηεα4. 1215 b8. Ρβ23. 1398 a13. ἀφροδισίων ἄτοπος ἡδονή Ηη6. 1149 a15. ἡ ἀρετὴ ϗ ἡ κακία αὗται ἄτοποι ημβ4. 1200 a38. ἄτοπον, coni syn παράλογον, ἄλογον ψα5. 411 a14. Ζμα5. 645 a11. Ζγβ1. 734 a10, 7, ἀδύνατον Φδ8. 216 b11. α2. 185 a30. Μν2. 1089 a12, opp ἀναγκαῖον Οβ8. 289 b15. ἄτοπος ϗ πλασματίας ὁ λόγος Ζγβ1. 734 a33. σφόδρα, παντελῶς ἄτοπον τζ13. 150 a7, 10. ἀτοπώτατόν τι ποιοῦσιν, ὅσοι λέγουσιν αι4. 442 a30. ἄτοπον, οὐδὲν ἄτοπον (int ἐστί) καταριθμεῖσθαι, τὸ λέγειν, τὸ φροντίσαι al Κ8. 11 a37. Φβ4. 196 b2. Μν2. 1089 a12. μα8. 345 a18. β2. 355 a18. 3. 357 a18. ἄτοπον, οὐδὲν ἄτοπον, εἰ μα5. 342 b4. ρ1. 1421 a14. συμβαίνει ἄτοπον, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει ε9. 18 b26. Αα41. 49 b33. ψα5. 411 a14. Φη1. 242 b21, 243 a2. Μζ14. 1039 b17. λ10. 1075 a26. ἑνὸς ἀτόπου δοθέντος τὰ ἄλλα συμβαίνει Φα2. 185 a11. 3. 186 a9. ἀλλ' ἄτοπον (in principio refutationis) Αδ7. 92 b28. — ἀτόπως λέγων Ηε11. 1136 a12.

ἀτραγῳδότατον τοῦτο, τοὺς μοχθηροὺς ἐξ ἀτυχίας εἰς εὐτυχίαν μεταβάλλοντας φαίνεσθαι πο13. 1452 b37.

ἄτρακτος (τῶν Μοιρῶν) κ7. 401 b15.

ἀτρακτυλλίς, φέρουσιν ἀπ' αὐτῆς αἱ μέλιτται Ζι40. 627 a8. (Kentrophyllum lanatum DC.)

ἀτραπός. μίαν ἀτραπὸν πάντες βαδίζουσι μύρμηκες Ζι38. 622 b25.

Ἀτρείδης (Hom I 388) Ργ11. 1413 a32. Ἀτρείδαις θυσία ἐν Τάραντι θ106. 840 a7.

ἀτρεμεῖν, syn ἠρεμεῖν ξ3. 977 b17, 16, 20.

ἀτρεμία πιαίνει τὰ ἔχοντα κοιλίαν θερμὴν Ζιθ6. 595 a30. ταῖς ἀτρεμίαις λαβεῖν σημεῖα τοῦ ὕπνου Ζιδ10. 537 a4.

ἄτρεπτος, coni syn ἀνετεροίωτον, ἀπαθές κ2. 392 a32. τὰ παρελθόντα ἄτρεπτα κ7. 401 b19.

ἄτρητος, pass ὀστοῦν ἄτρητον, opp τρητόν Ζιγ7. 516 a26. ἄτρητοι οἱ χόνδροι Ζιγ8. 516 b35. — act τὰ μὲν ζῷα τρηματώδη, τὰ δ' ἄτρητα Ζια1. 488 a25.

ἄτριπτοι ἄρτοι, μᾶζαι, opp σφόδρα τετριμμένοι πκα17. 929 a17. 2. 927 a22.

Ἄτροπος, μία τῶν Μοιρῶν, ἐπεὶ τὰ παρελθόντα ἄτρεπτά ἐστιν κ7. 401 b18.

ἀτροφεῖν κ4. 395 b28.

ἀτροφία, coni πόνος, νόσος ακ803 b21. ἀδυναμία συμβαίνει διὰ τὴν τοῦ σώματος ἀτροφίαν ϗ σύντηξιν πη9. 888 a10. λζ3. 966 a10.

ἄτροφος, pass τρίχες ἀτροφώτεραι, opp τροφὴν ἔχουσαι πι23. 893 a39. τὸ ψυχρὸν ἄτροφον, opp τὸ θερμὸν τροφῆς δεῖται Ζμδ5. 682 a24. — act τὸ μὴ ἔχον τυρὸν γάλα ἄτροφον μδ7. 384 a25 (cf τροφιμώτατον τὸ πλεῖστον ἔχον τυρόν Ζιγ21. 523 a11).

ἀτρύγητοι βότρυες, opp ῥᾶγες τετρυγημέναι πκ23. 925 b15.

ἄτρυγος οἶνος (ex oraculo) f 555. 1569 b32, 1570 a2.

ἀτρύπητοι ψῆφοι, opp τετρυπημέναι f 424. 1548 b17. 426. 1548 b38.

ἄτρυτος. Ἰξίονός τινος μοῖραν κατέχειν ἀΐδιον ϗ ἄτρυτον Οβ1. 284 a35. τὸ αὔταρκες ϗ σχολαστικὸν ϗ ἄτρυτον κατὰ τὴν τοῦ νοῦ ἐνέργειαν φαίνεται ὄντα Ηκ7. 1177 b22. δυνάμει χρώμενος ἀτρύτῳ ὁ θεός κ6. 397 b23.

ἄτρωτος Ρβ22. 1396 b18.

ἄττα, coniunctum cum nomine vel pronomine ὄργανα ἄττα, ἴδια ἄττα, ἄττα ἴδια, ἄττα στερεά, τριχώδη ἄττα, λεύκ' ἄττα al μδ12. 390 a1. Αα23. 41 a10. 27. 43 b27, 28 al. Γα8. 325 b6. Ζδ1. 524 b21, 525 a2. 2. 527 a22. ε5. 540 b26. ποῖ' ἄττα, πόσα ἄττα Ογ1. 298 a26. πιζ1. 916 a4. Ηε8. 1133 a22. πόσα ϗ ποῖ' ἄττα Ζιγ1. 509 a28. ποσὰ ἄττα, πόσ' (indef) ἄττα Φα2. 185 b2. γ7. 207 b8. Μδ13. 1020 a29. ὀλίγ' ἄττα αι3. 440 a1. ἄττα abs, ἔστιν ἄττα, εἶναι ἄττα al Φε4. 227 b12. θ6. 259 a22. β9. 200 a7. Ρα2. 1356 b35.

ἀτταγήν, avis. eius χρῶμα Ζι26. 617 b25. οὐ πτητικός, ἀλλ' ἐπίγειος, κονιστικός Ζι49 B. 633 b1. (francolin, tetrao bonasia *L* C St, tetras attagen K, tetrao bonasia vel t attagen Cr, perdix cinerea Su p 141 n 112, dubitat AZι I 77, 88 n 19.)

Ἄτταλος Πε10. 1311 b3.

ἄττειν, ᾄττειν. ἄξαντες (Eur I A 80) Ργ11. 1411 b30. ὁ γλάνις ἐρύκων τὰ ἰχθύδια ἄττει ϗ ἦχον ποιεῖ Ζι37. 621 a28. — ὁ ἀὴρ ἄττεσθαι (σάττεσθαι?) εἰς αὐτὸν (l αὑτὸν) οὐ πέφυκεν πις8. 914 b24.

ἀττέλαβος, ἔντομον. οἱ ἀττέλαβοι ἐκ συγγενῶν γίνονται, πῶς τίκτουσι, φθείρεται αὐτῶν τὰ ᾠὰ ὑπὸ τῶν μετοπωρινῶν ὑδάτων, τίκτουσιν ἐν τοῖς ἀργοῖς, διὸ πολλοὶ ἐν τῇ Κυρηναίᾳ γίνονται Ζιε19. 550 b32. 29. 556 a8. 30. 556 b1. (locustarum larva C St, 'locustarum genus illud, quod *L* gryllos, Fabricius achetas vocavit' S I 381 K p 677 n 3 Cr, acridium migratorium Su 198 n 11, locusta quaedam AZι I 156, 161 n 6.)

Ἀττικὸς πάροικος, proverbium Ρβ21. 1395 a18. οἱ Ἀττικοὶ ῥήτορες Ργ11. 1413 b11. τὰ Ἀττικὰ φιδίτια Ργ10. 1411 a25. σῖτος καταπλέων εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον f 410. 1546 b7. Δρυμὸν Ἀττικόν, dist Δρυμὸν Βοιώτιον f 569. 1571 b33. μέδιμνος Ἀττικός f 525. 1564 b26, 29. Ἀττικὴ οἰκονομία οα6. 1344 b31, 1345 a18. — ἡ Ἀττικὴ Ρβ23. 1398 a1. f 357. 1538 b22. οἱ Παλληνεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς f 355. 1538 a19. Λειψύδριον, χωρίον τῆς Ἀττικῆς f 356. 1538 a35. Ἴωνος οἰκήσαντος τὴν Ἀττικὴν f 343. 1535 b38. Ἴωνες οἱ ἐκ τῆς Ἀττικῆς τετραπόλεως f 449. 1551 b37. coeli temperies πκ20. 925 a8. κς17. 942 a19. 56. 946 b33, 947 a2.

Attractio relativi, ubi proprie relativum casu nominativo ponendum erat: ἄλυπον διὰ τὸ μηδὲν ἔχειν ὧν τὸ γῆρας λωβᾶται Ρα5. 1361 b14.

ἀτυχεῖν πεζῇ Πε3. 1303 a8. opp κατορθοῦν Ργ9. 1410 a7. κακοπαθεῖν ϗ ἀτυχεῖν τὰ μέγιστα Ηα3. 1096 a1. ἀτυχεῖν περὶ τὰς πράξεις, κοινὸν πᾶσι τὸ ἁμαρτάνειν ϗ τὸ ἀτυχεῖν ρ5. 1427 a38, b1.

ἀτύχημα, dist ἁμάρτημα, ἀδίκημα Ηε10. 1135 b12-1136 a5. Ρα13. 1374 b6. τὰ τυχόντα ἀτυχήματα, ἀτυχήματα μεγάλα ϗ πολλὰ Ηα11. 1101 a10. τὰ περὶ αὐτὸν (αὐτὸν?) ἀτυχήματα Ηα11. 1101 a28.

ἀτυχής, dist ἄδικος ημα34. 1195 a18.

ἀτυχία γίγνεται, συμβαίνει Πβ11. 1273 b22. 7. 1266 b20. ἀτυχία, dist ἀδικία, coni ἁμάρτημα ρ5. 1427 a36. περὶ πᾶσαν εὐτυχίαν ϗ ἀτυχίαν μετρίως ἔχειν Ηδ7. 1124 a14. — ἀτυχία δηλοῖ τοὺς φίλους ηεη2. 1238 a19.

αὖ. ϗ αὖ Ηδ14. 1128 a21. δ' αὖ Ηγ6. 1113 a20. δ3. 1121 b28, 31. θ5. 1157 a10. ι2. 1165 a29. 4. 1166 b10. οὔτ' αὖ Φα7. 190 b36. μήτ' αὖ Ηι10. 1170 b23. οὐδ' αὖ Ηγ2. 1110 b21. δ1. 1119 b24. 8. 1125 a7. 12. 1126 b28. ι2. 1165 a25. κ2. 1173 b24.

αὐαίνεσθαι (αὑαίνεσθαι). ἡ πόα αὐαινομένη λευκαίνεται Ζγε5. 785 a33. τῶν φύλλων αὐαινομένων φλέβες λείπονται μόνον Ζμγ5. 668 a25. αὐαίνεσθαι ϗ καταγηράσκειν πκ7. 923 b1.

αὔανσις, opp σῆψις Ζγε5. 785 a26. αὔανσις τριχὸς ἡ πολιά f 226. 1519 a12. τοῖς μὲν φυτοῖς αὔανσις, ἐν δὲ τοῖς ζῴοις καλεῖται γῆρας αν17. 478 b28. 18. 479 b3. γῆρας ϗ αὔανσις μδ1. 379 a5.

Αὐγείας θ58. 834 b27.

αὐγή. φαίνεται ϗ ἀὴρ ϗ ὕδωρ χρωματιζόμενα· ϗ γὰρ ἡ αὐγὴ τοιοῦτόν ἐστιν αι3. 439 b2. διαφέρει τὰ χρώματα τιθέμενα ἐν αὐγῇ τοιαδὶ ἢ τοιαδί μγ4. 375 a26. τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ λευκὸν ὑγρόν, στίλβον πρὸς τὴν αὐγήν Ζιζ3. 561 a32. ὀξύτερον βλέπει στρέφοντα πρὸς τὸ φῶς ϗ δεχόμενα τὴν αὐγήν Ζμβ13. 658 a2. τὰ κοῖλα ϗ τὰ ἐξέχοντα μάλιστα τῇ αὐγῇ κρίνεται πλα25. 960 a6. ἡ ὄψις ἀνακλᾶται πρὸς τὴν αὐγήν πκγ6. 932 a37. αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαί, ἀσθενεῖς προσπίπτουσαι αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαί, κεράννυσθαι ταῖς τοῦ ἡλίου αὐγαῖς πιε11. 912 b14. χ2. 792 a17, 23, b28. (ἀελίου αὐγαί f 625. 1583 b21.) αἱ τοῦ φωτός, τῶν λύχνων, τοῦ μέλανος αὐγαί χ3. 793 b15, 20. 4. 794 b7. κεράννυσθαι ταῖς αὐγαῖς χ2. 792 b26. 4. 794 b7. αὐγαὶ προσπίπτουσαι, ἀνακλώμεναι χ1. 791 a22. 3. 793 b11. 2. 792 b18. αὐγαὶ ἠεροειδεῖς χ2. 792 b8. αὐγὴ σκληρὰ ἢ μαλακή χ3. 793 b17.

αὐδήεσσα. διὰ τί τὴν Καλυψὼ ϗ τὴν Κίρκην ϗ τὴν Ἰνὼ αὐδηέσσας λέγει μόνας f 163. 1505 a4. αὐδήεσσα (Hom κ136), Ἀριστοτέλης οὐδήεσσα f 163. 1505 b5. μεταγράφει ποτὲ τὸ αὐδήεσσα εἰς τὸ αὐλήεσσα f 163. 1505 a42.

αὐθάδεια, opp ἀρέσκεια, σεμνότης ηεβ3. 1221 a8. γ7. 1233 b34. ημα29. 1192 b30.

αὐθάδης, def ηεγ7. 1233 b36. ημα29. 1192 b31. τὸν αὐθάδη ληπτέον (πρὸς ἔπαινον) μεγαλοπρεπῆ ϗ σεμνόν Ρα9. 1367 a37. αἱ γλῶτται χρησιμώταται ἐποποιοῖς· σεμνὸν γὰρ ϗ αὔθαδες Ργ3. 1406 b3.

αὐθαίρετος ἔφεσις τοῦ τέλους Ηγ7. 1114 b6.

αὐθέκαστος, syn ἀληθευτικός, ἁπλοῦς Ηδ13. 1127 a23. ηεγ7. 1233 b38.

αὐθημερόν κ6. 398 a35. Ζιζ14. 568 b21. θ20. 603 a15.

αὐλεῖν Πβ11. 1273 b11. Ζιθ24. 604 b11. κατακούειν αὐλοῦντος Ηκ5. 1175 b4. χορηγὸς αὐτὸς ηὔλησε τῷ χορῷ Πθ6. 1341 a33. αὐλεῖν βέλτιον Πγ12. 1282 b33, μαλακῶς, σκληρῶς ακ803 a20, βαρύτερον Ζγε7. 788 a22. πια13. 900 a31. ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν πο26. 1461 b32. — pass vel med οἱ πονοῦντες ϗ οἱ ἀπολαύοντες αὐλοῦνται πιθ1. 917 b19.

αὐλήεσσα (cf αὐδήεσσα) f 168. 1505 a42.

αὔλησις. ὅπερ ἐν ποιήσει πρόλογος ϗ ἐν αὐλήσει προαύλιον Ργ14. 1414 b20.

αὐλητής Πγ12. 1282 b31. Ζμδ10. 687 a12. αὐλητὴς ὁ χρώμενος, opp αὐλοποιός Πγ4. 1277 b30. οἱ αὐληταί τί προαυλοῦσιν Ργ14. 1414 b23. αὐλητὴς ἄνευ χοροῦ οὐ χρήσιμος οβ1353 b17. οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλίονται μιμούμενοι πο26. 1461 b31. εἰκάζουσι πιθήκῳ αὐλητήν Ργ11. 1413 a3.

αὐλητική Ηκ5. 1175 b5. Πγ12. 1282 b37. Ζμδ10. 687 a13. τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη μιμητική, πῶς ποιεῖται τὴν μίμησιν πο1. 1447 a15, 24. τὴν αὐλητικὴν ἤγαγον πρὸς τὰς μαθήσεις Πθ6. 1341 a32.

αὐλητρίδων ϗ ψαλτριῶν μέλει τοῖς ἀστυνόμοις f 408. 1546 a40.

αὐλίζεσθαι. οὐκ ἐᾷ ἀετὸς πλησίον αὐτῶν ἄλλους αὐλισθῆναι Ζι32. 619 a30.

Αὐλίς. ἡ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγένεια πο15. 1454 a32. f 584. 1573 a12.

αὐλίσκος. ψῆφοι χαλκαῖ (τετρυπημέναι) αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ f 424. 1548 b8, 15.

αὐλοποιὸς ὁ ἀρχόμενος, ὁ δ' ἄρχων αὐλητὴς ὁ χρώμενος Πγ4. 1277 b29.

αὐλός. 1. tibia. αὐλῶν συρίγγων θ' ὁμαδόν (Hom K 13) πο25. 1461 a18. αὐλός, ὄργανον μουσικόν ψα3. 407 b25. Ζγβ6. 742 a26. Ηα5. 1097 a27 (?). Πγ12. 1282 b32. αἱ τῶν αὐλῶν γλῶτται Ζιζ10. 565 a24. αὐλοὶ λίθινοι ὁμωνύμως μδ12. 389 b32. Ζμα1. 641 a2. ὁ αὐλὸς ὀργιαστικὸν ϗ παθητικόν Πθ7. 1342 b2. 6. 1341 a21. ἐμβαίνειν, ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐλόν f 234. 1520 a26. 541. 1567 b29. πυκτεύειν ὑπ' αὐλῷ f 566. 1571 a9. αὐλοὺς εἰς παιδείαν οὐκ ἀκτέον Πθ6. 1341 a18. ὁ αὐλὸς ἡδίων τῆς λύρας, μίγνυται τῇ ᾠδῇ δι' ὁμοιότητα πιθ43. 922 a3, 9. sonorum varietas explicatur Ζγε7. 788 a20. ακ801 b32-802 a17, 802 b18-28. πια13. 900 a30. αὐλοὶ τέλειοι ακ804 a11. — 2. αὐλός universe fistulam significat. ἐπιλαβὼν τὸν τῆς κλεψύδρας αὐλὸν πιϛ8. 914 b14, 27. εἰ ἀπὸ τῆς ὄψεως εὐθὺς συνεχὴς ἦν πρὸς τὸ ὁρώμενον οἷον αὐλός· βλέπειν δι' αὐλοῦ Ζγε1. 781 a9, 780 b19. — ita αὐλός usurpatur ad significandas fistulas, quae sunt in corpore animalium. αὐλός i q spiraculum cetaceorum. τὰ κητώδη διὰ τί αὐλὸν ἔχει Ζιθ2. 589 b19. α5. 489 b3. αν12. 476 b16. δεχόμενα κατὰ τὸ στόμα τὴν θάλατταν ἀφιᾶσι κατὰ τὸν αὐλόν, ὁ αὐλὸς κεῖται πρὸ τοῦ ἐγκεφάλου Ζιθ2. 589 b2, 6. Ζμδ13. 697 a17, 18, 25. αν12. 476 b26-28. διὰ τοῦ αὐλοῦ αἰσθάνονται τῶν ὀσμῶν Ζμβ16. 659 b16 (Fr 284 n70). ὑπερέχοντα τὸν αὐλὸν καθεύδει τῆς θαλάττης, δι' οὗ ϗ ἀναπνέουσιν Ζιδ10. 537 b1. — infundibulum cephalopodorum. τὰ μαλάκια πρὸ τοῦ κύτους ὑπὲρ τῶν πλεκτανῶν ἔχουσι κοῖλον αὐλόν, ᾧ τὴν θάλατταν ἀφιᾶσιν, ἀφιᾶσι ϗ τὸν θολὸν ταύτῃ Ζιδ1. 524 a10 (A ad h l). Ζμδ5. 679 a3. Ζγα15. 720 b32. — bulbus aortae. ὁ ἐπ' ἄκρας τῆς καρδίας πόρος ἐν ἰχθύσι μεγάλοις παχὺς αὐλός ἐστι ϗ λευκός Ζιβ17. 507 a11 (A ad h l). τείνει ἐξ ἄκρου τῆς καρδίας αὐλὸς φλεβονευρώδης εἰς τὸ μέσον, ᾗ συνάπτουσιν ἀλλήλοις πάντα τὰ βράγχια αν16. 478 b8. — trachea. ὁ παρθένιος αὐλὸς τοῦ παιδικοῦ ὀξύτερος Ζιη1. 581 b10. — (ἐν τῇ τοῦ ᾠοῦ γενέσει) τοῦ ὑμένος τι κατ' ἀρχὰς ὀμφαλῶδές ἐστι κατὰ τὸ ὀξύ, ϗ ἀπέχει ἔτι μικρῶν ὄντων οἷον αὐλός Ζγγ2. 752 b3 (A ad h l).

ἄυλος δύναμίς τις ἐν ὕλῃ Γα5. 322 a28.

Αὖλος ὁ Πευκέστιος θ78. 836 a5.

αὐλοτρῦπαι πιθ23. 919 b7.

αὐλών. ζέφυρος οὐκ ἀπὸ ὀρέων πνεῖ, ἀλλὰ ῥᾳδίως ὥσπερ δι' αὐλῶνος ῥέων πκϛ52. 946 a27. — αὐλών usurpatur ad significandam tracheam (cf αὐλός 2). δεῖ γὰρ εἶναί τινα κοινὸν αὐλῶνα, δι' οὗ μερίζεται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ἀρτηρίας εἰς τὰς σύριγγας Ζμγ3. 664 a27. ἀνοπνοὴ παρὰ τὸν αὐλῶνα τὸν περὶ τὸν γαργαρεῶνα αν7. 474 a19. cf 21. 480 b6.

αὐλωπίας, piscis. τίκτει τοῦ θέρους, καλοῦσί τινες αὐτὸν ϗ ἀνθίαν Ζιζ17. 570 b19. ('definire genus nondum cuiquam contigit' C S II 471 St AZi I 125 n 3, scomber alalonga, non labrus anthias K 762 n 7 Cr.)

αὐξάνειν, αὔξειν. 1. trans. notio τοῦ αὐξάνεσθαι ex tribus his notis conficitur τὸ ὁτιοῦν μέρος μεῖζον γίγνεσθαι τοῦ αὐξανομένου μεγέθους ϗ προσιόντος τινὸς ϗ σωζομένου τοῦ αὐξανομένου ϗ ὑπομένοντος Γα5. 321 a19-22. τὸ αὐξανόμενον πῶς μεταβάλλει κατὰ τὸν τόπον Γα5. 320 a20. πρόσθεσίς τις ἡ αὔξησις, ὥσθ' ἅμα τό τ' αὐξανόμενον ϗ τὸ αὖξον Φη2. 245 a28, 12. ἐνδέχεται αὐξάνεσθαι οὐ μόνον εἰσιόντος τινὸς ἀλλὰ ϗ ἀλλοιώσει Φδ7. 214 b2. ἀνάγκη τὸ αὐξανόμενον λαμβάνειν τροφήν Ζμβ3. 650 a3. αὐξάνειν, dist τρέφειν Γα5. 322 a21-24. ἔστι μὲν ὡς τὸ ὅμοιον ὁμοίῳ αὐξάνεται, ἔστι δ' ὡς ἀνομοίῳ Γα5. 322 a3. Φθ7. 260 a30. Οα3. 270 a23. ἄτοπον τὸ ἐξ ἀνάγκης τὸ ἀλλοιωτικὸν αὐξητὸν εἶναι Φθ5. 257 a24. τὸ ἀλλοιοῦν ϗ ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἐν τῷ αὐξανομένῳ ϗ τῷ ἀλλοιουμένῳ Γα5. 321 b7. ὅταν γένηται, αὔξει ἤδη αὐτὸ ἑαυτό Ζγβ1. 735 a14. ἡ γονὴ ἡ αὔξουσα ἕκαστον τῶν μορίων, αὔξειν τὸ ᾠόν Ζγδ3. 767 b18, 19. γ1. 751 a6. αὐξάνειν, αὐξάνεσθαι ἀνὰ λόγον, syn διαμένειν τὴν μορφήν Ζγδ3. 768 b31. Γα5. 321 b29. Πε3. 1302 b35. — ἡ σελήνη αὔξεται, σελήνη αὐξανομένη ϗ φθίνουσα Αδ2. 90 a3. Οβ11. 291 b19. ἐπὶ τῶν αὐξανομένων ϗ καθαιρουμένων γραμμῶν Φζ6. 237 b9. τῆς χώρας αὐξομένης Πδ4. 1291 a20. αὐξανομένων τῶν πόλεων, τῶν οὐσιῶν Πδ13. 1297 b22. ε3. 1303 a12. αὐξῆσαι τὴν δημοκρατίαν, τὸ μέσον Πζ4. 1319 b22. ε8. 1308 b30. τῆς ῥητορικῆς ηὐξημένης Πε5. 1305 a12. μὴ αὐξάνειν λίαν μηθένα παρὰ τὴν συμμετρίαν Πε8. 1308 b21. αὐξηθῆναι, coni εὐδοκιμῆσαι Πε4. 1304 a19. cf Ρβ5. 1382 b19. — rhetorice περὶ τοῦ αὔξειν ϗ μειοῦν Ρβ26. αὐξῆσαι ἢ μειῶσαι Ργ14. 1415 b37. αὐξάνεσθαι, opp ἐπισυστέλλεσθαι Ργ2. 1404 b17. αὔξειν, opp ταπεινοῦν ρ4. 1426 a19. (18. 1432 a34. 34. 1439 b5.) cf ηεη1. 1244 a6. opp ἀσθενῆ ϗ μικρὰ ποιεῖν ρ34. 1439 b9. ἀθάνατόν μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι f 625. 1583 b22. — logice αὐξάνειν τὴν πρότασιν, τὴν ἀπόδειξιν, τὸν συλλογισμόν, i e μέσον ἐμβάλλειν (cf καταπυκνοῦν) Αγ14. 79 a30 Wz. 25. 86 b13, 17, 18. — 2. intr ἡ σελήνη αὐξάνει Αγ13. 78 b6. ὅταν ἐξέλθῃ ϗ αὐξήσῃ Ζι42. 629 a21. εἰσὶ ζῷα ἃ αὐξάνουσιν ἐκ τῆς γῆς sim φτα1. 816 a21. 4. 820 a5. 5. 820 a28. β1. 822 a39, b10. 6. 826 b1, 827 a3. — αὐξητός. τοῦ αὐξητοῦ ἐντελέχεια αὔξησις Φγ1. 201 a13. τὸ σπέρμα τῶν αὐξανομένων ταχύ ἐστι ϗ τῶν αὐξητῶν Ζιχ5. 636 b34, 35. — formae praesentis αὐξάνειν, αὐξάνεσθαι et αὔξειν, αὔξεσθαι promiscue exhibentur, adeo ut etiam coniungantur τὸ μὲν αὔξει, τὸ δ' αὐξάνεται Φη5. 250 a30, τὸ αὖξον ϗ τὸ αὐξανόμενον Φη5. 250 a29. 2. 245 a12. in libris physicis ubi Bk αὐξάνειν scripsit, saepe αὔξειν in v l invenitur, ubi αὔξειν exhibet, fere ubivis aliquot codd αὐξάνειν habent; in libris de naturali historia et de republica αὔξειν aliquoties exhibetur sine v l veluti Ζγβ1. 735 a14. γ1. 751 a6. δ3. 767 b18, 19, 768 b31. Πδ4. 1291 a20. Ρβ26. 1403 a17 al.

αὔξη. ϗ ἐπὶ τὴν αὔξην δοκεῖ εἰς ἄπειρον ἰέναι ϗ ἐπὶ τὴν καθαίρεσιν Φγ6. 206 b28, 32. τὸ ἄπειρον ἐπὶ τὴν αὔξην ἀδιεξίτητον Φγ7. 207 b29. μὴ σώζεσθαι εἰς αὔξην τὰ ἔκγονα Ζιη2. 582 b21. καταμήνια λευκὰ κωλύει τὴν αὔξην Ζιη1. 581 b4. τὸ μὲν εἰς ὑγίειαν ἔρχεται, τὸ δ' εἰς αὔξην Οδ3. 310 b29. αὔξη τε ϗ ἀκμὴ ϗ φθίσις ψα5. 411 a30. ἡ ἐξ ἀμφοῖν αὔξη πιζ1. 916 a11. — αὔξη ϗ φθίσις Φε4. 228 b21. Γα4. 319 b32. — exceptis tribus locis Φγ6. 206 b28, 32. Ζιη2. 582 b21 ubique in v l exhibetur αὔξησις; Φε4. 228 b21 et Γα4. 319 b32 scribendum videtur αὔξησις.

αὔξημα. σύντηγμα λέγω τὸ ἀποκριθὲν ἐκ τοῦ αὐξήματος ὑπὸ τῆς παρὰ φύσιν ἀναλύσεως Ζγα18. 724 b27.

αὔξησις, def ἡ κατὰ τὸ ποσὸν (τὸ μέγεθος) μεταβολή, opp φθίσις Μλ2. 1069 b11. ν1. 1088 a31. Φδ4. 211 a15. ε2. 226 a31. η2. 243 a9. Γα5. 320 a14. opp μείωσις Κ14. 15 a13. ἡ αὔξησίς ἐστι τοῦ ἐνυπάρχοντος μεγέθους ἐπίδοσις, ἡ δὲ φθίσις μείωσις Γα5. 320 b30. notio τῆς αὐξήσεως exponitur Γα5, dist a tribus reliquis τῆς μεταβολῆς generibus, κατ' οὐσίαν, κατὰ τὸ ποιόν, κατὰ τὸ ποσόν ψα3. 406 a13. Κ14. 15 a13. Μη2. 1042 a36. λ2. 1069 b12. ν1. 1088 a32. Φε2. 226 a23-25. η2. 243 a9. Γα5. 320 a14. 2. 317 a27. τοῦ αὐξητοῦ ϗ τοῦ ἀντικειμένου φθιτοῦ ἐντελέχεια αὔξησις ϗ φθίσις Φγ1. 201 a13. κατ' Ἐμπεδοκλέα οὐκ ἂν εἴη αὔξησις ἀλλ' ἢ κατὰ πρόσθεσιν Γβ6. 333 a35. αὔξησις et τροφή quomodo differant Γα5. 322 a1, 23, 25. πρόσθεσίς τις ἡ αὔξησις, ὥσθ' ἅμα τό τ' αὐξανόμενον ϗ τὸ αὖξον Φη2. 245 a27. ἀδύνατον αὔξησιν εἶναι ἀλλοιώσεως μὴ προϋπαρχούσης Φθ7. 260 a29 (sed cf Κ14. 15 a31). αὐξήσεως τὸ πέρας τοῦ κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν τελείου μεγέθους ⟨λῆψις⟩ Φζ10. 241 a33. δεῖ τὸ κέρας τὴν φύσιν ἔχειν τῆς αὐξήσεως ὁμαλὴν ϗ λείαν ακ802 a20. τελειούμενα μὲν τοιαῦτ' ἐστίν, ἐν δὲ τῇ αὐξήσει διαφέρει Ζιβ1. 500 b34. ἀλλοίωσις, αὔξησις, γένεσις οὐκ εἰσὶν ὁμαλεῖς, φορὰ δ' ἐστίν Φδ14. 223 b20. — ἄπειρόν ἐστι μέγεθος οὔτε τῇ καθαιρέσει οὔτε τῇ νοητικῇ αὐξήσει Φγ8. 208 a22. σελήνης ἐν αὐξήσει οὔσης ἢ φθίσει πιε11. 912 b24. αὔξησις ϗ φθίσις τῶν σκιῶν πιε5. 911 a15. — αὔξησις τοῦ σώματος, τοῦ κυήματος, τῶν ἐμβρύων, τῶν ᾠῶν, τῶν μορίων Ζγδ4. 771 a28. 6. 775 b20, 15. γ1. 752 a24. 2. 753 b12. ἡ εἰς τὸ σῶμα αὔξησις Ζγγ1. 749 b27. λαμβάνει τι αὔξησιν, τὴν αὔξησιν, τὴν πρώτην αὔξησιν ϗ τροφήν, τὴν αὔξησιν ταχεῖαν, ἐπίδηλον Ηθ11. 1160 a4. Πη10. 1329 b29. Ζγβ1. 733 b3. 6. 743 b19, 744 b30. γ1. 749 a26. 2. 752 a28, b18, 753 b29. α8. 718 b8. Ζιε10. 543 a21. 15. 547 b29. ἔχει τι αὔξησιν, αὔξησιν ταχεῖαν, πολλὴν Ζιβ1. 500 b22. ε15. 547 b33. Ηγ15. 1119 b4. τὴν αὔξησιν τὰ τέκνα τῶν δελφίνων ποιεῖται ταχεῖαν Ζιζ12. 566 b18. ἡ αὔξησις τῷ κυήματι γίγνεται Ζγβ4. 740 b9. ἡ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς δύναμις ποιεῖ τὴν αὔξησιν Ζγβ4. 740 b31. — rhetorice ἡ αὔξησις ἐπιτηδειοτάτη τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις, τοῖς ἐπαίνοις Ρα9. 1368 a27, 23. πράξεων ϗ λόγων ἐνδόξων αὔξησις ρ4. 1425 b37. αὔξησις, αὐξήσεις, opp ταπείνωσις, ταπεινώσεις ρ4. 1425 b39, 1426 b18. 3. 1425 a27. 7. 1428 a2. αὔξησις διὰ τίνων γίγνεται ρ4. 1426 a19-b20.

αὐξητικός. ἐν τῷ αὐξανομένῳ ϗ ὄντι ἐντελεχείᾳ σαρκὶ τὸ ἐνὸν αὐξητικόν Γα5. 322 a12. αὐξητικὸν σαρκός Γα5. 322 a27. τῆς τροφῆς τὸ μὲν θρεπτικὸν τὸ δ' αὐξητικόν Ζγβ6. 744 b34. ἡ ἐπίκτητος τροφὴ ϗ ἡ αὐξητική Ζγβ6. 745 a3. θρεπτικὴ ϗ αὐξητικὴ ζωή Ηα6. 1098 a1. αὐξητικὴ ψυχή, dist θρεπτική, αἰσθητική ζ4. 469 a26. αὐξητικὸν τὸ θερμόν Ζγε8. 789 a8. — rhetorice χρηστέον τῶν αὐξητικῶν πολλοῖς Ρα9. 1368 a10.

αὔξιμον (v l αἴσιμον) ὕδωρ (Emp 357, 363) αν7. 473 b23, 474 a2.

αὐξίς. Βυζάντιοι τοὺς τῶν θύννων νέους αὐξίδας καλοῦσι διὰ τὸ ἐν ὀλίγαις αὐξάνεσθαι ἡμέραις Ζιζ17. 571 a17. (foetus thynni vulgaris C S St K Cr AZι I 129 n 25.)

αὖος. δένδρα αὖα, opp χλωρά πιβ3. 906 b8. σώματα αὖα, opp διερά πα9. 860 a28. τὸν ὄφιν αὖον εὐθὺς γενέσθαι θ151. 845 b31.

αὐότης. οὐχ αὐότης ἐστὶν ἡ πολιότης Ζιγ11. 518 a11.

ἄυπνος ἄνθρωπός τις ϗ μόνῳ τῷ ἡλιοειδεῖ τρεφόμενος ἀέρι f 37. 1481 a1.

αὔρα. αὔρας καλοῦμεν τὰς ἐξ ὑγροῦ φερομένας ἐκπνοάς κ4. 394 b13. cf πκγ16. 933 a35, 38. κς30. 943 b11,14. αὖραι πνέουσιν πκς54. 946 b3, 14.

αὔριον Ρβ6. 1385 a13.

Αὔσονες (Ὀπικοί) Πη10. 1329 b20.

αὐστηρός, opp γλυκύς αι4. 441 a15. αὐστηρὸς οἶνος, opp γλυκύς τβ3. 111 a5. πκγ26. 934 a34. ὁ αὐστηρὸς χυμὸς μεταξὺ τοῦ γλυκέος ϗ τοῦ πικροῦ ψβ10. 422 b13. αι4. 442 a18. ὀσμὴ αὐστηρά ψβ9. 421 a30. αι5. 443 b10. — αὐστηρός, opp εὐτράπελος ηεη5. 1240 a2.

Αὐταριᾶται ἐν Ἰλλυριοῖς θ138. 844 b10.

αὐτάρκεια Ηα5. 1097 b7. αὐτάρκεια τέλος ϗ βέλτιστον Πα2. 1253 a1. αὐτάρκεια ζωῆς Ρα5. 1360 b15. Πγ1. 1275 b21. ζῷα ἐν αὐτοῖς ἔχοντα τὴν τῆς τροφῆς αὐτάρκειαν Ζγδ8. 776 b8. αὐτάρκεια κτήσεως Πα8. 1256 b32. ἀναπλήρωσις τῆς κατὰ φύσιν αὐταρκείας Πα9. 1257 a30. πόλις πάσης ἔχουσα μέρος τῆς αὐταρκείας Πα2. 1252 b29. κοινωνοὶ βίου πρὸς τὸ εἶναι αὐτάρκειαν Ηε10. 1134 a27. μηδὲν δεόμενος δι' αὐτάρκειαν Πα2. 1253 a28. περὶ αὐταρκείας ϗ φιλίας Ηι9. ηεη12. ημβ15. ἡ αὐτάρκεια περὶ τὴν θεωρητικὴν μάλιστ' ἂν εἴη Ηκ7. 1177 a27.

αὐταρκεῖν ci Fr pro αὐτάρκη ηεη10. 1242 a8.

αὐτάρκης. τὸ αὔταρκες def Ηα5. 1097 b14. Πη5. 1326 b30. Ρα7. 1364 a8. αἱρετώτερον τὸ αὐταρκέστερον Πβ2. 1261 b14. τὸ τέλειον ἀγαθὸν αὔταρκες Ηα5. 1097 b8. Ρα6. 1362 a27. ζωὴ τελεία ϗ αὐτάρκης, ἀρίστη ϗ αὐταρκεστάτη Πγ9. 1280 b34, 1281 a1. Οα9. 279 a21. τὸ πρῶτον ϗ ἀίδιον ϗ αὐταρκέστατον Μν4. 1091 b16, 18, 19. τὰ τιμιώτερα ζῷα ϗ αὐταρκέστερα τὴν φύσιν ἐστίν Ζγα1. 732 a17. αὐτάρκης, syn εὐδαίμων, μακάριος Ηι9. 1169 b5, 3, 4. ηεη12. 1244 b3, 6, 4. ὁ σοφὸς αὐταρκέστατος Ηκ7. 1177 b1. οἰκία αὐταρκέστερον ἑνός, πόλις δ' οἰκίας Πβ2. 1261 b11. cf α2. 1253 a26. δ4. 1291 a14. τὸ δοῦλον οὐκ αὔταρκες Πδ4. 1291 a10. ἐλλείπων πρὸς τὸ αὐτάρκης εἶναι Πα8. 1256 b4. οὐκ ἔστι βασιλεὺς ὁ μὴ αὐτάρκης Ηθ12. 1160 b4. ὁ αὐτάρκης πότερον δεήσεται φίλων Ηι9. ηεη12. ημβ15. — αἱ ἀκριβεῖς ϗ αὐτάρκεις τῶν ἐπιστημῶν Ηγ5. 1112 b1. — αὔταρκες (i e ἱκανόν) πρὸς τὸ ἀνασκευάσαι, γνωρίσαι τα5. 102 a16. ζ13. 150 b23. ὅταν τὸ πνεῦμα σείειν μὴ ᾖ αὔταρκες κ4. 396 a13. — αὐτάρκως ἔχειν, syn εὖ διακεῖσθαι Ρα6. 1362 a27.

αὐτίκα δ' Ἡσίοδός φησι ξ1. 975 a11.

αὐτίτης. ὅσῳ αὐτίτης ϗ μονώτης εἰμί, φιλομυθότερος γέγονα f 618. 1582 b14.

αὐτοαγαθόν (cf αὐτός 1b) Μβ2. 996 a28.

αὐτοάδης (adhibetur ad explicandum nomen αὐθάδης) ημα29. 1192 b33.

αὐτοάνθρωπος (cf αὐτός 1b). τε7. 137 b6. ζ10. 148 a17. ΜΑ9. 991 a29, b19. ζ16. 1040 b33. μ5. 1079 b33. 7. 1081 a8, 11. 8. 1084 a14, 18. Ηα4. 1096 a35. f 183. 1509 b20.

αὐτογνώμων. αὐτογνώμονας κρίνειν, ἄρχειν, opp κατὰ γράμματα Πβ9. 1270 b29. 10. 1272 a39.

αὐτογραμμή (cf αὐτός 1b) Μζ11. 1036 b14.

αὐτοδιπλάσιον (cf αὐτός 1b) ΜΑ9. 990 b32.

αὐτοδόξα (cf αὐτός 1b) τθ11. 162 a30, 31.

αὐτοεῖδος (an αὐτὸ εἶδος?) Μμ10. 1087 a6 Bz.

αὐτοέκαστον (cf αὐτός 1b) τθ11. 162 a27, 31. Ηα4. 1096 a35.

αὐτοεπιστήμη (cf αὐτός 1b) Μθ8. 1050 b36.

αὐτοετὲς γεννᾶν, ὀχεύεσθαι Ζιζ4. 562 b12. ε14. 545 a24.

αὐτοζῷον (cf αὐτός 1 b) τε7. 137 b11.

αὐτόθεν. ἄλογον μὲν φαίνεται ϗ αὐτόθεν ἐπιστήσασιν, ȣ̓ μὴν ἀλλὰ ἔτι προιȣ̃σι μᾶλλον Φθ1. 251 a21.

αὐτόθι θ57. 834 b11. 89. 837 b12. πκγ5. 932 a10. κϛ58. 947 a20.

αὐτοΐππος (cf αὐτός 1 b) Μζ16. 1040 b33. μ8. 1084 a14.

αὐτόισος (cf αὐτός 1 b) f 182. 1509 a19.

αὐτοκάβδαλος. αὐτοκάβδαλα φαίνεται, ἐὰν μὴ ἔχῃ προοίμιον Ργ14. 1415 b38. — αὐτοκαβδάλως. μήτε περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως λέγειν μήτε περὶ εὐτελῶν σεμνῶς Ργ7. 1408 a12.

αὐτοκίνητος (i e αὐτὸ ἑαυτὸ κινȣ̃ν) Φθ5. 258 a2.

Αὐτοκλῆς εἰς Μιξιδημίδην Ρβ23. 1398 b26.

αὐτοκράτωρ. μόναρχοι αὐτοκράτορες Πδ10. 1295 a12. στρατηγὸς αὐτοκράτωρ Ρβ20. 1393 b10, 21. στρατηγία τις αὐτοκράτωρ (Bk², αὐτοκρατόρων Bk) ϗ ἀίδιος Πγ14. 1285 a8.

αὐτοματίζειν. τὰ μὲν φυτὰ ἐκ σπέρματος γίνεται, τὰ δ' ὥσπερ αὐτοματιζȣ́σης τῆς φύσεως Ζγα1. 715 b27.

αὐτόματος. 1. (dicendi usus.) usitatissimum γίγνεταί τι ἀπὸ ταὐτομάτȣ, coni ἀπὸ τύχης Ζιε1. 539 b7. Ζμα1. 640 a28, 641 b22. Φβ4-6 saepe. Μζ7. 1032 a29. 9. 1034 a10. Ρα1. 1354 a10 al. sed etiam dicitur γίγνεταί τι διὰ τὸ αὐτόματον, coni διὰ τύχην Φβ4. 195 b33. γίγνεσθαι τῷ αὐτομάτῳ, dist τέχνῃ, φύσει Μλ3. 1070 a7. γίγνεσθαι αὐτομάτως v infra p 124 b30. συμβαίνειν ἐκ ταὐτομάτȣ f 13. 1476 a30. γίγνεταί τι αὐτόματον, ὁ τρίπȣς αὐτόματος κατέπεσεν sim Ζμα1. 640 a31. Φβ6. 197 b15, 16. μβ1. 353 b28. Ζιη11. 587 b26 al. — forma fem et αὐτόματος usurpatur γένεσις αὐτόματος Ζγγ11. 762 a9, et αὐτομάτη: γένεσις αὐτομάτη ψβ4. 415 a28. σύστασις αὐτομάτη Ζγγ11. 761 b26. θρὶξ ἐξέρχεται αὐτομάτη Ζιη11. 587 b26. — 2. (opposita, synonyma, notio.) περὶ τύχης ϗ τȣ̃ αὐτομάτȣ Φβ4-6, cf τύχη. τὸ αὐτόματον ϗ κατὰ τὸ ὄνομα, ὅταν αὐτὸ μάτην γένηται Φβ6. 197 b29. τὰ ἀπὸ τύχης (ὡς ἔτυχε) ϗ ἀπὸ ταὐτομάτȣ, opp τὰ ἐξ ἀνάγκης, τὰ ἀίδια, τὰ ἀεί, τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Γβ6. 333 b6. Οα12. 283 a31, 32. β5. 287 b25. 8. 289 b21, 17. ἀπὸ ταὐτομάτȣ ϗ τῆς τύχης, opp ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ἐπίτηδες πο9. 1452 a5, 7. τῶν γιγνομένων τὰ μὲν φύσει γίγνεται, τὰ δὲ τέχνῃ, τὰ δὲ ἀπὸ ταὐτομάτȣ Μζ7. 1032 a13. λ3. 1070 a7. ἀπὸ ταὐτομάτȣ, opp ἀπὸ τέχνης Μζ7. 1033 b23. (αὐτόματον ἐρράγη τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν, opp ὑπ' ἰατρῶν διῃρέθη Ζγδ4. 773 a18. ἀρρωστήματα ἀνίατα, ἐὰν μὴ αὐτόματα καταστῇ Ζιθ24. 604 b9. αὐτομάτη ἐξῆλθεν ἡ θρίξ, opp ἐξεθηλάσθη Ζιη11. 587 b26. ὕδατα αὐτόματα ῥεῖ, opp τέχνης προσδεῖται μβ1. 353 b28. ὅσα ἔξω τέχνης κεῖται, τὸ αὐτόματον αὐτὸ δείξει ρ29. 1436 a12.) ὕστερον τὸ αὐτόματον ϗ ἡ τύχη ϗ νȣ̃ ϗ φύσεως Φβ6. 198 a10. Μκ8. 1065 b3. (ȣ̓δ' αὖ τῷ αὐτομάτῳ ϗ τῇ τύχῃ τοσȣ̃τον ἐπιτρέψαι πρᾶγμα — int τὸ καλῶς γίγνεσθαι τὰ γιγνόμενα — καλῶς εἶχεν ΜΑ3. 984 b14. f 13. 1476 a30. ἀπὸ ταὐτομάτȣ δρᾶν, syn εἰκῇ Ρα1. 1354 a10. τὰ ἀπὸ ταὐτομάτȣ συμβαίνοντα κατὰ τρόπον ȣ̓κ ἔστιν εὐβȣλίας ημβ3. 1199 a10. τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν τῆς ψυχῆς αἴτιον ταὐτόματον ϗ ἡ τύχη Πη1. 1323 b28.) τȣ́των τινὲς (ποιήσεις) γίγνονται ϗ ἀπὸ ταὐτομάτȣ ϗ ἀπὸ τύχης παραπλησίως ὥσπερ ἐν τοῖς ἀπὸ φύσεως γιγνομένοις Μζ7. 1032 a29. διὰ τί τὰ μὲν γίγνεται ϗ τέχνῃ ϗ ἀπὸ ταὐτομάτȣ. οἷον ὑγίεια, τὰ δ' ȣ̓́, οἷον οἰκία Μζ9. 1034 a10. Ζμα1. 640 a28, 31. Αδ11. 95 a4. — τὸ αὐτόματον, dist ἡ τύχη Φβ6. Bz ad Μκ8. 1065 a30. Wz ad Αγ30. 87 b19. — 3. (opera mechanicorum, quae per se moveri videntur.) τῶν θαυμάτων ταὐτόματα ΜΑ2. 983 a14 Bz. Ζγβ1. 734 b10, 13. 5. 741 b9. cf Ζκ7. 701 b2. cf ΑΖγ p 138 n 1. — 4. (γένεσις αὐτόματος φυτῶν ϗ ζῴων τινῶν.) συμβέβηκε ϗ ἐπὶ τῶν ζῴων ϗ ἐπὶ τῶν φυτῶν αὐτόματά τινα γίνεσθαι· τὰ αὐτομάτως γιγνόμενα ἐκ τίνων (ἐκ γῆς σηπομένης, δρόσȣ al), ἐν τίσι (ἐν βορβόρῳ, κόπρῳ, περιττώμασι, ξύλοις al) γίγνεται Ζιε1. 539 a18-25, b7. 19. 551 a2-9. ψβ4. 415 a28. opp ἀπὸ σπέρματος, ἀπὸ συγγενῶν γίγνεσθαι Ζιε1. 539 a18, 22. 15. 547 b19. τίνα τρόπον γίνεται τὰ ἀπὸ ταὐτομάτȣ γινόμενα Ζγγ11. 763 a24. Ζμα1. 640 a27-32. Μζ9. 1034 b4. cf πι65. 898 b5. τοῖς αὐτομάτως γινομένοις ἡ τῆς ὥρας αἰτία κίνησις ϗ θερμότης Ζγβ6. 743 a35. — τῶν ἀπὸ ταὐτομάτȣ γενομένων exempla: τῶν φυτῶν τῶν ἀπὸ ταὐτομάτȣ γινομένων σύστασις Ζγγ11. 762 b18. πάντα τὰ ὀστρακώδη γίνεται ϗ αὐτόματα, γίνονται ϗ οἱ πλεύμονες αὐτόματοι Ζιε15. 547 b18, 548 a11. cf Ζγγ11. 761 a18, b24, 762 a1, 9, 763 a24. τῶν ἐντόμων ἔνια γίνεται αὐτόματα Ζιε1. 539 a24. Ζγβ1. 732 b12. γ9. 758 a30, b7, 759 a7. ἀκρίδες τινὲς ἐγένοντο αὐτόματοι ἔγκυοι Ζικ6. 637 b18. αἱ καλȣ́μεναι ἕλμινθες ἐν τοῖς ζῴοις Ζιε19. 551 a8. ἐν μελίτταις πῶς ἐστὶ γένεσις αὐτόματος Ζγγ10. 759 a13, 30. τῶν ἰχθύων ἔνια Ζιζ15. 569 a25. 16. 570 a16. ε1. 539 b3. — συνίσταται κυήματα ὄρνισί τισι ϗ αὐτόματα, ἃ καλȣ̃σιν ὑπηνέμια ϗ ζεφύριά τινες Ζγγ1. 749 a35. ἄγονα τοῖς ὄρνισι ϗ τοῖς ἰχθύσι γίνεται τὰ ᾠὰ τὰ αὐτόματα, ἐὰν μὴ ἐπιρράνῃ τὸ ἄρρεν Ζγγ5. 756 a19. sed cf Ζιε1. 539 b3. — ἐκλέπεται τὰ τῶν σαύρων ᾠὰ αὐτόματα ἐν τῇ γῇ Ζιε33. 558 a16. τὰ ᾠὰ ἐκπέττεται ἐπῳαζόντων τῶν ὀρνίθων, ȣ̓ μὴν ἀλλὰ ϗ αὐτόματα ἐν τῇ γῇ, ἐν ἀγγείοις ἀλεεινοῖς Ζιζ2. 559 b1, 6. — αὐτομάτως πν2. 482 a20. αὐτομάτως γίνεσθαι Ζμα1. 640 a27. Ζγβ6. 743 a35. αὐτομάτως συνίστασθαι Ζγγ11. 761 b24.

Αὐτομέδων. ἐπίγραμμα ἐπὶ Αὐτομέδοντος f 596. 1576 b28.

αὐτόνομοι ὄντες πολῖται, opp βασιλευόμενοι Πε11. 1315 a6. αἱ αὐτόνομοι τῶν πόλεων ρ1. 1420 a22.

αὐτοπροαίρετος. κίνησιν αὐτοπροαίρετον ȣ̓κ ἔχει τὸ φυτόν φτα2. 817 b23.

αὐτόπτης μα13. 350 a17. Ζι29. 618 a18. 37. 620 b23. 41. 628 b8.

αὐτός. 1. ipse. *a.* τὰ μὲν πολιτείας ἀριστοκρατικῆς ἐστὶ τὰ δὲ πολιτείας αὐτῆς Πδ14. 1298 b11. τὸ μέν ἐστιν ἁπλȣ̃ν αὐτὸ ȣ̓κ ἔχον διαφορὰν τὸ εἶδος Ζια6. 490 b17. διαφερέτω μηδὲν αὐτὸ εἰπεῖν ἀγαθὸν ἢ φαινόμενον ἀγαθόν Μδ2. 1013 b27. συνέρχονται ϗ τȣ̃ ζῆν ἕνεκεν αὐτȣ̃ ϗ συνέχȣσι τὴν κοινωνίαν ϗ κατὰ τὸ ζῆν αὐτὸ μόνον Πγ6. 1278 b24. νέφη φερόμενα παρ' αὐτὴν τὴν γῆν μα12. 348 a24. σφέτερον αὐτῆς Πε10. 1295 a21. saepe cum pronomine reflexivo coniungitur αὐτοὶ ἑαυτοῖς, αὐτȣ́ς, πρὸς αὐτȣ́ς sim τα11. 104 b5, 34. Πδ14. 1298 a3, b3. ε1. 1302 a12. 6. 1305 b13. γ4. 1277 b6 al. ἀπρέπειαν τῆς πολιτείας αὐτὴν καθ' αὐτήν Πβ9. 1270 a13. αὐτὸ καθ' αὐτό Κ6. 5 b16. Φθ5. 257 a30 al. — *b.* addito pronomine αὐτός ideae Platonicae distinguuntur a rebus concretis, ποιȣ̃σι τὰς αὐτὰς τῷ εἴδει τοῖς φθαρτοῖς, προστιθέντες τοῖς αἰσθητοῖς τὸ ῥῆμα τὸ αὐτό Μζ16. 1040 b34. ηεα8. 1218 a11. αὐτὸ ζῷον τζ6. 143 b31. αὐτὸ τὸ ζῷον, τὸ ζῷον αὐτό ψα2. 404 b19 (sed cf Trdlbg). Μμ9. 1085 a26. αὐτό τι ζῷον Μη6. 1045 a16. αὐτὸ ἓν ϗ ὄν Μβ4. 1001 a22, 27. αὐτὸ μῆκος, αὐταὶ γραμμαί, αὐτὴ δυάς, τριάς τζ6. 143 b24, 31. Μβ2. 997 b14. Α9. 991 a5 Bz. μ6. 1080 a28. 7. 1081 a3, b31. αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, αὐτό τι ἀγαθόν ηεα8. 1217 b3, 1218 a10. αὐτὸ ἀγαθόν, αὐτὸ ἡδύ,

αὐτὸ τὸ ὑγιεινόν, αὐτὴ ἐπιθυμία, βούλησις, ὑγίεια, ἰατρικὴ τζ 8. 147 a8-10. Γβ9. 335 b22. Μβ2. 997 b29, 31. αὐτὸ ἄλφα, βῆτα Μμ10. 1087 a9. ipsum αὐτὸ ad significandam naturam idealem usurpatur, εἶναι δοξαστὸν ἀληθῶς αὐτό τθ11. 162 a28 Wz. αὐτὸ γὰρ ἕκαστος ἀριθμὸς μέχρι δεκάδος Μμ8. 1084 a15. ex αὐτο et nominibus composita nomina formantur ad significandas ideas, cf αὐτοάνθρωπος, αὐτογραμμή, αὐτοδιπλάσιον, αὐτοδόξα, αὐτοεῖδος, αὐτοέκαστον, αὐτοεπιστήμη, αὐτοζῷον, αὐτοΐππος, αὐτόισον, αὐτοσύμμετρον, αὐτοτρίγωνον, αὐτοϋγίεια. non firmiter coaluisse eiusmodi composita intelligitur, si comparaveris αὐτὸ ἕκαστος ἄνθρωπος Μμ8. 1084 a21, αὐτὸ γὰρ ἄνθρωπον Μβ2. 997 b8 cum iis locis (v s αὐτοάνθρωπος) ubi coniunctim scriptum est αὐτοάνθρωπος. — c. non raro αὐτός, αὐτό absolute ponitur, omisso eo nomine, cui distinguendo inserviat, vel quia illud ex contextu sententiarum intelligitur, vel praecipue quia universalis notio cogitanda est. τȣ̀ς τῇ ἀρχῇ ϗ αὐτȣ̃ (int τȣ̃ ἄρχοντος) φίλȣς ποιȣ̃νται συνάρχȣς Πγ16. 1287 b31. cf 6. 1279 a2. ἐναντίον τὸ ἄνισον τῷ ἴσῳ ϗ τὸ ἕτερον τῷ ταὐτῷ ϗ τὸ ἄλλο αὐτῷ Μν1. 1087 b30. ὁ φίλος ἕτερος αὐτός, ἄλλος αὐτός Ηι9. 1169 b7, 1170 b6. 4. 1166 a32. θ14. 1161 b28. ηεη12. 1245 a30 (Fr, ȣ̃τος codd Bk). ταὐτό πως αὐτὸ ϗ αὐτὸ πεπονθός Μδ29. 1024 b30. ἕκαστον μάλιστα αὐτὸ τῶν ἄλλων, καθ' ὃ ϗ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνώνυμον Μα1. 993 b24. ποιεῖν ὥσπερ ἐκ τῶν ἑκάστῳ ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἑκάστῳ ἀγαθά, ȣ̃τως ἐκ τῶν αὐτῷ γνωριμωτέρων τὰ τῇ φύσει γνώριμα αὐτῷ γνώριμα Μζ4. 1029 b7. ἐπεὶ τέλος τὸ γεννῆσαι οἷον αὐτό, εἴη ἂν ἡ πρώτη ψυχὴ γεννητικὴ οἷον αὐτό ψβ4. 416 b24. ἡ φύσις ἀρχὴ κινητικὴ ȣ̓κ ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἐν αὐτῷ ᾗ αὐτό Μθ8. 1049 b10. λ3. 1070 a8. Ογ2. 301 b18. ὅσοις μή ἐστιν ἐναντίον ἡ ἐξ αὐτȣ̃ τῇ εἰς αὐτὸ μεταβολῇ ἐναντία Φε5. 229 b12. 6. 230 a8. (cf Torstrik, Philol. 12, 525). φανερόν, δῆλον ἐξ αὐτῶν Κ7. 8 a38. τα5. 102 a11, b21 al. (inde Πη12. 1331 a21 αὐτὸ προκαλεῖται scribendum videtur pro αὐτὰ προκαλεῖται). eiusmodi exempla quominus ad eum usum pronominis αὐτός referamus, qui sub 2 describitur, maior illa vis impedit, quae aperte pronomini inest ac saepe per oppositionem significatur.

2. casus obliqui αὐτȣ̃, αὐτῷ etc significant 'eius, ei' etc. interdum per epanalepsin quandam hae formae pronominis pleonastice ponuntur, ὑπὲρ δὲ τῶν λοιπῶν, τȣ̃ τε ποτὲ ϗ τȣ̃ πȣ̃ ϗ τȣ̃ ἔχειν, διὰ τὸ προφανῆ εἶναι ȣ̓δὲν ὑπὲρ αὐτῶν ἄλλο λέγεται Κ9. 11 b11. cf similia μβ3. 359 b21. Ζιζ8. 564 a24. Ζμβ9. 655 b19. Ρα2. 1357 b25. Wz ad Κ10. 12 b29.

3. ὁ αὐτός, τὸ αὐτό 'idem'. — a. (identitatis notio.) τὸ μὲν ἄλλο ἀντικειμένως ϗ τὸ ταὐτό, διὸ πᾶν πρὸς ἅπαν ἢ ταὐτὸ ἢ ἄλλο Μι3. 1054 b15. ἐναντίον τὸ ἕτερον τῷ ταὐτῷ ϗ τὸ ἄλλο αὐτῷ Μν1. 1087 b30. ταὐτὸ ποσαχῶς λέγεται Μδ9. ι3. 1054 a32-b3. τα7. ε4. 133 b15 sqq. ταὐτὰ κατὰ συμβεβηκός Μδ9. 1017 b27. ζ11. 1037 b7. ταὐτό πως αὐτὸ ϗ αὐτὸ πεπονθός Μδ29. 1024 b30. ταὐτὰ λέγεται καθ' αὑτὰ ὥσπερ ϗ τὸ ἕν Μδ9. 1018 a5 (cf ταυτότης). ταὐτὰ ὧν μία ἡ ȣ̓σία Μδ15. 1021 a11. ἐπεὶ τὸ ἓν ϗ τὸ ὂν πολλαχῶς λέγεται, ἀκολȣθεῖν ἀνάγκη ϗ τὸ ταὐτὸν ϗ τὸ ἕτερον Μδ10. 1018 a37, b7 Bz. ταὐτὸν ἀριθμῷ, εἴδει, γένει τα7. η1. 151 b28-30, 152 b31. Φη1. 242 a33, b4. ψα5. 411 b20. Μθ8. 1049 b29. ι8. 1058 a18 Bz. Ζιβ1. 497 b12. ταὐτὸν ἁπλῶς ϗ κατὰ τὸν λόγον Φγ1. 201 a32. Μκ9. 1065 b26. ταὐτὸ λέγεται ȣ̃ μὴ διαφέρει διαφορᾷ Φδ14. 224 a6. τὸ αὐτὸ ἀδιάφορον εἴδει Φη4. 249 a20. τὸ αὐτὸ ϗ ἓν ἀριθμῷ ὂν Κ5. 4 a10. τὸ αὐτὸ ϗ ἀδιαίρετον ψγ2. 427 a6. ταὐτὸν ἀριθμῷ, εἴδει, κατὰ τὸν λόγον τὸν τῆς πρώτης ȣ̓σίας Μι3. 1054 a32-b3 Bz. τὸ αὐτὸ κυρίως Φγ3. 202 b20. ȣ̓ ταὐτὰ πάντα ὑπάρχει τοῖς ὁπωσȣ̃ν τοῖς αὐτοῖς Φγ3. 202 b15. οἱ αὐτοὶ ϗ ἀνάλογον Πδ4. 1292 a21. — πότερον ταὐτὸν ἢ ἕτερον τη1. περὶ αὐτȣ̃ τίνος ἐστὶν ἐπιστήμης θεωρεῖν Μγ2. 1003 b36. ȣ̓κ ἐνδέχεται τὸ αὐτὸ καθ' ἕνα ϗ τὸν αὐτὸν χρόνον εἶναι ϗ μὴ εἶναι Μκ5. 1061 b36. γ3. 1005 b19 sqq. — b. (constructio et formae.) ταὐτὸ ϗ μβ3. 357 a32. Ζιζ28. 578 a30. τὴν αὐτὴν ἣν ϗ πρότερον μβ3. 357 b23. ταὐτὸ c dat μβ8. 367 b4. 9. 370 a32. Πδ2. 1289 b6. 15. 1299 b5 al. τὸν αὐτὸν ϗ ἕνα κατοικεῖν τόπον Πγ9. 1280 b35. ταῦτα πάντ' ἐστὶ τὸ αὐτό μα4. 341 b4. β9. 370 a28. γ1. 371 b16. τὰ εἴδη καθόλȣ ταὐτά μδ3. 381 b5. τὸ ταὐτόν τι5. 167 a38 al. v supra. forma generis neutrius ταὐτόν saepe legitur non solum ante vocales τζ3. 140 b25, 141 a5. 4. 141 b24. 6. 144 b22. 7. 146 a31 al (sed ὑπὸ ταὐτὸ εἶδος 3. 140 b17, 22, ὑπὸ ταὐτὸ ὄντων 6. 144 b22), verum etiam ante consonantes τζ3. 140 b27, 29, 33. 5. 143 a19. 7. 146 a25, 26 al.

αὐτόσε. ὅταν ἀφέλκῃ ἐκεῖθεν αὐτόσε πῃ μν2. 452 b4.

αὐτοσύμμετρος (cf αὐτός 1b) f 182. 1509 a20.

αὐτοσχεδιάζειν περὶ τὰς κρίσεις ϗ τὰς ἀρχάς Πη4. 1326 b19.

αὐτοσχεδίασμα. ἐγέννησαν τὴν ποίησιν ἐκ τῶν αὐτοσχεδιασμάτων πο4. 1448 b23.

αὐτοσχεδιαστικὴ ἀπ' ἀρχῆς ἡ τραγῳδία ϗ ἡ κωμῳδία πο4. 1449 a9.

αὐτοσχέδιος τριήρης f 558. 1570 a30.

αὐτοτελὴς ὁρισμὸς πρὸς τὸ γνωρίζειν τί ἐστι τὸ λεγόμενον τα5. 102 b13. αἱ αὐτοτελεῖς ϗ αἱ αὐτῶν ἕνεκεν θεωρίαι, opp αἱ τῶν ἀποβαινόντων χάριν γιγνόμεναι Πη3. 1325 b20.

αὐτοτρίγωνον (cf αὐτός 1b) Γα2. 316 a12.

αὐτοϋγίεια (cf αὐτός 1b) f 182. 1509 a17.

αὐτȣργεῖν τι κ6. 398 a5. αὐτὸν Ξέρξην αὐτȣργεῖν ἅπαντα ϗ ἐπιτελεῖν κ6. 398 b4.

αὐτȣργός. οἱ ἀπὸ γεωργίας ϗ τῶν ἄλλων οἱ αὐτȣργοί Ρβ4. 1381 a24. cf α12. 1373 a8. — ȣ̓χ ὑπομένων αὐτȣργȣ̃ ϗ ἐπιπόνȣ ζωῆς κάματον κ6. 397 b22.

Αὐτοφραδάτης Πβ7. 1267 a32, 36.

αὐτοφυὴς πέτρα θ114. 841 a19. τὸ αὐτοφυὲς τȣ̃ ἐπικτήτȣ αἱρετώτερον Ρα7. 1365 a29.

αὐτόφυτος. βίοι ὅσοι αὐτόφυτον ἔχȣσι τὴν ἐργασίαν, opp οἱ δι' ἀλλαγῆς πορίζοντες τὴν τροφὴν Πα8. 1256 a40.

αὐτόχειρ. τȣ̀ς αὐτόχειρας ἑαυτῶν γινομένȣς ȣ̓κ ἐτίμων οἱ Θηβαῖοι f 460. 1553 b32.

αὐτόχθων. εὐγένεια ἔθνει τὸ αὐτόχθονας ἢ ἀρχαίȣς εἶναι Ρα5. 1360 b31. Λέλεξ αὐτόχθων τις f 433. 1549 b36. 503. 1560 a33.

αὔτως. ὣς δ' αὔτως (Emped v 358) αν7. 473 b24.

αὐχήν. 1. a. (αὐχὴν descr.) αὐχὴν refertur inter τὰ μέγιστα μέρη τȣ̃ σώματος Ζια8. 491 a27. αὐχὴν τὸ μεταξὺ προσώπȣ ϗ θώρακος, ϗ τȣ́τȣ τὸ μὲν πρόσθιον μέρος λάρυγξ, τὸ δ' ὀπίσθιον στόμαχος, τὸ ὀπίσθιον αὐχένος μόριον ἐπωμίς, μετὰ τὸν αὐχένα ἐν τοῖς προσθίοις στῆθος, κοινὸν μέρος αὐχένος ϗ στήθȣς σφαγή Ζια12. 493 a5, 12. 14. 493 b7. 15. 494 b1. ἐντὸς τȣ̃ αὐχένος ὁ οἰσοφάγος Ζια16. 495 a18. φλέβες ἐν τῷ αὐχένι Ζιγ2. 512 a21. 3. 512 b14, 20, 26, 513 a1, b28, 514 a4. οἱ τὰς ἐν τῷ αὐχένι φλέβας καταλαμβανόμενοι ἀναίσθητοι γίνονται υ2. 455 b7. νεῦρα πλεῖστα

περὶ τὸν αὐχένα Ζιγ5. 515 b22. στρέφειν τὸν αὐχένα υ3. 457 a19. τῶν ἀνθρώπων καλεῖται τὸ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς ϗ τοῦ αὐχένος πρόσωπον Ζμγ1. 662 b19. διὰ τί ὁ αὐχὴν πέφυκε τοῖς ἔχουσιν αὐχένα Ζμγ3. 664 a12. 10. 686 a18, 20. — b. (τῶν ζῴων τίνα ἔχει αὐχένα, τίνα οὐκ ἔχει.) αὐχένα ἔχει τὰ τετράποδα ϗ ζῳοτόκα Ζιβ1. 497 b14, τὰ τετράποδα ᾠοτόκα ἔναιμα Ζιβ10. 502 b30, οἱ ὄρνιθες Ζιβ12. 503 b30. τῶν ὀρνίθων ὁ αὐχὴν πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα τοῦ σώματος μόρια Ζμβ16. 659 b7. δ12. 692 b19, 693 a10, 18, 694 b26. Ζιβ17. 509 a10. Ζπ10. 710 a30. τὰ μὴ ἀναπνέοντα θύραθεν οὐκ ἔχει αὐχένα Ζμδ10. 686 a2. 11. 691 b26. γ3. 664 a20. ἥκιστα τῶν πλεύμονι ἀναπνεόντων ὁ ὄφις δόξειεν ἂν ἔχειν αὐχένα, ἀλλὰ τὸ ἀνάλογον τῷ αὐχένι Ζμδ11. 691 b29. αὐχένα οὐδεὶς ἔχει ἰχθύς Ζιβ13. 504 b17. Ζμγ3. 664 a20. ὅσα μὴ ἔχουσιν αὐχένα, οὐδ' οἰσοφάγον ἐπιδήλως ἔχουσιν Ζμγ3. 664 a22. — c. (physiognom) οἱ τὸν αὐχένα ὄπισθεν δασὺν ἔχοντες ἐλευθέριοι al φ6. 812 b23. 3. 807 b20, 808 b4. — 2. αὐχήν metaph, locus angustus, fauces. Ὠκεανὸς κατὰ στενοπόρους αὐχένας ἀνεστομωμένος κ3. 393 a22.

αὐχμᾶν. τῆς χώρας ἢ μετρίοις χρωμένης ὕδασιν ἢ ϗ μᾶλλον αὐχμώσης μβ4. 360 b11.

αὐχμηρός. ἔαρ, θέρος αὐχμηρὸν ϗ βόρειον, opp νότιον ϗ ἔπομβρον πα9. 860 a13. 10. 860 a35. αὐχμηρὸν τὸ γλισχρόν, opp λιπαρόν Ζγβ6. 743 b10, 12. Ζιγ17. 520 a28, 27. τυρὸς αὐχμηρότερος Ζιγ20. 522 a24. αὐχμηρότερος ὁ δεξιὸς νεφρός Ζια17. 497 a3. — αὐχμηρὸν ϗ ἀλαμπές, opp λαμπρὸν ἢ στίλβον χ3. 793 a11. αὐχμηρότερον τὸ χρῶμα τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος φ3. 807 b2. Νικήρατος κομῶν ϗ αὐχμηρός Ργ11. 1413 a9.

αὐχμός. περὶ αὐχμῶν μβ4. 360 b5 sqq. def ὅταν πλείων ἡ ἀναθυμίασις ἡ ξηρὰ γίγνηται τῆς ὑγρᾶς μβ8. 366 b8. opp ἔπομβρα, ὑγρά μβ4. 360 b5. opp ἐπομβρίαι μβ4. 360 b6. Ζιθ18. 601 a27, 31, 29, 30. opp ὑπερομβρίαι μβ7. 365 b9. ὅταν αὐχμοὶ ϗ ἐρυσίβη γένηται Ζιε22. 553 b20. σημαίνουσι γιγνόμενοι οἱ πλείους κομῆται αὐχμούς μα7. 344 b20. σκληρύνειν τὰ σώματα διὰ τὸν αὐχμόν πα9. 860 a17.

αὐχμώδης. ἔτη αὐχμώδη μβ4. 360 b5. Ζιθ19. 602 a13. θέρος βόρειον ϗ αὐχμῶδες πα11. 860 b8. 12. 860 b16.

ἀφαιρεῖν. αἷμα ἀφαιροῦντες βοηθοῦσι Ζιθ24. 604 b3. τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις οὔτ' ἀφελεῖν οὔτε προσθεῖναι ἔστιν Ηβ5. 1106 b10. προστιθεὶς ὑπερβαλῶ, ἀφαιρῶν ἐλλείψω Φθ10. 266 b3. λαβεῖν ἰσοβαρῆ σώματα, ἢ ἀφαιροῦντας ἢ προστιθέντας Οα6. 273 b25. μεταξὺ τούτων ἔσονται, ἑκατέρων ἀφαιροῦντες τὴν ὑπερβολήν Ρβ14. 1390 a30. ἀφαιρεῖν τοὺς ὑπερέχοντας τῶν σταχύων Πγ13. 1284 a29 ἀφελόντες (i e per compendium, brevius iusto) σημαίνομεν τι24. 180 a19. — med ἀφαιρεῖσθαι τὰ κτήματα τοῦ πλήθους Πγ10. 1281 a26. ἀφαιρεῖσθαι μηθὲν τῆς οὐσίας Πδ13. 1297 b8. ἀφαιρεῖσθαι ἀθρόας, ἐκ προσαγωγῆς Πε8. 1308 b15. τὸ τοῦ χρόνου μῆκος ἀφῄρηται τὴν ἀρχήν μα14. 351 b32. — pass δέρμα ἰσχυρὸν ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ σαρκώδους Ζιβ17. 508 b33. ἀφῃρῆσθαι, opp προσκεῖσθαι, ἀφαιρεθῇ, opp προστεθῇ Ηε7. 1132 b7, a33. 15. 1138 a18. ὃ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ποιεῖ τι μεῖζον μηδὲ ἔλαττον Μβ4. 1001 b8. ἀφαιρουμένων τῶν διαφορῶν, ἀφαιρεθεισῶν τῶν ἄλλων ἡδονῶν Γα1. 315 a13. ηεα5. 1215 b32. ἡμικύκλιον ἀφῄρηται ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος, τὰ ἀφαιρούμενα ὑπὸ τῶν ἐκ τοῦ κέντρου (i e sectores circuli) μγ5. 376 b21. Οβ8. 290 a3. — ἀφῄρηνται (exceptae sunt) αἱ ἐλευθεριώταται τῶν ἡδονῶν Ηγ13. 1118 b5. ὥρα οὐκ ἀφαιρεῖται οὐδεμία τεταγμένη τοῦ ὀχεύεσθαι ϗ ὀχεύειν Ζιζ22. 576 b23. — ἀφῄρηταί τι ἡ ἐλάττων κίνησις μιγνυμένη αι7. 447 a23. ὄνομα ἀφῃρημένον, opp ἐπεκτεταμένον πο21. 1458 a1. — **ἀφαιρετός.** διαφοραὶ ἀφαιρεταί, γενόμεναί γε Γα1. 315 a13. ὄργανον ἀφαιρετόν, opp σύμφυτον ηεη9. 1241 b23. — ἀφαιρεῖν de abstractione logica, opp προσθεῖναι Αγ5. 74 a37, 39. δ5. 91 b27. ἢ προστιθέντας ἢ ἀφαιροῦντας Μζ4. 1030 a33. χαλεπὸν ἀφελεῖν τοῦτο τῇ διανοίᾳ Μζ11. 1036 b3, cf b23. ἀφαιρουμένου μήκους ϗ πλάτους ϗ βάθους Μζ3. 1029 a16.

ἀφαίρεσις ατ972 a23. opp πρόσθεσις τγ3. 118 b17. opp ἐπίθεσις ζ5. 470 a11. ἡ τῶν στεφάνων ἀφαίρεσις f 108. 1495 b16. ἡ τοῦ περιττώματος ἀφαίρεσις ὠφέλιμος Ζγα18. 726 a22. ἡ βιαία ἑκάστου ἀφαίρεσις στέρησις λέγεται Μδ22. 1022 b31. γίγνεσθαι προσθέσει, ἀφαιρέσει, συνθέσει Φα7. 190 b7. τὸ τῆς φθίσεως αἴτιον ἀφαίρεσίς τις Φη2. 245 a29. ἄπειρον προσθέσει, ἀφαιρέσει Φγ6. 206 a15. ἀεὶ ἔχειν ἀφαίρεσιν Φα4. 187 b33. — ἀφαίρεσις 'abstractio logica'. τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως λεγόμενα ('eae notionis cuiusque partes, quae cogitatione separari possunt' Wz) Αγ18. 81 b3. τῶν ἐξ ἀφαιρέσεως οὐδενὸς ἡ φυσικὴ θεωρητική Ζμα1. 641 b11. τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, opp τὸ ἐκ προσθέσεως Μμ2. 1077 b10. ita praecipue res mathematicae significantur, τὰ μὲν ἐξ ἀφαιρέσεως λέγεσθαι τὰ μαθηματικά, τὰ δὲ φυσικὰ ἐκ προσθέσεως Ογ1. 299 a16. Μκ3. 1061 a29 (Bz ad ΜΑ2. 982 a27). ψα1. 403 b15. τὰ ἐν ἀφαιρέσει ὄντα, λεγόμενα ψγ4. 429 b18 (Trdlbg p 478). 7. 431 b12. 8. 432 a5. δι' ἀφαιρέσεως, ἐξ ἐμπειρίας Ηζ9. 1142 a18.

ἀφάκη πιαίνει τὰ πρόβατα Ζιθ10. 596 a25. (Vicia Cracca *L.*)

ἀφάλλεσθαι ἀπὸ τῶν λείων, τὸν ἀέρα ἀθροῦν ἀφάλλεσθαι ϗ σείεσθαι ψβ8. 420 a22, 26. τὰ πίπτοντα ἐπὶ τὴν γῆν ϗ ἀφαλλόμενα ὁμοίας γωνίας ποιεῖ πις4. 913 b6. 13. 915 b18, 35.

ἀφανής. ὁ ἀφανὴς πόλος Οβ2. 285 b21 (syn ὁ ἄδηλος ἡμῖν b15, opp ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς φαινόμενος b15, ὁ φανερός b21). κ4. 394 b31. τὸ ἀφανὲς τοῦ τμήματος μγ5. 377 a17, 8 (opp τὸ ὑπὲρ τοῦ ὁρίζοντος a4). κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀφανής ἐστιν ὁ ἱέραξ sim Ζιζ7. 563 b26. 37. 580 b22. ἐντὸς ἔχει τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν Ζιδ4. 528 a8. ἀφανῆ τῶν περιστερῶν τὰ ἴχνη f 149. 1503 b2. εἰς ἀφανῆ ὕλην μεταβάλλειν, opp εἰς αἰσθητήν Γα3. 318 b21. τὰ ἀφανῆ τῇ αἰσθήσει μα7. 344 a5. εὐγενείας ἀφανὲς τὸ κάλλος f 82. 1490 a12. ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανεροῖς μαρτυρίοις χρῆσθαι Ηβ2. 1104 a13. ημα5. 1185 b16. δεικνύναι τὰ φανερὰ διὰ τῶν ἀφανῶν Φβ1. 193 a5. δόξαι ἀφανεῖς, syn ἀποκεκρυμμέναι, opp φανεραί τι12. 173 a5. ζημίαι μικραὶ ἢ ἀφανεῖς Ρα12. 1372 a37. — **ἀφανῶς.** οὐ ταὐτὰ φανερῶς ἐπαινοῦσι ϗ ἀφανῶς Ρβ23. 1399 a29. τὴν ἀορτὴν ἔνια μὲν ἀμυδρῶς ἔνια δ' ἀφανῶς ἔχει Ζμγ5. 668 a4.

ἀφανίζειν, de visu, τὸ τῆς ἡμέρας φέγγος ἀφανίζει τὴν ἀστραπήν μβ9. 370 a21. ἀστὴρ συνελθών τινι ϗ ἀφανίσας μα6. 343 b31. πηγαί, ποταμοί, θυμιάματα ἀφανίζονται μα14. 351 b1, 4. δ9. 387 a27. κομῆται ἄνευ δύσεως ἠφανίσθησαν μα6. 343 b15. ταχέως, ἅμα διανοουμένοις ἀφανίζεσθαι μβ2. 355 b13, 29. ἃ πολλαχοῦ ἀφανίσαι εὔπορον, τὰ ἐν μικροῖς τόποις ἀφανιζόμενα Ρα12. 1373 a31, 32. ὁ κόκκυξ φαίνεται ἐπ' ὀλίγον χρόνον τοῦ θέρους, τὸν δὲ χειμῶνα ἀφανίζεται sim Ζιζ7. 563 b19, 15. 12. 566 b21. ε9. 542 b24. f 273. 1527 a46. γίνονται ἐλάττους ϗ τέλος ἀφανίζονται Ζγβ7. 746 a2. cf γ11. 763 b11. δ4. 772 a16. Ζιγ16. 519 b32. ἀφανίζεται τὰ φλέβια εἰς τὸν σπλῆνα Ζιγ4. 514 b5, a34, 515 a1. — de auditu, ἀφανίζουσι φθόγγοι ἀλλήλους αι7. 447 a20. πιθ9. 918 a28. 16. 918 b33. — de odoratu, τὸ

ψυχρὸν τὰς ὀσμὰς ἀφανίζει αι5. 443 b15. — universe, ὁ καττίτερος ἐν τῇ μίξει σχεδὸν ἀφανίζεται Γα10. 328 b13. αἱ κινήσεις αἱ ἅμα ἀφανίζουσιν ἢ ἀσθενεῖς ποιοῦσιν ἀλλήλας Ργ17. 1418 a14. ἀφανίζει τὸν ἀληθινὸν ἔλεγχον τι17. 175 b2. λήσεται τὴν τῆς ῥητορικῆς φύσιν ἀφανίσας Ρα4. 1359 b14. τὸ τέλος ἡδὺ ὑπὸ τῶν κύκλῳ ἀφανίζεται Ηγ12. 1117 b2. ὁ ποιητὴς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον πο24. 1460 b2. οὐδ' ἐγένετο τὸ ναύσταθμον, ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν f 173. 1506 b44.

ἀφάνισις Ἡρακλέους ἐν Οἴτῃ πλ1. 953 a17.

ἀφανισμὸς τῶν μυῶν, syn ἀφανεῖς γίγνονται Ζιζ37. 580 b21, 22.

ἀφαρεύς. τοῦ θύννου τοῦ θήλεος ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον, ὃ καλοῦσιν ἀφαρέα Ζιε9. 543 a13. (quid significet Ar, non videtur definiri posse AZι I 466 n 33. K 645 n 11.)

ἀφαυαίνεσθαι πι46. 896 a14.

ἀφαυρόν τι ϗ μικρόν Ηα11. 1101 b2. ἀφαυρότατοι ἄνδρες (Hes ε 586) πδ25. 879 a29.

ἀφειδὴς τοῦ βίου Ηδ8. 1124 b8. — ἀφειδῶς ἑαυτῶν ἔχειν Πε11. 1315 a29.

ἀφελὴς περίοδος ἡ μονόκωλος, opp ἡ ἐν κώλοις περίοδος Ργ9. 1409 b16, 13.

ἀφέλκειν δεῖ ἑαυτοὺς εἰς τοὐναντίον Ηβ9. 1109 b5, cf μν2. 452 b4 (qui locus corruptus esse videtur).

ἀφελκοῦν. τὸ ἀφηλκωμένον ἕλκει πθ1. 889 b13.

ἀφέσιμος. τὴν βουλὴν (συνάγουσιν) ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος ᾖ f 395. 1543 b33.

ἄφεσις. ταχεῖαν ποιεῖται τὴν ἄφεσιν ϗ τὴν λῆψιν τῆς τροφῆς αν11. 476 b9. ἄφεσις τοῦ περιττώματος Ζμγ2. 663 a15. πρὸς τὴν ἄφεσιν τοῦ ὕδατος ἔχουσι (τὰ κητώδη) τὸν αὐλόν Ζμδ13. 697 a24. ἄφεσις τοῦ σπέρματος, τοῦ θόρου, τῶν ᾠῶν Ζγβ4. 739 a35. γ5. 756 a12. οἱ ποτάμιοι ἰχθύες ἄριστοι γίνονται μετὰ τὴν ἄφεσιν τοῦ κυήματος Ζιθ30. 608 a1. ἡ ἵππος ἡ θήλεια ὅταν ἤδη πλησίον ᾖ τῆς ἀφέσεως, ὀρθὴ στᾶσα προΐεται τὸ ἔκγονον Ζιζ22. 576 a25. — ἄφεσις i q ἀφεσμός Ζια40. 625 a20, b7, 17.

ἀφεσμός, examen apium, Ζια40. 624 a28, 31. 42. 629 a9.

ἀφέψειν. ἀφέψοντες τοῦ ὕδατος μέρος τι μβ3. 359 a30, b3. ὥσπερ ἀφηψημένον τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ ἐστίν f 258. 1525 b12. θερμαινομένου (τοῦ ἁλμυροῦ ὕδατος) ἀφέψεται τὸ ἁλμυρόν πκγ18. 933 b15. εἰ ὁ οἶνος ἀφεψηθείη f 102. 1494 b11.

ἁφή 1. (cf ἅπτεσθαι 1.) ἁφή, dist σύμφυσις, τὸ ἐφεξῆς, μῖξις Φε3. 227 a17, 26. δ5. 213 a9. Μδ4. 1014 b22. κ12. 1069 a11. μ7. 1082 a20. λ3. 1070 a10. περὶ ἁφῆς Γα6. 322 b29-323 a34. τὸ ἄνευ φθορᾶς ὁτὲ μὲν ὂν ὁτὲ δὲ μὴ ὄν, οἷον αἱ ἁφαί Οα11. 280 b27. ὀδόντες παρακλίνοντες τὴν ἁφὴν τὴν ἀλλήλων Ζγβ6. 745 a26. γίγνεσθαι τὴν ἁφὴν τῆς ἀκοῆς ἀνομοίαν ακ803 b8. τῆς φωνῆς τὸ λιγυρὸν οὐκ ἔστιν ἐν ταῖς τῶν φθόγγων ἁφαῖς ακ804 a27 (videntur opponi φωναὶ πυκναί, ὅσαις μηθεὶς ἀλλότριος ἦχος παρακολουθεῖ a22, 24). — commissura. οὔτε κατὰ τὰς ἁφὰς ἐνδέχεται διιέναι διὰ τῶν διαφανῶν, οὔτε διὰ τῶν πόρων Γα8. 326 b12. διακρίνεσθαι κατὰ τὰς ἁφάς Γα9. 327 a12. — 2. ἁφή i q ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις. περὶ ἁφῆς ψβ11. ὅσα περὶ τὰ ὑπὸ τὴν ἁφήν πλε. ἡ ἁφὴ τοῦ ἁπτοῦ ϗ ἀνάπτου ψβ11. 424 a12. Γβ2. 329 b8. ἁφὴ ἀναγκαιοτάτη, πρώτη αἴσθησις, μόνη πᾶσι ζῴοις ὑπάρχει ψβ2. 413 b5, 414 a4. 3. 414 b3. γ12. 434 a29, b24. 13. 435 b4, 17, 19. υ2. 455 a27. Ζια3. 489 a18. δ8. 535 a4. Ζμβ8. 653 b24. Ηγ13. 1118 b1. (non multum differt, quod dicitur ἡ ἁφὴ ϗ γεῦσις ἀκολουθεῖν πᾶσι τοῖς ζῴοις ἐξ ἀνάγκης αι1. 436 b13. υ2. 455 a7, etenim τὸ γευστικὸν εἶδός τι ἁφῆς ἐστίν αι2. 439 a1. ψβ9. 421 a19. γ12. 434 b18. Ζμβ17. 660 a21. ἡ ἁφὴ τῆς τροφῆς αἴσθησις ψβ3. 414 b7). ἄνευ ἁφῆς οὐδεμίαν οἷόν τε ἄλλην αἴσθησιν ὑπάρχειν, αἱ δ' ἄλλαι ταύτης ἀχώριστοι ψγ13. 435 b2, a13. β3. 415 a4. υ2. 455 a23. πάντων ἡ ἁφὴ τῶν ἁπτῶν ἐστὶν ὥσπερ μεσότης ψγ13. 435 a21. αἱ κατὰ τὴν ἁφὴν διαφοραί τίνες Γβ2. 329 b18. μδ8. 9. 10. 388 a12. 4. 382 a19. ἡ ἁφὴ ἐν ὁμοιομερεῖ μὲν ἥκιστα δ' ἁπλῷ τῶν αἰσθητηρίων ἐγγίνεται Ζμβ1. 647 a15. Ζια4. 489 a24. cf Ζγβ6. 743 b37. πότερον ἡ σάρξ ἐστι τὸ τῆς ἁφῆς αἰσθητήριον Ζμβ8. 643 b24-27. ψβ11. 423 b23-26, a16. ἡ ἁφὴ φανερῶς ἠρτημένη πρὸς τὴν καρδίαν ἐστίν Ζμβ10. 656 a29. ζ3. 469 a12. αι2. 439 a2. φαίνεσθαι κατὰ τὴν ἁφήν, κατὰ τὴν ὄψιν Ζια16. 494 b33. Μγ6. 1011 a33. διαφέρει ἡ ὄψις ἁφῆς καθαριότητι Ηκ5. 1176 a1. πρὸς τὸ φρονεῖν ὥσπερ οὐδὲν εἶναι δοκεῖ τὸ κοινωνεῖν ἁφῆς ϗ γεύσεως Ζγα23. 731 b1. ἔχει ἀκριβεστάτην (τῶν ἄλλων ζῴων) ἄνθρωπος τῶν αἰσθήσεων τὴν ἁφήν, δευτέραν δὲ τὴν γεῦσιν· ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις λείπεται πολλῶν Ζια15. 494 b16. Ζμβ16. 660 a13. ψβ9. 421 a20sqq. αι4. 441 a2. — αἱ δι' ἁφῆς ϗ γεύσεως ἡδοναὶ ϗ λῦπαι Ηγ13. 1118 a26. η8. 1150 a9. 6. 1148 a9. γίγνεσθαι ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τὴν ἡδονὴν τῇ ἁφῇ Ζγα 20. 728 a32.

ἀφηγεῖσθαι. ὁ ἀφηγησάμενος τῆς Μιλησίων ἀποικίας f 471. 1555 b33. τῶν ἀγρίων ὄνων ἕνα ἀφηγεῖσθαι τῆς ἀγέλης θ10. 831 a22.

ἄφθαρτος. τὸ ἄφθαρτον ποσαχῶς λέγεται Οα11. 280 b25-281 a1. τὸ κυριώτατα λεγόμενον ἄφθαρτον τῷ μὴ δύνασθαι φθαρῆναι ἂν μηδ' ὁτὲ μὲν εἶναι ὁτὲ δὲ μή Οα11. 281 a3. ἅπαν τὸ ἀεὶ ὂν ἁπλῶς ἄφθαρτον Οα12. 281 b25, 282 a29. τό τε ἀγένητον ἄφθαρτον ϗ τὸ ἄφθαρτον ἀγένητον Οα12. 282 a31. ἄφθαρτον, coni ἀγένητον Φα9. 191 a28. γ4. 203 b8. Ζμα5. 644 b23. (ἀναύξητον ϗ ἄφθαρτον Οα3. 270 a26. cf ἄφθιτος.) οὐσίαι ἄφθαρτοι Μζ16. 1040 b31. Ζμα5. 644 b23. ἕτερον τῷ γένει τὸ φθαρτὸν ϗ τὸ ἄφθαρτον Μι10. 1058 b29. πρότερον ϗ φύσει ϗ λόγῳ ϗ χρόνῳ τοῦ φθαρτοῦ τὸ ἄφθαρτον Φθ9. 265 a23. τὸ ἄφθαρτον ἐν τοῖς καθόλου ἐστίν Αγ24. 85 b18. ἄφθαρτον ϗ ἀγένητον ἡ ὕλη Φα9. 191 a28. ἀγένητος ϗ ἄφθαρτος ὁ κόσμος f 17. 1477 a9. τὸ ἄπειρον ἀγένητον ϗ ἄφθαρτον ὡς ἀρχή τις οὖσα Φγ4. 203 b8. — οὔτε τὰ μέγιστα ἀφθαρτότερα οὔτε τὰ μικρὰ μκ4. 466 a1.

ἄφθιτος. ἀναύξητον ϗ ἄφθιτον (ἄφθαρτον Bk, ἄφθιτον cod H Prantl) Οα3. 270 a26.

ἀφθονία τροφῆς Ζιζ22. 575 b33 (coni εὐβοσία). ι1. 608 b30. εὐετηρία ϗ ἀφθονία τροφῶν f 108. 1495 b20. ναυτῶν, ναμάτων Πη6. 1327 b12. 11. 1330 b16. σχολάζειν ἐν ἀφθονίᾳ τῶν τοιούτων ἀγαθῶν Πη15. 1334 a33.

ἄφθονος τροφή, opp σπανία Ζιθ28. 606 a26. ἄφθονον, opp σπανιώτερον Ρα7. 1364 a24. ὕδατος πλῆθος ἄφθονον μβ4. 360 b11. θ56. 834 b7. ὑποδοχαὶ ὀμβρίοις ὕδασιν ἄφθονοι ϗ μεγάλαι Πη11. 1330 b6. — ἀφθόνως διδόναι ἑταίραις Πε11. 1314 b4. πᾶσιν ἀφθόνως μεταδοῦναι τῶν τιμίων κ1. 391 a17.

Ἀφιδνεύς. Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς f 575. 1572 b27.

ἀφιδροῦν πβ22. 868 a37 (syn ἰδίειν πλζ1. 965 b22).

ἀφίδρωσις. χρῆσθαι ταῖς ἀφιδρώσεσιν πβ8. 867 a13.

ἀφιέναι. τὸ φερόμενον ἢ τὸ ἀφεθέν Φδ8. 216 a20. Οβ13. 294 a14, 16. μδ10. 388 b23. ἀφεῖναι τὸν καταπέλτην, λίθον, ἀσπίδα Ηγ2. 1111 a11. 7. 1114 a17. ε13. 1137 a21. ἀφιέναι φορτίον μα10. 347 a33. ὁ ἥλιος ἀφήσει τὸ πότιμον μβ3. 356 b30. ἡ ἀρτηρία δέχεται μόνον τὸ πνεῦμα ϗ ἀφίησιν Ζια16. 495 b18. ἀφιέναι τὸ πνεῦμα, ἀφιέμενος ἄνεμος, ἀήρ

μα 13. 349 a35, b2. Ζκ 2. 698 b27. πκε 2. 938 a5. κς 21. 942 b5. ἀφιέναι φωνήν, ψόφους, τριγμόν, γρυλισμόν sim Ζιδ 9. 535 b16, 17, 21. ε14. 545 a7. ζ12. 567 a12. 18. 572 a24. ι8. 614 a22. 41 B. 633 a10. μβ8. 368 a24. τὰ φωνήεντα ἡ φωνὴ ϗ ὁ λάρυγξ ἀφίησι, τὰ δ' ἄφωνα ἡ γλῶττα ϗ τὰ χείλη Ζιδ 9. 535 a32. ἀφιέναι τὸ ὑγρόν (opp δέχεσθαι), αἷμα, γλισχρότητα, ἀτμίδα Ζια 1. 487 a18. δ1. 524 a10. 6. 531 a14. γ19. 521 a11. ε15. 546 b29. θ5. 594 b27. ι1. 609 b24. ἀφιέναι γάλα θ128. 842 b30. ἀφίησι ϗ δέχεται τὴν τροφὴν Ζιδ 6. 531 a22. ἀφιέναι περίττωμα Ζια 2. 488 b34. δ5. 530 b20. ε19. 551 a25. η10. 587 a28. Ζμβ 10. 655 b31. δ5. 679 a2, 28. ἀφιέναι ἀπόκρισιν, καταμήνια, ᾠόν, τὸ κύημα Ζγα 19. 727 a22. Ζικ 1. 634 a17. ζ14. 568 b30, a22. ἀφιέναι σπέρμα, γόνον, θολόν, γεννητικόν Ζια 3. 489 a9. δ1. 524 a12. ε22. 554 a18. ζ14. 568 b1. Ζγα 4. 717 b12. 15. 720 b30. β4. 739 b8. γ11. 763 a34. ἀφίησι τὸ ἄρρεν εἰς τὸ θῆλυ οὐδὲν μόριον Ζγα 16. 721 a13. omisso obiecto θήλεια εἰς ἣν ἀφίησιν ὁ ἄρρην Ζιε 30. 556 a29. ἀφιέναι εἰς αὐτό, εἰς ἕτερον Ζια 3. 489 a11. — ἀφιέναι πτόρθους θ51. 834 a14. ἀφιέναι ἀράχνιον Ζιε 27. 555 b5. ι39. 623 a30. ἀφίησιν οἷον ῥίζαν τὸν ὀμφαλὸν εἰς τὴν ὑστέραν Ζγβ 7. 745 b24. — αἰδοῖον τοῖς μὲν συνήρτηται πρὸς τὴν γαστέρα, τοῖς δ' ἀφεῖται Ζιγ 1. 509 b1. τὰ περὶ τὰ κάτω ἀφειμένα (?) φ3. 807 b16. — ἑσμοὶ ἀφίενται πλεῖστοι Ζιε 21. 553 a23. — 'omittere, missum facere'. ζητεῖν λόγον ἀφέντας τὴν αἴσθησιν Φθ 3. 253 a33. τίνα τῶν ὀνομάτων ἀφείκασιν Ργ 1. 1404 a33, 35. τίνες ῥυθμοὶ ἀφετέοι, τίνες ληπτέοι Ργ 8. 1409 a7. ὁ ἐπιστάτης ἐξ ἑκάστης φυλῆς πρόεδρον κληροῖ, μόνην τὴν πρυτανεύουσαν ἀφιείς f 394. 1543 b27. τοῦτο μὲν οὖν (περὶ τούτων) ἀφείσθω τὰ νῦν, τὴν πρώτην sim Φε 1. 224 b27. Γα 8. 325 b36. ζ1. 467 b18. ΜΑ 9. 990 a33. ε4. 1028 a3. θ1. 1046 a7. Ηα 3. 1096 a10. ε5. 1130 b20. θ2. 1155 b8. 10. 1159 b23. ι4. 1166 a34. 11. 1171 a33. κ5. 1175 a19. Πγ 15. 1286 a5. δ2. 1289 b12. τοῦτο (ταῦτα) ἀφετέον, ἀφῶμεν, ἀφέντες, ἀφεῖμεν πάλαι Με 4. 1027 b34. Ηα 4. 1096 b30. ψα 3. 407 b13. Πα 13. 1260 b21. β8. 1269 a28. Φε 2. 226 a23. cf δίκαιον αὐτοὺς ἀφεῖναι ἐκ τῆς νῦν μεθόδου Μν 3. 1091 a20. περὶ τούτου ῥαθύμως ἀφεῖσαν, τὴν μίμησιν ἀφεῖσαν ἐν κοινῷ ζητεῖν ΜΑ 4. 985 b20. 6. 987 b14. — ἀφεῖναι τὸν υἱόν, syn ἀπείπασθαι, ἀποστῆναι Ηθ 16. 1163 b22, coll 19, 23. — ἀφεῖναι c acc praedicati vel c inf ἀφεῖναι τὴν τεκνοποιίαν ἀόριστον Πβ 6. 1265 a39, cf b10. ὁ νόμος ἀφίησι τοὺς πρεσβυτέρους τιμαλφεῖν τοὺς θεούς Πη 17. 1336 b17. ἀφείθη σχολάζειν τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος ΜΑ 1. 981 b24. ὁ θυμὸς ἐπαιρόμενος τὸ συμβησόμενον οὐκ ἀφίησι τῇ διανοίᾳ προλαβεῖν f 96. 1493 b33. — ἀφιέναι c gen (qui interdum cogitatione addendus est). ἀφεῖσαν τῆς χώρας Πε 7. 1307 a33. ἀφεῖναι τῆς τιμωρίας ρ37. 1443 b4 (etiam sine gen ἀφεῖναι 'absolvere' Ρα 12. 1372 a21, opp ὑποδίκους ποιεῖν ρ5. 1427 a13, 'liberare' οβ 1349 b21). ἀφεῖσθαι τῆς γεννήσεως, τῶν λειτουργιῶν, τῶν ἔργων Πη 16. 1335 b36. ζ5. 1320 b3. θ6. 1340 b38. γ5. 1278 a11. cf β6. 1266 a11. γέροντες ἀφειμένοι, opp παῖδες μήπω ἐγγεγραμμένοι Πγ 1. 1275 a15. (cf ἡμίονος ἀφειμένος ἤδη διὰ τὸ γῆρας Ζιζ 24. 577 b30). ἀφιέμενοι ('liberati morbo') ἐν κρισίμοις ἡμέραις Φε 6. 230 b4. — ἀφιέναι fort intrans ἀφέντες τοῦ κινδύνου πη 9. 888 a14. — med ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας πο 5. 1449 b8. — ἄφετος (Isocr 5, 127) Ργ 11. 1411 b29. τὴν βουλὴν συνάγουσιν ὁσημέραι, πλὴν ἂν τις ᾖ ἄφετος (cf ἀφέσιμος) f 394. 1543 b9.

ἀφικνεῖσθαι. ἡ ὄψις, ὁ ψόφος, ἡ θερμότης sim ἀφικνεῖται πρός τινα τόπον μα 3. 341 a29. 6. 343 a20. β2. 355 a6. 9. 369 b11. γ6. 378 a10. — εὔνοια εἰς συνήθειαν ἀφικνουμένη Ηι 5. 1167 a12. ἀπειράκις δεῖ νομίζειν τὰς αὐτὰς ἀφικνεῖσθαι δόξας εἰς ἡμᾶς Οα 3. 270 b20. ὁ λόγος εἰς ταὐτὸν ἀφῖκται Ηα 5. 1097 a24.

ἀφιλία Ηγ 9. 1115 a11. coni ὀλιγοφιλία Ρβ 8. 1386 a9. coni ἐρημία ηεη 1. 1234 b33.

ἀφιλόνεικος ϗ ἄπικρος τῷ ἤθει αρ 4. 1250 a43. εὐλάβειά τις ϗ τὸ ἀφιλόνεικον τοῦ ἤθους αρ 6. 1251 a15.

ἄφιλος, opp πολύφιλος Ηι 10. 1170 b22. ἀδικοῦσι τοὺς ἀφίλους Ρα 12. 1373 a5. — λίαν ἄφιλον φαίνεται Ηα 11. 1101 a23.

ἀφιλοτιμία Ηδ 10. 1125 b22. περὶ ἀφ. Ηδ 10.

ἀφιλότιμος Ηβ 7. 1107 b29, 33. δ10. 1125 b10, 12. ambigue dicitur Ηβ 7. 1107 b29. οἱ ἀφιλότιμοι οὐ νεμεσητικοί, ἧττον φθονεροί Ρβ 9. 1387 b13. 10. 1387 b31.

ἄφιξις πκς 47. 945 b7.

ἀφιστάναι. trans ἡ φύσις τὰ ἄστρα ὅτι πλεῖστον ἀπέστησε τῶν ἐχόντων ὄργανα πρὸς κίνησιν Οβ 8. 290 a34. ἀφιστάναι τὸ ἔντερον ϗ διευρύνειν Ζιθ 17. 600 b11. ἴσον ἀποστήσας τῶν ἄκρων μχ 14. 852 b23. — πολέμῳ ἀποστήσειν τινάς ρ3. 1424 b33. — πλέον ἀποστήσαντα τὸ μέσον εἰπεῖν Αγ 13. 78 b29. — intrans ἐπικάλυμμα μᾶλλον ἀφεστηκός Ζιε 7. 541 b31. Ζμβ 17. 660 b23. ἀφισταμένου, opp πλησίον ὄντος μα 9. 347 a4. πλεῖον, τοσοῦτον, πόρρω, πορρωτέρω ἀφίστασθαι (ἀποστῆναι, ἀφεστηκέναι) τινός μα 9. 347 a4. Φθ 9. 265 b14. Οα 2. 269 b16. 5. 271 b9. Ηβ 8. 1108 b28. Πδ 11. 1296 b8. ἀποστατέον ὅτι ἀνωτάτω (in ponendis propositionibus syllogismi dialectici) τθ 1. 155 b30. — μηδεμίαν πόλιν εἶναι σύμμαχον τοῖς ἀφισταμένοις sim Πβ 9. 1269 b2, 5 al. ἀφίστασθαι, syn διαλύεσθαι τὴν φιλίαν Ηι 3. 1165 b22, 21. ἀποστῆναι τοῦ υἱοῦ, syn ἀπείπασθαι, ἀφεῖναι Ηθ 16. 1163 b23, 19, 22. — ἐπιχειρήσαντα ἀποστῆναι πάλιν Πβ 9. 1270 a8. (κακῶς πυνθάνεται), ὅτι οὐκ ἐπιτιμᾷ ἢ ἀφίσταται τθ 2. 158 a30. ἀφίστανται τοῦ πράττειν, ἀφεστᾶσι τοῦ μεγάλου Ηι 4. 1166 b10. δ10. 1125 b4. αρ 6. 1251 a27. ἀποστάντες τῆς ἀληθείας διὰ τὸ μέγεθος κ1. 391 a4. οὐ διελόντες ἀπέστησαν Φα 8. 191 b10. οὐκ ὀρθῶς Ἀναξαγόρας ἀπέστη εἰπών Μι 6. 1056 b28. οὐκ ἀποστατέον Ηι 2. 1165 a35. οὐκ ἀποστατέον ἀλλ' ἐπισκεπτέον τα 15. 107 b9.

ἀφλέγμαντον ϗ συμφυτικόν πα 33. 863 a15.

ἀφλόγιστος. τῶν καυστῶν τὰ μὲν φλογιστά ἐστι τὰ δ' ἀφλόγιστα μδ 9. 387 b18.

ἄφνω προσαλλόμενον ϗ βίαιον πνεῦμα κ4. 395 a7.

ἀφοβία. ὁ τῇ ἀφοβίᾳ ὑπερβάλλων ἀνώνυμος Ηβ 7. 1107 b1. γ10. 1115 b24.

ἄφοβος, opp φοβητικός ηεγ 1. 1228 b4, 5. syn ἀτάραχος Ηγ 11. 1117 a19. dist ἀνδρεῖος Ηγ 9. 1115 a16, 19. ηεγ 1. 1228 b4. ημα 20. 1191 a24, 25. — ἀφόβως ἔχειν πρός τι ηεγ 1. 1228 b26.

ἀφοδεύειν. ἀφοδεύουσι πρὶν τεκεῖν Ζιι 45. 630 b15. ἀφοδεύουσιν αἱ μέλιτται ἢ ἀποπετόμεναι ἢ εἰς ἓν κηρίον Ζιι 40. 627 a10. ὄρνεά τινα οὐκ ἀφοδεύοντα θ63. 835 a16.

ἄφοδος. κατὰ φύσιν ἡ ἄφοδος τούτου (τῆς γονῆς) γίνεται Ζικ 3. 635 b40. — τεταραγμένου τοῦ βολίνθου ἐπικαίειν φασὶ τὸν (τὴν corr Busem) ἄφοδον θ1. 830 a22.

ἀφομοιοῦν τινί τι, τὰ τῶν θεῶν εἴδη ἑαυτοῖς ἀφομοιοῦσιν al Πα 2. 1252 b26. ρ8. 1429 a11. (sed instrumentalem vim dativus habere videtur ἀφομοιῶν ταῖς ψήφοις τὰς μορφὰς τῶν φυτῶν Μν 5. 1092 b13). — pass τὰ ἄλλα τοῖς ἀριθμοῖς ἀφωμοιῶσθαι τὴν φύσιν [πᾶσαν] ΜΑ 5. 985 b33. τὸ μέγεθος τοῦ σώματος ϗ ἡ ἰσχὺς τῷ θήλει ἀφομοιοῦται Ζιζ 23. 577 b11.

ἀφόρητον κακόν Hδ11. 1126 a13.

ἀφορίαι μα14. 351 b14. σημεῖον αὐχμȣ͂ ϗ ἀφορίας f 240. 1522 a26.

ἀφορίζειν. ὕδατος φύσιν συνεστηκυῖαν ϗ ἀφωρισμένην ȣ̓χ ὁρῶμεν, syn κεχωρισμένην τῆς γῆς μα3. 339 b10. πρῶτον τὸ ἄνω κύτος ἀφορίζεται κατὰ τὴν γένεσιν Zγβ6. 743 b18. συστάσης τῆς καρδίας ϗ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἀπὸ ταύτης ἀφορισθείσης Zγγ2. 753 b19. ὅταν τὸ λευκὸν (τȣ͂ ᾠȣ͂) ἀφωρισμένον ᾖ ϗ τὸ ὠχρὸν ἀπ' ἀλλήλων Zγγ7. 757 b12. ἀφορίσαι τι σχήμασι Oγ8. 307 b10. ἀφορισθῆναι θέσει Φε3. 226 b35. ȣ̓ γίνονται αἱ ἀρχαὶ τῶν ποταμῶν ὡς ἐξ ἀφωρισμένων κοιλιῶν μα13. 350 b23. ὅσα μὴ τῶν ἱερῶν ὁ νόμος ἀφορίζει χωρίς Πη12. 1331 a27. cf ζ8. 1322 b26. τὸ θρεπτικὸν ἀφορίζεται πρὸς τὰς ἄλλας δυνάμεις τῷ ἔργῳ τȣ́τῳ ψβ4. 416 a20. ἀφοριστέον (secludenda est) τὴν θρεπτικὴν ζωήν Hα6. 1098 a1. ἀφορισθήσεται ϗ τὰ ἔξω κωλύοντα Mθ5. 1048 a19. — τȣ͂το ἐπὶ τίνων ἐστὶ ϗ ἐπὶ τίνων ȣ̓, χαλεπὸν ἀφορίσαι, ἀφορίσωμεν sim Mκ2. 1060 b27. Hβ9. 1109 b21. γ13. 1117 b28. — τὸ εἶδος ϗ τὸ γένος περὶ ȣ̓σίαν τὸ ποιὸν ἀφορίζει K5. 3 b20. κατ' εἶδος ἓν ἀφορισθέντα, ἀφορίσας εἴδει, ἀφωρισμένον ὅλῳ τινι MA1. 981 a10. Aδ13. 97 b26. 16. 98 b33. ἀρχαὶ ἀφωρισμέναι ἀριθμῷ, εἴδει Mβ6. 1002 b17. τὰ ἀφωρισμένα ποσά K5. 3 b32. 6. 5 b12. ἕν τι γένος ἀφωρισμένον, τέχνη τις ἀφωρισμένη, ἀφωρισμένη τις δȣλεία Pα1. 1355 b8, 34, 1354 a3. Πα13. 1260 b1. κοινὰ πάντων γνωρίζειν ϗ ȣ̓δεμιᾶς ἐπιστήμης ἀφωρισμένης Pα1. 1354 a3. πάντες, opp ἀφωρισμένοι τινες Πδ5. 1292 b4. 15. 1300 a16. Hη4. 1146 b11. θ11. 1159 b33. cf περὶ ἀφωρισμένων κρίνȣσιν Pα1. 1354 b8, syn κατὰ μέρος b5. — ὡς ἀφωρισμένον, opp δυνάμει Φγ8. 208 a6. Mβ5. 1002 a23. ἐνέργεια ἀφωρισμένη Mθ6. 1048 b5 (? Bz). κενὸν ἀφωρισμένον Oγ6. 305 a21. φύσις τις ἀφωρισμένη Mμ3. 1077 b26. Zμα1. 639 a10. ἕξεις ἀφωρισμέναι Aδ19. 100 a10. ἀφωρισμένον ἤδη τὸ προαιρετόν Hγ5. 1113 a3. — ἀφωρισμένως. ζῷα τὰ μὲν κατὰ σάρκα ἐστὶ πίονα, τὰ δὲ ἀφωρισμένως, syn ἀφωρισμένην ἔχει τὴν πιότητα Zιγ17. 520 a22, 23. — ἀφωρισμένως θάτερον, opp ὁπότερον ἔτυχεν K10. 12 b39, 13 a2, 11. ἀφωρισμένως εἰδέναι K7. 8 b4, 9.

ἀφορισμός. ποιεῖσθαι τὸν ἀφορισμὸν ἐπὶ πλεῖον, syn ἐπὶ πλεῖον περιλαμβάνειν K5. 3 b22.

ἀφορμὴ ἐμπορίας ϗ γεωργίας Πζ5. 1320 a39, cf b8. — καλῶς ἔχει ζητεῖν καίπερ μικρὰς ἀφορμὰς ἔχοντας Oβ12. 292 a16. — rhet ἀφορμὰς (int τȣ͂ λέγειν) περί τινος ἔχειν, εὑρεῖν ἔκ τινος ρ3. 1423 a33, b32. ἀφορμὰς εὐπρεπεῖς, πλείστας ϗ τεχνικωτάτας ἔχειν ρ3. 1423 b14. 39. 1445 b29. χρήσιμοι αἱ τῶν αὐξήσεων ἀφορμαί ρ4. 1426 b18.

ἄφορος. φυτὰ ἄφορα, opp εὔφορα Zιδ11. 538 a1.

ἀφρίζειν πέφυκε τὸ ἔλαιον πκα1. 927 a13.

ἀφρῖτις, ἀφύης γένος τι, ȣ̓ γίνεται ἀπὸ γόνȣ, ἀλλ' ἐκ τȣ͂ ἐπιπολάζοντος τῇ θαλάσσῃ ἀφρȣ͂ f 292. 1528 b42.

ἀφροδίσια, τά. ὅσα περὶ ἀφροδίσια πδ 876 a30-880 b12. δι' ἀφῆς γίνεται ἡ ἡδονὴ ἐν τοῖς ἀφροδισίοις λεγομένοις Hγ13. 1118 a31. χαίρειν ἀφροδισίοις Hη14. 1154 a18. ἡ τῶν ἀφροδισίων ἡδονή Hη12. 1152 b17. ἡδονὴ σφοδρὰ γίνεται ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῇ τῶν ἀφροδισίων Zγα18. 723 b33. ἡ τῶν ἀφροδισίων χρεία Hη6. 1147 b27. ὁρμᾶν πρὸς τὴν τῶν ἀφροδισίων χρῆσιν Zιη1. 581 b13. ὅσαι τῶν γυναικῶν ἀκόλαστοι πρὸς τὴν ὁμιλίαν τὴν τῶν ἀφροδισίων Zιη1. 582 a26. οἱ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστοι πκη7. 950 a1. τῶν γυναικῶν τίνες μάλιστα ἐξικμάζȣσιν ἐν ταῖς ὁμιλίαις τῶν ἀφροδισίων Zιη2. 583 a10. τοῖς χρωμένοις πλείοσιν ἀφροδισίοις ἐνδιδόασι τὰ ὄμματα φανερῶς Zγβ7. 747 a16. μετὰ τὰ ἀφροδίσια οἱ πλεῖστοι ἀθυμότεροι πλ1. 955 a25. ἡ τῶν ἀρρένων ἐλάφων ὁρμὴ ἡ τῶν ἀφροδισίων Zιζ29. 578 b33. ἀφροδισίων ἐπιθυμίαι, αἱ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἐπιθυμίαι Pα11. 1370 a23. ὀργᾶν πρὸς τὰ ἀφροδίσια πζ2. 886 a34. ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἔκστασις φ4. 808 b34, 36. ὁρμητικοὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια, πότε ὁρμητικώτεροι πρὸς τὰ ἀφροδίσια πγ11. 872 b22. δ25. 28. ἀφροδίσια τοῖς ἄρρεσιν ἡδονὴ νοσηματώδης, ἄτοπος ἡδονή Hη6. 1148 b29, 1149 a14.

ἀφροδισιάζειν, coni πίνειν, ἐσθίειν ηεγ2. 1230 b33. πι52. 896 b16. ὅταν ἄρχηται δύνασθαι ἀφροδισιάζειν, ἡβᾷ πδ4. 876 b33. 12. 877 b20. αἱ ἐν ταῖς βλεφαρίσι τρίχες ῥέȣσιν, ὅταν ἀφροδισιάζειν ἄρξωνται Zιγ11. 518 b10. φαλακρότης ϗ ἀναφαλαντίασις συμβαίνει ȣ̓δενὶ πρὶν ἢ ἀφροδισιάζειν ἄρξηται Zιγ11. 518 a29. Zγε3. 783 b26. φωνῆς μεταβολὴ γίνεται μᾶλλον τοῖς πειρωμένοις ἀφροδισιάζειν Zιη1. 581 a22. τὸ γίνεσθαι κάθαρσίν ἐστιν ὥσπερ τοῖς ἄρρεσι τὸ ἀφροδισιάσαι Zγδ5. 773 b31. ὁ ἀφροδισιάζων ἀναβάλλει τὰ ὄμματα πδ1. 876 a31 et saepe in πδ. τὸ ἀφροδισιάζειν ἥδιστον πδ15. τίνες ἧττον ἐπιθυμȣ͂σι τȣ͂ ἀφροδισιάζειν Zγα18. 725 b34. αἰσχύνονται ἀφροδισιάζοντες Pβ6. 1384 b19. ἐνίοτε ἀνδράσιν ἀφροδισιάσασι συμβαίνει εὐρωστοτέροις εἶναι Zιx5. 636 b24. ὅταν τις προσβιάζηται πλεονάκις χρώμενος τῷ ἀφροδισιάζειν, ἐνίοις αἱματῶδες ἤδη προελήλυθεν Zγα19. 726 b8. ἐν ὕδατι ἧττον δύνανται ἀφροδισιάζειν οἱ ἄνθρωποι πδ14. οἱ μεθύοντες ἀδύνατοι ἀφροδισιάζειν πγ11. 872 b15. 35. 875 b39. — pass ἀφροδισιάζεσθαι de feminis. αἱ νέαι πάμπαν ἀφροδισιαζόμεναι ἀκολαστότεραι γίνονται Zιη1. 581 b17. ὅταν γυναῖκες ὀργῶσιν ἀφροδισιασθῆναι Zιx5. 637 a25. ἱππομανεῖν λέγεται ἐπὶ τῶν ἀκολάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι Zιζ18. 572 a12. ἀφροδισιάζεσθαι, muliebria pati πδ26. 879 a36, b37. 27. 880 a7 (?).

ἀφροδισιασμός. θάρρη ϗ φόβοι ϗ ἀφροδισιασμοὶ ϗ τἆλλα τὰ σωματικὰ λυπηρὰ ϗ ἡδέα τὰ μὲν κατὰ μόριον μετὰ θερμότητος ἢ ψύξεώς ἐστι, τὰ δὲ καθ' ὅλον τὸ σῶμα Zx8. 702 a3. τοῖς πλείστοις συμβαίνει ἐκ τῶν ἀφροδισιασμῶν ἔκλυσις ϗ ἀδυναμία Zγα18. 725 b17. ὁ ἀφροδισιασμὸς καταψύχει Zγε3. 783 b29. ὁ ἀφροδισιασμὸς θερμότητα ἐργάζεται πδ2. 876 b3. ὁ ἀφροδισιασμὸς μετὰ πνεύματος ἐξόδȣ, πνευματώδης πδ20. 878 b39. λ1. 953 b33.

ἀφροδισιαστικός. χάρις ἀφροδισιαστική Πε10. 1311 b16. — τῶν ζῴων τὰ μὲν ἀφροδισιαστικὰ τὰ δὲ ἁγνευτικά Zια1. 488 b4, utriusque generis exempla Zιε2. 540 a12. ιθ. 613 b25. Zγγ6. 756 b25. δ5. 773 b29, 774 a7, 16. f 270. 1527 a8. τῶν ἀνθρώπων οἱ δασεῖς ἀφροδισιαστικοί Zγδ5. 774 b2. οἱ μελαγχολικοὶ ἀφροδισιαστικοί πδ30. 880 a30. τίνες τρίχες ῥέȣσι τοῖς ἀφροδισιαστικοῖς Zιγ11. 518 b11, 24. τῶν ἀφροδισιαστικῶν ἀρρένων τὰ σώματα γηράσκει θᾶττον Zιη1. 582 a22. μετὰ τὰ σιτία ἥκιστα ἀφροδισιαστικοί πγ33. 876 a6. ὁ οἶνος ἀφροδισιαστικȣ̀ς ἀπεργάζεται πλ1. 953 b31. οἱ ἱππεύοντες συνεχῶς ἀφροδισιαστικώτεροι πδ11. 877 b14. — τῶν ἐδεσμάτων τίνα ἀφροδισιαστικά πλ1. 954 a3.

Ἀφροδίτη μτ2. 464 b3. θ96. 838 a24. nomen explicatur Zγ2. 736 a20. συζεῦξαι τὸν Ἄρη πρὸς τὴν Ἀφροδίτην Πβ9. 1269 b29. Ἀφ. ϗ Διόνυσος πλ1. 953 b31. Δαίδαλος κινȣμένην ἐποίησε ψα3. 406 b19. versus afferuntur Homeri Pγ11. 1413 a33 (I 389). Hη7. 1149 b15 (Ξ 217 et lyr fr adesp 133), Euripidis Pβ23. 1400 b23 (Troad 989). — Ἀφροδίτη sidus Mλ8. 1073 b31. x2. 392 a28. — καρποί τινες ἀφροδίτην προκαλȣ͂νται φτα7. 822 a6.

ἀφρός. 1. spuma. ὁ ἀφρὸς γίνεται παχύτερος ϗ λευκός· διὰ

τί λευκός Ζγβ2. 735 ^{b}10. τὸ πνεῦμα ἐγκαταμιγνύμενον τὴν λευκότητα διαφαίνει ἐν τῷ ἀφρῷ ϗ τῇ χιόνι, ϗ γὰρ ἡ χιών ἐστιν ἀφρός Ζγβ2. 735 ^{b}20. ἡ ὑπέρζεσις γίνεται διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ἀφροῦ πκδ6. 936 ^{b}9. ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ὑδάτων γίνεται πρῶτον ἀφρός φτβ2. 823 ^{b}12. βάπτεσθαι ἀφρῷ χ4. 794 ^{a}20. ὁ ἀφρὸς ἐκ πολλοῦ μικρὸς γίνεται συγχεόμενος Ζμγ6. 669 ^{a}32. ὁ πλεύμων σομφὸς ϗ ὅμοιος ἀφρῷ Ζμγ6. 669 ^{a}32. ἡ γονὴ ἀφρός, ὁ δ' ἀφρὸς λευκόν Ζγβ2. 736 ^{a}14. — 2. ἀφρός fetus piscium. τῆς ἀφύης ὁ καλούμενος ἀφρὸς γίνεται ἐκ τῆς ἀμμώδους γῆς, ἐν τίσι τόποις γίνεται ὁ ἀφρός, διὰ τί καλεῖται, ἐπιφέρεται ἐνίοτε ἐπιπολῆς τῆς θαλάττης, ὁ ἀφρὸς ὁ ἄγονος ὑγρός ἐστιν Ζιζ15. 569 ^{a}29, ^{b}13, 16, 28. οἱ κέπφοι ἁλίσκονται τῷ ἀφρῷ Ζιι35. 620 ^{a}13. (S I 463, fetus piscium St AZι I 125 n 4, fort atherina hepsetus C K p 758 n 1.)

ἀφροσύνη, def αρ1. 1249 ^{b}30. 3. 1250 ^{a}16. 6. 1250 ^{b}43-1251 ^{a}3. δι' ἀφροσύνην ἁμαρτάνειν Πγ11. 1281 ^{b}27. συμβαίνει ἡ ἀφροσύνη μετὰ ἀκρασίας ἀρετή Ηη3. 1146 ^{a}27.

ἄφρουρος ὁ γεννήσας τρεῖς υἱοὺς Πβ9. 1270 ^{b}4.

ἀφρώδης πομφόλυξ, ἰλύς Ζγγ11. 762 ^{a}23, 763 ^{a}28. αἷμα ἀφρῶδες Ζιγ2. 512 ^{b}10. ἀφρώδης ἡ τοῦ σπέρματος φύσις Ζγβ2. 736 ^{a}19. 3. 736 ^{b}36. τὸ ἀφρῶδες ϗ ἔκλευκον κ4. 394 ^{a}35. λευκὸν ϗ ἀφρῶδες θ130. 843 ^{a}11.

ἄφρων. ἀφρονέστερα πάντα τὰ ζῷα τῶν ἀνθρώπων ἐστίν Ζμδ10. 686 ^{b}22. τῶν ἀφρόνων οἱ ἐκ φύσεως ἀλόγιστοι θηριώδεις Ηη6. 1149 ^{a}9. ὁ ψευδὴς ἄφρων ηεγ7. 1234 ^{a}34. συμβαίνει Ἐμπεδοκλεῖ ἀφρονέστατον εἶναι τὸν θεόν ψα5. 410 ^{b}5.

ἀφυγραίνειν. μετὰ τοὺς ἐξονειρωγμοὺς ὁ αὐτὸς τόπος ἀφυγραίνεται Ζικ6. 637 ^{b}29.

ἀφύη. ἰχθύων ἔνια αὐτόματα γίνεται, οἷον ϗ τῆς ἀφύης ὁ καλούμενος ἀφρός, ἐστὶν αὕτη ἡ ἀφύη ἀναυξὴς ϗ ἄγονος ϗ ὅταν πλείων γένηται χρόνος ἀπόλλυται· ϗ ἄλλαι ἀφύαι, γένεσις αὐτῶν descr Ζιζ15. 569 ^{a}29-^{b}28. ἀφύης πλείω γένη descr f 292. 1528 ^{b}41. ἀφύαι καλοῦνται ὡς ἂν ἀφυεῖς οὖσαι f 313. 1531 ^{a}29. ('vocabulum ἀφύη genituram et feturam piscium minutam omnem significasse docent loci scriptorum apud Athen' S I 464 K p 757 n 5 AZι I 125 n 4, fort imprimis melanuri iuvenculi St Cr.)

ἀφυής, opp εὐφυής ηεη2. 1237 ^{a}6. ἐν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων παρὰ τὴν ἁφὴν εὐφυεῖς ϗ ἀφυεῖς εἰσίν, οἱ μὲν σκληρόσαρκοι ἀφυεῖς τὴν διάνοιαν, οἱ δὲ μαλακόσαρκοι εὐφυεῖς ψβ9. 421 ^{a}24. 25. ζῷον ἀφυὲς πρὸς τὴν στροφήν Ζμδ11. 692 ^{a}6. ἀφυέστεροι πρὸς ἀρετήν Ηκ10. 1180 ^{a}8. — ἀφύαι (καλοῦνται) ὡς ἂν ἀφυεῖς οὖσαι τουτέστι δυσφυεῖς f 313. 1531 ^{a}29. — ἀφυῶς ἔχειν πρός τι Ζπ10. 710 ^{a}5.

ἀφυΐα. διὰ τὴν βραδυτῆτα ϗ ἀφυΐαν τῆς κάμψεως Ζμβ16. 659 ^{a}29. διὰ τὴν ἀφυΐαν τῆς παραπτώσεως Ζγα7. 718 ^{a}27.

ἀφυλακτεῖν. ἐάν τ' ἐπὶ θάτερα ἐάν τ' ἐπὶ ἀμφότερα ἀφυλακτήσωσιν Ζιη1. 581 ^{b}18.

ἀφύλακτος. active i q ὁ μὴ φυλαττόμενος. οἱ φίλοι ἀφύλακτοι πρὸς τὸ ἀδικεῖσθαι Ρα12. 1372 ^{a}19, ^{b}34. — pass i q ἅ τις μὴ φυλάττεται. ἀφύλακτα τὰ λίαν φανερά Ρα12. 1372 ^{a}24, 26.

Ἀφυταίων νόμος Πζ4. 1319 ^{a}14.

ἀφωνία ϗ ἀδυναμία πη9. 888 ^{a}8. ἀφωνία ϗ πῆξις θ145. 845 ^{a}26.

ἄφωνος. 1. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄφωνα τὰ δὲ φωνήεντα Ζια1. 488 ^{a}32. ἄφωνα τά τε ἄναιμα ϗ τῶν ἐναίμων ἰχθύες ψβ8. 420 ^{b}10, 421 ^{a}4. Ζιδ9. 535 ^{b}14. τῶν ἀλκυόνων ἡ μὲν φθέγγεται, ἡ δ' ἄφωνος Ζιθ3. 593 ^{b}10. σκῶπες ἄφωνοι, opp φθέγγονται Ζιι28. 618 ^{a}5. βάτραχοι ἄφωνοι ἐν Κυρήνῃ θ68. 835 ^{a}33. — ἄλογον ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἥκων (in Aeschyli Mysis, Nauck fr tr p 35). — 2. συλλαβῆς στοιχεῖα τὸ φωνῆεν ϗ τὸ ἄφωνον Μζ17. 1041 ^{b}17. δ6. 1016 ^{b}22. πο20. 1456 ^{b}35. πι39. 895 ^{a}9. γραμματικὴ ἐκ φωνηέντων ϗ ἀφώνων γραμμάτων κρᾶσιν ποιησαμένη κ5. 396 ^{b}18. ἀπὸ ἀφώνου ἀρξάμενον εἰς ἄφωνον τελευτᾶν ρ24. 1434 ^{b}36. τὰ ἄφωνα ἡ γλῶττα ϗ τὰ χείλη ἀφίησι Ζιδ9. 535 ^{a}32. ἄφωνον τὸ μετὰ προσβολῆς καθ' αὑτὸ μὲν οὐδεμίαν ἔχον φωνήν, μετὰ δὲ τῶν ἐχόντων τινὰ φωνὴν γινόμενον ἀκουστόν, οἷον τὸ γ ϗ τὸ δ πο20. 1456 ^{b}28, 25.

ἀφωρισμένως v ἀφορίζειν.

Ἀχαΐα. ὁ ἐν Ἀχαΐᾳ σεισμός μα6. 343 ^{b}2. 8. 366 ^{a}26, 368 ^{b}6. οἱ ἐν Ἀ. ἔλαφοι θ5. 830 ^{b}23.

Ἀχαιός. Ἀχαιῶν πολιτεία 1550 ^{b}18. τοὺς Ἀχαιοὺς τὸν νόμον (τοῦ πυρριχίζειν) εἰς Κρήτην κομίσαι f 476. 1556 ^{a}37. Ἀχαιοὶ οἱ Θετταλοῖς πρόσχωροι Πβ9. 1269 ^{b}6. οἱ συνοικίσαντες Σύβαριν Πε3. 1303 ^{a}29. οἱ περὶ τὸν Πόντον Πθ4. 1336 ^{b}22. οἱ περὶ Ἴλιον μαχόμενοι Ρβ24. 1401 ^{b}18. θ109. 840 ^{b}11. Ἀχαιοί (Hom B 227) f 172. 1506 ^{b}32. Ἀχαιῶν τινὰς τῶν ἀπὸ Τροίας ἀνακομισαμένων ἐλθεῖν εἰς Λάτιον f 567. 1571 ^{a}20. Ἀθηνᾶ Ἀχαία θ109. 840 ^{b}2. — Ἀχαϊκός. λιμένας εἰς Ἀχαϊκοὺς Ργ6. 1407 ^{b}34 (ex poeta tragico, fr adesp 58).

ἀχαΐνης ἔλαφος. τῶν ἐλάφων οἱ Ἀχαΐναι καλούμενοι δοκοῦσιν ἔχειν ἐν τῇ κέρκῳ χολήν Ζιβ15. 506 ^{a}24. εἴληπται ἀχαΐνης ἔλαφος ἐπὶ τῶν κεράτων ἔχων κιττόν Ζιι5. 611 ^{b}18. ('non dubium est, σπαδίνην veram esse scripturam eundemque esse cervum, qui Aristoteli πατταλίας dicitur' S II 36, Ἀχαϊκός ci Su 68 n 48, cervus elaphus Su l l AZι I 67 n 14c.)

ἀχάνη, μέτρον Ὀρχομένιον τετταράκοντα πέντε μεδίμνους χωροῦν Ἀττικούς f 525. 1564 ^{b}25, 28.

ἀχανής. ἀφικνεῖσθαι εἰς ἀχανῆ ϗ πλατὺν τόπον μβ2. 355 ^{b}31. ἡ ὄψις ὥσπερ δι' ἀχανοῦς φερομένη μγ6. 378 ^{a}6. σχίζεσθαι, σκεδάννυσθαι sim εἰς ἀχανές μα3. 340 ^{a}32 Ideler. β8. 367 ^{a}19. Ζγε1. 780 ^{a}2. πια37. 903 ^{b}14.

ἀχαριστεῖν, opp χαρίζεσθαι Ρβ7. 1385 ^{b}11.

ἀχάριστος ρ22. 1434 ^{a}23. 37. 1442 ^{a}13. ἀφαιρεῖσθαι τὴν χάριν ϗ ποιεῖν ἀχαρίστους Ρβ7. 1385 ^{a}35.

ἀχάρνας κατεσθίει τοὺς κεφάλους νέους, πονεῖ τοῦ θέρους Ζιθ2. 591 ^{b}1. 19. 602 ^{a}12. (anarrhichas lupus K p 860 n 4, anarrhichas rufus Cr, in incerto relinquunt C S I 577 St AZι I 125 n 5.)

ἄχειρα ϗ ἄποδα ζῷα Ζιγ5. 515 ^{b}24.

Ἀχελῷος μα13. 350 ^{b}15. 14. 352 ^{a}35. μεταξὺ τοῦ Ἀχελῴου ϗ Νέσσου Ζιζ31. 579 ^{b}7. θ28. 606 ^{b}15. ἰχθύες φωνοῦντες ἐν τῷ Ἀχελῴῳ ψβ8. 420 ^{b}12. ὁ κάπρος ὁ ἐν τῷ Ἀχελῴῳ Ζιδ9. 535 ^{b}18.

ἄχερδος. γένος τι ἀχέρδου ἐν Κέῳ θ143. 845 ^{a}15. (Pirus salicifolia L. — Rose Ar Ps p 343 cf Lobeck Technol 264, Proleg 77, Pathol I 23.)

ἀχέται. τεττίγων εἶδος οἱ καλούμενοι ἀχέται, διαιροῦνται ὑπὸ τὸ διάζωμα ϗ ἔχουσι ὑμένα φανερόν, μεγάλοι εἰσίν, ᾄδουσιν Ζιδ7. 532 ^{b}16. ε30. 556 ^{a}20. (cicadarum species C, cicada orni St, cicadarum species maiores (c plebeia, orni, fraxini) Su p 201 n 14, cicada (plebeia?) AZι I 156, 162 n 7 cf S I 385.)

ἄχθεσθαι. ἀχθόμενος, syn λυπούμενος Ηδ2. 1121 ^{a}6. opp χαίρων Ηβ2. 1104 ^{b}6. ἀχθόμενος τῇ ἐδωδῇ Ζιζ6. 563 ^{a}22.

Ἀχίλλειοι σπόγγοι Ζιε16. 548 ^{b}1, 20.

Ἀχιλλεύς Ρα3. 1359 ^{a}3. 6. 1363 ^{a}19. β3. 1380 ^{b}28. 22.

1396 a25, b12, 15, 16. 23. 1397 b22. 24. 1401 b18. γ16. 1416 b27. 17. 1418 a35. πο22. 1459 a1. versus afferuntur Homeri Ρβ2. 1378 b32 (Α 356. Ι 648. Π 59). Ργ4. 1406 b21, 24 (fort resp Υ 164), incerti poetae τι4. 166 a38. Ἀχ. exemplum μεγαλοψυχίας Αδ13. 97 b18. cf τγ2. 117 b14, 15, 24, ὀργιλότητος πο15. 1454 b14, τοῦ καθ' ἕκαστον ἀνθρώπου Μλ5. 1071 a22. σοῖς δὲ πόθοις (Ἀρετᾶς) Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Ἀίδαο δόμους ἦλθον f 625. 1583 b19. Ἀχιλλέως ἀνώμαλον ἦθος f 160. 1505 a6, μῆνις f 152. 1503 b39. οἱ πρυλεῖς Ἀχιλλέως f 476. 1556 a37. Ἕκτωρ προαγορεύων περὶ τῆς Ἀχιλλέως τελευτῆς (Hom Χ 359) f 12. 1476 a3. ἀγὼν ὃν Ἀχιλλεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἐποίησεν f 594. 1574 b36. Ἀχιλλέα πρῶτον ἐπὶ τῇ τοῦ Πατρόκλου πυρᾷ τῇ πυρρίχῃ κεχρῆσθαι f 476. 1556 a31. Ἄσπετος προσηγορεύετο ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ f 522. 1563 b20. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἀχιλλέως f 596 1575 a38. Ἀχιλλέως νεὼς ἐν Τάραντι θ106. 840 a10. — Ἀχιλλεύς, λόγος Ζήνωνος περὶ κινήσεως Φζ9. 239 b14.

ἀχλύς. ἡ ἐν τῷ ἀέρι ἀχλύς μβ8. 367 b17. ἂν ᾖ νέφος ἢ ἀχλύς μβ4. 361 a28. ἡ συνισταμένη ἀχλὺς περὶ τὸν ἥλιον μγ3. 373 a1. πυκνὴ ἀχλύς μγ6. 377 b19. φαίνεται μείζω τὰ ἐν ταῖς ἀχλύσιν μγ4. 373 b12. ἐπιφαίνεταί τις ἀχλύς χ3. 794 a5. καταχεῖσθαι ἀχλὺν κατὰ ὀμμάτων πολλήν (τοῦ πληγέντος ὑπὸ ὕδρου) f 327. 1532 b21.

ἀχλυώδης ϗ ἀμαυρότερος ὁ ἥλιος μβ8. 367 a20.

ἄχολος. ἧπαρ ἄχολον Ζιβ15. 506 b2. τὰ ἥπατα τὰ τῶν ἀχόλων γλυκερά ἐστιν Ζμδ2. 677 a23. τὰ μώνυχα ἄχολα ϗ ζῇ πολὺν χρόνον Ζμδ2. 677 a33. τὸ ἄχολον μακρόβιον Αβ23. 68 b22. — πόλεως τᾶς ἀχόλω τύραννον (Alcaei fr 37) Πγ14. 1285 a39.

ἄχονδρος. ἄχονδρα, καθάπερ ἡ ῥάχις πν6. 484 a29.

ἄχορδος. ἄχορδον ϗ ἄλυρον μέλος (ex poeta incerto) Ργ6. 1408 a6. τόξον φόρμιγξ ἄχορδος (apud Theognidem trag, Nauck fr tr p 597) Ργ11. 1413 a1.

ἀχορήγητος, syn ἄνευ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν Ηα9. 1099 a33. ἀχορήγητος τῶν ἀναγκαίων Πδ1. 1288 b32.

ἀχράς. φυτεύειν ἀχράδας περὶ τὰ σμήνη Ζι40. 627 b17. ὗς πιαίνεται ἀχράσιν Ζιθ6. 595 a29. (fort Pirus salicifolia *L.*)

ἀχρεῖος, opp ὠφέλιμος Ηθ16. 1163 a28. κ10. 1181 b6. τῶν πτερῶν ἀχρείων ὄντων τοὺς πόδας χρησίμους ἔχουσι πρὸς τὴν νεῦσιν Ζμδ12. 694 b8. ἀχρεῖον ἔσται τε2. 130 b12, 28. σκέψεις ἄχρειοι (v l ἀχρεῖοι) πρὸς τὸ ποιεῖν συλλογισμόν Αα28. 44 b26. ἀχρεῖος εἴς τι Ηδ14. 1128 b2. ἀχρεῖόν τινι Ηκ10. 1181 b6. σώματα ἀχρεῖα, ἱστορία ἀχρεῖος οα2. 1343 b4. β1346 a29. ᾠὸν ἀχρεῖον ϗ ἄγονον Ζιζ14. 568 b8. σκώληξ γίνεται ἀχρεῖος, ἐάν τις τὸν χιτῶνα περιέλῃ Ζιε32. 557 b21. cf ι39. 623 a15. — ἀχρήιος ἀνήρ (Hes ε 297) Ηα2. 1095 b13.

ἀχρήματος πόλις Πβ9. 1271 b16.

ἄχρηστος, opp χρήσιμος Πβ12. 1274 b15. δ13. 1297 b19. οὐκ ἄχρηστόν ἐστι διηπορηκέναι Κ7. 8 b24. χρυσὸς σιδήρου ἀχρηστότερος Ρα7. 1364 a24. ἀχρηστότατον τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ ηεη1. 1235 b5. ἄχρηστον τροφὴν λέγω, ἀφ' ἧς μηθὲν ἔτι συντελεῖται εἰς τὴν φύσιν Ζγα18. 725 a4. περίττωμα ἄχρηστον Ζμγ14. 675 a18, b35. ἄχρηστος πρὸς τὰς θήρας, πρὸς τὸ ἀμύνεσθαι Ζιζ2. 560 b14. ι45. 630 a32. χρήσιμος θυρωρός, ὃς ἂν ᾖ ἄχρηστος τῶν ἄλλων ἔργων οα6. 1345 a35.

ἄχρι raro apud Ar legitur, ἄχρι τῆς πρώτης καμπῆς Ζιβ1. 499 a26. θ28. 606 b8. ἄχρι τῆς κοιλίας Ζιδ4. 530 a2. τοὺς ἄχρι τῶν μεγάλων πόδας Ζιδ2. 526 a13. ἄχρι ἐτῶν εἴκοσι Ζιε14. 545 a12. ἄχρι ἑσπερίου Ζι34. 619 b21. in libris pseudepigraphis πα26. 862 b8. ια62. 906 a19. ιε3. 910 b29. κα25. 929 b31. κη1. 949 b2. λγ11. 962 b19, 20. λδ8. 964 a22. κ4. 395 a22. 6. 397 b29. θ65. 835 a26. 157. 846 a27.

ἄχρους 1. χρώματος δεκτικὸν τὸ ἄχρουν, ἄχρουν ἐστὶ τὸ διαφανὲς ϗ τὸ ἀόρατον ἢ τὸ μόλις ὁρώμενον ψβ7. 418 a27, 28. τὸ ὕδωρ ἄχρουν πκγ9. 932 b24. — 2. οἱ ἐν ἱματίῳ δρόμοι εὔχρους ποιοῦσιν, οἱ δὲ γυμνοὶ ἄχρους πλη3. 966 b35. ἄχροοι, opp εὔχροοι πλη5. 967 a13. ἄχροοι ϗ καταρροϊκοί πκα24. 929 b27. οἱ πολὺν χρόνον καθεύδοντες ἀχρούστεροι πβ30. 869 b2. ἀχρούστεραι αἱ τὰ θήλεα κύουσαι Ζιη4. 584 a14. ἀχρούστερα πρὸς ταῖς ἀρχαῖς τὰ ἄνθη χ5. 796 b30.

ἀχρωμάτιστος. τὸ πνεῦμα ἀχρωμάτιστον μγ1. 371 b9, a2. ἀχρωμάτιστα τὰ νέφη κατ' εὐθυωρίαν εἰσβλέπουσιν μγ6. 377 b1.

ἄχρως. ἄχρων (τὸ ἀόριστον, ἡ ὕλη) ΜΑ8. 989 b9.

ἄχυμος, coni ἄοσμος αι5. 443 a11, 15, 17. ἡ τοῦ ὕδατος φύσις βούλεται ἄχυμος εἶναι αι4. 441 a4. ἄχυμον (τὸ ἀόριστον, ἡ ὕλη) ΜΑ8. 989 b10.

ἄχυρον. θημὼν ἀχύρων μα7. 344 a26. πιαίνει τὰ πρόβατα ἄχυρα Ζιθ10. 596 a25, 20. ἄχυρα σκληρά, πεπεμμένα πκβ 13. 931 a23.

ἀχυροῦν. ὅταν ἀχυρωθῶσιν αἱ ὀρχῆστραι, ἧττον οἱ χοροὶ γεγώνασιν πια25. 901 b30.

ἀχυρώδης. τοῦ ἀλεύρου τὸ ἀχυρωδέστατον πκα22. 928 a20.

ἀχύρωσις. ἡ περὶ τὸν πηλὸν ἀχύρωσις, syn συγκαταπλέκειν τοῖς κάρφεσι πηλόν Ζι7. 612 b22, 23.

ἀχώριστος (v χωρίζειν). ἀχώριστον τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν, opp κεχωρισμένον Ζγα23. 731 a11, 28. δ1. 763 b24. ἀχώριστος ἡ ὕλη ὡς οὖσα ἡ αὐτὴ ϗ μία ἀριθμῷ, τῷ λόγῳ δὲ μὴ μία Γα5. 320 b13. β5. 332 b1. λόγῳ μὲν ἕτερα ὄντα, μεγέθει δ' ἀχώριστα ψγ10. 433 b25. Ηα13. 1102 a30. ἀριθμῷ ἀδιαίρετον ϗ ἀχώριστον, τῷ εἶναι δὲ κεχωρισμένον ψγ2. 427 a2. ἀχώριστον τὸ εὐθύ, εἴπερ ἀεὶ μετὰ σώματός τινός ἐστιν ψα1. 403 a15. τὰ πάθη ἀχώριστα Φα4. 188 a6, 12. ἀχώριστος ἡ ἐνέργεια σωματική Ζγβ3. 736 b25, 737 a9. ἡ φυσικὴ περὶ ἀχώριστα Με1. 1026 a14. ἀχώριστον ἢ τόπῳ ἢ εἴδει ἢ διανοίᾳ (?) Μι1. 1052 b17 Bz.

ἀψεύδεια, ἣν φυλάττουσιν αἱ καλαὶ τῶν ὅλων ὧραι κ5. 397 a11.

ἀψευδεῖν περί τι τι1. 165 a25.

ἀψίκορος. εὐμετάβολοι ϗ ἀψίκοροι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας οἱ νέοι Ρβ12. 1389 a6.

ἀψίνθιον. τοῦ ἀψινθίου χυλοὶ πικροί φτα5. 820 a36. τὸ ἀψίνθιον οὐρητικόν πκζ10. 949 a2. (Artemisia Absinthium *L.*)

ἅψις. τῆς ἅψεως εἶδός τι συνοχή τδ2. 122 b25-30. ὥσις ἡ κίνησις ὑπὸ τοῦ κινοῦντος, ἣ γίγνεται ἀπὸ τῆς ἅψεως μδ9. 386 b1. τῇ ἅψει καθ' ὅλον τὸ σῶμα, opp τῷ στόματι Ζι37. 621 a11.

ἀψίς. ὁ κύκλος κατὰ τὴν ἀψῖδα κυλίεται μχ8. 851 b17. τῆς ἴριδος ἐλαχίστου μὲν κύκλου μεγίστη δ' ἡ ἀψίς (i e τμῆμα κύκλου), κύκλου μὲν μείζονος, ἐλάττων δ' ἡ ἀψίς μγ2. 371 b28, 29.

ἀψοφητὶ προσπλεῖν Ζιδ8. 533 b32.

ἀψοφία, opp ψόφος Φη2. 244 b17.

ἄψοφος. ψόφου δεκτικὸν τὸ ἄψοφον ψβ7. 418 a26. αὐτὸ ἄψοφον ὁ ἀὴρ διὰ τὸ εὔθρυπτον ψβ8. 420 a7.

ἄψυχος. 1. τὰ ἄψυχα, opp τὰ ἔμψυχα οα6. 1345 a29, opp τὰ ἐν τοῖς φυτοῖς μδ12. 390 a17. διώρισται τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου τῷ ζῆν ψβ2. 413 a21. τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου διαφέρει κινήσει τε ϗ τῷ αἰσθάνεσθαι ψα2. 403 b26. τῶν ἀψύχων ἐν οὐδενὶ ὁρῶμεν ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως Οβ2. 284 b33. Ζκ4. 700 a16. τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου διὰ τὴν ψυχὴν βέλτιον Ζγβ1. 731 b29. ἐκ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζῷα

μεταβαίνει κατὰ μικρὸν ἡ φύσις Ζιθ1. 588 b4. τὸ κύημα οὐκ ἄψυχον Ζγβ3. 736 a33. τὸ τῶν ἀψύχων γένος Ζγα23. 731 a35. δυνάμεις ἐν τοῖς ἀψύχοις, ἐν τῇ ψυχῇ Μθ2. 1046 a36. 3. 1047 a4. τὰ ἄψυχα φύσει τινὶ ποιεῖ, οἱ δὲ χειροτέχναι δι' ἔθος ΜΑ1. 984 b4, 2. ἔστιν ὡς τὰ ἄψυχα κτείνει Ηε12. 1136 b30. δικάζει ϗ τὰς τῶν ἀψύχων δίκας ὁ βασιλεύς f 385. 1542 a24. τῶν ἀψύχων οὐθὲν φωνεῖ, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα λέγεται φωνεῖν ψβ8. 420 b7. τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λέγειν διὰ τῆς μεταφορᾶς Ργ11. 1411 b32. τὸ ὄργανον δοῦλος ἄψυχος Ηθ13. 1161 b4. ηεη9. 1241 b24. ὅσα περὶ ἄψυχα πις 1-13. — 2. ἀψυχότεραι αἱ θήλειαι ἐλέφαντες Ζι1. 610 a21.

Β

Βαβύκα, γεφύρα f 493. 1558 b7.

Βαβυλών θ72. 835 b7. οβ1352 b27. πόσην ἔχει περιγραφὴν Πγ3. 1276 a28. — Βαβυλωνία οβ1352 b27. ἀπέραντος Πβ6. 1256 a14. — Βαβυλώνιοι Πγ13. 1284 a1. πάλαι τετηρηκότες τοὺς ἀστέρας Οβ12. 292 a8. παρὰ Βαβυλωνίοις Χαλδαίους γεγενῆσθαι f 30. 1479 a30. Βαβυλώνιοι, comoedia Aristophanis Ργ2. 1405 b30.

βάδην ὑποχωρεῖν, ὑπάγειν Ζι44. 629 b14, 17.

βαδίζειν. ἀδύνατον βαδίζειν ἄνευ ποδῶν Ζγβ3. 736 b24. cf Ζια5. 490 a1. βαδίζειν, dist ἕρπειν Ζμδ10. 686 b9. βαδίζον ἠρέμα ϗ οὐ κρατερὸν ϗ οὐ πηδῶν Ζι39. 622 b33. κατὰ σκέλος βαδίζει ὁ λέων Ζιβ1. 498 b7. βαδίζειν κατὰ ζυγά Ζιε12. 544 a5. β. ἀεὶ μίαν ἀτραπόν Ζι38. 622 b25. βαδίζειν ὡς Ἀρχέλαον Ρβ23. 1398 a24. β. ὑγιεινῶς Ηε1. 1129 a16. βαδίσαι λαπάξεως ἕνεκα Φβ6. 197 b24. βαδίζειν, βεβαδικέναι Θήβαζε Φζ1. 231 b30. βαδίσαι στάδια ἑκατὸν Οα11. 281 a9. βεβαδικέναι μέγεθός τι Οα5. 272 a11. βαδίζων ἐστί, dist βαδίζει Φα2. 185 b39. — τὸ σπέρμα ἐντεῦθεν βαδίζει, ἡ ἀπόκρισις θύραζε βαδίζει Ζγα17. 721 b18. δ8. 776 b29. βαδίζειν εἰς τὸ πολίτευμα, εἰς τὰς ἀρχάς Πδ6. 1293 a24. 14. 1298 a15. β7. 1266 b25. εἰς τὰ ἀρχεῖα (syn εἶναι ἐν ταῖς ἀρχαῖς b3) Πδ15. 1299 a36. — ὁ πρὸς πάντα βαδίζων θρασύς Ηβ2. 1104 a22. ὁμόσε βαδίζειν λόγῳ τινί, πρὸς τὰ τοιαῦτα Μν2. 1089 a3. ρ37. 1444 a21. — βαδιοῦνται αἱ γενέσεις εἰς ἄπειρον, εἰς ἄπειρον βαδιεῖται Μζ8. 1033 b4. β4. 1000 b28. γ7. 1012 a12. κ12. 1068 a33. Φε2. 225 b34. Ογ5. 304 b8 (cf s ἄπειρος). τοῦτο κατὰ κύκλον ἀναγκαῖον ἀεὶ βαδίζειν μβ3. 357 a2. μέχρι τινὸς βαδίζει ἀρχῆς, αὕτη δ' οὐκέτι εἰς ἄλλο Με3. 1027 b12. θ8. 1050 a7. φύσει ἐπὶ τὸ ἀγαθὸν βαδίζει πᾶν ηεη14. 1247 b21. ὁ ὅρος ἔξω βαδιεῖται Αγ23. 85 a11 (Wz, syn ἔξω πίπτειν a3, 4, 9). ἕτερα ὄντα εἰς τὴν αὐτὴν διαφορὰν βαδιεῖται Ζμα3. 643 a13. — βαδίζειν de investigandi disputandique via ac ratione (cf μετιέναι), οὕτω βαδίζοντι ἔστιν εἰδέναι ὅτι οὐδὲν παραλέλειπται Αδ13. 97 a5. γ23. 84 b33. βαδιστέον ἐπὶ τὸ καθόλου Ηκ10. 1180 b21. βαδίζειν εἰς ἕνα λόγον Αδ13. 97 b14. βαδίζει ὁ τοιοῦτος ἐπὶ τὴν τῶν σπουδαίων φιλίαν ημβ11. 1209 a33.

βάδισις, εἶδος κινήσεως, dist πτῆσις, ἅλσις al Ηκ3. 1174 a29 sqq. Ζμα1. 639 b3. cf Φε4. 227 b18, 228 a17. οἰκεία κίνησις ποδῶν βάδισις ψα3. 406 a9. Φη4. 249 a17. ἔφελξις τοῦ πεπηρωμένου μορίου, ἀλλ' οὐ βάδισις Ζπ8. 708 b10. ποιεῖσθαι τὴν βάδισιν, τὴν βάδισιν ὀρθήν Ζιδ4. 530 a10. Ζπ11. 710 b17. προπετὴς βάδισις Ζπ14. 712 a29. βαδίσεως διαφοραί τι σημαίνουσιν φ6. 813 a3-18.

βαδιστικός. τὸ βαδιστικόν ε12. 21 b16. 13. 23 a14.

βάθος (cf πλάτος, μῆκος). διαστήματα ἔχει τρία ὁ τόπος, μῆκος ϗ πλάτος ϗ βάθος· μεγέθους τὸ ἐφ' ἓν συνεχὲς μῆκος, τὸ ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ ἐπὶ τρία βάθος Φδ1. 209 a5. Μδ13. 1020 a12, 14. cf β5. 1002 a20. ψα2. 404 b21. β11. 423 b22. μα4. 341 b34, 342 a23. πιζ2. 916 a14. τὸ πρόσθεν τοῦ βάθους ἀρχή ἐστιν Οβ2. 284 b25. τὸ ἐπίπεδον ὑπείκει (παραλλάττει, μεθίσταται) εἰς βάθος μδ9. 386 a23, 30, 19. ἔχειν ὑγρότητα (χρῶμα al) ἐν βάθει, εἰς βάθος, opp ἐπιπολῆς Γβ2. 330 a18. αι3. 440 a14. εν2. 459 b7. ὅσοις εἰς βάθος τι μέμικται τῆς δυνάμεως, οὗτοι ἤδη ποιοί τινές εἰσι τὰ ἤθη πλ1. 954 b20. βάθος τῆς ψυχῆς ϗ μέγεθος αρ5. 1250 b38. — ἄπειρον τῆς θαλάττης βάθος, βραχύτης τοῦ βάθους μα13. 351 a13. β1. 354 a18. εἴ τι κατὰ βάθους ἄδηλον ἡμῖν μα3. 339 b12. φωλεῖν ἐν τοῖς βάθεσι Ζιθ15. 599 b9 cf βαθύς. — ἀπείρονα γῆς βάθη (Emp 237) Οβ13. 294 a26.

βαθύκολπος θ109. 840 b16.

βαθύξυλοι δρυμοί κ3. 392 b18.

βαθύς. τὸ σῶμα (ὁ ὄγκος) ἐκ βαθέος ϗ ταπεινοῦ ΜΑ9. 992 a13. μ9. 1085 a11. ν2. 1089 b13. cf δ13. 1020 a21. — θάλασσα βαθυτέρα μβ1. 354 a19. τὰ καλούμενα βαθέα τοῦ Πόντου μα13. 351 a12, 350 a31. ὑποχωρεῖν, καθεῖναι αὑτὸν εἰς τὰ βαθέα Ζιθ2. 592 a27. ι12. 615 a29. ἐκτίκτειν ἐν τοῖς βαθέσιν, οὐ γίγνεσθαι ἐν τοῖς βαθέσι σφόδρα Ζιζ14. 568 a26. β14. 505 b11, 18. — ἔρια βαθύτερα, τρίχες βαθύτεραι Ζιγ11. 518 b32. θ5. 594 b1. — ἐν τοῖς βαθυτάτοις ὕπνοις πγ34. 876 a24.

βαίνειν. 1. τῶν ποδῶν ἔργον τὸ βεβηκέναι ἀσφαλῶς Ζμδ10. 690 b1. ἡ γῆ κύβος διὰ τὸ βεβηκέναι ϗ μένειν Ογ8. 307 a8, 1. — 2. βαίνειν i q ὀχεύειν. ὁ βοῦς βαίνει σφοδρῶς Ζιζ21. 575 a13. ὁ ἐλέφας βαίνει πεντέτης, ἄρχεται βαίνεσθαι δεκ' ἐτῶν Ζιε14. 546 b8, 9, 7. — 3. scandere. τὸ ἔπος βαίνεται ἐν μὲν τῷ δεξιῷ ἐννέα συλλαβαῖς, ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ ὀκτώ Μν6. 1093 a30.

βαιός. βαιότερον (Parm 105) ξ2. 976 a9.

Βακίδες ϗ Σίβυλλαι πλ1. 954 a36.

βακτηρία. κινεῖν τὴν βακτηρίαν ἐν τῇ χειρί· γίνεται ὥσπερ ἀφαιρετὸν μέρος ἡ βακτηρία Ζκ8. 702 a36, b6. cf Φθ5. 256 a12. ὁ δὲ λαβὼν τὴν βακτηρίαν βαδίζει εἰς τὸ δικαστήριον τὸ ὁμόχρουν τῇ βακτηρίᾳ f 420. 1548 a16.

Βακτριαναὶ κάμηλοι Ζιβ1. 498 b8. — αἱ Βάκτριαι κάμηλοι Ζιβ1. 499 a14.

Βάκτροι. ἐν Βάκτροις θ46. 833 b14.

Βάκτρος ποταμός μα13. 350 a23.

Βάκχαι Εὐριπίδου f 584. 1573 a12.

βακχεία μάλιστα ἐν τοῖς αὐλοῖς Πθ7. 1342 b4.

βακχευτικὸν ἡ μέθη ποιεῖ Πθ7. 1342 b26.

Βακχιάδαι Πβ12. 1274 a33.

βακχικὴ ϗ ἐνθουσιαστικὴ ἡ ὑποφρυγιστὶ ἁρμονία πιθ48. 922 b22.

βάλαγρος Ζιδ11. 538 a15. (Leuciscus blicca R, non prob Cuv XVII, 33. Barbus fluviatilis vel vulgaris C St cf AZι I 125, 6.)

βαλανεῖον. κλέψαι ἐκ βαλανείου πκθ14. 952 a17. τὰ βαλανεῖα πκδ8. 936 b19. ἐν τοῖς βαλανείοις φτβ1. 822 b19. 3. 824 b25.

βάλανος, 1. αἱ βάλανοι οἷον ἐν οἰκίσκοις εἰσίν φτα5. 820 b11. ἐλαῖαι ϗ βάλανοι παλαιούμεναι πικραὶ γίνονται πκ25. 925

ᵇ37. ὕες ἡδέως βαλάνυς ἐσθίυσιν Ζιθ21. 603 ᵇ31. cf ι13. 615 ᵇ12 (glandes quercus *L* spec). — 2. βάλανος, glans penis Ζια13. 493 ᵃ22, 29. — 3. ἥκιστα τὴν ὄσφρησιν φαίνεται ἔχειν τῶν ἀκινήτων τήθυα ϗ βάλανοι Ζιδ8. 535 ᵃ24. μονοφυὲς ϗ λειόστρακον βάλανος f 287. 1528 ᵇ10, 16. περὶ τὰς σήραγγας τῶν πετριδίων τ. κ. β. Ζιε15. 547 ᵇ22. (Lepadinae vel Balanidae AZι I 175, 4.)

βαλαύστιον φτα6. 821 ᵃ25.

βάλερος. κυπρῖνος ϗ βάλερος Ζιζ14. 568 ᵇ27 (v l βαλῖνος). cf AZι I 125, 6.

βάλλειν. ἐπ' αὐτῷ τὸ βαλεῖν ϗ ῥῖψαι Ηγ7. 1114 ᵃ18. — αἱ μέλιτται κτείνυσι βάλλυσαι (int τῷ κέντρῳ) τὰ μεγάλα τῶν ζῴων Ζια40. 626 ᵃ21. cf 624 ᵇ17. — βάλλειν τὺς ὀδόντας Ζιβ1. 501 ᵇ2. ζ20. 575 ᵃ5, 8, 10. 22. 576 ᵃ6. βάλλειν, i q βάλλειν τὺς ὀδόντας Ζιζ22. 576 ᵃ4. — μετὰ τὴν σύστασιν ἐλαφρὸν τὸ ἄνω βάλλειν (canendo) πιθ4. 917 ᵇ37. — τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις καρπὸν ἀθάνατον f 625. 1583 ᵇ13. — med αἱ τευθίδες βαλλόμεναι πρός τινα πέτραν ὥσπερ ἀγκύρας τὰς προβοσκίδας ἀποσαλεύυσιν Ζιδ1. 523 ᵇ32. — ἐν θυμῷ βάλληται (Hes. ε297) Ηα2. 1095 ᵇ13.

βαλλιρός. ἐν τῷ βαλλιρῷ ϗ τίλωνι ἑλμὶς ἐγγινομένη Ζιθ20. 602 ᵇ26 (v l βαλλίρῳ S βαλέρῳ P. Cyprini spec R et Ar cf M 232, AZι I 125, 6.)

βάλσαμον ἀρωματικόν φτα6. 820 ᵇ28. αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης, σχοίνυ ἄνθυς, κρόκυ, βαλσάμυ συνεψηθέντων f 105. 1494 ᵇ43. (Balsamum gileadense Kth cf H F Meyer bot Erläut z Strabo p 124.)

βάμμα. ἔχοντες βάμμα λευκώματος ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ φ6. 813 ᵃ28.

βαναυσία ϗ ἀπειροκαλία ὑπερβολή, opp μεγαλοπρέπεια Ηβ7. 1107 ᵇ19. δ4. 1122 ᵃ31. δημοτικὰ δοκεῖ εἶναι ἀγένεια πενία βαναυσία Πζ2. 1317 ᵇ41.

βάναυσος. (cf Zeller II, 2, 547, 5.) ὁ βάναυσος τῷ παρὰ τὸ δέον ἀναλίσκειν ὑπερβάλλει Ηδ6. 1123 ᵃ19. — τὺς βαναύσυς πότερον πολίτας θετέον Πγ5. 1277 ᵇ35, 38, 1278 ᵃ8, 12, 17, 24. η9. 1329 ᵃ20. τὸ πλῆθος τὸ τῶν βαναύσων Πβ5. 1264ᵇ23. δ12. 1296ᵇ29. ζ4. 1319ᵃ27. μέρη πλήθυς γεωργικὸν βάναυσον ἀγοραῖον θητικόν Πζ7. 1321 ᵃ6. 1. 1317 ᵃ25. τὸ βάναυσον περὶ τί, παρ' ἐνίοις ἦν δῦλον Πδ4. 1291 ᵃ1. γ5. 1278 ᵃ7. δῆμος γεωργικός, ἀγοραῖος, βάναυσος Πδ3. 1289 ᵇ33. βάναυσοι, opp ὁπλῖται Πη4. 1326 ᵃ22. βάναυσον ἔργον, βάναυσος τέχνη def Πθ2. 1337 ᵇ8. ηεα4. 1215 ᵃ30. cf Πα11. 1258 ᵇ26. Ρα9. 1367 ᵃ31. βάναυσοι ἐπιστῆμαι ημβ7. 1205 ᵃ32. βάναυσος τεχνίτης Πγ4. 1277 ᵇ1. αἱ βάναυσοι τέχναι τὰ σώματα ἀχρεῖα ποιῦσιν οα2. 1343 ᵇ3. Πθ2. 1337 ᵇ8. α11. 1258 ᵇ37. τίνες τρόποι τῆς μυσικῆς κατεργάζονται τὺς παῖδας βαναύσυς Πθ2. 1337 ᵇ8. 4. 1338 ᵇ33. 5. 1339 ᵇ9. 6. 1340 ᵇ41, 1341 ᵇ14. σῶμα βάναυσον ϗ ἄχρηστον Πθ6. 1341 ᵃ7. ζῆν βίον βάναυσον ἢ θητικόν Πγ5. 1278 ᵃ21. η9. 1328 ᵇ39. — βαναυσόταται τῶν ἐργασιῶν, syn δυλικώταται, ἀγεννέσταται, opp τεχνικώταται Πα11. 1258 ᵇ37.

βάπτειν. 1. trans. *a*. τὸν χόρτον εἰς μέλι βάπτοντες Ζιθ26. 605 ᵃ29. εἰ εἰς κηρὸν βάψειέ τις ψγ12. 435 ᵃ2. βάψαι τὸ ἀγγεῖον θ54. 834 ᵇ1. μχ28. 857 ᵃ37. — *b*. colore inficere. ὑμὴν πορφύρας θλιβόμενος βάπτει ϗ ἀνθίζει τὴν χεῖρα Ζιε15. 547 ᵃ18. ἔβαψε φτβ9. 829 ᵃ32. pass τὰ βαπτόμενα τὰς χρόας ἀπὸ τῶν βαπτόντων λαμβάνει χ4. 794 ᵃ16. πολλὰ τοῖς ἄνθεσι βάπτεται τοῖς φυομένοις χ4. 794 ᵃ17. τὰ βαπτόμενα χ4. 794 ᵃ26. πκβ11. 931 ᵃ11. βεβάφθαι χ1. 791 ᵃ7. — 2. intr βάπτυσιν εἰς ψυχρὸν αἱ ἐγχέλυες Ζιθ2. 592 ᵃ18.

Βάπυρον ὄρος σ973 ᵃ15. f 238. 1521 ᵇ8.

βάραθρα πολλὰ αὐτόθι ἐστίν πκς58. 947 ᵃ19.

βαρβαρίζειν τῇ λέξει, syn σολοικίζειν τι3. 165 ᵇ21.

βαρβαρικός. βάρβαρικὰ ἔθνη Πα9. 1257 ᵃ25. βαρβαρικὴ βασιλεία, τυραννίς Πγ14. 1285 ᵇ24, ᵃ32. μέρη τιμῆς βαρβαρικά Ρα5. 1361 ᵃ36. ἡ βαρβαρικὴ ἀνδρία μετὰ θυμῦ ἐστίν ηεγ1. 1229 ᵇ29. — οἱ ἀρχαῖοι νόμοι λίαν ἁπλοῖ ϗ βαρβαρικοί Πβ8. 1268 ᵇ40. νόμιμα βαρβαρικά (liber Aristotelicus) f 562. 1570 ᵇ21. — λίθος, μωδῶν κεκλημένος βαρβαρικῶς θ159. 846 ᵃ32.

βαρβαρισμός, λέξις ἐκ γλωττῶν ποΩ22. 1458 ᵃ26, 31.

βάρβαρος. πάντες ϗ βάρβαροι ϗ Ἕλληνες Οα3. 270 ᵇ7. ρ1. 1420 ᵇ15. οἱ διαιρῦντες τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος εἴς τε Ἕλληνας ϗ βαρβάρυς f 81. 1489 ᵇ36. οἱ βάρβαροι δυλικώτεροι τὰ ἤθη φύσει τῶν Ἑλλήνων Πγ14. 1285 ᵃ20. βάρβαρον ϗ δῦλον ταὐτὸ φύσει Πα2. 1252 ᵇ9. 6. 1255ᵃ29. χρῆσθαι τοῖς Ἕλλησιν ἡγεμονικῶς, τοῖς βαρβάροις δεσποτικῶς f 81. 1489 ᵇ29, 36. οἱ βάρβαροι οἴκοι μόνον εὐγενεῖς, ὐχ ἁπλῶς Πα6. 1255 ᵃ35. μάλιστα ἐν τοῖς βαρβάροις ἐστὶ τὸ θηριῶδες Ηη1. 1145 ᵃ30. 6. 1149 ᵃ11. παρὰ τοῖς βαρβάροις ἀποτέμνυσι ταχέως τὰς κεφαλάς Ζμγ10. 673 ᵃ25. βασιλεῖαι παρ' ἐνίοις τῶν βαρβάρων ποῖαι Πγ14. 1285 ᵃ17. δ10. 1295 ᵃ11. κοινωνία γῆς παρ' ἐνίοις τῶν βαρβάρων Πβ5. 1263 ᵃ8.

βάρβιτος, ὄργανον μυσικόν Πθ6. 1341 ᵃ40.

βαρεῖν. βεβαρημένος οἴνῳ (cf Hom τ 122) πλ1. 953 ᵇ12.

βάρος διττόν, τό τε ὁποσηνῦν ἔχον ῥοπὴν ϗ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς Μι1. 1052 ᵇ28. τὰ βάρος ἔχοντα τῶν σωμάτων, opp τὰ κῦφα μβ7. 365 ᵃ28. τὰ βάρος ἔχοντα ἐπὶ τὸ μέσον φέρεται Ογ2. 300 ᵇ24. ὑφίστασθαι (opp ἐπιπολάζειν) διὰ τὸ βάρος μα4. 341 ᵇ12. ἔχειν ῥοπὴν βάρυς ϗ κυφότητος Ογ2. 301 ᵃ23. ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ τῶν ἐχόντων ϗ βάρος ϗ κυφότητα ἕκαστον ἔχει βάρος Οδ5. 312 ᵇ4. βάρυς μέτρον βάρος Μι1. 1053 ᵃ26. ἀνάλογον τὰ μεγέθη τοῖς βάρεσι Οα6. 273 ᵇ3, 29, ᵃ25. ἀνάλογον ἡ ἰσχὺς πρὸς τὸ βάρος Φη5. 250 ᵃ9. τὸ αὐτὸ βάρος θᾶττον φέρεται διὰ δύο αἰτίας Φδ8. 215ᵃ25. τὰ φερόμενα βάρη ἐπὶ τὴν γῆν ὐ παρ' ἄλληλα φέρεται, ἀλλὰ πρὸς ὁμοίας γωνίας Οβ14. 296 ᵇ19. — φέρειν ἴσον βάρος μχ29. 857 ᵇ10. μεταλαμβάνειν βάρυς Ηι11. 1171 ᵃ30. ἆραι βάρος Οα11. 281 ᵃ8. μικραὶ δυνάμεις μεγάλα βάρη κινῦσι τῷ μοχλῷ μχ3. 850 ᵃ30. ἐν ζυγοῖς ἠρτημένα ῥέπει ἐπὶ τὸ βάρος Ζγδ9. 777 ᵃ31. ἀφαιρεῖν, ἐπιτιθέναι βάρος μχ2. 850 ᵃ4, 18, 25. — τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ ὑπομένει διὰ βάρος μβ2. 355 ᵃ34. τὸ βάρος τὸ περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζγβ6. 744 ᵃ3, ᵇ6. ε1. 779 ᵃ5. — κεφαλῆς πόνος ϗ βάρος Ζιθ21. 603 ᵇ8. μὴ γινομένης τιμωρίας βάρος ἔχυσιν Ηδ11. 1126 ᵃ23.

βαρυδαίμων (Alcaei fr 37) Πγ14. 1285 ᵇ1.

βαρυθυμία, εἶδος ὀργιλότητος αρ6. 1251 ᵃ4. 7. 1251 ᵇ15.

βαρύνειν. ὅ τι ἂν βαρύνηται μόριον, κάτω φέρεται μα3. 341 ᵃ5. — ἡ κατάψυξις βαρύνει τὸν περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόπον ϗ ποιεῖ τὸν ὕπνον υ3. 456 ᵇ26. Ζμβ7. 653 ᵃ13. πιη1. 916 ᵇ15. τὰς αἰσθήσεις βεβαρύνθαι διὰ τὰς τῶν σιτίων πληρώσεις φ6. 810 ᵇ22. τὸ σῶμα βαρύνεται πάσαις ἕως ἂν ἐξέλθῃ ἡ κάθαρσις Ζιη2. 582 ᵇ8. αἱ γυναῖκες βαρύνονται τὸ σῶμα πᾶν Ζιη4. 584 ᵃ2.

βαρυντικὸν τὸ κάτω κινητικόν Οδ3. 310 ᵃ32.

βαρύοσμον μέλι τὸ ἀπὸ τῆς πύξυ θ18. 831 ᵇ24. cf Günther Ziergewächse der Alten p 10.

βαρύς. 1. *a*. περὶ βαρέος ϗ κύφυ Οδ. τὸ βαρὺ ϗ τὸ κῦφον ἐν αὐτοῖς δοκεῖ ἔχειν ἀρχὴν τῆς μεταβολῆς Οδ3. 310 ᵇ25, 31. 1. 307 ᵇ31. βαρὺ τὸ πεφυκὸς φέρεσθαι κάτω ϗ ἐπὶ τὸ

μέσον, βαρὺ ἁπλῶς τὸ πᾶσιν ὑφιστάμενον Οα3. 269 ^{b}23, 24. δ1. 308 ^{a}30. 4. 311 ^{a}17, ^{b}15. β13. 259 ^{b}9. Φγ1. 201 ^{a}8. 5. 205 ^{b}27. δ4. 212 ^{a}25. θ4. 255 ^{b}16. Μκ9. 1065 ^{b}13. τὸ βαρὺ μένει ἐπὶ τοῦ μέσου Φγ5. 205 ^{b}15. Οβ3. 286 ^{a}27. τὸ βαρύτατον ϗ ψυχρότατον γῆ ϗ ὕδωρ μα3. 340 ^{b}20. βαρέα πρὸς ἄλληλα Οα3. 269 ^{b}28. ἐν ἀέρι βαρύτερον ταλαντιαῖον ξύλον μολίβδου μναϊαίου, ἐν ὕδατι κουφότερον Οδ4. 311 ^{b}3. πάντα φέρεται τὰ βαρέα πρὸς ὁμοίας γωνίας, ἀλλ' οὐ παρ' ἄλληλα Οβ14. 297 ^{b}19. τὸ βαρὺ ϗ κοῦφον οὐ ποιητικὰ οὐδὲ παθητικά Γβ2. 329 ^{b}21. cf Ζμβ2. 648 ^{b}7. ἡ ὕλη τοῦ βαρέος ϗ κούφου Οδ4. 312 ^{a}17. βαρύ, dist βαρυντικόν Οδ3. 310 ^{a}32. τὸ βαρὺ ἅπαν διαιρετόν Ογ1. 299 ^{b}6. τὸ βαρύτερον ἀδύνατον ἰσοδρομεῖν τῷ κουφοτέρῳ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος ῥιφθέν πιϛ3. 913 ^{a}38. 12. 915 ^{b}10. τὸ βαρὺ ϗ κοῦφον πῶς ἔχει πρὸς τὸ πυκνὸν ϗ μανόν Ογ1. 299 ^{b}7. Φθ7. 260 ^{b}9. δ9. 217 ^{b}17. πολλὰ βαρύτερα ἐλάττω τὸν ὄγκον ὄντα Οα2. 309 ^{a}4. Δημόκριτος βαρύτερόν φησιν εἶναι ἕκαστον κατὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν ἀδιαιρέτων Γα8. 326 ^{a}9. — b. avium quaedam genera Ar βαρέα nuncupat. τοῖς μὴ πτητικοῖς τὰ σώματα ὀγκώδη, διὸ βαρέα ἐστίν Ζμδ12. 694 ^{a}11. οἷς ὁ βίος ἐπίγειος ϗ ἔστι καρποφάγα ἢ πλωτὰ ϗ περὶ ὕδωρ βιοτεύουσιν Ζμδ12. 694 ^{a}7. οἱ βαρεῖς τῶν πτερωτῶν, οἱ βαρεῖς ὄρνιθες Ζμβ13. 657 ^{b}7, 16, ^{a}28, οὐ ποιοῦνται νεοττιάς Ζι8. 613 ^{b}6. non solum gallinae, F Ka AZι I 82, 8, sed etiam palmipedes, (cf M 293 sq, Su 172 sq.) gallinae: ἔχουσιν ἔνιοι τῶν βαρέων τὰ καλούμενα πλῆκτρα ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν Ζμδ12. 694 ^{a}12, 17. τὰ πληκτροφόρα τῶν βαρέων Ζιβ12. 504 ^{b}9. — palmipedes: τῶν στεγανοπόδων τὰ βαρύτερα περὶ ποταμοὺς ϗ λίμνας ἐστίν Ζιθ3. 593 ^{b}15. — 2. βαρὺ de sono. opp ὀξύ Αδ2. 90 ^{a}19 sqq. τα15. 106 ^{a}13, 19 al. βαρύ ἐστιν ἐν τῷ βραδεῖαν εἶναι τὴν κίνησιν Ζγε7. 786 ^{b}26. ψβ8. 420 ^{a}29-32. πια6. 899 ^{a}26. 18. 901 ^{a}6. φωνὴ βαρεῖα, coni κίνησις βραδεῖα Ηδ8. 1125 ^{a}14. βαρύτερον φθέγγονται αἱ θήλειαι τῶν ταύρων Ζγε7. 786 ^{b}22. βαρυτέρα φωνή Ζιε14. 545 ^{a}5. πῶς τοῖς τόνοις δεῖ χρῆσθαι, οἷον ὀξείᾳ ϗ βαρείᾳ ϗ μέσῃ φωνῇ Ργ1. 1403 ^{b}30. ἡ βαρεῖα φωνὴ ϗ ἐπιτεινομένη ἀνδρεῖον σημαίνει φ2. 806 ^{b}26. ὁ ῥαθύμως διακείμενος τόν τε τόνον ἀνίησι ϗ βαρὺ φθέγγεται φ2. 807 ^{a}17 (opp ὀξὺ φθέγγεσθαι ^{a}16). ἐκ τῶν πότων βαρύτερον φθέγγονται πια18. 901 ^{a}1. βαρύτερον αὐλεῖν Ζγε7. 788 ^{a}22. — ἡ μέση βαρεῖα πρὸς τὴν νήτην ϗ ὀξεῖα πρὸς τὴν ὑπάτην Φε1. 224 ^{b}33. ἐν τοῖς μέλεσι τὸ βαρὺ τῶν συντόνων βέλτιον Ζγε7. 787 ^{a}1. ἡ βαρυτέρα φωνὴ πλείω μὲν ἀέρα κινεῖ, οὐκ εἰς μῆκος δέ πια19. 901 ^{a}8. ἡ βαρυτέρα ἰσχύει τὸν τῆς ὀξυτέρας φθόγγον πιθ7. 918 ^{a}16. 8. 918 ^{a}19. cf 12. 918 ^{a}40. ἔργον μᾶλλον ᾄδειν τὰ ὀξέα ἢ τὰ βαρέα πιθ37. 920 ^{b}19. ἡ συμφωνία λόγος ἀριθμῶν ἐν ὀξεῖ ἢ βαρεῖ Αδ2. 90 ^{a}19. τῶν συμφωνίαν ποιούντων φθόγγων ἐν τῷ βαρυτέρῳ τὸ μαλακώτερον πιθ49. 922 ^{b}29, 31. εὐαρμοστότερον ἀπὸ τοῦ ὀξέος ἐπὶ τὸ βαρὺ ἢ ἐπὶ τοῦ βαρέος ἐπὶ τὸ ὀξύ πιθ33. 920 ^{a}19. — προσῳδία βαρεῖα, ὀξεῖα· βαρύτερον, ὀξύτερον ῥηθέν τι23. 179 ^{a}14, 15. 21. 178 ^{a}3. (βαρεῖαν προσῳδίαν πανταχοῦ τὴν περισπωμένην λέγει Alex Schol 315 ^{a}14. Vahlen Poet IV 369.) — 3. βαρὺ de odore. ὀσμὴ δριμυτέρα ϗ βαρυτέρα Ζικ1. 634 ^{b}21. δυσοσμοτέρα ϗ βαρυτέρα ἡ ὀσμή πιγ10. 908 ^{b}30. ἀτμίδα ἀφίησι βαρεῖαν Ζιθ5. 594 ^{b}28. τὸν ὑπὸ ὕδρου πληγέντα παραχρῆμα ὀσμὴν βαρυτάτην ἀπεργάζεσθαι f 327. 1532 ^{b}18. — 4. βαρύς de animo. βαρύς, dist σεμνός Ρβ17. 1391 ^{a}27, cf βαρύτης extr. — βαρέως. βαρύτερον διάγουσιν αἱ γυναῖκες Ζιη4. 584 ^{a}15. βαρύτερον ἔχουσι ϗ ἀδυνατώτερον οἱ ἄνθρωποι πα24. 862 ^{a}27. κϛ42. 945 ^{a}14. τὸ πλῆθος βαρέως ἔχει ὑβριζόμενον ρ3. 1424 ^{b}5. βαρέως ἔχειν πρός τι Πε10. 1311 ^{b}9. βαρέως φέρειν τι Πε11. 1315 ^{a}18. βαρέως φέρειν πρός τι Πε10. 1311 ^{b}16. — (pro βαρύτερος scribendum est βραδύτερος πιθ21. 919 ^{a}31 Bz Ar St IV 413; πιθ22. 919 ^{a}38, coll 922 ^{a}32 Bojesen. πια11. 900 ^{a}15 Did.)

βαρύσταθμος. τὰ βαρύσταθμα ὕδατα φαῦλα Ηζ9. 1142 ^{a}22.

βαρύτης. cf βαρύς 1. βαρύτητες ϗ κουφότητες Ζμβ2. 648 ^{b}7. βαρύτης ἄπειρος Οα6. 273 ^{a}26. — cf βαρύς 2. βαρύτης φωνῆς, opp ὀξύτης, ὀξυφωνία ψβ11. 422 ^{b}30. Ζγε1. 778 ^{a}19. 7. 786 ^{b}13 sqq, 788 ^{a}2. ακ803 ^{b}32. ἡ βαρύτης ὑπεροχή τις Ζγε7. 787 ^{a}2. βαρύτης φωνῆς διὰ τὴν ἔμφραξιν πια11. 900 ^{a}14. τὰ στοιχεῖα διαφέρει ὀξύτητι ϗ βαρύτητι ϗ τῷ μέσῳ πο20. 1456 ^{b}33. — cf βαρύς 4. ἔστιν ἡ σεμνότης μαλακὴ ϗ εὐσχήμων βαρύτης Ρβ17. 1391 ^{a}28.

βαρύτονος. οἱ μέγα φωνοῦντες βαρύτονον ὕβρισταί φ6. 813 ^{a}31, ^{b}2.

βαρύφθογγοι αἱ θήλειαι βόες Ζγε7. 787 ^{a}33.

βαρυφωνεῖν πια15. 900 ^{b}13.

βαρυφωνία δοκεῖ γενναιοτέρας εἶναι φύσεως Ζγε7. 786 ^{b}35 sqq.

βαρύφωνος. τῶν ζῴων τὰ μὲν βαρύφωνα, τὰ δ' ὀξύφωνα, τὰ δ' εὔτονα Ζγε7. 786 ^{b}7, 787 ^{a}14. τὰ ἀνδρεῖα βαρύφωνα φ2. 807 ^{a}18. βαρυφωνότεροι πια17. 900 ^{b}35. προϊούσης τῆς ἡλικίας βαρυφωνότερα γίνεται αὐτὰ αὐτῶν Ζγε7. 787 ^{b}8. φθέγγονται βαρύφωνα (cod L^a, βαρύφωνοι Bk) φ2. 807 ^{a}20.

βασανίζειν τὰ μεγάλα ξύλα ακ802 ^{a}32. βασανίζουσι τὸ τῶν ἀνδρῶν σπέρμα, εἰ ἄγονον, ἐν τῷ ὕδατι Ζγβ7. 747 ^{a}3. — sensu forensi, οἱ βασανισθέντες, dist οἱ μάρτυρες ρ37. 1443 ^{b}31.

βάσανος. λίθος χρήσιμος πρὸς τὰς τοῦ χρυσοῦ βασάνους Ζιθ12. 597 ^{b}2. παρατρίβεσθαι πρὸς τὰς βασάνους χ3. 793 ^{b}1. — sensu forensi, βάσανοι πίστις ἄτεχνος Ρα2. 1355 ^{b}37. def ρ17. 1432 ^{a}12. περὶ βασάνων Ρα15. 1376 ^{b}31-1377 ^{a}7. ρ17.

βασιλεία. τῶν μοναρχιῶν ἡ πρὸς τὸ κοινὸν ἀποβλέπουσα συμφέρον Πγ7. 1279 ^{a}34, ^{b}5 (opp τυραννίς). Ηθ12. 1160 ^{a}32. τῶν μοναρχιῶν ἡ κατὰ τάξιν τινα Ρα8. 1366 ^{a}2. βασιλεῖαι, dist μοναρχίαι ϗ τυραννίδες Πε10. 1313 ^{a}4. βασιλεῖαι ϗ τυραννίδες, dist πολιτεῖαι Πε10. 1310 ^{b}2. βασιλεία def, dist τυραννίς Πε10. 1310 ^{b}2-1311 ^{a}22. τῇ βασιλείᾳ comparatur ἡ πατρὸς πρὸς υἱὸν κοινωνία Ηθ12. 1160 ^{b}24, 27. 13. 1161 ^{a}19. περὶ βασιλείας Πγ14-18. δ2. 1289 ^{a}27, 30, 34, 41. βασιλείας εἴδη πέντε Πγ14. 15. 1285 ^{b}35. αἱ κατὰ γένος βασιλεῖαι Πε10. 1313 ^{a}10. ἀίδιος βασιλεία Πε1. 1301 ^{b}24. ἡ μάλιστα λεγομένη βασιλεία Πδ10. 1295 ^{a}4. βασιλείαν ὑπάρχειν ταῖς πόλεσι πότερον βέλτιον ἢ μή Πβ9. 1271 ^{a}19. γ15. 1286 ^{b}5. Ηθ12. 1160 ^{a}36. ἡ β. πόθεν σῴζεται Πε11. 1313 ^{a}18-33. πόθεν φθείρεται Πε10. 1312 ^{b}38-1313 ^{a}17. καταλῦσαι τὴν βασιλείαν Πε1. 1301 ^{b}20. β10. 1272 ^{a}8. — ἡ πρώτη πολιτεία ἐν τοῖς Ἕλλησι μετὰ τὰς βασιλείας (post aetatem regnorum) Πδ13. 1297 ^{b}17.

βασίλεια. καλεῖν εἰς τὰ βασίλεια οβ1352 ^{a}11.

βασίλειος. ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείᾳ f 352. 1537 ^{b}24. πρὸς τῇ βασιλείῳ στοᾷ f 374. 1540 ^{a}45.

βασιλεύειν ϗ ἄρχειν Μν4. 1091 ^{b}4. πότερον ϗ τὸ γένος τῶν βασιλέων δεῖ βασιλεύειν Πγ15. 1286 ^{b}22. — οἰκία βασιλεύεται, πόλις βασιλευομένη Πα2. 1252 ^{b}19, 20, 21, 25, 26. γ18. 1288 ^{a}41. εὖ ποιεῖν τοὺς βασιλευομένους, ἀρχικὸν βα-

σιλεὺς βασιλευομένων Ηθ13. 1161 a11, 12, 19. διὰ τί πρότερον ἐβασιλεύοντο αἱ πόλεις Πγ15. 1286 b8. cf δ2. 1289 b2. πότερον συμφέρει βασιλεύεσθαι Πγ14. 1284 b39. 15. 1286 b23. — βασιλευτὸν πλῆθος, def, dist δεσποστόν, ἀριστοκρατικόν, πολιτικόν Πγ17. 1288 a8, 1287 b38.

βασιλεύς. 1. cf βασιλεία. ὁ βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων συμφέρον σκοπεῖ, οὐκ ἔστι βασιλεὺς ὁ μὴ αὐτάρκης Ηθ12. 1160 b3. ποίους ἄνδρας προσήκει γενέσθαι βασιλέας ἀιδίους Πα12. 1259 b15. γ13. 1284 a3-b34. 17. 1288 a19. αἱρεῖσθαι βασιλέας Πβ11. 1272 b38, 1273 a30. cf 9. 1271 a22. βασιλεὺς κληρωτός Ηθ12. 1160 b7. βασιλεὺς ὁ κατὰ τὴν αὑτοῦ βούλησιν πάντα πράττων, dist ὁ κατὰ νόμον λεγόμενος βασιλεύς Πγ16. 1287 a1, 3. πόσην δεῖ τῷ βασιλεῖ ὑπάρχειν δύναμιν Πγ15. 1286 b33, 35. φιλοσοφεῖν τῷ βασιλεῖ οὐχ ὅπως ἀναγκαῖον ἀλλὰ καὶ ἐμποδών f 79. 1489 b16. — τοὺς ἀφωρισμένους πρὸς τὰς θυσίας τὰς κοινὰς καλοῦσι βασιλεῖς Πζ8. 1322 b29. — βασιλεύς, εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων f 385. 1542 a27. 374. 1540 a38, eius munera f 385. 1542 a16, 18, 30, 36. 386. 1542 a44. — ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς Πγ13. 1284 b1, idem ὁ βασιλεύς vocatur Πε4. 1304 b13. — οἱ τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμοι Ργ3. 1406 a23. — forma acc plur plerumque βασιλεῖς, veluti Πβ9. 1271 a26. 11. 1272 b37. 14. 1285 a26. 15. 1286 b11, sed βασιλέας legitur Πγ13. 1284 b33.

2. βασιλεύς, avis. Ζιθ3. 592 b27. Ζιι11. 615 a19. (Troglodytes parvulus Koch. Lnd 75, E 45, AZι I 109, 107.) cf τρόχιλος.

3. βασιλεύς, regina apium Ζιι40. 623 b9, 624 a26, 625 b6, 11, 13, 15. οἱ καλούμενοι βασιλεῖς Ζιι40. 623 b34. γίγνεσθαι τοὺς βασιλεῖς ἐκ τῶν βασιλέων, ἢ πάντα τἆλλα ἐξ ἑνὸς οἷον ἐκ τῶν καλουμένων βασιλέων καὶ ἡγεμόνων Ζγγ10. 759 a20. ὁ δὲ τῶν μελιττῶν (γόνος) οὐκ ἐγγινόμενος ἄνευ τῶν βασιλέων· λείπεται τοὺς βασιλεῖς γεννᾶν συνδυαζομένους· τοὺς βασιλεῖς ὥσπερ πεποιημένους ἐπὶ τέκνωσιν ἀφειμένους τῶν ἀναγκαίων ἔργων, καὶ μέγεθος δὲ ἔχειν· (τὰς μελίττας) ἐπακολουθεῖν τοῖς βασιλεῦσιν Ζγγ10. 759 b10, 24, 760 b8. ἔχουσι μὲν κέντρον, ἀλλ' οὐ τύπτουσι Ζιε21. 553 b5. ὁ τῶν βασιλέων γόνος τὴν χρόαν γίνεται ὑπόπυρρος Ζιε22. 554 a24. τὰ τῶν βασιλέων κηρία μικρὰ Ζιι40. 624 a1, 3. AZι I 167, 31. syn μήτηρ, ἡγεμών.

Βασιλίδαι ἐν Ἐρυθραῖς Πε6. 1305 b19.

βασιλικόν, τὸ καλούμενον λάχανον βασιλικόν φτα4. 819 b17. (Ocimum basilicum *L.* primus Aëtius hoc cognomen addidit cf Meyer Gesch d Bot III 362.)

βασιλικός. αἱ ὁδοὶ αἱ βασιλικαὶ οβ1348 a24. 1353 a25. — βασιλικός, dist πολιτικός, δεσποτικός, οἰκονομικός Πα1. 1252 a8, 12. σπουδαῖον ἄνδρα ταὐτὰ ποιεῖ καὶ πολιτικὸν καὶ βασιλικόν Πγ18. 1288 b2. γένος βασιλικόν Πγ17. 1288 a18. σκοπὸς βασιλικός, opp τυραννικός Πε10. 1311 a5. 11. 1315 b1. τυραννίδος σωτηρία ποιεῖν αὐτὴν βασιλικωτέραν Πε11. 1314 a35. βασιλικὴ ἀρχὴ ἡ τῶν τέκνων Πα12. 1259 b12. ηεη9. 1241 b29. ὁ νοῦς τῆς ὀρέξεως ἄρχει βασιλικὴν ἀρχήν Πα5. 1254 b6. βασιλικώτερον ἔχειν τὴν ψυχὴν εὐγνωμονοῦσαν ρ1. 1420 a15. μοναρχίαι βασιλικαί, opp δεσποτικαί, τυραννικαί Πγ14. 1285 b3, 4. δ10. 1295 a15. πολιτεῖαι ὀλιγαρχικαὶ καὶ βασιλικαί Πδ13. 1297 b26. φυλακὴ βασιλική, dist τυραννική Πγ14. 1285 a24. οἰκονομία βασιλική, dist σατραπική, πολιτική, ἰδιωτική οβ1345 b13, 19-28. — ἡ βασιλική, dist οἰκονομία, δεσποτεία, πολιτική Πα3. 1253 b19. — βασιλικῶς ἄρχειν τῶν τέκνων, dist πολιτικῶς Πα12. 1259 b1.

βασίλισσα, ἡ συνοικοῦσα τῷ βασιλεῖ (ἑνὶ τῶν Ἀθήνησι ἀρχόντων) f 385. 1542 a25. — βασίλισσαν (pro βασίλειαν) εἴρηκεν Ἀριστοτέλης Ὁμηρικοῖς ἀπορήμασιν f 171. 1506 b11, 15.

βάσις, gressus, ἔχειν τὴν βάσιν ἰσχυράν Ζγγ1. 750 a4. βάσις νεανική φ5. 809 b30. παρ' ἑκάστην βάσιν πε10. 881 b26. 23. 883 a28. — rhythm μέτρον ἐν ῥυθμοῖς βάσις ἢ συλλαβή Μν1. 1087 b36. εἴ τις τὴν συμφωνίαν ποιήσειεν ὁμοφωνίαν ἢ τὸν ῥυθμὸν βάσιν μίαν Πβ5. 1263 b35. — geometr Μθ9. 1051 a28. αἱ πρὸς τῇ βάσει (ἰσοσκελοῦς τριγώνου) γωνίαι Αα24. 41b 15. ἡ ἀχθεῖσα ἐπὶ τὴν βάσιν Οβ4. 287 b9. βάσις κώνου μβ5. 362 b2. πιε6. 911 b6. cf f 342. 1535 b3. ἡ τῶν ἀκανθῶν βάσις φτβ7. 827 b13. περὶ μίαν βάσιν δύο θυρίδες εἰσίν Ζιι40. 624 a8. αἱ βάσεις τῶν πομφολύγων πις1. 913 a19. ἄνθρωπος πρὸς ὀρθὴν πεφυκὸς τῇ βάσει πι54. 897 a16.

βασκαίνειν. βασκαίνεσθαι δοκοῦσι λάβρως ἐσθίοντες· μεταδιδόντες ἐπιλέγουσιν 'ἵνα μὴ βασκάνῃς με' πκ34. 926 b21, 24. ἐμπτύει αὐτοῖς ὡς μὴ βασκανθῶσι f 271. 1527 a29.

βασκανίας φάρμακον τὸ πήγανον πκ34. 926 b20.

βαστάζειν. βαστάζονται (i e τιμῶνται) οἱ ἀναγνωστικοί Ργ12. 1413 b12.

βατιακαὶ χρυσαῖ, χαλκαῖ θ49. 834 a4. f 248. 1524 a19.

βατίς 1. avis. σκωληκοφάγον Ζιθ3. 592 b17 (v l βατίος, βάπος) (Gazae rubetra, itaque Belonius: Praticola rubetra? cf Su 159, 155. AZι I 88, 20.) — 2. piscis. σελαχῶν βατίς f 277. 1527 b41, 43. αἱ βατίδες ἴσχουσι τὰ ὀστρακώδη Ζιε10. 565 a22. ταῖς βατίσιν, ὅταν ἐκτέκωσι τοῦ ὀστράκου περιρραγέντος, (sic interpung) ἐξέρχεται ὁ νεοττός Ζιε10. 565 a27. ἔχει τὸ αἰδοῖον ἡ θήλεια φώκη ὅμοιον βατίδι Ζιε12. 567 a13. („Die eierlegenden Rochen" Müller glatt Hai des Arist 10. AZι I 145, 89.)

βάτος 1. βάτοι καὶ ἄγνοι φτα4. 819 b8. (Rubus idaeus *L* et Rubus tomentosus W c varietat). — 2. βάτος, piscis. Ζια5. 489 b6. refertur inter τὰ πλατέα καὶ κερκοφόρα τῶν σελαχῶν Ζια5. 489 b31. cf β13. 505 a4. ε5. 540 b8. ζ10. 565 b28. 11. 566 a32. Ζμδ13. 695 b28. ῥίνη δοκεῖ μόνη τοῦτο ποιεῖν (συνδυάζειν) καὶ βάτος Ζιζ11. 566 a28. Ζγβ7. 746 b6. βάτοι φωλοῦσι Ζιθ15. 599 b29, καθαμμίζουσι Ζιι37. 620 b30, ἀντὶ τῶν πτερυγίων τῷ ἐσχάτῳ πλάτει νέουσιν Ζμδ13. 696 a25. Ζπ9. 709 b17, τραχὺ τὸ δέρμα ἔχουσιν Ζμδ13. 697 a6. (Ar 145 R 331 et F 320, 110: Trygon pastinaca *L*, aliis Raja *L*. AZι I 145, 89.)

βάτραχος. 1. rana AZι I 115, 3. refertur inter τὰ τελματιαῖα Ζια1. 487 a27. cf οἱ τελματιαῖοι βάτραχοι apium hostes Ζιι40. 626 a9. τὸ τῶν βατράχων γένος Ζιθ2. 589 a28. αν1. 470 b17. 10. 475 b27. μείζω τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων Ζιδ11. 538 a28. de voce et lingua Ζιδ9. 536 a8 sq. f 241. 1523 a17. ακ800 a26. φ6 810 b16. ἐν Κυρήνῃ οἱ φωνοῦντες βάτραχοι οὐκ ἦσαν Ζιθ28. 606 a6. ἐν Κυρήνῃ τοὺς ὄντας βατράχους ἀφώνους τὸ παράπαν εἶναι θ68. 835 a33. ἐν Σερίφῳ τοὺς βατράχους οὐκ ᾄδειν θ70. 835 b3. τὸν σπλῆνα μικρὸν πάμπαν ἔχουσι Ζιβ15. 506 a20. τὸν πλεύμονα σομφὸν ἔχει τὸ τῶν βατράχων γένος αν1. 470 b17. ἡ ὑστέρα Ζιγ1. 510 b35. τὰ μέλανα ἐν τοῖς βατράχοις Ζιδ5. 530 b34. de coitu Ζιε3. 540 a31. συνεχὲς ἀφιᾶσι τὸ κύημα Ζιζ14. 568 a23. φορὰ τῶν μικρῶν βατράχων τῶν φρυνοειδῶν πα22. 862 a11. — οἱ πεπλασμένοι βάτραχοι οἱ ἀνιόντες ἐν τῷ ὕδατι τηκομένου τοῦ ἁλός εν3. 461 b16 = ᾠά μβ3. 359 a14 — cf φρύνη, γυρινώδης.

2. piscis. ὁ καλούμενος βάτραχος Ζγγ1. 749 a23. 3. 754 a23. inter σελάχη numeratur Ζιε5. 540 b18. f 277. 1527

b41, 43. de corpore Ζμό 13. 695 b14 sq, 696 a27. ἔχει πτερύγια Ζια 5. 498 b32. ἐκ πλαγίυ ἔχει βράγχια, καλυπτόμενα καλύμματι δερματώδει Ζιβ 13. 505 a6. χολὴν ἔχει πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζιβ 15. 506 b6. τὰ σελάχη πάντα ζῳοτόκα πλὴν βατράχυ Ζιβ 13. 505 b4. cf Ζιζ 10. 564 b18. 565 b29. Ζγγ 1. 749 a23. 3. 754 a25, 33, b2. 4. 755 a9. πολυγονώτατον τῶν σελαχῶν Ζιζ 17. 570 b30. ὁ ἁλιεὺς καλύμενος, ejus dolus Ζιι 37. 620 b11 sq (locos veterum de rana piscatrice omnes coll S ad Aelian p 567 sq) βάτραχος θαλάττιος θ71. 835 b13. (Lophius piscatorius *L* cf AZι I 146, 90.)

Βάττος Κυρήνην ἔκτισε, Βάττυ σίλφιον (cf παροιμία) f 485. 1557 a33, b7.

βαυκοπανῦργοι Ηδ 13. 1127 b27, cf Bernays Mus Rhen VIII 580, 1.

βαφή. ἡ ὀσμὴ παρείκασται ξηρότητος ἐν ὑγρῷ ϗ χυτῷ οἷον βαφή τις ϗ πλύσις αι5. 445 a14. βαφῇ ἡ μῖξις αὐτῶν (i e τῦ ἀλεύρυ ϗ τῦ ὑγρῦ) ὁμοία γίνεται πκα12. 928 a24. τὴν βαφὴν ἀφιᾶσιν, ὥσπερ ὁ σίδηρος, εἰρήνην ἄγοντες Πη 14. 1334 a8. — διεργασθὲν μᾶλλον δέχεσθαι τὴν βαφήν (colorem, quo quid inficitur) πκβ 11. 931 a15. παρὰ τὴν βαφὴν πολύχρυς φαίνεται ἡ γῆ χ1. 791 a5. διελήλυθεν ἡ βαφή χ3. 793 a24.

βδάλλειν. ὁ βδάλλων ὀρθὸς ἕστηκεν Ζιγ 21. 522 b17. τὰ παιδία ἐν ταῖς ὑστέραις βδάλλειν σαρκίδιόν τι Ζγβ 7. 746 a20. — pass βδαλλομέναις προῆλθε γάλα Ζιγ 20. 522 a5, 20. τῶν βοϊδίων ἕκαστον βδάλλεται γάλα πολύ Ζιγ 21. 522 b15, 16, 31.

βδέλλα. βδέλλαι ἰλυσπάσει χρώμεναι Ζπ9. 709 a29. (Hirudinis *L* spec.)

βέβαιος φιλία, opp ἀβέβαιος ηεη2. 1236 b19, 1238 a11. 5. 1239 b15. cf f 625. 1583 b25. οἱ μοχθηροὶ τὸ βέβαιον ὐκ ἔχυσι Ηθ10. 1159 b8. ἡ φύσις βέβαιον (Eur El 941) ηεη2. 1238 a13. βεβαία δόξα, βεβαιοτάτη δόξα, ἀρχή Μγ4. 1008 a16. 7. 1011 b13. 3. 1005 b11. βέβαιόν τι ϗ γνώριμον, βεβαιότερον ϗ ἀληθινώτερον Μγ4. 1008 a17, 1009 a7. — βεβαίως ϗ ἀμετακινήτως ἔχων Ηβ3. 1105 a33.

βεβαιότης ὑπάρχει περί τι Ηα11. 1100 b13. ἡ φιλία ἐν πίστει ϗ βεβαιότητι ημβ 11. 1208 b24. ποιεῖν βεβαιότητα ρ39. 1446 a22.

βεβαιῦν. βεβαιῶσαι τὴν οἰκείαν δόξαν Ηθ10. 1159 a22. βεβαιώσομεν τὰς προειρημένας πράξεις ρ33. 1438 b31. πρυτανεύει εἷς τῶν πωλητῶν, ὃς τὰ πωλύμενα βεβαιοῖ f 401. 1545 a20. ὁ λόγος τῆς αἰτίας, δι' ἣν βεβαιῦται τὸ γένος φτα1. 816 a16.

βεβαίωσις. εἰς τὴν βεβαίωσιν τῆς ἐν τοῖς φυτοῖς ζωῆς φτα1. 815 a12. — rhet ρ33.

βελένιον δηλητηριῶδες, βρώσιμον φτα 7. 821 a32. (fort Balanites aegyptiaca Delil.)

Βελλεροφόντης μελαγχολικός πλ1. 953 a21.

βελόνη 1. acus. διὰ τί ἐν ὕδατι κάτω φέρεται Οδ6. 313 a19. διὰ τί ὐ ψοφεῖ ἐὰν πατάξῃ βελόνη βελόνην ψβ8. 420 a24.

2. βελόνη, piscis. refertur inter τὰ ἀγελαῖα Ζιι2. 610 b6. τῶν μακρῶν ἡ βελόνη ἔχει τὴν χολὴν πρὸς τῷ ἥπατι Ζιβ 16. 506 b9. τίκτει χειμῶνος Ζιε 11. 543 b11. ὀψίγονόν ἐστιν Ζιζ 17. 571 a2 sq. partus Ζιζ 13. 567 b18. Ζγγ4. 755 a33. ἄκανθαι τῆς βελόνης in nido halcyonis Ζιι 14. 616 a32 cf Su 133, AZι I 125, 7. (Syngnathi et Hippocampi *L* spec ita parere egregie docuerunt Cavolini de generat pisc et Cancrorum p 31, Cuv XVIII, 397, Siebold Archiv f Naturgesch 1842 p 292-300.)

βέλος. φερόμενα βέλη Οβ7. 289 a23. τὰ περὶ τὰ βέλη ϗ τὰς μηχανὰς εἰς ἀκρίβειαν νῦν εὑρημένα Πη 11. 1331 a2. ὥσπερ ἄκανθά τις ἢ βέλος Ζμβ 9. 654 b7.

βελτιῦν. αἱ ῥοιαὶ πῶς βελτιῦνται φτα7. 821 a38.

βένθος ὕδατος (Emp 228) αι2. 438 a2. κατὰ βένθεα χαλκῦ (Emp 358) αν7. 473 b24.

βέντελος. οἱ Ἀραβικοὶ βέντελοι φτα4. 819 b21. cf I C Scalig in libr A de pl comment p 64, 1, B.

Βερεκύνθιον ὄρος θ173. 847 a5.

Βερεκυντίας καλεῖται ὁ ἀπηλιώτης σ973 a24. f 238. 1521 b18.

βηλός (Emped 225) αι2. 437 b31.

βήξ πι1. 891 a12. βῆχες ἐγγίνονται πλγ1. 961 b16. γίνονται βράγχοι ϗ βῆχες πα10. 860 a37. ἡ βὴξ ἀναπνεομένυ ἀέρος, ὐκ ἔστι σημαντικὸς ψόφος ψβ8. 420 b33. ἐμποιεῖν (ποιεῖν) πνιγμὺς ϗ βῆχας Ζμγ3. 664 b6, 31.

βῆσσα. οἰκεῖν βήσσας ϗ ἄγκη Ζιι 32. 618 b24.

βῆτα. τὰ ἄλφα ϗ τὰ βῆτα Μμ10. 1087 a8.

βήττειν Ζκ4. 700 a24. πι1. 891 a8. λβ6. 960 b35. τὸ βήττειν ψόφος, ὐ φωνή ψβ8. 420 b31.

βία. πόνοι πρὸς δρόμον ϗ πρὸς βίαν, πρὸς βίαν ϗ πρὸς τάχος ἅμα πεφυκέναι Ρα5. 1361 b9, 10. δοκεῖ μὴ ἄνευ ἀρετῆς εἶναι τὴν βίαν Πα6. 1255 a16. ἰσχὺς ἀμήχανος τῆς βίας Οβ9. 291 a4. ὐδὲν ῥιπτεῖται πόρρω ἄνευ βίας πνευματικῆς Ζιη 7. 586 a17. ἡ ἐν τοῖς λόγοις βία Μγ6. 1011 a21. βία, opp πειθώ Μγ5. 1009 a18. βίᾳ κατέχειν τὴν πολιτείαν Πε4. 1304 b12. βία, dist ἀπάτη Πε4. 1304 b8, cf Ρα15. 1377 b5. — βία def τὸ παρὰ τὴν ὁρμὴν ϗ τὴν προαίρεσιν Μδ5. 1015 a26. Ρα10. 1369 b5. ηεβ8. 1224 a9, 21. ημα14. τὰ βίᾳ ϗ ἀπάτῃ ἀκύσια Ρα15. 1377 b5. τὸ βίᾳ παρὰ φύσιν Ζιη 7. 586 a17. βίᾳ φέρεσθαι, κινεῖσθαι sim, syn παρὰ φύσιν, opp φύσει, κατὰ φύσιν Φδ8. 215 a1. ε6. 230 a29. Οα2. 269 a7. 8. 276 a23. γ2. 300 a23. Γβ6. 333 b26, 28. μα4. 342 a25. ψα3. 406 a22. αν4. 472 a18. Ρα10. 1368 b35, sed βίᾳ φέρεσθαι 'vehementer ferri' (?) μα3. 341 a26, 31. β9. 369 a28.

βιάζεσθαι, i e βίᾳ κρατεῖν, νικᾶν τι: βιάζεσθαι τὺς μὴ βυλομένυς, βιάσασθαι τὺς θεραπευομένυς sim Πγ15. 1286 b30. 10. 1281 a23. η2. 1324 b31. βιασάμενοι τὴν φύσιν ϗ τὰ ἤθη ρ8. 1428 b10. βιάζεσθαι τὰ φαινόμενα ηεη2. 1236 b22. βιάζεσθαι c inf τί με βιάζεσθε λέγειν f 40. 1481 b10. — οἱ νεώτεροι τῶν ταύρων ϗ τὴν αὐτὴν βιάζονται (i e ἀναβαίνυσι) πολλάκις Ζιζ 21. 575 a18. βιάζεσθαι i e βίᾳ ποιεῖν τι: βιάζεσθαι τὴν ἡδονήν αι5. 444 a1. — non addito obiecto vel i q βίᾳ κρατεῖν vel omnino βίᾳ χρῆσθαι Πα6. 1255 a11, 14. μβ8. 368 a28. γ1. 371 a15. βιάζεσθαι, βιάσασθαι τῷ πνεύματι Ζγβ4. 737 b32, 33. ἡ ἰσχὺς βιάσεται κάτω Οδ6. 313 b20. τὸ βιάζεσθαι (argumentis, coni ἐλέγχειν) τθ14. 163 b6. — pass praes βιάζεται, βιαζόμενον μγ1. 371 a15. ακ 804 b26. πκε10. 939 a23. λβ2. 960 b9. βιασθείς, τὸ βιασθέν Πα6. 1255 a11, b15. Οβ14. 296 b30. τὸ πρὸς ὑπόθεσιν βεβιασμένον Μμ7. 1082 b3.

βίαιος ἄνεμος μγ1. 370 b9. βίαια πνεύματα, βίαιος ἀήρ κ4. 395 a5. πιϛ8. 915 a14. f 17. 1477 a16. — τὸ βίαιον def ὗ ἔξωθεν ἡ ἀρχή, μηδὲν συμβαλλομένυ τῦ βιασθέντος Ηγ1. 1110 a1-b17, inde coni syn ἀκύσιον, λυπηρόν, ἀναγκαῖον ηεβ7. 1223 a29-33. 8. 1224 a10, 13, 15. Μδ5. 1015 a26, 28. (cf βιαία ἀνάγκη Οβ1. 284 a15 et ἐξ ἀνάγκης, ὐ τῆς κατὰ τὸ βίαιον λεγομένης Με2. 1026 b28.) τὴν βίαιον τροφὴν ϗ τὺς πρὸς ἀνάγκην πόνυς ἀπείργειν Πθ4. 1338 b41. ἕξις πεπονημένη πόνοις μὴ βιαίοις Πη16. 1335 b9. βιαία ἀφαίρεσις Μδ22. 1022 b31. βίαιος τελευτή f 27. 1479 a14.

βίαια συναλλάγματα Ηε5. 1131 a8. τὸ δεσπόζειν οὐ δίκαιον· βίαιον γάρ Πα3. 1253 b22. βίαιον πάθος Οβ9. 291 a5. μὴ ῥᾴδιον ἀλλὰ βίαιον ψα3. 407 b1. τὸ βίαιον ϗ ἐπὶ τῶν ἀψύχων ηεβ8. 1224 a15. βίαιος κίνησις, φορά sim, syn παρὰ φύσιν, opp φύσει, κατὰ φύσιν Φδ8. 215 a3. ε6. 230 a30, 32, b4. θ3. 254 a9, 10. Οβ9. 291 a23. 14. 296 a33. Μδ5. 1015 b15. ψα3. 406 a26. ὁ χρηματιστὴς (βίος) βίαιός τίς ἐστιν Ηα3. 1096 a7. — βιαίως κινεῖσθαι, syn παρὰ φύσιν Φθ3. 253 b34, 254 a10. βιαίως φθέγγεσθαι ακ800 b23.

Βίαντος ὑποθήκη Ρβ13. 1389 b23. τὸ τοῦ Βίαντος, ἀρχὴ ἄνδρα δείξει Ηε3. 1130 a1. Βίαντι Σάλαρος Πριηνεὺς ἐφιλονείκει f 65. 1486 b33.

βιαστικός. βιαστικὴ ϗ ὠστικὴ ἡ τοῦ πνεύματος φύσις Ζκ10. 703 a22. ῥύγχος χρήσιμον πρὸς τὸ κρατεῖν ϗ βιαστικώτερον Ζμγ1. 662 b3. τῶν ζῴων τὰ βιαστικώτερα Ζμβ9. 655 a12. — βιαστικώτερον ὁ συλλογισμός τα12. 105 a18. βιαστικώτατον ϗ μονιμώτατον ἡ ἐπιστήμη ημβ6. 1200 b37.

βιβάζειν ὗν θυῶσαν, ὀργῶσαν Ζιζ18. 573 b7, 9. — βιβάζεται ἡ ὄνος Ζιζ23. 577 a29, 30.

βιβλίον. κόλλη (γίνεται) τὸ βιβλίον Μη2. 1042 b18. τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις γινόμενον σκορπιῶδες Ζιδ7. 532 a18. ε32. 557 b9. λαβεῖν τὸ βιβλίον πιη1. 916 b3. 7. 917 a20. ρ1. 1421 a28. ἡ τομὴ τῶν βιβλίων γίνεται εὐθεῖα ἀνελιττομένη πιϛ6. 914 a25. — ἐν τῷ ἡμετέρῳ βιβλίῳ τῷ περὶ μετεώρων φτβ2. 822 b33.

βιβλιοπώλης. περιφέρεσθαι ὑπὸ τῶν βιβλιοπωλῶν (βιβλιοπώλων Rose) f 134. 1501 a6.

βίβλος. σκοπήσωμεν τὰς βίβλους τῶν παλαιῶν, ἃς ἔγραψαν φτα7. 821 b30.

βιβρώσκω. οἱ πλεῖον βεβρωκότες πε7. 881 a21. ὁ λέων μὴ πεινῶν ϗ βεβρωκὼς πραότατος Ζι44. 629 b9. ὁ ἄνθρωπος βεβρωκὼς ϗ πεπωκὼς τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἄγει ϗ ὅτε νήστης ὑπῆρχεν f 223. 1518 b37. τὰ σῦκα ἐὰν ὕστατα βρωθῇ πκβ1. 930 a9. — βρωτός, opp ἄβρωτος πκ6. 923 a25. 4. 923 a18.

Βιθυνία (Σιθωνία ci Sylb ex Steph Byz) τῆς Θρᾴκης θ33. 832 b27.

βιομήχανος, syn εὐμήχανος πρὸς τὸν βίον Ζι16. 616 b17. 17. 616 b20. 15. 616 b11.

βίος. πᾶς βίος ϗ χρόνος μετρεῖται περιόδῳ Γβ10. 336 b13. βίος μακρότατος, μυριετής, ἔκμηνος Ζιζ22. 576 a29. ε33. 558 a17. Ζγβ6. 745 a34. οἱ χρόνοι τῶν κυήσεων ϗ τῶν γενέσεων ϗ τῶν βίων Ζγδ10. 777 b17, a33. διὰ βίου Ζιε14. 545 b17, 32. Πβ10. 1272 a37. γ14. 1285 a15. — ἐκβάλλει ὁ ἀετὸς πρὸ ὥρας τὰ τέκνα ἔτι βίου (victus) δεόμενα Ζι34. 619 b27. — ζῆν φυτοῦ βίον Ζγβ3. 736 b13. γ2. 753 b28. ε1. 779 a2. βίος τις ϗ πνεύματός ἐστι ϗ γένεσις ϗ φθίσις Ζγδ10. 778 a2. διαφοραὶ τῶν ζῴων κατά τε τοὺς βίους ϗ τὰς πράξεις ϗ τὰ ἤθη Ζια1. 487 a11, 14, b33. θ1. 588 a17. cf ι43. 629 b4. Ζμδ12. 693 a11. Ζγγ1. 750 a5. τῶν ζῴων τὰ μὲν τὸν βίον ϗ τὴν τροφὴν ποιεῖται ἐν τῷ ὑγρῷ Ζια1. 487 a16. ζῴων βίος ἐκτοπιστικός, νομαδικός Ζμδ12. 694 a6. 6. 682 b7. πονητικὸς ὁ τῶν γυναικῶν βίος Ζγδ6. 775 a33. ὁ βίος πρᾶξίς ἐστιν, οὐ ποίησις· διῄρηται εἰς ἀσχολίαν ϗ εἰς σχολήν Πα4. 1254 a7. η14. 1333 a31. τὰ ἔργα ϗ ὁ βίος Ηκ9. 1179 a19, 21. ὁ καθ' ἡμέραν βίος Πβ6. 1265 b41. τὰ χαλεπὰ κατὰ τὸν βίον Πγ6. 1278 b27. βίος νομαδικός, γεωργικός, λῃστρικός, ἁλιευτικός, θηρευτικός, στρατιωτικός Πα8. 1256 b1. β9. 1270 a5. βίος ἀπολαυστικός, πολιτικός, χρηματιστής, πρακτικὸς ϗ πολιτικός (opp ξενικός, θεωρητικός, φιλόσοφος) Ηα3. ηεα4. 1215 a36. Πα5. 1254 b30. η2. 1324 a15, 27, 30. τίς αἱρετώτατος βίος, βίος ἄριστος ϗ ζωὴ ἀρίστη Πη1. ηεα3. 1215 a4. βίος εὐδαίμων, σπουδαῖος, μετ' ἀρετῆς Πδ11. 1295 a36. η3. 1325 a16. τη1. 152 a7. ὁ κατ' ἀρετήν, ὁ κατ' ἀπόλαυσιν βίος τα6. 102 b18. ἀγεννὴς β. ϗ πρὸς ἀρετὴν ὑπεναντίος, ζῆν βίον βάναυσον, ἀγοραῖον· ὁ τοῦ ἐλευθέρου, τοῦ δεσποτικοῦ βίος Πη9. 1328 b40, 39. 3. 1325 a24. τῆς ἀνελευθερίας βίος θητικός αρ7. 1251 b12. βίος τοῖς πλείστοις κοινωνῆσαι δυνατός Πδ11. 1295 a29. βίος ἴδιος, β. κοινὸς τῆς πόλεως, ἡ πόλις ἡγεμονικὸν ζήσεται βίον sim Πβ6. 1265 a25. η6. 1327 b5. 3. 1325 b30. δ11. 1295 a25. — πῶς τὸν βίον δεῖ παρασκευάζειν πρὸς τὸ πιστὸν γενέσθαι ῥήτορα ρ39. — διῄρηνται, πολὺ διαφέρουσιν οἱ τῶν ἀνθρώπων βίοι ηεα4. 1215 a25. Πα8. 1256 a10, 30. η8. 1328 b1. τρεῖς βίοι οἱ προὔχοντες Ηα3. 1095 b17. ἴδιοι βίοι Πε8. 1308 b20.

βιοτεύειν. βιοτεύουσιν (ὄρνιθές τινες) περὶ λίμνας, περὶ ἕλη, περὶ ποταμούς, περὶ ὕδωρ, ἐν τοῖς πετραίοις τόποις Ζι12. 615 a27, 32. θ3. 593 a26. ζ17. 570 b25. Ζμδ12. 694 a8. βιοτεύουσιν ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν Ζι1. 610 a5. βιοτεύειν ἀκρατῶς Ηγ7. 1114 a16.

βιοῦν. τούτων τὸ μὲν ἐτελεύτησε, τὰ δὲ ἐβίωσεν Ζιη4. 585 a21. βιοῦν τριάκοντα ἔτη, ἐλάττω χρόνον sim Ζιε19. 552 b23. 33. 558 a20. ζ12. 566 b24 (syn ζῆν). 22. 576 b2. 24. 577 b29 (syn ζῆν). βιῶσαι καλῶς ἐνιαυτόν Ηι8. 1169 a23. βιοῦσι περὶ τὴν θάλατταν Ζι12. 615 a21 (syn ζῆν a29). ἀφ' ὧν βιώσονται Πβ8. 1267 b36. οὕτω βιώσεται, οὕτω βιωσόμενος Ηκ7. 1177 b27. α11. 1101 a17. — med βιούμενοι κατά τινα νοῦν Ηκ10. 1180 a17.

Βισαλτῶν χώρα θ122. 842 a15.

Βιστωνὶς λίμνη Ζιθ13. 598 a23.

Βίτυος ἀνδριὰς ἐν Ἄργει θ156. 846 a22.

βιώσκονται ἕτεροι τόποι ϗ ἔνυδροι γίγνονται μα14. 351 a35.

βιωτικὸς τὴν διάνοιαν ϗ εὐμήχανος Ζι17. 616 b27, cf βιομήχανος.

βλαβερόν, syn ἐπιζήμιον, opp ὠφέλιμον Ρβ23. 1399 b35. ἀγαθὰ φύσει, βλαβερὰ διὰ τὰς ἕξεις ηεη15. 1248 b30. βλαβερὸν τοῖς σώμασιν Πγ16. 1287 a15. ἡ τυραννὶς βλαβερωτάτη τοῖς ἀρχομένοις Πε10. 1310 b5.

βλάβη ἐν στερήσει τῶν ἀγαθῶν ημβ3. 1199 b12. πολλοῖς βλάβαι συμβαίνουσιν ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν Ηα1. 1094 b18. ἡ εὔθυνα βλάβη τις δικαία ἐστίν Ργ10. 1411 b20. βλάβης genera tria ἁμάρτημα, ἀτύχημα, ἀδίκημα Ηε10. 1135 b11. βλάβη, coni syn ἀδικία ημβ3. 1199 a21. περὶ ὧν δίκαι γίνονται τρία εἶναι, ὕβριν βλάβην θάνατον Πβ8. 1267 b39. ἔνοχος ταῖς εἰρημέναις βλάβαις (i e βαναυσίᾳ et ἀνελευθερίᾳ) Πθ2. 1337 b17. βλάβην ἔχειν Πβ3. 1261 b32. η14. 1333 b31. — διά τι τερατῶδες πάθος ἢ διὰ βλάβην τῆς φύσεως Ζιε14. 544 b22.

βλάβος, syn ἀδικεῖσθαι Πη7. 1328 a14, 12. ἐκ τοῦ βλάβους κρίνεται τὸ μεῖζον ἀδίκημα Ρα14. 1374 b30, cf Ηε7. 1132 a4.

βλαισός. βλαισοὶ τῇ θέσει ἀμφότεροι πόδες τοῦ ἀστακοῦ Ζιδ2. 526 a23. αἱ μέλιτται τοὺς μέσους πόδας ἐκμάττουσιν εἰς τὰ βλαισὰ τῶν ὀπισθίων Ζι40. 624 b2 (receptaculum mellis in pedibus apium). βλαισοὶ οἱ Αἰθίοπες ϗ οἱ Αἰγύπτιοι πιδ4. 907 a27.

βλαισότης τῶν σκελῶν διὰ τί Ζπ16. 713 b9. βλαισότης τῶν τριχῶν πιδ4. 909 a31.

βλαισοῦσθαι. τῶν ἄλλων ζῴων βλαισοῦται τὰ κῶλα διὰ τὸ μαλακὰ εἶναι Ζπ17. 713 b21. μικρὸν ἐβλαίσωται (v l βεβλαίσωται) ἐπὶ τὰ πλάγια τὰ ἐντός Ζιβ1. 498 a21. τὰ σκέλη τῶν πολυπόδων βεβλαίσωταί τε ϗ εἰς τὸ πλάγιον ἔχει τὰς καμπάς Ζπ16. 713 b4. τῶν καρκίνων ἡ κάμψις εἰς τὸ πλάγιον ϗ οὐ βεβλαίσωται Ζπ16. 713 b25.

βλαίσωσις, metaph def Ρβ23. 1399 a26.
Βλακεία, χωρίον ἐν Κύμῃ f 482. 1557 a10.
βλακικὸς τὸ ἦθος ὁ αἰγοθήλας Ζι30. 618 b5.
βλὰξ ϗ ἄφρων ηεη14. 1247 a18.
βλάπτειν βλάβας Ρβ5. 1382 a29. βλάπτειν μεγάλα Πβ11. 1273 a1. βλάψαι τὰς εὐφυεῖς πρὸς σύλληψιν Ζκ1. 634 a38. βλάπτειν πρὸς ὑγίειαν Ηη13. 1153 a20. ἐν τῇ κυήσει ὃ ἂν βλαφθῇ τῶν τέκνων ϗ τῷ μεγέθει πηρωθῇ Ζιζ18. 573 b4. βλάπτεσθαι τὰ ὄμματα πρὸς ὀξυωπίαν πδ3. 876 b26. — οὐκ ἐπιώρκησαν μὲν οὖν, ἐκακούργησαν δὲ ϗ ἔβλαψαν τοὺς ὅρκους f 143. 1502 b11. βλάπτεσθαι, dist ἀδικεῖσθαι Ηε11. 1136 b3-14. 12. 1136 b23-25. 10. 1134 b12. — βεβλαφέναι Ργ16. 1417 a1. βλαβήσεται, opp ὠφελήσεται Πβ8. 1269 a18. βέβλαπται Ηε7. 1132 a6.
βλαστάνειν. δένδρεα τ' ἐβλάστησε (Emp 129) κ6. 399 b27. Μβ4. 1000 a30. κόρσαι ἀναύχενες ἐβλάστησαν (Emp 307) Ογ2. 300 b31. ψγ6. 430 a29. Ζγα18. 722 b20. τὰ ὄμματα φύονται ϗ βλαστάνουσιν ἐξ ἀρχῆς Ζγδ6. 774 b34. ἡ θερμότης ποιεῖ θᾶττον βλαστάνειν τοὺς ὀδόντας Ζγε8. 789 a5.
βλάστη, syn βλαστός. ἀφελὼν τὴν βλάστην, ὅταν καρποφορήσωσι πκ14. 924 b3.
βλάστησις τῶν δένδρων Ζιζ9. 564 b2.
βλαστός. plumula, caulis. Ζγα23. 731 a9. β4. 739 b37. αν17. 478 b35. οἱ παλαιοὶ βλαστοὶ πολὺ μᾶλλόν εἰσι τῶν νέων μέλανες χ5. 795 a4. οἱ βλαστοὶ κατὰ γῆς ὄντες εἰσὶ λευκοί χ5. 795 a15. ἡ ὑγρασία ἡ διὰ τῶν βλαστῶν χ5. 795 a18. βλαστὸς μέρος τι τῶν φυτῶν φτα3. 818 a15. ἀνεῖναι βλαστόν Φβ1. 193 a14. θᾶττον ἐνίεναι (ἀνιέναι ci Sylb, emittere ant vers, mittere Gaza) βλαστόν πκ14. 924 b10. ἡ τροφή, ἣν ἄνω ἀφίει εἰς τὸν βλαστόν, εἰσέρχεται εἰς αὐτήν πκ13. 924 a29.
βλασφημεῖν κατὰ τῶν τετελευτηκότων οὐχ ὅσιον f 40. 1481 a35.
βλασφημία. ἐπιφέρειν ὄνομά τι ἐπὶ τὴν βλασφημίαν Ζιζ18. 572 a11.
βλάσφημος. Ἀρχίλοχος βλάσφημος Ρβ23. 1398 b11.
βλέμμα σύννουν πλα7. 958 a18.
βλέννος. περιπλύνονται τὸ βλέννος Ζιθ2. 591 a28.
βλεννώδης. κέφαλοι βαρεῖς ϗ βλεννώδεις, πολύποδες βλεννώδεις Ζιθ2. 591 a26. ι37. 622 a20.
βλέπειν. πλεοναχῶς λέγεται τα15. 106 b15. — ἠρέμα ϗ οὐκ ὀξύ μγ4. 373 b4. ὀξύτερον, ἀμβλύτερον, φαύλως βλέπειν Ζμβ13. 658 a2, 657 b36. Ζιβ10. 503 a11. βλ. μαλακὸν ϗ διακεχυμένον φ6. 813 a26. εἴδωλον ἐξ ἐναντίας βλέπον πρὸς αὐτόν μγ4. 373 b6. τὰ νέφη μελάντερα φαίνεται βλέπουσιν εἰς τὸ ὕδωρ μγ4. 374 b20. — Παρμενίδης μᾶλλον βλέπων ἔοικε λέγειν ΜΑ5. 986 b28. — βλέψας ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς εὐδαιμονούσας Πη7. 1327 b21. οἱ βλέποντες ἐπὶ μικρὸν οἴονται μα14. 352 a17. — βλέπειν πρὸς τὸ τῆς πολιτείας συμφέρον sim Πγ3. 1284 b21. η2. 1324 b7. 11. 1330 a37. θ1. 1337 a30. βλέπειν εἰς μέρος τι, εἰς ταὐτό sim Πη9. 1329 a23. δ2. 1289 b6. ε9. 1309 b3. Ογ8. 306 b31. ὅπου ἡ πολιτεία βλέπει εἰς πλοῦτον ϗ ἀρετήν Πδ7. 1293 b14. τὴν τοῦ μέρους πρὸς τὴν τοῦ ὅλου δεῖ βλέπειν ἀρετήν Πα13. 1260 b14. — οἱ ὀδόντες κάτω βλέπουσι, τὸ οὖθαρ κάτω βλέπει Ζιβ5. 502 a1. γ21. 523 a2.
βλεφαρίς. 1. palpebra. δέρματι περιειλημμένη, οὐ συμφύεται, δέρμα ἄνευ σαρκός Ζμβ13. 657 b2. Ζια13. 493 a29. γ11. 518 a2. αἱ βλεφαρίδες Ζιγ11. 518 b10. δ10. 536 b26. τῇ κάτω βλεφαρίδι μύουσι Gallinae et exceptis Ophidiis Reptilia Ζμβ13. 657 a29, b5. δ11. 691 a21, τὰ φολιδωτά Ζιβ12. 504 a29. ἡ ἄνω βλεφαρὶς deest Reptilibus quibusdam cf Stn 166 sq. κοινὸν τῆς βλεφαρίδος μέρος τῆς ἄνω ϗ κάτω κανθοὶ δύο Ζια8. 491 b22.
2. cilia. συγγενεῖς αἱ ἐν τῇ κεφαλῇ ϗ ταῖς βλεφαρίσι ϗ ταῖς ὀφρύσι τρίχες Ζιγ11. 518 a20. πδ18. 878 b22, 27. βλεφάρου τρίχες αἱ ἔσχαται βλεφαρίδες Ζια8. 491 b20. ἐπὶ πέρατι φλεβίων, βοηθείας χάριν, τῶν πρὸς τὰ ὄμματα προσπιπτόντων ἕνεκεν Ζμβ15. 658 b21, 12, 14, 17. βλεφαρίδας ἐπὶ τῶν βλεφάρων ἔχουσιν ὅσα τρίχας ἔχουσιν Ζμβ14. 658 a11. θ58. 834 b29. πα51. 865 b14, ὁ στρουθὸς ὁ Λιβυκός Ζμβ14. 658 a14. δ14. 697 b18, οἱ ἄνθρωποι μόνον ἐπ' ἀμφότερα (ἐπ' ἄμφω) Ζμβ14. 658 a15. Ζιβ1. 498 b22, πίθηκος Ζιβ8. 502 a31. τῶν τετραπόδων οὐθὲν βλεφαρίδα ἔχει τὴν κάτωθεν Ζιβ1. 498 b24. Ζμβ14. 658 a25. ὄρνιθες ὀφθαλμοὺς ἄνευ βλεφαρίδων Ζιβ12. 504 a24.
βλέφαρον. ἡ τοῦ βλεφάρου χρῆσις Ζμβ13. 657 b32. 2. 648 a18. Ζγβ6. 744 a36-b9. υ3. 457 b4. τῆς σωτηρίας χάριν, τὰ προσπίπτοντα κωλύουσιν, φράγμα ϗ ὥσπερ ἔλυτρον Ζμβ13. 657 a35, 37. ψβ9. 421 b29 (cf Lob Paral 402). τῶν βλεφάρων ἐπικεκαλυμμένων αι2. 437 a25. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔχει βλέφαρα αι6. 444 a25. τὰ ζῳοτόκα ἔχει βλέφαρα δύο, οἷς ϗ σκαρδαμύττουσιν Ζμβ13. 657 a27. βλέφαρον τὸ ἄνω ϗ κάτω Ζια8. 491 b19. (τὰ τετράποδα τῶν ᾠοτόκων) οὐκ ἔχει βλέφαρον ἐκεῖθεν (ἄνω) Ζμβ13. 657 b14. τὸ (κάτω) βλέφαρον (τῶν τετραπόδων τῶν ᾠοτόκων) ἔχει λεπτότητα ϗ τάσιν Ζμβ13. 657 b15. (οἱ βαρεῖς τῶν πτερωτῶν) τῷ κάτω βλεφάρῳ μύουσι Ζιβ12. 504 a25. οἱ βαρεῖς ὄρνιθες σκαρδαμύττουσι τούτῳ (βλ. κάτω) μὲν οὔ, τῷ δ' ὑμένι Ζμβ13. 657 b16, περιστεραὶ ϗ τὰ τοιαῦτα ἀμφοῖν Ζμβ13. 657 b10, οἱ γλαυκώδεις τῶν ὀρνίθων ϗ τῷ ἄνω βλεφάρῳ Ζιβ12. 504 a27. (τῶν πολυσχιδῶν τῶν τετραπόδων) διίσταται τὸ βλέφαρον γενομένων ὕστερον Ζγβ6. 742 a10. βλεφαρίδας ἐπὶ τῶν βλεφάρων ἔχουσιν ὅσα τρίχας ἔχουσιν Ζμβ14. 658 a11. ὑπὸ τὸ κάτω βλέφαρον ἐνίοις (τετράποσι) παραφύονται μαναὶ τρίχες Ζμβ14. 658 a26. Ζιβ1. 498 b24. τῶν ἐνύδρων οὐδὲν ἔχει βλέφαρα Ζιδ10. 537 a4. ἰχθὺς οὐκ ἔχει Ζμβ13. 658 a8. Ζιβ13. 505 a35. βλέφαρον οὐδὲν αὐτῶν ἔχει (ἰχθύων, ἐντόμων) Ζμβ13. 657 b31. σκληρόδερμα ὅλως οὐκ ἔχει Ζμβ13. 657 b32. αι5. 444 b26. ψβ9. 421 b30. οὐδείς πω τὸ ἐντὸς τῶν βλεφάρων ἐρρίγωσεν αι2. 438 a23. βλέφαρα λευκά χ6. 798 a31. ἀναιδοῦς σημεῖον βλέφαρα ὕφαιμα ϗ παχέα φ3. 807 b29. cf 6. 813 a22. οἱ μύωπες συνάγουσι τὰ βλέφαρα πλα8. 958 a33. 15. 958 b36, 39. 16. 959 a3 sq. vena iugulari interna compressa καταπίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι, τὰ βλέφαρα συμβεβληκότες Ζιγ3. 514 a7.
βλίττειν Ζι40. 627 a32. — pass πότε βλίττεται τὰ σμήνη Ζιε22. 554 a15. βλίττεται τὸ σμῆνος χοᾶ ἢ τρία ἡμίχοα Ζι40. 627 b3.
βοᾶν. ἠϊόνες βοόωσιν (Hom P 265) πο22. 1458 b31. ὥστε βοῆσαι τὴν Ἑλλάδα (apud Aesionem) Ργ10. 1411 a27. — οἱ νεοττοὶ ἐκβαλλόμενοι βοῶσι Ζι34. 619 b33. — metaph αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὸ μέγα ϗ τὸ μικρὸν βοᾶν ὡς ἑλκόμενα Μν3. 1091 a10.
βόειος. Ζιβ16. 506 b29. γ20. 521 b33, 522 a29, 31. Ζμγ8. 671 a18. 9. 671 b5, 6 al.
Βοηδρομιών. περὶ τὸν Βοηδρομιῶνα Ζιζ29. 578 b13. τοῦ Βοηδρομιῶνος Ζιθ12. 579 a23.
βοήθεια. τροφὴ ϗ β. Πα8. 1256 b19. cf 9. 1257 a32. βοηθείας ϗ ἀλκῆς χάριν ἔχουσι τὰ κέρατα· ἄλλοις ὑπάρχουσιν ἕτεραι βοήθειαι Ζμγ2. 662 b27, 33. δ6. 682 b33. ἡ παρ' ἀλλήλων β. Πγ6. 1278 b20. διά τινος τῶν ἐκτὸς βοηθείας

μδ2. 379 b23. βοήθειαν φέρειν ἑαυτοῖς (ratiocinando) Οα10. 279 b32. βοήθεια τοῖς ἀπόροις Πζ5. 1320 a32. — ἱκανὴ β. πρὸς σωτηρίαν ζ6. 470 a22. πρὸς ὑγίειαν καὶ δύναμιν ἔχει βοήθειαν Ζμβ5. 651 b1. ἡ φύσις πρὸς τὴν ἑκάστου ὑπερβολὴν (i e ad avertendam ὑπερβολήν) μηχανᾶται βοήθειαν Ζμβ7. 652 a32. β. τινος vel rei servandae αι5. 444 a14 vel avertendae αν9. 474 b28. — βοήθειαι Ρβ5. 1383 a20. οα3. 1343 b17 (syn συνεργίαι). πκζ9. 948 b29. ἔχειν βοηθείας διὰ τὴν ἐμπειρίαν Ρβ5. 1383 a29, 31. βοήθειαί τινος (i e ad aliquid avertendum) Ρβ5. 1382 b25. ηεγ1. 1229 a15.

βοηθεῖν φίλοις, ξένοις Πβ5. 1263 b6. ταῖς ὑπαρχούσαις πολιτείαις, τῇ ἀδυναμίᾳ Πδ1. 1289 a6. ατ969 b6. ἡ φύσις τοῖς ἵπποις βεβοήθηκεν, coni ἀλκὴν δέδωκε πρὸς σωτηρίαν Ζμγ2. 663 a3. — β. c dat instr χρήμασι Ηε4. 1130 a19. — β. ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας Πγ9. 1280 b27. — μᾶλλον βοηθητέον εἰς τὸ ἦθος ἢ τὴν οὐσίαν Ηι3. 1165 b19. — βοηθεῖν πρός τι i e aut ad aliquid adducendum, πρὸς τὰς καλὰς πράξεις sim Ηθ1. 1155 a14. Μκ5. 1079 b16, aut ad avertendum aliquid πρὸς τὴν φθορὰν sim αν8. 474 b24. Ζι37. 621 a13. πκζ9. 948 b32. — βοηθεῖσθαι παρά τινος Ρβ6. 1383 b28.

βοήθημα τηλικοῦτον ἀγνοεῖν Ηα4. 1097 a6. ἐξ ἐλαττόνων βοηθημάτων ὁ λόγος (oratio pedestris) τῶν μέτρων Ργ2. 1405 a7.

βοηθητικός τινι Ρα13. 1374 a24. τὸ βοηθητικὸν εἶναι ἐν τῷ διαφόρῳ ἐλευθέριον αρ5. 1250 b26. νεῦρα μέγιστα τὰ πρὸς τὴν ἰσχὺν βοηθητικά Ζιγ5. 515 b9. τρόπος τις τῆς πολιτείας πρὸς τὰς μικρὰς ἀδικίας (i e ad eas avertendas, cf βοηθεῖν) βοηθητικὸς μόνον Πβ7. 1267 a16. βοηθητικώτερον καὶ ἀνδρειότερον τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος Ζι1. 608 b15.

βοηθὸν ἔχειν τὸν νόμον Ηε14. 1138 a2. βοηθὸν ἐπαγαγέσθαι τὸν δῆμον Πε6. 1305 b38.

βόθρος. ὀρύττειν βόθρον Μδ30. 1025 a16. Ζζ29. 579 a1.

βόθυνος οὐ δέχεται τὴν ἐκβληθεῖσαν γῆν πκε8. 939 a6. ἐμὺς ὀρύξασα βόθυνον πιθώδη Ζιε33. 558 a8. — βόθυνοι, φάσματα ἐν τῷ οὐρανῷ μα5. 342 a36 Ideler. κ2. 392 b4. 4. 395 b12.

βοΐδιον (Lob Phryn 87). ἐν Φάσει βοΐδια μικρὰ ὧν ἕκαστον βδάλλεται γάλα πολύ Ζιγ21. 522 b14.

Βοιωτία ρ9. 1429 b14. θ133. 843 b19. Ζιθ28. 605 b31. f596. 1576 a16. Κορώνεια τῆς Β. θ124. 842 b3, 5. Λέλεγας κατασχεῖν τὴν Βοιωτίαν f433. 1549 b35. 519. 1563 a20. — Δρυμὸν ἐν Ἀττικὸν καὶ ἕτερον Βοιώτιον f569. — Βοιωτοὶ Ζζ1. 559 a3. Βοιωτοὶ ὅμοιοι τοῖς πρίνοις Ργ4. 1407 a3. Ὀρχομενίων πόλις ἡ ἐν Β. θ99. 838 b3.

Βόλβη λίμνη ἐν τῇ καλουμένῃ Συκίνῃ Ζιβ17. 507 a17.

βολβοί, coni σκίλλαι πκ26. 929 a6. 28. 926 a19. (Muscari comosum *L.*)

βόλινθος. θ1. 830 a5-25. fort i q βόνασος cf Beckm ad h l p 4-12.

βολίταινα. (πολυπόδων) ἣν καλοῦσιν οἱ μὲν βολίταιναν οἱ δ' ὄζολιν· εἰσὶ δ' οὗτοι (ναυτίλος καὶ ποντίλος) μικροί, τὸ εἶδος ὅμοιοι ταῖς βολιταίναις Ζιδ1. 525 a19, 26. οὐ γίνονται ἐν τῷ εὐρίπῳ τῷ ἐν Πύρρᾳ βολίταιναι Ζι37. 621 b17. (Tremoctopus violaceus? cf A Siebld 1862 p 382, AZι I 149, 1.)

βόλος. 1. i q βόλος δικτύου. ἁλίσκεσθαι πλείους ἰχθῦς ἐν τῷ αὐτῷ βόλῳ Ζιθ15. 600 a8. βόλοι οὐραῖοι Ζιθ19. 602 b8. — 2. i q βόλος ὀδόντων. ἀκμάζει ὁ ἵππος μετὰ τοὺς βόλους, ὀχεύει ὁ ὄνος μετὰ τὸν πρῶτον βόλον sim Ζιζ22. 576 b13, 16. 24. 577 b20. Ζγβ8. 748 b10.

βομβεῖν. βομβοῦντα φαίνεται τὰ πτερωτά, ὅταν κινῆται υ2. 456 a18. βομβοῦσι μέλιτται, σφῆκες, μηλολόνθαι, τέττιγες Ζιδ9. 535 b6. ι40. 627 a24, 27 (βομβῆσαι). 41. 628 b20. αν9. 475 a5.

βόμβος. τῇ τρίψει τῇ πρὸς τὸν ὑμένα ποιοῦσι τὸν βόμβον αν9. 475 a16.

βομβύκιον 1. folliculus Bombycis *L*? τὰ βομβύκια ἀναλύουσι τῶν γυναικῶν τινές Ζιε19. 551 b14. cf Su 202-204, AZι I 162, 8*a*. — 2. ἔνια τῶν βομβυκίων (v l βομβυκοειδῶν) Ζιε24. 555 a13. Anthophorae Latr vel Osmiae Pz species cf AZι I 162, 8*b* (Réaumur H n des Insectes 139: Megachile muraria = Chalicodoma muraria. Brullé 337 Megachile nestorea [fait son nid dans les anfractuosités] et affinis).

βομβυλιάζουσιν οἱ δεινῶς δεδιότες πκζ11. 949 a13.

βομβύλιος. 1. Ζιε19. 551 b12 (v l βομβυλίς) fort νεκυδάλου larva cf Humboldt Kosmos II 425, 87. AZι I 162, 8*a*. — 2. ὁ καλούμενος βομβύλιος, τρίτος, μέγιστος τῶν σειρήνων Ζι40. 623 b12. victus et generatio Ζι43. 629 a29 sq. (Bombi spec cf quos citat AZι I 162, 9.)

βόμβυξ. ἀπὸ τοῦ βόμβυκος ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεάτην ἐν αὐλοῖς Μν6. 1093 b3. — τὰ τοὺς τραχήλους ἔχοντα μακροὺς χαλεπῶς πληροῦσι τοὺς βόμβυκας ακ800 b25.

βόνασος Ζι45. 630 a18-b17 (v l βονάσσος, βώνασος). τῶν ἀγρίων καὶ κερατοφόρων λοφιὰν ἔχει βόνασος Ζιβ1. 498 b31. διχαλὰ ἅμα καὶ χαίτην ἔχοντα καὶ κέρατα δύο κεκαμμένα εἰς αὐτά ἐστιν ἔνια, οἷον ὁ βόνασος τὰ ἐντὸς ἅπαντα ὅμοια βοΐ Ζιβ16. 506 b30. τοῖς βονάσοις γαμψὰ τὰ κέρατα· τῇ τοῦ περιττώματος ἀφέσει ἀμύνονται Ζμγ2. 663 a13. (Bos urus Oken Isis 1829 p 132, Wiegmann Archiv 1858 p 127, Ka, F, Su 61, AZι I 64, 7.)

βορά. χαίρει ὅτι βορὰν λέων ἕξει Ηγ13. 1118 a23.

βόρβορος. Ζιε15. 547 b12. Ζγγ11. 763 a32. coni κόπρος Ζιε19. 551 a4, coni φυκία Ζιθ2. 591 a13.

βορβοροῦν. τοῦ τόπου βορβορωθέντος Ζγγ11. 763 a29.

βορβορώδης. φύεσθαι ἐν βορβορώδεσιν, ἐν τῇ ἰλύι βορβορώδει Ζιε15. 547 b16, 20.

βορέας. βορέαι οἱ ἀπ' ἄρκτου κ4. 394 b20. κυριώτατα βορέας ὁ ἀπαρκτίας κ4. 394 b28. μβ6. 363 b14, 364 a13, 15, 20. 4. 361 a22. τὸν ζέφυρον εἶδος τιθέασι τοῦ βορέου Πδ3. 1290 a19. βορέαι γίνονται συνεχεῖς, οὓς καλοῦμεν ἐτησίας μβ5. 362 a11. πκϛ2. 940 a35, 38. ὁ βορέας εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην πνεῖ μβ5. 363 a2, 362 b35. ἐν τῷ κολπῷ βορέας κατεῖχεν μα7. 345 a1. ὁ βορέας πυκνότερον πνεῖ ἢ ὁ νότος πκϛ10. 941 a27. 15. 941 b38. ὁ βορέας ἅτε ἀφ' ὑγρῶν τόπων ἀτμιδώδης, διὸ ψυχρός μβ3. 358 a35, 16. βορέαι ἐπινέφελοι, αἴθριοι πκϛ62. 947 b4. βορέας λαμπρός, opp πίπτει πκϛ60. 947 a28. ὁ βορέας ἀρχόμενος μέγας, λήγων δὲ μικρός πκϛ39. 944 b30. 20. 942 b2. 41. 945 a8. 45. 945 a29. βορέας τριταῖος λήγει πκϛ14. 941 b34. 9. 941 a20. — βορέου nomina Παγρεύς, Μέσης, Καυνίας, (Γαυρεύς) Ἰδυρεύς σ973 a1, 3, 4, 6. f238. 1521 a33-40.

Βορέας. οὔτε ὁ Τιτυὸς οὔθ' ὁ Βορέας Ζκ2. 698 b25. ἐκ Βορέου ἵπποι γίνονται f164. 1505 b12.

βόρειος. χειμὼν ξηρὸς καὶ βόρειος μα7. 344 b35. πα8. 859 b21. ἔαρι θέρος βόρειον πα9. 860 a13. 10. 860 a35. βόρειον κλίμα κ2. 392 a3. τῆς Πλειάδος βορείου γενομένης Ζιε8. 542 b11. ὕδωρ βόρειον, νότιον Ζιθ10. 596 a28. τῶν πνευμάτων τὰ μὲν βόρεια καλεῖται, τὰ δὲ νότια μβ6. 364 a19. 5. 363 a2. α10. 347 b9. Πδ3. 1290 a14. τὰ βόρεια, τὰ νότια (int πνεύματα) πκϛ31. 944 a1. 55. 946 b28. βορείοις (aquilonis temporibus) μα10. 347 a36. γ1. 371 a3. Ζζ19. 574 a1.

Ζγδ2. 766 b34, 767 a10. πκε18. 939 b20. τοῖς βορείοις Ζιθ19. 602 a25. πκς43. 945 a18. βορείων μὲν ὄντων, νοτίων δὲ Ζιθ2. 592 a14. βορείων ἢ νοτίων (om ὄντων) πκε18. 939 b18. τὰ βόρεια (i e τόποι βόρειοι) Ζιθ19. 602 a22, 23.

βοροὶ ϗ ἀναίσθητοι φ6. 810 b18.

βορρᾶς. εἰ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται (ex poeta incerto) πκς46. 945 b2. βορρᾷ πκς3. 940 b11.

Βορυσθένης μτ1. 462 b25. οἱ ἐκ τοῦ Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντες f 72. 1488 a4.

βοσκάς. τῶν στεγανοπόδων τὰ μὲν βαρύτερα οἷον βοσκάς, ὅμοιος μὲν νήττῃ, τὸ δὲ μέγεθος ἐλάττων (v l βάσκας) Ζιθ3. 593 b17. (fort Anas crecca et querquedula *L* fem cf Lnd 160 et 161, Su 154, AZι I 88, 21.)

βόσκειν. οὐκ ἔστι πλησιάσαι ἀλλ' ἢ τῷ βόσκοντι Ζιε2. 540 a18. — χωρὶς βόσκονται τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν Ζιζ18. 572 b23. βόσκεται (ζῷόν τι) τὸ πράσιον, τοὺς μύρμηκας, τοὺς σκώληκας Ζιθ2. 591 a16. ι9. 614 b11. 15. 616 b8.

βοσκή. πέτεσθαι ἐπὶ βοσκὴν Ζια40. 624 a27.

βόσκημα. κτῆσις, πλοῦτος βοσκημάτων Ρα5. 1361 a14. Πβ7. 1267 b11. ζῆν ἀπὸ βοσκημάτων Πζ4. 1319 a20. πρόσοδοι ἀπὸ βοσκημάτων οβ1345 b31. οἱ ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις βοσκήμασιν Πδ4. 1291 a15. ἐν Ὀμβρικοῖς τὰ β. τίκτειν τρὶς τοῦ ἐνιαυτοῦ θ80. 836 a19. — βοσκημάτων βίος Ηα3. 1095 b20 (cf f 77. 1489 a3). ι9. 1170 b13. ἡδονὴ ϗ ἐν θηρίῳ ϗ ἐν βοσκήματι ημβ7. 1204 a38.

Βόσπορος, eius natura descr μα14. 353 a7. Ζιθ15. 600 a5. — Βόσπορος ὁ Κιμμέριος Ζιε19. 552 b18. οἱ ἐν Βοσπόρῳ τύραννοι οβ1347 b4. ἐν Βοσπόρῳ (?) μγ2. 372 a15.

Βόσπορος ἐναυπήγησε τετρήρη αὐτοσχέδιον f 558. 1570 a30.

βοστρύχιον. τὰ μαλάκια τίκτει τὸ ᾠὸν καθάπερ βοστρύχιον, ὅμοιον τῷ τῆς λεύκης καρπῷ Ζιε12. 544 a9, ὅμοιον βοστρυχίοις οἰνάνθης ϗ λεύκης καρπῷ Ζιε18. 549 b33. (ovacum racemo οἰνάνθης et fructu populi amento cylindrico adhaerente recte comparantur cf S I 338 II 401, A Siebld 401.)

βόστρυχος. 1. οἱ καλούμενοι βόστρυχοι Ζιε19. 551 b26. (Lampyris noctiluca *L* mas St, AZι I 162, 10.) — 2. ἡ σηπία ἐκτίκτει μακρὸν ϗ συνεχὲς ἐκ τῶν ᾠῶν, οἷον τὸ τῶν βοστρύχων Ζιε18. 550 b10. (Thomae versio: velut quod vilium racemorum. Gaza: qualis cirrhi muliebris species est. S I 341 suspicatus est οἷον τὸ τῆς οἰνάνθης βοστρύχιον, P 173, 20 οἷον τὸ φυτῶν βοστρύχιον. cf βοστρύχιον.)

βοτάνη. ἐσθίοντες βοτάνας ϗ ῥίζας Ζιθ2. 592 a25. τῶν φυτῶν τινὰ μέσον ἐστὶ δένδρων ϗ βοτανῶν φτα4. 819 a42. βοτάναι, dist λάχανα φτα4. 819 b1. βοτάναι ἐλαιώδεις φτα7. 821 b32. ἀπὸ τῆς γῆς ἐστὶν ἡ ἔκφυσις τῆς βοτάνης φτβ1. 822 a14. cf 3. 824 b35, 825 a14, 15, 17 al. βοτάνην λόγχῃ παρόμοιον θ171. 847 a1 Beckmann. τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην βοτάνην f 102. 1494 b21.

βοτρυδόν. τίκτει ὁ πολύπους ᾠὰ βοτρυδόν f 315. 1531 b13 (cf ὥσπερ βότρυς Ζιε17. 549 a24, 550 a11) cf βοστρύχιον.

βότρυς. οἱ βότρυες πῶς μεταβάλλουσι τὰ χρώματα χ5. 795 b25-30. κάπνεος ἂν ἐνέγκῃ μέλανας βότρυς Ζγδ4. 770 b21. ῥᾶγες βότρυος, βοτρύων Ζιε18. 550 a28. χ2. 792 b8. ἐπὶ τῶν βοτρύων τὰ ἐλάττω ἀπυρηνότερά ἐστιν (Vitis vinifera apyrena) πκ24. 925 b24. τρίψας βότρυν f 530. 1566 a19. — τὰ ᾠὰ καράβου γίνεται ὥσπερ βότρυς Ζιε17. 549 a24, 550 a11. cf βοστρύχιον.

Βοττιαίων origo, διὰ τί ταῖς κόραις τῶν Βοττιαίων ἔθος ἦν λέγειν χορευούσαις ἴωμεν εἰς Ἀθήνας f 443. 1550 b44, 45, 48.

βουβαλίς. ἐν τῷ τῆς βουβαλίδος αἵματι οὐκ ἔνεισιν ἶνες, τὸ τῆς βουβαλίδος αἷμα πήγνυται μᾶλλον Ζιγ6. 515 b34, 516 a5. (fort Antilope bubalis Pall. = Bubalis mauretanica, cf Su Wiederk 83 et Thierart des Arist 64, vel Capra rupicapra vel βοῦς ἄγριος, hodie vouvaglia, AZι I 64, 8.)

βούβαλος. προστέθεικεν ἡ φύσις τάχος ταῖς ἐλάφοις ϗ βουβάλοις ϗ δορκάσιν Ζμγ2. 663 a11. (fort i q βουβαλίς.)

βουβών. inguen, AZι II tab 2. κοινὸν μέρος μηροῦ ϗ ἤτρου βουβὼν Ζια14. 493 b9. arteria et vena iliaca externa et femoralis τείνουσι ἐπὶ τοὺς βουβῶνας, rami arteriae femoralis διὰ τῶν βουβώνων ϗ τῶν μηρῶν φέρουσιν ἐναλλὰξ Ζιγ4. 515 a8, 10. ἐν τοῖς βουβῶσιν conceptum sentiunt Ζιη3. 583 b2 (cf Plin VII 5, 41 et var lect ap Gaz, P 258, Thurot Revue archéolog 1867 Sept p 204). θυμώδους σημεῖον· λεῖος περὶ τὰ στήθη ϗ περὶ βουβῶνας φ3. 808 a23. cf Rose Ar Ps 700. ἐπὶ ταῖς μασχάλαις ϗ βουβῶσι πα34. 863 a20. — οἱ βουβῶνες γίνονται πληγέντες (πληγέντος? Gaza: per ictum, ant vers: vulnerati, cf etiam S Theophr IV 762) διὰ τὴν συνάρτησιν τῶν φλεβῶν ϗ νεύρων πε26. 883 b21.

βουγενῆ ἀνδρόπρωρα (Emp 314) Φβ8. 198 b32, 199 b5, 11.

βούγλωττος. refertur inter σελάχη f 277. 1527 b41. (Solea vulgaris C? cf Schol Oppian Hal I 99.)

Βουδινοὶ οἱ περὶ Σκαρίσκον f 321-323. 1532 a44.

Βουζύγης f 348. 1536 b25.

Βοῦθος περιφοιτᾷ, παροιμία ἐπὶ τῶν εὐήθων f 573. 1572 a31.

βουκόλοι Ζιζ18. 572 a33. οἱ βουκόλοι ἐὰν μίαν αἶγα μὴ εὕρωσιν Ζια4. 611 a8.

βουλαρχεῖν, coni φυλαρχεῖν Πδ11. 1295 b12.

βούλεσθαι. βούλεται οὐθεὶς ὃ μὴ οἴεται εἶναι σπουδαῖον Ηε11. 1136 b7. ηεβ7. 1223 b6. αὑτῷ μάλισθ' ἕκαστος βούλεται τἀγαθά Ηθ9. 1159 a12. δι' αὐτὸ βούλεσθαι (syn αἱρεῖσθαι) Ηα1. 1094 a19, 20. βουλόμεθα τὰ τέλη ημα17. 1189 a10. βούλονται ἔνια ϗ τῶν ἀδυνάτων ηεβ10. 1225 b32. βούλεσθαι, opp δύνασθαι Πβ7. 1267 b7. ἃ βούλονται δυνάμενοι πράττουσι πάντες Πε10. 1312 b3. ἄρχεσθαι οὔτε βούλονται οὔτε ἐπίστανται Πδ11. 1295 b15. βούλεσθαι, dist ἐπιθυμεῖν ηεη2. 1235 b20-22. — τὸ βουλόμενον τὴν πολιτείαν Πε9. 1309 b17. — οἱ βουλόμενοι (i e οἱ τυχόντες), ὁ βουλόμενος Πβ9. 1270 a21. f 394. 1543 b14, 17. 395. 1543 b37. — δεῖ ἕκαστον λέγειν τοιοῦτον εἶναι ὃ φύσει βούλεται εἶναι ϗ ὃ ὑπάρχει Οβ14. 297 b22. ἡ ικ διάμετρος βούλεται μὲν κατὰ τὸν διὰ παντὸς εἶναι φαινόμενον, οὐκ ἀκριβοῖ δέ μβ6. 363 b32. ita saepe per βούλεται εἶναι significatur quo quid per naturam suam tendit, sive id assequitur quo tendit, sive non plene et perfecte assequitur, veluti Αβ27. 70 a7, 21 (cf a34). Φβ2. 194 a32. δ4. 212 a18. 7. 214 a20. ψβ11. 423 a14. αι4. 441 a3. 7. 447 b10. Ζιη3. 583 a29. Ζμγ4. 665 b22. 7. 669 b22. Ζπ18. 714 b18. Ζγα18. 724 a17. β4. 738 a17, 23. γ11. 761 a29, b17. Ηδ1. 1119 b34. 11. 1125 b34. ε7. 1132 a21. 8. 1133 b14 (Fritzsche). θ12. 1160 b18, 27. 13. 1161 a28. ι10. 1171 a12. Πβ6. 1265 b27, 1266 a7. δ11. 1295 b25. ηεη10. 1242 b36. ημα34. 1194 b9. πιζ1. 916 a2. ἡ φύσις βούλεταί τι ποιεῖν Ζιε8. 542 a20. Ζμγ8. 670 b34. δ5. 682 a6. Ζγα23. 731 a12. γ2. 753 a8. 7. 757 a25. Πα5. 1254 b27. 6. 1255 b3. μβ2. 354 b32. βούλεται μὲν ἡ φύσις, οὐκ ἀκριβοῖ δέ Ζγδ10. 778 a4. ἡ πολιτεία βούλεται συνεστάναι, ἀπονέμειν Πδ2. 1289 a32. 8. 1293 b40. βούλεσθαί τι, opp σαφῶς λέγειν, διαρθροῦν ΜΑ8. 989 b19. β6. 1002 b28. Ζγδ3. 769 b1. cf ε1. 16 a25. βούλονται λέγειν Κ8. 9 a4. Ηδ12. 1126 b21. ε1. 1129 a7. (aliter ὡς βουλόμεθα λέγειν Μμ10. 1086 b19.) τὸ ἀκούσιον βούλεται λέγεσθαι Ηγ2. 1110 b30 (Zell). βούλεται σημαίνειν τα7. 103 a31. ζ5. 142 b27. — βουλητέον ρ1. 1420 b23. βουλητέον

τὸ ἑκάστῳ ἀγαθόν, βουλητὸν τὸ ἁπλῶς ἀγαθόν ημβ11. 1208 b39. — βουλητὸν ἁπλῶς τἀγαθόν, ἑκάστῳ δὲ τὸ φαινόμενον Ηγ6. 1113 a23. cf ημβ11. 1208 b39. syn ὀρεκτόν ηεη2. 1235 b25. dist ἐπιθυμητόν Μλ7. 1072 a28.

βουλεύειν, i e βουλευτὴν εἶναι Πγ11. 1282 a30. ε6. 1306 b8. — τὸ βουλευόμενον, pars civitatis, dist τὸ προπολεμοῦν, τὸ δικάζον Πδ14. 4. 1291 a28, b4. η9. 1329 a3. cf γ11. 1281 b31. 15. 1286 a20, 26. 16. 1287 b22. δ15. 1299 a26. — βουλεύεσθαι, dist ζητεῖν Ηζ10. 1142 a31. cf γ5. 1112 b22. syn λογίζεσθαι Ηζ2. 1139 a12. τὸ β. συλλογισμός τίς ἐστιν μν2. 453 a14. περὶ τίνων βουλευόμεθα Ηγ5. ζ5. 1140 a31. 8. 1141 b10. Ρα4. 1359 a38. ρ3. 1423 a27. βουλευόμεθα περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν, οὐ περὶ τῶν μὴ ἐνδεχομένων ἄλλως ἔχειν, οὐ περὶ τῶν τελῶν, ἀλλὰ περὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος Ηγ5. 1112 a30, b11. ζ2. 1139 a13. ημα35. 1196 b29. Ρα2. 1357 a4. 6. 1362 a18. β5. 1383 a7. ἁπλῶς εὖ, πρός τι τέλος εὖ βεβουλεῦσθαι Ηζ10. 1142 b21, 29. πράττειν δεῖ ταχὺ τὰ βουλευθέντα, βουλεύεσθαι δὲ βραδέως Ηζ10. 1142 b5. — βουλευτὸν τί Ηγ5. dist προαιρετόν Ηγ5. 1113 a2. βουλευτὸν οὐ τὸ τέλος ἀλλὰ τὰ πρὸς τὰ τέλη Ηγ5. 1112 a33. 7. 1113 b3.

βούλευσις, dist ζήτησις Ηγ5. 1112 b22. — βούλευσις, ἐγκλήματος ὄνομα ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον f 418. 1547 b36. γραφαὶ βουλεύσεως f 378. 1541 a4. 379. 1541 a31, 42. 417. 1547 b29.

βουλευτήριον. ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα ἐν τῷ βουλευτηρίῳ f 400. 1544 b27. συμβουλεύειν ἐν τοῖς βουλευτηρίοις ϗ ταῖς ἐκκλησίαις ρ3. 1423 a14.

βουλευτής. ὁ β. δημοτικόν, dist πρόβουλος Πδ15. 1299 b37. ὁ β. οὐκ ἄρχων Πγ11. 1282 a34. — βουλευταί κ6. 400 b17.

βουλευτικός. φρόνιμος ὁ βουλευτικός Ηζ5. 1140 a31. ὁ μελαγχολικὸς οὐδὲ βουλευτικὸς ὅλως Ηη11. 1152 a19. ὁ φόβος βουλευτικοὺς ποιεῖ Ρβ5. 1383 a7. τῆς πολιτικῆς ἡ μὲν βουλευτικὴ ἡ δὲ δικαστική Ηζ8. 1141 b33. πολιτική· αὕτη δὲ πρακτικὴ ϗ βουλευτική Ηζ8. 1141 b27. βουλευτικὴ ὄρεξις τῶν ἐφ' ἡμῖν Ηγ5. 1113 a11. ζ2. 1139 a23. ἐκ δόξης βουλευτικῆς ἡ προαίρεσις ηεβ10. 1226 b9. τὸ βουλευτικὸν μόριον τῆς ψυχῆς ηεβ10. 1226 a26. ημα35. 1196 b16 (syn προαιρετικόν b27, λογιστικόν Ηζ2. 1139 a12). τὸ βουλευτικὸν περὶ τίνα ἐστί ημα35. 1196 b27. ἡ βουλευτικὴ φαντασία ἐν τοῖς λογιστικοῖς ζῴοις ὑπάρχει ψγ11. 434 a7. βουλευτικὸν μόνον ἄνθρωπός ἐστι τῶν ζῴων Ζια1. 488 b24. ὁ δοῦλος, τὸ θῆλυ, ὁ παῖς πῶς ἔχει τὸ βουλευτικόν Πα13. 1260 a12. — τὸ βουλευτικόν, μέρος τῆς πολιτείας Πη9. 1329 a31, 38. ζ1. 1316 b31. κοινωνεῖν ἀρχῆς βουλευτικῆς ἢ κριτικῆς Πγ1. 1275 b19.

βουλή. ἡ Σόλωνος, ἡ Κρητῶν, ἡ ἐν Ἐπιδάμνῳ βουλή Πβ12. 1274 a1. 10. 1272 a8. ε1. 1301 b23. ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων f 375. 1540 b16. οἱ πρυτάνεις συνάγουσι τὴν βουλὴν f 394. 1543 b8. 395. 1543 b31. αἱ ἐκ τῆς βουλῆς καταγνώσεις f 378. 1541 a6. ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ Πε4. 1304 a20. ἡ β. in civitate Platonica Πβ6. 1266 a14. ἡ βουλὴ δημοτικόν Πδ15. 1299 b32, 39. ζ8. 1322 b17, 1323 a9. γ11. 1282 a39. οὐχ ὁ βουλευτὴς ἄρχων ἐστὶν ἀλλὰ ἡ βουλή Πγ11. 1282 a35. — περὶ τίνων ἐστὶ βουλή Ηγ5. 1112 a19, b1. βουλῆς ὀρθότης ἡ εὐβουλία Ηζ10. 1142 b16.

βούλημα. τὸ β. παντὸς νομοθέτου Ηβ1. 1103 b4. τὰ βουλήματα τῶν τυράννων Πε11. 1314 a26. τὰ βουλήματα μένει, μεταρρεῖ Ηι6. 1167 b7. — οὐχ ὁμολογεῖσθαι τῷ βουλήματι τῆς πόλεως Πβ9. 1270 b32.

βούλησις ϗ θυμός, ἔτι δὲ ἐπιθυμία εὐθὺς ὑπάρχει τοῖς παιδίοις (opp λογισμὸς ϗ νοῦς) Πη15. 1334 b22. ἡ β. ὄρεξις ψγ10. 433 a23. Ζκ6. 700 b22, 18. ἡ β. ὄρεξις ἄλυπος τζ8. 146 b2, 6. ἡ β. ἐν τῷ λογιστικῷ τδ5. 126 a13. ψγ9. 432 b5. τίνων ἐστί Ηγ4. 1111 b19-30. τοῦ τέλους ἐστί Ηγ6. 1113 a15. ἡ β. ἀγαθοῦ ὄρεξις Ρα10. 1369 a3. ἡ β. ἐστι ϗ τῶν ἀδυνάτων Ηγ4. 1111 b22. ημα17. 1189 a5. τὸ ἐν δυνάμει ϗ βουλήσει ὂν ἔσται Ρβ19. 1393 a2. τῆς βουλήσεως σημεῖον αἱ λῦπαι ϗ αἱ ἡδοναί Ρβ4. 1381 a7. αἱ βουλήσεις ἄδηλοι Ηκ8. 1178 a30. αἱ β. δόξαι ἀποκεκρυμμέναι τι12. 172 b36-173 a6. βουλήσεις ὀξεῖαι, μεγάλαι Ρβ12. 1389 a8. τὸ ἴσον ἀνταποδιδόναι τῇ βουλήσει Ηθ7. 1157 b36. — βασιλεὺς κατὰ τὴν αὑτοῦ βούλησιν, opp κατὰ τὸν νόμον sim Πγ16. 1287 a1. 15. 1286 b32. β10. 1272 b7. παρὰ τὴν αὑτοῦ βούλησιν Ηε12. 1136 b24. 11. 1136 b4. ἐμποδισμὸς ταῖς βουλήσεσιν Ρβ2. 1378 b18.

βουλιμία διὰ τί γίνεται πη9. 887 b39.

βουλιμιᾶν ἐπὶ τῷ ψύχει πη9. 887 b38.

βούμυκος. οἱ καλούμενοι βούμυκοι ἐν τοῖς ἕλεσι παρὰ τοὺς ποταμοὺς πκε2. 937 b39.

βούπρηστις f 338. 1534 b9. (Meloes spec, ut Latreille opinatur.)

Βοῦρα ϗ Ἑλίκη κ4. 396 a21.

βοῦς. 1. *a.* Bos taurus *L* (cf Proceedings of the R Irish Acad 1862 Vol VII 71 sq). πρόσωπον σαρκῶδες, μέγα, μέτωπον μέγα ἄγαν, ῥῖνα ἄκραν παχεῖαν ἔχει φ6. 811 b6, 10, 30 a29 (cf Rose Ar Ps 704, 4 et 705, 8). τὰ κέρατα Ζιβ1. 500 a10. δ11. 538 b24. θ23. 604 a16. Ζμβ16. 659 a19. γ1. 662 a2. πι36. 894 b23 sq. 57. 897 b26 sq (male Bk: οὐ δοκοῦσι. οὐ non habent ant vers et Gaza, οὖν exhibet Laem). τὰ κέρατα τῶν νέων Ζιθ7. 595 b12 (cf Malpighii opp II 213 sq). ἐν Φρυγίᾳ ϗ ἄλλοθι κινοῦσαι (v l οἳ κινοῦσι P) τὰ κέρατα Ζιγ9. 517 a29. dentes Ζιβ1. 501 a18. ζ21. 575 b7. ὀφθαλμοὶ ἐπὶ πλέον ἐγκοιλότεροι· μεγαλόφθαλμοι φ6. 811 b28, 21 μελανόφθαλμοι Ζγε1. 779 a31. ὁπλαί Ζιζ21. 575 a29, b8. θ23. 604 a15. διχαλός Ζιβ1. 499 b17. ἀστράγαλος Ζιβ1. 499 a22. τρίχες Ζγε2. 782 b7. χ6. 797 a34. 798 a18, b20. πι27. 893 b40. ἀποβάλλει τὰς χειμερινὰς τρίχας, ἔχει ῥυάδα τὴν τρίχα πι21. 893 a6. 63. 898 a33. μαστοὶ ἐν τοῖς μηροῖς Ζμδ10. 688 b24. θηλαὶ τέτταρες Ζιβ1. 499 a18, 500 a25. ζ29. 578 b31. σπλὴν Ζμγ12. 674 a1 (Gurlt Anatom der Haussäugethiere p 10). γένος τι βοῶν ἔχει ἐν τῇ καρδίᾳ ὀστοῦν Ζιβ15. 506 a9. Ζμγ4. 666 b19 (Stannius compar Anat p 435). ἔχει πλείους κοιλίας Ζμγ14. 674 b8. f 317. 1531 b36 ἐστὶν ὁ ὄμφαλος ἐν κελύφει φλέβες, βοὶ πλείους Ζγβ7. 745 b27. νεφρός Ζιβ16. 506 b29. Ζμγ9. 691 b6. de urina Ζιζ18. 573 a20. πζ6. 887 a5. αἱ βόες αἰδοῖον ἀπὸ τῶν ὄρχεων περαίνον εἰς τὰ ἔξω Ζγα3. 716 b28. αἰδοίου συντονία Ζιε2. 540 a7. ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἔχει τὰς ὑστέρας Ζγα12. 719 b25. ὑστέρα Ζιγ1. 510 b17. κύει Ζιζ21. 575 a25, b17. κύουσαι μᾶλλον ἐσθίουσιν Ζιζ18. 573 a26. εὐθὺς ἐν αὐτῇ ζῳοτοκεῖ Ζγβ1. 732 a24, b18. οἱ πόροι τῆς κύστεως εὐρεῖς πι43. 895 a38. vaccarum purgatio et menstruatio Ζιζ18. 573 b4, 11. 21. 575 b20. vaccae tauriunt Ζιζ18. 572 a31-b7. τοὺς ταύρους αἱ βόες ὑπομένουσιν Ζιε2. 540 a6. coeundi libido Ζιζ18. 572 a10. ἥκιστα λαγνόν (Lob Phryn p 184) Ζιζ21. 575 a20. coitus Ζιζ22. 575 b30. 21. 575 a13 sq de tempore coitus 575 b15. castratio Ζιι50. 632 a13 πι57. 897 b27. ἔμβρυον Ζιη8. 586 b16. aetas Ζιζ21. 575 a31 sq τετράμηνοι (δεκάμηνοι P) Ζιζ21. 575 b14. bucula annicula Ζιε14. 545 b23. ζ21. 575 a23, b13. ι50. 632 a14. victus Ζιθ7. 595 b5 sq. sorbendo bibunt Ζιθ6.

595 a9. 8. 595 b30. 24. 605 a14. φωνή Ζιδ11. 538 b13, 14. ε14. 545 a18. φ2. 807 a19. 6. 810 b16, 813 a34. πια24. 901 b25 sq. f 241. 1522 b36. Ηγ13. 1118 a20. μηρυκάζει Ζι50. 632 b2. πι44. 895 b18. μυκώμενος πκε2. 938 a3. γάλα Ζιγ21. 522 b33, 523 a7. ζ21. 575 b9 sq. πι6. 891 b5. διὰ τί πιαίνονται οἱ πρεσβύτεροι Ζιθ7. 595 b6 sq (cf Denkschr der Philomathie in Neisse 1863 p 102). ἥμερα γένη ϗ ἄγρια Ζια1. 488 a31. ἀγελαῖοι Ζιθ7. 595 b15. 23. 604 a1, 3. ι4. 611 a7 sq. πρᾶα ϗ δύσθυμα ϗ οὐκ ἐνστατικά Ζια1. 488 b14, sed tauri θυμώδεις ϗ ἐκστατικοί Ζμβ4. 651 a3. φ6. 811 a14. ῥάθυμοι, αὐθάδεις, νωθροί, πραεῖς φ6. 811 a29, b6, 10, 21, 28, 30, 35. ἐνυπνιάζειν φαίνεται Ζιδ10. 536 b28. Ἠπειρωτικαί Ζιγ21. 522 b16, 20 sq. Πυρρίχαι Ζιθ7. 597 b18 (Lob Proleg 342). ὀπισθονόμοι βόες Ζμβ16. 659 a19. ἐν Συρίᾳ χαίτας (v l κάλας P A) ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἀκρωμίων Ζιθ28. 606 a15 Bos taurus Zebu, AZ I 65, 9, c. ἐν Νευροῖς ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχουσι τὰ κέρατα f 321. 1532 a38, b1. περὶ Τορώνην Ζιγ21. 523 a7. οὐ βήττει, οὐκ ἐρεύγεται, οὐ λιθιᾷ πι1. 891 a9. 44. 895 b12. 43. 895 a38. atresia ani Ζγδ4. 773 a26. κραῦρος Ζιθ23. 604 a14, 17 sq. ποδάγρα Ζιζ21. 575 b8. θ23. 604 a14 sq. τοὺς πόδας ἀλγοῦσιν, πονοῦσι μᾶλλον ὑπὸ τῆς πάχνης ἢ ὑπὸ χιόνος Ζιθ7. 595 b14, 15. νόσημα λοιμῶδες Ζιθ19. 602 b14. parasiti Ζιε31. 557 a15. boves Geryonis θ133. 844 a2. τέρατα Ζγδ3. 769 b14 sq cf ταῦρος, βόλινθος, μόσχος, βοίδιον, βόνασος, βόειος. — *b*. βοῦς ἄγριος ἐν Ἀραχώταις. διαφέρουσιν οἱ ἄγριοι τῶν ἡμέρων ὅσον περ οἱ ὕες οἱ ἄγριοι πρὸς τοὺς ἡμέρους· μέλανές τε γάρ εἰσι ϗ ἰσχυροὶ τῷ εἴδει ϗ ἐπίγρυποι, τὰ δὲ κέρατα ἐξυπτιάζοντα ἔχουσι μᾶλλον Ζιβ1. 499 a4. ἐν Παιονίᾳ πολὺ μέγιστοι ἁπάντων, ϗ τὰ κέρατα αὐτῶν τέσσαρας χόας, ἐνίων δὲ ϗ πλεῖον θ129. 842 b33. (Bos bubalus *L* cf Cuvier discours sur les révolut du globe p 48; in Paeonia cf A Ficker in Mittheil d kk geogr Ges Wien 1861 vol V p 112. AZι I 65, 9 b.)

2. βοῦς, ζῷον ἔνυδρον. τῶν σελαχῶν Ζιε5. 540 b17. f 277. 1527 b40. τὰ ἄλλα κήτη, ἔτι δὲ πρίστις ϗ βοῦς Ζιζ12. 566 b4. (Raja oxyrhynchus R, Raja Wotton et Gesn, Rajae spec St. cf M 290, AZι I 146, 91.)

βοῦτυρον f 593. 1574 a30.

βραβευτής τοῦ δικαίου ὁ δικαστής Ρα15. 1376 b20.

βραγχᾶν. ὕες ποτε βραγχῶσιν Ζιθ21. 603 b13.

βραγχιᾶν ϗ τραγίζειν ακ 804 a18. οἱ βραγχιῶντες διαφθείρονται τὰς φωνάς πια22. 901 b5.

βραγχιοειδής. οἱ κάραβοι παρὰ τὰ βραγχιοειδῆ ἀφιᾶσι τὴν θάλατταν Ζιδ2. 526 b20,21.

βράγχιον. 1. branchia, opp πλεύμων αν3. 471 b28. 17. 479 a10, 12, b13. Ζιβ2. 589 a19. τὰ βράγχια χρήσιμα τοῖς μὴ ἀναπνέουσιν Ζμδ13. 697 a21. οἱ ἰχθύες ἔχουσι βράγχια (v l βραγχία cf f 294. 1529 a28) ἀντὶ τοῦ πλεύμονος Ζμγ6. 669 a4. δ1. 676 a28. αν9. 475 a11. 10. 476 a3. 12. 476 b26. ἴδιον τοῖς ἰχθύσι τὸ τῶν βραγχίων Ζιβ13. 504 b28. πρὸς τὴν ἐκπνοήν Ζμδ13. 696 b9. αν11. 476 b5. Ζιβ13. 504 b28. f 291. 1528 b32. ἡ τῶν βραγχίων φύσις Ζμδ13. 696 b1. αν11. 476 a24. de situ branchiarum Ζιβ13. 505 a2. ἡ θέσις τῆς καρδίας πρὸς τὰ βράγχια αν16. 478 a35. Ζιβ17. 507 a5. structura et connexus αν16. 478 b8. Ζιβ17. 507 a7. ἡ κίνησις τῶν βραγχίων αν21. 480 b14. de numero Ζιβ13. 505 a11, 8, 504 b31. Ζμδ13. 696 b13. f 311. 1531 a15. δίστοιχα Ζιβ13. 505 a16. τὸ ἔσχατον βράγχιον ἁπλοῦν τοῖς πλείστοις Ζιβ13. 505 a9. Ζμδ13. 696 a14. ἧττον ἐγκρατῆ ἐνίοις Ζμδ13. 696 b22. ἀδύνατον ἅμα τὸ αὐτὸ ἀναπνεῖν ϗ βράγχια ἔχειν Ζμδ13. 697 a23. αν10. 476 a14. Ζιβ15. 506 a11. τὰ βράγχια πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ὕδατος κατάψυξιν αν10. 476 a10, 24. 16. 478 a34, b19. mutatio coloris Ζιθ30. 607 b24. obdurescunt αν17. 497 a11 sq. ἐπικάλυμμα τοῖς βραγχίοις, operculum Ζμδ13. 696 b3. Ζιβ13. 505 a1. f 291. 1528 b32. ἀκάλυπτα Ζμδ13. 696 b4. Ζια5. 489 a5. β13. 505 a2. βράγχια ἔχει τὸ τῶν καλουμένων σελαχῶν γένος αν10. 476. a2. Ζιγ1. 511 a5. τὰ σελάχη πάντα ἀκάλυπτα Ζιβ13. 505 a1. τὰ μὲν διὰ τῶν βραγχίων αἰσθάνονται τῶν ὀσμῶν Ζμβ16. 659 b15. Ζιδ8. 533 b4. οἱ ἐν τῷ Ἀχελῴῳ ἰχθύες ψοφοῦσι τοῖς βραγχίοις ψβ8. 420 b13. τῇ τρίψει τῶν βραγχίων Ζιδ9. 535 b21 (Joh Müller Archiv f Anatomie u Physiol 1857 p 249. Dufossé, Acad des sciences 1858 Feb). φασὶν ἰχθύας τινὰς περὶ Βαβυλῶνα βράγχια ἔχειν ὥσπερ οἱ ἄλλοι θ71. 835 b14. τῶν ζῴων βράγχια ἐχόντων οὐθὲν ἔχει ὄρχεις Ζιγ1. 509 b4. τὰ κήτη οὐκ ἔχει βράγχια Ζμδ13. 697 a16. Ζια4. 489 b3. ζ12. 566 b2. φθεῖρες ὑπὸ τὰ βράγχια Ζιθ20. 602 b29. sententia Anaxagorae et Diogenis αν2. 471 a1 sq. — 2. arcus branchiarum. ἡ σύμφυσις τῶν βραγχίων, ὧν ἡ φύσις ἀκανθώδης ἐστίν Ζμβ17. 660 b24. — 3. apertura branchiarum. ἡ συναγωγὴ τῶν βραγχίων Ζμδ13. 696 b10. — 4. foramen branchiarum. βράγχια μικρά Ζιθ2. 592 a6. — 5. bronchiae. τὸ πνεῦμα τῇ ἀναπνοῇ φέρεται ἐκ τοῦ βραγχίου εἰς τὴν κοιλίαν ϗ πάλιν ἔξω πν5. 483 a22 (v l βρογχίου Didot p 666, 22, idem emendaverat Furl p 372). τὰ βράγχια Ζιθ21. 603 a32 (βρόγχια Did P e ci Sylb).

βραγχιώδης. τὰ βραγχιώδη τὰ περὶ τὸ στόμα Ζιδ2. 526 a26.

βραγχοειδής Ζμδ8. 684 a20.

βράγχος νόσημα Ζιθ21. 603 a31. βράγχοι πα9. 860 a30. 10. 860 a37.

βραδυβάμων φ6. 813. a3.

βραδύνειν intr φτβ7. 827 a21.

βραδύς. βραδὺ τὸ ἐν πολλῷ χρόνῳ ὀλίγον κινούμενον Φδ10. 218. b16. ζ2. 232 b16. φορὰ βραδεῖα, opp ταχεῖα μα3. 341 a23. ἡ βραδεῖα φορὰ τοῦ πνεύματος βαρεῖαν ποιεῖ τὴν φωνὴν πια18. 901 a6. 6. 899 a26. — μνημονικώτεροι οἱ βραδεῖς μν1. 449 b8. εἰ ἔσται ἄδικος ἢ βραδύς Ρβ5. 1382 a23. — adv βραδύτερον θερμαίνεσθαι, ψύχεσθαι Ζμβ2. 648 b34, 649 a7. ὑπολείπεσθαι βραδύτατα τῷ χρόνῳ μα6. 343 a5. πολιοῦσθαι βραδύτατα Ζιγ11. 518 b12. — (βραδύτερος scribendum pro βαρύτερος πιθ22. 919 a31, 38. ια11. 900 a15. cf βαρύς extr).

βραδυτής, opp ταχυτής, τάχος Φε4. 228 b29. μβ3. 357 b34. εὐγηρία ἐστὶ βραδυτὴς γήρως μετ' ἀλυπίας Ρα5. 1361 b27.

βραδυτόκος. βραδυτόκα τὰ μακρόβια πι9. 891 b27, 28.

Βρασίδᾳ θύειν Ηε10. 1134 b23.

βράστης, εἶδός τι τῶν σεισμῶν κ4. 396. a3.

βραχίων. τῶν ἀνομοιομερῶν πᾶς ὁ βραχίων Ζμβ1. 646 b14. ὅλος ὁ βραχίων οὐ μόνον μέρος ἀλλὰ ϗ μέλος Ζια1. 486 a11. ὅλου τοῦ κοίλου βραχίων Ζκ1. 698 b2. μόριον περιφερές πις9. 915 a27. βραχίονες δύο μέγιστα μέρη Ζια7. 491 a28. ἐκ τῶν πλαγίων τῶν δεξιῶν ϗ τῶν ἀριστερῶν οἱ βραχίονες Ζια15. 494 b9. κοῖλον τὸ διφυὲς βραχίων Ζια15. 493 b26. βραχίονος ὦμος ἀγκὼν ὠλέκρανον πῆχυς χείρ Ζια15. 493 b26. ἄρθρα χειρὸς ϗ βραχίονος καρπός Ζια15. 494 a2. περὶ χειρὸς ϗ πήχεος ϗ βραχίονος φορᾶς φ6. 813 a10. βραχίων ὁ δεξιός Ζιγ4. 514 a37. κινεῖται ϗ οὐ κινεῖ τὸ ἔσχατον τοῦ βραχίονος Ζκ8. 702 a28. τοῦ βραχίονος κινουμένου τὸ ὠλέκρανον ἠρεμεῖ Ζκ1. 698 b2. τὰ τῶν βραχιόνων ἐχόμενα ὀστᾶ Ζιγ7. 516 a32. κοινὸν μέρος πλευρᾶς ϗ βραχίονος ϗ ὤμου

μασχάλη Ζια13. 493 b8. ἄνθρωπος κάμπτει τοὺς βραχίονας ἐπὶ τὸ κοῖλον Ζπ 1. 704 a22. 12. 711 a14, b19. κάμπτεται ὁ βραχίων κατὰ τὸ ὠλέκρανον Ζια 15. 493 b31. ἄνθρωπος τοὺς βραχίονας εἰς τοὔπισθεν κάμπτει Ζιβ1. 498 a20. καμπὴ τοῦ βραχίονος Ζιγ3. 514 a13. ἡ ἐντὸς καμπὴ τοῦ βραχίονος, αἱ καμπαὶ τῶν βραχιόνων ἔχουσιν ἐναντίως τοῖς τετράποσιν Ζμδ10. 687 b25. βραχίονες τὴν κάμψιν ἔχοντες εἰς τὸ ἐντός Ζια15. 494 b9, 493 b30. τὰ κυρτὰ τῶν σκελῶν ϗ τῶν βραχιόνων πρὸς ἄλληλα ἐπ' ἀνθρώπου μάλιστα Ζια15. 494 b10. τὰ σκέλη πρὸς τοὺς βραχίονας ἀντίκειται Ζια 15. 493 b23. β1. 497 b19. Ζμδ10. 686 a26. 12. 693 b11. Ζπ1. 704 a21. βραχίων ϗ χείρ. opp ποὺς Ζμδ10. 686 a34. opp σκέλος Ζμδ 10. 687 a6. βραχίων, opp πτέρυγες Ζμδ12. 693 a27, b10. βραχίων ϗ χείρ, opp πτέρυγες Ζπ 5. 706 a29, βραχίων ϗ σκέλος τὸ ἔμπροσθεν, opp πτέρυγες Ζιβ1. 498 a30. os brachii Ζιγ3. 513 a2. pes anterior Ζιγ7. 516 b26. πιθήκου βραχίων Ζιβ8. 502 a35, λέοντος Ζιγ 7. 516 b9, ἄρκτου Ζιθ5. 594 b13. πλεῖστα νεῦρα περὶ τοὺς βραχίονας, ligamenta Ζιγ5. 515 b23. vena axillaris φέρει διὰ τῶν μασχαλῶν εἰς τοὺς βραχίονας Ζιγ 3. 513 b36. τῶν βραχιόνων τὸ κάτωθεν μόριον Ζιγ 3. 513 a4. κοπιαρώτερόν ἐστι τῷ βραχίονι τὸ διὰ κενῆς ῥίπτειν ἢ λιθάζοντα πε8. 881 a39. — στίγμα ἐν τῷ βραχίονι Ζγα17. 721 b33.

βραχυβάμων φ6. 813 a5.

βραχύβιος. τὰ μὲν εἶναι μακρόβια τῶν ζῴων τὰ δὲ βραχύβια μκ1. 464 b20, 27. Ζια15. 494 a1. ε18. 550 b14. πκ7. 923 b2. ι48. 896 a31. βραχύβιοι ϗ ἀσθενεῖς πι64. 898 b1. 49. 896 a38. λδ10. 964 a34. βραχυβιώτερα διὰ τί μκ1. 465 a10. Ζιβ3. 501 b23. ζῷα βραχυβιώτερα ϗ ἀμαυρότερα Ζι1. 608 a12.

βραχυβιότης πλδ10. 964 a35. βραχυβιότητος σημεῖα f 261.

βραχύκωλος. αἱ λίαν βραχύκωλοι (περίοδοι?) Ργ9. 1409 b31.

βραχυλογεῖν ρ23. 1434 b10-17. βραχυλογητέον περί τινος ρ36. 1441 a18.

βραχυλογία ρ7. 1428 a9.

βραχύπτερος, opp μακρόπτερος Ζμα4. 644 a20.

βραχύς. μακρὸν βραχύ, ἐξ ὧν τὸ μῆκος Μν2. 1089 b12. μ9. 1085 a10. Α9. 992 a11. βραχὺν φέρεσθαι τόπον μα12. 348 b24. τὰ ἔξω στηλῶν βραχέα διὰ τὸν πηλὸν μβ1. 354 a22. ἐν τοῖς βραχυτέροις, opp ἐν τοῖς βαθέσι Ζιζ 18. 568 a27, 26. ἐν τοῖς βραχέσιν, εἰς τὰ βραχέα, εἰς βραχύτατον Ζιθ20. 602 b25. ζ14. 568 b28. ι37. 621 a32. — ἐν ταῖς βραχυτέραις ἡμέραις μβ2. 371 b30. οὐκ ἐπιτίθενται (τυραννίδι), πλὴν εἴ που βραχύ τι (per breve tempus?) γέγονε τοιοῦτον Πε 5. 1305 a14. παρὰ βραχὺν καιρόν αρ6. 1251 a10. συλλαβὴ βραχεῖα ϗ μακρά. φωνῆεν βραχύ Κ6. 4 b34. Ργ 8. 1409 a18. πο21. 1458 a15. συνηγορεῖν (συναγαγεῖν ci Cas) ὡς εἰς βραχύτατα (βραχύτητα Bk) ρ11. 1430 a36. — βραχύ τι πλῆθος μα11. 347 b22. ὅσα μηδεμίαν ἢ βραχεῖαν ἔχει ὑπόστασιν μδ5. 382 b14. οὐσία βραχεῖα ϗ ἐργασία Πβ7. 1267 a9. τιμήματα, ἀναλώματα βραχέα Πδ4. 1291 b40. οβ1346 a11. βραχέος ἀγοράζειν οβ1346 b8. — βραχεῖα διάρθρωσις τῆς φωνῆς, βραχεῖα χρῆσις τῆς αἰσθήσεως Ζμβ17. 660 a31, b19. — ἐπὶ βραχὺ κοινωνεῖν τοῦ μανθάνειν πο4. 1448 b14. βάδην κατὰ βραχὺ ἐπιστρεφόμενος Ζι44. 629 b15. βραχὺ μεθίστασθαι Οβ 14. 298 a9. βραχὺ ἀποδέον τῶν τετρακισμυρίων κ3. 393 b19.

βραχυσκελής, de avibus, opp μακροσκελής Ζμδ12. 692 b5, 23, 694 b23 (v l). Ζπ17. 714 a13, 14.

βραχύτης. βραχύτης τοῦ βάθους μβ1. 354 a18. τὰ στοιχεῖα μήκει ϗ βραχύτητι διαφέρει πο20. 1456 b32. ζωῆς μῆκος ϗ βραχύτης μκ1. 464 b20.

βραχυτράχηλα τὰ γαμψώνυχα Ζιθ12. 597 b26.

βραχύυπνος. βραχύυπνα τὰ ἔντομα, τὰ ἔνυδρα υ1. 454 b19. Ζιδ10. 537 a2.

βρέγμα. κρανίου μέρος τὸ πρόσθιον βρέγμα, ὑστερογενές Ζια7. 491 a31. τὸ βρέγμα (v l βλέγμα) τῶν ὀστῶν γίνεται τελευταῖον Ζγβ6. 744 a24. τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ὀστοῦν, ὃ καλοῦσι βρέγμα τινές Ζμβ7. 653 a35. ὑπὲρ τὸν ἐγκέφαλον λεπτότατον ὀστοῦν ϗ ἀσθενέστατον τῆς κεφαλῆς ἐστίν, ὃ καλεῖται βρέγμα Ζια16. 495 a10. ὑπὸ τὸ βρέγμα ὁ ἐγκεφαλός Ζια7. 491 a34. τὸ βρέγμα πολλὴν ἔχει ὑγρότητα Ζγε4. 785 a1. τοῖς παιδίοις τὸ βρέγμα μαλακὸν ϗ ὀψὲ πήγνυται Ζιη10. 587 b13. μέσον ἰνίου ϗ βρέγματος κορυφή Ζια7. 491 a33. (non sincipitis ossa duo, sed fonticulus quadrangularis sutura frontali sagittali et coronali formatus.)

βρένθος, avis. πολέμιοι οἱ ἀπὸ τῆς θαλάττης ζῶντες ἀλλήλοις, οἷον βρένθος λάρος ἅρπη Ζι1. 609 a23. βρένθος (v l βρίνθος) ἐν τοῖς ὄρεσι ϗ τῇ ὕλῃ κατοικεῖ, ὄρνις εὐβίοτος ϗ ᾠδικός Ζι11. 615 a16. (? cf Su 164, ΑΖι I 88, 22.)

Βρετανικαὶ νῆσοι κ3. 393 b12, 17.

βρέχειν. βρέξαι τὰ ἱμάτια μβ33. 359 a22. ἡ χελιδὼν βρέχουσα αὑτὴν κυλινδεῖται πρὸς τὴν κόνιν Ζι7. 612 b24. cf 6. 612 a19. — pass τὸ βεβρεγμένον, def τὸ ἔχον ἀλλοτρίαν ὑγρότητα εἰς βάθος, dist διερόν Γβ2. 330 a17, 21. τὸ ἔριον βρέχεται, σπόγγος βεβρεγμένος μδ9. 385 b15, 18, 386 b5. γῆ βρεχομένη, βεβρεγμένη, τὴν γῆν βεβρέχθαι μβ 7. 365 b6. Αδ12. 96 a3, 5. f 240. 1522 a21. ἐὰν βρεχθῇ ἡ ὄρνις Ζγγ2. 752 b4. ἁλιεῖς βρεχόμενοι πλη2. 966 b30. βραχεῖσα ἡ ὕλη πιβ3. 906 b26. ἄρτοι βρεχθέντες, βεβρεγμένοι πκα6. 927 b6, 11. τὰ βεβρεγμένα τῶν ζευγῶν ϗ τὰ πεπωκότα τὸ σίαλον εὐφωνότερα ακ802 b21.

Βριάρεω στῆλαι, αἱ ὕστερον Ἡράκλειοι καλούμεναι f 628. 1584 b8.

βρίθειν. ὅταν βρίσῃ ὁ κύκλος ἐπὶ θάτερον μέρος πιζ11. 915 b3.

βρῖθος ϗ ῥοπὴν ἔχειν πρὸς τὸν βίον Ηα11. 1101 a29.

βρόγχιον πν5. 483 a2 (cod Z Furl Did, βράγχιον Bk). Ζιθ21. 603 a32 (Did, βράγχιον Bk). cf βράγχιον 5.

βρόγχος πια11. 900 a13.

βρόμος ϗ πάταγος κ4. 395 a13. κῦμα αἴρειν σὺν πολλῷ βρόμῳ θ130. 843 a8. σείοντες τὴν γῆν μετὰ βρόμου κ4. 396 a12. ὁ βρόμος ὁ ἀπὸ τῶν Αἰόλου νήσων ἕως πόσου ἀκούεται f 591. 1574 a18.

βρονταῖος διὰ τί καλεῖται ὁ θεός κ7. 401 a17.

βροντᾶν. διὰ τί βροντᾷ ΜΖ17. 1041 a25 Bz. Αδ10. 94 a3. εἰ ἤστραψε, ϗ ἐβρόντησεν Ρβ19. 1392 b27. ἐὰν βροντήσῃ Ζιζ2. 560 a4. βροντήσαντος Ζι3. 610 b35. — οἴονται κατὰ τοὺς ὕπνους κεραυνοῦσθαι ϗ βροντᾶσθαι μτ1. 463 a13.

βροντή. περὶ βροντῆς μβ9. γ1. def κ4. 395 a13. ἀνέμου, σεισμοῦ. βροντῆς ἡ αὐτὴ φύσις μβ9. 370 a27. τῆς πληγῆς ὁ ψόφος καλεῖται βροντή μβ9. 369 a29. Αδ8. 93 a22. ἡ βροντὴ πυρὸς σβέσις μβ9. 370 a24. Αδ8. 93 b8. 10. 94 a3. ἀὴρ ὁ μετὰ βροντῆς διίστησι τὸ ξύλον ψβ12. 424 b11. Οβ9. 290 b35. γλάνις ὑπὸ βροντῆς νεανικῆς καροῦται Ζιθ20. 602 b23. τῶν βροντῶν αἱ βιαιόταται γίγνονται σκληρόταται ακ803 a3.

βρότειος. ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ f 625. 1583 b8.

βρότεος. βροτέων (Emp 238) ξ2. 976 a36. βροτέῳ (Emp 359) αν7. 473 b25.

βροτός. ἐν βροτοῖς (Eur fr 400) Ρβ23. 1397 a17. βροτοῖς (Musaei fr 1) Πθ5. 1339 b22. βροτός i q ἄνθρωπος τε4. 133 a31, et quidem ὄνομα ἀγνωστότερον τζ11. 149 a7.

βροχθίσαι, dist πίνειν πολύ πκζ3. 948 a5.
βρύας, avis. τῶν νυκτερινῶν ϗ γαμψωνύχων βρύας (v l βύας). ἔστι τὴν μὲν ἰδέαν ὅμοιος γλαυκί, τὸ δὲ μέγεθος ἀετȣ̃ ȣ̓δὲν ἐλάττων Ζιθ3. 592 b2. (Bubo maximus Ch Bonap, cf Lnd 35, Su 96, AZι I 89, 23.)
βρύειν. γῆ φυτοῖς βρύȣσα ϗ ζῴοις κ3. 392 b15.
βρύον 1. Ulva lactuca *L.* τὰ μαλάκια νέμονται τὸ φῦκος ϗ τὸ βρύον Ζιθ2. 591 b12. ἐπιγίνεται ἐπὶ τοῖς ὀστράκοις ὥσπερ φῦκός τι ϗ βρύον Ζιθ20. 603 a17. ἐκτίκτειν πρὸς τῷ καλάμῳ ϗ τῷ βρύῳ Ζιζ14. 568 a29. — 2. τὸν κηρὸν ἀναλαμβάνȣσιν αἱ μέλιτται ἀριχώμεναι πρὸς τὰ βρύα Ζιι40. 624 a34. cf Theophr h pl I, 1, 2 ἐπέτειον μέρος.
βρυȣ̃ν. οἱ καθ' ὕδατος λίθοι βρυωθέντες χ1. 792 a1, 791 b26.
βρύσσος. ἓν γένος τῶν ἐχίνων οἱ καλȣ́μενοι βρύσσοι, πελάγιοι ϗ σπάνιοι Ζιδ5. 530 b5 (v l βυρσῶν, βυρσσῶν. cf Lob Proleg 388, Path I 141). (Echinidea. AZι I 176, 6 c.)
Βρύσων ȣ̓θένα ἔφη αἰσχρολογεῖν Ργ2. 1405 b9. eius τετραγωνισμός Αγ9. 75 b40 Wz. τι11. 171 b16, 172 a4. Ἡρόδωρος ὁ Βρύσωνος τȣ̃ σοφιστȣ̃ πατήρ Ζιζ5. 563 a7. ι11. 615 a10.
βρυχηθμός. σὺν πολλῷ βρυχηθμῷ ἡ θάλασσα ἀναζεῖ θ130. 843 a22.
βρυώδης. κοράκινος τίκτει πρὸς βρυώδεσι ϗ δασέσιν Ζιε10. 543 b1.
βρῶμα. τῶν βρωμάτων ὀσμαί Ηγ13. 1118 a15. διακρίνειν τὰ βρώματα Ηγ14. 1119 a8. dist τράγημα f 100. 1494 a28, 30.
βρωμᾶται ὁ ἔλεφας ὥσπερ οἱ τράγοι Ζιζ29. 579 a1.
βρώσιμοι καρποί φτα5. 820 b3.
βρῶσις. χαίρειν τῇ βρώσει τῶν λαγωῶν Ηγ13. 1118 a19. ὁ λέων τῇ βρώσει χρῆται λάβρως, χαλεπώτατος ἐν τῇ βρώσει Ζιθ5. 594 b18. ι44. 629 b8. οἱ θύννοι ἀρετὴν ἔχȣσι κατὰ τὴν βρῶσιν θ136. 844 a33.
βρωτικός Ζγβ6. 745 a29. ὅσα βρωτικώτερα ϗ μείζω τὴν φύσιν Ζμδ5. 682 a17. οἱ μελαγχολικοὶ βρωτικοί υ3. 457 a29. οἱ ἐν τοῖς βορείοις, οἱ ἐν τῇ θαλάττῃ διατρίβοντες βρωτικώτεροι πκς43. 945 a18. κγ39. 935 b32. βρωτικώτατος ἕκαστος αὐτὸς αὑτȣ̃ περὶ τὸ φθινόπωρον f 222. 1518 b26.
βύειν. τὴν τομὴν θριξὶ βύȣσιν Ζιι50. 632 a18. βύειν τȣ̀ς τῶν φυτῶν πόρȣς φτβ5. 826 a35. 9. 828 a36, b29.
Βυζάντιον. ἐν Βυζαντίῳ Ζιι6. 612 b8. ἁλιεῖς ἐν Β. Πδ4. 1291 b23. οἱ ἐν Β. ἐχῖνοι θ8. 831 a15. περὶ Βυζάντιον Ζιθ13. 598 b10, 14, 599 a3. — Βυζάντιοι Ζιζ17. 571 a17. Βυζαντίων ἔποικοι Πε3. 1303 a33. Βυζαντίων σόφισμα οἰκονομικόν οβ1346 b13.
βυθίζεσθαι, opp ἐπιπλέειν φτβ2. 823 a23, 22.
βυθός. καταφέρεσθαι, φέρεσθαι, χωρεῖν εἰς βυθόν Ζιι32. 619 a7. 48. 631 a18. Ζγβ7. 747 a5. Οβ13. 294 b5. ἐκ τȣ̃ βυθȣ̃ Ζιι37. 622 b7. ἐκ βυθȣ̃ τινὸς ἢ ῥήγματος κ4. 395 a9. θάλασσα κυκωμένη ἐκ βυθῶν θ130. 843 a24. ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάττης Ζιθ10. 537 a8, 24. τριβομένȣ τȣ̃ βυθȣ̃ Ζιθ15. 600 a7. ἐν τοῖς βυθοῖς κατὰ τὸ μεσαίτατον τȣ̃ κόσμȣ κ3. 392 b32.
βύρσα σκληρά, tergus durum Ζιδ6. 531 a11.
βυσσός. αἱ πίνναι ὀρθαὶ φύονται ἐκ τȣ̃ βυσσȣ̃ ἐν τοῖς ἀμμώδεσι ϗ βορβορώδεσιν Ζιε15. 547 b15. (Wiegmann Archiv f Naturg 1837, 1 mutavit βυσσȣ̃ in βυθȣ̃, sed cf S I 318.)
βωλίον χρυσίȣ θ46. 833 b14.
βῶλος, βῶλος μία, μικρὰ βῶλος, opp ὅλη ἡ γῆ Φγ5. 205 a12, b22. Οα3. 270 a5. 7. 276 a3. β14. 297 b8. Μκ10. 1067 a11. βῶλοι χρυσίȣ θ45. 833 b11. f 248. 1523 b38.
βωμολοχία, def Ηβ7. 1108 a24. ημα31. 1193 a11. περὶ βωμολοχίας Ηδ14. εἰρωνεία βωμολοχίας ἐλευθεριώτερον Ργ18. 1419 b7.
βωμολόχος. 1. def Ηβ7. 1108 a25. δ14. 1128 a34. ηεγ7. 1234 a5. ημα31. 1193 a12. Ργ18. 1419 b9. — 2. βωμολόχος, avis. τρίτον γένος τῶν κολοιῶν ὁ μικρός, ὁ βωμολόχος Ζιι24. 617 b18. (monedula Su 124, 79, AZι I 97, 55 c. cf κολοιός.)
βωμός. Πρώταρχος ἔφη εὐτυχεῖς εἶναι τȣ̀ς λίθȣς ἐξ ὧν οἱ βωμοί Φβ6. 197 b10. Ἀρχύτας ἔφη ταὐτὸν εἶναι διαιτητὴν ϗ βωμόν Ργ11. 1412 a13. φιλίης βωμός f 623. 1583 a13.
βῶξ. τῶν ἰχθύων ἀγελαῖοι βῶκες (v l βάκες) Ζιι2. 610 b4. νωτόγραπτα λέγεται βῶξ f 281. 1528 a20. AZι I 126, 8.

Γ

γ. τὸ γ ἄφωνον πο20. 1456 b30.
Γάδειρα οἰκȣ̃ντες Φοίνικες θ136. 844 a24. κατὰ μȣσικὴν ἁρμονίαν οἱ ἀστέρες κινȣ̃νται περὶ τὰ Γάδειρα f 629. 1584 b16.
γαῖα. γαῖαν (Hom Ω 54) Ρβ3. 1380 b29. γαίῃ γαῖαν (Emp 378) ψα2. 404 b13. Μβ4. 1000 b6.
Γάϊος (ὁ Πευκέστιος) θ78. 836 a5.
γάλα. 1. *a.* eius proprietates facultates usus Ζεδ8. 776 a15-777 a27. Ζιγ20 et 21. 521 b17-523 a12. refertur inter τὰ ὁμοιομερῆ, τὰ ὑγρά, τὰ ὑστερογενῆ Ζμβ2. 647 b13. Ζγα16. 721 a28. Ζια1. 487 a4. Ζμβ7. 653 b12. Ζιγ20. 521 b18. χάριν γενέσεως Ζμβ7. 653 b17. γίνεται ἐκ τȣ̃ περιττώματος πι6. 891 b12. τὴν αὐτὴν ἔχει φύσιν τῇ ἀποκρίσει Ζγδ8. 777 a4, καταμηνίοις Ζγβ4. 739 b25. δ8. 777 a15. πεπεμμένον αἷμά ἐστιν Ζγδ8. 777 a8. τοῖς ζῳοτοκȣμένοις γίνεται ἡ τροφή, τὸ καλȣ́μενον γάλα, ἐν τοῖς μαστοῖς Ζγγ2. 752 b23. τροφὴ τῶν γινομένων Ζμβ9. 655 b27. Πα8. 1256 b14. η17. 1336 a7. (μόνῳ γάλακτι χρήσασθαι πάντα τὸν βίον f 590. 1574 a11.) γάλα ἰῶν φάρμακον f 338. τὸ πρῶτον μικρόν τε ϗ ἀραχνιῶδες ἐν τοῖς μαστοῖς Ζιη3. 583 a34, ἄχρηστον Ζιη5. 585 a30, ἄχρηστον πρὸ τῶν ἑπτὰ μηνῶν ταῖς γυναιξὶν Ζγδ8. 776 a24. (τέτοκεν ὅτι γάλα ἔχει Ρα2. 1357 b16.) ἡ πυετία γάλα ἐστὶ θερμότητα ζωτικὴν ἔχον Ζγβ4. 739 b23. γάλα κοινὸν ὕδατος ϗ γῆς μδ7. 384 a16. 10. 388 a31. γάλα ὠμόν, ἑψόμενον μδ3. 380 b8, 32. συνίσταται ϗ παχύνεται ἑψόμενον Ζγβ2. 735 b2. μδ6. 383 a22. ἐν τῇ τȣ̃ γάλακτος πήξει τὸ σῶμα τὸ γάλα ἐστίν Ζγα20. 729 a11. Ζιγ6. 516 a3. πήγνυται Ζμγ15. 676 a13, 14. τὸ γάλα εἰς ὀρρὸν ϗ πυτίαν μδ3. 381 a7. ὕδωρ τȣ̃ γάλακτος τὸ λοιπὸν τȣ̃ τυρȣ̃ ἐξαιρεθέντος μδ7. 384 a30. ὀπὸς συνίστησι Ζγβ3. 737 a14. δ4. 771 b23, 772 a22. ὁ μαστὸς ἀγγεῖον γάλακτος Ζμδ11. 692 a12. οἱ μαστοὶ πρὸς ταῖς μασχάλαις ἱμῶνται γάλα πλεῖστον Ζμδ10. 688 b10. ἀπόλαυσις Ζγε8. 788 b23. καθαίρει πα42. 864 a36. 47. 865 a12. θερμότης Ζγε8. 789 a5. τὰ θερμοτέρῳ γάλακτι χρώμενα τῶν παιδίων ὀδοντοφυεῖ θᾶττον Ζγε8. 789 a7. χυμός τις συνίστησιν ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸ γάλα τοῖς ἐμβρύοις Ζμγ15. 676 a16. lac muliebre Ζιη3. 583 a33. 11. 587 b19. 12. 588 a4, τῶν ἀκεράτων Ζμγ15. 676 a14, τῶν κερατοφόρων Ζμγ15. 676 a13, τῶν μονοκοιλίων Ζμγ15. 676 a13, τῶν πολυκοιλίων a11, vaccinum Ζιζ18. 573 a23. 21. 575 b10, camelinum Ζιζ26. 578 a13, equinum Ζιζ23. 577

a28, leporinum Ζιζ33. 580 a1, ovillum Ζιθ10. 596 a22. πι6. 891 b4, caprinum πι6. 891 b4, caninum Ζιζ 20. 574 b7, suillum Ζιε14. 546 a17, τῶν βοσκημάτων ἐν Ἰλλυριοῖς θ128. 842 b30. ἔχει ὁ δελφὶς κ̀ ἡ φώκαινα Ζιζ12. 566 b16. ὁ δελφὶς ἔχει ῥύακας δύο, ἐξ ὧν τὸ γάλα ῥεῖ Ζιβ13. 504 b25. γάλα λεπτόν, παχύ Ζμγ15. 676 a13, 11. ὐδὲν τῶν μὴ ζῳοτοκέντων ἐν αὑτοῖς ἔχει, ὐδ' ὄρνις ὐδ' ἰχθὺς ὐδείς Ζμδ11. 692 a11-13. ἐγγίνεται κ̀ τοῖς ἄρρεσιν Ζια12. 493 a15 (Humboldt Reise in d Aeq Gegenden II 40. Schmidt Jahrb d gesammt Medicin CXXIII, 1864 p 92). ἐν τοῖς ᾠοῖς ὐ τὸ λευκόν ἐστι γάλα, ὡς Ἀλκμαίων φησίν, ἀλλὰ τὸ ὠχρόν Ζγγ2. 752 b26. — Empedoclis sententia Ζγδ8. 777 a8. — ἐν ποιήσει πρέπει γάλα λευκὸν εἰπεῖν Ργ3. 1406 a12. — b. γάλα φυτῶν. τὸ φυτόν τὸ γάλα ἐκβάλλον ἔχει τῦτο ἐν τῷ μέσῳ φτβ9. 829 a3-25. αἱ διαφοραὶ τῦ γάλακτος κ̀ τῦ κόμεος φτα7. 821 b40.

2. γάλα i q γαλαξίας. τὸ γάλα μα1. 338 b22. τὸ καλύμενον γάλα μα6. 342 b25. ἡ τῦ γάλακτος φαντασία μα3. 339 a34. περὶ τῦ γάλακτος μα8.

γαλάδες v γάλακες.

γαλαθηνός. ὗες ἕως ἂν ὦσι γαλαθηναί Ζιθ21. 603 b25.

γάλακες. κόγχαι ἔνιαι αἱ καλύμεναι ὑπό τινων γάλακες (v l γαλάδες) λειόστρακα Ζιδ4. 528 a23. (Chamae *L* spec?)

γαλακτοειδής. ἄρχονται τὰ καταμήνια ἐκ λευκῶν γαλακτοειδῶν Ζικ1. 634 b19.

γαλακτώδης ὑγρότης Ζιε5. 540 b32. τροφὴ γαλακτώδης Ζμδ11. 692 a15. ἐν τοῖς τῶν φυτῶν σπέρμασιν ἔνεστι τὸ φαινόμενον πρῶτον γαλακτῶδες Ζγβ4. 740 b7. χρῶμα γαλακτῶδες Ζιη10. 587 a32.

Γαλάτης. παρὰ Κελτοῖς κ̀ Γαλάταις τὺς καλυμένυς δρυΐδας κ̀ σεμνοθέυς f 30. 1479 a32.

Γαλατικὸν πέλαγος κ3. 393 a37. Γαλατικὸς κόλπος κ3. 393 b9.

γαλεαγκών. φιλόκυβοι γαλεαγκῶνες κ̀ ὀρχησταί φ3. 808 a31. 6. 813 a12. cf Lob Paral 201, Rose Ar Ps 707.

γαλεοειδής. γαλεοειδεῖς = γαλεώδεις = γαλεοί. ἔχει ἡ ὑστέρα τῶν γαλεοειδῶν μικρὸν προελθόντι ἀπὸ τῦ ὑποζώματος οἷον μαστὺς λευκύς (cf J Müller glatt Hai d Arist p 9) Ζιζ10. 565 a20. οἱ γαλεοὶ (Galeus C) κ̀ οἱ γαλεοειδεῖς (Scyllium C et Squalus C) κ̀ οἱ πλατεῖς (Rajacei) ζῳοτοκῦσιν ᾠοτοκήσαντες Ζιζ11. 566 a31. cf AZι I 146, 92.

γαλεός. 1. Squalini. syn γαλεοί, γαλεώδεις, τὰ προμήκη τῶν σελαχῶν Ζιβ13. 505 a5. γαλεοὶ κ̀ βάτοι (Rajacei) sunt duae familiae Elasmobranchiorum Ζια5. 489 b6, γαλεοὶ ἔχυσι τὰ βράγχια ἀκάλυπτα Ζια5. 489 b5, εἰς τὸ φανερὸν μὲν ζῳοτοκῦσιν, ἐν αὑτοῖς δ' ᾠοτοκῦσι, δικρόαν ἔχυσι τὴν ὑστέραν Ζιγ1. 511 a4, 6. τίκτει ὁ γαλεὸς τὰ πλεῖστα τρία κ̀ εἰσδέχεται τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα κ̀ πάλιν ἀφίησιν f 293. 1529 a29. ὐ γίνονται ἐν τῷ εὐρίπῳ τῷ ἐν Πύρρᾳ Ζιι37. 621 b16. — εἴδη γαλεῶν πλείω· ἀκανθίας f 293. 1529 a15. Ζιζ10. 565 b28, ἀστερίας Ζιε10. 543 a17. ζ11. 566 a17, κεντρίνης f 293. 1529 a17, νωτιδανός (Ἐπαίνετος ἐν ὀψαρτυτικῷ ἐπινωτιδέα καλεῖ), ποικίλος, σκύμνος, ἀλωπηκίας f 293. 1529 a17, 15, τὰ σκύλια, ὓς καλῦσί τινες νεβρίας γαλεύς Ζιζ 10. 565 a26, λεῖοι („nunquam singulari numero Arist dixit" S II 532) Ζγγ3. 754 b33. Ζιζ 10. 565 b2 sq cf J Müller glatt Hai d Arist: Mustelus laevis M. — οἱ ἄλλοι γαλεοὶ κ̀ ἐξαφιᾶσι κ̀ δέχονται εἰς ἑαυτὺς τὺς νεοττύς, δὶς τίκτυσι Ζιζ10. 565 b24. 11. 566 a19. — ὄνος ἔχει στόμα ἀνερρωγὸς ὁμοίως τοῖς γαλεοῖς f 307. 1530 a24.

2. γαλεὸς ἔχει πολλὰς ἀποφυάδας ἄνωθεν περὶ τὴν κοιλίαν Ζιβ17. 508 b17. Squalinis desunt appendices pyloricae; legendum est cum S γαλῆ (Aelian. XV, 11), hodie γάλια, Lota fluviatilis.

γαλεώδης. cf γαλεός. γαλεώδη — πλατέα Ζιζ10. 565 a14. πάντα τὰ γαλεώδη (v l γαλοειδῆ γαλεοειδῆ) Ζιε5. 540 b19. πάντες οἱ γαλεώδεις ἔχυσι βράγχια διπλᾶ κ̀ πέντ' ἐφ' ἑκάτερα Ζιβ13. 505 a18, τὰ βράγχια ἐν τοῖς πλαγίοις Ζιβ13. 505 a5, τὴν χολὴν πρὸς τῷ ἥπατι Ζιβ15. 506 b8. τοῖς γαλεώδεσιν ἑκάτερον τὸ μόριον τῦ ἥπατος ἀπήρτηται κ̀ ὐ συμπέφυκεν ἡ ἀρχή Ζιβ17. 507 a15. αἱ θήλειαι ὐκ ἔχυσι ἀποκρεμώμενα ἄττα δύο περὶ τὴν ἔξοδον τῆς περιττώσεως Ζιε5. 540 b27.

γαλεώτης. ὁ γαλεώτης καταπίνει τὸ δέρμα τὸ χρήσιμον τοῖς ἐπιληπτικοῖς θ66. 835 a27. f 331. 1533 b29. ἐν Σικελίᾳ κ̀ ἐν Ἰταλίᾳ οἱ γαλεῶται θανάσιμον ἔχυσι τὸ δῆγμα θ148. 845 b4. (Ascalabotarum *C* spec cf Bazin in Act Soc Linn de Bordeaux XIII 32-42.)

γαλῆ. 1. μεγάλην τὴν καρδίαν ἔχει Ζμγ4. 667 a21, καθάπερ τἆλλα τετράποδα, τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει ἐκείνοις τὰς ὑστέρας Ζγγ6. 756 b31, ὀστῦν τὸ αἰδοῖον Ζιβ1. 500 b25. τίκτει τὰ ἔμβρυα πάμπαν μικρά, λέγυσι τίκτειν κατὰ τὸ στόμα Ζγγ6. 756 b34, 16, 32 (hic loc citatus a Bar Bahlûl 846, a Tychsen „physiologus syrus" 75 cf Pitra spicileg III 354, 385) — φρονίμως δοκεῖ χειρῦσθαι τὺς ὄρνιθας Ζιι6. 612 b1. ἡ γαλῆ (Thomae vers: catum, Albert: gali, quem nos vulpem vocamus), ὅταν ὄφει μάχηται, ἐπεσθίει (προεσθίει S P) τὸ πήγανον Ζιι6. 612 a28. ὄφις γαλῆ πολέμιον, κατ' οἰκίαν ὅταν ὦσιν ἀμφότερα· ἀπὸ γὰρ τῶν αὐτῶν ζῶσιν Ζιι1. 609 b29. 6. 612 b3. πολέμιος ὁ πρέσβυς κ̀ γαλῆ κ̀ κορώνη Ζιι1. 609 a17. γαλαῖ ὑποτρίζυσαι vehementem praesagiunt tempestatem f 241. 1523 a3. ἐν Πορδοσελήνῃ ὁδὸς διείργει, ἧς ἐπ' ἐκεῖνα μὲν γαλῆ γίνεται, ἐπὶ θάτερα δ' ὐ γίνεται Ζιθ28. 605 b30. τὴν Ῥήνειαν ταῖς γαλαῖς ἐχθρὰν εἶναι f 324. 1532 b6. — τὸ ἔμβρυον ἔλαττον γαλῆς τίκτει ἡ ἄρκτος Ζιζ30. 579 a23. — τὴν γαλῆν ἐσθίει διὰ νόσον Ηη6. 1149 a8. (Mustela erminea et vulgaris cf Oken Isis 1834 p 1061, 1073; Bazin in Act d l Soc Linn de Bordeaux XIII 12-32. AZι I 65, 10.)

2. αἱ γαλαῖ αἱ ἄγριαι μάλιστα ἀναιρῦσι μύας [ὅταν ἐπιγένωνται] Ζιζ37. 580 b26. (Mustela furo *L.* his ἀγρίαις apud Arist et Strab opponuntur ap Aretaeum ἐνοικίδιαι, cf Aret ed Ermerins p 251 et Praef n 41).

3. ἐν Κυρήνῃ φασὶ μύας πλατυπροσώπυς, ὥσπερ αἱ γαλαῖ, γίνεσθαι θ28. 832 b2. (fort idem animal cuius mentionem fecit Plut de Isid et Osir 74 b, Rhabdogale mustelina Wagn.)

γαλήνη, def Μη2. 1043 a24 Bz, dist νηνεμία τα 17. 108 a11. 18. 108 b25. ἐν γαλήναις κ̀ εὐδίαις Ζιδ8. 533 b30. ὅταν γαλήνη ᾖ μβ8. 367 b15. πῶς γαλήνη γίνεται πκγ4. 931 b20.

γαληνής. μέτωπον γαληνές φ6. 811 b38. cf γαληνός.

γαληνίζειν, intr τὸ γαληνίζον τῆς θαλάττης πκγ41. 936 a5.

γαληνός. πομφόλυξ πᾶσα λεία κ̀ γαληνός ἐστι πκγ4. 931. b36. γαληνὴ ἕξις μετώπυ, opp συννεφής φ6. 812 a1, cf γαληνής.

γαμετή. ἔοικεν ὁ Σπαρτιάτης αἰδεῖσθαι γαμετὴν ὖσαν τὴν Ἑλένην f 172. 1506 b27.

γαμηλιῶνος μηνός μα6. 343 b5.

γαμικός. γαμικὴ ὁμιλία, κοινωνία, πότε κ̀ ποίυς τινὰς δεῖ αὐτὴν ποιεῖσθαι Πη16. 1334 b32, 33. ἐκ γαμικῆς αἰτίας Πε6. 1306 a34. μετέβαλεν ἡ πολιτεία ἐκ γαμικῶν Πε4. 1304 a14. — ἡ γαμική, μέρος τῆς οἰκονομικῆς Πα3. 1253

b9. 12. 1259 a39. — γαμικῶς ἑστιᾶν ἐρανιστάς Hδ 6. 1123 a22.

γαμίσκεσθαι τὰς νεωτέρας Πη 16. 1335 a20.

γάμος, def (Pythag) Mμ 4. 1078 b23. ὅσα εἰσάπαξ γίνεται, οἷον γάμος Hδ 6. 1123 a1. καταστασιάζεσθαι κατὰ γάμους Πε 6. 1306 a33. ἀνόθευτον τηρεῖν τὸν γάμον θ158. 846 a31. γάμους ἑστιᾶν ημα 27. 1192 b2. ἐπιτελῶν γάμους τῆς θυγατρός f 508. 1561 a41.

γαμψός. κέρατα γαμψά Zι 45. 630 a31. Zμγ 2. 663 a14. γαμψὸν ῥύγχος Zμγ 1. 662 b2. δ 12. 693 a12. ὄνυχες γαμψοί, γαμψότεροι Zμδ 12. 694 a18. γ 1. 662 b5. γαμψοὶ ὀδόντες Zμγ 1. 661 a14.

γαμψότης Zι 32. 619 b9.

γαμψοῦν. ῥύγχος γαμψούμενον μᾶλλον Zι 32. 619 a17.

γαμψῶνυξ, γαμψώνυχος. Arist alternat flexus cf Lob Paral 286 et Zμ ed Langkavel p XXXIV, 3. 1. animal falculatum Zιγ 9. 517 b1. β11. 503 a30. cf f 265. 1526 b5. — 2. avium Rapaces (M 296, Su 95 et 171) Zιζ 6. 563 b7. ὅσοις ὄνυχες καμπύλαι φ6. 810 a22. τὰ σώματα μικρά Zμδ 12. 694 a8. βραχυτράχηλα, μιμητικά Zιθ 12. 597 b25, πλατύγλωττα ibidem et Zμβ 17. 660 a34. γαμψὸν τὸ ῥύγχος Zμγ 1. 662 a1. τὰς κεφαλὰς φοξοί φ6. 812 a9. ὀξυωπά Zμβ 13. 657 b25. ἔχουσι τὰς πτέρυγας μεγάλας ϗ ἰσχυράς Zμδ 12. 694 a1. Zγγ 1. 749 b3. πτητικά Zμδ 12. 694 a4. Zιβ 12. 504 a8. τάχιστα πετόμενοι Zπ 10. 710 a26. τὴν βάσιν ἰσχυρὰ ϗ τὰ σκέλη πάχος ἔχοντα Zγγ 1. 750 a4. μεγίστους τοὺς μηροὺς ϗ τὸ στῆθος ἰσχυρότερον ἔχουσιν Zιβ 12. 504 a4. ὀλίγον τὸ περίττωμα Zγγ 1. 750 b19. οὔτ᾽ ὀχευτικὰ οὔτε πολύγονα Zγγ 1. 749 b10. 2. 753 a31. ὀλιγόγονα Zιζ 1. 558 b28, 29. ὑπηνέμια οὐ γίνεται αὐτοῖς Zγγ 1. 749 b2, 3. 2. 753 a31. φαύλως πορεύεται ϗ ἐπὶ πέτραις οὐ καθιζάνουσιν Zμδ 12. 694 a20. Zι 32. 619 b8. πόδες πρὸς τὴν ἁρπαγήν Zμδ 12. 694 b25. ἄχρηστα αὐτοῖς τὰ πλῆκτρα Zμδ 12. 694 a14, 15. Zιβ 12. 504 b7. χαλεπῶς πορίζεται τὴν τροφήν Zγγ 1. 749 b25. σαρκοφάγοι, τῶν ἄλλων ζῴων ἅπτονται Zιθ 3. 592 a29, 593 b25. ἄποτοι πάμπαν Zιθ 3. 593 b29. 18. 601 a32. οὐδὲν ἀγελαῖον Zια 1. 488 a5. ἀναιδεῖς φ6. 810 a22, 812 a9. πολλοὶ οὔτε κονιστικοὶ οὔτε λοῦσται Zι 49 B. 633 b5. οὐ φωλοῦσι διακεκριμένως Zιθ 16. 600 a18 (sed cf a26). enumerantur τῶν γαμψωνύχων ἱέραξ Zιζ 7. 563 b19. Zγβ 7. 746 b2, αἰγωλιός Zι 1. 609 a28, ἀετός Zι 1. 609 b7. γ 9. 517 b2, αἰσάλων, αἰγυπιός Zι 1. 609 b32, 35, κεγχρίς Zγγ 1. 750 a8. Zιζ 1. 558 b29, κίρκος Zι 1. 609 b4, ἰκτῖνος ϗ γλαύξ Zιθ 16. 600 a26, τῶν νυκτερινῶν ἔνιοι γαμψώνυχες Zιθ 3. 592 b8 — τὰ περιστερώδη μεταξὺ τῶν γαμψωνύχων ϗ τῶν βαρέων Zγγ 1. 749 b19, 20. ὁ κόκκυξ οὐκ ὢν γαμψώνυχος Zγγ 1. 750 a11. Zιζ 7. 563 b20. opp εὐθυώνυχα Zιγ 9. 517 b1. ι49 B. 633 b2, 5. θ16. 600 a18.

Γανυμήδης πο 25. 1461 a30.

γάρ interdum ita usurpatur, ut antecedentis enunciati verbum vel simile aliquod verbum supplendum sit, πολλὰ δ᾽ ἀγνοήσει· πάντα γὰρ τἆλλα ψα 5. 410 b4. ἴσως δὲ ϗ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶ τὸ ἀναγκαῖον· ὁρισαμένῳ γὰρ τὸ ἔργον Φβ 9. 200 b5. τὰ δὲ πάθη διαιρετὰ πάντα διχῶς, ἢ γὰρ κατ᾽ εἶδος ἢ κατὰ συμβεβηκός Oγ 1. 299 a20. περὶ τὰς ἰδίας τῶν ἡδονῶν πολλοὶ ϗ πολλαχῶς ἁμαρτάνουσιν, τῶν γὰρ φιλοτοιούτων λεγομένων Hγ 13. 1118 b22. οἱ χρήσιμοι ϗ ἡδεῖς ἐπὶ πλεῖον διαμένουσιν· ἕως γὰρ ἂν πορίζωσιν ἡδονὰς ἢ ὠφελείας ἀλλήλοις Hθ 10. 1159 b11. βούλεται τἀγαθὰ ϗ ἑαυτοῦ ἕνεκα· τοῦ γὰρ διανοητικοῦ χάριν, ὅπερ ἕκαστος εἶναι δοκεῖ Hι 4. 1166 a17. ἐσμὲν δ᾽ ἐνεργείᾳ· τῷ ζῆν γὰρ ϗ πράττειν Hι 7. 1168 a6. cf πο 1. 1447 a17. 25. 1460 b10. Hθ 14. 1162 a2. κ5. 1176 a4. Pα 13. 1373 b22. Γα 3. 318 b5. Vhl Rhet p 65, Rangfolge p 156, 3. — γάρ interdum non ipsi primo enunciati vocabulo postponitur, veluti τὸ καλὸν γὰρ Hι 7. 1168 a16. ἡ τροφὴ μὲν γὰρ αν 8. 474 b4. τὸ κατ᾽ ἀξίαν γὰρ Hθ 16. 1163 b11. ἐκ τοῦ γὰρ εὐχερῶς λέγειν Πη 17. 1336 b5. ἐκ τῶν ἐναντίων γὰρ Πζ 6. 1320 b19. Pβ 1. 1378 a18. εἰ μὴ γὰρ Pα 15. 1376 a26. ὁ μὴ γὰρ εἰδὼς (Wz, Bk ὁ γὰρ μὴ contra codd) τε 2. 129 b15. ϗ ἐν ᾧ γὰρ Φε 4. 227 b29. ἢ ἔκ τινος γὰρ ὑποκειμένου Φε 5. 229 a31. (ἐπὶ τῷ κύκλῳ γὰρ Φδ 5. 212 b13, fort scribendum ἐστί· τῷ κύκλῳ γάρ). — γάρ inter ὁστισοῦν interpositum, ὅντινα γὰρ οὖν Hκ 10. 1150 b25. — γάρ ad comprobandam enunciationem, quae cogitatione supplenda est ψα 3. 407 a23. 4. 409 a24 (cf Trdlbg p 277, Wz ad τγ 4. 119 a6). — τί γὰρ Πγ 10. 1281 a14. — γάρ abundanter in principio explicationis antecedente enunciatione indicatae, σημεῖον δὲ ... γάρ Φδ 11. 219 b3. Mγ 2. 1004 b17. Πε 10. 1312 b21. ζ4. 1318 b17. πο 13. 1453 a26. αν 5. 472 b21. ὃ δὲ ϗ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται· οὐ γὰρ ῥᾴδιον Hδ 11. 1126 a32.

γαργαλίζεσθαι Hη 8. 1150 b22. πλε 1. 964 b28. γαργαλίζεσθαι τὰς μασχάλας, τὰ ἐντὸς τῶν ποδῶν, τὰ χείλη πλε 2. 964 b30. 7. 965 a18. τοῦ γαργαλίζεσθαι μόνον τὸν ἄνθρωπον τί τὸ αἴτιον Zμγ 10. 673 a6, 3. αὐτὸς αὐτὸν οὐδεὶς γαργαλίζει πλε 6. 965 a11.

γαργαλισμός, def Zμγ 10. 673 a8.

γαργαρεών, uvula. Zια 11. 492 b11. αν 7. 474 a20.

Γαργαρία ἐγγὺς Μεταποντίου θ108. 840 a27.

γαστήρ. alvus, venter 1. animalium vertebratorum Zια 13. 493 a17. 15. 493 b13, 494 b3. β13. 504 b15. θ165. 846 b21. πε 3. 880 b34. 14. 882 a14, 16. Zγα 12. 719 b25. 13. 720 a21. Zιγ 17. 520 a26. 3. 513 a6. β1. 500 a28, 29. δ11. 538 a10. ζ17. 570 b9. 22. 576 b8. 29. 578 b30. 26. 578 a14. ι50. 632 a28. β17. 509 a14. Zμδ 10. 688 a34, b16. πε 3. 880 b35. Zμδ 12. 694 b23. Zιβ 1. 500 b4. 12. 504 a34. γ1. 509 a34, b1, 510 a8. Zγε 6. 786 a14. Zιε 5. 541 a16. 9. 543 a13. ζ13. 567 b25. f 214. 1517 b15. ὑπὸ τῇ γαστρί, opp πρὸς τῇ ὀσφύι Zγα 13. 720 a1. media alvus Zγα 5. 717 b17. Zπ 11. 710 b29. Zιβ 12. 504 a1. Zμδ 12. 695 a2. 10. 688 b1. πρὸς τῷ τέλει τῆς γαστρός Zγα 3. 716 b27. Zιγ 1. 510 a9. ι50. 631 b24. τὸ περὶ τὴν γαστέρα κύτος Zγα 13. 721 a34. τὸν δρυοκολάπτην φασὶν ἐπὶ τῶν δένδρων βαδίζειν ϗ ὕπτιον ϗ ἐπὶ τὴν γαστέρα θ13. 831 b7. ὁ ὀμφαλὸς μικρὸν κατώτερον τοῦ στόματος (v l σώματος S Did Pk) τῆς γαστρός Zιζ 10. 565 a4. — κόρη αἰδεσθεῖσα διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρός f 66. 1486 b43. — 2. crustaceorum Zιδ 2. 525 b19. — 3. Cephalopod Zιδ 1. 523 b27.

γαστριμαργία, εἶδός τι ἀκολασίας ηεγ 2. 1231 a19.

γαστρίμαργος, def Hγ 13. 1118 b19. ηεβ 3. 1221 b2, 16. ζῷα γαστρίμαργα εἰς πλῆθος, εἰς τάχος Zμγ 14. 675 b28.

γαστροκνημία (Lob Phryn 330). τῆς κνήμης τὸ μὲν πρόσθιον ἀντικνήμιον, τὸ δ᾽ ὀπίσθιον γαστροκνημία Zια 15. 494 a7. αἱ καλούμεναι γαστροκνημίαι ἐν ταῖς κνήμαις σαρκώδεις Zιβ 1. 499 b5. σαρκώδη τὰ ἰσχία ϗ μηροὶ ϗ γαστροκνημίαι Zμδ 10. 689 b15. ἀνδρείου σημεῖον γαστροκνημίαι κάτω προσεσπασμέναι, δειλοῦ ἄνω ἀνεσπασμέναι φ3. 807 a37, b1, 6. cf AZι II tab 2.

Γαυρεὺς καλεῖται ὁ βορρᾶς σ973 a6 (Ἰδυρεύς ci Meineke).

Γαυρὶς νῆσος σ973 a7 (Ἰδυρίς ci Meineke).

γεγωνεῖν. διὰ τὸ ψαθυρὸς εἶναι ὁ ἀὴρ οὐ γεγωνεῖ, ἂν μὴ λεῖον ᾖ τὸ πληγέν ψβ 8. 420 a1. φθέγγονται μὲν ἀλλ᾽ οὐ δύνανται

γεγωνεῖν, ἀλλὰ μόνον φωνοῦσιν ακ804 b24, cf 802 b6, a23. ὁ αὐτὸς τῇ αὐτῇ φωνῇ πορρωτέρω γεγωνεῖ (i e exauditur, cf Bojesen) μετ' ἄλλων ᾄδων ἢ μόνος πιθ2. 917 b21. cf ια25. 901 b31. 52. 904 b35.

γεηπονία φτα7. 821 a35 (v l γεοπονία), b1.

γεηρός. τὰ γεηρὰ κάτω φέρεται ϗ πρὸς τὸ μέσον Φθ4. 254 b22. Οα2. 269 a27. δ2. 308 b14. βάρος ἔχοντα ϗ γεηρά Οβ1. 284 a22. ἐκ τῶν ὑδατωδῶν τὰ γεηρὰ συνίσταται μδ3. 380 a24. ξηραινομένων τῶν γεηρῶν Ζγβ4. 739 b29. σκληρὰ ϗ γεηρὰ πάμπαν Ζμβ7. 653 a26. γεηρὰ γίνεσθαι, syn σκληρύνεσθαι αν17. 479 a13, 11. ὀστώδες ϗ γεηρόν Ζμβ8. 654 a12. ὅσα γεηρὰ λίαν τῶν ἀνατελλόντων Ζγβ6. 743 a12. τὸ γεηρὸν ἐν τοῖς σώμασιν ἀπεπτότατον Ζγβ6. 745 b19. οὐδ' ἐν τῷ ᾠῷ ἐπιπολάζει τὸ γεηρόν Ζγβ1. 733 a15. — τὸ γῆράς ἐστι κατὰ τοὔνομα γεηρόν Ζγε3. 783 b7.

γειναμένη. ὅση ἰκμὰς ταῖς γειναμέναις ὑπολείπεται μετὰ τὴν κάθαρσιν Ζιη2. 582 b15.

γειτνιάζειν. ἡ φύσις τῆς εὐκρασίας γειτνιάζει τῇ πέψει φτβ8. 828 a5.

γειτνιᾶν, locali sensu, αἱ κρῆναι ὄρεσι γειτνιῶσιν μα13. 350 a5. εὖρος γειτνιῶν τῷ νότῳ μβ6. 363 b22. ὁ βορέας γειτνιῶν τῇ οἰκουμένῃ πκς10. 941 a28. γειτνιῶσαι πόλεις, γειτνιῶσα χώρα, γειτνιῶν τόπος Πβ9. 1269 a40. 6. 1265 a21. η12. 1331 a29. μβ4. 360 b20. α1. 338 a21. Ζιθ28. 605 b26, 606 a1. γειτνιᾶν τῇ ἀρχῇ τοῦ πνευματικοῦ τόπου Ζγε2. 781 b1. οἱ γειτνιῶντες Πβ7. 1267 a19 (dist οἱ ἔξωθεν πάντες). 9. 1269 b3. η2. 1325 a12. 10. 1330 a21. — metaph γειτνιῶσι τῇ καλουμένῃ πολιτείᾳ Πδ11. 1295 a33. δοκεῖ γειτνιᾶν (τὸ τίμιον τῷ καλῷ) Ρα9. 1367 b12.

γειτνίασις, locali sensu, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου γειτνίασιν μβ5. 363 a14. διὰ τὴν γειτνίασιν Ζμγ10. 672 b28. πιγ6. 908 b7. — metaph κατὰ τὴν γειτνίασιν ϗ ὁμοιότητα ηεγ5. 1232 a21. διὰ τὴν γ., διὰ τὴν τῆς σοφιστικῆς γειτνίασιν Πα9. 1257 a2. τι34. 183 b2. ἔχει τινὰ γειτνίασιν ηεγ6. 1233 b1.

γειτονία. οὐδὲν γειτονίας χαλεπώτερον Ρβ21. 1395 b9.

γείτων. γείτοσι κεχρημένος φαύλοις Ρβ21. 1395 b7. — τὰ φυτὰ γείτονά εἰσι πρὸς ἑαυτά φτβ8. 828 a14.

γε. αἱ τέχναι συνέστησαν, ἥ τε ῥαψῳδία ϗ ἡ ὑποκριτικὴ ϗ ἄλλαι γε Ργ1. 1404 a23. ἀλλὰ μὴν . . . γέ, plerumque uno vel duobus vocabulis interpositis cf ἀλλά. ἀλλὰ μὴν ϗ τὸν χρόνον γε γνωρίζομεν Φδ11. 219 a22 (γὲ om censet Eucken Ar dic ratio p 9). οὐ μὴν ἀλλά γε περὶ ἀρετῆς ηεα5. 1216 b20. οὐκ ἄρα γε εν1. 458 b9. γε δὴ πκγ15. 933 a22. γε μὴν Μκ2. 1060 a5, 17, 20, b3, 12. 3. 1061 b8. 6. 1062 b33 (Eucken l l p 10). ρ9. 1429 b34 (Spgl ad h l: 'his particulis saepius auctor libri περὶ κόσμου, nunquam Arist utitur'). κ2. 392 a9, 22. 3. 393 a5, b2, 11. 4. 394 b21, 395 a5. θ84. 837 a1. οἶμαί γε κ1. 391 b5. — saepius quam ex Aristotelico more esse videatur auctor Κατηγοριῶν particula γὲ utitur Κ5. 4 b2. 6. 5 a25, b3. ἀλλὰ . . . γε Κ5. 4 a29. 6. 6 a2. 8. 10 a26, 11 a2. δέ γε. οὐδέ γε Κ3. 1 b20. 5. 2 b18, 3 a1, b7, 27, 30, 4 a5, 7, 17, b13. 6. 5 a23. 7. 7 b1, 8 a3, 8, b15. 10. 12 a3, 10, 13 a31, b9, 27. 14. 15 a16. εἴ γε Κ6. 5 a35, b20. 7. 7 b32. ἐάν γε Κ7. 7 a24. ἐπί γε Κ7. 8 a22. ϗ, κἄν, καίτοι . . γε Κ6. 4 b28. 7. 7 a14. 8. 9 a7, 12. 10. 12 a5, 7, 8, 12, 17, 13 a24, b6. 12. 14 b17. 13. 14 b38. οὐ γὰρ, οὐ μὴν . . γε Κ5. 3 b15. 7. 8 a34. 8. 9 a17.

Γέλα εἰς τυραννίδα μεταβάλλει Πε12. 1316 a37. — Γελῴων πολιτεία f 444.

γελᾶν. μόνον γελᾷ τῶν ζῴων ἄνθρωπος Ζμγ10. 673 a8, 28. καθεύδοντα τὰ παιδία γελᾷ Ζγε1. 779 a11, 12. τὰ παιδία οὔτε γελᾷ οὔτε δακρύει Ζιη10. 587 b7 (cf P 270, 11 et Salmas exercitat Plin 25). γελῶντες βαρὺ φθέγγονται πια13. 900 a20. 15. 900 b7. 50. 904 b22. τυπτόμενοι εἰς τὰς φρένας γελῶσι πλε6. 965 a15. — Ἥφαιστος, Ἑστία γελᾷ μβ9. 369 a32.

γελοῖος, τὸ γελοῖον, def πο5. 1449 a34. (Bernays Rh M 8, 561 sqq) cf Ρα11. 1372 a1. Ὅμηρος οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας πο4. 1448 b37. λέξις γελοία πο4. 1449 a20. τὰ γελοῖα ἡδέα Ρα11. 1371 b35. τῷ γελοίῳ πῶς δεῖ χρῆσθαι Ργ18. 1419 b2-9. ποιητικῶς λέγοντες τῇ ἀπρεπείᾳ τὸ γελοῖον ϗ τὸ ψυχρὸν ἐμποιοῦσιν Ργ3. 1406 a33. γλίχεσθαι τοῦ γελοίου Ηδ14. 1128 a5. ἐπὶ τὸ γελοιότερον ὅμοιος τγ2. 117 b17. — γελοῖον (int ἐστί) τὸ λέγειν Φη3. 246 a26 (syn ἄτοπον a18), κινεῖν τὸ πᾶν μα14. 352 a26, εἴ τις οἴεται μβ3. 357 a24. — γελοίως γράφειν τὰς περιόδους τῆς γῆς μβ5. 362 b12.

Γέλων τύραννος Πε3. 1302 b32. 10. 1312 b10. 12. 1315 b34, 36, 1316 a33. Ρα12. 1373 a22. ὑδέρῳ νοσήματι ἐτελεύτησε f 444. 1551 a19.

Γελωνοί, Σκύθαι θ30. 832 b7.

γέλως. ὁ γέλως τῶν ἡδέων ἐστίν Ρα11. 1371 b34. ὁ γέλως παρακοπή τις ϗ ἀπάτη πλε6. 965 a14. ὁ γέλως οὐ σημεῖον Αα34. 48 b33. τὴν τῶν ἐναντίων σπουδὴν διαφθείρειν γέλωτι Ργ18. 1419 b4. προάγειν εἰς γέλωτα Ργ14. 1415 a37. ποιεῖν γέλωτα Ηδ14. 1128 a35. κατέχειν τὸν γέλωτα Ηη8. 1150 b11. πκη8. 950 b17. — τοῦ γέλωτος τίνες αἰτίαι σωματικαί Ζμγ10. 673 a3-12, 27, 28.

γέμειν περιττώματος, ὕλης Ζγδ6. 775 a32. θ113. 841 a11. θυμιαμάτων (Soph OR 4) κ6. 400 b25. — μεταμελείας οἱ φαῦλοι γέμουσιν Ηι4. 1166 b25. — γέμειν abs, τὰ πλοῖα γέμειν δοκεῖ πκγ3. 931 b9.

γεμίζειν. οἱ γεμίζοντες (int τὰ πλοῖα) μβ3. 359 a11. γεμισθεῖσαι ἀποπέτονται αἱ μέλισσαι, βαρυνόμεναι Ζιι40. 624 b2.

γενεά. ἀποδιδόασι διὰ πολλῶν γενεῶν αἱ ὁμοιότητες Ζγα18. 722 a9. οὕτω σπουδαῖος ὥστ' ἔχειν τὸ ἀπ' ἐκείνου ἀγαθὸν πολλὰς γενεάς f 85. 1491 a8.

γενεαλογεῖν δεῖ ὧδε ρ36. 1440 b29. γενεαλογεῖν τινά ρ36. 1440 b27, 40.

γενεαλογία. μετὰ τὰ προοίμια πρώτην τὴν γενεαλογίαν τάξομεν ρ36. 1440 b24.

γενέθλιος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a20.

γενειᾶν. τοὺς ἀγόνους ἄνδρας μὴ γενειᾶν Ζγβ7. 746 b24. ὅταν ἄρχωνται τὸ πρῶτον ἡβᾶν ϗ γενειᾶν χ6. 797 b31.

γένειον. τῶν σιαγόνων τὸ πρόσθιον γένειον, τὸ δ' ὀπίσθιον γένυς Ζια11. 492 b22. τῶν τριχῶν ὑστερογενεῖς αἱ ἐπὶ τοῦ γενείου Ζιγ11. 518 a23. τοῦ γενείου τρίχωσις συμβαίνει τοῖς ἄρρεσι περὶ τὴν ἡλικίαν ταύτην Ζιη1. 582 a32. περὶ τὸ γένειον, ὅταν ἄρχωνται γενειᾶν, αἱ τρίχες γίνονται πυρραί χ6. 797 b30. περὶ τὸ γένειον ἐνίοις συμβαίνει ϗ τὴν ὑπήνην ϗ τὸ γένειον δασύ Ζιγ11. 518 b18. γυνὴ τὰς ἐπὶ τῷ γενείῳ οὐ φύσει τρίχας Ζιγ11. 518 a33. cf ΑΖι II tab 2.

γένεσις, cf γίγνεσθαι, μεταβολή, κίνησις. — 1. (notio γενέσεως.) γένεσις, opp φθορά μα1. 338 a24. β3. 358 a2. Ζμα5. 644 b24 al. αἱ πράξεις ϗ αἱ γενέσεις πᾶσαι περὶ τὸ καθ' ἕκαστόν εἰσιν ΜΑ1. 981 a17. ἡ γένεσις ἀγωγὴ εἰς οὐσίαν τε2. 139 b20. γένεσις μεταξὺ τοῦ εἶναι ϗ μὴ εἶναι ΜΑ2. 994 a27. τοῦ γενητοῦ ϗ φθαρτοῦ ἐντελέχεια γένεσις ϗ φθορά Φγ1. 201 a14. ἡ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον μεταβολὴ κατ' ἀντίφασιν γένεσίς ἐστιν, ἡ μὲν ἁπλῶς ἁπλῆ, ἡ δέ τις τινός Φε1. 225 a13. Μκ11. 1067 b22. Ζγβ5. 741

b22. ἡ ἐκ τοῦδε εἰς τόδε μεταβολή, οἷον ἐκ δυνάμει οὐσίας εἰς ἐντελεχείᾳ οὐσίαν, γένεσίς ἐστιν Γα5. 320 a13. γένεσις ἡ ἁπλῆ ϗ φθορὰ ἡ κατὰ τόδε, dist αὔξησις, ἀλλοίωσις, φορά Μλ2. 1069 b10. — πάσης γενέσεως πόσαι τε ϗ τίνες αἱ ἀρχαί Γβ9. α3. 317 b35. Ζμα1. 639 b11. αἱ γενέσεις τῇ ὕλῃ ἐκ τῶν ἐναντίων, γίγνονται δὲ ἢ ἐκ τοῦ εἴδους ϗ τῆς τοῦ εἴδους ἕξεως ἢ ἐκ στερήσεώς τινος τοῦ εἴδους ϗ τῆς μορφῆς Μι4. 1055 b11. ἡ γένεσις εἰς ἐναντία ϗ ἐξ ἐναντίων Γβ4. 331 a14. 8. 335 a7. Οα3. 270 a22. Ζγα18. 724 b9. αἱ γενέσεις ἐκ τῶν ἀντικειμένων ε14. 23 b14. — γένεσίς ἐστι ϗ φθορὰ περὶ τὸ δυνατὸν εἶναι ϗ μὴ εἶναι Γβ9. 335 b4. ἡ γένεσις τυγχάνει οὖσα ἐν τῷ περὶ τὸ μέσον τόπῳ Γβ9. 335 a24. οὔτε πάντων ἐστὶ γένεσις οὔθ' ἁπλῶς οὐθενός Ογ2. 301 b32. cf 1. 298 b9. τίνες ἀνεῖλον γένεσιν ϗ φθοράν Ογ1. 298 b15. Φα8. 191 b13. ἔστω ἐπί τινων ἐνδεχόμενον ὥστ' εἶναί ποτε ϗ μὴ εἶναι ἄνευ γενέσεως ϗ φθορᾶς Φθ6. 258 b17. οὐσίας πάσης γένεσίς ἐστι, στιγμῆς δ' οὐκ ἔστιν Μκ2. 1060 b18. εἰ ἅπαν ἅμα ἀκούει ϗ ἀκήκοε ϗ ὅλως αἰσθάνεται ϗ ᾔσθηται, ϗ μή ἐστι γένεσις αὐτῶν ἀλλ' εἰσὶν ἄνευ τοῦ γίνεσθαι αι6. 446 b4. — ἔστιν ἡ θατέρου γένεσις ἀεὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἄλλου φθορὰ ϗ ἡ ἄλλου φθορὰ ἄλλου γένεσις Γα3. 319 a20, 28. Μα2. 994 b5. γένεσις ἐξ ἀλλήλων, κύκλῳ Γβ4. 331 a8, b2. β10. 337 a6. Αδ12. 95 b38. ξ2. 975 a32. ἴσος ὁ χρόνος τῆς φθορᾶς ϗ τῆς γενέσεως τῆς κατὰ φύσιν Γβ10. 336 b19. οὐκ ἄπειρος ἡ γένεσις ἐπὶ τὸ ἄνω Μα2. 994 b7. — οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις οὐδὲ γενέσεως γένεσις οὐδ' ὅλως μεταβολῆς μεταβολή Φε2. 225 b15. Μκ12. 1068 a15. Αα36. 48 b31. — ἡ γένεσις ἕνεκα τῆς οὐσίας ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ἡ οὐσία ἕνεκα τῆς γενέσεως Ζμα1. 640 a18. Ζγε1. 778 b5. τῷ χρόνῳ πρότερον τὴν ὕλην ἀναγκαῖον εἶναι ϗ τὴν γένεσιν, τῷ λόγῳ δὲ τὴν οὐσίαν ϗ τὴν ἑκάστου μορφήν Ζμβ1. 646 b1. τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ οὐσίᾳ (τῇ φύσει, τῷ εἴδει, τὴν φύσιν, κατὰ τὴν οὐσίαν) πρότερον Μμ2. 1077 a26, 19. Α8. 989 a15. θ8. 1050 a4. Οδ3. 310 b34. Φθ7. 261 a14. Ζμβ1. 646 a25. Ζγβ6. 742 a21, b6. τὸ ἴδιόν ἐστι τὸ ἑκάστου τῆς γενέσεως τέλος Ζγβ3. 736 b4. τὴν ἐνέργειαν γένεσιν οἴονται εἶναι (Plat), ἔστι δ' ἕτερον Ηη13. 1153 a16. οὐ τέλος, ἀλλὰ γένεσις Ηη12. 1152 b23. ἡ γένεσις ἀτελές τι (Plat) ημβ7. 1204 a34. — 2. (γένεσις, dist κίνησις. γένεσις ἁπλῆ, dist γένεσίς τις, ἀλλοίωσις.) ἡ γένεσις ὅτι οὐκ ἔστι κίνησις Φε1. 225 a20-b3. Μκ11. 1067 b31. γένεσις οὐκ ἔστιν ὁμαλής, οὐκ ἔστιν ἰσοταχής Φδ14. 223 b21. η4. 249 b20. ἡ φορὰ γένεσίς ποθέν ποι Οδ4. 311 b33. πρώτη τῶν μεταβολῶν ἡ φορά, ἀλλ' οὐχ ἡ γένεσις Γβ10. 336 a20. Οδ3. 310 b34. Φθ7. 261 a8. ἐπεὶ ἡ κατὰ τὴν φορὰν κίνησις ἀΐδιος, ἀνάγκη ϗ γένεσιν εἶναι συνεχῶς Γβ10. 336 a16. cf 11. 338 a15. μα9. 346 b23. — γένεσις ἁπλῆ (ἁπλῆ ϗ τελεία Γα2. 317 a17), opp γένεσίς τις, γένεσις κατὰ μέρος Γα2. 317 b4, 35, 315 a26. Φε1. 225 a13. Μκ11. 1067 b22. λ2. 1069 b10. cf Φβ1. 193 b21. μδ1. 378 b32, 28. τῶν ἀρχαίων οἱ μὲν τὴν καλουμένην ἁπλῆν γένεσιν ἀλλοίωσιν εἶναί φασιν, οἱ δ' ἕτερον ἀλλοίωσιν ϗ γένεσιν Γα1. 314 a7. γένεσις οὐχ ἡ ἁπλῆ ἀλλὰ ἀλλοίωσις Φα3. 186 a14. ὅταν μὲν οὖν κατὰ τὸ ποσὸν ᾖ ἡ μεταβολὴ τῆς ἐναντιώσεως, αὔξη ϗ φθίσις, ὅταν δὲ κατὰ τόπον, φορά, ὅταν δὲ κατὰ πάθος ϗ τὸ ποιόν, ἀλλοίωσις, ὅταν δὲ μηθὲν ὑπομένῃ οὗ θάτερον πάθος ἢ συμβεβηκὸς ὅλως, γένεσις, τὸ δὲ φθορά Γα4. 320 a1, 319 b17. 3. 318 b10. 2. 317 a25. ἡ ἁπλῆ γένεσις οὐκ ἔστι σύγκρισις Γα2. 317 a31, cf 315 b20, 23. — 3. (γένεσις φυσική, imprimis τῶν ζῴων, τῶν ἀνθρώπων.) ἆρ' οὖν ϗ γενέσεις εἰσὶν ἔνιαι βίαιοι ϗ οὐχ εἱμαρμέναι Φε6. 230 a31. γένεσις, dist ποίησις Μζ7. 1032 a26. γένεσις φυσική Ζμα1. 639 b11. Ζγα18. 724 b9 al. — ἡ περὶ τοὺς καρποὺς γένεσις Ζγα20. 728 a27. — πᾶσι τοῖς ζῴοις κοινὸν γένεσις ϗ θάνατος αν17. 478 b22. γένεσίς ἐστιν ἡ πρώτη μέθεξις ἐν τῷ θερμῷ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς αν18. 479 a29. — γένεσις et ipsum τὸ γίγνεσθαι et γεννᾶσθαι significat, et universam eam seriem mutationum complectitur, quibus conficitur generatio ('Entwicklung'). τῆς γενέσεως ὁ λόγος Ζμβ1. 646 b2, ὁ τρόπος Ζγα18. 722 a28. Ζιε20. 553 a12, τὸ αἴτιον Ζγα18. 723 b26, 724 a10. 19. 726 b19, 21. β1. 735 a12. 7. 745 b22. ε1. 778 b15. γενέσεως ϗ φθορᾶς οὐδαμῶς οἷόν τε αὐτὸ αὑτῷ αἴτιον εἶναι οὐδέν Ζκ5. 700 a35. πλείους ὁρῶμεν αἰτίας περὶ τὴν γένεσιν τὴν φυσικήν, οἷον τήν τε οὗ ἕνεκα ϗ τὴν ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως Ζμα1. 639 b11. αἰτία τῆς γενέσεως Ζγδ1. 764 b35. 2. 767 a13. ἡ αὐτὴ ὕλη ἡ τρέφουσα ϗ ἐξ ἧς συνιστᾷ τὴν γένεσιν ἡ φύσις Ζγδ8. 777 a6. ἕνεκα τῆς γενέσεως τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζγβ1. 732 a2. 5. 741 b5. δ1. 764 a25. τῆς γενέσειυς ἕνεκεν, syn οἷον αὐτό, τοιοῦτον καταλιπεῖν ἕτερον Πα2. 1252 a28, 30. τῶν ζῴων ἐνίων παρὰ τὴν γένεσιν οὐδὲν ἔστιν ἄλλο λαβεῖν ἔργον Ζιθ1. 588 b26. γένεσις μὲν τὸ σπέρμα, οὐσία δὲ τὸ τέλος Ζμα1. 641 b31. σπέρμα, γονή, τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν ἀρχὴ τῆς γενέσεως Ζμβ7. 653 b17. Ζγα18. 724 b14. β1. 731 b18. γ2. 753 b15. 11. 763 a3, τὸ ἴδιόν ἐστι τὸ ἑκάστου τῆς γενέσεως τέλος Ζγβ3. 736 b4. ἐργασία Ζγβ1. 732 a10. οἱ πόροι Ζγα13. 720 a6. Ζμδ13. 697 a11. περίττωμα εἰς τὴν γένεσιν ἱκανόν Ζγα20. 728 b6. τὰ μόρια τὰ πρὸς (εἰς) τὴν γένεσιν συντελοῦντα Ζγα1. 715 a12. 13. 720 b1, 3. Ζμδ4. 678 a23. ὄργανον χρήσιμον πρὸς τὴν γένεσιν Ζγα15. 720 b35. τὰ περὶ τὴν γένεσιν ὄργανα Ζγα16. 721 a26. συμβάλλεσθαι πρὸς τὴν γένεσιν Ζγα17. 721 b3. 21. 730 a25. 22. 730 b9, εἰς Ζγα19. 726 a35. 20. 729 a21. 21. 729 b1. 22. 730 b24. Ζικ4. 636 b16. ἀποτελεῖν τὴν οἰκείαν γένεσιν Ζιθ1. 588 b32. τὸ ἔμβρυον ἐξέρχεται ϗ μεταβάλλει τὴν γένεσιν (nascitur) Ζγδ8. 776 b2. εὖ ϗ ἐφεξῆς τὴν γένεσιν ἀποδίδωσιν ἡ φύσις Ζγβ1. 733 a33. — ἡ γένεσις τῶν ζῴων ϗ τῶν φυτῶν Ζμα1. 640 b2. τῶν ζῴων Ζγα1. 715 a15. 18. 723 a8. β1. 731 b31. γ2. 753 b10. δ8. 777 a22. τῶν γινομένων Ζγα22. 730 a33. τῶν ἀνθρώπων ϗ τετραπόδων Ζγγ11. 762 b28. Ζιη1. 581 a9. τῶν ὀρνίθων Ζγγ3. 754 b34. 6. 756 b13, τῶν ἰχθύων Ζγγ3. 754 b34. 7. 757 a14, τῶν ἐντόμων, μελιττῶν, σφηκῶν Ζγα16. 721 a3. γ10. 759 a8. Ζιι41. 628 a10. τῶν πολυποδίων Ζιι37. 622 a22. τοῦ σπέρματος Ζγα23. 731 a26. τῶν ἐμβρύων Ζγδ8. 776 a28, τῶν διδύμων Ζικ5. 637 a7, 11, τοῦ νεοττοῦ Ζιζ2. 660 b17. τοῦ μορίου Ζμδ3. 677 b21, τοῦ ἐπιπλόου Ζμδ3. 677 b29. 4. 678 a3, τῶν ὀνύχων Ζμδ12. 694 a23, τοῦ δέρματος Ζγβ6. 743 b8. — αἱ διαφοραὶ παντοδαπαὶ περί τε τὰς ὀχείας τῶν ζῴων ϗ τὰς γενέσεις Ζγγ5. 756 a4. ζητεῖν τὴν τῆς γενέσεως διαφοράν Ζγδ1. 764 a21. — ἐπιθεῖναι τῇ γενέσει πέρας Ζγδ7. 776 a4. λαμβάνειν τὴν γένεσιν Ζγβ6. 743 b30. αἱ γενέσεις εἰσὶ τοῦ ἔαρος Ζιε33. 558 a1. Ζγγ3. 754 b20. — γῆρας (ὄφεων) ἐστὶ τὸ ἔσχατον δέρμα ϗ τὸ περὶ τὰς γενέσεις κέλυφος Ζιθ17. 600 b16. — ἡ φύσις ἡ ἐν τῇ γενέσει πηρουμένη Ζιδ8. 533 a12. πεπήρωταί τι ἐν τῇ γενέσει οἷον ὀρεύς Ζγα20. 728 b11. (τὰ ὑπηνέμια) πρὸς τὴν γένεσιν ἀτελῆ Ζγγ1. 750 b15 (opp τελειοῦσθαι πρὸς τὴν γένεσιν b27). ὀμφαλὸν ἐν τῇ γενέσει ἔχει ὅσα ζῳοτοκεῖται ἢ ᾠοτοκεῖται Ζμδ12. 693 b22. οἱ χρόνοι ϗ τῶν κυήσεων ϗ τῶν γενέσεων ϗ τῶν βίων Ζγδ10. 777 b17. — ἡ γένεσις ἐκ τοῦ ᾠοῦ Ζγγ2. 752 b16. 3. 754 b2, 9. 4. 755 a11. 11. 763 a2. Ζιζ13. 567 b27. ἡ τοῦ ᾠοῦ γένεσις Ζιζ2. 560 b16. 3. 561 a4. 10. 564 b26. ἡ ἐξ ἀρχῆς γένεσις Ζγβ1.

734 a24. ει. 778 b23. ἐκ τοῦ λευκοῦ Ζγγ1. 751 b6. ἐκ τῶν καταμηνίων Ζγα20. 728 a26. ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν Ζγβ6. 743 a4. ἐξ ἐναντίων Ζγα18. 724 b7. — γένεσις i q partus, ἐπὶ κεφαλὴν ἡ γένεσις τοῖς ζῴοις Ζγδ9. 777 a28. Ζιη8. 586 a6. ἀπολύεσθαι τῆς γενέσεως Ζγβ6. 745 b11. θεοὶ οἱ εἰληχότες τὴν περὶ γενέσεως τιμήν Πη16. 1335 b16. κατὰ τὴν πρώτην γένεσιν εὐθύς, opp τελειωθέντες Πα8. 1256 b9. ἐν οἷς ὑπάρχει γένεσις ζῴων i q τὰ ζῳοτόκα Ζια3. 489 a10. — ἡ τρίτη γένεσις i q imago insectorum Ζγγ9. 758 b27. cf 10. 760 a35. ἐν τῇ τρίτῃ μεταβολῇ τὸ τῆς γενέσεως τέλος Ζγβ1. 733 b16. — γένεσις ἄνευ ὀχείας Ζγγ10. 759 a9. γένεσις ἀπὸ ταὐτομάτου, opp ἀπὸ συγγενῶν ζῴων Ζιε1. 539 a23, b7. γένεσις αὐτόματος (αὐτομάτη Ζγγ11. 762 a9. ψβ4. 415 a27) cf αὐτόματος *d*. — γένεσις i q δύναμις τοῦ γεννᾶν: οἱ διεφθαρμένοι τὴν γένεσιν Ζγα20. 728 a14. γένεσις i q δύναμις τοῦ γεννᾶσθαι: ἀκρωτήριόν τι, ὃ μὴ ἔχει γένεσιν ἀφαιρεθὲν ὅλον Μδ27. 1024 a27.

4. (vocabuli γένεσις usus varius.) οἱ παμπάλαιοι ϗ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως ΜΑ3. 983 b28. γένεσις ἀνέμων, ὕδατος, θαλάττης, ὑετῶν μα3. 340 b37. β1. 353 a34. 2. 354 b1. γ4. 374 a14. Ζμβ7. 653 a4. αἱ τῶν ποταμῶν γενέσεις ϗ ἀπολείψεις μα14. 351 a20. ἡ φυσικὴ ἡ περὶ γῆν γένεσις ἐκ προσαγωγῆς ἐν παμμήκεσι χρόνοις γίγνεται μα14. 351 b9. σφαιροειδὴς ἡ τῆς γῆς γένεσις Οβ14. 297 b15. πρὸς τὴν γένεσιν τῶν γραμμάτων οἱ πρόσθεν τῶν ὀδόντων συμβάλλονται Ζμβ1. 661 b14. δεῖ σχολῆς πρὸς γένεσιν τῆς ἀρετῆς Πη9. 1329 a1. γένεσις τῶν συλλογισμῶν Αα32. 47 a2.

γενετή. ἐκ γενετῆς Κ10. 12. a33. Φβ1. 193 a7. Ζιγ11. 518 b2. δ4. 528 b8. 9. 536 b4. ε15. 547 b4. η1. 581 b24. κ4. 636 b2. Ζμδ5. 679 b19. Ζγβ7. 746 b21. Ηδ14. 1162 a12. πια1. 898 b28. λα5. 957 b23. ἐκ γενετῆς, opp δι᾽ ἔθους Ηη15. 1154 a33. opp ὕστερον πι33. 894 b2. εὐθὺς ἐκ γενετῆς Ηζ13. 1144 b6. Πα5. 1254 a23.

γενετὴρ πάντων κ5. 397 a4.

γενέτωρ πάντων ϗ ἡγεμών κ6. 397 b21, 399 a31. βωμὸς ἐν Δήλῳ Ἀπόλλωνος τοῦ γενέτορος f 447. 1551 b14.

γενητικός, opp φθαρτικός τδ4. 124 a25 (v l γεννητικός).

Genetivus temporalis, ἔαρος, θέρους, ὀπώρας, μετοπώρου, χειμῶνος μα12. 347 b37, 348 a1, 2, b26-28. β6. 364 b2. 8. 366 b2 al. αἰθρίας, εὐδίας, νηνεμίας μα10. 347 a26, b1. πασσελήνου Αδ8. 93 a37 Wz. — genetivus materiae praedicati loco positus, ὅσα μὴ ὕδατός ἐστιν, ἀλλὰ πλεῖον θερμοῦ ϗ γῆς, πᾶς κρύσταλλος ὕδατός ἐστι sim μδ7. 384 a25, 27. 8. 385 b2. 9. 385 b7. 11. 388 a30 al. τὸ ὁρατικὸν ὕδατός ἐστιν, τὸ ξανθὸν τοῦ λευκοῦ εἶναι sim αι2. 438 a13, 16, b6, 19, 4, 442 a17, 22. cum genetivo materiae conferri potest τῷ ἀέρι τῆς παθητικῆς ὄντι δυνάμεως ϗ παντοδαπῶς ἀλλοιουμένῳ κ2. 392 b9. — genetivus partitivus localis, τῆς Σικελίας περὶ Λεοντίνους Ζιγ17. 520 b1. — genetivus partitivus non addito, a quo pendeat, pronomine indefinito non solum usurpatur ubi pronomen indefinitum casu nominativo vel accusativo, sed etiam ubi alio casu ponendum erat, τῶν ἀναγκαίων, τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἡδέων ἐστὶ τδ2. 121 b36 Wz. Πγ16. 1287 b22. δ8. 1294 a1. Φη1. 242 b32. Ρα11. 1371 a35. γενόμενος τῶν ἀρχόντων Πε4. 1304 a16. εἰ ἐμπεριείληπται ὁ διαβάλλων ἢ αὐτὸς ἢ τῶν ἐγγύς Ργ15. 1416 a21. ὅπου μάλιστα ὑποκρίσεως, ἐνταῦθα ἥκιστα ἀκρίβεια ἔνι· τοῦτο δέ, ὅπου φωνῆς, ϗ μάλιστα ὅπου μεγάλης Ργ12. 1414 a15. Λακεδαιμόνιοι Χίλωνα τῶν γερόντων ἐποίησαν Ρβ23. 1398 a13. λέγομεν Λύσανδρον τῶν Λακώνων, ὅτι Λάκων τι17. 176 b5. τοιαῦτα συμβεβηκότα ἢ αὐτῷ ἢ τῶν αὐτοῦ, ἢ ἐλπίσαι γενέσθαι ἢ αὐτῷ ἢ τῶν αὐτοῦ Ρβ8. 1386 a3. — genetivus partitivus prope accedere potest ad vim praedicati ταῦτα γὰρ καθ᾽ αὑτὰ οὔτε τῶν σπουδαίων, ἀλλ᾽ ἡδέα Πθ5. 1339 a18. ὅσα τε γὰρ τῶν λυπηρῶν ϗ ὀδυνηρῶν [φθαρτικά], πάντα ἐλεεινά, ϗ ὅσα ἀναιρετικὰ ⟨ϗ φθαρτικά⟩ Ρβ8. 1386 a5. cf f 89. 1492 a13 ἆρ᾽ οὖν ὅσα τῶν οὐσιῶν, ἐκ τούτων μόνον ψα5. 410 a17. Vhl Poet II 21. IV 419. — genetivus partitivus numero sing positus, ἡ εἰρομένη τῆς λέξεώς ἐστιν ἥδε Ργ9. 1409 a34. τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη πο1. 1447 a15. — genetivus obiectivus, ἡ ἑκάστου (i e πρὸς ἕκαστον) ὀργή Ρβ2. 1379 a22 ἡ τῶν ἐπιπέδων (i e εἰς ἐπίπεδα) διάλυσις Ογ7. 306 a1. ὁρμὴ τῶν ἀφροδισίων Ζιζ29. 578 b32. — genetivus causalis et finalis, διὸ ϗ τὰς φλεβοτομίας ποιοῦνται τῶν περὶ τὸν νῶτον ἀλγημάτων Ζιγ3. 512 b17, 25. τοῦ μὴ κλέπτεσθαι τὰ κοινὰ ἡ παράδοσις γιγνέσθω τῶν χρημάτων παρόντων τῶν πολιτῶν Πε8. 1309 a10. χρῆται τὸ ἔμβρυον τῇ ὑστέρᾳ ὥσπερ γῇ φυτόν, τοῦ λαμβάνειν τὴν τροφήν Ζγβ4. 740 a26. γέγραπται μὲν οὖν, τοῦ μᾶλλον εὐσήμως ἔχειν, ὁ κύκλος μβ6. 363 a27. — genetivus comparativus, δεῖ προσέχειν ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσιν οὐχ ἧττον τῶν ἀποδείξεων (i e ἢ ταῖς ἀποδείξεσιν) Ηζ12. 1143 b13. περὶ δὲ ὀσμῆς ϗ ὀσφραντοῦ ἧττον εὐδιόριστόν ἐστι τῶν εἰρημένων (i e ἢ περὶ τῶν εἰρημένων) ψβ9. 421 a7. — genetivi absoluti ubi infinitivum exspectes, συμφέρον ἔσται κατὰ τὰ πάτρια τῶν ἱερῶν θυομένων ρ3. 1423 b2. — genetivi absoluti, ubi participium casu nom vel acc ad subiectum vel obiectum enunciati referri poterat, ὑποβεβλημένης τινὸς τὸν αὐτῆς υἱὸν διὰ τὸ ἀσπάζεσθαι ἐδόκει συνεῖναι τῷ μειρακίῳ Ρβ23. 1400 a24. συνομολογήσαντος (sc τοῦ ἵππου) ϗ ἀναβάντος (sc τοῦ ἀνθρώπου) ἀντὶ τοῦ τιμωρήσασθαι αὐτὸς (sc ὁ ἵππος) ἐδούλευσε τῷ ἀνθρώπῳ Ρβ20. 1393 b17. οὐδὲν διαφέρει μηδενὶ ὑπάρχοντος παντὶ λαβεῖν ὑπάρχειν ϗ τινὶ ὑπάρχοντος καθόλου λαβεῖν ὑπάρχειν Αβ4. 57 a33. Wz τβ6. 112 b6, 8. ζ9. 148 a3. cf similia Φα3. 186 a25. Οβ7. 289 a29. μβ3. 357 b17. Ζιζ6. 563 b12. Ζγβ4. 738 a30. ΜΑ9. 990 b14 Bz. δ14. 1020 b12. Πε6. 1306 a3 al. — genetivus absolutus participii, omisso pronomine gen neutr, quod subiecti locum teneat (qui usus interdum accedit ad impersonalem usum verborum), δεδειγμένων, οὗ δεδειγμένου Ργ19. 1419 b20. β24. 1401 b9. πολλαχῇ ἐχόντων δυσκολίαν Μβ2. 997 b5. οὕτω δ᾽ ἐχόντων Ογ1. 299 a8. προσιόντος αὐξάνονται τῷ ὁμοίῳ Γα2. 315 b3. φέρεται κάτω τὰ δύο ὑποσπωμένων Οδ5. 312 b17. (cf ΜΑ9. 990 b14 Bz. δ14. 1020 b12. Wz ad ε10. 19 b37.) inde explicari videtur χωριζομένων Γα1. 315 a9. — genetivus modalis, ὡς ὑπάρχει τοῦ ἔχειν τὰ μόρια, οὕτω ϗ τοῦ ἔχειν τὰ ἐν αὐτοῖς ὀστᾶ Ζιγ7. 516 b25. cf Ζμβ16. 659 b29. ὡς ἑκάστοις ὑπάρχει μεγέθους Ζια16. 495 a1.

γενικόν, ὅσον ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον πίπτει τῷ γένει τα5. 102 a36. ἡ διαφορὰ γενική τα4. 101 b18.

γεννάδας ϗ μεγαλόψυχος Ηα11. 1100 b32.

γενναῖος. 1. def dist εὐγενής Ζια1. 488 b19. Ρβ15. 1390 b22. διὰ τὴν Ἀριστείδου ἀρετὴν ϗ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ γενναίαν εἶναι f 83. 1490 a22. γενναῖοι, γενναιότεροι, opp ἀγεννεῖς Πγ13. 1283 a35. δ12. 1296 b22. μορφὴ γενναιοτέρα φ5. 809 b10. δοκεῖ γενναιοτέρας εἶναι φύσεως ἡ βαρυφωνία Ζγε7. 786 b35. ζῷα γενναῖα, opp ἀγεννῆ Ζια1. 488 b17. ζ1. 558 b16. ι47. 631 a2. Ζγα21. 730 a10. γ1. 749 b31. — ὁ θυμὸς ὁ γενναῖος Ζγγ1. 749 b33. ἁπλοῦς τῷ ἤθει ϗ γενναῖος αρ5. 1250 b40. γενναιότατος ὁ βέλτιστος Ρβ23. 1398 a18. ὁ γενναῖος Πλάτων κ7. 401 b24. — 2. γυνὴ ἤδη γεν-

ναία, opp παρθένος πι36. 894 ^{b}32.

γεννᾶν. τί ἐγέννησε τὴν ποίησιν πο4. 1448 ^{b}4, 23. αἱ δυνάμεις γεννῶσι τὸ θερμὸν ϗ ψυχρόν, αἱ ἀρχαὶ γεννῶσι τὴν τῶν ὄντων φύσιν sim μδ1. 379 ^{a}1. γ7. 378 ^{a}32. α4. 341 ^{b}36. Φθ4. 256 ^{a}1. ΜΑ3. 984 ^{b}9 al. γεννᾷ τὸ ἔχον τὸ εἶδος Φθ5. 257 ^{b}10. — philosophi γεννῶσι τὸν ὐρανόν i e γενέσθαι λέγυσιν Οβ1. 283 ^{b}31, coll ^{b}33. (cf ποιεῖν). ita γεννᾶν τὸν ὐρανόν, τὰ σώματα, τὸν κόσμον, τὸ κενόν, τὸν ἀριθμόν, ἐξ ἀλλήλων, ἐξ ἑνός al Φα4. 187 ^{a}15. Οβ4. 285 ^{b}28. 13. 295 ^{a}14. Γα1. 314 ^{a}9. 2. 316 ^{a}4. 6. 322 ^{b}6. β7. 334 ^{a}22. Ζμα1. 640 ^{b}11. ΜΑ8. 989 ^{b}34. κ2. 1060 ^{b}8. μ7. 1081 ^{b}18. 8. 1084 ^{a}32. ὁ ἐξ ἀσωμάτων γεννῶν λόγος Ογ6. 305 ^{a}16. — de generatione animalium. τὸ γεννῆσαι κοινὸν τῶν ζώντων πάντων Ζγα23. 731 ^{a}30. ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ ν ἄνθρωπος 8. προϋπάρχειν δεῖ τὸ γεννῶν τῦ γεννωμένυ Ζκ5. 700 ^{b}2. ὐθὲν αὐτὸ ἑαυτὸ γεννᾷ· ὅταν δὲ γένηται, αὔξει ἤδη αὐτὸ ἑαυτό Ζγβ1. 735 ^{a}13. ἐν τοῖς ὀστρακοδέρμοις ϗ φυτοῖς τὸ μὲν τίκτον ἐστὶ ϗ γεννῶν, τὸ δ' ὀχεῦον ὐκ ἔστιν Ζιδ11. 538 ^{a}19. τὸ μὲν ἄρρεν ἐστὶ τὸ δυνάμενον γεννᾶν εἰς ἕτερον, τὸ δὲ θῆλυ τὸ εἰς αὑτό, ϗ ἐξ ὖ γίνεται ἐνυπάρχον ἐν τῷ γεννῶντι τὸ γεννώμενον Ζγα2. 716 ^{a}20. τῦ μὲν ἔτι δυναμένυ γεννᾶν, τῆς δὲ μὴ δυναμένης Πη16. 1334 ^{b}36. ὁ γεννήσας, opp ἡ ὕλη Μδ28. 1024 ^{a}35. ὁ ἄρρην ποτὲ γεννήσειεν ἂν Ζγβ8. 748 ^{b}31. ὁ ἄρρην (ὗς) γεννᾷ ὀκτάμηνος Ζιε14. 545 ^{a}30. πότε αὐτὸ καθ' αὑτὸ τὸ θῆλυ γεννᾷ εἰς τέλος Ζγβ5. 741 ^{b}3. αἱ ὕες γεννῶσι ϗ ἐκτρέφυσιν ἐξάμηνοι Ζιε14. 545 ^{b}2. ἵππος γεννᾷ ἀξίως, ὅταν παύσηται βάλλων Ζιζ22. 576 ^{a}4. οἱ τῶν μελιττῶν ἡγεμόνες καλῦνται ὑπό τινων μητέρες ὡς γεννῶντες Ζιε21. 553 ^{a}29. ἐκ τῶν σκωλήκων ὔτε τὰ γεννήσαντα (Mutterthiere) γίνεται ὔτε ἄλλο ὐθὲν ζῷον Ζιε1. 539 ^{b}13, — ἄνευ ὀχείας γεννᾶν Ζγγ10. 759 ^{a}10, ^{b}34. — τέκνα γεννᾶται Ζιε14. 545 ^{b}29. ὅμοια γίγνεσθαι τὰ ἔκγονα τοῖς γεννήσασιν εὔλογον Ζγα19. 726 ^{b}14. φύσει φιλία πρὸς τὸ γεγεννημένον τῷ γεννήσαντι Ηθ1. 1155 ^{a}17. τὸ γεννῆσαν ἄρχον Πα12. 1259 ^{b}11. ἀριθμῦ τινὸς μὴ πλείονα γεννᾶν Πβ6. 1265 ^{b}7. τροφὴν τῷ γεννηθέντι παρέχειν Πα10. 1258 ^{a}36. — γεννητός. αἴτια γεννητὰ ϗ φθαρτά Με3. 1027 ^{a}29. ὅσα μὴ γεννητά, κινητὰ δὲ φορᾷ Μλ2. 1069 ^{b}25. — ὕλη γεννητή (i e τῆς γεννήσεως), dist τοπική Μη1. 1042 ^{b}6 (Bz ad 1042 ^{a}34).

γέννησις. αἱ τοιαῦται πράξεις κατασκευαὶ ἀγαθῶν εἰσὶ ϗ γεννήσεις Πη13. 1332 ^{a}18. — περὶ γεννήσεως ψβ4. 415 ^{a}23 sqq. τί ὥρισται τέλος γεννήσεως ἀνδράσι ϗ γυναιξίν Πη16. 1335 ^{a}8, ^{b}36. αἱ ἀρχαὶ τοῖς ζῴοις τῆς γεννήσεως πῶς ἔχυσιν Ζιε14. 545 ^{b}26. χρήσιμος πρὸς τὴν γέννησιν Ζιζ22. 576 ^{a}16.

γεννητὴς τῶν πράξεων ὥσπερ ϗ τέκνων Ηγ7. 1113 ^{b}18.

γεννήτης. τὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένυς γεννήτας καλῦσι f 347. 1536 ^{b}4.

γεννητικός. τὸ γεννητικόν Ζγβ6. 742 ^{a}24. τὸ θρεπτικόν ἐστι τὸ γεννητικὸν ἑτέρυ οἷον αὐτό Ζγβ1. 735 ^{a}18. δύναμις τῆς ψυχῆς θρεπτικὴ ϗ γεννητική ψβ4. 416 ^{a}19. ἡ πρώτη ψυχὴ γεννητικὴ οἷον αὐτὸ ψβ4. 416 ^{b}25. cf ημα10. 1187 ^{a}30. τὰ τέλεια ζῷα γεννητικά ψγ4. 432 ^{b}24. Ζγβ1. 735 ^{a}18. ἔχειν τινὰ ἕξιν ϗ ἀρχὴν κινήσεως γεννητικήν Ζγα19. 726 ^{b}21. κινήσεις γεννητικαί Ζγδ4. 770 ^{b}27. ὄργανα πρὸς τὴν γεννητικὴν πρᾶξιν Ζιε2. 539 ^{b}21. γεννητικὸν μόριον, αἰδοῖον Ζγα2. 716 ^{b}6. 13. 720 ^{a}4. Ζκ11. 703 ^{b}24. γεννητικὸν περίττωμα Ζγβ4. 738 ^{b}19. γ11. 763 ^{a}34. ἡ γεννητικὴ ὥρα πι65. 898 ^{b}8. — ὁ ἄνθρωπος γεννητικὸς περὶ τὰ τρὶς ἑπτὰ ἔτη Ζιε14. 544 ^{b}26.

γένος ποσαχῶς λέγεται Μδ28. — 1. proles, familia, gens. τὰς κληρονομίας μὴ κατὰ δόσιν εἶναι ἀλλὰ κατὰ γένος Πε8. 1309 ^{a}24. οἱ ἐγγυτάτω γένυς ὄντες ρ2. 1422 ^{b}8. πότερον ϗ τὸ γένος (i e τὰ τέκνα) δεῖ βασιλεύειν Πγ15. 1286 ^{b}24. αἱ κατὰ γένος βασιλεῖαι (hereditaria regna) Πε10. 1313 ^{a}10. ἕως ἂν ᾖ τὸ γένος ταὐτὸ τῶν κατοικύντων Πγ3. 1276 ^{a}35. πόλις γενῶν ϗ κωμῶν κοινωνία ζωῆς Πγ9. 1280 ^{b}34, 40. — ὁ χωρισμὸς ὁ κατὰ γένη τῦ πολιτικῦ πλήθυς ἐξ Αἰγύπτυ, διῃρῆσθαι χωρὶς κατὰ γένη τὴν πόλιν Πη10. 1329 ^{b}23, 11. διαδικάζει τοῖς γένεσι ϗ τοῖς ἱερεῦσιν ὁ βασιλεὺς f 385. 1542 ^{a}20, 32. ἑκάστης φρατρίας τριάκοντα γένη f 347. 1536 ^{b}2. τὸ τῶν ἱερέων γένος Πη9. 1329 ^{a}27. ἐκ τίνος γένυς (i e schola philosophica) ὁ διαλεγόμενος τι12. 172 ^{b}29. — στρατιωτικὰ ϗ πολεμικὰ γένη Πβ9. 1269 ^{b}26. τὰ εὐφυᾶ γένη ἐξίσταται εἰς μανικώτερα ἤθη Ρβ15. 1390 ^{b}28. γένος σπυδαῖον ἐν ᾧ πολλοὶ σπυδαῖοι πεφύκασιν ἐγγίνεσθαι f 85. 1491 ^{a}1. 83. 1490 ^{b}5. — de nobilitate κατὰ γένος, γένει, dist κατ' ἀρετήν, διὰ πλῦτον, τιμήματι, αἱρετός Πγ13. 1283 ^{b}16. 14. 1285 ^{a}16. δ3. 1289 ^{b}41. 15. 1300 ^{a}17. ζ2. 1317 ^{b}39. ὐκ ἐξ ἁπάντων αἱρῦνται τὺς κόσμυς, ἀλλ' ἐκ τινῶν γενῶν Πβ10. 1272 ^{a}34. οἱ κατὰ γένος ὑπερέχοντες, syn εὐγενεῖς Πε1. 1301 ^{b}2, 3. γένος ὑπερέχον, διαφέρον κατ' ἀρετήν Πγ7. 1288 ^{a}9, 15. — sexus. γένος ἄρρεν, θῆλυ, eorum φύσις ac δύναμις distinguitur Ζι1. 608 ^{a}33-^{b}18. σα3. 1343 ^{b}26. τὰ γένη τῶν μελιττῶν Ζι40. 623 ^{b}9. γένος ἐν τοῖς φυτοῖς κεκραμένον εἶναι φτα1. 815 ^{a}20. grammatice Πρωταγόρας τὰ γένη τῶν ὀνομάτων διῄρει ἄρρενα ϗ θήλεα ϗ σκεύη Ργ5. 1407 ^{b}7.

2. γένος logice. τὰ γένη καθόλυ εἰσί, opp καθ' ἕκαστον, syn κοινόν Μλ1. 1069 ^{a}27. β3. 998 ^{b}18. δ2. 1014 ^{a}17. 3. 1014 ^{b}9. η1. 1042 ^{a}15, cf ζ16. 1040 ^{b}23, 25, 26, 1041 ^{a}4. ψα1. 402 ^{b}8, 7 (itaque ὡς ἐν γένει λαβεῖν Αβ16. 64 ^{b}29 idem est atque ὡς καθόλυ εἰπεῖν), τὸ καθόλυ vero non necessario est γένος ΜΑ9. 992 ^{b}12. ζ3. 1028 ^{b}34 Bz, sed τῶν κοινῶν τὸ μάλιστα ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορύμενον γένος ἂν εἴη τα18. 108 ^{b}23. cf Ζμα4. 644 ^{b}2. γένος τὸ κατὰ πλειόνων ϗ διαφερόντων τῷ εἴδει ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορύμενον τα5. 102 ^{a}31. τὸ γένος βύλεται τὸ τί ἐστι σημαίνειν τζ5. 142 ^{b}27. μάλιστα τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ γένος δοκεῖ τὴν τῦ ὁριζομένυ ὐσίαν σημαίνειν τζ1. 139 ^{a}29. 5. 143 ^{a}18. Μι3. 1054 ^{b}30. (8. 1057 ^{b}38). δ6. 1015 ^{b}33. γένος τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστι, ἀρχαὶ τὰ γένη τῶν ὁρισμῶν Μδ28. 1024 ^{b}5. ζ7. 1033 ^{a}4. β3. 998 ^{b}5. ὡς γένη λέγεσθαι, dist πολλαχῶς λέγεσθαι Μλ5. 1071 ^{a}37. τιθέναι ἐν γένει τδ1. 121 ^{a}10, 27, ^{b}1. τιθέναι εἰς τὸ γένος, εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος τδ2. 122 ^{b}18. 5. 126 ^{b}35. ζ1. 139 ^{a}27, 29. 5. 143 ^{a}20. τὴν κίνησιν ἐν ἄλλῳ γένει θεῖναι, ζητητέον τὸ γένος τῦ τόπυ Φγ2. 201 ^{b}19. δ1. 209 ^{a}4. Μκ9. 1066 ^{a}10. κεῖσθαι ἐν γένει, ἐν τῷ γένει, ἐν τῷ οἰκείῳ γένει τζ5. 142 ^{b}22, 143 ^{a}12. δ3. 123 ^{a}20. εἶναι ἐν γένει τγ1. 116 ^{a}23-28 Wz, opp αὐτὸ γένος εἶναι τδ3. 123 ^{b}9, 10. cf ζ5. 142 ^{b}22. — τὸ γένος ἀπὸ τῶν ἄλλων χωρίζει, ἡ δὲ διαφορὰ ἀπό τινος τῶν ἐν τῷ γένει τζ3. 140 ^{a}27. πρὸς τὰ ἔξω τῦ γένυς ὐκ ἔστι διαφορά Μι4. 1055 ^{a}27. ὐδεμία διαφορὰ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπαρχόντων ἐστί, καθάπερ ὐδὲ τὸ γένος τζ6. 144 ^{a}25 (cf διαφορά). πᾶν γένος ταῖς ἀντιδιῃρημέναις διαφοραῖς διαιρεῖται τζ6. 143 ^{a}36. Μδ6. 1016 ^{a}24. ζ12. 1037 ^{b}20. ἡ διὰ τῶν γενῶν διαίρεσις Αα31. τὰ ἐκ τῦ αὐτῦ γένυς ἀντιδιῃρημένα ἀλλήλοις ἅμα τῇ φύσει Κ13. 14 ^{b}33. γένυς διαφορὰ Μι8. 1058 ^{a}7. μία ἐναντίωσις ἐν παντὶ γένει Φα6. 189 ^{a}14, ^{b}26 (sed ἐναντίαι πολιτεῖαι,

opp αἱ ἐν τῷ αὐτῷ γένει Πε6. 1306 b19, cf ἐναντίος). οὐδὲν ἕτερόν ἐστιν ἐν τῷ ὁρισμῷ πλὴν τό τε πρῶτον λεγόμενον γένος καὶ αἱ διαφοραί Μζ12. 1037 b30. τζ4. 141 b15. Αδ13. 97 b4. γένος, dist ὅρος, ἴδιον, συμβεβηκός τα5. γένος et διαφορά dist τζ6. 144 a9-19. τὸ γένος καθόλου μᾶλλον, ἐπὶ πλέον λέγεται τῆς διαφορᾶς, οὐ μετέχει τῆς διαφορᾶς Μδ3. 1014 b11. ζ12. 1037 b19. τδ2. 123 a7. ζ6. 144 a30. ἡ διαφορὰ ποιότης τοῦ γένους τδ6. 128 a27. οὐ κατὰ τῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ καθ' ὧν ἡ διαφορά, τὸ γένος κατηγορεῖται τζ6. 144 a32. Μδ3. 1014 b13. cf κ1. 1059 b33. τὸ γένος γνωριμώτερον (int φύσει) τῆς διαφορᾶς τζ11. 149 a18, 27. — ἐκ τοῦ γένους καὶ τῶν διαφορῶν τὰ εἴδη Μι7. 1057 b7. ζ12. 1037 b30, 1038 a7. τὰ γένη εἰς εἴδη πλείω καὶ διαφέροντα διαιρεῖται Μκ1. 1059 b36. τὰ ὡς γένους εἴδη, dist εἴδη Platonica Μμ5. 1079 b34. 9. 1085 a24. ι7. 1057 b6 Bz. 8. 1058 a22. ζ12. 1038 a5. τὰ γένη τῶν εἰδῶν γνωριμώτερα, πρότερα, τῶν δευτέρων οὐσιῶν μᾶλλον οὐσία τὸ εἶδος τοῦ γένους τζ11. 149 a18, 27. 4. 141 b27. Κ13. 15 a4. 5. 2 b8, 19. ἐπὶ πλέον τὸ γένος τοῦ εἴδους λέγεται τδ1. 121 b3, 11-14. 5. 126 a2. 6. 127 a34. ζ6. 144 a31. τὰ εἴδη μετέχει τῶν γενῶν, τὰ δὲ γένη τῶν εἰδῶν οὔ· τὸ γένος οὐ κατά τι μετέχεται τδ1. 121 a12. 5. 126 a18. τὸ γένος καθ' ὑποκειμένου τοῦ εἴδους, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ τδ6. 127 b3. συνώνυμον τὸ γένος καὶ τὸ εἶδος τδ3. 123 a28. 6. 127 b6. β2. 109 b4 (dist παρωνύμως κατηγορεῖσθαι). ἀνάγκη τοὺς τῶν γενῶν λόγους κατηγορεῖσθαι τοῦ εἴδους καὶ τῶν μετεχόντων τοῦ εἴδους τδ2. 122 b9. 1. 121 a25. Κ5. 3 a38, 2 b20. cf 2 a16, b7, 19, 22. ὧν τὸ γένος μὴ κατηγορεῖται, οὐδὲ τῶν εἰδῶν οὐδέν τδ4. 124 b11. συναναιρεῖται τοῖς γένεσι τὰ εἴδη Μκ1. 1059 b39. οὐκ ἀναγκαῖον ὅσα τῷ γένει ὑπάρχει, καὶ τῷ εἴδει ὑπάρχειν· ὅσα δὲ τῷ εἴδει, ἀναγκαῖον καὶ τῷ γένει· ὅσα τῷ γένει οὐχ ὑπάρχει, οὐδὲ τῷ εἴδει· ὅσα τῷ εἴδει μὴ ὑπάρχει, οὐκ ἀναγκαῖον τῷ γένει μὴ ὑπάρχειν τβ4. 111 a25, 27, 30. τὸ γένος notione ἀδιαίρετον καὶ ἐν τῷ εἴδει, ambitu διαιρετὸν εἰς εἴδη, unde τὸ εἶδος ἐν τῷ γένει Φδ3. 210 a18, 19. Μδ3. 1014 b10. 25. 1023 b18, 24, 25. β3. 999 a4. κ1. 1059 b36. πῶς ἓν εἶδος ὑπὸ δύο γένη τδ1. 121 b29. — ἕν, ταὐτόν, ἕτερον, διαφέρειν γένει, dist εἴδει (cf εἶς) τα7. 103 a13. Φε4. 228 b12. η1. 242 b4. ψα1. 402 b3. μκ1. 465 a4. Μδ6. 1016 b33. 28. 1024 b10. Ρβ20. 1393 a24. οὐκ ἔστι μετάβασις εἰς ἄλλο γένος (logice et physice) Αγ7. 75 a38. Οα1. 268 b1. Μι4. 1055 a6. 7. 1057 a27. ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους ἀνάγκη τὰ ἄκρα καὶ τὸ μέσον εἶναι Αγ7. 75 b10. γένη πολύ, μὴ πολὺ λίαν διεστηκότα τα16. 108 a3. 17. 108 a12. — series τῶν γενῶν: τὸ ἄνω, ἄνωθεν, ἀνώτερον, ἀνωτέρω, ἀνωτάτω, ἐπάνω, περιέχον, πρῶτον γένος, opp τὸ κάτω, κάτωθεν, περιεχόμενον, ἔσχατον, ὕστατον, τελευταῖον, ἐγγύτατα γένος Κ3. 1 b22. Αγ5. 74 a7. δ13. 96 b37, 97 a31, 33. τδ2. 122 a4-21. 4. 124 a38 Wz, b31. ζ2. 140 a1. 5. 143 a21. 6. 144 a12, b13, 14. η1. 152 a16, 19. ΜΑ9. 992 a17 Bz. β1. 995 b29. 3. 998 b15, 18. 4. 999 a31. δ6. 1016 a29. 24. 1023 a27. ζ8. 1034 a1. 12. 1037 b31. κ1. 1059 b27. (τὰ πρῶτα καὶ τὰ γένη τῶν ἐναντίων Μι4. 1055 b27.) γένος οἰκεῖον τζ1. 139 a28, b3. 5. 143 a12. τὰ τοῦ γένους γένη τδ4. 124 b29, 31. τῶν ὑπ' ἄλληλα γενῶν οὐδὲν κωλύει τὰς αὐτὰς διαφορὰς εἶναι Κ3. 1 b2. τὰ ἐπάνω τῶν ὑπ' αὐτὰ γενῶν κατηγορεῖται Κ5. 3 a38. in hac generum serie quae medium aliquem locum obtinent, ea et γένη dicuntur, quoniam εἴδη plura continent, et εἴδη, quoniam superius genus differentia specifica est determinatum. ita in naturali historia divisionum series, quae nunc certis ac definitis nominibus significatur (veluti classis, ordo, familia, genus, species, varietas), ab Aristotele non ipsis nominibus distinguitur, sed idem nomen γένος ad significandas et summas classes et infimas varietates usurpatur, veluti in regno animalium γένος fere i q hodie classis: γένη μέγιστα τῶν ζῴων, εἰς ἃ διῄρηται τἆλλα ζῷα, τάδ' ἐστίν, ἓν μὲν ὀρνίθων, ἓν δ' ἰχθύων, ἄλλο δὲ κήτους. ταῦτα πάντα ἔναιμά ἐστιν. ἄλλο δὲ γένος ἐστὶ τὸ τῶν ὀστρακοδέρμων, ἄλλο τὸ τῶν μαλακοστράκων, ἀνώνυμον ἑνὶ ὀνόματι, ἄλλο τὸ τῶν μαλακίων, ἕτερον τὸ τῶν ἐντόμων. ταῦτα πάντα ἄναιμά ἐστιν. τῶν δὲ λοιπῶν ζῴων οὐκέτι τὰ γένη μεγάλα Ζια6. 490 b7 sq. τὰ μέγιστα γένη, ὅσα ἔναιμα (animalia vertebrata) opp τοῖς λοιποῖς τῶν ἄλλων ζῴων (evertebratis Cuv) Ζιβ15. 505 b26. τὸ τῶν ἰχθύων γένος Ζιβ13. 504 b13. Ζμδ13. 697 a14, τῶν καλουμένων μαλακίων Ζιδ1. 523 b2, ἐντόμων αι5. 444 b9, ὀρνίθων Ζια5. 490 a12. Ζμδ12. 695 a19. γένος i q ordo: τὰ λοιπὰ γένη (ἀλώπηξ καὶ νυκτερὶς) ἀνώνυμα ἑνὶ ὀνόματι Ζια5. 490 a13. οὐ μόνον τὰ γαμψώνυχα, ἀλλὰ καὶ ἄλλα γένη ὀρνίθων Ζμδ12. 694 a4. τὸ τῶν ὄφεων γένος Ζια6. 490 b24. β17. 508 a8. γένος i q familia: τὸ γένος τῶν ἀσπαλάκων Ζιδ8. 533 a3. δελφίνων τι γένος Ζιζ12. 566 b12. τὸ τῶν κορακοειδῶν ὀρνίθων γένος Ζια1. 488 b5. τὸ τῶν βατράχων γένος Ζιε3. 540 a31, κροκοδείλων Ζιι1. 609 a1, σελαχῶν Ζιζ10. 564 b15, σηπιῶν Ζιδ1. 523 b4, ἄλλο γένος τῶν μαλακοστράκων Ζια6. 490 b10, τῶν κηριοποιῶν Ζιι40. 623 b8, μυιῶν, τεττίγων Ζμδ5. 678 b18, 682 a18, 24. γένος i q genus: τὸ γένος τῶν αἰγῶν, κυνῶν, προβάτων, ὑῶν, βοῶν, ἵππων Ζια1. 488 a31, ἡμιόνων, λεόντων, μυῶν Ζιζ24. 577 b24. 31. 579 b5. 37. 581 a5, ἀλεκτορίδων, περδίκων Ζια1. 488 b4. ε13. 544 a31, ἀλκυόνων Ζιθ3. 593 b9, τευθῶν Ζιδ1. 524 a29, ἀστακῶν, καράβων, καρίδων, καρκίνων Ζιδ1. 523 b5. 2. 525 a30, 34, b3, 10. 4. 530 a7, ἐγχέλεων, ἐρυθρίνων, κεστρέων Ζπ7. 708 a7. Ζιζ16. 570 a6. δ11. 538 a20. ζ15. 569 a17. γένος i q species: ἄλλο γένος κολοιῶν Ζιι24. 617 b18. γένος i q varietas: γένος τι βοῶν Ζιβ15. 506 a9. Ζγγ4. 666 b19. plur τὰ γένη i q species, veluti τῶν θώων Ζιι44. 630 a12, κυνῶν, λεόντων Ζιζ20. 574 a16. ι1. 608 a28. 44. 629 b33, τῶν φαλαγγίων Ζιι39. 622 b28, 623 a25. (ἔστιν ἔνια ζῷα περιττὰ καὶ ἐν θαλάττῃ, ἃ διὰ τὸ σπάνια εἶναι οὐκ ἔστι θεῖναι εἰς γένος Ζιδ7. 532 b18. cf A ad h l.) similiter in regno vegetabili et minerali: οὐκ ἐφ' ἕτερα τῷ εἴδει ἄνθη, οἷον ἀπὸ ἴου ἐπὶ ἴον Ζιι40. 624 b4. γένος τῶν σίτων (?) Ζγγ1. 750 a27, τῶν κρομμύων Ζγγ11. 761 b29. λίθων ἐνίων γένη μδ6. 383 b11. 10. 389 b18. ac de iis quidem animalium classibus, quas ipse summas esse ponit (τὰ μέγιστα γένη cf supra b5), ubique Ar nomine γένος utitur; in proximis et inferioribus, quamquam usitatius est nomen γένος, promiscue tamen nomina γένος et εἶδος usurpat: ἔστι γένη καὶ εἴδη πολλὰ τῶν ὀστρακοδέρμων Ζμδ5. 679 b15. γένος, εἶδος φθειρῶν Ζιε31. 557 a4, 24, τεττίγων Ζιε30. 556 a14. δ9. 535 b8. 7. 532 b14, ἰχθύων Ζια4. 486 a24. ε11. 543 b5. ζ15. 569 a12. ὄφεων, κροκοδείλων Ζια6. 490 b24. β17. 508 a8. ι1. 609 a1 et Ζιβ15. 505 b31. — cf praeterea promiscue usurpata de eadem distinctione γένος et εἶδος Κ7. 8 b27, 9 a14, 28, 10 a11. Πδ4. 1290 b33, 25, 36. Φε4. 227 b12. Ζια6. 490 b16, 17, 34, 31. sed neque ea εἴδη, quae differentiis specificis amplius dirimi nequeunt (Ζμα5. 645 b25), usquam γένη dicuntur, παντὸς γένους εἴδη πλείω τδ3. 123 a30. 6. 127 a13. cf Ζμα4. 644 b6. Ζια6. 490 b31. 1. 486 a24. οὐκ ἔστι γένος ὁ ἄνθρωπος τῶν τινῶν ἀνθρώπων Μβ3. 999 a5. ι9. 1058 b6, cf δ10. 1018 b5.

Ζιε31. 557 a24. ἁπλῶν αὐτὸ ὐκ ἔχον διαφορὰν τὸ εἶδος, οἷον ἄνθρωπος Ζια6. 490 b18. cf β15. 505 b31. ε31. 557 a24, neque ea summa genera, quibus non est universalius aliud (cf infra) εἴδη usquam nuncupantur. quae generis unitate circumscribi nequeunt, possunt tamen τῷ ἀνάλογον vinculo contineri Ζμα4. 644 a18, b11, cf ἀνάλογον. — quaestio τί τὸ ποιῦν τὸν ὁρισμὸν ἓν εἶναι (cf ὁρισμός) ita solvitur, ut τὸ γένος sit ὑποκείμενον sive ὕλη ταῖς διαφοραῖς, ὕλη ὗ λέγεται γένος Μδ6. 1016 a26. 24. 1023 b2. 28. 1024 b3, 8, 9. ζ7. 1033 a4. 12. 1038 a6. η6. 1045 a35. Γα7. 324 b7. (cf ὕλη 6.) τὰ γένη ὐ φύσεις τινὲς ϗ ὐσίαι χωρισταί Μι2. 1053 b21. η2. 1042 a21. τὸ γενος ὐκ ἔστι παρὰ τὰ ὡς γένυς εἴδη ΜΖ12. 1038 a5. πότερον δεῖ τὰ γένη στοιχεῖα ϗ ἀρχὰς ὑπολαμβάνειν Μβ1. 995 b28. 3. 998 a20, b14. δ3. 1014 b11. κ1. 1059 b21, 34. ὔτε τὸ ἓν ὔτε τὸ ὂν γένος Μβ3. 998 b22 Bz (cf εἷς et ὄν). — ex logica notione vocabuli γένος explicatur, quod summa genera praedicamentorum γένη τῆς κατηγορίας, τῶν κατηγοριῶν, γένη τῶν ὄντων, γένη dicuntur, ἡ ὐσία ἕν τι γένος τῦ ὄντος Φα6. 189 a14, b24. ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι, ϗ γὰρ ἐν τῷ ποιῷ ϗ ἐν τῷ ποσῷ Οδ4. 312 a13 (cf κατηγορία 1). ad eandem notionem logicam referendum est, quod nomen γένος usurpatur, ubicunque ambitus aliquis rerum notionis unitate continetur: εἰ ἀποδεικτικὴ περὶ αὐτῶν ἐστί, δεήσει τι γένος εἶναι ὑποκείμενον ϗ τὰ μὲν πάθη τὰ δ' ἀξιώματ' αὐτῶν Μβ2. 997 a6. γένυς ἑνὸς μία ἐπιστήμη ϗ μία αἴσθησις Μγ2. 1003 b19. θεωρῆσαι τὸ περὶ ἕκαστον γένος ἁρμόττον Πδ1. 1288 b12. ὐχ ἑνός τινος γένυς ἀφωρισμένυ ἡ ῥητορική Ρα1. 1355 b8. πρότερον ἐν ἑκάστῳ γένει τὸ ἓν τῶν πολλῶν Οβ4. 286 b17. ὅπερ ποιεῖ ἐν τῷ ὑγρῷ τὸ ξηρόν, τῦτο ποιεῖ ἐν ἄλλῳ γένει τὸ ἔγχυμον ὑγρόν αι5. 442 b29. τὸ ἤλεκτρον τύτυ τῦ γένυς ἔοικε μδ10. 388 b21. ἡ τῦ σεισμῦ αἰτία ἐχομένη τύτυ τῦ γένυς (i e τῶν ἀνέμων) ἐστί μβ7. 365 a15. κλίνη ϗ ἱμάτιον ϗ εἴ τι τοιῦτον ἄλλο γένος ἐστίν Φβ1. 192 b17. interdum γένος prope ad paraphrasin delitescit τὸ τῶν ὀνύχων, τὸ τῶν ὀδόντων γένος Ζμδ10. 690 b8. Ζιγ7. 516 a26. 9. 517 b25. (cf φύσις 2 h.)

γένυς. τῶν σιαγόνων τὸ πρόσθιον γένειον, τὸ δ' ὀπίσθιον γένυς, κινεῖ πάντα τὰ ζῷα τὴν κάτωθεν γένυν, ὁ ποτάμιος κροκόδειλος κινεῖ τὴν ἄνω γένυν μόνον Ζια11. 492 b23, 24. ἔστι λέων ἔχων τὴν ἄνω γένυν ὐ προεξεστηκυῖαν ἀλλὰ ἰσορροπῦσαν τῇ κάτω φ5. 809 b17. vena cephalica interna φέρει μέχρι τῶν ὤτων, ᾗ συμβάλλυσιν αἱ γένυες τῇ κεφαλῇ (τῆς κεφαλῆς Bk c codd) Ζιγ3. 514 a10. cf AZι II tab 2.

γεοειδής. γεννᾶται ἔκ τινος συστάσεως γεοειδῦς ϗ ὑγρᾶς Ζγα23. 731 b13. ἐκδύνυσιν ἐκ τῦ γεοειδῦς τῦ περιέχοντος ἀκρίδες Ζιε28. 555 b28.

γεραιός. οἱ γεραίτεροι διὰ τί τάχιστα μεθύσκονται f 102. 1494 b13.

γεράμενος (γευσάμενος Bk³, γ' ἐράμενος Vhl) πο22. 1458 b10, cf Εὐκλείδης.

γέρανος. τὰ μὲν μακρὸν ἔχει τὸ ῥύγχος [ὥσπερ αἱ γέρανοι] Ζια1. 486 b10, τὺς τραχήλυς μακρὺς ακ800 b22. ὐ συγκαθείσης τῆς θηλείας ἐπιβαίνει τὸ ἄρρεν Ζιε2. 539 b31, τίκτει δύο ᾠὰ Ζιι12. 615 b18, κατὰ τὰς ἡλικίας μεταβάλλει· ὗσα τεφρὰ μελάντερα γηράσκυσα τὰ πτερὰ ἴσχει Ζιγ12. 519 a1. Ζγε5. 785 a22 — φωνή ακ800 a26. φθέγγονται βιαίως ακ800 b23. βοῶσι f 241. 1522 a37. πέτονται πρὸς τὸ πνεῦμα Ζιθ12. 597 a32. μεταβάλλυσιν, ἐκτοπίζυσιν ἐκ τῶν Σκυθικῶν πεδίων εἰς τὰ ἕλη τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτυ (Ideler Meteor I 467) Ζιθ12. 597 a4, 24, 30. ι10. 614 b18-26. f 241. 1522 a31 sq. — ἀγελαῖον Ζια1. 488 a4. δ12. 597 b29. πολιτικὸν ϗ ὑφ' ἡγεμόνα Ζια1. 488 a10, 11. μάχιμον Ζιι12. 615 b16. — ἐπιχειρῦσι τοῖς πυγμαίοις Ζιθ12. 567 a6. — φάρυγγα αὐτῷ μακρότερον γεράνυ γενέσθαι ηὔξατό τις ὀψοφάγος Ηγ13. 1118 a33. πκη7. 950 a4. ηεγ2. 1231 a16. (Grus cinerea Bchst, Lnd 131, E 51 cf Su 143, AZι I 89, 24).

γέρας. ἔχει γέρας (Hom A 356) Ρβ2. 1378 b32. ἔχοι τὸ γέρας (Simonid fr 5, 10) ΜΑ 2. 982 b31. μέρος τιμῆς γέρας Ρα5. 1361 a35. μισθός τις δοτέος, τῦτο δὲ τιμὴ ϗ γέρας Ηε10. 1134 b7. τῆς ἀρετῆς ἡ τιμὴ γέρας Ηθ16. 1163 b4. γέρας μεῖζον τῆς ἀξίας Πβ10. 1272 a37. φιλίας γέρας βεβαίυ f 625. 1583 b25. — διαδικάζει τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν f 385. 1542 a33.

Γερμανοί θ168. 846 b30.

Γέρμαρα (Γερμέραι ci Meineke), Κελτικῆς ἔθνος, ὃ τὴν ἡμέραν ὐ βλέπει f 564. 1570 b42.

γεροντομανία, Ἀναξανδρίδυ comoedia Ργ12. 1413 b26. Meineke fr com III 166.

γερυσία Laced Ρβ9. 1270 b24, Carthag Πβ11. 1272 b37.

γέρων, opp νέος, ἀκμάζων κ5. 396 b3. ἐν τοῖς γέρυσι τὸ αἷμα παχὺ ϗ μέλαν ϗ ὀλίγον, ταχὺ πήγνυται Ζιγ19. 521 a33. οἱ γέροντες ὐκ ὀξὺ ὁρῶσιν Ζγε1. 780 a31. τῶν γερόντων τὰ ὄμματα σκληρόδερμα πλα14. 958 b32. οἱ λίαν γέροντες ἀμνήμονες μν1. 450 b6. 2. 453 b4. μάλιστα οἱ γέροντες ὑπὸ μέθης ἁλίσκονται f 103. 1494 b27. τὺς γέροντας τὺς ἀφειμένυς πῶς φατέον πολίτας Πγ1. 1275 a15. — γέρων etiam de animalibus usurpatur, οἱ γέροντες τῶν ἰχθύων Ζιθ30. 607 b28. γέρων θύννος, γέροντες ἔλαφοι Ζιθ30. 607 b32. ι5. 611 b3. — γέροντες in civitate Lacedaemoniorum Πβ6. 1265 b38. 9. 1270 b36, 1271 a3, 9, 15. γ1. 1275 b10. δ9. 1294 b31. ε6. 1306 a19. f 494. 1558 b15, Cretensium Πβ10. 1272 a7, 12, 34, Carthag Πβ11. 1272 b38, Eleorum Πε6. 1306 a17, Hippodami Πβ8. 1267 b41.

γεύεσθαι. ὅτι αἰσθάνονται (τὰ ἔνυδρα ζῷα) γευόμενα, φανερόν Ζιδ8. 533 a31. ὅταν προγευματίσας τις ἰσχυρῦ χυμῦ γεύηται ἑτέρυ ψβ10. 422 b8. — τὰ μὴ γευσάμενα τῦ νέκταρος ϗ τῆς ἀμβροσίας Μβ4. 1000 a12. — γευστός. περὶ τῦ γευστῦ ϗ χυμῦ ψβ10. αι4. ἡ γεῦσις τῦ γευστῦ τε ϗ ἀγεύστυ ψβ10. 422 a29. τὸ γευστὸν ἁπτόν τι ψβ10. 422 a8. Ρα11. 1370 a23. ηεγ2. 1230 b25. cf γεῦσις. τὸ γευστὸν ὁ χυμός ψβ10. 422 a17. ἐπιθυμίαι φυσικαί, ἡδοναὶ περὶ τὸ γευστόν Ρα11. 1370 a23. ηεγ2. 1230 b25-1231 a17 Fr.

γεῦμα. εἴρηται ὡς ἐν τύπῳ, γεύματος χάριν Ζια6. 491 a8.

γεῦσις. περὶ γεύσεως ψβ10. αι4. ἡ τῆς γεύσεως αἴσθησις Ζμβ17. 660 b10. ἡ γεῦσις τῦ γευστῦ τε ϗ ἀγεύστυ ψβ10. 422 a29. γεῦσις ἡ τῦ γευστικῦ ἐνέργεια ψγ2. 426 a14. ἡ γεῦσις ἁφή τις ψβ9. 421 a18. γ12. 434 b18. αι4. 441 a3. Ζμβ17. 660 a21. cf γευστός. ἡ γεῦσις ἀκολυθεῖ πᾶσι ζῴοις διὰ τὴν τροφήν αι1. 436 a15, b13. υ2 455 a7. cf ψγ12. 434 b18. 13. 435 b22. τῆς γεύσεώς ἐστιν ἡ κρίσις τῶν χυμῶν Ηγ13. 1118 a27. ἡ γεῦσις φανερῶς ἠρτημένη πρὸς τὴν καρδίαν ἐστίν Ζμβ10. 656 a29. αι2. 439 a2. ζ3. 469 a12. τὸ τῆς ἁφῆς ϗ τῆς γεύσεως αἰσθητήριον εὐθύς ἐστιν ἢ σῶμα ἢ τῦ σώματός τι τῶν ζῴων, ἡ δ' ὄσφρησις πόροι Ζμβ6. 744 a1. πρὸς τὴν τῶν χυμῶν γεῦσιν οἱ ὄφεις μακρὰν γλῶτταν ἔχυσιν Ζμβ17. 660 b5. ἡδοναὶ ϗ λῦπαι δι' ἁφῆς ϗ γεύσεως, περὶ ἁφὴν ϗ γεῦσιν Ηγ13. 1118 a26. η6. 1148 a9. 8. 1150 a9. cf γευστός. διαφέρει καθαριότητι ἀκοὴ ϗ ὄσφρησις γεύσεως Ηκ5. 1176 a1. πρὸς τὸ γνῶναι ὥσπερ ὐδὲν εἶναι δοκεῖ τὸ κοινωνεῖν ἁφῆς ϗ γεύσεως μόνον Ζμα23.

731 b2. ἔχει ἀκριβεστάτην ἄνθρωπος τῶν αἰσθήσεων τὴν ἁφήν, δευτέραν γεῦσιν, ταῖς δ' ἄλλαις λείπεται πολλῶν Ζια15. 494 b17. Ζμβ17. 660 a21. ψβ9. 421 a18.

γευστικός. τὸ γευστικὸν αἰσθητήριον ψβ10. 422 b5. τὸ γευστικὸν εἶδός τι ἁφῆς ἐστιν αι2. 438 b30.

γεωγραφεῖν. οἱ εὖ γεωγραφήσαντες κ3. 393 b20.

γεωδαισία τί διαφέρει γεωμετρίας Μβ2. 997 b26, 32.

γεώδης. τὸ γεῶδες, opp τὸ θερμόν Ζγε3. 782 b22. τὸ ἐξ ὕδατος ϗ γεώδους συνιστάμενον ὑγρόν Ζγβ2. 735 b9. ἐν τῇ θαλάττῃ πολὺ τὸ γεῶδες ἔνεστιν Ζγγ11. 762 a28. cf πκγ27. 934 a38, 33. λείπεται τὸ ὕδωρ ϗ εἴ τι μικρὸν γεῶδες Ζγβ2. 735 b36. cf γ2. 752 b1. τὸ γεῶδες καόμενον γίνεται μέλαν πλη11. 967 b26. cf 1. 966 b24. τὸ γεῶδες πήγνυται συνεξατμίζοντος τοῦ ὑγροῦ Ζμβ4. 650 b17, 651 a6. τὸ γεῶδες συνίσταται μδ7. 384 a20. γεώδης ὑπόστασις Ζιε19. 551 b29. ὑφίσταται ἁλμυρὶς γεώδης Ζμδ1. 676 a34. ὥσπερ δι' ἠθμοῦ τὸ γεῶδες ἀποκρίνεται μβ3. 359 a4. cf αι4. 441 b17, 18. ἐπιπλεῖ γεώδη ϗ κονιορτώδη ἐπὶ τοῦ ἀέρος Οδ6. 313 a20. γεώδης ἀτμίς Ζγε4. 784 b15. — ἐν τοῖς ᾠοῖς ἡ λέκιθος τὸ γεῶδες, τὸ γεωδέστερον μέρος Ζγγ2. 753 a25. 1. 751 b3. περίττωμα γεῶδες, σπέρμα ἕτερον ἑτέρου γεωδέστερον Ζγβ6. 745 b19. 2. 736 a6. σωματῶδες ϗ γεῶδες Ζμγ2. 663 b25. Ζγε2. 781 b20. γεῶδες, opp σαρκῶδες Ζμβ8. 654 a5, 30. σκληρότερα ϗ γεωδέστερα ϗ λιθωδέστερα Ζγε3. 783 a30. σκληρότης ὀστωδεστέρα ϗ γεωδεστέρα Ζμβ8. 654 a30. τὸ γεῶδες εἰς τὸ δέρμα ἀνήλωκεν ἡ φύσις Ζμβ9. 655 a26. σκληρὰ ϗ γεώδη τὴν μορφὴν οἷον ὄνυχες Ζγβ6. 743 a14. τὰ κέρατα γεώδη ϗ στερεὰν ἔχει τὴν φύσιν Ζμβ9. 655 b12. cf Ζγβ6. 743 b13. ε3. 782 a29. γεωδεστέρα σύστασις Ζμβ9. 655 b14. γεῶδες τὴν φύσιν Ζγγ2. 753 b5. ζῷα θερμότερα τὴν φύσιν ϗ ὑγρότερα ϗ μὴ γεώδη Ζγβ1. 732 b32.

γεωμετρεῖν οὐκ ἐπιστάμενος Ργ4. 1406 b30. οὐδεὶς οὕτω διδάσκει γεωμετρεῖν Ργ1. 1404 a12. γεωμετρικοὶ γίνονται οἱ χαίροντες τῷ γεωμετρεῖν Ηκ5. 1175 a32.

γεωμέτρης τβ3. 110 b6. θ11. 161 a34. Πγ11. 1282 a9. οὔτε γεωμέτρης οὔτ' ἀριθμητικός, ἀλλὰ τῶν φυσικῶν ἔνιοι Μγ3. 1005 a31. ὁ γ. ποίας λέγει γραμμάς Μβ2. 998 a1. ὁ γ. θεωρεῖ (τὸν ἄνθρωπον) ᾗ στερεόν Μμ3. 1078 a25. τῷ γεωμέτρῃ περὶ τῶν ἀρχῶν λόγον οὐχ ὑφεκτέον, οὐκέτι λόγος ἐστὶ πρὸς τὸν ἀνελόντα τὰς ἀρχάς Αγ12. 77 b6. Φα2. 185 a1. ὁ γ. ποδιαίαν εἶναι ὑποτίθεται τὴν μὴ ποδιαίαν Μν2. 1089 a22. Αα41. 49 b35. ὁ γ. οὐ ψευδῆ ὑποτίθεται Αγ10. 76 b39.

γεωμετρία, dist γεωδαισία Μβ2. 997 b27. ἡ γεωμετρία περὶ γραμμῆς φυσικῆς σκοπεῖ οὐχ ᾗ φυσική, dist ὀπτική Φβ2. 194 a10. γεωμετρίας ἀριθμητικὴ ἀκριβεστέρα Αγ27. 87 a34. ΜΑ2. 982 a28 Bz. πῶς ἐν γεωμετρίᾳ δυνατὰ ϗ ἀδύνατα λέγομεν Μθ1. 1046 a8. οἱ περὶ γεωμετρίαν τη3. 153 a10.

γεωμετρικός. τὸ ἑλέσθαι ὀρθῶς τῶν εἰδότων ἔργον ἐστίν, οἷον γεωμέτρην τῶν γεωμετρικῶν Πγ11. 1282 a9. γεωμετρικοὶ ϗ νέοι γίνονται, φρόνιμοι δ' οὔ Ηζ9. 1142 a12. γεωμετρικοὶ πῶς γίνονται Ηκ5. 1175 a32. γεωμετρικοῦ ἐστὶ τὸν διὰ τῶν τμημάτων τετραγωνισμὸν διαλῦσαι Φα2. 185 a16. ἀνὴρ γεωμετρικὸς ΜΑ2. 983 a20. cf Ργ4. 1406 b32. ὁ γεωμετρικός τε4. 132 a31, 33. — δόγμα γεωμετρικόν ΜΑ9. 992 a21. ἀρχαὶ γεωμετρικαί, ἐρώτημα γεωμετρικόν, ἀγεωμέτρητον Αγ12. 77 a40, b4, 16, 23. γεωμετρικοὶ οἱ λόγοι οἱ ἐκ τῶν γεωμετρικῶν ἀρχῶν Ζγβ8. 748 a10. ἐπιστήμη γεωμετρική Μκ3. 1061 b3. ἀναλογία γεωμετρική Ηε7. 1131 b13. — τὰ γεωμετρικὰ καθ' ὑποκειμένου ἐστίν, οὐχ ᾗ καθ' ὑποκειμένου Αγ13. 79 a9. — γεωμετρικῶς μεταβιβάζειν τθ11. 161 a35.

γεωμόροι, dist εὐπατρίδαι, δημιουργοί f 346. 1536 a31, 35.

γεωργεῖν τὴν γῆν, τὴν κοινήν, τὴν ἰδίαν, τὰ ἴδια Πβ5. 1263 a5. 8. 1268 a34, 38, 41. γεωργεῖν δύο οἰκίας Πβ8. 1268 b1. οἱ νομάδες ὥσπερ γεωργίαν ζῶσαν γεωργοῦσιν Πα8. 1256 a34. τὰ γεωργούμενα φυτά, opp τὰ ἠμελημένα ϗ ἄγρια πι45. 896 a10. — οἱ γεωργοῦντες, τὸ γεωργοῦν, dist οἱ τεχνῖται, οἱ προπολεμοῦντες sive τὸ μάχιμον, πότερον τοὺς αὐτοὺς δεῖ εἶναι τοὺς προπολεμοῦντας ϗ γεωργοῦντας Πβ8. 1268 a37. δ4. 1291 a30, b4. η10. 1329 b1. τοὺς γεωργήσοντας μάλιστα μέν, εἰ δεῖ κατ' εὐχήν, δούλους εἶναι Πη10. 1330 a25.

γεωργήσιμος. ἔνια φυτὰ οὐκ ἐθέλει γίνεσθαι ἐν γεωργησίμῳ πκ12. 924 a22.

γεωργία. ἡ γεωργία τί ποιεῖ πκ12. 924 a17. γεωργία ψιλή, πεφυτευμένη Πα11. 1258 b17, 1259 a1. γεωργεῖν γεωργίαν ζῶσαν Πα8. 1256 a34. ἔστιν ἐνίοις γεγραμμένα περὶ γεωργίας Πα11. 1259 a1. — ἔνιοι τῶν μὴ μεγάλας γεωργίας ἐργαζομένων Ζιζ37. 580 b18.

γεωργικὸς βίος Πα8. 1256 b1. γεωργικὸς δῆμος, γεωργικὸν πλῆθος, τὸ γεωργικόν, dist ἀγοραῖον, βάναυσον, θητικὸν Πδ3. 1289 b32. 6. 1292 b25. ζ1. 1317 a25. 4. 1319 a19. 7. 1321 a6. βέλτιστος δῆμος ὁ γεωργικός ἐστιν Πζ4. 1318 b9. cf δ6. 1292 b25. γεωργικώτατος θ100. 838 b23. τὰ ἄγρια φυτὰ οὐκ εἰσὶν ἐξ ἐπιμελείας γεωργικῆς φτα4. 819 b30. — ἡ γεωργικὴ φύσει ἐστίν Πα9. 1257 a4. οα2. 1343 a26. πότερον μέρος τι τῆς χρηματιστικῆς Πα8. 1256 a17.

γεωργός. λέγουσιν οἱ γεωργοί Ζιε30. 556 b15. οἱ γεωργοὶ πειρῶνται μίξαντες ἄρδειν τὴν γῆν Γβ8. 335 a14. οἱ γεωργοὶ τὰ ἐρινὰ πρὸς τὰς συκᾶς περιάπτουσιν Ζιε32. 557 b30. γεωργοὶ ϗ τεχνῖται ϗ πᾶν τὸ θητικὸν ἀναγκαῖον ὑπάρχειν ταῖς πόλεσιν Πη9. 1329 a35. cf δ4. 1291 b18, a19, 1290 b40. γ9. 1280 b20. γεωργοί, dist δημιουργοί f 347. 1536 a46. ἐὰν τὸ τῶν γεωργῶν ὑπερτείνῃ πλῆθος, ἡ πρώτη δημοκρατία Πδ12. 1296 b28. cf ζ4. 1319 a6. ἀναγκαῖον εἶναι τοὺς γεωργοὺς δούλους ἢ βαρβάρους ἢ περιοίκους Πη9. 1329 a26. ὅπερ γεωργὸς πρὸς σκυτοτόμον Ηε8. 1133 a32. γίγνεται κοινωνία ἐξ ἰατροῦ ϗ γεωργοῦ Ηι8. 1133 a17. cf ηεη10. 1243 b31. — οἱ γεωργοὶ in civitate Platonica Πβ4. 1262 a40, b26. 5. 1264 a15, 27, 33, b15. δ4. 1291 a13, in civitate Hippodami Πβ8. 1267 b32, 1268 a16, 29 sqq.

γῆ. 1. γῆ στοιχεῖον. οὐθεὶς τῶν ἓν λεγόντων ἠξίωσε γῆν εἶναι στοιχεῖον ΜΑ8. 989 a5, 9. ἡ γῆ ψυχρὸν ϗ ξηρόν Γβ3. 330 b5. ἡ γῆ ξηροῦ μᾶλλον ἢ ψυχροῦ Γβ3. 331 a4. μβ8. 365 b24. δ4. 382 a3. ἡ ἐκ τῆς γῆς ξηρὰ ἀναθυμίασις μβ4. 361 a31. α3. 340 b26. γῆς ὅσα εἴδη ϗ μέρη ϗ πάθη τῶν μερῶν μα1. 338 b25. δ10. 388 a25 sqq. γῆ ἀέρι ἐναντίον ἐστίν Γβ8. 335 a5. ἡ γῆ μάλιστα στοιχεῖον, μόνον ἀδιάλυτος εἰς ἄλλο σῶμα Ογ7. 306 a20. ἡ γῆ κάτω φέρεται Φδ8. 214 b14. Οδ2. 308 b14. 3. 310 b16. α8. 277 a28, b4. β3. 286 a21. μα2. 339 a17. τε2. 130 b1. 4. 132 b32. 5. 135 b3. τὸ βαρύτατον ϗ ψυχρότατον γῆ ϗ ὕδωρ μα3. 340 b21. ἡ γῆ ἄνευ τοῦ ὑγροῦ οὐ δύναται συμμένειν Γβ8. 335 a1. ἐν γῇ ὕδωρ ὑπάρχει Ζγγ11. 762 a19. μικτὰ (κοινὰ) ὕδατος ϗ γῆς· ὅσα ὕδατος πλεῖον ἔχει ἢ γῆς μδ7. 384 a3, 383 b18. 6. 383 a13. οἱ ποταμοὶ τὰς χρόας ἴσχουσι δι' οἵας ἂν τύχωσι ῥέοντες γῆς· δι' ἧς διηθοῦνται γῆς μβ2. 356 a14. 3. 359 b7. τήκεται ὁ πηλὸς ϗ ἡ γῆ μδ6. 383 b9. ὅσα γῆς μόνον, πήγνυσι τὸ πῦρ Ζμβ2. 649 a31. ὅσα γῆς πλεῖον ἔχει, παχύνεται ἑψόμενα Ζγβ2. 735 b1. τὸ ὑγρὸν εὐπλαστοτέραν ἔχει τὴν φύσιν τῆς γῆς, ζωτικώτερον τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ ϗ γῆς ὕδωρ Ζγγ11. 761 a34, 28. ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ

πολὺ πῦρ, ἡ ἐν τῇ γῇ θερμότης μβ4. 360 a6, 16. τὰ ᾠὰ συμπέττονται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θερμότητος Ζγγ2. 752 b33, cf 753 a19. — ἐκ γῆς πλείονος γέγονε τὸ τῶν φυτῶν γένος αν13. 477 a28. χρῆται τῇ ὑστέρᾳ, ὥσπερ γῇ φυτόν, τοῦ λαμβάνειν τροφήν Ζγβ4. 740 a26. ἔχει ὡς πίειρα γῆ φυτοῖς ἱκανὴν ϗ δαψιλῆ τροφήν Ζγδ6. 774 b26. ζῆν ἀπὸ τῆς γῆς ϗ τῶν ἡμέρων καρπῶν Πα8. 1256 a39. 11. 1258 b29. τοὺς λύκους ἐσθίειν τινὰ γῆν Ζιθ5. 594 a27. γῆς τρυίξεις, ἡδονὴ νοσηματώδης Ηη6. 1148 b26. ὅσα γίνεται μὴ ἐκ ζῴων συνδυαζομένων, ἀλλ' ἐκ γῆς σηπομένης ϗ περιττωμάτων Ζγα1. 715 a25. τὰ καλούμενα γῆς ἔντερα v s v ἔντερα. ὁ Ἀναξαγόρας ἔφη ὅτι ἡ γῆ μήτηρ μέν ἐστι τῶν φυτῶν, ὁ δὲ ἥλιος πατήρ φτα2. 817 a27. τὴν τῆς γῆς φύσιν ὡς θῆλυ ϗ μητέρα νομίζουσιν Ζγα2. 716 a15. — ἡ γῆ ἐστὶ φύσει λευκή χ1. 791 a4. — κατὰ γῆν ϗ κατὰ θάλατταν Πη6. 1327 a22. — τὸ διδόναι ὕδωρ ϗ γῆν δουλεύειν ἐστίν Ρβ23. 1399 b11. — 2. γῆ, terrae globus. ὅπου μία βῶλος, ϗ ἡ σύμπασα γῆ φέρεται Οα7. 276 a3. 3. 270 a5. β14. 297 b8. τὴν γῆν φασὶν (Pythag) ἓν τῶν ἄστρων εἶναι, κύκλῳ φερομένην περὶ τὸ μέσον νύκτα τε ϗ ἡμέραν ποιεῖν Οβ13. 293 a22, 31. 14. 296 a5. τὴν γῆν κάτω ἐπ' ἄπειρον ἐρριζῶσθαι Οβ13. 294 a22. ἡ γῆ ποῦ τυγχάνει κειμένη, πότερον ἠρεμεῖ ἢ κινεῖται, περὶ σχήματος αὐτῆς Οβ13. 14. ἡ γῆ ἠρεμεῖ Οβ8. 289 b5. 12. 292 b20. 14. 296 b22. Φδ8. 214 b32. ταὐτὸ μέσον τῆς γῆς ϗ τοῦ παντός, ἡ γῆ κέντρον Οβ14. 296 b15, 22. δ4. 312 a1. πιε4. 911 a5. ἐν τῷ περιέχοντι κόσμῳ τῆς γῆς· τὸ μεταξὺ τῆς γῆς ϗ τῶν ἐσχάτων ἄστρων μα3. 339 b4, 31. μηθενὶ τῶν ἄστρων τὴν γῆν ἀντιφράττειν μα8. 345 b9. τῆς γῆς τὸ σχῆμα σφαιροειδές Οβ14. 297 a8 sqq. μα3. 340 b35. β5. 362 a35. πιε4. 911 a9. ἡ γῆ πόση τὸ μέγεθος ϗ τὸν ὄγκον Οβ14. 297 b32 sqq. μα3. 339 b6 Ideler, 340 a7. 8. 345 b3. 13. 349 b18. 14. 352 a27. — τὰ κάτω τῆς γῆς μα12. 348 b4. ψόφοι ὑπὸ τὴν γῆν γινόμενοι, μυκᾶν τὴν γῆν μβ8. 368 a14, 25. ϗ τῆς γῆς τὰ ἐντὸς ἀκμὴν ἔχει ϗ γῆρας μα14. 351 a27. οὐκ ἀεὶ ταὐτὰ χερσεύεται τῆς γῆς μα14. 353 a25. — αἱ τῆς γῆς περίοδοι μα13. 350 a16. Ρα4. 1360 a34. — 3. γῆ i q χώρα, ager sim γῆ ἑτέρα, ἄδηλος ἡμῖν Ζιζ5. 563 a8. γῆ ἑτέρα μετέωρος (?) Ζι11. 615 a11. γῆ, syn γήπεδον Πβ5. 1263 a5, 3, 8. ὁ νόμος κωλύει κτᾶσθαι γῆν ὁπόσην ἂν βούληταί τις Πβ7. 1266 b18. ἰσάζειν περὶ τὴν τῆς γῆς κτῆσιν Πβ7. 1267 b10. — plur γαῖ κυματωδέστεραι, ὥσπερ ἠδαφισμέναι πκγ29. 934 b9.

γηγενεῖς Πβ8. 1269 a5, 7. εἴπερ ἐγίγνοντό ποτε γηγενεῖς Ζγγ11. 762 b29.

Γηγενεῖς (ex incerto poeta tragico, Nauck fr adesp 59) πο16. 1454 b22.

γήδιον. γηδίου κτῆσις ΠΖ5. 1320 a39.

γήινος. τὸ ξύλον οὐ γῆ, ἀλλὰ γήινον Μθ7. 1049 a20, 22. cf ν5. 1092 b20.

γηθεῖν. γηθῆσαι (Hom A 255) Ρα6. 1362 b35. ᾄδει πᾶς γεγηθώς πιθ40. 921 a37.

γήπεδον, τὰ γήπεδα, dist οἱ καρποί Πβ5. 1263 a3, 8 (syn γῆ a5).

γηρᾶν. πάσχομεν τὸ γηρᾶν ἢ ἀποθνήσκειν Ηε10. 1135 b2.

γήρανσις Φγ1. 201 a19. Μκ9. 1065 b20.

γῆρας. 1. senectus. τὸ γῆρας ἐστὶ κατὰ τοὔνομα γεηρὸν διὰ τὸ ἀπολείπειν τὸ θερμὸν ϗ μετ' αὐτοῦ τὸ ὑγρόν Ζγε3. 783 b7. ἡ νόσος γῆρας ἐπίκτητον, τὸ γῆρας νόσος φυσική Ζγε4. 784 b33. γῆρας, coni πάθος, ἀρρωστίαι, νόσοι αν16. 478 b21. Ζγα18. 725 b20. πκ12. 924 a14. χ6. 789 a32. γῆρας, opp ἀκμή μα14. 351 a28. Ζμβ2. 648 b6. τὸ γῆρας, coni τὸ τεθνηκός μκ5. 466 a19. γῆρας ϗ τελευτή Ζγβ6. 745 a32. γῆρας ϗ φθίσις Οβ6. 288 b16. — a. γῆρας γῆς. τῆς γῆς τὰ ἐντὸς ἀκμὴν ἔχει ϗ γῆρας ϗ τοῦτο γίγνεται κατὰ μέρος διὰ ψύξιν ϗ θερμότητα μα14. 351 a28 (Brandis 1167). — b. γῆρας φυτῶν ϗ ζῴων. τὰ σώματα τὰ τῶν φυτῶν ϗ ζῴων ἀκμὴν ἔχει ϗ γῆρας ϗ ἅμα πᾶν ἀκμάζειν ϗ φθίνειν ἀναγκαῖον μα14. 351 a27. insecta φθείρονται ἐρρικνωμένων τῶν μορίων, ὥσπερ γήρᾳ τὰ μείζω τῶν ζῴων Ζιε20. 553 a13. γῆρας σφηκῶν ἀγρίων οὐθείς πω ὦπται ἑωρακώς Ζι40. 628 a28. τὰ μὲν θερμά τε ϗ ψυχρά, τὰ δὲ ξηρά τε ϗ ὑγρὰ αἴτια σχεδὸν ἀκμῆς ϗ γήρως Ζμβ2. 648 b6. Ζγε3. 783 b7. ἡ κατὰ φύσιν φθορὰ οἷον γῆρας ϗ αὔανσις μδ1. 379 a5. τοῖς φυτοῖς αὔανσις, τοῖς ζῴοις γῆρας, πᾶσιν ἡ φθορὰ διὰ θερμοῦ τινὸς ἔκλειψιν αν17. 478 b28 (cf Galen I 581 ed Lips). γῆράς ἐστιν ἡ τοῦ πρώτου καταψυκτικοῦ μορίου φθίσις αν18. 479 a31. τὸ γῆρας κατάψυξίς τις πλ1. 955 a18, ψυχρὸν ϗ ξηρόν Ζγε4. 784 a34. μκ5. 466 a19. cf πγ26. 875 a15 (Bz Ar St IV 409). τὸ γῆρας σηπεδών τις πιδ7. 909 b3. τὸ σηπόμενόν ἐστι γῆρας ϗ σαπρότης πλη9. 967 b15. ἐν τῷ γήρᾳ τὸ θερμὸν μαραίνεται τῆς τροφῆς ὑπολειπούσης πγ26. 875 a13. τὸ γῆρας μαραίνει τὸ θερμόν πλ1. 955 a10. ἐν τῷ γήρᾳ οὐ πέττει τὸ ἱκανὸν ἡ φύσις Ζγα18. 725 a21. οὐκ ἐνυπάρχει σπέρμα Ζγα18. 725 b20. ἐν τῷ γήρᾳ ϗ ταῖς νόσοις οὐκ ὀξὺ βλέπουσι Ζγε1. 780 a36. ἡ φύσις εἰς τὸ γῆρας ϗ τὴν τελευτὴν συνάγει τὴν ὑπόλειψιν τῶν ὀδόντων Ζγβ6. 745 a32. — οἱ ποιηταὶ τὰς πολιὰς καλοῦσι γήρως εὐρῶτα ϗ πάχνην Ζγε4. 784 b20. — ἔστιν ὥσπερ ϗ σώματος ϗ διανοίας γῆρας Πβ9. 1271 a1. ἡ ἐν τῷ γήρᾳ ἀμαύρωσις ποία ψα4. 408 b20. τὸ γῆρας ποίων ἠθῶν ἐστίν Ρβ13. τὸ γ. δύσελπι πλ1. 955 a4. ἐν τῷ γήρᾳ οα3. 1343 b23. ἐπὶ γήρως Ηα10. 1100 a7. μέχρι γήρως Ηα11. 1100 a23. τὸ Ἡσιόδειον γῆρας f 524. 1563 b35. ἡ ἑσπέρα γῆρας ἡμέρας; τὸ γῆρας ἑσπέρα βίου πο21. 1457 b23, 24.

2. senectus serpentum. ἔστι τοῦτο τὸ ἔσχατον δέρμα ϗ τὸ περὶ τὰς γενέσεις κέλυφος Ζιθ17. 600 b15. οἱ ὄφεις ἐκδύνουσι τὸ καλούμενον γῆρας Ζιε17. 549 b26. enumerantur animalia, quae ἐκδύνουσιν Ζιθ17. 600 b20-601 a21. f 331. 1533 b30. πᾶν ἀποδύεται (ἀπολύεται S Pic) τὸ γῆρας Ζιθ 17. 600 b31.

γηράσκειν. γηράσκει πάντα ὑπὸ τοῦ χρόνου Φδ12. 221 a31. τὰ ἀσθενῆ γηράσκει θᾶττον Ζγε5. 785 a21 sqq. ξηραίνεται ϗ γηράσκει πάλιν μα14. 351 a34. μκ5. 466 a2. τὰ τῶν γεγηρακότων ἔκγονα ἀσθενῆ Πγ16. 1335 b31. τῶν σωμάτων γηρασκόντων ϗ φθινόντων τρίχες αὐξάνονται Ζγβ6. 745 a12. οἱ γηράσκοντες μελάντεροι γίνονται πλη9. 967 b13.

Γηρυόνειος (ex antiquo epigrammate) θ133. 843 b28.

Γηρυόνης tragoedia (fort Nicomachi, Nauck fr tr p 591). πιθ48. 922 b13.

γίγας. Ἡρακλέους πρὸς γίγαντας μάχη θ97. 838 a29. Ἀστὴρ ὁ γίγας f 594. 1574 b28.

γιγγλυμός. τὸ κινοῦν ὀργανικῶς, ὅπου ἀρχὴ ϗ τελευτὴ τὸ αὐτό, οἷον γιγγλυμός ψγ10. 433 b22 Trdlbg.

γιγγλυμώδης. τὴν μήκωνα ἔχει τὰ δίθυρα ἐν τῷ γιγγλυμώδει Ζιδ4. 529 a32. syn πρὸς τῇ συναφῇ (in commissura) Ζμδ5. 680 a24.

γίγνεσθαι, γίνεσθαι. cf γένεσις. 1. (notio.) γίγνεσθαι, dist εἶναι, opp φθείρεσθαι τε7. 137 a21. μβ9. 369 b35. Φθ8. 262 a28. ηεβ1. 1220 a32 al. εἰ ὃ ἂν ᾖ πρότερον μὴ ὄν, ἀνάγκη γίγνεσθαι ὂν ϗ ὅτε γίγνεται μή ἐστιν, οὐχ οἷόν τε εἰς ἀτόμους χρόνους διαιρεῖσθαι τὸν χρόνον Φθ8. 263 b26. —

ἀνάγκη τὸ γιγνόμενον ϗ ἔκ τινος γίνεσθαι ϗ ὑπό τινος ϗ τί Ζγβ1. 733 b25. Μζ7. 1032 a13. 8. 1033 a24. τὸ γιγνόμενον γίγνεται ἔκ τινός τι ϗ ὑπό τινος, ϗ τȣ̃το τῷ εἴδει τὸ αὐτὸ Μθ8. 1049 b28. πολλαχῶς γίγνεται ἄλλο ἐξ ἄλλȣ Ζγα18. 724 a21. τρόπον τινὰ πάντα γίγνεται ἐξ ὁμωνύμȣ Μζ9. 1034 a22. γίγνεται πᾶν ἐκ τȣ̃ δυνάμει ὄντος τȣ̃το ὃ γίγνεται Μν2. 1088 b17 (sed ἔστι γὰρ ἐξ ἐντελεχείᾳ ὄντος πάντα τὰ γιγνόμενα ψγ7. 431 a3). δεήσει διαιρετὸν εἶναι ἀεὶ τὸ γιγνόμενον, ϗ εἶναι τὸ μὲν τόδε τὸ δὲ τόδε, λέγω δ' ὅτι τὸ μὲν ὕλην τὸ δ' εἶδος Μζ8. 1033 b12. Φα7. 190 b11. cf Αδ12. 95 b8. γίγνεται πᾶν ἔκ τε τȣ̃ ὑποκειμένȣ ϗ τῆς μορφῆς Φα7. 190 b20. ἅπαντα τὰ γιγνόμενα ἔχει ὕλην Μζ7. 1032 a20. Φα7. 190 a9, 15, 34, b5. (γίνεσθαι. dist ἐνυπάρχον πρότερον ὕστερον ἐκκρίνεσθαι μβ 9. 369 b33.) γίγνεται ἐκ τῆς στερήσεως ϗ τȣ̃ ὑποκειμένȣ ὃ λέγομεν τὴν ὕλην Μζ7. 1033 a8. γίγνεσθαι ἐξ ὑποκειμένȣ, ἐξ ἀντικειμένȣ Φα7. 190 a9-b13. Οα3. 270 a14. γίγνεται πάντα ἐξ ἐναντίων ἢ εἰς ἐναντία Φα5. ἀδύνατον γενέσθαι, εἰ μηθὲν προϋπάρχοι Μζ7. 1032 b31. τὸ μηθὲν ἐκ μὴ ὄντος γίγνεσθαι κοινὸν δόγμα τῶν περὶ φύσεως Φα4. 187 a28, 34. Μκ6. 1062 b25. β4. 999 b6. Γα3. 317 b31. πῶς λέγομεν γίγνεσθαί τι ἐκ μὴ ὄντος Φα8. 191 b13, 25. πᾶν τὸ γινόμενον ἔν τινι γίνεται Ογ6. 305 a17. — ἅπαντα τὰ γινόμενα ϗ φθειρόμενα φαίνεται Οα10. 279 b21. εἰσί τινες, οἵ φασιν ȣ̓θὲν ἀγένητον εἶναι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ πάντα γίγνεσθαι Ογ1. 298 b27. τὸ γεγονὸς ȣ̓κ ἐνδέχεται μὴ γενέσθαι Ηζ2. 1139 b8. ἀδύνατον γίνεσθαι ὃ μὴ ἐνδέχεται γενέσθαι Οα7. 274 b14. γίνεται ȣ̓δὲν ἄνευ τȣ̃ κινεῖσθαί πως αὐτὸ ϗ πράττειν Φδ13. 222 b23. τȣ̃ γιγνομένȣ γεγενῆσθαί τι Μθ8. 1049 b35. τὸ γεγονὸς ἀνάγκη γίνεσθαι πρότερον ϗ τὸ γινόμενον γεγονέναι Φζ6. 237 b9, 15. φαίνεται τὸ γινόμενον ἀτελὲς ϗ ἐπὶ τέλος ἰὸν Φθ7. 261 a13. cf γ4. 203 b8. τὸ ἐφθαρμένον ϗ τὸ γεγονὸς ἐν ἀτόμῳ τὸ μὲν ἔφθαρται τὸ δὲ γέγονεν Φζ5. 236 a6. — 2. (γίγνεσθαι ἁπλῶς, γίγνεσθαί τι.) γίγνεταί τί τι, γίγνεται ἔκ τινός τι, πῶς λέγεται Φα7. 189 b32-190 a31. διὰ τί τὰ μὲν ἁπλῶς γίνεσθαι λέγεται ϗ φθείρεσθαι τὰ δ' ȣ̓χ ἁπλῶς Γα3. 318 a27-319 b5. Μη1. 1042 b7. ἁπλῶς γίγνεσθαι τῶν ȣ̓σιῶν μόνον· ὅσα μὴ ȣ̓σίαν σημαίνει, ȣ̓ λέγεται ἁπλῶς ἀλλὰ τὶ γίνεσθαι Φα7. 190 a32. Γα3. 319 a13. ΜΑ3. 983 b14. ὅσοι πάντα ἐξ ἑνὸς γεννῶσιν, τȣ́τοις ἀνάγκη τὴν γένεσιν ἀλλοίωσιν φάναι ϗ τὸ κυρίως γιγνόμενον ἀλλοιȣ̃σθαι Γα1. 314 a10. — 3. (τȣ̃ γίγνεσθαι genera.) τῶν γινομένων τὰ μὲν ἕνεκά τȣ γίγνεται, τὰ δ' ȣ̓ Φβ5. 196 b17. τῶν γιγνομένων τὰ μὲν φύσει γίγνεται, τὰ δὲ τέχνῃ, τὰ δὲ ἀπὸ ταὐτομάτȣ Μζ7. 1032 a12. τὰ γινόμενα φύσει πάντα γίγνεται ἢ ἀεὶ ὡδὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ δὲ παρὰ τὸ ἀεὶ ϗ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ ταὐτομάτȣ ϗ ἀπὸ τύχης Γβ6. 333 b5. τὰ φυόμενα ϗ γιγνόμενα κατὰ φύσιν μβ3. 358 a17. γίγνεσθαι, dist τρέφεσθαι μβ2. 355 a10. ὅταν πεφθῇ, τετελείωταί τε ϗ γέγονεν μδ2. 379 b21. — ἔνια ταὐτὰ ϗ ἐκ σπέρματος γίγνεται ϗ ἄνευ σπέρματος Μζ7. 1032 a31. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐξ ἀλλήλων γίνεται, τὰ δ' ἔκ τινων συγκρινομένων ὁμοίως τῆς ἐξ ἀρχῆς γενέσεως αὐτοῖς ὑπαρξάσης πι13. 892 a23. 65. 898 b4. δ13. 878 a3. cf αὐτόματος d. — μὴ γενέσθαι πάντων ἄριστον ἐστι τοῖς ἀνθρώποις f 40. 1481 a44, b12. — 4. (dicendi usus.) γίνονται ἐκ τȣ̃ δήμȣ πάντες οἱ ἔφοροι sim Πβ9. 1270 b8. δ15. 1299 a11. ε4. 1304 a16. ὅταν ἐπὶ τῶν πράξεων γένη ρ39. 1446 a4. — ἀπὸ πάντων τῶν γινομένων καρπῶν τέτακται μέρος Πβ10. 1272 a17. τὰ γενόμενα, τὰ γιγνόμενα (i e τὰ τέκνα) Πη16. 1335 b18. 17. 1336 a16. — τὸ γεγονός, opp τὸ μέλλον Ργ17. 1418 a22. εἰ γέγονεν ἢ μὴ γέγονε, πόθεν σκεπτέον Ρβ19. 1392 b14-33. ἐκ τῶν γινομένων καταμαθεῖν. opp τῷ λόγῳ θεωρῆσαι sim (cf λόγος, ἔργον) Πα5. 1254 a21. 9. 1257 b33. Πη14. 1334 a5. Zell ad Eth Nic p 405. — γίγνεσθαι periphrastice usurpatum, γίνεται ἀνῃρημένος sim τη5. 154 b11, 23, 155 a9. — γίγνεσθαι et γίνεσθαι in ed Bk promiscue exhibetur, veluti γίγνεται Πδ11. 1296 a27. ε3. 1303 a27. 4. 1303 b28. 6. 1305 b3, 24, 1306 a19, 23 al, γίνεται Πδ11. 1296 a17. ε3. 1302 b9, 13. 7. 1306 b37, γίνεσθαι Πδ11. 1296 a27. 15. 1299 a11. 16. 1300 b34. ε3. 1302 b17. 5. 1305 a33, 39, 40 al. — **γενητός.** γενητὸν ποσαχῶς λέγεται Οα11. 280 b15-20. 12. 281 b28. τȣ̃ γενητȣ̃ ϗ φθαρτȣ̃ ἐντελέχεια γένεσις ϗ φθορά Φγ1. 201 a15. φθείρεταί ποτε τὸ φθαρτόν, ϗ εἰ γενητόν, γέγονεν Οα12. 283 a28. εἰ γενητὸν ἢ φθαρτὸν ȣ̓κ ἀΐδιον· τὸ γενητὸν ϗ τὸ φθαρτὸν ἀκολȣθȣ̃σιν ἀλλήλοις· τὰ φθαρτὰ ϗ γενητὰ ϗ ἀλλοιωτὰ πάντα Οα12. 282 a23, b9, 283 b20. — ἡ **γειναμένη**, v h v.

γίννος. (de accentu Lob Path I 92.) γιννός ἐστιν ἡμίονος ἀνάπηρος Ζγβ7. 748 b34. οἱ καλȣ́μενοι γίννοι (v l γῖννοι) γίνονται ἐξ ἵππȣ, ὅταν νοσήσῃ ⟨τὸ συλληφθὲν Pic⟩ ἐν τῇ κυήσει Ζιζ24. 577 b25, sed ϗ γὰρ ἐκ τȣ̃ ἵππȣ ϗ τȣ̃ ὄνȣ γίνονται γῖννοι (v l γίννοι), ὅταν νοσήσῃ τὸ κύημα ἐν τῇ ὑστέρᾳ Ζγβ7. 748 b35 et ἤδη ἐγένετο γίννος (v l γῖννος) ὅταν ὁ ὀρεὺς ἀναβῇ ἐφ' ἵππον θήλειαν Ζιζ24. 577 b21. ἔστιν ὁ γῖννος (v l γίννος) ὥσπερ τὰ μετάχοιρα Ζγβ7. 749 a1, 5. ὁ γίννος (v l γιννός) λόφȣρόν ἐστιν Ζια6. 491 a2. ἴσχει ὁ γίννος (v l γῖνος, γῖννος) τὸ αἰδοῖον μέγα Ζιζ24. 577 b28. cf ΑΖγ25. Su 76. ΑΖι I 68, 19.

γινώσκειν. γνωσθέντα (deprehensum) ζημιȣ̃σιν οἱ νόμοι ρ16. 1431 b30. 37. 1443 b3. — ἕλοιτ' ἂν ὁ φίλος μᾶλλον, εἰ μὴ ἐνδέχοιτ' ἄμφω, γινώσκειν ἢ γινώσκεσθαι ηεη4. 1239 a36, 38, b2. γνῶθι σαυτόν Ρβ21. 1395 a20. τὸ γνῶναι αὑτὸν χαλεπώτατον ημβ15. 1213 a14. τίνος ἐστὶ τὸ πρόσταγμα τὸ γνῶθι σαυτόν f 5. 1475 a9, 19. cf 4. 1475 a3. — γινώσκεσθαι τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ψα2. 404 b17, 405 a27, b15. 5. 409 b26, 410 a24, 29. τὸ μόριον ᾧ γιγνώσκει τε ἡ ψυχὴ ϗ φρονεῖ ψγ4. 429 a10 Trdlbg. cum vv εἰδέναι, ἐπίστασθαι ita coniungitur γινώσκειν, ut proprie γινώσκειν actionem cognoscendi, εἰδέναι effectum scientiae significet, nec tamen id discrimen ubivis servetur, (cf γνωρίζειν). εἰδέναι τότ' οἰόμεθα ἕκαστον, ὅταν τί ἐστι γνῶμεν Μζ1. 1028 a37, b2. 6. 1031 b6 (cf τὸ ἐπίστασθαι ἕκαστόν ἐστι τὸ τί ἦν εἶναι ἐπίστασθαι 1031 b20). α2. 994 b22, 21, 29. τότε οἰόμεθα γινώσκειν ἕκαστον, ὅταν τὰ αἴτια γνωρίσωμεν Φα1. 184 a12. γινώσκειν τὴν αἰτίαν Αγ2. 71 b11. γινώσκειν τι κατά τι Αγ9. 76 a5. γνῶναι τὸ τί ἐστι ψα1. 402 b17. θεωρῆσαι ϗ γνῶναι ψα1. 402 a7. τὸ γνῶναι τὰ δίκαια ȣ̓θὲν οἴονται σοφὸν εἶναι Ηε13. 1137 a10. ἐμμένειν τοῖς γνωσθεῖσιν Ηγ1. 1110 a31. — γινώσκειν περὶ τῶν ἀποδεικτικῶν ἀρχῶν Μβ2. 997 a2. — ἄλογον ὑμᾶς ȣ̓́τως ἐναντίως γνῶναι (in contraria sententia esse) περὶ τȣ́των ρ19. 1433 a6. — **γνωστός.** εἰ ϗ ἔστι γνωστόν, ἀλλ' ȣ̓ δηλωτόν ξ5. 979 a13. γνωστὸν δι' αὑτȣ̃, μὴ δι' αὑτȣ̃ Αβ16. 64 b37, 65 a9. γνωστὸν αὐτῷ, ὅλως, syn γνώριμον Μζ4. 1029 b10, 7, 8. ἀρχὴ τȣ̃ γνωστȣ̃ περὶ ἕκαστον τὸ ἓν Μδ6. 1016 b20. εἴδει ἀδιαίρετον τὸ τῷ γνωστῷ ϗ τῇ ἐπιστήμῃ Μι1. 1052 a32.

γλάνις. βράγχια ἔχει τέτταρα μὲν δίστοιχα δὲ πλὴν τȣ̃ ἐσχάτȣ Ζιβ13. 505 a17. ὁ κορδύλος ἔχει ὅμοιον γλάνει (v l γλανὶ, γλανεῖ) τὸ ȣ̓ραῖον Ζια5. 490 a4. τὴν χολὴν πρὸς τῷ ἥπατι γλάνις Ζιβ15. 506 b8. ἡ αὔξησις τῶν γλανίων (v l τȣ̃ γλα-

νίος, γλανέων) Ζιζ14. 568 b15 sq. ὁ θῆλυς τȣ̃ ἄρρενος ἀμείνων, κύων φαῦλός ἐστιν Ζιθ30. 608 a4, 3. συνεχὲς ἀφίησι τὸ κύημα. τὸ τȣ̃ γλάνιος (v l γλάνεως) ᾠὸν γίνεται ὅσον ὄροβος Ζιζ14. 568 a22, b22. partus et coitus τῶν γλανίων (v l γλανιῶν, γλανέων) Ζιζ14. 568 a25-b14. ȣ̓δ' ᾠοφυλακεῖ τῶν ἄλλων ἔξω γλάνιος (v l γλανίος, γλανίως, γλάνιδος) ȣ̓θείς Ζιζ14. 569 a3. τῶν ποταμίων γλάνις (v l γλανὶς, γλανῆς) prolis curam gerit multam Ζι37. 621 a21-b2. — γλάνις (v l γλανίς) ὑπὸ κύνα μάλιστα διὰ τὸ μετέωρος νεῖν ἀστροβλής τε γίνεται ϗ ὑπὸ βροντῆς νεανικῆς καρȣ̃ται Ζιθ20. 602 b22. (cf Cuv XIV 339, 348) — οἱ γλάνεις ἐν βραχέσι ὑπὸ δράκοντος τυπτόμενοι ἀπόλλυνται πολλοί Ζιθ20. 602 b24. (Silurus glanis *L* AZι I 126, 9.)

γλάνος Ζιθ5. 594 a31 i q ὕαινα. (Hyaena striata AZι I 75, 44 cf Rose de Ar libr 148.)

γλαυκός. τὸ καλȣ́μενον μέλαν τȣ̃ ὀφθαλμȣ̃ διαφέρει, τοῖς μὲν γὰρ σφόδρα γλαυκόν, τοῖς δὲ χαροπόν, ἐνίοις δὲ αἰγωπόν· ἵπποι ἔνιοι γλαυκοί Ζια10. 492 a3-6. cf πι11. 892 a2. ὄμμα γλαυκόν Ζιβ1. 501 a30. τρία χρώματα τοῖς ὄμμασι, μέλαν ϗ αἰγωπὸν ϗ γλαυκόν πι11. 892 a3. εἰς οἱ ὀφθαλμοὶ γλαυκοὶ ἢ λευκοί φ6. 812 b4. γλαυκὰ τὰ ὄμματα, τȣ̃ γὰρ λευκȣ̃ ἐγγὺς τȣ̃το τὸ χρῶμα πδ14. 910 a23. διὰ τίν' αἰτίαν τὰ μὲν γλαυκὰ τὰ δὲ χαροπὰ τὰ δὲ μελανόμματ' ἐστίν Ζγε1. 779 b13, a32, 35. γλαυκότερα τὰ ὄμματα τῶν παιδίων Ζγε1. 779 a26, b10. γλαυκὰ ὄμματα τὰ ὀλίγον ὑγρὸν ἔχοντα Ζγε1. 779 b30. τὰ γλαυκὰ ὄμματα ȣ̓κ ὀξυωπὰ τῆς ἡμέρας, τὰ δὲ μελανόμματα τῆς νυκτός Ζγε1. 779 b35. — ἀποτελȣ̃νται τὰ φύλλα γλαυκά φτβ9. 828 b2.

γλαῦκος. πελάγιος Ζιθ13. 598 a13, ἀποφυάδας ἔχει ὀλίγας Ζιβ17. 508 b20, τȣ̃ θέρȣς φωλεῖ περὶ ἑξήκονθ' ἡμέρας Ζιθ15. 599 b32, et ferentis et non ferentis caro praestans Ζιθ29. 607 b27. (fort Gobius Jozzo *L*, vel Sciaena aquila Cuv V 20. AZι I 126, 10.)

Γλαῦκος (Hom Z 236) Ηε11. 1136 b10. ἐπίγραμμα ἐπὶ Γλαύκȣ, τȣ̃ Λυδίȣ f 597. 1577 b35. — Γλαῦκος, ὁ θαλάττιος δαίμων f 448. 1551 b28.

γλαυκότης ὀμμάτων ϗ μελανία Ζγε1. 778 a18. πι11. 892 a5. ἀσθένειά τις ἡ γλαυκότης Ζγε1. 779 b12, 780 b7.

γλαυκώδης. οἱ γλαυκώδεις τῶν ὀρνίθων ϗ τῷ ἄνω βλεφάρῳ σκαρδαμύττȣσιν Ζιβ12. 504 a26. (Strigidae.)

γλαύκωμα. τὸ γλαύκωμα ξηρότης τίς ἐστι τῶν ὀμμάτων, γίνεται μᾶλλον τοῖς γλαυκοῖς Ζγε1. 780 a17, 15.

Γλαύκων πο25. 1461 b1. cf Susemihl ad h l, Vhl Poet IV 377. — Γλαύκων ὁ Τήιος ἐπραγματεύθη περὶ τὴν ὑπόκρισιν Ργ1. 1403 b26 Spgl.

γλαύξ. 1. Strigidae. νυκτερόβιον Ζια1. 488 a26. ἔχει τὸν σπλῆνα μικρόν Ζιβ15. 506 a17, μικρὸν εὐρύτερον τὸ κάτω τȣ̃ στομάχȣ Ζιβ17. 509 a3. τῆς ἡμέρας ἀδυνατεῖ βλέπειν, ȣ̓ κατὰ πᾶσαν τὴν νύκτα θηρεύει Ζι34. 619 b18. πολέμια γλαὺξ κορώνη ὄρχιλος Ζι1. 609 a8. ᾄσασα εὐδίαν μαντεύεται ϗ ἡμέραν φαιδράν f 241. 1522 a44. τὰ ἄλλα ὀρνίθια τὴν γλαῦκα περιπέταται, ὃ καλεῖται θαυμάζειν, ϗ προσπετόμενα τίλλȣσιν Ζι1. 609 a14. οἱ ὀρνιθοθῆραι θηρεύȣσι τῇ γλαυκὶ παντοδαπὰ ὀρνίθια Ζι1. 609 a14, 16. — 2. Surnia noctua Retz. cf Lnd 34, E44, AZι I 89, 25. νυκτερινόν, γαμψώνυχον Ζιθ3. 592 b9. γλαῦκες Ζι34. 619 b18. ἔστιν ὁ βρύας τὴν ἰδέαν ὅμοιος γλαυκί Ζιθ3. 592 b10. ἔχει ἀποφυάδας ὀλίγας Ζιβ17. 509 a22. ὁ ὠτὸς ὅμοιος ταῖς γλαυξὶ ϗ ἀντορχȣ́μενος ἁλίσκεται καθάπερ ἡ γλαὺξ Ζιθ12. 597 b22, 25. f 276. 1527 b30. — φωλεῖ ὀλίγας ἡμέρας ἡ γλαὺξ Ζιθ16. 600 a27. — τὰ λοιπά Ζι34. 619 b18 sunt Bubo Scops Ulula C.

γλαφυρός. σπήλαιον ὃ καλεῖται γλαφυρόν θ58. 834 b32. — γλαφυρώτερα ϗ λειότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἐστίν Ζγα19. 727 a16. πόδας γλαφυρωτέρȣς ἔχει τὰ θήλεα Ζιδ11. 538 b11. πάντα ἐὰν νέα ἐκτμηθῇ, μείζω γίνεται ἀτμήτων ϗ γλαφυρώτερα Ζι50. 632 a9. γλαφυροὶ τὰ εἴδη οἱ φίλυπνοι φ3. 808 b8. ῥύγχος γλαφυρόν, opp ἰσχυρὸν ϗ σκληρόν Ζμγ1. 662 b8. γλαφυρώτερον ἀνθρηνῶν ἢ σφηκῶν κηρίον Ζιε23. 554 b28. — εἴ τίς τι γλαφυρὸν γέγραφεν ἐν ταῖς τέχναις ρl. 1421 a39. — γλαφυρωτέραν ἔχειν τὴν διάνοιαν Ζμβ4. 650 b19. τῶν ἀραχνίων οἱ γλαφυρώτεροι, σοφώτεροι, τεχνικώτεροι Ζι38. 622 b23. 39. 623 a8, 24. Χαρώνδας τῇ ἀκριβείᾳ τῶν νόμων ἐστὶ γλαφυρώτερος τῶν νῦν νομοθετῶν Πβ12. 1274 b8. — γλαφυρῶς. ἡ Κρητικὴ πολιτεία ἧττον γλαφυρῶς ἔχει Πβ10. 1271 b21. Δημόκριτος γλαφυρωτέρως εἴρηκεν ψα2. 405 a8.

γλεῦκος ἄπηκτον μδ8. 385 b3 (γλυκύς ci Did), ἕψεται, πήγνυται μδ3. 380 b32. 7. 384 a5, πότε πεπέφθαι λέγεται μδ2. 379 b30 (cf Oribas I 573, 9). τὸ γλεῦκος φύσει ἡδύ πκ23. 925 b16. τὸ γλεῦκος καθαίρει πα47. 865 a11. τὸ γλεῦκος ἥκιστα μεθύσκει f 211. 1516 a39. — τὸ γλεῦκος idem videtur significare ac τὸ γλυκύ πκβ12. 931 a18, 16.

γλήχων ὑπὸ τὰς τροπὰς ἀνθεῖ πκ21. 925 a19. (Mentha Pulegium *L* cf S Theophr IV 34, Fraas Synopsis 177, Langkavel Bot dr spät Gr 54.)

γλίσχρος, opp ψαθυρός μδ8. 385 a17. γλίσχρον τὸ ἔλαιον μδ7. 383 b34. Γβ2. 330 a5. γλισχρότατος γλοιός θ134. 844 a13. syn κολλῶδες, κολλητικόν πβ22. 868 b3. λζ2. 965 b27. κα16. 929 a13. τὸ γλίσχρον δυσδιαίρετον πκα12. 928 a29. 8. 927 b29. cf Γα10. 328 b4. περὶ τȣ̃ γλίσχρȣ μδ8. 385 a17, b5, 9, 387 a11-15. ὑγρότης γλίσχρα Ζιγ11. 518 b14. σὰρξ ἁφῇ γλίσχρα Ζιδ2. 527 a27. μυελὸς γλίσχρος ϗ νευρώδης Ζμβ6. 652 a19. γλίσχρα τὴν τȣ̃ σώματος φύσιν Ζγβ1. 733 a22. ἐπιπολάζει τὸ γλίσχρον διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐξατμίζειν Ζγβ6. 743 a9. — metaph οἱ γλίσχροι, εἶδός τι ἀνελευθερίας Ηδ3. 1121 b22. ἔχȣσι (τὸ αἰσθητήριον) τρόπον τινὰ γλίσχρον Ζμβ17. 660 b14. — γλίσχρως λαμβάνειν, opp διδόναι ἀφθόνως Πε11. 1314 b3. ζῆν γλίσχρως, opp τρυφᾶν Πβ7. 1266 b26. ἢ τὸ παράπαν ȣ̓δέν ἐστι τὸ κοινὸν ἢ γλίσχρως Πγ1. 1275 a38.

γλισχρότης μδ5. 382 b14. λιπαρότης ϗ γλισχρότης μκ6. 467 a8. ἔχει τινὰ γλισχρότητα τὸ λιπαρόν Ζγβ6. 743 b15. γλ. τȣ̃ ἐλαίȣ μδ7. 384 a2. αι4. 441 a25. πλβ10. 961 a21, τȣ̃ πνεύματος ακ804 b21. ἡ ἐκ τȣ̃ πυρȣ̃ τροφὴ μετρίαν ἔχει γλισχρότητα πκα2. 927 a19. — γλισχρότης i q τὸ γλισχρόν: προΐεσθαι γλισχρότητα πολλήν, ἀφιέναι γλισχρότητα μυξώδη sim Ζγβ1. 733 a24. Ζιγ11. 517 b28. ε15. 546 b29. 18. 550 a14. η4. 585 a25. — metaph γλισχρότης, opp τρυφή Πη5. 1326 b38.

γλίχεσθαί τινος Ηδ14. 1128 a5. Πγ6. 1278 b28, 29. κ5. 396 b7. περί τινος αι2. 437 a21.

γλοιός. ἅλες ὀρυκτοί, ȣ̓ στερεοὶ ἀλλ' ὅμοιοι τῷ γλισχροτάτῳ γλοιῷ θ134. 844 a14.

γλοιώδης. αἱ ἐγχέλεις ἀφιᾶσι γλοιῶδες ἐξ αὑτῶν f 294. 1529 a32.

γλȣτός. τȣ̃ διεξοδικȣ̃ τὸ μὲν οἷον ἐφέδρανον γλȣτός Ζια13. 493 a23. μηρȣ̃ ϗ γλȣτȣ̃ τὸ ἐντὸς περίνεος, μηρȣ̃ δὲ ϗ γλȣτȣ̃ τὸ ἔξω ὑπογλȣτίς Ζια14. 493 b9. AZι II tab 3.

γλυκαίνεσθαι, opp πικραίνεσθαι Φη2. 244 b23, 6.

γλυκερός. ἥπατα τῶν ἀχόλων εὔχρω ϗ γλυκερά Ζμδ2. 677 a23.

γλυκύς. εἴδη τῶν χυμῶν, ἁπλᾶ μὲν τἀναντία. τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρόν, ἐχόμενα δὲ τȣ̃ μὲν τὸ λιπαρόν ψβ10. 422 ᵇ11. ὥσπερ τὰ χρώματα ἐκ λευκȣ̃ ϗ μέλανος μίξεώς ἐστιν, ȣ̔́τως οἱ χυμοὶ ἐκ γλυκέος ϗ πικρȣ̃ αι4. 442 ᵃ13. ἐν ζῴῳ τὸ λιπαρὸν γλυκύ μκ5. 467 ᵃ4. πάντα τρέφεται τῷ γλυκεῖ αι4. 442 ᵃ2. μβ2. 355 ᵇ7. πκβ3. 930 ᵃ34. ἐν πᾶσι τὸ πεπεμμένον γλυκύτερον, ἡ πέψις γλυκέα ποιεῖ Ζγγ1. 750 ᵇ26. ε6. 786 ᵃ17. cf δ8. 776 ᵃ28. γ11. 762 ᵃ12 sqq. — μικρὸν γλυκὺ εἰς πολὺ ὕδωρ μιχθὲν ἀναίσθητον ποιεῖ τὴν κρᾶσιν Πβ4. 1262 ᵇ17. θᾶττον πληρȣ́μεθα ὑπὸ τῶν γλυκέων πκβ2. 930 ᵃ15. 3. 930 ᵃ24. τὰ γλυκέα ἧττον δοκεῖ γλυκέα εἶναι θερμὰ ὄντα πκβ12. 931 ᵃ16. τὸ γλυκὺ ἐπιπολαστικόν πγ13. 872 ᵇ32, 33. — τὸ πότιμον ϗ γλυκὺ ὕδωρ, opp τὸ ἁλμυρόν μβ2. 355 ᵃ33. τὰ γλυκέα ὕδατα Ζια5. 490 ᵃ25. ζ13. 567 ᵇ18. γλυκὺ πόμα (τῶν ποταμῶν), opp ἁλμυρόν μβ3. 357 ᵃ29. τὸ λεπτότατον ϗ γλυκύτατον ὕδωρ ἀνάγεται μβ2. 354 ᵇ29. — ὁ γλυκύς, i e ὁ γλυκὺς οἶνος πγ28. 875 ᵇ2. cf κγ26. 934 ᵃ33. — ὥσπερ χυμὸς ὁ μὲν γλυκὺς ὁ δὲ πικρός, ȣ̔́τω ϗ ὀσμαί ψβ9. 421 ᵃ27 sqq. αι5. 443 ᵇ9. — χόλος γλυκίων μέλιτος (Hom Σ109) Ρβ2. 1378 ᵇ6.

γλυκύτης, opp πικρότης Γβ2. 329 ᵇ12. μέλι διαφέρει γλυκύτητι ϗ τῷ πάχει Ζιε22. 554 ᵃ11. γλυκύτης συκώδης Ζια40. 623 ᵇ24. — γλιχόμενοι τȣ̃ ζῆν ὡς ἐνȣ́σης τινὸς εὐημερίας ἐν αὐτῷ ϗ γλυκύτητος φυσικῆς Πγ6. 1278 ᵇ30.

γλύφειν. ὀδόντες, ὀστȣ̃ν ἀδύνατον γλύφεσθαι Ζιγ7. 516 ᵃ27. γλύφεσθαι ἐξ ἄλλων ὀρυκτῶν θ134. 844 ᵃ15.

γλῶττα (γλῶσσα f 275. 1527 ᵇ19. 303. 1530 ᵃ3). 1. lingua, descr Ζμβ17. 660 ᵃ14-661 ᵃ30. Ζια11. 492 ᵇ27-33. *a.* anatom. τῶν ἀνομοιομερῶν Ζεα18. 722 ᵇ32. ὁ ἄνθρωπος ἔχει πρὸς τὸ πρόσθιον Ζια15. 494 ᵇ12. τὸ τῆς γλώττης δέρμα Ζιγ11. 518 ᵇ17. τῇ ἐπιγλωττίδι τὸ πέρας συνήρτηται τῆς γλώττης (basis linguae) Ζια16. 495 ᵃ30. τὸ ὀξύ (apex) Ζια15. 616 ᵇ9. σπογγώδης ἡ τῆς γλώττης σάρξ πγ31. 875 ᵇ22. Ζμβ16. 660 ᵃ10. σαρκώδης Ζμβ16. 660 ᵃ10. δ5. 678 ᵇ10. Ζιδ2. 526 ᵇ24. 5. 530 ᵇ25. ὀστώδης f 275. 1527 ᵇ19. 303. 1530 ᵃ3. Ζιδ8. 533 ᵃ26. σκληρά ακ801 ᵇ38. ἰσχυρά Ζμδ5. 678 ᵇ23. πλατεῖα, λεπτή, στενή Ζμδ12. 692 ᵇ6. Ζιδ9. 536 ᵃ21. τριχώδης, δικρόα Ζμδ11. 691 ᵃ6, 8. Ζιβ17. 508 ᵃ27. ἀπολελυμένη f 300. 1529 ᵇ26. δυσκίνητος ακ801 ᵇ8. ȣ̓κ ἀπολελυμένη Ζιδ9. 535 ᵇ2, 536 ᵃ3. 8. 533 ᵃ26. προσπεφυκυῖα f 303. 1530 ᵃ3. 311. 1531 ᵃ12. Ζμδ5. 682 ᵃ19. — *b.* physiolog. καλῶς μεμηχάνηται ἡ τῆς γλώττης κίνησις Ζμγ3. 664 ᵇ33. ȣ̓δενὸς τῶν ζῴων πιερά πι19. 892 ᵇ33. τὴν γλῶτταν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι οἷον χεῖρα ἢ πόδα Ζγε6. 786 ᵇ25. διπλȣ̃ν ἐστὶν ἕκαστον τῶν αἰσθητηρίων· ἐπὶ τῆς γλώττης ἧττον μὲν δῆλον, μᾶλλον δ' ἢ ἐπὶ τῆς ἁφῆς Ζμβ10. 656 ᵇ36. πλείȣς (αἰσθήσεις ποιεῖ) ἡ ἐπὶ τῆς γλώττης ἁφή ψβ11. 423 ᵃ17, ᵇ17. τὸ τῶν χυμῶν αἰσθητήριον Ζιδ8. 533 ᵃ25. Ζμδ11. 690 ᵇ29. ȣ̔́τε κατάξηρος ȣ̓̃σα ἡ γλῶττα αἰσθάνεται ȣ̔́τε λίαν ὑγρά ψβ10. 422 ᵇ6. ὅσων τῷ ἄκρῳ τῆς γλώττης ἡ αἴσθησις ηεγ2. 1231 ᵃ13. ἀραιὰ φύσει, ὅπως τȣ̀ς χυμȣ̀ς γνωρίζῃ πι19. 892 ᵇ34. ἐν τῇ γλώττῃ τὸ ἡδύ πκη7. 950 ᵃ2. διὰ τί ἡ γλῶττα γλυκεῖα μὲν ȣ̓ γίνεται, πικρὰ δὲ ϗ ἁλμυρὰ ϗ ὀξεῖα πλδ5. 964 ᵃ1. ἡ γλῶττα τῶν τε χυμῶν ἕνεκεν ϗ τȣ̃ λόγȣ Ζμβ16. 660 ᵃ1. πρὸς τȣ̀ς χυμȣ̀ς ϗ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν αν11. 476 ᵃ19. τὴν γλῶτταν ȣ̓χ ὁμοίαν τοῖς ἄλλοις ἐποίησεν ἡ φύσις, πρὸς ἐργασίας δύο καταχρησαμένη Ζμβ16. 659 ᵇ34, ἐπί τε τὴν γεῦσιν ϗ τὴν διάλεκτον ψβ8. 420 ᵇ17. διάλεκτος ἡ τῆς φωνῆς ἐστὶ τῇ γλώττῃ διάρθρωσις Ζιδ9. 535 ᵃ31, 536 ᵃ21. δύναται τὴν λέξιν διαρθρȣ̃ν πγ31. 875 ᵇ21. η14. 888 ᵇ14. ὅσα γλῶτταν μὴ ἔχει ἢ μὴ ἀπολελυμένην ȣ̔́τε φωνεῖ ȣ̔́τε διαλέγεται (Bk, ἀπολελυμένην ȣ̓ διαλέγεται ci Cs S Pic Aub) Ζιδ9. 535 ᵇ2. τῆς γλώττης μὴ τοιαύτης ȣ̓́σης ȣ̓κ ἂν ἦν φθέγγεσθαι τὰ πλεῖστα τῶν γραμμάτων· τὰ μὲν γὰρ τῆς γλώττης εἰσὶ προσβολαί Ζμβ16. 660 ᵃ4. τὰ ἄφωνα ἡ γλῶττα ϗ τὰ χείλη ἀφίησιν Ζιδ9. 535 ᵇ1. τὸ ζῷον ἔχει γλῶτταν, ὅπως σημαίνῃ τι ἑτέρῳ ψγ13. 435 ᵇ24 Torstr. ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος (Eur Hipp 612) Ργ15. 1416 ᵃ30. — *c.* patholog. σημαντικὸν πολλῶν πλδ4. 963 ᵇ28 sq. ȣ̓ δύνανται διαλέγεσθαι σαφῶς ὅσων εἰσὶν αἱ γλῶτται ϗ τὰ στόματα δυσκίνητα ακ801 ᵇ8. τὰ παιδία τῆς γλώττης ȣ̓κ ἐγκρατῆ ἐστὶ τὸ πρῶτον Ζιδ9. 536 ᵇ6. ἐν ταῖς σκληροτέραις γλώτταις ἡ φωνὴ γίνεται σκληροτέρα ϗ λαμπροτέρα ακ801 ᵇ38. διὰ τί τῶν μεθυόντων ϗ τῶν ῥιγώντων ἡ γλῶττα πταίει πγ31. 875 ᵇ21. η14. 888 ᵇ7. τοῖς κάμνȣσι πικρὰ πάντα φαίνεται διὰ τὸ τῇ γλώττῃ πλήρει τοιαύτης ὑγρότητος αἰσθάνεσθαι ψβ10. 422 ᵇ9. τῶν ἰσχνοφώνων τὸ πάθος ακ804 ᵇ28. scarificatio βοηθεῖ, ἐάν τις σχάσῃ ὑπὸ τὴν γλῶτταν Ζιδ21. 603 ᵇ16. ἡ τραχύτης τῆς γλώττης τȣ̃ πυρέττειν σημεῖον μτ1. 462 ᵇ31. ἐν τῇ γλώττῃ τῇ κάτω ἔχȣσι μάλιστα τὰς χαλάζας Ζιδ21. 603 ᵇ21 (cf Oribas ed nov Paris I 272 et 616 sq). de colore linguae Ζγε6. 786 ᵃ21, 29. Ζιγ11. 518 ᵇ17. ζ19. 574 ᵃ6 (cf Monro p 81). πλδ6. 964 ᵃ5. — *d.* singulorum generum animalium linguae descr. (mammalium) τὰ τετράποδα ϗ ζῳοτόκα ἔχει τὴν γλῶτταν ἐν τῷ στόματι Ζμδ11. 690 ᵇ17. vulpes foetum τῇ γλώττῃ λείχȣσα Ζιζ34. 580 ᵃ9. ἐλέφαντος μικρά· Ζιβ6. 502 ᵃ3. αἱ φῶκαι ἔχȣσι δικρόαν τὴν γλῶτταν Ζμδ11. 691 ᵃ8. Ζιβ17. 508 ᵃ27. δελφὶς ἔχει τὴν γλῶτταν ȣ̓κ ἀπολελυμένην Ζιδ9. 536 ᵃ3. — (avium) γλῶτταν ἅπαντες, ταύτην δ' ἀνομοίαν Ζιβ12. 504 ᵃ35. οἱ μὲν πλατεῖαν οἱ δὲ στενήν Ζμδ12. 692 ᵇ6. μάλιστα ἔχει διάλεκτον ὅσοις ὑπάρχει μετρίως ἡ γλῶττα πλατεῖα ϗ ὅσοι ἔχȣσι λεπτήν Ζιδ9. 536 ᵃ21. Iyngis torquillae *L* lingua descr Ζιβ12. 504 ᵃ14 sq. δρυοκολάπτης Ζιι9. 614 ᵇ2. μελαγκορύφῳ ϗ ἀηδόνι ἴδιον τὸ μὴ ἔχειν τῆς γλώττης τὸ ὀξύ Ζιι15. 616 ᵇ9. αἱ πέρδικες (Perdix graeca Briss) τὴν γλῶτταν ἔξω ἔχȣσι περὶ τὴν τῆς ὀχείας ποίησιν Ζιε5. 541 ᵃ30. ὠτίς f 275. 1527 ᵇ19 (cf Cuvier leç d'anat comp 2 edit IV 565). — (reptilium) Ζμδ11. 690 ᵇ19. Ζιβ10. 502 ᵇ35. οἱ σαῦροι, ὥσπερ οἱ ὄφεις, δικρόαν ἔχȣσι τὴν γλῶτταν ϗ ἐπ' ἄκρȣ τριχώδη πάμπαν Ζμδ11. 691 ᵃ6. Ζιβ17. 508 ᵃ24. ὁ ποτάμιος κροκόδειλος ȣ̓κ ἂν δόξειεν ἔχειν γλῶτταν, ἀλλὰ τὴν χώραν μόνον Ζμδ11. 690 ᵇ20. ὁ ἐν Αἰγύπτῳ κροκόδειλος Ζιβ10. 503 ᵃ1 (Mayer in Nov Act Acad Leop XX p II et in Troschel Archiv 1858 I 318). ὁ βάτραχος ἰδίαν ἔχει Ζιδ9. 536 ᵃ8. ὄφεις Ζιβ17. 508 ᵃ20. — (piscium) οἱ ἰχθύες τὸ τῶν χυμῶν αἰσθητήριον ἔχȣσι μέν, ἔχȣσι δ' ἀμυδρῶς· ὀστώδη γὰρ ϗ ȣ̓κ ἀπολελυμένην Ζιδ8. 533 ᵃ26. β10. 503 ᵃ2. 13. 505 ᵃ30. Ζμδ11. 690 ᵇ24. πολλοὶ ἔχȣσι ϗ ἐν ταῖς γλώτταις ὀδόντας Ζμγ1. 662 ᵃ8. ϗ ἔνιοι ὀδόντας (P ἔνιοι ϗ) Ζιβ13. 505 ᵃ30. ὁ κίθαρος τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος f 300. 1529 ᵇ26. ὁ κυπρῖνος τὴν γλῶτταν ȣ̓χ ὑπὸ τῷ στόματι ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέκτηται (?) f 302. 1529 ᵇ43. λάβρακες ἔχȣσιν ὀστώδη ϗ προσπεφυκυῖαν f 303. 1530 ᵃ3. σκάρος ȣ̓ λίαν προσπεφυκυῖαν f 311. 1531 ᵃ12. — (insectorum) ἐνίοις ἀντὶ στόματος Ζμδ12. 692 ᵇ17. ἔνια γλῶτταν ἔχοντα μόνον τοῖς ὑγροῖς τρέφεται Ζιθ11. 596 ᵇ11. ἢ ϗ γεύεται ϗ εἰς αὐτὸ (αὐτὰ Pic A) τὴν τροφὴν ἀνασπᾷ Ζιδ7. 532 ᵃ6. ἐνίοις τὸ καλȣ́μενον κέντρον, ἔχον γλώττης ϗ χειλῶν ἅμα δύναμιν Ζμδ5. 682 ᵃ11. ἡ μέλιττα τȣ̀ς χυμȣ̀ς τῷ ὁμοίῳ τῇ γλώττῃ ανα-

λαμβάνȣσα κομίζει Ζιε22. 554 a14. τὸ κέντρον τοῖς μὲν (dipteris) ἔμπροσθεν κατὰ τὴν γλῶτταν (rudimentum) Ζμδ6. 682 b35, 683 a1. τὸ τῶν τεττίγων γένος ἔχει στόμα ϗ γλῶτταν συμπεφυκός Ζμδ5. 682 a19. Ζιδ7. 532 b12. — (crustaceorum) τοῖς καράβοις τὸ στόμα σαρκωδέστερον (ἐν τῷ στόματι σαρκῶδές τι Pic Aub) ἀντὶ γλώττης (i e labium inferius) Ζιδ2. 526 b24. τὰ μαλακόστρακα τȣς πρώτȣς ὀδόντας (mandibulas) ἔχει ϗ τὸ ἀνάλογον τῇ γλώττῃ σαρκῶδες Ζμδ5. 678 b10. — (molluscorum) πάντα ἔχει τὴν γλῶτταν, ἔνια ἰσχυράν Ζμδ5. 678 b11, 23 (Siebold Lehrb vergl Anat 320). cephalopoda ἔχει μικρὸν σαρκῶδες, γλῶτταν δ' ȣ̓κ ἔχει αὐτῶν ȣ̓δέν, ἀλλὰ τȣ́τῳ χρῆται ἀντὶ γλώττης Ζιδ1. 524 b5. Ζμδ5. 678 b8 (Owen Cyclopaedia I 554). τὰ στρομβώδη νέμονται ἐξαίροντα (ἐξείροντα Pic Aub) τὴν καλȣμένην γλῶτταν ὑπὸ τὸ κάλυμμα Ζιε15. 547 b5. οἱ κόχλοι (buccinum) Ζμδ5. 679 b6. πορφύρα ἔχει τὸ μέγεθος τῆς γλώττης μεῖζον δακτύλȣ Ζιε15. 547 b7. — (echinodermatum) ὁ ἐχῖνος ἔχει ἐν μέσῳ τῶν πέντε ὀδόντων σῶμα σαρκῶδες ἀντὶ γλώττης Ζιδ5. 530 b25. Monro p 94.

2. γλῶτται αὐλῶν Ζιζ10. 565 a24. ακ801 b33, 38, 802 b19.

3. γλῶττα rhet τὸ τέκμαρ ϗ πέρας ταὐτόν ἐστι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν Ρα2. 1357 b10. — λέγω κύριον (ὄνομα) ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶτταν δὲ ᾧ ἕτεροι πο21. 1457 b4. cf. 25. 1460 b11. αἱ μὲν γλῶτται ἀγνῶτες, τὰ δὲ κύρια ἴσμεν Ργ10. 1410 b12. αἱ γλῶτται ἁρμόττȣσι τοῖς ἡρωικοῖς πο22. 1459 a9. 24. 1459 b35. Ργ3. 1406 b2. γλώτταις ὀλιγαχȣ̃ χρηστέον Ργ2. 1404 b28. τὸ χρῆσθαι γλώτταις ψυχρόν Ργ3. 1406 a7.

γλωττικός. τὸ γλωττικὸν ὄργανον Ζμδ6. 682 a21.

γλωττίς. γλῶτταν ἐξαγομένην ἔχȣσα μέχρι πόρρω, συναπαίρει Ζιθ12. 597 b16, 21, (Belonius: Phoenicopterus. Gesnerus: Glottis chloropus rec S I 625: 'recte iam olim Gesn eandem vel cognatam avem putavit esse Dionysii ἐλαφίδα.' Su 129: Iynx torquilla. sed cf AZι I 90, 26.)

γλωττοειδής. σαρκίον γλωττοειδές Ζιδ2. 527 a3. ἡ σὰρξ ἡ γλωσσοειδής Ζμδ5. 679 a33. τὸ γλωττοειδές Ζιδ4. 528 b30, 529 a27. 7. 532 b12. Ζμβ17. 661 a4. δ5. 679 b36.

γνάθος. ἐνίοις χαυλιόδοντες ἐκ τῶν γνάθων Ζμγ2. 664 a11. δασύπȣς ἐντὸς τῶν γνάθων τρίχας ἔχει Ζγδ5. 774 a35. Ζιγ12. 519 a22. ἐὰν διακοπῇ ȣ̓ συμφύεται Ζια13. 493 a29. γ11. 518 a2 (fort ex Hippocr, cf ed Littré I 71). ἐὰν ἀπὸ τῆς γνάθȣ τὸ δέρμα ἐφελκόμενον ταχὺ ἐπίῃ (ἐπανίῃ S Pic), νέον ἐστὶ τὸ τετράπȣν (domesticum) Ζιζ25. 578 a8. οἷς αἱ γνάθοι ἐπιφοινίσσȣσιν, οἰνόφλυγες φ6. 812 a33, 35. ἐρυθριῶσιν πλβ12. 961 a35.

γνάφαλος Ζιι16. 616 b16-19. (Gesnerus: Ampelis garrula. Buffonus: Garrulus Bohemicus, Su 164, 174: Emberiza nivalis *L.* cf AZι I 90, 27.)

γνήσιος. ποιεῖν πολίτας μὴ μόνον τȣς γνησίȣς ἀλλὰ ϗ τȣς νόθȣς Πζ4. 1319 b9. δι' ἔνδειαν τῶν γνησίων πολιτῶν Πγ5. 1278 a30. — ἔτι ἄλλο γένος ἐστὶν ἀετῶν οἱ καλȣ́μενοι γνήσιοι Ζιι32. 619 a8-14 (fort Vultur fulvus *L* Su 106, AZι I 82, 1 a). — γνησίως ἐπιστήσαντες κ1. 391 a26.

γνησιότης ἀπ' ἀμφοῖν Ρα5. 1360 b35.

γνόφος. μυρίων γνόφων συμπληγάδες κ2. 392 b12.

γνῶμα. ἐὰν τέκῃ ἡ ὄνος πρὶν τὸ γνῶμα λιπεῖν Ζιζ23. 577 b3, a31.

γνώμη. κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην Πδ10. 1295 a17. τῇ δικαιοτάτῃ γνώμῃ Πγ16. 1287 a26. γνώμῃ τῇ ἀρίστῃ κρίνειν τί ἐστι Ρα15. 1375 a29, b16, 1376 a19. β25. 1402 b33. γνώμῃ ἔπραξα, ȣ̓ χρήματα λαβών Ργ18. 1419 a36. εἰδέναι τὴν ἑκάστȣ γνώμην, syn δηλῶσαι τὴν ἑκάστȣ προαίρεσιν ημα19. 1190 b4. — περιγίνεσθαι πολεμȣ̃ντας διὰ στρατηγȣ̃ γνώμην (i e consilio, prudentia) ρ39. 1447 a5. — ἡ καλȣμένη γνώμη ἡ τȣ̃ ἐπιεικȣ̃ς κρίσις ὀρθή Ηζ11. 1143 a20 (cf εὐγνώμων, συγγνωμονικός). coni σύνεσις, φρόνησις, νȣ̃ς Ηζ12. 1143 a25 sqq. γνώμην ἔχειν δύναταί τις φύσει Ηζ12. 1143 b6, 9. — rhet γνώμη τί ἐστι Ρβ21. 1394 a22. ρ12. 1430 a40. cf τι17. 176 b18. πο6. 1450 a7 (Bernays Rh M 8, 575). περὶ γνώμης Ρβ21. ρ12. γνώμης εἴδη τέτταρα Ρβ21. 1394 b8. γνώμη ἔνδοξος, παράδοξος ρ12. 1430 b2. γνῶμαι ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως, ἐξ ὑπερβολῆς, ἐκ παρομοιώσεως ρ12. 1430 b10. αἱ γνῶμαι ἐνθυμηματικαί Ρβ21. 1394 b18. dist ἐνθύμημα Ρβ20. 1393 a24. 21. 1394 b18. γ17. 1418 b34. ρ15. 1431 a35. dist σημεῖα ρ15. 1431 a39. τεθρυλημέναι ϗ κοιναὶ γνῶμαι Ρβ21. 1395 a11. γνώμαις χρηστέον ϗ ἐν διηγήσει ϗ ἐν πίστει Ργ17. 1418 a17. — λέγȣσι τὸν ἵππον γνώμην ἔχειν (i e signum, ex quo eius aetas cognoscatur), ὅταν ἄβολος ᾖ Ζιζ22. 576 b15.

γνωμολογεῖν. περὶ τίνων ϗ πότε ϗ τίσιν ἁρμόττει τὸ γνωμολογεῖν Ρβ21. 1394 a21, 1395 a3, 4. γνωμολογητέον, ἐγνωμολογηκώς ρ33. 1439 a3, 38.

γνωμολογία. περὶ γνωμολογίας Ρβ21. ἐνθυμήμασι ϗ γνωμολογίαις βεβαιȣ̃ν ρ37. 1443 a2.

γνωμολογικὰς τὰς τελευτὰς ποιεῖσθαι ρ33. 1439 a5.

γνωμοτύποι μάλιστα οἱ ἀγροῖκοι Ρβ21. 1395 a7.

γνώμων. 1. γνώμονος περιτεθέντος, περιτιθεμένȣ Κ14. 15 a30. Φγ4. 203 a14. γνώμων τὸ αβ, ἐφ' ᾧ αδ πιε9. 912 a39. 10. 912 b7. — 2. τȣς τετάρτȣς ὀδόντας τȣ̃ ὄνȣ καλȣ̃σι γνώμονας (codd γνῶμα, γνώμας) Ζιζ23. 577 a20 Aub.

γνωρίζειν. διὰ τῆς περὶ τὴν ὄψιν αἰσθήσεως τὴν ἐν ἑκάστῳ μορφὴν γνωρίζομεν τβ7. 113 a32. τῇ αἰσθήσει τὸ παρὸν μόνον γνωρίζομεν μν1. 449 b14. cf ψγ6. 430 b22. τε3. 131 b23, 27. μάλιστα ποιεῖ γνωρίζειν ἡμᾶς ἡ τȣ̃ ὁρᾶν αἴσθησις ΜΑ1. 980 a26. τȣ́τοις μόνοις (τῷ νοητικῷ ϗ τῷ αἰσθητικῷ) τῶν ἐν ἡμῖν γνωρίζομέν τι εν1. 458 b3. τὰ καθ' ἕκαστον μετὰ νοήσεως ἢ αἰσθήσεως γνωρίζονται Μζ10. 1036 a6. — βέλτιον (in amicitia) τὸ γνωρίζειν ἢ τὸ γνωρίζεσθαι ημβ11. 1210 b8 sqq. τȣ̃ ἀναμιμνήσκεσθαι ȣ̓δὲν τῶν γνωριζομένων (v l γνωρίμων) ζῴων μετέχει πλὴν ἄνθρωπος μν2. 453 a9. — omnino et significatione et usus ambitu γνωρίζειν et γινώσκειν vix possunt inter se distingui, ac pro synonymis vel in eodem sententiae contextu vel in iisdem formulis γνωρίζειν, γιγνώσκειν, γνῶσιν λαμβάνειν, μανθάνειν, εἰδέναι ἐπίστασθαι leguntur. τότε εἰδέναι οἰόμεθα, ὅταν τὰ αἴτια γνωρίσωμεν Φα1. 184 a12. Μα2. 994 b30. Α3. 983 a26 (cf εἰδέναι τότ' οἰόμεθα ἕκαστον μάλιστα, ὅταν τί ἐστιν ὁ ἄνθρωπος γνῶμεν ζ1. 1028 a37). ἔστι γνωρίζειν τὰ μὲν πρότερον γνωρίζοντα, τῶν δὲ ϗ ἅμα λαμβάνοντα τὴν γνῶσιν Αγ1. 71 a17. ἐνίων τȣ̃τον τὸν τρόπον ἡ μάθησίς ἐστι ϗ ȣ̓ διὰ τȣ̃ μέσȣ τὸ ἔσχατον γνωρίζεται Αγ1. 71 a23. ἐπαγόμενος ἐγνώρισεν· πρὶν ἐπαχθῆναι ȣ̓χ ἁπλῶς φατέον ἐπίστασθαι Αγ1. 71 a21, 25. γνωρίζειν, coni εἰδέναι, ἐπιστήμη Μβ2. 996 b16, 997 a1-4. 3. 998 b5, 7. 4. 999 a29, 28. γνωρίζειν τὰς ȣ̓σίας, τί ἐστιν ἕκαστον Μβ2. 997 a1, 4, cf γινώσκειν a2, 4. (cf ἐγνωρίζετο τί ἐστιν ἕκαστον τζ2. 140 a22.) τὰ αἰσθητὰ λέγονται ϗ γνωρίζονται τῷ καθόλȣ λόγῳ, ἡ δ' ὕλη ἄγνωστος καθ' αὑτήν Μζ10. 1036 a8. γνωρίζομεν διὰ τῶν ὁρισμῶν, τῷ ὁρισμῷ Μβ3. 998 b5. τθ3. 158 b4. ὁ ὁρισμὸς ἀποδίδοται τȣ̃ γνωρίσαι χάριν τζ1. 139 b14. 4. 141 a27. 11. 149 a26 (cf τȣ̃ μαθεῖν χάριν, γνώσεως ἕνεκα

τε2. 130 a5, 129 b7. 3. 131 a1). αἱ γνωρίζουσαι τέχναι Φβ2. 194 b1 (cf τοῦ εἴδους γνωριστική b4). ὅσα μὴ δοκεῖ δύνασθαι διορίζειν ὁ νόμος, οὐδ' ἄνθρωπος ἂν δύναιτο γνωρίζειν Πγ16. 1287 a25, 24. γνωρίζειν τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ψγ3. 427 b5. γνωρίζειν δι' αὐτοῦ, δι' ἄλλου Αβ16. 64 b35 (cf τὸ μὴ δι' αὐτοῦ γνωστόν b37). περὶ τῶν ἀρχῶν τίς ἡ γνωρίζουσα ἕξις Αδ19. 99 b18. γνωρίζειν τὰ πρῶτα ἐπαγωγῇ ἀνάγκη Αδ19. 100 b4. τα14. 105 b28. οὐθὲν οἷόν τε προϋπάρχειν γνωρίζοντα πρότερον ΜΑ9. 992 b25. γνωρίζεται τὸ ἐναντίον ἀπὸ τοῦ ἐναντίου Ηε1. 1129 a17. cf ψγ6. 430 b23. γνωριοῦμεν τῷ μέσῳ τί ἀφελεῖν δεῖ Ηε7. 1132 b2. γνωρίζειν τὸ σχῆμα τῇ τοῦ μέσου θέσει Αα32. 47 b14. (alicubi γνωρίζειν videri potest idem significare ac ποιεῖν γνώριμον, δηλοῦν, veluti τζ4. 141 b16, 142 a30, sed ad illum locum coll b17, ad hunc coll Κ7. 8 a36, b1 apparebit, a constanti Ar usu, ut γνωρίζειν sit i q γινώσκειν, non esse discedendum.) — γνωρίζειν περὶ τὸ ὂν ᾗ ὄν Μγ8. 1005 a28. γνωρίζειν περὶ τῆς ὕλης sim Μζ11. 1037 a16. Φδ1. 208 a28. — πῶς γνωριστέον ηεη10. 1243 b28. ἐπὶ τὸ καθόλου βαδιστέον κἀκεῖνο γνωριστέον Ηκ10. 1180 b22.

γνώριμος. γνώριμον, opp ἄγνωστον, syn δῆλον, σαφές, ἔνδοξον τε2. 129 b3. Αγ10. 76 b21, 17, 19. τθ5. 159 b8. τοῦτο δ' ἐστὶ γνώριμον ἐκ τῆς ἡδονῆς Ηβ9. 1109 b3. οὐ νεωστὶ τοῦτ' εἶναι γνώριμον τοῖς φιλοσοφοῦσιν Πη10. 1329 a40. ἔστι δ' οὐ πάνυ γνώριμον τὸ πάθος οὐδ' ἐπιπόλαιον ηεγ2. 1230 b16. τοῦτο ἐν τῷ Βοσπόρῳ γνωριμώτατόν ἐστιν Ζιθ15. 600 a5. γνώριμος μάλιστ' ἀνθρώπου ἡ τῶν ἔξωθεν μορίων μορφή Ζμβ10. 656 a9. cf α1. 640 b33. Ζια6. 491 a21. καὶ τὰ γνώριμα ὀλίγοις γνώριμά ἐστιν πο9. 1451 b25. ἀναμιμνήσκειν τὰς γνωρίμους πράξεις Ργ16. 1416 b25. ὀνόματα γνώριμα, opp πεποιημένα πο9. 1451 b20. cf Μκ5. 1062 a14. ὀνόματα γνωριμώτερα, γνωριμώτατα τβ4. 111 a8. ζ11. 149 a21. — γνώριμον διχῶς, aut ἁπλῶς, τῇ φύσει, κατὰ τὸν λόγον aut ἡμῖν, πρὸς ἡμᾶς, κατὰ τὴν αἴσθησιν Αγ2. 71 b33 sqq (Wz ad 71 b21. Zeller II 2. 138, 2). 3. 72 b26. β23. 68 b35. τα12. 105 a17. ε3. 131 a17. θ1. 156 a6. Φα1. 184 a16, 18 (Heyder Dial I 164). 5. 188 b32, 189 a4. ψβ2. 413 a12 Trdlbg. Μζ4. 1029 b3 Bz, 8. Ηα2. 1095 b2. (τὰ ἡμῖν γνώριμα ζῷα Ζμβ10. 656 a8.) γνώριμον δι' αὑτό, μὴ δι' αὑτό Φβ1. 193 a6. γνωριμώτερον καὶ πρότερον Αβ23. 68 b35. γ25. 86 b3, 27, 29. 26. 87 a25. τὰ γνωριμώτερα καὶ πιστότερα Ργ17. 1418 a11. γνωριμώτερον τὸ ὡρισμένον τοῦ ἀορίστου πιη9. 917 b11. γνωριμώτεραι αἱ ἀρχαὶ τῶν ἀποδείξεων Αδ19. 100 b9. ἐκ γνωρίμων ποιούμενος τὰς ἀρχάς Ζγβ8. 747 b6. πῶς αἱ ἀρχαὶ γίνονται γνώριμοι Αδ19. 99 b18. γνώριμα ποιεῖν δι' ἐπαγωγῆς Αγ18. 81 b3, διὰ συλλογισμοῦ Αγ22. 83 b36. ἵνα εἰς γνωριμώτερον ἀναγάγωμεν Μζ16. 1040 b20. γνωριμώτερον καὶ οἰκειότερον ἀποδώσει τὸ εἶδος ἀποδιδοὺς ἤπερ τὸ γένος Κ5. 2 b9. — γνωρίμως μᾶλλον λέγειν, opp οὐ σαφῶς Ζγβ8. 747 a27. πῶς δεῖ γνωριμωτέρως λεχθῆναι καὶ μᾶλλον ὥσπερ οἱ περὶ φύσεως Μι2. 1053 b14. — homines γνώριμοι aut sunt οἰκεῖοι, συνήθεις, opp ἀγνῶτες Ηδ12. 1126 b25. Πη7. 1327 b40. Ρβ8. 1386 a17. μτ2. 464 a28, aut nobiles, Πλάτων καὶ Σωκράτης καὶ ἕτεροι τῶν γνωρίμων πλ1. 953 a28. αἱ κρίσεις αἱ ἀπὸ τῶν γνωρίμων ἀνδρῶν Ρβ25. 1402 b9. α15. 1375 b29. τὰ δοκοῦντα τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς γνωρίμοις τα1. 100 b23. 10. 104 a10, b20. 14. 105 a37. δι' ἣν πρᾶξιν ὀνομαστοὶ γίγνονται καὶ γνώριμοι τοῖς ἄλλοις Πε10. 1312 a28. τῶν γνωρίμων πλοῦτος, εὐγένεια, ἀρετή, παιδεία Πδ4. 1291 b28. γνώριμοι, syn εὔποροι, opp ἄποροι, μέσοι Πβ12. 1274 a18. δ12. 1296 b31. 8. 1293 b39. 3. 1289 b33. ζ4. 1319 b13. 5. 1320 b7, a19. 7. 1321 a39. cf ε3. 1303 a9. 4. 1303 b31. 7. 1307 a30. καλοὶ κἀγαθοὶ καὶ γνώριμοι, ἐπιεικεῖς καὶ γνώριμοι Πδ8. 1293 b39. ζ4. 1318. b35. opp δῆμος, δημοτικοί, πλῆθος Πδ4. 1291 b18. 14. 1298 b21, 25. ε3. 1302 b24, 1303 a4, b6. 4. 1304 a25. 5. 1304 b33. 6. 1305 b17. 8. 1309 a3. 10. 1310 b13.

γνώρισις. ἀντιπροαίρεσις τῆς ἀλλήλων γνωρίσεως ηεη2. 1237 a31.

γνώρισμα. οὐκ ἂν εἴη τὰ τοιαῦτα γνωρίσματα φ1. 806 a15.

γνωρισμός. ὁ ὁρισμὸς οὐσίας τις γνωρισμός Αδ13. 90 b16.

γνωριστικός. κινητικὸν ἡ ψυχὴ καὶ γνωριστικόν ψα2. 404 b28. ἐπιστήμη γνωριστική, dist πειραστική Μγ2. 1004 b26. τέχνη γνωριστικὴ τοῦ εἴδους, opp ποιητικὴ τῆς ὕλης Φβ2. 194 b4.

γνῶσις. γνώσεώς τινος πάντα μετέχουσι τὰ ζῷα· αἴσθησιν γὰρ ἔχουσιν, ἡ δ' αἴσθησις γνῶσίς τις Ζγα23. 731 a31, 33. αἱ αἰσθήσεις κυριώταταί εἰσι τῶν καθ' ἕκαστα γνώσεις ΜΑ1. 981 b10. — ἡ γνῶσις πίστιν ποιεῖ πρὸς ἀλλήλους, opp ἀγνῶτας ἀλλήλοις εἶναι Πε11. 1313 b5. — γνῶσις, quomodo differat ab ἐπιστήμη sim cf γινώσκειν, γνωρίζειν. ἐξ ἀγνοίας εἰς γνῶσιν μεταβολή πο11. 1452 a30. cf 19. 1456 b13. εὐδοκιμεῖ τὰ ἐνθυμήματα, ὅσων ἢ ἅμα λεγομένων ἡ γνῶσις γίνεται ἢ μικρὸν ὑστερίζει ἡ διάνοια Ργ10. 1410 b24. γνῶσις προϋπάρχουσα Αγ1. 71 a2. Μθ8. 1049 b7. γνῶσιν λαμβάνειν, ἔχειν Αγ1. 71 a18, 19. εἴπερ ἔσται τις γνῶσις ἢ φρόνησις Ογ1. 298 b23. πρὸς γνῶσιν καὶ τὴν κατὰ φιλοσοφίαν φρόνησιν τθ14. 163 b9. περὶ τῶν φθαρτῶν εὐποροῦμεν πρὸς τὴν γνῶσιν διὰ τὸ σύντροφον Ζμα5. 644 b29. τὰ πρὸς τὴν γνῶσιν, opp τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν Πα11. 1258 b9. ἡ γνῶσις τοῦ ὁμοίου τῷ ὁμοίῳ Μβ4. 1000 b6 Bz. Ηζ2. 1139 a11. ἐν ἅπασιν ἡ γνῶσις διὰ τῶν πρώτων Ογ3. 302 a11. τῆς γνώσεως τὸ τί ἦν εἶναι πέρας Μδ17. 1022 a9. τῆς ἀρχῆς ἄλλη γνῶσις καὶ οὐκ ἀπόδειξις Ζγβ6. 742 b32. ἡ οὐσία πρῶτον καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ Μζ1. 1028 a33. cf δ11. 1018 b30. ἡ γνῶσις τῆς ψυχῆς, syn εἴδησις, ἱστορία ψα1. 402 a5, 1, 4. εἶδός τι γνώσεως τὸ αὐτῷ (?) εἰδέναι Ηζ9. 1141 b34. ἡ φυσικὴ γνῶσις, syn ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη Ζμα1. 641 b1, a35.

γνωστικός. ἕξεις γνωστικώτεραι Αδ19. 100 a11.

γογγροειδής. οἱ θαλάττιοι ὄφεις τὴν κεφαλὴν ἔχουσι γογγροειδεστέραν Ζιβ14. 505 b9.

γόγγρος. μακρός, προμήκης, πάχος ἔχων, λεῖος Ζμδ13. 696 a4. Ζια5. 489 b27. θ2. 590 b19. β13. 505 a27. βράγχια δύο ἐφ' ἑκάτερα τὸ μὲν ἁπλοῦν τὸ δὲ διπλοῦν Ζιβ13. 505 a14. τὰ πτερύγια ἐν τοῖς ὑπτίοις οὐκ ἔχει Ζμδ13. 696 a4. δύο πτερύγια μόνον Ζια5. 489 b27. Ζπ7. 708 a3. στόμαχον μακρόν Ζιβ17. 507 a10. γόγγροι οἱ μὲν πρὸς τῷ ἥπατι οἱ δὲ κάτω τὴν χολὴν ἀπηρτημένην ἔχοντες φαίνονται Ζιβ15. 506 b18. στέαρ ἔχουσιν Ζιζ17. 571 b1. ἴσχουσι κυήματα ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὁμοίως τοῦτο ἐπίδηλον, οὐδὲ τὸ κύημα σφόδρα φανερόν Ζιζ17. 571 a28. φωλοῦσι Ζιθ15. 599 b6. πῶς κινοῦνται Ζπ7. 707 b28. σαρκοφάγοι μόνον, ἀλληλοφαγοῦσι Ζιθ2. 591 a10, 18. ζῶσι πολλάκις ἀφῃρημένοι τὴν κέρκον μέχρι τῆς ἐξόδου τῆς περιττώσεως Ζι2. 610 b15, τοὺς πολύποδας κατεσθίουσιν Ζιθ2. 590 b18. ἀπεδηδεμένας (v l περιεδηδεσμένας S) ἔχουσιν ἔνιοι πολύποδες τὰς πλεκτάνας ὑπὸ τῶν γόγγρων (παγούρων ci Osann Beiträge I 276) Ζιθ2. 591 a6. ἀπεσθίεται ὑπὸ μυραίνης Ζι2. 610 b17. οἱ κάραβοι αὐτοὺς κρατοῦσιν Ζιθ2. 590 b17. — πελάγιοί εἰσι γόγγροι οἱ λευκοί, οἱ μέλανες ἐπαμφοτερίζουσιν Ζιθ13. 598 a13 sq. (cf Artedi 41, M 277, St, AZι I 126, 11. Conger vulgaris *C.* cf E 91.)

γοερός. τῷ χορῷ ἁρμόζει τὸ γοερὸν ϗ ἡσύχιον ἦθος ϗ μέλος πιθ48. 922 b19.

γοητικός. τὴν γοητικὴν μαγείαν οὐδ' ἔγνωσαν οἱ μάγοι f 31. 1479 b8.

γόμφιος. descr γόμφιοι, πρόσθιοι, κυνόδοντες Ζιβ1. 501 b3, 4, 7. Ζμγ1. 661 b8. Φβ8. 198 b26. οἱ γόμφιοι ὕστερον γίνονται, οὐκ ἐκπίπτουσι Ζγε8. 788 b7. Ζιβ2. 501 b24. τοὺς γομφίους οὐθὲν βάλλει τῶν ζῴων Ζιβ1. 501 b5. τοῖς ἔχουσι γομφίους χρήσιμος ἡ εἰς τὸ πλάγιον κίνησις Ζμδ11. 691 b2. — in manibus cheliformibus Crustaceorum Ζιδ2. 526 a20.

γόμφος. ἀστράγαλος οἷον γόμφος Ζμβ9. 654 b21. ἀστράγαλος γόμφος ὢν ὥσπερ ἀλλότριον κῶλον ἐμβέβληται Ζμδ10. 690 a13. — ἐν γόμφῳ ἢ κόλλῃ ἢ ἁφῇ Φε3. 227 a17. Μη2. 1042 b18.

γονεύς. γονεῖς (μελιττῶν), syn πατέρες Ζγγ10. 760 b19, 15. — ὁ μὴ ἐοικὼς τοῖς γονεῦσιν ἤδη τρόπον τινὰ τέρας ἐστίν Ζγδ3. 767 b6. ἐοίκασι τοῖς γονεῦσι Ζγα18. 722 a20. δ3. 769 a2. ὅμοια τοῖς γονεῦσι Ζγδ3. 769 a8. α18. 724 a4. — ἐοίκασι τοῖς ἄνωθεν γονεῦσιν (i e τοῖς προγόνοις) Ζγα18. 722 a8. δ3. 769 a4. ἐοικότες τοῖς γεννήσασιν ἢ τοῖς ἄνωθεν γονεῦσιν Ζιη6. 586 a1. — οἱ γονεῖς στέργουσι τὰ τέκνα ὡς ἑαυτῶν τι ὄντα, ἡ φιλία αὐτῶν ποία Ηθ14. 1161 b19-30. ἀγαπᾶν τοὺς γονέας (γονεῖς Wz cum codd AB), τιμᾶν τοὺς θεοὺς τα11. 105 a6. βαστάζειν γέροντας ἐπὶ τῶν ὤμων γονεῖς ϗ σώζειν κ6. 400 b2.

γονή. 1. liquor seminis, genitura, Befruchtungsstoff, Samenflüssigkeit. *a.* τί ἐστιν. ὁμοιομερές Ζια1. 487 a4. Ζγα16. 721 a28. Ζμβ2. 647 b13. ὑστερογενές Ζιγ20. 521 b18. Ζμβ7. 653 b12. περίττωμα, ὑγρόν, ὑγροῦ περίττωμα Ζγγ1. 749 b6. Ζμδ10. 689 a9, 15. β2. 647 b13. Ζγα18. 726 a19. ψα2. 405 b3. ὑδατώδης ἡ ὕλη τῆς γονῆς Ζγβ7. 747 a18. ἄχρηστον τῆς γονῆς τὸ ὑγρότατον Ζγβ4. 739 a9. αἷμα ϗ γονὴ κοινὰ γῆς ϗ ὕδατος ϗ ἀέρος μδ10. 389 a19. cf πδ15. 878 b9, 8. ἡ γονὴ ἀφρός Ζγβ2. 736 a14. ἡ τῆς γονῆς φύσις ὁμοίως ἔχει τῇ τοῦ ἐγκεφάλου Ζγβ7. 747 a17. τὴν φύσιν θερμή μδ11. 389 b10. ἐπεὶ ἡ γονὴ περίττωμά ἐστι τροφῆς ϗ τῆς ἐσχάτης, ἤτοι αἷμα ἂν εἴη ἢ τὸ ἀνάλογον ἢ ἐκ τούτων τι Ζγα19. 726 b3. — *b.* unde generetur. τὸ ἄρρεν προΐεται τὴν γονὴν εἰς τὸ θῆλυ Ζγα22. 730 a34. β1. 733 b19. 3. 736 a25 (cf Oribas III 691). 4. 739 b18. γ1. 749 a16. προΐενται κατασχόντες τὸ πνεῦμα Ζγα6. 718 a3. προΐεσθαι τὴν γονήν, ἡ τῆς γονῆς πρόεσις πδ26. 879 b35. κζ11. 949 a19. ὡς τοῖς ἄρρεσιν ἡ γονή, οὕτω τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια Ζγα19. 727 a3, 6, 26. 20. 729 a21, 31. β4. 739 a8, b24. 7. 746 b29. γ1. 749 b6. Ζμδ10. 689 a15. ἔνια οὐ προΐεται τὴν γονήν Ζγβ4. 739 b11. εἰς τὴν πιμελὴν ἀνηλωμένης τῆς περιττώσεως ἐλλείπει τὰ περὶ τὴν γονὴν Ζγα19. 727 b1. β7. 746 b28. ἄνευ τῆς τοῦ ἄρρενος γονῆς τὰ τῶν ὀρνίθων ϗ τῶν ἰχθύων ᾠὰ ἀτελῆ ἐστίν Ζγγ1. 750 b16. 5. 756 a30. — οὐκ ἀπὸ παντὸς ἔρχεται ἡ γονή Ζγα18. 723 b25. 20. 729 a6. ἡ γονή ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου χωροῦσα διὰ τῆς ῥάχεως πι57. 897 b25. πόρος δι' οὗ πορεύεται ἡ γονή Ζγα6. 718 a14. ἡ γονὴ ἀποκρίνεται εἰς ὄρχεις ϗ αἰδοῖα πδ26. 879 b5. — de ductu eiaculatorio. ἐνίοις μέν, ᾗπερ ἡ τοῦ ὑγροῦ, ταύτῃ ϗ ἡ τῆς γονῆς γίγνεται ἀπόκρισις, ἐνίοις δὲ κατὰ τὴν τῆς ξηρᾶς ὑποστάσεως ἀποχώρησιν Ζγα18. 726 a18, 21. ὄρχεις ἐψυγμένοι οὐ προΐενται τὴν γονὴν Ζγα12. 719 b4. — ἐνίοις τῶν πνευματικῶν (περιττωματικῶν Gaza) πλύντρου ὄζει ἡ γονή πδ29. 880 a27. — *c.* de conceptu. ἡ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος ἐνυπάρχουσα ἐν τῇ γονῇ δύναμις συνίστησι τὸ ζῷον Ζγα19. 727 b10. 20. 728 a30, 729 a16, b31. 21. 730 a2. β4. 739 b11. γ1. 751 b31. ἐν ἡμέραις πλείοσιν Ζγα23. 731 a20. ἡ ὑστέρα ἕλκει τὴν γονὴν διὰ τὴν θερμότητα τὴν ὑπάρχουσαν Ζγβ4. 739 b9. συνίσταται ἡ ἐν ταῖς ὑστέραις ἀπόκρισις τοῦ θήλεος ὑπὸ τῆς τοῦ ἄρρενος γονῆς Ζγβ4. 739 b21. — πᾶν ἐκ σπέρματος ϗ γονῆς γίνεται Ζγβ1. 734 a36. Ζμβ5. 651 b14. — γονὴ πήγνυται ψύξει ἐξιόντος τοῦ ὑγροῦ μετὰ τοῦ θερμοῦ μδ10. 389 a22. ἐψύχετ' ἂν ἡ τῶν ὄφεων γονὴ διὰ τὴν βραδυτῆτα Ζγα7. 718 a22. ἡ γονὴ τηκομένη φαίνεται πυρί πδ14. 878 a37. ὅταν ὅλον μεταβάλλῃ, οἷον ἐκ τῆς γονῆς αἷμα, γένεσις ἤδη τὸ τοιοῦτον Γα4. 319 b16. — *d.* γοναὶ ζῴων κ6. 399 a28. τῶν ζῳοτόκων ϗ μέγεθος ἐχόντων ὑπάγοντα τὰ θήλεα δέχονται τὴν γονήν Ζιε2. 540 a7. τὰ πολύτεκνα τῶν ζῴων πολλὰς μήτρας ϗ τύπους ἔχει, εἰς ἃ σχίζεται ἡ γονή πι14. 892 b3. ἡ τοῦ ὄνου γονὴ ψυχρά Ζγβ8. 747 b22, 748 a32, b3. ὀλιγογονώτεροι πρὸς τὴν γονὴν οἱ σελαχώδεις Ζγγ7. 757 a21. — *e.* causa movens. Μλ6. 1071 b31. γονὴ τὸ ἀπὸ τοῦ γεννῶντος αἴτιον (ἀπιὸν Aub e cod P), ὅσα συνδυάζεσθαι πέφυκε, τὸ πρῶτον ἔχον ἀρχὴν γενέσεως Ζγα18. 724 b12 (cf Dietz Hippocr de morbo sacro p 152). ἡ γονὴ ἡ πρώτη ψυχή ψα2. 405 b5. ἐνυπάρχει ἐν τῇ γονῇ ἢ μέρος τι ψυχῆς ἢ ψυχὴ ἢ ἔχον ψυχήν Ζγβ1. 733 b33. τὸ τῆς γονῆς σῶμα, ἐν ᾧ συναπέρχεται τὸ σπέρμα (τὸ σπέρμα om Aub) τὸ τῆς ψυχικῆς ἀρχῆς, τοῦτο τὸ σπέρμα διαλύεται ϗ πνευματοῦται Ζγβ3. 737 a7. ἐν ὅσοις κεχώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν ἐμποιεῖ τὸ ἄρρεν τὴν αἰσθητικὴν ψυχήν, ἢ δι' αὐτοῦ (sc ἔνια ἔντομα), ἢ διὰ τῆς γονῆς Ζγβ5. 751 b7. ἡ τῆς γονῆς σπερματικὴ δύναμις Ζμβ6. 651 b21. — *f.* Ἡρόδοτος οὐκ ἀληθῆ λέγει μέλαιναν εἶναι τὴν τῶν Αἰθιόπων γονήν Ζγβ2. 736 a11. — 2. γονή i q σπέρμα Ζγα7. 718 a24. ᾗ τὰ θήλεα προΐενται τὴν γονήν Ζμδ10. 689 a12. ῥεῖ ταῖς ἵπποις ταῖς θηλείαις ἐκ τοῦ αἰδοίου ὅμοιον γονῇ, λεπτότερον δέ Ζιζ18. 572 a26. — Empedoclis sententia: ἑκατέρα γονὴ μαλακή Ζγβ8. 747 b1, 19. — 3. τὰ φυτὰ προΐεται οὐ γονὴν ἀλλὰ κύημα, τὰ καλούμενα σπέρματα Ζγα23. 731 a3.

γονικὴ ἔκκρισις πδ26. 879 b28.

γόνιμος. σπέρμα γόνιμον, opp ἄγονον Ζιγ22. 523 a25. ε14. 544 b16, 32. η1. 582 a30. Ζγα7. 718 a24. β3. 736 a35, b34. 7. 747 a5. πγ4. 871 a23, 25. γονιμώτερον τὸ συνεστὸς μᾶλλον σπέρμα Ζγδ1. 765 b3. ᾠὰ γόνιμα, opp ὑπηνέμια Ζιζ2. 559 b25, 560 a9. Ζγα21. 730 a6, 20. β5. 741 a20, 17, 30. γ1. 751 b24. 7. 757 b1. κυήματα γόνιμα Ζγβ3. 736 a35. τὸ ἔμβρυον, ἐὰν ᾖ γόνιμον, προκαταβαίνει Ζιη4. 538 b31. πηρωθῆναι περὶ τὸν τόπον τὸν γόνιμον Ζιη1. 581 b23. cf AZι I 9. τὸ πνεῦμα ἡ ἐν τοῖς ζῴοις ἔμψυχός τε ϗ γόνιμος οὐσία κ4. 394 b11. γυναῖκες γόνιμοι, opp ἄτεκνοι Ζικ3. 635 b36. πδ2. 876 b12. τράγοι πίονες ἧττον γόνιμοι, ἵπποι πρεσβύτεροι γονιμώτεροι Ζιε14. 546 a2. ζ22. 576 a17. ἡμίονοι γόνιμοι θ69. 835 b1. — νέφος γόνιμον ὕδατος κ4. 394 a27. αἱ περὶ τοὺς ἀστέρας ἅλῳ μικρὰς ἐπιδηλοῦσι τὰς συστάσεις ϗ οὔπω γονίμους μγ3. 373 a31. αἱ καλαὶ ϗ γόνιμοι τῶν ὅλων ὧραι κ5. 397 a12.

γόνος. 1. ἡ ὄνος ἐξουρεῖ τὸν γόνον Ζγβ8. 748 a22 i q γονήν Ζιζ23. 577 a22. — 2. genitura. πλείω τὰ ὑπηνέμια γίνεται τῶν γόνῳ γινομένων (γονίμων ᾠῶν ci Aub fals) Ζγγ1. 750 b21. ἐὰν γόνῳ γένηται Ζιζ2. 559 a16. τὰ γόνῳ εἰλημμένα, τὰ γόνῳ κυούμενα Ζιζ2. 560 a12, 16. ὅσα γόνῳ τίκτεται Ζιε19. 553 a8. cf AZι I 517. ἰχθύες ἐν (om Med Thom SDP) γόνῳ τίκτουσι ϗ τὰ ᾠὰ ἀφιᾶσι Ζιζ13. 567 b22. — 3. proles ὁ γόνος τῶν κεστρέων f 299. 1529 b20, τῶν τριγλῶν Ζιε9. 543 a6. f 313. 1531 a25, 34. ἡ ἄλλη ἀφύη γόνος ἰχθύων

ἐστίν Ζιζ15. 569 b22, 28. f 292. 1528 b42 sq. ὁ γόνος μικρὸς ἁλίσκεται περὶ Βυζάντιον Ζιθ13. 598 b9. cf S II 468. αἱ μέλιτται φέρουσι τὸν γόνον Ζιε21. 553 a19. Ζγγ10. 759 b26. ὁ γόνος τῶν μελιττῶν Ζγγ10. 759 a12, 34, b9, 19, 36, 760 b34, τῶν κηφήνων Ζγγ10. 759 a15, b8. Ζιε21. 553 a24, 31, λευκός Ζιε22. 554 a22, τῶν βασιλέων Ζιε22. 554 a24, τῶν ἡγεμόνων Ζγγ10. 760 b26. ἡγεμόνες τῷ ἄλλῳ γόνῳ πεφυκότες Ζιε21. 553 b4. ὁ γόνος ἐλάττων γίνεται, τὸν γόνον ἐπαφιᾶσι Ζιε21. 553 b21, 24. 22. 554 a18. ποιεῖν τῷ γόνῳ κηρία Ζιε23. 554 b22. — 4. ovum. τὸν γόνον ὅταν ἀφῇ, ἐπῳάζει Ζιε22. 554 a18. cf AZι I 523, 120.

γόνυ. κοινὸν μηροῦ καὶ κνήμης γόνυ ⟨καὶ S P⟩ καμπή Ζια15. 494 a18. τῆς κνήμης κινουμένης τὸ γόνυ ἠρεμεῖ Ζκ1. 698 b4. ἀνάγκη κάμψαι τὸ μένον, ἢ ἐν τῷ γόνατι ἢ ἐν τῇ κάμψει, οἷον εἴ τι ἀγόνατον εἴη τῶν βαδιζόντων Ζπ9. 709 a3. ὁ ἄνθρωπος τὰ γόνατα ἐπὶ τὴν περιφέρειαν κάμπτει Ζπ1. 704 a22. ἀεὶ ἐναλλὰξ ἐναντίως ἔχει τὰ κῶλα τὰς κάμψεις τοῖς ἀνθρώποις, οἷον τὸ γόνυ ἐπὶ τὸ κυρτόν Ζπ13. 712 a17. Ζιβ1. 498 a25. ἔστι τὸ κατὰ φύσιν τοῖς γόνασιν ἡ εἰς τὸ πρόσθεν κλάσις πε19. 882 b32. ἡ σπάσις πολλὴ τοῦ σώματος [καὶ Bz Ar St IV 410] ἡ ἀπὸ τῶν γονάτων γίνεται πε19. 882 b28. ἡ μύλη ἐπὶ τῷ γόνατι πν7. 484 b34. ἡ μεγίστη φλὲψ καὶ ἡ ἑτέρα παρὰ τὸ γόνυ τείνουσιν εἰς τὴν κνήμην τε καὶ τὸν πόδα Ζιγ2. 512 a15. κατακλιθῆναι εἰς γόνατα Ζιβ1. 499 a17. ἀναβαίνοντες τὰ γόνατα πονοῦμεν πε19. 882 b25, 29. de situ foetus Ζιη8. 586 b3. — τὸ αὐτὸ μέγεθος ξύλου ῥᾶον κατεάσσεται περὶ τὸ γόνυ μχ14. 852 b23. — γόνυ κνήμης ἔγγιον (cf παροιμία) Ηι8. 1168 b8. — εἰς τὸ υ πέντε ὀνόματα τελευτᾷ πο21. 1458 a16.

γονύκροτος. οἱ γονύκροτοι κίναιδοι φ6. 810 a34. cf 3. 808 a13. 5. 809 b8. γονυκροτώτερα τὰ θήλεα Ζιδ11. 538 b10.

γόος. ἵμερος γόοιο (Hom Ψ 108, 153 al) Ρα11. 1370 b29.

Γόργη, ἡ Οἰνέως θυγάτηρ f 596. 1576 a24.

Γοργίας ὁ Λεοντῖνος Πγ2. 1275 b26. verba ex eius orationibus afferuntur: τὸ ἐγκώμιον εἰς Ἠλείους Ργ14. 1416 a1, ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ λόγῳ Ργ14. 1414 b31. exempla τοῦ ψυχροῦ apud Gorgiam Ργ3. 1405 b37, 1406 b8, 15. eius dictum de Λαρισσοποιοῖς Πγ2. 1275 b26. πῶς ἔφη δεῖν χρῆσθαι τῷ γελοίῳ Ργ18. 1419 b3. ποιητικὴ λέξις οἷον ἡ Γοργίου Ργ1. 1404 a26. μετ' εἰρωνείας ὅπερ ἐποίει Γοργίας Ργ7. 1408 b20. Gorgiae μακρολογία Ργ17. 1418 a34 (ad ἐγκώμιον Ἀχιλλέως refert Sauppe p 130). ἡ Γοργίου πραγματεία τι34. 183 b37. cf f 131. 1500 b15. eius auditor clarissimus Isocrates f 133. 1500 b41. — Gorgiae philosophia ξ 5 et 6. οἱ ἐξαριθμοῦντες τὰς ἀρετὰς ὥσπερ Γοργίας Πα13. 1260 a28. — Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ (Platonis) τι12. 173 a8.

Γοργών. ἡ κεφαλὴ τῆς Γοργόνος, τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γιγνόμενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν f 148. 1503 a41, 42.

Γορδίου υἱὸς Ψαμμήτιχος Πε12. 1315 b26.

γοῦν Μβ2. 997 a4. 4. 1001 a15. γ2. 1004 b31. 5. 1010 b10. Ηα3. 1095 b28. Πβ8. 1268 b34. γ9. 1280 a38. Ρβ23. 1398 b10, 1399 a5, 1400 b11. αι2. 437 b25. 4. 442 b14. μτ1. 463 a5. Ζμα1. 641 b18. ξ6. 979 b27. κ1. 391 a11. πια6. 899 a23. κ34. 926 b23. f 146. 1503 a13. 172. 1506 b22. (γοῦν et δ' οὖν quid differant cf Vhl Poet I 45.) admodum frequens particulae γοῦν usus est in libris περὶ φυτῶν φτα1. 815 a12, b22. 2. 817 a5, 15, b8. 3. 818 a29. 4. 819 b35, 820 a8. β1. 822 a20. 2. 823 a6. 3. 824 b31, 38, 825 a9. 4. 825 b27. 7. 827 a19, b7. 8. 827 b28, 31. 9. 828 b18, 20, 32, 829 a17. 10. 829 b23.

Γουνεύς. ἐπίγραμμα ἐπὶ Γουνέως f 596. 1576 b10.

γοώδης. κύκνος ᾄδει φωνῇ γοώδει Ζιι12. 615 b5. τὸ ὁμαλὸν ἔλαττον γοῶδες, τὸ ἀνώμαλες παθητικόν πιθ6. 918 a12, 11.

γρ. τὸ γρ ἄνευ τοῦ α συλλαβή, καὶ μετὰ τοῦ α, οἷον τὸ γρα πο20. 1456 b36. Vhl Poet III 227.

γραῖα. αἱ ὕες πεντεκαιδεκαετεῖς οὖσαι οὐκέτι γεννῶσιν ἀλλὰ γραῖαι γίνονται (v l ἀλλ' ἀγριαίνονται S Pic) Ζιε14. 546 a14. — τῶν ἑφθῶν ἀλεύρων αἱ γραῖαι καλούμεναι πι17. 803 b32. cf γραῦς 2.

Γραῖα. Ἀριστοτέλης Γραῖαν καλεῖ τὴν νῦν Ὠρωπόν f 570. 1571 b40, 37.

Γραικοί. οἱ καλούμενοι τότε μὲν Γραικοὶ νῦν δ' Ἕλληνες μα14. 352 b2.

γράμμα. γράμματα, literarum formae, ε1. 16 a5. Ηγ5. 1112 b2. συγκεχυμένον καὶ οὐ διηρθρωμένον τὸ γράμμα Ζγα17. 721 b34. λήθην ἴσχειν τινὰς καὶ αὐτῶν τῶν γραμμάτων ὧν ἐμεμαθήκεσαν f 35. 1480 b12. ἔχουσα ἐπιγραφὴν ἀρχαίοις γράμμασιν θ133. 843 b18. — γράμματα, voces articulatae, quae illis formis significantur (Steinthal Gesch p 247), ὁ λόγος ὁ διὰ τῆς φωνῆς ἐκ τῶν γραμμάτων σύγκειται Ζμβ16. 660 a3. τὰ γράμματα πάθη ἐστὶ τῆς φωνῆς πι39. 895 a12. πρὸς τὴν γένεσιν τῶν γραμμάτων οἱ πρόσθιοι τῶν ὀδόντων πολλὰ συμβάλλονται Ζμγ1. 661 b15. ἡ τῶν γραμμάτων διάρθρωσις, ἔνδεια τῶν γραμμάτων Ζμβ7. 660 a22, 27. οἱ ἄνθρωποι πολλὰ γράμματα φθέγγονται, τὰ ἄλλα ζῷα ἢ οὐδὲν γράμμα ἢ ὀλίγα διαλέγονται πι39. 895 a8. ια57. 905 a32. ἔνια τῶν ὀρνίθων γένη γράμματα φθέγγεται Ζιβ12. 504 b2. Ζμβ17. 660 a30. τὰ ἐξ ὁμοίων συλλαβῶν ὀνόματα, ἐν αἷς πλεῖστα γράμματα τὰ αὐτά ἐστιν ρ29. 1436 a11. τοσαῦτα ἂν ἦν τὰ γράμματα ὅσαπερ τὰ στοιχεῖα Μβ4. 1000 a3. κρᾶσιν ποιεῖσθαι ἐκ φωνηέντων καὶ ἀφώνων γραμμάτων κ5. 396 b18. παρὰ γράμμα (i e ex ratione etymologica) λέγοντα σκοπεῖν ημα6. 1185 b39. τὰ παρὰ γράμμα σκώμματα Ργ11. 1412 a28, 32. — γράμμα i q γραμματική, παιδεύειν εἰώθασι γράμματα καὶ γυμναστικήν Πθ3. 1337 b24. — γράμματα, literae, epistula, γράμματα ἥκειν παρὰ βασιλέως οβ1348 a29. εἰκὸς βούλεσθαι ἐπιθεῖναι γράμματα πο16. 1455 a19. — τὰ γράμματα τῆς πόλεως, φυλάττειν τὰ γράμματα καὶ τὰ ψηφίσματα sim f 394. 1543 b25. 397. 1544 a29. 399. 1544 b1, 6. ἄρχειν κατὰ τὰ γράμματα, κρίνειν κατὰ τὰ γράμματα καὶ τοὺς νόμους Πβ9. 1270 b30. 10. 1272 a38 (opp αὐτογνώμονας). γ15. 1286 a12. κατὰ γράμματα ἰατρεύεσθαι, ἡ ἐκ τῶν γραμμάτων θεραπεία Πγ16. 1287 a34, 40. ἡ κατὰ γράμματα καὶ νόμους πολιτεία Πγ15. 1286 a15. οἱ κατὰ τὰ γράμματα νόμοι, opp οἱ κατὰ τὰ ἔθη Πγ16. 1287 b5. ὁ νόμος ὁμολόγημα πόλεως κοινὸν διὰ γραμμάτων προστάττον πῶς χρὴ πράττειν ρ2. 1422 a3. 3. 1424 a11.

γραμματεῖον ψγ4. 430 a1. εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο οἱ ἔφηβοι f 429. 1549 a17. — τὰ γραμματεῖα τὰ πρὸς τὰς δίκας ἐτίθεντο εἰς τὸν ἐχῖνον f 415. 1547 b3. τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ f 400. 1544 b34, 26, 28.

γραμματεύς. ὁ γραμματεὺς πῶς τε καθίστατο καὶ τί ἔπραττεν f 399. 1544 a45, b5, 9. 375. 1540 b18. 389. 1542 b38.

γραμματικός. τὰ γραμματικὰ πράττοντες γραμματικοὶ γιγνόμεθα Ηβ3. 1105 a20. γραμματικώτερος ἕτερος ἑτέρου Κ8. 11 a3. — ἡ γραμματική κ5. 396 b17. def τζ5. 142 b31. πάσας θεωρεῖ τὰς φωνάς Μγ2. 1003 b20. ἡ γραμματικὴ καὶ γραφικὴ χρήσιμοι πρὸς βίον Πθ3. 1337 b25. cf γράμμα. — γραμματικῶς Ηβ3. 1105 a25.

γραμμή. οἱ γραφεῖς ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς Ζγβ6.

743 b24. γραμμὴ ὁμοία τῷ τοῦ θήλεος αἰδοίῳ Ζγ6. 757 a9. τὰ ποικίλα οἷον γραμμαί, οἷον στιγμαί Ζιζ7. 563 b23. γραμμὴ φυσική, αἰσθητή, dist μαθηματική Μβ2. 998 a1. Φβ2. 194 a10-12. μεγέθους τὸ ἐφ' ἓν γραμμή Οα1. 268 a8. τὸ μοναχῇ διαιρετὸν γραμμή Μδ6. 1016 b26. μῆκος πεπερασμένον γραμμή Μδ13. 1020 a14. μῆκος ἀπλατές τζ6. 143 b12. στιγμὴ γραμμῆς ἁπλῶς γνωριμώτερον, στιγμὴ πέρας γραμμῆς τζ4. 141 b6, 21. ατ 971 a18 (legendum στιγμὴ γραμμῆς). πᾶσα γραμμὴ ἀεὶ διαιρεῖται, συνεχής ἐστιν, οὐκ ἔστιν ἄτομος Φδ12. 220 a30. 13. 222 a16. ζ1. 231 a25. Μα2. 994 b23. Κ6. 5 a1. Φζ2. 233 b16. γ6. 206 a18. ατ968 a1 sqq. οὐδὲν ἴδιον ἕξει ἡ ἄτομος γραμμὴ παρὰ τὴν στιγμὴν πλὴν τοὔνομα ατ 970 b30. ἡ γραμμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ στιγμῶν Φζ1. 231 a24. 10. 241 a3. δ8. 215 b18. ατ971 a6. Μβ4. 1001 b18. στιγμῶν τὸ μεταξὺ γραμμή Φζ1. 231 b9. ἡ γραμμὴ στιγμὴ κινηθεῖσα ψα4. 409 a4. τὰς γραμμὰς οὐκ ἐνδέχεται οὔτε γίγνεσθαι οὔτε φθείρεσθαι ὁτὲ μὲν οὔσας ὁτὲ δὲ οὐκ οὔσας Μβ5. 1002 a32. γραμμὴν πῇ ἐνδέχεται εἶναι ἄπειρον Οα5. 272 b17. γραμμαὶ πῶς δύνανται συντίθεσθαι Ογ1. 299 b25, 27. γραμμὴ ποδιαία, δίπους Μι1. 1052 b33. πιθ2. 917 b24. γραμμαὶ ῥηταί, opp ἄλογοι ατ968 b15, 18. διάστημα γραμμῶν τί Οα5. 271 b31. κύκλου γραμμή μγ3. 373 a5. γραμμῆς μῆκος εὐθύτητι διηκριβωμένον μβ8. 367 b10. γραμμὰς ἄγειν, ἀνάγειν ἀπό τινος τα1. 101 a16. μβ5. 362 b1. γ5. 376 a1. ἐκκείσθω τις γραμμὴ ϗ τετμήσθω μγ5. 376 a10. γραμμὴ εἰς ἄνισα τετμημένη Ηε7. 1132 a25. γραμμὴ ἐκβεβλήσθω μγ5. 375 b31. γραμμαὶ κατὰ κῶνον ἐκπίπτουσαι μγ5. 375 b21. — frequens nominis γραμμή in expositionibus mathematicis ellipsis, cf εὐθεῖα, ποδιαία. ἡ κμ (i e ἡ κμ γραμμή) sim μγ5. 375 b22, 31, 34, 376 a4, 5 al. — Platonis et Platonicorum sententiae. ἡ γραμμὴ φύσις, οὐσία Μν3. 1090 b6. δ8. 1017 b20. εἰ ἔστιν ἰδέα γραμμῆς ατ 968 a9. Πλάτων ἀρχὴν γραμμῆς ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς ΜΑ9. 992 a22 Bz. μ8. 1084 b1. Ογ1. 299 a13. cf Φγ6. 206 a18. τδ1. 121 b19. ατ 968 a1 sqq, 970 b30. γραμμῆς λόγος ὁ τῶν δύο, δυὰς ἐν μήκει ἡ δυάς Μζ11. 1036 b12. η3. 1043 a33.

γραμμοειδῶς φερόμενοι κεραυνοί κ4. 395 a27.

γραμμοποίκιλος. τῶν γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη f 279. 1528 a11.

γράσου ὄζειν πδ24. 879 a23. ιγ9. 908 b24. cf S Theophr IV 672.

γραῦς. 1. φασὶν ἐκδύνειν τὸ γῆρας ϗ τοὺς ὀστρακοδέρμους, οἷον τὰς μαίας [τάς τε γραῦς] Ζιθ19. 601 a18 (τάς τε γραῦς e codd P Ea add S Pic Did, cf Aub). — 2. ἡ καλουμένη γραῦς ἐπὶ τοῖς ἐψήμασιν Ζγβ6. 743 b7. cf γραῖα 2.

γράφειν. 1. οὐ διστάζομεν πῶς γραπτέον Ηγ5. 1112 b2. οἱ περὶ τὰς πράξεις, οἱ περὶ πολιτείας γράφοντες, τῶν ὑστέρων τινὲς γραψάντων Ρα4. 1360 a36. Πη14. 1333 b20, 11. τὰ ἐν Φαίδωνι, τὰ περὶ γεωργίας γεγραμμένα, γέγραπται περὶ αὐτῶν δι' ἀκριβείας ἐν ταῖς ἱστορίαις μβ2. 355 b33. Πα11. 1258 b40. αν12. 477 a5. ἡ κρίσις ἁπλῶς, τὸ ἔγκλημα δικαίως γέγραπται Πβ8. 1268 b6, 19. νόμοι γεγραμμένοι, opp ἄγραφοι Ρα13. 1373 b6. Πζ5. 1319 b40. β8. 1269 a8. 1. 1261 a9. ρ2. 1422 b4. ἀναγκαῖον καθόλου γραφῆναι Πβ8. 1269 a10. λόγοι γεγραμμένοι, γραφόμενοι ρ37. 1444 a19. Ργ1. 1404 a18. τὰ γραφόμενα, opp τὰ ἐν τῇ φωνῇ ε1. 16 a4. — εἴ τις μὴ ἐπιτήδειον νόμον γράψειεν f 378. 1541 a1. — med κωλύειν τοὺς εἰκῇ γραφομένους Πζ5. 1320 a13. τοῦτο τὸ δίκαιον πολλοὶ γράφονται παρανόμων Πα6. 1255 a8. — 2. γράφειν διαγράμματα Οα10. 279 b34. γέγραπται ὁ κύκλος, ἂν γραφῇ ὁ κύκλος μβ6. 363 a26. γ5. 376 b9. φερόμενόν τι γράφει κύκλον, εὐθεῖαν Οα5. 272 a13. μχ1. 848 b10. πιϛ5. 913 b37, 39. 11. 915 a38. ἡ δίπους γραμμὴ γράφει (int in quadrato) τετραπλάσιόν τι πιθ2. 917 b25. οὐ ῥᾳδίως γράφεσθαι (de argumentatione mathematica, cf διάγραμμα) τθ3. 158 b30. — 3. οἱ γραφεῖς γράφουσιν μα13. 349 b1. γράφειν καλλίους πο15. 1454 b11. τὰ γεγραμμένα διὰ τέχνης καλλίω τῶν ἀληθινῶν Πγ11. 1281 b12, 14. γεγραμμένον ζῷον al, opp ἀληθινόν Κ1. 1 a3. ψβ1. 412 b22. cf Ζιε15. 548 a10.

γραφεῖον ὀξύτερον Φη4. 248 b8.

γραφεύς. 1. scriba. δεῖ δήλην εἶναι τὴν τελευτὴν (enunciati) μὴ διὰ τὸν γραφέα ἀλλὰ διὰ τὸν ῥυθμόν Ργ8. 1409 a20. — 2. pictor Ηκ10. 1180 b34. μα13. 349 b1. οἱ γραφεῖς ὁμοίους, καλλίους, χείρους γράφουσιν πο2. 1448 a5. συμμετρίας φροντίζουσι Πγ13. 1284 b8. quomodo coloribus utantur αι3. 440 a8. μγ2. 372 a7. Ζιε15. 548 a11. Ζγα18. 725 a26. πκγ6. 932 a31. οἱ γραφεῖς ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῷον Ζγβ6. 743 b23. γραφεῖς ἠθικοί, ἀήθεις Πθ5. 1340 a37. πο6. 1450 a26. οἱ ἀρχαῖοι γραφεῖς τζ2. 140 a21. πι45. 895 b37. (plur γραφῆς αι3. 440 a8. μγ2. 372 a7, alibi γραφεῖς.)

γραφή. τὰ ἄνευ γραφῆς, opp τὰ γεγραμμένα τι4. 166 b1. γραφαὶ περὶ συμμαχίας Πγ9. 1280 a40. γραφαὶ δικῶν Πη12. 1331 b7. ζ8. 1321 b36. γραφαὶ κακώσεως, παρανόμων f 381. 1541 b16. 378. 1541 a1. γραφαί εἰσι (γίγνονται, λαγχάνονται) πρὸς τοὺς θεσμοθέτας, πρὸς τὸν βασιλέα f 378. 1541 a2. 379. 1541 a23, 29, 35. 385. 1542 a30. — ἰδὼν γραφήν πο16. 1455 a22. θεωρεῖν γραφὰς ἀσχήμονας Πη17. 1336 b14. θεᾶσθαι ἐν γραφῇ τὰ δεινά ψγ3. 427 b24. χαίρειν σχήμασι ϗ γραφῇ Ηγ13. 1118 a4. ὥσπερ τύπος ἢ γραφὴ ἐν ἡμῖν μν1. 450 b16. μήτε ἄγαλμα μήτε γραφὴ Πη17. 1336 b15. ἐπὶ γραφῆς τὸ μὲν ὅμοιον ποιεῖν τῷ πόρρω, τὸ δὲ τῷ πλησίον ακ801 a33.

γραφικός. λέξις γραφικὴ ἡ ἀκριβεστάτη, opp ἀγωνιστική Ργ12. 1413 b8, 4. λέξις γραφικωτάτη Ργ12. 1414 a17. — ἡ γραφική, coni ἀνδριαντοποιία, ποιητική Ρα11. 1371 b6. ἡ γραφικὴ ἢ ἡ πλαστική Ζμα5. 645 a13. παιδεύειν γραφικὴν Πθ3. 1337 b25, 1338 a18. ἐπὶ τῆς γραφικῆς πο6. 1450 b1. Ηκ10. 1181 a23. ἐν γραφικῇ ημα19. 1190 a31.

γρηγορεῖν. πότε γρηγορεῖ τὸ ζῷον φτα2. 816 b37. τὰ φυτὰ οὔτε ὑπνώττουσιν οὔτε γρηγοροῦσιν φτα2. 816 b29.

γρῆυς (Hom τ 361) Ργ16. 1417 b5 (γρηΰς Bk, γρῆυς Bk3 Spgl).

γρύζειν (?). ὁμοίως γρύσει ἡ θερμότης πδ2. 876 b18. (solvet ant vers, liquefacere potest Gaza, dissolvet Sept).

γρυλισμός. ἀφιᾶσιν ὥσπερ γρυλισμόν Ζιδ9. 535 b17. cf Sturz de voc animal VI 4.

Γρύλλου ἐπιτάφιον f 57. 1485 a14.

γρυπός. οἱ γρυπὴν ῥῖνα ἔχοντες ϗ τοῦ μετώπου διηρθρωμένην φ6. 811 a36. (cf Rose Anecd 80.) τὸ γρυπὸν ὑπάρχει σαρκί Οα9. 278 a31. ῥὶς παρεκβεβηκυῖα τὴν εὐθύτητα τὴν καλλίστην πρὸς τὸ γρυπὸν ἢ τὸ σιμόν Πε9. 1309 b24. σφόδρα γρυπὰ γινόμενα ἢ σιμά Ρα4. 1360 a29.

γρυπότης, def καμπυλότης ἐν ῥινί Οα9. 278 a29 (cf σιμός). ἡ γρυπότης ϗ ἡ σιμότης ἀνιέμενα ἔρχεται εἰς τὸ μέσον Ρα4. 1360 a27.

Γύαρος. ἐν τῇ Γυάρῳ τῇ νήσῳ f 326. 1532 b13 (codd πάρῳ). θ25. 832 a22 (Κύπρῳ Bk, Γυάρῳ Marsilius Cagnatus, Sylb, Beckm p 56, S Theophr IV 814, Did, Rose Ar Ps 334).

Γύγεω (ex Archil fr 24 Bgk) Ργ17. 1418 b31.
γυῖον. διὰ γυίων (Emped 464) αν7. 474 a3.
γυμνάζειν. ἂν ἐθίσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ϗ γυμνάσωμεν ρ29. 1436 a25. — γυμνάζεσθαι, proprie de exercitationibus corporis Πδ13. 1297 a30, 32. πλα14. 958 b28. γυμνασθεὶς ἐν τῷ πολέμῳ Πε7. 1307 a32. γεγυμνάσθαι πρὸς τοὺς κινδύνους Πη14. 1333 b20. τὰ πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις γεγυμνασμένοι τὰς ἕξεις Πζ4. 1319 a22. γυμνάζεσθαι, dist περιπατεῖν, πάλη, κόνισις Οβ12. 292 a25. dist ὑγιαίνειν, φαρμακεύεσθαι τγ1. 116 a30. ηεη2. 1237 a14. γεγυμνασμένοι, coni syn πεπονηκότες Πε9. 1310 a24, opp ἀγύμναστοι, ἀσθενεῖς πη10. 888 a23. ια21. 901 a30. οὐδὲν κωλύει τὸν παιδοτρίβην ἕνα τῶν γυμναζομένων ἐνίοτ' εἶναι Πγ6. 1279 a3, 7. 16. 1287 b1. — transfertur ad quamlibet exercitationem. περὶ νομοθεσίαν γυμνασθῆναι Πβ12. 1274 a26. ποιεῖν ἐστὶ τοῦ εὐφυοῦς ἢ τοῦ γεγυμνασμένου Ργ10. 1410 b8. de exercitatione dialectica τα17. 108 a13. θ14. 164 b1. ι16. 175 a13, 24. γεγυμνάσθαι πρὸς τὸ ἐρωτᾶν ϗ τὸ ἀποκρίνεσθαι τθ14. 163 b3. γυμναστέον οὐ πρὸς τὸν τυχόντα τθ14. 164 b8.
γυμνασία. περὶ ὅπλισιν, περὶ γυμνασίαν Πδ13. 1297 a17, 32. — exercitatio dialectica, syn μελέτη, πεῖρα, dist διδασκαλία τα2. 101 a27. θ5. 159 a25. 11. 161 a25. 14. 163 a29, 164 a12.
γυμνασιαρχία Πζ8. 1323 a1.
γυμνάσιον, locus τοῦ γυμνάζεσθαι οβ1346 b18. — i q τὸ γυμνάζεσθαι ρ30. 1437 b2. γυμνάσια ὑπερβάλλοντα, ἐλλείποντα, κουφότερα, ἀναγκαῖα Ηβ2. 1104 a15. Πθ4. 1338 b40, 1339 a4 (cf 1338 b41). γυμνάσια τῶν πρεσβυτέρων Πη12. 1331 a36. τοῖς δούλοις ἀπειρήκασι τὰ γυμνάσια Πβ5. 1264 a22. αἱ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἡδοναί Ηγ13. 1118 b6. ἱδρῶσαι ἐκ τῶν γυμνασίων πλη5. 967 a12. — τὸ ἔθος ὂν γυμνάσιον αὔξει τὴν δεκτικὴν ἕξιν πκα14. 928 b30.
γυμναστὴς ποιητικὸς εὐεξίας τε7. 137 a5. ἰατρὸς ϗ γυμναστής Ηκ10. 1180 b14.
γυμναστικός. τοῦ παιδοτρίβου ϗ τοῦ γυμναστικοῦ Πδ1. 1288 b18. οἱ ἐριστικοὶ λόγοι γυμναστικοί εἰσι πιη2. 916 b20. — γυμναστική Πδ1. 1288 b16. inter usitatas disciplinas refertur Πθ3. 1337 b24. πῶς χρηστέον τῇ γυμναστικῇ Πθ4. dist παιδοτριβική Πθ3. 1338 b6, 7. ἰατρικὴ ϗ γυμναστική Ηα4. 1096 a34. ε15. 1138 b31. ζ13. 1143 b27. Πβ8. 1268 b35. γ6. 1279 a1. — ἔχειν ἀπορίαν πλείονα ἢ κατὰ γυμναστικήν (cf γυμνάζεσθαι extr) τα11. 105 a9.
Γυμνήσιαι νῆσοι κείμεναι κατὰ τὴν Ἰβηρίαν θ88. 837 a30.
γυμνικός. ἀγῶνες γυμνικοί Πγ12. 1283 a13. ζ8. 1323 a1. Ηγ12. 1117 b2. οἱ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας καταστήσαντες (Isocr 4, 1) Ργ9. 1409 b34. γυμνικὰ ἀθλήματα πλ11. 956 b31.
γυμνοσοφισταὶ παρ' Ἰνδοῖς f 30. 1479 a31.
γυμνοῦν. γεγυμνωμένος πκθ14. 952 b24.
γυναικεῖα. τὰ γυναικεῖα i q καταμήνια Ζμβ2. 648 a31. Ζιη2. 582 b20, 25. κ1. 634 b12. 2. 635 a8, 14. 4. 636 a39. ἡ τῶν γυναικείων περίττωσις Ζγβ4. 739 a27, ἀπόκρισις Ζγγ1. 751 a1, ὁρμή Ζιη1. 582 a10, 34.
γυναικικός. τὰ ὑγρότερα τῶν σωμάτων ϗ γυναικικώτερα θηλυγόνα μᾶλλον Ζγδ2. 766 b32. ϗ τῶν ἀρρένων (τοῖς ὑγροῖς ϗ λείοις) ἐπιδηλότεροι ϗ γυναικικώτεροι γίνονται οἱ μαστοί Ζιη1. 582 a13. οἱ εὔνουχοι γυναικικοί πι42. 895 a32.
γυναικοκρατεῖσθαι. γυναικοκρατούμενοι καθάπερ τὰ πολλὰ τῶν στρατιωτικῶν γενῶν Πβ9. 1269 b24.
γυναικοκρατία περὶ τὰς οἰκίας Πε11. 1313 b33.
γυναικονομία, coni παιδονομία Πζ8. 1322 b39, 1323 a4.
γυναικονόμος. coni παιδονόμος Πδ15. 1299 a22. ἀρχὴ ἀριστοκρατική Πδ15. 1300 a4.
γύναιον. γύναια ϗ οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες τοῖς συστένουσι χαίρουσι Ηι11. 1171 b10.
γυνή. 1. (physica.) ἄνδρες ϗ γυναῖκες Ζιγ11. 518 b2 al. γυναῖκες ϗ ἄνδρες Ζγα18. 723 a26, 30 al. ἄρρενες ϗ γυναῖκες Ζγβ4. 739 a23. — διὰ τί γυνὴ ἀνδρὸς οὐκ εἴδει διαφέρει Μι9. 1058 a29. ἔοικε ϗ τὴν μορφὴν γυνὴ ϗ παῖς, ϗ ἔστιν ἡ γυνὴ ὥσπερ ἄρρεν ἄγονον Ζγα20. 728 a17. αἱ γυναῖκες ὑγραὶ ϗ κατεψυγμέναι τὰς φύσεις πδ28. 880 a13. 25. 879 a33. αἱ γυναῖκες ἥκιστα ὑπὸ μέθης ἁλίσκονται f 103. 1494 b27. Παρμενίδης τὰς γυναῖκας τῶν ἀνδρῶν θερμοτέρας εἶναί φησι Ζμβ2. 648 a29. — συγγίνεσθαι ταῖς γυναιξίν πι57. 897 b25. τὸ ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἀπιόν Ζγα18. 723 a30. β4. 739 b17. εἰς τὸ πρόσθεν ϗ ἡ γυνὴ προΐεται Ζικ2. 634 b29. 5. 637 a15. Ζγβ4. 739 a14, εἰσβάλλεται εἰς τὸ σπέρμα ϗ τὴν γένεσιν Ζικ5. 636 b17, τὰς ὑστέρας διμερεῖς ἔχουσι πρὸς τοῖς ἄρθροις Ζγα3. 716 b34, μείζω ἔχουσι τὸν εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν ὑστερῶν πόρον Ζικ5. 637 a34. τὸ τῆς ὑστέρας στόμα, ᾧ οὐροῦσιν αἱ γυναῖκες Ζικ5. 637 a22, 24. μετὰ τὰ τρὶς ἑπτὰ ἔτη πρὸς τὰς τεκνογονίας ἤδη εὐκαίρως ἔχουσιν Ζιη1. 582 a28. ἐξονειρώττουσι Ζγβ4. 739 a23. Ζικ5. 636 b24. 6. 637 b24, ὄζουσι πδ12. 877 b22. μάλιστα τῶν θηλέων ζῴων γυνὴ πολύαιμον Ζιγ19. 521 a25. ἀρχὴ τοῦ τεκνοῦσθαι ταῖς γυναιξὶν ἡ τῶν καταμηνίων πρόεσις, πότε παύονται Ζιη5. 585 a34, b2. ταῖς γυναιξὶ μᾶλλον τῶν ἄλλων θηλειῶν ἡ κάθαρσις γίνεται πλείστη Ζιη2. 582 b29. γ19. 521 a27. Ζγα19. 727 a12, 22. 20. 728 b15. διὰ τί ἐν τῷ θέρει αἱ γυναῖκες μᾶλλον δύνανται ἀφροδισιάζειν, μαχλόταται γυναῖκες (Hes ε 586) πδ25. 879 a27. ἡ ἡδονή Ζγβ4. 739 a34. μεταβάλλουσι γυναῖκες ϗ ἄνδρες, ὥσπερ ἐξ ἀγόνων γόνιμοι Ζγα18. 723 a26, βαρύνονται Ζιη4. 584 a2, πονοῦσι Ζιη4. 584 b14, 21. 9. 587 a2, ὠδίνουσι Ζιη9. 586 b27, τίκτουσιν ἐν δίδυμα τρία τέτταρα πέντε Ζιη4. 584 b26 sq, τοῖς τόκοις χρώμεναι πλείοσιν Ζιη1. 582 a23, ἐνίοτε ἐοικότα αὐταῖς γεννῶσαι Ζιη6. 586 a12. Πβ3. 1262 a20. περὶ τῶν τέκνων αἱ γυναῖκες πανταχοῦ διορίζουσι τἀληθές Ρβ23. 1398 a33. μύλην ἔτικτε γυνή τις Ζικ7. 638 a11. ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθύνεται Ζιη11. 587 b19. — αἱ γυναῖκες γόνιμοι Ζικ3. 635 b36. 5. 637 a36, ἀγονώτεραι Ζγα18. 726 a4, ἄγονοι Ζγβ7. 746 b17, ἀρρενωποί Ζγβ7. 747 a1, ἀκόλαστοι πρὸς τὴν ὁμιλίαν Ζιη1. 582 a26, τὰς γυναῖκας βασανίζουσι τοῖς τε προσθέτοις ϗ τοῖς ἐγχρίστοις Ζγβ7. 747 a7, τὰ πολλὰ βραδύτεραι Ζικ5. 636 b18, ἀρρενογόνοι Ζιη5. 585 b22 (Empedoclis sententia Ζγα18. 723 a25, cf Emp 329), ἄνηβοι ἐκ γενετῆς Ζιη1. 581 b23, εὐέκφοροι Ζιη4. 584 b8. 5. 585 b19, τῶν ἄλλων τῶν νοσηματικῶν ἧττον μετέχουσι Ζιγ19. 521 a29. Ζγα19. 727 a12. β17. 746 b30. — θεραπείας ἀεὶ δέονται ἢ πλείονος ἢ ἐλάττονος Ζικ3. 635 b27. — ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν γυναικῶν πρόφορος Ζιη7. 586 a30. — 2. (ethica.) ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς ἕτεραι ἀρεταί Πγ4. 1277 b20, 24. α13. 1259 b30 sqq, 1260 a21. αἱ γυναῖκες ἥμισυ μέρος τῶν ἐλευθέρων, ἐν ὅσαις πολιτείαις φαύλως ἔχει τὰ περὶ τὰς γυναῖκας, τὸ ἥμισυ ἀνομοθέτητον Πα13. 1260 b19. β9. 1269 b15, 17. γυναῖκες ἀργαί Ζι40. 627 a15. τὰς γυναῖκας ἐωνοῦντο οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες παρ' ἀλλήλων Πβ8. 1268 b41. περὶ τῆς πρὸς γυναῖκα ὁμιλίας οα3. 4. ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς φιλία ποία Ηθ14. 1162 a16-33. πρὸς γυναῖκα οἰκονομικὸν δίκαιον Ηε10. 1134 b17. γυναικὸς ἄρχειν δεῖ πολιτικῶς Πα12. 1259 a39. διὰ τί τοὺς συγγενεῖς τῷ στόματι φιλοῦσιν αἱ γυναῖκες f 567. 1571 a36. — οἱ ἀπὸ γυναικῶν οὐ

πολῖται, dist εἰ ἐξ ἀμφοῖν ἀστῶν Πγ5. 1278 ᵃ33. — de mulieribus instituta Laconica Πβ9. 1269 ᵇ14, 22, 1270 ᵃ23, Cretica Πβ10. 1272 ᵃ23, Platonica Πβ1. 1261 ᵃ4. 3. 1262 ᵃ22. 5. 1264 ᵇ1, 5. 6. 1264 ᵇ38. 7. 1266 ᵃ34, 36. 9. 1269 ᵇ30.

γυπώδης. φίλυπνοι οἱ τὰ ἄνω μείζω ἔχοντες ϗ γυπώδεις φ3. 808 ᵇ7.

γύργαθος. τὰ φαλάγγια τίκτει εἰς γύργαθον πλεξάμενα παχὺν Ζιε27. 555 ᵇ10. cf AZι I 529.

γυρινώδης. ὅταν ἀναλωθῇ τὸ ᾠόν, pisciculi γίνονται γυρινώδεις (v l πυρινώδεις) Ζιζ13. 568 ᵃ1. cf Aub ad h l, M 313, Su 186.

γύψ. γαμψώνυχον, σαρκοφάγον Ζιθ3. 592 ᵇ5. νεοττιά, ᾠά, γένεσις, ἄγονοι Ζιζ5. 563 ᵃ5-14. ι11. 615 ᵃ8-14. θ60. 835 ᵃ3. λέγεται τȣ̀ς γῦπας ὑπὸ τῆς τῶν μύρων ὀσμῆς ἀποθνήσκειν θ147. 845 ᵃ35. δύο ἐστὶν εἴδη, ὁ μὲν μικρὸς ϗ ἐκλευκότερος, ὁ δὲ μείζων ϗ σποδοειδέστερος Ζιθ3. 592 ᵇ6. (maior est Vultur fulvus *L*, ὁ μέγας θ60. 835 ᵃ4 Vultur albicollis i q Vultur fulvus senex, ὁ μικρὸς Vultur percnopterus *L*. cf Su 107, 33 AZι I 83, 1 c.)

γωλεός. ποιȣ̃σιν οἷον γωλεόν Ζιθ20. 603 ᵃ6.

γωνία. ἡ τȣ̃ τμήματος γωνία, αἱ τῶν ἡμικυκλίων, αἱ πρὸς τῇ βάσει Αα24. 41 ᵇ15-18. κατ' ὀξείας, κατ' ὀρθὰς γωνίας κ4. 396 ᵃ1, 2. φέρεσθαι πρὸς ὁμοίας γωνίας Οβ14. 296 ᵇ20, 297 ᵇ19. δ4. 311 ᵇ34. ἡ παράλλαξις τῶν γωνιῶν Οβ4. 287 ᵃ18. ἤχθωσαν αἱ κάθετοι ἐκ τῶν γωνιῶν μγ3. 373 ᵃ12. ἐφάπτεσθαι πασῶν τῶν γωνιῶν μγ5. 376 ᵇ9. — frequens nominis γωνία in expositionibus mathematicis ellipsis, cf ὀρθή, τρίγωνον, ἔξω. — θᾶττον ἀνοίγεται ϗ κλείεται τὰ μίαν ἔχοντα γωνίαν (arthrodiam) ἢ πλείȣς Ζμδ10. 690 ᵃ13.

γωνιοειδὴς χαλκός, opp στρογγύλος Γα4. 319 ᵇ14.

Δ

δ. τὸ γ ϗ τὸ δ ἄφωνον πο20. 1456 ᵇ31.

δᾳδȣ̃χος Καλλίας Ργ2. 1405 ᵃ20, 22.

δαῆναι. δαῇς (Parmen 52) Μν2. 1089 ᵃ4.

Δαίδαλος θ81. 836 ᵃ27, ᵇ7, 11. πῶς κινȣμένην ἐποίησε τὴν ξυλίνην Ἀφροδίτην ψα3. 406 ᵇ18. τὰ Δαιδάλȣ Πα4. 1253 ᵇ35. Euchir, Daedali cognatus f 344. 1536 ᵃ14.

δαιμόνιος, syn θεῖος. τὰ δαιμόνια (i e τὰ θεῖα σώματα, cf θεῖος) Μδ8. 1017 ᵇ12 Bz. ἡ τύχη θεῖόν τι ϗ δαιμονιώτερον ȣ̃σα Φβ4. 196 ᵇ7. εἰδέναι θαυμαστὰ ϗ χαλεπὰ ϗ δαιμόνια Ηζ7. 1141 ᵇ7. ἡ ἁρμονία ἐστὶν ȣ̓ρανία τὴν φύσιν ἔχȣσα θείαν ϗ καλὴν ϗ δαιμονίαν f 43. 1483 ᵃ5. θεῖόν τι ϗ δαιμόνιον ἡ φιλοσοφία κ1. 391 ᵃ1. — dist θεῖος. ἡ τῶν ἄλλων ζῴων φύσις δαιμονία, ἀλλ' ȣ̓ θεία· θεόπεμπτα ȣ̓κ ἂν εἴη ἐνύπνια, δαιμόνια μέντοι μτ2. 463 ᵇ14. Zeller II, 2, 289. — τὸ δαιμόνιον θεὸς ἢ θεȣ̃ ἔργον Ρβ23. 1398 ᵃ15, cf γ18. 1419 ᵃ9. ὧν τὸ δαιμόνιον τὴν αἰτίαν ἔχει, opp τὰ μέλλοντα ὑπ' ἀνθρώπων πράσσεσθαι υ1. 453 ᵇ23. πολλοῖς ȣ̃τω παρὰ τȣ̃ δαιμονίȣ μεμαρτύρηται f 40. 1481 ᵇ1. τοῖς Δελφοῖς ἀνελȣ̃σι τὸν Αἴσωπον συνέβη τὸ δαιμόνιον χαλεπῆναι f 445. 1551 ᵃ31. ἀναφέρȣσι τὸ πάθος εἰς τὸ δαιμόνιον Ζικ3. 636 ᵃ24. — ἐπιμέλειαι, δαπανήματα περὶ τὰ δαιμόνια Πζ8. 1322. ᵇ31. Ηδ5. 1122 ᵇ21. — οἱ μεγίστης τιμῆς ὑπὸ τȣ̃ δαιμονίȣ τετυχηκότες ρ1. 1421 ᵃ10. — τὸ τῶν εὐσεβῶν γένος ἐτίμησε τὸ δαιμόνιον κ6. 400 ᵇ1. θ154. 846 ᵃ11. μήτε δαιμόνιον μήτε φαντασίαν ἡντινȣ̃ν φοβεῖσθαι θ160. 846 ᵃ36. ἀπέρχεται τὸ δαιμόνιον θ166. 846 ᵇ25. ἔννοιαν λαβεῖν δαιμονίαν θ99. 838 ᵇ7.

δαίμων Ρβ23. 1399 ᵇ22 (fr trg adesp 57). Σωκράτης ἤρετο εἰ ȣ̓χ οἱ δαίμονες ἤτοι θεῶν παῖδες εἶεν Ργ18. 1419 ᵃ10. Γλαῦκος ὁ θαλάττιος δαίμων f 448. 1551 ᵇ28. κόρη γενομένη ἐγκύμων ὑπό τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μȣ́σαις f 66. 1486 ᵇ4. δαίμονα ἑκάστȣ εἶναι τὴν ψυχήν (Xenocr) τβ6. 112 ᵃ38. δαίμοσι κεχρῆσθαι πάντας ἀνθρώπȣς συνομαρτȣ̃σιν αὐτοῖς παρὰ τὸν χρόνον τῆς ἐνσωματώσεως f 188. 1511 ᵇ16. Δαίμονος ἐπιπόνȣ ϗ Τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα f 40. 1481 ᵇ9. — θεὸς ἢ δαίμων ηεη14. 1247 ᵃ28. πρώτη τῶν δικαιοσυνῶν πρὸς τȣ̀ς θεȣ́ς, εἶτα πρὸς δαίμονας αρ5. 1250 ᵇ20. πλημμέλεια περὶ δαίμονας αρ7. 1251 ᵃ31. — ἀγαθȣ̃ δαίμονος ἐγχέαι οβ1353 ᵇ21. — δύο κατὰ τȣ̀ς μάγȣς εἶναι ἀρχάς, ἀγαθὸν δαίμονα ϗ κακὸν δαίμονα f 8. 1475 ᵃ36. οἱ δαίμονί τινι κάτοχοι γενόμενοι θ166. 846 ᵇ24.

δαίνυσθαι. πάντα δέδασται (Choerili fr) Ργ14. 1415 ᵃ4.

δαΐς. δαῖτα θαλείην (ex Homero, versus hodie non exstat, cf Ὅμηρος) Πθ3. 1338 ᵃ25.

δαιτυμών. δαιτυμόνες (Hom ι7) Πθ3. 1338 ᵃ29. θοίνην κρινεῖ ὁ δαιτυμὼν ἀλλ' ȣ̓χ ὁ μάγειρος Πγ11. 1282 ᵃ22.

δάκνειν. τὸ διελεῖν ϗ δακεῖν ὀδόντων ἔργον ἐστίν Ζμδ11. 691 ᵇ20, 24, ᵃ32. cf γ1. 662 ᵃ30 (δήξεται). δάκνειν, dist πλήσσειν Ζμγ1. 661 ᵇ26. ἡ ἄρκτος τῷ στόματι τὴν ἀκρωμίαν δακȣ̃σα Ζιθ5. 594 ᵇ14, cf 595 ᵃ2. ὅταν δάκῃ κύων, λυττῶσι τὰ δηχθέντα Ζιθ22. 604 ᵃ6. οἱ κύνες ȣ̓ δάκνȣσι τȣ̀ς καθίζοντας sim Ρβ3. 1380 ᵃ25. γ4. 1406 ᵇ28. δηχθῆναι ὑπὸ φαλαγγίων Ζιι5. 611 ᵇ20. φρίττειν ἱματίȣ δακνομένȣ πλε3. 964 ᵇ36. αἱ σκολόπενδραι τῷ στόματι ȣ̓ δάκνȣσι, τῇ δὲ ἅψει καθ' ὅλον τὸ σῶμα Ζιι37. 621 ᵃ10. — ὁ κάπνος, τὸ κρόμμυον δάκνει τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς πλα21. 959 ᵇ5. κ22. 925 ᵃ27. ἡ χολὴ τῆς ψυχῆς τὸ περὶ τὸ ἧπαρ μόριον δάκνȣσα μὲν συνίστησι, λυομένη δ' ἵλεων ποιεῖ Ζμδ2. 676 ᵇ25. τὸ τῶν μελαγχολικῶν σῶμα δακνόμενον διατελεῖ διὰ τὴν κρᾶσιν Ηη15. 1154 ᵇ12. — metaph ȣ̃τος ὁ λόγος δάκνει μάλιστα (cf δριμύς) τι33. 182 ᵇ33. τὸν Νικήρατον φάναι Φιλοκτήτην εἶναι δεδηγμένον ὑπὸ Πράτυος Ργ11. 1413 ᵃ7.

δάκρυ πλώειν (Hom τ122) πλ1. 953 ᵇ12.

δακρύειν. τὰ παιδία τῶν τετταράκοντα ἡμερῶν ἐγρηγορότα ȣ̃τε γελᾷ ȣ̃τε δακρύει, νύκτωρ δ' ἐνίοτε ἄμφω Ζιη11. 587 ᵇ7. καθεύδοντα ϗ δακρύει ϗ γελᾷ τὰ παιδία Ζγε1. 779 ᵃ12. οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύȣσι Ζιι34. 620 ᵃ5. πε13. 882 ᵃ4. 37. 884 ᵇ23. λα1. 957 ᵃ39. λγ8. 962 ᵃ26.

δάκρυον. 1. τὸ δάκρυον πεπέφθαι φαμὲν ὅταν γένηται λήμη μδ2. 379 ᵇ31. δάκρυα θερμά, ψυχρὰ πλα23. 959 ᵇ20. τὸ ψῦχος, τὸ θερμὸν ποιεῖ δάκρυα πε13. 882 ᵃ7, 8. 37. 884 ᵇ25, 27. — 2. τὸ δάκρυον τῶν δένδρων, τὰ τῶν δένδρων δάκρυα Ζιε22. 553 ᵇ28. ι40. 623 ᵇ29. τὸ ἤλεκτρον ϗ ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα μδ10. 388 ᵇ19, 389 ᵃ14. (cf Bernays Theophr üb d Frömmigk p 168).

δακτυλιαῖοι κάραβοι Ζιε17. 549 ᵇ10.

δακτύλιος. δακτυλίȣ σφραγίς, σημεῖον ακ801 ᵇ4. ψβ12. 424 ᵃ19. σφραγίζεσθαι τοῖς δακτυλίοις μν1. 450 ᵃ32. θεῶν εἰκόνας ἐν δακτυλίοις μὴ φορεῖν, τί λέγȣσιν οἱ Πυθαγόρειοι f 192. 1512 ᵇ14. τίνας δακτυλίȣς ἀπείρȣς λέγȣσι Φγ6. 207 ᵃ2. ἔχειν ἐν χειρὶ δακτύλιον Κ15. 15 ᵇ22. ἂν δακτύλιον ἔχων πατάξῃ Ρα13. 1374 ᵃ35.

δάκτυλος. τὰ δάκτυλα φ6. 810 a22. 1. digitus. descr Ζια15. 493 b27, 494 a12. δάκτυλος ἀκρωτήριόν τι Ζγδ4. 772 b17 (cf ἀκρωτήριον). ὁ δάκτυλος τῶν ὁμοιομερῶν μορίων ἐστίν Ζμβ1. 646 b14. — οὐχ ὁ πάντως ἔχων δάκτυλος ζῷου, ἀλλ' ὁμώνυμος ὁ τεθνεώς ΜΖ10. 1035 b24. — a. δάκτυλοι hominis. χεὶρ καὶ δάκτυλοι Ζιγ2. 512 a9. 3. 514 a15. ἡ τῶν δακτύλων θέσις Ζμδ12. 695 a23, φύσις Ζμδ12. 694 b4. τὰ περὶ τοὺς δακτύλους Ζιβ12. 504 a14. αἱ φλέβες αὐτῶν Ζιγ2. 512 a7. 3. 514 a15. monstrorum τὰ μὲν ἔχει πλείους δακτύλους τὰ δὲ ἕνα μόνον Ζγδ4. 770 b31 (cf Oribas IV 249). τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων πε15. 882 a30, αἱ καμπαί Ζιβ1. 498 a34. Ζμδ10. 687 b10. 12. 694 b17, ἡ πρώτη καμπή Ζιβ1. 499 a26. θ28. 606 b8 (?), ἡ δευτέρα καμπή Ζιβ1. 499 a25. ὁ μέγας δάκτυλος Ζιγ2. 512 a7, ἐκ πλαγίου, βραχὺς καὶ παχὺς ἀλλ' οὐ μικρός Ζμδ10. 687 b11. Ζιβ11. 503 a24. ὁ μέσος Ζιβ8. 502 b3, μακρός Ζμδ10. 687 b18. ὁ ἔσχατος μικρός Ζμδ10. 687 b17. ὁ πέμπτος Ζμδ10. 688 a7 (cf Sonnenburg 17.) τὸ τῶν δακτύλων μέγεθος ἐναντίως ἔχει ἐπί τε τῶν ποδῶν καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν κατὰ λόγον Ζμδ12. 690 a31. — οἱ τῆς χειρὸς δάκτυλοι μακροί Ζια15. 493 b27. Ζμδ12. 690 a33. ὁ μέγας ἡμῶν δάκτυλος πρὸς τὸ λοιπὸν τῆς χειρὸς ἀντίθεσιν ἔχει Ζιβ11. 503 a24. — οἱ τοῦ ποδὸς δάκτυλοι Ζια15. 494 a12. γ2. 512 a18, βραχεῖς Ζμδ10. 690 b6. ἐσχισμένα εἰς δακτύλους Ζμδ10. 690 b5. τοῦτο δεῖ τὸ μόριον εἶναι νομίζειν (μεῖζω ci Thurot) τὸ ἄσχιστον τοῦ ποδὸς τῶν δακτύλων Ζμδ10. 690 b2. ὁ πέμπτος τοῦ ποδὸς δάκτυλος Ζμδ10. 688 a7. ἀνειδέσι τῶν ποδῶν οἱ δάκτυλοι καμπύλοι εἰσίν φ6. 810 a20, δειμαλέοις τὰ δάκτυλα συμπεφραγμένα φ6. 810 a22. — ἔχει ὄνυχας ἅπαντα ὅσαπερ δακτύλους, δακτύλους δ' ὅσα πόδας Ζιγ9. 517 a31. τῇ ἐπαλλάξει τῶν δακτύλων τὸ ἓν δύο φαίνεται εν2. 460 b20. Μγ6. 1011 a34 Bz. πλα11. 958 b14. 17. 959 a16. λε10. 965 a36. οἱ ὑπὸ τὴν ὄψιν ὑποβάλλοντες τὸν δάκτυλον ποιοῦσιν ἐκ τοῦ ἑνὸς φαίνεσθαι δύο Μκ6. 1063 a8. εν3. 461 b31. ἐάν τις θεωρῇ διὰ κοσκίνου ἢ τοὺς δακτύλους τῆς ἑτέρας χειρὸς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐπιζεύξας πιε11. 912 b13. πυρῆνες ἐκ τῶν δακτύλων ἐκθλιβόμενοι, πηδῶντες μα5. 342 a10. β9. 368 a23. δεικνύναι τῷ δακτύλῳ Αδ7. 92 b2. Κρατύλος οὐδὲν ᾤετο δεῖν λέγειν ἀλλὰ τὸν δάκτυλον ἐκίνει μόνον Μγ3. 1010 a13. τοῖς πλεγματίοις οἱ ἰατροὶ τοὺς δακτύλους ἐνέβαλλον Ζμδ9. 685 b6. — στῆναι ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων πε15. 882 a30. — b. δάκτυλοι mammalium. πίθηκος (Macacus ecaudatus *Geoff*) ἔχει δακτύλους ὁμοίους ἀνθρώπῳ· οἱ τῶν ποδῶν δάκτυλοι ὥσπερ οἱ τῶν χειρῶν, ὁ μέσος μακρότατος Ζιβ8. 502 b3-6. οἱ τοῦ πιθήκου δάκτυλοι ἔχουσι τὸ καλούμενον θέναρ Ζιβ8. 502 b19. — ἡ πρώτη, δευτέρα καμπὴ τῶν δακτύλων τῶν καμήλων Ζιβ1. 499 a25, 26. — ὁ ἐλέφας τὰ περὶ τοὺς δακτύλους ἀδιαρθρωτότερα ἔχει τῶν ποδῶν Ζιβ1. 497 b23, καὶ δακτύλους ἀσχίστους καὶ ἠρέμα διηρθρωμένους καὶ ὄνυχας ὅλως οὐκ ἔχει Ζιγ9. 517 a32. — ἕκαστος τῶν τῶν φωκῶν δακτύλων καμπὰς ἔχει τρεῖς Ζιβ1. 498 a34. — b. avium δάκτυλοι. ἡ τῶν δακτύλων θέσις Ζμδ12. 695 a23. τετραδάκτυλοι πάντες οἱ ὄρνιθες· πλείους δ' οὐκ ἔχουσι δακτύλους Ζμδ12. 695 a22. τὴν τῶν δακτύλων φύσιν ἔχουσι διῃρημένην ἔνιοι τῶν ὀρνίθων Ζμδ12. 694 b4. τῶν πλείστων ὀρνίθων διῄρηνται οἱ δάκτυλοι Ζιβ12. 504 a7. ἡ ἴυγξ ἴδια ἔχει τὰ περὶ τοὺς δακτύλους Ζιβ12. 504 a14. τὰ πλωτὰ διηρθρωμένους ἔχει καὶ χωριστοὺς δακτύλους Ζιβ12. 504 a8. τὰ ἕλεια τὰς καμπὰς ἔχουσι πλείους ἐν τοῖς δακτύλοις Ζμδ12. 694 b17. οἱ τῶν ὀρνίθων πόδες μεταξὺ τῶν δακτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες f 316. 1531 b23. τοῖς στεγανόποσι τὸ μεταξὺ τῶν δακτύλων ποιοῦν Ζιι37. 622 b11. στρουθὸς ὁ Λιβυκὸς οὐ δακτύλους ἔχει ἀλλὰ χηλάς Ζμδ13. 697 b22. — c. σαυρῶν δάκτυλοι. ἡ πρώτη καμπὴ τῶν δακτύλων Ζιθ28. 606 b8.

2. δάκτυλος, mensura, digitus transversus. τὸ μέγεθος τῆς γλώττης μεῖζον δακτύλου Ζιε15. 547 b6. μαστοὶ ἠρμένοι ἐπὶ δύο δακτύλους Ζγα20. 728 b31. Ζιη1. 581 b5. ἡ τῆς ἴυγγος γλῶττα ἔχει ἐπὶ μῆκος ἔκτασιν καὶ ἐπὶ τέτταρας δακτύλους Ζιβ12. 504 a15.

Δαλογενές (e carmine incerto) Ργ8. 1409 a14.

δαλός μα7. 344 a26. πε36. 884 b18. — οἱ διαθέοντες ἀστέρες καὶ οἱ καλούμενοι ὑπό τινων δαλοὶ διὰ τίν' αἰτίαν μα4. 5. 342 b16.

δαμάλης. οἱ δαμάλαι ἐκτέμνονται τοῦτον τὸν τρόπον Ζιι50. 632 a15 (locus corr, cf Aub).

δαμᾶν. ἐδάμασσε (ex epigrammate antiquo) θ133. 843 b29.

δάμαρ (ex epigrammate antiquo) θ133. 843 b30. cf G Hermann Opusc V 179.

Δαναός. ἀγὼν ὃν ἐν Ἄργει Δαναὸς ἔθηκε f 594. 1574 b29. — Δαναὸς ἐν τῷ Λυγκεῖ (Theodectae, Nauck fr tr p 623) ποl1. 1452 a28.

δανείζειν Ηι7. 1167 b22, 30. coni ἀντιδανείζειν Ηι2. 1165 a8, 9. dist διδόναι πκθ2. 950 a31. δανείζειν τὰ παιδία ἀλλήλοις εἰς εὐωχίαν Ηη6. 1148 b23. δανεῖσαι τῇ πόλει ἐπὶ τόκῳ οβ1348 b17, 1349 a10. δεδάνεικε Ρβ23. 1400 a21. — med παρὰ τῆς θεοῦ δεδανεισμένος οβ1349 a22.

δάνειον Ηι7. 1167 b21. οβ1347 a3. dist παρακαταθήκη πκθ2. 950 a28. δάνειον ἀποδοτέον Ηι2. 1164 b33.

δανεισμός, συνάλλαγμα ἑκούσιον Ηε5. 1131 a3.

δαπανᾶν ὀλίγα, πολλὰ εἴς τι Ηδ6. 1123 a27. ρ21. 1434 a14. δαπανᾶν ἀνάλωμά τι Πβ9. 1271 a31, δωρεὰς μεγάλας Πε11. 1314 b1. δαπανᾶν κατ' ἀξίαν, κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ εἰς ἃ δεῖ Ηδ4. 1122 a26. 2. 1120 b24. — αἱ μικραὶ δαπάναι πολλάκις γινόμεναι δαπανῶσι τὰς οὐσίας Πε8. 1307 b34. — ἡ φύσις δαπανᾷ τὸν θορὸν πρὸς τὸ συναύξειν τὰ ᾠά sim Ζγγ7. 757 a25. β6. 745 a13.

δαπάνη χρημάτων καὶ δόσις, opp φυλακή Ηδ1. 1120 a8. 3. 1121 a12. ἡ τῶν συσσιτίων δαπάνη Πη10. 1330 a13. δεῖπνα ἐκ μιᾶς δαπάνης χορηγηθέντα, opp συμφορητά Πγ11. 1281 b3. εἰδέναι τὰς δαπάνας τῆς πόλεως ἁπάσας Ρα4. 1359 b26. ἐκλογίζονται πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα καὶ τὰς γεγενημένας δαπάνας f 407. 1546 a28. δαπάναι μικραί, μεγάλαι καὶ πρέπουσαι Πε8. 1307 b33. Ηδ4. 1122 b2. ὁ μεγαλοπρεπὴς περὶ δαπάνην ἐστί ηεγ6. 1233 a32. — οὐκ ἔτι εἰς πλάσιν τοῦ ἐμβρύου γίγνεται ἡ δαπάνη Ζγδ8. 776 a34.

δαπάνημα ποῖον πρέπον Ηδ4. 1122 a24, 25, b4. 5. 1123 a11, 14, 18. 6. 1123 a21. τῶν δαπανημάτων τὰ τίμια Ηδ5. 1122 b19, 34. ἡ μεγαλοπρέπεια ἀρετὴ ἐν δαπανήμασι μεγέθους ποιητική Ρα9. 1366 b18. τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς δαπανήματα Πη10. 1330 a8. πλουσιώτεροι γίνονται ἀφαιροῦντες τῶν δαπανημάτων Ρα4. 1359 b30.

δαπανηρία, def ηεβ3. 1221 a11.

δαπανηρὸς εἰς ἑαυτόν, εἰς ἀκολασίαν, εἰς ἀκολασίας Ηδ5. 1123 a4. 1. 1119 b31. 3. 1121 b9. — δαπανηραὶ λειτουργίαι, πράξεις Πε8. 1309 a18. Ηδ4. 1122 a21.

δάπεδον. ἐλθὼν ἐς κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον f 623. 1583 a12. δάπεδόνδε (Hom λ 598 v l) Ργ11. 1411 b34.

Δαρεῖος Ρβ20. 1393 a33. ημβ12. 1212 a4, 6. θ49. 834 a3. Δαρεῖον ἐκρέμασεν Ἀρταπάνης Πε10. 1311 b38. Δ. ἐπαύσατο διορύττων τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν μα14. 352 b28. Δαρείου πρόσχημα κ6. 398 a11. τὰ Δαρείου ποτήρια f 248. 1524 a18.

δᾴς. δᾷδες καιόμεναι πια10. 900 a8. δᾳδὸς καπνός χ1. 791 b24.

δάσκιλλος. ὁ δάσκιλλος (δασκίλλος Aa) τρέφεται τῷ βορβόρῳ κ̀ κόπρῳ Ζιθ2. 591 a14. (Sciaena umbra K?)

δασύνεσθαι. τὸ σῶμα δεδάσυνται ταῖς θριξίν Ζμβ14. 658 a29. δασύνεσθαι μᾶλλον, πάλιν Ζιη4. 584 a25. Ζγε3. 782 a8, 784 a12. δασύνεσθαι, opp φαλακρῦσθαι Ζιγ11. 518 b27. δασύνονταί τισιν αἱ ὀφρύες Ζιγ11. 518 b6. Ζμβ15. 658 b19. — ὅταν τὸ ὄρος ἤδη δασύνηται Ζι49 B. 632 b22.

δασυπόδειος. τὸ δασυπόδειον γάλα παχύτερόν ἐστι τῦ κυνείυ Ζιζ20. 574 b13.

δασύπυς. 1. Leporina et Lepus timidus *L.* refertur inter ἀμφώδοντα Ζιγ1. 511 a31. 21. 522 b9, μονοκοίλια Ζμγ15. 676 a7, ὀπισθυρητικά Ζιβ1. 500 b16. ε2. 539 b22. Ζμδ10. 689 a34 (cf Schreber, Säugethiere III 380, V 1746, Supplem 1840 p. 460). μαλακὴν μὲν ἔχει τὴν τρίχα, ἧττον δὲ λεπτήν Ζγε3. 783 a7. κατά τινας τόπυς δύο δοκῦσιν ἧπατ' ἔχειν Ζμγ7. 669 b34 (cf Haller Elem physiol VI 462). de sanguine Ζιγ6. 516 a2. — 2. Lepus timidus eiusque varietat *L.* ὑπὸ τὺς πόδας κ̀ ἐντὸς τῶν γνάθων ἔχει τρίχας Ζιγ12. 519 a22. Ζγδ5. 774 a35. συνιόντες πυγηδόν· πολλάκις ἡ θήλεια προτέρα ἀναβαίνει ἐπὶ τὸν ἄρρενα Ζιε2. 539 b22, 23, ἔχει κοτυληδόνας ἐν τῇ ὑστέρᾳ gravida Ζιγ1. 511 a31, πολυτόκον κ̀ σπερματικόν, τὰ μὲν τῶν κυημάτων ἀτελῆ πολλάκις ἔχει, τὰ δὲ προΐεται τετελειωμένα τῶν τέκνων Ζγδ5. 774 a32, b3, ἐπικυΐσκεται Ζιε9. 542 b31. ζ33. 579 b30-580 a5. η4. 585 a5. Ζγδ5. 774 a31 (cf Valentin Physiol II 58, Burdach II 540, contradicit Blasius Säugethiere 419). τὸ τῶν δασυπόδων γάλα πυετίαν ἔχει Ζιγ21. 522 b9. ζ20. 574 b13. Ζμγ15. 676 a6, 15, — δειλὸν κ̀ φρόνιμον Ζια1. 488 b15. cf Ηζ7. 1141 a27 et Aelian h a VI 47. οἱ λέοντες τί ἔλεγον δημηγορύντων τῶν δασυπόδων Πγ13. 1284 a16. — ἐν Ἰθάκῃ ὐ δύνανται ζῆν Ζιθ28. 606 a2, in Aegypto minores Ζιθ28. 606 b1 (Lepus aegyptiacus *Geoff*). δασυπόδων τι γένος ἐστὶ κ̀ ἄλλοθι κ̀ περὶ τὴν λίμνην τὴν Βόλβην Ζιβ17. 507 a6. cf S II 310 sq. Su 56. K799, 3. Ka Ζι17. AΖγ26. AΖιI 66, 11; II 493. Bochart hieroz III 997. Beckmann de hist nat vett 201. cf λαγωός.

δασύς. πάντα ὅσα τετράποδα κ̀ ζῳοτόκα δασέα ἐστίν Ζιβ1. 498 b16. ἄνθρωπος τὴν κεφαλὴν δασύτατον τῶν ζῴων Ζιβ1. 498 b18. Ζμβ14. 658 b3. τὸ ἔμβρυον πότε δασὺ γίνεται Ζιζ3. 561 b28. ἧττον δασέα τῶν ζῴων τὰ ὕπτια, τὰ ἔμπροσθεν Ζιβ1. 498 b21. πι53. 896 b29. ὦτα δασέα, ψιλά Ζια11. 492 a32. σιαγόνες δασεῖαι Ζιγ11. 518 b19. σῶμα δασὺ λίαν Ζμβ14. 658 a36. τῶν καράβων τὰ δασέα αν12. 477 a3. τῶν ἀνθρώπων οἱ δασεῖς ἀφροδισιαστικοί Ζγδ5. 774 b1. πδ31. 880 a34. ι24. 893 b10. — φωναὶ δασεῖαι διὰ τί ακ804 b8-11. — τὰ δασέα. βρυώδεσι κ̀ δασέσιν Ζιε10. 543 b1. ἐν τοῖς δασέσιν Ζι5. 611 b11.

δασύτης τῦ σώματος, opp ψιλότης Ζιβ11. 499 a11. ι6. 612 b11. ἡ δασύτης σημεῖον πλήθυς περιττώματος Ζγδ5. 774 a36, 34. δασύτητος διαφοραὶ τὶ σημαίνυσιν φ6. 812 b13-813 a2. 2. 806 b18. — τὰ στοιχεῖα διαφέρει δασύτητι κ̀ ψιλότητι πο20. 1456 b32.

δατητής, παρὰ Ἀττικοῖς ὁ διανεμητής f 383. 1542 a3. εἰς δατητῶν αἵρεσιν, εἶδός τι δίκης f 383. 1541 b35, 1542 a1. 381. 1541 b8.

Dativus temporalis νηνεμίᾳ μβ8. 366 a5. βορείοις, νοτίοις μα10. 347 a36. γ1. 371 a3. Ζιζ19. 574 a1. πκε18. 939 b20. — localis τίκτει πρὸς τῇ γῇ κ̀ βρυώδεσι κ̀ δάσεσι Ζιε10. 543 b1. — dativus constructus cum substantivis, ὁμοιώματα τοῖς ὖσι ΜΑ5. 985 b27. ὁμοίωμα τῷ τέλει Πθ5. 1339 b35, cf 1340 a29. μετέχειν τῆς ὁμοιότητος τοῖς φυτοῖς Ζγγ11. 761 b34. cf φ2. 806 b29. ἐμποδισμὸς ταῖς βυλήσεσιν Ρβ2. 1378 b18. βοήθεια τοῖς ἀπόροις Πζ5. 1320 a32. δώρημα θεῶν ἀνθρώποις Ηα10. 1099 b11. ὑπηρέται τοῖς νόμοις Πγ16. 1287 a21. ἡ Περιάνδρυ Θρασυβύλῳ συμβυλία Πγ13. 1284 a27. τίς ἐστιν ἡ τοῖς μορίοις θίξις ψα3. 407 a18. τῦ πράγματος μὴ εἰδόσι δήλωσις ρ30. 1436 a34. ἑρμηνεία ἀλλήλοις Ζμβ17. 660 a35. ἐπιτίμησις τῷ λόγῳ τθ11. 161 b19, 38 (et fort a19, et πο25. 1461 b19 fort ἀλογίᾳ, μοχθηρίᾳ scribendum pro ἀλογία, μοχθηρία). πολιτεία γάρ ἐστι τάξις ταῖς πόλεσιν Πδ1. 1289 a15. ἡ δικανικὴ ἀκριβεστέρα, ἔτι δὲ μᾶλλον ἡ ἑνὶ κριτῇ Ργ12. 1414 a11. διεξιὼν τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἀτυχήματα τοῖς ἀνθρώποις ρ3. 1425 a32. εἰς μισθὺς τοῖς στρατιώταις οβ1350 b6. ἀπειλῆς ἕνεκα τοῖς ἐν ταρτάρῳ Αδ11. 94 b34. ὐ λειτυργίας ἕνεκεν τῇ φύσει οα3. 1343 b20. ἀφροδίσια τοῖς ἄρρεσιν Ηη6. 1148 b29. ἔφελξις τῦ πεπηρωμένυ μορίυ τοῖς ἄλλοις Ζπ8. 708 b10. — dativus cum verbis constructus, πολλὰ κακὰ αὐτὸς αὑτῷ ποιήσει κ̀ τοῖς φίλοις ημβ3. 1199 b3. — dativus similitudinis cum breviloquentia quadam usurpatus, τὸ πνεῦμα πόρρωθεν ψυχρὸν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τοῖς ἀνέμοις sim μβ8. 367 b4. γ2. 371 b20, 372 a1. — dativus ethicus, ὐ γὰρ ὁ Ζεὺς αὐτὸς κιθαρίζει τοῖς ποιηταῖς Πθ5. 1339 b8. — dativus apud passivum, φιλῦσι τὺς φιλυμένυς ὑπὸ τῶν φιλυμένων ἑαυτοῖς Ρβ4. 1381 a16. — interdum dativus liberius et cum negligentia quadam ita usurpatur, ut omnino ratio aliqua et relatio universe significetur, neque eius natura accurate definiatur. ὐδὲ δὴ τῷ καθόλυ ἐκλεκτέον οἷς ἕπεται τὸ περιεχόμενον (i e εἰ δεῖ λαβεῖν οἷς ἕπεται τὸ καθόλυ Wz) Αα27. 43 b29. ἐπεὶ τὸ ὑπάρχειν ἀεὶ τῷ ἀνωτέρω ἵσταται (i e ἐν τῇ ἐπὶ τὸ ἄνω ὁδῷ Wz) Αγ21. 82 b21 (cf Wz ad h l, quamquam is usitata immiscuit). τῷ αὐτῷ ὀργάνῳ χρῆται πρὸς ἄμφω ταῦτα ἡ φύσις, καθάπερ ἐνίοις τῇ γλώττῃ πρός τε χυμὺς κ̀ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν αν11. 476 a18. ὁμοίως δὲ κ̀ τὺς ἰχθῦς οἴονται διαφέρειν πλὴν τῶν σελαχῶν· τύτοις γὰρ ὐκ ἀμφισβητῦσιν Ζγ5. 755 b12. — peculiaris Aristoteli usus dativi τὸ ἀγαθῷ εἶναι sim, cf εἶναι 5 et τὸ τί ἦν εἶναι.

Δαυνία θ109. 840 b1. — Δαύνιοι θ109. 840 b6.

Δαφναῖος Syracusanus Πε5. 1305 a26.

δάφνης τὸ ἄνθος κ̀ ὁ καρπὸς χρώματι διαφέρει χ5. 796 b11. (Laurus nobilis *L.*)

δαψίλεια τροφῆς Ζιζ18. 572 a3, τῦ ὑγρῦ, τῆς νοτίδος Ζγε3. 782 b18. μα6. 343 a10.

δαψιλής. δαψιλῆ εἶναι ἐπὶ τῷ εἰς τὰ δέοντα ἀναλωθῆναι ἐλευθεριότητός ἐστι αρ5. 1250 b25. — δαψιλὴς τροφή Ζγδ6. 774 b26. πκη1. 949 a33. ἀλὶ δαψιλεστέρῳ χρῆσθαι Ζιη4. 585 a27. — δαψιλῶς χρῆσθαι ρ3. 1424 a3.

δαψιλὸς αἰθήρ (Emp 237) Οβ13. 294 a26. ξ2. 976 a36.

δέ. ἔνιοι σύνδεσμοι ἀπαιτῦσιν, ὥσπερ ὁ μὲν κ̀ ὁ ἐγὼ μὲν ἀπαιτεῖ τὸν δὲ κ̀ τὸν ὁ δέ Ργ5. 1407 a23. — δέ post negationem ubi ἀλλά exspectes, ὐκ ἔστι δὲ μόνα ταῦτα, πολλὰ δὲ κ̀ ἕτερα ψα5. 409 b28. cf Μκ3. 1061 a23. Πη4. 1326 a12. — ὁ δέ sim, ubi alterum, cui respondeat, membrum non est per ὁ μὲν significatum, veluti κ̀ εἰ ἔβλαψεν, ὁ δὲ βέβλαπται Ηε7. 1132 a6, 8. Φε6. 230 b4, 5. Ζιζ19. 573 b32. Ζμβ8. 654 a28. Πβ4. 1262 a27. — ubi demonstrativa enunciatio sequitur relativam, non raro particula δέ relativo addita iteratur apud pronomen (adiectivum, adverbium) demonstrativum: ὅσοι μὲν ἕν τι τὸ πᾶν λέγυσιν

εἶναι.., τούτους μὲν ἀνάγκη....· ὅσοι δὲ πλείω τὴν ὕλην ἑνὸς τιθέασιν..., τούτοις δὲ ἕτερον sim Γα1. 314 a12. μα13. 349 b13. Ζγα12. 729 a2. ΜΖ10. 1035 a29. Φδ2. 209 a32. ὅσοι μὲν οὖν, οὗτοι...· ὅσοι δὲ.., οὗτοι δὲ sim ψα2. 404 b8. μδ6. 383 a30. Ζγα12. 719 b9. 13. 720 a18. Μγ5. 1009 a21. Πδ12. 1296 b32. η9. 1329 a11. πα40. 864 a1. non praecedente enunciato, quod a particula μέν exordiatur: ὅσων δὲ τὸ ἐναντίον μὴ ἀεί, ταῦτα δὲ δυνατὰ sim Φδ12. 222 a7, 8. Ζγα12. 719 b9. 13. 720 a1. 20. 728 b10. β6. 743 a13. Μκ1. 1059 b31, 33. Πβ2. 1261 b3. Ρα4. 1359 a33. χ5. 796 b4. πλ1. 954 b21. cf ἂν δ' ἴσον ἔλθῃ ἀφ' ἑκατέρου, τοῦτο δ' οὐδετέρῳ γίγνεσθαι ὅμοιον Ζγδ3. 769 a12. — in enunciatis comparativis, etiam ubi membrum relativum praepositum demonstrativo non habet particulam δέ, demonstrativo interdum δέ additur: ὥσπερ οὖν κἀκεῖ, ..., ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τούτοις μβ2. 355 b15. Μλ9. 1075 a10 (?, δὴ Bz) cf interpretes ad Plat Prot 326 D 328 A (sed Ηα1. 1094 a14. Μγ2. 1003 b5. ψβ10. 422 a9, qui loci videntur comparari posse, δή scribendum videtur). — in enunciatis conditionalibus apodosis interdum, ubi oppositio quaedam significanda est, particulam δέ adhibet: εἴπερ ὁ ἀνὴρ ὁ σπουδαῖος διότι βελτίων ἄρχειν δίκαιος, τοῦ δὲ ἑνὸς οἱ δύο ἀγαθοὶ βελτίους Πγ16. 1287 b13. Φδ8. 215 b15, cf ἀλλά in apodosi enunciationum conditionalium. — post interiectam parenthesin interdum, perinde atque οὖν, δή, particula δέ adhibetur: διχῶς δὲ κινουμένου παντός (ἢ γὰρ καθ' ἕτερον....), διχῶς δὲ λεγομένου τοῦ κινεῖσθαι ψα3. 406 a10. ἀλλ' ἐπεὶ τὸ ὂν τὸ ἁπλῶς λεγόμενον λέγεται πολλαχῶς.... ἐπεὶ δὲ πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν Με2. 1026 b2 (? ἐπεὶ δὴ Bz). τοῦ δὲ συνόλου ἤδη, οἷον κύκλου τουδί, τῶν καθ' ἕκαστά τινος ἢ αἰσθητοῦ ἢ νοητοῦ (λέγω δὲ...), τούτων δὲ οὐκ ἔστιν ὁρισμός ΜΖ10. 1036 a5. ἀλλ' οὐδὲ τὸ νοεῖν, ἐν ᾧ ἐστι..., οὐδὲ τοῦτο δ' ἐστὶ ταὐτὸ τῷ αἰσθάνεσθαι ψγ3. 427 b11. cf Ζιδ1. 524 a8. Πδ14. 1298 b19. — quem interpretes quidam Aristoteli tribuunt peculiarem et a reliquis graecis scriptoribus alienum usum particulae δέ in apodosi (Wz ad 17 b1. Göttling Pol p 291, 357, 401 al), is non videtur certis exemplis confirmari posse, cf Bz Ar St III 124 sqq; ex libris pseudepigraphis cf οβ1349 b13. — collocatio particulae δέ. ubi nomini cum articulo coniuncto additur δέ, quamquam plerumque interponitur inter nomen et articulum, haud raro tamen utrique postpositum legitur: τῷ μὲν ἀριθμῷ ἕν, τῷ λόγῳ δὲ δύο sim Φθ8. 262 a11. δ11. 219 b20. ζ2. 233 b14. Γα5. 320 b14. Αα4. 25 b30. β9. 60 b5. γ16. 80 b9. Ηθ10. 1159 b11. ι7. 1168 a18, 19. Πε6. 1305 b23. οα1. 1343 a4 (sed τοὺς ἴσως μέν, τοὺς δ' ἀνίσως Ηθ15. 1162 b3). αἱ τῶν σπουδαίων δὲ (δὴ Bk) πράξεις Ηι9. 1169 b35 Bz Ar St III 64. κἂν εἰ δὲ τε6. 135 b29, 136 a9, 17, 21, 24, 31. εἴ τι δὲ ἔνδοξον ὑπῆρξε ρ36. 1441 a14. οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς δὲ Αβ14. 62 b41. μὴ τοῖς αὐτοῖς δέ πο21. 1457 b5. ὅπως δ' οὖν δειχθέντος τε1. 128 b33. — καὶ — δέ cf καί. — οὐδὲ — δέ: ὁ ἐλευθέριος δώσει τοῦ καλοῦ ἕνεκα καὶ ὀρθῶς·....· οὐδὲ λήψεται δὲ ὅθεν μὴ δεῖ Ηδ2. 1120 a31 (καὶ — δὲ b30). cf Μκ10. 1066 b34. — δὲ δὴ cf δή. — δ' οὖν μα13. 350 b9. 14. 351 b32. β3. 357 b17. γ4. 374 b18. μτ1. 462 b26. Ζγα18. 723 a26. Ηι11. 1171 a34. Πα5. 1254 b3. Αα25. 42 a6. τδ2. 121 b34. Vhl Poet I 45 ad πο4. 1449 a9. — cf de particulae δέ usu Aristotelico Eucken p 22-33.

δεδιέναι. δεδιότες ταῦτα Πε6. 1306 a25. δεδιὼς τὰς παραπετομένας μυίας Πη1. 1323 a29 (cf παροιμία). δεδιότες μὴ δῶσι Πε3. 1302 b21. ὅταν φοβηθῶσι καὶ δείσωσιν Ζμδ5. 679 a6, 26. ἡ φιλοσοφία τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔδεισεν κ1. 391 a5. δείσαντες ρ8. 1428 a39.

δέησις. δεήσεις εἰσὶν αἱ ὀρέξεις Ρβ7. 1385 a22. κατὰ τὰς δεήσεις ποιεῖσθαι τὰς μεταδόσεις Πα9. 1257 a23.

δεητικός. οὐ δεητικὸς ὁ μεγαλόψυχος Ηδ8. 1125 a10.

δεῖγμα. τὸ προοίμιον δεῖγμά ἐστι τοῦ λόγου, ἵνα προειδῶσι περὶ οὗ ὁ λόγος Ργ14. 1415 a12.

δεικνύναι. δεικνύναι τῷ δακτύλῳ Αδ7. 92 b2. ἀρχὴ ἄνδρα δείξει Ηε3. 1130 a2 (cf Βίας). ὁ χρόνος λέγεται δεικνύναι τὸν φιλούμενον ηεη2. 1238 a14. ποιεῖν μὲν τὰ ἀστεῖά ἐστι τοῦ εὐφυοῦς, δεῖξαι δὲ τῆς μεθόδου ταύτης Ργ10. 1410 b8. — δεικνύναι, δείκνυσθαι, δεδεῖχθαι c partic, δεικνύναι τοὺς συμμάχους δικαίους ὄντας al Πβ7. 1266 b20. Ηη11. 1152 a8. ρ3. 1424 b16, 37. Αβ5. 57 b26. α23. 40 b21. 29. 45 b39 al. Wz ad 35 a16. — logice δεικνύναι latius patet quam ἀποδεικνύναι, quod per syllogismum conficitur (cf ἀποδεικνύναι, ἀποδεικτικος, ἀπόδειξις). πῶς ὁ ὁριζόμενος δείξει τὴν οὐσίαν; οὔτε γὰρ ὡς ἀποδεικνὺς οὔτε ὡς ἐπάγων Αδ7. 92 a34. ἀνάγκη συλλογιζόμενον ἢ ἐπάγοντα δεικνύναι ὁτιοῦν Ρα2. 1356 b8. itaque δεικνύναι universe demonstrandi, exponendi, explicandi vim habet, veluti ἐν τοῖς πρώτοις ἐδείχθη λόγοις Πγ18. 1288 a37. δεικνύναι τὰ φανερὰ διὰ τῶν ἀφανῶν Φβ1. 193 a4. τὰ δεικνύμενα διὰ τῶν μαθημάτων, τὰ περὶ τὰς αἰσθήσεις δεικνύμενα μα3. 339 b32. γ2. 372 a32, b10. ὁ λόγος δείκνυσιν ὅτι μβ5. 362 b15. δεικτέον οὕτως Ζμα1. 642 a31. etiam sine obiecto δεικνύναι περί τινος: νῦν δεικτέον ἡμῖν περὶ πολιτείας Πδ8. 1293 b31. τὰ ἐπαμφοτερίζοντα δείκνυσι περὶ αὐτῶν Φθ6. 259 a27. cf δεδειγμένον ἂν εἴη ἱκανῶς Ηη1. 1145 b7. — potest tamen δεικνύναι, quoniam latius patet, eo angustiore sensu usurpari, qui proprius est verbo ἀποδεικνύναι, veluti sine discrimine δεδειγμένος et ἀποδεδειγμένος legitur Αβ5. 58 a8, 9, 11 al. δεικνύναι τὰ ἄλλα (int τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν), opp λαμβάνειν τὰς ἀρχάς Αγ10. 76 a34 sqq. ὅσα δεικτὰ ὄντα λαμβάνει μὴ δείξας Αγ10. 76 b27 (cf ἀποδεικτός). λύει ἢ δείξας ἢ ἔνστασιν ἐνεγκών Ρβ26. 1433 a26, cf ἀνταποδεικνύναι, δεῖξαι a27. ἀποδεικτικαὶ ἀρχαὶ αἱ κοιναὶ δόξαι ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν Μβ2. 996 b26, 28. τὸ φάναι ἢ ἀποφάναι ἀξιοῦν οὐ δεικνύντος ἐστὶν ἀλλὰ πεῖραν λαμβάνοντος τι11. 171 b3. δεικνύναι διὰ τῶν ὅρων, διὰ τῶν αὐτῶν ὅρων Αα17. 37 b1. 18. 38 a2, b29. δειχθήσεται τὸ συμπέρασμα διὰ τῆς ἀντιστροφῆς Αα8. 30 a4. δεικνύναι κύκλῳ, ἐξ ἀλλήλων, δι' ἀλλήλων Αβ5-7. δεικνύναι διὰ τοῦ ἀδυνάτου, ἐκ τοῦ ἀδυνάτου Αα5. 28 a7. 6. 28 a29. 15. 34 a3, 35 a40. 17. 37 a9. 29. 45 b3. — peculiari usu δεικνύναι opponitur vel indirectae demonstrationi, δεικνύναι, opp εἰς τὸ ἀδύνατον ἄγειν Αγ24. 85 a16, 19, ἡ δεικνύουσα, opp ἡ εἰς τὸ ἀδύνατον ἀπάγουσα Αγ17. 65 b3, vel negativae, ἡ δεικνύουσα ἀπόδειξις βελτίων τῆς στερητικῆς Αγ25. 86 b38, cf δεικτικός. — formae verbi partim a δείκνυμι repetuntur partim a δεικνύω. δεικνύουσιν Αγ9. 75 b41. 10. 76 b10. Φδ6. 213 b15. 7. 214 b7, 40. Ρα1. 1354 b21 al (cf ἀποδεικνύασι πο6. 1450 a7, ἀποδεικνύουσι b11, ἀποδεικνύασιν b11 Bk³). partic δεικνύς, δεικνύουσα v supra. In libro ρ infinitivus et verbi simplicis et compositorum saepe legitur δεικνύειν ρ2. 1421 b23. 4. 1426 a4. 9. 1429 b31. 37. 1443 a14, 32. cf Spengel comm p 148, sed alibi exhibetur forma δεικνύναι ρ5. 1427 a26. 9. 1429 a3. 15. 1431 b13, 11. 35. 1440 a18. 36. 1441 a28. 37. 1444 a7. δεικνύοντας ρ37. 1444 a11, sed δεικνύντες ρ37. 1445 a3. 38. 1445 b8. δείκνυε ρ33. 1439 a34. 37. 1444 a7. — δεδειχότες ἐσόμεθα τα18. 108 b3, 17. β1. 109 a4. 7. 113 b12. δεδειγμένον ἔσται τβ7.

113 b14.

δεικτικός. ὁ διαλεκτικὸς ȣ̓κ ἔστι δεικτικὸς ȣ̓δενός τι11. 172 a12. — δεικτικὸς συλλογισμός, δεικτικὴ ἀπόδειξις, opp ὁ διὰ τȣ̃ ἀδυνάτȣ ϗ ὅλως ὁ ἐξ ὑποθέσεως συλλογισμός Αα23. 40 b27, 41 a21. 29. 45 a24, b7 sqq. β14. 62 b29, 31. Wz ad 29 a31. — ἡ δεικτικὴ ἀπόδειξις βελτίων τῆς στερητικῆς Αγ25. δεικτικὰ ἐνθυμήματα, opp ἐλεγκτικά Ρβ23. 22. 1396 b24. γ17. 1418 b2. — δεικτικῶς περαίνεσθαι, συλλογίζεσθαι, opp διὰ τȣ̃ ἀδυνάτȣ, ἐξ ὑποθέσεως Αα7. 29 a31-35 Wz. 23. 40 b25. 29. 45 a26-b4. β14. 62 b39.

δειλαίνειν Ηβ6. 1107 a18. ε13. 1137 a22.

δείλη. περὶ δείλην μγ2. 371 b25. πρὸς τὴν δείλην Ζιθ10. 596 a23. πκϛ33. 944 a10 (syn τῆς δείλης a31). τῆς δείλης Ζιθ9. 596 a8. ἕωθεν ϗ δείλης f 488. 1557 b26. μέχρι δείλης Ζιε19. 552 b21. ι32. 619 a15. ἀπὸ δείλης Ζιζ8. 564 a19.

δειλία, def Ρα9. 1366 b13. αρ1. 1249 b31. 3. 1250 a18. 6. 1251 a10-16. opp θρασύτης, ἀνδρεία ηεβ3. 1220 b39. γ1. 1228 b3. δειλία ϗ ἀργία Ηι4. 1166 b10. θηριώδη δειλίαν δειλός Ηη6. 1149 a8. ἡ δειλία πότερον ἑκȣ́σιον Ηγ15. 1119 a27-34.

δειλός, def Ηβ2. 1104 a21. 7. 1107 b4. γ9. 1115 a23. 10. 1115 b34, 1116 b2. ηεβ3. 1221 a18. γ1. 1228 a31. opp θυμοειδής οα5. 1344 b13. δειλὸς θηριώδη δειλίαν Ηη6. 1149 a8. δειλὸς ἀνήρ, εἰ ȣ̔́τως ἀνδρεῖος ὥσπερ γυνὴ ἀνδρεία Πγ4. 1277 b22. δειλοὶ οἱ τὴν φύσιν κατεψυγμένοι, οἱ ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις πιδ8. 909 b13, 9. 16. 910 a38, b3. δειλȣ̃ σημεῖα φ3. 807 b4-12. δειλὰ τὰ μεγάλας ἔχοντα τὰς καρδίας, τὰ λίαν ὑδατώδη, τὰ ἄναιμα Ζμγ4. 667 a15. β4. 650 b27, 30. ζῷα φρόνιμα ϗ δειλά Ζια1. 488 b15.

δειμαλέων σημεῖα φ6. 810 a23.

δεῖν (δεῖ). τί δεῖ τῆς ἀρετῆς Πε9. 1309 b10. ȣ̓δὲν δεῖ αὐτῶν Ηι10. 1170 b27. δεήσει τῷ εὐδαίμονι φίλων, δεῖ τοῖς μεγάλοις ὑπερεισμάτων μειζόνων al Ηι9. 1170 b18. Ζμβ9. 655 a10, 22. ὧν πόλει δεῖ (Eurip f 16) Πγ4. 1277 a20. δεῖ τῷ συμφῦναι (i q πρὸς τὸ συμφῦναι) χρόνȣ Ηη5. 1147 a22. (πολλῆς ȣ̓̃ν δεῖ δικαιοσύνης τȣ̀ς ἄριστα δοκȣ̃ντας πράττειν Πη15. 1334 a28, fort add μετέχειν post δεῖ). ἑνὸς δεῖν πεντήκοντα Ρβ13. 1390 b11. δυοῖν δέοντα εἴκοσι Πε12. 1315 b36. τροφαλίδες μιᾶς δεȣ́σης εἴκοσιν Ζιγ20. 522 a31. μικρȣ̃ δεῖν Ζγβ8. 748 b15. παρὰ φύσιν ȣ̓δενὸς δεήσει τȣ̃ ἄγονον εἶναι Ζγβ8. 748 b18. — τὸ δέον πολλαχῶς τι19. 177 a24. διχῶς τι4. 165 b35. τὸ δέον, ὡς δεῖ, ἃ δεῖ, syn καλόν, καλῶς ἔχον, ὀρθῶς, ὡς ὁ λόγος τάττει, μέσως ἔχειν sim Ηγ9. 1115 a12. 10. 1115 b12, 19, 1116 a6. 15. 1119 b16, 17. δ2. 1120 a24, 25, 1121 a1. ζ13. 1144 a17. α1. 1094 a24. ηεγ4. 1231 b32. παρὰ τὴν ἀξίαν ϗ τὸ δέον Ηδ4. 1122 b29, cf 6. 1123 a20. ἔστω δέον Αβ19. 66 a38. ἐν τῷ δέοντι προστιθέναι ἄρθρα ρ26. 1435 a35, b12. — δέον acc abs Γα7. 323 b17. ὡς δέον Οα11. 281 a11. Γα8. 325 a14. Ρβ20. 1393 b7. ξ2. 975 a36. ὥσπερ δέον Ογ7. 306 a14. δέον pro δέον ἐστί vel δεῖ ab Ar usurpari Rassow 1861 p 6 (defensurus inde lectionem codd ημα27. 1192 b10) colligit ex Ηβ7. 1107 a32. η3. 1145 b28, sed illic fort ȣ̓̃ν post ληπτέον c cod Kb, hic ϗ ante δέον omittendum est. — δεῖ num supplendum ex adiectivo verbali in τέον terminante ρ30. 1437 a3. δεῖ utrum omissum an de coniectura addendum Πη17. 1336 a3. insolita constructio verbi δεῖν: ȣ̓κ οἴονται δεῖν αὐτοὶ φιλεῖν, ἀλλ' αὐτοὶ φιλεῖσθαι ημβ11. 1210 b4, 17. — δεῖσθαί τινος μβ5. 362 a28. Πδ1. 1288 b39. 15. 1299 a16 al. τὰ λόγȣ δεόμενα Ρα2. 1356 b36. δεῖσθαί τινος πρός τι μδ7. 384 b15. φανερὰ τὰ ζῷά ἐστιν, ὅταν ὀχευθῆναι δέηται Ζικ6. 637 b7.

δεῖν (δέω). δεθῆναι ἐν τῷ κύφωνι Πε6. 1306 b2. ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένος Ργ10. 1411 a23. οἷον δέδεται ἀρχή τις ἐπεγερτική πϛ6. 886 a9. — δέδεται ἡ διάνοια ὅταν μένειν μὴ βȣ́ληται, προϊέναι δὲ μὴ δύνηται Ηη3. 1146 a24. Μβ1. 995 a32.

δεῖνα. ὁ δεῖνα ϗ ὁ δεῖνα Ργ15. 1416 a23. ἐμὸς ἢ τȣ̃ δεῖνος Πβ3. 1262 a3.

δεινός, dist φρόνιμος, πανȣ̃ργος Ηζ13. 1144 a23, 28. η11. 1152 a10-14. ημα35. 1197 b17-27. β6. 1204 a13 sqq. δεινὸς λέγειν, πρᾶξαι τὸ ἐπιταχθέν Πε5. 1305 a12. Ηθ7. 1158 a32. δεινότερος περὶ τὴν φρόνησιν ρ4. 1426 a11. Ἐμπεδοκλῆς δεινὸς περὶ τὴν φράσιν f 59. 1485 b8. ῥήτωρ, στρατηγὸς δεινός πιη4. 916 b37. — ȣ̓χ ἁρμόττει γυναικὶ τὸ ἀνδρείαν ἢ δεινὴν εἶναι πο15. 1454 a24. — τὸ δεινὸν ἕτερον τȣ̃ ἐλεεινȣ̃ Ρβ8. 1386 a22. δεινά, syn φοβερά, dist οἰκτρά πο14. 1453 b14, 1. Ηγ9. 1115 a26, 24.

δεινότης, dist φρόνησις, ἀρετή, πανȣργία Ηζ13. 1144 a23 sqq, b2. η11. 1152 a11-14. ημα35. 1197 b17-27. — ȣ̓ δεινότητι πιστεύων ἀνέστην ρ30. 1436 b34. ἡ δεινότης μάλιστα ἐν τῷ πλεονεκτεῖν ἐστίν πιη4. 917 a2.

δείνωσις. πάθη, ἔλεος δείνωσις (indignatio) ὀργή Ργ19. 1419 b26. 16. 1417 a13. ἐν σχετλιασμῷ ϗ δεινώσει (i e exaggeratio Vhl Rhet 79) Ρβ21. 1395 a9. — ἄλλος τόπος τὸ δεινώσει κατασκευάζειν ἢ ἀνασκευάζειν Ρβ24. 1401 b3.

δεῖξις. ἐν τοῖς ἀτελέσι συλλογισμοῖς ἡ δεῖξις ȣ̓κ ἐκ τῶν εἰλημμένων προτάσεων Αα15. 34 a4. ἡ ἐκ τῶν σημείων δεῖξις Ργ7. 1408 a26. ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς δείξεως Αα22. 40 b5. ἡ διὰ τȣ̃ ἀδυνάτȣ δεῖξις Αα29. 45 a35.

δειπνεῖν Πε10. 1311 b40. f 565. 1571 a3. περίπατος τῶν δεδειπνηκότων τί ποιεῖ f 224. 1518 b43.

δεῖπνον, dist ἄριστον Μη2. 1042 b20. δεῖπνον συμφορητόν, opp τὸ ἐκ μιᾶς δαπάνης χορηγηθέν Πγ11. 1281 b3.

δειπνοποιοί ημβ7. 1206 a27.

δειπνοφόρος ὁ πέλλος, ἡ φήνη Ζι18. 616 b34. 34. 619 b24.

δεισιδαίμονα εἶναι ϗ φροντίζειν τῶν θεῶν Πε11. 1315 a1.

δέκα συμφράδμονες (Hom B 372) Πγ16. 1287 b15. τὰ δέκα τέλειος ἀριθμός πιε3. 910 b32. διὰ τί πάντες ἄνθρωποι εἰς τὰ δέκα καταριθμȣ̃σι πιε3. 910 b24. — δέκα ϗ τέτταρες (rara apud Ar cardinalium coniunctorum collocatio) Ζιθ10. 596 a8.

δεκαδράχμȣ πωλȣμένȣ τȣ̃ σίτȣ οβ1352 b15.

δεκάζειν τὰ δικαστήρια f 371. 1540 a18.

δεκάκλινος κρήνη θ37. 834 b8.

δεκάλιτρον f 467. 1555 a1, 8.

δεκάμηνοι κάπροι ἄρχονται ὀχεύειν Ζιε13. 545 b2. τόκος δεκάμηνος, ἐνιαύσιος Ζγδ10. 777 b14. πι65. 898 b10. ϗ ἑπτάμηνα ϗ δεκάμηνα γεννῶνται τῶν ἀνθρώπων Ζγδ4. 772 b9. Ζιη4. 584 a36. f 258. 1525 b18. πι41. 895 a26.

Δεκάμνιχος Ἀρχελάῳ ἐπέθετο Πε10. 1311 b30.

δεκάς. τέλειον ἡ δεκάς ΜΑ5. 986 a8. f 198. 1513 a41. μέχρι τῆς δεκάδος ὁ ἀριθμὸς (εἰδητικός) Μμ8. 1084 a12. λ8. 1073 a20.

δεκαταῖος νεοττός Ζιζ3. 561 a26.

δεκάτη. πρόσοδος ἀπὸ βοσκημάτων, ἐπικαρπία τε ϗ δεκάτη καλȣμένη· τὴν ἀπὸ τῆς γῆς πρόσοδον οἱ μὲν ἐκφόριον οἱ δὲ δεκάτην προσαγορεύȣσιν οβ1346 a3, 1345 b33.

Δεκέλεια f 370. 1540 a11.

δεκτικός, i e πεφυκὼς δέχεσθαι, Wz ad K5. 4 a11. μόριον δεκτικὸν τροφῆς, περιττώματος sim Πδ4. 1290 b27. Ζια2. 489 a3, 7. Ζγα20. 728 b25. 21. 729 b28. β4. 738 a7, b37.

δ 1. 766 a12, b23. μόριον δεκτικὸν ϗ ἀγγειῶδες Ζμγ8. 671 a23. πόροι δεκτικοὶ πυρός μδ9. 387 a20. δεκτικὸν πνεύματος Ζμδ10. 689 a30. δεκτικὸν γενέσεως ϗ φθορᾶς, τῶν ἐναντίων Γα4. 320 a3, 4. Κ5. 4 a11. Μδ10. 1018 a23, 29, 32. τὰ ἐναντία ἐν τῷ αὐτῷ δεκτικῷ υ1. 453 b28. δεκτικὸν τῆς ἕξεως Κ10. 12 a30. δεκτικὸν τȣ̃ εἴδȣς Μδ23. 1023 a12. δεκτικὸν ἐπιστήμης τε4. 132 b1, 133 a20. 5. 134 a17 al. ἡ ἐπιστήμη τε ϗ ὑγίεια εἶδος ϗ ἐνέργεια τȣ̃ δεκτικȣ̃, ἡ μὲν τȣ̃ ἐπιστημονικȣ̃, ἡ δὲ τȣ̃ ὑγιαστικȣ̃ ψβ2. 414 a10. αἰσθητήριον δεκτικὸν τῶν αἰσθητῶν Ζμβ1. 647 a7, 28. ἕξις δεκτική πκα14. 928 b26. δεκτικὸν ȣ̓ τὸ τυχόν ἐστιν, ἀλλ' ἓν ἑνὸς τὸ πρῶτον Φη4. 249 a2, 248 b21. — τῆς τροφῆς δεκτικώτερα ϗ τῶν ἐκκρίσεων προετικώτερα γίνεται πλζ3. 966 a12.

δελεάζειν τινί τι Ζιδ8. 534 a24, b3. Ζμβ17. 661 a23. — pass δελεάζεσθαί τινι Ζιθ2. 590 b2. δ8. 534 a15, 24.

δέλεαρ πρόσφατον, νεαρόν, σαπρόν Ζιδ8. 534 a12, b5, 3. θηρεύειν τȣ̀ς νηρείτας εἰς τὸ δέλεαρ Ζιδ8. 535 a20. ἁλίσκεσθαι δελέασιν Ζιθ2. 591 b17. τὸ τῆς ἀμίας δέλεαρ Ζιδ8. 533 a33. προσκείμενον δελέατος χάριν Ζι37. 620 b15. τὰ δελέατα πκθ2. 950 b1. αἱ πορφύραι τῶν δελεάτων τὰ ὄστρακα διατρυπῶσιν Ζιδ4. 528 b33 (cf F 285, 77. K 580, 8. Heusinger de purpura antiquorum 12).

δελεασμοί Ζιδ8. 535 a7.

δέλτος (Eur I T 727) Ργ6. 1407 b34.

δέλφαξ. τῶν ὑῶν τινὲς ἐπαυξανόμεναι τὰ τέκνα ϗ τὰς δέλφακας χρηστὰς γεννῶσιν Ζιζ18. 573 b13. (Gaza om, Scaliger porcellos bonos vertit, sed K 773 et AZι: Mutterferkel.)

Δελφίνιον, δικαστήριον Ἀθήνησι f 419. 1547 b44.

δελφινίσκος μικρός Ζι48. 631 a17.

Δέλφιον ὄρος θ104. 839 b1.

δελφίς. 1. refertur inter τὰ ἐν αὑτοῖς ζῳοτοκȣ̃ντα Ζγα9. 718 b31. β1. 732 a34, b26. Ζιβ13. 504 b21. ἄποδα αν12. 476 b16. Ζιγ1. 509 b10. Ζγβ1. 732 b26, ἔνυδρα αν12. 476 b13. Ζια5. 489 a2. Ζμγ6. 669 a8. Ζγα9. 718 b31, θαλάττια Ζμδ2. 676 b29. Ζγβ1. 732 a34, κήτη, κητώδη saepissime, μακρόβια Ζμδ2. 677 a35. inter piscium nomina appellatur σαρκοφάγος Ζιθ2. 591 b9, 29. descr Ζιζ12. 566 b2. θ2. 589 a31. ι48. 631 a8. Ζμδ13. 697 a15. — *a.* (anatom.) ἔχει ὀστᾶ ἀλλ' ȣ̓κ ἄκανθαν Ζιγ7. 516 b12. Ζμβ9. 655 a16, τὸν αὐλὸν διὰ τȣ̃ νώτȣ Ζια5. 489 b4. αν12. 476 b15, πλεύμονα ϗ ἀρτηρίαν ϗ ἀναπνεῖ Ζιδ9. 536 a2. αν12. 476 b19. Ζμγ6. 669 a8. ἔχει τὴν γλῶτταν ȣ̓κ ἀπολελυμένην ȣ̓δὲ χείλη ὥστε ἄρθρον τι τῆς φωνῆς ποιεῖν Ζιδ9. 536 a3. ὕπτιοι ἀναπίπτοντες λαμβάνȣσιν· κάτω γὰρ τὸ στόμα ἔχȣσιν Ζιθ2. 591 b26. Ζμδ13. 696 b25 (loc corr cf F 321, 117 cf AZι II 127, 34). ȣ̓κ ἔχει χολὴν Ζιβ15. 506 b5. Ζμδ2. 676 b29, 677 a34 (cf Ka Ζμ 118, 4. F 304, 10). πτέρυγας ἔχει Ζιδ10. 537 b2. ὄρχεις κεκρυμμένȣς ὑπὸ τὸ περὶ τὴν γαστέρα κύτος Ζγα13. 720 b34. cf 3. 716 b27. 12. 719 b9. αἰδοῖα ἐντὸς πρὸς τῇ γαστρί Ζιβ1. 500 b1. γ1. 509 b9, 510 a9. ἔχει μαστȣ̀ς δύο, ȣ̓κ ἄνω δ' ἀλλὰ πλησίον τῶν ἄρθρων Ζιβ13. 504 b22. γ20. 521 b23. ȣ̓κ ἐμφανεῖς θηλὰς ἀλλ' οἷον ῥύακας δύο Ζιβ13. 504 b24. — *b.* (physiol) ὀχεύονται παραπίπτοντες Ζγγ5. 756 b1. Ζιε5. 540 b22. χρονιωτέρα ἡ ἀπόλυσίς ἐστιν Ζγγ5. 756 b2. τίκτει ἕν, ἐνίοτε δύο Ζιζ12. 566 b7. γάλα Ζιβ13. 504 b24. γ20. 521 b23. θηλάζεται ὑπὸ τῶν τέκνων παρακολȣθȣ́ντων Ζιβ13. 504 b25. καθεύδει ϗ ῥέγχει αν12. 476 b20. Ζιδ10. 537 b1, 3. θηρεύει Ζιε31. 557 a32. ἡ ὀξύτης ϗ δύναμις τȣ̃ φαγεῖν δοκεῖ εἶναι θαυμαστή Ζιθ2. 591 b29. ἀφίησι τριγμὸν ϗ μύζει ἐν τῷ ἀέρι Ζιδ9. 535 b32. ἀκȣ́ει μέν, ȣ̓κ ἔχει δ' ὦτα Ζια11. 592 a26, 29. τῆς ἀκοῆς ϗ τῆς ὀσφρήσεως ȣ̓δὲν φανερὸν αἰσθητήριον Ζιδ8. 533 b14, 534 b7, 9 (cf Cuvier II 511). — φθεὶρ περὶ τὸν δελφῖνα Ζιε31. 557 a30. — ἡ τῶν δελφίνων θήρα Ζιδ8. 533 b10, 534 b8. — ἐπὶ τȣ̃ νȣ́μμȣ ἐντετυπῶσθαι Τάραντα τὸν Ποσειδῶνος δελφῖνι ἐποχȣ́μενον f 548. 1568 b36. — (Delphinus delphis cf S eclogae phys I 40, II 37. Ka Ζμ 179, 13, Ζι 21, 3. K 417. Su 85, 66. M 289. AZγ 27. AZι I 66, 12. F 321, 122. Blasius Säugethiere 516.)

2. sidus. ὁτὲ μὲν μέσων νυκτῶν ὁ δελφὶς ἐπιτέλλει, ὁτὲ δ' ἕωθεν, τὰ δὲ μόρια τȣ̃ γάλακτος τὰ αὐτὰ μένει μα8. 345 b22. cf Ideler I 417.

Δελφοί Ρβ23. 1398 b32. f 616. 1582 a13. αἱ ἐν Δελφοῖς στάσεις Πε4. 1303 b37. Δελφῶν πολιτεία f 445. Δελφοὶ ἀνελόντες Αἴσωπον f 445. 1551 a30. ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφȣ̀ς ἀποστέλλειν f 443. 1550 b39. ἀνδριάντα ἀναθήσειν ἐν Δελφοῖς f 377. 1540 b36. Λυκȣ̃ργος εἰς Δελφȣ̀ς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα συνεχὲς ἀπιών f 492. 1558 a30. Μάγνητες Δελφῶν ἄποικοι f 588. 1573 b45. ὁ ἐν Δελφοῖς νεώς f 357. 1538 b17. τὰ ἐν Δελφοῖς πνευμάτων στόμια κ4. 395 b29. — Δελφικὴ μάχαιρα Πα2. 1252 b2.

δελφύς. cornua uteri Ζιγ1. 510 b13.

δεξιός. 1. quae perinde ad vocc δεξιός et ἀριστερός pertinent v s ἀριστερός. πρότερον τὸ ἄνω τȣ̃ δεξιȣ̃ κατὰ φύσιν Οβ2. 285 a21. τὸ δεξιὸν τȣ̃ πλάτȣς ἀρχή Οβ2. 284 b25. ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἡ κατὰ τόπον κίνησις Οβ2. 284 b28, 285 a23, b16, 19. τὸ δεξιὸν ϗ ἄνω ϗ ἔμπροσθεν ἀγαθὸν ἐκάλȣν οἱ Πυθαγόρειοι f 195. 1513 a24. — τὰ πνεύματα περιίσταται ἢ εἰς τἀναντία ἢ εἰς τὰ δεξιά πκϛ31. 943 b29. 12. 941 b11. — τοῖς δεξιοῖς πάντα πέφυκε τὰ ζῷα δρᾶν μᾶλλον Ζμδ8. 684 a27. cf γ9. 671 b30, 672 a24. τὰ δεξιὰ κινητικά, ποιητικώτερα· τοῖς δεξιοῖς πονεῖν δυνάμεθα πϛ5. 886 a8. λα12. 958 b21. 18. 959 a21. ε32. 884 a17. τῶν μερῶν θερμότερα τὰ δεξιά Ζμγ4. 667 a1. οἱ καρκίνοι τὴν δεξιὰν ἔχȣσι χηλὴν μείζω ϗ ἰσχυροτέραν Ζμδ9. 684 a26. τὸ ᾠὸν ἐν τοῖς δεξιοῖς Ζμδ5. 680 a24. διὰ τί ȣ̓ διαφέρȣσιν αἱ αἰσθήσεις ἡ ἐν τοῖς δεξιοῖς τῶν ἀριστερῶν, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι κρείττω τὰ δεξιά πλα12. 958 b16. 13. 958 b23. ἡ δεξιὰ φύσει κρείττων Ηε10. 1134 b34 (cf ἀμφιδέξιος). — 2. πολλὰ ἀνήρηκε δίκαια, οἷον ὅρκȣς δεξιὰς πίστεις Ρα14. 1375 a10.

δέμας (Emp 353) αν7. 473 b19.

δένδρον. τῶν δένδρων πολυχρόνιος ἡ φύσις μκ6. 467 b10. τὰ δένδρα ȣ̓κ ἐν ὕδατι φύεται αν14. 477 b27. πότε λέγεται σφακελίζειν ϗ ἀστρόβλητα γίνεσθαι τὰ δένδρα ζ6. 470 a32. δένδρα πολυκαρπήσαντα ἐξαυαίνεται Ζγγ1. 750 a22. ἔνια φυτὰ ἐν ἑτέροις ἐγγίνεται δένδρεσιν Ζγα1. 715 b30. τριπλῶς ἡ τῶν δένδρων εὐπορία ἀκολȣθεῖ φτβ7. 827 a7. δένδρα ἄγρια, κηπαῖα φτα4. 819 b37, ἀρωματοφόρα φτα6. 820 b26, εὐώδη πιβ3. 906 a36, χλωρά, αὖα πιβ3. 906 b8. τῶν φυτῶν τινά εἰσι μέσον δένδρων ϗ βοτανῶν φτα4. 819 a42. — δένδρεα (Emp 129, 286) Μβ4. 1000 a30. Ζγα23. 731 a5. δένδρα Ζιε30. 556 a22 al. δένδρων Ζιε22. 553 b28. ζ1. 559 a6 al. δένδρεσι Ζιε22. 554 b17. ζ1. 559 a13. θ17. 600 b13. ι9. 614 b6. Ζγα1. 715 b30 al.

δενδρώδης. τὰ μὴ ἐπέτεια ἀλλὰ δενδρώδη μκ6. 467 b1.

Δεξαμεναί, μέρος τῆς Ἀμβρακίας· Δεξαμεναῖος f 437. 1550 a21, 24.

δεξαμενή. τὰ ἐν ταῖς δεξαμεναῖς κονιάματα χ5. 794 b31.

Δεξαμενός, ὁ Μεσόλȣ παῖς f 437. 1550 a22.

δεξιότης. f 2. 1474 b8.

δεξιȣ̃σθαι δώροις κ1. 391 b8.

δεξιτερός (Hom E 393) πο21. 1458 a7.

δέος οἰκετῶν πρὸς δεσπότην f 178. 1507 b22, 37.

Δέρδας Ἀμύντᾳ ἐπέθετο Πε10. 1311 b4.

δέρκεσθαι. πρόσωπον μήτε δεδορκὸς μήτε σύννȣν φ3. 808 a4.

δέρμα. 1. τὸ δέρμα τί ἐστιν. refertur inter τὰ ὁμοιομερῆ μδ10. 388 a17. Ζιγ2. 511 b7. ἡ τȣ̃ δέρματος φύσις Ζγα12. 719 b5. ε1. 780 a26, ὅλως ὑπόκειται γεώδης Ζγε3. 782 a28. cf Ζμδ13. 697 a9. β9. 655 a26. τὸ δέρμα καθ' αὑτό Ζιγ11. 517 b31, 518 a1. τὸ δέρμα ξηραινομένης τῆς σαρκὸς γίνεται, γίνεται ἐκ πιμελώδȣς γλισχρότητος Ζγβ6. 743 b6, 14. cf Ζιγ11. 517 b28. τὸ δέρμα ἐστὶ φύσει ἔχον τάσιν πε14. 882 a19. ἐν τοῖς ζῴοις τὸ δέρμα χώρας ἔχει δύναμιν διὰ τὸ πάχος Ζγε5. 785 b13. τῆς αὐτῆς μορφῆς ἐστὶ ϗ δέρμα ϗ φλὲψ ϗ ὑμὴν ϗ πᾶν τὸ τοιȣ̃τον γένος Ζγβ3. 737 b4. τὸ δέρμα ἐκ φλεβὸς ϗ νεύρȣ ϗ ἀρτηρίας πν5. 483 b15 (Hippocr I 203). ὑπὸ τὸ δέρμα ϗ διὰ τῆς σαρκὸς φλέβες τείνȣσι Ζιγ2. 512 b3. ἀνθρώπῳ τὸ δέρμα καθάπερ πάθος σαρκός ἐστιν, τοῖς δ' ἄλλοις ζῴοις μέρος τῆς σαρκός πι27. 893 b29. τίνος ἕνεκεν ὑπάρχει τοῖς ζῴοις Ζμβ9. 655 b16. τȣ̃ ἁπτικȣ̃ χάριν Ζμβ8. 653 b31. διὰ τȣ̃ δέρματος ἡ τροφὴ εἰς τὴν ἐκτὸς περιοχὴν διηθεῖται χ6. 797 b22. — 2. δέρματος διαφοραί. *a.* universe. τȣ̃ δέρματος ἡ λεπτότης Ζμγ10. 673 a7. πλε2. 964 b31, ἡ παχύτης, τὸ πάχος Ζμβ13. 657 b9. Ζιδ8. 533 a11. β7. 502 a14. Ζγε5. 785 b13, ἡ σκληρότης Ζγα12. 719 b6. Ζπ17. 714 a3. Ζμβ12. 657 a18. 13. 657 b6. δ11. 691 a14. — τὸ δέρμα ἀναίσθητον, μάλιστα ἀναίσθητον Ζιγ11. 517 b31, 32, ἄρρηκτον Ζιβ10. 503 a10, ἄσαρκον Ζια7. 491 b2. Ζμβ13. 657 b4, ἔσχατον Ζιθ17. 600 b16, ἰσχυρόν Ζιι45. 630 b6. β17. 508 b33, ἰχθυῶδες Ζγα12. 719 b8, κοῖλον Ζιβ17. 508 b28, κοιλότερον Ζιγ10. 517 b13, λεπιδωτόν Ζμδ13. 697 a4, λεπτόν Ζιγ13. 519 a31. πλδ6. 964 a7. Ζγε1. 780 b25. 3. 782 a25, 33. Ζμβ13. 657 a34, πάμπαν λεπτόν Ζιδ7. 532 b3, λεπτότατον Ζγε5. 785 b8. πλβ12. 961 a35. Ζιγ11. 517 b27, μαλακόν Ζιθ17. 600 b20, μανόν, μανότερον Ζγε3. 782 a25, 34, μέγα Ζιβ17. 508 b28, νεόδαρτον πθ1. 889 b10, ὀστρακῶδες Ζπ17. 704 a3, μὴ ὀστρακῶδες Ζιθ17. 600 b20, παχύ, παχύτερον, παχύτατον Ζγε3. 782 a25, 32, 33, 35. Ζιδ8. 533 a5. γ10. 517 b11. ζ18. 571 b16, πέριξ Ζια13. 493 a32. Ζγε3. 783 b34, πυκνόν, πυκνότερον Ζγε3. 782 a25, b1. Ζιγ13. 519 a31. σκληρόν, σκληρότερον πι33. 894 b3. Ζγα12. 719 b12. Ζμγ3. 665 a2, 3. β13. 657 b12, τραχύ Ζμδ13. 697 a4, τριχωτόν Ζμγ3. 664 b24, ὑγιές Ζιζ29. 579 a17, ὑγρότερον Ζιγ10. 517 b13, φολιδωτόν Ζιβ10. 503 a10. Ζγα12. 719 b8. — ἡ τȣ̃ δέρματος χροά Ζγβ6. 745 a22, 23. περὶ δέρματος χρωμάτων Ζγε6. χ6. πάντα τοῖς δέρμασι ϗ τῷ χρώματι συνακολȣθεῖ χ6. 797 b12, 18. Ζιγ9. 517 a13. διάλευκον πι33. 894 b1, λευκόν Ζγε5. 785 b4. 6. 786 a8, 9. χ6. 797 a34, μέλαν, μελάντερον Ζιγ9. 517 a20. Ζγε5. 785 b4, 11. χ6. 797 a35. πι66. 898 b14, ποικίλον Ζγε6. 786 a24, πυρρόν, φαιόν χ6. 797 a34. — τὰ δέρματα τῶν ζῴων ȣ̓θὲν μεταβάλλει κατὰ τὰ πνεύματα ϗ τὸν ἥλιον Ζγε5. 785 b15. — *b.* δέρματος διαφοραὶ ἐν τοῖς τῶν ζῴων γένεσιν. τὰ τῶν ἀνθρώπων ϗ τῶν ἄλλων ζῴων δέρματα Ζμβ17. 661 a25. τὰ δέρματα τῶν ἄλλων ζῴων σκληρά πι33. 894 b3. δέρματα πάντ' ἔχει τὰ ἔναιμα ζῷα Ζιγ11. 518 a5. — mammalium: ἡ σπάλαξ ὑπὸ τὸ δέρμα ἔχȣσα φαίνεται ὀφθαλμȣ́ς ψγ1. 425 a11. cf Ζια9. 491 b31. δ8. 533 a5. τὸ τȣ̃ ἐχίνȣ δέρμα Ζγα12. 719 a17. λύκων δέρματα f 356. 1538 a28. τῶν δασυπόδων ἐπιπολῆς ἡ θρὶξ τȣ̃ δέρματος Ζγε3. 783 a9. τȣ̃ ἐλέφαντος Ζγα12. 719 b17. Hippopotami τȣ̃ δέρματος τὸ πάχος ὥστε δόρατα ποιεῖσθαι ἐξ αὐτȣ̃ Ζιβ7. 502 a14. οἱ ὗες οἱ ἄγριοι θωρακίζοντες ἑαυτȣ̀ς ϗ ποιȣ̃ντες τὸ δέρμα ὡς παχύτατον ἐκ παρασκευῆς Ζιζ18. 571 b16. ἐάν τις τὸ δέρμα τῶν βοῶν ἐντεμὼν ἐμφυσήσῃ Ζιθ7. 595 b8. ἔνια τῶν ἐντόμων τὰ δέρματα διατρυπῶσι τῶν τετραπόδων Ζιδ4. 528 b31. τὰ κέρατα προσπέφυκε μᾶλλον τῷ δέρματι ἢ τῷ ὀστῷ Ζιγ9. 517 a28. τὸ τῶν κεράτων κοῖλον ἐκ τȣ̃ δέρματος πέφυκε μᾶλλον Ζιβ1. 500 a8. τὸ τῶν κεράτων κοῖλον ȣ̓ πέφυκεν ἐκ τȣ̃ δέρματος Ζμγ2. 663 b17. τὸ δέρμα τȣ̃ βονάσȣ κατέχει εἰς ἑπτάκλινον ἀποταθέν Ζιι45. 630 a22. ὁ βόνασος δέρμα ἔχει πρὸς τὰς πληγὰς ἰσχυρόν Ζιι45. 630 b6. τȣ̃ δέρματος ὑγιȣ̃ς ὄντος διακόπτεται τὸ τῶν ἐλάφων ἔντερον λεπτὸν Ζιζ29. 579 a17. τὰ κέρατα τȣ̃ ἐλάφȣ φύεται ὥσπερ ἐν δέρματι τὸ πρῶτον Ζιι5. 611 b13. — avium: τὸ τῶν ὀρνίθων δέρμα σκληρόν Ζγα12. 719 b12. Ζμβ12. 657 a18. τὴν κοιλίαν σαρκώδη οἱ πλεῖστοι ἔχȣσι ϗ ἔσωθεν δέρμα ἰσχυρὸν ἀφαιρȣ́μενον ἀπὸ τȣ̃ σαρκώδȣς Ζιβ17. 508 b33. ἔστιν ὁ πρόλοβος δέρμα κοῖλον ϗ μέγα Ζιβ17. 508 b28. πάντες οἱ βαρεῖς σκαρδαμύττȣσιν ἐκ τȣ̃ κανθȣ̃ δέρματι ἐπιόντι Ζιβ12. 504 a25. οἱ βαρεῖς τῶν πτερωτῶν τὴν τῶν πτερῶν αὔξησιν εἰς τὴν τȣ̃ δέρματος παχύτητα τετραμμένην ἔχȣσιν Ζμβ13. 657 b9. de oculis pullorum in ovo Ζιζ3. 561 a31. — reptilium: τὰ τετράποδα τῶν ᾠοτόκων ἔχει τὰ δέρματα σκληρότερα Ζμβ13. 657 b12. τὰ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων διὰ τὴν σκληρότητα τȣ̃ δέρματος τȣ̃ περὶ τὴν κεφαλὴν ȣ̔́τω μύȣσιν Ζμβ13. 657 b6. ἐκδύνει τὸ γῆρας ὅσων τὸ δέρμα μαλακὸν ⟨ϗ⟩ μὴ ὀστρακῶδες Ζιθ17. 600 b20. οἱ κροκόδειλοι οἱ ποτάμιοι ἔχȣσι δέρμα ἄρρηκτον φολιδωτόν Ζιβ10. 503 a10. περιαιρεθέντος τȣ̃ ἔξωθεν δέρματος τῶν ὀφθαλμῶν τȣ̃ χαμαιλέοντος περιέχει τι διαλάμπον διὰ τȣ́των Ζιβ11. 503 b19. ὁ χαμαιλέων ἔχει ὀφθαλμȣ̀ς δέρματι ὁμοίῳ τῷ λοιπῷ σώματι περιεχομένȣς Ζιβ11. 503 a33. ὁ γαλεώτης ἐκδύνει τὸ δέρμα θ66. 835 a27. — piscium: τὸ γεῶδες εἰς τὸ δέρμα πᾶν ἀνήλωκεν ἡ τῶν σελαχῶν φύσις Ζμβ9. 655 a26. — insectorum: τὰ ἔντομα δέρμα ἔχȣσι μέν. πάμπαν δὲ τȣ̃το λεπτόν Ζιδ7. 532 b3. περιρραγέντος τȣ̃ δέρματος ἐκπέτεται ὁ ψήν Ζιε32. 557 b27. περιρρήγνυται ταῖς ἀκρίσι τὸ δέρμα Ζιε28. 555 b29. — molluscorum: δέρμα ἔχȣσι πάντα τὰ μαλάκια περὶ τὴν σάρκα Ζιδ1. 524 b8. τὸ τῶν τηθύων ὄστρακόν ἐστι μεταξὺ δέρματος ϗ ὀστράκȣ Ζιδ6. 531 a10. προσπέφυκε τὸ σαρκῶδες τȣ̃ τηθύȣ κατὰ δύο τόπȣς τῷ ὑμένι ϗ τῷ δέρματι ἐκ πλαγίȣ Ζιδ6. 531 a20. — *c.* διαφοραὶ δέρματος ἐν τοῖς τῶν ζῴων μορίοις. ἡ τȣ̃ δέρματος σκέπη Ζγβ6. 743 b14. τῶν συνεχῶν τὸ δέρμα ἐν ἅπασι τοῖς ζῴοις Ζιγ11. 518 a3. — τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ δέρμα πλα5. 957 b28, μάλιστα ἀναίσθητον Ζιγ11. 517 b32. ἡ σκληρότης τȣ̃ δέρματος τȣ̃ περὶ τὴν κεφαλήν Ζμβ13. 657 b6. τὸ κρανίον ἀσάρκῳ δέρματι περιεχόμενον Ζια7. 491 b2. τὸ πέριξ δέρμα τȣ̃ ἐγκεφάλȣ Ζγε3. 783 b34. λεπτόν ἐστι τῇ γλώττῃ τὸ δέρμα πλδ6. 964 a4, 7. Ζγε6. 786 a29. λεπτὸν ⟨τὸ⟩ δέρμα τὸ περὶ τὴν κόρην Ζμβ13. 657 a34. ψβ8. 420 a14. πλα14. 958 b31. Ζγε1. 780 a26. τὸ τȣ̃ ὄμματος δέρμα ῥυτιδȣ̃ται Ζγε1. 780 a32. τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ἐπιπολῆς δέρμα λεπτόν Ζγε1. 780 b25. ὀφθαλμοὶ δέρματι ὁμοίῳ τῷ λοιπῷ σώματι περιεχόμενοι Ζιβ11. 503 a33, b19. cf ζ3. 561 a31. ψγ1. 425 a11. Ζια9. 491 b31. δ8. 533 a5. οἱ βαρεῖς σκαρδαμύττȣσιν ἐκ τȣ̃ κανθȣ̃ δέρματι ἐπιόντι Ζιβ12. 504 a25. βλεφαρὶς ϗ ἀκροποσθία εἰσὶ δέρματα ἄνευ σαρκός, ἡ βλεφαρίς ἐστι δέρματι περιειλημμένη Ζμβ13. 657 b4, 3. τὸ τῶν βλεφάρων δέρμα Ζμβ15. 658 b21. λεπτότατον τὸ δέρμα τὸ περιτεταμένον περὶ τὰ ὦτα πλβ12. 961 a35. τὸ δέρμα τὸ ἀπὸ

τῆς γνάθου ἐφελκόμενον Ζιζ25. 578 a8. λεπτότης τοῦ δέρματος ταῖς μασχάλαις ϗ τοῖς ἐντὸς τῶν ποδῶν πλε2. 964 b31. τὸ περὶ τὴν βάλανον ἀνώνυμον δέρμα (praeputium), τὸ πέριξ δέρμα, ὃ καλεῖται ὄσχεος Ζια13. 493 a28, 32. ἔστιν ὁ πρόλοβος δέρμα κοῖλον ϗ μέγα Ζιβ17. 508 b28. οἱ πλεῖστοι ὄρνιθες ἔχουσιν ἔσωθεν (ἐν τῇ κοιλίᾳ) δέρμα ἰσχυρὸν ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ σαρκώδους Ζιβ17. 508 b33. ἐν τοῖς κοιλοτέροις ϗ ὑγροτέροις δέρμασιν Ζιγ10. 517 b13. — 3. τὸ δέρμα πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα τὰ τοιαῦτα. χρώς-δέρμα. ἐνίων ζῴων ὅ τε χρὼς ϗ τὰ δέρματα γίνεται μέλανα χ6. 797 b6. — ὑμήν-δέρμα. ἕτερα γένη Ζιγ13. 519 a32. ὅμοιός ἐστιν ὁ ὑμὴν δέρματι πυκνῷ ϗ λεπτῷ Ζιγ13. 519 a31. προσπέφυκε τὸ σαρκῶδες τοῦ τηθύου κατὰ δύο τόπους τῷ ὑμένι ϗ τῷ δέρματι ἐκ πλαγίου Ζιδ6. 531 a20. δέρμα ϗ φλὲψ ϗ ὑμὴν ϗ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος Ζγβ3. 737 b4. τὰ ὑγρὰ ἐν τῷ σώματι, ἐν ἀγγείοις, ἐν ὑμενώδεσι, ϗ δέρμασι ϗ κοιλίαις Ζιγ20. 521 b8. — μῆνιγξ-δέρμα. τὸ δέρμα ϗ τὴν μήνιγγα ἀφεστάναι τῶν στερεῶν δῆλον πλβ13. 961 a4. — σάρξ-δέρμα. τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις ἐστὶ τὸ δέρμα μέρος τῆς σαρκός, ἀνθρώπῳ δὲ καθάπερ πάθος σαρκός πι27. 893 b29, 33. τὸ δέρμα ξηραινομένης τῆς σαρκὸς γίνεται, καθάπερ ἐπὶ τοῖς ἑψήμασιν ἡ καλουμένη γραῦς Ζγβ6. 743 b6. ὑπὸ τὸ δέρμα ϗ διὰ τῆς σαρκὸς φλέβες τείνουσι Ζιγ2. 512 b3. σὰρξ μεταξὺ τοῦ δέρματος ϗ τοῦ ὀστοῦ Ζιγ16. 519 b27. ἡ πιμελὴ γίνεται μεταξὺ δέρματος ϗ σαρκός Ζιγ17. 520 a12. — ὄστρακον-δέρμα. τὸ τῶν τηθύων ὄστρακόν ἐστι μεταξὺ δέρματος ϗ ὀστράκου Ζιδ6. 531 a10. τὸ ὀστρακῶδες τοῦ δέρματος Ζπ17. 704 a3. — θρίξ-δέρμα. τρίχες ϗ τὰ τοιαῦτα γίνονται ἐκ τοῦ δέρματος Ζγβ6. 745 a21. ε3. 782 a31. πι27. 894 a4. 34. 894 b8. παχεῖαι τρίχες ἐκ τοῦ παχέος, λεπταὶ δὲ ἐκ τοῦ λεπτοῦ δέρματος γίνονται Ζγε3. 782 a33. Ζιγ10. 517 b11. τὰ δέρματα ϗ τὰ τριχώματα κατ᾽ ἀρχὰς ἔχει τροφήν χ6. 798 b21. αἱ τῶν ζῴων τρίχες κατὰ τὰ δέρματα μεταβάλλουσι, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων οὐθὲν αἴτιον τὸ δέρμα Ζγε5. 785 b3, 6, 14, διαφέρουσι κατὰ τοὺς τόπους, ϗ ὁποῖον ἂν ᾖ τὸ δέρμα Ζιγ10. 517 b10. — ὄνυχες-κέρατα-δέρμα. τὰ τοιαῦτα γίνονται ἐκ τοῦ δέρματος Ζγβ6. 745 a21. πι66. 898 b15. Ζιγ9. 517 a13, 20. — 4. δέρμα ὑγιές, νοσερόν Ζιζ29. 579 a17. ἡ ξηρότης σκληρύνει τὸ δέρμα πᾶν πλα14. 958 b30. τὸ δέρμα κάμνει πι34. 894 b10. τὰ δέρματα τὰ διὰ πάθος λευκά Ζγε6. 786 a8. ἐν τῇ λεύκῃ τοῖς ἀνθρώποις γίνεται διάλευκα τὰ δέρματα πι33. 894 b1. ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῇ Ζιγ2. 512 a31. διὰ τὴν ἀσθένειαν τὸ δέρμα ματαβάλλει αὐτὸ τὴν χρόαν Ζγε5. 785 b10. τοῖς γέρουσι ϗ τὸ ἄλλο δέρμα ϗ τὸ τοῦ ὄμματος ῥυτιδοῦταί τε ϗ παχύτερον γίνεται Ζγε1. 780 a32. — τὸ δέρμα ἐκδέρειν θ1. 830 a16, ἐπιβάπτειν πι66. 898 b18. ἐπιφυόμενον τὸ δέρμα Ζια9. 491 b34. δόρατα ποιεῖν ἐκ τοῦ δέρματος Ζιβ7. 502 a14. οἱ λαμπτῆρες οὐ δύνανται φαίνειν, ἐὰν ὦσιν ἐκ τοιούτου (οὐ διαφανοῦς) δέρματος Ζγε1. 780 a36. ὅμοιον λαμπτῆρι μὴ ἔχοντι τὸ κύκλῳ δέρμα Ζιδ5. 531 a5.

δερματικός. ὑμὴν δερματικός Ζια16. 495 a8. Ζμδ6. 682 b19. σκέπη δερματικὴ ἡ καλουμένη ὀσχέα Ζγα12. 719 b5. φύσις δερματική (om ci Aub) Ζγα12. 719 b7. ἡ τοῦ βλεφάρου χρῆσις ταχεῖαν ϗ δερματικὴν ἔχει τὴν ἐργασίαν Ζμβ13. 657 b33. κέλυφος δερματικόν Ζγβ4. 740 a32.

δερμάτινος. τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὁρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες f 316. 1531 b23.

δερμάτιον. τὸ δερμάτιον λεπτόν φ3. 807 b18.

δερματώδης φλέψ Ζιγ3. 513 b8. κάλυμμα δερματῶδες, dist ἀκανθῶδες Ζιβ13. 505 a7. γίνεταί τι δερματῶδες ϗ ὑμενῶδες Ζμδ3. 677 b23.

δερμόπτερος. τὰ δερμόπτερα πεζεύει (οἷον νυκτερίς) Ζια1. 487 b23. τῶν πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά ἐστιν, τὰ δὲ πτιλωτά, τὰ δὲ δερμόπτερα, οἷον ἀλώπηξ ϗ νυκτερίς· δερμόπτερά ἐστιν ὅσα ἔναιμα· ἔστι τὰ πτερωτὰ ϗ δερμόπτερα δίποδα πάντα ἢ ἄποδα Ζια5. 490 a7, 8, 10. αἱ νυκτερίδες εἰσὶ δερμόπτεροι Ζμδ13. 697 b11.

δέσις τραγῳδίας, opp λύσις def πο18. 1455 b26.

δεσμεῖν. τὸ φυτὸν δεσμεῖται ὑπὸ τῆς γῆς φτα2. 817 b21.

δεσμεύουσι τὰς κύνας εἰς τὰς ἐρημίας, τῶν ἐλεφάντων τὰ ἐμπρόσθια σκέλη Ζιθ28. 607 a6. ι1. 610 a31.

δέσμη. δέσμας πάνυ πολλὰς δικανικῶν λόγων Ἰσοκρατείων περιφέρεσθαι ὑπὸ τῶν βιβλιοπωλῶν f 134. 1501 a4.

δεσμός, ligamentum. συνήρτηται ἡ καρδία τῇ ἀρτηρίᾳ πιμελώδεσι ϗ χονδρώδεσι ϗ ἰνώδεσι δεσμοῖς Ζια16. 495 b13. ὁ στόμαχος συνεχὴς ὢν πρός τε τὴν ῥάχιν ϗ τὴν ἀρτηρίαν ὑμενώδεσι δεσμοῖς Ζια16. 495 b21. περὶ τὰ ὀστᾶ αἱ σάρκες περιπεφύκασι, προσειλημμέναι λεπτοῖς ϗ ἰνώδεσι δεσμοῖς Ζμβ9. 654 b28. τινὰ μέρη τοῦ δένδρου εἰσὶν ἁπλᾶ, ὡς ὁ χυμὸς ϗ οἱ δεσμοὶ ϗ αἱ φλέβες· οἱ δεσμοὶ ὅμοιοι νεύροις ζῴου φτα3. 818 a6, 11, 20 (cf E Meyer Gesch d Bot I 161). — δεσμῷ ἕν, dist ἓν κόλλῃ, γόμφῳ Μη2. 1042 b17. — δεσμός, συνάλλαγμα ἀκούσιον βίαιον Ηε5. 1131 a8. λυθῆναι ἐκ τῶν δεσμῶν Ργ4. 1406 b29. — metaph ὁ ὕπνος οἷον δεσμὸς ϗ ἀκινησία υ1. 454 b10, 26. οὐκ ἔστι λύειν τὴν ἀπορίαν ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν Μβ1. 995 a30.

δεσμωτήριον Ρα14. 1375 a6.

δεσπόζειν τινός Πη2. 1324 b4. ἄρχειν ϗ δεσπόζειν Πη2. 1324 b25. δεσπόζον φύσει, παρὰ φύσιν Πα2. 1252 a32. 3. 1253 b21, 22. η2. 1324 b37. δεσπόζειν τῶν ἀξίων δουλεύειν Πη14. 1334 a2. — δεσποστός. δεσπόζειν οὐ πάντων, ἀλλὰ τῶν δεσποστῶν Πη2. 1324 b39. δεσποστὸν φύσει, dist βασιλευτόν, πολιτικόν Πγ7. 1287 b38.

δεσποτεία πῶς ἄρχει Πγ6. 1278 b32, 37. οὐ πᾶσα ἀρχὴ δεσποτεία Πη3. 1325 a28. dist οἰκονομία, πολιτική, βασιλική Πα3. 1253 b18. 7. 1255 b16. γ6. 1278 b18. ἡ δούλων δεσποτεία φύσει ἐστίν Πα7. 1255 b18.

δεσπότης, μέρος οἰκίας, opp δοῦλος, πῶς ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους Πα3. 1253 b6. 4. 1254 a11, 12. 7. 1255 b32. 13. 1260 b4. γ4. 1277 b7. 6. 1278 b32. ηεη9. 1241 b19 sqq. 10. 1242 a28. Κ7. 6 b29. f 178. 1507 b22. ὁ φύσει δεσπότης, opp ὁ φύσει δοῦλος Πγ6. 1278 b34. δεσπότῃ ϗ δούλῳ ταὐτὸ συμφέρει Πα2. 1252 a34. 6. 1255 b13. γ6. 1287 b34. ἵππον πιαίνει μάλιστα ὁ τοῦ δεσπότου ὀφθαλμός, κόπρος ἀρίστη τὰ τοῦ δεσπότου ἴχνη οα6. 1345 a3, 5. δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου Πα7. 1255 b29. ἐγείρεσθαι χρὴ πρότερον δεσπότας οἰκετῶν οα6. 1345 a13. — ὁ δεσπότης οὐ λέγεται κατ᾽ ἐπιστήμην ἀλλὰ τῷ τοιόσδ᾽ εἶναι Πα7. 1255 b20. δεσπότης, dist οἰκονόμος, πολιτικός, βασιλικός Πα1. 1252 a11. δούλων ϗ δεσποτῶν πόλις πῶς γίνεται Πδ11. 1295 b21.

δεσποτικός, dist πολιτικός, βασιλικός, οἰκονομικός Πα1. 1252 a8. δεσποτικὸν δίκαιον, dist οἰκονομικόν, πολιτικόν Ηε10. 1134 b8. 15. 1138 b7. ἐπιστήμη δεσποτικὴ ἡ χρηστικὴ δούλων Πα7. 1255 b23, 31, 33. βίος δεσποτικός, opp ὁ τοῦ ἐλευθέρου Πη3. 1325 a24. ἀρχὴ δεσποτική Πα5. 1254 b3, 5 (dist πολιτική, βασιλική). γ4. 1277 a33, 36. 14. 1285 a22. δ11. 1295 b21. η14. 1333 a5 (opp ἡ τῶν ἐλευθέρων). ἡ τυραννὶς μοναρχία δεσποτική Πγ8. 1279 b16. ἀρχαὶ τυραννικαὶ ϗ δεσποτικαί Πγ14. 1285 b3. ἡ βαρβαρικὴ βασιλεία ἀρχὴ δεσποτικὴ κατὰ νόμον Πγ14. 1285 b24. οἱ τύραννοι ὀρέγονται δεσποτικωτέρας ἀρχῆς Πε10. 1310 b19. δεσποτικὸς

ϗ τυραννικὸς τρόπος τῆς πολιτείας Πη2. 1324 ᵇ2. ὀλιγαρχίαι δεσποτικαί, δεσποτικώτεραι Πε6. 1306 ᵇ3. δ3. 1290 ᵃ28. δῆμος δεσποτικός Πδ4. 1292 ᵃ16, 19. — ἡ δεσποτικὴ μέρος τῆς οἰκονομικῆς, coni γαμική, τεκνοποιητικὴ Πα12. 1259 ᵃ37. 3. 1253 ᵇ9. dist πολιτική Πη2. 1324 ᵇ32. — δεσποτικῶς ἄρχειν κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην Πδ10. 1295 ᵃ16. opp πολιτικῶς ἄρχειν, ἡ τῶν ἐλευθέρων ἀρχή Πη2. 1324 ᵃ36. 14. 1333 ᵇ27. τοῖς Ἕλλησιν ἡγεμονικῶς τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς χρώμενος f 81. 1489 ᵇ29.

δεταὶ καιόμεναι (Hom Λ 554. Ρ 663) Ζι44. 629 ᵇ22.

δεύεται (Hom ζ 44) κ6. 400 ᵃ13.

Δευκαλίων. ὁ καλούμενος ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός μα14. 352 ᵃ32.

δεῦρο. 1. huc. φέρεσθαι, κινεῖσθαι, διήκειν δεῦρο Οα8. 276 ᵃ30. β13. 296 ᵃ6. μβ5. 362 ᵇ35. ταλαντεύεσθαι δεῦρο κἀκεῖσε πολλάκις μβ1. 354 ᵃ8. δεῦρ' ἴτε πάντες λεῴ, κήρυγμα Θησέως f 346. 1536 ᵃ27. — 2. hic. παρὰ τὰ σώματα τὰ δεῦρο ϗ περὶ ἡμᾶς ἕτερον κεχωρισμένον Οα2. 269 ᵇ15, cf ἐνταῦθα ᵃ31, ᵇ17. τὰ δεῦρο, i e τὰ αἰσθητά (opp αἱ ἰδέαι, τὰ εἴδη) ΜΑ9. 991 ᵇ30. β6. 1002 ᵇ15. κ1. 1059 ᵇ8, 11. 2. 1060 ᵃ9 Bz. 6. 1063 ᵃ11, 22.

δευτερεῖον. τὸ δευτερεῖον τῆς νεάτης πιθ42. 921 ᵇ36. cf 39. 921 ᵃ22.

δεύτερος. ἓν μέν, δεύτερον δέ, λοιπὸν δὲ Πδ15. 1300 ᵃ13. ὁ τῇ θέσει δεύτερος τόπος μετὰ τοῦτον, πρῶτος δὲ περὶ τὴν γῆν μα9. 346 ᵇ16. (κτήσεως) κατὰ φύσιν γεωργικὴ προτέρα, ϗ δεύτεραι ὅσαι ἀπὸ τῆς γῆς οα2. 1343 ᵃ26. ἡ τυραννὶς πλεῖστον ἀπέχει πολιτείας, δεύτερον δὲ ἡ ὀλιγαρχία Πδ2. 1289 ᵇ3. τῶν παρεκβάσεων τίς χειρίστη ϗ δευτέρα τίς Πδ2. 1289 ᵃ39. — ἡ φυσικὴ ϗ δευτέρα φιλοσοφία Μζ11. 1037 ᵃ15. δεύτεραι οὐσίαι τινὲς Κ5. 2 ᵃ4. 7. 8 ᵃ15. δεύτερος πλοῦς (cf παροιμίαι) Πγ13. 1284 ᵇ19. Ηβ9. 1109 ᵃ34. — δευτέρως λέγεσθαι, opp πρώτως, κυρίως Μδ18. 1022 ᵃ18. Ηθ9. 1158 ᵇ31-33. κ5. 1176 ᵃ29.

δευτεροτόκος ὗς Ζιε14. 546 ᵃ12.

δέχεσθαι. ἡ γῆ δέχεται ὕδωρ sim μβ4. 361 ᵃ17. 7. 365 ᵇ2. 8. 366 ᵇ1. Ζγα6. 718 ᵃ4. δέχεσθαι ϗ ἀφιέναι ἀέρα, ὕδωρ, ὑγρόν Ζια1. 487 ᵃ17, 20, 25, 27. 16. 495 ᵇ17. δ1. 524 ᵃ10. 6. 531 ᵃ14. θ2. 589 ᵃ12, ᵇ5. Ζμδ8. 684 ᵃ20. ἀφιέναι ϗ δέχεσθαι τὴν τροφήν Ζιδ6. 531 ᵃ23. δέχεσθαι ἀποίκους Πε3. 1303 ᵇ2 (cf εἰσδέχεσθαι, ὑποδέχεσθαι ᵃ35, 36). τὸ δεξόμενον (τὴν ψυχὴν) σῶμα ψα3. 407 ᵇ21. τὸ μέλι τῷ γλυκύτητα δεδέχθαι γλυκὺ λέγεται Κ8. 9 ᵃ33. ἀνάκλασιν δεχόμενος ὁ ἀήρ μα5. 342 ᵇ6. οὐ δυνάμενα δέχεσθαι τὴν ὑπερβολήν Ζγβ4. 738 ᵃ15. δέχεσθαι τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον τζ7. 146 ᵃ3. η1. 152 ᵇ6. δέχεσθαι τὴν ὀχείαν, τὸ πλῆσμα Ζιη4. 585 ᵃ3. ζ23. 577 ᵃ30. Ζγβ8. 748 ᵃ21. ἀσμένως δέχεται τὴν πρόκλησιν Πδ4. 1292 ᵃ29. ἄνθρωπον προδιαβεβλημένον οὐ δέχεται ἡ ψυχή Ργ17. 1418 ᵇ15.

δή, σύνδεσμός τις ἐστί ποš20. 1457 ᵃ4 (Bk, sed δὲ Aᶜ Vhl). — particula δή rarissime ab Ar usurpatur vi temporali, veluti ὁ μὲν γὰρ λόγος ἢ ἡ φαντασία ὅτι ὕβρις ἢ ὀλιγωρία ἐδήλωσεν, ὁ δ' ὥσπερ συλλογισάμενος ὅτι δεῖ τῷ τοιούτῳ πολεμεῖν χαλεπαίνει δὴ εὐθύς Ηη7. 1149 ᵃ34 (quem locum non debebat propterea tentare Krische Jen L Z 1835 II p 415). — admodum frequens apud Ar usus particulae δή vi determinativa ad significanda ea quae certa sint et manifesta.

1. particula δή inserta enunciationi, quae pro fundamento ponitur proximae argumentationis, eam vel ex communi omnium opinione vel ex argumentis alibi allatis firmam et evidentem esse significat. τὸ ἔμψυχον δὴ τοῦ ἀψύχου δυοῖν μάλιστα διαφέρειν δοκεῖ ψα2. 403 ᵇ26. ἔστι δὴ τρία μόρια τῶν πασῶν πολιτειῶν Πδ14. 1297 ᵇ37. νενεμημένων δὴ τῶν ἀγαθῶν τριχῇ Ηα8. 1098 ᵇ12. cf 13. 1102 ᵇ31. γ1. 1109 ᵇ30. 5. 1112 ᵇ34. 9. 1115 ᵃ22. 11. 1117 ᵃ6. 12. 1117 ᵃ32. δ2. 1120 ᵇ27. 7. 1123 ᵇ20. μβ4. 359 ᵇ34. Πδ11. 1295 ᵇ1. ε2. 1302 ᵃ18. η15. 1334 ᵇ6 al. φανερὸν δή, φαίνεται δή, ἔοικε δή, δοκεῖ δὴ Πη15. 1334 ᵇ12. Ηα13. 1102 ᵇ28. γ4. 1111 ᵇ7. 5. 1112 ᵇ31. δ13. 1127 ᵃ21. εἰ δὴ ἀεὶ ἡ μείζων κίνησις τὴν ἐλάττω ἐκκρούει αι7. 447 ᵃ14, 21. cf Φζ7. 238 ᵃ1. Ηα11. 1100 ᵃ32, 1101 ᵃ28. in proponendis definitionibus tamquam concessis ac comprobatis: ἔστι δὴ συλλογισμὸς λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν κτλ τα1. 100 ᵃ25. Ρα13. 1373 ᵇ27. Ηθ15. 1162 ᵇ25 (? v l δέ, δ' ἤ). εἰ δή ἐστι γνώμη τὸ εἰρημένον Ρβ21. 1394 ᵇ7. 6. 1383 ᵇ17. 5. 1382 ᵇ29. 2. 1378 ᵃ33. ἔστω δὴ ῥητορικὴ δύναμις περὶ ἕκαστον τοῦ θεωρῆσαι τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν Ρα2. 1355 ᵇ26 Spgl. 6. 1362 ᵃ21. 7. 1363 ᵇ7. β2. 1378 ᵃ31. 4. 1380 ᵇ35. 5. 1382 ᵃ21. 6. 1383 ᵇ13. 7. 1385 ᵃ17. 8. 1385 ᵇ13. in afferendis exemplis ἔστω δή, εἰλήφθω δὴ Φθ10. 266 ᵃ15. —

2. δή usurpatur ubi ea, quae modo exposita sunt, vel iterantur et comprehenduntur (*a*), vel aliquid ex iis colligitur et concluditur (*b*). *a*. πῶς δὲ ϗ διὰ τίνων ἔσται, τοῦτο δὴ θεωρητέον Πη15. 1334 ᵇ5. pronominibus et adverbiis demonstrativis οὗτος, οὕτω al. praecipue post insertam parenthesin δή additur: τὸ γὰρ αὐτὸ ἅμα ὑπάρχειν τε ϗ μὴ ὑπάρχειν ἀδύνατον τῷ αὐτῷ ϗ κατὰ τὸ αὐτό (ϗ ὅσα ἄλλα προσδιορισαίμεθ' ἂν ἔστω προσδιωρισμένα πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας), αὕτη δὴ πασῶν ἐστὶ βεβαιοτάτη τῶν ἀρχῶν Μγ3. 1005 ᵇ22. cf Ζιγ1. 511 ᵃ6. ΜΑ3. 983 ᵇ25. Πα6. 1255 ᵃ7. η10. 1329 ᵇ14. εἰ δὴ Αγ24. 85 ᵃ29. — *b*. λείπεται δὴ Φε5. 229 ᵃ27. ζ10. 240 ᵇ28. Ηα7. 1098 ᵃ3. Πγ10. 1281 ᵇ31. φανερὸν δὴ Μζ8. 1033 ᵇ16 (cf φανερὸν ἄρα ᵇ26). η2. 1043 ᵃ12. Φβ9. 200 ᵃ30. Ηη9. 1151 ᵃ27. ἀναγκαῖον δὴ Ηδ4. 1122 ᵇ10. ἄτοπον δὴ Ηα11. 1100 ᵃ27. γ2. 1111 ᵇ3. οὕτω δὴ Ηβ1. 1103 ᵇ13. 5. 1106 ᵇ5. δ1. 1120 ᵃ3. εἰ δὴ Ηβ5. 1106 ᵃ21, ᵇ8. γ7. 1114 ᵇ16. 12. 1117 ᵇ7. δ3. 1121 ᵃ3; cf praeterea, ut appareat frequens usus particulae in exordiendis iis enunciatis, quibus aliquid ex superioribus concluditur, Ηα11. 1100 ᵇ18. 13. 1102 ᵃ23. β1. 1103 ᵇ21. γ1. 1110 ᵃ14, 18, ᵇ13, 15. 2. 1111 ᵃ15. 7. 1114 ᵃ28. 9. 1115 ᵃ32. 10. 1115 ᵇ23, 1116 ᵃ2. 11. 1116 ᵇ8, 33, 1117 ᵃ2. 12. 1117 ᵇ7. 13. 1118 ᵃ23 al. pariter ubi intra eiusdem enunciati circuitum ex praemissis fit conclusio, ad significandam conclusionis evidentiam in principio apodosis δή inseritur, ἀνάγκη δὴ Οα7. 276 ᵃ15. Ρβ11. 1388 ᵃ36. πιε5. 911 ᵃ24. cf Ηι9. 1170 ᵃ2. Φε1. 224 ᵇ4 (Bz Ar St II 30). ζ7. 238 ᵃ7 (Bz II 33). η5. 250 ᵃ1 (Bz II 53). μα2. 339 ᵃ19 (Bz II 25). β4. 360 ᵃ5 (Bz II 41). φανερὸν δὴ μβ3. 357 ᵇ32 (Bz II 47). οὕτω δὴ ψβ10. 422 ᵃ29. interdum principio apodosis nova praemittitur protasis, quae priori protasi subiecta sit, εἰ δή, εἰ μὲν δὴ Φδ2. 209 ᵇ1 (Bz II 51). η5. 249 ᵇ30 (Bz II 53). θ10. 267 ᵃ25 (Bz II 55). quoniam in longioribus Aristotelis argumentationibus saepe dubitari potest, utrum nova addatur praemissa (δέ) an incipiatur conclusio (δή), proclivis erat error confundendi inter se particulas simillimas; aliquot locis eiusmodi errores, quos iam antiquitus textum invasisse apparet coll Schol 395 ᵇ5, probabiliter emendari possunt; veluti δή pro δὲ videtur restituendum esse Ηα1. 1094 ᵃ14 (Bz II 46). 7. 1098 ᵃ15 (Bz II 104). γ5. 1112 ᵃ21. 7. 1113 ᵇ6 (Rassow). 13. 1117 ᵇ28. δ10. 1125 ᵇ20 (Münscher quaest p 56). Φδ12. 221 ᵃ7 (Bz

II 30). πο2. 1448 a7 (Bz II 29). Μγ2. 1003 b5 al; contra δὲ pro δὴ Ηα1. 1094 a13 (Bz II 46). γ3. 1118 a26 (Münscher p 45). ι9. 1169 b35 (Bz II 65). Φθ10. 267 a24 (Bz II 54). — δή in enunciatis relativis, τὸ δὲ τί, ἄνθρωπος ἢ φυτὸν ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, ἃ δὴ μάλιστα λέγομεν οὐσίας εἶναι Μζ7. 1032 a19. cf Ζιγ2. 511 b5. Ζμα1. 641 b26. δ10. 687 a30. ψα1. 403 b18. Ηθ7. 1158 a10. Πγ6. 1278 b38. δ11. 1295 b37. δή in enunciatis interrogativis, τίς δή, πῶς δή, veluti: διὰ τί δὴ τοῦτο ἕν ἐστιν ἀλλ' οὐ πολλά; Μζ12. 1137 b13. β4. 1001 b17. Ηα4. 1096 b26. γ2. 1111 a4. ε8. 1133 a22. ζ9. 1142 a17.

3. particula δή coniuncta cum aliis particulis. καὶ . . δή: καὶ χαίρειν δὴ ταύτῃ φαίνεται Ηγ13. 1118 a21. καὶ πλούτῳ δὴ χρήσεται Ηδ2. 1120 a6. καὶ τῷ πατρὶ δὴ Ηθ16. 1163 b22. καὶ πάθη δὴ Ζμα5. 645 b5. καὶ τὸ τῶν δακτύλων δὴ μέγεθος Ζμδ10. 690 a31. καὶ οὕτω δή, καὶ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον sim Πε3. 1303 b16. δ11. 1296 b5. Μζ2. 1028 b24. κ8. 1065 a18. δ6. 1016 a28. Ζμα1. 639 b28, 640 b3. καὶ ὅλως δή, καὶ καθόλου δή, καὶ τἆλλα δή, καὶ ἀνάπαλιν δὴ sim Ρβ8. 1386 a2. α7. 1364 a14. Μη6. 1045 a19. ν6. 1093 b15. 2. 1089 a9, 11. ε2. 1026 b20. ζ10. 1035 b20. λ4. 1070 a35. Φβ8. 198 b13. Πα13. 1259 b32. ἕκαστος υἱὸν ἑαυτοῦ φήσει τὸν αὐτὸν καὶ γυναῖκα δὴ τὴν αὐτήν, καὶ περὶ τῆς οὐσίας καὶ περὶ ἑκάστου δὴ τῶν συμβαινόντων ὡσαύτως Πβ3. 1261 b23, 24. καὶ δὴ (non interposito alio vocabulo) ημα11. 1187 b24. 22. 1191 b8. β10. 1208 a32. καὶ δὴ καὶ μβ3. 357 b26. πρὸς ἅπασαν δὲ δὴ πολιτείαν καὶ δὴ καὶ τὰς μικρὰς πόλεις Πδ15. 1299 a33. ἄλλα τε πολλὰ ἄξιος ἐπαινεῖσθαι, καὶ δὴ καὶ ὅτι πο24. 1460 a5. καὶ γὰρ δὴ καὶ Φβ2. 194 a15. — τε δὴ . . . καὶ Φα3. 186 a4. δ11. 220 a5. ε1. 225 a30. Οα6. 273 a21. Μν4. 1091 b30. Πβ5. 1263 b7. Ρβ21. 1395 b12. Vahlen Poet II 39. — οὐδὲ . . . δή: οὐδὲ χαλκοῦς δὴ κύκλος Μι9. 1058 b12. cf η4. 1044 b8. Ηθ4. 1156 b28. οὐδὲ δὴ ψγ13. 435 a21. Ηζ10. 1142 b6 (syn ἀλλὰ μὴν οὐδὲ b2). α11. 1101 a8. γ3. 1111 b30. 5. 1112 b34. 9. 1115 a22. θ9. 1159 a8. Ρα4. 1359 a34. ημα1. 1183 a3. 5. 1185 b12. 20. 1190 b37, 1191 a10, 15, 21. 22. 1191 b10. 25. 1192 a19. οὐδὲ δὴ οὐδὲ ημα20. 1190 b34. — μὲν δὴ Φα8. 191 b27. δ8. 216 b11. γ4. 204 a3. Ζμβ2. 648 b12. Μι5. 1056 a16. Ηζ10. 1142 a34. ι11. 1171 a24. μὲν γὰρ δὴ ψγ8. 431 b29 (Eucken p 47 γὰρ om ci). μὲν οὖν δὴ Ηη15. 1154 a27 (Eucken l l οὖν om ci, non recte). δὲ δὴ ψα1. 403 b9. μα4. 342 a8. Πδ6. 1292 b32. κ6. 397 b9. εἰ δὲ δή, ἐὰν δὲ δὴ Μμ8. 1083 a5. Ηγ6. 1113 a22. Πγ15. 1286 a38. δ6. 1293 a21. (εἰ δὴ cf supra.) ἀλλὰ . . . δὴ μα13. 350 b27. ἀλλὰ δὴ Φδ7. 214 a28. ζ7. 237 b34. η4. 249 b15. — γὰρ δὴ ψβ7. 419 a33. 8. 420 b32. Ηδ7. 1123 b20. πῶς γὰρ δὴ ψα3. 407 a10. οὐ γὰρ δὴ ψα3. 407 a5. 5. 411 b7. γ1. 425 b2. 3. 428 a29. Ζμα1. 641 b26. Ηκ8. 1178 b19. Πγ9. 1280 b24. 13. 1284 b29. πι52. 896 b12. ιε13. 913 a6. καὶ γὰρ δὴ καὶ Φβ2. 194 a15. Πγ13. 1283 b30. — ὡς δὴ c participio Ηθ15. 1163 a3. πο16. 1455 a15 (ci Vahlen). — ἢ δὴ . . . ἢ Ργ7. 1408 b19. — δὴ οὖν φ2. 806 a19. — δή ποτε cum pronominibus interrogativis διὰ τίνα δή ποτ' αἰτίαν sim Πγ9. 1280 b24. Φθ6. 260 a12. ψα4. 408 a25. Μβ4. 1000 a20. ν6. 1092 b3. τί οὖν δὴ τοῦτ' ἂν εἴη ποτέ Ηα6. 1097 b34. δή ποτε cum relativis ὅστις δή ποτε Ηδ11. 1126 a24, coniunctim ὁτιδήποτε scriptum exhibetur Μζ8. 1033 b5. Ηζ13. 1144 a33. θ15. 1162 b32. ὁσδήποτε, οἱοσδήποτε, ὁπωσδήποτε v h v. — δή που μα14. 352 a28. Πγ17. 1288 a25 al, vel coniunctim δήπου Μγ5. 1010 b12. f 40. 1481 b3. 83. 1490 a40.

— de particulae δή usu Aristotelico cf Eucken p 37-49.

δῆγμα. τῶν μὲν διὰ πληγῆς ἡ βοήθεια, τῶν δὲ διὰ δήγματος Ζμγ1. 661 b25. ἡ ἀλκὴ ἐν τοῖς δήγμασιν Ζμγ1. 662 a28. δήγματα χαλεπά, θανάσιμα Ζιθ24. 604 b21, 23. 29. 607 a13, 27, 28. δῆγμα ἔχεως ἔμπυρον θ164. 846 b16.

Δηϊόπης τόδε σῆμα (epigramma) θ131. 843 b3.

Δηίπυλος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Δ. f 596. 1576 b34.

δηκτικός. τῶν ἰχθύων οἱ δηκτικοὶ καὶ σαρκοφάγοι Ζμγ1. 662 a31. τὰ δηκτικὰ φαλάγγια Ζι39. 622 b28. — τὰ δηκτικὰ καὶ δριμέα καὶ στρυφνὰ πα49. 865 a29. cf κ22. 925 b1. δηκτικώτατον πλα21. 959 b10.

δηλητήριον μὲν ἀνθρώποις, τροφὴ δὲ τοῖς ὄρτυξιν ὁ ὑοσκύαμος φτα5. 820 b6.

δηλητηριῶδες βελένιον φτα7. 821 a32.

δηλονότι v s δῆλος.

δῆλος, dist φανερός, σαφής Wz ad 76 b17, cf φανερός. δῆλα καὶ σαφῆ τὰ συγκεχυμένα Φα1. 184 a21. δῆλος (quamquam non φανερός) ἡμῖν ἅπας ὁ κύκλος μα8. 345 a22. δῆλα πρὸς τὴν αἴσθησιν μχ1. 849 b27. ἀσπάλαξ οὐκ ἔχει εἰς τὸ φανερὸν δήλους ὀφθαλμούς Ζια9. 491 b30. δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων, ἐκ τοῦ διαγράμματος al μβ3. 358 b34. γ5. 375 b19. δ1. 378 b20. δῆλον ἐπὶ τῶν ἔργων al μβ4. 361 b3. δ12. 389 b29. δῆλον περὶ τῶν ἄλλων μγ4. 374 b7. ἥκιστα, μᾶλλον, ἱκανῶς δῆλον μδ12. 389 b29, 390 a4. α6. 344 a4. δῆλον ποιεῖν Πγ8. 1275 b35. αν7. 473 a16. δῆλον ποιεῖν (sive δηλοῦν) δι' ἀποδείξεως, dist ἀποδεικνύναι Αδ8. 93 b17. 9. 93 b28. — δῆλον δέ· . . . γὰρ χ6. 798 a13, 799 a5, b9. 1. 791 a5. pro δῆλον (int ἐστίν) ὅτι interdum legitur δῆλον ὡς τα7. 103 a38. Γα10. 328 a7. Πγ13. 1283 b16 (cf ὅτι b17). η4. 1326 b23. μβ5. 362 b32. f 157. 1504 b15. formulam δῆλον ὅτι interdum adverbii instar esse vel ex collocatione vel ex constructione verborum apparet ψα5. 411 a22. Πη14. 1333 a26. Μν4. 1091 a23. β4. 1001 b10. Οα3. 270 b8. Ηη1. 1145 a24. ι11. 1171 b12. κ6. 400 b16. πγ6. 871 b38 al. Vhl Poet IV 432; hac vi ubi usurpatur, interdum apud Bk coniunctim scriptum δηλονότι exhibetur Φα6. 189 b10. Οα10. 279 b27. 12. 282 a12. Γα2. 316 b11. Ζμδ5. 681 b14. Πη2. 1325 a1 (δῆλον ὅτι Bk²). — δῆλον num possit pro δῆλον ὅτι usurpatum esse dubitatur Πε11. 1313 a18 (cf interpr.)

Δῆλος ηεα1. 1214 a1. ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον Ζιζ35. 580 a18. Δῆλος, μία τῶν Κυκλάδων, unde appellata sit f 446. 1551 b5, 8. θεωρίαι εἰς Δῆλον f 381. 1541 b22. 403. 1545 b19. 404. 1545 b38. ὁ ἐν Δήλῳ βωμὸς ὁ Ἀπόλλωνος τοῦ γενέτορος f 447. 1551 b13. Γλαῦκος ὁ θαλάττιος δαίμων ἐν Δήλῳ κατοικήσας f 448. 1551 b29. — Δηλιακὸν ἐπίγραμμα Ηα9. 1099 a25. — Δηλιὰς Nicocharis poema πο2. 1448 a13. — Δήλιοι. Δηλίων πολιτεία f 446-448. Δήλιον, χωρίον ἐν Νάξῳ f 518. 1562 b41.

δηλοῦν τι ἑτέρῳ ξ6. 980 b18, a19. δηλοῦν τὰ παρόντα, coni ἀπαγγέλλειν τὰ προγεγενημένα, προλέγειν τὰ μέλλοντα ρ31. 1438 a5, 20. δηλοῦν τὴν περὶ ἕκαστον ἀλήθειαν, opp παρορᾶν, καταλείπειν τι Πγ8. 1279 b15. νόμοι οἱ δηλοῦντες τὴν πολιτείαν Πδ1. 1289 a18. δηλῶσαι περί τινος φ2. 806 a22. δηλωθήσεται περὶ τούτων Ρα2. 1356 a18. cf φ2. 806 a26. δεδήλωται περὶ τῆς αἰτίας ἐν ἑτέροις Ζμγ10. 673 a30. δηλωθέντων τούτων θεωρητέον μβ12. 390 b18. δηλοῖ δ' Ἀλκαῖος ὅτι Πγ14. 1285 a37. δηλοῦν c duplice ὅτι et obiecti et causae ὅτι ἡ χρεία συνέχει δηλοῖ ὅτι ὅταν μὴ ἐν χρείᾳ ὦσιν οὐκ ἀλλάττονται Ηε8. 1133 b7. — τὰ δηλούμενα ὑπὸ τοῦ πλεοναχῶς λεγομένου τζ2. 139 b23. μὴ δηλώσας, syn

μὴ διορίσας τε5. 134b10. ὁ λόγος ὁ δηλῶν ἕκαστον Μδ25. 1023b23. ἑνὶ λόγῳ δηλούμενα Μγ2. 1003b24. τὸ καταφάσει δηλούμενον Φε1. 225a7. ἡ στιγμὴ δηλοῦται ὥσπερ ἡ στέρησις ψγ6. 430b21, cf b23. δηλοῦν (sive δῆλον ποιεῖν) δι' ἀποδείξεως, dist ἀποδεικνύναι Αδ8. 93b17. 9. 93b28. ὁ ἐπάγων οὐκ ἀποδείκνυσιν, ἀλλ' ὅμως δηλοῖ τι Αδ5. 91b35. ἐκ τίνων μορίων συνέστηκεν ἕκαστον τῶν ζῴων, ἐν ταῖς ἱστορίαις δεδήλωται σαφέστερον Ζμβ1. 646a9. — δηλοῖ non raro ita usurpatur, ut obiectum e contextu sententiarum addendum sit, δηλοῖ (id demonstrat) αὐτὸ τὸ ἔργον sim μα13. 349b35. 14. 352b19. 11. 347b21. Ζιθ15. 599b30. Ζμ5. 651a24. 7. 652a29. 17. 660a25. γ4. 665b30 (? fort intr). Πγ14. 1285a10 al. — δηλοῖ intr, τὸ ἡδὺ ταχὺ δηλοῖ ηεη2. 1238a24. β10. 1226a11. δηλοῖ intr et impers, δηλοῖ δ' ἐκ τῶν ἔργων sim Μμ9. 1086b5 Bz. Πδ11. 1296a20. μβ9. 369b9. Ζιθ2. 589b33. Ζμβ6. 651b22. 17. 660a25. δ11. 691a17 (cf ποιεῖ φανερὸν β2. 649a17). χ5. 796a11. 6. 799a2. πιβ3. 906b23. cf α16. 861a15, 17. — δηλωτὸν ἄλλοις ξ5. 979a13.

δήλωσις. μιᾶς πράξεως δήλωσιν ποιεῖσθαι πο23. 1459a23. τοῦ πράγματος ἐν κεφαλαίῳ μὴ εἰδόσι δήλωσις ρ30. 1436a34. δήλωσις, coni ἀπαγγελία, πρόρρησις (cf δηλοῦν) ρ31. 1438b11, 23. οἱ κόρακες ἔχουσιν αἴσθησίν τινα τῆς παρ' ἀλλήλων δηλώσεως Ζι31. 618b16. δόγματος ἰδίου δήλωσις ρ12. 1430b1. — ἄλλος τις τρόπος τῆς δηλώσεως, dist ἀπόδειξις, ἐπαγωγή (cf δηλοῦν) Με1. 1025b16. cf φτβ2. 823b18.

δηλωτικὰ τοῦ αὐτοῦ φ4. 808b30.

δημαγωγεῖν Πε5. 1305a13, 31. 6. 1305b23. δημ. ταῖς ἐπιμελείαις Πε12. 1315b18. δημαγωγοῦντες πρὸς τὰς κρίσεις μεταβάλλουσι τὴν πολιτείαν Πε6. 1305b34. — δημαγωγεῖν τινά, τὸν ὄχλον, τοὺς τριάκοντα al Πβ9. 1270b14. ε6. 1305b26, 28. 10. 1312b12. 11. 1315b4.

δημαγωγία διττή Πε6. 1305b23.

δημαγωγός Ρβ20. 1393b24. δημαγωγοὶ φαῦλοι, πονηροί, δημαγωγῶν ἀσέλγεια Πβ12. 1274a14. ε5. 1304b26, 21. ὁ δημαγωγὸς τοῦ δήμου κόλαξ Πε11. 1313b40. δ4. 1292a20. cf f421. 1548a24. πόθεν ἐγγίνονται οἱ δημαγωγοί, τί δύνανται Πδ4. 1292a8, 15 sqq, 24, b7. ε5. 1305a3. ἐγγίνονται δημαγωγοὶ καὶ ἐν ὀλίγοις Πε6. 1305b24. 8. 1308a17. μεταβολαὶ πολιτείας διὰ τοὺς δημαγωγοὺς Πε5. 1304b21, 26, 32, 36. β12. 1274a10. δημαγωγοὶ ἐκ τῶν στρατηγούντων, τύραννοι ἐκ δημαγωγῶν Πε5. 1305a7, 11, 23.

Δημάδης περὶ τῆς Δημοσθένους πολιτείας Ρβ24. 1401b32.

Δημάρατος Τιμαίου τοῦ Λοκροῦ ἀκουστής θ178. 847b7.

δήμαρχοι Κλεισθένης κατέστησε τὴν αὐτὴν ἔχοντας ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις f359. 1538b35.

δημεύειν τὰ κτήματα τῶν πλουσίων, τὰς οὐσίας τῶν τελευτώντων Πε5. 1305a6, 1304b36. ζ3. 1318a25. ρ3. 1424a32. τῶν ἰδιωτῶν μηδένα δημεύων ρ39. 1446b34. τὰς ἀπογραφὰς τῶν δημευομένων ἀναγινώσκουσιν f394. 1543b15. 396. 1544a22. τὰ δημευόμενα (δεδημευμένα) πιπράσκουσιν οἱ πωληταί f401. 1545a4, 19.

δήμευσις Πδ14. 1298a6. ζ5. 1320a20.

δημηγορεῖν Πγ13. 1284a16. Ρβ23. 1399a21. δ. περί τινος Ρβ6. 1384b33. οἱ ἰδίᾳ συμβουλεύοντες καὶ οἱ κοινῇ δημηγοροῦντες Ρα3. 1358b10. περὶ ὧν βουλευσόμεθα καὶ δημηγορήσομεν ρ3. 1423a27. δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασι f72. 1488a2.

δημηγορία. ἐν ταῖς κοιναῖς δημηγορίαις, opp ἰδίαις ὁμιλίαις ρ2. 1421b12, 19. ἧττον κακοῦργον ἡ δημηγορία δικολογίας Ρα1. 1354b28.

δημηγορικὸν γένος λόγων, dist δικανικόν ρ2. 1421b7. δημηγορικοὶ λόγοι Ηκ10. 1181a5. δημηγορικὰ προοίμια, dist δικανικά ρ37. 1442b29. — λέξις δημηγορική Ργ12. 1413b4, 1414a7. εἰσὶν οἱ λόγοι (fabulae) δημηγορικοί Ρβ20. 1394a2. ἔστι τὰ παραδείγματα δημηγορικώτατα, τὰ ἐνθυμήματα δικανικώτερα Ργ17. 1418a1. — (ἐπὶ τῶν δημηγορικῶν ρ30. 1436a39. δημηγοριῶν ci Spgl.)

Δημήτηρ. γεγονέναι λέγεται ἐν Ἔννᾳ θ82. 836b25. ἱερὸν ἐν Ἐλευσῖνι θ131. 843b1. Ἐλευσίνια διὰ τὸν καρπὸν τῆς Δήμητρος f594. 1574b27. τὴν Δήμητρα (ὑπὲρ Κερκύρας) δεηθῆναι Ποσειδῶνος f469. 1555a39. — τὴν Δήμητραν οβ1349a15.

δημιουργεῖν. τὰ δημιουργούμενα (i e opera opificum) Ηα1. 1094b14. — τὸ κινοῦν καὶ δημιουργοῦν, αἱ κινήσεις αἱ δημιουργοῦσαι sim αι5. 443b16. Ζγβ1. 735a28. δ3. 768a16. 4. 772b31. cf πν9. 458b36. ἡ δύναμις ἡ δημιουργοῦσα, ὑπὸ τίνων ἐδημιουργήθησαν δυνάμεων Ζμβ1. 647b5. α1. 641a8. κ5. 396b31. ἡ δημιουργήσασα τέχνη, τὰ ὑπὸ τῆς τέχνης δημιουργούμενα Ζμα5. 645a12. Ζγγ11. 762a16. α18. 724a34. ἡ φύσις δεδημιούργηκέ τι, ἡ φύσις οὐδὲν μάτην δημιουργεῖ Ζμα5. 645a9. β9. 654b32. Ζγα23. 731a24. β6. 743b23. γ4. 755a19. Ζπ12. 711a18. δημιουργεῖν τὴν τροφήν αι4. 442a5, τὴν σύνθεσιν Ζγα18. 722b1. ἐν τῇ καρδίᾳ δημιουργεῖται τὸ αἷμα αν20. 479a7. μόριον τὸ τὴν τῆς τροφῆς εἴσοδον δημιουργοῦν Ζμδ10. 686a12. τὸ δημιουργοῦν, opp ἡ ὕλη Γβ3. 330b13. Ζγα18. 723b30. 22. 730b2. β4. 738b12, 21. δ1. 766a15. 4. 771b21. cf 2. 767a19. δημιουργεῖσθαι ἔκ τινος Ζκ8. 702a7. δημιουργεῖσθαι ὑπό τινος μδ8. 384b26. τὰ σώματα τὰ δεδημιουργημένα μδ10. 388a27. τὸ φυτὸν ἐδημιουργήθη διὰ τὸ ζῷον φτα2. 817b25. β8. 828a26.

δημιουργία. πολυχρόνιοι δημιουργίαι καὶ θεωρίαι Πε10. 1310b22. συνδῆσαι διά τινος ἀφανοῦς δημιουργίας κ6. 400a1. θ155. 846a20. — τὰ μόρια τὰ πρὸς τὴν δημιουργίαν ταύτην (i e πρὸς τὸ γεννᾶν) Ζια3. 489a13. θερμὰ διὰ τὴν τοῦ θερμοῦ δημιουργίαν μδ11. 389a28.

δημιουργικός. τὸ δημιουργικὸν Πδ4. 1291a34.

δημιουργός. κομίζειν τὴν ὕλην πρὸς τὸν δημιουργὸν Ζγα22. 730b27. δημιουργοὶ οἷον ὑφάντης καὶ ναυπηγός Πη4. 1325b41. οὐ μετεῖχον οἱ δημιουργοὶ ἀρχῶν Πγ4. 1277b2. δημιουργοί (Ἀθήνησι), dist εὐπατρίδαι, γεωμόροι f346. 1536a31, 36. 347. 1536a47. ἰατρὸς ὅ τε δημιουργὸς καὶ ὁ ἀρχιτεκτονικός Πγ11. 1282a3. — ὁ δημιουργὸς τῆς περικαλλοῦς ταύτης διακοσμήσεως (i e ὁ θεός) f13. 1476a29. — δημιουργὸς νόμων, πολιτείας, ἀρετῆς, χάριτος Πβ12. 1273b18, 32. η9. 1329a21. Ργ3. 1406a26. Λαρισαίους εἶναι τοὺς ὑπὸ τῶν δημιουργῶν πεποιημένους Πγ2. 1275b29.

δημογέροντες (Hom Γ149) Ηβ9. 1109b9.

Δημοδόκου τὸ εἰς Μιλησίους Ηη9. 1151a8.

δημοθοινίαι νόμιμοι καὶ πανηγύρεις ἐνιαύσιοι κ6. 400b21.

δημοκρατεῖσθαι pass, δημοκρατοῦνταί τινες Πγ3. 1276a14. δ4. 1290a36. πόλεις δημοκρατούμεναι, κατὰ νόμον δημοκρατούμεναι Πγ13. 1284a18. δ4. 1292a8. — ubi subiectum non additur, δημοκρατεῖσθαι non multum differt a δημοκρατίαν εἶναι Πβ6. 1265b38, 40. ε1. 1301b16.

Δημοκράτους εἰκὼν εἰς τοὺς ῥήτορας Ργ4. 1407a7.

δημοκρατία 1. δημοκρατίας notio. ἔστι δημοκρατία ὅταν οἱ ἐλεύθεροι καὶ ἄποροι πλείους ὄντες κύριοι τῆς ἀρχῆς ὦσι Πδ4. 1290b17, a30. γ8. 1279b18, 37, 40. ἡ δ. ὥρισται τῷ τὸ πλεῖον εἶναι κύριον καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ Πε9. 1310a28.

Ρα8. 1366 a4. ἐν ταῖς δ. μετέχουσι πάντες πάντων Πη9. 1328 b32. δημοκρατία ἐν ᾗ κλήρῳ διανέμονται τὰς ἀρχάς Ρα8. 1365 b31. δημοκρατία describitur et cum amicitiae specie quadam comparatur Ηθ12. 13. ἡ δημοκρατία παρέκβασις πολιτείας Πγ7. 1279 b6, 8. δ2. 1289 a29. 3. 1290 a18. 13. 1297 b25. δημοκρατία, opp ὀλιγαρχία Πδ4. 1291 b12 (cf πολιτεία 4). μίξις ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας, δημοκρατίας καὶ ἀρετῆς Πδ7. 1293 b18. 8. 1293 b34. β6. 1265 b27. ἀποκλίνειν πρὸς τὴν δ. Πδ8. 1293 b34. — ἐν δημοκρατίᾳ τίς πολίτης Πγ1. 1275 a4, b5. 5. 1278 a28. — 2. δημοκρατίας εἴδη. δημοκρατίαι πλείους, δημοκρατίας πλείω εἴδη Πδ1. 1289 a8, 23. 2. 1289 b21. 11. 1296 b4. 12. 1296 b26. ε12. 1316 b25. ζ1. 1317 a22. δύο αἰτίαι ὅθεν πλείω γίνεται εἴδη τῆς δημοκρατίας Πζ1. 1317 a22-33. εἴδη δημοκρατίας enumerantur Πδ4. 1291 b15-1292 a38. 6. 1292 b22-1293 a12. δημοκρατίας εἴδη κατὰ τὰς τῶν δήμων διαφοράς (γεωργικὸν κτλ) Πζ4. δημοκρατία ἀρίστη τίς ρ39. 1446 b20. ἡ πάτριος, πατρία δημοκρατία Πβ12. 1273 b38. ε5. 1305 a24. δημοκρατία ἡ μάλιστ᾿ εἶναι δοκοῦσα δημοκρατία, ἡ μάλιστ᾿ εἶναι δοκοῦσα δημοκρατική Πδ14. 1298 b14. ε9. 1310 a26. ἡ τελευταία δημοκρατία Πδ14. 1298 a31, 32. τελευταῖον εἶδος τῆς δημοκρατίας Πδ6. 1293 a34. ἡ ἐσχάτη δ. Πε10. 1312 b36, 37. cf δ15. 1299 b39. ἡ νεωτάτη δ. Πε5. 1305 a24. ἡ νεανικωτάτη δ. Πδ11. 1296 a3. — 3. democratiae aestimatio Πβ6. 1266 a2. δ2. 1289 b5, 8. Ηθ12. 1160 b20. αἱ δημοκρατίαι ἀσφαλέστεραι τῶν ὀλιγαρχιῶν Πδ11. 1296 a13. ε1. 1302 a9. — 4. τῷ τῆς δημοκρατίας ὅρῳ τί ἀκολουθεῖ Πζ2. ἐν τῇ δημοκρατίᾳ πῶς τὸ ἴσον ἔχουσι Πζ3. πῶς δεῖ τοὺς νόμους ἔχειν ρ3. 1424 a12-38. ἐκ τίνων αἱ ἀρχαί Πδ15. 1299 b26. δεῖ φείδεσθαι τῶν εὐπόρων Πε8. 1309 a14. μισθὸν δοῦναι τοῖς ἀπόροις Πδ9. 1294 a39. 14. 1298 b13. ἀναιρεῖν τοὺς ὑπερέχοντας ἄνδρας Πγ13. 1284 a35. — 5. μεταβολαὶ ἐν δημοκρατίαις πόθεν γίγνονται Πε5. 3. 1303 b6. τὰς δημοκρατίας ἡ πολυανθρωπία σώζει Πζ6. 1321 a1. εἰς τί μεταβάλλουσιν αἱ δημοκρατίαι Πε3. 1303 a11. 5. 1305 a24. 6. 1306 b17. γ15. 1286 b17. τίσιν ἀναγκαία ἡ δ. Πδ2. 1289 b18. γ15. 1286 b22. ποιεῖν δημοκρατίαν Πδ11. 1296 a31. καταστῆσαι τὴν πάτριον δημοκρατίαν Πβ12. 1273 b38. τὴν πολιτείαν εἰς τὴν νῦν δ. κατέστησαν, προήγαγεν αὔξων εἰς τὴν νῦν δ. Πβ12. 1274 a7, 10. τὴν δημοκρατίαν ἰσχυροτέραν ποιεῖν Πε4. 1304 a24. ἡ δ. διεφθάρη Πε3. 1302 b30.

δημοκρατικός. οἱ δημοκρατικοί Ηε6. 1131 a27. πολιτεῖαι δημοκρατικαί Πγ6. 1278 b12. 17. 1288 a22. ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας ἐλευθερία Πζ2. 1317 a40. αἱ δημοκρατίαι αἱ μάλιστα εἶναι δοκοῦσαι δημοκρατικαί Πε9. 1310 a26. πολιτεῖαι δημοκρατικώτεραι Πζ1. 1317 a1. νόμος δημοκρατικός Πγ10. 1281 a37. δημοκρατικὸν κατασκεύασμα Πβ9. 1271 a32. δημοκρατικὰ σοφίσματα πρὸς τοὺς εὐπόρους Πδ13. 1297 a35-38. ἦθος δημοκρατικόν Πθ1. 1337 a16. ἡ ναυτικὴ δύναμις δημοκρατικὴ πάμπαν Πζ7. 1321 a14. ἡ τῶν προβούλων ἀρχὴ οὐ δημοκρατική Πδ15. 1299 b31. δημοκρατικὸν τὸ κληρωτὰς εἶναι τὰς ἀρχάς al Πδ9. 1294 b8. ε8. 1309 a2. δημοκρατικά Πβ6. 1266 a6. δ9. 1294 b20.

Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης Ογ4. 303 a4. μβ7. 365 a18. αν2. 470 b28. Ζγβ6. 742 b20. δ1. 764 a6. ἑταῖρος Λευκίππου ΜΑ4. 985 b5. cum Leucippo coniunctim commemoratur, v Λεύκιππος. Aristotelis de eo iudicium παρὰ τὰ ἐπιπολῆς περὶ οὐδενὸς οὐδεὶς ἐπέστησεν ἔξω Δημοκρίτου Γα2. 315 a35. ὅλως μάλιστα διώρικε Γα8. 325 a1. φανείη ἂν οἰκείοις καὶ φυσικοῖς λόγοις πεπεῖσθαι Γα12. 316 a13. Δημόκριτος καὶ γλαφυρωτέρως εἴρηκεν ψα2. 405 a8. τοῦ ὁρίζεσθαι τῶν φυσικῶν ἐπὶ μικρὸν Δημόκριτος ἥψατο μόνον, τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τί ἦν εἶναι ἥψατο Μμ4. 1078 b20. Φβ2. 194 a20. Ζμα1. 642 a26. cum Empedocle et Anaxagora coniungitur v Ἐμπεδοκλῆς, cum Eleatis comparatur Γα8. 325 a23. — libri Democriti respici videntur χροιὰν οὔ φησιν εἶναι. τροπῇ γὰρ χρωματίζεσθαι Γα2. 316 a1 (fr phys 31 Mull). ἦν ὁμοῦ πάντα, δυνάμει, ἐνεργείᾳ δ᾿ οὔ Μλ2. 1069 b22 (fr phys 7, sed verba δυν. ἐν. δ᾿ οὔ non esse Democriti, sed Aristotelis cf Bz ad h l). εἰ γένοιτο κενὸν τὸ μεταξύ, ὁρᾶσθαι ἂν ἀκριβῶς καὶ εἰ μύρμηξ ἐν τῷ οὐρανῷ εἴη ψβ7. 419 a15 (?). vocabula Democritea ῥυσμός, διαθιγή, τροπή Γα2. 315 b35, 316 a2. 9. 327 a19. ΜΑ4. 985 b16. η2. 1042 b11. ῥυθμός ξ2. 975 b28. πανσπερμία Φγ4. 203 a21. Ογ4. 303 a16. ψα2. 404 a4. αι4. 441 a6, 18. σοῦς Οδ6. 313 b5. — doctrina Democriti universe exponitur et examinatur Γα8. Ογ4. ΜΑ4. 985 b5-20 Bz f 202. doctrinae Leucippeae origo Γα8. 325 a23. Democritus ponit στοιχεῖα τὸ πλῆρες καὶ τὸ κενόν ΜΑ4. 985 b5. γ5. 1009 a27. Φα5. 188 a22. Γα8. 325 a27. Οα7. 275 b30. cf δ5. 312 b21 (resp). τὸ πλῆρες οὐχ ἕν, ἀλλὰ πλείω σώματα Γα1. 314 a12. 2. 315 b29. ἄπειρα τὸ πλῆθος Φα2. 184 b21. Γα1. 314 a18. 2. 315 b11. 8. 325 a30. Ογ4. 303 a4. resp Ογ2. 300 b32. ἄπειρα τὸ πλῆθος καὶ τὰς μορφάς Γα1. 314 a21. ἀδιαίρετα sive ἄτομα, ἀόρατα διὰ σμικρότητα τῶν ὄγκων Γα8. 325 b6, 26, a30, 326 a9. Ογ4. 303 a6. διὰ τί ἄτομα resp Φα3. 187 a3. (non posse esse ἄτομα σώματα obiicit Ar Ογ4. 303 a20.) horum corporum individuorum eadem substantia, φύσις μία, γένος ἕν Οα7. 275 b32. Φα2. 184 b21. differunt σχήματι, θέσει, τάξει, quae discrimina modo omnia affert Ar ΜΑ4. 985 b14-19. η2. 1042 b11. Φα5. 188 a23 (unde emendandus videtur locus corruptus α2. 184 b21 Bz Ar St IV 380). Γα2. 316 a1, modo unice σχῆμα Οα7. 275 b32. γ4. 303 a11. Γα8. 325 b18, 326 a15. ξ2. 975 b28, modo addit μέγεθος sive ὑπεροχήν Φγ4. 203 a33. Ογ4. 303 a15. Γα8. 326 a9. appellat ea corpora individua Ar ἄτομα μεγέθη Μζ13. 1039 a9. resp Φα3. 187 a3 (cf αἱ ἄτομοι ατ969 a21), τὰ μικρά Οδ5. 312 b30 (resp?), τὸ ἐλάχιστον Μμ8. 1084 b27 (resp?), τὰ σχήματα Φγ4. 203 a21. ψα2. 404 a2. αν4. 472 a4, τὰ εἴδη (cf Democriteum voc ἰδέα) ατ969 a21 (resp). elementorum eorum quae Empedocles statuit τὸ πῦρ ἐποίησαν σφαῖραν Ογ8. 306 b32. 8. 307 a16. Γα8. 326 a4, ἀέρα καὶ ὕδωρ καὶ τἆλλα μεγέθει καὶ μικρότητι διεῖλον Ογ4. 303 a15, ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ γῆν γίγνεσθαι ἐξ ἀλλήλων Ογ4. 303 a28. (reprehendit Ar quod Democritus statuat σχήματι καὶ χρώματι ἕκαστον εἶναι τῶν τε ζῴων καὶ τῶν μορίων Ζμα1. 640 b30.) περὶ βαρέος καὶ κούφου Οδ2. 308 b30 sqq. 4. 311 b16. Γα8. 326 a9. τὰς χροιὰς καὶ τοὺς χυμοὺς εἰς τί ἀνάγει αι4. 442 b10. οὔτε λευκὸν οὔτε μέλαν εἶναι ἄνευ ὄψεως, οὐδὲ χυμὸν ἄνευ γεύσεως ψγ2. 426 a20. ὅμοιον τὸ ποιοῦν καὶ τὸ πάσχον, ποιεῖν καὶ πάσχειν ᾗ τυγχάνουσιν ἀπτόμενα, τὸ ὅμοιον τοῦ ὁμοίου ἐφίεσθαι, γιγνώσκεσθαι τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου Γα7. 323 b10. 8. 325 a32, b11. resp Ηθ2. 1155 b7. ψα2. 405 b15. — οὐ γίνεσθαι ἕτερον ἐξ ἑτέρου, οὐ γίνεσθαι ἐκ πλειόνων ἓν οὐδ᾿ ἐξ ἑνὸς πλείω Φγ4. 203 a33. Ογ4. 303 a6. Μζ13. 1039 a9. ὁ χρόνος ἀγένητος Φθ1. 251 b16. διακρίσει καὶ συγκρίσει γένεσιν καὶ φθορὰν ποιοῦσι, τάξει καὶ θέσει ἀλλοίωσιν Γα2. 315 b6. cf 9. 327 a19. (λανθάνουσιν αὐτοὶ αὑτοὺς οὐ γένεσιν ἐξ ἀλλήλων ποιοῦντες ἀλλὰ φαινομένην γένεσιν Ογ7. 305 b1, cf a34.) — διὰ τί κενόν Φδ6. 213 b4 sqq, a34. αἱ γενέσεις καὶ αἱ διακρίσεις Λευκίππῳ διά τε τοῦ κενοῦ καὶ διὰ τῆς ἀφῆς

Γα8. 325 b30. περὶ κινήσεως ῥαθύμως ἀφεῖσαν ΜΑ4. 985 b19. ἀεὶ εἶναί φασι κίνησιν, ἀλλὰ διὰ τί ϗ τίνα οὐ λέγουσιν Μλ6. 1071 b32, 1072 a7. διὰ τὸ κενὸν κινεῖσθαί φασιν Φθ9. 265 b24 resp (sed ἐν τῷ ἀπείρῳ κενῷ οὐκ εἶναι ἄνω οὐδὲ κάτω οὐδὲν Οα7. 276 a8 Ar obiicit; praeterea Democriteam τοῦ κενοῦ hypothesin Ar resp et refutat Φδ8. 214 b28). τίς ἡ κατὰ φύσιν κίνησις Ογ2. 300 b8. β13. 294 b33. πῶς γίνεται ἡ ἄνω κίνησις Οδ6. 313 a22. τὸ πῦρ τῇ ἐκθλίψει ἄνω φέρεσθαι Οα8. 277 b2 resp. τὴν οὗ ἕνεκα ἀφεὶς λέγειν πάντα ἀνάγει εἰς ἀνάγκην Ζγε8. 789 b2. αν4. 472 a3. τοῦ ἀεὶ οὐκ ἀξιοῖ αἰτίαν ζητεῖν Φθ1. 252 a34. Ζγβ6. 742 b20. ἀπὸ ταὐτομάτου γίνεσθαι τὴν δίνην ϗ τὴν κίνησιν resp Φβ4. 196 a26. Ζμα1. 640 b8. ὁ παλαιὸς λόγος ὁ ἀναιρῶν τὴν τύχην resp Φβ4. 196 a14 cf Schol 351 b24. — ἄπειροι κόσμοι resp Φθ1. 250 b18 (Schol 424 b44). Οα8. τὰ ἔχοντα πλάτος διὰ τί ἐπιμένει Οδ6. 313 b11. τὸ πλάτος αἴτιον τοῦ μένειν τὴν γῆν Οβ13. 294 b14. περὶ γαλαξίου μα8. 345 a25-31 Ideler. περὶ κομητῶν μα6. 342 b27, 343 b25 (Ideler I 177, 186). τὴν θάλατταν ἐλάττω γίγνεσθαι ϗ τέλος ὑπολείψειν μβ3. 356 b10. περὶ σεισμῶν μβ7. 365 a18, b1. — τὰ φυτὰ νοῦν ϗ γνῶσιν ἔχειν φτα1. 815 b16. — τὰ ἄναιμα ζῷα σπλάγχνα ἔχειν Ζμγ4. 665 a31. οἱ ἀράχναι πῶς ἀφιᾶσι τὸ ἀράχνιον Ζι39. 623 a32. τὰ ἔξω πρῶτον διακρίνεσθαι τῶν ζῴων, ὕστερον δὲ τὰ ἐντός Ζγβ4. 740 a13. διὰ τί μένει τὸ ζῷον ἐν ταῖς ὑστέραις Ζγβ4. 740 a36. πῶς γίνεται ἡ διαφορὰ τοῦ θήλεος ϗ ἄρρενος Ζγδ1. 764 a6, 21, b14, 765 a6. 3. 769 a18. διὰ τί ἄγονον τὸ τῶν ἡμιόνων γένος Ζγβ8. 747 a26, 27, 29. διὰ τί γίνεται τὰ τέρατα Ζγδ4. 769 b30. διὰ τί ἐκπίπτουσιν οἱ ὀδόντες Ζγε8. 788 b10. — ἡ ψυχὴ ἐν ἅπαντι τῷ αἰσθανομένῳ σώματι ψα5. 409 b2, 8. ἡ ψυχὴ πῦρ, ἐκ σφαιρίων ψα2. 403 b31, 405 a8. 3. 406 b17, 20. 4. 409 a12. 5. 409 a32. Ζμβ7. 652 b7. τοῦ ζῆν ὅρος ἡ ἀναπνοὴ ψα2. 404 a9. περὶ ἀναπνοῆς αν4. 471 b30 sqq. 2. 470 b28. πν3. 482 a30. πάντα τὰ αἰσθητὰ ἁπτὰ ποιοῦσιν αι4. 442 a29. περὶ τῆς ὄψεως ψβ7. 419 a15. αι2. 438 a5. περὶ ἐνυπνίων μτ2. 464 a5, 11. τἀληθὲς ᾤοντο ἐν τῷ φαίνεσθαι Γα2. 315 b9. ταὐτὸ φρόνησις ϗ αἴσθησις Μγ5. 1009 b15. resp ψγ3. 427 a21. ταὐτὸ ψυχὴ ϗ νοῦς ψα2. 402 a27. αν4. 472 a8. ἤτοι οὐδὲν εἶναι ἀληθὲς ἢ ἡμῖν γ' ἄδηλον Μγ5. 1009 b2-11.

Δημόκριτος ὁ Χῖος ὃ ἔσκωψεν εἰς Μελανιππίδην (afferuntur duo hexametri heroici) Ργ9. 1409 b26. cf Diog L. IX, 7, 49. Suid s v χιάζειν.

Δημόνησος ἡ Καρχηδονίων νῆσος θ58. 834 b18.

δῆμος. 1. κατὰ φύλας ϗ δήμους ϗ φρατρίας Πδ15. 1300 a25. δήμους οἱ Ἀθηναῖοι καλοῦσι, κώμας οἱ Πελοποννήσιοι πο3. 1448 a37. κατὰ δήμους δικασταί f 413. 1546 b35. τὸν δῆμον πόθεν ἐστίν f 374. 1540 a41. 375. 1540 b19. — 2. populus. τίνων κύριος ὁ δῆμος ἐν ταῖς δημοκρατίαις Πγ6. 1278 b12. δ4. 1292 a27. 14. 1298 b15. β10. 1272 a32. 9. 1270 b18, 25. 8. 1268 a12. γ11. 1282 a28. δ9. 1294 b30. (ἐνίαις πολιτείαις οὐκ ἔστι δῆμος οὐδ' ἐκκλησίαν νομίζουσιν Πγ1. 1275 b7.) ἄρχων ὁ δῆμος, οὐχ ὁ ἐκκλησιαστής Πγ11. 1282 a35, 39. δ4. 1291 b37. τίνα ἰσότητα ζητεῖ ὁ δῆμος Πδ14. 1298 a11. ἔστιν ὥσπερ δῆμος οἱ ὅμοιοι Πε8. 1308 a16. ὁ δῆμος μόναρχος σύνθετος Πδ4. 1292 a11, 15 sqq. ε11. 1313 b38. χαρίζεσθαι τῷ δήμῳ ὥσπερ τυράννῳ Πβ12. 1274 a6. ἡ Πλάτωνος εἰς τὸν δῆμον εἰκών Ργ4. 1406 b35. ὅσα προφάσεως χάριν ἐν ταῖς πολιτείαις σοφίζονται πρὸς τὸν δῆμον Πδ13. 1297 a15. δῆμος, opp ἀρχαί Πδ4. 1292 a28. οἱ προστάται τοῦ δήμου Πε5. 1305 a21. ὅπου ἡ πολιτεία βλέπει εἰς πλοῦτον ϗ ἀρετὴν ϗ δῆμον Πδ7. 1293 b15. παῦσαι βουλεύοντα τὸν δῆμον Πβ12. 1273 b38. ὁ δῆμος ἐφρονηματίσθη Πβ12. 1274 a13. οὐκ ἐγγίνεται τῷ δήμῳ στάσις αὐτῷ πρὸς αὑτόν Πε1. 1302 a13. — δήμου εἴδη πλείω (ex quaestu et victu) Πδ4. 1291 b17 sqq. 2. 1289 b32. ε5. 1305 a19. ζ4. 1318 b9, 1319 a6, 20. δῆμοι διάφοροι, δῆμος ἕκαστος Πζ1. 1317 a24. δ12. 1296 b27. — δῆμος, opp εὔποροι, οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες, πλούσιοι, γνώριμοι, ἐπιεικεῖς Πδ12. 1297 a10, 13. 11. 1296 a25, 28. 14. 1298 b21. ε4. 1304 b1. 9. 1310 a7. 10. 1310 b9, 12. cf γίνονται οἱ ἔφοροι ἐκ τοῦ δήμου Πβ9. 1270 b9. 6. 1265 b39. αἱροῦνται ὁπλῖται ἢ ὁ δῆμος Πε6. 1305 b33. ὁ δῆμος, opp οἱ ἡγεμόνες (Hom) f 153. 1503 b45. — τὸν δῆμον (Athen) συνάγουσιν οἱ πρυτάνεις f 394. 1543 b9. 395. 1543 b32. — 3. δῆμος i q δημοκρατία. τῶν πολιτειῶν δύο, δῆμος ϗ ὀλιγαρχία Πδ3. 1290 a16. 8. 1294 a13. 11. 1296 a26. ε1. 1301 b40. 7. 1307 a10. ηεη9. 1241 b32. δήμου ὅρος ἐλευθερία Πδ8. 1294 a11. 4. 1290 b1, 11. ε1. 1301 a28. δῆμος ἔσχατος Πγ4. 1277 b3. δ11. 1296 a1 (opp ὀλιγαρχία ἄκρατος). καταστῆσαι τὸν δῆμον Πβ12. 1274 a2. ἐκκλίνειν εἰς δῆμον Πβ11. 1273 a5. ἀποτελευτᾶν εἰς δῆμον Πε6. 1305 b11. καταλῦσαι τὸν δῆμον Πε4. 1304 a27. 5. 1304 b31, 34. 7. 1307 b24.

δημός. ὀλίγαι ἐγχέλυς δημὸν ἔχουσιν Ζιθ2. 592 a12.

Δημοσθένους εἰκὼν εἰς τὸν δῆμον Ργ4. 1407 a7. Δ. πολιτεία Ργ24. 1401 b33. ἡ περὶ Δ. δίκη ϗ τῶν ἀποκτεινάντων Νικάνορα Ρβ23. 1397 b7 Spgl.

δημοσιεύειν. τὰ δεδημοσιευμένα (γνῶμαι) οἷον τὸ γνῶθι σαυτόν Ρβ21. 1395 a19.

δημόσιος. 1. δημοσιώτατος (vulgatissimus) τρόπος, τόπος τθ12. 162 a35. ι1. 165 a5. — 2. ὁδοὶ δημόσιαι οβ1347 a5. χώρα δημοσία, dist ἱερά, ἴδιος Πβ8. 1267 b34 sqq. δημόσιαι τριήρεις, dist ἱεραί f 402. 1545 a35. δημόσια δικαστήρια, dist ἴδια f 378. 1541 a9. σφραγὶς δημοσία f 397. 1544 a14. τὰ δημόσια Πβ10. 1272 a18. Ρα13. 1374 a5. ρ2. 1422 b14. f 402. 1545 a32 (dist ἱερά). διανομὴ τῶν δημοσίων f 365. 1539 b25. μηδὲν εἶναι δημόσιον τῶν καταδικαζομένων ἀλλ' ἱερὸν Πζ5. 1320 a7. ἀπογράφεσθαι τὰ χρέα εἰς τὸ δημόσιον οβ1347 b36. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ f 400. 1544 b34. 401. 1545 a10. τροφὴ ἐκ δημοσίου, τροφαὶ δημόσιαι Πβ8. 1268 a9. Ρα5. 1361 a36. δίκαι δημόσιαι Πζ5. 1320 a12. — δημόσιοι, servi publici Πβ7. 1267 b15, 16. f 400. 1544 b28 (?).

δημόται Ηθ11. 1160 a18.

δημοτικός. 1. (cf δημόσιος 1.) ἀρχαία ϗ δημοτικὴ ὑπόληψις ΜΑ8. 989 a11. — 2. ἐνίους μὴ αἱρεῖσθαι τῶν δημοτικῶν (i e τῶν ἐκ τοῦ δήμου) Πβ6. 1266 a22. — 3. δημοτικός i q δημοκρατικός. οἱ δημοτικοί Πδ14. 1298 b18, 24. ε3. 1303 b11. 5. 1305 a28. 8. 1308 a11. ζ3. 1318 a19. πολιτεία δημοτική, δημοτικὴ λίαν, δημοτικωτέρα Πβ7. 1266 b22. δ3. 1290 a28. 5. 1292 b13, 16. δίκαιον δημοτικόν Πζ2. 1317 b3. νόμοι δημοτικοί, νομοθετήματα δημοτικά Πε9. 1310 a17. 8. 1308 a14. καταστάσεις δημοτικαί Πδ15. 1300 a32. δημοτικὸν τὸ πάντας ϗ περὶ πάντων al, δημοτικά, dist ὀλιγαρχικά, ἀριστοκρατικά, πολιτικά Πδ14. 1298 a10. 15. 1299 b32, 37. 16. 1301 a11. β12. 1273 b41. ζ2. 1317 b40. πολιτικώτερον ϗ δημοτικώτερον Πβ11. 1273 b13. πολλὰ τῶν δοκούντων δημοτικῶν λύει τὰς δημοκρατίας Πε9. 1309 b20. — δημοτικῶς πολιτεύεσθαι, παιδεύεσθαι, χρῆσθαι ἀλλήλοις Πδ5. 1292 b14. ε9. 1310 a17. 8. 1308 a11.

Δημωνίδης ὁ Οἴηθεν f 365. 1539 b25.

δῆξις. φαλάγγια ἀσθενῆ ποιεῖ τὴν δῆξιν Ζι39. 623 a1. —

τὸ ἔλαιον ποιεῖ δακρύειν, ἀσθενῆ ἔχον δῆξιν πκ 22. 925 b3 (cf δηκτικός).

δήπου v δή p 173 a60.

δηρόν (Hom B 298) Pα6. 1363 a6.

δῆτα. οὐ δῆτα in responsionibus, Theopompi regis Πε 11. 1313 a33, Laconis cuiusdam Pγ 18. 1419 a34.

διά. 1. c gen. *a*. vi locali et temporali. διὰ παντός (locali vi) Oβ 13. 293 b31. 14. 298 a5. Ζμδ 9. 685 b21. ψα 2. 404 a6 al. (temporali) Ζιζ 8. 564 a11 al. δι' ὅλου συνεχής, στερεός al μδ 9. 387 b28, 385 b24. Ζιβ 1. 500 a6. Ζμγ 2. 663 b12. cf διόλου. διὰ βίου Πγ 14. 1285 a15. β 9. 1270 b39. τὸ διὰ βίου Πβ 10. 1272 a37. (δι' αἰῶνος κ 2. 391 b19. 5. 397 a30, b7.) διὰ τέλους ψβ 2. 413 a30. γ 9. 432 b21. διὰ χειρῶν ἔχειν τὴν πολιτείαν Πε 8. 1308 a27. ὅταν μέλος τι διὰ στόματος γένηται σφόδρα μν 2. 453 a29. — ad significandum intervallum, διὰ τρίτου ἔτους, διὰ τριετηρίδος, διὰ τρίτης (int ἡμέρας) Ζιε 14. 546 b10. θ 5. 594 b21. Πε 8. 1308 b1. 7. 1307 b7. f 327. 1532 b23. τὰ διὰ χρόνου ἡδέα ἐστίν Pα 11. 1371 a28. διά τινων ὡρισμένων χρόνων, δι' ἐλάττονος Πγ 1. 1275 a25. δ 15. 1299 a6. οα 6. 1345 a22. ὅπου πολὺ τὸ διὰ μέσου, ἥκιστα στάσεις γίγνονται τῶν πολιτειῶν Πδ 11. 1296 a8. δοκοῦμεν αὐτῶν ἅπτεσθαι ϗ οὐδὲν εἶναι διὰ μέσου ψβ 11. 432 b12. (δι' ἴσου Ζικ 1. 634 a36. μχ 20. 853 b38. πε 16. 882 b3, 5, 7.) διὰ πασῶν, διὰ πέντε Φβ 3. 194 b28, 195 a31 al cf πᾶς. — *b*. vi instrumentali ac modali. ἐκπίπτειν, ἐκβάλλειν διὰ μάχης Πε 3. 1303 a34, 35. τοῖς σαρκοφάγοις ἡ τροφὴ διὰ μάχης Ζμβ 9. 655 a13. τὰ γεγραμμένα διὰ τέχνης Πγ 11. 1281 b12. διὰ τῶν νόμων τέτακται, διὰ τῶν νόμων φυλάττειν Πβ 9. 1270 a19. ε 8. 1308 a31. φαίνεται διά τε τῶν ἄλλων ζῴων ἐπισκοποῦσι ϗ διὰ τῶν ἐθνῶν ἡ τοῦ γάλακτος τροφὴ μάλιστα οἰκεία Πη 17. 1336 a5. δι' ἄλλου τρόπου ('alio modo'), διὰ τριῶν τρόπων ρ 37. 1442 b25. 32. 1438 b14. — ἡ πολιτεία δι' ὀλίγων, διὰ τῶν πλουσίων ἐστί Πγ 13. 1283 b6. ε 6. 1306 a6. δι' αὐτῶν τὰς ἀρχὰς ἔχειν βούλονται Πδ 6. 1293 a28. ε 1. 1301 b12. — in quibusdam formulis διά c gen prope adverbiascit, veluti δι' ἀκριβείας, cf ἀκρίβεια. διὰ ταχέων Pβ 8. 1386 b1. Ζιζ 1. 558 b21. διὰ κενῆς MA 9. 992 a28. — *c*. instrumentalis ac modalis vis praep διά c genet coniunctae interdum prope accedit ad causalem vim praep διά c acc, ut de eadem re utrumque usurpetur, veluti in syllogismo ἕτερόν τι συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων τα 1. 100 a26. ι 1. 165 a2, διὰ ταῦτα Aα 1. 24 b20. Pα 2. 1356 b15. δρᾶν τι διὰ συνηθείας πο 1. 1447 a20, διὰ συνήθειαν Pα 7. 1354 a7. διὰ τέχνης πο 1. 1447 a20. διὰ τέχνην πο 8. 1451 a24. Vahlen Poet III. 304. contra διά c acc coniunctum legitur, ubi genetivum exspectes διὰ τὴν παιδείαν Πβ 5. 1263 b36 (cf διὰ τῆς παιδείας b38). γνώριμον ἡ κίνησις διὰ τὸ κινούμενον Φδ 11. 219 b29 (cf τῷ φερομένῳ b24). Eucken II 39.

2. διά c acc. τὸ διὰ τί, i e τὸ αἴτιον Aγ 24. 85 b28. Φβ 3. 194 b19. μδ 12. 390 b17. Pβ 21. 1394 a31. Μζ 17. 1041 a10. A 1. 981 b12 (opp τὸ ὅτι a29). αἴτιον ϗ ἀρχὴ τὸ διὰ τί πρῶτον MA 3. 983 a29 Bz. δι' αὐτό, syn καθ' αὑτό Aγ 4. 73 b10 Wz. τγ 1. 116 a29. διὰ ταῦτα, dist ὧν οὐκ ἄνευ Φβ 9. 200 a6, 8, 9. ὅσα μὴ μόνον ἀγνοοῦντες ἀλλὰ ϗ δι' ἄγνοιαν ἁμαρτάνουσιν Ηδ 10. 1130 a6. διὰ τάδε, dist μετὰ τάδε πο 10. 1452 a21. διὰ τύχην ϗ διὰ τὸ αὐτόματον Φβ 4. 195 b32 (syn ἀπὸ τύχης cf ἀπό). αἱ ὀλιγαρχίαι μεταβάλλουσι διὰ δύο τρόπους Πε 6. 1305 a37. ταῦτα μὲν ὑπάρχει διὰ τὸ ποιεῖν, ὑγρὸν δὲ ϗ ξηρὸν διὰ τὸ πάσχειν μδ 8. 384 b28. κἂν ἐκινεῖτο ἡ γῆ διά γε τὸν τῆς ὁμοιότητος λόγον Oβ 13. 296 a20. οὕτω δι' ἀρετὴν ἂν εἴη, ἀλλ' οὐ δι' ἐπιορκίαν ('periurii metu, ad evitandum periurium') τὸ μὴ ὀμόσαι Pα 15. 1377 a18. — διό an δι' ὅ scribendum sit Wz ad Aβ 5. 58 b7.

διαβαίνειν. 1. βαδίζον βραδέως ϗ μεγάλα διαβαῖνον φ 5. 809 b32. θήλεια ἐλέφας ὀχεύεται συγκαθεῖσα ϗ διαβαίνουσα Ζιε 2. 540 a22. ἐκκλίνειν ϗ διαβεβηκέναι Ζπ 9. 709 a21. — 2. πόλεμος ξενικὸς διαβέβηκεν εἰς τὴν νῆσον Πβ 10. 1272 b21. διαβῆναι ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο (cf μεταβαίνειν) Aγ 23. 84 b17.

διαβάλλειν. τὸ διαβάλλειν ἀλλήλοις ϗ συγκρούειν τυραννικόν Πε 11. 1313 b16. — διαβάλλοντες τοὺς πλουσίους, ἵνα ἔχωσι δημεύειν τὰ κτήματα Πε 5. 1305 a6. διαβάλλειν, opp ἀπολύεσθαι Pγ 14. 1415 b36. 15. 1416 b8. πάντες ἢ διαβάλλουσιν ἢ φόβους ἀπολύονται ἐν τοῖς προοιμίοις Pγ 14. 1415 b18. τῷ διαβάλλοντι ἐν τῷ ἐπιλόγῳ διαβλητέον ἵνα μνημονεύωσι Pγ 14. 1415 a33. οἱ λέγοντες αὐτοὺς ἥκιστα διαβαλοῦσιν ρ 38. 1445 b19. οἱ διαβεβλημένοι ρ 30. 1436 b30, 37. διαβεβλημένος πρὸς τὸ δημόσιον ρ 30. 1437 a8. οὐ τοῦτο, ὃ διεβάλλετο, ποιῆσαι Pγ 15. 1416 a18. — διαβάλλοι ἄν τις (i e sophistice inpugnare) τὰ πολλὰ τῶν ἰδίων τε 4. 133 b21. — ὡς πρὸς ἐπιβουλεύοντα διαβάλλονται (animo male affecti sunt adversus istos) Pγ 2. 1404 b21.

διάβασις. ἡ τοῦ Ξέρξου διάβασις f 59. 1485 b11. αἱ διαβάσεις τῶν ὀχετῶν διασπῶσι τὰς φάλαγγας Πε 3. 1303 b12.

διαβεβαιοῦσθαι. οἱ πρεσβύτεροι διαβεβαιοῦνται οὐδέν, syn δυσχυρίζεσθαι Pβ 13. 1389 b16. 12. 1389 b6. διαβεβαιοῦσθαι c inf φτα 1. 815 a17. β 7. 827 a29.

διαβλέπειν πάμπαν, opp καθεύδειν εν 3. 462 a13, 11.

διαβολή. ἐκ τῆς διαβολῆς ἡ λοιδορία Ζγα 18. 724 a29. αἱ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων διαβολαὶ πόσαι τὸ εἶδος, πῶς δεῖ αὐτὰς λῦσαι ϗ ποιῆσαι Pγ 15. 14. 1415 a27, 32. ρ 30. 1436 b37-1437 b33. 37. 1441 b36-1442 b27. τὴν διαβολὴν ψευδῶς ἡμῶν κατήνεγκαν ρ 30. 1437 a19.

διάβολος, coni σοφιστής, κλέπτης, φέναξ τδ 5. 126 a31, b9.

διαβρέχειν πολλάκις πα 55. 866 a10.

διάβροχος γῆ τι 5. 167 b7. πκγ 34. 935 a31, σάρξ πβ 34. 870 a11.

διαγγέλλειν θ 84. 837 a4.

διάγειν, syn διαιτᾶσθαι ημβ 3. 1199 b35, 34. διάγειν ἐν τῷ ὑγρῷ Ζιθ 2. 589 a31. δ. ἐν πότοις, ἐν τούτῳ Ηγ 7. 1114 a6. ι 12. 1172 a3. δ. μετὰ τῶν φίλων Ηι 11. 1171 a27. 12. 1172 a3. οὐ μόνος γε διάξει ημβ 15. 1212 b31, 1213 a29. εὖ, βαρύτερον, οὕτω διάγειν Ζυ 40. 625 b23. η 4. 584 a15. ζ 29. 579 a3. διάγειν ἀκινδύνως, δυσριγοτέρως Πδ 11. 1295 b33. πα 29. 863 a2.

διαγίγνεσθαι. σμῆνος ἂν διαμείνῃ ἔτη δέκα, εὖ δοκεῖ διαγεγενῆσθαι Ζιε 22. 554 b8. οἱ τεχνῖται δύνανται διαγίγνεσθαι ἀπὸ τῆς τέχνης Πβ 8. 1268 a31.

διαγιγνώσκειν. διαγνῶναι οὐ ῥᾴδιον τὴν θήλειαν ϗ τὸν ἄρρενα περιστεράν Ζυ 7. 613 a16. διαγινώσκοντες τοὺς κύνας τοὺς νεωτέρους ϗ πρεσβυτέρους ἐκ τῶν ὀδόντων Ζιβ 2. 501 b11. cf ζ 25. 578 a6. διαγινώσκειν τὰ δελέατα τῷ ὀσφραίνεσθαι Ζιδ 8. 534 a15. τὸν ἐν Ἰνδοῖς χαλκὸν μὴ διαγινώσκεσθαι τῇ χροᾷ πρὸς τὸν χρυσὸν ἀλλὰ τῇ ὀσμῇ f 248. 1524 a17, 20. θ 49. 834 a2. εἰ τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν αι 5. 443 a24. φαίνονται οἱ νομοθέται διεγνωκότες ὅτι Πβ 7. 1266 b16. οἷς διαγνωσόμεθα πότερον... ἢ μδ 10. 389 a5. ἀπιστοῦντες ἡμῖν αὐτοῖς ὡς οὐχ ἱκανοῖς διαγνῶναι Ηγ 5. 1112 b11.

διάγνωσις φωνῆς ϗ σιγῆς Oβ 9. 290 b27.

Διαγόρας τὴν ἐν Ἐρετρίᾳ ὀλιγαρχίαν κατέλυσεν Πε6. 1306 ᵃ36. — Διαγόρας Ῥόδιος πύκτης f 528. 1565 ᵃ15.

διάγραμμα, figura geometrica. γράφειν τὰ διαγράμματα, ἡ τῶν διαγραμμάτων ποίησις Οα10. 279 ᵇ34, 280 ᵃ3, 1. θεωρεῖν ἐκ τοῦ διαγράμματος μγ5. 375 ᵇ18 Ideler. ὁ τοῦ διαγράμματος ἀριθμός Πε12. 1316 ᵃ7. — διαγράμματα καλοῦσιν οἱ γεωμέτραι αὐτὰ τὰ θεωρήματα Schol 89 ᵇ11. ζητεῖν ϗ ἀναλύειν ὥσπερ διάγραμμα Ηγ5. 1112 ᵇ21. τι16. 175 ᵃ27. εὑρίσκεται τὰ διαγράμματα ἐνεργείᾳ Μθ9. 1051 ᵃ22. στοιχεῖα τῶν διαγραμμάτων Κ12. 14 ᵃ39. Μβ3. 998 ᵃ25 Bz. δ3. 1014 ᵃ36. ἐν τοῖς διαγράμμασιν Αα24. 41 ᵇ14.

διαγράφειν, geometrice μν1. 450 ᵃ2. οἱ διαγράψαντες μετὰ σπουδῆς μιᾶς σχῆμα πόλεως κ1. 391 ᵃ18. — θεωρείσθω ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνατομαῖς διαγεγραμμένων Ζιζ11. 566 ᵃ15. — logice διεγράψαμεν τὰς προτάσεις Αα30. 46 ᵃ8. Ρβ1. 1378 ᵃ28 (syn διελεῖν ᵃ29). ἐν τῇ διαιρέσει τῶν ἐναντίων διεγράψαμεν Μι3. 1054 ᵃ30. διεγράψαμεν ϗ ἀντεθήκαμεν ηεγ3. 1231 ᵇ8. cf 2. 1230 ᵇ12. — perscribere debitum, ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον, ὑπέκειντο τοῖς πωληταῖς f 401. 1545 ᵃ12.

διαγραφή (cf διαγράφειν). ληπτέον ἐκ τῆς διαγραφῆς Ηβ7. 1107 ᵃ33. θεωρείσθω ἐκ τῆς ἐν ταῖς ἀνατομαῖς διαγραφῆς Ζια17. 497 ᵃ32. δ1. 525 ᵃ9. διείλομεν ἐν τῇ διαγραφῇ ηεγ1. 1228 ᵃ28 (syn ὑπογραφή β3. 1220 ᵇ37). τὰς διαγραφὰς ποιεῖσθαι τα14. 105 ᵇ13.

διαγωγή 1. πρόσοδος ἀπὸ ἐμποριῶν ϗ διαγωγῶν οβ1346 ᵃ7. — 2. διαγωγή (sc βίου, cf διάγειν) universe, τὴν τροφὴν ποιεῖσθαι ϗ διαγωγὴν ἐν ἀέρι ϗ ὕδατι Ζιθ2. 589 ᵃ17. ποιεῖσθαι τὰς διαγωγὰς πρὸς τῷ ἐδάφει τῆς θαλάττης Ζιδ8. 534 ᵃ11. διαγωγὴ ἔστι τοῦ θεοῦ οἵα ἡ ἀρίστη μικρὸν χρόνον ἡμῖν Μλ7. 1072 ᵇ14. κρείττων ἡ ἐν τῷ τεθνάναι διαγωγὴ τῆς ἐν τῷ ζῆν f 40. 1481 ᵇ17. ἐπισκεπτέον τὴν τῶν παίδων διαγωγήν Πη17. 1336 ᵃ40. imprimis vitae cultus, opp τἀναγκαῖα ΜΑ1. 981 ᵇ18 Bz, (cf Zeller II, 2, 577, 5) coni syn ῥᾳστώνη, ἡδονή, εὐημερία, σχολή ΜΑ2. 982 ᵇ23. Πη15. 1334 ᵃ17. θ3. 1338 ᵃ10, 22. 5. 1339 ᵇ5. cf 3. 1338 ᵃ27. 5. 1339 ᵃ25, 29. τὰ καλὰ ϗ περιττὰ ϗ διαγωγὴν ἔχοντα ἡδεῖαν ἄνευ τοῦ λυσιτελοῦντος αρ5. 1250 ᵇ30. διαγωγὴ ἡδεῖα, μετὰ παιδιᾶς, ἐλευθέριος, τῶν ἐλευθέρων Ηι11. 1171 ᵇ13. κ7. 1177 ᵃ27. δ14. 1127 ᵇ34. Πθ5. 1339 ᵇ5. 3. 1338 ᵃ23. ἡ παρὰ τὸν οἶνον διαγωγή f 90. 1492 ᵃ28. χρῆσθαι τῇ μουσικῇ πρὸς διαγωγήν, dist παιδείας, καθάρσεως ἕνεκεν Πθ7. 1341 ᵇ40. τὴν διαγωγὴν δεῖ μὴ μόνον ἔχειν τὸ καλὸν ἀλλὰ ϗ τὴν ἡδονήν Πθ5. 1339 ᵇ17. — διαγωγαὶ ϗ συνουσίαι Πθ5. 1339 ᵇ23. αἱ τοιαῦται διαγωγαί Ηκ6. 1176 ᵇ12, 14, 1177 ᵃ9. διαγωγαὶ τοῦ συζῆν Πγ9. 1280 ᵇ37.

διαδεῖν. ἄν τις τὰ χαλκεῖα ταινίᾳ διαδήσῃ ακ802 ᵃ40.

διᾴδειν. ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις ϗ ῥαψῳδοῦντα ϗ διᾴδοντα πο26. 1462 ᵃ7. — συνᾷδον ϗ διᾷδον (Heraclit fr 45) κ5. 396 ᵇ22.

διαδέχεσθαί τινα. τίνες ἔσονται οἱ τούτους διαδεξόμενοι πάλιν Πδ15. 1299 ᵇ4. τινί: διαδεχόμενα τὰ ἄρρενα τοῖς θήλεσιν Ζιζ8. 564 ᵃ8. — sine obiecto. τῶν τελευτώντων διαδέχεσθαι τοὺς υἱεῖς Πδ6. 1293 ᵃ29. ζέφυροι διαδεχόμενοι συνεχεῖς ἀεὶ πνέουσιν μβ5. 363 ᵃ7. ἐκπίπτουσιν ὀδόντες, δεῖ οὖν ἑτέρους διαδέχεσθαι πρὸς τὸ ἔργον Ζγε8. 798 ᵃ10. διαδεχόμενα τὰ μέρη ταῖς ἐργασίαις Ζγδ1. 765 ᵇ32.

διάδηλος. ὁ ἀγαθὸς ϗ κακὸς ἥκιστα διάδηλοι καθ' ὕπνον Ηα12. 1102 ᵇ5. ὅθεν διάδηλος ὁ πλούσιος ϗ ὁ πένης Πδ9. 1294 ᵇ26. ψόφος διάδηλος πρὸς τὴν ἐναντίαν σιγήν Οβ9. 290 ᵇ26. μὴ διαδήλους εἶναι τὰς διαφορὰς τῶν χρωμάτων ψβ9. 421 ᵃ14. μὴ σφόδρα διαδήλους εἶναι τὰς ὀσμάς ψβ9. 421 ᵃ31. μόνῳ τῷ ἀναπνεῖν ἡ τηθὴ διάδηλος ὅτι ζῇ f 38. 1481 ᵃ8. μεγάλη φλὲψ διάδηλος, πρῶτον διάδηλοι οἱ ὀφθαλμοί Ζιγ4. 515 ᵃ26. ζ13. 567 ᵇ29. cf 11. 566 ᵃ6, 8. 3. 561 ᵃ26. Ζγε2. 781 ᵇ4. ἐπὶ τὸ πῦρ τιθέμενον διάδηλον ποιεῖ (int πότερον πιμελή ἐστιν ἢ κύημα) Ζιζ17. 571 ᵃ31. ἐν τοῖς μείζοσι διαδηλότερά ἐστιν ἕκαστα Ζμδ5. 679 ᵇ4. Ζγγ2. 754 ᵃ18. τῶν πολυποδίων ἡ φύσις οὔπω διάδηλος Ζιε18. 550 ᵃ6. — forma feminini διάδηλος, sed διαδήλας εἶναι τὰς θηλείας τῶν στρουθίων Ζιι7. 613 ᵇ1 sine v l.

διαδιδόναι. trans τὸ θερμανθὲν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τὸ πλησίον θερμαίνει ϗ τοῦτο διαδίδωσιν ἕως τῆς ἀρχῆς εν2. 459 ᵇ3. cf ψγ12. 435 ᵃ9. πζ5. 886 ᵇ20. cf μα13. 350 ᵇ29. cf α13. 350 ᵇ29. ἔοικε τοὔνομα παρὰ τῶν ἀρχαίων διαδεδόσθαι μέχρι ϗ τοῦ νῦν χρόνου Οα3. 270 ᵇ17. ὡς διαδεδομένων περὶ τὴν Ἡρακλέους γένεσιν μέμνηται f 157. 1504 ᵇ21. τὰς φλέβας διαδεδόσθαι εἰς τὸ πᾶν σῶμα Ζμγ5. 668 ᵃ4. τρήματα διὰ παντὸς τοῦ πλεύμονος, ἀεὶ ἐκ μειζόνων εἰς ἐλάττω διαδιδόμενα Ζια16. 495 ᵇ12. — ἀεὶ διαιροῦντες ἑκάστῳ πρὸς μέρος διεδίδοσαν οβ1348 ᵇ32. κόψας χαλκὸν διεδίδου τοῖς στρατιώταις οβ1350 ᵃ24. τροφὴ (πνεῦμα) διαδίδοται εἰς τὰ μόρια, εἰς τὰς φλέβας sim Ζμδ4. 678 ᵃ8, 18. Ζγα19. 726 ᵇ11. β6. 745 ᵇ7. πν2. 481 ᵃ30. 3. 482 ᵃ35. τὸ κατιὸν ὕδωρ διαδίδοται πᾶν εἰς τὴν γῆν μβ4. 360 ᵃ5. ἀὴρ ἐμπεριληφθεὶς πνεῦμα, καθάπερ πυκνωθεὶς ϗ διαδοθείς πως πν5. 483 ᵇ8. — intr τὸ πνεῦμα διαδίδωσιν εἰς τὰ κοῖλα μέρη τοῦ πλεύμονος Ζια16. 495 ᵇ8.

διαδιδράσκειν. ἕως ἂν διαδράσῃ τῶν νεοττῶν ἕκαστος Ζιι8. 613 ᵇ20.

διαδικάζει ὁ βασιλεὺς τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ὑπὲρ τῶν γερῶν f 385. 1542 ᵃ32. — διαδικάζεσθαι ὑπὲρ σύλων οβ1347 ᵇ28.

διάδοσις τῆς τροφῆς Ζπ4. 705 ᵃ32, τοῦ πνεύματος πν3. 482 ᵇ2.

διαδοχή. ἡ τῶν τέκνων διαδοχή Πη16. 1334 ᵇ39, 1335 ᵃ32. — ἡ λαμπὰς ἐκ διαδοχῆς φορὰ ἐχομένη Φε4. 228 ᵃ28. παραλαβόντες τὴν τέχνην παρὰ πολλῶν οἷον ἐκ διαδοχῆς τι34. 183 ᵇ30. ἐπῳάζει ἐκ διαδοχῆς τὸ περιστεροειδὲς γένος f 271. 1527 ᵃ27. πρὸς τὴν πρώτην ἐργασίαν, opp πρὸς τὸ τέλος ϗ τὴν ἐκ διαδοχῆς γινομένην πκα13. 928 ᵇ2. κατὰ διαδοχὰς πυρσεύειν ἀλλήλαις κ6. 398 ᵃ33. κατὰ διαδοχὴν φτβ9. 828 ᵇ6.

διαδρομαὶ τῶν ἀστέρων μα3. 341 ᵃ33. 7. 344 ᵃ15, 28, 32. 4. 342 ᵃ7, cf διαθέοντες, διάττοντες ἀστέρες.

διαδύεσθαι, διαδύνειν. διαδύεσθαι διά τινος, διὰ παντός εν2. 460 ᵃ19. αν15. 478 ᵃ20. διαδύεσθαι εἰς τὴν σάρκα πλη7. 967 ᵃ25. ἐκτέμνειν πρὸ τοῦ τὸ φάρμακον διαδῦναι θ86. 837 ᵃ17. — οἱ τοιοῦτοι ῥυσμοὶ διαδύνουσι διὰ παντός ψα2. 404 ᵃ7. φῶς, ὕδωρ διαδῦνον χ1. 791 ᵃ26. πκγ22. 934 ᵃ10. κε8. 938 ᵇ27.

διαζευγνύναι. ὅπως αἱ πρότερον συνήθειαι διαζευχθῶσιν Πζ4. 1319 ᵇ26. διαζευχθέντες, διεζευγμένοι (i e aliter atque antea συνεζευγμένοι) ἄνδρες ϗ γυναῖκες Ζιη6. 585 ᵇ10, 13. Ζγδ2. 767 ᵃ25. ἐνδέχεται διαζευχθῆναι τὸν τόπον ϗ τοὺς ἀνθρώπους Πγ3. 1276 ᵃ21. τὰ μέρη τοῦ ὕδατος διαζεύγνυνται φτβ2. 824 ᵃ22.

διάζευξις τῶν γυναικῶν Πβ10. 1272 ᵃ23.

διάζωμα. 1. cinctura. μετὰ τὸν θώρακα ἐν τοῖς προσθίοις γαστήρ· τῶν δ' ὄπισθεν διάζωμα ἡ ὀσφύς Ζια13. 493 ᵃ22. (ἐν τοῖς τηθύοις) διὰ μέσου λεπτὸν διάζωμα, ἐν ᾧ τὸ κύριον ὑπάρχειν εὔλογον τῆς ζωῆς Ζμδ5. 681 ᵃ35. — 2. diaphragma cf Philippson p 40, 1. τὸ διάζωμα τὸ τοῦ θώρα-

κος, αἱ καλούμεναι φρένες Ζια17. 497 a23, b11. β15. 506 a6. descr Ζμδ10. 672 b10. τὸ διάζωμα πάντ' ἔχει τὰ ἔναιμα τῶν ζῴων Ζμδ1. 676 b11. de situ, ὑπὸ τὸν πνεύμονα Ζια17. 497 b11. κεῖται ἡ κοιλία ὑπὸ τὸ διάζωμα εὐθὺς Ζιβ17. 507 a31. ὁ στόμαχος τελευτᾷ διὰ τοῦ διαζώματος εἰς τὴν κοιλίαν Ζια16. 495 b22. β17. 507 a26, b1. ὁ πρὸς τῷ διαζώματι τόπος θερμός ἐστιν Ζγγ1. 750 b14. πρῶτον τὰ ἄνω διαρθροῦται τοῦ διαζώματος Ζγβ6. 741 b28 (cf Kölliker Entwicklungsgesch 50). — ovipara ἔχουσιν ὄρχεις πρὸς τῇ ὀσφύι κάτωθεν τοῦ διαζώματος Ζιγ1. 509 b25, aves πρὸς τῷ διαζώματι ἄνω τὰς ὑστέρας Ζγγ1. 751 a5. τῶν ᾠοτόκων καὶ τετραπόδων τὰ ᾠὰ πρὸς τῷ διαζώματι συνίσταται καθάπερ τὰ τῶν ὀρνίθων Ζγγ2. 753 a2. τῶν σελαχῶν αἱ θήλειαι πρὸς τῷ διαζώματι τὰς ὑστέρας ἔχουσι Ζγγ7. 757 a19. — ὅσα μακροβιώτερα τῶν ἐντόμων, τούτοις ὑπὸ τὸ διάζωμα διέσχισται αν9. 475 a2. οἱ καλούμενοι ἀχέται ὑπὸ τὸ διάζωμα διήρηνται Ζιδ7. 532 b16. τῶν μελιττῶν οἱ ἡγεμόνες τὸ κάτω τοῦ διαζώματος ἔχουσιν ἡμιόλιον μάλιστα τῷ μήκει Ζιε21. 553 a28.

διαζωννύναι. ὁ ζῳοφόρος καλούμενος κύκλος ἐγκάρσιος διὰ τῶν τροπικῶν διέζωσται κ2. 392 a12.

διαθεῖν. οἱ διαθέοντες ἀστέρες διὰ τίνα αἰτίαν μα4. 5. 342 b21.

διαθερμαίνειν πδ32. 880 b11. διαθερμᾶναι καὶ διακρῖναι πκς33. 944 a19, 12. διαθερμανθέντος τοῦ σώματος Ζμγ5. 668 b5. ἰχθύες ὅταν ὑπὸ τοῦ πυρὸς διαθερμανθῶσιν, syn διακαίεσθαι θ63. 835 a20, 18. χειμῶνος οὐ διαθερμαίνεται ὁ ἀὴρ πκε6. 938 a39.

διάθερμος ὁ νότος πκς27. 943 a23. γῆ διάθερμος καὶ διακεκαυμένη πιβ3. 906 b12. τῆς μήτρας ἐναίμου οὔσης καὶ διαθέρμου f259. 1525 b34. — ἐν τοῖς θυμοῖς διάθερμοι καὶ θαρραλέοι πκζ3. 947 b24. οἱ νέοι ὑπὸ τῆς φύσεως διάθερμοί εἰσιν Ρβ12. 1389 a19, opp κατάψυξις, καταψύχεσθαι b30, 32.

διάθεσις. ἡ τῶν ἰδίων οἰκήσεων διάθεσις Πη11. 1330 b22. ὁ Ἀττικὸς τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐπικαρπιῶν οα6. 1345 a18. — διάθεσις, opp ὕλη: οὐ ταὐτὸν ἥ θ' ὕλη τῶν ζῴων καὶ αἱ ἕξεις καὶ διαθέσεις αὐτῆς αν14. 477 b18. cf οὐκ ἂν ὁ κόσμος γίγνοιτο καὶ φθείροιτο, ἀλλ' αἱ διαθέσεις αὐτοῦ Οα10. 280 a23. ποιά τις γίνεται ἡ τοῦ σώματος διάθεσις διὰ τὴν κρᾶσιν τοῦ περιεστῶτος ἀέρος Ζγδ2. 767 a30. ἡ ἐξ ἀρχῆς διάθεσις οὐχ ὕπνος Ζγε1. 778 b34. coni πάθος, ἕξις τζ6. 145 a34. δ2. 121 b38. Ζμα1. 639 a22. Φβ1. 193 a25. ποιότητος ἓν εἶδος ἕξις καὶ διάθεσις λεγέσθωσαν, διαθέσεις λέγονται ἅ ἐστιν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μεταβάλλοντα, quare transitus est a διαθέσει ad ἕξιν Κ8. 8 b27, 28, 35 Wz, 9 a3. Μδ20. 1022 b10. διάθεσις ποσαχῶς λέγεται Μδ19 Bz. διάθεσις et opponitur ἕξει, Κ8 ll. ἡ ἐπὶ τὰς στερητικὰς διαθέσεις μεταβολή, opp ἡ ἐπὶ τὰς ἕξεις καὶ τὴν φύσιν ψβ5. 417 b15 (cf ἡ εἰρημένη διάθεσις Ρα11. 1370 a2, i e ἡδονή, quae definitur κίνησίς τις τῆς ψυχῆς 1369 b33) et pro syn usurpatur, veluti ἀρετή, quae ἕξις definitur, eadem διάθεσις ἀρίστη, μέση appellatur Ηβ7. 1107 b16, 30, 1108 a24. 8. 1108 b11. ηεβ1. 1218 b38. γ1. 1228 b3. 3. 1231 b9. ἡ κατὰ νόμον διάθεσις Φβ1. 193 a15. ἡ διάθεσις ἡ ἀρίστη ἑκάστου πράγματος Πη1. 1323 b13, 15, 18. ἡ πόλις ἐκ πολλῶν μίαν καὶ ὁμοίαν ἐξ ἀνομοίων ἀποτελεῖ διάθεσιν κ5. 396 b6. — ἔχει τινὰ διάθεσιν καὶ αἰτίαν καὶ ἀρχὴν τοῦ τοιούτου πάθους Μδ12. 1019 b5. διαθέσεις καὶ ἡλικίαι ποῖαι εὐκίνητοι πρὸς ὀργήν Ρβ2. 1379 a25. διάθεσις ὑβριστική, εὔπορος Ρβ8. 1385 b31. α12. 1372 a33. ποιεῖν σπουδαίαν διάθεσιν περὶ τὴν ψυχὴν αρ8. 1251 b27. ποίᾳ διαθέσει ἕπεται ἕκαστον ἦθος φ1. 805 a29. — ἄγνοια κατὰ διάθεσιν, dist ἄγνοια κατ' ἀπόφασιν Αγ16. 79 b23 Wz.

διαθήκη. ψηφίζονται τοῖς γένεσι μᾶλλον ἢ ταῖς διαθήκαις πκη3. 950 b6.

διαθιγγάνεσθαι Ζικ1. 634 a9.

διαθιγή (Democr) i q τάξις ΜΑ4. 985 b17 Bz. η2. 1042 b14. Γα2. 315 b35. 9. 327 a18.

διαθραύεται ἡ τῆς ἀλκυόνος νεοττιά Ζιι14. 616 a27.

διαθρῶσκον ἔξω (Emp 224, 229) αι2. 437 b30, 438 a3.

διαίνειν μδ9. 387 a28, 31. — διαντός μδ9. 385 b10.

διαίρειν. διαίρουσι τὸ πέλαγος ᾄδοντες οἱ κύκνοι f268. 1526 b37. — med ἡ φιλοσοφία μόνη διαραμένη πρὸς τὴν τῶν ὅλων θέαν κ1. 391 a3.

διαιρεῖν. pass διαιρεῖσθαι. 1. dirimere in partes re ac loco seiunctas, dist σχίζειν μδ9. 386 b27. δ. ξύλον, λίθους μχ19. 853 b15. Φθ3. 253 b16. δ. τὴν τροφήν, dist λεαίνειν Φβ8. 198 b25. Ζιθ5. 594 b19. Ζγε8. 788 b32. οἱ οἶστροι τὰ τῶν ζῴων δέρματα διαιροῦσι Ζμβ17. 661 a15. δίχα διαιρεῖν, διαιρεθῆναι, διῃρῆσθαι Φζ9. 239 b19. Ηε7. 1132 a28. Πη10. 1330 a11. διελεῖν τὸ τμῆμα μβ6. 363 a29. διελὼν χωρὶς δύο οἰκόπεδα Πβ6. 1265 b26. διελεῖν τί τισι Πζ3. 1318 a12. τὸ σῶμα διαιρεθήσεται κατ' ἐπίπεδον Μβ2. 1076 b5. ἡ εἰς ἐπίπεδα διαίρεσις τοῦτον διαιρεῖται τὸν τρόπον Οβ4. 286 b31. διῃρῆσθαι κατὰ τὰς ἁφάς Γα9. 327 a13. πῶς διελεῖς τὸ ἄπειρον Φγ5. 205 b30. διελεῖν, διαιρεθῆναι εἰς τὰ ἐλάχιστα, μέχρι τῶν ἀσυνθέτων αι3. 440 b5, 10. Γα10. 328 a6 (cf διαιρετόν, οὐ μέντοι διαιρεθησόμενον Ογ6. 305 a2). Πα1. 1252 a19. διαιρεῖσθαι εἰς ὁμοιομερῆ, εἰς ἀνομοιομερῆ Ζια1. 486 a5. διῃρημένον, dist συνεχές, ἁπτόμενον Φδ4. 211 a29. θ10. 267 a24. Μβ5. 1002 b3. Πα5. 1254 a29. διήρηνται οἱ δάκτυλοι, θέναρ διῃρημένον ἄρθροις Ζιβ12. 504 a6. α15. 493 b33. τέττιγες διῃρημένοι τὸ ὑπόζωμα Ζιε30. 556 a18. cf ακ801 a1 (?). (cf ἀναλογία διῃρημένη, dist συνεχής Ηε6. 1131 a32). τὸ διῃρῆσθαι λέγων ἀντὶ τοῦ κενοῦ ξ6. 980 a7. οἱ συγγενεῖς ταὐτό πως ἐν διῃρημένοις sim Ηθ14. 1161 b33. 7. 1158 a28. ηεη6. 1240 a14, 20, 21. cf μβ8. 366 a12. (αἱ ἐπιμέλειαι διῃρημέναι Πβ5. 1263 a27. ζ8. 1322 a10). τὰ φυτά, τῶν ζῴων ἔνια, τὰ ἔντομα διαιρούμενα ζῇ ψα4. 409 a9. 5. 411 b19. β2. 413 b17. μκ6. 467 a19. ζ2. 468 a27, 30. αν17. 479 a3. Ζιδ7. 531 b30. Ζπ7. 707 a25, 28, b2. Μζ16. 1040 b13, sed ζῷα διαιρούμενα, διαιρεθέντα, διῃρημένα etiam usurpatur de sectione animalium Ζια17. 496 a11, b6. β9. 502 b25. γ2. 511 b20. ε8. 542 a6. — τὸ διῃρημένον συντιθέντα λέγειν ἢ τὸ συγκείμενον διαιροῦντα Ρβ24. 1401 a24. ἂν διαιρούμενος καὶ συντιθέμενος ὁ λόγος ἕτερον σημαίνῃ τι20. 177 a34, b3. διῃρημένα, opp συναμφότερον καὶ συμπεπλεγμένον Μκ5. 1062 b3. γ4. 1008 a19, 21, 27. — λέξις διῃρημένη, opp ἀντικειμένη Ργ9. 1409 b32. λέξις διῃρημένη καὶ εὐανάπνευστος Ργ9. 1409 b14. — τοὐναντίον ἐστὶν ὑπολαβεῖν τῷ διαιρεῖσθαι (per aliam interpunctionem, seiunctis versibus) Ργ9. 1409 b11. — λύειν τοὺς φαινομένους συλλογισμοὺς διαιροῦντα (i e dissolvendo in singulas, ex quibus constat, partes), opp ἀναιροῦντα τι18. 176 b36 Wz, 177 a4. — 2. distinguere genus aliquod in species. πότερον χρηστέον πᾶσι τοῖς ῥυθμοῖς ἢ διαιρετέον Πθ7. 1341 b21. διῃρήσθωσαν αἱ ψυχικαὶ καὶ αἱ σωματικαὶ τῶν ἡδονῶν Ηγ13. 1117 b28. διείλομεν δύο εἴδη, τὰ διῃρημένα εἴδη sim Πδ10. 1295 a8. 16. 1300 b39. γ6. 1278 b31. θ1. 1337 b5. ρ6. 1427 b30 (cf διωρισμένα b36). Ρα8. 1365 b25. γ5. 1407 b7 al. γένει διελεῖν Ζγα16. 721 a16. τὰ γένη διήρηται Ζιε1. 539 a4. αἱ κατηγορίαι διήρηνται, αἱ διαιρεθεῖσαι κατη-

γορίαι Αα37. 49 ^{a}8. ψα1. 402 ^{a}25. 5. 410 ^{a}15. διαιρεῖν (διῃρῆσθαι) εἰς δύο, δίχα, εἰς τρία εἴδη, εἰς δύο μέρη, εἰς τρεῖς ἰδέας sim Μλ1. 1069 ^{a}34. Ζμα3. 643 ^{a}17, ^{b}24, 27. ημβ11. 1210 ^{a}5, 24. Πα5. 1254 ^{b}31. β6. 1264 ^{b}31. Ρβ1. 1378 ^{a}23. ρ8. 1428 ^{a}35. περὶ ὅρκων τετραχῶς ἔστι διελεῖν Ρα15. 1377 ^{a}8. διῃρῆσθαι χωρὶς κατὰ γένη τὴν πόλιν Πη10. 1329 ^{a}41. cf ηεη7. 1241 ^{a}4. ρ29. 1436 ^{a}28. διαιρεῖν κατὰ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τοὺς ἀνθρώπους Πδ15. 1299 ^{b}18. ηεη7. 1241 ^{a}4. τὰ κύρια διῄρηται κατὰ τὰς πολιτείας, τὸ βουλευόμενον διῄρηται πρὸς τὰς πολιτείας Ρα8. 1365 ^{b}27. Πδ14. 1298 ^{b}11. ἐν τοῖς νέοις ϗ τοῖς γέρουσι διῄρηται ταῦτα· ὅσα διῄρηται ἡ νεότης ϗ τὸ γῆρας Ρβ14. 1390 ^{b}5, 7. ἡ δόξα διαιρεῖται τῷ ψευδεῖ ϗ ἀληθεῖ Ηγ4. 1111 ^{b}33. ταῦτα τελεωτάτην διαίρεσιν διῄρηται φ6. 814 ^{a}8. — his affinis usus v διαιρεῖν de seiungendis membris dilemmatis, διελόντα εἰπεῖν ε9. 19 ^{a}29. αἰτεῖταί τις διελὼν τὸ πρόβλημα τθ13. 163 ^{a}8, et de secernendis eiusdem vocabuli notationibus, διελεῖν ποσαχῶς ἕκαστον, διαιρεῖν πρὸς τὰ ἀμφίβολα sim Αα29. 45 ^{b}20. ΜΑ9. 992 ^{b}19. Οα11. 280 ^{b}4. β14. 297 ^{b}3. Ργ18. 1419 ^{a}20 al. διαιρεῖν et med διαιρεῖσθαι syn τι17. 175 ^{b}34, 37. κρίνειν διαιροῦντα τῆς κρίσεως ἁπλῶς γεγραμμένης Πβ8. 1268 ^{b}5. — ex distinguendi significatione διαιρεῖν abit in notionem disputandi, explorandi, explicandi. διελεῖν ἐν τίνι τῶν γενῶν ἐστί, διελεῖν τίνα ἔχει δύναμιν sim ψα1. 402 ^{a}23. Πδ15. 1299 ^{a}12. 16. 1300 ^{b}18. θ5. 1339 ^{a}15. 7. 1341 ^{b}31. διελεῖν περί τινος Φζ9. 239 ^{b}13. διελεῖν περὶ ἕκαστον γένος Ζμα5. 645 ^{b}1. ἐκ τῶν περὶ τὰς ἀρετὰς διῃρημένων Ρβ1. 1378 ^{a}18. διελεῖν τοῦτο, πῶς δεῖ διελεῖν Ηζ1. 1138 ^{b}20. Οδ1. 308 ^{a}6. Πβ2. 1261 ^{a}14. γ13. 1283 ^{b}11. οὐ πάντα τὰ συμβαίνοντα διῃρήκαμεν Ζγβ2. 735 ^{b}8. διελεῖν τὰς αἰτίας Ζμα5. 645 ^{b}3. — διαιρετέον πόσαι διαφοραί Πδ2. 1289 ^{b}12. διαιρετέον περί τινος Ηζ2. 1139 ^{a}5. ηεγ2. 1231 ^{b}3. η10. 1243 ^{b}1. διαιρετέον τὸ ἀπόρημα, τὰς αἰτίας Γα10. 327 ^{b}32. 1. 314 ^{a}2. ηεβ7. 1223 ^{a}28. — 3. διαιρεῖν seiungere praedicatum a subiecto in propositionibus negativis. εἴ τι συνάπτει ἢ διαιρεῖ ἡ διάνοια Με4. 1027 ^{b}33 Bz. ἢ προστιθεμένου ἢ διαιρουμένου τοῦ εἶναι ϗ μὴ εἶναι Αα1. 24 ^{b}17 Wz. ἀληθεύει ὁ τὸ διῃρημένον οἰόμενος διῃρῆσθαι ϗ τὸ συγκείμενον συγκεῖσθαι Μθ10. 1051 ^{b}3. — med διαιρεῖσθαι, διελέσθαι eandem fere habet usus varietatem atque activum. διαιρεῖσθαι τὰ δημόσια sim, inter se distribuere ρ2. 1422 ^{b}15. Ρβ14. 1390 ^{b}7. — distinguere generis species Αα31. 46 ^{a}38, ^{b}7, 20. Μζ12. 1038 ^{a}9. Πδ2. 1289 ^{a}26. Ρα2. 1358 ^{a}35. οβ1345 ^{b}12. διελόμενος τὰς προτάσεις τθ1. 155 ^{b}18. ὡς διαιροῦνται οἱ εἰς δύο διαιροῦντες τὰ ζῷα Ζμα3. 643 ^{a}17. 2. 642 ^{b}5. — διελόμενον ποσαχῶς ἕκαστον λέγεται, δ. πρὸς τὰ ἀμφίβολα Ζμα1. 639 ^{a}23. Μγ2. 1004 ^{a}28. ζ1. 1028 ^{a}10. 4. 1029 ^{b}1. τζ2. 139 ^{b}28 (cf διελών ^{b}24). 13. 150 ^{b}33. ι17. 175 ^{a}37, ^{b}34 (cf act ^{b}37). — διελέσθαι τίνων ὀρεγόμενοι ἐγχειροῦσιν ἀδικεῖν sim Ρα10. 1368 ^{b}28. Πγ14. 1284 ^{b}41. δ3. 1290 ^{a}2. διελέσθαι περί τινος Ζμβ2. 648 ^{a}21. ηεγ2. 1230 ^{a}37. τυγχάνομεν διῃρημένοι ὅτι ἔθους δεῖ Πη15. 1334 ^{b}6. καθάπερ ἐν ἀρχῇ διειλόμην ρ7. 1427 ^{b}41. — διαιρετός. τὸ διαιρετὸν ἢ μέγεθος ἔσται ἢ πλῆθος Φγ5. 204 ^{a}11. Μκ10. 1066 ^{b}4. ποσὸν τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα Μδ13. 1020 ^{a}7. συνεχὲς τὸ διαιρετὸν εἰς ἀεὶ διαιρετά, σῶμα τὸ πάντῃ διαιρετόν Οα1. 268 ^{a}6, 28. Φζ1. 231 ^{b}16. 2. 232 ^{b}25. ἡ σὰρξ διαιρετὴ πάντῃ Ζιγ16. 519 ^{b}30. ἐν παντὶ συνεχεῖ ϗ διαιρετῷ Ηβ5. 1106 ^{a}26. χρόνος πᾶς, τὸ μεταβάλλον πᾶν διαιρετόν Φζ4. 234 ^{a}12, ^{b}10. διαιρετόν, οὐ μέντοι διαιρεθησόμενον (διαλυθησόμενον) Ογ6. 305 ^{a}2, 5. τὰ ζῷα ὥσπερ φυτά ἐστι διαιρετά Ζγα23. 731 ^{a}22. — διάστημα διαιρετόν, opp ἄμεσον, ἀδιαίρετον Αγ22. 84 ^{a}35. τῷ εἶναι διαιρετόν, τόπῳ δὲ ϗ ἀριθμῷ ἀδιαίρετον ψγ2. 427 ^{a}5. — ὁ φίλος ὥσπερ διαιρετὸς αὐτός ηεη12. 1245 ^{a}35. αἱ ἔσχαται δημοκρατίαι διαιρεταὶ τυραννίδες εἰσίν Πε10. 1312 ^{b}37. — (διαιρεῖσθαι πο24. 1460 ^{a}4, αἱρεῖσθαι ci Bz. διέλωμεν ρ5. 1426 ^{b}22, διέλθωμεν ci Spgl).

διαίρεσις. cf διαιρεῖν. 1. ὅσα μὴ ἔχει διαίρεσιν, ᾗ μὴ ἔχει, ταύτῃ ἓν λέγεται Μδ6. 1016 ^{b}4. ὅταν ὑπερβάλλῃ ἡ τοῦ βάρους ἰσχὺς πρὸς τὴν διάσπασιν ϗ διαίρεσιν Οδ6. 313 ^{b}20. cf μδ9. 386 ^{b}29. ἡ εἰς μικρὰ διαίρεσις τῆς τροφῆς Ζμβ3. 650 ^{a}12, 10. γ1. 662 ^{a}12. μηδεμίαν ἔχειν αἰσθητὴν διαίρεσιν μγ3. 372 ^{b}1. 4. 373 ^{a}23. ἡ τῶν οἰκοπέδων, τῶν πόλεων δ. Πβ6. 1265 ^{b}24. 8. 1267 ^{b}23. διαίρεσις (cf τομή) ῥᾴων ϗ ἀπαθεστέρα πα35. 863 ^{a}28. 34. 863 ^{a}21. λαμβάνειν πάσας διαιρέσεις, τὴν δ. εἰς πλείω μέρη Οβ14. 297 ^{b}26. ακ804 ^{b}7. ἡ διαίρεσις τῶν μαστῶν, τῶν σπονδύλων Ζια17. 496 ^{a}16. Ζμβ9. 654 ^{b}16. δύο πόροι ϗ μία διαίρεσις Ζμδ5. 681 ^{a}29 Fr. — αἱ γραμμαί, αἱ ἐπιφάνειαι διαιρέσεις Μκ2. 1060 ^{b}14, 19. β5. 1002 ^{a}19, ^{b}10. ἡ στιγμή, τὸ νῦν διαίρεσις ψγ6. 430 ^{b}20. Φθ8. 262 ^{a}30. ἔστι ταὐτὸ ϗ κατὰ ταὐτὸ ἡ διαίρεσις ϗ ἡ ἕνωσις, τὸ δ' εἶναι οὐ ταὐτό Φδ13. 222 ^{a}19. — ἄπειρον κατὰ τὴν διαίρεσιν, τῇ διαιρέσει, τῷ μὴ ὑπολείπειν τὴν διαίρεσιν, opp κατὰ πρόσθεσιν, τοῖς ἐσχάτοις Φγ4. 204 ^{a}7. 6. 206 ^{b}4, 17. ζ2. 233 ^{a}20, 25. 5. 236 ^{b}15. 6. 237 ^{b}8. Γα3. 318 ^{a}21. Μα2. 994 ^{b}23 (Bz). θ6. 1048 ^{b}16. κ10. 1066 ^{b}1. ἔχειν ἀπείρους διαιρέσεις Φθ8. 263 ^{a}21. ατ968 ^{a}4. — φαινόμενοι συλλογισμοὶ παρὰ σύνθεσιν ϗ διαίρεσιν τι20. 4. 166 ^{a}33-38 (i e verborum enunciati coniunctione vel disiunctione, cf διαστίζειν). διαιρέσει λύειν προβλήματα πο25. 1461 ^{a}23. τόπος ἐκ διαιρέσεως Ρβ23. 1398 ^{a}29. 24. 1401 ^{a}36. — διαίρεσις συλλογισμῶν (cf διαιρεῖν), dist ἀναίρεσις τι33. 183 ^{a}8 sqq. — διαίρεσις λέξεως Ργ9. 1409 ^{b}15. — 2. ἡ διὰ τῶν γενῶν διαίρεσις Αα31. αἱ κατὰ τὰς διαφορὰς διαιρέσεις Αδ13. 96 ^{b}25. αἱ ἀπὸ τοῦ γένους κατὰ τὴν διαίρεσιν διαφοραί Ζμα3. 643 ^{b}34. διαίρεσις τῶν μελῶν (int ἠθικά, πρακτικά al) Πθ7. 1341 ^{b}32. περὶ τοὺς βίους ϗ τὰς τῶν πραγμάτων διαιρέσεις Πη14. 1333 ^{a}41. διῃρῆσθαι τὴν τελεωτάτην διαίρεσιν φ6. 814 ^{a}8. ἡ εἰς δύο διαίρεσις Ζμα2. 642 ^{b}17. διαίρεσις, syn διαφορά Φη4. 249 ^{a}5, 4. Πδ9. 1294 ^{a}34. τὰ κατὰ τὴν πρώτην, τὰ κατὰ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν εἴδη τδ1. 121 ^{a}29. 2. 122 ^{a}25, 27. ἀκολουθοῦσιν οἱ βίοι κατὰ ταύτας τὰς διαιρέσεις Ζιθ2. 590 ^{a}16. ὑπὸ τὴν αὐτὴν δ. πίπτειν τζ13. 151 ^{a}15. ἐμπίπτειν εἰς πλείους διαιρέσεις Ζμα3. 643 ^{b}14. τάττειν εἰς ἀμφοτέρας τὰς διαιρέσεις Ζιθ2. 589 ^{b}12. ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει Φδ14. 224 ^{a}9. Ζμα2. 642 ^{b}11. ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει, i e in eadem categoria τδ1. 120 ^{b}36, 121 ^{a}6. ἡ διὰ τῶν διαιρέσεων ὁδός Αδ5. 91 ^{b}12. κατασκευάζειν ὅρον διὰ τῶν διαιρέσεων Αδ13. 97 ^{a}23. οἱ κατὰ τὰς διαιρέσεις ὁρισμοί Μζ12. 1037 ^{b}28. — ἀπόδειξις ἢ διαίρεσις ἢ καί τις ἄλλη μέθοδος ψα1. 402 ^{a}20. ρ26. 1435 ^{b}18. ἡ διαίρεσις δηλοῖ Μλ7. 1072 ^{b}2. ἐν τῇ διαιρέσει τῶν ἐναντίων Μι3. 1054 ^{a}30. ἡ περὶ τὸ ποιόν, περὶ τὰς ἀρχὰς διαίρεσις Κ8. 10 ^{a}19. Πδ15. 1299 ^{a}3. ηεβ4. 1221 ^{b}34. Πλάτων ἐν ταῖς διαιρέσεσιν Γβ3. 330 ^{b}16. αἱ γεγραμμέναι διαιρέσεις Ζμα2. 642 ^{b}12. — 3. περὶ σύνθεσιν ϗ διαίρεσίν ἐστι τὸ ἀληθὲς ϗ ψεῦδος ε1. 16 ^{a}12 Wz. Με4. 1027 ^{b}19 Bz, 30. κ11. 1067 ^{b}26. Φε1. 225 ^{a}21. — (διαιρέσεων Πζ3. 1318 ^{a}16 corr, αἱρέσεων Schn).

διαιρετικός, dist εὐδιαίρετος Οδ6. 313 ^{b}7. πᾶσα πληγὴ

διαιρετικὸν ἢ θλαστικόν πε37. 884 b35. — ὅροι διαιρετικοί, syn ἐκ διαιρέσεως Αδ5. 91 b39, 35.

διαισθάνεσθαι (i e αἰσθανόμενον διακρίνειν), coni διακρίνειν πιε6. 911 b33, 31. διαισθάνεσθαι τὰς διαφορὰς τῶν ὁρωμένων, τῶν ψόφων Ζγε1. 780 b17, 30. Ζιι1. 608 a20. cf πγ8. 872 a9. 19. 873 b37. ι32. 894 a36. ὁ δυνάμενος ταχὺ διαισθάνεσθαι ϗ συνορᾶν τὰ διαπεφορημένα ϗ διεστραμμένα τῶν εἰδώλων μτ2. 464 b13.

δίαιτα τῶν ἐφόρων ἀνειμένη Πβ9. 1270 b31. οἱ ἰατροὶ φαρμάκοις ϗ διαίταις χρῶνται φ4. 808 b23. ποιεῖσθαι τὴν δίαιταν ἐν ἀέρι, ἐν ὕδατι ζ6. 470 b3. θ125. 842 b7. — ἡ δίαιτα τἀγαθὸν ἐν τόπῳ Ηα4. 1096 a27 (Paraphr: ἡ γὰρ δίαιτα τόπος ἐστίν, ἐν ᾧ εὖ διάγομεν). τὸ νηκτὸν εἰς τὴν ἑαυτου δίαιταν ἐκνήξεται, τὸ δὲ χερσαῖον εἰς τὰ σφέτερα ἤθη ϗ νομούς κ6. 398 b32.

δίαιτα, dist δίκη Ρα13. 1374 b20. Πβ8. 1268 b7. ἐπιτρέψαι δίαιταν, ἐπικληρουνται αἱ δίαιται, ὁ μὴ διαιτήσας τὴν δίαιταν f 414. 1547 a28, 29, 31.

διαιτᾶν. ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη του ὑγίειαν ποιῆσαι ϗ του διαιτῆσαι τβ3. 110 b19. — διαιτᾶσθαι, syn διάγειν ημβ3. 1199 b34, 35. μὴ ἀκολάστως διαιτᾶσθαι πκη1. 949 a25. — ἡ περὶ τοὺς καρποὺς γένεσις μήπω διητημένη (?, διηττημένη Wimmer, fort διηθημένη cf διηθεῖν) Ζγα20. 728 a28.

διαιτᾶν. ὁ μὴ διαιτήσας τὴν ἐπικληρωθεῖσαν δίαιταν f 414. 1547 a28. διήτων ἐν ἱεροῖς f 414. 1547 a29.

διαίτημα τὸ καθ' ἡμέραν πα56. 866 b3.

διαιτητής, dist δικαστής Ρα13. 1374 b21. Πβ8. 1268 b6. πιστότατος ὁ δ., δ. δ' ὁ μέσος Πδ12. 1297 a5. διαιτητου δεῖ Φγ6. 206 a13. δεῖ διαιτητὰς ἀλλ' ουκ ἀντιδίκους εἶναι Οα10. 279 a11. ταὐτὸν διαιτητὴς ϗ βωμός Ργ11. 1412 a13. — οἱ Ἀθήνησι διαιτηταί f 414. 1547 a35, b14. 413. 1546 b42, 1547 a9. 387. 1542 b10.

διακάεσθαι (διακαίεσθαι). τὰ ξύλα διακάεται μδ9. 387 b28. ἄνθρακες διακεκαυμένοι χ2. 792 a14. ὄρνεα ὅταν ὑπὸ του πυρὸς διακαυθῇ θ63. 835 a18. οἷον διακεκαῦσθαι τὸν τόπον τουτον μα8. 345 a17. γῆ διάθερμος ϗ διακεκαυμένη πιβ3. 906 b13. cf ιδ8. 909 b12. 16. 910 b1. ἀὴρ ὑπὸ κινήσεως λαμπόμενος ϗ διακαιόμενος κ2. 392 b7. χ1. 791 b18.

διακαρτερουντες μὴ λέγειν τἀληθῆ Ρα15. 1377 a4.

διακεῖσθαι, syn διάθεσις Κ8. 8 b37, 35. ἕξις λέγεται διάθεσις καθ' ἣν εὖ ἢ κακῶς διάκειται ὁ διακείμενος Μδ20. 1022 b11. μὴ ὁμοίως διακεῖσθαι τὴν ἕξιν Μκ6. 1063 b1. ἐὰν ἡ ἄνω κοιλία ξηρὰ ᾖ. τὴν κάτω ἐναντίως διακεῖσθαι μβ4. 360 b24. κατὰ τὰς ἀρετὰς ου κινεῖσθαι λεγόμεθα ἀλλὰ διακεῖσθαί πως Ηβ4. 1106 a6. οἱ διακείμενοι τὰ περὶ τὴν ψυχὴν κακῶς f 89. 1492 a12. κάκιστα διακεῖσθαι διὰ νόσον Ζγα17. 725 a8. ουχ ὑγιεινῶς διάκεινται πρὸς τὴν ἀλήθειαν Μγ4. 1008 b30. φιλικῶς διακεῖσθαι πρός τινα Ηι4. 1166 b26. ὁ εὖ διακείμενος, opp ὁ διαβεβλημένος ρ37. 1441 b37. — τὸ διακείμενον (videtur verbum intransitivum significare) τι4. 166 b14.

διακελεύεσθαί τινι c inf ρ1. 1421 a15, ὅπως c fut ρ1. 1421 a27.

διάκενος. πολλά ἐστι τὰ διάκενα τῆς τέφρας πκε8. 938 b27, cf b36. κγ8. 932 b12.

διακινεῖν. ὁ ὠσθεὶς ἀὴρ μέχρι τινὸς φέρεται συνεχής, ἔπειτα κατὰ μικρὸν ἀεὶ διακινεῖται μᾶλλον ακ801 a25.

διακλύζειν. ἀγγεῖα ὅταν θερμῷ διακλυσθῇ Ζγβ4. 739 b12. — med διακλύζονται ϗ ἐπιρροφουσιν πκζ3. 948 a2.

διακναίειν. οἱ ὑπερβάλλοντες ψόφοι διακναίουσι ϗ τῶν ἀψύχων σωμάτων τοὺς ὄγκους Οβ9. 290 b34, 291 a22.

διακνίζειν. ἐν διακνιζομένοις ϗ διαιρουμένοις Ζιζ16. 570 a18. διακνισθέντος του κυήματος Ζιη3. 583 b16.

διακομίζουσιν εἰς Καρχηδόνα τοὺς θύννους ταριχεύοντες θ136. 844 a31. cf Ζιζ15. 570 a1.

διακονεῖν πολλὰ τῶν διακονικῶν ἔργων Πη14. 1333 a8.

διακονήματα ἐγκύκλια Πα7. 1255 b25.

διακονία. γένη τῆς διακονίας Πα7. 1255 b27. διακονίαι οἰκετικαί, ἐγκύκλιοι Πβ3. 1261 b37. 5. 1263 a20.

διακονικός. ὀργανικαὶ ϗ διακονικαὶ ἀρεταί Πα13. 1259 b23. πράξεις διακονικαί, ἔργα διακονικά Πγ4. 1277 a36. η14. 1333 a7.

διάκονος. παρακούειν καθάπερ τῶν διακόνων οἱ ταχεῖς Ηη7. 1149 a27.

διακόπτειν. θηρεύουσι διακόπτοντες τὸν κρύσταλλον μα12. 348 b36. τὸ ὕδωρ προσπῖπτον διακόπτει τὰ ὦτα τοῖς κολυμβῶσιν, syn ῥήγνυσι πλβ2. 960 b14, 8. σκληρὰ ουτως ὥστε μόλις διακόπτεσθαι ϗ σιδήρῳ Ζγδ7. 775 b35. Ζιι14. 616 a26. δέρμα (νευρον, ὑμήν, κύστις) ἐὰν διακοπῇ ου συμφύεται Ζια13. 493 a28. γ5. 515 b19. 13. 519 b4. 15. 519 b15. τὸ ἔντερον διακόπτεται Ζιζ29. 579 a17. ἡ βαρύτης του γλεύκους ἡ διακόπτουσα τὴν κοιλίαν f 211. 1516 a41. αἱ πομφόλυγες διακόπτοντος του ἀέρος διαπίπτουσιν πκδ6. 936 b5. — rhet τὴν περίοδον τῇ διανοίᾳ τετελειῶσθαι ϗ μὴ διακόπτεσθαι Ργ9. 1409 b9.

διακοσμεῖν. τὴν τῶν ὅλων σύστασιν μία διεκόσμησεν ἁρμονία κ5. 396 b25. τὸ ὅλον σῶμα ουτω διατίθεται ϗ διακεκόσμηται Οα10. 280 a20. cf μα1. 338 a22 (Ideler I 319). συγκρίσει ϗ διακρίσει ταυτα διακοσμουσιν (int cogitando, τῇ θεωρίᾳ, cf κοσμοποιεῖν) Φθ9. 265 b32. cf ηεη1. 1235 a10. — διακοσμεῖν τὸν βίον ταῖς ἰδέαις ρ39. 1445 b31. ταυτα ουτως ἄν τις διακοσμήσειεν Πη12. 1331 a23. τὸ πρόσχημα εἰς σεμνότητος ὕψος μεγαλοπρεπῶς διεκεκόσμητο κ6. 398 a13, 19.

διακόσμησις. ἡ τῶν ὅλων τάξις τε ϗ διακόσμησις κ2. 391 b11. cf f 13. 1476 a29. πρὸς τὴν ὅλην διακόσμησιν (cf κοσμοποιία) ἐφήρμοττον ΜΑ5. 986 a6. — ἡ διακόσμησις του σώματος γίνεται τοῖς ζῴοις Ζγβ4. 740 a8.

διάκοσμος σύμπας ουρανου, πᾶς του βίου κ6. 400 b32, 399 b16.

διακούειν. διακουσαι μόνον ἀποδιδόασι τῷ δήμῳ τὰ δόξαντα τοῖς ἄρχουσιν Πβ11. 1273 a10.

διακριβουν τὸν ὅρον τι7. 169 b15. διακ. τὸ λεχθέν, opp ὡς τύπῳ φράζοντος ἀποδέχεσθαι πιζ3. 916 a36. εἰ ϗ μὴ διακριβουσιν, ἀλλ' ἅπτονταί γε τῆς ἀληθείας ηεβ10. 1227 a1. διακριβῶσαι μεῖζον του προκειμένου ἐστίν Ηκ8. 1178 a23. — βρεχομένη ἡ γλῶττα ου δύναται διακριβουν πγ31. 875 b24 (cf ἀκριβουν). — ὅσοις ἔμπροσθεν ἡ κατὰ τὴν ἀκοὴν αἴσθησις διακριβουται πια27. 902 a19. διηκρίβωται Ηγ5. 1112 b6. Ρα8. 1366 a21. γραμμῆς μῆκος εὐθύτητι διηκριβωμένον μβ8. 367 b11. πορφύρια μικρὰ ουπω διηκριβωμένα τὴν μορφήν Ζιε15. 546 b33. — διηκριβωμένως γραφῆναι ρ1. 1420 a10.

διακρίνειν, opp συγκρίνειν, συνάγειν. ἡ φιλία, τὸ νεῖκος συγκρίνει, διακρίνει sim (Emped) ΜΑ4. 985 a24, 28. 3. 984 a11. Φθ1. 252 a27. 9. 265 b21. ὁ νους διακρίνει (Anaxag) Φθ9. 265 b22. πέφυκε τὸ μὲν θερμὸν διακρίνειν, τὸ δὲ ψυχρὸν συνιστάναι Γβ9. 336 a4. διακρίνειν ϗ ἐκπυρουν τὸν ἀέρα, διαθερμᾶναι ϗ διακρῖναι μα3. 341 a17, 340 b13, 341 a28 (cf a27). πκς33. 944 a19. διακρίνειν τῇ θερμότητι τὰς συστάσεις μα3. 340 a30. 7. 344 b22. τῇ κινήσει τὸν ἀέρα μα8. 345 b34. ὅταν ἐξ ὕδατος ἀὴρ γένηται διακριθέντος ἢ πυρ ἐξ ἀέρος μα3. 340 a10. διακρίνειν τὰς ἀναθυμιάσεις

μβ5. 361 b17. διακρίνειν εἰς πνεῦμα πκϛ33. 944 a13. διακρίνεσθαι εἰς τὸν ἄνω τόπον μβ9. 367 a17. διακρίνεσθαι, syn διαιρεῖσθαι Γα9. 327 a11, syn διαλύεσθαι μα7. 344 b22. β8. 367 a25. opp συνίστασθαι μα7. 345 a8. 8. 346 a15. διακρίνουσι ϗ πέττουσι τὴν ὑγρότητα Ζμγ9. 672 a20. τροφῆς διακρινομένης, opp πεπτομένης Φθ6. 259 b13. διακρινομένου τοῦ αἵματος εν3. 461 a25. εἰς τὸ διακριθῆναι ἀνάγκη ἅπασιν ἐλθεῖν Μλ10. 1075 a23 (? Bz). διακριθήσεσθαι Φα4. 188 a5. — διακέκριται χωρὶς ἐξ οὗ τε ἡ ἀρχὴ γίνεται ϗ ἐξ οὗ τρέφεται Ζγγ1. 751 b8. τὰ ἔξω πρότερον διακρίνεσθαι τῶν ζῴων, ὕστερον δὲ τὰ ἐντός Ζγβ4. 740 a14. cf δ6. 775 a12. — διακρῖναι ποῖον ἀντὶ ποίου αἱρετέον Ηγ1. 1110 a29. cf 14. 1119 a8. ἐπιψηφίζειν ϗ διακρίνειν ημβ7. 1206 b21. — διακεκριμένως Ζιθ16. 600 a18.

διάκρισις. γίγνεσθαι ϗ ἀπόλλυσθαι συγκρίσει ϗ διακρίσει sim ΜΑ8. 988 b33. Φα4. 187 a31. Γα6. 322 b7. β6. 333 b13 (Emped). ΜΑ3. 984 a15 (Anaxag). Φγ4. 203 a27 (Anaxag). πᾶσα κίνησις ἡ κατὰ τόπον σύγκρισις ϗ διάκρισίς ἐστιν Φη2. 243 b29, 11. διάκρισις πολλαπλασία μβ8. 368 b28. διακρίσεις, συγκρίσεις μβ9. 369 b35. — ἡ διάκρισις πέψις ἐστὶ Ζγδ6. 775 a17. ἡ ἐν τοῖς ᾠοῖς διάκρισις Ζγγ1. 752 a6. τὰ μόρια ἐν τοῖς ᾠοῖς λαμβάνει τὴν διάκρισιν Ζγβ4. 740 b2, 13, a36. μίαν ἀπόκρισιν ἀπὸ μιᾶς ἀναγκαῖον γίνεσθαι συνουσίας ϗ μιᾶς διακρίσεως Ζγα18. 723 b14. τὰ φυτὰ πότερον δύναμιν ἔχει ἐπιθυμίας ὀδύνης τε ϗ ἡδονῆς ϗ διακρίσεως (?) φτα1. 815 a15. — interdum διάκρισις pro concreto usurpatur ἡ καπνώδης διάκρισις μα4. 341 b15. ἡ ἀτμὶς ὕδατος διάκρισίς ἐστιν μα3. 340 b3.

διακριτικὸν χρῶμα, opp συγκριτικόν Μι7. 1057 b8, 10, 19. τα15. 107 b29. γ5. 119 a30. δ2. 123 a2. η3. 153 a38.

διακυβερνᾶν μάλιστα δεῖ ἐν ταῖς μεταβολαῖς (de curatione morborum) πα3. 859 a18.

διακυλινδοῦσιν οἱ ἄρρενες πέρδικες τὰ ᾠά Ζιι8. 613 b26.

διακωλύειν. οὐ δέονται φαύλων ἀλλ᾽ ὡς εἰπεῖν διακωλύουσιν Ηθ10. 1159 b6. διακωλύειν συμμαχίαν, μέλλοντα πόλεμον al. ρ3. 1425 a1 (opp συναγορεύειν 1424 b35), 28 (opp παρακαλεῖν a17). 25. 1435 a15.

διακώλυσις προαιρέσεων, λόγων, πράξεων ρ2. 1421 b22, 1422 a7.

διακωλυτικὸν ἧττον τὸ πάθος (ἡ τῶν καταμηνίων ἀνωμαλία) Ζικ1. 634 a36.

διακωμῳδεῖν τινά, coni ψέγειν, ἐπιτιμᾶν πο22. 1458 b6.

διαλαμβάνειν. εἰ ἴσον ἀργύριον εἰσήνεγκαν, ἴσον ϗ διαλαμβάνουσιν ηεη10. 1242 b14. τὴν σύμπασαν ἀρχὴν διειλήφεσαν κατὰ ἔθνη σατράπαι κ6. 398 a29. τὰ ὁμοιομερῆ κατὰ μέρος διείληφε τὰς δυνάμεις τὰς τοιαύτας Ζμβ1. 646 b20. — διάστημα, ὃ διαλαμβάνει τὸ πᾶν σῶμα ὥστ᾽ εἶναι μὴ συνεχές Φδ6. 213 a33. πορθμὸς διαλαμβάνει Σικελίαν sim θ105. 840 a2. 103. 839 a28, 29. κ3. 393 b4. διαλαμβάνειν τι, opp συνεχὲς ποιεῖν πα51. 865 b9. ε1. 880 b22. διέλαβεν ἡ φύσις, φραγμὸν ποιήσασα τὰς φρένας, ϗ διεῖλε τό τε τιμιώτερον ϗ τὸ ἀτιμότερον Ζμγ10. 672 b19. διειλῆφθαι τοῖς τόποις Ζμγ14. 674 a19. διείληπται ἔργῳ ϗ οὐ θέσει μόνον τὸ ἄνω ϗ κάτω Ζπ4. 705 a31. διελάμβανε γὰρ ἂν ἀπὸ τῆς ῥάχεως τὸν ἐγκέφαλον Ζμδ13. 697 a25. ἑκάτερον χωρὶς ὑμένι διείληπται ἀπ᾽ ἀλλήλων Ζιζ2. 560 a27. κοιλία διειλημμένη Ζιβ17. 507 b2. τούτοις (τοῖς μέλασιν) ὥσπερ διειλημμένος ἐστὶν ὁ ἐχῖνος Ζιδ5. 530 b15. τὰ τείχη διειλῆφθαι φυλακτηρίοις Πη12. 1331 a20. τὸ ἱμάτιον ἑκατέρωθεν διείληπτο ζῳδίοις ἐνυφασμένοις θ96. 838 a22. τὸ βάρος ἐπ᾽ ἀμφότερα διαλαμβάνει ἡ διάμετρος μχ8. 851 b29. κίνησις στάσει διαλαμβάνεται Φε4. 228 b6. θ8. 264 a20. μχ1. 848 b22. cf πια25. 901 b34. χ3. 794 a13. ἐπεισοδίοις διαλαμβάνειν τὴν ποίησιν πο23. 1459 a36. Vahlen Poet III 328. (δύναμις τὸν σύμπαντα κόσμον δημιουργήσασα ϗ μιᾶς διαλαβοῦσα σφαίρας ἐπιφανείᾳ κ5. 396 b31?). — διαλαβόντες τοὺς ἀπόρους Πζ5. 1320 b8. διαλαμβάνοντες τὸν δῆμον ϗ τοὺς φίλους (?) Πβ10. 1272 b11. διαλαβεῖν εἰς δύο πάντας Πδ11. 1296 a11. ἡ οἰκουμένη διείληπται τοῖς ἔθνεσιν οα3. 1343 b27. πῶς δεῖ διαλαβεῖν αὐτοῦ (τοῦ αὐτὸ κινοῦντος) τὸ κινοῦν ϗ τὸ κινούμενον Φθ4. 254 b29. διαλαβεῖν εἰς διαφοράς Ζμα3. 642 b30. διαριθμήσασθαι ϗ διαλαβεῖν εἰς εἴδη Ρα4. 1359 b3. διαλαβεῖν ϗ ἀποδοῦναι ὅπου ἕκαστον κεῖται Κ6. 5 a18. Δημόκριτος ἔοικεν οὐ καλῶς διαλαβεῖν περὶ τῶν σπλάγχνων Ζμγ4. 665 a31. διαληπτέον, syn διορίσασθαι Πδ4. 1290 b9, 7. διαλαβόντα χρὴ σκοπεῖν (Theodect fr 2 Nck) Ρβ2. 1397 b5. — (διὰ τῶν ἔργων [δια]λαμβάνειν τὴν πίστιν Πη1. 1323 a40. λαμβάνειν Bk^3).

διαλάμπειν. τὸ διάλαμπον (ἐν τῷ ὀφθαλμῷ) ὥσπερ κρίκος χαλκοῦς λεπτός Ζιβ11. 503 b20. τῶν σιαγόνων (τῶν ἰχθύων) διαλαμπουσῶν Ζιδ9. 536 a17. — metaph διαλάμπει τὸ καλόν Ηα11. 1100 b30. οὐδεὶς ἂν αὐτῶν διαλάμψειεν ὑπεράρας τὸ πλῆθος πιθ45. 922 a36.

διάλαμψις τοῦ πυρός μβ9. 369 b15, 370 a24.

διαλανθάνειν. διαλαθεῖν ἔστι μὴ ὄντα Ηδ13. 1127 b19. τὸ μὴ διαλανθάνειν, εἰ . . ἢ Ηκ10. 1181 a22. δεῖ μὴ διαλεληθέναι πῶς ἐπισκεπτέον Ζμα1. 639 b3. διαλανθάνειν τοὺς ἐπιθυμοῦντας πγ19. 874 a3.

διαλέγειν οὕτω τάς τε ἀνατομὰς ϗ τὰς διαιρέσεις (ἐκλέγειν Bk) Αδ14. 98 a1 Wz. — med διαλέγεσθαι. τῶν ἐν τῷ διαλέγεσθαι λόγων τέτταρα γένη, διδασκαλικοὶ διαλεκτικοὶ πειραστικοὶ ἐριστικοί τι2. 165 a38. cf διαλέγεσθαι, dist διδάσκειν τι10. 171 b1. οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι φέροντας τι1. 165 a6. διαλέγεσθαι ὅρους Αδ7. 92 b32. οἱ ἀναιροῦντες παντελῶς τὸ διαλέγεσθαι Μκ5. 1062 b11. ἐὰν τοῦτο ποιῇ, οὐ διαλέγεται Μγ4. 1007 a20. — διειλέχθαι τοῖς πολεμίοις, ἀλλ᾽ οὐ προδοῦναι Ρα13. 1374 a5. τἆλλα διαλεχθείς Ρβ20. 1393 b12. διαλέγεσθαι πρὸς ἀλλήλους, πρὸς ἑαυτόν, πρὸς τὸν θυμόν Μγ4. 1006 b8. Πη7. 1328 a4. διαλέγεσθαι πρός τι, i e ea quae pertinent ad aliquam rem Αα43. 50 a12 Wz. τθ3. 159 a5, 7. 11. 161 a19. διαλέγεσθαι πρὸς τοὔνομα τα18. 108 a35. διαλέγεσθαι πρός τι, i e contra aliquam sententiam τη5. 154 a34. ι11. 172 a20. Φα2. 185 a6. διαλέγεσθαι περί τινος ΜΑ8. 989 b33 (syn πραγματεύεσθαι). μ4. 1078 a29. Φα2. 185 a19. διαλεχθῆναι, διειλεγμένοι ἐσόμεθα ὅτι ἐστί τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν sim τα5. 102 a38, 39, b2. γ6. 120 a17, 19. ΗΖ13. 1144 b33. cf ξ1. 975 a6. ἐξ ὁρισμοῦ διαλεκτέον Μγ8. 1012 b7. — ὅσα γλῶτταν μὴ ἔχει ἀπολελυμένην, οὔτε φωνεῖ οὔτε διαλέγεται Ζιδ9. 535 b2 (cf διάλεκτος). διαλέγεσθαι μικρόν (loqui submissa voce) πια35. 903 a38. 62. 906 a18. διαλέγεσθαι φωναῖς ὀξείαις φ6. 813 a35. διαλέγεσθαι ἐκ τῶν μυκτήρων πλγ14. 962 b35. τὸ μόριον, ᾧ διαλέγονται πια27. 902 a15. τὰ παιδία οὐ δύναται διαλέγεσθαι σαφῶς ακ801 b6. τὰ ζῷα διαλέγονται οὐδὲν γράμμα ἢ ὀλίγα πια57 905 a32. — διαλέγεσθαι κάλλιστα (de forma τῆς λέξεως) Ργ1. 1404 a27. — διαλέξεται τι11. 172 a20. διαλεχθῆναι τβ3. 110 b2. θ10. 161 a11. 11. 161 a19 ac saepe. διαλεγῆναι τη5. 154 a34. θ3. 159 a5. διειλέχθαι activo sensu τθ5. 159 b19. 11. 161 b8, 38 al. διειλέχθαι, διείλεκται, διειλεγμένος passive τθ11. 161 a18. Αα43. 50 a12.

διάλειμμα. πέντε ὄντων τῶν διαλειμμάτων (i e ovariorum

interstitia) ἀνάγκη πενταχῇ διηρῆσθαι Ζιδ 5. 680 b34. — διάλειμμα, intervallum sonorum, τὸ δὶς διὰ πασῶν διάλειμμα πιθ41. 921 b10.

διαλείπειν. trans ὅπως μὴ διαλίπῃ τὸν ἐπῳασμόν Ζιζ 9. 564 b9. ἂν διαλείπῃ την ὀξείαν Ζγγ 7. 757 b4. συνεχῶς κινεῖται τὸ μηδὲν διαλεῖπον τοῦ πράγματος Φε 3. 226 b28. τὰ μικρομερῆ οὐ διαλείπει χώραν πκα26. 929 b36. διαλείπειν ἓν ἔτος, ὀλίγας ἡμέρας sim Ζιγ 21. 523 a8. ε14. 546 a6. Πδ 15. 1299 a37. οβ1349 a28. — pass διαλέλειπται μικρὰ τῇ ὄψει χώρα δι' ἧς ὁρᾷ Ζιβ11. 503 a34. εἰ μὴ διαλείπεται ὁ χρόνος Φε4. 228 b8. — intr τὸ δέρμα ταύτῃ διαλείπει, opp συνεχές Ζιγ11. 518 a3. ὀστοῦν συνεχές, μὴ διαλεῖπον Ζμβ9. 654 b6. οὐ τῷ διαλείπειν τὸ ἧττον ἢ τὸ μᾶλλόν ἐστι Φδ 9. 217 b5. τὸ ἐφεξῆς γινόμενον ὥστε μὴ διαλείπειν Γβ11. 337 b1. Φθ 6. 258 b10. δ 11. 220 a8. πυρετοὶ διαλείποντες πα55. 866 a23. cf οβ1353 b4. διαλείποντες πνέουσιν οἱ ἄνεμοι μβ5. 362 a28. τὰ μακραύχενα τῶν ὀρνέων διαλείποντα πίνει Ζιθ 6. 595 a11. διαλείπει τὸ ἀναγκαῖον (ἐν τοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γιγνομένοις) Αα13. 32 b6. εἴ τι που διέλειπε, opp συνειρομένην εἶναι πᾶσαν τὴν πραγματείαν ΜΑ5. 986 a7. διαλείπειν, opp πλήρη ἀστέρων εἶναι μα8. 346 a36. — τὸ διαλεῖπον, i e ὁ μεταξὺ χρόνος Φε4. 228 b4.

διάλειψις. τῆς ἀκοῆς οὐ δυναμένης συναισθάνεσθαι τὰς διαλείψεις μία καὶ συνεχὴς ἡ φωνὴ φαίνεται ακ803 b37.

διαλεκτικός. ἡ διαλεκτική, def μέθοδος, ἀφ' ἧς δυνησόμεθα συλλογίζεσθαι περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος προβλήματος ἐξ ἐνδόξων τα1. 100 a18. ι2. 165 b3. 34. 183 a39. Μβ1. 995 b23 Bz. cf Αα30. 46 a30. Wz II p 435. ἡ διαλεκτικὴ συλλογίζεται ἐκ τῶν λόγου δεομένων Ρα2. 1356 b36. ἡ διαλεκτικὴ πειραστικὴ περὶ ὧν ἡ φιλοσοφία γνωριστική Μγ2. 1004 b25. ἡ διαλεκτικὴ ἐρωτητική τι11. 172 a18. ὁ τέχνῃ συλλογιστικῇ πειραστικὸς διαλεκτικός ἐστι τι11. 172 a36. (cf οἱ διαλεκτικοί, opp οἱ πολλοί τθ2. 157 a18). ὁ διαλεκτικὸς προτατικὸς καὶ ἐνστατικός τθ14. 164 b3. τί ἐστι τοῦ διαλεκτικοῦ τι9. 170 b8. ἡ διαλεκτικὴ οὐκ ἔστιν ὡρισμένων οὐδὲ γένους τινὸς ἑνός Αγ11. 77 a29, 31. τι11. 172 a12 sqq. Ρα1. 1354 a2, 1355 b9. 2. 1356 a33. περὶ συλλογισμοῦ ἅπαντος τῆς διαλεκτικῆς ἐστιν ἰδεῖν Ρα1. 1355 a9. ἡ διαλεκτικὴ τἀναντία συλλογίζεται Ρα1. 1355 a34. τὰ διαλεκτικά, syn κατὰ δόξαν, opp ἀπόδειξις, κατ' ἀλήθειαν Αβ16. 65 a36. φαινόμενος συλλογισμὸς ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς Ρβ24. 1402 a4. ἡ διαλεκτικὴ χρήσιμος πρὸς γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας, πρὸς τὰ πρῶτα τῶν περὶ ἑκάστην ἐπιστήμην ἀρχῶν τα2. 101 a27, 36. οἱ πρότεροι (ante Socratem et Platonem) διαλεκτικῆς οὐ μετεῖχον ΜΑ6. 987 b32. μ4. 1078 b25 Bz. Ζήνων εὑρετὴς τῆς διαλεκτικῆς f 54. 1484 b29, 31, 37. — διαλεκτικὸς συλλογισμὸς ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμενος Αα30. 46 a9. β23. 68 b10. τα1. 100 a22, 29. θ11. 161 a36, 162 a16 (syn ἐπιχείρημα). Ρα2. 1358 a10. διαλεκτικὸς συλλογισμὸς ἀντιφάσεως, syn ἀπόρημα τθ11. 162 a18. ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος τῶν συλλογισμῶν Ρα2. 1358 a4. διαλεκτικαὶ προτάσεις Αα1. 24 a22, 25 Wz, b10, 14. γ2. 72 a9. τα10. 104 a3, 8 sqq θ2. 158 a16. διαλεκτικὸν πρόβλημα τα11. διαλεκτικὴ ἐρώτησις ε11. 20 b22 Wz, 30. διαλεκτικὰ ἐρωτήματα τθ2. 158 a17. διαλεκτικοὶ λόγοι τι2. 165 a39 sqq. διαλεκτικαὶ διατριβαί, σύνοδοι, dist ἀγωνιστικαί τθ11. 161 a24. 5. 159 a32. ἐν τοῖς διαλεκτικοῖς Ρα2. 1356 a36. β24. 1401 a2. cf Ἀριστοτέλης p 102 a44. — ἡ διαλεκτικὴ διαφέρει τῆς φιλοσοφίας τῷ τρόπῳ τῆς δυνάμεως Μγ2. 1004 b23, 25, 17 Bz. cf τθ1. 155 b8. διαφερόντως ἂν ὁρίσαιντο φυσικός τε καὶ διαλεκτικὸς ἕκαστον ψα1. 403 a29. ἡ διαλεκτικὴ διαφέρει τῆς σοφιστικῆς τοῦ βίου τῇ προαιρέσει Μγ2. 1004 b23. Ρα1. 1355 b20. cf Μγ2. 1004 b17 Bz. κ3 1061 b8. ὁ κατὰ τὸ πρᾶγμα θεωρῶν τὰ κοινὰ διαλεκτικός, ὁ δὲ τοῦτο φαινομένως ποιῶν σοφιστικός τι11. 171 b7. Μγ2. 1004 b25. ἡ ῥητορικὴ ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ Ρα1. 1354 a1, cf a34, b9. 2. 1356 a10, 26, 33, 1358 a10. — διαλεκτικῶς, syn πρὸς (κατὰ) δόξαν, opp κατ' ἀλήθειαν τα14. 105 b31. dist ἐριστικῶς τθ11. 161 a33. διαλεκτικῶς εἴρηνται καὶ κενῶς ὁρισμοί τινες ψα1. 403 a2 Trdlbg. δ. συλλογίζεσθαι Αγ19. 81 b18 sqq. δ. πεῖραν λαβεῖν τι34. 183 b3.

διάλεκτος, εἶδος φωνῆς πια1. 898 b30. dist ψόφος, φωνή, def διάλεκτος ἡ τῆς φωνῆς τῇ γλώττῃ διάρθρωσις Ζιδ 9. 535 a28, 30 (cf ἡ ἐν ἄρθροις φωνή, ἣν ἄν τις ὥσπερ διάλεκτον εἴπειεν Ζιδ 9. 536 b12, 9, 18). Vahlen Poet III 222. τῶν φωνηέντων ζῴων τὰ μὲν διάλεκτον ἔχει, τὰ δὲ ἀγράμματα Ζια1. 488 a33. πι39. 895 a10. μάλιστα ἔχει διάλεκτον ὅσοις ὑπάρχει μετρίως ἡ γλῶττα πλατεῖα Ζιδ 9. 536 a21. cf Ζμβ17. 660 a22, 29. ἡ διάλεκτος ἴδιος ἀνθρώπου· ὅσα μὲν γὰρ διάλεκτον ἔχει, καὶ φωνὴν ἔχει, ὅσα δὲ φωνήν, οὐ πάντα διάλεκτον Ζιδ 9. 536 b1. καταχρῆται ἡ φύσις τῇ γλώττῃ ἐπί τε τὴν γεῦσιν καὶ τὴν διάλεκτον ψβ8. 420 b18. ὀδόντες τοιοῦτοι πρὸς τὴν διάλεκτον Ζμγ1. 661 b14. ἡ διὰ τῶν ῥινῶν διάλεκτος γινομένη πλγ14. 963 a1. ἐπὶ τῆς διαλέκτου τί ἀσάφειαν ἀπεργάζεται ακ801 b11. διάλεκτος βραδεῖα φ3. 807 b34. τοῦ ἀνθρώπου μία φωνή, ἀλλὰ διάλεκτοι πολλαί πι38. 895 a6. τὸ ἀόρατον οὐ στοιχεῖον τῆς διαλέκτου Φγ5. 204 a16. Μκ10. 1066 b10. ὅσα τῶν ἀψύχων ἀπότασιν ἔχει καὶ μέλος καὶ διάλεκτον ψβ8. 420 b8 (?Trdlbg). — ἡ εἰωθυῖα διάλεκτος Ργ2. 1404 b24. ὅσα τῶν ὀνομάτων παρὰ τὴν διάλεκτόν ἐστιν Ργ1. 1404 a33. ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ πο22. 1458 b32. πλεῖστα ἰαμβεῖα λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους πο4. 1449 a26. ποιεῖν ξένην τὴν διάλεκτον Ργ2. 1404 b11 (syn ξενικὴν ποιεῖν τὴν λέξιν 3. 1406 a16). ἐπιτιμῶντες τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τῆς διαλέκτου πο22. 1458 b6.

διαλελυμένως v διαλύειν p 184 a33.

διάλευκα τὰ δέρματα καὶ αἱ τρίχες πι33. 894 a39. αἱ λίμναι διαλευκότεραι τῆς θαλάττης πκγ6. 932 a29.

διάληψις αἱματικὴ ἡ φύσις πάντων τῶν σπλάγχνων διὰ τὸ τὴν θέσιν ἔχειν ἐπὶ πόροις φλεβικοῖς καὶ διαλήψεσιν, (i e ramificatio) Ζμβ1. 647 b2. ἡ ῥάχις τῶν ἄκανθαν ἐχόντων δεῖται συνδέσμου διὰ τὰς διαλήψεις, (foramina) Ζμβ6. 652 a17. ἀμερὲς οὐδὲν οὕτω κινηθῆναι δυνατόν· οὐ γὰρ ἔχει τὴν τοῦ πεισομένου καὶ τοῦ ποιήσοντος ἐν αὐτῷ διάληψιν (i e distinctio) Ζπ3. 705 a25. cf 4. 705 b26. — τῇ διαλήψει δύο νῆται ἐν τῇ ὑπάτῃ γίνονται (?) πιθ12. 918 b1.

διάλλαξίς τε μιγέντων (Emped 100) Γα1. 314 b8. Μδ4. 1015 a2. ξ2. 975 b7.

διαλλάττειν τὸν τόπον πις4. 913 b17. διαλλάττειν τοὺς λόγους, διαλλάττειν κατὰ πάντας τοὺς τρόπους ρ23. 1434 a38. 34. 1439 b8. τῶν ζῴων διελέσθαι, ὁποῖα αὐτῶν προσήκει διαλλάττειν πρὸς τὸ εἶναι ἀνδρεῖα καὶ δειλά φ5. 809 a27. — pass διαλλαττομένων καὶ διακρινομένων φθείρεσθαι, opp μισγομένων καὶ συντιθεμένων γίγνεσθαι ξ2. 975 b13. — med μὴ διαλλαττόμενοι ἄνευ τιμωρίας Ηδ11. 1126 a28. — intrans ἴσοι, πλὴν ἐφ' ὅσον διαλλάττουσι ταῖς ἡλικίαις Ηθ12. 1161 a5. αἱ ἡδοναὶ οὐ μικρὸν διαλλάττουσιν Ηκ5. 1176 a10. — πολὺ διαλλάττειν τῇ ἀρετῇ Ηι3. 1165 b24.

διαλογή. ὁ τρόπος τῆς διαλογῆς τῶν ψήφων Πβ8. 1268 b17. εἴληπται ἡ διαλογὴ τῶν ἕξεων καθ' ἕκαστα τὰ πάθη ηεβ5.

1222 b5.

διαλογίζεσθαι, def ρ21. 1433 b34-38. διαλογισάμενοι (διελόμενοι ci Spgl) ρ36. 1440 b23.

διάλογος. τὰ ἐν τοῖς διαλόγοις, opp τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν Αγ12. 78 a12. Ἀλεξαμένου τοῦ Τηΐου οἱ πρότεροι γραφέντες τῶν Σωκρατικῶν διαλόγων f 61. 1486 a12.

διαλύειν. ἅπαντα ἐξ οὗ ἐστί, καὶ διαλύεται εἰς τοῦτο Φγ5. 204 b33. Μκ10. 1066 b37. Ηκ2. 1173 b6. ἐξ ὧν πρώτων σύγκειται καὶ εἰς ἃ ἔσχατα διαλύεται Γα8. 325 b19 (cf διαλύεσθαι, syn φθείρεσθαι τδ4. 124 a23. η3. 153 b31). διαλύεσθαι ῥᾳδίως Γα8. 326 a27. διαλύεσθαι, opp συντίθεσθαι Ογ6. 304 b30. συντιθέντες καὶ διαλύοντες εἰς ἐπίπεδα καὶ ἐξ ἐπιπέδων Ογ1. 298 b34. Γα2. 315 b32. ὅρος εἰς ὃν διαλύεται ἡ πρότασις Αα1. 24 b16. syn διαιρεῖν Ογ6. 305 a5, 2. syn διακρίνειν: πνεῦμα τὸ διαλῦον τὸν ἀέρα καὶ διακρῖνον μβ8. 367 a24. α7. 344 b23. syn χωρίζειν Ζγα23. 731 a23. opp συμπεφυκέναι: τῇ μὲν συμπέφυκε, τῇ δὲ διαλέλυται Ζιδ4. 528 a16. opp συμπλέκεσθαι Ζγα21. 729 b30. opp συνιστάναι: ἐναλλὰξ συνιστάναι καὶ διαλύειν, συνεστῶτα διαλυθήσεται καὶ διαλελυμένα συνέστη ἔμπροσθεν Οα10. 280 a12, 279 b28. ἅπαντος διαλυομένου καὶ συνισταμένου πάλιν εἰς ὕδωρ μβ2. 355 a31. διαλύειν τὴν σύστασιν μα8. 346 a13. 10. 347 a35. γ3. 373 b28. 6. 377 b31. διαλυομένων τῶν κομητῶν μα6. 343 b26, 25. ὅσα εἰς τέφραν διαλύεται μδ9. 387 b14. τὸ θερμὸν διαλύει τὰ σώματα πια56. 905 a29 (cf συνέστηκεν a28). κδ3. 936 a25. τὸ σῶμα διαλύεται καὶ πνευματοῦται Ζγβ3. 737 a11. ἐκθερμαινόμενοι οἱ περὶ τὴν κοιλίαν τόποι διαλύονται πκζ10. 949 a1. διαλύειν τὰ ὑπώπια πθ10. 890 b20 (cf παύειν 9. 890 b7). διαλύεται ἀκαριαῖος χυμὸς εἰς τὴν θάλατταν ἐκχυθεὶς αι6. 446 a8. πολλὰ βουλευθέντα καλῶς διελύθη δι' ἄλλας κυριωτέρας ἀρχὰς μτ2. 463 b27. κινήσεις διαλύονται μν2. 453 b3. εν3. 461 a10. μτ2. 464 a13. Ζγε1. 781 a10. διαλελυμένως κινεῖν πνεῦμα, opp σφοδρῶς πια13. 900 a24. ὅταν ἡ φωνὴ ἤδη διαλελυμένη προσπίπτῃ πρὸς τὴν ἀκοὴν ακ801 a37. διαλυθέντα τὰ μέτρα (τῆς ποιήσεως) οὐχ ὅμοια φαίνεται Ργ4. 1406 b37. — διαλύειν τὴν κοινωνίαν οα1. 1343 a12. διαλύειν τὴν φιλίαν, ἡ φιλία διαλύεται Ηθ6. 1157 b10, 13. 16. 1163 a26. ι3. 1165 a26. θᾶττον οἱ ἄτεκνοι διαλύονται, οἱ χρήσιμοι οὐκ εὐθὺς διαλύονται sim Ηθ14. 1162 b28. 15. 1162 b25, 33 (opp συναλλάττειν). ι3. 1165 b3, 21. ηεη10. 1243 a5. διαλυθῆναι πρός τινα Ηι1. 1164 b14. ἆρ' εὐθὺς διαλυτέον ἢ οὐ πᾶσιν Ηι3. 1165 b17, 18. θ15. 1163 a6. — quoniam ἡ ἀπορία δεσμῷ comparatur (λύειν οὐκ ἔστιν ἀγνοοῦντας τὸν δεσμόν Μβ1. 995 a30), dicitur διαλύειν τὴν ἀπορίαν Μκ6. 1062 b31, 1063 b8, 13. 3. 1061 b15. διαλῦσαι τὸν λόγον τι16. 175 a30 (opp συνεῖραι, syn λῦσαι a21). Γα2. 315 b22. ad eandem imaginem videtur referri διαλύειν τὰ συμβόλαια Πγ3. 1276 a11, b13. διαλῦσαι τὸν μισθὸν οβ1347 b22. — οἱ διαλελυμένοι διὰ νόσον ἢ πόνον ακ803 b21 (cf σύντονος). διαλύονται καὶ ἀδυνατοῦσιν Ζιη5. 585 a33. αἱ σφοδραὶ ἡδοναὶ καὶ ἰσχυραὶ διαλύουσιν f 169. 1506 a39. οἱ ἐκ τῶν γυμνασίων διαλυόμενοι πε2. 880 b30. διαλύονται οἱ πολὺ πεπωκότες πγ2. 871 a10. eadem imago ad orationem transfertur διαλύειν καὶ ἀσθενῆ ποιεῖν τὰ ἐπίδοξα ρ19. 1433 a37. διαλύει τὸ σαφὲς τῷ ἐπισκοτεῖν Ργ3. 1406 a35. δι' ὧν τὰ πάθη ἐγγίγνεται καὶ διαλύεται Ρβ11. 1388 b29. διαλύειν fere i q ἐλέγχειν Ρβ4. 1382 a18. α15. 1377 a2. διαλῦσαι τὸν τετραγωνισμόν Φα2. 185 a17. — διαλύειν τὰς στάσεις, τὰς διαφορὰς Πε4. 1303 b27. 8. 1308 a30. ρ3. 1424 b7. διαλύεσθαι τοὺς πολέμους Ργ10. 1411 b13. ρ3. 1425 b12. ὁ πόλεμος διελύθη οβ1351 a6. οἱ ξένοι ἐπὶ μικρῷ διαλύονται (conciliantur) καὶ ῥᾳδίως καταπαύονται Ρα12. 1373 a9. cf πιη2. 916 b25.

διαλυμαίνεσθαι. σῦς διαλυμαινόμενος τὴν χώραν f 530. 1566 a23.

διάλυσις (cf διαλύειν), opp σύνθεσις Ογ6. 304 b29. τζ14. 151 a28. ἡ τῶν ἐπιπέδων (i e εἰς τὰ ἐπίπεδα) διάλυσις Ογ7. 306 a1. syn φθορά τδ4. 124 a24. τῆς διαλύσεως καὶ τῆς φθορᾶς Γα8. 325 b3. — διάλυσις τῆς φιλίας Ηι1. 1164 a9. 3. 1165 b36. — ἔστι δ' ἡ νομικὴ φιλία διάλυσις πρὸς νόμισμα ηεη10. 1243 a7 (cf διαλύειν τὰ συμβόλαια, et δῆλον ἐν ταύτῃ τῇ φιλίᾳ τὸ ὀφείλημα Ηθ15. 1162 b28). — ἡ ἀδυναμία καὶ ἡ διάλυσις υ1. 454 b7. Ζικ6. 637 b26. — ἀδικημάτων κατηγορηθέντων ἢ καθυποπτευθέντων διάλυσις ρ5. 1426 b28. — βουλεύεσθαι περὶ διαλύσεως, coni πολέμου, εἰρήνης Πδ14. 1298 a5.

διαλυτικός, syn φθαρτικός τη3. 153 b33. — διαλυτικῶς τη3. 153 b32.

διαμαρτάνειν c gen τῶν χρησίμων, τῆς ὀρθοτάτης πολιτείας, τῆς θεραπείας sim Πδ1. 1288 b37. 8. 1293 b28. η13. 1331 b32. ΜΑ1. 981 a23. οβ1349 a29. — διαμαρτάνειν absolute Αγ5. 74 a4 (syn ἀπατᾶσθαι a6). Κ7. 6 b38. τδ5. 125 b20, 126 b34. Ογ8. 307 a4. αν7. 474 a18. Μν3. 1090 b32. Πδ12. 1297 a7. ημβ7. 1204 b22. διαμαρτάνειν, διημαρτηκὼς τῷ λόγῳ, τῷ λογισμῷ ημβ6. 1201 a19, 24, 27, 30. διαμαρτάνειν ἔν τινι Ηδ3. 1121 a8. θ15. 1163 a3. διαμαρτάνειν τοῖς ὅλοις, opp τὰ πλεῖστα κατορθοῦν Ηα9. 1098 b28. πολλὰ διαμαρτήσεται περὶ τὴν πραγματείαν οβ1345 b10. διαμαρτάνουσι λαμβάνοντες ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων μδ4. 375 a27. — οἴονται, ὑπολαμβάνουσι διαμαρτάνοντες ακ803 a10, 804 b23. χ6. 798 b18.

διαμάρτημα τὸ πρόβλημα εἰκός ἐστιν (?) πο25. 1461 b8 (δι' ἁμάρτημα recte ci Madius, cf Vahlen Poet IV 424).

διαμασᾶσθαι. med διαμασῶνται τὰ ξύλα Ζι6. 612 a1. διαμασησάμενος τῆς ἁλμυριζούσης γῆς Ζι7. 613 a3. — pass ὁ κύαμος διαμασώμενος πθ6. 890 a25.

διαμάχονται ἐσχάτως αἱ περιστεραὶ Ζι7. 613 a11. — metaph τούτῳ τῷ γένει καὶ διεμάχετο Πλάτων ΜΑ9. 992 a20.

διαμέμφεται ὁ Αἰσώπου Μῶμος τὸν ταῦρον, ὅτι Ζμγ2. 663 a35.

διαμένειν ἐν τῷ αὐτῷ Φθ6. 260 a18. διαμεῖναι καὶ μὴ καταμαρανθῆναι μα7. 344 a29. cf πι28. 894 a7. οὔτε γίγνεσθαι οὔτ' ἀπόλλυσθαι, ἀλλὰ διαμένειν ἀΐδια ΜΑ3. 984 a16. διαμένειν ἀκίνητα Κ5. 4 a35. εἰ ἀλλοιοῖτο καὶ μὴ διαμένοι τὸ αὐτό Οβ6. 288 a31. ἡ μορφὴ ὁμοία διαμένει Ζγδ3. 768 b31. διέμειναν ἄδιψοι f 99. 1494 a10. οἱ νόμοι διαμένουσιν οἱ προϋπάρχοντες Πδ5. 1292 b20. αἱ διαμένουσαι λίμναι Ζιζ16. 570 a10. διαλύεσθαι πρὸς τοὺς μὴ διαμένοντας (φίλους) Ηι3. 1165 b1. — διαμένειν c partic διαμένουσιν ὅμοιοι ὄντες al Ηθ10. 1159 b8. μβ2. 355 a11. 3. 357 b27. — διαμένειν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀεί μβ2. 355 b27. 3. 358 b30.

διαμερίζειν τοὺς πόνους εἰς ἅπαν τὸ σῶμα πε40. 885 a18. διαμερισθέντων τῶν κατὰ μῆνα δαπανωμένων οα6. 1345 a19.

διάμεστος εἰς τὸ ἥμισυ πίθος πιθ50. 922 b36.

διαμεστοῦν σφόδρα πκε8. 939 a4.

διαμετρεῖν. διαμεμετρημένη ἡμέρα def f 423. 1548 a39.

διάμετρος, diameter circuli Οα4. 271 a12. β13. 293 b25. μβ6. 363 a34, b6, 9 sqq. κ2. 391 b26 (ἄξων διάμετρος τοῦ κόσμου). Ζκ3. 699 a29. μχ1. 849 a24, 37. 8. 851 b27, 852 a13. — linea diagonalis, ἡ ἐκ γωνίας εἰς γωνίαν ἀχθεῖσα γραμμή πιε1. 910 b11. 2. 910 b19, 20. cf ιϛ4. 913 b11.

μχ1. 848 b12. τοῦ ῥόμβου διάμετρος ἐλάττων, μείζων μχ23. 854 b20, 855 a6. κατὰ τὴν διάμετρον φέρεται τὰ δύο φορὰς φερόμενα μα4. 342 a26. μχ1. 848 b23. αἱ κινήσεις τῶν ζῴων τῶν τετραπόδων ϗ πολυπόδων κατὰ διάμετρόν εἰσιν Ζιβ1. 498 b6. α5. 490 b4. Ζμδ5. 680 b18. Ζπ14. 712 a25, b4, 5, 8, 12, 14. praecipue διάμετρος significat lineam diagonalem quadrati. ἡ διάμετρος τῇ πλευρᾷ ἀσύμμετρος, demonstratur Αα23. 41 a26 Wz, saepissime pro exemplo affertur veluti Αα31. 46 b29. 44. 50 a37. β17. 65 b18. γ2. 71 b26. 33. 89 a30. τα15. 106 a38. θ13. 163 a12. ι9. 170 a25. 17. 176 b20. Φδ12. 221 b24, 222 a5. Οα11. 281 a7. ψγ6. 430 a31 Trdlbg. Ζγβ6. 742 b27. ΜΑ2. 983 a16 Bz. γ8. 1012 a33. δ7. 1017 a35. 12. 1019 b24. 29. 1024 b19. θ4. 1047 b6. 10. 1051 b21. ι1. 1053 a17 (ἡ διάμετρος δυσὶ μετρεῖται, cf Bz). Ρβ19. 1392 a18. Ηγ5. 1112 a22. ηεβ10. 1226 a3. — ab utraque significatione repetitur formula κατὰ διάμετρον ἀντικεῖσθαι. ἡ κύκλῳ ἔχει πως ἀντικείμενα τὰ κατὰ διάμετρον Οα8. 277 a24. πλεῖστον ἀπέχει τὰ κείμενα κατὰ διάμετρον μβ6. 363 a34. Φθ8. 264 b15. αἱ κατὰ διάμετρον ἀντιφάσεις ε10. 19 b35. ἡ κατὰ διάμετρον σύζευξις Ηε8. 1133 a6. ηεη10. 1242 b16.

διαμισεῖν. διαμισήσας τὸν ἔρωτα τὸν τῆς μητρός Πβ12. 1274 a34.

διαμονὴ τοῦ ἐμφύτου πνεύματος πν1. 481 a1, τοῦ ὕδατος φτβ6. 826 b19, τῶν φυτῶν, τῶν καρπῶν φτα3. 818 a40. 7. 822 a1.

διαμπερές (Hom N 547) Ζιγ3. 513 b28. (Emp 73, 346) Φθ1. 251 a2. αν7. 473 b12.

διαμφισβητεῖν περί τινος Κ8. 10 b32. ηεα1. 1214 b1. διαμφισβητεῖται περὶ φιλίας οὐκ ὀλίγα Ηθ2. 1155 a32. οἱ διαμφισβητοῦντες περὶ τῶν πολιτικῶν τιμῶν Πγ13. 1283 b14. ἃ οἱ διαμφισβητοῦντες πρὸς τὴν βασιλείαν λέγουσιν Πγ16. 1287 b38. διαμφισβητεῖν πρὸς αὐτούς, πρὸς ἀλλήλους Μκ6. 1062 b34. ημβ11. 1211 a14. διαμφισβητοῦσι τρόπον τινὰ δικαίως Πγ13. 1283 a30. διαμφισβητοῦσι ποῖα θερμὰ τῶν ζῴων ἐστίν Ζμβ2. 648 a24.

διαμφισβήτησιν ἔχει, πότερον Πα8. 1256 a14.

διαναγκάζειν. τὰ χλωρὰ διαναγκάζει τὴν ὄψιν πρὸς τούτοις εἶναι πλα19. 959 a36.

διανακλᾶται ἡ ὄψις πκγ23. 934 a22.

διαναπαύειν ἐν ταῖς ἡδοναῖς Πθ5. 1339 b30. — οἱ γυμναζόμενοι ἐὰν διαναπαυσάμενοι παλαίωσιν πβ7. 867 a8.

διανάπαυσις. τὴν νυκτερίδα μὴ δεῖσθαι διαναπαύσεως πν8. 485 a20.

διανέμειν. οὐχ οἷόν τε πολλοῖς συζῆν ϗ διανέμειν αὑτόν Ηι10. 1171 a3. — διανέμειν τὰς διαφοράς, αἱ διαφοραὶ διανέμονται Ογ8. 306 b31. Γβ3. 330 b6. Φη2. 243 b11. τούτους πῶς χρὴ διανεῖμαι περὶ τοῦ τίς πρῶτος ΜΑ4. 984 b31. διανέμειν τὰς ἀρχὰς κατ' ἀξίαν Πγ17. 1288 a14. η4. 1326 b15. med διανέμεσθαι τὰς ἀρχάς, τὰ δημόσια Πδ3. 1290 a8. 4. 1290 b4. γ10. 1281 a15, 18. ρ2. 1422 b14. med an pass ὁπότε οἱ μὲν βούλοιντο διανέμεσθαι τὰ κοινά f 383. 1541 b36. pass διανεμόμενον τὸ πάθος γίνεται ἀσθενέστερον πε22. 883 a17. ὅταν ἡ τροφὴ πεφθῇ ϗ διανεμηθῇ πκ26. 926 a7.

διανέμησις. Νέμεσις ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμήσεως κ7. 401 b13.

διανεμητής. δατητής, παρὰ Ἀττικοῖς ὁ διανεμητής f 383. 1542 a4.

διανεμητικὸς ὁ δίκαιος Ηε9. 1134 a3. ἡ δικαιοσύνη διανεμητικὴ τοῦ ἴσου τζ5. 143 a16. 7. 145 b36, τοῦ κατ' ἀξίαν αρ2. 1250 a12. τὸ διανεμητικὸν δίκαιον, dist τὸ διορθωτικόν Ηε7. 1131 b27. 8. 1132 b24.

διανίστασθαι νύκτωρ οα6. 1345 a16.

διανοεῖσθαι (cf διάνοια). dist αἰσθάνεσθαι: περὶ οὗ αἰσθανόμεθα, πολλάκις ϗ διανοούμεθά τι εν1. 458 b17. ἡ αἴσθησις τῶν ἰδίων ἀεὶ ἀληθὴς ϗ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ζῴοις, διανοεῖσθαι δ' ἐνδέχεται ϗ ψευδῶς ϗ οὐδενὶ ὑπάρχει ᾧ μὴ ϗ λόγος ψγ3. 427 b13. — ἅμα διανοουμένοις ἂν ἀφανισθείη πᾶν μβ2. 355 b29. ἐπίστασθαι ἐνδέχεται πολλά, διανοεῖσθαι δ' οὔ τβ10. 114 b34. — λέγω νοῦν ᾧ διανοεῖται ϗ ὑπολαμβάνει ἡ ψυχή ψγ4. 429 a23 Trdlbg. ϗ ἄτοπον τὸ διανοεῖσθαι περὶ ἐνίων Μλ9. 1074 b25. — dist νοεῖν Themist ad ψα4. f 71b. Alex ad Μγ7. 1012 a2. τὸ νοεῖν ϗ τὸ θεωρεῖν μαραίνεται ἄλλου τινὸς ἔσω (ἐν ᾧ ci Bz) φθειρομένου, αὐτὸ δὲ ἀπαθές ἐστιν· τὸ δὲ διανοεῖσθαι ϗ φιλεῖν ἢ μισεῖν οὐκ ἔστιν ἐκείνου πάθη, ἀλλὰ τουδὶ τοῦ ἔχοντος, ᾗ ἐκεῖνο ἔχει· διὸ ϗ τούτου φθειρομένου οὔτε μνημονεύει οὔτε φιλεῖ ψα4. 408 b25. — τοῦ ἑκουσίου ὄντος ἐν τῷ διανοηθῆναι ημα16. 1188 b31. —

διανοητός. πᾶν τὸ διανοητὸν ϗ νοητὸν ἡ διάνοια ἢ κατάφησιν ἢ ἀπόφησιν Μγ7. 1012 a2 Bz. τὸ ἐπιστητὸν ϗ τὸ διανοητόν Μδ15. 1021 a30. κινεῖ πρῶτον τὸ ὀρεκτὸν ϗ τὸ διανοητόν Ζκ6. 700 b24.

διανόησις. τὰς αὑτῶν ἕνεκεν θεωρίας ϗ διανοήσεις Πη3. 1325 b30.

διανοητικός. δυνάμεις (ψυχῆς) εἴπομεν θρεπτικόν, ὀρεκτικόν, αἰσθητικόν, κινητικὸν κατὰ τόπον, διανοητικόν ψβ3. 414 a32. 2. 413 b12. Ηι4. 1166 a17. ἑτέροις τῶν ζῴων ὑπάρχει ϗ τὸ διανοητικόν τε ϗ νοῦς, οἷον ἀνθρώποις ψβ3. 414 b18. τὸ διανοητικὸν μέρος τῆς ψυχῆς Φη3. 247 a28. τὸ διανοητικὸν μόριον τῆς ψυχῆς, syn λογιστικόν ημα1. 1182 a18, 20. τῇ διανοητικῇ ψυχῇ τὰ φαντάσματα οἷον αἰσθήματα ὑπάρχει ψγ7. 431 a14. — διανοητικοί, opp διανοίας ἐνδεέστεροι, dist ἔνθυμοι, θυμοειδεῖς Πη7. 1327 b31, 24, 36. — τραγῳδίας μέρη διανοητικά, dist ἠθικά πο24. 1460 b4. (cf διάνοια p 186 b21 et Vhl Poet III 298). — μάθησις διανοητικὴ Αγ1. 71 a1 (πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς αἰσθητικῆς γνώσεως Sch 196 b8). ἐπιστήμη διανοητικὴ ἢ μετέχουσά τι διανοίας Με1. 1025 b6 Bz. πρὸς μὲν τὰς χρήσεις διαφέρει οὐθέν, ἔχει δέ τιν' ἄλλην διανοητικὴν πραγματείαν Πδ15. 1299 a30. — τὸ ἀληθὲς ϗ ψεῦδος παντὸς διανοητικοῦ ἔργον, τοῦ δὲ διανοητικοῦ ϗ πρακτικοῦ ἡ ἀλήθεια ὁμολόγως ἔχουσα τῇ ὀρέξει τῇ ὀρθῇ Ηζ2. 1139 a29. ἡ προαίρεσις ὄρεξις διανοητική Ηζ2. 1139 b5. ἀρεταὶ διανοητικαί, dist ἠθικαί Ηα13. 1103 a5, 6. β1. 1103 a14. ηεβ1. 1220 a5. 4. 1221 b29. (syn τῆς διανοίας Ηζ2. 1139 a1, τοῦ λόγον ἔχοντος Πα13. 1260 a6, λογικαί Ηβ7. 1108 b9) cf ἀρετή p 92 b17, 93 a54.

διάνοια. opp σῶμα: ἔστιν ὥσπερ ϗ σώματος, ϗ διανοίας γῆρας Πβ9. 1270 b40. τῇ διανοίᾳ προορᾶν, τῷ σώματι πονεῖν Πα2. 1252 a32. ἅμα τῇ τε διανοίᾳ ϗ τῷ σώματι διαπονεῖν οὐ δεῖ Πθ4. 1339 a7. βάναυσοι τέχναι, ὅσαι ἄχρηστον ἀπεργάζονται τὸ σῶμα τῶν ἐλευθέρων ἢ τὴν ψυχὴν ἢ τὴν διάνοιαν Πθ2. 1337 b11. εἰ ὁ μὲν διαμένοι τὴν διάνοιαν παῖς, ὁ δ' ἀνὴρ εἴη οἷος κράτιστος Ηι3. 1165 b26. (ὥσπερ περὶ τὸ σῶμα) οὕτω ϗ περὶ τὰ ἤθη ϗ τὴν διάνοιαν Πγ11. 1281 b7. αἱ διάνοιαι ἕπονται τοῖς σώμασιν· οὐδὲν ζῷον γεγένηται, ὃ τὸ μὲν εἶδος ἔχει ἑτέρου ζῴου τὴν δὲ διάνοιαν ἄλλου φ1. 805 a1, 12. αἱ νωθραὶ κινήσεις σημαίνουσι μαλακὴν διάνοιαν φ2. 806 b25. πρὸς ἐνίας ἁρμονίας μαλακωτέρως ἔχειν τὴν διάνοιαν Πθ5. 1340 b2. φιλεῖν κατὰ τὴν διάνοιαν, opp κατὰ τὴν σωματικὴν ἐνέργειαν τα15. 106 b2. — dist τὸ ἦθος. πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν (διάνοια Bk) ϗ ἦθος πο6. 1450 a2. πότερον πρὸς τὴν διάνοιαν πρέπει μᾶλλον ἢ πρὸς τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος Πθ2. 1337 a38. cf γ11.

1281 b7. ἔθνη τινὰ θυμοῦ πλήρη, διανοίας δὲ ἐνδεέστερα καὶ τέχνης Πη7. 1327 b24. — διάνοια cogitandi verique inveniendi facultas vel actio. (distinguimus quidem eos locos, ubi διάνοια facultatem cogitandi significat, ab iis, qui ad ipsam cogitandi actionem pertinent, sed discrimen adeo et exiguum et lubricum est, ut saepe dubium sit, ad utrum genus locus aliquis aptius referatur.) cogitandi facultas: ἐλάχιστα τῶν ζῴων λογισμὸν καὶ διάνοιαν ἔχουσιν ψβ3. 415 a8. οἱ σκληρόσαρκοι ἀφυεῖς τὴν διάνοιαν ψβ9. 421 a25. ἡ διάνοια τῶν τυχόντων οὐ φροντιστικὴ ἀλλ' ὥσπερ ἔρημος καὶ κενὴ πάντων μτ2. 464 a22. τὸ βάρος τοῦ σώματος δυσκίνητον ποιεῖ τὴν διάνοιαν Ζμδ10. 686 a31. συμβαίνει ἔνια καὶ γλαφυρωτέραν ἔχειν τὴν διάνοιαν Ζμβ4. 650 b19. μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἐλαττόνων ἢ μειζόνων (ζῴων) ἴδοι τις ἂν τὴν τῆς διανοίας ἀκρίβειαν Ζι7. 612 b20. αἰγωλιός ἐστι τὴν διάνοιαν βιωτικὸς καὶ εὐμήχανος Ζι17. 616 b27. δηλοῖ τὴν εὐκρασίαν ἡ διάνοια· φρονιμώτατον γάρ ἐστι τῶν ζῴων ἄνθρωπος Ζγβ6. 744 a30. ταχίστη ἡ τῆς διανοίας κίνησις ατ968 a25, 969 b1. ἡ αἴσθησις καὶ ἡ διάνοια τῷ ἠρεμεῖν τὴν ψυχὴν ἐνεργεῖ πλ14. 956 b39. ἀταράχου οὔσης τῆς διανοίας μᾶλλον ἐφιστάναι δύνανται αὐτὴν πλ14. 957 a6. τὴν ἑτέραν πρότασιν τὴν δήλην οὐδ' ἡ διάνοια ἐφιστᾶσα (v l ἐφεστῶσα) σκοπεῖ οὐδέν Ζκ7. 701 a26. παραλογίζεται ἡ διάνοια ὑπ' αὐτῶν Πε8. 1307 b35. πᾶν τὸ διανοητὸν καὶ νοητὸν ἡ διάνοια κατάφησιν ἢ ἀπόφησιν Μγ7. 1012 a2. τῶν περὶ τὴν διάνοιαν ἕξεων, αἷς ἀληθεύομεν, αἱ μὲν ἀεὶ ἀληθεῖς εἰσίν, αἱ δ' ἐπιδέχονται τὸ ψεῦδος, οἷον δόξα καὶ λογισμός, ἀληθῆ δ' ἀεὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς Αδ9. 100 b6. cf γ33. 89 b7. — cogitandi actio: ἐπιστήμη διανοητικὴ ἢ μετέχουσά τι διανοίας Με1. 1025 b6. συζῆν καὶ κοινωνεῖν λόγων καὶ διανοίας Ηι9. 1170 b12. τὰ ἐν τῇ φωνῇ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐν τῇ διανοίᾳ, syn τοῖς ἐν τῇ ψυχῇ ε14. 23 a32, 24 b2. εἰκός ἐστιν οὐ λεγομένου παραδείγματα ἐν ταῖς διανοίαις ἔχουσιν οἱ ἀκούοντες ρ8. 1428 a26. τοῦτο πολιτικῆς διανοίας καὶ θεωρίας ἔργον Πη1. 1324 a20. ἀπὸ διανοίας εἰρηκέναι τὸν (περὶ Ἄτλαντος) μῦθον Ζκ3. 699 a28. ἀεὶ ἄλλου ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ αἴσθησις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ διάνοια, αὐτῆς δ' ἐν παρέργῳ Μλ9. 1074 b36. ἡ τῆς διανοίας ἀπορία· ἀπορεῖ ἡ διάνοια Μβ1. 995 a30. ἡ διάνοια ἀορίστως ἔχει Οα11. 280 b3. ἵνα μὴ κρέμηται ἡ διάνοια Ργ14. 1415 a13. περὶ ὁρισμῶν ἐπιστήσας πρῶτος τὴν διάνοιαν ΜΑ6. 987 b4. ἵστησιν ὁ λέγων τὴν διάνοιαν ε3. 16 b20. τῷ ἠρεμῆσαι καὶ στῆναι τὴν διάνοιαν ἐπίστασθαι καὶ φρονεῖν λέγομεν Φη3. 247 b11. ἀτενίζων τὴν διάνοιαν πρός τι Φα9. 192 a16. ὁρίσαι τι τῇ διανοίᾳ Μγ4. 1009 a4. ὑπολαβεῖν τι τῇ διανοίᾳ Μλ8. 1073 b12. τῇ διανοίᾳ προλαβεῖν τὸ συμβησόμενον f 96. 1493 b33. διάνοια ἀκριβὴς καὶ περιττή, εὖ διακείμενος τὴν διάνοιαν τζ4. 141 b13, 142 a10. διάνοια οὐκ ἄστοχος Ζιη10. 587 a9. ἄδηλον ἀνθρωπίνῃ διανοίᾳ Φβ4. 196 b6. ποῖαι ἐργασίαι ἄσχολον ποιοῦσι τὴν διάνοιαν καὶ ταπεινήν Πθ2. 1337 b14. διανοίας ἀλυποτέρας ἐστὶ τὸ μὴ θαυμάζειν Οβ13. 294 a13. εὐτέλεια τῆς διανοίας ΜΑ3. 984 a5 Bz. ἀρρωστία τις διανοίας Φθ3. 253 a34. — cogitandi actio, quae διάνοια vocatur, praecipue cernitur in notionibus vel coniungendis vel dirimendis: τὸ ψεῦδος καὶ τὸ ἀληθὲς οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' ἐν διανοίᾳ, περὶ δὲ τὰ ἁπλᾶ καὶ τὰ τί ἐστιν οὐδ' ἐν τῇ διανοίᾳ· ἡ συμπλοκή ἐστι καὶ ἡ διαίρεσις ἐν διανοίᾳ ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν· εἴ τι συνάπτει ἢ διαιρεῖ ἡ διάνοια Με4. 1027 b27, 28, 30, 35. κ8. 1065 a22. ἐν διανοίᾳ κατάφασις καὶ ἀπόφασις Ηζ2. 1139 a21. ἀφελεῖν τι τῇ διανοίᾳ Μζ11. 1036 b3. — ἡ διάνοια, ipsa actio cogitandi, distinguitur quidem ab ea sententia et persuasione, ad quam cogitando pervenitur: ἡ διάνοια οὔπω φάσις· ἡ δόξα οὐ ζήτησις ἀλλὰ φάσις τις ἤδη Ηζ10. 1142 b12 (cf διανοεῖσθαι, dist ὑπολαμβάνειν Trdlbg de an p 469. Wz ad Αγ1. 71 a1), sed saepe διάνοια cum actione simul effectum (τὴν δόξαν, τὴν ὑπόληψιν) comprehendit, ἔλαβον ταύτην τὴν διάνοιαν (i e ταύτην τὴν δόξαν) κατὰ τῆς θαλάττης μβ3. 356 b31. cf ΜΑ5. 986 b9. Πβ11. 1273 a32. ἀποβλέπειν πρὸς τὴν ἑτέραν διάνοιαν (sententiam) τθ5. 159 b29. ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας ἀμφότεροι οἱ λόγοι Μγ5. 1009 a16 (syn ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης a6). τῆς αὐτῆς διανοίας ἐστίν Οα3. 270 a26. Με1. 1025 b17. ἔοικε τὸ παρὰ τῶν Πυθαγορείων λεγόμενον τὴν αὐτὴν ἔχειν διάνοιαν ψα2. 404 a17. τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἐμφανίζειν κατὰ τῶν πραγμάτων ρ15. 1431 b9. τὴν διάνοιαν φανερὰν τίθεσθαι, opp κρύβδην τὴν ψῆφον φέρειν ρ19. 1433 a23. ἡ διάνοια (vis ac significatio vocabuli), opp τὸ ὄνομα τι10. 170 b12-20. τὴν διάνοιαν φέρειν ἐπὶ ταὐτόν, dist ὄνομα ταὐτόν τα18. 108 a23. λαμβάνειν πρὸς τὴν διάνοιαν καὶ μὴ πρὸς ἃ ψελλίζεται λέγων ΜΑ4. 985 a4. διάνοια τοῦ λεγομένου, dist λέξις, λόγος Ργ10. 1410 b27. 1. 1404 a19. β26. 1403 a36, b2. α13. 1374 b13. διάνοια, μέρος τραγῳδίας, dist λέξις, ἤθη πο6. 1450 a6, b4-12. 19. 1456 a36-b8. cf Vhl Rangfolge 170. ῥήσεις ἠθικαὶ καὶ λέξεις καὶ διάνοιαι εὖ πεποιημέναι πο6. 1450 a36. cf Vhl l l 162. — πᾶσα διάνοια ἢ πρακτικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ θεωρητική Με1. 1025 b25. Ηζ2. 1139 a27, 28. διάνοια αὐτὴ οὐθὲν κινεῖ, ἀλλ' ἡ ἕνεκά του καὶ πρακτική Ηζ2. 1139 a35. διάνοιαι πρακτικαί· οἱ ταῖς διανοίαις ἀρχιτέκτονες Πη3. 1325 b18, 23. διάνοια ἀρχιτεκτονικὴ ἡ πρακτική ηεα6. 1217 a6. τὰ κινοῦντα τὸ ζῷον διάνοια καὶ φαντασία καὶ προαίρεσις καὶ βούλησις καὶ ἐπιθυμία Ζκ6. 700 b17. δύο τὰ κινοῦντα, ὄρεξις καὶ διάνοια πρακτική ψγ10. 433 a18. ταύτην εἰκότως τὴν διάνοιαν εἶχον ρ1. 1420 a12. διάνοια, coni ὄρεξις Φθ2. 253 a17. ηεη7. 1241 a18, 20. τὰ ἀπὸ διανοίας γινόμενα, opp τὰ φύσει γινόμενα, συνιστάμενα Αδ11. 95 a3, 94 b35. Φβ6. 198 a4. 5. 196 b22. Μκ8. 1065 a27. θ7. 1049 a5. Λ4. 1070 b31. (ἐκ διανοίας, dist μετὰ διανοίας ημα16. 1188 b26, 37, 38. 17. 1189 a32, 36.) ἥ τε φύσις ἀρχὴ καὶ τὸ στοιχεῖον καὶ ἡ διάνοια καὶ ἡ προαίρεσις Μδ1. 1013 a20. οὔτ' ἄνευ νοῦ καὶ διανοίας οὔτ' ἄνευ ἠθικῆς ἐστὶν ἕξεως ἡ προαίρεσις Ηζ2. 1139 a33. ἡ διάνοια συγκαταθήσεται ὅτι αἱρετώτερόν ἐστιν τγ1. 116 a11. ἡ ἀνδρία τόλμα μετὰ διανοίας ὀρθῆς τζ13. 151 a3. παρὰ τὴν προαίρεσιν καὶ τὴν διάνοιαν Ηη6. 1148 a9. τὰ προαιρετὰ καὶ ἀπὸ διανοίας Φβ5. 197 a2, sed διάνοια et προαίρεσις opp: μὴ ὡς ἀπὸ διανοίας λέγειν, ἀλλ' ὡς ἀπὸ προαιρέσεως Ργ16. 1417 a23. cf Vhl Rangfolge 173.

διανοίγειν. διανοιχθέν τι τῶν τετραπόδων ὤφθη ἔχον τὸν σπλῆνα ἐν τοῖς δεξιοῖς Ζιβ17. 507 a21. — ὁ Ὠκεανὸς τὸν Ἰνδικὸν διανοίξας κόλπον κ3. 393 b3. πέλαγος ἐν τῷ πρὸς δύσιν στενοπόρῳ διανεῳγὸς στόματι κ3. 393 a18.

διανομὴ χώρας Πη10. 1329 b41. διανομαὶ τιμῆς, χρημάτων Ηε5. 1130 b31. γίγνεται διανομή Ηε7. 1131 b30. τὸ ἐν τῇ διανομῇ, ἐν ταῖς διανομαῖς δίκαιον Ηε7. 1131 b10, 31. 6. 1131 a25.

διαντικὴ ἔκκρισις μδ9. 387 a26.

διανύειν. τὸ θᾶττον ἐν ἴσῳ χρόνῳ πλεῖον διανύει ατ968 a25.

διαξύειν. τὰ περὶ τὸ πρόσωπον διεξυσμένα φ3. 808 a18. οἱ τὰ ῥινία ἄνωθεν διεξυσμένοι φ3. 808 a35.

διαπάλλει (Aeschyl fr 297) Ζι49B. 633 a22.

διαπάσσειν. ὑπόλευκον χρῶμα, μέλανι διαπεπασμένον Ζιδ2. 526 a12. πυρρὰ διαπεπασμένα Ζιδ3. 527 b30.

διαπατᾶν. οἱ νομίζοντες εἶναι κενὸν τὸν πλεύμονα διηπάτηνται Ζια17. 496 b5. τὸ διηπατημένον τζ9. 148 a7 Wz, i q ἄγνοια κατὰ διάθεσιν Αγ16. 79 b23.

διάπαυσις πι31. 894 a26.

διαπέμπειν. διαπέμποντες ϗ δεχόμενοι ἐμπόρων πλῆθος Πη6. 1327 a16. δέχεσθαι τὴν τροφὴν ϗ πάλιν διαπέμπειν τὴν ὑπολειπομένην ἰκμάδα Ζμδ5. 681 a30. — ὁ ἄνθρωπος τὴν φωνὴν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει Ζμγ1. 662 b22. δέχονται τὸ πνεῦμα ϗ διαπέμπουσι τῇ καρδίᾳ Ζια17. 496 a32. αἱ φωναὶ διαπέμπονται πρὸς τὴν ἀκοήν. ἡ ὀσμὴ διαπέμπεται πρὸς τὴν αἴσθησιν ἡμῶν ακ802 a11. πιβ5. 907 a6. — διαπέμπεται (?) πν1. 481 a20.

διαπερᾶν. εἰς Ἰταλίαν διαπεράσαι (διαπεράσαι Rose) f 443. 1550 b42.

διαπεταννύναι. πολύπους ὅταν διαπετάσῃ τὰς πλεκτάνας Ζιε6. 541 b5.

διαπέττειν τὴν ἐσχάτην τροφήν Ζγδ1. 766 b13.

διαπηγνύναι. στέαρ διαπεπηγὸς διὰ τὸν χειμῶνα θ67. 835 a30.

διαπιδᾶν. οἱ ὑψηλοὶ τόποι διαπιδῶσι ϗ συλλείβουσι τὸ ὕδωρ μα13. 350 a8 Ideler.

διαπιδύουσα ἡ τροφὴ διὰ τῶν πόρων Ζγβ6. 743 a9.

διαπίνειν. ὁ ἄκρατος ϗ ὁ κυκεὼν μεταξὺ διαπινόμενοι πγ12. 872 b27.

διαπίπτειν. τὰ στενὰ διαπίπτειν, opp τὰ πλατέα ἀνακωχεύεσθαι Οδ6. 313 b1. — τὴν γῆν διαπίπτειν ὑπερυγραινομένην, τελέως ξηραινομένην μβ7. 365 b12. Γβ8. 335 a3. ὁ ἀὴρ διαπίπτει, αἱ πομφόλυγες διαπίπτουσιν πια58. 905 b2. κδ6. 936 b5. τὰ ἱμάτια ὑπὸ νίτρου διαπίπτει θ53. 834 a33.

διαπιστεῖν. τοῦ διαπιστεῖν ἀλλήλοις στοχάζεται ἡ τυραννίς Πε11. 1314 a17. τὸ δὲ μηδεμίαν αἰτίαν εὔλογον ὁρᾶν, τοῦτο διαπιστεῖν (fort δὲ ἀπιστεῖν, δὴ ἀπιστεῖν) ποιεῖ μτ1. 462 b20.

διαπιστεύειν. οὕτω διεπίστευσαν Ζμγ10. 673 a17.

διαπλάττεται τὰ μόρια τοῦ ἐμβρύου Ζγβ4. 740 a36.

διαπνεῖν. trans ὁ ἀὴρ διαπνεῖ τὸ σῶμα πλη3. 967 a3. τὸ πνεῦμα διαπνέον μγ1. 370 b6. διαπνεῖ πρὸς πᾶν πν3. 482 b1. διαπνείουσιν ἀῆται (Hom δ567) πκς31. 943 b23. — intr διαπνέοντος τοῦ ὑγροῦ Ζμγ8. 671 a20. διαπέπνευκεν ὁ ἀήρ, τὸ θερμόν al μδ7. 384 b23. αν17. 479 a17. 20. 479 b33. πκα6. 927 b12. κβ9. 930 b34. κε21. 939 b37. — pass τριχῶν διαπνεομένων Ζιγ11. 518 a16. τὸ νοτερὸν ἐκπιεζόμενον τό τε πυρῶδες διαπνεόμενον κ5. 397 a23. — ἐξελθούσης τῆς ψυχῆς διαπνεῖται ϗ σήπεται τὸ σῶμα ψα5. 411 b9.

διαπνοὴν μὴ διδόναι τῷ πνεύματι, ἀλλ' ἀντιφράττειν μβ8. 368 a9.

διαποικίλλειν. ὠχρὰ χροιὰ μέλανι διαπεποικιλμένη Ζιβ11. 503 b5. ὄρος διαπεποικιλμένον ἄνθεσιν θ113. 841 a11.

διαποίκιλα ῥάβδοις Ζιδ1. 525 a12. ἀκάνθου εἶδος διαποίκιλον τὴν χρόαν f 253. 1524 b41.

διαπονεῖν. trans διαπονεῖν τὰ πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοὺς τεχνικοὺς συντείνοντα sim Πθ6. 1341 a11. 5. 1339 a39. cf 7. 1341 b22. τοῦ ἀγαθοῦ τἀγαθὸν διαπονεῖν Ηι4. 1166 a16. — intr ἅμα τῇ διανοίᾳ ϗ τῷ σώματι διαπονεῖν οὐ δεῖ Πθ4. 1339 a8. λάβοι τις ἂν βουλόμενος διαπονεῖν ἱκανῶς Ζμα5. 644 b31. τῇ λέξει δεῖ διαπονεῖν ἐν τοῖς ἀργοῖς μέρεσι πο24. 1460 b3. ὁ πολιτικὸς μᾶλλον διαπονεῖ περὶ τὸ σῶμα Ηκ8. 1178 a26. τῶν γεωργούντων αὐτῶν αὐτοῖς διαπονούντων Πβ5. 1263 a10. — med διαπονεῖσθαι περὶ τὰ τέκνα Ζγγ10. 756 b10, 1 (cf πραγματεύεσθαι περὶ τὰ τέκνα b1). — πρὸς τὰ ὑγρὰ ἀτενίζοντες οὐ διαπονοῦμεν (i e πονοῦμεν, πόνον ἔχομεν) πλα19. 959 a34.

διαπορεῖν interdum ita usurpatur, ut obliterata praepositionis vi a simplice ἀπορεῖν non differre videatur ΜΑ9. 991 a9. γ5. 1009 a22. μ5. 1079 b12, 21. 9. 1085 a25. ηεα5. 1216 a11. η12. 1245 a27, 28. f 82. 1490 a6 (cf a5). διαπορήσειεν ἄν τις Αδ19. 99 b23. Ζγβ4. 740 a10. Ηε11. 1136 a23. ζ13. 1143 b18. Πθ3. 1337 b28. διαπορεῖν ϗ ζητεῖν Πγ16. 1287 b20. δ. ϗ διερωτᾶν ηεα5. 1216 a11. διαπορεῖται περὶ αὐτῶν Ζι48. 631 b2. δ. ϗ λύειν Πγ1. 1275 a21. τῶν ἀμφισβητουμένων ϗ διαπορουμένων ηεα4. 1215 a21. τὸ διαπορεῖσθαι περὶ τοὺς κεκμηκότας Ηα11. 1101 a35. — sed proprie διαπορεῖν est διέρχεσθαι τὰς ἀπορίας Φδ10. 217 b30. Οδ1. 308 a5. ψα2. 403 b20 (opp εὐπορεῖν). μα3. 340 a19. Μβ1. 995 b5. κ1. 1059 b15. Πγ4. 1276 b36. η17. 1336 b26. f 85. 1490 b32. πρῶτον διαπορήσαντες Αδ3. 90 a37 Wz. Οα9. 277 b29. Φθ10. 266 b27. μα6. 342 b26. μκ1. 464 b22. Ηη1. 1145 b4. ηεβ10. 1225 b18 (cf προαπορήσαντες μα13. 349 a13). διαπορῆσαί τινα ἀπορίαν Φθ10. 266 b27. διαπορῆσαι τῷ λόγῳ Μβ1. 996 a17. Πθ5. 1339 a11. ηεβ10. 1225 b18. διαπορῆσαι πρός τι, πρὸς ἀμφότερα μα6. 342 b26. τα2. 101 a35. Μκ1. 1059 a19. ἐπισκέψασθαι ϗ διαπορῆσαι Ηα4. 1096 a11. — ἔστι τοῖς εὐπορῆσαι βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορῆσαι καλῶς Μβ1. 995 a28 Bz, 35. μκ1. 464 b22. — τὸ διαπορηθὲν Γα10. 327 b10. Ηα11. 1100 b12. Πγ11. 1282 b8. θ5. 1339 b13. τὰ διαπορηθέντα πρότερον Ζγβ1. 735 a28. — τὸ διηπορηκέναι Κ7. 8 b23. διηπόρηται Γα5. 321 b11. Μκ1. 1059 a19. ἔστω διηπορημένα Φδ3. 210 b31. 10. 218 a30. διηπορήσθω Αδ4. 91 a12. τὰ διηπορημένα ϗ διωρισμένα, διηπόρηται ϗ διώρισται Μμ9. 1086 a19. Γα3. 317 b13. — aliquoties cum διαπορεῖν per part ὅτι id coniunctum legitur, quod ex quaestione in utramque partem instituta exploratum est, τοῦτο ὅτι οὐκ ἐνδέχεται διηπόρηται πρότερον, διηπορήσαμεν sim Μμ10. 1085 b34. β4. 999 a32. Ζκ3. 699 a26. πια6. 899 b9. — ὁπότε διαποροίη τὸ στρατόπεδον οβ1353 a26.

διαπορεύεσθαι γραμμήν, syn διεξιέναι Ηκ3. 1174 b1, a34. διαπορεύεσθαι διὰ τῆς χώρας οβ1348 a18. τὸ πνεῦμα διαπορεύεται διὰ τῶν γλωττῶν τῶν αὐλῶν sim ακ802 b20. Ζμα1. 640 b15. πβ10. 867 a24.

διαπόρημα. ἐν τοῖς διαπορήμασιν εἴρηται, εἴπομεν, ἐπήλθομεν Μμ2. 1076 b1. 10. 1086 b15. ι2. 1053 b10 (cf μ2. 1077 a1, v l pro ἀπορήμασι). Αδ8. 93 b20.

διαπράττειν. πολλὰ ὧν διαπράττεται τὰ ζῷα φ4. 808 b30. οἱ ἀνήκεστα διαπεπραγμένοι Ρβ23. 1399 b4.

διαπτύττειν. τὰ μαλάκια συμπλέκεται ἀντερείδοντα ϗ διαπτύττοντα τὰς πλεκτάνας Ζγα15. 720 b17.

διαπτυχαί (Eur I T 727) Ργ6. 1407 b35.

διαπύλιον ἐπώλει δραχμὴν τοῦ σώματος οβ1348 a26.

διάπυροι μύδροι κ4. 395 b23, λίθοι πλ1. 954 a18.

Διάρους υἱός ψβ6. 418 a21.

διαρθροῦν. διηρθρῶσθαι τὴν ὑστέραν ϗ φαίνεσθαι δικρόαν Ζγγ8. 758 a7. συγκεχυμένον ϗ οὐ διηρθρωμένον τὸ γράμμα Ζγα17. 721 b34. cf Ζπ4. 705 b21, 24. ἔχειν πόρους διηρθρωμένους Ζγδ6. 775 a2. Ζιβ17. 508 a32. δάκτυλοι διηρθρωμένοι ϗ χωριστοί Ζιβ12. 504 a7. γ9. 517 a32. πόδες διηρθρωμένοι ϗ νευρώδεις φ6. 810 a16. βράγχια διηρθρωμένα Ζιβ13. 504 b34. μυκτῆρες φανερῶς διηρθρωμένοι Ζμβ16. 659 b3. τὸ στῆθος ζῴοις τισὶ μᾶλλον διήρθρωται ζ2. 468 a17. ῥὶς τοῦ μετώπου (fort ἀπὸ τοῦ μετώπου cf a34) διηρθρωμένη φ6. 811 a36. διαρθρουμένου ϗ αὐξανομένου τοῦ κυήματος Ζια5. 489 b9. πρὶν ὅλον διηρθρῶσθαι (διαρθρωθῆναι) τὸ σῶμα Ζιγ19. 521 a10. η7. 586 a19. μὴ τελέως τῶν φθόγγων διηρθρωμένων ακ801 b3, 14. ἐν

μέθη ἡ γλῶττα οὐ δύναται τὴν λέξιν διαρθροῦν πγ31. 875 b22 (syn διακριβοῦν b24, ἀκριβοῦν b27). η14. 888 b14. — ἐν τοῖς φυτοῖς τὸ ἕνεκά του ἧττον διήρθρωται Φβ8. 199 b10. τὰ πλεῖστα τῶν ἀρχαίων πολιτειῶν ἧττον διήρθρωται τῶν νεωτέρων Πβ10. 1271 b24. τοῖς φρονιμωτέροις ζῴοις ἡ κοινωνία διήρθρωται μᾶλλον οα3. 1343 b16. — διαρθροῦν τὸν συλλογισμόν (syllogismum compositum in partes suas discernere) τθ1. 156 a19, 20. μὴ διαρθροῦν ἢ μὴ διαιρεῖν τι6. 169 a7. προαγαγεῖν ϗ διαρθρῶσαι, opp ὑποτυποῦν, περιγράφειν Ηα7. 1098 a22. οὐ σαφῶς διήρθρωται, οὐ καλῶς διαρθροῦσιν οἱ λέγοντες sim ΜΑ5. 986 b5 Bz. 8. 989 a32. β6. 1002 b27. ζ17. 1041 b2. διαρθρωτέον περὶ τῆς ἀρετῆς ηεη 15. 1248 b10.

διάρθρωσις. ὥσπερ ἡ χρῆσις τῆς τῶν ἰχθύων γλώττης βραχεῖα, οὕτω βραχεῖαν ἔχουσιν αὐτῆς ϗ τὴν διάρθρωσιν· οὐ σαφῆ ἔχουσι τὴν διάρθρωσιν τῆς γλώττης Ζμβ17. 660 b20, 661 a3. ἔχουσι διάρθρωσίν (v l διαίρεσίν) τινα αἱ καρδίαι παραπλησίαν ταῖς ῥαφαῖς· οὐκ εἰσὶ δὲ συναφεῖς ὥς τινος ἐκ πλειόνων συνθέτου, ἀλλὰ μᾶλλον διαρθρώσει (ἀρθρώδεις ci Thurot) Ζμγ4. 667 a6-9 (i e sulcus longitudinalis et circularis s coronalis cf Hyrtl Lehrb d Anat 641). τὸ θῆλυ ἔμβρυον τρίμηνον ἀδιάρθρωτον φαίνεται· ὅ τι δ' ἂν ἐπιλάβῃ τοῦ τετάρτου μηνός, γίνεται ἐσχισμένον ϗ διὰ ταχέων λαμβάνει τὴν ἄλλην διάρθρωσιν Ζιη3. 583 b23. οἱ ὀφθαλμοὶ τελευταίαν λαμβάνουσι τὴν διάρθρωσιν Ζγβ6. 744 b11. ἐν τῷ ᾠῷ, ἐν τῇ μήτρᾳ λαμβάνειν τὴν διάρθρωσιν Ζγβ6. 742 a3, 6. — διάλεκτος ἡ τῆς φωνῆς ἐστι τῇ γλώττῃ διάρθρωσις Ζιδ9. 535 a31. ἡ τῶν γραμμάτων διάρθρωσις Ζμβ17. 660 a22. cf Vhl Poet III 223. Siebd Z 17, 105 sq. τὰ ἔναιμα ϗ ζῳοτόκα τῶν τετραπόδων βραχεῖαν τῆς φωνῆς ἔχει διάρθρωσιν Ζμβ17. 660 a32.

διαριθμεῖν. ὑπολείποι ἂν ὁ αἰὼν διαριθμοῦντα Ρα13. 1374 a33. med καθ' ἕκαστον ἀκριβῶς διαριθμήσασθαι ϗ διαλαβεῖν εἰς εἴδη Ρα4. 1359 b2. εἴπωμεν ϗ διαριθμησώμεθα Ργ10. 1410 b9. — pass τούτων ἡμῖν οὕτω διηριθμημένων Φδ14. 222 b30.

διαρκεῖν ἐπὶ πολὺν χρόνον ϗ μὴ προαναλίσκεσθαι μα14. 352 b4. 13. 349 b11. διαρκεῖν ἐν ταῖς φωλεαῖς θ73. 835 b21.

διαρκὴς τροφή Ζι40. 626 a2.

διαρπάζειν. ἐρύκων τὰ ἰχθύδια μὴ διαρπάσωσι τὸν γόνον Ζι37. 621 a25. διαρπάζειν τὰ κτήματα Πγ10. 1281 a25.

διαρραίνεσθαι τὸ πῦρ τῇ κινήσει μα3. 341 a30.

διαρρεῖν. ποταμοὶ οὐ διαρρέοντες εἰς τὴν θάλατταν Ζιζ15. 569 a20. ὁ κεκραμένος οὐ λεπτός, ὥστε διαρρεῖν ταχὺ πγ18. 873 b30. — φαρμακόν τι πίπτειν ποιεῖ ϗ διαρρεῖν τὰ μέλη τοῦ σώματος θ78. 836 a2.

διαρρηγνύναι. τὰ τέκνα τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς διαρρήγνυσι θ165. 846 b21. θύννοι ὑπὸ τῆς πιμελῆς, ἰχθύες, βελόναι ὑπὸ τῶν ᾠῶν διαρρήγνυνται Ζιζ17. 571 a7, 3. 13. 567 b23. Ζγγ4. 755 a32. θρὶξ οὐ διαρραγήσεται Οβ13. 295 b32. ἀράχνιον διερρωγός Ζι39. 623 a18. — κνῆμαι περίπλεοι, οἷον ὀλίγου διαρρηγνύμεναι φ6. 810 a33.

διαρρινεῖν. ἔχει ὁ χαλκοῦς ἀμφορεὺς διερρινημένον ἐπίθημα f 426. 1548 b34.

διαρριπτεῖν. συγκαλλύνειν τὸ διαρριπτούμενον πκδ9. 936 b27.

διάρροια γίνεται ἐν ταῖς κοιλίαις Ζγα20. 728 a22. ἁλίσκεσθαι διαρροίᾳ Ζιθ2. 605 a27. αἱ διάρροιαι Ζιγ21. 522 b10. αἱ σφοδραὶ διάρροιαι πγ17. 873 b3.

διασαλεύειν. ὁ λέων ζῷον διασαλεῦον ἐν τοῖς ὤμοις, ὅταν πορεύηται φ5. 809 b32.

διασαφεῖν τι Ηα5. 1097 a25. πν3. 482 a32, περί τινος ψα2. 404 b1 al. διασαφητέον ἐστὶν ὕστερον (opp τύπῳ εἴρηται, νῦν ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω) ψβ4. 416 b30. 3. 414 b14. διασάφησον, opp ἀσαφές ημα35. 1196 b10. διασαφῆσαι τζ3. 140 b6. 14. 151 b11. μᾶλλον διασαφῆσαι πειρατέον Ηα5. 1097 a25. εἰ κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην διασαφηθείη Ηα1. 1094 b12. ὑπάρχει μὲν ϗ ἐν τούτοις τὸ λεχθέν, οὐ μὴν διασεσάφηται γ' ὁμοίως Ζπ4. 705 b29 (syn διήρθρωται b21, 24). τὰ κοινὰ τῶν σημείων οὐδὲν ἂν διασαφηθείη τῷ φυσιογνωμονοῦντι φ1. 805 b21.

διασαφηνίζω. Ξενοφάνης οὐδὲν διεσαφήνισεν (v l διεσάφησεν) ΜΑ5. 986 b22.

διασείειν. ἐάν τις τὰ ἱμάτια διασείσῃ βρέξας μβ3. 359 a22. διασίζων ϗ τοῖν χεροῖν διασείων Ργ16. 1417 b2. — ἕως ἰσχυροτέρα τις ἀνάγκη διασείσῃ ϗ χωρὶς αὐτὰς (τὰς οὐσίας Democr) διασπείρῃ f 202. 1514 b32.

διασεύεσθαι. διέσσυτο (Hom O 542) Ργ11. 1412 a1.

διασημαίνειν. τὸ πάθος διασημαίνει τῆς ὑστέρας τὴν ἕξιν κινουμένην Ζικ1. 634 a37. — ἐπισκέψασθαι δεῖ ϗ διασημῆναι καθαρῶς τοὺς συλλογισμοὺς Αα44. 50 a40. — med διασημαίνονται τοὺς τόπους οἱ ἁλιεῖς τοιούτοις σημείοις Ζιε17. 549 b17.

διασίζων ϗ τοῖν χεροῖν διασείων Ργ16. 1417 b1.

διασκάλλειν. ὠτίδες προσπελάζουσαι πρὸς ἵππους ϗ διασκάλλουσαι τὸν ὄνθον f 275. 1527 b26.

διασκεδαννυμένη ἡ θερμότης πρὸς τὸν ἄνω τόπον μα9. 346 b27.

διασκέπτεσθαι. διασκέψασθαι περί τινος εἰ . . ἢ Πβ10. 1272 a26. πρὸς τοὺς ἀμφισβητοῦντας διασκεπτέον ὕστερον Πη1. 1324 a3.

διασκευάζειν. ὁπλῖται διεσκευασμένοι ρ3. 1424 a5. ἀνδρεῖοι ὅταν διασκευασθῶσιν πκζ3. 948 a8. — (Εὐριπίδης) τὸ δρᾶμα δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας f 592. 1374 a24.

διασκιδνᾶσιν (Emp 223) αι2. 437 b29.

διασκοπεῖν περί τινος Πγ9. 1280 b5. ηεα8. 1217 b16.

διασπᾶν. ταῦτα μάλιστα διασπᾶται, ἃ εἰς τοὐναντίον τε ϗ ἰσχυρῶς ἕλκεται ϗ κινεῖται πε39. 885 a8. οὐχ ὅλον ἀλλὰ διεσπασμένον Οβ13. 296 a8. μὴ διασπᾶσθαι τὸν οὐρανὸν ὅτι δέδεικται συνεχὲς ὂν τὸ ὅλον Οβ8. 290 a6. τὸ ἔλαττον ἐν ἑκάστῳ γένει εὐδιαιρετώτερον ϗ διασπᾶται ῥᾷον Οδ6. 313 b11. αἱ διαβάσεις διασπῶσι τὰς φάλαγγας Πε3. 1303 b13. οἱ πλείους ἡγεμόνες διασπῶσι τὰ σμήνη Ζιε22. 553 b19. ι42. 629 a17. 40. 625 a18. ὅπως τὰ ξύλα ἧττον διασπᾶται μχ25. 856 a6. διασπωμένη ἀσθενὴς γίνεται ἡ φύσις τοῦ γεώδους Ζμδ12. 694 a28. νεῦρα διεσπασμένα Ζιγ5. 515 b4. ὁ ἀὴρ διασπώμενος ψα5. 411 a20. ἐὰν μὴ διασπασθῇ ἡ σύστασις ἀλλ' ἐαθῇ τὴν αὑτῆς φύσιν ἀπολαμβάνειν μγ3. 372 b21. σβέννυται πῦρ διασπώμενον αν8. 474 b16. cf Οα7. 274 b18. ἡ ὄψις διασπᾶται μγ6. 378 a8. πλα8. 958 b1. 15. 958 b38. τὸ πνεῦμα, ἡ φωνή, ὁ ψόφος, ὁ ἦχος διασπᾶται μβ8. 367 a29. ακ801 a18, 802 a35, b26. πια37. 903 b15. αἱ κινήσεις οὐ διασπῶνται ἀλλ' εὐθυποροῦσιν Ζγε2. 781 b11. διέσπασται μελέων φύσις (Emp 326) Ζγα18. 722 b12. δ1. 764 b17, 15. διέσπασται τὰ ἄνω ϗ κάτω Ζγα18. 722 b28, 3. — στασιάζει αὐτῶν ἡ ψυχὴ ϗ τὸ μὲν δεῦρο τὸ δ' ἐκεῖσε ἕλκει ὥσπερ διασπῶντα Ηι4. 1166 b21. τὸ διεσπάσθαι ἀπὸ τῶν φίλων ἐλεεινόν Ρβ8. 1386 a10. ἃ φύσει βούλεται εἶναι φίλα ϗ διασπάσαι ἀδύνατον ηεη6. 1240 b30. — διεσπάσθη κατὰ τὰ οἰκεῖα ἤθη ἡ ποίησις πο4. 1448 b24. προσήκει μὴ διασπᾶν ἕκαστον γένος· οὕτω διαιροῦντας ἀναγκαῖον χωρίζειν ϗ διασπᾶν Ζμα2. 642 b10, 17, 18. ἄτοπον

διασπᾶν τὸ ὀρεκτικόν ψγ9. 432 b5.

διάσπασις. ἐὰν ὑπερβάλλῃ ἡ ἰσχὺς ἢ τοῦ βάρους τῆς ἐν τῷ συνεχεῖ πρὸς τὴν διάσπασιν ϗ διαίρεσιν Οδ6. 313 b20. αἱ διασπάσεις τῆς συστάσεως σημεῖον πνεύματος μγ3. 372 b19.

διασπείρειν. ἡ ἐκκρινομένη θερμότης εἰς τὸν ἄνω διασπείρεται τόπον μβ9. 369 a25. cf f 222. 1518 b31. διασπείρειν ψακάδας κ4. 394 a30. φτβ7. 827 a19. ὅταν τὰ μέρη (μήκη Bk) τῆς ἀναθυμιάσεως κατὰ μικρά τε ϗ πολλαχῇ διεσπαρμένα ᾖ μα4. 341 b33. μέλαν' ἄττα διεσπαρμένα χύδην Ζμδ5. 680 a14. διεσπάρθαι εἰς πολλά Ζμγ9. 671 a30. φτβ1. 822 b17. ἕως ἰσχυροτέρα ἀνάγκη διασείσῃ ϗ χωρὶς αὐτὰς (τὰς οὐσίας Democr) διασπείρῃ f 202. 1514 b32. τῷ συνῆχθαι τὰ διεσπαρμένα χωρὶς (τοῦ κάλλους μέρη) εἰς ἓν Πγ11. 1281 b13. τοὺς γεωργοῦντας διεσπάρθαι κατὰ τὴν χώραν Πζ4. 1319 a31. τὰ ὅμοια τῶν ὀνομάτων ἢ παράλληλα τιθέναι ἢ διασπείρειν ρ24. 1434 b39.

διαστασιάζω. διεστασίασαν πάντας Πε4. 1303 b26. διεστασίασεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς εὐπόρους Πε6. 1306 a3.

διάστασις. φάραγγες ϗ διαστάσεις τῆς γῆς μα13. 350 b36. ἡ ἀλγηδὼν διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν μετὰ βίας τζ6. 145 b2, 13. ἡ διάστασις τοῦ πλεύμονος Ζια16. 495 a34. ἡ τοῦ στόματος διάστασις διφυὴς οὖσα Ζμγ7. 669 b19. λαμβάνειν διάστασιν εἰσιούσης τῆς τροφῆς Ζμδ5. 681 b24. ἔχουσι διάστασιν αἱ ὑστέραι Ζγβ4. 738 b37. πονοῦσι τῇ τοῦ συνεχοῦς διαστάσει πε26. 883 b19. ἀπορρήγνυνται αἱ φωναὶ ὅταν ὁ περὶ τὸν πνεύμονα τόπος ὑπὸ τῆς διαστάσεως ἐκλυθῇ ακ804 b13. cf πιθ3. 917 b31. — πλείστη τῷ μέσῳ διάστασις πρὸς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου Κ6. 6 a15. ἤδη ἂν γεγόνει διάστασις τῶν ἄστρων Οβ6. 288 b10. ἡ διάστασις μία τῶν διεστηκότων ἐνθένδε ἐκεῖσε κἀκεῖθεν δεῦρο Φγ3. 202 b17. διαστάσεις (syn τόπου διαφοραὶ ϗ εἴδη) ἕξ, ἄνω κάτω ἔμπροσθεν ὄπισθεν δεξιὸν ἀριστερόν Φγ5. 205 b32, 206 a6. δ1. 208 b14. Ζπ2. 704 b19. σῶμα τὸ πάσας ἔχον διαστάσεις, τὸ πάντῃ ἔχον διάστασιν, τὸ ἔχον τρεῖς διαστάσεις Φγ5. 204 b20. Μκ10. 1066 b32. Οα1. 268 b6. 7. 274 b20. β2. 284 b23. τζ5. 142 b25 sqq. τὸ ἀμερὲς οὐκ ἔχει διάστασιν ατ971 b2. — transfertur ad qualitatem. πᾶσα διαφορὰ ποιεῖ διάστασιν, μεγίστη ἴσως διάστασις ἀρετὴ ϗ μοχθηρία Πε3. 1303 b14. ἥνπερ εἴληφε διάστασιν (ἧπερ διεστᾶσιν ci Bernays Dial p 76. 159) Πη1. 1323 b15. ἐν μεγάλῃ διαστάσει μάλιστα δῆλον γίνεται Ηι3. 1165 b25. κατὰ τὰς διαφορὰς δι' ἃς ταῦτα χωρίζουσι ϗ ἄλλα φανεῖται μόρια ψυχῆς μείζω διάστασιν ἔχοντα ψγ9. 432 a28. ἔστιν ἐν πᾶσι τοῖς γένεσιν αὕτη ἡ διάστασις (εἴδους ϗ ὕλης) Οδ4. 312 a13. διαστάσεις, syn στάσεις, κινήσεις πολιτειῶν Πδ11. 1296 a8. 16. 1300 b37. ζ7. 1321 a19.

διαστέλλειν, sensu materiali, opp συνθλίβειν αν4. 472 a25. διαστέλλειν τὸν ἀέρα ταῖς πτέρυξιν Ζπ15. 713 a12. ἐάν τις διαστείλας θεωρήσῃ τὴν κόμην εἴσω Ζιε18. 530 b18. cf 17. 549 a25. διαστέλλεσθαι, opp πιέζεσθαι ακ800 b2. διασταλέντα τὰ ὑγρά πθ14. 891 a2. — logice διαστείλας, syn διορίσας τε5. 134 b22, 10. διαστειλάμενος, syn διορισάμενος τε3. 131 b17, 15. μικρὰ περὶ αὐτοῦ διαστείλασθαι βέλτιον Πβ8. 1268 b32.

διάστημά τι τὸ μεταξὺ τῶν ἐσχάτων Φδ4. 211 b7, 19. τὸ τῶν ἐσχάτων διάστημα μέγιστον Μι4. 1055 a9. ὧν ἔστι μεταξύ τι ϗ διάστημά τι Μι5. 1056 a36. τὸ αὐτὸ διάστημα ἓν πρὸς δύο ϗ δύο πρὸς ἓν ϗ τὸ ἄναντες ϗ τὸ κάταντες Φγ3. 202 a18. Μκ9. 1066 a32 ὁ τόπος ἔχει διαστήματα τρία, μῆκος ϗ πλάτος ϗ βάθος Φδ1. 209 a4 (cf διάστασις). οἱ ὄγκοι ϗ τὰ διαστήματα ατ969 a26. διάστημα τῶν γραμμῶν τί Οα5. 271 b30. ἐκ διαστήματός τινος ϗ αὐτῆς στιγμῆς Μμ9. 1085 b30. τὸ τῶν ἄστρων διάστημα πρὸς τὴν γῆν μα8. 345 b3. τὰ διαστήματα τῶν ἄνω πλήρη σώματος μα3. 340 a37, 1. ἐκ πολλοῦ διαστήματος ακ800 a36, b5. κινεῖσθαι ἐν τῷ αὐτῷ διαστήματι, οὐκ ἄλλως ἔχειν τοῖς διαστήμασιν μα8. 345 b17. γ5. 376 b8. Οβ6. 288 b12. τὸ μεταξὺ διάστημα, τὰ ἀνὰ μέσον διαστήματα Ζγγ4. 771 b35. θ104. 839 b5. ἀγγεῖον ἔχον διάστημα μέγα Ζγε7. 787 b4. — ἂν πολὺ τὸ διάστημα γίγνηται ἀρετῆς Ηθ9. 1158 b33. — in re musica διάστημα τονιαῖον, ἐπίτριτον πιθ47. 922 b6. 23. 919 b11. — logice διάστημα coniugatio praedicati cum subiecto, syn πρότασις Αα4. 26 b21. 15. 35 a12, 31. 18. 38 a4. β2. 53 b20 al, dist πρότασις Αα25. 42 b10 Wz. διάστημα κατηγορικόν, ἄμεσον, ἀδιαίρετον, διαιρετόν Αγ21. 82 b7. 22. 84 a35. 23. 84 b14. διαστημάτων et ὅρων numerus in syllogismis comparatur Αα25. 42 b1-26.

διαστίζειν. οὐ ῥᾴδιον διαστίξαι τὰ Ἡρακλείτου Ργ5. 1407 b13, 14, 18.

διαστίλβειν τὰ κέρατα ὡσανεὶ λελεπισμένα θ1. 830 a15.

διαστολὴ ϗ συναγωγὴ τῆς αὐτῆς ὕλης Φδ9. 217 b15. διαστολὴ τοῦ πνεύμονος ἐπὶ πολὺν τόπον, opp συνάγειν ακ800 a35.

διαστομοῦν. στόμα ὑστέρας μὴ διεστομωμένον φανερῶς, διεστομωμένον σφόδρα Ζικ2. 635 a9, 15, cf ἀνεστομωμένον a12.

διαστρέφειν. τὰ ξύλα διαστρέφεται, τὰ διεστραμμένα τῶν ξύλων ὀρθοῦν πιδ4. 909 a28. Ηβ9. 1109 b6. ὁ κέραμος διαστρέφεται ἐν ταῖς καμίνοις μδ6. 383 a25. πρὸς τὸ μὴ διαστρέφεσθαι τὰ μέλη Πη17. 1336 a10. οἱ ὄνυχες τοῦ ἀετοῦ διαστρέφονται Ζιζ6. 563 a24. διαστρέψαι τοὺς ὀφθαλμοὺς ηεη13. 1246 a29. πλα7. 957 b36. οἱ ἄνθρωποι διαστρέφονται τὰ ὄμματα, διαστρέφονται (int τὰ ὄμματα), διεστραμμένοι πλα27. 960 a13. 26. 960 a9. 7. 958 a20. 2. 957 b7. ι50. 896 b5. τὰ διαπεφορημένα ϗ διεστραμμένα τῶν εἰδώλων μτ2. 464 b14. εν3. 461 a16. διέστραπται αὐτῶν ἡ φύσις Ζιθ2. 589 b29. Ζπ17. 714 a8. διαστραφῆναι ἐν τῇ γενέσει Ζγε6. 785 b36. πρόσωπον αἰσχρόν τι ϗ διεστραμμένον πο5. 1449 a36. — διαστρέφειν τὸ ἐφεξῆς πο9. 1452 a1. τὸ ἡδὺ διαφθείρει ϗ διαστρέφει τὴν ὑπόληψιν Ηζ5. 1140 b14. ἡ μοχθηρία διαστρέφει ϗ διαψεύδεσθαι ποιεῖ Ηζ13. 1144 a34. διαστρέφειν τὸν δικαστήν Ρα1. 1354 a24. ὁ θυμὸς διαστρέφει ϗ τοὺς ἀρίστους ἄνδρας Πγ16. 1287 a31.

διαστροφὴ ὀμμάτων πλα7. 958 a6. cf 27. 960 a20. — διαστροφή, syn παρὰ φύσιν ηεβ10. 1227 a21, 30 (διαστροφῇ scribendum c Fr, διαστροφήν Bk). dist φθόρος πδ26. 879 b26.

διασύρειν τὰς ἐνδεχομένας ἀντιλογίας ρ34. 1439 b4. διασυρτέον ϗ ταπεινωτέον ρ37. 1443 a9. διασεσύρθαι ρ19. 1433 b6.

διασχίζειν τὸ ξύλον μχ19. 853 b17. cf πια42. 904 a8. διέσχισται τὸ φλέβιον πλγ3. 961 b34. — διέσχισται impers i q ἔστι διάσχισις, διάστασις: ὅσα μακροβιώτερα τῶν ἐντόμων, τούτοις ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα διέσχισται αν9. 475 a2.

διασῴζειν. τῇ τοῦ περιττώματος προέσει διασῴζεται ἕτερα Ζμγ2. 663 a16. — διασῴζειν τοὺς παλαιοὺς κλήρους Πβ7. 1266 b21. εἴ τι ἐκ κηροῦ συστήσειεν ἡ φύσις, οὐκ ἂν ἐν θερμῷ θεῖσα διέσωσεν αν14. 477 b19. διασωζομένης τῆς πρώτης ὕλης Μδ4. 1014 b31. — εἰ μέλλει διασώσειν ἀμφοτέρους τοὺς λόγους Φα6. 189 b1.

διάταξις. ταύτην ὁ κόσμος ἔχει τὴν διάταξιν Ογ2. 300 b25.

διαταράττειν. ἔνια ἀνάγκη παντὶ φαίνεσθαι φοβερὰ ϗ διαταράττειν ηεγ1. 1229 b18.

διάτασις τῶν μερῶν, ὃ ποιεῖ ὁ γυμναζόμενος πς2. 885 b23. ἡ διάτασις (τῶν θεόντων) Ζπ3. 705 a18. σπάσμα ὑστέρας γίνεται ὑπὸ τῆς διατάσεως Ζικ4. 636 a32. ἡ εὔνοια ȣ̓κ ἔχει διάτασιν ȣ̓δ' ὄρεξιν Ηι5. 1166 b33. — αἱ διατάσεις τῶν παίδων ϗ κλαυθμοί Πη17. 1336 a34. — ὁ οἰσοφάγος νευρώδης, ὅπως ἔχῃ διάτασιν (i e δύναμιν τȣ̃ διατείνεσθαι) εἰσιȣ́σης τῆς τροφῆς Ζμγ3. 664 a33. cf Ζικ3. 635 b9.

διατάσσειν. ἔστι τις ὁ διατάσσων τὴν τοιαύτην (τῶν ȣ̓ρανίων) τάξιν f 13. 1476 a19. τίνας εἶναι χρεὼν τῶν ἐπιστημῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἡ πολιτικὴ διατάσσει Ηα1. 1094 b1. πᾶς ὁ τȣ̃ βίȣ διάκοσμος ὑπὸ τῆς ψυχῆς διατέτακται κ6. 399 b16. διατάττειν οἷς βȣ́λονται Ργ16. 1417 b17. — ὑπὲρ αὐτȣ̃ διατάττεσθαι πκθ4. 950 b19.

διατείνειν. trans ὑφαίνει ἀράχνιον πρῶτον διατεῖναν πρὸς τὰ πέρατα Ζι39. 623 a9. πλῆθος ὕδατος εἰς πλάτος διαταθὲν μβ2. 355 b6. ὑστέρα διατεινομένη Ζικ4. 636 a30. ὑμὴν διατέταται Ζιδ1. 524 a19. φλέβες διατεταμέναι πρὸς τὸ ἰσχίον Ζιγ4. 515 a2. Ζγβ6. 743 a1. τὸ ἐπιστητόν, μετ' ἀποδείξεως ϗ λόγȣ διατεινόμενον (?) ημα35. 1197 a1. — intr νεφέλιον διατεῖνον ϗ μακρόν μβ8. 367 b10. φλέβες διατείνȣσι συνεχεῖς Γα9. 326 b35. cf πι54. 897 b7, a35. φλέβες διατείνȣσι διὰ τῶν σπλάγχνων, καθ' ὅλον τὸ σῶμα, ἐπὶ τȣ̀ς δακτύλȣς Ζμγ4. 665 b32. Ζιβ11. 503 b21. γ2. 512 a1, 18. φλὲψ διατείνει τὴν χεῖρα Ζιε15. 547 a19. φωνὴ διατείνει πόρρω, πάντῃ, ἐπὶ πολὺν τόπον ακ800 a15, 9, b30. διατείνει ἐπὶ πολὺ ϗ πολυειδές ἐστιν Ηδ3. 1121 b16. ἐφ' ὅσον διατείνει ἡ θεωρία Ηκ8. 1178 b29. διατείνειν περὶ πάσας τὰς πράξεις Ηδ4. 1122 a20, διὰ παντὸς τȣ̃ βίȣ Ηκ1. 1172 a23. — med διατείνεσθαι. ὁ σφόδρα περὶ μικρὰ διατεινόμενος ηεγ4. 1232 a14. διατείνονται τὰ κάλλιστα πράττειν Ηι8. 1169 a9. πνεύματος κάθεξις συμβαίνει τοῖς παιδίοις διατεινομένοις Πη17. 1336 a39. cf πιθ15. 918 b15. — διατεταμένως ἐνεργεῖν περί τι Ηκ4. 1175 a7, φευκτέον τὴν μοχθηρίαν Ηι4. 1166 b28.

διατελεῖν c partic διατελȣ̃σιν ἐφεδρεύοντες, ἰδιωτεύοντες Πβ9. 1269 a39. 12. 1273 b29 al — διατελεῖν c adiectivo τὸ ὠχρὸν μαλακὸν διατελεῖ, τὰ ἔθνη διατελεῖ ἐλεύθερα sim Ζιζ2. 560 a25. ι50. 632 a1. Οα12. 283 a30. Πη7. 1327 b25, 31. ȣ̓κ ἀεὶ τὰ μὲν γῆ τὰ δὲ θάλαττα διατελεῖ μα14. 351 a23. — διατελεῖν c praepos et nomine διατελεῖν ἐν ὕπνῳ, ἐν ὑγρῷ, πρὸς τοῖς αὐτοῖς sim Ζγε1. 779 a24. Ζμγ6. 669 a11. ψγ3. 427 b2. ζ3. 469 a9. φ6. 812 b20. πκγ14. 933 a14. διατελεῖν μετ' εὐχροίας Ζιη4. 584 a14. συνανίσχοντες δύο παρήλιοι διετέλεσαν μέχρι ἡλίȣ δυσμῶν μγ2. 372 a16. τȣ̃το μέχρι πόρρω διατελεῖ Ζιζ3. 561 a20. — διατελεῖ impers ἤδη τισὶ συμβέβηκεν ὥστε μηδὲν ἐνύπνιον ἑωρακέναι· ϗ τοῖς μὲν ὅλως διετέλεσεν εν3. 462 b1.

διατέμνειν τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ δέρμα πλα5. 957 b27. — οἱ σπογγεῖς διατέμνονται τȣ̀ς μυκτῆρας πλβ5. 960 b21. πολλὰ τῶν ἐντόμων διατεμνόμενα ζῇ αν3. 471 b21. (τὸ τῶν ἀπλυσιῶν γένος) διατμηθὲν πυκνότερόν ἐστι τȣ̃ σπόγγȣ Ζιε16. 549 a6.

διατήκεσθαι ὑπὸ ὑγρȣ̃ μδ8. 385 a28.

διατηρεῖν. διατηρȣ̃ντες τὸ πρέπον ἑκάστῳ Ηκ8. 1178 a13. ταῦτα δεῖ διατηρεῖν τὸν ποιητήν πο15. 1454 b15. διατηρεῖν τὸ συμβαῖνον ΜΑ8. 990 a1. — βȣ̃ς ἐννέα ἔτη διατηρȣ̃σιν ἀνοχεύτȣς Ζιθ7. 595 b18. διατηρεῖσθαι τὴν φωνὴν ὁμοίαν ὑπὸ τȣ̃ περιέχοντος ὀργάνȣ ακ801 a31. — χελιδὼν διατηρȣ̃σά τινι συνηθείᾳ τὸ προειληφὸς τέκνον, ὅπως μὴ δὶς λάβῃ Ζιι7. 612 b28.

διατιθέναι. διατιθέντες οἶνον εἰς ὀστράκια Ζιθ4. 594 a11. — ταῦτα διαθεῖναι προσήκει τὸν οἰκονόμον Πα10. 1258 a24. ὁ ἄρχων διατίθησι Διονύσια, ἀγῶνας f 381. 1541 b6. 387. 1542 b6. ἡ φύσις τὴν τȣ̃ σπέρματος γένεσιν διέθηκε μετ' ἀλλήλων (τȣ̃ ἄρρενος ϗ θήλεος) Ζγα23. 731 a28. — τȣ̀ς κριτὰς πρὸς ἡμᾶς εὖ, κακῶς διαθεῖναι ρ37. 1444 b28. (ἀρεταί τινες) περὶ τὰ μικρὰ διατιθέασιν ἡμᾶς ὡς δεῖ Ηδ10. 1125 b5. ȣ̔́τω διατίθενται οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες Ηη5. 1147 a14. cf Πε2. 1302 a35. τȣ̀ς τελȣμένȣς ȣ̓ μαθεῖν τι δεῖ ἀλλὰ παθεῖν ϗ διατεθῆναι f 45. 1483 a21. ἐν τῷ πάσχοντι ϗ διατιθεμένῳ ἡ τῶν ποιητικῶν ὑπάρχει ἐνέργεια ψβ2. 414 a11. τὸ σῶμα διατίθεται ϗ διακεκόσμηται Οα10. 280 a21. — med διατίθεσθαι, de rebus venalibus οβ1345 b25. — ἂν ἀποθάνῃ μὴ διαθέμενος Πβ9. 1270 a28. — ταῦτα τῇ λέξει διαθέσθαι Ργ1. 1403 b20.

διατμίζειν. trans διατμιζομένȣ ϗ πνευματȣμένȣ τȣ̃ ὑγρȣ̃ Ογ7. 305 b14. — intr in vaporem converti, τὸ διατμίζον ὑγρόν, τὸ διατμίσαν μα7. 344 b23. β1. 353 b8. 3. 357 a11.

διατρέχειν. ἐξ ȣ̓ρίας διαδραμεῖν μχ7. 851 b6. — metaph προθέμενοι τὴν ἀνδρείαν ϗ τὴν αὔξησιν ταύτης διαδραμόντες ρ36. 1441 b7 (cf διέρχεσθαι a38, διεξέρχεσθαι b9, διεξιέναι b16).

διατρίβειν. διατρίβειν περὶ ταῖς θύραις, περὶ θύρας, ἐν Ἴδῃ, περὶ τὴν θάλατταν Ρβ16. 1391 a12. 24. 1401 b22. Πε11. 1313 b7. Ζιδ8. 534 a7. τὸ Ἀθήνησι διατρίβειν ἐργῶδες f 617. 1582 a22, 30. διατρίβειν ἐπιτηρȣ̃ντα δίκην Ρα12. 1373 a7. διατρίβειν περὶ τὸ ἐρώμενον Ρβ16. 1391 a5. ὁ ἄρρην ἔλαφος ȣ̓ πρὸς μιᾷ διατρίβει Ζιζ29. 578 b11. — διατρίβειν πρὸς τοῖς ἔργοις Πε8. 1309 a8. ζ4. 1318 b13. — διατρίβειν περὶ ὠνὴν ϗ πρᾶσιν Πδ4. 1291 b20, a6. διατρίβειν ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ Ρβ2. 1378 b8. διατρίβειν περὶ τὰς θεολογίας, περὶ τὸ μὴ ὄν μβ1. 353 a35. Μκ8. 1064 b30. περὶ τὸ ὁμολογȣ́μενον ȣ̓ διατριπτέον Ργ16. 1417 a10. πανταχȣ̃ διατρίβειν ἢ ἐν τῷ πράγματι Ργ14. 1415 b23. διατρίβειν ἀκριβολογȣ́μενον Πη12. 1373 a7.

διατριβή. περὶ τὸν ἥλιον ȣ̓ γίνεται διατριβὴ τοιαύτης συστάσεως μγ4. 374 a12. — ποιεῖσθαι τὴν τροφὴν ϗ τὴν διατριβὴν ἐν τῷ ὑγρῷ, syn τὸν βίον ϗ τὴν τροφὴν ποιεῖσθαι Ζια1. 487 a20, 16. ποιεῖσθαι τὴν διατριβὴν ἐν ὕδατι, ἐν τῇ γῇ, ἐπὶ τῶν πετρῶν Ζιθ3. 593 a27. ι19. 617 a17. αν9. 474 b26. — ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβή Πθ7. 1342 a32. ἡ διατριβὴ ἐπὶ ταῖς τῶν πέλας ἁμαρτίαις Ρβ6. 1384 b9. ἡ πλείστη δ'. περὶ τȣ̀ς ὁρισμȣ̀ς γίνεται τα5. 102 a8. ἑτέρας διατριβῆς ϗ λογικωτέρας ηεα8. 1217 b17. ὅπως ἀπὸ τȣ́των διατριβὴν ἐλάττω ἐχόντων ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος σχολάζῃ μᾶλλον Ζμδ5. 682 a33. εἰς βελτίȣς διατριβὰς ἀγόμενος ϗ λόγȣς Κ10. 13 a24. ἀγωνιστικάς, διαλεκτικὰς ποιεῖσθαι τὰς διατριβάς τθ11. 161 a24. — (ὁ δημηγορῶν) ȣ̓κ ἔχει πολλὰς διατριβάς (res, in quibus commoretur oratio) Ργ17. 1418 a27.

διατρυπᾶν τὰ ὄστρακα Ζιδ4. 528 b33. Ζμβ17. 661 a22, τὰ κογχύλια Ζιε15. 547 b7, τὰ δέρματα Ζιδ4. 528 b32, τȣ̀ς καλάμȣς Ζιε30. 556 b3. εἰς τὴν ἄμμον καταδύεται τῷ ῥύγχει διατρυπήσας Ζιι37. 621 a5.

διατρώγειν τὰς τρίχας ημβ6. 1202 a21. διατραγόντες (μῦς) τὰς νευράς Ρβ24. 1401 b16. ἐάν τις βαλάνȣς διατράγῃ πκβ11. 931 a8.

διαττᾶν. διηττημένη Ζγα20. 728 a28 (Aub e cod Z, διηττημένη Bk, fort διηθημένη cf διηθεῖν).

διάττειν. ἀστέρες διάττοντες μα4. 341 b35. πκς23. 943 b16. διάττοντες (int ἀστέρες) κ4. 395 a32. σέλα διάττει κ2. 392 b3. διάττοντος τȣ̃ θερμȣ̃ πβ31. 869 b15.

διατυποῦν. τὰς τῶν δακτυλίων σφραγῖδας ἀδύνατον εἶναι σαφεῖς, ὅταν μὴ διατυπωθῶσιν ἀκριβῶς ακ 801 b5, 12. — med διατυπώσασθαι τὴν κρᾶσιν τοῦ ἄρρενος τῶν φυτῶν ϗ τοῦ θήλεος φτα 2. 817 a29.

διατύπωσις. ὅταν ἐκ σκωλήκων εἰς τὴν διατύπωσιν ἔλθωσι, καλοῦνται νύμφαι Ζιε 19. 551 b2.

διαυγὲς ὕδωρ θ 112. 840 b34.

διαυλοδρομεῖ ἡ φύσις ϗ ἀνελίττεται ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Ζγβ 5. 741 b21.

διαυλωνίζειν δοκεῖ ἡ θάλαττα ὑπὸ τὴν γῆν μβ 8. 366 a27. διαυλωνίζει τὸ ὕδωρ διὰ τῶν βραγχίων αν 16. 478 b12.

διαφαίνειν. πνεῦμα. ὅ τόν τε ὄγκον ποιεῖ ϗ τὴν λευκότητα διαφαίνει Ζβ 2. 735 b20. — pass διὰ πυκνοτέρου διαφαινόμενον ἔλαττον φῶς μα 5. 342 b6. τὸ τῆς βαφῆς διαφαινόμενον χ 3. 793 b2. μέλαν τὸ μὴ διαφαινόμενον Ζγε 1. 780 a34, cf διαφανής. τὸ διαφαινόμενον λευκόν, τὸ μὴ διαφαινόμενον μέλαν πκη 41. 936 a8. θ 5. 890 a14. τὴν θάλασσαν πολλάκις πορφυρίζουσαν διαφαίνεσθαι θ 130. 843 a26.

διαφανής. ἄν τις μέλιττα ἐξερπύσῃ, φαίνεται διαφανής, ϗ οὐδὲν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐνὸν δῆλον Ζιθ 14. 599 a26. — τὸ διαφανές quam habeat naturam et vim in sensu videndi ψβ 7. Prantl Farbenl p 94. 148. διαφανὲς λέγω ὅ ἔστι μὲν ὁρατόν, οὐ καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν ἀλλὰ δι' ἀλλότριον χρῶμα ψβ 7. 418 b4. (λέγουσί τινες μᾶλλον ἔχειν πόρους τὰ διαφανῆ μᾶλλον Γα 8. 324 b32) φῶς ἐστὶν ἡ ἐνέργεια τοῦ διαφανοῦς ᾗ διαφανές ψβ 7. 418 b10, 419 a11. ἄχρουν ἐστὶ τὸ διαφανές ψβ 7. 418 b28. πᾶν χρῶμα κινητικόν ἐστι τοῦ κατ' ἐνέργειαν διαφανοῦς ψβ 7. 418 b1. ἐστὶ χρῶμα τοῦ διαφανοῦς κατὰ συμβεβηκός· τὸ διαφανὲς καθ' ὅσον ὑπάρχει ἐν τοῖς σώμασι χρώματος ποιεῖ μετέχειν αι 3. 439 a19, b9. τὸ μέλαν μὴ εἶναι διαφανές Ζγε 1. 780 a34. τὸ διαφανὲς λευκὸν φαίνεται πκγ 23. 934 a18. τὸ διαφανὲς οὐκ ἔστιν ἴδιον ἀέρος ἢ ὕδατος ἀλλά τις κοινὴ φύσις ϗ δύναμις αι 3. 439 a21. ψγ 1. 425 a1. Γα 4. 319 b23. τὸ διαφανὲς τοῦ ὄμματος ἡ καλουμένη κόρη αι 2. 438 b16. οὐ συμβαίνει τὸ ὁρᾶν (τὸ ὄμμα) ᾗ ὕδωρ ἀλλ' ᾗ διαφανές αι 2. 438 a14. τὰ γλαυκὰ κινεῖται μᾶλλον ὑπὸ τοῦ φωτὸς ϗ τῶν ὁρατῶν, ᾗ ὑγρὸν ϗ ᾗ διαφανές Ζγε 1. 780 a3.

διαφέρειν. 1. trans εἶτ' ἐκεῖνον μὲν διήνεγκεν, ἕτερος δὲ ἀὴρ ἐπιρρεῖ πκς 48. 945 b24. — pass τὸ ἤλεκτρον διαφέρεται εἰς τοὺς Ἕλληνας θ 81. 836 b6. — συνάψειας συμφερόμενον ϗ διαφερόμενον (Heracl fr 45) κ 5. 396 b21. μετατιθεμένου τινὸς μέρους ἢ ἀφαιρουμένου διαφέρεται ϗ κινεῖται τὸ ὅλον πο 8. 1451 a34. — metaph διαφέρεσθαι, διενεχθῆναι de dissensu, πρὸς ἀλλήλους, περί τινος, ἔν τινι, τὶ Ογ 1. 298 b14. ψα 2. 404 b30, 405 a2. Πε 1. 1301 b36. η 1. 1323 a35. 3. 1325 a17. θ 2. 1337 b3. cf Ζμδ 2. 677 b9. φύσει διηνέχθησαν τά τε νοήματα ϗ τὰ αἰσθήματα f 76. 1488 b28. de discordia Ηι 1. 1164 a13. ηεη 6. 1240 b36. 10. 1243 b21. ημβ 11. 1211 a38. Πβ 5. 1263 b24. διαφέρεσθαι ἑαυτοῖς, διενεχθῆναι τοῖς συμμάχοις ρ 3. 1425 b14. διενεχθῆναι περί τινος Πε 4. 1303 b34. — 2. intr διαφέρειν τινός τινι Πε 7. 1307 a12. οὐδὲν διαφέρειν τινός ε 14. 24 a8. Ηη 4. 1146 b29, 34. διαφέρειν πρός τι Ζιβ 13. 505 a21. γ 19. 521 a22. θ 1. 588 a25. διαφέρει οὐδὲν ὁ πόρος τοῦ ἄρρενος ἢ τῆς θηλείας Ζιδ 2. 527 a17. διαφέρουσι ταύτην πρὸς ἀλλήλους διαφοράν μκ 1. 465 a11. διαφέρειν ταῖς εἰρημέναις διαφοραῖς, τῷ μᾶλλον ϗ ἧττον al Φδ 14. 224 a8. μδ 12. 390 b6. 8. 385 a19. α 4. 341 b5. 11. 347 b15. β 1. 353 b25 al. ἔστι δ' ὅπου συμφέρουσιν αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ϗ ὅπου διαφέρουσιν (?) Πδ 15. 1299 b29. διαφέρειν κατὰ τὴν θέσιν μα 4. 341 b24. διαφέρειν τὰς μορφάς Ζιβ 1. 497 b15. διαφέρειν γένει, εἴδει, κατὰ γένος, κατ' εἶδος Μι 3. 1054 b27. 4. 1055 a26. δ 10. 1018 a26. Ηκ 5. 1175 a26. Πδ 3. 1290 a6. ψα 1. 402 b3. τὰ πλεῖστον διαφέροντα τῶν ἐν ταὐτῷ γένει sim Μδ 10. 1018 a27-29. ι 4. 1055 a28. διαφέρειν ταῖς ἀντικειμέναις διαφοραῖς, ἐναντίως Μδ 6. 1016 a25. ι 7. 1057 b11. ἡ ἄνθρωπος, οὐδὲν διοίσουσιν Ηα 4. 1096 b2. ἄλλα παρ' ἄλλα τιθέμενα ἀμύθητον διαφέρει μγ 4. 375 a24. διαφέρειν καθ' ὑπεροχὴν ϗ ἔλλειψιν Ζια 1. 486 a22. τὸ πῶς οὐδὲν αὐτοῖς διαφέρει Ηδ 3. 1121 b3. τὸ ἐπίσταται ἢ ἔστιν ἐπιστάμενος οὐδὲν διαφέρει Αα 46. 51 b14 Wz. τζ 9. 147 b23 τὸ οὕτως ἢ ἐκείνως ἔχειν οὔ τι μικρὸν ἀλλ' ὅλον διαφέρει ϗ πᾶν πρὸς τὴν θεωρίαν Οα 5. 271 b5, cf Πδ 15. 1299 a28. Γα 2. 315 b28. haud raro διαφέρει impers usurpatur, vel absolute, οὐδὲν διαφέρει, οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸν λόγον, πρὸς τὰ νῦν Ηε 10. 1134 a19. γ 15. 1119 b2. η 5. 1146 b25. θ 2. 1155 b26. Οα 11. 280 b3. ψα 1. 402 a26, ἤδη ἐν τῷ πῶς διαφέρει Γα 2. 315 b1, πρὸς τὰς ἐνεργείας πολὺ διοίσει Ηκ 8. 1178 a28, κατὰ τούτους τοὺς τρόπους διοίσει ἀμήχανον ὅσον Ηη 4. 1147 a8, τί διοίσει περὶ τῶν ἠπορημένων Πγ 10. 1281 a37, vel addita enunciatione per infinitivum διαφέρει δὲ ἴσως οὐ μικρὸν ἐν κτήσει ἢ χρήσει τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνειν sim Ηα 8. 1098 b31. 11. 1101 a31. β 1. 1103 a24. Ρα 10. 1369 a30. γ 1. 1404 a9. πο 10. 1452 a20. Vhl Poet III 316. οὐδὲν διοίσει αὐτοὺς ἔχειν ἢ ἄλλοις ἔχουσι πείθεσθαι sim Ηζ 13. 1143 b30 (cf ε 10. 1134 b21). δ 14. 1128 a2. μα 13. 350 a10. β 3. 356 b26. γ 4. 374 b22. Αα 28. 45 a14. β 14. 62 b37. γ 3. 72 b37. δ 5. 91 b22. 8. 93 a32. τζ 6. 143 b35 (duo infinitivi per ϗ non per ἢ coniuncti Αβ 4. 57 a33. γ 11. 77 a14; prius ἢ omittendum videtur τζ 9. 147 b15; ηεη 12. 1244 b32 videtur corruptela inesse), διαφέρει τι πρὸς τὸ τὴν πόλιν εἶναι σπουδαίαν ϗ τοὺς παῖδας εἶναι σπουδαίους Πα 13. 1260 b17, enunciatione interrogativa, conditionali Πη 2. 1324 a32. μα 3. 340 a13. γ 5. 375 b34. — διαφέρειν excellere Ζιζ 36. 580 b5. Πγ 12. 1282 b41. β 5. 1263 a24. διαφέρειν κατ' ἀρετήν Πγ 7. 1279 a39. ε 1. 1301 a40. — μέγα διαφέρει, syn πρὸ ἔργου ἐστί τθ 14. 163 b25, 23. — τὸ διαφέρον. ἀληθεύειν ἐν τῷ διαφέροντι αρ 5. 1250 b18. — διαφερόντως. a. τὰ ᾠοτοκοῦντα ᾠοτοκεῖ διαφερόντως (i e alia aliter) Ζγα 8. 718 b6. διαφερόντως ἂν ὁρίσαιτο φυσικός τε ϗ διαλεκτικὸς ἕκαστον ψα 1. 403 a29. cf Πα 13. 1260 a11. τέκτων ϗ γεωμέτρης διαφερόντως ἐπιζητοῦσι τὴν ὀρθήν Ηα 7. 1098 a29. cf δ 12. 1126 b36. οὐδὲν διαφερόντως ἔχειν ἀλλ' ὡσαύτως Οα 8. 277 a6. — b. praecipue. διαφερόντως ἀκριβοῦν, τιμᾶσθαι ψβ 9. 421 a22. Ρβ 10. 1387 b30. διαφερόντως μὲν ... οὐ μὴν ἀλλὰ ϗ Ζιβ 11. 503 b25.

διαφεύγειν. διαφεύγειν τοὺς ἀνθρώπους, ἀπὸ τῶν ἄλλων ἰχθύων Ζιι 30. 618 b2. 37. 621 a27. πολλάκις ἐληλυθότες εἰς τὰ δεινὰ ϗ διαπεφευγότες Ρβ 5. 1383 a28. 8. 1385 b25. διαφυγεῖν τὸ νόσημα χαλεπόν Ζιθ 21. 603 b11. — διαφεύγειν τὸ ἀμφίβολον, τὴν ἀπιστίαν ρ 26. 1435 a33. 12. 1430 b6. διαφυγεῖν τὸ ἐλέγχεσθαι τι 17. 175 b16. τοῦτο μὲν διαφεύγουσιν, ἄλλα δ' ἄλογα συμβαίνει Ογ 5. 304 a8. — τί ἔσται ὅπερ τὴν διαίρεσιν διαφεύγει Γα 2. 316 a16. τὰ λεγόμενα αἴτια διαφεύγειν φαίνεται τὸν λόγον μβ 3. 357 b22. — τίς ἐστιν οὐσία διαφεύγει ΜΖ 3. 1029 a11. τὰ ἀδύνατα εἶναι ταύτῃ διαφεύγει, οὑτωσὶ σκοπουμένοις διαφεύγει Μθ 4. 1047 b5. ν 6. 1093 b10. διαφεύγει σκοπουμένους ηεα 5. 1216 a9.

διαφθαρτικόν, syn θανατηφόρον πα 47. 865 a8.

διαφθείρειν. ἐλάφου διαφθείροντος τὴν νομὴν Ρβ 20. 1393 b14. ὅπως μὴ διαφθαρῇ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ μα 14. 352

b29. πόρρω τῶν διαφθερόντων, τῶν διαφθειρόντων Πβ10. 1272 b1. ε8. 1308 a26. διαφθείρειν τοὺς ἰατροὺς διὰ κέρδος Πγ16. 1287 a39. διεφθάρθαι τὴν κρίσιν Πγ15. 1286 a34. διαφθείρονται αἱ ἐν πολυχρονίοις ἀρχαῖς Πε8. 1308 b14. διαφθείρεσθαι εἰς τὸ θῆλυ πι36. 894 b19. τὰ διεφθαρμένα, opp τὰ κατὰ φύσιν Πα5. 1254 a37. ὀφθαλμοὶ ἀσπάλακος διεφθαρμένοι Ζιδ8. 533 a7. διεφθαρμένος δι' ἡδονὴν Ηζ5. 1140 b17. οὐ φατέον ἡδονὰς εἶναι πλὴν τοῖς διεφθαρμένοις Ηκ5. 1176 a24. διεφθαρμένον, coni κακόν, ἁμάρτημα Μθ9. 1051 a21. ζωὴ διεφθαρμένη ϗ μοχθηρά Ηι9. 1170 a23. — τὸ διαφθεῖραι τοῦ ποιῆσαι ῥᾷον τη5. 154 b30. διαφθείρειν ἑαυτόν, πολεμίους (i e occidere) Ηε15. 1138 a13 coll a10. Πη2. 1324 b20. νέαι ἐν τοῖς τόκοις διαφθείρονται πολλαί Πη16. 1335 a18, 20. Ζγδ4. 773 a19. διαφθείρειν τὸ ἔμβρυον, τὴν ὀχείαν Ζιζ22. 577 a14. Ζγβ7. 748 a34. ἡ δημοκρατία, ἡ χεὶρ διεφθάρη Πε3. 1302 b30. α2. 1253 a22. διαφθείρειν τὴν τῶν ἐναντίων σπουδὴν γέλωτι Ργ18. 1419 b4.

διαφθορά. ἡ διαφθορὰ κακόν Μθ9. 1051 a21. καλοῦνται ἐκρύσεις αἱ μέχρι τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν διαφθοραί Ζιη3. 583 b11. cf 4. 585 a11. — διαφθοραὶ κριτῶν Ρα12. 1372 a34.

διαφιλονεικεῖν. οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιζόμενοι ϗ διαφιλονεικοῦντες τι3. 165 b13.

διαφορά, 1. sensu logico (cf διαφέρειν) latius quam διαφορὰ patet ἑτερότης Μι3. 1054 b23. γ2. 1004 a21 Bz, nam πρὸς τὰ ἔξω τοῦ γένους οὐκ ἔστι διαφορά Μι4. 1055 a27. τῶν ἑτερογενῶν ἕτεραι τῷ εἴδει ϗ αἱ διαφοραί Κ3. 1 b17 Wz. — ἐκ τοῦ γένους ϗ τῶν διαφορῶν τὰ εἴδη Μι7. 1057 b7. διαφορά, dist λόγος ἑνοποιός Μη6. 1045 b17. δεῖ διαιρεῖσθαι τὴν τῆς διαφορᾶς διαφοράν ΜΖ12. 1038 a9. quae intercedant logicae rationes inter διαφοράν, γένος, εἶδος v s γένος et εἶδος. οὐδεμία διαφορὰ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπαρχόντων τζ6. 144 a24. διαφορά, dist πάθος τζ6. 145 a3-12. (διαφοραῖς τισὶ ϗ πάθεσι χωρίζεσθαι Γα1. 315 a8. παθήμασι ϗ διαφοραῖς μδ10. 388 a10.) ἡ διαφορὰ τῶν μὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶν Κ5. 3 a22. πάντα συνωνύμως ἀπὸ τῶν διαφορῶν λέγεται Κ5. 3 a33. τὴν διαφορὰν ὡς οὖσαν γενικὴν ὁμοῦ τῷ γένει τακτέον τα4. 101 b18. ἔχειν διαφορὰν κατὰ τὸ γένος Ζια1. 486 a24. ἡ διαφορὰ ποιότητα τοῦ γένους σημαίνει τδ6. 128 a26. ζ6. 144 a18-22. Μδ14. 1020 a33 Bz, 35, b2, 15, 18. Φε2. 226 a28. κατὰ τὴν τοῦ τί ἐστιν ἀπόδοσιν μᾶλλον ἁρμόττει τὸ γένος ἢ τὴν διαφορὰν εἰπεῖν τδ6. 128 a24. οὐδεμία διαφορὰ σημαίνει τί ἐστιν τδ2. 122 b16. ἡ οὐσία οὐ διαφορά τζ6. 143 a32, attamen ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ΜΖ12. 1038 a19, ἡ τελευταία διαφορὰ ϗ τὸ εἶδος Ζμα3. 644 a2, 643 a19. cf Trendlbg Kateg p 53 sqq, 93, Zeller II, 2, 145, 1. ἴδιαι τοῦ πράγματος διαφοραί τζ6. 143 a31. διαφοραὶ ἀντιδιῃρημέναι, ἀντικείμεναι, διαφορὰ εἰδοποιός v s h v. ἡ μεγίστη sive τελεία διαφορὰ ἐναντιότης, ἐναντίωσις Μι4. 1055 a4, 13. 8. 1058 a12. γ2. 1004 a21. διαφοραὶ ἐναντίαι ἢ αἱ αὐταὶ τῶν ἐναντίων κατηγοροῦνται τη3. 153 b17. αἱ πρῶται ἐναντιώσεις ϗ διαφοραί Μκ3. 1061 b14. Γβ2. 329 b17. τὰ γένη τῶν διαφορῶν Μη2. 1042 b32. αἱ ἀπὸ τοῦ γένους κατὰ τὴν διαίρεσιν διαφοραί Ζμα3. 643 b34. — ὁ ἐκ τῶν διαφορῶν λόγος τοῦ εἴδους ἐστίν, ὁ ἐκ τῶν ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης μᾶλλον Μη2. 1043 a19. ἔστιν ἡ διαφορὰ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ Ζμα3. 643 a24. διαφοραί, opp ὕλη ΜΑ9. 992 b3. Φα4. 187 a19. Ζμβ1. 646 a17. διαφοραὶ τρεῖς Democriti ΜΑ4. 986 a13. η2. 1042 b12. — quae eodem εἴδει ἀτόμῳ continentur, διαφορὰν inter se non habent, ὡς ὕλη γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐ ποιεῖ δὲ διαφορὰν ἡ ὕλη, sed ὅσαι ἐν τῷ λόγῳ εἰσὶν ἐναντιότητες, εἴδει ποιοῦσι διαφοράν Μι9. 1058 b6, 2, latiore tamen sensu διαφοραὶ πολλαὶ ὑπάρχουσι τοῖς αὐτοῖς τῷ εἴδει, ἀλλ' οὐ κατ' οὐσίαν οὐδὲ καθ' αὑτά Αδ13. 97 a12. ὅσα τῶν ζῴων τῶν σημείων διαισθάνεται τὰς διαφοράς Ζυ1. 608 a20. — verba cum διαφορὰ coniuncta: προσάπτειν τὰς διαφορὰς τῷ γένει τζ1. 139 a29. μετὰ τοῦ γένους αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί ΜΖ12. 1037 b32. ἐμπίπτειν εἰς διαφοράς τινας Ζμα3. 643 a11. οὐ δεῖ τὸ αὐτὸ ϗ ἄτομον εἰς ἑτέραν ϗ ἑτέραν ἰέναι διαφοράν Ζμα3. 643 a14. διεστηκέναι διαφορᾷ τινί πο2. 1448 a16. διαφέρειν διαφοραῖς τισί μδ10. 388 a10. 12. 390 b7. Ζια1. 488 b12. Μδ6. 1016 a25. Φδ14. 224 a7. διαφέρειν ταύτην πρὸς ἀλλήλους διαφοράν μκ1. 465 a12. ἔχειν διαφορὰν πρός τι Αα13. 32 a16. ἔχειν διαφοράν τινα, μεγάλην, πολλήν, ἴδιον, ἔχειν διαφορὰς πλείους, εὐμεγέθεις al τα7. 103 a16. μα3. 340 b9. β4. 360 b14. Ζιγ1. 509 a28, 31. δ1. 524 a20. Πβ8. 1269 a27. δ4. 1290 b34. Ηζ9. 1141 b34. ρ6. 1427 b33. μὴ ἔχειν διαφοράν, syn μὴ ἔχειν εἴδη Φη4. 249 a4. ἐγγὺς ἔχειν τὰς διαφοράς ηεη9. 1241 b17. εἰσὶν αἱ τοιαίδε διαφοραὶ κατὰ τοὺς βίους Ζια1. 487 a11, b33. ἔστι περὶ τοὺς ὀδόντας πολλὴ διαφορά Ζιβ1. 501 a8. εἰσὶν αἱ διαφοραὶ ἐν τρισὶν ὅροις Πδ15. 1310 a10. εὑρεῖν τὰς διαφοράς τα16. 13. 105 a24. 18. 108 a38-b6. κατὰ μικρὰν διαφορὰν Ζιθ1. 588 b21. — in eo usu v διαφορά, qui ad logicam significationem referendus est, aliqua cernitur varietas. ἧς μᾶλλον αἱ διαφοραὶ τόδε τι σημαίνουσι, μᾶλλον οὐσία, ἧς δὲ στέρησιν, μὴ ὄν Γα3. 318 b15. ἔνθα μὲν οὖν ἡ διαφορὰ (i e negatio) πρόσεστι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀποφάσει Μγ2. 1004 a14. τὴν διαφοράν, δι' ἣν οὐκ ἂν εἴη τὸ λεχθέν, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν Φδ6. 213 b8. ἄνεμοί τε ϗ πνευμάτων διαφοραί (fere i q εἴδη, cf s εἶδος) κ4. 394 a7. cf πκα13. 928 b6. ὥσπερ ἐλέχθη πρότερον ἐν τῇ διαφορᾷ τῇ τῶν μορίων (i e in exponendis differentiis) Ζιε5. 541 a6. πλοῦτος εὐγένεια ἀρετὴ παιδεία ϗ τὰ τούτοις λεγόμενα κατὰ τὴν αὐτὴν διαφοράν (fere i q συστοιχίαν) Πδ4. 1291 b30. ἡ ὄψις μάλιστα πολλὰς δηλοῖ διαφοράς ΜΑ1. 980 a27. αι1. 437 a2, 5. ταύτης τῆς διαφορᾶς (ubi vocabulo διαφορὰ utrumque oppositionis membrum Ar complectitur) θατέρῳ μορίῳ ἔστω ἡ ἐνέργεια ἀφωρισμένη, θατέρῳ δὲ τὸ δυνατόν Μθ6. 1048 b4 Bz. — 2. διαφορά dissensio (cf διαφέρεσθαι). ποιεῖν στάσεις πρὸς ἀλλήλους ϗ διαφοράς Πη16. 1334 b38. cf ε4. 1303 b38. (cf ἔοικε πᾶσα διαφορὰ — i e differentia — ποιεῖν διάστασιν Πε3. 1303 b14.) διαλύειν τὰς διαφορὰς τῶν πολιτῶν ρ3. 1424 b6. ἐν ταῖς φιλίαις αἱ διαφοραὶ πῶς γίνονται ημβ11. 1210 a25, 35, b1. τὰ καλὰ τοσαύτην ἔχει διαφορὰν (dissensum) ϗ πλάνην Ηα1. 1094 b15.

διαφορεῖν. συνορᾶν τὰ διαπεφορημένα ϗ διεστραμμένα τῶν εἰδώλων μτ2. 464 b13.

διάφορος def, dist ἕτερος, ἐναντίος Μι3. 1054 b23-31. δ9. 1018 a12 Bz. τδ4. 125 a2. διάφορα ἀλλήλοις τἀντικείμενα Ζμα3. 643 a31. διάφορα γένει, εἴδει (κατ' εἶδος) Μι3. 1054 b27-30. τε4. 132 b25, 26. Φε4. 228 b30. Ζγα18. 723 b4. Ηκ2. 1173 b33. ἀρχαὶ διάφοροι τῷ γένει, opp συγγενεῖς Αγ32. 88 b27. ἡ φύσει φορὰ διάφορος Φδ8. 215 a12. διάφοροι μονάδες (i q ἀσύμβλητοι) Μμ7. 1081 b33, 35, 1082 b25, cf Bz ad Μμ6. — χαλκώματα διάφορα (praestantia) θ62. 835 a13. f 248. 1524 a37. — τὸ διάφορον, i e causa contentionis οβ1352 b2. cf αρ5. 1250 b27. 7. 1251 a34, b10.

διάφραγμα. μέρος τοῦ μυκτῆρος τὸ μὲν διάφραγμα χόνδρος, τὸ δ' ὀχέτευμα κενόν (cartilago septi narium) Ζια11. 492 b16.

διαφροντίζειν τὴν οἰκειότητα Πβ4. 1262 b20.

διαφυλάττειν φίλους τοὺς αὐτούς, τὰ καθεστῶτα ρ39. 1445 b39. 3. 1423 a31, τὰς ὁμολογίας αρ5. 1250 b19, τὴν θέσιν Ηα3. 1096 a2. Ογ7. 306 a13. διαφυλάττειν ἀνεγκλήτους τοὺς πολίτας Ρα4. 1360 a15. διαφυλάττειν τοὺς λόγους ὅπως μὴ διαφθαρήσονται ρ1. 1421 a35. — σαφῶς δηλώσομεν ταῦτα διαφυλάττοντες (observantes) ρ31. 1438 a37. — διαφυλακτέον ρ3. 1423 a31. (διαφυλάττοντα, Spgl ci δεῖ φυλάττειν ρ36. 1441 a15.)

διαφῦναι. λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκότα f 316. 1531 b22. διαφύντος (Emp 71) Φθ1. 250 b31.

διαφυσήσεις ϗ περιττώσεις δυσώδεις πιγ4. 908 a17.

διάφυσις. τὰ κοῖλα μέρη τοῦ πλεύμονος ἔχει διαφύσεις χονδρώδεις εἰς ὀξὺ συνηκούσας· ἐκ δὲ τῶν διαφύσεων τρήματα (cartilagineos agnatos tubulos habent) Ζια16. 495 b9. τὰ δίδυμα τῶν ᾠῶν δύ' ἔχει λεκίθους, ὧν τὰ μὲν διείργει τοῦ λευκοῦ λεπτὴ διάφυσις, τὰ δ' οὐκ ἔχει ταύτην τὴν διάφυσιν (tenue albuminis dissepimentum) Ζιζ3. 562 a26. ἡ βελόνη ἔχει διάφυσίν τινα (suturam) ὑπὸ τὴν γαστέρα ϗ τὸ ἦτρον· ὅταν δ' ἐκτέκῃ, συμφύεται ταῦτα πάλιν Ζιζ13. 567 b25. cf S II 431.

διαφωνεῖν, opp συμφωνεῖν, συνᾴδειν, ἐφαρμόττειν Ηα8. 1098 b12. ε8. 1132 b28, 23. κ9. 1179 a22, 21, 16. Πη13. 1331 b30. διαφωνεῖν (i e ἕτερον εἶναι) c dat instrumenti τῷ εἴδει, τῷ ὀνόματι τα15. 106 a12, 23. εἴ τι διαφωνεῖ τζ7. 146 a35. 9. 147 a21. η1. 152 a36. εἴ που διαφωνεῖ sim (impersonaliter usurpari videtur) τβ4. 111 b24. 10. 114 b32. δ2. 122 a7, 34, b10. ζ6. 145 b21 (cf 7. 146 a35 et v l. 9. 147 a21). η1. 152 b26 (cf a36). σκοπεῖν ἐπὶ τοῦ διαφωνοῦντος τε2. 130 a7. — οἱ πρῶτοι διαφωνοῦσι περὶ τῶν ἀριθμῶν Μμ9. 1085 b36. — διαφωνεῖ ἃ δεῖ πράττειν ϗ ἃ πράττει, διαφωνεῖ ταῦτα sim Ηι8. 1169 a15. θ2. 1155 b22. ηεη15. 1249 a11. Ρβ23. 1397 b2. ἵνα μὴ διαφωνῶσιν αἱ δυνάμεις Πη16. 1334 b35. διαφωνεῖ ἐπὶ τῆς ἰδέας ὁ ὅρος τζ10. 148 a19. — διαφωνεῖν τινί, veluti διαφωνεῖ τῷ ψευδεῖ τἀληθές, τοῖς λόγοις τὰ ἔργα sim Ηα4. 1097 a4. 8. 1098 b12. ι8. 1168 b1. κ1. 1172 a36. Πη13. 1331 b30. διαφωνεῖ ὁ νοῦς (codd ὁ παῖς) πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ηεη6. 1240 b34.

διαχαλᾶν. τὸ πῦρ διαχαλᾷ τὸ πεπηγός πζ3. 886 b2.

διαχεῖν. ὁ ἥλιος (ἡ θερμότης) διαχεῖ τὸν ἀέρα, τὸ ὑγρόν μγ5. 376 b23. πβ28. 869 a15. κς35. 944 a32. τὸ θερμὸν πνευματοποιεῖ τὰ ὑγρὰ διαχέον πκδ10. 937 a6. — pass διαχεῖσθαι, opp πήγνυσθαι πθ9. 890 b17. τὸ ὑγρὸν διαχεῖται ὑπὸ τοῦ πυρός πκα25. 929 b33. κε8. 938 b14. ὅταν τὰ φάρμακα εἰς τὴν κοιλίαν εἰσέλθωσι ϗ διαχυθῶσι πα42. 864 a31. 43. 864 b17, 20. μιγνύμενον τῷ πόματι ϗ διαχεόμενον πκβ5. 930 b8. ὁ ἀὴρ (τὸ πνεῦμα, ἡ ἀτμίς) διαχεῖται, syn σκεδάννυται, opp ὑπομένει ψβ8. 419 b21. μγ1. 370 b5 (πνεῦμα σποράδην διαχεόμενον). ακ800 a11, b28, 35. πκε18. 939 b17. κς49. 946 a1. διαχεῖται τὸ αἷμα ἐκ τῆς καρδίας εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ σώματος, opp συντρέχει εἰς τὴν καρδίαν f 233. 1520 a12. τὸ ψυχρὸν διαχυθέν πα29. 862 b29. σπέρμα ἄγονον διαχεῖται, γόνιμον ἐν ὕδατι κάτω χωρεῖ Ζιγ22. 523 a26 (cf διαχεῖσθαι ϗ ἀφανίζεσθαι η3. 583 b15). Ζγβ7. 747 a4. ᾠὸν διαχεῖται εἰς πολλά Ζιγ1. 510 b27. τὰ λεπυριώδη διαχεῖται Ζιε15. 546 b30. — metaph οἱ μαλακὸν ϗ διακεχυμένον βλέποντες φ6. 813 a26.

διαχειρίζειν. αἱ ἀρχαὶ διαχειρίζουσι πολλὰ τῶν κοινῶν Πζ8. 1322 b8.

διαχρῶνται ἑαυτούς πλ1. 955 a12.

διαχρίουσιν αἱ μέλιτται τὸ ἔδαφος τῷ κολλωδεστάτῳ Ζια40. 623 b30.

διάχυλος ϗ ὑγρὰ λίαν σάρξ Ζιθ21. 603 b20.

διάχυσις, opp πῆξις μδ5. 382 a30. cf διαχεῖν.

διαχωρεῖν. λεπτὴ διηθημένη τροφὴ διεχώρει Ζγδ4. 773 a27. ἄπεπτα διαχωρεῖ Ζμγ14. 675 a20.

διαχώρησις. ταχείας γινομένης τῆς διαχωρήσεως ταχεῖα γίνεται ἡ ἐπιθυμία Ζμγ14. 675 a22.

διαχωρητικώτερον τὸ ἄλευρον ἑψόμενον πκα12. 928 a18.

διαχωρίζεσθαι, opp συνέχεσθαι Μδ23. 1023 a23. ἅμα ἐλθόντα εἰς τὰς ὑστέρας ἐκεῖ διεχωρίζετο Ζγα20. 729 a8. ἀνάγκη τὰ βλέφαρα διαχωρίζεσθαι Ζγβ6. 744 b1.

διαχώρισις Ζγα18. 723 b16.

διαψεύδεσθαι Ρβ1. 1378 a9. ψγ3. 428 b20 (cf ψεύδεσθαι b21). ἡ μοχθηρία διαστρέφει ϗ διαψεύδεσθαι ποιεῖ περὶ τὰς ἀρχάς Ηζ13. 1144 a35. ἡ ὄψις διαψεύδεται πγ9. 872 a24. ὑπολήψει ϗ δόξῃ ἐνδέχεται διαψεύδεσθαι Ηζ3. 1139 b17. Ἡρόδοτος διέψευσται γράψας Ζιγ22. 523 a17. διαψεύδεσθαι, διαψευσθῆναι, διεψεῦσθαι, opp ἀληθεύειν Μκ5. 1061 b34. γ3. 1005 b12. 4. 1008 b3. 5. 1009 a14, 11 (cf κ6. 1062 b35). Ηζ6. 1141 a3. cf ι3. 1165 b8. μν2. 452 b25. syn ἀπάτη Αα34. 47 b40, 48 a24. ἐκ συλλογισμοῦ διαψευδόμενοι, εὐηθικῶς ϗ λίαν διεψευσμένοι Ζγγ6. 756 b18, 757 a2. αἴτιον τοῦ διεψεῦσθαι εν2. 460 b23. διαψεύδεσθαι διὰ τὰς ἕξεις ηεγ1. 1229 b22. ὁ τῷ λόγῳ διεψευσμένος ημβ6. 1202 a11. διεψευσμένος τὰ περὶ τὴν διάνοιαν Πη1. 1323 a33.

διαψηφίζεσθαι. ἀρχαὶ κρυπτῇ ψήφῳ διαψηφισταί ρ3. 1424 b2.

διαψύχειν αν15. 478 a20. — pass διαψύχεσθαι πλη3. 966 b38. χ5. 794 b34.

διγονία. τὰ διγονίαν ποιούμενα ζῷα Ζγα11. 719 a24. cf διττογονεῖν.

Διδάλης Πέρσης οβ1350 b16.

δίδαξις, ἐνέργεια τοῦ διδασκαλικοῦ, ἡ ποίησις ϗ ἡ πάθησις, ἡ δίδαξις ϗ ἡ μάθησις ταὐτό, τὸ δ' εἶναι οὐ ταὐτό Φγ3. 202 a32, b2, 7.

διδασκαλεῖον. ἐν τοῖς διδασκαλείοις Πδ11. 1295 b17.

διδασκαλία τῆς μουσικῆς Πθ5. 1340 b14. ἐκ διδασκαλίας, opp ἐξ ἔθους Ηβ1. 1103 a15. ἔνια τῶν ζῴων κοινωνεῖ τινὸς μαθήσεως ϗ διδασκαλίας Ζια1. 608 a18. διδασκαλίας χάριν εἰρηκέναι, opp ὡς γενόμενον εἰρηκέναι Οα10. 280 a1. φαίνεσθαι ἄνευ διδασκαλίας, opp τῷ λόγῳ παρασκευάζεσθαι πο19. 1456 b5. τὸ τῆς λέξεως ἀναγκαῖον ἐν πάσῃ διδασκαλίᾳ Ργ1. 1404 a9. διδασκαλία, coni μάθησις διανοητική Αγ1. 71 a1. τζ4. 141 a30. opp γυμνασία ϗ πεῖρα τθ11. 161 a25. ἄτεχνος διδασκαλία τι34. 184 a1. — διδασκαλίας ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ἐπιστήμην λόγος Ρα1. 1355 a25. πᾶσα διδασκαλία ἐκ προγιγνωσκομένων, δι' ἐπαγωγῆς ἢ συλλογισμῷ, διὰ προτέρων ϗ γνωριμωτέρων τζ4. 141 a30.

διδασκαλικός ηεη14. 1247 b26. διδασκαλικὴ ἐπιστήμη ἡ τῶν αἰτιῶν θεωρητική ΜΑ2. 982 a28. ἔχειν τὴν διδασκαλικὴν τῶν ἔργων Πα13. 1260 b4. ἑκάστη τέχνη περὶ τὸ αὐτῇ ὑποκείμενόν ἐστι διδασκαλικὴ ϗ πειστική Ρα2. 1355 b29. λόγοι διδασκαλικοί, syn ἀποδεικτικοί, dist διαλεκτικοί, πειραστικοί, ἐριστικοί τι2. 165 a39, b9. Ηη9. 1151 a18. τὸ διδασκαλικόν, ἡ δίδαξις ἐνέργεια τοῦ διδασκαλικοῦ Φγ3. 202 b7. — οἱ σοφώτεροι διδασκαλικώτεροι τῶν αἰτίων ΜΑ2. 982 a13.

διδάσκειν, opp διαλέγεσθαι τι10. 171 b1. διδάσκειν μάθησιν ἰδίαν Πθ1. 1337 a26. διδάσκεσθαι τοὺς υἱεῖς τὰς κούφας ἐργασίας Πζ7. 1321 a24. — δεδιδαχὼς Ἰφιγένειαν, ἐδιδάχθησαν αἱ Νεφέλαι sim f 578. 1573 a10. 579. 1573 a15. 584. 1573 b11. 585. 1573 b20. — διδακτὴ πᾶσα ἐπι-

στήμη δοκεῖ εἶναι Ηζ3. 1139 b25.

διδαχή. διδαχῇ, opp φύσει Ηκ10. 1179 b21. ὁ λόγος ϗ ἡ διδαχὴ Ηκ10. 1179 b23. μνήμης ϗ διδαχῆς πολλὰ τῶν ζῴων κοινωνεῖ Ζια1. 488 b25.

διδόναι. αἱ μητέρες διδόασι τὰ αὑτῶν τρέφεσθαι Ηθ9. 1159 a29. μισθός τις δοτέος Ηε10. 1134 b7. οἶνον πρὸς σῖτον διδόναι ϗ λαμβάνειν Πα9. 1257 a27. δοῦναι, dist ἀποδοῦναι, ἀνταποδοῦναι Ηι2. 1164 b26, 33. Ρβ7. 1385 b3. διδόναι, opp ὠνεῖσθαι ϗ πωλεῖν Πβ9. 1270 a21. δοῦναι, dist ἀποδόσθαι f 517. 1562 b20. πρὸς χάριν ἀκροώμενοι διδόασι τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, ἀλλ' οὐ κρίνουσιν Ρα1. 1354 b34. ὅταν ὁ δαίμων εὖ διδῷ (Eur Or 667) Ηι9. 1169 b8. — δοῦναι ϗ λαβεῖν λόγον τι1. 165 a27. δεδωκέναι λόγον ἢ δώσειν Ργ15. 1416 a33. διδόναι ϗ λαμβάνειν ὅρκους Ρα15. 1377 a8. δοῦναι δίκην, δίκας Πε3. 1302 b22. β10. 1272 b9. Ρβ23. 1398 b27. διδόναι τὰς εὐθύνας Πβ9. 1271 a8. γ11. 1282 a2. Ργ10. 1411 a6, 8, b20. f 389. 1542 b33. 405. 1545 b43. ψα4. 407 b29 (Bernays Dial p 15. 142). οἱ πεῖραν μὴ δεδωκότες ρ30. 1436 b31. — ἐκ τριῶν δοθεισῶν εὐθειῶν συνίσταται τρίγωνον ατ970 a8. ἐπεὶ τὰ σημεῖα δέδοται, ϗ ἡ κη δεδομένη ἂν εἴη δεδομένης τῆς περιφερείας μγ5. 376 a4, 5. θεωρεῖν τὴν δοθεῖσαν πολιτείαν, syn τὴν ἐξ ὑποθέσεως Πδ1. 1288 b28. ἡ ῥητορικὴ περὶ τοῦ δοθέντος ὡς εἰπεῖν δύναται θεωρεῖν τὸ πιθανόν, opp περί τι γένος ἴδιον ἀφωρισμένον Ρα2. 1355 b33. — διδόναι, concedere, permittere. διδόναι δίοδον ὑγρῷ, διαπνοὴν τῷ πνεύματι μδ7. 384 b10. β8. 368 b9. διδόναι ἐξουσίαν Πβ9. 1270 a21. ε3. 1302 b8. μβ3. 359 a27. ὁ νόμος δίδωσιν ἐπανορθοῦσθαι Πγ16. 1287 a27. ἂν ἡ πολιτεία διδῷ τὴν ὑπεροχήν Πε7. 1307 a19. δίδομεν ταῦτα τοῖς ποιηταῖς πο25. 1460 b13. — concedere aliquid in disputando. εἴτε δοθῇ τις αὐτοῖς εἴτε δειχθείη τοῦτο ΜΑ8. 990 a12. ἄν τις τοῦτο διδῷ, syn συγχωρεῖν Μγ4. 1006 b24, 27. cf Φζ9. 239 b29. α2. 185 a11. 3. 186 a9. πιη8. 917 b7. διδόναι, opp ἀνανεύειν τθ11. 161 b13. δοτέον ἁπλῶς ἢ ἀρνητέον τθ7. 160 a25. οὐκ ἄρα δοτέον ἐν παντί Φθ8. 263 b20. (δοτέον pro ποιητέον ψγ2. 425 b17 ci Torstr, cf ποιεῖν) τοῦ δοθῆναι τὸ καθόλου τθ1. 155 b22. εἴ τις δίδωσι Αβ27. 70 b7 (syn ὑπόκειται b16). ἀναιρεῖν τῶν δεδομένων τι Οα12. 283 a6.

δίδραχμος οβ 1353 a17.

δίδυμος. τὸ ἀριστερὸν ϗ δεξιὸν δίδυμα, διδύμην ἔχει τὴν φύσιν Ζμγ7. 670 a6. — τὰ δίδυμα τῶν ᾠῶν Ζιζ3. 562 a24. Ζγα20. 728 b36. πι61. 898 a17. τίκτειν δίδυμα Ζγδ4. 770 a13. Ζιη4. 585 a13. γίνεται δίδυμα θῆλυ ϗ ἄρρεν ἅμα Ζγδ1. 764 a33. ἤδη ἐγένετο δίδυμα οὐκ ἐοικότα ἀλλήλοις Ζιη6. 586 a8. ἐν ἀνθρώποις ἂν ᾖ τὰ δίδυμα ἄρρεν ϗ θῆλυ, ὀλίγα σώζεται Ζιη4. 585 a2, 584 b37. πι28. 894 a8. ἤδη δίδυμα κύουσά τις ἐπεκύησε τρίτον Ζιη4. 585 a17. — οἱ δίδυμοι sidus. ἐν τοῖς διδύμοις μα6. 343 b31.

διδυμοτοκεῖν Ζιζ19. 573 b30. θ128. 842 b28. ἐν ἀνθρώποις τὰ διδυμοτοκούμενα θῆλυ ϗ ἄρρεν ἧττον σώζεται Ζγδ6. 775 a23.

διδυμοτοκία Ζγδ4. 772 b14.

διδυμοτόκος Ζιζ19. 573 b32.

διεγείρεσθαι πι31. 894 a23. διεγερθῆναι πγ34. 876 a22. — metaph ἓν ἔργον ἐπιλόγου τὸ τὰ πάθη διεγεῖραι f 125. 1499 b10.

διεδρεῖαι, opp συνεδρεῖαι ηεη2. 1236 b10.

διεδρία. ὅθεν τὰς διεδρίας ϗ τὰς συνεδρίας οἱ μάντεις λαμβάνουσιν Ζια1. 608 b27.

δίεδρος, δίεδρα τὰ πολέμια τιθέντες οἱ μάντεις Ζια1. 608 b28.

διειπάμενος οβ1351 b5. ἂν μὴ διείπωνται (Pb Fritzsche, διέπωνται Bk) ηεη10. 1243 a31. οὐ διείποντο ὡς ἠθικῶς ηεη10. 1243 b7.

διείργειν. συνεχεῖς ϗ μὴ διείργει μηδέν Ζγδ4. 770 a18. cf Γα8. 325 a5. διάφυσις διείργει τὰ ᾠὰ τοῦ μὴ εἰς ἄλληλα συγκεχύσθαι τὰ ὠχρά Ζιζ3. 562 a25. cf δ6. 531 a26. ὑμὴν διείργει ψβ11. 423 b10. ὁδός, ποταμὸς διείργει Ζιθ28. 605 b28, 29.

διεκθεῖν. τὸ ἀστράψαν ἄχρι τῆς γῆς διεκθέον κ4. 395 a22.

διεκπίπτειν. τὸ ἐντὸς θερμὸν ἔξω διεκπίπτει πιδ14. 910 a17. 16. 910 b5.

διεκπνεῖν. ὅσοι ἄνεμοι διεκπνέουσι πρόσω κατ' εὐθεῖαν κ4. 394 b35.

διελέγχειν τι ἐκ συλλογισμοῦ f 85. 1490 b38.

διεξάττοντες ἄνεμοι κ4. 394 b15. 5. 397 a31.

διεξέρπειν, διεξερπύζειν κ6. 399 a24, 398 b33.

διεξέρχεσθαι. διεξελθεῖν ἴσον τόπον μχ1. 848 b7. τὰ ἄπειρα ἀδύνατον διεξελθεῖν Φθ8. 263 a6, b4. γ5. 204 b9 (syn διελθεῖν 4. 204 a3). Μα2. 994 b31. διεξελθεῖν τὰ ἄπειρα νοοῦντα Αγ22. 83 b6. — ὕδωρ οὐ δυνάμενον διεξελθεῖν, syn διελθεῖν μβ8. 386 a6, 4. cf πι43. 895 b3. — διεξεληλύθαμεν τὰς πάσας πίστεις, διεξελθεῖν πάντα τὰ ῥηθέντα sim ρ18. 1432 b5. 36. 1441 b9. 31. 1438 a7. φ1. 805 b12. διεξελθόντες τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις Οα10. 279 b5.

διεξιέναι τὴν γραμμήν, τὸ πεπερασμένον, ποσόν τι Ηκ3. 1174 a34. Φθ10. 266 b13. γ6. 206 b9, 11 (syn διιέναι 4. 204 a4). ζ7. 238 a23 (syn διιέναι a36). ὁ ἀργὴς φθάνει διεξιὼν πρὶν ἐκπυρῶσαι μγ1. 371 a22. ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ διεξιόντος τοῦ θερμοῦ μδ10. 388 b28. — ὁ λέγων τὸν αὐτὸν διέξεισι λόγον Μζ14. 1039 a29. — διεξιέναι τὰ παρεληλυθότα, coni δηλοῦν τὰ παρόντα, προλέγειν τὰ μέλλοντα ρ31. 1438 a20. cf 2. 1422 b22. διεξιτέον τὰς μεταβολάς ρ3. 1425 b2. διεξιέναι περί τινος κεφαλαιωδῶς ρ38. 1445 a35.

διεξοδικός. τοῦ διεξοδικοῦ τὸ μὲν οἷον ἐφέδρανον γλουτός, τὸ δὲ κοτυληδών. Ζια13. 493 a23 (anus).

διέξοδος. ἄπειρον τὸ διέξοδον ἔχον ἀτελεύτητον Φγ4. 204 a5. Μκ10. 1066 a36. ἡ διέξοδος τοῦ περιττώματος (anus) Ζμδ9. 684 b26. (Ζγα4. 717 b6 Aub, ἔξοδος Bk.) — διὰ ἁπλῆς τοῦ οὐρανοῦ περιαγωγῆς ἀλλοῖαι πάντων διέξοδοι γίνονται κ6. 399 a3. — ἐκ τῶν περὶ ἑκάστου οἰκείων ἡ διέξοδος τοῦ προκειμένου ῥᾷον γένοιτ' ἂν τα6. 103 a1 (cf διεξιέναι). ἀσαφὴς ἡ τοιαύτη διέξοδος φ2. 806 a35.

διέπειν. ὁ τὸ σύμπαν διέπων θεός κ6. 399 a18.

διεργάζεσθαι. διεργασθὲν (τοῖς στρυφνοῖς) μᾶλλον δέχεται τὴν βαφήν πκβ11. 931 a14.

διερεθίζεσθαι πρὸς ἀλλήλους θ90. 837 b17.

διερεῖν, humectare πκε11. 939 a28 (Bsm e cod Ya et vetere interpr lat, διαιρεῖν Bk).

διερευνήσωμεν τοῦτο φτα2. 816 b23.

διερὸν τὸ ἔχον ἀλλοτρίαν ὑγρότητα ἐπιπολῆς, βεβρεγμένον δὲ τὸ εἰς βάθος Γβ2. 330 a16, 19. cf πα9. 860 a27. κε11. 939 b26 (δίυργος a17). 12. 939 a30. τὸ διερὸν οὐκ ἔστιν ἄνευ σώματος· λανθάνει μᾶλλον ἡμᾶς, εἰ διερὸν διεροῦ ἅπτεται ψβ11. 423 a25, b1 Trdlbg.

διέρχεσθαι ἀνίσους γραμμὰς πις3. 913 b5. διελθεῖν τὴν ἄπειρον, τὸ ἄπειρον, τὰ ἄπειρα ἀδύνατον Φγ4. 204 a3. θ8. 263 b7. 9. 265 a19. Οα5. 272 a3, 29. Αγ3. 72 b11. 22. 82 b39 al. εἰ ἅμα διέρχεται ϗ διελήλυθεν Φζ1. 232 a4. οὐκ ἔστιν ὅπου τὸ φερόμενον ἠρεμήσει ὡς διεληλυθός Φθ9. 265 b6. — τὸ πνεῦμα ἔφθασε διελθόν, τὸ πῦρ κατεμαράνθη διελθὸν μγ1. 371 a27. α7. 344 a30. — διὰ πάντων διελήλυθε τὸ

ἄρχειν ϗ τὸ ἄρχεσθαι Πβ11. 1273 ᵇ17. δ14. 1298 ᵃ17. 15. 1300 ᵃ26. — διέρχεσθαι περί τινος, περὶ εὐδαιμονίας τύπῳ διελθεῖν, περὶ φιλίας ἔποιτ' ἂν διελθεῖν sim τα2. 101 ᵇ2. Μθ6. 1048 ᵃ30. μα1. 339 ᵃ5. Ηκ6. 1176 ᵃ31. θ1. 1155 ᵃ3. δ4. 1122 ᵃ19. πλ1. 954 ᵃ11 al. διέλθωμεν τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας ΜΑ7. 988 ᵇ21. ὅτω διελθόντες Οδ2. 308 ᵇ1. διελθεῖν τίς πολιτεία τίσι συμφέρει Πδ12. 1296 ᵇ14.

διερωτᾶν. παρὰ τῶν δι' ἀποδείξεως λεγόντων δεῖ πυνθάνεσθαι διερωτῶντας Μβ4. 1000 ᵃ20. cf f 40. 1481 ᵇ3. 83. 1490 ᵃ23.

διεσθίειν. τὰ ἐχίδια ἔσωθεν διαφαγόντα ἐξέρχεται Ζιε34. 558 ᵃ30.

δίεσις. 1. δίεσις τῆς πλεκτάνης διὰ τῦ αὐλῦ Ζγα15. 720 ᵇ35. — 2. musice πιθ4. 917 ᵇ36 (Bojesen p 67 sq). ἡ δίεσις τὸ ἁπλῦν ἐν μέλει Αγ23. 84 ᵇ39. Μδ6. 1016 ᵇ21. ι1. 1053 ᵃ12, ᵇ35. ν1. 1087 ᵇ35. ὁ ἐν τῇ διέσει φθόγγος λανθάνει αι6. 446 ᵃ2. αἱ διέσεις δύο Μι1. 1053 ᵃ15 Bz.

διετὴς ἵππος Ζιε14. 545 ᵇ11. ἔλαφος ἀποβάλλει τὰ κέρατα κατ' ἔτος, ἀρξάμενος ἀπὸ διετῦς Ζιβ1. 500 ᵃ11. κύησις διετής Ζγδ10. 777 ᵇ15. σπέρμα διετὲς λαχάνων πκ17. 924 ᵇ28.

διετίζειν. τίνα ζῷα διετίζει, τίνα ὐ διετίζει Ζιε18. 550 ᵇ14. 33. 558 ᵃ16. θ14. 599 ᵃ22. ι37. 622 ᵃ15. 41. 627 ᵇ29. f 317. 1532 ᵃ1.

διευλαβεῖσθαι. ἂν μὴ διευλαβηθῶσιν αἱ παῖδες ἀρχομένων τῶν καταμηνίων Ζιη1. 581 ᵇ14.

διευριπίζει ὁ ἀήρ πκε22. 940 ᵃ3.

διευρύνειν. ἀφιστάναι τὸ ἔντερον ϗ διευρύνειν Ζιθ17. 600 ᵇ12. — pass διευρυνομένων τῶν πόρων ψβ9. 422 ᵃ3. λιμνίον διευρύνεται θ112. 841 ᵃ3.

δίεφθος. ὅ τι ἂν λάβῃ ὁ ἀστήρ, παραχρῆμα δίεφθον Ζιε15. 548 ᵃ8.

διέχειν, intr 1. ἶνες διέχυσιν ἀπὸ τῶν νεύρων πρὸς τὰς φλέβας sim Ζιγ6. 515 ᵇ28. β17. 509 ᵃ15. α17. 496 ᵇ31. Ζμβ6. 651 ᵇ33. γ4. 665 ᵇ32. ὁ ἥλιος διὰ τῶν τετραπλεύρων διέχων πιε6. 911 ᵇ3. — 2. διέχειν i q διαφέρειν. τὸ ὅμοιον ἐν πολὺ διέχυσι θεωρεῖν Ργ11. 1412 ᵃ12, 17. ὐδὲν ἂν διέχοι φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν Μκ6. 1063 ᵃ31.

διηγεῖσθαι. ἔργον ῥήτορος προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πιθανότητα f 123. 1499 ᵃ27, 32.

διηγηματικὴ μίμησις πο24. 1459 ᵇ33. ἡ διηγηματικὴ ϗ ἐν μέτρῳ μιμητική πο23. 1459 ᵃ17. syn μιμεῖσθαι ἀπαγγέλλοντα πο3. 1448 ᵃ21, opp ἡ ἐν τῷ πράττειν μίμησις, μιμεῖσθαι πράττοντας πο23. 1459 ᵃ15. 3. 1448 ᵃ27.

διήγησις. Ἡρόδοτος ἐν τῇ διηγήσει τῇ περὶ τὴν πολιορκίαν Ζιθ18. 601 ᵇ2. — διήγησις, σχῆμα τῆς λέξεως, dist ἐντολή, εὐχή al. πο19. 1456 ᵇ11. — pars orationis, dist προοίμιον al Ρα1. 1354 ᵇ18. Κ12. 14 ᵇ3. διήγησις τῦ δικανικῦ μόνυ λόγυ ἐστίν Ργ13. 1414 ᵃ36. τὰς διηγήσεις ποίας δεῖ εἶναι Ργ16. ρ31. 32. διήγησις ταχεῖα Ργ16. 1416 ᵇ29. διηγήσεως εἴδη: ἀπαγγελία, δήλωσις, πρόρρησις ρ31. 1438 ᵇ10. 32. 1438 ᵇ23. 31. 1438 ᵇ17-21.

διηγητικός, syn φιλόμυθος, ἀδολέσχης Ηγ13. 1117 ᵇ34.

διηθεῖν τὸ ὑγρόν, τὸ ὕδωρ αι4. 441 ᵇ18. πκγ37. 935 ᵇ5. — pass διηθύμενον ὕδωρ (ὑγρόν) διά τινος μβ2. 354 ᵇ17. 3. 359 ᵇ7. αι4. 441 ᵇ5. Ζιθ2. 590 ᵃ20. Ζμγ9. 671 ᵇ20. πι44. 895 ᵇ14. κγ19. 933 ᵇ19. 20. 933 ᵇ26. χ5. 795 ᵃ18. τροφὴ διηθυμένη Ζγδ4. 773 ᵃ27. Ζμδ3. 677 ᵇ25. χ6. 797 ᵇ23. ἡ θηλή, δι' ἧς τοῖς θήλεσι τὸ γάλα διηθεῖται Ζια12. 493 ᵃ14. ὁ ἀὴρ ῥᾳδίως διηθεῖται μβ8. 368 ᵃ22. διὰ μανότητα ἔφθασε τὸ πνεῦμα διηθηθὲν ϗ διελθόν μγ1. 371 ᵃ27. — pro διητημένη Ζγα20. 728 ᵃ28 fort scribendum διηθημένη.

διήκειν. ὁ ἄνεμος διήκει δεῦρο, πόρρω μβ5. 362 ᵇ35, 363 ᵃ18, 5. ἰσθμὸς εἰς τὸν πόντον, ὠκεανὸς κατὰ στενὸν ϗ ἐπιμήκη αὐχένα διήκει κ3. 393 ᵇ25, 5. ὁ στόμαχος ἀπὸ τῦ στόματος ἀρξάμενος ἐπὶ τὰ κάτω διήκει Ζιβ17. 507 ᵃ36. τὸ αὐτὸ πάθος ἐπὶ πλείω διήκει χώραν μβ4. 360 ᵇ13. ἀπ' αὐτῦ τὰ φιλικὰ ϗ πρὸς τὺς ἄλλυς διήκει Ηι8. 1168 ᵇ6. ἡ φιλία ϗ τὸ δίκαιον, ἐπ' ἴσον διήκοντα Ηθ11. 1160 ᵃ8. ἡ διὰ πάντων διήκυσα δύναμις κ5. 396 ᵇ29. 6. 398 ᵇ8. cf 4. 394 ᵇ11. 6. 398 ᵃ5. ὁ θεὸς διήκων ἐξ αἰῶνος ἀτέρμονος εἰς ἕτερον αἰῶνα κ7. 401 ᵃ16.

διημερεύει τὸ μὲν ὀχεῦον τὸ δ' ὀχευόμενον Ζιε2. 540 ᵃ16. — impers ἂν ἕωθεν πνεῖν ἄρξηται, διημερεύει μᾶλλον πκϛ59. 947 ᵃ25.

διηνεκὴς ϗ ὁλοτελὴς ὁ κόσμος φτα2. 817 ᵇ39. φυτὰ διηνεκῆ, opp ἀπὸ ἔτυς μετὰ ἔτος φτα4. 819 ᵃ27.

δίθαλλος ὁ αἰγωλιός Ζιι17. 616 ᵇ27.

διθυραμβικός. ἡ τῶν διθυραμβικῶν ποίησις πο1. 1447 ᵇ26.

διθυραμβοποιητική. ἡ δ. μίμησις πο1. 1447 ᵃ14.

διθυραμβοποιός Ργ12. 1413 ᵇ14. χρησιμωτάτη ἡ διπλῆ λέξις τοῖς διθυραμβοποιοῖς, ὗτοι γὰρ ψοφώδεις Ργ3. 1406 ᵇ1.

διθύραμβος. περὶ τὺς διθυράμβυς ϗ περὶ τὺς νόμυς πο2. 1448 ᵃ14. οἱ δ., ἐπειδὴ μιμητικοὶ ἐγένοντο, ὐκέτι ἔχυσιν ἀντιστρόφυς πιθ15. 918 ᵇ18. ὁ δ. ὁμολογυμένως Φρύγιον Πθ7. 1342 ᵇ7. τὰ τῶν δ. προοίμια ὅμοια τοῖς ἐπιδεικτικοῖς Ργ14. 1415 ᵃ10. αἱ ἐν τοῖς δ. ἀναβολαί Ργ9. 1409 ᵃ25. τοῖς διθυράμβοις ἁρμόττει τὰ διπλᾶ ὀνόματα πο22. 1459 ᵃ9 (cf Ργ3. 1406 ᵇ1). ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον ἐγένετο ἡ τραγῳδία πο4. 1449 ᵃ10.

δίθυρος. 1. plantarum cotyledones. δίθυρα πάντα τὰ σπέρματα ξ3. 468 ᵇ20. ᾗ συνῆπται τὸ δίθυρον τῶν κυάμων ϗ τῶν τοιύτων σπερμάτων, ταύτῃ προσπέφυκεν Ζγγ2. 752 ᵃ22. cf Meyer Gesch d Bot I 117, 141. — 2. bivalvea. λέγω δίθυρα τὰ δυσὶν ὀστράκοις περιεχόμενα Ζιδ4. 528 ᵃ12. γένος τῶν ὀστρακοδέρμων Ζμδ5. 679 ᵇ16, 683 ᵇ11. Ζιδ4. 528 ᵃ11, 529 ᵃ25. τῶν διθύρων τὰ μέν εἰσιν ἀναπτυκτά, οἷον κτένες ϗ μύες, τὰ δ' ἐπ' ἄμφω συμπέφυκεν, οἷον τὸ τῶν σωλήνων γένος Ζμδ7. 683 ᵇ14. Ζιδ4. 528 ᵃ14. — τὸ σαρκῶδες τοῖς διθύροις προσπέφυκε τοῖς ὀστράκοις Ζιδ4. 528 ᵇ4. τὸ ᾠὸν καλύμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ θάτερα ἡ ἔξοδος τῦ περιττώματος τοῖς διθύροις Ζμδ5. 680 ᵃ25. ἔστιν ἡ καλυμένη μήκων τοῖς διθύροις πρὸς τῇ συναφῇ, ἐν τῷ γιγγλυμώδει Ζμδ5. 680 ᵃ23. Ζιδ4. 529 ᵃ31. — ἐν τῷ Πόντῳ ὐ γίνονται ὐδ' ἐν τοῖς ποταμοῖς ἀλλ' ἢ ὀλίγα τῶν διθύρων Ζιθ20. 603 ᵃ27. — comparantur alia genera τῶν ὀστρακοδέρμων cum διθύροις. τὰ μονόθυρα γίνεται ἀλλοτρίῳ φράγματι τρόπον τινὰ δίθυρον Ζμδ5. 679 ᵇ25. τρόπον τινὰ τὰ στρομβώδη διθύροις ἔοικεν Ζμδ5. 679 ᵇ18, 27. Ζιδ4. 530 ᵃ22. — τὸ ὄστρεον παχύστομον δίθυρον δὲ ϗ λειόστρακον f 287. 1528 ᵇ14.

διιέναι (δίειμι), syn διέρχεσθαι, διεξιέναι Φζ1. 232 ᵃ2, 3, ᵇ19. 7. 238 ᵃ36, 23. ἐπὶ πλεῖστον πέφυκε διιέναι τὸ διὰ παντὸς ἰέναι μάλιστα δυνάμενον μβ8. 365 ᵇ34. διιέναι τὸν αὐτῦ κύκλον Οβ10. 291 ᵇ4. διιέναι τὸ ἄπειρον Φγ4. 204 ᵃ4. ζ7. 238 ᵃ6. διιέναι διὰ τῶν πόρων Ογ8. 307 ᵇ13. Γα8. 326 ᵇ22, 12. πκγ23. 934 ᵃ16. κβ11. 931 ᵃ13. ὁ ἀὴρ βραδύτερον διιών πια34. 903 ᵃ36. πορρωτέρω διιόντων πιβ4. 907 ᵃ1. κεραυνὸς ἔφθασε διιὼν μγ1. 371 ᵃ24. τῦ ψόφυ διιόντος πρὸς τὸ φερόμενον μέγεθος Οβ9. 291 ᵃ2. κωλύει τὴν ἐνῦσαν ἐν τοῖς ζῴοις διιέναι ψυχήν αν4. 472 ᵃ10.

διιέναι (διίημι). διιᾶσι τὸ ὕδωρ αν21. 480 ᵇ15. Ζιγ11. 518 ᵇ9. 15. 519 ᵇ18. Θηβαίυς διεῖναι Φίλιππον εἰς τὴν Ἀττικὴν

Ρβ23. 1397 b31. — pass τοὺς ἰχθῦς διίεσθαι (subire) εἰς τὴν ὕλην θ73. 835 b20. — διιέναι diluere. ἀλείφουσι λιβανωτῷ διιέντες ἐλαίῳ Ζιη3. 583 a24.

διικνεῖσθαι. ἡ κίνησις, ἡ ὄψις, ἡ αἴσθησις διικνεῖται πρός τι ψβ11. 423 a5. μγ6. 378 a6. Ζγβ7. 747 a8, 20. πιε6. 911 b18. οὐ διικνεῖται ἡ ψύξις εἰς βάθος πι21. 893 a14. — εἴ πη κατὰ μικρὸν διικνοῦνταί τινες τῶν κινήσεων (ἐν ὕπνῳ) Ηα13. 1102 b9. εἰ διικνεῖται πρὸς αὐτοὺς (τοὺς ἀποθανόντας) ὁτιοῦν Ηα11. 1101 b1, syn συνικνεῖσθαι 1100 a30, 1101 a25.

διίπτασθαι τὴν λίμνην θ102. 839 a23.

διιστάναι. ὁ σφὴν μεγάλα διίστησιν, ὁ μετὰ βροντῆς ἀὴρ διίστησι τὸ ξύλον sim μχ19. 853 b23. μγ1. 371 b12. Οβ9. 290 b35. ψβ12. 424 b12. τῷ σφηνὶ μεγάλα βάρη διίσταται μχ17. 853 a19. μδ9. 386 a16. διίσταται τὸ βλέφαρον Ζγβ6. 742 a9. ὀστᾶ γηρασκόντων διιστάμενα Ζιγ11. 518 b9. εὐρυνομένων ϗ διισταμένων τῶν ἀγγείων πν2. 842 a4. cf πια4. 899 a17. διὰ τί τοῖς διισταμένοις (distractis oculis) δύο φαίνεται πλα11. 958 b11. ὠμοπλάται πλατεῖαι ϗ διεστηκυῖαι φ3. 807 a34. τὰ τῶν πρεσβυτέρων σώματα διεστῶσαν ἔχει τὴν σύνθεσιν τῶν μορίων πι4. 891 a30. διίσταται τὸ πᾶν εἰς τὰ στοιχεῖα, διέστηκε τὰ στοιχεῖα ὑπὸ τοῦ νείκους sim ΜΑ4. 985 a25. Οβ13. 295 a30. γ2. 301 a15. δ2. 309 b23. οὐ φίλοι ἑαυτοῖς εἰσὶν ἀλλὰ διίστανται ηεη5. 1239 b15. ὅταν διαστῶσιν ἀγωνίζονται χεῖρον Πζ7. 1321 a15. διαστάντων χωρὶς τούτων τῶν λόγων Πα6. 1255 a19. — ἡ διάστασις μία τῶν διεστηκότων ϗ τὸ διίστασθαι ἐνθένδε ἐκεῖσε κἀκεῖθεν δεῦρο ταὐτό Φγ3. 202 b18. μάχονται οἱ ταῦροι διιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους Ζιζ18. 571 b23. ἄπειρον σῶμα τὸ ἀπειράντως διεστηκός Φγ5. 204 b21. Μκ10. 1066 b23. πεπερασμένους τόπους διεστηκέναι ἀλλήλων μα2. 339 a27. διισταμένων τῶν τόπων τῶν δεκτικῶν Ζγα20. 728 b25. ὅσα πρός τι ἐν ὡρισμένον διέστηκε κατὰ τὸν λόγον Μδ11. 1018 b27. — a loco ad qualitatem transfertur, ἡ φύσις διέστησε τὸ ἦθος τῶν θηλειῶν πρὸς τὸ τῶν ἀρρένων Ζια1. 608 a22. τοσοῦτον διεστᾶσιν ὅσον ψυχὴ σώματος sim Πα5. 1254 b16. η3. 1325 a28. ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέστηκε sim πο2. 1448 a17. Ηη8. 1150 b16. τὸν αὐτὸν λόγον ὅνπερ διέστηκεν ἀὴρ πρὸς ὕδωρ Φδ8. 215 b7. cf Ζμα5. 645 b29. Ζγγ11. 761 a27. διεστᾶσι πρὸς ἄλληλα Πα8. 1256 a29. ἡ ἀριστοκρατία διέστηκεν ἀπὸ ταύτης πολὺ τῆς πολιτείας Πδ2. 1289 b3. διέστηκε τὰ μὲν ἐπὶ τὸ ἄρχεσθαι τὰ δ' ἐπὶ τὸ ἄρχειν Πα5. 1254 a23. τὰ πλεῖστον ἀλλήλων διεστηκότα ἐναντία ὁρίζονται Κ6. 6 a17. πολὺ διεστῶτα (i e μεγάλην ἔχοντα διαφοράν) τγ1. 116 a5. πολὺ διεστᾶσιν Ηκ5. 1175 b16. πολὺ διεστῶτα (διεστηκότα) γένη τα16. 108 a3. 17. 108 a12. τὰ γένει ἕτερα πλεῖον διέστηκεν ἢ τὰ εἴδει Μι10. 1059 a14. — διέστηκε transitive, si vera est lectio, σ973 a18. f 238. 1521 b11.

διισχυρίζεσθαι. οἱ νέοι εἰδέναι πάντα οἴονται ϗ διισχυρίζονται Ρβ12. 1389 b6. διισχυρίζονται c inf Ζιζ21. 575 a26.

διιτικώτερον ἅπαν τὸ μανότερον πια58. 905 b13.

δικάζειν, coni βουλεύειν, ἐκκλησιάζειν, ἄρχειν Πγ11. 1282 a30. 15. 1286 a26. δ6. 1293 a9, 1294 a38. 13. 1297 a22, 25, 37. 14. 1298 b18. ε6. 1306 b8 al. μὴ πάντα δικάζειν τοὺς Ἀρεοπαγίτας f 366. 1539 b31. Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις f 380. 1541 b4. ὁ βασιλεὺς τοῖς γένεσιν αὐτὸς δικάζει f 385. 1542 a21. δικάζειν μέχρι δραχμῶν δέκα f 413. 1546 b42. πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια f 378. 1540 b43. τὸ δικάζον Πδ14. 1298 a3. ἐπιορκεῖ ἢ ταῦτα ἢ ταῦτα δικάζων Πβ8. 1268 a6. — pass τὰς δίκας ὑπὸ τῶν ἀρχείων δικάζεσθαι πάσας Πβ11. 1273 a19. — med οβ1348 b12. ρ37. 1444 b2. ὁ δικαζόμενος, opp ὁ δικαστής Πβ8. 1268 b12. ϗ δίκην ὑπέχειν ϗ δικάζεσθαι Πγ1. 1275 a9. οὐδεμίαν δεδικασμένος δίκην Ρβ23. 1400 a19.

Δικαία ἵππος ἐν Φαρσάλῳ Πβ3. 1262 a24. Ζιη6. 586 a13. (Ποσιδικαία ci Salmas exerc Plin 28a.)

Δικαιογένους Κύπριοι πο16. 1455 a1 (Nauck fr tr p 601).

δικαιολογία. πρὸς πίστιν ϗ δικαιολογίαν, βεβαιῶσαι ταῖς πίστεσι ϗ ταῖς δικαιολογίαις ρ37. 1443 b13, a4. 31. 1438 a25. — aliter δικαιολογίαι (genus iudiciale), opp δημηγορίαι ρ2. 1421 b13. 19. 1432 b33 (Spgl p 102 ci δικολογίαι).

δικαιοπραγεῖν, universe (cf δίκαιον 1) ηεβ7. 1223 b11, 14. τγ2. 118 a3. — δικαιοπραγεῖ ὅταν ἑκών τις τὰ δίκαια πράττῃ Ηε10. 1135 a16, b5, 1136 a19. 1. 1129 a8. ὁ δικαιοπραγῶν, dist ὁ δίκαιος Ηε10. 1136 a4. cf α9. 1099 a19. κ8. 1178 a31. δικαιοπραγεῖν πρὸς ἕνα, πρὸς τὸ κοινόν Ρα13. 1373 b22. δικαιοπραγεῖν, coni σωφρονεῖν Ηκ2. 1172 b24, 1173 a21.

δικαιοπράγημα, dist δίκαιον ημα34. 1195 a12 (cf Ηε10. 1135 a9, 12). dist δικαίωμα Ηε10. 1135 a12. δικαιοπράγημα ὥρισται τῷ ἑκουσίῳ Ηε10. 1135 a20.

δικαιοπραγία μέσον τοῦ ἀδικεῖν ϗ τοῦ ἀδικεῖσθαι Ηε9. 1133 b30.

δίκαιος, τὸ δίκαιον. κάλλιστον τὸ δικαιότατον ηεα1. 1214 a5. καλῶς γίνεσθαι ϗ δικαίως Πδ4. 1291 a41. — 1. τὸ δίκαιον πλεοναχῶς λέγεται τα15. 106 b30. τὸ δίκαιον διττόν, τό τε νόμιμον ϗ τὸ ἴσον Ηε2. 1129 a33. δίκαιον τὸ κατὰ νόμον εἰρημένον, προστάττον τὰ κατὰ πάσας τὰς ἀρετὰς ὄντα ημα34. 1193 b2-16. Ηε15. 1138 a5. cf Μκ3. 1061 a24. ρ2. 1421 b35. 37. 1444 a7. 39. 1447 b1. εἶχον ἐπιμέλειαν, ὅπως δίκαια εἴη τὰ μέτρα τῶν πωλούντων f 412. 1546 b12, 32. — 2. τὸ δίκαιον τὸ πρὸς ἕτερόν ἐστι τὸ ἴσον ημα34. 1193 b19. Ηε2. 1129 a34. 6. 1131 a13. Πγ9. 1280 a11. 12. 1282 b17. τὸ δίκαιον ἀνάλογόν τι Ηε6. 1131 a29, b12. Πε1. 1301 a27. γ16. 1287 a13. ἐν τέτταρσι γίνεται ἐλαχίστοις Ηε6. 1131 a19, b4. ημα34. 1193 b37. cf Πγ9. 1280 a16. 12. 1282 b20. — eius εἴδη δύο, τὸ διανεμητικόν, τὸ διορθωτικόν Ηε5. 1130 b31 sqq. — a. τὸ διανεμητικόν, τὸ ἐν ταῖς διανομαῖς δίκαιον Ηε5. 1130 b31. 7. 1131 b27. 8. 1132 b24. κατὰ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν Ηε7. 1131 b13. ημα34. 1193 b37-1194 a28. — b. τὸ διορθωτικόν, τὸ ἐπανορθωτικὸν δίκαιον Ηε5. 1131 a1-9. 7. 1132 a18. μέσον ζημίας ϗ κέρδους Ηε7. 1132 a19. ηεβ3. 1221 a4. κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν Ηε7. 1132 a2, 30. etymol ὅτι δίχα ἐστίν Ηε7. 1132 a31 (cf δίχαιος). cf τὸ Ῥαδαμάνθυος δίκαιον, τὸ ἀντιπεπονθός Ηε8. 1132 b25. ημα34. 1194 a28-b3. — 3. ἐν τίσι τὸ δίκαιον Ηε13. 1137 a26. δίκαιον πολιτικόν, dist ἁπλῶς δίκαιον Ηε10. 1134 a25 cf s 4. δίκαιον πολιτικὸν τὸ κοινῇ συμφέρον Ηθ11. 1160 a13. Πγ6. 1279 a19. 10. 1281 a20. 13. 1284 b16. ε8. 1308 a12. οἱ δικαίων μετέχοντες πότερον ἤδη πολῖται Πγ1. 1275 a8. dist δίκαιόν τι καθ' ὁμοιότητα, δεσποτικόν (cf Πα3. 1253 b22), πατρικόν, οἰκονομικόν Ηε10. 1134 a29, b8-1135 a5. ημα34. 1194 b8 sqq, 20, 23. τοῦ πολιτικοῦ δικαίου εἴδη κατὰ τὰς πολιτείας, ὀλιγαρχικόν, δημοτικόν al Πε9. 1309 a36. 7. 1307 a7. γ9. 1280 a8, 1281 a9. ζ2. 1317 b3. ὅσα δικαίου εἴδη, τοσαῦτα φιλίας ημβ11. 1211 a6-15. Ηθ11-13 (11. 1159 b26, 1160 a7). ηεη9. 1. 1234 a21. 10. 1243 a10. — 4. τοῦ πολιτικοῦ δικαίου τὸ μὲν φυσικόν ἐστι τὸ δὲ νομικόν Ηε10. 1134 b18 sqq. φυσικόν, syn φύσει, φύσει κοινόν, παντὶ ἀνθρώπῳ, ἁπλῶς, κυρίως, πρῶτον, ἄγραφον Ηε12. 1136 b32-34 (cf 10. 1134 b18). 10. 1134 a25. θ13. 1161 b7. 15. 1162

b22 sqq. ημα34. 1194 b30. β1. 1198 b27, 31. Πγ9. 1280 a9. Ρα13. 1373 b7. 14. 1375 a15. νομικόν, syn κατὰ νόμον, νόμῳ Ηθ15. 1162 b22. ημβ1. 1198 b27, 31. α34. 1194 b30. (pro ἐπανόρθωμα νομίμου δικαίου Ηε14. 1137 b14 fort scribendum νομικοῦ.) ὁ νόμος δίκαιόν τι Πα6. 1255 a23. — 5. δίκαιον, dist ἐπιεικές Ηε14. cf s ἐπιεικής. — 6. δίκαιον, dist δικαίωμα, δικαιοπράγημα Ηε10. 1135 a9, 12. ημα34. 1195 a12. δικαιοπραγεῖ ὅταν ἑκών τις τὰ δίκαια πράττῃ Ηε10. 1135 a16. δίκαιος ὅταν προελόμενος δικαιοπραγῇ Ηε10. 1136 a3. ζ13. 1144 a14. — 7. (varia.) τὸ δίκαιον εἶναι οὐ ῥᾴδιον Ηε13. 1137 a6. δίκαιον ἔμψυχον ὁ δικαστής Ηε7. 1132 a22. — πόθεν δεῖ πολλαχῶς λαμβάνειν τὸ δίκαιον ρ2. 1422 a27-b1. — πολλὰ ἀνήρηκε δίκαια ἢ ὑπερβέβηκεν, οἷον ὅρκους πίστεις Ρα14. 1375 a9. ἐξισοῦσθαι τοῖς δικαίοις πκθ13. 951 a36. πλεονεξία τις τῶν πολιτικῶν δικαίων τοῖς ὑπερέχουσιν Πγ12. 1282 b29. — τὸ δικαίως πάσχειν οὐ καλόν Ρα9. 1366 b32. — δίκαιος ἄρχειν Πγ16. 1287 b12. ζ3. 1318 a24. — δικαίως κρῖναι def τα15. 106 b32. τὸ δικαίως πάσχειν οὐ καλόν Ρα9. 1366 b32. ἐπεμελεῖτο ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται f 411. 1546 b12 (cf δίκαιος 1).

δικαιοσύνη (cf δίκαιος). περὶ δικαιοσύνης Ηε. ημα34. πκθ. f 74. 75. — ἡ δικαιοσύνη πλεοναχῶς λέγεται Ηε2. 1129 a26. def αρ1. 1249 b28. 2. 1250 a12. 5. 1250 b15-24. universe τελεία μάλιστα ἀρετή, πρὸς ἕτερον δύναται χρῆσθαι τῇ ἀρετῇ Ηε3. 1129 b30 sqq. Πγ13. 1283 a39. σωστικὴ τῶν νόμων τζ12. 149 b32. ἀλλότριον ἀγαθόν Ηε3. 1130 a3. 10. 1134 b5. ἡ ἐν μέρει ἀρετῆς δικαιοσύνη Ηε4. 1130 a14. καθ' ἣν ὁ δίκαιος λέγεται πρακτικὸς κατὰ προαίρεσιν τοῦ δικαίου Ηε9. 1134 a1. δι' ἣν τὰ αὑτῶν ἕκαστοι ἔχουσι καὶ ὡς ὁ νόμος Ρα9. 1366 b9. διανεμητικὴ τοῦ ἴσου τζ5. 143 a16. 7. 145 b36. μεσότης ἐστὶν οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς πρότερον ἀρεταῖς, ἀλλ' ὅτι μέσου ἐστίν Ηε9. 1133 b32. ἀριθμὸς ἰσάκις ἴσος (Pyth) ημα1. 1182 a14. — ἡ δικαιοσύνη πολιτικόν Πα2. 1253 a37. δικαιοσύνη ἀρχική, δικαστική Πγ4. 1277 b17. δ4. 1291 a27. δικαιοσύνης διαφοραὶ κατὰ τὰς πολιτείας Πε9. 1309 a37. δικαιοσύνη φιλική, ταὐτὸν ἢ ἐγγύς τι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ φιλία ηεη10. 1243 a33. 1. 1234 b31. εἶδος δικαιοσύνης ἡ εὐσέβεια αρ5. 1250 b22, 20. — δικαιοσύναι πλείους (i e πλείω εἴδη δικαιοσύνης) Ηε5. 1130 b6. ηεη10. 1242 a30.

δικαιοῦσθαι, opp ἀδικεῖσθαι Ηε11. 1136 a18, 20, 22.

δικαίωμα, dist δίκαιον Ηε10. 1135 a9. dist δικαιοπράγημα Ηε10. 1135 a12. opp ἀδίκημα Ρα3. 1359 a25. 13. 1373 b1. δικαιωμάτων εἴδη Ρα13. — προακηκοέναι τὰ τῶν ἀμφισβητούντων λόγων δικαιώματα Οα10. 279 b9. — τὰ γεγραμμένα αὐτῷ (Ἀριστοτέλει) δικαιώματα Ἑλληνίδων πόλεων f 569. 1571 b32, 24.

δικανικός. λόγοι δικανικοί Ηκ10. 1181 a4. ρ37. 1444 b4. f 134. 1501 a5. γένος δικανικόν, dist συμβουλευτικόν, ἐπιδεικτικόν Ρα3. 1358 b7, dist δημηγορικόν ρ2. 1421 b8. λέξις δικανική, dist δημηγορική Ργ12. 1413 b5. προοίμια δικανικά, δημηγορικά ρ37. 1442 b28. τὰ ἐνθυμήματα δικανικώτερα, τὰ παραδείγματα δημηγορικώτατα Ργ17. 1418 a2. — ἡ δικανικὴ πραγματεία ρ5. 1426 b23. ἡ δικανικὴ καὶ ἡ ἐριστική Ρα11. 1371 a7. τὰ δικανικά, dist τὰ δημηγορικά Ρα1. 1354 b23, 31.

δικαστήριον, dist δικαστής Πγ11. 1282 a35. ἄγειν εἰς τὰ δικαστήρια Ργ15. 1416 a32. εἰσάγειν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον f 381. 1541 b24. 382. 1541 b31. ἐπικληροῦν τὰ δικαστήρια τὰ ἴδια καὶ τὰ δημόσια, προγράφειν πότε δεῖ δικάζειν τὰ δικαστήρια f 378. 1541 a9, 1540 b43. δοκιμάζεσθαι ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου f 375. 1540 b17. κρίνεσθαι ἐννόμῳ δικαστηρίῳ f 389. 1542 b39. καθίσαι δικαστήριον οβ1348 b11. δεκάζειν τὰ δικαστήρια f 371. 1540 a19. δικαστηρίων διαφορὰ ἐν τρισὶν ὅροις, ἐξ ὧν τε καὶ περὶ ὧν καὶ πῶς Πδ16. 1300 b15. εἴδη δικαστηρίων ὀκτώ Πδ16. 1300 b19. δικαστήρια δημοτικά, ὀλιγαρχικά, ἀριστοκρατικά, πολιτικά Πδ16. 1301 a11 cf β12. 1273 b41. ποιεῖν τὰ δικαστήρια ἐκ πολλῶν, ἐκ πάντων, ἐκ τοῦ πολιτεύματος, καταστῆσαι τὰ δ. μισθοφόρα Πγ11. 1282 a39. β12. 1274 a3, 9. ε6. 1305 b24. δικαστήριον εἰς ὃ ἀνάγεσθαι δεῖ τὰς μὴ καλῶς κεκρίσθαι δοκούσας δίκας Πβ8. 1267 b39. τὸ ἐν Φρεαττοῖ δ. Πδ16. 1300 b29. κρίσις δικαστηρίου Πε6. 1306 a37. τὸ δικαστήριον δίχα γίγνεται Πζ3. 1318 a40.

δικαστής πειρᾶται ἰσάζειν τὸ ἄνισον, οἷον δίκαιον ἔμψυχον Ηε7. 1132 a7, 21. μέσος, μεσίδιος, πόθεν ὠνόμασται Ηε7. 1132 a22, 23, 32. οἱ δικασταὶ ζημίας τιμῶσιν, οὐχ ὑπὲρ τοῦ νόμου δικάζουσιν ρ5. 1427 b3. 37. 1443 a16. δικαστὴς περὶ τῶν γεγενημένων, ἐκκλησιαστὴς περὶ τῶν μελλόντων Ρα3. 1358 b5. ὁ δικαστὴς καὶ ὁ ἐκκλησιαστὴς ἀρχαὶ ἀόριστοι Πγ1. 1275 a26, 30, b15. 11. 1282 a34. ἐμπίπτειν εἰς δικαστῶν πλῆθος Πδ16. 1300 b35. ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασταῖς Πδ16. 1300 b25. τοὺς δικαστὰς μὴ κοινολογεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους Πβ8. 1268 b10. — dist διαιτητής Ρα13. 1374 b21. Πβ8. 1268 b6. f 414. 1547 a15, 35. κατὰ δήμους δικασταί f 413. 1546 b35. κληροῦν δικαστάς f 374. 1540 b6.

δικαστικός. δικαιοσύνη δικαστική Πδ4. 1291 a27. ἡ δικαστική, μέρος τῆς πολιτικῆς Ηζ8. 1141 b33. — τὸ δικαστικόν (i e τὸ δικάζον), ἐκ τίνων, περὶ τίνων, πῶς Πδ16. — λαμβάνειν δικαστικόν (i e μισθὸν δικαστικόν) Πζ5. 1320 a26.

δίκερων μώνυχον οὐθὲν ἡμῖν ὦπται Ζιβ1. 499 b18.

δικέφαλος ὄφις ἤδη ὦπται Ζγδ4. 770 a24. Ζιε4. 540 b3.

δίκη. ἡ δίκη πολιτικῆς κοινωνίας τάξις ἐστίν Πα2. 1253 a37. νόμος καὶ δίκη Πα2. 1253 a33. ἡ δίκη κρίσις τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου Ηε10. 1134 a31. Πα2. 1253 a38. Ρβ1. 1377 b22. δίκη ἰθεῖα (Hes fr 217 Gtlg) Ηε8. 1132 b27. — δίκης τὸ μὲν κατηγορία τὸ δ' ἀπολογία Ρα3. 1358 b10. dist δίαιτα Ρα13. 1374 b20. περὶ ὧν αἱ δίκαι γίνονται τρία ἐστίν Πβ8. 1267 b38. ὑπέχειν δίκην, φεύγειν δίκην τινός Πγ1. 1275 a9. ρ16. 1432 a7. 37. 1442 a34. διὰ τὰς ἐπιφερομένας δίκας Πε3. 1302 b24. 5. 1304 b30. δίκας κρίνειν, δικάζειν, καταδικάζειν Πγ14. 1285 b11. 1. 1275 b8. β8. 1268 a3. τὰς τῶν ἀψύχων δίκας δικάζει ὁ βασιλεύς f 385. 1542 a25. χρῶνται ἰχθυδίῳ τινὶ πρὸς δίκας καὶ φίλτρα Ζιβ14. 505 b19. εἰσάγειν τὰς δίκας (φόνου, ἐμπορικάς, τὰς ἀπὸ συμβόλων al) f 378. 1541 a6, 10. 381. 1541 b24. 387. 1542 b11. 388. 1542 b17, 22. 414. 1547 a30. λαγχάνονται δίκαι (φόνου, κακώσεως, ἴδιαι, μετοίκων al) πρός τινα f 381. 1541 b7. 382. 1541 b30. 383. 1541 b44. 385. 1542 a18, 21, 34. 387. 1542 b8. 413. 1547 a7. ἀνάγειν τὰς μὴ καλῶς κεκρίσθαι δοκούσας δίκας Πβ8. 1267 b41. τέλος εἶχεν ἡ δίκη f 414. 1547 a20. δίκαι ἔκκλητοί τινες f 416. 1547 b21. δίωσις δίκης Ρα12. 1372 a33. δίκαι δημόσιαι Πζ5. 1320 a12. οἱ πρὸς ταῖς δίκαις f 394. 1543 b16. — ἡ δίκη καὶ κόλασις ἴασις Ρα14. 1374 b33. δοῦναι δίκας, δίκην Πβ10. 1272 b9. ε3. 1302 b22. ἔχοντες δίκην παύονται τῆς ὀργῆς Ρβ3. 1380 a14. — δίκην. φέρεσθαι χειμάρρου δίκην θ154. 846 a10. κ6. 400 a34. 4. 395 b22.

δικολογεῖν Ρα1. 1355 a20. Ἰσοκράτης ἀσυνήθης τοῦ δικολογεῖν Ρα9. 1368 a21.

δικολογίας ἧττον κακοῦργον ἡ δημηγορία Ρα1. 1354 ᵇ29. cf δικαιολογία.

δικόνδυλοι δάκτυλοι Ζια15. 493 ᵇ30.

δικόρυφοι γίνονταί τινες τῇ τῶν τριχῶν λισσώσει Ζια7. 491 ᵇ7.

δικότυλος. geminus ordo acetabulorum. τὰ ἄλλα πολύποδα δικότυλά ἐστιν, γένος δέ τι πολυποδῶν μονοκότυλον Ζμδ 9. 685 ᵇ12. πόδας ὀκτὼ ἔχει πάντα καὶ τούτους δικοτύλους πάντα, πλὴν ἑνὸς γένους πολυποδῶν Ζιδ1. 523 ᵇ28. τὰ ἄλλα πάντα δικότυλά ἐστιν Ζιδ1. 525 ᵃ19. αἱ σηπίαι καὶ αἱ τευθίδες καὶ οἱ τεῦθοι ἔχουσι δύο προβοσκίδας, τραχύτητα ἐχούσας δικότυλον Ζιδ1. 525 ᵇ31. cf A Siebld 374, 383. M 270. Ka Ζμ150. F 219.

δίκρους. (cf Lob Phryn 233.) δίκρουν φύουσι κέρας τῷ τρίτῳ ἔτει οἱ ἔλαφοι Ζιι5. 611 ᵃ34. δικρόαν τὴν γλῶτταν ἔχουσι σαῦροι ὄφεις φῶκαι Ζμδ 11. 691 ᵃ6, 8. β17. 660 ᵇ6, 8. Ζιβ17. 508 ᵃ25. de pedibus Thoracostracorum: τὴν τροφὴν ὁ κάραβος προσάγεται πρὸς τὸ στόμα τῇ δικρόᾳ χηλῇ καθάπερ οἱ καρκίνοι Ζιθ2. 590 ᵇ25. τῆς τῶν καράβων θηλείας ὁ πρῶτος πους δίκρους ἐστί, τοῦ δ' ἄρρενος μώνυξ Ζιδ2. 526 ᵃ1. τῶν ὀκτὼ ποδῶν τοῦ ἀστακοῦ οἱ μὲν τέτταρες ἐξ ἄκρου δίκροοί εἰσιν, οἱ δὲ τέτταρες οὔ Ζιδ2. 526 ᵇ7. τὸ καλούμενον καρκίνιον (cf h v) ἔχει δύο πόδας δικρόους, οἷς προσάγεται Ζιδ4. 529 ᵇ31. τὸ τῶν νηρειτῶν γένος τῶν δικρόων ποδῶν τὸ μὲν δεξιὸν ἔχει μικρόν Ζιδ4. 530 ᵃ8 — τοῖς καρκίνοις ἡ κοιλία δικρόα Ζιδ2. 527 ᵇ24. — meatus geniturae bivii, οἱ πόροι τῶν ἀρρένων γαλεῶν εἰσὶ δίκοροι, ἀπὸ τοῦ ὑποζώματος καὶ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἔχοντες τὴν ἀρχήν Ζιζ11. 566 ᵃ4. de utero, matrice, ovario, τῶν ἰχθύων τὰ ᾠοτοκοῦντα τὰς ὑστέρας ἔχει δικρόας καὶ κάτω, τὰ δὲ σελάχη ὀρνιθωδεστέρας Ζιζ10. 564 ᵇ20. 13. 567 ᵃ17. ἐνίοις γαλεώδεσι δικρόα ἡ ὑστέρα Ζιζ10. 565 ᵃ17. οἱ καλούμενοι λεῖοι τὰ ᾠὰ ἴσχουσι μεταξὺ τῶν ὑστερῶν, περιστάντα εἰς ἑκατέραν τὴν δικρόαν τῆς ὑστέρας καταβαίνει Ζιζ10. 565 ᵇ4. δικρόαι αἱ ὑστέραι τῶν ἐντόμων, τῶν καράβων, τῶν μαλακοστράκων, τῶν μαλακίων Ζγα3. 717 ᵃ8. γ8. 758 ᵃ10. α3. 717 ᵃ3. ταῖς σηπίαις καὶ ταῖς τευθίσι διηρθρωμένη ἡ ὑστέρα ἐστὶν καὶ φαίνεται δικρόα Ζγγ8. 758 ᵃ7 cf A Siebld 396. — τῶν πολυπόδων ἡ ἐσχάτη πλεκτάνη ὀξυτάτη καὶ ἐξ ἄκρου δικρόα Ζιδ1. 524 ᵃ6 cf S II 334. A Siebld 390, 393. Troschel Archiv 1856, 237 sq.

δίκταμνον, δίκταμον. ἐν Κρήτῃ τὰς αἶγας, ὅταν τοξευθῶσι, ζητεῖν τὸ δίκταμνον Ζιι6. 612 ᵃ4. τὸ δίκταμον θ4. 830 ᵇ21. (Origanum Dictamnus *L.*)

δίκτυον. καθιᾶσι, ἀναιροῦνται, περικαθαίρουσι τὰ δίκτυα Ζιδ8. 533 ᵇ19. θ19. 602 ᵇ8. 13. 598 ᵇ14. ψόφον ποιεῖν δικτύων Ζιδ8. 533 ᵇ16. λαμβάνεσθαι ἐν τοῖς δικτύοις, τοῖς δικτύοις Ζιθ2. 589 ᵇ8. αν12. 476 ᵇ21. — ὁμοίως γίγνεσθαι τὸ ζῷον τῇ τοῦ δικτύου πλοκῇ Ζγβ1. 734 ᵃ20.

διμερής. syn διφυής Ζια15. 494 ᵃ4, 493 ᵇ26. διμερῆ τὰ σώματα τῶν ἐναίμων Ζμγ5. 667 ᵇ32. ὁ ἐγκέφαλος διμερής Ζμγ7. 669 ᵇ22. f 315. 1531 ᵇ4. αἰδοῖον τοῦ ἄρρενος διμερές Ζια13. 493 ᵃ26. ὑστέρα διμερής Ζγα3. 716 ᵇ32. φλὲψ εἰς διμερῆ ὄντα τὸν πλεύμονα διχῇ σχίζεται Ζιγ3. 513 ᵇ17. ἡ τῆς ἀκοῆς αἴσθησις διμερής Ζμβ10. 657 ᵃ3 (syn διφυής ᵃ4). cf similia Ζια15. 494 ᵃ4. Ζμγ3. 664 ᵃ28. — διμερῶν falso exhibetur ξ2. 976 ᵃ19, Bz Ar St I 75.

δίμηνος. εἰς δίμηνον σιτηρεσιάσαι οβ1353 ᵃ22. καταμήνια διαλείποντα δίμηνον Ζιζ18. 573 ᵃ12.

διμναῖον τιμήσασθαι τὸ σῶμα οβ1347 ᵃ23.

δινεῖν. τὰ φερόμενα ἐν τῷ δινουμένῳ ὕδατι μχ35. 858 ᵇ4. πάντα ὑφ' ἕνα σημάντορα δινεῖται κ6. 399 ᵇ9.

δίνη τοῦ πνεύματος πῶς γίγνεται μγ1. 370 ᵇ22 sqq. δίνη ἐν ὑγροῖς, περὶ τὸν ἀέρα Οβ13. 295 ᵃ13. αἱ τῶν συνεχῶν δῖναι, οἷον τῶν ὑγρῶν Φδ7. 214 ᵃ32. αἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἐν τῇ θαλάττῃ δῖναι εν3. 461 ᵃ8. Ζγδ4. 772 ᵇ19. κ4. 396 ᵃ23. θ130. 843 ᵃ30. πκγ5. 932 ᵃ14. — ἀπὸ ταὐτομάτου γίγνεσθαι τὴν δίνην (Democr) Φβ4. 196 ᵃ26. τὴν γῆν ὑπὸ τῆς δίνης ἠρεμεῖν (Emped) Ογ2. 300 ᵇ3.

δίνησις, εἶδος φορᾶς, σύγκειται ἐξ ἕλξεως καὶ ὤσεως Φη2. 243 ᵃ17, 25, ᵇ17, 244 ᵃ2, 16. τοῦ σφαιροειδοῦς δύο κινήσεις εἰσὶ καθ' αὑτό, κύλισις καὶ δίνησις Οβ8. 290 ᵃ10. ἡ γῆ ἐπὶ τὸ μέσον φερομένη διὰ τὴν δίνησιν Οβ13. 295 ᵃ10. σώζεσθαι διὰ τὴν δίνησιν Οβ1. 284 ᵃ24.

δῖνος. cf δίνη. δῖνοι τοῦ πνεύματος πῶς γίγνονται μγ1. 370 ᵇ28. δῖνοι ἐν θαλάττῃ πκγ5. 932 ᵃ5, cf δίνη ᵃ14.

διό μα14. 352 ᵇ31. δ3. 380 ᵇ10. αι3. 439 ᵃ30. Πε1. 1301 ᵇ39 al. — διό i q ὅτι (quia) φτβ4. 825 ᵇ19.

Διογένης ὁ Ἀπολλωνιάτης Ζιγ2. 511 ᵇ30. εἰ μὴ ἐξ ἑνὸς ἦν ἅπαντα, οὐκ ἂν ἦν τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπ' ἀλλήλων Γα6. 322 ᵇ13. Διογένης ἀέρα ἀρχὴν τίθησι ΜΑ3. 984 ᵃ5. ἀέρα ὑπέλαβεν εἶναι τὴν ψυχήν, τοῦτον οἰηθεὶς πάντων λεπτομερέστατον καὶ ἀρχήν ψα2. 405 ᵃ21. πάντα τὰ ζῷα ἀναπνεῖν αν2. 470 ᵇ31, 471 ᵃ2. 3. 471 ᵇ5. περὶ τῶν φλεβῶν Ζιγ2. 511 ᵇ30. 3. 512 ᵇ12. περὶ ἀναθυμιάσεως, περὶ θαλάττης, τὸν ἥλιον τρέφεσθαι τῷ ὑγρῷ (resp videtur Diog) μβ2. 354 ᵇ33, 355 ᵃ22. 1. 353 ᵇ6. cf Alex.

Διόγνητος f 518. 1562 ᵇ37.

διοδεύειν. ὁ βασιλεὺς ὅτε διοδεύοι τρεῖς ἡμέρας θ27. 832 ᵃ28.

δίοδος. ἡ οὐρήθρα, δίοδος τῷ τοῦ ἄρρενος σπέρματι Ζια14. 493 ᵇ5. ταχεῖα ἡ δίοδος εἰς τὴν κοιλίαν Ζμβ17. 660 ᵇ20. διὰ τῶν πόρων ἐλασσόνων τῷ μὲν αἵματι δίοδος οὐκ ἔστι, τῷ δὲ ἱδρῶτι Ζμγ5. 668 ᵇ3. βίαιος γίνεται τοῦ θερμοῦ ἡ δίοδος πη19. 889 ᵃ13. οὐκ ἔχουσιν αἱ ὑστέραι λείψανα περὶ τὴν δίοδον Ζικ2. 635 ᵃ25. διόδῳ καὶ θίξει γίνεται ἡ πέψις πν2. 481 ᵇ26. ὑγρῷ διδόναι δίοδον μδ7. 384 ᵇ10. — πληρούμενοι οἱ τόποι καὶ οὐκ ἔχοντες ἔκρυσιν αὐτοὶ εὑρίσκονται τὴν δίοδον εἰς βάθος μα13. 351 ᵃ6. — αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι (Emped 347) αν7. 473 ᵇ13.

διοίγειν, διοιγνύναι. τοῖς νεοττοῖς διοιγνὺς τὸ στόμα Ζιι7. 613 ᵃ4. — διοίγειν τὸν πόρον, τὸ ἀράχνιον, opp συνάγειν Ζιβ12. 504 ᵇ5. ε16. 548 ᵃ29, 31. τὸ κάτω τοῦ θώρακος διοιγόμενον ὠχρὸν ἔνδοθεν Ζιδ4. 530 ᵃ1.

διοικεῖν τὴν ἄλλην οἰκίαν Πη10. 1330 ᵃ7. μέλιτται συμπλάττουσαι καὶ διοικοῦσαι τὰ ἔνδον Ζιι41. 628 ᵃ34. καὶ τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους διοικεῖν ρ3. 1423 ᵇ21. διοικεῖν τὴν πόλιν, τὰ περὶ τὴν πόλιν Πγ13. 1283 ᵇ12. οβ1348 ᵇ4. καθ' ὃν τρόπον διοικοῦσι τὴν ἀρχήν Πε11. 1313 ᵃ35. γ15. 1286 ᵇ31. τὰ ἄλλα αἱ ἀρχαὶ διοικοῦσιν Πδ14. 1298 ᵃ27. διοικεῖν τι τῶν δημοσίων, τὰς πατρίους θυσίας, τὰς πενταετηρίδας f 405. 1545 ᵇ43. 385. 1542 ᵇ18. 404. 1545 ᵇ33. κατάστασις ἐν ᾗ ψηφίσμασι πάντα διοικεῖται Πδ4. 1292 ᵃ36. πολλὰ διῳκεῖτο ὑπὸ τῶν γυναικῶν Πβ9. 1269 ᵇ32. ὃν τρόπον ἡ τελευταία δημοκρατία διοικεῖται Πδ14. 1298 ᵃ31. τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων λογίζονται f 406. 1546 ᵃ6. — διοικεῖν omisso obiecto. βασιλεία φθείρεται τυραννικώτερον πειρωμένων διοικεῖν Πε10. 1313 ᵃ2. διοικεῖ ἑκάστη πολιτεία κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμόν Πδ14. 1298 ᵇ12. ἐπεγράφοντο ὅ τε ἄρχων ὁ ἐπώνυμος καὶ ὁ τῷ προτέρῳ ἔτει δεδιῳκηκώς f 429. 1549 ᵃ19. — ὅταν ἀπ' ἀμφοῖν ἀποκριθῇ, δεῖ αὐτὸ αὑτὸ διοικεῖν τὸ γενόμενον Ζγβ4. 740 ᵃ6.

διοίκησις. εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν πολλὰ δαπανᾶν ρ21. 1434 ᵃ14. ποιεῖν ἕνα κύριον τῆς διοικήσεως Πγ16. 1287

a6. περὶ τὰς ἀρχαιρεσίας, περὶ τὴν ἄλλην διοίκησιν ρ3. 1424 a20. περὶ γραφὰς δικῶν ϗ τὴν ἄλλην τὴν τοιαύτην διοίκησιν Πη12. 1331 b9. — διοίκησιν εὐγενεστέραν τῆς ἡμετέρας διοικήσεως ἔχει ὁ ȣ̓ρανός, ἡ διοίκησις τȣ̃ φυτȣ̃, τῆς ψυχῆς sim φτα1. 816 a32, 3. 2. 816 b32, 817 b2.

διοικίζειν, coni ἐκ τȣ̃ ἄστεος ἀπελαύνειν Πε10. 1311 a14.

διοικονομεῖται ὁ σύμπας διάκοσμος ȣ̓ρανȣ̃ ϗ γῆς κ6. 400 b32.

Διοκλῆς ὁ νικήσας Ὀλυμπίασιν Πβ12. 1274 a33, 40.

διόλȣ. ἡ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον· ἀναγνώρισις γὰρ διόλȣ ϗ ἠθική πο24. 1459 b16. cf δι' ὅλȣ s v ὅλος, Wz ad ε7. 17 a39.

δίομβρος γενομένη σάρξ πβ41. 870 b25.

Διομέδων ὁ τελώνης Ρβ23. 1397 a26.

Διομηδεία νῆσος ἐν τῷ Ἀδρίᾳ θ79. 836 a7.

Διομήδης Ρβ22. 1396 b15. — afferuntur versus Hom Z 236 Ηε11. 1136 b10. Ο148 sq. Ηγ11. 1116 a22, 24. resp Aiax Theodectis Ρβ23. 1399 b28. γ15. 1416 b12. ἐπίγραμμα ἐπὶ Διομήδȣς f 596. 1575 b35. — Diomedis in Italiam adventus, fanum in Diomedea insula θ79. 836 a8, 15, 16. 109. 840 b3. 110. 840 b20.

διομολογεῖσθαι. διομολογησάμενος ὑπὲρ ἑκάστȣ οβ1352 a14. — pass διωμολογημένον τι26. 181 a7.

διομολογία γίνεται τῆς ὑπȣργίας Ηι1. 1164 a34.

διονομάζειν. τὰ ἔξω μόρια διωνόμασταί τε μάλιστα ϗ γνώριμά ἐστιν Ζια16. 494 b20. οἱ μέγιστοι τῶν διωνομασμένων ποταμῶν μα13. 350 b12. ἡ διωνομασμένη ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις χαλκῆ ἕλιξ θ110. 840 b19.

Διονύσια ἄγειν οβ1347 a26, 1351 b37. ὁ ἄρχων διατίθησι τὰ Διονύσια, χορηγȣ̀ς καθίστησιν εἰς Διονύσια f 381. 1541 b6, 21. ἔδοξε σύνδυο χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγῳδοῖς ϗ κωμῳδοῖς f 587. 1573 b33. τοῖς Διονυσίοις θ123. 842 a26. μετὰ τὰ Δ. Θαργήλια Μδ24. 1023 b10.

Διονυσιακοὶ ἀγῶνες Πζ8. 1323 a2. αἱ ἐκ τȣ̃ Διονυσιακȣ̃ ἀγῶνος κρίσεις Ργ15. 1416 a32. οἱ Διονυσιακοὶ τεχνῖται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πονηροί πλ10. 956 b11.

Διονύσιος pro exemplo positus τȣ̃ κακὰ ποιεῖν ημβ6. 1203 a22. κλέπτης Δ. Ρβ24. 1401 b13. ἀκόλαστος πκη1. 949 a25. — Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος θ96. 838 a19. ἐπεβȣ́λευε τυραννίδι Ρα2. 1357 b31. πῶς κατέστη τύραννος Πγ15. 1286 b39. ε5. 1305 a26. 6. 1306 a1. 10. 1310 b30. Λοκρῶν πρὸς αὐτὸν κηδεία Πε7. 1307 a39. Ἀντιφῶντα τὸν ποιητὴν ἀπετυμπάνισε Ρβ6. 1385 a10. πάντα αὐτὸς ἐφορᾷ οα6. 1344 b35. eius τεχνήματα οἰκονομικά Πα11. 1258 a28. ε11. 1313 b27. οβ1349 a14, 1353 b20. οἱ ἀπ' αὐτȣ̃ ἐξέστησαν εἰς μανικώτερα ἤθη Ρβ15. 1390 b29. — Διονυσίῳ τῷ ὑστέρῳ Δίων ἐπέθετο Πε10. 1312 a4, 35, b11, 16. ρ9. 1429 b17. Διονύσιος ὁ νεώτερος ἔσθ' ὅτε ἐπὶ ἡμέρας ἐνενήκοντα ἐμέθυεν f 546. 1568 b20.

Διονύσιος pictor, comp cum Polygnoto et Pausone πο2. 1448 a6.

Διονύσιος ὁ χαλκȣ̃ς (cf fr 7 Bgk) Ργ2. 1405 a32.

Διονύσιος ὁ σοφιστής φ3. 808 a16. ὁ Διονυσίȣ τῆς ζωῆς ὅρος τζ10. 148 a27.

διονυσοκόλακες, i e τεχνῖται Διονυσιακοί Ργ2. 1405 a23.

Διόνυσος οβ1347 a29. Διονύσȣ ἱερὸν ἐν Κραστωνίᾳ θ122. 842 a18. ἡ φιάλη ἀσπὶς Διονύσȣ Ργ4. 1407 a16. πο21. 1457 b20, 22. Διόνυσος ϗ Ἀφροδίτη μετ' ἀλλήλων πλ1. 953 b31.

Διοπείθης Ρβ8. 1385 a14.

διόπερ quapropter μα6. 343 a15. 8. 346 a13. Ηδ3. 1121 b3. 8. 1125 a8. Πε4. 1303 b26. πγ9. 872 a26 al. — hanc ob causam quod Ηι10. 1171 a11 (? Fr).

διορᾶν, i e ὁρᾶν διά τινος μεταξὺ ὄντος Γα8. 326 b11. χ3. 794 a8. πια58. 905 a40, b3, 6, 7. — metaph πότε ὑπάρχει ϗ πότε ȣ̌, ȣ̓ ῥᾴδιον διορᾶν μδ12. 390 a20.

διορθȣ̃ν. ἔχȣσι πτέρυγας ὅπως νέωσι ϗ πρὸς τὸ διορθȣ̃ν· διορθȣ̃σθαι τοῖς ποσὶν ἱκανῶς Ζμδ9. 685 b22, 25. — metaph διορθȣ̃ν τὴν πολιτείαν, τȣ̀ς νόμȣς Πγ13. 1284 b20. Ρβ23. 1400 a11. ρ1. 1420 a23. τὴν πόλιν τοῖς ἔθεσι, τοῖς νόμοις Πβ5. 1263 b39. βελτίȣς γίνονται διορθȣ̃ντες ἀλλήλȣς Ηι12. 1172 a12. διορθȣ̃ν τὴν μοχθηρίαν τῆς προτάσεως τι17. 175 b12. non addito obiecto, διορθωτέον προστιθέντα τῇ ἐρωτήσει al τι19. 177 a25. 17. 175 a36. — med διορθȣ̃νται τὸν Ὅμηρον τι4. 166 b4. non addito obiecto, ὡς διορθȣ̃νταί τινες τι17. 175 b18.

διορθώματί τινι διορθȣ̃ν τὴν πολιτείαν Πγ13. 1284 b20.

διόρθωσις. ὁδῶν σωτηρία ϗ διόρθωσις Πζ8. 1321 b21. αἱ διορθώσεις τῆς πολιτείας Πζ1. 1317 a35. cf β9. 1270 a40 (?). δεῖσθαι διορθώσεως, ἔχειν διόρθωσιν Πγ1. 1275 a21, b13. ὁ θεὸς νόμος ȣ̓δεμίαν ἐπιδεχόμενος διόρθωσιν ἢ μετάθεσιν κ6. 400 b29. διόρθωσις τῶν ἐρωτημάτων, τῶν λόγων τι18. 176 b34. 24. 179 b12.

διορθωτικὸν εἶδος δικαιοσύνης, dist διανεμητικόν Ηε5. 1131 a1. 7. 1131 b25.

διορίζειν. τὸ κενὸν διορίζει τὰς φύσεις Φδ6. 213 b24, 27. διορίζεται τὰ μέρη τῶν ζῴων πνεύματι Ζγβ6. 741 b37. διωρίσθαι τοῖς τόποις μα3. 339 b15. τȣ̀ς κακȣ̀ς ȣ̓ τόπῳ διορίζει, ἀλλ' ἐναλλὰξ μεταξὺ ἀνδρείȣ τὸν ἀσθενέστερον f 147. 1503 a26. ἐν ὅσοις τῶν γενῶν διώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζγα20. 729 a1. 18. 724 b11. δ1. 763 b26. ὅσοις τὸ ἄνω ϗ τὸ κάτω διώρισται Ζγβ6. 741 b30. cf Ζια15. 494 a27. διώρισται τό τε λευκὸν ϗ τὸ ὠχρὸν χωρίς Ζγγ2. 753 b12. cf δ4. 770 a16. τὸ πεττόμενον ϗ διοριζόμενον, opp τὸ πέττον ϗ κινȣ̃ν Ζγδ3. 768 b27. τὸ θῆλυ δεῖται ἀρχῆς ϗ τȣ̃ κινήσοντος ϗ διοριȣ̃ντος Ζγα21. 730 a30. ἅπαντα ταῖς περιγραφαῖς διορίζεται πρότερον, ὕστερον δὲ λαμβάνει τὰ χρώματα Ζγβ6. 743 b20. ἕως ἂν διορισθῇ ϗ γένηται τέλειον ᾠόν Ζγγ9. 758 b35. τὸ νῦν φαίνεται διορίζειν τὸ παρελθὸν ϗ τὸ μέλλον Φδ10. 218 a9. ζ3. 234 a14. καλῶς διώρισται τοῖς χρόνοις ἡ γένεσις ἡ τῶν ζῴων Ζγδ8. 777 a21. πότερον διώρισται, ἢ τῷ λόγῳ δύο ἐστὶν ἀχώριστα πεφυκότα Ηα13. 1102 a29. ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰτίων ὑφ' ὧνπερ ϗ τὸ ποιὸν διορίζεται Ζγβ6. 742 a13. — ἡ αὐτὴ φύσις ἢ χωρίς, ὥσπερ διώρισται ϗ τοῖς ὀνόμασιν Γα1. 314 a6. — distinguere et dividere notionem in suas species. διαφέρει ϗ δεῖ διορίζειν Γα6. 323 a16. cf τγ6. 120 a20. διώρισται τὸ ἄδικον τό τε παράνομον ϗ τὸ ἄνισον Ηε5. 1130 b8. ὁμοίως τὸ τοιȣ̃τον διωρίσθω ἐπὶ τȣ̃ ȣ̃ ἕνεκα Ηε10. 1135 a30. διορίζεται ἡ ἀρετὴ κατὰ τὴν διαφορὰν ταύτην Ηα13. 1103 a3. τέτταρα διώρισται αἴτια τῶν στοιχείων μδ1. 378 b10. α2. 339 a11. τὸ διορίζειν ȣ̓κ ἔστι τῶν πολλῶν Ηκ1. 1172 b3. διορίσαντας εἰπεῖν ηεγ5. 1232 b16. διορίζειν τὰ καλὰ ϗ τὰ αἰσχρά ρ2. 1421 b37. διορίζει τις τὸ θῆλυ πρὸς τὸ ἄρρεν θερμότητι Ζγδ1. 765 a9. τὰ πνεύματα διώρισται τῷ ψυχρῷ ϗ θερμῷ μβ6. 364 a22. ȣ̔́τω τῶν εἰδῶν διωρισμένων, syn διαιρεῖσθαι ρ6. 1427 b36, 3. διοριστέον πρὸς τȣ̀ς τὰ πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιȣ̃ντας τι30. 181 a37. διορίζοντες πρὸς τὰ νῦν εἰρημένα μα3. 340 b5. — διορίσαι, διορίσασθαι, syn διαστείλασθαι, προσθεῖναι, προσσημαίνειν, i e addere notam determinantem, qua notio ab alia distinguatur τε3. 131 b6, 10, 14, 15 (cf b17). 5. 134 b7 (cf b5,

18). 2. 130 b24. διωρικέναι κατὰ τὰς διαφορὰς τζ 8. 146 b20. ἀδυναμία διορισθεῖσα Mι 4. 1055 b8 Bz. inde omnino discernendo definire, definire. διορίζειν ἀπό τινος, syn χωρίζειν ἀπό τινος τε 1. 128 b37, 35. διορίζειν ἐπὶ πλεῖον (de nimium lato notionis ambitu) τγ 6. 120 a27. εἴτε τῷ ἀληθεῖ διορισθέντος τοῦ δυνατοῦ εἴτε τῷ ῥᾳδίως sim Oα 11. 280 b17. ηεη 8. 1241 b9. διορίσαι κατὰ τὴν ὀνομασίαν τβ 2. 109 a39. τὰ κατὰ τὴν ἐπιστήμην διορισθέντα Aγ 12. 77 b9. οὐ ῥᾴδιον διορίσαι ἄλλως τὴν κίνησιν Φγ 2. 201 b17. ἡ σοφία διωρίσθη τῶν πρώτων αἰτίων εἶναι Mβ 2. 996 b14. τὸ δίκαιον φανερὸν ὡς διοριστέον sim Hε 5. 1130 b22. Φβ 5. 196 b32. καθ' ὃν τρόπον διορίζομεν τὸ ἐνδέχεσθαι Aα 3. 25 b15. διορίζειν μᾶλλον τὸ εἶδος ἢ τὴν ὕλην Zμα 1. 640 b24. διορίσασθαι τὰ περὶ τὰς ἀρχάς Φα 1. 184 a15. ὅσα μὴ δύναται διορίζειν ὁ νόμος Πγ 16. 1287 a24. περὶ τῶν τέκνων αἱ γυναῖκες διορίζουσι τἀληθές Pβ 23. 1398 a33. διώρισαν ὀνομάζειν αἰθέρα μα 3. 339 b26. διορίσαι, διορίσασθαι seq enunciatione interrogativa, veluti, διοριστέον πότε δυνατὸν καὶ πότε οὔπω· διορίσασθαι τίς αἱρετώτατος βίος· διοριστέον ποσαχῶς λέγεται al Φγ 4. 204 a2. Oγ 1. 298 b4. ψα 1. 402 b11. Zγβ 3. 736 a27. Mδ 7. 1017 b9. θ 7. 1048 b37. Πδ 15. 1299 a15. η 1. 1323 a15. 6. 1327 a39. cf 13. 1332 b9. διορίσωμεν τί λέγομεν τὸ καθόλου Aδ 4. 73 a25. διορίσαι, διορίσασθαι περί τινος, veluti διορισάμενοι περὶ κινήσεως, περὶ τύχης διορίσαι, διοριστέον περὶ τούτων ὕστερον al Φβ 4. 196 a10. γ 1. 200 b15. δ 5. 213 a4. θ 10. 266 a11. Oδ 2. 308 b1 (διωρίσθαι videtur med esse), 29, 309 a33. Γα 2. 315 b2. αι 4. 442 a3. Zμα 1. 639 a16. Mζ 3. 1029 a1. 11. 1037 a14. μ 9. 1086 a23. Πδ 4. 1291 a39. Pα 2. 1356 b26. 5 1362 a14. Hε 5. 1130 b28 et saepe. λόγοι ἐν οἷς διώρισται περὶ τῶν ἠθικῶν Πγ 12. 1282 b20. διορίσαι (διορίσασθαι, διώρισται, διορισθήσεται) σαφῶς, ἀκριβῶς, ἀκριβέστερον, δι' ἀκριβείας, μᾶλλον Γα 6. 322 b9. Hι 2. 1164 b28. β 7. 1107 b16. Φα 9. 192 a36. 8. 191 b29. Πη 17. 1336 b25 (opp ἐν παραδρομῇ πεποιήμεθα τὸν λόγον). ηεγ 1. 1229 a33 (opp ἁπλῶς εἰρήκαμεν). ἐν αὐτῷ διορίσασθαι μήτε προπετῶς μήτε ῥαθύμως ηεα 2. 1214 b12. ὡς ἂν ἐνδέχηται διοριστέον Hι 2. 1165 a35. ὡς ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν πο 7. 1451 a11. — absoluta aliqua quaestione transitus ad aliam paratur his formulis διωρισμένων δὲ (δὴ) τούτων, διώρισται ἱκανῶς, ἱκανὰ τὰ διωρισμένα, διωρίσθω τὸν τρόπον τοῦτον sim ε 12. 21 a34. Aα 4. 25 b26, 26 b23. 13. 32 b4. 15. 34 a34. τα 12. 105 a10. μα 4. 341 b1. β 1. 353 b30. δ 12. 389 b23. Zμα 1. 640 a8. 5. 645 b14. Πδ 8. 1293 b32. Oδ 2. 308 b12. 4. 311 a16. 6. 313 b22. Mε 4. 1027 b18. μ 9. 1086 a19. Hε 15. 1138 b14. ζ 3. 1139 b36. ηεη 8. 1241 b11 al. cf ἐκ τῶν περὶ τῆς ψυχῆς διωρισμένων Zγβ 3. 736 a37. δ 3. 768 b24. ἐκ τῶν πάλαι διωρισμένων Mβ 2. 996 b8. ὡς ἐν ἀρχῇ διωρίσαμεν Aα 17. 37 a27. — διωρισμένος. τίμημα διωρισμένον ὑπὸ τῶν νόμων Πδ 6. 1292 b30. βάρος διωρισμένον Oγ 2. 301 b17. διάστημα v h v) διωρισμένον, opp ἀδιόριστον Aα 4. 26 b23. ἐναντιότητες διωρισμέναι, opp αἱ τυχοῦσαι MA 5. 986 a31. ποσὸν διωρισμένον, opp συνεχές K 6. 4 b20, 22. — διωρισμένως καὶ χωρίς Zιγ 19. 521 a15.

διόρισις καὶ χωρισμὸς τῶν ἐφεξῆς τὸ κενόν Φδ 6. 213 b26.

διορισμός, locali sensu, τοῦ διορισμοῦ χάριν τὸ διάζωμα Zμγ 10. 672 b14. τὰ κινούμενα οὐκ ἔχει διορισμὸν καθ' ὃν ἐφ' ἑκάτερα τούτων (τὸ πρόσθεν καὶ τὸ ὄπισθεν) μεταβολὴν ποιεῖται Zπ 6. 706 b30. — logice: distinctio, ἔστω δὴ διορισμοῦ χάριν (distinctionis causa) Πγ 1. 1275 a31. cf δ 14. 1298 b13. ημα 34. 1195 a27. nota distinguens: προσδεῖται διορισμοῦ τε 3. 131 b10. — notio ac definitio: κατὰ τὸν εἰρημένον διορισμὸν τοῦ ἐνδέχεσθαι, κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀδικεῖν, ὁ τοῦ πολίτου διορισμός al Aα 14. 33 b23. 15. 33 b28, 30, 34 b27. τι 6. 168 a20. Hε 12. 1136 b23. Πγ 1. 1275 b13. 8. 1279 b20. Γα 6. 323 a22. β 1. 329 a14. μα 3. 339 a34. Zγε 7. 787 a8. κατ' οὐδένα τῶν διορισμῶν Φδ 3. 210 b9 (cf πολλαχῶς ἄλλο ἐν ἄλλῳ λέγεται a14). τὰ ἐν τῷ διορισμῷ προσόντα Mθ 5. 1048 a20, 2. τὰ μέρη τοῦ διορισμοῦ τι 6. 168 a23. — διορισμός i e ὃ διώρισται περί τινος: ἡ ἀρχὴ ἔχει τὸν εἰρημένον διορισμόν· ἀνάγκη γὰρ ὁντινοῦν κτλ Mγ 3. 1005 b23. ὁ αὐτὸς διορισμὸς (idem statuendum est de, eadem ratio est) ἐλέγχου καὶ συλλογισμοῦ Aβ 20. 66 b17. cf α 32. 47 b7. ημα 20. 1191 a11. Hε 10. 1134 b33. 11. 1136 b3. 15. 1138 a27. ἐπιθῶμεν τέλος τῷ περὶ τοῦ ἑκουσίου καὶ ἀκουσίου διορισμῷ (quaestioni, disputationi) ηεβ 8. 1224 a9. περὶ τούτων ἐν τοῖς περὶ γένεσιν οἰκειότερός ἐστιν ὁ διορισμός Zμγ 14. 674 a21.

διοροῦν, διορροῦν. τὸ αἷμα γίνεται ἰχωροειδὲς καὶ διορροῦται (v l διοροῦται) Zιγ 19. 521 a13. ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ οὐ πήγνυται τὸ γάλα, ἀλλὰ διορροῦται (v l διοροῦται) μᾶλλον Zιγ 20. 521 b34. ἢ μήπω πεπέφθαι ἢ διωρρῶσθαι (v l διορῶσθαι) Zιγ 19. 521 b3. τὰ ᾠὰ θερμαινόμενα μᾶλλον διοροῦται (v l διουρεῖται) καὶ γίνεται οὔρια Zγγ 2. 753 b7. cf de διορροῦν et διορίζειν S I 408, II 535.

διορύττειν τὴν κατὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν χώραν ἐπειράθη τις μα 14. 352 b25, 29. διορύξας τὸν Ἄθω (Isocr 4, 89) Pγ 9. 1410 a11.

Διοσκούρους ἐπικαλέσασθαι ηεη 12. 1245 b33.

διόστεος. σκέλους τὸ διόστεον κνήμη Zια 15. 494 a5.

διότι, cur, περὶ τῆς ἅλω εἴπωμεν διότι κύκλος γίνεται μγ 3. 372 b13. cf Oα 3. 270 b1, 26. Πδ 11. 1296 a22. Wz ad Aβ 5. 58 b7. — οἱ ἔμπειροι τὸ ὅτι ἴσασι, διότι δ' οὐκ ἴσασι MA 1. 981 a29. τὸ διότι ἐπίστασθαί ἐστι διὰ τοῦ αἰτίου ἐπίστασθαι Aγ 6. 75 a35. κυριώτατον τοῦ εἰδέναι τὸ διότι θεωρεῖν Aγ 14. 79 a24. ἀρχὴ τὸ ὅτι, καὶ εἰ τοῦτο φαίνοιτο ἀρκούντως οὐδὲν προσδεήσει τοῦ διότι Hα 2. 1095 b7. τὸ διότι, opp τὸ ὅτι Aβ 2. 53 b9. γ 9. 76 a12. 13. 78 a22 sqq, b33 sqq. 27. 87 a32. 33. 89 a16 (τὸ διότι· τοῦτο δὲ τὸ μέσον). δ 1 (dist ὅτι, εἰ, τί). 8. 93 a17 sqq. — διότι non raro usurpatur pro v ὅτι, veluti τβ 3. 110 b2 Wz. ε 4. 133 b36. 5. 134 b10, 13. θ 2. 157 b16, 17. Γβ 6. 333 b23. 10. 337 a15. μα 13. 350 b28. γ 3. 372 b28. ψα 2. 404 a19. Mκ 5. 1062 a6 Bz. Hζ 9. 1142 a11. Πγ 9. 1280 a20 (quamquam ibi causalem vim habere potest). η 9. 1329 a6. Pγ 10. 1411 a31. ρ 3. 1425 a39 (cf a37). 9. 1429 b1. ακ 803 a16. οβ 1349 b18. interdum literas δι in v διότι inde videri ortas esse, quod praecedit vocabulum terminans in αι, praecipue καί, Vahlen monet Rhet p 58; praecedente eiusmodi vocabulo legitur διότι idem significans atque ὅτι τδ 2. 122 a23. ε 1. 128 b32. θ 6. 160 a27. Oα 3. 270 b26. Hζ 9. 1142 a12. ρ 15. 1431 a32 (cf a29), 42 (cf a40). 17. 1432 a16 (cf a14). 30. 1436 b23 (cf b21), 1437 a19.

διοτρεφέων βασιλήων (Hom B 196) Pβ 2. 1379 a4.

Διόφαντος Πβ 7. 1267 b18.

δίπηχυς Φγ 5. 206 a4. μχ 25. 856 b4. σηπίαι διπήχεις Zιδ 1. 524 a27.

διπλασιάζειν. ἀριθμὸς ὁ ἀφ' ἑνὸς διπλασιαζόμενος πῶς γίνεται (Plat) Mμ 8. 1084 a6 Bz. ν 3. 1091 a12. τέτταρες ἢ ἄλλο τι πλῆθος τῶν ἀφ' ἑνὸς διπλασιαζομένων Zμα 3. 643 a23.

διπλασιόπλευρος. τὰς κλίνας ποιοῦσι διπλασιοπλεύρους μχ 25. 856 a39.

διπλάσιος. διπλάσιον, dist δυάς MA5. 987 a26. def ὡς δύο πρὸς ἕν, τὸ ἴσῳ ὑπερέχον τε6. 135 b25. ζ9. 147 a30. πρός τι λέγεται ὡς διπλάσιον πρὸς ἥμισυ Mδ15. 1020 b26, 34 Bz.

διπλασίων. συμφωνεῖ ὁ διπλασίων ἀσκὸς πρὸς τὸν ἥμισυν πιθ50 923 a3. ἐν διπλασίονι χρόνῳ κ6. 399 a9.

διπλοῦν. εἰ μὴ οὕτω τις λήψεται διπλώσας (i e nisi in utraque protasi addiderit τὸ τί ἐστι) Aδ4. 91 a21.

διπλοῦς. διπλῆ ἀναθυμίασις (i e δύο εἴδη ἀναθυμιάσεως), ἡ μὲν ὑγρὰ ἡ δὲ ξηρά μβ3. 357 b24 (cf δύο ἀναθυμιάσεις μγ7. 378 a18). διπλῆ κίνησις, ἔκκρισις μα2. 339 a14. γ7. 378 a17. — διπλοῦν ὄνομα (i e συνθετὸν ἐκ δυοῖν), opp ἁπλοῦν πο20. 1457 a12. 21. 1457 a32. ε4. 16 b32. διπλῆ λέξις Ργ3. 1406 b1. διττῶν ὀνομάτων qui sit usus Ργ2. 1404 b29. 3. 1405 b35, 1406 a30, 36, b1. 7. 1408 b10. πο22. 1459 a9. μῦθος διπλοῦς, opp ἁπλοῦς πο13. 1453 a13. τὴν σύστασιν διπλῆν ἔχειν πο13. 1453 a31. — τὸ διπλοῦν i q ambiguum, τι10. 171 a34. 19. 177 a21 (syn διττόν a19).

δίπλωμα τοῦ γαλαξίου μα8. 346 a24.

δίπλωσις ὀνομάτων ποιητικόν Ργ3. 1406 a6. cf διπλοῦς.

διποδία ἀνθρώπου ἄλλη ἢ ὄρνιθος Zμα3. 643 a3.

δίπους. πᾶν γένος ταῖς ἀντιδιῃρημέναις διαφοραῖς διαιρεῖται, καθάπερ τὸ ζῷον τῷ πεζῷ καὶ τῷ πτηνῷ καὶ τῷ ἐνύδρῳ καὶ τῷ δίποδι τζ6. 143 b1. cf K3. 1 b18, 20. Zμα2. 642 b8. 3. 643 b36. cf M79. δίπουν descr τζ6. 144 b12-30. Zπ5. 706 a26-b16. οἷς μὲν τὸ ἄνω καὶ τὸ ἔμπροσθεν διώρισται, ταῦτα μὲν δίποδα, ὅσα δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ πρόσθεν ἔχει καὶ τὸ ἄνω, τετράποδα καὶ πολύποδα καὶ ἄπτερα Zπ5. 706 a27. τριῶν ὄντων τῶν τόπων, τοῦ ἄνω καὶ μέσου καὶ κάτω, τὰ μὲν δίποδα τὸ ἄνω πρὸς τὸ τοῦ ὅλου ἄνω ἔχει, τὰ δὲ πολύποδα ἢ ἄπτερα πρὸς τὸ μέσον, τὰ δὲ φυτὰ πρὸς τὸ κάτω Zπ5. 706 b4. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄποδα τὰ δὲ δίποδα τὰ δὲ τετράποδα τὰ δὲ πολύποδα Zπ1. 704 a13, τὰ μὲν δίποδα τὰ δὲ πολύποδα τὰ δ' ἄποδα Zμδ10. 687 a2. — ἔστι τὸ μὲν ἄρρεν τὸ δὲ θῆλυ καὶ ἐν τοῖς πεζοῖς καὶ ἐν τοῖς δίποσι καὶ τετράποσι καὶ πᾶσιν ὅσα ἐκ συνδυασμοῦ τίκτει Zιδ11. 537 b27. ζῳοτόκον ἄνθρωπος τῶν διπόδων μόνον Zιε1. 539 a15. τὰ ἔναιμα ἢ ἄποδα ἢ δίποδα ἢ τετράποδα Zια4. 489 a32. Zγβ1. 732 b16. Zιη8. 586 b1. ὅσα ᾠοτοκεῖ ἢ δίποδα ἢ τετράποδα Zιγ1. 509 b24. ὅσα ζῳοτόκα καὶ δίποδα ἢ τετράποδα Zιγ1. 510 b15, 23. Zπ13. 712 a9. — πάντα τὰ δίποδα τὰ ἔμπροσθεν ἔχει δασύτερα, τῶν τετραπόδων τὰ ὄπισθεν ἀσθενέστερα πι53. 896 b31. τὸ μέλλον ζῷον ὀρθὸν βαδιεῖσθαι δίπουν ἀναγκαῖον εἶναι Zπ11. 710 b6. ὁ ἄνθρωπος μάλιστα κατὰ φύσιν ἐστὶ δίπους Zπ1. 704 a16, 17. 5. 706 a27, b10. ὁ πίθηκος (Inuus ecaudatus) ὡς μὲν δίπους ὢν οὐράν, ὡς δὲ τετράπους ἰσχία (οὐκ ἔχει) Zμδ10. 689 b34. Zιβ8. 502 b22. τὰ πτερωτὰ καὶ δερμόπτερα δίποδα πάντα ἢ ἄποδα Zια5. 490 a10. ὄρνις δίπουν Zμβ16. 659 b7. δ12. 693 b5, 14, 695 a3, 13. Zπ1. 704 a16, 18. 5. 706 a27. 11. 710 b18, 21, 25. Zιβ1. 498 a29. στεγανόποδες δίποδες Zπ17. 714 a10. ὁ στρουθὸς ὁ Λιβυκὸς δίπους μέν ἐστιν ὡς ὄρνις, διχαλὸς δ' ὡς τετράπους Zμδ14. 697 b21.

δίπτερος. τῶν πτηνῶν ἐντόμων τὰ μὲν τετράπτερα, ὅσα δὲ μικρὰ τῶν τοιούτων, δίπτερα Zμδ6. 682 b11. Zιδ7. 532 a20. τῶν πτηνῶν ἀναίμων τὰ μὲν κολεόπτερα, τὰ δ' ἀνέλυτρα, καὶ τούτων τὰ μὲν δίπτερα τὰ δὲ τετράπτερα Zια5. 490 a16. δίπτερα — πολύπτερα Zμδ6. 683 a13, 18. δίπτερα ὅσα ἢ μέγεθος μὴ ἔχει ἢ ἐμπροσθόκεντρά ἐστιν Zια5. 490 a18, 19. δίπτερον οὐθέν ἐστιν ὀπισθόκεντρον Zμδ6. 683 a13. Zιδ7. 532 a22. διὰ τὸ ἀσθενῆ καὶ μικρὰ εἶναι δίπτερά ἐστιν Zμδ6. 683 a14. δίπτερα· τὸ τῶν μυιῶν γένος, μύωψ, οἶστρος, ἐμπίς Zμδ6. 682 b12. Zια5. 490 a20. δ7. 532 a20. cf M206, 210, 218-220.

διπτυχὲς νεῦρον Zιγ5. 515 b8.

δίπυροι ἄρτοι πκα12. 928 a11.

δίραβδος. τὰ μὲν δίραβδα ὥσπερ σεσερῖνος, τὰ δὲ πολύραβδα ὡς σάλπη f 278. 1528 a3.

δίς μα6. 343 b31. β3. 356 b13. μὴ τὸν αὐτὸν δὶς ἄρχειν ἀλλ' ἅπαξ μόνον Πδ15. 1299 a10. οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δὶς οὐδ' ὀλιγάκις τὰς αὐτὰς δόξας ἀνακυκλεῖν μα3. 339 b28.

δίσκος. κυλιόμενοι, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι πο26. 1461 b31. ὁ Ὀλυμπίασι δίσκος, ἐν ᾧ τοὔνομα τοῦ Λυκούργου διασῴζεται καταγεγραμμένον f 490. 1558 a17.

δισσαχῆ. δύο κύκλους δισσαχῆ συνημμένους ψα3. 406 b32.

διστάζειν περί τι Hγ5. 1112 b8. διστάζειν, πότερον, εἰ sim Mν3. 1091 a14. Hγ5. 1112 b2. μν1. 451 a5. ηεβ10. 1225 b19. διστάζειν absolute, ἠρεμαία ὑπόληψις ὥσπερ ἐν τοῖς διστάζουσι Hη3. 1146 a1. cf Πβ3. 1262 a5. οὐ διστάζουσιν, ἀλλ' οἴονται ἀκριβῶς εἰδέναι Hη5. 1146 b26. ὅπερ ἀξιοπίστως οὐ συνῶπται, ποιεῖ δὲ διστάζειν Zγβ5. 741 a35.

δίστοιχοι ὀδόντες Zιβ1. 501 a24. f 484. 1557 a24. δίστοιχα βράγχια Zιβ13. 505 a16.

δισχιδής. ποδότης ἡ μὲν πολυσχιδής, ἡ δὲ δισχιδής, οἷον τὰ διχαλά, ἡ δ' ἀσχιδὴς καὶ ἀδιαίρετος, οἷον τὰ μώνυχα Zμα3. 642 b29. τὰ μὲν πολυσχιδῆ, τὰ δὲ δισχιδῆ τὰ δὲ ἀσχιδῆ Zιβ1. 499 b9 (syn διχαλά b12. 7. 502 a10).

διτοκεῖν Zιζ1. 558 b23. dist μονοτοκεῖν, πολυτοκεῖν Zγδ6. 774 b24. τὰ μονοτόκα ποτὲ διτοκεῖ Zγδ4. 772 a35. cf γ1. 750 a17.

διτόκος. τὰ διχηλὰ μονοτόκα ἢ διτόκα ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Zγδ6. 774 b9.

διττογονεῖν i e καὶ ᾠοτοκεῖν καὶ ζῳοτοκεῖν Zγα11. 719 a14.

διττός. τῆς ἀναθυμιάσεως διττῆς οὔσης μβ4. 360 a9. διττὸν τὸ ὄν, δυνάμει ἐνεργείᾳ Mλ2. 1069 b15. ἡ ὑπερβολὴ δισσή, τῷ ποιῷ, τῷ ποσῷ Zμγ5. 668 b14. ὁ θεατὴς διττός, ὁ μὲν ἐλεύθερος ὁ δὲ φορτικός Πθ7. 1342 a19. μάρτυρες διττοί, παλαιοὶ πρόσφατοι Ρα15. 1375 b26. τὸ ἴσον διττόν, ἡ δημαγωγία, ἡ ἀπάτη διττή Πε1. 1301 b29. 4. 1304 b10. 6. 1305 b23. ποιεῖν διττόν, discrimen facere, τι15. 174 b24. διττὸν σημαίνειν Mζ6. 1031 b23. τὸ διττόν, ambiguitas (cf πολλαχῶς λέγεσθαι), Πβ3. 1261 b29. Aγ12. 77 b24, 28. τι19. 177 a12, 14, 15, 19. ἔλεγχοι, παραλογισμοί sim παρὰ τὸ διττόν τι6. 168 a24. 20. 177 b8. ἀπάντησις πρὸς τὸ διττόν τι17. 176 a23. τῷ διττῷ λύειν τοὺς συλλογισμοὺς τι24. 179 b38 (cf πολλαχῶς λέγεσθαι 180 a1). — διττῶς. καθ' αὑτὸ διττῶς Aγ22. 84 a12. διττῶς λέγεσθαι Hα4. 1096 b13. 7. 1098 a5. cf 2. 1095 b2. — i q ambigue τι24. 180 a15.

δίυγρος πη4. 887 b25. ὁ ἀὴρ οὐ γίνεται δίυγρος πκε10. 939 a17.

δίφρος. ἀνὴρ ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον (?) τι33. 182 b17.

διφυής. διφυοῦς ὄντος τοῦ αἵματος Zμγ4. 666 b29 Fr. — διφυές, syn διμερές Zια15. 493 b26, 494 a4. ἡ τῶν μυκτήρων δύναμις διφυής Zμβ10. 657 a4. τὸ διφυὲς τοῦ στόματος παρίσθμιον, τὸ δὲ πολυφυὲς ὅλον Zια11. 492 b34. στῆθος διφυὲς μαστοῖς Zια12. 493 a12. ὄφρυες διφυεῖς Zια9. 491 b14. διφυὴς ὁ ἐγκέφαλος Zια16. 494 b31. τῶν σπλάγχνων τὰ μὲν μονοφυῆ τὰ δὲ διφυῆ Zμγ7. 669 b14, 670 a2. cf similia Zια13. 493 a18. 15. 493 b26, 494 a10. Zμγ7. 669 b19. — nom plur neutr διφυᾶ (v l διφυῆ, quae forma alibi exhibetur) Zμγ7. 669 b18.

διφυΐα τῶν κώλων Zμγ5. 668 b22.

δίχα διαιρεῖν Φζ9. 239 b19. Hε7. 1132 a28 (i e in duas partes pares). Πη10. 1330 a11. διήρηται τῶν ποδῶν τὰ μὲν τρίχα, τὰ δὲ δίχα Ζιβ11. 503 a28. δίχα διῃρῆσθαι, syn εἰς δύο τζ4. 142 b12-19. δίχα γίγνεται τὸ δικαστήριον Πζ3. 1318 a40. — logice δίχα διαιρουμένους ἀδύνατον ὁτιοῦν λαβεῖν τῶν καθ' ἕκαστον Ζμα3. 644 a11.

δίχαιον. διὰ τοῦτο ὀνομάζεται, ὅτι δίχα ἐστίν, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι δίχαιον Hε7. 1132 a32.

διχαλός, διχηλός, δίχηλος. cf Lob Phryn 639, Ideler Meteor I 645, in ed Did 'ut Arist sibi semper constaret' (vol III praef VI) ubique exhibitum est διχαλός, etiam invitis codd. διχηλός in textu Ζγδ4. 771 a23, b3, 9. 6. 774 b6, 8, 18. Ζμδ10. 686 b17, 688 b24, 690 a5, 21, 27. 12. 695 a18, in v l Ζιβ1. 499 a2, b14. ι45. 630 b4. Ζμα3. 642 b29. γ2. 662 b35, 663 a7. 11. 673 b32. δ14. 697 b21; δίχηλος in textu f 221. 1518 b17, in v l Ζιβ1. 499 a23. Ζμα3. 642 b29. — ἡ σχίσις ϗ τὸ διχαλὸν κατ' ἔλλειψιν τῆς φύσεώς ἐστιν Ζμγ2. 663 a31. cf Ζιβ1. 499 b14. ποδότης ἡ μὲν πολυσχιδής, ἡ δὲ δισχιδὴς οἷον τὰ διχαλά, ἡ δὲ ἀσχιδὴς οἷον τὰ μώνυχα Ζμα3. 642 b29. οἱ πόδες τοῖς τετράποσι ϗ ἐναίμοις ϗ ζῳοτόκοις διαφέρουσιν· τὰ μὲν μώνυχα, τὰ δὲ διχηλά, τὰ δὲ πολυσχιδῆ Ζμδ10. 690 a5, cf 688 b24. Ζγδ4. 771 a20-24, b3, 7. 6. 774 b6, 18, 23. Ζμγ2. 662 b35. 12. 673 a32. dist πολυδάκτυλα, διχαλά, μώνυχα Ζμβ16. 659 a26. γ14. 674 a27. δ10. 686 b17, 690 a10, 21, 24. — τὰ διχαλὰ δύο ἔχει σχίσεις ὄπισθεν Ζιβ1. 499 b14, κέρατα Ζμγ2. 662 b35, cf 663 a18. 12. 673 a32. Ζιβ1. 499 a2, b16, ἀστράγαλον Ζιβ1. 499 b22. 7. 502 a12. f 221. 1518 b17. Ζμδ10. 690 a10, 27, ἐστὶν ὀλιγοτόκα Ζγδ4. 771 a20-24, b3, 7. cf 6. 774 b6. διχαλά εἰσι κάμηλος Ζιβ1. 499 a23. Ζμδ10. 688 b24. Ζγδ4. 771 b9, ἔλαφος αἲξ βοῦς Ζιβ1. 499 b16. 7. 502 a10, βόνασος Ζιβ1. 499 b31. ι45. 630 b4, ὗς Ζγδ6. 774 b18, 23. Ζμγ14. 674 a27. 2. 663 a7. cf Fr 287, 6, ὁ ἵππος ὁ ποτάμιος Ζιβ7. 502 a10, ὁ ἱππέλαφος ϗ τὸ καλούμενον πάρδιον Ζιβ1. 499 a2, ὁ ὄρυξ Ζμγ2. 663 a24. Ζιβ1. 499 b19, ὁ στρουθὸς ὁ Λιβυκός Ζμδ12. 695 a17. 14. 697 b21. — οἱ ἐλέφαντες τῶν πολυδακτύλων εἰσί, ϗ οὔτε διχαλοὺς ἔχουσιν οὔτε μώνυχας τοὺς πόδας Ζμβ16. 659 a 26. — διχαλά i q δισχιδῆ Ζιβ1. 499 b9 cf 12. 7. 502 a10. cf M 320 sq. — pro δίθαλλος (δύσθυμος ci Pic) Ζι17. 616 b27 versio Thomae habet divaricata; itaque διχαλός videtur scriptum legisse, cf S I 431.

διχάμετρος (etym v διάμετρος) πιε2. 910 b20.

διχαστής (etym v δικαστής) Hε7. 1132 a32.

διχῇ. τῶν ποδῶν ἕκαστος διχῇ διήρηται, φλὲψ διχῇ σχίζεται Ζιβ11. 503 a23. γ3. 513 b17.

διχηλεῖν Ζμδ12. 695 a18 cod m, διχηλός Bk.

διχηλός, δίχηλος, v διχαλός.

διχοτομεῖν, syn διαιρεῖν δίχα, τὸ ἥμισυ Φζ9. 239 b19, 12. διχοτομεῖσθαι πις4. 913 b31, 23. — logice στερήσει διαιροῦσιν οἱ διχοτομοῦντες Ζμα3. 642 b22. τὸ διχοτομεῖν τῇ μὲν ἀδύνατον τῇ δὲ κενόν Ζμα4. 644 b19. τὸ διχοτομεῖν quam habeat vim ad cognoscendum Ζμα 2. 3.

διχοτομία. ἄπειροι αἱ διχοτομίαι τοῦ μεγέθους Φγ7. 207 b11, 14. cf α3. 187 a3. ἡ διχοτομία, syn διαιρεῖν δίχα, τὸ ἥμισυ Φζ9. 239 b22, 19, 12. διχοτομίαι τῆς σελήνης Ζγδ10. 777 b22. — logice εἶναι ὑπὸ μίαν διχοτομίαν Ζμα3. 644 a9. κατὰ τὴν διχοτομίαν, ἐν τῇ διχοτομίᾳ Ζμα3. 643 b13, 25.

διχότομος σελήνη Οβ11. 291 b21. 12. 292 a4. πιε7. 911 b36, 912 a15. μυκτήρ Ζια11. 492 b17.

δίχροια τῶν ᾠῶν Ζγγ1. 751 a32, b21.

δίχροος, δίχρως. ᾠὸν δίχρων, dist μονόχρων Ζιζ10. 564 b24. ᾠὰ δίχροα Ζια5. 489 b14. ε33. 558 a5. Ζγγ1. 749 a18. 2. 752 a9, 753 a2. διὰ τί τὰ μὲν τῶν ὀρνίθων ᾠὰ δίχροα, τὰ δὲ τῶν ἰχθύων μονόχροα Ζγγ1. 751 a30-752 a8.

διχῶς λέγεσθαι Πα6. 1255 a4. Αα13. 32 b31 al. διχῶς ἐνδέχεσθαι, γίνεσθαι Πδ8. 1294 a7. ε1. 1301 b6. ἡ φύσις διχῶς Φβ2. 194 a12. (διχῶς ἀπορήσειεν ἄν τις Φβ2. 194 a15, ἴσως ci Bz Ar St I 16).

δίψα, def ἐπιθυμία ψυχροῦ ϗ ὑγροῦ ψβ3. 414 b12, ἐπιθυμία ποτοῦ ϗ τροφῆς πκη5. 949 b30. πίνειν δίψης χάριν πκβ6. 930 b13. αὐτοῖς δίψας τινὰς παρασκευάζειν Hη15. 1154 b3.

διψῆν. ὁ πεινῶν ϗ διψῶν σφόδρα μὲν ὁμοίως δὲ ϗ τῶν ἐδωδίμων ϗ ποτῶν ἴσον ἀπέχων Οβ13. 295 b32. ὁ διψῶν ἐνδεὴς τροφῆς τε ϗ καταψύξεως πκη6. 949 b34. ἧττον ἀνέχονται διψῶντες ἢ πεινῶντες πκη5. 949 b26. 6. 949 b32. διψῶσιν οἱ μέλλοντες κολάζεσθαι πκζ2. 947 b15. — διψῆν φιλοσοφίας Οβ12. 291 b27.

διψηρός. ὑστέραι ξηραὶ ϗ διψηραί Ζικ2. 635 a25.

διψητικός. τίνα τῶν ζῴων διψητικὰ μάλιστα Ζμγ8. 671 a2. οἱ παῖδες οὐ διψητικοί πγ7. 872 a7. διψητικοὶ ϗ ἀνδρεῖοι οἱ αὐτοί πκζ4. 948 a27. — ὁ φόβος διψητικόν πκζ3. 947 b39.

δίψος πκβ2. 930 a19.

διωβολία τὸ πρῶτον ἱκανὸν ἦν Πβ7. 1267 b2.

διωθεῖσθαι ἐπικουρίαν Hθ16. 1163 b25. cf ι11. 1171 b26. διωθεῖσθαι τοὺς φυλάττοντας f 73. 1488 a14.

διώκειν, de motu corporum, τὸ διῶκον, opp τὸ φεῦγον Φζ9. 239 b16. — ναῦς οὐρίῳ διωκομένη πνεύματι f 13. 1476 a23. — ὁ διώκων τὸν φόνον Πβ8. 1269 a2. — διώκειν, syn ἐφίεσθαι, αἱρεῖσθαι, ἀγαπᾶν, opp φεύγειν Hα1. 1094 a16 (coll a2). 4. 1096 b10. η10. 1151 b1. ηεβ4. 1221 b33. τὰ αὐτὰ ὁ λόγος φησὶν ἡ δὲ ὄρεξις διώκει Hζ2. 1139 a26. cf ψγ7. 431 a9. ταῦτα εὔχονται ϗ διώκουσι Hε2. 1129 b4. διώκειν τὸ ἡδύ, τὴν ἡδονήν, τὸ ὠφέλιμον, τἀληθές, τὴν ἰσότητα, τὰς ἀρχάς ψγ7. 431 a9. Hη14. 1153 b25. θ3. 1156 a25, 27. Γα3. 318 b26. Πγ13. 1284 a19. 6. 1279 a16. πλ7. 956 a27. διώκειν ἀνέδην ἡδονάς Hη9. 1151 a23. ἰχθύες τὴν ἀλέαν διώκοντες Ζιθ12. 597 a16. τὰ πετόμενα διώκειν Mγ5. 1009 b28. κατὰ πάθος ζῆν ϗ διώκειν ἕκαστα Hα1. 1095 a8. — διωκτόν, syn αἱρετόν, opp φευκτόν Αβ22. 68 a28. τε4. 133 a26. Hα5. 1097 a31. ψγ7. 431 b3. 9. 432 b28. Ζκ8. 701 b34.

Δίων Πε10. 1312 a4, 34, b16. οα6. 1344 b35. ρ9. 1429 b5. Κάλλιππος ἐποίει τὰ περὶ Δίωνα Ρα12. 1373 a20.

δίωξις Ἕκτορος πο24. 1460 a15. 25. 1460 b26. — ὅπερ ἐν διανοίᾳ κατάφασις ϗ ἀπόφασις, τοῦτ' ἐν ὀρέξει δίωξις ϗ φυγή Hζ2. 1139 a22.

Δίωρος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Διώρου f 596. 1576 b7.

διῶρυξ. ὑπονόμοις ϗ διώρυξι συνάγειν μα13. 350 a1.

δίωσις. ἡ μὲν δίωσις ἄπωσις, ἡ δὲ σύνωσις ἕλξις Φη2. 243 b4. τὸ μὲν ἐμπνεῦσαι δίωσίς τίς ἐστι, τὸ δὲ ἐκπνεῦσαι συναγωγὴ τόπου πλδ8. 964 a22. — δίωσις δίκης, ἐκτίσεως, dist ἀναβολὴ χρόνου Ρα12. 1372 a33, 35.

δνοφόεις ὄμβρος (Emp 124) Γα1. 314 b22.

δόγμα. κοινὸν δόγμα τῶν περὶ φύσεως, syn δόξα Mκ6. 1062 b25, 22. cf μ1. 1076 a14. ξ1. 974 b12. δόγμα γεωμετρικόν MA9. 992 a21. ἐκ τῶν οἰκείων δογμάτων ὁμιλεῖν πρός τινα, syn δόξα τα2. 101 a32, 31. μένειν ἐπὶ τοῖς τούτων δόγμασιν Πβ8. 1269 a8. γνώμη ἐστὶ καθ' ὅλων τῶν πραγμάτων δόγματος ἰδίου δήλωσις ρ12. 1430 b1. μὴ χρῆσθαι δόγμασι πονηροῖς ϗ παρανόμοις ρ37. 1443 a25. — τὰ λεγόμενα ἄγραφα δόγματα Platonis Φδ2. 209 b15.

δοθιήν. οἱ νεφροὶ πολλάκις φαίνονται λίθων μεστοὶ καὶ φυμάτων καὶ δοθιήνων (v l δοθίνων, δοήνων et v l ap Galen XVI, 461 δοθηίνας) Ζμγ4. 667 b5. (furunculus.)

δοκεῖν. ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ τι ἂν δόξῃ (syn ὅ τι ἂν ἐθέλῃ τις b40) Πζ4. 1318 b39. ὅ τι ἂν δόξῃ, τὰ δόξαντα τοῖς πλείοσιν, τοῖς γέρουσιν Πδ8. 1294 a12, 13. 4. 1291 b36. β10. 1272 a11. — quoniam τὸ δοκεῖν ab hominis alicuius opinione pendet, non ex ipsa rei natura, δοκεῖν perinde ac φαίνεσθαι opponitur veritati rei, veluti τὸ δοκοῦν ἑκάστῳ ἀγαθόν Ηγ6. 1113 a21 (syn τὸ φαινόμενον a20, 24, opp τὸ ὄν). εἰ τὰ δοκοῦντα πάντα ἐστὶν ἀληθῆ καὶ τὰ φαινόμενα Μγ5. 1009 a8. κ6. 1062 b14, 19. οἱ δοκοῦντες ἀστέρες διάττειν μα4. 341 b34. ὥστε φλόγα δοκεῖν κάεσθαι μα5. 342 b3. οἱ μὲν εἰσὶ συλλογισμοί, οἱ δ' οὐκ ὄντες δοκοῦσι τι1. 164 a24 (syn οἱ δὲ φαίνονται a26). cf τι1. 165 a20-22. β10. 114 b28. 4. 111 b13 al. — differt tamen δοκεῖν et φαίνεσθαι ita ut vel illud sit 'putari', hoc 'videri', φαίνεται μὲν οὖν πάντως, δοκεῖ δ' οὐ πάντως τὸ φαινόμενον εν3. 461 b5, 462 a1, 2, 4. τοῖς μὲν γὰρ δοκεῖ, τοῖς δὲ φαίνεται κἂν μὴ δοκῇ· οὐ γὰρ ἐν ταὐτῷ τῆς ψυχῆς ἡ φαντασία καὶ ἡ δόξα ηεη2. 1235 b27, vel illud 'putari', hoc 'apparere, evidens esse', ὅταν γε χρόνος δοκῇ γεγονέναι τις, ἅμα καὶ κίνησίς τις φαίνεται γεγονέναι Φδ11. 219 a7. — neque ubivis τὸ δοκεῖν τῷ εἶναι oppositum est, δόξειε δ' ἂν τοῦτο (haec opinio concipi, confirmari potest) καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἐνδέχεσθαι Ηκ3. 1174 b8; sed potius ὃ πᾶσι δοκεῖ, τοῦτ' εἶναί φαμεν Ηκ2. 1173 a1. inde δοκεῖ, δοκοῦντα usurpatur de iis opinionibus, quae communi hominum consensu comprobantur, τὰ δοκοῦντα (syn τὰ ἔνδοξα, τὰ φαινόμενα) τι33. 182 b38. Ηη2. 1145 b8, coll 1. 1145 b3, 5. δοκοῦσα θέσις τα14. 105 b11 (syn ἔνδοξος b2). ὃ ἀνάγκη εἶναι δι' αὑτὸ καὶ δοκεῖν Αγ10. 76 b24. πόρρω λίαν τῶν δοκούντων καὶ δυνατῶν Μν1. 1088 a16. ὑπόκειται ἡμῖν καὶ δοκεῖ ηεβ7. 1223 b30. ὥσπερ δοκεῖ καὶ λέγεται ημβ11. 1208 b9. καυστὰ δοκεῖ εἶναι ὅσα μδ9. 387 b13. πολλὰ τῶν δοκούντων δημοτικῶν λύει τὰς δημοκρατίας Πε9. 1309 b20. cf ε12. 21 b12. Ηε1. 1129 a13. 6. 1131 a13. πκγ34. 935 a27 al. — (δοκεῖν corruptum videtur ex ἰδεῖν Ρβ6. 1384 b6. cf Bz Ar St I 93.)

δοκιμάζειν, explorare. οἱ τοὺς οἴνους δοκιμάζοντες Ηγ13. 1118 a28. τὰ νομίσματα πρὸς τὸ αὐτοῖς ἕκαστοι γνωριμώτατον δοκιμάζουσιν Ζια6. 491 a21. δοκιμάζειν ἔκ τινος φ1. 805 a25. δοκιμάζεσθαι, δοκιμασθῆναι ὑπὸ τῆς βουλῆς, ἐν δικαστηρίῳ f 375. 1540 b17. 389. 1542 b32, 37. 427. 1549 a2. 430. 1549 a40. — probare. τὸ ἐν πολλῷ χρόνῳ ὑπ' αὐτῶν δεδοκιμασμένον Ηθ5. 1157 a22. δέχεσθαι δεῖ κἂν τινα ἄλλην ἁρμονίαν δοκιμάζωσιν οἱ φιλόσοφοι Πθ7. 1342 a31.

δοκιμασία ἡ κατὰ τὸν χρόνον βεβαιοτάτη Ηθ14. 1162 a14. οἱ θεσμοθέται εἰσάγουσι δοκιμασίαν ταῖς ἀρχαῖς f 378. 1541 a5.

δόκιμος. πολίτου δοκίμου τίς ἡ ἀρετή Πγ4. 1277 a26. ἄνδρες οἱ πρῶτοι καὶ δοκιμώτατοι κ6. 398 a19.

δοκίον. ζῷα ἐν θαλάττῃ ὅμοια δοκίοις Ζιδ7. 532 b21.

δοκίς. δοκίδες, φάντασμα ἐν οὐρανῷ κ2. 392 b4. 4. 395 b12.

δοκός. ὁ τὴν δοκὸν φέρων Ργ12. 1413 b28.

δολερός, coni μικρὸς τὴν ψυχήν, ἐπίκλοπος φ5. 810 a8.

δόλιος. ἀνδρὸς πίστει χρησάμενος δολίου f 624. 1583 a29.

δολιχαίωνες θεοί (Emp 131) Μβ4. 1000 a32.

δολοπλόκου κυπρογενοῦς Ηη7. 1149 b16 (frg lyr adesp 133).

δολοφονηθέντος Διομήδους θ79. 836 a16.

δολοφονία Ηε5. 1131 a7.

Δόλων (Hom K 316) πο25. 1461 a12. Δόλων' Εὐμήδεος υἱόν f 597. 1577 b23.

δόναξ. καθιζάνειν ἐπὶ τῶν δονάκων Ζιθ3. 593 b10. ι16. 616 b15 (Donax arundinacea *P B*).

δόμος. Ἀίδαο δόμους ἦλθον f 625. 1583 b19.

δόξα. 1. ἀεὶ ἄλλου ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ αἴσθησις καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ διάνοια, αὑτῆς δ' ἐν παρέργῳ Μλ9. 1074 b36. δόξα. coni φαντασία Φθ3. 254 a29. Μκ6. 1062 b33. a φαντασία eo distinguitur δόξα, quod πάσῃ δόξῃ ἀκολουθεῖ πίστις, πίστει δὲ τὸ πεπεῖσθαι, πειθοῖ δὲ λόγος ψγ3. 428 a20, 22, cf ηεη2. 1235 b29, a διανοίᾳ eo, quod ἡ δόξα οὐ ζήτησις ἀλλὰ φάσις τις ἤδη Ηζ10. 1142 b13. δεῖ προσέχειν τῶν ἐμπείρων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσι καὶ δόξαις Ηζ12. 1143 b13. δόξα, syn ὑπόληψις, ὑπολαμβάνειν (v h v) Μγ5. 1010 a10, 1009 a23, 30. 3. 1005 b29. Ηζ3. 1139 b17. itaque et placita philosophorum et vulgatae hominum de aliqua re opiniones δόξαι perinde atque ὑπολήψεις dicuntur, ἡ τῶν φυσιολόγων δόξα, syn δόγμα Μκ6. 1062 b22, 25. ἡ κοινὴ δόξα τῶν φυσικῶν Φα4. 187 a28. ἡ τοῦ ἰατροῦ δόξα Μγ5. 1010 b12. αἱ Ἡρακλείτειοι δόξαι ΜΑ6. 987 a33. cf μα6. 343 b25. ἡ περὶ τῶν ἰδεῶν δόξα, αἱ περὶ τῶν ἰδεῶν δόξαι ΜΑ9. 990 b22, 28. μ4. 1078 b13, 1079 a18, 25. ἡ κατὰ τὴν ἰδέαν δόξα Μμ4. 1078 b10. αἱ περὶ τῆς ἀνακλάσεως δόξαι μβ9. 370 a17. δόξα παλαιά, ἀρχαία, τῶν πρότερον, πάτριος Φα6. 189 b12. ΜΑ3. 984 a2. λ8. 1074 b13. ψα2. 403 b22. 4. 407 b27. παιδικὴ δόξα μα3. 339 b34. ποιεῖν ἰδίας τινὰς δόξας Μν3. 1090 b29. ἡ δόξα τοῦ λέγοντος, πίστις ἐπίθετος ρ15. 1431 b9-19. αἱ κοιναὶ περί τινος δόξαι Φδ6. 213 a22. ταῖς δόξαις (i e ταῖς κοιναῖς δόξαις) ἐναντίον Ηα11. 1101 a24. οὐκ ὀλιγάκις τὰς αὐτὰς ἀνακυκλεῖν δόξας μα3. 339 b27 Ideler. Οα3. 270 b20. αὕτη ἡ δόξα sim Μγ5. 1010 a1, 1009 b36. μ8. 1083 b4. ν2. 1088 b33. Οβ1. 283 b30. Ζγα17. 721 b28. ἐστὶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δόξης ὁ Πρωταγόρου λόγος, syn ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας Μγ5. 1009 a6, 16. ποῖαι δόξαι καὶ προτάσεις χρήσιμοι πρὸς τὰς πίστεις Ρβ1. 1377 b18. cf 18. 1391 b24. κατὰ δόξαν τὴν ἑαυτοῦ κρίνειν τι25. 180 b24, 33. κύριοι τῆς τοῦ δήμου δόξης (i e τοῦ δεδογμένου τῷ δήμῳ) Πδ4. 1292 a27. — οὐχ ἡ καθόλου δόξα κινεῖ τὸ ζῷον, ἀλλ' ἡ καθ' ἕκαστον ψγ11. 434 a16-21 Trdlbg. δόξα, dist προαίρεσις Ηγ4. 1111 b30-1112 a13. dist σύνεσις, εὐβουλία Ηζ11. 1143 a2. 10. 1142 b7. δόξα βουλευτική ηεβ10. 1226 b9. — ἡ δόξα περὶ τὸ ἀληθὲς μὲν ἢ ψεῦδος, ἐνδεχόμενον δὲ καὶ ἄλλως ἔχειν Αγ33. 89 a2. Μζ15. 1039 b34. θ10. 1051 b14. Ηζ5. 1140 b27. ἡ δόξα ἀβέβαιον, ἐπιδέχεται τὸ ψεῦδος Αγ33. 89 a5. δ19. 100 b7. ψγ3. 428 a19. Ηζ3. 1139 b17. Μκ6. 1062 b33. ἡ δόξα δεκτικὸν τῶν ἐναντίων Κ5. 4 a23. δόξα, dist ἐπιστήμη Αγ33. Μζ15. 1039 a32. θ10. 1051 b14. κατὰ δόξαν, opp κατ' ἀλήθειαν, syn διαλεκτικῶς Αα30. 46 a10. β16. 65 a37. γ19. 81 b18-22. τθ13. 162 b32. Γα3. 318 b27. Ηδ15. 1128 b24 (cf κατὰ συμβεβηκός Αα27. 43 a39 Wz, 34). τῇ δόξῃ, opp τῇ ἀληθείᾳ ηεγ2. 1230 b24. δόξα ἀληθής, dist φρόνησις Πγ4. 1277 b28. cf coni δόξα ἢ φρόνησις μν1. 450 a16. sed latiore sensu ἡ δόξα δοκεῖ περὶ πάντα εἶναι, καὶ οὐδὲν ἧττον περὶ τὰ ἀΐδια Ηγ4. 1111 b31, ac sine nota τοῦ ἐνδεχομένου ψεύδους axiomata dicuntur κοιναὶ δόξαι Μβ2. 996 b28 Bz, 997 a21, 22. γ3. 1005 b33. ἐσχάτη, βεβαιοτάτη δόξα Μγ6. 1010 b13. 4. 1008 a16. — de δόξῃ quid statuerint Pythagorei ΜΑ8. 990 a20, Plato ψα2. 404 b23. — δόξα ἀληθής, ψευδής ε14. 23 a38. δόξαι φανεραί, ἀφανεῖς, ἀποκεκρυμμέναι τι12. 172 b36 sqq. δόξα πιθανωτάτη ρ13. 1430 b37. σφοδρά ημβ6. 1201 b5. ἐναντία Ογ1. 298 b25, dist

τοῦ ἐναντίου ε14. 23 a33, 36, b3 sqq. ἐλήλυθεν ἡ δόξα Μγ5. 1009 a23 (cf ὑπολαμβάνειν a30). λαβεῖν, παρειληφέναι δόξαν Φα8. 191 a34. Μα1. 993 b18. κοινώσασθαι ταῖς δόξαις τινῶν Μα1. 993 b12. εἰπεῖν δόξαν τινά Ρβ26. 1403 a32. ποιεῖν ἰδίας τινὰς δόξας Μν3. 1090 b29. παρέχειν, ποιεῖν, ἐργάζεσθαι δόξαν Φθ6. 259 b3. Ζγγ6. 757 a2. ρ13. 1430 b37. ἐμποιεῖν δόξαν Αγ24. 85 a32, b2. Πε11. 1314 b22. πάντα ἀνάγειν πρός τινας δόξας Ογ7. 306 a8. πολλὰ ἀδύνατα συναγαγεῖν πρός τινα δόξαν ΜΑ 9. 991 a19. ἔχεσθαί τινος δόξης (i e πιθανότητος Alex ad h l) Μν1. 1087 b31. — 2. fama. αἰσχύνεσθαι τὰ πρὸς δόξαν, opp τὰ πρὸς ἀλήθειαν Ρβ4. 1381 b21. πρὸς δόξαν, opp κατ᾽ ἀλήθειαν f 82. 1490 a13. ὅρος τοῦ πρὸς δόξαν ὁ λανθάνειν μέλλων οὐκ ἂν ἕλοιτο Ρα7. 1365 b1. τὸ διὰ δόξαν (πρὸς δόξαν) αἱρετόν τγ3. 118 b20, 21. δόξα τοῦ ἀληθεύειν Ρβ6. 1384 b23. δόξα εὐεργετική Ρα5. 1361 a28. δόξης ἀκηράτου τυγχάνειν ρ1. 1421 a37. λαβεῖν δόξαν Ζα6. 612 b9. δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος f 66. 1487 a13.

δοξάζειν, syn ὑπολαμβάνειν Αβ21. 67 b22, 20, Wz ad 66 b19. φτα1. 815 a21, b15. περὶ θεῶν ἃ δεῖ δοξάζειν f 614. 1581 b21. dist ἐπίστασθαι Μγ4. 1008 b28. πῶς ἔστι τὸ αὐτὸ δοξάσαι καὶ ἐπίστασθαι Αγ33. 89 a11-b6. ψευδῶς δοξάζειν Κ5. 4 a27. δοξάζειν οὐκ ἐφ᾽ ἡμῖν ψγ3. 427 b20 (dist φαντασία). δοξάζειν τἀγαθά, dist προαιρεῖσθαι τἀγαθά Ηγ4. 1112 a3. — ἡ δόξα ἡ δοξάζουσα ὅτι ε14. 24 a5. δοξάζειν ταὐτά Μγ5. 1009 a11, 13. δοξάζειν οὕτως, ἐξ ἐναντίας Γα8. 325 a19. Πη2. 1324 a39. — pass τὸ δοξαζόμενον Μγ6. 1011 b10. — δοξαστόν, syn ὑποληπτόν Αα39. 49 b6. dist ἐπιστητόν Αγ33. 88 b30 sqq. τὸ μὴ ὂν δοξαστόν Αα38. 49 a24. τδ1. 121 a22. τὸ μὴ ὂν δοξαστὸν ὅτι οὐκ ἔστιν (ad refutandum Platonem) ε11. 21 a32. τι5. 167 a1. δοξαστὸν καὶ ἐλπιστόν μν1. 449 b11.

Δόξανδρος ἦρξε τῆς ἐν Μιτυλήνῃ στάσεως Πε4. 1304 a9.

δοξαστικός. αἰσθητικῷ εἶναι καὶ δοξαστικῷ ἕτερον ψβ2. 413 b30. δοξαστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς Ηζ5. 1140 b26, opp ἠθικόν Ηζ13. 1144 b14. — δοξαστικῶς, opp κατ᾽ ἀλήθειαν Αα27. 43 b8.

δοξόσοφος. φθονεροὶ οἱ δ. Ρβ10. 1387 b32.

δορὰ ἵππων f 275. 1527 b21.

δορκάς. τὰ τῶν ἱππελάφων κέρατα παραπλήσια τοῖς τῆς δορκάδος Ζιβ1. 499 a9. ἐλάχιστον τῶν γνωριζομένων Ζμγ2. 663 b27. προστέθεικεν ἡ φύσις ταῖς δορκάσι τάχος Ζμγ2. 663 a11. (Cervus capreolus Su 68, 50. Antilope dorcas Wiegmann obs zool 26; K 455; ΚαΖι 57, Ζμ 74 et 77; F 288, 8; ΑΖι I 67, 13. Capra Gazae, quo nomine vett antilopam designare solebant.)

δόρυ εἰς τὸ υ τελευτᾷ πο21. 1458 a16. οἴεταί τις τὸ λελογχωμένον δόρυ ἐσφαιρῶσθαι Ηγ2. 1111 a13. δόρατα ἐκ δέρματος τοῦ ἵππου τοῦ ποταμίου Ζιβ7. 502 a14.

Δορύλαιον Φρυγίας f 238. 1521 b37.

δορυφόροι κ6. 398 a20. Περίανδρος πρῶτος δορυφόρους ἔσχε f 473. 1556 a10.

δόσις, dist δωρεά τδ4. 125 a16 sqq. χρημάτων δόσις καὶ λῆψις Ηβ7. 1107 b8. δ1. 1119 b25. 2. 1120 b38. 3. 1121 a11. 10. 1125 b26. δόσις παρακαταθήκης, δανείου πκθ2. 950 a37. λέγω ἀπαλλοτριώσιν δόσιν καὶ πρᾶσιν Ρα5. 1361 a22. κληρονομίαι κατὰ δόσιν, κατὰ γένος Πε8. 1309 a24. — κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως (τῆς φιάλης) f 508. 1561 b3.

δόσκον (Hom ρ 420. τ 76) Ηδ4. 1122 a27.

δοτικός, opp φιλοχρήματος Ηδ3. 1121 b16. δοτικὸς καὶ ἐλευθέριος φ5. 809 b34.

δουλαπατία Ηε6. 1131 a7.

δουλεία πότερον πᾶσα παρὰ φύσιν ἐστίν Πα5. 6. ἡ κατὰ πόλεμον δουλεία Πα6. 1255 a23. φεύγειν δουλείας πκθ13. 951 b2. — plur collective αἱ δουλεῖαι καὶ εἱλωτεῖαι πλήρεις φρονημάτων Πβ5. 1264 a36. — metaph δουλεία (sc ἐστίν) εἰ μὴ ἀντιποιήσει Ηε8. 1133 a1.

δουλεύειν, opp δεσπόζειν Πα6. 1255 b7. διχῶς λέγεται τὸ δουλεύειν καὶ ὁ δοῦλος Πα6. 1255 a4. πότερον βέλτιον καὶ δίκαιόν τινι δουλεύειν Πα5. 1254 a18, b36, 1255 a2. τὸν ἀνάξιον δουλεύειν οὐδαμῶς ἂν φαίη τις δοῦλον εἶναι Πα6. 1255 a25. Σόλων ἔπαυσε δουλεύοντα τὸν δῆμον Πβ12. 1273 b37. — metaph ὄργανον ἕκαστον ἑνὶ ἔργῳ δουλεύει Πα2. 1252 b5. δουλεύειν τοῖς νόμοις, τῷ κέρδει, τῇ ἀσθενείᾳ Πε12. 1315 b16. Ρβ13. 1390 a16. ατ969 b4. δουλεύειν τοῖς ἐπιοῦσιν Πδ4. 1291 a8. — (δουλεύοντος Bk², δούλου ὄντος Bk¹ Πζ2. 1317 b13.)

δούλη. κοινωνία δούλης καὶ δούλου Πα2. 1252 b7. οἱ ἐκ δούλης Πγ5. 1278 a33.

δουλικός. δουλικὸν τὸ πρὸς ἄλλον ζῆν Ηδ8. 1125 a1. θητικὸν καὶ δουλικὸν πράττειν Πθ2. 1337 b21. δουλικώταται τῶν ἐργασιῶν, coni βαναυσόταται, ἀγεννέσταται Πα11. 1258 b38. δουλικαὶ ἐπιστῆμαι Πα7. 1255 b23, 30. ἄρχεσθαι δουλικὴν ἀρχήν Πδ11. 1295 b20. τίνες δουλικώτεροι τὰ ἤθη φύσει Πγ14. 1285 a20.

Δουλίχιον. f 596. 1576 a29.

δουλοπρεπὴς βίος αρ7. 1251 b13. δουλοπρεπές φ6. 813 a1.

δοῦλος, opp δεσπότης Κ7. 6 b29, 7 a34. Πγ4. 1277 b7. δεσπότης πρὸς δοῦλον πῶς ἔχει ηεη9. 1241 b19 sqq. ὁ δεσπότης τοῦ δούλου δεσπότης, ὁ δὲ δοῦλος οὐ μόνον δεσπότου δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὅλως ἐκείνου Πα4. 1254 a11. — κτῆσις ἐκ δεσπότου καὶ δούλου Πγ4. 1277 a8. ὁ δοῦλος κτήσεως μέρος τι, κτῆμα ἔμψυχον, μέρος τι τοῦ δεσπότου, ὄργανον ἔμψυχον ἀφαιρετόν, ὑπηρέτης τῶν πρὸς τὴν πρᾶξιν Πα8. 1256 a2. 3. 1253 b6. 4. 1253 b32, 1254 a8. 6. 1255 b11. Ηθ13. 1161 b4. ηεη9. 1241 b23. δοῦλοι, coni ἥμερα ζῷα Πα5. 1254 b26. cf 2. 1252 b12. δεσπότῃ καὶ δούλῳ ταὐτὸ συμφέρει Πα2. 1252 a34. γ6. 1278 b33. cf α6. 1255 b13. — πότερόν τις φύσει δοῦλος Πα5. 6. def ὁ μὴ αὑτοῦ φύσει ἀλλ᾽ ἄλλου, ἄνθρωπος δέ, οὗτος φύσει δοῦλός ἐστι Πα4. 1254 a11, cf b21. 2. 1252 a33. ζ2. 1317 b13. opp ἐλεύθερος Πα3. 1253 b4, 21. 5. 1254 b28, 1255 a1. 6. 1255 b5. δοῦλοι καὶ ἐκ δούλων, opp εὐγενέστατοι Πα6. 1255 a27. οὐ σχολὴ δούλοις (cf παροιμία) Πη15. 1334 a21. δοῦλον καὶ βάρβαρον ταὐτὸ φύσει Πα2. 1252 b9. 6. 1255 a29. ἐν τοῖς βαρβάροις θῆλυ καὶ δοῦλον τὴν αὐτὴν ἔχει τάξιν Πα2. 1252 b5, 1. γυνή ἐστι χρηστὴ καὶ δοῦλος πο15. 1454 a21. δοῦλος νόμῳ, κατὰ νόμον Πα3. 1253 b21. 6. 1255 a5, 27. — πῶς χρηστέον δούλοις, ἐπιστήμη χρηστικὴ δούλων οα5. Πα5. 1254 b24. 7. 1255 b31. δούλου εἴδη πλείω, δοῦλοι χερνῆτες Πγ4. 1277 a37, 38. οα5. 1344 a25. dist βάναυσοι, θῆτες Πγ5. 1278 a12, 6. — πότερόν ἐστιν ἀρετή τις δούλου παρὰ τὰς διακονικάς Πα13. 1259 b21, 1260 a12, 33, 35, b3. Κρῆτες τοῖς δούλοις ἀπειρήκασι τὰ γυμνάσια καὶ τὴν τῶν ὅπλων κτῆσιν Πβ5. 1264 a21. ἐὰν δοῦλος κακῶς ἀγορεύῃ τὸν ἐλεύθερον, εἰσάγουσιν οἱ θεσμοθέται f 378. 1541 a7. οἱ Σάμιοι ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν f 537. 1567 a28. ὁ δοῦλος κοινωνὸς ζωῆς Πα13. 1260 a40. πῇ φιλία ἐστὶ πρὸς δοῦλον Ηθ13. 1161 b5. δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου (cf παροιμία) Πα7. 1255 b29. — δούλων οὐκ ἔστι πόλις Πγ9. 1280 a32. cf δ11. 1295 b21. δοῦλοι, ξένοι, μέτοικοι, opp πολῖται Πγ1. 1275 a8. 2. 1275 b37. — δοῦλος

metaph, δοῦλος χρημάτων, τύχης (Eur Hec 865) Ρβ21. 1394 ^{b}6. δοῦλοι τῶν ἐπιόντων Πη15. 1334 ^{a}22. — δοῦλος, η, ον adject τὸ φύσει δοῦλον, opp τὸ ἐλεύθερον Πα6. 1255 ^{a}30, 40, 10. η3. 1325 ^{a}30. δοῦλον ϗ ἀρχόμενον τὸ βιασθὲν Πα6. 1255 ^{a}10. ἦν δοῦλον τὸ βάναυσον ἢ ξενικόν Πγ5. 1278 ^{a}7. πόλιν οὐκ ἄξιον καλεῖν τὴν φύσει δούλην Πδ4. 1291 ^{a}9. πολλαχῇ ἡ φύσις δούλη τῶν ἀνθρώπων ΜΑ2. 982 ^{b}29. ἐπιστῆμαι δοῦλαι, opp ἀρχικωτάτη Μβ2. 996 ^{b}11.

δουλοῦσθαι, pass ὁ ἡττηθεὶς ἐλέφας δουλοῦται ἰσχυρῶς Ζι1. 610 ^{a}16. — med κολάζουσι ϗ δουλοῦνται τοὺς ἐλέφαντας Ζζ 18. 572 ^{a}4.

δούρειος ἵππος θ108. 840 ^{a}30.

Δρακοντίδης, εἷς τῶν τριάκοντα f 373. 1540 ^{a}30.

δράκων. 1. piscis. refertur inter τὰ πρόσγεια Ζθ13. 598 ^{a}11. (hodiernis δράκαινα, τράχινα, Sonnini I 274, E 87. Trachinus draco *L.* K 884, 11.) — 2. δράκων ὁ ὄφις (cf Lob Path II 364). οἱ γλάνεις ὑπὸ δράκοντος τοῦ ὄφεως ἀπόλλυνται πολλοί Ζθ20. 602 ^{b}25. (K 906, 6: eine Wasserschlange. cf E 77, AZι I 115, 4.) — 3. ἔστιν ἀετὸς ϗ δράκων πολέμια· τροφὴν γὰρ ποιεῖται τοὺς ὄφεις ὁ ἀετός Ζι1. 609 ^{a}4. ὁ δράκων ὅταν ὀπωρίζῃ, τὸν ὀπὸν τῆς πικρίδος ἐκροφεῖ, ϗ τοῦθ' ἑώραται ποιῶν Ζι6. 612 ^{a}30. (pro omni serpente dici observat Scaliger. S II 4. K 943, 1; 959, 4. Su 184, 16. M 309. Lewysohn Zool des Talmud 240.) — Δράκοντα τὸν νομοθέτην, ὅτι οὐκ ἀνθρώπου οἱ νόμοι ἀλλὰ δράκοντος Ρβ23. 1400 ^{b}22.

Δράκων πολιτείᾳ ὑπαρχούσῃ νόμους ἔθηκε Πβ12. 1274 ^{b}15. οὐκ ἀνθρώπου οἱ νόμοι ἀλλὰ δράκοντος Ρβ23. 1400 ^{b}21.

δρᾶμα. 1. ὅταν ὦσιν ὀλίγα δράματα (i e πράγματα, πράξεις) ρ32. 1438 ^{b}15. — 2. τὸ δρᾶμα πόθεν καλεῖσθαί φασιν πο3. 1448 ^{a}28. ἐν τοῖς δράμασι τὰ ἐπεισόδια σύντομα πο17. 1455 ^{b}15. μὴ ἐν τῷ δράματι, syn ἔξω τοῦ μυθεύματος πο24. 1460 ^{a}31. τῶν δραμάτων οἱ πρόλογοι Ργ14. 1415 ^{a}9.

δραματικαὶ μιμήσεις πο4. 1448 ^{b}35. τοὺς μύθους συνιστάναι δραματικοὺς ϗ (explicative) περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην ϗ τελείαν πο23. 1459 ^{a}19. Vahlen Poet III 326.

δραματοποιήσας τὸ γελοῖον πο4. 1448 ^{b}37.

δρᾶν. ἡ τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας, δρώντων ϗ οὐ δι' ἀπαγγελίας πο6. 1449 ^{b}26. τὸ δρᾶμα κέκληται, ὅτι πράττοντας μιμεῖται ϗ δρῶντας πο3. 1448 ^{a}28, 29. τὸ ποιεῖν οἱ Πελοποννήσιοι δρᾶν, οἱ Ἀθηναῖοι πράττειν προσαγορεύουσιν πο3. 1448 ^{b}1. — δρᾶν praecipue universali quodam sensu usurpatur ut vel addito pron neutr τοῦτο, αὐτό notionem actionis antea significatae renovet, vel addito adverbio actionis qualitatem significet. εἰ ϗ δυνατός τις εἴη τοῦτο δρᾶν, οὐ ποιητέον Πβ2. 1261 ^{a}22. αἱ παρεκβεβηκυῖαι πρὸς τὸ ἴδιον ἀποσκοποῦσαι τοῦτο δρῶσιν Πγ13. 1284 ^{b}5, 15. τοῦτο, αὐτὸ τοῦτο, αὐτό, ἕτερον δρᾶν μβ3. 359 ^{a}16. Ζζ6. 563 ^{b}10. 9. 564 ^{b}4. 19. 573 ^{b}27. ι40. 624 ^{a}25. Ζγγ2. 753 ^{a}20. Ηδ8. 1124 ^{b}3. ε10. 1135 ^{b}31. η9. 1151 ^{a}9. κ5. 1175 ^{b}13. Πε5. 1305 ^{a}22. ἑκών, ὀρθῶς, δι' αὐτό, οὐ πάνυ τοῦτο δρᾷ, τὰ δίκαια δρῶν sim Ηε15. 1138 ^{a}10. κ5. 1175 ^{b}10. 10. 1180 ^{a}23. θ15. 1163 ^{a}5. ι5. 1167 ^{a}15. εὖ δρᾶν ἀλλήλους, ὁ χαρίεις ἀμύνεται εὖ δρῶν Ηθ15. 1162 ^{b}7, 11. οὓς εὖ ποιήσουσιν· βούλονται γὰρ εὖ δρᾶν Ηι11. 1171 ^{a}24. οὐθὲν δὲ ποιήσας ἄξιον τῶν ὑπηργμένων δέδρακεν (ὁ υἱός) Ηθ16. 1163 ^{b}21. ὁ δράσας, opp ὁ παθών Ηθ15. 1163 ^{a}11. ι7. 1167 ^{b}18, 1168 ^{a}11. (δρᾶν, πάσχειν de rebus venereis πδ26. 879 ^{b}32.) ἡ τοῦ δράσαντος προαίρεσις Ηθ15. 1163 ^{a}22.

δραπέτης. δραπέται, coni μοιχοί, ἀνδραποδισταί f 504. 1560 ^{b}34. δραπέτης ϗ δυσάλωτος ὁ τροχίλος Ζι11. 615 ^{a}18.

δραχμιαῖα συναλλάγματα Πδ16. 1300 ^{b}33.

Δρεπάνη. ἀντὶ Δρεπάνης Σχερίαν ὀνομασθῆναι τὴν Κερκύραν f 469. 1555 ^{a}42.

δρεπανίς Ζα1. 487 ^{b}27 (Cypselus melba *Illig* cf Su 131, 94. KaZι12, 41. G 24-27. Lnd 37. Hirundo apus St. Hirundo riparia K 410, AZι I, 111, 116, Lnd 117.)

δρέπανον Ζι1. 610 ^{a}28. τγ3. 118 ^{b}14.

δρέπεσθαι. δρεπόμενοι ῥάβδον λευκόφυλλον θ158. 846 ^{a}29.

δριμὺς χυμός ψβ10. 422 ^{b}13 (Trdlbg p 404). αι4. 442 ^{a}19. ἐδέσματα δριμέα Ζγα20. 728 ^{a}8. τὰ δριμέα οὐκ ἔστι τρόφιμα πκβ3. 930 ^{a}30, 25. δριμύ, opp λεῖον πγ5. 871 ^{b}15. — ὀσμαὶ δριμεῖαι ψβ9. 421 ^{a}30. αι5. 443 ^{b}9. ὀσμὴ δριμυτέρα ϗ βαρυτέρα Ζικ1. 634 ^{b}21. δριμύτερον ὄζει πιβ7. 907 ^{a}13. 11. 907 ^{a}35. — δριμὺ μένος (Hom ω 319) Ηγ11. 1118 ^{b}28. λόγος δριμύς, δριμύτερος, δριμύτατος τι33. 182 ^{b}32-183 ^{a}13. δριμεῖς ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι τθ1. 156 ^{b}37.

δρομαίᾳ τῆς ψυχῆς ὁρμῇ (ex Alcidam) Ργ3. 1406 ^{a}23.

δρομάδες. ἓν γένος τῶν πλωτῶν, οὓς καλοῦσι δρομάδας, θύννοι, πηλαμύδες, ἄμιαι Ζα1. 488 ^{a}6. χρύσοφρυς ϗ λάβραξ ϗ μόρμυρος ϗ ὅλως οἱ καλούμενοι δρομάδες Ζζ17. 570 ^{b}21.

δρόμημα λέοντος συνεχῶς κατατεταμένον Ζι44. 629 ^{b}19.

δρομικός Κ8. 9 ^{a}19, 10 ^{a}34. Ηα12. 1101 ^{b}16. def Ρα5. 1361 ^{b}24.

δρόμος, coni πάλη Ηβ5. 1106 ^{b}5. Οβ12. 292 ^{a}26. coni περίπατος πε9. 881 ^{b}9. σῶμα χρήσιμον πρὸς δρόμον ϗ πρὸς βίαν Ρα5. 1361 ^{b}9. ἐν τῷ δευτέρῳ δρόμῳ ϗ τρίτῳ Ζζ29. 579 ^{a}8. — θεασάμενοι ἥλιον τοὺς ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως δρόμους σταδιεύοντα f 13. 1476 ^{a}28.

δροσίζειν. intr δροσίζει ἀφιέμενον τὸ ὑγρὸν πκε21. 939 ^{b}38. — trans ὁ ἀὴρ δροσίζει τὸν τόπον φτβ3. 824 ^{b}9.

δροσοπάχνη, ἡμιπαγὴς δρόσος κ4. 394 ^{a}26. cf Epicuri phys et meteor ed Schneid p 124.

δρόσος, def κ4. 394 ^{a}23, 26. περὶ δρόσου μα10. 11. 347 ^{b}17. γ7. 378 ^{a}31. δρόσος ϗ πάχνη πκε5. 938 ^{a}34. 21. 939 ^{b}36, 940 ^{a}1. δρόσος ἡ ἐπὶ τοῖς φύλλοις πίπτουσα Ζε19. 551 ^{a}1. τέττιξ δρόσῳ τρέφεται μόνον Ζδ7. 532 ^{b}13. ε30. 556 ^{b}16.

δρυΐδαι. παρὰ Κελτοῖς ϗ Γαλάταις τοὺς καλουμένους δρυΐδας ϗ σεμνοθέους γεγενῆσθαι f 30. 1479 ^{a}32.

Δρυμὸν ἓν Ἀττικὸν ϗ ἕτερον Βοιώτιον f 569. 1571 ^{b}33.

δρυμός. βαθυξύλοις δρυμοῖς κ3. 392 ^{b}18. δρυμῶν θ87. 837 ^{a}24. 105. 839 ^{b}10.

δρυοκολάπτης (cf Lob Phryn 679). descr Ζι9. 614 ^{a}34-^{b}17. θ13. 831 ^{b}5-10. ἓν γένος Picus varius K 968, 8. Picus minor Su 127, 86. ἕτερον γένος Picus viridis K, Picus maior Su (cf Ζθ3. 593 ^{a}5). τρίτον γένος Picus martius K Su. τιθασσευόμενος idem vel Sitta K Su. cf Lnd 42 sq, AZι I 90, 28.

δρυοκόπος. τοῖς δρυοκόποις ἰσχυρὸν ϗ σκληρόν ἐστι τὸ ῥύγχος Ζμγ1. 662 ^{b}7. i q δρυοκολάπτης.

Δρυοπίς. Κύθνος νῆσος πρὸς τῇ Δρυοπίδι τῶν Κυκλάδων, ἐκαλεῖτο ϗ Δρυοπίς f 479. 1556 ^{b}24, 26.

Δρυοῦσσα ἐκλήθη πρότερον ἡ Σάμος f 529. 1566 ^{a}1.

Δρύοψ ὁ Ἀρκὰς κατῴκισεν ἐν Ἀσίνῃ· Ἀσίνη Δρυόπων οἰκητήριον f 441. 1550 ^{b}1, ^{a}47.

δρῦς. ὁ δρυοκολάπτης κόπτει τὰς δρῦς Ζι9. 614 ^{a}35. τίκτειν ἐν ταῖς δρυσίν Ζι41. 627 ^{b}25. δρυῶν εἴδη τινὰ καρπὸν ποιοῦσιν φτα4. 819 ^{b}31. (Quercus sp cf Fraas Synops 250.)

Δρῦς. Πριηνέων πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀναιρεθῆναι περὶ τὴν καλουμένην Δρῦν· ὀμνύναι τὸ περὶ Δρῦν σκότος f 534. 1566 ^{b}44, 45.

δυάς. 1. ἐλάχιστος ἀριθμὸς ὁ μὲν ἁπλῶς ἐστίν, ἡ δυάς Φδ 12. 220 a27. οὐ ταὐτὸν ἴσως ἐστὶ τὸ εἶναι διπλασίῳ ϗ δυάδι ΜΑ 5. 987 a26. — 2. in exponenda Platonica doctrina dyas idealis nominatur vel ἡ δυὰς ἡ πρώτη, δυὰς πρώτη Μμ 6. 1080 a26. 7. 1081 a21, 23, b3 sqq et 1082, 1083 saepe, vel ἡ δυὰς αὐτή, αὐτὴ ἡ δυάς Μμ6. 1080 a28. 7. 1081 a3, b27, 1082 b12, 22 al; utrumque nomen eadem vi coniunctum legitur ἀδύνατον εἶναι πρώτην δυάδα, εἶτ' αὐτὴν τριάδα Μμ 7. 1081 b30. — infinitam naturam, quae est materialis causa, Plato dyadem esse ponit, ἀντὶ τοῦ ἀπείρου ὡς ἑνὸς δυάδα ποιῆσαι ἴδιον Πλάτωνι ΜΑ5. 987 b26, 33. Φα9. 191 a11. et numeros quidem Plato progignit ex dyade magni et parvi, γεννῶνται γὰρ οἱ ἀριθμοὶ ἐκ τῆς τοῦ ἀνίσου δυάδος τοῦ μεγάλου ϗ μικροῦ Μν1. 1087 b7 Bz, 10. ἡ ἀπορία βοηθεῖ τοῖς φάσκουσι τὸ ἄνισον δυάδα εἶναι Μι5. 1056 a10. ea dyas ἡ ἀόριστος δυάς appellatur: ὁ ἀριθμός ἐστιν ἐκ τοῦ ἑνὸς ϗ τῆς δυάδος τῆς ἀορίστου Μμ7. 1081 a15, b21, 32, 1082 b30. 9. 1085 b7. ν2. 1088 b28, 1089 a35. 3. 1091 a5. ἀρχαί εἰσι τό τε ἓν ϗ ἡ ἀόριστος δυάς· ἀρχὴ ϗ αὐτῶν τῶν ἰδεῶν τό τε ἓν ϗ ἡ ἀόριστος δυάς f 23. 1478 a21, 24, 30. ἡ ἀόριστος δυὰς τοῦ ληφθέντος δυοποιός Μμ7. 1082 a13, 15. 8. 1083 b36. cf Zeller Gesch II 1. 476 b1. — interdum δυάς simpliciter usurpatur, et ubi ἀόριστος intelligenda est, veluti Μμ 7. 1081 b18, et ubi αὐτὴ ἡ δυάς Μμ 7. 1081 b20. ν3. 1090 b22 Bz.

δύειν. δύετο (Emp 259) Γβ6. 334 a5. ἄστρα δύεται, opp ἀνατέλλει Οβ14. 296 b6. μα5. 342 b10. ἀστὴρ εὐθὺς ἔδυ μα6. 343 b22. πλοῖα δέδυκε πκγ3. 931 b12. ἔνιοι τῶν σχιζοπόδων διὰ τῶν δυομένων (?) τρέφονται Ζιθ3. 593 a29 Aub.

Δύμη. περὶ Δύμην ϗ Ἦλιν ϗ τὸν Καύκωνα μάλιστα ἱδρυμένοι οἱ Καύκωνες f 451. 1552 a20.

δύναμις. περὶ δυνάμεως Μθ. δύναμις ποσαχῶς λέγεται Μδ 12. duas potissimum distinguendas esse δυνάμεως notiones apparet ex Μθ1. 1045 b35. 6. 1048 a25 (Bz p 379), quamquam ea distinctio non ubivis severe tenetur.

1. ἡ κατὰ κίνησιν λεγομένη δύναμις Μθ 6. 1048 a25, potentia. def ἀρχὴ μεταβολῆς (μεταβλητική) ἐν ἄλλῳ ἢ ᾗ ἄλλο Μθ1. 1046 a10. δ 12. 1020 a5. φύσις μέν ἐστιν ἡ ἐν αὐτῷ ὑπάρχουσα κινήσεως ἀρχή, δύναμις δ' ἡ ἐν ἄλλῳ ᾗ ἄλλο Ογ2. 301 b18 (cf φύσις 2). ὃ ἐν ἄλλῳ γίγνεται ἢ ὑπὸ φύσεως ἢ δυνάμεως Μζ8. 1033 b8. ἔστι μὲν ὡς μία δύναμις τοῦ ποιεῖν ϗ πάσχειν, ἔστι δ' ὡς ἄλλη Μθ1. 1046 a19. δύναμις ποιητική, παθητική Μδ15. 1021 a15. ὅσαι ἕξεις καθ' ἃς ἀπαθῆ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα ἢ μὴ ῥᾳδίως ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητα, δυνάμεις λέγονται Μδ12. 1019 a28. (δύναμις, dist ἕξις τδ 5. 125 b21.) ποιότητες ὅσαι κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν λέγονται Κ8. 9 a16. δυνάμει, διὰ δύναμιν, opp ἀδυναμίᾳ, δι' ἀδυναμίαν Ζγα18. 726 a8, 11. δ1. 765 b9, 766 a32. cf ε7. 787 a29. πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ἔχει δύναμιν ποιητικὴν ἢ παθητικὴν ἢ ἄμφω Οα7. 275 b5. ὁ ἀὴρ τῆς παθητικῆς ὢν δυνάμεως ϗ παντοδαπῶς ἀλλοιούμενος κ2. 392 b9. αἱ ποιητικαὶ δυνάμεις Ζια4. 489 a27. ἡ ποιοῦσα δύναμις Ζγβ4. 740 b35. ἔχουσι δύναμιν ὥστε τὸ μὲν τοδὶ ποιεῖν Ζγβ6. 743 a37. πάντα δυνάμει τινί ἐστιν ἢ τοῦ ποιεῖν ἢ τοῦ πάσχειν μδ12. 390 a18. πάντα τῷ ἔργῳ ὥρισται ϗ τῇ δυνάμει Πα2. 1253 a23. Ζγα2. 716 a23. ἅμα ἡ φύσις τήν τε δύναμιν ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ ϗ τὸ ὄργανον Ζγδ1. 766 a5, 765 b36. itaque δύναμις coni cum ἀρχή vel pro syn usurpatur, οὕτως ἂν ἔχοι τινὰ δύναμιν ἀρχῆς τὸ ἄνω Οβ2. 285 a24. syn ἀρχή, ἐν αὐτοῖς ἔχοντα δύναμιν ϗ ἀρχὴν τοιαύτην ψβ2. 413 a26. Οβ2. 285 a29, coll b10, 12, 20. τὸ δ' οὕτως αἴτιον ὡς ὅθεν ἡ τῆς κινήσεως ἀρχή, τὴν τῶν ἀεὶ κινουμένων αἰτιατέον δύναμιν μα2. 339 a32. ἡ διὰ πάντων διήκουσα δύναμις τὸν σύμπαντα κόσμον δημιουργήσασα κ5. 396 b29. ἡ ἐν τῷ σπέρματι (ἐν τῇ γονῇ) ἐνυπάρχουσα δύναμις Ζγα21. 729 b5, 730 a2, 14. 19. 727 b16. β3. 736 a27. 4. 739 a17. δ3. 767 b23, 35. 4. 772 a8. μεγάλην ἔχει δύναμιν τὸ σπέρμα Ζγα19. 726 b11. ἡ ἐν τῷ ζῴῳ αὐτῷ ὑγρότης ϗ δύναμις Ζγα21. 729 b27. ἐν τοῖς φυτοῖς μεμιγμέναι αἱ δυνάμεις εἰσὶ τοῦ θήλεος ϗ ἄρρενος Ζγα23. 731 a1. cf 20. 729 a27. ταύτας τὰς δυνάμεις (τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ) ἀρχὰς εἶναί φαμεν πάντων ϗ ζῴων ϗ φυτῶν Ζγδ1. 763 b23. — quoniam per id, quod aliqua res πέφυκε ποιεῖν ἢ πάσχειν, ipsa natura et qualitas rei significatur, δύναμις affinis est et coni cum notionibus εἶδος, μορφή, λόγος, φύσις. τοῦτο δὲ τὸ εἶδος ἄνευ ὕλης οἷον ἄυλος δύναμίς τις ἐν ὕλῃ ἐστίν Γα5. 322 a28. ἡ αἴσθησις λόγος τις ϗ δύναμις ἐκείνου (τοῦ αἰσθητοῦ) ψβ12. 424 a27. ἀνδρία δὲ πόλεως τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν ϗ μορφὴν Πη1. 1323 b34. τίς ἡ δύναμις ϗ ὁ λόγος τῆς οὐσίας τοῦ θήλεος ϗ τοῦ ἄρρενος Ζγβ1. 731 b19. cf 4. 738 b22. ὃ δὲ λέγομεν διαφανές, ἔστι κοινὴ φύσις ϗ δύναμις, ἣ χωριστὴ μὲν οὐκ ἔστιν, ἐν τούτοις δ' ἐστίν αι3. 439 a23. τίς ἡ φύσις τοῦ δούλου ϗ τίς ἡ δύναμις Πα4. 1254 a14. ἄμφω (genera δικαιοσύνης) ἐν τῷ πρὸς ἕτερον ἔχουσι τὴν δύναμιν Ηε4. 1130 b2. ὁποτέρου (γῆς ἢ ὕδατος) πλεῖον, κατὰ τὴν δύναμιν τούτου ἕκαστον φαίνεται μδ4. 382 a5. τὰ κάτω ὡς οὐ τῇ θέσει διαφέροντα μόνον ἀλλὰ ϗ τῇ δυνάμει Φδ1. 208 b22. (τὰς ἄλλας δυνάμεις ϗ φύσεις Μμ2. 1076 b2 ad ideas videtur referendum esse.) — inde explicatur, quod δύναμις idem fere est ac notio, vis, valor. ὕβρις, κέρδος, πολιτεία, τὰ τῆς ποιητικῆς εἴδη, τίνα ἔχει δύναμιν Πε3. 1302 b6. δ8. 1293 b32. ποι1. 1447 a9, 25. ἀντίθετον τὸ ἐναντίαν τὴν ὀνομασίαν ἅμα ϗ τὴν δύναμιν ἔχον ρ27. 1435 b27. τῷ ἀπείρῳ οὐκ ἄλλην ὑπάρχειν δύναμιν πλὴν ὡς ἀρχήν Φγ4. 203 b6. ἡ χρυσαλλὶς δύναμιν ὠοῦ ἔχει Ζγβ1. 733 b15. τὸ λίαν λεπτὸν τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν τῷ ὀλίγῳ Ζγε1. 780 b9. αἱ γὰρ πολλαὶ μνῆμαι μιᾶς ἐμπειρίας δύναμιν ἀποτελοῦσιν ΜΑ1. 981 a1. — sed etiam ea res, cui aliqua facultas inest, δύναμις nominatur, ut interdum δύναμις prope ad paraphrasin videri possit delitescere, cf φύσις 2h. σύνθεσις πρώτη ἐκ τῶν στοιχείων, ἔτι δὲ βέλτιον ἴσως ἐκ τῶν δυνάμεων λέγειν Ζμβ1. 646 a14. ἡ τοῦ θερμοῦ δύναμις Ζμβ3. 650 a5. σπέρμα non solum ἔχειν δύναμιν dicitur (v supra), sed etiam esse δύναμις Ζγα18. 725 b14. γ11. 761 b25. δ4. 772 a10. 8. 776 a29. σπερματικὴ δύναμις Ζμβ6. 651 b21. ἡ τῶν εἰρημένων ὀργάνων δύναμις αν11. 476 a25 (cf a24 ἡ τῶν βραγχίων φύσις). ἡ τοῦ στόματος, τῶν μυκτήρων, τῶν ὀστῶν, τοῦ περιττώματος δύναμις sim ζ3. 469 a3. μκ5. 466 b6. Ζμβ9. 655 a6, b12. 10. 657 a4. δ5. 681 a11. ἡ τοῦ πυρός, τοῦ πνεύματος, τοῦ θερμοῦ, τοῦ θείου (sulphuris) δ., ἡ νιτρώδης δύναμις μβ3. 359 b10. 8. 366 b16, 367 b5. αι4. 441 a21. 5. 444 b33. πκγ40. 936 a2. (cf τὰ σώματα τῶν ἐν αὐτοῖς δυνάμεων πγ14. 873 a12.) αὗται, τοιαῦται δυνάμεις μβ3. 357 b3, 358 a24, 359 b13. αι5. 444 a1. Ζμβ1. 646 a14. Ζγα18. 725 b14. πᾶσα τοῦ κόσμου ἡ δύναμις πόθεν κυβερνᾶται μα2. 339 a23. — consequens est ex hac notione v δύναμις, quod est ἀρχὴ μεταβλητική, ut usurpetur ubi mensura vel magnitudo facultatis aliquid moventis vel efficientis significanda est. ita de viribus physice et mechanice moventibus ἡ ἴση δύναμις (ἡ αὐτὴ δύναμις) τὸ ἥμισυ τὴν διπλασίαν κινήσει Φη5. 250 a2, 4 (syn

ἰσχύς a6, 8, 10). ἡ ἰσχὺς ἀφ' ἧς αὕτη ἡ δύναμις Ζκ4. 699 b16. ἔστι τι πλῆθος ἰσχύος καὶ δυνάμεως καθ' ἣν μένει τὸ μένον Ζκ3. 699 a34. ἡ πλείων δύναμις τὸ ἴσον ἐν ἐλάττονι χρόνῳ ποιεῖ Φθ10. 266 a26. τὸ μεῖζον ὑπὸ πλείονος κινεῖται δυνάμεως Ζγβ1. 732 a19. ἰσότης τῆς δυνάμεως μα3. 340 a16. ἡ τοῦ κινοῦντος δύναμις μχ31. 858 a6. διὰ τί κινοῦσι μεγάλα βάρη μικραὶ δυνάμεις τῷ μοχλῷ μχ3. 850 a30. δύναμις ἠρεμαία μχ5. 850 b30. δεῖ ὁρίζεσθαι πρὸς τὸ τέλος καὶ τὴν ὑπεροχὴν τὴν δύναμιν Οα11. 281 a11. οὐκ ἐνδέχεται ἐν πεπερασμένῳ ἄπειρον εἶναι δύναμιν Φθ10. 266 a25, b25. Οα7. 275 b22. β12. 293 a11. cf πκα14. 929 a1. εἶτα ἡ δύναμις ἀτονεῖ πκς42. 945 a17. τὸ ὀξὺ δυνάμεως μᾶλλόν ἐστι (virium intentionem requirit) πιθ7. 918 a18. ἡ ἀρτηρία μικρὰν παρέχεται δύναμιν ακ803 a17. ἀφεψηθέντος τοῦ οἴνου ἡ δύναμις ἀσθενεστέρα γίνεται f 102. 1494 b12. — idem ubi refertur ad res et actiones humanas, vulgatum habemus voc δύναμις usum. κράτιστον δυνάμει, μικρότατον μεγέθει ἀρχὴ παντός τι34. 183 b24. εἰς δύναμιν (i e pro viribus) Ηθ16. 1163 b18. μηδὲν παραλιπόντες εἰς δύναμιν Ζμα5. 645 a6. θυσίαι κατὰ δύναμιν ηεη10. 1243 b12. ὅσα κατὰ τὴν παροῦσαν δύναμιν εἴχομεν Οβ13. 295 a1. δεῖ προθυμεῖσθαι κατὰ δύναμιν λαβεῖν καὶ καθ' ὅσον ἐνδέχεται Ζγβ3. 736 b7. ἡ μὲν δύναμις ἐν νεωτέροις, ἡ δὲ φρόνησις ἐν πρεσβυτέροις Πη9. 1329 a15. ὁ νόμος ἀναγκαστικὴν ἔχει δύναμιν Ηκ10. 1180 a21 (cf ἰσχύς a18). ἡ τῆς οὐσίας ὁμαλότης ἔχει τινὰ δύναμιν εἰς τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν Πβ7. 1266 b15. ἀναγκαῖον ὑπάρχειν τῷ βασιλεῖ δύναμιν Πγ15. 1286 b28, 33 (syn ἰσχύς b29, 35). δύναμις πολιτική, τυραννική, ἡ τῆς βουλῆς δύναμις, ἡ τῆς ἀρχῆς δ., ἐν τοῖς ἵπποις ἡ δ., ἀριστοκρατία μετὰ δυνάμεως καὶ χωρὶς δυνάμεως sim Πγ13. 1284 a7, 10. 14. 1285 a18. 15. 1286 b6. δ3. 1289 b37. 15. 1299 b39, 1300 b9. ε3. 1302 b15. 4. 1304 a34 al. Ἀρετᾶς ἀγρεύοντες δύναμιν f 625. 1583 b18. Σόλων τὴν ἀναγκαιοτάτην ἀπέδωκε τῷ δήμῳ δύναμιν Πβ12. 1274 a16. δύναμις ναυτική, πεζική Ρβ22. 1396 a9. ἡ κατὰ θάλατταν δ. Πε4. 1304 a24. ἡ τῶν Λακεδαιμονίων δ. ρ9. 1429 b15. τῆς δυνάμεως ποῖα ἄττα τὰ ἤθη Ρβ17. 1391 a20-30. — genera δυνάμεως praecipua distinguuntur. δυνάμεις ἄλογοι, μετὰ λόγου (κατὰ λόγον) ε13. 22 b38. Μθ2. 1046 b1. αἱ ἄλογοι δυνάμεις μία ἑνός, αἱ μετὰ λόγου τῶν ἐναντίων αἱ αὐταί Μθ2. 1046 b4-24. 8. 1050 b31. Ηε1. 1129 a12. ἔνεστιν ἐν τῇ δυνάμει ἡ ἀδυναμία ηεη13. 1246 b32. (propterea ubi de τῇ μετὰ λόγου δυνάμει agitur πᾶσα δύναμις τῶν αἱρετῶν τδ5. 126 a37, b5. cf f 110. 1496 a37.) quibus conditionibus alterutrae δυνάμεις transeant ad ἐνέργειαν Μθ5. 1048 a1-24. δυνάμεις τῆς ψυχῆς ψβ3. 414 a29. τῆς ψυχῆς ἢ μόρια ἢ δυνάμεις ὁποτέρως ποτὲ δεῖ καλεῖν ζ1. 467 b17. δυνάμεις εἴπομεν θρεπτικόν, ὀρεκτικόν, αἰσθητικόν, κινητικὸν κατὰ τόπον, διανοητικόν ψβ3. 414 a31. ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ πρώτη καὶ κοινοτάτη δύναμίς ἐστι ψυχῆς ψβ4. 415 a25. ἡ θρεπτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς Ζγβ7. 745 b25. γ7. 757 b16. ἡ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς δύναμις Ζγβ4. 740 b29. πάσης ψυχῆς δύναμις ἑτέρου σώματος ἔοικε κεκοινωνηκέναι Ζγβ3. 736 b30. δύναμις τοῦ φθέγγεσθαι Ζγε7. 786 b20. δύναμις τοῦ φαγεῖν θαυμαστή Ζιθ2. 591 b29. ἡ τῆς ὄψεως, τῆς ὀσμῆς δ. αι1. 437 a7. 5. 444 a24. δύναμις σύμφυτος κριτική Αδ19. 99 b35. δύναμις προνοητική, φυλακτική Ηζ7. 1141 a28. ηεγ1. 1230 a25. δύναμίς τις φυσικὴ περὶ ἕκαστον τῶν τῆς ψυχῆς παθημάτων Ζι1. 608 a14. cf ηεβ2. 1230 b8, 16. τῶν δυνάμεων οὐσῶν τῶν μὲν συγγενῶν, τῶν δὲ ἔθει, τῶν δὲ μαθήσει Μθ5. 1047 b31. — distinguitur δύναμις, prout ἐγγυτέρω ἢ πορρωτέρω ἐστὶ τῆς ἐνεργείας ψβ5. 417 a26, b30. ἔστι δὲ δυνάμει ἄλλως ὁ μανθάνων ἐπιστήμων καὶ ὁ ἔχων ἤδη καὶ μὴ θεωρῶν Φθ4. 255 a33. ψγ4. 429 b5. αι4. 441 b23. Μθ6. 1048 a34. Ζγβ1. 735 a9. — αἱ μετὰ λόγου δυνάμεις idem fere sunt ac τέχναι et ἐπιστῆμαι, itaque saepe δύναμις vel coniungitur cum vv τέχνη, ἐπιστήμη vel pro syn usurpatur. πᾶσαι αἱ τέχναι καὶ αἱ ποιητικαὶ [καὶ] ἐπιστῆμαι δυνάμεις εἰσίν· ἀρχαὶ γὰρ μεταβλητικαί εἰσιν ἐν ἄλλῳ ἢ ἄλλο Μθ2. 1046 b3. τέχναι καὶ δυνάμεις, δ. καὶ τέχναι Ρα2. 1358 a7. Πβ8. 1268 b36. θ1. 1337 a19. ἰατρική, ῥητορικὴ δ. sim, δ. ἀγωνιστική, δ. τοῦ λέγειν, τῶν λόγων τα3. 101 b6. Γβ9. 335 b23, coll b21. Μδ12. 1019 a17. Ηα1. 1094 a10, b2. Ρα1. 1355 b3. 5. 1361 a3. 6. 1362 b22. οα5. 1344 b10. coni ἐπιστήμη: ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιστημῶν τε καὶ δυνάμεων Ηκ10. 1180 b32. α1. 1094 a26. ε1. 1129 a12. Πγ12. 1282 b31. πάσης ἐπιστήμης καὶ δυνάμεώς ἐστί τι τέλος ημα1. 1182 a33, 34, b22, 28, 1183 a8, 21, 33, 35. τοῦτο ἄλλης δυνάμεώς ἐστι θεωρῆσαι ημα1. 1182 b24. ἡ πολιτικὴ βελτίστη δύναμις ημα1. 1182 b1. cf Πγ12. 1282 b16. ε9. 1309 a35. sed dist δύναμις et ἐπιστήμη Ρα4. 1359 b13. — δύναμις, dist προαίρεσις: οὐκ ἐν τῇ δυνάμει ἐστὶν ὁ ἀλαζών (ἡ σοφιστική), ἀλλ' ἐν τῇ προαιρέσει Ηδ13. 1127 b14. Ρα1. 1355 b19, 21. cf τδ5. 126 a31 sqq. τὸ ἐν δυνάμει καὶ βουλήσει ὂν ἔσται Ρβ19. 1393 a2. dist ἕξις, πάθη τδ5. 125 b20. Ηβ4. 1105 b20. ε1. 1129 a12. ημα7 (cf ημα2. 1183 b19-37).

2. δύναμις, τὸ δυνάμει ὄν, τὸ κατὰ δύναμιν ὄν, possibilitas (Möglichkeit). εἰ γάρ τι γίνεται, δῆλον ὡς ἔσται δυνάμει τις οὐσία, ἐντελεχείᾳ δ' οὔ, ἐξ ἧς ἡ γένεσις ἔσται καὶ εἰς ἣν ἀνάγκη μεταβάλλειν τὸ φθειρόμενον Γα3. 317 b23. τὸ κατὰ δύναμιν (μὴ ὄν), ἐκ τούτου ἡ γένεσίς ἐστιν Μν2. 1089 a28. Φα8. 191 b28. τὸ γὰρ δυνάμει ὂν ἐντελεχείᾳ δὲ μὴ ὂν προϋπάρχειν λεγόμενον ἀμφοτέρως (i e τρόπον τινὰ ὄν, τρόπον δὲ ἄλλον μὴ ὄν) Γα3. 317 b16. πότερον δυνάμει ἐστὶ τὰ στοιχεῖα ἢ τιν' ἕτερον τρόπον Μβ6. 1002 b33. ἔστι δὲ δυνατὸν τοῦτο, ᾧ ἐὰν ὑπάρξῃ ἡ ἐνέργεια, οὗ λέγεται ἔχειν τὴν δύναμιν, οὐθὲν ἔσται ἀδύνατον Μθ3. 1047 a25. ἐνδέχεται τὸ δυνάμει ὂν μὴ εἶναι, μὴ ἐνεργεῖν, πᾶσα δύναμις τῆς ἀντιφάσεώς ἐστιν, ἡ αὐτὴ τῶν ἐναντίων ἢ ἐναντία Μλ6. 1071 b19, 13. θ8. 1050 b8. Οα12. 283 b4. ψγ2. 427 a6. Ρβ19. 1392 a11. ε9. 19 a17. τὸ δυνάμει ὂν esse negant Megarici Μθ3. — hac notione τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ ὂν recensetur inter quatuor primarias τοῦ ὄντος significationes Μδ7. 1071 b1. ε2. 1026 b1. ν2. 1089 a28. cf θ10. 1051 a35. 1. 1045 b33. ψα1. 402 a26. τὸ δυνάμει ὂν καὶ μὴ ἐντελεχείᾳ τὸ ἀόριστόν ἐστιν Μγ4. 1007 b28. μ10. 1087 a16. τὸ δυνάμει ὂν i q ἡ ὕλη, cf ὕλη 3 (Bz ad Μθ7. 1048 b37). — ἡ δύναμις, opp ἡ ἐνέργεια sive ἡ ἐντελέχεια. φανερὸν ὅτι δύναμις καὶ ἐνέργεια ἕτερόν ἐστιν Μθ3. 1047 a18. Ζμα1. 642 a1, discrimen describitur Μθ6. inde saepissime ἔστι τὰ μὲν δυνάμει, τὰ δ' ἐνεργείᾳ, τὸ δυνάμει ὄν, ἐντελεχείᾳ δὲ μὴ ὂν sim Φα8. 191 b28. Γα3. 317 b16, 23. 9. 326 b31. 10. 327 b23. ψα1. 402 a26. β1. 412 a9. 2. 414 a16. γ2. 427 a6 (opp ἐνεργεῖσθαι). Ζμβ3. 649 b13, 15. Ζγα19. 726 b18. β1. 734 b22, 35. 3. 736 b9, 737 a17. 4. 740 b20. δ3. 769 b2 (κατὰ δύναμιν ὑπάρχειν, opp ἐνεργείᾳ). Μγ4. 1007 b28. δ7. 1017 b1. η1. 1042 a28. λ5. 1071 a10. μ10. 1087 a16 al. ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ ἐνεργείᾳ μὲν μία, δυνάμει δὲ πλείους ζ2. 468 b3. αν17. 479 b2. Ζμδ5. 682 a7. ἔν τινι ὑπάρχειν δυνάμει μα3. 339 b1. ἐν

δυνάμει (i e in statu δυνάμεως) εἶναι Oβ14. 297 a17. ζῷον δυνάμει πορευτικόν Zγβ4. 740 a27. δυνάμει ζῷον, ἀτελὲς δέ Zγβ4. 740 a24. τὸ περίττωμα τὸ τοῦ θήλεος δυνάμει τοιοῦτόν ἐστιν. οἷον φύσει τὸ ζῷον Zγβ4. 740 b19. πρότερον χρόνῳ ἐν τῷ ἑνὶ δύναμις ἐνεργείας ε13. 23 a25. ψγ5. 430 a21. 7. 431 a2. Φθ1. 251 a15. Oα12. 283 a20. γ2. 302 a7. Γα3. 317 b16 (cf Mλ6. 1071 b24). ὕστερον γενέσει ἡ ἐνέργεια ἡ κατ' ἀριθμόν Mθ9. 1051 a32. οὐδεμία δύναμις τοῦ γεγονέναι ἐστίν, ἀλλὰ τοῦ εἶναι ἢ ἔσεσθαι Oα12. 283 b13. πρότερον τῇ οὐσίᾳ (κατὰ τὸν λόγον) ἐνέργεια δυνάμεως ε13. 23 a25. Mθ8. 1050 b3. λ6. 1072 a9. ψβ4. 415 a19, b14. Hι9. 1170 a17. τέλος ἡ ἐνέργεια καὶ τούτου χάριν ἡ δύναμις λαμβάνεται Mθ8. 1050 a9. βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπουδαίας δυνάμεως ἡ ἐνέργεια Mθ9. 1051 a5. (cf κατὰ δύναμιν πρότερα, opp κατ' ἐντελέχειαν πρότερα MΔ11. 1019 a7.) ἀεὶ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος γίγνεται τὸ ἐνεργείᾳ ὂν ὑπὸ ἐνεργείᾳ ὄντος Mθ8. 1049 b24. Φγ2. 202 a12. Zγβ1. 734 b22, a30. μεταβάλλειν εἰς τὸ ἐνεργείᾳ ὄν Mλ2. 1069 b15. ἔρχεσθαι, βαδίζειν εἰς ἐντελέχειαν OΔ3. 311 a4. Φθ5. 257 b7. syn ἔρχεσθαι εἰς τὸ εἶδος Mθ8. 1050 a15. πότε δυνάμει ἐστὶν ἕκαστον Mθ7. ἐγγυτέρω, πορρωτέρω δυνάμει εἶναι Zγβ1. 735 a10. cf supra p 207 a61. τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ ἕν πώς ἐστιν Mη6. 1045 b21 (cf ἡ ὕλη καὶ ἡ μορφὴ ταὐτό Mη6. 1045 b18 et v ὕλη 5). κατὰ μίαν δύναμιν καὶ ἄτομον χρόνον μίαν ἀνάγκη εἶναι τὴν ἐνέργειαν αι7. 447 b18. — τὰ μὲν ἄνευ δυνάμεως ἐνέργειαί εἰσιν, οἷον αἱ πρῶται οὐσίαι, τὰ δὲ μετὰ δυνάμεως, ἃ τῇ μὲν φύσει πρότερα τῷ δὲ χρόνῳ ὕστερα, τὰ δὲ οὐδέποτε ἐνέργειαί εἰσιν ἀλλὰ δυνάμεις μόνον ε13. 23 a23. οὐθὲν τῶν ἀφθάρτων ἁπλῶς δυνάμει ἐστὶν ὂν ἁπλῶς Mθ8. 1050 b17, 8 (cf εἰ μὴ νόησίς ἐστιν ἀλλὰ δύναμις, εὔλογον ἐπίπονον εἶναι τὸ συνεχὲς αὐτῷ τῆς νοήσεως Mλ9. 1074 b28). τὸ ἄπειρον δυνάμει μόνον ἐστίν Φγ6. 206 a18, b13. 8. 208 a6.

3. δύναμις sensu geometrico. κατὰ μεταφορὰν ἡ ἐν τῇ γεωμετρίᾳ λέγεται δύναμις MΔ12. 1019 b34. θ1. 1046 a8. αἵ τε μήκει σύμμετροι καὶ αἱ δυνάμει ατ 970 a2. — alio sensu δυνάμεις ὁμώνυμοι ε13. 23 a7 Wz.

δύνασθαι. 1. τὸ δυνάμενον εἶναι καὶ μὴ εἶναι, τὸ δυνάμενον ταὐτὸ ἄμφω τἀναντία (cf δύναμις 2) Oα12. 282 a9,5. Mθ9. 1051 a17. λ2. 1069 b14. — ἡ φύσις βούλεται μὲν τοῦτο ποιεῖν, οὐ μέντοι δύναται (cf δύναμις 1) Πα6. 1255 b3. cf dist δύνασθαι, βούλεσθαι Πβ7. 1267 b8. ε8. 1309 a6. οἱ δυνάμενοι λέγειν, syn οἱ δεινοὶ λέγειν Πε5. 1305 a13. οἱ δυνάμενοι ἄρχειν sim ΠΔ4. 1291 a37. ε7. 1307 a3. δυνήσονται κοινωνεῖν, λύειν ΠΔ1. 1289 a2. 14. 1298 b32. ὁ δυνάμενος ἄλλου εἶναι Πα5. 1254 b21. βαρὺ καὶ κοῦφον λέγομεν τῷ δύνασθαι κινεῖσθαι φυσικῶς OΔ1. 307 b31. infinitivus, qui suspensus sit a verbo δύνασθαι, non raro ex superioribus repetendus est, cf Ellipsis. — δύνασθαι sine inf, δύνασθαι μεῖζον τγ2. 117 a26. δῆλον καὶ ἡ τιμὴ τί δύναται καὶ πῶς αἰτία στάσεως Πε3. 1302 b11. ὁ ἐλλείπων πρὸς ἃ οἱ πολλοὶ ἀντιτείνουσι καὶ δύνανται, οὗτος μαλακός Hη8. 1150 b2. πρὸς τὸ σῴζεσθαι τὴν φύσιν τὰ μὲν φυτὰ δύναται, ταῦτα δ' οὐ δύναται ζ2. 468 b6. οἱ δυνάμενοι i e potentes, nobiles Πε4. 1303 b28. ζ4. 1318 b32. — 2. δύνασθαι, valere, cf δύναμις 1. τὸ νόμισμα οὐκ ἀεὶ ἴσον δύναται Hε8. 1133 b14. ἐξέδωκε τὴν δραχμὴν δύο δυναμένην δραχμάς, ἡ λίτρα δύναται ὀβολὸν Αἰγιναῖον sim f 436. 1550 a12. 467. 1555 a2. οβ 1349 b31. δύνανται αἱ ἀπορίαι αἱ τοιαῦται πᾶσαι τὸ αὐτό Mγ6. 1011 a7. ταὐτὸ δύναται τό τε ἄδικον καὶ τὸ ψεῦδος Πγ2. 1276 a1. cf ε13. 22 b5. Aα39. 49 b3. οὕτω μὲν λεχθὲν ὑποθήκην δύναται, ὡδὶ δ' ἔπαινον Pα9. 1368 a5. ἐν οἷς ἡ θεωρία κάθαρσιν μᾶλλον δύναται ἢ μάθησιν Πθ6. 1341 a23. cf 5. 1339 b13. — 3. δύνασθαι mathematice. ἡ ὑποτείνουσα δυναμένη τὸ μέσον μέγεθος (fort μῆκος) καὶ τὴν μεταξύ Zπ9. 709 a1. εἰ δὲ μὴ οὕτω κατὰ τὸ ποσὸν συμβλητὰ ὡς ποσὸν ἐκ ποσοῦ, ἀλλ' ὅσον δύναται Γβ6. 333 a24.

δυναστεία. ἀρχαὶ καὶ δυναστεῖαι καὶ βασιλεῖαι MΔ1. 1013 a12. κεκτημένοι ἀρχὰς καὶ δυναστείας, οἱ ἐν δυναστείαις Hθ1. 1155 a6. κ6. 1176 b16. — δυναστεία, dist πολιτεία, ὀλιγαρχία, μοναρχία Πβ10. 1272 b10. Δ5. 1292 b10. 6. 1293 a31. ε8. 1308 b8, a18. 3. 1302 b18. 6. 1306 a24. 7. 1307 b18.

δυναστεύειν. οὐκ ἐν τῷ δυναστεύειν ἡ ἀρετή Hκ6. 1176 b18. οἱ δυναστεύοντες ἢ οἱ πλουτοῦντες Hθ8. 1124 a22. — ἄνεμοι δυναστεύοντες χειμῶνος, θέρους κ4. 395 a2.

δυναστευτικὴ ὀλιγαρχία ΠΔ14. 1298 a32, αἵρεσις Πε6. 1306 a18, ἰατρεία, opp πολιτική Πβ10. 1272 b3.

δυνάστης, opp ἰδιώτης Hκ9. 1179 a7. οἱ μέγιστοι δυνάσται ἐπιτίθενται τυραννίδι Πε8. 1308 a23.

δυναστικωτάτη καὶ τυραννικωτάτη τῶν ὀλιγαρχιῶν Πζ6. 1320 b31.

δυνατός. τὸ δυνατὸν οὐχ ἁπλῶς λέγεται ε13. 23 a7 sqq. MΔ12. θ6. 1048 a28. discrimen potentiae ac possibilitatis, quod in nomine δύναμις Ar significat (cf h v), etiam ad δυνατός pertinet. — 1. (cf δύναμις 1) λέγομεν δυνατὸν ὃ πέφυκε κινεῖν ἄλλο ἢ κινεῖσθαι ὑπ' ἄλλου Mθ6. 1048 a28. δυνατὸν τὸ ἔχον κινήσεως ἀρχὴν ἢ μεταβολῆς ἐν ἑτέρῳ ἢ ᾗ ἕτερον MΔ12. 1019 a33. (ἡ δυνατὴ οἰκεῖσθαι χώρα μβ5. 362 a33, b6. οἱ δυνατοί i e viri potentes in civitate Πβ10. 1272 b8.) τὸ πρώτως δυνατόν Mθ8. 1049 b13 Bz (cf ἡ κυρίως δύναμις 1. 1045 b36). ὅσα κατὰ τὸ δύνασθαι λέγεται, ταὐτόν ἐστι δυνατὸν τἀναντία Mθ9. 1051 a6. ὅσα δυνατὰ ποιεῖν καὶ πάσχειν, οὐ πάντως δυνατά ἐστιν, ἀλλ' ὡδὶ ἔχοντα καὶ πλησιάζοντα ἀλλήλοις Φθ1. 251 b1. ἀνάγκη τὸ δυνατὸν καθ' ὑπεροχὴν τοσαδὶ καὶ τὰ ἐντὸς δύνασθαι Oα11. 281 a12. τὸ ὑπερέχον τῇ δυνάμει καὶ τὸ δυνατώτερον MΔ11. 1018 b23. πλεοναχῶς λέγεται τὸ δυνατὸν καὶ τὸ ἀδύνατον ZγΔ1. 766 a2. τὰ κατὰ λόγον δυνατά, opp τὰ ἄνευ λόγου δυνατά Mθ2. 1046 b23. 5. 1048 a13 (cf δυνάμεις μετὰ λόγου, ἄλογοι s v δύναμις p 207 a38). τὰ μὴ κατὰ λόγον δυνατά ε13. 22 b38. ἑκάτερος τούτων οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον δυνατός, ἀλλ' ὁ μὲν ὅτι τὸ γένος τοιοῦτον καὶ ἡ ὕλη, ὁ δ' ὅτι βουληθεὶς δυνατὸς θεωρεῖν ψβ5. 417 a26. — 2. (cf δύναμις 2) δυνατόν ἐστι τοῦτο, ᾧ ἐὰν ὑπάρξῃ ἡ ἐνέργεια, οὗ λέγεται ἔχειν τὴν δύναμιν, οὐθὲν ἔσται ἀδύνατον Mθ3. 1047 a24 Bz. Φθ5. 256 b11 (cf ἐνδέχεσθαι). πῶς λέγομεν τὸ δυνατὸν καὶ ἀδύνατον Oα11. 281 b2-27. δυνατὸν ἐξ ὑποθέσεως, ἁπλῶς Oα12. 281 b4. περὶ δυνατοῦ καὶ ἀδυνάτου Pβ19. 1392 a8-b14. δυνατά ἐστιν ἃ δι' ἡμῶν γένοιτ' ἄν Hγ5. 1112 b27. πολιτεία δυνατή, dist πολιτεία ἀρίστη ΠΔ1. 1288 b38. δυνατὰ διχῶς ἐστί, τά τε γενόμενα ἂν καὶ τὰ ῥαδίως γιγνόμενα Pα6. 1363 a21. cf Oα11. 280 b17. δυνατόν, dist ἀναγκαῖον μβ4. 360 a17. ἀνάγειν εἰς τὸ δυνατόν μα7. 344 a6. πόρρω τῶν δοκούντων καὶ δυνατῶν Mν1. 1088 a16. τὰ δυνατὰ κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον πο9. 1451 a38. καὶ τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ μὴ ἀναγκαῖον καὶ τὸ δυνατὸν ἐνδέχεσθαι λέγομεν Aα3. 25 a37 Wz. τὰ δυνατὰ μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι Mθ8. 1050 b13. ρ2. 1422 a19. τὸ δυνατὸν ἐνδέχεται καὶ ἐνεργεῖν καὶ μή Mν2. 1088 b19. δυνατόν, coni syn ἐνδεχόμενον Aγ6. 74 b38. α11. 31 b8. τὸ δυνατὸν εἶναι (i e τοῦτο ὃ εἶναι δυνατόν ἐστι Mθ4. 1047 b5 Bz), quid ei vel oppositum sit vel coniunctum ε12. 13. τὰ δυνατὰ καὶ εἶναι καὶ μή ε9. 19 a9 sqq.

12. 21 b14. Οα12. 281 a29. ὡς ὕλη τοῖς γενητοῖς ἐστὶν αἴτιον τὸ δυνατὸν εἶναι ϗ μὴ εἶναι Γβ9. 335 a33. Μζ7. 1032 a20. δυνατόν, πῶς δυνατόν (sc ἐστιν) c inf Πγ15. 1286 a24. μα8. 345 b28. β3. 357 a19 al. ὅθεν δυνατόν (sc ἐστιν) c inf μβ5. 362 b34. — εἰς τὸ δυνατὸν Μλ8. 1074 b11. τὸ δυνατὸν fort adverbii instar usurpatur Μμ3. 1078 a28. — συλλογισμὸς δυνατός, i e ἀτελής Αα24. 41 b33 Wz.

δύνειν. ὁ ἥλιος (ἀστὴρ) δύνων, opp ἀνατέλλων, ἐπιτέλλων, ἀνίσχων Οβ8. 290 a15. 13. 294 a1. μβ5. 361 b31. γ4. 373 b13. πιε9. 912 a34.

δύο. σύν τε δύ' ἐρχομένω (Hom Κ 224) Πγ16. 1287 b14. τὰ δύο ἄμφω λέγομεν ϗ τοὺς δύο ἀμφοτέρους Οα1. 268 a16. διὰ τί δύο φαίνεται τὸ ἕν Μγ7. 1011 a33 Bz. πλα7. 958 a25. 11. 958 b11, 14. 17. 959 a10, 13. λε10. 965 a36. γ20. 874 a10. 30. 875 b13. οἱ δημαγωγοὶ δύο ποιοῦσι τὴν πολιτείαν Πε9. 1310 a4. εἰς δύο λέγειν, ἑρμηνεύειν ρ25. 1435 a5, 4. — δύο pro distributivo 'bina' πι26. 893 b35. — formae genetivi et dativi. gen δύο et addito genetivo nominis, δύο γενῶν, δύο αἰτιῶν al, et non addito ἐκ δύο ἕν al Αγ3. 73 a10. δ13. 96 b32. τβ10. 115 a6, 11. γ1. 116 b26. ζ6. 144 b14. 7. 146 a13. 13. 150 a4. η3. 154 a9. μα3. 340 a5. ΜΑ4. 985 b21. β4. 1000 a4. ζ13. 1039 a10. Ηε7. 1132 a32. 8. 1133 a17. Πη10. 1330 a15. Ρα6. 1362 b17. γ14. 1415 b27. gen δυοῖν τβ10. 115 a8, 11. γ1. 116 b23. 2. 118 a20 et saepe. ΜΑ4. 985 a11. 5. 987 a11. 6. 988 a9. Ηε6. 1131 a18. ζ5. 1140 b25. Ρα7. 1364 a12, 13, 14, 15, 1365 a34, b13. γ19. 1419 b16. αι7. 447 b9. πν9. 486 b2. gen δυεῖν τγ1. 116 a3. φ2. 807 a14 et cum v l δυοῖν αι7. 447 a13, b6, 20. — dat δύο, addito dativo nominis δύο ὀρθαῖς, δύο γένεσιν al Αβ21. 67 a17, 25. γ4. 73 b32, 37, 38. 5. 74 a28. τζ6. 144 a12, b15, 19 al, non addito κέχρηται τῷ ἑνὶ σημείῳ ὡς δύο Φθ8. 262 b25 (sed ὡς δυσὶν 263 a24). dat δυοῖν, βέλτιον ἰδεῖν δυοῖν ὄμμασι ϗ δυσὶν ἀκοαῖς κρίνων Πγ16. 1287 b27. dat δυσί Αγ1. 71 a19. 23. 84 b4, 7. τβ10. 115 a17, 22. Φδ11. 220 a12, 18. ε6. 229 b29. θ8. 263 a24. Οβ12. 292 a32, b6. μδ5. 382 a31. Ζμα3. 643 a5. ΜΑ4. 985 a33. δ9. 1018 a9. Ηδ3. 1121 a11, b17. ε6. 1131 a15, 33. 7. 1132 a33. ζ5. 1140 b15. η1. 1145 a17. ι10. 1171 a15. Πδ8. 1294 a21. ρ1. 1421 b1.

δυοποιὸς ἡ ἀόριστος δυάς Μμ8. 1083 b36. 7. 1082 a15.

δυσάλωτος ϗ δραπέτης ὁ τροχίλος Ζι11. 615 a17. δυσάλωτοι ἰχθῦς Ζθ15. 599 b25.

δυσανάπνευστα, coni δυσκατάποτα αι5. 443 b12.

δυσάνιος φ6. 812 b25. opp εὔθυμος φ1. 805 b6. coni ἀνιώμενος, ὀργίλος, μικρὸς τὸ ἦθος φ6. 812 a3. 2. 807 a5.

δυσαπάλλακτος. ἐκστάσεις δυσαπάλλακτοι ϗ ὅλως ἀκίνητοι Κ8. 10 a4. ἀρρώστημα δυσαπάλλακτον Ζμγ9. 671 b9. — γυναῖκες δυσαπαλλακτότεραι τῶν ἐμβρύων Ζιη10. 587 b1.

δυσαποτρίπτοις ὀνείδεσι περιπεπτωκέναι f 445. 1551 a29.

δυσαρεστεῖν. ἐὰν ὄρνις πονήσῃ ϗ δυσαρεστήσῃ Ζιζ2. 560 b24.

δυσαυξής. κέρατα δυσαυξῆ τὴν φύσιν, opp ταχέως ἐκδεδραμηκότα ακ802 a25, 21.

δυσαφαίρετον, coni οἰκεῖον Ηα3. 1095 b26. φθεῖρες δυσαφαίρετοι ἀπὸ χρωτός Ζιε31. 557 a6.

δυσβατώτατοι τόποι Ζιζ28. 578 a26.

δυσγενής Ηα9. 1099 b4. opp εὐγενής Πα6. 1255 b1.

δύσγνωστα τὰ οὕτω λεγόμενα ρ26. 1435 a38.

δυσδιαίρετον τὸ γλίσχρον πκα12. 928 a29.

δυσδιάλυτος. δυσδιαλυτώτερα (τὰ σφόδρα συνεστηκότα) πβ42. 870 b31. — metaph δυσδιάλυτοι οἱ πικροί Ηδ11. 1126 a20.

δυσδιαχωρητοτέρα ἡ μᾶζα ὅσῳ ἂν μᾶλλον τριφθῇ πκα8. 927 b21.

δυσέκπληκτος ὑπὸ φόβων αρ2. 1250 a7. 4. 1250 a44.

δύσελπίς τις ὁ δειλός Ηγ10. 1116 a2. δυσέλπιδες διὰ τὴν ἐμπειρίαν οἱ πρεσβύτεροι Ρβ13. 1390 a4. πλ1. 955 a4. δύσελπι μᾶλλον τὸ θῆλυ Ζι1. 608 b12.

δυσελπιστία ἀκολουθεῖ τῇ μικροψυχίᾳ αρ7. 1251 b25.

δυσέμβολος τοῖς πολεμίοις χώρα Πη5. 1326 b41.

δυσεντερία, def πα19. 861 b16. δυσεντερίας γενομένης Ζικ7. 638 a16. Ζγδ7. 775 b32. δυσεντερίαι διὰ τί γίνονται πα9. 860 a31.

δυσεξάγωγον, syn ἔργον μεταστῆσαι πβ22. 868 b11. λζ2. 965 b34. ὁ κεκραμένος οἶνος δυσεξαγωγότερος πγ3. 871 a19. 22. 874 a30.

δυσεξερεύνητος τοῖς ἐπιτιθεμένοις ἡ κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον οἴκησις Πη11. 1330 b26.

δυσεξεύρετος. ἐν τόποις χαλεποῖς ϗ δυσεξευρέτοις Ζι5. 611 a26.

δυσέξοδος ἡ κατὰ τὸν ἀρχαῖον τρόπον οἴκησις τοῖς ξενικοῖς Πη11. 1330 b26.

δυσεπιχείρητος θέσις, δυσεπιχείρητον πρόβλημα τθ3. 158 b5, 16, 159 a3. δυσεπιχειρητότερον πρόβλημα, opp εὐεπιχείρητον Αα26. 42 b31. δυσεπιχειρητότατοι τῶν ὅρων τθ3. 158 b8.

δύσερις ϗ δύσκολος, δυσέριδες ϗ δύσκολοι Ηβ7. 1108 b30. δ12. 1127 a11, 1126 b16. δυσέριδες, syn φιλόνεικοι, ἐλεγκτικοί, opp εὔκολοι Ρβ4. 1381 a32.

δυσηχὴς ἰσθμός (Emp 361) αν7. 473 b27.

δυσθεώρητος. αἴτιον τῆς ἀγνοίας τὸ δυσθεώρητον αὐτῶν Ζιγ2. 511 b13.

δυσθήρατος ϗ πανοῦργος ὁ κίγκλος Ζι12. 615 a22. cf θ15. 831 b17. 30. 832 b10.

δυσθησαύριστος καρπός κ6. 401 a5.

δυσθυμίαι ἄλογοι πλ1. 954 b35.

δυσθυμικοί, coni ὀδύρται φ6. 813 a33.

δύσθυμος. ζῷα πρᾶα ϗ δύσθυμα ϗ οὐκ ἐνστατικά Ζια1. 488 b13. δύσθυμον μᾶλλον τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος Ζι1. 608 b11. δυσθυμότεροι οἱ γέροντες πλ1. 955 a17.

δυσίατος. διὰ τί τὰ στρογγύλα τῶν ἑλκῶν δυσίατα f 229. 1519 b1. — δυσίατοι ϗ ἀνίατοι διὰ κολάσεως ηεγ2. 1230 b8. δυσιατότερα τὰ φυσικὰ τῶν ἐξ ἔθους ημβ6. 1203 b30, 1204 a2.

δύσις τοῦ ἄστρου, opp ἀνατολή μγ5. 375 b26. β5. 361 b32. οὗ αἱ δύσεις τῶν ἄστρων, τοῦτο ἀριστερόν Οβ2. 285 b19. ποιεῖσθαι δύσιν Οβ14. 298 a6. ἄνευ δύσεως ἀφανισθῆναι μα6. 343 b15. περὶ δύσιν, opp ἕωθεν μγ2. 371 b26. δύσεις καθαραί, τεταραγμέναι πκς8. 941 a1. — coeli regio πρὸς δύσιν, ἀπὸ δύσεως κ3. 393 a18. 4. 394 b21. δύσις θερινή, ἰσημερινή, χειμερινή κ4. 394 b26.

δυσκατάποτος, coni δυσανάπνευστος αι5. 443 b12.

δυσκινησία Ζμδ9. 685 a8. Ζγε1. 780 a25. πιβ6. 907 a11.

δυσκίνητον τὸ ἐν πολλῷ χρόνῳ μόλις κινούμενον ἢ τὸ βραδέως ἀρχόμενον Φε2. 226 b12. δυσκίνητον ἐν τῇ νυκτὶ τὸ ὑγρόν Ζγε1. 780 a6. καμπὴ δυσκινητοτέρα Ζμδ10. 690 a10. σκώληκες δυσκίνητοι Ζιε19. 552 b9. φωναὶ δυσκινητότεραι ακ802 b31. cf πια62. 906 a5 (?). τὸ δυσκίνητον τῆς κράσεως φ6. 813 b22. πρὸς τοὺς ἀνέμους δυσκινήτως ἔχειν Οβ13. 294 b17. — ἕξις διαφέρει διαθέσεως τῷ πολυχρονιωτέρα ϗ δυσκινητοτέρα (πεφυσιωμένη, ἀνίατος) εἶναι Κ8. 9 a10, 5, 3. πάθη δυσκίνητα ϗ παραμόνιμα Κ8. 9 b20. ἡ

ἐπιστήμη τῶν παραμονίμων ἐστὶ ϗ δυσκινήτων K8. 8 b30. τὸ βάρος δυσκίνητον ποιεῖ τὴν διάνοιαν Ζμδ10. 686 a30. δυσκίνητοι ὑπὸ ὀργῆς αρ2. 1250 a5.

δυσκολαίνειν in disputando, def τθ8. 160 b3, 4, 6, 11. cf 11. 161 a23, b9. ι17. 175 b35. β5. 112 a12.

δυσκολία, subiective ἡ ἐν τοῖς λόγοις δυσκολία τθ8. 160 b11. cf δυσκολαίνειν. — obiective i q ἀπορία. ἔχειν δυσκολίαν, δυσκολίας τινάς, παρέχειν δυσκολίας Πγ10. 1281 a14. Μβ2. 997 b5. λ9. 1074 b17. Φζ9. 239 b11. δ4. 211 a10.

δύσκολος ϗ δύσερις Ηβ7. 1108 a30. δ12. 1126 b16, 1127 a11. ρ19. 1432 b17. ὅσῳ δυσκολώτεροί εἰσι ϗ ἧττον ταῖς ὁμιλίαις χαίρουσιν Ηθ7. 1158 a3. — δύσκολον, i q ἄπορον, difficile explicatu, τι25. 180 b5. Μβ4. 1001 b1.

δύσκωφος. γίνονται ϗ ἀπὸ τῶν μεγάλων ψόφων δύσκωφοι ϗ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ὀσμῶν δύσοσμοι εν2. 459 b21.

δύσλυτος. ὦμοι δύσλυτοι συνεσπασμένοι φ6. 811 a4.

δυσμενῶς ἔχειν, opp εὐνοικῶς ρ30. 1436 b18.

δυσμή. πρὸς δυσμάς, syn καταφερομένου ἡλίου μγ2. 372 a14, 16. περὶ δυσμὰς ἡλίου ϗ ἀνατολάς Ζιθ19. 602 b7. πκε4. 938 a29. κς54. 946 a36. — occidens, regio coeli. ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δυσμάς ψβ7. 418 b26. φέρεσθαι ἐπὶ δυσμὰς ϗ ἀνατολάς μβ4. 361 a9. δυσμὴ ἰσημερινή, θερινή, χειμερινή μα13. 350 b1. β6. 363 a34, b5, 6. δυσμαὶ ἰσημεριναί μα6. 343 b3. — metaph τὸ γῆρας δυσμαὶ βίου (cf Ἐμπεδοκλῆς) πο21. 1457 b25.

δυσμνημόνευτον τὸ δεικνύναι οὕτως Ργ16. 1416 b22.

δυσνόητον (i q ἄλογον, ἄτοπον) φτα1. 816 a3.

δυσόργητοι οἱ τὴν ῥῖνα ἄκραν ὀξεῖαν ἔχοντες φ6. 811 a31.

δυσόριστος. τὸ εὐόριστον ϗ δυσόριστον τῷ πάσχειν τι λέγεται· τὸ ξηρὸν δυσόριστον μδ1. 378 b24 Ideler. 4. 381 b29. Γβ2. 329 b32.

δύσοσμος. τίνων δυσοσμοτέρα ϗ βαρυτέρα ἐστὶν ἡ ὀσμὴ τοῦ πνεύματος πιγ10. 908 b29. — γίνονται ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ὀσμῶν δύσοσμοι (i e ἀδύνατοι ὀσφραίνεσθαι) εν2. 459 b22.

δυσουρία. τὸν Ἱέρωνα δυσουρίᾳ δυστυχῆσαι f 444. 1551 a22. 545. 1568 b17.

δυσπαραπιστότεροι φ5. 809 a35 (fort δυσπαραπειστότεροι).

δύσπειστος, opp εὐμετάπειστος Ηη10. 1151 b6.

δύσπεπτος. δύσπεπτα τὰ μὴ εὐδιαίρετα, opp εὔπεπτα πκα8. 927 b30. α47. 865 a14. ἰκμὰς δύσπεπτος Ζγδ7. 776 a12. τὸ πλεῖον περίττωμα δυσπεπτότερον Ζγδ2. 766 b36. δυσπεπτότερος, δυσπεπτότατος πγ14. 873 a10, 11.

δυσπερίληπτος τοῖς ἐναντίοις πόλις Πη11. 1330 b3.

δύσπνοια. τοὺς σπογγέας πονεῖν ἐν τῇ δυσπνοίᾳ τῷ μὴ δύνασθαι προΐεσθαι θύραζε πλβ5. 960 b24.

δυσπραξίαι, opp εὐπραξίαι Ηα11. 1101 b7.

δυσπρόσοδος τοῖς ἐναντίοις πόλις, εὐέξοδος αὐτοῖς Πη11. 1330 b3.

δύσριγος. ζῷα δύσριγα, δυσριγότερα Ζιθ25. 605 a20. ι3. 610 b33. 46. 630 b26. Ζμδ5. 680 a35. Ζγβ8. 748 a24. πκς61. 947 b1. ὁ ἐν τῇ κεφαλῇ τόπος δύσριγος Ζμγ4. 665 b30. πῶς ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι δύσριγοί εἰσι, δυσριγοτέρως διάγουσι πα29. 863 a2. γ1. 871 a2. 6. 871 b32. η4. 887 b22. 10. 888 a25. 17. 888 b37.

δυσταμίευτος. τὸ βίᾳ φερόμενον πνεῦμα δυσταμίευτόν ἐστι ϗ οὐ ῥᾳδίως ὑπηρετεῖ ακ 802 a6, 800 b31.

δυστοκεῖν. πῶς ἔχουσαι αἱ γυναῖκες δυστοκοῦσιν Ζγα11. 719 a20. Ζιη9. 587 a4. 10. 587 a34. τοὺς ἐλέφαντας ἐν τῇ ἐκτέξει δυστοκεῖν θ177. 847 b6.

δυστοκία διὰ τὸ μῆκος τῆς φορᾶς Ζγα11. 719 a18. τὰς μαίας περὶ τὰς δυστοκίας τῶν γυναικῶν τῇ εὐχερείᾳ δεῖ βοηθεῖν Ζιη10. 587 a10.

δυστράπελος, def ηεγ7. 1234 a5.

δυστυχεῖν. ἔλεος περὶ τὸν ἀνάξιόν ἐστι δυστυχοῦντα πο13. 1453 a4. τὸν Ἱέρωνα δυσουρίᾳ δυστυχῆσαι f 444. 1551 a22. 545. 1568 b17.

δυστύχημα. ἐκτὸς ὧν κακῶν ϗ δυστυχημάτων Ηα11. 1100 a17.

δυστυχής. δυστυχεῖς εἶναι πάντας τοὺς περιττούς ΜΑ2. 983 a1.

δυστυχία, opp εὐτυχία, def Φβ5. 197 a27. Μκ8. 1065 b1. εὐπραξίαι ϗ δυστυχίαι Ηα11. 1100 a21. μεταβάλλειν εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας, ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν πο7. 1451 a13. 13. 1452 b35 (syn ἀτυχία b37), 1453 a2, 9, 14, 25 al.

δυσφορεῖν πράγματί τινι τγ2. 118 a24, 25. ὀδύρεσθαι ἐπὶ πᾶσι ϗ δυσφορεῖν αρ7. 1251 b21. — τῶν γυναικῶν αἱ πολλαὶ δυσφοροῦσι περὶ τὴν κύησιν Ζγδ6. 775 a30.

δύσφορος. τὴν σύμφυσιν ἔχειν πυκνὴν ϗ σκληρὰν ϗ δύσφορον ακ 802 a26.

δυσφυής. ἀφύαι καλοῦνται ὡς ἂν ἀφυεῖς οὖσαι τουτέστι δυσφυεῖς f 313. 1531 a29.

δυσχείμερος. δυσχείμερα ταῦτα, Σκυθικὴ ϗ Κελτική Ζιθ28. 606 b5. — δυσχείμεροι αἱ ὗλαι οἷες Ζιθ10. 596 b5.

δυσχεραίνειν c acc, veluti τὸν εὖ ποιοῦντα, τὸν θάνατον, τὸ αἰσχρόν, τὸ ποτόν al Ηθ15. 1162 b10. γ9. 1115 b3. κ10. 1179 b31. Πγ14. 1285 a22. Ρβ24. 1402 a25. πο17. 1455 a28. Μν2. 1088 b30. αι5. 444 b29. Ζιθ8. 595 b25. δεῖ μὴ δυσχεραίνειν παιδικῶς τὴν περὶ τῶν ἀτιμοτέρων ζῴων ἐπίσκεψιν Ζμα5. 645 a15. c dat, ἑαυτοῖς, τοῖς γελοῖον λέγουσι, ταῖς ἀπὸ κακίας πράξεσι, ταῖς ὀσμαῖς ΜΑ3. 984 a29. Ηδ14. 1128 a8, b3. ι9. 1170 a9. Ζι40. 626 a26. ημβ7. 1204 a22. ἐπί τινι, ἐπὶ τῇ πράξει (syn μεταμέλεσθαι) Ηγ2. 1110 b20, 19. τοῦτ' ἰδίᾳ μὴ καθ' ἡμῶν δυσχεραίνωμεν Μμ1. 1076 a15. c inf δυσχεραίνων εἰς ἡμιόνους ποιεῖν Ργ2. 1405 b25. absolute ὁ δυσχεραίνων ϗ ἀπαθής, opp ὁ εὔελπις Ρβ1. 1378 a6. οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ δυσχεράναντες Πε6. 1306 b4. — pass τὸ μέλλον δυσχεραίνεσθαι τοῖς ἀκούουσιν ρ19. 1432 b19. ἐὰν νέος παντελῶς δημηγορῇ δυσχεραίνεται ρ30. 1437 a33.

δυσχέρεια. ὁ οὐρανὸς ἀπαθὴς πάσης θνητῆς δυσχερείας Οβ1. 284 a14. αἱρετώτερον ᾧ οὐδεμία δυσχέρεια ἀκολουθεῖ τγ2. 117 b31. — i q ἀπορία, ἀτοπία. συμβαίνει πολλὴ δυσχέρεια Μν4. 1091 b23, cf b1. μ9. 1086 b12. ἔχει δυσχερείας, πολλὰς ἀπορίας ϗ δυσχερείας Μμ8. 1083 b9. 9. 1085 b17. αν7. 474 a24. ψα5. 410 a27. Ζγβ4. 740 b15. ἐνέχεσθαι δυσχερείαις Οδ2. 309 a29. αἱ ἐνοῦσαι δυσχέρειαι Μν2. 1090 a8. τεθεωρηκέναι πάσας τὰς δυσχερείας Μβ1. 995 a33 Bz. πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας Μγ3. 1005 b22. ν1. 1087 b20. εὐλαβούμενοι ἀληθινὴν δυσχέρειαν Μν4. 1091 a37. ἡ περὶ τὰ εἴδη δυσχέρεια ϗ πλάσις Μμ9. 1086 a4. ὑπεξαιρεῖν τὰς ἐπιφερομένας δυσχερείας ρ19. 1432 b13, 24. δεικτέον μικρὰς ϗ ταπεινὰς οὔσας τὰς δυσχερείας ρ3. 1425 a30.

δυσχερής. ἀπολύεσθαι ὑπόληψιν δυσχερῆ Ργ15. 1416 a6. ἀναμιμνήσκονται πολλῶν ϗ δυσχερῶν Ηι5. 1166 b15. — logice τὰ δυσχερῆ: ταὐτὰ συμβαίνει δυσχερῆ sim Φε1. 225 a30. Μκ11. 1067 b35. μ7. 1081 b37. 9. 1085 b6, 1086 b7. Ογ5. 304 a22. πολλὰ τῶν συναχθέντων ἂν δυσχερῶν Μκ6. 1063 b32. τοσαῦτα ἀφῄρηται τῶν δυσχερῶν Μν2. 1088 b31. ἐὰν λύηται τὰ δυσχερῆ ϗ καταλείπηται τὰ ἔνδοξα Ηη1. 1145 b6.

δύσχρηστος. μέθοδος ἀσαφὴς ϗ δύσχρηστος πρὸς τὴν προκειμένην πραγματείαν τα6. 102 b37.

δύσχυμος. ἁλμυρὸν ϗ δύσχυμον Ζγδ8. 776 a30.

δυσχωρία. ἐν ταῖς δυσχωρίαις μάλιστα ὁ σεισμός μβ8. 368 a5.

δυσώδης. σφόδρα δυσώδης ηεη2. 1237 b6. τὰ δυσώδη, opp εὐώδη ηεγ2. 1231 a5. δυσώδη καθ' αὑτά, κατὰ συμβεβηκός αι5. 444 b29. ἡ τοῦ ὀσφραντοῦ αἴσθησις ϗ δυσώδους ϗ εὐώδους ὄσφρησίς ἐστιν ψβ9. 421 b22. ἔχειν τὰς ὀσμὰς δυσώδεις, δυσωδεστέρας αι5. 445 a3. Ζιι40. 626 a27. πδ12. 877 b24. ὅσα περὶ τὰ δυσώδη πιγ. τὰ δυσώδη ἄπεπτα πα47. 865 a4. ιβ12. 907 b10. κ16. 924 b24. τὸ πήγανον δυσώδεις τοὺς ἱδρῶτας ποιεῖ πβ13. 867 b8. κ33. 926 b16. δυσώδης ὑπόστασις τοῦ ἱδρῶτος πδ12. 877 b37. τὰ κρέα γίνεται φαῦλα ϗ δυσώδη Ζιζ29. 579 a10. ὁρμᾶν πρὸς τὰ δυσώδη, δελεάζεσθαι τοῖς δυσώδεσι Ζιε19. 552 b4. δ8. 534 a16. δυσωδέστατον τῶν σπλάγχνων Ζμγ9. 671 b23. ὁ νότος δυσώδης πκς17. 942 a16.

δυσωδία, opp εὐωδία ηεγ2. 1230 b29. δυσωδία αὐτὴ καθ' αὑτήν αι5. 445 a2. Εὐριπίδου δυσωδία τοῦ στόματος Πε10. 1311 b34. δυσωδία τῶν σμηνῶν, νόσημά τι Ζιι40. 626 b20.

δυσωνεῖν. ὅτε καταβάντες ἐκ τῆς πόλεως δυσωνοῖντό τι τῶν πωλουμένων f 517. 1562 b18.

δυσωπεῖσθαι. πρὸς τὴν ζήτησιν περὶ ἑκάστου τῶν ζῴων προσιέναι δεῖ μὴ δυσωπούμενον ὡς ἐν ἅπασιν ὄντος τινὸς φυσικοῦ ϗ καλοῦ Ζμα5. 645 a22.

δυτικός. ζῷα δυτικά f 454. 1552 b28. cf Heitz 309.

δῶ. ἀφαιρούμενον οἷον τὸ κρῖ ϗ τὸ δῶ πο21. 1458 a5.

δώδεκα Πδ15. 1300 a30.

δωδεκάεδρον, coni τὸ ὀκτάεδρον Ογ8. 307 a16.

δωδεκαταῖος. περὶ δωδεκαταῖα ὄντα τὰ τέκνα Ζιζ2. 567 a5.

Δωδώνη μα14. 352 a35 cf Cuvier discours s l révolut du globe Paris 1850 p. 113 adn.

Δωδωνίς Ρβ23. 1398 b3.

δωρεά, δόσις ἀναπόδοτος τδ4. 125 a18. περὶ δωρεᾶς ϗ ἀντιδωρεᾶς Ηδ5. 1123 a3. δαπανᾶν δωρεάς Πε11. 1314 b1.

δωρεῖσθαι ὡς φίλῳ, opp ἐπὶ ῥητοῖς Ηθ15. 1162 b31. — δωρητοί (Hom I 526) Ργ9. 1410 a29.

δώρημα θεῶν ἀνθρώποις Ηα10. 1099 b11.

Δωριεῖς ἀντιποιοῦνται τῆς τραγῳδίας ϗ τῆς κωμῳδίας πο3. 1448 a30.

Δωριεὺς στεφανίτην ἀγῶνα νενίκηκεν Ρα2. 1357 a19.

Δώριος ἁρμονία Πγ3. 1276 b9. Δώρια μέλη, συντάγματα Πθ7. 1342 b16. δ3. 1290 a22.

δωριστί. τῶν ἁρμονιῶν εἴδη δύο, ἡ δωριστὶ ϗ ἡ φρυγιστί Πδ3. 1290 a21. ἡ δωριστὶ στασιμωτάτη ϗ μάλιστ' ἦθος ἔχουσα ἀνδρεῖον, μέσως ϗ καθεστηκότως διατίθησι Πθ7. 1342 b12, a30. 5. 1340 b4.

δωροδοκεῖν. ὤμνυον οἱ θεσμοθέται μὴ δωροδοκήσειν f 374. 1540 b2.

δωροδόκος Ηθ16. 1163 b11.

δῶρον def Ρα5. 1361 a37-b2. τὰ δῶρα τοῖς ἀναθήμασιν ἔχει τι ὅμοιον Ηδ5. 1123 a5. δῶρον παιδικόν Ηδ5. 1123 a15. γραφὴ δώρων f 378. 1541 a3. 379. 1541 a41.

δωροξενία. γραφὴ δωροξενίας f 378. 1541 a3. 379. 1541 a25, 30, 36, 40, 43.

E

ἐάν, ἄν, forma ἤν non videtur exhiberi apud Ar, cf Eucken I 65 (ἢν μὴ ἁρμόττῃ πο20. 1457 a3, sed ἢν μὴ ἁρμόττει Vhl Poet III 306 e cod A^c). — ἐάν περ Φδ10. 218 a4. Μζ12. 1038 a13. Ργ16. 1417 b13, ἄν περ Φδ8. 215 a2. Μβ6. 1003 a16. Πε10. 1313 a4. — ἐάν τε — ἐάν τε, ἄν τε — ἄν τε, ἄν τε — ἐάν τε cum coniunctivo Πγ11. 1282 b3. δ12. 1296 b36. f 85. 1491 a9. al, elliptice sine verbo Αβ2. 54 a16. Πγ8. 1280 a1. δ16. 1300 b24. — ἐὰν μή elliptice i q praeterquam ηεβ1. 1219 b25. — ἐάν, ἄν ubi in Aristotelicis libris cum indicativo coniunctum legitur, librariorum errore factum videtur, ἂν οὕτως ἐλύθη Ρβ25. 1402 b30 (εἰ Spgl Bk³, λυθῇ ci Bz), ἂν τὰ πρὸς αὐτὴν τὴν τέχνην ἀδύνατα πεποίηται πο25. 1460 b22 (Bk, sed ἂν om cod A^c, cf Vahlen Poet IV 413); in libro pseudepigrapho περὶ φυτῶν et ἐάν et aliae coniunctiones cum ἄν compositae saepe optativum, aliquoties indicativum a se suspensum habent, ἐάν c optativo φτα1. 815 a23, 24. 5. 821 a14. β3. 825 a4 (c coniunct et optat α7. 821 b30, 31), ὁπόταν, ὅταν c opt φτα2. 818 a1. β7. 827 a13, ἔστ' ἄν c opt φτβ1. 822 a20. 8. 828 a23, coni et opt β10. 829 b7, ἐὰν c indicativo φτβ2. 823 a8, ὁπόταν c ind φτβ7. 827 a30. ἐὰν εἴ τι τρέφεται φτα1. 815 b11. — κἂν ϗ ἔχωσι, κἂν ϗ οὐκ ὦσι φτα3. 816 b26, 21.

ἐᾶν. 1. ἐάσασα τὰ ᾠὰ ἡμέρας τριάκοντα Ζιι33. 558 a9. κινήσαντας τὸν νόμον ἐάσειν τὴν ἄλλην πολιτείαν Πε7. 1307 b16. cf γ13. 1284 b8. ἐάσαντας γενέσθαι ἰᾶσθαι ὕστερον Πε3. 1302 b20. cf 8. 1308 b36. εἰ τὸν ἥλιον παύσει τις (int cogitando) τῆς φορᾶς, εἰ δ' ἐάσει (int cogitando, cf ποιεῖν) εἶναι τὴν φοράν μβ3. 356 b28. ἐατέον ἐνίας ἁμαρτίας sim Πβ8. 1269 a16. 7. 1267 b13. ὅσον ἀψάμενοι χαίρειν ἐῶσιν Φβ8. 198 b15. pass ἐᾶται τὴν φύσιν ἀπολαμβάνειν αὐτῆς sim μγ3. 372 b21. α10. 347 b10. πιδ2. 909 a18. ἐωμένης τῆς γενέσεως ϗ μὴ πηρωθείσης ηεβ8. 1224 b30, 33. — 2. ἐάσαντας ἐπὶ τῆς νῦν μεθόδου διασκεπτέον ὕστερον Πη1. 1324 a2. τὰς τοιαύτας διαιρέσεις ἐατέον, σκεπτέον δὲ Ρα10. 1369 a24. cf Ηα13. 1102 b12.

ἔαρ. περὶ τὸ ἔαρ Ζιζ9. 564 a31. ἔαρος ἢ μετοπώρου Ζιε9. 543 a8. 10. 543 a24. μα12. 347 b37. τοῦ ἔαρος Ζιε28. 556 a3. ἔαρος ἀρχομένου θ163. 846 b8. ἔαρ ὄψιον Ζιε22. 553 b20. ἔαρ νοσῶδες, αὐχμηρόν, βόρειον πα27. 862 b11. 9. 860 a13. — μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ (cf παροιμία) Ηα6. 1098 a18. τοῖς ἀνθρώποις κατὰ τὴν ἡλικίαν γίνεται χειμὼν ϗ θέρος ϗ ἔαρ ϗ μετόπωρον Ζγε3. 784 a19. τὴν νεότητα ἠφανίσθαι ἐκ τῆς πόλεως ὥσπερ εἴ τις τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξέλοι (cf Περικλῆς) Ργ10. 1411 a3. α7. 1365 a32.

ἐαρινός. ἰσημερία ἐαρινή μβ6. 364 b1. Ζιθ12. 597 a1. ὥρα ἐαρινή Ζιζ1. 558 b25. 2. 560 a7. ἄνεμοι ἐαρινοί κ4. 395 a4.

ἑαυτοῦ, αὑτοῦ (forma disyllaba longe frequentius apud Ar exhibetur). κατὰ τὴν ἑαυτοῦ (αὑτοῦ) βούλησιν Πγ16. 1287 a10, 1. 15. 1286 b32. κατὰ τὴν αὑτῶν γνώμην Πδ10. 1295 a17. πολιτεῖαι λύονται ἐξ αὑτῶν, ἔξωθεν Πε7. 1307 b20. τὰ ἐν αὑτοῖς κινούμενα Φζ9. 240 a30. αὐτοῦ an αὑτοῦ sim scribendum sit non raro dubitatur, cf Wz ad Αβ2. 55 a14, 32. numero plurali praeter ἑαυτῶν cet usurpatur σφῶν αὐτῶν Πδ3. 1290 a7. ε8. 1309 a23, σφίσιν αὐτοῖς Πγ9. 1280 b26. ε2. 1302 a40, σφᾶς αὐτοὺς Πγ9. 1280 b19, 30. ἑαυτοὺς pro reflexivo primae personae, θεωρεῖν μᾶλλον τοὺς πέλας δυνάμεθα ἢ ἑαυτοὺς Ηι9. 1169 b34. β9. 1109 b5. ἐν ἑαυτοῖς πλ5. 955 b24. αὐτόν pro secunda persona, αὐτὸν ἀπόφαινε συνηγοροῦντα ρ37. 1444 a40. — αὐτὸ καθ' αὑτά

i e solum, non adiuvantibus aliis μχ18. 853 b4. πε6. 881 a6. sed plerumque αὐτὸ καθ' αὑτό (K6. 5 b16. Φθ5. 257 a30), καθ' αὑτό usurpatur sensu logico, cf κατά, Wz ad 5 b16. καθ' αὑτὸ ὑπάρχειν (λέγεσθαι) ποσαχῶς λέγεται Αγ4. 73 a34-b24. 22. 84 a12 sqq. Μδ18. 1022 a25-36. ι1. 1052 a18. ζ4. 1029 b16, 29. 5. 1030 b22. ψβ7. 418 a30. opp κατὰ συμβεβηκός v locos eosdem et K6. 5 b8. Φβ1. 192 b22. Πγ6. 1278 b39, 1279 a2 ac saepe. οὐδὲν κατὰ συμβεβηκός ἐστι πρότερον τῶν καθ' αὑτό Φβ6. 198 a8. Μκ8. 1065 b2. opp κατ' ἄλλο, καθ' ἕτερον Φδ2. 209 a31. ζ3. 233 b33. Αγ24. 85 a24 al. syn κυρίως K6. 5 b8. syn πρώτῳ, πρώτως, πρῶτον ὑπάρχειν Αβ21. 66 b22, 20. Φβ1. 192 b22. ζ3. 233 b33. syn κατὰ φύσιν Φβ1. 192 b36. syn δι' αὑτό Αγ4. 73 b10 sqq. syn κατ' οὐσίαν Αδ13. 97 a13. τὸ καθ' αὑτὸ ϗ ᾗ αὐτὸ ταὐτόν Αγ4. 73 b28. (τὸ τρίγωνον καθ' αὑτὸ ἔχει δύο ὀρθάς Αα35. 48 a35.) τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα ἀναγκαῖα τοῖς πράγμασιν Αγ6. 74 b6, 75 a29. τὰ καθόλου καθ' αὑτὰ ὑπάρχει Μδ9. 1017 b35.

ἑβδομαῖος. μετὰ τὸν τόκον ἑβδομαία συγγενομένη Ζιη6. 586 a10.

ἑβδομάς. ἑβδομάσι μετρεῖν τὴν ἡλικίαν, διαιρεῖν τὰς ἡλικίας Πη16. 1335 b34. 17. 1336 b40. χρόνοι κυήσεως διαιρούμενοι εἰς τὸν τῶν ἑβδομάδων ἀριθμόν Ζιζ17. 570 a31.

ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀριθμὸς ἔσχατος τῆς γεννήσεως ἀνδράσιν Πη16. 1335 a9.

ἕβδομος Πδ4. 1291 a33. ἐν Ἄργει τῶν ἐν τῇ ἑβδόμῃ (alii Ἑβδόμῃ) ἀπολομένων Πε3. 1303 a6 cf interpr ad h l. διὰ τί τῇ ἑβδόμῃ τὰ ὀνόματα τίθενται Ζιη12. 588 a8.

ἔβενος οὐκ ἐπιπλεῖ ἐπὶ τῷ ὕδατι μδ7. 384 b17, 18. φτβ2. 823 a27. μέλας φτβ9. 828 b24. (Diospyros Ebenum Retz).

Ἕβρος μα13. 350 b17.

ἐγγίζειν. ἐγγίσῃ θ144. 845 a20.

ἐγγίνεσθαι. μηδένα ἰχθὺν ἐγγίνεσθαι ἐν τῇ ἐν Παλαιστίνῃ λίμνῃ μβ3. 359 a21. ζῷα ἐγγίνεται τοῖς σηπομένοις, ἐν τοῖς σαπροῖς sim μδ1. 379 b6. 3. 381 b10. 11. 389 b5. ἐν τοῖς νέφεσιν ἐγγίνεται πῦρ μβ9. 369 b12, 370 a24, 6. 3. 359 b10. ἡ αἴσθησις ἐγγίγνεται ἐν τοῖς ὁμοιομερέσιν Ζμβ1. 647 a5. τῷ σώματι πολλαὶ ἐγγίνονται κινήσεις ὑπὸ τοῦ περιέχοντος Φθ2. 253 a16. ἡ ψυχὴ ἕτερόν τι οὖσα ἐγγίγνεται τοῖς μέλεσιν ψα4. 408 a21. ἡ μορφὴ ἐγγίνεται ἐν τῇ ὕλῃ sim Ζγα22. 730 b14. β3. 736 b16, 17, 20. τὸ ἐγγινόμενον περίττωμα Ζγβ4. 739 a16. γ6. 756 b28. διὰ τοῦ τὸ πνεῦμα κατασχεῖν ἡ ἰσχὺς ἐγγίνεται Ζγβ4. 738 a1. ἐν τοῖς ὁμοίοις ἐγγίγνονται δημαγωγοί sim Πε8. 1308 a17. 6. 1305 b24. 5. 1304 b26. ταῖς ὀλιγαρχίαις ἐγγίγνονται στάσεις Πε1. 1302 a10, 13. οὐδεμία ἠθικὴ ἀρετὴ ἡμῖν φύσει ἐγγίνεται Ηβ1. 1103 a19. εἰσὶν ἀρεταὶ ϗ φύσει ἐν ἑκάσταις ἐγγινόμεναι ημα35. 1197 b38. — ἐγγινόμενα τὰ ἄρθρα σαφῆ ποιεῖ τὴν λέξιν ρ26. 1435 b13.

ἔγγονος. ἀτελῆ τὰ τῶν νέων ἔγγονα (fort ἔκγονα coll b30). Πη16. 1335 a13. τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἐγγόνων ἁλιαίετος θ69. 834 b35.

ἐγγράφειν. ὁ νομοθέτης μείζους αὐτοῖς ζημίας ἐνέγραψεν πκθ14. 952 b27. — pass παῖδες οἱ μήπω δι' ἡλικίαν ἐγγεγραμμένοι Πγ1. 1275 a15. οἱ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι δοκιμάζονται, πρότερον εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο f 427. 1549 a2. 429. 1549 a16, 17. ἐγγράφεσθαι εἰς τοὺς λελειτουργηκότας οβ 1347 a14.

ἐγγραφή. πράξεις τῶν καταδικασθέντων ϗ τῶν προτιθεμένων κατὰ τὰς ἐγγραφὰς Πζ8. 1322 a1.

ἔγγραφος. αἱ μαρτυρίαι ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο εἰς ἐχῖνον f 415. 1547 b13.

ἐγγύη, συνάλλαγμα ἑκούσιον Ηε5. 1131 a4. λαμβάνειν ἐγγύας παρά τινος θ57. 834 b16. — ἐγγύα πάρα δ' ἄτα (cf παροιμία) f 6. 1475 a25.

ἐγγυητὴς ἀλλήλοις τῶν δικαίων ὁ νόμος Πγ9. 1280 b11. τὸ νόμισμα οἷον ἐγγυητὴς ὑπὲρ τῆς μελλούσης ἀλλαγῆς Ηε8. 1133 b12.

ἐγγύθεν, opp πόρρωθεν, αἰσθάνεσθαι, πνεῖν ψβ11. 423 b6. μβ6. 364 b7. ἡ ἐγγύθεν ἀνάκλασις μγ4. 374 a2. — τοιαῦτα οἷα τοῖς ἄποθεν φαίνεται ἢ τοῖς ἐγγύθεν Μγ5. 1010 b6. τὸ πνεῦμα ἐγγύθεν θερμόν, πόρρωθεν ψυχρόν μβ8. 367 b2.

ἔγγυος. τοὺς ἐγγύους τῶν εἴκοσι ταλάντων οβ1350 a19.

ἐγγύς. de loco, ἐγγύς, πόρρω εἶναι τῶν διαφθειρόντων Πε8. 1308 a26. οἱ ἐγγύτερον τῆς προσχώσεως τόποι μα14. 352 a4. τὸ κινοῦν ἐγγύτερον, πορρώτερόν ἐστι τοῦ ἀλλοιουμένου Φθ7. 260 b3. κατὰ τὸ ἔγγιον ϗ πορρωτέρω θεοῦ εἶναι κ6. 397 b34. τοῖς ἐγγὺς τῶν θεῶν οὖσι πρὸς τοὺς ἄποθεν f 166. 1505 b38. — ἐγγὺς εἶναι τόπῳ, χρόνῳ, ἡλικίᾳ, δόξῃ, οἰκειότητι Ρβ10. 1388 a6. 8. 1386 a17. — κληρονόμοι οἱ ἐγγυτάτω γένους ὄντες ρ2. 1422 b8. — αἴτια ἐγγύτερα (ἐγγύτερον) ἄλλα ἄλλων, δεῖ τὰ ἐγγύτατα αἴτια λέγειν Φβ3. 195 b2. 5. 197 a24. Μδ2. 1014 a5. η4. 1044 b1. τὸ ἔγγιον τοῦ τέλους τγ1. 116 b23. τὸ ἐγγύτερον τἀγαθοῦ τγ2. 117 b10. τὸ ἐγγύτερον τῆς αἰσθήσεως Αγ2. 72 a2. τὸ ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω τῆς ἀρχῆς, τῆς αἰσθήσεως Αγ24. 86 a15. 2. 72 a4. τὸ ἐγγυτάτω γένος, opp τὸ ἐπάνω τζ5. 143 a19 sqq. τὸ ἐγγύτατα γένος Αδ14. 98 a6. τὸ εἶδος ἔγγιον τῆς πρώτης οὐσίας K5. 2 b8. περιγράφοντες ὅτι πλεῖστα ϗ ἐγγύτατα τοῦ πράγματος Ρβ22. 1396 b9. ὅσῳ ἐγγύτερον, τοσούτῳ οἰκειότερα ϗ ἧττον κοινά Ρβ22. 1396 b11. δόξαι ἤδη ἐγγυτέρω ϗ οἰκεῖαι τῶν φαινομένων ηεη1. 1235 a30. — inde ἐγγύς similitudinem significat, et interdum quidem adiectivi instar videtur usurpari. κατὰ μὲν λόγον ἐγγὺς εἶναι, διαφέρειν δὲ κατὰ τὴν προαίρεσιν Ηη11. 1152 a13. ἔγγιον (v l ἐγγὺς ὄν) ἢ μηδὲν διαφέρον Πε3. 1303 a24. εἰσὶν οὗτοι ἐγγὺς ϗ ὅμοιοι Ρβ10. 1388 a18. τῷ ἐγγύτερον εἶναι ϗ ὁμοιότερον Ηβ8. 1109 a6. αὐτὸς ἐγγύτερος σπουδαῖος ὢν ἢ πάππου σπουδαίου τετυχηκώς f 85. 1490 b35. κακίας ἢ τῆς τελείας ϗ ἁπλῶς ἢ ἐγγύς Ηε15. 1138 a33. οὔπω μὲν οὔσης ὕδωρ ἐγγὺς δ' ὕδατος μγ6. 377 b20. πολιτεία ἐγγὺς μοναρχίας, ἐγγυτέρω τοῦ δήμου, ἐγγύτατα ταύτης Πδ6. 1293 a31. ε1. 1302 a14. δ11. 1296 b8. ἀὴρ πυρὸς ἐγγυτάτω (ἐγγύτατα cod E Ideler) μα2. 339 a19. ὅτι ἐγγύτατα τούτου (v l τούτοις) Ζμα1. 640 a35. — comp ἐγγύτερον, ἐγγυτέρω, ἔγγιον, superl ἐγγύτατα, ἐγγυτάτω v supra.

ἐγείρεσθαι χρὴ πρότερον δεσπότας οἰκετῶν οα6. 1345 a13. ἐγείρονται ϗ κινοῦσιν ἑαυτούς Φθ6. 259 b13. πότε τὰ ζῷα ἐγείρεται πάλιν Φθ2. 253 a20. ἐγειρόμενος εν3. 462 a10, 12. τὰ ζῷα ἐγειρόμενα ϗ ἐν τῇ μήτρᾳ Ζγε1. 779 a7, 778 b26. ὅταν ἐγερθῶσιν Φδ11. 218 b25. — ἐγρηγορέναι (cf ἐγρήγορσις), def λελύσθαι τὴν αἴσθησιν υ1. 454 a32, 4. τὸ ἐγρηγορὸς πρὸς τὸ καθεῦδον ὡς ἐνέργεια πρὸς δύναμιν Μθ6. 1048 b1 Bz. τῷ ἐγρηγορέναι τὸ ζῆν μάλισθ' ὑπάρχει διὰ τὴν αἴσθησιν Ζγε1. 778 b31. πᾶν τὸ ἐγρηγορὸς ἐνδέχεται καθεύδειν υ1. 454 b8. τίνα ζῷα καθεύδει ϗ ἐγρήγορεν Ζιδ10. ἐγρηγορέναι πη. ἁπλῶς εν3. 462 a26. φωλεῖ μέν, κινεῖται δὲ ϗ ἐγείρεται Ζιθ17. 600 b5. τὸ ἐγρηγορέναι τοῦ ζῆν αἴτιον πιη1. 916 b18. τὰ ζῷα ἐλάττω χρόνον καθεύδει ἢ ἐγρήγορεν πι31. 894 a21. ἐγρηγορότα τὰ παιδία οὐ γελᾷ Ζγε1. 779 a11. — ἐγερτὸς πᾶς ὕπνος υ1. 454 b14.

ἔγερσις θυμοῦ ϗ ὁρμή Ηγ11. 1116 b30.

ἐγκαθεύδειν ψυχρότεραι ὄϊες αἰγῶν Ζι3. 610 b31 (συγκαθεύδειν ci Schn).

ἐγκαθιδρύειν. κορυφῇ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ ἐγκαθιδρυμένος κ6. 397 b27.

ἐγκαλεῖν τῷ φίλῳ Ηϑ15. 1152 b12. ταῖς ἀρχαῖς Πδ4. 1292 a28. Εὐριπίδῃ πο13. 1453 a24. — sine obiecto ηεη3. 1238 b34. ἐὰν οἱ ἐγκαλέσαντες μὴ ἐπεξίωσιν ρ30. 1437 a17. — pass impers ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ Ηδ2. 1120 b17. — ἔγκλητος. αἱ ἔγκλητοι τῶν δικῶν οβ 1348 b14.

ἐγκαλύπτεσθαι φοβȣμένȣς εν3. 462 a14. cf Ρβ6. 1385 a11, 12.

ἐγκάρσιος. τὸ Σικελικὸν πέλαγος ἐγκάρσιον κ3. 393 a28. ὁ ζῳοφόρος κύκλος ἐγκάρσιος διὰ τῶν τροπικῶν διέζωσται κ2. 392 a12.

ἐγκατακεῖσθαι. τὰ ἐπίπεδα κοπιαρώτερα ἐγκατακεῖσθαι τῶν κοίλων ἐστίν πε11. 881 b28.

ἐγκατακλείειν. τὸ ψυχρὸν ἐγκατακλείει τὸ θερμὸν ϰ κωλύει ἐξιέναι πκδ13. 937 a29. — pass ἐγκατακλείεται τὸ ἐνυπάρχον ὑγρόν, ἐγκατακλειομένης τῆς ὑγρότητος μδ3. 381 b2. Ζμγ9. 672 b3. πνεῦμα ἐγκατακλειόμενον Ζμγ9. 672 a32. Ζγβ2. 735 b23. ὁ ἀτμιδώδης ἀὴρ ἐγκατακλειόμενος Ζγε6. 786 a13. ἀναθυμίασις ἐγκατακλειομένη μγ7. 378 a29, 15. δ8. 384 b34. ἐγκατακλειόμενον θερμόν, ψυχρόν θ50. 834 a9. πγ26. 875 b10. ιγ10. 908 b33. κ29. 926 a22. κδ8. 936 b15. λη3. 966 b39. f 248. 1524 a26. ὑγρὸν πνευματῶδες ἐγκατακεκλεισμένον παρὰ φύσιν πδ15. 878 b8.

ἐγκατακλίνεσθαι. τὰ ἐνδιδόντα ἀκοπώτερά ἐστι ϰ ἐγκατακλιθῆναι ϰ ἐνέζεσθαι πε11. 881 b36.

ἐγκαταλαμβάνειν. ἐξίεσθαι (Bsm, ἔξωθεν Bk) τὸ ἐγκαταλαμβανόμενον πνεῦμα πκ34. 926 b31.

ἐγκατάλειμμα. παλαιᾶς φιλοσοφίας ἐγκαταλείμματα περισωθέντα f 2. 1474 b7.

ἐγκαταλείπειν. τὸ δέρμα ἐγκαταλιπὼν ὁ ψὴν ἐκπέτεται Ζιε32. 557 b27. ἐγκαταλείπειν (ἐγκαταλιπεῖν, ἐγκαταλελοιπότες) τὸν παραστάτην, τὰ τέκνα, τȣ̀ς συμμάχȣς sim Ηε4. 1130 a30. Ρβ4. 1381 b27. 5. 1382 b7. γ16. 1417 a4. ρ21. 1433 b36. 39. 1447 a5. — ἐγκαταλείπεταί τι πῦρ, ἐγκαταλελεῖφθαί τι ἐν αὐτοῖς θερμόν Ζμγ9. 672 a6. β2. 649 a27. ἐγκαταλείπεσθαι ἐν ταῖς δυσχωρίαις μβ8. 368 a4. ἐγκαταλείπεται ἀποσπασθὲν πδ8. 877 a38.

ἐγκαταλιμπάνειν τȣ̀ς συγκινδυνεύοντας Ρα10. 1368 b19.

ἐγκαταμίγνυται πνεῦμα Ζγβ2. 735 b19. ἐγκαταμίγνυται (τὸ δημιȣργȣ̃ν) πν9. 486 a3.

ἐγκαταριθμεῖν. pass ἐγκαταριθμεῖσθαι ἐν τοῖς ἀναγκαίοις ἐρωτήμασιν τι5. 167 b24.

ἐγκατειλεῖν. τὸ πνεῦμα πολὺ γενόμενον ἐγκατειλήθη τοῖς τῆς γῆς κοιλώμασι κ4. 395 b33.

ἐγκατοικοδομεῖν. ὁ ἀὴρ ἐν τοῖς ὠσὶν ἐγκατῳκοδόμηται ψβ8. 420 a9.

ἐγκαυλȣ̃ντα σκόροδα, opp νέα ὄντα πκ30. 926 a26.

ἐγκεῖσθαι. μετὰ τὴν κοιλίαν ἡ τῶν ἐντέρων ἔγκειται φύσις πᾶσι τοῖς ζῴοις Ζμγ14. 675 a31. — ὁ νότος τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκȣ̃σιν ἔγκειται πκς45. 945 a35.

ἐγκελεύειν. ὁ διατάσσων τὴν τάξιν ϰ ἐγκελευόμενος τοῖς ὑπ' αὐτὸν κοσμȣμένοις στρατιώταις f 13. 1476 a19.

ἐγκεντρίζειν. δένδρα ἐγκεντριζόμενα φτα6. 820 b34.

ἐγκεντρίς. περιθέμενον (ὑποδυσάμενον) τὰς ἐγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τȣ̀ς τοίχȣς f 73. 1488 a16, 29.

ἐγκεντρισμὸς ὁμοίων δένδρων εἰς ὅμοια φτα6. 820 b35.

ἔγκεντροι σφῆκες, opp ἄκεντροι Ζι41. 627 b27, 628 b1.

ἐγκεραννύναι. ζωγραφία λευκῶν ϰ μελάνων χρωμάτων ἐγκερασαμένη φύσεις κ5. 396 b14. τῶν στοιχείων ἐγκεκραμένων ἀλλήλοις κ4. 396 a28.

ἐγκέφαλος. descr Ζμβ7. 652 a24-653 b8. 10. 656 a14-b36. Ζγβ6. 743 b29-744 b5. ε3. 783 b28-784 a4. Ζια16. 494 b25-495 a9. — 1. ἐγκεφάλȣ τόπος. στέγει ϰ περιέχει τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ ὀστᾶ τὸν ἐγκέφαλον πν7. 484 b15. ὑπὸ τὸ βρέγμα Ζια7. 491 a34. κεῖται ἀνώτερον μὲν ὀλίγῳ τῶν ὀφθαλμῶν, συνεχὴς δὲ τȣ́τοις Ζιβ11. 503 b17. ἔστιν ἡ κεφαλὴ μάλιστα τȣ̃ ἐγκεφάλȣ χάριν Ζμδ10. 686 a5. — 2. ὁ ἐγκέφαλος τί ἐστιν. κύριός ἐστιν ὁ τόπος ὁ περὶ τὸν ἐγκέφαλον υ3. 457 b28. ἀρχὴ ὁ ῥαχίτης ϰ ὁ ἐγκέφαλος πν7. 484 b21. βȣ́λεται διμερὴς εἶναι πᾶσι Ζμγ7. 669 b22 (cf M 473, Lewes 324). αὐτὸς ἄναιμος πάντων ἐστί, ϰ ȣ̓́τε μικρὸν ȣ̓́τε μέγα φλέβιον τελευτᾷ εἰς αὐτὸν Ζιγ3. 514 a18. ἀσθενὴς ȣ̓κ εὐπνοῶν πι48. 896 a32. — 3. ὁ ἐγκέφαλος πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα μόρια. ἀνάγκη τὸν ἐγκέφαλον ἔχειν τοῖς ἐναίμοις ϰ ἐν τῷ ἀντικειμένῳ τόπῳ τῆς καρδίας Ζμδ10. 686 a6. αι2. 439 a3. Μδ1. 1013 a6. ζ10. 1035 b26. κοινωνȣ̃σιν οἱ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόποι τῷ πνεύμονι πλγ1. 961 b13. τὰ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς κενὰ ὑγρότητός ἐστι διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἐγκέφαλον Ζγε4. 785 a1. τὸ αἷμα τὸ ἀνερχόμενον εἰς τὸν ἐγκέφαλον φτβ3. 824 b19. τὸ αἷμα τὸ περὶ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς φλεβίοις λεπτὸν ϰ καθαρὸν αι5. 444 a11. vena jugularis externa et interna ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον τείνει ϰ σχίζεται εἰς πολλὰ ϰ λεπτὰ φλέβια εἰς τὴν καλȣμένην μήνιγγα τὴν περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζιγ3. 514 a16. ἡ λεπτότης ϰ ἡ στενότης τῶν περὶ τὸν ἐγκέφαλον φλεβῶν υ3. 458 a8. αἱ περὶ τὸν ἐγκέφαλον φλέβες Ζμβ10. 656 b17. pia et dura mater Ζιγ13. 519 b2. μέγιστοι ϰ ἰσχυρότατοι τῶν ὑμένων εἰσὶν οἵ τε περὶ τὴν καρδίαν ϰ περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζμγ10. 673 b9. — 4. πῶς ἔχει πρὸς τὰ αἰσθητήρια. αἰσθάνεσθαι τῷ ἐγκεφάλῳ Ζμβ10. 656 a18. οἱ ὀφθαλμοὶ περαίνȣσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον Ζια11. 492 a21. ἡ τῶν ὀφθαλμῶν συναγωγὴ θλίβει τὰ ἀπὸ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ ὑγρά πδ2. 876 b10. ἡ γένεσις τῶν ὀμμάτων ἀπὸ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ συνέστηκεν αι2. 438 b28. — ἐκ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ φλὲψ τείνει εἰς τὸ ȣ̓̃ς Ζια11. 492 a20. τὸ ȣ̓̃ς εἰς τὸν ἐγκέφαλον ȣ̓κ ἔχει πόρον Ζια11. 492 a19. — τῷ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόπῳ τὸ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριόν ἐστιν ἴδιον αι2. 438 b26. πρὸς ἐγκέφαλον περαίνȣσα ἡ ὀσμὴ αἴσθησιν ποιεῖ πιγ5. 908 a27. — 5. ἐγκεφάλȣ ψύξις, ψυχρότης, ὑγρότης, ἀλέα, θερμότης. ἡ ψύξις ἡ περὶ τὸν ἐγκέφαλον· ψυχρόν, ψυχρότατον αι5. 444 a9, 10. υ3. 457 b30. ἡ ὑγρότης τȣ̃ ἐγκεφάλȣ Ζμβ14. 658 b3. πα16. 861 a14. β17. 867 b38. λς2. 965 b8. Ζγε1. 780 b7. τὰ ἄλλα ζῷα ὀλίγον ἔχȣσι ϰ ἧττον ὑγρόν· ὑγρότερος ὁ τῶν νεωτέρων Ζγε1. 780 a10, 22. ὑγρὸς ϰ ψυχρός Ζγε3. 782 b17. ὑγρότατος ϰ ψυχρότατος αι2. 438 b29. — ἡ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ ἀλέα Ζμδ10. 686 a10. τȣ̃ θερμȣ̃ συμβαίνοντος ἀπὸ θερμασίας ϰ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ πλγ17. 963 b6. ἐν τῇ ἀναφορᾷ τȣ̃ θερμȣ̃ τῇ πρὸς τὸν ἐγκέφαλον ἡ περιττωματικὴ ἀναθυμίασις εἰς φλέγμα συνέρχεται υ3. 458 a2 (hanc Hippocr sententiam refutat van Helmont, catarrhi deliramenta, opp omnia 1655 p 271). cf φτ3. 824 b20. πι54. 897 b4-7. — 6. τὰ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ περιττώματα πι2. 891 a18. ἡ γονή ἐστιν ἀπὸ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ χωρȣ̃σα διὰ τῆς ῥάχεως πι57. 897 b26. cf ἡ τῆς γονῆς φύσις ὁμοίως ἔχει τῇ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ Ζγβ7. 747 a17. — 7. cerebrum hominis. ἄνθρωπος πλεῖστον ἐγκέφαλον ϰ ὑγρότατον ἔχει αι5. 444 a30. Ζμβ14. 658 b8. πι1. 891 a11. 2. 891 a14. οἱ εὐνȣ̃χοι πολὺν ἔχȣσι τὸν ἐγκέφαλον πι57. 897 b24. — 8. cerebrum animalium. οἱ ἐγκέφαλοι τῶν μὲν πιμελωδῶν λιπαροί, τῶν δὲ στεατωδῶν αὐχμηροί Ζιγ17. 520

ᵃ27. ἀσπάλαξ ἔχει ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου δύο πόρους νευρώδεις καὶ ἰσχυροὺς Ζιδ8. 533 ᵃ12. οἱ ἵπποι λεπτότατον τὸ ὀστοῦν ἔχουσι περὶ τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἄλλων Ζγε5. 785 ᵃ13. οἱ ἰχθύες τῆς ἀκοῆς καὶ τῆς ὀσφρήσεως οὐδὲν ἔχουσι φανερὸν αἰσθητήριον· οὐδὲν γὰρ περαίνει πρὸς τὸν ἐγκέφαλον Ζιδ8. 533 ᵇ3. ὁ τῶν βραγχίων αὐλὸς κεῖται τοῖς ἰχθύσι πρὸ τοῦ ἐγκεφάλου Ζμδ13. 697 ᵃ25. αν12. 476 ᵇ29. ὁ ὄνος μόνος ἰχθύων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἔχει λίθους ἐμφερεῖς μύλαις f 307. 1530 ᵃ26. μικρὸς τῶν πολυπόδων Ζιδ1. 524 ᵇ4, 32, cf A Siebld XVII 386, 389. ὁ πολύπους ἐγκέφαλον ἔχει διμερῆ f 315. 1531 ᵇ4. — 9. aliorum sententiae. δοκεῖ τισὶν αἰσθάνεσθαι τὰ ζῷα διὰ τὸν ἐγκέφαλον ζ3. 469 ᵃ22. πάντες τὴν τῶν φλεβῶν ἀρχὴν ἐκ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐγκεφάλου ποιοῦσι, λέγοντες οὐ καλῶς Ζιγ3. 513 ᵃ11. — cf Caesalpini Peripat quaest (1571) lib V, 3 et 6; Taurelli Alpes caesae (1650) p 926; Harles Versuch einer Gesch d Hirn- u Nervenlehre im Alth (1801) p 80; Dietz Hipp de morb sacr 154; Schubert Gesch d Seele I, 271; Philippson ὕλη 6; Lewes 312.

ἔγκλημα. ἐγκλήματα καὶ μέμψεις ἐν ταῖς φιλίαις πῶς γίνονται Ηθ15. 16. ηεη10. 1242 ᵇ37-1243 ᵇ38. ημβ17. 11. 1210 ᵃ28 sqq. 16. 1213 ᵇ11. φέρειν μετρίως ἐγκλήματα καὶ ὀλιγωρίας αρ4. 1250 ᵃ40. ἐντεῦθεν αἱ μάχαι καὶ τὰ ἐγκλήματα Ηε6. 1131 ᵃ23. ἐν ἐγκλήμασι γίνεσθαι, εἶναι Ηι1. 1164 ᵃ29, 33. — ὁ ἁπλῶς πολίτης καὶ μηδὲν ἔχων τοιοῦτον ἔγκλημα διορθώσεως δεόμενον Πγ1. 1275 ᵃ20. — μηκέτι εἶναι ὑπὲρ τῶν προτέρων ἐγκλημάτων κρίσεις οβ1348 ᵇ13. τὸ ἔγκλημα γέγραπται δικαίως Πβ8. 1268 ᵇ19. ἐγκλήματα, coni μαρτυρίαι, προκλήσεις f 414. 1547 ᵃ20.

ἐγκληματικός. ἡ διὰ τὸ χρήσιμον φιλία ἐγκληματική Ηθ 15. 1162 ᵇ16. περὶ τὴν οἰκονομίαν ἐγκληματικὸν τὸ παρεγγυς Πη16. 1335 ᵃ4.

ἐγκλίνειν. trans πις6. 914 ᵃ27. ἐγκλίναντι σφόδρα τὸ χεῖλος Ζιβ10. 503 ᵃ4. πρὸς τὸ ἀναστῆναι ἀνάγκη ἐγκλῖναι τὴν κνήμην καὶ ποιεῖν τοὺς πόδας ὑπὸ τὴν κεφαλήν μχ30. 857 ᵇ36. — ἐφ' ᾧ αὐτοῖς τὰ πράγματα ἐγκλῖναι οβ1348 ᵇ3. — intr μυκτὴρ ἐγκλίνει, οὐ κάμπτεται δέ Ζιβ1. 497 ᵇ30. καρδία μικρὸν ἐγκλίνουσα εἰς τὸν ἀριστερὸν μαστόν Ζια17. 496 ᵃ16. — ἐφ' ὁπότερον ἂν ἐγκλίνῃ ἡ πολιτεία Πε7. 1307 ᵃ21. ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πολιτεία μᾶλλον ἐγκλίνειν βούλεται πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν Πβ6. 1266 ᵃ7. — med οἱ ἐγκλινόμενοι εἰς τὰ δεξιὰ ἐν τῷ πορεύεσθαι φ6. 813 ᵃ17.

ἔγκλισις. ἐγκλίσεις τῆς κεφαλῆς εἰς τὰ δεξιά φ3. 808 ᵃ13. σεισμοὶ ἀναπάλλοντες καὶ ταῖς εἰς ἑκάτερον ἐγκλίσεσι καὶ ἀναπάλσεσι διορθοῦντες κ4. 396 ᵃ9. ὅταν τὰ κύματα μετεωριζόμενα κατὰ τὴν ἔγκλισιν σκιασθῇ χ2. 792 ᵃ22. 3. 793 ᵇ18. — αἱ πρὸς ἕω τὴν ἔγκλισιν ἔχουσαι πόλεις ὑγιεινότεραι Πη11. 1330 ᵃ39. ἀπείρους ἐγκλίσεις ἐγχωρεῖ αὐτὸν (τὸν ἥλιον, τὸν κύκλον?) κλιθῆναι πιε7. 912 ᵃ25. — τοῦ προσιέναι καὶ ἀπιέναι ἡ ἔγκλισις αἰτία Γβ10. 336 ᵇ4 (cf ἡ κατὰ τὸν λοξὸν κύκλον φορά ᵃ3. Μλ5. 1071 ᵃ16 Bz. 6. 1072 ᵃ11).

ἔγκοιλος. ῥὶς ἔγκοιλος φ6. 811 ᵃ38. ὀφθαλμοὶ ἔγκοιλοι, ἐγκοιλότεροι φ5. 809 ᵇ19, 810 ᵃ1. 6. 811 ᵇ26. — τὸ ἔγκοιλον. κάτωθεν τῶν μυκτήρων (τοῖς ἵπποις νοσοῦσιν) ἔγκοιλον γίνεται καὶ ῥυτιδῶδες Ζιθ24. 604 ᵃ28.

ἐγκοιμᾶσθαι. ἐγκοιμηθῆναι ἐν σπηλαίῳ θ101. 839 ᵃ3.

ἐγκολπίαι ἄνεμοι οἱ ἐκ κόλπων διεξάττοντες κ4. 394 ᵇ15.

ἐγκολποῦσθαι. λέγεται ὁ Ὠκεανὸς ἐγκεκολπῶσθαι κ3. 393 ᵃ23.

ἐγκράζειν. ὅσοι φωνοῦσιν ὀξὺ καὶ ἐγκεκραγός φ6. 813 ᵇ5.

ἐγκρασίχολος. ἐκ μιᾶς ἀφύης οἱ ἐγκρασίχολοι καλούμενοι Ζιζ15. 569 ᵇ27. cf f 285. 1528 ᵃ42. 292. 1529 ᵃ5, 10. (Encrauli Gazae, Engraulis encrasicholus *L*, K 759, 6. AZι I 127, 14.)

ἐγκράτεια. περὶ ἐγκρατείας Ηη1-11. ημβ4-6. πκη949 ᵃ24-950 ᵃ19. αρ5. 1250 ᵇ12-15. ἀπορίαι περὶ ἐγκρατείας Ηη3. ἐγκράτεια def αρ1. 1249 ᵇ28. 2. 1250 ᵃ9, syn κρατεῖν τῶν ἡδονῶν Ηη8. 1150 ᵃ34. ἐγκράτεια ἁπλῶς, dist περί τι Ηη6. dist σωφροσύνη Ηη11. 1151 ᵇ33. dist καρτερία ημβ6. 1202 ᵇ29. Ηη1. 1145 ᵃ36. ἐγκράτεια αἱρετώτερον καρτερίας Ηη8. 1150 ᵃ36. ἡ ἐγκράτεια ἐπαινετόν, σπουδαῖον Ηη2. 1145 ᵇ8. 11. 1151 ᵇ28. ἡ ἐγκράτεια οὐκ ἔστιν ἀρετή, ἀλλά τις μικτή Ηδ15. 1128 ᵇ34. η1. 1145 ᵃ18, ᵇ2. — plur οὐ ζητοῦμεν τὰς τοιαύτας ἀκρασίας οὐδ' ἐγκρατείας ημβ6. 1202 ᵃ28.

ἐγκρατεύεσθαι def ηεβ7. 1223 ᵇ13.

ἐγκρατής, ἐγκρατῶς. παιδία διαλέκτου οὐκ ἐγκρατῆ ἐστίν Ζιδ9. 536 ᵇ6. ἡ ὄψις ἐγκρατὴς οὖσα ἀφικνεῖται πρὸς τοὺς πλάνητας Οβ8. 290 ᵃ20. ἔχειν ἀκρωτήρια μεγάλα καὶ ἐγκρατῆ φ2. 806 ᵇ24. 3. 808 ᵃ22. ἐπεὶ ἐγκρατῶς ἔσχον τὴν ἀρχήν Πγ13. 1284 ᵃ40. — ἐγκρατής, continens, def Ηη10. 2. 1145 ᵇ11. ι8. 1168 ᵇ34. α13. 1102 ᵇ14. ψγ9. 433 ᵃ7. τδ5. 125 ᵇ23. ὁ ἐγκρατὴς τίνων μέσος Ηη11. 1151 ᵇ25. dist σώφρων Ηη2. 1145 ᵇ15. 3. 1146 ᵃ10. 11. 1151 ᵇ34 sqq. ημβ6. 1203 ᵇ12. opp ἀκρατής, dist καρτερικός Ηη8. 1150 ᵃ33, 14. 6. 1147 ᵇ22. ημβ6. 1202 ᵇ33. dist ἰσχυρογνώμων Ηη10. 1151 ᵇ7 sqq.

ἐγκρύπτειν. ἐγκρύψαι τὸ ᾠὸν ἐν δέρματι λαγωοῦ Ζια33. 619 ᵇ15. τὸ ἐγκρυπτόμενον πῦρ διαμένει πλείω χρόνον ζ5. 470 ᵃ16.

ἔγκρυψις. ἡ ἔγκρυψις σώζει τὸ πῦρ ζ5. 470 ᵃ12.

ἐγκύκλημα. πρόσοδος ἀπὸ γῆς, ἀπὸ τῶν ἄλλων ἐγκυκλημάτων οβ1346 ᵃ13 (cf ἐγκυκλίων ᵃ8).

ἐγκύκλιος κίνησις, φορά Οβ12. 293 ᵃ11. 14. 296 ᵃ35. μα4. 341 ᵇ14. 7. 344 ᵃ9. ἡ τῶν ἐγκυκλίως φερομένων σωμάτων φύσις μα2. 339 ᵃ12. σώματα ἐγκύκλια Οβ3. 286 ᵃ11, ᵇ6. 8. 290 ᵃ2. περὶ τυφώνων καὶ πρηστήρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων μα1. 339 ᵃ4 Ideler. — ἐγκύκλια διακονήματα, ἐγκύκλιοι διακονίαι Πα7. 1255 ᵇ25. β5. 1263 ᵃ21. χρήσιμος πρὸς οὐδὲν τῶν ἐγκυκλίων ἀλλ' εἴπερ πρὸς τὸν πόλεμον Πβ9. 1269 ᵇ35. πρόσοδος ἀπὸ τῶν ἐγκυκλίων οβ1346 ᵃ8. — ἱκανῶς ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις εἴρηται Ηα3. 1096 ᵃ3. καθάπερ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήμασι πολλάκις προφαίνεται τοῖς λόγοις Οα9. 279 ᵃ30. cf Ἀριστοτέλης p 105 ᵃ27.

ἐγκύκλου (l εὐκύκλου) σφαίρας (Parm 103) ξ2. 976 ᵃ8.

ἐγκυλίειν. ἕλκειν τὸν κύλινδρον ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ἢ ἐγκυλίειν αὐτό (l αὐτῷ, Bsm ci αὐτόν) πις5. 914 ᵃ22.

ἐγκυμόνησις. τὸ σπέρμα τοῦ φυτοῦ ὅμοιόν ἐστιν ἐγκυμονήσει ζῴου φτα2. 817 ᵃ31.

ἐγκύμων. ὃν ἂν ἐγκύμονα ποιήσῃ ἐλέφας Ζιε14. 546 ᵇ10. κόρην γενομένην ὑπό τινος δαίμονος ἐγκύμονα f 66. 1486 ᵇ42.

ἔγκυος. 1. de gravidis mulieribus. οὐ γίνεται γάλα, πρὶν ἢ ἔγκυον γένηται, οὐδενὶ τῶν ζῴων· ὅταν δ' ἔγκυον ᾖ, γίνεται μέν, ἄχρηστον δὲ τὸ πρῶτον. μὴ ἐγκύοις δ' οὔσαις ὀλίγον μὲν ἀπ' ἐδεσμάτων τινῶν προῆλθε Ζιγ20. 522 ᵃ2. ταῖς μελλούσαις ἐγκύοις ἔσεσθαι δεῖ τὸ στόμα εἰς ὀρθὸν εἶναι Ζικ2. 635 ᵃ6. πῶς χρὴ τὰς ἐγκύους ἐπιμελεῖσθαι τῶν σωμάτων Πη6. 1335 ᵇ12. — 2. de animalibus. ὃ δ' ἂν ὀχεύσῃ καὶ ἔγκυον ποιήσῃ, τούτου πάλιν οὐχ ἅπτεται (ὁ ἐλέφας) Ζια46. 630 ᵇ22. ὗς ἔγκυος Ζιε14. 546 ᵃ16. πέρδικες ἔγκυοι Ζιε5. 541 ᵃ27. φάτται καὶ τρυγόνες Ζιζ4. 562 ᵇ29. φασὶ δέ τινες ὅτι ἂν ἅλα οἱ μύες λείχωσιν, ἄνευ ὀχείας γίνεσθαι ἐγκύους Ζιζ37. 581 ᵃ1. ἀκρίδες ἐγένοντο αὐτόματοι ἔγκυοι Ζικ6.

637 b18. — 3. de plantis. ἡ κράστις ὅταν ἔγκυος ᾖ, opp ὅταν ἀθέρας ἔχῃ σκληρούς, spicari Ζιθ8. 595 b27.
ἐγκύπτειν. οἱ τοῖς ὤμοις ἐπενσαλεύοντες ἐγκεκυφότες μεγαλόφρονες φ6. 813 a13.
ἔγκυρτος καὶ κυφότερος πιγ10. 908 b29. μικρὸν ἔγκυρτος ὁ ἀναιδής φ3. 807 b30.
ἐγκωμιαστικὸν εἶδος τῶν λόγων, opp ψεκτικόν ρ4. 36. 2. 1421 b9. def ρ4. 1425 b36.
ἐγκώμιον. ἔπαινοι καὶ ἐγκώμια Ρβ11. 1388 b21. ἐγκώμια, opp κακολογίαι, ψόγοι ρ37. 1444 b27. 4. 1426 a18. ἐγκώμιον def et dist ἔπαινος: τὸ ἐγκώμιον τῶν ἔργων ἐστίν, ὁ ἔπαινος τῆς ἀρετῆς Ρα9. 1367 b28, 27. Ηα11. 1101 b33, 31. ηεβ1. 1219 b15. εἰς ὃν (οἷον ci Vhl Rhet 113) πρῶτον ἐγκώμιον ἐποιήθη Ρα9. 1368 a17.
ἐγρηγορεῖν. ἐγρηγοροῦσι (dat plur partic) πδ5. 877 a9.
ἐγρηγορικαὶ πράξεις, κινήσεις υ2. 456 a28. μτ1. 463 a9. καθεύδοντες ποιοῦσι πολλὰ ἐγρηγορικά υ2. 456 a25.
ἐγρήγορσις Αα11. 31 b28, 41. περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως υ1-3. ἐγρήγορσις, def λύσις καὶ ἄνεσις τῆς αἰσθήσεως υ1. 454 b27. cf πλγ15. 963 a26. ἀνάλογον ἡ ἐγρήγορσις τῷ θεωρεῖν ψβ1. 412 a25. ἡ ἐγρήγορσις ἐντελέχεια ψβ1. 412 b28. ἡ ἐγρήγορσις χρῆσις τοῦ ζῆν ηεβ1. 1219 a24. ἐγρήγορσις αἴσθησις νόησις ἥδιστον Μλ7. 1072 b17. ἡ ἐγρήγορσις τέλος υ2. 455 b22. — ὕπνος καὶ ἐγρήγορσις τίσι τῶν ζώντων ὑπάρχει υ1. 454 a16, cf b29. πότερον ἐγρήγορσις πρότερον τοῖς ζῴοις ὑπάρχει ἢ ὕπνος Ζγε1. 778 b24. διὰ τί καθεύδει καὶ ἐγρήγορε καὶ διὰ ποίαν τιν' αἴσθησιν ἢ ποίας υ2. 455 a4-b13. περὶ τῶν αἰτιῶν ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως υ2. 455 b13-3. 458 a32. περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως τῶν ζῴων Ζιδ10. εἰ τὰ φυτὰ ἐγείρονται ταῖς ἐγρηγόρσεσι φτα1. 815 a26.
ἐγχεῖν. μόλυβδον τῆς φάλαγγος εἰς θάτερον μέρος ἐγχέοντες μχ1. 849 b37. ἐγχέαντες τὴν ὑγρασίαν χ5. 795 b13. ἀγαθοῦ δαίμονος κελεύσας ἐγχέαι οβ1353 b22. — pass τὸ εἰς τὴν τέφραν ἐγχεόμενον ὕδωρ Φδ7. 214 b4.
ἐγχειρεῖν. ἐγχειροῦσιν (ἐνεχείρησεν, ἐγκεχειρήκασι) λέγειν, εἰπεῖν, πράττειν al Γα2. 316 a4. Μβ4. 1000 b32. γ3. 1005 a30. Ηγ5. 1112 b26. Πβ8. 1267 b29. δ9. 1294 b20. ε6. 1306 a5. Ργ1. 1404 a13 al. αἱ μέλιτται ἐγχειροῦσι τῇ ἐργασίᾳ Ζι40. 625 b24.
ἐγχειρίζειν τινὶ τὰς ἀρχάς, τὴν φυλακήν Πε5. 1305 a16. 6. 1306 a27. 8. 1308 b26, 1309 a31. ἐγχειρίζειν τινὶ omisso obiecto Πε6. 1306 a22.
ἐγχελεών. κονιῶνται τοὺς ἐγχελεῶνας Ζιθ2. 592 a4.
ἐγχελυοτρόφοι Ζιθ2. 592 a2. f 294. 1529 a25.
ἔγχελυς. declinationes commiscentur et accentus. ἔγχελυς Ζια5. 489 b27. δ8. 534 a20. ἐγχέλυς Ζιβ13. 505 a15. 15. 506 b9. 17. 507 a11. γ10. 517 b8. δ11. 538 a3. Ζμδ13. 696 a4, b22 et forma boeotica ἔγχελις f 294. 1529 a37. gen ἐγχέλεως Ζιζ13. 567 a21 Da. 14. 569 a6 Da. ἐγχέλυος Ζιδ11. 538 a11. ζ13. 567 a21. 14. 569 a6. plur nom ἐγχέλυς Ζιβ13. 504 b30. γ17. 520 a24. ζ16. 570 a3, 15. θ2. 592 a10, 23. ἐγχέλυες Ζιβ13. 505 a27. ζ14. 569 a8 Aa. Ζμδ13. 696 b22 P. Ζπ7. 708 a4 SU. ἐγχέλεις Ζιζ14. 569 a8 P. 16. 570 a3 PDa. θ2. 592 a10 PDa, 23 Da. f 294. 1529 a25. Ζμδ13. 696 a4 PYb. Ζπ7. 707 b28. 708 a4. Ζγβ5. 741 b1. ἐγχελίδες Ζιθ2. 592 a23 P. gen ἐγχελύων Ζιζ16. 570 a13, 23. θ2. 591 b30. Ζπ7. 708 a7 P. 9. 709 b12 P. Ζγγ11. 762 b23 P, 28 PY. ἐγχελίων Ζιζ16. 570 a13 P. ἐγχέλεων Ζιζ16. 570 a13 Da. θ2. 591 b30 Da. Ζπ7. 708 a7. 9. 709 b12. Ζγγ11. 762 b23, 28. dat ἐγχέλυσι Ζιθ30. 608 a5. ἐγχέλεσι Da. τὸ τῶν ἐγχέλεων γένος Ζπ7. 708 a7. 9. 709 b12. Ζγγ11. 762 b22, 28. descr Ζιθ2. 591 b30-592 a27. Ζμδ13. 696 b22 sq. Ζπ7. 708 a4 sq. refertur inter τὰ ἔνυδρα Ζπ7. 707 b28, τὰ λεῖα Ζιζ13. 567 a20, προμήκη καὶ λεῖα Ζια5. 489 b27. β13. 504 b30, 505 a27, τὰ προμηκέστερα τὴν μορφὴν Ζπ9. 709 b12, τὰ μακρὰ καὶ πάχος ἔχοντα Ζιβ15. 506 b9. γ10. 517 b8. Ζμδ13. 696 a4. ἔχει ὀλίγαιμον τὴν φύσιν Ζγγ11. 762 b24, δύο πτερύγια μόνον Ζια5. 489 b27. β13. 504 b30. Ζπ7. 708 a4. 9. 709 b11, ἐν τοῖς ὑπτίοις οὐκ ἔχει Ζμδ13. 696 a4. βράγχια μικρά, ἐλάττω καὶ ἧττον ἐγκρατῆ, τέτταρα ἐφ' ἑκάτερα ἁπλᾶ Ζιθ2. 592 a6. Ζμδ13. 696 b22. Ζιβ13. 505 a15. ἔχει στόμαχον μικρόν, κοιλίαν μικρὰν Ζιβ17. 507 a11. θ2. 592 a12, ὀλίγον στέαρ περὶ τὸ ἐπίπλοον Ζιγ17. 520 a24. — οὔτ' ᾠὸν οὔτε θορὸν ἔχει Ζιζ14. 569 a6. Ζγβ5. 741 b1. cf Ζιγ10. 517 b8. ζ13. 567 a20. de genere, ovo, partu, generatione (cf Zeitschr f gesammt Naturw XVI. 23 sq XIX. 227 sq) Ζιδ11. 538 a3-13. ζ16. 570 a3-24. οἴονταί τινες γίνεσθαι ἐγχέλυς ἐκ τῶν ἑλμινθίων Ζιζ16. 570 a14. cf H II 131, ἐκ τῶν γῆς ἐντέρων Ζγγ11. 762 b27. — τίνι τρέφονται Ζιθ2. 591 b30. quomodo venantur Ζιδ8. 534 a20. θ2. 592 a3. f 294. 1529 a24-35. ἐκ τῶν ποταμῶν καταβαίνουσιν εἰς τὴν θάλατταν Ζιζ14. 569 a8. (Anguilla fluviatilis C. K 418. Ka 23, 6. AZι I 127, 15.) — διαφορὰ τοῦ γένους· ἡ μὲν τὴν κεφαλὴν ἔχει μείζω καὶ μακροτέραν, ἡ δὲ μικρὰν καὶ σιμοτέραν Ζιδ11. 538 a11. θ30. 608 a5. (fort subspecies latirostris et acutirostris Risso cf H II 130, Yarrell british fishes II 284 et 298.)
ἐγχελυών. μεταβαλλόμενοι εἰς τοὺς ἐγχελυῶνας (sed v l ἐγχελεῶνας, cf ἐγχελεῶνας a4) ἐκ τῶν λιμνῶν Ζιθ2. 592 a16.
ἔγχεα (Hom K 152) πο25. 1461 a2.
ἔγχριστα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς χρώματα Ζγβ7. 747 a9.
ἐγχρονίζειν. θυγατέρες πρὸς τὸν γάμον ἐγχρονίζουσαι Ργ10. 1411 a19. — pass ὅταν λάβηται τὸ σπέρμα τῆς ὑστέρας καὶ ἐγχρονισθῇ Ζιη7. 586 a18.
ἐγχρωννύναι. ἐν ἅπασι τοῖς μέρεσιν ἐγκέχρωσται ἡ λευκότης ξ4. 978 a11. — ἀποτρίψασθαι πάθος ἐγκεχρωσμένον τῷ βίῳ Ηβ2. 1105 a3.
ἔγχυμος ξηρότης αι5. 443 a1, b4. τὸ ἔγχυμον ὑγρόν αι5. 442 b29. τὰ ξύλα ὀσμώδη, ἔγχυμα γάρ αι5 443 a16.
ἐγχωρεῖν. ἐγχωρεῖ impers, syn ἐνδέχεται Αα3. 25 b10, 11, 9. 10. 30 b15. 13. 32 a37, 36, b30. 15. 34 b6, 5. 17. 37 b7. 28. 44 b28, 45 a9, 13. Οα6. 273 b15. γ8. 306 b24. Γβ4. 331 b30. πιε7. 912 a25 ac saepe. syn οὐδὲν κωλύει Αβ2. 54 b28, 55 a29 al. οὐκ ἐγχωρεῖ Αα5. 27 b20. αἰσθητικὸν τὸ φυτὸν μὴ εἶναι μὴ ἐγχωρεῖν οὐ δεῖ (?) φτα1. 815 b32.
ἐγχώριος. κρίσιν ἐποιήσαντο περί τινος τῶν ἐγχωρίων Ζμγ10. 673 a18. — πυροὶ ἐγχώριοι, opp ἐπείσακτοι θ82. 836 b22.
ἔγχωσις μα14. 352 b34.
ἐδαφίζειν, ἐδαφίζεσθαι. γαῖ στερραὶ ὥσπερ ἠδαφισμέναι πκγ29. 934 b16, 20, 10.
ἔδαφος τῆς θαλάττης Ζιδ8. 534 a11. Ργ3. 1406 a5. ἡ τῆς σκίλλης ῥίζα γεννᾶται ἐκ τοῦ ἐδάφους φτα5. 820 a25. ὁ ἀετὸς καταβαίνει οὐκ εὐθὺς εἰς τὸ ἔδαφος Ζι32. 619 b2. ἔδαφος λεῖον ὀρχήστρας πια25. 901 b32. τὸ ἔδαφος τοῦ βαλανείου φτβ3. 824 b27. τὰ ὑπὸ τοὺς σταλαγμοὺς ἐδάφη χ5. 796 a11. θ58. 834 b33. ἔδαφος, dist τοῖχος θ8. 831 a17. ἀποστερεῖσθαί τὴν ἐπιφάνειαν ὡσανεὶ ἔδαφος θ89. 837 b14. ἔδαφος τοῦ σμήνους Ζι40. 623 b30, 624 a7.
ἔδεσμα. ἐδεσμάτων διαφοραί Ζιγ20. 522 a4. 21. 522 b14. Ζγα20. 728 a6. f 100. 1494 a28. ἔνια τῶν δριμέων Ζγα20. 728 a8. μβ3. 359 b16. τῶν ἐδεσμάτων τῶν προσφερομένων τὸ ἔμβρυον περίπλεων φαίνεται πολλάκις Ζιη4. 585 a25.

ἐδεσμάτων v l Ζμδ11. 690 b30, ἐδεστῶν Bk. — ὅμοιοι οἱ ἄνθρωποι τοῖς οἴνοις ϗ ἐδέσμασιν. ἐκείνων γὰρ τὸ μὲν ἡδὺ ταχὺ δηλοῖ, πλείω δὲ χρόνον γινόμενον ἀηδές ηεη2. 1238 a23. οὐχ ἡδύσματι ἀλλ' ὡς ἐδέσματι χρῆται τοῖς ἐπιθέτοις Ργ3. 1406 a19.

ἐδεστός. ζῷον ἐδεστόν, θηρευτόν Πη2. 1324 b11. κρίνειν τὴν ἐν τοῖς ἐδεστοῖς ἡδονήν Ζμδ5. 678 b9. τῶν ἐδεστῶν ἐν τῇ καθόδῳ ἡ ἡδονὴ ποιεῖ τὴν αἴσθησιν Ζμδ11. 690 b30, 33.

ἕδος θεῶν (Hom ζ42) κ6. 400 a11. πάντων ἕδος (Hes θ117) ξ1. 975 a12.

ἕδρα. 1. sedes. τὴν ἀνωτάτω ϗ πρώτην ἕδραν ὁ θεὸς ἔλαχεν κ6. 397 b25. ὁ Καύκασος πολλὰς ἔχει ἕδρας ἐν αἷς ἔθνη τε κατοικεῖ πολλὰ ϗ λίμνας εἶναί φασι μεγάλας μα13. 350 a34, 35. — τῶν ἄστρων τὰ ἀπλανῆ τὰς αὐτὰς ἔχοντα ἕδρας κ2. 392 a11. (τὸ τοῦ Ταρτάρου ὕδωρ) οὐκ ἔχειν ἕδραν, ἀλλ' ἀεὶ περὶ τὸ μέσον εἱλεῖσθαι μβ2. 356 a4. — παρ' αὐτὰς τὰς ἕδρας τῶν ὀφθαλμῶν Ζιδ8. 533 a14. — 2. anus, sedes. τὸ ἔντερον τὸ ἀπὸ τῆς κάτω κοιλίας πρὸς τὴν ἕδραν Ζια16. 495 b28. μεταξὺ αὐτῶν ἡ μήτρα τῆς ἕδρας ϗ τῆς κύστεως πι20. 892 b38. αἱμορροῒς ἥ τε ἐν ταῖς ῥισὶ ϗ ἡ περὶ τὴν ἕδραν, ἄπονος Ζιγ19. 521 a20. Ζμγ5. 668 b18. δεῖ τοὺς τῶν ἀρρένων πόρους μὴ πλανᾶσθαι ἀλλ' ἑδραίους εἶναι, τοιοῦτος δ' ὁ ὄπισθεν τόπος (i q ἕδρα) Ζγα13. 720 a29. οἱ ὀφθαλμοὶ ϗ τὰ περὶ τὴν ἕδραν συμπονεῖ πδ2. 876 b6, 7, 8. τοῖς εὐνούχοις ϗ εὐνουχίαις ἡ γονὴ εἰς τὴν ἕδραν συρρεῖ· ϗ γὰρ διεξέρχεται ταύτῃ· σημεῖον δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ ἡ συναγωγὴ τοῦ τοιούτου τόπου ϗ ἡ σύντηξις τῶν περὶ τὴν ἕδραν πδ26. 879 b8-11, 30. οἱ ἄνθρωποι ϗ τὰ τετράποδα ἔχουσιν ἀπὸ τῆς ἕδρας τὸ ἰσχίον ϗ τὸ σκέλος εὐθὺς ἐχόμενον Ζμδ12. 695 a5. τοῖς τετράποσι τὸ ἄνω ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἕδρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν κύτος Ζμδ10. 686 a14. πρὸς τῇ ἕδρᾳ οἱ ὕες ἔχουσι τοὺς ὄρχεις Ζγα3. 716 b30. ἡ κέρκος ἐστὶ φυλακὴ ϗ σκέπη τῆς ἕδρας Ζμδ10. 690 a3. τοῖς ἰχθύσι ϗ τοῖς ὄρνισιν ἡ ὑπόστασις ὑγρὰ ταχὺ διεξέρχεται κατὰ τὴν ἕδραν πι43. 895 b4. Ζπ11. 710 a24. — 3. uropygium. ἔνια τῶν ὀρνιθίων ποιοῦνται περὶ τὴν ἕδραν κίνησιν ἰσχυρὰν ἅμα τῇ φωνῇ (ἀποψοφεῖν) Ζι49B. 633 b8.

ἑδράζειν. ἡ ῥίζα ἐν τοῖς μέρεσιν ἑδράζεται τῆς γῆς φτβ4. 825 b6.

ἑδραῖος. τὸ θῆλυ ἑδραῖον πρὸς τὴν ἐργασίαν οα3. 1344 a4. ἑδραῖαι τέχναι ηεα4. 1215 a30. γυναῖκες ἑδραῖαι, dist εἰωθυῖαι πονεῖν Ζγδ6. 775 a36, 32. Ζιη9. 587 a3. τῶν ἐντόμων τὰ τοῖς βίοις ἑδραῖα Ζμδ6. 682 b13, 16. τοὺς ἐχίνους νέμεσθαι ϗ μὴ ἑδραίους μένειν Ζμδ5. 681 a7. — (τοὺς πόρους) δεῖ μὴ πλανᾶσθαι ἀλλ' ἑδραίους εἶναι Ζγα13. 720 a29. τὸ μέσον ἀκίνητόν τε ὂν ϗ ἑδραῖον κ2. 391 b13.

ἐδωδή. ὁ ἐλέφας ἐσθίει μεδίμνους ἐννέα ἐπὶ μιᾶς ἐδωδῆς Ζιθ9. 596 a4. χαίροντες ἐν τῇ γεύσει ϗ ἐδωδῇ τοῖς δελέασιν Ζιδ8. 533 a34. ὀδόντας ἔχει τὰ μὲν ἐδωδῆς χάριν Ζμδ6. 683 a4. οὐχ οἱ αὐτοὶ περὶ τὰ πόματα ϗ τοὺς χυμοὺς ἀκρατεῖς εἰσὶ ϗ τὰ ὄψα ϗ τὴν ἐδωδήν Ζμδ11. 691 a3. τῇ ἐδωδῇ τοῦ βοὸς χαίρει ὁ λέων Ηγ13. 1118 a20. ἕψειν πρὸς ἐδωδήν, πρὸς ῥόφησιν μδ3. 381 a2. ὁ ἄνθρωπος πρὸς ἀφροδίσια ϗ ἐδωδὴν χείριστον Πα2. 1253 a37. — ἐκβάλλει αὐξανομένων τὸν ἕτερον τῶν νεοττῶν (ὁ ἀετός) ἀχθόμενος τῇ ἐδωδῇ (i e taedio nutriendi) Ζιζ6. 563 a22.

ἐδώδιμος. ὅσων οἱ χυμοὶ μὴ εὐθὺς ἐδώδιμοι πκ4. 923 a18. τὰ ἐδώδιμα Ρα12. 1373 a30. τὰ ἐδώδιμα ϗ ποτά Οβ13. 295 b33. ἐχῖνοι ἐδώδιμοι, ᾠὰ ἐδώδιμα sim Ζιδ5. 530 b16, 2. Ζμδ5. 679 b13. opp ἄβρωτος Ζι28. 618 a3, 1.

ἐδώλιον ἱστοῦ μχ6. 851 a40, b5.

Ἐδωλός, λόχος Λακεδαιμονίων f 498. 1559 a22, 27.

ἐέργειν. ἔεργε (Hom μ219) Ηβ9. 1109 a32. ἐεργμένον (Emped 226) αι2. 437 b32.

ἐθέλειν. ἐξουσία τοῦ πράττειν ὅ τι ἂν ἐθέλῃ τις, syn ὅ τι ἂν δόξῃ Πζ4. 1318 b40, 39. ἐθέλουσιν οἱ πένητες ϗ μὴ μετέχοντες τῶν τιμῶν ἡσυχίαν ἄγειν πδ13. 1297 b7. — ἐθέλειν idem fere ac πεφυκέναι. τοῦτ' ἐνδελεχὲς ἐθέλει γίγνεσθαι κατά γε τὴν τάξιν μα9. 347 a5. τὸ οὗ ἕνεκα βέλτιστον ϗ τέλος τῶν ἄλλων ἐθέλει εἶναι Φβ3. 195 a25. Μδ2. 1013 b27. τὸ ὕδωρ οὐκ ἐθέλει ἄμικτον ὂν τρέφειν αι5. 445 a21. τὸ δ' εἰς ἀδιαίρετα (εἶναι ἀδιαίρετον?) πρὸς τὴν αἴσθησιν ἐθέλει Μι1. 1053 a23 Bz. οἱ πολῖται τοιοῦτοί τινες (i e ἐν ἰσότητι) ἐθέλει ῥᾳδίως ἐν τοῖς ἐργασίμοις γίνεσθαι χωρίοις πκ12. 924 a1, 21.

ἐθελοντής. χορὸν κωμῳδῶν ὀψὲ ὁ ἄρχων ἔδωκεν, ἀλλ' ἐθελονταὶ ἦσαν πο5. 1449 b2.

ἐθίζειν. τραφῆναι καλῶς ϗ ἐθισθῆναι Ηκ10. 1180 a15. εἰθισμένοι ϗ πεπαιδευμένοι δημοτικῶς, ὀλιγαρχικῶς Πε9. 1300 a16. ἂν ἐθίσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ϗ γυμνάσωμεν ἀναλαμβάνειν ρ29. 1436 a4. — ἐθισθῆναι πρός τι Ηγ15. 1119 a25. ἐθισθῆναί τι Ηδ3. 1121 a23. κ10. 1180 a3. ἐθίζειν, ἐθίζεσθαι, ἐθισθῆναι, εἰθισμένος c inf Ηβ1. 1103 a21, 23. Πβ8. 1269 a15, 18. Ρα15. 1375 b23. β2. 1379 b4. οβ 1347 a25. ρ29. 1436 a24. κ3. 393 a7. f 499. 1559 a35. 500. 1559 b18. — τίνα ἐθίζεται, τίνα οὔ Ηβ1. 1103 a20-23. ηεβ2. 1220 b1. ἐκ προσαγωγῆς ἐθίζειν Πη17. 1336 a18. ἐθίζουσι τῶν βοῶν τοὺς τομίας Ζιζ21. 575 b1. ἡ ἔλαφος ἐθίζουσα τὰ τέκνα Ζι5. 611 a20. ἡ ἔλαφος εἴθισται τοὺς νέβρους ἄγειν ἐπὶ τοὺς σταθμούς Ζιζ29. 578 b20. λίαν εἰθισμένος ἐκ τῆς ἐμπειρίας ρ30. 1437 b11. τὸ εἰθισμένον ὥσπερ πεφυκὸς ἤδη γίγνεται Ρα11. 1370 a6. χρόνος οὐκ ἔστι ταῖς μελίτταις εἰθισμένος ἀφ' ὅτου ἄρχονται ἐργάζεσθαι Ζι40. 625 b22. βίαια ταῦτα, ἐὰν μὴ ἐθισθῶσιν Ρα11. 1370 a13. πολλὰ τῶν φύσει μὴ ἡδέων ὅταν ἐθισθῶσιν ἡδέως ποιοῦσιν Ρα10. 1369 b18, cf 11. 1371 a7. — τὰ κατὰ φύσιν εἰθισμένα τοῖς ἀνθρώποις γίνεσθαι, τὸ εἰθισμένον γίνεσθαι πρὸ τοῦ πράγματος sim ρ8. 1428 b6. 13. 1430 b31. 33. 1438 b38 (cf τὰ τῶν πραγμάτων ἔθη b33, 37). ὁ νότος εἴθισται εἰς τὰ ἐναντία μεταβάλλειν πκς12. 941 b6. — ἐθιστός. ἡ ἀρετὴ πότερον ἐθιστὸν ἢ μαθητόν Ηα10. 1099 a9. ἀρετὴ ἐθιστή, opp φυσική Ηη9. 1151 a19. τὸ συνηθὲς ϗ τὸ ἐθιστὸν ἡδύ Ρα10. 1369 b16.

ἐθισμὸς τοῦ λυπεῖσθαι ϗ χαίρειν Πθ5. 1340 a23. οἱ ἐθισμοὶ ἀκίνδυνοι Ηγ15. 1119 a27. ἀρχαί τινες θεωροῦνται ἐθισμῷ τινί Ηα7. 1098 b4. οἱ δι' ἐθισμοῦ ἀκρατεῖς Ηη11. 1152 a29. πολλὰ παρὰ τοὺς ἐθισμοὺς ϗ τὴν φύσιν πράττουσι Πη13. 1331 b6.

ἔθνος. ἔθνη μα13. 350 a34. 14. 351 a11. Πβ5. 1263 a5. πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ὡς διείληπται τοῖς ἔθνεσιν Πη7. 1327 b23. τῶν ἐθνῶν διαφοραί, τῶν τῶν Ἑλλήνων ἐθνῶν πρὸς ἄλληλα Πη7. 1327 b23, 35. μκ1. 465 a9. τοὺς τῶν ἐθνῶν νόμους ἐκ τῶν τῆς γῆς περιόδων λαβεῖν ἔστιν Ρα4. 1360 a35. τὰ ἔθνη, opp οἱ Ἕλληνες Πα2. 1252 b19. η2. 1324 b10. ἔθνος, coni πόλις Ηα1. 1094 b10. Πγ13. 1284 a38. Ρα5. 1360 b31. β11. 1388 b8. dist πόλις Πβ2. 1261 a28. γ3. 1276 a29. πόλις συνεστηκυῖα ἐκ τῶν ἐναντίων ἐθνῶν κ5. 396 b2. — τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος ΜΑ1. 981 b25 Bz. — ἡ φυλὴ διήρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς ϗ ἔθνη ϗ φρατρίας f 347. 1536 b7.

ἔθος, def ἔθει ἐστίν, ὅσα διὰ τὸ πολλάκις πεποιηκέναι ποιοῦσιν Ρα10. 1369 b6. πκα14. 928 b24. (πράττειν δι' ἔθος, dist δι' ὄρεξιν Ρα10. 1369 a1.) ἔθος, ὃ κατὰ συνήθειαν ἕκαστοι ποιοῦμεν ρ8. 1428 b8. τὰ τῶν πραγμάτων ἔθη, syn ταὐθ'

οὕτως εἴθισται γενέσθαι ρ33. 1438 b33, 37, 38. dist φύσις Ηη11. 1152 a30. ημβ6. 1203 b30. ΜΑ1. 981 b5. θ5. 1047 b32. οὐθὲν τῶν φύσει ἔθει ἄλλως γίνεται ημα6. 1186 a4. Ηβ1. 1103 a20. δι' ἔθος, dist ἐκ γενετῆς Ηη15. 1154 a33. ὅμοιόν τι τὸ ἔθος τῇ φύσει· ἡ μὲν φύσις τοῦ ἀεί, τὸ δὲ ἔθος τοῦ πολλάκις Ρα11. 1370 a7. Ηη11. 1152 a31. μν2. 452 a28, b2. πδ26. 879 b36. κη1. 949 a28. (αἱ μὲν στερήσεις τῶν κατὰ φύσιν λέγονται, αἱ δὲ τῶν ἐν ἔθει f 119. 120. 1498 a35.) ἔθος (sc ἐστί) c inf f 154. 1504 a12. ἔθη, coni syn νόμιμα Ρα8. 1365 b24, 1366 a7. ἔθος ἄγραφον ρ2. 1421 b36. τὰ πάτρια ἔθη παραβαίνειν ἄδικον ρ3. 1423 a34. ἔθος, dist νόμος Πβ8. 1269 a21. 5. 1263 b40. η2. 1324 b22. νόμοι κατὰ γράμματα, κατὰ τὰ ἔθη Πγ16. 1287 b6. ad παιδείαν pertinent φύσις, ἔθος, λόγος (sive φιλοσοφία) Πη13. 1332 a40. 15. 1334 b9-17. θ3. 1338 b4. cf γ18. 1288 b1. β5. 1263 b40. αἱ ἀκροάσεις κατὰ τὰ ἔθη συμβαίνουσιν Μα3. 994 b32. τὸ ἦθος ἀπὸ τοῦ ἔθους ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν, ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ ἐξ ἔθους περιγίνεται Ηβ1. 1103 a17. ημα6. 1186 a1. ἔθη καὶ ἀγωγή, syn ἦθος καὶ ἀγωγή Πδ5. 1292 b16, 14. — ἔθος an ἦθος scribendum sit ambigitur ρ11. 1430 a29. 38. 1445 b2. — in libro φτβ ἔθος ἐστι fere eadem vi usurpatur ac φύσις ἐστί, πέφυκε, veluti ἔθος ἐστὶ τοῦ ὑγροῦ συνάπτεσθαι sim φτβ2. 823 a33, 35, 19 (cf φύσις b2). 5. 826 a27.

εἰ. εἰ ἔστι, dist τί ἐστι Αγ1. 89 b24. 8. 93 a4. Με1. 1025 b18. — a part εἰ suspensa duo membra, alterum per indicativum, alterum per optativum, ἄτοπον ἂν εἴη, εἰ τὰς μὲν εἰκόνας θεωροῦντες χαίρομεν, αὐτῶν δὲ μὴ ἀγαπῷμεν τὴν θεωρίαν Ζμα5. 645 a11-15. — εἰ τὰ σώματα συνέστηκεν ἐκ πυρός, πάλαι φροῦδον ἂν ἦν ἕκαστον τῶν ἄλλων στοιχείων μα3. 340 a1. — aliquoties apud Ar εἰ exhibetur cum coniunctivo, εἰ τεθῇ sim (tredecim omnino locis, ac septem quidem locis in formula κἂν εἰ cf ἄν, sex locis extra eam formulam); eam constructionem non esse Aristotelicam omnesque locos, ubi etiamnunc exhibetur et corruptos esse et lenissima medela emendari posse liquido demonstravit Vahlen Ar Poet I 35 sqq; φαίνεται scribendum est pro φαίνηται τε6. 136 a21, 27, τυγχάνουσι pro τυγχάνωσι Πβ1. 1260 b31. ποι1. 1447 a4, συμβαίνει pro συμβαίνῃ Πγ8. 1279 b22 (coll ζ8. 1323 a2), τεθείη pro τεθῇ Αα10. 30 b14 (coll Αα14. 33 a13. 19. 38 a26, b13. 20. 39 a35, 36, 38 al), εἴη pro ᾖ Αβ20. 66 b9, pariter optativus restituendus est ρ1. 1421 a14. 30. 1436 b26. 37. 1443 b29. ηεβ8. 1225 a14. (Ζικ5. 636 b29?), εἰ post κἂν omittendum est τι24. 179 b22 (coll 25. 180 b24). μα6. 343 b24, pro εἰ ἢ ἄνθρωπος scribendum ἢ ἄνθρωπος ηεβ1. 1219 b40. — frequens formula elliptica εἰ δ' οὕτως Ηα1. 1094 a24. 4. 1096 b2. 6. 1098 a12, 15. 9. 1099 a21. 11. 1101 a6, 19. γ7. 1114 a29 al. εἰ δὲ τοῦτο Ρα11. 1370 a30. — εἰ ἄρα, εἰ μὴ ἄρα in enunciato pleno (f 140. 1501 b43), ἀλλ' εἰ ἄρα elliptice sine verbo v s ἄρα. — εἴ γε Ηη3. 1145 b36 al. — εἴπερ, εἴπερ καί, εἴπερ μή, εἴπερ δή, εἴπερ ἄρα in pleno enunciato τζ7. 146 a6. μβ3. 356 b7. Φθ6. 259 a6, b22. Μν1. 1087 b28. Ηι3. 1165 b14. Πδ2. 1289 b13. Ρβ23. 1400 b14 al, εἴπερ γε Μλ6. 1071 b22, elliptice sine verbo ἀλλ' εἴπερ ἄρα Οα1. 268 a22, ἀλλ' εἴπερ ΜΑ9. 992 b22. η3. 1044 a11. ι4. 1055 b10. λ3. 1070 a17. Ηα11. 1101 a12. ε12. 1136 b25. θ2. 1155 b30. ι7. 1168 a12. κ3. 1174 a28. 10. 1180 b27. Πε11. 1315 a9. Ρα11. 1371 a17, εἴπερ Γα5. 321 a17 (τὸ ὕδωρ οὐκ ηὔξηται, τὸ σῶμα δέ, εἴπερ, ηὔξηται). — εἰ μὴ διὰ πλειόνων, ἀλλὰ διὰ τούτων ἱκανῶς δῆλον μα6. 344 a3. οὐδ' ἂν κατ' ἀρετὴν ἀμείνων ᾖ, εἰ μὴ τρόπον τινά sim Πγ17. 1288 a5. β7. 1267 a11. — εἴτε — εἴτε μβ2. 354 b26. δ5. 382 b11. Ζμα1. 639 a14. Μδ12. 1019 b2. Ρβ23. 1397 b17. τε εἰ — εἴτε Ζμβ9. 654 b7, 3. εἴτε . . ἤ τγ2. 117 b6 Wz. Ζιη7. 586 a22. εἴτε — ἢ — ἢ Ρα12. 1372 a7. εἴτε — εἴτε — ἢ Ηθ11. 1160 a17. γ5. 1112 a24. Vhl Poet I 44. εἰ μὲν — εἴτε Γα2. 315 b22. εἴτε — εἰ δὲ μή ρ3. 1425 a3. Ζικ1. 634 a6. εἴτε — εἰ δὲ ηεη7. 1241 b5, 8 (pro εἴτε scribendum εἴ τε Γα7. 323 b21 Bz Ar St IV 395).

εἰδέναι. μέχρι τῶν ἀοικήτων ἴσμεν τὴν οἰκουμένην μβ5. 362 b26. οὐκ ἔστιν εἰδῆσαι ἀλλήλους, πρὶν τοὺς λεγομένους ἅλας συναναλῶσαι Ηθ4. 1156 b27. — τὸ εἰδέναι, opp ἡ χρῆσις, ἡ πρᾶξις: πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει ΜΑ1. 980 a21, cf χωρὶς τῆς χρείας a22. διὰ τὸ εἰδέναι τὸ ἐπίστασθαι ἐδίωκον καὶ οὐ χρήσεώς τινος ἕνεκεν ΜΑ2. 982 b21 Bz. εἰδέναι τι ὡρισμένως, ἀφωρισμένως Κ7. 8 a36, 37, b4, 15, 17. περὶ ὧν ἴσμεν καὶ κεκρίκαμεν Ρβ18. 1391 b9. εἰδῆσαι τὸ ἀκριβὲς πιθ42. 911 b26. εἰδέναι, opp οἴεσθαι ρ13. 1430 b36. 15. 1431 a41. ἔργον τοῦ εἰδότος ἀψευδεῖν περὶ ὧν οἶδε τι1. 165 a25. εἰδέναι eadem vi usurpatur atque ἐπίστασθαι, ita quidem ut videatur εἰδέναι magis receptum ex vulgari sermone, ἐπίστασθαι ipsum artis vocabulum esse. εἰδέναι, opp ὑπολαβεῖν, οἴεσθαι, syn ἐπίστασθαι Αβ21. 66 b29. 6. 75 a15. coni syn ἐπίστασθαι Φα1. 184 a10. ΜΑ2. 982 a30. α2. 994 b21. β2. 996 b15. τὸ εἰδέναι perinde atque ἐπίστασθαι definitur τῷ γνῶναι τί ἐστι, διὰ τί ἐστι Φα1. 184 a10. β3. 194 b18. ΜΑ3. 983 a25. α2. 994 b29. β2. 996 b20. ζ1. 1028 a36. μδ12. 390 b17. τὸ εἰδέναι ἐστὶν εἰ ἐκ τῶν ἑκάστου ἀρχῶν εἰδῶμεν Αγ9. 76 a28. 24. 85 b28, 86 a2. εἰδέναι τὸ σύνθετον, ὅταν εἰδῶμεν ἐκ τίνων ἐστίν Φα4. 187 b11. σημεῖον τοῦ εἰδότος τὸ δύνασθαι διδάσκειν ΜΑ1. 981 b7. τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπαΐειν τῇ τέχνῃ τῆς ἐμπειρίας ὑπάρχει μᾶλλον ΜΑ1. 981 a24. εἰδέναι ἁπλῶς Αγ1. 71 a26 Wz. 3. 72 b30. 5. 74 a32. εἰδέναι δι' ἀποδείξεως Αγ2. 71 b17. εἰδέναι καθ' αὑτό, κατ' ἄλλο Αγ24. 85 a24. εἰδέναι μᾶλλον, μάλιστα Αγ9. 76 a21. Ηδ13. 1127 a15. βέλτιον ἔχειν πρός τι τοῦ εἰδέναι Αγ22. 83 b35, 84 a5. 2. 72 a34. — τὸ εἰδέναι διττόν, ἔχειν — χρῆσθαι ηεβ9. 1225 b11. cf ἐπίστασθαι. — εἰδέναι c inf προσέχειν παρακαλεῖν ἐκ τούτων ἂν εἰδείημεν ρ30. 1436 b5. — εἰδώς, dist πεπαιδευμένος Πγ11. 1282 a7. opp ἰδιώτης Πγ11. 1282 a12, cf. a16. ἔνιοι οὐκ εἰδότες ἑτέρων εἰδότων πρακτικώτεροι Ηζ8. 1141 b17. — εἰδότως. οὐκ εἰδότως μὲν λέγεται, ὀρθῶς δέ Φα4. 188 a5. — formarum usus: οἶδας Αγ1. 71 a31, b4, 5. τι20. 177 b12. 24. 179 a33. οἴδαμεν Αδ8. 93 a25 (ἴσμεν a26, 36, b3). ημβ3. 1199 a32, 35. οἴδασι ημα20. 1190 b24. θ119. 842 a2. fut εἴσεται Κ7. 8 a37. Αβ21. 66 b29. Ηι8. 1168 b3. εἰδήσομεν τα18. 108 a28. ρ36. 1441 b29. ημα1. 1182 a4. εἰδήσω, εἰδήσει ημβ10. 1208 a26. α1. 1183 a16, 17. aor εἰδῆσαι ημα1. 1182 a5, 8. 7. 1186 a10. β10. 1208 a35. πιθ42. 921 b26 (v l ad ψα1. 402 b22). εἰδήσας ημβ10. 1208 a31.

εἴδησις. τῶν καλῶν καὶ τιμίων τὴν εἴδησιν ὑπολαμβάνοντες ψα1. 402 a1.

εἰδητικὸς ἀριθμός, dist μαθηματικός, αἰσθητός Μμ9. 1086 a5. ν2. 1088 b34. 3. 1090 b35.

εἰδοποιός διαφορά τζ6. 143 b7. τὸ πόθεν ποῖ εἰδοποιὸν τῆς κινήσεως Ηκ3. 1174 b5.

εἶδος. 1. externa figura ac species, ὁ χαίρων τῷ εἴδει, syn ὁ προησθεὶς τῇ ἰδέᾳ Ηι5. 1167 a5. γλαφυροὶ τὰ εἴδη sim φ3. 808 b8, 33, opp διάνοια φ1. 805 a12. παραπλήσιαι τὸ εἶδος, τὸ δὲ μέγεθος μικρῷ ἐλάττους Ζιβ14. 505 b13. 12.

504 ᵃ13. διὰ τὸ εἶναι τὸ εἶδος τῆς ὕλης ϗ τὸ πλῆθος ἐμφανέστατον Zμγ4. 665 ᵇ8.

2. logice εἶδος speciem significat, i e eam partem τȣ̃ γένȣς, quae formae ac notionis unitate continetur. descenditur a γένει ad εἶδος, veluti αἱ πίστεις δύο τῷ γένει, παράδειγμα ϗ ἐνθύμημα, παραδειγμάτων δ' εἴδη δύο Pβ20. 1393 ᵃ24, 37. quomodo γένος et εἶδος et distinguantur usu et confundantur v s γένος p 151 ᵃ57-152 ᵃ6; peculiaris τȣ̃ γένȣς vis in eo cernitur, ut possit διαιρεῖσθαι εἰς εἴδη, τȣ̃ εἴδȣς, ut formae ac notionis unitate multitudo indefinita contineatur, cf τῶν παθητικῶν, τȣ̃ ὑγρȣ̃ ϗ ξηρȣ̃, λεκτέον τὰ εἴδη μδ4. 381 ᵇ24. εἴδη ἀναθυμιάσεως, ὕδατος, γῆς, τῶν ἐν τῇ γῇ γινομένων, εἴδη ὅσα αἱ εἰρημέναι δυνάμεις ἐργάζονται al μβ4. 359 ᵇ28, 360 ᵃ18. δ5. 382 ᵇ11, 13. 10. 388 ᵃ26, ᵇ2. 2. 379 ᵇ10. γ7. 378 ᵃ20. τὸ ἀνομοιομερὲς ἤτοι ἐκ πεπερασμένων εἰδῶν ἐστὶν ἢ ἐξ ἀπείρων Oα7. 274 ᵃ32. ἡ ἐν ἀγῶνι ἀδικία εἶδός τι ἔχει ϗ ἔσται ἀδικομαχία τις τι11. 171 ᵇ22. καθ' ἕκαστον εἶδος πολιτείας Πε5. 1304 ᵇ19. — ἐκ τȣ̃ γένȣς ϗ τῶν διαφορῶν τὰ εἴδη Mι7. 1057 ᵇ7 al (τὸ εἶδος γίγνεται ἐκ τῆς τȣ̃ εἴδȣς ὕλης Mδ24. 1023 ᵇ2 Bz, cf ὕλη 6). de logicis inter γένος et εἶδος rationibus cf s γένος l l. τιθέναι τὸ γένος εἰς τὸ εἶδος τδ2. 122 ᵇ25. — εἶδος et διαφορά distinguuntur, ἡ διαφορὰ πρότερον ϗ γνωριμώτερον τȣ̃ εἴδȣς τζ4. 141 ᵇ27. 6. 144 ᵇ10. Mι7. 1057 ᵇ9. ἡ διαφορὰ ἐπ' ἴσης ἢ ἐπὶ πλεῖον τȣ̃ εἴδȣς λέγεται, ἡ διαφορὰ ἐπὶ πλέον τȣ̃ εἴδȣς λέγεται τδ2. 122 ᵇ39. ζ6. 144 ᵇ6. αἱ διαφοραὶ τȣ̃ εἴδȣς κατηγορȣ̃νται τζ6. 144 ᵇ6. sed coniunguntur etiam pro syn εἴδη et διαφοραί, veluti τόπȣ εἴδη ϗ διαφοραὶ τἄνω ϗ κάτω κτλ Φγ5. 205 ᵇ32; namque ἡ τελευταία διαφορὰ τὸ εἶδος Mζ12. 1038 ᵃ26. διαιρεῖσθαι κατ' εἶδος, dist κατὰ συμβεβηκός Oγ1. 299 ᵃ20. μέρος et εἶδος dist Πα8. 1256 ᵃ14. Oβ4. 285 ᵇ32. μα1. 339 ᵇ25, coni syn Φδ1. 208 ᵇ13. Mν1. 1088 ᵃ26. — τὰ κατὰ τὴν πρώτην διαίρεσιν εἴδη τδ1. 121 ᵃ29. 2. 122 ᵃ27. εἴδη μὴ ὑπ' ἄλληλα Aβ2. 54 ᵃ32. 3. 55 ᵇ19. — ἕτερα τῷ εἴδει τίνα Mι8. ἕτερα, διάφορα εἶναι, διαφέρειν εἴδει sive κατ' εἶδος, dist γένει sive κατὰ γένος, ἀριθμῷ Πα4. 1254 ᵃ5. δ2. 1289 ᵇ13. 3. 1290 ᵃ6. Oβ4. 285 ᵇ32. μβ4. 360 ᵃ18. ψα1. 402 ᵇ3. Hκ2. 1173 ᵇ28, 33, 1174 ᵃ10. Mλ5. 1071 ᵃ27 (μκ1. 465 ᵃ6 διαφέρειν κατ' εἶδος ἄνθρωπον πρὸς ἄνθρωπον non videtur concinere cum reliquo usu Aristotelico). ἄλλο εἶδος ἔχειν Hε7. 1131 ᵇ27. τὰ κατ' εἶδος μόρια Oα2. 268 ᵇ13. ἐν ἐναντίοις εἴδεσιν Φθ6. 260 ᵃ9. — ταὐτόν, ἓν τῷ εἴδει sive κατὰ τὸ εἶδος, def Mι8. 1058 ᵃ18. cf Ziα1. 486 ᵃ16, 19. 6. 491 ᵃ4. Zμα3. 643 ᵃ1. Zγε4. 784 ᵇ21. (ἔστιν ἕτερον ζῷον θῆλυ ϗ ἕτερον ἄρρεν, τῷ δὲ εἴδει ταὐτόν Zγα22. 730 ᵇ35), dist τῷ γένει, τῷ ἀριθμῷ ψα5. 411 ᵇ21. Φα7. 190 ᵃ16. ε4. 227 ᵇ7, 12, 228 ᵇ12. η1. 242 ᵇ5. β7. 198 ᵃ26. Mδ6. 1016 ᵇ32. 9. 1018 ᵃ13. ι3. 1054 ᵃ34, 35, ᵇ5. κ2. 1060 ᵇ29. τα7. 103 ᵃ10. ἔχειν τὸ κοινὸν κατ' ἀναλογίαν, κατὰ γένος, κατ' εἶδος Zμα5. 645 ᵇ28. ἀνακάμπτειν εἴδει, ἀριθμῷ Γβ11. 338 ᵇ13, 17. ἄλλο ϗ ἄλλο γίνεται τȣ́των ἕκαστον, τὸ δ' εἶδος τȣ̃ πλήθȣς ἑκάστȣ μένει μβ3. 357 ᵇ31. πᾶν κατ' ἀριθμόν, κατ' εἶδος (i e universalitas ex inductione, ex notione) Aγ5. 74 ᵃ31. ȣ̓χ ἑνὶ εἴδει λέγεται ὁ οἶνος μδ10. 388 ᵇ2. τῶν γαμψωνύχων οἱ διαφέροντες τῷ εἴδει μίγνυνται πρὸς ἀλλήλȣς Zγβ7. 746 ᵇ3. ἕτερα εἴδει Ziβ1. 497 ᵇ10, 12. Zγβ7. 747 ᵇ33. διαφέρειν τοῖς εἴδεσι τῶν μορίων Ziβ15. 505 ᵇ35. ἀδιάφορον εἴδει, κατ' εἶδος τδ1. 121 ᵇ15, 22. Φθ8. 262 ᵃ2. ἀδιάφορα εἴδει Zγβ7. 748 ᵃ1. ἀδιαίρετον τῷ εἴδει τί Mι1. 1052 ᵃ32. — τελευταῖον τȣ̃ γένȣς εἶδος Mδ10. 1018 ᵇ5. (κ3. 1061 ᵃ24). ἄτομον εἶδος Mζ8. 1034 ᵃ8. Φε4. 227 ᵇ7. ψβ3. 414 ᵇ27 (τὸ οἰκεῖον ϗ ἄτομον εἶδος). ἄτομα τῷ εἴδει Aδ13. 96 ᵇ16. Mι8. 1058 ᵃ17 Bz. κ1. 1059 ᵇ36. ȣ̓σία τὸ τῷ εἴδει ἄτομον Zμα4. 644 ᵃ29. — τῷ εἴδει indefinita individuorum multitudo circumscribitur, εἶδος, opp τὰ ἄπειρα τβ2. 109 ᵇ14. πάντες οἱ τοιοίδε κατ' εἶδος ἓν ἀφορισθέντες MA1. 981 ᵃ10. τὰ εἴδη τοῖς οἰκείοις ἀτόμοις ὀνόματα τιθέασιν φτα1. 816 ᵃ14. εἶδος, coni syn καθόλȣ Mζ11. 1036 ᵃ29. μ8. 1084 ᵇ5. μδ3. 381 ᵇ4. τὰ μαθήματα περὶ εἴδη ἐστίν· ȣ̓ γὰρ καθ' ὑποκειμένȣ τινός Aγ13. 79 ᵃ7. — διὰ τί πεπέρανται τὰ εἴδη τῶν αἰσθητῶν αι6. 445 ᵇ21. τὰ αἴτια τῶν ὄντων ȣ̓κ ἄπειρα κατ' εἶδος Mα2. 994 ᵃ2. — ex logica τȣ̃ εἴδȣς significatione talia sunt explicanda: τὸ εἶδος c genetivo explicativo, τὸ τῆς δευτέρας ὀλιγαρχίας εἶδος sim Πδ6. 1293 ᵃ22. 8. 1294 ᵃ15. ἔστι πάντα ταῦτα περιειλημμένα τρισὶν εἴδεσιν Πε11. 1314 ᵃ15. τὸ περὶ τῆς τοιαύτης στρατηγίας σκοπεῖν νόμων ἔχει μᾶλλον εἶδος ἢ πολιτείας Πγ15. 1286 ᵃ3. cf Pβ22. 1395 ᵇ21. ἐν ὀργάνȣ εἴδει Πα4. 1253 ᵇ30. ἐν μορίȣ εἴδει Oα1. 268 ᵃ5. ἐν ὕλης εἴδει λέγεσθαι, τίθεσθαι, τάττεσθαι MA3. 983 ᵇ7 Bz, 984 ᵃ18. 4. 985 ᵃ32. 5. 986 ᵇ6, 987 ᵃ7. Γα3. 318 ᵃ9. μα2. 339 ᵃ29. σχεδὸν ἡμῖν περὶ ἑκάστων (fort ἕκαστον) τῶν εἰδῶν τῶν χρησίμων ϗ ἀναγκαίων ἔχονται οἱ τόποι Pβ22. 1396 ᵇ29. τῶν κοινῶν εἰδῶν ἅπασι τοῖς λόγοις ἡ μὲν αὔξησις ἐπιτηδειοτάτη τοῖς ἐπιδεικτικοῖς Pα9. 1368 ᵃ26. ὅταν ἐπὶ τελευτῇ τȣ̃ μέρȣς τȣ́τȣ γενώμεθα ϗ πάντα τὰ εἴδη διεξεληλυθότες ὦμεν ρ36. 1441 ᵇ9. ὥστε ϗ παρὰ μέρος ϗ παρὰ εἶδος τῇ παλιλλογίᾳ χρηστέον ρ37. 1444 ᵇ23.

3. Plato τȣ̀ς ὁρισμȣ̀ς ἐχώρισε ϗ τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ἰδέας προσηγόρευσεν Mμ4. 1078 ᵇ31; eaedem notiones, quae substantiae vim ac dignitatem habent, dicuntur εἴδη, f 182. 1509 ᵃ44. εἴδη εἶναι ἢ ἕν τι παρὰ τὰ πολλὰ (dist κατὰ πολλῶν ᵃ11) ȣ̓κ ἀνάγκη Aγ11. 77 ᵃ5. οἱ τὰ εἴδη τιθέντες MA7. 988 ᵇ1. οἱ λέγοντες τὰ εἴδη Mβ2. 997 ᵇ2. A9. 990 ᵇ19. μ4. 1079 ᵃ15. τὰ εἴδη λέγȣσί τινες ȣ̓σίας εἶναι Mη1. 1042 ᵃ11. τοῖς τὰ εἴδη (int ποιȣ̃σι, τιθεῖσι) Mλ10. 1075 ᵇ18. διὰ τὸ φίλȣς ἄνδρας εἰσαγαγεῖν τὰ εἴδη Hα4. 1096 ᵃ13. (cf τὸ τȣ̃ ἀγαθȣ̃ εἶδος ηεα8. 1218 ᵃ37.) τὰ εἴδη χαιρέτω Aγ22. 83 ᵃ33. τὰ εἴδη, opp τὰ μετέχοντα πλ9. 956 ᵇ7. de Platonica idearum doctrina quid Ar referat ac iudicet cf Πλάτων.

4. Aristoteles quum quatuor distinguit principiorum et summarum causarum genera, formalem causam et aliis nominibus significat (v αἴτιον, ἀρχή) et εἶδος appellat, veluti Φβ3. 194 ᵇ26. Mδ2. 1013 ᵇ23. Wz ad Aδ11. 94 ᵃ20. et duo quidem genera, causarum, finalis ac movens, (γιγνόμενόν ἐστιν ἐκ κινήσαντος ϗ τȣ̃ εἴδȣς Zγα21. 729 ᵇ20. τὸ ἄρρεν παρέχεται τό τε εἶδος ϗ τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως Zγα20. 729 ᵃ10) ad formalem referuntur (εἶδος, coni syn τέλος, τὸ ȣ̃ ἕνεκεν Mδ4. 1015 ᵃ10, 4. Γα7. 324 ᵇ17. β9. 335 ᵇ6. τὸ κινȣ̃ν ἐν τοῖς ἀπὸ διανοίας τὸ εἶδος Mλ4. 1070 ᵇ31. ἡ τέχνη τὸ εἶδος Mζ9. 1034 ᵃ24, ᵇ1. λ3. 1070 ᵃ14. Zγα22. 730 ᵇ15 cf αἰτία p 22 ᵇ46); itaque praecipua ac principalis distinctio est causae formalis et materialis. opponuntur autem inter se vel tria εἶδος, στέρησις, ὕλη Mλ2. 1069 ᵇ34. 4. 1070 ᵇ11, 18. cf στέρησις, vel quod est frequentissimum, εἶδος et ὕλη (quae cur inter se distinguantur, Ar apertissime significat Φα7. 190 ᵇ20) sive εἶδος et ὑποκείμενον, ἐξ ȣ̃ γίνεταί τι ἐνυπάρχοντος, veluti Φα4. 187 ᵃ20. 7. 190 ᵇ28. β1. 193 ᵃ31, ᵇ1. 3. 194 ᵇ26. γ7. 207 ᵇ1. δ1. 209 ᵃ21. 2. 209 ᵇ23. Oα9. 277 ᵇ33.

δ3. 310 b15. 4. 312 a12, 15. Γα7. 324 b17. β8. 335 a16, 21. 9. 335 b6. ψα1. 403 b2. β1. 412 a8, 10. 2. 414 a14, 17. Ζγβ1. 732 a5. α21. 729 b17. Μβ2. 996 b8. δ2. 1013 b23. 4. 1015 a10. ζ8. 1033 b13. 9. 1034 b13. η2. 1043 a20. 4. 1044 a36. θ7. 1049 a35. 8. 1050 a15. ι3. 1054 a35. λ3. 1069 b35, 1070 a1. μ2. 1077 a32. 8. 1084 b10. ν5. 1092 b24. τὰ ἐν ὕλῃ εἶδος ἔχοντα, εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ Γα5. 321 b21. Φδ3. 210 a21. Οα9. 278 a9. τὸ εἶδος περιέχει, ἡ ὕλη περιέχεται Φγ7. 207 b1. Οδ4. 312 a12. εἶδος μετὰ τῆς ὕλης Μη3. 1044 a10. εἶδος ὕλῃ μεμιγμένον Οα9. 278 a14. δεκτικὸν τῶν αἰσθητῶν εἰδῶν ἄνευ τῆς ὕλης ψβ12. 424 a18. ἄλλῳ εἴδει ἄλλη ὕλη Φβ2. 194 b9. εἶδος, coni syn μορφή Φβ1. 193 a31. 2. 209 b3. η2. 246 b15. Οα9. 278 a14, 15. Γβ9. 335 b6. ψβ1. 412 a8. Μδ4. 1015 a5. 8. 1017 b26. ζ8. 1038 b5. η5. 1044 b22. ι1. 1052 a23. 4. 1055 b13. κ2. 1060 a22, b26. pariter cum v εἶδος, ubi oppositum est ὕλη, coni syn παράδειγμα, διαφοραί Φβ3. 194 b26. Μδ2. 1013 a26. Φα4. 187 a20. ἔστι δ' ἡ διαφορὰ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ Ζμα3. 643 a24. εἶδος, opp στέρησις, coni syn κατηγορία, ἕξις Γα3. 318 b17. Μη5. 1044 b33. ι4. 1055 b13. λ5. 1071 a9. 3. 1070 a12, quamquam ἡ στέρησις εἶδός πως ἐστι Φβ1. 193 b19. εἶδος, syn ποιόν, opp ποσόν Μγ5. 1010 a23-25. τῷ εἴδει ϗ τῷ ποσῷ μεταβάλλειν μβ3. 357 b28. εἶδος, dist θέσις ξ1. 974 a20. — quoniam ἡ ὕλη δύναμις (cf ὕλη 3), τὸ εἶδος ἐνέργεια sive ἐντελέχεια est Μθ8. 1050 b2, a16 (Bz ad Μη2. 1043 a18). ψβ1. 412 a10. 2. 414 a17. cf Μη2. 1043 a20. 3. 1043 a33, b1. λ5. 1071 a9. εἶδός τι ἡ ψυχή f 42. 1482 b37. τελειοῦν τὸ εἶδος Ηκ3. 1174 a16, 18. — esse quidem dicitur οὐσία ἥ τε ὕλη ϗ τὸ εἶδος ϗ τὸ ἐκ τούτων Μζ10. 1035 a2, sed quia τὸ εἶδος αἴτιον est τῆς ὕλης ᾧ τί ἐστιν Μζ17. 1041 b8, τὸ εἶδος οὐσία δόξειεν ἂν εἶναι μᾶλλον τῆς ὕλης Μζ3. 1029 a29, 6, 17, et in definienda notione λεκτέον τὸ εἶδος ϗ ἧ εἶδος ἔχει ἕκαστον Μζ10. 1035 a8, τὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην τὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν καθ' ἃ λέγονται Μβ3. 998 b7. ζ11. 1036 b28, κατὰ τὸ εἶδος ἅπαντα γιγνώσκομεν Μγ5. 1010 a25, τὰ μαθήματα (doctrina mathematica) περὶ εἴδη ἐστίν, οὐ καθ' ὑποκειμένου τινός Αγ13. 79 a7, ἐν τοῖς εἴδεσι τοῖς αἰσθητοῖς τὰ νοητά ἐστιν ψγ8. 432 a5. ὁ νοῦς εἶδος εἰδῶν ϗ ἡ αἴσθησις εἶδος αἰσθητῶν ψγ8. 432 a2. inde τὸ εἶδος vel esse dicitur οὐσία vel coni syn οὐσία Μζ11. 1037 a29. 12. 1038 a26. 8. 1033 b17. θ8. 1056 a5. δ4. 1015 a10. μδ2. 379 b26, οὐσία τὰ ἔσχατα εἴδη, ταῦτα δὲ κατὰ τὸ εἶδος ἀδιάφορα Ζμα4. 644 a24. οὐσία ἡ κατὰ τὸν λόγον Μζ10. 1035 b16. μ8. 1084 b10, πρώτη οὐσία Μζ7. 1032 b1 (cf ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία Μη3. 1044 a10), τόδε τι ϗ εἶδος Γα3. 318 b32. Μθ7. 1049 a35, εἶδος λέγω τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστου Μζ7. 1032 b1. 10. 1035 b32, 16. 8. 1033 b5. η4. 1044 a36. δ2. 1013 b23. Φβ2. 194 a21, ὁ λόγος ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι Φβ3. 194 b27. Μδ2. 1013 a27, τὸ εἶδος ὁ λόγος, εἶδος ϗ λόγος Μβ2. 996 b8. ζ10. 1035 a21. 11. 1036 b5. η4. 1044 b12. λ2. 1069 b34. Φδ1. 209 a21. ψα1. 403 b2. β2. 414 a14, τὸ εἶδος τὸ κατὰ τὸν λόγον Φβ1. 193 a31, b1. — τὸ εἶδος οὐ γίγνεται Μζ8. 1033 b17, 5. 9. 1034 b8, 13. η3. 1043 b17. 5. 1044 b2. λ3. 1069 b35, 1070 a15, ἀκίνητον Φε1. 224 b5, 11. Μκ11. 1067 b9. τὸ εἶδος ϗ ἡ ὕλη οὐ χωρίζεται τοῦ πράγματος Φδ2. 209 b23. εἰς εἶδός τι μεταβάλλειν μδ3. 380 b32. πῶς ἐν τῇ μίξει λύεται τὸ εἶδος Γα10. 328 a28.

εἰδότως v εἰδέναι.

εἴδωλον. παραπλήσια τὰ φαντάσματα τοῖς ἐν τοῖς ὕδασιν εἰδώλοις μτ2. 464 b9, 11. διὰ τί ὁ ὀφθαλμὸς ὁρᾷ μόνον, τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἐν οἷς ἐμφαίνεται τὰ εἴδωλα αι2. 438 a12. Δημόκριτος εἴδωλα ϗ ἀπορροὰς αἰτιώμενος μτ2. 464 a6. τὰ φαινόμενα εἴδωλα καθεύδοντι εν3. 462 a11. ϗ πάμπαν διαβλέπουσι φαίνεται εἴδωλα πολλὰ κινούμενα εν3. 462 a14, 17. εἴδωλον ἐδόκει προηγεῖσθαι βαδίζοντι μγ4. 373 b5.

εἰδωλοποιεῖν. οἱ ἐν τοῖς μνημονικοῖς τιθέμενοι ϗ εἰδωλοποιοῦντες ψγ3. 427 b20.

εἰκάζειν. ἐνδέχεται εἶναι ὅμοιον ϗ μὴ εἰκαζόμενον πρὸς ἐκεῖνο ΜΑ9. 991 a24. μ5. 1079 b28. ὡς εἰκάσαι πρὸς μικρὸν μεῖζον, μικρὸν μεγάλῳ μβ8. 366 b29. Ζια5. 490 a5. εἰκάζειν τινά τινι Ζγδ3. 769 b19. Ργ4. 1406 b30, 1407 a7, 10. Πολύγνωτος κρείττους, Διονύσιος ὁμοίους εἴκαζεν πο2. 1448 a6. εἰκάσαι, i e εἰκόνα ποιῆσαι Ργ11. 1413 a3, 5, 8. δεῖ ϗ εἰκάζοντα τὰς πράξεις αὔξειν ρ36. 1441 a32. — εἰκάζειν, coniectura, divinando assequi, μὴ γνωρίζειν μηδ' εἰκάσαι ψα1. 403 a1. ὡς οἱ Πυθαγόρειοι εἴκαζον Ηβ5. 1106 b30.

εἴκειν. μηδαμῇ μηδὲν εἶξαι φ5. 809 a37.

εἰκῇ λέγουσιν, ὅταν μηδὲν ἔχωσι προκείμενον τι 12. 172 b14, 15. cf Ργ3. 1406 a17. opp μετὰ λόγου ηεα6. 1217 a1. 3. 1215 a1. νήφων ἐφάνη παρ' εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον ΜΑ3. 984 b17. εἰκῇ γράφεσθαι δίκας Πζ5. 1320 a13. εἰκῇ δρᾶν, syn ἀπὸ ταὐτομάτου, dist ἀπὸ ἕξεως Ρα1. 1354 a6, 10.

εἰκονογράφος πο15. 1454 b9.

εἰκονοποιός. ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός πο25. 1460 b9.

εἰκός, i e εἰκός ἐστιν, veluti ταύτην εἰκὸς ὑπολαβεῖν αἰτίαν sim μα8. 346 a30. 14. 351 b19, 352 a2. — τὸ εἰκός, def ὃ ἐπὶ τὸ πολὺ ἴσασιν οὕτω γινόμενον, τοῦτ' ἐστὶν εἰκός Αβ27. 70 a5 sqq. Ρα2. 1357 a34. β25. 1403 a1, 1402 b16. κατὰ τὸ εἰκὸς ἢ τὸ ἀναγκαῖον πο9. 1451 a38, b9. 10. 1452 a20. 11. 1452 a24. 15. 1454 a34. εἰκὸς ϗ πιθανόν Ρβ23. 1400 a8, 12. τὰ παρὰ τὸ εἰκὸς γεγενημένα πράγματα, syn παρὰ λόγον ρ9. 1429 b7, a29. εἰκὸς ϗ παρὰ τὸ εἰκὸς γίνεσθαι πο25. 1461 b15 (cf Agathonis versus fr 9, Ρβ24. 1402 a10). προαιρεῖσθαι δεῖ ἀδύνατα εἰκότα μᾶλλον ἢ δυνατὰ ἀπίθανα πο24. 1460 a27. λαβεῖν τὸ εἰκός μβ2. 355 a7. μαντευόμενοι τὸ συμβησόμενον ἐκ τῶν εἰκότων Ζγδ1. 765 a27. τὸ εἰκός, species quaedam πίστεως ἐξ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ρ8. 1428 a25-1429 a20. τὰ τέτταρα, ἐξ ὧν τὰ ἐνθυμήματα, ταῦτ' ἐστὶν εἰκὸς παράδειγμα τεκμήριον σημεῖον Ρβ25. 1402 b14, 16. α3. 1359 a8. εἰκός, dist σημεῖον Αβ 27. 70 a7. dist παράδειγμα ρ15. 1431 a24-26. — εἰκότως μγ3. 372 b22. ρ1. 1402 a12. εἰκότως in fine enunciati positum Φδ8. 214 b23. Ργ17. 1418 a22. εἰκότως τοῦτο δρῶντες Μγ3. 1005 a32. ἢ εἰκότως πκβ11. 931 a6.

εἰκών, def οὗ ἡ γένεσις διὰ μιμήσεως τζ2. 140 a14. opp παράδειγμα Μμ5. 1079 b35. Α9. 991 b1. f 184. 1510 a20. ζωγραφία τὰς εἰκόνας τοῖς προηγουμένοις ἀπετέλεσε συμφώνους κ5. 396 b14. λευκογραφήσας εἰκόνα πο6. 1450 b3. οὐδὲ πρίων ξύλινος (ἐστίν) ἀλλ' ἢ ὡς εἰκών μδ12. 390 a13. ἃ αὐτὰ λυπηρῶς ὁρῶμεν, τούτων τὰς εἰκόνας τὰς μάλιστα ἠκριβωμένας χαίρομεν θεωροῦντες πο4. 1448 b11. αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες Πα5. 1254 b35. (θεῶν εἰκόνας ἐν δακτυλίοις μὴ φορεῖν quid significet Pythagoreis f 192. 1512 b14.) μέρη τιμῆς εἰκόνες Ρα5. 1361 a36. cf β23. 1397 b29. Πε12. 1315 b19. — rhetorice αἱ τῶν ποιητῶν εἰκόνες τί ποιοῦσι (cf μεταφορά) Ργ10. 1410 b16. εἰκὼν τί ἐστι ϗ τί διαφέρει μεταφορᾶς Ργ4 (praecipue 1407 a10-14). 10. 1410 b17. 11. 1412 b32.

εἱλεῖσθαι. οὐκ ἔχειν ἕδραν, ἀλλ' ἀεὶ περὶ τὸ μέσον εἱλεῖσθαι

μβ 2. 356 a5. πνεῦμα εἰλούμενον κάτωθεν ἄνω, εἰληθὲν ἐν νέφει κ 4. 395 a8, 11. εἰλεῖσθαι ἐν τῷ τόπῳ, μὴ δυνάμενον ἐκπλεῦσαι θ 108. 840 a33.

Εἰλενία Ἀθηνᾶ (coni Hemsterh; Ἑλληνία Bk) θ 108. 840 a28, 34. cf Göttling ges. Abh I 329.

εἰλεὸς λαμβάνει τοὺς τροφίας ἵππους Ζιθ24. 604 a30 Aub.

εἴλησις, aestus, Φβ5. 197 a23.

εἰλιγμός, cf ἑλιγμός.

εἰλικρίνεια. τὸ φοινικιοῦν καὶ τὸ λευκὸν κατὰ τὴν πρὸς ἄλληλα μίξιν καὶ εἰλικρίνειαν πολλὰς ἔχει διαφοράς χ3. 793 a10.

εἰλικρινεῖσθαι. περιπνεομένη αὔραις ἡ γῆ εἰλικρινεῖται κ 5. 397 a35.

εἰλικρινής. τὸ λευκὸν μέλι οὐκ ἐκ θύμου εἰλικρινοῦς Ζι40. 627 a3. syn καθαρός μα 3. 340 b8. ὀσμὴ καθαρωτέρα καὶ εἰλικρινὴς πιβ11. 907 b1. ἄκρα καὶ εἰλικρινέστατα πῦρ καὶ γῆ Γβ3. 330 b33. τὰ στοιχεῖα τὰ εἰλικρινῆ ἀδιάφορα πλα 29. 960 a31. ὅσα εἰλικρινῆ γῆς (i e quae εἰλικρινῆ constant e terra) μδ10. 388 b16. ἡδέα, ὅταν εἰλικρινῆ καὶ ἀμιγῆ ἄγηται εἰς τὸν λόγον ψγ2. 426 b4. — ἄγευστοι ἡδονῆς εἰλικρινοῦς καὶ ἐλευθερίου Ηκ6. 1176 b20. — εἰλικρινῶς ὅλον λευκόν Φα4. 187 b4. (de scriptura εἰλικρινής cf Ideler ad Met I 344.)

εἵλως. οἱ εἵλωτες γεωργοῦσι τοῖς Λάκωσιν, ἐφεδρεύουσι τοῖς ἀτυχήμασι Πβ10. 1271 b41, 1272 b19. 9. 1269 a38. οἱ ἔφοροι τοῖς εἵλωσι καταγγέλλουσι τὸν πόλεμον, ὅπως εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀνελεῖν f 495. 1558 b31. εἵλωτες, coni πενέσται, κλαρῶται f 544. 1568 b2.

εἱλωτεία. οἷς τοῦτο (τὸ ἐπιβουλεύεσθαι) συμβαίνει περὶ τὴν εἱλωτείαν Πβ9. 1269 b12. αἱ παρ' ἐνίοις εἱλωτεῖαι καὶ πενεστεῖαι καὶ δουλεῖαι Πβ5. 1264 a35.

εἱμαρμένος. εἱμαρμένη πόθεν ὠνόμασται κ 7. 401 b9. γενέσεις βίαιοι καὶ οὐχ εἱμαρμέναι Φε6. 230 a32. συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην, ὅτι ἐν τούτῳ εἵμαρτο ἀποθανεῖν αὐτοῖς ποl6. 1455 a11.

εἶναι, τὸ ὄν. 1. formae et constructiones grammaticae. ἐσσεῖται (Hom B 393) Πγ14. 1285 a13. εἶμεν ψβ10. 422 a12 (v l ἦμεν Trdlbg). ἤστην Ζιζ3. 562 a4. — ἔστω τι17. 176 a24. ἔστω φάσις, ἀντίφασις ε5. 17 a18. 6. 17 a33. ἔστω δεδειγμένον, κείμενον sim Αα 27. 73 a37. β8. 59 b11. 14. 63 a7 al. futurum ἔσεσθαι saepe cum participio perfecti coniunctum legitur, veluti ἐσόμεθα ἀνῃρηκότες, δεδειχότες, διειλεγμένοι τα 5. 102 a14, 39, b2. 6. 102 b33. 18. 108 b3, 17. β1. 109 a4, 6. 2. 109 b24 al. ἔσται ἀνῃρημένον, ἀποδεδομένον, δεδειγμένον τγ6. 120 a24, 31. ε2. 130 b7. β4. 111 b21 al. ἔσται κείμενον τε3. 131 a7, b16, 32. 9. 139 a17. — τοῦτο ἦν (i e hoc significabat) Αα14. 33 a4. 17. 37 a9, b10. 19. 38 a35. 23. 41 a30. — formae verbi εἶναι insolentius omissae, cf Ellipsis. — schema Pindaricum: ἔστι δὲ καὶ ἡ μεγαλοψυχία καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ ἐλευθεριότης μεσότητες ηεγ4. 1231 b27. cf Vhl Poet III 320. — εἶναι c genet possessivo ἄλλου ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ἂν κτῆμα ᾖ ἄνθρωπος ὤν Πα4. 1254 a15. c gen materiae, ὅσα ἐστὶν ὕδατος, οἱ ἅλες γῆς εἰσὶ μᾶλλον sim μδ6. 383 a6. 7. 383 b20, 384 a1. 8. 385 b2, 4. cf Genetivus p 149 a41. εἶναι c dat, ὡς ἐνίας τῶν πολιτειῶν τῷ κρατεῖν οὔσας Πγ3. 1276 a13. τὸ ἤλεκτρον ψύξει ἐστὶ μδ10. 388 b19. εἶναι δυνάμει μγ7. 378 a33 cf p 221 a30). — εἶναι c praepositionibus. εἶναι πρὸς τοῖς ἰδίοις, syn διατρίβειν πρὸς τοῖς ἔργοις Πε8. 1309 a6, 8. οἱ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ὄντες Πε6. 1305 b28. οἱ ἐν ὑπεροχαῖς τῶν εὐτυχημάτων ὄντες, οἱ ἐν πάθει ὄντες Πδ11. 1295 b14. γ16. 1287 b3. εἶναι ἐν ἐναντίοις τόποις ἢ εἴδεσιν Φθ6. 260 a9. ἐν θατέρῳ τούτων (τῷ ἀπείρῳ ἢ τῷ πεπερασμένῳ) εἶναι Φγ4. 202 b34. οἰκία μὲν ἐκ πόλεως, ἄνθρωπος δ' ἐξ οἰκίας ἔσται Πβ2. 1261 a19. οὐδ' ὁ βορέας εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκουμένην πᾶσάν ἐστιν μβ5. 363 a1. — εἶναι c adverb οὕτως ἡ ἀλλαγὴ ἦν πρὶν τὸ νόμισμα εἶναι Ηε8. 1133 b26. τὸ αἴτιον τοῦ καλῶς εἶναι ρ1. 1421 a14. ὅσους ἐνδέχεται τρόπους εἶναι τὰ δικαστήρια Πδ16. 1301 a11. — ἔστι c infin, veluti ἔστιν ἰδεῖν sim μα14. 353 a8. Πγ15. 1286 b7. δ13. 1297 b3. ε2. 1302 a28. 8. 1308 b33, 1309 a4. ἔστιν ὥστ' ἔχειν sim Πε9. 1309 b32. πλα17. 959 a13. — ἔστι μὲν ὡς, ἔστι δ' ὡς οὔ Αγ1. 71 b6 Wz. 33. 89 a29. Φθ4. 255 b25. μδ6. 383 a15. Μμ10. 1087 a14. Ηε12. 1136 b30. Πε2. 1302 a36. ἔστιν ὅπου Πδ15. 1299 b28. εἰσὶ δέ τινες, οἳ Πε1. 1301 b2.

2. τὸ εἶναι τὴν παράτασιν τῆς ὑπάρξεως καὶ οἷον τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὄντος δηλοῖ Simpl ad Phys f 174a. τῷ μετρεῖσθαι τῷ χρόνῳ καὶ αὐτὴν τὴν κίνησιν καὶ τὸ εἶναι αὐτῆς Φδ12. 221 a5, 6, 9, b12, 28, 31 (cf οὐσία 2). εἰ ἔστι, dist ὅτι, διότι, τί Αδ1. δεῖ τὸ ὅτι καὶ τὸ εἶναι ὑπάρχειν δῆλα ὄντα Μζ17. 1041 a15. τῶν οὐσιῶν ἑκάστην τῷ τῷδε καὶ τῷ ναστῷ καὶ τῷ ὄντι προσαγορεύει Δημόκριτος f 202. 1514 b13. syn ζῆν, τὸν βουλόμενον εἶναι καὶ ζῆν τὸν φίλον αὐτοῦ χάριν Ηι4. 1166 a4, 19, 17. 7. 1168 a5. 9. 1170 b7, 8. ηεη6. 1240 a36. βέλτιον τὸ εἶναι τοῦ μὴ εἶναι Γβ10. 336 b28. dist γίγνεσθαι, φθείρεσθαι τε7. 137 a21 sqq. δυνάμει τὸ αὐτὸ τἀναντία, τῷ δ' εἶναι οὔ ψγ2. 427 a7. ἐπί τινων ἐνδεχόμενον ὥστ' εἶναί ποτε καὶ μὴ εἶναι ἄνευ γενέσεως καὶ φθορᾶς Φθ6. 258 b17. ἐνδέχεσθαι ἢ εἶναι οὐδὲν διαφέρει ἐν τοῖς ἀιδίοις Φγ4. 203 b30. τὸ ἀεὶ ὄν Οα12. 281 b25. μέσον τοῦ ἀεὶ ὄντος καὶ τοῦ ἀεὶ μὴ ὄντος τὸ δυνάμενον εἶναι καὶ μὴ εἶναι Οα12. 282 a8. τὸ εἶναι, dist τὸ εὖ εἶναι f 39. 1481 a14. εἶναι, opp φαίνεσθαι μβ9. 370 a11. ὧν ἔλεγχος, opp φαινόμενος τι9. 170 b9. ὄντες ὁρισμοί, opp δοκοῦντες τβ4. 111 b13. cf 10. 114 b28. τῷ ὄντι (i q ἁπλῶς), dist πρὸς τὸν ἠρωτημένον τι32. 182 a24. — τὸ ἐσόμενον Ρα15. 1376 a1. β19. 1392 b33-1393 a8. dist τὸ μέλλον Γβ11. 337 b4. μτ2. 463 b29. — πνεύματος ἤδη μὲν ὄντος, οὔπω δὲ παρόντος μγ3. 372 b27.

3. τὸ εἶναι λέγεται πολλαχῶς, τὸ ὂν λέγεται πολλαχῶς Μδ7 Bz. 11. 1019 a4. Α9. 992 b19. α1. 993 b31. ζ1. 1028 a10. 4. 1030 a21. η2. 1042 b25. κ3. 1060 b32. 8. 1064 b15. μ2. 1077 b17. ν2. 1089 a7. Φα2. 185 a21. γ6. 206 a21. ψα5. 410 a13. β1. 412 b8. τὸ ὂν λέγεται μὲν πολλαχῶς, ἀλλὰ πρὸς ἓν καὶ μίαν τινὰ φύσιν, πρὸς μίαν ἀρχήν, καθ' ἕν τι καὶ κοινόν, οὐχ ὁμωνύμως Μγ2. 1033 a33 Bz, b5. κ3. 1061 a11, b11. λέγεται ἰσαχῶς τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν Μι2. 1053 b25. ζ4. 1030 b11. 16. 1040 b16. δ10. 1018 a35. ταὐτὸ σημαίνει πως τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν τῷ παρακολουθεῖν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις, ἀντιστρέφει Μι2. 1054 a14. κ3. 1061 a17. γ2. 1003 b23 Bz. τὸ ὂν καὶ τὸ ἕν ἐστι καθόλου μάλιστα πάντων Μβ4. 1001 a21. ι2. 1053 b20. κ2. 1060 b5. τδ1. 121 a16. 6. 127 a7 sqq. ὅσαπερ τοῦ ἑνὸς εἴδη, τοσαῦτα καὶ τοῦ ὄντος ἐστίν Μγ2. 1003 b34. οὐχ οἷόν τε τῶν ὄντων οὔτε τὸ ἓν οὔτε τὸ ὂν εἶναι γένος, οὐδ' οὐσίαν τῶν πραγμάτων Μβ3. 998 b22 Bz. 4. 1001 a5, 27. 1. 996 a6. ζ16. 1040 b18. η6. 1045 b3, 7. ι2. 1053 b23. κ1. 1059 b27-33. Αδ7. 92 b13. τδ1. 121 a16. — universalem τοῦ ὄντος notionem significat τὸ ὂν ᾗ ὄν Μγ2. 1003 a21, b15, 1004 b5, 15, 1005 a3, 13, 24, 28. syn ὂν ἁπλῶς Με1. 1025 b9 (sed cf infra 4c). ὂν καθόλου Μκ3. 1060 b32. opp ὄν τι (ἕν τι Bk) Με1. 1025 b4-8 (alio sensu ὂν et τὶ ὂν opp Αα38. 49 a31 sqq), μέρος τοῦ ὄντος Μγ1. 1003 a24, κατὰ μέρος Μκ3. 1060 b32. —

εἶναι ἁπλῶς, dist εἶναι τὶ τι 5. 167 a2. Αγ10. 76 b6. α38. 49 a31 sqq.

4. ubi plene enumeratur ποσαχῶς λέγεται τὸ ὄν, quatuor distinguuntur modi, τὸ ὂν κατὰ συμβεβηκός, τὸ ὡς ἀληθὲς ὄν, τὸ ὂν κατὰ τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν, τὸ ὂν δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ Μδ7. ε2. 1026 a32-b2. θ10. 1051 a34-b2. ν2. 1089 a26. — a. τὸ ὂν κατὰ συμβεβηκός Μδ7. 1017 a7-22 Bz. — b. τὸ ὡς ἀληθὲς ὄν Μδ7. 1017 a31. ε4. θ10 Bz. κ8. 1065 a21-26. τὸ οὕτως (ὡς ἀληθὲς) ὂν ἕτερον τῶν κυρίως Με4. 1027 b31. τὸ κυριώτατα ὂν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος Μθ10. 1051 b1. τὸ μὲν εἶναί ἐστι τὸ συγκεῖσθαι καὶ ἓν εἶναι, τὸ δὲ μὴ εἶναι τὸ μὴ συγκεῖσθαι ἀλλὰ πλείω εἶναι Μδ10. 1051 b12 (Wz ad 16 a12). τὸ εἶναι ψιλὸν οὐ σημαίνει πρᾶγμα, οὐκ οὐσία οὐδενί ε3. 16 b22 Wz. Αδ7. 92 b13. τὸ εἶναι προσσημαίνει σύνθεσίν τινα ε3. 16 b24. ἀφελεῖν, μὴ προσάπτειν τὸ ἔστι Φα2. 185 b27, 30. εἶναι μὴ λευκόν, dist μὴ εἶναι λευκόν Αα46. 51 b9, 25. εἶναί τινι, i e ὑπάρχειν τινί Αα3. 25 b12. — c. τὸ ὂν κατὰ τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν Μδ7. 1017 a22. ζ1. 1028 a10, 14, 18. 4. 1030 a21. θ1. 1045 b33. 10. 1051 a34-b2. ν2. 1089 a7. Φα2. 185 a21. ψα5. 410 a13. cf κατηγορία. οὐ πᾶν τὸ ὂν ἐν τόπῳ Φδ5. 212 b29. ἢ αἰσθητὰ τὰ ὄντα ἢ νοητὰ ψγ8. 431 b22. τὸ πρώτως ὂν καὶ οὐ τὶ ὂν ἀλλ' ὂν ἁπλῶς ἡ οὐσία ἂν εἴη Μζ1. 1028 a30. θ1. 1045 b27. ἡ οὐσία καὶ ὅσα τόδε τι σημαίνει οὐχ ἕτερόν τι ὄντα ἐστὶν ὅπερ ἐστίν Αγ4. 73 b8. cf α27. 43 a25-43. οὐσία καὶ τὸ τόδε τι καὶ τὸ ὂν Φα7. 191 a12. μὴ τόδε μηδ' ὂν Γα3. 317 b28. τὸ ὂν τὸ τί ἐστι Μν2. 1089 a34. τὸ ὂν τὸ κατὰ τὰς οὐσίας λεγόμενον Μν2. 1089 a32. αἱ οὐσίαι καὶ ὅσα ἄλλα ἁπλῶς ὄντα Φα7. 190 b2. — d. τὸ ὂν δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ Μγ5. 1009 a32-36. δ7. 1017 a35. λ2. 1069 b15. μ3. 1078 a30. cf Φγ6. 206 a21 sqq. τὸ εἶναι ἐπεὶ πλεοναχῶς λέγεται, τὸ κυρίως ἡ ἐντελέχειά ἐστιν ψβ1. 412 b8.

5. εἶναι c dativo praedicati (Bz Ar St IV 377) notionem substantialem significat, τὸ ἀγαθῷ εἶναι, τὸ μεγέθει εἶναι sim ἄλλο ἐστὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ μεγέθει εἶναι ψγ4. 429 b10 sqq Trdlbg. Αβ21. 67 b12 Wz. δ13. 96 b11, 14. Μγ4. 1007 a27 al. ἐπὶ τῶν πρώτων καὶ καθ' αὑτὰ λεγομένων τὸ ἑκάστῳ εἶναι καὶ ἕκαστον τὸ αὐτὸ καὶ ἕν ἐστι Μζ6. 1032 a6. syn λόγος Φα2. 185 b32 (cf ὅπερ ὂν Φα3. 186 a33-b35, 187 a8). — τὸ εἶναι συνήθως ὑπὸ τοῦ περιπάτου λεγόμενον καὶ τὸ εἶδος σημαῖνον Simpl ad Phys 174a cf οὐσία 3f. τὸ ζῆν τοῖς ζῶσι τὸ εἶναί ἐστιν ψβ4. 415 b13. μία μεσότης· τὸ δ' εἶναι αὐτῇ πλείω ψγ7. 431 a19. ᾧ τὸ εἶναι ἕτερον Μζ3. 1029 a22 Bz. τὸ εἶναι αὐτῷ (τῷ ἀπείρῳ) στέρησις Φγ7. 208 a1. κατὰ μὲν τὸ εἶναι ὅτι ἕτερον δῆλον· ἄλλος γὰρ ὁ λόγος Φδ3. 210 b16. τὸ τὸ εἶναι δηλοῦν οὐκ ἴδιον ἀλλ' ὅρος τε5. 135 a11. ἡ οὐσία ἑτέρα καὶ τὸ εἶναι Φθ8. 263 b9. κατὰ μόνην τὴν φορὰν οὐδὲν μεταβάλλει τοῦ εἶναι Φθ7. 261 a22. τὸ δ' εἶναι ἕτερον, οὐ ταὐτό, ἄλλο (opp ταὐτὸν ἀριθμῷ) τε4. 133 b34. Φδ11. 219 b27. 13. 222 a20. ε5. 229 a29. Οδ4. 312 a19, 20. 5. 312 a33. Γα3. 319 b4. 5. 322 a26. ψβ11. 424 a25. γ2. 426 a16. 7. 431 a14, 29. Μλ10. 1075 b5 Bz. Ηε3. 1130 a13. τὸ δ' εἶναι αὐτῷ (αὐτοῖς) οὐ ταὐτό, ἕτερον Φα7. 191 a1. δ6. 213 a19. 11. 219 a21, b11. ε5. 229 a18. ψγ2. 425 b27. μν1. 450 b22. υ2. 455 a21. εν1. 459 a16. Ηζ8. 1141 b24. syn λόγος Φγ3. 202 a20, b9, 12, 16. δ11. 219 b11, 20. αι7. 449 a16. τῷ εἶναι ἕτερον, διαιρετόν, κεχωρισμένον Φα3. 186 a31. δ8. 216 b5. 9. 217 a24 (fort τὸ). ψγ2. 427 a3, 5. 9. 432 b1. υ1. 454 a19. syn τῷ λόγῳ αι7. 449 a18, 20.

ι 6. τὸ μὴ ὂν πολλαχῶς, ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄν Μν2. 1089 a16. κ11. 1067 b25. Φε1. 225 a20. τριχῶς τὸ μὴ ὂν Μλ2. 1069 b27 Bz. τὸ κατὰ τὰς πτώσεις μὴ ὂν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις λέγεται Μν2. 1089 a27. μὴ ὄν τι, dist μὴ ὂν ἁπλῶς Φα3. 186 b9, 187 a5. τοῦ μὴ ὄντος οὐδεμία διαφορά Φδ8. 215 a10. οὔτε τὶ οὔτε ποιὸν οὔτε ποσὸν οὔτε ποῦ τὸ μὴ ὂν Γα3. 318 a16. τὸ μὴ ὂν εἶναι μὴ ὄν φαμεν Μγ2. 1003 b10. λ1. 1069 a23. τὸ μὴ ὂν εἶναι τι 25. 180 a33. τὸ μὴ ὂν δεῖξαι ὅτι ἔστιν (Plat) Μν2. 1089 a5. τὸ μὴ ὂν δοξαστὸν ὅτι οὐκ ἔστιν ε11. 21 a32. cf τδ1. 121 a22. ι5. 167 a1. — μηδὲν γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος Μκ6. 1062 b24. κατὰ συμβεβηκὸς ἐνδέχεται γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος Μλ2. 1069 b19. ἀδύνατον τὸ μὴ ὂν κινεῖσθαι Φε1. 225 a26. Μκ11. 1067 b30.

εἵνεκα τούτων ρ2. 1422 b21. cf ἕνεκα.

εἰπεῖν. ὡς εἰπεῖν (Wz ad 32 a16, Bz ad ΜΑ1. 980 a25) Αγ14. 79 a20. Γα2. 315 b4. μα3. 340 a6. 13. 350 b25. αι5. 444 a19, 32. Ζια6. 490 b33. 13. 493 a27. ζ1. 558 b12. 13. 567 a30. 14. 568 b3, 27. 15. 569 b2. θ1. 588 b1. 3. 593 a24. 12. 597 a4. ι13. 615 b20. 38. 622 b22. Ζμα1. 639 a9. β7. 652 a27. Ζγγ11. 761 a25. ε4. 784 b14. 8. 788 b13. Ηθ10. 1159 b6. ι4. 1166 a29. 6. 1167 b6. Πβ5. 1263 a36, b4. 7. 1267 a38, 1268 a23. ε2. 1302 a19. Ρα2. 1355 b33, 1356 a13. β5. 1382 b28. ΜΑ1. 980 a25. γ5. 1010 a30. πιβ3. 906 a31. λγ15. 963 a6. (ὡς εἰπεῖν f l πο6. 1450 a13). ὡς ἔπος εἰπεῖν Μγ5. 1009 b16. ὡς τύπῳ εἰπεῖν Κ4. 1 b28. ὡς ἐν κεφαλαίῳ (ἐν κεφαλαίοις) εἰπεῖν Φδ8. 216 a8. Πε10. 1312 b34. ὡς εἰπεῖν συγκεφαλαιωσαμένους Πζ8. 1322 b30. συλλαβόντι εἰπεῖν Ρα10. 1369 b18. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰπεῖν Ζμδ10. 690 a10. Ζγα18. 725 b17. 20. 728 a3. ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος εἰπεῖν Ζγε6. 786 a35. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰπεῖν Ζιε15. 547 a13. Πδ13. 1297 b33. η16. 1335 a8. ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν (ἐπὶ τὸ πολὺ) βλέψαντας εἰπεῖν Ζγβ1. 732 a21. Ζμγ2. 663 b31. ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν εἰπεῖν Ζιζ18. 573 a28. ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν μβ3. 358 b16. Ζιβ15. 506 b7. Ζμγ6. 669 b3. δ2. 677 a23. ὡς κατὰ παντὸς εἰπεῖν Ζγα1. 715 a26. ὡς τὸ πᾶν εἰπεῖν κ4. 396 a28. 7. 401 a25. τὸ σύμπαν εἰπεῖν κ2. 392 a34. ὡς εἰπεῖν ὅλως Ζιθ19. 601 b26. καθόλου εἰπεῖν, ὡς καθόλου εἰπεῖν Κ10. 12 a27. τα1. 101 a19. δ1. 121 a6. Ζμδ14. 697 b25. Ρβ14. 1390 b7. ρ30. 1436 a33. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν Ζιδ4. 529 b25. θ18. 601 b1. Πγ14. 1285 a31. δ8. 1293 b34. Ρβ9. 1387 a14. ὡς ἁπλῶς διορίσαντας εἰπεῖν πο7. 1451 a12. ἡ ἁπλῶς εἰπεῖν ἀπόδειξις Αγ8. 75 b23. ὡς ἀξίως εἰπεῖν Ζμβ6. 651 b36. — ad ea quae antea disputata sunt interdum respicitur per partic aor pass, αἱ ῥηθεῖσαι αἰτίαι Πγ8. 1279 b38. δ8. 1293 b24, ὁ νῦν ῥηθεὶς τρόπος Κ15. 15 b29, plerumque per part perf pass Πα5. 1254 b20. πο16. 1454 b35. cf ὃ καὶ πρότερον εἰρημένον ἐστί Πγ16. 1287 b11. τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα μα8. 345 a13. — absolutam esse aliquam disputationis partem modo per ind perf pass significatur, veluti τί μὲν οὖν τὸ ἄδικον εἴρηται sim Ηε9. 1133 b29. β4. 1106 a12. 9. 1109 a24. ζ7. 1143 b17. η11. 1152 a34. κ6. 1176 a30, περιπέτεια καὶ ἀναγνώρισις εἴρηται πο11. 1452 b11. ἐν τῷ συζῆν οἱ μὲν πρὸς ἡδονὴν καὶ λύπην ὁμιλοῦντες εἴρηνται sim Ηδ17. 1127 a18. Αα30. 46 a10. ε10. 19 b7. Vhl Poet II 10, saepe per imper perf pass, veluti περὶ τούτων εἰρήσθω, ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω, ἱκανῶς εἰρήσθω sim Ηα5. 1097 a14. β2. 1105 a16. γ5. 1113 a13. 12. 1117 b20. 15. 1119 b18. δ3. 1122 a16. 11. 1126 b10. ε9. 1134 a15. η5. 1147 b17. θ16. 1163 b27. ι12. 1172 a14. κ2. 1174 a12. 8. 1178 a23 al. iisdem formulis lector relegatur ad disputationem de eadem re alibi absolutam,

cf ἱκανῶς. — in principio alicuius disputationis εἴπωμεν Ζγγ9. 758 a29. Αα13. 32 b32. μγ1. 370 b3 al. — τὸν αὐτὸν λόγον ἐρῶμεν ϗ περὶ τῶν ἄλλων Πγ6. 1278 b14. φανερὸν ἐκ τῶν ὕστερον ῥηθησομένων Πβ6. 1266 a24. — formae aoristi primi activi: saepe exhibetur εἴπειεν Αγ6. 75 a24. τθ5. 159 b35. ι32. 182 a20*. Γα2. 315 b2. μα13. 349 a16*. Οβ13. 295 a30*. Πβ9. 1270 b38*. 10. 1272 a35*. θ5. 1339 a14*. ψγ2. 426 a1*. Ρα2. 1357 b11, 15, 18. 15. 1377 b11. β23. 1398 a10*. γ7. 1408 a15, 32*. Ηζ1. 1138 b31*. η6. 1148 b32*. ηεη12. 1245 b32* (ubi asteriscus* additus est, in quibusdam codd exhibetur εἴποιεν vel εἴποι ἂν vel εἴποι. cf εἴποιεν Ηζ7. 1141 a4. εἴποι Ρα7. 1364 b16). part εἴπας τβ2. 109 b8*. δ6. 128 a25*, 28*. ε2. 129 b26, 130 b8, 20, 29, 35. 3. 131 a4, 17, b17. ζ5. 143 a26, 27 al. οβ1353 b23 (* v l εἰπών, cf εἰπών τζ5. 142 b34. 11. 149 a10 ac saepe). εἴπαμεν τζ4. 142 a18. Φγ1. 200 b25. 2. 202 a2. ψβ11. 423 b8. πο12. 1452 b26 (cf εἴπομεν b15). Ηα11. 1100 b9. 12. 1101 b21 (ubique v l εἴπομεν, Ηα11. 1100 b9. 12. 1101 b21 Bk[3] exhibet εἴπομεν, cf εἴπομεν Ηα 11. 1100 b34). εἶπαν τζ12. 149 b5 (v l εἶπον).

εἴπερ v s εἰ.

εἴργειν. εἰρχθέντα (τὸ ἀπὸ τοῦ ἡλίου ϗ λύχνου φῶς) ὑπὸ τῆς χειρὸς τὴν ὄψιν οὐ πημαίνει πλα28. 960 a25. — ἡ γῆ εἰργμένη ἀπὸ τοῦ μέσου Φγ5. 205 b11. εἰργόμενοι τῆς χώρας διὰ πόλεμον Πη11. 1330 b7. εἰργόμενοι τοῦ ἄρχειν, εἴργεσθαι πάσης ὕβρεως Πε8. 1308 b34. 11. 1315 a14. εἴργεσθαι τῶν νομίμων τοὺς ἐν αἰτίᾳ f 385. 1542 a39. — πρόθυρα συχνοῖς εἰργόμενα σταδίοις ἀπ' ἀλλήλων κ6. 398 a17.

εἴρειν. λέξις εἰρομένη def Ργ9. 1409 a29, opp κατεστραμμένη Ργ9. 1409 a23-25. περὶ λέξεως εἰρομένης Ργ9. 1409 a24-34.

εἰρεσία τῶν τριήρων μβ9. 369 b10. αἱ εἰρεσίαι τῶν τριήρων Ζιδ8. 533 b6.

εἰρηνεῖν. σύνεδρα ζῷα τὰ εἰρηνοῦντα πρὸς ἄλληλα Ζι1. 608 b29.

εἰρηνεύειν. ὅπως πρὸς τοὺς κρείττους (ἡ πόλις?) εἰρηνεύηται Ρα4. 1359 b39.

εἰρήνη. πόλεμος εἰρήνης χάριν, ἀσχολία σχολῆς Πη14. 1333 a35. 15. 1334 a15. ἐν πολέμῳ, ἐν εἰρήνῃ Πε6. 1306 a20. τὸ βουλευόμενον περὶ πολέμου ϗ εἰρήνης Πδ14. 1298 a4. περὶ πολέμου ϗ εἰρήνης πῶς δεῖ συμβουλεύειν Ρα4. 1359 b33-1360 a6. ρ3. 1425 a8-b18. — Εἰρήνη, comoedia Aristophanis f 579. 1573 a16, 25.

Εἰρήνην τὴν Καλαυρίαν τὸ παλαιὸν ὠνόμαζον ἀπὸ γυναικὸς Εἰρήνης f 555. 1569 b41, 42.

εἰρηνικὴ χρεία, opp πολεμικὴ Πα5. 1254 b32.

εἱρμός πιζ3. 916 a31.

εἴροψ. εἴροπα Ζιζ1. 559 a4 (εἴροπα Bk, v l ἀέροπα, μέροπα) cf μέροψ.

εἴρων, def Ηβ7. 1108 a23. δ13. 1127 a22, b22. ηεβ3. 1221 a25. γ7. 1234 a1. ημα33. 1193 a31. εἴρων πρὸς τοὺς πολλοὺς Ηδ8. 1124 b30. φοβεροὶ τῶν ἠδικημένων οἱ εἴρωνες ϗ πανοῦργοι, opp οἱ παρρησιαστικοί Ρβ5. 1382 b21. — μωκοῦ ϗ εἴρωνος σημεῖον Ζια9. 491 b17. εἴρωνος σημεῖα φ3. 808 a27-29.

εἰρωνεία, def Ηβ7. 1108 a22. ηεβ3. 1221 a6. ημα33. 1193 a28. ρ22. 1434 a17. περὶ εἰρωνείας Ηδ13. ημα33. ρ22. ἀληθευτικός, πλὴν ὅσα μὴ δι' εἰρωνείαν Ηδ8. 1124 b30. λέγεσθαι ἐξ εἰρωνείας, opp καταντικρύ Ργ19. 1420 a1, 1419 b36. ἡ εἰρωνεία καταφρονητικόν, ἐλευθεριώτερον τῆς βωμολοχίας Ρβ2. 1379 b32. γ18. 1419 b7.

εἰρωνεύεσθαι πρὸς σπουδάζοντας Ρβ2. 1379 b31. ἐν ταῖς κακολογίαις ρ36. 1441 b24. εἰρωνευόμενοι περί τι Ηδ13. 1127 b31. Γοργίας ἔφη, τὰ μὲν ἴσως ἀπορῶν τὰ δ' εἰρωνευόμενος Πγ2. 1275 b27.

εἰς. cf Eucken II 31-36. 1. de loco. a. φορὰ (φέρεσθαι sim) εἰς εὐθύ Φδ9. 217 a20. Οα7. 275 b18. Γβ11. 338 a7 al, εἰς τὸ εὐθὺ μδ9. 386 a3, 6. ἄνεμοι πνέουσιν εἰς ὀρθόν μβ4. 361 a23. εἰς τὸ ὀρθὸν γίνεται ἡ αὔξησις τῶν κεράτων Ζι5. 611 b7. τὰ ῥήγματα γῆς τὰ εἰς ὀρθόν Ζι41. 628 b30. εἰς ὀρθὸν βλέπουσιν αἱ ὑστέραι, ἐστὶ τὸ στόμα Ζικ2. 634 b39, 27, 635 a6. εἰς εὐθυωρίαν (cf h v) Μα2. 994 a2. εἰς ἄπειρον ἰέναι v ἄπειρος p 74 b42. εἰς πλάτος ϗ εἰς βάθος τὸ ἐπίπεδον μεθίσταται μδ9. 386 b20 (sed εἰς βάθος i q ἐν βάθει: τὸ ἐπιπολῆς ὕδωρ ἁλμυρώτερον τοῦ εἰς βάθος πκγ30. 934 b25). πόροι εἰς πολύ μδ9. 386 a16 (cf πόροι δι' ὅλου 385 b24). θηρεύειν εἰς δέλεαρ Ζιδ8. 535 a20. καταστῆναι εἰς φανερόν Ζι44. 629 b16, 18. — b. cum hoc locali usu praep εἰς talia possunt conferri: μεταβάλλειν, ἀναλύειν εἴς τι cf h v. μεταφέρειν τὰ ἐκ τῶν γεωργιῶν τέκνα εἰς τοὺς φύλακας, τὰ δ' ἐκ τούτων εἰς ἐκείνους Πβ4. 1262 b26, 27. ἀπειράκις τὰς αὐτὰς δόξας ἀφικνεῖσθαι εἰς ἡμᾶς Οα3. 270 b20. εἰς ἑαυτὸν περιστῆσαι τὴν πολιτείαν Πε4. 1304 a33. εἰς ἐλάττους ἄγειν δι' αἰσχροκέρδειαν Πγ15. 1286 b18. εἰς ὀλίγους αἱ οὐσίαι ἔρχονται Πε7. 1307 a36. συνάγειν εἰς ὀλίγους πολλὰς ἀρχάς Πδ5. 1299 b2. συνῆχθαι, συνήκειν εἰς ὀξύ Ζια17. 496 a19. 16. 495 b10. συστέλλειν εἰς μικρόν Ζιθ4. 594 a19. συνάγειν, συνῆχθαι εἰς ἕν Ζμγ1. 662 a23. Πγ10. 1281 b13. συνελθεῖν εἰς ἕν Οβ16. 288 a16. μβ8. 368 b16. ἔρχεται τὰ τρία εἰς [τὸ] ἓν πολλάκις Φβ7. 198 a25. Bz Ar St I 42. — 2. de tempore. a. εἰς αὔριον ε9. 18 b22. τὰ εἰς ἔτος γενόμενα μυριοστόν Φδ10. 218 a28. cf ε9. 18 b33, 39. εἴ τις τὸν εἰς δέκατον ἔτος κίνδυνον μὴ φοβεῖται, οὔπω ἀνδρεῖος ημα21. 1191 a33. εἰς νέωτα οβ1347 a29. εἰς ὕστερον Ηι7. 1167 b33. κ3. 1174 a15 (cf εἰσαῦθις). ἀπὸ τοῦ ἐν ἀρχῇ ἡμαρτημένου ἀπαντᾶν εἰς τὸ τέλος κακόν τι Πε1. 1302 a6. εἰς ἕω Ηι1. 1164 a16. — b. πᾶν τὸ ῥέον ὕδωρ εἰς τὸν ἐνιαυτόν (per totum annum) μα13. 349 b19. ἡ πάμπαν ἀγοραία φιλία ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα, ἡ δὲ ἐλευθεριωτέρα εἰς χρόνον Ηθ15. 1162 b27. — 3. εἰς cum numeralibus. a. τίκτουσι πολὺ πλῆθος ᾠῶν· ϗ γὰρ εἰς ἑκατὸν τίκτουσιν ᾠά Ζιε33. 558 a14. ζῶσιν αἱ μὲν πολλαὶ τῶν καμήλων περὶ ἔτη τριάκοντα, ἔνιαι δὲ πολλῷ πλείω· ϗ γὰρ εἰς ἔτη ἑκατὸν ζῶσιν Ζιθ9. 596 a10. — b. εἰς i q circiter. τῶν μαθηματικῶν ὅσοι τὸ μέγεθος ἀναλογίζεσθαι πειρῶνται τῆς περιφερείας, εἰς τετταράκοντα λέγουσιν εἶναι μυριάδας σταδίων Οβ14. 298 a17. — c. εἰς δύο ἑρμηνεύειν quid significet explicatur ρ25. 1435 a4, 5, 29. 26. 1435 b23. — 4. εἰς usurpatur ad significandum quo aliquid spectet. a. εἰς ὅ, syn τέλος Μλ3. 1070 a2. προτάσεις λαμβανόμεναι εἰς ὄγκον, εἰς κρύψιν, syn πρὸς κρύψιν τθ1. 155 a22, 23, 157 a6. λαμβάνειν τι εἰς τὸ δεῖξαι Αδ6. 92 a25. τά τε εἰς τροφὴν ὕδατα ϗ τὰ πρὸς τὴν ἄλλην χρείαν Πη11. 1330 b16. τὸ συμφέρον εἰς εὐδοξίαν ρ3. 1425 a15. εἰς μοχθηρίαν φέρον τι ρ6. 1427 b19. τὰ εἰς ἀδοξίαν, ἀτιμίαν φαινόμενα φέρειν Ρβ6. 1383 b14, 1384 a17. — b. is usus praep εἰς aliquanto latius patet. εὐποιητικὸς (ὠφελεῖσθαι) εἰς χρήματα Ρβ4. 1381 a20. Ηθ16. 1163 b13 Fr. τοὺς μὲν φιλοτίμους μὴ ἀδικεῖν εἰς ἀτιμίαν ϗ τοὺς πολλοὺς εἰς κέρδος Πε8. 1308 a9. εὐπορεῖν εἰς λόγους ρ2. 1421 b35. κατηγορεῖν εἰς πονηρίαν ρ5. 1426 b30. ἐπαινεῖσθαι εἰς ἐλευθεριότητα, εἰς δικαιοσύνην Ηδ1. 1120 a20. εὐπορεῖν εἰς λόγους ρ2. 1421 b35. κατηγορεῖν

εἰς πονηρίαν ρ 5. 1426 b30. ἀμφισβητεῖν περὶ τοῦ ἤθους εἰς φαυλότητα Ρα15. 1376 a28. ἀδικεῖν ἀδικήματα εἰς κακουργίαν, εἰς ὕβριν, εἰς αἰκίαν Ρβ12. 1389 b7. 13. 1390 a18. 16. 1391 a19. ζημιοῦν, αἱ ζημίαι γίγνονται εἰς ἀργύριον, εἰς δόξαν sim ρ16. 1431 b31. Ρα12. 1372 b5. ἀργυρίου ἢ ὅσα εἰς ἀργύριον Ηδ13. 1127 b13. ὅσα εἰς τὴν πολιτείαν φέρει (quae pertinent ad) Πδ16. 1300 b20. γαστρίμαργα εἰς πλῆθος, εἰς τάχος Ζμγ14. 675 b28. ἔνια τῶν δριμέων ἐπίδηλον ποιεῖ εἰς πλῆθος τὴν ἀπόκρισιν Ζγα20. 728 a8. εἴς τι, in principio enunciationis absolute positum, 'quod attinet ad', εἰς δὲ τὸ ἦθος Ργ17. 1418 b24. — 5. in quibusdam formulis εἰς cum nomine coniunctum prope adverbii loco usurpatur. εἰς ὑπερβολήν Πη1. 1323 b3. ημα22. 1191 b13. β3. 1200 a14, 18. εἰς ἀκρίβειαν Πη11. 1331 a2. εἰς δύναμιν Ζμα5. 645 a6. Ηθ16. 1163 b17. κ10. 1181 b14. εἰς τὸ δυνατόν μα6. 344 a6. Μλ8. 1074 b10. εἰς τὸ ἐνδεχόμενον ημβ6. 1200 b23. — 6. εἰς i q ἐν. τὰ δένδρα εἰς τοῦτο τὸ γένος περιέχονται φτα4. 819 b23. — formam ἐς exhiberi aliquoties in libris pseudepigraphis, nusquam in libris Aristotelicis observavit Eucken II 36.

εἷς, μία, ἕν. 1. τὸ ἓν πολλαχῶς λέγεται Μδ6 Bz. ι1 Bz. δ10. 1018 a35. Φα2. 185 b6. ε2. 227 b3. ψβ1. 412 b8. ἓν κατὰ συμβεβηκός Μδ6. 1015 b16-36. τοῦ καθ' αὑτό, μὴ κατὰ συμβεβηκὸς (Μι1. 1052 a18) ἑνὸς Arist Μι1. 1052 a15-37 quatuor distinguit genera τὸ συνεχές, τὸ ὅλον, τὸ καθ' ἕκαστον, τὸ καθόλου, cf τὰ πρώτως λεγόμενα ἕν, ὧν ἡ οὐσία μία, ἢ συνεχείᾳ ἢ εἴδει ἢ λόγῳ Μδ6. 1016 b8. — a. τὸ συνεχές Μδ6. 1015 b36, 1016 a4. κ12. 1069 a8. Φε3. 227 a15. α2. 185 b6. cf μα14. 352 b31. τὰ μὲν ἁφῇ ἐστὶν ἕν, τὰ δὲ μίξει, τὰ δὲ θέσει Μμ7. 1082 a20. — b. τὸ ὅλον Μδ6. 1016 b11. 26. 1023 b36. — c. τὸ καθ' ἕκαστον. τὸ ἀριθμῷ ἓν ἢ τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν διαφέρει οὐθέν Μβ4. 999 b33. τὰ ἄτομα ϗ ἓν ἀριθμῷ Κ2. 1 b6 Wz. 5. 3 b12. ἓν ϗ ταὐτὸν τῷ ἀριθμῷ, ταὐτὸν ϗ ἓν ἀριθμῷ Μζ14. 1039 a28. Κ5. 4 a11. αι7. 449 a14. μηδὲν ἐνδέχεσθαι τῶν φθαρτῶν ταὐτὸ ϗ ἓν ἀριθμῷ διαμένειν ψβ4. 415 b4. ἓν ἀριθμῷ ϗ τόδε τι Μμ10. 1086 b26. δ13. 1020 a8. dist ἓν εἴδει Φα7. 190 a16. ψβ4. 415 b7. αι7. 447 b24. Μζ8. 1033 b31. dist ἓν τῷ λόγῳ Γα5. 320 b14. αι7. 449 a17, 20. Μι3. 1054 a34. Φθ8. 262 a21, 263 b13. γ3. 202 a20. Μκ9. 1066 a33. dist τῷ εἶναι ἓν ζ1. 467 b26. dist ἓν δυνάμει Φα9. 192 a2. Γα8. 326 b6. τὸ ἓν ἀριθμῷ πλεοναχῶς ἀποδίδοται τα7. 103 a24, 25. — d. τὸ καθόλου. λέγεται ἓν ὧν τὸ γένος ἕν Μδ6. 1016 a24. ἓν τῷ εἴδει cf c. ἓν λέγεται ὧν ὁ λόγος ὁ αὐτὸς ϗ εἷς ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι Φα2. 185 b8. Μδ6. 1016 a32. γ4. 1006 b26. — seriem unitatis Ar enumerat ἓν κατ' ἀριθμόν, κατ' εἶδος, κατὰ γένος, κατ' ἀναλογίαν Μδ6. 1016 b31, 33. ἓν τῷ ἀνάλογον ψγ7. 431 a22. Μν6. 1093 b18. — his additur ἄλλον τρόπον ἓν λέγεται τῷ τὸ ὑποκείμενον τῷ εἴδει εἶναι ἀδιάφορον Μδ6. 1016 a17. — ἓν δυνάμει, ἐντελεχείᾳ sive ἐνεργείᾳ Φα2. 186 a3. ψβ2. 413 b18. ζ2. 468 b3. — 2. (notio τοῦ ἑνός.) τὸ ἓν ϗ τὸ ἁπλοῦν οὐ τὸ αὐτό Μλ7. 1072 a32. τὸ ἑνὶ εἶναι τὸ ἀδιαιρέτῳ ἐστὶν εἶναι Μι1. 1052 b16, a36, 1053 b7. δ6. 1016 b4, 23. ζ17. 1041 a19. β3. 999 a2. Φγ7. 207 b6. πιζ1. 916 a1. τὸ ἓν σημαίνει μέτρον Μι1. 1052 b18-1053 b3. δ15. 1021 a12. λ7. 1072 a33. ν1. 1087 b33. τὸ ἓν ἀριθμοῦ ἀρχὴ ἢ ἀριθμός Μι1. 1052 b23. δ15. 1021 a12. 6. 1016 b18 Bz. οὐκ ἔστι τὸ ἓν ἀριθμός Μν1. 1088 a6. (ὁ ἀριθμός, ὁ ὁρισμός τινι εἷς Μη4. 1044 a2.) ὁ ἀριθμός ἐστιν ἕνα πλείω ϗ πόσ' ἄττα Φγ7. 207 b7. ἀντίκειται τὸ ἓν ϗ ἀριθμὸς οὐχ ὡς ἐναντία, ἀλλ' ὥσπερ εἴρηται τῶν πρός τι ἔνια Μι6. 1057 a4. πρότερον τῇ φύσει ἐν ἑκάστῳ γένει τὸ ἓν τῶν πολλῶν Οβ4. 286 b17. ἓν ϗ πλῆθος ἐναντία Μι3. 1054 a20-29. γ2. 1004 a10, 17. ἓν ϗ πολλὰ πῶς ἀντίκειται Μι6. δ6. 1017 a4. τὸ ἓν ϗ τὰ πολλὰ τὰ πρῶτα ϗ τὰ γένη τῶν ἐναντίων· τὰ γὰρ ἄλλα εἰς ταῦτα ἀνάγεται Μι4. 1055 b28. γ2. 1004 a19. — 3. (logicae rationes.) ἑνός τινος ὄντος οὐδὲν ἐνδέχεται ἐξ ἀνάγκης συμβαίνειν Αβ2. 53 b17. γ3. 73 a8. εἷς ἐστὶ λόγος ἢ ὁ ἓν σημαίνων ἢ ὁ ἐκ πλειόνων συνδέσμῳ πο20. 1457 a18. ε5. 17 a8, 9, 16. ἓν σημαίνειν, dist καθ' ἑνός Μγ4. 1006 b13-34 Bz (cf ἓν ἅπαντα ἔσται b17. ζ11. 1036 b20). ε11. 20 b15 Wz. ἓν κατὰ πολλῶν sive ἐπὶ πολλῶν, dist παρὰ τὰ πολλά Αγ11. 77 a5, 6, 9. τὸ ἓν ἐπὶ πολλῶν (de ideis Platonicis) ΜΑ9. 990 b7, 13, 991 a2. μ4. 1079 a9, 32. ζ16. 1040 b29. cf μ7. 1082 b26. λέγεσθαι καθ' ἑνός, καθ' ἕν, πρὸς ἓν Μγ2. 1033 a33-b15 Bz. ζ4. 1030 b3. κ4. 1061 b11. τῷ ἀφ' ἑνὸς εἶναι, πρὸς ἓν συντελεῖν, κατ' ἀναλογίαν Ηα4. 1096 b27. — 4. (quaestiones metaphysicae.) λέγεται ἰσαχῶς τὸ ὂν ϗ τὸ ἓν Μι2. 1053 b25. ζ4. 1030 b10. δ10. 1018 a35. ψβ1. 412 b8. cf τι7. 169 a24. τὸ ὂν ϗ τὸ ἓν ταὐτὸν ϗ μία φύσις τῷ ἀκολουθεῖν ἀλλήλοις, ἀλλ' οὐχ ὡς ἑνὶ λόγῳ δηλούμενα Μγ2. 1003 b23 Bz. ι2. 1054 a13. τδ1. 121 b7. τὸ ἓν ϗ τὸ ὂν κατὰ πάντων μάλιστα λέγεται τῶν ὄντων Μβ3. 998 b21. 4. 1001 a20. ι2. 1053 b20. κ1. 1059 b28. 2. 1060 b5. τδ6. 127 a27. πότερον τὸ ὂν ϗ τὸ ἓν οὐσίαι τῶν ὄντων εἰσὶ Μβ4. 1001 a6, 27. 3. 998 b20. τὸ ἓν ὥσπερ ϗ τὸ ὂν οὐκ ἔστι γένος, οὐκ ἔστιν οὐσία, ἀλλ' ὑπόκειται αὐτῷ οὐσία, οὐκ ἔστιν ἀρχή Μι2. β3. 998 b22 Bz. ζ16. 1040 b18. η6. 1045 b3, 6. κ1. 1059 b27-33. ὥσπερ οὐδὲ τὸ εἶναι παρὰ τὸ τί ἢ ποιὸν ἢ ποσόν, ϗ τὸ ἑνὶ εἶναι τὸ ἑκάστῳ εἶναι Μι2. 1054 a18. cf τι7. 169 a35. ὅσα περ τοῦ ἑνὸς εἴδη, τοσαῦτα ϗ τοῦ ὄντος ἐστίν Μγ2. 1003 b33. — ἓν μᾶλλον ἢ πολλὰ δεῖ νομίζειν τὰ κινοῦντα ἀκίνητα ὄντα Φθ6. 259 a8, cf ἀρχή 3. — aliorum philosophorum de unitate placita. ὅσοι ἓν τὸ πᾶν τιθέασιν ΜΑ8. 988 b22 Bz. τὸ ἓν Eleatarum ΜΑ5. 986 a20, 987 a18, 27. β4. 1001 a33. ν1. 1089 a2, Anaxagorae Μλ2. 1069 b21, Pythagoreorum ΜΑ5. 986 a20, 987 a18, 27. 6. 987 b22. β1. 996 a6. f194. 1513 a9, 13. τιθέντες ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συστοιχίᾳ τὸ ἓν Ηα4. 1096 b6, Platonis Μμ. ν. Α6. 987 b21. 7. 988 b6. 9. 992 a8. β1. 996 a6. μ6. 1080 b6. ν1. 1087 b5. 5. 1092 b1. ψα2. 404 b20. — 5. (grammatice i q numerus singularis.) τὸ ἑλληνίζειν ἐστὶν ἐν τῷ τὰ πολλὰ ϗ ὀλίγα ϗ ἓν ὀρθῶς ὀνομάζειν Ργ5. 1407 b10. — 6. (voc usus varius.) μὴ γὰρ ἓν τῶν ἀδυνάτων ᾖ Πδ4. 1291 a8. ἀνίσους ἕν τι (syn ὁτιοῦν a29) ὄντας ὅλως εἶναι ἀνίσους ὑπολαμβάνουσιν Πε1. 1301 a31. ὡς ἓν πρὸς ἓν εἰπεῖν τι1. 165 a24 Wz. ἓν μὲν . . ἓν δὲ Πγ15. 1285 b38. ἓν μὲν .. δεύτερον δὲ . . λοιπὸν δὲ Πδ15. 1300 a12. — τὸ ὅμοιον εἰς ἓν ἄγει ϗ συνίστησιν Ζγβ4. 739 b23. — ὡς καθ' ἓν (i e καθ' ἕκαστον) εἰπεῖν Ρα6. 1362 b9. εἷς ϗ μόνος Οα9. 277 b30, 279 a10. ὁ αὐτὸς ϗ εἷς, ἓν ϗ ταὐτὸ Πγ9. 1280 b35. μα3. 339 b1. ὁ εἷς, opp οἱ πλείους, ἡ μία πόλις Πγ15. 1286 a39. 17. 1288 a19. β1. 1260 b41. 2. 1261 a21. λίαν ἓν ποιεῖν, ἧττον ἓν Πβ5. 1263 b7. 2. 1261 b14. ἧττον μία μίμησις ἡ τῶν ἐποποιῶν πο26. 1462 b3. — pluralis ἕνα: ὁ ἀριθμός ἐστιν ἕνα πλείω Φγ7. 207 b7. Μι6. 1056 b21, τῶν ἑνῶν Μμ8. 1083 a25; sed τὰ ἄτομα ϗ ἓν ἀριθμῷ Κ2. 1 b6 (quod explicatur coll τὰ μὲν κατ' ἀριθμόν ἐστιν ἓν Μδ6. 1016 b31 al, τὰ καθ' ἑαυτὰ ἓν λεγόμενα Μδ6. 1015 b36).

εἰσαγγελία. εἰσαγγέλλειν εἰσαγγελίας f 378. 1540 b44. 394. 1543 b14. ποιεῖσθαι εἰσαγγελίας f 395. 1543 b36.

εἰσαγγέλλειν. αἱ αἰσθήσεις πολλὰς εἰσαγγέλλουσι διαφοράς αι1. 437 a2, 6. ἡ ἁφὴ δύο κινήσεις εἰσαγγέλλει εν3. 461 b3. — εἰσαγγέλλειν εἰσαγγελίας f 378. 1540 b44. 394. 1543 b15.

εἰσάγειν. περὶ εἰσαγομένων ϗ ἐξαγομένων πῶς δεῖ συμβουλεύειν Ρα4. 1360 a12-17. Πα9. 1257 a32 (opp ἐκπέμπειν). εἰσάγεσθαι τὸ πνεῦμα ϗ ἐκπέμπεσθαι Ζμγ3. 664 a18. ᾗπερ ἂν εἰσαχθῶσιν Ζιθ28. 606 a4. — εἰσάγειν τινὰ εἰς τὴν πολιτείαν Πε8. 1308 a8. εἰσάγειν δίκην εἰς τὸ δικαστήριον f 381. 1541 b25. 382. 1541 b31. 385. 1542 a22. εἰσάγειν δίκας ἀποστασίου, κλήρων, ἐπικλήρων al, προβολάς f 387. 1542 b11. 388. 1542 b17, 22. 378. 1540 b45. εἰσάγουσι δοκιμασίαν ταῖς ἀρχαῖς f 378. 1541 a4. οὐδεμία δίκη πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν εἰσήγετο f 414. 1547 a30. — εἰσάγειν τὴν πολεμικὴν ἕξιν Πη17. 1336 a6. — εὐθὺς εἰσάγαγε σεαυτὸν ποιόν τινα Ργ16. 1417 b7. ὅταν μέλλῃ εἰσάξειν αὑτὸν ὁ ἀπολογούμενος Ργ14. 1415 a31. — εἰσαγαγεῖν τὰ εἴδη Ηα4. 1096 a13. τοὐλάχιστον εἰσαγαγὼν τὰ μέγιστ' ἂν κινήσειε τῶν μαθηματικῶν Οα4. 271 b11. — med εἰσάγεσθαι ἰατροὺς ἐφ' ἑαυτούς Πγ16. 1287 a41. εἰσάγεσθαι δήμου πλῆθος Πζ6. 1320 b26. εἰσάγεσθαι παιδιάς Πθ3. 1337 b40.

εἰσαγωγεύς. οἱ διαιτηταὶ παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν f 414. 1547 a23.

εἰσαγωγή, opp ἐξαγωγή Ρα4. 1360 a14. — εἰσαγωγαὶ δικῶν Πζ8. 1321 b37. — ἡ τῶν εἰδῶν εἰσαγωγή (cf εἰσάγειν) ΜΑ6. 987 b31.

εἰσαγώγιμος τροφή, opp ἡ αὐτοῦ γιγνομένη Ρα4. 1360 a12. τὰ εἰσαγώγιμα, opp τὰ ἐξαγώγιμα Πγ9. 1280 a39. οβ 1345 b21, 24-26.

εἰσακούειν. pass ἔξωθεν εἰς τὰς οἰκίας εἰσακούεται πια37. 903 b13.

εἰσάπαξ. ὅσα εἰσάπαξ γίνεται, οἷον γάμος Ηδ5. 1123 a1. μιᾶς ἐνεργείας εἰσάπαξ μία κίνησις αι7. 447 b19. — ὁ σεισμὸς οὐκ εὐθὺς οὐδ' εἰσάπαξ παύεται σείσας μβ8. 367 b32. ἡ εἰσάπαξ πρόεσις Ζγβ4. 739 a9. εἰσάπαξ ἔπιεν ἐλέφας ιδ' μετρητάς Ζιθ9. 596 a8.

εἰσαῦθις ἐπισκεπτέον Ηα5. 1097 b14. διασαφῆσαι καιρὸς γένοιτ' ἂν ϗ εἰσαῦθις ψβ5. 417 b29. ἡδονῆς ἕνεκα τῆς εἰσαῦθις μεγάλης Ηδ12. 1127 a6.

εἰσαφικνεῖσθαι οβ 1350 b12.

εἰσβάλλει ποταμός μα13. 351 a10. β2. 356 a11. ποταμὸς εἰς ὃν εἰσβάλλει ἡ κρήνη μβ3. 359 b19.

εἰσβλέπειν κατ' εὐθυωρίαν μγ4. 377 a1.

εἰσδέχεσθαι τοὺς φυγάδας Πε3. 1303 a35. ὁ καλούμενος βάτραχος οὐδ' ὕστερον εἰσδέχεται τοὺς νεοττούς, οὐδ' ἐξ ἀρχῆς ζῳοτοκεῖ Ζγγ3. 754 a29. cf Ζιζ10. 565 b29. ὁ δελφὶς ϗ ἡ φώκαινα εἰσδέχονται τὰ τέκνα Ζιζ12. 566 b17 Aub.

εἰσδύεσθαι, εἰσδύνειν. ἀκαλῆφαι εἰς τὰς πέτρας εἰσδύονται Ζιδ6. 531 b16. εἰσδύεσθαι ϗ ζῆν ἐν ὀστράκῳ Ζιδ4. 519 b23. ὅταν εἰσδύσῃ (scr εἰσδύῃ, coll v l et ἐκδύῃ Ζιι40. 625 b25) εἰς ὄστρακον Ζιε15. 548 a19. οὐχ ὁμοίως εἰσδύεται ἡ χηλὶς ἀλλ' ἐπιπολαιότερον εν2. 460 a22. εἰσδύεσθαι εἰς τοὺς πόρους sim πγ3. 871 a18. 14. 873 a9. ε6. 881 a5. κδ3. 936 a24. λη7. 967 a27. ὀφθαλμοὶ οὐκ εἰσδυόμενοι οὐδὲ κατακλινόμενοι ἀλλ' ὀρθοί Ζιδ4. 529 b28. — ἰχθύες οὐκ ἐθέλουσιν εἰσδύνειν εἰς τὸν κύρτον Ζιδ8. 534 b4. ἔλαιον εἰσδύνει διὰ τῶν πόρων πλα21. 959 b13.

εἴσδυσις νεοττιᾶς, σμήνους Ζιι13. 616 a6. 14. 616 a28. 40. 624 a14. εἴσδυσις τοῦ ὑπονόμου ἀλώπεκος θ99. 838 b8.

εἰσέρχεσθαι. εἰσελθούσης τῆς τροφῆς μβ2. 355 b7. τὸ τοῦ αἰδοίου μέρος ϗ ἐξέρχεται ϗ εἰσέρχεται Ζια13. 493 a31. σημεῖον τῆς ἐκλείψεως τὸ τὸν ἀστέρα εἰσελθεῖν (?) μτ1. 462 b30. ἐν τῷ οἴκῳ ἴσα δεῖ εἶναι τὰ εἰσερχόμενα τοῖς ἐξερχομένοις f 175. 1507 b23.

εἰσηγεῖσθαι νόμων λύσιν, τοιαύτην τάξιν Πβ8. 1268 b30. δ1. 1289 a1. νομίζων τοῦ κοινοῦ τὸ συμφέρον εἰσηγήσασθαι sim ρ30. 1436 b36, 1437 b21. 3. 1423 b35. περὶ πόρων εἰσηγούμενοι ρ3. 1425 b28.

εἰσιέναι (εἴσειμι). εἴσεισι τὸ ὕδωρ εἰς τὴν κλεψύδραν πις8. 914 b14. εἰσιόντος τοῦ θερμοῦ λύεται, opp ἐξιέναι, ἀπιέναι μδ6. 383 a28, 27, 9. πολλὰ τῶν εἰσιόντων, οἷον τροφή Φθ6. 259 b12. Ζγδ2. 767 a31. ἐν τῷ οἴκῳ σύμμετρα δεῖ εἶναι τὰ εἰσιόντα τοῖς ἐξιοῦσιν f 178. 1507 b38. — ὅταν παῖς ἀντὶ πατρὸς εἰσίῃ (int εἰς τὴν βουλήν) Πδ5. 1292 b5. 14. 1298 b4. — τοῦ εἰσιόντος (fort proximi) μηνός οβ 1353 b4.

εἴσοδος. τοῖς δικαστηρίοις χρῶμα ἐπιγέγραπται ἐπὶ σφηκίσκῳ τῆς εἰσόδου f 420. 1548 a16. πέτρα περιρραγεῖσα μίαν ἔχουσα εἴσοδον Ζιζ29. 578 b22. ἡ εἴσοδος τῆς νεοττιᾶς, τοῦ σμήνους Ζιι7. 613 a1. 40. 625 b3. οὔτε τὸ ὕδωρ εἰσόδους ἔχει οὔτε τὸ πῦρ μδ7. 384 b21. τὸ μόριον τὸ τὴν τῆς τροφῆς εἴσοδον δημιουργοῦν Ζμδ10. 686 a12, 15. ἡ τῆς τροφῆς εἴσοδος Ζμβ17. 660 b31. δ5. 681 b27. ἡ πρώτη Ζμγ14. 675 b29. τοῦ ἀέρος ἡ εἴσοδος ϗ ἡ ἔξοδος Ζμα1. 642 b2. πν2. 482 a18, 20. καλεῖται ἡ μὲν εἴσοδος τοῦ ἀέρος ἀναπνοή, ἡ δ' ἔξοδος ἐκπνοή αν21. 480 b9. τοῦ πνεύματος Ζμγ3. 664 b27. ὁ πλεύμων ποιῶν εὐρυχωρίαν τῇ εἰσόδῳ τοῦ πνεύματος Ζμγ6. 669 a15. εἴσοδος τοῦ θερμοῦ, τοῦ πνεύματος αν5. 472 b30-33.

εἰσοικίζεσθαι τοὺς πλησίον ξηραινομένων τῶν ἑλῶν μα14. 351 b31.

εἰσόκε (Emp 356, 362) αν7. 473 b22, 474 a1.

εἰσπέτασθαι. ἕως ἂν εἰς τὸ σμῆνος εἰσπετασθῇ Ζιι40. 624 b6.

εἰσπέτεσθαι. τροχίλοι εἰσπετόμενοι Ζιι6. 612 a21.

εἰσπίπτει φλὸξ εἰς τὰς οἰκίας μγ1. 371 b7. ἡ τοῦ πνεύματος ἔκκρισις πρὸς τὴν πυκνότητα τῶν νεφῶν εἰσπίπτουσα μβ9. 369 a36. ὁ οἶνος εἰσπίπτει εἰς τοὺς πόρους, syn εἰσδύεται πγ14. 873 a7, 9. 3. 871 a18.

εἰσπλεῖν. εἰς τὴν λίμνην μα13. 350 a31. πηλαμύδες εἰσπλέουσιν εἰς τὸν Πόντον Ζιζ17. 571 a19. θ13. 598 a30, b11.

εἴσπλους. ποιεῖσθαι τὸν εἴσπλουν, opp ἔκπλουν θ105. 839 b14.

εἰσπνεῖν. ἀναγκαῖον εἰσπνεύσαντας ἀναπνεῖν αν4. 472 b3. τὸ εἰσπνεόμενον ψυχρόν ἐστιν 5. 472 b35. τὰ ζῷα εἰσπνεῖ Ζμγ3. 664 a18 (v l, εἰσπνεῖ om Bk).

εἴσπνευσις, opp ἔκπνευσις Φη2. 243 b26.

εἰσπνοή. ἐν Λιπάρᾳ τῇ νήσῳ λέγουσιν εἶναί τινα εἰσπνοήν θ34. 832 b30. cf ἐκπνοή.

εἰσπτύει τοῖς νεοττοῖς ὁ ἄρρην διοιγνὺς τὸ στόμα Ζιι7. 613 a4. cf ἐμπτύειν.

εἰσρεῖν. ποταμοὶ εἰσρέουσιν μβ2. 356 a16. πνεῦμα, ἀὴρ εἰσρεῖ, opp ἐκρεῖ Ζμγ6. 669 a17. α1. 642 a36. πν2. 842 a5.

εἴσρους. τὸν εἴσρουν εἰς τὴν ἔσω θάλατταν ποιεῖται κ3. 393 a19.

εἰστιθέναι. σῶμα εἰστεθὲν εἰς τὸ κενόν (v l ἐντεθέν, cf ἐντιθέναι b21) Φδ8. 214 b19.

εἰστρέπεσθαι, med, opp ἐκτρέπεσθαι Ζιι39. 621 a8.

εἰσφέρειν τὸν ἀέρα τὸν θύραθεν αν21. 480 a29. med εἰσφέρεσθαι πλεῖστον ὕδωρ Ζγδ2. 767 a32. εἰσφέρεσθαι, opp μὴ ἀναπνεῖν υ2. 456 a17. — ἐν τῇ παρόδῳ πορφύραν εἰσφέρων Ηδ6. 1123 a23. — εἰσφέρειν ἀργύριον, εἰσενέγκαι μίαν μνᾶν, τὰ εἰσενεχθέντα ηεη10. 1242 b13. Πγ9. 1280 a29. Ηε7. 1131 b31. τὸ διαγραφὲν ἀργύριον οὐκ εἰσέφερον f 401.

1545 a12. εἰσφέρειν κατὰ κεφαλὴν τὸ τεταγμένον, εἰσενηνοχέναι τὴν οὐσίαν ἅπασαν, ὅσον εἰσοίσει ἕκαστος Πβ10. 1272 a14. 9. 1271 b13. ε11. 1313 b27. η10. 1330 a7. οβ 1348 a8. — Ἐμπεδοκλῆς πρῶτος ταύτην τὴν αἰτίαν εἰσήνεγκεν ΜΑ4. 985 a30. Πβ7. 1266 a39. εἰσφέρειν, syn προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον Πβ11. 1273 a9, 7. ἀντειπεῖν τοῖς εἰσφερομένοις Πβ11. 1273 a12. δ14. 1298 b33. — (εἰσφέρεσθαι fort corr πκθ14. 952 a32).

εἰσφορὰ τῶν τελῶν Πε11. 1313 b26. εἰσφορὰ καὶ δήμευσις Πζ5. 1320 a20. ποιήσασθαι τὰς εἰσφορὰς ἀπὸ τιμημάτων sim ρ3. 1425 b25. Πβ9. 1271 b15. ε11. 1314 b14. — ἡ αὐτὴ ἀρχὴ πολλάκις ἔχει τὸ τέλος καὶ τὴν εἰσφοράν Πζ8. 1322 b14.

εἰσφρεῖν. εἰσφρῆσαι, opp ἐξεμεῖν θ14. 831 b11.

εἴσφυσιν ἔχει ἄνωθεν Ζικ5. 637 a18 (φύσιν ci Pic, cf v l).

εἴσω. ὁτὲ μὲν ἔξω ῥεῖ, ὁτὲ δ' εἴσω μβ8. 365 b28. κάμψις εἴσω Ζια15. 493 b31. β1. 499 b28. εἴσω σπᾶν Ζγβ4. 739 b4, 18. — i q ἔνδον cf Lob Phryn 128. τὰ σφυρὰ τὰ εἴσω Ζιγ3. 512 b23. τὸ θερμὸν εἴσω ὄν πη20. 889 a20, 17. τὰ εἴσω πιδ3. 909 a24 (τὰ ἔσω a26). τοὺς μὲν εἴσω ἔχειν τοὺς δ' ἔξω τῶν ὅρων, cf ἐμβάλλειν ὅρους Αγ32. 88 a35, b5.

εἶτα, de tempore, πρῶτον, εἶτα μα14. 353 a11. Ζμα1. 639 b28, 640 b3. ψα1. 402 a8. Πδ9. 1294 a35. Ρα15. 1375 b13. πρῶτον, εἶθ' οὕτω Ζμα1. 640 a15. θ14. 831 b12. Ρβ21. 1395 b11. πρῶτον, εἶθ' ὕστερον Πε4. 1304 b11. Ζμα1. 639 b4. πρότερον μέν, εἶτα Πβ10. 1272 a9. — in enumerandis argumentis, πρῶτον μέν, εἶτα μα6. 343 a25. Ζμα1. 640 a23. Πη14. 1332 b19. ρ3. 1423 b28. πα37. 863 b3 — ad distinguendos gradus, μάλιστα μέν, εἶτα μβ6. 365 a2. Ρβ1. 1377 b26. Πε3. 1303 b15. — εἶτα complectitur quae antea exposita sunt Οβ2. 285 b3. Πε1. 1301 a33 — εἶτα adversativum ρ19. 1432 b39, post participium Ηι1. 1164 a28, in interrogatione Ρβ23. 1398 a7.

εἴτε v εἰ.

εἰώθαμεν λέγειν, εἰώθασι προφέρειν sim τα7. 103 a8. Πγ3. 1276 a37. 7. 1279 a23. 17. 1288 a20. δ8. 1293 b34. 13. 1297 b10. ἐν οἷς μὴ εἰώθασιν ἔχειν τρίχας Ζιη4. 584 a25. τοῦτο γίγνεσθαι, συμβαίνειν εἴωθεν sim Πε3. 1302 b17. δ15. 1300 a2. η4. 1326 a34. θ1. 1337 a15. μβ8. 367 b8. Ζιζ37. 580 b15. η4. 584 a17. εἴωθε τοῦτο ἀποδίδοσθαι πλεοναχῶς τα7. 103 a35. — ὀκνοῦσι κινεῖν τὸ εἰωθός (i e τὸ ἔνδοξον) τθ1. 156 b21. — ἀσαφὲς τὸ μὴ εἰωθός, syn τὰ μὴ κείμενα ὀνόματα τζ2. 140 a5, 3. μιγνύναι τὸ εἰωθὸς καὶ ξενικόν Ργ12. 1414 a26. ἐκλέγειν ἐκ τῆς εἰωθυίας διαλέκτου Ργ2. 1404 b24.

ἐκ, ἐξ. cf Eucken II 10-14. ἔκ τινος ποσαχῶς λέγεται Μδ24 Bz. α2. 994 a22. Α9. 991 a20. η4. 1044 a24. ν5. 1092 a23, 29. Ζγα18. 724 a20. — 1. de loco. οἱ ἵπποι θέουσιν ἐκ τῶν ἄλλων ἵππων Ζιζ18. 572 a16. ζῷον τὸ μέγεθος ἔλαττον, εὐρύτερον δ' ἐκ τοῦ νώτου Ζιζ12. 566 b11. ἐκ τῶν ἐναντίων Ρβ13. 1389 b14. ἐξ ἐναντίας cf ἐναντίος. ἐκ πλαγίων μγ6. 377 b29, 34. ἐκ πλαγίου Ζιβ13. 505 a2, 6. δ4. 529 b9 al. ἐκ πλαγίας μγ2. 372 a11. 6. 378 a9. ἐξ ἄκρου Ζιδ1. 524 a6. 2. 526 a14, 17. ἐκ πολλοῦ Ζιδ8. 534 b20 al. ἐκ πάνυ πολλοῦ Ζιδ8. 533 b29. — 2. de tempore. ἡ αἴσθησις οὐ δύναται αἰσθάνεσθαι ἐκ τοῦ σφόδρα αἰσθητοῦ, οἷον ψόφον ἐκ τῶν μεγάλων ψόφων ψγ4. 429 b1. ἐκ τῶν Παναθηναίων ὁ πλοῦς Ζγα18. 724 b1. ἔαρ ἀρχόμενον εὐθὺς ἐκ τροπῶν Ζιε9. 542 b20. ὥσπερ ἐξ ὕπνου ὄντα Ζιδ10. 537 a18. — ἐξ ἀρχῆς quam habeat usus varietatem cf ἀρχή p 111 a34, 55-b27, 33. ἐξ ὑπαρχῆς v ὑπαρχή. ἐκ παίδων πο4. 1448 b6. ἐκ νέου ΜΑ6. 987 a32. Ηκ10. 1179 b31. ἐκ νηπίου Ηβ2. 1105 a2. ἐκ πολλοῦ χρόνου, opp ἐξ ὑπογυίου Ρα1. 1354 b2. β22. 1396 b6. ἐκ παλαιοῦ, ἐκ προσπαίου Ηκ10. 1179 b17. ι5. 1166 b35. ἐκ πρώτης πβ32. 869 b24. ἐκ προτέρου ηεβ10. 1227 a13. ἐξ ὑστέρου πκθ13. 951 b24. ἐξ ὅτου ρ21. 1434 a4. ἐξ ἐνιαυτοῦ (quotannis?) οβ 1347 a27. — 3. de materia. τὸ ἐξ οὗ, i e ἡ ὕλη Φα3. 186 a19 ac saepe. τὸ ἐξ ἀμφοῖν ψα1. 403 b8. β2. 414 a17. τὸ ἐκ τούτων (ὕλης καὶ εἴδους) ψβ1. 412 a9. ἡ πολιτεία ἐστὶν ἐκ τῶν ὁπλιτευόντων sim Πδ13. 1297 b13, 15, 17. ε5. 1305 a11. 8. 1309 a31. — praep ἐκ pro genetivo partitivo usurpatur φτα1. 816 a39. β9. 828 b27. cum hoc usu fort conferri potest τοῦτο ἐκ τῆς ἁπάσης φύσεως ἐνυπάρχει τοῖς ἐμψύχοις Πα5. 1254 a31. — 4. de origine et causa. *a*. τὸ ἐκ τῆς γῆς συγκαταμιγνύμενον τῷ ὕδατι, ἡ ἐκ τῆς τέφρας θερμότης μβ3. 357 b6. δ11. 389 b3. ἀρχὴ ἐκ γένους Πγ14. 1285 b24. γίγνονται αἱ στάσεις οὐ περὶ μικρῶν, ἀλλ' ἐκ μικρῶν Πε4. 1303 b18. πολιτεῖαι λύονται, κινοῦνται, διαφθείρονται ἔκ τινος sim Πε4. 1303 b21. 6. 1305 b22, 1306 a10. 7. 1307 a38, b20, δεῖπνα ἐκ μιᾶς δαπάνης χορηγηθέντα Πγ11. 1281 b3. τίκτειν ἐκ συνδυασμοῦ Ζιδ11. 537 b28. τυφλὸς φύσει ἢ ἐκ νόσου ἢ ἐκ πληγῆς Ηγ7. 1114 a26. τὰ ἐκ θυμοῦ, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως Ηδ10. 1135 b25, 26. Πδ16. 1300 b26. προελέσθαι ἐκ λογισμοῦ ἢ λόγου Ηγ11. 1117 a21. ἐξ ἀνάγκης v ἀνάγκη. ἐκ φύσεως ΜΖ7. 1032 a16. Ηη6. 1149 a9. τὸ μὲν ἄτεχνον, τὸ δ' ἐκ τῆς τέχνης Ργ16. 1416 b19. οἱ ἐκ φιλοσοφίας Πθ7. 1341 b28. δεικνύναι ἔκ τινος Αγ10. 76 a14, 22. ἐξ ἀλλήλων δείκνυσθαι Αβ5. 57 b18, 28 (cf δι' ἀλλήλων Αβ7. 59 a32). φανερὸν ἐκ τούτων Ηη9. 1151 a27 al. ἔδοξεν ἐκ ταύτης τῆς ἀπορίας μβ2. 354 b15. θεωρεῖν ἔκ τινος, σκοπεῖν ἔκ τινος, cf θεωρεῖν 2*b*, σκοπεῖν 3. θεᾶσθαί τι ἐκ πονηροῦ Ηι7. 1167 b26. — ἀεὶ ἡ φύσις ἐκ τῶν ἐνδεχομένων αἰτία τοῦ βελτίονός ἐστιν Ζμβ14. 658 a23. δ10. 687 a16. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, ἐκ τῶν ὑποκειμένων Πδ1. 1288 b33, 26. η1. 1323 a18. Ηα11. 1101 a2. — ἐξ ὑποθέσεως, ἐξ ἀφαιρέσεως, ἐκ προσθέσεως, v ὑπόθεσις, ἀφαίρεσις. — *b*. interdum causalis significatio praep ἐκ prope accedit ad modalem. ἐκ παντὸς τρόπου τα3. 101 b8. ἐκ τοῦ προειρημένου τρόπου Αα28. 45 a7. ἐκ τίνος τρόπου ΜΑ8. 990 a8. ἐκ προσαγωγῆς Πε8. 1308 b16. μα14. 351 b9 al. ἐξ ἀναγωγῆς Ζιε18. 550 b11. ἐξ ὑπαγωγῆς Ζιζ29. 578 b7. ἐκ διαδοχῆς τα34. 183 b30. Φε4. 228 a28. ἐκ περιουσίας τγ2. 118 a6, 8, 12, 14. ἐκ παρόδου θεωρεῖν τι Ζγγ6. 757 a11. Ογ8. 306 b27. αι5. 444 a28. ἐξ ἐπιπολῆς μβ8. 368 a27 (ἐξ om cod E). πα43. 864 b25. θ9. 890 b13. ἐξ ἑτοίμου ρ39. 1445 b26. ἐκ σπουδῆς θ86. 837 a15. λέγεσθαι ἐξ ἐρωτήσεως, ἐξ εἰρωνείας, ἐκ παραβολῆς, ἐξ ἀντιπαραβολῆς τῶν ἐναντίων Ργ19. 1419 b34, 1420 a1, 3, 4.

Ἑκάβη Εὐριπίδου Ρβ23. 1400 b23.

ἕκαστος. τῶν πολιτειῶν ἑκάστη Πε1. 1301 a24. παρ' ἑκάστην τὴν σύριγγα Ζια17. 496 b3. καθ' ἑκάστην πολιτείαν, opp κοινῇ Πγ13. 1284 a1. τὰ καθ' ἕκαστα καὶ τὰ κοινῇ συμβαίνοντα περὶ αὐτῶν Ζιε1. 539 b15. ἕκαστον, opp πάντα Πε8. 1307 b36. ὡς ἕκαστος, opp πάντες Πβ3. 1261 b26, 27, 34. δ4. 1292 a12. ἐν πολλῷ πλήθει ὕδατος, opp ἐν ἑκάστῳ μβ3. 357 a21. ποιῆσαι ἐκ τῶν ἑκάστῳ ἀγαθῶν τὰ ὅλως ἀγαθὰ ἑκάστῳ ἀγαθά ΜΖ4. 1029 b6. οὐχ ὡς καθ' ἕκαστον ἀλλ' ὡς ἀθρόους Πγ13. 1283 b34. ὡς ἁπλῶς μὲν εἰπεῖν, opp ὡς δὲ καθ' ἕκαστον Πε11. 1313 a19. δῆλον ἔκ τε τοῦ διωρίσθαι καὶ ἐκ τῆς καθ' ἕκαστα θεωρίας Ογ1. 298 b5. τὰ καθ' ἕκαστα (singula signa, ex quibus amicitia cognoscitur) ημβ11. 1211 a18, 19, 22, 23. — τὸ ἀριθμῷ

ἐν ᾗ τὸ καθ' ἕκαστον λέγειν διαφέρει οὐθέν Μβ4. 999 b33. καθ' ἕκαστον λέγω ὃ μὴ πέφυκεν ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖσθαι, opp καθόλου ε7. 17 a40. ὅσα ἤδη τῶν καθ' ἕκαστα τυγχάνει ὄντα ϗ μὴ καθ' ὑποκειμένου τινός Αγ1. 71 a23, opp τὰ καθόλου τθ1. 156 b15. τὸ μὲν καθόλου κατὰ τὸν λόγον γνώριμον, τὸ δὲ καθ' ἕκαστον κατὰ τὴν αἴσθησιν Φα5. 189 a6. Μδ11. 1018 b33. Ηζ9. 1142 a14. ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα τὸ καθόλου Ηζ12. 1143 b4. τὰ καθ' ἕκαστα ἐγγυτάτω τῆς αἰσθήσεως Αγ2. 72 a35. τὸ καθ' ἕκαστον ϗ αἰσθητόν, τὰ αἰσθητὰ ϗ τὰ καθ' ἕκαστα Αα27. 43 a27. Μμ2. 1077 a6. τὰ καθ' ἕκαστον ϗ ἄτομα τῷ εἴδει Ζμα4. 644 a30, cf Ζιβ15. 505 b31. τὰ ἐνεργοῦντα ϗ τὰ καθ' ἕκαστον Μδ2. 1014 a21. τὸ καθ' ἕκαστον ἄπειρον ϗ οὐκ ἐπιστητόν, opp ὁ τοιόσδε, οἱ τοιοίδε Ρα2. 1356 b31. τῶν οὐσιῶν τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα οὔθ' ὁρισμὸς οὔτ' ἀπόδειξίς ἐστιν Μζ15. 1039 b28, sed ἡ οὐσία τῶν ὄντων ἐν τῷ καθ' ἕκαστον Ζγβ1. 731 b34. τὸ καθ' ἕκαστον, τοῦτο γὰρ ἡ οὐσία Ζγδ3. 767 b33. ἡ οὐσία ϗ τὸ καθ' ἕκαστον Μζ1. 1028 a27. ἅμα καθόλου ὡς οὐσίας ποιοῦσι τὰς ἰδέας ϗ πάλιν ὡς χωριστὰς ϗ τῶν καθ' ἕκαστον Μμ9. 1086 a34. — αἱ πράξεις περὶ τῶν καθ' ἕκαστόν εἰσιν, πρακτὰ τὰ καθ' ἕκαστον Πβ8. 1269 a12. Ηζ8. 1141 b16. 12. 1143 a32. κυριώτερα πρὸς τὴν χρείαν τῶν καθόλου τὰ καθ' ἕκαστα τῶν πραγμάτων Ρβ19. 1393 a18. — τὸ καθ' ἕκαστον, i e εἶδος ἀδιάφορον Αδ13. 97 b28,31 Wz. — καθ' ἕκαστον ita quasi in unum vocabulum coaluit, ut etiam sine articulo adiectivi instar construatur (cf Krüger gr Gr § 60, 8, 4), μᾶλλον δ' ἴσως τὴν τοῦδε ὑγίειαν σκοπεῖ· καθ' ἕκαστον (i e singulos) γὰρ ἰατρεύει Ηα4. 1097 a13. ἀξιοῦντες πρότερον ἀριθμεῖν καθ' ἕκαστον γιγνόμενον τὸ ἥμισυ Φθ8. 263 a8. cf Ζια6. 490 b32.

ἑκάστοτε μα13. 349 a24. Ζγβ4. 738 a4.

Ἕκατε (ex hymno poetae incerti) Ργ8. 1409 a15.

ἑκάτερος. περὶ ἅλω ϗ ἴριδος τί ἑκάτερον μγ2. 371 b18. ἑκατέρα τῶν πόλεων sim Πδ4. 1290 b12. 9. 1294 a34. γ2. 1289 a33. ἐξ ἑκατέρας ἑκάτερον λαβεῖν Πδ9. 1294 b11. ἑκάτεροι παρ' ἑκατέροις Πδ4. 1292 a21. γ9. 1280 b1.

ἑκατέρωθεν θ96. 838 a22. Ζια15. 493 b14. ἑκατέρωθεν ἐκ τριγωνίας f 374. 1540 a40.

ἑκατέρωθι Ζιδ2. 527 a33.

Ἑκάτης μυστήρια θ173. 847 a6.

ἑκατηβόλος. ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε f 621. 1583 a3.

Ἑκατομβαιών. περὶ τὸν Ἑκατομβαιῶνα Ζιε11. 543 b12. 17. 549 a16. ζ17. 571 a13.

ἑκατόν Πε1. 1302 a2 al. — ἡ τῶν ἑκατὸν ϗ τεττάρων ἀρχὴ παρὰ τοῖς Καρχηδονίοις Πβ11. 1272 b34, 36, eadem τῶν ἑκατὸν dicitur 1273 a14 (cf Göttling p 485).

ἐκβαίνειν τῆς λεκτικῆς ἁρμονίας πο4. 1449 a27. ἐκβαίνειν τὸ μέσον Πδ11. 1296 a26. — ἄπειροι τῶν ἐκβησομένων (eorum, quae eventura sunt) ημα20. 1190 b34.

ἐκβάλλειν. τὰ μὲν εἰς αὐτὴν (αὑτὴν?) ἄγει ἡ φύσις, τὰ δ' ἐκβάλλει μδ3. 380 a26. ἐκβάλλειν ὀσμήν Ζιθ24. 604 b29. ἐκβάλλειν ὀδόντας Ζιζ22. 576 a13. ἐκβάλλειν τὰς ὑστέρας, τὰς κοιλίας Ζιζ31. 579 b2. θ2. 591 b6. ἐκβάλλειν, i q ἐκτιτρώσκειν, dist τίκτειν Ζιη4. 585 a23. θ21. 604 a1. Ζγγ2. 752 b5. ἐκβάλλειν τοξεύματα θ4. 830 b22. αἴρειν ϗ ἐκβάλλειν φύματα πδ13. 878 a15. περὶ τὰ φυκία κἂν τι ᾖ τοιοῦτον ἐκβεβλημένον Ζιε18. 550 b8. τὰ ἐκβαλλόμενα ἐκ τῶν μετάλλων ἀποσύρματα f 248. 1523 b22. ἐκβάλλειν τὴν ἐπιστήμην, syn ἀποβάλλειν ημβ6. 1201 b22, 3. — ἐκβάλλειν τινὰ ἐκ τῆς πόλεως Πβ10. 1272 b3. γ13. 1284 b29 (coni μεθιστάναι). ε3. 1303 a30, 35. 5. 1304 b36. οβ 1346 b7 al. ἐκβάλλει τοὺς νεοττοὺς ὁ κόραξ Ζιζ6. 563 b2. — mathem i q ducere, prolongare, αἱ ἀπὸ τοῦ μέσου ἐκβαλλόμεναι Οα5. 271 b29. ἐκβαλλόμενον τοῦτο κάτω κάθετος ἔσται μχ2. 850 a11. ἐὰν ἡ αβ, τὸ ἐπίπεδον ἐκβληθῇ ατ 971 b5. μγ5. 376 a1. ἐκβεβλήσθωσαν αἱ διάμετροι, τὸ ἐπίπεδον ἐκβεβλήσθω, ἔστω ἐκβεβλημένη ἡ ζη παρὰ τὴν αβ μχ1. 849 a23. μγ5. 375 b31. μχ23. 854 b28. — εἰ ἦσαν ἐκβεβλημέναι (?), opp συνάγεσθαι μχ22. 854 b1, 2. — intrans ἡ θάλαττα ὅταν κυμαίνουσα ἐκβάλλῃ μβ8. 367 b13.

ἔκβασις Οα1. 268 b3, μετάβασις εἰς ἄλλο γένος b1.

Ἐκβάτανα κ6. 398 a14, 34.

ἐκβήσσειν. ἕως ἂν ἐκβήξῃ τὸ κατελθόν Ζια16. 495 b19.

ἐκβιάζεσθαι med proiicere. ἐκβιάζεσθαι οὐ δύναται πόρρω τὸ πληγέν ακ 800 b12, cf βάλλειν b13.

ἐκβλητικὸν τῶν τοξευμάτων τὸ δίκταμον Ζιι6. 612 a5.

ἐκβοήθειαι Πη5. 1327 a6.

ἐκβολή. αἱ ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν Ζγγ11. 761 b7. ἡ ἐκβολὴ τῶν ὀδόντων Ζγε8. 789 a15. ἐκβολὴ πνεύματος ακ 804 b11. πι54. 897 a29. — αἱ ἐκβολαὶ αἱ ἐν τοῖς χειμῶσι πῶς ἑκούσιοι Ηγ1. 1110 a9. — μετὰ τὴν τῶν τυράννων ἐκβολὴν Πγ2. 1275 b36.

ἐκβόλιμος. τὸ ἐκβόλιμον τί ἐστιν Ζιζ21. 575 a28. τὰ ἐκβόλιμα τῶν ἐμβρύων, τῶν μικρῶν ᾠῶν Ζμγ4. 665 b1. Ζγγ2. 752 b4.

ἐκβράσσει ποταμὸς χρυσίον περὶ τὰ χείλη θ46. 833 b16. f 248. 1523 b44.

ἔκβρωμα. Ζιι40. 625 a9, cf AZι II 290, 178 'ein ausgefressenes Stück'.

ἐκγελᾶν ἄν τις κνήσῃ πλε8. 965 a24.

ἔκγονος. φύσει ἀρχικὸν πρόγονοι ἐκγόνων Ηθ13. 1161 a19. μεταβολαὶ περὶ τοὺς ἐκγόνους. τὰ τῶν ἐκγόνων Ηα11. 1100 a24, 30. — τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔκγονα ἀτελῆ Πη16. 1335 b30. τὰ ἔκγονα τῶν ἀρρένων Ζιε14. 545 a26. ἐκ τῶν ἀγόνων ᾠῶν οὐδὲν γίνεται ἔκγονον Ζιζ3. 562 a23. ὅμοια γίγνεσθαι τὰ ἔκγονα τοῖς γεννήσασιν εὔλογον Ζγα19. 726 b13. 17. 721 b32. πι10. 891 b32. ἔκγονα ἐλάττω, ἀσθενικώτερα, βέλτιστα Ζιε14. 544 b16, 545 b12, 546 a6. 13. 544 b10. ζ22. 575 b23. ἔκγονα λευκά, μέλανα Ζιζ19. 574 a5. — ἔκγονον (Theodect fr 3) Πα6. 1255 a37.

ἐκδανείζειν. ἐκδανεῖσαι χρήματα οβ1350 a14.

ἐκδέχεσθαι. ἀεὶ ἐκδέχεται κινοῦντα ἀέρα κινῶν πια6. 899 a37. cf Φθ10. 267 b12. — οὕτω τὴν ἀσωτίαν ἐκδεχόμεθα Ηδ1. 1120 a3.

ἔκδηλος ὁπηλικουοῦν ἀφὴ τοῦ χαλκοῦ εν2. 460 a17.

ἐκδημεῖν. ἡ ψυχὴ διὰ φιλοσοφίας ἐπεραιώθη ϗ ἐξεδήμησεν κ1. 391 a12.

ἐκδιδάσκεσθαι, med, τοὺς παῖδας σοφούς (Eur Med 295) Ρβ21. 1394 a30.

ἐκδιδόναι. ἐξέδωκεν αὐτὸν μαστιγῶσαι Εὐριπίδῃ Πε10. 1311 b32. οἱ βασανιζόμενοι τοῖς ἐκδιδοῦσι (int πρὸς βασανισμόν) πολέμιοι γίνονται ρ17. 1432 a21. ὁ υἱὸς τὴν μητέρα ἐκδιδόναι μέλλων πο14. 1454 a8. — ἐπικόψας χαρακτῆρα ἐξέδωκε τὴν δραχμὴν δύο δυναμένην δραχμάς οβ1349 b31, cf 1347 a10. εἴρηται ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις ἱκανῶς πο15. 1454 b18 (Bernays Dial p 5sqq). cf f 612. 1581 a43. — intr ἡ λίμνη ἐκδίδωσιν ὑπὸ γῆν μα13. 351 a11. τῶν ἄλλων ζῴων τὰ μὲν εἰς ὀδόντας ἐκδίδωσι καθ' ὑπερβολὴν τῆς τροφῆς, τὰ δὲ εἰς κέρατα, τὰ δὲ εἰς τρίχας πι62. 898 a22.

ἐκδιηγεῖσθαι τὰς προφάσεις ρ23. 1434 b4.

ἐκδιώκουσι τοὺς ἑαυτῶν νεοττοὺς ἐκ τοῦ τόπου Ζιι31. 618 b12.

ἔκδοσις. τὰς ἐκδόσεις (int πρὸς γάμον) ποιεῖσθαι πρεσβυτέραις Πη16. 1335a22.

ἐκδύεσθαι, ἐκδύνειν. ἀκρίδες, ἐγχέλυες ἐκδύνουσιν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τοῦ πηλοῦ Ζιε28. 555b28, 556a3. ζ16. 570a18. εὐθὺς νέα οὖσα ἡ μέλιττα, ὅταν ἐκδύῃ Ζι40. 625b25. — ἐκδύεσθαι τὸ γῆρας Ζιθ17. 600b26. ἐκδύσηται τὸ δέρμα θ66. 835a27. ἐκδύνουσι τὸ γῆρας, τὸ κέλυφος Ζιθ17. 600b15. ε17. 549b25.

ἔκδυσις. γωλεὸς ἔκδυσιν ἔχων ἐκ τοῦ ποταμοῦ Ζιθ20. 603a6. — ποιεῖσθαι τὴν ἔκδυσιν, syn ἐκδύνειν τὸ γῆρας Ζιθ17. 601a15, 16.

ἐκεῖ, opp ἐνταῦθα Οα8. 276a28. μα11. 347b30. 13. 349a30. δ12. 390b14. Μμ4. 1079a31. dist κάτω, ἔξω μα3. 341a33. β8. 368b7.

ἐκεῖθεν, opp ἐντεῦθεν Οα8. 276a28. opp ἐνταῦθα Ζγβ3. 736b19. γ1. 750a3. ἐκεῖθεν τὴν ἀρχὴν ἔχειν, τὸ αἴτιον sim μβ2. 356a33. 4. 361a33. α2. 339a23. — πνέων ἀπὸ τῶν ἐκεῖθεν τόπων μβ5. 363a12.

ἐκείνινος Μζ7. 1033a7. θ7. 1049a19, 21.

ἐκεῖνος, opp οὗτος Πδ2. 1289b19. ε6. 1306b21 al. οὗτος ἐκεῖνος πο4. 1448b17. — sed usurpatur etiam ἐκεῖνος ubi una modo est et proxima res, ad quam referatur, veluti ὑπὸ τὸν ἥλιον καὶ τὴν ἐκείνου φοράν μβ6. 364a10. δ4. 382a16. Πε6. 1306a11. — ἐκείνως Γα10. 328a2. β7. 334a35. opp οὕτως Γβ7. 334b20. μγ6. 377b13. δ9. 387b30. Μβ4. 1001a4. Ηε11. 1136a17. Πβ9. 1270a22. δ13. 1297a41. 15. 1300a27, 29. ε8. 1308b9.

ἐκεῖσε, opp δεῦρο Ηι4. 1166b21. — ἐκεῖσε (ἐκεῖ?) ρ35. 1440a24. ἐκεῖσε i q ἐκεῖ φτα4. 820a4.

ἐκεχειρία. Λυκοῦργον Ἰφίτῳ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκεχειρίαν f 490. 1558a16.

ἐκζεῖν (de morbo), coni ὑπερζεῖν τῷ πάθει πα19. 861b10.

ἐκζέσεις ἑλκῶν πλ1. 954a25.

ἐκθεῖν. πρὶν ἀκοῦσαι πᾶν τὸ λεγόμενον ἐκθέουσιν Ηη7. 1149a28.

ἐκθερμαίνει. ἡ ἀλώπηξ τῇ γλώττῃ λείχουσα τὰ τέκνα ἐκθερμαίνει καὶ συμπέττει Ζιζ34. 580a9. πρὶν ἡ τρῖψις ἐκθερμάνῃ τὴν γονὴν πδ14. 878a38. ἡ κίνησις ἐκθερμαίνει τὴν κεφαλήν πε9. 881b14. cf κζ2. 947b19. — pass αὐτὰ ἐκθερμαίνεται διὰ τὸ φέρεσθαι Οβ7. 289a27. ἐκθερμαίνεσθαι τὴν τροφήν πν2. 481b15. ἐκθερμαίνεται (ἐξεθερμάνθη) τὸ σῶμα, ὁ περὶ τὴν κοιλίαν τόπος al πκζ3. 947b37. 10. 948b39. γ11. 872b16. 33. 875b40. α39. 863b27. ε38. 885b4. τὰ κατὰ τὸ σῶμα ὑπὸ κινήσεως ἐκθερμαινόμενα ἐρυθραίνεται φ6. 812a22. τοὺς ἐν τοῖς ψυχροῖς ἐκτεθερμάνθαι τὴν φύσιν, τοὺς ἐν τοῖς θερμοῖς κατεψῦχθαι πιδ8. 909b14. 16. 910b6.

ἔκθεσις. τὰ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἄλογα τὰ περὶ τὴν ἔκθεσιν (sc ἐκ τοῦ πλοίου cf Od ν 116sqq) πο24. 1460a36. ἐξέρχεται ἐκ τῆς ὑγρότητος καὶ καρπὸς καὶ φύλλα μιᾷ ἐκθέσει φτβ7. 827a28. — ἔκθεσις cf ἐκτιθέναι. ἀποδεῖξαι ἐκθέσει Αα6. 28b14. κατὰ τὴν (fort τὸ) ἔκθεσιν (i e χωρισμὸν) ἑκάστου παρὰ τὰ πολλὰ λαμβάνειν Μν3. 1090a17 Bz. cf Α9. 992b10 Bz. ζ6. 1031b21 Bz. Vhl Poet II 83. — ἔκθεσις τῶν ὅρων Αα34. 48a25. 39. 49b6. β4. 57a35.

ἐκθηλάζειν. τριχιῶσιν, ἕως ἂν μετὰ τοῦ γάλακτος ἐκθηλασθῇ ἡ θρίξ Ζιη11. 587b27.

ἐκθηρεύειν τοὺς σκορπίους θ27. 832a29.

ἐκθλίβειν. ἐκθλίβουσι τοὺς ὄρχεις οἱ νέοι τῶν ὑῶν Ζιζ28. 578b4. ἐὰν ὁ πληγεὶς ὑπὸ μελίττης ἐκθλίψῃ τὸ κέντρον Ζι40. 626a20. ἄλευρον ἐκθλίβεται πκα7. 927b19. γάλα, σπέρμα ἐκθλίβεται Ζιγ20. 522a20. Ζγγ5. 755b15. ἔνια διὰ τὸ ἐκθλίβεσθαι ῥιπτεῖται μα4. 342a9. ἐκθλίβειν τὰ σχήματα, ἐκθλίβεσθαι τὴν ψυχήν al (Democr) ψα2. 404a11. αν4. 471b31. Οδ2. 310a10. ἐκ πολλοῦ διαστήματος οὐ δύναται συνάγων ἑαυτὸν ἐκθλίβειν βίᾳ τὸ πνεῦμα ακ800b1, 5. cf πκε8. 938b18. τὸ πνεῦμα τὸ ἐκθλιβόμενον· ἐὰν ἐν αὐτῷ τῷ νέφει ἐκθλιβῇ πνεῦμα μβ9. 369b5. γ1. 371a18. ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ἐκκρούεται καὶ ἐκθλίβεται τὸ θερμόν μα4. 342a1. cf 3. 341a5. δ6. 383a18. 8. 385a25. Ζμβ4. 651a8. Ζγε3. 783a16.

ἔκθλιψις. φέρεσθαι τῇ ἐκθλίψει, coni βίᾳ Οα8. 277b2. εἰς τοὐναντίον γίγνεσθαι ἔκθλιψιν μβ9. 369a22. ἔκκρισις ὑπὸ τῆς ἐκθλίψεως μα4. 342a15. ἡ τοῦ περιέχοντος ἔκθλιψις (Democr) αν4. 472a16. cf Οα8. 277b2.

ἐκθνήσκειν. αἵματος ἀφιεμένου πλείονος ἐκθνήσκουσιν, πολλοῦ δ' ἄγαν ἀποθνήσκουσιν Ζιγ19. 521a11. τοὺς ἐκθνήσκοντας κινοῦσι πταρμικῷ πλγ9. 962b4.

ἐκθυμιᾶσθαι, dist κάεσθαι μδ9. 388a8.

ἐκκαγχάζουσιν ἀθρόον Ηη8. 1150b11.

ἐκκαθαίρειν. αἱ χρησταὶ μέλιτται ἐκκαθαίρουσι τὰ λυμαινόμενα θηρία Ζι40. 625b34. τὸ ψῦχος πυκνοῦν τὴν σάρκα ἐκκαθαίρει τὸ ὑγρόν πε37. 884b26.

ἐκκαίειν, ἐκκάειν. ταχὺ καὶ ἐπὶ πολὺ ἐκκάειν, opp ἀποσβεσθῆναι ταχύ μα7. 344a18. πνεῦμα πολὺ περὶ τὰ νεῦρα ἐκκαίεται, opp ἐκψύχεται πε15. 882a36. ἡ θερμότης ἡ ἐκκαίουσα τὸν ἀέρα φτα5. 820b22. ἡ ἀναθυμίασις ἐκκαιομένη μα4. 341b36, cf 16, 20. τὸ πῦρ ἐκκαῖον τὸ γεῶδες πιβ11. 907a39. ἡ γῆ, τὸ πικρὸν ἐκκέκαυται πκγ33. 935a11. 40. 936a2. ἐκκαυθέντος τοῦ τὴν βαφὴν πεποιηκότος ὑγροῦ χ1. 791a6. ὁ ὄρρος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἐκκάεται ἑψόμενος μδ7. 384a20, 23. τοὺς πόρους συμμένειν ποιεῖ ἐκκαίων ὁ ἥλιος πβ9. 867a20. — formae ἐκκαίειν et ἐκκάειν promiscue exhibentur, veluti ἐκκάεσθαι, ἐκκαομένης μα4. 341b21, 342a17 (v l αι), ἐκκαίεται, καιομένη 341b23, 26.

ἐκκαλεῖσθαι, med, metaph τὸ πᾶν ὕδωρ ἐκκαλεῖται τὸ προσιὸν (ἐν τῷ σώματι ὕδωρ) πζ3. 886b2.

ἐκκαυλεῖ θᾶττον τὰ λάχανα ἐκ παλαιοτέρου σπέρματος πκ17. 924b27, 34.

ἔκκαυσις μα4. 342a2, 15.

ἐκκεῖσθαι. ὅταν ἐκκειμένου ἀνθρώπου φῇ τὸ ἐκκείμενον εἶναι ἄνθρωπον (syn κεῖσθαι) τα9. 103b29-34. ἐνίοτε ὁ σκοπὸς ἔκκειται καλῶς Πη13. 1331b31. — ἔκκεινται (expositi sunt) οἱ τόποι πρότερον Ργ19. 1419b23. τὸ μὴ καλῶς ἐκκεῖσθαι τοὺς ὅρους κατὰ τὴν λέξιν, syn μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι Αα34. 48a8, 1. — ἐκκείσθω τις γραμμή (i e κείσθω ἐκτὸς τοῦ διαγράμματος) μγ5. 376a10, cf Ideler II p 309.

ἐκκεντεῖν. ἐάν τις ἐκκεντήσῃ τὰ ὄμματα Ζιβ17. 508b6. ζ5. 563a15. Ζγδ6. 774b32.

ἐκκλείεσθαι τοῦ καλόν τι πράττειν ημα35. 1198b16.

ἐκκλησία. ἐνίαις οὐκ ἔστι δῆμος οὐδ' ἐκκλησίαν νομίζουσιν ἀλλὰ συγκλήτους Πγ1. 1275b7. ἡ ἐκκλησία τίνων κυρία, τίνες αὐτῆς μετέχουσιν Πβ10. 1272a10. γ11. 1282a28 (aliud est κοινωνεῖν ἐκκλησίας Πδ6. 1293a9). ὅσα σοφίζονται περὶ τὰς ἐκκλησίας Πδ13. 1297a15, 17. 14. 1298b19. — ἐκκλησίαν ποιῆσαι, syn συναγαγεῖν οβ1349a15, 26. ἐκκλησιάζουσι τὰς ἀναγκαίας ἐκκλησίας Πδ6. 1292b29. ἐὰν δίχα ἡ ἐκκλησία γένηται ἢ τὸ δικαστήριον Πζ3. 1318a40. συμβουλεύειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ρ3. 1423a14. κακῶς ἀκούειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις Πγ14. 1285a11. — Athenis ἐκκλησίαι τέτταρες καθ' ἑκάστην πρυτανείαν περὶ τίνος χρηματίζουσιν f 394. 1543b12. 396. 1543b42. οἱ πρυτάνεις προγράφουσιν ἐκκλησίαν f 395. 1543b34.

ἐκκλησιάζειν ϗ φέρειν ἄρχοντα ἤ τι ποιεῖν ἄλλο τῶν πολιτικῶν Πβ6. 1266 a10. ἐκκλησιάζουσι τὰς ἀναγκαίας ἐκκλησίας Πδ6. 1292 b28. institutorum περὶ τοῦ ἐκκλησιάζειν varietas: ἐκκλησιάζειν ἀπὸ τιμήματος, πᾶσιν ἐξεῖναι ἐκκλησιάζειν, ἐπάναγκες ἐκκλησιάζειν, μισθὸς τοῖς ἐκκλησιάζουσι, ζημία τοῖς μή Πδ9. 1294 b3. 13. 1297 a17, 25, 37. 15. 1300 a3. β6. 1266 a10. προϋπάρχει τινὶ πρὸς τοὺς ἐκκλησιάζοντας χάρις ρ35. 1439 b17.

ἐκκλησιαστής κ6. 400 b17. ὁ ἐκκλησιαστὴς ϗ ὁ δικαστὴς ἄρχων ἀόριστος Πγ1. 1275 a26, 31, b14. 11. 1282 a34, 37. ὁ ἐκκλησιαστὴς ϗ ὁ δικαστὴς κρίνουσι περὶ ἀφωρισμένων (opp ὁ νομοθέτης περὶ τοῦ καθόλου), ὁ ἐκκλησιαστὴς περὶ τῶν μελλόντων, ὁ δικαστὴς περὶ τῶν γεγενημένων Ρα1. 1354 b7. 3. 1358 b4.

ἔκκλητοι δίκαι τίνες ἐκαλοῦντο f 416. 1547 b21.

ἐκκλίνειν. τὰ μὲν εἰς δῆμον ἐκκλίνει μᾶλλον τὰ δ' εἰς ὀλιγαρχίαν Πβ11. 1273 a5. εἰς ἐριστικὸν ἐκκλίνειν λόγον ατ969 b14. φυτά τινα ἐκκλίνουσιν εἰς μελανίαν φτα5. 820 b20.

ἐκκλινής. ἄνωθεν τοῦ μετώπου κατὰ τὴν ῥῖνα ἔχει τρίχας ἐκκλινεῖς φ5. 809 b23. ὁ ἥλιος ἐκκλινέστερον ἡμῖν ποιεῖ τὸν κύκλον πιε7. 912 a12.

ἔκκλισις, ἡ εἰς ἀλέαν πα39. 863 b24.

ἐκκλύζειν. τὸ πολὺ λίαν ὕδωρ ἐκκλύζει πιβ3. 906 b28. ἅπασαν ἐξ αὐτῆς τὴν ὑγρασίαν ἐκκλύσαντες χ5. 795 b13. ἰχῶρες ἐκ τῶν ἐπιδέσμων οὐ δυνάμενοι ἐκκλύζεσθαι Ζιι44. 630 a7. ἐκκλύζεται ὑπὸ τῶν καθάρσεων ὁ γόνος f 259. 1525 b30. — ναυτίλος ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκκλύζεται εἰς τὸ ξηρόν Ζιδ1. 525 a23.

ἐκκολάπτειν τὰ ᾠά, coni ἐπῳάζειν θ3. 830 b13. Ζι29. 618 a13. ἐκκεκολαμμένου τοῦ ᾠοῦ δεκαταίου Ζιζ3. 562 a14.

ἐκκόλαψις τῶν ᾠῶν Ζιζ3. 561 b29.

ἐκκόπτειν. ἐκκόψαι (τὸ ἐπὶ τῆς στήλης ὄνομα) ἐπὶ τῶν τριάκοντα Ρβ23. 1400 a33. ἐκκόπτειν ὀφθαλμόν ημα34. 1194 a37. ἐὰν τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐκκοπῇ ἡ ὗς Ζιζ18. 573 b14. — ἡ κίνησις ἐκκόπτει τὴν εὐθυονειρίαν, τὴν αἰσθητικὴν ἐνέργειαν μτ2. 464 b16. Ζμβ10. 656 b5.

ἐκκρεμάννυνται περὶ τὴν θαλάμην τὰ ᾠὰ τοῦ πολύποδος Ζιε18. 549 b34.

ἐκκρίνειν. οὐ συννέμονται ἀλλ' ἐκκρίνονται ϗ χωρὶς βόσκονται τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν Ζιζ18. 572 b22. ἐκκρίνουσιν ἐκ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸ ἔκγονον Ζιζ26. 578 a11. ὅταν τις ἢ ἐκκριθῇ ἢ προσδεχθῇ εἴς τι τῶν ἀθλημάτων πλ11. 956 b25. ἐκκεκριμένοι ἐκ παίδων Πζ7. 1321 a25. — οἱ δ' (veluti Emp Anaxag) ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐνούσας τὰς ἐναντιότητας ἐκκρίνεσθαί φασιν Φα4. 187 a20, 23. ἐκκρίνεσθαι, dist γίγνεσθαι: ὅμοιον κἂν εἴ τις οἴοιτο τὸ ὕδωρ ϗ τὴν χιόνα ϗ τὴν χάλαζαν ἐνυπάρχοντα πρότερον ὕστερον ἐκκρίνεσθαι ϗ μὴ γίνεσθαι μβ9. 369 b32. cf Ογ3. 302 a23, 24. ψα2. 404 a14. ἠθουμένων ἀεὶ μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον ϗ βαρύτατον, ἐκκρίνεται δὲ τὸ κοῦφον ϗ καθαρόν πκγ20. 933 b27. — συνιόντος τοῦ σωματώδους ἐκκρίνεται τὸ ὑγρόν Ζγβ4. 739 b26. τὸ αἷμα ἐκκρίνεται διὰ λεπτοτάτων φλεβῶν εἰς τὰς ὑστέρας Ζγβ4. 738 a14. ὅταν τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς ὀσφύος ἐκκριθῇ Ζιη11. 587 b35. — οὐχ ἅμα τοῖς πολλοῖς ἄρχεταί τε τὸ σπέρμα ἐκκρίνεσθαι ϗ γεννᾶν δύναται, ἀλλ' ὕστερον Ζιε14. 544 b14. ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἤδη δύνανται τὸ σπέρμα ἐκκρίνειν Ζγε7. 787 b30. κατὰ τὰ αἰδοῖα ἐκκρίνεται τὸ περίττωμα τὸ ὑγρόν, τὸ σπέρμα ϗ τὸ κύημα Ζγα13. 719 b32. τὸ ἄρρεν δύναται πέττειν ϗ συνιστάναι τε ϗ ἐκκρίνειν σπέρμα, τὸ θῆλυ ἀδυνατεῖ συνιστάναι ϗ ἐκκρίνειν Ζγδ1. 765 b10, 15. — ἐκκρίνεται τὰ περιττώματα Ζγβ4. 738 a1. ἐκκρίναι τὸ περίττωμα καθαρόν Ζγδ1. 765 b35. τὸ ἄχρηστον μετὰ τοῦ περιττώματος τοῦ ἐκ τῆς κύστεως ἐκκρίνεται Ζγβ8. 748 b25. πέττεσθαι ϗ ἐκκρίνεσθαι Ζμγ8. 671 a6. — ἔκκριτα ἄνω, κάτω πα18. 861 a32.

ἔκκρισις et actionem τοῦ ἐκκρίνειν significat et ipsum τὸ ἐκκεκριμένον. οὐκ ἔστι τῇ ἐκκρίσει ἡ εἰς ἄλληλα μετάβασις Ογ7. 305 b27, 23. εἰ στήσεται ἡ ἔκκρισις, οὐχ ἅπαν ἐν παντὶ ἐνέσται Φα4. 187 b31. τούτων ἡ γένεσις οὐκ ἔκκαυσις ἀλλ' ἔκκρισις ὑπὸ τῆς ἐκθλίψεώς ἐστιν μα4. 342 a15. ὅσα ἔργα συμβαίνει παρέχεσθαι τὴν ἔκκρισιν ἐν τοῖς τόποις τοῖς ὑπὲρ τῆς γῆς μγ6. 378 a12. — ὅταν μὴ αὐτὴ καθ' αὑτὴν γένηται ἡ τοιαύτη ἔκκρισις μα8. 346 a1. cf 7. 344 b21. ὁ ἥλιος τὴν γῆν φθάνει ξηραίνων πρὶν γενέσθαι ἔκκρισιν ἀθρόαν μβ5. 361 b18. — ἀποκάθαρμα, ἔκκρισις, σῆψις πδ13. 878 a8, 12. ἡ ἔκκρισις τῶν καταμηνίων, τῆς γονῆς ϗ τῶν ὁμοίων Ζμδ10. 689 a16. — ὑπερβολὴ περιττώματος ἐκκρίσεως Ζγγ1. 750 a30. ἡ τοῦ ὑγροῦ περιττώματος ἔκκρισις Ζμγ9. 671 b2. Ζγα13. 720 a7. — ὁρμὴ τῆς τοῦ σπέρματος ἐκκρίσεως Ζγγ1. 750 b21. cf πδ21. 879 a5. ἡ γονικὴ ἔκκρισις πδ26. 879 b28. — ἡ τῶν ὑστερῶν ἔκκρισις, ὑγρὰ ἀπόκρισις, ὑγρασία ἴδιος Ζγα20. 728 a1, 7, 34. μετὰ τῆς ἐκκρίσεως εἴωθε γίγνεσθαι ϗ τοῖς ἄρρεσιν ἡ ἡδονὴ ϗ ταῖς γυναιξίν Ζγβ4. 739 a33. ἡ τῶν καταμηνίων ἔκκρισις περίττωμά ἐστιν Ζγα19. 727 a2, 11. ἡ τῶν καταμηνίων ἔκκρισις ϗ συνάθροισις Ζγβ4. 739 b10. ταῖς εὐσάρκοις γυναιξὶν πορεύεται εἰς τὴν τροφὴν τοῦ σώματος τὸ πολὺ τῆς ἐκκρίσεως Ζιη2. 583 a10. ἐνίοις τῶν ὀρνέων γίνεται ταχὺ ἡ ἔκκρισις Ζγγ1. 751 a22. ἡ ἔκκρισις i q τὰ οὖρα Ζιη2. 583 a2. (ἔκκρισις v l pro ἀπόκρισις Ζμδ5. 681 b35.)

ἐκκριτικαὶ κινήσεις, opp ληπτικαί Φη2. 243 b14, 27.

ἐκκρούειν. ἡ μείζων κίνησις τὴν ἐλάττω ἐκκρούει αι7. 447 a15, 22. Ζγε1. 780 a8. Ργ17. 1418 a14. πκβ12. 931 a18. ἡ ἀσθενεστάτη φορὰ ῥᾳδία ἐκκρούειν μχ5. 851 a10. τὸ κινούμενον, ἡ κίνησις ἐκκρούεται ὑπό τινος Φθ8. 264 a10. εν3. 460 b32. μτ2. 464 b5. πια29. 902 b15. ιη1. 916 b8. 7. 917 a24. ἐκκρούεσθαι πλεῖον, ἔλαττον, εἰς τοὔμπροσθεν μχ1. 849 a7, 9. πις4. 913 b19. ἐκκρούεται ϗ ἐκθλίβεται τὸ θερμόν μα4. 342 a1. ἐκκρούεται ἡ πέττουσα θερμότης μδ3. 381 a16. — ἐκκρούει ἡ ἑτέρα ἐνέργεια τὴν ἑτέραν Ηκ5. 1175 b8. ἐκκρούσει τὸ πάθος τὸ ἐνθύμημα Ργ17. 1418 a13. ἐκκρούειν τὸν λογισμόν, τὴν λύπην Ηγ15. 1119 b10. η15. 1154 a27. τὸ ἔθος ἄλλῳ ἔθει ἐκκρούεται ημβ6. 1204 a3, 4.

ἔκκρουσις. διὰ τὸ γίνεσθαι μείζονα τὴν ἔκκρουσιν ϗ ἀποσπᾶσθαι μᾶλλον μχ1. 849 a31.

ἐκκρουστικὸν τοῦ ἐλέου τὸ δεινόν Ρβ8. 1386 a22.

ἐκκυλίειν. κύκλοι ἄνισοι ἴσην ἐκκυλίονται γραμμήν, syn ἐξελίττονται μχ24. 855 a30, 34, 39, b2, 4, coll a29, b7. ἐκκυλισθείς πις5. 914 a15.

ἐκλαμβάνειν. 1. ἐκλαμβάνει τι μέρος τῆς μητρός Ζγγ2. 753 b34. τίνα παρὰ τῶν σατραπῶν ἐκλαβόντι λυσιτελήσει οβ1345 b25. — πιβ13. 907 b17 (?). — 2. ἐκλαμβάνειν τὰς προτάσεις, syn ἐκλέγειν Αα27. 43 b1, 6 (ἐκληπτέον), 11, 16. 32. 47 a10. ἐκλαμβάνειν τὸ κοινόν Αδ4. 98 a15. περὶ πολέμου τὰς μεγίστας ἰδέας ἐκλάβωμεν ρ3. 1425 a10. cf 11. 1430 a30. 15. 1431 a32. — 3. ἐκλαμβάνειν, nomen vel dictum aliquod accipere in aliquam sententiam τβ6. 112 a33. διχῶς ἔστιν ἐκλαβεῖν Αα13. 32 b26. τζ4. 141 b4. ἐκλαμβάνειν ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἐπὶ τὸ βέλτιον Ργ15. 1416 b11. ἢ δέχεσθαι τὸ ἐκλαμβανόμενον ὑπὸ τοῦ ἐρωτῶντος, ἢ αὐτὸν διασαφῆσαι τί ποτε τυγχάνει τὸ δηλούμενον ὑπὸ τοῦ λόγου τζ14. 151 b10. paullo aliter ἐκλαμβάνειν φτα1. 815 a20. —

4. ἐπιχειρητέον ἐνίοτε πρὸς ἄλλα τοῦ εἰρημένου, ἐκεῖνο ἐκλαβόντας (?, fort excepto, evitato illo, de quo agendum est) τι15. 174 b31.

ἐκλάμπει πῦρ ἐκ λίθων Ζιγ7. 516 b11. θλιβομένου τοῦ ὀφθαλμοῦ φαίνεται πῦρ ἐκλάμπειν αι2. 437 a24.

ἐκλέγειν, med ἐκλέγεσθαι. τὰ μέγιστα τῶν μερῶν ἐκλέγων (ἐκλέγοντα?) περὶ τούτων ποιεῖσθαι τοὺς λόγους ρ23. 1434 b18. ἐκλέξασθαι τοὺς ἀρίστους νόμους Ηκ10. 1181 a17. ἐκλέγειν τὰ ἑπόμενα Αα27. 43 b11, 16, 24 (cf ἐκλαμβάνειν). ἐκλέγειν προτάσεις τα14. 105 a34 (syn λαβεῖν προτάσεις 13. 105 a23). πρὸς τὸ ἔχειν τὰ προβλήματα ἐκλέγειν (λέγειν Wz) δεῖ τάς τε ἀνατομὰς καὶ τὰς διαιρέσεις, οὕτω δὲ ἐκλέγειν (διαλέγειν Wz) Αδ14. 98 a1, 2. βέλτιον ἐκλέγεσθαι τὰς προτάσεις Ρα2. 1358 a23. προτάσεις ἐξειλεγμέναι περὶ ἕκαστον Ρβ22. 1396 b30. περὶ ἕκαστον ἔχειν ἐξειλεγμένα Ρβ22. 1396 b5. ἐκλέγεσθαι σημεῖα (φυσιογνωμονικά) φ1. 806 a5.

ἐκλείπειν. trans ἐθέλειν ἐκλιπεῖν ἤδη τὸν Ἀταρνέα Πβ7. 1267 a35. οἱ μαράνσει τὸν βίον ἐκλείποντες πγ5. 871 b18. — ὁ Ἑρμοῦ ἀστὴρ πολλὰς ἐκλείπει φάσεις, ὥστε διὰ χρόνου φαίνεται πολλοῦ μα6. 342 b34. — intr ἢ τὸ συνεχὲς ἐκλείπει τῆς πυκνότητος μβ9. 369 b3. γόνος μελιττῶν ἐκλείπει περὶ μ΄ ἡμέρας Ζι40. 625 b28. ἢ τὸ θερμὸν ἐκλείπει μβ9. 369 a17. δ8. 384 b28. πγ5. 871 b16. οἱ κτένες ἐξέλιπον ἐν εὐρίπῳ Ζιθ20. 603 a22. ζ17. 571 a9. ἂν ἐπὶ θάτερα γένηται ἡ ἀπόκρισις, ἀναγκαῖον ἐπὶ θάτερα ἐκλείπειν Ζγδ8. 777 a18. ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς ἐκλείπει αν17. 479 a8. ἐκλέλοιπεν αἴσθησις, ἐπιστήμη Αγ18. 81 a38, 39 (paullo aliter: ἀνάγκη, εἴπερ ἐκλείπει τις αἴσθησις, καὶ αἰσθητήριόν τι ἡμῖν ἐκλείπειν ψγ1. 424 b26, i e deesse). οὐκ ἔσται ἀρετὴ ἐκλείποντος τοῦ λόγου ημβ7. 1206 b16. ἐάν τι τυγχάνῃ τούτων (int ὧν δεῖται πᾶσα πόλις) ἐκλεῖπον, ἀδύνατον αὐτάρκη τὴν κοινωνίαν εἶναι Πη8. 1328 b18. περὶ ὧν ἐκλειπει (i e ἐνδεής ἐστι διὰ τὸ καθόλου εἶναι) ὁ νόμος Πγ15. 1286 a37. ἑκάστου (μορίου τοῦ ἀληθινοῦ συλλογισμοῦ) γὰρ ἐκλείποντος (i e ἐνδεοῦς ὄντος, cf ἐνδεές 169 b35) φανείη ἂν ἔλεγχος τι8. 170 a1. ἐκλείπει ἡ σελήνη, ὁ ἥλιος Αδ2. 90 a3. γ31. 88 a1. μτ1. 462 b29. f 203. 1515 a23. — (pro ἐκλειπόμενον πιθ36. 920 b14 ἐκλείπει μόνον ci Bojesen. pro ἐκλείπει ξ4. 977 b37 ἐλλείπει ci Bergk.)

ἔκλειψις τοῦ θερμοῦ παντελὴς Αδ12. 95 a18. αν17. 478 b32. ἔκλειψις αἰσθήσεως Αγ31. 88 a12. ἐκλείψεις ἡλίου, σελήνης vel omissis genetivis ἐκλείψεις Οβ13. 293 b23. 14. 297 b24, 28. μτ1. 462 b30. πιε11. 912 b11. ἐκλείψεις μηνοειδεῖς Οβ11. 291 b22. τί ἔκλειψις σελήνης, solenne exemplum definitionis, quae causam contineat Μη4. 1044 b10, 14 Bz. Αδ2. 90 a15. 8. 93 a23, 30, 37. 12. 95 a13. 16. 98 a37. γ8. 75 b34 sqq. 31. 88 a1. ἐκλείψεις μεσονύκτιοι μβ8. 367 b26. σεισμὸς περὶ τὰς ἐκλείψεις, ἄνεμοι πρὸ τῶν ἐκλείψεων μβ8. 367 b20, 26. πκς18. 942 a22.

ἐκλέπειν. ἐκλέψαι τὰ ᾠά Ζιε20. 553 a8. 33. 558 a10. ζ2. 560 a1. ι8. 613 b12. ἐξέλεψε δίδυμα Ζιζ3. 562 a30. ἐκλέπεται τὰ ᾠά Ζιε33. 558 a7, 15. ζ2. 559 b29. 3. 561 a11. ἐκπέττεται καὶ ἐκλέπεται τὸ ᾠόν Ζιζ4. 562 b19.

ἔκλευκος ὁ κόττυφος Ζι19. 617 a12. ὀφθαλμοὶ μικροί, ἔκλευκοι φ5. 810 a1. τὸ ἀφρῶδες καὶ ἔκλευκον κ4. 394 a35. γὺψ μικρὸς καὶ ἐκλευκότερος Ζιθ3. 592 b7.

ἐκλιπές ξ6. 980 a6.

ἐκλογὴ τῶν ἀρίστων νόμων Ηκ10. 1181 a18. ἐκλογὴ τοῦ ἀνθρώπου (i e τῶν ἑπομένων τῷ ἀνθρώπῳ, cf ἐκλέγειν) Αα27. 43 b32. τὴν ἐκλογὴν τῶν σημείων (φυσιογνωμονικῶν) ποιεῖσθαι φ1. 805 a33, 28, b11. 6. 810 a14. — τεθεωρήσθω ἡμῖν ἐν τῇ ἐκλογῇ τῶν ἐναντίων Μγ2. 1004 a2. cf Ἀριστοτέλης p 104 a22.

ἐκλογίζονται οἱ λογισταὶ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων f 406. 1546 a6.

ἐκλύειν. τὰ τῶν πλοίων ἐκλελυμένα, opp τὰ πρὸς ναυτιλίαν καλῶς ἔχοντα Πζ6. 1320 b37, 34. — metaph τὸ ἄγαν πολὺ ἐκλύει τῆς δυνάμεως πδ28. 880 a19. ἐκλύειν, opp ἐπιτείνειν πγ16. 873 a31, 30, 35. cf λ1. 953 b5. τύπτουσιν, ἕως ἂν ἐκλύσωσιν Ζιι1. 610 a27. ἐκλύονται, syn ἀσθενέστεροι γίνονται Ζικ5. 636 b28. πδ21. 879 a4. cf 6. 877 a16. γ16. 873 a32. τῆς τάσεως ἀνιεμένης ἡ ἀρχὴ ἡ κινοῦσα τὴν φωνὴν ἐκλύεται Ζγε7. 788 a6. σῶμα ἐκλελυμένον πρὸς τοὺς πόνους πα25. 862 b3. ἐκλελυμένοι τοῖς σώμασιν ἐν τοῖς τῆς νεότητος χρόνοις f 172. 1506 b24. ἐπὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκπνέουσι καὶ ἐκλύονται Ργ9. 1409 a33. ὅταν ὁ περὶ τὸν πνεύμονα τόπος ὑπὸ τῆς διαστάσεως ἐκλυθῇ ακ804 b14, 15. — ἐπὶ τῶν διαλειπόντων πυρετῶν παρασκευάζειν δεῖ ἐκλύοντα πα55. 866 a24. — (pro ἐκλύειν πγ5. 871 b11 scribendum ἐκλείπειν coll b16. Bz Ar St IV 408). — ἔκλυτος. φοραὶ χειρῶν ὕπτιαι καὶ ἔκλυτοι φ3. 808 a14.

ἔκλυσις καὶ ἀδυναμία ἐκ τῶν ἀφροδισιασμῶν, ἐν τῇ βουλιμίᾳ Ζγα18. 725 b18, 6. πη9. 888 a4. τῇ ἀκολασίᾳ ἀκολουθεῖ ἔκλυσις αρ6. 1251 a23.

ἐκλυτικός. ἡ τοῦ ὑγιεινοῦ αἵματος ἀποχώρησις ἐκλυτικόν Ζγα19. 726 b13.

ἐκμαγεῖον. ἐκ τῆς δυάδος γεννᾶσθαι τοὺς ἀριθμοὺς ὥσπερ ἔκ τινος ἐκμαγείου ΜΑ6. 988 a1 Bz.

ἐκμανθάνειν. λόγους ἐδίδοσαν ἐκμανθάνειν τι34. 183 b39.

ἔκμαξις καὶ ἀνάπλυσις εν2. 460 a16.

ἐκμάττειν. αἱ μέλιτται τοὺς ἔμπροσθεν πόδας ἐκμάττουσιν εἰς τοὺς μέσους Ζι40. 624 b1. οὐ ῥᾴδιον ἐκμάξαι τὴν τοιαύτην κηλῖδα εν2. 459 b31.

ἔκμηνος βίος σαύρας Ζιε33. 558 a17. ἔκμηνος ὀχεύει καὶ ὀχεύεται Ζιζ4. 562 b27.

ἐκμισθοῦν τὰ ἐλαιούργια Πα11. 1259 a15. ὁ ἄρχων τοὺς οἴκους ἐκμισθοῖ τῶν ὀρφανῶν f 381. 1541 b12.

ἐκμυζᾶν. ὁ ἥλιος τὰς τῆς σκίλλης παραφυάδας ἐκμυζᾷ φτα5. 820 a29.

ἐκνεοττεῦσαι θ126. 842 b11.

ἐκνεφίας, def κ4. 394 b18. περὶ ἐκνεφιῶν μγ1. 370 b17, 8 et omnino μγ1. cf β8. 366 b33. πκς6. 940 b30. 14. 941 b36. dist τυφών μγ1. 371 a3. οἱ ἐκνεφίαι κάτω φέρονται μβ9. 369 a19. ἐκνεφίαι οὐ γίγνονται βορείοις μγ1. 371 a4, γίνονται μάλιστα μετοπώρου μβ6. 365 a1, 3.

ἐκνήχεσθαι. τὸ νηκτὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ δίαιταν ἐκνήξεται κ6. 398 b32.

ἔκνοια, coni πνιγμός, λιποψυχία υ3. 456 b10. γίνονται καὶ ἔκνοιαί τινες τοιαῦται (int ἀδυναμίᾳ αἰσθήσεων) υ2. 455 b6. ἐπιπεσὸν τὸ θερμὸν ἔκνοιαν ποιεῖ υ3. 457 b25.

ἑκοντί ρ16. 1431 b20 (ἑκόντος Spgl).

ἑκούσιος. περὶ ἑκουσίου Ηγ1-3. ηεβ7-9. ημα12-16. τὸ ἑκούσιον τί Ηγ3. 1111 a22. ε10. 1135 a23. Ρα13. 1373 b32. οὐχ ἑκούσιον, dist ἀκούσιον Ηγ2. 1110 b18. ἁπλῶς ἀκούσια, νῦν δὲ καὶ ἀντὶ τῶνδε ἑκούσια Ηγ1. 1110 a8-b7. οὐχ ὁμοίως αἱ πράξεις ἑκούσιοί εἰσι καὶ αἱ ἕξεις Ηγ8. 1114 b30-1115 a3. τῶν ἑκουσίων τὰ μὲν προελόμενοι πράττομεν, τὰ δ' οὐ προελόμενοι Ηε10. 1135 b9. γ4. 1111 b8. τὰ ζῷα κινεῖται τὰς ἑκουσίας κινήσεις Ζκ11. 703 b3. — ἑκούσια συναλλάγματα, ἀδικήματα Ηε5. 1131 a3. Πβ9. 1271 a17. μοναρχίαι ἑκούσιαί τε καὶ πάτριαι Πγ14. 1285 b5. — ἑκουσίως πράττειν Ηγ3. 1111 a26-28.

ἐκπαφλάζειν πκδ 9. 936 ᵇ22.
ἐκπαφλασμός. τὸ θερμὸν ποιεῖ τὸν ἐκπαφλασμόν πκδ 9. 936 ᵇ29.
ἐκπέμπειν. ἐξέπεμπον συμπρεσβευτὰς τοὺς ἐχθροὺς Πβ 9. 1271 ᵃ24. — ἀεί τι τοῦ δήμου μέρος ἐκπέμποντες (tamquam in colonias) ἐπὶ τὰς πόλεις Πβ 11. 1273 ᵇ9. — εἰσάγεσθαι ὧν ἐνδεεῖς καὶ ἐκπέμπειν ὧν ἐπλεόναζον Πα 9. 1257 ᵃ33. cf ἐξάγειν, ἐξαγωγή. med ἐκπέμψασθαι τὰ πλεονάζοντα τῶν γιγνομένων Πη 6. 1327 ᵃ27. — ἐκπέμπειν πνεῦμα, τροφήν, ὑγρόν Ζμγ 3. 664 ᵃ18. 14. 674 ᵃ15. Ζιθ 2. 589 ᵇ18. τῶν ζῴων τὰ μὲν τελεσιουργεῖ καὶ ἐκπέμπει θύραζε ὅμοιον ἑαυτῷ Ζγβ 1. 732 ᵃ25. 4. 737 ᵇ17. ὁ πέρδιξ ἐκλέψας (τὰ ᾠά) ἐκπέμπει (τοὺς νεοττούς) Ζιζ 8. 564 ᵃ22 (ἐκτρέφει v l S Did Pic).
ἐκπέτασθαι. σχάδων ὑμένα περιρρήξας ἐκπέταται Ζιε 22. 554 ᵇ1. οἱ κηφῆνες ἐὰν ἐκπετασθῶσιν Ζικ 40. 624 ᵃ23.
ἐκπέτεσθαι. ζῷα πτερωτὰ ἐκπέτεται sim Ζιε 19. 551 ᵃ23. θ 16. 600 ᵃ17. ι 40. 625 ᵃ11.
ἐκπέττειν. ἐκπέττεται ἡ τροφή χ 6. 799 ᵃ11. ὅταν μὴ ἐκπεφθῇ (τὸ γάλα) Ζιη 11. 587 ᵇ23. ἐκπέττεται τὰ ᾠά Ζγγ 2. 752 ᵇ31, 753 ᵃ6. Ζιζ 2. 559 ᵃ30, ᵇ5. ἐκπέττεται καὶ ἐκλέπεται τὰ ᾠά Ζιζ 4. 562 ᵇ18. ἐκπέψαι καὶ ξηρᾶναι τὸ κέρας Ζικ 5. 611 ᵇ15. ἐκ τῆς γῆς σκώληκες ἐκπέττονται Ζιε 28. 555 ᵇ25. ταχέως ἐκπέττεται τὰ ἄνθη χ 5. 797 ᵃ1.
ἐκπηδᾶν. ὅταν τακεὶς ὁ μόλυβδος εἰς ὕδωρ καταχυθῇ ψυχρόν, ἐκπηδᾶν ἐκ τοῦ ὕδατός φασιν f 248. 1524 ᵃ31.
ἐκπηνίζειν, med οἱ ἀράχναι φερόμενοι ὑπὸ τοῦ πνεύματος πολὺ ἐκπηνίζονται πκς 61. 947 ᵇ2.
ἐκπιέζειν. τὸ νοτερὸν ἐκπιεζόμενον τό τε πυρῶδες διαπνεόμενον κ 5. 397 ᵃ23. — ἐκπιεστὰ ξύλα πις 8. 915 ᵃ9.
ἐκπιεσμὸς νέφους πεπαχυσμένου κ 4. 394 ᵃ28.
ἔκπικρον ὑποχωρεῖ πδ 29. 880 ᵃ24.
ἐκπικροῦν. τὸ περίττωμα ἐκπικροῦται πδ 29. 880 ᵃ29.
ἐκπιμπράναι. ἡ ἐκπιμπραμένη φλὸξ μα 8. 346 ᵇ12. ὅταν κοπτόμενον ἐκπρησθῇ (τὸ πνεῦμα) μβ 8. 367 ᵃ10.
ἐκπίνειν. ὁ ἀράχνης ἐκπίνει ἐάν τι ἐνῇ ὑγρόν Ζιε 32. 557 ᵇ4. οἱ κυνοραϊσταὶ ἐκπίνουσι τὸ αἷμα Ρβ 20. 1393 ᵇ31. ὁ ὀχετὸς ἐκπίνει τὸ ὀλίγον ὕδωρ πα 55. 866 ᵃ14. ἐκπίνεται ἡ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης f 226. 1519 ᵃ14.
ἐκπίπτειν. φοβούμενοι νεοττοὶ ἐκπίπτουσιν Ζικ 1. 609 ᵃ34. ἄστρα ἐκπίπτοντα μα 8. 345 ᵃ14. λίθος ὑπὸ πνεύματος ἀρθεὶς ἐξέπεσε μεθ' ἡμέραν μα 7. 344 ᵇ33. πνεῦμα ἐκπῖπτον ακ 801 ᵇ11, 803 ᵇ19. αν 5. 472 ᵇ18. ἐκ χασμάτων δαλοὶ ἐκπίπτουσιν μα 5. 342 ᵇ16. ἰχθύδια ἐκπίπτει παραφερόμενα, opp ὑποδεδυκέναι ὑπὸ ταῖς πέτραις Ζιδ 8. 534 ᵃ3. cf ζ 17. 570 ᵇ4. ἰχθύες ὑπὸ ψύχους καταπήγνυνται καὶ ἐκπίπτουσιν (e mari eiiciuntur) Ζιθ 19. 601 ᵇ32. cf 3. 593 ᵇ13. ᾗ ἐκπίπτει τὸ θερμόν μγ 1. 371 ᵃ1. ἤλεκτρον, ὕδωρ, κῦμα. τὸ ὑγρὸν ἐκπίπτει θ 81. 836 ᵇ3. 102. 839 ᵃ22. πκγ 12. 933 ᵃ6. β 19. 868 ᵃ14. 36. 870 ᵃ24. ὀδόντες ἐκπίπτουσιν, πτερὰ ἐκπίπτει Ζγβ 6. 745 ᵇ6, 14. ε 8. 788 ᵇ8. Ζιγ 12. 519 ᵃ26. ἐξέπεσε τὰ ἐπικυηθέντα Ζιη 4. 585 ᵃ11. ἡ ὁρμὴ τοῦ οὔρου ἐκπίπτουσα πρὶν διεγερθῆναι πγ 34. 876 ᵃ21. φάρμακα ἐκπίπτει φέροντα τὰ ἐμπόδια αὐτοῖς πα 42. 864 ᵃ33. αἱ ὄψεις διά τινων πόρων ἐκπίπτουσιν πλα 21. 959 ᵇ10. — γραμμαὶ κατὰ κῶνον ἐκπίπτουσαι μγ 5. 375 ᵇ22. — ὑπὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἐξέπεσεν εἰς τὴν φρυγιστὶ ἁρμονίαν πάλιν Πθ 7. 1342 ᵇ11. — λέγοντές φασιν ἐκπεσεῖν αὐτοὺς (αὐτοῖς?) Ηγ 2. 1111 ᵃ9. — ἐκπεσεῖν, eiici e civitate, θ 81. 836 ᵇ10. Πε 3. 1303 ᵃ33, 34, 36, ᵇ3 al. οἱ ἐκπίπτοντες Πε 5. 1304 ᵇ33. — τραγῳδία ἐκπίπτει, ποιηταὶ ἐκπίπτουσιν πο 24. 1459 ᵇ31. 18. 1456 ᵃ18. 17. 1455 ᵃ28. Ργ 11. 1413 ᵃ11.
ἐκπλεῖν. οἱ ἰχθύες ἐκπλέουσιν Ζιθ 13. 598 ᵇ8, 11.
ἐκπλεονάζουσα τροφή πε 14. 882 ᵃ25.
ἐκπληκτικὸν ἡ ἀναγνώρισις πο 14. 1454 ᵃ4. ἐκπληκτικώτερον πο 25. 1460 ᵇ25.
ἔκπληξις, def ὑπερβάλλουσα θαυμασιότης τδ 5. 126 ᵇ14, 17. ἔκπληξις ἐν ἀναγνωρίσει πο 16. 1455 ᵃ17.
ἐκπληροῦσι πολλὰς τριήρεις Πη 6. 1327 ᵇ14.
ἐκπλήττειν. τοὺς ἀπολογουμένους θορυβοῦντα ἐκπλήττειν ρ 19. 1433 ᵃ12 (cf καταπλήττουσι τοὺς ἀκροατὰς θορυβοῦντες Ργ 7. 1408 ᵃ25). — pass ἐκπλήττεσθαι Ζια 17. 496 ᵇ27. τὰ τυχόντα ἐκπεπληγμένοι κ 1. 391 ᵃ23. οἱ ἐκπεπληγμένοι, syn φοβούμενοι σφόδρα Ρβ 8. 1385 ᵇ33. cf αρ 3. 1250 ᵃ19.
ἔκπλους. ποιεῖσθαι τὸν ἔκπλουν, opp τὸν εἴσπλουν θ 105. 839 ᵇ14.
ἐκπλύνω. ὅταν τὸ ἔριον ἐκπλυθῇ Ζιγ 20. 522 ᵇ3. πολλάκις αὐτῶν (i e τῶν χροῶν) ἐκπλύνεται (int τὰ βαπτόμενα) χ 4. 794 ᵃ28 (sed fort subiecti loco ad v ἐκπλύνεται cogitandum est τὰ χρώματα).
ἐκπνεῖν. ἀνάγκη τὰ ἀναπνέοντα ἐκπνεῖν καὶ εἰσπνεῖν αν 2. 471 ᵃ18. ἀναπνεῖ καὶ ἐκπνεῖ ῥινί Ζια 11. 492 ᵇ6, 10. ἀναπνέοντα καὶ ἐκπνέοντα Ζμγ 3. 664 ᵃ19. ἅμα ἀναπνεῖν καὶ ἐκπνεῖν ἀδύνατον αν 2. 471 ᵃ17. ἀδύνατον πταρεῖν μὴ ἐκπνέοντα πλγ 1. 961 ᵇ25. συνιζάνοντες καὶ καταπνίγοντες, ὥσπερ τὰς φύσας, ἐκπνέουσιν αν 7. 474 ᵃ15. ἐν τῷ ἀναπνεῖν καὶ ἐκπνεῖν ἐστι τὸ ζῆν καὶ τὸ ἀποθνήσκειν αν 4. 472 ᵃ11. τελευτῶντες ἐκπνέουσιν αν 5. 472 ᵇ23. τὸ ἐκπνεόμενον θερμόν ἐστιν αν 5. 472 ᵇ34. πν 1. 481 ᵇ12. ἔνια ἐκπνεῖ διὰ τῶν βραγχίων αν 2. 471 ᵃ9. ἐπὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκπνέουσι καὶ ἐκλύονται Ργ 9. 1409 ᵃ32. καὶ χασμώμενοι καὶ ἐκπνέοντες ἧττον ἀκούουσιν ἢ εἰσπνέοντες Ζγε 2. 781 ᵃ31. μὴ δύνασθαι φωνεῖν ἀναπνέοντα μηδ' ἐκπνέοντα, ἀλλὰ κατέχοντα ψβ 8. 421 ᵃ20, ᵇ15. — οἱ ἐκνεφίαι γίνονται μάλιστα ὅταν ἄλλων ἐκπνεόντων ἐμπίπτωσιν ἕτεροι μβ 6. 365 ᵃ4. βορέας τὰς νύκτας ἐκπνεῖ, τὰς δ' ἡμέρας ἧττον πκς 60. 947 ᵃ31. ὅταν ἄνεμοι ἀθρόοι ἐκπνεύσωσιν πκς 26. 942 ᵇ24.
ἐκπνευματοῦν. τὸ θερμὸν ἐκπνευματοῖ, opp τὸ ψυχρὸν συνίστησι πα 53. 866 ᵃ3. — pass ἐκπνευματοῦται τὸ ὑγρόν, ὁ ἀήρ πι 54. 897 ᵇ1. λγ 15. 963 ᵃ18. ε 17. 882 ᵇ14. κς 33. 944 ᵃ14. τὸ ἐκπνευματούμενον διὰ τὴν ἐναπόληψιν ποιεῖ σφυγμόν πν 4. 482 ᵇ31.
ἔκπνευσις. ἡ ἀνάπνευσις καὶ ἔκπνευσις (v l ἔμπνευσις) γίνεται εἰς τὸ στῆθος Ζια 11. 492 ᵇ9. ἐν τῷ πταρμῷ ἡ ἀντικατάσχεσις γενομένη τοῦ πνεύματος τοῦτο ποιεῖ, καὶ οἰκείως ἡ ἔκπνευσις γίνεται πλγ 1. 961 ᵇ24. opp εἴσπνευσις Φη 2. 243 ᵇ26.
ἐκπνοή. ἀναπνοῆς τὸ μὲν ἐκπνοή ἐστι τὸ δ' εἰσπνοή αν 2. 471 ᵃ8. ἀναγκαῖον εἶναι τὴν ἀρχὴν εἰσπνοήν αν 5. 472 ᵇ24, 21. ἐκ τοῦ στήθους ἐστὶν ἡ ἀναπνοὴ καὶ ἐκπνοὴ κατὰ τὸν γαργαρεῶνα Ζια 11. 492 ᵇ11. ὁ πλεύμων ἀποτελεῖ τὴν ἀναπνοὴν καὶ ἐκπνοήν Ζμγ 3. 664 ᵃ29. ἡ μὲν εἰσπνοὴ ἕλξις, ἡ δ' ἐκπνοὴ ὦσις Φη 2. 243 ᵇ12. καλεῖται ἡ ἔξοδος τοῦ ἀέρος ἐκπνοή αν 21. 480 ᵇ10. εὐθὺς μετὰ τὴν εἰσπνοὴν ἡ ἐκπνοή πν 1. 481 ᵇ9. πρὸς ἐκπνοὴν ἡ τῶν βραγχίων φύσις Ζμδ 13. 696 ᵇ9. — αὔρας καλοῦμεν τὰς ἐξ ὑγροῦ φερομένας ἐκπνοάς κ 4. 394 ᵇ13.
ἐκποιεῖν. ἐὰν ὁ μὲν ταχὺ ἐκποιήσῃ (σπέρμα), ἡ δὲ μόλις Ζικ 5. 636 ᵇ17.
ἐκπονεῖν τὴν τροφήν πδ 6. 877 ᵃ18. — med ἐκπονεῖσθαι περὶ τὰς τροφὰς τῶν τέκνων Ζιθ 1. 588 ᵇ32. ι 7. 612 ᵇ27.
ἐκπορεύεσθαι. κορακῖνος ἐπὶ τῶν φυκίων ἐκπορευόμενος Ζιζ 17. 570 ᵇ25. διακωλύει τὸ θερμὸν ἐκπορεύεσθαι πθ 12. 890 ᵇ37.

ἐκπρεπέστερα ζῷα φ5. 810 a8.

ἔκπρισμα τοῦ σώματος Γα2. 316 a34.

ἔκπτωσις. ὅταν πάλιν ψύχεται τὸ ὕδωρ πηγνύμενον, οὐδεμίαν συμβαίνει γίνεσθαι τοιαύτην (τοῦ θερμοῦ) ἔκπτωσιν μβ9. 370 a5. τῇ ζέσει ἡ ἔκπτωσις διὰ τῶν ὁριζόντων αν20. 480 a1. ἀπὸ τοῦ καυλοῦ γίνεται ἔκπτωσις (τοῦ γυναικείου σπέρματος) Ζικ5. 637 a26. ἡ ἔκπτωσις τοῦ πνεύματος πκς48. 945 b18, cf ἀφιέναι πνεῦμα b18. ἡ τῶν ὄψεων ἔκπτωσις κῶνός ἐστιν πιε6. 911 b5.

ἐκπυρηνίζειν τὰ ἐνόντα Φδ7. 214 a33.

ἐκπυροῦν. πέφυκεν ἡ κίνησις ἐκπυροῦν ξύλα Οβ7. 289 a21, 24. τὰ μᾶλλον κινούμενα καὶ μᾶλλον ἐκπυροῦται μα3. 341 a34. φθάνει διεξιὼν ὁ κεραυνὸς πρὶν ἐκπυρῶσαι μγ1. 371 a23. διακρίνειν τὸν ἀέρα καὶ ἐκπυροῦν μα3. 341 a18. 5. 342 b2. ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις ἐκπυροῦσα ποιεῖ τὰ ὀρυκτά μγ7. 378 a21. πνεῦμα ἐκπυροῦται μβ9. 369 b5. γ1. 371 a15. τὰ ἐκπυρούμενα καὶ κινούμενα φάσματα μα1. 338 b23. 5. 342 b22. θερμὸς καὶ ἐκπεπυρωμένος μα3. 341 a32. cf 340 b13. πε21. 883 a6.

ἐκπύρωσις μα5. 342 b2. cf Ideler Meteor index.

ἔκπωμα. σπονδὰς ποιεῖσθαι κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμάτων f192. 1512 b18.

ἐκρεῖν. ἀφ' οὗπερ οἱ ποταμοὶ ἐκρέουσιν μβ2. 356 a16. ἀὴρ εἰσρέων καὶ ἐκρέων πν2. 842 a5. αἷμα ἐξερρυηκός, ἐκρυέν Ζιη10. 587 a21, 16. — τρίχες ἐκρέουσιν Ζιγ11. 518 a32. πδ18. 878 b32.

ἐκρηγνύναι. trans ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἐκρήγνυσθαι τὴν γῆν μβ8. 368 b5. ἐκρήγνυνται αἱ φλύκταιναι Ζιθ24. 604 b21. — intr ὁ ἄνεμος ἐκρήξας ὥσπερ ἐκνεφίας μβ8. 366 b32.

ἔκρηξις τοῦ νέφους κ4. 395 a15.

ἐκριπίζειν μα8. 346 a9.

ἐκριπτεῖν. ἂν εἰς ἄπειρον ἡ δύναμις ἐκριπτῇ Οβ14. 296 b25.

ἐκροή. μὴ ἔχειν ἐκροὰς εἰς θάλατταν μα13. 351 a4. ποταμῶν ἐκροαί κ6. 399 a27. μβ2. 356 a10. — ὁ τόπος ὁ κάτω καὶ περὶ τὰς ἐκροάς (i e τὸν ἀρχόν) Ζμδ10. 688 b28.

ἔκρους. λίμνη οὐκ ἔχουσα ἔκρουν φανερόν μα13. 351 a10.

ἐκροφεῖν τὸν ὀπόν Ζιι6. 612 a31.

ἔκρυσις. τόποι πληρούμενοι καὶ οὐκ ἔχοντες ἔκρυσιν μα13. 351 a5 (cf ἐκροή, ἔκρους). μετρία ὑδάτων ἔκρυσις χ5. 796 a12. — αἱ καλούμεναι ἐκρύσεις. καλοῦνται ἐκρύσεις αἱ μέχρι τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν διαφθοραί Ζιη3. 583 a25, b11. cf G Harvei Exercitat de gen animal 1662 p 356. μετὰ τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀρχῆς ᾠοειδὲς γίνεται· περιέχεται τὸ ὑγρὸν ὑμένι λεπτῷ· διὸ καὶ καλοῦσι τὰς τότε γιγνομένας τῶν κυημάτων φθορὰς ἐκρύσεις Ζγγ9. 758 b6.

ἐκσπᾶν. τρίχες ἀλύπως ἐκσπῶνται πι22. 893 a20. ἀπὸ ῥιζῶν ἐκσπῶνται τὰ δένδρα φτα6. 820 b30.

ἔκστασις. μέρη τιμῆς τὰ βαρβαρικὰ οἷον προσκυνήσεις καὶ ἐκστάσεις Ρα5. 1361 a37. — πᾶσα κίνησις ἔκστασίς ἐστι τοῦ κινουμένου ᾗ κινεῖται ψα3. 406 b13. ἔκστασίς τίς ἐστιν ἐν τῇ γενέσει τὸ παρὰ φύσιν τοῦ κατὰ φύσιν Οβ3. 286 a19. ἡ ἔκστασις εἰς τἀντικείμενα Ζγδ3. 768 a27, 26. αἱ ἀρεταὶ τελειώσεις, αἱ δὲ κακίαι ἐκστάσεις Φη3. 247 a3, 20, 246 a17, b2. cf ζ10. 241 b2. ἐκστάσεις μὴ φυσικαί Κ8. 10 a3. ἡ μανικὴ ἔκστασις Κ8. 10 a1. ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἔκστασις φ4. 808 b34. τὰς μετ' ᾠδῆς εὐθυμίας καὶ ἐκστάσεις πλ1. 954 a25.

ἐκστατικός. μεταβολὴ πᾶσα φύσει ἐκστατικόν Φδ13. 222 b16 (cf ἔκστασις). — ἐκστατικὸς τοῦ λογισμοῦ, τῆς δόξης, opp ἐμμενετικός Ηη2. 1145 b11. 9. 1151 a26, 1. 3. 1146 a18, 17. ἐκστατικὸς παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον Ηη9. 1151 a20. ἐκστατικοὶ ὑπὸ ὀργῆς φ6. 812 a35. ἐκστατικὸν ὁ θυμός ηεγ1. 1229 a25. ζῷα θυμώδη τὸ ἦθος καὶ ἐκστατικὰ διὰ τὸν θυμόν Ζμβ4. 650 b34, 651 a3. οἷς μέτωπον πλατύ, ἐκστατικοί Ζια8. 491 b13. ὁ Αἴας ἐκστατικός πλ1. 953 a22. τῶν ἐκστατικῶν ἔνιοι προορῶσιν μτ2. 464 a25.

ἐκστρατεύειν οβ 1350 b33.

ἐκστρέφειν. οἱ τοῖς ποσὶν ἐξεστραμμένοις πορευόμενοι φ6. 813 a14. — ἐξεστραμμένως πε32. 884 a19.

ἐκσχίζω. ὁ τοῦ πυρὸς ποταμὸς ἐξεσχίσθη κ6. 400 b4. θ154. 846 a14.

ἔκτασις σκέλους, κώλων Ζπ12. 711 a30. Ζμδ10. 688 a16. opp κάμψις Ζμβ9. 654 b22. Ζπ10. 709 b26. συνιέναι δύναται τὸ ὄργανον καὶ ἔκτασιν ἔχει Ζμδ10. 689 a30. ἔχει ἐπὶ μῆκος ἔκτασιν Ζιβ12. 504 a15. προμήκης ἔκτασις κ4. 395 b7.

ἐκτείνειν. ἐπικάμπτειν τὸν δάκτυλον καὶ ἐκτείνειν πάλιν Ζιε30. 556 b18. ὡς ἡ κεκλασμένη ἔχει πρὸς αὑτὴν ὅταν ἐκταθῇ ψγ4. 429 b15. ἐκτεινόμενον, opp συγκαμπτόμενον, ἐκταθείσης τῆς καμπῆς Ζπ9. 709 b5, 1. τὰ τετράποδα ἐκτεταμένα ἐν τῇ ὑστέρᾳ Ζιη8. 586 a35. οἱ ἀγωνιῶντες ἐκτείνονται καὶ ἐξάλλονται πβ31. 869 b12. ἀὴρ συστελλόμενος καὶ ἐκτεινόμενος ακ 800 a5. ἐκτείνεσθαι ἐπὶ πολύ, opp συνιέναι μδ9. 387 a14. cf φτβ1. 822 b1. — τὸ ποσὸν ἐκτείνεται, ἐὰν μή τι κωλύῃ Φθ4. 255 b23. ἡ ὄψις ἐκτεινομένη ἀσθενεστέρα γίνεται μγ4. 374 b11. ἡ φορὰ ἐκτείνεται πκς59. 947 a26. ἐκτείνει τὸν βίον πρὸς τὰ πεντήκοντα Ζιζ22. 576 a28. ἐκτείνειν (συλλαβήν, i e producere) ἐφ' ὁπόσον βούλεται πο22. 1458 b8. — ἐκτείνειν τὰ ᾠά Ζμδ8. 684 a23 (? ἐκτίκτειν ci Schn).

ἐκτελέθουσιν (Emp 71) Φθ1. 250 b31.

ἐκτέμνειν. τοιοῦτον σχῆμα τῆς γῆς ἐκτέμνουσιν αἱ ἐκ τοῦ κέντρου ἀγόμεναι γραμμαί μβ5. 362 a35. — ἔνια βλαστάνει οὐκ ἐν τῇ γῇ ὄντα ἀλλ' ἐκτετμημένα πκ26. 926 a1. ὥστ' ἐκτμηθῆναι τοὺς πόρους τοῦ ὄμματος αι2. 438 a13. — διαφθείρουσι τοὺς ὄρχεις ἐκτέμνοντες Ζιγ1. 510 b2. ἐκτέμνεται τῶν ζῴων ὅσα ἔχει ὄρχεις Ζιι50. 631 b21, 25. ταῦρος ἐκτμηθείς Ζιγ1. 510 b3. ζῷα ἐκτεμνόμενα τὸν ἕτερον ὄρχιν Ζγδ1. 765 a25. τὰ ἐκτεμνόμενα ζῷα πῶς μεταβάλλει Ζιε14. 545 a20. γ9. 517 a26. ι50. 631 b21, 632 a32. ζ21. 575 a32. Ζγα2. 716 b5. 4. 717 b2. ε7. 787 b19, 788 a7. οἱ ἐκτετμημένοι οὐ γίνονται φαλακροί Ζιγ11. 518 a31. ὑβρισμένος διὰ τὸ ἐκτμηθῆναι παῖς ὤν Πε10. 1311 b22. οἱ εὐνοῦχοι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις τὰ ἐκτεμνόμενα πι36. 894 b22.

ἐκτενῶς ποιεῖν, opp ἐλλείπειν ημβ11. 1210 a27.

ἔκτεξις. δυστοκεῖν ἐν τῇ ἐκτέξει θ177. 847 b6.

ἐκτήκειν. τὸ γλυκὺ διὰ λεπτότητα τοῦ θαλαττίου μᾶλλον ἐκτήκει τὰς κηλῖδας f209. 1516 a20.

ἐκτήμοροι. θῆτες οἱ αὐτοὶ καὶ ἐκτήμοροι, ἐπειδὴ ἕκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν f351. 1537 b6.

ἐκτιθέναι. τὸ θῆλυ ἐκτίθησι τὸν νεοσσόν φτα2. 817 a35. — med ἐκτίθεσθαι, ita excipere et quasi exserere aliquid e multitudine, ut seorsim considerari debeat (Wz ad 26 b7, 28 a23, b13, 179 a3) τι22. 179 a3, 5. Φζ4. 235 a28. ἀποδεῖξαι τῷ ἐκθέσθαι Αα6. 28 a23. ἐκθέσθαι ὅρους Αα8. 30 a9. τὸ ἐκτεθέν Αα8. 30 a11, 12. Platonici ἐκθεῖναι vel ἐκθέσθαι τὰ καθόλου eodem sensu ac χωρίζειν dicuntur, ταύτας τὰς καθόλου λεγομένας (οὐσίας) ἐξέθεσαν Μμ9. 1086 b10. ἐκθέσθαι τὸ κοινῇ κατηγορούμενον Μβ6. 1003 a10 (cf Bz p 124, 170. Alex ad Met A9. 992 b10; non necessario per ἐκθέσθαι substantialem naturam τῶν ἐκτεθέντων poni apparet ex τι22. 179 a3, 5). τοὺς λόγους δεῖ (τὸν ποιητὴν) ἐκτίθεσθαι

καθόλȣ (i e ἀφελόντα τὰ συμβεβηκότα ἐκλαβεῖν τὸ ἐν τοῖς λόγοις καθόλȣ ϗ κοινόν, cf Vhl Poet II 83) πο17. 1455 b1. — pro exemplo ponere, ἐκθέσθαι ὅρȣς Αα10. 30 b31. 41. 49 b33, 50 a1. — exponere, explicare, τὸ μὴ καλῶς ἐκτίθεσθαι τȣ̀ς κατὰ τὴν πρότασιν ὅρȣς· ȣ̓ δεῖ τȣ̀ς ὅρȣς ἀεὶ ζητεῖν ὀνόματι ἐκτίθεσθαι Αα34. 48 a1, 29. τὴν πρόθεσιν εὐθέως ἐκθήσομεν ρ30. 1437 b35. ἐκτεθείκαμεν αἰτίας φτβ2. 822 b32.

ἐκτικός. οἱ ἐκτικοὶ ὀξύφωνοι πιθ37. 920 b27.

ἐκτίκτειν. τὰ ζῷα τὰ μὲν τελεσιȣργεῖ ϗ ἐκπέμπει θύραζε ὅμοιον ἑαυτῷ, τὰ δὲ ἀδιάρθρωτον ἐκτίκτει Ζγβ1. 732 a27. itaque saepissime Ar de oviparis. — 1. *a.* reptilia. τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα εἰς τὴν γῆν ἐκτίκτει Ζγγ2. 752 b32. — *b.* pisces ἐκτίκτȣσιν Ζγγ5. 756 a13, πρὸς τῇ γῇ Ζζ13. 567 b11. ὅταν ἡ θήλεια ἐκτέκῃ, ὁ ἄρρην ἐπιρραίνει· (τῶν ᾠῶν) ὅσα ἂν ἐκτέκωσιν εἰς τȣ̀ς τόπȣς εἰς ȣ̔̀ς ἐκτίκτȣσι, ταῦτα σῴζεται Ζζ13. 567 b4, 1. ἐν κινήσει διατελȣ̃σιν ὄντες ἔνιοι, ἕως ἂν ἐκτέκωσιν Ζζ17. 570 b6, 8. ἀκμάζȣσιν οἱ ᾠοφόροι τȣ̃ ἔαρος, μέχρι ȣ̃ ἂν ἐκτέκωσιν Ζι37. 621 b20. τὰ σελάχη ἐκτίκτει πρὸς τὴν γῆν Ζζ11. 566 a23 et τȣ̃ ἔαρος εἰσπλέȣσι διακεκριμένα, μέχρι ȣ̃ ἂν ἐκτέκωσιν Ζι37. 621 b27. ἡ βελόνη ἐκτίκτει πρὸς αὐτῇ Ζζ17. 571 a5. — *c.* insecta. ἡ τενθρηδὼν ἐκτίκτει κατὰ γῆς ὥσπερ οἱ σφῆκες Ζι43. 629 a35. — *d.* crustacea. τῶν καρκίνων ἡ θήλεια εἰς τὸ ἐπικάλυμμα ἐκτίκτει Ζιε7. 541 b32. πρὶν ἐκτεκεῖν τȣ̃ ἔαρος ἄρισταί εἰσιν αἱ καλȣ́μεναι ἄρκτοι, ὅταν δ' ἐκτέκωσι, χείρισται Ζιε17. 549 b24. — *e.* cephalopoda. ἡ σηπία πρὸς τὴν γῆν ἐκτίκτει· ὁ πολύπȣς ϗ ἡ σηπία ϗ τἆλλα τὰ τοιαῦτα ἐκτεκόντα Ζιε18. 550 b7, 9, 2. ὅταν ἐκτέκῃ ἡ θήλεια τῶν σηπιῶν Ζζ13. 567 b8. ὅταν οἱ πολύποδες τὰ ᾠὰ ἐκτέκωσιν Ζι37. 622 a25. ἐκκρεμάννυνται περὶ τὴν θαλάμην τὰ ᾠά, ὅταν ἐκτέκῃ ὁ πολύπȣς Ζιε18. 549 b34. — 2. generatim. τὰ θήλεα χαλεπώτατα, ὅταν ἐκτέκωσι πρῶτον Ζζ18. 571 b11, et de mammalibus, ἡ ἀλώπηξ, ὅταν ἐκτέκῃ, τῇ γλώττῃ λείχȣσα ἐκθερμαίνει Ζζ34. 580 a9. — τὰ ἐκτικτόμενα ᾠά, κυήματα Ζγγ3. 754 b8. 5. 756 a27. 4. 754 a30. — ἐκτίκτειν i q κηριάζειν. (αἱ πορφύραι) ἐὰν πρὶν ἐκτεκεῖν ἁλῶσιν, ἐνίοτε ἐν ταῖς φορμίσιν ȣ̓χ ὅπȣ ἔτυχον ἐκτίκτȣσιν Ζιε15. 547 a1, cf 546 b29 et 547 a13.

ἐκτίλλειν τρίχας, τρίχες ἐκτιλλόμεναι, ἐκτιλθεῖσαι Ζιθ21. 603 b22. γ11. 518 b12, 14. πτερὸν ἐκτιλθέν Ζιγ12. 519 a27. ζ2. 560 b23. ἐκτῖλαι τὴν ὀρίγανον, κρόμμυα θ11. 831 a30. Ζι6. 612 a27. πκ13. 924 a32.

ἐκτιμᾶν. ἐκτετιμημένα οβ 1352 b5, cf ὑπερτίμια b7.

ἐκτίνειν. ὅπως λάβῃ ἀργύριον ἀδίκως, ȣ̓χ ὅπως μὴ ἐκτίσῃ ρ37. 1444 b2.

ἔκτισις. δίωσις τῆς ἐκτίσεως ἢ ἀναβολὴ χρόνιος Ρα12. 1372 a35. ἐπιτηρεῖν δίκην ἢ ἔκτισιν Ρα12. 1373 a8. ȣ̓κ ȣ̓́σης αὐτοῖς ἐκτίσεως οβ 1347 a2.

ἐκτιτθεῦσαι παιδίον Ζιγ20. 522 a6.

ἐκτιτρώσκει ἡ ὄις, ἐὰν τύχῃ κύȣσα Ζι3. 610 b35. ἐκτιτρώσκȣσαί τινες γυναῖκες συνέλαβον ἅμα Ζιη4. 585 a22.

ἔκτμημα. τῆς γῆς ἐκτμήματα ποιȣ̃σιν μβ5. 362 b5. τὸ ἕτερον ἔκτμημα τὸ ὑφ' ἡμῶν οἰκȣ́μενον μβ6. 363 a29.

ἔκτμησις. μεταβάλλȣσι τὴν φύσιν ἐν τῇ ἐκτμήσει εἰς τὰ ἄγονα πι37. 895 a1.

ἐκτομή. ταῦρος μετὰ τὴν ἐκτομὴν εὐθέως ὀχεύσας Ζγα4. 717 b3.

ἐκτομίαι βόες πι57. 897 b27.

ἐκτοπίζειν. trans κόρακες ἑαυτȣ̀ς ἐκτοπίζȣσιν θ126. 842 b12. — intr τύραννοι ἐκτοπίζοντες ἀπὸ τῆς οἰκείας Πε11. 1314 b9. ἐκτοπίζειν, syn μεταβάλλειν τȣ̀ς τόπȣς Ζι23. 617 b14. ὄρνιθες, ἰχθύες ἐκτοπίζοντες διὰ τὴν τροφήν sim Ζιδ8. 534 b2. ζ29. 578 b29. θ12. 596 b30, 597 a10. Ζμδ6. 682 b8. f 275. 1527 b16. εἰς τὸν Πόντον ἐκτοπίζειν Ζιθ19. 601 b17. ȣ̓δαμȣ̃ ποιεῖ αὐτὸν φανερὸν ἀλλ' ἐκτοπίζει Ζι5. 611 a24. ζ34. 580 a8. ȣ̓κ ἐκτοπίζȣσιν ἀλλὰ κρύπτȣσιν ἑαυτȣ́ς Ζιθ16. 600 a14. — metaph, digredi ab ipso orationis argumento, ἐὰν ἐκτοπίσῃ, ἁρμόττει μὴ ὅλον τὸν λόγον ὁμοειδῆ εἶναι Ργ14. 1414 b28.

ἐκτοπισμός. περὶ ἐκτοπισμȣ̃ τῶν ζῴων Ζιθ12. 13. ποιȣ̃νται τȣ̀ς ἐκτοπισμȣ̀ς τȣ̃τον τὸν τρόπον Ζιθ13. 599 a4.

ἐκτοπιστικὸς βίος Ζμδ12. 694 a5. ζῷα ἐκτοπιστικά, dist ἐπιδημητικά Ζια1. 488 a14. f 286. 1528 b6.

ἔκτοπος. μελαγχολικοὶ μέν, φρονιμώτεροι δὲ ϗ ἧττον ἔκτοποι πλ1. 954 b2. οἱ Πυθαγόρειοι τοῖς στοιχείοις ἐκτοπωτέροις χρῶνται τῶν φυσιολόγων ΜΑ8. 989 b30 Bz. — **ἐκτόπως.** πυρῶδες ϗ θερμὸν ἐκτόπως θ37. 833 a14.

ἐκτός, opp ἐνυπάρχον Μδ1. 1013 a20. λ4. 1070 b23. τὰ ἐκτὸς ϗ τὰ ἐντὸς ὁμαλῶς θερμαίνειν μδ3. 381 a31. μηδενὸς ἐμποδίζοντος τῶν ἐκτός Πδ1. 1288 b24. ἀκίνητον πάσης τῆς ἐκτὸς μεταβολῆς Φθ6. 258 b14. βίαια ὧν ἡ αἰτία ἐν τοῖς ἐκτός, αἰτιᾶσθαι τὰ ἐκτός Ηγ1. 1110 b2, 13. τὰ ἐκτὸς ἀγαθά Ηα8. 1098 b13. ηεβ1. 1218 b32. ημα3. 1184 b3. Ρα5. 1360 b25. Πη1. 1323 a25, b27. ἡ ἐκτὸς εὐετηρία Ηα9. 1098 b26. — ἐκτὸς τῶν τροπικῶν μα8. 346 a14. ἐκτὸς τῆς πολιτείας Πε4. 1304 a17. ἐκτὸς τῶν εὐλόγων πίπτειν Μκ2. 1060 a18. — οἱ ἐκτὸς (i e ἐκτὸς τȣ̃ νῦν) χρόνοι ε10. 19 b18, cf 6. 17 a29 et πέριξ.

ἕκτος. ἕκτῳ μηνὶ Ζιε14. 545 b10.

ἐκτρέπειν. med ἐκτρέπεσθαι τὰ ἐντὸς ἐκτός Ζι37. 621 a7. — pass ἐξετράπησαν τῆς ὁδȣ̃ Φα8. 191 b32. ἐξετράπησαν οἷον ὁδόν τινα ἄλλην ἀπωσθέντες ὑπὸ ἀπειρίας Φα8. 191 a26. ȣ̓ δεῖ εἰς ἄλλα ἐκτρέπεσθαι (aberrare) τὴν ἔνστασιν Αβ26. 69 b35.

ἐκτρέφειν. 1. i q ἐκφέρειν. ἐκτρέφειν τὰ κυήματα Ζγδ5. 773 a34, 774 a15, 18, 25. 6. 774 b11, 12, ἃ ἂν γεννήσωσιν Ζζ22. 576 b25, ὀλίγα Ζγδ6. 774 b9, τὸ ἐπικυηθέν Ζγδ5. 773 b9. ἔνια προτερεῖ τῆς τελειογενίας διὰ τὴν ἀδυναμίαν τȣ̃ ἐκτρέφειν Ζγδ6. 774 b35. — *a.* mammalia. ὁ ἄνθρωπος φύσει μὲν πολυτόκον, περίεστι δέ τι τῷ μεγέθει τῆς ὑστέρας ϗ τȣ̃ περιττώματος, μὴ μέντοι τοσȣ̃τον ὥστε ἐκτρέφειν ἕτερον Ζγδ5. 773 b24. ὄνος, βȣ̃ς, ἤδη ϗ ἐνιαυσία ἐκύησεν ὥστε ϗ ἐκτραφῆναι Ζιε17. 545 b23, 24. ζ23. 577 a22. ȣ̓ μόνον συλλαβεῖν δεῖ τὴν ἡμίονον ἀλλὰ ϗ ἐκθρέψαι Ζγβ8. 748 b23. αἱ ὕες γεννῶσι ϗ ἐκτρέφȣσιν ἑξάμηνοι Ζιε14. 545 b2. — *b.* ovipara. ȣ̓κ ἐκτρέφονται ἐν τῇ μητρὶ τὰ ᾠοτοκȣ́μενα Ζγγ2. 753 b33. τὰ σελάχη ἐκτρέφȣσιν ἐν αὑτοῖς Ζζ10. 564 b17. — 2. ἐκτρέφειν εἰς τέλος Ζιε14. 545 b9. Ζγβ8. 747 b26. συλλαβεῖν μὲν ἐνδέχεται τὴν ἡμίονον, ἐκθρέψαι δὲ ϗ ἐξενεγκεῖν εἰς τέλος ἀδύνατον Ζγβ8. 748 b30. — 3. ἐκτρέφειν i q τὴν τῶν τέκνων αἴσθησιν ἐπιμελητικὴν παρασκευάζειν, educare Ζγγ2. 753 a10, 14. *a.* mammalia. πλειόνων δεῖ μαστῶν τοῖς πλείω μέλλȣσιν ἐκτρέφειν Ζμδ10. 688 b17. ἀνὰ πέντε ἔτεκε γυνή τις ϗ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐξετράφη Ζιη4. 584 b36. περὶ τὸν Αἴγυπτον ζῇ τὰ ὀκτάμηνα ϗ ἐκτρέφεται Ζιη4. 584 b10. ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις, κἂν ᾖ τὰ δίδυμα ἄρρεν ϗ θῆλυ, ȣ̓θὲν ἧττον ἐκτρέφεται γενόμενα Ζιη4. 584 b37. αἱ νύμφαι ἐκθρέψασαι τὸν Ἀρισταῖον f 468. 1555 a18. ὅταν ἐκθρέψῃ τρίτῳ μηνὶ τὰ ἔμβρυα, ἐκφαίνεται ἡ ἄρκτος ἤδη τȣ̃ ἔαρος Ζζ30. 579 a28. αἱ ἥμεροι ὕες τίκτȣσι τὰ πλεῖστα εἴκοσιν· ȣ̓ δύνανται ἐκτρέφειν πάντα Ζζ18.

573 ᵃ32. — *b.* aves. ἡ φήνη ἐκτρέφει τὰ τέκνα ϗ αὑτῆς ϗ τὰ τȣ̃ ἀετȣ̃ Ζι34. 619 ᵇ24. ζ6. 563 ᵃ27. ὁ μελανάετος ἐκτρέφει μόνος τὰ τέκνα ϗ ἐξάγει Ζι32. 618 ᵇ29. τὰ ἄλλα ὄρνεα τȣ̃ θέρȣς ἀφικνȣ́μενα νεοττεύει ἐνταῦθα ϗ ἐκτρέφει τὰ πλεῖστα Ζιθ3. 593 ᵃ23. ἡ ὑπολαῒς ἐκπέττει ϗ ἐκτρέφει τὰ ᾠὰ τȣ̃ κόκκυγος Ζιζ7. 564 ᵃ3. ἀπολομένης τῆς θηλείας ἐνίοτε οἱ ἀλεκτρυόνες ὤφθησαν περιάγοντές τε ϗ ἐκτρέφοντες τȣ̀ς νεοττȣ̀ς Ζι49. 631 ᵇ15. — *c.* amphibia τίκτει ϗ ἐκτρέφει ἐν τῷ ξηρῷ Ζιθ2. 589 ᵃ30. — 4. ἐκτρέφειν εἰς τέλος διὰ τὴν τȣ̃ σώματος εὐβοσίαν Ζγδ6. 774 ᵇ24. — 5. ἐκτρέφειν de aqua. τὸ πότιμον ϗ τὸ γλυκύτερον ὕδωρ ἐκτρέφει τὰ κυήματα τῶν δελφίνων Ζιδ13. 598 ᵇ5.

ἐκτρέχειν. ὁ ψιλὸς εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχει χώραν κ6. 399 ᵇ8. Ἀγκαῖος ἐπὶ σῦν ἐκδραμών f 530. 1566 ᵃ23. — δεῖ τὸ κέρας τὴν φύσιν ἔχειν τῆς αὐξήσεως ὁμαλὴν ϗ μὴ ταχέως ἐκδεδραμηκυῖαν ακ 802 ᵃ21.

ἐκτροπή. ἡ ἐπὶ ταύτας τὰς αἰτίας ἐκτροπή (cf ἐκτρέπεσθαι) Μν2. 1089 ᵃ1 Bz.

ἐκτροφὴ τῶν τέκνων Ζιγ20. 522 ᵃ26. ε8. 542 ᵃ30. Ζγγ2. 753 ᵃ11. αἱ ἐκτροφαὶ τῶν τέκνων Ζιθ1. 588 ᵇ30. ἡ ἐκτροφὴ ȣ̓κ ἐν τῇ μητρί ἐστιν Ζγγ2. 754 ᵃ8. ἐκτροφαί τε πάντων ϗ ἀκμαὶ ϗ φθίσεις κ6. 399 ᵃ28.

ἔκτρωμα cf Lob Phryn 209. τὰ καλȣ́μενα ἐκτρώματα Ζγδ5. 773 ᵇ18. (fort et aborsus et abortus.)

ἔκτρωσις. ταῖς κυȣ́σαις ὁ τόκος ὁ ἐαρινὸς εἰς ἐκτρώσεις γίνεται πα9. 860 ᵃ18.

ἐκτρωσμός. aborsus. ἐκτρωσμοὶ αἱ μέχρι τῶν τετταράκοντα ἡμερῶν διαφθοραί Ζιη3. 583 ᵇ12. cf Sprengel Beitr z Gesch der Medizin I, 3, 190 adn. Lob Phryn 209.

Ἕκτωρ Ρβ22. 1396 ᵇ17. 23. 1397 ᵇ22. f 12. 1476 ᵃ2. 596. 1597 ᵃ15, ᵇ9. 597. 1577 ᵇ38. ἡ τȣ̃ Ἕκτορος δίωξις, epico carmini apta, non dramatico πο24. 1460 ᵃ15. 25. 1460 ᵇ26. versus Homerici afferuntur Ηγ11. 1116 ᵃ22 (Χ100), 25 (Θ148), 33 (Β391). η1. 1145 ᵃ20 (Ω258). ημα20. 1191 ᵃ8 (Χ100). Ρβ3. 1380 ᵇ37 (Ω54). ψα2. 404 ᵃ30 et Μγ5. 1009 ᵇ29 Ἕκτωρ κεῖτ' ἀλλοφρονέων, non legitur in nostro textu Homerico cf Trdlbg p 218.

ἐκφαίνειν. ὅταν ἐκθρέψῃ τρίτῳ μηνί (ἡ ἄρκτος τὰ τέκνα), ἐκφαίνȣσιν ἤδη τȣ̃ ἔαρος Ζιζ30. 579 ᵃ28. — pass φλὲψ ἐκφαίνεται παχεῖα Ζιγ2. 512 ᵃ14.

ἐκφανής. φωνὴ μὴ λίαν ἔχȣσα τὸ λαμπρὸν ἐκφανές ακ 802 ᵃ5. — ἔστι τȣ̃το ἐν τῇ πέψει τῶν μετάλλων ἐκφανές (i q δῆλον) φτβ1. 822 ᵃ28.

Ἐκφαντίδης Πθ6. 1341 ᵃ36.

ἐκφέρειν. προφάσεις τȣ̃ ἐκφέρειν πόλεμον πρός τινας ρ3. 1425 ᵃ10. — διὰ τί ȣ̓δεὶς ὅρον ἐκφέρει ἰδέας ΜΖ15. 1040 ᵇ2. ἂν ἰατρικόν τι διὰ μέτρων ἐκφέρωσιν πο1. 1447 ᵇ17. — ἐκφέρειν i e φέρειν μέχρι τέλȣς τὸ κύημα. ἐκθρέψαι ϗ ἐξενεγκεῖν εἰς τέλος Ζγβ8. 748 ᵇ30. ἐξενεγκεῖν διὰ τέλȣς Ζιζ24. 577 ᵇ23. opp συλλαμβάνειν Ζιζ22. 577 ᵃ4. η4. 585 ᵃ13. 6. 585 ᵇ20, 21. μίσγεσθαι δοκεῖ τὰ μὴ ὁμόφυλα ϗ ἐκφέρειν Ζιθ28. 606 ᵇ22. ὅ τι ἂν ἔμπροσθεν ἐξενεχθῇ τῶν εἰρημένων χρόνων ἐκβόλιμόν ἐστιν Ζιζ21. 575 ᵃ27. ὅτε τὰ φυτὰ σπέρμα ἐξενέγκειεν Ζγα23. 731 ᵃ22. — Δημόκριτος ἥψατο (τȣ̃ ὁρίσασθαι), ὡς ȣ̓κ ἀναγκαίȣ τῇ φυσικῇ θεωρίᾳ, ἀλλ' ἐκφερόμενος ὑπ' αὐτȣ̃ τȣ̃ πράγματος Ζμα1. 642 ᵃ27.

ἐκφεύγειν τὴν κακοπάθειαν, τὴν τιμωρίαν ρ17. 1432 ᵃ26, 28. εἶναι ȣ̓́τω μικρὰς τὰς ȣ̓σίας (Democr) ὥστε ἐκφυγεῖν τὰς ἡμετέρας αἰσθήσεις f 202. 1514 ᵇ14. — sine obiecto ἄριστα ἐκφεύγȣσι τῷ πλȣτεῖν Πβ11. 1273 ᵇ18. — τοῖς τὰς ἰδέας τιθεμένοις τȣ̃το μὲν ἐκφεύγει Μν3. 1090 ᵇ21.

ἐκφλογȣ̃ν. πῦρ δ' φανερὸν ἐπειδὰν ἔλαιον ἐπιχυθῇ ἐκφλογȣ̃ται θ36. 833 ᵃ9.

ἐκφοινίσσονται τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς φ6. 812 ᵃ37.

ἐκφόριον ϗ δεκάτην προσαγορεύȣσι τὴν πρόσοδον οβ 1345 ᵇ33.

ἔκφοροι γυναῖκες (i e ἐκφέρȣσαι, ἐκτρέφȣσαι) f 258. 1525 ᵃ39.

ἐκφύειν. τὰ φυτὰ ἔκ τινος μορίȣ γίνεται ϗ τὸ μὲν ἀρχὴ τὸ δὲ τροφὴ γίνεται ἡ πρώτη τοῖς ἐκφυομένοις Ζγγ11. 762 ᵇ20. ἐντεῦθεν ὅ τε καυλὸς ἐκφύεται ϗ ἡ ῥίζα τῶν φυομένων ζ3. 468 ᵇ21. ὃ ἂν ἐκφύσῃ, τὸ πρῶτον εὐῶδες ὄζει πιβ3. 906 ᵇ13. ξηραινόμενος μὲν ὁ πυρὸς ὅλως κενȣ̃ται, νοτιῶν δὲ ἐκφύεται πκα12. 928 ᵃ14. τὰ ἐκφυόμενα τȣ̀ς λίθȣς διαιρεῖν Φθ3. 253 ᵇ15. cf πια28. 902 ᵇ2. ἡ γῆ ἐκφύȣσα πάντα κ5. 397 ᵃ26 (cf φερέσβιος 2. 391 ᵇ13). — τῶν βοῶν ἐκπεφυκέναι τὰ κέρατα f 321. 1532 ᵃ39. οἱ ἔλαφοι νέμονται τὸν χρόνον τȣ̃τον νύκτωρ, μέχριπερ ἂν ἐκφύσωσι τὰ κέρατα Ζι5. 611 ᵇ13. τὸ ἐντὸς ἐκπεφυκὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὀστȣ̃ν Ζιγ9. 517 ᵃ22 (i q ἡ ἔκφυσις, Stirnzapfen, ap Theophr fragm XIII ed S I 831, 7 V 180). — ἐκφύειν intr, διὰ τί ἐνίοις, ὅταν πονήσωσιν, ἕλκη ἐκφύȣσιν πε27. 883 ᵇ26 (cf Hippocr Epid 6, 5, 34 ἕλκεα ἐκφύȣσιν, ἂν ἀκάθαρτος ἐὼν πονήσῃ).

ἐκφυσᾶν. φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι ϗ ἐκφυσήσασαι κ6. 400 ᵃ32.

ἔκφυσις. ὅπȣ ὑγρὸν ϗ θερμὸν πλεῖστον, ἐνταῦθ' ἀναγκαῖον πλείστην εἶναι τὴν ἔκφυσιν Ζμβ14. 658 ᵇ5. δένδρων ἐκφύσεις κ4. 396 ᵃ23. 6. 399 ᵃ27. ἀπὸ τῆς γῆς ἐστὶν ἡ ἔκφυσις τῆς βοτάνης φτβ1. 822 ᵃ14. ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἐκφύσεως (τȣ̃ φυτȣ̃) φτα2. 817 ᵃ23. — ἡ πρὸ τῆς ἀφανίσεως ἐν Οἴτῃ τῶν ἑλκῶν ἔκφυσις γενομένη πλ1. 953 ᵃ18. — ἡ τῶν τριχῶν ἔκφυσις πβ6. 867 ᵃ6. ἡ ἀσθένεια αὐτῶν τε τῶν πτερῶν ϗ ἡ τῆς ἐκφύσεως Ζπ10. 710 ᵃ21. τῶν βοῶν τῶν ἐν Νευροῖς ἐκπεφυκέναι τὰ κέρατα ϗ τὰ ὦτα ἔκφυσιν τὴν αὐτὴν ϗ εἶναι συνυφασμένα f 321. 1532 ᵃ41.

ἐκφυτεύειν πήγανον εἰς συκῆν πκ18. 924 ᵇ36.

ἐκχεῖν εἰς τὴν γῆν τὸ σπέρμα Ζιχ6. 637 ᵇ37. εἰς Σικελίαν τὴν πόλιν ἐξέχεαν (Αἰσίων ἔφη) Ργ10. 1411 ᵃ26. — pass ἐκ φλεβῶν ἐκχεῖται αἷμα ἀθρόον Ζιγ2. 511 ᵇ16. ἐκχεῖται ὃ περιττεύει τῆς θρεπτικῆς ὕλης φτβ1. 822 ᵇ19. ὅταν ἐκχυθῇ τὸ πλύμα τῶν ἰχθύων Ζιδ8. 534 ᵃ27. ἀντλίας ἐκχυθείσης Ζιδ8. 534 ᵃ28. ἀκαριαῖος χυμὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἐκχυθείς αι6. 446 ᵃ9. ἐκκέχυται (Emp 239) Οβ13. 294 ᵃ27. ξ2. 976 ᵃ37.

ἐκχυλίζειν τῇ γλώττῃ πάντοθεν Ζιθ11. 596 ᵇ12. ἐξεχύλισεν Ζι39. 623 ᵃ16.

ἐκχυμίζειν. τὸ τῶν ἀστέρων γένος προσπῖπτον ἐκχυμίζει πολλὰ τῶν ὀστρέων Ζμδ5. 681 ᵇ9. sine obiecto Ζμβ17. 660 ᵇ21. Ζιθ4. 594 ᵃ15.

ἔκχυσις (ὕδατος) μβ1. 354 ᵃ26. 8. 368 ᵃ32. πκς14. 941 ᵇ36. ἡ ἔκχυσις τȣ̃ σπέρματος πλ1. 953 ᵇ39.

ἐκχωρεῖν. τȣ̀ς Θετταλȣ̀ς ἐκχωρῆσαι ἄν θ23. 832 ᵃ15.

ἐκχωρίζειν. περιττώματα ἐκκεχωρισμένα Ζιε19. 551 ᵃ7.

ἐκψύχειν. ἔνιοι τȣ̀ς ἀπαγχομένȣς ὁρῶντες ἐκψύχȣσιν πζ5. 886 ᵇ14. τὸ πνεῦμα πολὺ ἐκκαίεται, ὃ ȣ̓χ ἅμα ἐκψύχεται πε15. 882 ᵃ36.

ἑκὼν τίς Ηε15. 1138 ᵃ9. η11. 1152 ᵃ15. Ρα10. 1368 ᵇ9. ȣ̓χ ἑκών, dist ἄκων Ηγ2. 1110 ᵇ23, 21. τίνα ποιȣ̃σιν ἑκόντες Ρα10. 1369 ᵇ22. ἀδικεῖ ἢ δικαιοπραγεῖ ὅταν ἑκών τις αὐτὰ πράττῃ Ηδ10. 1135 ᵃ17. πότερόν τις ἑκὼν ἀδικεῖται Ηε11. 1136 ᵃ15. ȣ̓δὲ ἄνθρωπος ἑκὼν ἑαυτὸν χείρω ποιεῖ f 15. 1476 ᵇ35. ὁ ἑκὼν ἁμαρτάνων ἐν μὲν τέχνῃ αἱρετώτερος, περὶ δὲ

φρόνησιν ἧττον Ηζ5. 1140 b23. οὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ Ηγ7. 1113 b15. — ἢ ἑκόντες ἢ ἄκοντες οὐδὲν λέγουσιν Ηη14. 1153 b21. — ἄρχειν, μοναρχεῖν ἑκόντων, syn πείσαντες, πεισθέντων Πε4. 1304 b16. δ10. 1295 a16. — ἑκόντα passive Ρβ6. 1384 a20.

ἐλαία (ἐλάα). 1. Olea europaea *L.* δένδρεα ἐλαίας (Emp 286) Ζγα23. 731 a5. ἐλαῖαι (Hom η116) κ6. 401 a2. ἐλάα (v l ἐλαία) καρποφόρος, ἄκαρπος Ζγγ5. 755 b11. ἄνθος ἐλαίας Ζιε21. 553 a21. κηροῦ ἀνάληψις ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν Ζι40. 624 b10. αἱ ἐλαῖαι οὐ παλίνσκιοι Ζιε30. 556 a23. τῆς ἐλαίας καρποί, φιτροί ἐκ τῆς οἰκείας ῥίζης, χυλοί, κλάδοι, φύλλα φτα3. 818 a32. 4. 819 b5. 5. 820 a32. 7. 821 b16. β9. 828 b2. ἐλαία καλλιστέφανος θ51. 834 a12. ὁ ἱερὸς τῆς ἐλαίας θαλλός θ153. 846 a6. — 2. i q καρπὸς ἐλαίας. ἐλαιῶν φορὰν ἐσομένην Πα11. 1259 a10. τῆς ἐλαίας ἀμόργης χ5. 796 a27. ἐλαῖαι παλαιούμεναι πικραὶ γίνονται πκ25. 925 b36.

Ἐλαιατικὸς κόλπος τῆς Μυσίας σ 973 a10, cf Ἐλαϊτικός.

ἔλαιον γλισχρόν μδ5. 382 b16. αι4. 441 a25. λεπτομερέστατον πλα21. 959 b12. ἡ τοῦ ἐλαίου φύσις ποία μδ7. 383 b21-384 a2, 15. 8. 385 b4. 9. 387 b7, 22. 10. 388 a32, b10. 3. 381 a8. Ζμβ2. 649 a23. τὸ ἔλαιον πῶς πήγνυται Ζμβ2. 648 b32, 33, πῶς παχύνεται Ζγβ2. 735 b13, 22, 28, 31, 736 a17. ταχέως λαμβάνει τὰς τῶν πλησίον ὀσμὰς εν2. 460 a28. εὐωδέστερον ἐν τοῖς ἀποκενουμένοις ἀγγείοις f 215. 1517 b25. τρίβεσθαι ἐλαίῳ, πίνειν ἔλαιον Ζιθ26. 605 a31, b2. ἄλειψις ὕδατος καὶ ἐλαίου μιγνυμένων Ζγε5. 785 a30. τὸ ἔλαιον ποιεῖ δακρύειν, ἀσθενῆ ἔχον δῆξιν πκ22. 925 b3. Μάγνητες παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην ἅλας ἔλαιον ὄξος f 588. 1574 a1. ἐργασία τοῦ ἐλαίου καὶ μέλιτος f 468. 1555 a19. τινὰ φυτὰ ποιοῦσιν ἔλαιον φτα4. 819 b32. δεῖται τὰ στέμφυλα ἐλαίου Ρβ23. 1400 a13. ἔλαιον κέδρινον Ζιη3. 583 a23. ἔλαιον ἀπὸ σελαχῶν (Leberthran) Ζιγ17. 520 a18. τὸ ἐξικμαζόμενον ἐκ τῶν ἁλῶν ἔλαιον αι5. 443 a14. πκγ15. 933 a20. 32. 935 a8. 9. 932 b19. — ἔλαιον i q ἐλαία 1 (?) f 345. 1536 a19.

ἐλαιόπρωρα ἀμπελογενῆ Φβ8. 199 b12.

ἐλαιοῦν. τὰ ἔντομα ἀποθνήσκει ἐλαιούμενα Ζιθ27. 605 b20.

ἐλαιούργιον. ἀρραβῶνας διαδοῦναι τῶν ἐλαιουργίων (v l ἐλαιουργιῶν) Πα11. 1259 a13.

Ἐλαϊτικὸς κόλπος τῆς Μυσίας (v l Ἐλαιατικός) f 238. 1521 b2.

ἐλαιώδης λιπαρότης Ζιγ20. 522 a22. τὰ ἐλαιώδη μδ9. 388 a5. βοτάναι ἐλαιώδεις φτα7. 821 b33.

ἐλᾶν. ἀγέλας ἐλάων (ex epigrammate antiquo) θ133. 843 b28.

ἐλατήριον κινεῖ τὴν κοιλίαν πα41. 864 a5. ὑγιεινόν ημβ3. 1199 a32.

ἐλαττονάκις, minus saepe, rarius, μβ8. 368 b25. γ2. 371 b25. αν9. 475 b13. πε22. 883 a19. opp πλεονάκις Ζιε11. 543 b30.

ἐλαττονεῖν. ἐλαττονεῖται ἡ γῆ φτβ3. 825 a33.

ἐλαττοῦν. θορὸς ἐλαττούμενος Ζγγ5. 756 a26. τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσεν Αἰσχύλος πο4. 1449 a17. — τῷ περὶ χρήματα ἐλαττουμένῳ τιμὴν ἀπονέμουσιν Ηθ16. 1163 b10 (opp ὠφελεῖσθαι b13). τῶν φύσει δικαίων οὐκ ἐλαττοῦται ὁ ἐπιεικής ημβ1. 1198 b32. ἄρχειν τοὺς ἐπιεικεῖς, μηδὲν ἐλαττουμένου τοῦ πλήθους Πζ4. 1319 a3. ζῷον ἠλαττωμένον, opp τέλειον· κόσμος ἠλαττωμένος, opp τέλειος φτα1. 816 a34. 2. 817 b36.

ἐλάττων. de magnitudine, γῆ εἴτε πλείων εἴτε ἐλάττων μβ3. 357 b14. γῆς ὄγκος ἐλάττων ἄστρων ἐνίων μα3. 339 b9. ἐλάττω μεγέθει πλοῖα μα14. 353 a3. ἡ ὄψις ἡ τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχει Οα11. 281 a26. τὸ τοῦ ἐλάττονος ἔλαττον καὶ αὐτὸ ἔλαττον Φζ2. 232 b13. ἡμέραι ἐλάττους, opp μακρότεραι μγ5. 377 a11, 13. ἀρχαὶ ἑξάμηνοι, ἐλάττους Πδ15. 1299 a7. τίμημα ἔλαττον, opp πλεῖον Πε7. 1307 a28. ἄνεμοι ἐλάττους τὸ μέγεθος μβ8. 366 a11. φῶς ἔλαττον, opp πυκνότερον μα5. 342 b6. θερμότης ἐλάττων, πλείων μδ11. 389 b4. 3. 381 b19. ἀνάκλασις ἐλάττων μγ4. 375 b2. ἐλάττω ἀποκάθαρσιν ἔχειν μδ6. 383 b4. ὅσοι ἐλάττους (aetate minores?) οὐ δύνανται βαδίζειν πια30. 902 b18. — ἔλαττον ἀξίωμα ατ969 a18. — ἔλαττον ἄκρον syllogismi Αα4. 26 a18, 22 al. — ἐπ' ἔλαττον ἡ διαφορὰ τοῦ γένους λέγεται, opp ἐπὶ πλεῖον τδ1. 121 b13, 12 al. ἐπ' ἔλαττον, opp ὡς ἐπὶ τὸ πολύ τβ6. 112 b10. — de numero, ἐλάττους (ἐλάττονες Πδ6. 1293 a24), opp πλείους, πάντες Πδ3. 1290 a5. 6. 1293 a21, 26. γ13. 1283 a40. — ἐλάχιστος, de magnitudine, ἐν ἑκάστῳ μέτρον τὸ ἐλάχιστον Οβ4. 287 a25. εἴ τις ἐλάχιστον εἶναί τι φαίη μέγεθος Οα5. 271 b10. διαιρεθῆναι εἰς τἀλάχιστα Γα10. 328 a6. αι3. 440 b5, 10. χρόνος ἐλάχιστος Οβ6. 288 b33. οἱ ἄνεμοι ὅθεν πνέουσιν ἐλάχιστοί εἰσι, προϊόντες δὲ λαμπροὶ πνέουσιν μβ4. 361. b4. — de numero, Πα3. 1253 b5. ἐλάχιστοι τὸν ἀριθμόν Πε10. 1312 a30. ἐν ἐλαχίστοις δυσί, τέτταρσιν Ηε6. 1131 a15, 19, 32, b4.

ἐλάττωσις. ἡ ἐπιείκεια ἐλάττωσις τῶν συμφερόντων καὶ δικαίων τζ3. 141 a16. — συμπαραληπτέον καὶ τὰς ἐλαττώσεις εἴ πού τῶν ἀντιδίκων καταδεεστέρως ἔχει ρ37. 1442 a16. cf 30. 1436 b34 (Spengel p 201, 245). ὀλιγωρήσεις καὶ ἐλαττώσεις αρ6. 1251 a5.

ἐλαττωτικός, opp ἀκριβοδίκαιος Ηε14. 1138 a1. ὁ ἐπιεικὴς ἐλαττωτικός ἐστι τῶν δικαίων τῶν κατὰ νόμον Ηε12. 1136 b21. ημβ1. 1198 b26.

ἐλαύνειν. πνεῦμα σφοδρῶς ἐλαυνόμενον κ4. 395 a14. τοῦ ἐλαυνομένου μένοντος τὰ μόρια μεταβάλλει κατὰ τόπον Γα5. 320 a21.—intr, μόνῳ ἀκράτῳ χρώμενοί τινες πρὸς ἀποπληκτικὰς νόσους ἤλασαν πγ26. 874 b30. — ἐλατός. τὸ ἐλατόν, dist θλαστόν, πιεστόν μδ9. 386 b22, 24. ὅσα μεταλλεύεται καὶ ἔστιν ἢ χυτὰ ἢ ἐλατά μγ6. 378 a27. περὶ ἐλατοῦ μδ8. 385 a16. 9. 385 b10, 368 b19—25.

ἐλάφειος. ἐλαφείου κέρατος θυμιωμένου τὰ ἔντομα φεύγει Ζιδ8, 534 b23.

Ἐλαφηβολιών. περὶ τὸν Ἐλαφηβολιῶνα Ζιζ17. 571 a12. τοῦ μηνὸς τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος Ζιζ30. 579 a25.

ἔλαφος. εἶδος τοῦ γένους τοῦ τῶν τετραπόδων ζῴων καὶ ζῳοτόκων Ζια6. 490 b33. ἡ ἔλαφος i q τὸ τῶν ἐλάφων εἶδος Ζι5. 611 a27, b21, 26. 50. 632 b4. Ζμγ2. 663 a9. δ2. 677 a32 al. ὁ ἄρρην ἔλαφος, ἡ θήλεια Ζιε2. 540 a5. 14. 545 a1. ζ29. 578 b8. ι5. 611 a23, b23. Ζμγ1. 662 a1. 2. 664 a6, 7. refertur inter τὰ μέγεθος ἔχοντα Ζιε2. 540 a4, τὰ δισχιδῆ Ζιβ1. 499 b10, τὰ κερατοφόρα Ζμγ2. 664 a5. 14. 674 b8. descr Ζιζ29. 578 b5-579 a17. ι5. 611 a15-b31. μέγεθος τῷ ἱππελάφῳ προσεμφερές Ζιβ1. 499 a3. ἔχει τὸ πρόσωπον σαρκῶδες, τὴν ῥῖνα σιμήν, τὸν τράχηλον λεπτὸν μακρόν φ6. 811 b7, 3, a16, ἐν τοῖς μηροῖς τοὺς μαστοὺς Ζμδ10. 688 b24, χηλάς Ζιβ1. 499 a10, τὴν κέρκον μικράν Ζιβ1. 498 b14, τὸ τῶν ἀρρένων αἰδοῖον νευρῶδες Ζιβ1. 500 b23, τὸ ἔντερον πικρόν Ζιβ15. 506 a32, μεγάλην τὴν καρδίαν Ζμγ4. 667 a20, πλείους κοιλίας Ζμγ14. 674 b8, itaque μηρυκάζει Ζι50. 632 b4. χολὴν οὐκ ἔχει Ζιβ15. 506 a22, 31. Ζμδ1. 676 b26. 2. 677 a32. ἐν τῷ αἵματι οὐκ ἔνεισιν ἶνες Ζιγ6. 515 b34. Ζμβ4. 650 b15 cf F272, 12; KaΖμ33, 2. τὸ αἷμα οὐ πήγνυται Ζιγ19. 520 b24. μδ7. 384 a27 cf Lewes 289. πῆξις τοῦ αἵματος οὐ στιφρά Ζιγ6. 516 a2. ἔχουσι κέρατα

Ζιβ1. 499 b17. ι5. 611 a25 sq. Ζμγ1. 662 a1, πλὴν τῆς ἐλάφυ θηλείας Ζιδ11. 538 b13. cf πο25. 1460 b31. ἡ τῶν κεράτων ἐξοχή, τὸ μέγεθος αὐτῶν ꝁ τὸ πολυσχιδὲς βλάπτει Ζμγ2. 663 a8, 664 a7. ἀποβάλλυσι κατ' ἔτος Ζιβ1. 500 a10. γ9. 517 a25. ι5. 611 a27. κατορύττυσι θ75. 835 b27 (cf Theophr IV 816). f 331. 1533 b36 (cf Rose Ar Ps 354). κρύπτυσι φτα3. 818 b23. ἐνίοτε ὐκέτι φύυσι κέρατα, ἐνίοτε ὐκ ἀποβάλλυσι Ζι50. 632 a11. de colore cervorum χ6. 798 a26 (cf Theophr IV 872; D praef XIV ad p 652, 54; Prantl de coloribus 179, 26). — de voce Ζιε14. 545 a1. ζ29. 579 a1 (Sturz de vocibus animal I 15), ὀξύφωνος φ2. 807 a20. de coitu Ζιε2. 540 a5. ἔλαφοι ἐκτμηθέντες Ζιγ9. 517 a26. ι50. 632 a10. — κατὰ τὸ ἦθος· λαγνός φ6. 811 b2 (cf Rose Ar Ps 705, 6, Anecdota I 69 sq), δειλός φ2. 806 b8. 6. 811 a16, b7, φρόνιμος ꝁ δειλός Ζια1. 488 b15 cf Ηε7. 1141 a27. — ἔλαφοι τιθασσοί Ζιε2. 540 a8. — distrib geogr, ἐν Ἠπείρῳ θ75. 835 b27 (Theophr IV 816). ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐλαφώεντι καλυμένῳ αἱ ἔλαφοι πᾶσαι τὸ ὖς ἐσχισμέναι εἰσίν Ζιζ29. 578 b28. τῶν Κελτῶν οἱ κυνηγῦντες ἔλαφον τοξεύυσιν θ86. 837 a15. ἐν Λιβύῃ πάσῃ ὐκ εἰσίν Ζιθ28. 606 a7 (Rose 331. Hippocr de morb sacr 135 Su 68). — πάρδαλις λαμβάνει τὰς ἐλάφυς Ζι6. 612 a15, λέων Ηγ13. 1118 a22. ἄρκτος ἐπιτίθεται αὐτοῖς Ζιθ5. 594 b10. ὑπὸ φαλαγγίυ δηχθεῖσαι τὺς καρκίνυς ἐσθίυσιν Ζι5. 611 b21. σκώληκας ἔχει ἐν τῇ κεφαλῇ (Pharyngomyia picta, Cephonomyia rufibarbis) Ζιβ15. 506 a27. — ἔλαφος ἐνιαύσιος, διετής, γέρων, πατταλίας Ζι5. 611 a31, 32, 34, b3, 18, νεβρός cf h v. ἔλαφος ἀχαΐνης (v l ἀχανής, ἀχάννης, ἀχαίτης, achainas vers Thomae, axainas lib Lips) Ζι5. 611 b18 cf Salmas exercit Plin 156 sq, Niclas ap Arist mir ausc ed Beckm 20, S II 35 sq. αἱ Ἀχαΐναι (v l ἀχαειναὶ) καλύμεναι δοκῦσιν ἔχειν ἐν τῇ κέρκῳ χολήν Ζιβ15. 506 a24. (hic error antiquorum in libris diu grassatus est cf J C Hoppe Jagdlust 1783 I 153, Lewysohn Zool des Talmud 112. de organo glanduloso in hac corporis parte W v Rapp üb ein eigenthüml drüsenähnl Organ ds Hirsches in J Müller Archiv f Anat 1839, 364. K482, KaΖι83, 16.) ἐν Ἀχαΐᾳ θ5. 830 b23 (perverse Gesner hist quadrup 355). — fabulosa et mythol. de hedera in cornibus viridante Ζι5. 611 b18. θ5. 831 a2 (cf S II 36 et ad Theophr IV 183, K955, 5. incredibilia credidit Buffon hist nat III, 2, 50). χαλκῆ ἕλιξ περὶ τὸν ἐλάφυ τράχηλον θ110. 840 b21 (cf Beckm 246 et de hist nat vett 172). — ὖ αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλυσιν Ζι5. 611 a27 cf παροιμία. — (Cervus elaphus *L* cf Antig Caryst ed Beckm indicem s h v, KaΖι17, 70, Su 65 sq, AΖι I 67, 14.)

ἐλαφρίζειν, intr, ὡς ἐλαφρίζον γόνυ ἔχοιεν f 64. 1486 b21.

ἐλαφρός. προβολὴ ἐλαφρά Ζμγ11. 673 b5 (syn κῦφος b7). ὐχ ἅπαν τὸ ἐλαφρότερον ꝁ εὐδιοπτότερον πκγ38. 935 b21. — δεῖ τὸν ἡγύμενον πόδα ἔχειν ἐλαφρόν f 64. 1486 b24. ἀτυχήματα ἐλαφρότερα, opp βριθός τι ἔχοντα Ηα11. 1101 a30. πάθη ἐλαφρότερα πζ5. 886 b37. ἐλαφρὸν τὸ ἄνω βάλλειν (ascendere cantando) πιθ4. 917 b37.

Ἐλαφώεις ὄρος τῆς Ἀσίας ἐν τῇ Ἀργινύσῃ Ζιζ29. 578 b27.

ἐλέα. ἡ δ' ἐλέα, ὥσπερ (εἴπερ S II 112, P 348, 1) ἄλλος τις τῶν ὀρνίθων κτλ Ζι16. 616 b12 (v l ἐλαία Aa Ca, et vers: velia Gazae, Lehe Scoti, Leke Alberti). — (fort Emberiza arundinacea vel Turdus arundinaceus St ad h l, Emberiza schoeniclus L K 978, 7, Lnd 56. Calamodytae sp Su 113, 50 cf AΖι I 91, 29.)

Ἐλεάτης. Ξενοφάνης Ἐλεάταις συνεβύλευεν Ρβ23. 1400 b6. — Philosophia Eleatica universe resp Φα2. 184 b22, 25. 5. 188 a19. 8. 191 a32. Οα11. 280 b7. γ1. 298 b14. ΜΑ3. 984 a31-b3. 5. 986 b10. λ10. 1075 b15.

ἐλεγεῖον. διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων πο1. 1447 b12. ἐλεγεῖα Σόλωνος, Διονυσίυ Ρα15. 1375 b32. γ2. 1405 a33. ἐλεγεῖα Aristotelis f 622. 1583 a3. 623. 1583 a10.

ἐλεγειοποιὺς ὀνομάζυσι συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν πο1. 1447 b14.

ἐλεγῖνος (Lob Prol 207) refertur inter ἀγελαῖα Ζι2. 610 b6. (fort Sciaena nigra vel Corvina nigra C K 950, 11 cf AΖι I 127, 16.)

ἐλεγκτικός. οἱ μὴ ἐλεγκτικοὶ τῶν ἁμαρτανομένων ꝁ μὴ φιλόνεικοι μηδὲ δυσέριδες Ρβ4. 1381 a31, b3. — ἐλεγκτικὰ ἐνθυμήματα, opp δεικτικά Ρβ22. 1396 b25. 23. 1400 b27. γ17. 1418 b2. — ἐν τοῖς ἐλεγκτικοῖς καθάπερ ꝁ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τι15. 174 b19. — ἐλεγκτικῶς ἀποδεῖξαι, dist ἀποδεῖξαι Μγ4. 1006 a15.

ἐλεγχείην ἀναθήσει (Hom X 100) Ηγ11. 1116 a23. ηεγ1. 1230 a20.

ἐλέγχειν et refutandi et probandi vi usurpatur, sed ubivis ita, ut non de re ipsa demonstranda agatur, sed de adigendo et convincendo adversario. ὅσα ἔστιν ἀποδεῖξαι, ἔστι ꝁ ἐλέγξαι τὸν θέμενον τὴν ἀντίφασιν τῦ ἀληθῦς τι9. 170 a24. τῦ ἐλέγχειν τρόποι δύο, παρὰ τὴν λέξιν, ἔξω τῆς λέξεως τι4. 165 b23. ἐλέγχοιτο ἂν ὑπ' ἀλλήλων ταῦτα ξ1. 975 a2. δοκεῖ ἐληλέγχθαι, ἄδηλον εἰ ἐλήλεγκται τι15. 174 b8. 17. 175 b6, 29. ἐλεγχθῆναι τι17. 175 a40. — διὰ τὸ παράδοξα βύλεσθαι ἐλέγχειν Ηη3. 1146 a23.

ἐλεγχοειδές τι15. 174 b18. ἐλεγχοειδὲς φαίνεται τὸ συμπέρασμα τι17. 175 a40.

ἔλεγχος (cf ἐλέγχειν), def ὁ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμός Αβ20. 66 b11, 8. τι9. 170 b1. 10. 171 a2, 4. ὁ ἔλεγχος ἀντίφασις τῦ αὐτῦ ꝁ ἑνός, ἀντίφασις μὴ ὁμώνυμος τι5. 167 a23. 17. 175 a36. ἔλεγχος συλλογισμὸς μετ' ἀντιφάσεως τῦ συμπεράσματος τι1. 165 a2. ὁ ἔλεγχος συναγωγὴ τῶν ἀντικειμένων ἐστίν Ργ9. 1410 a22. ἄλλυ αἰτίυ ὄντος ἔλεγχος ἂν εἴη ꝁ ὐκ ἀπόδειξις Μγ4. 1006 a18. διαφέρει ἔλεγχος ꝁ συλλογισμός Ρβ22. 1396 b26. ἔλεγχος ꝁ ἐπεξέλεγχος Ργ13. 1414 b14. — ἐλεγχός ἐστιν ὃ μὴ δυνατὸν ἄλλως ἔχειν, ἀλλ' ὕτως ὡς ἡμεῖς λέγομεν ρ14. 1431 a6. dist σημεῖον ρ15. 1431 b2. — ἔλεγχος ἀληθινός, ὤν, opp φαινόμενος τι5. 168 a12. 8. 169 b38. 9. 170 b9. 17. 175 b2. ἔλεγχοι σοφιστικοί τι1. 164 a20. 8. 169 b20. 9. 170 b9. Μθ8. 1049 b33. οἱ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι πρὸς τὴν θέσιν ταύτην τῇ αὐτῇ λύονται λύσει Μζ6. 1032 a7.

ἐλεδώνη, descr Ζιδ1. 525 a17 (v l ἐλεαυίνη, ἐλετόνη), refertur inter τὰ μαλάκια f 288. 1528 b21. (discordes naturae scrutatorum sententias coll S I 185. Eledone moschata vel Aldrovandi A Siebld XII 381, AΖι I 149, 2.)

ἐλεεῖν. συνάχθεσθαι ꝁ ἐλεεῖν Ρβ9. 1386 b14. φρίττειν ꝁ ἐλεεῖν πο14. 1453 b5. τίνας ἐλεῦμεν Ρβ8. ρ35. 1439 b27.

ἐλεεινός, def, dist δεινός, φοβερός Ρβ8. 5. 1382 b27. εὐπορήσομεν ἐλεεινὰ ποιεῖν ἅπερ ἂν ἐθέλωμεν ρ35. 1439 b26. ἐλεεινὰ ꝁ φοβερὰ ποῖα μάλιστα γίνεται πο9. 1452 a2-11, cf 13. 1452 b36, 1453 a1. ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως, ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων πο14. 1453 b1.

ἐλεήμων, coni φιλόπολις φιλέταιρος ρ37. 1442 a11. τὺς ἐλεήμονας ꝁ τὺς φοβητικὺς ꝁ τὺς ὅλως παθητικὺς Πθ7. 1342 a12. γυνὴ ἀνδρὸς ἐλεημονέστερον Ζι1. 608 b8. ἐλεήμονος σημεῖα φ3. 808 a33-b2.

ἐλεητικοὶ οἱ νέοι, οἱ γέροντες διὰ τί Ρβ12. 1389 b8. 13. 1390 a19. ἀκολουθεῖ τῇ ἐλευθεριότητι τὸ εἶναι ἐλεητικόν αρ5. 1250 b33.

ἐλειός. φωλεῖ ὁ ἐλειὸς (v l ἐλιός, λεῖος) ἐν αὐτοῖς τοῖς δένδρεσι, ϗ γίνεται τότε παχύτατος Ζιθ17. 600 b12. S I 638, II 470; Su 52, 26; K 896, 6; AZι I 67, 15; Diosc ed Spreng II 681; Oribas ed Par I 607. (Myoxus Glis.)

ἕλειος. ζῷα ἕλεια Ζμγ14. 674 b31. βίος ἕλειος Ζμδ12. 693 a15, 694 b13.

Ἑλένη Ρα6. 1363 a18. β24. 1401 b36. Ηβ9. 1109 b9 (resp Hom Γ 154). f 172. 1506 b28. — Ἑλένη Θεοδέκτου, versus inde afferuntur (fr 3) Πα6. 1255 a36. Ἑλένη Ἰσοκράτους, prooemium affertur Ργ14. 1414 b26. β23. 1399 a1.

ἔλεος, def Ρβ8. 1385 b13. πάθος μετὰ σώματος ψα1. 403 a17. ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις συγγνώμη, ἔλεος Ηγ1. 1109 b32. ἔλεος περί τινα, dist φόβος πο13. 1453 a5. ἡ τραγῳδία δι' ἐλέου ϗ φόβου περαίνει τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν πο6. 1449 b27. πῶς δεῖ ἐμποιεῖν ἔλεον ρ35. 1439 b25-36. — Θρασύμαχος ἐν τοῖς ἐλέοις Ργ1. 1404 a15.

ἐλεός. ὁ ἐλεὸς μείζων ἀλεκτρυόνος θηρεύει τὰς κίττας Ζιθ3. 592 b11. πολέμιος κρὲξ ἐλεῷ Ζιι1. 609 b9. (aluco Gazae cf Gesner 94, ulula Scalig; Buffon cum aliis Gallorum fresaye esse censuit. S I 587. Strix aluco K 865. Strix brachyotus Su 97. Strix aluco vel flammea AZι I 91, 30 sed cf Lnd 32 et v d Mühle 23.)

ἐλευθερία, coni ἰσότης Πδ4. 1291 b34. dist πλοῦτος, ἀρετή, παιδεία Πδ12. 1296 b18. 8. 1294 a11, 20. γ8. 1280 a5. μετέχειν ἐλευθερίας Πγ8. 1280 a5. ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας ἐλευθερία Πζ2. 1317 a40. cf Ηε6. 1131 a28. ἡ ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἐλευθερία τί δύναται Πζ2. 1317 b2-17.

ἐλευθεριάζων, coni ἀντισεμνυνόμενος Πε11. 1314 a8.

ἐλευθέριος Ηδ1-3. ηεγ4. ημα24. 25. def Ηδ1. 1120 a8. 2. 1120 b8, 10, 1121 a4. dist μεγαλοπρεπής Ηβ7. 1107 b18. δ4. 1122 b10. syn μεταδοτικός Αβ27. 70 b30. syn ἐπιεικής, opp ἀνδραποδώδης Ηδ14. 1128 a20. ὁ ἄσωτος ὅμοιόν τι ἔχει τῷ ἐλευθερίῳ Ηη10. 1151 b7. ἐλευθεριώτερος Ηδ2. 1120 b10, 11. οα5. 1344 a30. ζῷα ἐλευθέρια ϗ ἀνδρεῖα ϗ εὐγενῆ Ζια1. 488 b16. — τὸ ἐλευθέριον Ηδ2. 1120 b8. θ7. 1158 a21. — πρᾶξις ἐλευθέριος Πβ5. 1263 b12. τὰς τῶν ἐλευθερίων (fort ἐλευθέρων) πράξεις Πη16. 1335 b11. τὰ ἐλευθέρια τῶν ἔργων οα5. 1344 a28. κτήματα ἐλευθέρια τὰ πρὸς ἀπόλαυσιν, dist χρήσιμα Ρα5. 1361 a17. αἱ ἐλευθεριώταται τῶν διὰ τῆς ἀφῆς ἡδονῶν Ηγ13. 1118 b5. κινήσεις ἐλευθεριώτεραι, opp φορτικώτεραι Πθ5. 1340 b10. διαγωγὴ ἐλευθέριος Πθ5. 1339 b5. ἐπιστῆμαι ἐλευθέριοι Πθ2. 1337 b15. παιδεία ἐλευθέριος, syn καλή, opp χρησίμη, ἀναγκαία Πθ3. 1338 b32. — σωτὴρ ϗ ἐλευθέριος (i e ἐλευθερῶν) ἐτύμως ὁ θεός κ7. 401 a24. — ἐλευθερίως ϗ σωφρόνως ζῆν, χρῆσθαι τῇ οὐσίᾳ Πη5. 1326 b31. β6. 1265 a33, 37.

ἐλευθεριότης. περὶ ἐλευθεριότητος Ηδ1-3. ηεγ4. ημα24. 25. αρ5. 1250 b24-34. ἐλευθεριότης μεσότης ἀσωτίας ϗ ἀνελευθερίας, περὶ χρημάτων δόσιν ϗ λῆψιν Ηβ7. 1107 b8, 21. δ1. 1119 b22 sqq. ηεβ3. 1221 a5. γ4. 1231 b36. ημα24. 1191 b39. cf αρ1. 1249 b29. 2. 1250 a13. περὶ χρήματα εὖ ποιητική Ρα9. 1366 b15. Πβ5. 1263 b11-14. dist μεγαλοπρέπεια Ηδ10. 1125 b3.

ἐλεύθερος ἄνθρωπος ὁ αὑτοῦ ἕνεκα ϗ μὴ ἄλλου ὤν ΜΑ2. 982 b26. opp μὴ ἐλεύθεραι, ἀνδράποδα Πδ4. 1290 b10. Μλ10. 1075 a19. φύσει, νόμῳ ἐλεύθεροι, opp δοῦλοι· φύσει ἐλεύθερον, opp δοῦλον Πα5. 1255 a1. 3. 1253 b21. η3. 1325 a29. ἀρετῇ ϗ κακίᾳ διορίζουσι τὸ δοῦλον ϗ ἐλεύθερον Πα6. 1255 a40. ὁ ἐλεύθερος οὐ λέγεται κατ' ἐπιστήμην ἀλλὰ τῷ τοιόσδ' εἶναι Πα7. 1255 b22. τὸ μὴ ἐξ ἀμφοτέρων πολιτῶν ἐλεύθερον Πδ4. 1291 b27. ἐὰν δοῦλος κακῶς ἀγορεύῃ τὸν ἐλεύθερον, εἰσάγουσιν οἱ θεσμοθέται f 378. 1541 a8. — ἡ πόλις κοινωνία τῶν ἐλευθέρων ἐστίν Πγ6. 1279 a21. cf δ6. 1292 b39. ἡ πολιτικὴ ἐλευθέρων ἀρχή Πα7. 1255 b18, 20. ἀρχὴ ἐλευθέρων, opp δεσποτική Πγ4. 1277 b8, 15. 17. 1288 a11. η14. 1333 a6, b28. — ἐλεύθεροι ϗ ἴσοι Πα7. 1255 b20. ε1. 1301 a30. Ηε10. 1134 a18. ἐλεύθεροι, dist οἱ τῶν ἔργων ἀφειμένοι τῶν ἀναγκαίων Πγ5. 1278 a10. dist πολιτικός, δεσποτικός Πη3. 1325 a19, 24. dist πλούσιοι, εὐγενεῖς, πεπαιδευμένοι Πδ4. 1290 b1, 3. 15. 1299 b27. γ12. 1283 a16. α6. 1255 a35. ὁ ἐλεύθερος ϗ πεπαιδευμένος θεατής, opp φορτικός Πθ7. 1342 a19. οἱ μεγαλόψυχοι ϗ οἱ ἐλεύθεροι Πθ3. 1338 b3. — ἔργον ἐλεύθερον, opp ἀνελεύθερον, βάναυσον Πθ2. 1337 b5. ἀγορὰ ἐλευθέρα Πη12. 1331 a32. τὰ τοιαῦτα τὴν μὲν θεωρίαν ἐλεύθερον ἔχει, τὴν δ' ἐμπειρίαν ἀναγκαίαν Πα11. 1258 b11. φρόνημα ἐλεύθερον ἔχειν Πε11. 1314 a3. ἐλευθέρα ἐπιστήμη ΜΑ2. 982 b27.

ἐλευθέρωσιν δούλων ποιεῖσθαι Πε11. 1315 a37.

Ἐλευσίνια, eorum origo f 594. 1574 b26, 44.

Ἐλευσίς θ131. 843 b2. ἡ Ἐλευσῖνι πεντετηρίς f 404. 1545 b39.

ἐλεφάντινος. εἶχον ἐλεφαντίνους κώπας f 470. 1555 b20, cf ἐλεφαντινοκώποις b8.

ἐλεφαντιστής Ζιβ1. 497 b28. ι1. 610 a27.

ἐλέφας. 1. Elephas indicus *L.* ὁ ἄρρην ϗ ἡ θήλεια. ὁ θῆλυς ἐλέφας in loco spurio Ζιβ1. 500 b18. descr Ζιβ1. 497 b22-30, 498 a1-12. Ζμβ16. 658 b33-659 a36. refertur inter τὰ μέγιστα τῶν ζῴων Ζγδ4. 771 a19, παχύδερμα Ζγε3. 782 b5, πολυδάκτυλα Ζμβ16. 659 a25, μακροβιώτατα μκ4. 466 a12. — *a.* descr corporis. μέγιστον τῶν ζῴων Ζγδ4. 771 b9. Ζμβ16. 659 a27. γ2. 663 a4. θρίξ Ζγε3. 782 b5. ἥκιστα δασὺς τῶν τετραπόδων Ζιβ1. 499 a9. πῶς κάμπτει τὰ σκέλη Ζιβ1. 498 a9. Ζπ9. 709 a10. 13. 712 a11 (cf Br 1304. 1333, Rose libr ord 208. 212). πολυσχιδές Ζγδ4. 771 b9. πενταδάκτυλον, τὰ περὶ τοὺς δακτύλους ἀδιαρθρωτότερα, δακτύλους ἀσχίστους ϗ ἠρέμα διηρθρωμένους ἔχει Ζιβ1. 497 b23, 25. γ9. 517 a32. ὄνυχας ὅλως οὐκ (ὄνυχας κολοβοὺς ci Pic) ἔχει Ζιγ9. 517 a32. τὸ τῶν ὀσμῶν αἰσθητήριον, προβοσκίς, μυκτήρ Ζμδ6. 682 b36. β16. 659 a15. Ζια11. 492 b17. β1. 497 b26 sq. δ9. 536 b21. ι46. 630 b28. Ζμβ16. 658 b33, 659 a12, 30. 17. 661 a27. δ12. 692 b16. τὸ ἄκρον τοῦ μυκτῆρος, appendix extremae proboscidis Ζιβ1. 497 b30. ὀδόντες Ζιβ5. 501 b30. ὀδόντες μεγάλοι Ζιι1. 610 a16, 22. γλῶττα μικρά Ζιβ6. 502 a3. ἔχει δύο μαστοὺς μικροὺς ϗ δύο θηλὰς πρὸς τῷ στήθει, περὶ τὰς μασχάλας, ὑπὸ ταῖς μασχάλαις τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν Ζιβ1. 498 a1, 500 a17, 19. Ζμδ10. 688 b5, 15. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἄρρενος, τῆς θηλείας Ζιβ1. 500 b7, 10-14, 23. ὄρχεις Ζιβ1. 500 b8. γ1. 509 b10. Ζγα12. 719 a15. — ἔντερον συμφύσεις ἔχον ὥστε φαίνεσθαι τέτταρας κοιλίας ἔχειν (S I 112. K 489. KaZι 89, 10a), σπλάγχνα παραπλήσια τοῖς ὑείοις Ζιβ17. 507 b35, 37. νεφροί, σπλήν, ἧπαρ ἄχολον Ζιβ1. 500 b9. 17. 508 a2. 15. 506 b1. — *b.* de generatione. ὀχεία Ζιβ1. 500 b9 sq. ε2. 540 a20. 14. 546 b7. 27. 578 a17-24. ι46. 630 b22. κύησις θ177. 847 b5. Ζιε14. 546 b11 (cf Lewysohn Zool des Talmud 10 et 149). πολυχρόνιος ὁ τόκος Ζγδ10. 777 b15. μονοτόκον Ζμδ10. 688 b7. Ζγδ4. 771 a19.

τὸ ἔμβρυον ἡλίκον μόσχος ἐστίν Ζγδ5. 773 ᵇ5. σκύμνος Ζιζ27. 578 ᵃ22. πῶλος Ζι1. 610 ᵃ33. — c. περὶ τȣ̃ βίȣ ϗ τȣ̃ ἤθȣς. vita Ζιθ9. 596 ᵃ11. ι46. 630 ᵇ23. Ζγδ 10. 777 ᵇ4. πῶς καθεύδει Ζιβ1. 498 ᵃ11. victus et potus Ζιθ9. 596 ᵃ3-12. παραποτάμιον, ȣ̓ ποτάμιον Ζι46. 630 ᵇ26 (cf Pott de voce elephant in Hoefer Zeitschr f Wiss der Sprache I 1846 p 53). ζῷον ἑλῶδες, διατριβὴ ἐν τῷ ὑγρῷ Ζμβ16. 659 ᵃ2, 32. φωνή Ζιδ9. 536 ᵇ20. ι1. 610 ᵃ17. venatio Ζι1. 610 ᵃ24. ἐξαγριȣ́μενοι Ζιζ18. 571 ᵇ31. ι1. 610 ᵃ31. ἡμερȣ̃σθαι δύνανται ταχύ, τιθασσευτικοί, τιθασσοί, πραεῖς Ζια1. 488 ᵃ29, ᵇ22. ι1. 610 ᵃ25, 30. — mores, docilitas Ζι46. 630 ᵇ18-30. φιλίαι ϗ πόλεμοι Ζι1. 610 ᵃ15, 34. οἱ Ἰνδοὶ χρῶνται πολεμιστηρίοις· ἀνδρία, ἀνδρεῖος, αἱ θήλειαι ἀψυχότεραι πολύ Ζι1. 610 ᵃ18-26. — d. morbi et curatio. in loco suspecto Ζιθ22. 604 ᵃ11. 26. 605 ᵃ23-ᵇ5. aegrotis ῥίζαν ἑψήσαντες ἐν ἐλαίῳ διδόασιν (cf v l et S I 671) Ζιθ26. 605 ᵇ5 (cf Lassen ind Althkunde I 246. Lenz Bot der Griech u Röm 229). ἐλέφας πιὼν οἶνον μεθύσκεται f 102. 1494 ᵇ21. — e. sententiae aliorum. ψευδές ἐστι ϗ ὁ Κτησίας γέγραφε περὶ τῆς γονῆς τῶν ἐλεφάντων Ζιγ22. 523 ᵃ26. Ζγβ2. 736 ᵃ3. cf John Gesch ds Succins I 142; Rose libr ord 208; Brandis 1299; Sonnenburg 22. Indorum Ζιζ18. 571 ᵇ32, 572 ᵃ2. 27. 578 ᵃ18. ὁ παλαιὸς λόγος περὶ τῆς κινήσεως τῶν σκελῶν ȣ̓κ ἀληθής Ζπ9. 709 ᵃ10. cf Br 1304. ὁ ἐλέφας ȣ̓χ ὡς ἔλεγόν τινες. ἀλλὰ συγκαθίζει ϗ κάμπτει τὰ σκέλη Ζιβ1. 498 ᵃ8 Aub. ὡς φασίν Ζιθ22. 604 ᵃ12. 26. 605 ᵇ4. ι46. 630 ᵇ23. θ177. 847 ᵇ5. — (Elephas indicus S eclog phys I 19-23, II 17 sq; Cuvier discours sur les révolut du globe 1850, 45. Wiegmann 5 sq; Ritter Erdkunde IV, I, 903 sq. Rose libr ord 212; Br 1304, 564ᵃ; KaZι 15, 62; Su 81, 64. ΑΖγ27.)

2. Elephas indicus et africanus. οἱ ὑπολαμβάνοντες συνάπτειν τὸν περὶ τὰς Ἡρακλείȣς στήλας τόπον τῷ περὶ τὴν Ἰνδικὴν λέγȣσι τεκμαιρόμενοι ϗ τοῖς ἐλέφασιν, ὅτι περὶ ἀμφοτέρȣς τȣ̀ς τόπȣς τȣ̀ς ἐσχατεύοντας τὸ γένος αὐτῶν ἐστίν Οβ14. 298 ᵃ12. (barrus ap Joan Argyropylum. cf Humboldt krit Unters I 54 sq; Ghillany Gesch ds Seefahrers Behaim 70, 88; Barth St Hilaire traité du ciel 219.)

3. ebur. οἶκος χρυσῷ ϗ ἠλέκτρῳ ϗ ἐλέφαντι ἀστράπτων κ6. 398 ᵃ16.

Ἐλεφήνωρ. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἐλεφήνορος f 596. 1576 ᵇ13.

ἑλιγμός, εἱλιγμός, cf Lob Phryn 30. ὀλίγοις ἐντόμοις τὸ ἔντερον ἑλιγμὸν ἔχει Ζιδ7. 532 ᵇ7. οἱ ἄρρενες τῶν καρίδων ἀπὸ τȣ̃ περὶ τὰ στήθη κηρυκώδȣς (testes) ἔχȣσιν ἄλλον ἑλιγμόν Ζιδ2. 527 ᵃ29. ἐπ' ἄκρων αἱ ὑστέραι τῶν καλȣμένων κερατίων εἱλιγμὸν (v l εἴλιγμα, εἵλιγμα) ἔχȣσιν αἱ τῶν πλείστων (tubae Fallopii) Ζιγ1. 510 ᵇ19.

ἑλίκη. 1. ἐντόμοις τȣ̃ στόματος ἔντερον εὐθὺ ϗ ἁπλȣ̃ν· ἐνίοις δὲ τȣ̃το ἑλίκην ἔχει (veluti Melolontha vulgaris *L*) Ζμδ5. 682 ᵃ15. ἔχȣσιν ȣ̓́τω (ut vas deferens) τὸ ᾠὸν αἱ καρίδες ϗ τὰς ἑλίκας (v l ἕλικας) Ζιδ2. 527 ᵃ20. — 2. cochlea. *a*. turbinum. τῶν στρομβωδῶν τὰ ἔχοντα τὴν ἑλίκην Ζμδ9. 684 ᵇ21. αἱ ἑλίκαι Ζγγ11. 763 ᵃ22. τὰ στρομβώδη ȣ̓κ ἐπὶ τὴν ἑλίκην κινεῖται, ἀλλ' ἐπὶ τὸ καταντικρὺ πάντα προέρχεται Ζπ4. 706 ᵃ14. Ζιδ4. 528 ᵇ9. ἴδιον πᾶσι τοῖς στρομβώδεσι τὸ ἑλίκην ἔχειν τὸ ὄστρακον τὸ ἔσχατον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ζιδ4. 528 ᵇ6. ἐν τῇ ἑλίκῃ (v l ἕλικι) ἡ μήκων Ζμδ5. 680 ᵃ22. ἡ ἀρχὴ τȣ̃ ἐντέρȣ περὶ τὴν ἑλίκην τῆς μήκωνος Ζιδ4. 529 ᵃ10. — *b*. τῶν κηρύκων. ἡ ἐν τοῖς κήρυξιν ἑλίκη (v l ἕλικι) Ζιδ1. 524 ᵇ12. κήρυκες ἑλίκην ἔχȣσι Ζμδ7. 683 ᵇ13. (κοιλία, στόμαχος, μήκων) ταῦτα δῆλα ϗ ἐπὶ τῶν πορφυρῶν ϗ τῶν κηρύκων ἐστὶν ἐν τῇ ἑλίκῃ (v l ἕλικι, ἕλικι) τȣ̃ ὀστράκȣ Ζιδ4. 529 ᵃ7.

Ἑλίκη. σεισμός κ4. 396 ᵃ21. οἱ ἐν Ἑλίκῃ κόκκυγες θȝ. 830 ᵇ11.

ἑλικίαι λέγονται οἱ γραμμοειδῶς φερόμενοι κεραυνοί κ4. 395 ᵃ27 (ἐν ἡλικίᾳ ci Heine, cf κόκκυξ).

Ἐλιμείας βασιλεύς Πε10. 1311 ᵇ13.

ἕλιξ. κύκλος ἐὰν ῥιφθῇ τὸ μὲν πρῶτον εὐθεῖαν γράφει, παυόμενος δὲ ἕλικα πις11. 915 ᵃ38. ἡ τῆς κεκλασμένης κίνησις ἢ ἡ τῆς ἕλικος Φε4. 228 ᵇ24. αἱ κινήσεις ϗ ἕλικες τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ Μβ2. 998 ᵃ5. φέρεται ἐπὶ γῆς ἡ ἕλιξ συγκατάγȣσα τὸ νέφος μγ1. 371 ᵃ12. — αἱ ἕλικες τȣ̃ ὠτός ψβ8. 420 ᵃ13. — τὰ τῶν ζῴων σωφρονέστερα εὐρυχωρίας μὲν ȣ̓κ ἔχει μεγάλας κατὰ τὴν κάτω κοιλίαν, ἕλικας δ' ἔχει πλείȣς ϗ ȣ̓κ εὐθυέντερά ἐστιν Ζμγ14. 675 ᵇ24. cf S I 112. οἱ τȣ́των πόροι ἕλικας ἔχȣσι Ζγα4. 717 ᵃ28. τὸ περίττωμα ἐκ τȣ̃ κώλȣ ϗ τῆς εὐρυχωρίας ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ πάλιν εἰς στενότερον ἔρχεται ϗ εἰς τὴν ἕλικα (colon) Ζμγ14. 675 ᵇ20. — φανερά ἐστιν ἡ αὔξησις τῆς πορφύρας τοῖς διαστήμασι τοῖς ἐν τῷ ὀστράκῳ τῆς ἕλικος Ζιε15. 547 ᵇ11. cf H I 660. — χαλκῆ ἕλιξ (i q ἑλικτήρ) θ110. 840 ᵇ20.

ἑλίσσειν. οἱ κάραβοι τὰς χηλὰς ἐπὶ τὸ περιφερὲς κάμπτȣσι ϗ ἑλίσσȣσιν Ζμδ8. 683 ᵇ35. — ἡ ὄψις ἀποτεινομένη μακρὰν ἑλίσσεται διὰ τὴν ἀσθένειαν Οβ8. 290 ᵃ17. cf πκγ5. 932 ᵃ15. πόροι φλεβικοὶ ἑλισσόμενοι Ζιζ3. 561 ᵃ13. ποταμοὶ ἀνὰ γῆν ἑλιττόμενοι κ3. 392 ᵇ16. ἔντερον εἱλιγμένον Ζια16. 495 ᵇ26. Ζμγ14. 675 ᵇ8. δ5. 682 ᵃ16. — **ἑλικτός.** ἔντομα ἑλικτά, μὴ ἑλικτά Ζμδ6. 682 ᵇ24. 11. 692 ᵃ2.

ἕλκειν, ἑλκύειν. ἕλκειν, def Φη2. 244 ᵃ8, 14. μδ9. 386 ᵇ12. opp ὠθεῖν Ρα5. 1361 ᵇ16. opp ἀνιέναι Ζμγ4. 666 ᵇ15. τȣ̃ ἐπιπέδȣ ἑλκομένȣ ϗ κυλιομένȣ τȣ̃ κυλίνδρȣ πις5. 914 ᵃ24. τὸ ἔγγιστα τȣ̃ ἀπείρȣ εἵλκετο ϗ ἐπεραίνετο ὑπὸ τȣ̃ πέρατος Μν3. 1091 ᵃ17. — ἕλκειν τὸ ἱμάτιον, opp αἱρεῖν Ηη8. 1150 ᵇ3. ὁ ἥλιος ἕλκει τὸ ὑγρόν, ἕλκειν (ἑλκύειν) ὑγρότητα, ὑγρόν sim μβ4. 360 ᵃ7. α6. 343 ᵃ3, 9. β3. 359 ᵃ6. δ1. 379 ᵃ25. 3. 380 ᵇ24 (syn ἀνασπᾶν ᵇ22). Ζμγ10. 672 ᵇ29. cf f 316. 1531 ᵇ20. ἕλκειν ἰκμάδα Ζμγ11. 673 ᵇ7. cf Ζιγ11. 518 ᵇ14. ἕλκειν ἐκ τȣ̃ ὕδατος αι4. 441 ᵃ13. ἑλκόντων (sc τὸ δίκτυον) Ζιζ15. 569 ᵇ7. ἕλκων ἐφ' αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος (cf παροιμία) μβ6. 364 ᵇ13. τὸ πότιμον ὑπὸ τῆς θερμότητος ἑλκυσθέν μβ2. 355 ᵇ10. ἕλκειν ἀέρα, πνεῦμα αν2. 471 ᵃ1, 4. 3. 471 ᵃ20, 26 (syn ἀναπνεῖν). Ζμβ16. 659 ᵃ10. ἕλκειν τροφήν ψβ1. 412 ᵇ4. αι4. 442 ᵃ5. Ζγβ3. 736 ᵇ11. φτα1. 816 ᵇ11. ἕλκειν αἷμα Ρβ20. 1393 ᵇ30. ἡ ὑστέρα ἕλκει τὸ σπέρμα Ζικ2. 634 ᵇ28. ἄνω ἑλκύσαι τὸν κάδον μχ28. 857 ᵃ38. — ἕλκειν μεῖζον βάρος, πλεῖον ἑλκύσαι, ἡ ἕλκȣσα ἰσχύς Οδ4. 311 ᵇ9. Πβ2. 1261 ᵃ27. μχ20. 854 ᵃ8. 18. 853 ᵃ37. Ζιθ6. 595 ᵇ2. 20. 603 ᵃ19. — ὁ ἑλκόμενος ὑπὸ τȣ̃ υἱȣ̃, ἑλκύσαι τὸν πατέρα Ηη7. 1149 ᵇ11, 12. ἕλκοντες τὸν κορυφαῖον πο26. 1461 ᵇ31. τὰ στοιχεῖα βοᾷ ὡς ἑλκόμενα Μν3. 1091 ᵃ10. — ἔνιοι εἰς ἐλάττȣς ἕλκȣσι τὴν ὀλιγαρχίαν Πε6. 1305 ᵇ37. ἕλκειν εἰς τὴν ὑπερβολήν Πε9. 1309 ᵇ22. η5. 1326 ᵇ37. τὸ μὲν δεῦρο τὸ δ' ἐκεῖσε ἕλκει ὥσπερ διασπῶντα Ηι4. 1166 ᵇ21. εἰς τȣ̓ναντίον ἡ ὥρα ἑλκύσασα καθίστησιν εἰς τὴν εὐκρασίαν πα11. 860 ᵇ11. — ἐνταῦθα ἄν τις ἕλκοι (huc referat quispiam) ϗ ἐραστὴν ϗ ἐρώμενον Ηθ10. 1159 ᵇ14. — **ἑλκτόν.** περὶ ἑλκτȣ̃ μδ8. 385 ᵃ16. 9. 385 ᵇ10, 386 ᵇ11-18. τὸ νεῦρον ξηρὸν ϗ ἑλκτόν Ζγβ6. 743 ᵇ5.

ἑλκεσιπέπλȣς ϗ βαθυκόλπȣς θ109. 840 ᵇ16.

ἕλκος. τίνα ἕλκη βραδύτερον ὑγιάζεται Αγ13. 79 ᵃ15. πα18.

861 a33. ιδ6. 909 a35. f 229. 1519 b1. ἕλκη μὴ καθαρά, φαῦλα πα49. 865 a26. ἕλκη κυνόδηκτα Ζι44. 630 a8. κνήθεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας τὰ ἕλκη, κολάπτειν τὰ ἕλκη Ζι1. 609 a33, 35. ἰχῶρες ἐκ τῶν ἑλκῶν Ζι44. 630 a6.

ἑλκοῦν ϗ τραχύνειν τὴν ἀρτηρίαν πια22. 901 b14. ἑλκῶσαι ὄνυξιν Ζι44. 630 a5. ἑλκωθείς Ζικ4. 636 a36. ι6. 612 a33.

ἕλκυσις τῆς τροφῆς φτα1. 816 b13.

ἑλκώδεις κνῆμαι ϗ σαπραί πι42. 895 a31.

ἕλκωσις περὶ τὴν μήτραν f 260. 1525 b39.

ἔλλαμψις. ἡ αἴσθησις αἰτία ἐστὶν ἐλλάμψεως τῆς ζωῆς φτα1. 815 b33.

ἑλλανοδίκης. τὸ πρῶτον ἕνα κατέστησαν ἑλλανοδίκην f 450. 1552 a3.

Ἑλλανοκράτης ὁ Λαρισσαῖος Πε10. 1311 b17.

Ἑλλάς μα13. 351 a7. 14. 352 a29. Πδ11. 1296 a33. οβ1348 a33. θ22. 832 a11. Ζιθ28. 606 a22. f 258. 1525 b14. 459. 1553 b3. 625. 1583 b11. οἱ περὶ τὴν Ἑλλάδα τόποι Ζιη4. 584 b11. — Ἑλλὰς ἡ ἀρχαία ἡ περὶ Δωδώνην μα14. 352 a34. — μάρτυρες πρὸς Ἑλλάδα Ρβ23. 1399 b27 (ex Antiphontis Meleagro fr 2). ἄξιον κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα Ργ10. 1411 a33 (ex Lysiae or 2, 60). Ἑλλὰς ἑτερόφθαλμος Ργ10. 1411 a5 (Leptinis dictum). ἡ Ἑλλὰς ἐβόησε Ργ10. 1411 a27 (Aesionis dictum).

ἐλλέβορος, φάρμακον Ηε13. 1137 a15. ημβ3. 1199 a32. ἐλλέβορος ἀνθρώποις δηλητήριον φτα5. 820 b5. κινεῖ τὴν ἄνω κοιλίαν πα41. 864 a4. γεράμενος τὸν ἐκείνου ἐλλέβορον (?) πο22. 1458 b10 Vhl Poet III 321. (ἐλλέβορος legitur πα41. 864 a4. φτα5. 820 b5, ἐλέβορος v l Ηε13. 1137 a15. πο22. 1458 b10.) (Helleboros orientalis Lam.)

ἔλλειμμα τοῦ γεγραμμένου νόμου Ρα13. 1374 a26.

ἐλλείπειν. trans, ἐλλέλειπται τοῖς νόμοις, τὰ ἐλλελειμμένα ὑπὸ τοῦ νομοθέτου Πβ6. 1265 b18. ημβ2. 1198 b35, 37, 38. ἐπανορθοῦν τὸ ἐλλειφθέν Ηε4. 1137 b22. — intr. 1. deficere, inferiorem esse. βορέας ἐνταῦθα ἐλλείπει ϗ οὐ δύναται πόρρω διήκειν μβ5. 363 a4. cf α1. 347 b29. ἐλλείπειν δι' ἀσθένειαν τῆς φύσεως, δι' ἀδυναμίαν, opp ἐκτενῶς ποιεῖν ημβ16. 1213 b9, 10. 11. 1210 a27. ἀεὶ διαμένειν ὄντα τὰ γένη ϗ μηδὲν ἐλλείπειν Ζγγ10. 760 b1. πτερύγιον κύκλῳ, opp ἐλλεῖπον Ζιδ1. 524 a32. τραχὺ τῷ τὸ μὲν ὑπερέχειν τὸ δὲ ἐλλείπειν Κ8. 10 a23. ὑπερέχειν ἢ μικρῷ ἐλλείπειν Ρβ10. 1388 a5. τοῦτο ἢ καταμετρήσει τὸ αβ ἢ ἐλλείψει ἢ ὑπερβαλεῖ Φζ2. 233 b3. cf μα13. 349 b18. τὸ ἐλλεῖπον μικρόν, ὑπερέχον τὸ μέγα Ρα7. 1363 b11. τὰ τιμήματα ἐλλείπει, opp ὑπερβάλλει Πε8. 1308 b5. ἐλλείπειν κατ' εὐγένειαν, opp ὑπερέχειν Πγ12. 1282 b37. cf Ζγβ6. 743 a29. δ8. 776 a18. ἐλλείπειν ἐν τοῖς περὶ τὴν ἔξω κτῆσιν, dist μετριάζειν Πη1. 1323 b6. ἐπανόρθωμα τοῦ νόμου ᾗ ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου Ηε14. 1137 b27. τέλειοι, ὅταν κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μηθὲν ἐλλείπωσιν Μδ16. 1021 b17. Οα1. 268 b4. μέσον πρὸς ἡμᾶς ὃ μήτε πλεονάζει μήτε ἐλλείπει Ηβ5. 1106 a32. cf Ζγγ2. 753 a29. αἱ μέσαι ἕξεις πρὸς μὲν τὰς ἐλλείψεις ὑπερβάλλουσι, πρὸς δὲ τὰς ὑπερβολὰς ἐλλείπουσι Ηβ8. 1108 b18. ἐλλείπειν τῷ θαρρεῖν, πρὸς ἅπασαν δαπάνην sim, opp ὑπερβάλλειν ηεγ1. 1228 b2. β3. 1221 a17, 34. θερμὸν λίαν, opp πολὺ ἐλλεῖπον Ζγδ2. 767 a18. εἰς τὴν πιμελὴν ἀνηλωμένης τῆς περιττώσεως ἐλλείπει τὰ περὶ τὴν γονήν Ζγα19. 727 b1. τὸ συμπέρασμα ἐλλείπει κατὰ τὴν ἀντιστροφήν (ubi pro universali conclusione ponitur particularis in convertendo) Αβ8. 59 b40 Wz. — c gen ἐλλείπειν τῆς μεσότητος, τοῦ πρέποντος, παντὸς ὡρισμένου μδ4. 382 a40. ηεβ3. 1221 a35. Φθ10. 266 b3. ἐλλείπειν τῶν ἔργων δι' ἀκολασίαν Πα13. 1260 a36, 39. ἐλλείπειν τῆς ἐργασίας Ζμγ14. 674 b9. paullo aliter ὧν ἐλλείπειν οἴονται Ρα6. 1363 a29. — c inf ἐνέλειπεν ἂν ἡ φύσις τῶν ἐνδεχομένων αὐτῇ τι ποιεῖν Ζγε8. 788 b25. — 2. deesse. τὸ ἐλλεῖπον ἐν τῷ ὁρισμῷ, opp τὸ προσκείμενον περιέργως τζ14. 151 b21. πρὸς τὸ ἐλλεῖπον τῆς πράξεως βοηθεῖ Ηθ1. 1155 a13 (potest ad 1 referri). ἵνα μὴ λανθάνῃ τὸ σωζόμενον ϗ τὸ ἐλλεῖπον οα6. 1345 a24. οἷς μικρὸν ἐλλείπει τοῦ μὴ πάντα ὑπάρχειν (Spgl, μικροῦ-τὸ Bk) Ρβ10. 1387 b27. — αἱροῦνται αὐτοὶ τοὺς ἐλλείποντας (cooptant eos magistratus qui desunt) Πδ5. 1292 b2.

ἔλλειψις. ad ἔλλειψιν et ὑπεροχὴν eae referuntur ἐναντιότητες, ex quibus physiologi rerum naturam repetunt Φα4. 187 a17. 6. 189 b11. ΜΑ9. 992 b7. η2. 1042 b25, 35. ἔλλειψις ὑπεροχὴ ἴδια τοῦ ἀριθμοῦ ἢ ἀριθμὸς πάθη Μγ2. 1004 b12. καθ' ὑπεροχὴν ϗ ἔλλειψιν ἀσύμμετρον, opp κατὰ λόγον αι3. 439 b30. διαφέρειν καθ' ὑπεροχὴν ϗ ἔλλειψιν, ὑπεροχῇ ϗ ἐλλείψει Ζια1. 486 a22, b8, syn τῷ μᾶλλον ϗ ἧττον Ζγβ3. 737 b6. Ζια1. 486 b17. κατὰ τὴν ἔλλειψιν Οα1. 268 b4. τὴν ἔλλειψιν πρὸς τοὺς ἄρρενας ἔχει φανεράν Ζγα19. 727 a24. δι' ἔλλειψιν δυνάμεως, ποιεῖ τὴν ἔλλειψιν Ζγδ3. 768 b26, 767 b23. ἔλλειψις et ὑπεροχή sive ὑπερβολὴ τὰ ἄκρα, quorum μεσότης virtus est Ηβ5. 1106 a29. 7. 1107 b10, 19, 23 sqq saepissime (syn ἔνδεια 8. 1109 a4, 3). ε9. 1134 a9. ηεβ3. 1220 b22. ημβ11. 1210 a28, 31, 35. ἐλλείψεως οὐκ ἔστι μεσότης Ηβ6. 1107 a26. — τόπος παρὰ τὴν ἔλλειψιν, παραλογισμοὶ παρὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ λόγου Ρβ24. 1401 b2, 34. τι5. 167 a22.

Ἕλλη, poetae incerti tragoedia πο14. 1454 a8. cf Nck fr tr p 651.

Ἕλλην. λέγονται Ἕλληνες τὸ γένος ἀπὸ Ἕλληνος Μδ28. 1024 a33.

Ἕλλην θ85. 837 a9. Ἕλληνες Μδ28. 1024 a33. Ρβ22. 1396 a18. 23. 1397 b26. 24. 1401 a10. γ14. 1414 b32. ρ1. 1420 b15, 27. πλ11. 956 b23. θ79. 836 a11. 81. 836 b6. 105. 839 b24. 109. 840 b5. 111. 840 b27. 123. 842 a28. 132. 843 b11. 150. 845 b15. f 13. 1476 a15. 100. 1494 a29. οἱ καλούμενοι τότε μὲν Γραικοὶ νῦν δ' Ἕλληνες μα14. 352 b3. Ἑ. ἱδρυμένοι περὶ τὴν θάλασσαν πάντες Πβ10. 1271 b34. Ἑλλήνων natura et ingenium Πα6. 1255 a33, 35. γ14. 1285 a21. η7. 1327 b22, 29, 34, mores Πβ8. 1268 b40, instituta publica Πδ10. 1295 a13. 13. 1297 b16. η14. 1333 b5. Ἕλληνες. opp βάρβαροι f 81. 1489 b29, 36, 37. Ἕλληνες ϗ βάρβαροι τὸν ἀνωτάτω τῷ θείῳ τόπον ἀποδιδόασι Οα3. 270 b7. Ἑ. κ. β. εἰς δέκα καταριθμοῦσι πιε3. 910 b23. — Ἕλληνες ἄξαντες (Eur I A 80) Ργ11. 1411 b30. περιεστάναι κύκλῳ τοὺς Ἕλληνας Ρβ6. 1384 b34 (Cydiae dictum). — Ἑλληνικός. περὶ τὸν Ἑλληνικὸν τόπον μα13. 350 b15. 14. 352 a33. Κύπρος πέφυκε καλῶς πρὸς τὴν ἀρχὴν τὴν Ἑλληνικήν Πβ10. 1271 b33. Ἑλληνικὸς τρόπος θ100. 838 b13. Ἑλληνικὸς λόγος πιθ20. 919 a23.

Ἑλληνία Ἀθηνᾶ θ108. 840 a28, 34. cf Εἰλενία.

ἑλληνίζειν, pure et emendate loqui. τὸ ἑλληνίζειν ἐν τίσιν ἐστίν Ργ5. cf 12. 1413 b6. τι32. 182 a14. — οὐκ ἂν ἑλληνίζοι (i e non graece dictum esset) οὕτως τὸ ἐρώτημα λεχθέν τι32. 184 a34.

ἑλληνοταμίαι διεχείριζον τὰ χρήματα f 362. 1539 b7.

Ἑλλήσποντος κ3. 393 b1. 6. 398 a27. σ973 a23. σπόγγοι, ἀστακοί, φῦκος ἐν τῷ Ἑλ. Ζιε16. 548 b24. 17. 549 b15. ζ13. 568 a5. σεισμοί μβ8. 366 a26. ventorum illic natura πκς56. 946 b33, 39. ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον Ργ9. 1410

a11 (ex Isocr 4, 89). — Ἑλλησποντίας ventus, nomen τοῦ καικίου μβ6. 364 b19. τοῦ ἀπηλιώτου σ 973 a21 (cf b1). f 238. 1521 b14, 17. eius natura πκϛ56. 946 b33, 947 a2.

ἐλλιμένιον. πωλουμένου τοῦ ἐλλιμενίου οβ1350 a16.

ἐλλιπής. ἐπιπλεῖν τὰ ἐλλιπῆ Ρα11. 1371 b4, 25.

Ellipsis apud Ar non genere vel ratione alia est atque apud alios scriptores graecos, sed notandum videtur si quae duriora in eodem genere Ar admittit. ellipsis verbi εἶναι. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔχει πόδας τὰ δ' ἄποδα Ζια5. 489 b19. cf θ3. 593 b10. ὁ ἄνθος χρόαν ἔχει καλὴν ϗ εὔβιοτος Ζι1. 609 b19. τὰ γένει διαφέροντα ἀπέχει πλέον ϗ ἀσύμβλητα Μι4. 1055 a7. οὗτος ἤτοι ἐξέστηκεν ἢ θρασύς ηεγ1. 1229 a3. εἰ πλείους ἀδελφοί Πε6. 1305 b15. ὅταν δὲ μὴ αὐτὴ (fort ad ᾖ) ἡ ὥρα Ζιζ11. 566 a8. τῷ εἰσάγεσθαι ὧν ἐνδεεῖς (int ἦσαν) ϗ ἐκπέμπειν ὧν ἐπλεόναζον Πα9. 1257 a32. infinitivus εἶναι post v δεῖ omissus, τὸ προσδιαιρεῖσθαι τὴν λέξιν, ὅτι ᾔδειαν δεῖ ϗ μεγαλοπρεπῆ, περίεργον Ργ12. 1414 a19. δεῖ γὰρ αὐτὸν μὲν ἔχειν ἰσχύν, εἶναι δὲ τοσαύτην τὴν ἰσχὺν ὥστε ἑκάστου μὲν ϗ ἑνὸς ϗ συμπλειόνων κρείττω, τοῦ δὲ πλήθους ἥττω Πγ15. 1286 b36. Vahlen Poet III 330. post συμβέβηκεν ρ3. 1423 b6. post ὥστε πο15. 1454 a36. — verbum ἔχειν omissum apud adverbia ὀρθῶς sim cf ἔχειν 2 extr. — ellipsis subiecti, quod, licet diversum sit a proximo, tamen facile suppleatur, ἐὰν γὰρ ἐνστῇ (int ὁ ἐρωτώμενος), κεκρατῆσθαι δοκεῖ (int ὁ ἐρωτῶν) Ργ18. 1419 a17. ϗ ἐνιαυσία ὄνος ἐκύησεν ὥστε ϗ ἐκτραφῆναι (int τὸ ἔμβρυον) Ζιε14. 545 b23, 24. ζ23. 577 a22. — ellipsis demonstrativi ante relativum. αἱ ἀκαλῆφαι τρέφονται ὅ τι ἂν περιπέσῃ ἰχθύδιον Ζιθ2. 590 a27. καθ' ὧν γὰρ λέγεται τὰ συμβεβηκότα, (int τοσαῦτά ἐστιν Wz) ὅσα ἐν τῇ οὐσίᾳ ἑκάστου Αγ22. 83 b26. τὰ συμβλητὰ δεῖ μὴ ἔχειν διαφοράν, μήτε ᾧ μήτε ἐν ᾧ Φη4. 249 a5. ὁτὲ μὲν γὰρ ἕλκει οὗ ἔστιν, ὁτὲ δὲ οὗ ἦν Φη2. 244 a14. — ellipsis in comparationibus. τὸ μέγεθος τούτου τοῦ ζῴου ἐλάφῳ προσφερές Ζιβ1. 499 a3, 22. his conferri potest τίς οὖν ὁ φυσικὸς τούτων; πότερον ὁ περὶ τὴν ὕλην, τὸν δὲ λόγον ἀγνοῶν, ἢ ὁ περὶ τὸν λόγον μόνον; ἢ μᾶλλον ὁ ἐξ ἀμφοῖν; (i e ὁ περὶ τὸ ἐξ ἀμφοῖν) ψα1. 403 b7. — ellipsis nominis tum locum habet, ubi vel ex antecedentibus vel ex ipsa rei natura facile notio suppeditatur. τῆς ὕβρεως οὔσης πολυμεροῦς, ἕκαστον αὐτῶν (int μέρος) αἴτιον γίγνεται τῆς ὀργῆς Πε10. 1311 a33. ὡρίσθαι τὴν τεκνοποιίαν, ὥστε ἀριθμοῦ τινὸς μὴ πλείονα γεννᾶν Πβ6. 1265 b7. ὁ τῷ μάττοντι ἐρομένῳ πότερον σκληρὰν ἢ μαλακὴν (int μᾶζαν) μάξῃ Ργ16. 1416 b31. ἀδύνατόν ἐστι πεπερασμένην (int κίνησιν) κινεῖσθαι Φζ7. 237 b25. ἐπίστασθαί τι (εἰδέναι) τῇ καθόλου (int ἐπιστήμῃ) Αβ21. 66 b32, 67 a19, 27, b4. ὃ ἐδείκνυτο τῇ εἰς τὸ ἀδύνατον (int δείξει) Αβ17. 65 b1, ubi Wz plura exempla congessit. ἡ ἐν ἡμικυκλίῳ (int γωνία) ὀρθή, αἱ ἔξω τέτταρσιν ἴσαι, τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς Αδ11. 94 a28. 17. 99 a19. γ24. 86 a25 al. — ellipsis verbi facile admittitur, ubi ex antecedentibus vel ipsum verbum, vel simile, vel (intercedente particula adversativa) contrarium suppeditatur. ϗ οἱ πονηρὸν τὸ πρᾶγμα ἔχοντες ἢ δοκοῦντες (int ἔχειν) Ργ14. 1415 b22. ita ad μέλλειν et δύνασθαι facile suppletur infinitivus verbi antecedentis Ρα12. 1373 a2. β2. 1378 b1. Ηη8. 1150 b2. Vhl Poet II 74. cf ἀδυνατεῖν p 10 b16. τὴν σοφίαν τοῖς ἀκριβεστάτοις ἀποδίδομεν, οἷον Φειδίαν λιθουργὸν σοφόν (int λέγομεν) Ηζ7. 1141 a10. οὕτως μὲν οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν ὄντων ἰδέας προσηγόρευσε, τὰ δ' αἰσθητὰ παρὰ ταῦτα ϗ κατὰ ταῦτα λέγεσθαι πάντα (int ἔφη). cf Πβ6. 1264 b33 et quae Wz attulit ad Αβ15. 64 b26. sed omittitur etiam verbum, quod, cum non suppeditetur ex antecedentibus, facile tamen ex ipsa rei natura suppleatur. εἰ Πάτροκλον Ἕκτωρ, ϗ Ἀχιλλέα Ἀλέξανδρος Ρβ23. 1397 b22. ὁ φθόνος λύπη τις ἐπὶ εὐπραγίᾳ φαινομένῃ τῶν εἰρημένων ἀγαθῶν, μὴ ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλὰ δι' ἐκείνους Ρβ10. 1387 b23. cf 7. 1385 a19. ἂν μὲν οὖν ἐχθρὸς ἐχθρόν (ἀποκτείνῃ e ci additum est) πο14. 1453 b17 Vhl Poet II 73.

ἔλλογος (fort ex Eudoxo), opp ἄλογος Ηκ2. 1172 b10.

ἔλλοψ, piscis. ἔλλοψ (v l ἔλωψ, ἔλοψ) ἔχει τέτταρα βράγχια ἐφ' ἑκάτερα ἁπλᾶ, τὴν χολὴν ἐγγύτερον πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζιβ13. 505 a15. 15. 506 b16 (locos coll R 411, H Graff in Bulletin de l'Acad Petersbourg T II 1863, et diligentissime KaZι 77, 17. definiri non potest cf AZι I 127, 17.)

ἐλμινθιᾶν. αἱ κύνες ὅταν ἐλμινθιῶσιν, ἐσθίουσι τοῦ σίτου τὸ λήιον Ζιι6. 612 a31. (fort Taenia serrata Goetze vel cucumerina Bloch, cf Rudolphi Entozoa V II T II, 170. K 959, 7.)

ἐλμίνθιον. ἐν ἐνίαις τῶν ἐγχελύων ἐλμίνθια ἐγγίνεται (H II 131) Ζιζ16. 570 a14. (Entozoa quaedam.)

ἑλμινθώδης. τριχώδη ϗ ἑλμινθώδη Ζιδ11. 538 a5 (?).

ἕλμινς, ἑλμίς, ὁ ἡ. de heteroclisiae ratione cf Lob Paral 167. 1. Helmintha Burm. ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ αἵ τε λεγόμεναι τερηδόνες ϗ οἱ ἕλμινθες f 231. 1519 b19. ζῷον ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ μδ3. 381 b11. ἐξ ἐνίων περιττωμάτων ἐν τῷ σώματι ζῷα γίνεται πκ12. 924 a13 cf E Meyer Gesch d Bot I 124. τὰ τρία γένη τῶν καλουμένων ἑλμίνθων αὐτόματα γίνεται ἐν τοῖς περιττώμασιν ἔτι οὖσιν ἐν τοῖς ζῴοις Ζιε19. 551 a8. — a. Cestoidea R. ἡ ὀνομαζομένη πλατεῖα, προσπέφυκέ τε μόνη τῷ ἐντέρῳ ϗ ἀποτίκτει οἷον σικύου σπέρμα Ζιε19. 551 a9 (Taeniae R sp). ἐν τῷ βαλλιρῷ ϗ τίλωνι ἑλμίς (v l ἑλμινς, ἕλμισσα) Ζιθ20. 602 b26 (fort Ligula L cf Rudolphi I 17 K 906, 8; male St: Oniscus psora). — b. Nematoidea R. αἱ στρογγύλαι Ζιε19. 551 a9. (fort Strongylus R cf Ermerins Hippocr aliorumque reliq I 137). αἱ ἀσκαρίδες (v l ἀκαρίδες) Ζιε9. 551 a10 (Ascaris. de his omnibus cf C II 830; Rudolphi Entozoa I 17, 41. II, II 70, 160; S II 403 sq; Ideler Meteor II 446-449; M 201, 231-233, 341; Ermerins anecd medica graeca 1841, 179; Dietz schol in Hippocr et Gal II 376 adn). — 2. fort Anulata Lam. ὁ σπόγγος τρέφει ἐν ἑαυτῷ ζῷα, ἑλμινθάς τε ϗ ἕτερ' ἄττα Ζιε16. 548 b15 Aub. M 233, K 668, 3. ζῷά τινα ϗ ἐξαιρέτως ἕλμινθες γεννῶνται ἐν τῇ χιόνι φτβ3. 825 a2 (vers lat et Nicol Damasc ed E Meyer 32, 28: lumbrici?).

ἕλξις, εἶδος φορᾶς Φη2. 243 a17, 25. ἕλξις ἡ ἀπ' ἄλλου πρὸς αὑτὸ ἢ πρὸς ἄλλο κίνησις Φη2. 244 a8, 243 b23. opp ὦσις ψγ10. 433 b25 Trdlbg. Ζπ2. 704 b23. αἱ μὲν ἕλξεις εἰσίν, αἱ δ' ἀπώσεις Φη2. 243 b14. διαφέρειν τάσει ἕλξει θραύσει σκληρότητι μαλακότητι μδ12. 390 b7.

ἕλος. ποταμοὶ ῥέουσιν ἐξ ἑλῶν, λιμνάζουσιν εἰς ἕλη, ἕλη λιμνάζονται μα13. 350 b20. πκε2. 938 a4. τῶν ἑλῶν ξηραινομένων μα14. 351 b31. προσοικεῖν ἕλη Πα8. 1256 a37. τὰ ἕλη τὰ ἄνω τῆς Αἰγύπτου Ζιθ12. 597 a5. — τὸ ἕλος πρίασθαι ϗ τοὺς ἅλας Ρβ23. 1399 a25, cf παροιμία.

ἐλπίζειν. ἀναμιμνήσκονται πολλῶν ϗ δυσχερῶν, ϗ τοιαῦθ' ἕτερα ἐλπίζουσιν Ηι4. 1166 b16. — ἐλπιστός. τὸ μέλλον δοξαστὸν ϗ ἐλπιστὸν μν1. 449 b11.

ἐλπίς. τοῦ μὲν παρόντος αἴσθησις, τοῦ δὲ μέλλοντος ἐλπὶς μν1. 449 b27, 11. ἡ κατ' ἐλπίδα ἀνδρεία ηεγ1. 1229 a18. τῇ ἀρετῇ ἀκολουθεῖ ἐλπὶς ἀγαθή αρ8. 1251 b34.

ἐλπιστικὴ ἐπιστήμη ἡ μαντική μν1. 449 b12.

ἔλυτρον. 1. tegmen. τὰ μὲν ἔχει φράγμα ꝁ ὥσπερ ἔλυτρον τὰ βλέφαρα ψβ9. 421 b29. ἐν τοῖς ἐμβρύοις εἰσὶν ὑμένες ꝁ περὶ τούτους ὁ ὀμφαλὸς οἷον ἔλυτρον Ζιη8. 586 b23. — 2. elytra Eleutheratorum. τὰ μὲν ἔχει τῶν πτηνῶν ἔλυτρον τοῖς πτεροῖς, ὥσπερ ἡ μηλολόνθη, τὰ δ' ἀνέλυτρά εἰσιν, ὥσπερ ἡ μέλιττα Ζιδ7. 532 a23. Ζμδ6. 682 b14. τὰ κολεόπτερα ἐν ἐλύτρῳ ἔχει τὰ πτερά, οἷον αἱ μηλολόνθαι ꝁ οἱ κάνθαροι Ζια5. 490 a14.

ἑλώδης. τόποι ἑλώδεις (v l ὑλώδεις) ꝁ πόαν ἔχοντες Ζιζ8. 564 a12. χωρία ἑλώδη Ζιθ10. 596 b3. τὰ ἑλώδη πα18. 681 a33. ιδ6. 909 a35. 12. 910 a4. κς58. 947 a17. τὰ ἑλώδη, coni ἔνυδρα, ἔνυγρα μα14. 351 b24. πκ32. 926 b4, 7. ζῷον ἅμα ἑλῶδες τὴν φύσιν ꝁ πεζόν (ὁ ἐλέφας) Ζμβ16. 659 a2. — ἐν προσηνέμοις ꝁ ἑλώδεσι (corr, εἱλώδεσι Bussem), opp ἐν κοίλοις ꝁ ἐφύδροις πκ9. 923 b21.

ἐμβαίνειν. δὶς τῷ αὐτῷ ποταμῷ ἐμβῆναι (Heracl fr 21) Μγ5. 1010 a14.

ἐμβάλλειν. trans, ἐμβάλλειν ἄνθρωπον εἰς λίμνην μβ3. 359 a18. cf Πε4. 1304 a3. τὰ ἐμβαλλόμενα, τὸ ἐμβληθὲν γλυκύ εν2. 460 a30. ψβ10. 422 a12. θηρεύοντες ꝁ τὰς ὗς ἐμβάλλοντες (ἐπὶ τὰς μῦς) Ζιζ37. 580 b24. — ἐμβάλλειν ὥσπερ κρόκας (ἐπὶ τῷ στήμονι) Ζιι39. 623 a11. ἀσαφῆ, ἂν μὴ προθεὶς εἴπῃς, μέλλων πολλὰ μεταξὺ ἐμβάλλειν Ργ5. 1407 b22. ἐμβάλλειν ὅρον, μέσον Αγ22. 84 a36. 25. 86 b18. 32. 88 b5 (cf εἴσω ἔχειν ὅρους a35). ἐμβλητέον τό τε δίκαιον ꝁ τὸ νόμιμον ρ37. 1442 a18. συλλαβὴ ἐμβεβλημένη πο21. 1458 a2. — mathematice ἴσαι εὐθεῖαι ἐπ' ἀνίσους κύκλους ἐμβληθεῖσαι πρὸς ὀρθὰς τῇ διαμέτρῳ μχ1. 849 a36. — intr, ποταμός, ὕδωρ ἐμβάλλει εἴς τι μβ2. 356 a31. πκδ16. 937 b8. 17. 937 b15. πηλαμύδες εἰς τὸν Πόντον ἐμβάλλουσιν Ζιθ13. 598 a24, 27.

ἔμβασις. ἐλθεῖν εἰς θερμὸν ὕδωρ, opp ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῶν ἐμβάσεων f 227. 1519 a37.

ἐμβλέπειν. ἡ διάνοια διατεταμένως περὶ αὐτὰ ἐνεργεῖ, ὥσπερ κατὰ τὴν ὄψιν οἱ ἐμβλέποντες Ηκ4. 1175 a9. — ἐμβλέψαι εἰς τὸ κάτοπτρον εν2. 459 b29. ημβ15. 1213 a21.

ἐμβολάς. Ἀριστοτέλης ἐμβολάδας ἀπίους λέγει τὰς ἐγκεκεντρισμένας f 251. 1524 b32.

ἐμβολή, ἡ Θηβαίων Πβ9. 1269 b37.

ἐμβόλιμον. ᾄδουσιν ἐμβόλιμα, πρώτου ἄρξαντος Ἀγάθωνος τοῦ τοιούτου πο18. 1456 a29.

ἐμβριθεστέραν ποιεῖν τὴν πληγήν Ζμδ10. 690 a19.

ἔμβρυον. 1. foetus. *a*. universe. cf Philippson ὕλη 63. τὸ ἔμβρυον αὐξανόμενον, τελεούμενον, τελεωθέν, ἔλαττον, μεῖζον Ζγβ7. 746 a1, 7. δ8. 777 a1. τὰ ἔμβρυα, opp τὰ τέλεια Ηα13. 1102 b1. τὰ πάμπαν ἔμβρυα αι2. 438 a19. τὸ ἀδρυνόμενον Ζιη8. 586 b25. τὸ γεγενημένον Ζγβ6. 744 a26. τὸ τέλος ἔχον Ζγδ8. 776 a35. τὰ πλείω τῶν ἐμβρύων τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον τῷ ἑνί Ζγβ7. 746 a13. ἡ πλάσις τοῦ ἐμβρύου Ζγδ8. 776 a34, ἡ αὔξησις Ζγα12. 719 b26. β7. 745 b23. δ6. 775 b15. Ζμβ9. 655 a4. ἡ εἰς τὸ ἔμβρυον τροφή Ζγδ6. 775 b24. αἷμα τροφὴ τοῖς ἐμβρύοις Ζμβ6. 651 b23. προεκτίθεται τοῖς ἐμβρύοις ἡ φύσις τὴν αἱματικὴν τροφὴν τῆς ὑστέρας, διὰ τῆς τοῦ ὀμφαλοῦ προσφύσεως Ζγβ7. 746 a3, 745 b23. τὸ μεῖζον ἔμβρυον πλείω λαμβάνει τροφήν Ζγδ8. 777 a1. πρὸς τὴν τῶν ἐμβρύων σωτηρίαν ꝁ αὔξησιν συμφέρει μηθὲν ἐπεῖναι βάρος ἐπὶ ταῖς ὑστέραις Ζγα12. 719 b26. βάρος ἔχει Ζγα11. 719 a15. ἠρεμεῖ ἐν ταῖς μήτραις τὰ ἔμβρυα τὸ πρῶτον υ3. 457 a21. κίνησιν ἔχει Ζγα11. 719 a15. στρέφεται Ζιζ22. 576 a22. κυλινδεῖται ἐνίοτε περὶ τὸ αἰδοῖον Ζιη8. 586 b25. φαίνεται τὸ ὕδωρ ꝁ ἐν τοῖς πάμπαν ἐμβρύοις τῇ ψυχρότητι ὑπερβάλλον ꝁ τῇ λαμπρότητι αι2. 438 a19. — quaenam eius partes primae conspicuae sint. ἐν τοῖς ἐμβρύοις εὐθέως ἡ καρδία φαίνεται κινουμένη Ζμγ4. 666 a20. πάμμικρα καρδία τε ꝁ ἧπαρ ἐν τοῖς ἐκβολίμοις τῶν ἐμβρύων Ζμγ4. 665 b1. τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ꝁ τὰ ὄμματα μέγιστα κατ' ἀρχὰς φαίνεται τοῖς ἐμβρύοις Ζγβ6. 742 b15. λαμβάνει τὸ ἔμβρυον τὴν ἀπόκρισιν Ζγδ8. 776 b29. προΐεσθαι τὸ ἔμβρυον Ζικ7. 638 b9. ἡ τῶν ἐμβρύων ἐξάρτησις Ζιγ1. 511 a33. δεῖ τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ ὑστέρᾳ εἶναι ꝁ πρὸς τῇ μητρί Ζγγ2. 754 a4. μεταξὺ τῆς ὑστέρας ꝁ τοῦ ἐμβρύου τὸ χόριον ꝁ οἱ ὑμένες εἰσίν Ζγβ7. 745 b35, 746 a18. Ζιη17. 601 a1. — *b*. foetus in singulis animalium ordinibus. περὶ ἅπαντα τὰ ἔμβρυα ꝁ τὰ πλωτὰ ꝁ τὰ τῶν πεζῶν ὁμοίως λεπτοὶ περιέχουσιν ὑμένες Ζγβ7. 746 a23. τὰ ζῳοτοκούμενα ἔμβρυα Ζγβ7. 745 b23. γ2. 753 b32. τοῖς ζῳοτόκοις διὰ τὰ ἔμβρυα ἐν τοῖς προσθίοις αἱ ὑστέραι Ζγα13. 720 a15. incrementum, situs, partus foetuum Ζιη8. 586 a31-b26. 9. 587 a6 sq. ἐλάττους γίνονται αἱ κοτυληδόνες αὐξανομένου τοῦ ἐμβρύου Ζιη8. 586 b12. — mulieris foetus. descr τὸ ἔμβρυον τετταρακοσταῖον Ζιη3. 583 b17. φασὶ τὸ ἔμβρυον ἀπαρτίζεσθαι πρὸς ἀκρίβειαν μηνὶ τῷ ἕκτῳ f 257. 1525 a26. τὸ ἔμβρυον γόνιμον προκαταβαίνει τῷ ὀγδόῳ μηνί Ζιη4. 583 b31. τὸ τὴν κεφαλὴν στρέφειν τὸ ἔμβρυον φαίνεται ὠδῖνος ἀρχὴ γίνεσθαι Ζιη4. 584 a33. ἤδη γεγενημένων θύραζε τῶν ἐμβρύων μαλακόν ἐστι τὸ βρέγμα τῶν παιδίων Ζγβ6. 744 a26. διὰ τί διαφθείρεται ἐνίοτε τὰ ἔμβρυα Ζικ3. 635 b12. — quadrupedum foetus Ζιζ10. 565 b6, ꝁ περιττώματα ἔχει Ζιη8. 586 b8, ὑμένας ἰδίους ꝁ χόριον Ζιζ10. 565 b11. πλάγια προέρχεται τὰ τούτων ἔμβρυα Ζιζ22. 576 a24. τῶν μεγάλων ꝁ τὰ ἔμβρυα μεγάλα κατὰ λόγον Ζγδ5. 773 b4. τῶν πολυτόκων τὰ ἔμβρυα ἐφεξῆς κείμενα φαίνεται Ζγδ4. 771 b31. τὰ ἔμβρυα τῶν ἀμφωδόντων, τῶν κερατοφόρων ꝁ μὴ ἀμφωδόντων Ζιγ1. 511 a30. τὰ ἔμβρυα τῆς γαλῆς Ζγγ6. 756 b34, τῆς ἄρκτου Ζιζ30. 579 a21. τῆς Περσικῆς ἔν τινι τόπῳ ἀνασχιζομένης τῆς θηλείας μυὸς τῶν ἐμβρύων τὰ θήλεα κύοντα φαίνεται Ζιζ37. 580 b30 (cf Harvei exercitat de generat animal 135. S I 525). τῶν ἐλεφάντων τὸ ἔμβρυον γίνεται ὅσον μόσχος δίμηνος ἢ τρίμηνος Ζιε14. 546 b12. Ζγδ5. 773 b5. τῶν ἐλάφων ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἐλαφώεντι καλουμένῳ τὰ ἔμβρυα ἐν τῇ γαστρὶ ὄντα εὐθὺς ἔχει τὸ οὖς ἐσχισμένον Ζιζ29. 578 b30. τοῖς τῶν βοῶν ἐμβρύοις τέτταρες αἱ φλέβες Ζιη8. 581 b16 (cf Sprengel Gesch d Arzneikunde I 519). τὸ τῶν ἵππων ἔμβρυον ἀνασχιζόμενον ἔχει ἄλλα νεφροειδῆ περὶ τοὺς νεφροὺς Ζιζ22. 577 a5. οἱ Σκύθαι ἱππεύουσι ταῖς κυούσαις ἵππαις, ὅταν θᾶττον στραφῇ τὸ ἔμβρυον Ζιζ22. 576 a21. ἐνίοτε διαφθείρει τὸ τῶν ἵππων ἔμβρυον τὸ ἐνυπάρχον Ζιζ22. 577 a14. φασὶ τὰς ἵππους τὸ ἐπιφυόμενον τοῖς ἐμβρύοις ἱππομανὲς ἀπεσθίειν f 331. 1533 b34. — avium foetus Ζιη8. 586 b17. τὸ ὄστρακον τοῦ ᾠοῦ περί τε τὸ ἔμβρυον ꝁ περὶ τὴν μητέρα ὅλην Ζγγ2. 754 a3. ὑμένες περὶ αὐτὸ ἤδη τὸ ἔμβρυον Ζιζ3. 561 b23, 26. 10. 565 a7. — piscium foetus Ζιζ10. 565 a7, b6. τὰ ἔμβρυα τῶν γαλεῶν λείων Ζιζ10. 565 b9 sq (cf Mo 171, Müller glatt Hai 10, H II 48). — 2. ἔμβρυον i q παιδίον, ut saepius apud alios. ἐνίοτε πήγνυται ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸ γάλα τοῖς ἐμβρύοις Ζμγ15. 676 a16.

ἐμεῖν. μέλιττα μέλι ἐμεῖ εἰς τὸν κύτταρον Ζιε22. 554 a17. προστάττουσιν ἐμεῖν πε7. 881 a12. ἐμεῖταί τι τελευταῖον πκβ1. 930 a9.

ἐμετιᾶν. πγ18. 873 b24.

ἐμετικός. 1. τὰ εὐρυστήθη (ζῷα) ἐμετικὰ μᾶλλον Ζι50. 632 b11. — 2. φάρμακον ἐμετικὸν πγ18. 873 b36.

ἔμετος. ναυτίαι ϗ ἔμετοι λαμβάνουσι τὰς κυούσας Ζη4. 584 a7. cf Ζμγ3. 664 b13. οἱ κύνες ποιοῦνται ἔμετον Ζι6. 612 a6. παχεῖαι αἱ φωναὶ μετὰ τοὺς ἐμέτους αχ 804 a18. χρῆσθαι ἐμέτοις πα4. 859 a25. περὶ ἐμέτων πβ22. 868 b6. ε7. 881 a12. λζ2. 965 b30.

ἐμμανής. ἐλέφαντες ἐμμανεῖς περὶ τὴν ὀχείαν Ζζ18. 571 b34. — οἱ ἐμμανεῖς ἐχόμενα τοῦ ὁμοίου λέγουσι ϗ διανοοῦνται (?) μτ2. 464 b2.

ἐμμελὴς ἁρμονία κ6. 399 a17, ὁμιλία Ηδ14. 1128 a1. πόλις τῷ μεγέθει ἑτέρων ἐμμελεστέρα Πη6. 1327 b15. ἐμμελέστερον φαίνεται διὰ τὸ ἐπαχθεῖς τὰς ὑπερβολὰς εἶναι Ηδ13. 1127 b8. οὕτως ὑπολαβεῖν ἐμμελέστερον Οβ1. 284 b3. — ἐμμελῶς. ἡγουμένου τοῦ θεοῦ ἀεικινήτως ϗ ἐμμελῶς κ6. 400 b31. — ἐμμελῶς φέρειν τὰς τύχας, τὰ εὐτυχήματα Ηα11. 1100 b21. δ8. 1124 a31. δαπανῆσαι μεγάλα ἐμμελῶς Ηδ4. 1122 a35. ἐμμελῶς λέγειν Ηι10. 1170 b21. ηεγ2. 1231 a11. ἐμμελῶς λέγεται ϗ μουσικῶς Οβ9. 290 b30. ἐμμελῶς παίζειν, σκώπτειν Ηδ14. 1128 a9. Ρβ4. 1381 a36. ημα31. 1193 a18.

ἐμμένειν. ἐὰν ἑπτὰ ἡμέρας ἐμμένῃ τὸ σπέρμα, φανερὸν ὅτι εἴληπται Ζη3. 583 a24. κίνησις ἐμμένει, opp διαλύεται μν2. 453 b3. πους ἐμμένων, opp πους ἡγούμενος f 64. 1486 b24. ἰκμὰς ἐμμένει ἐν τῇ ἴριδι μγ5. 376 b28. οἱ ἐμμεμενηκότες ἐν τοῖς νομίμοις Ρα8. 1365 b35. ἐμμένειν δόξῃ, λόγῳ, τοῖς γνωσθεῖσιν, τοῖς δόξασιν, τοῖς νόμοις, τῷ φιλεῖν sim Ηη10. 1151 b3 (opp ἐξίστασθαι), 17, 19, a30, 31. γ1. 1110 a31. ημα34. 1193 b9. ηεη4. 1239 b1. Πδ8. 1294 a6. Ρα15. 1375 b8. ρ39. 1445 b39.

ἐμμενετικὸς δόξῃ, λογισμῷ, opp ἐκστατικός Ηη3. 1146 a17, 18. 2. 1145 b11. 9. 1151 a26. 10. 1151 b5.

ἔμμετρος. διαφέρειν τῷ ἔμμετρα ἢ ἄμετρα λέγειν πο9. 1451 b1. οὐδὲ ἐμμέτρους τοὺς καλουμένους Σώφρονος μίμους f 61. 1486 a9. ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων, opp ἐπὶ τῶν λόγων πο6. 1450 b14. τὸ σχῆμα τῆς λέξεως δεῖ μήτε ἔμμετρον εἶναι μήτε ἄρρυθμον Ργ8. 1408 b21. — οἱ κολοιοὶ ἐκ τῶν νήσων πετόμενοι τοῖς γεωργοῖς σημεῖον αὐχμοῦ ϗ ἀφορίας εἰσίν· ἐὰν δὲ ἔμμετροι (?) χωρῶσιν, εὐκαρπίαν δηλοῦσιν f 240. 1522 a27.

ἐμμιγνύναι. μικροῦ ἐμμιγνυμένου Γα2. 315 b13. ἡ γῆ ἐμμιγνυμένη μβ3. 357 a16.

ἐμός. ἐὰν πάντες ἅμα λέγωσι τὸ ἐμὸν ϗ τὸ μὴ ἐμόν (Plat rep V 462 C) Πβ3. 1261 b18.

ἐμπαθής. ὅσῳ ἂν ἐμπαθέστερος ᾖ εν2. 460 b7 (syn ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες a4).

ἔμπαλιν ἢ πρίν (Emp 362) αν7. 474 a1. τοῖς δὲ τοὔμπαλιν δοκεῖ ψβ4. 416 a31.

ἔμπεδος αἰών (Emp 72) Φθ1. 251 a1.

Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος Οα10. 279 b16. eius aetas cum Anaxagora comparatur ΜΑ3. 984 a11 Bz, definitur f 60. Ἐμπεδοκλῆς ἐλεύθερος ϗ πάσης ἀρχῆς ἀλλότριος f 55. 1484 b40. μελαγχολικός πλ1. 953 a27. ψελλίζεται ΜΑ4. 985 a5. eius dictio ambigua reprehenditur Ργ5. 1407 a35. οὐδὲν κοινὸν Ὁμήρῳ ϗ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον πο1. 1447 b18. δεινὸς περὶ τὴν φράσιν, μεταφορικός f 59. 1485 b8. λέγειν ἔπη Ἐμπεδοκλέους Ηη5. 1147 a20, b12. Ἐμπεδοκλῆς πρῶτον ῥητορικὴν εὗρε f 54. 1484 b28, 32, 34. — Empedoclis carmen de natura rerum significatur Ἐ. ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ Φβ4. 196 a22, ἐν τοῖς φυσικοῖς μδ4. 381 b32 (inde πκα22. 929 b16 pro Περσικοῖς scribendum φυσικοῖς). ex physicis versus multi afferuntur: v 70-74 Φθ1. 250 b30. v 88 Γβ6. 333 a19. v 94 ξ2. 975 b10 (eodem fort pertinet ξ2. 976 b25). v 98, 100 101 Μδ4. 1014 b37. v 98, 100 Γα1. 314 b7. v 100, 101 ξ2. 975 b7. v 100 Γβ6. 333 b14 (ibidem b15 respici videtur v 101). v 102-104 ξ2. 975 a39. v 122, 124 Γα1. 314 b20, cf 315 a10. v 128-131 Μβ4. 1000 a29. v 128-130 κ6. 399 b26. v 162 Μβ4. 1000 b2. v 166 ξ2. 976 b27. v 177-179 Μβ4. 1000 b14. v 181 Γα8. 325 b22 (?). v 198 τδ5. 127 a18. v 202 πο25. 1461 a24. v 211-213 ψα5. 410 a3. v 215 resp Ζγδ4. 771 b23. v 216, 217 μδ9. 387 b4. v 220-229 αι2. 437 b23. v 237-239 Οβ13. 294 a25. ξ2. 976 a33. v 258 μβ2. 357 a26 (?). v 259 Γβ6. 334 a5. v 260 Γβ6. 334 a3. Φβ4. 196 a22. v 274 Γβ6. 333 b1. v 275 μδ4. 381 b32. πκα22. 929 b16. v 286 Ζγα23. 731 a4. v 307 ψγ6. 430 a28. Ζγα18. 722 b19. Ογ2. 300 b30. v 314 Φβ8. 198 b32. v 321 Φβ8. 199 b9. v 326, 327 Ζμα18. 722 b8, 12. Ζγδ1. 764 b17. v 329, 330 Ζγα18. 723 a24. v 335 ατ 972 b29 (?). v 336 Ζγδ8. 777 a8. v 343-367 αν7. 473 b9. v 371 πο21. 1458 a5. v 375-377 ψγ3. 427 a22. Μγ5. 1009 b18, 20. v 378-380 ψα2. 404 b11. Μβ4. 1000 b6. ex carmine τῶν καθαρμῶν afferuntur v 438, 439 Ρα13. 1373 b14. ex incerto carmine Ἐμπ. τὸ γῆρας εἶπε δυσμὰς βίου πο21. 1457 b24. apophthegma Empedoclis περὶ τῆς κυνὸς καθευδούσης ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεραμῖδος ημβ11. 1208 b12. ηεη1. 1235 a11. — Empedoclis doctrina saepissime componitur cum Anaxagora, Democrito (Leucippo), veluti Φα4. 187 a22, 188 a18. 6. 189 a15. β2. 194 a20. 8. 198 b16. γ4. 203 b13. Ογ3. 302 a28. 7. 305 a34, b1. δ2. 309 a20. Γα1. 314 a11, 16, 25. 8. 325 b5. πν3. 482 a29. Ζγδ3. 769 a17. ΜΑ6. 988 a16. γ5. 1009 b15. λ2. 1069 b21. 6. 1072 a6. ν4. 1091 b11, cum Heraclito Οα10. 279 b16. Emp doctrina universe exponitur et iudicatur Φα4. Γβ6. 7. ψα5. 409 b23-410 b26. Ογ7. Empedocles γένεσιν esse negat Γα1. 314 b7. ξ2. 975 a39, τὴν γένεσιν ἀλλοίωσίν φησι Γα1. 314 a11. finitum ponit elementorum numerum Φα4. 188 a18. 6. 189 a15. Γα1. 314 a25. Ογ3. 302 a28. 4. 302 b23. quatuor ponit elementa, τὰ τέτταρα, πρὸς τοῖς εἰρημένοις γῆν προστιθεὶς τέταρτον, ταῦτα γὰρ ἀεὶ διαμένειν ϗ οὐ γίγνεσθαι ἀλλ' ἢ πλήθει ϗ ὀλιγότητι συγκρινόμενα ϗ διακρινόμενα ΜΑ3. 984 a8. 7. 988 a27. 8. 989 a20. β3. 998 a30. Γα1. 314 a16. τα14. 105 b16 (cf ημβ12. 1212 a15, 17), eaque primus ΜΑ3. 984 a8. Γβ1. 329 a3, ἄφθαρτα Μβ4. 1000 b20. Γα8. 325 b19, ἀμετάβλητα εἰς ἄλληλα Γα1. 315 a3. β1. 329 b1. 6. 333 a18, ἴσα πάντα Γβ6. 333 a19, διαιρετὰ οὐκ εἰς ἄτομα Ογ6. 305 a3, sed θέμενος τέτταρα χρῆται ὡς δυσὶ μόνοις ΜΑ4. 985 a33. Γβ3. 330 b20. de elementorum qualitate, ἥλιος λευκὸς ϗ θερμός Γα1. 314 b20, 315 a10, περὶ κούφου ϗ βαρέος οὐδὲν διώρισε Οδ2. 309 a20. Aristoteli Empedocles οὐ γένεσιν ἐξ ἀλλήλων ποιεῖ ἀλλὰ φαινομένην γένεσιν Ογ7. 305 b1, a34, οὐ μῖξιν ἀλλὰ σύνθεσιν Γβ6. 334 a18, 27. α8. 325 b16, τὴν αὔξησιν πρόσθεσιν τοῦ ὁμοίου Γβ6. 333 a35, b1. cf Ηθ2. 1155 b7. ημβ11. 1208 b12. ηεη1. 1235 a11. μίγνυσθαι (Emp dicit) ὅσων οἱ πόροι σύμμετροι Γα8. 324 b33, 325 b1, 5, 326 b6. — motrices causas Emp primus duas distinguit, φιλίαν et νεῖκος, illa συγκρίνει, hoc διακρίνει ΜΑ4. 985 a29. resp Φα5. 188 b34. β8. 198 b16. γ4. 203 b13. θ9. 265 b21. Ζμα1. 640 b7. Μγ2. 1004 b33. has causas motrices Ar etiam στοιχεῖα appellat Γα1. 314 a16. Μν4. 1091 b11 (ἡ φιλία ὡς ὕλη μόριον τοῦ μίγματος Μλ10. 1075 b2) et

ὑποκείμενον Μβ1. 996 a8. φιλίαν φησὶν (Emp) εἶναι τὸ ἕν Μι2. 1053 b15. cf β4. 1001 a12. ἐπὶ τῆς φιλότητος, i e ὅτε ἐνεργεῖ ἡ φιλότης Ογ2. 300 b30, 301 a15. ex Aristotelis ratiocinatione et φιλία διακρίνει et νεῖκος συγκρίνει ΜΑ4. 985 a21. β4. 1000 a25, 28, b10, et Empedocles τὴν ἐνέργειαν πρότερον ποιεῖ τῆς δυνάμεως Μλ6. 1072 a6. φιλίαν et νεῖκος Ar refert ad τὸ ἀγαθόν et τὸ κακόν, ἡ φιλία αἰτία τῶν ἀγαθῶν, τὸ νεῖκος τῶν κακῶν ΜΑ4. 985 a5, 8. 6. 988 a16. λ10. 1075 b2. — ἀγόμενος ὑπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας τὴν ὀυσίαν ἀναγκάζεται φάναι τὸν λόγον εἶναι, οἷον ὀστοῦν ἀποδιδοὺς τί ἐστιν Ζμα1. 642 a17. τὸ ὀστοῦν τῷ λόγῳ ἐστίν ψα5. 410 a3. ΜΑ10. 993 a17. πν9. 485 b26. ἐπὶ μικρόν τι μέρος Ἐμπεδοκλῆς τοῦ εἴδους καὶ τοῦ τί ἦν εἶναι ἥψατο Φβ2. 194 a20. ΜΑ10. 993 a17. — Aristoteli Empedocles τῆς μεταβολῆς αἴτιον ὀυθὲν λέγει ἀλλ' ἢ ὅτι ὀύτως πέφυκεν, αἰτίαν τῆς ἀνάγκης ὀυδεμίαν λέγει, adeo ut ad τύχην omnia referantur Μβ4. 1000 b12. Φβ4. 196 a18, 20. Ογ2. 300 b29. Γβ6. 333 b3, 11, 334 a3. cf Ζμα1. 640 a19. — Empedocles ἐναλλὰξ συνίστησι καὶ διαλύει τὸν κόσμον, ποιεῖ περίοδον, κρατεῖν καὶ κινεῖν ἐν μέρει τὴν φιλίαν καὶ τὸ νεῖκος Οα10. 280 a11, 279 b16. Φθ1. 252 a7, 20, 250 b26 (sed παραλείπει τὴν ἐπὶ τῆς φιλότητος γένεσιν Ογ2. 301 a15). σφαῖρον Empedoclis, in quo coniuncta sunt elementa omnia, Ar appellat τὸ μῖγμα Μλ2. 1069 b21. 10. 1075 b4. ν5. 1092 b6. Φα4. 187 a23, τὸ ἓν Φα4. 187 a21. Γα1. 315 a6, 20. ΜΑ4. 985 a28. β4. 1000 a28, b11, τὸν θεὸν Μβ4. 1000 a29, b4. ἡ γῆ σῴζεται ἠρεμοῦσα, διὰ τὴν δίνησιν θάττονος τυγχάνουσα φορᾶς τῆς οἰκείας ῥοπῆς Οβ1. 284 a26. 13. 295 a17, 29. γ2. 300 b2. Empedoclis sententia de natura fulminis μβ9. 369 b12, de natura maris μβ1. 353 b11 Ideler. 3. 357 a26, de origine saxorum πκδ11. 937 a15. — τὰ φυτὰ ἔχουσι γένεσιν ἐν κόσμῳ ἠλαττωμένῳ καὶ οὐ τελείῳ κατὰ τὴν συμπλήρωσιν αὐτοῦ φτα2. 817 b35. ἡ αὔξησις πῶς συμβαίνει τοῖς φυτοῖς ψβ4. 415 b28. ταὐτὰ τρίχες καὶ φύλλα μδ9. 387 b4. ἐν τοῖς φυτοῖς οὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος Ζγα23. 731 a4, 2. φτα1. 815 a20. 2. 817 a1, 10, 36. ἐπιθυμίᾳ κινεῖσθαι τὰ φυτὰ καὶ ἔχειν νοῦν καὶ γνῶσιν φτα1. 815 a16, b16. — τῶν ζῴων ἀπώλετο ὅσα συνέστη οὐχ οὕτως ὥσπερ ἂν εἰ ἕνεκά του ἐγίνετο Φβ8. 198 b32, 29. ψγ6. 430 a28. διὰ τὴν θερμότητα τῆς φύσεως τὰ μὲν ἔνυδρα τὰ δὲ πεζὰ τῶν ζῴων αν14. 478 a8, 477 a32, b13. τὸ θῆλυ θερμότερον τοῦ ἄρρενος Ζμβ2. 648 a31. ἐν τῷ θήλει καὶ ἄρρενι οἷον σύμβολον ἐνεῖναι Ζγα18. 722 b8. cf δ1. 764 b5. διὰ τί τὰ μὲν ἄρρενα γίνεται τὰ δὲ θήλεα Ζγδ1. 764 a2, 12, 765 a6, 9. 3. 769 a17. διὰ τί ἄγονον τὸ τῶν ἡμιόνων γένος Ζγβ8. 747 a26, 34. Empedoclis placita περὶ ἀναπνοῆς αν7. πν3. 482 a29, περὶ χυμῶν αι4. 441 a6, 10, περὶ ὀφθαλμοῦ καὶ ὄψεως αι2. 437 b11, 25. 6. 446 a26. ψβ7. 418 b20. γ12. 435 a5. τὰ μέλανα ὄμματα πλεῖον ὕδατος ἔχειν ἢ πυρὸς Ζγε1. 779 b16. πιδ14. 910 a15. ἀπορροίας εἶναι τὰς χροίας resp Emp αι3. 440 a15. ἐκ νεύρου τὸν ὄνυχα εἶναι τῇ πήξει πν6. 484 a38. — ἡ ψυχὴ ἐκ τῶν στοιχείων πάντων ψα2. 404 b11, 405 b9. 5. 409 b23-410 b27. πότερον λόγος ἡ ψυχή ψα4. 408 a19. τοῖς σωματικοῖς στοιχείοις ἕκαστα γνωρίζεται ψα5. 410 a28. inde Ar concludit Empedocli esse ταὐτὸν φρόνησιν καὶ αἴσθησιν ψγ3. 427 a22. Μγ5. 1009 b12-20, et ἀφρονέστατον εἶναι τὸν θεὸν ψα5. 410 b4. Μβ4. 1000 b3.

ἐμπειρία πῶς γίγνεται ἐκ μνήμης καὶ ἐξ ἐμπειρίας πῶς γίγνεται τέχνη καὶ ἐπιστήμη Αδ19. 100 a5 sqq Wz. α30. 46 a18 sqq. ΜΑ1. 981 a1 Bz, 15. Φη3. 247 b20. πλῆθος χρόνου ποιεῖ τὴν ἐμπειρίαν Ηζ9. 1142 a16. ἐμπειρίαν λαβεῖν καὶ ἐν συνηθείᾳ γενέσθαι Ηθ7. 1158 a14. δοκεῖ ἐπιστήμῃ καὶ τέχνῃ ὅμοιον εἶναι ἡ ἐμπειρία, περὶ τὸ πράττειν ἐμπειρία τέχνης οὐδὲν δοκεῖ διαφέρειν ΜΑ1. 981 a2, 15. cf αρ4. 1250 a35. αἱ ἄλλαι ἐμπειρίαι καὶ τέχναι Πγ11. 1282 a1. ἐμπειρία, syn ἐπιστήμῃ Πε9. 1309 b5, 8. παρέχεταί τι πίστιν ὡς ἐξ ἐμπειρίας λεγόμενον μτ1. 462 b16. ἐμπειρία, opp θεωρία Πα8. 1258 b11. — αἱ περὶ τούτων ἐμπειρίαι Πδ13. 1297 b20. ἐμπειρίαν ἔχειν περί τινος ρ15. 1431 b13. ἡ ἐμπειρία ἡ περὶ ἕκαστα δοκεῖ ἀνδρεία τις εἶναι Ηγ11. 1116 b3-22.

ἐμπειρικοὶ ἁλιεῖς Ζιδ7. 532 b20. — ἐμπειρικῶς ἔχειν τῶν συμβαινόντων Ζγβ6. 742 a17.

ἔμπειρος. οἱ ἔμπειροι τὸ ὅτι μὲν ἴσασι, διότι δ' οὐκ ἴσασιν ΜΑ1. 981 a29. ὁ ἔμπειρος τῶν ὁποιανοῦν ἐχόντων αἴσθησιν σοφώτερος, ὁ δὲ τεχνίτης τῶν ἐμπείρων ΜΑ1. 981 b30. οἱ ἔμπειροι πρακτικώτεροι Ηζ8. 1141 b18. πρὸς ἃ εὐφυεῖς εἰσὶ καὶ ἔμπειροι Ρα6. 1363 a35. ἔμπειρος νεώς f13. 1476 a22. νέος ἔμπειρος οὐκ ἔστιν Ηζ9. 1142 a15. — ἐμπείρως, opp ἀπείρως τβ9. 114 b11.

ἐμπεριέχειν. τὸ ἐμπεριέχον τὸ μέσον ημα9. 1187 a3. τὰ ἐμπεριεχόμενα ἄστρα κ2. 392 a9.

ἐμπεριλαμβάνειν. ἐμπεριειλημμένα φαίνεται ζῷα ἐν τῷ ἠλέκτρῳ μδ10. 388 b21. τὸ ὠχρὸν ἐμπεριλαμβάνεται ἐν τῷ νεοττῷ Ζιζ3. 562 a14. ἐμπεριλαμβανομένη τροφὴ ἐν τοῖς ὀστοῖς Ζμβ6. 652 a5, 23. τὸ κενὸν ἐμπεριλαμβανόμενον κουφίζει τὰ σώματα Οδ2. 309 a6. ἐμπεριλαμβάνεται ξηρὰ ἀναθυμίασις, ἀήρ al μβ3. 358 a23. 9. 369 b13. φτβ2. 823 b22. 5. 826 a21. τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον ἐν τῷ σπέρματι πνεῦμα Ζγβ3. 736 b36. cf γ11. 762 a22. ὅσοις σώμασιν ἐμπεριλαμβάνεται τὸ θεῖον Ζγβ3. 737 a9. — ἑνὶ ὀνόματι ἐμπεριλαβόντες ἓν γένος Ζμα4. 644 a12. ἐμπεριείληπται (int τῷ ἐγκλήματι) ὁ διαβάλλων Ργ15. 1416 a20, 22.

ἐμπερίληψις τοῦ πυρός μβ9. 369 b19.

ἐμπηγνύναι τοὺς ὄνυχας Ζι9. 614 b6. Ζμδ12. 694 a19. εἰς τὴν γῆν ἐμπήξας κάρφος πη21. 889 b1. ἀμυγδαλαῖ ἥλων ἐμπηγνυμένων αὐταῖς βελτιοῦνται φτα7. 821 a38. ἐμπήγνυσθαι ἐν τοῖς πάγοις Ζιθ20. 603 a27.

ἐμπίνειν. οἱ σφόδρα ἐμπεπωκότες φ6. 811 b15.

ἐμπίπλημι. ἀγγεῖον ἐμπίπλαται Ζιε18. 550 a2. — ἐνέπλησε videtur intr usurpatum esse πη13. 888 b3.

ἐμπίπρημι. ὕλη ἐμπεπρησμένη πιβ3. 906 b9.

ἐμπίπτειν. ἐμπεσόντος τοῦ ὀργάνου (πελέκυος) ἐγένετό τι, dist ὅτι ἐποιήσατο τὴν πληγὴν καὶ τίνος ἕνεκα Ζμα1. 641 a11. καταβαινόντων ἐμπίπτει τὸ σῶμα κάτω καὶ προωθεῖ, ἐμπίπτει καὶ σαλεύει πε24. 883 a37, 38. αἰθὴρ ἐμπίπτων εἰς τὰ κάτω τῆς γῆς μβ7. 365 a20, b6. ὅταν ἄλλων ἐκπνεόντων ἐμπίπτωσιν ἕτεροι ἄνεμοι, οὗτοι δὲ μάλιστα ἐμπίπτουσι τοῖς ἄλλοις πνεύμασιν μβ6. 365 a5. τῆς δυάδος ἐμπιπτούσης ὁ ἀφ' ἑνὸς διπλασιαζόμενος ἀριθμὸς γίγνεται Μμ8. 1084 a5. πολλάκις ἐμπίπτουσιν ἄνθρωποι σφόδρα πένητες εἰς τὸ ἀρχεῖον Πβ9. 1270 b9. — αἱ ἀριστοκρατίαι ἧττον ἐμπίπτουσιν εἰς δυναστείας Πε8. 1308 a18. ἐμπίπτειν ἐπ' ἀρρωστίαν ρ4. 1426 a11. νόσημα ἐμπίπτει εἰς τοὺς ἰχθῦς, ἐνίοις τῶν ἰχθύων Ζιθ19. 602 b12. 20. 602 b21. οἷς τρόμοι ἧττον ἐνέπιπτον πγ26. 874 b30. ἐμπίπτουσιν αἱ διαθέσεις μετὰ αἰσθήσεως φτα1. 815 b13. τὰ πλειστάκις ἐμπίπτοντα τῶν προβλημάτων, εἰς ἃ πλειστάκις ἐμπίπτουσιν οἱ λόγοι τθ14. 163 b17, 22. — τὸν τόπον φάσκουσιν εἶναί τι παρὰ τὰ σώματα τὰ ἐμπίπτοντα Φδ7. 214 a23. μεταξὺ δύο ὅρων ἄπειροι ἂν ἐμπίπτοιεν Αγ23. 84 b12. imprimis ἐμπίπτειν ea dicuntur, quae ambitu generis alicuius continentur. ἐμπίπτειν εἰς τὰς εἰρημένας αἰτίας sim ΜΑ5. 986

a15. Φβ4. 196b9. οβ1345b13. στοιχεῖον ϗ τόπος ἐστίν, εἰς ὃ πολλὰ ἐνθυμήματα ἐμπίπτει Ρβ26. 1403a19. εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐμπίπτει Ρβ24. 1401b29. ἐμπίπτει εἰς ἄλλο πρόβλημα Πβ8. 1268b25. ἐμπίπτειν εἰς ἀντίθεσιν, εἰς λύσιν τινά, εἰς ὅρον, διαφοράν, διαίρεσιν sim Μι5. 1056a2. τι30. 181b19. α1. 101a11. Αδ13. 96b38, 97a2, 15, 20. γ2. 86a4. Ζμα3. 643a12, b14. his cf ἡ περὶ τούτων κρίσις οὐκ ἐμπίπτει εἰς δικαστῶν πλῆθος Πδ16. 1300b35.

ἐμπίς. 1. Tipularia M. τὸ γένος τῶν ἐμπίδων Ζγα15. 721a10. refertur inter τὰ ἔντομα Ζιθ17. 601a3 et τὰ δίπτερα ἐμπροσθόκεντρα Ζια5. 490a21 (cf Oken Isis 1821 II 1131). unde oriatur Ζιε19. 551b27-552a8 (St et K 682, 1: Culex pipiens). αἱ ἐμπίδες τὸ μὲν πρῶτον ζῶσιν ἐν τῷ ὑγρῷ, ἔπειτα μεταβάλλουσιν εἰς ἄλλην μορφὴν ϗ ζῶσιν ἔξω Ζια1. 487b5 (C 307 S I 5: Tipula *L*, K 408: Culex, KaZι9, 21 fort Chironomus). — 2. fort Chironomi larva. ὥσπερ τὰ φυκία μικρὰ σφόδρα ϗ ἐρυθρά Ζιε19. 552a2. — 3. fort Ephemerina. ἡ ἐμπὶς μετὰ τὴν γένησιν τὸ γῆρας ἐκδύεται Ζιθ17. 601a4 (subimago vocatur cf PCG II 60; St: Culex, Tabanus, Phryganea. K 898, 4: Culex). αἱ ἐμπίδες (v l ἔμπιδες) οὔτ' ἐκ ζῴων γίνονται οὔτε συνδυάζονται Ζγα15. 721a9 (Lewes 345). cf M 219. ΑΖγ36. Su 225, 40. ΑΖι I 163, 12.

ἐμπλάττουσι τὸν κηρὸν εἰς τὴν ὑπάτην ἄκραν πιθ23. 919b9.

ἐμπλέκειν τὴν ἡδονὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν Ηη14. 1153b15.

ἔμπληκτος. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἕτερος ϗ ἔμπληκτος ηεη6. 1240b17.

ἐμποδίζειν. c acc Ζιη1. 582a1. Ζγδ6. 775b16. ε1. 780a24. Πδ6. 1293a7. τὸ κοινὸν ἔργον τθ11. 161a37. ἐμποδίζουσα αὐτὸν περὶ τὴν ὑποδοχὴν τῆς τροφῆς Ζμγ3. 664b3. τοὺς διηρθρωμένους τῶν φθόγγων ακ801b14. ὁ λόγος αὐτὸς αὑτὸν ἐμποδίζει Φδ7. 214b4. ϗ τὸν εἰδότα ἐμποδίζουσι τούτοις τοῖς λόγοις τι8. 169b29. — c dat ἐμποδίζειν πολλαῖς ἐνεργείαις, φρονήσει, ἀλλήλαις Ηα11. 1100b29. η13. 1153a20. Πδ15. 1299b8. — ἐμποδίζειν πρὸς τὰς ὕστερον πράξεις Πθ6. 1341a6. μηθενὸς ἐμποδίζοντος πρὸς τὸ χρῆσθαι τοῖς νόμοις Πη14. 1333b24. ἐμποδίζειν πρὸς τὴν αἴσθησιν, πρὸς τὸ λαβεῖν τροφήν al Ζμβ5. 651b1. 15. 658b24. 16. 659a17. Ζικ4. 636a36. — τὸ παρὰ τὴν ὁρμὴν ἐμποδίζον ϗ κωλυτικόν Μδ5. 1015a27. μηδενὸς ἐμποδίζοντος τῶν ἐκτὸς Πδ1. 1288b24. ἂν μή τι ἐμποδίζῃ, ἐμποδίσῃ, κωλύῃ ϗ ἐμποδίζῃ Φβ8. 199a11, b18, 26. δ8. 215a21. θ4. 255b7. — ἐνέργεια ἐμποδιζομένη Ηη14. 1153b16. ὅπως μὴ ἐμποδίζηται ταῦτα Ηη14. 1153b18.

ἐμπόδιος. c dat, αἱ ἀφ' ἑτέρων ἡδοναὶ ἐμπόδιοι ταῖς ἐνεργείαις al Ηκ5. 1175b2. γ14. 1119a17. η12. 1152b16. Πη2. 1324a38. πα42. 864a33. Ζμγ2. 663b5. ἐμπόδιόν τινι πρός τι κ6. 399b12. ἐμπόδιος πρός τι: ἐμπόδιοι πρὸς τὴν ἀρχήν, πρὸς τὸ καλῶς ζῆν, οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον ἐμπόδιον al Πε10. 1311a18. θ4. 1338b42. Ηι10. 1170b27. Οα5. 272b7. Ζπ12. 711b28. absol ἡ εὐτυχία ὑπερβάλλουσα ἐμπόδιος Ηη14. 1153b23.

ἐμποδισμοὶ τῶν συμπερασμάτων τθ10. 161a15. ἐμποδισμὸς ταῖς βουλήσεσιν Ρβ2. 1378b18.

ἐμποδιστικός τγ3. 118b34. ἐμποδιστική Ηη14. 1153b2. ἧττον ἐμποδιστικόν Φδ8. 215b11.

ἐμποδὼν οὐδέν (i e οὐδὲν κωλύει) Ρβ19. 1392b20. — περὶ τὰ μὴ λίαν ἐμποδὼν ϗ φανερά Ηδ13. 1127b30. Χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται (ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων ἵδρυται Paraphr) Ηε8. 1133a3. ἡ ἐμποδὼν παιδεία (i e usitata institutio) Πθ2. 1337a39. κινεῖ κινούμενα σχεδὸν πάντα τὰ ἐμποδών (i e τὰ παρ' ἡμῖν) Γα6. 323a27.

ἐμποιεῖν. κίνησιν ἐνεποίησεν ὁ νοῦς ϗ διέκρινεν Φθ1. 250b26. ἐμποιεῖν ἀρχήν τινα Πε8. 1308b20. ἐμποιεῖν τὴν αἰσθητικὴν ψυχήν Ζγβ5. 741b6. ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ἑτέραν ὀλιγαρχίαν ἐμποιεῖν Πε6. 1306a13. τοῦτο (i e τὴν ἀπὸ ἐλέου ϗ φόβου ἡδονήν) ἐν τοῖς πράγμασιν ἐμποιητέον πο14. 1453b14. ἐμποιεῖν πάθος τι κατὰ τὴν γεῦσιν Κ8. 9b8. ἐμποιεῖν ὑγρότητα πα16. 861a13. ἐμποιεῖν (ἐμποιεῖν τινί) αἴσθησιν, πόνους, φαντασίαν, οἴησιν, δόξαν, ὀργήν, μανίαν, ἔχθραν, ἕξιν sim τι4. 165b25. αι7. 447b6. Γβ9. 335b21. μγ2. 372b8. Ζιθ22. 604a5. Ζμβ2. 648b14. γ3. 664b4. Ζγγ2. 753a9. Μδ29. 1024b24, 1025a5. Ηδ11. 1126a22. Πε11. 1314b22. η12. 1331a41. θ4. 1338b10. Ρβ1. 1378a27. 2. 1378b9. γ3. 1406a33. ρ3. 1424a25. 15. 1431a40. 35. 1440a29, 32, 39. 37. 1443b17. οα5. 1344b1. f 154. 1504a17. ἐμποιεῖν τὸ καθόλου Αδ19. 100b5. δεῖ ἐμποιεῖν, ὡς περὶ τούτων ὁ λόγος Ργ14. 1415b2. — med πότε δεῖ ἐμποιεῖσθαι τὴν ἄμβλωσιν Πη16. 1335b25.

ἐμποιητικὸς ἄλλοις τῶν τοιούτων λόγων Μδ29. 1025a4.

ἐμπορεῖον. πλοῖα ἀπέστειλαν εἰς τὰ ἐμπορεῖα (v l ἐμπόρια) οβ1348b21. cf ἐμπόριον.

ἐμπορία, dist καπηλεία Πδ4. 1291a5. ἐμπορίας μέρη ναυκληρία φορτηγία παράστασις Πα11. 1258b22. πρόσοδοι ἀπὸ τῶν ἐμποριῶν οβ1346a1, 7 (inde corrigendum 1345b30). ἐμπορίᾳ χρῆσθαι f 508. 1561a38.

ἐμπορικός. πόλις ἐμπορικὴ αὐτῇ, οὐ τοῖς ἄλλοις Πη6. 1327a28. — δίκαι ἐμπορικαὶ ϗ μεταλλικαί f 378. 1541a7. τὸ ἐμπορικόν collective, (cf τὸ πολεμικόν, τὸ χερνητικόν) Πδ4. 1291b24.

ἐμπόριον κεκτῆσθαι Πη6. 1327a31. ἀφικέσθαι ἐκ τῶν ἐμπορίων Πα11. 1259a25. ἐμπορίου ἐπιμελητὰς δέκα κληροῦσιν f 410. 1546b5. τὸ τῆς Αἰγύπτου ἐμπόριον f 161. 1505a14. καταγαγὼν οὖν ⟨ἐπὶ Schneider⟩ τὰ ἐμπόρια (v l ἐμπορεῖα) ἀπέδοτο οβ1351a22. cf ἐμπορεῖον.

ἔμπορος, dist κάπηλος Πδ4. 1291a16. ὡς ἀφίκοντο ἐκ τῶν ἐμπορίων οἱ ἔμποροι Πα11. 1259a26. (πρόσοδοι ἀπὸ τῶν ἐμπόρων, scribendum ἐμποριῶν οβ1345b30, coll 1346a1, 7. cf Schneider.)

ἔμπροσθεν (ἔμπροσθε aliaque syntheta voc πρόσθε Bk nusquam in textu exhibuit cf Ζι40. 624b1. Ζμβ10. 656b25. δ10. 688b20, 687b30). 1. τόπου εἴδη ϗ διαφοραί... ϗ ἔμπροσθεν ϗ ὄπισθεν Φγ5. 205b32. τι33. 182b18 ac saepe. ἔμπροσθεν λέγεται ἐφ' ὅ ἐστιν ἡμῖν ἡ αἴσθησις, ὄπισθεν δὲ τὸ ἀντικείμενον ζ1. 467b30. Οβ2. 284b29. τὸ δεξιὸν ϗ ἄνω ϗ ἔμπροσθεν ἀγαθὸν ἐκάλουν f 195. 1513a24. τό, τὰ ἔμπροσθεν, opp τὸ ὄπισθεν κύτος Ζμβ10. 656b22, 23, 25. φ6. 810b31. πβ14. 867b18, 12, 13. ι53. 896b29. τὸ ἔμπροσθεν τῆς κεφαλῆς Ζμβ10. 656b7. Ζιη3. 583b10. γ3. 512b32. αἱ ἔμπροσθεν τρίχες τῆς κεφαλῆς Ζιγ11. 518a26. τὰ ἔμπροσθεν σκέλη, οἱ ἔμπροσθεν πόδες Ζμδ10. 688b20, 687b31. Ζι40. 624b1. — βαδίζειν εἰς τοὔμπροσθεν, opp φεύγειν ἀνάπαλιν Ζιθ2. 590b26. cf f 317. 1531b42. Φε5. 229b9. ὁ καρκίνος μόνος οὐ κινεῖται ἐπὶ τὸ πρόσθεν τῶν ζῴων, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πλάγιον· ὀφθαλμοὶ κινοῦνται εἰς τὸ πλάγιον αὐτοῖς, ὥστε τρόπον τινὰ ϗ τοὺς καρκίνους κινεῖσθαι διὰ τοῦτ' ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν Ζπ14. 712b16, 20. cf 16. 713b13. — τὸ καλούμενον ἔμπροσθεν Ζμγ3. 665a13. δ9. 684b14. — 2. temporale. ἔμπροσθεν ἀναγκαῖον ἐλθεῖν Φζ9. 239b16. τὰς ἔμπροσθεν ἡμέρας Ζιθ24. 604b2. συνεστῶτα διαλυθήσεται ϗ διαλελυμένα συνέστη ἔμπροσθεν Οα10. 279b28. ἀποτελειοῦται τὰ τῶν ἵππων θήλεα τῶν ἀρρένων ἔμπροσθεν

Ζιζ22. 576 b8. — 3. de qualibet serie, imprimis de ordine disserendi, ἀεὶ ὁ ἔμπροσθεν (ὁρισμὸς) μᾶλλον, ὁ δ' ὕστερος οὐκ ἔστιν Μα2. 994 b18. ὁ μαθηματικὸς (ἀριθμὸς) ἀριθμεῖται μετὰ τὸ ἓν δύο, πρὸς τῷ ἔμπροσθεν ἑνὶ ἄλλο ἓν Μμ6. 1080 a31. — διὰ τὴν εἰρημένην ἔμπροσθεν αἰτίαν Ζμδ10. 688 b35. ἡ αἰτία εἴρηται ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, ὥσπερ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐλέγομεν sim αι7. 448 b15. Μμ9. 1086 b2. Οδ2. 310 a6. αν6. 473 a8. Ρβ21. 1394 b31. ξ4. 978 b16.

ἐμπρόσθιος. σκέλη ἐμπρόσθια Ζμδ10. 688 a12, b6, 690 a16. 12. 695 a7, 9. τὰ ἐμπρόσθια κῶλα Ζμδ10. 687 b28. οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες f 221. 1518 b20. οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες, dist οἱ γόμφιοι Φβ8. 198 b25.

ἐμπροσθόκεντρος. τὰ ἐμπροσθόκεντρα, i e ὅσα ἔμπροσθεν ἔχει τὰ κέντρα Ζια5. 490 a20 (cf τὰ τὴν ἐξιοῦσαν ἐπιβοσκίδα τοῦ στόματος ἔχοντα Ζμδ5. 678 b13.) δίπτερα ὅσα ἢ μέγεθος μὴ ἔχει ἢ ἐμπροσθόκεντρά ἐστιν Ζια5. 490 a18. opp ὅσα μὴ ἐμπροσθόκεντρα i q ὀπισθόκεντρα Ζμδ5. 678 b16, 682 a12. 6. 683 a4. cf S I 230, M 209 et 218.

ἐμπροσθουρητικός. τὰ ἐμπροσθουρητικά, opp ὀπισθουρητικά Ζιγ1. 509 b2. cf M 318, F 317.

ἐμπτύειν. γενομένων τῶν νεοττῶν (τῶν περιστερῶν) ὁ ἄρρην ἐμπτύει αὐτοῖς ὡς μὴ βασκανθῶσιν f 271. 1527 a28.

ἐμπύημα. μίτυς, φάρμακον τυμμάτων καὶ τῶν τοιούτων ἐμπυημάτων Ζιι40. 624 a17. cf Galeni opp XVIII, 1, 149.

ἔμπυοι ἵπποι Ζιθ24. 604 b6. ἔμπυον πα31. 863 a8, 9.

ἐμπυρεύειν. ἡ τῶν καταμηνίων ἔκκρισις ἐμπυρεύει θερμότητα Ζγβ4. 739 b10. τὸ ἐμπεπυρευμένον θερμόν Ζμβ8. 654 a7. 2. 649 a26. ἐν τῷ φυσικῷ πυρὶ ἡ φύσις ἐμπεπύρευκε τὴν θρεπτικὴν ψυχὴν αν8. 474 b13. τῆς ψυχῆς ὥσπερ ἐμπεπυρευμένης ἐν τοῖς μορίοις τούτοις ζ4. 469 b16.

ἐμπύρευμά τι καταλείπεται τοῖς καυθεῖσιν f 216. 1517 b34, 40. 217. 1518 a10.

ἔμπυρον δῆγμα θ164. 846 b16.

ἔμπυρρος. τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐμπύρρων καὶ τὰ τριχώματα γίνεται λευκόπυρρα χ6. 797 b13.

ἐμπύρωσις τῆς ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ αν16. 478 a30.

ἐμύς, ἡ (ὁ Ζιθ17. 600 b22). de inconstanti vocabuli scriptura cf Langkavel Ar de part an p XXIX. — 1. Emydae (Emys lutaria *L*, E rivulata Valenc, E caspica Auctor cf E 71). ἡ χελώνη καὶ τὸ τῶν ἐμύδων γένος ὁμοίως ἔχειν δοκεῖ τοῖς μαλακοστράκοις καὶ τοῖς ὀστρακοδέρμοις, ἕτερον ὂν γένος τούτων Ζμβ8. 654 a8. αν10. 475 b28. refertur inter τὰ ᾠοτόκα καὶ τετράποδα Ζιβ15. 506 a19. Ζπ15. 713 a16, τὰ φολιδωτά Ζιθ17. 600 b21, τρωγλοδυτικά Ζπ15. 713 a16. πολὺν χρόνον μένει ἐν τοῖς ὑγροῖς αν1. 470 b18. 10. 475 b27. οὐ δύναται ζῆν χωριζομένη τῆς τοῦ ὕδατος φύσεως Ζιθ2. 589 a24. ἐλάττων τῆς θαλαττίας χελώνης a29. — 2. praecipue Emys lutaria *L*. ὁ πλεύμων σομφὸς ὀλίγην ἔχει θερμότητα αν1. 470 b17, 19. ἔχει τὸν σπλῆνα μικρὸν πάμπαν Ζιβ15. 506 a19. ovorum partus Ζιε33. 558 a8 sq. cf S Naturg dr Schildkr 73, Theophr IV 801. — 3. Trionyx aegyptiacus Geoff. ἡ ἐμὺς οὔτε κύστιν οὔτε νεφροὺς ἔχει· διὰ τὴν μαλακότητα γὰρ τοῦ χελωνίου εὐδιάπνουν γίνεται τὸ ὑγρόν (S I 394, II 470; R 446) Ζμγ9. 671 a31, 33. (disputaverunt de hoc animali S Naturg dr Schildkr 73, 75, 122, 123. St: Testudo coriacea; F 297, 157 id vel Sphargis mercurialis; K 482 Emys lutaria; Ka Zμ 99, 2 Sphargis coriaria Merr vel potius Trionyx aegyptiacus Geoff cf Ka Zι 82, 9. Su 175, 3 Emys europaea vel lutaria. cf M 311. AZι I 115, 5.)

ἐμφαίνειν φαντασίαν μήκους κ4. 395 b6. ἐμφαίνειν αὐθάδειαν φ6. 812 a1. ἡ σηπία τὸν θολὸν ἀφίησι καὶ ἐν αὐτῷ κρύπτεται ἐμφήνασα φεύγειν εἰς τοὔμπροσθεν f 317. 1531 b42. — ἐμφαίνεσθαι κατὰ τὴν ὄψιν Ζγα23. 731 a13. ἐμφαίνεται ἐν ἐνόπτροις χρώματα, σχήματα μα8. 345 b26. γ2. 372 a33. 4. 373 b18. 6. 377 b21. Αδ15. 98 a27. ἐν οἷς ἐμφαίνεται τὰ εἴδωλα αι2. 438 a12. ἐμφαίνεται καὶ ἡ μικρὰ ποικιλία πλδ6. 964 a7. περὶ ἐμφαινομένων καὶ ἀνακλάσεως αι2. 438 a9. — τὰ ἤθη τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐμφαινόμενα φ2. 806 a30 (cf ἐπιφαίνεσθαι φ1. 805 a29, b9). — ἐμφαίνεσθαι i e φαίνεσθαι ἐνυπάρχον. τὸ καθ' ἕκαστον ὅπερ ἐμφαίνεται ἐν τῇ κατηγορίᾳ τῇ τοιαύτῃ ΜΖ1. 1028 a28 (cf a35 Bz). cf ν4. 1091 a36. Φγ1. 200 b17. ψβ2. 413 a15 (ἐνυπάρχειν καὶ ἐμφαίνεσθαι). Πα5. 1254 a30 (cf ἐνυπάρχειν a31). Ηα4. 1096 b22. Ρβ21. 1394 b20. τι31. 181 b28. ἐν τῷ μέσῳ ἐμφαίνεται ἑκάτερον τῶν ἄκρων Πδ9. 1294 b18. — οὐκ ἐμφαίνεται ὁ τῆς ἀντιφώνου φθόγγος πιθ17. 918 b38.

ἐμφανής. ποιεῖν ἐμφανῆ τὰ ἀποκεκρυμμένα οβ1349 b22. εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν, ὄνομα δίκης f 382. 1541 b27. ἐν τοῖς φυτοῖς κεκρυμμένη καὶ οὐκ ἐμφανὴς ἡ ζωή φτα1. 815 a12. ἐμφανέστατον (τὸ αἱματῶδες) κατὰ τὴν πρώτην σύστασιν Ζμδ4. 665 b8. ζῳοτοκεῖν, ᾠοτοκεῖν εἰς τοὐμφανές Ζιγ1. 510 b20, 511 a23. Ζγα1. 717 a1. β1. 732 a26. — τὸ ἀξίωμα ποιεῖ ἐμφανεστέρους Ρβ17. 1391 a27. — ἐμφανέστατον τὸ λεχθέν ἐστιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τῶν θεῶν Ζμγ4. 665 b21. Ηθ9. 1158 b35.

ἐμφανίζειν τὰς ἀποδείξεις, τὸ ψεῦδος, τὸν ψευδόμενον Αα30. 46 a24. τι8. 169 b36. 1. 165 a26. ἐμφανίζειν μέγεθος ἀρετῆς, τὸ δίκαιον, τὸ συμφέρον, τὴν αὑτοῦ διάνοιαν, τὴν αὑτοῦ κακίαν Ρα9. 1327 b27. 13. 1374 a9. ρ2. 1422 b29. 15. 1431 b10. 1. 1420 b6. ἐμφανίζειν c part praedicat ἐμφανίζειν οὐκ οὖσαν ἀγαθὸν τὴν ἡδονήν sim Ηκ2. 1173 b31. ρ3. 1424 b36. ἐμφανίζειν ποσαχῶς λέγεται τα18. 108 a20, 24. ἐμφανίζειν ὅτι vel ὡς ρ30. 1437 a22, b5. — ἐμφανιστέον τι29. 181 a33. ρ30. 1437 a22, b5.

ἐμφάνισις ψευδοῦς συλλογισμοῦ, ἁμαρτίας τι18. 176 b29. 24. 179 b23 (syn δήλωσις b25), 18. ἐμφάνισις λόγων ἐναντιουμένων ρ6. 1427 b14.

ἔμφασις χρώματος, σχήματος ἐν ἐνόπτροις μα8. 345 b15, 18, 24. γ4. 373 b24. 6. 377 b17. ποιεῖν μὴ ὁμοίαν ἔμφασιν χ2. 792 b5. ἔμφασις διὰ τὴν ἀνάκλασιν μγ4. 373 b31. ἔμφασις σαφεστέρα πκγ9. 932 b24. ἡ ἔμφασις καὶ τὰ εἴδωλα μτ2. 464 b11. τὸ ὁρᾶν πότερον ἡ ἔμφασις αι2. 438 a6. — τῶν ἐν ἀέρι φαντασμάτων τὰ μὲν κατ' ἔμφασιν, τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν κ4. 395 a29, cf a33, 36.

ἐμφερής. τροφὴ ἐμφερὴς τῷ κηρῷ Ζιι40. 626 a6. οὕτω τιθέμενος πρὸς τὴν ὄψιν ὁ κύκλος κώνου τομῇ ἐμφερὴς ἐγένετο πιε7. 912 a13. λίθοι ἐμφερεῖς μύλαις f 307. 1530 a27. ὁ ναυτίλος πολύπους μὲν οὐκ ἔστιν, ἐμφερὴς δὲ κατὰ τὰς πλεκτάνας f 316. 1531 b17.

ἔμφραξις τοῦ φάραγγος πια18. 901 a1. 11. 900 a15. μηδεμίαν ἔμφραξιν (τῶν πόρων) γίνεσθαι πβ41. 870 b19.

ἐμφράττειν τοὺς πόρους πγ13. 872 b35. ι54. 897 a33. λη3. 967 a4. ἐμφράττονται οἱ πόροι πα52. 865 b28. ε34. 884 a36. λζ3. 966 a24.

ἔμφρων. οὐ ποιήσει περὶ οὐδὲν γένος ἔμφρονα Ρα2. 1358 a22. ὁ ἀληθὴς ἔμφρων ηεγ7. 1234 a34. ληγούσης κινήσεως ἐμφρονέστεροι γίνονται πλ14. 957 a5. — ῥᾳστώνη ἔμφρων Οβ1. 284 a32. τέχνη ἐμφρονεστέρα καὶ μᾶλλον ἀληθινή Ρα4. 1359 b6.

ἐμφύεσθαι ἐν ξύλῳ, ἐν ἐρίοις Ζιι5. 611 b20. ε32. 557 b3. 15. 547 b25. ἐμπεφύασι (Hom Θ 84) Ζγε5. 785 a16.

ἐμφυλλισμός φτα6. 820 b39.

ἐμφυσᾶν. τὸν πλεύμονα διίστασθαι ἐν τῷ ἐμφυσᾶσθαι Ζμγ6. 669 a28. αν1. 470 b20. τὸ σαρκῶδες (τοῦ αἰδοίου) οὐκ ἐμφυσᾶται, τὸ δὲ χονδρῶδες ἔχει αὔξησιν Ζιβ1. 500 b22. τὸ μὲν τῆς τροφῆς ἐμφυσᾷ, τὸ δὲ σαρκοῖ Ζιθ21. 603 b30. ἐμφυσᾶν τὰς φλέβας πε9. 881 b14. β20. 868 a17. χαμαιλέων ἐμφυσώμενος Ζιβ11. 503 b3. τὰ ὦτα ἐμφυσᾶται πλβ2. 960 b13. ὀφθαλμοὶ ἐμπεφυσημένοι, κεφαλὴ ὥσπερ ἐμπεφυσημένη Ζιζ3. 561 a19. δ1. 524 a17.

ἐμφυτεῖαι τῶν φυτῶν πῶς γίγνονται ζ3. 468 b23-28.

ἔμφυτος θερμότης μβ2. 355 b9. πβ27. 869 a11 (ἔμφυτος καὶ προϋπάρχουσα). ἔμφυτον πνεῦμα πν1. 481 a1. ἔμφυτος ὁρμή, ὄρεξις Φβ1. 192 b19. ηεη12. 1244 b28. ἐθίζεται ὑπ' ἀγωγῆς τὸ μὴ ἔμφυτον ηεβ2. 1220 b2. — ὁ πηλὸς ὁ ἔμφυτος ὀξέως προάγει φυτὰ πίονα φτβ4. 826 a17. 2. 823 b26, 41.

ἔμψυχος. ὅσα περὶ ἔμψυχα πιζ. — τὸ ζῷον σῶμα ἔμψυχον, οὐσία ἔμψυχός ἐστιν Ζγβ4. 738 b19. τε5. 135 a17. τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου δυοῖν μάλιστα διαφέρειν δοκεῖ, κινήσει τε καὶ τῷ αἰσθάνεσθαι ψα2. 403 b25. τὸ αὐτὰ ὑφ' αὑτῶν κινεῖσθαι ζωτικὸν καὶ τῶν ἐμψύχων ἴδιον Φθ4. 255 a7. 6. 259 b2. 9. 265 b34. ὁ οὐρανὸς ἔμψυχος Οβ2. 285 a29. cf α7. 275 b26 (Volkmann Ar Psych p 10). οὔτ' ἂν ἔμψυχον οὔτε βίαιον φέροιτο φορὰν οὐδὲν αὐτῶν Οβ9. 291 a23. τῷ οὐρανῷ οἱ ἀρχαῖοι ὑπέστησαν μυθικῶς ἀνάγκην ἔμψυχον Οβ1. 284 a23. διώρισται τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου τῷ ζῆν ψβ2. 413 a21. ἔμψυχα εἶναι, syn ψυχήν, ζωὴν ἔχειν Ζγα18. 722 b18, 22. ἡ ψυχὴ οὐσία τοῦ ἐμψύχου ΜΖ10. 1035 b15. μόριον ἔμψυχον Ζγβ1. 734 a15, b24, 32. μὴ ἔμψυχος ἡ χεὶρ οὐ μέρος ΜΖ11. 1036 b32. ποῖα ᾠὰ γίγνεται ἔμψυχα Ζγβ3. 737 a32. 5. 741 a21. τὸ πνεῦμα, ἔμψυχός τε καὶ γόνιμος οὐσία κ4. 394 b11. — τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου τιμιώτερον Ζγβ1. 731 b29. Ηη7. 1150 a4. αἱ ἐν τοῖς ἐμψύχοις καὶ ἐν ψυχῇ δυνάμεις, αἱ μετὰ λόγου δυνάμεις ἐν ἐμψύχῳ εἰσίν Μθ2. 1046 a37. 5. 1048 a4. — τὸ ἔμψυχον σῶμα πᾶν ἁπτικόν ἐστιν ψγ13. 435 a14. πᾶν ἔμψυχον ἔχει θερμότητα ψβ4. 416 b29. ἀναρμοστία τοῦ ἐμψύχου σώματος νόσος καὶ ἀσθένεια καὶ αἶσχος f 41. 1482 a8. πορρωτάτω τοῦ ἐμψύχου τὸ ξηρόν Ζγβ11. 733 a11. — ὁ δικαστὴς βούλεται εἶναι οἷον δίκαιον ἔμψυχον Ηε7. 1132 a22. ὁ δοῦλος ὄργανον ἔμψυχον, κτῆμα ἔμψυχον Ηθ13. 1161 b4. Πα4. 1253 b32, 28. τῆς κτήσεως μέρη ἔμψυχα, ἄψυχα Πη8. 1328 a35. οα6. 1345 a29. — Ἐμπεδοκλῆς λέγει περὶ τοῦ μὴ κτείνειν τὸ ἔμψυχον Ρα13. 1373 b14. — κέχρηται Ὅμηρος πολλαχοῦ τῷ τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λέγειν διὰ τῆς μεταφορᾶς Ργ11. 1411 b32. λέξεις ἔμψυχοι f 129. 1500 a22.

ἐν. ἔν τινι εἶναι ποσαχῶς λέγεται Μδ23. 1023 a24 Bz. Φδ3. ἆρα αὐτό τι ἐν ἑαυτῷ ἐνδέχεται εἶναι Φδ3. 210 a25-b22. — de usu praep ἐν cf Eucken II 21-28. — 1. ἐν de loco. *a.* κάλαμοι ἐν οἷς ἱστᾶσι τὰς ἀμπέλους Ζιε30. 556 a3. τὰ ἐν τοῖς ζῴοις μόρια (i q τὰ τῶν ζῴων μόρια) Ζγα1. 715 a1. γίνεται (τοῦτο τὸ γένος) ἐκ τῆς θαλάττης ἐν πολλαῖς ὀργυιαῖς Ζιδ5. 530 b9. — ἐν ὀφθαλμοῖς μᾶλλον εἶναι, opp παρορᾶσθαι Πζ4. 1319 b19. cf Οα4. 287 b17. Ρβ6. 1384 b1. τὸ λίαν ἐν φανερῷ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς Ρα12. 1372 a24. β6. 1384 a35. ἐν φανερῷ Ρβ6. 1385 a8. ἐν τῷ φανερῷ Ζιγ1. 510 a9. δ8. 533 a4. πο11. 1452 b12. ἐν παραβύστῳ τθ1. 157 a4. — *b.* εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ Κ2. 1 a21, cf ὑποκείμενον. ἡ ὕλη ὡς τὸ ἐν ᾧ (fort cogitandum ἐνυπάρχει ἡ στέρησις τῆς μορφῆς) φθείρεται Φα9. 192 a26. τὰ ἐν τόπῳ, τὰ ἐν χρόνῳ ὄντα Φδ12. 221 a29, 28. τὸ ἐν ἀρχῇ v ἀρχή p 111 a52, b15, 33. logice εἶναι, τιθέναι ἔν τινι, ἐν ὅλῳ τινί Αβ1. 53 a21, 22. 20. 66 b16, ἐνίοτε τὴν καθόλου προτείναντες τὴν ἐν ταύτῃ οὐ λαμβάνουσιν Αα32. 47 a15, sed aliter ὑπάρχειν ἔν τινι, ἐνυπάρχειν ἔν τινι, tamquam notam in definitione notionis Μδ18. 1022 a28. Αγ4. 73 a35, 36, 38. 22. 84 a14, 25 Bz Ar St IV 367. — τιθέναι ἐν τοῖς ἀγαθοῖς, ἐν ἐπαίνῳ Ρα10. 1369 b25. 3. 1359 a1. εἰ ἐν τοῖς διὰ τύχην γινομένοις τὸ καλῶς ζῆν ἐστίν ηεα3. 1215 a12. τιθέναι ἐν τέρατος λόγῳ Ζιζ2. 559 b20 (syn ἃ κρίνουσιν ἐν τέρασιν Ζιζ22. 576 a2). ἐν ἀγαθοῦ λόγῳ, ἐν μορίου λόγῳ Ηε7. 1131 b20. Φγ6. 207 a27. τὰ ἐν ἀρετῆς τάξει ὄντα ημα34. 1198 a27. ὡς ἐν αἰσχρῷ φιλαύτους ἀποκαλοῦσιν Ηι8. 1168 a30. — *c.* ἐν τοῖς δικασταῖς κρίνεσθαι, ὁ ἐν τοῖς δικασταῖς κίνδυνος sim Πδ16. 1300 b25. Ρα15. 1377 a14. ρ30. 1437 a16. 37. 1442 a20. ὧν αἱ ἀρχαὶ ἐν ἡμῖν, καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμῖν καὶ ἑκούσια Ηγ7. 1113 b21. οὗ ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ πράττοντι Ηγ2. 1110 b4, a16, 17. 3. 1111 a23. 5. 1112 b28 al. Rassow 1862 p 15. — *d.* a locali significatione praep ἐν eo deflectit, ut ἕξιν et διάθεσιν significet, in qua quid versatur. οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν ὄντες (dist οἱ πεπραχότες) μτ1. 463 a24. εἶναι ἐν τιμαῖς, ἐν ἀρχαῖς, ἐν ὑπεροχαῖς εὐτυχημάτων, ἐν τοῖς πράγμασιν, ἐν ὀλιγαρχίᾳ Πδ4. 1290 b12. 11. 1295 b14. 15. 1299 b3. ε6. 1305 b3, 4, 28. 7. 1307 b9. 8. 1308 a5, 1309 a3, cf ἀρχή p 113 b9. εἶναι ἐν χρείᾳ τινός Πα9. 1258 a15. Ηε8. 1133 b7. εἶναι ἐν πάθει, ἐν τῇ ἀντιφάσει καὶ ἀγνοίᾳ Πγ16. 1287 b3. Φθ4. 255 b4. ἐστὶ τὸ ἥδεσθαι ἐν τῷ αἰσθάνεσθαί τινος πάθους Ρα11. 1370 a27. cf 5. 1361 a30. Πα7. 1255 b32. η1. 1323 b1. 11. 1330 b9. — *e.* inde praep ἐν modalem significationem induit, ut usurpetur, ubi vel simplicem dativum modalem vel praepositionem causalem exspectes, et interdum prope ad adverbii vim accedat. τὰ ἀπὸ τύχης ὡς ἐν προαιρέσει (i e ὡς ἐκ προαιρέσεως γενόμενα) ληπτέον Ρα9. 1367 b25. ἐν ὑπεροχῇ (i q δι' ὑπεροχὴν) τῶν ἴσων μορίων βαρύτερον ἕκαστόν ἐστιν Οδ2. 308 b9. ὡς ἐν τύπῳ εἰρῆσθαι, syn ὡς τύπῳ εἰρῆσθαι, v τύπος. ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν v κεφάλαιον. ἐν παρέργῳ αν7. 473 a24. Μλ9. 1074 b36. ἐν παραδρομῇ Πη17. 1336 b24. ὡς ἐν γένει λαβεῖν Αβ16. 64 b29. ὡς ἐν παραβολῇ προτείνειν τθ1. 156 b25. ἐν ποίοις ὀργάνοις τὴν μάθησιν (τῆς μουσικῆς) ποιητέον Πθ6. 1341 a2. ἐν αὐτῇ (fort ταύτῃ) τῇ διαφορᾷ ἡ τραγῳδία πρὸς τὴν κωμῳδίαν διέστηκεν πο2. 1448 a16. ἐν τρισὶ δὴ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησίς ἐστιν πο3. 1448 a24. μιμεῖσθαι ἔν τινι, ἐν τοῖς αὐτοῖς (ad significandam μιμήσεως ὕλην Vhl Poet II 81) πο1. 1447 b29 (cf a17). 2. 1448 a20. 3. 1448 a25. 6. 1449 b33. ποιεῖσθαι τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ, λόγῳ, ἁρμονίᾳ, ἐν τῷ πράττειν πο1. 1447 a22. 22. 1459 a15. κινεῖσθαι ἔν τινι (ad significandas κινήσεως categorias, utrum τόπος an ποσόν an ποιόν mutetur) Φε1. 224 b9. 3. 226 b30. 4. 227 b25. ζ4. 235 b14, 16. θ2. 252 b11. 6. 260 a8. 8. 262 a2, 4. ἐν οἷς σκώπτονται Ρβ2. 1379 b2. εἰκάζειν ἐν τῷ ἀνάλογον Ργ4. 1406 b31. ἐν οἷς τρόποις ἐνδέχεται περὶ τούτων λόγῳ χρήσασθαι ρ3. 1423 a28. οἱ ἐν τούτοις τοῖς σχήμασι συλλογισμοί Αα23. 40 b17. ἐν μύθου σχήματι Μλ8. 1074 b1. ἐν ὕλης εἴδει, ἐν ὀργάνου εἴδει ΜΑ3. 983 b7 Bz, 984 a17. 4. 985 a32. μα2. 339 a28. Πα3. 1253 b30. τὰ ἐν μεγέθει i e τὰ μεγάλα Ηι6. 1167 a29. cf δ4. 1122 a23. τὸ ὄξος ἐν φαρμάκῳ (pro medicamento) τῇ ἄλλῃ σαρκί πλα21. 959 b14. ἐν τοῖς ἐναντίοις ὀνόμασι τὰ πράγματα προσαγορεύειν εἰρωνεία ἐστίν ρ22. 1434 a18 (syn τοῖς ἐναντίοις ὀνόμασι προσαγορεύειν a26). αἱ τοιαῦται πράξεις ἐν τῷ σπανίῳ γεγόνασιν ρ9. 1429 b32. ἐν προχείρῳ μβ3. 356 b19. ἐν τοῖς πρώτοις, ἐν τοῖς πλει-

στοις (opp ἐνιαχοῦ) Ζιζ17. 570 b17, 18. ἐν τοῖς μάλιστα ρ2. 1421 b19. ημβ3. 1200 a25. — ad hunc latiorem usum praep ἐν referendae videntur quaedam formulae. ἡ ἐν ὅλῳ πρότασις, opp ἡ ἐν μέρει Αβ6. 58 b28. α32. 47 a13. τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι ϗ τὸ κατὰ παντὸς ὁμοίως ἀποδώσομεν Αα8. 30 a2. 1. 24 b27. ἐν μέρει v μέρος. προτάσεις, θέσεις ἐν τῷ ὑπάρχειν Αα2. 25 a5 (syn πρότασις τοῦ ὑπάρχειν 24 b31). τβ1. 109 a9. μῖξις, συμφωνία γίνεται ἐν ἀριθμῷ, ἐν ἀριθμοῖς, opp ἀορίστως Μν6. 1092 b27 Bz. αι3. 439 b32, 440 a2, b20. 4. 442 a16. — 2. ἐν de tempore. ἐν ἡμέρᾳ Ζιη10. 587 a29. ἐν νυκτὶ ϗ ἡμέρᾳ Ζιθ2. 590 a26. — κἂν i e ϗ ἐν ποl. 1447 a21. Ζμγ4. 667 a26. — (pro ἐν ᾧ μγ5. 375 b31, 32 scribendum ἐφ' ᾧ ci Eucken II 24.)

ἐναγίζειν τινί, syn θυσίαν ἐπιτελεῖν θ106. 840 a6. τοῖς περὶ Ἁρμόδιον ἐναγίζει ὁ πολέμαρχος f 387. 1542 b8.

ἔναγχος Ρα15. 1375 b31.

ἐναγώνιοι νῖκαι αρ5. 1250 b37.

ἐνᾴδειν ἐναρμόνια μέλη πιθ15. 918 b22.

ἔναιμος. ἔναιμος ὁ πλεύμων Ζμγ6. 669 a25. 7. 670 b17, 34. 8. 671 a17, 34. Ζγβ1. 732 b33, 35. αν15. 478 a13. τὸ ζῷον αἰσθήσει ὥρισται, αἰσθητικὸν δὲ πρῶτον τὸ πρῶτον ἔναιμον, τοιοῦτον ἡ καρδία Ζμγ4. 666 a35, b1. cf Ζγβ4. 740 a18, b3. 5. 741 b16. 6. 742 b36. υ2. 456 a4. τὸ ἔναιμον μέρος Ζγα6. 718 a12. ἐναιμότερα καταμήνια Ζικ1. 634 b18. ἐναιμότατον μόριον αν15. 478 a13. τίς ἐναίμου ἀρετή πα33. 863 a13. — metaph χλωρὰ ϗ ἔναιμα τὰ πράγματα (Gorgias) Ργ3. 1406 b9. — τὰ ἔναιμα i q Osteozoa. γένη μέγιστα τῶν ζῴων, εἰς ἃ διήρηται τἆλλα ζῷα, τάδ' ἐστίν, ἓν μὲν ὀρνίθων, ἓν δ' ἰχθύων, ἄλλο δὲ κήτους. ταῦτα πάντα ἔναιμά ἐστιν Ζια6. 490 b7. ἄλλαι (διαιρέσεις) εἰσὶν ἀνώνυμοι οἷον τὸ ἔναιμον ϗ τὸ ἄναιμον Ζμα2. 642 b15. τὰ τέλεια ϗ ἔναιμα ζῷα, ὅσα ἔναιμα τὴν φύσιν Ζμδ5. 682 a34. Ζγα17. 721 a31, τὰ ἔναιμα, opp τὰ μὴ ἔναιμα Ζμγ6. 669 a1, cf ἄναιμος p 44 b61-45 a28. πάντα τὰ ἔναιμα Ζγα2. 716 a34, b14. πᾶν τὸ ἔναιμον νανῶδες Ζμδ10. 686 b22. τὰ ἔναιμα κινεῖται τέτταρσι σημείοις μόνον Ζια5. 490 a27. Ζμδ12. 693 b7. τὰ ἔναιμα μείζω τῶν ἀναίμων Ζγβ1. 732 a21. Ζια5. 490 a21. συμβέβηκε τῶν ἐναίμων τὰ ἐντὸς μόρια ὀνόματα ἔχειν Ζιδ3. 527 b1. τὰ ἔναιμα πάντα γίνεται ἀπὸ σπέρματος Ζγβ1. 733 b18. — τὰ ἔναιμα ϗ πορευτικά Ζμγ5. 667 b32. τὰ πεζὰ ϗ ἔναιμα Ζιδ10. 536 b25. μκ4. 466 a10. πάντα τὰ ζῳοτοκοῦντα ἢ ᾠοτοκοῦντα ἔναιμά ἐστιν, ϗ τὰ ἔναιμα ἢ ζῳοτοκεῖ ἢ ᾠοτοκεῖ Ζγβ1. 732 b8. γ1. 750 b6. τὰ ᾠοτοκοῦντα τῶν ἐναίμων Ζγγ1. 749 a12. ἔστι τῶν ἐναίμων πολυαιμότερα τὰ ϗ ἐν αὐτοῖς ϗ ἔξω ζῳοτόκα τῶν ἐναίμων μὲν ᾠοτοκούντων δέ Ζιγ19. 520 b27. τῶν ἐναίμων ὅσα μὴ ζωτικὰ λίαν εἰσί αν17. 479 a4.

ἐνάλειμμα. ἡ τῶν γονίμων γυναικῶν τοῖς ἐναλείμμασι πεῖρα πδ2. 876 b13.

ἐναλείφειν. ὅταν ἀποπέσῃ τὸ ἐναλειφθὲν τοῦ κονιάματος Ζγα 19. 726 b27. οἱ γραφεῖς ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῷον Ζγβ6. 743 b24. εἴ τις ἐναλείψειε τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην, opp λευκογραφῆσαι εἰκόνα ποθ. 1450 b1.

ἐνάλιαι νῆσοι κ3. 392 b19. ζῷα ἐνάλια κ5. 397 a17.

ἐναλίγκιος (Parm 103) ξ2. 976 a8. 4. 978 b9.

ἐναλλάξ. οἱ χρήσιμοι πρὸς ἀλκὴν ὀδόντες ἐναλλὰξ ἐμπίπτουσιν, ὅπως μὴ ἀμβλύνωνται τριβόμενοι πρὸς ἀλλήλους Ζμγ1. 661 a21 cf ἐπαλλάττειν. τοὺς κακοὺς οὐ τόπῳ διορίζει, ἀλλ' ἐναλλὰξ μεταξὺ ἀνδρείου τὸν ἀσθενέστερον f 147. 1503 a26. — φλέβες φέρουσιν ἐναλλάξ Ζιγ4. 515 a11 (cf πλέκεσθαι Ζμγ5. 668 b24). ἐναλλάξ i q alternis. γέρανοι καθεύδουσιν ἐπὶ ἑνὸς ποδὸς ἐναλλάξ Ζι10. 614 b25. cf Ζπ8. 708 b17. 13. 712 a13. Αα15. 35 b16. 25. 42 b11. β20. 66 b6. τι14. 173 b37. 15. 174 a23 Wz. θ1. 156 a24. ἐναλλὰξ συνιστάναι ϗ διαλύειν, ἐναλλὰξ γίνεσθαι τὸ ἀναπνεῦσαι ϗ τὸ διαλῦσαι sim Οα10. 280 a11, 279 b14. 6. 289 a5. πκδ8. 964 a23. — διὰ τί τὸ περιαγόμενον ἐναλλὰξ τοῖς δακτύλοις δύο φαίνεται (cf ἐπάλλαξις) πλε10. 965 a36. — τὸ ἀνάλογον ἐναλλάξ (de conversione proportionis) Αγ5. 74 a18. δ17. 99 a8. Ηε6. 1131 b6.

ἐνάλλαξις. διὰ τῆς τῶν φλεβῶν ἐναλλάξεως συνδεῖται τῶν σωμάτων τὰ πρόσθια τοῖς ὄπισθεν Ζμγ5. 668 b26 (cf πλέκεσθαι b24).

ἐναλλάττειν 1. trans τὰ φυτὰ ἐναλλάττονται τῇ διαφορᾷ τῶν τόπων φτα4. 820 a8. — 2. intr διεστῶσαι ἄνωθεν ἥ τε μεγάλη φλὲψ ϗ ἡ ἀορτή, κάτω δ' ἐναλλάσσουσαι συνέχουσι τὸ σῶμα Ζμγ5. 668 b21 (cf πλέκεσθαι b24).

ἐνάμιλλον πρός τι Πγ12. 1283 a5.

ἐναντιολογία. αἴτιον τῆς ἐναντιολογίας (i e τοῦ ἐναντία ἀλλήλοις λέγειν) Γα7. 323 b17.

ἐναντίος apud Ar haud raro eadem significatione legitur, atque in vulgari sermone, veluti de adversaria civitatis factione κρατῆσαι τῶν ἐναντίων, τἀναντία εἶναι δοκοῦντα (ἀλλήλοις) μέρη τῆς πόλεως Πδ11. 1296 a29. 4. 1291 b10. ε4. 1304 a39, de adversariis in iudicio, in concione ρ5. 1426 b31, 1427 a6, 21. 9. 1429 b30. 19. 1433 a37, 40 (syn ἀνταγωνισταί a32). 37. 1442 b22, 6 ac saepe in ρ. ψηφίζεσθαι μηδὲν ἐναντίον τοῖς εἰσφερομένοις, θέσθαι ἐναντίαν τῷ νόμῳ ψῆφον Πδ14. 1298 b32. ρ37. 1443 a24. κέρδος ϗ τιμὴ ἢ τἀναντία τούτοις ζημία ϗ ἀτιμία Πε2. 1302 a32. — ἐναντίον i q coram, ἐναντίον τῆς βουλῆς f 400. 1544 b27. 402. 1545 a25. — sed eum usum vulgatum voc ἐναντίος Ar, ut haberet philosophicum artis vocabulum, certis circumscripsit finibus. ἐναντίον est una species τῶν ἀντικειμένων, a qua distinguuntur tres aliae ἀντίφασις, στέρησις ϗ ἕξις, τὰ πρός τι, v s ἀντικεῖσθαι et Οα12. 282 a6. Φε1. 225 a12. Μκ11. 1067 b20. δ10. 1018 a37. cf ἐν ὅσοις γένεσιν ἡ ἀπόφασις τὸ ἐναντίον ἐπιφέρει Μγ7. 1012 a9. (minus accurate ἐναντίον usurpatur, ubi intelligitur τὸ πρός τι Μι6. 1056 b36 Trdlbg Kat 123, vel τὸ κατ' ἀντίφασιν Μδ12. 1019 b23. υ1. 454 b1). philosophica v ἐναντίος notio repetitur ex eius vi locali, ἐοίκασι ϗ τῶν ἄλλων ἐναντίων ὁρισμὸν ἀπὸ τούτων (τῶν κατὰ τόπον ποσῶν) ἐπιφέρειν Κ6. 6 a16; est autem ἐναντίον κατὰ τόπον τὸ κατ' εὐθεῖαν ἀπέχον πλεῖστον Μκ12. 1068 b30. Φε3. 226 b32. 5. 229 b7-9. θ8. 264 b15 (κίνησις ἐναντία, ἀντικειμένη b14). μβ6. 363 a30. (huc referendum videtur αἱ ἐναντίαι φάσεις, i e quae in tabula e regione positae sunt ε13. 22 a39.) inde ἐναντία λέγεται τά τε μὴ δυνατὰ ἅμα τῷ αὐτῷ παρεῖναι τῶν διαφερόντων κατὰ γένος, ϗ τὰ πλεῖστον διαφέροντα τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει, ϗ τὰ πλεῖστον διαφέροντα τῶν ἐν ταὐτῷ δεκτικῷ (cf υ1. 453 b27) ϗ τὰ πλεῖστον διαφέροντα τῶν ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν, ϗ ὧν ἡ διαφορὰ μεγίστη ἢ ἁπλῶς ἢ κατὰ γένος ἢ κατ' εἶδος Μδ10. 1018 a25 Bz. ἀνάγκη πάντα τὰ ἐναντία ἢ ἐν τῷ αὐτῷ γένει εἶναι ἢ ἐν τοῖς ἐναντίοις γένεσιν ἢ αὐτὰ γένη εἶναι Κ11. 14 a19. τδ3. 123 b1-124 a9. η3. 153 a35-b24. cf Κ11. 10. 11 b32-12 b25, Wz ad 11 b34. (πολιτεῖαι ἐναντίαι, opp αἱ ἐν τῷ αὐτῷ γένει, αἱ σύνεγγυς Πε6. 1306 b19. 7. 1307 b20. 12. 1316 a19.) sed alibi Ar τὰ ἐναντία eiusdem generis ambitu ita circumscribit, ut is videatur κύριος ὁρισμός vocabuli esse,

τὰ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέροντα τῶν ἐν τῷ αὐτῷ γένει ἐναντία ὁρίζονται Κ6. 6 a18. 11. 14 a15. Μι3. 1054 b32-4. 1055 a16 Bz (et omnino Μι4. 5. 7 Bz). Αγ4. 73 b21. Γα7. 324 a2. αι6. 445 a21-24. cf ε14. 23 b22. Ηβ8. 1108 b34. Zeller Phil II, 2. 152, 3. ἀπορίαι περὶ τοῦ ὅρου τοῦ ἐναντίου f 115. 1497 b7-16. 116. 1497 b32. 117. 1497 b44. inde consequitur ἓν ἑνὶ ἐναντίον, οὐκ ἐνδέχεται ἑνὶ πλείω ἐναντία εἶναι Μι4. 1055 a20 Bz. 5. 1055 b30. Οα2. 269 a14 (τὸ αὐτὸ πλείοσιν ἐναντίον πῶς Φθ7. 261 b16. τβ7. 113 a14). τῶν ἐναντίων ἡ ἑτέρα συστοιχία στέρησις Μγ2. 1004 b27. 6. 1011 b18. θ2. 1046 b15. Αγ4. 73 b21. τζ9. 149 b4, 6. τῶν ἐναντίων τρόπον τινὰ τὸ αὐτὸ εἶδος Μζ7. 1032 b2. τῶν ἐναντίων μία (ἡ αὐτὴ) ἐπιστήμη Αα1. 24 a21. 36. 48 b5. τα14. 105 b5, 23. β3. 110 b20. θ1. 155 b31, 156 b11. 13. 162 a2, 18. ι10. 171 a36. 15. 174 b37. Μβ2. 996 a20 Bz. κ3. 1061 a19. Φθ1. 251 a30. ψγ3. 427 b5. δύναμις καὶ ἐπιστήμη τῶν ἐναντίων ἡ αὐτή Ηε1. 1129 a13, 17 (his conferendus τόπος τῶν δεικτικῶν ἐκ τῶν ἐναντίων Ρβ23. 1397 a7-19. παρ' ἄλληλα τὰ ἐναντία μάλιστα φαίνεται, γνωρίζεται Ργ2. 1405 a12. 9. 1410 a20. 17. 1418 b4). — logice ἐναντίος usurpatur de oppositione quae est inter propositiones eorundem terminorum per diversam qualitatem et quantitatem, ἐναντίαι προτάσεις τίνες (v s πρότασις) ε7. 17 b4, 20. Αβ15. 63 b28 (cf ὅλη ψευδής Αβ2. 54 a4 sqq), inde ἐναντία ἀπόφασις ε10. 20 a16, 30. 14. 24 b3, sed minus accurate Αβ8. 59 b10, et ubi idem est atque ἀντιφατικῶς ἀντικείμενον Αβ20. 66 b10. 21. 67 a5. πότερον ἐναντία ἐστὶν ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει ἢ ἡ κατάφασις τῇ καταφάσει ε14. ἐναντία δόξα, dist δόξα τοῦ ἐναντίου ε14. 23 a33. ἐναντία ἀπάτη τῇ ἐπιστήμῃ Αγ2. 72 b3. — suum ac peculiarem locum notio τοῦ ἐναντίου habet in explicanda mutationis natura et causa. πάντες τἀναντία ἀρχὰς ποιοῦσιν Φα5. 188 a19, b29. ΜΑ5. 986 b2. γ2. 1004 b30. λ10. 1075 a28 (τὰ ἐναντία ἀσύνθετα ἐξ ἀλλήλων, ὥστ' ἀρχαί Μι7. 1057 b22). οὐκ ἐνδέχεται τἀναντία ἅμα ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ (ἅμα ἀληθεύεσθαι) Μγ6. 1011 b17. κ6. 1063 b17, 26. αι7. 448 a2. Γβ3. 330 a31. ἀναιρεῖται τἀναντία ὑπ' ἀλλήλων μκ3. 465 b5. (itaque ἐναντίαι αἱ κινήσεις, αἳ ἱστᾶσι καὶ παύουσιν ἀλλήλας Φθ8. 262 a6. ψγ2. 426 b30.) γίγνεται πάντα ἐξ ἐναντίων ἢ εἰς ἐναντία, πάντα μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον Φα5. γ5. 205 a6. ε1. 224 b29. Μκ11. 1067 b13. Οδ3. 310 a25. Ζγδ1. 766 a13, 14. (ἡ τροφὴ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ ψβ4. 416 a23.) δεῖ ὑποκεῖσθαί τι τοῖς ἐναντίοις, πάντα γίγνεται ἐξ ἐναντίων ὡς ὑποκειμένου τινός (cf ὕλη 1) Φ7. 191 a5. Μν1. 1087 a36, b1. Κ10. 13 a18. Οβ3. 286 a25. Γα1. 314 b26. Ζγα18. 724 b3, a27. (ἐναντίον τῷ πρώτῳ οὐδέν Μλ10. 1075 b22. οὐ πάντα ἂν τἀναντία γίγνοιτο ἐξ ἀλλήλων Μη5. 1044 b25.) ἡ οὐσία δεκτικὴ τῶν ἐναντίων, οὐκ ἔστιν οὐσία οὐσίᾳ ἐναντίον Κ5. 4 a11, 3 b24. 6. 6 a1. Φα6. 189 a29, 33. inde explicatur quod et dicuntur τὰ ἐναντία ποιεῖν καὶ πάσχειν ὑπ' ἀλλήλων, παθητικὰ καὶ ποιητικὰ εἶναι ἀλλήλων, φθαρτικὰ εἶναι ἀλλήλων Οβ3. 286 a33. Γα7. 324 a3, 8. β7. 334 b20. Φα9. 192 a22. Μν4. 1092 a3. μκ3. 465 b9. ηεβ3. 1220 b30, 31. πγ8. 872 a12, et ἀπαθῆ ὑπ' ἀλλήλων τὰ ἐναντία Μλ10. 1075 a30. Φα7. 190 b33, οὐ γὰρ τὰ ἐναντία μεταβάλλει (int ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον εἰς τὰ ἐναντία) Μλ1. 1069 b7. — (τὸ ἐναντίον in amicitiis. ἐξ ἐναντίων μάλιστα ἡ διὰ τὸ χρήσιμον γίγνεται φιλία Ηθ10. 1159 b12. ηεη5. 1239 b23-1240 a3. οὐκ ἐφίεται τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου καθ' αὐτό, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός, ἡ δ' ὄρεξις τοῦ μέσου ἐστίν Ηθ10. 1159 b19 sqq. ηεη5. 1239 b30-36.) — τῶν ἐναντίων τἀναντία αἴτια, ποιητικά Γβ10. 336 a31, b9. μδ6. 383 a8, b16. 7. 384 b2. Πε8. 1307 b29. — οὐδὲν κωλύει τῶν ἐναντίων εἶναι μεταξὺ καὶ ἓν καὶ πλείω Οδ5. 312 a33. Φε3. 227 a9. 5. 229 b16. Μι7. 1057 a18, b8. κ12. 1069 a4. cf αι7. 448 a6. ἐναντίων τὸ μηδέτερον μέσον Οα12. 282 a18 cf συναπόφασις. — ἐναντίος c dat ἓν ἑνὶ ἐναντίον, ἐναντίον οὐδὲν ταῖς οὐσίαις sim Μι5. 1055 b30. Κ5. 3 b24 al. c praep πρός: ἐναντία λέγειν πρὸς τὰ φαινόμενα, κίνησις ἐναντία πρὸς ἄλλην Γα1. 315 a3. Οα4. 271 a3. τὸ ἐναντίον et c dat et c gen coniungitur Ρα6. 1362 b30-35. τδ3. 123 b10. Wz ad Κ6. 5 b14. τὰ ἐναντία ἢ ἐφ' οἷς αἰσχύνονται Ρα9. 1367 a6. ἐναντίως οἱ ταῦροι καὶ οἱ κριοὶ τὰ κέρατα ἔχουσιν πι36. 894 b21. — ἐναντιώτερος ε14. 23 b23. τὰ ἀπέχοντα πλεῖον τοῦ μέσου ἐναντιώτερα Ηβ8. 1109 a11, 18 (syn μᾶλλον ἐναντία a14. 9. 1109 a31). ημα9. 1186 b23. ηεβ5. 1222 a28. γ7. 1234 a34, b10. — ἐξ ἐναντίας, de loco, ὁδοῦ ἐντεῦθεν μὲν αὕτη ἀρχή, ἐξ ἐναντίας δ' ἑτέρα Μδ1. 1013 a1. ἐξ ἐναντίας βλέπειν, κινεῖσθαι, κεῖσθαι al μγ4. 373 b6, 375 a31. 2. 372 a2. 3. 373 a2. 6. 377 b34. Φζ9. 239 b34. πε13. 882 a11. 37. 884 b31. — i q ἐναντίως Ηα11. 1100 a25. θ2. 1155 a35, b6. κ1. 1172 a28. πο13. 1453 a32. ηεγ1. 1228 b1. c dat ἐξ ἐναντίας τούτοις sim Ζια14. 493 b3. Ηδ12. 1126 b14. θ12. 1160 b7. Πε11. 1314 a31. c gen τούτων ὥσπερ ἐξ ἐναντίας ἕτεροι τυγχάνουσι δοξάζοντες Πη2. 1324 a39. — τἀναντία Πε9. 1309 b7, τοὐναντίον ρ3. 1424 b25. φ1. 805 a5, b7 prope adverbii instar usurpatur. — ἐναντίως Οα6. 274 a6. Ηη14. 1154 a18 al. ἡ γλῶττα ἐναντίως ἂν ἔχοι πρὸς τὴν τῆς τροφῆς ἐργασίαν Ζμβ17. 660 b30. ἐναντίως, opp οὕτως Αα13. 32 b13, 18. ἐναντίως ἢ Αγ17. 80 b35. Οβ2. 285 b25. ἐναντίως τοῖς πολλοῖς ζῴοις κάμπτειν Ζιβ1. 498 a27, 24. ἐναντίως δοξάζειν, dist ἐναντία δοξάζειν ε14. 23 b7. ἐναντίως τὸ ἀδύνατον τῷ ἀναγκαίῳ ἀποδίδοται ε13. 22 b1. ἐναντίως ἀντικεῖσθαι ε7. 17 b20. τὰ ἐναντίως διαφέροντα Μι7. 1057 b11. ἐναντίως τιθέναι τὰς προτάσεις (syn ὅλη ψευδής) Αβ3. 55 b12. ἐναντίως ἀντιστρέφειν Αβ8-10. ἐναντίως ἀνελεῖν Αβ9. 60 a16. ἐναντίως ἀπατᾶσθαι Αβ21. 67 a29, b10, 11.

ἐναντιότης, opp ταυτότης Μβ1. 995 b22. dist ἀντίφασις, στέρησις, πρός τι Μι5. 1055 b1. πᾶσαν ἐναντιότητα λέγεσθαι κατὰ στέρησιν Μκ6. 1063 b17. ἡ ἐναντιότης διαφορά τις, διαφορὰ τέλειος (τελεία) Μγ2. 1004 a21. ι4. 1055 a16-b15. 8. 1058 a11. πλείων ἐναντιότης τοῖς ἄκροις πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς τὸ μέσον Ηβ8. 1108 b27. ἐν ὅσαις κατηγορίαις (praedicatis) ἐναντιότης μὴ ἔνεστιν ε11. 21 a29. ὅσαι ἐν τῷ λόγῳ εἰσὶν ἐναντιότητες, εἴδει ποιοῦσι διαφοράν Μι9. 1058 b1. μάλιστα ἡ ἐναντιότης τοῦ ποσοῦ περὶ τὸν τόπον δοκεῖ ὑπάρχειν Κ6. 6 a12. τόπου ἐναντιότητες τὸ ἄνω καὶ κάτω καὶ τὸ πρόσθεν καὶ ὄπισθεν κτλ Οα4. 271 a26 (syn ἐναντιώσεις a28). ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν Κ8. 10 b12. τὸ ποιεῖν καὶ πάσχειν ἐπιδέχεται ἐναντιότητα Κ9. 11 b1. — a significatione abstracta ad concretam vergit ἀπαλλαγή, λῆψις τῆς ἐναντιότητος Φε5. 229 a24. ἐκ τοῦ ἑνὸς ἐνούσας τὰς ἐναντιότητας ἐκκρίνεσθαι Φα4. 187 a20.

ἐναντιοῦσθαι. ὁρμήσαντες ἐναντιοῦσθαι συνεπείσθησαν Πε7. 1307 b14. οὐκ ἀκολουθεῖ τὰ πάθη, ἀλλ' ἐναντιοῦται ημβ7. 1206 b27. ἐναντιοῦσθαι καὶ ἀντιβαίνειν τῷ λόγῳ Ηα13. 1102 b24. γ15. 1119 b12. ἐναντιωθῆναι ταῖς ἀρχαῖς ΜΑ9. 990 b22. μ4. 1079 a18. ὁ ἐναντιούμενος λόγος τἀναντία ἐρεῖ Μν3. 1090 b2. ὅσα ὁ λόγος αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναντιοῦται ρ10. 1430 a15. τὸ τεκμήριον λύε φράζων παρ' ἃς αἰτίας ἐναντιωθῆναι

συνέβη ρ37. 1443b41. — ἐναντιοῦσθαι i q ἐναντίον εἶναι: τὸ λευκὸν τῷ μέλανι ἐναντιοῦται f 121. 1498b35.

ἐναντίωμα. ὁ στροῦθος τίνα ἔχει ἐναντιώματα πρὸς τὸ τῶν ὀρνίθων γένος Ζμδ12. 695a18. τὰ ἐναντιώματα πρὸς τὰ ὑφ' αὐτοῦ λεγόμενα τι15. 174b20. τὰ συμβαίνοντα περὶ τὸν λόγον ἢ τὴν πρᾶξιν ἐναντιώματα ρ10. 1430a17.

ἐναντίωσις. 1. naturam ac notionem habet nominis verbalis, τὸ κῦμα δι' ἐναντίωσιν ἐγίγνετο πνευμάτων μα7. 344b36. ἐὰν ἡ ἐναντίωσις μικρὰν λύπην φέρῃ Ηδ12. 1126b34. πολλὰς ὑπομένει ὁ λόγος ἐναντιώσεις Μν2. 1090a2. αὕτη πασῶν ἀρχὴ τῶν ἐναντιώσεων τοῖς ἀποφηναμένοις Οα5. 271b6. λύειν τὰς ἀπορίας ϗ τὰς ἐναντιώσεις ηεη2. 1235b15. cf β5. 1222a24. ἂν πολύχους ᾖ ἡ ἐναντίωσις Ργ17. 1418b9. — 2. ἐναντίωσις eadem vi usurpari atque ἐναντιότης apparet ex talibus locis: ἡ μὲν ἐναντίωσις στέρησις ἄν τις εἴη πᾶσα, ἡ δὲ στέρησις ἴσως οὐ πᾶσα ἐναντιότης Μι4. 1055b14 al (cf ἐναντιότης). ἐναντίωσις, dist ἀντίφασις, στέρησις Μι4. 1055a33-b29 (Bz ad ι3. 4). ἡ ἐναντίωσις διαφορὰ τέλειος Μι3. 1054b32. 4. 1055a3-33. ἕτερα τῷ εἴδει λέγεται ὅσα ἐν τῷ λόγῳ (ἐν τῇ οὐσίᾳ) ἔχει ἐναντίωσιν Μδ10. 1018b3. ι9. 1058a35, b15. τίνες συμπλοκαὶ ποιοῦσιν ἐναντίωσιν τβ7. 112b28, 113a2, 9. ἡ ἐναντίωσις οὐ μεταξύ Μι5. 1056a12. θάτερον μέρος τῆς ἐναντιώσεως ψα5. 411a4. — ἡ ὕλη οὐ χωριστὴ ἀλλ' ἀεὶ μετ' ἐναντιώσεως Γβ1. 329a26. Φδ9. 217a23. ἡ στέρησις ϗ ἡ ἐναντίωσις συμβεβηκὸς τῇ ὕλῃ Φα7. 190b27. ἐναντιώσεις ποιεῖν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ψα2. 405b23. αἱ ἐναντιώσεις tamquam δεύτερον ponuntur inter τὴν ὕλην et τὰ στοιχεῖα Γβ1. 329a34, 26. τὰ αἰσθητὰ πάντα ἔχει ἐναντίωσιν αι4. 442b18. Γβ1. 329a10. θερμὸν ϗ ψυχρὸν ϗ αἱ ἄλλαι φυσικαὶ ἐναντιώσεις Φδ9. 217a23. Μκ3. 1061a22. τῶν ἁπτῶν ποῖαι πρῶται διαφοραὶ ϗ ἐναντιώσεις Γβ2. 329b18. ἐναντιώσεις τῶν παθημάτων Ζια1. 486b5. cf Ζγε7. 787a23. ἀνάγεσθαι εἰς τὰς πρώτας διαφορὰς ϗ ἐναντιώσεις τοῦ ὄντος Μκ3. 1061a12, b5, 13. cf 6. 1063b28. Α5. 986b1. αἱ ἐναντιώσεις οὐ μεταβάλλουσιν Γβ1. 329b2. μεταβάλλειν εἰς τὴν ἐναντίωσιν, εἰς ἐναντιώσεις τὰς καθ' ἕκαστον Μλ1. 1069b6. 2. 1069b13. cf Φε5. 229a23. πέφυκε πάσχειν ϗ ποιεῖν ὅσα ἐναντίωσιν ἔχει Γα7. 323b31. 10. 328a32. ἡ μῖξις κατ' ἐναντίωσίν ἐστιν f 184. 1509b15. ἐν ἑνὶ γένει μία ἐναντίωσις Φα6. 189b26, a13. ἐν ἑκάστῳ ἐστὶ τούτων (int τοῦ ποιοῦ, τοῦ ποσοῦ, τοῦ ποῦ) ἐναντίωσις Φε2. 226a26. Μκ12. 1068b18. αἱ τῆς φορᾶς ἐναντιώσεις κατὰ τὰς τῶν τόπων εἰσὶν ἐναντιώσεις Οα4. 271a28 (syn ἐναντιότης a26). τόπου ἐναντιώσεις τίνες Φε6. 230b11. θ8. 261b36. ἐν τοῖς σπέρμασιν εἶναι ταύτην τὴν ἐναντίωσιν (τοῦ ἄρρενος ϗ θήλεος) Ζγδ1. 763b30. — λαμβάνειν πρὸς τὰ ἔνδοξα τὰς ἐν τῷ τοῦ ἐξεταζομένου βίῳ ἐναντιώσεις ρ6. 1427b28.

ἐναπολαμβάνειν, syn ἀπολαμβάνειν ἐντός πβ24. 868b25, 24. κε1. 937b31, 34. ἐναπολαμβάνειν τὸν ἀέρα ἐν ταῖς κλεψύδραις Φδ6. 213b27. πις8. 914b11. μῦς ἐναποληφθεῖσα ἐν ἀγγείῳ Ζζ37. 580b11. τὸ ἄρτιον ἐναπολαμβανόμενον ϗ ὑπὸ τοῦ περιττοῦ περαινόμενον (Pythag) Φγ4. 203a11. ἀὴρ (ἀναθυμίασις, πνεῦμα) ἐναπολαμβάνεται Οβ13. 294b27. μβ8. 366b16, 10. πια44. 904a17. τὸ ἐναπολαμβανόμενον θερμόν μγ3. 372b30. τὸ ἐναπολαμβανόμενον ἐν τῷ πνεύματι τῆς ψυχικῆς ἀρχῆς Ζγγ11. 762b16.

ἐναπολείπειν. τὸ ἐναπολειφθὲν ϗ λιμνάσαν ὕδωρ μα14. 352b35. φτβ5. 826a24.

ἐναπόληψις μβ9. 370a1 (cf θερμότης ἀπολαμβανομένη ἐν τοῖς νέφεσιν 369b26). τὸ ἐκπνευματούμενον διὰ τὴν ἐναπόληψιν ποιεῖ σφυγμόν πν4. 482b31.

ἐναποπλύνοντες ἐν τῷ ὑγρῷ τὰ χρώματα ϗ τοὺς χυμοὺς αι4. 441b15.

ἐναποσβεννύναι. ἐναπέσβεσε τὴν θερμότητα πκδ17. 937b13. πυρὸς ἐναποσβεννυμένου ψόφος βροντή μβ9. 369b16.

ἐναργής. τὰ ἐναργῆ ϗ φανερά Ηα2. 1095a22. τὰ ἐναργέστατα τῶν περὶ τὴν αἴσθησιν (θερμόν, ψυχρόν) Ζμβ2. 648a35. ἡ ὄψις ἐναργεστάτη αἴσθησις πζ5. 886b35. χρόαν ἐναργεστέραν ἐπαλείφειν αι3. 440a9. ἰσχυρὰ ϗ ἐναργῆ παθήματα ψα1. 403a19. — συλλογισμὸς ἐναργέστερος ἡμῖν, opp πρότερος ϗ γνωριμώτερος φύσει (cf φανερός) Αβ23. 68b36. ἐναργέστερον ἔτι λεχθῆναι Ηα6. 1097b23. — ἐναργῶς. μὴ ἐναργῶς αἰσθάνεσθαι, opp ἀκριβῶς ἐνεργεῖν περὶ τὸ αἰσθητόν ψγ3. 428a14. ἐναργέστατα ὁρῶν πο17. 1455a24. τὰ φαινόμενα ἐναργῶς Ηη3. 1145b28. ἐξακούεσθαι τυμπάνων ἦχον ἐναργῶς θ101. 839a2. ἐναργῶς φάναι Ηκ2. 1173a19. κατέδειξεν ἐναργῶς f 623. 1583a15.

ἐναριθμεῖν. pass τὴν ἡδονὴν ἐναριθμεῖσθαι τοῖς ἀγαθοῖς ημβ7. 1204a23. μὴ ἐναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ τι8. 170a8 Wz, cf μὴ συναριθμουμένου τοῦ ἐν ἀρχῇ 5. 167a25.

ἐνάριθμος. τὰ ἐνάριθμα (i e τὰ ἐν τῷ ἀριθμῷ, αἱ μονάδες), opp αὐτοὶ οἱ ἀριθμοί ΜΑ9. 991b22 Bz. — ἐνάριθμα ξ2. 976a30, ἐν ἀριθμῷ Mullach.

ἐναρμόζειν, ἐναρμόττειν. εἰς σῶμα ἐνήρμοζον τὴν ψυχήν ψβ2. 414a23. περιθεῖναι ϗ ἐναρμόσαι ὁποτερονοῦν ὁποτέρῳ μχ24. 856a20, 855b18. ἐναρμόττουσι τὸν μυκτῆρα εἰς τὸν μυκτῆρα Ζιε6. 541b14. ἐνήρμοσται ἐν τῷ δέρματι Ζμγ2. 663b17. ἀμύγδαλον ἐναρμοσθὲν εἰς ῥωγμήν Ζι9. 614b16.

ἐναρμόνιος ἡ φωνὴ τῶν φερομένων ἄστρων Οβ9. 290b22. ἐναρμόνια μέλη ἐνῆδον, dist μεταβάλλειν πολλὰς μεταβολάς πιθ15. 918b22 Bojesen.

ἔναυλον εἶναι τὴν δύναμιν ϗ μὴ ταχὺ ἐκλιπεῖν (Bsm, ἐκλίπῃ Bk) τὴν αἴσθησιν πκα13. 928b7.

ἐναύξεται (Emp 375) Μγ5. 1009b19.

ἐναφάπτειν. ὥσπερ ἐναφάψασα (ἡ δύναμις) παραδίδωσιν ἑκατέρῳ Ογ2. 301b26.

ἐναφιέναι. ἐναφιᾶσι γόνον Ζιε22. 553b24. 23. 554a29. ἐναφιᾶσι τὰ κάτωθεν εἰς τὰ ἄνω Ζγα18. 723b23. ἐναφίησι τὸν πόρον τὸ θῆλυ εἰς τὸ ἄρρεν Ζιε8. 542a1. Ζγα22. 730b25. omisso obiecto ἐναφίησιν ὁ ἄρρην εἰς τὴν θήλειαν Ζιε30. 556a27.

ἐνδεὴς τοιαύτης δυνάμεως, τοῦ δεξομένου τὴν τροφήν, τῶν ἀναγκαίων μδ1. 379a19. ζ2. 468b7. ρ4. 1426a12. ἐπιθυμεῖ ὁ ἐνδεὴς τροφῆς Ηγ13. 1118b10. ἄνδρες ἐνδεεῖς τῶν ὑστερογενῶν τριχῶν Ζιγ11. 518b2. ἄνευ ἐπιθυμίας, τῆς φύσεως οὐκ ἐνδεοῦς οὔσης Ηη13. 1153a1. τὸ θεῖον οὐκ ἐνδεές ἐστι τῶν αὐτοῦ καλῶν οὐδενός f 15. 1476b33. ἡ μεσότης τῆς ὑπερβολῆς ἐνδεέστερον, τῆς δ' ἐνδείας ὑπερβάλλον ημα9. 1186b13. ἐνδεής, opp ὑπερέχων Ηθ16. 1163b3. — ἐνδεεῖς διχῶς, ὡς ἀναγκαίων, ὡς ὑπερβολῆς Ρα12. 1372b20. ἐπαρκεῖν τοῖς ἐνδεέσιν Ηθ16. 1163a34. — προσαναπληροῦν τὸν ἐνδεέστατον βίον, ᾗ τυγχάνει ἐλλείπων πρὸς τὸ αὐτάρκης εἶναι Πα8. 1256b3. — προσερωτᾶν τὸ ἐνδεές (id quod deest) τι8. 169b35. δεῖ ἀεὶ πρὸς τὸ ἐνδεὲς ἐπιχειρεῖν τζ8. 146b32. αἱ ἐπιστῆμαι ἐπιζητοῦσαι τὸ ἐνδεές Ηα4. 1097a5. — ἐνδεῶς, ἐνδεεστέρως ἔχειν περί τι Ζμβ14. 658b1. γ14. 675a19. pro ἡδέως πγ19. 874a3 ci ἡδέως Bz Ar St IV 409.

ἔνδεια, syn ἔλλειψις Ηβ8. 1109a4, 3. opp ὑπερβολή τδ3. 123b28. β7. 113a6. Ηβ8. 1109a4. ηεη15. 1249b19. ημα5. 1185b13 sqq ac saepe. opp ἀναπλήρωσις Ηκ2. 1173b7. ἀναπλήρωσις τῆς ἐνδείας ἐστὶν ἡ φυσικὴ ἐπιθυμία Ηγ13.

1118 b18. πᾶσα ἔνδεια πονηρόν Ρβ25. 1402 b2. ἡ ἔνδεια ϗ ἡ ὑπερβολὴ φθείρει Ηβ2. 1104 a12. ημα5. 1185 b13. — πάσχειν τι δι' ἔνδειαν φυσικοῦ θερμοῦ sim μδ1. 379 a19. 2. 380 a6. 3. 380 a32, 381 a14, 15, 16. χ6. 797 b35. βεβαρύνθαι διὰ τὰς τῶν σιτίων πληρώσεις ἢ ἐνδείας φ6. 810 b23. περὶ τῆς ἐνδείας τῶν μερῶν (veluti τοῦ ἔχειν ἕνα δάκτυλον μόνον) Ζγδ4. 770 b29. ψελλίζονται, τοῦτο δ' ἐστὶν ἔνδεια τῶν γραμμάτων Ζμβ17. 660 a26. ἀναπληροῦν τὴν ἔνδειαν, εἴ τι φιλοτιμίας ἔχουσιν Πζ4. 1318 b22. οἱ καθ' ὑπερβολὴν ἐν ἐνδείᾳ τῶν εὐτυχημάτων ὄντες Πδ11. 1295 b18. — εἰ κατ' ἔνδειαν ζητεῖται φίλος ηεη12. 1244 b4.

ἐνδεικνύναι αὐτὰ τοῖς δικαίοις ἐναντιούμενα ρ38. 1445 b8. — τύπῳ τἀληθὲς ἐνδείκνυσθαι Ηα1. 1094 b20.

ἐνδεῖν. ἄστρα ἐνδεδεμένα τοῖς κύκλοις, ἐν ταῖς σφαίραις, ταῖς φοραῖς Οβ8. 289 b33. 7. 289 a32. 9. 291 a11. 12. 293 a7. cf μχ24. 856 a28. ἄστρα ἐνδεδεμένα, opp πλανώμενα, πλάνητες μα8. 346 a2. Οβ8. 290 a19.

ἕνδεκα. οἱ ἕνδεκα καλούμενοι Ἀθήνησι Πζ8. 1322 a20.

ἐνδεκάμηνος. ϗ ἐνδεκάμηνον δοκεῖ γεννᾶσθαι ϗ δεκάμηνον f 258. 1525 b18.

ἐνδεκάς Μμ8. 1084 a26.

ἐνδελεχής. τοῦτ' ἐνδελεχὲς ἐθέλει γίγνεσθαι κατά γε τὴν τάξιν μα9. 347 a5. συνεπλήρωσεν ὁ θεὸς ἐνδελεχῆ (ita scribendum e codd F H et Philop, coll a16, ἐντελεχῆ Bk) ποιήσας τὴν γένεσιν Γβ10. 336 b32. — ἐνδελεχῶς. ἡ φορὰ ποιήσει τὴν γένεσιν ἐνδελεχῶς, syn συνεχῶς Γβ10. 336 a17, 16. κινεῖσθαι ἐνδελεχῶς, τὸν ἅπαντα ἐνδελεχῶς αἰῶνα κ2. 391 b20. 6. 399 a33. ξ2. 976 b24.

ἔνδεσις εἰς ἑκάτερον μέρος κ6. 399 b31.

ἐνδέχεσθαι. 1. (notio.) τὸ ἐνδέχεσθαι πολλαχῶς λέγεται, ϗ γὰρ τὸ ἀναγκαῖον ϗ τὸ μὴ ἀναγκαῖον ϗ τὸ δυνατὸν ἐνδέχεσθαι λέγομεν Αα3. 25 a37 Wz, b4, 14. τὸ ἀναγκαῖον ὁμωνύμως ἐνδέχεσθαι λέγομεν Αα13. 32 a20 (cf ἐνδέχεται μέν, οὐ μὴν ἀναγκαῖον Πγ1. 1275 b6). τὸ ἐνδέχεσθαι τῷ εἶναι ὁμοίως τάττεται Αα13. 32 b2. ἐνδέχεσθαι ἢ εἶναι οὐδὲν διαφέρει ἐν τοῖς ἀιδίοις Φγ4. 203 b30. ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν, dist ὑπάρχειν, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν Αα8. 29 b30 al. ἐνδεχόμενον def: οὗ μὴ ὄντος, τεθέντος δ' ὑπάρχειν, οὐδὲν ἔσται διὰ τοῦτ' ἀδύνατον Αα13. 32 a18 (Wz ad 25 a37). τοῦ ἐνδεχομένου τεθέντος οὐδὲν ἄτοπον ἔδει συμβαίνειν Φη1. 243 a1, 242 b28. τὰ ἐνδεχόμενα ϗ εἶναι ϗ μὴ εἶναι, τὰ ἐνδεχόμενα ϗ ἄλλως ἔχειν Ζγβ1. 731 b25. δ4. 770 b13. 8. 777 a20. Ηε10. 1134 b31. ζ2. 1139 a8, 14 (τὸ ἐνδεχόμενον, i e τὸ ἐνδεχόμενον ἄλλως ἔχειν Ηζ12. 1143 b3). τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμβαίνοντα ϗ ἐνδεχόμενα Ρα2. 1357 a28. τὸ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν ἀντιστρέφει τῷ ἐνδέχεσθαι μὴ ὑπάρχειν Αα13. 32 a33 sqq. δύο τρόποι τοῦ ἐνδέχεσθαι, τὸ πεφυκός et τὸ τυχόν Αα13. 32 b4-22. 15. 33 b28 sqq Wz. τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μηδενὶ διχῶς λέγεται Αα17. 37 a15. cf 10. 30 b26. 14. 33 a3. ἐνδεχόμενον, syn δυνατόν Αγ6. 74 b38. ε9. 19 a9, 10. δυνατὸν τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθές εἶναι Μδ12. 1019 b32. δυνατὰ πάντα τὰ ἐνδεχόμενα γενέσθαι ρ2. 1422 a19. τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι ἐνδέχεται μὴ εἶναι Μθ8. 1050 b13. ἀδύνατον γίνεσθαι ὃ μὴ ἐνδέχεται γενέσθαι Οα7. 274 b14. quid differant δυνατόν et ἐνδέχεται Bz ad Μθ4. 1047 a26. τὸ ἐνδεχόμενον εἶναι, τὸ δυνατὸν εἶναι et quae vel opposita sint vel coniuncta ε12, 13. προτάσεις τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν sive προτάσεις ἐνδεχόμεναι Αα3. 13-22. προτάσεις ἐνδεχόμεναι διχῶς λέγονται Αα13. 32 b23-27. — 2. (usus.) ἐνδέχεται impers, coni cum acc et inf, veluti ἐνδέχεται τὸν μάλιστ' εὐθηνοῦντα συμφοραῖς περιπεσεῖν al Ηα10. 1100 a6. 9. 1098 b33. 11. 1100 a23, 27. β3. 1105 a22. ε10. 1134 b34, 1135 a28. 11. 1136 a25, 33, b1. 15. 1138 a4. μα3. 339 b10. 12. 348 a12. δ12. 390 b3 al. c dativo et inf οὐκ ἐνδέχεται αὐτῷ κινηθῆναι Οα3. 269 b31, 270 a10 (v l αὐτό). ἐνδέχεται seq ὥστε Αγ20. 82 a25. Φθ6. 258 b17. acc absol ὥσπερ ἐνδεχόμενον Ζγδ1. 765 b23. gen absol ἐνδεχομένου Ζμδ6. 683 a20. ὡς ἐνδέχεται μβ3. 358 a26. ΜΑ2. 982 a9. ὅσον, ἐφ' ὅσον ἐνδέχεται μα6. 343 b21. Με2. 1026 b25. — ἐνδέχεσθαι person ὅσων αἱ ἀρχαὶ μὴ ἐνδέχονται ἄλλως ἔχειν Ηζ2. 1139 a7. εἰ ἐνδέχεται τὸ πρότερον λεχθὲν Ηε12. 1136 b17. ἐνδεχομένου μὴ κρατεῖν ποτὲ τοῦ ἄρρενος Ζγδ3. 767 b10. χαλεπὴ μὲν ἰδεῖν, ἐνδεχομένη δ' εἶναι Φγ2. 202 a2. Μκ9. 1066 a26. πάντες οἱ ἐνδεχόμενοι συνδυασμοὶ Πδ4. 1290 b35. ὅταν ποιησώμεθα συντόμως τὴν ἐνδεχομένην μνείαν Πδ2. 1289 b23. διέλθωμεν τὰς ἐνδεχομένας ἀπορίας ΜΑ8. 988 b21. ζωὴ ἡ ἐνδεχομένη ἀρίστη Πη8. 1328 a36. πολιτεία ἡ ἐνδεχομένη ἐκ τῶν ὑπαρχόντων Πδ1. 1288 b32. θεωρῆσαι τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν Ρα2. 1355 b27. οἱ μάλιστα τὸ ἐνδεχόμενον ἀληθὲς ἑωρακότες Μγ5. 1009 b34. μεθέξουσι τῆς ἐνδεχομένης αὐτοῖς εὐδαιμονίας Πη2. 1325 a10. οἱ ἄριστοι τῶν ἐνδεχομένων αὐτοῖς νόμων, dist οἱ ἁπλῶς ἄριστοι Πδ8. 1294 a8. ἱκανὸν πρὸς θεοὺς τὸ ἐνδεχόμενον Ηι1. 1164 b6. ἡ φύσις οὐδὲν ἐλλείπει τῶν ἐνδεχομένων περὶ ἕκαστον Ζγε8. 788 b22. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων Πη11. 1330 a36. Ζγδ1. 765 b6. τα3. 101 b7 (opp ἐκ παντὸς τρόπου). κατὰ τὸν ἐνδεχόμενον τρόπον Ζμβ16. 658 b31. μέχρι τοῦ ἐνδεχομένου αὐτοῖς Ζγγ7. 757 b15. — (ἐνδέχεσθαι πο24. 1460 a35, quod vel idem significare atque ἀποδέχεσθαι interpretati sunt vel de coniectura in ἀποδέχεσθαι mutarunt, defendit et explicat Vhl Poet III 342.)

ἔνδηλος. ἐν ἱματίῳ καθαρῷ ϗ αἱ μικραὶ κηλῖδες ἔνδηλοι γίνονται Ζγε1. 780 b32. συνισταμένων εὐθέως ἔνδηλα γίνεται καρδία ϗ ἧπαρ Ζμγ4. 665 a34. τὰ μείζω μέρη ἐνδηλότερα· τὰ ἤθη τῶν μακροβιωτέρων ζῴων ἐνδηλότερα Ζιδ4. 528 b19. ι1. 608 a12, 13. — τί τὸ ὑποκείμενον, οὐκ ἔστιν ἔνδηλον ψβ11. 422 b34.

ἔνδημος. τὰ ἔνδημα, opp τὰ ὑπερόρια Πγ14. 1285 b14. ἔνδημοι πράξεις, opp ὑπερόριος πόλεμος κ6. 399 b18.

ἐνδιαλλάττειν. τὰ παθήματα ἐγγινόμενα τῇ ψυχῇ μηδέν τι ἐνδιαλλάττει τὰ σημεῖα τὰ ἐν τῷ σώματι φ1. 806 a13.

ἐνδιασπείρειν. τῇ θαλάττῃ τὸ τραχὺ ϗ γεῶδες ἐνδιέσπαρται f 209. 1516 a15.

ἐνδιατρίβειν. ψακάδες ἐνδιατρίψασαι ἐπὶ τοῦ ἀέρος μα12. 348 a8. — ἐνδιατρίβειν (ἐν τῷ διελεῖν τὰ σιτία) χρονίζοντας Ζμγ14. 675 a6. — ἐνδιατρίβειν φαύλοις, σπουδαιοτέροις, ἅπερ ἂν προέλωνται πιη6. 917 a6. μᾶλλον ἄν τις ἐνδιατρίψειε περὶ αὐτῶν ΜΑ8. 989 b27. περὶ τούτων πλείω τῆς ἀξίας ἐνδιατέτριφεν ὁ λόγος μβ3. 357 a4. cf Ζκ7. 701 a27. φτα1. 815 a31. κατὰ μέρος ἀκριβολογεῖσθαι χρήσιμον μὲν πρὸς τὰς ἐργασίας, φορτικὸν δὲ τὸ ἐνδιατρίβειν Πα11. 1258 b35.

ἐνδιδόναι. ὁ ἀὴρ ἐνδίδωσι τοῖς ἔξωθεν πιέζουσι τὸν ἀσκόν πκε1. 937 b34. ἡ θάλαττα στέγει τὰ βάρη, τοῦ γλυκέος ἐνδιδόντος διὰ κουφότητα f 209. 1516 a17. ὁ οἰσοφάγος σαρκώδης ὅπως μαλακὸς ᾖ ϗ ἐνδιδῷ Ζμγ3. 664 a34. τὰ ἐνδιδόντα τῶν μὴ ἐνδιδόντων ἀκοπώτερα ἐγκατακλιθῆναι πε11. 881 b35. cf 40. 885 b3. τοῖς χρωμένοις πλείοσιν ἀφροδισίοις ἐνδιδόασι τὰ ὄμματα Ζγβ7. 747 a16. τὰ ὄμματα ϗ τὰ ἰσχία ἐνδίδωσι (concidunt) πδ2. 876 a37. — ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι Μγ7. 1012 a19. Φα3. 187 a1. ἐνδιδόναι τῇ ἡδονῇ, πρὸς ἡδονήν, syn καταμαλακίζεσθαι,

ἐξασθενεῖν ημβ 6. 1203 b6, 10. — (δεῖ) ὅτι ἂν βούληται εὐθὺ εἰπόντα ἐνδοῦναι (exordiri, cf ἐνδόσιμον) ϗ συνάψαι Ργ14. 1414 b26. ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος f 541. 1567 b31.

ἔνδοθεν Ζιγ 3. 512 b20. πγ 1. 871 a7. διοιγόμενον ὠχρὸν ἔνδοθεν Ζιδ 4. 530 a1. τὸ ἔνδοθεν μόριον Ζιγ3. 512 b22.

ἔνδον. ποριζειν τὰ ἔξωθεν, σώζειν τὰ ἔνδον οα3. 1344 a3. μελιττῶν ἡγεμόνες ἔνδον μένουσι Ζι41. 628 a25.

ἔνδοξος, nobilis, celeber, τα1. 100 b23, 101 a13. Ρα9. 1368 a21, 24 (cf σπουδαῖοι a22). ὀλίγοι ϗ ἔνδοξοι ἄνδρες Ηα 9. 1098 b28. οἱ εὐγενεῖς ϗ οἱ ἔνδοξοι Ηδ 5. 1122 b32. ὁ ἀλαζὼν προσποιητικὸς τῶν ἐνδόξων Ηδ 13. 1127 a21. — ἔνδοξα τὰ δοκοῦντα πᾶσιν ἢ τοῖς πλείστοις ἢ τοῖς σοφοῖς τα1. 100 b21. ἔνδοξόν ἐστι τα18. 108 b13. γ6. 119 a38. Αβ11. 62 a16. syn φαινόμενον, γνώριμον, opp ἄδοξον Αα 1. 24 b12. τθ 5. Ηη1. 1145 b5, 7, 3. syn πιθανόν, πιστόν Ρα 2. 1352 b32, 27. ἀναιρεῖν πολλὰ τῶν ἐνδόξων ϗ τῶν φαινομένων κατὰ τὴν αἴσθησιν Ογ4. 303 a22. δεόμενα συλλογισμοῦ διὰ τὸ μὴ εἶναι ἔνδοξα Ρα 2. 1357 a10, 13. οἱ διαλεκτικοὶ ἐκ τῶν ἐνδόξων ποιοῦνται τὴν σκέψιν Μβ1. 995 b24 Bz. cf Αγ19. 81 b20. πρὸς τὰ ἔνδοξα, dist πρὸς τὴν ἀλήθειαν Ρα1. 1355 a17. ἔνδοξος πρότασις, ἐρώτησις, ἐπαγωγή, ἀξίωμα Αβ27. 70 a4, 8, b5. γ6. 74 b22, 24, 25. τα10. 104 a8. β5. 112 a5. Αβ11. 62 a13 Wz. ἔνδοξοι συλλογισμοί τι9. 170 a4. ἔνδοξος τρόπος τῶν γνωμῶν, opp παράδοξος ρ12. 1430 b2. — ἐνδόξως συλλογίζεσθαι, λύειν, opp ἀληθῶς, κατὰ τἀληθές τι17. 175 a31, 33.

ἐνδόσιμον. οἱ αὐληταὶ ὅ τι ἂν εὖ ἔχωσιν αὐλῆσαι προαυλήσαντες συνῆψαν τῷ ἐνδοσίμῳ Ργ14. 1414 b24. — δεῖ ἢ ξένα ἢ οἰκεῖα εἶναι τὰ ἐνδόσιμα τῷ λόγῳ, syn προοίμια Ργ14. 1415 a7, 4. ἵνα ὥσπερ ἐνδόσιμον γένηται τοῖς λόγοις Πθ5. 1339 a13. κατὰ τὸ ἄνωθεν ἐνδόσιμον ὑπὸ τοῦ φερωνύμως ἂν κορυφαίου προσαγορευθέντος κινεῖται τὰ ἄστρα κ6. 399 a19.

ἔνδοσις. τῆς πρώτης οἷον ἐνδόσεως εἰς κίνησιν μίαν (μιᾶς ci Bz Ar St IV 419) γενομένης κ6. 398 b26.

ἐνδότερος. ἐν τοῖς ἐνδοτέροις τῆς γῆς φτβ4. 825 b20. 6. 826 b13. — ἐνδοτέρω. ἐν τοῖς ἐνδοτέρω τοῦ ὕδατος φτβ4. 825 b32.

ἐνδύεσθαι, ἐνδύνειν. ἐνδύεται θώρακα κ6. 399 b4. — κωλωτὴς εἰς τοὺς μυκτῆρας ἐνδυόμενος Ζι1. 609 b21. τὴν ψυχὴν εἰς τὸ τυχὸν ἐνδύεσθαι σῶμα ψα 3. 407 b23, 25. ἐνδύεται τὸ γλυκὺ διὰ λεπτότητα f 209. 1516 a19. τὸ θερμὸν ὕδωρ ὀλισθαίνει ϗ ἧττον ἐνδύνει πκδ 1. 936 a15.

Ἐνδυμίων, καθεύδειν ὥσπερ Ἐ. Ηκ8. 1178 b20. Εὐρυπύλη ἡ Ἐνδυμίωνος f 595. 1575 a15.

ἐνεδρεύειν. πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ μὴ ἐνεδρεύεσθαι Ζι32. 619 b4.

ἐνέζεσθαι. τὰ ἐνδιδόντα ἀκοπώτερά ἐστι ϗ ἐγκλιθῆναι ϗ ἐνέζεσθαι πε11. 881 b36.

ἐνειλούμενον ἐν τῇ γῇ πνεῦμα κ4. 396 a14.

ἐνεῖναι. ἔνεστιν ἀήρ, γῆς πλῆθος sim μα3. 340 a31. 11. 347 b26. β3. 358 b5. δ3. 380 a22. ὅπως μὴ ἐνέσονται (ἐν τῇ πολιτείᾳ) τοσοῦτον ὑπερέχοντες Πε3. 1302 b19. — ἐν ᾧ μὴ ἐνέσται λόγῳ αὐτό ΜΖ4. 1029 b20 Bz. ἐν τῷ λόγῳ ἔνεστιν ἐναντίωσις Μι9. 1058 b15. cf ε11. 21 a29. ἂν τούτων τι ἐνῇ ρ35. 1439 b25, 32. περὶ τυραννίδος λοιπὸν εἰπεῖν οὐχ ὡς ἐνούσης πολυλογίας περὶ αὐτήν Πδ 10. 1295 a1. τὰς ἀπορίας ἐπιδραμεῖν τὰς ἐνούσας Πγ15. 1266 a7. λέγειν δύνασθαι τὰ ἐνόντα ϗ ἁρμόττοντα πο6. 1450 b5. — impers ἐνῆν ἂν λέγειν Ζγβ8. 747 b21.

ἐνείρειν. τὰ ἀπὸ τῆς ἐνειρμένης ἐξωτερικὰ ἀμφιβολίας φτα1. 816 a24.

ἕνεκα, ἕνεκεν. cf τέλος 3. τὸ οὗ ἕνεκα τέλος. τοιοῦτον δὲ ὃ μὴ ἄλλου ἕνεκα, ἀλλὰ τἆλλα ἐκείνου Μα2. 994 b9. οὗ ἕνεκα, coni syn τέλος Φβ2. 194 a27, 28. 3. 194 b32. 7. 198 b3. 9. 200 b22, 34. Μδ2. 1013 a33. η4. 1044 a36. Πα2. 1252 b34 al. πρώτη αἰτία, ἣν λέγομεν ἕνεκά τινος Ζμα1. 639 b14 (ἕνεκα τίνος ci Eucken II 19, coll Πη14. 1333 a7, 11). οὗ ἕνεκα, syn πέρας Ζκ6. 700 b16. οὗ ἕνεκα, syn ἐφ' ὅ, opp ἀφ' οὗ Μδ17. 1022 a8. ἕνεκα, coni syn διά: ὡς μὲν ἕνεκά του διὰ τὸ ἔργον Ζγβ6. 745 a27. οὐ δεῖν τούτου ἕνεκεν οὐδὲ διὰ τοῦθ' αἱρεῖσθαι πάντα ϗ πράττειν ΗΖ5. 1140 b18. — τὸ οὗ ἕνεκα una est e quatuor summis causis ΜΑ3. 982 b32 Bz al (cf ἀρχή p 112 b38, αἰτία p 22 b29); causae tres, finalis formalis movens, saepe ad unum redeunt Φβ7. 198 a24. Ζγα1. 715 a5 al. cf αἰτία p 22 b46 (sed τὸ οὗ ἕνεκα οὐ ποιητικόν Γα7. 324 b14), τὸ οὗ ἕνεκα idem ac τὸ εἶδος (ὁ λόγος, ἡ οὐσία al) Φβ8. 199 a32. 9. 200 a14. Γβ9. 335 b6. ψα1. 403 b6. Ζμα1. 639 b14. Μδ1. 1013 a21. οα1. 1343 a13. opp ἡ ὕλη Φβ9. 200 a14. μδ12. 390 a3. — ἡ φύσις τέλος ϗ οὗ ἕνεκα Φβ2. 194 a28. 7. 198 b4. ὥσπερ ὁ νοῦς ἕνεκά του ποιεῖ, τὸν αὐτὸν τρόπον ϗ ἡ φύσις ψβ4. 415 b15. μᾶλλόν ἐστι τὸ οὗ ἕνεκα ϗ τὸ καλὸν ἐν τοῖς τῆς φύσεως ἔργοις ἢ ἐν τοῖς τῆς τέχνης Ζμα1. 639 b19. οὐ δεῖ ζητεῖν πάντα ἕνεκα τίνος Ζμδ2. 677 a17. ὅσα μὴ τῆς φύσεως ἔργα κοινῇ μηδ' ἴδια τοῦ γένους ἑκάστου οὐθὲν ἕνεκά του τοιοῦτον γίγνεται Ζγε1. 778 a31. οὐ τούτου ἕνεκα γενέσθαι, ἀλλὰ συμπεσεῖν Φβ7. 198 b27. εἰσὶ δύο αἰτίαι, τό θ' οὗ ἕνεκα ϗ τὸ ἐξ ἀνάγκης Ζμα1. 642 a2, 33. γ10. 672 b22. Ζγβ4. 739 b28. 6. 743 b1, 17, a37. ε8. 789 b3, 19. αν4. 472 a2. Φβ7. 198 b17. 9. 200 a8. ἐν τῇ ὕλῃ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ δ' οὗ ἕνεκα ἐν τῷ λόγῳ Φβ9. 200 a14. τὸ οὗ ἕνεκα ἥκιστα ἐνταῦθα δῆλον, ὅπου πλεῖστον τῆς ὕλης μδ12. 390 a3. τὸ ἕνεκά του, opp τὸ τέρας, τὸ ἀπὸ τύχης, τὸ αὐτόματον Ζγδ3. 767 b13. Φβ5. 196 b19, 21. Μκ8. 1065 a26. — τὸ οὗ ἕνεκα πράξεώς τινός ἐστι τέλος Μβ2. 996 a26. — τὸ οὗ ἕνεκα, coni syn τὸ ἀγαθόν, τὸ ἄριστον, τὸ βέλτιστον, τὸ καλόν ΜΑ 3. 983 a31. δ2. 1013 b26. Πα2. 1252 b34. ηεα 8. 1218 b10. Ζμα 1. 639 b19. 5. 645 a15. γ10. 672 b22. τὸ οὗ ἕνεκα ἀρχὴ οὐ τῆς πράξεως ἀλλὰ τοῦ λογισμοῦ Φβ9. 200 a23. ἐν ταῖς πράξεσι τὸ οὗ ἕνεκα ἀρχή, ὥσπερ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις Ηη9. 1151 a16. — οὗ ἕνεκα ϗ τὸ τούτου ἕνεκα διαφέρει Ζγβ6. 742 a20. Πη14. 1333 a11. — διττῶς τὸ οὗ ἕνεκα, τό τε οὗ ϗ τὸ ᾧ ψβ4. 415 b2, 20. Φβ2. 194 a36. Μλ7. 1072 b2. cf Bernays Dial p 169. — de formis ἕνεκα et ἕνεκεν Eucken II 18-20 observavit, frequentius omnino ἕνεκα exhiberi quam ἕνεκεν, et in quibusdam formulis fere non usurpari nisi ἕνεκα, veluti τὸ οὗ ἕνεκα (τὸ οὗ ἕνεκεν non exhiberi nisi Φη2. 243 a3. Γβ9. 335 b6 ubi v l ἕνεκα. Μκ1. 1059 a35). ἕνεκα et ἕνεκεν interdum pluribus vocabulis interpositis a genetivo suo separantur, veluti τοῦ γὰρ ἄνω τὰ κάτω ἕνεκεν Ζμβ6. 743 b16. cf Ρβ4. 1381 b36. duobus substantivis inter se coniunctis ἕνεκα postpositum invenitur, γυμνασίας ϗ πείρας ἕνεκα τθ5. 159 a25. cf ηεη4. 1239 a40. ἕνεκα et ἕνεκεν substantivo et adiectivo interpositum, χρήσεως ἕνεκεν μὴ ἐφημέρου Πα2. 1252 b16. cf Ζμγ7. 670 b28. Ζι8. 613 b11.

ἐνενήκοντα Πε6. 1306 a18.

ἐνεός. περὶ ἐνεῶν πια1. 898 b32. 2. 899 a5. ι40. 895 a16. λβ6. 960 b37. διὰ τί ἅμα ἐνεοὶ ϗ κωφοί πλγ1. 961 b14. ὅσοι κωφοὶ ἐκ γενετῆς, πάντες ϗ ἐνεοί Ζιδ9. 536 b4. φρονιμώτεροι οἱ τυφλοὶ τῶν ἐνεῶν ϗ κωφῶν αι1. 437 a16.

ἐνεότης πι40. 895 a16.

ἐνέργεια. περὶ ἐνεργείας Μθ6-9 Bz. distinctio inter ἐνέργειαν et δύναμιν (v h v) instituta est ab Ar ad explicandam mutationem Φα8. 191 b28, notio ἐνεργείας a δυνάμει non definitione, sed per analogiam et adhibitis exemplis distinguitur Μθ6. 1048 a30-35 Bz, cf 3. 1047 a18. ὅσα φύσει γίγνεται ἢ τέχνῃ, ὑπ' ἐνεργείᾳ ὄντος γίνεται ἐκ τοῦ δυνάμει τοιούτου Ζγβ1. 734 b21. 5. 741 b14. 6. 742 a12, 743 a23, 744 a7. Μλ2. 1069 b16. πρότερον δυνάμεως ἐνέργεια λόγῳ χρόνῳ οὐσίᾳ καὶ κυριώτερον Μθ8. λ6. 1072 a5. Ογ2. 302 a8. ψβ4. 415 a19. ε13. 23 a21-26 (alio sensu πρότερον ἡ δύναμις ὑπάρχει τῆς ἐνεργείας Οα12. 283 a20). ἐνέργεια ut est opposita δυνάμει Μθ6-9. η2. 1043 a12. λ5. 1071 a6. 6. 1071 b23 al (quamquam τὸ δυνάμει καὶ τὸ ἐνεργείᾳ ἕν πως ἐστίν Μη6. 1045 b21, cf b18 et s ὕλη 5), perinde opponitur τῇ ὕλῃ, cf ὕλη 4, et pro synonymo coniungitur cum iis nominibus quae formam significant, εἶδος, μορφή, λόγος, τὸ τί ἦν εἶναι, οὐσία, ὅπερ τι Μη2. 1042 b10, 1043 a6, 12, 20 Bz, 23, 25, 28. 3. 1043 a30, 32, 35, b1. θ8. 1050 a16, b2. 10. 1051 b31. λ5. 1071 a8. 7. 1072 a25. vocabulum ipsum ἐνέργεια explicatur Μθ8. 1050 a22. — quoniam potentiae vel opponitur is motus et actus, quo res ad perfectionem naturae suae perducitur, vel ipsa illa perfectio, ἐνεργείᾳ λέγεται τὰ μὲν ὡς κίνησις πρὸς δύναμιν, τὰ δ' ὡς οὐσία πρός τινα ὕλην Μθ6. 1048 b8, quod discrimen quamquam non potest ubique accurate observari, tamen ad perlustrandam varietatem usus aptum est. — *a.* ἡ ὡς κίνησις ἐνέργεια. ἐλήλυθεν ἡ ἐνέργεια τοὔνομα ἐκ τῶν κινήσεων μάλιστα, δοκεῖ ἡ ἐνέργεια μάλιστα ἡ κίνησις εἶναι Μθ3. 1047 a30, 32. ἡ ἐνέργεια κίνησις Ργ11. 1412 a9 (inde rhetorice ἐνέργεια appellatur τὸ ποιεῖν ἐνεργοῦντα φαίνεσθαι τὰ ἄψυχα Ργ11. 1411 b25, 28, 29, 30, 33, 1412 a3 sqq). μεταβάλλειν εἰς ἐνέργειαν ἐξ ἀργίας ψβ4. 416 b2. μεταβάλλειν εἰς ἐνέργειαν πυρός Ζμβ2. 649 a28. διὰ κινήσεως τῶν ὀργάνων, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἐνέργεια τῆς τέχνης Ζγβ5. 740 b28. ἐνέργεια, coni κίνησις Ζγβ6. 743 a28. πιθ29. 960 a6. βαρὺ καὶ κοῦφον τῷ δύνασθαι κινεῖσθαι λέγομεν, ταῖς δὲ ἐνεργείαις ὀνόματ' αὐτῶν οὐ κεῖται Οδ1. 307 b32. οὔτε γὰρ ἡ ἐνέργεια ἄνευ τῆς καθ' αὑτὴν ἔσται δυνάμεως, οὔτ' ἄνευ ταύτης ἔσται αἴσθησις αι7. 449 a1. μία ἐστὶν ἐνέργεια ἡ τοῦ αἰσθητικοῦ καὶ ἡ τοῦ αἰσθητοῦ, τὸ δ' εἶναι ἕτερον ψγ2. 426 a16, cf a5. τὸ αὐτό ἐστιν ἡ κατ' ἐνέργειαν ἐπιστήμη τῷ πράγματι ψγ7. 431 a1. κατὰ μίαν δύναμιν καὶ ἄτομον χρόνον μίαν ἀνάγκη εἶναι τὴν ἐνέργειαν αι7. 447 b18. cf Φε4. 228 a14. ἡ ἑτέρα ἐνέργεια τὴν ἑτέραν ἐκκρούει Ηκ5. 1175 b8. ἐκκόπτει ἡ ἐν τῷ αἵματι κίνησις τὴν αἰσθητικὴν ἐνέργειαν Ζμβ10. 656 b6. ὅσων ἐστὶν ἀρχῶν ἡ ἐνέργεια σωματική Ζγβ3. 736 b22, 29. ζῷα ταχύτερα πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν συνδυασμῶν Ζγα4. 717 a26. ἐνέργεια, dist ἕξις, διάθεσις τδ5. 125 b15-19. Ηα9. 1098 b33 sqq. β1. 1103 b21. θ6. 1157 b6. ηεβ1. 1219 a31. ημβ10. 1208 a34-b2, coni syn πρᾶξις, χρῆσις ψβ4. 415 a19. Πη8. 1328 a39. Μθ8. 1050 a35, 30. ημα35. 1197 a10. β10. 1208 a34-b2 (ad eandem significationem pertinent Ηι9. 1169 b29, 1170 a7, 18. 7. 1168 a6). ἐνέργειαι σπουδαῖαι, φαῦλαι Ηκ6. 1176 b19, 1177 a5. 5. 1175 b27, 28. τὰ τέλη, τὰ μέν εἰσιν ἐνέργειαι, τὰ δὲ παρ' αὐτὰς ἔργα τινά Ηα1. 1094 a4, 6. Μθ8. 1050 a35, 30, 22. cf ημβ12. 1211 b27-33. Ηη13. 1153 a10. τελειοῖ τὴν ἐνέργειαν ἡ ἡδονή Ηκ4. 1174 b23-1175 a17. ἡδονὴ ἡ ἐνέργεια Μλ7. 1072 b16 Bz. ἐνέργεια ἀνεμπόδιστος, τέλειος, opp ἐμποδιζομένη Ηη13. 1153 a15. 14. 1153 b10, 11. ἡ ἐνέργεια αἱρετώτερον, τὸ ἄριστον ηεη8. 1241 a40, b7. ἡ ἐνέργεια βελτίων καὶ τιμιωτέρα τῆς σπουδαίας δυνάμεως Μθ9. 1051 a4 sqq. ἡ εὐδαιμονία ἐνέργεια ἀρετῆς Πη8. 1328 a38. 13. 1332 a9, κατ' ἀρετὴν ἐνέργεια Ηκ7. 1177 a12, ψυχῆς ἐνέργεια κατ' ἀρετὴν Ηα6. 1098 a16. ἐνέργεια εὐδαιμονικωτέρα Ηκ6. 1177 a6. 8. 1178 b23. — sed quamquam inter se cohaerent ἐνεργείας et κινήσεως notiones, tamen distinguuntur Μθ6. 1048 b18-36 Bz. ἡ κίνησις ἐνέργεια μέν τις εἶναι δοκεῖ, ἀτελὴς δέ Φγ2. 201 b31. Μκ9. 1066 a20. ψβ5. 417 a16. ἡ κίνησις τοῦ ἀτελοῦς ἐνέργεια ἦν, ἡ δ' ἁπλῶς ἐνέργεια ἑτέρα ἡ τοῦ τετελεσμένου ψγ7. 431 a6. τέλος ἡ ἐνέργεια Μθ8. 1050 a9. τὴν ἐνέργειαν γένεσιν οἴονται εἶναι, ἔστι δ' ἕτερον Ηη13. 1153 a16. οὐ μόνον κινήσεώς ἐστιν ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ ἀκινησίας Ηη15. 1154 b27. τὸ σπέρμα ἔχει κίνησιν ἐνεργείᾳ Ζγα22. 730 b21. — *b.* τὸ ὑπάρχειν τὸ πρᾶγμα μὴ οὕτως ὥσπερ λέγομεν δυνάμει Μθ6. 1048 a31. huc plurimi ex iis locis referendi sunt, quibus ἐνέργειαν opponi δυνάμει et ὕλῃ, componi cum εἴδει supra significatum est; cf praeterea talia: ἐπεὶ δ' ἐστὶ τὰ μὲν δυνάμει τὰ δ' ἐνεργείᾳ τῶν ὄντων, ἐνδέχεται τὰ μιχθέντα εἶναί πως καὶ μὴ εἶναι Γα10. 327 b23. ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ ἐνεργείᾳ μὲν ἐν τοῖς ἔχουσι μία, δυνάμει δὲ πλείους ζ2. 468 b3, et omnino opposita inter se δυνάμει et ἐνεργείᾳ Ζγα19. 726 b17. β3. 737 a18. 4. 740 b20. 5. 741 a11. δ3. 768 a12 al.

ἐνεργεῖν. λέγω πρὸ ὀμμάτων ταῦτα ποιεῖν, ὅσα ἐνεργοῦντα σημαίνει Ργ11. 1411 b26, 1412 a3. κατὰ τὰς ἄλλας μοχθηρίας ὁ ἐνεργῶν ἀδικεῖ Ηε4. 1130 a17. τἀνθρώπεια ἀδυνατεῖ συνεχῶς ἐνεργεῖν Ηκ4. 1175 a5. ι9. 1170 a6. υ1. 454 b9. δεῖ εἶναί τι ἀεὶ ἐνεργοῦν Μλ6. 1072 a11, 13. ἐνεργεῖ τῷ πνεύματι ἀνατετμημένος Ζιβ11. 503 b23. ἐνεργεῖν τῇ ἐπιστήμῃ, dist ἔχειν τὴν ἐπιστήμην ημβ6. 1201 b13 sqq (cf ἐνέργεια, dist ἕξις). οὐκ ἐνεργεῖ ἐν αὐτοῖς ἡ ἐπιστήμη ημβ6. 1201 b19. πότερον τὸ ἐνεργεῖν τέλος ἢ τὸ ἐνηργηκέναι τζ8. 146 b14, 18. pass ἡ ὑγρότης, εἰς ἣν οὐκ ἐνηργήθη πέψις φτβ7. 827 a33. — οἱ Μεγαρικοί φασιν ὅταν ἐνεργῇ μόνον δύνασθαι, ὅταν δὲ μὴ ἐνεργῇ οὐ δύνασθαι Μθ3. 1046 b29. τὰ μὲν ἐνεργοῦντα καὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἅμα ἔστι καὶ οὐκ ἔστι καὶ ὧν αἴτια, τὰ δὲ κατὰ δύναμιν οὐκ ἀεί Φβ3. 195 b17. Μδ2. 1014 a21. τὰς μὲν δυνάμεις τῶν δυνατῶν αἴτια εἶναι, τὰ δ' ἐνεργοῦντα πρὸς τὰ ἐνεργούμενα Φβ3. 195 b28. δυνάμει τὸ αὐτὸ διαιρετὸν καὶ ἀδιαίρετον, τῷ δ' εἶναι οὔ, ἀλλὰ τῷ ἐνεργεῖσθαι διαιρετόν (διαιρεῖται ci Torstrik) ψγ2. 427 a7.

ἐνεργής. ὁ συλλογισμὸς βιαστικώτερον καὶ πρὸς τοὺς ἀντιλογικοὺς ἐνεργέστερον τα1. 105 a19.

ἐνεργητικός. (τὸ κινητικόν) ἐστιν ἐνεργητικὸν τοῦ κινητοῦ Φγ3. 202 a17. Μκ9. 1066 a31. τῷ πολλάκις κινεῖσθαι ἤδη οὕτω τὸ ἐνεργητικόν ηεβ2. 1220 b3.

ἐνεργός. τόπος κοινὸς καὶ ἐνεργός, τόποι ἐνεργότατοι τη4. 154 a22, 16. ἡ γεωργία πέττει καὶ ἐνεργὸν ποιεῖ τὴν τροφήν πκ12. 924 a17.

Ἐνετοί, οἱ ἐκεῖ κολοιοί θ119. 841 b28, 31, 842 a2.

ἐνέχεσθαι ἐν ταῖς αὐταῖς δυσχερείαις Οδ2. 309 a29.

ἔνθα demonstr ἔνθα μὲν ... ἔνθα δὲ μβ5. 362 b26. Πδ15. 1299 b29. ε8. 1308 b7. τὸ μὲν ἔνθα τὸ δ' ἔνθα κ6. 400 b4. — relat μα14. 351 a24. κ6. 398 a5.

ἔνθεν καὶ τὴν σωφροσύνην τούτῳ προσαγορευτέον τῷ ὀνόματι ΗΖ5. 1140 b11. — ἔνθεν καὶ ἔνθεν Ζιγ3. 512 b15. Ζγα14. 720 b15. ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς καρδίας, τῆς ἀκάνθης αν16. 478 b10. Ζιγ1. 511 a19. cf πις11. 915 a39, b1.

ἔνθεος. ἔνθεον ἡ ποίησις Ργ7. 1408 b19. Σίβυλλαι καὶ Βάκιδες καὶ οἱ ἔνθεοι πάντες πλ1. 954 a37.

ἔνθερμος. ὅσων τὸ αἷμα ἔνθερμον πι60. 898 a6. — διάνοια ἔνθερμος φ2. 806 b26. εὐφυεῖς ϗ ἔνθερμοι φ3. 808 a37.
ἐνθλίβειν. τὸ μαλακὸν ἐνθλίβεται, τὸ καπυρὸν περιθραύεται πκα3. 927 a25. πτερύγια ἐντεθλιμμένα (διὰ τὸ κρύψαι ἑαυτὰς ἐν βορβόρῳ) Ζιθ15. 599 b20.
ἐνθουσιάζειν. ποιεῖ τοὺς ἀκροατὰς ἐνθουσιάσαι Ργ7. 1408 b14. φθέγγονται τὰ τοιαῦτα ἐνθουσιάζοντες Ργ7. 1408 b17. ἐπιπνοίᾳ δαιμονίου ὥσπερ ἐνθουσιάζοντες ηεα1. 1214 a24. οἱ ἐνθουσιάζοντες διὰ πάθος ἀνδρεῖοι, ἄνευ λόγου ὁρμὴν ἔχουσι ημα20. 1190 b36. β8. 1207 b4.
ἐνθουσιᾶν ποιεῖ τοὺς ἐμπελάζοντας κ4. 395 b27.
ἐνθουσιασμός, τοῦ περὶ τὴν ψυχὴν ἤθους πάθος ἐστὶ Πθ5. 1340 a11. διαφέρει τῷ μᾶλλον ϗ ἧττον Πθ7. 1342 a7. διὰ τοὺς ἐν τοῖς ὕπνοις γινομένους τῆς ψυχῆς ἐνθουσιασμοὺς ϗ τὰς μαντείας f 12. 1475 b41.
ἐνθουσιαστικός. ἡ φρυγιστὶ ἁρμονία ποιεῖ ἐνθουσιαστικούς Πθ5. 1340 b4. τὰ Ὀλύμπου μέλη ποιεῖ τὰς ψυχὰς ἐνθουσιαστικάς Πθ5. 1340 a11. μέλη ἐνθουσιαστικά, dist ἠθικά, πρακτικά Πθ7. 1341 b34. ἁρμονία ἐνθουσιαστικὴ ϗ βακχικὴ πιθ48. 922 b22. νοσήματα μανικὰ ϗ ἐνθουσιαστικά πλ1. 954 a36.
ἐνθύμημα, def συλλογισμὸς ἐξ εἰκότων ἢ σημείων Αβ27. 70 a10 (Wz ad 70 a3). Ρα2. 1357 a32. αἱ κοιναὶ πίστεις δύο τῷ γένει, παράδειγμα ϗ ἐνθύμημα Ρβ20. 1393 a24. τὸ ἐνθύμημά ἐστι κυριώτατον τῶν πίστεων, ἀπόδειξις ῥητορική, συλλογισμὸς ῥητορικός Ρα1. 1355 a6, 7, 8. 2. 1356 b3, 4, 17. β21. 1394 a26. 22. 1395 b22. Αγ1. 71 a10. τθ14. 164 a6. ἐνθύμημα, dist γνώμη Ρβ21. 1394 a27. μεταβάλλειν τὰ ἐνθυμήματα ϗ γνώμας ποιεῖν Ργ17. 1418 b33. aliter ἐνθύμημα definitur, ἐνθυμήματά ἐστιν οὐ μόνον τὰ τῷ λόγῳ ϗ τῇ πράξει ἐναντιούμενα, ἀλλὰ ϗ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ρ11. 1430 a23 (cf Spengel p 162). dist γνῶμαι ρ15. 1431 a35. — τὰ ἐνθυμήματα δικανικώτερα, τὰ παραδείγματα δημηγορικώτερα Ργ17. 1418 a1. α9. 1368 a31. cf πιη3. 916 b27, 30. — ἐνθυμημάτων εἴδη et τόποι dist Ρα2. 1358 a29-32. γ1. 1403 b14. ἐνθυμήματα ἐλεγκτικά, opp δεικτικά sive ἀποδεικτικά Ρβ22. 1396 b24. 23. 1400 b25, 27. γ17. 1418 b2. ἐνθυμήματα φαινόμενα Ρβ24. 1401 a1. τὰ ἐπιπόλαια τῶν ἐνθυμημάτων Ργ10. 1410 b22. — στοιχεῖον λέγω ϗ τόπον ἐνθυμήματος τὸ αὐτό Ρβ22. 1396 b22. τόποι τῶν ἐνθυμημάτων Ρβ22-24. ἐξ ὧν δεῖ φέρειν τὰ ἐνθυμήματα τόπων Ρβ22. 1396 b31. τὰ ἐνθυμήματα λέγεται ἐκ τεττάρων Ρβ25. 1402 b13.
ἐνθυμηματικός. πόθεν ἄν τις γένοιτο ἐνθυμηματικός Ρα1. 1354 b22, 1355 a11. ῥητορεῖαι ἐνθυμηματικαί, ῥήτορες ἐνθυμηματικοί, opp παραδειγματώδεις Ρα2. 1356 b21, 22. αἱ μετ' ἐπιλόγου γνῶμαι ἐνθυμηματικαὶ μέν, οὐκ ἐνθυμήματος δὲ μέρος Ρβ21. 1394 b18. — ἐνθυμηματικῶς Ργ17. 1418 b36.
ἐνθυμηματώδεις ϗ γνωμολογικὰς τὰς τελευτὰς ποιεῖσθαι δεῖ ρ33. 1439 a5.
ἔνθυμος, opp ἄθυμος, syn θυμοειδής Πη7. 1327 b30, 28, 37.
ἔνι, i q ἔνεστιν. τίνι ἡ εὐγένεια ἔνι ποτέ f 83. 1490 a39. ὡς ἔνι γε εἰπεῖν κ6. 398 a3. ἔνι ἡμᾶς θεωρεῖν πιε4. 911 a8.
ἐνιαυσιαῖος. πρᾶξις ἐνιαυσιαία Κ6. 5 b5.
ἐνιαύσιος. ἀρχαὶ ἐνιαύσιαι Πδ15. 1299 a7. τοκετὸς ἐνιαύσιος Ζγβ8. 748 b21. ἐνιαύσιοι ἢ δεκάμηνοι (γενέσεις?) πι65. 898 b10. ὗς ἐνιαυσία Ζιε14. 545 a29, 31. — πανηγύρεις ἐνιαύσιοι κ6. 400 b21.
ἐνιαυτός. τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξελεῖν Ργ10. 1411 a3. ἐνιαυτοὶ ξηροί, πνευματώδεις μα7. 344 b28. ἐν ἐνιαυτῷ γίνεται τέλεια Ζιι15. 547 b25. κατ' ἐνιαυτόν Πεα 1308 a40. β2. 1261 a33. αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ὧραι μα14. 352 a30. τὸ δεχόμενον πᾶν τὸ ῥέον ὕδωρ εἰς τὸν ἐνιαυτόν μα13. 349 b19. τίκτουσι τοῦ ἐνιαυτοῦ περιιόντος Ζιζ14. 568 a13.
ἐνιαχοῦ Ζμβ9. 655 a8. Πδ13. 1297 a24. ε3. 1302 b18. 6. 1305 b8. Ηι1. 1164 b13. πκ12. 924 a3.
ἐνιέναι (ἐνίημι). ἄν τις πλαγίαν ἐνῇ τὴν κλεψύδραν εἰς τὸ ὕδωρ πις8. 914 b13. — (θᾶττον ἐνιέναι βλαστόν πκ14. 924 b10, sed ἀνιέναι probabiliter ci Sylbg).
ἐνίζειν. Ξενοφάνης πρῶτος τούτων ἑνίσας ΜΑ5. 986 b21.
ἔνικμος γῆ Ζιζ16. 570 a17.
ἔνιοι. c gen ἔνιαι τῶν πολιτειῶν, ἔνια τῶν ἐδεσμάτων Πε8. 1309 a16. μβ3. 359 b16 al. οἶνοι ἔνιοι μγ10. 389 a10. — singularis ἔνιος: περὶ ψυχῆς ἐνίας θεωρῆσαι τοῦ φυσικοῦ Με1. 1026 a5.
ἐνίοτε μγ1. 371 a30. Πδ15. 1299 b4 al. ἐνίοτε μὲν ... ὁτὲ δέ· ἐνίοτε ... ὁτὲ δὲ μβ4. 360 b2, 3, 15, 17.
ἐνιστάναι. trans, ἐνστήσασθαι τὸ πρᾶγμα πκθ13. 951 a28. — intr 1. εἴρηται κατὰ τὸν ἐνεστῶτα καιρὸν ἱκανῶς Ρα9. 1366 b23. ὁ χρόνος ἐγγὺς τοῦ ἐνεστῶτος νῦν Φδ13. 222 b14. πόλεμος ἐνεστώς, opp γίγνεσθαι μέλλων ρ3. 1425 a36. περὶ οὗ νῦν ὁ λόγος ἐνέστηκε ψγ9. 432 b8. τὰ τοιαῦτα ὡς φαῦλα ἀποτρεπόμενοι τῷ ὑγιεῖ ἐνστῶμεν λόγῳ φτα1. 815 b18. τῶν ἐνεστώτων (?) Πζ8. 1322 a12, Göttling p 422. — 2. cf ἔνστασις. ἐνίστασθαι πρός τι Αγ10. 76 b26. ἐνίστασθαί τινι τθ2. 157 b3. ἐνίστασθαι, ἐνστῆναι absol Κ5. 4 a22. τθ2. 157 b1, 9. Ργ18. 1419 a17. λύει ὁ ἐνιστάμενος, ἐνστὰς λύει Ρβ25. 1402 b24. Οδ6. 313 b3, 4. ἔνιοι τοιαῦτα ἐνίστανται τθ10. 161 a11. Μκ5. 1062 b10 Bz. ἔστιν ἐνστῆναι εἰ ἀληθῆ λέγουσι Ζικ7. 638 a5. ἐνίστασθαι ὅτι Αβ26. 69 b6, 11. ἐνίστασθαι ὡς Ηκ2. 1172 b35. Οα11. 281 a20.
ἐνισχύειν ἧττον τὸν ἥλιον πόρρω ὄντα μβ5. 362 a25. ἡ τοῦ θερμοῦ φύσις ἐνισχύουσα ποιεῖ τὴν αὔξησιν· τὸ πνεῦμα πλεῖον ἐν ταῖς φλεψὶ ϗ ἐνισχύει μᾶλλον Ζμβ7. 653 a31. γ4. 667 a29. — ἐνισχύει ἐν ταῖς πόλεσι τὸ νόμιμα Ηκ10. 1180 b4.
Ἔννα ἐν Σικελίᾳ θ82. 836 b13.
ἐννεάμηνος γίνεται ὁ ἄνθρωπος Ζιη4. 584 a36.
ἐννεώροιο βοός (Hom κ 19) Ζιζ21. 575 b6.
ἐννοεῖν. σφόδρα τι ἐννοοῦντες αι7. 447 a16. παρὰ τὰ φαντάσματα ἐνίοτε ἄλλα ἐννοοῦμεν εν1. 458 b18, 15. θεωρῶν ϗ ἐννοῶν μν1. 449 b17. cf ψγ6. 430 b10. ἐννοῆσαι ϗ ἀναμνησθῆναι ὅτι ἠκούσαμέν τι πρότερον μν1. 451 a6. — οὐκ ἔστιν ὁμονοεῖν τὸ αὐτὸ ἑκάτερον ἐννοεῖν ὁδήποτε Ηι6. 1167 a34.
ἐννόημα. ἐκ πολλῶν τῆς ἐμπειρίας ἐννοημάτων μία καθόλου γίγνεται ὑπόληψις ΜΑ1. 981 a6.
ἐννοητικός φ6. 813 a29.
ἔννοια. τοῦ καλοῦ οὐδ' ἔννοιαν ἔχουσιν Ηκ10. 1179 b15. ἔννοιαν λαβόντες δαιμονίαν θ99. 838 b7. ἂν πρός τινι ἐννοίᾳ σφόδρα γένηται ἡ ψυχή φ6. 813 a30. — ἡ ἔννοια τοῦ συναλγεῖν τοὺς φίλους ἐλάττω τὴν λύπην ποιεῖ Ηι11. 1171 a32, cf b14. — ἐννοίας χάριν λέγωμεν, ὅπως ᾖ τι τῇ διανοίᾳ πλῆθος ὡρισμένον ὑπολαβεῖν Μλ8. 1073 b12. ϗ φθαρέντων τούτων μένει ἡ αὐτὴ ἔννοια f 182. 1509 a42. ἦλθέ τις εἰς ἔννοιάν τινος, ἦλθέ τι εἰς ἔννοιαν f 13. 1476 a18. 24. 1478 b13. — αἱ φαντασίαι ϗ αἱ αἰσθήσεις ϗ αἱ ἔννοιαι Ζκ7. 701 b17.
ἔννομος. δημοκρατίαι ϗ ὀλιγαρχίαι ἔννομοι Πε6. 1306 b20. ἐννόμῳ δικαστηρίῳ κρίνεται ὁ γραμματεύς f 389. 1542 b39. ἔννομον τὸ πεπραγμένον ρ5. 1427 a26. ἐννομώτερα ϗ δικαιότερα τὰ ἡμέτερα ρ37. 1444 a6.
ἐνοικεῖν. φροντίζειν περὶ ὑγιείας τῶν ἐνοικούντων Πη11. 1330

b8. — metaph ὅσοι ἐνῳκήκασι μᾶλλον ἐν τοῖς φυσικοῖς Γα2. 316 a6.
ἐνοποιεῖν. τί ἐστι τὸ ἐνοποιοῦν τὰ στοιχεῖα ψα5. 410 b11.
ἐνοποιός. δυνάμεως ϗ ἐντελεχείας ζητοῦσι λόγον ἐνοποιὸν ϗ διαφοράν Μη6. 1045 b17.
ἔνοπτον φαίνεται πα51. 865 b17.
ἔνοπτρον. εἰ τό τε ὁρῶν ἠρεμοίη ϗ τὸ ἔνοπτρον ϗ τὸ ὁρώμενον ἅπαν μα8. 345 b13. τῶν ἐνόπτρων ἐν ἐνίοις μὲν ϗ τὰ σχήματα ἐμφαίνεται, ἐν ἐνίοις δὲ τὰ χρώματα μόνον μγ2. 372 a33. 4. 373 b18, 22. 6. 377 b8, 17. α5. 342 b12. πα51. 865 b10. ἔνοπτρον ἐγίνετο ϗ ὁ πλησίον ἀὴρ μγ4. 373 b8. ἐν ὕδατι ϗ τοῖς τοιούτοις ἐνόπτροις μα8. 345 b26. ἀπὸ μικροῦ ἐνόπτρου πόρρω ἀνατεινομένη ἡ ὄψις ἀσθενὴς γίνεται πιε12. 912 b33. ἔνοπτρον, syn κάτοπτρον εν2. 459 b25, 28, 30, coll b29, 31, 460 a10, 11.
ἐνορᾶν. τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γιγνόμενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν f 148. 1503 a43. ἐν τῷ πολλῷ ὑγρῷ τὰ σχήματα ἐνορᾶται, ἐν τῷ ὀλίγῳ τὰ χρώματα πα51. 865 b12.
ἔνορκος. οὐκ ἔνορκος ὢν ἐστράτευσεν Ἀχιλλεύς Ρβ22. 1396 b19.
ἐνόρχης. οἱ ἐνόρχαι τῶν βοῶν Ζι50. 632 a20.
ἑνότης Φδ13. 222 a19. ἡ ταυτότης ἑνότης τίς ἐστι πλειόνων sim Μδ9. 1018 a7. 26. 1023 b36. ι3. 1054 b3. διὰ τὴν τοῦ αἵματος ἑνότητα Ζμγ5. 667 b30.
ἑνοῦν λίαν τὴν πόλιν Πβ2. 1261 b10. ἀρρενότης ϗ θηλύτης ἡνωμέναι ἔν τινι τῶν φυτῶν φτα2. 817 a18.
ἐνουρεῖν πγ34. 876 a15 (def λανθάνει ἡ ὁρμὴ τοῦ οὔρου ἐκπίπτουσα πρὶν ἐγερθῆναι a21).
ἐνοχλεῖν. πνεῖ ὁ Καυνίας ἐνοχλῶν τὸν λιμένα sim σ973 a4, 10, 16, 22. f 238. 1521 a37, b3, 9, 15. ἐὰν ἄλλο τι ἐνοχλῇ τις οὕτως ἔχοντα, ὀργίζεται Ρβ2. 1379 a14. ἡμᾶς οὗτοι πρότερον ἠνώχλησαν ρ38. 1445 b2. μάχιμον ἡ περιστερὰ ϗ ἐνοχλοῦσιν ἀλλήλας Ζι7. 613 a8. αἱ οἰκεῖαι κινήσεις οὐκ ἐνοχλοῦσι (τοὺς ἐκστατικούς) μτ2. 464 a26. cf ἐνοχλεῖσθαι μν2. 453 a23. ὁ οἶνος ἧττον ἐνοχλεῖ πγ13. 872 b34. ἐνοχλεῖσθαι ὑπὸ τροφῆς, ὑπὸ φυσῶν Ζμγ3. 664 b21. Ζιθ22. 604 a12. ἐνοχλεῖσθαι ὑπὸ ὠδίνων, syn τόκοι ἐπίπονοι Ζιη9. 587 a1, 2, 586 b35. ἐνοχλεῖσθαι ὑπὸ ἐπιθυμιῶν τγ2. 117 a34.
ἐνοχλήσεις σοφιστικαί ε6. 17 a37.
ἔνοχος. τοιαύταις δόξαις γεγένηνται ἔνοχοι Μγ5. 1009 b17. τοῖς αὐτοῖς νόμοις ἔνοχος θ23. 832 a17. τὸ προσεδρεύειν λίαν ταῖς τέχναις ἔνοχόν ἐστι ταῖς εἰρημέναις βλάβαις Πθ2. 1337 b17. ἔνοχοι τοῖς αὐτοῖς, οὐθενί Μμ1. 1076 a14. ν3. 1090 a31. ἔνοχος τῇ αἰτίᾳ Ρβ24. 1402 a18, 19, 21. ἔνοχοι τούτοις ἐφ' οἷς ὀργίζονται Ρβ2. 1380 a3, τῷ φόνῳ Πβ8. 1269 a3, τῇ διαβολῇ Ργ15. 1416 a22, τῇ παροιμίᾳ Ηη3. 1146 a34. τοὺς μὴ περὶ ταῦτα ἐνόχους Ρβ6. 1384 b2. ἔνοχός ἐστι κατὰ τὸν γεγραμμένον νόμον ϗ ἀδικεῖ Ρα13. 1374 a36. — ἔνοχος ἱεροσυλίας οβ 1349 a19.
ἐνσημαίνειν. τὴν αἴσθησιν εὐθέως ἁψάμενος (ὁ ὑμήν) ἐνσημαίνει ψβ11. 423 a4. — med ἡ κίνησις ἐνσημαίνεται οἷον τύπον τινὰ τοῦ αἰσθήματος μν1. 450 a31.
ἐνσκήπτειν. ἐν οἷς ἂν ἐνσκήψῃ ἡ ἶρις πιβ3. 906 b24.
ἔνστασις, def πρότασις προτάσει ἐναντία Αβ26. 69 a37. ἡ ἔνστασις ἔσται ἐπιχείρημα πρὸς τὴν θέσιν τβ2. 110 a11. περὶ ἐνστάσεως Αβ26. τόποι ἐνστάσεων Ρβ25. ἔστι λύειν ἢ ἀντισυλλογισάμενον ἢ ἔνστασιν ἐνεγκόντα Ρβ25. 1402 a31, b23. 26. 1403 a26. αἱ ἐνστάσεις φέρονται τετραχῶς Ρβ25. 1402 a35. — ἐνστατικὸν εἶναι διὰ τῶν οἰκείων ἐνστάσεων τῷ γένει Οβ13. 294 b12. αἱ περὶ τῶν ἀρχῶν ἐνστάσεις Φθ3. 253 b2. ἔνστασις, ἔνστασις τούτου, int ἐστίν τβ8. 114 a20. 11. 115 b14. γ2. 117 a18, b4. 13. 123 b17, 27, 34. δ4. 124 b32, 125 a1. 6. 128 b6. αἱ τούτων ἐνστάσεις τι9. 170 b5. ἔνστασις πρὸς τὸν χρόνον τθ10. 161 a10. ἀπαιτεῖν ἔνστασιν τθ2. 157 a35, 37, b28. φέρειν ἔνστασιν Αβ26. 69 b1, 30. γ4. 73 a33. 6. 74 b19. 12. 77 b34, 38. τθ1. 156 b18. ποιεῖσθαι ἔνστασιν τθ10. 160 b38. διαλέγεσθαι πρὸς τὴν ἔνστασιν τι11. 172 a21. ὀκνοῦσι κινεῖν τὸ εἰωθὸς μὴ ἔχοντες ἔνστασιν sim τθ1. 156 b21, a36. 8. 160 b4. ἀεὶ ἔχει ἔνστασιν τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Ρβ25. 1402 b29.
ἐνστατικός. πρᾶα ϗ δύσθυμα ϗ οὐκ ἐνστατικὰ ζῷα, opp θυμώδη ϗ ἐνστατικά Ζια1. 488 b13, 14. — διαλεκτικὸς ὁ προτατικὸς ϗ ἐνστατικός τθ14. 164 b3. ἐνστατικὸν εἶναι διὰ τῶν οἰκείων ἐνστάσεων τῷ γένει Οβ13. 294 b11.
ἐνσχολάζειν Πη12. 1331 b12.
ἐνταράσσειν. οἱ ὠχρόμματοι ἐντεταραγμένους ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς φ6. 812 b8.
ἐνταῦθα. ὅπου ὑπερέχει, ἐνταῦθα πέφυκεν Πδ12. 1296 b26, 32. opp ἐκεῖ, v s ἐκεῖ. opp ἐν τοῖς ἐναντίοις μβ3. 358 b1. syn παρ' ἡμῖν μα3. 341 a26, 25. τὸ ἐνταῦθα, opp τὸ πορρώτερον μγ4. 375 a33. τὰ ἐνταῦθα, opp ἡ θειοτέρα (τοῦ οὐρανοῦ) οὐσία Οα2. 269 a31, b16. cf 8. 276 a27. ἐνταῦθα (i e in rebus sensibilibus), τἀνταῦθα, opp ἐκεῖ (i e in mundo ideali, Plat), τἀκεῖ ΜΑ9. 990 b34 Bz, 991 b13. β6. 1002 b17. μ4. 1079 a31. — ἐνταῦθα i q ἐνταυθοῖ. ἡ φορὰ ἡ ἐνταῦθα Ογ2. 300 a31. ἐνταῦθα ἄν τις ἕλκοι Ηθ10. 1158 b14.
ἐνταυθοῖ. τῇ ἐνταυθοῖ μονῇ ἡ ἐκ τούτου κίνησις ἐναντία Φε6. 229 b28. μένει ἐνταυθοῖ (v l ἐνταῦθα) κατὰ φύσιν Οβ13. 295 b23.
ἐντείνειν τὰ σπαρτία (τὴν κλίνην) κατὰ διάμετρον· ἐὰν κατὰ διάμετρον ἐνταθῇ μχ25. 856 b5, 38. ἡ νεάτη μάλιστα ἐντεταμένη πιθ42. 921 b27. πτερώματα ἐντεινόμενα πρὸς τὸ φῶς χ2. 792 a25. οἱ ἀφροδισιάζοντες ἐντείνουσιν (sc τὸ αἰδοῖον) πδ22. 879 a11.
ἐντελέχεια. ἐλήλυθεν ἡ ἐνέργεια τοὔνομα, ἡ πρὸς τὴν ἐντελέχειαν συντιθεμένη, ϗ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐκ τῶν κινήσεων μάλιστα Μθ3. 1047 a30 Bz. τοὔνομα ἐνέργεια λέγεται κατὰ τὸ ἔργον, ϗ συντείνει πρὸς τὴν ἐντελέχειαν Μθ8. 1050 a23. inde ita videtur Ar ἐντελέχειαν ab ἐνεργείᾳ distinguere, ut ἐνέργεια actionem, qua quid ex possibilitate ad plenam et perfectam perducitur essentiam, ἐντελέχεια ipsam hanc perfectionem significet, τὴν ἐντελέχειαν ὁ Ἀριστοτέλης ἐπὶ τῆς τελειότητος ἀκούει Schol 358 a19, Trdlbg de an p 297, Schwegler Met IV p 221 sqq. τὸ δυνάμει εἰς ἐντελέχειαν βαδίζει Φθ5. 257 b7. τὸ δυνάμει ὂν εἰς ἐντελέχειαν ἰὸν Οδ3. 311 a4. non teneri tamen hoc discrimen, sed promiscue utrumque nomen usurpari ex constanti Aristotelis usu intelligitur et fortasse ex ipsa notionis τῆς ἐνεργείας (v h v) ambiguitate explicari potest. in eodem sententiae contextu ab altero vocabulo ad alterum transitur, veluti ψγ7. 431 a1, 3. Ζγβ1. 734 b21, a30, 35. ἡ ψυχὴ definitur ἐντελέχεια ἡ πρώτη σώματος φυσικοῦ ὀργανικοῦ ψβ1. 412 a27, b5, sed eadem οὐσία ϗ ἐνέργεια σώματός τινος Μη3. 1043 a35. ἡ κίνησις dicitur ἐντελέχεια τοῦ κινητοῦ ᾗ κινητόν Φθ1. 251 a9. γ1. 201 a11 sqq, ἐντελέχεια κινητοῦ ἀτελής Φθ5. 257 b8, sed eadem ἐνέργεια Μθ3. 1047 a30, 32. Ργ11. 1412 a9, ἐνέργεια ἀτελής Φγ2. 201 b31. ψβ5. 417 a16 (cf ἐνέργεια). eadem et opposita et synonyma ἐντελέχεια habet atque ἐνέργεια, opp δύναμις: ὁ ἐντελεχείᾳ ἄνθρωπος ποιεῖ ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος ἀνθρώπου ἄνθρωπον Φγ2. 202 a11. ὑπὸ τοῦ ἐντελεχείᾳ ὄντος τὸ δυνάμει ὂν γίνεται Ζγβ1. 734

a30, b35. ἔστιν ἐξ ἐντελεχείᾳ ὄντος πάντα τὰ γιγνόμενα ψγ7. 431 a3. ἕκαστον τότε λέγεται ὅταν ἐντελεχείᾳ ᾖ μᾶλλον ἢ ὅταν δυνάμει Φβ1. 193 b7. ἐντελεχείᾳ, κατ' ἐντελέχειαν εἶναι, opp δυνάμει, κατὰ δύναμιν εἶναι Φγ1. 200 b26, 201 a10, 20, 28. θ5. 258 b2. Γα2. 316 b21. 3. 317 b17. 9. 326 b31. Μδ11. 1019 a8. 7. 1017 a1. θ1. 1045 b33. ψα1. 402 a26. Ζμα1. 642 a1 al. cf μδ4. 381 b27. opp ὕλη Μζ13. 1038 b6. μ3. 1078 a30. cf Φδ5. 213 a7. syn εἶδος, οὐσία, φύσις, λόγος, τὸ τί ἦν εἶναι ψβ1. 412 a10, 21, 22. 2. 414 a17, 27. 4. 415 b15. Μη3. 1044 a9. λ8. 1074 a36. τὸ εἶναι ἐπεὶ πλεοναχῶς λέγεται, τὸ κυρίως ἡ ἐντελέχειά ἐστιν ψβ1. 412 b9. — ἀπελθόντα (ἀπελθόντας Bk) ἐκ τῆς ἐντελεχείας Μζ10. 1036 a6. ἡ ἐντελέχεια χωρίζει Μζ13. 1039 a5-7 Bz. — ἐντελέχεια ἡ πρώτη ψβ1. 412 a27, b5 quid significet intelligitur ex ψβ1. 412 a10, 22, 26. 5. 417 a21 sqq; nimirum ipsius ἐντελεχείας distinguitur ἕξις ab ἐνεργείᾳ, quarum eadem est ratio atque τῆς ἐπιστήμης ad τὸ θεωρεῖν; iam illa ὡς ἐπιστήμη ἐντελέχεια est ἡ ἐντελέχεια ἡ πρώτη, Trdlbg ad l l, Volkmann Ar Psych p 6.

ἐντελεχής. συνεπλήρωσε τὸ ὅλον ὁ θεός, ἐντελεχῆ ποιήσας τὴν κίνησιν Γβ10. 336 b32, sed scribendum ἐνδελεχῆ ex codd F H Philop, coll 336 a17.

ἐντελής. προσεδρεύειν λίαν πρὸς τὸ ἐντελὲς (τῶν τεχνῶν) ἀνελεύθερον Πθ2. 1337 b17. — ἐντελῶς, opp ἐνδεῶς ρ28. 1436 a12.

ἐντέλλεσθαι. ἐντειλαμένου αὐτῷ τοῦ βασιλέως οἰκίσαι πόλιν οβ 1352 a29.

ἐντερικαὶ ἀποφυάδες Ζμγ14. 675 a17.

ἐντεριώνη. ἡ φύσις τῶν φυτῶν φαίνεται ἐν τῇ ἐντεριώνῃ φτβ8. 827 b35.

ἐντεροειδὴς πάμπαν κοιλία Ζιβ17. 508 b11.

ἔντερον. descr figura intestinorum Ζμδ9. 684 b26. ἡ τῶν ἐντέρων φύσις Ζιβ17. 507 b27-508 a17. ζ3. 561 b3, 562 a7. Ζμδ1. 676 b11. γ14. 675 a31-676 a5. — τῶν ἐντέρων τὸ πλῆθος Ζμδ3. 677 b20, ἡ θέσις Ζια16. 496 a1, ἡ παράτασις Ζμδ4. 677 b37, ἡ σύμφυσις Ζμδ12. 693 b25, ἡ ἀναδίπλωσις Ζιβ17. 508 b12, τὸ μέγεθος Ζιβ17. 508 b12. — πᾶν, ἅπαν, ὅλον τὸ ἔντερον Ζιγ4. 514 b13. δ4. 529 a8. Ζμδ2. 676 b20. — 1. ἐντέρων διαφοραί. ἁπλοῦν, ἁπλοῦν μέχρι τῆς ἐξόδου Ζιδ2. 527 a7, 8. 3. 527 b25. 4. 529 a7. 7. 532 b7, 10. β17. 509 a16. Ζμδ5. 678 b27, 679 b1, 682 a14. ἔντερον ἁπλῆν τὴν ἀρχὴν ἔχον Ζμδ5. 679 b11. λεπτόν Ζιδ1. 524 b13. 3. 527 b25. β17. 508 a29, 509 a16. ζ29. 579 a15. μικρόν Ζιδ11. 538 a17. ἀσθενές Ζιζ29. 579 a15. μακρὸν ϗ μέχρι τοῦ τέλους ἕν Ζιβ17. 508 a29. — ἐπιεικῶς πλατύ, εὖρος ἔχον Ζια16. 495 b27. — παχύτερον (πλατύτερον Pic) Ζιδ1. 524 b14. ἰσοπαχὲς δι' ὅλου πρὸς τὴν ἔξοδον Ζιδ2. 527 a7, εὐθύ Ζμδ5. 682 a14. Ζιδ7. 532 b5. εὐθὺ κατ' εὐθυωρίαν Ζιδ2. 526 b27, ἐπικάμψαν Ζιδ4. 529 a12. εἱλιγμένον Ζια16. 495 b26. δ7. 532 b10. Ζμδ5. 682 a16. ἑλίκην, ἑλιγμὸν ἔχον Ζμδ5. 682 a15. Ζιδ7. 532 b7. πικρόν Ζιβ15. 506 a32. τοῦ ἐντέρου ἡ τελευτή Ζιβ17. 509 a19. δ4. 529 a13, τὸ ἔσχατον Ζιη8. 586 b9. — 2. intestinorum situs et structura. omentum gastrocolicum, τὸ ἐπίπλοον ἐπέχει τὸ τῶν ἐντέρων πλῆθος Ζμδ3. 677 b20. ὑπὲρ δὲ (ὑπέρεισμα ci Pic) τῶν ἐντέρων τὸ μεσεντέριον Ζια16. 495 b32. τοῦτο διατείνει συνεχὲς ἀπὸ τῆς τῶν ἐντέρων παρατάσεως εἰς τὴν φλέβα τὴν μεγάλην ϗ τὴν ἀορτήν Ζμδ4. 677 b37. ἡ τῆς ὑστέρας θέσις ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἐντέροις Ζια17. 497 a33. φλέβες πολλαὶ ϗ πυκναὶ κατατείνουσι πρὸς τὴν τῶν ἐντέρων θέσιν Ζια16. 496 a1. εἰς τὸ ἔντερον ϗ εἰς τὴν κοιλίαν αἵ τε φλέβες ϗ αἱ ἀρτηρίαι συνάπτουσιν πν4. 483 b24. — 3. anatom et physiolog comparata. ἡ τῶν ἐντέρων φύσις πᾶσι τοῖς ζῴοις Ζμγ14. 675 a31. κοινὸν τοῖς ἐναίμοις ϗ τοῖς ἀναίμοις κοιλία ϗ στόμαχος ϗ ἔντερον Ζιδ3. 527 b4. τὸ τῶν ἐναίμων ἔντερον, ductus intestinalis Ζιβ17. 507 a31. τὰ περὶ τὴν τῶν ἐντέρων φύσιν ἔχει πάντα τὰ ἔναιμα τῶν ζῴων Ζμδ1. 676 b11 cf 2. 676 b17. — *a.* mammalia. ἡ τοῦ ἀνθρώπου κοιλία οὐ πολλῷ τοῦ ἐντέρου μείζων, ἀλλ' ἐοικυῖα οἱονεὶ ἐντέρῳ εὖρος ἔχοντι· εἶτα ἔντερον ἁπλοῦν εἱλιγμένον, εἶτα ἔντερον ἐπιεικῶς πλατύ Ζια16. 495 b25 sq. cf S II 296. κύων λέων ἄνθρωπος ἔχουσι κοιλίαν οὐ πολλῷ μείζω τοῦ ἐντέρου Ζιβ17. 507 b21. ἐν τίνι χρόνῳ τῆς ἄρκτου κενὰ φαίνεται ἥ τε κοιλία ϗ τὰ ἔντερα Ζιθ17. 600 b9. τὰ τῶν τετραπόδων ἔμβρυα ϗ σφυράδας ἐν τῷ ἐσχάτῳ τοῦ ἐντέρου ἔχει Ζιη8. 586 b9. τὰ ἀμφώδοντα ἔχει μετὰ τὴν κοιλίαν τὸ ἔντερον Ζιβ17. 507 b18. ἀπὸ τοῦ ἠνύστρου τὸ ἔντερον ἤδη τοῖς κερατοφόροις ϗ μὴ ἀμφώδουσι Ζιβ17. 507 b12. ἔλαφος τὸ ἔντερον ἔχει λεπτὸν ϗ ἀσθενὲς Ζιζ29. 579 a15. τὸ τῶν ἐλάφων ἔντερόν ἐστιν πικρὸν οὕτως ὥστε μηδὲ τοὺς κύνας ἐθέλειν ἐσθίειν Ζιβ15. 506 a32. — *b.* 1. ovipara. τοῖς ᾠοτόκοις οἱ πόροι (ductus seminales) ὑποκάτω τῆς κοιλίας ϗ τῶν ἐντέρων Ζιγ1. 509 b33. — *b.* 2. aves. εἰς τὸ ἔντερον ἡ σύμφυσις γίνεται Ζμδ12. 693 b25. cf S II 313. Ka Ζμ 170. F 318, 96. τῶν ὀρνίθων οἱ πλεῖστοι ἔχουσι λεπτὸν τὸ ἔντερον ϗ ἁπλοῦν ἀναλυόμενον, ϗ ἀποφυάδας κάτωθεν κατὰ τὴν τοῦ ἐντέρου τελευτήν Ζιβ17. 509 a16, 19. τῶν ὀρνίθων ἔνιοι χολὴν πρὸς τοῖς ἐντέροις ἔχουσιν Ζιβ15. 506 b20. 24. in ovo die decimo ϗ τὰ σπλάγχνα ἤδη φανερὰ ϗ τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ϗ τὴν τῶν ἐντέρων φύσιν, intestinum tenue crassum coecum Ζιζ3. 561 b3, die vicesimo 562 a7-17. — *c.* 1. ovipara vivipara ἔχει τὴν ὑστέραν ἐπάνω τῶν ἐντέρων Ζιγ1. 511 a22-27, de tota hac sectione suspecta S II 319 sq. — *c.* 2. reptilia. τὸ τῶν ὄφεων ἔντερον μακρὸν λεπτὸν ϗ μέχρι τοῦ τέλους ἕν Ζιβ17. 508 a29. τῶν ὄφεων οἱ πλεῖστοι τὴν χολὴν ἔχουσι πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζιβ17. 508 b2. Ζμδ2. 676 b21. — *d.* pisces. τοῖς ἰχθύσιν οἱ πόροι (ductus seminales) ὑποκάτω τῆς κοιλίας ϗ τῶν ἐντέρων Ζιγ1. 509 b33. τὸ τοῦ ἐντέρου μέγεθος ἁπλοῦν ϗ ἀναδίπλωσιν ἔχει ὃ ἀναλύεται εἰς ἕν Ζιβ17. 508 b12. τῶν ἰχθύων οἱ πολλοὶ (ἔνιοι) ἔχουσι χολὴν πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζιβ15. 506 b12, 15. Ζμδ2. 676 b20, ἔνιοι παρ' ὅλον τὸ ἔντερον παρυφασμένην οἷον ἡ ἀμία Ζμδ2. 676 b20. cf Ka Ζμ 118. ἡ ἀμία χολὴν παρὰ τὸ ἔντερον παρατεταμένην ἰσομήκη ἔχει Ζιβ15. 506 b13. f 291. 1528 b34. cf Rose Ar Ps 302. ἐπιτραγίαι οὐκ ἔχουσιν οὔτε ᾠὸν οὔτε θορὸν οὐδέποτε, ἀλλ' ἔντερον μικρόν Ζιδ11. 538 a17. — *e.* insecta. τῶν ἐντόμων τὰ μὲν ἔντερον εὐθὺ ϗ ἁπλοῦν μέχρι τῆς ἐξόδου ἔχει (ἐνίοις δὲ τοῦτο ἑλίκην ἔχει), τὰ δὲ ἀπὸ τῆς κοιλίας τὸ ἔντερον εἱλιγμένον Ζμδ5. 682 a14. εὐθὺς μετὰ τὸ στόμα ἔντερον τοῖς μὲν πλείστοις εὐθὺ ϗ ἁπλοῦν μέχρι τῆς ἐξόδου ἐστίν, ὀλίγοις δ' ἑλιγμὸν ἔχει· ἔνια δ' ἔχει ϗ κοιλίαν ϗ ἀπὸ ταύτης τὸ λοιπὸν ἔντερον ἢ ἁπλοῦν ἢ εἱλιγμένον Ζιδ7. 532 b5-10. τῶν ἐντόμων τοῖς θήλεσι τὸ ταῖς ὑστέραις ἀνάλογον μόριον ἐσχισμένον ἐστὶ παρὰ τὸ ἔντερον Ζγα16. 721 a22. αἱ μέλιτται τύπτουσαι ἀπόλλυνται διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ κέντρον ἄνευ τοῦ ἐντέρου ἐξαιρεῖσθαι Ζιι40. 626 a18. αἱ ἀκρίδες τὸ ἔντερον ἔχουσιν εἱλιγμένον Ζιδ7. 532 b10. — *f.* crustacea. τῶν μαλακοστράκων αἱ θήλειαι ἔχουσιν ὑστέρας ὑμενώδεις παρὰ τὸ ἔντερον Ζγα14. 720 b14. τοῖς καράβοις τὸ ἔντερον πρὸς τῷ κυρτῷ Ζιδ2. 527 a15, ἐκ μέσης τῆς κοιλίας ἁπλοῦν ϗ λεπτόν· τελευτᾷ

ὑπὸ τὸ ἐπικάλυμμα τὸ ἔξω Ζιδ 2. 527 a7. 3. 527 b25. οἱ κάραβοι κ̔ ἔνιοι τῶν καρκίνων ἔχουσιν ἔντερον ἁπλοῦν Ζμδ 5. 679 b1. τῶν καρκίνων τὰ θήλεα παρὰ τὸ ἔντερον τὴν τῶν ᾠῶν χώραν ἔχουσιν Ζιδ 2. 526 b31. τοῖς μὲν καραβοειδέσι κ̔ καρίσι τὸ ἔντερον εὐθὺ κατ' εὐθυωρίαν πρὸς τὴν οὐράν, τοῖς δὲ καρκίνοις, ᾗ τὸ ἐπίπτυγμα ἔχουσι Ζιδ 2. 526 b27. cf K 571, 3. τοῖς τῶν καρίδων ἄρρεσι δύο ἄττα ψαθυρὰ ἐστι προσηρτημένα τῷ ἐντέρῳ θορικὰ Ζιδ 2. 527 a30. — *g*. mollusca. ἐπὶ τῆς τῶν ὀστρακοδέρμων μύτιδος τὸ ἔντερον ἔξωθεν, κ̔ ὁ θολὸς πρὸς τῷ ἐντέρῳ Ζμδ 5. 681 b26. cf Rose Ar Ps 317. Ka Ζμ 138, 1. 1. cephalopoda. τοῖς μαλακίοις ἔντερον ἁπλοῦν Ζμδ 5. 678 b27. ἀπὸ τῆς κοιλίας ἄνω πάλιν φέρει πρὸς τὸ στόμα ἔντερον λεπτόν· παχύτερόν (πλατύτερόν Pic) ἐστι τοῦ στόματος τὸ ἔντερον Ζιδ 1. 524 b13. cf A Siebld 17, 386. ᾗ τὸ ἔντερον ἀνατείνει, κάτωθεν ὁ θολός, κ̔ τῷ αὐτῷ ὑμένι περιεχόμενον ἔχει τὸν πόρον τῷ ἐντέρῳ (rectius τὸν θολὸν S I 182, D praef III, Pic) Ζιδ 1. 524 b19. — *g*. 2. gasteropoda. οἱ κόχλοι ἔχουσιν ἔντερον ἁπλῆν τὴν ἀρχὴν ἔχον Ζμδ 5. 679 b11. cf Ζιδ 4. 529 a7-15. — 4. ὑπόστασις, σφυράδες ἐν τοῖς ἐντέροις Ζιη 8. 586 b9. Ζμδ 2. 677 a15. — 5. τῶν καλουμένων ἑλμίνθων ἡ πλατεῖα (taenia) προσπέφυκε μόνη τῷ ἐντέρῳ Ζιε 19. 551 a11. — ἔντερα γῆς. τὰ καλούμενα γῆς ἔντερα αὐτόματα συνίσταται ἐν τῷ πηλῷ κ̔ ἐν τῇ γῇ τῇ ἐνίκμῳ Ζιζ 16. 570 a16 sq, ἄποδα, ἰλυσπάσει χρώμενα Ζπ 4. 705 b28. 9. 709 a28, σκώληκος ἔχει φύσιν, ἐν οἷς ἐγγίνεται τὸ σῶμα τὸ τῶν ἐγχέλεων Ζγγ 11. 762 b26. Ζιζ 16. 570 a16. (Lumbricus.)

ἐντεῦθεν ἐκεῖ φέρεσθαι Οα 8. 276 a28 al. — ἐντεῦθεν αἱ μάχαι, τὰ ἐγκλήματα al Ηε 6. 1131 a23. ηεη 10. 1243 a20. Πγ 15. 1286 b15. φαίνεται θεωροῦσιν ἐντεῦθεν, ἀρξαμένοις ἐντεῦθεν μα 3. 339 b36, 340 b14. τοὐντεῦθεν ἂν κατίδοι τις Πγ 4. 1277 a32. ηεβ 7. 1223 a2.

ἔντευξις. σεμνότης ἐστὶ περὶ τὰς ἐντεύξεις ημα 29. 1192 b31. κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ ἀποδιδόναι τὴν ἔντευξιν ημβ 3. 1199 a18, 14. — ἡ διαλεκτικὴ χρήσιμος πρὸς τὰς ἐντεύξεις τα 2. 101 a27, 30 Wz. ἡ πρὸς τοὺς πολλοὺς ἔντευξις Ρα 1. 1355 a29. οὐχ ὁ αὐτὸς τρόπος πρὸς ἅπαντας τῆς ἐντεύξεως Μγ 5. 1009 a17 Bz (cf ἀπάντησις a20).

ἔντεχνος μέθοδος Ρα 1. 1355 a4. ἔντεχνοι πίστεις, opp ἄτεχνοι Ρα 2. 1355 b36. 1. 1354 b21. ἐποίησεν ἔντεχνον τὸ παγκράτιον f 435. 1550 a6. — ἐντέχνως ἐλέγχειν, opp ἀτέχνως τι 11. 172 a35. ἐντέχνως ἀπαντᾶν, λέγειν ρ 37. 1444 b7. 39. 1445 b27.

ἐντιθέναι. τὸ ἐντιθέμενον, ἐντεθὲν ἐν κενῷ Φδ 8. 216 a33, 214 b21 cf εἰστιθέναι. — ἐντιθεμένων τῶν ⟨κυρίων⟩ ὀνομάτων εἰς τὸ μέτρον πο 22. 1458 b16 Vhl Poet III 323.

ἐντίκτειν. οἱ κάνθαροι ἣν κυλίουσι κόπρον, ἐν ταύτῃ ἐντίκτουσι σκωλήκια Ζιε 19. 552 a18. οἱ σφῆκες οἱ ἰχνεύμονες φαλάγγια ἀποκτείναντες φέρουσι πρὸς τειχίον κ̔ πηλῷ προσκαταλείψαντες ἐντίκτουσιν ἐνταῦθα Ζιε 20. 552 b29. ἔνιοι τῶν κολεοπτέρων τρώγλας ποιοῦνται κ̔ ἐνταῦθα τὰ σκωλήκια ἐντίκτουσιν Ζιε 20. 553 a2. ὁ κόκκυξ ἐν τῇ τῶν ἐλαττόνων ὀρνίθων νεοττιᾷ ἐντίκτει Ζιζ 7. 563 b31. cf θ 3. 830 b13.

ἔντιμοι ἄνδρες Ρβ 11. 1388 b4. opp ἄτιμοι Ηγ 11. 1116 a21. οἱ κόλακες ἔντιμοι Πδ 4. 1292 a17. ἐντιμότεροι κ̔ μᾶλλον ἀγαπώμενοι Κ 12. 14 b6. ἀτιμάζεσθαι ὑπὸ τῶν ἐντιμοτέρων Πε 7. 1306 b33. αἱ ἐντιμόταται τῶν δυνάμεων Ηα 1. 1094 b2. ἐντιμότερα σχήματα (ποιήσεως) πο 4. 1449 a6. ἐντιμότερα ἔργα, opp ἀναγκαιότερα Πα 7. 1255 b28. ποιεῖν τὸν πλοῦτον ἔντιμον Πβ 11. 1273 a37. γ 15. 1286 b15. ἔντιμα ἀγαθά Ρβ 11. 1388 a31, b10. ηεγ 5. 1232 b35. cf Ηδ 8. 1124 a23. τὰ ἔντιμα Ηδ 9. 1125 a29. 8. 1124 b23. ἐντιμότερα κ̔ εὐαλαζόνευτα Ρβ 15. 1390 b21. ἐντιμοτέρα ἦν ἡ χώρα (propter fertilitatem) μα 14. 352 a12. ἐντιμότατα δαπανήματα Ηδ 5. 1122 b35.

ἐντιμότης τις προγόνων Ρβ 15. 1390 b19.

ἐντολή, σχῆμα τῆς λέξεως, dist εὐχή ἐρώτησις πο 19. 1456 b11.

ἔντομα arthrozoa seu articulata cf PCG II 8. γένος τι τῶν ἀναίμων Ζμδ 5. 678 a30. Ζια 6. 490 b14. δ 1. 523 b12. 8. 534 b15. ε 1. 539 a11. Ζγα 14. 720 b6. β 1. 733 a25. αν 9. 475 a1. τὰ ἔντομα τοῖς μαλακίοις τ' ἐναντίως ἔχει κ̔ τοῖς ἐναίμοις Ζμβ 8. 654 a27. τὰ ἔντομα κ̔ τὰ μαλάκια κ̔ τοῖς μαλακοστράκοις κ̔ τοῖς ὀστρακοδέρμοις κ̔ ταῖς χελώναις κ̔ τῷ τῶν ἐμύδων γένει ἐναντίως κ̔ αὐτοῖς ἀντικειμένως συνέστηκεν Ζμβ 8. 654 a10. τὸ τῶν ἐντόμων γένος Ζια 6. 490 b13. δ 1. 523 b12. 7. 531 b20-532 b17. Ζγα 1. 715 b2. Ζμδ 6. 682 a35-683 b3. ζ 2. 468 b2. πολλὰ κ̔ ἀνόμοια περιείληφε εἴδη ζῴων Ζιδ 1. 523 b12, 7. 531 b21. definitio, καλῶ ἔντομα ὅσα ἔχει κατὰ τὸ σῶμα ἐντομάς, ἢ ἐν τοῖς ὑπτίοις ἢ ἐν τούτοις τε κ̔ τοῖς πρανέσιν Ζια 1. 487 a33 cf Ka Ζι 8, 20. ἔντομα ὅσα κατὰ τοὔνομα ἐστὶν ἐντομὰς ἔχοντα ἢ ἐν τοῖς ὑπτίοις ἢ ἐν τοῖς πρανέσιν ἢ ἐν ἀμφοῖν Ζιδ 1. 523 b13. τῶν ἐντόμων τι γένος, ὃ ἑνὶ ὀνόματι ἀνώνυμόν ἐστιν Ζιι 40. 623 b5. cf δ 7. 531 b22 sqq. — 1. descriptio partium. *a*. sceleton exterius Ζιδ 1. 523 b15. 7. 532 b2. Ζμβ 8. 654 a10. — *b*. caro Ζιδ 7. 532 a31. Ζμβ 8. 654 a26 sq. — *c*. segmenta Ζμδ 5. 682 a4. οὐ πολυμερῆ τὸν ἀριθμόν Ζμδ 6. 682 a35. τρία μέρη τοῦ σώματος Ζιδ 7. 531 b26. — *d*. caput et sensus. τοῖς ἐντόμοις καθάπερ τοῖς ὄφεσιν ἡ κεφαλὴ ἑλικτόν ἐστι τὸ κύριον τῆς αἰσθήσεως Ζμδ 5. 682 a2. ἔχει πάσας τὰς αἰσθήσεις, ὄψιν (ὀξεῖαν ci Pic) ὄσφρησιν γεῦσιν Ζιδ 8. 534 b17, 535 a1. ἄλλο αἰσθητήριον οὐδὲν φανερὸν πλὴν ὀφθαλμῶν Ζιδ 7. 532 b5. διὰ τοῦ ὑποζώματος αἰσθάνονται τῶν ὀσμῶν Ζμβ 16. 659 b16 Langk. τὸ τῶν ἐντόμων γένος πᾶν ἀκριβῶς κ̔ πόρρωθεν αἰσθάνεται αι 5. 444 b9. τῇ ἁφῇ αἰσθάνεται Ζιδ 8. 535 a4. ὄμματα, ὀφθαλμοί Ζμβ 13. 657 b30, 37. Ζιδ 7. 532 a5. — *e*. organa cibaria. τὸ γλωττοειδές Ζιδ 7. 532 b11. Ζμβ 17. 661 a15-30. γλῶττα Ζιδ 7. 532 b6. θ 11. 596 b11. Ζμδ 12. 692 b17. ὀδόντες Ζιδ 7. 532 a12. θ 11. 596 b10. Ζμδ 5. 678 b17-21. 6. 683 a4. κέντρον Ζμδ 5. 682 a11. 6. 682 b33. — *f*. respiratio υ 2. 456 a12. ἀναπνεῖ αν 3. 471 b20. οὐκ ἀναπνεῖ αν 9. 475 a29. οὐδὲν ἀναπνεῖ Ζιδ 9. 535 b5. — *g*. partes internae. τοῖς ἐντόμοις ἡ εὐθυωρία τῶν ἐντοσθιδίων Ζμδ 9. 684 b32. κοιλία, ἔντερον Ζιδ 7. 532 b5, 9. Ζμδ 5. 682 a13. σπλάγχνον οὐδὲν ἔχει οὐδὲ πιμελήν Ζιδ 7. 532 b7. τὸ ἀνάλογον μόριον τῆς ὑστέρας Ζγβ 4. 739 a19. δικρόαι ὑστέραι Ζγα 3. 717 a8. — *h*. generatio. πότερον τὰ ἔντομα προΐεται σπέρμα ἢ οὔ, ἄδηλον Ζγα 17. 721 a32. ἔνια οὔτ' ἄρρεν οὔτε θῆλυ Ζιδ 11. 538 a2. coitus Ζιε 8. 541 b34. Ζγα 18. 723 b20 sq. 21. 729 b25-33, 730 a3. 23. 731 a17. γ 8. 758 a5, κ̔ τοῦ χειμῶνος Ζιε 9. 542 b28. generatio Ζιε 19. 550 b26-553 a11. 21-32. 553 a17-557 b31. Ζγα 1. 715 b7. 16. 721 a2-25. β 1. 732 b10, 733 a25, b13. 6. 741 b31, 742 a2. γ 9-10. 758 a27-761 a11. 11. 763 a7. generatio aequivoca Ζιε 1. 539 a24. 19. 551 a1. 31. 556 a27-557 a32. Ζγα 1. 715 b27. 16. 721 a7. β 1. 732 b12. γ 9. 758 a30, b7. — *i*. motus. τὰ ἔντομα κατὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ἔξωθεν κινητικὰς διαφέρει τῶν ἐναίμων Ζμδ 9. 684 b33 Langk. οἱ πόδες κάμπτονται εἰς τὸ πλάγιον Ζιδ 2. 525 b25. τῷ συμφύτῳ πνεύματι ὥσπερ κινεῖται Ζμβ 16. 659 b17. ἀνορροπύγιος ἡ πτῆσις αὐτῶν Ζιδ 7. 532 a24. — *k*. senecta. ἔνια ἐκδύνει τὸ γῆρας Ζιθ 17. 601 a2-10. —

l. strepitus. βομβεῖ, ᾄδειν λέγεται, ψοφεῖ τῷ ἔσω πνεύματι, οὔτε φωνεῖ οὔτε διαλέγεται Ζιδ9. 535 b4, 6. nutrimentum. τὸ ὑγρὸν προσφέρεται οὐ ποτοῦ χάριν ἀλλὰ τροφῆς Ζμγ8. 671 a10. φωλεία Ζιε9. 542 b29. θ14. 599 a20-30. ὕπνος Ζιδ10. 537 b6. κοιμώμενα, βραχύυπνα υ1. 454 b19. ἐργασίαι Ζιι38. 622 b19. 40-43. 623 a13-629 b5. morbi, mors Ζιε20. 553 a12. διαιρούμενα, διατεμνόμενα δύναται ζῆν Ζιδ7. 531 b30. Ζπ7. 707 a28, b2. Ζμδ5. 682 a5. μκ6. 467 a19. ζ2. 468 a25, b2. αν3. 471 b21. 17. 479 a3. ψα5. 411 b20. β2. 413 b20. διὰ τί τὸ ἔλαιον τῶν ἐντόμων ζῴων ἀναιρετικόν ἐστι f 214. 1517 b17. — 2. insectorum genera. ἔνια πτηνά Ζια6. 490 b15. Ζμδ6. 682 b7. τῶν πτηνῶν τὰ μὲν ἔλυτρον ἔχει (μηλολόνθαι), τὰ δ' ἀνέλυτρα (μέλιττα) Ζιδ7. 532 a23. τῶν πτηνῶν τὰ μὲν δίπτερα (μυῖαι) τὰ δὲ τετράπτερα (μέλιτται) Ζιδ7. 532 a20. ἄπτερα (ἴουλος σκολόπενδρα), πτερωτά (μέλιττα μηλολόνθη σφήξ), πτερωτὸν ϗ ἄπτερον (μύρμηκες ϗ αἱ καλούμεναι πυγολαμπίδες) Ζιδ1. 523 b17. πτερωτά (μέλιττα), ἄπτερα (κνῖπες) Ζιδ8. 534 b19. πτιλωτά Ζια5. 490 a9. ἔνια τῶν κολεοπτέρων ϗ μικρῶν ϗ ἀνωνύμων ζῴων Ζιε19. 552 b30. ὁλόπτερα (σφῆκες μέλισσαι) υ2. 456 a14. δίπτερα Ζμδ6. 682 b11, 683 a13. τετράπτερα Ζμδ6. 682 b8. πολύπτερα Ζμδ6. 682 b13, 18. — τὸ κέντρον τὰ μὲν ἔχει ἐν αὑτοῖς (μέλιτται σφῆκες), τὰ δ' ἐκτός (σκορπίος) Ζιδ7. 532 a15. ἐμπροσθόκεντρα, ὀπισθόκεντρα, μακρόκεντρα Ζμδ5. 678 b13, 16. Ζιδ7. 532 a11, 17. — τὰ μὲν ἐκ ζῴων τῶν συγγενῶν (φαλάγγια ἀράχνια ἀττέλαβοι ἀκρίδες τέττιγες), τὰ δ' αὐτόματα (cf h v) Ζιε19. 550 b30. — τὰ μὲν παμφάγα τὰ δὲ μόνον τοῖς ὑγροῖς τρέφεται ϗ τούτων τὰ μὲν παμφάγα (μυῖαι), τὰ δὲ αἱμοβόρα (μύωψ οἶστρος), τὰ δὲ φυτῶν ϗ καρπῶν ζῇ χυλοῖς Ζιθ11. 596 b11. τῶν ἐντόμων ὅσα σαρκοφάγα μὲν μή ἐστι, ζῇ δὲ χυμοῖς σαρκὸς ζώσης (φθεῖρες ψύλλαι κόρεις et alia epizoa) Ζιε31. 556 a21. — ὅσα ἐλάττονας ἔχει πόδας Ζμδ6. 682 b5. πηδητικά (ἀκρίδες, τὸ τῶν ψυλλῶν γένος) Ζμδ6. 683 a33, b2. Ζιδ7. 532 a27. ἑξάποδα Ζμδ6. 683 b2. πολύποδα Ζμδ6. 682 a36. Ζια6. 490 b15. μακρὰ ϗ πολύποδα (σκολόπενδρα) Ζιδ7. 531 b29, 532 a1. — τὰ μῆκος ἔχοντα Ζμδ6. 682 b22. προμήκη Ζπ7. 707 a31. μικρά Ζμδ6. 682 b11. τὰ βραχέα Ζμδ6. 682 b12. πάνυ μικρά (μυῖαι μέλιτται) Ζιε8. 542 a5. αν9. 475 a30. τὰ πλεῖστα μικρὰ λίαν Ζγα16. 721 a25. — τὰ μὴ ἑλικτά Ζμδ6. 682 b24. — ἔνια κεραίας ἔχει (ψυχαὶ κάραβοι) Ζιδ7. 532 a26. — νομαδικά, ἑδραῖα Ζμδ6. 682 b7, 13, 16. ἄοικα πολλά Ζια1. 488 a22. τῶν ἐντόμων τι γένος, ὃ ἑνὶ μὲν ὀνόματι ἀνώνυμόν ἐστιν· ἔστι ταῦτα ὅσα κηριοποιά (μέλιττα ϗ τὰ παραπλήσια)· τούτων γένη ἐννέα Ζιι40. 623 b5-8. — μακροβιώτερα αν9. 475 a1. ἐπέτεια τὰ πολλὰ μκ4. 466 a2. cf 6. 467 a12. ἐφήμερα Ζμδ5. 682 a26.

ἐντομή. ἔντομα ἔχει κατὰ τὸ σῶμα ἐντομάς Ζια1. 487 a33. δ1. 523 b14. πόρος ἔχει ἐντομὰς ὥσπερ τὸ ἐν τῷ καράβῳ ᾠόν Ζιδ4. 529 a18. ὅσα μακρὰ ϗ πολύποδα, σχεδὸν ἴσα ταῖς ἐντομαῖς ἔχει τὰ μεταξύ Ζιδ7. 531 b30. διὰ τὸ ἀρχὰς ἔχειν πλείονας τὰ ἔντομα αἵ τ' ἐντομαί εἰσι ϗ πολύποδα κατὰ ταὔτ' ἐστίν Ζμδ6. 682 b4.

ἔντορνος κατ' ἀκρίβειαν ὁ κόσμος Οβ4. 287 b15.

ἐντός. ἐντὸς ἐμβάλλειν ὅρον (cf εἴσω) Αγ22. 84 a36. — τοῦ μὲν ἔξω τὸ αἴτιον, τοῦ δ' ἐντός Φβ6. 197 b37. τὰ ἐκτὸς ϗ τὰ ἐντὸς ὁμαλῶς θερμαίνειν μδ3. 381 a31. τὰ ἐντός, opp ἡ ὑπεροχή Οα11. 281 a10, 13. — νῆσοι φανεραὶ ἡμῖν ϗ ἐντὸς (i e in mari interno) οὖσαι κ3. 393 a12. — τῶν τετραπόδων ὅσα κάμπτει τὰ ὀπίσθια σκέλη ἐντός (ἐκτός Did) Ζγα20. 728 b9. — ἐντός de internis corporis animalium partibus. ἐντὸς τοῦ στόματος, τῶν ὀδόντων Ζμδ5. 682 a10, 13. opp ἐκτός Ζμβ17. 661 a13, 15. δ9. 684 b6, 18. 10. 688 a16. 13. 697 a10. opp ἔξω Ζγβ4. 740 a15. γ3. 754 b3. opp πρόσθεν, θύραζε, θύραθεν. ἡ ἄφεσις οὐκ ἐντὸς γίγνεται ἀλλ' εἰς τὸ πρόσθεν Ζγβ4. 739 a36. ἡ περίττωσις ἢ θύραζε προελθοῦσα ἢ ἐντὸς οὖσα Ζγβ4. 739 a28. τοῦ ἐντὸς θερμοῦ ἀντικόπτοντος ἐν τῇ ψύξει τοῦ θύραθεν ἀέρος ἡ εἴσοδος ϗ ἡ ἔξοδος Ζμα1. 642 b1. ἀνασπῶνται οἱ πόροι ἐντός Ζγα4. 717 b1. ἡ ἐντὸς θερμότης, ὁ ἐντὸς ὑμήν, τὰ ἐντὸς μόρια Ζγβ2. 735 b33. 6. 743 a17. γ2. 752 b9. Ζιδ3. 527 b1. ἔχεται τοῦ ἐντὸς θιγγάνοντος παντός Ζμδ9. 685 b9. γίνεται τὰ ἐντὸς πρότερον τῶν ἐκτός Ζγβ6. 741 b25. τὰ ἐντὸς ᾠοτοκοῦντα, ὅσα ζῳοτοκεῖται μὴ μόνον ἐκτὸς ἀλλὰ ϗ ἐντός Ζγγ4. 755 a12. β1. 733 b30.

ἐντοσθίδιος, cf Lob Phryn 556. Proleg 356. ἡ εὐθυωρία τῶν ἐντοσθιδίων Ζμδ9. 684 b32, 685 a3 (v l, ἐντοσθίων Bk).

ἐντόσθιος. οὕτως κειμένων νῦν τῶν ἐντοσθίων Ζμδ9. 685 a3, 684 b32 (v l, ἐντοσθιδίων Bk).

ἐντρέφειν. ἐντραφέντες ἐν τοῖς μαθήμασιν ΜΑ5. 985 b25.

ἐντρίβειν. οἱ τοῖς σώμασι περικλώμενοι ϗ ἐντριβόμενοι (?) κόλακες φ6. 813 a16.

ἔντροφος Ἀταρνέος f 625. 1583 b20.

ἐντυγχάνειν. Τηλέμαχον μὴ ἐντυχεῖν Ἰκαρίῳ πο25. 1461 b5. βουλόμενοι ἐντυχεῖν Ἡρακλείτῳ sim Ζμα5. 645 a18. f 79. 1489 b28. 142. 1502 a37. αὐτόπτῃ οὔπω ἐντετυχήκαμεν Ζιι41. 628 b8. φοβεῖσθαι τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἄλυποι τοῖς ἐντυγχάνουσιν sim Πε11. 1314 b19. Ηδ12. 1126 b14. ημβ3. 1199 a16. syn ὁμιλεῖν ημα29. 1192 b32, 35. — ἐν ἔτεσι πεντήκοντα δὶς ἐνετύχομεν μόνον (sc ἴριδι γενομένῃ ἐν τῇ πανσελήνῳ) μγ2. 372 a29. οἱ διατρίβοντες περὶ τὴν θάλατταν ἐντυγχάνουσι τούτοις πολλοῖς Ζιδ8. 534 a7. ἐὰν ἀδυνάτῳ ἐντύχωσιν, ἀφίστανται Ηγ5. 1112 b24. ἐὰν (ἡ ῥητορική) ἐντύχῃ ἀρχαῖς, οὐκέτι ῥητορικὴ ἔσται Ρα2. 1358 a25.

ἐντυποῦσθαι. τῷ νομίσματι ἐνετύπωσεν ἀπήνην, ἐπὶ τοῦ νόμμου ἐντετυπῶσθαι Τάραντα f 527. 1565 a10. 548. 1568 b36. — med Φειδίαν ἐντυπώσασθαι τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον κ6. 399 b35. θ155. 846 a19.

Ἐνυάλιος ξυνός Ρβ21. 1395 a15 (Hom Σ 309). θύειν τῷ Ἐνυαλίῳ f 387. 1542 b6.

ἔνυγρος τόπος, opp ξηρός μα14. 351 a19. ἑλώδη πεδία, ὄντα ἔνυγρα πκ32. 926 b5. ἔτος ἔνυγρον Ζιζ15. 569 b21. — τὰ ἔνυγρα, i e aquatilia. τοῖς ἐνύγροις τίς ἡ τροφὴ ϗ αὔξησις τοῦ συμφύτου πν2. 482 a21, 25.

ἐνυδρίς, cf Lob Prol 458. refertur inter τὰ τετράποδα ϗ ἄγρια ζῷα Ζιθ5. 594 b28. τὴν τροφὴν ποιεῖται ϗ τὴν διατριβὴν ἐν τῷ ὑγρῷ, οὐ μέντοι δέχεται τὸ ὕδωρ ἀλλὰ τὸν ἀέρα, ϗ ἔξω γεννᾷ· πεζόν ἐστιν Ζια1. 487 a22. ποιεῖται τὴν τροφὴν περὶ λίμνας ϗ ποταμούς· ἡ λάταξ ἐστὶ πλατυτέρα τῆς ἐνυδρίδος Ζιθ5. 594 b29, 32. ἡ ἐνυδρὶς δάκνει τοὺς ἀνθρώπους ϗ οὐκ ἀφίησιν, ὡς λέγουσι, μέχρι ἂν ὀστοῦ ψόφον ἀκούσῃ Ζιθ5. 595 a3. (Lutris Gazae, andris anadriz Alberto. Lutra vulgaris *L.* S I 608; K 407; KaZι 6, 8; Su 49, 23. AZι I 68, 17.)

ἔνυδρος. τόποι ἔνυδροι, opp χερσεύοντες μα14. 352 a22, 351 a34, 35. Ζιθ2. 589 a19. τὰ ἔνυδρα, coni ἑλώδη μα14. 351 b25. πκ32. 926 b7. κατὰ τὰ ποτάμια ϗ ἔνυδρα χωρία θ73. 835 b17. — τὰ ἔνυδρα (sc ζῷα) descr Ζια1. 487 a14-b17. θ2. 589 a10-590 a15. τζ6. 143 a2, 144 b33-145 a2. opp τὰ φυτά, τὰ πεζὰ vel τὰ χερσαῖα. τὰ μὲν φυτὰ θείη τις ἂν γῆς, ὕδατος δὲ τὰ ἔνυδρα, τὰ δὲ πεζὰ ἀέρος Ζγγ11.

761 b13 (cf Zeller II, 2, 425, 6. Brandis 1208. 1331. M 414). τὰ μὲν ἐκ γῆς πλείονος γέγονεν, οἷον τὸ τῶν φυτῶν γένος, τὰ δ' ἐξ ὕδατος οἷον τὸ τῶν ἐνύδρων. τῶν δὲ πτηνῶν ϗ πεζῶν τὰ μὲν ἐξ ἀέρος, τὰ δ' ἐκ πυρός αν13. 477 a29. πᾶν γένος ταῖς ἀντιδιῃρημέναις διαφοραῖς διαιρεῖται, καθάπερ τὸ ζῷον τῷ πεζῷ ϗ τῷ πτηνῷ ϗ τῷ ἐνύδρῳ τζ6. 143 b1 Wz. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔνυδρα, τὰ δ' ἐν τῇ γῇ ποιεῖται τὴν διατριβήν αν9. 474 b25. τῶν ζῴων τὰ μέν ἐστιν ἔνυδρα, τὰ δ' ἐν τῷ ἀέρι ποιεῖται τὴν δίαιταν ζ6. 470 b2. τὰ μὲν φυτὰ ὡσπερανεὶ ὄστρεα χερσαῖα, τὰ δὲ ὄστρεα ὡσπερανεὶ φυτὰ ἔνυδρα Ζγγ11. 761 a31. cf M 190. εἴ τις ὁμοῦ ζῷον ἔνυδρόν τε ϗ χερσαῖον ϗ πτηνὸν ἐν τοῖς κόλποις ἔχων ἐκβάλοι κ 6. 398 b30. — τὰ ἔνυδρα, aquatilia, ἐκ τίνων γενῶν τῶν ζῴων σύγκειται. τὰ ἔνυδρα, οἷον οἵ τε ἰχθύες ϗ τὰ μαλάκια ϗ τὰ μαλακόστρακα κάραβοί τε ϗ τὰ τοιαῦτα Ζιδ10. 536 b32. α13. 504 b13. Ζμα2. 642 b13. τῶν ἐνύδρων γένη ἄττα ϗ τῶν πτηνῶν ποιεῖται τὴν ὀχείαν ϗ τὸν τόκον ϗ μετοπώρου ϗ χειμῶνος Ζιε8. 542 a25. ζῳοτόκα τῶν ἐνύδρων τὰ κητώδη Ζια5. 489 b1. τὰ ὀστρακόδερμα τῶν ἐνύδρων ὑπόποδα διὰ βάρος πν8. 485 a21. τὰ ἔνυδρα λαμβάνει ἐκ τοῦ ὑγροῦ τὴν τροφήν Ζμδ13. 697 b1. αν12. 477 a9. τὰ θερμότατα ϗ πῦρ ἔχοντα πλεῖστον τῶν ζῴων ἔνυδρά ἐστιν (Empedoclis sententia) αν14. 477 b1. μικρὸν χρόνον ἐστὶν ἡ αἴσθησις τοῖς ἐνύδροις τῶν χυμῶν Ζμβ17. 660 b18. φαίνεται ἔχειν αἴσθησιν ὀσμῆς ψβ7. 419 a35. 9. 421 b10 Torstr. — saepius in eodem genere animalium opp ἔνυδρα et χερσαῖα Ζμδ11. 690 b22. Ζιβ14. 507 b7. ι48. 631 a22. opp πεζά et ἔνυδρα Ζιζ12. 566 b31. μκ4. 466 a11. 5. 466 b26, 33. Ζμα2. 642 b19. β2. 648 a25. δ3. 677 b21. 13. 697 b2, 4. ἐν τοῖς ἐνύδροις ϗ τοῖς ὄρνισιν Ζγδ6. 775 b17. ἔνυδρα, dist τετράποδα Ζιθ20. 603 a29. — τὰ ἔνυδρα i q natantia Ζμγ6. 669 a7. δ13. 697 a30 sq. Ζγα9. 718 b31. τὰ ἔνυδρα i q aves aquaticae Ζιζ2. 559 a21. i q pisces Ζπ15. 713 a10, 11. Ζμβ6. 652 a4. αν16. 478 b20. χ6. 799 b17.

ἔνυλοι λόγοι τὰ πάθη εἰσίν ψα1. 403 a25.

ἐνυπάρχειν. διαφθείρειν τὸ ἔμβρυον τὸ ἐνυπάρχον Ζιζ22. 577 a14. τὸ ἐνυπάρχον ὑπερέχεται Ρα7. 1363 b20, 9. ὅσα ἐν φερομένῳ ἐνδέδεται ϗ ἐνυπάρχει Οβ9. 291 a11. ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα Μδ13. 1020 a7. πότερον ἀρχαὶ τὰ γένη ἢ εἰς ἃ διαιρεῖται ἐνυπάρχοντα ἕκαστον Μβ1. 995 b28. 3. 998 a22. ἐξ οὗ γίνεταί τι ἐνυπάρχοντος, τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον, syn ὕλη, στοιχεῖον Φβ3. 194 b24. 1. 193 a10. ΜΑ 5. 986 b7. δ3. 1014 a26, b15. 4. 1014 b18. ζ17. 1040 b32. η2. 1043 a21. κ1. 1059 b24. Ζγα18. 724 a25. 21. 729 b3. (cf ὕλη 3, et ὑπάρχειν ἔν τινι Κ2. 1 a24. 5. 3 a32.) γεῶδές ἐστι τὸ ἐνυπάρχον μβ3. 359 a24, 357 a8. γ1. 370 b15. δ3. 380 b14 al. ἐνυπάρχειν, syn ἐκκρίνεσθαι, dist γίνεσθαι Ογ3. 302 a12, 24. μβ9. 369 b32, 370 a24. δ3. 381 b2. ἐκ τοῦ σπέρματος γίνεται ἅπαντα οἱονεὶ ἐνυπάρχοντα πκ10. 923 b33. (sed praeter ὕλην etiam εἶδος est αἴτιον ἐνυπάρχον, opp τὰ ἐκτὸς οἷον τὸ κινοῦν Μλ4. 1070 b22. δ1. 1013 a19.) ad hunc usum v ἐνυπάρχειν, ut ὕλην significet, referenda fere sunt talia: ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὸ νῦν ἐνυπάρχει Φζ3. 233 b35. πᾶσιν ἐνυπάρχει τὰ μόρια τῆς ψυχῆς Πα13. 1260 a11. 5. 1254 a31. φύσει ἐνυπάρχει φιλία πρὸς τὸ γεγεννημένον τῷ γεννήσαντι Ηθ1. 1155 a16. ἐνυπάρχει ἡ χρῆσις ἡ τοῦ ἑπομένου ἐν τῇ θατέρου Ρα6. 1363 b29. — logice τὸ γένος ἐνυπάρχειν τοῖς εἴδεσιν dicitur (cf ὕλη 6). ἐν τοῖς λόγοις τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον, ὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστι, τοῦτο γένος Μδ28. 1024 b4. ἐνυπάρχειν ἐν τῷ τί ἐστι, syn ὑπάρχειν ἐν τῷ τί ἐστι Αγ22. 84 a25, 14. ἐνυπάρχειν ἔν τινι, dist ὑπάρχειν τινί Αγ22. 84 a15, 20 Bz Ar St IV 367. ἐνυπάρχειν ἐν τῷ λόγῳ, ἐνυπάρχειν τοῖς ὅροις, τοῖς κατηγορουμένοις ε11. 21 a16-25. Αα5. 28 a6. γ4. 73 a37 sqq, b17. Ζμδ5. 678 a34. ἐν τῷ λόγῳ ἐνυπάρχει τὸ ζῷον sim Μδ18. 1022 a29. Φζ4. 253 b3. ψβ2. 413 a5. ημβ11. 1210 b28. ἐνυπάρχεσθαι Αγ4. 73 b18 Wz.

ἐνυπνιάζειν. τοῦ αἰσθητικοῦ μέν ἐστι τὸ ἐνυπνιάζειν, τούτου δ' ᾗ φανταστικόν εν1. 459 a21, 9, 14. πότερον συμβαίνει ἀεὶ τοῖς καθεύδουσιν ἐνυπνιάζειν, ἀλλ' οὐ μνημονεύουσιν υ1. 453 b19. ἐνυπνιάζει τῶν ζῴων μάλιστα ἄνθρωπος Ζιδ10. 537 b13, 27. πε16. 892 b17. οὐδὲν κωλύει αἴσθησιν ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὰς ψυχὰς τὰς ἐνυπνιαζούσας μτ2. 464 a10. (συμβαίνει καθ' ὕπνον) ϗ πολλὰ πράττειν ἄνευ τοῦ ἐνυπνιάζειν Ζγε1. 779 a15. — med ἐνυπνιαζόμενον τὸ παιδίον δῆλον γίνεται Ζιη10. 587 b10. οἱ ἐν τῷ καθεύδειν ἐνυπνιαζόμενοι πλ14. 957 a7.

ἐνύπνιον. τὸ ἐνύπνιόν ἐστιν αἴσθημα τρόπον τινά υ2. 456 a26. τίνι τῶν τῆς ψυχῆς φαίνεται ἐνύπνιον εν1. τί ἐστι ϗ πῶς γίνεται ἐνύπνιον εν2. 3. τὸ φάντασμα τὸ ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν αἰσθημάτων, ὅταν ἐν τῷ καθεύδειν ᾖ, ᾗ καθεύδει, ἐστὶν ἐνύπνιον εν3. 462 a31 (cf κινήσεις φανταστικαί a8). πλ14. 957 a22. ἡ τῶν ἐνυπνίων φαντασία πλ14. 957 a29. ὅσα πέφυκε φαίνεσθαι ἃ μή ἐστιν, οἷον ἡ σκιαγραφία ϗ τὰ ἐνύπνια Μδ29. 1024 b23. παρὰ τὸ ἐνύπνιον ἐννοοῦμεν ἄλλο τι εν1. 458 b13. 3. 462 a6. συμβαίνουσι τοῖς καθεύδουσιν αἰσθήσεις, οὐ μόνον τὰ καλούμενα ἐνύπνια Ζγε1. 779 a14. μετὰ τὴν τροφὴν ϗ πάμπαν νέοις οὖσιν, οἷον τοῖς παιδίοις, οὐ γίνεται ἐνύπνια εν3. 461 a13. Ζιδ10. 537 b15 (sed cf η10. 587 b10). πλ14. 957 a20. ἐνύπνια ἐρρωμένα, opp τεταραγμένα, τερατώδη εν3. 461 a27, 21, 22. συμβέβηκέ τισιν ὥστε μηδὲν ἐνύπνιον ἑωρακέναι κατὰ τὸν βίον εν3. 462 a32. (1. 458 b20.) Ζιδ10. 537 b17. — τὰ ἐνύπνια ἢ αἴτια ἢ σημεῖα τῶν γιγνομένων ἢ συμπτώματα μτ1. 462 b27, 463 a30. πῶς ἐνύπνιά τινα αἴτια ϗ σημεῖα τῶν περὶ τὸ σῶμα συμβαινόντων μτ1. 463 a3-b11. πολλὰ τῶν ἐνυπνίων οὐκ ἀποβαίνει μτ1. 463 b9. θεόπεμπτα μὲν οὐκ ἂν εἴη τὰ ἐνύπνια, δαιμόνια μέντοι μτ2. 463 b13. διὰ τί τοῖς φθινοπωρινοῖς ἐνυπνίοις ἥκιστα πιστεύομεν f 232. 1519 b29.

ἐνυφαίνειν. ζῴδια ἐνυφασμένα θ96. 838 a22.

ἕνωσις, opp διαίρεσις Φδ13. 222 a30. ἡ μίξις τῶν μικτῶν ἀλλοιωθέντων ἕνωσις Γα10. 328 b22. ἡ ἕνωσις τῆς συμπήξεως τῶν φυτῶν φτβ1. 822 a15.

ἔνωχρος. οἱ φοβηθέντες ἔνωχροι γίνονται φ6. 812 b10, a17. τὰ ἥπατα ἔνωχρα Ζμγ12. 673 b29.

ἐξ, v ἐκ. οὐκ ἐκ τεττάρων ὀστῶν, ἀλλ' ἐξ ἓξ Ζιγ7. 516 a21. cf Lob Paral I 12.

ἐξαγγέλλειν. ταῦτα ἐξαγγέλλεται λέξει ⟨ἢ κυρίοις ὀνόμασιν⟩ ἢ ϗ γλώτταις πο25. 1460 b11. ἐὰν προαπολιπόντες τὴν πρᾶξιν, περὶ ἧς ἂν ἐγχειρήσωμεν λέγειν, πάλιν ἑτέραν ἐξαγγείλωμεν ρ31. 1438 a32. τῷ ἡλίῳ ἦν τὸ ἐξαγγεῖλαν ἡ Λαμπετία ὥσπερ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ὄψις f 144. 1502 b28. — ἐξαγγέλλουσιν αἱ γυναῖκες κατὰ τῶν ἀνδρῶν Πε11. 1313 b34. οὐδὲν διαφέρει μὴ δοκεῖν (ἰδεῖν ci Bz Ar St I 93) ἢ μὴ ἐξαγγέλλειν Ρβ6. 1384 b6.

ἐξάγγελσις ἁμαρτημάτων ϗ ἀδικημάτων ρ5. 1426 b26.

ἐξαγγελτικός. αἰσχύνονται τοὺς ἐξαγγελτικοὺς πολλοῖς Ρβ6. 1384 b5, 7, 11. — νυκτὸς ἐξαγγελτικὸς μᾶλλον ὁ τῆς ἀκοῆς πόρος πια33. 903 a24.

ἐξάγειν. περὶ εἰσαγομένων ϗ ἐξαγομένων Ρα4. 1360 a12-17. ἐξάγειν τοὺς νεοττούς, τοὺς σκύμνους Ζιι8. 613 b12. θ17. 600 b1.

δύο ᾠὰ μόνα δύναται ἐπῳάζουσα ἐξάγειν (i q ἐκτίκτειν) Ζιζ9. 564 ᵇ8. 6. 563 ᵃ31. 4. 562 ᵇ10. γλῶττα ἐξαγομένη μέχρι πόρρω Ζιθ12. 597 ᵇ21. ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τὸ ὑγρὸν ἐξάγοντος μδ6. 383 ᵃ16. ἐξάγειν ἱδρῶτα, τὸ ὀξύ πβ7. 867 ᵃ10. α38. 863 ᵇ14.

ἐξαγριαίνονται οἱ ἐλέφαντες περὶ τὴν ὀχείαν Ζιζ18. 571 ᵇ31.

ἐξαγριούμενοι ἐλέφαντες Ζιι1. 610 ᵃ31.

ἐξαγωγεύς. ἐν τοῖς καιροῖς αἱ μέλιτται διαφθείρουσι τὰ τῶν βασιλέων, ὡς ἐξαγωγέων ὄντων (utpote quum sint auctores emigrandi) Ζιι40. 625 ᵃ22.

ἐξαγωγή, opp εἰσαγωγή Ρα4. 1360 ᵃ13. ἐξαγωγὴ σίτου Ηε8. 1133 ᵇ9. οβ1352 ᵃ18, 20, 1349 ᵃ1. — πρὸς τὴν διάκρισιν καὶ ἐξαγωγήν πβ32. 869 ᵇ28.

ἐξαγώγιμα, opp εἰσαγώγιμα οβ1345 ᵇ21, 24-26.

ἐξάγωνος. τὸ ἐξάγωνον σχῆμα συμπληροῖ τὸν τόπον Ογ8. 306 ᵇ7. τὰ κηρία ἐξάγωνα Ζιε23. 554 ᵇ25.

ἐξαδράχμου πωλεῖν οβ1347 ᵃ34, 1353 ᵃ18.

ἐξαδυνατεῖν. περὶ ὅσων ἐξαδυνατοῦσιν οἱ νόμοι λέγειν ἀκριβῶς Πγ11. 1282 ᵇ4. ημβ1. 1198 ᵇ27, 33. εὐλαβητέον τὸ τοιοῦτον, ἐὰν μή τις ἄλλως ἐξαδυνατῇ διαλέγεσθαι τα18. 108 ᵃ36. ὥστε μὴ ἐξαδυνατεῖν τὸ θερμὸν πρὸς τὴν πέψιν Ζγε5. 785 ᵃ10. ἐξαδυνατεῖ ἡμῶν ἡ φύσις ἀσθενὴς οὖσα πρὸς τὸ ἐπὶ πολὺ ἀφικνεῖσθαι ημβ16. 1213 ᵇ6. τὸ ψυχρὸν ποιεῖ τὸ κατὰ φύσιν θερμὸν ἐξαδυνατεῖν καὶ ὑποχωρεῖν υ3. 457 ᵇ17. cf θ1. 830 ᵃ17. 82. 836 ᵇ18. φ6. 811 ᵃ9. πλα19. 959 ᵃ29. ὅταν ἐξαδυνατήσῃ (int ὀχεύειν) διὰ τὴν λαγνείαν ὁ ταῦρος Ζιζ21. 575 ᵃ21.

ἐξαεροῦν. ἡ τέφρα ἐξαεροῖ τὸ ὕδωρ πκε8. 938 ᵇ34. ἐξαερουμένου τοῦ ὕδατος πκγ16. 933 ᵃ37. κς30. 943 ᵇ13. λγ15. 963 ᵃ14 (syn ἐκπνευματοῦσθαι ᵃ18).

ἐξαιματοῦται ἡ τροφὴ μεταβάλλουσα υ3. 456 ᵇ4.

ἔξαιμος. τὸ παιδίον ὥσπερ ἔξαιμον γενόμενον Ζιη10. 587 ᵃ23.

ἐξαιρεῖν. ἐξαιρεῖν τὰ κηρία Ζιι40. 623 ᵇ19. θεωρεῖν τοὺς ἐξῃρημένους πλεύμονας ἐκ τῶν διαιρουμένων ζῴων Ζια17. 496 ᵇ5. οἱ ἰατροὶ ῥᾷον ἐξαιροῦσι τοὺς ὀδόντας μχ21. 854 ᵃ16. ἐξαιρεῖν τὰ σιτία πε7. 881 ᵃ35. ἐξαιροῦντες διὰ τὴν ἀναισθησίαν τὸ μεταξύ Φδ11. 218 ᵇ26. συγκρῖνον τὸ ὁμόφυλον ἐξαιρεῖ τὸ ἀλλότριον Ογ8. 307 ᵇ4. ἐξαιροῦσι τὰ ὀχεῖα ἐκ τῶν θηλειῶν ἵππων Ζιζ18. 572 ᵃ14. τοὺς ἐπιλόγους ἐκ τῶν ἀνὰ μέσον μερῶν μήτε παντελῶς ἐξαιρεῖν μήτε πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἐπιφέρειν ρ23. 1434 ᵇ23. ὃ (i e τὴν οὐσίαν) ἐξαιροῦντες τὴν ὕλην λέγουσιν Μη3. 1043 ᵇ12. εἰ ἐξαιρεθείη ἐξ αὐτῆς τὸ ὑγρόν Γβ8. 335 ᵃ2. cf Ζμγ5. 668 ᵃ35. εἰ τὸ ἔαρ ἐκ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐξαιρεθείη Ρα7. 1365 ᵃ33. ἐξαιρεθεισῶν τῶν ἰνῶν οὐ πήγνυται τὸ αἷμα μδ7. 384 ᵃ29. Ζιγ6. 515 ᵇ31. γίνεται ἐλάττων ἡ φωνὴ ἐξαιρουμένων (?) πια59. 905 ᵇ24, 27. — οἱ λόγοι ἐξαιροῦσι κίνησιν, γένεσιν sim Μθ3. 1047 ᵃ14. α2. 994 ᵇ12. Γβ9. 335 ᵇ35. εἰ ὅλως ἐξαιρετέον καὶ οὐδέν ἐστιν ἀπὸ τύχης ηεη14. 1247 ᵇ4. — med excipere. ἐξελέσθαι τὸ μέλλον ἔσεσθαι ἀγένητον ἐκ τῶν ἐναντίων Οα3. 270 ᵃ21. ἐξαιρεῖσθαι τὸν ἐναντίον λόγον Μγ8. 1012 ᵇ18. — ἐξαιρετὸν τοῖς θεοῖς ρ3. 1425 ᵇ21. — ἐξαίρετος. τὰς νήσους ἐξαιρέτους ποιοῦσιν, opp προσνέμουσι ταῖς γείτοσιν ἠπείροις κ3. 394 ᵃ3. — ἐξαιρέτως φτα3. 818 ᵃ39. β3. 825 ᵃ2.

ἐξαίρειν. ἐξαίρειν τὴν γλῶτταν Ζιε15. 547 ᵇ5. ἱσταμένου καὶ ἐξαίροντος, opp κάμπτοντος Ζπ9. 709 ᵃ7. τὰ ὑπώπια καὶ ὁ χαλκὸς ἐξαίρει πθ6. 890 ᵃ25. ὀφθαλμοὶ ἐξαιρόμενοι Ζιζ3. 561 ᵃ30. τὰ περιττώματα ἐξαίρεται καὶ ἐξέλκοι πε27. 883 ᵇ31. ἡ τῆς γλώττης σὰρξ βρεχομένη οὐκ ἐξαίρεται πγ31. 875 ᵇ23. τὸ ἀέριον ζῷον ἐξαρθὲν ἐκ γῆς κ6. 398 ᵇ34. — τοῦτο ἐξαίρειν ὅλον ἀναγκαῖον μβ2. 356 ᵃ20. ἡ ὀρίγανος ἐξαίρει (ἐξαιρεῖ?) δι' ὧν ἡ αὐστηρότης γίνεται πκ35. 926 ᵇ34. ἡ ψελλότης ἐξαίρει (ἐξαιρεῖ?) τι ἢ γράμμα ἢ συλλαβήν πια30. 902 ᵇ24. ἐξαρθῆναι πδ8. 877 ᵃ39.

ἐξαιρέσιμοι ἡμέραι οβ1351 ᵇ15.

ἐξαίρεσις. χρῶνται τῇ ὀδοντάγρᾳ πρὸς τὴν ἐξαίρεσιν μχ21. 854 ᵃ25.

ἐξαίσιοι χειμῶνες, ὄμβροι κ5. 397 ᵃ22. 6. 400 ᵃ26. f 17. 1477 ᵃ16. πνεῦμα ἐξαίσιον πκς36. 944 ᵇ20.

ἐξαίφνης τί σημαίνει Φδ13. 222 ᵇ15, 16. opp ἐκ προσαγωγῆς μβ8. 368 ᵃ6. τὰ νεκρῶν σώματα, ἃ ἐξαίφνης τέφρα γίνεται μδ12. 390 ᵃ22. οἱ γῦπες ἐξαίφνης ἀκολουθοῦσι τοῖς στρατεύμασι Ζιζ5. 563 ᵃ10. — τὰ ἐξαίφνης οὐ κατὰ προαίρεσιν, κατὰ τὴν ἕξιν Ηγ4. 1111 ᵇ29. 11. 1117 ᵃ22. ηεβ8. 1224 ᵃ3.

ἑξάκις τίκτειν Ζιζ14. 568 ᵃ17.

ἐξακοντίζειν. ὁ καρκίνος ὅταν φοβηθῇ φεύγει ἀνάπαλιν καὶ μακρὰν ἐξακοντίζει Ζιθ2. 590 ᵇ28.

ἐξακοντισμός, πυρὸς γένεσις ἐκ παρατρίψεως κ4. 395 ᵇ5.

ἑξακόσιοι Πε6. 1305 ᵇ12.

ἐξακούειν. ἡ βαρυτέρα φωνὴ ἐγγύθεν μᾶλλον ἐξακούεται, πόρρωθεν δὲ ἧττον πια19. 901 ᵃ7.

ἐξακριβοῦν. intr αἱ καθάρσεις οὐκ ἐξακριβοῦσι πάσαις ὁμοίως Ζιη3. 583 ᵃ30. — trans ἐξακριβοῦν τι, ἕκαστα Ηα12. 1101 ᵇ34. κ5. 1175 ᵃ31. τζ4. 142 ᵃ12. ἡ οἰκεία ἡδονὴ ἐξακριβοῖ τὰς ἐνεργείας Ηκ5. 1175 ᵇ14. ἐξακριβοῦν ἐπὶ πλεῖον Ηα13. 1102 ᵃ25. ὑπέρ τινος Ηα4. 1096 ᵇ30. ἐξακριβοῦσθαι δόξειεν ἂν μᾶλλον τὸ καθ' ἕκαστον Ηκ10. 1180 ᵇ11.

ἐξαλλαγή. αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων πο22. 1458 ᵇ2 cf ἐξαλλάττειν rhet.

ἐξαλλάττειν. intr et trans. ἡ τραγῳδία πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν πο5. 1449 ᵇ13. αἱ διάνοιαι πολὺ ἐξαλλάττουσιν ὑπὸ τῶν τοῦ σώματος παθημάτων φ1. 805 ᵃ4. ὁ μαθὼν ὅ τι μάθημα οὐδὲν ἐξήλλαξε τῶν σημείων οἷς χρῆται ὁ φυσιογνώμων φ1. 806 ᵃ18. οἱ εὔνουχοι ἐξαλλάττουσι τῆς ἀρχαίας μορφῆς Ζγδ1. 766 ᵃ26. — rhetorice 'recedere a vulgato usu vel in eligendis vocabulis vel in eorum formis' Bernays Mus Rh 8, 590. Vhl Poet III 317. ἐξαλλάττει τὸ εἰωθὸς καὶ ξενικὴν ποιεῖ τὴν λέξιν Ργ3. 1406 ᵃ15. σεμνὴ καὶ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη λέξις πο22. 1458 ᵃ21. τὸ ἐξαλλάξαι ποιεῖ φαίνεσθαι σεμνοτέραν τὴν λέξιν· ἐπὶ τὸ μεῖζον ἐξαλλάττει τοῦ πρέποντος Ργ2. 1404 ᵇ8, 31. ἐξηλλαγμένον ὄνομα def πο21. 1458 ᵃ5.

ἐξάλλεται ὁ ξιφίας ἐνίοτε οὐκ ἔλαττον τοῦ δελφῖνος Ζιθ19. 602 ᵃ30. οἱ κτένες ἐξάλλονται ἐκ τοῦ ὀργάνου ᾧ θηρεύονται Ζιδ4. 528 ᵃ32. — ἱδροῦσι καὶ ἐκτείνονται καὶ ἐξάλλονται καὶ οὐδέποτε ἠρεμοῦσιν (οἱ ἀγωνιῶντες) πβ31. 869 ᵇ12.

ἐξαμαρτάνειν καὶ περὶ τὰς πράξεις ἀτυχεῖν ρ5. 1427 ᵃ37, 10. 8. 1428 ᵇ38. καὶ οἱ ἔμπειροι πολλάκις ἐξαμαρτάνουσιν ρ15. 1431 ᵇ15. — pass πολιτεῖαι ἐξημαρτημέναι, syn παρεκβάσεις Πδ2. 1289 ᵇ9.

ἐξαμβλοῦν. ὅταν ἵππος ὀχεύσῃ ὄνον ἢ ὄνος ἵππον πολὺ μᾶλλον ἐξαμβλοῖ ἢ ὅταν τὰ ὁμογενῆ ἀλλήλοις μιχθῇ Ζιζ23. 577 ᵇ6.

ἐξαμελεῖν. ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἐξημέληκεν Πβ9. 1269 ᵇ22. κοινῇ ἐξαμελουμένων τῶν παίδων Ηκ10. 1180 ᵃ30. ἐξημέληται περὶ τούτων Ηκ10. 1180 ᵃ27.

ἑξάμετρον. οἱ τὰ ἑξάμετρα ποιοῦντες ποίᾳ χρῶνται τῇ λέξει Ργ1. 1404 ᵃ34. ἑξάμετρα ὀλιγάκις λέγομεν ἐν τῇ διαλέκτῳ τῇ πρὸς ἀλλήλους πο4. 1449 ᵃ27.

ἑξάμηνος. ἀρχαὶ ἑξάμηνοι, ἑξαμήνους ποιεῖν τὰς ἀρχάς Πδ15.

1299a6. ε8. 1308a15. ὕες ἐξάμηνοι Ζιε14. 545b2. — καταμήνια διαλείπει ἐξάμηνον Ζιζ18. 573a13.

ἐξανακολυμβῶσιν οἱ κέφαλοι Ζιθ2. 591a27.

ἐξαναλισκομένου τοῦ περιττώματος Ζγγ1. 750a34.

ἐξαναφέρειν. μᾶλλον ἡ θάλασσα τούς τε νηχομένους ἐξαναφέρει ϗ στέγει τὰ βάρη, τοῦ γλυκέος ἐνδιδόντος f 209. 1516a17.

ἐξανδραποδίσασθαι τὴν πόλιν σπουδάσαντες ρ21. 1434a2. pass ἐξανδροποδισθεῖεν ἄν οβ1349b19.

ἐξανεμοῦνται αἱ ἵπποι Ζιζ18. 572a13. γυναῖκές τινες πάσχουσί τι τοιοῦτον ὃ καλοῦσιν ἐξανεμοῦσθαι Ζικ3. 636a9, 12.

ἐξανθεῖν. ἐξανθεῖ ἡ τῆς ἥβης τρίχωσις Ζγα20. 728b27. — ἂν ἐξανθήσῃ λεύκη χ6. 797b15. cf ἐξάνθημα. — ὅταν εἰς θάλασσαν ἐμπέσῃ κεραυνός, ἅλες ἐξανθοῦσιν f 210. 1516a25. metaph ἐκ ταύτης τῆς ὑπολήψεως ἐξήνθησεν ἡ ἀκροτάτη δόξα Μγ5. 1010a10.

ἐξάνθημα. ὃ καλεῖται λεύκη Ζιγ11. 518a12. οἷον ἐξάνθημα ϗ φλεγμασία Ζγβ7. 746a5. ὁ ἴονθος ὥσπερ ἐξάνθημα ὑγρότητος ἀπέπτου πλς3. 965b17. — ὅμοιον ἐξανθήματι πκγ27. 934b1.

ἐξανιέναι. ἐξανίησι (intrans?) θ43. 833b2.

ἐξανίστασθαι ἐκ τοῦ ὕπνου Ζικ3. 635b33.

ἐξανοιδεῖν. ἐξανῴδει τι τῆς γῆς ϗ ἀνῄει οἷον λοφώδης ὄγκος μβ8. 367a3.

ἐξαντλεῖν. τοῦ ὕδατος παντὸς ἐξαντληθέντος Ζιζ16. 570a8.

ἐξαπατᾶν, non addito obiecto, Ργ11. 1415a35. Πε4. 1304b10. ὡς ἐξαπατῶντας ϗ προσποιουμένους ηεη1. 1235b10. τὰ εἰκότα οὐκ ἐξαπατᾷ ἐπὶ ἀργυρίῳ Ρα15. 1376a19. cf μν1. 449b10. — οἱ νέοι εὔπιστοι διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἐξηπατῆσθαι Ρβ12. 1389a18. ταὐτὸ ἐν ταῖς σύριγξιν ἐξαπατῶνται πιθ14. 918b12.

ἐξαπίνης ἐπιπεσόντος πληρώματος Ζικ4. 636a31.

ἐξαπλασίων. ἐν ἐξαπλασίονι χρόνῳ κ6. 399a10.

ἐξαπλοῦν. συκαῖ ἄγριαι εἰς τὴν γῆν ἐξαπλωθεῖσαι φτα6. 821a24.

ἐξάπους. ἐξάποδα τὰ τοιαῦτα (saltatoria) πάντ' ἐστὶ σὺν τοῖς ἁλτικοῖς μορίοις Ζμδ6. 683b2.

ἐξάπτειν. 1. χορδὴν σύντονον ποιῆσαι τῷ ἐξάψαι τι βάρος Ζγε7. 787b23. ἐξάπτεσθε (Hom Θ 20) Ζκ4. 700a2. — 2. πῦρ ἐξάπτεται ἐκ λίθων Ζμβ9. 655a15. ὅταν ἡ τοῦ θερμοῦ δύναμις πλησιάζῃ, ἐξάπτει (?) πκς35. 944a33.

ἐξαργεῖν. καθεύδων ϗ ἄλλως πως ἐξηργηκώς Ηα9. 1099a2. τὴν δύναμιν ἐξηργηκέναι Πε10. 1312a13.

ἐξαρθροῦν. ἐπωμίδες ἐξηρθρωμέναι φ6. 810b35.

ἐξαριθμεῖν. οἱ ἐξαριθμοῦντες τὰς ἀρετάς Πα13. 1260a27. πάλιν ἐξαριθμήσωμεν ρ6. 1427b37. οἱ τόποι σχεδὸν ἐξηρίθμηνται sim τη5. 155a38. Ργ9. 1410b2.

ἔξαρνος. ἂν ἔξαρνος ᾖς μὴ πεποιηκέναι ρ8. 1429a8.

ἐξαρτᾶν. ἐξηρτῆσθαι ἔκ τινος Ζια16. 495b33. ἐξηρτῆσθαί τινος Ζια17. 497a28. ἐξηρτῆσθαί τινι Ζια17. 496a26. ὅταν σφόδρα ἐξηρτημένον ᾖ τι, εὐκίνητόν ἐστιν πκη8. 950a18. — metaph ὅθεν ϗ τοῖς ἄλλοις ἐξήρτηται τὸ εἶναι ϗ ζῆν Οα9. 279a29.

ἐξάρτησις. ἡ τῶν ἐμβρύων ἐξάρτησις Ζιγ1. 511a33. ἡ τῶν ὀρχέων ἐξάρτησις ἡ πρὸς τὴν κοιλίαν Ζιγ1. 509b11. τὴν ἐξάρτησιν ἔχειν ἔκ τινος Ζιγ14. 519b9. τὴν ἐξάρτησιν ἔχειν τινί Ζια17. 497a19.

ἐξάρχειν, οἱ ἐξάρχοντες τὸν διθύραμβον, τὰ φαλλικά πο4. 1449a11.

ἐξᾶς. οἱ Σικελιῶται τοὺς δύο χαλκοῦς ἐξᾶντα καλοῦσιν f 467. 1554b43, 1555a6.

ἐξασθενεῖν, syn ἐνδιδόναι, καταμαλακίζεσθαι ημβ6. 1203b11.

ἐξατμίζειν. 1. trans τοῦ πυρὸς ἐξατμίσαντος ἐκ τῆς γῆς τὸ ὑγρόν sim μα11. 347b27. β2. 355a18. δ10. 388b24. πκα4. 927a32. β32. 869b30. ἐξατμίζεται, ἐξατμισθὲν τὸ ὑγρόν μδ10. 388a29, b1. Ζμβ7. 653a23. Ζγε3. 783a34. — 2. intr. ἐξατμίζοντος τοῦ ὑγροῦ sim μδ6. 383a16. 7. 383b29, 384a14. 9. 387a24. Ζγε3. 782a29, b13. δ4. 772a15.

ἐξατονεῖν. ὁ βόνασος φεύγων ὅταν ἐξατονῇ ὑπομένει Ζι45. 630b8.

ἐξάττουσιν ἐν τοῖς ὕπνοις οἱ μελαγχολικοί πλ14. 957a32.

ἐξαυαίνειν. τὰ φυτὰ ἐξαυαίνεται ζ6. 470a28. Ζγγ1. 750a22. πκ7. 923a34.

ἐξαφιέναι. ἐξαφιᾶσι θορόν, νεοττούς Ζιζ14. 568a14. 10. 565b24.

ἔξαψις πυρὸς ἀθρόου ἐν ἀέρι κ4. 395b3.

ἔξεδρος. πνεῦμα ἔξεδρον γενόμενον ἐκ τῶν οἰκείων τόπων κ4. 395b32. — ἔξεδρος ἡ τῆς μοχθηρίας ὑπερβολή Ργ3. 1406a31.

ἐξείης (Hom ι8) Πθ3. 1338a30.

ἐξεῖναι. τὸ ἐξεῖναι πᾶσιν ἄρχειν Πε8. 1309a2. ἔξεστιν ὁρᾶν, ποιεῖν μβ3. 358b8. γ4. 374a5. Πε7. 1307a36 al. ἐξὸν λέγειν sim Ογ4. 303a18. Ηθ15. 1162b15 al. f 154. 1504a7.

ἐξειπεῖν. εἰ ϗ μηδεὶς ἐξεῖπεν, ὑποψία τις ἐγένετο f 168. 1506a31.

ἐξείργεσθαί τινος τι17. 176a36. — εἰς τὴν ἐναντίαν ἕξιν ἀποκαθίστησιν ἐὰν μὴ χρόνῳ ἐξείργηται Κ10. 13a31.

ἐξεκκλησιάσας τοῖς Μυλασσεῦσιν ἔλεγεν οβ1348a11.

ἐξελαύνειν. ἐξελαύνουσι τὰ πρόβατα ὀψὲ τῆς ἡμέρας Ζιγ17. 520b1. — ἐξελαύνει ἡδονὴ λύπην Ηη15. 1154b13. πᾶν ἐξελαύνει τὸ ἐνεργείᾳ ἐναντίον μκ3. 465b19. ὑπὸ θυμοῦ ἐξελαύνεσθαι πρός τι Ηγ11. 1116b34, 1117a3.

ἐξελέγχειν τι Φδ6. 213a23. ὅσοι ὑδατωδέστεροι οἶνοι, τούτους ἐξελέγχει ἡ κίνησις ῥιπίζουσα ϗ θᾶττον ἀναγκάζει πάσχειν f 212. 1517a1. — ἐξηλέγχοντο στρατεύσαντες ρ21. 1433b36. ὡς ἄξιοι ὄντες ἐπιχειροῦσιν, εἶτα ἐξελέγχονται Ηδ9. 1125a29. ἐξελέγχεται ὑπὸ τῶν ἔργων Πε8. 1308a1. ϗ κατὰ τὸν λόγον ἐστὶν εὐέλεγκτα ϗ τοῖς ἔργοις ἐξελήλεγκται Πη14. 1333b15.

ἐξελίττεσθαι. τὰ στρογγύλα εἰς τοὐναντίον τῆς ἀπώσεως ἐξελίττεται πις4. 913b16. κύκλοι ἐξελιττόμενοι πις6. 914a30, 33. πότε ὁ μείζων κύκλος τῷ ἐλάττονι κύκλῳ ἴσην ἐξελίττεται γραμμήν μχ24. 855a29, b15, 17 (cf Poselger, Berl Akad 1829 p 71).

ἐξέλκειν τι τοῖς ῥύγχεσιν θ7. 831a13.

ἐξελκοῦν. ἐξαίρεται διὰ τῆς σαρκὸς ϗ ἐξελκοῖ (sc τὴν σάρκα) διὰ πικρότητα πε27. 883b31.

ἐξελκύειν. παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξελκυσθείς Πε10. 1311b30.

ἐξεμεῖν, opp καταπίνειν Ζι10. 614b29, 28. κοπῶδες ὅταν συμβῇ μὴ καλῶς ἐξεμέσαι πε7. 881a31.

ἐξεπιπολῆς (Bsm, ἐξ ἐπιπολῆς Bk) πθ9. 890b13.

ἐξεπίστασθαί τι ἀπὸ στόματος τθ14. 163b28, cf b18, a32.

ἐξεπίτηδες οβ1353b2.

ἐξερᾶν. ὅταν ὥσπερ ἐξεράσωσι τὸν ἀέρα πλβ5. 960b26.

ἐξεργάζεσθαι. pass νῆμα ἀτράκτου (Parcarum) τὸ μὲν ἐξειργασμένον τὸ δὲ μέλλον κ7. 401b17.

ἐξερεύγεσθαι. ὁ ποταμὸς ἐξερεύγεται Ζιθ20. 603a14. — ἐὰν πλείω ἀφιῶσι (τὰ καταμήνια) διὰ τὸ δεῦρο ἐξερεύγεσθαι τὸ σῶμα Ζικ1. 634b10.

ἐξέρπειν, ἐξερπύειν. ἐξέρπει φαλάγγια πολλὰ τὸ πλῆθος Ζιε18. 550a5. — αἱ μέλιτται φωλοῦσιν· κἄν τις ἐξερπύσῃ, φαίνεται διαφανής Ζιθ14. 599a26.

ἐξέρυθροι τὸ πρόσωπον γίνονται οἱ αἰσχυνόμενοι πβ27. 869 a8. ια32. 903 a3. 53. 905 a13.

ἐξέρχεσθαι. ὅταν ἐξέλθῃ τὴν χώραν Πγ4. 1285 a5. τὴν σελήνην ἑωράκαμεν ὑπελθοῦσαν τὸν ἀστέρα τὸν Ἄρεος, ἐξελθόντα δὲ κατὰ τὸ φανόν Οβ12. 292 a6. — ἐν οἰκίᾳ δεῖ ἴσα εἶναι τὰ εἰσερχόμενα τοῖς ἐξερχομένοις f 178. 1507 b23. — ἡ γλῶττα, ἡ κεφαλὴ ἐξέρχεται, τὸ αἰδοῖον ἐξέρχεται ϗ εἰσέρχεται Ζιβ17. 508 a23. δ4. 528 b26. α13. 493 a30. αἷμα, περίττωσις, σπέρμα ἐξέρχεται Ζια17. 496 b6. δ4. 529 b16. γ1. 509 b21. τὸ παιδίον, τὸ κύημα ἐξέρχεται Ζιη4. 585 a25. 3. 583 b14. τὰ μὲν τετελειωμένα τὰ δὲ ἀτελῆ ἐξέρχεται (int εἰς φῶς, i q γεννᾶται) πι46. 896 a18. τῷ ἐξεληλυθέναι τὸ θερμόν, τὴν ἀναθυμίασιν μδ6. 382 a27. β5. 361 b29. ἄνευ προαιρέσεως λέγομέν τι ἢ ᾄδομεν ϗ οὐ δύναται ἐκ τοῦ στόματος ἐξελθεῖν πια27. 902 a32. — ϗ ἐξεληλυθότες (defuncti magistratu) ἄρχουσι ϗ μέλλοντες Πβ11. 1273 a16. — Ὀρέστης ϗ Αἴγισθος φίλοι γενόμενοι ἐπὶ τελευτῆς ἐξέρχονται πο13. 1453 a38.

ἐξεσθίειν τι, dist ἀπεσθίειν Ζιε22. 554 b4, 6.

ἐξετάζειν, opp ὑπέχειν λόγον Ρα1. 1354 a5. ἐξετάζειν ἀλλήλων τὰς εἰσφορὰς Πβ9. 1271 b14. ἐξετάζειν τοὺς ἀδικοῦντας ρ39. 1446 b36. ἐξετάζειν πικρῷ, πραεῖ ἤθει ρ38. 1445 b17. τὸν πέλας ἐξετάζει ϗ κωλύει Ηι6. 1167 b13. ἐξετάζειν τὰς δόξας Ηα2. 1095 a28. ηεα3. 1215 a6. δίκαιον αὐτοὺς ἐξετάζειν τι περὶ φύσεως Μν3. 1091 a19. — ὁ ἄνθρωπος μάλιστα τὰς ἡδονὰς ϗ τὴν εὐδαιμονίαν ἐξήτακεν πκθ7. 950 b34 (?). — ἐὰν μηδὲν μᾶλλον δυνώμεθα ἐξετάσαι (i e investigando invenire) πκθ13. 952 a1. — τὴν σωφροσύνην ἐπὶ τῶν νέων ϗ πλουσίων μάλιστα ἐξετάζομεν (probamus) πκη4. 949 b21.

ἐξέτασις. def ρ6. 1427 b12. ἐξέτασις ϗ σύνταξις τῶν πολιτῶν Πζ8. 1322 a36. ἐπιλογισμοὶ ϗ ἐξετάσεις Πζ8. 1322 b35.

ἐξετασταί, coni εὔθυνοι, λογισταί Πζ8. 1322 b11.

ἐξεταστικός. ἐξεταστικοί πο17. 1455 a34 Vhl Poet II 43. ἡ διαλεκτικὴ ἐξεταστική τα2. 101 b3. ἐξεταστικὸν εἶδος τῶν πολιτικῶν λόγων ρ6. 38. 2. 1421 b10.

ἐξέτης ἐλέφας βαίνει Ζιε14. 546 b9.

ἐξευρίσκειν. οὐδὲ τοῦτο ἐξευρίσκουσιν Πθ4. 1338 b16. οὐδ' ἐν τούτοις ἐξευρίσκει (v l, εὑρίσκει Bk) τὸ ὁμολογούμενον ΜΑ4. 985 a23.

ἐξέχειν. τὰ ἐξέχοντα, opp τὰ κοῖλα πλα25. 960 a5. αἱ φλέβες ἐξέχουσιν πλ1. 954 a8.

ἐξέψειν. ἐκ τοῦ ἐλαίου τὸ ὕδωρ οὐχ ἐξέψεται ὑπὸ πυρός μδ7. 384 a2.

ἐξήγησις. κατὰ τὴν τῆς ἐπιστήμης ἐξήγησιν ἐπιτελεῖν τὰς πράξεις ρ39. 1446 a17. — αἱ ἐξηγήσεις (pars orationis) ρ31. 1438 a25, cf διηγήσεις ρ32. 1438 b28.

ἐξηθεῖται τὸ θερμόν πλη5. 967 a15.

Ἐξήκεστος ὁ Φωκαιέων τύραννος f 557. 1570 a17.

ἑξήκοντα Ζγε3. 783 a22 al.

ἑξῆς. sensu locali ἑξῆς τούτων ἐγκάρσιον τὸ Σικελικόν κ3. 393 a28. τὰ ἑξῆς Οδ3. 310 b12. — λέγωμεν ἑξῆς Ηδ1. 1119 b22.

ἐξιέναι (ἔξειμι). πῶς οἷόν τε κωλύειν ἐξιέναι τὰς τῶν ἀπόρων Πδ15. 1300 a7. — ποταμοὶ εἰς τὴν θάλατταν ἐξιόντες μβ2. 356 a29. — ἐξιόντος τοῦ θερμοῦ, τοῦ ὑγροῦ, ἐξιούσης τῆς θερμότητος sim μβ3. 357 b6. δ1. 379 a23. 5. 382 b21. 7. 384 b9. 10. 388 b23, 29. ἐξιόντος τοῦ σπέρματος, γάλακτος, αἵματος, ᾠοῦ Ζιη1. 581 a31. 11. 587 b30. γ2. 511 b15. ζ2. 559 a27. ἐξιόντων (τοῖς καταμηνίοις) τῶν ἐμποδιζόντων τὴν ὑγίειαν Ζιη1. 582 a1. ἀθρόα, ἀθρουστέρα ἐξιοῦσα ἡ ὄψις πλα15. 958 b37. 16. 959 a7. — ἐν οἰκίᾳ δεῖ σύμμετρα εἶναι τὰ ἐξιόντα τοῖς εἰσιοῦσιν f 178. 1507 b38.

ἐξιέναι (ἐξίημι). ἐξίησι τὸν θορόν Ζιζ14. 568 b2. θύραζε ἐξιέναι Ζιη2. 582 b17. ἐξιᾶσιν ἀέρα, opp εἰσδέχονται αν7. 474 a17. 16. 478 b15.

ἐξικμάζειν. 1. trans i q ἐξιέναι ἰκμάδα. *a.* obiecti loco is ponitur (vel intelligitur) humor, qui emittitur vel exsorbetur. ὑπὸ θερμότητος ἐξικμαζούσης τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ γεώδους Ζγα8. 718 b19. μήτ' ἐξίκμασται πᾶν τὸ ὑγρόν μδ9. 385 b8. 10. 388 b18. ἐξικμαζόμενον ἐξ ἁλῶν ἔλαιον αι5. 443 a14. ἐξίκμασται τὸ πότιμον ἐξ αὐτῶν αι4. 442 a28. ἐξικμάζειν τὸ σπέρμα Ζγα19. 727 b24. ἐν ταῖς ὁμιλίαις αἱ λευκότεραι τὴν φύσιν ἐξικμάζουσι μᾶλλον Ζιη2. 583 a11. τὸ θῆλυ γιγνομένων καταμηνίων ὅταν ἐξικμάζῃ Ζγα19. 727 b13 (cf θύραζε ἐξιέναι Ζιη2. 582 b17). — *b.* obiecti loco id ponitur corpus, quod emisso humore exsiccatur. ξηρὸν ϗ ἐξικμασμένον περίττωμα, τροφὴ ἐξικμασμένη Ζιθ5. 594 b23. Ζμγ14. 675 b20, 31, 674 a14. πα12. 860 b19. δ26. 879 b3. ὄφεις ὅ τι ἂν λάβωσι ζῷον ἐξικμάζοντες Ζιθ4. 594 a13. χυμοὶ ἐξικμαζόμενοι αι4. 441 a14. τὰ λίαν παλαιὰ σπέρματα ἐξίκμασται τὴν δύναμιν πκ17. 924 b30. — 2. intr fere i q ἐξατμίζειν. ὅταν τὸ θερμὸν ἐξικμάσῃ ἐξιόν μδ7. 384 b9. τὸ ἀλλότριον ἀφίσταται ϗ ἔξω ἐξικμάζει πβ3. 866 b23. διαπέπνευκε ϗ ἐξίκμακε τὸ γλυκὺ πκβ9. 930 b34 (cf ἀτμίζειν b36). τὸ δέρμα ταύτῃ διαλείπει, ᾗ οἱ κατὰ φύσιν πόροι ἐξικμάζονται Ζιγ11. 518 a4.

ἐξικνεῖσθαι. τοῦ νότου τῆς ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς μικρὸν ἐξικνεῖται πκϛ39. 944 b34. ἵνα ἐξικνῆται ἡ φωνή f 139. 1501 b32.

ἐξίπτασθαι. ἐξαπατᾷ ὁ πέρδιξ ἕως ἂν ἀποπτῶσιν οἱ νεοττοί, εἶτα ϗ αὐτὸς ἐξίπταται f 270. 1527 a7.

ἕξις ποσαχῶς λέγεται Μδ20 Bz. — 1. ἕξις i q τὸ ἔχειν transitiva verbi vi. ἕξις λέγεται ἕνα μὲν τρόπον οἷον ἐνέργειά τις τοῦ ἔχοντος ϗ ἐχομένου, ὥσπερ πρᾶξίς τις ἢ κίνησις Μδ20. 1022 b4. ἐκ τοῦ εἴδους ϗ τῆς τοῦ εἴδους ἕξεως ἢ ἐκ στερήσεώς τινος τοῦ εἴδους Μι5. 1055 b13. τὸ ζῆν ϗ ἡ τῆς ψυχῆς ἕξις μετὰ θερμότητός ἐστιν αν8. 474 a26. ἄχρηστος αὐτοῖς ἡ τῶν πτερύγων ἕξις Ζπ11. 711 a6 (pleonastice dictum falso iudicat Wz ad K8. 8 b35). — 2. ἕξις i q τὸ ἔχειν intransitiva verbi vi. ἡ ἕξις εἶδός τι ποιότητος Κ8. 8 b27. (ἕξις, dist ὁ ἔχων τζ9. 147 a12, sive ὁ κατὰ τὴν ἕξιν Ηδ7. 1123 b1. ηεγ1. 1228 a30). quoniam ἡ ποιότης inhaeret substrato, τῇ ἕξει opponitur τὸ ὑποκείμενον, ἡ ὕλη, ἡ οὐσία, τὸ ὄν sim: ὁ Σωκράτης οὐ γίγνεται ἁπλῶς, ὅταν ἀποβάλλῃ ταύτας τὰς ἕξεις, διὰ τὸ ὑπομένειν τὸ ὑποκείμενον τὸν Σωκράτην αὐτόν ΜΑ3. 983 b15. (paullo aliter γνωρίζονται πολλάκις αἱ ἕξεις ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων Ηε1. 1129 a17.) οὐ ταὐτὸν ἥ θ' ὕλη τῶν ζῴων ϗ αἱ ἕξεις ϗ διαθέσεις αὐτῆς αν14. 477 b18, cf 478 a6. ϗ ὡς ὕλην τοῖς οὖσι ϗ ὡς πάθη τε ϗ ἕξεις ΜΑ5. 986 a17 Schwegler. τῶν μὲν ἕξεων τὰς ὑπερβολὰς ἔχοντας οἱ ἐναντίοι τόποι σώζουσιν, ἡ δὲ φύσις ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις σώζεται αν14. 477 b15, 478 a3. ἐν τοῖς σχήμασι ϗ ταῖς μορφαῖς ϗ ταῖς ἕξεσι ϗ ταῖς τούτων ἀποβολαῖς ϗ λήψεσιν Φη3. 245 b8, 22. τῷ τοῦ ὄντος ᾗ ὂν πάθος ἢ ἕξις ἢ διάθεσις ἢ κίνησις εἶναι λέγεται ἕκαστον αὐτῶν ὄν Μκ3. 1061 a9. cf Φβ1. 193 a25. οὐδὲ ὅλως τὰ πάθη ϗ τὰς ἕξεις οἷόν τε μίγνυσθαι τοῖς πράγμασιν Γα10. 327 b16. inde saepe, ut quae inhaereant substrato, coni syn πάθη ϗ ἕξεις Μδ6. 1015 b34 Bz. 13. 1020 a19. τι13. 173 b6. Φδ14. 223 a19. ε4. 228 a8. ψγ8. 432 a6. μν2. 451 a27, ἕξεις ϗ διαθέσεις Κ8. 8 b27, 11 a22. τδ2. 121 b38. αν14. 477 b18, πάθη ϗ ἕξεις ϗ διαθέσεις Φβ1. 193

a25. Mκ3. 1061 a9. sed dist ἕξις et διάθεσις: ἕξις λέγεται διάθεσις καθ' ἣν εὖ ἢ κακῶς διάκειται τὸ διακείμενον Mδ20. 1022 b10 Bz. εἰσὶν αἱ μὲν ἕξεις ϗ διαθέσεις, αἱ δὲ διαθέσεις οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἕξεις· διαφέρει ἕξις διαθέσεως τῷ πολυχρονιώτερον εἶναι ϗ μονιμώτερον K8. 8 b28, 35 Wz, 9 a3, 9, 10. hanc alteram distinctionem servari videmus ab Aristotele: οἱ μὲν εἰκῇ ταῦτα δρῶσιν, οἱ δὲ διὰ συνήθειαν ἀπὸ ἕξεως Pα1. 1354 a7. γεγυμνασμένοι τὰς ἕξεις ϗ χρήσιμοι τὰ σώματα Πζ4. 1319 a23. πεπονημένην ἔχειν δεῖ τὴν ἕξιν Πη16. 1335 b9. οἱ μὲν ἀθλητικὴν ἕξιν ἐμποιοῦσιν Πθ4. 1338 b10. πιστεύοντες τῇ ἕξει (exercitationi et paratae inde facilitati disputandi) τθ1. 156 b39. τὴν ἕξιν προήσκησαν ἡμῶν Mα1. 993 b14. itaque ἕξεως exempla imprimis ἐπιστῆμαι et ἀρεταί sunt; ἐπιστῆμαι K8. 8 b29. Πδ1. 1288 b17. cf πλ2. 955 b1. ἡ ἐπιστήμη ἕξις ἀποδεικτική Hζ3. 1139 b31. ἕξις γνωρίζουσα Aδ19. 99 b18. ἕξεις ἐνοῦσαι, ἐγγίνονται, ἕξιν ἔχειν Aδ19. 99 b25, 32. περὶ πᾶσαν θεωρίαν δύο φαίνονται τρόποι τῆς ἕξεως εἶναι, ἐπιστήμη, παιδεία τις Zμα1. 639 a2. ἀρεταί K8. 8 b29. Hβ4. ηεβ2. ημα7. Φη3. 246 a12, 30. Πα13. 1259 b25. β6. 1265 a35. Pα6. 1362 b13. β12. 1388 b34. γ7. 1408 a29. ἕξις προαιρετική, ποιητική, πρακτική Hβ6. 1106 b36. ζ4. 1140 a4. ψυχῆς δύο μέρη, τό τε ἄλογον ϗ τὸ λόγον ἔχον, ϗ τὰς ἕξεις τὰς τούτων δύο τὸν ἀριθμόν Πη15. 1334 b19. ἕξεις et πάθη enumeratis exemplis distinguuntur Hβ4. ηεβ2. ημα7. cf Γα7. 324 b17. ἡ μὲν τοῦ παθεῖν ἐστὶ δύναμις, ἡ δ' ἕξις ἀπαθείας τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον Mθ1. 1046 a13. δ12. 1019 a26. οὐδ' αἱ ἕξεις οὐθ' αἱ τοῦ σώματος οὐθ' αἱ τῆς ψυχῆς ἀλλοιώσεις εἰσίν Φη3. 246 a10. — ἕξις affirmativam significat qualitatem ac determinationem, opp στέρησις: τὰ κατὰ ἕξιν ϗ στέρησιν λεγόμενα τα15. 106 b21. β8. 114 a8. δ10. 1018 a34. ἕξις et στέρησις unum est e quatuor generibus τῶν ἀντιθέσεων, quod quomodo a reliquis distinguatur K10. 12 a26 Wz-13 a37. (τὰς ἕξεις ϗ τὰς διαθέσεις τῶν πρός τι εἶναι ἐλέγομεν K8. 11 a22. εἰ ἡ στέρησίς ἐστιν ἕξις πως Mδ12. 1019 b7.) τήν τε ἐπὶ τὰς στερητικὰς ἕξεις μεταβολὴν ϗ τὴν ἐπὶ τὰς ἕξεις ϗ τὴν φύσιν ψβ5. 417 b16. inde ἕξις et εἶδος syn (cf εἶδος 4), ἡ μὲν ὕλη, ἡ δὲ φύσις ϗ τόδε τι, εἰς ἥν, ϗ ἕξις τις Mλ3. 1070 a12 Bz. τοῦ καθ' ἕξιν ϗ κατὰ τὸ εἶδος Mη5. 1044 b32. τὰ εἴδη ϗ τὰ τέλη ἕξεις τινές, ἡ δ' ὕλη ᾗ ὕλη παθητικόν Γα7. 324 b18. ἔχειν ἕξιν τινὰ ϗ ἀρχήν Mδ12. 1019 b8. ἔχει τινὰ ἕξιν ϗ ἀρχὴν κινήσεως γεννητικήν Zγα19. 726 b21. ἕξις naturalis alicuius rei qualitas, ἐνέργεια ἀνεμπόδιστος τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως, αἱ ἐνέργειαι αἱ καθιστᾶσαι εἰς τὴν φυσικὴν ἕξιν ἡδεῖαί εἰσιν Hη13. 1153 a14, 1152 b34. τὰ κατὰ τὰς ἕξεις ηεη2. 1236 a6, 1237 a13, 15. οἱ ἄνδρες θερμοὶ ὄντες ϗ ξηροί· ἡ γὰρ τοῦ ἀνδρὸς ἕξις τοιαύτη πγ7. 872 a6. ποιεῖν ὑπερβολὴν τῆς καθεστώσης ἕξεως Pα11. 1371 a27. (ἕξις κατακορὴς πλ1. 954 b27. ἕξις δεκτική, dist πλήρωσις πκα14. 928 b25. ἕξις τοῦ σώματος εὐειματοῦσα ρ1. 1420 a16). — ἕξις, dist δύναμις, ἐνέργεια cf Trdlbg de an p 310 sqq. δύναμις ϗ ἐπιστήμη τῶν ἐναντίων ἡ αὐτή, ἕξις δ' ἡ ἐναντία (αὐτὴ ci Muretus?) τῶν ἐναντίων οὔ Hε1. 1129 a14. ἐκ τῶν ὁμοίων ἐνεργειῶν αἱ ἕξεις γίνονται Hβ1. 1103 b21. 2. 1103 b31. τέλος πάσης ἐνεργείας ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν ἕξιν Hγ10. 1115 b21. σημεῖον τῆς ἕξεως δεῖ ποιεῖν τὴν ἐπιγινομένην ἡδονὴν τοῖς ἔργοις Hβ2. 1104 b4. ἕξις et ἐνέργεια perinde inter se opponuntur ac κτῆσις et χρῆσις Hα9. 1098 b33 sqq. η13. 1152 b33. θ6. 1157 b6. κ6. 1176 a34. ημα3. 1184 b11, 15. 4. 1184 b32. β10. 1208 a34-b2. τδ5. 125 b15-21. ἡ ἕξις ταῖς ἐνεργείαις ὁρίζεται [ϗ] ὧν ἐστίν Hδ4. 1122 b1. αἱ ἕξεις ϗ αἱ πράξεις οὐχ ὁμοίως ἑκούσιοι Hγ7. 1114 b30-1115 a3. τὰ ἔργα σημεῖα τῆς ἕξεώς ἐστιν Pα9. 1367 b32. 10. 1369 a20. ηεβ1. 1219 a7. βέλτιον τὸ ἔργον τῆς ἕξεως Hβ1. 1219 a9.

ἐξισοῦσθαί τινι πκθ13. 951 a36. ἐξισωθῆναί τινι κ5. 397 a8.

ἐξιστάναι, ἐκστῆσαι; ἐξίστασθαι, ἐκστῆναι, ἐξεστάναι. — sensu locali, ἐκστήσεται τοσοῦτον ὕδωρ, ὅσος ὁ κύβος Φδ8. 216 a28. cf τὸ ἐξαίφνης τὸ ἐν ἀναισθήτῳ χρόνῳ ἐκστάν Φδ13. 222 b15. ἐκστῆναί τινί τινος, veluti ἄλλῳ τῶν ἀγαθῶν ημβ13. 1212 a36, b5. 14. 1212 b11, 13, 14. — ἐξεστηκός, opp κοῖλον Zια14. 493 b4. — metaph ἐξιστάναι ϗ φθείρειν τὴν φύσιν Hγ15. 1119 a23, 29. πιθ38. 920 b38. ιδ1. 909 a16. ἡ κίνησις ἐξίστησι τὸ ὑπάρχον Φδ12. 221 b3. cf ζ5. 235 b9. τὸ ἀσθενέστερον ὑπὸ πάντων ἐξίσταται πιβ13. 907 b15. ἐξιστάναι, ἐξίστασθαι τῆς φύσεως, τῆς οὐσίας τζ6. 145 a4, 10. Γα7. 323 b28. Φθ7. 261 a20. μδ11. 389 b11 (opp ἔχειν τὴν φύσιν, εἶναι ἐν τῇ φύσει b9, 14). Zια1. 488 b19. Zγα18. 725 a17. Pβ15. 1390 b23. Hη7. 1149 b35. ηεη5. 1239 b39. ἐξίσταται τὸ πάσχον Zγδ3. 768 b25. ἐξίσταται πᾶν εἰς τὸ ἀντικείμενον Zγδ3. 768 a2. δημοκρατία ἐξεστηκυῖα τῆς βελτίστης τάξεως Πε9. 1309 b32. ἐξίστασθαι ἐκ τῆς οὐσίας ψα3. 406 b13. αἱ δημοκρατίαι ἐξίστανται εἰς τὰς ἐναντίας πολιτείας Πε6. 1306 b18. ἐξίσταται τὰ εὐφυᾶ γένη εἰς μανικώτερα ἤθη Pβ15. 1390 b28. τὰς νόσους ὑγιάζουσι πολλάκις, ὅταν πολὺ ἐκστῇ τις πα2. 859 a5. ἐξίστασθαι (int τῆς δόξης), opp ἐμμένειν δόξῃ Hη10. 1151 b4. ἐξίστασθαι τοῦ λογισμοῦ ρ8. 1429 a17. ὑπ' ὀργῆς ἐξεστηκέναι φ6. 812 a37. cf ηεγ1. 1229 a3, 26. πκζ3. 948 a9. ἐξεστάναι, syn μαίνεσθαι, ἐπίληπτον εἶναι Γα8. 325 a20. θ18. 831 b24. Zιζ22. 577 a12. Ἕκτορα ὡς ἐξέστη ὑπὸ τῆς πληγῆς κεῖσθαι ἀλλοφρονέοντα Mγ5. 1009 b24. οἱ ἐξιστάμενοι (syn οἱ ἐκστατικοί) μν1. 451 a9. — τὸ ἔμμετρον ἀπίθανον ϗ ἐξίστησιν (i e avocat a re) Pγ8. 1408 b23. ἐὰν μὴ ἐξίστηται (i e a re egrediatur) Pγ17. 1418 a29. — πλέον ἐξέστηκε (i e recedit a vulgari et usitato) Pγ2. 1404 b13. δεῖ σεμνότητα γενέσθαι ϗ ἐκστῆσαι Pγ8. 1408 b36.

ἐξίτηλον σφόδρα μδ12. 390 a21.

ἔξοδος. ἡ Ἀρκαδία οὐκ ἔχει ἐξόδους τοῖς ὕδασιν εἰς θάλατταν πκς58. 947 a19. πνεῦμα ἀποκλεισθὲν ἐξόδου κ4. 395 b34. — ἐν ταῖς πολεμικαῖς ἐξόδοις Πγ14. 1285 a10. cf πιθ48. 922 b13. — ἔξοδος, def μέρος ὅλον τραγῳδίας μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος πο12. 1452 b21. — frequens nominis ἔξοδος usus est in naturali historia, opp εἴσοδος: τοῦ θύραθεν ἀέρος ἡ εἴσοδος ϗ ἡ ἔξοδος, ἡ εἴσοδος ϗ ἔξοδος τοῦ πνεύματος sim Zμα1. 642 b2. γ3. 664 b27. αν5. 472 b30, 32. 21. 480 b10. — 1. ἡ ἔξοδος i q actio τοῦ προΐεσθαι. *a.* περίττωμα ὑγρόν. καταχρῆται ἡ φύσις τῷ αὐτῷ μορίῳ ἐπί τε τὴν τῆς ὑγρᾶς ἔξοδον περιττώσεως ϗ περὶ τὴν ὀχείαν, ὁμοίως ἔν τε τοῖς θήλεσι ϗ τῶν ἀρρένων ἔξω τινῶν ὀλίγων πᾶσι τοῖς ἐναίμοις Zμδ10. 689 a6 Langk. ἡ ἔξοδος τοῦ σπέρματος, τῆς γονῆς Zιη7. 586 a15, 16. πδ7. 877 a34. 16. 878 b5. ι61. 898 a15. τὰς ἐξόδους τῆς σπερματικῆς περιττώσεως συνεκκρίνειν Zγβ4. 737 b34. τοῖς ὄρνισι ϗ τοῖς ᾠοτόκοις βραδυτέρα ἐστὶν ἡ τῆς σπερματικῆς περιττώσεως ἔξοδος ἢ τοῖς ἰχθύσιν (διέξοδος v l Wimmer) Zγα4. 717 b16. τοῖς θήλεσιν ἡ τῶν καταμηνίων κάθαρσις σπέρματος ἔξοδός ἐστιν Zγδ5. 774 a1. — *b.* περίττωμα ξηρόν. ὅπως ἐν φυλακῇ ᾖ τὸ λειτουργοῦν μόριον τὴν ἔξοδον τοῦ περιττώματος τὴν καλουμένην οὐρὰν ϗ κέρκον τοῖς τετράποσιν ἀπέδωκεν ἡ φύσις Zμδ10. 689 b29. οὐκ ἀθρόος (v l ἀθρόως) ἐστὶν ἡ ἔξοδος τοῦ περιττώματος Zμγ14. 675 b21. — *c.* ἡ λευκὴ ἐστὶ

πνεύματος ἔξοδος, syn ἔκκρισις πι4. 891 a28. 33. 894 b5. cf πε21. 883 a9. ὑγρᾶ ἔξοδος πνευματώδους ἐγκατακεκλεισμένου παρὰ φύσιν πδ15. 878 b5. — *d.* partus. συμβαίνει θύραζε ἡ τοῦ ἐμβρύου ἔξοδος Ζγδ8. 777 a27. ἡ ἔξοδος τοὐναντίον γίνεται τοῖς ᾠοῖς ἢ τοῖς ζῳοτοκουμένοις· τοῖς μὲν γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν καὶ τὴν ἀρχήν, τῷ δ' ᾠῷ γίνεται ἡ ἔξοδος οἷον ἐπὶ πόδας Ζγγ2. 752 b12-14. — 2. ἡ ἔξοδος i q τὸ μόριον, ᾗ ἡ τῶν περιττωμάτων ἔξοδός ἐστιν. — *a.* genitalia et anus. τέλος τοῦ θώρακός ἐστι τὰ μόρια τὰ περὶ τὴν τῆς περιττώσεως ἔξοδον τῆς τε ξηρᾶς καὶ τῆς ὑγρᾶς Ζμδ10. 689 a4. cf 686 b6. Ζιβ1. 500 b29. — *b.* i q ἀρχός. τὸ τοῦ ἐντέρου ἔσχατον μόριον εὐθὺ πρὸς τὴν ἔξοδον διατείνει τοῦ περιττώματος, καὶ τοῖς μὲν τοῦτο τὸ μόριον, ὁ καλούμενος ἀρχός, κνισώδης ἐστί, τοῖς δ' ἀπίμελος Ζμγ14. 675 b9. cf Ζιβ17. 507 a32. ὑπὸ τὸ στῆθος κοιλία μέχρι πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ περιττώματος τοῖς τε ὄρνισι καὶ τετράποσι καὶ ἀνθρώποις Ζμδ12. 693 b19. ἀφῃρημένοι οἱ κεστρεῖς τὴν κέρκον μέχρι τῆς ἐξόδου τῆς περιττώσεως Ζιι2. 610 b15. τῶν σελαχωδῶν οἱ ἄρρενες ἔχουσιν ἀποκρεμώμενα ἄττα δύο περὶ τὴν ἔξοδον τῆς περιττώσεως (H II 46, Stn II 278) Ζιε5. 540 b26. καθάπερ τὰ ᾠοτόκα οἱ ἰχθύες ἔχουσι πόρους δύο συνάπτοντας εἰς ἕνα πόρον ἄνωθεν τῆς τοῦ περιττώματος ἐξόδου Ζιγ1. 509 b18, 29. τοῖς πλείστοις τῶν ἐντόμων ἔντερον εὐθὺ μέχρι τῆς ἐξόδου ἐστὶν Ζιδ7. 532 b6. Ζμδ5. 682 a14. τοῖς μαλακοστράκοις Ζιδ2. 527 a8, 12. Ζμδ5. 679 b1. τὰ μαλάκια ἔχει τὸν καλούμενον θολὸν ἐν χιτῶνι ὑμενώδει τὴν ἔξοδον ἔχοντι καὶ τὸ πέρας (Mo 84, 85 et tab XXXI, XLI) Ζμδ5. 679 a2. ἔντερον ἁπλοῦν μέχρι τῆς ἐξόδου Ζμδ5. 678 b27. πάντα τὰ ὀστρακόδερμα στόμα τε καὶ κοιλίαν καὶ τοῦ περιττώματος τὴν ἔξοδον ἔχει Ζμδ5. 679 b37. τοῖς μονοθύροις ἡ τοῦ περιττώματος ἔξοδός ἐστιν ἐκ πλαγίου (sc in parte dextra) Ζιδ4. 529 a9, b9. τὸ ᾠὸν καλούμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ θάτερα ἡ ἔξοδος τοῦ περιττώματος τοῖς διθύροις Ζμδ5. 680 a25. αἱ κοιλίαι κεχωρισμέναι τοῦ ἐχίνου τελευτῶσι πρὸς μίαν ἔξοδον τὴν τοῦ περιττώματος Ζμδ5. 680 a11. Ζιδ5. 530 b28 cf H 122, PCG II 497.— τοῖς τηθύοις Ζιδ6. 531 a24. cf Leunis Synopsis § 744. — synonyma: πόρος Ζιδ4. 530 a3. ᾗ ἀφίησι τὸ περίττωμα Ζιδ5. 530 b20. — *c.* genitalia. οὐρήθρα, δίοδος τῷ σπέρματι τῷ τοῦ ἄρρενος, τοῦ δ' ὑγροῦ περιττώματος τοῦ τ' ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος ἔξοδος Ζια14. 493 b5. — *d.* anterior pars uteri Ζιη8. 586 b5. κ5. 637 a31. γ1. 511 a27.

ἐξοκέλλειν. intr δελφῖνες ἐξοκέλλουσιν εἰς τὴν γῆν Ζιι48. 631 b2. δ8. 533 b12.

ἐξολισθαίνειν. διὰ τὴν τραχύτητα οὐκ ἐξολισθαίνουσιν Ζιθ2. 590 b17. ἐξολισθαίνει ὁ ὀδοὺς διὰ τῆς χειρός μχ21. 854 a18.

ἐξόλλυσθαι (Emp 103) ξ2. 975 b2.

ἐξομηρεύειν τὰς δούλας ταῖς τεκνοποιίαις οα5. 1344 b17.

ἐξόμνυσθαι τὴν ἀρχὴν Πδ13. 1297 a20.

ἐξομοιοῦσθαί τινι κατὰ τὸ χρῶμα θ164. 846 b15.

ἐξονειρωγμοὶ γίνονται ἄνευ ἐργασίας, μετὰ φαντασίας πδ5. 877 a9. ι16. 892 b18. μετὰ τοὺς ἐξονειρωγμοὺς Ζικ6. 637 b28, 27.

ἐξονειρωκτικοὶ οἱ θερμοί πε31. 884 a7.

ἐξονειρώττειν. γίγνεται καὶ ταῖς γυναιξὶν νύκτωρ ὃ καλοῦσιν ἐξονειρώττειν Ζγβ4. 739 a23. Ζικ2. 634 b30. 5. 636 b24. τοῦ ἐξονειρώττειν τί τὸ αἴτιον πλγ15. 963 a11. ι16. 892 b15. γ33. 876 a9.

ἐξοπίζειν. ὀπὸς εἰς ἔριον ἐξοπισθεὶς Ζιγ20. 522 b3.

ἐξόπιθεν (Hom Δ 298) f 13. 1476 a18.

ἐξόπισθεν. ἀπὸ τοῦ ἐξόπισθεν τῆς κεφαλῆς Ζιγ3. 512 b14. στῆσαι πεζοὺς ἐξόπισθεν τῶν ἱππέων f 147. 1503 a27.

ἐξόπλισις πιθ48. 922 b14.

ἐξοργιάζειν. τὰ ἐξοργιάζοντα τὴν ψυχὴν μέλη. syn ἐνθουσιαστικά Πδ7. 1342 a9, 4.

ἐξορίζειν ὅλως τοὺς ἀνιάτους Ηκ10. 1180 a10. ἐξορίζειν τὴν αἰσχρολογίαν Πη17. 1336 b5.

ἔξορμος. τὸ γεῶδες ἐν τῷ σώματι καὶ ἔξορμον Ζμδ12. 694 a23.

ἐξορυσσόμενοι τόποι θ44. 833 b4. f 248. 1523 b31.

ἐξουρεῖν τὴν γονὴν Ζιζ23. 577 a22. Ζγβ8. 748 a22.

ἐξουσίαν διδόναι Πβ9. 1270 a21. ε3. 1302 b9. μβ3. 359 a27. ποιεῖν Πδ6. 1293 a14. ὀφείλεται τινι ἐξουσία Ηθ16. 1163 b22. κοινῇ ἔχουσιν οἱ θεσμοθέται ἐξουσίαν θανάτου f 374. 1540 b5. ἐξουσία ἐστί (vel omisso ἐστι) saepe cum simplice inf sine genet τοῦ coniungitur τοῖς μὲν ἐξουσία τυγχάνειν, τοῖς δ' οὐ sim Πη13. 1331 b40. α7. 1255 b36. β7. 1266 b7. γ1. 1275 b18. δ4. 1291 b41. 6. 1293 a14. Ηθ16. 1163 b22. Ρβ17. 1391 a24 (ὅσα ἐξουσί' αὐτοῖς Bk, ὅσα ἐξουσία αὐτοῖς Bk[3]). ἀδέσποτοι οἰκήσεις, ἐν αἷς ἑκάστῳ ἐξουσία Ηθ12. 1161 a9. οἱ πλούσιοι διὰ τὴν ἐξουσίαν ἐπιθυμοῦσι τῶν ἡδονῶν Ρα10. 1369 a13. ἀπαιδευσία μετ' ἐξουσίας ἄνοιαν τίκτει f 89. 1492 a11. — ἐξουσία, syn ἀρχή, δύναμις ημβ3. 1199 b2. Πε11. 1315 a14 (ἀφαιρεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν). κατὰ νόμιμον ἐξουσίαν κ6. 400 b24. οἱ ἐν ταῖς ἐξουσίαις Ηα3. 1095 b21. θ7. 1158 a28. 9. 1159 a19. οἱ ἐν ἐξουσίᾳ ὄντες Ρβ6. 1384 a1. οἱ ἐπ' ἐξουσίας τυγχάνοντες ηεα4. 1215 a35. cf δι' ἐξουσίαν ηεγ6. 1233 b5. μεγαλοψυχίας μὴ θαυμάζειν ἐξουσίαν αρ5. 1250 b37.

ἐξουσιάζειν ηεα5. 1216 a2.

ἐξόφθαλμος, opp κοιλόφθαλμος φ6. 811 b25, 23. τὰ ἐξόφθαλμα οὐκ εὐωπὰ πόρρωθεν Ζγε1. 780 b36. οἱ ἐξόφθαλμοι καπνίζονται μᾶλλον πλα6. 957 b33.

ἐξοχή. ὅσοις ἄχρηστος ἡ τῶν κεράτων ἐξοχή Ζμγ2. 663 a8.

ἐξόχως τιμῆσαι κ6. 400 b1.

ἐξυβρίζειν. ἄμπελοι τραγῶσαι διὰ τὴν τροφὴν ἐξυβρίζουσιν Ζγα18. 725 b35.

ἐξυγραίνειν. τὸ θερμὸν ἐξυγραῖνον τῇ θερμότητι πδ7. 877 a33. τὸ ψῦχος ἐξυγραίνει τὴν γλῶτταν πη14. 888 b11. ἐξυγραίνει (?) πλγ6. 962 a79. — pass ἐξυγραίνεσθαι Ζικ3. 635 a39. ἐξυγρανθῆναι μᾶλλον τοῦ δέοντος πι54. 897 a21. κίων ὅταν ἐξυγρανθεὶς φλεγμήνῃ Ζια11. 493 a3. αἵματος ἐξυγραινομένου, ἐξυγρανθέντος Ζιγ19. 521 a12. Ζμγ5. 668 b8. ἡ κρᾶσις τοῦ σώματος ἐξύγρανται πγ4. 871 a24. τοῦ ὑπὲρ γῆς ἀέρος ἐξυγραινομένου πκς33. 944 a21.

ἐξυδρίαι λέγονται ἄνεμοι μεθ' ὕδατος ἀθρόως ῥαγέντος πκ4. 394 b19.

ἐξυδρωπιῶντα ὄμματα Ζιε20. 553 a16.

ἐξυπτιάζοντα κέρατα Ζιβ1. 499 a7. — οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν f 101. 1494 b6.

ἔξω. 1. ὁτὲ μὲν ἔξω ῥεῖ, ὁτὲ δ' εἴσω μβ8. 365 b27. τὰς θύρας τὰς ἀνοιγομένας ἔξω οβ 1347 a6. ἔξω προΐεσθαι Ζγα20. 728 b6. β4. 739 b17. γ7. 757 a34. ζῳοτοκεῖν ἔξω Ζιε34. 558 a25. — 2. ἡ ἔξω (exterior) ἶρις, ἡ ἔσω μγ4. 375 b9. αἱ ἔξω (γωνίαι) τέτταρσιν ἴσαι Αγ24. 85 b39. δ17. 99 a19. τὰ ἔξω μόρια τῶν ζῴων, τὰ ἔξω Ζιβ15. 505 b23. α14. 493 b10. Ζγβ4. 740 a14. cf α3. 716 b28, 29 al. — ἡ ἔξω Λιβύης θάλαττα, τὰ τῆς Ἰνδικῆς ἔξω μβ5. 363 a5, 362 b28. τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ κόσμου Φγ4. 203 a7, b25. 6. 206 b23. οἱ ἔξω τόποι (i e οἱ ἔξω τοῦ Πόντου, coll b4) μα10. 347 b8. χωρισθέντα τῆς μήτρας ἔξω, ζῆν ἐπιτελεῖσθαι τελειοῦσθαι ἔξω Ζγβ7. 746 a28. α8. 718 b7. 13. 720 a3. Ζμδ13. 696 b21. ζῆν, γεννᾶν ἔξω (sc τοῦ ὑγροῦ) Ζια1. 487 a21, b4. οἱ

ἔξω τόποι, opp ἡ οἰκεία χώρα Πβ5. 1265 a24. τὰ ἔξω πελάγη μβ1. 354 a27. τὰ ἔξω ἀγαθά, opp τὰ ἐν αὑτῷ Ρα5. 1360 b27. τὰ ἡδέα ἀναγκάζει ἔξω ὄντα Ηγ1. 1110 b10. τὰ ἔξω κωλύοντα Μθ5. 1048 a19, 17. ἡ ἔξω σωτηρία Ζγγ3. 754 a34. λόγος ἔξω, opp ἔσω, ἐν τῇ ψυχῇ Αγ10. 76 b24. ἔξω ὂν καὶ χωριστόν, ἔξω οὖσά τις φύσις τοῦ ὄντος, opp διανοίας τι πάθος Με4. 1028 a2. κ8. 1065 a24. — τέλειον οὗ μὴ ἔστιν ἔξω τι λαβεῖν μηδὲ ἓν μόριον Μδ16. 1021 b12. τοῦ μὲν ἔξω τὸ αἴτιον, τοῦ δ' ἐντός Φβ6. 197 b36. τὰ ἔξω τοῦ πράγματος Ρα1. 1354 a15. γ14. 1415 b6. ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν Ρα1. 1354 a22, b27, 1355 a2. ἔξω τοῦ λόγου Ργ14. 1415 b5. λίαν ἔξω λέγειν τι11. 172 a33. οἱ ἔξω τῆς πολιτείας, opp οἱ ἐν τῷ πολιτεύματι Πε8. 1308 a6. οἱ ἔξω τῆς φιλονεικίας ὄντες Πε8. 1308 a32. ὅταν ἔξω τοῦ θεωρεῖν γένηται Ηζ3. 1139 b21. — logice de θέσει τοῦ μέσου in secunda et tertia figura ἔξω τιθέναι τὸ μέσον Αγ13. 78 b13 Wz. ἔξω πίπτειν, βαδίζειν Αγ23. 85 a2, 4, 11. ἔξω πίπτει τῶν διῃρημένων γενῶν Ζμδ5. 681 b1. ὅροι ἔξω, syn προσλαμβανόμενοι Αγ32. 88 a36, b5. — ἔξω i q πλήν, praeter. ἅπαντες ἔξω ὀλίγων sim Ζγα1. 715 a20. γ5. 755 b20. Ζια11. 492 a26. β13. 505 a28. γ21. 522 b19 al. ἔξω τοῦ δεῖξαι τὸ πρᾶγμα Ρα1. 1354 a27. ἔξω τῆς τῶν γυναικῶν κοινωνίας τὰ ἄλλα ταὐτά Πβ6. 1265 a4. — ἐξωτέρω ἀποκάμπτειν τοῦ τέρματος Ργ9. 1409 b23. τῶν γένει διαφερόντων οὐκ ἔστιν ἐξωτέρω λαβεῖν Μι4. 1055 a25. ἐξωτέρω πίπτειν Πδ11. 1295 a32. ἐξωτέρω πρότασις λαμβάνεται Αγ23. 84 b33. — ἡ ἐξωτάτω φορά Οα9. 279 a20. ὁ ἐξωτάτω ὑμήν, ἡ ἐξωτάτω σάρξ Ζγγ2. 753 b35. Ζιδ4. 528 b22.

ἐξωθεῖν. τοσόνδε ἐξέωσεν ἢ ἀφεῖλεν ὁ σταλαγμός Φθ3. 253 b16. θάλασσα ἐξωθουμένη ὑπὸ τῶν ποταμῶν μα14. 351 b5. τὸ συνιστάμενον ἐξωθεῖται πρὸς τὰς δύσεις πκς8. 941 a7. ἐξωσθεὶς ὑπὸ χειμῶνος Μδ30. 1025 a27.

ἔξωθεν. 1. πολιτεῖαι σῴζονται, λύονται ἔξωθεν, opp ἐξ αὑτῶν, δι' αὑτῶν Πδ9. 1294 b36. ε7. 1307 b20. ὅταν ἔξωθέν τι κινῇ, ὅταν ἔξωθεν ἡ ἀρχὴ ᾖ τῆς αἰτίας sim ηεβ8. 1224 a23. Ηε10. 1135 b19. Ζγβ1. 735 a13. 4. 740 a9. Ζμδ9. 684 b33. (cf ὅταν τι κινήσῃ τῶν ἔξωθεν sim Ζγβ1. 734 b12, a2, 733 b32.) ἡ κίνησις γίνεται ἔξωθεν. ἔσωθεν πγ30. 875 b16. τὰ ἔξωθεν προσπίπτοντα Ζμβ13. 657 a33. μηδενὸς ἔξωθεν ὅρου προσδεῖν τὸν συλλογισμόν Αα1. 24 b21. οἱ ἔξωθεν περιλαμβάνοντες καὶ ἐπὶ πλέον λέγοντες ηεη1. 1235 a5. 5. 1239 b7. cf Heitz p 124. τοῖς ἔξωθεν λόγοις πεπλήρωκε (Plato in libris de republica) τὸν λόγον Πβ6. 1264 b39. — 2. ἔξωθεν i q ἔξω. τὰ ἔξωθεν μόρια τῶν ζῴων Ζια15. 494 a22. δ4. 528 b10. 7. 532 b4. Ζμβ10. 656 a10. cf α13. 493 a25. δ1. 525 a3. ε5. 541 a5. 10. 543 a27. — μένειν ἔξωθεν τοῦ ὑγροῦ Ζμβ16. 659 a11. οὔτε τόπος οὔτε κενόν ἐστιν ἔξωθεν (ἔξω τοῦ οὐρανοῦ a16) Οα9. 279 a18. οἱ γειτνιῶντες καὶ οἱ ἔξωθεν πάντες Πβ7. 1267 a19. οἱ ἔξωθεν ἀδικεῖν ἐπιχειροῦντες Πη8. 1328 b9. ὁ ἔξωθεν ἀήρ πκε22. 940 a7. πορίζειν τὰ ἔξωθεν, σῴζειν τὰ ἔνδον οα3. 1344 a2. τοῦ ἀναπνεῖν τὸ αἴτιον πότερον ἔσωθεν ἢ ἔξωθεν αν4. 472 a22. τὰ ποιητικὰ τῆς ἐνεργείας, ἡ αἰτία ἔξωθεν, opp ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ, ἐν αὑτῷ ψβ5. 417 b20. Ηγ1. 1110 a1, b16. (cf ἔξω b10). ε10. 1135 b19. — ἔξωθεν fortasse i q εἰς τὰ ἔξω. ἡ ἔξωθεν πλημμυρίς μβ8. 366 a20.

ἐξωνεῖσθαι. χρημάτων ἐξεωνοῦντο τοὺς συνειλημμένους οβ 1352 a13. — τὰς δοκούσας ἀτιμίας ἐξωνεῖσθαι μείζοσι τιμαῖς Πε11. 1315 a24.

ἐξωτερικός. τὴν γλῶτταν δεῖ ὑπολαβεῖν ὥσπερ ἓν μόριον τῶν ἐξωτερικῶν εἶναι, οἷον χεῖρα ἢ πόδα Ζγε6. 786 a26. οὔτε γὰρ ἐξωτερικῆς ἀρχῆς κοινωνοῦσιν οἱ Κρῆτες Πβ10. 1272 b19. ἐξωτερικαὶ πράξεις, opp οἰκεῖαι αὐτῶν Πη3. 1325 b22, 29. (τὸ ζῷον οὐ δεῖται ἐν τῇ οἰκείᾳ γενέσει πράγματός τινος ἐξωτερικοῦ φτα2. 817 a20.) μακάριος δι' οὐδὲν τῶν ἐξωτερικῶν ἀγαθῶν ἀλλὰ δι' αὑτὸν αὐτός Πη1. 1323 b25. ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως Πα5. 1254 a33. οἱ ἐξωτερικοὶ λόγοι cf Ἀριστοτέλης p 104 b44-105 a27.

ἔξωχρος Ζιι50. 631 b28.

ἐοικέναι, c inf veluti ἐοίκασι τάττειν, οἴεσθαι, φαίνεσθαι, λέγειν ΜΑ5. 986 b6. Πη2. 1324 b32. Γα7. 323 b16. μα3. 339 b26. β3. 356 b6. ἡ δικαιοσύνη ἔοικε πλεοναχῶς λέγεσθαι Ηε2. 1129 a26. ὀρθῶς ἔοικεν ἡ φύσις ἐξελέσθαι Οα3. 270 a20. ἔοικε δεῖν βλέπειν Πε9. 1309 b3. τοσοῦτον ἔοικεν ὁρᾶσθαι Ηζ13. 1144 b10. om inf εἶναι: καὶ τὸ ἤλεκτρον τούτου τοῦ γένους ἔοικε μδ10. 388 b21. cf αι5. 443 a29. ηεη4. 1239 a38. — c dat τέκνα ἐοικότα τοῖς γεννήσασι Ζγδ3. 767 b36. Ζιη6. 586 a5, 585 b30. ἔοικε συμπτώμασιν, ἑκουσίῳ, πεπλασμένῳ, ἀδυνάτῳ al μτ1. 463 b1. Ηγ15. 1119 a21. Γα8. 325 a10. ψα5. 411 b17. 3. 407 a33. ἔοικεν ἰδίῳ ψα1. 403 a8 Trdbg, ἴδιον Bk, Torstrik. inde ἔοικεν ἀρχῇ (cum codd SU, ἀρχὴ Bk) μν2. 452 a17, ἔοικε φιλίᾳ (φιλία Bk) Ηθ7. 1158 a18 scribendum videtur; aliter Fritzsche ad h l. ἔοικε φιλοῦντι Ρβ4. 1381 b32. ἔοικε νομίζοντι, οἰομένῳ αι2. 437 b24. Μη2. 1042 b12. Ζγα18. 724 b35. ἐοίκασιν εἰδόσι λέγειν ΜΑ4. 985 a16. — μάλιστα ἔοικεν, syn ὡμοίωται μάλιστα Ηγ11. 1116 a17, 27. ὁ ἄφρων οὐδὲν ἔοικεν (sc ἑαυτῷ) ἕωθεν καὶ ἑσπέρας ηεη5. 1239 b14. — ὡς ἔοικε 'ut fertur' admodum frequens in libro θ: 830 b9, 16, 20. 831 a6, 19. 832 a25. 833 b1, 30. 834 a8. 836 a31. 837 b2. 838 a6, b20. 839 a13, b3. 840 b8, 17. 842 b12, 21. 844 b33. 845 a21, 29. f 248. 1523 b27.

ἑορτή, coni εὐημερία Ρβ3. 1380 b3.

ἐπαγγελία. ὑπερβολαὶ τῶν ἐπαγγελιῶν Ηι1. 1164 a29.

ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ὑπισχνεῖσθαι ρ30. 1437 a27. οἱ σοφισταὶ ἐπαγγέλλονται διδάσκειν Ηκ10. 1180 b35. οἱ ἐπαγγελλόμενοι, opp οἱ ἰδιῶται τι11. 172 a32, 30. ἐπηγγέλλοντο ὅσον εἰσοίσει ἕκαστος οβ 1348 a8. ἐπαγγελλόμενος πάντα οὐδὲν ἐπιτελεῖ Ηι1. 1164 a5, 15.

ἐπάγγελμα τὸ Πρωταγόρου Ρβ24. 1402 a25.

ἐπαγγελτικώτερον εἰπών Ρβ23. 1398 b30.

ἐπάγειν. 1. ἠρεμήσαντος τούτου (τοῦ μέρους) ἐπάγει τὸ λοιπόν Ζπ9. 709 b3. αἱ ὧραι θέρη καὶ χειμῶνας ἐπάγουσαι τεταγμένως κ5. 397 a10. οἱ νόμοι τὰς τιμωρίας ἐπάξουσι ρ5. 1427 b3. φαύλη ἡ Μηδικὴ πόα, ὅπου ἂν ὕδωρ δυσῶδες ἐπάγηται Ζιθ8. 595 b29. — διὰ τὸ τὴν φύσιν αὐτὴν οὕτως ἐπάγειν ἀκολουθοῦμεν Οα1. 268 a20. ἠκολούθησεν ἂν ἐξ ἀνάγκης τοῖς ἐπάγουσιν αὐτόν ΜΑ 8. 989 a33 Bz. — κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάγειν (incitare adversus aliquem) Πε5. 1304 b24. — med ἐπαγαγόμενοι ἐποίκους Πε3. 1303 a37. βοηθὸν ἐπαγαγέσθαι τὸν δῆμον Πε6. 1305 b38. cf Ργ11. 1413 a16. μάρτυρα ἐπάγεσθαι ποιητήν Μα3. 995 a8. λέγουσιν ἐπαγόμενοι καὶ τὸν Ὅμηρον Ζμγ10. 673 a15. — 2. logica inductionis significatio fort repetenda est ab afferenda exemplorum multitudine Trndlbg El § 20, Heyder p 218 n. ἐπάγειν ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὸ καθόλου τθ1. 156 a4. ἐπάγειν ἐπὶ πολλῶν τθ2. 157 a34. ἐπάγειν τὸ καθόλου τα18. 108 b11. ι15. 179 a34. ἐπάγειν τὸν λόγον τθ4. 159 a18. ἐπάγειν absol τα18. 108 b11. ἀνάγκη συλλογιζόμενον ἢ ἐπάγοντα δεικνύναι ὁτιοῦν Ρα2. 1356 b8. ὁ ἐπάγων, opp ὁ ἀποδεικνύς Αδ5. 91 b15, 35. 7. 92 a37. — pass ἐπαγόμενος ἐγνώρισεν

Αγ1. 71 a21 Wz (i e τὴν αἴσθησιν προσβάλλων Schol 197 b16). ἐπαχθῆναι Αγ1. 71 a24. μὴ ἔχοντας αἴσθησιν ἀδύνατον ἐπαχθῆναι Αγ18. 81 b5.

ἔπαγρος ὁ πέλλος Ζι18. 616 b34.

ἐπαγωγή, proprie, ἡ ἀναπνοὴ ϗ ἡ ἐπαγωγή πν4. 483 a9. — logice, def ἐπαγωγὴ ἡ ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλȣ ἔφοδος τα12. 105 a13. (ἡ ἐπαγωγὴ ἀρχή ἐστι τȣ̃ καθόλȣ Ηζ3. 1139 b28. Ρβ20. 1393 a27 (?). τῶν ἀρχῶν αἱ μὲν ἐπαγωγῇ θεωρȣ̃νται αἱ δ' αἰσθήσει Ηα7. 1098 b3). ἡ μὲν ἀπόδειξις ἐκ τῶν καθόλȣ, ἡ δ' ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν κατὰ μέρος Αγ18. 81 b1. ἐπαγωγή ἐστι ϗ ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογισμὸς τὸ διὰ τȣ̃ ἑτέρȣ θάτερον ἄκρον τῷ μέσῳ συλλογίσασθαι Αβ23. 68 b15 Wz. cf Ρα2. 1356 b14. ad explicandum nomen ἐπαγωγῆς videntur adhiberi posse τῇ καθ' ἕκαστα ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐπαγωγῇ τὸ καθόλȣ ἀξιȣ̃μεν ἐπάγειν τα16. 108 b10, διὰ τὴν τῆς ἐπαγωγῆς μνείαν, ubi ἐπαγωγὴ exemplorum recensum videtur significare τι15. 174 a37. cf ἐπαγωγὴ ἢ κρύψις Αα25. 42 a23. Wz ad Αγ1. 71 a21. ἐπαγωγή, coni αἴσθησις Αγ13. 78 a34. 18. 81 b5 sqq. ἅμα τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν τὴν καθ' ἕκαστα ἐπιστήμην Αβ21. 67 a23. ἐπαγωγή, coni ὁμοιότης τθ1. 156 b10 sqq. 8. 160 a38. opp συλλογισμός Αα25. 42 a3. γ1. 71 a5 sqq. ὁ συλλογισμὸς πρότερον, γνωριμώτερον, βιαστικώτερον, ἡ ἐπαγωγὴ ἡμῖν ἐναργέστερον, πιθανώτερον ϗ σαφέστερον ϗ κατὰ τὴν αἴσθησιν γνωριμώτερον ϗ τοῖς πολλοῖς κοινόν Αβ23. 68 b36. γ1. 72 b29. τα12. 105 a18. θ2. 157 a20. ἐπαγωγή, opp ἀπόδειξις Αγ18. 81 b1. δ7. 92 a35 sqq. Φθ1. 252 a24. ΜΑ9. 992 b33. ε1. 1025 b15. κ7. 1064 a9. φανερὸν ȣ̓ μόνον ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς ἀλλὰ ϗ κατὰ τὸν λόγον Ζμβ1. 646 a30. ὅμοιον ἐπαγωγῇ τὸ παράδειγμα Ρβ20. 1393 a26. α2. 1356 b3. Αγ1. 71 a10. τοῖς ῥητορικοῖς ȣ̓κ οἰκεῖον ἐπαγωγή Ρβ20. 1394 a13. δῆλον (φανερόν, πιστόν) ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς, διὰ τῆς ἐπαγωγῆς, τῇ ἐπαγωγῇ, τῇ καθ' ἕκαστον ἐπαγωγῇ Κ11. 13 b37. Φα2. 185 a14. Οα7. 276 a15. Μθ6. 1048 a36. ι3. 1054 b33. 4. 1055 a6, b17. 8. 1058 a9. ηεβ1. 1219 a1. 3. 1220 b30 (opp διὰ τȣ̃ λόγȣ). η15. 1248 b26. τȣ̃τȣ πίστις ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς μδ1. 378 b14, 20. Φε1. 224 b30. Μκ11. 1067 b14. ἡ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς πίστις τα8. 103 b3. λαμβάνειν τι διὰ τῆς ἐπαγωγῆς Μδ29. 1025 a10. τόπος ἐξ ἐπαγωγῆς Ρβ23. 1398 a32.

ἐπᾴδειν. τὰς κόρας τῶν Βοττιαίων θυσίαν τινὰ τελȣ́σας ἐπᾴδειν 'ἴωμεν εἰς Ἀθήνας' f 443. 1550 b45.

ἐπαΐειν, coni εἰδέναι ΜΑ1. 981 a24. ημα1. 1182 a3, 2. ἐπαΐειν περί τινος Μβ2. 996 b34. γ2. 1004 b10. Ρα4. 1360 a19. ἐπαΐειν τίς πολιτεία συμφέρει Ρα4. 1360 a31.

ἐπαινεῖν τι ἀπό τινος ρ36. 1440 b28. ἐπαινεῖσθαι εἴς τι Ηδ1. 1120 a20. οἱ ἐπαινȣ́μενοι νόμοι Ρα15. 1375 b24. ἐπαινεῖν, opp ἀναιρεῖν Πδ1. 1289 a1. ἐπαινέοντες (Alcaei fr 37 Bgk) Πγ14. 1285 b1. ἐπαινεῖται ὅσων αὐτοὶ αἴτιοί ἐσμεν ηεβ6. 1223 a11. η15. 1248 b20. ἐπαινεῖν, dist εὐδαιμονίζειν, μακαρίζειν Ηα12. 1101 b26, 27. ρ36. 1440 b22. — **ἐπαινετόν**, def ηεη15. 1248 b20. opp ψεκτόν Ηβ7. 1108 a16. αρ1. 1249 a26, 28. dist τίμιον Ηα12. ημα2. 1183 b19-37. ἐπαινετά, coni σπȣδαῖα, καλά f 83. 1490 a40. 110. 1496 a36. τὰ ἐπαινετὰ enumerantur ρ4. 1425 b39. εὐεργεσία, μεσότης ἐπαινετωτάτη Ηθ1. 1155 a9. ηεγ5. 1233 a8.

ἐπαινετικός Ηδ8. 1125 a7.

ἔπαινοι ϗ ψόγοι ἐπὶ τοῖς ἑκȣσίοις Ηγ1. 1109 b31, 1110 a33. ἔπαινοι ϗ ἐγκώμια Ρβ11. 1388 b21. opp κακολογίαι ρ36. 1441 a13. def et dist ἐγκώμιον, εὐδαιμονισμός Ρα9. 1367 b27, 21. Ηα12. 1101 b20, 21, 31. ηεβ1. 1219 b15. ἐπιδεικτικȣ̃ τὸ μὲν ἔπαινος τὸ δὲ ψόγος Ρα3. 1358 b12. ἔχει κοινὸν εἶδος ὁ ἔπαινος ϗ αἱ συμβȣλαί Ρα9. 1367 b36. — ἐν ἐπαίνῳ τιθέναι Ρα3. 1359 a1.

ἐπαίρειν. ὁ βάτραχος ἐπαίρει τὰ τριχώδη Ζι37. 620 b17. — med ἐὰν ἐπάρηται τὴν χεῖρα ἢ πατάξῃ Ρα13. 1374 a35. — pass ἐπαρθέντος τȣ̃ ἡλίȣ μγ5. 377 a9. κοιλίαι ἐπαιρόμεναι Ζικ7. 638 b16. δέρμα ἕλκει ἐπαίρεται πθ1. 889 b13. ὠμοπλάται ἄνω ἐπηρμέναι φ3. 807 b30. — ὁ θυμὸς ἐπαιρόμενος f 96. 1493 b31.

ἐπαΐσσω. ὁ λέων ἐὰν ἐπαΐξας συλλάβῃ Ζι44. 629 b25. ἐπαΐξειε (Emp 465) αν7. 474 a4.

ἐπακολȣθεῖν. τὰς μελίττας ἐπακολȣθεῖν τοῖς βασιλεῦσιν Ζγγ10. 760 b15. ὅταν τὸ κινȣ̃ν ἐπακολȣθȣ̃ν ὠθῇ Φη2. 243 a19, 20, syn μὴ ἀπολείπεσθαι 243 a27. — ἐπακολȣθεῖν ταῖς τύχαις Ηα11. 1100 b7, syn συνακολȣθεῖν b4. ἀρεταὶ ἐπακολȣθȣ̃σαι τῇ φρονήσει ημβ3. 1200 a10. Σπεύσιππος Πυθαγορείοις ἐπακολȣθῆσαι δοκεῖ Ηα4. 1096 b7.

ἐπακτικός. λόγοι ἐπακτικοί τα18. 108 b7. Μμ4. 1078 b28 Bz. ἐπακτικὴ πρότασις Αγ12. 77 b35. — ἐπακτικῶς σκοπεῖν, opp τῷ λόγῳ Φδ3. 210 b8.

ἐπακτός. ὕδωρ εἴτ' ἐπακτὸν ἢ συμφυές μδ5. 382 b11. ἡ ὑγρότης ϗ ἡ σύμφυτος ϗ ἡ ἐπακτός Ζγγ1. 750 a9.

ἐπακτροκέλης ε2. 16 a26.

ἐπαλείφειν χρόαν ἑτέραν αι3. 440 a9. ἐπαλήλιπται ὁ κύτταρος Ζιε23. 555 a6.

ἐπαλλαγή. τȣ̃ συμμένειν τὰς ȣ̓σίας μετ' ἀλλήλων μέχρι τινὸς αἰτιᾶται Δημόκριτος τὰς ἐπαλλαγὰς ϗ τὰς ἀντιλήψεις τῶν σωμάτων f 202. 1514 b26. cf ἐπαλλάττειν 1.

ἐπάλλαξις, cf ἐπαλλάττειν. τοιȣ̃τον γίνεται τῇ ἐπαλλάξει, ὅσα ὥσπερ αἱ ἁλύσεις σύγκειται τῶν σωμάτων μδ9. 387 a12. τῇ ἐπαλλάξει τῶν δακτύλων τὸ ἓν δύο φαίνεται εν2. 460 b20. Μγ7. 1011 a23 Bz. πλα11. 958 b14. 17. 959 a16. (ἐπάλλαξις pro ἀπάλλαξις ci Mullach ξ1. 974 a26. cf Zeller Gesch I, 606, 2). — συμβαίνει πολλὴ ἐπάλλαξις τοῖς γένεσιν Ζγβ1. 732 b15 (falso interpr Wimmer).

ἐπαλλάττειν. 1. trans. καρχαρόδοντά ἐστιν, ὅσα ἐπαλλάττει τȣ̀ς ὀδόντας τȣ̀ς ὀξεῖς Ζιβ1. 501 a18 (quod explicatur coll Ζμγ1. 661 b21 ἐναλλὰξ ἐμπίπτȣσιν οἱ ὀδόντες, ὅπως μὴ ἀμβλύνωνται τριβόμενοι πρὸς ἀλλήλȣς). τὰ μαλακόστρακα συνδυάζεται ὅταν τὸ μὲν ὕπτιον τὸ δὲ πρανὲς ἐπαλλάξῃ τὰ ȣ̓ραῖα Ζγα14. 720 b10. — 2. intr, eadem vicissitudinis significatione, ac trans. ἔχει ὀδόντας ὀξεῖς ϗ ἐπαλλάττοντας Ζμγ1. 661 b18, 21. πτερύγια ἐπαλλάττοντα, ȣ̓κ ἐπαλλάττοντα Ζιδ2. 526 a2, 3. τέρατα γίγνεσθαι τῷ συμφύεσθαι ϗ ἐπαλλάττειν τὰ μόρια Ζγδ4. 769 b34, 36. τέρατα γίνεται ἐπαλλαττόντων τῶν σπερμάτων ἀλλήλοις ϗ συγχεομένων πι61. 898 a15. αἱ συστοιχίαι ἐπαλλάττȣσιν ἀλλήλαις Αγ15. 79 b7, 11 Wz. ȣ̓ διορᾷ ἡ ὄψις, ἐπαλλάττȣσι γὰρ οἱ πόροι πκε9. 939 a13 (opp κατ' εὐθυωρίαν). ᾗ ἐπαλλάττȣσιν αἱ ἀκτῖνες ϗ ποιȣ̃σι τὴν σκιάν μγ4. 374 b4. — inde transfertur ἐπαλλάττειν ad ea, quae inter duo genera ita sunt interposita, ut cum utroque cohaereant (cf ἐπαμφοτερίζειν), vel omnino cum alio genere artissima similitudine coniuncta sunt. ἐπαλλάττȣσιν ἀλλήλοις τά τ' ἔντομα ϗ τὰ ἀτελῆ τίκτοντα τὸ ᾠόν Ζγβ1. 733 a27. ἐπαλλάττει (i e τὰ ἀμφοτέρȣ τȣ̃ γένȣς ἴδια ἔχει) μόνον τȣ̃το Ζγδ6. 774 b17. αἴτιον τῆς ἀμφισβητήσεως ϗ ὃ ποιεῖ τȣ̀ς λόγȣς ἐπαλλάττειν Πα6. 1255 a13. ἐπαλλάττει ἡ χρῆσις τȣ̃ αὐτȣ̃ ȣ̓̃σα ἑκατέρα τῆς χρηματιστικῆς Πα9. 1257 b36. ταῦτα ποιεῖ τὰς πολιτείας ἐπαλλάττειν ὥστε ἀριστοκρατίας τε ὀλιγαρχικὰς εἶναι ϗ πολι-

τείας δημοκρατικωτέρας Πζ1. 1317 a2 (Schneider p 368. 52). ἡ φώκη ἐπαλλάττȣσα τῷ γένει τῶν ἰχθύων Ζιβ1. 501 b22. cf Ζγδ4. 770 b6 (falso interpr Wimmer). τὰ νοσώδη σώματα ἐπαλλάττει τοῖς βραχυβίοις, opp κεχώρισται μκ1. 464 b28, 27. ἡ τῆς τυραννίδος δύναμις ἐπαλλάττει πως πρὸς τὴν βασιλείαν Πδ10. 1295 a9.

ἐπαμύνειν τινί ρ35. 1439 b18.

ἐπαμφοτερίζειν dicitur aliquod genus, quod inter duo genera ita est interpositum, ut utriusque naturam et habeat quodammodo et quodammodo non habeat. αἱ φῶκαι ϗ αἱ νυκτερίδες διὰ τὸ ἐπαμφοτερίζειν αἱ μὲν τοῖς ἐνύδροις ϗ πεζοῖς, αἱ δὲ τοῖς πτηνοῖς ϗ πεζοῖς, διὰ τȣ̃το ἀμφοτέρων τε μετέχȣσι ϗ ȣ̓δετέρων Ζμδ13. 697 b1. διὰ τὸ τὴν μορφὴν ἐπαμφοτερίζειν ϗ μηδετέρων τ' εἶναι ϗ ἀμφοτέρων (τῶν διπόδων ϗ τῶν τετραπόδων) Ζμδ10. 689 b32. ἅπερ ἔοικεν ἐπαμφοτερίζειν μόνα τῶν ζῴων· ϗ γὰρ ὡς πεζὰ ϗ ὡς ἔνυδρά τις ἂν θείη Ζιθ2. 589 a21. cf M149. ea duo genera, inter quae aliquod medium est, vel dativo significantur, ἐπαμφοτερίζει τι τὴν φύσιν τῷ τ' ἀνθρώπῳ ϗ τοῖς τετράποσιν, ἐπαμφοτερίζει τι μονοφυεῖ ϗ διφυεῖ al Ζιβ8. 502 a16. Ζμγ7. 669 b15. δ5. 681 b1. Ζγδ4. 772 b1. Φγ5. 205 a29; vel absolute posito verbo ἐπαμφοτερίζειν e contextu sententiarum intelliguntur, ἐπαμφοτερίζει τι, ἐπαμφοτερίζει τι τὴν φύσιν, τὴν μορφήν Ζια1. 488 a1, 7. β1. 498 a18, 499 b12, 21. γ1. 511 a25. δ4. 529 b24. ζ12. 566 b27. η4. 584 b28. θ2. 590 a8. 13. 598 a15. 19. 602 a17. Ζμγ6. 669 a9. δ10. 689 b32. Πθ3. 1337 b23. πκς13. 941 b30. ἡ φύσις ȣ̓ δύναται πολυχοεῖν ȣ̓́τως ὥστ' ἐπαμφοτερίζειν Ζγδ8. 777 a16. ἐπαμφοτερίζειν ἐπὶ τὸ χεῖρον ϗ τὸ βέλτιον Πη13. 1332 b2. ἐπαμφοτερίζειν ϗ δύναμιν ἔχειν τȣ̃ ὁτὲ μὲν κινεῖσθαι ὁτὲ δ' ἠρεμεῖν Φθ6. 259 a25. ἐπαμφοτερίζειν πρὸς τὸ ϗ εἶναι ȣ̓́τω ϗ μὴ εἶναι ημα35. 1197 a31. ἔνια ψελλίζεται πρὸς ἄλληλα τῶν ὄντων ϗ ἐπαμφοτερίζει Γα10. 328 b9.

ἐπαναβαίνειν. διὰ τὸ μικρὸν ἐπαναβαίνειν (τὸν τȣ̃ Ἑρμȣ̃ ἀστέρα) πολλὰς ἐκλείπει φάσεις μα6. 342 b34 (cf ὑπερβολὴ ἐπὶ μικρόν b32). — ἀρχαὶ ἱκαναὶ ἐπαναβῆναι ϗ ἐπὶ τὰ ἀνωτέρω τῶν ὄντων ΜΑ8. 990 a6. cf Φθ5. 257 a22. — ἐπαναβαίνειν i q ὀχεύειν. ὀχεύεται ἡ μὲν θήλεια (ἐλέφας) συγκαθιεῖσα ϗ διαβαίνȣσα, ὁ δ' ἄρρην ἐπαναβαίνων ὀχεύει Ζιε2. 540 a22. ὁ ὄνος ἐπαναβὰς διαφθείρει τὸ τȣ̃ ἵππȣ ὄχευμα Ζιζ23. 577 a26. ὁ ὄνος ἐὰν ἐπαναβῇ, διαφθείρει τὴν τȣ̃ ἵππȣ ὀχείαν Ζγβ8. 748 a34.

ἐπανάγειν. ὁ ὄφις λαβὼν τὸ διδόμενον ἐπανάγει Ζιθ4. 594 a18. — ἐπαναγέσθω (τὸ καταψηφιζόμενον) ἐπὶ τȣ̀ς ἄρχοντας, ἐπανάγεται εἰς τȣ̀ς πλείστȣς Πδ14. 1298 b37, 40.

ἐπαναγκάζοντες ἀλλήλȣς τὰ δίκαια ποιεῖν Ηι6. 1167 b15.

ἐπάναγκές ἐστί τινι c inf Πβ6. 1266 a10, 17, 18. c acc et inf Πε1. 1301 b23. αἱρȣ̃νται πάντες ἐπάναγκες Πβ6. 1266 a15. διὰ τὸ μὴ ἐπάναγκες Πβ6. 1266 a22.

ἐπαναδιπλȣ̃ν. τὸ ἐπαναδιπλȣ́μενον ἐν ταῖς προτάσεσι Αα38. 49 a11 Wz, cf ἐπικατηγορȣ́μενον a25. ȣ̓χ ἕτερόν τι δηλοῖ κατὰ τὴν λέξιν ἐπαναδιπλȣ́μενον τὸ εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος ϗ ἔστιν ἄνθρωπος (i e nihil differt si has duas confines inter se notiones unitatis et essentiae coniunctas praedicaveris) Μγ2. 1003 b28 Bz. — εἰς τὰ δέκα καταριθμȣ̃σιν, εἶτα πάλιν ἐπαναδιπλȣ̃σιν πιε3. 910 b25.

ἐπαναδίπλωμα. ἡ ἀμία παρὰ τὸ ἔντερον τὴν χολὴν παρατεταμένην ἰσομήκη ἔχει, πολλάκις δὲ ϗ ἐπαναδίπλωμα Ζιβ 15. 506 b14.

ἐπαναδίπλωσις = ἐπιδιδυμίς sequiorum Graecorum. totus meatuum applicatorum testibus flexus, S II 318. Ζγα4. 717 a33 (cf ἕλικες a28). 6. 718 a11, 16, cf Wz I 369. αἱ τῶν ἐντέρων ἐπαναδιπλώσεις, intestinorum replicationes Ζιβ17. 507 b30. — logice, πρὸς τὸ ἄκρῳ τὴν ἐπαναδίπλωσιν θετέον Αα38. 49 a26, cf ἐπαναδιπλȣ̃ν.

ἐπανακάμπτοντες πόροι Ζιγ1. 510 a21, 25. φλὲψ ἐπανακάμψασα Ζιγ3. 514 a11. ἐπανακάμπτειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ϗ συνεχὲς ποιεῖν πιζ3. 916 a32.

ἐπανακρεμαννύναι. τὸ ἐπανακρέμασθαι ϗ μὴ πᾶν ἐξεῖναι ὅτι ἂν δόξῃ Πζ4. 1318 b38.

ἐπαναλαμβάνειν. ἔτι σαφέστερον εἴπωμεν ἐπαναλαβόντες Μζ10. 1035 b4.

ἐπαναμιμνήσκειν, def μν1. 451 a13. αἱ μελέται τὴν μνήμην σώζȣσι τῷ ἐπαναμιμνήσκειν μν1. 451 a12.

ἐπαναποδιστέον πάλιν Γα3. 317 b19.

ἐπανάστασις. ὄφεις ἔχοντες ἐπανάστασιν (i e ἐξεστηκός τι. κεράτιον) οἷον προφάσεως χάριν Ζιβ1. 500 a5. — ὁ δῆμος πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως Πε3. 1302 b33.

ἐπαναστέλλειν. αἱ γενέσεις ἐπαναστέλλȣσι (compensant) τὰς φθορὰς κ5. 397 b3.

ἐπαναστρέφειν. intr ὅταν ἐπὶ τὸ πέρας ἔλθῃ ϗ πάλιν ἐπαναστρέψῃ ἐπὶ τὴν ἀρχήν πιζ3. 916 a22. cf φτβ5. 826 a23. 8. 828 a1. — pass ἀναδύνει ὁ ναυτίλος ἐφ' ἑαυτὸν ἔχων τὸ ὄστρακον· ἐπαναστραφεὶς δ' ἐπιπλεῖ f 316. 1531 b20.

ἐπανάτασις. ὁ ὅρκος ἦν τȣ̃ σκήπτρȣ ἐπανάτασις Πγ14. 1285 b12.

ἐπανατέλλειν. ἐπανατεταλκέτω τὸ η μγ5. 376 b29.

ἐπαναφέρειν πρός τι Οβ2. 285 a2. Ρα3. 1358 b29. 8. 1366 a8. ηεη6. 1240 b3. f 182. 1509 a8. ἐπαναφέρειν ἐπί τι Ρα15. 1377 a6. ἔστιν ἐπανενεγκεῖν ἕκαστον ἐπί τι αἴτιον Φβ4. 196 a13.

ἐπαναφορά. ἡ ἐπαναφορὰ γίνεται ἐπί τινα μοχθηρίαν Ηε4. 1130 a29.

ἐπανερέσθαι. τοσȣ̃τον ἐπανέροιτ' ἄν τις Ογ2. 300 b26.

ἐπανέρχεσθαι ἄνω μδ3. 381 b11. ἐπανελθεῖν εἰς τὸν ἀέρα, opp κατελθεῖν μα12. 348 b13, 15. τὸ τȣ̃ κομήτȣ φέγγος ἐπανῆλθε μέχρι Ὠρίωνος μα6. 343 b24. φλὲψ πάλιν ἐπανελθȣ̃σα Ζιγ4. 514 a37. — ἐπανέλθωμεν πάλιν, ϗ νῦν ΜΑ10. 993 a26. ζ13. 1038 b1. Ηα5. 1097 a15. μδ8. 385 a22.

ἐπανήκειν. τὰ σημεῖα ἐδήλȣ μὴ ἐπανήξειν τȣ̀ς Ἀχαιȣ̀ς f 140. 1502 a7.

ἐπανθεῖν πλ1. 954 a39 (corr). ἐπανθεῖ ἄνω (τῆς θαλάττης) ὁ τοιȣ̃τος χυμός πκγ9. 932 b21.

ἐπανιέναι. ἐκ τȣ̃ πελάγȣς ϗ τῶν βαθέων ἐπανιόντα τὰ σελάχη Ζιζ11. 566 a25. — ἐπεὶ ... εἴρηται, περὶ τῶν λοιπῶν ἐπανιτέον Ζμδ5. 682 a31. ἐπανιτέον ψα1. 403 b16. Ηα11. 1100 a31. πάλιν ἐπανίωμεν ψβ1. 412 a4. ἐπανιȣ́σης τῆς φύσεως (?) πιδ15. 910 a29.

ἐπανισȣ̃ν εἰς τὸ μέτριον τὴν ὑπερβολήν αν14. 478 a3. ἡ τῆς φύσεως θερμότης ἐπανισοῖ τὴν ψυχρότητα τȣ̃ τόπȣ Ζμβ2. 648 a26. ὁ δικαστὴς ἐπανισοῖ sim Ηε7. 1132 a25. θ16. 1163 b11. δύναμις ἐπανισȣμένη τῷ ἐναντίῳ πδ25. 879 a35.

ἐπανιστάναι. πληκτά τινα μικρὰ ἐπανέστη Ζια49. 631 b13. ἡ ῥάχις ἐπανέστηκεν Ζιβ11. 503 a18. λόφος ἐπανεστηκώς Ζιβ12. 504 b10. ὦτα ἐπανεστηκότα Ζμδ11. 691 a13. Ζια11. 492 a34, b2. τῆς κοιλίας τι ἐπανεστηκός Ζμγ14. 674 b26. τὸ ἐπανεστηκός φ6. 811 a23. 5. 809 b22.

ἐπάνοδος ϗ ἀντιπαραβολὴ ἐν ταῖς δημηγορίαις πότε γίνεται Ργ12. 1414 b2.

ἐπανοιδεῖ ἡ σάρξ Ζιδ6. 531 b3. 4. 529 b12. τὰ ἕλκη ἐπανοιδȣ̃σι πι46. 896 a15.

ἐπανορθȣ̃ν τὸ ἐλλειφθέν Ηε14. 1137 b22. ἐπανορθȣ̃ν τȣ̀ς πλη-

σίον ϗ τὰ ἐλλιπῆ ἐπιτελεῖν Ρα11. 1371 b3. ἐπανορθῶσαι πολιτείαν, opp κατασκευάζειν ἐξ ἀρχῆς Πδ1. 1289 a3. — med φοβερώτερα, ὅσα, ἂν ἁμάρτωσιν, ἐπανορθώσασθαι μὴ ἐνδέχεται Ρβ5. 1382 b23. πκθ13. 951 b21. ἐπανορθȣ̃σθαι ὅ τι ἂν δόξῃ ἄμεινον εἶναι τῶν κειμένων Πγ16. 1287 a27. μετὰ τῆς εἰρήνης ἐπανορθώσασθαι (τὰ κακά) Ρβ23. 1397 a12.

ἐπανόρθωμα τȣ̃ ἀδικήματος, τȣ̃ νομίμȣ (νομικȣ̃?) δικαίȣ, τȣ̃ νόμȣ Ηε10. 1135 a13. 14. 1137 b12, 26.

ἐπανόρθωσιν ἔχειν, opp ἀνίατον εἶναι Ηι3. 1165 b18. — ἐπανορθώσεις ϗ βοήθειαι Ρβ5. 1383 a20.

ἐπανορθωτικὸν δίκαιον, dist διανεμητικόν Ηε7. 1132 a18.

ἐπάνω, de loco, ἡ ἐπάνω σφαίρα, opp ἡ κάτω Οβ4. 287 a9. ἐπάνω εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί Ζιδ1. 524 a15. ἐπάνω τῶν μεγάλων ὀδόντων, τῶν ἰδίων φύλλων Ζιδ2. 526 a25. φτα4. 819 a8. huc videtur referendum esse ἐλέχθη ἐν τοῖς ἐπάνω, ἐπάνω, μικρὸν ἐπάνω Μγ8. 1012 b6. μχ5. 851 a30. ημα20. 1191 a30. 34. 1195 a16, 24. β6. 1203 b12, 1204 a14. 11. 1211 a17. — de tempore, οἱ πρὸ αὐτῶν ϗ ἀεὶ οἱ ἐπάνω πρότεροί εἰσιν πιζ3. 916 a20. — logice τὰ ἐπάνω τῶν ὑπ' αὐτὰ γενῶν κατηγορεῖται Κ3. 1 b22. τὸ ἐπάνω γένος τζ5. 143 a21 (opp τὸ ἐγγυτάτω, syn ὑπερβαίνειν). δ2. 122. a4-21. 4. 124 b31. τὰ ἐπάνω τȣ̃ γένȣς τδ2. 122 a34, 36. τὰ ἐπάνω Αβ18. 66 a22. τδ4. 124 b38. ζ4. 142 b11.

ἐπαοιδή. τȣ̀ς ἀνθρώπȣς θηρεύοντας τȣ̀ς κόρακας ϗ περικαθαίροντας ἐπαοιδαῖς ἀφιέναι ζῶντας f 454. 1552 b14.

ἐπάρατοι ἦσαν f 143. 1502 b11.

ἐπάργεμος ὁ ἄνθος, ἡ φήνη Ζι1. 609 b16. 34. 620 a1.

ἐπαρήγειν f 317. 1531 b44.

ἐπαριστερότης παρακολȣθεῖ τῇ ἀφροσύνῃ αρ6. 1251 a2.

ἐπαρκεῖν τινί Ηθ15. 1163 a18. κ10. 1180 b20. ἐπαρκεῖν ἀλλήλοις Ηθ14. 1162 a23. ἐπαρκεῖν τινὶ διά τινος Ηδ2. 1120 b3. ἐπαρκεῖν ἑαυτοῖς εἴς τι Ηι2. 1165 a24. ἐπαρκεῖν τροφῆς γονεῦσι Ηι2. 1165 a22. — ȣ̓ δύναται ἐπαρκεῖν τοσαῦτα, ὅσων οἱ πάσχοντες δέονται Ηθ15. 1162 b20.

ἔπαρξις ἵετο (scribendum ἐπαυξήσειε τὸ) ξ2. 975 b11.

ἔπαρσις μαστῶν Ζιη1. 581 a27, 32. ἔπαρσις τῆς σαρκός Ζιη4. 584 a16, τῶν μωλώπων πθ1. 889 b12, τῶν αἰδοίων Ζιζ18. 572 b2, 26.

ἐπαρτᾶν. τὸ ἐπηρτημένον, syn τὸ ἀνεσπασμένον μόριον τȣ̃ ζυγȣ̃ μχ2. 850 a23, 10.

ἐπαυξάνειν. ȣ̓δὲν ἐπαυξάνεται τὰ προϋπάρχοντα Ζιζ2. 560 a18. ὕες ἐπαυξανόμενοι Ζιζ18. 573 b12. ἐπαυξανομένοις διαρθρȣ̃ται Ζιη4. 584 b5. — ἐπαυξήσειε τὸ (Emp 94) scribendum pro ἔπαρξις ἵετο ξ2. 975 b11.

ἐπαύρασθαι. ἀποδοτέον αὐτῷ ὅσον ἐπηύρατο Ηθ15. 1163 a20 Fritsche.

ἐπαφίησιν ὁ ἄρρην ὑγρότητα μυξώδη Ζιε18. 550 a13. ἐπαφίησι φωνήν θ175. 847 b2.

ἐπαχθής. ὁ νόμος ȣ̓κ ἔστιν ἐπαχθὴς τάττων τὸ ἐπιεικές Ηκ10. 1180 a24. ἐπαχθεῖς αἱ ὑπερβολαί Ηδ13. 1127 b8.

ἐπεγείρεσθαι. ἐπεγειρομένοις φανερόν μτ1. 463 a16. ἐπεγερθέντες εὐθὺς ἐγνώρισαν εν3. 462 a23.

ἐπεγερτικὴ ἀρχή πς6. 886 a9.

ἐπεί in oratione obliqua c inf constructum Πγ11. 1281 b13. — ἐπεί concessive Ζιε6. 541 a32. η11. 587 b31. ἐπεὶ . . γε concessive Ζγβ5. 741 a16. γ6. 756 b26. 7. 757 a35. — ἐπεί elliptice usurpatum ita ut e superioribus verbum repetendum sit, δοκεῖ τισὶν ἀναγκαῖον εἶναι τηλικȣ́των φερομένων σωμάτων γίγνεσθαι ψόφον, ἐπεὶ ϗ τῶν παρ' ἡμῖν ȣ̓́τε τȣ̀ς ὄγκȣς ἐχόντων ἴσȣς ȣ̓́τε τοιȣ́τῳ τάχει φερομένων Οβ9. 290 b16. — ἐπεὶ γάρ non reddita ad eam protasin apodosi Ρβ25. 1402 b26 (scribendum videtur ϗ γὰρ Bz Ar Stud II 11). — ἐπεὶ . . γε μα4. 342 a15. — ἐπειδή et ἐπεὶ δὲ frequens var lect. ἐπειδὴ et ἐπειδήπερ frequentius in ημ usurpari quam apud Ar observavit Eucken I 68. — ἐπειδήπερ Οδ2. 309 a3. μα6. 343 a29. — ἐπείπερ Ογ2. 301 b10. μγ5. 376 a12. αι5. 444 b5. φτα1. 815 a34. omisso verbo ατ 968 a8. — ἐπεί τοί γε ξ4. 977 b33.

ἐπείγεται ἐπὶ τȣ̃το (Eurip f 183) Ρα11. 1371 b32. πιη6. 917 a13.

ἐπειδή, cf ἐπεί.

ἐπεῖναι. ȣ̓κ ἔπεστι πῶμα ἡ ἐπιγλωττίς αν11. 476 b1, cf ἐπιτιθέναι b3. — ἐὰν μὴ ἐπὶ τῷ εὐτελεῖ ὀνόματι ἐπῇ κόσμος Ργ7. 1408 a14.

Ἐπειός, Ἠλείȣ υἱός, ἀφ' ȣ̃ Ἐπειοί f 595. 1575 a16. Ἐπειȣ̃ ὄργανα θ108. 840 a29.

ἐπεισάγειν. τὸν ȣ̓ρανὸν εἶναι ἕνα, ἐπεισάγεσθαι δ' ἐκ τȣ̃ ἀπείρȣ χρόνον ϗ τὸ κενόν f 196. 1513 a31.

ἐπείσακτος. θύραθεν ἐπείσακτον, opp φύσει Ζμβ16. 659 b19. ἡ τροφὴ φανερῶς ἐπείσακτον Ζγα17. 724 b33. ἐπείσακτος θερμότης Ζμγ10. 672 b18. πς1. 885 b19. λ1. 955 a22. ἐπείσακτον μόριον Ζγα23. 731 a17. ȣ̓θὲν δεῖσθαι ἐπεισάκτȣ ἡδονῆς Ηι9. 1169 b26 (cf περίαπτος ἡδονή Ηα9. 1099 a16).

ἐπεισδύειν. λανθάνει ἐπεισδῦσα ἡ παρέκβασις Πε8. 1307 b32.

ἐπεισέρχεσθαι. τὸ ὕστερον ἐπεισελθὸν σπέρμα Ζγα21. 730 a16.

ἐπεισιέναι. λείπεται τὸν νȣ̃ν μόνον θύραθεν ἐπεισιέναι Ζγβ3. 736 b28. θύραθεν ἐπεισιέναι ἐν τῷ ἀναπνεῖν ψα2. 404 a13. cf Φδ6. 213 b23.

ἐπεισόδιον, μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ μεταξὺ ὅλων χορικῶν μελῶν πο12. 1452 b20, 16. ἐπεισοδίων πλήθη πο4. 1449 a28. ἐπεισοδίοις κεχρῆσθαι πολλοῖς πο23. 1459 a35. ἐπεισόδια σύντομα, οἰκεῖα, μὴ οἰκεῖα, ἀνόμοια πο17. 1455 b16, 13. 9. 1451 b34. 24. 1459 b30.

ἐπεισοδιȣ̃ν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις πο24. 1459 b30. cf 17. 1455 b13. ἐπεισοδιȣ̃ν ϗ παρατείνειν πο17. 1455 b1. ἐπεισοδιȣ̃ν τὸν λόγον ἐπαίνοις Ργ17. 1418 a33.

ἐπεισοδιώδης μῦθος, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα ȣ̓́τ' εἰκὸς ȣ̓́τ' ἀνάγκη εἶναι πο9. 1451 b34, 33. ȣ̓κ ἔοικεν ἡ φύσις ἐπεισοδιώδης ȣ̓̃σα ὥσπερ μοχθηρὰ τραγῳδία Μν3. 1090 b19. λ10. 1076 a1 Bz.

ἐπεισφέρειν. πλείονος ἐπεισφερομένȣ πυρός πβ11. 867 a29. 32. 869 b22, 28. ἐπεισενεχθεῖσα τροφή πλ14. 957 a21. — νόμον ἐπεισφέρειν· ἂν ᾖ βελτίων ὁ ἐπεισφερόμενος, λύȣσι τὸν ἔμπροσθεν τζ14. 151 b12.

ἔπειτα de tempore, πρῶτον . . . ἔπειτα Ζμα1. 639 b10. Πε5. 1304 b33 al. κἄπειτα Πδ15. 1299 a13. ε4. 1304 a3. — in enumerandis argumentis Πε9. 1309 a35 al. — fort complectitur quae antea dicta sunt Πδ8. 1293 b26.

ἐπέκεινα, opp ἐπὶ ταδί αι7. 449 a26. — ἐπέκεινα Καρχηδόνος, Μαλέος θ134. 844 a8. Ζιε16. 548 b25. ἐπέκεινα τροπῆς θερινῆς μβ6. 364 b1. 5. 362 b6. τὸ ἐπέκεινα τῆς καθέτȣ μχ2. 850 a7. ὁ θεὸς ἢ νȣ̃ς ἐστὶν ἢ ἐπέκεινά τι τȣ̃ νȣ̃ f 46. 1483 a28.

ἐπέκτασις. εἰ ἔστι κενὸν ϗ ἐπέκτασις Ογ7. 305 b18. τῶν ἅμα ὄντων ϗ μὴ ἐχόντων ἐπέκτασιν ὁ αὐτὸς τόπος ατ 971 b1. — αἱ ἐπεκτάσεις ϗ ἀποκοπαὶ τῶν ὀνομάτων πο22. 1458 b2. ξενικὸν λέγω γλῶτταν ϗ μεταφορὰν ϗ ἐπέκτασιν πο22. 1458 a22.

ἐπεκτείνειν. trans τὰ σώματα, τὸ μέγεθος ἐπεκτείνεται, ἐπὶ πολύ, ἐπὶ πλεῖον ἐπεκτείνεται Φδ9. 217 b9. Ογ5. 303

b28. 7. 305 b16. αι4. 441 a24. φτβ7. 827 b14. ὁ πόρος ἐπεκτείνεται εἰς τὴν τοῦ θήλεος χώραν ϗ ὑποδοχήν Ζιε5. 541 a2. πρὸς τὸ ἐπεκτείνεσθαι τὸ (τῆς ἐποποιίας) μέγεθος πο24. 1459 b23. ἐπεκτείνοντι (τὸ αὔταρκες) ἐπὶ τοὺς ἀπογόνους Ηα5. 1097 b12. τοῦτον τὸν τρόπον ἐπεκτείνει τὰς οὐσίας Μζ2. 1028 b4. ἐπεκτεταμένον ὄνομα τί πο21. 1457 b35. εἴ τις ἐπεκτείνας λέγοι τὸ υ Μδ4. 1014 b17. πο21. 1458 a12. — intrans logice ἐπεκτείνειν ἐπὶ πλέον def Αδ13. 96 a24-27.

ἐπεμβάλλειν. ὅταν γιγνώσκοντι ἐπεμβάλλῃ (i e cum obruat copia verborum), διαλύει τὸ σαφὲς τῷ ἐπισκοτεῖν Ργ3. 1406 a34.

ἐπεμβολάδας ἀπίους ὀνομάζει Ἀριστοτέλης τὰς ἐγκεκεντρισμένας f 251. 1524 b28.

ἐπενθύμημα ρ33. 1438 b34 (ἐνθύμημα ci Spgl).

ἐπενσαλεύοντες τοῖς ὤμοις φ6. 813 a13.

ἐπεξέλεγχος, dist ἔλεγχος Ργ13. 1414 b15.

ἐπεξέρχεσθαι, i q κατηγορεῖν, διώκειν Ρα12. 1373 a20, b30, 32, cf ἐπεξιέναι. — πάντας τοὺς οἰκείους ἐπεξελθεῖν λόγους Πη1. 1323 b39.

ἐπεξευρίσκω. ἐπεξευρημέναι χρεῖαι Πη11. 1331 a14.

ἐπεξιέναι. τὸ ψυχρὸν περιεστηκὸς οὐκ ἐᾷ τὸ ἐνὸν θερμὸν ἐπεξιέναι πκδ13. 937 a28. — ἐπεξῄεσαν αἱ μέλιτται ϗ ἠμύνοντο Ζι40. 626 b14. sensu iudiciali i q κατηγορεῖν, διώκειν Ρα12. 1373 a6, 36. ρ30. 1437 a18.

ἐπεργάζεσθαι δημόσια Ρα13. 1374 a5.

ἐπερέσθαι. Περικλῆς Λάμπωνα ἐπήρετο Ργ18. 1419 a2.

ἐπέρχεσθαι. εὑρήσουσιν ἐπεληλυθυῖαν τὴν θάλασσαν (sc οὗ πρότερον χέρσος ἦν) μα14. 352 a24. πρὶν ἐπελθεῖν τὸ ὄμβριον πάλιν μα13. 349 b11, 14. τὸ μυριοστημόριον λανθάνει, καίτοι ἡ ὄψις ἐπελήλυθεν αι6. 446 a1. ἐπέρχεταί τινι (in mentem venit) νόημά τι, τὸ ζητούμενον, ῥῆμα al μν1. 450 b29. 2. 453 a25. πια27. 902 a30. ἐπέρχεταί τινι ἀπορῆσαι, ᾄδειν αι2. 438 a11. μν2. 453 a30. — ὁ ἥλιος τούτους μόνους οὐκ ἐπέρχεται τοὺς τόπους μβ4. 361 a7. οὐ χεῖρον ϗ τὰς τοιαύτας (sc ἀρετάς, μεσότητας) ἐπελθεῖν Ηδ13. 1127 a15 (cf καθ᾽ ἕκαστον διελθόντες a16). ἐπελθεῖν τι, τὸν αὐτὸν λόγον al Ηκ10. 1181 b17. Μμ2. 1077 a1. ν2. 1089 b2. Φθ5. 256 a22. Πγ4. 1276 a36. ἐπελθεῖν περί τινος Φα7. 189 b31. γ1. 200 b16. δ10. 217 b29. ψβ2. 413 a13. Μζ13. 1038 b8. η1. 1042 a25. Πε10. 1310 a39. αν1. 470 b11 al. ἐπελθεῖν c enunciatione interrogativa, veluti τί τὸ ἕν ἐστι ΜΑ7. 988 a18. ι2. 1053 b10. Πδ2. 1289 b24. ζ1. 1317 a15. υ3. 456 a30. non addito obiecto ΜΑ5. 986 a13. β1. 995 a24. ἐπελθεῖν συντόμως, κεφαλαιωδῶς Πζ1. 1317 a15. ΜΑ7. 988 a18.

ἐπερωτᾶν, insuper quaerere, Ηκ2. 1172 b22. οὐ δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐπερωτᾶν Ργ18. 1419 b1. — quaerere, ἐπηρώτα τὸν θεὸν Ρβ23. 1398 b32. f 66. 1487 a14. ἐπερωτῶσιν οἱ θεσμοθέται, εἰ δοκεῖ καλῶς ἄρχειν ἕκαστος f 374. 1540 b8.

ἐπερώτησις. ἐξ ἐπερωτήσεως ρ34. 1439 b14. ἐξ ἐπερωτήσεως πῶς ἀναμνήσομεν ρ21. 1434 a9-16.

ἕπεσθαι. φαύλοις πάθεσιν ἑπόμενος Ηι7. 1169 a15. τοῖς εἰρημένοις ἑπόμενον (consentaneum) Οβ7. 289 a13. — ἐν τοῖς ἑπομένοις ἔσται δῆλον Φζ4. 235 b5. Ηα3. 1096 a5. μχ 848 a19. ἐν τοῖς ἑπομένοις διορισθήσεται Αα13. 32 b22. 27. 43 b38. 29. 45 b12. 45. 50 b9. β2. 53 b10. ἕπεται, ἕποιτ᾽ ἄν, ἑπόμενον ἂν εἴη, ἑπόμενον ἂν εἴη τοῖς εἰρημένοις διελθεῖν, εἰπεῖν sim Ηκ1. 1172 a19. γ4. 1111 b5. θ1. 1155 a3. ι12. 1172 a15. Οβ7. 289 a11. γ4. 302 b11. τα2. 101 a25. — logice ἕπεσθαί τινι, syn ἀκολουθεῖν, ὑπάρχειν τινί, κατηγορεῖσθαί τινος (cf Steinthal p 222, Bz ad ΜΑ1. 981 a27) ε13. 22 a39, b30 sqq. Αα27. 43 b3, 17, 22, 30. 28. 44 a13 (cf a15). β2. 54 b31. 3. 56 a20, 27, 39 (cf a13, 26, 40). Ηδ1. 1120 a14. 2. 1120 b32, 34. ι7. 1168 a21. ηεγ5. 1232 a37 al. ἕπεσθαι ἀλλήλοις, i e ἀντιστρέφειν Αγ3. 73 a7. τθ13. 163 a11. τὸ ἑπόμενον οὐ ληπτέον ὅλον ἕπεσθαι Αα27. 43 b17. ἑπόμενον πᾶσι τὸ ὂν ϗ τὸ ἕν τδ6. 127 a27, 28. ἕπεται ϗ πρότερον ϗ ὕστερον τγ2. 117 a11. ἕπεται ἢ τῷ ἅμα ἢ τῷ ἐφεξῆς ἢ τῇ δυνάμει Ρα7. 1363 b28. παραλογισμοὶ παρὰ τὸ ἑπόμενον τι5. 6. 28. ὁ τόπος ὁ παρὰ τὸ ἑπόμενον Ρβ24. 1401 b20. ἑπόμενον, dist συμβεβηκός τι6. 168 b28. τὰ ἑπόμενα (i e series notionum sese invicem sequentium) Μμ8. 1084 a33. — ἑπομένως. πρῶτον μὲν ..., ἑπομένως δὲ λεκτέον Ζγβ3. 736 b13. ἑπομένως ὑπάρχειν τινί, opp πρώτως Μζ4. 1030 a22. — ἑπομένως τούτοις ϗ τὴν ψυχὴν ἀποδιδόασιν ψα2. 405 a3. cf φ4. 809 a23. ὁμοιοτρόπως ϗ ἑπομένως τινὶ λέγεσθαι Μδ23. 1023 a24, cf Πζ4. 1319 a40.

ἐπεσθίει, ὅταν ἔχεως φάγῃ, τὴν ὀρίγανον θ11. 831 a27. Ζι6. 612 a24, 29. ἐπιφαγεῖν θ139. 844 b31.

ἐπέτειος. νέαι μέλιτταί εἰσιν αἱ ἐπέτειοι Ζι40. 626 b4. καρπὸς ἐπέτειος Ζγα18. 723 b11. — τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἐπέτειον τὰ δὲ πολυχρόνιον ἔχει τὴν ζωήν μκ1. 464 b25. ἐπέτεια πολλὰ τῶν ἐντόμων μκ4. 466 a2. σφὴξ ὁ ἐπέτειος Ζι40. 623 b10. φυτὰ ἐπέτεια μκ4. 466 a3. Ζγγ1. 750 a24. πκ7. 923 a33.

ἐπέχειν. ὁ πολύπους τὴν πλεκτάνην ἐπέχων (τοῖς ᾠοῖς) Ζι18. 550 b6. — ἐπισχεθέντων τῶν ποταμῶν f 469. 1555 a42. ἐπέχειν χώραν, τόπον, πολὺν τόπον Οβ4. 287 a17. μβ1. 354 a10. 2. 355 b28. 8. 369 a1. κ6. 400 a20. Ζι32. 619 a29. ατ 971 b8. θεὸς ὁ τὸν κόσμον ἐπέχων κ6. 399 b25. ὅσον ἐπέχει τὸ γένος Μγ3. 1005 a26. — ἐπέχοντες τὴν διάνοιαν μν2. 453 a17. — τῇ τῆς ἐπεχούσης (?) ἡλικίας ἐπιδόσει πδ11. 877 b16.

ἐπήβολος τῶν καλῶν γίνεται Ηα9. 1099 a6. 11. 1101 a13.

ἐπηλυγάζεσθαι. ἐπηλυγαζόμενα ὕλην Ζι1. 559 a1. ἐπηλυγασάμενοι (v l ἐπηλυγισάμενοι) ἄκανθάν τινα ἢ ὕλην Ζι8. 613 b9.

ἐπηλυγίζεσθαι. ὁ ἐπηλυγισάμενος (v l ἐπηλυγασάμενος) τὴν χεῖρα Ζγε1. 780 b19. τὸ ἀράχνιον ἐπηλυγισάμενον ὀπὴν μικρὰν Ζι39. 623 a29. — sine obiecto οἱ ἐπηλυγισάμενοι (v l ἐπηλυγασάμενοι) πρὸ τῶν ὀμμάτων Ζγε2. 781 b12.

ἐπηρεάζειν. ὁ ἐπηρεάζων ὀλιγωρεῖ Ρβ2. 1378 b17. ἐπηρεάσαι Ἁρμόδιον Πε10. 1311 a37. ὡς ἐπηρεασθεὶς Πε4. 1304 a17.

ἐπηρεασμός def Ρβ2. 1378 b18, 14. ἐπηρεασμὸς ποιητικὸν ἔχθρας Ρβ4. 1382 a2.

ἐπήρεια. πολλὰ πρὸς ἐπήρειαν ϗ χάριν πράττειν Πγ16. 1278 a38.

ἐπί, cf Eucken II 49-58. 1. c genetivo. *a.* locali vi. ἐπ᾽ ἄκρου Ζιβ 8. 502 b9. γ9. 517 a22. ε32. 557 b15 al. ἐπ᾽ ἄκρων Ζιδ1. 523 b30. φέρεσθαι, κινεῖσθαι ἐπ᾽ εὐθείας, ἐπὶ τῆς εὐθείας (syn κατ᾽ εὐθεῖαν, v εὐθύς), ἐπὶ κύκλου, ἐπὶ κύκλου γραμμῆς, ἐπὶ τῆς διαμέτρου Φθ8. 262 a14, 263 a3 (ubi κίνησιν εἶναι ἀΐδιον ἐπὶ τῆς εὐθείας scribendum est pro ἐπὶ ἀΐδιον τῆς εὐθείας), 264 b14. 9. 265 a14, 29, b12. Κ8. 10 a22. Οα4. 271 a18. μγ3. 373 a5. μχ8. 852 a12. 23. 854 b36 al. ἐπὶ τῆς γῆς φέρεσθαι μγ1. 371 a11. πκς52. 946 a30 (syn ἐπὶ τὴν γῆν a19, ὑπὸ τὴν γῆν 22. 942 b15). cum usu locali praep ἐπὶ proxime cohaerent talia: μένειν ἐπὶ τῶν ἴσων Πε4. 1304 a38. γενέσθαι ποτ᾽ ἐπ᾽ ἀρχῆς Πγ13. 1284 b2. ὅταν τὸ νοητικὸν ἐπὶ τῶν φαντασμάτων ᾖ ψγ7. 431 b4. οἱ ἐπιεικεῖς ὁμονοοῦσιν ἀλλήλοις, ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὄντες Ηι6. 1167 b6.

ὅταν ἐπὶ τῶν πράξεων γένῃ (i e quando ad enarrandas res perveneris) ρ39. 1446 ᵃ4. αἱ διαβολαὶ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων ρ37. 1442 ᵇ26. ἐπὶ τελευτῆς ρ33. 1439 ᵃ5, 12 (eadem vi saepius ἐπὶ τελευτῇ legitur ρ34. 1439 ᵇ12 al, v infra). — *b.* temporali vi. ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων Πγ14. 1285 ᵇ13. δ3. 1289 ᵇ36. ἐπὶ γήρως Ηα10. 1100 ᵃ7. ἀφείσθω ἐπὶ τοῦ παρόντος Ηι4. 1166 ᵃ34. huc talia referri possunt: ἐπὶ τῆς δημοκρατίας Πε5. 1305 ᵃ1. ἐπὶ τῆς φιλότητος, ἐπὶ τοῦ νείκους (tempore, sub imperio φιλότητος) Ογ2. 300 ᵇ30, 301 ᵃ16. Γβ6. 334 ᵃ6, 7. ἐάσαντας ἐπὶ τῆς νῦν μεθόδου διασκεπτέον ὕστερον Πη1. 1324 ᵃ2. ὑπισχνεῖσθαι δεῖ ὡς ἀληθῆ ἐπιδείξεις ἐπὶ τοῦ λόγου ρ30. 1437 ᵇ32. — *c.* κατηγορεῖν τι ἐπί τινος Αδ12. 96 ᵃ14. Μβ3. 998 ᵇ16, 25, 999 ᵃ15. ζ15. 1440 ᵃ24, 26 (syn κατά τινος v s κατηγορεῖν, ἐπί τινι v infra). λέγεσθαι ἐπί τινος Αα36. 48 ᵇ10 (syn κατά τινος ᵇ20). τα15. 107 ᵇ4. Φδ14. 224 ᵃ14. μδ3. 380 ᵇ15. κοινόν τι ἐπὶ πάσης ψυχῆς λέγειν ψβ1. 412 ᵇ4. λέγεσθαι ἐπ᾽ ἴσων τδ1. 121 ᵇ4, 8. εἶναι ἐπὶ πλειόνων Αγ11. 77 ᵃ9 (syn κατὰ πλειόνων, dist παρὰ τὰ πολλά ᵃ6, 5). τὰ ἓν ἐπὶ πολλῶν (i e τὸ ἓν κατὰ πολλῶν κατηγορούμενον) ΜΑ9. 990 ᵇ7, 13. μ4. 1079 ᵃ9, 32. ζ16. 1040 ᵇ29, τὸ ἐπὶ τούτων (i e τὸ κατηγορούμενον ἐπὶ τούτων) Μβ3. 999 ᵃ7. 4. 1000 ᵃ1. τὸ ἐπὶ μέρους, ἡ ἐπὶ μέρους πρότασις, ἀντιστρέφειν, ὑπάρχειν ἐπὶ μέρους sim ψβ1. 412 ᵇ22. μβ4. 359 ᵇ30. Αα20. 39 ᵃ16. 45. 51 ᵃ5, 37. β5. 58 ᵇ2. 9. 60 ᵃ32. 10. 60 ᵇ39 al. ψβ1. 412 ᵇ22. μβ4. 359 ᵇ30. τῇ καθ᾽ ἕκαστα ἐπὶ τῶν ὁμοίων ἐπαγωγῇ τα18. 108 ᵇ10. ὅταν ἅμα γένηται ἡ αἴσθησις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ψγ1. 425 ᵇ1. τὸ ἐφ᾽ οὗ Β, Γ (sc κατηγορεῖται, sive σημεῖον κεῖται, syn τὸ ἐφ᾽ ᾧ Β et τὸ Β, v infra) Αα28. 44 ᵃ13-16, 26. Φζ4. 234 ᵇ25. μχ1. 849 ᵃ2, 22, 24 et saepe. — cum hoc usu ‘λέγεσθαι ἐπί τινος’ conferri potest quod dicitur οὕτως, ἀνάπαλιν ἔχει ἐπί τινος, ὁ αὐτὸς λόγος ἐπί τινος, συμβαίνει τι ἐπί τινος, φανερόν, ἀληθές, ἀδύνατόν τι ἐπί τινος Αδ12. 96 ᵃ9, 15. ψα1. 402 ᵇ14. Ηε7. 1131 ᵇ20. Πβ6. 1265 ᵇ23. γ17. 1287 ᵇ36. ε5. 1304 ᵇ24. Ρα15. 1376 ᵇ2. 9. 1366 ᵇ32. Μζ14. 1039 ᵇ16. η6. 1045 ᵇ12. Ρβ24. 1401 ᵇ19. Πγ13. 1283 ᵇ21. ψβ2. 413 ᵃ32. Πα5. 1254 ᵇ37. Φθ3. 254 ᵃ6, ἔχουσι πλείους ὀδόντας οἱ ἄρρενες τῶν θηλειῶν καὶ ἐν ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν Ζιβ3. 501 ᵇ20. δ11. 538 ᵃ26; ad eandem fere significationem referenda sunt qualia leguntur Φβ3. 195 ᵇ7. Μδ2. 1014 ᵃ10. Φδ9. 217 ᵇ16. θ8. 262 ᵃ18. Οα11. 281 ᵃ24. Μδ14. 1020 ᵇ24. 16. 1021 ᵇ18. πο15. 1454 ᵇ13. ρ36. 1441 ᵃ11. — prope ad paraphrasin τὸ ἐπί τινος delitescit τὰ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν αὐτὰ μεταβάλλοντα δεκτικὰ τῶν ἐναντίων ἐστί Κ5. 4 ᵃ29.

2. c dativo. *a.* locali vi. ἐπ᾽ ἄκρῳ Ζιβ1. 499 ᵃ26. ζ9. 564 ᵇ30. Ζγγ3. 754 ᵇ14. Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρῳ Πδ3. 1289 ᵇ39. οἱ ἐπὶ Χύτρῳ Πε3. 1303 ᵇ9. huc referenda sunt talia: ἐπὶ τοῖς ποσὶ πορεύεσθαι, ποιεῖσθαι τὴν βάδισιν, βαδίζειν Ζιδ1. 524 ᵃ23. 4. 530 ᵃ10. ζ37. 581 ᵃ3, ἐπὶ τελευτῆς, ἐπὶ τῇ τελευτῇ, ἐπὶ τελευτῇ τοῦ μέρους ρ33. 1439 ᵃ28. 34. 1439 ᵇ12. 35. 1440 ᵃ24. 36. 1441 ᵃ19, 39, ᵇ8. 38. 1445 ᵇ20 (cf Spgl p 222). οἱ πρότερον ἐφ᾽ ἡγεμονίᾳ γενόμενοι Πδ11. 1296 ᵃ39 — *b.* de tempore. ἐπὶ κυνί, ἐπὶ τοῖς ἄστροις Ζιθ15. 604 ᵃ4, 3. Με2. 1026 ᵇ33. κ8. 1064 ᵇ36. πκς12. 941 ᵃ37. — *c.* κατηγορεῖν ἐπί τινι τι22. 179 ᵃ8 (syn ἐπί τινος, κατά τινος, cf κατηγορεῖν). τὸ ἓν ἐπὶ πολλοῖς f 182. 1509 ᵃ35. εἴη ἂν καὶ ἐπ᾽ ἀμφοτέροις τὸ ζῷον, οὐχ ὡς ἑνὶ λόγῳ λεγόμενον Μη3. 1043 ᵃ36. τὸ ἐφ᾽ ᾧ Β, Γ (sc κατηγορεῖται vel σημεῖον κεῖται, syn τὸ ἐφ᾽ οὗ Β, τὸ Β) Αα11. 31 ᵇ5 Wz, 28. 15. 34 ᵃ7, 6. 28. 44 ᵃ13-16. Φζ4. 235 ᵃ19 sqq. μχ1. 849 ᵃ6 al. ἐπὶ τῇ τῶν ἀψύχων φιλήσει οὐ λέγεται φιλία Ηθ2. 1155 ᵇ27 Fr. οὕτως ἔχει ἐπὶ παντί (syn ἐπὶ παντός, cf ἐπί 1 c) Αδ12. 96 ᵃ15, 9. τὸ ἀγαθὸν σημαίνει τὸ ποιὸν ἐπὶ τῶν ἐμψύχων, καὶ τούτων μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἔχουσι προαίρεσιν Μδ14. 1020 ᵇ24. — *d.* αἱ ἀρχαὶ αἱ ἐφ᾽ ἑκάστοις τεταγμέναι Πδ14. 1298 ᵃ23. ε7. 1307 ᵇ13. ἀρχαὶ ἐπὶ τούτοις καθεστᾶσιν Πγ9. 1280 ᵃ40. οἱ ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις βοσκήμασιν Πδ4. 1291 ᵃ15. — *e.* ἐπαινεῖσθαι ἐπὶ ταῖς πράξεσι, δυσχεραίνειν ἐπὶ τῇ πράξει, κολάζειν ἐπὶ τῷ ἀγνοεῖν Ηγ1. 1110 ᵃ19, 23. 2. 1110 ᵇ20. 7. 1113 ᵇ30. δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος f 66. 1487 ᵃ13. ἐπ᾽ αἰτίᾳ μοιχείας Πε6. 1306 ᵃ38. — *f.* ὀδόντες ἐπὶ τῷ λεαίνειν, ἐπὶ τῷ διαιρεῖν Ζγε8. 788 ᵇ32. παίσας (fort ποτίσας) ἐπὶ σωτηρίᾳ Ηγ2. 1111 ᵃ13. ἐπὶ τούτῳ ὅπως ηεη2. 1237 ᵃ3. ἐπὶ τούτῳ ὥστε οβ 1352 ᵃ32. ἐξαπατῆσαι ἐπὶ ἀργυρίῳ, προδιδόναι ἐπὶ χρήμασιν Ρα15. 1376 ᵃ20. β23. 1398 ᵃ6. τὰ αἴσχιστα ὑπομεῖναι ἐπὶ μηδενὶ καλῷ Ηγ1. 1110 ᵃ23. — οἱ φεύγοντες φόνου ἐπὶ καθόδῳ (i e ita ut reditus permissus sit) Πδ16. 1300 ᵇ28. νομικὴ φιλία ἡ ἐπὶ ῥητοῖς Ηθ15. 1162 ᵇ25. χρήματα προοῖντ᾽ ἂν ἐφ᾽ ᾧ πλείονα λήψονται οἱ φίλοι Ηι8. 1169 ᵃ27. ἐφ᾽ ᾧ c infinitivo οβ 1348 ᵇ2. — *g.* ἐπί τινι, penes aliquem, in eius potestate. προαίρεσις, βουλευόμεθα περὶ τὰ ἐφ᾽ ἡμῖν Ηγ4. 1111 ᵇ30, 32. 5. 1112 ᵃ31. 7. 1113 ᵇ5, 6, 20 (de var lect ἐφ᾽ ἡμῖν et ἐν ἡμῖν cf Rassow 1862 p 15), 21 et saepe, Ρα4. 1359 ᵃ39. ἐπ᾽ αὐτῷ, ἐπ᾽ αὐτοῖς Ηε10. 1135 ᵇ28, 32. 11. 1136 ᵃ11, 12. 13. 1137 ᵃ8, 9. ἐφ᾽ ἑαυτοῖς Ηε13. 1137 ᵃ5. τοὺς ἐνθουσιῶντας οὐ φαμεν ἐφ᾽ αὐτοῖς εἶναι ηεβ8. 1225 ᵃ29. τὸ ἐφ᾽ αὐτῷ τί ἐστι ηεβ8. 1225 ᵃ25. ὅσον ἐφ᾽ ἑαυτοῖς τὴν πόλιν ἀπώλεσαν Πβ9. 1270 ᵇ12. καταλείπειν ἐπὶ τοῖς κριταῖς Ρα1. 1354 ᵃ33, ᵇ14 (syn κύριον ποιεῖν τὸν κριτήν ᵇ12). γίνεσθαι ἐπὶ τῷ κλέπτοντι πκθ14. 952 ᵃ26. οὐκ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις καὶ κακοπραγίαις ἐστὶ τὰ περὶ τὰς πολιτικὰς δαπάνας ρ3. 1423 ᵇ30. — *h.* ἐπὶ τούτοις, praeterea, Ρβ6. 1384 ᵃ9. ρ3. 1424 ᵇ24 (syn ἔπειτα). ἐπὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡ ναυαρχία σχεδὸν ἑτέρα βασιλεία καθέστηκεν Πβ9. 1271 ᵃ39.

3. c accusativo. *a.* ad significandum finem, quo motus aliquis tendit. ἐφ᾽ ὃ ἡ κίνησις καὶ ἡ πρᾶξις καὶ ἀφ᾽ οὗ Μδ17. 1022 ᵃ8. ἐπὶ τὴν περιφέρειαν φέρεσθαι μχ1. 849 ᵃ6. ἐπὶ τὴν γῆν μάλιστα πνεῖν πκς52. 946 ᵃ19 (syn ἐπὶ τῆς γῆς 946 ᵃ30, ὑπὸ τὴν γῆν 22. 942 ᵇ15). ἡ ἀχθεῖσα ἐπὶ τὴν βάσιν (i e perpendiculum) Οβ4. 287 ᵇ8. ἐπὶ τάδε, ἐπὶ ταδί Φζ3. 234 ᵃ1, 2. μχ9. 852 ᵃ1, opp ἐπ᾽ ἐκεῖνα, ἐπέκεινα Ζιδ28. 605 ᵇ28. αι7. 449 ᵃ27, 26. ἐπὶ θάτερα Φζ2. 233 ᵇ12. Ζιβ8. 502 ᵃ31. 17. 508 ᵇ18. ἐπὶ ταὐτόν Ζιθ4. 529 ᵇ12. ἐπ᾽ ἀμφότερα Ζιβ1. 501 ᵃ26. 8. 502 ᵃ27 al. ἐφ᾽ ἑκάτερα Ζιβ5. 501 ᵇ30. 13. 505 ᵃ11-13. ἐπὶ τὸ ἄνω, ἐπὶ τὸ κάτω, ἐπὶ τὰ δεξιά, ἐπὶ τὰ ἀριστερά cf ἄνω, ἀριστερός. ἐπὶ μῆκος Ζιβ12. 504 ᵃ15. συνεχὲς ἐφ᾽ ἕν, ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρία Φδ10. 218 ᵃ23. Μκ3. 1061 ᵃ33. 4. 1061 ᵇ24. προιέναι ἐπὶ τὸ ἄπειρον ψα5. 411 ᵇ13. Μα2. 994 ᵃ20 (usitatum εἰς ἄπειρον, cf ἄπειρος). cf Φζ6. 237 ᵇ8. Οβ13. 294 ᵃ22. — huic usui finitima sunt: ἐπὶ τὰ φαῦλα μεταφέρειν Μδ16. 1021 ᵇ26. ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκλαμβάνειν Ργ15. 1416 ᵇ10. β13. 1389 ᵇ20. ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ χεῖρον Ηε14. 1138 ᵃ1. ἁμαρτάνειν ἐπὶ τὸ μᾶλλον, ἐπὶ τὸ πλεῖον Ρβ12. 1389 ᵇ2. Ηγ14. 1118 ᵇ16. — *b.* ἐπὶ vi finali. ἡ τῶν ὀδόντων φύσις ἐπὶ τὴν τῆς τροφῆς ἐργασίαν ὑπάρχει Ζμγ1. 661 ᵇ1. σῶμα συστὰν ἐπὶ τεκνοποιίαν Ζμγ10. 760 ᵇ8. ἐπὶ τοῦτο (i e hunc

in finem, hoc consilio) διέλαβεν ἡ φύσις Ζμγ10. 672 b19. ἐφ' ὅ Ζμγ4. 665 b13. δ8. 684 b1. Ηε8. 1133 a19. οὐχ ὅσον ἐπὶ πλέον ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἡδονήν Πθ5. 1339 b29. ἐπ' ἄμφω χρῆσθαι τοῖς ποσί, καὶ ὡς χερσὶ καὶ ὡς ποσί Ζιβ8. 502 b10. κοινὰ ποιοῦντες τὰ κτήματα τοῖς ἀπόροις ἐπὶ τὴν χρῆσιν Πζ5. 1320 b10. οἱ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους f 424 1548 b9. (κρατεῖν ἤσκησεν ἐπὶ τὸ τῶν πέλας ἄρχειν Πη14. 1330 b30, sed ἐπὶ τῷ τῶν corr Bk². ζητοῦντες ἐπὶ τὸ σαφῶς εὑρεῖν ηεα7. 1217 a20, ζητοῦντες καὶ τὸ ci Bz.) — c. ἐπὶ ad significandum ambitum. ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω, ἐπὶ τοσοῦτον χρῶνται sim Πδ15. 1300 a9. Ηγ12. 1117 b21. δ14. 1162 a20. 16. 1163 b27. ι12. 1172 a14. πρότασις ἐπί τι ψευδής, opp ὅλη ψευδής· ἐπί τι ἐναντία, opp ἁπλῶς ἐναντία Αβ2. 54 a1, b3, 19, 35, 55a et b. 21. 66 b39, 67 a5. ἐπὶ μικρόν τι μέρος τοῦ εἴδους ἥψαντο Φβ2. 194 a20. ἐπὶ μικρὸν ἐν ταῖς τυραννίσι τὸ δίκαιόν ἐστιν Ηθ13. 1161 b8, a31. ἐπὶ μικρὸν θεωρήσωμεν καὶ νῦν Ογ1. 299 a13. cf μικρός. ἐπ' ὀλίγον μα13. 350 b28. Πγ1. 1404 a14. ἐπὶ βραχύ Ζιβ11. 503 a25. πο4. 1448 b14. ἐπ' ἴσον Αδ17. 99 a20. τδ5. 126 a1. 6. 127 a35, 37. Ηθ11. 1160 a8. ἐπ' ἴσης ἢ ἐπὶ πλεῖον λέγεσθαι τδ2. 122 b38, 39. ἐπὶ πλεῖον εἴρηκε τὸν λόγον (τὸν ὁρισμὸν) τοῦ δέοντος τζ1. 139 b15. 2. 140 a24. ἐπὶ πολύ, ἐπὶ τὸ πολύ (de confusis inter se formulis ἐπὶ πολύ et ἐπὶ τὸ πολύ cf Eucken II 57), ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὡς ἐπί τὸ πλεῖστον εἰπεῖν, ὡς ἐπὶ πᾶν εἰπεῖν, ἐπ' ἔλαττον, cf πολύς et εἰπεῖν. ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος εἰπεῖν Ζγε6. 768 a35. — ἐπὶ πολύ substantivi instar legitur τοῦ συνεχοῦς ἀέρος ἐπὶ τὸ πολὺ συμπεριάγεται μα7. 344 a11. sed pro ἐπὶ cod F τὸ exhibet, Ideler ἔτι ci. — d. ἐπί i q adversus, contra. συνέστησαν οἱ γνώριμοι ἐπὶ τὸν δῆμον Πε3. 1302 b24. οἱ τύραννοι ἐπὶ τοὺς πολίτας ἔχουσι τὴν φυλακήν Πγ14. 1285 a28.

ἐπιβαίνειν. αἱ καμπαὶ τῶν ὑπέρων καὶ τῶν πηνίων κυμαίνουσι τῇ πορείᾳ καὶ προβᾶσαι τῷ ἑτέρῳ κάμψασαι ἐπιβαίνουσιν Ζιε19. 551 b8. ὁ ἐλέφας τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνων τοὺς φοίνικας κατατείνει ἐπὶ τῆς γῆς Ζι1. 610 a24. ἐπιβαίνειν τῆς γῆς Πε10. 1312 a38. ἴχνη τοῦ θεοῦ, ἐφ' ἃ οὐδενὶ ἐπιβατέον θ97. 838 a34. — οἷς τὸ ἕτερον βλέφαρον ἐπιβέβηκε τοῖς ὀφθαλμοῖς φ6. 813 a22. — ἐπιβαίνειν de coitu. ποιοῦνται συνδυασμὸν τά τε πλεῖστα τῶν τετραπόδων, ἐπιβαίνοντος ἐπὶ τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος, καὶ τὸ τῶν ὀρνίθων ἅπαν γένος Ζιε2. 539 b26, 29. ἅπαξ ἐπιβάντες οἱ κύνες πληροῦσιν Ζιζ20. 574 a20. συνέβη ἤδη ταῦρον ἐκτμηθέντα καὶ εὐθύς ἐπιβάντα ὀχεῦσαι καὶ γεννῆσαι Ζιγ3. 510 b3. θᾶττον πληροῖ ἐπιβαίνων ὄνος ἢ ἵππος Ζιζ22. 575 b29. οὐ γὰρ ὥσπερ τὰ τετράποδα ἐπὶ τὰ πρανῆ ἐπιβαίνει (ὁ ἐχῖνος), ἀλλ' ὀρθοὶ μίγνυνται διὰ τὰς ἀκάνθας Ζγα5. 717 b30. τὰ πλατέα καὶ κερκοφόρα τῶν σελαχῶν (ποιοῦνται τὸν συνδυασμὸν) οὐ μόνον παραπίπτοντα ἀλλὰ καὶ ἐπιβαίνοντα τοῖς ὑπτίοις ἐπὶ τὰ πρανῆ τῶν θηλειῶν. Ζιε5. 540 b6-13. τὰ ἔντομα συνέρχεται ὄπισθεν, εἶτ' ἐπιβαίνει τὸ ἔλαττον ἐπὶ τὸ μεῖζον Ζιε8. 541 b34. 19. 550 b23. τὰ μαλακόστρακα τοῖς ὑπτίοις πρὸς τὰ πρανῆ ἐπιβαίνειν ἐμποδίζει τὰ οὐραῖα Ζγα14. 720 b11.

ἐπιβάλλειν. trans ἐπιβάλλειν τὸν πῆχυν τῷ μετρουμένῳ Μι1. 1053 a35. cf f 24. 1478 b22. ἐπιβάλλειν χαρακτῆρα Πα9. 1257 a40 (cf ἐπικόπτειν). τὰ ὀχεῖα ἐπιβάλλουσι τοῖς ὄνοις Ζγβ8. 748 a27. οἱ τὰ βλέφαρα ἐπιβεβληκότες (qui palpebras oculis iniectas habent) φ6. 813 a25. cf ἐπιβεβλῆσθαι φ6. 811 a19. — πλείους φόρους ἐπιβαλεῖν ἢ αὐτοὶ ἔταξαν, τέλος πολὺ τῷ σιτίῳ ἐπέβαλεν οβ 1353 a13, 1352 a21, 1349 b10. — ὀλίγου μισθωσάμενος ἅτ' οὐδενὸς ἐπιβάλλοντος (i e addere, augere pollicendo) Πα11. 1259 a14. huc fortasse referendum καθ' ἕνα μὲν μηδὲν ἢ μικρὸν ἐπιβάλλειν αὐτῇ (i e τῇ ἀληθείᾳ), ἐκ πάντων δὲ συναθροιζομένων γίνεσθαί τι μέγεθος Μα1. 993 b2. — ὅσον ἡ ἑτέρα ἐπιβάλλει τῆς ἑτέρας, opp ἀπολύεσθαι Οα5. 272 a25. — intrans ὅπου ἂν ὁ ἥλιος ἐπιβάλλῃ, πλείω φύεται Ζιθ13. 598 a3. καταμαθεῖν πῶς (ἡ αὐγὴ) ἐπιβάλλει (i e incidit) ἐπὶ τὸ ὁρατόν πλα25. 960 a7. ταῖς μικραῖς σαύραις ὁ ἀράχνης ἐπιβάλλει Ζι39. 623 b1. — ἐπιβάλλειν, syn ἐπιπτύσσεσθαι, opp ἀναπτύσσεσθαι Ζμγ3. 664 b26-28. — περὶ νόσου λεκτέον ὅσον ἐπιβάλλει (quantum pertinet ad) τῇ φυσικῇ φιλοσοφίᾳ μκ1. 464 b33. ὅσον (καθ' ὅσον) ἐπιβάλλει ἑκάστῳ Πβ3. 1261 b35. θ7. 1342 a13. α13. 1260 a19. ηεη12. 1245 a20 (?). ἑκάστῳ τῆς εὐδαιμονίας ἐπιβάλλει τοσοῦτον ὅσονπερ ἀρετῆς Πη1. 1323 b21. γ6. 1278 b22 (inde explicandum videtur Πα13. 1260 a14). ὅταν ἐπιβάλλῃ περὶ τῆς τοιαύτης πολιτείας ἡ σκέψις Πβ6. 1266 a25. λεκτέον κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον, καιρόν Ζγα2. 716 a3. ηεα1. 1214 a13. huc fortasse referendum est σκεψαμένους τὸ ποῖον τίμημα ἐπιβάλλει μακρότατον Πδ13. 1297 b4 (Schneider p 261). — med πολλὰ πράττειν ἐπεβάλετο ρ4. 1426 a38. ὅσοι καὶ τοῦ εὖ ζῆν ἐπιβάλλονται Πα9. 1258 a3. ταύτην ἐπιβαλέσθαι τὴν μέθοδον Πβ1. 1260 b36.

ἐπιβάπτει ὁ ἥλιος τὸ δέρμα πι66. 898 b18, 17.

ἐπιβάτης. ἵππος ἀγαθὸς ἐνεγκεῖν τὸν ἐπιβάτην Ηβ5. 1106 a20.

ἐπιβατικός. τὸ ἐπιβατικόν, dist οἱ ναῦται Πη6. 1327 b9.

ἐπιβεβαιοῦν. pass τὰ πρότερον εἰρημένα ἐπιβεβαιοῦσθαι καὶ φανερώτερα εἶναι Αα32. 47 a6.

ἐπιβεβαιώσεις ρ33. 1438 b29 (ἐστὶ βεβαίωσις e cod Spgl).

ἐπιβιβάσκειν. αἱ ὕες κυΐσκονται ἐκ μιᾶς ὀχείας, ἀλλὰ πολλάκις ἐπιβιβάσκουσιν Ζιζ18. 573 b1.

ἐπιβλέπειν. ἐπιβλέψαντι οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν μβ2. 355 b24. cf μχ 847 b21. ἐξ ἁπάντων ἔστι λαβεῖν, ἐάν τις ἐπιβλέψῃ Φα7. 190 a14. τὰς ἅμα λεγομένας γνώμας δήλας εἶναι δεῖ ἐπιβλέψασιν Ρβ21. 1394 b15. ἐάν τις σφόδρα ἐπιβλέπῃ, οὐκ ἂν ἁπλῶς εἴποι Μζ7. 1033 a21. οὕτως ἐπιβλεπτέον Αα29. 45 b28. ἐπιβλέπειν εἰ τὸ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον ὑπάρχον ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν τβ2. 109 a34, cf b14. ἐπιβλέπειν ἐν τοῖς γένεσιν τγ6. 120 a34. ἀπορήσειεν ἄν τις εἰς τὸ νῦν λεχθὲν ἐπιβλέψας Ζμα1. 641 a33. ἐπιβλέπειν ἐπί τι, ἐπὶ τὰ ὅμοια, τὰ διάφορα, τὰ καθ' ἕκαστον al Αδ13. 97 b7. τβ4. 111 b24. γ6. 120 a32. δ1. 120 b15, 30. ε4. 132 a27. η4. 154 a16. Φθ6. 259 a21. ημβ8. 1206 b37 al. μὴ ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτὸν ἐλευθερίου Ηδ2. 1120 b6. ἐπὶ τὸν φίλον ἐπιβλέψας, syn εἰς τὸν φίλον ἰδών ημβ15. 1213 a10, 23. — transit ὧδε φυσικῶς ἄν τις ἐπιβλέψειε τὴν αἰτίαν Ηη5. 1147 a24, aliter εἴ τις καλοίη ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν ΜΑ9. 991 a8.

ἐπίβλεψις Αα29. 45 a26, b23. syn ἐπίσκεψις, ἐπισκέψασθαι Αα28. 44 b40. 29. 45 b19. ἐπιβλέψεις Αα28. 45 a17.

ἐπιβοσκίς. ἡ ἐξιοῦσα ἐπιβοσκὶς τοῦ στόματος Ζμδ5. 678 b14, cf S I 207 et 230.

ἐπιβουλεύειν τινί Πε3. 1303 a34 al. τούτου ἕνεκα ἐπιβουλεύειν ὅπως πράξωσιν Ρα7. 1364 a23. μήτ' ἐπιβουλεύειν μήτ' ἐπιβουλεύεσθαι Πδ11. 1295 b32. ὁ ἐπιβουλευθείς f 418. 1547 b38. ἡ ὕαινα ἐπιβουλεύει καὶ θηρεύει τοὺς ἀνθρώπους Ζιθ5. 594 b2. — ὁ ἐπιβουλεύσας οὐκ ἀγνοεῖ Ηε10. 1135 b33.

ἐπιβουλή. ὅταν ἐξ ἐπιβουλῆς τίς τινι κατασκευάσῃ θάνατον f 418. 1547 b37.

ἐπίβουλος, opp φανερός Ηη7. 1149 b15. syn ἄδικος Ηη11. 1152 a18. 7. 1149 b13. ὁ θυμώδης οὐκ ἐπίβουλος Ηε7. 1149

b14. ληπτέον τὸν εὐλαβῆ ψυχρὸν ϗ ἐπίβȣλον Ρα9. 1367 a34. ἐπιβȣ́λȣ τὸ φιλεῖν ὡς μὴ ἀεὶ φιλήσοντα Ρβ21. 1395 a29. ἐπιβȣ́λȣ σημεῖα φ6. 811 a7. ζῷα ἀνελεύθερα ϗ ἐπίβȣλα, γενναῖα ϗ ἄγρια ϗ ἐπίβȣλα Ζια1. 488 b16, 18. τὰ ἄρρενα ἧττον ἐπίβȣλα Ζιι1. 608 b4.

ἐπιγαμίαι Ρα14. 1357 a10. χρῆσθαι ἐπιγαμίαις Πγ9. 1280 b36. ποιεῖσθαι πρὸς ἀλλήλȣς ἐπιγαμίας Πγ9. 1280 b16.

ἐπίγαμοι (nubiles) θυγατέρες f 517. 1562 b25.

ἐπίγειος. τὰ ἐπίγεια φυτά, plantae terrestres Ζμδ5. 681 a21. — aves terrestres. τῶν βαρέων ϗ μὴ πτητικῶν τοῖς μὲν ὁ βίος ἐπίγειος ϗ ἔστι καρποφάγα, τὰ δὲ πλωτὰ ϗ περὶ ὕδωρ βιοτεύȣσιν Ζμδ12. 694 a7. ὅσοι μὴ πτητικοὶ ἀλλὰ ἐπίγειοι, κονιστικοί, οἷον ἀλεκτορίς, πέρδιξ, ἀτταγήν, κορύδαλος, φασιανός Ζιι49Β. 633 b1. τὰ ἐπίγεια ϗ μὴ πτητικά, οἷον ἀλεκτρυόνες ϗ τὰ τοιαῦτα, ȣ̓κ ὀξυωπά Ζμβ13. 687 b28. κορύδαλος ἐπίγειος, Alauda cristata Ζιι25. 617 b20. τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα ἐπίγειά ἐστιν Ζμβ13. 657 b24.

ἐπιγίγνεσθαι, de tempore, μετὰ τὰς εἰρημένας φιλοσοφίας ἡ Πλάτωνος ἐπεγένετο πραγματεία ΜΑ6. 987 a29. ημα1. 1182 a15. ἐπιγιγνόμενα, opp προγεγονότα θ62. 835 a13. cf 105. 839 b28. τὰ μὲν φθείρεται, τὰ δ' ἐπιγίνεται Φθ6. 259 a2. Ζιζ15. 569 b1. — ἐπιγίγνεσθαι i q accedere. εἰ πολλαπλάσιον βάρος ἐπιγένοιτο πρὸς θάτερον ἡμισφαίριον Οβ14. 297 a32. μικρῶν παθημάτων ἐπιγινομένων ἐν τῷ γήρᾳ τελευτῶσιν αν17. 479 a15. τȣ̃ μὲν ἐπιγινομένȣ νάματος τȣ̃ δ' ὑπεξιόντος Πγ3. 1276 a33. σημεῖα ἐπιγινόμενα, opp ἀπολείποντα φ1. 806 a8. τὰ ἐξ ἀρχῆς, opp τὰ ἐπιγινόμενα (incrementa, usurae) Πγ9. 1280 a30. ἀρεταὶ ἐγγινόμεναι, ἐπιγινόμεναι ημα35. 1198 a3, 1197 b38. τὴν μὲν ὕλην ὑπάρχειν, τὴν δ' ἐπιγίνεσθαι Ζγα22. 730 b3. ȣ̓χ ὡς ἡ ἕξις ἐνυπάρχȣσα, ἀλλ' ὡς ἐπιγιγνόμενόν τι τέλος Ηκ4. 1174 b33. ἡ ἐπιγιγνομένη ἡδονὴ τοῖς ἔργοις Ηβ2. 1104 b4. — ἔξωθεν τȣ̃ ὀστράκȣ τὸ ἄνθος ἐπιγίνεται Ζγε15. 548 a13. τρίχες ἐπιγίνονται τοῖς παιδίοις χ6. 797 b27. ἐπιγίγνεται τὸ εἶδος τῇ ὕλῃ, ἡ μορφὴ τῷ σώματι ΜΖ11. 1036 a31, b6. φ4. 808 b29. — ἐπιγίγνεσθαι i q incidere, ὅταν ὄμβροι ἐπιγένωνται, ἂν ἐπιγίνωνται εὐδίαι παράλογοι al Ζιζ37. 580 b28, 27. 19. 573 b18. θ15. 599 b14.

ἐπιγλωττίς (semel ἐπιγλωσσίς Ζμγ3. 664 a22). ἡ ἀρτηρία ἔχει οἷον πῶμα τὴν ἐπιγλωττίδα, ϗ μεταξὺ τῶν τρήσεων αν11. 476 a34, b3. Ζια16. 495 a28. τῆς γλώττης τι μέρος ἐπιγλωττίς (ὑπογλωττίς ci Pic) Ζια11. 492 b34. τίνα ζῷα ϗ διὰ τί ἔχει τὴν ἐπιγλωττίδα ϗ ȣ̓κ ἔχει Ζμγ3. 664 b21-665 a9. Ζιβ12. 504 b4.

ἐπιγελᾷ τὰ κύματα ἐν τοῖς βραχέσιν πκγ1. 931 a35. 24. 934 a25.

ἐπιγινώσκειν. μὴ ῥᾳδίως ἂν ἐπιγνῶναι ὅτι θήλειαί εἰσιν Ζιι49. 631 b11.

ἐπίγραμμα Δηλιακόν Ηα9. 1099 a25. τὸ ἐπίγραμμα τῷ ὀλυμπιονίκῃ Ρα7. 1365 a24. τὸν Ἡσίοδον ἐπιγράμματος τȣ̃δε τυχεῖν f 524. 1563 b37. ἐπίγραμμα ȣ̓ βασιλέως ἀλλὰ βοός f 77. 1489 a3. — ἐπίγραμμα (i e τὸ ἐπιγεγραμμένον τίμημα. Meier Schömann att Pr p 178) Ρα13. 1374 a1.

ἐπιγράφειν. τὰ τῶν ἀρχαίων γραφέων, εἰ μή τις ἐπιγράψαι, ȣ̓κ ἐγνωρίζετο τί ἐστιν ἕκαστον τζ2. 140 a22. ἐπιγραφῆναι τὸ τȣ̃ πριαμένȣ ὄνομα οβ1346 b11. τοῖς ἐφήβοις ἐπεγράφετο ὁ ἄρχων ἐφ' ȣ̃ ἐνεγράφησαν f 429. 1549 a17. — οἱ ἐπιγεγραμμένοι ἢ φυλάττοντες (ἐν συνθήκαις) Ρα15. 1376 b4. — ἐπέγραψαν τοῖς δȣ́λοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν f 537. 1567 a28. ἐπιγράφειν τοῖς πλȣσιωτάτοις πλῆθος ἀγυρίȣ· εἰσέφερον τὸ ἐπιγραφέν οβ1351 b2, 1347 a23.

ἐπιγραφή. στήλη ἔχȣσα ἐπιγραφὴν ἀρχαίοις γράμμασιν θ133. 843 b17.

ἐπίγρυπος ῥίς φ6. 811 a34. βόες ἄγριοι ἐπίγρυποι Ζιβ1. 499 a7.

ἐπιδάκνειν. ὁ καπνὸς ἐπιδάκνων τὰς ὄψεις f 96. 1493 b30.

Ἐπίδαμνος, eius res publicae Πβ7. 1267 b18. γ16. 1287 a7. ε1. 1301 b21. 4. 1304 a13.

ἐπιδανείζειν. ἐπιδεδανεικότες ἐπὶ κτήμασιν οβ1347 a1.

Ἐπίδαυρος ϗ ἡ παραλία Ργ10. 1411 a11. ἡ Ἐπίδαυρος ἐκαλεῖτο Ἐπίκαρος f 449. 1551 b34. Ἐπιδαυρίων πολιτεία f 449.

ἐπιδεικνύναι ρ15. 1431 b11. ἐπιδεικνύειν ρ35. 1439 b30, 1440 a9. 37. 1443 a14. ἐπιδείκνυε ρ35. 1440 a20. ἐπιδεικνύντες ρ37. 1445 a3. ἐπιδεικνύοντας ρ37. 1444 a11. de formis cf δεικνύναι. — ἐκ τῶν ἀρχῶν ἐπιδεικνύς Φα2. 185 a15. ἐξ ὧν ἐπιδεικνύȣσι, λύειν ȣ̓ χαλεπόν Φα3. 186 a5. ἐπιδεικνύȣσιν ὅτι, ἐπιδεῖξαι ὅτι Φδ6. 213 a25. Πα11. 1259 a16. τὰς πράξεις ἐπιδεικνύναι ὡς τοιαῦται Ρα9. 1367 b28. ἐπιδείκνυε τὸ αὐτὸ πεποιηκότα ρ8. 1428 b18. ἡ καθόλȣ ἀπόδειξις πῶς ἐπιδείκνυσιν Αγ24. 85 a27. — pass ἐπιδεικνύονται τοσαῦτα χρήματα λαμβάνειν (λαμβάνοντες Spgl) ρ21. 1434 a13. — ἐπιδέδεικται ὅτι Αα44. 50 a24 (Wz e cod B et pr A, dubito num recte, δέδεικται Bk). — med ἐπιδεικνύμενος τὸν πλȣ̃τον Ηδ6. 1123 a25. — πίστεις φέρȣσι ϗ συμβȣλεύοντες ϗ ἐπιδεικνύμενοι ϗ ἀμφισβητȣ̃ντες Ρβ18. 1391 b26.

ἐπιδεικτικός. ἀναγκαῖον τῷ συμβȣλεύοντι ϗ τῷ δικαζομένῳ ϗ τῷ ἐπιδεικτικῷ Ρα3. 1359 a15. — ἐπιδεικτικὸν γένος τῶν λόγων, dist συμβȣλευτικόν, δικανικόν Ρα3. 1358 b8. ἐπιδεικτικȣ̃ ἔπαινος ϗ ψόγος, τὸ καλὸν ϗ τὸ αἰσχρόν Ρα3. 1358 b12. α9. ἡ ἐπιδεικτικὴ λέξις γραφικωτάτη Ργ12. 1414 a17.

ἐπίδειξιν ποιήσασθαι τῆς σοφίας Πα11. 1259 a19. (cf ἔνδειξις τῆς εὐδαιμονίας Ρβ16. 1391 a4). — ȣ̓κ ἀγῶνος, ἀλλ' ἐπιδείξεως ἕνεκα λέγειν ρ36. 1440 b13.

ἐπιδέκατοι τόκοι Ργ10. 1411 a17. οβ1346 b32. διδόναι τὸ ἐπιδέκατον οβ1346 b33.

ἐπιδέξιος. βορέας μεταβάλλει εἰς τȣ̀ς ἐπιδεξίȣς ἀνέμȣς πκς12. 941 b12. — metaph def, syn εὐτράπελος Ηδ14. 1128 a17, 33. παραμυθητικὸν ὁ φίλος ἐὰν ᾖ ἐπιδέξιος Ηι11. 1171 b3. ἐπιδέξιοι τωθάσαι ϗ ὑπομεῖναι Ρβ4. 1381 a34.

ἐπιδεξιότης Ηδ14. 1128 a17.

ἐπίδεσμος. ἐκ τῶν ἐπιδέσμων ϗ σπόγγων ἐκκλύζεσθαι Ζιι44. 630 a6.

ἐπιδέχεσθαι τὴν ὀξείαν Ζγδ5. 773 b25. μηδὲν ἐπιδέχεσθαι πάθος τὴν καρδίαν Ζμγ4. 667 b1. ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον ϗ τὸ ἧττον Κ6. 6 a19, 25. 7. 6 b20. 8. 10 b26, 11 a3, 14. 9. 11 b1, 6. Ηθ2. 1155 b13. ἐπιδέχεσθαι τὴν μεσότητα Ηβ6. 1107 a8, ἐναντιότητα Κ9. 11 b1, 4, ἅμα τὰ ἐναντία Κ6. 5 b34, 6 a1. ἐπιδέχεσθαι τὸν τȣ̃ εἴδȣς, τȣ̃ γένȣς λόγον τζ6. 143 b21 (syn μετέχειν τȣ̃ εἴδȣς b14). γ5. 119 a29. Κ5. 3 b2. ϗ τȣ̃νομα ϗ τὸν λόγον ἐπιδέχεται τῶν γενῶν τὰ εἴδη τβ2. 109 b7. ἐπιδέχεσθαι τἀκριβές Ηα1. 1094 b25. — τὰ πλοῖα ἐπιδέχεται πλείȣς ἁμαρτίας Πζ6. 1320 b35.

ἐπίδηλος (id quod evidens est et quasi in oculos incurrit; non raro discriminis alicuius evidentia hoc voc significatur). τῶν ὀρνίθων ἐν ταῖς ἀρρωστίαις ἐπίδηλος ἡ πτέρωσις γίνεται· ταράττεται γὰρ ϗ ȣ̓ τὴν αὐτὴν ἔχει κατάστασιν ἥνπερ ὑγιαινόντων Ζιθ18. 601 b6. ἡ φωνὴ ὀξύτητι ϗ βαρύτητι μάλιστα ἐπίδηλος, τὸ δ' εἶδος ȣ̓δὲν διαφέρει Ζιδ9. 536 b10. μὴ περιχαρὴς γίνηται Πηνελόπη ϗ ἐπίδηλον ποιήσῃ

f 168. 1506 a27. οὐδὲν οὐδὲ νῦν ποιεῖ ἐπίδηλον τὴν ἡμίσειαν ἡμᾶς ἀπέχοντας διάμετρον Οβ13. 293 b29. cf 14. 298 a8. ὃ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲ μόριον τοῦ ὅλου πο 8. 1451 a35, Vhl Poet I 53. ἐν πολλῷ πλήθει ἐπίδηλον ποιεῖν τὴν μίξιν. δι' ὀλιγότητα οὐχ ὁμοίως ἐπίδηλον μβ3. 357 a20. 8. 367 b3. ἐπίδηλος, cf φανερός, διάδηλος Ζιζ17. 571 a29, 31. ἡ πέρδιξ ὄσφρησιν δοκεῖ ἔχειν ἐπίδηλον Ζιζ2. 560 b15. λαμβάνειν αὔξησιν ἐπίδηλον, ποιεῖν ἐπίδηλον τὴν μεταβολήν, τὴν αἴσθησιν sim Ζιε15. 547 b30. 33. 555 a9. Ζμγ10. 672 b32, 673 a2, 5. δ9. 685 b24. Ζγα20. 728 a8. φωνὴ μεταβάλλουσα ἐν ἐνίοις (τῶν ἡβώντων) ἐπίδηλός ἐστιν Ζιε14. 544 b30. ἡ μεταβολὴ γίνεται ἐπίδηλος, ἡ κύησις, ἡ κάθαρσίς ἐστιν ἐπίδηλος sim Ζγδ8. 776 b14, 22. 6. 775 a34, b6. α18. 725 b7. ε3. 782 a7. Ζμδ5. 681 b33. μβ4. 361 a27. πιε11. 912 b22. ια6. 899 b11. 29. 902 b11. συμβαίνει οὐδὲν ἐπίδηλον Ζγγ11. 763 b14. — ἐπίδηλος c partic μετριωτέρως ἐπίδηλά ἐστιν ἐνοχλούμενα ὑπὸ τῆς ὠδῖνος τἆλλα ζῷα Ζιη9. 587 a1. — ἐπιδηλότεροι γίνονται οἱ μαστοί Ζιη1. 581 a13. ἐπιδηλότατον Ζιζ14. 568 b5. — (χρῆσθαι ὡς ἐδέσματι τοῖς ἐπιθέτοις, οὕτω πυκνοῖς καὶ μείζοσι καὶ ἐπιδήλοις Ργ3. 1406 a20, ἐπὶ δήλοις corr Bernays). — ἐπιδήλως Οβ14. 297 b34. μα7. 344 b28. β1. 354 a15. 8. 368 a13. γ4. 374 b21. αν3. 471 a25. Ζιδ10. 537 b7. ζ9. 564 b10, 11. 17. 571 a22. ι7. 613 a21. Ζμγ3. 664 a22. 7. 669 b33. 10. 672 b29. Ζγβ7. 747 a15. δ8. 776 b19. ε1. 778 a26, 779 b5. Ηη5. 1147 a16. πδ2. 876 b6. ι35. 894 b13. ἧττον ἐπιδήλως Ζγγ1. 750 b11. οὐκ ἐπιδήλως σφόδρα Ζιγ11. 518 a8. μᾶλλον ἐπιδήλως Ζιη3. 583 b1. ἐπιδηλότερον Ζγα20. 728 b29. ἐπιδηλοτέρως Ζιθ21. 604 a2. ἐπιδηλότατα Ζιγ1. 510 a5. Ζγα19. 727 a22. πδ2. 876 a36, 39, b21. ἐπιδηλοτάτως Ζγα19. 727 a23.

ἐπιδηλοῦν. μικρὰς πάμπαν ἐπιδηλοῦσι τὰς συστάσεις μγ3. 373 a31.

ἐπιδημεῖν Λοκρὸν ὄντα ἐν Κρήτῃ sim Πβ12. 1284 a27. ε11. 1313 b6. παρέχουσα τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην f 588. 1573 b45.

ἐπιδημητικὰ ζῷα, opp ἐκτοπιστικά Ζια1. 488 a13.

ἐπιδιατρίβειν. κεραυνὸς πρὶν ἐπιδιατρίψας μελᾶναι μγ1. 371 a23.

ἐπιδιδόναι, syn μείζω γίνεσθαι Μμ8. 1083 a7. οἱ ἄνθρωποι μέχρι τριάκοντα ἐτῶν ἐπιδιδόασιν πκ7. 923 a37. τὰ περὶ Μαιῶτιν λίμνην ἐπιδέδωκε τῇ προσχώσει τοῦ ποταμοῦ μα14. 353 a2. τὰ πρότερον πεπονημένα ἐπιδέδωκεν ὑπὸ τῶν παραλαβόντων τι34. 183 b19. αἱ ἐπιμέλειαι διῃρημέναι μᾶλλον ἐπιδώσουσι Πβ5. 1263 a8. ἐπιδέδωκεν ἐν τῇ πόλει τὸ ὁμολογεῖν πονηροὺς εἶναι Ρα15. 1376 a11. τὸ μέγεθος εἰς αὔξησιν ἐπέδωκεν Ζγγ11. 763 b4. ἐπιδοίη ἂν εἰς τὸ βελτίων εἶναι Κ10. 13 a24. ἐπιδιδόασιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἔργον Ηκ5. 1175 a35, εἰς τὰς ἕξεις πκθ10. 951 a5, εἰς τὸ μὴ κρατεῖσθαι μχ35. 858 b29. ἐπιδιδόναι ἐπί τι Ζιε14. 545 b14. πρὸς ἃ μᾶλλον ἐπιδίδομεν ημα9. 1186 b29, 30.

ἐπιδιήγησις, opp προδιήγησις Ργ13. 1414 b14.

ἐπιδικάζονται οἱ ἄκροι τῆς μέσης χώρας Ηβ7. 1107 b31 (cf ἀμφισβητεῖν δ10. 1125 b23).

ἐπιδικασίαι κλήρων καὶ ἐπικλήρων f 381. 1541 b10, 18.

ἐπιδινοῦντες αὑτοὺς κηφῆνες Ζια40. 624 a24.

ἐπιδιορίζειν. οὐδὲν ἐπιδιώρισαν Ογ4. 303 a13. ἐπιδιοριστέον τζ12. 149 a31.

ἐπίδοξος. πρὸς οὓς ἐπίδοξον πολεμεῖν Ρα4. 1359 b39. ἂν ἐπίδοξος ἡ κρίσις ᾖ γενέσθαι ρ30. 1437 a14. τὰ ἐπίδοξα λέγεσθαι, ῥηθήσεσθαι ρ37. 1443 a7, 40. 19. 1433 a32, 36.

ἐπιδορπισμός τις ὁ τραγηματισμός ἐστιν f 100. 1494 a32, 36.

ἐπίδοσις τβ10. 115 a3, 4. ἡ αὔξησίς ἐστι τοῦ ἐνυπάρχοντος μεγέθους ἐπίδοσις, ἡ δὲ φθίσις μείωσις Γα5. 320 b30. ἐπίδοσις βάρους, ταχυτῆτος, ἡλικίας Οα8. 277 a32. πδ11. 877 b17. τῶν τεχνῶν αἱ ἐπιδόσεις Ηα7. 1098 a24. ἡ τρίτη ἐπίδοσις τῆς ὀλιγαρχίας Πδ6. 1293 a27. λαμβάνει ἐπίδοσιν· λευκὸν γὰρ ὂν ἐνδέχεται λευκότερον γενέσθαι Κ8. 10 b28. cf 10. 13 a25, 27, 29. τζ7. 146 a8. ι34. 183 b21. μεγάλην ἂν ἐπίδοσιν ἔσχεν ρ36. 1441 a34. κατὰ μικρὸν ἐν πολλῷ γίγνεται χρόνῳ ἡ ἐπίδοσις μα14. 351 b26. οὐ γίγνεται αὐτῷ ἐπίδοσις οὐδὲ ῥώμη Ζιε14. 546 a9. ἐπίδοσις ταχεῖα γίνεται εἰς τὸ μέγεθος Ζιζ2. 560 a20. πρὸς ἃ ἡ ἐπίδοσις μᾶλλον γίνεται Ηβ8. 1109 a17. ημα9. 1186 b28. ἐπίδοσις εἴς τι ψβ5. 417 b7. αὐξητικὸν τὸ εἰς μέγεθος ποιοῦν τὴν ἐπίδοσιν Ζγβ6. 744 b36. εἰς ἐπίδοσιν βαδίζουσα μεγέθους ημβ3. 1200 a21 (syn εἰς ὑπερβολὴν γίνεσθαι a14, 18). τὸ σύμμετρον συνεχῶς αἰσθητὸν εἰς ἐπίδοσιν πκα14. 929 a4. (ἤθους τὸ ὄνομα ἀπ' ἔθους ἔχει τὴν ἐπίδοσιν ηεβ2. 1220 b1, fort ἀπόδοσιν e cod Mb).

ἐπιδρομαὶ κυμάτων, opp ἀναχωρήσεις κ6. 400 a26. 4. 396 a19.

ἐπιδυσφημεῖν. τοὺς διὰ κακίαν ὑπερβάλλοντας οὕτως ἐπιδυσφημοῦμεν Ηη1. 1145 a33.

ἐπιείκεια. περὶ ἐπιεικείας πῶς ἔχει πρὸς δικαιοσύνην Ηε14. ημβ1. 2. τζ3. 141 a16. ἐπιεικείας τυχεῖν Ρα12. 1373 a18. (ἐπιεικείας παράδειγμα πο15. 1454 b13, ἐπιεικεῖς ποιεῖν e cod Ab Vhl Poet II 77.) — universe (cf ἐπιεικής), opp φαυλότης, syn ἀρετή Ηκ5. 1175 b24. Ρα15. 1376 a29. Πε9. 1309 b6. cf ξ4. 977 b34. Ηδ3. 1121 b24. αρ8. 1251 b33.

ἐπιεικής. ὁ ἐπιεικὴς ἐλαττωτικός, τὸ ἐπιεικὲς ἐπανόρθωμα νομίμου δικαίου Ηε12. 1136 b20. 14. 1137 b12, 26, 34. ζ11. 1143 a21 (ὁ ἐπ. συγγνωμονικός) ημβ1. 2. Ρα12. 1372 b19. 13. 1374 a25, b4. — τὸ ἐπιεικὲς ἐπαινοῦμεν καὶ ἄνδρα τὸν τοιοῦτον, ὥστε καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐπαινοῦντες μεταφέρομεν ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ, τὸ ἐπιεικέστερον ὅτι βέλτιον δηλοῦντες Ηε14. 1137 b1. ἐπιεικής, syn σπουδαῖος Ρβ1. 1378 a13, 16. Ηι8. 1169 a16, 18, 1168 a33. 9. 1170 a3 (coll 1169 b35. 8. 1169 a35. Fritzsche ad θ13. 1161 a29). Ρα2. 1356 a6. β8. 1385 b35 (coll 1386 b5). Πβ9. 1270 b37. γ10. 1281 a12, 28. syn χρηστός Ρα5. 1361 b38. β8. 1385 b35 (coll 12. 1389 b8). 9. 1386 b32 (coll b13). Vhl Poet II 77. opp φαῦλος Ηγ7. 1113 b14. δ15. 1128 b28. ε7. 1132 a2, 3. η5. 1157 a17. κ6. 1176 b24 (cf opp οἱ τυχόντες α13. 1102 b10). Πβ7. 1267 a6. 11. 1273 b3. γ11. 1282 a26. Ρβ19. 1392 b24. 8. 1385 b35. πο26. 1462 a2. opp πονηρός Ργ10. 1411 a16. opp μοχθηρός Πζ8. 1322 a23. πο13. 1452 b34. ἐπιεικὴς καὶ μακάριος Ηι9. 1170 a27. ἐπιεικὴς καὶ ἐλευθέριος Ηδ14. 1128 a18. ὁ ἐπιεικὴς ἀνὰ μέσον τοῦ ἀρέσκου καὶ τοῦ δυσκόλου, τοῦ ἀλαζόνος καὶ τοῦ εἴρωνος Ηδ12. 1126 b21. 13. 1127 b3. syn αἰδήμων Ηγ9. 1115 a13. προαίρεσις ἐπιεικής Ηη11. 1152 a17. ἕξις ἐπιεικής, ἐπιεικεστάτη ηεγ3. 1231 b22. 7. 1234 a13. ἦθος ἐπιεικές, opp φαῦλον τβ7. 113 a13. Πθ5. 1340 a17. μόνιμος καὶ ἐπιεικὴς φιλία Ηθ8. 1158 b23. πολιτεῖαι ἐπιεικεῖς, opp φαῦλαι Πδ2. 1289 b7. ἡδοναὶ ἐπιεικεῖς, opp μοχθηραί, αἰσχραί Ηκ5. 1176 a24, 23, 1175 b28. ἐπιτηδεύματα ἐπιεική Ηκ10. 1180 a16, 34. δόσις ἐπιεικής (i e ὡς δεῖ, ὅσα δεῖ) Ηδ2. 1120 b32. ἐλπὶς ἐπιεικής Ρβ3. 1380 b5. λόγος ἐπιεικής, opp εὐήθης τι33. 183 a20, 14. τὸ ἐπιεικές, syn ἀγαθόν ηεη2. 1238 b12, 14. cf Ρβ19. 1392 b24. 11. 1388 a33 (opp φαῦλον). τὰ ἐπιεικῆ κοινὰ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων ἐστὶν ἐν τῷ πρὸς ἄλλον Ηζ12. 1143 a31. ἐξ ὑπο-

θέσεως ἐπιεικές Ηδ 15. 1128 b30, 33. ἐν πᾶσι τὸ αἱρετὸν ἐπιεικές Ηκ 2. 1172 b11. — οἱ ἐπιεικεῖς ᾗ γνώριμοι, opp τὸ πλῆθος, ὁ δῆμος Πζ 4. 1318 b35, 1319 a3. ε8. 1308 b27. 10. 1310 b10. — οὐκ ἐπιεικὲς σημεῖον τὸ μὴ ἀεὶ τῷ πράγματι παρεπόμενον φ1. 806 b12. — ἐπιεικῶς. ὁ ἀὴρ ἐπιεικῶς ἀναίσθητον Γα 4. 319 b20. ἐπιεικῶς πλατύ, ἐπιεικῶς ἔχουσα μῆκος al Ζια 16. 495 b27. 17. 496 a23. β1. 500 b13. ι26. 617 b26. φ6. 809 b28.

ἐπιέναι. τὸ ἄνωθεν ἐπιὸν ὕδωρ μα 13. 351 a6. τῆς θαλάττης τὰ μὲν ἀπολειπούσης τὰ δ' ἐπιούσης μα 14. 353 a22. ἐὰν τὸ δέρμα ἐφελκόμενον ταχὺ ἐπίῃ Ζιζ 25. 578 a8. σκαρδαμύττουσιν ἐκ τοῦ κανθοῦ δέρματι ἐπιόντι Ζιβ 12. 504 a26. — οἱ ἐπιόντες i q οἱ πολέμιοι, veluti ἀμύνειν τοὺς ἐπιόντας sim Πβ 7. 1267 a26. δ4. 1291 a8. η11. 1330 b38. — τὸ ἐπιὸν i q τὸ μέλλον. ὁδοποιήσας τῷ ἐπιόντι· πρὶν ἐπερωτῆσαι τὸ ἐπιόν Ργ 14. 1414 b21. 18. 1419 a22. ὥρα ἐπιοῦσα Ζιε 33. 558 a3. τὰς ἐπιούσας δυσχερείας φυγεῖν, syn τὰ μέλλοντα κακά ρ1. 1420 b10, 8. — τὸν τρόπον τοῦτον ἐπιοῦσιν (i q μετιοῦσιν) ἀδύνατον φαίνεται Φα 3. 186 a4.

ἐπιζευγνύναι. τοὺς δακτύλους τῆς ἑτέρας χειρὸς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐπιζεύξας πιε 11. 912 b14. τῶν αἰσθητηρίων ἕκαστον πρὸς ἕκαστον ἐπιζευγνύουσι τῶν στοιχείων Ζμβ 1. 647 a13. τοῦτο ἐπέζευκται κοινὸν ὄνομα Φε 2. 226 a27. Ζιδ 7. 531 b22. — rhet συμβάλλεται πρὸς ὄγκον μὴ ἐπιζευγνύναι, ἀλλ' ἑκατέρῳ ἑκάτερον Ργ 6. 1407 b35. cf 9. 1410 a1. ποιεῖ σολοικίζειν τὸ μὴ ἀποδιδόναι, ἐὰν μὴ ἐπιζευγνύῃς ἀμφοῖν ὃ ἁρμόττει Ργ 5. 1407 b19. — mathem ἐπιζευγνύναι γραμμὴν ἀπό τινος ἐπί τι lineam ab aliquo puncto ad alterum punctum, veluti ἀπὸ τοῦ π ἐπὶ τὸ μ ἐπεζεύχθω ἡ τὸ μπ sim μγ 5. 376 a17, 27, 375 b23. 3. 373 a10. Οβ 4. 287 b8. μχ 1. 849 b16 Cappelle, κ2. 391 b25.

ἐπιζεφύριοι Λοκροί Πβ 12. 1274 a22.

ἐπιζήμιος. βλαβερὸν ἐχθροῖς ᾗ ἐπιζήμιον Ρβ 23. 1399 b35. ἐπιζήμιον εὐπόροις, syn ζημία ἐπίκειται Πδ 13. 1297 a31, 33, 26. ἀδικεῖν τὰ ἐπιζήμια, τὰ μὴ ἐπιζήμια Ρα 14. 1375 a19. — τὰ ἐπιζήμια i q αἱ ζημίαι πκθ 14. 952 b12.

ἐπιζητεῖν. οἱ βουκόλοι ἐὰν μίαν αἶγα μὴ εὕρωσιν, εὐθὺς πάσας ἐπιζητοῦσιν Ζια 4. 611 a9. καθ' αὑτὰς αἱρεταί, ἀφ' ὧν μηδὲν ἐπιζητεῖται Ηκ 6. 1176 b6. ἐπιζητεῖν τὸ ἐνδεές, βοήθημα, ἄκος Ηα 4. 1097 a5, 7. Πβ 7. 1267 a11. ἐπιζητεῖν τὴν ἀκρίβειαν, τἀκριβὲς ἐπὶ τοσοῦτον Ηα 7. 1098 a27. 1. 1094 b24, 13. τὸ δυνατὸν ἡ φιλία ἐπιζητεῖ Ηθ 16. 1163 b15. ἐν εὐτυχίαις ᾗ ἐν δυστυχίαις φίλοι ἐπιζητοῦνται Ηι 11. 1171 a22. τὰ ἐπιζητούμενα περὶ τὴν εὐδαιμονίαν (quae requiruntur ad beatitudinem) Ηα 9. 1098 b22. ἐπιζητεῖν τι de resuscitanda recordatione μν 2. 452 a16, 22. — quaerere, investigare μβ 5. 362 a16. τὸ νῦν ἐπιζητούμενον Ηα 11. 1100 a32. ἡ ἐπιζητουμένη ἐπιστήμη Μβ 1. 995 a24. ἐπιζητῆσαι (τὰς αἰτίας) ΜΑ 6. 988 a16. πῶς ὁ γεωμέτρης ἐπιζητεῖ τὴν ὀρθήν Ηα 7. 1098 a29. ἐπιζητοῦμεν θεωρῆσαι ᾗ γνῶναι ψα 1. 402 a7. ἐπιζητεῖται πότερον sim Ηι 9. 1169 b13. 7. 1167 b19. κ2. 1172 b35. Σωκράτης ἐπεζήτει τί ἐστιν ἡ ἀνδρία ηεα 5. 1216 b4 (syn ζητεῖν b9). — οὐδ' αὐτοὶ ἐπιζητοῦσιν (syn ἀξιοῦν a19) ὡς δεῖ ἀντιφιλεῖσθαι ηεη 4. 1239 a18. — ἐπιζητητέον Ηα 1. 1094 b13.

ἐπίηρος χθών (Emp 211) ψα 5. 410 a4.

ἐπιθεῖν. τὰ ἐν τοῖς ποταμοῖς πλατέα ζῳδάρια τὰ ἐπιθέοντα Ζιε 19. 551 b22.

ἐπίθεμα, θυρίδα πλατεῖαν ἔχοντες οἷον ἐπίθεμα (v l ἐπίθημα) Ζιδ 4. 529 b8.

ἐπιθερμαίνεται ὁ ἄρτος, syn χλιαίνεται. dist ὀπτᾶται πκα 25. 929 b33, 31.

ἐπίθεσις, opp ἀφαίρεσις ζ5. 470 a11. — αἱ ἐπιθέσεις γίγνονται ἐπὶ τὸ σῶμα τῶν ἀρχόντων, ἐπὶ τὴν ἀρχήν Πε 10. 1311 a31. ποιεῖσθαι, συστῆσαι ἐπίθεσιν ἐπί τινα Πε 10. 1312 a20. 7. 1306 b35. cf 10. 1311 b30. — ἐν τοῖς ἐπιθέτοις ἔστι τὰς ἐπιθέσεις ποιεῖσθαι ἀπὸ φαύλου ἢ ἀπὸ βελτίονος Ργ 2. 1405 b22.

ἐπιθετικός φ6. 813 a7. ὁ θρασύς, ἦθος ἐπιθετικώτατον περὶ πάσας τὰς πράξεις Πε 11. 1315 a11.

ἐπίθετος. ἐπιθυμίαι ἴδιοι ᾗ ἐπίθετοι. opp κοιναί, φυσικαί Ηγ 13. 1118 b9. πίστεις ἐπίθετοι τοῖς λεγομένοις ᾗ πραττομένοις ρ8. 1428 a18. — τοῖς ἐπιθέτοις πῶς ἁρμόττει χρῆσθαι Ργ 2. 1405 a10, b21. 3. 1406 a19. 6. 1407 b31. 7. 1408 b11. ἐπίθετα μακρά, ἄκαιρα, πυκνά Ργ 3. 1406 a11. cf Vhl Poet III 255.

ἐπιθεωρεῖν τι ρ23. 1434 b29.

ἐπίθημα (cf ἐπίθεμα). χαλκοῦς ἀμφορεὺς ἔχων διερρινημένον ἐπίθημα εἰς τὸ αὐτὴν μόνην τὴν ψῆφον καθίεσθαι f 426. 1548 b35, 41.

ἐπιθυμεῖν. τὸ ἐπιθυμεῖν πότερον ἴδιόν ἐστι τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τε8. 138 a34. τὸ ἐπιθυμεῖν οὐκ ἔστιν ἄνευ σώματος ψα 1. 403 a7. οἱ ἄνθρωποι ἀδικοῦσιν ὅπως χαίρωσι ᾗ μὴ ἐπιθυμῶσιν Πβ 7. 1267 a5. ἐπιθυμεῖν, coni βούλεσθαι Μθ 5. 1048 a21, dist βούλεσθαι ηεη 1. 1235 b20-22. ἐπιθυμεῖν c gen Πδ 1. 1288 b17. οὐδεὶς τῶν ἀδυνάτων ἐρᾷ οὐδ' ἐπιθυμεῖ Ρβ 19. 1392 a25. ἐπιθυμεῖν ἀλόγους ἐπιθυμίας Ρα 11. 1370 a20. — ἐπιθυμητόν τινί τι Ηγ 13. 1118 a16. ἐπιθυμητὸν τὸ φαινόμενον καλόν, βουλητὸν δὲ πρῶτον τὸ ὂν καλόν Μλ 7. 1072 a27. τὸ θαυμαστὸν ἐπιθυμητόν Ρα 11. 1371 a33. ἡδὺ ᾗ ἐπιθυμητὸν τὸ ἐναντίον ὡς χρήσιμον ηεη 5. 1239 b26. ἀνάμνησις τῶν ἐπιθυμητῶν Ηγ 13. 1118 a13.

ἐπιθυμητὴς πολέμου φύσει Πα 2. 1253 a6.

ἐπιθυμητικός. οἱ νέοι ὀργίλοι ἢ ἐπιθυμητικοί Ρα 10. 1369 a9. β12. 1389 a3. 13. 1390 a13. ὁ ἐπιθυμητικός, syn ἀκόλαστος ηεβ 3. 1221 a20. ἐπιθυμητικώτεροι τῶν σιτίων πε 40. 885 a23. — ἡ ἐπιθυμητικὴ ψυχή· ψα 3. 407 a5. τὸ ἐπιθυμητικὸν ᾗ ὅλως ὀρεκτικόν Ηα 13. 1102 b30. τβ 7. 113 b2. δ5. 126 a9, 12. τὸ ἐπιθυμητικόν, dist λογιστικόν, θυμικόν (Plat) ψγ 9. 432 b25. τε 1. 129 a12, 14. τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τί ἴδιον τε8. 138 a33 sqq. δεῖ τὸ ἐπιθυμητικὸν συμφωνεῖν τῷ λόγῳ Ηγ 15. 1119 b14, 15. ἐπιθυμητικοῦ ἀρετὴ σωφροσύνη τε6. 136 b14. αρ 1. 1249 b27, 31. 2. 1250 a8, 10. 3. 1250 a20, 23.

ἐπιθυμία. ἡ ἐπιθυμία ἔνδεια πκβ 3. 930 a28. ἀναπλήρωσις τῆς ἐνδείας ἐστὶν ἡ φυσικὴ ἐπιθυμία Ηγ 13. 1118 b19. ἔχειν πλήρη τὴν ἐπιθυμίαν ηεα 15. 1215 b18. ἐπιθυμία ᾗ ὅλως ὄρεξις αι 1. 436 a9. οἷς αἴσθησις ὑπάρχει, ᾗ ἐπιθυμία υ1. 454 b31· φαίνεται λύπη ᾗ ἡδονὴ ἐνοῦσα, εἰ δὲ ταῦτα, ᾗ ἐπιθυμίαν ἀνάγκη ψγ 11. 434 a3. μετὰ λύπης ἡ ἐπιθυμία Ηγ 14. 1119 a4. ἡ ἐπιθυμία ὄρεξις τοῦ ἡδέος τζ 3. 140 b27. ψβ 3. 414 b5, 2, 12. γ10. 433 a25. Ζμβ 17. 661 a8. Ρα 11. 1370 a17. 10. 1369 b15. Ηγ 3. 1111 a32. 4. 1111 b16. η10. 1151 b11. ηεβ 7. 1223 a34. η2. 1235 b22. τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν ἄλογοί εἰσιν αἱ δὲ μετὰ λόγου Ρα 11. 1370 a18. βούλησις ᾗ θυμὸς ᾗ ἐπιθυμία πάντα ὄρεξις Ζκ 6. 700 b22, 18. cf ὄρεξις. τὸ κατ' ἐπιθυμίαν ἑκούσιον ηεβ 7. 1223 a29. κατ' ἐπιθυμίαν ζῶσι ᾗ τὰ παιδία, opp λογισμός Ηγ 15. 1119 b5. Πη 15. 1334 b23. ἐπιθυμίᾳ ᾗ θυμῷ χρῆται ᾗ τὰ λοιπὰ ζῷα ρ1. 1421 a10. ἡ ἐπιθυμία τοιοῦτον (int θηρίον) Πγ 16. 1287 a31. ὅταν ὁ λόγος ᾗ ἡ ἐπιθυμία ἐναντίαι ὦσιν· ἡ ἐπιθυμία κινεῖ παρὰ τὸν λογισμόν ψγ 10. 433 b6, a25. ἡ ἐπιθυμία οὐ μετέχει λόγου ηεβ 8. 1224 b2. κατέχειν τῷ

λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν αρ2. 1250 a11. 5. 1250 b13. ἐπιθυμία, dist θυμός Ηη7. 1149 a24 sqq. cf 5. 1147 a16. ἐπιθυμία κ̓ ὀργή, dist βύλησις Ρβ19. 1393 a2. ἄλογοι ὀρέξεις ὀργὴ κ̓ ἐπιθυμία Ρα10. 1369 a4. ἄπειρος ἡ τῆς ἐπιθυμίας φύσις Πβ7. 1267 a4. ἐπιθυμίαι κοιναί, ἴδιοι, ἐπίθετοι Ηγ13. 1118 b8. η7. 1149 b5. τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μέν εἰσι τῷ γένει καλῶν Ηη6. 1148 a22. ἐπιθυμίαι ἀνθρωπικαί, θηριώδεις, διὰ πηρώσεις κ̓ νοσήματα Ηη7. 1149 b28 sqq. (ταῖς κυύσαις γίνονται ἐπιθυμίαι παντοδαπαί Ζιη4. 584 a18.) ἐπιθυμία νεανική Ηη6. 1148 a21. δι᾿ ὕβριν κ̓ ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Πε10. 1311 b19. πρὸς παῖδας ἔρωτες κ̓ ἐπιθυμίαι δελφίνων Ζιι48. 631 a10. — μᾶλλον δεῖ τὰς ἐπιθυμίας ὁμαλίζειν ἢ τὰς ὐσίας (i e τὰς κτήσεις) Πβ7. 1266 b29. — ἀντίμιμον τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιθυμίαν (Alcidam) Ργ3. 1406 a30.

ἐπικαθεύδειν (sc τοῖς ᾠοῖς, i q ἐπῳάζειν) Ζιε9. 542 b20.

ἐπικαθῆσθαι τοῖς ᾠοῖς Ζιε33. 558 a19. ι33. 619 b14. αἱ μέλιτται ἐπικάθηνται ἐπὶ τοῖς κηρίοις Ζιι40. 625 a5.

ἐπικαθιστάναι. τὴν τῶν ἐφόρων ἀρχὴν ἐπικαταστήσας Πε11. 1313 a27.

ἐπικάειν, ἐπικαίειν. ἀστραπὴ διέστησεν, ἐπέκαυσε δ᾿ ὔ μγ1. 371 b14, a19. ἐὰν ἐπικαύσῃ τις δυσὶν ἢ τρισὶ σιδηρίοις ὄρνιθας κατὰ τὸ ὐροπύγιον Ζιι50. 631 b26. — ὁ βόνασος τῷ προσαφοδεύειν ἐπικαίει ὥστε ἀποψήχεσθαι τὰς τρίχας τῶν κυνῶν θ1. 830 a20. Ζιι45. 630 b10, 13. — ὁ ἥλιος ἐπικάων τὴν χρόαν μελαίνει πλη8. 967 b3. 7. 967 a24. 1. 966 b24. inde ἐπικεκαῦσθαι de colore, αἱ μικραὶ μέλιτται ἐπικεκαυμέναι Ζιι40. 627 a14.

ἐπίκαιρος. φυλακτήρια κατὰ τόπυς ἐπικαίρυς Πη12. 1331 a21. τόπος ἐπίκαιρος, μόριον ἐπίκαιρον Ζικ1. 633 b30. Ζγδ1. 766 a24. τόπος ἐπίκαιρος τῦ ζῆν Ζγα11. 719 a16. ἡ τῦ ἥπατος φύσις ἐπίκαιρος Ζμδ2. 677 a36. ἐν Αἰγύπτῳ τῶν παίδων τὴν τροφὴν μὴ εἶναι ἐπίκαιρον f 258. 1525 a40. ἐναργέστατα (σημεῖα τῶν ἠθῶν) τὰ ἐν ἐπικαιροτάτοις τόποις ἐγγινόμενα φ6. 814 b2. — πρὸς τὸ συλλογίζεσθαι περὶ ἕκαστον δεῖ ἔχειν ἐξειλεγμένα περὶ τῶν ἐνδεχομένων κ̓ ἐπικαιροτάτων Ρβ22. 1396 b5. τόποι ἐπίκαιροι, ἐπικαιρότατοι τῶν τόπων τγ6. 119 a36. η4. 154 a12. — ὔτω σφόδρα ἐπίκαιρον (i e magni momenti) τὸ ἐξιὸν (σπέρμα) ἐστί πδ21. 879 a9.

ἐπικαλεῖν. pass Σάτυρος ὁ φιλοπάτωρ ἐπικαλύμενος sim Ηη6. 1148 b1. Ζιι32. 618 b25. — med ἐπικαλέσασθαι τὺς Διοσκύρυς ηεη12. 1245 b33.

ἐπικάλυμμα. velamen, τὸ ὀσφραντικὸν αἰσθητήριον τοῖς μὲν ἀκάλυφές ἐστιν, ὥσπερ τὸ ὄμμα, τοῖς δὲ τὸν ἀέρα δεχομένοις ἔχει ἐπικάλυμμα ψβ9. 422 a2. — branchiarum operculum, τὰ ἐπικαλύμματα τῶν βραγχίων, τοῖς βραγχίοις Ζιβ13. 505 a1. Ζμδ13. 696 b3-11. — operculum τῶν στρομβωδῶν κ̓ τῶν τοιύτων Ζιδ4. 530 a21. ε15. 547 b3. θ13. 599 a14. Ζμδ5. 679 b27. — ἐπικαλύμματα in cephalothorace crustaceorum Ζιδ3. 527 b15, 17, 19, 21, 27, 31. — postabdomen crustaceorum Ζιδ3. 527 b26. ε7. 541 b26, 30. 17. 549 a22. S I 199, II 353, K575, AZι ad h l, cf ἐπίπτυγμα et κάλυμμα.

ἐπικαλύπτειν. ὐδέποτε τῷ δέρματι ἐπικαλύπτεται τῦτο Ζιβ11. 503 a35. ἐπικαλύπτεται ἡ ὄψις πλα14. 958 b32. ἐπικαλύπτεται ὁ νῦς πάθει ἢ ὕπνῳ ψγ3. 429 a7. — τῶν βλεφάρων ἐπικεκαλυμμένων (i e τὰ βλέφαρα οἷον κάλυμμα ἐπίκειται) αι2. 437 a25.

ἐπικαλυπτήριον. οἱ ὄνυχες τοῖς ἀνθρώποις ἐπικαλυπτήρια· σκέπασμα γὰρ τῶν ἀκρωτηρίων εἰσίν Ζμδ10. 687 b24.

ἐπικάμπτειν. trans ἐπικάμπτειν τὸν δάκτυλον ἐπ᾿ ἄκρυ Ζιε30. 556 b17. ὀφρὺς ἐπικεκαμμένη Ζμγ9. 671 b33. — intr τὸ ἔντερον ἐπικάμψαν ἄνω φέρεται Ζιδ4. 529 a12.

Ἐπίκαρος ἐκαλεῖτο ἡ Ἐπίδαυρος f 449. 1551 b35.

ἐπικαρπία. ἐν ταῖς μικραῖς κτήσεσιν ὁ Ἀττικὸς τρόπος τῆς διαθέσεως τῶν ἐπικαρπιῶν χρήσιμος οα6. 1345 a18. — ἡ ἀπὸ τῶν βοσκημάτων πρόσοδος, ἐπικαρπία τε κ̓ δεκάτη καλυμένη· πωλεῖν τὴν ἐπικαρπίαν οβ1346 a3, 1348 a23, 25. τὰ τῆς ἐμπορίας μέρη διαφέρει τῷ τὰ μὲν ἀσφαλέστερα εἶναι τὰ δὲ πλείω πορίζειν τὴν ἐπικαρπίαν Πα11. 1258 b24.

ἐπικάρπιος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a19.

ἐπικαταβαίνειν. ὅταν ἡ τρίγλη ἀπέλθῃ, ἐπικαταβὰς νέμεται ὁ σάργος Ζιθ2. 591 b20.

ἐπικαταγνύμενα ᾠά πθ1. 889 b11.

ἐπικαταλαμβάνειν. ὅταν ἄρκτοι ἐπικαταλαμβάνωνται, ἐπὶ τὰ δένδρα ἀναπηδῶσιν Ζιι6. 611 b33.

ἐπικατασπᾶν πια18. 901 a2.

ἐπικατηγορεῖν (cf ἐπαναδιπλῦν). ἐν τοῖς ἐπικατηγορυμένοις πρὸς τῷ ἄκρῳ τὴν ἐπαναδίπλωσιν θετέον Αα38. 49 a25.

ἐπικεῖσθαι. βάρη ἐπικείμενα Μδ23. 1023 a19. τὸ φορτίον ἐπίκειται ἐπί τινι Ζπ4. 706 a3. ἐπικειμένης τῆς ῥοπῆς μχ2. 850 a15. — πάσῃ ἐπίκειται Κρήτη τῇ θαλάττῃ Πβ10. 1271 b34. — ἐπίκειται ζημία, τιμωρία Πδ13. 1297 a18, 26. ρ3. 1424 a34, b3.

ἐπικενῆς ἐστίν φτβ3. 824 b40.

ἐπικεφάλαιον κ̓ χειρωνάξιον οβ 1346 a4. ἐπικεφάλαιον τακτόν οβ 1348 a32.

ἐπίκηρος κ̓ φθαρτὴ φύσις κ2. 392 a34. τὰ τῶν ὀρνέων ᾠὰ ἐπικηρότερα κ̓ δεῖται τῆς τεκύσης Ζγγ2. 753 a7.

ἐπικηρύττειν ἀργύριον (ἐπιτίμιον) οβ 1351 b31.

ἐπικίνδυνος. τὰ μὲν (μόρια τῦ σώματος) ἐπίπονα, τὰ δ᾿ ἐπικίνδυνα πα34. 863 a22. ἔχει τὸ ἐξ αἱρετῶν αἱρετὺς ἐπικίνδυνον Πβ6. 1266 a27. ἔστι δ᾿ ἐπικίνδυνος ὕτως ἔχυσα πόλις τῶν βυλομένων ἐπιτίθεσθαι κ̓ δυναμένων Πβ10. 1272 b15. — impers ἐπικίνδυνον (sc ἐστίν) Ζιη12. 588 a10 et fort θ9. 596 a4.

ἐπίκληρος. νόμοι περὶ τὰς ἐπικλήρυς Πβ12. 1274 b25. 9. 1270 a27, 24. κλήρων κ̓ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι πρὸς τὸν ἄρχοντα λαγχάνονται f 381. 1541 b10, 18. ὁ πολέμαρχος εἰσάγει τὰς δίκας κλήρων κ̓ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις f 388. 1542 b17, 23, 25. στάσις ἐξ ἐπικλήρων γενομένη Πε4. 1304 a4, 10. ἐνίοτε ἄρχυσιν αἱ γυναῖκες ἐπίκληροι ὖσαι Ηθ12. 1161 a1.

ἐπικληρῦν. οἱ θεσμοθέται ἐπικληρῦσι ταῖς ἀρχαῖς τὰ δικαστήρια f 378. 1541 a8. τοῖς διαιτηταῖς ἐπεκληρῦντο αἱ δίαιται f 414. 1547 a27.

ἐπικλίνειν τὸ στόμα (ἰχθύων) Ζμβ17. 660 b22.

ἐπικλίνται καλῦνται τῶν σεισμῶν οἱ εἰς πλάγια σείοντες κατ᾿ ὀξείας γωνίας κ4. 396 a1.

ἐπικλυζομένη πλημυρίσιν ἡ γῆ κ5. 397 a29.

ἐπικοινωνεῖν. ἐπικοινωνῦσιν αἱ ἐπιστῆμαι ἀλλήλαις Αγ11. 77 a26. cf ρ6. 1427 b33. οβ 1345 b16. ἐπικοινωνῦσιν οἱ τόποι τδ2. 123 a6. — ὃ πάσαις ἐπικοινωνεῖται (v l, ἐποικονομεῖται Bk) ταῖς οἰκονομίαις οβ 1346 a14.

ἐπικοιτάζεσθαι. ἐν οἷς εἴωθε τόποις ἐπικοιτάζεσθαι τὰ ζῷα Ζιθ14. 599 a30.

ἐπικόπτειν. ὁ βασιλεὺς τὺς πεφρονηματισμένυς ἐπέκοπτε (i q κολύειν, ταπεινῦν) πολλάκις Πγ13. 1284 b2. — ἐπικόψας χαρακτῆρα (τῷ ἀργυρίῳ) οβ 1349 b31.

ἐπικορίζειν. τῶν περδίκων οἱ τιθασσοὶ τὺς ἀγρίυς ὀχεύυσι κ̓ ἐπικορίζυσι κ̓ ὑβρίζυσιν Ζιι8. 614 a10.

ἐπικοσμεῖν. κ̓ τὰς κέρκυς ἐπικεκόσμηκεν ἡ φύσις θριξίν

Ζμβ14. 658 a32. — ἐπικοσμηθὲν ἤθεσι ϗ τάξει νόμων ὀρθῶν Πβ5. 1263 a23.

ἐπικȣρία. δεῖσθαι ἐπικȣρίας Ηι11. 1171 a23. διωθεῖσθαι τὴν ἐπικȣρίαν Ηθ16. 1163 b24. τῆς ἐνδείας ἐπικȣρία τὸ κέρδος Ηθ16. 1163 b4. γίνεταί τις ἐπικȣρία πρὸς τὸ μὴ λυπεῖσθαι Ηι11. 1171 b1. τοσαύτη γεγένηται ἡ ἐπικȣρία ὅσον τις ὠφέληται Ηθ15. 1163 a19.

ἐπικȣφίζει ἄλληλα τὰ ἄκρα μχ26. 857 a12.

ἐπικράτεια. κατὰ τὴν ἐπικράτειαν θ107. 840 a21. διὰ τὴν ἐπικράτειαν ἕπεται πέψις ἐν παντὶ ζῴῳ φτβ1. 822 a25. — ὄρος ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν Καρχηδονίων θ113. 841 a9.

ἐπικρατεῖν. ἐπικρατȣ͂σιν οἱ δῆμοι τῶν εὐπόρων Πζ7. 1321 a19. οβ 1347 b31. — ἐπικρατεῖ τὸ ψῦχος, τὸ ὑγρόν μα11. 347 b26. ημβ 11. 1210 a20. τὸ ἐπικρατȣ͂ν λέγεται ἐν τῇ μίξει Γα5. 321 a35. ἀνάγκη κινεῖσθαι κατὰ τὸ ἐπικρατȣ͂ν Οα2. 269 a2, 5, 29. ἡ τῶν ἱπποβοτῶν ἐπεκράτει πολιτεία f 560. 1570 b4. — ἐπικρατεῖν c partic ȣ̓κ ἐπεκράτȣν διαιρȣ͂ντες Ζγδ4. 773 a29.

ἐπικρεμαννύναι. φόβον ἐπικεκρεμάσθαι μείζονα f 17. 1477 a18. — ἐπικρέμασθαι. αἱ ἐπικρεμάμεναι συστάσεις τῶν ὀρῶν μα14. 352 b9. οἷον σπόγγος πυκνὸς ἐπικρεμάμενος μα13. 350 a8. τοῖς ἐξ ὕπνȣ ἀνεστηκόσιν ἐπικρέμαται τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς φ6. 811 b17.

ἐπικρίνειν. τίνι ἐπικρίνει τί διαφέρει γλυκὺ ϗ θερμόν ψγ7. 431 a20. τὸ κύριον ϗ τὸ ἐπικρῖνον εν3. 461 b25, 6.

ἐπίκροτος. ἡ χελώνη τὰ ᾠὰ κατορύττει ϗ τὸ ἄνω ποιεῖ ἐπίκροτον Ζιε33. 558 a6.

ἐπικρύπτειν. ἐπικεκρυμμένον Πγ5. 1278 a39.

ἐπίκτησις. ἐμαντεύσατο ἐπίκτησιν ἔσεσθαι χρημάτων Ζιγ20. 522 a18.

ἐπίκτητος. τὰ ἐπίκτητα, opp τὰ σύμφυτα Ζγα17. 721 b30. πο16. 1454 b23. πε21. 883 a7. opp φυσικά φ2. 806 a24. opp φύσει τγ1. 116 b11. πε14. 882 a22. τὸ αὐτοφυὲς τȣ͂ ἐπικτήτȣ αἱρετώτερον Ρα7. 1365 a29. σύστασις ἐξ ἀρχῆς, ȣ̓κ ἐπίκτητόν τι πάθος αν17. 478 b27. τὸ αἷμα ȣ̓κ ἐπίκτητον ἀλλ' ὑπάρχει Ζιγ19. 520 b11. ἐπίκτητος τροφή, θερμότης Ζγβ6. 745 a3. 7. 747 a19. ἡ νόσος γῆρας ἐπίκτητον, τὸ γῆρας νόσος φυσική Ζγε4. 784 b33. ἀγαθὰ ψυχῆς, σώματος, ἐπίκτητα ρ2. 1422 a8, 10 (Spengel ad h l p 108. cf τὰ ἐκτός).

ἐπικυεῖν. ἄνθρωπος, ἐὰν ἡ ἑτέρα ὀχεία τῆς ἑτέρας γένηται πάρεγγυς, ἐκτρέφει τὸ ἐπικυηθέν Ζγδ5. 773 b9. συνέβη ἐκπεσεῖν τὰ ἐπικυηθέντα Ζιη4. 585 a11. ἤδη δίδυμα κύȣσα γυνή τις ἐπεκύησε τρίτον Ζιη4. 585 a17.

ἐπικύημα. τὰ πολυτόκα ἐπικυΐσκεται διὰ τὸ τὰ πλείονα τȣ͂ ἑνὸς εἶναι θατέρῳ θάτερον ἐπικύημα Ζγδ5. 773 b7.

ἐπικύησις. γίνεταί τισιν ἐπισύλληψις ϗ ἐπικύησις f 260. 1525 b39.

ἐπικυΐσκειν. τὰ πολυτόκα ἐπικυΐσκεται Ζγδ5. 773 b6, δασύπȣς Ζγδ5. 774 a31. Ζιε9. 542 b31. ζ33. 579 b32. η4. 585 a5, τὰ σελάχη Ζιζ11. 566 a15. (ἵππȣ) τὸ τῆς ὑστέρας μέγεθος πλέον μὲν ἢ τῷ ἑνί, ἔλαττον δὲ ἢ ὥστε ἄλλο ἐπικυΐσκεσθαι τέλειον Ζγδ5. 773 b28. Ζιη4. 585 a6.

ἐπικύπτειν. ὀρθὸς ἕστηκε, μικρὸν ἐπικύπτων Ζιγ21. 522 b18.

ἐπιλαΐς (ἐπίλαϊς Aa, ὑπολαΐς S I 588 Pic) refertur inter τὰ σκωληκοφάγα Ζιθ3. 592 b22. Epilis Thomae. K 866, 5 Sylvia curruca; Su 111, 46 Sylvia curruca vel Saxicola oenanthe. sed cf Lnd 101-110 et AZι I 91, 31.

ἐπιλαμβάνειν. ἐπὶ τοῖς πεντήκοντα ταλάντοις ἐπέλαβεν ἑκατόν Πα11. 1259 a28. ἐπιληπτέον ϗ ἀπὸ τῶν ἄλλων χρωμάτων τὴν ὁμοιότητα χ2. 792 b25. — ἀεὶ πλείω τόπον ἐπιλαμβάνειν Ογ7. 305 b19. ἔνιαι γυναῖκες ἐπιλαμβάνȣσι ϗ τȣ͂ ἑνδεκάτȣ μηνός Ζιη4. 584 a37. 3. 583 b22. ἐπιλαμβάνȣσι (?) γὰρ ἐνταῦθα πρεσβείων ηεη10. 1242 a5. — ἐάν τις ψήλας τὴν νήτην ἐπιλάβῃ πιθ24. 919 b15. 42. 921 b14. κἂν κατασπάσῃ τις τὰς σύριγγας κἂν δὲ ἐπιλάβῃ ακ 804 a15. — εἴωθε τὰ παιδία σπασμὸς ἐπιλαμβάνειν Ζιη12. 588 a3. — ὅταν τὰς κλεψύδρας πλήρεις ȣ̓͂σας ἐπιλάβῃ (intercludat) τις, ἐπιλαβὼν τὸν αὐλόν, ἐπιληφθέντος τȣ͂ αὐλȣ͂ πβ1. 866 b13. ιϛ8. 914 b12, 13, 27. τȣ̀ς πόρȣς τȣ͂ στόματος ἐπιλαμβάνων τοῖς ἐπικαλύμμασιν Ζιδ3. 527 b19, 21. cf 2. 526 b19. τῶν φλεβῶν ἐπιλαμβανομένων ἔξω Ζιγ3. 514 a6. — intrans ὅταν τȣ͂ ἔαρος ὑγρȣ͂ ὄντος εὐθὺς ἐπιλαμβάνῃ τὸ θέρος θερμὸν ὂν ϗ ξηρόν πα8. 860 a7. 9. 860 a26. — med οἱ δακρύειν ἀρχόμενοι ἐπιλαμβάνονται τῶν ὀφθαλμῶν Ργ16. 1417 b6. ὅτȣ ἂν ἐπιλάβηται, ἀπεσθίει Ζιθ2. 590 b5. ἐπιλαβόμενος στασιαζόντων ὁ δῆμος ἐκράτησεν Πε6. 1305 b13. — ἐὰν ὁ λέων ἐπιλάβηται δασέος, φεύγει Ζι44. 629 b15. — ἐπίληπτος θ18. 831 b25. 77. 835 b32. ἡ πέρδιξ προκυλινδεῖται ὥσπερ ἐπίληπτος ȣ̓͂σα Ζι8. 613 b18. οἱ ἐκ παίδων ἐπίληπτοι πλ1. 953 b6. ἐπίληπτοι ἐν τῷ γένει πλα27. 960 a17. 26. 960 a10.

ἐπιλανθάνεσθαι διὰ τὸν χρόνον Φδ12. 221 a32. ἐπιλαθόμενος ψγ3. 428 b6. εἰ ἐπιλέλησται, ϗ ἔμαθέ ποτε τȣ͂το Ρβ19. 1392 b18. ἐπιλελῆσθαι διὰ χρόνȣ πλῆθος μα14. 351 b21.

ἐπιλέγειν, ἐπειπεῖν, opp προτιθέναι, προειπεῖν: ἐπιλεγόμενα ἔοικε μαρτυρίοις, προτιθέμενα ἐπαγωγῇ· ἐπιλέγοντι ἓν ἱκανόν, προτιθέντι ἀνάγκη πολλὰ λέγειν· ἐπιλέγειν τὴν αἰτίαν al Ρβ20. 1394 a13, 15. 21. 1394 b31, 1395 a27. γ16. 1417 a28. τθ1. 156 b20. pariter accipiendum videtur ἐν πᾶσι δεῖ τὴν τῶν δημογερόντων ἐπιλέγειν φωνήν Ηβ9. 1109 b11. cf πκ34. 926 b23. τȣ̀ς ἀνθρώπȣς ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ φεῦγ' ἐς κόρακας f 454. 1552 b15, 26. ἐπιλέγεταί τι (dictis additur) τοιȣ͂τον θ88. 837 b4. ἐπιλέγεταί τις ϗ μῦθος Ζι32. 619 a18. — ἐπιλέγειν τινί i q κατηγορεῖν τινός: ἐπιλέγειν τοῖς εὖ ἔχȣσιν ἔργοις, ὅτι ȣ̓́τ' ἀφελεῖν ἔστιν ȣ̓́τε προσθεῖναι Ηβ5. 1106 b10. εἰ δεῖ τȣ́τοις ἐπιλέγειν μὴ μόνον τὸ καλὸν ἀλλὰ ϗ τὸ χρήσιμον Πη1. 1323 b12. — med Ἀθηνᾶ τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο ὡς φιλοχρήματον f 146. 1503 a10.

ἐπιλείπειν trans. ταχὺ ἐπιλείψει αὐτȣ̀ς τὰ ὑπάρχοντα Ηδ3. 1121 a34, 17. — intrans ταχὺ ἐπιλείψει τὰ εἴδη Μμ8. 1084 a13. ȣ̓κ ἐπιλείπει ἡ θάλασσα ὥσπερ οἱ ποταμοί μβ3. 358 b27. ἐπιλειπȣ́σης τῆς δυνάμεως μβ8. 367 b4. ȣ̓κ ἐπιλείπȣσιν αἱ μεταβολαί sim Γβ10. 336 b1 (cf ὑπολείπειν b26). Φγ6. 206 b3.

ἐπιλευκαίνειν intr Ζμδ1. 676 a32.

ἐπιληπτικός. νόσοι ἐπιληπτικαί (opp συνεχεῖς), νοσήματα ἐπιληπτικά Ηη6. 1149 a11. 9. 1150 b34. πλ1. 954 b30. ἐπιληπτικὰ γίνεται τὰ παιδία υ3. 457 a8. οἱ ἐπιληπτικοί θ66. 835 a29. τὰ ἀρρωστήματα τῶν ἐπιληπτικῶν διὰ τί καλεῖται ἱερὰ νόσος πλ1. 953 a16.

ἐπιληψία. γαλεώτȣ τὸ γῆρας ἐπιληψίας φάρμακον f 331. 1533 b30. — ἡ ἐπιληψία i q τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι, κατέχεσθαι τὸ πνεῦμα πβ1. 866 b14, 10, 13.

ἐπίληψις. ὅμοιον ὁ ὕπνος ἐπιλήψει υ3. 457 a9. — ἡ ἐπίληψις διαστροφὴν ποιεῖ πλα27. 960 a18.

ἐπιλογίζεσθαι. προοιμιάσασθαι πρὸν εὔνοιαν, ἐπιλογίσασθαι πρὸς ὀργὴν ἢ ἔλεον f 123. 1499 a28.

ἐπιλογισμοὶ ϗ ἐξετάσεις Πζ8. 1322 b35.

ἐπίλογος. περὶ ἐπιλόγȣ Ργ19. ὁ ἐπίλογος τὸ μὲν κεφάλαιον ἔχει προτρέψασθαι τȣ̀ς ἀκȣ́οντας f 125 1499 b7. ὅπως ἐπίλογος ἀλλὰ μὴ λόγος ᾖ Ργ19. 1420 b5. χρὴ τȣ̀ς ἐπιλόγȣς ἐκ τῶν ἀνὰ μέσον μερῶν μήτε παντελῶς ἐξαιρεῖν μήτε

πᾶσι τοῖς μέρεσιν ἐπιφέρειν ρ23. 1434 b22. ὅταν τὸ μαρτυρούμενον ᾖ πιθανόν, οὐδὲν δέονται αἱ μαρτυρίαι ἐπιλόγου ρ16. 1431 b25. γνώμη μετ' ἐπιλόγου, ἄνευ ἐπιλόγου Ρβ21. 1394 b8. ἐπίλογος τοῖς ἐνθυμήμασιν Ρβ20. 1394 a11.

ἐπιλύειν. (ἀπορία τις) ἐκ τοῦ μύθου ἐπιλύεται f 164. 1505 b12.

ἐπίλυπον, syn λυπηρόν Ηγ4. 1111 b17. syn ἀηδές Ηκ5. 1175 b18. τὸ ἐπίλυπον καὶ ἐν μεταμελείᾳ Ηγ2. 1110 b19. ἐπίλυπον ἡ ἀνδρεία Ηγ12. 1117 a34.

ἐπιμαχία Πγ9. 1280 b27.

ἐπιμέλεια. αἱ ἐπιμέλειαι καὶ αἱ σπουδαὶ καὶ αἱ συντονίαι λυπηραί Ρα11. 1370 a11. διὰ τέχνης καὶ ἐπιμελείας Ρβ19. 1392 b7. cf Ζη1. 581 a25. ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιμελείαις περὶ ὧν ἐστὶν ἐπιστήμη Ηζ1. 1138 b27. — ἐπιμέλεια περὶ τοὺς θεούς, περὶ τὸ θεῖον, τῶν θεῶν Ρζ8. 1322 b18 (cf ἐπιμέλειαι περὶ τούτων b30). Πη8. 1328 b12. ρ3. 1423 a39. ημβ8. 1207 a6. αἱ πρὸς πόλεμον ἐπιμέλειαι Πη2. 1325 a6. ἡ τῶν κοινῶν, τῶν ἰδίων ἐπιμέλεια Πγ5. 1278 a5. δ6. 1293 a7. ἐπιμέλειαι πολιτικαί, οἰκονομικαί, ὑπηρετικαί Πδ15. 1299 a20. ἐπιμέλειαι διῃρημέναι Πβ5. 1263 a27. δήμαρχοι τὴν αὐτὴν ἔχοντες ἐπιμέλειαν τοῖς πρότερον ναυκράροις f 359. 1538 b36. τὸ ἔργον βέλτιον τῆς ἐπιμελείας μονοπραγμονούσης ἢ πολυπραγμονούσης Πδ15. 1299 a39. κύριος τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας Πδ15. 1300 a5. — ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν, ἐπιμέλειαν πολλήν, κοινήν, τινός, περί τι Ζιζ6. 563 b10. Πδ7. 1293 b13. ε8. 1309 a20. η12. 1331 b7. Ργ1. 1404 a3. ἔχειν ἐπιμέλειάν τινος μὴ παρέργως Πη11. 1330 b11. εἶχον ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια εἴη τὰ μέτρα f 412. 1546 b27. ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι Ρβ17. 1391 a25. τυγχάνει τι ἐπιμελείας Πβ3. 1261 b33. πολλὰς ἐπιμελείας ἅμα προστάττειν Πδ15. 1299 b7. πάντα ταῦτα συμβαίνει κατὰ μίαν ἐπιμέλειαν Πη16. 1335 a7. τὰ πολλὰ ταῖς ἐπιμελείαις ἐδημαγώγουν Πε12. 1315 b17.

ἐπιμελεῖσθαι, ἐπιμέλεσθαι. ἐπιμέλονται τῆς σωτηρίας Ηι7. 1167 b22. καλῶς ἐπιμελομένων Πε6. 1305 b20. πολλῶν ἐπιμελεῖσθαι Πδ15. 1299 b15. ὁ βασιλεὺς ἐπιμελεῖται τῶν μυστηρίων f 385. 1542 a29. 386. 1542 b1. ὁ ἐπιμελόμενος τῶν σμηνῶν Ζι40. 626 a33. ἐπιμεληθῆναι Ηγ7. 1114 a3, 4. — ἐπιμελητέον τινός, περί τι Πη11. 1331 a12. 16. 1334 b31.

ἐπιμελής. act ὄρνιθες ἐπιμελεῖς τῶν τέκνων Ζι11. 614 b33. ἐπιμελοῦς τὸ ἐπεξελθεῖν Ρα12. 1372 b30. ἀδύνατον μὴ ἐπιμελῶν δεσποτῶν ἐπιμελεῖς εἶναι τοὺς ἐφεστῶτας οα6. 1345 a11. τίνες ἐπιμελεῖς φ6. 811 b6. — pass θεωρείτω ὅτῳ ἐπιμελές Πα11. 1259 a3. ἐπιμελές ἐστί τινι περί τινος Ζιγ3. 513 a15. Πγ9. 1280 b7. Με2. 1026 b4. ἐπιμελές ἐστί τινι c inf Πδ15. 1299 b33. η17. 1336 a6. cf τοῖς δ' οὐκ εἶναι ἐπιμελὲς τὸ ἀνταποδοῦναι Ηι7. 1167 b25. ἐπιμελές ἐστιν αὐτοῖς δι' ὧν πλεονεκτήσουσιν Πη11. 1331 a15, ὅπως c coni. πκθ14. 952 a22. — ἐπιμελῶς θεραπεύειν ἵππον Ζιζ22. 576 a28. ἐπιμελῶς ἀκούειν τῶν ἰατρῶν Ηβ3. 1105 b15. τιμᾶσθαι καθ' ὑπερβολὴν ἐπιμελῶς θ103. 839 a32.

ἐπιμεληταὶ κρηνῶν, τειχῶν φυλακῆς, ἐμπορίου, τῶν περὶ τὰ ἱερὰ Πζ8. 1321 b26, 1322 a36, b19. f 410. 1546 b5. 381. 1541 b7. 385. 1542 a17, 29. 386. 1542 b1. τῶν λοιπῶν ἔργων κ6. 398 a26. ἐπιμεληταὶ τῶν ἱππέων οἱ φύλαρχοι f 391. 1543 a7. ἐπιμελητὴς τῆς καμήλου θ2. 830 b7. Ζι47. 630 b33. — καταστῆσαι ἐπιμελητὴν εἰς νομόν τινα, ἐᾶν τοὺς ἐπιμελητὰς τοὺς καθεστηκότας οβ 1353 a5, 1351 a34.

ἐπιμελητικός. ἡ τῶν τέκνων αἴσθησις ἐπιμελητική Ζγγ2. 753 a8.

ἐπιμένειν. τὰ ἔχοντα πλάτος ἐπιμένει, syn ἐπιπλεῖν Οδ6. 313 b12, a17, 20.

Ἐπιμενίδης ὁ Κρὴς ὁμοκάπους καλεῖ Πα2. 1252 b14. τὸ γεγονὸς ἐπιστητὸν καὶ τοῖς μάντεσι λέγει Ργ17. 1418 a23. **Epimenides postea Buzyges dictus est secundum Aristotelem f 348. 1536 b24.**

ἐπιμήκης. τῷ ἐπιμήκει (i q τῷ μήκει) τοῦ χρόνου φτβ2. 823 b18.

ἐπιμηνίων (i q καταμηνίων) σχέσις Ζικ7. 638 b17.

ἐπιμιμνήσκεσθαι. περὶ τοῦ ἔνια κουφότερα εἶναι οὐδὲν ἐπεμνήσθησαν Οδ2. 309 a25.

ἐπιμίσγεσθαι πρὸς ἀλλήλους Πγ6. 1327 a39.

ἐπιμόνως (scr ἐπεὶ μόνως) ξ4. 979 a7.

ἐπιμόριον, opp ὑπεπιμόριον Μδ15. 1021 a2 Bz. πιθ41. 921 b5.

ἐπιμυθεύειν. τὰ ἐπιμυθευόμενα πέπλασται Ζιθ44. 605 a5.

ἐπίνεια καὶ λιμένες Πη6. 1327 a33.

ἐπινεῖν. ἡ νάρκη λαμβάνει τὰ ἐπινέοντα Ζι37. 620 b22.

ἐπινέμειν παρὰ τὸν ποταμόν Πε5. 1305 a26. — ὁ σάργος ἐπινέμεται τῇ τρίγλῃ, syn ἐπικαταβὰς νέμεται Ζιθ2. 591 b19, 20.

ἐπινεφεῖν. οἱ νότοι ἐπινεφοῦσιν, syn ἐπίνεψιν ποιοῦσιν πκς38. 944 b26.

ἐπινέφελος. οἱ βορέαι ἐπινέφελοι πκς62. 947 b5. — τὰ ἐπινέφελα ἀλεεινότερα τῶν αἰθρίων πκε21. 939 b33. ὅταν ἐπινέφελον ᾖ, opp αἰθρίας οὔσης μβ9. 369 b23. πκε21. 939 b39. γίνεται ἐπινέφελα, ὅταν ἐπινέφελα ᾖ, ἐπινεφέλων ὄντων, ἐν τοῖς ἐπινεφέλοις πκς8. 941 a13. 58. 947 a17. 18. 939 b15, 18. 21. 940 a1.

ἐπινεφὴς ἀήρ πκς8. 941 a5.

ἐπίνεψιν ποιεῖν πκς38. 944 b25.

ἐπινοεῖν. ἐπενόουν οἱ Ἀλωάδαι ἀφικέσθαι κ1. 391 a10. φιλοσοφίᾳ (φιλοσοφίας?) μηδὲ μικρὸν ἐπινοεῖν κ1. 391 b7.

ἐπίνοιαι τέχνης κ6. 399 b17.

ἐπίνοσος, opp εὖ διακείμενος Ηγ6. 1113 a28.

ἐπιξενοῦσθαί τινας ἐν ἄλλοις τεθραμμένους νόμοις ἀσύμφορον Πη6. 1327 a13.

ἐπιξηραίνειν πκα11. 928 a9.

ἐπιξύειν. διδόασιν ἐπιξύοντες (τὸ τοῦ ἴκτιδος αἰδοῖον) Ζι6. 612 b17. θ12. 831 b4.

ἐπιορκεῖν Πβ8. 1268 a6, b17. f 143. 1502 b5. ῥᾳδίως ἐπιορκεῖν, τὸ ἐπιορκεῖν ἀδικεῖν ἐστίν Ρα15. 1377 a12, b4, 6. opp εὐορκεῖν τι25. 180 a35, cf Ργ3. 1406 a1.

ἐπιορκία, δι' ἐπιορκίαν Ρα15. 1377 a19, b4.

ἐπίορκος Πάνδαρος φύσει f 146. 1503 a12, 14. ἐπίορκον ὤμοσε (Hom K 332) f 143. 1502 b6.

ἐπίπαν. τὸ ἐπίπαν ἓξ μεδίμνους ἐσθίει Ζιθ9. 596 a5. ὡς ἐπίπαν πι8. 891 b21. ὡς ἐπίπαν εἰπεῖν μβ3. 358 b15. Ζιβ15. 506 b6. Ζμδ2. 677 a23. γ6. 669 b3. πκη3. 949 b16, cf εἰπεῖν.

ἐπιπαρεξιὼν ὁ ἥλιος πιε7. 912 a11.

ἐπιπάττειν. κατακαύσαντες τὴν ὀσχέαν ἐπιπάττουσιν Ζι50. 632 a19. τέφρα ἐπιπάττεται πκε8. 938 b39.

ἐπίπεδος, opp κοῖλος Ζμα1. 641 a12. βιβλίων τομὴ ἐπίπεδος οὖσα καὶ εὐθεῖα πις6. 914 a25. μέτωπον ἐπίπεδον, ἐπιπεδώτερον, opp περιφερέστερον φ6. 811 b32. 5. 810 a2. ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη σφαιροειδῆ ὄντα ἐπίπεδα φαίνεται πιε8. 912 a28. τὸ ἐπίπεδον καὶ ὁμαλόν, opp τὸ κάταντες πκς36. 944 b9. σχήματα ἐπίπεδα Μδ28. 1024 b1. Οβ4. 286 b13. — τὸ ἐπίπεδον, subst. μεγέθους τὸ ἐπὶ δύο ἐπίπεδον Οα1. 268 a8. τὸ διχῇ διαιρετὸν ἐπίπεδον Μδ6. 1016 b27. γραμμὴ ἐπιπέδου, ἐπίπεδον στερεοῦ ἁπλῶς γνωριμώτερον τζ4. 141 b6. ἐπίπεδον στερεοῦ πέρας τζ4. 141 b22. τὰ φυσικὰ σώματα ἔχει ἐπίπεδα Φβ2. 193 b24. τὰ ἐπίπεδα πότερον οὐσίαι Μβ5. 1001 b27. ἐπίπεδον οὐδὲν ἄτομον Φζ2. 233 b16. πῇ ἐνδέ-

χεται ἄπειρον εἶναι Οα5. 272 ᵇ18. ἐν ἐπιπέδοις ποῖον σχῆμα πρῶτον Οβ4. 286 ᵇ13, τίνα σχήματα συμπληροῖ τὸν τόπον Ογ8. 306 ᵇ5. ἐν ἑνὶ ἐπιπέδῳ μγ3. 373 ᵃ14. ἐκβεβλήσθω τὸ ἐπίπεδον μγ5. 375 ᵇ31. εἰς βάθος τοῦ ἐπιπέδου παραλλάττοντος μδ9. 386 ᵃ31, cf ᵃ19. σκληρὸν τὸ μὴ ὑπεῖκον εἰς αὑτὸ κατὰ τὸ ἐπίπεδον μδ4. 382 ᵃ12. — Platonis et Platonicorum sententiae. τὸ ἐπίπεδον φύσις, οὐσία Μν3. 1090 ᵇ6. δ8. 1017 ᵇ19 Bz. ἡ εἰς ἐπίπεδα διαίρεσις Οβ4. 286 ᵇ30. γ1. 299 ᵃ1, 3. Γβ1. 329 ᵃ22, 24. ἐπίπεδον ἐκ πλατέος καὶ στενοῦ ΜΑ9. 992 ᵃ12. μ9. 1085 ᵃ11. ν2. 1089 ᵇ13. ἐπίπεδον ἐκ τριάδος Μν3. 1090 ᵇ23. ὁ ἐπιπέδου ἀριθμὸς δόξα ψα2. 404 ᵇ23.

ἐπιπειθὲς λόγῳ Ηα6. 1098 ᵃ4.

ἐπιπέτεσθαι. ἐπιπετόμενος Ζιζ 9. 564 ᵇ4. ι1. 609 ᵃ35, ᵇ6. Ζμδ12. 694 ᵇ28. ἐπιπτέσθαι (Hom Δ 126) Ργ11. 1411 ᵇ35.

ἐπίπετρον τὸ ἐκ Παρνασοῦ καλούμενον φυτόν Ζμδ5. 681 ᵃ23. (Sedum amplexicaule *DC* vel Sedum rupestre *L* Fraas Synopsis 136. Wimmer Theophr cf M 170. F 310, 46. ΚαΖμ 136.)

ἐπιπηδᾶν. 1. ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει τῷ δρεπάνῳ Ζι1. 610 ᵃ28. — 2. de coitu. τῶν γεράνων ὁ ἄρρην ἐπιπηδῶν ὀχεύει τὴν θήλειαν (οὐ συγκαθεῖσαν) Ζιε2. 539 ᵇ32.

ἐπιπίλναται χιών (Hom ζ 44) κ6. 400 ᵃ13.

ἐπιπίνειν ἄκρατον, ὕδωρ πκβ8. 930 ᵇ21. ἐάν τις μεθύων ἤδη ἐπιπίῃ γλυκύ πγ13. 872 ᵇ33. ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγῃ, τί δεῖ ἐπιπίνειν Ηη3. 1146 ᵃ35.

ἐπιπίπτειν. εἰς τοὐναντίον καὶ ὄπισθεν ἐπιπίπτουσι πις4. 913 ᵇ21. — λαθεῖν ἐπιπεσόντα τοῖς ἰχθύσι Ζιδ10. 537 ᵃ13. θ5. 594 ᵇ10. — ἐπιπίπτουσι τοῖς ἄλλοις ἀνέμοις καὶ παύουσιν ἀπαρκτίαι μβ6. 364 ᵇ3. ἐπὶ τῷ νότῳ ταχὺς ὁ βορέας ἐπιπίπτει πκς47. 945 ᵇ6. προησθενηκότι ἡ φλεγμασία ἐπιπίπτει πα50. 865 ᵃ37. ἐπιπεσὸν τὸ θερμὸν ἔκνοιαν ποιεῖ υ3. 457 ᵇ25. — mathem λανθάνουσιν αἱ ὄψεις ἐπιπίπτουσαι πιε6. 911 ᵇ17.

ἔπιπλα. ἐπίπλων κτῆσις καὶ βοσκημάτων καὶ ἀνδραπόδων Ρα5. 1361 ᵃ13. τὰ καλούμενα ἔπιπλα, dist δοῦλοι, βοσκήματα, νόμισμα Πβ7. 1267 ᵇ12.

ἐπιπλάττειν. ἐπέπλασαν τὰ ὦτα πγ27. 875 ᵃ36. τὰς αἰσθήσεις ἐπιπεπλασμένας εἶναι πγ27. 875 ᵃ31.

ἐπιπλατυνόμενος ὁ Ὠκεανός κ3. 393 ᵃ20.

ἐπιπλεῖν, syn οὐ καταδύεσθαι μβ3. 359 ᵃ18. ἐπιπλεῖν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ τῆς θαλάττης μα12. 348 ᵃ9 (syn ὀχεῖσθαι ᵃ7). Οδ6. 313 ᵃ17, 20. Ζι37. 622 ᵇ6. ἐπιπλεῖν ἐπὶ τῷ ὕδατι μδ7. 384 ᵇ17.

ἐπιπλέκειν. ἐπιπλέξας αὐτὰ τῷ τῆς παραλείψεως σχήματι ρ31. 1438 ᵇ5.

ἐπιπλήττειν τινί ρ19. 1433 ᵃ19 (syn ἐπιτιμᾶν ᵃ20). 37. 1442 ᵇ4. διὸ καὶ Ἐμπεδοκλῆς οὕτως (fort αὐτοῖς) ἐπέπληξεν εἰπών Οβ13. 294 ᵃ25.

ἐπίπλοον et ἐπίπλουν (cf Lob Phryn 142). descr Ζμδ3. 677 ᵇ12-35. cf 1. 676 ᵇ10. Ζιγ14. 519 ᵇ7-12. 17. 520 ᵃ24sq. τὸ ἐπίπλοον ἀπὸ μέσης τῆς κοιλίας ἤρτηται, ἔστι δὲ τὴν φύσιν ὑμὴν πιμελώδης Ζια16. 495 ᵇ29. ἄλλαι ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἀποσχίζονται, ἡ μὲν ἐπὶ τὸ ἐπίπλοον, ἡ δ' ἐπὶ τὸ καλούμενον πάγκρεας Ζιγ4. 514 ᵇ10. ὁ σπλὴν συνήρτηται τῇ κάτω κοιλίᾳ κατὰ τὸ ἐπίπλοον Ζια17. 496 ᵇ20.

ἐπιπνεῖν. ὅταν τοιαύτης τῆς καταστάσεως οὔσης ἐπιπνεύσῃ ὁ βορέας πκς46. 945 ᵇ1.

ἐπιπνοίᾳ δαιμονίου ὥσπερ ἐνθουσιάζοντες ηεα1. 1214 ᵃ24.

ἐπιπολάζειν, opp ὑφίστασθαι: ἐναντίον τὸ μὲν μέσον τῷ ἐσχάτῳ, τὸ δὲ ὑφιστάμενον ἀεὶ τῷ ἐπιπολάζοντι Οδ4. 312 ᵃ6. βαρύτατον τὸ πᾶσιν ὑφιστάμενον, κουφότατον τὸ πᾶσιν ἐπιπολάζον Οα3. 269 ᵇ6. δ4. 311 ᵃ18, 28. μα2. 339 ᵃ17. 4. 341 ᵇ11. opp κάτω βιάζεσθαι Οδ6. 313 ᵇ21. opp κατιέναι μβ3. 358 ᵇ33. opp καταφέρεσθαι, μεταστρέφειν Ζιθ2. 590 ᵇ8. ι37. 622 ᵇ9. coni κουφότης Οα6. 273 ᵃ27. coni ἀναβράττεσθαι μβ8. 368 ᵇ29. cf praeterea Οα8. 277 ᵇ18. β13. 295 ᵇ6. μβ4. 360 ᵃ7. Ζιδ8. 533 ᵇ30, 33. ε15. 547 ᵇ22. αν12. 476 ᵇ22. κ3. 392 ᵇ30. θ57. 834 ᵇ13. τὰ σιτία ἐπιπολάζει Αδ11. 94 ᵇ13-17. ἐπιπολάζει τὸ λιπαρόν sim Ζγβ2. 735 ᵇ25. 1. 733 ᵃ15. 6. 743 ᵇ8. Ζιζ15. 569 ᵃ28. ἐχῖνοι ἐπιπολάζοντες Ζμ5. 680 ᵃ18 Fr (Langkavel Schol 34, n 188). ἐπιπολάζειν vel absolute dicitur, vel additur dativus, πᾶσιν, ὕδατι ἐπιπολάζειν sim Οα3. 269 ᵇ26. δ4. 311 ᵃ18, 28. μα2. 339 ᵃ17, vel ἐν, τὸ ἔλαιον ἐν τῷ ὕδατι ἐπιπολάζει μδ7. 383 ᵇ25. — γίγνονται τοῖς ᾠοτόκοις αἱ καθάρσεις, οὐ μὴν ἐπιπολάζουσιν ὥσπερ ἀνθρώποις Ζγα20. 728 ᵇ11. ἡ τῶν ἐπιπολαζόντων γένεσις μυῶν ἐν ταῖς χώραις καὶ φθορά Ζιζ37. 580 ᵇ14. γένος πολυπόδων τὸ μάλιστ' ἐπιπολάζον Ζιδ1. 525 ᵃ14. κίνησίς τις ἐπιπολάζει, opp ἐκκρίνεται, ἀφανίζεται εν3. 461 ᵃ3, ᵇ14. ἐπιπολάζοντος τοῦ γελοίου καὶ τῶν πλείστων χαιρόντων τῇ παιδιᾷ Ηδ14. 1128 ᵃ12. αἱ μάλιστα ἐπιπολάζουσαι δόξαι Ηα2. 1095 ᵃ30. ἐπιπολάζειν καὶ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν f 470. 1555 ᵇ14.

ἐπιπόλαιον καὶ λεπτὸν δέρμα πθ5. 890 ᵃ13. ἐπιπολαιότερον, opp εἰς βάθος εἰσδύειν εν2. 460 ᵃ23. — ἐνθυμήματα ἐπιπόλαια λέγομεν τὰ παντὶ δῆλα Ργ10. 1410 ᵇ21, 22. μεταφορὰ μήτ' ἀλλοτρία μήτ' ἐπιπόλαιος Ργ10. 1410 ᵇ33. ἐπιπόλαιον ψεῦδος, πάθος Πγ12. 1282 ᵇ30. ηεγ2. 1230 ᵇ16. ἐπιπόλαιος φαντασία τα1. 100 ᵇ27. ἐπιπολαιότερον τοῦ ζητουμένου Ηα3. 1095 ᵇ24. ἐπιπολαιοτάτη τῆς ἀπορίας ζήτησις Πγ3. 1276 ᵃ19. — ἐπιπολαίως. αἱ ῥίζαι εἰσὶν ἐπιπολαίως ἐν τῇ γῇ φτβ4. 825 ᵇ35. ἐπιπολαίως ὁρίζεσθαι ΜΑ5. 987 ᵃ22, στέργειν Ηι5. 1167 ᵃ3. ἐπιπολαιοτέρως ἀποφαίνεσθαι Μα1. 993 ᵇ13.

ἐπιπόλασις αι3. 440 ᵇ16.

ἐπιπολασμὸς τῆς ζέσεως πκβ8. 930 ᵇ31.

ἐπιπολαστικὸν καὶ τρόφιμον τὸ γλυκύ αι4. 442 ᵃ11. πγ13. 872 ᵇ32. κα13. 928 ᵃ37, cf πγ18. 873 ᵇ26. ε6. 881 ᵃ7.

ἐπιπολῆς. τὰ ἐπιπολῆς χρώματα, opp τὰ ἐν βάθει αι3. 440 ᵃ14. cf εν2. 459 ᵇ7. πια27. 902 ᵃ27. opp ἐντός Ζιγ19. 521 ᵃ24. διερὸν τὸ ἔχον ἀλλοτρίαν ὑγρότητα ἐπιπολῆς Γβ2. 330 ᵃ17. τὸ ἐπιπολῆς δέρμα sim Ζγε1. 780 ᵇ25. 2. 781 ᵇ4, 782 ᵃ29. 4. 784 ᵇ18. περιττώματα ὅσα ἐξ ἐπιπολῆς ἐστί πα43. 864 ᵇ25. ἐπιπολῆς κινεῖν τὸν ἀέρα πια13. 900 ᵃ25. τὸ ἐπιπολῆς, c genet τοῦ ἐνόπτρου, τῆς σαρκός sim εν2. 459 ᵇ30. Ζιζ15. 569 ᵇ17. Ζγε3. 783 ᵃ8. πι27. 893 ᵇ30. μβ5. 362 ᵃ27. τρίχες ἐκ τοῦ ἐπιπολῆς πεφύκασι πι22. 893 ᵃ19. τὰ βαρέα κάτω πέφυκε φέρεσθαι τὰ δὲ κοῦφα ἐπιπολῆς Φβ9. 200 ᵃ3. ἐξ ἐπιπολῆς, opp κάτωθεν μβ8. 368 ᵃ27. — ἐπιπολῆς ἔστιν ἰδεῖν, συνιδεῖν Ζι38. 622 ᵇ25. Ρα15. 1376 ᵇ14. β16. 1390 ᵇ32. Ογ1. 299 ᵃ4. τθ2. 158 ᵃ4. παρὰ τὰ ἐπιπολῆς Γα2. 315 ᵃ34. ὅσα ἐνθυμήματα ἀρχόμενοι προορῶσι μὴ τῷ ἐπιπολῆς εἶναι Ρβ23. 1400 ᵇ31.

ἐπιπολιοῦνται αἱ τρίχες Ζγε5. 785 ᵃ18.

ἐπίπολυ. ἄπαις ἐπίπολυ ὤν f 462. 1554 ᵃ11. cf πολύς.

ἐπίπονος. ἐπίπονος ἡ συνέχεια τῆς κινήσεως Μθ8. 1050 ᵇ26. λ9. 1074 ᵇ29. Οβ1. 284 ᵃ17 (opp ἄπονος ᵃ15). περίπατοι ἐπιπονώτεροι καὶ ἰσχναντικώτεροι πε40. 885 ᵃ28. τὰς παιδιὰς δεῖ εἶναι μήτ' ἐπιπόνους μήτ' ἀνειμένας Πη17. 1336 ᵃ29. φεύγειν τὰ ἐπίπονα Ηγ11. 1116 ᵃ14. ἐπίπονα, dist ἐπικίνδυνα πα34. 863 ᵃ21. τόκος, ὠδὶς ἐπίπονος sim Ζγδ6. 775

b1. Ζιη9. 586 b35. ζ22. 575 b30. ἐπιπονωτέρα ἡ γέννησις Ηι7. 1168 a25. πολλοῖς ἀνθυπηρετεῖν ἐπίπονον Ηι10. 1170 b25. ἐπίπονον τὸ μεμῖχθαι τῷ σώματι ψα3. 407 b2. — αὐτουργοῦ ϗ ἐπιπόνου ζωῆς κάματος κ6. 397 b22. Δαίμονος ἐπιπόνου ϗ Τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα f 40. 1481 b9. μὴ ἐπίπονον εἶναι τὴν φύσιν αὐτῶν (τῶν πλευρῶν τοῖς μαστοῖς?) Ζμδ10. 688 a28 Fr. — ἐπιπόνως ζῆν. opp τρυφᾶν Πβ6. 1265 a34. τὰ ἐπιπόνως γενόμενα μᾶλλον στέργουσιν Ηι7. 1168 a21.

ἐπιπορφυρίζειν. ἄνθος λευκὸν ἐπιπορφυρίζον χ5. 796 b14.

ἐπιπρέπεια videtur formae convenientiam significare φ4. 809 a13, 15 (cf πρέπον a18). 6. 814 b8. ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν ἐπιπρέπειαν φ6. 810 a34, 35, b9, 30, 811 b13, 19, 24.

ἐπιπροιέμενοι (ἔτι προιέμενοι Wimmer e cod P corr) ἄγονον σπέρμα Ζγβ4. 739 a25.

ἐπιπροσθεῖν. γραμμὴ εὐθεῖα, οὗ τὸ μέσον ἐπιπροσθεῖ τοῖς πέρασιν τζ10. 148 b27, 30.

ἐπίπροσθεν ἕτερα ἑτέρων φέρεσθαι ξ2. 977 a6.

ἐπιπρόσθεσις, ἐπιπρόσθησις. ἡ σελήνη ἐκλείπει διὰ τὴν τῆς γῆς ἐπιπρόσθησιν Οβ14. 297 b29. cf 13. 293 b22 (ἐπιπρόσθεσιν codd EL). τῶν χρωμάτων μιγνυμένων κατὰ τὰς ἐπιπροσθήσεις μα5. 342 b9 (ἐπιπροσθέσεις codd, praeter corr E) cf Ideler I 376. — ἐπιπρόσθεσις, coni σύνθεσις, dist μῖξις ξ2. 977 a4. 1. 974 a26, 28 (974 a26, 28 ἐπιπρόσθεσις codd Mullach, ἐπιπρόσθησις Bk).

ἐπίπτερον καλούμενον φυτόν φτβ4. 825 b10. (i q ἐπίπετρον cf S Theophr V 371 s v ἐπίπετρον. fort Lemna minor *L* cf Langkavel Bot p 121. 240, 1.)

ἐπίπτυγμα, i q ἐπικάλυμμα. 1. τῶν στρομβωδῶν operculum Ζμδ5. 679 b18. Ζιδ4. 528 b8. cf K 579, 1. — 2. postabdomen τῶν καρκίνων. τελευτᾷ τὸ ἔντερον εὐθὺ τοῖς καρκίνοις, ᾗ τὸ ἐπίπτυγμα ἔχουσι, κατὰ μέσον τὸ ἐπίπτυγμα (ᾗ — ἔχουσι om S I 197, οἱ pro ᾗ Pic) Ζιδ2. 526 b29. τὰ ἐν τῷ ἐπιπτύγματι δασύτερα αἱ θήλειαι καρκίνοι τῶν ἀρρένων ἔχουσιν Ζμδ8. 684 a22. cf S dissert üb die dem Arist bekannt Gatt u Art v Krebsen in Magazin naturforschender Freunde I s f, Milne Edwards hist nat des crustacées pl 3 fig 5, PCG 365. — 3. branchiarum operculum. τὰ μαλακόστρακα παρὰ τὰ δασέα ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ διὰ τῶν ἐπιπτυγμάτων αν12. 477. cf Vogt Zool Briefe I 413, PCG 362.

ἐπιπτύσσεσθαι. ἐπιγλωττὶς ἐπιπτύσσεσθαι δυναμένη ἐπὶ τὸ τρῆμα, opp ἀναπτύσσεσθαι Ζια16. 495 a28. Ζμγ3. 664 b28.

ἐπιπυκνωθεὶς ἀήρ χ3. 794 a14.

ἐπίπυρρος φ3. 808 a20, 33 (v l ὑπόπυρρος, cf Rose Ar Ps 700). ἐπίπυρρος τὸ σῶμα φ3. 807 b32.

ἐπιπωματίζει τὸν ἀέρα τὸν κάτωθεν Οβ13. 294 b15. — pass αἱ ἐγχέλεις ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται f 294. 1529 a29.

ἐπιρραίνειν. ὁ ἄρρην ἐπιρραίνει τὸν θορόν Ζιζ14. 568 b31. Ζγα21. 730 a20. γ5. 755 b6. ὁ ἄρρην ἐπιρραίνει ἐπὶ τὰ ᾠὰ τὸν θορόν Ζιζ13. 567 b5. τοῖς θήλεσιν ἐπιρραίνει ὁ ἄρρην Ζγγ8. 758 a16. ὁ ἄρρην ἐπιρραίνει τὰ ᾠά (τῷ θορῷ) Ζιζ13. 567 b4, 9. Ζγγ5. 756 a19. τὰ ᾠὰ ἐπιρραινόμενα, ἐπιρρανθέντα Ζγγ5. 756 a24. Ζιζ13. 567 b6. λίθος ἐπιρραινόμενος ὕδατι θ41. 833 a26.

ἐπιρρεῖν. ὕδωρ ἐπιρρέον. opp ἀπορρέον Ζιθ2. 592 a4. ἀναθυμίασις ἐπιρρεῖ, opp ἐξελήλυθεν μβ5. 361 b30. ἐπιρρεῖ ὑγρόν, ὑγρότης, τροφή, φλέγμα αν20. 480 a5. Ζγε5. 785 a17. 8. 789 a3. γ1. 751 a7. 11. 762 b35. χ5. 795 a21. 6. 797 b29, 798 b32, 799 a13. πκ26. 926 a10. ια61. 906 a2. ἡ τέφρα οὐκ ἐπιρρεῖ πκ18. 925 a4.

ἐπιρρίπτειν. διώκων ὁ λέων ἐπιρρίπτει ἑαυτὸν Ζιι44. 629 b20. — ἀδιορίστως ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν ΜΑ5. 986 a34.

ἐπιρροφοῦσι ϗ διακλύζονται πκζ3. 948 a2.

ἐπίρρυσις τῶν ῥευμάτων μβ2. 356 a3, τοῦ αἵματος Ζμβ7. 653 a13. ταχὺ ἂν κατετρίβοντο οἱ ὀδόντες μὴ γινομένης τινὸς ἐπιρρύσεως Ζγβ6. 745 a28. μὴ ἔχειν ἐπίρρυσιν πκε1. 925 a23, 24.

ἐπισαλεύειν τοῖς ὤμοις φ6. 813 a11.

ἐπισήμανσις. ἀπὸ ἐπισημάνσεως κεραυνῶν πκδ18. 937 b26.

ἐπισημαίνειν. 1. trans ἕτερα σώματος μόρια ἐπισημαίνει τὴν ἀρχὴν τοῦ σπέρμα ἔχειν Ζιε14. 544 b31. — med ἐπισημαινομένους ἐν τοῖς ὅρκοις ὅτι οὐκ ἀδικήσω τὸν δῆμον Πε9. 1310 a11. ἐπισημαινόμενος ὅτι τὸ μὲν τὸ δ' οὔ· ἐπισημαινόμενος ὅσα μὴ δοκεῖ τβ3. 110 b15. 5. 112 a13. — θεωρεῖν ὡς ὑποκρινομένων τινῶν ϗ ἐπισημαίνεσθαι (plaudere) θ31. 832 b19. — δεῖν εἰς Ἄμισον ἐλθόντας (ἐλθόντα ci Sylb) ἐπισημήνασθαι (?) οβ1350 b27. — ἐπισημαντέον τὸ μὴ δοκοῦν πρὸς εὐλάβειαν εὐηθείας· ἐπισημαντέον ὅτι ἀναιρεῖται τὸ ἐν ἀρχῇ τθ6. 160 a3, 10. ἐπισημαντέον ὅτι ἐν νηνεμίᾳ ὁ δρόσος γίνεται πκε21. 939 b35. — 2. intr *a.* οὔλας ἐχόντων τῶν γεννησάντων ἤδη τινὲς ἔσχον ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις τῶν ἐκγόνων τὸν τύπον τῆς οὐλῆς, ϗ στίγμα ἔχοντος ἐν τῷ βραχίονι ἐπεσήμηνε τῷ τέκνῳ συγκεχυμένον μέντοι ϗ οὐ διηρθρωμένον τὸ γράμμα Ζγα17. 721 b33. ὁ σεισμὸς ἐπὶ δύο ἔτη ἐπισημαίνει μβ8. 368 a1. τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ Ζγα20. 728 b24. ἐπισημαίνει τὰ περὶ τοὺς μαστοὺς Ζγα19. 727 a8. cf Ζιζ18. 573 a12. η2. 582 b31. 3. 583 a33. ι40. 624 a2. κ1. 634 a30. — οὐκ ἐπισημαίνει (?) οὗτος ὁ ὁρισμὸς τῆς φιλίας ηεη11. 1244 a23. — *b.* intr impers i q γίγνεται σημεῖον. τοῖς προβάτοις ἐπειδὰν ὥρα ᾖ ὀχεύεσθαι, ἐπισημαίνει πρὸ τοῦ ὀχεύεσθαι· ϗ ἐπειδὰν ὀχευθῶσι, γίνεται τὰ σημεῖα, εἶτα διαλείπει, μέχρι οὗ ἂν μέλλωσι τίκτειν, τότε δ' ἐπισημαίνει Ζιζ18. 572 b32. ἐπισημαίνει περὶ τοὺς μαστοὺς Ζγα20. 728 b29. cf ε5. 785 a11. Ζιε14. 544 b23. ζ3. 3. 561 a7. 18. 572 b32, 33, 573 a1. πδ12. 877 b38. γίνεται ἀπόκρισις τοσαύτη τὸ πλῆθος, ὥστε ὅσον γε ἐπισημαίνειν Ζγγ1. 750 b8 (cf ὅσον σημείου χάριν, ὥσπερ σημείου χάριν Ζιβ8. 502 b23. ι5. 611 a31. Ζμγ7. 669 b29, 670 b12). — τὸ ἐπισημαίνειν ἐστὶ μεταβολὴν τοῦ ἀέρος ποιεῖν πκς12. 941 b9.

ἐπίσιον. pubes. τοῦ ἤτρου τὸ ἔσχατον ἐπίσιον (v l ἐπίσειον) Ζια13. 493 a20. cf ΑΖι II tab 2.

ἐπισιτισάμενοι τὸ Μιλτιάδου ψήφισμα Ργ10. 1411 a9.

ἐπισκεπής. καθίζει ἡ ἐλεὰ χειμῶνος ἐν ἐπισκεπεῖ Ζιι16. 616 b14.

ἐπισκέπτεσθαι. ἐπισκέψασθαι ϗ διαπορῆσαι Ηα4. 1096 a11. syn θεωρεῖν Μγ3. 1005 b7, 6. ἐπισκέψασθαί τι Αα44. 50 a40. περί τινος Μγ3. 1005 b7. Ηη12. 1152 b4. περί τινος τἀληθές Μγ2. 1004 b16. περί τινος sequente enunciatione interrogativa Ηα12. 1101 b10. ὑπέρ τινος τα10. 104 a35, sequente enunciatione interrogativa Μγ2. 1004 b2. Ηα4. 1096 a11. absolute χαλεπὸν σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι μὴ πολλάκις ἐπεσκεμμένον Κ7. 8 b22. — ἐπισκεπτέον (τοῦτο, περὶ τούτου, seq enunciatione interrog) Αβ21. 67 b26. 26. 69 b38. τδ1. 120 a13. Φβ4. 195 b36. ψα3. 405 b31. μγ7. 387 b6 (περὶ ἕκαστον γένος, sed περὶ ἑκάστου γένους cod N). Ζιι42. 629 a27. Ζμβ1. 646 a11. Ηα5. 1097 b14. 13. 1102 a6, 14. ε10. 1135 a15. η14. 1154 a8. θ15. 1163 a8. κ10. 1180 b28. Πη5. 1326 b33. — pass ἐπέσκεπται πρότερον ὅτι οὐκ

ἔστιν Ογ1. 299 a10. ἐπέσκεπται κοινῇ περὶ πάντων Ζμδ11. 692 a18. ἐπέσκεπται καὶ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ηεα8. 1217 b22. ἐπεσκέφθαι (med an pass?) τα18. 108 a18.

ἐπισκευάζειν τὴν διαλεκτικὴν εἰς ἐπιστήμην πραγμάτων, μὴ μόνον λόγων Ρα4. 1359 b15 (cf dist κατασκευάζειν b14). — φυλετικῶς φυσήσαντες καὶ ἐπισκευάσαντες ἑαυτοὺς τι1. 164 a27. ἐπισκευάσας τὰς ἡμιόνους ὡς ἀγούσας ἀργύριον οβ1350 b23.

ἐπίσκεψις. τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν (i e σύνοψιν) Αα28. 44 b39. — οἱ εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ὄντων ἐλθόντες καὶ φιλοσοφήσαντες περὶ τῆς ἀληθείας ΜΑ3. 983 b2. ποιεῖσθαι ἐπίσκεψιν περί τινος, syn ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν ΜΑ8. 989 b27, 25. cf αι1. 436 a3. ημβ1. 1198 b24. 15. 1213 a8. οα6. 1345 a23. πρώτη μὲν (ἐστὶν) ἐπίσκεψις λόγου εἰ συμπεραίνεται τθ12. 162 b25. ἔχει τι πολλὴν ἐπίσκεψιν ηεη6. 1240 a9. εἴληφέ τι τὴν ἐπίσκεψιν αν14. 477 b12.

ἐπίσκηψιν (i e κατηγορίαν) ποιεῖν Πβ12. 1274 b7.

ἐπισκιάζειν. ὅπως μὴ ἐπισκιάζῃ τὸ ἐπὶ τῇ κόρῃ δέρμα ῥυτιδούμενον Ζγε1. 780 a30.

ἐπίσκιοι καὶ ἑλώδεις τόποι Ζιζ15. 569 b10.

ἐπισκοπεῖν τὸ κοινὸν ἀγαθόν, opp ἀποσκοπεῖν πρὸς τὸ ἴδιον Πγ13. 1284 b6. — ἐπισκοπεῖν τὴν ὑγίειαν οὕτως (i e καθόλου) Ηα4. 1097 a11. ἐπισκοπεῖν τοῦ τιμήματος τὸ πλῆθος πρὸς τὸ παρελθὸν Πε8. 1308 a38. ὅλους τοὺς λόγους καὶ κατὰ μέρος τη3. 153 a28. ἐπισκοπεῖν περί τινος, syn θεωρεῖν περί τινος Μγ1. 1003 a23. cf ζ12. 1037 b28. ψα3. 406 a11. Ηγ1. 1109 b34. Πδ10. 1295 a8. ἐπισκοπεῖν περί τινος τὰ ἀδύνατα Φδ10. 218 b9. ἐπισκοπεῖν εἰ ἔχει ἱκανῶς πο4. 1449 a7. ἐπισκοπεῖν διὰ τίνος ῥᾷστα γίνεται Ηγ5. 1112 b17. ἐπισκοπεῖν absolute, ἐπισκοποῦντι γένοιτ' ἂν φανερὸν Φα7. 190 b3. δ8. 214 b30. τβ7. 113 a17. ἐπισκοπεῖν λογικῶς, φυσικώτερον, κατὰ μέρος, καθ' ἕκαστα Φθ8. 264 a8. Ηι9. 1170 b13. Μγ3. 1005 a29. Ηδ7. 1123 b33. ἐπισκοπεῖν ἔκ τινος τη1. 152 a34. Φα6. 189 b17. θ7. 260 b15, κατά τι τα14. 105 b29. Πα1. 1252 a17, διά τινος Πη17. 1336 a5.

ἐπισκοτεῖν. διαλύει τὸ σαφὲς τῷ ἐπισκοτεῖν Ργ3. 1406 a35. ἐπισκοτεῖν τῇ κρίσει Ρα1. 1354 b11. ταῦτα πολλοῖς ἐπισκοτεῖ πρὸς τὸ κρίνειν ημβ15. 1213 a19. ὁ θυμὸς ἐπαιρόμενος τῷ λογισμῷ ἐπισκοτεῖ f 96. 1493 b32.

ἐπισκύνιον. ἐπισκύνιον πρὸ τῶν ὀμμάτων Ζγε1. 780 b28.

ἐπισπᾶν. med οἱ νευροσπάσται μίαν μήρινθον ἐπισπασάμενοι κ6. 398 b17. ἐπισπᾶται ἡ πέρδιξ τὸν θηρεύοντα ὡς ληψόμενον ἐφ' ἑαυτήν Ζι8. 613 b19. ἐπισπᾶσθαι νόσον, αἷμα, τροφήν, ὑγρόν Ζικ7. 638 b24. πν2. 481 b15. χ6. 798 a19. πβ25. 868 b30. ι22. 893 a25. — pass ἀὴρ ἐπισπασθεὶς πκγ4. 931 b22.

ἐπίσπασις τροφῆς πν2. 482 a15.

ἐπισπαστικὸν τοῦ ὑγροῦ τὸ θερμὸν πλζ3. 966 a4.

ἐπισπερχής. σημεῖον δειλοῦ τὸ σῶμα συγκεκαθικός, οὐκ ἐπισπερχές φ3. 807 b5. τῷ ἤθει τῷ ἐπὶ τοῦ προσώπου μὴ ἐπισπερχὴς ἀλλ' ἀγαθὸς φαινέσθω ὁ εὔθυμος φ3. 808 a7.

ἐπισπεύδειν. trans ἐπισπεύδουσι τὴν πεπειρότητα φτβ10. 829 b18. — intr (?) ἐπισπεύδει ἡ πέψις φτβ3. 825 a32.

ἐπιστάζειν. trans ἐπιστάξῃ πγ5. 871 b18.

ἐπίστασθαι. cf ἐπιστήμη. ἑκατέρῳ (τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῇ ψυχῇ) φαμὲν ἐπίστασθαι ψβ2. 414 a6. τῷ ἠρεμῆσαι καὶ στῆναι τὴν διάνοιαν ἐπίστασθαι καὶ φρονεῖν λέγομεν Φη3. 247 b11. ἐπίστασθαι, dist ὑπολαμβάνειν Αβ21. 66 b31. dist δοξάζειν Αγ33. 89 a11-b6. Μγ4. 1008 b27, 30. τὸν ἐπιστάμενον ἁπλῶς δεῖ ἀμετάπειστον εἶναι Αγ2. 72 b3. ἐπίστασθαι, syn εἰδέναι, v h v. ἐπίστασθαι def Ηζ3. 1139 b18-36. ἐπιστάμεθα τέτταρα, τὸ ὅτι, τὸ διότι, εἰ ἔστι, τί ἐστιν Αδ1. 89 b23 sqq. γ13. 78 a22. ἐπίστασθαι οὐκ ἔστι τὰ ἄπειρα Μα2. 994 b20. τὸ ἐπίστασθαι πῶς ἔσται, εἰ μή τι ἔσται ἓν ἐπὶ πάντων Μβ4. 999 b26. ἐπίστασθαί πως τῇ καθόλου τὸ ἐν μέρει Φη3. 247 b6. ἐπίστασθαι ἕκαστον τοῦτό ἐστι τὸ τί ἦν εἶναι ἐπίστασθαι Μζ6. 1031 b20. ἐπίσταται μᾶλλον ὁ τῷ εἶναι γνωρίζων τί τὸ πρᾶγμα ἢ τῷ μὴ εἶναι Μβ2. 996 b15. ἐπίστασθαι ἀποδεικτικῶς, i e ἐξ ἀναγκαίων Αγ6. 75 a12. δ3. 90 b9, 21. ἐπίστασθαι οἰόμεθ' ἕκαστον ἁπλῶς, ὅταν τήν τ' αἰτίαν οἰώμεθα γινώσκειν δι' ἣν τὸ πρᾶγμά ἐστι, καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτ' ἄλλως ἔχειν Αγ2. 71 b9 sqq Wz. δ11. 94 a20 sqq. Φα1. 184 a10. ὃ ἐπίσταται (int τις), οὐ δυνατὸν ἄλλως ἔχειν Αγ6. 74 b6. ἐπίστασθαι ἁπλῶς καὶ κυρίως, opp ἐξ ὑποθέσεως Αγ3. 72 a14. ἐπίστασθαι ἁπλῶς, ὡδί Αγ1. 71 a28 Wz. ἐπίστασθαι ἔστιν ὡς, ἔστι δ' ὡς ἀγνοεῖν Αγ1. 71 b6. τὸ ἐπίστασθαι λέγεται τριχῶς, ἢ ὡς τῇ καθόλου, ἢ ὡς τῇ οἰκείᾳ, ἢ ὡς τῷ ἐνεργεῖν Αβ21. 67 b3 Wz. — ἐπίστασθαι λέγεται διχῶς, ἐπιστήμην ἔχειν, ἐπιστήμῃ χρῆσθαι (θεωρεῖν) τα2. 130 a20. Μδ7. 1017 b3 Ηη5. 1146 b31 sqq. ημβ6. 1201 b11. ηεβ9. 1225 b11. — ἐπιστάμενος. ἀρχαὶ ὅσας ἄρχειν ἀναγκαῖον τοὺς ἐπισταμένους Πδ4. 1298 a28, cf εἰδώς. — ἐπίστασθαι, c inf ἄρχεσθαι οὔτε βούλονται οὔτε ἐπίστανται sim Πδ11. 1295 b16. γ4. 1277 a25. Ρβ10. 1388 a7. — ἐπιστητόν, dist αἰσθητόν τβ8. 114 a21-25, dist δοξαστόν Αγ33. τὸ ἄπειρον οὐκ ἐπιστητόν Αγ24. 86 a6. Φα6. 189 a13. Ρα2. 1356 b32. ἡ ὑποκειμένη φύσις ἐπιστητὴ κατ' ἀναλογίαν Φα7. 191 a8. τὸ ἐπιστητὸν πρότερον τῆς ἐπιστήμης Κ7. 7 b23. τὸ ἐπιστησὸν πῶς πρός τι Μδ15. 1021 a29. ι6. 1057 a9. τὸ ἐπιστητὸν μαθητόν, ἀποδεικτὸν Ηζ3. 1139 b25. 6. 1140 b35. ἀναγκαῖον τὸ ἐπιστητὸν τὸ κατὰ τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην Αγ4. 73 a21. 6. 74 b6. Ηζ3. 1139 b23. ἐπιστητὰ τὰ καθόλου, μάλιστα ἐπιστητὰ τὰ πρῶτα καὶ αἴτια Μβ6. 1003 a14. 2. 996 b13. Α2. 982 a31, b2. βελτίων καὶ χείρων ἑκάστη ἐπιστήμη κατὰ τὸ οἰκεῖον ἐπιστητόν Μκ7. 1064 b6. τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐπιστητοῦ οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη Ηζ6. 1140 b34. ἡ ἐπιστήμη ἡ θεωρητικὴ καὶ τὸ οὕτως ἐπιστητὸν τὸ αὐτό ἐστιν ψγ4. 430 a5. τῆς ψυχῆς τὸ ἐπιστημονικὸν δυνάμει ἐστὶ τὸ ἐπιστητόν ψγ8. 431 b27. — ἐπιστητὸν τὸ ἄγνωστον ὅτι ἄγνωστον Ρβ24. 1402 a6.

ἐπίστασις. ἡ νόησις ἔοικεν ἠρεμήσει τινὶ καὶ ἐπιστάσει μᾶλλον ἢ κινήσει ψα3. 407 a33. cf μετὰ ἐπιστάσεως, opp κινεῖσθαι ατ 969 b3. εἰ ἔτι ἐπίστασις ἐγίγνετο περὶ τοὺς ὄρχεις, ἐψύχετ' ἂν ἡ γονή Ζγα7. 718 a21. — ἔχει τινὰ καὶ ἄλλην ἐπίστασιν πῶς πολλά Μν2. 1089 b25 Bz. ηεη2. 1236 b33 Fr. ἄξιον ἐπιστάσεως εἰ οὕτως ἔχει Φβ4. 196 a36.

ἐπιστατεῖν. οἱ δικαίως τῶν κοινῶν ἐπιστατήσαντες ρ2. 1422 b17. — δὶς τὸν αὐτὸν ἐπιστατῆσαι οὐκ ἐξῆν f 397. 1544 a12.

ἐπιστάτης. πολλῶν ἐπιστατῶν ἡ πολιτικὴ κοινωνία δεῖται Πδ15. 1299 a15. καλοῦνται ἱερομνήμονες καὶ ἐπιστάται Πζ8. 1321 b39. — δύο εἰσὶν οἱ καθιστάμενοι ἐπιστάται, ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων κληρούμενος, ὁ δ' ἐκ τῶν προέδρων f 394. 1543 b21. 397. 1544 a8, 11, 18, 32.

ἐπιστέλλειν. ἐπέστειλάς μοι ρ1. 1420 a6.

ἐπιστενωτέρα ἡ ἀορτὴ προϊοῦσα Ζιγ4. 514 b23.

ἐπιστέφειν. ἐπεστέψαντο ποτοῖο (Hom A 480. I 175 al) f 108. 1495 b10, 21.

ἐπιστήμη. 1. ἐπιστήμη distinguitur a notionibus confinibus. dist αἴσθησις ψβ5. 417 b23. Αγ31. τβ8. 114 a21-25. Μβ4. 999 b3, sed ἐπιστήμην τινὰ ἐκλελοιπέναι ἀνάγκη, εἴ τις αἴσθησις ἐκλέλοιπε Αγ18. 81 a39, nam ἀποβαίνει ἐπιστήμη καὶ τέχνη διὰ τῆς ἐμπειρίας τοῖς ἀνθρώποις ΜΑ1. 981 a3.

Φη3. 247 b20. Αδ19. 100 a8; latiore tamen sensu dicuntur ἐπιστῆμαι τῶν αἰσθητῶν ψβ5. 417 b26, ac distinguuntur inter se ἐπιστῆμαι αἰσθητικαὶ et μαθηματικαί Αγ13. 79 a2. — ἐπιστήμη, dist δόξα Αγ33. Ηζ3. 1139 b17. dist ὑπόληψις Κ7. 8 b11. ἡ ἐπιστήμη εἶδος ὑπολήψεως Φε4. 227 b13. ἡ ἐπιστήμη ὑπόληψις πιστοτάτη, ἀμετάπειστος ὑπὸ λόγου τε2. 130 b16. 3. 131 a23. 4. 133 b29 sqq. 5. 134 b17. ζ8. 146 b2, 5. cf Ηζ6. 1140 b31. ἡ ἐπιστήμη ἀεὶ ἀληθής Αδ19. 100 b8. ἡ ἐπιστήμη καὶ τὸ ἀληθές Ρα7. 1364 b9. ὡς ἂν ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ φρόνησις εἴποι Ρα7. 1364 b16. Μμ4. 1078 b15. ἐπιστήμη, dist φρόνησις ημα35. 1196 b37. dist σύνεσις Ηζ11. 1143 a1. dist εὐβουλία Ηζ10. 1142 a34 sqq (cf γ5. 1112 b1). dist παιδεία Ζμα1. 639 a3, 4. — 2. ἐπιστήμης notio definitur. ἐπιστήμη, opp ἄγνοια Αβ21. 66 b26. ἡ λῆψις ἐπιστήμης οὐκ ἔστι γένεσις οὐδ' ἀλλοίωσις Φη3. 247 b10, 23. etym ἐπιστήμη, ὅτι τὴν ψυχὴν ἵστησιν πλ14. 956 b40 (cf Φη3. 247 b11). ἀεὶ ἄλλου ἡ ἐπιστήμη, αὑτῆς δ' ἐν παρέργῳ Μλ9. 1074 b35. τὸ ἐπιστητὸν πρότερον τῆς ἐπιστήμης Κ7. 7 b24, 25. ἡ ἐπιστήμη τῶν πρός τι τδ1. 121 a1. Μδ15. 1021 b6. μέτρον ἡ ἐπιστήμη, τὸ δ' ἐπιστητὸν τὸ μετρούμενον Μι6. 1057 a9. 1. 1053 a31-35. τί ἐστιν ἡ ἐπιστήμη describitur Ηζ3. 1139 b18-36. πᾶσα ἐπιστήμη τῶν καθόλου Μκ1. 1059 b26. 2. 1060 b20. β6. 1003 a15 Bz. μ9. 1086 b5. 10. 1086 b33. Αγ31. 87 b38. ψβ5. 417 b23. Ηζ6. 1140 b31. κ10. 1180 b15 (difficultates inde ortas quomodo solvere sibi videatur Arist cf Μμ10. 1087 a11-25 Bz). τὴν τῶν ὄντων λαβεῖν ἐπιστήμην ἐστὶ τὸ τῶν εἰδῶν λαβεῖν καθ' ἃ λέγονται Μβ3. 998 b7. cf ι1. 1052 a33. εἴδη ἔσται πάντων ὅσων ἐπιστῆμαί εἰσι ΜΑ9. 990 b12. αἱ ἐπιστῆμαι ὡρισμένων τινῶν παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα (Plat) f 182. 1509 a13. ἡ ψυχὴ ἐν ᾗ τὸ εἶδος καὶ ἡ ἐπιστήμη Ζγα22. 730 b16. ἐπιστήμη ἑκάστου ἐστὶν ὅταν τὸ τί ἦν ἐκείνῳ εἶναι γνῶμεν Μζ6. 1031 b6. ἐπιστήμη, coni syn λόγος Μκ1. 1059 b26. μ3. 1077 b28. θ2. 1046 b7. ἐπιστήμη ἅπασα μετὰ λόγου Αδ19. 100 b10. πᾶσα ἐπιστήμη περὶ αἰτίας καὶ ἀρχάς τινάς ἐστι, περὶ τὰ πρότερα, τοῦ πρώτου, τοῦ διότι Με1. 1025 b6. κ7. 1063 b36. μ2. 1076 b36. γ2. 1003 b16. Αγ13. 78 a25. ἐπιστήμη ἀποδεικτική, coni ἀπόδειξις Αα1. 24 a11. ἐπιστήμη ἀποδεικτικὴ ἐξ ἀληθῶν καὶ πρώτων καὶ ἀμέσων καὶ γνωριμωτέρων καὶ προτέρων τοῦ συμπεράσματος Αγ2. 71 b20 sqq. ἐπιστήμη ἀποδεικτικὴ ἐξ ἀναγκαίων ἀρχῶν· οὗ ἐστὶν ἐπιστήμη ἁπλῶς, τοῦτ' ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν Αγ2. 71 b9, 12, 15 Wz. 4. 73 a21. 6. 74 b5, 33 (opp δόξα). ἐπιστῆμαι ἀποδεικτικαί Αγ22. 84 a10. Κ12. 14 a38. ἐπ' ἐνίων ἡ ἐπιστήμη τὸ πρᾶγμα Μλ9. 1075 a1. τὸ αὐτό ἐστιν ἡ κατ' ἐνέργειαν ἐπιστήμη τῷ πράγματι ψγ7. 431 a1. 5. 430 a20. 4. 430 a4. 8. 431 b22. — ἐπιστήμη πᾶσα ἢ τοῦ ἀεὶ ἢ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, οὐκ ἔστι τῶν συμβεβηκότων μὴ καθ' αὑτά, τῶν ἀπὸ τύχης Μκ8. 1065 a5, 1064 b27. ε2. 1026 b2, 1027 a20. Αγ30. 6. 75 a19. 8. 75 b33. α13. 32 b18. (ἐπιστήμη τις ἐλπιστικὴ ἡ μαντικὴ μν1. 449 b12. εἰ δεῖ καλεῖν ἐπιστήμην τὴν ἕξιν ἢ τὸ πάθος μν2. 451 a27.) ἐπιστήμη ἁπλῶς οὐκ ἔστι τῶν φθαρτῶν Αγ8. 75 b24. cf ΜΑ6. 987 a34. μ4. 1078 b15. — 3. ἐπιστήμη, dist ἀρχὴ ἐπιστήμης. πότερον ἔστιν ἐπιστήμη ἢ οὔ Αγ3. 72 b6. ἐπιστήμη ἀποδεικτική, ἐπιστῆμαι ἀποδεικτικαί Αα1. 24 a11. γ22. 84 a10. ἡ ἐπιστήμη μετ' ἀποδείξεως, διδακτή Ηζ5. 1140 a33. 3. 1139 b25. διδασκαλίας ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ἐπιστήμην λόγος Ρα1. 1355 a26. ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη ἐστὶν ἣν ἔχομεν τῷ ἔχειν ἀπόδειξιν Αγ4. 73 a23. ἐν ταῖς ἀποδεικτικαῖς ἐπιστήμαις ὑπάρχει τὸ πρότερον καὶ ὕστερον τῇ τάξει Κ12. 14 a38. πᾶσα ἀποδεικτικὴ ἐπιστήμη περὶ τρία ἐστί, περί ὅ τε δείκνυσι καὶ ἃ δείκνυσι καὶ ἐξ ὧν Αγ10. 76 b11, 22 (cf Μβ2. 997 a8 Bz). ἡ τῶν κοινῶν ἀρχῶν ἐπιστήμη κυρία πάντων Αγ9. 76 a18. ἐπιστήμη ἀναπόδεικτος, syn ὑπόληψις τῆς ἀμέσου προτάσεως Αγ33. 88 b36. 3. 72 b19. ἐπιστήμης ἀρχὴ νοῦς, τῶν ἀρχῶν οὐκ ἐπιστήμη ἀλλὰ νοῦς Αγ3. 72 b24. 23. 85 a1. 33. 88 b35 sqq. δ19. 100 b12. Ηζ6. 1140 b32-1141 a8. νοῦς μὲν τὸ ἕν, ἐπιστήμη δὲ τὰ δύο (Plat) ψα2. 404 b22. νοῦ ὄργανον ἐπιστήμη πλ5. 955 b37. — 4. ἐπιστήμης ἑνότης. ἑνὸς γένους μία ἡ ἐπιστήμη Αγ28. Μγ2. 1003 b19. β2. 997 a21. ι4. 1055 a32. Ηα4. 1096 a29. Πδ1. 1288 b10. τῶν ἐναντίων μία, ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη Αα1. 24 a21. 36. 48 b5. β26. 69 b9 sqq. γ7. 75 b13. τα10. 104 a16. Φθ1. 251 a30. ψγ3. 427 b6. Μθ2. 1046 b11, 7. κ3. 1061 a19. γ2. 1004 a9, 1005 a4. Ηε1. 1129 a12 sqq (cf ἐναντίον, ἀντικείμενον). οὐ μόνον τῶν καθ' ἓν λεγομένων ἐπιστήμης ἐστὶ θεωρῆσαι μιᾶς, ἀλλὰ καὶ τῶν πρὸς μίαν λεγομένων φύσιν· μιᾶς ἐπιστήμης τὸ ὂν ᾗ ὂν θεωρῆσαι Μγ2. 1003 b13. 1. 1003 a21. πότερον μιᾶς ἢ πλειόνων ἐπιστημῶν θεωρῆσαι πάντα τὰ γένη τῶν αἰτίων Μβ2. 996 a19. πότερον μία πασῶν οὐσιῶν ἐπιστήμη ἢ πλείους Μβ2. 997 a15-25. κ2. 1059 a26-29. — 5. ἐπιστήμη distinguitur actu ac potentia, dignitate, rerum cognitarum ambitu ac diversitate. ἡ ἐπιστήμη διττόν, ὧν τὸ μὲν δυνάμει τὸ δ' ἐνεργείᾳ Μμ10. 1087 a15. διχῶς, τὸ μὲν ὡς ἐπιστήμη (i e ὡς δύναμις) τὸ δ' ὡς τὸ θεωρεῖν (i e ὡς ἐνέργεια) ψβ1. 412 a10, 22. — ἐπιστήμη ἀκριβεστέρα τίς Αγ27 (Wz ad 78 b32). Μμ3. 1078 a9 (cf ε1. 1025 b6 Bz). Α2. 982 a26. Ογ7. 306 a27. cf ἀκριβής. ἐπιστήμη μᾶλλον, μάλιστα Αγ9. 76 a21. ἐπιστήμη ἐπιστήμης βελτίων ἢ τῷ ἀκριβεστέρα εἶναι ἢ τῷ βελτιόνων τθ1. 157 a9. ψα1. 402 a2. Ρα7. 1364 b7. ἐπιστήμη ἀρχικωτάτη, ὑπηρετοῦσα, ἐλευθέρα, θεία, τιμιωτάτη, ἀνθρωπίνη, κατ' ἄνθρωπον Α2. 982 a15, 17, b4, 27, 28, 31, 983 a5. ἡ ἐπιστήμη ἀγαθὸν τῷ γένει ημβ7. 1205 a33. πάντων τῶν ἐν ἡμῖν μονιμώτατον καὶ βιαστικώτατον ημβ6. 1200 b36. — ἐπιστήμη ἡ καθόλου, ἡ κατὰ μέρος, ἡ καθ' ἕκαστον, ἡ οἰκεία Αβ21. 66 b32, 67 a18, 27, 38, b3, 4. ἐπιστήμη ἀφωρισμένη Ρα1. 1354 a3. — οὐδεμία τῶν ἐπιστημῶν παραδίδωσι τῷ μανθάνοντι τὴν χρῆσιν ἀλλὰ τὴν ἕξιν μόνον ημβ10. 1208 a33-b2. αἱ κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστῆμαι τα2. 101 a27, 34. ἐπιστήμη θεωρητικὴ πρακτικὴ ποιητική, θεωρητικῆς μέρη φυσικὴ μαθηματικὴ θεολογικὴ Με1. 1025 b20 sqq. κ7. 1064 a10, b2. τζ6. 145 a15. θ1. 157 a10. cf Α2. 982 b11. λ9. 1075 a1. Ογ7. 306 a16. Ζμα1. 640 a2. Ηα1. 1094 b4. ηεα5. 1216 b17. (ὥσπερ οὐδ' ἐπὶ τῶν ἐπιστημῶν, i e θεωρητικῶν ἐπιστημῶν ημα1. 1182 a10.) ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη κινοῦσι τὰς χεῖρας Ζγα22. 730 b16. ὡς ἑτέρου τινὸς κυρίου ὄντος τοῦ ποιεῖν κατὰ τὴν ἐπιστήμην, οὐ τῆς ἐπιστήμης ψγ9. 433 a5, sed Σωκράτης ᾤήθη ἐπιστήμην εἶναι τὴν ἀνδρείαν et ἐπιστήμης μηδὲν εἶναι κρεῖττον Ηγ11. 1116 b5. η3. 1145 b32. ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη Οα1. 268 a1. ἐπιστήμη ῥητορική, ἀναλυτική, πολιτικὴ Ρα4. 1359 b10. ἡ πρώτη ἐπιστήμη, i e ἡ πρώτη φιλοσοφία Μκ4. 1061 b30. cf 3. 1060 b3 (opp αἱ ἐν μέρει λεγόμεναι γ1. 1003 a22). — latiore sensu dicitur ἐπιστήμη δεσποτική, δουλική, χειρουργική Πα7. 1255 b22, 23, 31. θ6. 1341 b1. ἐλευθέριαι ἐπιστῆμαι Πθ2. 1337 b15. — 6. ἐπιστήμη, τέχνη, ἐπιστήμη et τέχνη quomodo et distinguantur inter se et confundantur v s τέχνη. ἐπιστήμη καὶ τέχνη, ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι Αδ19. 100 a8. ΜΑ1. 981 a3. Πγ12. 1282 b14. η13. 1331 b37. Ρβ19. 1392 a25. ἐπιστῆμαι καὶ δυνά-

μεις Hκ10. 1180 b32. ημα1. 1182 a33, 34, b22, 28, 1183 a8, 21, 33, 35. artes etiam opificum interdum ἐπιστῆμαι appellantur Hα1. 1094 a18, 8. 4. 1097 a4, 7. β5. 1106 b8, 13. ημα3. 1184 b18. 18. 1190 a11, 15. β7. 1205 a32.

ἐπιστημονικὸς συλλογισμός Aγ2. 71 b18 sqq. τθ1. 155 b16. ἐπιστημονικὸν μάλιστα τὸ πρῶτον σχῆμα Aγ14. ἐπιστημονικαὶ ἀποδείξεις Aγ6. 75 a30. ἐπιστημονικώτερόν ἐστι τὸ διὰ προτέρων γνωρίζειν τζ4. 141 b16. ἐπιστημονικὸς ὁρισμός, ὅρος Mζ15. 1039 b32. Hη5. 1147 b13. ἐπιστημονικὸν ἐρώτημα Aγ12. 77 a39. ἐπιστημονικαὶ ἀρχαί τα1. 100 b19. — ἐπιστημονικὴ πρᾶξις, opp ἀνεπιστημονική ηεβ3. 1220 b25. — τὸ ἐπιστημονικὸν μέρος τῆς ψυχῆς Hζ2. 1139 a12. ημα35. 1196 b17. τῆς ψυχῆς τὸ ἐπιστημονικόν ψγ8. 431 b27. 11. 434 a16. β2. 414 a10. θεὸς τὸ καθ' ἑαυτὸ ἐοικὸς τῇ ψυχῇ ϗ πάντων ἐπιστημονικώτατον f 12. 1476 a5. — ἐπιστημονικῶς τβ9. 114 b10.

ἐπιστήμων. τὸ ἐπιστῆμον μάλιστα τῶν πρός τι λέγεται Φη3. 247 a29, b2. τῷ ἠρεμίζεσθαι ϗ καθίστασθαι τὴν ψυχὴν ἐπιστήμων γίνεται ϗ φρόνιμος Φη3. 247 b24, 18. οὐκ ἐπιστήμων ὁ μὴ ἔχων λόγον τοῦ διὰ τί οὔσης ἀποδείξεως Aγ6. 74 b28. ἕκαστος ἐπιστήμων, i e ὁ καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην ἐπιστήμων Aγ12. 77 b7. πᾶς ἐπιστήμων τὸ μέσον ζητεῖ ϗ αἱρεῖται (syn ἀγαθοὶ τεχνῖται) Hβ5. 1106 b6, 13. — ἐπιστήμονα λέγομεν (int δυνάμει) ϗ τὸν μὴ θεωροῦντα Mθ6. 1048 a34 Bz. ψβ5. 417 a23. γ4. 429 b6. Φθ4. 255 a33, b3. η3. 247 b4. cf ἐπίστασθαι. — ἐπιστημόνως τδ3. 124 a13.

ἐπιστηρίζεται ὁ νέων ἐν τῷ ὕδατι πκγ13. 933 a10 (cf ἀποστηρίζεσθαι a11).

ἐπιστολῆς πέμψις πο11. 1452 b7.

ἐπιστολικός. τοῦτο δὲ οὐ γράφω σοι· οὐ γὰρ ἦν ἐπιστολικόν f 620. 1582 b39.

ἐπιστρέφειν. trans. pass ὁ λέων κατὰ βραχὺ ἐπιστρεφόμενος Zι44. 629 b15. ἀποδημοῦντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, τουτέστι (Pythag) μὴ ἔχεσθαι τοῦ βίου τούτου ἀποθνήσκοντα f 192. 1512 b5. ἵνα θαυμάζων ὁ ὄχλος ἐπιστρέφηται f 139. 1501 b31. οἱ οὐλότριχες ϗ οἷς ἐπέστραπται τὸ τρίχιον πλγ18. 963 b10. — intr ὁ κάρκινος πλάγιος ἐπιστρέφει Zιε7. 541 b29. ἐπιστρέφει ϗ κάτω στάζει τὸ ὕδωρ φτβ3. 824 b32.

ἐπιστρεφὴς φωνὴ ἀηδόνος, opp ἁπλῆ Zι49 B. 632 b24.

ἐπιστροφή. ἠμέλει ϗ οὐδεμίαν ἐπιστροφὴν ἐποιεῖτο οβ 1351 b31.

ἐπισυλλαμβάνειν μετὰ τὴν πρώτην σύλληψιν f 260. 1526 a1.

ἐπισύλληψις ϗ ἐπικύησις f 260. 1525 b38.

ἐπισυμβαίνειν. ἐκ τούτου ἐπισυμβαῖνόν τι ρ4. 1426 a6. — τοῦτο δὲ (τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι) ἐπισυμβαίνει πολλαχῶς Aβ16. 64 b29.

ἐπισυρίττοντας ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἔχουσιν αἱ γέρανοι Zι10. 614 b22.

ἐπισυστελλόμενον ϗ αὐξανόμενον τὸ πρέπον Pγ2. 1404 b17.

ἐπισφάζειν. αἷμα ἀρτίως ἐπεσφαγμένον χ5. 796 a15.

ἐπισφαλής. ἐπισφαλὲς τοὺς ἄρχοντας ὡς καθίστησι Σωκράτης Πβ5. 1264 b6. εὐετηρία ὅσῳ πλείων τοσούτῳ ἐπισφαλεστέρα Hθ1. 1155 a10.

ἐπίσχειν. trans ὅταν τὸ ἐπίσχον (i e τὸ κωλῦον) μὴ ᾖ Oδ3. 311 a9. — intr οἱ ἰσχνόφωνοι προσπταίοντες ἐπίσχουσιν πια60. 905 b30.

ἐπίσχεσις πνεύματος πλγ5. 962 a1.

ἐπιτάγματα τυράννων Πδ4. 1292 a20. ἀκούσας, οὐκ ἐπίταγμα δ' ἀκούσας Hη7. 1149 a31.

ἐπιτακτικός. ἡ φρόνησις ἐπιτακτική Hζ11. 1143 a8. τὸ λόγον ἔχον ἐπιτακτικόν ηεβ1. 1220 a9.

ἐπίταξις, def πο19. 1456 b17. ἄρχοντος ἔργον ἐπίταξις Πη4. 1326 b14. ἐπίταξις δεσπότου Πη3. 1325 a26. α13. 1260 b6. — ἐπίταξις modus imperativus πο20. 1457 a22.

ἐπίτασις. ἅπασα ἡ ἀνώμαλος φορὰ ϗ ἄνεσιν ἔχει ϗ ἐπίτασιν ϗ ἀκμήν Oβ6. 289 a19, b21. ἐπίτασις τῶν σιαγόνων Zιδ9. 536 a18. ἐπίτασις ϗ πίεσις τῆς φωνῆς πιθ3. 917 b33. ἐν τοῖς ψαλτηρίοις τῆς ἴσης ἐπιτάσεως γινομένης πιθ23. 919 b13. ἀνωμαλία ϗ ἐπίτασις ἐν σωματικοῖς τισὶ πάθεσι sim πν4. 483 a3. αν17. 479 a14, 18.

ἐπιτάττειν, opp ποιεῖν Πα7. 1255 b35. ἐπιτάττειν πρὸς τὰ προσπίπτοντα, opp τὸ καθόλου λέγειν Πγ15. 1286 a11. ταῖς ἀρχαῖς ἀποδέδοται ἐπιτάξαι Πδ15. 1299 a27. ὁ οἰκέτης ποιεῖ ἐπιτάξαντος τοῦ δεσπότου Hε12. 1136 b31. οὐ δεῖ ἐπιτάττεσθαι τὸν σοφὸν ἀλλ' ἐπιτάττειν MA2. 982 a18. — τμηθῆναι τὸν ἐπιταχθέντα λόγον δυνατὸν τὴν μὴ ἄτομον ατ 969 a5. — ἐπιτάττειν usurpatur ad significandum modum imperativum verborum πο19. 1456 b16, cf ἐπίταξις.

ἐπιτάφιος. ὁ πολέμαρχος διατίθησι τὸν ἐπιτάφιον ἀγῶνα τῶν ἐν πολέμῳ ἀποθανόντων f 387. 1542 b6.

ἐπιτείνειν, trans νεῦρα οὔπω ἐπιτέταται τοῖς νέοις, opp ἀνίεται ἡ συντονία Zγε7. 787 b13. χορδαὶ ἐπιτεινόμεναι ὀξύτερον φθέγγονται πιθ35. 920 b3. ἐπιτείνειν τὸν φθόγγον ϗ ὀξὺ φθέγγεσθαι, opp ἀνιέναι φ2. 807 a15, 17. λόγος ἐπιτεινόμενος, opp ἀνιέμενος τι7. 169 a28. φωνὴ βαρεῖα ϗ ἐπιτεινομένη φ2. 806 b27. ἐπιτείνειν τὰς νόσους, opp παύειν πα3. 859 a14, 21. ὁ οἶνος τοὺς μὲν βραδυτέρους ἐπιτείνει ϗ θάττους ποιεῖ, τοὺς δὲ θάττους ἐκλύει πγ16. 873 a30. τὸ βίᾳ φερόμενον οὔτε ἐπιτεῖναι ῥᾴδιον οὔτε ἀνιέναι ακ 802 a7. ἐπιτείνειν ἢ ἀνιέναι τὰ τιμήματα Πε8. 1308 a4. ἐπιτείνειν πολιτείαν τινά, ἵνα ἐπιταθῶσιν ἢ ἀνεθῶσιν αἱ πολιτεῖαι, αἱ πολιτεῖαι ἀνιέμεναι ϗ ἐπιτεινόμεναι φθείρονται Πε9. 1309 b33. 1. 1301 b17, 14. Pα4. 1360 a25. — ἐπιτείνεται impers i q ἐπίτασις γίγνεται Oβ6. 289 a3. — ἐπιτείνειν non addito obiecto Hζ1. 1138 b23 (opp ἀνιέναι, dist μεσότης). Πε9. 1309 b26. ζ6. 1320 b30. ἰδεῖν οὐ χαλεπὸν μικρὸν ἐπιτείναντας (int τὸν νοῦν) Oβ14. 297 b2. — intr ἐάν τε ἐπιτείνῃ ἡ κίνησις ἐάν τε ἀνῇ ἐάν τε μένῃ Φζ7. 238 a5. Oβ6. 288 b27. cf Πδ6. 1293 a26. νουθετούμενοι ἐπιτείνουσι μᾶλλον οἱ ἐρῶντες f 145. 1502 b43, 41.

ἐπιτείχισμα νόμων ἡ φιλοσοφία (cf Ἀλκιδάμας) Pγ3. 1406 b11.

ἐπιτελεῖν. ἐπιτελεῖν θυσίας, γάμους f 404. 1545 b33. 508. 1561 a41. οὐκ ἐπιτελοῦσιν ἃ ὡμολόγησαν· ἐπαγγελλόμενος πάντα οὐδὲν ἐπιτελεῖ Hι1. 1164 a30, 6. τῷ ἀνδρείῳ δυνάμεως δεήσει, εἴπερ ἐπιτελεῖ τι τῶν κατὰ τὴν ἀρετήν Hκ8. 1178 a32. ἡ τέχνη ἐπιτελεῖ, ἃ ἡ φύσις ἀδυνατεῖ ἀπεργάσασθαι Φβ8. 199 a16. τὸ ἄρρεν ἐπιτελεῖ τὴν γένεσιν Zγβ5. 741 b5. μέχρι τοῦ ᾠοῦ γέννησιν δύναται ἡ φύσις ἐπιτελεῖν Zιε1. 539 a33. τῇ χειρὶ χρώμεθα, ὅταν ἡ φύσις αὐτὴν ἐπιτελέσῃ πλ5. 955 b29. τὰ ἐλλιπῆ ἐπιτελεῖν Pα11. 1371 b4, 25. καλῶς τι ἐπιτελεῖν Mδ12. 1019 a23. κατὰ τὴν ἐπιστήμης ἐξήγησιν ἐπιτελεῖν τὰς πράξεις ρ39. 1446 a17. — ἐπιτελεῖται ὁ συλλογισμὸς διά τινος Aα5. 28 a5 (cf τελειοῦν 6. 29 a16). 7. 29 b6, 21. 16. 36 a6. 23. 41 b4. ἐπιτελεῖται τὸ ἀναγκαῖον Aα5. 27 a17. καλῶς ἐπιτελεσθῆναι τὸ ἔργον τθ11. 161 a20. ῥᾴδια τὰ μετ' ἐλαχίστου πόνου ἐπιτελούμενα ρ2. 1422 a18. cf 4. 1426 a7. ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ τετελεσμένον Mα2. 994 a26. ῥᾷστα διαφθείρεσθαι, χαλεπώτατα ἐπιτελεῖσθαι πια1. 898 b31. τὸ σχηματιζόμενον ὅταν ἐπιτελεσθῇ Φη3. 245 b9.

cf ζ5. 236 a8. μδ3. 381 a28. ἐξ ᾠοῦ ζῷον ἐπιτελεσθὲν ἐξέρχεται sim Ζγγ9. 758 b26. δ6. 775 a13. α8. 718 b7.

ἐπιτέλεσις πι32. 894 a35.

ἐπιτελεστικός φ6. 813 b21, opp ἀτελής φ6. 813 b29.

ἐπιτέλλει ὁ δελφίς, ὁ Ὠρίων μα8. 345 b23. β5. 361 b31 (syn ἀνατολή b32). πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην f 549. 1569 a1.

ἐπιτέμνειν. ἀφισταμένους τοῦ λόγου δεῖ ἐπιτέμνειν τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιχειρημάτων τι15. 174 b29. cf f 176. 1507 a19.

ἐπιτερπεῖς αἱ τῶν πεπραγμένων μνῆμαι Ηι4. 1166 a25.

ἐπίτευγμα. Ἐμπεδοκλῆς μεταφορικός τ' ὢν ϗ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος f 59. 1485 b10.

ἐπιτευκτικὴ ἕξις τῶν βελτίστων ημβ3. 1199 a8.

ἐπίτευξις τῶν ἀγαθῶν ημβ8. 1207 b16.

ἐπιτέχνησις. οὐδὲν ἐπιτεχνήσεως τῷ θεῷ δεῖ παρ' ἑτέρων κ6. 398 b10. φυτὰ ἄγρια διὰ τῆς ἐπιτεχνήσεως γίνονται κηπαῖα φτα7. 821 a40.

ἐπιτήδειος, coni χρηστός, opp ἀνεπιτήδειος Πα10. 1258 a27. εἴ τις μὴ ἐπιτήδειον νόμον γράψειεν f 379. 1541 a1. ἡ αὔξησις ἐπιτηδειοτάτη τοῖς ἐπιδεικτικοῖς λόγοις Ρα9. 1368 a27. ὕλη ἐπιτηδεία οὖσα πρὸς τὴν ἐργασίαν Πη4. 1326 a1. αἵματος κρᾶσις ἐπιτηδεία πρός τι Ζμδ10. 686 a10. — ὁ φαῦλος οὕτως ἦν ἐπιτήδειος διαιτᾶσθαι ημβ3. 1199 b34, 35. — ζῷα ἔχοντα τὰ ἐπιτήδεια Ζιγ21. 523 a4. τὰ ἐπιτήδεια, σπάνις τῶν ἐπιτηδείων οβ 1350 b7. — ἐπιτηδείως ὑπάρχουσα ὕλη Πη4. 1326 a3. τόπος ἐπιτηδείως ὑπάρχων πα16. 861 a13.

ἐπίτηδες. θαυμασιώτατα τὰ ἀπὸ τύχης, ὅσα ὥσπερ ἐπίτηδες φαίνεται γεγονέναι πο9. 1452 a7. cf ὥσπερ ἐπίτηδες Οβ8. 290 a33. γ1. 298 b35. χρῆσθαι ἀπρεπῶς ϗ ἐπίτηδες ἐπὶ τὰ γελοῖα πο22. 1458 b14. ἐπίτηδες παιδεύσας ὁ νόμος Πγ16. 1287 a25. ὑποβάλλουσιν ἐπίτηδες ἱπποθήλας al Ζιζ23. 577 b17. ε18. 550 b9.

ἐπιτηδεύειν. ϗ ἀνδρωθέντας δεῖ ἐπιτηδεύειν αὐτὰ ϗ ἐθίζεσθαι Ηκ10. 1180 a2.

ἐπιτήδευμα. νόμοις δεῖ τετάχθαι τὴν τροφὴν ϗ τὰ ἐπιτηδεύματα Ηκ10. 1179 b35, 1180 a26, b3. ἐν ἐπιτηδεύμασιν ἐπιεικέσι ζῆν Ηκ10. 1180 a16.

ἐπιτηρεῖν. διατρίβειν ἐπιτηροῦντα δίκην Ρα12. 1373 a8. ἐπιτηρῶν ἐκπετομένας κατεσθίει Ζι40. 626 a32.

ἐπιτιθέναι βάρος, ῥοπήν μχ2. 850 a13, 25. γραμμὴ γραμμῇ κατὰ γραμμὴν ἐπιτιθεμένη Ογ1. 299 b28. ἐπιτιθέασι τὴν ὀρίγανον (ἐπὶ τὰ ἕλκη) Ζι6. 612 a23. ἐπιθεῖναι γράμματα (i e addere epistolam) πο16. 1455 a19. ἐπιθεῖναι τέλος ζ3. 469 a5. Μη1. 1042 a4. τελευτὴν γνώμην τῷ λόγῳ ἐπιθήσομεν ρ36. 1441 b11. ἐπὶ τελευτῇ παλιλλογίαν ἐπιθείς ρ33. 1439 a29. — ἐπιτιθέναι τὰ τυχόντα ὀνόματα πο9. 1451 b13. ἡ ποίησις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη πο9. 1451 b10. ἐπιτιθέναι κολάσεις, τιμωρίας Ηκ10. 1180 a9. — med ἐπιτίθεσθαί τινι, i e ἐγχειρεῖν. ἡ μέση φύσις τελεστικωτάτη οἷς ἂν ἐπιθῆται φ6. 813 b31. ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι (i e affectare tyrannidem) Πε5. 1305 a21. 6. 1305 b41. 8. 1308 a22. ἐπιτίθεσθαί τινι, aggredi aliquid, invadere in aliquid, φοβεροὶ οἱ τοῖς ἥττοσιν ἐπιτιθέμενοι Ρβ5. 1382 b18. ἐπιτιθέμενος τῇ Σικελίᾳ Πβ10. 1271 b39. οἴκησις δυσεξερεύνητος τοῖς ἐπιτιθεμένοις Πη11. 1330 b27. στασιάζειν ϗ ἐπιτίθεσθαι (moliri res novas, invadere in rempublicam) Πβ7. 1267 a41. ε3. 1302 b25. cf β10. 1272 b16. γ15. 1286 b19. ε4. 1304 a32. 5. 1305 a14. 6. 1305 b17.

ἐπιτίκτειν. τινὲς μετὰ πλείονα χρόνον τῷ πρώτῳ ἕτερον ἐπιτίκτουσιν f 260. 1526 a5.

ἐπιτιμᾶν τοῖς πέλας, ἄλλοις, Ἡρακλείτῳ al Ρα11. 1371 b29. ημβ15. 1213 a17. Μγ5. 1010 a13. Γβ9. 335 b11. Οβ3. 285 a26. Ηγ7. 1114 a23. ἐπιτιμᾶν τῷ νόμῳ Πβ9. 1271 a38, 1270 a16. ἐπιτιμᾶν non addito dativo Μι5. 1056 a31. Πγ13. 1284 a27. δ4. 1292 a30. ἐπιτιμᾷ ἢ ἀφίσταται (a disputando) τθ2. 158 a30. ἐπιτιμᾶν ὅτι Πγ14. 1285 a38. ἐπιτιμᾶν ἐπιτίμησίν τινα Πθ6. 1340 b40. — pass ὃ ἐπετιμᾶτο Καρκίνῳ πο17. 1455 a26. ἐπιτιμῶνται αἱ ἐφ' ἡμῶν κακίαι Ηγ7. 1114 a29, 30. — ἐπιτιμητέον τινί τγ2. 118 a24, 25. ρ19. 1433 a15. ἐπιτιμητέος, syn ψεκτός ημβ6. 1202 b22.

ἐπιτίμημα. φέρειν ἐπιτιμήματα πο25. 1461 b22. 19. 1456 b14. dist πρόβλημα: δεῖ τὰ ἐπιτιμήματα ἐν τοῖς προβλήμασιν ἐκ τούτων ἐπισκοποῦντα λύειν πο25. 1460 b21 Vhl Poet IV 356. προκαταλαμβάνειν τὰ τῶν ἀκουόντων ἐπιτιμήματα ρ19. 1432 b12, cf ἐπιτίμησις b14.

ἐπιτίμησις, coni syn νουθέτησις, παράκλησις Ηα13. 1102 b34. ἄξιον ἐπιτιμήσεως Ρα1. 1355 a24. ἔχει ἀπορίαν ϗ εὐπορήσαντι ἐπιτίμησιν Μν4. 1091 a30. ἐπιτίμησις ἔσται τζ12. 149 a36. οὐ δοτέον ἐπιτιμήσεως σκῆψιν τε3. 131 b11. περὶ ἐπιτιμήσεων ϗ λύσεων πο26. 1462 b18. περὶ τῆς ἐπιτιμήσεως, ἥν τινες ἐπιτιμῶσιν, οὐ χαλεπὸν λῦσαι Πθ6. 1340 b40. προκαταλαμβάνειν τὰς τῶν ἀκουόντων ἐπιτιμήσεις ρ19. 1432 b14. καθ' αὑτὸν τῷ λόγῳ πέντε εἰσὶν ἐπιτιμήσεις τθ11. 161 b19, 38 (cf s Dativus). ἐπιτίμησις λόγου (λόγῳ cod C) τθ11. 161 a16. ὀρθὴ ἐπιτίμησις ϗ ἀλογία ϗ μοχθηρία (ci ἀλογίας ϗ μοχθηρίας vel ἀλογίᾳ ϗ μοχθηρίᾳ) πο25. 1461 b19. Vhl Poet IV 428.

ἐπιτίμιον. τὰ ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμια ϗ τὰ ὀνείδη Ηγ11. 1116 a19. μεγάλοις ἐπιτιμίοις κωλύειν τοὺς εἰκῇ γραφομένους Πζ5. 1320 a13. μείζω, μεγάλα τὰ ἐπιτίμια Πε8. 1309 a23. πκθ14. 952 b29. τοῖς μεθύουσι διπλᾶ τὰ ἐπιτίμια Ηγ7. 1113 b31. θάνατον ἔταξε τὸ ἐπιτίμιον οβ 1349 b30, 1350 a2. μετ' ἐπιτιμίων οβ 1348 b14.

ἐπίτοκος (Lob Phryn 333). γιγνώσκουσιν οἱ ποιμένες ὅτι ἐπίτοκοι (ἐπίτοκα v l S Aub) αἱ αἶγες Ζιζ18. 573 a2.

ἐπιτολὴ κυνός, Πλειάδος, τῶν ἄστρων μβ5. 361 b35 (syn ἀνατολή b32). Ζιε22. 553 b30, 31. θ19. 602 a26. ι49 B. 633 a14. φτα7. 821 b5.

ἐπιτομὴ φυσικῶν πι 891 a6-898 b25.

ἐπιτραγίαι, οἱ Ζιδ11. 538 a14 sq. Bonnet III 506: brehuignes; S I 258 II 384; K 618, 1.

ἐπιτρέπειν τι τῇ τύχῃ Ηα10. 1099 b24. ἐπιτρέπειν τοῖς διαιτηταῖς τὰ ἐγκλήματα f 414. 1547 a36. ἐπιτρέπειν δίαιταν f 414. 1547 a31. — sine obiecto, εὐσεβὲς τὸ θέλειν τοῖς θεοῖς ἐπιτρέπειν Ρα15. 1377 a26. ἐπιτρέπειν τινί, dist καθ' ὁμολογίαν ηεη10. 1242 b36, 35. ᾧ ἐπετράφθη, τοῦτον δικαιότερον τάξαι τοῦ ἐπιτρέψαντος Ηι1. 1164 b15, 16.

ἐπιτρέχειν. τὸ περὶ τὴν Αἴτνην ῥεῦμα πολλάκις τὴν χώραν ἐπιδεδραμηκός θ105. 840 a5. — θεωρῆσαι ϗ τὰς ἀπορίας ἐπιδραμεῖν τὰς ἐνούσας Πγ15. 1286 a7. περὶ τούτων ἐχόμενόν ἐστιν ἐπιδραμεῖν Ρα15. 1375 a23.

ἐπίτριτος λόγος πιθ41. 921 b3. ἐπίτριτοι τόκοι Ργ10. 1411 a17. ἐπίτριτος πυθμήν (Plat rep VIII 546 C) Πε12. 1316 a6.

ἐπιτροπεία Χαρίλλου Πβ10. 1271 b25. ἐπιτροπεία (τῶν οἰκετῶν, τῆς οἰκονομίας) οα7. 1345 a8.

ἐπιτροπευόμεναι οἰκονομίαι, opp μικραί οα6. 1345 a8.

ἐπιτροπὴ ὀρφανῶν f 381. 1541 b9. — ἡ δίαιτα ἐκαλεῖτο ἐπιτροπή f 414. 1547 a31.

ἐπιτροπία. ἀνάγκη ἢ φύσει ἢ νόμῳ ἢ ἐπιτροπίᾳ (?) τινὶ κατορθοῦν ηεη14. 1247 a30.

ἐπίτροπος. αἱρεῖσθαι ἐπίτροπον Ργ8. 1408 b25. ἐπιτρόπων καταστάσεις f 381. 1541 b9. δούλων εἴδη δύο, ἐπίτροπος καὶ ἐργάτης οα5. 1344 a26. Πα7. 1255 b36. ἐπίτροπος, opp τύραννος, σφετεριστής Πε11. 1314 b38, 1315 b2. ἡ φρόνησις ὥσπερ ἐπίτροπός ἐστι ημα35. 1198 b12 sqq.

ἐπιτυγχάνειν, opp ἀποτυγχάνειν Ηβ5. 1106 b33. ρ31. 1438 a12, 10. — c gen ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ, τῶν ἀγαθῶν, τῶν δοξῶν, ἐπιτευξόμεθα τῶν ἀγαθῶν sim Ηα4. 1097 a3. β5. 1106 b33. Πη13. 1331 b33. Ρβ21. 1395 b3. ρ37. 1445 a9. ημβ8. 1207 a37, b8. — c dat χαλεπὸν τὸ ἐπιτυχεῖν (usu cognoscere, videre) τούτοις Ζζ20. 575 a9. ἐπιτυγχάνειν ἀκριβεστέραις ἀνάγκαις, ὁμοίοις θεωρήμασι Οβ5. 288 a1. μτ2. 463 b19. — absolute Οβ12. 292 a32. ΜΑ1. 981 a14. Ηη3. 1146 a23. Ρα1. 1354 a9. ρ31. 1438 a12. ηεη14. 1247 a33, 36. ἐπιτετυχήκασιν ἔνιοι χρηματιζόμενοι Πα11. 1259 a4.

ἐπιτυφλοῦνται οἱ πόροι πθ13. 890 b39.

ἐπιτυχεῖς ὄντες ἔν τινι μτ2. 463 b19.

ἐπιφαγεῖν. ὅταν πίωσιν, ἧσσον ἱδροῦσιν ἐπιφαγόντες πβ25. 868 b29.

ἐπιφαίνεσθαι. ἐπὶ τῶν πυκνῶν ἐπιφαίνεταί τις ἀχλύς χ3. 794 a4. δοκιμάζειν ἐκ τῶν ἠθῶν τῶν ἐπιφαινομένων φ1. 805 a29, syn ἐμφαίνεσθαι φ2. 806 a30. τεκμαίρεσθαι τοῖς ἐπιφαινομένοις φ1. 805 b9.

ἐπιφάνεια. τοιοῦτος ὁ τόπος ὅστις ἐπιφάνειαν ἔχει Πη12. 1331 a28. — ἐπιφάνεια mathem superficies. ἡ ἐπιφάνεια συνεχής Κ6. 5 a2, πλάτος πεπερασμένον Μδ13. 1020 a14, διαίρεσις, πέρας σώματος Μκ2. 1060 b15. Φδ1. 209 a8. ἡ ἐπιφάνεια πότερον οὐσία Μβ5. 1002 a4, 33. ἐπιφάνειαι πρῶται (Plat) Μκ2. 1060 b13. τὸ χρῶμα ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ πέφυκε πρώτῳ γίγνεσθαι, ἐπιφανείας ἴδιον τὸ κεχρῶσθαι Μδ18. 1022 a17. τε8. 138 a16 sqq. 3. 131 b33 sqq. 5. 134 a21. οἱ Πυθαγόρειοι τὴν ἐπιφάνειαν χροιὰν ἐκάλουν αι3. 439 a31. — τὰ ἔχοντα τὴν ἐπιφάνειαν λείαν μγ2. 372 a31. ἡ σφαῖρα οὐκ ἔχει πλείους ἐπιφανείας ἢ μίαν Οβ4. 285 b30. τὸν σύμπαντα κόσμον μιᾷ διαλαβοῦσα (?) σφαίρας ἐπιφανείᾳ κ5. 396 b31. εἶναι ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐπιφανείας ακ 801 a36. τὰ μόρια τὰ πρὸς τὴν ἔξω ἐπιφάνειαν Ζια16. 494 b19.

ἐπιφανής. ὁ δελφὶς ἔχει ἐπιφανεῖς θήλας Ζιβ13. 504 b18. διὰ τὸ μὴ ἐπιφανὲς εἶναι (τὴν τοῦ πικροῦ ὀργήν) Ηδ11. 1126 a23. δηλῶσαι περὶ τῶν ἐπιφανεστέρων σημείων φ2. 806 a21. ὅσα ἐπιφανῆ [παρὰ] τῶν φυσιογνωμονουμένων φ2. 806 a37. — ἄνδρες ἐπιφανεῖς πο13. 1453 a12. Ρα5. 1360 b33. ἐπιφανέστεροι ρ3. 1424 a17. — ἐπιφανῶς ἀγνοοῦντες ἑαυτοὺς Ηδ9. 1125 a28. ἐπιφανέστατα φωλεῖν Ζιθ15. 599 b2.

ἐπιφέρειν. ἐφ' ἑκάστου τόπου ἐπιφέρεται τὸ σίγμα Μν6. 1093 a24. ἐπιφέρειν πίστεις τῶν ἀκριβῶς γνωριζομένων, ἐπιλόγους πᾶσι τοῖς μέρεσι ρ1. 1421 a6. 23. 1434 b23. — ὄνομα ἐπιφέρειν ἀπό τινος Ζζ18. 572 a11. ὀνόματα ἐπιφέρειν ἐκ τῶν στερήσεων Ργ6. 1408 a7. Ηδ1. 1119 b30. ἐπιφέρειν θάνατον, λύπας Ηβ9. 1115 a34. α11. 1100 b29. ἐπιφέρειν δίκην, αἰτίαν Πε3. 1302 b24. 5. 1304 b29. δ16. 1300 b28. ρ30. 1437 a10. ἐπιφέρειν τινὶ ὀνείδη Ηδ6. 1123 a32. ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ἐπιφέρομεν γνώμην ἔχειν καὶ νοῦν Ηζ12. 1143 a27. ἐπιφέρειν τὰς κοινὰς ἰδέας ἐφ' ἑκάσταις τῶν πράξεων ρ3. 1423 a18. ἐπιφέρειν τὸ εἶδος, τὸ ἐναντίον, ὁρισμὸν ΜΑ6. 988 a4. γ7. 1012 a9. Κ6. 6 a16. ἑκάστη τῶν διαφορῶν ἐπιφέρει τὸ οἰκεῖον γένος τζ6. 144 b16, 27 (cf συνεπιφέρειν). τὸν θυμὸν ἐπὶ τὴν ἀνδρείαν ἐπιφέρουσιν Ηγ11. 1116 b23. τὰ προειρημένα ἐπὶ τὰ ἔργα καὶ τὸν βίον ἐπιφέροντας Ηκ9. 1179 a21. — pass ἐπιφέρεσθαι. ἐπιφέρεται φῦκος, ἀφρὸς ἐπιπολῆς τῆς θαλάττης sim Ζζ13. 568 a4. 15. 569 b16. θ15. 600 a6. τῆς τροφῆς ἐπὶ τὸ γένειον ἐπιφερομένης χ6. 797 b34. ἐπιφερομένων ἐπὶ τὰ ὄμματα οὐκ αἰσθάνονται αι7. 447 a15. αἱ ἐπιφερόμεναι δυσχέρειαι ρ19. 1432 b13, 24. τὸ ἐπιφερόμενον τθ2. 157 a31. — πάντες ἐπιφέρονται ἐπὶ τοῦτο περὶ ὀσμῆς αι5. 443 a22, cf a25.

ἐπίφθονος. ἔνια περὶ αὐτοῦ λέγειν ἐπίφθονον Ργ17. 1418 b25. ἐπιφθονώτερον εἰπεῖν ηεα3. 1215 a10.

ἐπίφλεβος κίων Ζια11. 493 a3.

ἐπιφλέγεται τοῖς ὀργιζομένοις τὰ περὶ τὰ στήθη φ6. 812 a27.

ἐπιφλεγὲς χρῶμα φ6. 812 a25.

ἐπιφλεγμαίνουσα ὑστέρα Ζικ7. 638 a33.

ἐπιφοινικίζειν. ἐκ τοῦ ποώδους μεταβάλλοντες μικρὸν ἐπιφοινικίζουσι καὶ γίνονται πυρροὶ οἱ καρποί χ5. 796 a2.

ἐπιφοινίσσειν. 1. trans pass τοῖς αἰσχυνομένοις ἐπιφοινίσσεται τὸ πρόσωπον, τὰ ὦτα φ6. 812 a32. πλβ8. 961 a8. ἐπιφοινίσσονται τοὺς ὀφθαλμοὺς φ6. 812 a37. — 2. intr αἱ γνάθοι, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπιφοινίσσουσιν φ6. 812 a33, 34, 35. τὸ πρόσωπον ἐπιφοινίσσον ἐστίν φ6. 812 a31.

ἐπιφοιτῶν ὁ κόκκυξ κατεσθίει τὰ νεόττια Ζι29. 618 a20.

ἐπιφορά. φύλλα πίπτει διὰ τὴν ἐπιφορὰν τῆς ὀξείας ἀραιότητος φτβ9. 828 a32. — μεταφορά ἐστιν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορά πο21. 1457 b7.

ἐπιφύεσθαι. ἐπιφύεται δέρμα, χολή Ζια9. 491 b34. β15. 506 b3. τὸ ἐπὶ τοῖς πώλοις ἐπιφυόμενον Ζζ18. 572 a28. 22. 577 a8. θ24. 605 a3. ἐπὶ ταῖς μήτραις ἐπιπέφυκεν ἡ καπρία Ζι50. 632 a25. κισσὸς ἐπιπεφυκὼς ἐν τῷ τῶν κεράτων (ἐλάφου) τόπῳ θ5. 831 a2.

ἐπιχαίρειν ταῖς ἀτυχίαις Ρβ2. 1379 b17.

ἐπιχαιρεκακία, opp φθόνος (φθονερία), dist νέμεσις Ηβ6. 1107 a10. 7. 1108 b1. ημα28. 1192 b18, 26. (ἐπιχαιρεκακίας loco ἀνώνυμον ponitur ηεβ3. 1221 a3.)

ἐπιχαιρέκακος, def, opp φθονερός, dist νεμεσητικός Ηβ7. 1108 b5. ηεγ7. 1233 b18, 20. ημα28. 1192 b26. ὁ αὐτὸς ἐστιν ἐπιχαιρέκακος καὶ φθονερός Ρβ9. 1386 b34.

ἐπιχαλκεύειν. οὕτω τὸ ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν καὶ ἐπιχαλκεύειν Ργ19. 1419 b15.

ἐπίχαλκος. ἡ πέλτη ἴτυν οὐκ ἔχει οὐδ' ἔστιν ἐπίχαλκος f 456. 1553 a15, 2.

Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής, πολλῷ πρότερος ὢν Χιωνίδου καὶ Μάγνητος πο3. 1448 a33 (cf Lorenz, Epicharmos p 53). τὸ δὲ μύθους ποιεῖν Ἐπίχαρμος καὶ Φόρμις (ἦρξαν) πο5. 1449 b6. Lz p 85, 190. — Epicharmi versus afferuntur vel respiciuntur, ἐκ λοιδορίας μάχη, ἐποικοδόμησις Μδ1. 1013 a9 Bz. 24. 1023 a30. Ρα7. 1365 a16. Ζγα18. 724 a28. Lz p 271, 45 et 46. ἀρτίως τε γὰρ κτλ Μμ9. 1086 a17. Lz p 272, 47. Ηι7. 1167 b25. Lz 273, 48. Ργ9. 1410 b3, 5. Lz 273, 49. πια33. 903 a20 Lz 255, 2. Ρβ21. 1394 b25 Lz 302, 2. οὕτω ἁρμόττει μᾶλλον εἰπεῖν ἢ ὥσπερ Ἐπίχαρμος εἰς Ξενοφάνην Μγ5. 1010 a6. Lz p 122.

ἐπιχεῖν μύρον (cf Στράττις) αι5. 443 b31. οἴνῳ εἴ τις ἐπιχέοι ὕδωρ Γα5. 322 a9. πλεῖον ἐπεχύθη ψυχρόν πκδ17. 937 b12.

ἐπιχειρεῖν. proprie. τοῖς Πυγμαίοις Ζιθ12. 597 a27. ἐπεχείρησαν καταλῦσαι τὸν δῆμον sim Πε4. 1304 a26. 7. 1307 b11, 19. μα14. 352 b27. ἐπιχειρήσομεν διδάσκειν ρ18. 1432 b9. τὰ περὶ τὴν ὑπόκρισιν οὔπω ἐπικεχείρηται Ργ1. 1403 b21. cf φ2. 807 a4. — vocabulum artis dialecticae cf Trdlbg El § 33. δῆλον ὃ ἐπιχειροῦμεν ηεβ6. 1222 b37. ἐπιχειρεῖν πρός τι τγ6. 120 b7. ζ 8. 146 b33. 14. 151 b3. η5. 155 b7, 11, 17, 38. θ11. 161 a22. ι15. 174 b30. ἐπιχειρεῖν περί τινος τα2. 101 a30. ἐπιχειρεῖν ἔκ τινος τβ11. 115 a25.

ἐπιχειρεῖν ὅτι (ad refutandum adversarium demonstrare) τε1. 128^{b}26, 31, 32. ζ13. 150^{a}15. θ14. 163^{a}2. πῶς τοῦτο ἐνδέχεται εἶναι ὅθεν ἐπιχειρεῖται Μμ9. 1085^{b}6. ἐπιχειρεῖν absolute Αβ19. 66^{a}34. τε5. 135^{a}6. λογικώτερον ἔστιν ἐπιχειρεῖν ὧδε Οα7. 275^{b}12.

ἐπιχείρημα (cf ἐπιχειρεῖν), def συλλογισμὸς διαλεκτικός τθ11. 162^{a}16. πρὸς ἅπασαν θέσιν, καὶ ὅτι οὕτως καὶ ὅτι οὐχ οὕτως, τὸ ἐπιχείρημα σκεπτέον τθ14. 163^{a}37. εὐπορεῖν ἐπιχειρημάτων πρὸς τὴν θέσιν τβ4. 111^{b}12. 5. 111^{b}33. ζ14. 151^{b}23. ἐπιχειρήματα κατά τινος ρ5. 1426^{b}36. ἐπιχειρήματα σοφισματώδη τθ3. 158^{a}35.

ἐπιχειρηματικοὶ λόγοι μν2. 451^{a}19. cf Ἀριστοτέλης p 99 ^{a}38.

ἐπιχείρησις (cf ἐπιχείρημα) τβ4. 111^{b}16. ζ1. 139^{b}10.

ἐπιχειροτονεῖν τὰς ἀρχάς f 394. 1543^{b}13. 396. 1543^{b}43.

ἐπιχθόνιοι (Simonid fr 12) Ζιε8. 542^{b}9.

ἐπιχρίειν. ἐπικεχρισμένοι ἐλαίῳ πκδ1. 936^{a}13.

ἐπιχρονίζειν. ὅταν τὸ θερμὸν ἐπιχρονίζῃ πκδ2. 936^{a}20. — ἀὴρ ἐπιχρονιζόμενος ψυχθεὶς συνίσταται πκϛ19. 942^{a}33.

ἐπιχρώζοντος τοῦ μέλανος τὸ ὕδωρ χ1. 791^{a}9.

ἐπίχυσις. μβ2. 356^{a}6, cf ἐπίρρυσις τῶν ῥευμάτων ^{a}3.

ἐπιχώννυσθαι τὸ ἔδαφος ἐπὶ τὴν λίμνην θ89. 837^{b}11.

ἐπιχωρεῖν. τῷ ἐπιγράμματι ἐπεχώρησε (i e consentit) καὶ ὁ τόπος Ἔρυθος καλούμενος θ133. 844^{a}1.

ἐπιχωριάζειν. περὶ Ἀθήνας ἐπεχωρίασεν ἡ αὐλητική Πθ6. 1341^{a}34. ἐν ὅσαις τῶν πόλεων ἐπιχωριάζεται (ἐπιχωριάζει Bk^3) τὸ νέους συζευγνύναι καὶ νέας Πη16. 1335^{a}16.

ἐπιχώριος. οὐ πολλαχοῦ ἐπιχώριος ὁ γύψ Ζι11. 615^{a}14. κόρη τις τῶν ἐπιχωρίων f 66. 1486^{b}40. καλεῖσθαι ἀπό τινος ἥρωος ἐπιχωρίου f 403. 1545^{b}1.

ἐπιψαύειν. τὰ ᾠά, ὧν ἂν ἐπιψαύσῃ ὁ θορός Ζιζ14. 568^{b}21.

ἐπιψηφίζειν. δεῖ πρὸς τὸ καλὸν ὁρμήν τινα ἄλογον πρῶτον ἐγγίνεσθαι, εἶθ' οὕτως τὸν λόγον ὕστερον ἐπιψηφίζοντα εἶναι καὶ διακρίνοντα ημβ7. 1206^{b}21 (cf ὁ λόγος ὕστερον ἐπιγινόμενος καὶ σύμψηφος ὢν ^{b}25). — pass ὅταν ἐπιψηφίζηται ἀρχή τις Πε1. 1301^{b}25.

ἐποικεῖν. ἔπλευσεν εἰς ἐκείνους τοὺς τόπους ἐποικήσων θ100. 838^{b}17.

ἐποικοδομεῖν. τοῦ στομίου (τῶν μετάλλων) ἐποικοδομηθέντος ἀπεπνίγησαν θ52. 834^{a}25. — rhet ἐποικοδομοῦντα τὸ ἕτερον ὡς ἐπὶ τὸ ἕτερον αὔξειν ρ4. 1426^{b}3. Ρα7. 1365^{a}16.

ἐποικοδόμησις. ὡς Ἐπίχαρμος ποιεῖ τὴν ἐποικοδόμησιν Ζγα18. 724^{a}29. cf Ρα7. 1365^{a}16.

ἔποικοι Πε3. 1303^{a}33. 6. 1306^{a}3. δέχεσθαι, ἐπάγεσθαι ἐποίκους Πε3. 1303^{a}28, 37.

ἐποικονομεῖν. ὃ πάσαις ἐποικονομεῖται (v l ἐπικοινωνεῖται) ταῖς οἰκονομίαις οβ1346^{a}14.

ἐποκέλλουσι θύννοι θ136. 844^{a}30.

ἐπομβρία. περὶ ἐπομβρίας μβ4. 360^{b}4 sqq. σημεῖον ἐπομβρίας Ζιζ21. 575^{b}19. γίγνονται ἐπομβρίαι, γίγνεται ἐπομβρία μβ4. 360^{b}6. Ζιε22. 553^{b}22. 30. 556^{b}6. ἐν ἐπομβρίαις, ἐν ταῖς ἐπομβρίαις μβ8. 366^{b}3. Ζγγ10. 760^{b}4. τοῖς ἰχθυσιν αἱ ἐπομβρίαι συμφέρουσιν Ζιθ18. 601^{a}29.

ἐπόμβριος. ἔτη ἐπόμβρια Ζιθ19. 601^{b}10.

ἔπομβρος. ἔπομβρον ἔτος, ἔαρ, θέρος, ἔπομβρος χειμών, coni ὑγρόν, νότιον, opp αὐχμοί μβ4. 360^{b}4. Ζιθ18. 601^{a}30. 19. 601^{b}26. 20. 603^{a}12, 24. πα8. 859^{b}21, 860^{a}9. 9. 860^{a}12. 20. 861^{b}21. 21. 862^{a}5. 22. 862^{a}13.

ἐπονείδιστος ἡ ἀκολασία Ηγ13. 1118^{b}2. αἱ ἐπονείδιστοι τῶν ἡδονῶν Ηκ2. 1173^{b}21. ἐπονειδιστότερον Ηγ15. 1119^{a}25.

ἐπονομάζειν. ἐξ Ἄβας Θρᾷκας ὁρμηθέντας ἐποικῆσαι τὴν Εὔβοιαν καὶ ἐπονομάσαι Ἄβαντας τοὺς ἔχοντας αὐτήν f 559. 1570^{a}37.

ἐποποιία καὶ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις μιμήσεις τὸ σύνολον πο1. 1447^{a}13. ἐποποιία comparatur cum tragoedia πο26. 5. 1449^{b}9, 14. 17. 1455^{b}16. 24. 1459^{b}8. περὶ ἐποποιίας πο23. 24. — latiore significatione voc ἐποποιία πο1. 1447^{a}29 usurpatum esse existimat Bernays Grundz p 186, sed cf Vhl Poet I 5, 39. IV 412.

ἐποποιικὴ μίμησις πότερον βελτίων ἢ ἡ τραγική πο26. μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγῳδίαν, ἐποποιικὸν δὲ λέγω τὸ πολύμυθον πο18. 1456^{a}11, 12.

ἐποποιοὺς ὀνομάζουσι, συνάπτοντες τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν πο1. 1447^{b}14. αἱ γλῶτται τοῖς ἐποποιοῖς χρησιμώταται Ργ3. 1406^{b}2.

ἐποπτῆρες κ6. 398^{a}31.

ἐπόπτην ἔποπα (Aeschyl fr 297) Ζι49 B. 633^{a}19.

ἐπορούειν (Hom fort resp Υ 164, cf Ὅμηρος extr) Ργ4. 1406^{b}21.

ἔπος. 1. vocabulum. ὁ τὰ στοιχεῖα ἐπιστάμενος τὸ ἔπος οἶδεν Ρβ24. 1401^{a}29. — 2. hexameter heroicus τι24. 180^{a}21. Μν6. 1093^{a}30. δ24. 1023^{a}33. Ργ16. 1417^{a}14. f 621. 1583^{a}2. cf πο26. 1462^{b}3. carmen epicum Αγ12. 77^{b}32. τῶν ἐπῶν τὰ προοίμια Ργ14. 1415^{a}10. ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγῳδοδιδάσκαλοι ἐγένοντο πο4. 1449^{a}5. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς ἔπεσι καλουμένοις ψα5. 410^{b}28. Ὅμηρος ἐν τοῖς ἔπεσιν εἴρηκε Ζιγ3. 513^{b}27.

ἐπουρεῖν Ζμδ5. 679^{a}29, cf ἐξ ἀνάγκης ἀφιέναι ^{a}28.

ἐπούρωσις. Λικύμνιος ἐν τῇ τέχνῃ ἐπούρωσιν ὀνομάζει καὶ ἀποπλάνησιν καὶ ὄζους Ργ13. 1414^{b}17.

ἐποχεῖσθαι. ἐντετυπῶσθαι Τάραντα δελφῖνι ἐποχούμενον f 548. 1538^{b}37.

ἐποχετεύειν. ἐκ τῆς καρδίας αἷμα ἐποχετεύεται εἰς τὰς φλέβας Ζμγ4. 666^{a}6.

ἐποχεύειν. τὰ ὑπηνέμια γίνεται γόνιμα, ἐὰν ἔν τινι καιρῷ τὸ ἄρρεν ἐποχεύσῃ Ζγβ5. 741^{a}31.

ἔποψ. refertur inter τὰ ἄγρια Ζι15. 616^{b}2, τὰ ὄρεια Ζια1. 488^{b}3. πετραῖος ὄρνις (Aeschyl fr 297) Ζι49 B. 633^{a}19, 21, ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τῇ ὕλῃ κατοικεῖ Ζι11. 615^{a}15. μεταβάλλει τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν Ζι49 B. 633^{a}17. 15. 617^{a}2. de nido Ζζ1. 559^{a}8. ι15. 616^{b}35. cf Troschel Archiv 1852 I 8 sq. ad upupam pertinent, quae librariorum negligentia in descr τοῦ μελαγκορύφου Ζι15. 616^{b}9 legimus: ἴδιον τούτῳ παρὰ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας τὸ μὴ ἔχειν τῆς γλώττης τὸ ὀξύ cf Gloger Naturgesch der Vögel Europas I 469; Giebel Zeitschr f d gesammt Naturwiss X 236 sq; Su 116, 57. Upupa epops S II 109; K 413; KaZι 16, 65; AZι I 91, 32; Lnd 46.

ἑπτά Πε2. 1302^{a}37. ἑπτὰ φωνήεντα κτλ (numeri septenarii vis apud Pythagoreos) Μν6. 1093^{a}13. οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας f 594. 1574^{b}35.

ἑπτάγωνον, ὄργανον μουσικόν Πθ6. 1341^{a}41.

ἑπτακισμύριοι. μῆκος τῆς οἰκουμένης περὶ ἑπτακισμυρίους σταδίους κ3. 393^{b}21.

ἑπτάκλινος. τὸ δέρμα κατέχει εἰς ἑπτάκλινον ἀποταθέν Ζι45. 630^{a}22.

ἑπτάμηνα (παιδία) γίνεται Ζιη4. 584^{a}36, ^{b}2. Ζγδ4. 772^{b}8. 6. 774^{b}36. πι41. 895^{a}25. f 258. 1525^{b}16.

ἑπτάπλευρος. Λίγυες οἱ καλούμενοι ἑπτάπλευροι Ζια15. 493^{b}15. cf S I 43.

ἑπτάς. χρόνος γενέσεως ἑπτάσι μετρεῖται τρισὶν ἢ τέτταρσιν Ζιε20. 553^{a}3, 5. 27. 555^{b}17.

ἑπτάχορδοι αἱ ἁρμονίαι ἦσαν τὸ παλαιόν πιθ25. 919 b21. 44. 922 a22. 7. 918 a3. 47. 922 b3.

ἐπῳάζειν. τὸ ἐπῳάζειν ἕν τι τῶν συμφύτων Ζγγ2. 753 a17. ἡ γῆ συμπέττει τῇ θερμότητι, ϗ ἡ ἐπῳάζȣσα ταὐτὸ τȣ̃το δρᾷ Ζγγ2. 753 a20, b2. — 1. aves. ἡ ὄρνις ἐπῳάζȣσα ϗ συμπέττȣσα Ζγγ2. 752 b16, 28. Ζιζ2. 559 a30. ἐνίοτε ἐπῳαζȣσῶν ȣ̓θὲν γίνεται ἔκγονον Ζιζ3. 562 a23. οἱ βαρεῖς τῶν ὀρνίθων Ζι8. 613 b11. τῶν ἀγρίων ἔνιοι ὀρνίθων Ζιζ9. 564 b6. — ἐπῳάζει τὰ πολλὰ τῶν ὀρνέων, διαδεχόμενα τὰ ἄρρενα τοῖς θήλεσι Ζιζ8. 564 a7, 19. 4. 562 b17. ι7. 613 a15. οἱ πέρδικες δύο ποιȣ̃νται τῶν ᾠῶν σηκȣ́ς, ϗ ἐφ' ᾧ μὲν ἡ θήλεια, ἐπὶ δὲ θατέρῳ ὁ ἄρρην ἐπῳάζει Ζιζ8. 564 a22. cf ι8. 613 b16, 26. 33. 614 a23. — οἱ ὄρτυγες ȣ̓κ ἐν τῷ αὐτῷ τίκτȣσι ϗ ἐπῳάζȣσιν Ζι8. 613 b16. — τῶν χηνῶν ϗ τῶν κορωνῶν αἱ θήλειαι ἐπῳάζȣσι μόναι Ζιζ8. 564 a10, 16. — incubandi tempus: ὁ κόραξ Ζιζ6. 563 b2, αἱ φάτται ϗ αἱ τρυγόνες Ζιζ4. 562 b30, ὁ ἀετός Ζιζ6. 563 a27. — ἡ θήλεια ἀηδὼν ȣ̓κ ᾄδει ὅταν ἐπῳάζῃ Ζιδ9. 536 a30. ὁ κόκκυξ ἐπῳάζει ȣ̓κ αὐτός Ζι29. 618 a12. θ3. 830 b13. de gallina: ἐκλέπεται ἐπῳαζȣσῶν ἐν τῷ θέρει θᾶττον ἢ ἐν τῷ χειμῶνι Ζιζ2. 559 b30. ἐὰν βροντήσῃ ἐπῳαζȣ́σης, διαφθείρεται τὰ ᾠά Ζιζ2. 560 a4. αἱ ἀλεκτορίδες ἐπῳάζȣσαι χαλεπαί πι35. 894 b18. μὴ ἐπῳάζȣσαι αἱ θήλειαι ὅταν τέκωσι, διατίθενται χεῖρον Ζγγ2. 753 a15. cf Ζιζ2. 560 b6. ἀλεκτορίσι ὑποτιθέασι τὰ τῶν ταῶν ᾠὰ ἐπῳάζειν οἱ τρέφοντες, δύο δύναται ἐπῳάζȣσα ἐξάγειν Ζιζ9. 564 b3, 8. — 2. amphibia. ὅσα ἐπῳάζει φοιτῶντα τῶν ᾠοτόκων ϗ τετραπόδων, ταῦτα ποιεῖ μᾶλλον φυλακῆς χάριν Ζγγ2. 752 b34. ἡ χελώνη φοιτῶσα ἐπῳάζει ἄνωθεν, αἱ θαλάττιαι χελῶναι κατορύξασαι ἐπῳάζȣσι τὰς νύκτας Ζιε33. 558 a7, 13. ἔνιοι τῶν ὄφεων ἐπῳάζȣσι ὅταν τέκωσιν εἰς τὴν γῆν Ζιε34. 558 b3. — 3. insecta. τὸν γόνον ὅταν ἀφῇ, ἡ μέλιττα ἐπῳάζει ὥσπερ ὄρνις Ζιε22. 554 a18. — 4. arachnoidea. οἱ σκορπίοι οἱ χερσαῖοι τίκτȣσι σκωλήκια ᾠοειδῆ πολλὰ ϗ ἐπῳάζȣσιν Ζιε26. 555 a23, cf PCG 329. τὰ ἀράχνια· αἱ λειμώνιαι ἀράχναι ἐν ἀραχνίῳ ἐπῳάζȣσαι ζῳοτοκȣ̃σιν Ζιε27. 555 a30, b9. — 5. crustacea. τὰ μαλακόστρακα αὐτὰ ὑφ' αὑτὰ θέμενα τὰ ᾠὰ ἐπῳάζει Ζιε18. 550 b1, cf πρὸς τὰ χονδρώδη (pedes spurios) ἀποτίκτȣσι Ζιε17. 549 b5. — 6. cephalopoda. ὁ πολύπȣς Ζιε12. 544 a13. 18. 550 b2, 5, cf Kölliker Entwicklungsgesch der Cephalopoden 14. — locus admodum dubiae interpretationis Ζιε19. 553 a8.

ἐπῴασις. ὁ χρόνος τῆς ἐπῳάσεως Ζιζ6. 563 a29.

ἐπῳασμός. τίκτȣσι ἔνιαι τῶν γενναίων ἀλεκτορίδων πρὸ ἐπῳασμȣ̃ ϗ ἑξήκοντα ᾠά Ζιζ1. 558 b15. ἡ ἀλεκτορὶς καταβαίνȣσα διαλείπει τὸν ἐπῳασμόν Ζιζ9. 564 b9.

ἐπῳαστικός. διαφέρȣσιν ὄρνιθες ὀρνίθων τῷ ἐπῳαστικώτεραι εἶναι ἕτεραι ἑτέρων Ζιζ2. 560 a3.

ἐπῳδή. πέπλασται ὑπὸ τῶν γυναικῶν ϗ τῶν περὶ τὰς ἐπῳδάς Ζιθ24. 605 a6.

ἐπωθεῖν. τὸ δ' ὄπισθεν ἐπωθεῖ μγ1. 370 b23. ἴσον δυνάμει τῷ ἐπωθȣ̃ντι αὐτὸν ἀέρι πις8. 915 a2.

ἐπωμίς. τὸ ὀπίσθιον αὐχένος μόριον ἐπωμίς Ζια12. 493 a9. ἐπωμίδος διαφοραὶ τί σημαίνȣσιν φ6. 810 b35-811 a5. ἐπωμίδες ἐξηρθρωμέναι φ6. 810 b35. cf AZι II tab 3.

ἐπωνυμία. τίθεσθαι, λαμβάνειν, ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν ἀπό τινος Οα3. 270 b23. 9. 279 a25. Ζια5. 490 b2. 16. 495 a19. Ζγε3. 783 b16. θ58. 834 b19. ημα6. 1186 a2, 1185 b38. ἑτέραν ἐπωνυμίαν ἔχειν ψβ5. 417 b11. Πγ4. 1276 b24. τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει ȣ̓κ ἠθικὴν ἀλλὰ πολιτικὴν ημα1. 1181 b27. κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν ηεα7. 1217 a27.

ἐπώνυμος συμφορᾶς (Chaerem fr 4 N) Ρβ23. 1400 b25. ἐπώνυμος πάσης φύσεως κ7. 401 a26. τὸ καλὸν πᾶν ἐπώνυμόν ἐστι τȣ̃ κόσμȣ κ5. 397 a6. — ἄρχων ἐπώνυμος f 381. 1541 b12, 20. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις explic f 429. 1548 a12, 14, 18, 21, 22.

ἔπωσις, def ὦσίς τις, ὅταν τὸ ἀπ' αὐτȣ̃ κινȣ̃ν ἐπακολȣθȣ̃ν ὠθῇ Φη2. 243 a18, 26.

ἐρᾶν ȣ̓κ ἐνδέχεται πλειόνων, τὸ ἐρᾶν ὑπερβολή τις εἶναι βȣ́λεται φιλίας Ηι10. 1171 a11. θ7. 1158 a11. τὸ ἐρᾶν ἀπρεπὲς πατρὶ πρὸς υἱόν Πβ4. 1262 a36. τὸν ἐρώμενον τȣ̃ ἑταίρȣ ὑπεποιήσατο Πε4. 1303 b23. χαρίσασθαι τοῖς ἐρωμένοις ρ4. 1426 a15. ἐρασθῆναι f 518. 1562 b37. ἐπὶ τȣ̃ τάφȣ τȣ̃ Ἰόλεω τὰς καταπιστώσεις ποιεῖσθαι τȣ̀ς ἐρωμένȣς ϗ τȣ̀ς ἐραστάς f 92. 1492 a43. — ȣ̓δεὶς τῶν ἀδυνάτων ἐρᾷ ȣ̓δ' ἐπιθυμεῖ Ρβ19. 1392 a25. ȣ̃ τις ἐρᾷ τὸ τυχεῖν (Theogn 256) Ηα9. 1099 a28. ηεα1. 1214 a6. κινεῖ (τὸ ȣ̃ ἕνεκα) ὡς ἐρώμενον, κινȣ́μενον δὲ τἆλλα κινεῖ Μλ7. 1072 b3.

ἐρανιστὰς ἑστιᾶν γαμικῶς Ηδ6. 1123 a22. ημα27. 1192 b2. ἐρανιστῶν κοινωνίαι δι' ἡδονήν Ηθ11. 1160 a20.

ἔρανος. κομισόμενος τὸν ἔρανον Φβ5. 196 b34. — μέλλων ἀντιλαμβάνειν τȣ̃τον τὸν ἔρανον Πη14. 1332 b40.

ἐραστής, opp ἐρώμενος Ηθ5. 1157 a6. 10. 1159 b15. ἐπὶ τȣ̃ τάφȣ τȣ̃ Ἰόλεω τὰς καταπιστώσεις ποιεῖσθαι τȣ̀ς ἐρωμένȣς ϗ τȣ̀ς ἐραστάς f 92. 1492 a43. τȣ̀ς ἐραστὰς εἰς ȣ̓δὲν ἄλλο τȣ̃ σώματος τῶν ἐρωμένων ἀποβλέπειν ἢ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ́ς f 91. 1492 a35. ἐραστὴν γενέσθαι τινός Πβ12. 1274 a33. ȣ̓δεὶς ἐραστὴς ὅστις ȣ̓κ ἀεὶ φιλεῖ (Eur Tr 1051) ηεη2. 1235 b21.

ἐργάζεσθαι. non addito obiecto. ζῆν ἀπὸ τȣ̃ ἐργάζεσθαι, ἥδιον τὸ ἐργάζεσθαι τȣ̃ πολιτεύεσθαι Ρβ4. 1381 a23. Πδ6. 1292 b27. ζ4. 1318 b15. ἐργάζεσθαι πρὸς τὸν λύχνον μγ4. 375 a27. ἐργάζονται αἱ μέλιτται, οἱ μύρμηκες, οἱ ἀετοί al Ζι32. 619 a15. 38. 622 b27. 39. 623 a23. 40. 625 b22. οἱ ἐργαζόμενοι (quaestum facientes) θαυματοποιοί οβ1346 b21. τὴν τȣ̃ πυρὸς φύσιν εἶναι τὸ ἐργαζόμενον (causam moventem) ψβ4. 416 a13. πν9. 485 a28. ἐργάζεσθαι τῇ δυνάμει τῇ ἐνȣ́σῃ Ζγβ3. 736 a27. αἱ ὑστέραι ὑγραίνονται ἐργαζόμεναι Ζικ3. 635 b24. ἐργαζομένων τῶν ποιητικῶν μδ1. 379 a10, 378 b27. ὁ νȣ̃ς ἀπ' ἀρχῆς τινὸς ἐργάζεται νοήσας Φγ4. 203 a31. πάντα τῇ κινήσει ἐργάζεται μχ19. 853 b19. — addito acc obiecti. οἱ τὰς ἀνελευθέρȣς ἐργασίας ἐργαζόμενοι Ηδ3. 1121 b33 (cf τὰς ἐργασίας αὐτῶν, αἷς ἐργάζονται τὰ ποιητικά μδ1. 378 b27, v l ἅς). οἱ μὴ μεγάλας γεωργίας ἐργαζόμενοι Ζιζ37. 580 b18. — ἐργάζεσθαί τι i q tractare aliquid. ἐργάζεσθαι τὴν χώραν, τὰ μέταλλα, τὴν θάλατταν, τὰ κοινά ρ3. 1424 a28 (cf θ58. 834 b19). θ52. 834 a24. πλη2. 966 b26. Πβ7. 1267 b17. ἐργάζεσθαι ϗ πέττειν τὴν τροφήν ζ4. 469 b11. ἐργάζεσθαι ὕλην ἐρυσιβώδη Ζι40. 626 b23. — ἐργάζεσθαί τι i q efficere aliquid. τὸ θερμὸν ἐργάζεται τὴν πέψιν sim ψβ4. 416 b28. μδ2. 379 b11. κ4. 394 a34. πδ2. 876 b4. ἀνατρέπειν τὰς οἰκίας ϗ πολλὰ ἐργάζεσθαι Ζιζ18. 572 a2. ἐργάζεσθαι κηρόν, τὰ κηρία ὁμαλά, σφηκία μικρά Ζι40. 627 a6, 624 b30. 41. 628 b24. ἐργάζεσθαι τὸν γόνον, ἡγεμόνα Ζι40. 627 b21. 42. 629 a21. ἐργάζεσθαι χαράν, δόξαν πιθανωτάτην, ὀργήν, φθόνον ρ2. 1422 a17. 13. 1430 b37. 19. 1433 a20. 37. 1445 a18. — passive. ὁ εἰργασμένος σίδηρος μδ6. 383 a32. ἡ εἰργασμένη θερμότης Ζμγ4. 672 a7. πᾶσα πέψις ἐργάζεται θερμῷ al Ζγδ1. 765 b16. 4. 772 a32. ἀποτελεῖν τὸ τρίτον μέρος τȣ̃ ἐργαζομένȣ οβ1346 b23 (cf ἐργασία οβ1351 a11).

ἐργασία. χρήσιμος πρὸς ἐργασίαν sim Πη10. 1330 a27. οα3. 1344 a3. ρ3. 1424 a31. τοῖς δημιουργοῖς δεῖ τὴν ὕλην ὑπάρχειν ἐπιτηδείαν οὖσαν πρὸς τὴν ἐργασίαν Πη4. 1326 a1. δούλου εἴδη πλείω· αἱ γὰρ ἐργασίαι πλείους Πγ4. 1277 a37. ἐργασιῶν εἴδη. τίνες τεχνικώταται, βαναυσόταται, δουλικώταται, μισθαρνικαί, ἀνελεύθεροι Πα11. 1258 b36 sqq. η8. 1328 b19. θ2. 1337 b14. Ηδ3. 1121 b33. οα6. 1344 b29. διδάσκεσθαι τὰς κούφας ϗ ψιλὰς ἐργασίας (rei militaris) Πζ7. 1321 a25. ἐργασία αὐτόφυτος, opp ἀλλαγή, καπηλεία Πα8. 1256 a40. προεθίζεσθαι πρὸς τὰς ἑκάστων ἐργασίας Πθ1. 1337 a20. τὰ συνιστάμενα διὰ τῆς ἑψήσεως πρὸς τροφῆς ἀπόλαυσιν ἤ τινα ἄλλην ἐργασίαν Ζγβ6. 743 a32. — πᾶσα ἡ ἐργασία ϗ ἡ κίνησις ἡ ἐσχάτη πρὸς τῇ ὕλῃ Ζγα22. 730 b7. σπέρμα οὐ καθαρὸν ἀλλὰ δεόμενον ἐργασίας Ζγα20. 728 a27, 28. δεῖται πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ὀργάνων Ζγα2. 716 a24. ἐν τῷ σώματι διαδεχόμενα τὰ μέρη ταῖς ἐργασίαις Ζγδ1. 765 b32. ὀδόντες ἄχρηστοι πρὸς ἐργασίαν, γλῶττα χρήσιμος πρὸς ἀμφοτέρας τὰς ἐργασίας, μέλιτται χρήσιμοι πρὸς τὴν ἐργασίαν sim Ζγβ6. 745 b1. γ10. 760 b14. Ζμβ17. 660 a19. 16. 659 b35. μέρη συμβαλλόμενα τὰ μὲν εἰς τὴν οὐσίαν τὰ δ' εἰς τὴν ἐργασίαν Ζμβ2. 647 b5. ἐγχειρεῖν τῇ ἐργασίᾳ, ποιεῖσθαι τὴν ἐργασίαν Ζι40. 625 b24, 624 b8. ἡ τοῦ βλεφάρου χρῆσις ταχεῖαν ἔχει τὴν ἐργασίαν Ζμβ13. 657 b33. ἡ διαίρεσις ῥᾴω ποιεῖ τῷ θερμῷ τὴν ἐργασίαν Ζμβ3. 650 a13. ἐλλείπειν τῆς ἐργασίας Ζμγ14. 674 b9. μίαν τινὰ ἐργασίαν ἡ τοῦ στόματος λειτουργεῖ δύναμις ζ3. 469 a3. — ἐργασία c genet subiecti ἡ τῶν μελιττῶν ἐργασία ϗ ὁ βίος Ζι43. 629 b4. 40. 623 b26. ἡ τοῦ στόματος ἐργασία Ζμβ3. 650 a27. αἱ ἐργασίαι τοῦ θερμοῦ ϗ ψυχροῦ μδ1. 378 b27 (cf αἱ περὶ τοὺς καρποὺς ἐργασίαι, i e ἡ πέψις τοῦ χυμοῦ Ζγδ1. 765 b30). — ἐργασία c genet obiecti ἐργασία τῶν ἀλεύρων, τῶν σιτίων πα37. 863 b2. κα24. 929 a28. λη10. 967 b19. ἡ τοῦ ἐλαίου ἐργασία ϗ μέλιτος f468. 1555 a19. ἐργασία τῶν σωμάτων μδ8. 384 b26. ὡς πρὸς τὴν πρώτην ἐργασίαν τοῦ σώματος πκα13. 928 b1. ἡ τοῦ μέλιτος ἐργασία Ζι40. 626 a29. ἡ τῆς τροφῆς ἐργασία αν11. 476 a21. Ζια4. 489 a27. Ζμβ3. 650 a8. 9. 655 b9. γ1. 661 b1. 14. 675 a19. Ζγε8. 788 b24. πρὸς τὴν τῆς φωνῆς ἐργασίαν Ζμβ17. 660 b4. πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς γενέσεως Ζγβ1. 732 a10 (cf ἐργασία absolute i q συνουσία, ἀφροδισιάζειν πδ2. 876 a39, b5 et fort 5. 877 a8). — ἐργασία χρημάτων Ηθ11. 1160 a16, idem ἐργασία per se significat, πλεῖν πρὸς τὴν ἐργασίαν al μα14. 353 a4. οβ1351 a11.

ἐργάσιμα χωρία πκ12. 924 a1.

ἐργαστήριον οβ1346 b10.

ἐργαστικὸν τῆς τροφῆς Πδ4. 1290 b27.

ἐργάτης, dist ἐπίτροπος οα5. 1344 a26. — εἰσὶ τῶν σφηκῶν οἱ μὲν μῆτραι οἱ δ' ἐργάται, ὥσπερ ϗ τῶν ἡμερωτέρων Ζι41. 627 b32, 628 a2. τίς ἡ φύσις τοῦ ἐργάτου descr Ζι41. 627 b33-628 a30. οὐ διετίζουσιν, τὴν τροφὴν εἰσφέρουσιν, μωροὶ γίνονται Ζι41. 628 a3, 23, 6.

ἐργατικός. τῶν ἐντόμων ἐργατικώτατον ζῷόν ἐστι τὸ τῶν μυρμήκων γένος ϗ τὸ τῶν μελιττῶν Ζι38. 622 b19. αἱ ἀπὸ τῶν ὑλονόμων μέλιτται ἐργατικώτεραι· ἐργατικωτέρας ποιοῦσι κηφῆνες τὰς μελίττας Ζι40. 624 b29, 627 b19.

ἐργάτις. εἰσὶν αἱ μικραὶ μέλιτται ἐργάτιδες μᾶλλον τῶν μεγάλων (plus operis conficiunt) Ζι40. 627 a12.

ἔργμα. χαρακώματα πρὸ τῶν ἐργμάτων Ζμβ15. 658 b18.

ἔργον λέγεται διχῶς· τῶν μὲν γὰρ ἕτερον τὸ ἔργον παρὰ τὴν χρῆσιν, οἷον οἰκοδομικῆς οἰκία, τῶν δ' ἡ χρῆσις ἔργον, οἷον ὄψεως ηεβ1. 1219 a13. hoc discrimen in usu voc ἔργον ita est conspicuum, ut modo operae et actionis notionem complectatur, modo ipsum opus effectum significet, nec tamen ubique alterum ab altero certis finibus disiungatur (cf πάθος, πρᾶξις). — 1. ἔργον, opera, negotium, actio. βέλτιον τὸ ἔργον τῆς ἕξεως ηεβ1. 1219 a9. ἔργα ϗ πάθη, παθήματα, dist οὐσία Ογ1. 298 a28, 32. ψα1. 403 a10, b12, 402 b12. 5. 409 b15. τὰ μὲν πρὸς τὰ ἔργα ϗ τὴν οὐσίαν ἑκάστῳ τῶν ζῴων, τὰ δὲ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ χεῖρον Ζμβ2. 648 a15. ἕκαστόν ἐστιν, ὧν ἐστὶν ἔργον, ἕνεκα τοῦ ἔργου Οβ3. 286 a8. πάντα τῷ ἔργῳ ὥρισται ϗ τῇ δυνάμει Πα2. 1253 a23. μδ12. 390 a10. τὰ ὄργανα πρὸς τὸ ἔργον ἡ φύσις ποιεῖ Ζμδ12. 694 b13. cf α5. 645 b20. Μδ2. 1013 b3. Πα3. 1253 b35. οὐχ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ κτήματος ϗ ἔργου Ηδ4. 1122 b15. inde ἔργον τινός id dicitur, quod quis facit vel πέφυκε facere, τῆς τῶν φυτῶν οὐσίας οὐθέν ἐστιν ἄλλο ἔργον οὐδὲ πρᾶξις πλὴν ἡ τοῦ σπέρματος γένεσις Ζγα23. 731 a25. εἰ ληφθείη τὸ ἔργον τοῦ ἀνθρώπου· ὥσπερ γὰρ αὐλητῇ ϗ ἀγαλματοποιῷ ϗ παντὶ τεχνίτῃ, ϗ ὅλως ὧν ἐστὶν ἔργον τι ϗ πρᾶξις, ἐν τῷ ἔργῳ δοκεῖ τἀγαθὸν εἶναι ϗ τὸ εὖ Ηα6. 1097 b24, 26, 29, 1098 a8. τὸν ἀγαθὸν ϗ τὴν ἀρετὴν ἐπαινοῦμεν διὰ τὰς πράξεις ϗ τὰ ἔργα Ηα12. 1101 b15. ηεβ1. 1219 b9, 11, 3. ἔργα ϗ πράξεις ὀφθαλμοῦ, μυκτῆρος, δακτύλου Ζμβ1. 646 b12 (ubi ἔργον et πρᾶξις coniuncta leguntur, nec distingui ubivis ita possunt, ut ἔργον opus, πρᾶξις actionem significet, cf ἔργον αὐλητοῦ, ὀφθαλμοῦ l l et syn ἔργον et πρᾶξις Ζμα5. 645 b15, 16, 20, 21; nec verum esse discrimen quod statuit Meyer Thierk p 90-92 apparet coll ἄστρων πράξεις ποῖαι Οβ12. 292 b1; haud scio an potius πρᾶξις agendi modum et rationem, ἔργον vero significet, in actione et in opere cerni alicuius rei naturam cf Vhl Rangfolge 165 n 25). ἔργον οἴνου, ὕδατος, ἔργα τῶν φερομένων κατὰ τὸν οὐρανόν, ἔργα τῆς ἐκκρίσεως, ὅσα παρέχεται ἡ ἔκκρισις Γα5. 321 b1. ΜΑ8. 990 a11. μγ1. 370 b3. 6. 378 a12. ἔργον τοῦ θερμοτέρου Ζμβ2. 648 b12. ἔργον ἐγκεφάλου, ὀφθαλμοῦ, γλώττης, μυκτῆρος, σαρκός al Ζμβ7. 653 b4. 17. 661 a11. 16. 659 b3. Ζγβ1. 734 b31. 6. 745 a27. ε8. 788 b31. μδ12. 390 a11, 15. πλ5. 955 b31. ἔργα τοῦ σπέρματος, τοῦ γεννῶντος Ζγα18. 724 a16. β1. 734 b2. δυνάμει διώρισται ϗ ἔργῳ τινὶ (τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν) Ζγα2. 716 a23. τοῦ ζῴου οὐ μόνον τὸ γεννῆσαι ἔργον Ζγα23. 731 a30. 4. 717 a21. β1. 735 a19. ἔργον ψυχῆς Ζμβ7. 652 b10, 12. Ζγβ3. 736 b12. ἔργον τῆς φύσεως Ζμβ15. 658 b24. ἔργον τοῦ ἄρχοντος, τῶν ἀρχομένων, τοῦ ποιητοῦ, τοῦ λέγοντος Πη4. 1326 b14. γ4. 1277 b3. πο9. 1451 a37. 19. 1456 b7. (ποιεῖν, ἀποτελεῖν τὸ αὑτοῦ ἔργον Πη4. 1326 a13. Ργ2. 1404 b3. δεῖ ἕκαστον τὸ καθ' αὑτὸν ἔργον εὖ ποιεῖν, ἓν ὑφ' ἑνὸς ἔργον ἄριστ' ἀποτελεῖται. ἀναγκαῖον βέλτιον ἀπεργάζεσθαι τοὺς αὐτὸ τοῦτο πεποιημένους ἔργον ϗ τέχνην sim Πγ4. 1276 b39. θ5. 1339 a37. β11. 1273 b10. δ15. 1299 a39.) φιλοσοφίας τῆς πρώτης διορίσαι ἔργον Φβ2. 194 b15. τοῦτο ἔργον ἐστὶ τῆς διαλεκτικῆς τι34. 183 a39, b4. χαλεπὸν μὴ κοινωνήσαντας τῶν ἔργων (τῆς μουσικῆς) κριτὰς γενέσθαι σπουδαίους Πθ6. 1340 b25. ἔργον τῆς ἀρχῆς, τῆς κοινωνίας, τοῦ νόμου, τοῦ λόγου, τῆς τραγῳδίας, τῆς ἀρετῆς, τῆς ἐλευθεριότητος, τύχης, ἐπιστήμης, προαιρέσεως, εὐχῆς Πε9. 1309 a35. γ4. 1276 b26, 29. Ρα15. 1375 b5. γ2. 1404 b3. πο13. 1452 b29. 6. 1450 a30. Πβ5. 1263 b8, 10, 13. η15. 1334 a17. ζ2. 1317 b12. η13. 1332 a32. 12. 1331 b21. f85. 1491 a5. 182. 1509 a9. ἑτέρας σχολῆς ἔργον ταῦτα Πη1. 1323 b39. ἔργον, dist πάρεργον τῆς μεθόδου

Πη2. 1324 ᵃ22. κατακέχρηται ἡ φύσις ὡς ἔργῳ, ὡς παρέργῳ αι5. 444 ᵃ26. — ἔργα ἐλεύθερα, ἐλευθέρια, ἐντιμότερα, ἀνελεύθερα, διακονικά, ἀναγκαῖα, ἀναγκαιότερα, βάναυσον ἔργον Πα7. 1255 ᵇ28. β6. 1265 ᵃ7. γ5. 1278 ᵃ10. η14. 1333 ᵃ8. θ2. 1337 ᵇ6, 8. οα5. 1344 ᵃ28. τὰ ἀναγκαῖα ἔργα (μελιττῶν) Ζγγ10. 760 ᵇ9. διατρίβειν πρὸς τοῖς ἔργοις Πε5. 1305 ᵃ20. 8. 1309 ᵃ9. ζ4. 1318 ᵇ13. ἔργα οἰκοδομικά μχ18. 853 ᵇ10. ἐν τοῖς ἔργοις (i e ἐν τοῖς ἀγροῖς γεωργουμένοις) Ζιε19. 552 ᵃ13. — πρὸ ἔργου τθ14. 163 ᵇ24. ι1. 165 ᵃ20, 29. Φθ1. 251 ᵃ5. Μγ2. 1003 ᵇ26. ζ4. 1029 ᵇ3. Ηγ7. 1113 ᵇ28. Ρα1. 1354 ᵇ27, 32. 4. 1359 ᵃ37, ᵇ17. πς7. 886 ᵃ20 al. — quoniam τὸ ἔργον τῷ χαλεπῷ διορίζουσιν ηεη8. 1241 ᵇ8, inde ἔργον (sc ἐστίν) i q difficile est, ἔργον ἀποδοῦναι, σπουδαῖον εἶναι, τὸ μέσον λαβεῖν, διαστίξαι, ἅμα πάντας ἁμαρτεῖν sim τε4. 133 ᵇ16. 5. 134 ᵃ19. Ζιβ6. 502 ᵃ4. ζ20. 574 ᵇ17. 30. 579 ᵃ30. Ηβ9. 1109 ᵃ24, 25. Ργ5. 1407 ᵇ14. Πβ7. 1266 ᵇ13. γ15. 1286 ᵃ35. ημα34. 1194 ᵃ20. ἔργον χαλεπόν Ηε3. 1130 ᵃ8. οὐκ ἔργον Ζγδ3. 768 ᵃ23. πολύ, πλέον, μεῖζον, οὐκ ἔλαττον, τοσοῦτον ρ3. 1424 ᵃ21. Ηε13. 1137 ᵃ13, 16. τθ3. 159 ᵃ5. μδ3. 381 ᵃ30. Πδ1. 1289 ᵃ3. πλείονος ἔργου δεῖσθαι τθ11. 161 ᵇ32.

2. ἔργον, opus. τῶν τελῶν τὰ μέν εἰσιν ἐνέργειαι τὰ δὲ παρ' αὐτὰς ἔργα τινά Ηα1. 1094 ᵃ4. Μθ8. 1050 ᵃ25. (cf τὸ γὰρ ἔργον τέλος, ἡ δ' ἐνέργεια τὸ ἔργον Μθ8. 1050 ᵃ21. κατὰ δύναμιν καὶ ἐντελέχειαν καὶ κατὰ τὸ ἔργον Μθ1. 1045 ᵇ34.) τὰ τῶν τεχνιτῶν ἔργα Πθ3. 1338 ᵃ19. τὰ ἔργα τῶν ποιητῶν, τῆς μουσικῆς Πθ3. 1338 ᵃ18. γ11. 1281 ᵇ8. Αἴγυπτος ποταμοῦ ἔργον μα14. 352 ᵇ22, 353 ᵃ6. ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν τὰ ὅλα ἔργα τῆς φύσεως μδ12. 389 ᵇ27. τὰ τῆς φύσεως, τὰ τῆς τέχνης ἔργα Ζμα1. 639 ᵇ20. Ζγε1. 778 ᵇ4. πᾶς τεχνίτης τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ Ηι7. 1167 ᵇ34 (quod ut explicetur, τὸ ἔργον ad τὴν ἐνέργειαν refertur Ηι7. 1168 ᵃ7. ηεη8. 1241 ᵇ1). — νῦν γὰρ ἀμφισβητεῖται περὶ τῶν ἔργων τῆς παιδείας (i e de iis rebus, quas doceri iuvenes oporteat, opp πῶς χρὴ παιδεύεσθαι) Πθ2. 1337 ᵃ36.

3. cum utroque usu cohaeret, quod saepe ἔργον et ἔργα id significat, quod in re ac veritate est (cf πρᾶγμα). εἴ τις τοῖς ἔργοις ἴδοι τὴν τοιαύτην πολιτείαν κατασκευαζομένην Πβ5. 1264 ᵃ5. ἐξελέγχεται ὑπὸ τῶν ἔργων Πε8. 1308 ᵃ2. δῆλον ἐκ τῶν ἔργων, ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, ἐπὶ ἔργων, ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων Πθ5. 1340 ᵃ22. β8. 1268 ᵇ39. μβ4. 360 ᵃ15, 361 ᵇ3. αι2. 438 ᵃ17. ἔχει οὕτως, φαίνεται, συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἔργων Αδ12. 95 ᵇ32, 96 ᵃ2. Ηε7. 1131 ᵇ18. τὸ συμβαῖνον ἐπὶ τῶν ἔργων πο4. 1448 ᵇ10. δηλοῖ αὐτὸ τὸ ἔργον μα13. 349 ᵇ35. — opp λόγος. λόγῳ, ἔργῳ Μλ7. 1072 ᵃ22. οα5. 1344 ᵇ9. ὀνόματι, ἔργῳ μδ9. 387 ᵇ11. φανερὸν ἐκ τῶν ἔργων sim, opp πίστις διὰ τῶν λόγων sim Πη1. 1323 ᵃ40 (coll ᵇ6). 4. 1326 ᵃ26, 29. 14. 1333 ᵇ15. θ5. 1340 ᵇ7. Ζγα21. 729 ᵇ9, 22. τοῖς λόγοις τὰ ἔργα διαφωνεῖ Ηι8. 1168 ᵃ35. κ9. 1179 ᵃ21.

Ἐργόφιλος Ρβ3. 1380 ᵇ12.

ἐργώδης Πβ9. 1269 ᵇ8. ρ35. 1440 ᵃ18. πι45. 895 ᵇ29. κθ14. 952 ᵇ24. opp ἄπονον Ηι7. 1168 ᵃ24. syn χαλεπόν Ηι11. 1171 ᵃ5, 6. ἐργῶδες καὶ οὐκ ἀναγκαῖον ρ2. 1421 ᵇ30. 35. 1440 ᵃ2. ἐργῶδες (sc ἐστί) c inf τοῦτο δ' ἐργῶδες ἐν πολλοῖς ὑπάρχειν Ηι10. 1171 ᵃ5. Ζιζ18. 572 ᵃ28. τὸ Ἀθήνησι διατρίβειν ἐργῶδες f 617. 1582 ᵃ22, 30. — ἐργωδέστερον τζ1. 139 ᵇ9. Ηα13. 1102 ᵃ25. Πβ7. 1266 ᵇ2. ἐργωδεστέρα ἡ κρίσις Ηι2. 1165 ᵃ34.

ἔρδειν. ἔοργεν (Hom B 272) πο21. 1457 ᵇ12. ἐόργῃ (Hom ο 401) Ρα11. 1370 ᵇ6.

ἐρέβινθοι, ἄριστον πρὸς τὸ πιαίνειν Ζιθ21. 603 ᵇ27. λεπύρια ἐρεβίνθων λευκῶν Ζιε15. 546 ᵇ21. (Cicer arietinum *L* cf Fraas 55.)

ἐρεθίζειν θ72. 835 ᵇ12. τὸν ὄφιν ἐρεθίζεσθαι καὶ λυσσᾶν f 334. 1534 ᵃ20.

ἐρείδειν. ἐρείδῃ (Emp 104) ξ2. 975 ᵇ4. ἐρεῖσαι πρὸς τὴν γῆν τὴν κεφαλήν, τὸ ξύλον Ζιε6. 541 ᵇ5. μχ14. 852 ᵇ25. ἐρεῖσαι πρός τι τὴν διάνοιαν (ἐν τῇ διανοίᾳ?) πιη7. 917 ᵃ26. 1. 916 ᵇ9. — pass γῆ ἐρήρεισται κ3. 392 ᵇ14. τοὺς πόρους ἐρηρεῖσθαι καὶ μὴ πλανᾶσθαι· ἐρηρεισμένοι εἰσίν Ζγα13. 720 ᵃ12, 31.

ἐρείκειν. κύαμοι ἐρηριγμένοι Ζιθ7. 595 ᵇ7.

ἐρείπιον εἰκάσαι ῥάκει οἰκίας Ργ11. 1413 ᵃ6.

ἔρεισμα. τὰ πίπτοντα τῶν κηρίων ὀρθοῦσιν αἱ μέλιτται καὶ ὑφιστᾶσιν ἐρείσματα Ζια40. 625 ᵃ12. τὰ ἐρείσματα τῶν ὀστῶν πν7. 484 ᵇ14. τῶν ζῴων ὑπόκειται τέτταρα ἐρείσματα Ζμδ10. 689 ᵇ19. ἐρείσματα ἀντίστοιχα Ζπ8. 708 ᵇ15. ἔξω ἂν ἐγίγνοντο τῶν ἐρεισμάτων καὶ ἔπιπτον Ζπ14. 712 ᵇ2. σῶμα ἐντόμων οὐ προσδεῖται ἑτέρου ἐρείσματος Ζιδ7. 532 ᵇ3. ἔρεισμα σελαχῶν μαλακώτερον Ζμβ9. 655 ᵃ25. ἐρείσματος χάριν Ζμβ16. 659 ᵃ28. γ4. 666 ᵇ19. ἔχειν ἀρχὴν καὶ ἔρεισμα πκς8. 941 ᵇ10.

ἐρέσθαι. πρὸς τὴν Ἱέρωνος γυναῖκα ἐρομένην Ρβ16. 1391 ᵃ10.

ἐρέτης Πγ4. 1276 ᵇ22.

Ἐρετρία. ἡ ἐν Ἐ. ὀλιγαρχία Πε6. 1306 ᵃ34. Ἐρετρίας ἄποικοι f 560. 1570 ᵃ40, 42. — Ἐρετριεῖς Πδ3. 1289 ᵇ39. Αδ11. 94 ᵇ1. f 93. 1492 ᵇ25.

ἐρεύγεσθαι, coni ἀποψοφεῖν, πτάρνυσθαι πλγ15. 963 ᵃ16. ι44. 895 ᵇ12. ἐρυγεῖν ἢ ψοφῆσαι πι44. 895 ᵇ22.

ἐρευγμός πι44. 895 ᵇ15, cf ἐρυγμός.

ἔρευνα. ἔρευναν ἐξαίφνης ποιησάμενος τῶν οἰκιῶν οβ 1351 ᵇ34. — εὐαναλώτοις ἐρεύναις ἐνδιατρίβειν φτα1. 815 ᵃ31. διερευνῆσαι ἐρεύνῃ συνοπτικῇ φτα7. 821 ᵇ32.

ἐρευνᾶν. ἐρευνήσας ἃ εἶχον οβ1351 ᵇ27.

ἐρημία. κάμηλοι ὀχεύοντες ἀποχωροῦσιν εἰς ἐρημίας· ἕρπειν εἰς ἐρημίας sim Ζιε2. 540 ᵃ17, 20. ι3. 610 ᵇ24. θ28. 607 ᵃ7. ἐν ἐρημίᾳ καθ' ἡσυχίαν βουλεύεσθαι περὶ τῶν τηλικούτων ἔθος f 154. 1504 ᵃ11. — ἐρημία καὶ ἀφιλία ηεη1. 1234 ᵇ33. ἐρημία τῶν λεγόντων, τῶν συμβουλευόντων ρ19. 1432 ᵇ22. 30. 1437 ᵃ40.

ἔρημος. διάνοια ὥσπερ ἔρημος καὶ κενὴ πάντων μτ2. 464 ᵃ23. — καταδικάζεσθαι ἐρήμην Οα10. 279 ᵇ10. ἀμφισβητεῖν ὡς ἐρήμης Ηδ10. 1125 ᵇ17.

ἐρημοῦν. φύσις ἐρημωθεῖσα τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ σωτηρίας κ6. 397 ᵇ16.

ἐρίζειν (Hom I 389) Ργ11. 1413 ᵃ33.

ἐριθάκη. ἡ μέλιττα φέρει κηρὸν καὶ ἐριθάκην περὶ τοῖς σκέλεσιν Ζιε22. 554 ᵃ17. ι40. 627 ᵃ21, 22 (locus corr). θ16. 831 ᵇ20. Bienenbrot, cf Magerstedt Bienenzucht dr Völk ds Alterth p 36, 71, 83, 90.

ἐρίθακος. (ἐριθακός nonnulli, cf Lob Prol 310, 311). refertur inter τὰ σκωληκοφάγα Ζιθ3. 592 ᵇ22. μεταβάλλουσιν οἱ ἐρίθακοι καὶ οἱ καλούμενοι φοινίκουροι ἐξ ἀλλήλων· ἔστι δ' ὁ μὲν ἐρίθακος χειμερινόν, οἱ δὲ φοινίκουροι θερινοί, διαφέρουσι δ' ἀλλήλων οὐθὲν ὡς εἰπεῖν ἀλλ' ἢ τῇ χρόᾳ μόνον Ζια49 B. 632 ᵇ28 sq. ἐς τὰ αὔλια καὶ τὰ οἰκούμενα παριὼν δῆλός ἐστι χειμῶνος ἐπιδημίαν ἀποδιδράσκων f 241. 1522 ᵇ20. Sylvia et Rubecula Gazae, Rubecula Beloni et Gesnero, Sylvia erithacus St et K 866, 4; Luscinia phoenicurus Su 110, 41 et 42, cf AZι I 92, 33.

ἐριθεία. στασιάζειν δι' ἐριθείαν Πε2. 1302 b4. μεταβάλλουσιν αἱ πολιτεῖαι διὰ τὰς ἐριθείας Πε3. 1303 a14 sqq.

ἐριθεύεσθαι. ἤρχοντο τοὺς ἐριθευομένους Πε3. 1303 a16.

ἐρινεός. 1. arbor (Ficus carica silvestris *L*). ἐν φυτοῖς τὸ μὲν καρποφορεῖ τὸ δ' ἄκαρπόν ἐστιν, οἷον συκῆ καὶ ἐρινεός Ζγγ5. 755 b11. φυτεύουσι πλησίον ταῖς συκαῖς ἐρινεοὺς Ζιε32. 557 b31. Ζγα1. 715 b25. — 2. fructus. οἱ ἐρινεοὶ οἱ ἐν τοῖς ἐρινεοῖς ἔχουσι ψῆνας Ζιε32. 557 b25. — ἐρινεός adiect ἐρινεὸν σῦκον Ζιε22. 554 a15. εἰσδύεται εἰς τὰ τῶν συκῶν ἐρινὰ Ζιε32. 557 b28.

ἔριον. τὸ ἔριον ἑλκτόν, πιεστόν, καυστόν, τεγκτόν, οὐ τηκτόν, οὐ πλαστόν μδ9. 386 b16, 387 a28, 385 b14, 18, 386 a28. ὕδωρ ἐπακτὸν ἐν ἐρίῳ μδ5. 382 b12. ὀπὸς εἰς ἔριον ἐξοπισθεὶς Ζιγ20. 522 b3. τὰ πορφυρᾶ ἐν λευκοῖς ἢ μέλασιν ἐρίοις μγ4. 375 a25. τὰ ἔρια οὐκ ἔχει ψόφον ψβ8. 419 b6, 15. μόλιβδος ἐρίου θερμότερος πη19. 889 a12. λζ4. 966 a37. τὰ ἔρια ὕλη ὑφάντῃ Πα8. 1256 a9. 10. 1258 a25. σπαργανοῦσιν ἐρίοις τὰ ἑπτάμηνα Ζιη4. 584 b4. ἐρίῳ ἀποδεῖται ἀπὸ τοῦ ὑστέρου ὁ ὀμφαλός Ζιη10. 587 a14. τὸ ἔριον πλῆθος τριχῶν ἐστίν Ζγε3. 783 a5. cf Ζιγ11. 518 b31. γίνεται ζῳδάρια ἐν ἐρίοις καὶ ὅσα ἐξ ἐρίων ἐστίν, οἷον οἱ σῆτες, οἳ ἐμφύονται μᾶλλον ὅταν κονιορτώδη ᾖ τὰ ἔρια Ζιε32. 557 b2. cf θ10. 596 b8. Ζγγ9. 758 b23. — ἔρια plantarum (?), τὰ κλήματα καὶ τὰ ἔρια (ἔρνη ci Prtl) καὶ τὰ φύλλα πάντων ἐστὶ τῶν τοιούτων μέλανα χ5. 796 a5.

ἔρις, πάθος τι Ργ19. 1419 b27.

ἐριστικός. ὁ ἐριστικὸς οὕτως ἔχει πρὸς τὸν διαλεκτικὸν ὡς ὁ ψευδογράφος πρὸς τὸν γεωμετρικόν τι11. 171 b35, 26. οἱ ἐριστικοί Ργ14. 1414 b28. ἡ ἐριστική, coni ἡ δικανική, ἡ ῥητορική Ρα11. 1371 a7. β24. 1402 a27. τὰ ἐριστικά Ρβ24. 1402 a3, 14. πιη8. 917 b4. παιδιαὶ μαχητικαὶ καὶ ἐριστικαί Ρα11. 1371 a1. ἐριστικοὶ λόγοι τι2. 165 b7 (syn ἀγωνιστικοί b11, opp συλλελογισμένοι 33. 182 b35). 11. 171 b19. εἰς ἐριστικὸν ἅμα καὶ σοφιστικὸν ἐκκλίνειν λόγον ατ 969 b13. λύειν λόγον ἐριστικόν Φα2. 185 a8. Μγ7. 1012 a19. οἱ ἐριστικοὶ λόγοι γυμναστικοί πιη2. 916 b20. ἐριστικὸς συλλογισμός (syn σόφισμα) τθ11. 162 a17. 12. 162 b5. Πβ3. 1261 b30. — ἐριστικῶς, dist διαλεκτικῶς τθ11. 161 a34. ἐριστικῶς ἐρωτᾶν τθ11. 161 b2. συλλογίζεσθαι Φα3. 186 a6.

ἐρίφους τέτταρας τίκτειν θ128. 842 b29. ἄρνες καὶ ἔριφοι f 241. 1542 b44.

Ἐριφύλη πο14. 1453 b24.

Ἐριχθόνιος f 594. 1574 b42, 1575 a1.

ἐριώδης κάτωθεν ἡ βονάσου θρὶξ Ζιι45. 630 a30.

ἕρκειος πόθεν ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a20. Ζεὺς ἕρκειος f 374. 1540 a42. 375. 1540 b20.

ἕρκος. ἀσκαλώπας ἐν τοῖς κήποις ἁλίσκεται ἕρκεσιν Ζιι26. 617 b24.

Ἑρκύνια δρυμά θ105. 839 b9.

ἕρμα. γέρανοι, μέλιτται λίθον ἕρμα φέρουσιν Ζιθ12. 597 b1. ιι40. 626 b25.

Ἑρμαία τῆς Λιβύης θ134. 844 a7.

Ἑρμαῖον, μάχη ἐπὶ τῷ Ἑρμαίῳ Ηγ11. 1116 b19.

Ἑρμείας, amicus Aristotelis f 601. 1578 b21. 624. 1583 a24. 625. 1583 b33. — Ἑρμείας (?) οβ 1351 a33, 35.

ἑρμηνεία. χρῶνται οἱ ὄρνιθες τῇ γλώττῃ καὶ πρὸς ἑρμηνείαν ἀλλήλοις, πάντες μέν, ἕτεροι δὲ τῶν ἑτέρων μᾶλλον, ὥστ' ἐπ' ἐνίων καὶ μάθησιν εἶναι δοκεῖν παρ' ἀλλήλων Ζμβ17. 660 a35. angustiore tamen sensu non ad quoslibet sonos, per quos cum aliis communicantur quae animum afficiunt, sed ad διάλεκτον refertur, καταχρῆται ἡ φύσις τῇ γλώττῃ ἐπί τε τὴν γεῦσιν καὶ τὴν διάλεκτον, ὧν ἡ μὲν γεῦσις ἀναγκαῖον, ἡ δ' ἑρμηνεία ἕνεκα τοῦ εὖ ψβ8. 420 b19. τῇ γλώττῃ χρῆται ἡ φύσις πρός τε τοὺς χυμοὺς καὶ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν αν11. 476 a19. λέγω λέξιν εἶναι τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν πο6. 1450 b14. cf ρ7. 1428 a10. τῆς ἑρμηνείας τὴν σύνθεσιν ἴσμεν ρ29. 1436 a21. καλλίστην ποιεῖν τὴν ἑρμηνείαν ρ24. 1435 a3. ἑρμηνείᾳ ἀσαφεῖ χρῆσθαι τζ1. 139 b13, 14. titulus libri Aristotelici περὶ ἑρμηνείας quid significet cf Wz I 323, Steinthal Gesch p 230-233.

ἑρμηνεύειν. ὅταν τὸ μὴ ταὐτὸ ὡσαύτως ἑρμηνεύηται, syn τῇ λέξει σημαίνεσθαι τι4. 166 b11, 15. αἰνιγματωδῶς ἑρμηνεύειν ρ36. 1441 a22. ἑρμηνεύειν εἰς δύο τί ἐστι, syn λέγειν εἰς δύο ρ25. 1435 a4, 5.

Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς (cf παροιμία) Ρβ24. 1401 a20. statua, ἐκ τοῦ λίθου ὁ Ἑρμῆς Φα7. 190 b8. δυνάμει ἐν τῷ λίθῳ Ἑρμῆς Μβ5. 1002 a22. δ7. 1017 b7. θ6. 1048 a33. ὁ Παύσωνος Ἑρμῆς Μθ8. 1050 a20. — Ἑρμοῦ ἀστήρ μα6. 342 b33. Μλ8. 1073 b32. κ2. 392 a26. 6. 399 a9. f 239. 1522 a13.

Ἑρμιόνην κατέσχον Κᾶρες f 449. 1551 b36.

Ἑρμοκαϊκόξανθος πο21. 1457 a35.

Ἑρμότιμος ὁ Κλαζομένιος ΜΑ3. 984 b19. cf Zeller Phil I 712, 3.

Ἕρμων ὁ ὑποκριτής f 579. 1573 a27.

ἔρνυξ, i q κέρας, exemplum ὀνόματος πεποιημένου πο21. 1457 b35, cf M Schmidt ad Hesych s h v.

ἔρος (Hes 120) ξ1. 975 a13.

ἕρπειν. τὸ πρόβατον ἕρπει εἰς τὰς ἐρημίας πρὸς οὐδέν Ζιι3. 610 b24. — ἄνθρωπος παιδίον ὂν ἕρπει τετραποδίζον, dist βαδίζειν Ζιβ1. 501 a3. Ζμδ10. 686 b9, 10. τοῦτον τὸν τρόπον οἱ ὄφεις νέουσιν, ὅνπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπουσιν Ζμδ13. 696 a9.

ἑρπετόν. cf Heitz 309. πᾶν ἑρπετὸν τὴν γῆν νέμεται (Heracl fr 41) κ6. 401 a10. ὥστε μηδὲν τῶν ἑρπετῶν ὑπομένειν θ115. 841 b1. 130. 843 a28. — τά τ' ἔνυδρα καὶ τὰ ἑρπετὰ καὶ τὰ κογχύλια χ6. 799 b17.

ἕρπυλλον φυτεύειν συμφέρει περὶ τὰ σμήνη Ζιι40. 627 b18. (Thymus serpyllum *L* cf Fraas 177).

ἑρπυστικὰ ζῷα, dist πορευτικά, ἰλυσπαστικά Ζια1. 487 b21. Ζμδ10. 688 a9. cf Heitz 309.

ἐρυγμός, coni φῦσα, πταρμός. πιγ4. 908 a3. ις8. 915 a7. λγ1. 961 b9. 9. 962 a33, 36. 17. 963 a39.

ἐρύειν. ἐρύσαιτ' (Hom Θ 21) Ζκ4. 699 b37.

Ἐρύθεια μβ3. 359 a28. θ133. 843 b28, 844 a3, 5. f 253. 1524 b40.

Ἐρύθη, Ἔρυθος θ133. 843 b30, 31, 844 a2. cf Did praef III.

ἐρύθημα. θαρρητικοὶ καὶ ἐν ἐρυθήματι καὶ πνεύματος πλήρεις πκζ3. 947 b26. — τὸ ἐρύθημα συνδρομὴ αἵματος εἰς τὸν πληγέντα τόπον πκθ3. 889 b30. ὅταν ἀλλοίωσις γένηται περὶ τὴν καρδίαν, πολλὴν ποιεῖ τοῦ σώματος διαφορὰν ἐρυθήμασι καὶ ὠχρότησι Ζκ7. 701 b31.

Ἐρυθρὰ θάλαττα. ὁ Ὠκεανὸς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν διειληφὼς κ3. 393 b4. ἡ ἐρυθρὰ θάλασσα κατὰ μικρὸν κοινωνοῦσα πρὸς τὴν ἔξω τῶν στηλῶν θάλατταν μβ1. 354 a2. τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν διὰ τί ἐπαύσαντο διορύττοντες μα14. 352 b23, Ideler. — ὀστρακόδερμα, φυτὰ ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ Ζιθ28. 606 a12. μκ5. 466 b21. φτα4. 819 b41. cf Meyer Nicol Damasc p 81.

Ἐρυθραί Πε6. 1305 b18.

Ἐρυθραία Σίβυλλα θ95. 838 a8.

ἐρυθραίνειν, opp λευκαίνειν, intrans πθ4. 890 a8 (cf 889 b33). — ἐρυθραίνεσθαι. ἐρυθραίνονται οἱ αἰσχυνόμενοι, opp ὠχριᾶν Ηδ15. 1128 b13. σκωληκία πρῶτον ἐρυθραίνεται Ζιε19. 552 a25. τὰ ἐκθερμαινόμενα ἐρυθραίνεται φ6. 812 a22.

ἐρυθριᾶν πη20. 889 a20. ἐρυθριᾶν διὰ τὸ αἰσχυνθῆναι, opp ὠχριᾶν Κ8. 9 b50. πια53. 905 a7. f 233. 1520 a11. τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰ ὦτα ἐπιδιδόναι πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν πλα3. 957 b10. λβ1. 960 a37. 12. 961 a32.

ἐρυθρίας, dist ὁ ἐρυθριῶν Κ8. 9 b31.

ἐρυθρῖνος. ἐρυθῖνος f 189. 1511 b37. de accentu cf Lob Prol 207, 208. τὸ τῶν ἐρυθρίνων γένος, Ζιδ11. 538 a20, refertur inter τὰ πελάγια Ζιθ13. 598 a13, μόνιμα f 285. 1528 b1 cf 295. 1529 a39. ἄρρην μὲν οὐθεὶς ὦπταί πω, θήλειαι δὲ καὶ κυημάτων πλήρεις· ἀλλὰ τούτων οὔπω πεῖραν ἔχομεν ἀξιόπιστον Ζγβ5. 741 a36. τὸ ὀχεῦον οὐκ ἔστιν· πάντες ᾠὰ φαίνονται ἔχοντες Ζιδ11. 538 a19, 21. ζ13. 567 a27 (cf A Siebld XII 400). ἄνευ ὀχείας γεννῶσιν Ζγγ10. 760 a8. 1. 750 b30 (sed fort περὶ τοὺς ἐρυθρίνους c cod Z om, cf S I 456. D 373, 19 et praef VII. ΑΖγ 220, 4). οἱ μὲν ἔχουσι θορικὰ οἱ δ' ὑστέρας, καὶ ἐν ἅπασιν ἔξω δυοῖν, ἐρυθρίνου καὶ χάννης Ζγγ4. 755 b20. (Rubellio Gazae, Rubellus Scaligero; St: Mullus barbatus *L*; Perca scriba K 618, 7; Serranus anthias Cuv et Val hist des poissons VI 179; S I 456 II 430; M 286; ΑΖγ 32 sq ΑΖι I 127, 18; Lewes 212; E 87; λυθρίνα Graecis hodiernis, sed λυθρίνιον i q Pagrus vulgaris C.)

ἐρυθρόγραμμα ὡς σάλπη f 278. 1528 a4.

ἐρυθροδάκτυλος φαυλότερον λέγεται ἢ ῥοδοδάκτυλος Ργ2. 1405 b21.

ἐρυθρόπουν ἡ πελειάς Ζιε13. 544 b4.

ἐρυθρός. τὸ τῶν χλωρῶν ξύλων πῦρ ἐρυθρὰν ἔχει τὴν φλόγα μγ4. 374 a5. φυκία ἐρυθρά Ζιε19. 552 a2. τοῖς ἔχουσι τὰς σάρκας πολλὰς τὸ αἷμα ἐρυθρότερον Ζιγ16. 520 a1. σκολόπενδραι θαλάττιαι ἐρυθρότεραι τῶν χερσαίων Ζιβ14. 505 b15. — ἡ ἐρυθρὰ θάλαττα v h v.

ἐρυθρότης. φυτά τινα ἐκκλίνουσιν εἰς ἐρυθρότητα φτα5. 820 b21.

ἐρύκειν. ἐρύκει (Emp 360) αν7. 473 b26. ὁ γλάνις ἐρύκει τὰ ἰχθύδια μὴ διαρπάσωσι τὸν γόνον Ζια37. 621 a24, 28.

ἔρυμα. κρατεῖσθαι τείχεσι καὶ τοιούτοις ἄλλοις ἐρύμασι Πη6. 1327 a35. ἔξω τῶν ἐρυμάτων οα2. 1343 a6.

ἐρυμνοὶ τόποι Πη11. 1330 b18. — ἐρυμνοτέρως ἔχειν πρὸς τὰ γειτνιῶντα μέρη τῆς πόλεως Πη12. 1331 a30.

ἐρυμνότης τῶν τειχῶν ἀσφαλεστάτη Πη11. 1330 b37, 41.

Ἔρυξις. Φιλόξενος ὁ Ἐρύξιδος ηεγ2. 1231 a17.

ἐρυσίβη καὶ αὐχμοί Ζιε22. 553 b20. ι40. 627 b21. ἐρυσίβαι πῶς γίνονται πα23. 862 a25. πκς17. 942 a20 (robigo cf Fraas p 35).

ἐρυσιβώδης ὕλη Ζια40. 626 b23. ἄνθη ἐρυσιβώδη Ζιθ27. 605 b18.

ἔρχεσθαι. πρὶν φανερῶς ἐληλυθέναι τὸν ἄνεμον μβ4. 361 a29. ἡ χρηματιστικὴ διὰ τοῦτ' ἐλήλυθεν Πα9. 1258 a6. ἐφ' ὃ τὸ νόμισμα ἐλήλυθε Ηε8. 1133 a20. — ἔρχεσθαι εἰς μάχην Πε3. 1303 b2. οὐδεμία δίκη πρὶν ἐπὶ διαιτητὰς ἐλθεῖν εἰσήγετο f 414. 1547 a30. τὰ περιττά, ἃ νῦν ἐλήλυθεν εἰς τοὺς ἀγῶνας Πθ6. 1341 a12. ἔρχεσθαι εἰς πύκνωσιν ὑδατώδη, εἰς ὕδωρ, εἰς τὸ καλῶς ἔχειν μγ3. 372 b31, 24. α14. 352 a6. ὅταν εἰς ἀναίσθητον ἔλθη Γα3. 319 a24. cf Φθ5. 356 b2 (cf ἀπέρχεσθαι). ἔρχεσθαι εἰς ἄπειρον Αγ19. 82 a7, cf ἄπειρος extr. εἰς παροιμίαν ἐλήλυθεν ηεη2. 1238 a2. εἰς ὀλίγους αἱ οὐσίαι ἔρχονται Πε7. 1307 a36. μέχρι τούτου ἡ τῶν ζῴων φύσις ἐλήλυθεν Πα2. 1253 a12. — οἱ ἐλθόντες ἐπὶ τὴν περὶ τούτων σκέψιν Οδ2. 308 a34. τὸ μὴ ἐλθεῖν τοὺς προγενεστέρους ἐπὶ τὸν τρόπον τοῦτον Ζμα1. 642 a24. — τὸ σπέρμα ἔρχεται ἀπὸ παντός Ζγα17. 721 b35. ἐντεῦθεν ἐλήλυθε τοὔνομα Ηζ11. 1143 a16. ε7. 1132 b11. Μθ3. 1047 a30. ἐκ ταύτης τῆς δόξης ἐλήλυθε sim Ηζ9. 1142 a8. ι4. 1166 a2.

ἕρψις, dist βάδισις, πτῆσις, νεῦσις Ζμα1. 639 b3.

ἐρωδιός. τῶν ἐρωδιῶν ἐστὶ τρία γένη, ὅ τε πέλλος καὶ ὁ λευκὸς καὶ ὁ ἀστερίας καλούμενος Ζια1. 609 b22. 18. 616 b33 sq (vide s h v). περὶ πτήσεως Ζπ10. 710 a13. f 241. 1522 a40, 42. περὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς βιοτεύει Ζιθ3. 593 b1 (locus mutilus, cf S I 594 II 461, D praef IV, P 286, 2). πόλεμος πίπῳ, ἀετῷ καὶ ἐρωδιῷ, κορώνη καὶ ἐρωδιὸς φίλοι Ζια1. 609 a30, b7, 610 a8. (ardeola Gazae, cf Salmas exercit Plin 64. Ardea Su 150, 132. ΑΖι I 92, 34. Lnd 148.)

ἐρωήσει (Hom Α 303), ἤτοι ὁρμήσει f 129. 1500 a20.

ἔρως Πβ12. 1274 a35. ὁ ἔρως πάθος, πάθος ἀλόγιστον εν2. 460 b5. ηεγ1. 1229 a21. syn ἐπιθυμία ηεη2. 1235 b21. ὁ ἔρως πότερον ἐπιθυμία συνουσίας τζ7. 146 a9. η1. 152 b9. ὁ ἔρως δοκεῖ φιλίᾳ ὅμοιον εἶναι ηεη12. 1245 a24. πρὸς παῖδας ἔρωτες καὶ ἐπιθυμίαι δελφίνων Ζια48. 631 a10. ἔρωτος τίς ἀρχή Ρα11. 1370 b22. Καύνιος ἔρως, ἔρωτες πονηροί Ρβ25. 1402 b3. — ἔρως πρώτιστος θεῶν, ἀρχή (Parm 132) ΜΑ4. 984 b27. 7. 988 a34. γράφουσι τοὺς ἔρωτας ἔχοντας πτέρυγας Ζπ11. 711 a2. ὁ λυσιμελὴς Ἔρως f 93. 1492 b31.

ἐρωτᾶν, vocabulum artis dialecticae, 'quaerere ita, ut e responsis adversarius convincatur' Wz. πλείω τῶν ἀναγκαίων ἠρώτηκε πρὸς τὴν θέσιν Αα25. 42 a39 Wz et ad 20 b22. cf Αα32. 47 a16, 18. γ6. 75 a23-26 et saepe in libris logicis. opp λαμβάνειν Αα1. 24 a24. opp ἀποδεικνύναι Αα1. 24 a27. γ11. 77 a32, 33. ἕτερον τὸ διδάσκειν τοῦ διαλέγεσθαι καὶ δεῖ τὸν μὲν διδάσκοντα μὴ ἐρωτᾶν ἀλλ' αὐτὸν δῆλα ποιεῖν, τὸν δ' ἐρωτᾶν τι10. 171 b1. ἡ λύσις πρὸς μὲν τὸν ἐρωτῶντα ἱκανῶς ἔχει, πρὸς δὲ τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν ἀλήθειαν οὐχ ἱκανῶς Φθ8. 263 a15. πῶς δεῖ ἐρωτᾶν τθ. καλῶς ἐρωτῶντος τί ἐστιν ἔργον τθ4. — ἐρωτᾶν τὸν λόγον, τὰ σύνεγγυς Αβ19. 66 a26, 37. οἱ οὕτως ἠρωτημένοι λόγοι Αα32. 47 a21. τὰ ἠρωτημένα Αγ6. 75 a26. ἐρωτᾶν ἁπλῶς, dist ἀποκρινόμενον προστιθέναι τὰς ἀντιφάσεις Μγ4. 1007 a10. οὐδὲν διαφέρει οὔτε ἐξ ὧν ἐρωτήσειεν ἄν τις, οὔτε ἐξ ὧν λύων ἐπιτύχοι ΜΖ6. 1032 a9.

ἐρώτημα, cf ἐρωτᾶν. δι' ἄλλων ἐρωτημάτων συλλογίσασθαι Αβ15. 64 a36. ἐρώτημα, opp συμπέρασμα τι19. 177 a10, 19. 33. 183 a4. θ2. 158 a7. πλείω ἐρωτήματα ἓν ποιεῖν τι5. 167 b38. 6. 169 a6. 17. 175 b39. 30. 181 a36. ἐρώτημα διαλεκτικόν τθ2. 158 a18, συλλογιστικόν Αγ12. 77 a36, ἐπιστημονικόν Αγ12. 77 a38, γεωμετρικόν, ἀγεωμέτρητον, ἰατρικόν Αγ12. 77 a40, 41, b16, 17. οὐ πᾶν ἕκαστον ἐπιστήμονα ἐρώτημα ἐρωτητέον, οὐδ' ἅπαν τὸ ἐρωτώμενον ἀποκριτέον περὶ ἑκάστου Αγ12. 77 b7.

ἐρωτηματίζειν (cf ἐρώτημα) τθ1. 155 b4, 5, 18, 25, cf ἐρωτᾶν b3.

ἐρώτησις, σχῆμα λέξεως πο19. 1456 b12. πτώσεις κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν πο20. 1457 a22. ἐξ ἐρωτήσεως λέγεσθαι Ργ19. 1420 a3. πῶς δεῖ χρῆσθαι τῇ ἐρωτήσει Ργ18. — ἐρώτησις, vocabulum artis dialecticae, cf ἐρωτᾶν, non solum actionem τοῦ ἐρωτᾶν significat, sed etiam ea quae ex hac actione consequuntur, veluti ἡ διαλεκτικὴ πρότασις ἐρώτησις ἀντιφάσεώς ἐστιν Αα1. 24 a25 Wz, cf b10. ἐρώτησις διαλεκτική ε11. 20 b22 sqq Wz.

ἐρώτησις ἔνδοξος τα10. 104 a8. ἐρώτησις μία τίς τι30. 181 a37. πῶς δεῖ ταχθῆναι τὰ περὶ τὴν ἐρώτησιν τι15. 174 a17 sqq. κωλύειν τὴν ἐρώτησιν τθ1. 157 b9.

ἐρωτητικὸς λόγος τι34. 183 b38. ἡ διαλεκτικὴ ἐρωτητική τι11 172 a16-19.

ἐρωτικός. ὁ ἐρωτικὸς ἐν πάθει, ἐν ἔρωτι εν2. 460 b5. ἐρωτικοὶ οἱ νέοι Ηθ3. 1156 b1. ἐρωτικοὶ λόγοι (Plat Symp) Πβ4. 1262 b11. ἐρωτικὴ ἐπιθυμία Πε10. 1311 b19. ἐρωτικὴ αἰτία, ἐρωτικαὶ αἰτίαι Πε4. 1303 b22. 11. 1315 a22. — ἡ ἐρωτική (i e ἡ ἐρωτικὴ κοινωνία, ὁμιλία) Ηι1. 1164 a3. θ3. 1156 b3. — ἐρωτικῶς διακεῖσθαι f 145. 1502 b40.

ἐσθὴς εὐτελής, ἀλεεινή, εὐπρεπεστάτη Πβ8. 1267 b26. ρ1. 1420 a12. λαμπρᾷ ἐσθῆτι κεκοσμῆσθαι f 89. 1491 a38. ἐσθὴς ϗ τροφή Πγ16. 1287 a15. δ9. 1294 b27. περὶ ναυπηγίαν ϗ ἐσθῆτα (i e ἐσθῆτος ποίησιν) ϗ περὶ πᾶσαν ἄλλην τέχνην Πδ1. 1288 b20.

ἔσθησις. ἐσθήσει (Bk³, αἰσθήσει Aᵃ Vhl Poet II 79) Ρβ8. 1386 a32.

ἐσθίειν. πίνει ϗ ἐσθίει ὁ ἐλέφας ὀρέγων τῷ μυκτῆρι εἰς τὸ στόμα Ζιβ1. 497 b27. κύουσαι αἶγες ἐσθίουσι μᾶλλον Ζιζ18. 573 a26. ἐδηδοκότες, opp νηστεύσαντες Ζμγ14. 676 a1, 2. — c acc ἐσθίειν πόαν, βαλάνους ἡδέως Ζιθ4. 594 a6. 21. 603 b32. — c gen τὰ ἰοβόλα ἐὰν τύχῃ ἀλλήλων ἐδηδοκότα Ζιθ29. 607 a29.

ἐσθλός Ηα2. 1095 b11 (ex Hes ε 295). πο21. 1457 b12 (Hom Β 272). Ηι12. 1172 a13 (Theogn 35). Ρα9. 1367 a11 (Sapph fr 29). ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί (ex poeta incerto) Ηβ5. 1160 b34.

ἔσμα: Ἀριστοτέλης, ὅπερ Θεόφραστος μίσχον· ἔστι δὲ ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων f 254. 1525 a1, 7.

ἐσμός. examen. ὅταν ἐσμὸς προκάθηται Ζι40. 625 b26. ὅλος ὁ ἐσμός, πολλοὶ ἡγεμόνες διασπῶσι τὸν ἐσμόν Ζι40. 624 a27, 625 a19. ὅταν ἐλαιῶν φορὰ γένηται, τότε ϗ ἐσμοὶ ἀφίενται πλεῖστοι Ζιε21. 553 a23, b23. οὐ κεντοῦσιν αἱ νέαι μέλιτται· διὸ οἱ ἐσμοὶ φέρονται Ζι40. 626 b5, quid sit, incertum est, cf S II 212. AZι II 297, 193.

ἑσπέρα. 1. tempus vespertinum. τὸ ἀφ' ἕω ψυχρότερον ἢ τὸ ἀφ' ἑσπέρας πκε15. 939 b6. ὁ φαῦλος οὐθὲν ἔοικεν ἕωθεν ϗ ἑσπέρας ηεη5. 1239 b14. τὸ γῆρας ἑσπέρα βίου πο21. 1457 b23, 24. — 2. coeli regio. ἀστὴρ γενόμενος, τὴν ἀνατολὴν ποιησάμενος ἀφ' ἑσπέρας μα4. 344 b34, 345 a3.

ἑσπέριος. ἄχρι ἑσπερίου ϗ περὶ ὄρθρον νυκτικόρακες θηρεύουσιν Ζι34. 619 b21.

ἕσπερος. οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστός Ηε3. 1129 b28.

ἐσπιφράναι τῇ πλεκτάνῃ εἰς τὸν μυκτῆρα τῆς θηλείας Ζιε6. 541 b11 Pic. Lob Par 11. Nauck Acad Petersb 1863, 434.

ἔστε. ἔστ' ἂν νύμφαι ὦσι Ζιε23. 555 a5. — ἔστ' ἂν πληρωθείη φτβ1. 822 a20.

ἑστία. ἀπὸ τῆς κοινῆς ἑστίας ἔχειν τὴν τιμήν Πζ8. 1322 b28. ὥσπερ ἱκέτιν ϗ ἀφ' ἑστίας ἠγμένην οα4. 1344 a11. ἡ καρδία οἷον ἑστία, ἐν ᾗ κεῖται τῆς φύσεως τὸ ζωπυροῦν Ζμγ7. 670 a25. γῆ παντοδαπῶν ζῴων ἑστία τε οὖσα ϗ μήτηρ κ2. 391 b14.

Ἑστία γελᾷ μβ9. 369 a32.

Ἑστιαία Πε4. 1303 b33.

ἑστιᾶν τὴν πόλιν Ηδ5. 1122 b23, ἐρανιστὰς γαμικῶς Ηδ6. 1123 a22, γάμους ημα27. 1192 b2.

ἑστίασις συμφορητὸς καλλίων μιᾶς ϗ ἁπλῆς Πγ15. 1286 a29. τῶν περὶ τὰς ἑστιάσεις μετέχων ὁ δῆμος Πζ7. 1321 a37.

ἐσχάρα. καίειν δεῖ, ὅπως ἡ ἐσχάρα (τῶν ἑλκῶν) πέσῃ πα32. 863 a12.

ἐσχάρωσις ϗ σῆψις τῆς σαρκός πα33. 863 a14.

ἐσχατεύοντες τόποι Οβ14. 298 a14. μβ5. 362 b22.

ἐσχατιά. πρὸς τὰς ἐσχατιάς, opp πρὸς τὴν πόλιν Πη10. 1330 a14.

ἔσχατος. τὸ ἔσχατον, syn τελευταῖον, opp πρῶτον Ζγδ1. 765 b31, 33. — 1. ἔσχατον universe id quod ultimum est loco, tempore, ordine, gradu. πέρατα ϗ ἔσχατα στιγμὴ γραμμῆς, αὕτη δ' ἐπιπέδου Μν3. 1090 b5. Ζκ3. 699 a21. ἄπειρον τοῖς ἐσχάτοις, opp τῇ διαιρέσει Φζ2. 233 a18, 25. η1. 242 a31. τὸ τῶν ἐσχάτων διάστημα μέγιστον· τοῦ ἑνὸς διαστήματος οὐ πλείω δυοῖν τὰ ἔσχατα Μι4. 1055 a9, 20. τὸ τοῦ παντὸς ἔσχατον ἄνω λέγομεν Οδ1. 308 a21. cf 3. 310 b9. μεταξὺ τῆς γῆς ϗ τῶν ἐσχάτων ἄστρων sim μα3. 339 b14. 8. 345 b32. β9. 369 a17. τὰ ἔσχατα λεπτότατα τῆς τριχός Ζγε5. 785 a36. ξηραίνεσθαι τὰ ἔσχατα ἀναγκαῖον Ζγβ4. 739 b24. — ἀπὸ Πλειάδος ἀνατολῆς μέχρι Ἀρκτούρου δύσεως τὸ ἔσχατον Ζιθ15. 599 b11. ὁ τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν ἀριθμὸς ἔσχατος Πη16. 1335 a9. — ἔσχατον σχῆμα (syllogismi) Αα32. 47 b5. ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἔσχατον τρίγωνον Ηζ9. 1142 a28. ἀνάγεται τὸ διὰ τί εἰς τὸν λόγον ἔσχατον ΜΑ3. 983 a28 Bz. cf Φβ7. 198 a16, 18. τὸ τέλος ϗ πέρας ἔσχατον Αγ24. 85 b30. βούλεται οὐ πᾶν εἶναι τὸ ἔσχατον τέλος, ἀλλὰ τὸ βέλτιστον Φβ2. 194 a32. εἰς ταύτην ἀνάγουσι τὴν ἐσχάτην δόξαν Μγ3. 1005 b33. τὸ ἔσχατον κινοῦν (id quod plerumque vocatur τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον, cf πρῶτος 1 b) Φη2. 244 b4, 245 a4. φωνῆς στοιχεῖα ἐξ ὧν σύγκειται ἡ φωνὴ ϗ εἰς ἃ διαιρεῖται ἔσχατα Μδ3. 1014 a29, 33. οἷς ἕν τι ϗ ταὐτὸν ὑπόκειται, εἰς ὃ ἀναλύονται ἔσχατον μα3. 339 a2. πάντων τὸ ἔσχατον ὑποκείμενον τὸ αὐτό Μδ6. 1016 a23 Bz (eadem vi usurpari πρῶτον ὑποκείμενον, πρώτη ὕλη cf πρῶτος 1 a). τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον, ὃ μηκέτι κατ' ἄλλου λέγεται Μδ8. 1017 b24. οὐ γίγνεται οὔτε ἡ ὕλη οὔτε τὸ εἶδος, λέγω δὲ τὰ ἔσχατα Μλ3. 1069 b36. cf μδ12. 390 a5. — δημοκρατία ἐσχάτη, δῆμος ἔσχατος, syn ἄκρατος, τελευταία Πγ4. 1277 b3. δ11. 1296 a2. ε10. 1312 b36. ἀπέχεσθαι μηδενὸς τῶν ἐσχάτων Πη1. 1323 a31. ἀνάγκη τὰ ᾠὰ ἔχειν ψυχὴν τὴν ἐσχάτην, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ θρεπτική Ζγβ5. 741 a24 (eandem vocari ψυχὴν πρώτην cf πρῶτος 1 a). — logice τὸ ἔσχατον significat id quod ultimum est descendenti a summis generibus ad res individuas. τὰ γένη, πότερον τὰ πρῶτα ἢ τὰ ἔσχατα κατηγορούμενα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις Μβ3. 998 b16. cf τδ4. 124 a38 Wz (quamquam hic locus rectius videtur ad ἔσχατος 2 referri). ἡ ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις ἔσχατος τοιαύτη κατηγορία Αδ13. 96 b12. πᾶσα ἐπιστήμη τῶν καθόλου ϗ οὐ τῶν ἐσχάτων Μκ1. 1059 b26. τὰ ἔσχατα τῶν ἐκ τοῦ γένους ἁπλούστερα τῶν γενῶν Μκ1. 1059 b35. ἐσχάτη διαφορά, ἔσχατα εἴδη Ζμα3. 643 a18, 644 a2. 4. 644 a25. μὴ καθόλου μηδ' ἐπιστημονικὸν ὁμοίως εἶναι δοκεῖν τῷ καθόλου τὸν ἔσχατον ὅρον Ηη5. 1147 b14. ἔσχατος ὅρος, terminus minor Αα24. 25 b33 Wz. τὸ ἔσχατον ἄτομον Μι9. 1058 b10. τὸ ἄτομον ϗ ἔσχατον μν2. 451 a26, Wz I 284. τὰ ἔσχατα, coni syn τὰ καθ' ἕκαστον Ηζ12. 1143 a29, 32. τοῦ ἐσχάτου ἡ φρόνησις Ηζ9. 1142 a24 Fr, cf. η3. 1146 a9. τὸ ἔσχατον ἀρχὴ τῆς πράξεως ψγ10. 433 a16 Trdlbg. — 2. ἔσχατον id quod proxime accedit ad aliud, ad quod refertur. τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ κινούμενον ϗ τὴν γένεσιν· τὸ ἔσχατον ἀεὶ κινεῖ κινούμενον Γα7. 324 a28 (cf supra ἔσχατον κινοῦν Φη2. 244 b4). πάσχειν διά τινων πόρων εἰσιόντος τοῦ ποιοῦντος ἐσχάτου ϗ κυριωτάτου Γα8. 324 b24. ἡ ἐσχάτη τροφή υ3. 456 a34. ζ4. 469 a32. πν1. 481 a11. τὸ προσιὸν ἔσχατον

Ζγα18. 725 a25. καθ' ἕκαστον ἐκ τῆς ἐσχάτης ὕλης ὁ Σωκράτης ἤδη ἐστίν Μζ10. 1035 b30 Bz. η6. 1045 b18 Bz. — ἔσχατος fem, ἔσχατος τοιαύτη κατηγορία Αδ13. 96 b12. — ἐσχατώτερον τȣ̃ ἐσχάτȣ ȣ̓κ ἔστιν Μι4. 1055 a20. — ἐσχάτως διαμάχεσθαι Ζι7. 613 a11.

ἔσω, i q ἔνδον. οἱ πολύποδες ȣ̓κ ἔχȣσιν ἔσω στερεὸν τοιȣ̃τον ȣ̓δέν Ζιδ1. 524 b29. cf 9. 535 b4. πγ30. 875 b10. ιγ2. 907 b32 al. τὰ ἔσω πιδ3. 909 a26. ἡ ἔσω θάλασσα κ3. 393 a19, b29. — ἡ ἔσω (interior) ἶρις μγ4. 375 b9. — λόγος ἔσω, syn ἐν τῇ ψυχῇ Αγ10. 76 b24 sqq. ἄλλȣ τινὸς ἔσω (ἐν ᾧ ci Bz Ar St II 400) φθειρομένȣ ψα4. 408 b25.

ἔσωθεν. ἡ κίνησις γίνεται ἔσωθεν, ἔξωθεν πγ30. 875 b17. τὸ σπέρμα ἔσωθεν ἐκ θερμȣ̃ ἐξέρχεται Ζγβ2. 735 a33. cf sim Ζιε5. 541 a5. ι39. 623 a31. τȣ̃ ἀναπνεῖν τὸ αἴτιον πότερον ἔσωθεν ἢ ἔξωθεν αν4. 472 a22. ἔσωθεν ἡ ἀρχὴ τȣ̃ ἱδρῶτος πβ28. 369 a14. ἡ ἀρχή ἐστιν ἔσωθεν, ἔξωθεν ηεβ8. 1224 b15, 11. — i q ἔνδον. τήθυα ἀνοιχθέντα ἔσωθεν ὑμένα ἔχει Ζιδ6. 531 a16. πάντα σπλάγχνα ἔχει τὰ ἔσωθεν Ζιδ3. 527 b2. σμῦρος ὀδόντας ἔχει ἔσωθεν ϗ ἔξωθεν Ζιε10. 543 a27. cf δ8. 533 a6. ὁ καῦσος ἔσωθέν ἐστι ϗ ȣ̓κ ἐπιπολῆς πα29. 862 b33.

ἑταίραις ϗ ξένοις ἀφθόνως διδόναι Πε11. 1314 b4.

ἑταιρεία οἰκειότης συγγένεια, εἴδη φιλίας Ρβ4. 1381 b34 (v l ἑταιρία). αἱ βόες νέμονται καθ' ἑταιρείας ϗ συνηθείας Ζι4. 611 a7 (v l ἑταιρίας). ὀλιγαρχίαι ἢ ἐξ ἑταιρείας ἢ ἀπὸ τῶν τιμημάτων ρ39. 1446 b25.

ἑταιρεῖος ϗ ξένιος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a22.

ἑταιρία. μήτε συσσίτια ἐᾶν μήτε ἑταιρίαν Πε11. 1313 a41. τὰ συσσίτια τῶν ἑταιριῶν Πβ11. 1272 b34. αἱ ἀρχαὶ ἐκ τιμημάτων μεγάλων ἢ ἑταιριῶν Πε6. 1305 b32. ἐν Ἀβύδῳ ἐπὶ τῶν ἑταιριῶν (v l ἑταιρειῶν) ὧν ἦν μία ἡ Ἰφιάδȣ Πε6. 1306 a31.

ἑταιρικὴ φιλία Ηθ6. 1157 b23. 14. 1161 b12. ι10. 1171 a14. ηεη9. 1241 b35. 10. 1242 a1 sqq. ἡ τῶν ἀδελφῶν φιλία τῇ ἑταιρικῇ ὁμοιȣ̃ται Ηδ13. 1161 a25. 14. 1161 b35, 1162 a10. — ἑταιρικῶς. ἂν μὴ νομικῶς ϗ ἑταιρικῶς προσφέρωνται ηεη10. 1243 a5.

ἑταῖρος, coni ξένοι, φίλοι Πβ5. 1263 b6. ε4. 1303 b23. ἑταῖροι οἱ συνήθεις Ηδ14. 1161 b35. de necessitudine quae est inter discipulum et magistrum, syn ἀκροατής Πβ12. 1274 a28, 29. Λεύκιππος ϗ ὁ ἑταῖρος αὐτȣ̃ Δημόκριτος ΜΑ4. 985 b4 Bz, sed etiam Socratem Aristippus appellat ὁ ἑταῖρος ἡμῶν Ρβ23. 1398 b31.

ἐτελίς (v l ἔτελις, εὐτελεῖς). refertur inter τὰ ᾠοτόκα ϗ λεπιδωτά Ζιζ13. 567 a20. (cf S I 455. Cuv II 127. K 749, 5. Sparus rayi? cf AZι I 128, 19.)

ἑτερογενής. ὅσα ἑτερογενῆ Ζγα18. 723 b7. ὑγίειαι ϗ νόσοι κατὰ τὰς ὥρας τοῖς ἑτερογενέσιν ἕτερα Ζιθ18. 601 a25. τῶν ἑτερογενῶν Κ3. 1 b16 (sed τῶν ἑτέρων γενιῶν ex interpr graecis Wz, cf τα15. 107 b19).

ἑτερόγλαυκοι ἄνθρωποι, ἵπποι Ζγε1. 779 b4, 6, 780 b2. cf Lob Phryn 137.

ἑτεροῖος. τὰ ἄμικτα ϗ ἑτεροῖα κ5. 396 b29. ὁδὸς διάφορος ϗ ἑτεροία κ6. 398 b25.

ἑτεροιȣ̃σθαι ξ1. 974 a20. 2. 976 b38.

ἑτεροίωσις, dist φορά Φδ9. 217 b26. τὰ ἐπὶ γῆς εὔτρεπτα ὄντα πολλὰς ἑτεροιώσεις ϗ πάθη ἀναδέδεκται κ6. 400 a24.

ἑτερομήκης. ἑτερόμηκες, opp ἰσόπλευρον, τετράγωνον ψβ2. 413 a17. Κ8. 11 a10. ΜΑ5. 986 a26. ἑτερόμηκες et ἰσόπλευρον Αγ4. 73 b1 dubitatur utrum ad numeros an ad figuras referendum sit Schol 203 b33.

ἕτερος. 1. ἰσημερία ἡ ἑτέρα, ἡ ἑτέρα ἄρκτος, ἡ ἑτέρα ἀναθυμίασις μγ5. 377 a14. β5. 362 a32. γ1. 370 b14. — τοιȣ̃τον ἕτερον, τοιαῦτα ἕτερα μβ3. 359 a35. Πγ15. 1286 a34. Ηε4. 1166 b16. τοιȣ̃τον ἕτερον οἷον αὐτό μδ3. 380 a14. ἀεὶ ἕτερα, opp ἀεὶ τὸ αὐτό μα8. 345 a34. ἕτερον ἀεὶ γιγνόμενον μβ7. 365 a30. ὁ μοχθηρὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἕτερος ϗ ἔμπληκτος ηεη6. 1240 b17. ἕτερος αὐτὸς ὁ φίλος Ηι9. 1170 b6, 1169 b6. θ14. 1161 b28. ἕτερος ἐγώ ημβ15. 1213 a11, 24. ὁ δίκαιος ἑτέρῳ ποιεῖ Ηε10. 1134 b5. λαμβάνειν ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων μγ4. 375 a28, sed pariter ἕτεροι et ἄλλοι inter se opponuntur, ὅταν ἄλλων ἐκπνεόντων ἀνέμων ἐμπίπτωσιν ἕτεροι μβ6. 365 a4, cf Ηι4. 1166 b7. Πδ11. 1296 b11. εἴρηται (διώρισται sim) ἐν ἑτέροις τη3. 153 a24. ι2. 165 b6. Γα2. 316 b17. 5. 320 b28. β1. 329 a27. 10. 337 a18. μγ1. 371 b1. δ3. 381 b13. αν7. 473 a27 al (frequentior haec formula, sed non deest altera εἴρηται ἐν ἄλλοις Φα8. 191 b29. Γα2. 315 b31. 5. 320 b18. β10. 336 b29. μβ3. 359 b21). περὶ τȣ́των ἕτερος ἔστω λόγος Πγ11. 1281 a39. Ογ1. 299 a1. ψγ3. 427 b26 (cf υ3. 458 a20). ζ2. 468 a31 (aliter ἄλλος λόγος ψβ7. 419 a7. μν1. 450 a9). τῷ νόμῳ ϗ ἕτεροί τινες ἐπιτετιμήκασι Πβ9. 1271 a38. — 2. notio τȣ̃ ἑτέρȣ. ἀντικειμένως τῷ ταὐτῷ λέγεται τὸ ἕτερον Μδ9. 1018 a11. ἐναντίον τὸ ἕτερον τῷ ταὐτῷ ϗ τὸ ἄλλο αὐτῷ Μν1. 1087 b29, cf b26. τὸ ἕτερον γένος ἐστὶ τȣ̃ διαφόρȣ ϗ τȣ̃ ἐναντίȣ τδ4. 125 a3. τὸ ἕτερον πολλαχῶς λέγεται τε4. 133 b15. Μδ10. 1018 a37. ι3. 1054 b14. eius genera distinguuntur Μι3. 1054 b15-22 Bz (syn ἄλλο b14, 15). ἕτερα λέγομεν ὧν ἢ τὰ εἴδη πλείω ἢ ἡ ὕλη ἢ ὁ λόγος τῆς ȣ̓σίας Μδ9. 1018 a9 Bz. ἕτερα τῷ γένει Μδ28. 1024 b19 Bz. Ζιβ1. 497 b9, 10, 11. πο1. 1447 a17. ἕτερα τῷ εἴδει τίνα Μδ10. 1018 a38, 28. ι8 Bz. 9. 1058 a35. Ζιβ1. 497 b12. ταὐτὰ ϗ ἕτερα κατ' εἶδος, καθ' ὑπεροχήν, κατ' ἀναλογίαν, τῇ θέσει Ζια2. 488 b30. ἕτερον τῷ λόγῳ Φγ3. 202 b22. ϗ λόγῳ ϗ δυνάμει ἕτερον ψγ9. 432 b3. καθ' ἕτερον, opp καθ' αὑτό Φθ5. 257 a31. ζ6. 236 b21. — 3. constructio et formae. ἕτερόν τινος τδ4. 125 a3. μα3. 340 b7. ψγ9. 432 b3. Ηγ2. 1110 b24. κ2. 1173 b28. ἕτερον παρά τι Πδ15. 1299 a18. ȣ̓θὲν ἕτερον ἢ τε5. 134 a35 Wz. — ἅτερος, ἅτεροι Αγ24. 85 b5. μβ6. 364 a29. Μγ4. 1008 b36. Πα6. 1255 a20. γ9. 1280 b2. δ12. 1297 a2. ε4. 1304 a16. η14. 1332 b17. Ργ18. 1419 a32. μχ24. 856 a22, 26. 29. 857 b14, 19. θάτερον, θατέρȣ, θατέρῳ Κ8. 10 b18. 11. 14 a7. Πγ2. 1275 b23. 10. 1281 a27. δ12. 1296 b39. μχ29. 857 b19. ἐπὶ θάτερα, opp ἐπ' ἀμφότερα Οα5. 272 a12, 13. Φζ2. 233 b12. κατὰ θάτερον Πη6. 1327 a24. τὴν ἴσην ἀντίστασιν ἔχει τὰ βαρέα πρὸς τὰ κȣ̃φα ϗ τὰ θερμὰ πρὸς τὰ θάτερα κ5. 397 a2. — ἑτέρως Φθ3. 254 a29. Οβ2. 284 b9. Μθ6. 1048 a30. πο1. 1447 a17. κ2. 391 b10. πγ10. 872 b7. ποῖα ὡσαύτως ϗ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται τι7. 169 a31.

ἑτερότης Φη4. 249 b23. ἡ διαφορὰ ἑτερότης Μγ2. 1004 a21. διαφορὰ ϗ ἑτερότης ἄλλο Μι3. 1054 b23. λέγω γένȣς διαφορὰν ἑτερότητα Μι8. 1058 a8. ὅσα ἔχει ἐν τῇ ȣ̓σίᾳ τὴν ἑτερότητα Μδ9. 1018 a15. ἑτερότητα ϗ ἀνισότητα φάσκοντες εἶναι τὴν κίνησιν Φγ2. 201 b20.

ἑτερόφθαλμος (cf Lob Phryn 137). Ζπ17. 714 a7. πλα7. 958 a32. dist τυφλός Μδ22. 1023 a5. τȣ̃ τυφλῶσαι ἑτερόφθαλμον ζημία Ρα7. 1365 b18. — περιιδεῖν τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γενομένην (cf Λεπτίνης) Ργ10. 1411 a5.

ἑτέρωθεν πορίζειν Ηδ3. 1121 a34.

ἑτέρωθι ψα2. 404 b2. ἑτέρωθί πȣ τȣ̃ σώματος Ζμγ2. 663 b3.

ἐτησίαι. περὶ ἐτησίων μβ5. 361 b35 sqq. 6. 365 a6. πκϛ51.

946 a10. ἐτησίαι ϗ πρόδρομοι μβ5. 361 b24. πκε16. 939 b10. ἐτησίαι βορέαι πκϛ2. 940 a38.

ἐτήσιος (Lob Proleg 499). βορέαι ἐτήσιοι γίνονται, νότοι δ' ȣ̃ πκϛ2. 840 a35. cf Heros de ventis 29. 30.

ἔτι. 1. usu temporali, μὴ μέντοι γ' ἔτι μένειν ἐν Συρακȣ́σαις Πα11. 1259 a29 al. — 2. usu cumulativo. τὸ τοσȣ̃τον ϗ ἔτι Οα6. 273 b31. κινεῖσθαι τοσόνδε ὅσον τὸ πεπερασμένον ϗ ἔτι Οα6. 274 a5. — μᾶλλον ἔτι, ἔτι ἧττον μγ4. 373 b15. δ12. 390 a3. — ϗ πρὸς τȣ́τοις ἔτι μα8. 346 a10. ἐγγίνονται δύο ἥ τε πρὸς ἀλλήλȣς στάσις ϗ ἔτι ἡ πρὸς τὸν δῆμον Πε1. 1302 a11. cf Ηη12. 1152 b21 et pariter usurpatum ἔτι δὲ μα1. 338 b25. 5. 342 b22. Ηα1. 1094 b5 al. — usitatissimum Aristoteli in enumerandis argumentis vel dubitationibus singula membra ordiri a part ἔτι δὲ vel ἔτι veluti intra idem caput Φδ1 ἔτι δὲ 208 a34, b8, 209 a18, 23, ἔτι 209 a7, 26.

ἔτνος ζέον ἐκπαφλάζει πκδ9. 936 b24.

ἕτοιμος. ἐξ ἑτοίμȣ χρῆσθαί τισιν ρ39. 1445 b26. — ἑτοίμως. εἰ ϗ πάνυ ἑτοίμως ἀποθνήσκει (ἀποθνήσκειν codd, ἕτοιμος ἀποθνήσκειν Bk) ηεγ1. 1229 b39. ȣ̃τως ἂν ἑτοιμότατον λέγειν δυνηθείημεν ρ2. 1421 b14.

ἔτος ἔπομβρον, ὑγρόν, ἔνυγρον, εὐδιεινόν, ἀνεμῶδες, λοιμῶδες μβ4. 360 b4. Ζζ15. 569 b22. πα21. 862 a5, 6. διὰ πέντε ἐτῶν Πε7. 1307 b7. προσέχειν τῷ πολλῷ χρόνῳ ϗ τοῖς πολλοῖς ἔτεσιν Πβ5. 1264 a2.

Etruscorum praedonum crudelitas f36. 1480 b34.

Etymologica. Ar aliquoties ut explicatam alicuius nominis vim ac notionem comprobet (τβ6. 112 a32), originem vocabuli adhibet. ἀδελφός (δελφύς) Ζιγ1. 510 b14. αἰθήρ (ἀεὶ θεῖν) Οα3. 270 b22. μα3. 339 b25. cf κ2. 392 a8 (Plat Cratyl 410 B). αἰών (ἀεὶ ὤν) Οα9. 279 a27. ἀορτή (καλȣ̃σί τινες ἀορτὴν ἐκ τȣ̃ τεθεᾶσθαι ϗ ἐν τοῖς τεθνεῶσι τὸ νευρῶδες αὐτῆς μόριον?) Ζιγ3. 513 a20. KaZi 107, 2. αὐτόματον (ὅταν αὐτὸ μάτην γένηται) Φβ6. 197 b29. Ἀφροδίτη (ὅτι ἀφρώδης ἡ τȣ̃ σπέρματος φύσις) Ζγβ2. 736 a20. γῆρας (γεηρόν) Ζγε3. 783 b6. ἦθος (ἔθος) Ηβ1. 1103 a3. ἰαμβεῖον (ἰαμβίζειν) πο4. 1448 b31. μακάριος (χαίρειν) Ηζ12. 1152 b7. μεταβολή (μετ' ἄλλο) Φε1. 225 a1. οἰσοφάγος (ἀπὸ τȣ̃ μήκȣς ϗ τῆς στενότητος? cf S et Aub) Ζια16. 495 a19. ὀσφύς (ἰσοφυές) Ζια13. 493 a22. πνεύμων (διὰ τὴν τȣ̃ πνεύματος ὑποδοχήν) αν10. 476 a9. πόδες (ἀπὸ τȣ̃ πέδȣ) Ζπ5. 706 a33. πρόσωπον (πρόσωθεν ὄπωπε) Ζμγ1. 662 b19. συνεχές (συνέχεσθαι) Φε3. 227 a12. σωφροσύνη (σώζȣσα τὴν φρόνησιν) Ηζ5. 1140 b11. τραγᾶν τȣ̀ς ἀμπέλȣς (ἀπὸ τȣ̃ πάθȣς τῶν τράγων) Ζγα18. 726 a2. φαντασία (φάος) ψγ3. 429 a3. φρένες (μετέχȣσαί τι τȣ̃ φρονεῖν) Ζμγ10. 672 b31. — haud pauca doctrinae etymologicae specimina reperiuntur in libris dubiae originis et pseudepigraphis: ἀμίαι (ȣ̃ κατὰ μίαν φέρονται) f313. 1531 a27. Ἄμφισσα (διὰ τὸ περιέχεσθαι τὸν τόπον ὄρεσιν) f522. 1563 b17. ἀφύαι (ἀφυεῖς ȣ̃σαι, τȣτέστι δυσφυεῖς) f313. 1531 a29. ἐπιστήμη (ἐφιστάναι τὴν διάνοιαν) πλ14. 956 b40, 957 a6. cf Φη3. 247 b11. Δῆλος (πρὶν ἄδηλον ὁ Ζεὺς δήλην ἐποίησε) f446. 1551 b6, 10. ἥρως (ἀήρ) f598. 1578 a16. θύννος (θύειν?) f313. 1531 a39. καλλικύριοι (ἀπὸ τȣ̃ εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν πανδοδαποὶ ὄντες) f544. 1568 a43. κρόμμυον (κόρην ποιȣ̃ν συμμύειν) πκ22. 925 a28. ὀβελός (ὀφέλλειν) f539. 1567 b5. προσέληνοι (πρὸ τȣ̃ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην) f549. 1569 a2. σκάρος, καρίς (σκαίρειν) f313. 1531 a28. στέφανος (στέφειν) f108. 1495 b9, 13. φυσιογνωμονία (περὶ τὰ φυσικὰ παθήματα τῶν ἐν τῇ διανοίᾳ) φ2. 806 a23. — praecipue auctor libri περὶ κόσμȣ vocabulorum originem ad comprobandas sententias suas adhibet. Ἀδράστεια (ἀναπόδραστος ȣ̃σα) κ7. 401 b13. αἶσα (ἀεὶ ȣ̃σα) κ7. 401 b14. ἀνάγκη (ἀνίκητος ȣ̓σία) κ7. 401 b8. Ἄτροπος (τὰ παρελθόντα ἄτρεπτα) κ7. 401 b18. εἱμαρμένη (εἴρειν ϗ χωρεῖν ἀκωλύτως) κ7. 401 b9. Ζῆνα ϗ Δία (δι' ὃν ζῶμεν) κ7. 401 a14. Κλωθώ (κλώθȣσα ἑκάστῳ τὰ οἰκεῖα) κ7. 401 b21. Κρόνος (Χρόνος) κ7. 401 a15. Λάχεσις (εἰς πάντα ἡ κατὰ φύσιν μένει λῆξις) κ7. 401 b20. μοῖρα (ἀπὸ τȣ̃ μεμερίσθαι) κ7. 401 b12. Νέμεσις (ἀπὸ τῆς ἑκάστȣ διανεμήσεως) κ7. 401 b12. Ὄλυμπος (ὁλολαμπής) κ6. 400 a5. ȣ̓ρανός (ὅρος τῶν ἄνω) κ6. 400 a5. πεπρωμένη (διὰ τὸ πέπερατῶσθαι πάντα) κ7. 401 b10.

ἐτύμως. κόσμον ἐτύμως (i e secundum originem et vim vocabuli) τὸ σύμπαν ἀλλ' ȣ̓κ ἀκοσμίαν ὀνομάζȣσιν κ6. 399 a14, 400 a6. 7. 401 a25.

εὖ. ἡ ἀορτὴ εὖ μάλα κοίλη Ζιγ4. 514 b22. — ὅταν τὸ θέρος ἐνέγκῃ εὖ Ζιθ21. 603 b13. — εὖ ποιεῖν φίλον Ηι11. 1171 b21. διὰ τί μᾶλλον φιλȣ̃σιν οἱ εὖ ποιήσαντες τȣ̀ς εὖ παθόντας Ηι7. ηεη8. εὖ ἔχειν τὴν ψυχήν Πα13. 1260 a26. εὖ ζῆν, syn σωφρόνως ζῆν Πβ6. 1265 a31. εὖ ζῆν, syn καλῶς ζῆν Ηι10. 1170 b27. τὸ γὰρ εὖ τῷ καλῶς ταὐτόν Ηζ11. 1143 a15. φοβηθῆναι ϗ θαρρῆσαι μᾶλλον ϗ ἧττον, ἀμφότερα ȣ̓κ εὖ Ηβ5. 1106 b21. ὁρίζονται, ȣ̓κ εὖ δέ Ηβ2. 1104 b25. — frequentissime legitur τὸ εὖ, vel ita, ut e contextu orationis infinitivus verbi alicuius cogitatione addatur, veluti κιθαριστȣ̃ τὸ κιθαρίζειν, σπȣδαίȣ δὲ τὸ εὖ (sc κιθαρίζειν) Ηα6. 1098 a12. cf Ηβ6. 1107 a15. 9. 1109 a29. Οβ12. 292 a23 al, vel ita, ut τὸ εὖ in substantivi naturam abire videatur, syn τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν (neque utriusque usus fines ubique accurate circumscribi possint) Ηβ2. 1105 a10. 3. 1105 a27. 5. 1106 b12. 9. 1109 a29, b18. Μδ16. 1021 b15. Ργ11. 1412 b13. πο26. 1462 b18. τἀγαθὸν ϗ τὸ εὖ Ηα6. 1097 b27. τὸ ἄριστον ϗ τὸ εὖ Ηβ6. 1107 a8. τὸ μέσον ϗ τὸ εὖ Ηβ9. 1109 b26. τὸ εὖ ἐστὶ τὸ μετρίως Ργ16. 1416 b34. τὸ εὖ σπάνιον, ἐπαινετόν, καλόν Ηβ9. 1109 a29. f83. 1490 a14. τὸ εὖ τὸ ἀπὸ τῶν ἀριθμῶν Μν6. 1092 b26. τὸ εὖ, opp τὸ ἀναγκαῖον ψβ8. 420 b22 (Trdbg p 392). opp. ἡ σωτηρία αι1. 437 a1. Πα2. 1252 b30. cf f39. 1481 a13.

εὐαγής. τοῖς εἵλωσι καταγγέλλειν τὸν πόλεμον, ὅπως εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀνελεῖν f495. 1558 b32.

Εὐαγόρας ὁ Κύπριος Πε10. 1311 b5.

εὐαγωγία ϗ εὐφυΐα τῶν σωμάτων φ6. 814 a4. εὐαγωγία ἀκολȣθεῖ τῇ ἐλευθεριότητι αρ5. 1250 b32.

εὐαγωγοὶ τῷ νομοθέτῃ πρὸς ἀρετήν Πη7. 1327 b38.

Εὔαθλον κατηγορηκέναι Πρωταγόρȣ f56. 1485 a8.

Εὐαίμονος υἱὸς Εὐρύπυλος f596. 1576 a20.

Εὐαίσης Σύρος οβ 1352 a9.

εὐαισθησία (cf εὐαίσθητος 1) Ζμβ10. 656 a16.

εὐαίσθητος. 1. act ἐλέφας εὐαίσθητος Ζι46. 630 b21. ὁ ἄνθρωπος εὐαισθητότατος τῶν ἄλλων ζῴων Ζμβ17. 660 a20. Ζγε2. 781 b19. πζ6. 887 a7. — 2. pass εὐαισθητότερα τὰ παρ' ἄλληλα τιθέμενα Οβ6. 289 a7.

εὐαλαζόνευτα ϗ ἐντιμότερα Ρβ15. 1390 a21.

εὐάλωτος διὰ τὴν παχύτητα Ζι5. 611 a25.

εὐανάγνωστον δεῖ εἶναι τὸ γεγραμμένον Ργ5. 1407 b11.

εὐαναλώτοις περὶ τὰ καθ' ἕκαστον ἐρευναις ἐνδιατρίβειν φτα1. 815 a30.

εὐανάπνευστος ἡ ἐν κώλοις λέξις Ργ9. 1409 b14.

εὐανθής. τὸ ἀλȣργὲς εὐανθὲς γίνεται ϗ λαμπρόν χ2. 792 a15.

5. 797 a8. πτέρωμα εὐανθὲς ὂν ϗ στίλβον χ2. 792 a28. τὸ ὄρφνιον εὐανθέστερον γίνεται τῶν μελάνων ἢ τῶν λευκῶν χ4. 794 b5.

εὐαπαλλακτότερον πάθος πε22. 883 a18.

εὐαπάτητοι ἐν ἐπιθυμίαις, διὰ πάθος εν2. 460 b9. 3. 461 b8. τὸ θῆλυ εὐαπατητότερον Ζι1. 608 b12.

εὐαπόλυτος Ζιδ4. 530 a6.

εὐαπόσπαστα ἀλλήλων ἔκγονα Ζιε18. 550 a12.

εὐαρίθμητος. καρκίνων γένος οὐκ εὐαρίθμητον Ζιδ2. 525 b4.

εὐαρμοστία ηεγ2. 1231 a1.

εὐάρμοστος. αἱ διὰ τῆς ἀκοῆς ἡδοναὶ τῶν εὐαρμόστων ϗ ἀνορμόστων ηεγ2. 1230 b28, 1231 a3. εὐαρμοστότερον ἀπὸ τοῦ ὀξέος ἐπὶ τὸ βαρύ πιθ33. 920 a19. — εὐαρμόστως ἡ μέση ἂν ἕξις ἔχοι φ6. 812 a2.

εὔαρχος. οἱ θυμοειδεῖς δοῦλοι οὐκ εὔαρχοι οα5. 1344 b14.

Εὔαρχος τι33. 182 b20 (lusus etymologicus).

εὐαυγέστατος (v l εὐαγέστατος) λαμπρότητι ὁ κόσμος κ5. 397 a16.

εὐαυξής. μέρος αἰδοίου χονδρῶδες, εὐαυξές Ζια13. 493 a30. εὐαυξὴς ὁ περίδρομος τῶν τριχῶν φ3. 808 a23. εὐαυξέστερον κατὰ μῆκος Ζμγ12. 673 b34.

εὐβάστακτος. οὐκ εὐβάστακτον ἕκαστον τῶν κατὰ φύσιν ἀναγκαίων Πα9. 1257 a34. τὰ εὐβάστακτα ϗ ἐν μικροῖς τόποις ἀφανιζόμενα Ρα12. 1373 a32.

εὔβιος. φρυνολόγοι εὐβιώτατοι Ζι36. 620 a21.

εὐβίοτος ὁ ἄνθος, ὁ κύκνος al Ζι1. 609 b19 (coni χρόαν ἔχει καλήν). 11. 615 a18, 16 (coni ᾠδικός). 12. 615 a28 (coni τὴν χρόαν καλὴν ἔχει), 32. 15. 616 b10 (coni πολύτεκνος). 17. 616 b23. 34. 619 b23 (coni εὔτεκνος).

εὔβλαπτος ὁ ἐκτὸς τοῦ σώματος τόπος Ζπα12. 719 a34.

εὐβοήθητος χώρα Πη5. 1327 a3. εὐβοηθήτως εἶναι δεῖ τοὺς κατὰ πόλεμον σωθησομένους Πη6. 1327 a21. εὐβοήθητοι νόσοι πα25. 862 b6.

Εὔβοια Ργ10. 1411 a9. σ973 a21, 22, b21. f 238. 1521 b14, 15, 1522 a5. — σεισμοὶ ἐν Εὐβοίᾳ μβ8. 366 a27. μεγάλη νῆσος κ3. 393 a13. fluvii Κέρβης et Νηλεύς θ170. 846 b36. Χαλκὶς τῆς Εὐβοίας Ζμδ2. 677 a3. ἡ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδικὴ Ζια17. 496 b25. οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς f 93. 1492 b27. οἱ Εὔβοιαν ἐποικοῦντες Ἄβαντες f 559. 1570 a34.

εὐβοσία. χώρα ἔχει πολλὴν εὐβοσίαν Ζιγ21. 522 b22. ὅταν εὐβοσία ϗ ἀφθονία γένηται τροφῆς Ζιζ22. 575 b32. ζῷα χρώμενα εὐβοσίᾳ Ζιγ16. 519 b33. 10. 517 b15. δι' εὐβοσίαν (διδυμοτοκεῖν al) Ζιζ19. 573 b31. γ17. 520 a33. Ζγα 18. 726 a6. ἐκτρέφει διὰ τὴν τοῦ σώματος εὐβοσίαν Ζγδ6. 774 b25.

εὐβουλία, def Ηζ10. 1142 b22, 27. dist ἐπιστήμη, δόξα, εὐστοχία, ἀγχίνοια Ηζ10. dist φρόνησις Ηζ10. 1142 b32. ημβ3. 1199 a4-14. εὐβουλία ϗ ἀγχίνοια, μέρη φρονήσεως αρ4. 1250 a39.

εὔβουλος, def Ηζ8. 1141 b13. opp εὐτυχής ημβ3. 1199 a12.

Eubulides, eius sophismata (cf Diog L II 108) afferuntur, auctore non nominato, ὁ ψευδόμενος Ηη3. 1146 a22. τι25. 180 a34, b2 Alex ad h l, ὁ ἐγκεκαλυμμένος τι24. 179 a33 Alex ad h l. Zeller Gesch II, 1. 188, 2.

Εὔβουλος orator κατὰ Χάρητος Ρα15. 1376 a9. — Εὔβουλος Atarnei tyrannus Πβ7. 1267 a31.

εὐγένεια, def Πγ13. 1283 a37. δ8. 1294 a21. Ρα5. 1360 b31-38. β15. 1390 b18. f 82. 1490 a5. 83. 1490 b6. 85. 1490 b43. coni ἀρετή, παιδεία, ἐλευθερία, πλοῦτος, κάλλος Πγ12. 1282 b38. δ4. 1291 b28. 8. 1293 b37. 12. 1296 b18. ε1. 1301 b40. διαφέρειν τῇ εὐγενείᾳ Πγ13. 1283 b19. ἡ εὐγένεια παρ' ἑκάστοις οἴκοι τίμιος Πγ13. 1283 a35, cf α6. 1255 a33. οἱ ὀλιγαρχικοὶ εὐγένειαν τὴν ἀξίαν λέγουσιν Ηε6. 1131 a28. — εὐγενείας ἦθος Ρβ15.

εὐγενής, def Πε1. 1301 b3. f 82. 1490 a6, 15. 83. 1490 a19. ζῷον εὐγενές, def Ζια1. 488 b17, 18. dist γενναῖος Ρβ15. 1390 b22. εὐγενεῖς, coni ἀγαθοί, ἐλεύθεροι, πλούσιοι Πγ12. 1283 a16. ε1. 1302 a1. Ηδ8. 1124 a21. coni ἔνδοξοι Ηδ5. 1122 b31. ἦθος εὐγενὲς ϗ ὡς ἀληθῶς φιλόκαλον Ηκ10. 1179 b8. τὸν εὐγενῆ εὐτυχῆ λέγομεν ημβ8. 1207 a24. εὐγενεῖς παρ' αὐτοῖς, opp πανταχοῦ, ἁπλῶς Πα6. 1255 a27, 33, 35, 40. τὸ εὐγενὲς ζῷον, ὃ τὸν οὐρανὸν περιοδεύει· διοίκησιν εὐγενεστέραν ἔχει ὁ οὐρανός φτα1. 816 a22, 32. — εὐγενέστεροι Πγ12. 1282 b32. οἱ πλούσιοι ϗ εὐγενέστεροι ὀλίγοι ὄντες Πδ4. 1290 b19. — εὐγενέστατοι Πα6. 1255 a27. — (εὐγενεῖς, fort scribendum ἀγεννεῖς φ6. 811 a23.)

εὐγηρία, def Ρα5. 1361 b26-35.

εὐγήρως τίς Ρα5. 1361 b28. — οἱ κύκνοι εὔγηροι Ζι12. 615 a33.

εὐγνωμονεῖν. βασιλικώτερον τὴν ψυχὴν ἔχειν εὐγνωμονοῦσαν ρ1. 1420 a16.

εὐγνωμοσύνη, def, dist ἐπιείκεια ημβ2. ἀκολουθεῖ τῇ ἀρετῇ αρ8. 1251 b34.

εὐγνώμων, def, coni συγγνώμων, συνετός Ηζ11. 1143 a19. 12. 1143 a30. def, dist ἐπιεικής ημβ2.

εὐγώνιος ὀπή, dist στρογγύλον πιε11. 912 b15.

εὐδαιμονεῖν, i q εὐδαίμονα εἶναι Ηα10. 1099 b20. Ρβ24. 1401 b27, 28. Πβ5. 1264 b19, 21 al. syn εὖ ζῆν, εὖ πράττειν, μακαρίως ϗ καλῶς ζῆν Ηα2. 1095 a20. ηεα1. 1214 a30. τὸ εὐδαιμονεῖν ἐξ ἀμφοτέρων τούτων (τοῦ καλοῦ ϗ τῆς ἡδονῆς) ἐστίν Πθ5. 1339 b19. εὐδαιμονήσειν Ηα5. 1097 b5. οἱ Ἀθηναῖοι εὐδαιμόνησαν Ρβ23. 1398 b17. τὸν εὐδαιμονήσαντα Ηκ9. 1179 a1. — ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ (Eur fr 662) Ρβ21. 1394 b2.

εὐδαιμονία, opp κακοδαιμονία πο6. 1450 a17. περὶ εὐδαιμονίας Ηα. κ6-9. ηεα. ημβ6-7. Ρα5. — ἡ εὐδαιμονία ἀκρότατον τῶν πρακτῶν ἀγαθῶν, ἄριστον ϗ κάλλιστον ϗ ἥδιστον, τέλος τῶν ἀνθρωπίνων, τέλεον ἀγαθόν, καθ' αὑτὸ αἱρετόν (cf ἀγαθόν) Ηα2. 1095 a16. 9. 1099 a24. κ6. 1176 a31, b31. ηεα1. 1214 a7. 7. 1217 a40. β1. 1219 a28. Πη8. 1328 a37. 13. 1331 b39. Ρα6. 1362 b10. ἡ εὐδαιμονία πάντων αἱρετωτάτη μὴ συναριθμουμένη Ηα5. 1097 b16, τέλειον, αὔταρκες Ηα5. 1097 b1, 16. η14. 1153 b16. κ6. 1176 b5. 7. 1177 b25. ηεη2. 1238 a12. Ρα6. 1362 b10, μόνιμον, οὐκ εὐμετάβολον Ηα11. 1100 b2. ἡ εὐδαιμονία τῶν τιμίων, οὐ τῶν ἐπαινετῶν Ηα12. μὴ μετέχειν τὰ λοιπὰ ζῷα εὐδαιμονίας Ηκ8. 1178 b23-28. ηεα7. 1217 a24. — variae de εὐδαιμονίᾳ sententiae: utrum cernatur in φρονήσει, an ἀρετῇ an ἡδονῇ Ηα2. 1095 a20-3. 1096 a10. ηεα1. 1214 a30 sqq. 4. 1215 b5-14. ἡ εὐδαιμονία πότερον μαθητὸν ἢ ἐθιστὸν ἢ ἄλλως πως ἀσκητὸν ἢ κατά τινα θείαν μοῖραν ἢ ϗ διὰ τύχην παραγίνεται Ηα10. 1099 b9 sqq. ηεα1. 1214 a14-30. — notio εὐδαιμονίας. ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἔστιν ἕξις, οὐ ποιότης Ηκ6. 1176 a34. πο6. 1450 a18. ἡ εὐδαιμονία ἐνέργειά τις, πρᾶξίς τις, ζωῆς τελείας ἐνέργεια κατ' ἀρετὴν τελείαν, ψυχῆς ἀγαθῆς ἐνέργεια, ἐνέργεια ϗ χρῆσις ἀρετῆς τελεία Ηκ6. 1176 b1, 4, 1177 a10. 7. 1177 a22. η14. 1153 b11. α6. 1098 a16. ι9. 1169 b29. ηεβ1. 1219 a39, 35. ημβ7. 1204 a28. Πη1. 1323 b21. 3. 1325 a32. 8. 1328 a37. 13. 1332 a9. πο6. 1450 a18. Φβ6. 197 b4. f 89. 1491 b36. εὐδαιμονία, syn εὐπραγία, εὖ πράττειν, εὖ ζῆν Πη3. 1325 a22, b14. 13. 1331 b39. ημα3. 1184 b9. 4. 1184 b27. ἡ εὐδαι-

μονία ἐν βίῳ τελείῳ. πότερον οὐδένα εὐδαιμονιστέον ἕως ἂν ζῇ Ηα11. κ7. 1177 b25. ηεβ1. 1239 b5 sqq. ημβ7. 1204 a28. πρώτως ϗ κυριώτατα εὐδαιμονία ἡ θεωρητική Ηκ7. 8. 1178 b7-32. ζ13. 1144 a5. Μλ7. 1072 b24. cf Πη3. 1325 b20. δοκεῖ ἡ εὐδαιμονία ἐν σχολῇ εἶναι Ηκ7. 1177 b4. δευτέρως εὐδαιμονία ἡ κατὰ τὰς ἠθικὰς ἀρετάς Ηκ8. πότερον ἡ εὐδαιμονία ἡ αὐτὴ ἑνὸς ἑκάστου ϗ πόλεως Πη2. 1324 a5. cf β5. 1264 b16. 9. 1269 b14. γ9. 1280 a33. ἡ εὐδαιμονία ϗ τὰ μόρια αὐτῆς Ηε3. 1129 b18. — distinguenda εὐδαιμονία et ὧν ἄνευ οὐχ οἷόν τε εὐδαιμονεῖν ηεα2. 1214 b26. ἡ εὐδαιμονία, dist εὐτυχία Ηη14. 1153 b21-25. ηεα1. 1214 a25. Πη1. 1323 b26. sed ἡ εὐδαιμονία δεῖται τῶν τ' ἐν σώματι ϗ τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν, εὐτυχίας τινός, χορηγίας, εὐετηρίας, εὐημερίας Ηα3. 1096 a1. 9. 1099 a31. 11. 1101 a6, 15, 22. η14. 1153 b17. κ8. 1178 a23. 9. 1178 b33. ημβ8. 1206 b32 sqq. Πη1. 1323 a26. 13. 1331 b41, 1332 a20. Ρα5. 1360 b19. ἡδονὴν δεῖν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ Ηκ7. 1177 a23. η12. 1152 b6. 14. 1153 b14. ημβ7. 1204 a20, 30.

εὐδαιμονίζειν Ηα3. 1096 a2. 10. 1100 a9. syn μακαρίζειν, dist ἐπαινεῖν Ηα11. 1100 a16. 12. 1101 b24-26. τὸ Σόλωνος, μὴ ζῶντ' εὐδαιμονίζειν ηεβ1. 1219 b5. τῶν εὐδαιμονιζομένων οἱ πολλοί Ηκ6. 1176 b12. εὐδαιμονιστέον Ηα11. 1100 a10.

εὐδαιμονικός. οὐ πάνυ εὐδαιμονικὸς ὁ τὴν ἰδέαν παναίσχης Ηα9. 1099 b3. εὐδαιμονικὸν ϗ καλὸν τὸ προσεπικτᾶσθαι τιμήν Ρα9. 1367 b13. εὐδαιμονικὰ ταῦτα Ηκ6. 1176 b16. εὐδαιμονικὴ ἀγωγή ηεα4. 1215 a32. εὐδαιμονικωτέρα, εὐδαιμονικωτάτη ἐνέργεια Ηκ6. 1177 a6. 8. 1178 b23.

εὐδαιμονισμός, syn μακαρισμός, dist ἔπαινος, ἐγκώμιον Ρα9. 1367 b34. ηεβ1. 1219 b16. Ηδ13. 1127 b18.

εὐδαίμων, opp ἄθλιος Ηα13. 1102 b7. syn μακάριος, αὐτάρκης Ηα6. 1098 a19. ι9. 1169 b3, 4, 5, 17, 19, 24, 1170 a2, 4, 8. Πη1. 1323 b24. εὐδαίμων πότερον φύσει ἢ διὰ μαθήσεως cf s εὐδαιμονία. — εὐδαίμων, def etymol τβ6. 112 a36. εὐδαίμων ὁ κατ' ἀρετὴν τελείαν ἐνεργῶν ϗ τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς ἱκανῶς κεχορηγημένος μὴ τὸν τυχόντα χρόνον Ηα11. 1101 a14. εὐδαίμων ὁ βίος τοῦ κατ' ἀρετὴν ἐνεργοῦντος Ηκ9. 1179 a9. 6. 1177 a2. Πδ11. 1295 a36. ἀγαθός τε ϗ εὐδαίμων ἅμα γίνεται ἀνήρ f 623. 1583 a17. ὁ εὐδαίμων προσδεῖται τῶν ἐν σώματι ἀγαθῶν ϗ τῶν ἐκτὸς ϗ τῆς τύχης Ηη14. 1153 b17 cf εὐδαιμονία. ὁ θεὸς πῶς εὐδαίμων ϗ μακάριος Πη1. 1323 b24. cf Ηκ7. 1177 b28. ὁ εὐδαίμων εἰ δεήσεται φίλων ἢ μή Ηι9. ηεη12. ημβ15. ὁ ἀληθῶς εὐδαίμων ἥδιστα ζήσει ηεη15. 1249 a20. — εὐδαιμονέστερος Ηγ12. 1117 b10. ὁ αὐτὸς εὐδαιμονέστατος ϗ θεοφιλέστατος Ηκ9. 1179 a31. — εὐδαιμόνως ϗ καλῶς ζῆν Πγ9. 1281 a2. ηεα1. 1214 b6. εὐδαιμονέστερον βιοῦντες ρ1. 1421 a13.

εὐδάπανος. ἡ ἐλευθεριότης ἀρετὴ εὐδάπανος εἰς τὰ καλά αρ2. 1250 a13.

εὔδηλος ἡ ἔλλειψις ημβ11. 1210 a31. οὐκ εὔδηλος ὁ ῥυθμὸς γίνεται πε16. 882 b9. εὔδηλον σφόδρα γίνεσθαι πλα27. 960 a14.

Εὔδημος, Cyprius, familiaris Aristotelis f 32. 1479 b28. τὰ ἐλεγεῖα τὰ πρὸς Εὔδημον f 623. 1583 a10.

εὐδία. σημεῖον εὐδίας, εὐδιῶν μγ3. 372 b19, 29, 33. α9. 346 b34. εὐδιῶν ϗ χειμώνων πα3. 859 a24. ἐὰν εὐδία ἢ βόρειον ᾖ Ζιθ12. 597 b10. εὐδία γίνεται πκε4. 938 a25. χειμῶνος, ὅταν εὐδία ϗ νοτία γένηται Ζιε19. 551 a3. ἂν ἐπιγένωνται εὐδίαι παράλογοι Ζιθ15. 599 b15. ἐν ταῖς γαλήναις ϗ εὐδίαις Ζιδ8. 533 b30. ἐν εὐδίᾳ, ἐν ταῖς εὐδίαις μα10. 347 a22. Ζιδ4. 530 a16. πκς56. 946 b39. 61. 947 a35. ταῖς εὐδίαις πκε22. 940 a4. ἐξ εὐδίας πκς8. 941 a18. εὐδιῶν οὐσῶν Ζιι40. 626 a4. εὐδίας (veluti εὐδίας οὐ πέτονται) Ζιθ12. 597 b13. μα10. 347 b1. πκγ5. 931 b39.

εὐδιάβλητος ηεη2. 1237 b23, 25.

εὐδιάβολος Ρα12. 1372 b35.

εὐδιαίρετον τὸ εὐόριστον Οδ6. 313 b8, 6. Γα10. 328 b17, a24. εὐδιαιρετώτερον Φδ8. 215 b11 (coni ἀσωματώτερον). Οδ6. 313 b11, 15. τὸ μὴ εὐδιαίρετον Φδ8. 215 a31. ῥύγχος περιφερὲς οὐκ εὐδιαίρετον Ζμδ13. 696 b33. τὸ γλίσχρον οὐκ εὐδιαίρετον πκα8. 927 b30.

εὐδιάλυτοι φιλίαι Ηθ3. 1156 a19.

εὐδιάπνουν γίνεται τὸ ὑγρόν Ζμγ9. 671 a32.

εὐδιάφθορος. ἔντομα εὐδιάφθορα Ζμδ6. 682 b16. ὁμονοοῦσα ὀλιγαρχία οὐκ εὐδιάφθορος ἐξ αὐτῆς Πε6. 1306 a10.

εὐδιάχυτα τὰ φάρμακα ὑπὸ τῶν κοιλιῶν, ταῖς κοιλίαις πα42. 864 a29, 35.

εὐδιαχωρητότερος ὁ ἄρτος, opp δυσδιαχώρητον πκα8. 927 b22.

εὐδιεινός. ἐν τοῖς εὐδιεινοτέροις τόποις, opp ἐν τοῖς ψυχροτέροις μα10. 347 a23. 12. 348 a3. ἐν τοῖς βάθεσι ϗ εὐδιεινοῖς οἱ σπόγγοι μαλακώτατοι Ζιε16. 548 b21. ὅταν ἔνυγρον ϗ εὐδιεινὸν γένηται τὸ ἔτος Ζιζ15. 569 b21. ὅταν τὸ ἔαρ ἔπομβρον, ὁ δὲ χειμὼν εὐδιεινὸς γένηται Ζιθ19. 601 b26. τροπαὶ εὐδιειναί Ζιε8. 542 b5. ὁ ζέφυρος εὐδιεινὸς ϗ ἥδιστος τῶν ἀνέμων πκς31. 943 b21. 55. 946 b21. αἱ καθαραὶ δύσεις εὐδιεινὸν σημεῖον, αἱ δὲ τεταραγμέναι χειμερινόν πκς8. 941 a1.

εὐδίοδος ἕξις τῆς σαρκός πη4. 887 b24.

εὐδίοπτος ὁ ἀὴρ τοῖς πεζοῖς Ζμβ13. 658 a5. μελανόμματα οἷς τῶν ὀμμάτων τὰ πολλὰ μὴ εὐδίοπτα· τὸ εὐδίοπτον τῆς θαλάττης γλαυκὸν φαίνεται Ζγε1. 779 b29, 31. ἡ θάλαττα εὐδιοπτοτέρα τοῦ ποτίμου, εὐδιοπτοτέρα ἐν τοῖς βορείοις ἢ ἐν τοῖς νοτίοις πγ8. 932 b8. 38. 935 b18, 21. 9. 932 b16.

εὐδιόριστος. περὶ ὀσμῆς ἧττον εὐδιόριστόν ἐστι τῶν εἰρημένων ψβ9. 421 a7.

εὐδοκιμεῖν, opp ἀδοξεῖν Ρα12. 1372 b21. Πε8. 1309 a14. σκῶπες ἐδώδιμοι ϗ σφόδρα εὐδοκιμοῦσιν (i e caro earum avium magni aestimatur) Ζιι28. 618 a3. εὐδοκιμῆσαι, syn αὐξηθῆναι Πε4. 1304 a19, 20, 25. οἱ εὐδοκιμοῦντες ϗ δοκοῦντες εἶναι ἐπιεικεῖς Πδ7. 1293 b13. ὁ μέλλων εὐδοκιμήσειν κατὰ τὸ ἦθος ημα9. 1186 b34. Ὅμηρος τῷ ἐνέργειαν ποιεῖν εὐδοκιμεῖ, οἱ ποιηταὶ εὐδοκιμοῦσιν, opp ἐκπίπτουσιν Ργ11. 1411 b33, a11. μάρτυς εὐδοκιμῶν, opp ἀδοξῶν Ρα15. 1376 a30. οἱ εὐδοκιμοῦντες τῶν νόμων Ηκ10. 1181 a16. Πβ11. 1273 b9. τὰ ἐπιπόλαια τῶν ἐνθυμημάτων οὐκ εὐδοκιμεῖ Ργ10. 1410 b22. ἂν εὐδοκιμηκότα ᾖ τὰ πρὸς τὸν ἐναντίον λόγον Ργ17. 1418 b14. τὰ ἀστεῖα ϗ τὰ εὐδοκιμοῦντα πόθεν λέγεται Ργ10.

εὐδοξία, def Ρα5. 1361 a25.

εὔδοξος. δύναμις λόγων εὐδοξοτάτη ρ1. 1420 a14.

Εὔδοξος. Platonicus περὶ ἰδεῶν ΜΑ9. 991 a17. μ5. 1079 b21. περὶ ἡδονῆς Ηα12. 1101 b28. κ2. 1172 b9. διαφερόντως ἐδόκει σώφρων εἶναι Ηκ2. 1172 b16. — Εὔδοξος περὶ τῆς θέσεως τῶν σφαιρῶν Μλ8. 1073 b17, 33. — ὡς Εὔδοξός φησιν θ173. 847 a7.

εὐειδής. εὐειδεῖ χερί (Emp 352) αν7. 473 b18. τὸ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσιν πο25. 1461 a14.

εὔειλος. ἐν εὐείλοις χωρίοις Ζιθ12. 597 b7.

εὐειματοῦσα ἕξις τοῦ σώματος ρ1. 1420 a17.

εὐεκτικός, opp ἀσθενής Ηκ5. 1176 a15. εὐεκτικοὶ ὄντες ϗ γινόμενοι πολύσαρκοι· εὐεκτικώτεροι Ζγα 18. 725 b32. β 7. 746 b27. πκα24. 929 b28. ἀκρωτήρια ἰσχυρότερα ϗ εὐεκτικώτερα, σὰρξ σκληρὰ ϗ εὐεκτική φ 2. 806 b33, 22. εὐεκτικά, syn ὑγιεινά Ηζ 13. 1143 b25. ὑγιεινὸν ἐν ἰατρικῇ, εὐεκτικὸν ἐν γυμναστικῇ Ηε 15. 1138 a31. εὐεκτικὸν τὸ ποιητικὸν εὐεξίας Ηε1. 1129 a20, 21, 23. τη3. 153 b37. α13. 105 a31. 15. 106 a5.

εὐέκφοροι (cf ἐκφέρειν) γυναῖκες Ζιη4. 584 b7.

εὐέλεγκτος. μάχεσθαι πρὸς τὰ εὐέλεγκτα Ργ17. 1418 b19. ϗ κατὰ τὸ λόγον ἐστὶν εὐέλεγκτα ϗ τοῖς ἔργοις ἐξελήλεγκται νῦν Πη14. 1333 b15.

εὔελπις τβ6. 112 a35. οἱ εὐέλπιδες, dist ἀνδρεῖοι Ηγ9. 1115 b3. 11. 1117 a9-22. εὐέλπιδος τὸ θαρρεῖν Ηγ 10. 1116 a4. Ρβ 12. 1389 a27. οἱ νέοι εὔπιστοι ϗ εὐέλπιδες Ρβ12. 1389 a19. ἐπιθυμῶν ϗ εὔελπις, opp ἀπαθὴς ϗ δυσχεραίνων Ρβ1. 1378 a4. εὐέλπιδας ποιεῖ ὁ οἶνος ηεγ1. 1229 a20. πλ1. 955 a3.

εὐέμβολος χώρα Πη11. 1331 a4.

εὐεξαπάτητοι οἱ νέοι Ρβ12. 1389 a25. εὐεξαπατητότεροι οἱ ἀγαθοί ηεη2. 1237 b29.

εὐεξέταστος (i e facilis ad refutandum) λίαν ἡ σύνθεσις ψα4. 408 a10.

εὐεξία τα13. 105 a30. η3. 153 b37. opp καχεξία Ηε1. 1129 a19. syn ὑγίεια Ηγ 14. 1119 a16. ὑγίειαν ϗ εὐεξίαν ἐν συμμετρίᾳ θερμῶν ϗ ψυχρῶν τίθεμεν Φη3. 246 b5. dist ὑγίεια τβ8. 113 b35. ε7. 137 a5. γυμναστικῇ ἴδιον ἀγαθὸν ἡ εὐεξία ηεα 8. 1218 a36. τε 7. 137 a5. ἀλλήλων αἴτια ἡ εὐεξία ϗ τὸ πονεῖν Φβ3. 195 a9. Μδ2. 1013 b10. εὐεξία πολιτική Πη16. 1335 b6.

εὐέξοδος πόλις (χώρα) αὐτοῖς, τοῖς δ' ἐναντίοις δυσπρόσοδος ϗ δυσπερίληπτος, δυσέμβολος Πη11. 1330 b2, 3. 5. 1326 b41. τὸ ὕδωρ λεπτομερέστατον μέν, ἀλλ' εὐέξοδον (?) πγ22. 874 a32.

εὐεπακολούθητος. τὸ ἐκ συλλελογισμένων συλλελογισμένον οὐκ εὐεπακολούθητον Ρα2. 1357 a11.

εὐεπίθετος ὁ μεθύων Πε11. 1314 b34.

εὐεπιχείρητον πρόβλημα Αα26. 42 b29. εὐεπιχειρητοτέρα θέσις τβ4. 111 a11.

εὐεργεσία, def Ρα5. 1361 a30-34. τί ὄφελος τῆς εὐετηρίας, ἀφαιρεθείσης εὐεργεσίας Ηθ1. 1155 a8. ἐν ὑπεροχῇ εὐεργεσίας Ηθ13. 1161 a12. ἀπ' εὐεργεσίας καθίστασαν τοὺς βασιλεῖς Πγ15. 1286 b10.

εὐεργετεῖν et εὐεργετεῖσθαι Ηι7. 1167 b17, 23 sqq. θ15. 1163 a1, 8. τὸ εὐεργετεῖν τῆς ἀρετῆς ἐστίν Ηι9. 1169 b11. τιμῶνται οἱ εὐεργετηκότες Ρα5. 1361 a29, 30. εὐχερῶς εὐεργετεῖσθαι Ηδ2. 1120 a34. εὐεργετηθείς Ηθ15. 1163 a5. ι5. 1167 a14. 7. 1167 b17.

εὐεργέτημα. καλὰ τὰ εὐεργετήματα Ρα9. 1367 a6. opp ἁμαρτήματα Ρβ4. 1381 b3. διαφέρειν τῷ μεγέθει τῶν εὐεργετημάτων Ηθ13. 1161 a16.

εὐεργέτης. εὐεργέτῃ ἀνταποδοτέον χάριν Ηι2. 1164 b26. cf 1165 a17. οἱ εὐεργέται διὰ τί τοὺς εὐεργετηθέντας μᾶλλον φιλοῦσιν ἢ οἱ παθόντες τοὺς δράσαντας Ηι7. τοῦ πλήθους εὐεργέται κατὰ τέχνας Πγ14. 1285 b6.

εὐεργετητικός Ηι11. 1171 b16.

εὐεργετικός. δύναμις εὐεργετικὴ πολλῶν Ρα9. 1366 a38. δόξα εὐεργετική Ρα5. 1361 a28. τοῖς ἄλλοις ὠφέλιμα ϗ εὐεργετικά Ρβ11. 1388 b12.

εὐεργός. μόρια πρὸς τὴν χρῆσιν εὐεργά Ζμβ16. 660 a10. ποιεῖν τὴν ὕλην εὐεργόν Φβ2. 194 a34. — εὐεργῶς ὁ ἀὴρ ἔχει πρὸς γένεσιν ὕδατος μγ6. 377 b25.

εὐετηρία. ἐν ταῖς εὐετηρίαις, opp ἐν ταῖς ἐπομβρίαις Ζγγ10. 760 b3. — σημεῖον εὐετηρίας τοῖς προβάτοις Ζιζ 19. 574 a14. εὐετηρία, syn εὐημερεῖν, εὐθηνεῖν Ζιθ19. 601 b27, 28, 9, opp ἀκαρπία θ122. 842 a20. — εὐετηρίας γιγνομένης δι' εἰρήνην ἢ δι' ἄλλην τιν' εὐτυχίαν Πε6. 1306 b11. ἡ ἐκτὸς εὐετηρία Ηα9. 1098 b26 (syn τὰ ἐκτὸς ἀγαθά 8. 1098 b13, εὐημερία 9. 1099 b7), cf Ηθ1. 1155 a8. στεφάνοις ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις εὐετηρίαν ϗ ἀφθονίαν αἰνιττόμενοι τροφῶν f 108. 1495 b19.

εὐζωΐα τις ϗ εὐπραξία ἡ εὐδαιμονία Ηα8. 1098 b21.

εὐήθεια, opp πανουργία, φρόνησις ηεβ3. 1121 a12. τὰ ζῷα φαίνονται ἔχοντά τινα περί τε φρόνησιν ϗ εὐήθειαν δύναμιν Ζια1. 608 a15. — σημεῖον ἢ πολλῆς εὐηθείας ἢ πολλῆς προθυμίας Οβ5. 287 b31. πρὸς εὐλάβειαν εὐηθείας τθ6. 160 a3.

εὐήθης. οἱ νέοι οὐ κακοήθεις, ἀλλ' εὐήθεις Ρβ12. 1389 a17. κύκνοι εὐήθεις Ζια12. 615 a33. τὸ τῶν προβάτων ἦθος εὔηθες Ζια3. 610 b23. — εὐήθεις οἱ οἰόμενοι Αγ 6. 74 b21. — οἱ ποιηταὶ λέγοντες εὐήθη Ργ1. 1404 a24. λέγειν λόγον εὐήθη Ζγγ5. 756 b5. τὸ ὁμοίως προσέχειν ταῖς δόξαις εὔηθες sim Μκ6. 1062 b34. τα11. 104 b14. Αγ32. 88 b17 (λίαν εὔηθες). μβ7. 365 a29. ηεη12. 1245 a12. φ2. 807 a1. πιζ3. 916 a29. εὔηθες τὸ τοὺς εὐήθεις τῶν λόγων λίαν ἐξετάζειν Ζμγ3. 664 b19. εἴ τις ἀξιοίη, εὔηθες ατ969 a14. ἣν λέγει αἰτίαν εὐήθης αν3. 471 b15. νόμιμα εὐήθη πάμπαν Πβ8. 1268 b42. εὔηθες, coni ἄλογον αι2. 438 a29. κομιδῇ εὔηθες εἶναι τὸ δύο γενέσθαι ποτὲ ἕν f 202. 1514 b24. εὐήθη ϗ ψευδῆ τθ12. 162 b23. συμπεραίνεσθαι ἐξ εὐήθων τθ11. 162 a5. τρόπος εὐηθέστατος τι33. 182 b14. ἥψατο τοῦ εὐηθεστάτου Ργ17. 1418 b23. — εὐήθως οἴεσθαι Μδ 29. 1024 b32.

εὐηθικός. εὐηθικώτερον τὸ εἰρημένον, ἢ ὥστε ἐπισκοπεῖν Φδ 10. 218 b8. — εὐηθικῶς ϗ λίαν διεψευσμένοι Ζγγ6. 757 a2.

εὐήκοος, active εὐηκοώτερον Ηα13. 1102 a37. — ὑστέραι εὐήκοοι, opp κωφότεραι Ζικ1. 634 a10. — passive, φωνὴ λευκὴ ἡ εὐήκοος, τὸ εὐήκοον τα15. 107 b2, a13. ἡ φωνὴ μᾶλλον εὐήκοος ἄνωθεν κάτω πια45. 904 a24. εὐηκοώτερα τὰ τῆς νυκτός, εὐηκοωτέρα ἡ νύξ πια5. 899 a19. 33. 903 a7.

εὐήλιος. οἰκία εὐήλιος τοῦ χειμῶνος οα6. 1345 a32. καθίζει ἡ ἐλεὰ χειμῶνος ἐν εὐηλίῳ ϗ ἐπισκεπεῖ Ζια16. 616 b14.

εὐημερεῖν, syn εὐθηνεῖν Ζιθ18. 601 a23, 19. 19. 601 b28, 29, 9. ε10. 543 a15. εὐημερεῖν ϗ τροφὴν ἄφθονον ἔχειν Ζιζ19. 573 b22. opp χαλεπῶς ἔχειν Ζιθ12. 597 b10, 11. τὰ ζῷα πῶς εὐημερεῖ ϗ πῶς νοσεῖ Ζιθ18-27. τὰ ζῷα εὐημερεῖ τοῖς σώμασι μᾶλλον Ζγδ6. 775 b16. τῆς τροφῆς ἀπιούσης τὰ σώματ' εὐημερεῖ μᾶλλον Ζγα18. 725 b12. (διαφέρει τὰ ζῷα τῷ εὐημερεῖν ἢ τοὐναντίον ϗ περὶ τὰς κυήσεις Ζιθ30. 607 b1, i e eo quod ad edendum hominibus meliora vel deteriora sunt.) — πόλεις εὐημερούσαι ϗ σχολαστικώτεραι Πζ8. 1322 b38. τὸ εὐημεροῦν τῆς πόλεως Πε8. 1308 b24. εὐημεροῦντας ἀναγκαῖον εὔνους εἶναι ταῖς τυραννίσι Πε11. 1313 b37.

εὐημερία. ὅταν εὐημερίαι γένωνται ϗ νότια Ζιε9. 542 b28. ζ18. 572 b6. ὅταν εὐημερίας γενομένης ἀναθερμαίνηται ἡ γῆ Ζιζ15. 569 b10, 14. — εὐημερία τοῦ σώματος Ζιε11. 543 b26. ζ17. 571 a25. κατασκευάζειν τὴν οἰκίαν πρὸς εὐημερίαν ϗ ὑγίειαν οα6. 1345 a26, 31. — πρᾶοί εἰσιν ἐν ἑορτῇ, ἐν εὐημερίᾳ Ρβ3. 1380 b3. πρὸς εὐημερίαν ϗ διαγωγὴν ἐλευθέριον Πθ5. 1339 b4. ἐμπόδιον τῇ περὶ αὐτὸν εὐημερίᾳ Πη2. 1324 a38. ἐνούσης τινὸς εὐημερίας ἐν τῷ ζῆν ϗ γλυκύτητος φυσικῆς Πγ6. 1278 b29. ἡ ἐκτὸς εὐημερία Ηκ9. 1178 b33-1179 a17 (syn τὰ ἐκτὸς ἀγαθά 1179 a2.

α8. 1098 b13, εὐετηρία Ηα9. 1099 b7, 1098 b26). εὐημερία ηεα4. 1215 a26, cf εὐδαιμονία a22.

Εὔηνος, eius versus afferuntur: (fr 8) Μδ5. 1015 a29. ηεβ7. 1223 a31. Ρα11. 1370 a10, (fr 9) Ηη11. 1152 a31, (fr 7) αρ7. 1251 a35.

εὐθαρσής. εὐθαρσῆ εἶναι ἐν τοῖς δεινοῖς αρ4. 1250 a45. — εὐθαρσῶς ἔχειν πρὸς χρημάτων ἀποβολήν Ηγ9. 1115 a21.

εὐθενεῖν πα22. 862 a11. κ18. 925 a3 (Bsm, εὐσθενεῖν utroque loco Bk).

εὐθέτως (fort corr) ηεη2. 1237 a3.

εὐθεώρητος. οὐκ εὐθεώρητος ἡ ὀξεία τῶν ἐλεφάντων Ζιζ27. 578 a20. — ταῦτα (τὰ συμφέροντα sim) εὐθεώρητα ὁμοίως Ρα15. 1376 b31. — εὐθεώρητόν ἐστι impers. οὕτω καὶ περὶ τῶν συμβαινόντων ἔσται μᾶλλον εὐθεώρητον Ζγα18. 724 a17. οὐκ ἔστιν εὐθεώρητον, ποτέρως ἄν τις ἀποδοίη τι25. 180 b3.

εὐθέως. ἀφιᾶσιν εὐθέως ὀσμώμενοι Ζιδ8. 534 b29. ἀκούσαντες εὐθέως ἔδωκαν οβ1348 b5. ἐν ἀρχῇ εὐθέως ἐκθήσομεν ρ30. 1437 b35. τὸ πνεῦμα εὐθέως συνεκβαλλόμενον μετὰ τῶν φθόγγων ακ804 b9. εὐθέως φαίνεται οὐ καλῶς ἔχον (Epicharm 259) Μμ9. 1086 a17. τὸ ἓν εὐθέως διαιρετέον Ζμα3. 643 b24. εὐθέως κατάδηλος (cf εὐθύς) τα15. 106 a24, 27.

εὐθήμων ἡ σίττη, coni εὔθικτος τὴν διάνοιαν Ζι17. 616 b23, ὁ μελανάετος, coni ἄφθονος, ἄφοβος Ζι32. 618 b30.

εὐθηνεῖ ἄλλα ζῷα ἐν ἄλλαις χώραις, ἐν ἄλλαις ὥραις sim Πα11. 1258 b17. Ζιθ19. 601 b9. 27. 605 b7. ζ11. 566 a22. 15. 569 b20. Ζμδ5. 680 a27. opp δυσφορεῖν Ζγδ6. 775 a29. τὰ εὐθηνοῦντα τῶν σμηνῶν Ζι40. 625 b28. ἐνδέχεται τὸν μάλιστ' εὐθηνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν Ηα10. 1100 a6. μεταβάλλει (χώρα τις) καὶ πάλιν εὐθηνεῖ μα14. 352 a6.

εὐθηνία κτημάτων καὶ σωμάτων Ρα5. 1360 b16. συμφέρειν τοῖς ἰχθύσι πρὸς εὐθηνίαν Ζιθ19. 602 a15.

εὐθήρατος ὑπὸ τῶν ἡδέων Ηγ1. 1110 b14.

εὔθικτος. ἡ σίττη τὴν διάνοιαν εὔθικτος καὶ εὐθήμων Ζι17. 616 b22.

εὔθλαστον χειρί μδ9. 386 a26.

εὔθραυστον (εὔφθαρτον v l Wimmer) τὸ νέον διὰ τὴν ἀσθένειαν Ζγδ6. 775 a9.

εὔθρυπτος ὁ ἀήρ ψβ8. 420 a8, αὐχήν Ζμδ12. 694 b29.

εὐθύγραμμος. σχῆμα εὐθύγραμμον, dist περιφερόγραμμον, κύκλος Οβ4. 286 b13, 25. γ4. 303 a32. Αγ24. 86 a1. Μι2. 1054 a3. μχ8. 851 b25. τὸ εὐθύγραμμον (sc σχῆμα) Αβ25. 69 a31, 33. πιε1. 910 b12. 6. 911 b3. ιϛ4. 913 b18.

εὐθυέντερος. τὰ εὐθυέντερα λαβρότερα πρὸς τὴν τῆς τροφῆς ἐπιθυμίαν Ζγα4. 717 a23. Ζμγ14. 675 a21. τὰ μὴ εὐθυέντερα Ζμγ14. 675 b6, 25. εὐθυέντερον οὐδέν ἐστι μὴ ἀμφώδουν Ζιβ17. 507 b34.

Εὐθυδήμου λόγος τι20. 177 b12. Ρβ24. 1401 a27.

εὐθύθριξ ὁ πικρός φ3. 808 a19. εὐθύτριχες τίνες Ζγε3. 782 b34. εὐθύτριχα διὰ τί γίνεται Ζγε3. 782 b18, 31.

Εὐθυκράτης ὁ Ὀνομάρχου Πε4. 1304 a12.

εὐθυμεῖσθαι ἐν ταῖς ἀτυχίαις Ρβ2. 1379 b18.

εὐθυμία. αἱ μετ' ᾠδῆς εὐθυμίαι καὶ ἐκστάσεις πλ1. 954 a25.

εὔθυμος, opp δυσάνιος φ1. 805 b7. εὐθυμότεροι, opp δυσθυμότεροι πλ1. 955 a15. εὐθύμου σημεῖα φ3. 808 a2-7, 20. — εὐθύμως ἔχειν ἐπί τινι πλ1. 954 b18.

εὔθυνα, def βλάβη τις δικαία Ργ10. 1411 b20. εὐθύνας δοῦναι, δεδωκέναι Πβ9. 1271 a8. γ11. 1282 a2. Ργ10. 1411 a6, b20. ψα4. 407 b29 (Bernays Dial p 16 sq). εὔθυναι τῶν ἀρχόντων, δικάζειν περὶ εὐθυνῶν, coni ἀρχαιρεσίαι sim, tamquam praecipua munera, in quibus cernatur populi potestas Πγ11. 1281 b33, 1282 a14, 26. δ14. 1298 a6, 22, 25, b6. ζ2. 1317 b27. 8. 1322 b36. f 378. 1540 b2. 389. 1542 b33. 405. 1545 b41, 44. 406. 1546 a6. — (forma εὔθυνα exhibetur Ργ10. 1411 b20, v l εὐθύνη, ex reliquis locis omnibus de forma nominativi sing nihil potest colligi.)

εὐθύνειν. proprie. εὐθύνειν, opp κάμπτειν Ζπ9. 709 b10, 19. εὐθύνεσθαι τὸ εἰς εὐθύτητα μεθίστασθαι, opp κάμπτεσθαι μδ9. 385 b32. περὶ εὐθυντοῦ μδ9. 385 b26-386 a9, cf καμπτόν. — metaph εὐθύνειν τὰς ἀρχάς, τὰς ἀρχὰς αἱρεῖσθαι καὶ εὐθύνειν Πβ9. 1271 a6. 12. 1274 a17. ζ4. 1318 b22. ὁ Λάκων εὐθυνόμενος τῆς ἐφορίας Ργ18. 1419 a31.

εὐθύνης. λογισταὶ διέφερον τῶν εὐθυνῶν (fort εὐθύνων ab εὔθυνος) f 406. 1546 a10.

εὔθυνοι, coni λογισταί Πζ8. 1322 b11.

Εὔθυνος Ρβ19. 1392 b12.

εὔθυνσις, opp κάμψις μδ9. 386 a7. Ζπ9. 708 b24.

εὐθυντικόν, εἶδος ἓν τῶν δικαστηρίων Πδ16. 1300 b19.

εὐθυονειρία μτ1. 463 a25. ἡ κίνησις ἐκκόπτει τὴν εὐθυονειρίαν μτ2. 464 b16. κρίνειν τὰς εὐθυονειρίας μτ2. 464 b7.

εὐθυόνειροι καὶ προορατικοί μτ2. 463 b16, 464 a27.

εὐθύπνοοι ἄνεμοι, opp ἀνακαμψίπνοοι κ4. 394 b35.

εὐθυπορεῖν. ἡ κίνησις εὐθυπορεῖ μν2. 453 a25, b4. Ζγε1. 780 a29, opp διασπᾶσθαι, σκεδάννυσθαι Ζγε1. 781 a2, b12. τὰ ὁλόπτερα οὐκ εὐθυποροῦσιν Ζπ10. 710 a7. ὁ ἦχος, ἡ ὄψις, τὸ φῶς εὐθυπορεῖ sim ακ802 a36. πβ38. 870 b2. ια58. 905 b6. κγ23. 934 a17. κε9. 939 a14 (syn κατ' εὐθεῖαν φέρεσθαι a11). ἑωμένης τῆς γενέσεως εὐθυπορεῖν ηεβ8. 1224 b33. αἱ ἀποδείξεις οὐκ ἀνακάμπτουσι, προσλαμβάνουσαι δ' ἀεὶ μέσον εὐθυποροῦσιν ψα3. 407 a29.

εὐθύπορος. κέρας εὐθύπορον καὶ λεῖον ακ802 b11.

εὐθύς, εῖα, ύ. τὸ εὐθύ def τζ11. 148 b29. opp τὸ περιφερές Αγ4. 73 a38. τὸ εὐθὺ τὸ ἐπὶ τῶν στίχων πῶς μάλιστα καθορῶμεν πλα20. 959 a39. εὐθὺ τείνεσθαι πι46. 896 a14. τὸ εὐθὺ κεκάμφθαι ἀδύνατον μδ7. 386 a4. τρίχες εὐθεῖαι, dist κεκαμμέναι Ζιγ10. 517 b20. ῥύγχος εὐθύ, dist γαμψόν Ζμδ12. 693 a12. προβαίνειν εὐθέσι τοῖς σκέλεσι Ζιθ24. 604 b6. πόροι εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἔντερον εὐθὺ καὶ ἁπλοῦν Ζγα6. 718 a10. Ζιδ2. 526 b26. 7. 532 b6. κίνησις, φορὰ εἰς εὐθύ, opp κύκλῳ Φδ9. 217 a20. Οα7. 275 b18. Γβ11. 338 a6. ἡ εἰς τὸ εὐθὺ κάμψις μδ9. 386 a3. εὐθεῖα γραμμή def τζ11. 148 b26. εὐθεῖα (int γραμμή) Αα41. 49 b35. πι56. 914 a39. dist κεκαμμένη Μδ6. 1016 a12. opp περιφερής, κύκλος Οα4. 270 b34. 2. 269 a20. 4. 270 b34. β4. 285 b20. Φη4. 248 a13, 19, 20, b5 al. ἡ εὐθεῖα τοῦ κύκλου κατὰ σημεῖον ἅπτεται πκγ4. 931 b27. ἕκαστον ἀπέχειν τὴν εὐθεῖαν τίθεμεν Οα4. 271 a13. κινεῖται τὸ φερόμενον ἢ κύκλῳ ἢ εὐθεῖαν ἢ μικτήν Φθ8. 261 b29. κινεῖσθαι, φέρεσθαι, ἰέναι, φορὰ ἐπ' εὐθείας, opp κύκλῳ Φη4. 248 a20. θ8. 262 a12-263 a3. 9. 265 a15. Οα3. 270 b30 sqq. Γβ5. 332 b13. πιϛ12. 915 b12. ἡ ἐπὶ τῆς εὐθείας κίνησις Φη4. 248 a20. θ8. 262 a13 al. λεῖον τῷ ἐπ' εὐθείας πως τὰ μόρια κεῖσθαι Κ8. 10 a22. ἡ κατ' εὐθεῖαν κίνησις Φθ8. 264 a28, b19. Οα2. 269 b13. κατ' εὐθεῖαν φέρεται τὸ φῶς πια49. 904 b17. 58. 905 a37. ὁ θεὸς εὐθεῖα περαίνει κατὰ φύσιν πορευόμενος κ7. 401 b26. φορὰ εὐθεῖα, opp κύκλῳ, μικτή Οα2. 268 b18, 21. Γβ10. 337 a7. μχ1. 848 b27. οἱ ἀνώμαλοι περίπατοι τῶν εὐθέων ἀκοπώτεροι πε40. 885 a15. ῥηγμῖνες λεπταὶ καὶ εὐθεῖαι μβ8. 367 b16, 18. — τὸ σῶμα ἡμῶν ἐστὶ περιφερέστερον ἢ εὐθύτερον πε11. 881 b33. εὐθυτέρα ἡ γραμμὴ γίνεται (i e

εὐθείᾳ ὁμοιοτέρα, κατὰ γωνίαν ἀμβλυτέραν) μχ 23. 855 ᵃ24. — κατ' εὐθύ, i e casu nominativo πι 31. 182 ᵃ3.

εὐθύς adv. sensu locali εὐθὺς πρὸς τὸ στόμα, μετὰ τὸ στόμα, ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς Ζιβ 17. 507 ᵃ28, 31. 1. 498 ᵃ32. δ 3. 527 ᵇ20, 23. — sensu temporali Πε 4. 1304 ᵃ30. 5. 1304 ᵇ32. μα 6. 343 ᵇ22. β 3. 357 ᵃ13. σβέννυσιν εὐθὺς γιγνομένην μγ 1. 371 ᵃ6. εὐθὺς ἕωθεν Πε 11. 1314 ᵇ29. εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς Πε 4. 1304 ᵇ9. γ 16. 1287 ᵇ10. εὐθὺς ἐν ἀρχῇ χ 6. 798 ᵇ19. εὐθὺς οἴκοθεν ὑπάρχει παισὶν οὖσιν Πδ 11. 1295 ᵇ16. ἔχομεν εὐθὺς ἐκ γενετῆς Ηζ 13. 1144 ᵇ6. κατὰ τὴν πρώτην γένεσιν εὐθύς, opp τελεωθεῖσιν ὑπάρχει Πα 8. 1256 ᵇ9. φύσει εὐθὺς ὑπάρχει τθ 11. 161 ᵇ35. ἐν τῇ φύσει εὐθύς πλ 1. 954 ᵃ12. — inde εὐθύς etiam non addito v φύσει translatum a temporali ratione ad causalem usurpatur, ὑπάρχει εὐθὺς γένη ἔχοντα τὸ ὂν καὶ τὸ ἓν Μγ 2. 1004 ᵃ5 Bz, ad significandum id quod ὑπάρχει suapte natura, non intercedente alia causa, cf Μζ 6. 1031 ᵇ31. ε 4. 1027 ᵇ27. η 6. 1045 ᵇ36. Φζ 4. 235 ᵇ3. 6. 237 ᵇ14. η 4. 248 ᵇ19. τα 15. 106 ᵃ12. Ηζ 5. 1140 ᵇ17. ε 14. 1137 ᵇ19. Πθ 5. 1340 ᵃ40. Ρα 10. 1369 ᵃ21. πο 10. 1452 ᵃ14. ηεβ 5. 1222 ᵃ37. ρ 2. 1422 ᵃ1. similiter εὐθύς in enumerandis rationibus eam significat, quae statim (εὐθὺς πρῶτον) non quaerenti sese offert, in adhibendis exemplis, quibus aliquid comprobetur, eius modi exemplum, quod statim in promptu est, cf Αα 16. 36 ᵃ6. 25. 42 ᵇ21. Οβ 2. 284 ᵇ10. μκ 3. 465 ᵇ29. Πγ 4. 1277 ᵃ6. α 13. 1260 ᵃ4. η 14. 1332 ᵇ18. θ 2. 1337 ᵇ2. Ρα 10. 1369 ᵃ21. πο 5. 1449 ᵃ36. ηεη 2. 1237 ᵃ28. ρ 36. 1440 ᵇ28. f 82. 1490 ᵃ8. cf Vhl Poet II 68. — forma εὐθύ exhibetur μχ 35. 858 ᵇ22. ὅ τι ἂν βούληται εὐθὺ εἰπόντα ἐνδοῦναι Ργ 14. 1414 ᵇ26.

εὐθύτης, dist καμπυλότης Κ 8. 10 ᵃ12. Ζμα 3. 643 ᵃ33. τριχῶν εὐθύτης, dist οὐλότης Ζγε 3. 782 ᵃ3. εὐθύτης (τῶν ἐντέρων) Ζμγ 14. 675 ᵇ26. τὸ μῆκος δύναται εἰς εὐθύτητα ἐκ περιφερείας μεταβάλλειν μδ 9. 385 ᵇ30. γραμμῆς μῆκος εὐθύτητι διηκριβωμένον μβ 8. 367 ᵇ11. ῥὶς παρεκβεβηκυῖα τὴν εὐθύτητα πρὸς τὸ γρυπὸν ἢ τὸ σιμόν Πε 9. 1309 ᵇ24.

εὐθύτριχον γένος Ζι 44. 629 ᵇ35. cf εὐθύθριξ.

εὐθυφορία, opp κυκλοφορία Φε 4. 227 ᵇ18.

εὐθυώνυχος, opp γαμψώνυχος Ζιθ 17. 600 ᵃ19. ι 49 B. 633 ᵇ2. γ 9. 517 ᵃ33.

εὐθυωρία. κατέκαμψε τὴν εὐθυωρίαν εἰς κύκλον ψα 3. 406 ᵇ31. τὸ φῶς κατ' εὐθεῖαν φέρεται, ὥστε ἂν ἀντιφράξῃ τι τὴν εὐθυωρίαν ἀποκέκλεισται πια 49. 904 ᵇ18. κατ' εὐθυωρίαν, opp κατὰ κύκλους, ἐκ τοῦ πλαγίου, πάντοθεν, πανταχόθεν Ζμβ 8. 654 ᵃ17. 10. 656 ᵇ29. Ζιδ 2. 526 ᵇ27. πκς 35. 944 ᵃ37. ια 49. 904 ᵇ21. syn εἰς τὸ ἔμπροσθεν Ζμβ 10. 656 ᵇ30. εἰσβλέπειν, φαίνεσθαι κατ' εὐθυωρίαν μγ 6. 377 ᵇ1. εν 2. 459 ᵇ15. ἐκπνεῖν κατ' εὐθυωρίαν μγ 1. 371 ᵃ13. οἱ κατ' εὐθυωρίαν πόροι μδ 9. 387 ᵃ20. εὐθυωρίαι τῶν πόρων πκγ 8. 932 ᵇ10. ἡ εὐθυωρία τῶν ἐντοσθιδίων Ζμδ 9. 684 ᵇ32. ἀνεσπάσθαι ἐκ τῆς εὐθυωρίας πιγ 10. 908 ᵇ31. — ἀντικροῦσαι κατ' εὐθυωρίαν Ρβ 2. 1379 ᵃ11. οὐκ ἄπειρα τὰ αἴτια οὔτ' εἰς εὐθυωρίαν οὔτε κατ' εἶδος Μα 2. 994 ᵃ2 Bz (syn ἐπ' εὐθείας, εἰς εὐθύ Γβ 5. 332 ᵇ13. 11. 338 ᵃ7). αἱ μὴ κατ' εὐθυωρίαν φιλίαι ηεη 10. 1243 ᵇ15, 17, 32 (cf φιλίαι ἀνομοιοειδεῖς s v φιλία).

εὐίατος Ηδ 3. 1121 ᵃ20. εὐίατος τούτων ἡ ἄγνοια Μγ 5. 1009 ᵃ19. — εὐιατότερος ημβ 6. 1203 ᵃ6, 8. εὐιατότερος διὰ τὸ μεταπεισθῆναι ἂν Ηη 3. 1146 ᵃ33. εὐιατοτέρα ἀκρασία Ηη 11. 1152 ᵃ27.

εὐίδρωτα ὅσα ὕφυγρα πβ 17. 867 ᵇ35. λς 2. 965 ᵇ5.

εὐκαίρως χρῆσθαί τινι Ργ 7. 1408 ᵃ36. συγκαταβήσεται τοῖς χρόνοις εὐκαίρως Πη 16. 1335 ᵃ32. εὐκαίρως ἔχειν μα 4. 341 ᵇ22. εὐκαίρως ἔχειν πρός τι Ζιη 1. 582 ᵃ28. 3. 583 ᵃ19.

εὔκαμπτος Ζμδ 10. 690 ᵃ18. σπόνδυλοι εὔκαμπτοι Ζμδ 11. 692 ᵃ2. θρὶξ εὔκαμπτος Ζγε 3. 782 ᵇ22.

εὐκαμψία φωνῆς, opp ἀκαμψία Ζγε 7. 786 ᵇ10, 788 ᵃ28.

εὐκαρπία f 240. 1522 ᵃ27.

εὐκατάλλακτος opp μνησίκακος Ρβ 4. 1381 ᵇ5.

εὐκατάφορος πρός τι Ηβ 8. 1109 ᵃ15, ᵇ2.

εὐκαταφρόνητος Ηδ 13. 1127 ᵇ27. Πε 10. 1312 ᵇ24, 1313 ᵃ12. 11. 1314 ᵇ21, 34. 12. 1315 ᵇ17. εὐκαταφρόνητοι καὶ φαῦλοι ημα 26. 1192 ᵃ29. λόγος εὐκαταφρόνητος τι 33. 183 ᵃ19.

εὐκατέργαστα, ἃ πάντες κατώρθωσαν Ρα 6. 1363 ᵃ31, 32.

εὐκίνητος. εὐκινητότατα τὰ σφαιροειδῆ, τὸ πῦρ, ὁ ἀήρ ψα 2. 405 ᵃ12. Ογ 8. 306 ᵇ34, 307 ᵃ5. τε 2. 130 ᵃ11, 13. μχ 8. 851 ᵇ16. πια 19. 901 ᵃ15. τὰ σφαιροειδῆ οὐ τὴν τοῦ πυρὸς κίνησιν εὐκίνητα Ογ 8. 307 ᵃ6. ἀσθενεῖς καὶ εὐκίνητοι ῥίζαι ὀδόντων Ζγε 8. 789 ᵃ14. τὸ λοῦτρον τοὺς τὸ σῶμα σκληροὺς ποιεῖ εὐκινήτους πγ 16. 873 ᵃ34. οἷς μικρὸν τὸ πρόσωπον εὐκίνητοι Ζια 8. 491 ᵇ13. ὀφθαλμοὶ εὐκίνητοι φ 6. 813 ᵃ13. cf πκζ 7. 948 ᵇ9. εὐκίνητος ὁ μυκτήρ Ζια 11. 492 ᵇ14. οἱ τῶν θηλειῶν πόροι εὐκίνητοι Ζιζ 11. 566 ᵃ12. — διαθέσεις λέγονται ἅ ἐστιν εὐκίνητα καὶ ταχὺ μεταβάλλοντα, syn εὐμετάβολα, opp δυσκίνητα Κ 8. 8 ᵇ35, 34, 10. εὐκίνητα τὰ ἄκρα πα 15. 861 ᵃ2. εὔφθαρτον καὶ εὐκίνητον τὸ μικρόν· γένος εὐκίνητον ἐπ' ἀμφότερα Ζγε 6. 786 ᵃ1, 785 ᵇ31. ἔντομα εὐκίνητα, dist εὐδιάφθορα Ζμδ 6. 682 ᵇ16. εὐκινητότερον καὶ εὐμεταβολώτερον ψυχὴ σώματος ημβ 3. 1199 ᵇ32. εὐκινητότερον ἔχειν τὴν αἴσθησιν Ζμβ 4. 650 ᵇ22. εὐκίνητοι πρὸς ὀργήν sim Ρβ 2. 1379 ᵃ26, 28. Κ 10. 13 ᵃ27. πλ 1. 954 ᵃ33. αρ 3. 1250 ᵃ18. 4. 1250 ᵃ42. 6. 1251 ᵃ6, ὑπὸ φόβων αρ 6. 1251 ᵃ11. — λόγος εὐκίνητος (i e εὐέλεγκτος) ΜΑ 9. 991 ᵃ16. μ 5. 1079 ᵇ20.

Εὐκλείδης ὁ ἀρχαῖος, διακωμῳδῶν τὸν ποιητήν πο 22. 1458 ᵇ7.

Εὐκλῆς ὁ Μόλωνος, Ἀθηναῖος μα 6. 343 ᵇ4.

εὐκοινώνητος εἰς χρήματα Ηδ 2. 1121 ᵃ4.

εὔκολος, opp ἐλεγκτικός, φιλόνεικος Ρβ 4. 1381 ᵃ31. — εὐκόλως φέρειν τὰς ἀτυχίας Ηα 11. 1100 ᵇ31. εὐκόλως τὴν κίνησιν τῶν αἰσθήσεων δέχεσθαι φ 6. 811 ᵃ7.

εὐκοσμία. ἀρχὴ ἡ ἐφορῶσα περί τε τὰ συμβόλαια καὶ τὴν εὐκοσμίαν Πζ 8. 1321 ᵇ14, cf ᵇ20. δ 15. 1299 ᵇ16, 19.

εὐκραής. οἱ πρότερον εὐκραεῖς τόποι ὑπερξηραινόμενοι γίγνονται χείρους μα 14. 352 ᵃ7. ἐν τόπῳ μὴ εὐκραεῖ φτβ 3. 824 ᵇ41.

εὐκρασία. εἰς τοὐναντίον ἡ ὥρα ἑλκύσασα καθίστησιν εἰς εὐκρασίαν πα 11. 860 ᵇ12. τὸ ἧπαρ συμβάλλεται πολὺ πρὸς εὐκρασίαν τοῦ σώματος καὶ ὑγίειαν Ζμγ 12. 673 ᵇ25. δηλοῖ τὴν εὐκρασίαν ἡ διάνοια Ζγβ 6. 744 ᵃ30 (cf ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ θερμότης καθαρωτάτη ᵃ29). τὸ φυτὸν δεῖται ἡλίου καὶ εὐκρασίας καὶ τοῦ ἀέρος φτα 2. 817 ᵃ22.

εὔκρατος οἶνος, opp ἄκρατος, syn ἀκρατέστερος πγ 22. 874 ᵃ28. 3. 871 ᵃ16. 14. 873 ᵃ4. εὔκρατος ἀναθυμίασις μα 7. 344 ᵃ14, 20. ὥρα εὔκρατος Ζγγ 2. 752 ᵇ30. δένδρα φυόμενα ἐν γῇ εὐκράτῳ, ἐν τόπῳ εὐκράτῳ φτβ 10. 829 ᵇ18. 9. 829 ᵃ18. ζέφυρος εὔκρατος πκς 31. 943 ᵇ28. 55. 946 ᵇ24. πνεῦμα εὔκρατον κ 4. 395 ᵇ31. ὁ ἐγκέφαλος εὔκρατον ποιεῖ τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ θερμότητα, syn τυγχάνειν τοῦ μετρίου καὶ τοῦ μέσου Ζμβ 7. 652 ᵇ26, 17. εὔκρατα (int ἐξ ὑγροῦ καὶ

ξηρῦ) γίνεται τὰ σκόροδα ὕτω φυτευθέντα πκ27. 926 a14. — ἡ εὔκρατος μάλιστα τῶν ὀλιγαρχιῶν ϗ πρώτη Πζ6. 1320 b21. ἔστι ϗ εὔκρατον εἶναι τὴν ἀνωμαλίαν ϗ καλῶς πως ἔχειν πλ1. 955 a36.

εὐκρατῶς. ὅταν ξύλον μακρὸν μὴ εὐκρατῶς ἔχῃ τις πγ26. 875 a22.

εὐκρινής. ὐκ εὐκρινές ἐστι (impers, i q ὐκ ἔστι ῥᾴδιον κρίνειν) πρὸς τὴν ἀκοήν πια33. 903 a17.

εὐκρυφής. ἀράχνιον ὐκ εὐκρυφὲς διὰ τὸ μέγεθος Ζι39. 623 a28.

Εὐκτήμων Ρα14. 1374 b36.

εὐκύκλυ σφαίρας (Parm 103) ξ4. 978 b9.

εὐλάβεια. διά τινα ἐπιείκειαν ϗ εὐλάβειαν τῶν αἰσχρῶν Ηδ3. 1121 b24. πολλῆς εὐλαβείας εἶναι, δεῖσθαι Πβ8. 1269 a14. ηεα6. 1216 b40. εὐλάβεια παρέπεται τῇ σωφροσύνῃ, τῇ δειλίᾳ αρ4. 1250 b12. 6. 1251 b15.

εὐλαβεῖσθαί τι, opp στοχάζεσθαι πο13. 1452 b28. syn φυλάττεσθαι Ρα12. 1372 a28. εὐλαβύμενοι τὰς μυίας Ζι5. 611 b11. εὐλαβεῖσθαι τὸ ποιητικόν Ργ6. 1407 b32. εἴ τι μὴ καλῶς, τῦτ' εὐλαβηθῶμεν ψα2. 403 b24. εὐλαβεῖσθαι δεῖ ἀρχομένων τῶν τοιύτων Πε4. 1303 b27. εὐλαβεῖσθαι δεῖ ϗ παρατηρεῖν τὸ μέτριον Ργ2. 1405 b32. ὡς αἰσχρὸν τὸ ψεῦδος εὐλαβήσεται, ὃ ϗ καθ' αὑτὸ ηὐλαβεῖτο Ηδ13. 1127 b6. εὐλαβηθήσεται ημα30. 1193 a9. εὐλαβῦνται ψόφον ποιεῖν Ζιδ8. 533 b16. — εὐλαβητέον c acc τα18. 108 a34. Ηι11. 1171 b26. c inf τθ9. 160 b17. Ηδ12. 1127 a3.

εὐλαβής Πζ5. 1320 a9. Ρα9. 1367 a34. syn φυλακτικός, opp πιστευτικός Ρα12. 1372 b28.

εὐλέαντος τροφή Ζμγ14. 674 b33.

εὐλή. οἱ σκώληκες οἱ ἐν τῇ τῦ ἐλάφυ κεφαλῇ τὸ μέγεθος ὐκ ἐλάττυς εἰσὶ τῶν μεγίστων εὐλῶν Ζιβ15. 506 a30. (vermes qui carnes putres edunt Gazae, Scalig, Constantino; M232; Su193*d*; Landois in Siebld Zeitschr XIV 34 adn; AZιI 164; plenius Oken Isis 1821 II 1124 sq.)

εὔλιμνα χωρία Ζιθ19. 601 b22.

εὐλογεῖν ρ4. 1426 a3, syn ἐγκωμιάζειν 1425 b36, opp ψέγειν 1426 a8.

εὐλόγιστος act (i q εὖ λογιζόμενος) Ρβ8. 1385 b27. — pass ἐν ἀριθμῷ εὐλογίστῳ εἶναι τὴν μῖξιν Μν6. 1092 b27. τὰ ἐν ἀριθμοῖς εὐλογίστοις χρώματα αι3. 439 b32.

εὔλογος. εὔλογον, coni syn εἰκός ημα35. 1198 b3. syn ὁμολογύμενον τῇ νοήσει ΜΑ9. 991 b26. syn ἔχει λόγον Ζγγ11. 763 a4, 5. dist et syn ἀναγκαῖον Μλ8. 1074 a16. μ7. 1081 b4, 2. Φθ5. 256 b23. cf Μβ4. 1000 b31. συμβαίνει ὥσπερ εὔλογον Ζγα20. 729 a9. κατὰ μὲν τὰς ἐκείνων ἀρχὰς εὔλογον, opp κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἀδύνατον Μμ7. 1081 a37. ὔτ' ὦπται τοιῦτον ὔτ' εὔλογον Ζγγ8. 758 a18. εὔλογος πρόφασις ρ38. 1445 a37. ιβ1347 b25. εὔλογος αἰτία μτ1. 462 b19, 23. Ζμβ17. 660 b16. εὔλογοι ἀπορίαι Γα2. 315 b19. ἄλλο τι εὔλογον Μμ2. 1077 a22. — ὐκ εὔλογον ὕτως ΜΑ6. 988 a2. ἐκτὸς τῶν εὐλόγων, μάχεσθαι, ὑπεναντία τοῖς εὐλόγοις Μκ2. 1060 a18. ν3. 1091 a7. μ9. 1085 a15. — εὔλογον, ὐκ εὔλογον (sc ἐστί) c inf μα3. 341 a24. 8. 346 a8. Ζγα19. 726 b14. β2. 735 a37. γ10. 760 b2. Μβ2. 996 b33, 997 a18, b19, 998 a11. λ8. 1074 a16, 24. 9. 1074 b28. ν4. 1091 b20. Ηα4. 1097 a8. 9. 1098 b28. 10. 1099 b12, 21. ε11. 1136 a19. Πβ11. 1273 b2. γ15. 1286 b15. δ8. 1293 b28. ε1. 1301 b1. η10. 1329 b29. ημα4. 1185 a17. μχ1. 849 a8 al (cf ἄν τις τιθῇ, ὥσπερ εὔλογον, sc τιθέναι αι4. 442 a21). ὐδ' ὕτως εὔλογον ὥστε c inf Οβ8. 289 b22. εὔλογον omisso per anacoluthiam infinitivo μβ2. 354 b5. μᾶλλον εὔλογον c inf μβ3. 357 a2. Μβ4. 999 b13 — εὐλογώτερον πο24. 1460 a34. c inf Οβ7. 289 a22. Ζγα18. 725 a24. Ηα13. 1102 b2. ἔστιν ὕτω τιθεμένοις εὐλογώτατον Οβ4. 286 b34. (συμφωνία εὔλογον ἐχόντων φθόγγον πρὸς ἀλλήλυς ἐστί πιθ41. 921 b8, λόγον ἐχόντων φθόγγων ci Bojesen.) — εὐλόγως, def Οα10. 279 b18. syn ὐκ ἀλόγως, κατὰ λόγον Φδ5. 212 b30, 34. Γβ3. 330 b6, 2, 7. coni ὀρθῶς Φβ5. 197 a12. ΜΑ8. 989 a26. — εὐλόγως συμβαίνει, συμβέβηκε Φδ12. 220 b24. θ5. 256 b13. μα3. 341 a27. αι6. 446 a28. Ζγα1. 715 b7. 11. 761 a15. Με2. 1026 b13. μ6. 1080 b10. Πγ7. 1279 a39. Ηη13. 1153 a24. ηεη12. 1245 b12, 36. πιθ20. 919 a18 al. εὐλόγως λύεται, ζητεῖ, γίγνεται, ἀξιῦν al Φβ5. 197 a31. Γα8. 326 a26. μβ4. 361 a20. Ζγα1. 715 b11. 18. 723 a10. 20. 728 a25. 23. 731 a24. δ1. 764 a37. Ζι8. 614 a8. Μλ10. 1075 a31. μ4. 1078 b23. 9. 1086 a12. ν1. 1088 a6. 2. 1088 b30. Ηζ12. 1143 a25. θ4. 1156 b18. κ4. 1175 a16. Πβ8. 1268 a33. γ12. 1283 a10. δ4. 1292 b30. 13. 1297 b25. Ρα9. 1368 a23. ρ9. 1429 b29 (opp παρὰ λόγον). ηεα5. 1216 a36, b6. η2. 1235 b15. 12. 1244 b33 al. — εὐλόγως in fine enunciationis positum ita ut ante εὐλόγως commate distinguendum sit (cf εἰκότως ita collocatum Krüger gr gr 66, 1, 8) Ηη14. 1153 b15. Ζμγ11. 673 b10. δ10. 690 a28. pariter distinguendum Ηθ15. 1162 b6. Ζμδ10. 688 a14. Ζγβ4. 738 a18. γ2. 753 a22 et fort ηεη12. 1245 a38. ϗ τῦτ' εὐλόγως Ζμγ4. 665 b34, 666 a5, b14, 667 a34, b9. — εὐλογώτερον ἀπορήσειεν ἄν τις ψα4. 408 a34. — εὐλογώτατα μισεῖσθαι Πα10. 1258 b2.

εὔλυτος. τὰ περὶ τὰς κλεῖδας εὐλυτώτερα μᾶλλον ἢ συμπεφραγμένα φ5. 809 b26. cf 3. 807 b16. ὦμοι εὔλυτοι φ6. 811 a1. κοιλίαι εὔλυτοι πδ3. 876 b31. — εὔλυτος ἡ ἀπορία Ζγγ5. 755 b23.

εὐμάθεια (cf εὐμαθής 1), coni εὐφυΐα, ἀγχίνοια Ρα6. 1362 b24. 14. 1415 a37. ημα5. 1185 b6.

εὐμαθής. 1. act ἀναμνηστικώτεροι οἱ ταχεῖς ϗ εὐμαθεῖς μν1. 449 b8. — 2. pass εὐμαθὴς ἡ ἐν περιόδοις λέξις ὅτι εὐμνημόνευτος Ργ9. 1409 b4.

εὐμάρεια τῆς τοιαύτης ζητήσεως Πγ3. 1276 a24. τῆς πρώτης αἰτίας πᾶσιν ἀποδύσης τὴν οἰκείαν εὐμάρειαν κ6. 398 b35.

εὐμαρής. εἰκάσαι περὶ αὐτῶν εὐμαρές ψα1. 403 a1.

εὐμεγέθης ϗ σύμμετρος φ3. 808 a25. μέτωπον, στόμα εὐμέγεθες φ3. 808 a2. 5. 809 b16. σὰρξ εὐμεγέθης Ζικ7. 638 a17. — ταῦτα ἔχει διαφορὰς εὐμεγέθεις ρ6. 1427 b33.

εὐμελὴς μυσική, dist εὔρυθμος Πθ7. 1341 b26.

εὐμελιτεῖν. ἐὰν μὴ εὐμελιτῇ τὰ σμήνη Ζι40. 625 a24.

εὐμένειαν πῶς δεῖ πορίζεσθαι ἐν τῷ κατηγορικῷ ϗ τῷ ἀπολογητικῷ εἴδει ρ37. 1441 b36-1442 b27.

εὐμενής. εὐμενῶς ἀκῦσαι τῦ λόγυ ρ19. 1433 a12. 30. 1437 b36 (syn μετ' εὐνοίας ἀκύειν 20. 1433 b20). εὐμενῶς διατιθέναι τινά, opp κακῶς ρ37. 1445 b27.

Εὐμενίδες Aeschyli f 575. 1572 b22, 26.

εὐμενικός, coni ἵλεως, συγγνωμονικός, opp κολαστικός, τιμωρητικός αρ8. 1251 b32.

εὐμετάβλητα σχήμασιν ἢ χρώμασιν Ρα12. 1373 a30.

εὐμετάβολος, syn εὐκίνητος, opp μόνιμος, παραμόνιμος Κ8. 8 b34, 30. Ηα11. 1100 b2. ημβ3. 1199 b33. ποικίλος ϗ εὐμετάβολος Ηα11. 1101 a9. εὐμετάβολοι ϗ ἀψίκοροι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας Ρβ12. 1389 a6. εὐμετάβολος ἡ τῶν νέων

φιλία ηεη2. 1236 a38. εὐμετάβολος ὁ πονηρός Ηη15. 1154 b30. δειλοῦ τὸ ἦθος τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου εὐμετάβολον φ3. 807 b11. τὸ παροξυντικὸν τοῦ ἤθους ϗ εὐμετάβολον αρ6. 1251 a8.
εὐμετακίνητα ἐπὶ τὸ χεῖρον Μδ12. 1019 a28.
εὐμετάπειστος, opp δύσπειστος Ηη10. 1151 b6. 9. 1151 a14.
εὐμεταχείριστον χρείαν ἔχειν Πα9. 1257 a37.
εὐμήκης Ζμβ8. 654 a23. ὀφιώδη ϗ εὐμηκέστερα Ζμδ13. 696 a17.
Εὔμηλος, υἱὸς Ἀδμήτου f 596. 1576 b1, 2.
εὐμήχανος ὄρνις Ζι18. 616 b34. ὄρνις εὐμήχανος πρὸς τὸν βίον Ζι11. 614 b34. 17. 616 b20.
εὐμνημόνευτά ἐστιν ὅσα τάξιν τινὰ ἔχει μν2. 452 a3. τὰ εὐμνημόνευτα f 125. 1499 b13. πρᾶγμα εὐμνημόνευτον Ργ13. 1414 b6. ἐπὶ τῶν μύθων ἔχειν μὲν μῆκος δεῖ, τοῦτο δ' εὐμνημόνευτον εἶναι πο7. 1451 a5. τὰ μόνῳ ὑπάρχοντα εὐμνημονευτότερα Ρα9. 1367 a26. ἡ ἐν περιόδοις λέξις εὐμνημόνευτος, εὐμνημονευτότατον Ργ9. 1409 b4, 6.
Εὐμολπίδαι. ἐπιμεληταὶ ἐξ Εὐμολπιδῶν f 386. 1542 b3.
εὐνάζειν. ὁ πέλλος χαλεπῶς εὐνάζεται ϗ ὀχεύει Ζι1. 609 b23. cf S Π 15, AZι Π 212, 19.
εὐνή. εὐνῆς ἐπιθυμεῖ ὁ ἀκμάζων (Hom Ω 129) Ηγ13. 1118 b11.
εὐνοεῖν τινί ηεη7. 1241 a8 sqq. πρός τι ημβ12. 1211 b37. ὁ εὐνοῶν, dist ὁ φίλος ηεη7. 1241 a11.
εὔνοια. περὶ εὐνοίας ηεη7. dist φιλία Ηθ2. 1155 b33. ι5. ημβ12. 1212 a1-13. ἡ εὔνοια ἀρχὴ φιλίας Ηι5. 1167 a3. ηεη7. 1241 a12. ἡ εὔνοια τοῦ ἤθους ϗ πρὸς τὸ ἦθος ημβ12. 1212 a11. εὔνοια, dist τὸ δίκαιον Πα6. 1255 a17. μετ' εὐνοίας ἀκούειν, syn εὐμενῶς ἀκούειν ρ20. 1433 b20. 19. 1433 a22. τὴν εὔνοιαν πῶς δεῖ παρασκευάζεσθαι ρ30. 1436 b16-1437 b32. 37. 1442 a21. — εὔνοιαι, coni βοήθειαι, συνεργίαι οα3. 1343 b17.
εὐνοΐζεσθαι ηεη7. 1241 a8.
εὐνοϊκῶς ἢ δυσμενῶς ἔχειν πρός τινα ρ30. 1436 b18.
εὐνομεῖσθαι χαλεπὸν τὴν λίαν πολυάνθρωπον πόλιν Πη4. 1326 a26. εὐνομεῖσθαι, syn ἀριστοκρατεῖσθαι Πδ8. 1294 a1. αἱ εὐνομούμεναι, αἱ εὐνομεῖσθαι λεγόμεναι πόλεις Πη6. 1327 a12. β1. 1260 b30. Ρα1. 1354 a20. Ζκ10. 703 a20.
εὐνομία, def Πη4. 1326 a30. δ8. 1294 a3, 4. ἡ εὐνομία τέλος τῆς πολιτικῆς Ηγ5. 1112 b14. ηεα4. 1216 b18. φροντίζειν εὐνομίας Πχ9. 1280 b6.
Εὐνομία, ἡ Τυρταίου ποίησις Πε7. 1307 a1.
εὔνους, def Ηθ2. 1155 b32. dist φίλος Ηθ7. 1158 a7. 6. 1157 b18. ηεη7. 1241 a13. ποιῆσαι εὔνουν, opp ὀργίσαι Ργ14. 1415 a34. — plur εὔνοοι ημβ12. 1211 b36, sed εὖνοι, ut alibi, 1212 a3. — εὐνούστερός τινι ρ3. 1423 b16.
εὐνουχίας. τὸ ἀποτυφλωθῆναι τοὺς εἰς τὸ αἰδοῖον πόρους, οἷον συμβαίνει τοῖς εὐνούχοις ϗ εὐνουχίαις πδ26. 879 b8. εὐνουχίαι διατελοῦσιν ὄντες Ζγβ7. 746 b24. cf Lob Prol 493.
εὐνοῦχος. 1. ἡ τοῦ εὐνούχου ἐπίθεσις τῷ Εὐαγόρᾳ Πε10. 1311 b5. — ὁ εὐνοῦχος πῶς λέγεται ἀδύνατος Μδ12. 1019 b19. οἱ εὐνοῦχοι πι36. 37. 894 b19-895 a3, γυναικικοί πι42. 895 a32. εὐνοῦχοι ϗ εὐνουχίαι πδ26. 879 b8. διὰ τί ἐξαλλάττουσι τῆς ἀρχαίας μορφῆς Ζγδ1. 766 a26. τὸ μέγεθος μόνον εἰς τὸ ἄρρεν μεταβάλλουσιν, εἰς μέγεθος τὸ μῆκος ἐπιδιδόασιν (?) πι36. 894 b25, 37. ἑλκώδεις τὰς κνήμας ἴσχουσι ϗ σαπράς· οὔτε οἱ εὐνοῦχοι οὔτε γυναῖκες δασεῖς γίνονται πι42. 895 a31, 35, τὰς ὑστερογενεῖς τρίχας ἢ οὐ φύουσιν ἢ ἀποβάλλουσιν, ἂν τύχωσιν ἔχοντες οἱ εὐνοῦχοι, πλὴν τῆς ἥβης Ζγε3. 784 a8. εὐνοῦχος οὐ γίνεται φαλακρός 784 a6. Ζι50. 632 a4. πι57. 897 b23. οὐκ ἴσχουσιν ἰξίας πι37. 894 b39, λεπτὰς ἔχουσι φωνὰς ακ803 b20. βλάπτονται πρὸς ὀξυωπίαν πδ3. 876 b24. — 2. φοινίκων ἀνόρχων, οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δὲ ἀπυρήνους f 250. 1524 b24.
εὔνωτος φ5. 809 b28.
Εὔξεινος πόντος. πολλοὶ ποταμοὶ ῥέουσιν εἰς τὸν Ε. π. μβ1. 354 a17. α13. 350 b3. Ἀπολλωνιᾶται οἱ ἐν τῷ Ε. π. Πε3. 1303 a37.
Εὔξενος. Θεοδάμας εἴκαζεν Ἀρχίδαμον Εὐξένῳ γεωμετρεῖν οὐκ ἐπισταμένῳ Ργ4. 1406 b30 Spgl. — Εὔξενος ὁ Φωκαεύς f 508. 1561 a39.
εὐξήραντος μκ5. 466 a23, 26, 31. 6. 467 a9. οὐκ εὐξήραντον τὸ λιπαρόν Ζγε3. 782 b4, 13, 15.
εὔογκον τῷ πλήθει περίττωμα Ζγδ1. 766 b20. εὐογκότερον ϗ παχύτερον τὸ πεττόμενον μδ2. 380 a5. — μήτε περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως λέγειν μήτε περὶ εὐτελῶν σεμνῶς Ργ7. 1408 a12.
εὐοδεῖν, intr ῥεῖ τὸ σύντηγμα, ὅπου ἂν εὐοδήσῃ τοῦ σώματος· γίγνεται ἀρρώστημα, ὅταν αὐτῶν μὴ εὐοδήσῃ ἡ ἀποκάθαρσις Ζγα18. 725 a35, 726 a13. — pass εὐοδεῖται μᾶλλον τῷ τοῦ ἄρρενος σπέρματι Ζγβ4. 739 a35.
εὐοπλότερα τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων Ζιδ11. 538 b4.
εὐόργητος ϗ πρᾶος ἐν μεσότητι ὀργῆς ϗ ἀναλγησίας ημα7. 1186 a23.
εὐόριστος. ὑγρὸν τὸ ἀόριστον οἰκείῳ ὅρῳ εὐόριστον ὄν, ξηρὸν τὸ εὐόριστον οἰκείῳ ὅρῳ, δυσόριστον δέ Γβ2. 329 b31. 8. 334 b35. α10. 328 b3. μβ4. 360 a23. δ1. 378 b24 Ideler. 3. 381 b29. εὐδιαίρετον τὸ εὐόριστον, ϗ μᾶλλον τὸ μᾶλλον Οδ6. 313 b9. Γα10. 328 a35, b2. ἐν συνεχεῖ εὐορίστῳ Μι6. 1056 b13 Bz.
εὐορκεῖν, opp ἐπιορκεῖν τι25. 180 a35 sqq. θ57. 834 b13.
εὐόρκως θέσθαι τὴν ψῆφον ρ19. 1433 a1.
εὐόφθαλμον τὸ ἔχον ὀφθαλμοῦ ἀρετήν f 83. 1490 b1. εὐόφθαλμον ἀκοῦσαι μόνον, dist ἀσφαλές Πβ8. 1268 b24.
εὐπάθεια. σημεῖον τῆς εὐπαθείας (i e τοῦ εὖ πείσεσθαι, τοῦ τεύξεσθαι ὧν ἂν δέωνται) ἡ τιμή Ηθ9. 1159 a21. — πρὸς εὐπάθειαν σχολαίως ἰέναι, opp συνεργοῦντα Ηι11. 1171 b24.
εὐπαθής. ἕξις εὐπαθεστάτη ὑπὸ τοῦ ἀέρος πη4. 887 b23.
εὐπαρακολούθητος. σαφηνείας ἕνεκεν ϗ τοῦ εὐπαρακολουθήτου Ηβ7. 1108 a19.
εὐπαρακόμιστος χώρα τῆς περὶ ξύλα ὕλης Πη5. 1327 a10.
εὐπαρόρμητοι ϗ ὀργίλοι Ρβ2. 1379 a17.
εὐπατρίδαι, dist γεωμόροι, δημιουργοί f 346. 1536 a31, 35.
εὐπειθής Ηκ10. 1180 b7. εὐπειθές, syn κεκολασμένον, ὑπὸ τὸ ἄρχον Ηγ15. 1119 b7, 12. διὰ τὴν συντονίαν οὐχ ὁμοίως εἰσὶν εὐπειθεῖς αἱ φωναί ακ802 a6.
εὔπειστος ὁ ἐγκρατής, opp δύσπειστος Ηη10. 1151 b10, 6. — εὔπειστον ατ969 b22.
εὔπεπτος τροφή Ζμγ14. 674 a29. εὔπεπτον αἷμα Ζμβ5. 651 a23. εὔπεπτος περίττωσις σπερματική Ζγδ3. 767 b15. οὐ πᾶν ὁμοίως εὔπεπτον Ζμγ5. 668 b15. εὔπεπτον τὸ θερμότερον Ζγδ6. 775 a18. τὰ κοῦφα εὔπεπτα κρέα ϗ ὑγιεινά Ηζ8. 1141 b18. ἄλλα ἄλλοις εὔπεπτα ϗ δύσπεπτα πα47. 865 a14. τὸ ψαθυρὸν εὐπεπτότερον πκα8. 927 b27.
εὐπετής. εὐπετῆ ποιεῖ τῷ θερμῷ τὴν ἀναφορὰν πγ13. 872 b36. οἶνος εὐπετέστερος, syn ἀσθενέστερος πιβ13. 907 b16, 14. — οὐκ εὐπετὲς ἀποδοῦναι sim, syn χαλεπόν τα14. 105 b26. η5. 154 a26. — δι' εὐπετέος χαλκοῖο (Emped 351) αν7. 473 b17, διιπετέος Bergk, Mullach.
εὐπεψία. ἡ εἰς μικρὰ διαίρεσις τῆς τροφῆς ἐν τῷ στόματι

οὐδεμιᾶς αἰτίᾳ πέψεως, ἀλλ' εὐπεψίας μᾶλλον Ζμβ3. 650 a11. καταχρῆται ἡ φύσις τῷ ἐπιπλόῳ πρὸς τὴν εὐπεψίαν τῆς τροφῆς, ὅπως ῥᾷον πέττῃ ϗ θᾶττον τὰ ζῷα τὴν τροφήν Ζμδ3. 677 b31. τέλος εὐπεψίας αἱματικῆς πιμελὴ ϗ στέαρ ἐστὶν Ζμγ9. 672 a4. ῥᾳδίως ἐξατμίζεται ἡ ἐνυπάρχουσα τροφὴ δι' εὐπεψίαν πι23. 893 b1.

εὔπηκτον μκ5. 466 a31, 467 a2. 6. 467 a8.

εὐπιλητότερον τὸ ὕδωρ τοῦ ἀέρος αι2. 438 a15.

εὔπιστος. οἱ νέοι εὔπιστοι Ρβ12. 1389 a18.

εὔπλαστος. τὸ ὑγρὸν εὐπλαστοτέραν ἔχει τὴν φύσιν τῆς γῆς Ζγγ11. 761 a34. — εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ· τούτων γὰρ οἱ μὲν εὔπλαστοι οἱ δὲ ἐξεταστικοί πο17. 1455 a33. Vhl Poet II 43.

εὔπλευρος. ὅσαι γυναῖκες μὴ εὔπλευροι μηδὲ δύνανται τὸ πνεῦμα κατέχειν Ζιη9. 587 a3. οἱ εὔπλευροι εὔρωστοι τὰς ψυχὰς φ6. 810 b12-23. cf 3. 808 a20. 5. 809 b28.

εὐπνοεῖν. πι48. 896 a32.

εὔπνοια. διὰ τὴν εὔπνοιαν ὁ ἀὴρ ἐν κινήσει ἐστὶν πιδ7. 909 b5. — ἡ εὔπνοια εὔχροιαν ποιεῖ, ἡ δὲ κατάπνιξις τοὐναντίον πλη3. 966 b36. 4. 967 a8. β30. 869 a36. οἱ σπογγεῖς ἀνατέμνουσι τοὺς μυκτῆρας πρὸς εὔπνοιαν πλβ5. 960 b24.

εὔπνους. οἱ ἐν τοῖς εὐπνουστέροις τόποις οἰκοῦντες πβ30. 868 a35. ιδ7. 909 b1 (syn ὑψηλός, opp κοῖλος, ἑλώδης b2). ἡ ὥρα ϗ τὸ εὔπνουν πιδ12. 910 a3. οἰκία εὔπνους μὲν τοῦ θέρους, εὐήλιος δὲ τοῦ χειμῶνος οα6. 1345 a31. — ὥσπερ πόλις ὑγιεινὴ ϗ τόπος εὔπνους, οὕτω ϗ σῶμα τὸ εὔπνουν μᾶλλον ὑγιεινόν πα52. 865 b19. ε34. 884 a27. λζ3. 966 a7. ὁ περὶ τὴν κεφαλὴν τόπος εὔπνους Ζμβ7. 653 b2. πβ6. 867 a5 (ὅσα μὴ εὔπνοα a7). τὰ τῶν ὀρνίθων σώματα εὐπνούστατα Ζμγ12. 673 b23. τῶν παίδων τὰ σώματα οὐκ εὔπνοα ἀλλὰ πυκνά πι4. 894 a29. σὰρξ εὔπνους ϗ ἀραιά πλζ3. 966 a7, 11. καθαρὰ ϗ εὔπνους ἕξις πη4. 887 b23. 16. 888 a25. οἱ σπογγεῖς διατέμνονται τοὺς μυκτῆρας, ὅπως εὐπνούστεροι ὦσιν πλβ5. 960 b22.

εὐποιητικὸς τῶν ἄλλων Ρβ2. 1379 b32. οἱ εὐποιητικοὶ εἰς χρήματα, εἰς σωτηρίαν Ρβ4. 1381 a20. ἐλευθεριότης περὶ χρήματα εὐποιητική (εὖ ποιητική Bk¹) Ρα9. 1366 b16. ἡδὺ τὸ εὐποιητικόν Ρα11. 1371 b3. εὐποιητικὸν εἶναι βέλτιον ἢ μή ημβ11. 1210 b11, 12.

Εὔπολις, poeta comicus f 579. 1573 a25.

εὐπορεῖν c gen νομῆς, χρημάτων, νομίσματος Ζμδ5. 680 b2. Πα11. 1259 a12. 9. 1257 b15. οβ1347 b2, 1351 a22. ὄχλου Πγ5. 1278 a32. εὐπορεῖν λόγων, συλλογισμῶν, θεωρημάτων, παραδειγμάτων, σημείων, πίστεων al Αα27. 43 a20, b10. τα4. 101 b13. 13. 105 a22. β5. 111 b33. Ηι4. 1166 a26. ρ2. 1421 b35. 4. 1426 a19. 8. 1428 a24. 9. 1430 a10. 13. 1431 a5. 15. 1431 b6. εὐπορῆσαι τῆς ἀληθείας, dist διαπορῆσαι τῷ λόγῳ Μβ1. 996 a16. — εὐπορεῖν c inf, εὐπορήσομεν λέγειν, διαλέγεσθαι sim τα5. 102 a13. 18. 108 b14. β3. 110 a5. 5. 112 a25. αι2. 437 a21. ρ3. 1424 b26, 1425 a8. 18. 1432 b4. 35. 1439 b26. inde per dicendi quandam brevitatem explicari videtur ὅταν εὐπορῇ τις (int λέγειν, ἐλέγχειν) ϗ ὅτι οὕτως ϗ ὅτι οὐχ οὕτως τθ14. 163 b7. — εὐπορεῖν περί τινος. διαποροῦντας περὶ ὧν εὐπορεῖν δεῖ ψα2. 403 b21. εὐποροῦμεν μᾶλλον περὶ τῶν φθαρτῶν ζῴων, opp ἐλάττους ἡμῖν ὑπάρχειν θεωρίας Ζμα5. 644 b28, 25. περὶ τοῦ συμφέροντος οὕτω μετιὼν εὐπορήσεις ρ2. 1423 a10. — εὐπορεῖν absolute, i e χρημάτων Πγ8. 1280 a4. δ15. 1299 a24. ε7. 1306 b36. i e λόγων sim ρ5. 1427 b10. τοῖς εὐπορῆσαι βουλομένοις προὔργου τὸ διαπορῆσαι καλῶς Μβ1. 995 a27. τάχ' ἂν ἐξ αὐτῶν εὐπορήσαιμέν τι πρὸς τὰς ὕστερον ἀπορίας ΜΑ10. 993 a26. ἔχει ἀπορίαν ϗ εὐπορήσαντι ἐπιτίμησιν Μν4. 1091 a30. — med εὐπορεῖσθαι χρημάτων, τῶν ἐπιτηδείων οβ 1347 b4, 1350 b14. absol οβ1348 a7.

εὐπορία. αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι (Emp 347) αν7. 473 b13. — αἱ πράξεις τῶν ζῴων περὶ τὰς εὐπορίας τῆς τροφῆς εἰσί Ζιθ12. 596 b21. εὐπορία προσόδων Πδ6. 1293 a3. ρ2. 1422 a13. περὶ κτήσεως ϗ τῆς περὶ τὴν οὐσίαν εὐπορίας Πη5. 1326 b34. εὐπορία, opp ἀπορία Πγ8. 1279 b27. cf β11. 1273 a35. οἱ ἐν ταῖς εὐπορίαις Πε7. 1307 a19. ὅταν εὐπορία τις ᾖ ἢ μισθὸς τοῖς ἐκκλησιάζουσιν Πδ15. 1300 a2. ὅπως εὐπορία γένοιτο χρόνιος Πζ5. 1320 a35. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἑαυτοῦ εὐπορίαν ημα27. 1192 b4. τῶν ἀπόρων εἰς εὐπορίαν ἂν καθίσταιντο πλείους Πε8. 1309 a26. — πολλή τις εὐπορία ἀγαθῶν (εἴπερ αἱ μονάδες ὅπερ ἀγαθόν τι) Μν4. 1091 b26. τριπλῶς ἡ τῶν δένδρων εὐπορία (i e τὸ εὖ φύεσθαι τὰ δένδρα) ἀκολουθεῖ φτβ7. 827 a7. — ἡ ὕστερον εὐπορία λύσις τῶν πρότερον ἀπορουμένων ἐστί Μβ1. 995 a29. εἴ τις ϗ μικρὰς εὐπορίας ἀγαπᾷ περὶ ὧν τὰς μεγίστας ἔχομεν ἀπορίας Οβ12. 291 b27. τοῦτο πρὸς τὸ βιάζεσθαι πολλὴν εὐπορίαν ποιεῖ ϗ πρὸς τὸ ἐλέγχειν μεγάλην ἔχει βοήθειαν τθ14. 163 b6. — (γέροντι προφασιστέον ἐκ τῆς εὐπορίας ρ30. 1437 b9, fort ἐμπειρίας.)

εὔπορος. οἷς ὑπάρχει διάθεσις εὔπορος (τῶν χρημάτων) Ρα12. 1372 a33. — οἱ εὔποροι, def οἱ ταῖς οὐσίαις λειτουργοῦντες Πδ4. 1291 a34. opp οἱ πένητες Πδ4. 1290 a38. opp οἱ ἄποροι Πγ7. 1279 b8. 8. 1279 b37. δ3. 1290 a10. 4. 1291 b8, 33. 9. 1294 a38. opp οἱ μέσοι et οἱ ἄποροι Πδ3. 1289 b30. 11. 1295 b2. ε8. 1308 b30. opp ὁ δῆμος Πδ11. 1296 a28. 12. 1297 a9. ε9. 1310 a6. opp τὸ πλῆθος Πε9. 1309 b39. 12. 1316 b13. η8. 1328 b22. syn οἱ γνώριμοι, οἱ καλοὶ κἀγαθοί Πβ12. 1274 a19. δ8. 1293 b38, 1294 a18. 12. 1296 b31. ε8. 1309 a6, 9. τὸ εὔπορον (i q οἱ εὔποροι, collective sicuti τὸ μάχιμον, τὸ ὁπλιτικόν) Πη8. 1328 b22. ε12. 1316 b13. οἱ εὐπορώτεροι Πβ6. 1266 a9. δ8. 1293 b38. — εὔπορόν ἐστι c inf, ἃ πολλαχοῦ ἀφανίσαι εὔπορον Ρα12. 1373 a31. οὐκ εὔπορον τροφὴν πορίζεσθαι Ζιι32. 619 a21. οὐκ εὔπορον διελεῖν, διαλύειν, ἀποδοῦναι τι7. 169 a24. Γα2. 315 b21. Κ10. 12 a22. — εὐπορώτερον ἔχειν πρὸς τὸ λεγόμενον τθ14. 163 a31. — εὐπόρως. οὐκ εὐπόρως δύνανται διορίζειν οἱ φυσιολόγοι Ζγδ3. 769 a16.

εὔπους ϗ κακόπτερος ὄρνις Ζιι22. 617 b4, 8.

εὐπραγεῖν Ηι5. 1167 a16. ἀναξίως εὐπ. Ρβ9. 1387 a9.

εὐπραγία ϗ εὐδαιμονία ταὐτόν Πη3. 1325 a22, b15. εὐπραγία φαινομένη τβ2. 109 b37. Ρβ10. 1387 b22. — εὐπραγίαι Ρα9. 1367 a4. αἱ τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαι τβ2. 110 a2, 3. εὐπραγίαι ϗ καιροί ρ3. 1423 b19. εὐπραγίαι ἀνάξιαι, παρὰ τὴν ἀξίαν Ρβ9. 1386 b12. ηεγ7. 1233 b25.

εὐπραξία, syn εὐζωΐα Ηα8. 1098 b22. οὐκ ἔστιν ἄνευ διανοίας ϗ ἤθους Ηζ2. 1139 a4. ἡ εὐπραξία τέλος Ηζ2. 1139 b3. 5. 1140 b7. Πη3. 1325 b21. ἡ εὐδαιμονία εὐπραξία μετ' ἀρετῆς Ρα5. 1360 b14. Φβ6. 197 b5. — εὐπραξίαι, opp δυστυχίαι, δυσπραξίαι Ηα11. 1100 a21, 1101 b6.

εὐπρεπὴς τὸ εἶδος ὄρνις Ζιι16. 616 b18. ἐσθῆτα εὐπρεπεστάτην ἔχειν ρ1. 1420 a13. — περὶ τοῦ τὰ πάτρια κινεῖν ἀφορμὰς ἔχομεν εὐπρεπεῖς ρ3. 1423 b14.

εὐπρόσωπος. εὐπρόσωπον τὸ ἔχον ἀρετὴν προσώπου f 83. 1490 a43. τὸ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσιν πο25. 1461 a14. — εὐπρόσωπος ἡ τοιαύτη νομοθεσία ϗ φιλάνθρωπος δόξειεν ἂν Πβ5. 1263 b15.

εὔπτερος ὄρνις ϗ κακόπους Ζια1. 487 b25, 26.

εὐπώγων ὁ θυμώδης φ 3. 808 a23.

εὕρεσις θησαυροῦ Ηγ 5. 1112 a27. τὸ πρῶτον αἴτιον ὃ ἐν τῇ εὑρέσει ἔσχατόν ἐστιν Ηγ 5. 1112 b19 (syn ἀνάλυσις b23). ὁ τετραγωνισμὸς μέσης εὕρεσις ψβ 2. 413 a19. Μβ 2. 996 b21. ἡ λύσις τῆς ἀπορίας εὕρεσίς ἐστιν Ηη 4. 1146 b7. εὕρεσιν ποιεῖσθαι τῶν ἐπιζητουμένων θ 133. 843 b25.

εὑρετὴς ἢ συνεργὸς ἀγαθὸς ὁ χρόνος Ηα 7. 1098 a24.

εὑρετικοί πλ 2. 955 b2.

εὕρημα pro ὅραμα Πα 11. 1259 31 ci Camerar.

Εὐριπίδης. versus Euripidis afferuntur (ubi ipsum Euripidis nomen adhibetur, loco Aristotelico signum asterisci apposui) ex tragoediis quae adhuc exstant: Bacch 381. Πδ 5. 1339 a19*. Hec 864. Ρβ 21. 1394 b4, 6. Hipp 612. Ργ 15. 1416 a28*. Hipp 989. Ρβ 22. 1395 b28. Iph A 80. Ργ 11. 1411 b29. Iph A 1400. Πα 2. 1252 b8. Iph T 733. Ργ 6. 1407 b34. Med 296-299. Ρβ 21. 1394 a29, 33, b18. Orest 234. Ηη 15. 1154 b28. ηεη 1. 1235 a16. Ρα 11. 1371 a28. Orest 667. Ηι 9. 1169 b7. ημβ 15. 1212 b27. Orest 1588. Ργ 2. 1405 b23. Troad 969. Ργ 17. 1418 b21. Troad 990. Ρβ 23. 1400 b22*. Troad 1051. Ρβ 21. 1394 b16. ηεη 2. 1235 b21. Phoen 539. ηεη 1. 1235 a22. ex fabulis deperditis, ex Aeolo fr 16. Πγ 4. 1277 a19*. Alcmaeone fr 69. Ηε 11. 1136 a11*. Andromeda fr 131. Ρα 11. 1370 b4. Antiopa fr 183. Ρα 11. 1371 b31. πιζ 6. 917 a13. Bellerophonte fr 298. ημβ 11. 1209 b36*. ηεη 2. 1238 a34. 5. 1239 b22. Dictye fr 345 resp f 85. 1490 b39*. Thyeste fr 399 f 83. 1490 a25. fr 400. Ρβ 23. 1397 a17. Melanippa fr 490. Ηε 2. 1129 b28. Meleagro fr 519. Ργ 9. 1409 b9 (ab Aristotele Sophoclis esse perhibetur). fr 534. f 64. 1486 b19*. Stheneboea fr 662. Ρβ 21. 1394 b2. Telepho fr 700. Ργ 2. 1405 a28*. Philocteta fr 785, 786. Ηζ 8. 1142 a3-6*. fr 790. πο 22. 1458 b20*. fr 794. ρ 19. 1433 b11*. ex fabulis incertis fr 882. ηεη 11. 1244 a11*. fr 883. Πε 9. 1310 a34*. fr 887. πι 47. 896 a24. fr 890. Ηθ 2. 1155 b3*. ημβ 11. 1210 a14*, 1208 b16. ηεη 1. 1235 a16. fr 965. Πη 7. 1328 a15. — tragoediae Euripidis commemorantur ac respiciuntur: Hecuba? πο 18. 1456 a17* (ὥσπερ Εὐριπίδης Νιόβην, ci Ἑκάβην). Iph Taur πο 14. 1454 a7. 16. 1454 b31, 1455 a18. 17. 1455 b9*. Medea πο 14. 1453 b28*. 15. 1454 b1. τὴν Μήδειαν δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας f 592. 1574 a23. Orestes πο 15. 1454 a29. 25. 1461 b20. Ῥῆσος πότερον δρᾶμα γνήσιον f 583. 1573 b5. Troades πο 23. 1459 b7. Phoenissae Ηι 6. 1167 a33. Aegeus πο 25. 1461 b20*. Alcmaeon (cf fr 70) Ηγ 1. 1110 a28*. Cresphontes (cf Nauck p 395) Ηγ 2. 1111 a11. (cf fr 457) πο 14. 1454 a5. Melanippa (cf fr 488) πο 15. 1454 a31. Nioba? πο 18. 1456 a17 (cf Vhl Poet II 87). Oeneus (cf fr 562) Ργ 16. 1417 a15. — Εὐριπίδης ποιεῖ τοὺς ἀνθρώπους οἷοί εἰσιν πο 25. 1460 b34. εἰ καὶ τὰ ἄλλα μὴ εὖ οἰκονομεῖ, ἀλλὰ τραγικώτατός γε πο 13. 1453 a29. Εὐριπίδου πολλαὶ τραγῳδίαι εἰς δυστυχίαν τελευτῶσιν πο 13. 1453 a24. χορός πο 18. 1456 a27. πρόλογοι Ργ 14. 1415 a19. λέξις Ργ 2. 1404 b25. — Εὐριπίδης πόσας νίκας ἀνείλετο, τίνας Εὐριπίδου τραγῳδίας τελευτήσαντος ὁ υἱὸς ἐδίδαξεν f 584. 1573 b10 — Εὐριπίδου (Ὑπερείδου ci Ruhnken) ἀπόκρισις πρὸς τοὺς Συρακουσίους Ρβ 6. 1384 b16. Εὐριπίδην σκώπτων εἶπε Στράττις αι 5. 443 b30. Εὐριπίδου δυσωδία τοῦ στόματος Πε 10. 1311 b33.

εὔριπος. κατὰ τοὺς εὐρίπους καὶ πορθμούς, dist ἐν μέσοις πελάγεσιν κ 4. 396 a25. οἱ εὔριποι ῥέουσιν πκς 4. 940 b17. τὰ ῥεύματα φερόμενα διὰ τῶν εὐρίπων ακ 800 b29, 802 b35. εὔριπος ὁ ἐν Πύρρᾳ, ὁ τῶν Πυρραίων, ὁ Πυρραῖος Ζιε 12. 544 a21. 15. 548 a9. θ 20. 603 a21. ι 37. 621 b12. Ζμδ 5. 680 b1. — τὸ ἀναθυμιώμενον μέχρι τοῦ ὠθεῖσθαι, εἶτ' ἀντιστρέφειν καὶ μεταβάλλειν καθάπερ εὔριπον υ 3. 456 b21. μένει τὰ βουλήματα καὶ οὐ μεταρρεῖ ὥσπερ εὔριπος Ηι 6. 1167 b7.

Εὔριπος μβ 8. 366 a23. ἐν Εὐρίπῳ Ζιε 15. 547 a6.

εὐριπώδεις τόποι τῆς θαλάττης Ζγγ 11. 763 b2. τὰ εὐριπώδη (ζῷα), dist τὰ πελάγια Ζι 37. 621 b23.

εὑρίσκειν. εὗρε θησαυρόν Πε 4. 1303 b36. — εὑρίσκειν πόρους, συμφέρον τι τῇ πόλει Πα 11. 1259 a30. β 8. 1268 a7. εὑρίσκειν (consequi, efficere) τὸ διπλάσιον οβ 1350 a17. εὑρίσκειν καὶ αἱρεῖσθαι τὸ μέσον Ηβ 6. 1107 a5. — τὰ ἄλλα δεῖ νομίζειν εὑρῆσθαι πολλάκις ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ sim Πη 10. 1329 b26. 11. 1331 a16. β 5. 1264 a4.

εὔροια τῶν φλεβῶν υ 3. 457 a26.

εὐρόνοτος ὁ μεταξὺ εὔρου καὶ νότου κ 4. 394 b33. μβ 6. 363 b22.

εὖρος πόθεν πνεῖ μβ 6. 363 b21, 364 a17, b3, 19, 20, 24. κ 4. 394 b20, 22, 24. eius nomina varia σ 973 b3, 4, 5, 7. f 238. 1521 b21. τοῦ νότου εἶδος τιθέασι τὸν εὖρον Πδ 3. 1290 a19. ὁ εὖρος ἀπ' ἀρχῆς ξηρός, τελευτῶν δ' ὑδατώδης, καυματώδης μβ 6. 364 b20, 24. πκς 27. 943 a5. μείζω τὰ μεγέθη πάντων φαίνεται, ὅταν εὖροι πνέωσιν μγ 4. 373 b11. πκς 53. 946 a33.

εὖρος. ποιοῦσιν εὖρος τὸ σῶμα Ζιη 1. 581 b19. σώματα εὖροα πθ 11. 877 b18. πόρος εὖρους Ζικ 5. 637 a32.

Εὐρύαλος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ε. f 596. 1576 b19.

Εὐρυβάτης, Εὐρύβατος κλέπτης f 73. 1488 a10, 23.

εὐρυθμία κ 6. 398 b19.

εὔρυθμος μουσική, dist εὐμελής Πθ 7. 1341 b26. εὔρυθμον δεῖ εἶναι τὴν λέξιν Ργ 8. 1409 a21. — ὀρνίθιον εὔχαρι καὶ εὔρυθμον Ζιθ 3. 592 b24.

εὐρυμέδοντος (Emp 438) Ρα 13. 1373 b16.

εὐρυνομένων τῶν ἀγγείων πν 2. 482 a4.

Εὐρυπύλη, eius filius Ἠλεῖος f 595. 1575 a14.

Εὐρύπυλος incerti poetae tragoedia πο 23. 1459 b6 (Nck fr trag p 651). ἐπίγραμμα ἐπὶ Εὐρυπύλου f 596. 1576 a19.

εὐρύς. ὅταν ἐξ εὐρέος εἰς στενὸν βιάζεται ὁ ἄνεμος μγ 1. 370 b18. πόροι εὐρεῖς πι 43. 895 a39.

Εὐρυσθεῖ θητεύειν ηεη 12. 1245 b31.

εὐρύστερνος γαῖα (Hes θ 117) Φδ 1. 208 b31. ΜΑ 4. 984 b28. ξ 1. 975 a12.

εὐρυστήθης. τὰ εὐρυστήθη ἐμετικὰ μᾶλλον Ζι 50. 632 b11.

Εὐρυτᾶνες, ἔθνος Αἰτωλίας ὀνομασθὲν ἀπὸ Εὐρύτου f 465. 1554 b11.

Εὐρυτίων ἐν Ἡρακλείᾳ Πε 6. 1306 a39.

Εὔρυτος ἔταττε τίς ἀριθμὸς τίνος Μν 5. 1092 b19. — Εὔρυτος f 465. 1554 b12 cf Εὐρυτᾶνες.

Εὐρυφῶν Πβ 8. 1267 b22.

εὐρυχωρής. ἔντερον εὐρυχωρέστερον Ζιβ 17. 508 a28. φλέβες εὐρυχωρέστεραι, πόροι εὐρυχωρέστατοι Ζμγ 4. 667 a28. 5. 668 b16. cf δ 8. 684 a24.

εὐρυχωρία. ἡ εὐρυχωρία τοῦ ὀστοῦ, τῆς ὑστέρας Ζγε 8. 789 a20. δ 5. 774 a20. Ζιγ 1. 511 a11. ἡ μὲν εὐρυχωρία (τῶν ἐντέρων) ποιεῖ πλῆθος ἐπιθυμίαν, ἡ δ' εὐθύτης ταχυτῆτα ἐπιθυμίας Ζμγ 14. 675 b25. προϊόντι καὶ καταβαίνοντι τῷ περιττώματι εὐρυχωρία γίνεται ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ· τὰ σωφρονέστερα τῶν ζῴων εὐρυχωρίας οὐκ ἔχει μεγάλας κατὰ τὴν κάτω κοιλίαν Ζμγ 14. 675 b14, 19, 23. (ὁ πλεύμων)

ποιῶν εὐρυχωρίαν τῇ εἰσόδῳ τοῦ πνεύματος Ζμγ6. 669 a15. ἐντὸς φερόμενον διαχεῖσθαι διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ακ800 b35. τοῖς ἀνθρώποις διὰ τὴν εὐρυχωρίαν ϗ τὸ σκεπάζεσθαι δεῖν τὰ περὶ τὴν καρδίαν Ζμδ10. 688 b19. — ἡ εὐρυχωρία τῶν τόπων μβ8. 367 a18. ὡσανεὶ εὐρυχωρίας τινὸς ὑπαρχούσης θ99. 838 b6. — ἐὰν πρῶτα (βρωθῇ τὰ σῦκα) διὰ βάρος κάτω πορευόμενα εὐρυχωρίαν ἄνω ποιεῖ πκβ1. 930 a10.

εὐρύχωρος πόρος Ζικ5. 637 a32, 34. εὐρύχωροι ὑποδοχαί Ζμγ14. 675 b27.

Εὐρώπη Φε1. 224 b21. μα13. 350 b3. eius fines κ3. 393 b22, 23. Ἰταλία ἀκτὴ τῆς Εὐρώπης Πη10. 1329 b11. populorum Europaeorum ingenia Πγ14. 1285 a21. η7. 1327 b24. animalia ἐν τῇ Εὐρώπῃ Ζιζ31. 579 b6. θ28. 606 b14, 15, 16, 18. — εἰς Εὐρώπην apud Choerilum Ργ14. 1415 a17.

εὐρώς πλη9. 967 b14. def σαπρότης γεώδους ἀτμίδος, ἀντεστραμμένον τῇ πάχνῃ Ζγε4. 784 b10, 16. γήρως εὐρὼς αἱ πολιαί Ζγε4. 784 b20.

εὐρωστία ϗ μέγεθος θ1. 830 a9.

εὔρωστος. στόμα εὔρωστον Ζιι22. 617 b3. ποιεῖσθαι τὴν τοῦ πνεύματος πληγὴν ἰσχυρὰν ϗ εὔρωστον ακ800 a33, b4. ἄνδρες ἀφροδισιάσαντες εὐρωστότεροι Ζικ5. 636 b25. — εὔρωστοι τὰς ψυχάς φ6. 810 a25. εὔρωστον αὐτὸν παρέχειν ἐν τοῖς πολέμοις ρ25. 1435 a20.

εὐσαρκία, opp ἀσαρκία Ζια15. 493 b22.

εὔσαρκος. εὔσαρκοι γυναῖκες, τίτθαι Ζιη2. 583 a9. 12. 588 a5. εὔσαρκος, coni ἰσχυρὸς τὸ εἶδος φ3. 808 a25. μετάφρενον εὔσαρκον ϗ ἀρθρῶδες φ6. 810 b25. εὔσαρκα διὰ τὴν εὐτροφίαν χ6. 798 b11. φλεβώδη ϗ μὴ εὔσαρκα πα34. 863 a23. cf λε7. 965 a22.

εὐσέβεια, μέρος δικαιοσύνης αρ5. 1250 b22. τοὺς θεοὺς χαίρειν ταῖς εὐσεβείαις τῶν θυόντων ρ3. 1423 b28.

εὐσεβεῖς. τὸ τῶν εὐσεβῶν γένος κ6. 400 a34. — ἐν τῷ προλόγῳ τῶν Εὐσεβῶν (comoedia Anaxandridis, Meineke III p 167) Ργ12. 1413 b27. — εὐσεβέως ἱδρύσατο βωμόν f 623. 1583 a13.

εὔσημος χ2. 792 b1. ἀσαφὴς ἢ μὴ εὔσημος ἡ τοιαύτη διέξοδος φ2. 806 a35. εὔσημον τὴν ῥοπὴν ποιεῖ πκς26. 942 b38. μέρος εὐσημότατον πκς12. 941 b23. — εὐσήμως. γέγραπται τοῦ μᾶλλον εὐσήμως ἔχειν ὁ τοῦ ὁρίζοντος κύκλος μβ6. 363 a27.

εὔσηπτον. τὸ πολὺ οὐκ εὔσηπτον· πλέον τὸ ὑγρὸν ἢ ὥστε εὐσηπτότερον εἶναι Ζγε5. 785 a2, 25. περίττωσις εὔσηπτος πα18. 861 a38. ιδ6. 909 a40.

εὐσθενεῖν πα22. 862 a11. κ18. 925 a3 (utroque loco εὐθενεῖν Bsm).

εὔσκοπος τόπος Ζιι41. 628 a11.

εὐσταλὴς ὑστέρα ϗ μὴ ἔχουσα αὔξησιν Ζικ7. 638 b31.

εὔστερνος (Emp 211) ψα5. 410 a4.

εὐστοχία Αγ34. 89 b10. def, dist εὐβουλία Ηζ10. 1142 b2, a33.

εὔστοχος. τὸ ὅμοιον ἐν πολὺ διέχουσι θεωρεῖν εὐστόχου Ργ11. 1412 a12. οἱ μελαγχολικοὶ εὔστοχοι μτ2. 464 a33. — εὐστόχως ὁρίσασθαι τζ14. 151 b19. κρῖναι εὐστόχως Ζμα1. 639 a5.

εὐσυλλογιστότερα ϗ πιθανώτερα τἀληθῆ Ρα1. 1355 a38.

εὐσυνάγωγος τόπος Πη12. 1331 b2.

εὐσυνάρμοστοι οὐκ εἰσὶν οἱ ὄφεις Ζγα7. 718 a29.

εὐσυνεσία, i q σύνεσις Ηζ11. 1143 a10.

εὐσύνετος, i q συνετός Ηζ11. 1143 a11. εὐσυνετώτεροι εἰς ταῦτα Ηκ10. 1181 b11.

εὐσύνθετος. τοῖς διπλοῖς (ὀνόμασι) χρῶνται, ὅταν ὁ λόγος εὐσύνθετος ᾖ Ργ3. 1406 a36.

εὐσύνοπτος. τάφοι ἀλλήλοις εὐσύνοπτοι, coni σύνοπτος, οὐ σύνοπτος Πβ12. 1274 a37. χώρα εὐσύνοπτος, πλῆθος ἀνθρώπων εὐσύνοπτον Πη5. 1327 a1, 2. 4. 1326 b24. σωμάτων, ζῴων μέγεθος εὐσύνοπτον πο7. 1451 a4. — περίοδος λέξις ἔχουσα ἀρχὴν ϗ τελευτὴν ϗ μέγεθος εὐσύνοπτον Ργ9. 1409 b1. ὁ μῦθος τοῦ ὅλου πολέμου λίαν μέγας ϗ οὐκ εὐσύνοπτος ἔμελλεν ἔσεσθαι πο23. 1459 a33. — λίαν εὐσύνοπτον τὸ ψεῦδος αι4. 441 a10. εὐσύνοπτον μᾶλλον τὸ οἰκεῖον τοῦ πράγματος ϗ τὸ ἀλλότριον Ργ12. 1414 a12. cf χ1. 791 a11. ϗ κατὰ τὸν λόγον σκοπουμένοις εὐσύνοπτόν ἐστιν Πη1. 1323 b7. — εὐσυνόπτως τὰ λοιπὰ θεάσασθαι θ99. 838 b10.

εὐσχημοσύνη. τὰ εἰς εὐσχημοσύνην ϗ περιουσίαν ὑπάρχοντα, opp τὰ ἀναγκαῖα Πη10. 1329 b28. διαφέρειν πρὸς εὐσχημοσύνην Ηδ14. 1128 a25.

εὐσχήμων ϗ μαλακὴ βαρύτης Ρβ17. 1391 a28. οὐκ εὔσχημον πάντως πειρᾶσθαι συλλογίσασθαι τθ14. 164 b11. λέγειν εὐσχήμονα Ηδ14. 1128 a7. εὐσχημονέστατος λόγος τι12. 172 b38. φοιτῶσα ἔνθα μὴ καλὸν μηδὲ εὔσχημον κ6. 398 a5. — εὐσχημόνως τὰς τύχας φέρειν Ηα11. 1101 a1.

εὐσωματωδέστερος ὁ περὶ τὸ στῆθος τόπος πβ31. 869 b14.

εὔτακτος. ἡ εὔτακτος τῶν ἀστέρων κίνησις, χορεία f 12. 1476 a7. 13. 1476 a28.

εὐταμίευτον τὸ τοῦ πνεύματος ἀγγεῖον Ζγε7. 787 b5.

εὐταξία. ἡ εὐνομία εὐταξία Πη4. 1326 a30. ἡ ὀλιγαρχία ὑπὸ τῆς εὐταξίας τυγχάνει τῆς σωτηρίας Πζ6. 1321 a4. αἱ πρὸς εὐταξίαν ϗ κόσμον ἀρχαί Πζ8. 1321 b7. εὐταξία παρέπεται τῇ σωφροσύνῃ αρ4. 1250 b11. αἱ ἐν τῷ κόσμῳ εὐταξίαι, opp ἁμαρτία πκθ14. 952 b16, 13. θεός τις ὁ τῆς τοιαύτης κινήσεως (τῶν ἀστέρων) ϗ εὐταξίας αἴτιος f 12. 1476 a9.

εὖτε (Emp 350, 352, 367) αν7. 473 b16, 18, 474 a6.

εὐτεκνία, def Ρα5. 1361 a1-12. coni εὐγένεια, κάλλος Ηα9. 1099 b3. πλεονεκτεῖν εἰς εὐτεκνίαν Ρβ17. 1391 a32.

εὔτεκνοι οἱ μέλανες ἀετοί, οἱ κύκνοι al Ζιζ6. 563 b6. ι11. 614 b33. 12. 615 a33. 17. 616 b24. f 268. 1526 b34.

εὐτέλεια. ἡ χαλκευτικὴ πρὸς εὐτέλειαν ποιεῖ ὀβελισκολύχνιον Ζμδ6. 683 a24. — εὐτέλεια τῆς διανοίας ΜΑ3. 984 a4 Bz.

εὐτελής. ἐσθὴς εὐτελὴς μὲν ἀλεεινὴ δέ Πβ8. 1267 b26. — οἱ βασιλεῖς μεγάλων κύριοι καθεστῶτες ἂν εὐτελεῖς ὦσι Πβ11. 1272 b41. πολλοὶ τῶν εὐγενῶν εὐτελεῖς Ρβ15. 1390 b24. πάνυ εὐτελεῖς ἄνθρωποι εὐθυόνειροι μτ2. 463 b15. ὑποκριταὶ εὐτελεῖς Πη17. 1336 b30. οἱ σεμνότεροι (ποιηταὶ) τὰς τῶν καλῶν ἐμιμοῦντο πράξεις, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων πο4. 1448 b26. τὸ αὐτὸ ἰαμβεῖον, ἓν ὄνομα μεταθέντος, τὸ μὲν καλὸν τὸ δ' εὐτελές πο22. 1458 b22. μήτε περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως λέγειν μήτε περὶ εὐτελῶν σεμνῶς, μήτε ἐπὶ τῷ εὐτελεῖ ὀνόματι ἐπεῖναι κόσμον Ργ7. 1408 a13.

εὔτηκτον τὸ ἁλμυρόν ψβ10. 422 a19. εὐτηκτότερα πα50. 865 b1.

εὐτηξίας σημεῖον θ50. 834 a7. f 248. 1524 a23.

εὔτοκος. ἵπποι εὐτοκώτεραι Ζιζ21. 576 a22. ἵππος τῶν τετραπόδων εὐτοκώτατον Ζιζ18. 573 a9.

εὐτολμία παρέπεται τῇ ἀνδρείᾳ αρ4. 1250 b5. λυσιτελεῖν πρὸς εὐτολμίαν ρ3. 1423 b3.

εὔτολμος πρὸς τοὺς κινδύνους αρ4. 1250 b1. εὐτολμότεροι ρ3. 1423 b4.

εὔτομος τῶν ἰδίων οἰκήσεων διάθεσις, εὔτομος πόλις ὅλη Πη11. 1330 b23, 30.

εὔτονος. στῆθος ὀξὺ πρὸς τὸ εὔτονον εἶναι Ζπ10. 710 a31. πνεύμων μέγας ϗ μαλακὸς ϗ εὔτονος ακ800 b16. οἶνος ἐκ μέλιτος εὔτονος θ22. 832 a11. — τῶν ζῴων τὰ μὲν βαρύφωνα, τὰ δ' ὀξύφωνα, τὰ δ' εὔτονα Ζγε7. 786 b8. — εὐτόνως θέοντες πε39. 885 a6.

εὐτραπελία, def Ηβ7. 1108 a24. ηεγ7. 1234 a4. ημα31. 1193 a11. ἡ εὐτραπελία πεπαιδευμένη ὕβρις ἐστίν Ρβ12. 1389 b11. ἡ εὐτραπελία διττή ηεγ7. 1234 a15. περὶ εὐτραπελίας Ηδ14. ημα31. ηεγ7. 1234 a4-23.

εὐτράπελος Ηθ3. 1156 a13. 5. 1157 a6. 7. 1158 a31. οἱ ἐν ταῖς τοιαύταις διαγωγαῖς εὐτράπελοι Ηκ6. 1176 b14. opp αὐστηρός ηεη5. 1240 a2. coni φιλογέλωτες Ρβ2. 1389 b11. 13. 1390 a23. def Ηβ7. 1108 a24. δ14. 1128 a15. ηεγ7. 1234 a4. ημα31. 1193 a15. ὁ εὐτράπελος διττῶς πως λεγόμενος ημα31. 1193 a17.

εὐτραφὴς ὗς Ζιε14. 546 a15, 20. τοῖς εὐτραφέσι πεττόμενον τὸ περίττωμα γίνεσθαι πιμελήν Ζγα18. 726 a4. cf Ζμβ5. 651 a23. ἰσχυροὶ ϗ εὐτραφεῖς πδ29. 880 a23. ὑγιεινότερα σώματα ϗ εὐτραφέστερα Ζιη1. 581 b32. παιδία εὐτραφέστερα ϗ γάλακτι χρώμενα πλείονι Ζιη12. 588 a4. ζῷα μείζω ϗ εὐτραφέστερα πι55. 897 b15.

εὐτρεπής. ποιȣ̃σιν εὐτρεπεῖς τὴν κοιλίαν ϗ τὴν κύστιν πκζ10. 949 a2. — ἐπεὶ ἦν εὐτρεπῆ τὰ πρὸς τὴν οἰκοδομίαν οβ1352 a36.

εὐτρεπιζομένη πᾶσι τοῖς ἱστίοις ναῦς f 13. 1476 a24.

εὔτρεπτος. τὰ ἐπὶ γῆς εὔτρεπτα ὄντα πολλὰς ἑτεροιώσεις ἀναδέδεκται κ6. 400 a23.

εὔτροπος. εὐτράπελοι προσαγορεύονται οἷον εὔτροποι Ηδ14. 1128 a10.

εὐτροφεῖν. αἷμα καθαρώτερον τοῖς εὐτροφȣ̃σιν Ζγδ1. 765 b26.

εὐτροφία τῶν σωμάτων Ζγδ6. 775 b19. κατὰ μέγεθος ϗ εὐτροφίαν Ζιε11. 543 b29. πᾶσαν ὥραν ποιȣ̃σι τὴν ὀχείαν διὰ τὴν ἀλέαν ϗ εὐτροφίαν Ζιε8. 542 a28. ἡ τȣ̃ σώματος παχύτης ϗ εὐτροφία Ζιη1. 581 b27. ἵπποι μεταβάλλȣσιν εἰς τὸ λευκὸν διὰ τὴν εὐτροφίαν χ6. 798 b9. ἀγονία δι' εὐτροφίαν Ζγβ7. 746 b26. τὰ λεγόμενα ᾠὰ τῶν ὀστρέων σημεῖον εὐτροφίας Ζγγ11. 763 b6. Ζμδ5. 680 b7. δι' εὐτροφίαν Ζμβ5. 641 a22.

εὐτυχεῖν. τὸ εὐτυχῆσαι Φβ6. 197 b2. μικρὰ εὐτυχήσαντα ὑπεξαιρέσθαι αρ7. 1251 b19.

εὐτύχημα, def ημβ8. 1207 a34, 35. dist κατόρθωμα ημβ3. 1199 a13. cf χρὴ δεικνύειν ὡς εὐτυχήματα ταῦτα συνέβη ρ9. 1429 b31. δι' εὐτύχημα ἀσθενήματος Ζικ7. 638 a36. εὐτυχήματα, εὐτυχία Ρα5. 1362 a11, coll 1361 b39. τὰ εὐτυχήματα δοκεῖ συμβάλλεσθαι πρὸς μεγαλοψυχίαν Ηδ8. 1124 a20. φέρειν ἐμμελῶς τὰ εὐτυχήματα Ηδ8. 1124 a31. τῶν εὐτυχημάτων ἡ μέση κτῆσις βελτίστη Πδ11. 1295 b5. οἱ ἐν ὑπεροχαῖς εὐτυχημάτων, ἰσχύος ϗ πλȣ́τȣ ϗ φίλων ϗ τῶν ἄλλων τῶν τοιȣ́των Πδ11. 1295 b14. πολλὴ χορηγία τῶν εὐτυχημάτων Πη14. 1333 b18.

εὐτυχὴς πολλαχῶς λέγεται ημβ8. 1207 a27, 36. def ηεη14. 1248 a30, b4 et omnino ηεη14. dist εὔβȣλος ημβ3. 1199 a12. οἱ ὡς ἀληθῶς εὐτυχεῖς διά τινας θείας αἰτίας Ηκ10. 1179 b23. — εὐτυχεῖς οἱ λίθοι ἐξ ὧν οἱ βωμοί (Protag) Φβ6. 197 b10.

εὐτυχία, opp δυστυχία, def Φβ5. 197 a26. Μκ8. 1065 b1. ημβ8. 1207 a19, 30, 35, b12. Ρα5. 1361 b39-1362 a12. ρ3. 1425 a21. εὐτυχίας δύο εἴδη ηεη14. 1248 b3. dist εὐδαιμονία Ηη14. 1153 b21-25. Πη1. 1323 b26. cf Φβ6. 197 b4. Ηα9. 1099 b8. ηεα1. 1214 a26. περὶ εὐτυχίας ηεη14. ημβ8. — μεταβάλλειν εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας πο7. 1451 a13. 13. 1452 b35, 37, 1453 a2, 9, 14, 25 al. τῆς εὐτυχίας ποῖα τὰ ἤθη Ρβ7. 1391 a30-b7. περὶ πᾶσαν εὐτυχίαν ϗ ἀτυχίαν μετρίως ἔχειν Ηδ7. 1124 a14. φέρειν ȣ̓ παντὸς ἀνδρὸς εὐτυχίαν Πε8. 1308 b15. εὐτυχία ὑπερβάλλȣσα ἐμπόδιός ἐστι Ηη14. 1153 b23. οἱ ἐν ἀξιώματι ϗ εὐτυχίαις, οἱ ἐν εὐτυχίαις μεγάλαις ὄντες Ηδ8. 1124 b19. Ρβ5. 1383 a1. τίς εὐτυχία μεγίστη πολίταις Πδ11. 1295 a39. δι' εἰρήνην ἢ δι' ἄλλην τιν' εὐτυχίαν Πε6. 1306 b12.

εὐυπέρβλητος. ȣ̓κ εὐυπέρβλητον Ηδ5. 1123 a17.

εὔφημος ὁ μελανάετος, ȣ̓ γὰρ μινυρίζει Ζιι32. 618 b31.

εὔφθαρτος. τὸ ῥᾳδίως φθειρόμενον, ὃ εἴποι ἂν τις εὔφθαρτον Οα11. 280 b25. διακρινόμενα ϗ συγκρινόμενα εὔφθαρτα γίνεται Γα2. 317 a27. τί τὸ εὔφθαρτον ἐν τοῖς φύσει συνεστῶσιν μκ2. 465 a13. 5. 466 b4. τὸ ἔλαττον σῶμα τȣ̃ μείζονος εὐφθαρτότερον Ογ6. 305 a6. Ζγε6. 785 b36. Ζμδ6. 683 a10. εὔφθαρτον (Wimmer, εὔθραυστον Bk) τὸ νέον Ζγδ6. 775 a9. οἱ ἰχθύες πότε εὔφθαρτοι Ζγα6. 718 a5. εὔφθαρτος ἡ ἀρχὴ τῆς διαλέκτȣ πια1. 899 a1, 898 b34. πρὸς τὸ μὴ εὔφθαρτον εἶναι τὸ σῶμα Ζμβ8. 654 a14.

εὐφιλοτίμητα Ηδ5. 1122 b22.

εὔφορος. ἔνιοι τῶν βοῶν ζῶσι ϗ εἴκοσιν ἔτη, ἐὰν εὔφορον ἔχωσι τὸ σῶμα Ζιζ21. 575 a33. — τῶν φυτῶν τὰ μὲν εὔφορα, τὰ δ' ἄφορα Ζιδ11. 538 a1. φτα6. 821 a13. 7. 821 b14. εὐφορώτερα φυτά φτα7. 821 b18.

εὐφραίνειν, opp λυπεῖν Ργ1. 1404 a5. ἢ εὐφραίνειν ἢ ὠφελεῖν Ρα11. 1370 b8. ὡς εὐφρανῶν τὸν Οἰδίπȣν ϗ ἀπαλλάξων τȣ̃ φόβȣ πο11. 1452 a25. ȣ̓ δεῖ τῶν εὐφραινόντων (codd εὖ φρονȣ́ντων) ηεη12. 1244 b6. ὅσα παρόντα εὐφραίνει, ϗ ἐλπίζοντας ϗ μεμνημένȣς Ρα11. 1370 b9. ὀσμαὶ εὐφραίνȣσαι κατὰ συμβεβηκός, καθ' αὑτάς ηεγ2. 1231 a7. ὁ λιβανωτὸς ἀπολλύμενος εὐφραίνει Ργ4. 1407 a10. τὴν μȣσικὴν εἰς τὰς διαγωγὰς παραλαμβάνȣσιν ὡς δυναμένην εὐφραίνειν Πθ5. 1339 b24. ὁ γραφεὺς πῶς μάλιστ' ἂν εὐφράνειεν πο6. 1450 b2. ἡ τραγῳδία (int ἡ μὴ ἐκ παραδεδομένων μύθων) ȣ̓δὲν ἧττον εὐφραίνει πο9. 1451 b23, 26. — εὐφραίνεσθαι, syn χαίρειν τβ6. 112 b25, cf Πθ3. 1338 a28. opp ἀνιᾶσθαι φ4. 808 b15.

εὔφραστος. δεῖ εὐανάγνωστον εἶναι τὸ γεγραμμένον ϗ εὔφραστον Ργ5. 1407 b12.

Εὐφράτης θ150. 845 b10.

εὐφροσύνη, syn χαρά τβ6. 112 b23.

εὐφυής, opp ἀφυής ψβ9. 421 a24, 26. ηεη2. 1237 a6. dist ὁ γεγυμνασμένος Ργ10. 1410 b8. εὐφυεῖς εἶναι, opp φιλοπονεῖν τγ2. 118 a22. Λάκαιναι κύνες εὐφυέστεραι αἱ θήλειαι Ζιι1. 608 a27. τῇ φύσει εὐφυῆ εἶναι ϗ τῇ προαιρέσει φιλόπονον οβ1345 b9. εὐφυᾶ εἶναι, syn δύνασθαι καλῶς ἑλέσθαι τἀληθές τθ14. 163 b13. εὐφυὴς ᾧ τὸ κρίνον καλῶς πέφυκε Ηγ7. 1114 b8. ἐξίσταται τὰ εὐφυᾶ γένη εἰς μανικώτερα ἤθη Ρβ15. 1390 b28. ἡ ποιητικὴ εὐφυȣ̃ς ἢ μανικȣ̃ πο17. 1455 a32 Vhl Poet II 43. cf πλ1. 954 a32. εὐφυεῖς ϗ θερμοί, opp ψυχροὶ ϗ μελαγχολικοί ημβ6. 1203 b1. σημεῖα εὐφυȣ̃ς φ3. 807 b12-19. 2. 806 b23. εὐφυὴς πρὸς ἀγονίαν, πρὸς σύλληψιν Ζγβ8. 748 b8, 12. Ζικ1. 634 a39. δέρμα εὐφυὲς πρός τι Ζγα12. 719 b16. καιρὸς εὐφυὴς πρὸς σύλληψιν f 259. 1525 b35. εὐφυὲς πρὸς ἰατρικήν Μγ2. 100[illegible] b2. ἕξις εὐφυὴς πρὸς ἄσκησιν Πη17. 1336 a20. εὐφυέστατος πρὸς ἁπάσας ἀρετάς Ηζ13. 1144 b34. — μήτε χεῖρα ἔχων μήτε πόδας εὐφυεῖς Ζμδ11. 691 b15. πόδες εὐφυεῖς ϗ μεγάλοι φ6. 810 a15. — εὐφυέστατος τῶν τόπων ὁ μέσος, ἐπὶ πᾶν ἐφικτὸν ὁμοίως Ζμγ4. 666 a14. τόπος (dialect

εὐφυέστατος ϗ δημοσιώτατος τι 1. 165 a5. — εὐφυῶς ἔχειν, κεῖσθαι πρός τι Πε 3. 1303 b8. η 6. 1327 a33. τȣ̀ς ἀριθμȣ̀ς εὐφυῶς γεννᾶσθαι ἐκ τῆς δυάδος ΜΑ 6. 987 b34. εὐφυῶς ἔχει c inf Πζ 7. 1321 a9.

εὐφυΐα τόπων ρ 3. 1425 a24. 39. 1447 a4, ὑπεκκαύματος μα 7. 344 a28. ἡ τῶν σωμάτων εὐαγωγία ϗ εὐφυΐα φ 6. 814 a4. εὐφυΐας σημεῖα φ 2. 806 b4. 3. 807 b12-19. εὐφυΐα, coni εὐμάθεια, ἀγχίνοια Ρα 6. 1362 b24. εὐφυΐας τὸ μεταφορικὸν εἶναι πο 22. 1459 a7. ἡ κατ᾽ ἀλήθειαν εὐφυΐα (τὸ καλῶς ἑλέσθαι τἀληθές) τθ 14. 163 b13. ἡ τελεία ϗ ἀληθινὴ εὐφυΐα (τὸ καλῶς κρίνειν τἀγαθόν) Ηγ 7. 1114 b12. κατ᾽ εὐφυΐαν ὀρέξεως ηεη 14. 1247 b39.

εὐφύλακτος. 1. εὐφυλακτότερον τὸ ὕδωρ τȣ̃ ἀέρος αι 2. 438 a15. τὸ ὕδωρ εὐφυλακτότατον τῶν διαφανῶν Ζμβ 10. 656 b2. εὐφύλακτον ἡ καρδία Ζμγ 7. 670 a26. — 2. εὐφυλακτότερον (quod facilius caveri potest) τι 15. 174 b35.

εὐφωνία. συμβάλλεσθαι, συμφέρειν πρὸς εὐφωνίαν ακ 802 b2. πια 39. 903 b27.

εὔφωνος. λύρα ἂν ᾖ μὴ εὔφωνος Μδ 12. 1019 b15. τῶν ζευγῶν τὰ πεπωκότα σίαλον εὐφωνότερα γίγνεται ακ 802 b22. τὸ βαρὺ ἀπὸ τȣ̃ ὀξέος γενναιότερον ϗ εὐφωνότερον πιθ 33. 920 a23.

εὔχαρις τόπος Πη 12. 1331 a36. ὀρνίθιον εὔχαρι ϗ εὔρυθμον Ζιθ 3. 592 b24.

εὐχείμεροι πόλεις τίνες Πη 11. 1330 a41. τίνες οἶες εὐχειμερώτεραι Ζιθ 10. 596 b4.

Εὔχειρ, Daedali cognatus f 344. 1536 a14.

εὐχείρωτοι μέλλοντες ἔσεσθαι τῷ νομοθέτῃ Πη 13. 1332 b9.

εὐχέρεια. περὶ τὰς δυστοκίας τῇ εὐχερείᾳ (i q τῇ εὐχειρίᾳ) βοηθεῖν Ζιη 10. 587 a11.

εὐχερής, opp δυσχερής ηεβ 3. 1221 b2. ὗς εὐχερέστατον πρὸς πᾶσαν τροφήν ἐστιν Ζιθ 6. 595 a18. ψευδὴς ὁ εὐχερὴς ϗ προαιρετικὸς τῶν τοιȣ́των λόγων Μδ 29. 1025 a2. ἐπιζητήσειεν ἄν τις μὴ λίαν εὐχερὴς ὤν Μν 3. 1090 b14. — εὐχερῶς ἔχειν πρός τι Πθ 4. 1338 b21, ποιεῖν τι Ηδ 3. 1121 a33, λύειν τȣ̀ς νόμȣς Πβ 8. 1269 a15. εὐχερέστερον κινεῖν τὴν πολιτείαν Πε 7. 1307 b5. εὐχερῶς προσίεσθαι, opp χαλεπῶς ηεγ 7. 1234 a7. ȣ̓ δεῖ εὐχερῶς συνεστάναι πρὸς τȣ̀ς τυχόντας τθ 14. 164 b12. εὐχερῶς ἀναλίσκειν Ηδ 3. 1121 b8, λέγειν αἰσχρὰ Πη 17. 1336 b5, εὐεργετεῖσθαι, προπηλακίζεσθαι Ηδ 2. 1120 a34. ηεγ 3. 1231 b12.

εὔχεσθαί τι ϗ διώκειν Ηε 2. 1129 b4. dist πτωχεύειν Ργ 2. 1405 a18. dist ἐπιτάττειν (Protag) πο 19. 1456 b16. κατ᾽ εὐχὴν εὔχεσθαι (v s εὐχή) Πη 13. 1332 a29. δεῖ πολλὰ προϋποτεθεῖσθαι καθάπερ εὐχομένȣς Πη 4. 1325 b39. ηὔξατό τις Ηγ 13. 1118 a32. Πδ 11. 1295 b33. — τί δεῖ εὔχεσθαι Ηε 2. 1129 b5.

εὐχή, inter σχήματα λέξεως refertur πο 19. 1456 b11, dist λόγος ἀποφαντικός ε 4. 17 a4. — διὰ τὴν ἀπληστίαν τῆς εὐχῆς Πα 9. 1257 b16. ἡ εὐχὴ τȣ̃ Ἀγαμέμνονος (Hom B 372) Πγ 16. 1287 b14. — ἀκολȣθȣ̃σιν οἱ ποιηταὶ κατ᾽ εὐχὴν ποιȣ̃ντες τοῖς θεαταῖς πο 13. 1453 a35. — κατ᾽ εὐχὴν εὐχόμεθα τὴν τῆς πόλεως σύστασιν, ὧν ἡ τύχη κυρία Πη 13. 1332 a29, cf 12. 1331 b21. ὑποτίθεσθαι κατ᾽ εὐχήν, τὴν τῆς πόλεως θέσιν ποιεῖν κατ᾽ εὐχήν, ἡ κατ᾽ εὐχὴν γιγνομένη πολιτεία sim Πβ 6. 1265 a18. η 5. 1327 a4. 4. 1325 b36. 10. 1330 a26. δ 11. 1295 a29. 1. 1288 b23. ζῆν ὅτι μάλιστα κατ᾽ εὐχήν Πβ 1. 1260 b29. — Κρῆτες εὐχὴν παλαιὰν ἀποδιδόντες f 443. 1550 b39.

εὔχιλος. τὰ εὐχιλότερα τῶν ζῴων Ζμγ 14. 675 b15.

εὔχορτος. ὅπȣ ἂν τὸ ὑποζύγιον ἧττον δυσχεραίνῃ τὸ ποτόν, τȣ̃το μᾶλλον εὔχορτόν ἐστιν Ζιθ 8. 595 b26, cf πιαίνεται μάλιστα b23.

εὐχρηστία σκευῶν οα 6. 1345 b1.

εὔχρηστον τοῖς ἐμπείροις, syn ὠφέλιμον Ηα 10. 1181 b9, 6. πρὸς τὰς πολεμικὰς πράξεις εὐχρηστότατον Πη 17. 1336 a15.

εὔχροια. μετ᾽ εὐχροίας διατελȣ̃σιν αἱ γυναῖκες Ζιη 4. 584 a14. ἡ εὔπνοια εὔχροιαν ποιεῖ πλη 3. 966 b36.

εὔχρȣς. εὔχροοι πι 22. 893 a35. ιδ 12. 910 a1. λη 5. 967 a12. ἡ εὔπνοια εὔχρȣν ποιεῖ πλη 4. 967 a8. 3. 966 b35. εὔχροα πλβ 1. 960 b4. εὐχρȣ́στεροι πα 37. 863 b1. β 3. 869 a32, 35, 37 (opp ἀχρȣ́στεροι b2). εὐχρȣ́στατον πλβ 1. 960 b5.

εὔχρως. τὰ τῶν ἀχύλων ἥπατα εὔχρω ϗ γλυκερά ἐστιν Ζμδ 2. 677 a23.

εὔχυμα πρὸς τὴν ἐδωδήν Ζγγ 11. 763 b7.

εὐχωλή (Hom B 160) Ρα 6. 1363 a5.

εὔψυκτος αι 5. 444 a12. τὸ μὴ εὔψυκτον μκ 5. 466 b3. οἱ πόδες εὔψυκτοι πβ 26. 868 b38. εὐψυκτότερος πη 6. 887 b31.

εὐψυχία ϗ εὐτολμία παρέπεται τῇ ἀνδρείᾳ αρ 4. 1250 b5.

εὔψυχος 1. syn ἀνδρεῖος τβ 6. 112 a34. τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ εὔψυχοι φ 2. 807 a20. ἐν τοῖς πολέμοις τȣ̀ς εὐψυχοτάτȣς πρώτȣς τάττειν ρ 2. 1422 b31. — 2. εὔψυχον ἡ ψυχὴ πρὸς τὸ συγγενὲς φέρεται πν 5. 483 a31.

εὐώδης. τὰ εὐώδη, opp δυσώδη ηεγ 2. 1231 a4. ἡ τȣ̃ ὀσφραντȣ̃ αἴσθησις ϗ δυσώδȣς ϗ εὐώδȣς ὄσφρησίς ἐστιν ψβ 9. 421 b23. cf μδ 8. 385 a2. ὀσμὴ καθ᾽ αὑτὴν εὐώδης αι 5. 444 a18. ὀσμαὶ εὐώδεις, εὐωδέστεραι πιβ 2. 906 a30. 9. 907 a24. δ 12. 877 b25. εὐωδέστερα οβ 1353. b26. εὐῶδες ὄζειν πιβ 3. 906 b14. ὅσα περὶ εὐώδη πιβ. τὰ εὐώδη θρητικά πα 48. 865 a19. ιβ 12. 907 b4. κ 16. 924 b18. σαρξ εὐώδης, opp θινὸς ὄζειν Ζι 35. 620 a15. εὐώδης κυπάρισσος (Hom ε 64) κ 6. 401 a4. εὐωδέστερον γίνεται τὸ ἐν τοῖς ἀποκειμένοις ἀγγείοις ἔλαιον f 215. 1517 b24.

εὐωδία. ἐπιθυμίαι εὐωδίας Ρα 11. 1370 a24. ἡδοναὶ ἀπὸ εὐωδίας ηεγ 2. 1230 b29. μεταλαμβάνειν τῆς εὐωδίας θ 113. 841 a13. τὴν σύνεγγυς χώραν εὐωδίας πληρȣ̃ν θ 82. 836 b17. εὐωδία τȣ̃ ἄρρενος φοίνικος φτα 6. 821 a19.

εὔωνος, opp τίμιος οβ 1345 b23, 1352 b5.

εὐώνυμος. τὰ δεξιά, opp τὰ εὐώνυμα Ζιβ 1. 498 a11. δ 1. 524 a12. ἡ καρδία τοῖς ἀνθρώποις μικρὸν εἰς τὰ εὐώνυμα παρεκκλίνȣσα Ζμγ 4. 666 b7.

εὐωπός. τὰ ἐξόφθαλμα ȣ̓κ εὐωπὰ πόρρωθεν Ζγε 1. 780 b36.

εὐωχεῖν. εὐωχȣ̃σι τὰς ὗς οἱ πιαίνοντες Ζιθ 6. 595 a24. — pass οἱ κηφῆνες πάλιν εἰσελθόντες εὐωχȣ̃νται Ζι 40. 624 a26. εὐωχȣμένης τῆς φρατρίας f 489 1558 a7.

εὐωχία. παρὰ τὰς εὐωχίας τȣ̀ς ἵππȣς ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι f 541. 1567 b28. — τὰ παιδία δανείζειν ἀλλήλοις εἰς εὐωχίαν Ηη 6. 1148 b23.

ἔφαλσις πις 4. 913 b30.

ἐφάπτεσθαι. ȣ̃ ἂν ἐφάψωνται, πᾶν τȣ̃το λυμαίνονται Ζιθ 19. 602 b5. ὁ κύκλος ἐφάψεται ἁπασῶν τῶν γωνιῶν μγ 5. 376 b9. τὸ ἀμερὲς τȣ̃ ἀμερȣ̃ς ὅλον ὅλȣ ἐφάπτεται ατ 971 b8. — metaph δυοῖν ἐφήψαντο αἰτίαιν ΜΑ 4. 985 a11. τὰ μὲν ἀπορȣ̃μεν, τῶν δ᾽ ἐφαπτόμεθά τινα τρόπον μα 1. 339 a2 Ideler. κατὰ μικρὸν ἐφάπτεσθαί τινος Ζμα 5. 644 b32. ἐφάπτεσθαι τῶν ἀπείρων τὴν διάνοιαν ατ 969 a32.

ἐφαρμόζειν v ἐφαρμόττειν.

ἐφαρμόττειν (ἐφαρμόζειν ψα 4. 408 a5). trans ἐφαρμόττȣσαι τὰς πλεκτάνας ἀλλήλαις Ζιε 6. 541 b13 (cf b6, ubi ἐφαρμόττει est i q ἐφαρμόττει ἑαυτόν). ὅσα εἶχον ὁμολο-

γόμενα δεικνύναι συνάγοντες ἐφήρμοττον ΜΑ 5. 986 a6. χαλεπὸν ἐφαρμόζειν ψα 4. 408 a5. ȣ̓κ ἔστι τὴν ἀριθμητικὴν ἀπόδειξιν ἐφαρμόσαι ἐπὶ τὰ τοῖς μεγέθεσι συμβεβηκότα Αγ 7. 75 b4. μὴ μόνον καθόλȣ λέγειν ἀλλὰ ϗ τοῖς καθ' ἕκαστα ἐφαρμόττειν Ηβ 7. 1107 a29. οβ 1346 a30. — intrans ἀρχαὶ ἐφαρμόττȣσαι τῷ γένει, opp ἕτεραι τῷ γένει Αγ 32. 88 a32. ὁ λόγος ȣ̓κ ἐφαρμόττει Οδ 1. 308 b2. αν 7. 474 a10. ηεη 2. 1236 a26, 28. ἐφαρμόττειν ἐπί τι, veluti ὧν μὴ ἐφαρμόττει τὸ τυχὸν ἐπὶ τὸ τυχὸν μέρος, ὁ ὅρος ȣ̓κ ἐφαρμόσει ἐπὶ τὴν ἰδέαν Φε 4. 228 b25. Αγ 9. 76 a22. τζ 10. 148 a14, 17, 26, b1, 3 al Ηε 8. 1132 b23. Πγ 1. 1275 a34. ἐφαρμόττειν ἐπί τινος· ὁ αὐτὸς λόγος ἐφαρμόσει ϗ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων al Φγ 1. 201 b14. Αγ 9. 75 b42. τη 4. 154 a18. Πγ 2. 1275 b32. Ζκ 1. 698 a14. ἐφαρμόττειν τινί· ὁ κοινὸς λόγος ἐφαρμόσει πᾶσι τοῖς εἴδεσιν al Πγ 4. 1276 b25. ψβ 3. 414 b23. Μμ 4. 1079 b4. Κ 8. 10 b22. ατ 969 b32.

ἐφέδρανον. οἷον ἐφέδρανον γλȣτός Ζια 13. 493 a23.

ἐφεδρεία, i q τὸ ἐπικαθῆσθαι. ἡ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς ἐφεδρεία Ζπ 15. 713 a21. ἡ ἐπὶ τοῖς δένδρεσιν ἐφεδρεία Ζι 9. 614 b6.

ἐφεδρεύειν, i q ἐπικαθῆσθαι. αἱ θήλειαι διαμένȣσιν ἐφεδρεύȣσαι (ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς) Ζιζ 8. 564 a11. — ἐφεδρεύειν τοῖς ἀτυχήμασί τινος Πβ 9. 1269 a39.

ἐφέλκειν τὰ ὀπίσθια σκέλη, τὰ ἴσχια, τὸ ὀρροπύγιον Ζιθ 24. 604 b1, 18. ζ 2. 560 b10. ἀπὸ τῆς γνάθȣ τὸ δέρμα ἐφελκόμενον Ζιζ 25. 578 a8. — med δύναμις ἐκ τῆς γῆς ἐφελκομένη τὸ ὑγρόν φτβ 1. 822 b3.

ἐφέλκυσις. τοῖς φυτοῖς ἔνεστιν ἐφέλκυσις, ἥτις ἐστὶ δύναμις ἐκ τῆς γῆς ἐφελκομένη τὸ ὑγρόν φτβ 1. 822 b2.

ἔφελξις τȣ̃ πεπηρωμένȣ μορίȣ τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ȣ̓ βάδισις Ζπ 8. 708 b10.

ἐφεξῆς, def ὧν μηδὲν μεταξὺ συγγενές, dist ἁπτόμενον, συνεχές Φζ 1. 231 a23, b8. ε 3. 226 b34, 227 a4, 18. θ 6. 259 a17, 20. Μκ 12. 1068 b31, 35, 1069 a10. ἐν ἀριθμοῖς ἁφὴ ȣ̓κ ἔστι, τὸ δ' ἐφεξῆς Μμ 9. 1085 a4. 6. 1080 a20. Φε 3. 227 a20. ὥστε μὴ τὸ ἐφεξῆς ἀλλ' ἕν τι γίγνεσθαι Με 4. 1027 b24. ταὐτό, dist τῷ ἐφεξῆς Μγ 2. 1005 a11. cf λ 1. 1069 a20. ἐν τοῖς συνεχῶς κινȣμένοις ὁρῶμεν τὸ ἐφεξῆς ὂν ϗ γινόμενον τόδε μετὰ τόδε ὥστε μὴ διαλείπειν Γβ 11. 337 a35. αἱ στιγμαὶ ȣ̓κ εἰσὶν ἐφεξῆς Γα 2. 317 a9. τὸ πνεῦμα πλήττει τὸν ἐφεξῆς ἀέρα ακ 800 a7, κυήματα ἐφεξῆς κείμενα Ζγδ 4. 771 b32. ἐξ ἁπάντων ἓν εἶναι δοκεῖ διὰ τὸ ἐφεξῆς μγ 3. 373 a21. ἐφεξῆς κατὰ τὸν χρόνον Μδ 24. 1023 b9. ἐν τοῖς ἐφεξῆς χρόνοις, dist κατὰ τȣ̀ς αὐτȣ̀ς χρόνȣς πο 23. 1459 a27. ȣ̓ δεῖ ἐφεξῆς λέγειν τὰ ἐνθυμήματα ἀλλ' ἀναμιγνύναι Ργ 17. 1418 a5. τὰ ἐφεξῆς στοιχεῖα, opp τὰ ἐναντία Γβ 4. 331 b4, 26, 34. τὸ ἐφεξῆς θηρεύομεν (ἐν τῇ ἀναμνήσει) νοήσαντες ἀπὸ τȣ̃ νῦν ἢ ἄλλȣ τινὸς ϗ ἀφ' ὁμοίȣ ἢ ἐναντίȣ ἢ τȣ̃ σύνεγγυς μν 2. 451 b18, 27, 452 a2. τὸ ἐφεξῆς τῇ διαιρέσει ποιεῖν ϗ μηδὲν παραλείπειν Αδ 5. 91 b29. (οἱ ποιηταὶ) παρατείναντες μῦθον πολλάκις διαστρέφειν ἀναγκάζονται τὸ ἐφεξῆς πο 9. 1452 a1. — διωρισμένων τȣ́των λεκτέον τὸ ἐφεξῆς Οα 12. 281 a28. ἵνα περαίνηται τὸ ἐφεξῆς Ζια 15. 494 a24. παραλιπεῖν τὸ ἐφεξῆς Ζια 6. 491 a24. λέγωμεν περὶ τῶν ἐφεξῆς, περὶ τῶν ἐφεξῆς συμβαινόντων Πδ 14. 1297 b36. Ζγε 1. 778 b20. ἐφεξῆς ἂν εἴη τῶν εἰρημένων διελθεῖν Οβ 6. 288 a14. σκεπτέον, λεκτέον ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις Πε 1. 1301 a25. δ 9. 1294 a32. πο 13. 1452 b30.

ἐφέσιμος δίκη f 416. 1547 b20. 414. 1547 a16.

ἔφεσις τȣ̃ τέλȣς Ηγ 7. 1114 b6. λύπης ἔφεσις Ρβ 4. 1382 a8. ἔφεσις ἀπὸ διαιτητῶν ἐπὶ δικαστήν f 416. 1547 b17. 414. 1547 a32.

Ἔφεσος. ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς καόμενος μγ 1. 371 a31. — Ἐφεσίων inventum oeconomicum οβ 1349 a9. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος Οα 10. 279 b17. γ 1. 298 b33. ΜΑ 3. 984 a8. ημβ 6. 1201 b8.

ἐφέται τίνας δίκας δικάζȣσιν f 417. 1547 b29, 31, 34.

ἐφήβων ἢ φρȣρῶν τάξις Πζ 8. 1322 a28. οἱ ἔφηβοι εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο f 429. 1549 a16.

ἐφήμερος σύστασις (opp πολὺς χρόνος b19) μα 11. 347 b21. τὸ ἐφήμερον, opp τὸ πολυχρόνιον Ηα 4. 1096 b5. χρήσεως ἕνεκεν μὴ ἐφημέρȣ Πα 2. 1252 b16. τὸ κάτω ἐφημέρων ζῴων, τὸ ἄνω θεῶν οἰκητήριον κ 3. 393 a5. Τύχης ἐφημέρȣ σπέρμα f 40. 1481 b9. — τὸ καλȣ́μενον ζῷον ἐφήμερον τέτταρσι κινεῖται ϗ ποσὶ ϗ πτεροῖς, πτηνὸν ϗ τετράπȣν ὄν Ζια 5. 490 a34, b3. ortus et vita περὶ τὸν Ὕπανιν ποταμόν Ζιε 19. 552 b18-23, περὶ τὸν Πόντον Ζμδ 5. 682 a26 sq (Su 199, 13, fort Ephemera longicauda Oliv — Bernays Theophr üb d Frömmigkeit 162. F 312, 53; M 225; KaZμ 140, 52; AZιI 164, 15?)

ἑφθός. ὕδωρ ἑφθὸν μὲν λέγεται, ὠμὸν δ' ȣ̓ μδ 3. 380 b10. ξηρότερα τὰ ἑφθὰ τῶν ὀπτῶν μδ 3. 380 b21. πα 52. 865 b32. ε 34. 884 b1. λζ 3. 966 a28. κριθαὶ ἑφθαί Ζιζ 18. 573 b11. ἄλευρα ἑφθά πι 27. 893 b31. τὸ μέλι τὸ ἑφθόν μδ 6. 383 a5.

Ἐφιάλτης ἐκόλȣσε τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βȣλήν Πβ 12. 1274 a8. cf f 267. 1539 b34.

ἐφιέναι τὸ ἱστίον μχ 7. 851 b9. ἐφιέναι τὸν πῶλον (πρὸς τὸ ὀχεύειν) θ 2. 830 b8. Ζι 47. 630 b33. τἆλλα τοῖς δȣ́λοις ἐφέντες Πβ 5. 1264 a21. ἐφίησι τὴν ȣ̓σίαν μείζω γενέσθαι Πβ 6. 1265 b22. — ἐφιέναι ἀπὸ τῶν διαιτητῶν ἐπὶ τὸ δικαστήριον f 416. 1547 b17. — (ἐφίησι pro ἀφίησι f 96. 1492 b33 ci Meineke) — med ἐφίεσθαί τινος, syn ὀρέγεσθαι, ὄρεξις, διώκειν Ηα 1. 1094 a2 (coll a16. 2. 1095 a15). ηεα 8. 1218 a26, 31 (coll a27). ἐφίεσθαι πότȣ, σαρκοφαγίας Ηθ 10. 1159 b14. Ζιθ 5. 594 b4. ἐφίεσθαι ἰσότητος, συμφέροντος, εὐδαιμονίας, τȣ̃ βελτίονος Πε 2. 1302 a25. η 13. 1331 b39. Ηθ 11. 1160 a15, 22. f 15. 1476 b28. τἀγαθὸν ȣ̃ πάντ' ἐφίεται Ηα 1. 1094 a2. φαινομένης ἀποδείξεως ἐφίενται τι 11. 171 b29. ȣ̓δεὶς ἐφίεται τῶν φαινομένων ἀδυνάτων αὐτῷ Ρβ 2. 1378 b4. ȣ̓κ αὐτὸ ἑαυτȣ̃ ἐφίεται τὸ εἶδος διὰ τὸ μὴ εἶναι ἐνδεές Φα 9. 192 a20. cf Ηα 4. 1097 a5. — ἐφίεσθαι c inf, ἐφίενται βεβαιῶσαι τὴν οἰκείαν δόξαν Ηθ 9. 1159 a23. πολλὰ τοιαῦτα ἡ φύσις ἐφίεται ἀπεργάζεσθαι οα 3. 1343 b10. — ἐφετός. θεῖόν τι ϗ ἀγαθὸν ϗ ἐφετόν Φα 9. 191 a17.

ἐφικνεῖσθαι. μὴ δύνασθαι ἂν ἐφικέσθαι Ζιγ 21. 522 b19. — ἐφικτός. τὸ μέσον ἐπὶ πᾶν ἐφικτὸν ὁμοίως Ζμγ 4. 666 a15. καθ' ὅσον ἐφικτὸν θεολογȣ̃μεν περὶ ἁπάντων κ 1. 391 b3.

ἐφίπτασθαι. κολοιοὶ ἐφίπτασθαι μέλλοντες ἐπὶ τὰ μεθόρια θ 119. 841 b31. μυῶν γένος ἐφιπτάμενον θ 148. 845 b6.

ἐφιστάναι, ἐφίστασθαι, ἐπιστῆναι, ἐφεστάναι. 1. locali sensu. ἡ ἐκ μέσȣ ἐπισταθεῖσα ὀρθή Μθ 9. 1051 a28. — διὰ τί ἐφίσταται (innatat) γεῶδες ὄν πκγ 27. 934 a38. 26. 934 a37. — ἐὰν ἐπιστὰν (i e postquam constitit, ἠρεμῆσαν) πάλιν ἄρξηται κινεῖσθαι Φθ 8. 262 a24. πρὶν ἐπιστῆναι τὴν ἀναθυμίασιν ζ 5. 469 b31. (huc fortasse referendum est ἐνταῦθα γὰρ ἐπιστατέον ϗ σκεπτέον ηεη 2. 1237 a19.) — 2. temporali sensu. ὁ λόγος ἐφέστηκε περί τινος Μβ 4. 999 a25. Πβ 16. 1287 a2. — 3. sensu translato. a. ἐπιστήσαντες τὸν νόμον Πδ 6. 1292 b28. ὁ νόμος ἐφίστησι τȣ̀ς ἄρχοντας κρίνειν Πγ 16. 1287 a26. οἱ ἐφεστῶτες οα 6. 1345 a11, 22. ρ 36.

1441 a17. ȣ̓χ ἁρμόττει παντὶ ϗ τῷ τυχόντι ἐφίστασθαι ἔργῳ κ6. 398 a7. — *b.* ἐπιστῆσαι τὴν διάνοιαν, τὴν σκέψιν, τὸν λόγον περί τινος ζ6. 470 b5. MA6. 987 b3. ν2. 1090 a2. πλ14. 957 a6 (cf 956 b40). ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὑτὸν ἐπιστήσας, opp ἐπὶ τὸ σύμπαν βλέψας τε5. 135 a26. saepius non addito obiecto, ἄλογον φαίνεται ϗ αὐτόθεν ἐπιστήσασιν Φθ1. 251 a22. ἐπιστῆσαι περί τινος Γα2. 315 a34. ηεα2. 1214 b6 Fritzsche. τȣ́τοις γνησίως ἐπιστήσαντες κ1. 391 a26. ἡ διάνοια ἐφιστᾶσα σκοπεῖ Ζκ7. 701 a26. ὅταν ἡ διάνοια μὴ νοήσῃ ἐπιστήσασά τι πιη1. 916 b8. 7. 917 a23. ἐπιστήσασι θεωρητέον Γα2. 315 b18. Ογ2. 300 b21. περὶ ȣ̃ ἐπιστήσας σκέψαιτό τις ἂν εν2. 459 b25. ἐπιστήσασι μᾶλλον λεκτέον ὕστερον, τύπῳ δὲ ἱκανὸν εἰπεῖν ϗ νῦν Πη16. 1335 b3. cf Ζια1. 487 a13. Ζκ2. 698 b9. ὕστερον ἐπιστήσαντας δεῖ διορίσαι μᾶλλον Πη17. 1336 b25. λεκτέον δ' ἐπιστήσασι σαφέστερον περὶ αὐτῶν Ηζ13. 1144 a22. cf ἐπίστασις.

ἐφόδιον. παρηρῆσθαι τὰ ἐφόδια τȣ̃ πολέμȣ Ργ10. 411 a12. δεηθῆναι ἐφοδίων ἐν τοῖς ἀγροῖς Πβ5. 1263 a37. — ὧν θερμὸς ὁ οἶνος ἀναλίσκει τὰ ἐν τῷ σώματι ὑπάρχοντα ἐφόδια τῷ οἰκείῳ θερμῷ πγ5. 871 b24.

ἔφοδος τȣ̃ κύματος μα6. 343 b3. πολεμίων θ119. 842 a3. — σχεδὸν εἴρηται κατὰ τὴν παρȣ̃σαν ἔφοδον ἱκανῶς ηεγ1. 1230 a35.

ἐφορᾶν. ȣ̓ μόνον Αἰγυπτίοις πιστεῦσαι δεῖ, ἀλλὰ ϗ ἡμεῖς ἑωράκαμεν μα6. 343 b11. — ȣ̓ ῥᾴδιον ἐφορᾶν πολλὰ τὸν ἕνα Πγ16. 1287 b8. ἀρχή τις ἡ ἐφορῶσα περὶ τὰ συμβόλαια Πζ8. 1321 b13. ἀρχή τις ἡ ἐποψομένη τȣ̀ς ζῶντας ἀσυμφόρως Πε8. 1308 b21.

ἐφορεία (aliquoties v l ἐφορία). de ea iudicium Πβ9. 1270 b7 sqq. ἡ ἐφορεία πῶς δημοκρατικόν Πβ9. 1270 b25. δ9. 1294 b31. ἡ ἐφορεία τυραννίς Πβ6. 1265 b40. πάσας εὐθύνει τὰς ἀρχάς Πβ9. 1271 a7. πῶς αἱρετή Πβ9. 1270 b26. 10. 1272 a31. Παυσανίας ἐπεχείρησε καταλῦσαι τὴν ἐφορείαν Πε1. 1301 b21.

ἐφορία (v l ἐφορεία). ὁ Λάκων εὐθυνόμενος τῆς ἐφορίας Ργ18. 1419 a31.

ἐφορμεῖν ναυσὶν ἐπὶ λιμέσι τισίν ρ9. 1429 b20.

ἔφοροι. Θεοπόμπȣ τὴν τῶν ἐφόρων ἀρχὴν ἐπικαταστήσαντος Πε11. 1313 b27. ἡ τῶν ἐφόρων ἀρχὴ πῶς δημοκρατική Πβ6. 1265 b39. οἱ ἔφοροι κύριοι κρίσεων μεγάλων Πβ9. 1270 b28. 10. 1272 a30. γ1. 1275 b10. πάσας εὐθύνȣσι τὰς ἀρχάς Πβ9. 1271 a6. 10. 1272 a37. καταγγέλλȣσι πόλεμον τοῖς εἵλωσι f495. 1558 b30. προκηρύττȣσι τοῖς πολίταις κείρεσθαι τὸν μύστακα ϗ προσέχειν τοῖς νόμοις f496. 1558 b34. ἡ τῶν ἐφόρων δίαιτα ποία Πβ3. 1270 b31. ἐφόροις comparantur οἱ ἐν Κρήτῃ κόσμοι Πβ10. 1272 a5, 28, 41. 9. 1270 b10, οἱ ἐν Καρχηδόνι ἑκατὸν ϗ τέτταρες Πβ11. 1272 b35.

ἐφυγραίνεσθαι, opp ξηρὸν εἶναι Ζικ2. 635 b35, 636 a2.

ἔφυγρος πκγ34. 935 a28. ἔφυγροι ϗ ἄναιμοι οἱ ὀμφαλοί πι46. 896 a17.

ἔφυδρος τόπος πα8. 859 b25. κοῖλοι ϗ ἔφυδροι τόποι μα10. 347 a31. πκ9. 923 b21. τὰ ἔφυδρα, opp ξηραίνεσθαι μα14. 352 b14.

ἔχειν, ποσαχῶς λέγεται Μδ23 Bz. Κ15 Wz. τὸ ἔχειν in numerum categoriarum refertur Κ4. 2 a3. 15. 15 b17 cf κατηγορία 2. — 1. ἔχειν trans. *a.* ἔχειν τὰ ὅπλα Πβ8. 1267 b33, 1268 a18 al. τὰ ἐπιτήδεια Ζιγ21. 523 a4. τροφήν Ζιγ21. 522 b32. γυναῖκα Κ15. 15 b30. ἔχειν μέγεθος, πάχος, πλάτος Πδ16. 1300 b23. Ζια5. 490 a17, 18. β1. 499 a11. ε2. 540 a4. 5. 540 b11. β17. 509 a14. 12. 504 b6. θερμότητα, ὑγρότητα μβ3. 358 b8. 5. 362 a10. δ9. 387 a23. ἔχειν πέρας, τέλος, ἀρχήν μα14. 353 a17. γ4. 374 b34. β8. 368 b19. πο7. 1450 b26. ἔχειν ἕξιν, διάθεσιν Κ10. 12 a35. Μδ12. 1019 b5, 8. ἔχειν τάσιν πολλήν, τὴν ἐξάρτησιν, ἀποκάθαρσιν ἐλάττω Ζιγ5. 515 b16. α16. 497 a19. μδ6. 383 b4. ἔχειν διαφοράν, διαφορὰς μβ4. 360 b14. Ζιδ1. 524 a20. 2. 525 a32. Πε6. 1305 b1 (cf ζ4. 1319 a21). ρ15. 1431 a29. 18. 1432 b6. ἔχειν τι δυνάμει μβ9. 369 a14. ἔχειν δύναμιν, φιλίαν, ἀρετήν Πε9. 1309 a33-36. οἱ τὰς μεγίστας ἔχοντες ἀρχάς Πε8. 1308 a24. ἔχειν ἐπιμέλειάν τινος Πη11. 1330 b11. ἔχειν ἐπιμέλειαν, ὅπως f412. 1546 b27. ἔχειν ζωήν Ζιδ7. 531 b30. αἴσθησιν Ζιγ19. 520 b14, 17. αἴσθησιν ἀγαθȣ̃, κακȣ̃ Πα2. 1253 a18. τὴν ἐναντίαν ἔσχον δόξαν Ογ1. 298 b25. ἡ σοφία τῷ ἔχεσθαι ποιεῖ εὐδαίμονα Ηζ13. 1144 a6. ἔχειν τὴν ἐπιστήμην τα3. 101 b10. ἔχειν ἐπιστήμην, i e ἡ κτῆσις opponitur τῷ θεωρεῖν sive χρῆσθαι Ηη5. 1146 b33, 1147 a10. Φθ4. 255 a34. ψβ1. 412 a26. 5. 417 b5. (Bz ad Μλ7. 1072 b23). — ἔχει τις τὸν ψόγον, τὸν ἔπαινον (vituperari, laudari) ηεβ6. 1223 a13. ἔχειν συγγνώμην (veniam impetrare) ρ5. 1427 a40. — ἔχει τι ὠφελείας ȣ̓ μικράς μα14. 352 b25. ἡ ἀμφισβήτησις (τὸ φάναι al) ἔχει τινὰ λόγον Πα6. 1255 b4. ηεβ8. 1224 b22. μτ1. 462 b17. τȣ̃το ἔχει ἀπορίαν Ηι2. 1164 b22 (cf τὰ τοιαῦτα παρέχει ἀπορίαν α11. 1100 a22). Μλ9. 1074 b15. Φα3. 186 a9, τοιαύτην ἀμφισβήτησιν Ζμβ2. 648 a33, πολλὴν ἐπίσκεψιν ηεη6. 1240 a8, προσήκȣσαν σκέψιν μα13. 349 a31. ἔχει τȣ̃τ' ἀπορίαν ϗ φιλοσοφίαν πολιτικήν Πγ12. 1282 b22. ὅσα ἔχει φιλοσοφίαν μόνον θεωρητικήν ηεα1. 1214 a13. ἔχει φιλοσοφίαν ἡ σκέψις Φα2. 185 a20. τȣ̃το ἔχει λύσιν πάντων τῶν ἀπορȣμένων Φθ3. 253 a31. eaedem formulae impers usurpantur, ἔχει ἀπορίαν περὶ τȣ̃ μέρȣς Φα2. 185 b11. ἔχει ἀπορίαν πότερον sim Πγ15. 1286 b27. ε9. 1309 a39, Φβ8. 198 b16. ἔχει ἀμφισβήτησιν, ἐπίσκεψιν, ἐπίστασιν, δυσκολίας seq enunciato interrogativo vel praep περί Ηθ15. 1163 a10. ηεη6. 1240 a8. 2. 1236 b33 Bz. Μλ9. 1074 b17. ad impersonalem usum videntur referenda esse Ζμδ13. 696 b23. Πβ8. 1268 b32. Μβ2. 997 b5. — *b.* ἡ ἔχȣσα i q ἡ μήτηρ. ἵνα διαπλάττηται τὰ μόρια τὸ ἔμβρυον κατὰ τὰ μόρια τῆς ἐχȣ́σης Ζγβ4. 740 a37. cf a26. γ3. 754 b1. Πη16. 1335 b18. — *c.* ἔχειν i q κατέχειν. εἰς πνῖγμα τὸν δῆμον ἔχειν Ργ10. 1411 a8. οἱ ἐν τοῖς πυρετοῖς ἐχόμενοι ταῖς δίψαις Ρα11. 1370 b17. — τὸ τρίγωνον, ὅπερ ἔχεται ὑπό τε τῆς πρώτης ἀκτῖνος ϗ τȣ̃ ὁρωμένȣ ϗ τῆς σκιᾶς πιε5. 911 a18. — ὅταν ἔχῃ ἤδη τȣ̀ς ἀκροατὰς ϗ ποιήσῃ ἐνθȣσιάσαι Ργ7. 1408 b13. — *d.* ἔχειν i q cognitum habere c acc vel c enunciato interrogativo Ρα8. 1366 a12. 9. 1368 a1. β22. 1396 a5. Πδ1. 1289 a21. μδ12. 389 b24, 390 b14. ἐνεργεῖ ὁ νȣ̃ς ἔχων (int τὸ νοητόν) Μλ7. 1072 b23 Bz. (περὶ ὧν ἔχειν δεῖ τὸν μέλλοντα συμβȣλεύειν Ρα4. 1360 a38, post δεῖ add προτάσεις Vahlen Rhet p 47). περὶ ἑκάστων τῶν εἰδῶν ἔχονται ἡμῖν οἱ τόποι Ρβ22. 1396 b30. cf α9. 1368 a36. Αδ13. 97 b5. — *e.* ἔχειν c inf i e δύνασθαι. ἔχȣσι ζῆν, λέγειν, δημεύειν Πδ6. 1292 b27. 15. 1299 b10. ε3. 1304 b36. 5. 1305 b6. — 2. ἔχειν intr πῶς ἔχοντες, ἔχειν πως Πε2. 1302 a20, 23, 31. γ15. 1286 b23. πάντως ἔχων Μζ10. 1035 b24. θ8. 1048 a18 (opp ἔχων πως). εὐφυῶς ἔχει ἡ χώρα πρός τι Πε3. 1303 b8. οἱ τόποι ἔρχονται εἰς τὸ καλῶς ἔχειν (de fertilitate) μα14. 352 a7, 12. ἡ ὑπȣργία ἔχει εἰς ταυτά Ρβ7. 1385 a29. ἐν τῇ θαλάττῃ ἡ ναῦς μετρίως ἔχει ϗ πλευστικῶς μβ3. 359

a10. οὐδὲν ἀλλοιότερον πρὸς αὐτὸν ἑκτέον ἢ εἰ μὴ ἐγεγόνει φίλος Ηι3. 1165 b31. οὐδέποτ' ἀπολυθήσεται (ἡ γραμμή) τῆς ε, ἀλλ' ἀεὶ ἕξει ὥσπερ ἥ γε Οα5. 272 b27. — εὖ ἔχειν c gen, τῆς κράσεως, τοῦ ἐπικαίρου τόπου κ4. 395 b25. Ζικ1. 633 b20. εὖ ἔχειν c acc, εὖ ἔχειν τὴν ἕξιν μᾶλλον βουλόμεθα ἢ γιγνώσκειν τί ἐστι τὸ εὖ ἔχειν ηεα15. 1216 b25. ἔχειν c dat, λανθάνοντες πῶς ἔχουσιν ἑαυτοῖς Ηθ2. 1156 a3. ἔχειν absol, ἔχειν (i e εἶναι ἐν ἕξει) βέλτιον ἢ γίνεσθαι Ηη15. 1154 a34. — ἔχειν c adverbio impersonaliter usurpatur, ἐναντίως ἔχει ἐπὶ τῆς γενέσεως Ζμβ1. 646 a25. ὁμοίως ἔχει περὶ τὰς ὀλιγαρχίας Πγ13. 1284 a35. περὶ πλήθους τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον Ζιβ13. 505 a20. ἱκανῶς ἂν εἶχεν Ηι1. 1164 a19. ζ13. 1143 b31 (personaliter α11. 1101 a28). fort impers ἔχει οὐκ ἀλόγως μβ5. 362 a13. γέγραπται τοῦ μᾶλλον εὐσήμως ἔχειν μβ6. 363 a27. — interdum in eiusmodi formulis ὀρθῶς, καλῶς, κακῶς ἔχει verbum ἔχει omittitur πρῶτον μὲν οὐ καλῶς (int ἔχει) τὸ λέγειν τὴν ψυχὴν μέγεθος ἔχειν ψα3. 407 a2. cf Ζμγ2. 663 a34. Ηθ11. 1159 b32. Πβ10. 1272 a25. πο25. 1460 b18. Vahlen Poet IV 411. — 3. med ἔχεσθαι. *a.* τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος (Hom Υ 272) πο25. 1461 a33. — *b.* κυνοραῖσται πολλοὶ ἔχονται τῆς ἀλώπεκος Πβ20. 1393 b27. ὁ δῆμος ἀνελὼν τὸν τύραννον εἴχετο τῆς πολιτείας Πε4. 1304 a31. ἔχονταί τινος δόξης Μν1. 1087 b31. οὐκ ἔστιν ἡ δι' ἡδονὴν φιλία ἀρετῆς ἐχομένη ημβ11. 1209 b31. παρεκβῆναι συμβέβηκεν ἐχομένοις τῆς περὶ τὰς βλεφαρίδας αἰτίας Ζμβ14. 658 b11. — *c.* εἰσπλέουσιν οἱ θύννοι ἐχόμενοι τῆς γῆς Ζιθ13. 598 b19. ἐπὶ μικροῦ ἔχεται τὸ ἄγονον εἶναι τὸ σῶμα τῶν ὄνων (prope abest a sterilitate) Ζγβ8. 748 b11. ἐχόμενον λέγεται ὃ ἂν ἐφεξῆς ὂν ἅπτηται Φε3. 227 a6. Μκ12. 1069 a1. cf ΦΖ5. 236 b12, 237 b8. Γα2. 317 a11, dist συνεχές Φε3. 227 a10. θ10. 267 a14. ita ἐχόμενος sensu locali, ἡ ἐχομένη χώρα, κινεῖν ἀεὶ τὸ ἐχόμενον al μβ4. 360 b18. γ1. 370 b25. 3. 373 a25. 4. 375 a4. Ζγβ1. 734 a12, a26. c gen ἐχόμενα ἀλλήλων Ζιε18. 550 a11. τὸ ἐχόμενον τῆς ἀρχῆς μβ6. 364 b16. α3. 340 b21. ακ800 a8. sensu temporali τὴν ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν Πη17. 1336 a23. ἐπὶ τῆς ἐχομένης ἡλικίας Πδ9. 1294 b24. de qualibet serie, τὸ μὲν αὐτῶν ἐστὶ πρῶτον τὸ δὲ δεύτερον τὸ δ' ἐχόμενον Πγ1. 1275 a37. τὸ πρῶτον ζῷον, τὸ δ' ἐχόμενον ζῷον δίπουν ΜΖ12. 1037 b32. πρώτη τις φιλοσοφία καὶ ἐχομένη Μγ2. 1004 a4 (syn δευτέρα a8). εἰ γραμμὰς ἢ τὰ τούτων ἐχόμενα θήσει τις ἀρχάς Μκ2. 1060 b12. ζ3. 1028 b26. τὰ ἐχόμενα εἴδη μδ2. 379 b10. τὰς ἐχομένας δυνάμεις Ζγδ3. 768 a9, 10. διὰ τὴν πρότερον εἰρημένην ἀπορίαν καὶ τὴν ἐχομένην αὐτῆς Πγ11. 1281 b23. cf a24. δ6. 1292 b35. 11. 1296 b6. 15. 1299 b3. β5. 1264 a37. μβ7. 365 a15. ΜΖ3. 1028 b26. τὸ ἐχόμενον i e id quod deinceps exponitur, ἐν τοῖς ἐχομένοις ἔσται φανερώτερον sim Ηι9. 1170 a25. Ζιε1. 539 b5. Ζγα16. 721 a30. πρὸς τῷ ἐχομένῳ Ρβ21. 1394 b5. ἐχόμενον τῶν εἰρημένων ἐστὶν ἐπισκέψασθαι, θεωρῆσαι, εἰπεῖν sim Ζγδ3. 769 b10. Μμ9. 1086 a25. Πγ4. 1276 b16. 12. 1296 b13. Ρα15. 1375 a22. β25. 1402 a30. ἐχόμενόν ἐστιν ἐπισκέψασθαι, εἰπεῖν sim Ζγα18. 724 a11. 21. 729 a35. β3. 736 a24. Ζμβ7. 652 a24. αι1. 436 a2. Ηε14. 1137 a33. Πβ5. 1262 b37. γ7. 1279 a22. ε8. 1307 b27. Ρα10. 1368 b2. γ1. 1403 b15.

ἐχενηΐς. ἰχθύδιόν τι, refertur inter τὰ πετραῖα καὶ ἄβρωτα, descr Ζιβ14. 505 b19-22. (remora Gazae, itaque St et K 480 Echeneis remora *L*, sed animal ignotum cf Beckmann de hist nat vett 135; M 115; ΚαΖι80, 5; ΑΖιΙ 128, 20.)

ἐχθαίρειν, opp φιλεῖν Ηδ12. 1126 b24. ἐχθαίρουσι τοὺς ἐναντιουμένους ταῖς ὁρμαῖς Ηκ10. 1180 a22.

ἐχθές Κ4. 2 a2. νῦν γε κἀχθές (Soph Ant 456) Ρα13. 1373 b12. 15. 1375 b1.

ἔχθρα, opp κολακεία, φιλία ηεγ7. 1233 b30 (cf ἀπέχθεια ηεβ3. 1221 a7). ημα32. 1193 a20. ἔχθρα τί ἐστι, διὰ τί, τίσιν ἐγγίνεται Ρβ4. 1381 b37-1382 a19. ἔχθραν πῶς δεῖ ἐμποιεῖν ρ35. 1440 a29-32. ἔχθρα πρὸς τὸν δῆμον Ρβ23. 1400 a35. διὰ τὴν ἔχθραν πιστευθείς Πε5. 1305 a27.

ἐχθρός Πβ9. 1271 a25. γ16. 1287 a39 al. οὐδὲ ὁδοῦ βούλονται κοινωνεῖν τοῖς ἐχθροῖς Πδ11. 1295 b25. συνάγει καὶ τοὺς ἐχθίστους ὁ κοινὸς φόβος Πε5. 1304 b23.

ἐχίδιον (v l μικρὰ ἐχίδνια, μικρὸν ἐχίδνιον, cf Lob Prol 394). ὁ νεοττὸς τῶν ἔχεων Ζιε34. 558 a29.

ἔχιδνα. μόνον ζῳοτοκεῖ Ζια6. 490 b25. αἱ ἔχιδναι ὑπὸ τὰς πέτρας ἀποκρύπτουσιν ἑαυτάς Ζιθ15. 599 b1. ὁ τῆς ἐχίδνης ἰχὼρ θ141. 845 a8. φασὶ τὸ Σκυθικὸν φάρμακον συντίθεσθαι ἐξ ἐχίδνης θ141. 845 a2. τοῦ περκνοῦ ἔχεως τῇ ἐχίδνῃ συγγινομένου, ἡ ἔχιδνα ἐν τῇ συνουσίᾳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόπτει θ165. 846 b18. (St: Coluber vivipara fem; K 422 Coluber berus; Vipera ammodytes fem ΚαΖι 28, 12. Su 183, 13b. ΑΖιΙ 116, 6. cf Ε 73.)

ἐχινομήτρα. αἱ ἐχινομῆτραι καλούμεναι, μεγέθει πάντων μέγισται Ζιδ5. 530 b6. (Cidaris imperialis K 587, 6. Echinus esculentus *L*. Echinus Melo Lam ΑΖιΙ 176, 6*d*.)

ἐχῖνες. μυῶν τινὲς ἐχινώδεις, οὓς καλοῦσιν ἐχῖνας θ28. 832 b3.

ἐχῖνος. 1. ἐχῖνος ὁ χερσαῖος. ἐχῖνος πλανώμενος ὡς εἶδεν ἀλώπεκα Ρβ20. 1393 b27. αἱ τρίχες τῇ σκληρότητι ἐοίκασιν ἀκάνθαις Ζιγ11. 517 b24. cf α6. 490 b28. ζ37. 581 a2. Ζγα5. 717 b31. ε3. 781 b35, ὄρχεις ἐντὸς πρὸς τῇ ὀσφύι Ζιγ1. 509 b9. Ζγα5. 717 b27. 12. 719 b16. ποιούμενοι τὴν ὀχείαν ὀρθοὶ τὰ ὕπτια πρὸς ἄλληλα ἔχουσι Ζιε2. 540 a3. ταχὺς ὁ συνδυασμός Ζγα5. 717 b29. οἱ μὲν ἐν τῇ γῇ (ἄγριοι), οἱ δ' ἐν ταῖς οἰκίαις Ζιι6. 612 b6. latibuli aditus cum ventis mutant Ζιι6. 612 b4. θ8. 831 a15. cf Rose Ar Ps 246. S ed Theophr IV 738. δόξα τινὸς ἐν Βυζαντίῳ Ζιι6. 612 a8. θ8. 831 a15. φασὶ τὸν ἐχῖνον ἄσιτον διαμένειν ἄχρι ἐνιαυτοῦ θ65. 835 a26. cf Rose Ar Ps 368, Beckmann 138. (Erinaceus europaeus *L* cf K 423; Su 57, 33; ΚαΖι 29, 13; ΑΖιΙ 68, 18; Ε 12.) — 2. ἐχῖνος ὁ θαλάττιος, ὁ πόντιος. Echinoidea Agass. τὸ τῶν ἐχίνων γένος Ζιδ4. 528 a2. Ζμδ7. 683 b14. refertur inter τὰ ὀστρακόδερμα, τὰ πορευτικά Ζιδ4. 527 b35. 8. 535 a23. Ζμδ5. 679 b30, 680 a4. f287. 1528 b11. descr Ζιδ5. 530 a32-531 a7. Ζμδ5. 680 a5-681 a9. σφαιροειδής Ζμδ7. 683 b14. μάλιστα πάντων ἀλεωρὰν ἔχει· κύκλῳ γὰρ τὸ ὄστρακον συνηρεφὲς καὶ κεχαρακωμένον ταῖς ἀκάνθαις Ζμδ5. 679 b28. erinaceo hystricique τριχὸς χρείαν παρέχουσιν, ἀλλ' οὐ ποδῶν, ὥσπερ οἱ (αἱ Aub, ἐπὶ Pic) τῶν θαλαττίων Ζια6. 490 b30, ποντίων Ζγε3. 783 a20. cf Η Ι 124. οὐδὲν ἔχει σαρκῶδες, οὐκ ἔχει σάρκα οὐδεμίαν Ζμδ5. 679 b33. Ζιδ4. 528 a6. ἥκιστα τὴν ὄσφρησιν φαίνεται ἔχειν Ζιδ8. 535 a23. cf Μ 174. γένος τι τῶν ἀκαληφῶν κατεσθίει καὶ ἐχίνους Ζιδ6. 531 b8. — γένη πλείω· τὸ τῶν σπατάγγων καὶ τὸ τῶν βρυσσῶν, αἱ ἐχινομῆτραι (cf h v), τὸ ἐσθιόμενον, ἐχῖνοι λευκοί, πρὸς τούτοις ἄλλο γένος μεγέθει μικρόν Ζμδ5. 680 a15. Ζιδ5. 530 b1. — *a.* τὸ ἐσθιόμενον quando ova gerit Ζιδ5. 530 b2 sq. ε12. 544 a18 (cf Oribas I 594). οἱ ἐν τῷ Πυρραίῳ εὐρίπῳ Ζμδ5. 680 b1. Ζιε12. 544 a21. (Sphaerechinus esculentus *Des* ΚαΖμ 130, 29. ΑΖιΙ 176, 6*a*.) — *b.* ἐχῖνοι λευκοὶ περὶ

Τορώνην descr Ζιδ 5. 530 ^{b}10-13 (!). (K 587, 10 fort Echinus decadactylus, melius AZι I 176, 6*b*. Schizaster canaliferus Agass). — c. ἄλλο γένος μεγέθει μικρόν, ἀκάνθας δὲ μεγάλας ἔχει καὶ σκληράς, γίνεται δ' ἐκ (κατὰ Pic) τῆς θαλάττης ἐν πολλαῖς ὀργυιαῖς, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς στραγγουρίας τινές (Oribas III 93, 1 et 693 extr) Ζιδ 5. 530 ^{b}7. Ζγε 3. 783 ^{a}20. (Echinus saxatilis K 587, 7 et AZγ37, 84. Cidaris hystrix Lam AZι I 176, 6*c*. cf de his omnibus M 180-182, Ritter Erdkunde XIX, 1196.) — 3. omasus, erinaceus. τὰ κερατοφόρα ἔχει πλείους κοιλίας· καλοῦνται τὰ μόρια κοιλία καὶ κεκρύφαλος καὶ ἐχῖνος καὶ ἤνυστρον Ζμγ14. 674 ^{b}15. 15. 676 ^{a}11. Αδ 14. 98 ^{a}17 cf Schol ap Waitz I 65. ἐν τῷ ἐχίνῳ ἡ πυετία Ζμγ15. 676 ^{a}17. — 4. ἐχῖνος, ἄγγος τι f 415. 1547 ^{b}2. 414. 1547 ^{a}32.

ἐχινώδεις τῶν μυῶν τινές θ28. 832 ^{b}3.

ἔχις. γένος τι τῶν ὄφεων Ζιθ17. 600 ^{b}26. refertur inter τὰ ἰοβόλα Ζιθ29. 607 ^{a}28. οὐχ ἥμερος πι45. 895 ^{b}26. ἡ πληγή, τὸ δῆγμα θ140. 844 ^{b}35. Ζιθ29. 607 ^{a}28. ἐκδύνει τὸ γῆρας Ζιθ17. 600 ^{b}25. ζῳοτοκεῖ μόνον, ᾠοτοκήσας ἐν αὑτῷ πρῶτον Ζιγ1. 511 ^{a}16. ε34. 558 ^{a}25 sq. φεύγει τὸν ἱερὸν ὄφιν θ151. 845 ^{b}19. σαῦρον, ὕδρον μεταβάλλεσθαι εἰς ἔχιν ξηραινομένων τῶν λιμνῶν f 328. 1532 ^{b}28, 33. ἡ χελώνη, ὅταν ἔχεως φάγῃ, ἐπεσθίει τὴν ὀρίγανον Ζιι6. 612 ^{a}24. θ11. 831 ^{a}27. cf S Naturgesch dr Schildkröten 198. ἐν Κρήτῃ τοὺς ἔχεις οὔ φασι γίνεσθαι θ83. 836 ^{b}27. cf Rose Ar Ps 331. τοὺς ἐν Νάξῳ σφῆκάς φασιν ἐσθίειν τοῦ ἔχεως θ140. 844 ^{b}32. cf Rose ib 342. (Vipera ammodytes AZι I 116, 6. cf ἔχιδνα.)

ἑψανός. τῶν φυομένων τὰ μὲν ἑψανά, τὰ δὲ ὠμὰ βρωτά πκ4. 923 ^{a}17. τὰ μὲν ἑψανά, τὰ δὲ ὀπτανά πκ5. 923 ^{a}21.

ἕψειν. τὸ ὑγρὸν ἢ ὀπτώμενον ἢ ἑψόμενον μδ2. 379 ^{b}28. ἕψεσθαι ὑπὸ τοῦ πυρός μδ7. 384 ^{a}20. ἕψειν μαλακῶς καὶ μὴ συντόνῳ τῷ πυρί Ζιζ2. 560 ^{b}1. cf Ζγγ1. 752 ^{a}5. συνίσταται ἑψόμενα οἷον τὸ γάλα Ζγβ2. 735 ^{b}1. ἐν τοῖς ἑψομένοις τὰ μολυνόμενα Ζγδ7. 776 ^{a}1. ὅταν ἑψηθῇ μέχρι ζέσεως f 208. 1515 ^{b}38. χύτραι ἡψημέναι πε36. 884 ^{b}14. — ἑψητός. οὐ πᾶν σῶμα ἑψητόν μδ3. 380 ^{b}24. ἑψητοί (ἰχθύες) Ζιζ15. 569 ^{a}20. (versio Scoti: karoca vel caucata, Alberti: cayzata, Gazae: magnitudine naricarum. versio Thomae haec om vel scripta non reperit. Scaliger recte adnotavit: non est nomen piscis, sed artis in genere piscium coquendo ad epulas. comparavit ταγηνιστούς, ἀνθρακιεῖς; itaque fere i q vernaculo: Backfische, Kochfische. C inepte: dont on fait des sauces. cf S I 462, II 434. AZι II 54, 89. unde K 757: Atherina hepsetus, non intelligo.)

ἕψημα. ἐπὶ τοῖς ἑψήμασιν ἡ καλουμένη γραῦς Ζγβ6. 743 ^{b}7. ἐν τοῖς ἑψήμασι ψυχομένοις τὸ περίξηρον περιίσταται Ζγβ3. 737 ^{a}36. τὰ τῶν χεδρόπων ἑψήματα Ζμβ7. 653 ^{a}24.

ἕψησις. περὶ ἑψήσεως μδ2. 379 ^{b}12. 3. 380 ^{b}11-381 ^{a}12. τὰ συνιστάμενα διὰ τῆς ἑψήσεως πρὸς τροφῆς ἀπόλαυσιν Ζγβ6. 743 ^{a}31. τὰ ἐν ἑψήσει πολὺν χρόνον διαμένει Ζικ7. 638 ^{b}5. ὁ τόπος ἕψησιν πάσχει μετὰ τῆς προσούσης ὑγρότητος αὐτῷ φτβ4. 825 ^{b}27.

ἕωθεν (cf ἕως 1) Φε4. 228 ^{a}10. Ζιζ37. 580 ^{b}19. πγ14. 873 ^{a}4. κγ16. 933 ^{a}27. κς30. 943 ^{b}4. 59. 947 ^{a}25. λ5. 956 ^{a}8. dist περὶ δύσιν, ἑσπέρας, μέσων νυκτῶν μα8. 345 ^{b}23. γ2. 371 ^{b}25. ηεη5. 1239 ^{b}14. ἕωθεν καὶ δείλης f 488. 1557 ^{b}26. εὐθὺς ἕωθεν Πε11. 1314 ^{b}30. ἕωθέν τε καὶ νήστεις ὄντες πια22. 901 ^{b}2. τό γ' ἕωθεν (i q ἕωθεν) Ζιε14. 546 ^{a}22.

ἑωθινὸν πνεῦμα πκς21. 942 ^{b}7.

ἕωλοι ἄρτοι πκα5. 927 ^{b}3. ἕωλον καὶ παλαιὸν τὸ λιμναῖον ὕδωρ ἐστίν f 207. 1515 ^{b}25.

ἑῷος. ἐκλείψεις ἑῷαι μβ8. 367 ^{b}27. πκς18. 942 ^{a}24. ζέφυροι ἑῷοι. αὖραι ἑῷαι πκς54. 946 ^{b}19, 15. αὔρας ἐξ ἑῴας συμβαίνει πνεῖν (?) πκς54. 946 ^{b}14. οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος (sc ἀστήρ) οὕτω θαυμαστός Ηε3. 1129 ^{b}28. — εἴ τι μὴ κατὰ τὰς ἑῴας ('in regionibus orientalibus' an 'tempore matutino?) ἐστίν κ4. 394 ^{a}11. — ἑῶος sine ι subscr exhibetur 946 ^{b}14, 15, 19.

ἕως. 1. ὑποφωσκούσης ἕω καὶ ἤδη πρωΐ πκε5. 938 ^{a}32. περὶ ἕω, opp περὶ δυσμάς πκε4. 938 ^{a}28. ἀφ' ἕω, opp ἀφ' ἑσπέρας πκε15. 939 ^{b}5. εἰς ἕω Ηι1. 1164 ^{a}17. — 2. oriens, regio coeli. πρὸς τὴν ἕω τὴν χειμερινήν, τὴν θερινήν μα13. 350 ^{a}21, 29. αἱ πρὸς ἕω τὴν ἔγκλισιν ἔχουσαι πόλεις Πη11. 1330 ^{a}39 (syn ἀνατολή ^{a}40). τὰ ἀπὸ τῆς ἕω πνεύματα, opp τὰ ἀπὸ δυσμῆς μβ6. 364 ^{a}24. πκς21. 942 ^{b}3. 54. 946 ^{a}35. ἔστι τὰ πρὸς ἕω ὑψηλότερα τῶν πρὸς ἑσπέραν πκς1. 940 ^{a}20.

ἕως, quamdiu, c ind imperf Πθ4. 1338 ^{b}25. ἕως μέμνηται Ργ5. 1407 ^{a}23. ἕως ἄν, ἕωσπερ ἄν c coni praes Πγ3. 1276 ^{a}35. αν21. 480 ^{b}11. — donec, usque dum, usque ad ἕως c ind aor ψγ12. 435 ^{a}3. Πε5. 1304 ^{b}37. 6. 1305 ^{b}6. 7. 1307 ^{a}33. ἕως ἂν c coni aor Πδ14. 1298 ^{a}16. 15. 1300 ^{a}25. ε3. 1300 ^{a}25. 7. 1307 ^{b}5. (τὸ τέκνον, ἕως ἂν ᾖ πηλίκον καὶ μὴ χωρισθῇ Ηε10. 1134 ^{b}11, fort c codd K^b O^b, coll ημα34. 1194 ^{b}15 μὴ omittendum est.) ἕως c coni aor Αγ33. 89 ^{a}14. Ζιγ3. 513 ^{a}5. Πβ7. 1267 ^{b}3. πε30. 884 ^{a}2. οβ1351 ^{a}5. ἕως ἂν c opt aor οβ1348 ^{a}21. — ἕως c genet ἕως τῶν ἀτόμων, syn μέχρι τῶν ἀτόμων τβ2. 109 ^{b}16, 21. Ζμα3. 643 ^{a}22. ἕως τοῦ γενέσθαι Ζμγ6. 668 ^{b}2. ἕως τούτου Ζιι46. 630 ^{b}27. ἕως τινός, ἕως τίνος Ηκ2. 1173 ^{a}27. θ9. 1159 ^{a}4. ἕως τῆς τοῦ ἀεὶ κινοῦντος ἐνεργείας Μθ8. 1050 ^{b}5. κ8. 1065 ^{a}10. ἕως ἥβης ρ3. 1424 ^{a}37. ἕως τῆς νουμηνίας οβ1353 ^{b}4. ἕως Ἡρακλέους στηλῶν, τῆς Κελτικῆς al κ3. 393 ^{b}32, 394 ^{a}1. θ85. 837 ^{a}7. 130. 843 ^{a}20. φτβ2. 823 ^{a}37. ἕως εἰς τὴν κοιλίαν, τὴν ὥραν al Ζμβ3. 650 ^{a}17. φτα1. 816 ^{b}20. θ112. 841 ^{a}2. cf Eucken II 21.

Z

ζ. τὸ ξψζ συμφωνίας φασὶν εἶναι Μν6. 1093 ^{a}20. οἱ μὲν τὸ ζα ἐκ τοῦ σ καὶ δ καὶ α φασὶν εἶναι, οἱ δέ τινες ἕτερον φθόγγον καὶ οὐδένα τῶν γνωρίμων ΜΑ9. 993 ^{a}5.

Ζαγκλαῖοι Πε3. 1303 ^{a}35.

Ζάλευκος νομοθέτης Πβ12. 1274 ^{a}22, 29. f 505. 1561 ^{a}8.

ζεῖν. τὸ ζέον ὕδωρ θερμαίνει μᾶλλον τῆς φλογός, ἀλλ' οὐ καίει οὐδὲ τήκει Ζμβ2. 648 ^{b}26, 28. μδ11. 389 ^{b}2. πκδ4. 936 ^{a}26. ζέει ἐν τοῖς κλάδοις τοῦ φυτοῦ ἡ θερμότης φτβ7. 827 ^{a}15. ἔζεσεν αἷμα (versus Homericus, qui hodie non exstat, cf Ὅμηρος extr) Ηγ11. 1116 ^{b}29. — fermentari (ὁ ἐκ μέλιτος οἶνος) ζεῖ πολὺν χρόνον θ22. 832 ^{a}10.

ζέσις, ὑπερβολὴ θερμότητος, opp πῆξις Γβ3. 330 ^{b}27. ὑπερβολὴ θερμοῦ καὶ οἷον ζέσις ἐστὶ τὸ πῦρ μα3. 340 ^{b}23. ἐστὶν ἡ φλὸξ πνεύματος ξηροῦ ζέσις μα4. 341 ^{b}22. ἡ ζέσις γί-

νεται πνευματουμένου τοῦ ὑγροῦ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ αν 20. 479 b31. ἑψηθῆναι μέχρι ζέσεως f 208 1515 b39. ζέσιν ποιεῖν· ἐστὶν ἡ σίξις μικρὰ ζέσις μβ 9. 370 a6, 9. ὁ ἐγκέφαλος εὔκρατον ποιεῖ τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ θερμότητα ϗ ζέσιν Ζμβ 7. 652 b27. ἡ ὀργὴ ζέσις τοῦ περὶ τὴν καρδίαν αἵματος ϗ θερμοῦ ψα 1. 403 a31.

ζευγῖται, τέλος Ἀθηναίων Πβ 12. 1274 a20. f 350. 1537 a17.

ζευγνύναι. τὸν Ἑλλήσποντον ζεύξας (Isocr 4, 89) Ργ 9. 1410 a11. — συνδέσμους ὀλίγους ποιεῖν, τὰ πλεῖστα δὲ ζευγνύναι ρ 23. 1434 b14 (Spgl p 189).

ζεῦγος. παρώξυνε τὰ ζεύγη (iumenta) πρὸς τὸ ἔργον Ζιζ 24. 577 b32. — ἓν ζεῦγος ἀετῶν ἐπέχει πολὺν τόπον Ζι 32. 619 a30. ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἐκγόνων ἁλιαίετος γίνεται θ 60. 843 b35. οἱ πέρδικες ἐκκρίνονται κατὰ ζεύγη μετὰ θηλείας Ζι 8. 613 b24. — φλεβῶν τέτταρα ζεύγη ἐστίν Ζιγ 3. 512 b13, 26. — ζεύγη αὐλῶν, τὰ βεβρεγμένα τῶν ζευγῶν εὐφωνότερα, πιέσαι τὰ ζεύγη ακ 802 b22, 26, 804 a13.

Ζεῦξις πο 25. 1461 b12. ἡ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος πο 6. 1450 a27, 28.

Ζεύς Ηδ 8. 1124 b16. οβ 1346 a34. θ 96. 838 a24. Ζεὺς ὁπλόσμιος Ζμγ 10. 673 a19. Ζεὺς ὅρκιος θ 152. 845 b33. Ζεὺς ἕρκειος f 374. 1540 a42. 375. 1540 b20. Διὸς ἱερόν θ 110. 840 b24. 137. 844 b6. τὸν Δία γενέσθαι ἐν Κρήτῃ θ 83. 836 b29. διὰ τί Ἥρα ὀμόσαι προσάγει τὸν Δία (Hom Τ 108) f 157. 1504 b15, 23. Ζεὺς ἄρχει Μν 4. 1091 b6. Πγ 13. 1284 b31. οὐκ αὐτὸς ᾄδει τοῖς ποιηταῖς Πθ 5. 1339 b8. ἄτοπον εἴ τις φαίη φιλεῖν τὸν Δία ημβ 11. 1208 b30. Διῒ οὐ πάντα θύεται Ηι 2. 1165 a15. ηεη 11. 1244 a14. ὕει ὁ Ζεὺς οὐχ ὅπως τὸν σῖτον αὐξήσῃ, ἀλλ᾽ ἐξ ἀνάγκης Φβ 8. 198 b18. τῷ ἀγαθῷ δαίμονι ὄνομα εἶναι Ζεὺς ϗ Ὠρομάσδης f 8. 1475 a37. Διὸς φυλακή (Pythag) Οβ 13. 293 b3. Διὸς φυλακή, Ζανὸς πύργος f 199. 1513 b19. καλοῦμεν ϗ Ζῆνα ϗ Δία, ὡς ἂν εἰ λέγοιμεν δι᾽ ὃν ζῶμεν κ 7. 401 a14. νὴ Δία Πγ 10. 1281 a16. 11. 1281 b8. πρὸς Διός f 83. 1490 a27. Ζεύς, Διός al in versibus Homericis Α 544 Πα 12. 1259 b13. Ηθ 12. 1160 b26, Β 15 τι 4. 166 b7, Θ 21 Ζκ 4. 700 a1, Λ 543 Ρβ 9. 1387 a35, Ο 192 κ 6. 400 a19, Υ 234 πο 25. 1461 a30; in hymno poetae incerti Ργ 8. 1409 a15; in fr 12 Simonidis Ζιε 8. 542 b8; in versibus Aristotelicis f 625. 1583 b16, 24; in epitaphio f 596. 1575 a37 — Διὸς ἀστήρ, Διὸς κύκλος μα 6. 343 b30. Μλ 8. 1073 b34. κ 2. 392 a25. 6. 399 a10.

Ζεφυρία. Μῆλος, μία τῶν Κυκλάδων, ἐκλήθη ϗ Ζεφυρία f 514. 1562 a22.

ζεφυρικός. τὰ ζεφυρικὰ (int πνεύματα) προστίθεται τῷ βορέᾳ μβ 6. 364 a20.

ζεφύριος. 1. ventus. ἕτεροι σκῶπες τοῖς ζεφυρίοις φαίνονται Ζι 28. 618 a7. — 2. τὰ ζεφύρια sc ᾠά, i q ὑπηνέμια. συνίσταται κυήματα τοῖς ὄρνισι ϗ αὐτόματα, ἃ καλοῦσιν ὑπηνέμια ϗ ζεφύριά τινες Ζγγ 1. 749 b1. ζεφύρια καλεῖται τὰ ὑπηνέμια ὑπό τινων, ὅτι ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν φαίνονται δεχόμεναι τὰ πνεύματα αἱ ὄρνιθες Ζιζ 2. 560 a6. cf ᾠόν, ὑπηνέμιος.

ζέφυρος, ὁ ἀπὸ τῆς ἰσημερινῆς δύσεως κ 4. 394 b25, 26, 20. μβ 6. 363 b12, 364 a18, b3, 23, 365 a8. ὁ ζέφυρος πόθεν ἔχει τὸ ὄνομα σ 973 b12. f 238. 1521 b34. τὸν ζέφυρον εἶδος τιθέασι τοῦ βορέου Πδ 3. 1290 a19. ὁ ζέφυρος καυματώδης μβ 6. 364 b23, εὐδιεινὸς ϗ ἥδιστος πκϛ 31. 943 b21. 55. 946 b21, λειότατος ϗ ψυχρός πκϛ 52. 946 a17, μεγάλας νεφέλας ἄγει πκϛ 24. 942 b20. ζεφύρου πνέοντος οἱ κύνες ἥκιστα τὰ ἴχνη εὑρίσκουσιν πκϛ 22. 942 b13. ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ, πρωῒ δ᾽ οὐ πκϛ 33. 944 a10. 35. 944 a31.

Ζῆθος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ζήθου f 596. 1576 b37.

ζῆλος, def Ρβ 11. 1388 a30. opp καταφρόνησις Ρβ 11. 1388 b23. περὶ ποῖα ϗ ἐπὶ τίσιν ὁ ζῆλος Ρβ 11.

ζηλότυπος. οἱ ζηλότυποι τῶν ἀνδρῶν θ 158. 846 a29.

ζηλοῦν, opp καταφρονεῖν Ρβ 11. 1388 b23. πῶς ἔχοντες ζηλοῦσι ϗ τὰ ποῖα ϗ ἐπὶ τίσιν Ρβ 11. τὰ ζηλούμενα, syn τὰ τιμώμενα Ρα 5. 1360 b34, 37. — ζηλωτὰ τὰ ἔντιμα ἀγαθά Ρβ 11. 1388 b10, 26. ζηλωτοί τινες Ρβ 11. 1388 b15. — ζηλωτὸς πότμος f 625. 1583 b11. ἀρχὴ καλλίων ϗ ζηλωτοτέρα τῷ βελτιόνων ἄρχειν Πε 11. 1315 b6.

ζηλωτής, syn θαυμαστής Ρβ 6. 1385 a1.

ζηλωτικοί τινες Ρβ 11. 1388 a36. ζηλωτικοὶ περί τι Ρβ 11. 1388 b9.

ζημία quid proprie significet, quem latiorem usum habeat Ηε 7. 1132 b12, a12. opp κέρδος ηεβ 3. 1221 a4. Πε 2. 1302 a33. Ρα 12. 1372 a8, b12. τάττειν ζημίαν τινί, ἐπίκειταί τινι ζημία, opp τάττειν, πορίζειν μισθόν, ἄδειαν Πδ 9. 1294 a38. 13. 1297 a18, 22, 38, 40. 14. 1298 b17. τιμᾶν ζημίας ρ 5. 1427 b3. τὸ τῆς ζημίας μέγεθος Πβ 12. 1274 b17.

ζημιοῦν, damno afficere. ζημιοῦσθαι, opp πλέον ἔχειν Ηε 7. 1132 b14, 18. cf 4. 1130 a25. ἐζημιώθησαν μβ 3. 359 a11. — punire Πε 4. 1304 a15. ἢ ὅλως ἀφιᾶσιν ἢ μικροῖς ζημιοῦσιν Ρα 12. 1372 a21. — ζημιοῦσθαι πεντήκοντα λίτρας f 436. 1550 a14, 11. λεληθότες ἢ μὴ ἐζημιωμένοι Ρα 12. 1372 a8. ζημιώσονται (passive) Πζ 5. 1320 a10.

ζημιώδης ηεβ 3. 1221 a23.

ζημίωσις. περὶ ζημιώσεως ἀμφισβητεῖν Πδ 16. 1300 b22.

ζῆν, etymol ψα 2. 405 b27. πλεοναχῶς τοῦ ζῆν λεγομένου, κἂν ἕν τι τούτων ἐνυπάρχῃ μόνον ζῆν αὐτό φαμεν ψβ 2. 413 a22. ἡ φύσις μεταβαίνει συνεχῶς ἀπὸ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζῷα διὰ τῶν ζώντων μὲν οὐκ ὄντων δὲ ζῴων Ζμδ 5. 681 a13. αἰσθήσει διαφέρει τὰ ζῷα τῶν ζώντων μόνον Ζγα 23. 731 b4. itaque ζῆν usurpatur de animantibus, et plantis et animalibus, eorumque partibus. τὸ γεννῆσαι κοινὸν ἔργον τῶν ζώντων πάντων, ἀποτελεῖν τὸ τοῦ ζῶντος ἔργον Ζγα 23. 731 a31, b6. φυτοῦ βίον ζῆν Ζγβ 3. 736 b13. γ 2. 753 a28. ε 1. 779 a2. ἔνια τῶν φυτῶν ζῶσιν ἐν τόποις ξηροτάτοις φτα 4. 820 a3, 5, 6. ζῆν ἰχθύων βίον Ζμβ 17. 660 b32. τὰ ζῶντα τῷ προσπεφυκέναι Ζγα 1. 715 a17. Ζμδ 5. 681 a16, 26. Ζια 1. 487 b8. σαρκὸς ζώσης χυμοί Ζιε 31. 556 b22. οὐδὲν ἧττον τά τε σπέρματα ϗ τὰ κυήματα τῶν ζῴων ζῇ τῶν φυτῶν Ζγβ 3. 736 a34. τὸ ζῆν τῇ ἀφῇ ὥρισται ψγ 13. 435 b16. τὰ φυτὰ ζῇ, dist ζῷον εἶναι ψα 5. 410 b23. β 413 a25, b1. ζ 1. 467 b23, 27. Φθ 7. 261 a16. διῃρημένον τὸ σῶμα τῶν ζώντων πάντων τῷ ἄνω ϗ κάτω ζ 1. 467 b13. τὰ φυτὰ ϗ ἔνια τῶν ζῴων διαιρούμενα ζῇ ψα 5. 411 b19. β 2. 413 b17. ζ 2. 468 a27, 30. αν 3. 471 b21. 17. 479 a3. ΜΖ 16. 1040 b13. — σύνδεσμος ψυχῆς σώματι τὸ ζῆν Μη 6. 1045 b12 Bz. τὸ ζῷόν ἐστι φύσει ὑγρὸν ϗ θερμὸν ϗ τὸ ζῆν τοιοῦτον μκ 5. 466 a19. ζ 4. 469 b8. αν 8. 474 a25. ΜΑ 3. 983 b24 τοῦ ζῆν ὅρον εἶναι τὴν ἀναπνοήν ψα 2. 404 a9. αν 21. 480 b12. ἐν τῷ πνεύματι ἐνίων ἐστὶ τὸ τέλος τοῦ ζῆν Ζμγ 6. 669 a13. τὸ ζῆν ὁρίζονται τοῖς ζῴοις δυνάμει αἰσθήσεως, ἀνθρώποις δ᾽ αἰσθήσεως ἢ νοήσεως Ηι 9. 1170 a16. ηεη 12. 1244 b23 sqq. Πη 16. 1335 b26. ζῆν, ἐγρηγορέναι πιη 1. 916 b18. ζῆν αἰσθήσει μόνον, φαντασίαις, λογισμοῖς, μνήμῃ, ἐλπίδι,

ἤθει Ηη6. 1149 a10. ΜΑ1. 980 b26. Ρβ12. 1389 a21, 35. 13. 1390 a6. ζῆν ἐν ἐπιτηδεύμασιν ἐπιεικέσιν Ηκ10. 1180 a16. ζῆν κατὰ πάθος, κατὰ λογισμόν, κατὰ τὸ ἦθος Ηα1. 1095 a8. Ρβ13. 1390 a16. ζῆν πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τὸ δίκαιον, πρὸς τὸ συμφέρον, πρὸς τὴν πολιτείαν Ηκ10. 1180 a10. ηεα4. 1215 b12. Ρβ13. 1389 b36. 14. 1390 a34. Πε9. 1310 a35 (cf 8. 1308 b21). ζῆν πρὸς ἄλλον Ρα9. 1367 a32. ηεγ7. 1233 b35. ζήσεται ἡγεμονικὸν ϗ πολιτικὸν βίον Πη6. 1327 b5. β6. 1265 a21. — τὸ ζῆν τῶν καθ' αὑτὸ ἀγαθῶν ϗ ἡδέων, καθ' αὑτὸ αἱρετόν Ηι9. 1170 a19. (4. 1166 a5.) κ4. 1175 a11 sqq. Ρα6. 1362 b26. ηεη12. 1244 b27. βέλτιον τὸ ζῆν τοῦ μὴ ζῆν Ζμβ1. 731 b30. (τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν ἐστὶ κρεῖττον f 40. 1481 b1.) τί τῶν ἐν τῷ ζῆν αἱρετόν ηεα5. 1215 b17, 1216 a10. συνέρχονται ϗ τοῦ ζῆν ἕνεκεν αὐτοῦ Πγ6. 1278 b24. καλῶς ζῆν v s καλῶς. ζῆν εὐδαιμόνως ϗ καλῶς Πγ9. 1281 a2. εὖ ζῆν Ζμβ10. 656 a6. ζῆν σωφρόνως, ἐλευθερίως, ταλαιπώρως, ἐπιπόνως, ἀσελγῶς Πβ6. 1265 a30-34. ε6. 1305 b40. ζῆν ἀφ' ἑτέρων Ρβ4. 1381 a23. ζῆν ἀπὸ τῶν χειρῶν Πγ4. 1277 a39. ἐργαζόμενοι ἔχουσι ζῆν, opp δύνανται σχολάζειν Πδ6. 1292 b27. — metaph οἱ νομάδες ὥσπερ γεωργίαν ζῶσαν γεωργοῦσιν Πα8. 1256 a34. τὸ πῦρ ζῇ, ἕως ἂν τροφὴν ἔχῃ μβ2. 355 a4.

Ζήνων. εἰ συνέβη ἅμα τιμωρήσασθαι ὑπὲρ πατρὸς ἢ μητρός, ὥσπερ Ζήνωνι Ρα12. 1372 b5. — Ζήνων τῆς διαλεκτικῆς εὑρετής f 54. 1484 b28, 30, 37. Zenonis doctrina, argumenta de entis unitate aut multitudine ξ2. 976 a25. 4. 979 a4. 5. 979 a23. 6. 979 b37. τι10. 170 b23. 33. 182 b26. resp τῷ ἐκ τῆς διχοτομίας λόγῳ Φα3. 187 a3 (cf Schol 334 a16, 41, 47. Zeller I 427, 3). ὃ μήτε προστιθέμενον μήτε ἀφαιρούμενον ποιεῖ μεῖζον μηδὲ ἔλαττον, οὔ φησιν εἶναι τοῦτο τῶν ὄντων Μβ4. 1001 b7. ὁ Ζήνωνος λόγος, ὡς ψοφεῖ τῆς κέγχρου ὁτιοῦν μέρος Φη5. 250 a20. Ζήνωνος λόγος περὶ τόπου Φδ1. 209 a23. 3. 210 b22. ξ6. 979 b25. Ζήνωνος λόγοι περὶ κινήσεως τέτταρες Φζ9. 2. 233 a21. θ8. 263 a5. ατ968 a19, 969 a26, b17. Αβ17. 65 b18. τθ8. 160 b8. ι11. 172 a9. 24. 179 b20. — libri de Xenophane, Zenone, Gorgia alteram partem ξ3. 4 ad Zenonem referri cf Zeller I 367 sqq.

ζητεῖν ϗ διαπορεῖν Πγ16. 1287 b20. coni φιλοσοφεῖν Πη11. 1331 a16. ζητήσειεν ἄν τις βουλόμενος ὀρθῶς ζητεῖν Ζγγ11. 762 a35. ζητεῖν ϗ λογίζεσθαι Ηζ10. 1142 b2, 15. dist βουλεύεσθαι Ηζ10. 1142 a31. cf γ5. 1112 b22. ζητεῖν τὴν ἀρχαίαν ἀπορίαν μβ2. 355 b20. ἡ ἀπορία, ἣν ζητοῦσι ϗ προβάλλουσί τινες Πγ13. 1283 b35. ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν μβ3. 356 b17. ζητεῖν τὴν πίστιν διὰ τῶν λόγων ηεα6. 1216 b26. οὐθὲν ἄλλο ζητοῦσιν ἢ τὸ φύσει δοῦλον Πα1. 1255 a30. ζητεῖν μέχρι τινός Οβ13. 294 b6, 9. — τὸ κενὸν ζητοῦσιν ὡς χωριστὸν Φδ7. 214 a15. ζητοῦσιν ἕτερόν τι τὸν πλοῦτον ϗ τὴν χρηματιστικήν Πα9. 1257 b18. — τοῦτο ζητεῖ τινὰ λόγον Γα3. 318 a31. ὁ δῆμος ζητεῖ ἰσότητα Πδ14. 1298 a11. ζητοῦσι δικαστὴν μέσον Ηε7. 1132 a22. ἀντιφιλεῖσθαι οὐ ζητοῦσι Ηθ9. 1159 a30. ταὐτὰ οὔτε γίγνεται ἑκατέρῳ παρὰ θατέρου οὔτε δεῖ ζητεῖν Ηθ8. 1158 b21. — τὰ ζητούμενα τέτταρα (ὅτι, διότι, εἰ, τί) Αδ1. — ἐπιπολαιότερον τοῦ ζητουμένου, τὸ ζητούμενον ἀγαθόν Ηα3. 1095 b24, 1096 a6. ἡ βουλὴ ζητητέα τί ϗ περὶ τί Ηζ10. 1142 b16.

ζήτημα κοινὸν πολλοῖς ἑτέροις ψα1. 402 a12.

ζήτησις, dist βούλευσις Ηγ5. 1112 b22. dist δόξα Ηζ10. 1142 b14. ἡ ζήτησις ϗ ἡ ὅλη μέθοδος ΜΑ2. 983 b22. ποιεῖσθαι τὴν προσήκουσαν ζήτησιν Πη1. 1323 a15. ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν πρὸς τὸ πρᾶγμα, πρὸς τὸν τἀναντία λέγοντα Οβ13. 294 b8. ἅπτεσθαι τῆς ζητήσεως ἐξ ἀρχῆς Γα5. 321 a1. ἄνευ, μετὰ ζητήσεως μα13. 349 a27. ζήτησις προσάντης Ηα4. 1096 a12, ἐπιπολαιοτάτη Πγ3. 1276 a20. — ἡ ζήτησις τοῦ μέσου ἐστίν Αδ2. 90 b24. 3. 90 b35.

ζητητικός πιδ15. 910 a30. τὸ ζητητικὸν ἔχουσι πάντες οἱ τοῦ Σωκράτους λόγοι Πβ6. 1265 a12.

ζιγνίς (v l ζίγνης, ζιγνύς, δίγνυς, δειμνύς, zignis versio Thomae, dygnis Gazae, haldyz Alberto, cf Oken Isis 1829 p 623). ἡ καλουμένη χαλκὶς ὑπό τινων, ὑπὸ δ' ἐνίων ζιγνίς Ζιθ24. 604 b24. (in Sardinia et Italia hodie cicigna ab incolis vocatur S I 666, II 474. Lacerta chalcides K915, 6. Su 176, 5. haec vel Ablepharus pannonicus vel Ablepharus Kitaibelii AZι I 116. cf E 83 B 69 tab XI, 4. M 308. Salmas exercit Plin 65.)

ζοφερός. τὴν ὄψιν φθείρει τὸ σφόδρα λαμπρὸν ἢ ζοφερόν ψγ2. 426 b2. νέφος ζοφερόν μγ4. 375 a19. χρῶμα ζοφερόν, ὃ καλοῦσιν ὄρφνιον χ2. 792 a27. θάλαττα διαφαίνεται ζοφερά, dist κυανῆ, πορφυρίζουσα θ130. 843 a25.

ζόφος. Ὄλυμπος παντὸς ζόφου κεχωρισμένος κ6. 400 a8.

ζοφώδης. ἄνθη σκιερὰ ϗ ζοφώδη χ4. 794 b4. ἀὴρ ζοφώδης ϗ παγετώδης τὴν φύσιν κ2. 392 b6. ὁ εὖρος ζοφωδέστατον τὸν ἀέρα ποιεῖ πκϛ53. 946 a34. ἡ θάλαττα τοῦ βορέου πνέοντος ζοφώδης γίνεται, τοῦ νότου κυανέα πκϛ37. 944 b22.

ζύγαινα, refertur inter τὰ μακρά, ἔχει τὴν χολὴν πρὸς τῷ ἥπατι Ζιβ15. 506 b10, 7. (Zygaena malleus K 483. KaZι 84, 24. AZι I 128, 22. hodie ζύγαινα E 94, 8.)

ζυγομαχῶν (ex poeta comico incerto Meineke IV 603, V 117) Ργ11. 1413 a12.

ζυγόν. τὰ μαλάκια βαδίζουσι κατὰ ζυγά Ζιε12. 544 a5. — libra: ἀκριβέστερα τὰ ζυγὰ τὰ μείζω τῶν ἐλαττόνων μχ1. 849 b21-850 a2. — iugum librae: πάλιν ἀναφέρεται τὸ ζυγόν μχ2. 850 a4. ἔστω ζυγὸν ὀρθόν μχ2. 850 a11. ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, τουτέστι (Pythag) μὴ πλεονεκτεῖν f 192. 1512 a41. τὰ ἰσάζοντα ζυγά πκϛ26. 943 a1. ἐν ζυγοῖς ἠρτημένα Ζγδ9. 777 a30. — transtillum: μᾶλλον αὐτῶν τὰ πρὸς αὐτῷ τῷ ζυγῷ ϗ τῷ χορδοτόνῳ κατατετάσθαι ακ803 a40. — ergata: ῥᾷον κινοῦνται περὶ τὸ αὐτὸ ζυγὸν οἱ μείζους τῶν ἐλαττόνων κόλλοπες μχ13. 852 b11 Cappelle.

ζυγός. libra: τὰ περὶ τὸν ζυγὸν γινόμενα εἰς τὸν κύκλον ἀνάγεται μχ 848 a12. — transtillum: τῆς νεάτης μάλιστα ἐντεταμένης συμβαίνει τὸν ζυγὸν κινεῖσθαι πιθ42. 921 b27.

ζύμη ἐκ μικρᾶς μεγάλη γίνεται Ζγγ4. 755 a18.

ζυμῶδες περίττωμα Ζγγ4. 755 a23. cf v l ad Ζμβ9. 655 a30, 36 et Langkavel Scholien p 20, 111.

ζωγράφημα. οἷον ζωγράφημά τι τὸ διὰ τῆς αἰσθήσεως πάθος μν1. 450 a29.

ζωγραφία ἐγκερασαμένη χρωμάτων φύσεις κ5. 396 b12.

ζωγράφος. μιμητὴς ὁ ποιητής, ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός πο25. 1460 b8. ὥσπερ ἂν ὑπὸ ζωγράφου τῆς φύσεως δημιουργούμενα Ζγβ6. 743 b23. οἱ ζωγράφοι τὰ χρώματα κεραννύντες χ2. 792 b17.

ζῳδάριον. γίνεται ϗ ἄλλα ζῳδάρια Ζιε32. 557 b1 (enumerantur insecta). σφονδύλαι ϗ τὰ τοιαῦτ' ἄλλα ζῳδάρια Ζιι34. 619 b22. αἱ λήψεις τῶν ζῳδαρίων Ζμγ1. 662 b9. — τὰ ἐν τῷ ὑγρῷ ζῳδάρια Ζμδ12. 693 a22. ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλατέων ζῳδαρίων τῶν ἐπιθεόντων οἱ οἶστροι Ζιε19. 551 b21. ζῳδάριον his locis i q ἔντομον.

ζῴδιον. ὁ τῶν ζῳδίων κύκλος μα6. 343 a24. 8. 345 a20, 346 a12. Μλ8. 1073 b20. ὁ ζῳοφόρος κύκλος διῃρημένος εἰς δώδεκα ζῳδίων χώρας κ2. 392 a13. — διείληπτο ζῳ-

διοις ἐνυφασμένοις θ96. 838 a22. γλύφεσθαι ζῴδια ϗ ἄλλα σκεύη θ134. 844 a16.

ζωή def ψβ1. 412 a13 Trndlbg, Lewes 234, Humboldt Kosmos IV 14. φτα1. 815 a10. υ1. 454 a14. (ὁ τοῦ Διονυσίου τῆς ζωῆς ὅρος, ἡ ζωὴ οὐ καθ' ἓν εἶδος τζ10. 148 27, 29.) ἐνέργειά τίς ἐστι Ηκ4. 1175 a12. syn ψυχή: ἀφοριστέον ἄρα τὴν θρεπτικὴν ϗ αὐξητικὴν ζωήν Ηα6. 1098 a1 (cf ψυχῆς ἐνέργεια a7). ζωή τις οὖσα τοῖς φύσει συνεστῶσι πᾶσιν Φθ1. 250 b14. — 1. de plantis, τῶν φυτῶν ἕτερον πρὸς ἕτερον διαφέρει τῷ μᾶλλον δοκεῖν μετέχειν ζωῆς Ζιθ1. 588 b8 (cf M483. Br 1168). ἡ ζωὴ ἐν τοῖς ζῴοις ϗ τοῖς φυτοῖς εὑρέθη φτα1. 815 a10. τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἐπέτειον τὰ δὲ πολυχρόνιον ἔχει ζωήν μκ1. 464 b26. ϗ τὰ φυτὰ μετέχει τῆς ζωῆς Ζγβ1. 732 a12. — 2. de animalibus. ἡ τοῦ ζῴου ζωή φτα1. 816 a7, 28, 30. τοῖς ζωῆς ἐστερημένοις, opp τὰ μετέχοντα ζωῆς, τὰ ἔχοντα ζωήν αι1. 436 a19, 12, 3. ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων φύσις κύκλῳ τὸ γεῶδες ἔχει σκληρυνόμενον ϗ πηγνύμενον, ἐντὸς δὲ τὴν ζωήν Ζγγ11. 762 a32. τῶν ὀστρακοδέρμων ϗ τῶν τοιούτων ἀεὶ κατὰ μικρὰν διαφορὰν ἕτερα πρὸ ἑτέρων ἤδη φαίνεται μᾶλλον ζωὴν ἔχοντα ϗ κίνησιν Ζιθ1. 588 b22. ἐν ἐνίοις τῶν ζωὴν ἐχόντων οὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζγα20. 728 b32. οὐχ ὡς ἄψυχον ἂν θείη τις τὸ κύημα κατὰ πάντα τρόπον ἐστερημένον ζωῆς Ζγβ3. 736 a33 cf αι1. 436 a19. ϗ τὰ ᾠὰ τὰ ὑπηνέμια μετέχει τρόπον τινὰ ζωῆς, ἔχει τινὰ δυνάμει ψυχήν, αὕτη ἐστὶν ἡ θρεπτική Ζγβ5. 741 a23 sq. γένεσίς ἐστιν ἡ πρώτη μέθεξις ἐν τῷ θερμῷ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς, ζωὴ δ' ἡ μονὴ ταύτης αν18. 479 a30. τὰ μέλη ϗ μεγάλα ὄντα οὔτε μὴ ψυχὴν ἔχοντα οὔτε μὴ ζωήν τινα δύναιτ' ἂν σῴζεσθαι (διεσπασμένα) Ζγα18. 722 b3. — 3. ἀρχὴ τῆς ζωῆς. ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ἀρχὴν φαμεν τῆς ζωῆς ϗ πάσης κινήσεώς τε ϗ αἰσθήσεως Ζμγ3. 665 a12. cf β10. 655 b29, 36. τὸ κύριον τῆς ζωῆς Ζμδ5. 681 a35. ἡ καρδία ϗ ὁ ἐγκέφαλος κύρια μάλιστα τῆς ζωῆς Ζμγ11. 673 b12, cf S I 159. — μέρη τῆς ζωῆς. ἓν μὲν μέρος τῆς ζωῆς αἱ περὶ τὴν τεκνοποιίαν εἰσὶ πράξεις αὐτοῖς, ἔτι δ' ἕτερον αἱ περὶ τὴν τροφήν Ζιθ1. 589 a3. — τὰ αἴτια ϗ θανάτου ϗ ζωῆς Ζμβ2. 648 b4. μκ6. 467 b10. cf Οβ13. 292 b29. ζωῆς μῆκος ϗ βραχύτης μκ1. 464 b20. — τὸ αἰσθητικὸν ψυχῆς ϗ τὸ τῆς ζωῆς αἴτιον ἀρχῇ τινὶ τῶν μορίων ϗ τοῦ σώματος ὑπάρχει πᾶσι τοῖς ζῴοις Ζμδ5. 678 b3. ὁ τρόπος ὁ τῆς ζωῆς Ζμδ5. 680 b30. — 4. de vita hominum. περὶ τῆς ἀρίστης ζωῆς Πη1. 1323 a23. πόλις δὲ ἡ γενῶν ϗ κωμῶν κοινωνία ζωῆς τελείας ϗ αὐτάρκους, ζωῆς τελείας χάριν ϗ αὐτάρκους Πγ9. 1281 a1, 1280 b34. ἡ κοινωνία τῆς ζωῆς Πγ6. 1278 b17. ὁ δοῦλος κοινωνὸς ζωῆς Πα13. 1260 a40. πρὸς ζωὴν ἀγαθὴν ἡ παιδεία ϗ ἡ ἀρετή Πγ13. 1283 a24. τῶν μὲν ἄρχεσθαι δυναμένων τῶν δ' ἄρχειν πρὸς τὴν αἱρετωτάτην ζωήν Πγ18. 1288 a27. τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς μιμήματα Ζι7. 612 b19. — 5. ζωὴ τοῦ θεοῦ Μλ7. 1072 b26. ζωὴ ἀθάνατος ὁ θεός κ6. 399 b21. — 6. ζωή fere i q τροφή, quae pertinent ad vitam sustinendam. πολέμια, ὅσα ἀπὸ τῶν αὐτῶν ποιεῖται τὴν ζωήν Ζι1. 608 b21. cf AZιI 11. γίνεται ἔντομα ἐν πᾶσιν, ὅσα ἔχει αὐτῶν ζωήν Ζιε32. 557 b12 Aub.

ζωικός. τῷ ἀπολύεσθαι ϗ προσπίπτειν πρὸς τὴν τροφὴν ἐνίας (ἀκαλήφας) αὐτῶν ζωικόν ἐστι Ζμδ5. 681 b4. — ἡ ζωικὴ φύσις Ζμα5. 645 a6. ἡ ζωικὴ ἱστορία Ζγ5. 668 b30. τὰ ζωικά cf 263. 1526 a31, 37 cf Ideler Met II 363, Rose Ar Ps 325.

ζωμός. τὸ στέαρ πήγνυται καθάπερ τὸ ἰνῶδες ϗ αὐτὸ ϗ οἱ ζωμοὶ οἱ τοιοῦτοι Ζμβ5. 651 a29. οἱ ζωμοὶ οἱ τῶν πιόνων οὐ πήγνυνται Ζιγ17. 520 a8.

ζωνὴ Ὠρίωνος μα6. 343 b24.

ζώνιον. οἰνοπώλης τὸ κλειδίον τοῦ οἰκήματος πρὸς τῷ ζωνίῳ διεφύλαττε θ32. 832 b23.

ζωνός. οἱ ζωνοὶ φιλόθηροι φ6. 810 b4-7.

ζῳογονεῖν. ὄφεις ζῳογονηθῆναι θ23. 832 a14. αὐτῆς τῆς γῆς ζῳογονούσης θ74. 835 b26. ἀφιᾶσι γλοιώδες ἐξ αὐτῶν αἱ ἐγχέλεις, ὃ γενόμενον ἐν τῇ ἰλύι ζῳογονεῖται f 294. 1529 a32.

ζῷον. ἡ φύσις μεταβαίνει συνεχῶς ἀπὸ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζῷα διὰ τῶν ζώντων μὲν οὐκ ὄντων δὲ ζῴων Ζμδ5. 681 a13. ἡ φύσις ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τῇ οὐσίᾳ περὶ ἕκαστον γένος ζῴου ποιεῖ τὸ ἄριστον Ζπ2. 704 b16. Ζμα1. 641 a15, b21. (τὸ εὐγενὲς ζῷον ὃ τὸν οὐρανὸν περιοδεύει φτα1. 816 a22.) — 1. ἡ ὑποκειμένη οὐσία τοῦ ζῴου, ἡ ὕλη ἐν τοῖς ζῴοις πν4. 482 b35. φτβ1. 822 b7. οὐ ταὐτὸν ἥ θ' ὕλη τῶν ζῴων ἐξ ἧς ἐστὶν ἕκαστον, ϗ αἱ ἕξεις ϗ διαθέσεις αὐτῆς αν14. 477 b17. ὕλη τοῖς ζῴοις τὰ μέρη Ζγα1. 715 a9. — 2. ἐκ τίνων συνέστηκε τὰ τῶν ζῴων σώματα ψα5. 410 a30. μβ2. 355 b6. οὐχ οἷόν τε ἁπλοῦν εἶναι τὸ τοῦ ζῴου σῶμα ψγ13. 435 a11. ἡ σύστασις τῶν ζῴων Ζμγ7. 670 a19. ὅλη ἡ σύστασις Οβ6. 288 b16. Ζγδ1. 766 a25. δευτέρα σύστασις ἡ τῶν ὁμοιομερῶν φύσις ἐν τοῖς ζῴοις ἐστίν Ζμβ1. 646 a21, b11. cf μδ10. 388 b16. ἐξ ὕδατος ϗ γῆς μδ8. 384 b31. Ζικ6. 638 a5. γῆ, παντοδαπῶν ζῴων ἑστία ϗ μήτηρ κ2. 391 b14. ἐν γῇ ϗ ὕδατι ζῷα μόνον ἐστίν, ἐν ἀέρι δὲ ϗ πυρὶ οὐκ ἔστιν, ὅτι τῶν σωμάτων ὕλη ταῦτα μδ4. 382 a6. Ζγγ11. 762 a19. cf K3. 1 b18. Πα11. 1258 b19. πῦρ οὐθὲν γεννᾷ ζῷον Ζγβ3. 737 a1. cf Ζιε19. 552 b12. αν13. 477 a30 (Brandis 1330, M 414). διὰ τίνα αἰτίαν ἐν μὲν τῷ ἀέρι ἢ τῷ πυρὶ οὖσα ἡ ψυχὴ οὐ ποιεῖ ζῷα, ἐν δὲ τοῖς μικτοῖς ψα5. 411 a9. cf Ζγγ11. 761 b12. — 3. πῶς ἔχει τὰ ζῷα τὰς διαστάσεις ϗ συζυγίας Ζπ2. 704 b20. 4. 705 a26. Πδ4. 1290 b33. Οβ2. 285 a15, 17. ἔν γε τοῖς ζῴοις ὑπάρχοντα φαίνεται τοῖς μὲν πάντα τὰ τοιαῦτα μόρια, λέγω δ' οἷον τὸ δεξιὸν ϗ ἀριστερόν, τοῖς δ' ἔνια Οβ2. 284 b15. τοῖς δεξιοῖς πάντα πέφυκε τὰ ζῷα δρᾶν μᾶλλον Ζμδ8. 684 a28. — 4. πῶς τρέφεται τὰ ζῷα, πῶς λαμβάνει τὴν τροφήν Ζμγ5. 668 a7. β3. 650 a23. ἀναγκαῖον τροφὴν λαμβάνειν θύραθεν Ζμδ4. 678 a6. υ3. 456 a33. πάντα ἔχει ἐπιθυμίαν τροφῆς Ζμβ17. 661 a7. πᾶσιν ὑπάρχει τὸ θρεπτικόν Ζγβ1. 735 a17. πάντων ἐστὶ κοινὰ μόρια, ᾧ δέχεται τὴν τροφὴν ϗ εἰς ὃ δέχεται Ζια2. 488 b29, τόπος δεκτικὸς τῆς τροφῆς αι5. 445 a24. μικρῷ αὐξάνεται τὰ ζῷα τὸ καθ' ἡμέραν πᾶν Ζγα18. 725 a19. ἡ τοῦ ζῴου εὐτροφία Ζμδ5. 680 b7. λέγουσί τινες τῶν Πυθαγορείων τρέφεσθαι ἔνια ζῷα ταῖς ὀσμαῖς αι5. 445 a17. — 5. περὶ κινήσεως, πῶς μεταβάλλει τὰ ζῷα κατὰ τόπον Ζπ3. 705 a4. διῄρηνται κατὰ τοὺς τόπους Ζιθ2. 589 a10. τί τὸ κινοῦν κατὰ τόπον τὸ ζῷόν ἐστιν ψγ9. 432 b8. κινεῖ τὸ ζῷον ϗ πᾶν τὸ ἔμψυχον τὴν κατὰ τόπον ἑαυτοῦ κίνησιν· κινεῖται τὸ ζῷον αὐτὸ ὑφ' αὑτοῦ· οὕτω ϗ ἐν τοῖς ζῴοις εἶναι (ἔοικε) διῃρημένον τὸ κινοῦν ϗ τὸ κινούμενον Φθ9. 265 b34. 4. 254 b15, 31. ὁρῶμεν ἀεί τι κινούμενον ἐν τῷ ζῴῳ τῶν συμφύτων, τούτου δὲ τῆς κινήσεως οὐκ αὐτὸ τὸ ζῷον αἴτιον ἀλλὰ τὸ περιέχον ἴσως, τὸ δὲ ζῷον αὐτὸ φαμεν ἑαυτὸ κινεῖν Φθ2. 253 a12, 13, 252 b22. τὸ κινούμενον τὸ ζῷον ψγ10. 433 b18. πάντα τὰ ζῷα ϗ κινεῖ ϗ κινεῖται ἕνεκά τινος Ζκ6. 700 b15. τὰ ὄργανα τῆς κινήσεως Ζκ7. 701 b7. πάντα τὰ ζῷα ἀρτίους τοὺς πόδας ἔχει πι26. 893 b20. 30. 894 a17. Ζπ8. 708

a27. κινεῖται τὸ ζῷον ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ ψα5. 409 b7, 11. — 6. ἡ τῶν ζῴων θερμότης Ζγβ3. 737 a3. τὰ ζῷα πάντα ἀναγκαῖον ἔχειν ἀρχὴν θερμοῦ φυσικήν Ζμβ3. 650 a5. πάντα τὰ μόρια ϗ πᾶν τὸ σῶμα τῶν ζῴων ἔχει τινὰ σύμφυτον θερμότητα φυσικήν ζ4. 469 b7. δημιουργεῖ τὴν αὔξησιν ἡ τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ φύσις ἐν τοῖς ζῴοις Ζγγ4. 755 a20. τὸ ζῷόν ἐστι φύσει ὑγρὸν ϗ θερμόν μκ5. 466 a18. τὰ τὴν φύσιν θερμότερα τῶν ζῴων Ζγγ1. 751 b7. — 7. ζῴων γένεσις. γένος ἀεὶ ἀνθρώπων ϗ ζῴων ἐστὶ ϗ φυτῶν Ζγβ1. 732 a1. ἀρχὴ τῶν ζῴων ψα1. 402 a7. ἀρχή τις τῆς γενέσεως πᾶσι τοῖς ζῴοις Ζγγ11. 763 a3. δ1. 763 b23. ἡ ἁπλῆ ϗ φυσικὴ γένεσις ὑπάρχει τοῖς ζῴοις μδ1. 378 b31. τὴν ἀρχὴν τῆς γενέσεως πόθεν λαμβάνει τὸ ζῷον Ζγγ1. 751 b5. γένεσις ζῴων Ζγβ1. 731 b31. Ζια3. 489 a10. καλῶς διώρισται τοῖς χρόνοις ϗ ἡ γένεσις ἡ τῶν ζῴων Ζγδ8. 777 a22. 9. 777 a28. ζῷον ποιεῖ ζῷον ψβ4. 415 a28. cf ἄνθρωπος p 59 b40. οὐ γὰρ αὐτὸ ποιεῖ τὸ ὕδωρ ζῷον ἐξ αὐτοῦ Γβ9. 335 b32. ἐκ πονηροῦ γενέσθαι ἀγαθόν, ϗ τὸ ἐναντίον, ἐν τοῖς ζῴοις πολλάκις εὑρίσκεται φτα6. 821 a10. ἄνθρωποι δὲ ϗ ζῷα οὐκ ἀνακάμπτουσιν εἰς αὐτοὺς ὥστε πάλιν γίνεσθαι τὸν αὐτόν Γβ11. 338 b8. οὐδὲν πώποτε ζῷον γεγένηται τοιοῦτον ὃ τὸ μὲν εἶδος ἔσχεν ἑτέρου ζῴου, τὴν δὲ διάνοιαν ἄλλου φ1. 805 a11. οὐδὲ ζῷον θῆλυ ϗ ἄρρεν ἕτερον τῷ εἴδει Μι9. 1058 a31. γοναὶ ζῴων κ6. 399 a28. πῶς ἀποδίδωσι τὸ τέκνον Ζγβ1. 733 b1. τὸ πρῶτον τὰ ζῷα φυτοῦ βίον ζῇ Ζγε1. 779 a1. γ2. 753 b28, cf Humboldt Kosmos II 241. ζῷα ἐγγίνεται τοῖς σηπομένοις, ἐν τοῖς σαπροῖς μδ1. 379 b6. 11. 389 b5. ζῷα ἐν χιόνι τῇ παλαιᾷ Ζιε19. 552 b7. cf Ideler Meteor I 435, II 409. Froriep Notizen 1856 III 102. σπέρμα πάντα φέρει τὰ ζῷα Ζγα13. 720 a10. ὅλως οὐθὲν τῶν τοῦ ζῴου ζῷον γεννᾷ ἀλλ' ἢ τὸ σπέρμα πδ13. 878 a9. αἱ ἐν τοῖς ζῴοις ἀδυναμίαι παρὰ φύσιν Οβ6. 288 b15. — ἐν τοῖς Ὀρφέως ἔπεσιν ὁμοίως φησὶ γίνεσθαι τὸ ζῷον τῇ τοῦ δικτύου πλοκῇ Ζγβ1. 734 a20. οὐκ ὀρθῶς λέγει Δημόκριτος τὰ ἔξω πρῶτον διακρίνεσθαι τῶν ζῴων Ζγβ4. 740 a14. — 8. ζῴων πνεῦμα, ἀναπνοή. διώρισται τὰ μέρη τῶν ζῴων πνεύματι Ζγβ6. 741 b37. πάντα φαίνεται τὰ ζῷα ϗ ἔχοντα πνεῦμα σύμφυτον ϗ ἰσχύοντα τούτῳ Ζκ10. 703 a9. τὰ ζῷα ἀναπνέοντα ϗ ἐκπνέοντα, τὰ μὴ ἀναπνέοντα Ζμγ3. 664 a19. β16. 659 b14. — 9. ζῴων ἀκμή, γῆρας, θάνατος. ἀκμὴν ἔχει ϗ γῆρας μα14. 351 a27. αν17. 478 b28. ἔστι μὲν πᾶσι κοινὸν γένεσις ϗ θάνατος, οἱ δὲ τρόποι διαφέρουσι τῷ εἴδει αν17. 478 b22. ἀεὶ γὰρ πονεῖ τὸ ζῷον, ὥσπερ ϗ οἱ φυσικοὶ λόγοι μαρτυροῦσιν Ηη15. 1154 b7. cf Spengel Stud I 28. — 10. ζῴων αἴσθησις. τὸ ζῷον αἰσθήσεως κοινωνεῖ. locis cit s αἴσθησις p 19 b42-47 addas: τῆς ζωῆς τῶν ζῴων κοινή ἐστιν αἰτία ἡ αἴσθησις φτα1. 816 a30. τῷ αἴσθησιν ἔχειν ὥρισται τὸ ζῷον υ1. 454 b25. Ζμβ8. 653 b22. ψγ12. 434 a29, 30, b23. φύσει αἴσθησιν ἔχοντα γίνεται τὰ ζῷα Μα1. 980 a28. cf Κ7. 8 a7. τὸ ζῷον ὥρισται τῷ τὴν αἰσθητικὴν ἔχειν ψυχήν ζ4. 469 b4. Ζμδ5. 678 b4. ψγ2. 427 a15. ζ1. 467 b22. 3. 469 a18. τὰ ζῷα πάντα ἔχει αἴσθησιν τῆς ἡδονῆς τῆς γινομένης ἐκ τῆς τροφῆς Ζμβ17. 661 a7. ψγ9. 432 a30. πολλὰ τῶν ζῴων οὔτ' ὄψιν οὔτ' ἀκοὴν ἔχουσιν οὔτ' ὀσμῆς ὅλως αἴσθησιν ψβ3. 415 a5. τὰ ζῷα πάντα ἔχουσι μίαν γε τῶν αἰσθήσεων, τὴν ἁφήν ψβ3. 414 b3. γ12. 434 b13, 24. 13. 435 b6, 17. Ζια3. 489 a17. δ8. 535 a5. τοῦ ζῴου οὐ μόνον τὸ γεννῆσαι ἔργον, ἀλλὰ ϗ γνώσεώς τινος πάντα μετέχουσι Ζγα23. 731 a31. — 11. τῶν ζῴων διάνοια φαντασία προαίρεσις βούλησις ἐπιθυμία ὄρεξις πάθη ἦθος Ζκ6. 700 b17, 701 a4. Ζμβ4. 650 b14-651 a19, cf Brandis 1248 sq. 1291. εἴπερ οὖν ϗ ψυχὴν ἄν τις θείη ζῴου μόριον μᾶλλον ἢ σῶμα· ὥσπερ ζῷον εὐθὺς ἐκ ψυχῆς ϗ σώματος Πδ4. 1291 a24. γ4. 1277 a6. τὸ ζῷον πρῶτον συνέστηκεν ἐκ ψυχῆς ϗ σώματος Πα5. 1254 a34. τὰ πάθη τῆς ψυχῆς ἀχώριστα τῆς φυσικῆς ὕλης τῶν ζῴων, ᾗ δὴ τοιαῦθ' ὑπάρχει ψα1. 403 b18. ἐγρήγορσις ϗ ὕπνος πᾶσιν υ2. 455 a27. 1. 454 a21, b24. ὅσα μνημονεύει μν1. 449 b29. — 12. distinguuntur τὰ ἀνάπηρα ζῷα Ζγδ4. 773 a13. τὰ ἀπολελυμένα, opp προσπεφυκότα Ζμδ5. 681 b10. ἀτελῆ υ2. 455 a8. ἄτιμα, ἀτιμότερα ψα2. 404 b4. Ζμα5. 645 a15. ημβ7. 1205 a30. ἄτομα Ζμγ3. 643 a7. εὐχιλότερα Ζμγ14. 675 b15. θνητά Ζμα1. 641 b17 (τὰ τεθνεῶτα ψα3. 406 b5. Ζιγ2. 511 b14). λίχνα Ζμδ11. 691 a9. λογιστικά ψγ11. 434 a7. μέλλον Ζπ11. 710 b6. τὰ μὴ ὁμόφυλα ἐν Λιβύῃ Ζγβ7. 746 b9. συγγενῆ Ζιε1. 539 a26. Ζγα1. 715 b3. συμπεφυκότα ζ2. 468 b10. σύμφυλα Ζμδ6. 682 b10. συνιστάμενα Ζγγ2. 753 b3. συνώνυμα Ζγα16. 721 a3. σωφρονέστερα Ζμγ14. 675 b22. τέλεια ψγ9. 432 b23. ζ2. 468 a13. Ζμβ10. 655 b29. Ζγβ4. 737 b26. τὸ τέλειον ϗ ἠλαττωμένον φτα1. 816 a34. τελειότερα Ζγδ10. 777 b1. τελεώτερα Ζγβ1. 732 b28, 733 b1. τελειούμενα Ζγδ4. 771 b33. τετελεσμένα Ζγδ4. 771 a10. cf γ7. 757 b15. τίμια ψα2. 404 b4. τιμιώτερα αν13. 477 a16. ἔστι δὲ θηρευτὸν ὃ ἂν ἄγριον ᾖ ἐδεστὸν ζῷον Πη2. 1324 b41. — 13. διαφέρει τὰ ζῷα τοῖς σωματικοῖς πάθεσιν, οἷον μεγέθει ϗ μικρότητι κτλ cf Brandis 1297. ἔστι τι πᾶσι τοῖς ζῴοις πέρας τοῦ μεγέθους Ζγβ6. 745 a6. πο7. 1451 a4. ὁ ἐλέφας μέγιστον τῶν ζῴων Ζγδ4. 771 b9. τὰ μέγιστα τῶν ζῴων μκ4. 466 a1. ζ2. 468 a16. Ζιγ3. 513 a30. τὰ μεγάλα ψα2. 404 b4. μκ5. 466 a26. Ζιι40. 626 a21. Ζμγ4. 666 b21. δ13. 697 a27. Ζγα18. 725 a29. δ4. 771 a35, 772 a30. τὰ μείζω Ζια16. 495 b15. β17. 507 b24. ε20. 553 a13. ι39. 623 a34. Ζμγ2. 663 b25. δ10. 777 b1. τὰ μέσα τῷ μεγέθει Ζιγ3. 513 a29. Ζγδ4. 771 a36. τὰ ἐλάττω Ζιβ17. 507 b24. θ2. 589 a28. Ζμγ4. 666 b22. Ζγδ4. 771 a36. τὰ μικρά ψα2. 404 b4. μκ4. 466 a2. Ζιγ4. 515 a21. Ζγα18. 725 a30. τὰ κολοβά Ζγβ7. 746 a9. τὰ σφόδρα μικρά Ζιγ3. 513 a28. ἐλάχιστον τῶν ζῴων πάντων ἀκαρί Ζιε32. 557 b7. — οὐκ ὀρθὰ τὰ ζῷα ἀλλὰ κύπτει Ζμβ11. 657 a15. — ἐν τοῖς ζῴοις οὐ ταὐτὸν τοῦ ζῴου ϗ τοῦ σώματος μέσον Οβ13. 293 b6. — τὰ χρώματα τῶν ζῴων Ζγε4. 784 a23. 6. 785 b16. cf. χ6. 798 b1, 799 b17. — 14. ζῷον, coni τέρας. ζῷόν τι μόνον φαίνεται τὸ γιγνόμενον, ἃ ϗ λέγεται τέρατα· μένει τὸ καθόλου μάλιστα Ζγδ3. 769 b9. — 15. ζῷον γεγραμμένον Πγ13. 1284 b9. ξύλινα ἢ λίθινα ζῷα Ζγβ4. 740 a15. ζῷον νευρόσπαστον κ6. 398 b18. ἡ τῆς τραγῳδίας πρᾶξις ἔχουσα ἀρχὴν ϗ μέσα ϗ τέλος, ἵν' ὥσπερ ζῷον ἓν ὅλον ποιῇ τὴν οἰκείαν ἡδονήν πο23. 1459 a20. τὸ ζῷον ὥσπερ πόλις εὐνομουμένη Ζκ10. 703 a30. ἡ καρδία καθαπερεὶ ζῷον Ζμγ4. 666 a21. — τὸ ζῷον αὐτό Μμ9. 1085 a26, cf αὐτοζῷον. — (pro ζῷον Ζγα18. 724 b18 ᾠόν ci Wimmer Did.)

ζῳοποιεῖν. αἱ λειμώνιαι ἀράχναι ἐν τῷ ἀραχνίῳ ἐπῳάζουσαι ζῳοποιοῦσιν Ζιε27. 555 b9. τὸ ἄρρεν μόνον τῇ δυνάμει τῇ ἐν τῇ γονῇ ζῳοποιεῖ Ζγα21. 730 a2.

ζῳοτοκεῖν. τὰ ζῳοτοκοῦντα ἔχει πρὸς ἄλληλα διαφοράν Ζγα9. 718 b28. ζῳοτοκεῖ τὰ τελεώτερα τὴν φύσιν τῶν ζῴων Ζγβ1. 732 b28. 4. 737 b15. πάντα τὰ ζῳοτοκοῦντα ἢ ᾠοτοκοῦντα ἔναιμά ἐστι ϗ τὰ ἔναιμα ἢ ζῳοτοκεῖ ἢ ᾠοτοκεῖ Ζγβ1. 732 b8. τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς ᾠοτοκεῖ τῶν ζῳοτόκων, τὰ δὲ ζῳοτοκεῖ ἐν αὐτοῖς Ζια5. 489 b11. πι43. 895 a39. αν10. 475 b20. Πα8. 1256 b13. ὅσα ζῳοτοκεῖται Ζμδ12.

693 b23. Ζιη 7. 586 a22. ἅπαντα τὰ ζῳοτοκοῦντα Ζμγ 3. 664 b23. Ζγδ 1. 764 a35. α 8. 718 a37. 19. 727 a20. τῶν πεζῶν ὅσα ζῳοτοκεῖ, τὰ ζῳοτοκοῦντα πεζά Ζιγ 8. 517 a3. ζ 18. 571 b6. τὰ ζῳοτοκοῦντα τῶν τετραπόδων Ζγα 8. 718 b3. τῶν ἰχθύων οἱ ζῳοτοκοῦντες Ζγα 3. 717 a3. γ 4. 755 b2. οὐ τὰ δίποδα πάντα ζῳοτοκεῖ, ἔνια τετράποδα ζῳοτοκεῖ, καὶ ἄποδα ζῳοτοκεῖ Ζγβ 1. 732 b16, 18, 21. — τὰ ζῳοτοκοῦντα μὴ μόνον θύραζε ἀλλὰ καὶ ἐν αὑτοῖς, ἐν αὑτοῖς καὶ ἐκτός, μὴ μόνον ἐκτὸς ἀλλὰ καὶ ἐντός,* ἐν αὑτοῖς ἢ ἔξω, εἰς τὸ φανερὸν καὶ ἐν αὑτοῖς Ζγα 3. 716 b35. 10. 718 b32. 12. 719 b24. β 1. 732 a32, 733 b30. 4. 737 b18. αν 10. 475 b20. Ζια 17. 496 b2. γ 1. 511 a3. 20. 521 b22. ε 34. 558 a25. ζ 12. 567 a15. — τὰ εὐθύς, ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς ἐν αὑτοῖς ζῳοτοκοῦντα· ὅσαπερ ζῳοτοκεῖ ἐντὸς αὑτῶν, ἐν αὑτοῖς Ζγα 11. 719 a13, 5. 12. 719 b18. β 1. 732 b25. 4. 737 b15. γ 9. 758 b2. δ 8. 776 a15. ε 3. 781 b33. Ζιζ 12. 566 b31. τὰ ζῳοτοκοῦντα μὴ τὸ πρῶτον, ὕστερον δὲ ἐν αὑτοῖς πι 43. 895 a39. — ὅσα ζῳοτοκεῖ εἰς τοὐμφανές, εἰς τὸ ἐκτός, ἔξω μόνον Ζγβ 1. 732 a26. Ζιβ 9. 502 b27. γ 20. 521 b25. τὰ μὴ ζῳοτοκοῦντα Ζιη 2. 582 b30. οὐδὲν τῶν μὴ ζῳοτοκούντων ἐν αὑτοῖς Ζμδ 11. 692 a13. — ὅσα ζῳοτοκεῖ ἄνευ ᾠοτοκίας Ζιδ 11. 538 a7. Ζγα 20. 728 b7. — τὰ ζῳοτοκούμενα Ζιη 7. 586 a24. θ 17. 601 a4. Ζγβ 7. 745 b24. γ 2. 753 b32. — οἱ Σκύθαι τηροῦσι τὰς ἐχίδνας τὰς ἤδη ζῳοτοκούσας θ 141. 845 a3. cf ζῳοτόκος.

ζῳοτοκία Ζγγ 3. 754 b29.

ζῳοτόκος. τῶν ζῴων τὰ μὲν ζῳοτόκα τὰ δὲ ᾠοτόκα, τὰ δὲ σκωληκοτόκα Ζια 5. 489 a34. τῶν ζῳοτόκων τὰ μὲν ἀτελῆ προΐεται ζῷα, τὰ δὲ τετελειωμένα Ζγδ 6. 774 b5. τὰ ζῳοτόκα τῶν ζῴων καὶ ἐν αὑτοῖς καὶ ἐκτὸς παραπλησίαν ἔχει τὴν τῶν ὀστῶν δύναμιν καὶ ἰσχυράν Ζμβ 9. 655 a5. τῶν ζῳοτόκων οὐδὲν οὔτ' ἄπουν οὔτε πεζεῦον Ζμγ 6. 669 b7. descr Ζια 6. 490 b20 sq. τὰ ζῳοτόκα Ζιγ 19. 521 a4. Ζγα 11. 719 a6. 13. 720 a15, 19. β 4. 739 b33. γ 1. 751 a7. Ζμγ 6. 669 a26. 12. 673 b21. δ 11. 690 b32, 692 a15. 12. 693 b26. — τὰ ζῳοτόκα πάντα vel πάντα τὰ ζῳοτόκα, ἔνια ζῳοτόκα vel ἔνια τῶν ζῳοτόκων Ζια 8. 491 b28. 16. 495 b2. ε 5. 540 b21. Ζγα 3. 716 b25. 5. 717 b26. 19. 726 a30. Ζμδ 10. 686 a2, 689 a8. γ 7. 669 b33. 12. 673 b24. τὰ ἔναιμα ζῷα καὶ ζῳοτόκα καὶ πεζά, τὰ ἔναιμα καὶ ζῳοτόκα τῶν τετραπόδων, τὰ ζῳοτόκα καὶ πεζὰ τῶν ἐναίμων, τὰ ζῳοτόκα τῶν ἐναίμων καὶ πεζῶν, τὰ τετράποδα καὶ ἔναιμα καὶ ζῳοτόκα Ζμδ 10. 690 b11. β 17. 660 a31. Ζιβ 1. 499 b6, 501 a11. γ 7. 516 b3. ε 2. 539 b19. sed τὰ ζῳοτόκα καὶ ἔναιμα καὶ ἀναπνέοντα Ζμβ 16. 659 a6. — τὰ ἔναιμα καὶ ζῳοτόκα vel τὰ ζῳοτόκα τὰ ἔναιμα Ζιδ 8. 533 a1. Ζμγ 12. 673 b18. 14. 674 a24. δ 10. 685 b30. Ζγγ 1. 750 b6. — τῶν πεζῶν τὰ ζῳοτόκα vel τὰ πεζὰ καὶ ζῳοτόκα Ζιβ 13. 505 a22. γ 1. 510 a13. 10. 517 b5. δ 8. 532 b33. 11. 538 b6. ε 1. 539 a14. η 2. 582 b35. θ 17. 600 b17. ι 50. 631 b23. Ζγα 6. 718 a7. — πᾶν τὸ τῶν ζῳοτόκων καὶ τετραπόδων γένος, τὰ ζῳοτόκα καὶ τετράποδα ζῷα, τὰ τετράποδα καὶ ζῳοτόκα, τὰ τετράποδα ζῷα τῶν ζῳοτόκων, τὰ ζῳοτόκα τῶν τετραπόδων, i q Mammalia hodiernorum auct Ζιβ 13. 505 a32. 1. 497 b9, 498 a5. 15. 505 b32, 28. 10. 502 b32. 16. 506 b25. γ 1. 509 b10. δ 9. 536 a32. 10. 536 b29. ε 14. 544 b17. 1. 539 a14. θ 17. 600 a27. 20. 602 b14. 5. 594 a25. Ζπ 12. 711 b12. 15. 713 a3. Ζμβ 16. 658 b27. 9. 655 b14. 13. 657 a25. δ 11. 690 b17, 691 a28. γ 6. 669 b6. omisso τετράποδα, τὰ ζῳοτόκα significant Mammalia Ζμγ 2. 662 b27. δ 10. 689 b3, 9. Ζγα 4. 717 a31. cf M 142. — τὰ ζῳοτόκα καὶ ἀμφώδοντα Ζιγ 14. 519 b9. — τὰ ἄποδα καὶ ζῳοτόκα Ζιγ 1. 509 b10. — τὰ μεγάλα τῶν ζῳοτόκων, τὰ ζῳοτόκα καὶ μέγεθος ἔχοντα Ζμβ 9. 655 a8. Ζιε 2. 540 a4. — τὰ μὴ ζῳοτόκα Ζιβ 15. 506 a14. Ζγγ 7. 757 a17. Ζμβ 9. 655 a7. τὰ ἔναιμα μὴ ζῳοτόκα Ζμβ 9. 655 a17. κέρατα ἔχει οὐδὲν μὴ ζῳοτόκον Ζμγ 2. 662 b24. — τὰ καὶ ἐν αὑτοῖς καὶ ἔξω ζῳοτόκα Ζιγ 19. 520 b28. τὸ τῶν ἰχθύων γένος, τό τε ζῳοτόκον καὶ τὸ ᾠοτόκον αὐτῶν Ζιε 1. 539 a12. τῶν ἰχθύων οἱ ζῳοτόκοι Ζιι 37. 621 b20. δελφὶς ζῳοτόκος ἐστίν Ζμβ 9. 655 a17. φώκη, τετράπουν ὂν καὶ ζῳοτόκον Ζγε 2. 781 b23.

ζῳοφαγεῖν. τῶν ὀστρακοδέρμων τῶν κινητικῶν τὰ ζῳοφαγοῦντα, τίσι τρέφεται Ζιθ 2. 590 b1.

ζῳοφαγία. οἱ σφῆκες τροφῇ χρῶνται καὶ ἀπ' ἀνθῶν τινῶν καὶ καρπῶν, τὴν δὲ πλείστην ἀπὸ ζῳοφαγίας Ζιι 41. 628 b13.

ζῳοφάγα θηρία, dist καρποφάγα, παμφάγα Πα 8. 1256 a25, 28. τῶν ἐνύδρων ἔνια ἔχει τὸ στόμα ἐν τοῖς ὑπτίοις, πάντα τὰ τοιαῦτα ζῳοφάγα ἐστίν Ζμδ 13. 696 b29.

ζῳοφορεῖν. ὅσα ζῳοφορεῖ Ζικ 7. 638 a31.

ζῳοφόρος κύκλος κ 2. 392 a11.

ζωπυρεῖν. ἡ καρδία οἷον ἑστία, ἐν ᾗ κείσεται τῆς φύσεως τὸ ζωπυροῦν Ζμγ 7. 670 a25.

ζώπυρον. τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον οἷον ζώπυρ' ἄττα κινήσεως Οδ 1. 308 a2.

Zoroastres. eius aetas f 29. 1479 a24.

ζωρός. ζωρά (Bk², codd ζῷα, Emp 204) πο 25. 1461 a25. ζωρότερον (Hom I 203) πο 25. 1461 a14.

ζωστῆρα ἢ κνημῖδας περιτίθεται κ 6. 399 b4.

ζωτικός. τὸ ὑφ' αὑτῶν κινεῖσθαι ζωτικὸν καὶ τῶν ἐμψύχων ἴδιον Φθ 4. 255 a6. τὰ τήθυα μικρὸν τῶν φυτῶν διαφέρει, ὅμως δὲ ζωτικώτερα τῶν σπόγγων Ζμδ 5. 681 a10. τῶν ἐναίμων ὅσα μὴ ζωτικὰ λίαν εἰσί αν 17. 479 a4. — ζωτικὴ ἀρχή Ζγβ 3. 737 a5. τὸ ὑγρὸν ζωτικόν, ζωτικώτερον τοῦ ξηροῦ Ζγβ 1. 733 a11. γ 11. 761 a27. ὑγρότης ζωτική Ζκ 11. 703 b23. θερμότης ζωτική αν 6. 473 a10. Ζγβ 4. 739 b23.

H

η. θήλεα ὅσα εἰς η τελευτᾷ πο 21. 1458 a11.

ἦ πού γε δή Πβ 5. 1264 b9 (ἤπουθεν δὴ Bk²). cf Eucken I 69.

ἤ comparativum, usurpatum aliquoties antecedente superlativo μάλιστα προσῆκον ἢ τβ 6. 112 a33 Wz. πρῶτον ἀφικνεῖσθαι ἢ Φε 3. 226 b23, Bz Ar St I 36. πρῶτον ἢ ρ 1. 1420 b28 (Spgl ad h l 'sic posterioris aetatis scriptores saepius quam πρότερον ἢ dicunt'). πλείστου ἢ πι 23. 893 b7. — ἢ post ἐναντίον sim, ληπτέαι ἐναντίως ἢ ὡς ἔχουσιν αἱ προτάσεις Αγ 17. 80 b35. διὰ τὸ ἄλλως ἔχειν ἢ ὡς τὸ κύριον πο 22. 1458 b3. κατὰ τὴν καταντικρὺ ἢ ὡς Γλαύκων λέγει πο 25. 1461 a35. τοὐναντίον ποιεῖν ἢ νῦν τινὲς ποιοῦσιν Πε 11. 1314 b29. Vhl Poet IV 422. οὐδὲν διαφέρει ἢ (i e οὐθέν ἐστιν ἕτερον ἢ) ηε η 12. 1244 b32. — ἢ οὐ abundante negatione τὸ οἰκεῖον ἧττον προΐενται μᾶλλον ἢ οὐ λαμβάνουσι τὸ ἀλλότριον Ηδ 1. 1120 a18. — ἢ inter duo comparativos positum, ὑγρότερον ἢ σωματωδέστερον sim πα 37. 863 b9. φ 5. 809 b10, 18, 810 a2, 18. — ἤπερ. οἰκειότερον ἀποδώσει τὸ εἶδος ἀποδιδοὺς ἤπερ τὸ γένος Κ 5. 2 b10.

ἤ disiunctivum. i q εἰ δὲ μή: τοῦτο δεῖ ὑπάρχειν αὐτῷ, ἢ ταύτῃ ἐνδεὴς ἔσται Ηι 9. 1170 b17. — quoniam ἢ solennis

est particula in altero membro interrogationum disiunctivarum idque alterum membrum plerumque ad affirmationem vergit, inde factum esse videtur, ut saepissime, ubi ἤ usurpatur non antecedente priore interrogationis membro a πότερον exordiendo, interrogationis natura fere delitescat eaque enunciatio respondentis potius et modeste affirmantis, quam quaerentis esse videatur. itaque exposita aliqua ἀπορίᾳ eius λύσις per particulam ἤ induci solet Aδ17. 99 a2. τι20. 177 b25. 22. 178 a31 Wz, 38, b32, 36. 23. 179 a21 ac saepissime. in problematis solennis est formula, qua solutio incipitur, ἢ ὅτι, adeo ut aliquoties per errorem vel auctoris vel scribarum legatur πκα17. 929 a18. λγ5. 962 a2 (Bz Ar St IV 420) ubi simplex ἤ requiratur. ac post simplicem quaestionem a part. ἤ responsio solet ordiri, veluti Aδ3. 90 b29. 6. 92 a9. Φε6. 230 b3. Mζ11. 1036 b5. Hα5. 1097 a18. γ1. 1110 b1. 9. 1115 a25, 29. ψα1. 403 b8 Trdlbg. etiam non praecedente interrogatione enunciatio per ἤ exorsa saepe modeste ac dubitanter affirmantis est, quasi 'haud scio an', veluti Aβ17. 66 a2, 8 Wz. γ24. 85 b4. 33. 89 a16. δ12. 95 b3. 16. 98 b32. Φγ3. 202 b5 ac saepe. eaque enunciatio etiam adhibetur ad afferendam vel obiectionem, quam scriptor sibi ipse facit, veluti τδ4. 125 a23. ζ3. 140 b4, 12, 31. 6. 144 a11, b20, 34. 8. 146 b16. 11. 149 a20. Hβ3. 1105 a21. γ3. 1111 a29 ac saepe (cf Bz ad Mζ4. 1029 b29), vel correctionem τθ3. 159 a11. Hα11. 1100 b7. — ubi per part ἤ ad membrum inferius descenditur, verti potest 'aut certe', ἕν τι τῶν ἀδυνάτων ἢ χαλεπῶν Πθ6. 1340 b24. Aβ7. 59 a40 Wz. — in enunciatis correlativis pro simplice ἢ . . . ἢ saepe ἤτοι . . . ἢ usurpatur, veluti K4. 1 b25, 2 a8. 5. 2 a34, b4, 3 a35. 10. 12 a13. ε8. 18 a25. 10. 20 b7. Φθ3. 253 a24. Mζ14. 1039 a27. 17. 1041 a13. Πγ6. 1278 b39. δ14. 1298 a7. 16. 1300 b39. πο8. 1451 a24. ἢ γάρ τοι . . . ἢ Φθ3. 254 a18. Πγ10. 1281 a12. ἤτοι . . . ἤτοι f 144. 1502 b27. cf Eucken I 72. — de part ἤτοι agitur πο20. 1457 a4.

ἦ. ἦ καὶ φανερὸν ὅτι Γα1. 314 b26. τὸ ἐπιεικὲς ἐπανόρθωμά ἐστι τοῦ νόμου, ᾗ ἐλλείπει διὰ τὸ καθόλου Hε14. 1137 b27, 21. μὴ κυρίους εἶναι ᾗ παρεκβαίνουσιν Πγ15. 1286 a23. ᾗ πέφυκεν Πγ6. 1279 a11. ἄτοπον οὐκ εἰ οἶδέ πως ὃ μανθάνων, ἀλλ' εἰ ὡδί, οἷον ᾗ μανθάνει καὶ ὥς Aγ1. 71 b8. ἐπιστήμη ἡ θεωρεῖ τὸ ὂν ᾗ ὄν, ἐπισκοπεῖν περὶ τοῦ ὄντος ᾗ ὂν Mγ1. 1003 a21, 24 ac saepissime. τὸ ἄπειρον ᾗ ἄπειρον ἄγνωστον Φα4. 187 b7. τὸ καθ' αὑτὸ καὶ τὸ ᾗ αὐτὸ ταὐτόν Aγ4. 73 b29.

ἡβᾶν. οἱ ταχὺ διὰ τροφὴν ἡβῶντες Φε6. 230 b2. χαῖρε δὶς ἡβήσας καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ' f 524. 1563 b38. — i q δασύνεσθαι τὸ αἰδοῖον, coni γενειᾶν Zγβ7. 746 b23. χ6. 797 b31. πδ4. 876 b34, 37.

ἥβη. 1. pubes. ἡ τρίχωσις τῆς ἥβης Zιε14. 544 b25. η1. 581 a15. Zγα20. 728 b27. τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἥβη οὐ γίνεται Zιε14. 544 b27. ὁ ἄνθρωπος ἐν μασχάλαις ἔχει τρίχας καὶ ἐπὶ τῆς ἥβης Zιβ1. 498 b23. γ11. 518 a33. Zμβ14. 658 a27. χ6. 798 a3, 797 b30. ὑστερογενεῖς αἱ ἐπὶ τῆς ἥβης τρίχες Zιγ11. 518 a21. Zιι50. 632 a2. ἄγονοι, ὅσοιπερ ἂν καὶ ἥβης στερηθῶσιν Zιγ11. 518 b4. καὶ οἱ εὐνοῦχοι καὶ αἱ γυναῖκες τὰς ἐπὶ τῇ ἥβῃ τρίχας ἔχουσιν Zγε3. 784 a10. τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον κοῖλον τὸ ὑπὸ τὴν ἥβην Zια14. 493 b3. πρῶτον πολιοῦνται οἱ κρόταφοι τῶν ἀνθρώπων, τελευταῖον ἡ ἥβη Zιγ11. 518 a18. — 2. pubertas. ἥβη, ἀκμή, γῆρας Zγδ6. 775 a13. μετὰ τὴν ἥβην Zιη1. 581 b27. πρὸς ἥβην Zγε8. 788 b25. πρὸ ἥβης Zιγ11. 518 a31. πδ12. 877 b21. ἕως ἥβης ρ3. 1424 a37.

ἡγεῖσθαι. 1. σκέλη ἡγούμενα, opp ἑπόμενα Zπ16. 713 b6, 14. ποὺς ἡγούμενος, opp ἐμμένων f 64. 1486 b23. ἐξιόντος τοῦ ᾠοῦ ἡγεῖται τὸ πλατύ sim Zιζ2. 559 a28. η7. 586 a15. ἀνάγειν αὑτοῦ εἰς τὸ ἡγούμενον, τοῦτο γὰρ τὸ προαιρούμενον Hγ5. 1113 a6. τῶν καλῶν ἡγοῦνται αἱ ἀρεταί, τῶν δ' αἰσχρῶν αἱ κακίαι αρ1. 1249 a27. ἡγέομαι λόγον ἄλλον (Choerili fr) Pγ14. 1415 a16. — 2. opinari ἡγήσασθαι c inf μα3. 339 b22.

ἡγεμονία τῶν πολεμικῶν, ἡ κατὰ πόλεμον Πγ14. 1285 b18, 9. β10. 1272 a9. ἡγεμονία πολιτική Πγ17. 1288 a9. εἷς ἀνὴρ τῶν πρότερον ἐφ' ἡγεμονίᾳ γενομένων Πδ11. 1296 a36. οἱ ὑπὸ τὴν τῆς βασιλείας ἡγεμονίαν τεταγμένοι ρ1. 1420 a21. ἡ περὶ Σαλαμῖνα νίκη καὶ διὰ ταύτης ἡ ἡγεμονία Πε4. 1304 a23. οἱ ἐν ἡγεμονίᾳ γενόμενοι τῆς Ἑλλάδος Πδ11. 1296 a32. — τὰ συμβαίνοντα περὶ τὴν ἡγεμονίαν (τῶν βασιλέων τῶν μελιττῶν) Zγγ10. 760 b18.

ἡγεμονικός. τιμιώτερον καὶ ἡγεμονικώτερον τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ὄπισθεν Zμγ5. 667 b35. οἱ κατ' ἀρετὴν ἡγεμονικοὶ πρὸς πολιτικὴν ἀρχήν Πγ17. 1288 a12. τοὺς ἡγεμονικοὺς εἰσάγειν εἰς τὴν πολιτείαν Πε8. 1308 a8. τὸ ἄρρεν φύσει τοῦ θήλεος ἡγεμονικώτερον Πα12. 1259 b2. κτημάτων τὸ βέλτιστον καὶ ἡγεμονικώτατον ἄνθρωπος οα5. 1344 a24. — εἰ ἡγεμονικὸν καὶ πολιτικὸν ζήσεται ἡ πόλις βίον Πη6. 1327 b5. — τίς ἐπιστήμη ἀρχικωτάτη καὶ ἡγεμονικωτάτη Mβ2. 996 b10. — ἡγεμονικῶς χρῆσθαι τοῖς Ἕλλησι, τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς f 81. 1489 b29.

ἡγεμών τῶν πρὸς τὸν πόλεμον Πγ14. 1285 a5. σοί (Alexandro), ὄντι ἡγεμόνων ἀρίστῳ κ1. 391 b6. διαλύειν τὰς τῶν ἡγεμόνων καὶ δυναμένων στάσεις Πε4. 1303 b28. ἡγεμὼν τοῦ πλήθους, syn προστάτης Πε6. 1305 a40, 39. τοῦ ἔθνους ἡγεμόνες οἱ πρῶτοι Pα5. 1360 b32. τῆς ἐπιθέσεως ἡγεμών Πε10. 1311 b31. — οἱ πολλοὶ ᾄδοντες πρὸς ἕνα τε καὶ ἡγεμόνα βλέπουσι πιθ22. 919 a37. 45. 922 a32. λόγος μετὰ παιδείας ἡγεμών ἐστι βίου ρ1. 1421 a24. ἡ ψυχὴ λαβοῦσα ἡγεμόνα τὸν νοῦν κ1. 391 a12. τῆς ἀρετῆς ἀρχὴ καὶ ἡγεμὼν τίς ἐστιν ημβ7. 1206 b18. — ἡγεμών de animalibus. τῶν ἀγελαίων τὰ μὲν ὑφ' ἡγεμόνα τὰ δ' ἄναρχα Zια1. 488 a11. ὁ ἡγεμὼν τῶν βοῶν Zιζ21. 575 b1. 22. 577 a16, τῶν προβάτων, vervex sectarius Zιζ19. 573 b24. 21. 575 b2. ἵππων ἡγεμόνα οὐ καθιστᾶσιν οἱ ἱπποφορβοί Zιζ22. 577 a15. τῶν ὀρτύγων Zιθ12. 597 b15, τῶν περδίκων τῶν ἀγρίων Zιι9. 614 a11, 15, τῶν ἰχθύων τῶν ἀγελαίων Zιθ13. 598 a29. οἱ ἡγεμόνες τοῦ τῶν μελιττῶν γένους Zια1. 488 a11. regina apium Zιε21. 553 a25. ι40. 624 a29, b13, 21, 625 a4, 626 a23, 29. Zγγ10. 759 b19, 26, 760 a12, 13, 18, 20, 21, 24, 27. syn οἱ καλούμενοι βασιλεῖς Zγγ10. 759 a21. τῶν ἀνθρηνῶν Zιε23. 554 b23, 25. ι42. 629 a3. οἱ ἡγεμόνες τῶν σφηκῶν οὓς καλοῦσι μήτρας Zιι41. 628 a2, 3, 7, 11, 17, 21, 22. ε23. 554 b23, 25. — πόδες ἡγεμόνες: τὰ ἄλλα ζῷα δύο τοὺς ἡγεμόνας ἔχει πόδας, ὁ δὲ καρκίνος μόνος τῶν ζῴων τέτταρας Zια5. 490 b5. Zπ17. 713 b32.

Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος πο2. 1448 a12.

Ἡγήσιππος (Ἀγησίπολις Bk³) Pβ23. 1398 b32.

ἤγουν explicative φτα2. 817 a1, b15. 3. 818 a9. β8. 827 b20, 828 a25.

ἠδέ. κύνας ἠδ' οἰωνοὺς (Hom B 393) Πγ14. 1285 a14.

ἥδεσθαι, def ψγ7. 431 a10. opp λυπεῖσθαι Pβ10. 1388 a25. ρ8. 1428 a40 al. τὸ ἥδεσθαι τῶν ψυχικῶν Hα9. 1099 a8. ἥδεται οὐδεὶς συνεχῶς Hκ4. 1175 a4. ἥδεσθαι, dist ἡσθῆναι

Ηκ2. 1173 a34, b1. ἡσθῆναι τὴν τῶν δικαίων ἡδονὴν Ηκ2. 1173 b29. ἡσθήσονται Ρβ10. 1388 a25. Ηδ7. 1124 a7.

ἤδη, def τὸ ἐγγὺς τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου μέρος τοῦ τε μέλλοντος χρόνου ϗ τοῦ παρεληλυθότος Φδ13. 222 b7-12. τὸ ἤδη, opp τὸ μέλλον ψγ10. 433 b8. ἤδη, opp ὕστερος Ρα12. 1372 b14, 15. ἤδη c praeteritis, ὅσοι ἤδη ἐδέξαντο, ἤδη καθέστηκεν ἔθος Πε3. 1303 a27. δ11. 1296 a40. c coniunctivo sim λέγωμεν ἤδη, ἤδη πειρατέον λέγειν μα8. 345 a12. ρ27. 1435 b26. Πγ18. 1288 b3. c praes ind προϊὸν ἤδη πνεῦμα γίνεται λαμπρὸν μβ4. 361 b8. — a tempore transfertur ἤδη ad causarum vel ratiocinandi seriem et consequentiam τὸ πάθος ἕνα μὲν τρόπον ποιότης, καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται, ἕνα δὲ αἱ τούτων ἐνέργειαι ϗ ἀλλοιώσεις ἤδη Μδ21. 1022 b19 Bz. ἡ δόξα οὐ ζήτησις, ἀλλὰ φάσις τις ἤδη Ηζ10. 1142 b14. cf Ηκ6. 1177 a6. ε10. 1136 a2. Ρβ2. 1379 a32. Πε8. 1308 a16. Αγ1. 71 a23. ε1. 16 a8. 9. 19 a39. — (ἤδη corr πιθ29. 920 a5. pro ἤδη scribendum εἰ δὴ Φε226 a3. Bz Ar St I 214.)

ἡδονή. περὶ ἡδονῆς Ηη12-15. κ1-5. ημβ7. — 1. variae philosophorum sententiae de natura et dignitate voluptatis Ηη12. 1152 b8-24. κ1. 1172 a27-2. 1174 a12. ἡ ἡδονὴ κίνησις ϗ γένεσις, γένεσις αἰσθητή, γένεσις εἰς φύσιν αἰσθητή (Plat) Ηη12. 1152 b13. ημβ7. 1204 a33, refutatur Ηη13. 1153 a13. κ2. 1173 a30-b6. 3. 1174 a19 sqq, b10. ημβ7. 1204 b4-1205 a7. cf Αα36. 48 b32. ἡ ἡδονὴ ἀόριστος, οὐ τῶν ποιοτήτων Ηκ2. 1173 a16, 13. ἡ ἡδονὴ ἀναπλήρωσις τοῦ κατὰ φύσιν Ηκ2. 1173 b8-20, ἀποκατάστασις εἰς φύσιν αἰσθητή ημβ7. 1204 b36-1205 a5 (sed ipse auctor Magnorum Moralium ἡδονὴν definit κατάστασιν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν εἰς φύσιν ἑκάστῳ τὴν αὐτοῦ ημβ7. 1205 b7). τέχνη οὐδεμία ἡδονῆς (Plat) Ηη12. 1152 b18, refutatur Ηη13. 1152 a23. ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί Ηη12. 1152 b6, refutatur Ηη13. 1153 a20-23. ημβ7. 1205 b37-1206 a25. ἡ ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν Ηκ2. 1174 a9, cf η14. 1154 a1, 1153 b7, 14. ημβ7. 1204 a31-b4, 1205 b1, 36, 1206 a30-35. Αα1. 24 a21. ἡ ἡδονὴ ϗ ἡ λύπη κακά, ἡ ἀλυπία ἀγαθόν (Speusipp) Ηη14. 1153 b1-7. κ2. 1173 a5. ἡδονὴ καθ' αὑτὴν αἱρετή (Eudox), τὸ μέγιστον ἀγαθόν Ηκ2. 1172 b9-28. ηεα1. 1214 a33. — 2. Aristotelis de ἡδονῆς natura sententia Ηη13-15. κ3-5. ὑποκείσθω εἶναι τὴν ἡδονὴν κίνησίν τινα τῆς ψυχῆς ϗ κατάστασιν ἀθρόαν ϗ αἰσθητὴν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν Ρα11. 1369 b33. (ημβ7. 1205 b7 non videtur Arist definitio esse Trdlbg de an p 177.) ἡ γένεσις τῶν ἡδονῶν μετ' ἀλλοιώσεως, αὐταὶ δ' οὐκ ἀλλοιώσεις Φη3. 247 a19, 16. ἡ ἡδονὴ μᾶλλον ἐν ἠρεμίᾳ ἐστὶν ἢ ἐν κινήσει Ηη15. 1154 b27. ἡ ἡδονὴ ὅλον τι Ηκ3. 1174 a17. ἡ ἡδονὴ ἐνέργεια ἀνεμπόδιστος τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως Ηη13. 1153 a14. 14. 1153 b12. τελειοῖ τὴν ἐνέργειαν ἡ ἡδονή Ηκ4. 1174 b23-5. 1175 a21. καθ' ἑκάστην ἐνέργειαν οἰκεία ἡδονή ἐστιν Ηκ5. 1175 b27, 30 sqq. συναύξει τὴν ἐνέργειαν ἡ οἰκεία ἡδονή, αἱ ἀλλότριαι ἐμποδίζουσιν Ηκ5. 1175 a31 sqq. η13. 1153 a22. ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν Ηη14. 1154 a1, 1153 b7, 14. κ2. 1172 b36. ημβ7. 1205 b1, 36. δεῖν ἡδονὴν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ Ηκ7. 1177 a23. τὴν ἡδονὴν πάντα διώκει, ἡ ἡδονὴ συνῳκείωται τῷ γένει ἡμῶν Ρα6. 1362 b6. 7. 1364 b23. Ηη14. 1153 b25-32. κ1. 1172 a20. ημβ7. 1205 b36. πλ7. 956 a27. περὶ ἡδονὰς ϗ λύπας ἐστὶν ἡ ἠθικὴ ἀρετή Ηβ2. 1104 b9. (περὶ ἡδονῆς αἰτίας τοῦ ἀδικεῖν Ρα11. τῆς ἡδονῆς οὔσης τέλους ἀναιρεῖται ἡ δικαιοσύνη f 75. 1488 b8.) ἡδονὴ ἡ ἐνέργεια τοῦ θεοῦ Μλ7. 1072 b16 Bz. ὁ θεὸς ἀεὶ μίαν ϗ ἁπλῆν χαίρει ἡδονήν Ηη15. 1154 b26. ἡ ἀνθρωπικὴ ἡδονὴ μεταβολῆς δεῖται Ηη15. 1154 b20-31. ἡ ἡδονὴ ἐκκρούει, ἐξελαύνει τὴν λύπην Ηη15. 1154 a27, b13. — 3. genera ἡδονῆς distinguuntur. αἱ ἡδοναὶ διαφέρουσιν εἴδει ὥσπερ αἱ ἐνέργειαι Ηκ5. 1175 a21-28, b24, 36-1176 a29. 7. 1177 a3. η14. 1153 b30. ημβ7. 1205 a16-25. τα15. 106 b1. ποιεῖ ἑκάστοις ἡδονὴν τὸ κατὰ φύσιν οἰκεῖον Πθ7. 1342 a25. ἑκάστῳ ζῴῳ οἰκεία ἡδονή, τίνα φατέον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι Ηκ5. 1176 a3, 24-29. ἡδοναὶ ἄλυποι, ἀμιγεῖς, μικταί Ηκ2. 1173 b16, a23. Πβ7. 1267 a9. ἡδοναὶ φαινόμεναι, ἡδοναὶ κατὰ συμβεβηκός Ηη13. 1152 b31, 34. τῶν ποιούντων ἡδονὴν τὰ μὲν ἀναγκαῖα τὰ δ' αἱρετά, ἡδοναὶ ἀναγκαῖαι Ηη6. 1147 b24. 8. 1150 a16. 14. 1154 a12. — κατὰ πᾶσαν αἴσθησίν ἐστιν ἡδονή, ὁμοίως δὲ ϗ διάνοιαν ϗ θεωρίαν, ἡδίστη δ' ἡ τελειοτάτη Ηκ4. 1174 b21. κοινὰ τῆς ψυχῆς ϗ τοῦ σώματος οἷον αἴσθησις ἡδονὴ λύπη αι1. 436 a10. ὅπου αἴσθησις, ϗ λύπη ϗ ἡδονή ψβ2. 413 b23. 3. 414 b4. ὅπου ἡδονὴ ϗ λύπη, ἐνταῦθα ϗ ἐπιθυμία ψγ11. 434 a3. τὸ ἥδεσθαι ἐστὶν ἐνεργεῖν τῇ αἰσθητικῇ μεσότητι πρὸς τὸ ἀγαθόν ψγ7. 431 a10. ἡδοναὶ σωματικαί, opp ψυχικαί Ηγ13. 1117 b28. ἡδοναὶ σωματικαί Φη3. 247 a8, 14. Πβ9. 1270 b35. ηεη12. 1245 a21. ἡ αἰσθητικὴ ἡδονή ηεβ2. 1220 b14. ἡδοναὶ διὰ τῆς ὄψεως, ἐν τοῖς περὶ τὴν ἀκοήν, περὶ τὴν ὀσμήν, περὶ ἁφὴν ϗ γεῦσιν Ηγ13. 1118 a3 sqq, b5. η8. 1150 a9. κ2. 1173 b18. ηεγ2. 1230 b24-1231 a17. ημα22. 1191 b7-10. αι4. 442 a10. ἡ ἐν τοῖς ἐδεστοῖς ἡδονή Ζμδ5. 678 b9. ἡ ἀπὸ τῆς ὀχείας, ἐν τῇ ὁμιλίᾳ ἡδονή Ζγα17. 721 b15. 18. 723 b23. 19. 727 b9. 20. 728 a9, 32. β4. 739 a20. περὶ τῶν σωματικῶν ἡδονῶν Ηη14. 1154 a8-21. αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ διὰ τί φαίνονται αἱρετώτεραι Ηη15. 1154 a26 sqq. αἱ σωματικαὶ ἡδοναὶ ἐξ ἀναπληρώσεως, ψεκταί ημβ7. 1205 b28. 6. 1202 b8. βέλτισται ἀπὸ τῆς ὄψεως, τῆς ἀκοῆς, τοῦ διανοεῖσθαι ημβ7. 1205 b26. ἡδονὴ σώματος οὐ παραμόνιμον f 77. 1489 a15. — ἡδοναὶ δι' ἐλπίδα, διὰ μνήμην Ρα11. 1370 a31. Φη3. 247 a8. ἡδονὴ ἀπὸ ἐλέου ϗ φόβου διὰ μιμήσεως πο14. 1453 b12. ἡδονὴ φιλική ηεη2. 1237 b2. — ἡδοναὶ μαθηματικαί Ηκ2. 1173 b17. ἡ ἀπὸ τοῦ θεωρεῖν ἡδονὴ οὐκ ἐξ ἐνδείας, τελειοτάτη Ηη13. 1153 a1. κ4. 1174 b21. 7. 1177 a25, b20. ημβ7. 1204 b7. Μλ7. 1072 b24. — ἡδονὴ σπουδαία Αα24. 41, b9, καλή Ηη10. 1151 b19, ἐπείσακτος Ηι9. 1169 b27. ἡδοναὶ ἰσχυραὶ ϗ ὑπερβάλλουσαι Ηη8. 1150 b7. ἡδονὴ εἰλικρινής, ἐλευθέριος Ηκ6. 1176 b20. ἐπιεικής, opp αἰσχρά, μοχθηρά Ηκ5. 1176 a23, 25, b28. ἡδονὴ φορτικὴ τῶν ἀκουόντων Πθ6. 1341 b12. ἡδοναὶ φαῦλαι, αἰσχραί, βλαβεραί, ὀνειδιζόμεναι, ἐπονείδιστοι Ηη13. 1153 a17. 12. 1152 b21. κ2. 1173 b21. νοσηματώδεις, ἀνδραποδώδεις, θηριώδεις Ηη6. 1148 b19, 27. γ13. 1118 a25. — 4. πρὸς ἡδονὴν πάντα ἐπαινεῖν Ηδ12. 1126 b13. καθ' ἡδονὴν εἶναί τινι (i e ἡδεῖς εἶναι) Ηθ4. 1156 b16. αἱ μὴ πρὸς ἡδονὴν μηδὲ πρὸς τἀναγκαῖα τῶν ἐπιστημῶν ΜΑ1. 981 b21.

ἡδύκρεως ϗ πίων ὁ κόκκυξ Ζιζ7. 564 a3. ἡδύκρεων βόνασος θ1. 830 a18. Ζι45. 630 b7. οἱ νεοττοὶ ἡδύκρεῳ σφόδρα ϗ πίονες Ζιζ7. 564 a5. θερμότερα ϗ ἡδυκρεώτερα τὰ λευκὰ ζῷα Ζγε6. 786 a15.

ἡδύνειν. ἅλες ἀσθενέστεροι πλείους ἡδύνουσιν ἐμβληθέντες μβ3. 359 a34. — ὁ τῆς λύρας φθόγγος ἧττον ἡδύνει, καθάπερ ἐπὶ τῶν χυμῶν εἴρηται πιθ43. 922 a13. ἡ μουσικὴ φύσει τῶν ἡδυσμένων ἐστίν, opp ἀνήδυντον Πθ5. 1340 b17, 16. λόγος ἡδυσμένος ὁ ἔχων ῥυθμὸν ϗ ἁρμονίαν ϗ μέλος πο6. 1449 b28, 25. ὁ ποιητὴς τοῖς ἄλλοις ἀγαθοῖς ἀφανίζει ἡδύνων τὸ ἄτοπον πο24. 1460 b2. τὸ ἔθος οὐ τῷ ἀεὶ ἡδύνειν ἡδύ ἐστι πκα14. 928 b34.

ἡδυντικός, def πκ6. 923 a29.

ἡδύοσμος φτα7. 821 a29. cf Meyer Nicol Damasc p 98. (fort Mentha piperita *L* vel tomentosa *d'Urv* cf Fraas Synopsis 176.)

ἡδυπορφύρα refertur inter ὄστρεα πορευτικά f 287. 1528 b11.

ἡδύς. ἡδὺ τὸ εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἰέναι Ρα11. 1370 a3. πδ15. 878 b11. ἡδέα, ὅταν εἰλικρινῆ ϗ ἀμιγῆ ἄγηται εἰς τὸν λόγον ψγ2. 426 b4. οὐχ ἅπασαν ὑπόληψιν διαφθείρει ϗ διαστρέφει τὸ ἡδὺ ϗ τὸ λυπηρόν Ηζ5. 1140 b13. οὐ ταὐτὸ ἑκάστῳ ἡδὺ κατὰ φύσιν ἀλλ' ἕτερα ἑτέροις Πα8. 1256 a27. οὐκ ἀεὶ οὐθὲν ἡδὺ τὸ αὐτὸ διὰ τὸ μὴ ἁπλῆν ἡμῶν εἶναι τὴν φύσιν Ηη15. 1154 b20. διὰ τί τὰ αὐτὰ συνεθιζομένοις ἡδέα φαίνεται ϗ λίαν συνεχῶς προσφερομένοις οὐχ ἡδέα πκα14. 928 b23. ἡδέα φύσει, τὰ δ' οὔ Ηη6. 1148 b15. 15. 1154 b20 sqq. ἡδέα κατὰ συμβεβηκὸς τὰ ἰατρεύοντα Ηη15. 1154 b17. μάλιστα ἡ φύσις φαίνεται τὸ μὲν λυπηρὸν φεύγειν, ἐφίεσθαι δὲ τοῦ ἡδέος Ηθ6. 1157 b17. τῶν ἡδέων ἔνια φύσει αἱρετά, τὰ δ' ἐναντία τούτων, τὰ δὲ μεταξύ Ηη6. 1148 a24. ὅσα ἀβλαβῆ τῶν ἡδέων Πθ5. 1339 b26. ἡδέα τὰ χαρὰν ἐργαζόμενα ρ2. 1422 a17. — οὗ ἂν ἡ ἐπιθυμία ἐνῇ, ἅπαν ἡδύ· ἡ γὰρ ἐπιθυμία τοῦ ἡδέος ἐστὶν ὄρεξις Ρα11. 1370 a17. Ηα9. 1099 a8. syn φιλητόν, ἐπιθυμητόν Ηκ5. 1176 a12. ηεη5. 1239 b25. dist ἄλυπον Ηη12. 1152 b16. ἕκαστον αὐτὸ αὑτῷ ἡδύ ηεη5. 1239 b18. — τὸ ἡδὺ διχῶς λέγεται, ἁπλῶς, τινί ηεγ1. 1228 b18. cf πι52. 896 b23. φαίνεται τὸ ἤδη ἡδὺ ϗ ἁπλῶς ἡδύ ψγ10. 433 b9. τὸ ἁπλῶς ἡδύ def ηεη2. 1238 a26. τὸ ἡδὺ φαινόμενόν τι ἀγαθόν ηεη2. 1235 b27. ϗ τὸ καλὸν ϗ τὸ συμφέρον ἡδὺ φαίνεται Ηβ2. 1105 a1. τὰ αὐτὰ ἁπλῶς ἀγαθὰ ϗ ἁπλῶς ἡδέα ηεη2. 1235 b32, 1236 b26, 1237 a27. καθ' αὑτὰς ἡδεῖαι αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις Ηα9. 1099 a21. — πάντα τὰ ἡδέα ἢ ἐν τῷ αἰσθάνεσθαι παρόντα ἢ ἐν τῷ μεμνῆσθαι γεγενημένα ἢ ἐν τῷ ἐλπίζειν μέλλοντα Ρα11. 1370 a32. διώκειν τὰ σωματικὰ ἡδέα Ηη11. 1152 a5. ἥδιον ὄζειν πιβ8. 907 a20. ἡδὺς ὢν ἰδεῖν πρὸς ἀπόλαυσιν Ρα5. 1361 b9, cf b12. ἡδεῖς συνδιαγαγεῖν ϗ συνδιημερεῦσαι Ρβ4. 1381 a30. οἱ ἡδεῖς, i e οἱ δι' ἡδονὴν φίλοι ηεη10. 1243 a4. τίνα μνημονευτὰ ἡδέα ἐστίν Ρα11. 1370 b1-7. ἡ μεταφορὰ τὸ ἡδύ ἔχει Ργ2. 1405 a8. ἡδεῖα ἡ ἐν περιόδοις λέξις διὰ τὸ ἐναντίως ἔχειν τῷ ἀπεράντῳ Ργ9. 1409 b1. — ἡδέως. ἡ ὗς τὰς βαλάνους ἡδέως ἐσθίει· ἡ κάμηλος πίνει ἥδιον θολερὸν ὕδωρ Ζιθ21. 603 b31. 8. 595 b31. ἡδέως ποιεῖν τι (ad virtutem requiritur), opp λυπηρῶς Ηδ4. 1122 b7. 2. 1120 a26. ἡδέως ἀκούειν τι, opp ἀηδῶς Ηδ8. 1124 b15. — ἡδέως ὀσμᾶσθαι πιγ4. 907 b37. — (ὁ ἡδέως ἔχων ὁμοίως τῷ ἐπιθυμοῦντι ἔχει πγ19. 874 a3, pro ἡδέως scr ἐνδεῶς Bz Ar St IV 409.)

ἥδυσμα. ὁ χυμὸς οἷον ἥδυσμά τι τοῦ ξηροῦ ϗ ὑγροῦ ψβ3. 414 b13. cf αι4. 442 a10. ἥδυσμα, opp ὄψον μδ4. 381 b30. ἀρκεῖ ὀλίγον ἐν τροφῇ τὸ ἥδυσμα Ηι10. 1170 b29. ἥδυσμα, def βρωτὸς χυμός, ἰσχυρότερος δέ πκ6. 923 a28. — χρῆσθαι τοῖς ἐπιθέτοις οὐχ ἡδύσματι, ἀλλ' ὡς ἐδέσματι Ργ3. 1406 a19. ἡ μελοποιία μέγιστον τῶν ἡδυσμάτων πο6. 1450 b16, cf ἡ μουσικὴ φύσει τῶν ἡδυσμένων ἐστί Πθ5. 1340 b16. Vhl Rangfolge 183 n 60.

Ἠδωνίς, Ἠδωνοί. τὴν Ἄντανδρον ὠνομάσθαι Ἠδωνίδα διὰ τὸ Θρᾶκας Ἠδωνοὺς ὄντας οἰκῆσαι f 438. 1550 a32.

ἠεροειδεῖς αὐγαί χ2. 792 b8.

ἠθεῖν. τὸ διὰ τῆς τέφρας ἠθούμενον (ἠθημένον) ὕδωρ ἁλμυρὸν γίνεται μβ1. 353 b15. cf 3. 357 a31, b1. δ11. 389 b2. πκδ17. 937 b16. ἠθουμένων ὑφίσταται τὸ παχύτατον πκγ20. 933 b26. βάπτεται πρῶτον δι' οὗ πρῶτον ἠθεῖται πλδ4. 963 b38.

ἠθικός, derivatum ab ἔθος Ηβ1. 1103 a17. ημα6. 1185 b38. — τὸ ἠθικόν, opp τὸ δοξαστικόν Ηζ13. 1144 b15. ὀργῆς ϗ πραότητος, ἔτι δ' ἀνδρίας ϗ σωφροσύνης ϗ πάντων τῶν ἐναντίων τούτοις ϗ τῶν ἄλλων ἠθικῶν Πθ5. 1340 a21. Σωκράτους περὶ τὰ ἠθικὰ πραγματευομένου ΜΑ6. 987 b1. λέγειν ὑπὲρ ἠθικῶν ημα1. 1181 a24. ἠθικὴ θεωρία Αγ33. 89 b9. προτάσεις ἠθικαί, φυσικαί, λογικαί τα14. 105 b20. cf Ρα2. 1358 a19. πραγματεία ἠθική, πολιτική ημα1. 1181 b28. suos de doctrina morali libros (Eth N) Ar adhibet: εἴρηται, εἴρηται πρότερον, φαμὲν ἐν τοῖς ἠθικοῖς Πβ1. 1261 a31. γ9. 1280 a18. δ11. 1295 a36. η13. 1332 a8. διώρισται κατὰ τοὺς ἠθικοὺς λόγους Πη13. 1332 a22. οἱ κατὰ φιλοσοφίαν λόγοι ἐν οἷς διώρισται περὶ τῶν ἠθικῶν Πγ12. 1282 b20. — ἠθικαὶ ἀρεταί Πα13. 1260 a15, 17. Μμ4. 1078 b18. ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ περὶ ἡδονὰς ϗ λύπας Φη3. 247 a7, 24. Ηβ2. 1104 b9. η12. 1152 b9, dist διανοητικὴ ἀρετή Ηα13. 1103 a5. β1. 1103 a15 (cf ἀρετή). ἠθικὴ φιλία, οὐκ ἐπὶ ῥητοῖς, dist νομική Ηθ15. 1162 b23, 31. ηεη7. 1241 a10. 10. 1242 b32, 37, 1243 a8 (cf φιλία). — τὸ ἠθικὸν in artibus conspicuum. ἠθικὰ τὰ ἑπόμενα ἑκάστῳ ἤθει Ργ16. 1417 a21. ἠθικὸν ϗ ποιεῖ ἦθος πιθ29. 920 a6. πίστεις γίνονται ϗ δι' ἠθικοῦ λόγου· τῷ γὰρ ποιόν τινα φαίνεσθαι τὸν λέγοντα πιστεύομεν Ρα8. 1366 a10. πῶς ϗ διὰ τίνων τοὺς λόγους ἠθικοὺς ποιητέον Ρβ18. 1391 b22. τὸ πρέπον ἕξει ἡ λέξις, ἐὰν ᾖ παθητική τε ϗ ἠθική Ργ7. 1408 a11. ἠθικὴ ἡ ἐκ τῶν σημείων δεῖξις Ργ7. 1408 a26. ῥήσεις ἠθικαί πο6. 1450 a29. Vhl Rangfolge 163. διήγησις ἠθική, opp παθητική Ργ16. 1417 a15, 36, 1418 a15, 12. Vhl l l 173. γνώμη ἠθική, opp παθητική Ρβ21. 1395 a21, 22. τραγῳδία ἠθική, παθητική πο18. 1456 a1. 24. 1459 b9. Vhl Poet II 51. λέξις ὑποκριτική, ἡ μὲν ἠθικὴ ἡ δὲ παθητική Ργ12. 1413 b10. τὰ ἀργὰ τραγῳδίας μέρη ϗ μήτε ἠθικὰ μήτε διανοητικά πο24. 1460 b3. οὐκ ἔστιν ὁ αὐλὸς ἠθικὸν ἀλλὰ μᾶλλον ὀργιαστικόν Πθ6. 1341 a21. μέλη ἠθικά, dist πρακτικά, ἐνθουσιαστικά Πθ7. 1341 b34, 1342 a28. πρὸς τὴν παιδείαν χρηστέον τῶν ἁρμονιῶν ταῖς ἠθικωτάταις Πθ7. 1342 a3. εἴ τις ἄλλος τῶν γραφέων ἢ τῶν ἀγαλματοποιῶν ἐστὶν ἠθικός Πθ5. 1340 a38. — ἠθικῶς πιστεύειν, opp νομικῶς ηεη10. 1243 a13. ἠθικῶς λέγειν, dist ἀποδεικτικῶς (cf ἠθικός, διανοητικός) Ργ18. 1418 a38, 39.

ἤθισις. τῇ τοῦ θερμοῦ ἠθίσει μηδεμίαν ἔμφραξιν γίνεσθαι πβ41. 870 b18.

ἠθμός. ὥσπερ δι' ἠθμοῦ τὸ γεῶδες ἀποκρίνεται μβ3. 359 a4. (ἐν τῇ κλεψύδρᾳ) ῥεῖ διὰ τοῦ ἠθμοῦ τὸ ὕδωρ πις8. 914 b33. ἠθμῷ ἀντλεῖν (cf παροιμία) οα6. 1344 b25 — (θηρεύοντες τὰς ἐγχέλεις) τιθέασι τῶν ταριχηρῶν τι κεραμίων, ἐνθέντες εἰς τὸ στόμα τοῦ κεραμίου τὸν καλούμενον ἠθμόν Ζιθ8. 534 a22.

ἠθογράφος ἀγαθὸς Πολύγνωτος, ἡ δὲ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος πο6. 1450 a28. Vhl Rangfolge 160.

ἠθοποιὸν τὸ θερμὸν ϗ ψυχρὸν μάλιστα τῶν ἐν ἡμῖν πλ1. 955 a32.

ἦθος. 1. sedes. τὸ χερσαῖον εἰς τὰ σφέτερα ἤθη ϗ νομοὺς διεξερπύσει κ6. 398 b33. — 2. mores, ingenium, indoles. derivatum ab ἔθος ηεβ2. 1220 a39 (cf Ηβ1. 1103 a17. ημα6. 1185 b38). syn ἔθη: τὴν κατὰ τοὺς νόμους πολιτείαν μὴ δημοτικὴν εἶναι, διὰ δὲ τὸ ἦθος ϗ τὴν ἀγωγὴν πολιτεύεσθαι δημοτικῶς Πδ5. 1292 b14, coll τῇ ἀγωγῇ ϗ τοῖς ἔθεσι b16. (εἰ ἐναντιοῦται τὰ πεπραγμένα ἢ τῷ ἤθει τοῦ

λέγοντος [ἢ τῷ ἤθει τοῦ πράγματος ρ11. 1430 a28, Spgl ἔθει τοῦ πράγματος.) — ἤθη λέγω καθ' ἃ ποιούς τινας εἶναί φαμεν τοὺς πράττοντας πο6. 1450 a5. quoniam πράξεις etiam animalibus quodammodo tribuuntur, ea et ipsa κατὰ τὸ ἦθος distinguuntur, αἱ διαφοραὶ τῶν ζῴων εἰσὶ κατά τε τοὺς βίους ϗ τὰς πράξεις ϗ τὰ ἤθη ϗ τὰ μόρια Ζια1. 487 a12, 14, 488 b12. ι3. 610 b20. 44. 629 b5. οἱ βίοι κατὰ τὰ ἤθη διαφέρουσιν Ζιθ1. 588 a18. τὰ ζῷα μεταβάλλουσι τὰ ἤθη κατὰ τὰς πράξεις Ζι49. 631 b6. τῶν βραχυβιωτέρων τὰ ἤθη ἧττον ἡμῖν ἔνδηλα Ζι1. 608 a11, b6. αἱ διαφοραὶ τῆς καρδίας τείνουσί πη ϗ πρὸς τὰ ἤθη Ζμγ4. 667 a13. ὀλιγαιμότατόν ἐστι πάντων (τῶν ᾠοτόκων ὁ χαμαιλέων)· τούτου δ' αἴτιον τὸ ἦθος τοῦ ζῴου τῆς ψυχῆς· πολύμορφον γὰρ γίνεται διὰ τὸν φόβον, ὁ δὲ φόβος κατάψυξις δι' ὀλιγαιμότητα Ζμδ11. 692 a22. σημεῖον ἤθους μαλακοῦ, βελτίστου Ζια9. 491 b15. 10. 492 a4. 11. 492 a33, b1. τὸ τῶν προβάτων ἦθος εὔηθες Ζι3. 610 b22. τὸ ἦθος ἀσθενής, μάχιμος, βλακικός Ζι11. 615 a18. 17. 616 b20. 30. 618 b5. τοῦ ἤθους πανουργία τῶν περδίκων Ζι8. 614 a30. — sed proprium usum ἦθος habet ad distinguendos hominum mores; ad cognoscendam notionem τοῦ ἤθους adhibendae sunt eae notiones, ad quas refertur, syn ἠθικὴ ἕξις, dist διάνοια, λογισμός: εὐπραξία ϗ τὸ ἐναντίον ἐν πράξει ἄνευ διανοίας ϗ ἤθους οὐκ ἔστιν Ηζ2. 1139 a35, cf οὔτ' ἄνευ νοῦ ϗ διανοίας οὔτ' ἄνευ ἠθικῆς ἐστὶν ἕξεως ἡ προαίρεσις a34. (cf Ργ7. 1408 a31.) πότερον πρὸς τὴν διάνοιαν πρέπει μᾶλλον παιδεύειν ἢ πρὸς τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος Πθ2. 1337 a39. cf Ρβ13. 1390 a18. 12. 1389 a36. περὶ τὰ ἤθη ϗ τὴν διάνοιαν Πγ11. 1281 b7. η1. 1323 b3. αἴτια δύο τῶν πράξεων διάνοια ϗ ἦθος πο6. 1450 a1, 1449 b38. Vhl Rangfolge 158 n 9. 172 n 43. πρᾶξις: αἱ πράξεις ἤθους σημασία ἐστίν πιθ27. 919 b36. χαίρειν τοῖς ἐπιεικέσιν ἤθεσι ϗ ταῖς καλαῖς πράξεσιν Πθ5. 1340 a17. ἀνάγκη φαῦλον τὸ ἦθος ϗ σπουδαῖον εἶναι τῷ διώκειν ϗ φεύγειν ἡδονάς τινας ϗ λύπας ηεβ4. 1221 b32. μιμοῦνται ϗ ἤθη ϗ πάθη ϗ πράξεις πο1. 1447 a28. προαίρεσις: ἡ προαίρεσις μᾶλλον τὰ ἤθη κρίνει τῶν πράξεων Ηγ4. 1111 b6. ἕξει δὲ ἦθος ἐὰν ποιῇ φανερὰν ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα πο15. 1454 a17. 6. 1450 b8. Ρβ21. 1395 b13. γ16. 1417 a18. α8. 1366 a15. ψυχή: εἴ πη ἡ μουσικὴ πρὸς τὸ ἦθος συντείνει ϗ πρὸς τὴν ψυχήν Πθ5. 1340 a6, 22. τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος Πθ2. 1337 a39. ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ περὶ τὴν ψυχὴν ἤθους πάθος ἐστίν Πθ5. 1340 a11. ἀρετή: σώφρων ϗ ἐλευθέριος ϗ εἴ τις ἄλλη ἤθους ἀρετή Ργ12. 1414 a21. τῶν τοῦ ἤθους κακιῶν τὰ ἔργα αἰσχρά Ρβ6. 1384 a7. τῷ ἤθει ζῶσι μᾶλλον οἱ νέοι ἢ τῷ λογισμῷ· ἔστι δ' ὁ μὲν λογισμὸς τοῦ συμφέροντος, ἡ δ' ἀρετὴ τοῦ καλοῦ Ρβ12. 1389 a36. 13. 1390 a18. τρόποι al: οἱ λόγοι τῶν ἠθῶν ϗ τῶν τρόπων εἰσὶν οἷον εἰκόνες ρ36. 1441 b19. ἐπικοσμεῖσθαι ἤθεσι ϗ τάξει νόμων ὀρθιῶν Πβ5. 1263 a23. μὴ ὡς ἓν λέγοντα τῷ αὐτῷ ἤθει ϗ τόνῳ εἰπεῖν Ργ12. 1413 b31. — ἦθος εὐγενές, φιλόκαλον Ηκ10. 1179 b8, 9. ἤθη ἡμερώτερα ϗ λεοντώδη Πθ4. 1338 b18. ἦθος ὁμαλόν πο15. 1454 a26, ἀνώμαλον f 160. 1505 a6 (cf πο15. 1454 a26, 28). ἤθη πικρότερα f 225. 1519 a6. ὁ οἶνος πλεῖστα ἤθη ποιεῖ πινόμενος πλ1. 953 a5. ἐξετάζειν πικρῷ, πραεῖ τῷ ἤθει ρ38. 1445 b16. ἐπιθεωρεῖν τὰ μεγάλα τῶν ἠθῶν ϗ τὰ ἀκριβῆ ϗ τὰ μέτρια ρ23. 1434 b29. τὰ ἤθη ποῖοί τινές εἰσιν οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὰ πάθη ϗ τὰς ἕξεις ϗ τὰς ἡλικίας ϗ τὰς τύχας Ρβ12-17 coll 2-11. σπουδαῖοι ἢ φαῦλοι κατὰ τὰ ἤθη πο2. 1448 a2. 6. 1449 b37. χαριέστεροι τὰ ἤθη Ηδ13. 1127 b23. ἁπλοῦς τῷ ἤθει ϗ γενναῖος, ἐλευθεριότης τοῦ ἤθους αρ5. 1250 b40, 32. ἡ τῶν ἠθῶν καθ' αὑτὴν οὖσα φιλία μένει Ηι1. 1164 a12. παρὰ τὸ αὑτοῦ ἦθος πράττειν ρ39. 1446 a14. τὸ ἦθος τῆς πολιτείας ἑκάστης τὸ οἰκεῖον, τὸ βέλτιστον ἦθος βελτίονος αἴτιον πολιτείας Πθ1. 1337 a14, 18. τὰ ἤθη τῶν πολιτειῶν ἑκάστης Ρα8. 1366 a12, 13. ἦθος δημοκρατικόν, ὀλιγαρχικόν, τυραννικόν Πθ1. 1337 a16, 17. δ4. 1292 a18. δουλικώτεροι τὰ ἤθη φύσει Πγ14. 1285 a20. — ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία, ἣν δίκαιόν ἐστι προσαγορεύειν πολιτικήν Ρα2. 1356 a26. ἡ περὶ τὰ ἤθη πολιτική Ρα4. 1359 b10. ἀρχὴ ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία τῆς πολιτικῆς ημα1. 1181 b26. τὸ ἦθος i q ἡ περὶ τῶν ἠθῶν πραγματεία ημα1. 1181 a25. — (ἦθος ipsum τὸν ἔχοντα τὸ ἦθος significare videtur, Ὅμηρος ὀλίγα φροιμιασάμενος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα ἢ ἄλλο τι ἦθος πο24. 1460 a11, Vahlen Poet III 337.) — 3. ἦθος in artibus conspicuum, cf Vhl Rangfolge 159 sqq. ἦθος ἔχουσιν οἱ λόγοι, ἐν ὅσοις δήλη ἡ προαίρεσις Ρβ21. 1395 b13. α8. 1366 a15. γ16. 1417 a18. πο15. 1454 a17. 6. 1450 b8. οὐκ ἔχουσιν οἱ μαθηματικοὶ λόγοι ἤθη Ργ16. 1417 a19. ἐὰν ϗ τὰ ὀνόματα οἰκεῖα λέγῃ τῇ ἕξει, ποιήσει τὸ ἦθος Ργ7. 1408 a31. περὶ τῶν ἠθῶν τίνων δεῖ στοχάζεσθαι ἐν ταῖς τραγῳδίαις πο15. — ἡ Ζεύξιδος γραφὴ οὐδὲν ἔχει ἦθος πο6. 1450 a29. — διὰ τί τὸ ἀκουστὸν μόνον ἦθος ἔχει τῶν αἰσθητῶν πιθ27. 919 b26. 29. 920 a3. cf Πθ5-7. (ἡ συμφωνία οὐκ ἔχει ἦθος πιθ27. 919 b34. ἡ ἐνέργεια ἠθικὸν ϗ ποιεῖ ἦθος πιθ29. 920 a6.) τὴν μουσικὴν τὸ ἦθος ποιόν τι ποιεῖν, ἐθίζουσαν χαίρειν ὀρθῶς Πθ5. 1339 a23. ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῖς ἐστὶ μιμήματα τῶν ἠθῶν Πθ5. 1340 a39. τῶν ῥυθμῶν οἱ μὲν ἦθος ἔχουσι στασιμώτερον οἱ δὲ κινητικόν Πθ5. 1340 b8 (cf ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ περὶ τὴν ψυχὴν ἤθους πάθος ἐστίν Πθ5. 1340 a11). γοερὸν ϗ ἡσύχιον ἦθος ϗ μέλος πιθ48. 922 b20. — 4. in libro Φυσιογνωμονικῶν voc τὰ ἤθη et ingenium significat et ea signa ingenii ac naturae, quae e facie hominis colligas; veluti illo sensu legitur τὰ ἔθνη, ὅσα διέφερε τὰς ὄψεις ϗ τὰ ἤθη φ1. 805 a27. περὶ τὰ ἤθη ἐρωτικοί φ3. 808 a36, al, hoc sensu ἔνιοι οὐχ οἱ αὐτοὶ ὄντες τὰ ἐπὶ τῶν προσώπων ἤθη τὰ αὐτὰ ἔχουσιν φ1. 805 b2. τὰ ἐπὶ τῶν προσώπων ἤθη, τὰ ἐπὶ τῶν προσώπων ἐμφαινόμενα ἤθη sim φ1. 805 b8. 2. 806 a30, b35. 3. 807 b11, 27, 808 a6, 29. μικρὸς τὸ ἦθος φ2. 807 a6.

ἠϊόνες βοόωσιν (Hom P 265) πο22. 1458 b31.

ἥκειν. εἴπερ ϗ διὰ πλειόνων ἥξει ποτὲ (τὸ κινοῦν) εἰς τὸ γ (τὸ κινούμενον) Φθ5. 258 a11. — εἰς ὀλίγους ἧκεν ἡ χώρα Πβ9. 1270 a18. — πάλιν ὁ αὐτὸς ἥξει λόγος Οα9. 279 a4. γ5. 304 a23. cf Φδ7. 214 a22.

Ἠλεῖος ὁ κτίσας Ἦλιδα, Ἠλείου παῖς Ἐπειός f 595. 1575 a15. Ἠλεῖοι v Ἦλις.

Ἠλέκτρα (Sophoclis) πο24. 1460 a31, cf Σοφοκλῆς.

Ἠλεκτρίδες νῆσοι θ81. 836 a24, cf Ἠριδανός.

ἤλεκτρον ἄτηκτον, ἀμάλακτον, ἤλεκτρον ϗ ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα μδ10. 388 b19, 25, 389 a13. αἴγειροι, ἐξ ὧν ἐκπίπτειν τὸ καλούμενον ἤλεκτρον θ81. 836 b4. τὸ τῶν ἐλεφάντων σπέρμα σκληρύνεσθαι ξηραινόμενον ὥστε γίνεσθαι ἠλέκτρῳ ὅμοιον Ζγβ2. 736 a5. ἀστράπτειν χρυσῷ ϗ ἠλέκτρῳ ϗ ἐλέφαντι κ6. 398 a15.

Ἡλιαία Πε1. 1301 b23.

ἡλιᾶν. ὅταν ποιῶσι γλυκύ, ἡλιῶσι τὰς σταφυλάς πκ35. 926 b38.

ἡλιάζεσθαι Ζι5. 611 b14.

ἠλίθιος Ηδ5. 1122 b28. 9. 1125 a23, 28. 11. 1126 a5. Ρα9. 1367 a35. syn ἀνόητος Ηδ7. 1123 b3. syn μαινόμενος, opp

ὁ νῦν ἔχων Ηγ5. 1112 a20. cf 4. 1111 b22. syn ὁ ἀγνοῶν ἑαυτόν Ηδ9. 1125 a28. dist μοχθηρός, ἀγεννής Ηδ3. 1121 a27. — ὁ λογισμὸς ἦν ἠλίθιος ηεη14. 1247 b35. ἠλίθιον Πγ15. 1286 a12. syn ἀπαίδευτον, παιδικόν Ρβ21. 1395 a6. Ηκ6. 1176 b32. — ἠλιθιώτερον Ρβ21. 1395 b9.

ἡλικία. 1. vitae aetas. ἡλικίαι εἰσὶ νεότης ϗ ἀκμὴ ϗ γῆρας Ρβ12. 1388 b36. ἡ τῶν γερόντων ἡλικία ἐναντία τῇ τῶν νέων Ζγε7. 787 a28. οἱ ἄνθρωποι ταῖς ἡλικίαις χειμῶνα ϗ θέρος ἄγουσιν Ζγε3. 783 b26, 784 a18. τὰ τριχώματα διαφέρουσι κατὰ τὰς ἡλικίας Ζγε1. 781 b31. ἡ κατὰ τὴν ἡλικίαν τροπή Ζγε6. 786 a34. αἱ τῆς ἡλικίας (v l τῶν ἡλικιῶν, cf 3. 784 a19) μεταβολαί Ζγε1. 778 a23. αἱ τῶν πνευμάτων μεταβολαὶ ϗ τῶν ἡλικιῶν ϗ τόπων πα3. 859 a20, 17. πᾶσα ἡλικία ῥέπει ἀποκλίνοντος τοῦ σώματος ἐπὶ ψύξιν Ζγε4. 784 a32. ποῖαι ἡλικίαι εὐκίνητοι πρὸς ὀργήν Ρβ2. 1319 a26. κακῶς διακεῖσθαι δι' ἡλικίαν ἢ νόσον Ζγα18. 725 a8. cf β6. 745 a15. ε5. 785 a7. μετρεῖν τὴν ἡλικίαν, διαιρεῖν τὰς ἡλικίας ἑβδομάσιν Πη16. 1335 b39. 17. 1336 b41. προϊούσης τῆς ἡλικίας Ζγβ7. 746 b25. ε7. 787 b6. χ6. 798 b31. γενόμενος ἐν ἡλικίᾳ ϗ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος f 66. 1487 a13. ταῖς ἡλικίαις ἀκολουθεῖν Ηζ12. 1143 b8. συγκαταβαίνειν ταῖς ἡλικίαις ἐπὶ τὸν αὐτὸν καιρόν Πη16. 1334 b34. τὸ σύντροφον ϗ τὸ καθ' ἡλικίαν Ηθ14. 1161 b34. κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν, ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ Ζγα19. 727 a5. 20. 728 b24. ἡ πρώτη ἡλικία, opp τὸ γῆρας Ζγα19. 725 b19. ἡλικία τυχοῦσα, ἐχομένη, ἱκνουμένη, προσήκουσα, καταλελυμένη Πγ11. 1282 a31. δ9. 1294 b25. η14. 1332 b41. 16. 1335 a34. 17. 1336 a18. υἱὸς νεώτερος ὢν τῆς ἡλικίας (int τοῦ λειτουργεῖν) Ρβ23. 1399 a34. ἡλικίαι τῆς ὀξείας Ζιε8. 542 a19. 14. 544 b12. — pubertas. ὅταν εἰς ἡλικίαν ἔλθωσιν Ζιζ18. 572 b22. ἐγγὺς τῆς ἡλικίας εἶναι Ζγα20. 728 a12. κατὰ τὰς ἡλικίας Ζγα18. 725 b9. τῆς ἡλικίας ληγούσης Ζγα19. 727 a9. γ1. 750 a35. χρῶνται τοῖς ἐπωνύμοις ϗ πρὸς τὰς στρατείας ϗ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν· δύο ϗ τετταράκοντα ἐπώνυμοι τῶν ἡλικιῶν f 429. 1549 a21, 16. flos inventutis: χρῆσθαι τῇ ἡλικίᾳ, αἱ πρὸς τὴν ἡλικίαν ὁμιλίαι, καυχήσασθαι εἰς τὴν ἡλικίαν Πε10. 1311 b18, 4. 11. 1315 a22. — 2. aetas ἀρχαιότεροι τῆς νῦν ἡλικίας Οδ2. 308 b31. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ ΜΑ5. 986 a29. τῇ μὲν ἡλικίᾳ πρότερος, τοῖς δ' ἔργοις ὕστερος ΜΑ3. 984 a12 Bz.

ἡλικιῶται Πη16. 1335 a3. οἱ ἡλικιῶται ὁμοήθεις Ηθ13. 1161 a26.

ἧλιξ ἥλικα τέρπει Ρα11. 1371 b15. Ηθ14. 1161 b34. ηεη2. 1238 a34 (cf παροιμία).

ἡλιοειδής. ἄνθρωπός τις μόνῳ τῷ ἡλιοειδεῖ τρεφόμενος ἀέρι f 37. 1481 a2. cf ἡλιώδης.

ἥλιος. οὐρανὸν καλοῦμεν τὸ συνεχὲς σῶμα τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ τοῦ παντός, ἐν ᾧ σελήνη ϗ ἥλιος ϗ ἔνια τῶν ἄστρων Οα9. 278 b17. τοῦ ἡλίου τί τὸ ἴδιον τε3. 131 b25. ἡ σελήνη ὥσπερ ἄλλος ἥλιος ἐλάττων Ζγδ10. 777 b26. ὁ ἥλιος ϗ ὁ λοξὸς κύκλος πῶς αἴτια, ὁ ἥλιος πατήρ Μλ5. 1071 a15. Ζγα2. 716 a16. Γβ11. 338 b3. πκς34. 944 a30. φτα2. 817 a28. ὁ ἥλιος τοὺς ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως δρόμους σταδιεύων f 13. 1476 a27. τὸν ἥλιον μὴ τρέφεσθαι τῷ ὑγρῷ μβ2. 354 b34 sqq. cf πκγ30. 934 b36. τὸν ἥλιον φέρεσθαι ὑπὸ γῆν, περὶ τὴν γῆν μβ1. 354 a29. ἡ τοῦ ἡλίου φορὰ πκε6. 938 b3. τῇ μὲν ὁ ἥλιος ἀνέχει τῇ δὲ σκιάζει μγ4. 374 b2. τοῦ ἡλίου αἰρομένου, κρατοῦντος πκε7. 938 b9. κς34. 944 a25. 52. 946 a23. ὅπου ἂν ὁ ἥλιος ἐπιβάλλῃ Ζιθ13. 598 a3. ὅταν ὁ ἥλιος τραπῇ Ζιι3. 611 a4. ὁ ἥλιος ἀνατέλλων ἢ δύνων δοκεῖ δινεῖσθαι Οβ8. 290 b15. νύκτες διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἡλίου μβ8. 366 a18. ὁ ἥλιος ἄστρον ἡμεροφανές τζ4. 142 b1. ὁ ἥλιος ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ποιεῖ χειμῶνα ϗ θέρος Ζγδ2. 767 a5. τῆς σελήνης ἐκλείψεις πλείους ἢ τοῦ ἡλίου Οβ13. 293 b24. αἱ τοῦ ἡλίου ἐκλείψεις μηνοειδεῖς Οβ11. 291 b22. ὁ ἥλιος ἐκλείπει σελήνης ἀντιφράξει f 203. 1515 a23. ὁ ἥλιος σκιὰς ποιεῖ μακράς, τῆς σκιᾶς τὸ ἄκρον τρέμειν φαίνεται πιε9. 912 a34. 10. 912 b5. 13. 913 a5. — τοῦ ἡλίου τίς ἐν οὐρανῷ ἡ τάξις Μλ8. 1073 b35. τὸ ἡλίου πρὸς τὴν γῆν διάστημα μεῖζον ἢ τὸ τῆς σελήνης μα8. 345 b5. ὁ ἥλιος πόρρω ὢν ἐνισχύει ἧττον, ἡ τοῦ ἡλίου γειτνίασις, μετάστασις μβ5. 362 a25, 363 a14. 6. 364 b15. πκε15. 939 b8. περὶ τῆς γιγνομένης θερμότητος, ἣν παρέχεται ὁ ἥλιος μα3. 341 a12 sqq. τὸ δέρμα γίνεται ὑπὸ ἡλίου μελάντερον, ὁ ἥλιος ἐπικάει sim Ζγγ5. 785 b11. πλη1. 966 b21. 11. 967 b23. 7. 967 a24. 8. 967 b1. 6. 967 a20. ὁ ἥλιος φαίνεται λευκὸς ἀλλ' οὐ πυρώδης ὢν μα3. 341 a35. γ6. 377 b22. τὸ πῦρ ϗ ὁ ἥλιος ξανθὰ καθ' ἑαυτὰ τῇ φύσει χ1. 791 a4. οἱ περὶ τὸν ἥλιον ἅλῳ μα7. 344 b3. φαίνεται ὁ ἥλιος ποδιαῖος, τὸ δὲ τοῦ ἡλίου μέγεθος μεῖζόν ἐστιν ἢ τὸ τῆς γῆς ψγ3. 428 b3. εν1. 458 b29. 2. 460 b18. μα8. 345 b2. — ἐκ τοῦ ἡλίου εἰς τὸ σκότος ἰέναι Ζγε1. 780 a10. τιθέναι τι εἰς τὸν ἥλιον, ἐν τῷ ἡλίῳ, ἑστηκέναι ἐν τῷ ἡλίῳ sim μα12. 348 b33. πε36. 884 b11. ις1. 913 a20. κδ13. 937 a25. 14. 937 a34. πρὸς τὸν λύχνον ϗ πρὸς τὸν ἥλιον προστήσασθαι τὴν χεῖρα πλα28. 960 a21. ἀνακύπτομεν πρὸς τὸν ἥλιον ὅταν βουλώμεθα πταρεῖν πλγ15. 963 a8. — οἱ ἥλιοι ϗ τὰ λουτρὰ τὰ θερμὰ πιαίνουσι τοὺς βοῦς Ζιθ7. 595 b11. — ἡ τραγῳδία πειρᾶται ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου εἶναι ἢ μικρὸν ἐξαλλάττειν πο5. 1449 b13.

Ἥλιος. Ἀμβρακία θυγατὴρ Φόρβαντος τοῦ Ἡλίου f 437. 1550 a23. βόες Ἡλίου, φυσικῶς ἀλληγορεῖ Ἀριστοτέλης f 167. 1506 a3, 10. ἡ Ἡλίου νομιζομένη κρήνη ἐν Ἄμμωνι f 488. 1557 b25.

ἡλιοσκόπιον. τὸ φυτὸν τὸ λεγόμενον ἡλιοσκόπιον φτα4. 819 b21. cf Meyer Nicol Damasc p 18, 17 (fort Euphorbia helioscopia *L* Diosc I 655 II 639. Fraas 88).

ἡλιοῦσθαι. σκότος ἐγίνετο ἂν ἔξω τοῦ ἡλιουμένου ψβ8. 419 b31. τὰ ἄκρα ἡλιοῦται τῆς νυκτὸς μέχρι τοῦ τρίτου μέρους μα13. 350 a31. ὅσον τοῦ ὑγροῦ ἀπαντλούμενον ἡλιοῦται, ποώδες γίνεται χ5. 795 a1, ἡ τῆς πομφόλυγος βάσις ἡλίωται κύκλῳ πις1. 913 a22.

Ἦλις θ58. 834 b26. ἐν Ἤλιδι θ123. 842 a25. Ζγα18. 722 a9. f 596. 1576 b22. περὶ Ἦλιν f 451. 1552 a20. Ἠλεῖος ὁ κτίσας Ἦλιδα f 595. 1575 a15. Ἦλις πόλις εὐδαίμων (Gorg) Ργ14. 1416 a3. eius res publicae Πε6. 1306 a16. — Ἠλεῖοι θ51. 834 a21. Γοργίου ἐγκώμιον εἰς Ἠλείους Ργ14. 1416 a2. Ἠλείων πολιτεία f 450. 451.

ἡλιώδης, τὸ χρυσοειδὲς γίνεται ὅταν τὸ ξανθὸν ϗ τὸ ἡλιῶδες πυκνωθὲν ἰσχυρῶς στίλβῃ χ3. 793 a14. cf ἡλιοειδής.

ἧλος ὁ ἐν τῷ πλοίῳ κινεῖται κατὰ συμβεβηκός Φδ4. 211 a21. ἀμυγδαλαὶ ἥλων ἐμπηγνυμένων βελτιοῦνται φτα7. 821 a38. ἡ τῶν σπλάγχνων φύσις οἷον ἧλοι πρὸς τὸ σῶμα προσλαμβάνουσι τὴν μεγάλην φλέβα Ζμγ7. 670 a13. — ἥλῳ ὁ ἧλος ὥσπερ ἡ παροιμία (cf παροιμία) Πε11. 1314 a5.

Ἠλύσιον πεδίον (resp Hom δ 563) πκς31. 943 b22.

Ἠμαθιωτῶν χώρα θ68. 835 a34.

ἤματα τεσσαρακαίδεκα (Simonid fr 12) Ζιε8. 542 b8.

ἡμεῖς. τιμιώτερον ϗ ἁπλῶς ϗ ἡμῖν Πη1. 1323 b17. cf ἁπλῶς. γνωριμώτερον ἡμῖν, opp τῇ φύσει Φα1. 184 a16. ἡ μεσότης

ἡ πρὸς ἡμᾶς, dist ἡ κατ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα Ηβ5. 1106 a28. 6. 1107 a1.

ἡμέρα, def ἡλίȣ φορὰ ὑπὲρ γῆς τζ4. 142 b3. ἡ ἡμέρα ἐστὶ ϗ ὁ ἀγὼν τῷ ἀεὶ ἄλλο ϗ ἄλλο γίνεσθαι Φγ6. 206 a22, 31. — ἡμέραι ἐλάττονες, μακρότεραι μγ5. 377 a12. ἡμέραι αἰόλοι πκς13. 941 b24. ἡμέραι κρίσιμοι Φε6. 230 b5. ἡμέραι κύριαι ρ37. 1443 a20. διαμεμετρημένη ἡμέρα f 423. 1548 a39. — ἡμέρας (opp νύκτωρ) Ζιδ10. 537 a28. μεθ' ἡμέραν, opp νύκτωρ μβ4. 360 a3. Ζιε14. 546 a21. πκε7. 938 b5. καθ' ἡμέραν, opp νύκτωρ μα10. 347 a13, 15. καθ' ἡμέραν quotidie: ὁ ἄλλος βίος ὁ καθ' ἡμέραν Πβ6. 1266 a1. πρὸς τῷ καθ' ἡμέραν ὄντες ἄσχολοί εἰσιν ἐπιβȣλεύειν Πε11. 1313 b20. ἡ εἰς πᾶσαν ἡμέραν συνεστηκυῖα κοινωνία οἰκία, dist χρῆσις μὴ ἐφήμερος, κώμη Πα2. 1252 b13, 16. — ἡ ἑσπέρα γῆρας ἡμέρας πο21. 1457 b24.

ἡμεροδρόμοι κ6. 398 a30.

ἡμερολεγδόν. δέκα μῆνας κύειν ἡμερολεγδὸν τὰς βȣ̃ς Ζιζ21. 575 a27.

ἥμερος. (fem ἥμερος, sed ἥμεραι v l Ζιζ18. 573 a31) cf ἄγριος. τὰ ἥμερα τῶν ζῴων πάντως ϗ ἄγρια, τὰ ἄγρια ȣ̓ πάντως ἥμερα πι45. 895 b23. syn τὰ κατ' οἰκίαν τρεφόμενα Ζιι50. 632 b3, 6. ἡ ἀπὸ τῶν ἡμέρων ζῴων τροφὴ Πα8. 1256 a31. τὰ ἥμερα ϗ διὰ τὴν χρῆσιν ϗ διὰ τὴν τροφὴν Πα8. 1256 b17. βοήθεια παρὰ τῶν δȣ́λων ϗ παρὰ τῶν ἡμέρων ζῴων Πα5. 1254 b26. τὰ ἥμερα τῶν ἀγρίων βελτίω τὴν φύσιν Πα5. 1254 b11. τὰ ἥμερα ϗ φρονιμώτερα οα3. 1343 b15. τὰ ἡμερώτερα ϗ λεοντώδη ἤθη Πθ4. 1338 b19. exempla ζῴων ἡμέρων: αἱ ἥμεροι ὕες Ζιζ18. 573 a31. 28. 578 a30, 31. θ28. 606 a9. οἱ ὄρνεις οἱ ἥμεροι Ζιε33. 558 a12 et τῶν ὀρνέων τὰ μὲν ἄγρια, ὅσα δὲ ἥμερα ἢ ἡμερȣ̃σθαι δύναται Ζιε13. 544 a29. τῶν ἡμέρων σφηκῶν δύο γένη Ζιι41. 628 a1. — φυτὰ ἥμερα, ἡμερώτερα, opp ἄγρια, διὰ τί καλεῖται πι45. 896 a7, 10. κ12. 924 a19. καρποὶ ἥμεροι Πα8. 1256 a39. πκ12. 924 a18. — τὰ ἥμερα i q locus cultus, opp τὰ ὀρεινά. Ζιι40. 624 b28.

ἡμερότης ζῴων, opp ἀγριότης Ζιθ1. 588 a21. cf ι3. 610 b21 Aub. ἡμερότης φυτῶν πκ12. 924 a19.

ἡμερȣ̃ν. τῶν ζῴων τινὰ ἡμερȣ̃σθαι δύναται Ζια1. 488 a29. ε13. 544 a29. ι1. 608 b35. ȣ̓ πάντα φυτὰ ἡμερȣ̃σθαι δύναται πι45. 896 a8.

ἡμεροφανὲς ἄστρον τζ4. 142 b1.

ἡμιαστραγάλιον Ζιβ1. 499 b25 (v l ἡμιαστράγαλος).

ἡμίεργα ἀναθήματα οβ1346 b10.

ἡμιζύγιος. τȣ̃ ὅλȣ (int τῆς ὅλης φάλαγγος) ἡμιζυγίȣ ὄντος μχ20. 853 b26. (cf Cappelle p 243 sqq).

ἡμίθεος. Ἀχιλλεὺς τῶν ἡμιθέων Ρβ22. 1396 b13.

ἡμικοτύλιον ϗ μικρῷ πλέον Ζιζ18. 573 a7.

ἡμικύκλιον. ἐν ἡμικυκλίῳ ȣ̓κ ἐνδέχεται συνεχῶς κινεῖσθαι Φθ8. 264 b24. πότερον ἐναντία ἡ ἐν θατέρῳ ἡμικυκλίῳ κίνησις τῇ ἐν θατέρῳ Οα4. 271 a11, 14. ἡμικύκλιον zodiaci, θάτερον ἡμικύκλιον τὸ τὸ δίπλωμα ἔχον μα8. 345 a23, 346 a24. — τμῆμα μεῖζον, ἔλαττον ἡμικυκλίȣ μγ2. 371 b27. 5. 375 b17, 28, 377 a6. αἱ τῶν ἡμικυκλίων γωνίαι Αα24. 41 b17. ὀρθὴ ἡ ἐν ἡμικυκλίῳ Αδ11. 94 a28. Μθ9. 1051 a27. τὸ ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ τρίγωνον Αγ1. 71 a21. — ἡ νάρκη ὡς δυσὶ πτερυγίοις χρῆται ἑκατέρῳ τῷ ἡμικυκλίῳ Ζμδ13. 696 a32.

ἡμίλιτρον, ὅπερ ἐξ χαλκοῖ ἐστίν f 467. 1544 b44, 1545 a7.

ἡμιόδιος γενόμενος Ἀλεξάνδρȣ Ἀντιμένης οβ1352 b26.

ἡμιόλιος. ὁ γνήσιος ἀετὸς ἡμιόλιος τῶν ἀετῶν Ζιι32. 619 a13. ἡμιόλιον τῷ μεγέθει Ζιε21. 553 a28. διπλάσιον ϗ ἡμιόλιον διιέναι μῆκος Φζ2. 233 b21. ȣ̓ μόνον ἡμιόλια τὰ ὄντα ἔσται ἀλλὰ πλείω Μγ7. 1012 a12. τὸ ἡμιόλιον πρὸς τὸ ὑφημιόλιον Μδ15. 1021 a1. τὸ διὰ πέντε ἐστὶν ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ πιθ41. 921 b3. ἡμιόλιος λόγος ὁ παιάν Ργ8. 1409 a6.

ἡμίονος. refertur inter τὰ λόφȣρα Ζγγ5. 755 a18. Ζια6. 491 a1. τὸ γένος ὅλον ἄγονόν ἐστι τὸ τῶν ἡμιόνων Ζγβ7. 746 b20. 8. 747 a25. ἡ ἀτεκνία Ζγγ1. 749 a10. 5. 755 b19. Δημόκριτος φησὶ διεφθάρθαι τȣ̀ς πόρȣς (σπόρȣς v l Philop comm) τῶν ἡμιόνων ἐν ταῖς ὑστέραις Ζγβ8. 747 a30. ἐπειδὴ γίνεται ἡμίονος ἄρρην ϗ θῆλυς ἀδιαφόρων ὄντων τῷ εἴδει ἀλλήλοις, γίνεται δ' ἐξ ἵππȣ ϗ ὄνȣ ἡμίονος, ἕτερα δ' ἐστὶ τῷ εἴδει ταῦτα ϗ οἱ ἡμίονοι, ἀδύνατον γενέσθαι ἐξ ἡμιόνων Ζγβ8. 748 a1, 5. γεννᾷ ἵππος ἡμίονον παρὰ φύσιν Μζ8. 1033 b33. Ζγβ8. 747 b11. θηλάζει ἑξάμηνος, ἀκμάζει μετὰ τȣ̀ς βόλȣς Ζιζ22. 576 b11, 13. vita Ζιζ24. 577 b29 sq. τὰ σώματα τὰ τῶν ἡμιόνων μεγάλα γίνονται διὰ τὸ τὴν ἀπόκρισιν τὴν εἰς τὰ καταμήνια τρέπεσθαι εἰς τὴν αὔξησιν Ζγβ8. 748 b20. ἡμίονος μακροβιώτερος ἵππȣ ϗ ὄνȣ, ἐξ ὧν ἐγένετο μκ5. 466 b9. τῶν ἡμιόνων αἱ θήλειαι μακροβιώτεραι ϗ μείζȣς Ζιδ11. 538 a34. ἡμιόνων δὲ Ἦλιν μητέρα ȣ̓κ ἐρεῖς, ἢ τὸ λεχθὲν ψεῦδός ἐστιν f 324. 1532 b7. — ϗ ἡμιόνȣς ἤδη ἔτεκεν ἵππος τις δύο Ζιζ22. 576 a2. (mulus vel hinnus) cf ὀρεύς. — αἱ ἐν Συρίᾳ καλȣ́μεναι ἡμίονοι αἱ καλȣ̃νται ἡμίονοι δι' ὁμοιότητα, ȣ̓κ ȣ̓̃σαι ἁπλῶς τὸ αὐτὸ εἶδος· ϗ γὰρ ὀχεύονται ϗ γεννῶνται (γεννῶσιν αὐταὶ Pic) ἐξ ἀλλήλων Ζια6. 491 a2. ϗ ὀχεύονται ϗ τίκτȣσιν Ζιζ24. 577 b23. descr Ζιζ36. 580 a1-9 — ἐν Καππαδοκίᾳ φασὶν ἡμιόνȣς εἶναι γονίμȣς θ69. 835 b1. ȣ̓ρῆας (Hom A 50) πότερον τȣ̀ς φύλακας λέγει ἢ τȣ̀ς ἡμιόνȣς πο25. 1461 b11. ἡμίονοι ἄγȣσαι ἀργύριον οβ1350 b24. (Equus onager Pall KaZι29, 21. Su 77, 59b Equus hemionus Pall nord Beitr II 22 sq Cr, K423. AZγ 26, AZι I 68, 19b in incerto reliquit, Lewysohn Zool ds Talmud 370, A Schlieben Pferde ds Althums 73. cf Blyth in Journal of the Asiat soc of Bengal 1859 p 229-253.)

ἡμιπαγὴς δρόσος ἡ δροσοπάχνη κ4. 394 a26. cf Epicuri phys ed Schneid 124.

ἡμιπόνηρος Πε11. 1315 a10 (cf ἡμίχρηστος). def Ηη11. 1152 a17.

ἡμίπυρον ὂν τὸ ἀστράψαν κ4. 395 a23.

ἡμιστατήρον, νόμισμα χρυσȣ̃ν f 486. 1557 b19.

ἥμισυς. ἥμισυ def τὸ ἴσῳ ὑπερεχόμενον τζ9. 147 a31. ἡμίσεες ἴδιον τὸ ὡς ἓν πρὸς δύο τε6. 135 b26. διπλάσιον πρὸς ἥμισυ Μδ15. 1020 b26. — ἐν ἡμίσει χρόνῳ Φθ10. 266 b11. τὸν ἥμισυν τȣ̃ βίȣ ηεβ1. 1219 b18. ὁδὸς ἡμισείας ἡμέρας Πη10. 1329 b13. ἀπέχειν τὴν ἡμίσειαν διάμετρον Οβ13. 293 b23. ἥμισυ μέρος Πα13. 1260 b19. — ἐν τῇ ὅλῃ δυνάμει ἡ ἡμίσεια, τὸ ἥμισυ τῆς γραμμῆς Μθ6. 1048 a33. δ7. 1017 b7. ἀριθμεῖν μὴ μίαν τὴν συνεχῆ, ἀλλὰ δύο ἡμισείας Φθ8. 263 b3. — ἀεὶ τὸ ἥμισυ διιέναι δεῖ Φθ8. 263 a5. δύο ἡμίση, ἄπειρα ἡμίση Φθ8. 263 a23, 26, 28. Μζ10. 1035 a18. Πε1. 1301 b35. ἄπειρα ἡμίσεα Φθ8. 263 b8. — ἡ ἀρχὴ ἥμισυ παντός Πε4. 1303 a29. Ηα7. 1098 b7. τι34. 183 b22. πι13. 892 a30 (cf παροιμία).

ἡμισφαίριον. τὸ ἄνω ἡμισφαίριον ϗ πρὸς τοῖς δεξιοῖς, τὸ κάτω ϗ πρὸς τοῖς ἀριστεροῖς Οβ2. 285 b23, 24. πκς21. 942 b7. 54. 946 b7, 18. οἱ τὸ ἐναντίον ἡμισφαίριον οἰκȣ̃ντες πκς54. 946 a38. ἅμα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις πιε5. 911 b1. ἓν εἶναι μόνον τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς ἡμισφαίριον Οδ1. 308 a26. ἡμισφαίριον ἐπὶ τȣ̃ ὁρίζοντος κύκλȣ μγ5. 375 b19.

ἀπέχει τὸ ἡμισφαίριον αὐτῆς (τῆς γῆς) ὅλον Οβ13. 293 b26. διαφορὰ τῶν ἡμισφαιρίων Οβ2. 285 b10. — αἱ πομφόλυγες ἡμισφαίρια πις2. 913 a31.

ἡμίφωνον τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκυστήν πο20. 1456 b27, 25.

ἡμίχοος. χωρεῖν ἡμιχόυ πλεῖον θ1. 830 a14. χωρῆσαι μὴ πολλῷ ἔλαττον ἡμίχυν (v l ἡμίχυ) Ζι45. 630 a34. — plur βλίττεσθαι τρία, πέντε ἡμίχοα Ζι40. 627 b3, 4. γάλακτος ἀφιέναι τρία ἡμίχοα θ128. 842 b30.

ἡμίχρηστος, coni ἡμιπόνηρος Πε11. 1315 b9.

ἡμιωβέλια ἱερὰ τρία Ρα14. 1374 b26, 28.

ἡμιωβόλια τρία δύναται ὁ νῦμμος f 547. 1568 b30.

ἠνεκέως (Emp 439) Ρα13. 1373 b17.

ἠνεμόεις λόφος (ex versu Antimachi) Ργ6. 1408 a3.

ἡνίοχος κ6. 400 b7.

Ἡνίοχοι, ἔθνος ἠπειρωτικόν Πθ4. 1338 b22.

ἤνυστρον. τὸ καλύμενον ἤνυστρον Ζιβ17. 507 b9. δ1. 524 b11. Ζμγ14. 674 b15. 15. 676 a9. Ruminantium abomasus cf F 300, 78, 4.

ἧπαρ. refertur inter τὰ σπλάγχνα Ζιγ17. 520 a16. Ζμγ12. 673 b27. descr Ζια 17. 496 b16 sq. Ζμγ12. ἡ τῦ ἥπατος φύσις, σύστασις Ζμγ7. 669 b16-670 a28. δ2. 677 a36, 677 a19. ἧπαρ ὐκ ἔχον ὐθὲν γίνεται ζῷον Ζγδ4. 771 a4. ὑπάρχει πᾶσι τοῖς ἐναίμοις Ζμγ4. 666 a24. 7. 670 a23. δ2. 677 b6. συνισταμένων τῶν ἐναίμων ἔνδηλα γίνεται καρδία τε ϗ ἧπαρ Ζμγ4. 665 a34. — ἥπατος τόπος Ζμγ4. 666 a25 sq. δ3. 677 b35. ἅπτεται τῦ δεξιῦ νεφρῦ ἐν πᾶσιν Ζμγ9. 671 b35. ἐν τοῖς δεξιοῖς Ζια17. 496 b16. ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ἤδη ὤφθη Ζιβ 17. 507 a23. Ζγδ4. 771 a8. τῷ καλλιωνύμῳ τὸ ἧπαρ κατὰ τὴν λαιὰν φορεῖται πλευράν f 298. 1529 b12. μακρὸς ὢν ὁ ὀμφαλὸς τῦ ἐμβρύυ κατὰ τὸ μέσον, ᾗ τὸ ἧπαρ Ζιζ10. 565 b9. — φλέβες διὰ τῦ ἥπατος, εἰς, ἐπὶ τὸ ἧπαρ Ζιγ2. 511 b28. 512 a10. 3. 512 b31, 513 a6. 4. 514 a33, 35, b8. Ζιη8. 586 b18. αἱ καλύμεναι πύλαι τῦ ἥπατος Ζια17. 496 b32. χολὴ ἐπὶ τῦ ἥπατος Ζμδ2. 676 b32, 677 a21, ἐπὶ τῷ ἥπατι Ζιβ15. 506 b10. 17. 508 b1. Ζμδ2. 676 b17, 677 a14, πρὸς τῷ ἥπατι Ζιβ15. 506 b7, 18, 22, 23. τὰ ἥπατα τὰ τῶν ἀχόλων εὔχρω ϗ γλυκερά ἐστιν, ϗ τῶν ἐχόντων χολὴν τὸ ὑπὸ τῇ χολῇ τῦ ἥπατος γλυκύτατόν ἐστιν Ζμδ2. 677 a23 cf F 305, 13. ἄχολον τὸ τῦ ἐλέφαντος Ζιβ15. 506 b1. ἀσχιδές, ἐσχισμένον, πολυσχιδές, μονοφυέστερον Ζιβ17. 507 a12, 13. Ζμγ12. 673 b17. στρογγύλον τὸ τῦ ἀνθρώπυ Ζια17. 496 b23. μακρὸν ϗ ἁπλῦν Ζιβ17. 508 a34. αἱματικώτατον μετὰ τὴν καρδίαν τῶν σπλάγχνων Ζμγ12. 673 a27. πιμελῶδες Ζιγ17. 520 a17. λευκόν f 311. 1531 a13. ὐκ ἔχει ὐδεμίαν ἀρτηρίαν πν5. 484 a12. — τῆς πέψεως χάριν Ζμγ7. 670 a20, 27, συμβάλλεται πολὺ μέρος πρὸς εὐκρασίαν τῦ σώματος ϗ ὑγίειαν Ζμδ12. 673 b25. φαίνεται πολλάκις λίθων μεστὸν ϗ φυμάτων ϗ δοθιήνων Ζμγ4. 667 b5, 7. πόνοι περὶ τὸ ἧπαρ Ζιγ 4. 514 b3. — τῆς ψυχῆς τὸ περὶ τὸ ἧπαρ μόριον (Plat Tim 71 C) Ζμδ2. 676 b24. οἱ δασύποδες (λαγώς) δύο δοκῦσιν ἧπατ' ἔχειν Ζμγ7. 669 b35. Ζιβ17. 507 a18. θ122. 842 a16. (de iecinore ap Arist cf Philippson ὕλη ἀνθρ. p41 et Putsche Zeitschr f Alterthumswissenschft 1857 no 56.)

ἥπατος ἔχει ὀλίγας ἀποφυάδας Ζιβ 17. 508 b19. f 295. 1529 a41. 296. 1529 a43 sq. Rose Ar Ps 306 — (Jecorinus Gazae. Gadus Aeglefinus Cuv II 232. Stromateus fiatola *L* K 492, Cr. Teuthis hepatus R 147, KaZι 92, 29; in incerto relinquunt ceteri.)

ἡπατικός. πάθος ἡπατικόν f 337. 1534 b2.

ἡπατῖτις. φλέβες εἰσὶ δύο μέγισται· ϗ καλεῖται ἡ μὲν σπληνῖτις, ἡ δὲ ἡπατῖτις. ϗ φαίνονται παρά τε τὴν σπληνῖτιν ϗ τὴν ἡπατῖτιν ἕτεραι ὀλίγον ἐλάττυς, ἃς ἀποσχῶσιν ὅταν τι ὑπὸ τὸ δέρμα λυπῇ· ἂν δέ τι περὶ τὴν κοιλίαν, τὴν ἡπατῖτιν ϗ τὴν σπληνῖτιν Ζιγ2. 512 a6, 30, 32. cf AZιII tab IV et VI.

ἤπειρος. τὰ περὶ τὴν ἤπειρον μεταβάλλει ϗ τὴν θάλατταν μα14. 351 a21 (cf ἠπειρῦν). αἱ ἐγγὺς τῆς ἠπείρυ νῆσοι μόριόν ἐστι τῆς ἠπείρυ μβ8. 369 a4. τὴν πόλιν δεῖ κοινὴν εἶναι τῆς ἠπείρυ τε ϗ τῆς θαλάσσης Πη11. 1330 a34 φοβυμένην μὴ οἱ ἐκ τῆς ἠπείρυ ἐρχόμενοι ποταμοὶ ἤπειρον τὴν Κέρκυραν ποιήσωσι f 469. 1555 a40. — μή ποτ' ἀπ' ἠπείρυ δείσης νέφος πκς57. 947 a7.

Ἤπειρος. ἔλαφοι, βόες, ὄνοι ἐν τῇ Ἠπ. θ75. 835 b27. Ζιγ21. 522 b20. ζ18. 572 b19. θ7. 595 b17. 28. 606 b4. Ἀχιλλεὺς ἐν Ἠπείρῳ f 522. 1563 b20. — Ἠπειρωτῶν πολιτεία f 452. — Ἠπειρωτικαὶ βόες Ζιγ21. 522 b16.

ἠπειρωτικὰ ἔθνη Πθ4. 1338 b22.

ἠπειρῦν. ἠπείρυς ἐθαλάττωσαν ϗ θαλάττας ἠπείρωσαν κ6. 400 a28.

ἠπιαλεῖν. οἱ ἠπιαλῦντες πκζ2. 947 b21.

ἠπίολος v Lob Prol 129. λυμαίνεται τὰ κηρία ϗ ἄλλο θηρίον, οἷον ὁ ἠπίολος ὁ περὶ τὸν λύχνον πετόμενος· ὗτος ἐντίκτει τι χνῦ ἀνάπλεων, ϗ ὐ κεντεῖται ὑπὸ τῶν μελιττῶν, ἀλλὰ μόνον φεύγει καπνιζόμενος Ζιθ27. 605 b14. Galleria cereana (Tinea mellonella *L*) Cr; Su 206, 22; AZι I 164, 16 et generatim i q Nocturna.

ἤπιος. ἡ φήνη ἤπιος Ζι34. 619 b24. ἡ τῦ νέφυς θλίψις ἠπία ὖσα, opp σφοδρά κ4. 394 a30, 31.

Ἥρα θ96. 838 a24. Ζιζ35. 580 a19. ἐπὶ Λακινίῳ πανήγυρις τῆς Ἥρας θ96. 838 a17. Ἥρα (Hom Γ 276. Τ 108) f 143 1502 b12. 157. 1504 b15, 23. πρόβατον ἀνάθημα τῇ Ἥρᾳ f 532. 1566 b26. ἐγὼ γὰρ Ἥραν (Eur Troad 971) Ργ17. 1418 b22. ὁ Φωσφόρυ κύκλος, ὃν Ἀφροδίτης, οἱ δὲ Ἥρας προσαγορεύυσι κ2. 392 a28.

Ἡραία μετέβαλε τὴν πολιτείαν Πε3. 1303 a15.

Ἡράκλεια ἡ ἐν τῷ Πόντῳ μβ8. 367 a1. Πε6. 1305 b36. θ73. 835 b15. de eius rebus publicis Πε5. 1304 b31. 6. 1305 b5, 11, 36, 1306 a37. — Ἡράκλειαν οἱ Ταραντῖνοι παρέλαβον θ106. 840 a12. — Ἡρακλεωτῶν πόλις Πη6. 1327 b14. σόφισμα οἰκονομικόν οβ1347 b3. Ἡρόδωρος ὁ Ἡρακλεώτης Ζγγ6. 757 a4. — Ἡρακλεωτικοὶ καρκίνοι Ζιδ2. 525 b5. 3. 527 b12. Ζμδ8. 684 a7, 10.

Ἡρακλεῖδαι Μι8. 1058 a24. τὰ ὑπὲρ Ἡρακλειδῶν πραχθέντα Ρβ22. 1396 a14. τῶν Ἡρακλειδῶν κατελθόντων f 449. 1551 b36.

Ἡρακλείδης ὁ Αἴνιος Πε10. 1311 b21.

ἡρακλειτίζειν Μγ5. 1010 a10. πιγ6. 908 a30. τῶν ἡρακλειτιζόντων τινές κγ30. 934 b34.

Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος ΜΑ3. 984 a7. ὁ σκοτεινός κ5. 396 b20. πιστεύει ὐδὲν ἧττον οἷς δοξάζει ἢ ἕτεροι οἷς ἐπίστανται Ηη5. 1146 b30. ημβ6. 1201 b8. eius θέσις Aristoteli videtur λόγυ ἕνεκα λεγομένη Φα2. 185 a7. χαλεπὸν διαστίξαι τὰ Ἡρακλείτυ Ργ5. 1407 b14. — ipsa verba ex Heracliti libro afferuntur fr 1 Ργ5. 1407 b16. fr 21 Μγ5. 1010 a13. fr 26 αι5. 443 a25. fr 33 μβ2. 355 a14. fr 37 Ηθ2. 1155 b5. ηεη1. 1235 a25. fr 41 κ6. 401 a11. fr 45 κ3. 396 b20. fr 69 Ηβ2. 1105 a8. ηεβ7. 1223 b22. Πε11. 1315 a30. fr 85 Ηκ5. 1176 a6. apophthegma Ζμα5. 645 a17. — Heracliti doctrina exponitur et examinatur:

πάντα κινεῖσθαι τα 11. 104 b22. Ογ 1. 298 b33. ψα 2. 495 a28. ΜΑ 6. 987 a33. μ 4. 1078 b14. resp Φθ 3. 253 b10. 8. 265 a3. ἐνδέχεσθαι τὸ αὐτὸ εἶναι ϗ μὴ εἶναι, τὰ ἐναντία ἅμα ἀληθῆ εἶναι τθ 5. 159 b31. Φα 2. 185 b20. Μγ 3. 1005 b25. 5. 1010 a13. 7. 1012 a24. 8. 1012 a34. κ 5. 1062 a32. 6. 1063 b24. resp Μγ 4. 1005 b35. τὸ πῦρ ἀρχὴν εἶναι ΜΑ 3. 984 a7. cf Ογ 1. 298 b33. resp Φβ 4. 196 a18. Ογ 5. 303 b11. Γβ 1. 328 b35. ΜΑ 7. 988 a30. 8. 989 a2. β 1. 996 a9. 4. 1001 a15. τὰ ἄστρα πύρινά τινες φασὶν εἶναι resp Οβ 7. 289 a16 (cf Alex Aphr ad μα 3. 340 a13.) ἀρχὴν τὴν ἀναθυμίασιν ψα 2. 405 a25. τὸν ἥλιον τρέφεσθαι τῷ ὑγρῷ resp μβ 2. 354 b33, cf πκγ 30. 934 b34, videtur resp Γβ 8. 335 a18. τοῖς ἐναντίοις σχηματίζει τὸ ἓν videtur resp Φα 6. 189 b8. τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται fort resp κ 3. 396 b7 sqq. mundi orientis et intereuntis vicissitudo Οα 10. 279 b16. ἅπαντα γίνεσθαί ποτε πῦρ Φγ 5. 205 a3. Μκ 10. 1067 a4. — Ἡρακλείτειος θέσις Φα 2. 185 a7. Ἡρακλείτειοι λόγοι, δόξαι ΜΑ 6. 987 a33. μ 4. 1078 b14.

Ἡρακλεόδωρος ἐν Ὠρεῷ Πε 3. 1303 a19.

Ἡρακλῆς πο 8. 1451 a22. Ζιη 4. 585 a14. ηεη 12. 1245 b39. μελαγχολικός πλ 1. 953 a14. ἀρρενογόνος Ζιη 6. 585 b22. fabulae de Hercule narrantur μβ 3. 359 a28. Πγ 13. 1184 a23. θ 51. 834 a16. 58. 834 b25. 88. 837 b6. 97. 838 a28, 31. 100. 838 b16, 18, 19. f 175. 1504 a21. 475. 1556 a28. — Ἡρακλέης (in versu epigrammatis antiqui) θ 133. 843 b27. οὐκ Διὸς Ἡρακλέης f 625. 1583 b16. — ἄλλος Ἡρακλῆς ἄλλος αὐτός proverbium cf παροιμία. ὁ Ὀλυμπιακὸς ἀγὼν Ἡρακλέους f 594. 1574 b34. στῆλαι Ἡρακλέους κ 3. 393 b10, 23, 32. ὁ Πυρόεις (κύκλος) Ἡρακλέους τε ϗ Ἄρεος προσαγορευόμενος κ 2. 392 a25 — Ἡράκλειος. τὰ Ἡράκλεια f 404. 1545 b38. αἱ νῦν Ἡράκλειοι στῆλαι καλούμεναι f 628. 1584 b6. οἱ ἐφ' Ἡρακλείαις στήλαις μτ 1. 462 b24. Ρβ 10. 1388 a10. ἀπό, ἔξω, ἐντὸς Ἡρακλείων στηλῶν μβ 1. 354 a12. 5. 362 b21, 28. θ 37. 833 a10. 84. 836 b30. 136. 844 a25. τὰς Ἡρακλείους στήλας Οβ 14. 298 a10 (v l Ἡρακλείας). κ 3. 393 a18, 24. ὁδὸς Ἡράκλεια καλουμένη θ 85. 837 a8 (Petersen, Gött G A 1868 p 91). τόξα τὰ Ἡράκλεια θ 107. 840 a19. — Ἡρακληῒς ϗ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πο 8. 1451 b20.

ἠρέμα, opp σφόδρα Ηγ 2. 1111 a6. ἀντικείμενον τῷ ἠρέμα τὸ σφόδρα ηεγ 3. 1231 b14. ἠρέμα κινεῖν, ῥιπτεῖν Ζιθ 10. 537 a16. Ζκ 2. 698 b27. ἠρέμα ἐπιθυμεῖν, ἡσθῆναι, ἀρέσκεσθαι, opp σφόδρα Ηη 6. 1148 a18, 20. 8. 1150 a28. ι 8. 1169 a23. κ 5. 1175 b11. Ρα 11. 1370 b34. μόλις ϗ ἠρέμα πάσχειν Μδ 12. 1019 a31. ἠρέμα, σφόδρα παθητικόν Γα 10. 328 b7. ἠρέμα, σφόδρα φοβερόν ηεγ 1. 1229 b23, 25. ἠρέμα, μᾶλλον, σφόδρα ψεκτός Ηδ 11. 1126 b8. ἠρέμα βλέπειν, opp ὀξύ, ἀτενίζειν μγ 4. 373 b4. α 6. 343 b14. ἠρέμα ὁρᾶν, ἀκούειν, opp σαφῶς γνωρίζειν εν 3. 462 a22-25. ἠρέμα πιστεύειν Ηη 5. 1146 b27. ἠρέμα γνώριμος ΜΖ 4. 1029 b9. ἠρέμα ὑπάρχει ὁμοίωμα Πθ 5. 1340 a30. ἠρέμα λευκόν, opp παντελῶς μγ 4. 375 a21. ἠρέμα θερμόν, opp ὑπερβάλλον Γα 8. 326 a12. ἠρέμα, σφόδρα ὅμοιος τγ 2. 117 b23. δάκτυλοι ἄσχιστοι ϗ ἠρέμα διηρθρωμένοι Ζιγ 9. 517 a32.

ἠρεμαῖος. ὑπὸ δυνάμεως ἠρεμαίας μεγάλα κινεῖσθαι μεγέθη μχ 5. 850 b30. ψυχὴ ἠρεμαίαις ϗ τεταγμέναις κινήσεσι χρωμένη αρ 8. 1251 b27. ἔχειν τὸ ἠρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ ϗ στάσιμον αρ 4. 1250 a43. μέλος μαλακὸν ϗ ἠρεμαῖον πιθ 49. 922 b30, 32. ἠρεμαία ὑπόληψις, opp ἰσχυρά Ηη 3. 1146 a1. — ἠρεμαίτερον σείειν μβ 8. 368 a12.

ἠρεμεῖν. ἀπορίαι περὶ τοῦ ἠρεμεῖν Φζ 8. opp κινεῖσθαι εν 2. 459 b20. πᾶν ἢ κινεῖται ἢ ἠρεμεῖ τὸ πεφυκὸς ὅτε πέφυκε ϗ οὗ ϗ ὥς Φζ 8. 238 b23. 1. 232 a12. ἠρεμεῖν λέγομεν τὸ πεφυκὸς κινεῖσθαι μὴ κινούμενον ὅτε πέφυκε ϗ οὗ ϗ ὥς Φζ 3. 234 a32. 8. 239 a13. ε 2. 226 b14. δ 12. 221 b12. Μκ 12. 1086 b24. cf ξ 4. 978 b24. οὐκ ἐνδέχεται ἠρεμίζεσθαι τὸ ἠρεμοῦν Φζ 8. 238 b26. ἠρεμεῖν λέγομεν τὸ ὁμοίως ἔχον ϗ αὐτὸ ϗ τὰ μέρη νῦν ϗ πρότερον· οὐκ ἔστιν ἠρεμεῖν ἐν τῷ νῦν, ἀλλὰ χρόνον τινά Φζ 3. 234 b5, 8. 8. 239 a15, 26, b1. 10. 240 b30. ἠρεμεῖν ἢ βίᾳ ἢ κατὰ φύσιν Ογ 2. 300 a28. εἰ ἠρεμεῖ τινὰ τῶν ἀντικειμένων ἠρεμιῶν Φθ 8. 264 a23. ὁρῶμεν ἠρεμούσης τῆς οὐσίας ἐν αὐτῇ μεταβολὴν κατὰ μέγεθος Γα 1. 314 b13. οἱ πάντα ἠρεμεῖν, πάντα κινεῖσθαι λέγοντες Μγ 8. 1012 b23. 5. 1010 a36. παντὸς κινουμένου ἀνάγκη τι ἠρεμεῖν πι 30. 894 a18. ἀντιτείνει ϗ τὸ ἠρεμοῦν μχ 30. 858 a9. κατείχετο ὁ ἀὴρ ϗ ἠρέμει μβ 8. 367 b30. ἠρεμοῦσι σφόδρα (οἱ ἰχθῦς) ϗ κινοῦσιν οὐδὲν πλὴν ἠρέμα τὸ οὐραῖον Ζιδ 10. 537 a15. ἠρεμεῖν ἐν ταῖς μήτραις τὰ ἔμβρυα υ 3. 457 a21. — τὰς αἰσθήσεις ἠρεμεῖν, syn ἀργεῖν, ἀκινητίζειν, opp ἐνεργεῖν υ 2. 455 a32. τῷ ἠρεμῆσαι ϗ στῆναι τὴν διάνοιαν ἐπίστασθαι ϗ φρονεῖν λέγομεν Φη 3. 247 b10 (sed aliter ἐπικρατῆσαν τὸ πάθος ἠρεμεῖν ἐποίησε τὸν λογισμόν ημβ 6. 1202 a6). ἵστησιν ὁ λέγων τὴν διάνοιαν ϗ ὁ ἀκούσας ἠρέμησεν ε 3. 16 b21. ἠρεμήσαντος τοῦ καθόλου ἐν τῇ ψυχῇ, syn στάντος Αδ 19. 100 a6, 15.

ἠρέμησις. ἡ εἰς αὑτὸ κίνησις ἐν ᾧ ἕστηκεν ἠρέμησις μᾶλλόν ἐστι Φε 6. 230 a4. μᾶλλον κίνησις κινήσει ἐναντίον ἢ ἠρέμησις Φε 6. 231 a2. cf 2. 226 a7. ἡ ἠρέμησις στέρησις τῆς κινήσεως Φθ 1. 251 a26. ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ἠρεμήσεως, opp τῆς μεταβολῆς Μδ 2. 1013 a30. ποιεῖν ἠρέμησιν, opp κινεῖν ψα 3. 406 b22. — ἡ νόησις ἔοικεν ἠρεμήσει τινὶ ϗ ἐπιστάσει μᾶλλον ἢ κινήσει ψα 3. 407 a32. ἡ πράϋνσις κατάστασις ϗ ἠρέμησις ὀργῆς Ρβ 3. 1380 a8.

ἠρεμία. ᾧ ἡ κίνησις ὑπάρχει, τούτῳ ἡ ἀκινησία ἠρεμία Φγ 2. 202 a5. ἡ ἠρεμία στέρησις τοῦ δεκτικοῦ, στέρησις τῆς κινήσεως Φε 2. 226 b15. θ 8. 264 a27. Μκ 12. 108 b24. Οβ 3. 286 a26. ποία ἠρεμία κινήσει ἐναντία Φε 6. ἁπλῶς ἐναντίον κίνησις κινήσει, ἀντίκειται δὲ ϗ ἠρεμία· στέρησις γάρ Φε 6. 229 b25. Κ 14. 15 b1. ἠρεμίας μέτρον κατὰ συμβεβηκὸς ὁ χρόνος Φδ 12. 221 b8. ἠρεμία ἢ βίᾳ ἢ φύσει Οβ 13. 295 a7. plur ἠρεμίαι Φε 6. 230 a1, b10. ἠρεμεῖν τινὰ τῶν ἀντικειμένων ἠρεμιῶν Φθ 8. 264 a24. — τῆς ταραχῆς ἠρεμία τις ϗ κατάστασις ἡ τῆς ἐπιστήμης ὑπαρχή Φη 3. 247 b30. ἡδονὴ μᾶλλον ἐν ἠρεμίᾳ ἢ ἐν κινήσει Ηη 15. 1154 b28. ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας τινὰς ϗ ἠρεμίας Ηβ 2. 1104 b25. βίαιοι τῆς ψυχῆς κινήσεις ϗ ἠρεμίαι ψα 3. 406 a27.

ἠρεμίζειν, opp κινεῖν ηεβ 8. 1224 b8. ἠρεμίζεσθαι, opp κινεῖσθαι Φζ 7. 238 a21. ὁ ἡδόμενος κινεῖται. ἠρεμίζεται Αγ 29. 87 b9, 12, 13. οὐκ ἐνδέχεται ἠρεμίζεσθαι τὸ ἠρεμοῦν Φζ 8. 238 b25. — τῷ ἠρεμίζεσθαι ϗ καθίστασθαι τὴν ψυχὴν ἐπιστήμων γίνεται ϗ φρόνιμος Φη 3. 247 b23, 248 a2.

Ἠριδανὸς προκέχωκε τὰς Ἠλεκτρίδας θ 81. 836 a30.

Ἡρόδικος πῶς ὑγίαινε Ρα 5. 1361 b5. eius σκώμματα ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Ρβ 23. 1400 b19. — fort Ἡρόδικος scribendum ηεη 10. 1243 b23 (codd Πρόδικος).

Ἡρόδοτος. τὰ Ἡροδότου ἱστορία, οὐ ποίησις πο 9. 1451 b2. operis Herodotei ipsum initium adhibetur Ργ 9. 1409 a27. — Ἡρόδοτος citatur Ργ 16. 1417 a7 (Her 2, 30). ηεη 2. 1236 b9 (Her 2, 68). Ζιγ 22. 523 a17. Ζγβ 2. 736 a10 (Her 3, 101), ὁ μυθολόγος (i e Her 2, 93) Ζγγ 5. 756 a6, resp Ζιζ 31. 579 b2 (Her 3, 108).

Ἡρόδωρος, ὁ Βρύσωνος τȣ̃ σοφιστȣ̃ πατήρ Ζιζ 5. 563 a7. ι11. 615 a9. ὁ Ἡρακλεώτης Ζγγ 6. 757 a4.

ἤρυγγος. Lob Prol 306. τῶν αἰγῶν ὅταν τις μιᾶς λάβῃ τὸ ἄκρον τȣ̃ ἠρύγγȣ Ζι3. 610 b29 cf S II 25, S Theophr IV 817, Rose Ar Ps 356, AZι II 217.

ἡρωικός. ἡρωική τις ϗ θεία ἀρετή Ηη1. 1145 a20. ημβ5. 1200 b12. κατά, περὶ τȣ̀ς ἡρωικȣ̀ς χρόνȣς Πγ14. 1285 b4, 21. ἡ χλαῖνα ἡρωικὸν φόρημα f 458. 1553 a27. τὰ ἡρωικὰ πλ1. 953 a14. ἐν τοῖς ἡρωικοῖς (v l Τρωικοῖς) μυθεύεται Ηα10. 1100 a8. — τὸ ἡρωικὸν μέτρον στασιμώτατον πο24. 1459 b32, 34. γλῶτται τοῖς ἡρωικοῖς ἁρμόττȣσιν πο22. 1459 a10 (cf 4. 1449 a27. Ργ8. 1406 b32. Vhl Poet III 337). ἡρωικῶν ποιηταί πο4. 1448 b33.

ἡρῷος ῥυθμὸς σεμνός Ργ8. 1408 b32. ἡρῷον μέτρον πο24. 1460 a3. de formis ἡρῷον et ἡρωικόν cf Vhl Poet III 337.

ἥρωες πλ1. 953 a26. οἱ θεοὶ ϗ οἱ ἥρωες Πη14. 1332 b18. 12. 1331 b18. οἱ μυθολογȣ́μενοι καθεύδειν παρὰ τοῖς ἥρωσιν Φδ11. 218 b24. ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα f 66. 1487 a32. ἡ Πάραλος ἀπό τινος ἥρωος ἐπιχωρίȣ ἐκλήθη f 403. 1545 b1. τί ȣ̓κ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ f 460. 1553 b29. ἥρωας καλεῖσθαι ἀπὸ τȣ̃ ἀέρος f 598. 1578 a16.

Ἥσαινον. ἐν τῇ Παιονίᾳ ἐν τῷ ὄρει τῷ Ἡσαίνῳ καλȣμένῳ θ1. 830 a5. cf Beckm p 4, 6.

Ἡσίοδος. eius versus afferuntur addito poetae nomine Th 116 ξ2. 976 b16. Th 116, 117 Φδ1. 208 b29. Th 116, 117, 120 ΜΑ4. 984 b27. ξ1. 975 a11. Op 25 Πε10. 1312 b4. Op 293, 295-297 Ηα2. 1095 b10. Op 405 Πα2. 1252 b10. οα2. 1343 a20. Op 699 οα4. 1344 a16. non addito poetae nomine Op 25 Ηθ2. 1155 a35. ηεη1. 1235 a18. Ρβ4. 1381 b16. 10. 1388 a16. Op 265, 266 (alter iocose immutatus a Democrito Chio) Ργ9. 1409 b28. Op 370 Ηι1. 1164 a27. ηεη10. 1242 b34. Op 586 (καθάπερ ὁ ποιητὴς λέγει) πδ25. 879 a28. Op 715 Ηι10. 1170 b21. Op 763. Ηη14. 1153 b27. fr 217 Gtlg Ηε8. 1132 b27. fr 231 Gtlg Ζιθ18. 601 b1. — Ἡσίοδος ϗ πάντες ὅσοι θεολόγοι ȣ̓κ ἐφρόντισαν τȣ̃ πιθανȣ̃ Μβ4. 1000 a9. πάντα γενέσθαι φησί Ογ1. 298 b28. τὴν γῆν πρώτην γενέσθαι ΜΑ 8. 989 a10. cf Bz ad 3. 983 b28. πρῶτος ἐζήτησε τὴν ἀρχὴν ὅθεν ἡ κίνησις ΜΑ 4. 984 b23. Hesiodus respici videtur Μλ6. 1071 b27. ν4. 1091 a34. Ἡσιόδῳ ζῶντι Κέρκωψ, τελευτήσαντι δὲ Ξενοφάνης ἐφιλονείκει f 65. 1486 b31. Hesiodi mors f 524. — Ἡσιόδειον γῆρας f 524. 1563 b35.

Ἡσιόνη ἐν τῷ Τεύκρῳ Sophoclis (Nck fr trg p 204) Ργ15. 1416 b2.

ἡσυχάζειν, opp κινεῖσθαι Φθ2. 252 b19. Οδ4. 311 b23. πιβ5. 907 a6. ȣ̓ δύναται τὸ νέον ἡσυχάζειν Πθ6. 1340 b29. τὰ ἔντομα (καθεύδοντα) ἡσυχάζȣσι ϗ ἀκινητίζȣσιν ἐπιδήλως Ζιδ10. 537 b7. — ἀδυνατεῖν ἡσυχάζειν, opp ἱκανῶς ἔχειν οα4. 1344 a14. ὁ δῆμος πότε ἡσυχάζει Πβ9. 1270 b18. 10. 1272 a39, 32.

ἡσυχία. ἡσυχίαι, opp κινήσεις οα3. 1344 a5. — ἡσυχίαν ἄγειν μὴ μετέχοντα τῶν τιμῶν Πδ13. 1297 b7. ἐν ἐρημίᾳ καθ' ἡσυχίαν βȣλεύεσθαι περὶ τῶν τοιȣ́των ἔθος f 154. 1504 a11.

ἡσύχιος, opp ὀξύς Ηγ10. 1116 a9. τὸ γοερὸν ϗ ἡσύχιον ἦθος πιθ48. 922 b20.

ἡτίχαριν πο22. 1458 b9 (fort Ἠπιχάρην i e Ἐπιχάρην, cf Vhl Poet III 321).

ἤτοι v ἤ.

ἦτρον. τὸ μονοφυὲς τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν ἦτρον Ζια13. 493 a19. κοινὸν μέρος μηρȣ̃ ϗ ἤτρȣ βȣβὼν Ζια14. 493 b8. τὰ κάτω τȣ̃ ἤτρȣ Ζια15. 493 b22. ὅσαι γυναῖκες τὸ ἦτρον προαλγȣ̃σι, ταχὺ τίκτȣσιν Ζιη9. 586 b32. τέμνειν τὸ ἦτρον Ζι50. 632 a24 (cf v l Aub). ἔχει ἡ βελόνη διάφυσίν τινα ὑπὸ τὴν γαστέρα ϗ τὸ ἦτρον Ζιζ13. 567 b25. cf AZι II tab 2.

ἧττα. φεύγων τὰς λύπας μὴ δι' ἧτταν ἀλλὰ διὰ προαίρεσιν Ηη8. 1150 a24. ἡδέων ἧττα ϗ αἴσθησις ηεγ2. 1230 b18.

ἡττᾶσθαι. ἡττηθέντων ϗ ἀπολομένων πολλῶν Πε3. 1303 a4, 1302 b31. ὅταν ἡ ἀρχὴ μὴ κρατῇ ταύτῃ ἀλλ' ἡττηθῇ Ζγδ1. 766 a20. ἡττηθέντος τȣ́τȣ τȣ̃ πνεύματος μβ8. 368 b4. ἡττᾶσθαι ἡδονῶν, opp κρατεῖν Ηη8. 1150 a12. ὥσπερ ἡττηθέντες ὑπὸ ταύτης τῆς ζητήσεως ΜΑ3. 984 a30.

ἥττων. τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν Ρβ24. 1402 a24. ἥττων τῶν ἡδονῶν Ηη8. 1150 a13. ἑκάστȣ μὲν κρείττων, τȣ̃ δὲ πλήθȣς ἥττων Πγ15. 1286 b37. μηθενὸς ἥττων κατ' ἀρετήν Πε7. 1306 b32. logice ἧττον i q subordinatum Αα31. 46 b1. — ἧττον c. adiectivis, ἧττον εἰλικρινές, λεπτόν, μόνιμοι μα3. 340 b8. γ1. 370 b8. Πε7. 1307 a14 al. c verbis ἧττον ἁρμόττειν, σήπεσθαι μβ3. 356 b17. δ1. 379 b2 al. ἧττον προΐενται Ηδ2. 1120 a17. τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον, δέχεσθαι τό, διαφέρειν τῷ, τόπος ἐκ τȣ̃ μᾶλλον ϗ ἧττον Πα13. 1259 b38. ε1. 1301 b14. Ηκ2. 1173 a25, 27. μα4. 341 b5. 11. 347 b16. Ρβ23. 1397 b12-27 al. ἰέναι ἐπὶ τὸ ἧττον, ἐπὶ τὸ μᾶλλον Φε2. 226 b4. τὸ μᾶλλον ϗ ἧττόν ἐστι τῷ πλέον ἢ ἔλαττον ἐνυπάρχειν τȣ̃ναντίȣ ϗ μή Φε2. 226 b7. 4. 229 a2. — ȣ̓δὲν ἧττον, nihilo minus Πδ1. 1288 b18. μβ3. 358 b33. Ζια5. 490 a31. ȣ̓χ ἧττον i q μᾶλλον Ηδ1. 1120 a20. πιθ3. 917 b31. — ἧττον cum comparativis coniunctum, v s Comparationis gradus. — ἥκιστα φιλολόγοι al Ρβ23. 1398 b14. Ηδ8. 1125 a9. ἥκιστα αὕτη πολιτεία ἐστί sim Πδ8. 1293 b29. ε1. 1301 a40. ὅσα ἥκιστα κάεται μόνα μδ9. 388 a5. ȣ̓χ ἥκιστα i q μάλιστα Πθ5. 1340 a9.

Ἥφαιστος γελᾷ μβ9. 369 a32. οἱ τȣ̃ Ἡφαίστȣ τρίποδες (cf Hom Σ 376) Πα4. 1253 b36. τέσσαρα δ' Ἡφαίστοιο (Emped 215) ψα5. 410 a6.

ἠχεῖν. τὸ ἠχεῖν ἀεὶ τὸ ȣ̃ς ὥσπερ τὸ κέρας ψβ8. 420 a16. — ἠχȣ̃σιν οἱ τόποι ἐξ ὧν γίνεται τὰ ἀναφυσήματα μβ8. 367 a14. τὰ κοῖλα μᾶλλον ἠχεῖ sim πια8. 899 b33, 26. 7. 899 b18. ἐὰν ἡ μέση κινηθῇ, ϗ αἱ ἄλλαι χορδαὶ ἠχȣ̃σι φθεγγόμεναι πιθ36. 920 b8. — ἠχεῖν de ἀνακλάσει soni Αδ15. 98 a27, 29.

ἦχος. οἴονται κατὰ τȣ̀ς ὕπνȣς βροντᾶσθαι μικρῶν ἤχων ἐν τοῖς ὠσὶ γινομένων μτ1. 463 a13. ὁ ἦχος ὁ ἐν τοῖς ὠσίν πλβ9. 961 a16. — ὁ ἀπὸ τῶν ὑδάτων ἦχος συνέχει τὴν ἀκρίβειαν τὴν τῶν φθόγγων ακ804 a30. καθ' ὅ τι ἂν προσκόψῃ φερόμενος ὁ ἦχος ακ802 a27. τȣ̀ς ἤχȣς διασπᾶσθαι ϗ μὴ συνεχεῖς ἐκπίπτειν ακ802 a22. ἀποκρύπτεσθαι τȣ̀ς ἤχȣς συμβαίνει ὑπ' ἀλλήλων, syn συγχεῖσθαι τὰς φωνάς ακ801 b21, 19. πιθ43. 922 a14. — οἱ τῶν κεράτων ἦχοι ακ802 a18. τὰς χορδὰς συγκινεῖσθαι καί τιν' ἦχον ποιεῖν πιθ42. 921 b29. συμφυὴς μάλιστα γίνεται τῷ τῆς νήτης φθόγγῳ ὁ ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἦχος διὰ τὸ σύμφωνος εἶναι πιθ24. 919 b17. 42. 921 b19. ὁ γλάνις ἐρύκων τὰ ἰχθύδια ἄττει ϗ ἦχον ποιεῖ Ζι37. 621 a29. — ἦχοι πυκνοὶ ϗ συνεχεῖς προσπίπτοντες ακ802 a18, κωφοὶ ϗ ἀνώμαλοι 802 a29, πυκνοὶ ϗ λεῖοι ϗ ὁμαλοί 802 b12, ἦχος ἁπαλώτερος 802 b5, μαλακώτατος 803 a26, σαθρός 804 a35. — ἦχος i q repercussus soni πια8. 899 b30 (ἠχώ Bussem).

ἠχώ. 1. i q ἦχος πιθ42. 921 b18. 50. 922 b37. — 2. repercussus soni. πῶς γίνεται ἠχώ ψβ8. 419 b25, 28. ἡ ἠχὼ ἀνάκλασις πια8. 899 b27, 30 (ἠχώ Bsm, ἦχος Bk). 45. 904

a38. 23. 901 b17. 51. 904 b28 (cf Aδ15. 98 a29). τῆς ἠχοῦς ὀξύτερος φαίνεται ὁ ψόφος πια6. 899 a24.

ἠών. ὅτε ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἠόνα ποιήσειεν ὁ ῥοῦς μα14. 353 a10, 11.

ἠὼς ῥοδοδάκτυλος, οὐ φοινικοδάκτυλος οὐδ' ἐρυθροδάκτυλος Ργ2. 1405 b20.

Θ

θαλάμη. 1. cavum. τῶν σπόγγων ἐν ταῖς θαλάμαις γίνονται πιννοφύλακες Ζιε16. 548 a28, 29. τῶν δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ ἑκατέρας τῆς θαλάμης κοινὴ ἡ μέση υ3. 458 a17. — 2. latibulum aquatilium quorundam. ἀπὸ τῆς θαλάμης προέρχονται μικρὸν οἱ ἰχθύες ἐπὶ νομήν Ζιθ15. 599 b15. δ8. 533 b7. θαλάμαι καράβων, πολυπόδων, σωλήνων Ζιθ2. 590 b21, 24, 591 a3. ε18. 549 b32, 34. δ8. 535 a17 (cf Lewes Naturstudien am Seestrande p 355). — 3. τῇ φωλίδι ἡ μύξα περιπλάττεται περὶ αὐτὴν ϗ γίνεται καθάπερ θαλάμη (?) Ζιι37. 621 b9.

θάλαττα. περὶ θαλάττης μβ1-3. πκγ. θαλάττης τὸ ἴδιον τε5. 135 a28. ἡ θάλαττα πότερον ἀρχὴ παντὸς τοῦ ὕδατος μβ2. 354 b4 sqq, 356 b1. ἡ θάλαττά ἐστιν ἅπαν τὸ ποτάμιον ὕδωρ μβ3. 357 a21. τῆς θαλάττης αἱ μεταβολαί μα13. 14. Ζγδ10. 777 b31. τὴν θάλατταν μὴ ἐλάττω γίγνεσθαι τὸ πλῆθος μβ3. 356 b9 sqq. θαλάττης μὴ εἶναι πηγάς μβ1. 353 b17-35. ἡ θάλαττα ῥέουσα φαίνεται κατὰ τὰς στενότητας, τῆς θαλάττης ταλάντωσις (num fluxus et refluxus Ideler I 501) μβ1. 354 a5, 11. θαλάττης βάθος διάφορον μβ1. 354 a19 sqq. α14. 352 b23 (Ideler I 489). ἡ θάλαττα διὰ τί θερμή ἐστιν μβ3. 358 b7 sqq. Ζγγ11. 761 b9. πκγ7. 932 a39. 16. 933 a34. κς30. 943 b11. ἡ θάλαττα ὑγρὰ ϗ σωματώδης, πολὺ ἔχει τὸ γεῶδες Ζγγ11. 761 b9, 762 a23. θαλάττης ἁλμυρότης μβ3. πκγ30. 934 b23. 31. 934 b37. 35. 935 a34. f 209. 1516 a14. πῶς πότιμον ὕδωρ ἐκ θαλάττης γίγνεται μβ3. 359 a1. Ζιθ2. 590 a22. ἡ θάλαττα ἅπασα οὐ σήπεται μδ1. 379 b4. τὴν θάλατταν μὴ εἶναι ἱδρῶτα τῆς γῆς μβ3. 357 a25 sqq. ἡ θάλαττα σωματώδης μᾶλλον τοῦ ποτίμου, πολὺ ἐν αὐτῇ τὸ γεῶδες Ζγγ11. 761 b9, 762 a27. ἡ θάλαττα ποιεῖ καθ' ἑαυτὴν ψάμμον φτβ2. 823 b19, ἔχει ὀσμήν αι5. 443 a12. θαλάττης χρῶμα Ζγε1. 779 b30. χ2. 792 a20. πκγ6. 932 a31. 23. 934 a20. κς37. 944 b21. ἔδαφος τῆς θαλάττης Ζιδ8. 534 a11. κυανόχρων τὸ τῆς θαλάττης ἔδαφος (Alcidam) Ργ3. 1406 a5. ἡ θάλαττα εὐδιοπτοτέρα τοῦ ποτίμου πκγ8. 932 b8. 38. 935 b17. cf 9. 932 b16. ἀπὸ θαλάττης οὐκ ἀποπνεῖ ἕωθεν ψυχρόν πκγ16. 933 a27. κς30. 943 b4. ἡ θάλαττα ἀνατρέπεται Ζιθ15. 606 a4, κάεται πκγ15. 933 a17. 32. 935 a5. ὅταν εἰς θάλασσαν ἐμπέσῃ κεραυνός, ἅλες ἐξανθοῦσιν f 210. 1516 a24. τὰ ὦτα ἐν τῇ θαλάττῃ ῥήγνυται τοῖς κολυμβῶσιν πλβ2. 960 b8. αἱ περὶ θάλατταν πέτραι Ζιε9. 542 b18 (cf περί). — πρὸς θάλατταν προσήκει τὴν ἀρίστην πόλιν κεῖσθαι Πη6. 5. 1327 a4. 11. 1330 a35. 12. 1331 b3. ἡ τῆς θαλάσσης ἀρχή Πβ10. 1271 b27. ἡ κατὰ θάλατταν δύναμις Πε4. 1304 a24. τὸ περὶ θάλατταν (int εἶδος δήμου) Πδ4. 1291 b20. — θάλατται πλείους enumerantur μβ1. 354 a2 sqq. ἥδε ἡ θάλασσα μβ2. 356 a29, Ideler I 519. ἡ ἔσω θάλασσα κ3. 393 b29, a19. ἡ ἔξω θάλαττα μα13. 350 a22, b13, Ideler I 456. ἡ ἔξω Λιβύης θάλαττα ἡ νοτία μβ5. 363 a5. ἡ ἀπὸ Κυρήνης πρὸς Αἴγυπτον Ζιε31. 557 a29. ἡ θάλαττα ἡ ἐρυθρά μκ5. 466 b21. Ζιθ28. 606 a12. φτα4. 819 b41. ἡ θάλαττα ἡ ἐν τῷ Πόντῳ, ἡ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πκγ6. 932 a31. ἡ θάλαττα ἐν τοῖς βορείοις, ἐν τοῖς νοτίοις πκγ9. 932 b16. ἡ νεκρὰ θάλασσα φτβ2. 824 a26.

θαλάττιος (θαλάσσια Ζιι48. 631 a8. f 189. 1511 b35). 1. animalia marina. τῶν ἐνύδρων τὰ μέν ἐστι θαλάττια, τὰ δὲ ποτάμια, τὰ δὲ λιμναῖα, τὰ δὲ τελματιαῖα· τῶν δὲ θαλαττίων τὰ μὲν πελάγια, τὰ δὲ αἰγιαλώδη, τὰ δὲ πετραῖα Ζια1. 487 a26, 488 b7. cf 4. 489 a33. τὰ θαλάττια ζῷα vel τὰ θαλάττια Ζιι37. 620 b10. 48. 631 a8. θ17. 601 a10. Ζμδ2. 676 b29. Ζγβ1. 732 a34. 7. 746 b5. πι55. 897 b14. f 189. 1511 b35. τὰ τριχώματα τῶν θαλαττίων χ4. 794 a23. enumerantur αἱ σφαῖραι αἱ θαλάττιαι, οἱ φθεῖρες οἱ θαλάττιοι sim Ζιι14. 616 a20. ε31. 557 a25. θαλάττιος, opp χερσαῖος· χελώνη Ζιβ16. 506 b27, 29. 17. 508 a5. ε33. 558 a11. θ2. 589 a26, 590 b4. Ζμγ8. 671 a17, 25. 9. 671 a28, ὄφεις Ζιβ14. 505 b8, 10. ι37. 621 a2, βάτραχος θ72. 835 b13, σκολόπενδραι Ζιβ14. 505 b13. ἰχθύες θαλάττιοι, opp ποτάμιοι, λιμναῖοι Ζιζ14. 568 a14, b7. θ19. 602 b19. ι2. 610 b19. — 2. τὸ θαλάττιον ὕδωρ σωματωδέστερον τοῦ ποταμίου πκγ13. 933 a12. τὸ θαλάττιον (sc ὕδωρ): τὸ γλυκὺ τοῦ θαλαττίου ὑπερκεῖσθαι φτβ2. 824 a35. — 3. οἱ θαλάττιοι Ηγ9. 1115 b1. πγ32. 875 b34, 38. Ζιζ13. 558 a9. Γλαῦκος ὁ θαλάσσιος δαίμων f 448. 1551 b28.

θαλαττοῦν. ἐπιδρομαὶ κυμάτων. ἠπείρους ἐθαλάττωσαν ϗ θαλάττας ἠπείρωσαν κ6. 400 a27.

θάλειαν δαῖτα (cf Ὅμηρος extr) Πθ3. 1338 a25.

Θαλῆς ὁ τῆς τοιαύτης ἀρχηγὸς φιλοσοφίας ὕδωρ φησὶν εἶναι (int τὴν ἐν ὕλης εἴδει ἀρχήν), διὸ ϗ τὴν γῆν ἐφ' ὕδατος ἀπεφήνατο εἶναι ΜΑ3. 983 b20 Bz, 984 a2. Οβ13. 294 a29. resp Φα2. 184 b18. γ4. 203 a18. Ογ5. 303 b11. Μβ1. 996 a9. Θαλῆς τὸν λίθον ἔφη ψυχὴν ἔχειν ψα2. 405 a19. Θαλῆς ᾠήθη πάντα πλήρη θεῶν εἶναι ψα5. 411 a8. resp κ6. 397 b16. — Θαλῆς σοφός, φρόνιμος δ' οὔ ΗΖ7. 1141 b4. Θάλεω τοῦ Μιλησίου κατανόημα περὶ τῶν ἐλαιουργίων Πα11. 1259 a6, 18, 31. Ὀνομακρίτου τοῦ Λοκροῦ γενέσθαι Θάλητα ἑταῖρον, Θάλητος δ' ἀκροατὴν Λυκοῦργον ϗ Ζάλευκον Πβ12. 1274 a28. Θάλητι Φερεκύδης ἐφιλονείκει f 65. 1486 b33.

θαλλὸς πιαίνει τὰ πρόβατα Ζιθ10. 596 a25. (olea Gazae cf Ruhnk ad Tim lex 136.)

θάλπειν. αἱ θερμαὶ φύσεις ἐν τῷ θέρει συμπίπτουσιν, αἱ δὲ ψυχραὶ θάλπουσιν πδ25. 879 a33.

Θάλπιος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Θαλπίου f 596. 1576 b22.

θαμβεῖν. ὁ δειλὸς οὐκ ἰταμὸς ἀλλ' ὕπτιος ϗ τεθαμβηκώς φ3. 807 b11.

θάμνοι, μέσον δένδρων ϗ βοτανῶν φτα4. 819 b1. cf Meyer, Nicol Damasc 18, 1. ὅσα περὶ θάμνους ϗ λαχανώδη πκ923 a4-927 a8.

θανάσιμα δήγματα Ζιθ29. 607 a27, νοσήματα Ζιθ20. 605 a20. πα28. 862 b17.

θανατηφόρος. ὀδύναι θανατηφόροι Ζμγ9. 672 a36. θανατηφόρα def, dist φάρμακα πα47. 865 a9.

θάνατος. ὁ θάνατος πέρας Ηγ9. 1115 a26. πᾶσι τοῖς ζῴοις κοινὸν γένεσις ϗ θάνατος αν17. 478 b22. τοῖς φυτοῖς αὔανσις, ἐν τοῖς ζῴοις καλεῖται θάνατος αν18. 479 b4. ὁ θάνατος ψύξις, σῆψίς τις πιδ9. 909 b28. ἄλυπος ὁ ἐν τῷ γήρᾳ θάνατος αν17. 479 a21. θάνατος κατὰ φύσιν, opp βίαιος αν17. 478

^{b}24. ὁ ἐγκέφαλος ξηραινόμενος ποιεῖ νόσους ϗ θανάτους Ζμβ7. 653 ^{b}5. — θάνατος, caedes, Ηε5. 1131 ^{a}8. Πβ8. 1267 ^{b}39. οἱ ἐν τῷ φανερῷ θάνατοι πο11. 1452 ^{b}12. κύριοι θανάτου ϗ φυγῆς Πδ9. 1294 ^{b}34. 14. 1298 ^{a}5. πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος (cf Hom B 393) Πγ14. 1285 ^{a}14.

θανατοῦν. θανατῶσαι, dist φυγαδεῦσαι οβ1347 ^{b}33. θανατωθῆναι θ78. 836 ^{a}6.

θανατῶδες μετόπωρον πα19. 861 ^{b}3.

Θαργήλια μετὰ τὰ Διονύσια Μδ24. 1023 ^{b}11. ὁ ἄρχων διατίθησι τὰ Θαργήλια f 381. 1541 ^{b}7, 22.

Θαργηλιών. ἐν Θαργηλιῶνι Ζιε11. 543 ^{b}7. περὶ τὸν Θαργηλιῶνα μῆνα Ζιζ21. 575 ^{b}15. ι5. 611 ^{b}9.

θαρραλέος. περὶ ποῖα θαρραλέοι εἰσὶ ϗ πῶς διακείμενοι Ρβ5. 1383 ^{a}14-^{b}11. ὁ θρασὺς ὅμοιόν τι ἔχει τῷ θαρραλέῳ Ηη10. 1151 ^{b}7. διάθερμοι ϗ θαρραλέοι πκζ3. 947 ^{b}24. — τὸ θαρραλέον, opp τὸ φοβερόν, τὸ δεινόν Ηγ10. 1115 ^{b}10. ηεγ1. 1229 ^{b}24. Ρβ5. 1383 ^{a}16, 19. ψγ3. 427 ^{b}22. — θαρραλεώτερον ἀγωνίζεσθαι ηεγ1. 1230 ^{a}10. τὰ ἐλάττους ϗ μέσας ἔχοντα τὰς καρδίας θαρραλεώτερα, opp δειλά Ζμγ4. 667 ^{a}16.

θαρρεῖν. θαρρῆσαι, opp φοβηθῆναι (exemplum πάθους) Ηβ5. 1106 ^{b}18. περὶ ποῖα θαρροῦσιν Ρβ5. 1383 ^{a}14-^{b}11. τὸ σφόδρα θαρρεῖν θρασύτης Ρβ14. 1390 ^{a}31. τὸ θαρρεῖν πάθος οὐκ ἄνευ σώματος ψα1. 403 ^{a}7. — θαρρεῖν περί τι Ρβ5. 1383 ^{a}14. ημα20. 1190 ^{b}12. θαρρεῖν c acc obiecti, οἱ ἄπειροι θαρροῦσι τὰ μέλλοντα Ρβ5. 1383 ^{a}31. φιλοῦμεν τοὺς μὴ φοβεροὺς ϗ οὓς (cod A^c, οἷς Bk) θαρροῦμεν Ρβ4. 1381 ^{b}33. εἴ τις φοβεῖται νόσον (μόνον codd Bk) ἢ θαρρεῖ ημα20. 1190 ^{b}13.

θαρρητικός. πκζ3. 947 ^{b}26.

θάρρος, θάρσος. φόβοι ϗ θάρρη Ζιθ1. 588 ^{a}22. ἡ ἀνδρεία μεσότης περὶ φόβους ϗ θάρρη Ηβ7. 1107 ^{a}33. γ9. 1115^{a}6. 12. 1117 ^{a}29. τὸ θάρσος πάθος μετὰ σώματος ψα1. 403 ^{a}17. ἐναντίον τῷ φόβῳ Ρβ5. 1383 ^{a}16. ἀνδρίας οὐ χρήματα ποιεῖν ἐστὶν ἀλλὰ θάρσος Πα9. 1258 ^{a}11. — θάρσος et θράσος dist ηεγ7. 1234 ^{b}2. cf Πα9. 1258 ^{a}10. ε10. 1312 ^{a}19, sed cf Bz ad ηεγ7. 1234 ^{b}2. παρέπεται τῇ ἀνδρείᾳ τὸ θάρσος ϗ τὸ θράσος αρ4. 1250 ^{b}5.

Θάσιος. Ἡγήμων ὁ Θάσιος πο2. 1448 ^{a}12. Ἱππίας ὁ Θάσιος πο25. 1461 ^{a}22. — τὰ Θάσια θ104. 839 ^{b}7.

Θάσος. περὶ Θάσον Ζιε17. 549 ^{b}16.

θαῦμα μχ848 ^{a}11. τῶν θαυμάτων ταὐτόματα ΜΑ2. 983 ^{a}14 Bz. Ζγβ1. 734 ^{b}10. ὥσπερ ἐν τοῖς αὐτομάτοις θαύμασι Ζγβ5. 741 ^{b}9. δημηγοροῦντες ἐν τοῖς ὄχλοις κατατρίβουσιν ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τοῖς θαύμασιν f 72. 1488 ^{a}3.

θαυμάζειν. διὰ τὸ θαυμάζειν οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο φιλοσοφεῖν ΜΑ2. 982 ^{b}12. ἐν τῷ θαυμάζειν τὸ ἐπιθυμεῖν μαθεῖν ἐστίν Ρα11. 1371 ^{a}32. θαυμάζεται τῶν κατὰ φύσιν συμβαινόντων ὅσων ἀγνοεῖται τὸ αἴτιον μχ847 ^{a}11. τίνας θαυμάζομεν ϗ ὑπὸ τίνων βουλόμεθα θαυμάζεσθαι Ρβ6. 1384 ^{a}29, cf Ηα2. 1095 ^{a}26. τὸ θαυμάζεσθαι ἐν ὑπεροχῇ ἐστίν ηεη4. 1239 ^{a}26, 30. — τὴν ἡμέραν τὰ ὀρνίθια τὴν γλαῦκα περιπέτεται, ὃ καλεῖται θαυμάζειν Ζιι1. 609 ^{a}15. — θαυμαστόν τι συμβαίνει μχ 847 ^{b}18. θαυμαστὴ ταχυτής, διαφορά, ἀπορία μα4. 342 ^{a}5. Οα4. 271 ^{b}15. Γα3. 317 ^{b}18. οἱ ὗες ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους μάχας θαυμαστάς Ζιζ 18. 571 ^{b}16. θαυμαστὸν εἰ Μκ6. 1063 ^{a}36. μ7. 1082 ^{b}21. τὸ θαυμαστὸν ἐπιθυμητόν Ρα11. 1371 ^{a}33, ἡδὺ Ργ2. 1404 ^{b}12. πο24. 1460 ^{a}17. δεῖ ἐν ταῖς τραγῳδίαις ποιεῖν τὸ θαυμαστόν πο24. 1460 ^{a}12.

θαυμάσιον ἂν εἴη ξ6. 979 ^{b}7. τὰ θαυμάσια ϗ περιττὰ τῶν ἔργων Πθ6. 1341 ^{a}11. — θαυμασιώτερον μχ847 ^{b}17. ἡ βελτιόνων ϗ θαυμασιωτέρων εἴδησις τιμιωτέρα ψα1. 402 ^{a}3. τὸ δὲ ἔτι θαυμασιώτερον, ὅτι πις1. 913 ^{a}22.

θαυμασιότης τδ5. 126 ^{b}15.

θαυμαστὴς τῶν ἀπόντων Ργ2. 1404 ^{b}11. θαυμασταὶ οἱ ζηλωταί Ρβ6.1384^{b}37. φαινόμενος θαυμαστής Ρα11.1371^{a}23.

θαυμαστικός. οὐ θαυμαστικὸς ὁ μεγαλόψυχος Ηδ8. 1125 ^{a}2.

θαυμαστοῦν. ἡ φάττα ἐφθέγξατό ποτε χειμῶνος ϗ ἐθαυμαστώθη ὑπὸ τῶν ἐμπείρων Ζιι49 Β. 633 ^{a}8.

θαυματοποιός πιη6. 917 ^{a}8. θαυματοποιοὶ ἐργαζόμενοι οβ1346 ^{b}21.

θαψία παύει τὰ ὑπώπια πθ9. 890 ^{b}7. θαψίας ὀπὸς κινεῖ τὴν κοιλίαν πα41. 864 ^{a}5. (Thapsia garganica *L* cf Fraas 145.)

θεά. αἱ σεμναὶ θεαί Ρβ23. 1398 ^{b}26.

θέα. πορρωτέρω ἡ θέα Ργ12. 1414 ^{a}9. ἀκροτάτην ἔχει θέαν (τί ἐστιν ὁ τόπος) Φδ2. 209 ^{b}20. διάρασθαι πρὸς τὴν τῶν ὅλων θέαν κ1. 391 ^{a}3.

Θεαγένης ἐν Μεγάροις Πε5. 1305 ^{a}24. Ρα2. 1357 ^{b}33.

θέαιναι (Hom Θ 20) Ζκ4. 700 ^{a}2.

θέαμα Ηα9. 1099 ^{a}9.

θεᾶσθαι. ἐν τοῖς ζῶσιν ἀδύνατον θεάσασθαι πῶς ἔχουσιν αἱ φλέβες Ζιγ2. 511 ^{b}19. ἀνόστεος ἡ καρδία πάντων ὅσα ϗ ἡμεῖς τεθεάμεθα Ζμγ4. 660 ^{b}18. θεασάμενοι μεθ' ἡμέραν ἥλιον περιπολοῦντα f 12. 1476 ^{a}6. εἰκόνα, syn θεωρεῖν Πθ5. 1340 ^{a}25, 27. θεώμενοι ὅτι τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς κτλ πλ7. 956 ^{a}15. ὥσπερ πρὸς παράδειγμα, ὥσπερ τὸ διάγραμμα γιγνόμενον θεᾶσθαι τζ14. 151 ^{b}21. Οα10.280^{a}2. ἐκ πονηροῦ θεᾶσθαι Ηι7. 1167 ^{b}26 (cf Ἐπίχαρμος). τί θεᾶται ὁ θεός ημβ15. 1213 ^{a}1-7. νομοθέτου τὸ θεάσασθαι πόλιν ϗ γένος ἀνθρώπων Πη2. 1325 ^{a}8. τῶν τὰς ἰδέας λεγόντων θεάσαιτ' ἄν τις τὸν τρόπον Μμ10. 1086 ^{a}31. ὁ τεθεαμένος τὴν ἰδέαν, ἀκριβῶς τὰ συμβαίνοντα Ηα4. 1097 ^{a}10. κ10. 1180 ^{b}17. τεθέανται τὰ βέλτιστα Ρβ6. 1384 ^{b}15.

θεατὴς πεπαιδευμένος, φορτικός Πθ7. 1342 ^{a}19, 27. 6.1341 ^{b}16. θεαταὶ ἰάμβων, κωμῳδίας Πη17. 1336^{b}20. οἱ θεαταὶ οἰκειοῦνται ταῖς πρώταις ἀκοαῖς Πη7. 1336 ^{b}30. ποιεῖν κατ' εὐχὴν τοῖς θεαταῖς πο13. 1453 ^{a}35. — ὁ γεωμέτρης θεατὴς τἀληθοῦς Ηα7. 1098 ^{a}31.

θεατρικός. οἱ τὴν θεατρικὴν μουσικὴν μεταχειριζόμενοι ἀγωνισταί Πθ7. 1342 ^{a}18.

θέατρον. τραγῳδία ἔχει τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς αὐτό τε καθ' αὑτὸ κρινόμενον ϗ πρὸς τὰ θέατρα πο4. 1449 ^{a}9, Vhl Poet I 43. — θέατρον i q οἱ θεαταί. διὰ τὴν ἀσθένειαν τῶν θεάτρων, syn κατ' εὐχὴν ποιεῖν τοῖς θεαταῖς πο13. 1453 ^{a}34. παραλογισμὸς τοῦ θεάτρου πο16. 1455 ^{a}13.

θεαφώδεις τόποι φτβ4. 826 ^{a}2.

θεῖν. οἱ θέοντες θᾶττον θέουσι παρασείοντες τὰς χεῖρας Ζπ3. 705 ^{a}17. θεῖν, dist βαδίζειν πε18. 822 ^{b}22. 29. 883 ^{b}37. ταχέως θεῖν, θέουσι θᾶττον τῶν Νυσαίων ἵππων, αἱ ἵπποι θέουσιν ἐκ τῶν ἄλλων ἵππων Ζιδ2. 525 ^{b}8. ι50. 632 ^{a}30. ζ18. 572 ^{a}15, 16. ὁ Ζήνωνος λόγος, ὅτι τὸ βραδύτερον οὐδέποτε καταληφθήσεται θέον ὑπὸ τοῦ ταχίστου Φζ9. 239 ^{b}15. τὸ ἀεὶ σῶμα θέον (i e αἰθήρ) μα3. 339 ^{b}25. τοῦ πλοίου θέοντος Φζ10. 240^{b}19. — συνέκυρσε θέων (Emp 260) Γβ6. 334 ^{a}3. — φλὲψ ἀνὰ νῶτα θέουσα (Hom N 547) Ζιγ3. 513 ^{b}28. — forma θέειν πε18. 882 ^{b}23.

θεῖον, sulphur, τὸ θεῖον ϗ τὰ ἀσφαλτώδη φθαρτικὰ τῶν ζῴων αι5. 444 ^{b}33. ψβ9. 421 ^{b}25. cf Ζιδ8. 534 ^{b}22. θεῖον ὀρυκτόν μγ7. 378 ^{a}33. θείου ὀσμή Ζιδ8. 534 ^{b}21. θείου ὄζειν πκδ18. 937 ^{b}25. θείου χρῶμα χ2. 792 ^{b}27. θεῖον ϗ κεραυνὸς ἱερώτατα πκδ19. 937 ^{b}28.

θεῖος (cf τὸ θεῖον s v θεός) i q θεοῦ vel θεῶν. θείας δυνά-

μεως ἔργον Πη4. 1326 a32. cf κ6. 397 b19. ὅρκος ἐστὶ μετὰ θείας παραλήψεως φάσις ἀναπόδεικτος ρ18. 1432 a33. τῦ ἀεὶ ϗ τῦ θείυ μετέχειν ψβ4. 415 a29. — τὰ θεῖα σώματα (i e τὰ ἐν τῷ ὐρανῷ) Οβ12. 292 b32. Μλ8. 1074 a30. ψα2. 405 a32. Ηζ7. 1141 b1. κ2. 391 b16. τὰ φανερὰ τῶν θείων Με1. 1026 a18 Bz, 20. τὰ θειότατα τῶν φανερῶν Φβ4. 196 a33. ὐσίαι τίμιαι ϗ θεῖαι, ἡ περὶ τὰ θεῖα φιλοσοφία Ζμα5. 644 b25, 645 a4. ὐσία σώματος θειοτέρα ϗ προτέρα ἁπάντων Οα2. 269 a31. στοιχεῖον ἀκήρατόν τι ϗ θεῖον κ2. 392 a9. ἡ αἰθερία ϗ θεία φύσις κ2. 392 a31, cf τὸ ἀεὶ σῶμα θέον ἅμα θεῖόν τι τὴν φύσιν ἐοίκασιν ὑπολαβεῖν μα3. 339 b25. θειότερος ὁ ἄνω τόπος τῦ κάτω Οβ5. 288 a4. (ὑψῦ πέτεται ὁ ἀετός, διόπερ θεῖον οἱ ἄνθρωποί φασιν εἶναι μόνον Ζι32. 619 b6.) θειοτάτη ἀρχὴ Οβ12. 292 b22. πάντα φύσει ἔχει τι θεῖον Ηη14. 1153 b32. — τῶν ζῴων μόνον ἢ μάλιστα τῦ θείυ μετέχει ἄνθρωπος Ζμβ10. 656 a8 (cf θεός). homo quasi mortalis deus f 48. 1483 b17. τῶν ἄλλων ζῴων δαιμονία ἡ φύσις, ἀλλ' ὐ θεία μτ2. 463 b15. ἡ φύσις ἀνθρώπυ ϗ ἡ ὐσία θεία· ἔργον τῦ θειοτάτυ τὸ νοεῖν ϗ φρονεῖν Ζμδ10. 686 a28, 29. ὁ νῦς θειότερόν τι ϗ ἀπαθές ψα4. 408 b29. Ηκ7. 1177 a15. cf πλγ7. 962 a22. 9. 962 a35. ὁ νῦς μόνος θεῖος Ζγβ3. 736 b28, 737 a10. θείῳ ψυχῆς ὄμματι καταλαβεῖν τὰ θεῖα κ1. 391 a15. πάντα κινεῖ τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον ηεη14. 1248 a27. ὐκ ἔχυσι τὰ ταῖς μελίτταις συγγενῆ ζῷα ὐδὲν θεῖον, ὥσπερ τὸ γένος τὸ τῶν μελιττῶν Ζγγ10. 761 a5. — διά τινας θείας αἰτίας Ηκ10. 1179 b22. ἐξ ἀνάγκης θείας ἢ ἀνθρωπίνης ρ2. 1422 a20. ἡ τύχη θεῖόν τι ὖσα ϗ δαιμονιώτερον Φβ4. 196 b6. — τὰ μὲν ἀΐδια ϗ θεῖα τῶν ὄντων, τὰ δ' ἐνδεχόμενα ϗ εἶναι ϗ μὴ εἶναι· τὸ καλὸν ϗ τὸ θεῖον αἴτιον ἀεὶ κατὰ τὴν αὑτῦ φύσιν τῦ βελτίονος ἐν τοῖς ἐνδεχομένοις· βέλτιον ϗ θειότερον ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως Ζγβ1. 731 b24, 26, 732 a3, 8. Ζκ6. 700 b34. ὄντος τινὸς θείυ ϗ ἀγαθῦ ϗ ἐφετῦ Φα9. 192 a17. ἐπιστήμη θειοτάτη ΜΑ2. 983 a5. ἡ φιλοσοφία θεῖόν τι ϗ δαιμόνιον κ1. 391 a1. ἡ ἁρμονία ἐστὶν ὐρανία τὴν φύσιν ἔχυσα θείαν ϗ καλὴν ϗ δαιμονίαν f 43. 1483 a5. ἀρετὴ ἡρωικὴ ϗ θεία Ηη1. 1145 a20. ημβ5. 1200 b13. ἡ πρώτη ϗ θειοτάτη πολιτεία Πδ2. 1289 a40. θεῖος ἀνήρ, οἱ θειότατοι τῶν ἀνδρῶν Ηη1. 1145 a27. α12. 1101 b24. — θείως εἰρῆσθαι Μλ8. 1074 b9. θείως ἔφθεγκται παρὰ τῶν ἀρχαίων Οα9. 279 a23. ὁσίως [ϗ θείως] ρ3. 1423 b37.

θέλειν, cf ἐθέλειν. δίδωσιν ᾧ ἂν θέλῃ, syn ᾧ ἂν βύληται Πβ9. 1270 a29, 27. εἴ τινες συστῆναι θέλυσι, κατὰ τὴν τύτων αἱρεθήσονται βύλησιν Πβ6. 1266 a27. ἔξεστι ποιεῖν ὅ τι ἂν θέλωσιν Πε7. 1307 a37, 38. ὐ θέλυσι μένειν ἐπὶ τῶν ἴσων Πε4. 1304 a38, b3. μέσος θέλω ἐν πόλει εἶναι (Phocyl fr 12) Πδ11. 1295 b34. — θέλειν fere i q πεφυκέναι. θέλει ὅτι μάλιστα συνεχῶς ἐντεῦθεν ἀεὶ πνεῖν ἄνεμος μβ5. 362 a30. ἐκβόλιμόν ἐστι ϗ ὐ θέλει ζῆν sim Ζιζ21. 575 a28. α16. 495 a32. η3. 583 a16. Ζγβ8. 748 a23. γ1. 750 b33. θέλει τῇ θηριότητι ἀντικεῖσθαι ἡ θεία ϗ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἀρετή ημβ5. 1200 b16.

θέλημα. τὸ τῦ ἡμετέρυ θελήματος τέλος φτα1. 815 b21.

θεμέλιον Αδ12. 95 b37 (sed θεμέλιος cod D, et b33, 34 θεμέλιον vel masc gen vel neutrius accusativus esse potest). λίθοι ϗ τὰ θεμέλια Φβ9. 200 a4.

θεμέλιος, οἰκία, frequens exemplum τῦ πρότερον ϗ ὕστερον Αδ12. 95 b33-37 (cf θεμέλιον). Φζ6. 237 b13. Γβ11. 337 b15, 31. Μδ1. 1013 a5. Ρβ19. 1393 a8. θεμέλιοι ἐκ λίθων, ἡ τῶν θεμελίων ὑπογραφή Ζμγ5. 668 a19, 17.

θέμις. παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνήν f 624. 1583 a26. ὑτε ὑπὸ χείρονος τὸ κρεῖττον πάσχειν θέμις ἐστί f 15. 1476 b30. ἀνδρὸς ὃν ὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις f 623. 1583 a14.

Θέμις θ96. 838 a24.

Θεμίσκυρα περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν Ζιε22. 554 b9.

θεμιστεύων (Hom ι114) Ηκ10. 1180 a28.

Θεμιστοκλεῖον. πρὸς τῷ Θεμιστοκλείῳ ϗ ἐν Μαραθῶνι Ζιζ15. 569 b12.

Θεμιστοκλῆς τι17. 176 a1. ηεγ6. 1233 b11. τὸ ξύλινον τεῖχος Ρα15. 1376 a1. Θεμιστοκλῆς αἴτιος ἦν μὴ πάντα δικάζειν τὺς Ἀρεοπαγίτας f 366. 1539 b31.

Θεμίσων. ἔγραψε προτρεπτικὸν Ἀριστοτέλης πρὸς Θεμίσωνα τὸν Κυπρίων βασιλέα f 47. 1483 a43.

θέναρ. χειρὸς τὸ ἐντὸς θέναρ Ζια15. 493 b27, 32. β8. 502 b8, 20, vola Bimanorum et Quadrumanorum, cf AZι II tab 2.

Θέογνις, poeta elegiacus. eius versus afferuntur addito Theognidis nomine v 434 Ηκ10. 1179 b6. v 14 ηεη10. 1243 a18. v 125, 126 ηεη2. 1237 b14. v 177 ηεγ1. 1230 a12; non addito poetae nomine v 255, 256 (ἐπίγραμμα Δηλιακόν) Ηα9. 1099 a27. ηεα1. 1214 a5. v 35 Ηι12. 1172 a13; idem versus 35 respicitur addito Theognidis nomine Ηι9. 1170 a12. Theognidis v 1112 resp f 83. 1490 a25.

Theognidis tragici metaphora affertur Ργ11. 1413 a1 (Nck fr tr. p 597).

Θεοδάμας εἴκαζεν Ἀρχίδαμον Εὐξενίῳ Ργ4. 1406 b30.

Θεοδέκτυ Αἴας Ρβ23. 1399 b28, 1400 a27 (Nck fr tr p 622), Ἀλκμαίων Ρβ23. 1397 b3 (Nck p 622 sq), Ἑλένη (fr 3) Πα6. 1255 a36, fort resp Ρβ24. 1401 b35 (Nck p 623), Λυγκεύς πο18. 1455 b29, cf 11. 1452 a27 (Nck ibid), νόμος Ρβ23. 1398 b5, 1399 b1, Ὀρέστης Ρβ24. 1401 a35 (Nck p 624), Σωκράτης Ρβ23. 1399 a8, Τυδεύς πο16. 1455 a9 (Nck l l), Φιλοκτήτης Ηη8. 1150 b9 (Nck l l). — ἐν ταῖς ὑπ' ἐμῦ τέχναις Θεοδέκτῃ γραφείσαις ρ1. 1421 b2. — αἱ ἀρχαὶ τῶν περιόδων ἐν τοῖς Θεοδεκτείοις ἐξηρίθμηνται Ργ9. 1410 b2.

Θεόδωρος τι34. 183 b32 Wz. Ργ11. 1412 a25. f 131. 1500 b25. Spgl art scr 98-104. εἰς Νίκωνα Ργ11. 1412 a33. ἡ πρότερον Θεοδώρυ τέχνη Ρβ23. 1400 b16. οἱ περὶ Θεόδωρον Ργ13. 1414 b13. Θεόδωροι γεγόνασιν εἴκοσιν, ἔνατος Βυζάντιος f 132. 1500 b35.

Θεόδωρος ὁ τῆς τραγῳδίας ὑποκριτής Πη17. 1336 b28. Ργ2. 1404 b22

Θεόδωρος Κολοφώνιος, eius carmen ἀλῆτις, θάνατος βίαιος f 472. 1555 b43, 1556 a4.

Θεόδωρος ποταμὸς Ἰβηρίας θ46. 833 b15. f 248. 1523 b44.

Θεόδωρος nomen. ἐν τῷ Θεοδώρῳ τὸ δῶρον ὐ σημαίνει πο20. 1457 a13.

θεοκτίσταν φλόγα σπείρων (fr trag adesp 60) πο21. 1457 b29.

θεόληπτοι ϗ νυμφόληπτοι ηεα1. 1214 a23.

θεολογεῖν. οἱ παμπάλαιοι ϗ πρῶτοι θεολογήσαντες ΜΑ3. 983 b29 Bz. λέγωμεν ϗ θεολογῶμεν περὶ τύτων συμπάντων κ1. 391 b4.

θεολογία. οἱ ἀρχαῖοι ϗ διατρίβοντες περὶ τὰς θεολογίας μβ1. 353 a35.

θεολογική. φιλοσοφίαι θεωρητικαὶ τρεῖς, μαθηματική, φυσική, θεολογική Με1. 1026 a19 Bz. κ7. 1064 b3. ἡ θεολογικὴ περὶ τὸ χωριστὸν ὂν ϗ ἀκίνητον Μκ7. 1064 a33 sqq. ε1. 1026 a10.

θεολόγος. οἱ περὶ Ἡσίοδον ϗ πάντες ὅσοι θεολόγοι Μβ 4. 1000 ^{a}9 Bz. cf λ 6. 1071 ^{b}27. 10. 1075 ^{b}26. ν 4. 1091 ^{a}34.
θεόπεμπτος Ηα 10. 1099 ^{b}15 (syn θεόσδοτος ^{b}12). τὰ ἐνύπνια ȣ̓ θεόπεμπτα μτ 2. 463 ^{b}13.
Θεόπομπος τȣ̀ς ἐφόρȣς ἐπικατέστησε Πε 11. 1313 ^{a}26.
θεός, θεοί, τὸ θεῖον. 1. Aristotelis de deo sententia. ὁ θεὸς ἀρχή τις ΜΑ 2. 983 ^{a}8. τὸ θεῖον φύσις χωριστὴ ϗ ἀκίνητος, πρώτη ϗ κυριωτάτη ἀρχή Μκ 7. 1064 ^{a}37 (τίμια τῶν ἀγαθῶν τὰ ἀρχικώτερα, ὡς θεȣ̀ς γονεῖς εὐδαιμονίαν f 110. 1496 ^{a}35). ὁ θεὸς τὸ πρῶτον κινȣ̃ν ἀκίνητον, ἀίδιον ϗ ȣ̓σία ϗ ἐνέργεια Μλ 7. 1072 ^{a}26. Οα 9. 279 ^{a}32. ἀνάγκη εἶναί τι ἓν ϗ ἀίδιον τὸ πρῶτον κινȣ̃ν Φθ 6. 259 ^{a}14. ὁ θεὸς ζῷον ἀίδιον ἄριστον Μλ 7. 1072 ^{b}29. τε 1. 128 ^{b}19. ἔστι τι ἄριστον, ὅπερ εἴη ἂν τὸ θεῖον f 15. 1476 ^{b}24, 28, 29. θεȣ̃ ἐνέργεια ἀθανασία· τȣ̃το δ' ἐστὶ ζωὴ ἀίδιος Οβ 3. 286 ^{a}9, cf α 9. 279 ^{a}28. ὁ θεὸς κρείττων ϗ ἄφθαρτος φύσις f 13. 1476 ^{a}32. θεȣ̃ ἐνέργεια νόησις, θεὸς νοεῖ αὐτὸς αὑτόν Μλ 7. 1072 ^{b}18. 9. 1074 ^{b}21. ηεη 12. 1245 ^{b}17. ημβ 15. 1212 ^{b}39-1213 ^{a}7. cf Πγ 16. 1287 ^{a}29. τε 4. 132 ^{b}11. ὁ θεὸς ζῷον νοητόν τε 6. 136 ^{b}7. ὁ θεὸς ἢ νȣ̃ς ἐστιν ἢ ἐπέκεινά τι τȣ̃ νȣ̃ f 46. 1483 ^{a}27. deus sine corpore f 21. 1477 ^{b}30. ȣ̓κ εἰσὶν αὐτῷ πράξεις ἐξωτερικαί Πη 3. 1325 ^{b}28. ὁ θεὸς αὐτάρκης, ȣ̓δενὸς δεῖται ηεη 12. 1244 ^{b}8. 15. 1249 ^{b}16. ημβ 15. 1212 ^{b}35. ȣ̓κ ἔστι φιλία πρὸς τȣ̀ς θεȣ́ς sive πρὸς τὸν θεόν Ηθ 9. 1158 ^{b}35, 1159 ^{a}4. ημβ 11. 1208 ^{b}29 sqq. ηεη 3. 1238 ^{b}27. ὁ θεὸς ȣ̓ προαιρεῖται δρᾶν τὰ φαῦλα τδ 5. 126 ^{a}35, 38. ὁ θεὸς βελτίων ἀρετῆς, κρεῖττον ἐπιστήμης ημβ 5. 1200 ^{b}13. ηεη 14. 1248 ^{a}28. τὸ θεῖον ȣ̓ φθονερόν ΜΑ 2. 983 ^{a}1, 2. τȣ̃ θεȣ̃ εὐδαιμονία θεωρητική τις ἐνέργεια Μλ 7. 1072 ^{b}14, 25. Ηκ 8. 1178 ^{b}7-32. Πη 1. 1323 ^{b}23. ὁ θεὸς ἀεὶ μίαν ϗ ἁπλῆν χαίρει ἡδονήν Ηη 15. 1154 ^{b}26. ὁ θεὸς κινεῖ τὸν πρῶτον ȣ̓ρανόν, τὴν κύκλῳ φοράν Μλ 7. 1072 ^{a}25, 23. Γβ 10. 336 ^{b}32 sqq. coelum eiusque corpora divinae sunt naturae cf θεῖος. ὁ θεὸς ϗ ἡ φύσις ȣ̓δὲν μάτην ποιȣ̃σιν Οα 4. 271 ^{a}33 (cf φύσις). ὁ θεὸς πῶς ἄρχει ηεη 15. 1249 ^{b}14. τῶν ζῴων μόνον ἢ μάλιστα μετέχει τȣ̃ θείȣ ὁ ἄνθρωπος Ζμβ 10. 656 ^{a}8. δ 10. 686 ^{a}28. Ηκ 7. 1177 ^{a}15. 10. 1179 ^{b}22 (cf θεῖος). homo quasi mortalis deus f 48. 1483 ^{b}17. (τȣ̃ λογικȣ̃ ζῴȣ τὸ μέν ἐστι θεός, τὸ δ' ἄνθρωπος, τὸ δὲ οἷον Πυθαγόρας f 187. 1511 ^{a}44.) θεὸς ἀρχὴ τῆς κινήσεως ἐν τῇ ψυχῇ ηεη 14. 1248 ^{a}26. θεὸν θεραπεύειν ϗ θεωρεῖν ηεη 15. 1249 ^{b}20, 17. θεῷ τιμὴν ἀπονεμητέον ηεη 10. 1242 ^{b}20, ^{a}33. (ἐκ θεȣ̃ πάντα ϗ διὰ θεȣ̃ ἡμῖν συνέστηκεν κ 6. 397 ^{b}14. 2. 391 ^{b}11. ὅπερ ἐν νηῒ κυβερνήτης, τȣ̃το θεὸς ἐν κόσμῳ κ 6. 400 ^{b}8.) — 2. Ar aliorum philosophorum de deo sententias respicit: Thaletis ψα 5. 411 ^{a}8. Xenophanis τὸ ἓν ὁ θεὸς ΜΑ 5. 986 ^{b}24. Pythagoreorum, θεῶν εἰκόνας ἐν δακτυλίοις μὴ φορεῖν quid significet Pythagoreis f 192. 1512 ^{b}14. Heracliti Ζμα 5. 645 ^{a}21. Zenonis (?) ξ 3. 977 ^{a}15, 23, 27. Empedoclis ψα 5. 410 ^{b}5. Γβ 6. 333 ^{b}21. Platonis Πβ 5. 1264 ^{b}12. Σωκράτης θεȣ̀ς νομίζει εἴπερ δαιμόνια νομίζει Ργ 18. 1419 ^{a}9. — 3. Aristoteles vulgatas de diis opiniones respicit et diiudicat. περὶ θεῶν ἃ δεῖ δοξάζειν f 614. 1581 ^{b}21, 25, 29. πάντες ἄνθρωποι περὶ θεῶν ἔχȣσιν ὑπόληψιν Οα 3. 270 ^{b}6. πλ 6. 956 ^{a}13. ἀπὸ δυοῖν ἀρχῶν ἔννοιαν θεῶν γεγονέναι f 12. 1475 ^{b}37, 1476 ^{a}8. 14. 1476 ^{b}9. 20. 1477 ^{b}12. τὸν ȣ̓ρανὸν ϗ τὸν ἄνω τόπον οἱ ἀρχαῖοι τοῖς θεοῖς ἀπένειμαν ὡς ὄντα μόνον ἀθάνατον Οβ 1. 284 ^{a}12. α 3. 270 ^{b}7, 10 (κ 3. 393 ^{a}4). f 19. 1477 ^{a}42. 17. 1477 ^{a}12. εἴ τις χωρίσας αὐτὸ λάβοι μόνον, ὅτι θεȣ̀ς ᾤοντο τὰς πρώτας ȣ̓σίας εἶναι, θείως ἂν εἰρῆσθαι νομίσειεν Μλ 8. 1074 ^{b}9. Οα 9. 278 ^{b}15, 279 ^{a}23. β 1. 284 ^{a}4. 3. 286 ^{a}10, 11. τὰ δὲ λοιπὰ μυθικῶς ἤδη προσῆκται πρὸς τὴν πειθὼ τῶν πολλῶν ϗ πρὸς τὴν εἰς τȣ̀ς νόμȣς ϗ τὸ συμφέρον χρῆσιν Μλ 8. 1074 ^{b}3. ἀφομοιȣ̃σιν ἑαυτοῖς οἱ ἄνθρωποι τȣ̀ς βίȣς τῶν θεῶν Πα 2. 1252 ^{b}26. Μβ 2. 997 ^{b}10. cf πο 25. 1460 ^{b}35. εἴ τις ἐπιμέλεια τῶν ἀνθρωπίνων ὑπὸ θεῶν γίνεται, ὥσπερ δοκεῖ, ποίων ἀνθρώπων εὔλογον αὐτȣ̀ς ἐπιμελεῖσθαι Ηκ 9. 1179 ^{a}24. Ρβ 5. 1383 ^{b}8. ημβ 8. 1207 ^{a}17. εἴ τι ϗ ἄλλο θεῶν δώρημα ἀνθρώποις, εὔλογον τὴν εὐδαιμονίαν θεόσδοτον εἶναι Ηα 10. 1099 ^{b}11. διὰ τί πρὸς τὰς ἁγιστείας τῶν θεῶν χρώμεθα τῇ τριάδι Οα 1. 268 ^{a}15. ȣ̓ θεὸς πέμπει τὰ ἐνύπνια μτ 1. 462 ^{b}20-22. 2. 463 ^{b}13, 464 ^{b}21, cf 463 ^{b}14. (τὸν πταρμὸν θεὸν ἡγȣ́μεθα, syn φήμην ἀγαθήν, ἱερόν πλγ 7. 962 ^{a}21. 9. 962 ^{b}7. περὶ τῶν βȣμύκων τί μυθολογȣ̃σιν πκε 2. 938 ^{a}1.) ἀνεῖλεν ὁ θεὸς μαντευσαμένῳ Ζιγ 20. 522 ^{a}18. f 462. 1554 ^{a}11. ὡς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως f 508. 1561 ^{b}3. θεοὶ τοιȣ̃τοι οἷς ϗ τὸν τωθασμὸν ἀποδίδωσιν ὁ νόμος Πη 17. 1336 ^{b}16. ὅσον τȣ̀ς θεȣ̀ς ϗ τȣ̀ς ἥρωας ἡγȣ́μεθα τῶν ἀνθρώπων διαφέρειν Πη 14. 1332 ^{b}17. ὥσπερ θεὸς ἐν ἀνθρώποις Πγ 13. 1284 ^{a}10. εἰ, καθάπερ φασίν, ἐξ ἀνθρώπων γίνονται θεοὶ δι' ἀρετῆς ὑπερβολήν Ηη 1. 1145 ^{a}23. — οἱ ἀπορȣ̃ντες πότερον δεῖ τȣ̀ς θεȣ̀ς τιμᾶν ἢ ȣ̓ κολάσεως δέονται τα 11. 105 ^{a}6. Πη 9. 1329 ^{a}30. Ηθ 16. 1163 ^{b}16. ι 1. 1164 ^{b}5. ἡ περὶ τὸ θεῖον ἐπιμέλεια, ἣν καλȣ̃σιν ἱερατείαν Πη 8. 1328 ^{b}12. ἡ περὶ θεȣ̀ς πλημμέλεια, ἡ πρὸς θεȣ̀ς δικαιοσύνη αρ 7. 1251 ^{a}31. 5. 1250 ^{b}20. τὰ πρὸς τȣ̀ς θεȣ́ς Πγ 14. 1285 ^{a}6, ^{b}23. αἱ πρὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς λειτȣργίαι Πη 10. 1330 ^{a}13. ȣ̓δὲν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς τȣ̀ς θεȣ́ς f 108. 1495 ^{b}8. αἱ τοῖς θείοις ἀποδεδομέναι οἰκήσεις Πη 12. 1331 ^{a}24. ποιεῖσθαι πορείαν πρὸς θεῶν ἀποθεραπείαν Πη 16. 1335 ^{b}15. ἀποδίδομεν τοῖς θεοῖς νεμεσᾶν, ἅπαντα ὁρᾶν Ρβ 9. 1386 ^{b}15. πο 15. 1454 ^{b}6. ἡ τῶν θεῶν εὔνοια ρ 3. 1425 ^{a}21. θαρραλέοι οἷς ἂν τὰ πρὸς θεȣ̀ς καλῶς ἔχῃ Ρβ 5. 1383 ^{b}5. — ἡ κυρία θεὸς τῆς μίξεως διὰ τί καλεῖται Ἀφροδίτη Ζγβ 2. 736 ^{a}20. ἁγνὲ θεῶν πρέσβισθ' ἑκατηβόλε f 621. 1583 ^{a}3. — θεοί (Hom Θ 20. Ξ 291) Ζκ 4. 700 ^{a}2. Ζι 12. 615 ^{b}10.
θεόσδοτος Ηα 10. 1099 ^{b}12 (syn θεόπεμπτος ^{b}15).
θεοφιλέστατος Ηκ 9. 1179 ^{a}22-32.
θεραπεία. τὴν θεραπείαν ἀποδιδόναι τοῖς θεοῖς Πη 9. 1329 ^{a}32. θεραπεία, coni τρυφή, ἐξȣσία αρ 5. 1250 ^{b}36. — οἱ περὶ τὴν θεραπείαν (τὰς θεραπείας) τῶν ζῴων ὄντες Ζγγ 10. 760 ^{a}3. Ζιζ 25. 578 ^{a}7. περὶ τὴν ὠδῖνα δεινὴ ἡ τȣ̃ ἄρρενος περιστερᾶς θεραπεία ϗ συναγανάκτησις Ζι 7. 612 ^{b}35. δεῖ τὸ σῶμα ὑγιαίνειν ϗ τροφὴν ϗ τὴν ἄλλην θεραπείαν ὑπάρχειν Ηκ 9. 1178 ^{a}35. αἱ τȣ̃ σώματος θεραπεῖαι, syn φάρμακα, δίαιται φ 4. 808 ^{b}24, 22, 23. ἡ ἐκ τῶν γραμμάτων (secundum scripta artis praecepta) θεραπεία Πγ 16. 1287 ^{a}40. διὰ θεραπείαν συλλαβεῖν, ἡ ὑστέρα δεῖται θεραπείας Ζιη 6. 585 ^{b}25. κ 1. 634 ^{a}34. 2. 634 ^{b}31. 3. 635 ^{b}26.
θεραπεύειν τὸν θεὸν ηεη 15. 1249 ^{b}20. — θεραπευτέον τȣ̀ς ἀκȣ́οντας ἐπαίνῳ ρ 30. 1436 ^{b}32. 37. 1442 ^{a}14. θεραπεύειν τινὰ διὰ τὴν χρῆσιν Ηι 5. 1167 ^{a}18. θεραπευόμενος ὑπὸ τȣ̃ ἐραστȣ̃ Ηθ 5. 1157 ^{a}8. — πρόβατον ἐὰν θεραπεύηται καλῶς μέχρι ἕνδεκα ἐτῶν τίκτει Ζιε 14. 545 ^{b}32. θεραπεύειν τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ϗ πᾶν σῶμα, ὡς δεῖ θεραπεύειν ἑκάστȣς Ηα 13. 1102 ^{a}19. κ 10. 1181 ^{b}4. θεραπεῦσαι καλῶς τȣ̀ς νοσȣ̃ντας Ρα 1. 1355 ^{b}14. οἱ πλησιάζοντες τοῖς θεραπευομένοις πα 7. 859 ^{a}16. — θεραπευτόν, ἐὰν μὴ φύσει τοιαύτη ᾖ Ζικ 3. 636 ^{a}25.

θεραπεύματα Ηκ10. 1181 b3.

θεραπευτικὴ ϗ κακοπονητικὴ λίαν ἕξις Πη16. 1335 b7.

θεραπόντων ὄχλος Πβ6. 1265 a16. οἱ πολλοὶ θεράποντες ἐνίοτε χεῖρον ὑπηρετοῦσι τῶν ἐλαττόνων Πβ3. 1261 b37. τίσι τῶν θεραπόντων μάλιστα προσκρούομεν Πβ5. 1263 a19.

θέρειν. εἶδον Ἡράκλειτον θερόμενον πρὸς τῷ ἴπνῳ Ζμα5. 645 a19.

θέρειος. ἡ θερεία. τὴν θερείαν ὅλην, opp πάντα τὸν χειμῶνα θ114. 841 a25.

θερίζειν 1. trans ταῦτα αἰσχρῶς μὲν ἔσπειρας, κακῶς δὲ ἐθέρισας (Gorg) Ργ3. 1406 b10. ἰδόντες ὅτι θερίζειν ὥρα Ζιζ37. 580 b19. — 2. intr θερίζουσιν ἐν τοῖς ψυχροῖς, χειμάζουσιν ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς Ζιθ12. 596 b26. 13. 598 a25. ἐκτοπίζουσιν εἰς τὸν Πόντον θερίζοντες Ζιθ19. 601 b17.

θερινός. περὶ τοὺς θερινοὺς χρόνους Πβ8. 1267 b27. ὄμβροι θερινοί Ζιθ19. 601 b24. θερινὴ ἀνατολή, θεριναὶ ἀνατολαί μβ6. 363 b4. κ4. 394 b22. θερινὴ δυσμή, δύσις, dist ἰσημερινή, χειμερινή μβ6. 363 b5. κ4. 394 b25. θεριναὶ τροπαί, θερινὴ τροπή μα6. 343 a15, b1. β6. 364 b2, 3. γ5. 377 a20. τὰ θερινὰ ἔκγονα χείριστα Ζιε14. 546 a19.

θεριστής Ζιζ37. 580 b20.

θερμαίνειν. τὸ θερμαῖνον ψύχεται ὑπὸ τοῦ θερμαινομένου Ζγδ3. 768 b17 sqq. θερμαίνειν, opp ψύχειν Ζγβ6. 743 b2. θερμᾶναι ϗ πέψαι Ζγα21. 730 a16. ὁ ἥλιος ξηραίνει θερμαίνων μβ4. 360 a8. θερμαίνει τι τὴν αἴσθησιν, τὴν ἁφήν, κατὰ τὴν ἁφήν Ζμβ2. 649 a7, 10, b4. — pass θερμαίνεται ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ ἡλίου μα4. 341 b6. ξηραίνεται πάντα ἢ θερμαινόμενα ἢ ψυχόμενα μδ5. 382 b16. ὕδωρ θερμαινόμενον, θερμανθέν πκδ14. 937 a34. μβ4. 360 a25. ὑπερψυχθέντες ἐὰν θερμανθῶσιν ηεη5. 1239 b35. ἡ ὑστέρα θερμανθεῖσα Ζγγ1. 751 a1. θερμαινομένων τῶν σωματικῶν ὑγρῶν Ζγγ11. 762 a23. — **θερμαντός**, τὸ θερμαντόν Φε1. 224 a30, opp θερμαντικόν Μδ15. 1020 b29.

θερμαντικός. τὸ θερμαντικὸν πρὸς τὸ θερμαντόν Μδ15. 1020 b29. θερμαντικώτατα ϗ καυστικώτατα Ογ8. 307 a18. ὁ οἶνος θερμαντικόν, θερμαντικώτατος πγ5. 871 a28. 33. 874 b35 (cf ὁ οἶνος θερμός πγ1. 871 a2 al).

θερμασία, opp ψύξις Ζγδ1. 764 b7. ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ἔξω ὑγρῷ θερμασίας μδ3. 380 b21. αἱ ἐν τοῖς γυμνασίοις διὰ τρίψεως ϗ θερμασίας γινόμεναι ἡδοναί Ηγ13. 1118 b6. σφόδρα μικρᾶς θερμασίας περί τινα μέρη γιγνομένης μτ1. 463 a16. τὴν ἁρμόττουσαν πᾶσιν ἀποδιδόναι θερμασίαν Ζγγ2. 753 a29. ἡ ἐντός, ἡ ἐκτὸς θερμασία πβ34. 870 a6. πνεύμων θερμὸς διὰ τὴν θερμασίαν, dist διὰ τὴν ταραχήν πκζ4. 948 a25. διὰ τὴν θερμασίαν ϗ τὸν σφακελισμόν πα9. 860 a19.

θερμαστρίς. ἡ σύναψις τῆς θερμαστρίδος μχ21. 854 a24.

θέρμη, ἡ θέρμη i q ἡ θερμότης πα23. 862 a18. 39. 863 b21. γ25. 874 b17. ε31. 884 a14.

θερμημερίαι Ζιε13. 544 b11.

θερμολουτρεῖν πα29. 863 a4.

θερμός. θερμὸν ποσαχῶς λέγεται Ζμβ2. 648 a36-649 b8 (cf θερμὸν δυνάμει, ἐνεργείᾳ Φθ4. 255 a23, θερμὸν φύσει Κ10. 12 b38). ποιητικὰ τὸ θερμὸν ϗ τὸ ψυχρόν μδ1. 378 b12. ὕλη μὲν τὸ ξηρὸν ϗ ὑγρόν, τὰ δὲ ποιοῦντα τὸ θερμὸν ϗ τὸ ψυχρόν μδ10. 388 a24. 8. 384 b28. Γβ2. 329 b24. θερμόν ἐστι τὸ συγκρῖνον τὰ ὁμογενῆ Γβ2. 329 b26. ἡ τοῦ θερμοῦ δύναμις μα9. 347 a8. πάθος τι τὸ θερμὸν αἰσθήσεώς ἐστιν μα3. 341 a15. τὸ θερμὸν ϗ ψυχρὸν πυκνότητες δοκοῦσι ϗ ἀραιότητες εἶναί τινες Φθ7. 260 b9. ὡς μὲν εἶδος τὸ θερμὸν ϗ ἄλλον τρόπον τὸ ψυχρὸν ἡ στέρησις Μλ4. 1070 b12. τὸ μὲν κατὰ τὸ ὂν τὸ θερμὸν τάττει (Parmenides) ΜΑ5. 987 a1. — τὸ θερμὸν ἄνω πέφυκε φέρεσθαι μα4. 342 a16. ὑπερβολὴ θερμοῦ ϗ οἷον ζέσις τὸ πῦρ μα3. 340 b23. ἄτοπον τὸ μόνον ἀποδοῦναι τῷ περιφερεῖ σχήματι τὸ θερμόν Γα8. 326 a5. ὑγρῷ τρέφεται τὸ θερμόν πγ5. 871 b12. 26. 875 a14. τοῦ θερμοῦ ὑπὸ ψυχροῦ ἐκθλιβομένου συνεξατμίζει τὸ ὑγρόν Ζμβ4. 651 a8. τὸ θερμὸν φθείρεται ἢ μαράνσει ἢ σβέσει ἢ ὑπὸ θερμοῦ ἀλλοτρίου πγ33. 875 b4-7. — τὰ ἐν τοῖς θερμοῖς ἔθνη μκ1. 465 a9. περὶ τὰ θερμὰ ὕδατα πκδ. τὰ ὅλα τῶν θερμῶν ὑδάτων ἁλμυρά πκδ18. 937 b22. τὰ θερμὰ τὰ περὶ Αἴδεψον μβ8. 366 a28. ποῖα θερμὰ ἢ ψυχρὰ τῶν πεπηγότων ἢ τῶν ὑγρῶν μδ11. ὁ οἶνος θερμός πγ1. 871 a2. 5. 871 a39. 6. 871 b32 (cf ὁ οἶνος θερμαντικόν πγ5. 871 a28. 33. 874 b35). — τὸ θερμὸν τὴν πέψιν ἐργάζεται ψβ4. 416 b29. ζ4. 469 b12. Ζμδ3. 677 b32. 5. 681 a4. Ζγδ1. 765 b16. ε6. 786 a17. πκδ14. 937 a38. τὸ θερμὸν ϗ δεῖται τροφῆς ϗ πέττει τὴν τροφὴν ταχέως Ζμδ5. 682 a23. εὔπεπτον τὸ θερμότερον Ζγδ6. 775 a18. τὸ θερμὸν αὐξητικόν Ζμγ6. 669 b3. Ζγε8. 789 a8. τὸ θερμὸν κινητικόν Ζγβ1. 732 a20. πιγ5. 908 a23. τὸ θερμὸν σκληρύνει, μανότερον ποιεῖ Ζγε3. 783 a33, b1. πάντων ἐν τῷ σπέρματι ἐνυπάρχει, ὅπερ ποιεῖ γόνιμα εἶναι τὰ σπέρματα, τὸ καλούμενον θερμόν Ζγβ3. 736 b35. ἐν τῷ θερμῷ ἡ ψυχικὴ ἀρχή Ζγγ1. 751 b6. ἡ τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ φύσις ἐν τοῖς ζῴοις Ζγγ4. 755 a20. τὸ φυσικὸν θερμόν ζ4. 469 b12. τὸ σύμφυτον θερμόν υ3. 458 a27. πα9. 860 a34. τὸ οἰκεῖον θερμόν μδ1. 379 a24. τὸ οἰκεῖον ϗ τὸ σύμφυτον θερμόν f 222. 1518 b30. παλίρροια τοῦ θερμοῦ ἐκ τῶν ἔξω εἰς τὸ ἐντός εν3. 461 a6. ἱδρῶτες θερμοί, ψυχροί πβ35. 870 a15. — τῶν ζῴων τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων θερμότερα Ζγδ1. 765 b17. τελεώτερα ζῷα τὰ θερμότερα τὴν φύσιν ϗ ὑγρότερα ϗ μὴ γεώδη Ζγβ1. 732 b31. cf α10. 718 b36. γ11. 761 b3. τὰ ἔναιμα θερμὴν ἔχει τὴν φύσιν Ζμγ7. 670 a21. θερμὴ ἡ φύσις ἡ τῶν νεφρῶν Ζμγ9. 672 a15. — metaph θερμός, syn εὐφυής, opp ψυχροὶ ϗ μελαγχολικοί ημβ6. 1203 a36. αἱ ὀξεῖαι χροιαὶ θερμὸν ϗ ὕφαιμον σημαίνουσιν φ2. 806 b4.

θερμότης. ἡ θερμότης ϗ ψυχρότης φαίνονται ὁρίζουσαι ϗ συμφύουσαι ϗ μεταβάλλουσαι τὰ ὁμογενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμογενῆ μδ1. 378 b15. ἡ δύναμις τοῦ πάσχοντος ϗ τῆς θερμότητος τῆς ποιούσης Ζγδ4. 772 a29. οὐ μεταβάλλει ἡ θερμότης ϗ ἡ ψυχρότης εἰς ἄλληλα, ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον Γα6. 322 b16. οὐδὲ τὸ πῦρ θερμαίνει τὸ ὕδωρ μᾶλλον, ὅσῳπερ ἂν ᾖ πλέον, ἀλλ' ἔστιν ὅρος θερμότητος Ζγδ4. 772 a14. σβεννύναι τὴν θερμότητα, θερμότης ἀπολείπει, διασκεδάννυται, σβέννυται μα10. 347 b4. 9. 346 b26-28. — περὶ τῆς γιγνομένης θερμότητος, ἣν παρέχεται ὁ ἥλιος μα3. 341 a12 sqq. ἡ ἀλέα ϗ ἡ θερμότης μα3. 341 a19. ἡ θερμότης τοῦ τόπου, τῆς ὥρας Ζγε7. 788 a17. β6. 743 a36. γ11. 762 b15. διαπέμπεσθαι τὸ φῶς ϗ τὰς θερμότητας ακ802 a13. ὅσα πεπύρωται, ἔχει δυνάμει θερμότητα ἐν αὑτοῖς μβ3. 358 b8. Ζμγ9. 672 a5. — πέττει ἡ θερμότης Ζγδ6. 775 a18. Ζμγ9. 672 a22. β3. 650 a14. μδ11. 389 b8. ἡ ἐν τῷ ζῴῳ θερμότης ἀποκρίνουσα ϗ συμπέττουσα Ζγγ11. 762 b7, 13. συμπέττονται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θερμότητος Ζγγ2. 752 b33. οὐ δύναται πέψαι διὰ θερμότητος ἔνδειαν Ζγδ1. 766 a19. θερμότης σύμμετρος, ἡ τῆς θερμότητος συμμετρία μβ5. 362 a4. Ζγβ6. 743 a33. θερμότητος ἀσθένεια, ἔνδεια Ζγδ1. 766 a19. 7. 776 a3. ε4. 784 a32, b26. θερμότητος νοσηματικῆς ὑπερβολή αν17. 479 a24. — ἡ τῆς θρεπτικῆς ζωῆς δύναμις χρωμένη οἷον ὀργάνοις θερμό-

τητι ϰ ψυχρότητι Ζγβ4. 740 b31. τὸ ζῆν ϰ ἡ τῆς ψυχῆς ἕξις μετὰ θερμότητός τινός ἐστιν αν8. 474 a25 sqq. πᾶν ἔμψυχον ἔχει θερμότητα ψβ4. 416 b29. θερμότητες ϰ ψύξεις μέχρι συμμετρίας τινὸς ποιοῦσι τὰς γενέσεις, μετὰ δὲ ταῦτα τὰς φθοράς Ζγδ10. 777 b27. οὐδὲν ἄνευ θερμότητος αἰσθητικόν ψγ1. 425 a6. ἡ θερμότης τῆς καρδίας, ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ θερμότης ϰ ζέσις sim Ζγβ6. 743 b27, 744 a29. Ζμβ7. 652 b27. γ7. 670 a24. παρασκευάζει κινητικωτέρους ἡ τῆς φύσεως θερμότης Ζμδ5. 681 a7. ἐγκαταλείπεταί τι ἐν τοῖς πεπεμμένοις ὑγροῖς τῆς εἰργασμένης θερμότητος Ζμγ9. 672 a8. τὸ ὄστρακον γίνεται ὑπὸ θερμότητος ἐξικμαζούσης τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ γεώδους Ζγα8. 718 b19. ὀστᾶ ὑπτημένα ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γενέσει θερμότητος Ζγβ6. 743 a20. — θερμότης οἰκεία μβ5. 362 a6. δ11. 389 b6. Ζμβ2. 648 b36. Ζγε4. 784 a35, b5. 6. 786 a20. ἡ ἐντός, ἡ ὑπάρχουσα θερμότης Ζγβ2. 735 b33. γ1. 750 a9. θερμότης ἀλλοτρία μδ11. 389 a26, b2, 19. Ζμβ2. 648 b36. Ζγε6. 786 a11. ἡ ἐν τῷ περιέχοντι θερμότης Ζγγ11. 762 b15. ε4. 784 b5. θερμότης ἐπείσακτος Ζμγ10. 672 b18, ἐπίκτητος Ζγβ7. 747 a18. θερμότης σύμφυτος Ζγε4. 784 b7, σύμφυτος φυσική ζ4. 469 b8, φυσική αν6. 470 a20. Ζμβ3. 650 a14. Ζγβ1. 732 b32. ε4. 784 b26. 6. 786 a11. (ἡ ἐν τῇ φύσει θερμότης μδ2. 379 b34.) ἡ τῆς φυσικῆς θερμότητος ἀρχή Ζγδ1. 766 a35. θερμότης ψυχική Ζγβ1. 732 a18. 4. 739 a11. γ1. 752 a2. 11. 762 a20, ζωτική αν6. 473 a9. Ζγβ4. 739 b23. ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης ϰ ἡ τῶν ζῴων ἔχει ζωτικὴν ἀρχήν Ζγβ3. 737 a3. ἡ ἐν τῷ ζῴῳ αὐτῷ θερμότης (cod Z, ὑγρότης Bk) ϰ δύναμις Ζγα21. 729 b27. ἡ ἐν τοῖς ζῴοις θερμότης οὔτε πῦρ οὔτε ἀπὸ πυρὸς ἔχει τὴν ἀρχήν Ζγβ3. 737 a6. ἡ τοῦ γάλακτος θερμότης Ζγε8. 789 a5. ἡ τοῦ σπέρματος θερμότης Ζγδ4. 772 a23. β6. 743 a26. α18. 724 b36. τὸ προϊέναι τὸ σπέρμα οὐκ ἄνευ θερμότητος ψυχικῆς Ζγβ1. 732 a18. ὁ ἀφροδισιασμὸς καθαρᾶς ϰ φυσικῆς θερμότητος ἀπόκρισίς ἐστιν Ζγε3. 783 b30. θηλυγόνα δι' ἔνδειαν θερμότητος φυσικῆς Ζγδ2. 766 b34. πολὺ διαφέρει τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος τῇ θερμότητι τῆς φύσεως Ζγδ6. 775 a7. τὰ μεγάλα τῶν ζῴων πλείονος δεῖται θερμότητος ἵνα κινῆται Ζμδ13. 697 a27. cf 10. 686 b29.

Θερμώδων. περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν Ζιε22. 554 b10. ζ13. 567 b16.

θέρος ἔπομβρον, νότιον, αὐχμηρόν, αὐχμῶδες, νοσερόν πα8. 860 a9. 10. 860 a35. 11. 860 b8. 12. 860 b15. 19. 861 b14. 20. 861 b21. — τοῦ θέρους, θέρους, opp χειμῶνος μα12. 348 b28. πια56. 905 a25.

Θερσίτης f 41. 1482 a16. 172. 1506 b30,

θέσις. 1. πᾶσα πορεία ἐξ ἄρσεως ϰ θέσεως συντελεῖται πε41. 885 b6. cf 10. 881 b24. — 2. τοῦ ποσοῦ τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν μορίων συνέστηκε, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν Κ6. 4 b21, 5 a15 Wz, 28 (dist ὁ ἀριθμὸς τάξιν ἔχει a32). cf Μδ6. 1016 b26. Γα6. 322 b33. θέσις, dist τάξις, σχῆμα ΜΑ4. 985 b15, 17. η2. 1042 b14. Φα5. 188 a23. dist εἶδος ξ1. 974 a20. ἡ θέσις τῶν πρός τι Κ7. 6 b6, 12. θέσεως τίνες διαφοραί Φα5. 188 a24. ἐν θέσει, dist ἁφῇ, μίξει Μμ7. 1082 a21. διαφέρειν θέσει Μη2. 1042 b19. μηδεμίαν διὰ τέλους ἔχειν φανερὰν ἕκαστον ἄστρον θέσιν μα8. 346 a34. ἡ θέσις τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἄνω ϰ κάτω ϰ πρόσθιον ϰ ὀπίσθιον Ζια15. 494 a20. ἔχειν τὴν θέσιν ἐν τῷ πρόσθεν Ζια16. 494 b25. ἡ θέσις τοῦ στομάχου sim Ζιβ15. 506 a3. 17. 506 b32. 1. 499 b30. Ζγε1. 780 b35. cf μα3. 340 a20. 4. 342 a22. κεῖσθαι πρὸς ἀρχοειδῆ θέσιν Ζμγ4. 666 a27. ἡ παρ' ἄλληλα θέσις αι3. 440 b16. ἡ θέσις τῶν σφαιρῶν Μλ8. 1073 b32. αἱ θέσεις ϰ οἱ τρόποι τῆς κινήσεως Φθ4. 254 b24. κατὰ τὴν θέσιν τῶν τόπων μβ6. 363 b11. ἐξ ἐναντίας κεῖσθαι τῇ θέσει, κατὰ τὴν θέσιν μγ2. 372 a3. 4. 375 a31. cf α8. 346 a18. β2. 356 a10. περὶ θέσεως ἀνέμων μβ6. 363 a21. πόλεως θέσιν ποίαν δεῖ εἶναι Πη11. (ἐπιτήδειος ταῖς τῶν θεῶν οἰκήσεσι) τοιοῦτος ὁ τόπος ὅστις ἐπιφάνειαν ἔχει πρὸς τὴν τῆς ἀρετῆς θέσιν ἱκανῶς Πη11. 1331 a29. ex v θέσις explicatur vis v διάθεσις Μδ19. 1022 b2. — ad localem vim v θέσις referendum est quod in figuris syllogismorum τὸ μέσον dicitur τῇ θέσει μέσον, πρῶτον, ἔσχατον Αα4. 25 b36. 5. 26 b39. 6. 28 a15 (Wz I p 387, aliter Trdlbg El § 25). — 3. νόμων θέσις Πδ1. 1289 a22. 14. 1298 a18. ταμιείου θέσις (?) οα6. 1344 b33. ad hanc significationem v θέσις referendum videtur, quod τὸ δεξιὸν ϰ ἀριστερὸν cet Ar dicit οὐ μόνον πρὸς ἡμᾶς ϰ θέσει, ἀλλὰ ϰ ἐν αὐτῷ τῷ ὅλῳ διωρίσθαι Φγ5. 205 b34 (Simpl f 113b θέσει explicat opp κατὰ φύσιν, alii θέσει locali sensu dictum putant). — 4. cf τιθέναι 3. eadem varietas significationis atque in v τιθέναι cernitur in nomine θέσις. est enim θέσις vel id quod non demonstratum ponitur fundamentum demonstrationis, syn κείμενον, ὑπόθεσις Αβ15. 65 b8, 14. 17. 66 a2. γ3. 73 a9, 10. τθ5. 159 b10, 12, 37, 160 a6 (sed θέσις, dist ἀξίωμα, ὑπόθεσις Αγ2. 72 a15 Wz). θέσεις ὁμολογούμεναι, δοκοῦσαι Αβ14. 62 b31. τα14. 105 b11. θέσις ἀναπόδεικτος τοῦ τί ἐστιν Αδ10. 94 a9. ὁ ὁρισμὸς ἀπόδειξις θέσει διαφέρουσα Αγ8. 75 b32. δ10. 94 a2 ('a demonstratione non nisi eo differt, quod ipsa ponit quod haec syllogismo facto probat' Wz. cf πτώσει διαφέρειν 94 a12); vel omnino id quod statuitur ac contenditur τη1. 152 b18. θ1. 156 b5. ι12. 172 b32. θέσις ἐστὶν ὑπόληψις παράδοξος τῶν γνωρίμων τινὸς κατὰ φιλοσοφίαν τα11. 104 b19-28. θέσις, dist et syn πρόβλημα διαλεκτικόν τα11. 104 b29, 35. θέσθαι, κομίζειν θέσιν τθ5. 159 a38. β1. 109 a9. δ2. 123 a4. θέσιν διαφυλάττειν Ογ7. 306 a12. Ηα3. 1096 a2. πλείω τῶν ἀναγκαίων ἠρώτηκε πρὸς τὴν θέσιν Αα25. 42 a40. διαλέγεσθαι πρὸς θέσιν τινά Φα2. 185 a5. ἔλεγχοι πρὸς τὴν θέσιν ΜΖ6. 1032 a7 Bz. ὁμολογουμένως πρὸς τὰς θέσεις Γα8. 325 b14. κατὰ τὴν θέσιν Μμ8. 1084 a9. διὰ τὴν θέσιν Μκ6. 1063 b32. ηεβ4. 1221 b38. ἀναλαβόντες τὰς ἐξ ἀρχῆς θέσεις ϰ τοὺς εἰρημένους πρότερον διορισμούς μα3. 339 a33.

θεσμοθέται ἐξίασιν εἰς τὰ οἰκεῖα δικαστήρια κ6. 400 b16. οἱ θεσμοθέται ὅσα πράττουσιν f 374. 1540 a38. 378. 1540 b42, 1541 a17. 379. 1541 a39. θεσμοθετῶν ἀνάκρισις f 374. 1540 a40. 375. 1540 b14. θεσμοθετῶν ὅρκος f 377. 1540 b34.

θεσμός. τὰ ζῷα ἀκμάζει ϰ φθείρεται τοῖς τοῦ θεοῦ πειθόμενα θεσμοῖς κ6. 401 a10.

θεσπέσιος ἂν φανείη ϰ ταύτῃ Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους πο23. 1459 a30.

Θεσπιάδες οἱ ἐξ Ἡρακλέους θ100. 838 b16.

Θεσπρωτικὸν ἔθνος Ἀμύνται f 452. 1552 a25.

Θεστίου κόροι τὸν ἀριστερὸν πόδα εἶχον ἀνυπόδετον (Eur fr 534) f 64. 1486 b18.

θετικοὶ νόμοι Φιλολάου περὶ τῆς παιδοποιίας Πβ12. 1274 b4.

Θέτις Ηδ8. 1124 b15. f 596. 1575 b2.

Θετταλία. Θετταλίας ἀγορὰ ἐλευθέρα Πη12. 1331 a32. ϰ νῦν ἐν Θετταλίᾳ περιέλκουσι περὶ τοὺς τάφους f 158. 1504 b37. — memorabiles res physicae θ23. 832 a14. 117. 841 b9. 126. 842 b10. 151. 845 b16, 21. 164. 846 b10.

Θετταλίσκος Ἰσμηνίου Ρβ23. 1398 b4.

Θετταλός, Θεσσαλός Ργ7. 1408 a29. f 357. 1538 b22.

Θετταλῶν πενεστεία Πβ9. 1269 a37, b5. f 544. 1568 b2. Θετταλῶν πολιτεία f 453-458. Ἰάσων ὁ Θετταλός Ρα12. 1373 a26. Θεσσαλὸς ὗτος ἀνὴρ Ἀχιλεύς f 596. 1575 b5.

θεωρεῖν. 1. oculis contemplari. θεωρεῖν γραφάς, εἰκόνας, ἀνδριάντας Πη17. 1336 b13. θ5. 1340 a27, 36. πο9. 1452 a9. 7. 1451 a1. Ζμα5. 645 a12. ημα22. 1191 b7. φαίνεται θεωρῦσιν ἡμῖν ἐντεῦθεν ὕτως μα3. 339 b35. νύκτωρ ἐν ὕδατι τὸ γάλα ἐμφαίνεται θεωρῦσιν μα8. 345 b27. ἔστιν ἐνίοτε ϗ τοῖς ὄμμασι θεωρεῖν μγ1. 371 a30. τύτων ἡ ὄψις θεωρείσθω ἐκ τῆς διαγραφῆς τῆς ἐν ταῖς ἀνατομαῖς Ζια17. 497 a32. θεωρείσθω τὰ εἰρημένα (ὁ κύκλος al) ἐκ τῆς ὑπογραφῆς τῆσδε Ζιγ1. 510 a29. μα8. 346 a31. β6. 363 a26. ἐκ τῦ διαγράμματος ἔσται θεωρῦσι δῆλον μγ5. 375 b18. τὸ σχῆμα θεωρείσθω ἐκ τῶν ἀνατομῶν, ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἀνατομαῖς διαγεγραμμένων sim Ζιζ10. 565 a13. 11. 566 a13. γ1. 511 a13. 2. 511 b21. α17. 496 b5. Ζγγ8. 758 a24. — inde θεωρεῖν omnino refertur ad ea quae sensibus, usu, experientia cognita et observata sunt. τεθεώρηται τῦτο μάλιστα ἐπὶ τῶν περιστερῶν sim Ζιζ3. 562 a23. β3. 501 b21. Ζγα18. 723 b19. Πε5. 1305 a2. τὰ φαινόμενα πρῶτον θεωρήσαντα εἶθ᾽ ὕτω λέγειν τὸ διὰ τί Ζμα1. 639 b9. ἔστιν ἐν τοῖς θαλαττίοις ζῴοις πολλὰ τεχνικὰ θεωρῆσαι sim Ζι37. 620 b10. 7. 612 b18. 6. 612 b5. τὰ σελάχη πάντα τεθεώρηται τύτυς τὺς τρόπυς ποιύμενα τὴν ὀχείαν Ζιε5. 540 b19. cf 18. 550 b18. τῦθ᾽ ἱκανῶς τεθεωρήκαμεν ἐκ τῶν ἀνατομῶν Ζγδ1. 764 a34. μόνον τῶν τεθεωρημένων ὁ κορδύλος βράγχιον ἔχει αν10. 476 a6. ἐξ ὀλίγυ θεωρῦντας οἴεσθαι δεῖ ἔχειν ὁμοίως ἐπὶ πάντων Ζγγ5. 756 a5. cf ζ3. 468 b30. ἴδοι ἄν τις θεωρῶν· ὡς μεταβάλλει ὁ οἶνος τὺς πίνοντας πλ1. 953 a39. φαίνεται τοῖς ἐκ παρόδυ θεωρῦσιν Ζγγ6. 757 a12. τὰ ἐνδεχόμενα ἄλλως, ὅταν ἔξω τῦ θεωρεῖν γένηται, λανθάνει εἰ ἔστιν ἢ μή Ηζ3. 1139 b22. θεωρεῖν μᾶλλον τὺς πέλας δυνάμεθα ἢ ἑαυτύς Ηι9. 1169 b33, 1170 a2. οἱ νέοι εὐήθεις διὰ τὸ μήπω τεθεωρηκέναι πολλὰς πονηρίας Ρβ12. 1389 a17. θεωρῦμεν ὀλίγυς τὺς ἐκ τῶν κοινωνιῶν διαφερομένυς πρὸς πολλὺς τὺς κεκτημένυς ἰδίᾳ, syn ὁρᾶν Πβ5. 1263 b25, 24. — ἥτις κτῆσις κωλύει τὸν θεὸν θεραπεύειν ϗ θεωρεῖν (?) ηεη15. 1249 b20 Fr. — τῶν ἄλλων ζῴων οἱ περὶ ἕκαστον ἐπιστήμονες ἐκ τῆς ἰδέας δύνανται θεωρεῖν (cognoscere), ἱππικοί τε ἵππυς ϗ κυνηγέται κύνας φ1. 805 a16. — 2. apud animum contemplari. *a.* notio. ὅταν θεωρῇ (μὴ αἰσθανόμενος) ἀνάγκη ἅμα φάντασμά τι θεωρεῖν ψγ8. 432 a8. ἐν φιλοσοφίᾳ τὸ ὅμοιον ϗ ἐν πολὺ διέχυσι θεωρεῖν εὐστόχυ Ργ11. 1412 a12. τῷ λόγῳ θεωρῆσαι, opp ἐκ τῶν γινομένων καταμαθεῖν Πα5. 1254 a20. θεωρεῖν, syn σκέπτεσθαι τε4. 132 a24, syn σκοπεῖσθαι Φγ5. 204 b10, 4. Οα6. 274 a20, syn ἐπισκοπεῖν Μγ1. 1003 a21, 23. ἐπιζητῦμεν θεωρῆσαι ϗ γνῶναι τὴν φύσιν τῆς ψυχῆς ψα1. 402 a7. αἱ ἀπὸ τῦ θεωρεῖν ϗ μανθάνειν ἡδοναὶ μᾶλλον ποιήσυσι θεωρεῖν ϗ μανθάνειν Ηη13. 1153 a22. ἔστι δυνάμει ἄλλως ὁ μανθάνων ἐπιστήμων ϗ ὁ ἔχων ἤδη ϗ μὴ θεωρῶν· ὁ γὰρ ἐπιστήμων μὴ θεωρῶν δὲ δυνάμει ἐστὶν ἐπιστήμων πως Φθ4. 255 a34, b2. θεωρεῖν, dist μανθάνειν αι4. 441 b23. πιθ5. 918 a7. 40. 921 a35. θεωρεῖν ab ἐπιστήμη perinde distinguitur atque ἐνέργεια a δυνάμει ψβ1. 412 a11, 23 Trdlbg. 5. 417 a29 sqq. Μθ6. 1048 a34 Bz (cf 8. 1050 a12-14). Ηη5. 1146 b31-35. Ζγβ1. 735 a11. τὸ παρὸν ὅτε πάρεστιν ὐδεὶς ἂν φαίη μνημονεύειν, ὐδὲ τὸ θεωρύμενον ὅτε θεωρῶν τυγχάνει ϗ ἐννοῶν μν1. 449 b17. ὐ τῦ θεωρῆσαι ἕνεκεν ποιῦσι τὴν γένεσιν τῶν ἀριθμῶν Μν4. 1091 a28 (i e ὐ τῦ θεωρῆσαι ϗ διδασκαλίας χάριν, ἀλλ᾽ ὡς πεπιστευκότες ὅτι γεγόνασι Ps Alex). — αἱ τῦ θεωρεῖν ἐνέργειαι ἡδοναί εἰσιν ἄνευ λύπης Ηη13. 1153 a1. — opp πράττειν: θεωρεῖν δυνάμεθα συνεχῶς μᾶλλον ἢ πράττειν ὁτιῦν Ηκ7. 1177 a21. θεωρεῖν τὴν γένεσιν τῶν συλλογισμῶν, opp ἔχειν τὴν δύναμιν τῦ ποιεῖν Αγ27. 43 a23. 32. 47 a3. sed refertur τὸ θεωρεῖν etiam ad τῶν πρακτῶν cognitionem, veluti θεωρεῖν ὅπως ἂν γένηταί τι τῶν ἐνδεχομένων ϗ εἶναι ϗ μὴ εἶναι Ηζ4. 1140 a11. φρονίμυς οἰόμεθα εἶναι, ὅτι τὰ αὑτοῖς ἀγαθὰ ϗ τὰ τοῖς ἀνθρώποις δύνανται θεωρεῖν Ηζ5. 1140 b9. — *b.* constructio grammatica. θεωρεῖν c acc θεωρεῖν τὸ ὂν ᾗ ὄν Μγ2. 1003 b15, 1005 a3, τὰς ἀρχάς, τὰ αἴτια, τὴν φύσιν τινός, τὸ τί ἐστι Μκ4. 1061 b19. 1. 1059 a24. β2. 996 b25. γ2. 1003 b35. ψα1. 402 b17. Ζια6. 491 a5. Ζμγ2. 663 b27, τὸ καθόλυ, τὰ κοινὰ κατὰ τὸ πρᾶγμα Αγ13. 79 a5. 18. 81 b2. τι11. 171 b6, τὰ καθ᾽ αὑτὰ συμβεβηκότα (συμβαίνοντα) Μβ2. 997 a20, 22, 24, 32. γ1. 1003 a25. 2. 1004 a9. Γα8. 325 b35, τἀληθές τι7. 169 a32. Ρα1. 1354 b10. Μβ2. 997 a15, τὰς ὁμοιότητας, τὸ περὶ ἕκαστον γένος ἁρμόττον μτ2. 464 b7. Πδ1. 1288 b12. θεωρεῖν τὰ παρὰ τῶν ἄλλων λεγόμενα, τεθεωρηκέναι τὰς δυσχερείας πρότερον Μμ1. 1076 a13. 9. 1086 a26. β1. 995 a33. ἀπορία χαλεπωτάτη ϗ ἀναγκαιοτάτη θεωρῆσαι Μβ4. 999 a25. cf praeterea θεωρεῖν τι Αγ10. 76 b4. 13. 78 b35. τα16. 108 a1. ζ12. 149 b27. ι15. 174 b20. μα3. 339 b32. Μβ2. 998 a10. ἐκ τῦ θεωρεῖν τῦτο πολλάκις συμβαίνον Αγ31. 88 a3. pass αἱ ἀρχαὶ θεωρῦνται ἐπαγωγῇ Ηα7. 1098 b3. ἄριστα ἂν ὕτω θεωρηθείη ἕκαστον sim Μμ3. 1078 a21. κ7. 1064 a26. Ηα11. 1100 a32. τε8. 138 b25. οα2. 1343 a19. πρὸς ἕτερον θεωρεῖται τὸ μέγα ϗ τὸ μικρόν Κ6. 5 b28. — θεωρεῖν περί τινος ΜΑ3. 983 a33. γ2. 1004 b1. 3. 1005 b6. ε1. 1026 a5, 31. ζ4. 1029 b2. Γα2. 315 b19. Ηα12. 1102 a7. η12. 1152 b1. Πδ14. 1297 b37. Ζια6. 491 a8. θεωρεῖν περί τι Με4. 1027 b28. Πη4. 1325 b34. — θεωρεῖν c enunciatione interrogativa, θεωρεῖν πόσας ἔχυσι διαφοράς, πότερον sim Ζγγ10. 761 a11. τε4. 132 a24. ι5. 167 a16. μβ8. 366 b23. εν2. 459 a24. Μγ2. 1005 a11. ζ1. 1028 b7. Ηζ5. 1140 a24. Πα8. 1256 a15. 9. 1257 b6. Ρα1. 1355 a10. θεωρήσωμεν εἴ τι δυνάμεθα ἀποδῦναι μα1. 339 a6. θεωρεῖν ὅτι τα15. 106 a38. — θεωρεῖν sine obiecto, θεωρεῖν λογικῶς Αγ32. 88 a19, φυσικῶς Ογ5. 304 a25, ἀκριβῶς, ὕτως Πγ9. 1280 b28. α2. 1252 a26, φορτικῶς Μβ4. 1001 b14. θεωρεῖν ἐπὶ πασῶν Αγ1. 71 a2. ἐάν τις βύληται θεωρεῖν ἐπιστήσας Ογ2. 300 b20 (cf Γα2. 315 b19). θεωρεῖν ἔκ τινος Φδ1. 208 a33. Οα8. 277 b8. Ζγβ8. 748 a16. Μζ3. 1029 a26. 13. 1038 b34 (cf τε4. 132 a24. μβ8. 366 b23. εν2. 459 a24. Ζγγ10. 761 a11. Μβ2. 997 a20, 22. Πα11. 1259 a3. Ηα11. 1100 a32). θεωρεῖν διά τινος μβ1. 353 b18. — τεθεώρηται πρότερον, ἱκανῶς Πη4. 1325 b34. ΜΑ3. 983 a33. τεθεωρήσθω, ἔστω τεθεωρημένον Μγ2. 1004 a2. κ3. 1061 a15. μγ2. 372 b9. Πβ12. 1274 b27. cf Vhl Poet I 17. τὰ τεθεωρημένα Μμ5. 1080 a11. — θεωρητέον. λοιπόν ἐστι μέρος ἔτι θεωρητέον μα1. 338 a25. τῦτο θεωρητέον ὅτι Ηβ2. 1104 a11. θεωρητέον τὰς αἰτίας Ζμβ2. 648 b22. Ζγα18. 724 a6. θεωρητέον περὶ ψυχῆς Ηα13. 1102 a23. θεωρητέον τίνι διαφέρει Φβ2. 193 b23. ὕτω θεωρητέον Φβ2. 194 a14.

θεώρημα. 1. cf θεωρεῖν 1. τὸ ἐν ἡμῖν φάντασμα δεῖ ὑπολαβεῖν ϗ αὐτό τι καθ᾽ αὑτὸ εἶναι θεώρημα ϗ ἄλλυ φάντασμα μν1. 450 b25. παντοδαπὰς ὄψεις ὁρῶσιν· διὰ γὰρ τὸ πολλὰ ϗ παντοδαπὰ κινεῖσθαι ἐπιτυγχάνυσιν ὁμοίοις θεωρήμασιν μτ2. 463 b19. — 2. cf θεωρεῖν 2. τὰ περὶ τὸν ἄνω τόπον,

περὶ ἀστρολογίαν θεωρήματα μα 3. 339 b37. 8. 345 b2. εἴρηται ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς θεωρήμασιν υ 2. 455 a25. τὰ ἀστρολογικά, μαθηματικὰ θεωρήματα μα 3. 339 b8. Μν 6. 1093 b15. παρείσθω ὡς ἄλλης καὶ οὐ τῆς ποιητικῆς ὂν θεώρημα πο 19. 1456 b19. θεωρήματα οἰκεῖα al Ρα 4. 1359 b8. τα 11. 104 b1. Μμ 8. 1083 b18. ν 2. 1090 a13. 3. 1090 b28. θεωρημάτων εὐπορεῖ ὁ χρηστὸς τῇ διανοίᾳ Ηι 4. 1166 a26. — ἐκεῖ θεώρημα τὸ τέλος, ἐνταῦθα δὲ πρᾶξις Ζκ 7. 701 a10. πολλῶν ὄντων θεωρημάτων, ἃ περὶ ἕκαστον πρᾶγμα δεῖται σκέψεως, τὰ μὲν συντείνει πρὸς τὸ γνῶναι μόνον, τὰ δὲ καὶ περὶ τὰς πράξεις ηεα 1. 1214 a9.

θεωρητικός. 1. cf θεωρεῖν 1. θεωρητικὸς τοῦ περὶ τὰ σώματα κάλλους Πθ 3. 1338 b1. — 2. cf θεωρεῖν 2. ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῶν αἰτιῶν, τῶν οὐσιῶν, τῶν ὑπαρχόντων, τῶν καθ' αὑτὰ παθημάτων ΜΑ 2. 982 a29, b9. γ 2. 1005 a16. Αγ 10. 76 b13. ὁ περὶ φύσεως θεωρητικός Ζμα 1. 641 a29. — ὁ περὶ τὴν πρώτην οὐσίαν θεωρητικός Μγ 3. 1005 a35. κ 3. 1061 b11. τῷ βουλομένῳ τεχνικῷ γενέσθαι καὶ θεωρητικῷ ἐπὶ τὸ καθόλου βαδιστέον Ηκ 10. 1180 b21. — ἐπιστήμη θεωρητική, dist πρακτική, ποιητική Με 1. 1025 b25-1026 a23 Bz. κ 7. 1064 a17-b5. Α 1. 982 a1. τζ 6. 145 a15. Ζμα 1. 640 a2. ψγ 4. 430 a4. θεωρητικῆς φιλοσοφίας τέλος ἀλήθεια Μα 1. 993 b20. λόγος θεωρητικός, πρακτικός Πη 14. 1333 a25. διάνοια θεωρητική, πρακτική, ποιητική Με 1. 1025 b25. Ηζ 2. 1139 a27, περὶ τοῦ νοῦ καὶ τῆς θεωρητικῆς δυνάμεως ψβ 2. 413 b25. νοήσεις θεωρητικαί, πρακτικαί ψα 3. 407 a25. νοῦς θεωρητικός πρακτικός ψβ 3. 415 a11. γ 9. 432 b27. 10. 435 a15. βίος θεωρητικός, dist ἀπολαυστικός, πολιτικός, πρακτικός Ηα 3. 1095 b19. Πη 2. 1324 a28. εὐδαιμονία θεωρητική Ηκ 7. 1178 b7-32.

θεωρία. 1. a. cf θεωρεῖν 1. ὦπται ἡ ὕαινα, ἐν ἐνίοις γὰρ τόποις οὐ σπάνις τῆς θεωρίας Ζγγ 6. 757 a8. χαλεπῆς οὔσης τῆς θεωρίας (τῶν φλεβῶν) Ζιγ 3. 513 a13. τοῖς γαμψώνυχοις ἄνωθεν ἡ θεωρία τῆς τροφῆς Ζμβ 13. 657 b26. τοῦ παμμεγέθους οὐχ ἅμα ἡ θεωρία γίγνεται πο 7. 1451 a1. τὸ ἀσύμμετρον ὡς πολλὰ ὂν θεωρίαν ποιεῖ πλείω πιζ 1. 916 a7. θεωρία μικρά κ 1. 391 a24. τὰ μὴ κεχαρισμένα πρὸς τὴν αἴσθησιν κατὰ τὴν θεωρίαν Ζμα 5. 645 a8. ἡ θεωρία τῶν καλῶν ηεγ 2. 1231 a3. cf Ηθ 4. 1122 b17. Πθ 5. 1340 a27, 36. κοινωνεῖν θεωρίας τινὸς θείας ηεα 4. 1215 b13. 5. 1216 a11. πρὸς τὰς θεωρίας λαμπρῶς ρ 3. 1423 b38. — b. ἀγῶνες καὶ θεωρίαι Πθ 7. 1342 a21. ζ 8. 1323 a3. θεωρίαι πολυχρόνιοι Πε 10. 1310 b22. καιροὶ ἐν οἷς ἡ θεωρία κάθαρσιν μᾶλλον δύναται ἢ μάθησιν Πθ 6. 1341 a23. θεωρία μουσική (?) ηεη 12. 1245 a22. — θεωρία ἣν ἐποιήσατο Ὀλυμπίαζε ηεγ 6. 1233 b11. — 2. cf θεωρεῖν 2. θεωρία ipsam contemplandi atque investigandi actionem significat (interdum doctrinam quae inde efficitur, pariter ac μέθοδος, simul potest comprehendere, εἴρηται ἐν τῇ θεωρίᾳ περὶ φυτῶν Ζιε 1. 539 a20), syn σκέψις, ἐπίσκεψις: περὶ τὴν τῆς τροφῆς σκέψιν καὶ θεωρίαν οἰκείους ἔχει τοὺς λόγους Ζμβ 7. 653 b14. ἡ τοῦ ὁμοίου θεωρία τα 18. 108 b7 (cf ἡ τοῦ ὁμοίου σκέψις 13. 105 a25, τὴν ὁμοιότητα σκεπτέον 17. 108 a7). περὶ τῶν ἄλλων ῥητορικῆς οἰκειοτέρα ἡ σκέψις, ὁ δὲ ἀποφαντικὸς τῆς νῦν θεωρίας ε 4. 17 a7. ὅσοι περὶ ἁπάντων τῶν ὄντων ποιοῦνται θεωρίαν, περὶ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ποιοῦνται τὴν ἐπίσκεψιν ΜΑ 8. 989 b25. γ 3. 1005 a29, 22. περὶ πᾶσαν θεωρίαν καὶ μέθοδον Ζμα 1. 639 a1. ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης αἱ πρόσφατοι θεωρίαι καὶ μαθήσεις αἰσθηταὶ μάλιστα ηεη 2. 1237 a24. τῆς πολιτικῆς διανοίας καὶ θεωρίας τοῦτ' ἐστὶν ἔργον Πη 2. 1324 a10. τὰς αὐτῶν ἕνεκεν θεωρίας καὶ διανοήσεις Πη 3. 1325 b20. θεωρία οὐ μόνον ἐπὶ τὰ ζῷα συντείνουσα, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν τοῦ παντὸς κίνησιν Ζκ 2. 698 b11. περὶ τὰς ἀιδίους οὐσίας ἐλάττους ἡμῖν ὑπάρχουσι θεωρίαι Ζμα 5. 644 b25. ἔκ τε τοῦ διωρίσθαι καὶ ἐκ τῆς καθ' ἕκαστα θεωρίας Ογ 1. 298 b5. ὅσα συγγενῆ τῆς θεωρίας ἐστὶ ταύτης Ηη 4. 1146 b14. ἑτέρας ἔργον ἐστὶ θεωρίας Γβ 7. 334 a15. ἡ αὐτὴ θεωρία περὶ τῆς αἰτίας ἐστὶ πάντων Ζγγ 2. 753 a5. θεωρία ἠθική, φυσική Αγ 33. 89 b9. ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἀφαιρεῖται τοὺς μαθηματικοὺς τὴν θεωρίαν Φγ 7. 207 b28. ὅσα μετέχει μαθηματικῆς θεωρίας πιε. θεωρία, opp ἐμπειρία Πα 11. 1258 b11. — ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν περί τινος Μλ 8. 1073 b6, περί τι Μκ 3. 1061 a29 (syn θεωρεῖν a30). 4. 1061 b22. οὕτω ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν Ζιε 1. 539 a6. Ζμα 1. 640 a11. τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν μετιέναι f 50. 1483 b33. ἡ περί τινος θεωρία Φγ 1. 200 b24. θ 1. 250 b17. Οα 5. 271 b6. Ζμα 5. 645 a26. Μα 1. 993 a30 Bz. λ 1. 1069 a18. θεωρία περί τι Με 2. 1026 b4. β 1. 995 b19. 2. 997 a26. ἡ διὰ τοῦ λόγου γινομένη τοῦ συμφέροντος θεωρία ρ 1. 1421 a2. περὶ τὴν λέξιν ἓν μέν ἐστιν εἶδος θεωρίας τὰ σχήματα τῆς λέξεως πο 19. 1456 b9. — τοῦ πράττειν ἀφαιρουμένου, ἔτι δὲ μᾶλλον τοῦ ποιεῖν, τί λείπεται πλὴν θεωρία Ηκ 8. 1178 b21. ἡ θεωρία τὸ ἥδιστον καὶ ἄριστον Μλ 7. 1072 b24 (cf Ηη 13. 1153 a1 Fr). ἡ εὐδαιμονία θεωρία τις Ηκ 8. 1178 b5, 29-32.

θεωρός. δεῖ θεωροὺς ἤδη γίγνεσθαι τῶν μαθήσεων, ἃς δεήσει μανθάνειν αὐτούς Πη 17. 1336 b36. ἀνάγκη τὸν ἀκροατὴν ἢ θεωρὸν εἶναι ἢ κριτήν Ρα 3. 1358 b2, 6. β 18. 1391 b17.

Θῆβαι f 596. 1576 b37, 1577 a15. 489. 1558 a7. earum res publicae Πγ 5. 1278 a25. ε 3. 1302 b29. 6. 1306 a38. ἑπτὰ οἱ ἐπὶ Θήβας Μν 6. 1093 a16. f 594. 1574 b35. τὸ καλούμενον Ἰσμήνιον ἐν Θήβαις θ 133. 843 b21. Φιλόλαος ἀπῆλθεν εἰς Θήβας Πβ 12. 1274 a35. πλέων εἰς Θήβας f 66. 1487 a19. Θήβησι Ρβ 23. 1398 b2. ὁ Θήβησιν ἀποθανών Ρβ 23. 1397 b9. Θήβησιν οἱ προστάται φιλόσοφοι Ρβ 23. 1398 b18. ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ f 460. 1553 b28. Θήβηθεν Φγ 3. 202 b13. Θήβαζε Φζ 1. 231 b30, 232 a1.

Θῆβαι Aegyptiacae Ζιβ 1. 500 a4. τὸ ἀρχαῖον ἡ Αἴγυπτος Θῆβαι καλούμεναι μα 14. 351 b34.

Θηβαῖοι, eorum res publicae Πβ 9. 1269 b37. ζ 7. 1321 a28. Ρβ 23. 1397 b31. ρ 2. 1422 b41. 9. 1429 b12. πόλεμος πρὸς Φωκεῖς Αβ 24. 69 a1 sqq. eorum νομοθέτης Φιλόλαος ὁ Κορίνθιος Πβ 12. 1274 a32, b2. Θηβαίων πολιτεία f 459. 460. Αἰγεῖδαι φρατρία Θηβαίων f 489. 1557 b40. τὸν χαλκοῦν θώρακα Θηβαῖοι ὅπλον ἐκάλουν f 489. 1558 a2.

Θηβάνας ventus σ 973 a9, b2. f 238. 1521 b1, 20.

Θήβη πεδίον τῆς Μυσίας σ 973 a9. f 238. 1521 b2.

θήγειν. ἀκράτῳ τῆς διανοίας ὀργῇ τεθηγμένος (Alcidam) Ργ 3. 1406 a10.

θήκη. τὰ τῶν παλαιουμένων νεκρῶν σώματα ἐξαίφνης τέφρα γίνεται ἐν ταῖς θήκαις μδ 12. 390 a23. — τῶν καρπῶν τινές εἰσιν ἐν θήκαις φτα 5. 820 b7.

θηλάζειν, sugere, lactere Ζγβ 1. 733 b29. ε 8. 788 b14, 15 16. Ζιγ 20. 522 b5. ἐλέφαντος ὁ σκυμνὸς θηλάζει τῷ μυκτῆρι Ζιζ 27. 578 a22. ἐὰν μὴ τύχῃ τεθηλακὼς ὁ ὄνος ἵππον Ζιζ 23. 577 b16. ὁ αἰγοθήλας θηλάζει τὰς αἶγας Ζιι 30. 618 b5, 7. — pass δελφίς, φώκη θηλάζεται ὑπὸ τῶν τέκνων Ζιβ 13. 504 b25. ζ 12. 567 a2. — inde pass vel med θηλάζεσθαι i q lactare ἔχει ὁ δελφὶς γάλα καὶ θηλάζεται Ζιζ 12. 566 b17. οὐ συλλαμβάνουσι θηλαζόμεναι Ζγδ 8. 777 a12, 13. Ζιζ 33. 580 a3. η 11. 587 b31. τοῖς θηλαζομένοις πρὸς τὴν τοιαύτην λειτουργίαν βέλτιον οὕτω κεκάμφθαι τὰ σκέλη Ζπ 12.

711b29. — θηλάζειν lactare (i q θηλάζεσθαι) Ζιζ22. 576b10. — aliter de ambiguo huius verbi usu iudicant grammatici apud Lob ad Phryn p 468.

θηλή, papilla. τῶν μαστῶν ἡ θηλὴ διφυής, δι' ἧς τοῖς θήλεσι τὸ γάλα διηθεῖται Ζια12. 493a13. ἐνίαις τῶν γυναικῶν ῥεῖ τὸ γάλα οὐ μόνον κατὰ τὰς θηλὰς ἀλλὰ πολλαχῇ τοῦ μαστοῦ, ἐνίαις δὲ κατὰ τὰς μασχάλας Ζιη11. 587b20. cf Rokitansky Pathol Anat III 524, Förster Pathol Anat 460. ταῖς κυσὶν ὥσπερ τοῖς ἀνθρώποις ἐπὶ ταῖς θηλαῖς τῶν μαστῶν ἐπιγίνεται ἀνοίδησίς τις ϗ χόνδρον ἴσχουσιν Ζιζ20. 574b15. δύο μὲν θηλὰς ἔχουσιν ἄνθρωπος, ἐλέφας, ἄρκτος, πρόβατον, πίθηκος Ζιβ1. 500a17, 24. 8. 502a34, τέτταρας δὲ κάμηλος, βοῦς, ἔλαφος Ζιβ1. 499a18, 500a25, 30. ζ29. 578b31. ὁ δελφὶς ἔχει οὐχ ὥσπερ τὰ τετράποδα ἐπιφανεῖς θηλάς, ἀλλ' οἷον ῥύακας δύο Ζιβ13. 504b23.

θηλυγονία. περὶ ἀρρενογονίας ϗ θηλυγονίας Ζιη6. 585b11. Ζγδ1. 765a30. 2. 767a9.

θηλυγόνοι ἄνδρες. γυναῖκες Ζιη6. 585b22, 13. τὰ λεπτὰ ϗ μὴ θρομβώδη τῶν σπερμάτων θηλυγόνα Ζιη1. 582a32. θηλυγόνα ἢ ἀρρενογόνα γίνεται διὰ τὰ ὕδατα Ζιζ19. 573b32. τὰ ὑγρότερα τῶν σωμάτων ϗ γυναικικώτερα θηλυγόνα μᾶλλον Ζγδ2. 766b32. θηλυγόνοι ϗ φιλογύναιοι φ3. 808a36.

θηλυδρίαι. γίνονται ϗ θηλυδρίαι ἐκ γενετῆς τῶν ὀρνίθων τινὲς οὕτως ὥστε ϗ ὑπομένειν τοὺς ἐπιχειροῦντας ὀχεύειν Ζι49. 631b17. φύσει θηλυδρίαι πῶς συνεστᾶσιν πδ26. 879b21.

θηλυκός. αἱ γυναῖκες αἱ λευκόχροοι ϗ θηλυκαί, opp αἱ μέλαιναι ϗ ἀρρενωποί Ζγα20. 728a3. γίνονται γυναῖκές τε ἀρρενωποὶ ϗ ἄνδρες θηλυκοὶ Ζγβ7. 747a1. τῶν ἀρρένων ἔνια γίνεται θηλυκά Ζιθ2. 589b30. φωνὴν θηλυκὴν ἴσχουσιν οἱ εὐνοῦχοι πι36. 894b20. ὑγρὰ μᾶλλον ϗ θηλυκώτερα τὰ ἀριστερά πλβ7. 961a6. — ἀντὶ ἑνὸς σώματος θηλυκοῦ διδόναι πέντε σώματα ἄρρενα θ88. 837a35.

θηλυμορφότερον φ5. 809b37.

θῆλυς. locis s v ἄρρην collatis adde: ὁμοίως ἔχει τὸ ἄρρεν πρὸς τὸ θῆλυ ὡς εἶδος πρὸς ὕλην ΜΑ6. 988a5. τὸ θῆλυ διαφέρει οὐθενὶ τῶν ἔσω πλὴν ταῖς ὑστέραις Ζια17. 497a31. τοῦ θήλεος ἴδιον μέρος ὑστέρα Ζια13. 493a25. ἡ τοῦ θήλεος χώρα ϗ ὑποδοχή Ζιε5. 541a2. cf Ζγα18. 722b14. τὰ εἰς τὴν γένεσιν συντελοῦντα μόρια τοῖς θήλεσι πᾶσιν ἐντός ἐστιν Ζιγ1. 509a30. τὰ λευκὰ μικροῖς ἔτι ϗ παιδίοις οὖσι τοῖς θήλεσι γίνεται Ζγβ4. 738a26. διὰ τῆς θηλῆς διφυοῦς τοῖς θήλεσι τὸ γάλα διηθεῖται Ζια12. 493a13. cf Philippson ὕλη ἀνθρ. p 62 sq. — θῆλυ ϗ δοῦλον φύσει διώρισται, ἐν τοῖς βαρβάροις τὴν αὐτὴν ἔχει τάξιν Πα2. 1252b1, 5. τῶν θηλειῶν τίς ἀρετή Ρα5. 1361a6. — grammat τὰ θήλεα εἰς τίνα τελευτᾷ πο21. 1458a10.

θηλύτης. ὥσπερ ἀναπηρία ἡ θηλύτης φυσική Ζγδ6. 775a16. ἡ φύσις τῆς θηλύτητος Ζγε7. 787a32. θηλύτης τῶν φυτῶν, opp ἀρρενότης φτα2. 817a18.

θηλυτοκεῖν, opp ἀρρενοτοκεῖν Ζιη6. 585b26. Ζγδ1. 765a24. πολλαῖς θηλυτοκούσαις ἡ κίνησις ἐν τῷ δεξιῷ γίνεται βουβῶνι Ζιη3. 583b6. ἐὰν θηλυτοκῇ, προέρχονται οἱ ἰχῶρες αἱματώδεις Ζιη9. 586b33. νοτίοις ὀχευόμενα θηλυτοκεῖ Ζιζ19. 574a1. πιδ5. 909a32.

θηλυτοκία ϗ ἀτεκνία διὰ ὕδατά τινα Ζγδ2. 767a35. ἐνδεχομένου μὴ κρατεῖν ποτε τοῦ ἄρρενος ἀνάγκη γίνεσθαι θηλυτοκίαν Ζγδ3. 767b12.

θηλυτόκος. τὰ νέα θηλυτόκα μᾶλλον τῶν ἀκμαζόντων Ζγδ2. 766b29. Πη16. 1335a13. γίνονταί τινες ἐκ θηλυτόκων ἀρρενοτόκοι Ζγα18. 723a27.

θημών. ἀχύρων θημὼν ϗ πλῆθος μα7. 344a26.

θήρ. ἔγνω θὴρ θῆρα (cf παροιμία) Ρα11. 1371b16. οἱ ἄγριοι θῆρες ἀνδρεῖοι δοκοῦσιν εἶναι, οὐκ ὄντες ηεγ1. 1229 25. θηρί γε σιτοφάγῳ (Hom ι191, cf Ὅμηρος) Ζιζ28. 578b2.

θήρα. ζῆν ἀπὸ θήρας, εἴδη θήρας Πα8. 1256a35 sqq. οἱ ἀράχναι ἀπὸ τῆς τῶν μυιῶν θήρας ζῶσιν Ζια1. 488a18. αἱ τῶν ἰχθύων θῆραι μα12. 348b35. ἐν ταῖς θήραις μὴ πνευστιᾶν πια41. 903b35. ποιεῖσθαι θήραν, τὴν θήραν Ζιε5. 541a20. θ20. 603a2. ι32. 619a31. αἱ πέρδικες εἰς τὰς θήρας ἀγόμεναι Ζγγ1. 751a14. — μετὰ τὴν θήραν ὡς ἔλαβε τὸν Σειληνόν f 40. 1481b3.

Θήρα. eius res publicae Πδ4. 1290b11. Βάττος Κυρήνην ἔκτισεν ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας f 485. 1557a33.

θήραμα κάλλιστον βίῳ ἀρετά f 625. 1583b9.

Θηραμένης ὁ Ἅγνωνος f 370. 1540a5.

θηρᾶν. οἱ ἁλιεῖς ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι (θηράσαι Rose) μηδέν f 66. 1487a22.

θηρεύειν. κύρτῳ θηρεύουσι τοὺς ἰχθῦς· ὄργανον ᾧ θηρεύονται Ζιθ20. 603a7. 2. 591a16. δ4. 528a34. θηρεύουσι τοὺς ἰχθῦς διακόπτοντες τὸν κρύσταλλον μα12. 348b35. θηρεύουσι τοὺς νηρείτας εἰς τὸ δέλεαρ Ζιδ8. 535a20. θηρεύοντος (i e θήραν ποιουμένου) τοῦ δελφῖνος Ζιε31. 557a32. θηρεύειν ἐπὶ θοίνην ἢ θυσίαν Πη2. 1324b39. θηρευτὸν ὃ ἂν ἄγριον ᾖ ἐδεστὸν ζῷον Πη2. 1324b40. — θηρεύειν κέρδος πκθ2. 950a38. θηρεύειν εὐδαιμονίαν ἄλλον τρόπον ϗ δι' ἄλλων Πη8. 1328b1. πῶς δεῖ γνώμας θηρεύειν Ρβ21. 1395b4. θηρεύειν ἔκ τινος τἀληθές, τὰς ἀρχάς Μκ6. 1063a14. μ8. 1084b24. θηρεύειν τὰς ἀρχὰς τῶν συλλογισμῶν, τὸ καθόλου, τὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενα Αα30. 46a11. γ31. 88a3. δ13. 96a22. τὴν τοῦ τί ἐστιν ἐπιστήμην διὰ μόνου τοῦ πρώτου σχήματος θηρεῦσαι δυνατόν Αγ14. 79a25.

θηρευτής Ζιθ12. 597b25. ι8. 614a10.

θηρευτικὸς βίος Πα8. 1256b2, 5. ζῷα θηρευτικά Ζια1. 488a19. ἡ θηρευτικὴ μέρος τῆς πολεμικῆς Πα8. 1256b24. 7. 1255b38. κυνηγία ϗ πᾶσα θηρευτική Ρα11. 1371a5. — metaph τὸ μὴ ὁρίσαντα ἐρωτᾶν θηρευτικόν ἐστι τούτων τι12. 172b14.

θηρίον. 1. i q ζῷον universe. ἐν τῇ ἡλικίᾳ διαφέρει οὐθὲν ὡς εἰπεῖν ἡ τῶν παίδων ψυχὴ τῆς τῶν θηρίων ψυχῆς Ζιθ1. 588b1. τὰ θηρία οὐκ ἔχει νοῦν ψγ3. 429a6. (ὁ νοῦν κελεύων ἄρχειν κελεύει ἄρχειν τὸν θεόν, ὁ δ' ἄνθρωπον προστίθησι ϗ θηρίον Πγ16. 1287a30. ἢ θηρίον ἢ θεός Πα2. 1253a29.) τῶν θηρίων οὐδενὶ ὑπάρχει πίστις, φαντασία δὲ πολλοῖς ψγ3. 428a21. τὰ θηρία αἴσθησιν ἔχει, πράξεως δ' οὐ κοινωνεῖ Ηζ2. 1139a20. τῶν θηρίων ἔνια φρόνιμα Ηζ7. 1141a27. ϗ ἐν τοῖς θηρίοις ἔνεστι φιλία ηεη1. 1235a34. τοῖς θηρίοις αἱ φυσικαὶ ὑπάρχουσιν ἕξεις Ηζ13. 1144b8. θηρίου οὐ κακία οὐδ' ἀρετή Ηη1. 1145a25. τὰ θηρία οὐκ ἀκρατῆ, οὔτε σώφρονα οὔτ' ἀκόλαστα ἀλλ' ἢ κατὰ μεταφοράν Ηη5. 1147b4. 7. 1149b31. τί διαφέρουσιν ἔνιοι τῶν θηρίων Ργ11. 1281b20. μυριοπλάσια ἂν κακὰ ποιήσειεν ἄνθρωπος κακὸς θηρίου Ηη7. 1150a3-8. θηρία τὰ ἀτιμότατα πο4. 1448b12. — 2. i q fera. ἀπόλλυνται ϗ οἱ ταῦροι ὑπὸ θηρίων sim Ζι3. 611a3. ζ29. 578b17. ι5. 611a17. 37. 620b33. 6. 612a14, 11. 30. 618b1. Πθ4. 1338b30. ἐν τῷ Πόντῳ τὰ θηρία τὰ μεγάλα ἐλάττω ἐστίν Ζιθ13. 589b1. τὸν γόνον τῶν κεστρέων οὐθὲν τῶν θηρίων κατεσθίει f 299. 1529b21. — 3. de insectis. (ἡ ἀράχνη) κάτωθεν κρεμαμένη τηρεῖ, ὅπως ἂν μὴ φοβούμενα τὰ θηρία εὐλαβῆται ἀλλ' ἐμπίπτῃ ἄνω Ζι39. 623a27, 23. τὰ γινόμενα θηρία ἐν τοῖς σμήνεσιν Ζι40. 625b32. θηρία ἐν τῷ πυρί (de v l cf Lewysohn Zoolog d Talmud p 228) Ζιε19. 552b11.

θηριότης Ηη6. 1149 a1. dist κακία, ἀκρασία. opp ἡρωικὴ ἀρετή Ηη1. 1145 a17 sqq. 7. 1150 a1. ημβ4. 5. 1200 b6-19.

θηριώδης. βούβαλοι ϗ δορκάδες τὰ θηριώδη ϗ μάχιμα ἀποφεύγουσιν Ζμγ2. 663 a13. οἱ πίθηκοι χεῖρας ϗ δακτύλους ϗ ὄνυχας ὁμοίους ἀνθρώπῳ ἔχουσι, πλὴν πάντα ταῦτα ἐπὶ τὸ θηριωδέστερον Ζιβ8. 502 b4. φασὶν ἐκ τοῦ τίγριος ϗ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικοὺς κύνας, οὐκ εὐθὺς δὲ ἀλλ' ἐπὶ τῆς τρίτης μίξεως· τὸ γὰρ πρῶτον γεννηθὲν θηριῶδες γίνεσθαί φασιν Ζιθ28. 607 a6. — ὁ θηριώδης ἐν τοῖς ἀνθρώποις σπάνιος Ηη1. 1145 a30. ὡς ὄντας ὠμοὺς ϗ θηριώδεις ρ1. 1420 b5. οἱ Λάκωνες θηριώδεις ἀπεργάζονται τοὺς παῖδας τοῖς πόνοις Πθ4. 1338 b12, cf b29. θηριώδεις τὰ ἔθη ϗ τὰς ὄψεις πιδ1. 909 a13. ἀνδραποδώδεις ϗ θηριώδεις ἡδοναί Ηγ13. 1118 a25. ἕξις θηριώδης Ηη1. 1145 a24. 6. 1148 b19. θηριώδης ἀφροσύνη, δειλία, ἀκολασία al, dist νοσηματώδης Ηη6. 1149 a6. τὸ τοιούτοις χαίρειν θηριῶδες Ηγ13. 1118 b4. τὸ θηριωδέστερον ἀδίκημα μεῖζον Ρα14. 1375 a6.

Θήρων μόνος πυθιονίκης ἀναγέγραπται f 574. 1572 b3.

θής. βάναυσοι ϗ θῆτες def Πγ5. 1278 a13. f 350. 1537 a17, 20. θῆτες οἱ αὐτοὶ ϗ ἑκτήμοροι f 351. 1537 b6. οἱ θῆτες πότερον πολῖται Πγ5. 1278 a18.

θησαυρίζοντες οἱ ἰχθῦς τὴν τροφὴν ὥσπερ ἐν προλακκίοις πέττουσιν Ζμγ14. 675 a13, 674 b27.

θησαυρισμὸς χρημάτων ἀναγκαίων Πα8. 1256 b28.

θησαυριστικὰ ζῷα Ζια1. 488 a20.

θησαυρὸν εὑρεῖν Πε4. 1303 b35. Ρα5. 1362 a9. θησαυροῦ εὕρεσις Ηγ5. 1112 a27.

Θησεύς Ρα6. 1363 a18. β23. 1397 b20, 1399 a2. Θησέως κήρυγμα f 346. 1536 a27, 30, 37.

Θησηΐς πο8. 1451 a20.

θητεύειν τῷ Εὐρυσθεῖ ηεη12. 1245 b31. θητεύοντας ἐν Κρήτῃ καταγηράσκειν f 443. 1550 b38.

θητικός. τὸ θητικὸν πλῆθος Πζ1. 1317 a25. 4. 1319 a28. 7. 1321 a6. τὸ θητικόν Πη9. 1329 a36. δ4. 1291 a6. β12. 1274 a21. οἱ ἀπορώτατοι ἐλέγοντο θῆτες ϗ θητικὸν τελεῖν f 350. 1537 a20. — ζῆν βίον βάναυσον ἢ θητικόν Πγ5. 1278 a21. αρ7. 1251 b12. ποιεῖν ἔργον θητικόν Ρα9. 1367 a31. ἐργασία θητικωτέρα Πθ6. 1341 b14. θητικὸν ϗ δουλικὸν πράττειν Πθ2. 1337 b21. — πάντες οἱ κόλακες θητικοί Ηδ8. 1125 a1.

θιασώτης. τοῖς θιασώταις ἕτερα χωρία τὰ δημόσια οβ1346 b17. — θιασωτῶν κοινωνίαι δι' ἡδονὴν γίγνονται Ηθ11. 1160 a19.

θιασωτικά (τεμένη) οβ1346 b15.

Θίβρων Πη14. 1333 b18.

θιγγάνειν, syn ἅπτεσθαι. διὰ τί οὐ γίγνεται ἁψάμενα ἕν, ὥσπερ ὕδωρ ὕδατος ὅταν θίγῃ Γα8. 326 a33. ὅταν οἱ πλάνητες διὰ τὸ πλησίον εἶναι δόξωσι θιγγάνειν ἀλλήλων μα6. 342 b29. γίνεσθαι τὴν αἴσθησιν (int τὴν ἁφὴν) ἅμα θιγγανομένων ψβ11. 423 a2. δῆλον τοῦτο γίνεται θιγγανόντων Ζμδ6. 682 b25. ἐγκέφαλος θιγγανόμενος κατὰ φύσιν ψυχρός Ζια16. 495 a6. μᾶλλον φρίττομεν ἑτέρου θιγόντος πως ἢ αὐτοὶ ἡμῶν πλε1. 964 b22. κἂν ποιῇ κἂν πάσχῃ θιγγάνοντα ἀλλήλων Γα8. 326 b2, cf 9. 327 a2. Ζγβ4. 740 b22. οὐ δι' ἑτέρου θιγγάνουσα ἡ φύσις δημιουργεῖ τὸ συνιστάμενον Ζγα22. 730 b30. ὅσων ἂν ᾠῶν ὁ θορὸς μὴ θίγῃ Ζζ14. 568 b7. αἱ μυῖαι τούτῳ θιγγάνουσαι αἱματίζουσιν Ζιδ7. 532 a13. θρὶξ ἕλκει τὰ κοῦφα θιγγάνουσα Ζιγ11. 518 b15. ϗ ἐπὶ τῶν φερομένων τοῦ κινήσαντος οὐκέτι θιγγάνοντος κινεῖται εν2. 459 a30. ὁ ἐκ νεφέλης ἥλιος παρὰ τὸ ἐκ τῆς σκιᾶς θιγγάνεσθαι πιδ13. 910 a11. — νοητὸς γίγνεται (ὁ νοῦς) θιγγάνων ϗ νοῶν Μλ7. 1072 b21. τὸ θιγεῖν ϗ φάναι ἀληθές Μθ10. 1051 b24 Bz. — οὔτε μὴ θιγγάνειν αὐτῶν δυνατὸν οὔτε πάντας τοὺς οἰκείους ἐπεξελθεῖν λόγους Πη1. 1323 b28. θιγεῖν πως αἰτίας τινός, τῆς φύσεως ΜΑ7. 988 a23, b18. 5. 986 b23.

θίξις. τὸ κινεῖν συμβαίνει θίξει τοῦ κινητικοῦ Φγ2. 202 a7, 8. τίς ἐστιν ἡ τοῖς μορίοις θίξις ψα3. 407 a18. θερμαίνει ἡ τοῦ αἵματος θίξις αν16. 478 b18. μικρᾶς γενομένης θίξεως προΐεται σπέρμα Ζγγ1. 751 a19. διόδῳ ϗ θίξει γίνεται μόνον ἡ πέψις πν2. 841 b26. ἡ τοῦ ἐγκεφάλου ψυχρότης φανερὰ γίγνεται κατὰ τὴν θίξιν Ζμβ7. 652 a35. — τὴν τοῦ ἀνομοίου θίξιν ἀπάτην εἶναι ψγ3. 427 b4.

θίς. φύονται ἢ πρὸς πέτρᾳ ἢ ἐν ταῖς θισίν Ζιε16. 548 b6. ἰχθύες ἀποκρύψαντες ὑπὸ θῖνα ἑαυτούς Ζιδ10. 537 a25. ὁ κέπφος θινὸς ὄζει Ζι35. 620 a15. ὁ θὶς ὁ μέλας φύεται πρὸς τῇ γῇ Ζιθ13. 598 a15.

θλᾶν. περὶ θλαστοῦ μδ8. 385 a15. 9. 386 a17-25. dist ἐλατόν μδ9. 386 b22. τῶν θλαστῶν ὅσα μένει θλασθέντα ϗ εὔθλαστα χερί, πλαστὰ μδ9. 386 a26. κόπος γίνεται ὀστῶν θλωμένων πε7. 881 a13. αἱ πληγαὶ θλῖψιν ϗ θλάσιν ποιοῦσιν· θλιβόμενον μὲν κοῖλον γίνεται, θλώμενον δὲ ἀραιὸν πθ4. 890 a3. τὸ σκληρὸν τῶν μαλακίων οὐ θραυστὸν ἀλλὰ θλαστόν Ζιδ1. 523 b7.

θλάσις, def ἐπιπέδου κατὰ μέρος εἰς βάθος μετάστασις ὤσει ἢ πληγῇ μδ9. 386 a18. cf πθ4. 890 a2, 4.

θλάσμα. ὕδωρ τι, ὃ τὰ ἕλκη ϗ θλάσματα ταχέως ὑγιεινὰ ποιεῖ θ117. 841 b11.

θλαστικὸν ἢ διαιρετικὸν πᾶσα πληγή πε37. 884 b35.

θλίβειν. ἀντιθλίβεται τὸ θλῖβον Ζγδ3. 768 b20. θλιβομένου ϗ κινουμένου τοῦ ὀφθαλμοῦ αι2. 437 a23. θλιβομένων τῶν πόρων ἐξέρχεται σπέρμα Ζιγ1. 509 b21. τὸ ψυχρὸν περιεστηκὸς θλίβει τὸ ἐνὸν θερμόν πκδ13. 937 a28. θλιβόμενον διαχεῖται τὸ αἷμα πβ15. 867 b27. μύρτα θλιβέντα, τεθλιμμένα, ὅταν θλιφθῇ πκ23. 925 b13, 14, 20. θλιβόμενόν τι κοῖλον γίνεται, θλώμενον δὲ ἀραιόν πθ4. 890 a3. δύο ἴσον βάρος φέροντες οὐχ ὁμοίως θλίβονται μχ29. 857 b10. — θλιβόμενοι διὰ τὸν πόλεμον Πε7. 1307 a1. θλίβει ϗ λυμαίνεται τὸ μακάριον Ηα11. 1100 b28.

θλῖψις. οὐχ ὑπείκει τῇ θλίψει τὸ τοῦ ὕδατος ἐπίπεδον μδ4. 382 a13. τῷ σφηκὶ θλῖψις ἰσχυρὰ γίνεται μχ17. 853 a20. αἱ πληγαὶ θλῖψιν ϗ θλάσιν ποιοῦσιν πθ4. 890 a2. εὔτηκτον διὰ τὴν θλῖψιν πδ2. 876 b2. ἡ τοῦ νέφους θλῖψις κ4. 394 a30. ἀνείργειν τὴν θλῖψιν αν4. 472 a9 (alicubi Bk θλίψις paroxyton scripsit).

θνατὰ χρὴ τὸν θνατὸν φρονεῖν (fort Epicharm, cf Lorenz Epich 302, 2) Ρβ21. 1394 b24.

θνήσκειν. μέλιττα ὅταν ἀποβάλλῃ τὸ κέντρον θνήσκει Ζιγ12. 519 a29. κηφῆνες θνήσκουσιν ὑπὸ τῶν μελιττῶν Ζι40. 625 a16. οἱ θνήσκοντες πκδ13. 937 a29. τεθνᾶσιν Ηα9. 1099 b6. οἱ τεθνεῶτες Ηα11. 1100 a28. Ρβ4. 1381 b26. ὁ τεθνεὼς ὀφθαλμὸς (δάκτυλος) ὁμωνύμως μδ12. 390 a12. Μζ10. 1035 b25. τὸ τεθνηκὸς μκ5. 466 a20. πολλάκις ἔδοξε τεθνεὸς τίκτεσθαι τὸ παιδίον Ζιη10. 587 a19. τὸ τεθνάναι τοῦ ζῆν ἐστὶ κρεῖττον f 40. 1481 a44.

θνητός. ἀπαθὴς θνητῆς δυσχερείας ὁ οὐρανός Οβ1. 284 a14.

Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός f 596. 1576 a22, 23. — Θόας ὁ Ἰθακήσιος ἱστορεῖ παρὰ Φρυξὶ πικέριον καλεῖσθαι τὸ βούτυρον f 593. 1574 a29.

θοινᾶται ἀντὶ τοῦ ἐσθίει μετέθηκεν Εὐριπίδης (Eur fr 790) πο22. 1458 b24.

θοίνη. θηρεύειν ἐπὶ θοίνην ἢ θυσίαν Πη2. 1324 b39. θοίνην ὁ

δαιτυμὼν κρινεῖ Πγ11. 1282 a22. παρακαλεῖν ἐπὶ τὴν θοίνην f 508. 1561 a42.

θολερός. ὕδωρ θολερόν Ζιθ8. 595 b31. 24. 605 a10. θ112. 840 b35. αἷμα θολερώτερον ϗ παχύτερον, opp καθαρώτερον ϗ λεπτότερον υ3. 458 a14. Ζμβ2. 647 b32. ἡ γῆ ϗ ὁ θολερὸς τόπος οὗτος κ6. 400 a5.

θόλος et θολός. 1. atramentum τῶν μαλακίων. γίνεται ὁ θολός, καθάπερ τοῖς ὄρνισιν ὑπόστημα τὸ λευκόν, οὕτω ϗ τούτοις ὁ θολὸς διὰ τὸ μηδὲ ταῦτ᾽ ἔχειν κύστιν Ζμδ5. 679 a17. ἀφίησι πάντα οὐδέποτε ἀθρόον τὸν θολὸν Ζι37. 621 b32. ἀφίησι τόν τε θολὸν (v l θόλον, θορόν) ϗ τὸ περίττωμα Ζιδ1. 524 b21. πρὸς βοήθειαν ϗ σωτηρίαν ἔχει ταῦτα τὸν καλούμενον θολὸν Ζμδ5. 679 a1. οἱ πολύποδες ἀφιᾶσι ϗ τὸν θόλον (v l θορόν) ταύτῃ i e τῷ κοίλῳ αὐλῷ ὑπὲρ τῶν πλεκτανῶν Ζιδ1. 524 a13. ὁ πολύπους ἔχει τὸν λεγόμενον θολὸν ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι f 315. 1531 b5. ὁ πολύπους ϗ ἡ τευθὶς διὰ φόβον ἀφίησι τὸν θόλον (v l θορόν) Ζι37. 621 b31. Ζμδ5. 679 a14. ἡ τευθὶς ἔχει τὸν θολὸν ἐν τῇ μύτιδι f 318. 1532 a10. 317. 1521 b34. ἡ σηπία χρῆται τῷ θόλῳ (v l θορῷ) κρύψεως χάριν Ζι37. 621 b29, 33, 622 a1. cf f 317. 1531 b41. αι2. 437 b7. — 2. vesica atramenti, χιτὼν ὑμενώδης προσπεφυκὼς Ζμδ5. 679 a1. σπλάγχνον οὐδὲν ἔχει τῶν μαλακίων, ἀλλ᾽ ἣν καλοῦσι μύτιν ϗ ἐπὶ ταύτῃ θολόν (v l θόλον, θορόν) Ζιδ1. 524 b15, 19 et 20 ubi pro πόρον (v l θορόν) leg θολόν. αἱ μὲν τευθίδες ϗ πολύποδες ἔχουσιν ἄνωθεν τὸν θολὸν ἐπὶ τῇ μύτιδι μᾶλλον, ἡ δὲ σηπία πρὸς τῇ κοιλίᾳ κάτω Ζμδ5. 679 a8, πρὸς τῷ ἐντέρῳ δ5. 681 b26, πλεῖω ἔχει ἡ σηπία τὸν θολὸν δ5. 679 a15. — 3. αἱ ἐγχέλεις λεπτὰ ἔχουσαι τὰ βράγχια αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται f 294. 1529 a29. — 4. ἐν τῇ Σαρδοῖ τῇ νήσῳ εἶναι ἄλλα τε πολλὰ ϗ καλὰ ϗ θόλους περισσοῖς τοῖς ῥυθμοῖς κατεξεσμένους θ100. 838 b14 Beckmann. testudines hemisphaericae, quae Italis cupolae, nostratibus Kugelgewölbe dicuntur. — inconstante scriptura vocabulorum θόλος, θολός - θόρος, θορός factum est, ut bis pro θορός textui insertum sit θολός. ὅταν ἡ σηπία ἀφῇ τὸν θολόν (v l θόλον, θόρον), semen Ζιε18. 550 a15. ὁ ἄρρην τῶν μαλακίων καταφυσᾷ τὸν θολόν (v l θορόν), semen Ζιε12. 544 a4. cf AZι I 470 et θορός.

θολοῦν. οἱ θηρεύοντες θολοῦσι τὸ ὕδωρ f 294. 1529 a27.

θολώδης. ἐν τοῖς θολώδεσιν ἀναταράξας κρύπτει ἑαυτὸν ὁ βάτραχος Ζι37. 620 b16.

θόλωσις. τὰ μαλάκια οἷον φράγμα ποιοῦνται τὴν τῶν ὑγρῶν μελανίαν ϗ θόλωσιν Ζμδ5. 679 a7.

θορικός. τὰ θορικά, vasa seminalia. τῶν ἰχθύων οἱ μὲν ἔχουσι θορικὰ οἱ δὲ ὑστέρας Ζγγ5. 755 a20, 22 (om Aub, sed cf Vhl Poet II 72). δύο ἄττα ψαθυρὰ προσηρτημένα τῷ ἐντέρῳ θορικὰ Ζιδ2. 527 a30. ὡσαύτως τε διάκεινται οἱ ἄρρενες περὶ τὰ θορικὰ οἵ τε σελαχώδεις ϗ οἱ ἐν τῷ γένει τῷ τῶν ᾠοτόκων, ϗ σπέρμα κατὰ τὴν ὥραν φαίνεται ἀμφοῖν ἐκθλιβόμενον Ζγγ5. 755 b13. — πόροι θορικοί. 1. testes. τῶν σελαχῶν οἱ θορικοὶ πόροι προσπεφύκασι τῇ ὀσφύϊ Ζιζ11. 566 a11. cf Stn I 271 et 273. — 2. pori genitales. (τῶν ἰχθύων) ἔχουσι διαφορὰς ϗ ἄλλας πρὸς ἄλληλα οἵ τε θορικοὶ πόροι ϗ οἱ ὑστερικοί Ζιζ11. 566 a11. αἱ ἐγχέλυς θορικοὺς πόρους οὐκ ἔχουσιν Ζιζ16. 570 a5. (ὀρφώς) ἴδιον ἐν αὐτῷ ἐστὶ τὸ τοὺς θορικοὺς πόρους μὴ εὑρίσκεσθαι f 308. 1530 b30. πόρους τὰ ἄρρενα (τῶν ἐντόμων) θορικοὺς οὐ φαίνεται ἔχοντα Ζγα16. 721 a12. ἔχουσιν οἱ ἄρρενες λεπτοὺς πόρους θορικοὺς Ζγα14. 720 b13. πόροι θορικοὶ τῶν καράβων Ζιδ2. 527 a13.

θορός, semen genitale τῶν ἰχθύων, τῶν ὄφεων, τῶν μαλακίων. 1. piscium, descr Ζιζ14. ἡ γονὴ οὐ πᾶσιν ἀλλ᾽ ἐνίοις (οἷον) οἱ καλούμενοι θοροὶ τοῖς ἰχθύσιν Ζιγ20. 521 b20. τὰ μὴ ζῳοτόκα πλείω ἔχουσι θορὸν ἢ ὅσον πρὸς τὴν ὀχείαν ἱκανόν· μᾶλλον γὰρ βούλεται ἡ φύσις δαπανᾶν τὸν θορὸν πρὸς τὸ συναυξεῖν τὰ ᾠά, ὅταν ἀποτέκῃ ἡ θήλεια, ἢ πρὸς τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν Ζγγ7. 757 a24. πότε ϗ πῶς ἀφιᾶσι τὸν θορὸν οἱ ἄρρενες Ζγγ5. 756 a8 sqq. cf Ζιζ14. 568 a15. οἱ πόροι πλήρεις θοροῦ Ζγα4. 717 a20. Ζιγ1. 509 b20. ε5. 540 b31. θ15. 599 b24 quod refutat de Graaf de mulierum organis 23. θορὸς φαίνεται ἐνὼν ϗ οἱ πόροι σφόδρα δῆλοι Ζιγ1. 510 a1. (οἱ ἄρρενες) ἐπακολουθοῦντες ἐπιρραίνουσι τὸν θορόν, παρεπόμενος ἐπιρραίνει ἐπὶ τὰ ᾠὰ τὸν θορόν, τέλος οὐδὲν λαμβάνει τῶν ᾠῶν, ἐὰν μὴ ἐπιρράνῃ ὁ ἄρρην τὸν θορόν Ζιζ14. 568 b31, 21, 11, 7, 2. 13. 567 b6, 4. Ζγα21. 730 a20. 5. 755 b6, 756 a19, 25, 7. 757 a15. ὁ πόρος τὸν θορὸν ἐξίησιν Ζιζ14. 568 b1, ἡ ἄφεσις τοῦ κυήματος ϗ τοῦ θοροῦ Ζιθ30. 608 a1. οἱ ἐπιτραγίαι οὐκ ἔχουσιν οὔτε ᾠὸν οὔτε θορὸν οὐδέποτε, ἡ ἔγχελυς οὐδέτερον οὔτ᾽ ᾠὸν οὔτε θορὸν ἔχει Ζιγ11. 538 a16. ζ14. 569 a5. — οἱ πλεῖστοι νομίζουσι πληροῦσθαι τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἀνακάπτοντα τὸν θορόν, αἱ ἀνακάψεις τοῦ θοροῦ ϗ τῶν ᾠῶν, ἀνακάπτειν τὸν θορόν Ζιε5. 541 a13. Ζγγ5. 756 b4, 7. — 2. serpentum. Ζιγ1. 509 b20. ε5. 540 b31. Ζγα4. 717 a20. — 3. τῶν μαλακίων. ὁ πόρος τοῦ περιττώματός ἐστιν ᾗ τὸν θορὸν ἀφίησι διὰ τοῦ πόρου Ζγα15. 750 b26 Aub. ὁ ἄρρην ἐπιρραίνει ἐπὶ τὰ ᾠὰ τὸν θορόν Ζιζ13. 567 a6. — θορός pro θολός scribendum Ζιε12. 544 a4. 18. 550 a15, cf θολός p 332 a36. — v l θόρος Bk exhibuit ad Ζιγ1. 509 a20. ε5. 540 b31. ζ13. 567 b4.

θορυβεῖν. πολλοὶ καταπλήττουσι τοὺς ἀκροατὰς θορυβοῦντες Ργ7. 1408 a25 (cf παθητικῶς λέγειν a24). — οἱ ἀκροαταὶ θορυβοῦσιν (obstrepunt) Ργ18. 1419 a16. ρ19. 1433 a14. ἐθορύβησαν αὐτῷ εἰπόντι Ρβ23. 1400 a10. — pass ἐθορυβοῦντο (i e turbabantur, εἰς ἀπορίαν καθίσταντο) οἱ ἀρχαῖοι Φα2. 185 b25. cf Οβ13. 293 b9. — θορυβοῦνται (strepitu plaudentium approbantur) μᾶλλον οἱ ἐνθυμηματικοὶ λόγοι Ρα2. 1356 b23. β23. 1400 b29.

θόρυβος. ἐν ταῖς δημηγορίαις πῶς τοῖς θορύβοις ἀπαντητέον ρ19. 1432 b33, 1433 a13. φυλάσσεσθαι τοὺς νυκτερινοὺς θορύβους f 154. 1504 a15.

θορυβώδης. ἐν τῷ θέρει ᾄδει κόττυφος, τοῦ χειμῶνος φθέγγεται θορυβῶδες Ζι49 B. 632 b18.

Θούριοι. eorum res publicae Πε3. 1303 a31. 7. 1307 a27, 30, b6. Ἡρόδοτος Θούριος Ργ9. 1409 a28.

Θούριος πόλις θ169. 846 b33.

Θρᾴκη. κατὰ Θρᾴκην σ973 b17. f 238. 1522 a1. ἐν τῇ Θ., περὶ τὴν Θ. θ19. 831 b29. 41. 833 a24. 115. 841 a28. 118. 841 b15. Ζιθ28. 606 a3. ι36. 620 a33. εἰς Θρᾴκην f 443. 1550 b44 ἐν Βιθυνίᾳ τῆς Θρᾴκης θ33. 832 b28. Χαλκιδεῖς οἱ (Χαλκιδικὴ ἡ) ἐπὶ Θρᾴκης Πβ12. 1274 b24. θ120. 842 a5. Ζιγ12. 519 a15. οἱ ἀπὸ Θρᾴκης Χαλκιδεῖς f 93. 1492 b27.

Θρακίας ventus σ973 b17.

Θρᾷξ. οἱ ἐν τῷ Πόντῳ Θρᾷκες εὐθύτριχες Ζγε3. 782 b33. οἱ Θρᾷκες πιαίνουσι τὰς ὗς Ζιθ6. 595 a25. Θρᾷκας ἐποικῆσαι τὴν Εὔβοιαν f 559. 1570 a37. Θρᾷκας Ἠδωνοὺς ὄντας οἰκῆσαι Ἠδωνίδα f 438. 1550 a32. eorum mores et ingenia Πη2. 1324 b11. Ργ11. 1412 b1. φ1. 805 a27. πιε3. 911 a2. Σεύθης ὁ Θρᾷξ Πε10. 1312 a14. Κότυς Θρᾷξ οβ1351 a24. ἐν Κύκλωψι τοῖς Θρᾳξί θ121. 842 a11.

Θράσιππος Πθ6. 1341 a36.

θρασκίας, μέσος ἀργέστου ϗ ἀπαρκτίου, πόθεν πνεῖ μβ6. 363

b29, 33, 364 a1, 14, b4, 365 a3, 7. κ4. 394 b30. ὁ θρασκίας χαλαζώδης, αἴθριος μβ6. 364 b22, 29.
θράσος, opp αἰδώς Οβ12. 291 b26. ἀνδρία δύναμιν ἔχȣσα θράσος ἐστίν Πε10. 1312 a19. — dist θάρσος v h v.
θρασύβȣλος Θρασύβȣλος Ρβ23. 1400 b19.
Θρασύβȣλος Mileti tyrannus, ἡ Περιάνδρȣ Θρασυβȣ́λῳ συμβȣλία Πγ13. 1284 a27, 32. ε10. 1311 a20. — ὁ Ἱέρωνος ἀδελφός Πε10. 1312 b11. 12. 1315 b38. — ὁ καταλύσας τȣ̀ς τριάκοντα τυράννȣς Ρβ24. 1401 a34. 23. 1400 a32. Θρασύβȣλος θρασύβȣλος Ρβ23. 1400 b19.
θρασύδειλοι Ηγ10. 1115 b32. ηεγ7. 1234 b3.
θρασύμαχος Θρασύμαχος Ρβ23. 1400 b20.
Θρασύμαχος κατέλυσε τὴν περὶ Κύμην δημοκρατίαν Πε5. 1305 a1. — Θρασύμαχος rhetor Ργ8. 1409 a2. 11. 1413 a8. τι34. 183 b32. Θ. ἐν τοῖς ἐλέοις Ργ1. 1404 a14. Ἡρόδικος Θρασύμαχον 'ἀεὶ θρασύμαχος εἶ' Ρβ23. 1400 b19.
θρασύνεσθαι, opp ὑπομένειν Ηγ10. 1115 b33.
θρασὺς ὁ τῷ θαρρεῖν ὑπερβάλλων περὶ τὰ φοβερά Ηβ7. 1107 b3. γ10. 1115 b29. ηεβ3. 1221 a17. γ1. 1228 a33. ὁ θρασὺς ἀλαζὼν ϗ προσποιητικὸς ἀνδρείας Ηγ10. 1115 b30. ὁ θρασὺς ὅμοιόν τι ἔχει τῷ θαρραλέῳ Ηη10. 1151 b7.
θρασύτης, opp δειλία, dist ἀνδρεία ηεβ3. 1220 b39. θρασύτης τὸ σφόδρα θαρρεῖν Ρβ14. 1390 a31. ἡ θρασύτης ὅμοιον ἀνδρείᾳ Ηβ8. 1108 a31, 1109 a2, 9. χρήσιμον μόνον πρὸς τὸν πόλεμον Πβ9. 1269 b35.
θρᾶτται, αἱ καλȣ́μεναι Ζγε6. 785 b23.
θράττει Ργ11. 1412 a34 (luditur in sono vocabulorum θράττει, Θράττη) Spgl.
θραύειν (cf θραῦσις). θραύεσθαι, dist τέμνεσθαι μδ9. 387 a5. θραυστόν, dist κατακτόν, opp ἄθραυστον μδ9. 386 a9, 10. 8. 385 a14. opp ὑγρόν Ζμβ6. 651 b36. θραύεται τὰ κραῦρα ταχέως, dist μαλακόν, χονδρῶδες Ζμβ9. 655 a31. ὀστȣ̃ν ȣ̓δὲν καμπτὸν ȣ̓δὲ σχιστόν, ἀλλὰ θραυστὸν Ζιγ9. 517 a11. τὸ σκληρὸν τῶν μαλακοστράκων ἐστὶν ȣ̓ θραυστὸν ἀλλὰ θλαστόν Ζιδ1. 523 b7. cf M164. τὸ στέαρ ἐστὶ θραυστὸν πάντῃ ϗ πήγνυται ψυχόμενον, ἡ δὲ πιμελὴ χυτὸν ϗ ἄπηκτον Ζιγ17. 520 a7. εὐλόγως τὰ μείζω θραύεται μᾶλλον τῶν μικρῶν Γα8. 326 a26. ἀνάγκη θραύεσθαι τὰ πλέον ἀπέχοντα τȣ̃ μέσȣ μχ15. 852 b38. ἐν ταῖς λίμναις αἱ πέτραι ȣ̓ θραύονται ὁμοίως διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι κύματα ὁμοίως πκγ33. 935 a14. ἅμα κόπτοντι σιδηρίῳ ϗ ταῖς χερσὶ θραύοντι ταχὺ διαθραύεται ἡ νεοττιὰ ἀλκυόνος Ζι14. 616 a27. διὰ τὸ κινεῖσθαι μᾶλλον θραύεται (τὰ κυȣ́μενα ἄρρενα τῶν θηλέων) Ζγδ6. 775 a8.
θραυπίς. refertur inter τὰ ἀκανθοφάγα Ζιθ3. 592 b30 (v l θλυπίς). avis quaedam cf Su 121, 69.
θραῦσις, def ἡ εἰς τὰ τυχόντα μέρη ϗ πλείω δυοῖν διαίρεσις ϗ χωρισμός, dist κάταξις μδ9. 386 a13, 12. cf 12. 390 b7.
θραῦσμα. τὰ μεγέθη τῶν ἀπορρηγνυμένων θραυσμάτων τῆς χαλάζης κ4. 394 b4.
θρεπτικός. ὁ ἐλευθέριος θρεπτικὸς τῶν ζῴων τῶν ἴδιον ἐχόντων τι αρ5. 1250 b30. — τῆς τροφῆς τὸ μὲν θρεπτικὸν τὸ δ' αὐξητικόν Ζγβ6. 744 b33. συνίστασθαι ἐκ τῆς σπερματικῆς περιττώσεως ϗ τῆς θρεπτικῆς Ζγβ6. 744 b38. τὸ ὀσφραντὸν τῶν θρεπτικῶν ἐστὶ πάθος τι αι5. 445 a9. θρεπτικὴ ὕλη φτβ1. 822 a18. — τὸ θρεπτικόν, pars sive facultas vegetativa animae, ἡ θρεπτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς ψβ4. 416 a19. γ12. 434 a26. αν8. 474 b11. Ζγβ7. 745 b24. γ7. 757 b16. θρεπτικὴ ἀρχή ζ1. 467 b34. θρεπτικὴ ψυχή ψβ4. 415 a23. γ12. 434 a22. ζ2. 468 b2. αν8. 474 a31. 18. 479 a30. Ζγβ3. 736 a35. 4. 740 b36. ἡ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς δύναμις Ζγβ4. 740 b29. θρεπτικὴ ϗ αὐξητικὴ ζωή Ηα6. 1098 a1. τὸ θρεπτικόν ψβ2. 413 a31, b5, 7, 12. 3. 414 a31, b31. γ9. 432 a29. υ1. 454 a13. ζ2. 468 a28. Ηα13. 1102 b11. ζ13. 1144 a10. ὁ θρεπτικὸς τόπος υ3. 457 a32. τὸ θρεπτικὸν μόριον υ1. 454 b32. αι1. 436 b17. — τὸ θρεπτικὸν πρώτη ϗ κοινοτάτη δύναμις τῆς ψυχῆς, τȣ̃ θρεπτικȣ̃ ϗ τὰ φυτὰ μετέχει ψβ2. 413 b7. 4. 415 a23. γ9. 432 a29. 12. 434 a22, 26. τὴν θρεπτικὴν ψυχὴν ἔχȣσι τὰ σπέρματα ϗ κυήματα Ζγβ3. 736 a35. τὸ θρεπτικὸν χωρίζεσθαι τῶν ἄλλων δυνατόν, τὰ δ' ἄλλα τȣ́τȣ ἀδύνατον ψβ2. 413 a31, b5. 3. 414 b31. υ1. 454 a13. αν8. 474 b11. ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ ἐνεργείᾳ μία ζ2. 468 b2, a28. ἐν τίνι τόπῳ πρώτῳ ὑπάρχειν πέφυκεν ἡ θρεπτικὴ ψυχή αν8. 474 a31. ζ1. 467 b34. υ1. 454 b32. ἡ αὐτὴ δύναμις τῆς ψυχῆς θρεπτικὴ ϗ γεννητική ψβ4. 416 a19. Ζγβ4. 740 b36. γένεσις ἡ πρώτη μέθεξις ἐν τῷ θερμῷ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς αν18. 479 a30. τὸ θρεπτικὸν ἄμοιρον ἀνθρωπίνης ἀρετῆς Ηα13. 1102 b11. ηεβ1. 1219 b21.
θρηνεῖν. θύειν τῇ Λευκοθέᾳ ϗ θρηνεῖν Ρβ23. 1400 b6.
θρηνητικὸς ȣ̓κ ἔστιν ὁ ἀνδρώδης Ηι11. 1171 b10.
θρῆνος. ἐν τοῖς πένθεσι ϗ θρήνοις ἐγγίνεταί τις ἡδονή Ρα11. 1370 b25. — κόμμος θρῆνος κοινὸς χορȣ̃ ϗ ἀπὸ σκηνῆς πο12. 1452 b24. ὁ θρῆνος Ὀδυσσέως ἐν τῇ Σκύλλῃ πο15. 1454 a30.
θρηνῳδοὶ μȣσικαί, Καρῖναι f 561. 1570 b16.
Θριάσιον πεδίον πκϛ17. 942 a19.
θριγκὸς οἰκίας Φη3. 246 a18, 27.
θριγκȣ̃ν. οἰκία θριγκȣμένη Φη3. 246 a19, 27.
θρίξ. 1. universe. τὸ τῶν τριχῶν γένος Ζγε3. 782 a20. (αἱ ἀκανθώδεις τριχῶν εἶδός τι Ζγε3. 781 b34). refertur ad τὰ ξηρὰ ϗ στερεά, τὰ ἁπλῶς γῆς, τὰ ἑλκτά Ζια1. 487 a7. ψα5. 410 b1. γ13. 435 a25. μδ9. 386 b14. 10. 389 a12 (τῶν τετραπόδων ϗ ᾠοτόκων σκληρότερα πάντα τριχός Ζμβ13. 657 b12), ad τὰ ὁμοιομερῆ Ζιγ2. 511 b7. μδ10. 388 a17. λέγω δὲ ϗ τὰ ὀστᾶ ϗ τρίχας ϗ πᾶν τὸ τοιȣ̃τον ἐν ταὐτῷ, sc τῷ ξυλώδει μδ9. 387 b1 cf M407. ἡ τῶν τριχῶν φύσις Ζγε4. 784 b4. 6. 786 a19. αἱ τρίχες ϗ τὸ ἀνάλογον (πτερά, λεπίδες), ϗ τὰ συγγενῆ Ζγε3. 782 a17, 30. β6. 745 a10. ὁ περὶ τῆς τριχὸς λόγος τῆς ἰσχυρῶς μὲν ὁμοίως δὲ πάντῃ τεινομένης, ὅτι ȣ̓ διαρραγήσεται Οβ13. 295 b31. δοκεῖ πηγὴ εἶναι ἡ κεφαλὴ τȣ̃ ὑγρȣ̃· διὸ ϗ αἱ τρίχες, διὰ τὸ πολὺ ὑγρόν· ἔχει πᾶσα θρὶξ ὑγρότητα πρὸς τῇ ῥίζῃ γλίσχραν πβ10. 867 a25. Ζιγ11. 518 b13. ἡ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης f 226. 1519 a15, 22. τὰ μεταξὺ διαστήματα τῆς τριχὸς μηδεμίαν λαμβάνειν βαφήν χ4. 794 b1. — ἡ φύσις τῆς τριχός ἐστι σχιστή Ζιγ10. 517 b21. ἡ ἐν ταῖς θριξὶ τροφή, ἀναθυμίασις Ζγε4. 784 b11. 3. 782 b19. τῶν τριχῶν μεταβολή, ἔκφυσις, περίδρομος, βάθος, λίσσωσις Ζγε5. 785 b9. πβ6. 867 a6. φ3. 808 a23, 26. πη21. 889 a28. Ζια7. 491 b7. ἄκρα, κορυφή, ῥίζα τῆς τριχός πζ5. 886 b25. Ζιγ11. 518 a9, b13. τίνος ἕνεκα τὸ τῶν τριχῶν ἡ φύσις ἐποίησε γένος τοῖς ζῴοις Ζγε3. 782 a20. τȣ̃ ἁπτικȣ̃ χάριν, σκέπης χάριν Ζμβ8. 653 b32. 14. 658 a19.

2. τῶν τριχῶν γένεσις, αὔξησις, φθίσις. αἱ τρίχες γίνονται ἐκ τῶν τῆς τροφῆς περιττωμάτων, ἐκ τῆς ἐπικτήτȣ τροφῆς Ζγε6. 786 b4. 3. 783 a27. β6. 744 b25, 745 a1. πλα5. 957 b31. Ζιη2. 582 b35, ἐκ τȣ̃ ὑγρȣ̃ πεφύκασιν πη21. 889 b30. ἐκ τȣ̃ δέρματος γίνονται Ζγβ6. 745 a20.

ε 3. 782 a30, φύονται Ζγε 4. 784 a28. πι 27. 894 a4, εἰσίν πι 34. 894 b8. αἱ τρίχες τῶν δερμάτων πι 33. 894 a1. τριχὸς παχύτητος ϗ λεπτότητος αἴτιον μάλιστα τὸ δέρμα Ζγε 3. 782 a24. ἐν τοῖς παχυτέροις δέρμασι σκληρότεραι αἱ τρίχες ϗ παχύτεραι, πλείȣς δὲ ϗ μακρότεραι ἐν τοῖς κοιλοτέροις ϗ ὑγροτέροις, ἄνπερ ὁ τόπος ᾖ τοιȣ̃τος οἷος ἔχειν τρίχας Ζιγ 10. 517 b11. αἱ τρίχες ἐκ τῶν πόρων πθ 13. 890 b39. λς 2. 965 b9. — αἱ τρίχες λαμβάνȣσι μέγεθος, τροφήν Ζγε 3. 782 b3. πδ 18. 878 b32. ȣ̓κ αὐξάνονται ἀποτμηθεῖσαι Ζιγ 11. 518 b27. μεταβάλλȣσι κατὰ τὰ δέρματα Ζγε 5. 785 b14. θ 30. 832 b9, 13. πη 21. 889 a31. ȣ̓δὲν συμμεταβάλλȣσιν Ζγε 5. 785 b12. ἀλλοιȣ̃νται f 332. 1534 a6. φύονται, ἀναφύονται, παραφύονται πδ 4. 877 a1. Ζιγ 11. 518 b12. Ζμβ 14. 658 a26. περαίνȣσιν ἔξω πβ 17. 867 b39. λείπȣσιν, ὑπολείπȣσιν Ζγβ 6. 745 a15. Ζιγ 11. 518 a25. ῥέȣσιν Ζιγ 11. 518 a25, b24. ἐκρέȣσιν πδ 18. 878 b32. πίπτȣσιν ἐξ ἀνθρώπων φτα 3. 818 b14. ἀπομαδῶσιν θ 78. 836 a1. ἀποβάλλειν, ἀποψήχεσθαι τὰς τρίχας πι 21. 893 a5. Ζια 45. 630 b11. τὸν πτύελον ϗ τὰς τρίχας ϗ τȣ̀ς ὄνυχας παραβάλλων ηεη 1. 1235 a38 Fritzsche. ἐκδιδόναι εἰς τρίχας πι 62. 898 b24 — βάπτειν, μυρίζειν τὰς τρίχας f 226. 1519 a17.

3. διαφοραὶ τῶν τριχῶν Ζγε 3. 781 a30 sq, 782 a1. 1. 778 a20. κατὰ σκληρότητα ϗ μαλακότητα. σκληραί Ζιγ 10. 517 b18, 20. ζ 37. 581 a2. Ζγε 3. 783 a18. πι 22. 893 a32. σκληρότεραι Ζιγ 10. 517 b11. 11. 518 b21. θ 5. 594 b1. Ζγε 3. 782 b30, 783 b3. πι 23. 893 a36. σκληροτάτη φ 2. 806 b9. μαλακαί Ζιγ 10. 517 b15, 18, 20. 11. 518 b21. Ζγε 3. 783 a6. μαλακωτέρα Ζια 45. 630 a25. πι 23. 893 a36. μαλακωτάτη φ 2. 806 b9. — κατὰ μῆκος ϗ βραχύτητα. λαμβάνει μέγεθος Ζγε 3. 782 b3. μῆκος ȣ̓κ ἴσχει Ζγε 3. 783 a9. μακραί Ζμβ 14. 658 a33. Ζγε 3. 782 b12. μακρότεραι πι 23. 893 a36. Ζγε 3. 782 b16. Ζιγ 10. 517 b11. βραχεῖαι Ζγε 3. 782 b12. Ζμβ 14. 658 b34. χ 6. 797 b26. — κατὰ εὐθύτητα ϗ ȣ̓λότητα. ὀρθαί, ὀρθότεραι πη 15. 888 b16, 19. 21. 889 a39, 26. φριξαί φ 6. 812 b28. εὐθεῖαι Ζιγ 10. 517 b20. Ζγε 3. 782 b30. φ 3. 808 b5, 6. ȣ̓̃λαι Ζγε 3. 782 b20, 30. ἡ ȣ̓λότης ἐστὶν ὥσπερ βλαισότης τῶν τριχῶν, τῆς ȣ̓λότητος σύστασις Ζγε 3. 782 b23, 28. πιδ 4. 909 a30. συντρέχει ἐπὶ τȣ̃ πυρὸς καομένη ἡ θρίξ Ζγε 3. 782 b28. αἱ κεκαμμέναι Ζιγ 10. 517 b20. ȣ̓λότεραι πιδ 4. 909 a30. ἐκκλινεῖς φ 5. 809 b23. — κατὰ τὸ πλῆθος ϗ ὀλιγότητα. τριχῶν πλῆθος Ζγα 20. 728 b20, τὸ ἔριον τριχῶν πλῆθός ἐστιν Ζγε 3. 783 a6. δοκεῖν ἐνίοις ζῆν περιεργότερον τριχῶν τε πλήθει ϗ κόσμῳ πολυτελεῖ Πβ 8. 1267 b25. πλείȣς Ζιγ 10. 517 b11. μαναί Ζμβ 14. 658 a26. — κατὰ παχύτητα ϗ λεπτότητα Ζγε 3. 782 a24. ἀκανθώδεις Ζγε 3. 781 b34. ἔνιαι ȣ̓κέτι θριξὶν ἐοίκασιν ἀλλ' ἀκάνθαις Ζιγ 10. 517 b23. παχεῖαι Ζγε 3. 782 a33, 35, b1. Ζιβ 8. 502 a26. φ 3. 808 b5, 6. παχύτεραι Ζιγ 10. 517 b11. παχύταται Ζγε 3. 782 b9. λεπταί Ζιβ 17. 508 a26. Ζγε 3. 782 a33, 35, b1, 783 a4, 7. λεπτότεραι Ζγε 3. 783 a4. — κατὰ τὰς χρόας Ζιγ 9. 517 a13. ματαβάλλειν τὰς χρόας Ζιγ 11. 518 a7. 12. 519 a10. θ 30. 832 b9, 13. συμμεταβάλλειν τῷ δέρματι τὰς χρόας Ζγβ 6. 745 a21. τὰ ποικίλα τῶν ζῴων κατὰ τὰς χρόας Ζιγ 11. 518 b16. λευκαί Ζγε 4. 784 a26. 5. 785 b1. 6. 786 a4, 10. Ζιγ 11. 518 a10. χ 6. 797 b15. πι 27. 894 a6. λευκαίνεται ϗ ἀπ' ἄκρας ἡ θρίξ Ζιγ 11. 518 a9. Ζγε 1. 780 b6. πολιαί Ζγε 5. 785 a34. Ζιγ 11. 518 a10. πι 5. 891 b2. πολιότης Ζγε 4. 784 a31. πολιά πι 34 894 b9. πολιȣ̃νται, ἐπιπολιȣ̃νται Ζγε 5. 785 a19, 18. μέλαιναι Ζγε 5. 785 a19, b7. 6. 786 a4. φ 3. 808 b6. πυρραί Ζγε 5. 785 a19. τί πυρρὰς ποιεῖ τὰς τρίχας πλη 2. 966 b28. ξανθαί φ 5. 809 b25. — κατὰ τὰς ἡλικίας. συγγενεῖς Ζιγ 11 518 a18, b24. η 4. 584 a23. συγγενικαί πδ 18. 878 b27, 25. ὑστερογενεῖς Ζιγ 11. 518 a21, 32, b3, 25. ι 50. 631 b32. Ζγε 3. 784 a7. — ἡ δι' ἡλικίαν τῶν τριχῶν πολιότης Ζγε 4. 784 a31, κατὰ τὴν ἡλικίαν Ζιγ 11. 518 a25, — ἄλλαι διαφοραί. ἀσθενεῖς, ἀσθενέστεραι, ἀσθενεστάτη, ἀσθένεια τῆς τριχὸς χ 6. 797 b26. πζ 5. 886 b31. ι 27. 894 a6. 29. 894 a15. ῥυάδες πι 63. 898 a32, 36. τριχῶν τίλσεις Ηη 6. 1148 b27. εἰσὶν οἱ τίλλοντες τὰς τρίχας διατρώγȣσιν ημβ 6. 1202 a21. ἀραιαί χ 6. 797 b26. χειμεριναί πι 21. 893 a5. ȣ̓ δυσώδεις εἰσίν πιγ 4. 908 a9. βαθύτεραι, γεώδεις Ζιθ 5. 594 b1. Ζγε 3. 783 a18.

4. pathologica. τὰ θερμὰ λευκὴν ποιεῖ τὴν τρίχα, τὰ δὲ ψυχρὰ μέλαιναν· ἐν τοῖς ψυχροῖς αἱ τρίχες γίνονται γεώδεις ϗ σκληραί Ζγε 6. 786 a4. 3. 783 a18. cf Ζιγ 10. 517 b18. φύονται εὐθέως ἔνιαι πολιαί Ζγε 5. 785 a34. cf Ζιγ 11. 518 a10. διὰ τί φρίττȣσιν αἱ τρίχες ἐν τῷ δέρματι πη 12. 888 a38. λε 5. 965 a8. τῶν ῥιγώντων αἱ ἐν τῷ σώματι τρίχες γίνονται ὀρθαί, ὀρθότεραι, ὀρθαὶ ἵστανται πη 15. 888 b16, 19. 21. 889 a39, 26. ῥέȣσι μᾶλλον αἱ τρίχες τοῖς ἀφροδισιαστικοῖς αἱ συγγενεῖς Ζιγ 11. 518 b24. τρίχες ϗ τὰ συγγενῆ αὐξάνονται ϗ μᾶλλον ἐν νόσοις ϗ τῶν σωμάτων γηρασκόντων ϗ φθινόντων Ζγβ 6. 745 a10, 17. cf Ζιγ 11. 518 b21. ἐν ταῖς λεύκαις πολιαὶ γίνονται αἱ τρίχες Ζγε 784 a26. πι 5. 891 b2. ἡ πολιὰ ὥσπερ σαπρότης τις τῶν τριχῶν πι 34. 894 b9. εἴτε αὔανσις τριχὸς ἡ πολιὰ εἴτ' ἔνδεια θερμȣ̃ f 226. 1519 a12, 21. ἐν ταῖς ȣ̓λαῖς ȣ̓ γίνονται, φύονται, τρίχες πθ 13. 890 b38. δ 4. 877 a2. ι 27. 893 b28. 29. 894 a12. — ἔνια ἐξ ἄλλων φθορᾶς ϗ [ἐξ ἀρχῆς] γίνεται ϗ αὐξάνεται, οἷον οἱ φθεῖρες ϗ αἱ τρίχες ἐν τῷ σώματι διαφθειρομένης τῆς τροφῆς πκ 12. 924 a9.

5. αἱ τῶν ἀνθρώπων τρίχες. ἐν μὲν τοῖς θερμοῖς σκληραί, ἐν δὲ τοῖς ψυχροῖς μαλακαί Ζιγ 10. 517 b18. αἱ ἐνταῦθα (ἐν τῷ ἄλλῳ σώματι) τρίχες ἀσθενέστεραι (ἢ ἐν τῇ κεφαλῇ) πζ 5. 886 b31. αἱ τρίχες ἔνεισι μάλιστα (παχύταται, μακρόταται) ἐν τῇ κεφαλῇ πα 16. 861 a15. Ζγε 3. 782 b9, 16. λείπȣσι ϗ ῥέȣσι κατὰ τὴν ἡλικίαν αἱ ἐκ τῆς κεφαλῆς ϗ μάλιστα αἱ πρῶται Ζιγ 11. 518 a25. αἱ ἐν τοῖς κροτάφοις τρίχες Ζγε 4. 785 a3. οἱ ἄνθρωποι ἔχȣσι τρίχας ἐν ταῖς μασχάλαις ϗ ἐπὶ τῆς ἥβης Ζμβ 14. 658 a27. ὅταν ἄρχωνται τὰ παιδία τρίχας ποιεῖν Ζιη 4. 584 a23. ἀσθενεῖς αἱ τρίχες ϗ ἀραιαὶ ϗ βραχεῖαι τὸ πρῶτον ἅπασιν ἐπιγίνονται τοῖς παιδίοις χ 6. 797 b26. (γονεῖς ϗ παῖδες) τρίχας ὅμοιοι γίνονται Ζγα 18. 722 a5. αἱ τρίχες ταῖς κυȣ́σαις αἱ μὲν συγγενεῖς γίνονται ἐλάττȣς ϗ ῥέȣσιν, ἐν οἷς δὲ μὴ εἰώθασιν ἔχειν τρίχας, ταῦτα δασύνεται μᾶλλον Ζιη 4. 584 a23.

6. αἱ τῶν ἄλλων ζῴων τρίχες. τὰ μὲν ὅλως ȣ̓κ ἔχει τρίχας, τὰ δ' ȣ̓κ ἔχει ἐν τοῖς ὑπτίοις, ἢ ἐλάττȣς τῶν ἐν τοῖς πρανέσιν Ζιε 14. 544 b28. τίνα τῶν ζῴων τρίχας ἔχει Ζιγ 10. 517 b4. πάντα τὰ τρίχας ἔχοντα Ζγα 9. 718 b30. ὅσα τρίχας ἔχει Ζια 5. 489 b1. 6. 490 b21, 27. β 1. 498 b19. 13. 505 a22. γ 20. 521 b22. 22. 523 a16. δ 11. 538 b8. ε 31. 557 a14. Ζμβ 14. 658 a11. πδ 4. 876 b34. τὰ μὲν πλεῖστα τῶν ζῴων ῥυάδα τὴν τρίχα ἀνὰ πᾶν ἔτος ἔχει, ἔνια δὲ ῥυάδα ȣ̓κ ἔχει πι 63. 898 b32, 36. τίνα τῶν ζῴων ἀποβάλλει τὰς χειμερινὰς τρίχας πι 21. 893 a5. — τῶν τετραπόδων ἔνια καθ' ὅλον τὸ σῶμα πρανὲς δεδάσυνται ταῖς θριξίν, τῶν τετραπόδων ȣ̓θὲν ἔχει τρίχας ȣ̓́τ' ἐν ταῖς μασχάλαις ȣ̓́τ' ἐπὶ τῆς ἥβης· ὑπὸ τὸ βλέφαρον ἔνιοις τῶν τετραπόδων

παραφύονται μαναὶ τρίχες· τὰς κέρκους ἐπικεκόσμηκεν ἡ φύσις θριξίν Ζμβ14. 658 a29, 27, 26, 32. ἡ καλουμένη χλωρὶς τὴν νεοττιὰν μὲν ποιεῖται, στρώματα δ' ὑποβάλλει τρίχας κ. ἔρια Ζι13. 616 a2. — ἡ τῶν πιθήκων θρὶξ παχεῖα Ζιβ8. 502 a26. — ἀποψήχεσθαι τὰς τρίχας τῶν κυνῶν Ζι45. 630 b11. θ1. 830 a20. — λέων ἔχει σκληροτάτην φ2. 806 b10. — (ὗς) ὅσον ἕλκει ζῶσα, τὸ ἕκτον μέρος εἰς τρίχας κ. αἷμα κ. τὰ τοιαῦτα· ἐάν τις τρίχας ἐκτίλλῃ ἐκ τῆς λοφιᾶς· ὗς ἄγριος σκληροτάτην ἔχει Ζιθ6. 595 b2. 21. 603 b22. φ2. 806 b10. — ἵππος μόνον ἐπιδήλως γηράσκων λευκαίνεται τὰς τρίχας Ζγε1. 780 b6. τοῖς μὲν ἵπποις κ. τοῖς ὄνοις ἐκ τῶν οὐλῶν φύονται τρίχες, τοῖς δ' ἀνθρώποις οὔ πι27. 893 b28. 29. 894 a12. — οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μύες σκληρὰν τὴν τρίχα ἔχουσιν ὥσπερ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι Ζιζ37. 581 a2. τὰ βάλλοντα ταῖς θριξίν, οἷον αἱ ὕστριχες Ζι39. 623 a33. τὰ ζῷα οὐκ ἐντὸς ἔχει τρίχας· ὁ δασύπους μόνος κ. ἐντὸς ἔχει τῶν γνάθων κ. ὑπὸ τοῖς ποσίν Ζιγ12. 519 a20, 22. Ζγδ5. 774 a36. λαγωός φ2. 806 b9. — ἔλαφος ἔχει τὴν τρίχα μαλακωτάτην φ2. 806 b9. — τάρανδος λέγεται μεταβάλλειν τὰς χρόας τῆς τριχὸς καθ' ὃν ἂν κ. τόπον ᾖ· θαυμαστὸν πῶς αἱ τρίχες οὕτως ὀξέως ἀλλοιοῦνται θ30. 832 b9, 13. f 332. 1534 a6. μαλακωτέρα ἡ τοῦ βονάσου θρὶξ τῆς τοῦ ἵππου Ζι45. 630 a25. — τῶν αἰγῶν τὸ ἄκρον τοῦ ἠρύγγου (ἔστι δ' οἷον θρίξ) Ζι3. 610 b30. πρόβατα ἔχει τὴν τρίχα μαλακωτάτην· τὸ τῶν προβάτων γένος ἔχει τρίχας λεπτάς· διὰ τί αἱ μὲν τῶν προβάτων τρίχες, ὅσῳ ἂν μακρότεραι ὦσι, σκληρότεραι γίνονται φ2. 806 b9. Ζγε3. 783 a4. πι23. 893 a36. — οἱ ὄρνιθες οὐκ ἔχουσι τρίχας Ζμβ12. 657 a19. — ζῷα ἐν θριξὶ ζώων Ζιε19. 551 a6. — ὁ βάτραχος (ἰχθύς) ἁλίσκεται λεπτότερος, ὅταν μηκέτ' ἔχῃ τὰ ἐπὶ ταῖς θριξὶν sc στρογγύλα, quae Aelianus σφαιρία dixit Ζι37. 620 b28. — ἡ θρὶξ ἡ μαλακωτάτη σημεῖον δειλοτάτου, σκληροτάτη ἀνδρειοτάτου φ2. 806 b9. — τὰ ἄκρα τῆς τῶν ὄφεων γλώττης ἐστὶ λεπτὰ ὥσπερ τρίχες Ζιβ17. 508 a26. cf ι3. 610 b30. cf βλέφαρον, γένειον, ἥβη, μασχάλη, ὄφρυς, πώγων, φαλακρός.

θριποφάγος ὁ κέρθιος Ζι17. 616 b29.

θρίττα. refertur inter τὰ μόνιμα f 285. 1528 a40. οὐ γίνεται ἐν τῷ εὐρίπῳ οὔτε σκάρος οὔτε θρίττα (v l θρίσσα) Ζι37. 621 b16. (fort Alausa vulgaris Cuv XX, 24. cf Lewysohn Zool des Talmud p 256.)

θρομβώδης. σπέρματα λεπτὰ κ. μὴ θρομβώδη Ζιη1. 582 a31.

θρυαλλίς f 248. 1524 b36. (Plantago albicans *L*? Sprengel. Verbascum limnense Fraas 191).

θρυλεῖν, θρυλλεῖν. θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς Ζι13. 615 b24. τὰ θρυλούμενα περὶ τὸν βάτραχον Ζι37. 620 b11. ἄκος ἐπὶ πάσῃ ὑπερβολῇ τὸ θρυλούμενον Ργ7. 1408 b2. συμβαίνει τὸ θρυλλούμενον Μγ8. 1012 b14. ἐκ παλαιοῦ χρόνου περιφέρεται θρυλούμενον f 40. 1481 a42. τεθρύλληται τὰ πολλὰ κ. ὑπὸ τῶν ἐξωτερικῶν λόγων Μμ1. 1076 a28. τεθρυλημένον πολλοῖς Ργ14. 1415 a3. αἱ τεθρυλημέναι κ. κοιναὶ γνῶμαι Ρβ21. 1395 a10. λέγειν τὸν εὐήθη κ. τεθρυλημένον λόγον Ζγγ5. 756 b6.

θρύον. τόποι θρύου κ. φύκους πλήρεις θ136. 844 a27. cf Humboldt krit Unters I 180, Ansicht der Natur I 80. S Theophr III 320.

θρύπτειν. πιμελή, ἣ οὐ πήγνυται οὐδὲ θρύπτεται ξηραινομένη Ζμβ5. 651 a35. ἡ φωνὴ πανταχῇ, ὥσπερ ἂν εἰ τὸ ῥιφθὲν ἅμα φερόμενον ἀπείρως θρυφθείη πια6. 899 b17. τὸ ἀγγεῖον τὸ κωλῦσαν θρυφθῆναι τὸν ἀέρα ψβ8. 419 b26.

θρύψις. διαιροῦντι οὐκ ἄπειρος ἡ θρύψις Γα2. 316 b30. ἡ θρύψις τοῦ ἀέρος ψβ8. 419 b23.

θυᾶν. ὗς θυῶσα Ζιε14. 546 a27. ζ18. 573 b7.

θυγάτηρ. Ζγα18. 722 a10. Πε4. 1304 a8. equa Ζιζ22. 576 a19.

θυγατριδοῦς f 433. 1549 b37. 503. 1560 a34.

θύειν αἶγα, πρόβατα, θύειν Βρασίδᾳ al Ηε10. 1134 b22. Πε4. 1304 a3. θύειν Ἀρτέμιδι, Ἐνυαλίῳ f 387. 1542 b5. — med παρακαλεῖ ἐπὶ τὸ κινδυνεύειν μὴ θυσαμένους Ρβ21. 1395 a13. — pass τὰ θυόμενα ἱερεῖα Ζμγ4. 667 b2. τυθείσης κόρης πο17. 1455 b3, 11.

θύειν, intr οἴδματι θύων (Emp 366) αν7. 474 a5.

θύελλα, def βίαιον πνεῦμα κ. ἄφνω προσαλλόμενον κ4. 395 a6. πυρὸς θύελλα (Hom μ 68) θ105. 839 b34.

Θυέστης aptum tragoediae argumentum πο13. 1453 a11, 21. — tragoedia Carcini πο16. 1454 b23 (Nauck fr tr p 619.)

θυλακοειδὲς τίκτει θυννίς Ζιε11. 543 b13.

θύλακος. οἱ θύννοι τίκτουσιν οἷον ἐν θυλάκῳ τὰ ᾠά Ζιζ17. 571 a14. θύλακοι μείζους ῥαγῶν, ἐξ ὧν ῥηγνυμένων ἐξέρχεται ζῷον Ζιε19. 552 b19.

θυμίαμα. τινὰ τῶν φυτῶν ἔχουσί τι ὑγρὸν ὡς σμυρνάν, ὡς θυμίαμα φτα3. 818 a5. θυμιαμάτων ὀσμαί Ηγ13. 1118 a20. διὰ τί τῶν θυμιαμάτων ἧττον αἰσθάνονται πλησίον ὄντες πιβ1. 906 a23. 2. 906 a30. 9. 907 a24. πόλις θυμιαμάτων γέμει (Soph OR 4) κ6. 400 b25.

θυμιᾶσθαι. πότε θυμιᾶταί τι μβ5. 362 a9. ἡ πιμελὴ θυμιᾶται κ. τήκεται Ζιζ17. 571 a31. ἐλαφείου κέρατος θυμιωμένου Ζιδ8. 534 b23. τύφεσθαι κ. θυμιᾶσθαι μβ5. 362 a7. θυμιώμεναι κ. σφόδρα πονοῦσαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ μέλισσαι Ζι40. 623 b20. ὁ γλυκὺς οἶνος θυμιᾶται μδ9. 387 b9. τὰ ἄνθη κ. τὰ θυμιώμενα πόρρωθεν ἥδιον ὄζει πιβ4. 906 b35. ἡ ὀσμὴ θυμιωμένων πιβ1. 906 a27. — **θυμιατόν,** dist ἀτμιστόν μδ9. 387 b7. dist φλογιστόν μδ9. 387 b31. dist μαλακτόν μδ10. 389 a17. περὶ θυμιατῶν μδ8. 385 a18. 9. 387 a23-388 a9.

θυμίασις, def μδ9. 387 a30.

θυμικός (cf θυμοειδής). μόρια ψυχῆς λογιστικὸν κ. θυμικὸν κ. ἐπιθυμητικόν (Plat) ψγ9. 432 b25. τε1. 129 a12, 14. ημα4. 1185 a21. — θυμικοὶ κ. ὀξύθυμοι οἱ νέοι κ. οἷοι ἀκολουθεῖν τῇ ὁρμῇ Ρβ12. 1389 a9. τὸ ἄρρεν ἰσχυρότερον κ. θυμικώτερον Ζμγ1. 661 b33. εἰ μὴ (ὁ ἡγεμὼν ζῇ), γίγνεσθαι τοὺς κηφῆνας θυμικωτέρους Ζι40. 624 b15. — aliam vim videtur θυμικός habere his locis: οἷς μὲν πλατὺ τὸ μέτωπον, ἐκστατικοί, οἷς δὲ περιφερές, θυμικοί Ζια8. 491 b14. τὰ μὲν (ζῷα) πανοῦργα κ. κακοῦργα, οἷον ἀλώπηξ, τὰ δὲ θυμικὰ κ. φιλητικὰ κ. θωπευτικά, οἷον κύων Ζια1. 488 b21.

θυμοειδής. τὸ θυμοειδές, dist τὸ ἐπιθυμητικόν, τὸ λογιστικόν τβ7. 113 a36, b1. δ5. 126 a8, 10. αρ1. 1249 b26, 30. 2. 1250 a5, 6. 3. 1250 a17, 19. — οἱ ἀνδρεῖοι θυμοειδεῖς Ηγ11. 1116 b26. θυμοειδεῖς κ. πολεμικοὶ ἄνδρες Πβ5. 1264 b9. διανοητικοὺς δεῖ εἶναι κ. θυμοειδεῖς τὴν φύσιν τοὺς μέλλοντας εὐαγώγους ἔσεσθαι πρὸς ἀρετὴν Πη7. 1327 b37 (syn ἔνθυμος b30). οἱ θυμοειδεῖς δοῦλοι οὐκ εὔαρχοι οα5. 1344 b14. δούλους δεῖ εἶναι μήτε ὁμοφύλους πάντας μήτε θυμοειδεῖς Πη10. 1330 a26. θυμοειδοῦς σημεῖα φ2. 807 a14. 6. 811 a13. cf θυμώδης.

θύμον. λευκόν, ἐρυθρόν, νομὴ μελιττῶν, ὅταν τὸ θύμον ἀνθῇ Ζι40. 626 b21, 627 a1. θύμου ὀσμὴ δριμεῖα ψβ9. 421 b2. θύμον τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ δριμύτατον πκ20. 925 a9 (Satureja capitata *L*).

θυμός. ἐν θυμῷ βάλληται (Hes ε 297) Ηα2. 1095 b13. — θυμός, coni ἐπιθυμία, βούλησις Ηγ3. 1111 a25. 4. 1111 b11. θυμὸς ϗ βούλησις, ἔτι δὲ ἐπιθυμία ϗ γενομένοις εὐθὺς ὑπάρχει τοῖς παιδίοις Πη15. 1334 b22. ἐπιθυμίᾳ ϗ θυμῷ ϗ τοῖς τοιούτοις χρῆται ϗ τὰ λοιπὰ ζῷα ρ1. 1421 a10. βούλησις ϗ θυμὸς ϗ ἐπιθυμία πάντα ὄρεξις Ζκ6. 700 b22. opp λόγος, λογισμός, νοῦς, διάνοια Πη7. 1327 b24. 15. 1334 b22, 24. ρ1. 1421 a10. f 96. 1493 b31, 37. ὁ θυμὸς διαστρέφει ϗ τοὺς ἀρίστους ἄνδρας Πγ16. 1287 a31. καλῶς τὰ ἐκ θυμοῦ οὐκ ἐκ προνοίας κρίνεται· οὐ γὰρ ἄρχει ὁ θυμῷ ποιῶν, ἀλλ' ὁ ὀργίσας Ηε10. 1135 b26. sed dist θυμός ab ἐπιθυμίᾳ (Haecker Eintheilungsprincip p 7 sqq): ὁ θυμὸς ἀκούει μέν τι τοῦ λόγου, παρακούει δέ· ὁ θυμὸς ἀκολουθεῖ τῷ λόγῳ πως, ἡ δ' ἐπιθυμία οὔ· ἧττον αἰσχρὰ ἀκρασία ἡ τοῦ θυμοῦ ἢ ἡ τῶν ἐπιθυμιῶν Ηη7. 1149 a24, 25, b1, 6. ὁ θυμὸς ὁ γενναῖος Ζγγ1. 749 b33. ἀκρασία θυμοῦ καθ' ὁμοιότητα λέγεται, οὐχ ἁπλῶς Ηη6. 1148 b13, 14, 1149 a3. ad ἀνδρείαν requiritur θυμός, sed ἀνδρεία ἡ διὰ θυμὸν μάλιστα φυσική nondum vera est ἀνδρεία Ηγ11. 1116 b23-1117 a9. ηεγ1. 1229 a28. ὅσα ὀπισθόκεντρά ἐστι, διὰ τὸ θυμὸν ἔχειν ὅπλον ἔχει τὸ κέντρον Ζμδ6. 683 a7. ὁ θυμός ἐστιν ὁ ποιῶν τὸ φιλητικόν Πη7. 1327 b40 sqq. ἀρχικὸν ϗ ἀήττητον ὁ θυμός Πη7. 1328 a7. ηεγ1. 1229 a28. χαλεπὸν θυμῷ μάχεσθαι· ψυχῆς γὰρ ὠνεῖται (Heraclit fr 69) Πε11. 1315 a31. ηεβ7. 1223 b24. Ηβ2. 1105 a8. θυμός, syn ὀργή Ρα10. 1369 a7, 4, 11, b11. ημβ6. 1202 b12-19, coll Ηη7. 1149 a26. f 95. 1493 b15. πρὸς τοὺς συνήθεις ϗ φίλους ὁ θυμὸς αἴρεται μᾶλλον ἢ πρὸς τοὺς ἀγνῶτας ὀλιγωρεῖσθαι νομίζων Πη7. 1328 a2. λυπεῖσθαι ταύτην τὴν λύπην ἣν καλοῦμεν θυμόν ηεγ3. 1231 b15. ὁ θυμὸς ἡδονήν τινα ἔχει· μετ' ἐλπίδος γάρ ἐστι τιμωρίας ηεγ1. 1229 b31. — θυμὸς inter ea πάθη refertur quae sunt μετὰ σώματος ψα1. 403 a17. αι1. 436 a9. Ηη5. 1147 a16. ἐκστατικὸν ὁ θυμός ηεγ1. 1229 a25. ὁ θυμὸς θερμότητος ποιητικόν, μετὰ θερμότητος Ζμβ4. 650 b35, a2. πι60. 898 a5. κζ3. 947 b13. — plur θυμοὶ ϗ πανουργίαι Ζιθ1. 588 a23. τῶν πρεσβυτέρων οἱ θυμοὶ ὀξεῖς μέν, ἀσθενεῖς δέ Ρβ13. 1390 a11. ζέσιν ποιεῖν ἐν τοῖς θυμοῖς Ζμβ4. 650 a2. cf πκζ3. 947 b23.

θυμοῦσθαι. παυόμεθα θυμούμενοι, syn παυόμεθα ὀργῆς Ρβ3. 1380 a18, 15.

θυμώδης. οἱ νέοι ἀνδρειότεροι· θυμώδεις γὰρ ϗ εὐέλπιδες Ρβ12. 1389 a26. ὁ θυμώδης οὐκ ἐπίβουλος Ηη7. 1149 b14. χαλεπὸς ϗ θυμώδης τῷ μᾶλλον ὀργίζεσθαι ηεβ3. 1221 b13. ποῖα ζῷα θυμώδη τὸ ἦθος ϗ ἐκστατικά (leg ἐνστατικά) Ζμβ4. 650 b34, 651 a2. τῶν ζῴων τὰ μὲν θυμώδη ϗ ἐνστατικὰ ϗ ἀμαθῆ Ζια1. 488 b14. τὰ ἄρρενα θυμωδέστερα ϗ ἀγριώτερα Ζι1. 608 b3. θυμώδους σημεῖα φ3. 808 a19-24. cf θυμοειδής.

θυννίς. refertur inter τὰ σαρκοφάγα, ἀγελαῖα, ἐκτοπιστικά Ζιζ2. 591 b17 Aub. ι2. 610 b4 Aub. f 286. 1528 b6. θυννὶς ἅπαξ τίκτει, θέρους περὶ τροπὰς θερινάς Ζιε9. 543 a9. 11. 543 b12. εἰς τὸν Πόντον ἐμβάλλουσι Ζιθ13. 598 a26 Aub. ἡ αὔξησίς ἐστι τῶν θυννίδων ταχεῖα Ζιζ17. 571 a15, 10. (Thynnus vulgaris *C*, fort femina. cf Daremberg Oribas I 592. contradicit AZι I 128, 25.)

θύννος. refertur inter τὰ ἀγελαῖα, λεῖα, σαρκοφάγα Ζια1. 488 a6. β13. 505 a27. θ2. 591 a11. τὰ λευκά, sc τὰ κάτω Ζιδ10. 537 a21 (cf Cuv et Val VIII 63 tout le ventre est grisâtre). διαφέρει ὁ θύννος ὁ ἄρρην τοῦ θήλεος Ζιε9. 543 a12 Aub. coitus, vita, pondus Ζιζ17. 571 a12, 8. θ30. 607 b32. οἱ θύννοι ϗ εἰς ταριχείας φαῦλοι οἱ γέροντες Ζιθ30. 607 b28. διαρρήγνυνται ὑπὸ τῆς πιμελῆς, φωλοῦσι τοῦ χειμῶνος. χαίρουσι τῇ ἀλέᾳ, καθεύδουσι Ζιζ17. 571 b7. θ15. 599 b9 sq. 19. 602 a31. δ10. 537 a23. τίκτουσιν ἅπαξ, ἐν τῷ Πόντῳ ἄλλοθι δ' οὔ, οἷον ἐν θυλάκῳ τὰ ᾠά Ζιε9. 543 a1. 10. 543 b3. ζ17. 571 a15, 14. quomodo immigrent in Pontum et remigrent inde Ζιθ 13. 598 b. migrant post scombros Ζιθ12. 597 a22. θηρεύονται Ζιθ15. 599 b10. οἰστρῶσι Ζιε31. 557 a27. θ12. 598 a18. 19. 602 a26. f 313. 1531 a30. ἔξω πλέοντες Ἡρακλείων στηλῶν εὑρίσκουσιν ὑπερβάλλον θύννων πλῆθος θ136. 844 a29. cf Humboldt krit Unters I 51 adn. (Thynnus vulgaris AZι I 128, 25.) cf θυννίς, πηλαμύς, αὐξίς, σκορδύλη, πριμάδες.

θυννοσκόπος Ζιδ10. 537 a19.

θύρα. θύραις χαλκαῖς ὠχυρῶσθαι κ6. 398 a18. τὰς θύρας τὰς ἀνοιγομένας ἔξω ἐπώλησεν οβ1347 a6. διατρίβειν περὶ θύρας Πε11. 1313 b7. ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις διατρίβειν Ρβ16. 1391 a12. — ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν Ρα6. 1363 a7. οὐ κατὰ θύρας ἀπαντᾶν πρός τι Φδ6. 213 b2. τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι Μα1. 993 b5 cf παροιμία.

θύραζε. ἀδικία ἀνδρὸς αἱ θύραζε συνουσίαι γινόμεναι οα4. 1344 a12. — ἐκπίπτειν θύραζε τὸν ἀέρα ϗ γίνεσθαι τὴν ἐκπνοήν αν7. 473 b7. τὰ ἔντομα ψοφεῖ τῷ ἔσω πνεύματι, οὐ τῷ θύραζε Ζιδ9. 535 b5. περίττωσις, κάθαρσις, σπέρμα ἐξέρχεται θύραζε Ζιγ22. 523 a20. η2. 582 b17. Ζγα19. 727 a21, b22. ζῳοτοκεῖν (ᾠοτοκεῖν) θύραζε, syn εἰς τὸ φανερόν, ἐκπέμπειν θύραζε Ζγα12. 719 b19, 23, 24. 9. 718 b29. 10. 718 b32, 34. 11. 719 a1. β4. 737 b17. αν10. 475 b20. — θύραζε i q ἔξω. τὰ ᾠὰ θύραζε λαμβάνει τὴν ἐπαύξησιν Ζγγ5. 755 b32, 756 a22. β1. 733 a30.

θύραθεν. βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν θύραθεν προσπιπτόντων Ζμδ5. 679 b22. εἰσφέρειν τὸν ἀέρα τὸν θύραθεν sim αν21. 480 a30. 3. 471 b5. 4. 472 a12. Ζμα1. 642 b1. πε9. 881 b15. λδ7. 964 a15. ἡ τοῦ πνεύματος κάθεξις, τοῖς μὲν εἰσφερομένοις ἡ θύραθεν, τοῖς δὲ μὴ ἀναπνέουσιν ἡ σύμφυτος υ2. 456 a17. θύραθεν ἐπείσακτον, opp φύσει ὑπάρχον Ζμβ16. 659 b19. θύραθεν ἐπεισιόντων ἄλλων τοιούτων σχημάτων ἐν τῷ ἀναπνεῖν (Democr) ψα2. 404 a13. ἡ θύραθεν τροφή υ3. 456 b2. Ζμδ4. 678 a6. ἀπελθόντος τοῦ θύραθεν αἰσθητοῦ ἐμμένει τὰ αἰσθήματα αἰσθητὰ ὄντα εν2. 460 b2. τὸν νοῦν μόνον θύραθεν ἐπεισιέναι Ζγβ3. 736 a28. cf 6. 744 b22.

θυραυλεῖν. σώματα δυνάμενα θυραυλεῖν ϗ πονεῖν οα2. 1343 b4. Πζ4. 1319 a24.

θυραυλία. ἡ θυραυλία τῶν ἀγρίων ζῴων Ζγε3. 783 a19. τὸ θῆλυ πρὸς τὰς ἔξωθεν θυραυλίας ἀσθενές οα3. 1344 a4.

θυρίς. 1. αἱ διὰ τῶν θυρίδων ἀκτῖνες ψα2. 404 a4. πιε13. 913 a10. — 2. ἡ ἑτέρα θυρὶς τῶν κτενῶν, ἐν διθύροις Ζιδ4. 529 b7. — 3. αἱ θυρίδες ϗ αἱ τοῦ μέλιτος ϗ τῶν σχαδόνων ἀμφίστομοι· οἱ βομβύλιοι τίκτουσιν ἐν θυρίσι δυσὶν ἢ μικρῷ πλείοσιν Ζι40. 624 a7. 43. 629 a30. — 4. σκώληκες ἐν θυρίσι συνεχέσι τέτταρσιν ἢ μικρῷ πλείοσιν, Bruttafeln, gâteaux Ζι41. 628 a20 Aub.

θυρωρός, χρήσιμος ἐν μεγάλαις οἰκονομίαις οα6. 1345 a34.

θυσίαι ϗ διαγωγαὶ τοῦ ζῆν Πγ9. 1280 b37. ποιεῖν θυσίας, αἱ ἀρχαῖαι θυσίαι ϗ σύνοδοι ἐγένοντο ἐν οἷς καιροῖς μάλιστα ἐσχόλαζον Ηθ11. 1160 a20, 23, 25. αἱ περὶ θεοὺς κατασκευαὶ ϗ θυσίαι Ηδ5. 1122 a20. θυσίαι μέρος τιμῆς Ρα5. 1361 a34. θυσίαι τῶν βασιλέων, ἱερατικαί Πγ 14. 1285 b16, 10. πῶς δεῖ ποιεῖν τὰς θυσίας ρ39. 1446 a36-b5. κατὰ τὰ πάτρια ποιεῖσθαι τὰς θυσίας ρ3. 1423 a36. θυσίαι πάτριοι, νομιζόμεναι f 385. 1542 a18. 404. 1545 b32.

θωπεύειν. οἱ κύνες ἐπειδὰν θωπεύωσιν φ6. 811 b38.

θωπευτικὰ καὶ φιλητικὰ ζῷα, οἷον κυών Ζι α 1. 488 b21.

θωρακίζειν. οἱ ὕες μάχονται ἀλλήλοις θωρακίζοντες ἑαυτούς (τῷ πηλῷ μολύνοντες) Ζιζ 18. 571 b16.

θώραξ. 1. lorica. θώραξ σκληρός Ζι 37. 622 b3. καὶ τοῖς Ὑακινθίοις ὁ χάλκεος αὐτῷ θώραξ προτίθεται f 489. 1558 a1. ὁ δὲ τῆς φωνῆς ἀκούσας θώρακα ἐνδύεται κ 6. 399 b4. — 2. truncus. refertur inter τὰ σύνθετα, τὰ ἀνομοιομερῆ, τὰ μόρια μὴ ὀργανικά Ζια 1. 486 a7, 11. πις 9. 915 a26. (τοῖς ἐναίμοις) ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ θώραξ καλούμενος Ζμδ 9. 684 b28. τὰ πρανῆ τοῦ σώματος καὶ τὰ ὕπτια, καὶ τὰ τοῦ καλουμένου θώρακος ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ὀλοφυὴς ὁ τόπος ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἐστίν Ζμδ 12. 693 a25. ἐχόμενα τοῦ αὐχένος καὶ τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθια κῶλα τοῖς ζῴοις καὶ θώραξ Ζμδ 10. 686 a25. τὰ μόρια τῶν ζῴων τὰ μὴ ὀργανικὰ καὶ περιφερῆ ἐστι κνῆμαι μηροὶ βραχίονες θώραξ πις 9. 915 a27. ὑγιάζεται τὸ σῶμα, ὅτι ὁ ὀφθαλμὸς ἢ ὁ θώραξ, ταῦτα δὲ μέρη τοῦ ὅλου σώματος Φη 1. 224 a26. — hominis truncus. anatom μέγιστά ἐστι τάδε τῶν μερῶν (v l μελῶν) εἰς ἃ διαιρεῖται τὸ σῶμα τὸ σύνολον, κεφαλή, αὐχήν, θώραξ, βραχίονες δύο, σκέλη δύο Ζια 7. 491 a28 Aub. μέλη εἰσὶ κεφαλὴ καὶ σκέλος καὶ χεὶρ καὶ ὅλος ὁ βραχίων καὶ ὁ θώραξ Ζια 1. 486 a11. τὸ ἀπ' αὐχένος μέχρι αἰδοίων κύτος, ὃ καλεῖται θώραξ· αὐχὴν τὸ μεταξὺ προσώπου καὶ θώρακος Ζια 7. 491 a30. 12. 493 a5, 10. ἄνω ἐστὶν ὁ καλούμενος θώραξ, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς ἐξόδου τοῦ περιττώματος· τέλος τοῦ καλουμένου θώρακός ἐστι τὰ μόρια τὰ περὶ τὴν τῆς περιττώσεως ἔξοδον· τοῦ ἄρρενος αἰδοῖον ἔξωθεν ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ θώρακος Ζμδ 10. 686 b5, 689 a3. Ζια 13. 493 a26. θώρακος τὰ μὲν πρόσθια στῆθος καὶ γαστήρ, τὰ δ' ὀπίσθια νῶτον καὶ ὀσφύς Ζια 12. 493 a11, 12, 17, b11, 12, 13. τὸ διάζωμα τὸ τοῦ θώρακος Ζια 17. 496 b11, 497 a23. δύο φλέβες ἐν τῷ θώρακι Ζιγ 3. 513 a16. — physiolog διικνεῖσθαι πρὸς τὸν θώρακα τὰς κινήσεις ἀπὸ τῶν ἄρθρων· αἱ δ' ἐκ τοῦ θώρακος ὀσμαὶ ποιοῦσιν αἴσθησιν διὰ τῆς ἀναπνοῆς Ζγβ 7. 747 a21. ἡ εἰς τὸν θώρακα τοῦ πνεύματος εἴσοδος αν 5. 472 b31. οἱ ἀναπνέοντες αἴρουσι τὸν θώρακα· τοῖς ἀναπνέουσιν ὁ θώραξ ἄνω καὶ κάτω κινεῖται αν 21. 480 a27. 16. 478 b14. κατακέχρηται ἡ φύσις τῇ ἀναπνοῇ ἐπὶ δύο, ὡς ἔργῳ μὲν ἐπὶ τὴν εἰς τὸν θώρακα βοήθειαν, ὡς παρέργῳ δ' ἐπὶ τὴν ὀσμήν αι 5. 444 a26. διὰ τί οἱ ἀνιστάμενοι ἀνίστανται κτλ μχ 30. 857 b22 sq. πε 9. 881 b16. 24. 883 a40, b1. — 3. thorax. μετὰ τὸν θώρακα ἐν τοῖς προσθίοις γαστήρ Ζια 13. 493 a17. τριῶν τόπων ὄντων, κεφαλῆς καὶ θώρακος καὶ τῆς κάτω κοιλίας, ἡ κεφαλὴ θειότατον πλγ 9. 962 a34. — 4. crustaceorum cephalothorax. καράβων Ζιθ 17. 601 a13. ε 17. 549 a31 Aub, τοῦ καλουμένου καρκινίου Ζιδ 4. 530 a1, 3, 529 b26, τοῦ ἀστακοῦ Ζιδ 2. 526 b5, 12.

θώς. refertur inter τὰ ὠμοφάγα, τὰ πολυσχιδῆ τῶν τετραπόδων Ζι 1. 610 a14. Ζγβ 6. 742 a9. δ 6. 774 b10, 16. οὐ δοκεῖ πλείω γένη εἶναι, οἱ μικροί, οἱ ἄριστοι Ζι 44. 630 a13, 12, 11. ἔχει πάντα τὰ ἐντὸς ὅμοια λύκῳ Ζιβ 17. 507 b17. gestatio, partus, forma, pedes breves Ζιζ 35. 580 a26-31 Aub. Ζγδ 6. 774 b15. πολέμιοι ὁ λέων καὶ ὁ θὼς ἀλλήλοις, φιλάνθρωποι Ζι 1. 610 a14. 44. 630 a9. μεταβάλλουσι κατὰ τὰς ὥρας Ζι 44. 630 a15. (Felis onca *L* St. Viverrae sp AZι I 69, 20 cf AZγ 27, 12. Canis aureus K 488, Cr, M 323, Su 43, 9. KaZι 88, 8. Lenz Zool d Gr u Röm 116, E 15.)

I

ι. εἰς τὸ ι τρία μόνα ὀνόματα τελευτᾷ πο 21. 1458 a15.

Ἰάλμενος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἰαλμένου f 596. 1576 a10.

ἰαμβεῖον, πόθεν καλεῖται πο 4. 1448 b31. μάλιστα λεκτικὸν τῶν μέτρων πο 4. 1449 a25, 26. Ργ 8. 1408 b35. 1. 1404 a31. τὸ μέτρον τῆς τραγῳδίας ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο πο 4. 1449 a21. Ργ 1. 1404 a31. αἱ μεταφοραὶ ἁρμόττουσι τοῖς ἰαμβείοις πο 22. 1459 a10. Ργ 3. 1406 b3. ποῖα ὀνόματα ἁρμόττει τοῖς ἰαμβείοις πο 22. 1459 a12, cf 1458 b19. δεῖ τὴν περίοδον μὴ διακόπτεσθαι ὥσπερ τὰ Σοφοκλέους ἰαμβεῖα Ργ 9. 1409 b9 (cf Eur fr 519). ἰαμβεῖα ubique apud Ar trimetros iambicos significant, Vahlen Poet III 271.

ἰαμβίζειν. διὰ τὸ ἰαμβίζειν ἀλλήλους ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ καλεῖται ἰαμβεῖον πο 4. 1448 b32.

ἰαμβικός. Κράτης ἦρξεν ἀφέμενος τῆς ἰαμβικῆς ἰδέας καθόλου ποιεῖν λόγους καὶ μύθους πο 5. 1449 b8 (cf Bernays Rh Mus 8. 570). τὸ ἰαμβικὸν καὶ τετράμετρον κινητικά, τὸ μὲν ὀρχηστικόν, τὸ δὲ πρακτικόν πο 24. 1459 b37 (ἰαμβεῖον cum codd ex constanti usu Arist scribendum esse docet Vahlen Poet III 336).

ἰαμβοποιήσας ἐν αὐτῇ τῇ λέξει πο 22. 1458 b9.

ἰαμβοποιοὶ περὶ τῶν καθ' ἕκαστον ποιοῦσιν πο 9. 1451 b14.

ἴαμβος. ὁ ἴαμβος αὐτή ἐστιν ἡ λέξις ἡ τῶν πολλῶν Ργ 8. 1408 b33. ὁ Ἀρχίλοχος ποιεῖ τὸν πατέρα λέγοντα περὶ τῆς θυγατρὸς ἐν τῷ ἰάμβῳ Ργ 17. 1418 b29. τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἡρωικῶν οἱ δὲ ἰάμβων ποιηταί· ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγῳδοδιδάσκαλοι πο 4. 1448 b33, 1449 a4. Vhl Poet I 13. τοὺς νεωτέρους οὔτ' ἰάμβων οὔτε κωμῳδίας θεατὰς νομοθετητέον Πη 17. 1336 b20.

Ἰάπυγες Πε 3. 1303 a5.

Ἰαπυγία Πη 10. 1329 b20. Herculis illic iter θ 97. 838 a27, 33. 98. 838 a34. κατοικεῖν περὶ τὴν Ἰαπυγίαν f 443. 1550 b43.

Ἰάπυξ ventus κ 4. 394 b26. eius varia nomina σ 973 b14. f 238. 1521 b36.

Ἰασέων πολιτεία f 461.

ἰᾶσθαι. proprie ἰῶνται οἱ ὑοβοσκοὶ τὸ πάθος Ζιθ 21. 603 b5. ἰῶνται ὑπερβολαῖς ὕδατος πα 2. 859 a6. pass βραδέως ἰαθῆναι Φη 4. 249 a31. — metaph ἐάσαντας γενέσθαι ἰᾶσθαι ὕστερον Πε 3. 1302 b20. β 11. 1273 b20. ὡς ῥᾳδίως ἰασόμενοι Ρα 12. 1373 a25. οὕτω τὰς ἀπιστίας ἰασόμεθα ρ 31. 1438 b10. pass ἰαθεῖεν ἂν Ηκ 10. 1181 b4. — **ἰατός.** πάθος ἰατόν, ἀνίατον Ζικ 4. 636 b2. metaph ἰατὸς ὁ ἀκρατής, opp ἀνίατος Ηη 9. 1150 b32. μῖσος ἰατὸν χρόνῳ, opp ἀνίατον Ρβ 4. 1382 a7.

ἴασις. χαλεπωτέρα ἡ ἴασις τῶν πολλοὺς νεφροὺς νοσούντων Ζμγ 9. 671 b11. — metaph ἀδίκημα μεῖζον οὗ οὐκ ἔστιν ἴασις, ἡ δίκη καὶ ἡ κόλασις ἴασις Ρα 14. 1374 b31, 33. ὁ ἔλεγχος ἴασις τοῦ λόγου Μγ 5. 1009 a21.

Ἰάσων, heros Ρβ 23. 1400 b13. iter et arae θ 105. 839 b13, 17. — Ἰάσων, tyrannus Thessalus. eius ingenium Πγ 4. 1277 a24. Ρα 12. 1373 a26.

ἰατρεία. φυτὸν προχειρότερον εἰς ἰατρείαν φτβ 6. 826 b4. — ἰατρεία ἐπιθυμίας, ἁμαρτίας, λύπης Πβ 7. 1267 a7 (syn ἄκος a3). 10. 1272 b2. θ 5. 1339 b17. γ 13. 1284 b19. Ηη 15.

1154 a28. ἰατρείας ἕνεκεν Ηη13. 1152 b32. — ἰατρεῖαι Ηη15. 1154 a30, 34. αἱ ἰατρεῖαι διὰ τῶν ἐναντίων γίνονται Ηβ2. 1104 b17. αἱ κολάσεις ἰατρεῖαι Ηβ2. 1104 b17. ηεβ1. 1220 a35.

ἰατρεύει καθ' ἕκαστον Ηα4. 1097 a13. ἅμα ἔστιν ὅδε ὁ ἰατρεύων τῷδε τῷ ὑγιαζομένῳ Φβ3. 195 b18. Μδ2. 1014 a22. ἰατρεύει ϗ ἀνίατρος γίνεται Φα8. 191 b6. κατὰ συμβεβηκὸς ἡδέα τὰ ἰατρεύοντα Ηη15. 1154 b18. κρῖναι τίς ὀρθῶς ἰάτρευκεν Πγ11. 1281 b40. ἰατρεύουσι (τὴν διάρροιαν) Ζιθ26. 605 a28. — τῆς ἀρτηρίας τὴν φαυλότητα τῆς θέσεως ἰάτρευκεν ἡ φύσις Ζμγ3. 665 a8. — pass ἰατρεύεσθαι Ηη15. 1154 b18. ἰατρεύεσθαι κατὰ γράμματα Πγ16. 1287 a34. ἡ ἰατρικὴ δύναμις ὑπάρχοι ἂν ἐν τῷ ἰατρευομένῳ Μδ12. 1019 a18. αἱ νόσοι πῶς ἰατρεύονται πα57. 866 b4. ἰατρευόμενος (fort ἰατρευμένος, coni syn κεκολασμένος) ηεγ2. 1230 a39.

ἰατρεύματα metaph Ργ14. 1415 a25.

ἰάτρευσις, ὁδὸς εἰς ὑγίειαν Φβ1. 193 b14, 15. exemplum ἐντελεχείας τοῦ κινητοῦ Φγ1. 201 a18. 3. 202 b28. Μκ9. 1065 b19.

ἰατρικοὶ οὐ γίνονται ἐκ τῶν συγγραμμάτων Ηκ10. 1181 b2. ἰατρικόν exemplum τῶν ἀφ' ἑνὸς ϗ πρὸς ἓν λεγομένων Μγ2. 1003 b1. κ3. 1061 a3. ηεη2. 1236 a18. ημβ11. 1209 a23. ἰατρικαὶ ἀρχαί αν21. 480 b30. ἰατρικὸν ἐρώτημα Αγ12. 77 a41. ἰατρικὴ δύναμις Μδ12. 1019 a17. βοτάναι ἰατρικαί, opp φθοροποιοί φτα7. 821 b34. cf β4. 825 b33. — τῆς ἰατρικῆς τέλος ὑγίεια, ἡ ἰατρικὴ τέχνη ὁ λόγος τῆς ὑγιείας ἐστί Ηα1. 1094 a8. Πα9. 1258 a12, 1257 b25. Μλ3. 1070 a30. 4. 1070 b33. 10. 1075 b10. Ζγα21. 729 b21. τζ5. 143 a3. ἐπὶ ῥητορικῆς ϗ ἰατρικῆς ϗ τῶν τοιούτων δυνάμεων (τὸ τελέως ἔχειν τὴν μέθοδον) τοῦτό ἐστι τὸ ἐκ τῶν ἐνδεχομένων ποιεῖν ἃ προαιρούμεθα τα3. 101 b6. ἡ ἰατρικὴ κατὰ συμβεβηκὸς κἂν αὐτῶν εἴη Πγ6. 1279 a1. Μδ12. 1019 a17. ἡ ἰατρικὴ οὐ μόριον τῆς οἰκονομίας Πα10. 1258 b28. ἡ ἰατρικὴ κινηθεῖσα παρὰ τὰ πάτρια Πβ8. 1268 b35. ἰατρικὴ καθ' ἕκαστον, κοινῇ Ηκ10. 1180 b8. — ὅσα ἰατρικά πα1. 859 a1-57. 866 b6. — ἰατρικώτερος Ηα4. 1097 a10.

ἰατρός Ηε8. 1133 a17. πς3. 885 b27. ὁ ἰατρὸς τί πραγματεύεται Πα10. 1258 a32. Ζμα1. 639 b17. τε7. 136 b36. πλ8. 956 a28. ὁ γεγραμμένος ἰατρὸς ὁμωνύμως ἰατρός Ζμα1. 641 a3. ἰατρὸς ὅ τε δημιουργὸς ϗ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ϗ ὁ πεπαιδευμένος περὶ τὴν τέχνην Πγ11. 1282 a3. ἰατρός, dist φυσικός αι1. 436 a17-b1. αν21. 436 b23-30. τῶν ἰατρῶν οἱ φιλοσοφωτέρως μετιόντες τὴν τέχνην, οἱ κομψοί, οἱ χαρίεντες αι1. 436 a20. αν21. 480 b23. Ηα13. 1102 a21. οἱ ἰατροὶ οἱ ἀρχαῖοι Ζμδ9. 685 b5. γένοιτ' ἂν αὐτὸς αὑτῷ τις αἴτιος ὑγιείας ὢν ἰατρός Φβ1. 192 b24. ἔνιοι αὐτῶν ἄριστοι ἰατροί Ηκ10. 1180 b19. οἱ ἰατροὶ εἰσάγονται ἐφ' ἑαυτοὺς κάμνοντας ἄλλους ἰατρούς Πγ16. 1287 b1. οἱ ἰατροὶ κρίνουσι τίς ὀρθῶς ἰάτρευκεν Πγ11. 1281 b42, a1. οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἰατροὶ Πγ15. 1286 a13. οἱ ἰατροὶ πιστευθέντες τοῖς ἐχθροῖς Πγ16. 1287 a39. οἱ ἰατροὶ ὀπίζοντες μδ7. 384 a21. οἱ ἰατροὶ ῥᾶον ἐξαιροῦσι τοὺς ὀδόντας μχ21. 854 a16.

Ἴβηρες θ85. 837 a8. 88. 837 a34. Ἴβηρες ἔθνος πολεμικόν Πη2. 1324 b19.

Ἰβηρία κ3. 393 b17. θ46. 833 b15. f 248. 1523 b44. θ87. 837 a24. 88. 837 a31, b6. 133. 844 a4. Κελτοὶ οἱ ὑπὲρ τῆς Ἰβηρίας Ζγβ8. 748 a26.

ἶβις. αἱ ἴβιες αἱ ἐν Αἰγύπτῳ εἰσὶ διτταί Ζιι27. 617 b27. αἱ λευκαί, Ibis religiosa *Cuv*, αἱ μέλαιναι, Falcinellus igneus. cf Cuvier, Annales du Museum IV 103; Su 148, 129; Cr St AZι I 92, 36.

ἰγνύα, ἰγνύς, poples. cf Lob Phryn 302. τὸ μόριον τὸ τῆς ἄλσεως κύριον, καλεῖται δὲ τοῦτο ἰγνύα Ζιγ5. 515 b8. ἄνω πρὸς τὴν ἰγνύν (v l ἰγνύην) Ζια15. 494 a8. αἱ σφαγίτιδες φέρουσι ϗ διὰ τῶν ἰγνύων· τείνουσιν ἀπὸ τῆς ἀόρτης τῆς μεγάλης ϗ ἄλλαι, αἳ συνάπτουσι περὶ τὰς ἰγνύας ταῖς ἑτέραις φλεψίν Ζιγ3. 512 b22. 4. 515 a13. τὰς φλεβοτομίας ποιοῦνται ἀπὸ τῶν ἰγνύων Ζιγ3. 512 b18, 25. cf AZι II tab IV, VI.

Ἴδα Ρβ24. 1401 b22. ἐπὶ τῆς Τρωικῆς καθεζόμενος Ἴδης f 13. 1476 a15.

ἰδέα. 1. forma, figura, species, quae sensibus percipitur. syn μορφή: οἱ εὐνοῦχοι τοσοῦτον ἐξαλλάττουσι τῆς ἀρχαίας μορφῆς ϗ μικρὸν λείπουσι τοῦ θήλεος τὴν ἰδέαν Ζγδ1. 766 a28. ἡ μορφὴ στρογγύλη οὖσα τὴν ἰδέαν Ζγγ8. 758 a9. τὰ πρὸς τῷ ζῆν αἴσθησιν ἔχοντα πολυμορφοτέραν ἔχει τὴν ἰδέαν Ζμβ10. 656 a4. dist μέγεθος: ὁ βρύας τὴν μὲν ἰδέαν ὅμοιος γλαυκί, τὸ δὲ μέγεθος ἀετοῦ οὐδὲν ἐλάττων Ζιθ3. 592 b10. ἡ ἰδέα τοῦ θηρίου τοιαύτη Ζιι45. 630 b13. τὴν ἰδέαν μεταβάλλει ὁ ἔποψ Ζιι15. 616 b1. τὴν ἰδέαν μακρός, λεπτός, οἷος sim Ζιζ35. 580 a28. 22. 577 a10. ι12. 615 b8. δ4. 530 a30. θ3. 592 b10. Ζμα1. 640 b28. Ζγδ3. 767 b5. σφαιροειδής, ἀλλ' οὐχ ἑτέραν τινὰ μᾶλλον ἔχων ἰδέαν ξ4. 978 a8. (τῆς ὑπὸ τὸν αὐχένα κλειδὸς ϗ τῆς τὰς θύρας κλειούσης) πολλὴ ἡ διαφορὰ ἡ κατὰ τὴν ἰδέαν Ηε2. 1129 a2. ἡ φύσις μυρίας ἀναφαίνει, ἀποτελεῖ ἰδέας sim κ6. 399 a34, 398 b14, 400 b13. 5. 397 a27. πολλαὶ φαντασμάτων (coelestium) ἰδέαι, πάγων ἰδέαι κ4. 395 b11, 394 a16. ἡ τοῦ ἄρρενος ἰδέα ϗ ἡ τοῦ θήλεος, ἑκάστου τῶν ζῴων ἡ ἰδέα sim φ5. 809 b15, 810 a10. 6. 814 a5. 1. 805 a16, b12. 4. 809 a6. 5. 810 a7. τὴν ἰδέαν παναίσχης Ηα9. 1099 b4. τὰ σκώμματα στοχάζεται τῆς ἰδέας ρ36. 1441 b18. προσηθεὶς τῇ ἰδέᾳ Ηι5. 1167 a5. φιλοτιμεῖσθαι ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ Ρβ2. 1379 a35. — 2. logice i q species generis, εἶδος. κοινόν τι κατὰ μίαν ἰδέαν Ηα4. 1096 b25, 16 cf b10. οὐ κατὰ τὴν ἰδέαν διαφέρουσιν ἀλλήλων Οα1. 268 a21. μὴ κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδέαν λέγεσθαι, syn ὁμωνύμως Οα8. 276 b2. λέγεται κατὰ μὲν τὴν αὐτὴν ἰδέαν, μεταφορᾷ δέ μδ3. 380 a17. κατὰ μὲν τὴν ἰδέαν οὐ (οὐ om cum pr E) τὴν αὐτήν, μεταφορᾷ δέ μδ3. 380 b30. ἀναγκαῖον τὰς ἰδέας τῶν ἁπλῶν σωμάτων εἶναι πεπερασμένας Οα7. 274 b2 (syn εἶδος a32). τὸ ἄνω ἔχει δύναμιν ἀρχῆς πρὸς τὰς ἄλλας ἰδέας Οβ2. 285 a24. τὸ τῶν ἰχθύων γένος πολλὰς περιέχον ἰδέας Ζιβ13. 504 b14. ϗ ἐπὶ τῆς γλώττης ϗ ἐπὶ τῶν μεταφορῶν ϗ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἰδεῶν (i e τῶν ἄλλων εἰδῶν τῶν μὴ κυρίων ὀνομάτων) πο22. 1458 b18. θεωρητέον περὶ τῆς ἰδέας (i e εἴδους, fere i q οὐσίας, φύσεως) τῶν φυτῶν Ζμβ10. 656 a3. αἰνίγματος ἰδέα, ἰαμβικὴ ἰδέα πο22. 1458 a26. 5. 1449 b8, cf Wz II 406. — rhetorice ἰδέα fere i q τόπος, εἶδος. κεχρῆσθαι ταῖς εἰρημέναις ἰδέαις πο7. 1450 b34. ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἰδεῶν δεῖ χρῆσθαι πο19. 1456 b3. Vhl Poet III 301. περὶ πολέμου ϗ εἰρήνης τὰς μεγίστας ἰδέας ἐκλάβωμεν ρ3. 1425 a9. cf 1423 a17 (τὰς κοινὰς ἰδέας, opp τοὺς ἰδίους λόγους). 4. 1426 a29. 8. 1428 a36. 15. 1431 a31. 39. 1445 b31. — 3. ἰδέα sensu Platonico τε7. 137 b3. ζ10. 148 a14. ἰδέα γραμμῆς, ἡ ἰδέα πρώτη τῶν συνωνύμων ατ968 a9, 10. ἡ ἰδέα τἀγαθοῦ ηεα8. 1217 b6 (cf Ηα4. 1096 a19). τὸ κατὰ τὴν ἰδέαν ἀγαθόν ημα1. 1183 a37, b7. — οἱ τιθέμενοι, λέγοντες ἰδέας εἶναι τβ7. 113 a28. ζ6. 143 b24. 8. 147 a6. 10. 148 a20. η4. 154 a19. Μν3. 1090 a16, b20. οἱ τὰς ἰδέας αἰτίας τιθέμενοι ΜΑ9. 990 a34. οἱ τὰς ἰδέας τιθέμενοι f 183. 1509 b19.

οἱ τὰς ἰδέας λέγοντες Φβ2. 193 b36. Μζ11. 1036 b14. λ8. 1073 a19. μ10. 1086 a31. 10. 1086 b14. οἱ πρῶτοι τὰς ἰδέας φήσαντες εἶναι Μμ4. 1078 b12. ἡ περὶ τὰς ἰδέας ὑπόληψις Μλ8. 1073 a17. ἡ κατὰ τὴν ἰδέαν δόξα Μμ4. 1078 b10. reliqua quae ad doctrinam de ideis pertinent v s Πλάτων 2.

ἰδιαζόμενος, opp ἡγεμών πιθ45. 922 a35.

ἰδίειν. ἰδισάν τινες αἱματώδη ἱδρῶτα Ζιγ19. 521 a14. ἰδίουσι μάλιστα τὸ πρόσωπον πλς2. 965 b4, 11. ὥσπερ ἰδιούσης τῆς γῆς μα13. 350 a1. β3. 357 b14.

ἰδιογνώμονες, coni ἀμαθεῖς, ἄγροικοι Ηη10. 1151 b12.

ἴδιος, ἰδίᾳ (κατ' ἰδίαν), ubique opp notionibus κοινός, κοινῇ. 1. ubi de civitate agitur, vocabulo ἴδιον privatum a publico distinguitur, νομίζειν ἴδιόν τι, ἀναλίσκειν τὰ ἴδια al Πβ5. 1263 a41. 4. 1262 b23. ε6. 1305 b40. 3. 1302 b10. δοῦλοι ἴδιοι, γῆ ἰδία (opp ἱερά, δημοσία) Πη10. 1330 a30. β8. 1267 b34, 1268 a34, 41. εἶναι, σχολάζειν πρὸς τοῖς ἰδίοις, ἀπεῖναι ἀπὸ τῶν ἰδίων Πε8. 1309 a6, 1308 b36. ζ5. 1320 a28. οβ1352 a6. ἡ τῶν ἰδίων ἐπιμέλεια sim Πδ6. 1293 a7. β3. 1261 b34. ἴδια συναλλάγματα, συμβόλαια Πδ6. 1300 b22. ζ8. 1321 b34. δικαστήρια ἴδια, opp δημόσια f 378. 1541 a9. δίκαι ἴδιαι f 413. 1547 a7. ἀποσκοπεῖν πρὸς τὸ ἴδιον, ἕνεκά τινος ἰδίου δημηγορεῖν Πγ13. 1284 b5. Ρα1. 1354 b11. ρ30. 1437 a37. ἴδιαι ὁμιλίαι, opp κοιναὶ δημηγορίαι ρ2. 1421 b14, 18. βίος ἴδιος, opp κοινὸς τῆς πόλεως Πβ6. 1265 a25. ε8. 1308 b20. τὸ ἰδιαίτερον τοῦ κοινοτέρου αἱρετώτερον τγ2. 117 b30. τῆς παιδείας τὴν ἐπιμέλειαν δεῖ εἶναι κοινὴν καὶ μὴ κατ' ἰδίαν Πθ1. 1337 a24. ἰδίᾳ συκοφαντεῖν τοὺς πλουσίους, κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάγειν Πε5. 1304 b22. — his comparari potest φανερῶς τὰ καλὰ ἐπαινοῦσι, ἰδίᾳ τὰ συμφέροντα μᾶλλον βούλονται Ρβ23. 1399 a30. — 2. omnino vocc ἴδιος, ἰδίᾳ ea, quae ad unum pertinent hominem rem genus, ab iis distinguuntur, quae latius patent. τὰ ἴδια ὀνόματα, opp τὰ περιέχοντα Ργ5. 1407 a31. τόπος κοινός, ἐν ᾧ ἅπαντα τὰ σώματά ἐστιν, ἴδιος, ἐν ᾧ πρώτῳ Φδ2. 209 a33. τὰ κοινὰ πρῶτον εἰπόντας οὕτω τὰ περὶ ἕκαστον ἴδια θεωρεῖν Φα7. 189 b32. cf sim γ1. 200 b24. μγ7. 378 b5. Ργ12. 1414 a29. ἡ ῥητορικὴ οὐ περί τι γένος ἴδιον ἀφωρισμένον, opp περὶ τοῦ δοθέντος εἰπεῖν Ρα2. 1355 b34. ὅσα μὴ τῆς φύσεως ἔργα κοινῇ μηδ' ἴδια τοῦ γένους ἑκάστου Ζμε1. 778 a31. cf αι1. 436 a4, 7. οὐσίαι ὁμολογούμεναι ὑπὸ πάντων, περὶ δ' ἐνίων ἰδίᾳ τινὲς ἀπεφήναντο· ἴδιαι δόξαι, ὑποθέσεις Μη1. 1042 a7. ν3. 1090 b29. μ9. 1086 a10. δόγμα ἴδιον καθ' ὅλων τῶν πραγμάτων ρ12. 1430 b1. νόμος ἴδιος, γεγραμμένος, opp κοινός, ἄγραφος Ρα10. 1368 b8. ἐπιθυμίαι ἴδιοι καὶ ἐπίθετοι, opp κοιναί, φυσικαί Ηγ3. 1118 b9, 21. ἀριθμοῦ ᾗ ἀριθμὸς ἴδια πάθη, ἴδια πάθη τῆς ψυχῆς sim Μγ2. 1004 b11, 15. μ3. 1078 a7. ψα1. 402 a9, 403 a4. λέγω δ' ἴδιον (αἰσθητὸν) ὃ μὴ ἐνδέχεται ἑτέρᾳ αἰσθήσει αἰσθάνεσθαι καὶ περὶ ὃ μὴ ἐνδέχεται ἀπατηθῆναι ψβ6. 418 a11, 24. γ3. 428 b18. 6. 430 b29. αι4. 442 b8. υ2. 455 a13. εν1. 458 b6. μδ8. 385 a1. αἰσθήσεις πέντε, παρ' ἃς οὐδεμία φαίνεται ἴδιος ἑτέρα Ζιδ8. 532 b32. ἴδια ἐνθυμήματα, ἴδιοι πίστεις sim Ρα2. 1358 a17. β20. 1393 a23. ρ3. 1423 a16. ἴδιος λόγος (notio), opp κοινός ψβ3. 414 b24. Κ1. 1 a5. 5. 2 b12. μγ4. 374 b16. Ηη6. 1148 a1. Πγ4. 1276 b24. ἔχειν διαφορὰν ἴδιον μβ4. 360 b15. ἴδια ἃ μηδενὶ ἄλλῳ συμβέβηκεν Ρβ22. 1396 b15. ἴδιον ἔργον νομοθέτου, προοιμίου Πβ5. 1263 a40. Ργ14. 1415 a22 (cf 13. 1414 b7). ἀεὶ ἰσχύει πρὸς τὴν γένεσιν μᾶλλον τὸ ἴδιον καὶ τὸ καθ' ἕκαστον Ζμδ3. 767 b30. cf β3. 736 b4. — additur interdum per genet, a quibus aliquid seiungatur, ἅπασιν ὑπάρχει τοῖς οὖσιν, ἀλλ' οὐ γένει τινὶ χωρὶς ἰδίᾳ τῶν ἄλλων Μγ3. 1005 a23. — prope ad significationem pronominis possessivi tertiae personae ἴδιος delitescit οἱ φυγάδες κατῆλθον εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν ρ9. 1429 b12. — eadem significatione, cuius exempla sub 2 attulimus, ἴδιος in logica doctrina usurpatur (ac coniungitur vel cum gen ὅσα ἴδια τοῦ πράγματός ἐστι Αα27. 43 b2, vel cum dat ἔστιν ἄττα τῷ εἴδει ἴδια Αα27. 43 b27, Wz ad 5 b14, 174 b31, saepissime absolute ponitur). ἴδιοι ἀρχαί, syn οἰκεῖαι Αγ7. 75 b18. 9. 76 a17. 32. 88 b28. τι11. 172 a5. τὰ ἴδια ἑκάστης ἐπιστήμης, opp κοινά Αγ10. 76 a38, 40, b3. ἴδιον γένος Αγ7. 75 b20. τὸ τί ἐστιν ἴδιον Αδ4. 91 a15. ἔστιν ἄττα τῷ εἴδει ἴδια παρὰ τὸ γένος Αα27. 43 b27. ἴδιος οὐσία Αα38. 49 a36. ὁ ἴδιος τῆς οὐσίας λόγος τα18. 108 b4. sed praeterea Ar τὸ ἴδιον tamquam artis vocabulum angustioribus finibus circumscribit, quos se primum posuisse ipse significat τα4. 101 b23. dicit enim Ar ἴδιον ὃ μὴ δηλοῖ μὲν τὸ τί ἦν εἶναι, μόνῳ δ' ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος (i e eius notionis, cui tamquam ἴδιον tribuitur) τα5. 102 a18. dist ὅρος, γένος, τί ἐστι, διαφορά, συμβεβηκός Αα27. 43 b2, 7. 31. 46 b27. τα4. 101 b17, 25. 8. 103 b5-19. 9. 103 b24. β1. 109 a13 sqq. 2. 109 b8. ε3. 131 b7, 38, 132 a1, 9. ε4. 133 a1, 2, 19, 21. 5. 135 a11 al. τὸ ἴδιον ἀντιστρέφει, ἀντικατηγορεῖται, τὰ ἴδια ἀλλήλοις ἕπεται Αδ4. 91 a16. τε3. 132 a4, 6. 4. 133 a6, 9. 5. 133 a15. η5. 155 a26. Αγ3. 73 a7. τὸ ἴδιον τοῦ μαθεῖν χάριν ἀποδίδοται τε2. 130 a5, 131 a1. τὸ ἐν τοῖς ἰδίοις λεγόμενον χωρίζειν δεῖ τε2. 130 b13 (cf χωρίζειν). ἴδιον ὅλου γένους, ἴδιον μόνου Αβ27. 70 b19, 13, 14, 24. ἴδιον καθ' αὑτὸ καὶ ἀεὶ ἢ πρὸς ἕτερον καὶ ποτέ τε1. 128 b16, 34. 3. 131 a27, b5. (cf τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ἰδίων ἀπόδειξις ψα1. 402 a15.) ἴδιον πρὸς ἄλλο, syn διαφορά τε1. 129 a6. φάσις ἀποφάσεως καὶ ἀπόφασις φάσεως οὐκ ἔστιν ἴδιον τε6. 136 a36. — 3. ἴδιον dicitur quod peculiari quodam et insigni discrimine ab aliis distinguitur vel eminet, περιττὸν καὶ ἴδιον τὸ τῶν μελιττῶν γένος καὶ ἡ γένεσις αὐτῶν ἴδιος εἶναι φαίνεται Ζμγ10. 760 a4, 5. φωνὴ μονῶτις καὶ ἴδιος Ζι40. 625 b9. ἴδιος ἡ φύσις τοῦ ἐγκεφάλου Ζμβ7. 652 b2. μόριον ἰδιαίτερον, ἰδιαίτατον Ζμβ10. 656 a26. 16. 658 b33. ἰδιαιτάτη γένεσις σιδήρου τοῦ χαλυβικοῦ θ48. 833 b21. f 248. 1524 a5. — κατ' ἰδίαν. εὐκίνητος ὁ μυκτὴρ καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ οὖς ἀκίνητον κατ' ἰδίαν Ζια11. 492 b15. ὁ κατ' ἰδίαν ὑφεστώς, syn ὁ καθ' ἕκαστον ἄνθρωπος f 183. 1509 b24. — ἰδίως λέγεσθαι μδ1. 379 a12. κ4. 394 b28. ἰδιαίτατα λέγεσθαι μδ4. 382 a3. Δημόκριτος παρὰ τοὺς ἄλλους ἰδίως ἔλεξε μόνος Γα7. 323 b10. cf Πε12. 1316 a4. ἰδίως ἔχουσι τῶν ὀστρακοδέρμων οἱ ἐχῖνοι Ζμδ5. 680 a4. τὰ ὄπισθεν τοῖς ἀνθρώποις ἰδίως ἔχει πρὸς τὰ τετράποδα Ζμδ10. 689 b2. χώρα πρὸς πολλὰ ἰδίως ἔχουσα πι45. 896 a9. χρῆσθαι τοῖς κοινοῖς ἰδίως Μκ4. 1061 b18. ἰδίως νενομοθετημένον Πβ12. 1274 b4. μάλιστα μέμικται ἰδίως ψγ1. 425 a7. ἔνια ἰδίως πρὸς εὐμένειαν ποριστέον ρ37. 1442 a5.

ἰδιότητα μεγάλην ἔχειν θ82. 836 b23. ἐρευνῆσαι τὰς ἰδιότητας τῶν φυτῶν φτα7. 822 a4.

ἰδιότροφα ζῷα, dist παμφάγα Ζια1. 488 a15.

ἴδισις, coni ἱδρώς πλε4. 965 a2. ἡ ἐν τῷ ἱματίῳ ἴδισις πλη3. 966 b39. cf S Theophr IV 797.

ἰδίωμα. τὰ φυτὰ γνωρίζεται διὰ τῶν ἰδιωμάτων φτα7. 821 b22.

ἰδιωτεύειν, opp ἄρχειν, κοινωνεῖν πράξεων πολιτικῶν Πβ11. 1273 a35. 12. 1273 b29.

ἰδιώτης, opp ἡ πόλις Πβ9. 1271 b17. οβ1347 b1 (cf χώρα ἡ μὲν κοινὴ ἡ δὲ τῶν ἰδιωτῶν Πη10. 1330 a11). opp ἄρχοντες, οἱ τὰ κοινὰ πράττοντες, δυνασταί sim Πβ10. 1272 b4. γ4. 1277 a25. δ16. 1300 b21. ε4. 1304 a35. η2. 1324 a41. Ηκ9. 1179 a6. opp ἡγεμών οβ1353 b9, 17. opp ἀθληταί Ηγ11. 1116 b13. πλη5. 967 a19. opp τέχναι τι11. 172 a30. opp οἱ εἰδότες Πγ11. 1282 a11. opp φιλόσοφοι ϗ πολιτικοί Πβ7. 1266 a31. συγκρίνειν πρὸς ἀρετὴν τὴν ὑπὲρ τοὺς ἰδιώτας Πδ11. 1295 a27.

ἰδιωτικός. χωρία ἰδιωτικά οβ1346 b16. οἰκονομία ἰδιωτική, dist βασιλική, πολιτική οβ1345 b14, 1346 a8-13. — τὸ ἰδιωτικὸν ἐν τῇ λέξει πόθεν γίγνεται πο22. 1458 a21, 32, b4. — ῥήτορες ἰδιωτικοί Ργ12. 1413 b16.

Ἰδομενεύς. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ἰδ. f 596. 1575 b36.

Ἰδριεύς Ργ4. 1406 b27, 29.

ἱδροῦν. ἱδροῦσι τὰ ἄνω μᾶλλον τῶν κάτω, μάλιστα τὰ πρόσωπα πβ4. 866 b28. 10. 867 a23. 17. 867 b34, 868 a2. ἱδρῶσαι συνέβη αἱματώδει περιττώματι Ζμγ5. 668 b6. πῶς παύονται ἱδροῦντες f 227. 1519 a35. — transitive usurpatum esse videtur, τὰ πυριατήρια μᾶλλον ἱδροῦσιν πβ32. 869 b22.

ἱδρύειν. med σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν f 623. 1583 a13. — pass τὸ περὶ τὴν γῆν ἱδρυμένον σῶμα, τὰ περὶ τὸ μέσον ἱδρυμένα σώματα, τὸ ἐπὶ τοῦ μέσου ἱδρυμένον μα3. 339 b11. Οβ4. 287 a31. 13. 295 b14. ἐν οὐρανῷ τὸ θεῖον πᾶν ἱδροῦσθαι Οα9. 278 b15. κ6. 398 a3. 6. 400 b11. αὐτὸς Ξέρξης ἵδρυτο ἐν Σούσοις κ6. 398 a13. αἱ καθ' αὑτὰς πόλεις ἱδρυμέναι Πη3. 1325 b24. ἀποφαίνοντες τὸν εὐδαίμονα σαθρῶς ἱδρυμένον Ηα11. 1100 b7. — κόρης ἱδρυνθείσης εἰς ἄλλην χώραν πο17. 1455 b4.

ἵδρωμα. οἷον ἵδρωμα τοῦ τόπου (int τῆς ὑστέρας) Ζικ3. 635 b19.

ἱδρώς. ὅσα περὶ ἱδρῶτα πβ866 b9-870 b38. — ἔσωθεν ἡ ἀρχὴ τοῦ ἱδρῶτος πβ28. 869 a14. 29. 869 a22. ἐκ τοῦ πνεύματος πυκνουμένου ὑγρότης γίνεται, ὁ καλούμενος ἱδρώς πβ20. 868 a24. περίττωμα τῆς ὑγρᾶς ἰκμάδος, ὃν καλοῦμεν ἱδρῶτα Ζμγ5. 668 b4. ὁ ἱδρὼς τὸ κακῶς προσῳκοδομημένον ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί πβ2. 866 b16. πᾶς ἱδρὼς περιττώματός τινος ἔκκρισίς ἐστιν πβ35. 870 a16. ἄπεπτον ὑγρόν ἐστιν, ἁλυκόν πβ4. 866 b31. ε37. 884 b29. ἡ ὑπόστασις τοῦ ἱδρῶτος πδ12. 877 b37. — ἐκ τῆς κεφαλῆς γίνεται πλς2. 965 b10. cf πβ6. 867 a4. διὰ τῶν ἀραιῶν ϗ ὑγρῶν (inter haec πρόσωπα) ὁ ἱδρὼς διαπορεύεται πβ10. 867 a14. cf 17. 868 a1. 19. 868 a10. — τίσι γίνεται ἱδρώς πβ1. 866 b10. 5. 866 b33. 12. 867 b4. — διὰ τί γίνονται οἱ ἱδρῶτες πβ8. 867 a13. — ὁ ἔξω, ἔσωθεν, ἱδρώς πβ12. 867 b6, 7. οἱ ἱδρῶτες γινόμενοι ὑπὸ τῆς ἐντὸς θερμασίας, διὰ θερμασίαν πβ34. 870 a6. ε37. 884 b28. β36. 870 a21. θερμοί, ψυχροί πβ35. 870 a15, 18. λα23. 959 b26. ὁ πλείων, βελτίων, ἧττον βελτίων, οἱ φαυλότεροι πβ24. 868 b18. 30. 869 a27, 28. 35. 870 a15. 41. 870 b15. ιγ4. 908 a1. ὠφελιμώτερός ἐστιν ὁ γυμνοῦ τροχάζοντος γενόμενος ἢ ὁ ἐν ἱματίῳ πβ30. 869 a24, 29. τινὲς ἴδισαν αἱματώδη ἱδρῶτα Ζιγ19. 521 a14. σαπρός πλβ4. 960 b18. ἁλμυρός πβ3. 866 b19. μβ1. 353 b13 (cf 2. 355 b6-9). πδ12. 877 b29, 35. 24. 879 a24. πικρός μβ3. 357 b14. δυσώδεις τοὺς ἱδρῶτας ποιεῖ τὸ πήγανον ϗ ἔνια τῶν μύρων πβ13. 867 b8. ιγ9. 908 b28. κ33. 926 b16. δυσωδέστεροι τῶν παίδων πδ12. 877 b35. 24. 879 a24. ἐκ τῆς κεφαλῆς ἢ οὐκ ὄζει ἢ ἧττον τοῦ ἐκ τοῦ σώματος πβ6. 867 a4. οἱ ἀπὸ ταὐτομάτου γινόμενοι, εἰ αὐτόματοι μὲν προσαγορευόμενοι ἱδρῶτες, γινόμενοι δ' ἐξ ἀνάγκης πβ41. 870 b14, 19. — ἡ κίνησις θερμαίνουσα ϗ ἄλλα περιττώματα συνεξικμάζει μετὰ τοῦ ἱδρῶτος πε27. 883 b28. πνεῦμα ποιεῖ ἱδρῶτα· τὸ θερμὸν ποιεῖ ἱδρῶτας, ἐξηθεῖται μετὰ τοῦ ἱδρῶτος ϗ τοῦ πνεύματος πβ4. 866 b30. ε37. 884 b27. λη5. 967 a15. τίς καταπλάσματος ἀρετή; ἢ διὰ τὸ χυτικὸν εἶναι κἂν ἱδρῶτα ποιοῖ ϗ ἀναπνοήν πα30. 863 a7. τὸν ἱδρῶτα ἐξάγει ἡ πάλη πβ7. 867 a10. ὁ ἱδρὼς ϗ ἡ ἴδισις καταψύχει τὰ σώματα πλε4. 965 a2. διὰ τί πρὸς ἐνίων ἱδρώτων φρίττομεν πβ34. 870 a6. μᾶλλον διαφυλακτικόν ἐστι τοῦ ἱδρῶτος τὰ νῶτα πβ14. 867 b17. οἱ ἔμετοι τῶν ἱδρώτων κουφίζουσι μᾶλλον πβ22. 868 b6. λζ2. 965 b30. — ἱδρῶτα ἄγειν, ἐμποιεῖν, διεξιέναι πλζ4. 966 a33. α52. 865 b36. β42. 870 b33. ε40. 885 a21, 32. β15. 867 b26. ἀπρεπὲς ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ ϗ κονιορτῷ f 175. 1507 b12. οὐχ ἱδρῶτα ἀλλὰ τὸν ὑγρὸν ἱδρῶτα (Alcidamas dixit ψυχρῶς) Ργ3. 1406 a21. — ἱδρώς, οὖρον πβ3. 866 b26. τὸ δάκρυον ἱδρώς τίς ἐστιν πε37. 884 b28. — ἐκ τῶν λίθων ϗ τῶν μετάλλων οὐκ ἔξεστι καταρροὴ ἤ τις ἱδρώς φτβ1. 822 a32. εἰ ϗ τὸ γένος τοῦτο ἐξ ὕδατός ἐστιν, ὃ ἐξέρχεται ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς ὡς ἱδρώς φτβ2. 824 b2. cf E Meyer Nicol Damasc p 115.

ἱδρωτικωτέρως διακείμεθα τοῦ θέρους πβ40. 870 b7.

ἱδρωτοποιεῖσθαι οὐ δεῖ τοῦ χειμῶνος πβ42. 870 b31.

ἱδρωτοποιίαι πβ42. 870 b38.

Ἰδυρεύς, Ἰδυρίς. Ἰδυρεὺς καλεῖται ὁ βορρᾶς· πνεῖ γὰρ ἀπὸ νήσου ἣ καλεῖται Ἰδυρίς f 238. 1521 a38, 39. cf Γαυρεύς.

ἰέναι. τὸ ἐπὶ τὸν δικαστὴν ἰέναι ἰέναι ἐστὶν ἐπὶ τὸ δίκαιον Ηε7. 1132 a20, 21. εἰς τὰ ἔντιμα μὴ ἰέναι ϗ οὗ πρωτεύουσιν ἄλλοι Ηδ8. 1124 b23. ἰέναι εἰς ἄπειρον v ἄπειρον et ἵστασθαι. οὐ δεῖ τὸ αὐτὸ ϗ ἄτομον εἰς ἑτέραν ϗ ἑτέραν ἰέναι διαφοράν Ζμα3. 643 a14.

ἱέναι. ὁ λέων ἵεται ἐπὶ τὸν βαλόντα Ζι44. 629 b24.

Ἱερὰ νῆσος μία τῶν Αἰόλου καλουμένων μβ8. 367 a2.

ἱέραξ. refertur inter τὰ πτερωτὰ τῶν πτηνῶν Ζια5. 490 a6. Ζμγ7. 670 b33, γαμψώνυχα Ζγβ7. 746 b2. Ζιζ7. 563 b19. θ3. 592 a29, σαρκοφάγα Ζιθ3. 592 a29. 28. 606 a27, ὠμοφάγα Ζι11. 615 a4, τὰ μέσα Ζιζ6. 563 a30. rapaces diurnae minores. γένη τῶν ἱεράκων φασί τινες εἶναι οὐκ ἐλάττω τῶν δέκα, διαφέρουσι δ' ἀλλήλων Ζι36. 620 a22 sq. enumerantur 1. ὁ τριόρχης 2. ὁ αἰσάλων 3. ὁ κίρκος Ζι36. 620 a17. 4. ὁ ἀστερίας ϗ ὁ φασσοφόνος ϗ ὁ πτέρνις Ζι36. 620 a18. 12. 615 b7. 5. οἱ ὑποτριόρχαι 7. πέρκοι ϗ σπιζίαι 8. οἱ λεῖοι ϗ οἱ φρυνολόγοι Ζι36. 620 a20. 9. ὁ ⟨μικρὸς⟩ ἱέραξ, ᾧ ὅμοιός ἐστιν ὁ κόκκυξ Ζιζ7. 563 b15. 10. ὁ ἐλάχιστος τῶν ἱεράκων Ζιζ7. 563 b25 Aub. Falco Aesalon vel Lithofalco, Lnd 13. 11. ἱέρακες δύο, ὅ τε φαβοτύπος ϗ ὁ σπιζίας Ζιθ3. 592 b1. 12. γένος τι, νεοττεύει πόρρω ϗ ἐν ἀποτόμοις πέτραις Ζιζ7. 564 a5 Aub. cf ι11. 615 a3. fort Cuculus glandarius, Lnd 39. 13. excepto parvulo, σχεδὸν ϗ τοὺς ἄλλους ἱέρακας οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτε θᾶττον φθέγγεται ὁ κόκκυξ Ζιζ7. 563 b16. οἱ ἱέρακες δοκοῦσιν οἱ διαφέροντες τῷ εἴδει μίγνυσθαι πρὸς ἀλλήλους Ζγβ7. 746 b2. Ζι32. 619 a11. — comparantur cum cuculo Ζιζ7. 563 b15-24. χολὴν ἅμα πρὸς τῷ ἥπατι ϗ τοῖς ἐντέροις ἔχουσι, θερμὴν τὴν κοιλίαν, μικρὸν τὸν σπλῆνα Ζιβ16. 506 b24. Ζμγ7. 670 a34. Ζιβ15. 506 a16. tempus incubationis Ζιζ6. 563 a30. ἐν ἀποτόμοις ὁ ἱέραξ νεοττεύει Ζι11. 615 a4. cf ζ7. 564 a5. γίνονται τῶν ἱεράκων οἱ νεοττοὶ ἡδύκρεῳ σφόδρα ϗ πίονες Ζιζ7. 564 a4. τίνες οἱ κράτιστοι, πλατύτεροι (πλατύπτεροι Schn Did Pic), εὐβιώτατοι ϗ χθαμαλοπτῆται Ζι36. 620 a17, 19, 21. ἐλάττους οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Ζιθ28. 606 a24, 27 Aub. μεταβάλλουσι περὶ τὸ θηρεύειν Ζι11. 615 a7. σῖτον οὐ δύνανται καταπιεῖν ἱέρα-

κες ἄμφω Ζιθ3. 592 b1. ὧν ἂν κρατήσῃ ὀρνέων. τὴν καρδίαν οὐ κατεσθίει Ζι11. 615 a4. κατεσθιόμενος ὦπται κόκκυξ ὑπὸ ἱέρακος Ζιζ7. 563 b28. ὁ ὄρτυξ κονίστραν σκεπάζει φρυγάνοις διὰ τοὺς ἱέρακας, ἐν ᾧ ἐπῳάζει f 269. 1526 b43. — οἱ εὐκινήτους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες ὀξεῖς, ἁρπαστικοί· ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ἱέρακας φ6. 813 a20. — ἐν Θρᾴκῃ τῇ καλουμένῃ ποτὲ Κεδρειπόλει ἐν τῷ ἕλει θηρεύουσιν οἱ ἄνθρωποι τὰ ὀρνίθια κοινῇ μετὰ τῶν ἱεράκων Ζι36. 620 a34 Aub. cf θ118. 841 b19 (fort Nisus communis. M 298. AZγ p 28. AZι I 93. Su 99. KaZι25, 23.)

ἱερατεία, def Πη8. 1328 b13.

ἱερατικαὶ θυσίαι Πγ14. 1285 b10.

ἱέρεια πο17. 1455 b7. Ρβ23. 1399 a21. Ζιγ11. 518 a35. ἡ τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια οβ1347 a15.

ἱερεῖον. τὰ θυόμενα ἱερεῖα Ζμγ4. 667 b2. cf Ζια17. 496 b25. f 447. 1551 b16. τῶν ἱερείων τὸ πλῆθος οβ1350 b35 (sed leg ἱερέων, v s ἱερεύς).

ἱερεύς. ἱερεῖς τε ϗ ἐπιμεληταὶ τῶν περὶ τὰ ἱερά Πζ8. 1322 b19. τοὺς ἱερεῖς οὐ θετέον ἄρχοντας Πδ15. 1299 a17. τοῖς ἱερεῦσι τὰς ἀμφισβητήσεις τὰς ἀμφὶ τῶν γερῶν διαδικάζει ὁ βασιλεύς f 385. 1542 a20, 32. οὔτε γεωργὸν οὔτε βάναυσον ἱερέα καταστατέον Πη9. 1329 a29. τὸ τῶν ἱερέων γένος, ἔθνος Πη9. 1329 a27. ΜΑ1. 981 b25. τῶν ἱερέων (ἱερείων Bk, sed cf 1352 b22) τὸ πλῆθος οβ1350 b35. ὁ ἱερεὺς τοῦ Διός Ζμγ10. 673 a19.

Ἰέρνη νῆσος κ3. 393 b13.

ἱεροθετεῖν. τὰ μαντεύματα ἱεροθετοῦσιν οἱ ἱεροποιοί f 404. 1545 b31.

ἱερόθυτος οβ1349 b13. θ123. 842 b1.

ἱερομνήμονες Πζ8. 1321 b38.

ἱεροποιίαι ρ3. 1423 b13.

ἱεροποιοί f 404. 1545 b30.

ἱερός. ὥρα ἱερὰ παιδοτρόφος ἀλκυόνος (Simon fr 12) Ζιε8. 542 b9. πταρμὸς σημεῖον οἰωνιστικὸν ϗ ἱερόν Ζια11. 492 b8. — ἱερός, dist δημόσιος, ἴδιος Πζ5. 1320 a9. β8. 1267 b34 sqq. περὶ ἱερῶν πῶς ἐνδέχεται λόγῳ χρήσασθαι ρ3. 1423 a29-1424 a8. ἐκκλησία περὶ ἱερῶν ϗ ὁσίων f 394. 1543 b21. ἱερὰ χρήματα Πε4. 1304 a3. ζ8. 1322 b24, dist δημόσια f 402. 1545 a32. ἱεραὶ ϗ δημόσιαι τριήρεις f 402. 1545 a34. τρία ἡμιωβόλια ἱερά Ρα14. 1374 b27, 29. ἱερὰ χώρα Πβ8. 1267 b34. Μάγνητες ἱεροὶ τοῦ θεοῦ f 588. 1573 b44. ἱερώτατος τόπος, syn θειότατος πλγ9. 962 a37, 35. ἱερὰ μέλη Πθ7. 1342 a9. ἱερὸς πόλεμος Πε4. 1304 b12. διὰ τί τὰ θερμὰ λουτρὰ ἱερά πκδ19. 973 b27. ἱερὰ νόσος πλ1. 953 a16. — τὸ ἱερόν, dist τάφος Ηδ5. 1123 a10. χαρίτων ἱερόν Ηε8. 1133 a3. τὰ τῆς σωτείρας ἱερά Ργ18. 1419 a3. τὰ ἴδια ἱερά Πζ4. 1319 b24. ἱερὰ συλᾶν Ηδ3. 1122 a6. ἐν τοῖς ἱεροῖς Ζι8. 614 a7. — ἱερὸς ἰχθύς cf ἰχθύς 14.

ἱεροσυλεῖν Ρα7. 1363 b32. ἱεροσυλῆσαι Ρα13. 1374 a4.

ἱεροσυλία οβ1349 a20.

ἱερόσυλος Πε4. 1304 a3.

Ἱέρων τύραννος Πε10. 1312 b11. 11. 1313 b14. 12. 1315 b34, 37. Σιμωνίδης πρὸς τὴν Ἱέρωνος γυναῖκα Ρβ16. 1391 a10. τὸν Ἱέρωνα δυσουρίᾳ δυστυχῆσαι f 444. 1551 a21. 545. 1568 b15. Γέλων, Ἱέρωνος ἀδελφός f 444. 1551 a20.

ἱερωσύνη Πζ8. 1322 b24. ταύτην ἔσχε τὴν ἱερωσύνην πο17. 1455 b5. θ137. 844 b5. ἀμφισβητεῖν ἱερωσύνης f 385. 1542 19, 31, 37. ἱερωσύναι Πη9. 1329 a34.

Ἰήτης Ὅμηρος f 66. 1487 a36, 29.

ἰθαγενὴς νότος, ζέφυρος μβ6. 364 a16, 18.

Ἰθάκη. ἐν Ἰθάκῃ δασύποδες οὐ δύνανται ζῆν Ζιθ28. 606 a2. — Ἰθακησίων πολιτεία f 462-466. Θόας ὁ Ἰθακήσιος f 593. 1574 a29.

ἰθεῖα δίκη (Hes fr 217 Gtlg) Ηε8. 1132 b27.

Ἰκάδιος an Ἰκάριος πο25. 1461 b8.

Ἰκάριος πο25. 1461 b4. Ἰκάριος an Ἰκάδιος πο25. 1461 b8.

ἱκανός. οὐσίαν ἔχειν μέσην ϗ ἱκανήν Πδ11. 1295 b40. τόπος ἱκανός μα13. 350 b24. σημεῖον, τεκμήριον ἱκανόν μα3. 341 a32. 14. 352 b24. εἶναι πᾶσιν ἱκανὴν αἰτίαν Γα3. 318 a27. ἔχει ἀπορίαν ἱκανήν Γα3. 318 a13. πᾶς ἱκανὸς γίνεται προστάτης Πε6. 1305 a39. ἱκανός c inf, ἡ ἡλίου φορὰ ἱκανή ἐστι παρασκευάζειν sim μα3. 341 a20. Ζμγ2. 662 b34, 663 a5. c partic, ἱκανοὶ αὐτοὶ κακοπαθοῦντες ηεη12. 1245 b38. ἱκανὸν ἡμῖν ἀτυχήσασι τότε ρ30. 1437 a12. — ἱκανῶς εἴρηται περὶ τούτων ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις, ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις sim Ηα3. 1096 a3 (syn ἀρκούντως 13. 1102 a27). Πη1. 1323 a22. πο15. 1454 b18 (Bernays Dial p 86). εἴρηται σχεδὸν ἱκανῶς Αα13. 32 a16. ἱκανῶς, οὐχ ἱκανῶς εἰπεῖν μβ3. 357 a27, 28. λέγοιτο ἂν ἱκανῶς Ηα1. 1094 a12. κομψῶς, οὐχ ἱκανῶς δὲ εἴρηται Πδ4. 1291 a11. ἱκανῶς ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, ἀκριβέστερον δὲ πάλιν Οα3. 269 b21. cf Ηε8. 1133 b20. ἡ λύσις ἱκανῶς ἔχει πρὸς τὸν ἐρωτῶντα, οὐχ ἱκανῶς πρὸς τὸ πρᾶγμα Φθ8. 263 a16. ἱκανῶς λύειν τὴν ἀπορίαν Πγ11. 1282 a24. δείκνυσθαι, ἀποδεδεῖχθαι ἱκανῶς μα3. 339 b33. 7. 344 a5. ἱκανῶς ἔχειν, opp δεῖσθαι οα4. 1344 a14. ἱκανῶς ἂν εἶχεν Ηι1. 1164 a18. ζ13. 1143 b31. τύπῳ λεχθὲν ἱκανῶς ἂν ἔχοι Ηα11. 1101 a28. ἱκανῶς ἔχει διωρίσθαι Πδ4. 1290 b7. ἱκανῶς ἔχει τοῖς πολλοῖς ἐὰν Πζ4. 1318 b25. εἰ ἔχει ἤδη ἡ τραγῳδία τοῖς εἴδεσιν ἱκανῶς πο4. 1449 a8. — πρόσωπον σαρκῶδες, ὑπόμακρον ἱκανῶς φ3. 807 b26.

Ἴκαρος Δαιδάλου θ81. 836 b9. Ἴκαρος νῆσος θ81. 836 b11.

ἱκέσιος διὰ τί καλεῖται ὁ θεός κ7. 401 a23.

ἱκετεύειν Ργ10. 1411 b9.

ἱκετηρία Ργ10. 1411 b7. ἱκετηρίαν θέμενοι f 394. 1543 b18.

ἱκέτις. ὥσπερ ἱκέτις ϗ ἀφ' ἑστίας ἠγμένη οα4. 1344 a11.

ἰκμάς. πλείστη ἐν τῇ ἴριδι ἰκμὰς ἐνέμεινεν μγ5. 376 b28. — (Ascidia) δέχεται τὴν ὑγρότητα τὴν εἰς τροφὴν ϗ πάλιν διαπέμπει τὴν ὑπολειπομένην ἰκμάδα Ζμδ5. 681 a30. — ὁ σπλὴν ἀντισπᾷ ἐκ τῆς κοιλίας τὰς ἰκμάδας τὰς περιττευούσας Ζμγ7. 670 b5. τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς ἰκμάδος, ὃν καλοῦμεν ἱδρῶτα Ζμγ5. 668 b4. ἔχειν ϗ ἕλκειν μᾶλλον ἰκμάδα πολλήν, ὀλιγίστης μετέχειν ἰκμάδος Ζμγ10. 672 b36, 673 a1. 11. 673 b7. μεταξὺ τοῦ δέρματος ϗ τῆς σαρκὸς συστέλλεται ἡ ἰκμάς πι3. 891 a22. ἡ ἰκμὰς ὑδατώδης ἐν ταῖς θριξὶν Ζγε3. 782 b2. ἐκ τῆς αἱματικῆς ἰκμάδος συνισταμένης ϗ πηγνυμένης γίνεται τὸ σῶμα τῶν σπλάγχνων Ζμγ10. 673 b1. — ἡ τῶν καταμηνίων ἰκμάς Ζγα19. 727 b11, 22. cf Rose Ar Ps 382. τὸ θῆλυ προΐεται τὴν ἐν ἐνίαις αὐτῶν ἰκμάδα γινομένην Ζγβ4. 739 b1. α20. 728 a33 cf S II 453. συναθροίζεται ἰκμὰς τοσαύτη ὅση ταῖς γεινομέναις ὑπολείπεται μετὰ τὴν κάθαρσιν Ζιη2. 582 b15. εἰς τὴν ἕδραν συρρεῖ ἡ τοιαύτη ἰκμάς πδ26. 879 b9. — ὅταν ἐκ δυσπέπτου ἰκμάδος συστῇ τὸ κύημα, τότε γίνεται ἡ μύλη Ζγδ7. 776 a12. αἱ κόρεις γίνονται ἐκ τῆς ἰκμάδος τῆς ἀπὸ τῶν ζῴων συνισταμένης ἐκτός Ζιε31. 556 b27.

ἱκνούμενος (i e προσήκων). ἱκνουμένη ἕξις, ἐπιστήμη Πδ1. 1288 b16. ἱκνουμένης ἡλικίας τυχεῖν Πη14. 1332 b41. ὅσα τοῖς μεγέθεσιν ὥρισται τοῖς ἱκνουμένοις Ζγδ4. 772 a8. κατὰ τοὺς ἱκνουμένους χρόνους Ζγγ1. 750 b13. εἰς τὴν ἱκνουμένην ὥραν πκ14. 924 b14.

ἰκτῖνος (ἴκτινος v l Ζμγ7. 670 a34 cf Lob Par 170, 171,

544). refertur inter τὰ πτερωτά, γαμψώνυχα, σαρκοφάγα, μέσα Ζμγ 7. 670 a33. Ζιθ 3. 592 b1. 6. 600 a27. ζ 6. 563 a29. ἔστιν ὁ τριόρχης τὸ μέγεθος ὅσον ἰκτῖνος Ζιθ 3. 592 b4. χολὴν ἅμα πρὸς τῷ ἥπατι ϗ τοῖς ἐντέροις ἔχει, μικρὸν τὸν σπλῆνα, θερμὴν τὴν κοιλίαν Ζιβ 15. 506 b24, a16. Ζμγ 7. 670 a34. σῖτον οὐ δύναται καταπιεῖν Ζιθ 3. 592 b1. φωλεῖ Ζιθ 16. 600 a13, 17, 27 Aub. ὀλιγάκις μέν, ὦπται δὲ πίνων Ζιθ 3. 594 a2. tempus incubationis, ova duo parit Ζιζ 6. 563 a30. πολέμιοι ἰκτῖνος ϗ κόραξ, φίλοι πίφιγξ ϗ ἅρπη ϗ ἰκτῖνος Ζιι 1. 609 a20, 21, 610 a11. ἐν Ἤλιδι οἱ ἰκτῖνοι διὰ τῆς ἀγορᾶς τὰ κρέα φερόντων ἁρπάζουσι, τῶν δὲ ἱεροθύτων οὐχ ἅπτονται θ 123. 842 a35. (Falco milvus Cr. Milvus regalis KaZι 84, 4. Su 102, 24. Milvius regalis vel niger AZι I 94. E. 44. 57. Lnd 22. 23.)

ἰκτίς (v l ἔκτις, τῆς ἴκτιδος) descr Ζιι 6 612 b10-17, eiusque αἰδοῖον ὀστῶδες Ζιβ 1 500 b24. θ 12. 831 b1. (Mustela furo Cr K 462, Blasius Säugethiere 226. Mustela foina AZγ 25, ΛZι I 65 cf E 13, 17. Mustela boccamela Fr Cetti hist nat Sardiniae Lpz 1783 p 224, v Martens in Troschels Archiv B 24, 1858, I 121. Su 49, 21. in incerto rel Ka Zι 64, 9.)

ἱλαρός, opp σκυθρωπός φ 4. 808 b16.

Ἰλεύς ημβ 7. 1205 a23.

ἵλεων εἶναι, syn καταλλακτικὸν εἶναι, μὴ ὀργίζεσθαι ηεβ 5. 1222 b1. cf αρ 8. 1251 b32. ποιεῖν τὴν ψυχὴν ἵλεων, opp συνιστάναι Ζμδ 2. 676 b25.

ἰλιάς (ἰλλάς Athen 2 p 65a, S II 120 P Cr M 302). κιχλῶν εἴδη τρία, ἰξοβόρος, τριχάς, ἄλλη δ' ἣν καλοῦσί τινες ἰλιάδα, ἐλαχίστη τε τούτων ϗ ἧττον ποικίλη Ζιι 20. 617 a21 Aub (Turdus iliacus ap Gesn et Belon St 248. G 5. dubitant Cr, Su 108, 38, AZι I 96c, S, Lnd 84).

Ἰλιάς πο 4. 1448 b38. 8. 1451 a29. 15. 1454 b2. 18. 1456 a13. 23. 1459 b3. 24. 1459 b14. 26. 1462 b3, 8. Ζιι 12. 615 b9. f 172. 1506 b20. ἡ Ἰλιὰς συνδέσμῳ ἕν πο 20. 1457 a29. Μζ 4. 1030 b9. η 6. 1045 a13. (cf δ 24. 1023 a33). Αδ 10. 93 b26. ἡ Ἰλιὰς ὁρισμὸς ἂν εἴη Αδ 7. 92 b32. Μζ 4. 1030 a9 Bz. Ilias significatur verbis μῆνιν ἄειδε θεά τι 24. 180 a21. — ἡ μικρὰ Ἰλιάς πο 23. 1459 b2, 5.

Ἴλιον Φδ 13. 222 a23, b11. Ηζ 2. 1139 b7. Ρβ 22. 1396 b13. — Ἰλίου πέρσις, tragoedia Agathonis, πο 18. 1456 a16. 23. 1459 b6 (cf Nauck fr trag p 592). — Κορινθίοις οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον Ρα 6. 1363 a16 (cf Σιμωνίδης).

ἴλιγγος ἀνισταμένοις μᾶλλον γίνεται ἢ καθίζουσιν πς 4. 885 b35.

Ἰλισσός ποταμός θ 51. 834 a18.

ἴλλεσθαι ϗ κινεῖσθαι περὶ τὸν πόλον μέσον Οβ 14. 296 a26. 13. 293 b31. cf Zeller Gesch II, 1. 520 n 1.

Ἰλλυριοί quomodo hastas figant πο 25. 1461 a4. memorabiles res physicae θ 22. 832 a5. 128. 842 b27. 138. 844 b9. ἐν Ἰλλυριοῖς ϗ ἐν Παιονίᾳ Ζιβ 1. 499 b12.

Ἰλλυρίς. ἐν τῇ Ἰλλυρίδι Ζιθ 28. 606 b3.

ἰλύς ὕδατος ῥέοντος· τὰ μὴ καθαρὰ ῥεύματα συγκατάγει τὴν γῆν ϗ ἰλύν Ζμβ 1. 647 b3. πκγ 38. 935 b26. ὀχετοὶ συγκεχυμένοι ὑπὸ πολλῆς ἰλύος Ζιγ 4. 515 a24. Ζμγ 5. 668 a29, 35. ἰλὺς σηπομένη χρῶμα λαμβάνει λευκόν Ζιε 19. 551 b30. ἔνια τῶν ζῴων φύονται ἐκ τῆς ἰλύος ϗ τῆς ἄμμου, ἐκ τῆς ἰλύος ϗ συσσήψεως, ἐν τῇ βορβορώδει, τῇ ἀμμώδει ἰλύι Ζιε 11. 543 b18. 15. 546 b24, 547 b19, 20. ζ 15. 569 a11. Ζγγ 11. 763 a28. — ἡ ἰλὺς τοῦ οἴνου, τοῦ μέλανος οἴνου, ἡ περὶ τὸ ὄξος ἰλύς Ζγγ 2. 753 a24, 26. Ζμγ 3. 664 b17. Ζιε 19. 552 b5. μδ 10. 388 b7.

ἰλύσπασις. τὰ ἰλυσπάσει χρώμενα ζῷα Ζπ 9. 709 a28.

ἰλυσπαστικὰ ζῷα. dist πορευτικά, ἑρπυστικά Ζια 1. 487 b22.

ἱμάντα κεστόν (Hom Ξ 214) Ηη 7. 1149 b16. ἱμὰς ἑλκτόν μδ 9. 386 b14. κέρκος συνελιττομένη ἐπὶ πολύ, καθάπερ ἱμάς Ζιβ 11. 503 a21.

ἱμᾶσθαι γάλα πλέον ἢ ἔλαττον, syn βδάλλεσθαι γάλα Ζιγ 21. 522 b12, 15. Ζμδ 10. 688 b10

ἱματιδάριον (Aristoph fr Babylon 30) Ργ 2. 1405 b31.

ἱμάτιον Ργ 2. 1405 b31. i q λώπιον v λώπιον. ζῳδάρια γιγνόμενα ἐν ἱματίοις Ζιε 32. 557 b9. ἱμάτιον καθαρόν Ζγε 1. 780 b31. ποῖον ὕδωρ πλύνει ϗ ῥύπτει τὰ ἱμάτια θ 53. 834 a32. πκγ 40. 935 b35. κεραυνὸς δι' ἱματίου οὐ κατέκαυσε μγ 1. 371 a28. τοῦ ἱματίου δακνομένου φρίττουσιν πλε 3. 964 b36. — οἱ Τυρρηνοὶ δειπνοῦσι μετὰ τῶν γυναικῶν ἀνακείμενοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ f 565. 1571 a4. — ἱμάτιον, nomen pro exemplo fictum ε 8. 18 a19. Μζ 4. 1029 b28.

Ἱμεραίων τύραννος Φάλαρις Ρβ 20. 1393 b11. Ἱμεραίων πολιτεία f 467.

ἵμερος γόοιο (Hom Ψ 108) Ρα 11. 1370 b29. ἵμερος ἐσθλῶν (Sappho fr 29) Ρα 9. 1367 a11.

Impersonalem verborum usum aliquanto latius patere quam plerumque opinantur demonstravit Miklosich, die verba impersonalia im slavischen, 1865, cf Bz Ztsch f d öst Gym 1866 p 744-748. ex Aristotelica dictione talia videntur notatu digna esse. cum verbis ὕει, βροντᾷ sim conferri potest impersonalis usus verborum ἀποπνεῖ v h v p 85 a1, ἀποχειμάζει 89 a5, ἀναθυμιᾶσθαι 44 a6, ἀνακλᾶσθαι 46 b10, ἐπισημαίνει 277 b32-42. cum verbo τυγχάνειν (ὁποτέρως ἔτυχε sim cf τυγχάνειν) conferri potest usus impersonalis verborum ἵσταται, εἶσιν εἰς ἄπειρον (74 b42 et cf ἵστασθαι), ἀνάγεσθαι Αγ 3. 72 b9, ἀποδίδωσι 80 a36, ἀντιστρέφειν 66 a18, διημερεύειν 195 b12, διατελεῖν 190 a45, (qnamquam ibi εν 3. 462 b1 participium συμβαῖνον ex antecedente συμβαίνει suppleri potest). — δηλοῖ 174 a13-18. φανερὸν ποιεῖ Ζμβ 2. 649 a17. — cum verbis δεῖ, ἐνδέχεται et formulis ὁμοίως ἔχει, εὖ ἔχει sim (cf ἔχειν) comparari possunt πέφυκεν: οὐ πέφυκε μίαν εἶναι πολιτείαν Πβ 2. 1261 b7. cf δ 12. 1296 a26. πο 6. 1450 a2 (Vhl Poet I 22). Φδ 1. 252 a6. Πγ 6. 1279 a11. Ργ 1. 1404 a20. μβ 4. 360 b2. Ζγδ 4. 772 a9; ἁρμόττει 106 a45-55, διαφωνεῖ 193 a25-28, εὐθεώρητόν ἐστιν 295 a13, εὔκρινές ἐστιν 297 a7, ἔχει τινὰ λύσιν 305 b31. — formae passivae impersonaliter usurpatae δεδήλωται 173 b55, 56, ἐγκαλεῖται 213 a7, εἰσακούεται 224 a32, ἐπιτείνεται 280 a34, διέσχισται 189 b50. — cf Addenda.

ἵνα, vi locali, ἄνωθεν τὸ θερμὸν ἐξιὸν ἀναστρέφει ἵνα περ ὁρμᾷ πδ 1. 876 a33. in versu Euripideo (fr 183) Ρα 11. 1371 b32. πιη 6. 917 a14. — ἵνα vi finali etiam post tempora praeterita apud Ar plerumque cum coniunctivo poni cf Eucken I 52. — in libris de plantis interdum ἵνα usurpatur, ubi ex lege linguae graecae infinitivus requiritur φτα 1. 816 a8, 34, 36. 2. 817 b30. β 7. 827 a16, 36. 8. 827 b21. 3. 825 a36. 6. 826 b12.

Ἴναχος fluvius μα 13. 350 b16.

ἰνδάλλεσθαι. τὰ δι' ὀφθαλμῶν ἰνδαλλόμενα ἡμῖν ϗ δι' ἀκοῆς ϗ πάσης αἰσθήσεως κ 6. 397 b18.

Ἰνδικὸς κόλπος κ 3. 393 b3. ἡ Ἰνδική μβ 5. 362 b21, 28. ἐν τῇ Ἰνδικῇ Ζιθ 28. 606 a8. 29. 607 a34. Ζμα 3. 643 b6. περὶ τὴν Ἰνδικήν Οβ 14. 298 a11. ὁ Ἰνδικὸς καλούμενος ὄνος Ζμγ 2. 663 a19, 23. Ζιβ 1. 499 b19, 20. οἱ Ἰνδικοὶ κύνες Ζιθ 28. 607 a4. Ζμβ 7. 746 a34. τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἡ ψιττάκη Ζιθ 12. 597 b27.

Ἰνδός flumen μα 13. 350 a25. κ 6. 398 a28. — Ἰνδοί po-

pulus κ 3. 393 b15. ἐν Ἰνδοῖς οἱ βασιλεῖς διαφέροντες τῶν ἀρχομένων Πη 14. 1332 b24. γυμνοσοφισταὶ παρ' Ἰνδοῖς f 30. 1479 a31. οἱ Ἰνδοὶ χρῶνται ἐλέφασι πολεμιστηρίοις Ζι 1. 610 a19. κἂν ἐν Ἰνδοῖς ὦσιν τγ 1. 116 a38. ἐ βελευόμεθα περὶ τῶν ἐν Ἰνδοῖς ηεβ 10. 1226 a29. ημα 17. 1189 a20. ὁ Ἰνδὸς μέλας τι 5. 167 a8. memorabiles res physicae f 248. 1524 a16, 29. θ 49. 834 a1. 61. 835 a6. 71. 835 b5. πι 45. 895 b25. ἐν Ἰνδοῖς, ἐν τοῖς Ἰνδοῖς Ζιβ 1. 501 a26. ζ 18. 571 b33.

Infinitivus. apud infinitivum subiectum omittitur, quamquam diversum est a subiecto enunciati unde pendet infinitivus, ϗ ἐνιαυσία ὄνος ἐκύησεν ὥστε ϗ ἐκτραφῆναι (int τὸ ἔμβρυον) Ζιε 14. 545 b23, 24. ζ 23. 577 a22; contra ad infinitivum praedicatum casu accusativo ponitur, quamquam idem est subiectum atque enunciati unde pendet infinitivus, μεῖζον ἡ κτῆσις διὰ τὸ χαλεπωτέραν εἶναι Ρα 7. 1364 a25. οἱ ἄνθρωποι ὑπὲρ τȣ̃ φρονιμωτέρȣς ἢ μοχθηροτέρȣς εἶναι τοῖς κρίνȣσι μάλιστα ὀργίζονται πλ 11. 956 b27. — infinitivus in enunciato relativo, τὴν κέρκον, ἐν ᾗ κέντρον ἔχειν Ζιβ 1. 501 a31. — infinitivus relativus, τῶν ἐντόμων ἐργατικώτατον ζῴων ἐστί, σχεδὸν δὲ ϗ πρὸς τἆλλα συγκρίνεσθαι πάντα Ζι 38. 622 b20. — infinitivus vi imperativa, ἐὰν δὲ βȣ́λῃ μέσως λέγειν, τὰ μέγιστα τῶν μερῶν ἐκλέγων περὶ τȣ́των ποιεῖσθαι τȣ̀ς λόγȣς ρ 23. 1434 b18. cum hoc usu comparari potest, quod saepe apud Ar infinitivus quorundam verborum idem valet atque adiectivum verbale in τέον, veluti τα 15. 106 a1-107 b32: πραγματευτέον 106 a2, θεωρητέον a10, σκοπεῖν a10, b13, ἐπισκοπεῖν b21, ἐπισκεπτέον b29, σκοπεῖν 107 a3, 18, 32, χρήσιμον ἐπιβλέπειν a36, σκοπεῖν b22, 33. τβ 4. 111 a14. ἐνίστασθαι τβ 2. 110 a10. δεικνύναι τβ 4. 110 a24. cf ἐπισκέψασθαι Αγ 20. 87 b16. μηχανῇ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τȣ̃ δράματος ... ἄλογον δὲ μηδὲν εἶναι ἐν τοῖς πράγμασιν πο 15. 1454 b6. τὸ ἐπιχειρεῖν τβ 6. 112 a32.

ἰνίον. τȣ̃ τριχωτȣ̃ κρανίȣ τὸ μὲν πρόσθιον βρέγμα, τὸ δ' ὀπίσθιον ἰνίον, μέσον δ' ἰνίȣ ϗ βρέγματος κορυφή· τὸ ἰνίον κενόν Ζια 7. 491 a33, b1. occiput cf KaZι 31, 3 et 5; AZι I 215; Lewes 168; Cr 12. superior pars cervicis Sonnenburg 12. ventriculi cerebri Sprengel Gesch d Arzneikunde 1792 I 325.

ἴννος (v l ἰννῷ, ἴνω) Ζια 6. 491 a2 S, Aub et I 68, 19. Ka Zι 29, 20. vox dubia.

Ἰνὼ αὐδήεσσα an ȣ̓δήεσσα f 163. 1505 a40, 44.

ἰνώδης. ὑμένια λεπτὰ ϗ ἰνώδη Ζια 17. 497 a21. λεπτοὶ ϗ ἰνώδεις δεσμοί Ζμβ 9. 654 b28. Ζια 16. 495 b13. ἰνώδης πόρος Ζιβ 17. 508 a32. φλέβες ἰνώδεις Ζιγ 4. 514 b26, 27. αἷμα ἰνωδέστατον Ζμβ 4. 651 a3. τὸ ἰνῶδες Ζμβ 5. 651 a28.

ἰξία γίνεται αἵματος νενοσηκότος Ζιγ 19. 521 a20, 29. cf πδ 20. 878 b37. οἱ ἰξίαν ἔχοντες ἧττον φαλακρȣ̃νται Ζιγ 11. 518 b25. αἱ ἰξίαι τȣ̀ς ἔχοντας κωλύȣσι γεννᾶν πδ 20. 878 b36. οἱ εὐνȣ̃χοι ȣ̓κ ἔχȣσιν ἰξίας πι 37. 894 b39. ἰξίαι ϗ τὰ ἄλλα ἀποστήματα ὑγιεινόν πς 3. 885 b30.

Ἰξίων Οβ 1. 284 a34. οἱ Ἰξίονες, patheticae tragoediae, πο 18. 1456 a1.

ἰξοβόρος. κιχλῶν εἶδος· αὕτη δ' ȣ̓κ ἐσθίει ἀλλ' ἢ ἰξὸν ϗ ῥητίνην, τὸ δὲ μέγεθος ὅσον κίττα ἐστίν Ζι 20. 617 a18. (Turdus viscivorus G 4. St 248. Cr, Su 108, 36. AZι I 96, 51a.)

ἰξὸς ἐγγίνεται ἐν ἑτέροις δένδρεσιν Ζγα 1. 715 b30. — ἡ ἰξοβόρος κίχλη ἐσθίει ἰξὸν ϗ ῥητίνην Ζι 20. 617 a19. — ἰξὸς γλίσχρον, ἑλκτόν μδ 8. 385 b5. 9. 386 b14 (Viscum album *L* vel Loranthus europaeus *L*).

ἰοβόλος. χαλεπώτατα τὰ δήγματα τῶν ἰοβόλων Ζιθ 29. 607 a28.

Ἰοκάστη ἡ Καρκίνȣ ἐν τῷ Οἰδίποδι Ργ 16. 1417 b18 (Nauck fr tr p 620).

Ἰόλαος Ἰφικλέȣς θ 100. 838 b15. ἐπὶ τȣ̃ τάφȣ τȣ̃ Ἰόλεω τὰς καταπιστώσεις ποιεῖσθαι τȣ̀ς ἐρωμένȣς ϗ τȣ̀ς ἐραστάς f 92. 1492 a42.

ἴον. ἡ μέλιττα βαδίζει ἀπὸ ἴȣ ἐπὶ ἴον Ζι 40. 624 b4, 5 (planta dubia). τῶν ἴων ἀπέραντόν τινα τόπον συμπεπληρῶσθαι θ 82. 836 b16. fort Viola odorata vel Matthiola incana.

ἴονθος. οἷον ἴονθοι μικροί Ζιε 31. 556 b29. ἴονθοι ἐν τῷ προσώπῳ μάλιστα, ἐξάνθημα ὑγρότητος ἀπέπτȣ πλς 3. 965 b14, 16. ἡ χάλαζα οἱονεὶ ἴονθος ἄπεπτος ἐν τοῖς ἐντός πλδ 4. 963 b40.

Ἰόνιος. ὁ Ἰόνιος (i e κόλπος) Πδ 4. 1290 b11. η 10. 1329 b20.

ἰός, rubigo, ἰȣ̃ χρῶμα χ 2. 792 b27. — venenum, τὸν ὄφιν μετὰ τὴν φώλευσιν ἰȣ̃ πληρȣ̃σθαι πλείονος τȣ̃ ἐμφύτȣ f 334. 1534 a19.

Ἴος insula, patria Homeri f 66. 1486 b39, 1487 a16, 20, 34.

ἰȣλίς. refertur inter τὰ ἀγελαῖα Ζι 2. 610. b6. cf S II 24. AZι I 129, 26. (Labrus Julis St 234. Cr fort Julis julis *Bloch*, turcica *Risso*, Giofredi *Risso*, qui hodie ἴȣλοι nominantur cf E 90, 105-107.)

ἴȣλος. refertur inter τὰ ἔντομα ϗ ἄπτερα Ζιδ 1. 523 b18. μάλιστα πολύποδα τὰ μάλιστα κατεψυγμένα διὰ τὸ μῆκος, οἷον τὸ τῶν ἰȣ́λων γένος Ζμδ 6. 682 b3 (Juli et Scolopendrae sp Cr AZι I 164 17. Su 235, 55.) cf ἰȣλώδης.

ἰȣλώδης. τὸ τῆς ἀρχῆς μόριον τοῖς μὲν πολλοῖς τῶν ἐντόμων ἐστὶν ἕν, τοῖς δὲ πλείω, καθάπερ τοῖς ἰȣλώδεσι ϗ μακροῖς· διόπερ διατεμνόμενα ζῇ Ζμδ 5. 682 a5, cf b22. F 311, 51. M 224.

ἴπνος. θερόμενος πρὸς τῷ ἴπνῳ Ζμα 5. 645 a20.

Ἱππαρῖνος Πε 6. 1306 a1.

ἱππαρχεῖν ἱππαρχηθέντα Πγ 4. 1277 b10.

ἱππαρχίαι ϗ ταξιαρχίαι Πζ 8. 1322 b3.

ἵππαρχοι δύο ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων αἱρεθέντες f 374. 1540 b9. 391. 1543 a3, 6. 392. 1543 a14, 16.

Ἵππαρχος τύραννος Ρβ 24. 1401 b12. f 357. 1538 b15.

ἱππὰς ἡ καλȣμένη, τέλος τῶν Ἀθηναίων Πβ 12. 1274 a21.

ἱππάσιμος χώρα Πζ 7. 1321 a8.

Ἵππασος ὁ Μεταποντῖνος τὸ πῦρ ἀρχὴν τίθησιν ΜΑ 3. 984 a7.

ἱππαστός. τῶν ἱππαστῶν (ἵππων ὁ κυνόδȣς γίνεται) μικρός, τῶν μὴ ἱππαστῶν μέγας Ζιζ 22. 576 b17. cf ἵππος 2.

ἵππειος. τὸ ἵππειον γάλα Ζιγ 20. 522 a28.

ἱππέλαφος. descr Ζιβ 1. 498 b31-499 a9 ('nullum animal tam varias excitavit sententias'. alter brandhirsch Pall spicileg XI, 51. Buff hist nat XI, 402. Zimmermann spec zool geogr 200. Cuvier regn an I 255. fort S I 66. St Antilope gnu Allamand in Desmarest Mammalogie 472. Lichtenstein prolus philol Hamb 1782, 6 adn. Antilope strepsiceros *Pall* S eclog phys II 19. Gauri Gau Hodyson in Journal of Asiat Soc of Bengal VI 1, 499. VII 2, 795. Wiegmann, Archiv 1840 I 263. Antilope picta *Pall* Wiegmann observat zool 26. fort KaZι 57, 6. Cr K 455. AZι I 67, 13. Cervus hippelaphus *C* Cuvier recherches s l oss foss IV 40. Sommerville phys Geogr II 371. Cervus Aristotelis *C* Cuvier recherch additam 503. Su 68, 49. Humboldt Kosmos II 429).

ἱππεύειν. οἱ ἱππεύοντες συνεχῶς ἀφροδισιαστικώτεροι γίνονται

πδ 11. 877 b14. Σκύθαι ἱππεύουσι ταῖς κυούσαις ἵπποις Ζιζ 22. 576 a21.

ἱππεύς. ὁ ἱππεὺς ἐπὶ κέρας ἐκτρέχει κ6. 399 b7. ὁ πόλεμος τὴν ὑπεροχὴν ἐν τοῖς ἱππεῦσιν εἶχεν Πδ 13. 1297 b19, 22. πολιτεία ἐκ τῶν ἱππέων, ὀλιγαρχία τῶν ἱππέων Πδ 13. 1297 b18. ε6. 1306 a35. χώρα δυναμένη τρέφειν χιλίους ἱππεῖς Πβ 9. 1270 a29. — οἱ ἱππεῖς, τέλος τῶν Ἀθηναίων f 350. 1537 a17.

ἱππεύς. περὶ τὴν Φοινίκην γίνονται ἐν τῷ αἰγιαλῷ οὓς καλοῦσιν ἱππεῖς διὰ τὸ οὕτως ταχέως θεῖν ὥστε μὴ ῥᾴδιον εἶναι καταλαβεῖν Ζιδ 2. 525 b7. (Ocypode ippeus, Cancer cursor *L* cf AZι I 152, 3. K 566, 8. Cr. Beckmann de hist nat vett 233).

Ἱππίας tyrannus Athen οβ 1347 a4. f 357. 1538 b23. — Ἱππίας ὁ Θάσιος πε 25. 1461 a22. — Ἱππίας dialogus Platonis Μδ 29. 1025 a6. — indefinite (fort sophista Eleus intelligitur) τὸ καθ' ἕκαστον ἔνδοξον, οἷον Σωκράτει ἢ Ἱππίᾳ Ρα 2. 1356 b33.

ἱππικός. οἱ ἱππικοὶ δύνανται θεωρεῖν ἵππους φ1. 805 a16. ἡ ἱππική, παιδεύεσθαι ἱππικήν Ηα 1. 1094 a11. Πγ 4. 1277 a18. ἱππικὰ ὄργανα Ηα 1. 1094 a11. τὸ ἱππικὸν χρήσιμον πρὸς πόλεμον, coni ὁπλιτικὸν ψιλὸν ναυτικόν Πζ 7. 1321 a7. φύλαρχός ἐστιν ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων f 392. 1543 a15.

ἱπποβότης, ἡνίκα ἡ τῶν ἱπποβοτῶν ἐπεκράτει πολιτεία (παρὰ τοῖς Χαλκιδεῦσιν) f 560. 1570 b3.

Ἱππόδαμος Εὐρυφῶντος Μιλήσιος. eius πολιτεία examinatur Πβ 8. 1267 b22 sqq. — Ἱπποδάμειος τρόπος Πη 11. 1330 b24.

ἱπποθήλης. ὄνοι, οὓς καλοῦσιν ἱπποθήλας (v l ἱπποθῆρας) Ζιζ 23. 577 b17 cf S script rei rust I, 2, 468 et S I 501.

Ἱπποκράτης ἰατρός Πη 4. 1326 a15. — Ἱπποκράτης ὁ Χῖος, mathematicus, eius quadratura circuli τι 11. 171 b15 (Wz ad 69 a32. Schol. 327 a30). de cometis sententia μα 6. 342 b36, 343 a28. 7. 344 b15. περὶ τὰ ἄλλα βλὰξ καὶ ἄφρων ηεη 14. 1247 a17.

Ἱππόλοχος Ρα 9. 1368 a17.

ἱππομανεῖν. αἱ ἵπποι αἱ θήλειαι ἱππομανοῦσιν Ζιζ 18. 572 a10.

ἱππομανές. 1. ὃ ἐπιφύεται ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν πώλων Ζιζ 18. 572 a20, 28. 22. 577 a9. θ 24. 605 a2. f 331. 1533 b34. cf Rose Ar Ps 354 (hippomanes, Bechstein Naturgesch I 728) — 2. αἱ ἵπποι αἱ ἱππομανοῦσαι ἐκβάλλουσί τι, ὃ καλεῖται, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ τικτομένου, ἱππομανές Ζιζ 18. 572 a21 Aub (fort hippolithos, Pferdebezoar cf Bechstein I 739. Lehmann physiol Chemie I 117, II 124. Schlieben 90). — 3. περὶ τὴν ὥραν τῆς ὀχείας ῥεῖ ταῖς ἵπποις ἐκ τοῦ αἰδοίου ὅμοιον γονῇ, λεπτότερον δὲ πολὺ ἢ τὸ τοῦ ἄρρενος· καὶ καλοῦσι τοῦτό τινες ἱππομανές Ζιζ 18. 572 a27 (humor mucosus quidam cf Nüsken Kollerkrankheiten 35 et 57).

ἱππομύρμηκες (v l ἵπποις μύρμηκες, ἵππης μύρμηκες, οἱ ἱππεῖς μύρμηκες) ἐν Σικελίᾳ οὐκ εἰσίν Ζιθ 28. 606 a5 (fort Formica herculeana Su 222, 35. AZι I 168. M 217).

ἵππος. ἓν εἶδος τῶν τετραπόδων καὶ ζῳοτόκων Ζια 6. 490 b33. τὸ τῶν ἵππων γένος μκ 1. 465 a5. Ζι 4. 611 a11. Ζγβ 8. 748 a15. refertur inter τὰ πεζὰ καὶ ἔναιμα, τὰ ἔναιμα καὶ ζῳοτόκα Ζιδ 10. 536 b25. α4. 489 a31, 35, τὰ ζῳοτόκα καὶ τετράποδα Ζια 6. 490 b33. γ1. 510 b15. Ζγα 4. 717 a31. β1. 732 b18, τὰ ζῳοτοκοῦντα ἐν αὑτοῖς Ζια 5. 489 b12. γ20. 521 b22. Ζγα 9. 718 b30. β1. 732 a34. γ1. 749 a31, τὰ ὑπέργεια Ζια 1. 488 a24, τὰ ἀσχιδῆ Ζια 1. 499 b11, τὰ μώνυχα Ζιβ 1. 499 b11, 500 a30. Ζμγ 12. 674 a2. 14. 674 a26. δ10. 688 b24, τὰ λόφουρα Ζια 6. 491 a1, τὰ μονοτόκα Ζιζ 22. 576 a1. Ζμδ 10. 688 b23. Ζγβ 8. 748 a17. δ4. 771 a20, τὰ ἀνεπάλλακτα, συνόδοντα Ζιβ 1. 501 a17. θ6. 595 a9, τὰ καρποφάγα, ποηφάγα Ζιθ 8. 595 b22, ὅσα ἄγρια καὶ ἥμερα Ζια 1. 488 a30. Ζμα 3. 643 b6. πι 45. 895 b23 (ἄγριοι ἵπποι θ10. 831 a22 v l. πι 45. 895 b25), τὰ μεγάλα, τὰ μέγιστα τῶν ζῴων πι 61. 898 a10. Ζγδ 4. 771 a20, τὰ ὑποζύγια Ζιθ 24. 604 b20, 28.

1. nomina equorum. equus: ἵππος (sine articulo) Ζιζ 22. 577 a14. Ζγβ 8. 748 a33, οἱ ἵπποι Ζιζ 18. 571 b12. θ24. 605 a8. Ζγβ 8. 748 a19, ὁ ἄρρην ἵππος Ζιζ 18. 572 b9. Ζγβ 8. 747 b14, 15, ὁ ἵππος ὁ ἄρρην Ζιε 14. 545 b15, 18. ζ22. 575 b21, οἱ ἄρρενες Ζιζ 22. 576 a17, b2. Ζμδ 10. 688 b32, τὰ ὀχεῖα (beschäler) Ζιζ 18. 572 a14. — ὁ ἀγαθός, ἄριστος ἵππος, οἱ ἰδίᾳ τρεφόμενοι Ζι 47. 631 a2, 3. ζ22. 576 b3. equa: ἵππος (sine art) Ζιζ 22. 577 a13, ἡ ἵππος Ζιζ 22. 575 b24, 576 b28, 577 a7, 11. θ24. 605 a4, 7. Ζγβ 8. 748 a20. f 331. 1533 b14. ἡ ἵππος ἡ θήλεια Ζιζ 22. 576 a9, 24, ὁ θῆλυς ἵππος Ζγβ 8. 747 b14, 16, ἡ θήλεια Ζιε 14. 545 b16, 19. ζ18. 572 a14. 22. 575 b22, 576 a18, 30, b2, 4. — ἵππος γενναία Ζι 47. 631 a2 (Schlieben 117). αἱ παρῷαι ἵπποι καλούμεναι Ζι 45. 630 a29. αἱ στέριφαι Ζι 4. 611 a12, αἱ σύννομοι Ζι 4. 611 a10, μήτηρ Ζιβ 1. 500 b31. ζ22. 576 a18. ι4. 611 a13. 47. 631 a3. Ζμδ 10. 688 b33. — τὸ ἔμβρυον Ζιζ 22. 576 a22, 577 a5, 14. — αἱ εὐθὺς γενόμεναι, τὸ τικτόμενον Ζιε 14. 545 a7. ζ18. 572 a20. 22. 576 b25. τὰ ἔκγονα Ζιε 14. 545 b11, 14. ζ22. 575 b23, 25, 576 a20, 25. οἱ νέοι Ζιζ 22. 576 b19. Ζμδ 10. 686 b15, πῶλοι Ζιζ 18. 572 a28. 22. 577 a8. θ24. 605 a3, 7. Ζμδ 10. 686 b15, τὸ πωλίον Ζι 4. 611 a11, 13. θυγατέρες Ζιζ 22. 576 a19. τέρατα πι 61. 898 a11.

2. partes exteriores. τὸ πλῆθος τοῦ σώματος, μῆκος καὶ ὕψος Ζιζ 22. 576 b4. Ζμδ 10. 686 b15. Schlieben 171. δορά, δέρμα f 275. 1527 b21. χ6. 797 a34. θρὶξ ejusque color Ζιγ 20. 521 b23. χ6. 797 a34, 798 a6, προσεσταλμένη Ζι 45. 630 a25, ῥυὰς ἀνὰ πᾶν ἔτος πι 63. 898 a33. τρίχες ἐκ τῶν οὐλῶν φύονται πι 27. 893 b27. 29. 894 a12, 16. ἀποκειρόμενοι Ζιζ 18. 572 b8. λευκαίνονται Ζιγ 11. 518 a9. Ζγε 1. 780 b5. 3. 782 a13. χ6. 798 b7. — πρόσωπον, μέτωπον, μετάφρενον Ζι 47. 631 a6. ζ22. 577 a8. φ6. 810 b32. oculi. μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων πολύχρων Ζγε 1. 779 b3. ἔνιοι γίνονται γλαυκοί (ἑτερόγλαυκοι coni S), οἱ λευκοὶ ἵπποι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γλαυκοί, ἑτερόγλαυκοι Ζια 10. 492 a6. πι 11. 892 a1. Ζγε 1. 779 b4, 780 b3. — dentes Ζιζ 22. 576 a6. κυνόδους μικρός, μέγας καὶ ἀπηρτημένος, ὀξύς Ζιζ 22. 576 b17. πρεσβύτερος γινόμενος λευκοτέρους ἔχει τοὺς ὀδόντας Ζιβ 3. 501 b16. βόλος, ἄβολος Ζιζ 22. 576 b13, 16, 15, βάλλειν, εὐθὺς ἅμα πάντας ἐκβάλλειν Ζιβ 1. 501 b3. ζ22. 576 a4, 6, 8, 12, b13, a13, παύεται βάλλων Ζιζ 22. 576 a4. — χαίτη Ζιβ 7. 502 a10. θ5. 594 a32. 24. 604 b14. ι45. 630 a24. θ1. 830 a10. — αἱ λαπάραι Ζιθ 24. 604 b16. — τὰ αἰδοῖα ἔξω, οὐκ ἀπολελυμένα, ὄρχεις Ζιβ 1. 500 a33, b6. Ζγα 4. 717 a31. — μαστοὶ ἐν τοῖς μηροῖς Ζιγ 20. 521 b21. Ζμδ 10. 688 b23. τῶν μωνύχων τὰ ἄρρενα οὐκ ἔχουσι μαστούς, πλὴν ὅσα ἐοίκασι τῇ μητρί, ὅπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ἵππων Ζιβ 1. 500 a31. Ζμδ 10. 688 b32. — τὰ πρόσθια σκέλη, τὸ ὄπισθεν Ζιζ 22. 576 b27. Ζμδ 10. 686 b16. cf AZι II tab 1. τὰ ἰσχία καὶ τὰς ὁπλὰς ἐφέλκειν Ζιθ 24. 604 b17. — τὴν κέρκον κινοῦσι πυκνά, μικρὸν ἔχουσι τὸν στόλον μακραῖς θριξίν, λοφιάν Ζιζ 18. 572 a24. Ζμβ 14. 658 a33, 30. Ζιβ 1. 498 b30.

3. partes interiores. hippopotamus τὰ ἐντὸς ἔχει ὅμοια ἵππῳ Ζιβ7. 502 ^{a}15. ἡ τῶν ἵππων καρδία ἔχει ὀστοῦν Ζιβ15. 506 ^{a}10. Ζμγ4. 666 ^{b}18. σπλήν Ζμγ12. 674 ^{a}4. renes succenturiati Ζιζ22. 577 ^{a}6. ἔχουσι μίαν κοιλίαν, πλείω τὴν ὑποχώρησιν ποιοῦνται τὴν ξηρὰν τῆς ὑγρᾶς Ζμγ14. 674 ^{a}26. πι59. 897 ^{b}34. τὸ μέγεθος, ἡ σκληρότης τῆς ὑστέρας Ζγδ5. 773 ^{b}27. πι9. 891 ^{b}29, 31. ἡ ὑστέρα ἐστὶ κάτω πρὸς τοῖς ἄρθροις, κάτω τοῦ ὑποζώματος Ζγγ1. 749 ^{a}32. Ζιγ1. 510 ^{b}17. οἱ ζωμοὶ οὐ πήγνυνται Ζιγ17. 520 ^{a}9. ὅλως οὐκ ἔχουσι χολήν Ζιβ15. 506 ^{a}22. Ζμδ2. 676 ^{b}26.

4. περὶ γενέσεως κτλ. ἡ ἵππος ἐστὶ φύσει ἀφροδισιαστικόν. λαγνίστατον μετ' ἄνθρωπον ἵππος. τῶν θηλειῶν ὁρμητικῶς ἔχουσι πρὸς τὸν συνδυασμὸν μάλιστα ἡ ἵππος Ζγδ5. 773 ^{b}29. Ζιζ22. 575 ^{b}30. 18. 572 ^{a}9 (ἵππου nomen transfertur ad feminas libidinosas ^{a}11). Ηεζ7. 1149 ^{b}33. αἱ στέριφαι, ἄτεκνοι ὅλως, opp αἱ συλλαμβάνουσαι, φύσει ἄγονοί τινες. ἄγονοι. εὐφυὴς πρὸς τὴν ἀγονίαν Ζιι4. 611 ^{a}12. ζ22. 577 ^{a}3, 576 ^{a}5. Ζγβ7. 746 ^{b}19. 8. 748 ^{b}12. καταμήνια· οὐ καταμηνιώδης, ἀλλ' ἐλάχιστον προΐεται τῶν τετραπόδων· ἵπποι αἱ θήλειαι ἥκιστα προΐενται κάθαρσιν Ζιζ18. 573 ^{a}4, 11. Ζγβ8. 748 ^{a}20. δ5. 773 ^{b}32. — marium pugnae ante coitum, ἡ τοῦ ἵππου γονὴ θερμοτέρα (τοῦ ὄνου), οἱ πρεσβύτεροι γονιμώτεροι Ζιζ22. 576 ^{a}16. 18. 572 ^{b}9. Ζγβ8. 748 ^{b}4. — οὐκ αὐτόματα γίνονται πι65. 898 ^{b}6. — de tempore coitus Ζιζ22. 576 ^{a}16. Ζγβ8. 748 ^{a}28. γεννᾷ, ἀναβαίνει, πληροῖ, πληροῖ ἐπιβαίνων, προσδέχεται, μιχθεὶς ὄνῳ Ζιζ22. 576 ^{a}3, 18. ι47. 631 ^{a}5. Ζγβ8. 748 ^{a}33. Ζιζ22. 576 ^{a}5, 575 ^{b}22, 29. 23. 577 ^{b}5, 15. Ζγβ8. 747^b, 748. (παρὰ φύσιν γεννᾷ ἵππος ἡμίονον Μζ8. 1033 ^{b}33.) τοὺς ἵππους διαλείποντες ὀχεύουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι συνεχῶς φέρειν Ζγβ8. 748 ^{a}19. ὀχεία Ζιε14. 545 ^{b}10, 15. ζ18. 572 ^{a}23, ^{b}11. 22. 575 ^{b}21, 576 ^{b}3, 20. πότε ὀργᾷ πρὸς τὴν ὀχείαν, ἡ ὀχεία οὐκ ἐπίπονος, συμβαίνει σχεδὸν διὰ βίου γίνεσθαι τὴν ὀχείαν, μόνα τῶν ζῴων ὀχείαν ἐπιδέχονται κυοῦντα γυνὴ ϗ ἵππος Ζιζ18. 572 ^{b}5. 22. 575 ^{b}30. ε14. 545 ^{b}17. η4. 585 ^{a}3. Ζγδ5. 773 ^{b}25. — κύει πλείω χρόνον, ἐνιαυτόν Ζιζ22. 575 ^{b}26, 576 ^{a}21. Ζγδ10. 777 ^{b}12. β8. 748 ^{a}30. — οὐκ ἐπικυΐσκεται. εὐθὺς πίμπλαται, opp διαλείπει χρόνον, ποιεῖ ὥσπερ νειόν, οὐ συλληπτικὰ τὰ θήλεα ἀεί Ζιη4. 585 ^{a}6. ζ22. 576 ^{b}29, 577 ^{a}1, 2. Ζγβ8. 748 ^{a}18. — ἐκφέρει, τίκτει Ζιζ22. 575 ^{b}26, 576 ^{a}24, ^{b}28, 29, 577 ^{a}7. πι61. 898 ^{a}11, ἓν μόνον ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ποτὲ ϗ δύο τὰ πλεῖστα Ζιη4. 585 ^{a}7. ζ22. 576 ^{a}1. ἵππος ἀνθρώπου βραδυτοκώτερον μέν, ὀλιγοχρονιώτερον δέ· εὐτοκώτεραι τίνες· εὐτοκώτατον ϗ λοχίων καθαρώτατον πι9. 891 ^{b}28. Ζιζ22. 576 ^{a}22. 18. 573 ^{a}9. τόκος, ἄφεσις, ἐκ τῆς ἵππου γίνεσθαι, προΐεσθαι τὰ ἔκγονα, ἐκβάλλει κύουσα, ἐπιδιδόναι, τὸ καλούμενον πώλιον προεκβάλλουσι πρὸ τοῦ πώλου Ζιζ22. 576 ^{b}30, ^{a}25. ι47. 631 ^{a}2. ζ22. 576 ^{a}25. θ24. 604 ^{b}30. ε14. 545 ^{b}14. ζ22. 575 ^{b}25. θ24. 605 ^{a}5. τὸ χόριον εὐθὺς κατεσθίει ἡ ἵππος, ἃ ἂν γεννήσωσιν ἐκτρέφει, ἀποτρώγει, στέργει, θηλάζει, λεπτότατον μὲν γάλα καμήλου, δεύτερον δ' ἵππου. αἱ ἵπποι τέρατα τίκτουσιν ἧττον ἢ τὰ πολύγονα Ζιζ22. 577 ^{a}7, 576 ^{b}25, 10, 12. θ24. 605 ^{a}4. ι4. 611 ^{a}13. γ20. 521 ^{b}23. πι61. 898 ^{a}11.

5. vita Ζιε14. 545 ^{b}18. ζ22. 576 ^{a}26. πῶς γνωρίζεται ἡ ἡλικία· γνῶναι τὴν ἡλικίαν, γνώμην ἔχειν Ζιζ22. 576 ^{b}16, 15, 14. διετής (διέτης v l et P 468), διέτης Ζιε14. 545 ^{a}9. ζ22. 575 ^{b}21, 22. τριετής Ζιε14. 545 ^{b}13. ζ22. 575 ^{b}24. ἀκμάζει πότε Ζιζ22. 576 ^{b}12. ὁ πρεσβύτερος Ζιβ3. 501 ^{b}16. ζ22. 576 ^{a}16. Ζμδ10. 686 ^{b}16. μακροβιώτερον τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἢ τὸ τῶν ἵππων μκ1. 465 ^{a}5. 4. 466 ^{a}1. ἡμίονος μακροβιώτερος ἵππου μκ5. 466 ^{b}10.

6. victus. χαίρουσι τοῖς λειμῶσι ϗ τοῖς ἕλεσιν, εὐβοσία ϗ ἀφθονία τροφῆς Ζιθ8. 595 ^{b}22. 24. 605 ^{a}9. ζ22. 575 ^{b}33. φιλόλουτρον ϗ φίλυδρον. πίνει ἥδιον τὸ ὕδωρ θολερὸν ϗ παχύ, σπάσει πίνει Ζιθ24. 605 ^{a}12, 10. 8. 595 ^{b}30. 6. 595 ^{a}9. — φορβάδες ἄνοσοι, αἱ σύννομοι, οἱ ἵπποι νέμονται χωρίς, πότε Ζιθ24. 604 ^{a}22. ζ18. 572 ^{b}10, 12.

7. κίνησις πε1. 880 ^{b}20. Ζπ14. 712 ^{b}7. (καθάπερ ἐργάζονται τοὺς ἵππους τοὺς χαλκοῦς τοὺς τὰ πρόσθια ἠρκότας τῶν σκελῶν Ζπ11. 710 ^{b}19. cf πο25. 1460 ^{a}18. Vhl Poet IV 411.) ταχυτῆτα δέδωκεν ἡ φύσις Ζμγ2. 663 ^{a}2. οὐ μόνιμός ἐστιν ἡ φύσις τῶν ἵππων ἀλλ' ὀξεῖα ϗ εὐκίνητος Ζιζ22. 577 ^{a}16. θεῖ πε13. 882 ^{a}4. πνεῖ Ζιθ24. 604 ^{b}15.

8. mores. ἵππος ἵππῳ χαίρει ϗ ἐπιθυμεῖ πι52. 896 ^{b}10. πρὸς αὐτὰς παίζουσι, φύσει φιλόστοργον Ζιζ18. 572 ^{a}30. ι4. 611 ^{a}12. οὐ θέλει (δέχεσθαι τὸν ἐξ αὐτῆς ἵππον) Ζιι47. 631 ^{a}4. τὰ ὦτα καταβάλλει ϗ προτείνει. κατωπιᾷ, κατηφεῖ, συγκύπτει Ζιθ24. 604 ^{b}13, 21, 12. ζ18. 572 ^{a}23. ἐνυπνιάζειν φαίνονται Ζιδ10. 536 ^{b}28. οἱ τοῖς ὤμοις ἐπισαλεύοντες ὀρθοῖς ἐκτεταμένοις γαλεαγκῶνες· ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ἵππους φ6. 813 ^{a}12. μάχαι Ζιθ24. 605 ^{a}8. ἐξίσταται ϗ μαίνεται, δάκνει. καταβάλλει, διώκει Ζιζ22. 577 ^{a}12. 18. 571 ^{b}13, 572 ^{b}12. — κάμηλος ἵππῳ ὅλως ἀεὶ πολεμεῖ Ζιζ18. 571 ^{b}25. φίλοι ὠτίδες ϗ ἵπποι f 275. 1527 ^{b}21, 26.

9. φωνή Ζιε14. 545 ^{a}6. ζ18. 572 ^{a}24. θ24. 605 ^{a}8. ακ800 ^{a}25.

10. morbi. σχεδὸν ὅσαπερ ἀρρωστεῖ ἄνθρωπος ἀρρωστήματα, ϗ ἵππος ἀρρωστεῖ Ζιθ24. 604 ^{b}26. ζ18. 572 ^{a}15. ἱππομανοῦσι, σκυζῶσι. κριθιῶσι, νυμφιῶσι, λυττῶσιν, ἐκλείπουσιν Ζιζ18. 572 ^{a}10, 29. θ24. 604 ^{b}8, 10, 13, 14. ἀποβάλλουσι τὰς ὁπλάς, καρδίαν ἀλγοῦσιν, λέγονται ϗ ἐξανεμοῦσθαι περὶ τὸν καιρὸν τοῦτον (συνδυασμοῦ) Ζιθ24. 604 ^{a}24, ^{b}15. ζ18. 572 ^{a}13. ποδάγρα (paronychia equi), εἰλεός, τέτανος. ἔμπυοι, οὐλαί Ζιθ24. 604 ^{a}23, 30, ^{b}4, 6. πι27. 893 ^{b}27. 29. 894 ^{a}12, 16. — φορβάδες ἄνοσοι Ζιθ24. 604 ^{a}22.

11. subspecies. ἐν Κρήτῃ, τῶν Σκυθῶν, ἐν Ὀποῦντι, ἡ ἐν Φαρσάλῳ ἵππος ἡ Δικαία καλουμένη (cf h v), οἱ Νισαῖοι Ζιζ18. 572 ^{a}14. 22. 576 ^{a}21. ι47. 631 ^{a}1. ζ22. 576 ^{b}25. η6. 586 ^{a}13. Πβ3. 1262 ^{a}24. Ζιι50. 632 ^{a}30. μικροὶ ϗ οἱ τῶν Πυγμαίων ἵπποι Ζιθ12. 597 ^{a}5.

12. hippiatrica. ἵππος ἡγεμών, ἱππαστὸς ϗ μὴ ἱππαστός, οἱ τροφίαι ἵπποι, οἱ πομπεύοντες (abgerichtet zur Courbette Schlieben 182. 184) Ζιζ22. 577 ^{a}15, 576 ^{b}17, 19. θ24. 604 ^{a}29. Ζπ14. 712 ^{a}34, ^{b}7. κατηφέστεραι Ζιζ18. 572 ^{b}9. τροχάζουσι Ζιθ24. 604 ^{b}12. ἐμβάλλεται ὁ χαλινός, ἵππον χαλινοῖ τις, ἀναβαίνει, οἱ ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχούμενοι Ζιζ22. 576 ^{b}18. κ6. 399 ^{b}5. Ζιθ24. 604 ^{b}11. πε13. 882 ^{a}3. 37. 884 ^{b}22. παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι f 541. 1567 ^{b}29, 34, 39. (Equus caballus *L.* Su 72, 54. AZι I 69, 22. A Schlieben die Pferde des Alterthums 1867 p 74, 86, 88, 93, 116, 117, 131). cf ἱππομανές, λόφουρα.

13. varia. ἵππος κατεῖχε λειμῶνα [illegible] (fabula Aesop) Ρβ20. 1393 ^{b}13. ἵππος δίκαιος [illegible] ^{a}30. — ὀλιγαρχικαὶ αἱ πόλεις ὅσαις ἐν [illegible] Πδ3. 1289 ^{b}37, 38. ἐν Λακεδαίμονι τοῖς ἀλλήλων ἵπποις ὡς ἰδίοις χρῶνται Πβ5. 1263 ^{a}36.

14. ἵππος ὁ ποτάμιος, ἵππος ποτάμιος, ὁ ποτάμιος ἵππος descr Ζιβ7. 502 ^{a}9-15. cf Herodot II 71. δισχιδής Ζιβ1. 499 ^{b}10. οὐ δύναται ζῆν χωριζόμενος τῆς τοῦ ὕδατος φύσεως Ζιθ2. 589 ^{a}27. 24. 605 ^{a}13. (Hippopotamus am-

phibius *L*. Wiegmann obs zool 4. Cuvier discours s l révolut du globe p 47. Su 80, 63. AZι I 70, 23. KaZι 60, 17.)

Ἵππος ἄκρα θ134. 844 a8.

ἱπποσέλινον τῷ ὑστέρῳ ἔτει φέρει καρπόν πκ7. 923 a34. (Smyrnium olus atrum *L* cf Sprengel hist rei herb I 59. Fraas 148.)

Ἱππότης Μήλιος f 513. 1562 a5.

ἱπποτροφίαι τῶν μακρὰς οὐσίας κεκτημένων εἰσίν Πζ7. 1321 a11. δ3. 1289 b35.

ἵππουρος. ἔαρος τίκτει, τὰ γενόμενα ἐκ μικροῦ ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνουσι, φωλεῖ χειμῶνος Ζιε10. 543 a23, 21. θ15. 599 b3. (fort Muraenoides sp AZι I 129, 37. Balaenae sp St Coryphaena hippurus Cr, 'quis sit, ignoramus adhuc' S I 283.)

ἱπποφόρβιον. τρέφεσθαι ἐν τοῖς ἱπποφορβίοις Ζιζ22. 576 b3, 25. τὸ ἱπποφόρβιον δοκεῖ τέλεον εἶναι, ὅταν ὀχεύωσι τὰ ἑαυτῶν ἔκγονα Ζιζ22. 576 a20.

ἱπποφορβοί Ζιζ22. 577 a15.

Ἵππων φορτικώτερος, ὕδωρ ἀπεφήνατο τὴν ψυχήν ψα2. 405 b2. eius εὐτέλεια τῆς διανοίας ΜΑ3. 984 a3.

ἶρις. 1. arcus pluvius. τὸ περὶ τῆς ἴριδος εἰδέναι ὀπτικοῦ, ἡ ἶρις δι' ἀνάκλασιν γίγνεται Αγ13. 79 a11. δ15. 98 a28. ἡ ἶρις πάθος ὄψεως ἀνακλωμένης πιβ3. 906 b5. ἶρις, def κ4. 395 a32, 30. περὶ τῆς ἴριδος μγ2. 4. 5. ἶρις τίνα χρώματα ἔχει μγ2. 372 a8. διὰ τί τρίχρως μγ4. 375 a1-30. ἡ ἔξω, ἡ ἔσω ἶρις μγ4. 375 b9. ἐν τῷ μελαντάτῳ νέφει μάλιστα ἄκρατος γίγνεται ἡ ἶρις μγ4. 375 a10. ἀπὸ σελήνης διὰ τί σπανία γίγνεται ἡ ἶρις μγ2. 372 a26 sqq. τῆς ἴριδος οὐδέποτε γίγνεται κύκλος οὐδὲ μεῖζον ἡμικυκλίου τμῆμα μγ2. 371 b26. ὅταν κατασκήψῃ ἡ ἶρις Ζιε22. 553 b30. πιβ3. 906 a37. — ἡ ἀπὸ τῶν κωπῶν τῶν ἀναφερομένων ἐκ τῆς θαλάττης ἶρις μγ4. 374 a30. — 2. ἶρις ἄνθος (Iridis sp) χ5. 796 b26.

ἰριώδης. τὸ τοῦ λύχνου φῶς πορφυροῦν φαίνεται κύκλῳ ϗ ἰριῶδες, φοινικοῦν δ' οὔ μγ4. 374 a28.

ἴς. αἱ ἶνες γῆς εἰσίν, στερεὸν ϗ γεῶδες Ζμβ4. 650 b18, 36, 651 a7. τὰ πολλὰς ἔχοντα λίαν ἶνας ϗ παχείας γεωδέστερα τὴν φύσιν ἐστὶ ϗ θυμώδη τὸ ἦθος ϗ ἐκστατικὰ διὰ τὸν θυμόν Ζμβ4. 650 b33. cf μδ10. 389 a20, 21. 7. 384 a28. — 1. fibra. λεπτυνομένων τῶν ζῴων ἀφανίζονται αἱ σάρκες ϗ γίγνονται φλεβία ϗ ἶνες Ζιγ16. 519 b33. ἔνιαι τῶν ἰνῶν ἔχουσιν ὑγρότητα τὴν τοῦ ἰχῶρος Ζιγ6. 515 b28. — 2. fort telae compositae. αἱ ἶνές εἰσι μεταξὺ νεύρου ϗ φλεβός Ζιγ6. 515 b27 Aub (nervi St et Hecker Gesch d Heilkunde I 246, fibra KaZι 115, 1). — 3. vasa evertebratorum. τὰ μικρὰ τῶν ζῴων ὀλίγας ἶνας ἀντὶ φλεβῶν ἔχουσιν Ζιγ4. 515 a25. τὰ ἀτελῆ, οἷον τὸ μὲν ἴς τὸ δ' ἰχώρ, opp αἷμα ϗ φλέψ Ζια4. 489 a23. γ2. 511 b4. — 4. fibrin. ἔστι ϗ ἄλλο γένος ἰνῶν, ὃ γίνεται ἐν αἵματι, οὐκ ἐν ἅπαντος δὲ ζῴου αἵματι Ζιγ6. 515 b30, 35. τὰς καλουμένας ἶνας τὸ μὲν ἔχει αἷμα τὸ δ' οὐκ ἔχει Ζμβ4. 650 b14. τὸ ἄλλο αἷμα πήγνυται, ἐὰν μὴ ἐξαιρεθῶσιν αἱ ἶνες Ζιγ19. 520 b26. — 5. ὑμὴν αἱματικὰς ἶνας ἔχων Ζιζ2. 561 a15. cf Harvei exercitat 268. — 6. αἱ τῶν πολυπόδων πλεκτάναι ἐκ τῶν ἰνῶν πεπλεγμέναι εἰσίν, αἷς ἕλκουσι τὰ σαρκία ϗ τὰ ἐνδιδόντα Ζμδ9. 685 b6. cf de h v Philippson ὕλη 21, E Meyer Gesch d Bot I 160, Lewes 290, KaZι 33, 1.

ἰσάζειν. 1. trans ἰσάζειν τὰς κτήσεις Πβ6. 1265 a38. cf 7. 1267 b10. τὸ ἀνάλογον ἰσάζει Ηι1. 1163 b33. ὁ δικαστὴς πειρᾶται ἰσάζειν τὸ ἄνισον Ηε7. 1132 a7, 10. pass ἰσασθῆναι Ηε8. 1133 a18, 14, 32, b10. Οβ4. 287 b10. δεῖ ἰσασθῆναι τὸ κέρδος πρὸς τὴν τιμήν ηεη10. 1242 b20. ἐξ ἀνίσων ἰσασθέντων Μμ7. 1081 a25. 8. 1083 b24. ν4. 1091 a25. ἰσασθεισῶν τῶν ψήφων πκθ13. 951 b17. τὸ ἔργον τὸ ἰσασμένον Ηε8. 1133 b5. — 2. intr Ηη15. 1154 b24. θ7. 1158 a35. μβ3. 358 b15. Ζκ3. 699 a33. ἀνάγκη ἀεὶ ἰσάζειν τἀναντία Φγ5. 204 b13. Μκ10. 1066 b29. cf Πε4. 1304 a39. ἵνα ἰσάζῃ εἷς ὧν πολλοῖς Ζμδ10. 687 b16. ἰσάζοντες ταῖς ὠφελείαις, dist διαφέροντες Ηθ15. 1162 b2, 3. ἰσάζειν ταῖς δυνάμεσιν Γα10. 328 a29. cf β7. 334 b23. ζυγὰ ἰσάζοντα πκς26. 943 a1. ὅταν ἰσάζῃ τὸ πλῆθος τῶν τε φασκόντων ϗ τῶν μὴ ὁμολογούντων πκθ13. 951 b12. ἰσάζειν τὴν κάθετον (?) πις4. 913 b22.

ἰσάκις ἴσος ἀριθμός ημα1. 1182 a14.

ἰσάριθμός τινι Μν6. 1093 a30. Ηθ3. 1156 a7.

Ἴσαρχος. ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου f 578. 1573 a11.

ἰσαχῶς λέγεται τὸ ὂν ϗ τὸ ἓν sim Μι2. 1053 b25. δ1. 1013 a16. τδ4. 125 a15. τἀγαθὸν ἰσαχῶς λέγεται τῷ ὄντι, ἰσαχῶς αἰτοῦνται τἀναντία τῷ ἐξ ἀρχῆς Ηα4. 1096 a23. ηεα8. 1217 b26. τθ13. 163 a14. παρακολουθεῖν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις Μι2. 1054 a14.

ἰσημερία ἐαρινή, dist ὀπωρινή, μετοπωρινή, φθινοπωρινή μβ6. 364 b1, 2. γ2. 371 b30. 5. 377 a12. Ζιε11. 543 b9. ζ17. 570 b12, 14. θ12. 596 b30, 597 a1. ἡ ἰσημερία μεθόριόν ἐστι χειμῶνος ϗ θέρους πκς26. 942 b28, 36. κατ' ἰσημερίαν, opp περὶ τροπὰς θερινάς Ζγβ8. 748 a28. μετ' ἰσημερίαν ἐγένετο ὁ πλοῦς Μδ24. 1023 b9.

ἰσημερινὸς κύκλος μα7. 345 a3. ἰσημερινὴ δυσμή (δύσις), ἰσημεριναὶ δυσμαί, ἰσημερινὴ ἀνατολή, ἰσημεριναὶ ἀνατολαί μα6. 343 b3. β6. 363 a34, b1. κ4. 394 b24, 27.

Ἴσθμια Μα2. 994 a23. ἡ τῶν Ἰσθμίων πανήγυρις Ργ3. 1406 a22. Ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις f 574. 1572 a42.

ἰσθμὸς στενώτατος εἰς τὸν Πόντον διήκει κ3. 393 b25. — ἀμφὶ πύλας ἰσθμοῖο δυσηχέος (Emp 361) αν7. 473 b27.

Ἰσθμός. ὁ ἐν Ἰσθμῷ ἀγὼν Σισύφου νομοθετήσαντος f 594. 1574 a32.

Ἰσμηνίας Ρβ23. 1398 b2.

Ἰσμήνιον ἐν Θήβαις θ133. 843 b21.

ἰσοβαρής. ἰσοβαρῆ σώματα Οα6. 273 b24. δ2. 308 b34.

ἰσογώνιος. τὰ ἴσα ϗ [τὰ] ἰσογώνια τρίγωνα τὰ αὐτά Μι3. 1054 b2.

ἰσοδρομεῖν. proprie τὸ βαρύτερον ἀδύνατον ἰσοδρομεῖν τῷ κουφοτέρῳ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος πις3. 913 a38. 12. 915 b10. inde translatum ἰσοδρομεῖν i q δύο κινήσεις καθάπερ τὸν ἴσον δρόμον ἔχειν, εἰς τὸν αὐτὸν χρόνον συμπίπτειν Ζγα19. 727 b10. δ6. 775 a25. Ζικ5. 636 b17, 20, 23.

ἰσόδρομος. ἥλιος ἐν ἐνιαυτῷ διαπεραίνεται τὸν κύκλον ϗ οἱ τούτου ἰσόδρομοι ὅ τε Φωσφόρος ϗ ὁ Ἑρμῆς κ6. 399 a8.

ἰσοκλινὴς νόμος ἡμῖν ὁ θεός κ6. 400 b28.

ἰσοκρατής. ἡ ἰσημερία ἐστὶ καθάπερ χειμὼν ϗ θέρος ἰσοκρατής πκς26. 942 b37.

Ἰσοκράτης. ex orationibus Isocratis (ac praecipue quidem vel unice ex sex orationibus: 4 Paneg, 5 Phil, 8 de pace, 9 Euag, 10 Hel, 15 ἀντιδ) saepe Ar vel ipsa verba affert vel omnino sententias comparat (ubi ipsum Isocratis nomen adhibetur, loco Aristotelico signum asterisci * apposui): 4, 1. Ργ14. 1414 b33*. 9. 1409 b33. 4, 35 sq. Ργ9. 1410 a1. 4, 41. Ργ9. 1410 a5. 4, 48. Ργ9. 1410 a6. 4, 72. Ργ9. 1410 a8. 4, 89. Ργ9. 1410 a10. 4, 96. Ργ7. 1408 b15* ἐν τῷ πανηγυρικῷ. 4, 105. Ργ9. 1410 a12. 4, 149. Ργ9. 1410 a13. 4, 151. Ργ10. 1411 b11. 4, 172. Ργ10. 1411 b13.

4, 180. Ργ10. 1411 b16. 4, 181. Ργ9. 1410 a14. 4, 186. Ργ9. 1410 a15. 7. 1408 b15* ἐν τῷ πανηγυρικῷ. 5, 7. Ργ17. 1418 b27* ἐν τῷ Φιλίππῳ. 5, 10. Ργ11. 1411 b28. 5, 12. Ργ10. 1411 a30*. 5, 40. Ργ11. 1412 a16. 5, 61. Ργ11. 1412 b6*, 5 (?). 5, 73. Ργ10. 1410 b29. 5, 127. Ργ11. 1411 b29. 8, 101. Ργ11. 1412 b6*, 5 (?). 9, 51-57. Ρβ23. 1399 a4*. 10, 1-13. Ργ14. 1414 b26* Ἑλένη. 10, 18-38. Ρβ23. 1399 a2*. 10, 41-48. Ρβ23. 1399 a3*. cf α6. 1363 a18. (10, 18-48. Ρβ23. 1397 b21?) 15, 83. Ηκ10. 1181 a12. 15, 131-138, 141-149. Ργ17. 1418 b27* ἐν τῇ ἀντιδόσει. 15, 173. Ρβ23. 1399 b10*. 15, 209-214. Ρβ23. 1397 b23. (15, 217-220 respici Ρβ23. 1398 a29 Spgl existimat; sed argumentatio Isocratis non est talis, qualem Ar describit.) — Ἰσοκράτης συμβουλεύων κατηγορεῖ, οἷον Λακεδαιμονίων μὲν ἐν τῷ πανηγυρικῷ, Χάρητος δ' ἐν τῷ συμμαχικῷ Ργ17. 1418 a30 (non exstat locus, qui Charetis nomen habeat; conferri tamen omnino possunt 8, 27, 61; 4, 110-128, 129-132). ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς δεῖ τὸν λόγον ἐπεισοδιοῦν ἐπαίνοις, οἷον Ἰσοκράτης ποιεῖ· ἀεὶ γάρ τινα εἰσάγει Ργ17. 1418 a33 (respici possunt tales loci 10, 18-38, 41-48. 11, 21-29. 12, 72-84, cf Spgl). Ἰσοκράτης ἔφη δεινὸν εἶναι εἰ ὁ μὲν Εὔθυνος ἔμαθεν, αὐτὸς δὲ μὴ δυνήσεται εὑρεῖν Ρβ19. 1392 b11. — ὅπερ Ἰσοκράτης ἐποίει διὰ τὴν ἀσυνήθειαν τοῦ δικολογεῖν Ρα9. 1368 a20. scribere aliis solitus orationes, quibus in iudiciis uterentur f 131. 1500 b27. scripsit τέχνην f 135. 1501 a22. clarissimus auditor Gorgiae f 133. 1500 b41. — Ἰσοκρατείων λόγων δέσμας πάνυ πολλὰς περιφέρεσθαι f 134. 1501 a5.

ἰσόκωλος ὁ λόγος ἀποδίδοται τῷ ὁριζομένῳ τζ11. 148 b33, 34.

ἰσομέτρητος ἀνδριὰς χρυσοῦς f 377. 1540 b35.

ἰσομετρία. φαίνεται τὰ μέρη τῆς ἁρμονίας κατ' ἀριθμὸν καὶ ἰσομετρίαν f 43. 1483 a8.

ἰσομήκης χολὴ παρατεταμένη παρὰ τὸ ἔντερον Ζιβ15. 506 b14. χολὴ ἰσομήκης τῷ ἐντέρῳ f 291. 1528 b34.

ἰσομοιρία τῶν στοιχείων κ5. 396 b35.

ἰσοπαλές (Parm v 104) Φγ6. 207 a17. ξ2. 976 a9. 4. 978 b9.

ἰσοπαχής. ἔντερον ἰσοπαχὲς δι' ὅλου Ζιδ2. 527 a7. cf 7. 532 b21.

ἰσοπλατής οα6. 1345 a33.

ἰσόπλευρον τρίγωνον, dist ἰσοσκελές, σκαληνές Μδ6. 1016 a31. Φδ14. 224 a5. Αγ5. 74 a27. ἰσόπλευρον (sc τρίγωνον) ατ970 a10. ἰσόπλευρον (sc τετράγωνον), dist ἑτερόμηκες ψβ2. 413 a18. ἰσόπλευρον, ἑτερόμηκες fortasse ad ἀριθμοὺς refertur Αγ4. 73 a40 cf Schol.

ἰσοπολιτεία. οἱ Σάμιοι ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν f 537. 1567 a29.

ἰσορροπεῖν. τὴν ἄνω γένυν οὐ προεξεστηκυῖαν ἀλλ' ἰσορροποῦσαν τῇ κάτω φ5. 809 b18.

ἰσόρροπος. ἰσορρόπου ὄντος τοῦ βάρους δύνανται πορεύεσθαι Ζμδ12. 695 a12. — ἰσόρροπος τιμή Ηι1. 1164 b4.

ἴσος. τὸ ἴσον ἴδιον τοῦ ποσοῦ Κ6. 6 a26. Μδ15. 1021 a12. ἀπὸ τῶν ἴσων ἴσων ἀφαιρεθέντων ἴσα τὰ λειπόμενα Μκ4. 1061 b20. Αα24. 41 b21. γ10. 76 a41, b20. 11. 77 a31. εἶναι μὴ ἴσον, dist μὴ εἶναι ἴσον Αα46. 51 b25. τὸ ἴσον πῶς ἀντίκειται τῷ μείζονι καὶ τῷ ἐλάττονι Μι5 Bz. ταὐτὸ καὶ ἴσον Πε1. 1301 b31. ἴσοι καὶ ὅμοιοι Πγ16. 1287 b33. 17. 1288 a1. δ11. 1295 b25. 15. 1299 b24. — ἴσον κατ' ἀριθμόν, ἀριθμῷ, κατὰ ποσόν, opp κατ' ἀναλογίαν, λόγῳ, κατ' ἀξίαν Ηε10. 1134 a26. θ9. 1158 b30. ηεη3. 1238 b21. 9. 1241 b30. 10. 1242 b12. Πε1. 1301 b29. 7. 1307 a26. ζ2. 1317 b4. βραχία ἔχουσιν ἴσα ἐφ' ἑκάτερα Ζιβ13. 505 a11. ἴσοι τι, κατά τι, ὁτιοῦν, opp ἁπλῶς, ὅλως Πγ13. 1283 a27. 9. 1280 a24, b6. ε1. 1301 a29. ἴσοι πάντες τὴν φύσιν Πβ2. 1261 b1. — ἐν ὁποίᾳ πράξει ἐστὶ τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον, ἔστι καὶ τὸ ἴσον Ηε6. 1131 a12. τὸ ἴσον (καὶ τὸ μέτριον) μέσον τι ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως Ηβ5. 1106 a28. ε7. 1132 a14. ηεβ3. 1220 b33. Φθ7. 261 b19. τὸ δίκαιόν ἐστι τὸ ἴσον Ηε2. 1129 a34. Πγ9. 1280 a11. 12. 1282 b18, 21. ε1. 1301 a27. τὸ ἴσον πλείονος καὶ ἐλάττονος δίκαιον ημα34. 1193 b29. τὸ ἴσον τὸ ἀντιπεπονθὸς σώζει τὰς πόλεις Πβ2. 1261 a30. τὸ ἴσον σωστικὸν ὁμονοίας κ5. 397 a3. οὐχ ὁμοίως ἔχει τὸ ἴσον ἐν τοῖς δικαίοις καὶ ἐν τῇ φιλίᾳ Ηθ9. 1158 b29 sqq. οἱ δημοτικοὶ πῶς ζητοῦσι τὸ ἴσον Πε8. 1308 a12. cf 2. 1302 a30. δ4. 1291 b31. 11. 1296 b1. δημοκρατία πρώτη ἡ λεγομένη κατὰ τὸ ἴσον Πδ4. 1291 b31. καθιστάναι πολιτείαν κοινὴν καὶ ἴσην Πδ11. 1296 a30. ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι Πα7. 1255 b20. β2. 1261 a32. νόμος ἴσος τοῖς πολίταις ρ3. 1424 b16. ἴσοι τοῖς ἤθεσι, opp δεσποτικοί Πε11. 1313 a22. — ἀνταποδιδόναι τὴν ἴσην Ρβ2. 1379 b7. ἴσαι ψῆφοι ρ19. 1433 a5. πκθ13. 951 a21. 15. 952 b36. — ἐπ' ἴσον, ἐπ' ἴσων, ἐπ' ἴσης λέγεσθαι, ἴσον εἶναι, eundem ambitum habere τδ1. 121 b4, 8. 2. 122 b38, 39. 5. 126 a1. Αδ16. 98 b35. 17. 99 a20, syn ἀντιστρέφειν Αδ16. 98 b36, opp ἐπὶ πλέον λέγεσθαι, ὑπερέχειν τδ1. 121 b1, 3. Αδ17. 99 a25. ἐξ ἴσου εἶναι καὶ διαφέρειν μηθέν Πα12. 1259 b5. cf Ηθ12. 1161 a8. κ8. 1178 a26. ἐξ ἴσου ποιεῖν τὴν ἐρώτησιν τι15. 174 a32 Wz. ἥλικες, συγγενεῖς, ὅλως οἱ ἐξ ἴσου Ρβ6. 1384 a12. δι' ἴσου γίνεσθαι πε16. 882 b5. — τὸ ἴσον (Plat) Μν1. 1087 b5. — ἡ ἴση fort i q ἡ κάθετος μχ30. 858 a1. — ἴσως καὶ κοινῶς προσφέρεσθαι πρός τινα ρ9. 1430 a1. συμφέρει κληρωτοὺς εἶναι ἴσως ἐκ τῶν μορίων Πδ14. 1298 b23. — ἀμφισβητοῦντες προστιθέασι τὸ ἴσως καὶ τάχα Ρβ13. 1389 b18. sed saepe ἴσως non dubitantis est, sed cum modestia quadam asseverantis, veluti ΜΑ5. 987 a26 Bz. α3. 995 a17. γ2. 1005 a6, 10. δ6. 1015 b33. ε1. 1026 a15. ε14. 23 b5. Αβ17. 66 a12. γ1. 71 a25. δ5. 91 b35 (coll b15). τι9. 170 a22. Φδ5. 212 b18. ε5. 229 a29. 6. 231 a16. ζ7. 238 b9. Ηι7. 1168 a1. 9. 1169 b28. κ1. 1172 a19. 6. 1176 b17. Ρα10. 1369 a21. β24. 1401 b37. ημα28. 1192 b24 (?). ἀνάγκη, ἀναγκαῖον, δεῖ ἴσως Αα27. 43 a22. Φγ3. 202 a22. 4. 202 b33. θ2. 253 a15. Ογ1. 299 b1. μβ7. 365 a26. ψα1. 402 a23. ζ1. 467 b11. Πη4. 1326 a19 al. — τάχα δὲ ἴσως πλα19. 959 a30. (Wz ad Αα12. 32 a16.)

ἰσοσκελὲς τρίγωνον Αα24. 41 b14. γ5. 74 a17, 27. Μδ6. 1016 a31.

ἰσοταχής, def Φη4. 249 a13, 19 (cf ὁμοταχής a8), b4. ζ1. 232 a20. 2. 232 b16. ἀλλοίωσις, γένεσις ἰσοταχὴς ἑτέρα ἑτέρᾳ Φη4. 249 a29, b20. ἰσοταχεῖς τοῖς β Φζ9. 240 a8. ἰσοταχῆ πάντα Φδ8. 216 a20. — ἰσοταχῶς Φζ7. 237 b27, 34, 238 a4. μα8. 345 b17. μχ848 a16.

ἰσοτελῶν δίκαι λαγχάνονται πρὸς τὸν πολέμαρχον f 387. 1542 b9.

ἰσότης πάθος ἴδιον ἀριθμοῦ ᾗ ἀριθμός Μγ2. 1004 b11. ἄνισον λέγεται τῷ μὴ ἔχειν ἰσότητα πεφυκός Μδ22. 1022 b34. ἐν τίσιν ἡ ἰσότης ἑνότης Μι3. 1054 b3. — ἰσότης κτήσεως, οὐσίας, παιδείας, δυνάμεως Πβ7. 1266 b24, 32, 1267 b9. μα3. 340 a15. — ἰσότης οὐκ ἔσται μὴ οὔσης συμμετρίας Ηε8. 1133 b18. ὑπερβάλλειν τὴν ἰσότητα τῆς κοινῆς ἀναλογίας μα3. 340 a4. ἰσότης ἀριθμητική, dist κατ' ἀξίαν Πε1. 1302 a7. ἰσότης ἀριθμῷ καὶ δυνάμει ἀγαθοῦ, dist τῷ λόγῳ ημβ11. 1211 b5, 7, 15. ἰσότητος ποιητικὴ ἡ δικαιοσύνη

τζ5. 143a16. ἰσότης τοῦ πράγματος, dist οἷς Πγ9. 1280a19. ἡ αὐτὴ ἰσότης (i e ἡ αὐτὴ ἀναλογία) οἷς ϗ ἐν οἷς Ηε6. 1131a21. — ἰσότης φιλότης (cf παροιμία) Ηι8. 1168b8. θ7. 1157b36 (cf 8. 1158b28). 10. 1159b2. ηεη6. 1240b2. 9. 1241b13. φιλίαι ἐν ἰσότητι, κατ' ἰσότητα, opp καθ' ὑπεροχήν, ἐν ἀνισότητι Ηθ15. 1162a35. ηεη3. 4. ημβ11. 1210a6. — ἰσότης τῆς πολιτείας Πδ8. 1294a19. πολιτεία συνεστηκυῖα κατ' ἰσότητα τῶν πολιτῶν Πγ6. 1279a9. ἰσότης κοινή Πδ3. 1290a9. ἐλευθερία ϗ ἰσότης Πδ4. 1291b35. ποίαν ἰσότητα ζητεῖ ὁ δῆμος Πδ14. 1298a11. γ13. 1284a19. cf γ12. 1282b21. ε2. 1302a25. 8. 1309a28.

ἰσοτύραννος. ἀρχὴ λίαν μεγάλη ϗ ἰσοτύραννος Πβ9. 1270b14.

ἰσοχειλῆ τὴν κάτω σιαγόνα ποιήσας ὁ βάτραχος Ζιδ9. 536a16.

Ἰσσικὸς κόλπος σ973a17. f 238. 1521b10.

ἱστάναι. κάλαμοι, ἐν οἷς ἱστᾶσι τὰς ἀμπέλους Ζιε30. 556b3. — ἱστᾶσι ϗ παύουσιν ἀλλήλας αἱ ἐναντίαι κινήσεις Φθ8. 262a8. τὸ ὡς κινοῦν ἢ ἱστὰν ἀρχή τις Μλ4. 1070b25. ἱστάναι τὴν διάρροιαν Ζιθ26. 605a29, τὰς μέθας f 105. 106. 1494b45. ἵστησιν ὁ λέγων τὴν διάνοιαν ε3. 16b20 Wz. νοῆσαι οὐκ ἔστι μὴ στήσαντα Μα2. 994b24. ὃ ϗ ἡ ἐπιστήμη δοκεῖ εἶναι, ὅτι τὴν ψυχὴν ἵστησιν πλ14. 956b40. — ἱστάναι (pendere) μεγάλα βάρη, παρακρούεσθαι ἱστάντας μχ1. 849b35. 20. 853b25. Ζιθ6. 595a22. haec vocabuli significatio explicatur μχ20. 854a14. — med ἐστάσαντο τύραννον (Alcaei fr 37) Πγ14. 1285b1. — pass σταθῆναι ἐν ἀγορᾷ, σταθῆναι χαλκοῦν Ρα9. 1368a18. γ9. 1410a33. — intr ἵστασθαι, opp κινεῖσθαι, μεταβάλλειν. ἐπεὶ προσιόντες εἶδον, ἔστησαν Ζμα5. 645a20. αἱ αἶγες ἑστᾶσιν ὥσπερ μεμωρωμέναι Ζιι3. 610b30. ἵσταται ϗ μεταβάλλει ἡ θάλαττα, coni στάσις ϗ κίνησις Ζγδ10. 777b32. ἵσταται ϗ παύεται κινούμενον Φη1. 242a12, 1. τὸ ἵστασθαι τί ἐστι ϗ πῶς ἔχει πρὸς τὸ κινεῖσθαι ϗ τὸ ἠρεμεῖν Φζ8. ε6. 230b26. τῶν καταμηνίων ἱσταμένων (i e παυομένων) Ζγα19. 727a13. Ζιγ11. 518a35. η4. 584a8. ἐὰν ἡ κοιλία στῇ Ζιη12. 588a8. τῷ ἠρεμῆσαι ϗ στῆναι τὴν διάνοιαν ἐπίστασθαι λέγομεν Φη3. 247b11. στάντος τῶν ἀδιαφόρων ἑνός, syn ἠρεμήσαντος Αδ19. 100b2, a15, 6. — τὰ συμφέροντα οὐδὲν ἑστηκὸς (firmum) ἔχει Ηβ2. 1104a4. ὥσπερ ἑστηκὸς ἤδη διὰ τὸ τέλος ἔχειν τὸ ἔμβρυον Ζγδ8. 776a35. τὸ ἑστηκὸς ἑστήξεται ἀεί Μθ3. 1047a15. — ἵστασθαι, opp εἰς ἄπειρον ἰέναι. αἱ κατηγορίαι ἵστανται Αγ20. 82a22. 22. 83b39, 84a39. ἡ ἐπὶ τὸ ἄνω ὁδός, τὰ ἐπὶ τὸ ἄνω ἵσταται Αγ21. 82b11. 22. 84a28. ἵσταταί ποτε τὰ ἄμεσα Αγ3. 72b22. στήσεται ἡ ἔκκρισις Φα4. 187b31. ἀνάγκη ἢ ἄπειρον εἶναι ἢ ἵστασθαι τὴν διάλυσιν Ογ6. 304b27. στήσεταί ποτε ϗ οὐκ εἰς ἄπειρον πρόεισι τὸ ἀεὶ ὑφ' ἑτέρου Φη1. 242b32. τοῦτο ἵσταται Αγ19. 81b33, 36. Γβ5. 332b12. Μα2. 994a5, b24. ἵσταται τὸ κινούμενον εἰς ἀκίνητον τὸ πρῶτον Φθ5. 258b5. non raro ἵστασθαι, στῆναι, opp εἰς ἄπειρον ἰέναι sine subiecto ponitur ut in usum impersonalem abire videatur Αα27. 43a37 Wz. γ3. 72b11. 19. 82a15. δ12. 95b22 (στήσεταί που εἰς ἄμεσον). Φη1. 242a19. θ5. 256a29. Μβ4. 999b8 Bz, 1000b28. λ3. 1070a4, 2. Ηζ9. 1142a29. — (χρόνου δὲ ἱσταμένου οβ 1347b7, ἐνισταμένου?).

ἱστίον μχ7. 851b7. ναῦς πᾶσι τοῖς ἱστίοις εὐτρεπιζομένη f 13. 1476a24.

ἱστορεῖν. ὡς ὁ Ἄννωνος περίπλους ἱστορεῖ θ37. 833a12. ὥσπερ ἱστορεῖται περὶ Ἑλίκην ϗ Βοῦραν κ4. 396a20. οὐδέποτε ἱστόρηταί τι κατεστηριγμένον κ4. 395b16. — ὀφείλομεν εἰπεῖν περὶ τῶν πραγμάτων, ὧν πρότερον ἱστορήσαμεν (i q ἐμνήσθημεν) φτα3. 818b28.

ἱστορία. αἱ τῶν περὶ τὰς πράξεις γραφόντων ἱστορίαι Ρα4. 1360a37. Ἡροδότου ἥδ' ἱστορίης ἀπόδειξις (Her a 1) Ργ9. 1409a28. ἱστορία, dist ποίησις πο9. 1451b3, 6. 23. 1459a21. cf πιη9. 917b8. — οὐδὲ ταύτην τὴν ἱστορίαν (i e narrationem τῶν ὑπ' ἄλλων διῳκημένων) ἀχρεῖον ὑπολαμβάνομεν οβ1346a29. — libros suos de historia naturali saepe Ar respicit: αἱ περὶ τὰ ζῷα ἱστορίαι, αἱ περὶ τῶν ζῴων ἱστορίαι, veluti γέγραπται ἐν, θεωρεῖν ἐκ al Ζγα3. 716b31. 4. 717a33. 20. 728b14. αν12. 477a7. 16. 478a28, vel simpliciter αἱ ἱστορίαι, ἡ ἱστορία, τὰ ἐν ταῖς ἱστορίαις γεγραμμένα, τὰ περὶ τὰς ἱστορίας ἀναγεγραμμένα veluti δῆλον τοῦτο, θεωρεῖν δεῖ ἐκ τῶν ἀνατομῶν ϗ τῶν ἱστοριῶν, θεωρείσθω ἐκ τῆς ἱστορίας sim Ζγα11. 719a10. β4. 740a23. 7. 746a15. γ1. 750b31. 2. 753b17. 10. 761a10. 11. 763b16. αν16. 478b1. cf Ἀριστοτέλης p 103a43-52. — ἱστορία τῶν ἀληθῶς ὑπαρχόντων τοῖς πράγμασι, syn ἐμπειρία Αα30. 46a24, 18 Wz. κατὰ φύσιν ἐστὶ ποιεῖσθαι τὴν μέθοδον, ὑπαρχούσης τῆς ἱστορίας τῆς περὶ ἕκαστον Ζια6. 491a12. — ἡ περὶ ψυχῆς ἱστορία, syn εἴδησις ψα1. 402a4, 1 (Trdlbg p 187). ἡ περὶ φύσεως ἱστορία Ογ1. 298b2. τὴν τῶν μεγίστων ἱστορίαν μετιέναι κ1. 391b6.

ἱστορικός, dist ποιητής πο9. 1451b1. τῶν παρὰ τοῖς ἄλλοις εὑρημένων ἱστορικὸν εἶναι, opp ἐκ τῆς περὶ τὰ ἴδια ἐμπειρίας συνορᾶν Ρα4. 1359b32. — ἱστορικῶς. οὐδ' ἱστορικῶς οὐδὲ ταύτῃ φαίνονται λέγοντες Ζγγ8. 757b35.

ἱστός. 1. malus μχ6. 851a40. ακ802a31. ηεγ1. 1230a9. Ζκ2. 698b22. Ζιι48. 631a23, 30. — 2. αἱ τοὺς ἱστοὺς ὑφαίνουσαι Ζγε7. 787b24. τὰς λαιὰς προσάπτουσιν αἱ ὑφαίνουσαι τοῖς ἱστοῖς Ζγα4. 717a36. — 3. αἱ μέλιτται ἄρχονται τῶν ἱστῶν ἄνωθεν ἀπὸ τῆς ὀροφῆς τοῦ σμήνους, ϗ κάτω συνυφεῖς ποιοῦσιν ἕως τοῦ ἐδάφους ἱστοὺς πολλούς Ζιι40. 624a5, 7.

Ἰστριανή θ104. 839a34.

Ἴστρος flumen μα13. 350b2, 3, 9. β2. 356a28. θ105. 839b9, 15. 168. 846b29. Ζιθ12. 597a11. 13. 598b16. — Ἴστρος urbs Πε6. 1305b5, 11.

Ἰστροῦς θ149. 845b8.

ἰσχάς Ζιζ22. 577a10. διὰ τί τῶν ἰσχάδων γλυκύταται αἱ δίχα ἐσχισμέναι πκβ9. 930b32. ficus fructus.

ἴσχειν. 1. trans. retinere οἱ ἰσχνόφωνοι ἴσχονται τοῦ φωνεῖν πια35. 903b1. — plerumque ἴσχειν i q ἔχειν significat, ita quidem ut vel accipiendi et adsumendi vim habeat τοὺς χυμοὺς ἴσχειν τὸ ὕδωρ, δι' οἵας ἂν τύχωσι ῥέοντα γῆς μβ2. 356a13. γίνεται μαστῶν αὔξησις ϗ χόνδρον ἴσχουσιν Ζιζ20. 574a16. τὰ μαλάκια ἐκ τῆς ὀχείας ᾠὸν ἴσχει μικρόν Ζιε18. 549b30. τοῦ ὑστέρου τὰ ἔσω ἐκτὸς ἴσχοντος Ζιη9. 587a8, et ubi cum v ἔχειν coniungitur, ἔχειν habere, ἴσχειν adsumere significet, μικροὺς τοὺς ὄρχεις ἔχουσιν, ὅταν δὲ ὀχεύωσι, σφόδρα μεγάλους ἴσχουσιν Ζιγ1. 510a4, 5. cf 10. 517b15, 16. ι7. 613a31; vel simpliciter habendi vi usurpetur, συνίσταται ϗ ὀχευομένων ᾠὰ τοῖς συνδυαζομένοις τῶν ἰχθύων, ἴσχουσι δὲ ϗ ἄνευ ὀχείας· οἱ γὰρ φοξῖνοι εὐθὺς γεννώμενοι κυήματ' ἔχουσιν Ζιζ13. 567a29, 31. ἴσχειν ᾠά, κυήματα Ζιε17. 549a15. ζ13. 567a21. 17. 571a4, 27. ἴσχειν γάλα, τὸ γάλα ἔλαττον Ζιζ23. 577a28. 33. 580a1. ε14. 546a17. τέττιξ οὐκ ἴσχει περίττωμα Ζιδ7. 532b14. ἴσχειν πτερά, μέλι, σκώληκας Ζιγ12. 519a3. ε19. 551a20. 22. 554b19. οἱ κομῆται διὰ τὴν ἀνά-

κλασιν τὴν κόμην ἔχουσιν μα 6. 343 a27. ἴσχειν τοὺς ὄρχεις μεγάλους, τὸ αἰδοῖον μέγα sim Ζιζ 9. 564 b10. 24. 577 b27. η 1. 582 a7. ἴσχειν τὴν φωνὴν ἀλλοίαν Ζι 49 B. 622 b16. ἴσχειν τὸ χρῶμα μέλαν sim Ζιθ 30. 607 a13. ι 44. 630 a16. 49 B. 632 b20. χ 6. 799 b18, 29. ἴσχειν λήθην ϗ αὐτῶν τῶν γραμμάτων f 35. 1480 b12. — 2. intr βέλτιον ἴσχειν Ζιθ 23. 604 a16. φαύλως ἴσχειν πκη 1. 949 a30.

ἰσχίον. nates, ossa innominata. 1. hominis nates. ἄνθρωπος ἰσχία ἔχει, τῶν τετραπόδων οὐδέν Ζμδ 10. 689 b6. γαστὴρ ϗ ὀσφὺς ϗ αἰδοῖον ϗ ἰσχίον Ζια 15. 464 b6. διὰ τὸ ἔχειν ἰσχία ἀφῄρηται ἡ τῆς οὐρᾶς ἀναγκαία χρῆσις Ζμδ 10. 689 b24. σαρκώδη ἔχει τὰ ἰσχία ϗ τοὺς μηροὺς ϗ τὰς κνήμας, τὰ ἰσχία ϗ μηροὺς ϗ γαστροκνημίας, τὰ ἰσχία ϗ τὰ σκέλη Ζιβ 1. 499 b4. Ζμδ 10. 689 b14, 21. ὅσοι μεγάλα τὰ ἰσχία ἔχουσιν Ζια 15. 494 a8. τὴν τῶν ἰσχίων φύσιν ϗ πρὸς τὰς ἀναπαύσεις ἀπέδωκε χρήσιμον ἡ φύσις Ζμδ 10. 689 b15. ἀνδρείου σημεῖον ἰσχίον προσεσταλμένον φ 3. 807 a37. τῶν πλείοσιν ἀφροδισίοις χρωμένων ἐνδίδωσι τὰ ὄμματα ϗ τὰ ἰσχία πδ 2. 876 a37 (syn τὰ περὶ τὴν ἕδραν, ἀρχός 876 b6, 15). ἐὰν μὴ εἰς ὀρθὸν βλέπωσιν αἱ ὑστέραι, ἀλλ' ἢ πρὸς τὰ ἰσχία ἢ πρὸς τὴν ὀσφὺν ἢ πρὸς τὸ ὑπογάστριον Ζικ 2. 634 a40. ἐκ μέσου τῶν νεφριῶν ἑκατέρου φλὲψ κοίλη ϗ νευρώδης εἰς ἑκάτερον τὸ ἰσχίον ἀφανίζονται ϗ πάλιν δῆλαι γίνονται τεταμέναι πρὸς τὸ ἰσχίον Ζια 17. 497 a16. γ 4. 515 a1. αἱ σχίσεις ἑκατέρας τῆς φλεβὸς (arteriae iliacae) τείνουσιν εἰς τὸ ἰσχίον ἑκάτερον Ζιγ 4. 514 b29. ἓν ζεῦγος τῶν φλεβῶν διὰ τοῦ αὐχένος ἔξωθεν παρὰ τὴν ῥάχιν μέχρι τῶν ἰσχίων εἰς τὰ σκέλη· διὸ ϗ τὰς φλεβοτομίας ποιοῦνται τῶν περὶ τὸν νῶτον ἀλγημάτων ϗ ἰσχίον ἀπὸ τῶν ἰγνύων Ζιγ 3. 512 a15. — ossa innominata. ἡ τῶν ἰσχίων κάμψις Ζιβ 2. 498 a27. κάτω ᾗ περαίνει ἡ ῥάχις μετὰ τὸ ἰσχίον ἡ κοτυληδὼν ἐστι Ζιγ 7. 516 a35 cf KaZι 117, 9. ἀεὶ ἡ ἀρχὴ ἠρεμεῖ κινουμένου τοῦ μορίου κάτωθεν, οἷον ὅλου τοῦ σκέλους τὸ ἰσχίον Ζκ 1. 699 b4. τοῦ δεξιοῦ ὤμου εἰς τὸ πρόσθεν ἡγουμένου τὸ ἀρίστερον ἰσχίον εἰς τοὔπισθεν μᾶλλον ἀποκλίνει Ζπ 7. 707 b19. — 2. animalium. ἡ ῥάχις τείνει ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι πρὸς τὰ ἰσχία Ζιγ 7. 516 a12. ἐν ἑκάστῳ γένει τὸ θῆλυ τά τε ἰσχία ϗ τοὺς μηροὺς περισαρκότερα ἔχει τοῦ ἄρρενος φ 5. 809 b7. εἰ μὴ κάμψις ἦν ἐν τοῖς σκέλεσιν ἢ ἐν ταῖς ὠμοπλάταις ϗ ἰσχίοις οὐδὲν οἷόν τ' ἦν ἂν τῶν ἐναίμων ϗ ὑποπόδων προβαίνειν Ζπ 12. 711 a9. ἀπὸ τῆς ἕδρας βραχὺ τὸ ἰσχίον ϗ τὸ σκέλος εὐθὺς ἐχόμενον· ἀπὸ βραχέος ὄντος τοῦ ἰσχίου ὁ μηρὸς ϗ τὸ ἄλλο σκέλος Ζμδ 12. 695 a5. Ζπ 11. 710 b27 — ὁ πίθηκος οὔτ' ἰσχία ἔχει ὡς τετράπουν ὂν οὔτε κέρκον ὡς δίπουν Ζιβ 8. 502 b21. Ζμδ 10. 689 b33. λέων, ζῷον ἀσαρκότερον τὰ ἰσχία ϗ τοὺς μηροὺς φ 5. 809 b29. ἐλέφας κινεῖται κάμψεως γινομένης ἐν τοῖς ὠμοπλάταις ἢ ἐν τοῖς ἰσχίοις Ζπ 9. 709 a11. λοφούρων οὐδὲν γίνεται μεῖζον ὕστερον τὸ ἀπὸ τῆς ὁπλῆς μέχρι τοῦ ἰσχίου Ζιβ 1. 501 a7. ἐὰν ἡ κύστις μεταστῇ, ϗ τὰς ὅπλας ϗ τὰ ἰσχία ἐφέλκει ὁ ἵππος Ζιθ 24. 604 b18. — avium. τὸ ἰσχίον ὅμοιον μηρῷ μακρὸν ϗ προσπεφυκὸς μέχρι ὑπὸ μέσην τὴν γαστέρα, ὥστε δοκεῖν διαιρούμενον μηρὸν εἶναι, τὸν δὲ μηρὸν μεταξὺ τῆς κνήμης, ἕτερόν τι μέρος Ζιβ 12. 504 a1. ἰσχίον ἔχουσι πάντες ἢ οὐκ ἂν δόξαιεν ἔχειν, ἀλλὰ δύο μηροὺς διὰ τὸ τοῦ ἰσχίου μῆκος Ζμδ 12. 694 b29. cf KaZι 136. μακρὸν ἡ φύσις τὸ ἰσχίον ποιήσασα εἰς μέσον προσήρεισεν Ζμδ 12. 695 a10. ἔχουσι τὸ ἰσχίον ὅμοιον μηρῷ ϗ τηλικοῦτον ὥστε δοκεῖν δύο μηροὺς ἔχειν Ζπ 11. 710 b21 24. cf Wiegmann obs zool 12, 32, 34, S II 304 sq., AZι I 243. — τῶν γὰρ ἐν τῷ ἰσχίῳ τοῦ κυνὸς ἀστήρ τις ἔσχε κόμην μα 6. 343 b12. — pro διὰ τῶν ἰσχίων Ζιη 11. 587 b34 διὰ τῶν ἰξιῶν ci Scal Schn Did Aub, διὰ τὸ ἴσχειν ἰξίας ci Pic.

ἰσχναίνειν. τὰ καταμήνια ἰσχναίνει τὰ σώματα τῶν παιδίων Ζιη 1. 581 b4. τοῦ ἰσχναίνειν ἡ ἰσχνασία τέλος Μθ 6. 1048 b19. opp παχύνειν πς 1. 885 b16. αἱ ἀλέαι ἰσχναίνουσιν πε 40. 885 a21, 33. τὸ ὑγρὸν ἰσχναίνει τὰ ἄκρα φτβ 10. 829 b17. ἰσχνανθέν Οβ 12. 292 b14.

ἰσχναντικώτεροι ϗ ἐπιπονώτεροι περίπατοι πε 40. 885 a28.

ἰσχνασία Μθ 6. 1048 b19. τῆς ὑγιείας ἕνεκα Μδ 2. 1013 b1. Φβ 3. 194 b36.

ἰσχνός. σώματα ἰσχνότερα ϗ ξηρότερα, opp ὑγρότερα ϗ ὀγκωδέστερα Ζγγ 1. 749 b32. σώματα ἰσχνότερα ϗ νοσερώτερα Ζιη 1. 582 a2. ζῷα ἰσχνά Ζμδ 11. 691 a9 (λιχνὰ recte ci Karsch), 692 a20. αἱ ἰσχναὶ γυναῖκες Ζιη 3. 583 b2. ἀστράγαλον ἰσχνὸν ϗ λεπτόν Ζιβ 1. 499 a22. μέτωπον ἰσχνόν φ 3. 807 b3. τὰ περὶ τὰς ὠμοπλάτας ἰσχνότερα φ 3. 807 b14.

ἰσχνότης τοῦ σώματος, opp παχύτης Ζιη 1. 581 b26.

ἰσχνοῦν (i q ἰσχναίνειν). αἱ ἀλέαι μᾶλλον ἰσχνοῦσιν πε 40. 885 a19.

ἰσχνοφωνία, haesitantia linguae, ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ συνάψαι τὴν ἑτέραν συλλαβὴν πρὸς τὴν ἑτέραν πια 30. 902 b25. ι 40. 895 a16.

ἰσχνόφωνος, is qui lingua haesitat. τῶν ἰσχνοφώνων τὸ πάθος διὰ τί γίνεται ακ 804 b26. οἱ ἰσχνόφωνοι (ἰσχόφωνοι ci Sylburg) ἴσχονται τῶν φωνῶν πια 35. 903 a38. περὶ ἰσχνοφώνων πια 30. 35. 36. 38. 54. 55. 60. ι 40. 895 a15.

ἰσχύειν. absolute Πβ 12. 1274 a5. ε 6. 1305 b26. Ρα 13. 1374 b22. Ηκ 10. 1079 b24 al. μᾶλλον, μεῖζον, πλέον, μάλιστα, μικρόν, οὐδὲν ἰσχύειν μβ 4. 360 a35. 8. 367 a31. δ 1. 379 a28, 29. Ργ 1. 1404 a19. Πδ 6. 1293 a23. ε 4. 1303 b19. Ηβ 3. 1105 b3. γ 11. 1116 b15 al. ἰσχύειν παρά τινι Πδ 4. 1292 a22. τὸ δέρμα οὐδὲν ἰσχύει πρὸς τὴν τῶν τριχῶν μεταβολήν Ζγγ 5. 785 b9. ἰσχύειν πρὸς πίστιν ατ 971 a5. cf Ηβ 3. 1105 b3. οἱ λόγοι ἰσχύουσι προτρέψασθαι τοὺς νέους Ηκ 10. 1179 b8. ἡ βαρεῖα ϗ τὸν τῆς ὀξείας ἰσχύει φθόγγον πιθ 8. 918 a19. 7. 918 a16. — ceterum v ἰσχύειν eandem habet varietatem usus ac nomina ἰσχύς, ἰσχυρός (cf h v) de vi movente in rerum natura, πᾶν ἰσχύει μᾶλλον ἐγγύς sim μβ 4. 360 a35. 8. 367 a31. δ 1. 379 a28, 29 al. ἡ ἀλέα ἰσχύουσα σήπει Ζιζ 16. 570 a23, de robore corporis οἱ μάλιστα ἰσχύοντες ϗ τὰ σώματα ἄριστα ἔχοντες Ηγ 11. 1116 b15. ὑγιάναντες ϗ ἰσχύσαντες πάλιν Ζγε 4. 784 b30. de auctoritate et potentia in rebus publicis οἱ περὶ Χαρικλέα ἴσχυσαν Πε 6. 1305 b26. τοῦτο τὸ δικαστήριον ἴσχυεν Πβ 12. 1274 a5. cf δ 6. 1293 a23. 13. 1297 b23. ε 4. 1303 b19 al. de cogitationum orationisque vi et auctoritate, ὁ τῶν ὀλιγαρχικῶν λόγος δόξειεν ἂν ἰσχύειν Πγ 9. 1280 a27. ὅπως τὸ ἐπιεικὲς ἰσχύῃ Ρα 13. 1374 b22. ἡ διδαχὴ οὐκ ἐν ἅπασιν ἰσχύει Ηκ 10. 1179 b24 cf β 3. 1105 b3. οἱ γραφόμενοι λόγοι μεῖζον ἰσχύουσι διὰ τὴν λέξιν ἢ διὰ τὴν διάνοιαν Ργ 1. 1404 a19.

ἰσχυρίζεσθαι εἰς τοὺς ἀσθενεῖς Ηδ 8. 1124 b23. πρὸς τὸ πολὺ ἧττον πκθ 11. 951 a13. — φασί τινες ϗ ἰσχυρίζονται ὅτι Ζιζ 37. 580 b31.

ἰσχυρογνώμονες, dist ἐγκρατεῖς Ηη 10. 1151 b5, 12.

ἰσχυροποιεῖν. ὅτε ἰσχυροποιηθῇ τὸ θερμόν φτβ 9. 828 b11.

ἰσχυρὸς πάγος, ἰσχυρὸν ψῦχος, ἰσχυροὶ ἄνεμοι, ἰσχυρὰ καύματα, ἰσχυρὸς ἰσχυρότερος ἰσχυρότατος σεισμός, ἰσχυροτέρα ὑγρότης (opp ἀσθενεστέρα) μβ 5. 361 b27. 6. 364 b6. 8. 366 a23, 24, 367 b32. δ 9. 387 a21. ζ 6. 470 a28, 29.

Ζιθ 19. 602 a9. τὰς ὀσίας συμμένειν νομίζει Δημόκριτος, ἕως ἰσχυροτέρα τις ἀνάγκη διασείσῃ αὐτάς f 202. 1540 b30. ἰσχυρὸς ὁ ἀήρ, ἰσχυρὰ ἡ σύστασις Φδ 6. 213 a26. πκς 59. 947 a27. ἰσχυρὰ στρυφνότης φτβ 10. 830 a4. ἰσχυρὰ χρώματα Ζγε 1. 780 a9. — ἰσχυρός 'robustus', opp ἀσθενής ηεγ 1. 1228 b31, 35. Ηα 9. 1099 a4. cf 12. 1101 b16. ὕες ἄγριοι ἰσχυροὶ τῷ εἴδει Ζιβ 1. 499 a6. ὑμένες, πόροι ἰσχυροί Ζια 16. 494 b30. 17. 497 a13. β 11. 503 b22. δ 8. 533 a13. — ἐκκρύει ἡ ἰσχυροτέρα κίνησις τὴν ἀσθενεστέραν Ζγε 1. 780 a8. ἡδοναὶ ἰσχυραὶ καὶ ὑπερβάλλουσαι Ηη 8. 1150 b7. ἐπιθυμία ἰσχυρά Ηη 3. 1146 a3. ηεη 13. 1246 b14. φόβος ἰσχυρός, opp ἀσθενής ηεγ 1. 1228 b13. ἰσχυρὰ καὶ ἐναργῆ παθήματα ψα 1. 403 a19. ὑπόληψις ἰσχυρά, opp ἠρεμαία, ἡ φρόνησις ἰσχυρότατον Ηη 3. 1145 b36, 1146 a5. (cf τὸ ἀναγκαῖον ἀφείσθω τοῖς ἰσχυροτέροις λέγειν Μλ 8. 1074 a17.) σημεῖον ἰσχυρόν, βάσανος ἰσχυρά, opp ἄπιστος φ 2. 806 b34. πκς 8. 941 a15. ρ 17. 1432 a13. — ἡ πατρικὴ παρακέλευσις οὐκ ἔχει τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ ἀναγκαῖον Ηκ 10. 1180 a19 (cf ἰσχύς a18, ἀναγκαστικὴ δύναμις a21). — τόποι ἰσχυροί, syn ἐρυμνοί Πη 11. 1330 b21, 18. — καθιστάναι τὴν δημοκρατίαν ἰσχυροτέραν sim Πε 4. 1304 a24. γ 15. 1286 b18. δ 6. 1293 a25. — ἰσχυρῶς κινεῖν μβ 8. 366 b14. ὁ ἡττηθεὶς ἐλέφας δουλοῦται ἰσχυρῶς Ζι 1. 610 a17. μὴ ἰσχυρῶς ὑπάρχειν, opp σφόδρα ὑπάρχειν Ρβ 2. 1379 a37, b1. haud raro ἰσχυρῶς i q σφόδρα adiectivis postponitur χώρα ἀλεεινὴ ἰσχυρῶς μα 12. 349 a9. κίνησις νωθὴς ἰσχυρῶς, βραχεῖα ἰσχυρῶς Ζιβ 11. 503 b9, 24. φῶς ὀλίγον ἰσχυρῶς sim χ 1. 791 a19, 24. 3. 793 a14. 5. 795 a3, 8, 796 a17.

ἰσχύς, vis motrix, syn δύναμις. ἰσχὺς ἡ κινοῦσα, ἀφεῖσα, ἕλκουσα, ὠθοῦσα Οα 7. 275 b20. μχ 18. 853 a37. 32. 858 a14. 34. 858 a28. ἰσχὺς ἡμίσεια, ἀσθενεστέρα, ἄπειρος, ἀμήχανος Φη 5. 250 a6 (cf δύναμις a2, 4). Οδ 6. 313 b19, 16. α 7. 275 b20, 21 (cf δύναμις b22). β 14. 297 a1. ἀνάλογον ἔχει ἡ ἰσχὺς πρὸς τὸ βάρος Φη 5. 250 a8. ἡ τῶν νεωλκῶν τέμνεται ἰσχὺς εἰς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μῆκος Φη 5. 250 a18. τὸ τάχος τῆς ἐκκρίσεως ποιεῖ τὴν ἰσχύν μγ 1. 370 b10. ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ἀπ' ἐλάττονος, ὑπὸ κρείττονος ἰσχύος μχ 13. 852 b16. 18. 853 a38. 22. 854 b12. πις 3. 913 a39. 12. 915 b11. Οβ 14. 297 a1. πλῆθος ἰσχύος καὶ δυνάμεως· ἡ ἰσχὺς ἀφ' ἧς αὕτη ἡ δύναμις Ζκ 3. 699 a34. 4. 699 b16. — robur corporis ηεγ 1. 1230 a11. def Ρα 5. 1361 b15-18. coni ὑγίεια Ηβ 2. 1104 a14. ἡ ἰσχὺς ἐν τοῖς νεύροις καὶ ὀστοῖς, dist τὸ κάλλος συμμετρία τις τγ 1. 116 b21. διὰ τὸ ἀνίεσθαι τὴν ἰσχὺν τὴν νευρώδη Ζγε 7. 787 b21. διὰ τοῦ τὸ πνεῦμα κατασχεῖν ἡ ἰσχὺς ἐγγίγνεται Ζγβ 4. 738 a1. ἰσχὺς τῶν ᾠῶν τῶν τετραπόδων, opp ᾠὰ ἐπικηρότερα τῶν ὀρνέων Ζγγ 2. 753 a6. — ἰσχὺς πολεμική, ἐν τοῖς ἱππεῦσιν ἡ ἰσχύς sim Πβ 7. 1267 a21. δ 13. 1297 b18, 22. πότερον τὸν μέλλοντα βασιλεύειν ἔχειν δεῖ περὶ αὐτὸν ἰσχύν τινα, ᾗ δυνήσεται βιάζεσθαι Πγ 15. 1286 b29, 35 (syn δύναμις b33). ἰσχὺς πολιτική, coni πλοῦτος, πολυφιλία Πγ 13. 1284 a21, b27. δ 11. 1295 b14. ὁ νόμος ἰσχὺν οὐδεμίαν ἔχει πρὸς τὸ πείθεσθαι Πβ 8. 1269 a20. — ἰσχὺς διαλεκτική Μμ 4. 1078 b25.

Ἰταλία. ἐν Ἰταλίᾳ μβ 8. 367 a7. σ 973 b19. f 238. 1522 a3. Ζι 49 B. 632 b25. εἰς Ἰταλίαν f 443. 1550 b42. περὶ τὴν Ἰταλίαν Πγ 10. 1329 b7. β 12. 1274 a24. f 567. 1571 a39. τῆς Ἰταλίας πολλὰ χωρία Χαλκιδέων ἐστίν f 560. 1570 b1. οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν, i e οἱ Πυθαγόρειοι Οβ 13. 293 a20. nomen ab Italo Πη 10. 1329 b11. memorabiles res physicae θ 55. 834 b3. 78. 835 b33. 85. 837 a7. 95. 838 a5, 8. 97. 838 a31. 102. 839 a12. 103. 839 a26. 108. 840 a27. 130. 843 a5. 148. 845 b4. Ζιθ 29. 607 a26.

Ἰταλικός. οἱ Ἰταλικοί, i e οἱ Πυθαγόρειοι ΜΑ 5. 987 a10. 6. 987 a31. 7. 988 a26. μα 6. 342 b30.

Ἰταλιῶται Πυθαγόραν τετιμήκασιν Ρβ 23. 1398 b14.

Ἰταλός rex, Ἰταλοί populus Πη 10. 1329 b8, 10, 14.

ἰταμός. οὐκ ἰταμὸς ἀλλ' ὕπτιος καὶ τεθαμβηκὼς ὁ δειλός φ 3. 807 b10.

ἰτέα οὐ φέρει σπέρμα Ζγα 18. 726 a7. τὰ δάκρυα ἰτέας Ζι 40. 623 b29. ῥίζαι ἰτέας Ζιζ 14. 568 a28. λύγοι ἐπὶ τῶν ἰτεῶν εἰσίν φτα 4. 819 a38 (Salicis sp).

ἰτητικώτατον ὁ θυμὸς πρὸς τοὺς κινδύνους Ηγ 11. 1116 b26.

Ἰτύκη τῆς Λιβύης θ 134. 844 a6.

ἴτυς. ἣν ἡ πέλτη ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα f 456. 1553 a1, 14.

ἴυγξ descr Ζιβ 12. 504 a12-19. Ζμδ 12. 695 a23. cf KaZμ 173, 16 (Jynx torquilla *L* AZι I 94, 39. Su 128, 89).

Ἰφιάδου ἑταιρία ἐν Ἀβύδῳ Πε 6. 1306 a31.

Ἰφίτῳ συνακμάσαι Λυκοῦργον f 490. 1558 a15.

Ἰφιγένεια πο 17. 1455 b7. Iphigeniae Euripideae ἀναγνώρισις πο 11. 1452 b6. 14. 1454 a7. 16. 1454 b32, 1455 a18. 17. 1455 b9. ἡ ἐν Αὐλίδι Ἰφιγένεια (Euripidis) πο 15. 1454 a32. f 584. 1573 b1. Ἰφιγένεια ἡ Πολυείδου πο 16. 1455 a6, b10 (Nauck fr tr p. 606).

Ἰφικλῆς θ 100. 838 a15. Ζιη 4. 585 a14.

Ἰφικράτης Ρα 7. 1365 a28. 9. 1367 b18. β 21. 1394 a23, 23. 1399 a33. γ 2. 1405 a20. 10. 1411 a10, b2. Ἰφικράτης ἐν τῇ πρὸς Ἁρμόδιον Ρβ 23. 1397 b27, 1398 a17. πρὸς Ἀριστοφῶντα Ρβ 23. 1398 a5. πρὸς Ναυσικράτην Ργ 15. 1416 a10. eius inventum oeconomicum οβ 1351 a18.

ἰχθύδιον. ἰχθύδια Ζι 37. 620 b18. 621 a25, 29, 34. f 305. 1530 a14. πῶς γίνεται, τίς τροφή, Ζιζ 13. 567 b6, 568 a8. ἐν Ἰνδοῖς ἰχθύδιά φασι γίνεσθαι ἃ ἐν τῷ ξηρῷ πλανᾶται καὶ πάλιν ἀποτρέχει εἰς τὸν ποταμόν (ut inter Chersobatas Anabas scandens *C*) θ 71. 835 b5. ἡ τροφὴ ὁμοία γίνεται τοῖς ἰχθυδίοις (v l ἰχθύσιν) ἐν τῇ κοιλίᾳ ὥσπερ τοῖς τῶν ὀρνίθων νεοττοῖς Ζιζ 10. 565 a10. ἰχθύδια τὰ πετραῖα, τὰ παρατυχόντα ἰχθύδια (v l ἰχθύων) Ζιε 16. 548 b16. ζ 14. 568 b17, 20. ἰχθύδια μικρά Ζιε 16. 548 a30. ζ 15. 569 a16, 20. Ζγα 8. 718 b12. f 292. 1529 a11. μικρὰ ἰχθύδια (v l ἰχθύων), τὰ μικρὰ τῶν ἰχθυδίων (v l ἰχθύων) Ζιδ 6. 531 b5. θ 19. 602 b2. ἰχθύδια ἄττα, ἃ καλοῦσί τινες κόττους Ζιδ 8. 534 a1. ἰχθύδιόν τι, ἐχενηίς Ζιβ 14. 505 b18. αἱ ἀκαλῆφαι τρέφονται ὅ τι ἂν προσπέσῃ ἰχθύδιον, ἡ πορφύρα τοῖς μικροῖς ἰχθυδίοις, λεπτοῖς ἰχθυδίοις τρέφονται αἱ μικραὶ σηπίαι Ζιθ 2. 590 a28, b1. f 317. 1531 a37 — inter τὰ νευστικὰ referuntur ἰχθύες (v l ἰχθύδια) Ζια 1. 487 b15.

ἰχθυοφαγοῦσα ζῇ ἡ ἀλκυών Ζι 14. 616 a32.

ἰχθύς. οἱ ἰχθύες f 333. 1534 a10. ἰχθύες (v l ἰχθύς, ἰχθῦς) Ζιζ 10. 564 b19. 566 a32 (v l ἰχθύδια) Ζια 1. 487 b15. οἱ ἰχθῦς (v l ἰχθύες) αν 1. 470 b24. Ζιθ 30. 607 b8 et in vers Empedocl κ 6. 399 b28. τοὺς ἰχθύας Ζι 43. 629 a34. ἰχθύας τινάς (v l ἰχθύδια) θ 71. 835 b7. ἰχθῦς αν 2. 471 a2. Ζιγ 1. 511 a12. θ 15. 600 a2. 19. 602 a13. 20. 603 a8. ι 37. 620 b35. θ 73. 835 b24. 89. 837 b10. ἰχθῦς (v l ἰχθύας) Ζμα 4. 644 a21. θ 73. 835 b16. (v l τοῖς ἰχθύοις, ἰχθύσι) Ζιθ 19. 602 b12.

1. universe descr. Ζιβ 13. Ζμδ 13 al. ἡ τῶν ἰχθύων φύσις, ἐν τῷ ὑγρῷ ὁ βίος, ζῆν ἰχθύων βίον Ζγα 5. 717 b36. Ζπ 18. 714 a23. Ζμβ 17. 660 b33. ταύτῃ μὲν ὁμοιότητι ὄρνις ὄνομα κεῖται, ἑτέρᾳ δ' ἰχθύς Ζμα 2. 642 b16.

ἰχθὺς ἔχει διαφορὰν κατὰ τὸ γένος ϗ ἔστιν εἴδη πλείω ἰχθύων Ζια1. 486 a23, 25. τῶν ἐνύδρων ζῴων τὸ τῶν ἰχθύων γένος ἓν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀφώρισται, πολλὰς περιέχον ἰδέας Ζιβ13. 504 b13. ἔναιμον ἅπαν τὸ τῶν ἰχθύων γένος Ζιβ13. 505 b1. τὸ τῶν ἰχθύων γένος (Ζιβ1. 501 a23. 14. 505 b12. ε1. 539 a12, 28. Ζμα4. 644 b10. γ3. 664 a20. δ13. 697 a14. Ζγα21. 729 b34. β1. 732 b22. 5. 741 a35, 38. δ1. 765 a35. ε3. 782 a18) ἴδιον ἔχει πρὸς τἆλλα τὰ ἔναιμα ζῷα τὴν τῶν βραγχίων φύσιν, ἔχει ὀδόντας, λαίμαργόν ἐστι πρὸς τὴν τροφήν Ζμδ13. 696 a34. γ14. 674 a1, 675 a18, κεκολόβωται τῶν ἐκτὸς μορίων, ἐστὶ νανῶδες, ψυχρὸν τὴν φύσιν, ᾠοτόκον, πολύγονον Ζμδ13. 695 b2. 10. 686 b21. Ζγγ1. 751 b17. 3. 754 a21. 1. 750 a27. 4. 755 a31. τὰ τῶν ἰχθύων γένη πάντα ὦπται καθεύδοντα υ1. 454 b16. τὸ γένος τῶν σελαχωδῶν, λεπιδωτῶν, ψηττῶν, ἐρυθρίνων Ζγγ7. 757 a18. β1. 733 b9. Ζιδ11. 538 a20. τῶν πλωτῶν πολλὰ γένη τῶν ἰχθύων Ζια1. 488 a5. γένος τι ἰχθύων Ζιη7. 586 a25. — τῶν ἰχθύων τὸ πλεῖστον γένος (syn οἱ πλεῖστοι) εὐθηνεῖ Ζιθ19. 601 b9. — refertur inter τὰ ἔναιμα ψβ8. 420 b10. αν9. 475 b6. Ζιβ15. 505 b29. γ5. 515 b23. Ζμδ1. 676 b13. 2. 676 b19. 10. 686 b21. 13. 695 b24, inter τὰ ἔνυδρα Ζιδ10. 536 b32. 8. 323 a25. Ζπ15. 713 a10, 11, ἔνυδρος αὐτῶν ἡ φύσις αν16. 478 a33, inter τὰ μὴ ἔχοντα πόδας, ἐν οἷς μή εἰσι καμπαὶ ἀλλ' ἄποδα ϗ ἄχειρα Ζγδ1. 765 a33. Ζιγ5. 515 b24. α5. 489 b23. β14. 505 b12. ε5. 540 b29. η8. 586 a35. αν10. 476 a3. Ζπ18. 714 a21. Ζγβ1. 732 b22, inter τὰ νευστικὰ Ζια1. 487 b15. 5. 489 b23. Ζμδ13. 695 b17. νευστικὸν μόνον ἰχθύς Ζια1. 487 b22, inter τὰ δεχόμενα τὴν θάλατταν, τὰ μὴ ἀναπνέοντα, τὰ μὴ ἔχοντα πλεύμονα μηδ' αὐχένα αν9. 475 b7. αι5. 444 b7. Ζμγ3. 664 a20. ϗ οἱ ἰχθύες ἁλὸς δέονται Ρβ23. 1400 a11.

2. ἰχθύων διαφοραί. τῶν ἰχθύων οἱ μὲν ζῳοτόκοι οἱ δὲ ᾠοτόκοι Ζγβ1. 732 b22. γ1. 749 a20-34. 3. 754 a22. 5. 755 b1. Ζιε1. 539 a12. ᾠοτοκοῦντες, ᾠοτοκούμενοι Ζιε5. 541 a11. 17. 549 a19. ζ13. 567 a17. Ζγα3. 713 a1. 13. 719 b35. 14. 720 b24. 16. 721 a17. 21. 730 a18. γ4. 755 a8. 5. 755 b26. ᾠοφόροι Ζι37. 621 b20. ζῳοτοκοῦντες Ζι37. 621 b20. Ζγβ4. 739 b7. δ1. 764 a36. πι43. 895 b1. ᾠοτόκοι εἰσὶ πάντες οἵ τε λεπιδωτοί, ϗ οἱ λευκοὶ καλούμενοι πάντες, ϗ οἱ λεῖοι πλὴν τοῦ ἐγχέλυος Ζιζ13. 567 a19. τὰ σελάχη ζῳοτοκοῦντα· τὰ δ' ἄλλα, τὸ τῶν ἄλλων ἰχθύων γένος, οἱ λεπιδωτοὶ πάντες, ᾠοτόκα Ζμδ1. 676 b1. Ζιζ10. 564 b16. β13. 505 b3. τοῖς ᾠοτόκοις ἄκανθα, τὰ δὲ σελάχη χονδράκανθα Ζμβ9. 655 a13. Ζιγ7. 516 b16. — τῶν ἰχθύων ἔνιοι λιμναῖοι Ζιζ14. 568 a11. θ20. 602 b20. 30. 607 b34, ποτάμιοι Ζιδ8. 533 a29. ζ14. 568 a11. θ2. 592 a24. 20. 602 b20. 30. 607 b34. ι37. 621 a20. Ζμβ17. 660 b35. Ζγγ1. 750 b29. 11. 762 b23, πελάγιοι, θαλάττιοι Ζιθ13. 598 a9. 20. 602 b20. 30. 607 b20. ζ14. 568 a14, b7. ι2. 610 b19. 37. 620 b10, πετραῖοι Ζιδ11. 538 a30. θ2. 591 b13. 15. 599 b29, πρόσγειοι Ζιθ13. 598 a9, πλωτοί Ζια1. 488 a5. — πλατεῖς, πάμπαν πλατεῖς Ζπ9. 709 b15, 17. Ζιζ11. 566 a32. Ζμδ13. 695 b7, προμήκεις Ζια5. 489 b27. β13. 504 b30, 33, εὐμηκέστεροι Ζμδ13. 696 a17, μακροί Ζμδ13. 696 a3. Ζιγ10. 517 b7, ὀφιώδεις Ζμδ13. 696 a17, b23, μακροφυέστεροι Ζμδ13. 696 a6, πάχος ἔχοντες Ζμδ13. 696 a3. — ἀλεπίδωτοί Ζμδ13. 697 a7, λεπιδωτοί Ζιβ13. 505 a25. ζ13. 567 a19. Ζγβ1. 733 a20, 28, b9, ὀλίγοι τραχεῖς, ἐλάχιστον πλῆθος αὐτῶν λεῖοι Ζιβ13. 505 a25. α5. 489 b27. ζ13. 567 a19. — ἀγελαῖοι Ζιδ11. 538 a29. ι2. 610 b8, συναγελαζόμενοι, μὴ συναγελαζόμενοι Ζι2. 610 b1, σύζυγα Ζι2. 610 b8. — σαρκοφάγοι, δηκτικοί Ζιθ2. 591 a9. ι37. 621 b5. Ζμγ1. 662 a31. δ13. 697 a1, καρχαρόδοντες, πάντες (πάντες σχεδὸν) καρχαρόδοντες Ζιβ13. 505 a28. Ζμδ11. 691 a10. γ1. 662 a6. Ζιβ1. 501 a23. — ἀκανθώδεις, opp χονδράκανθα Ζμδ13. 696 b5. β9. 655 a19. Ζιγ7. 516 b16, — σελαχώδεις, ψηττοειδεῖς Ζμγ7. 669 b35. Ζγβ4. 737 b24. γ1. 749 a19. 7. 757 a18. Ζπ17. 714 a6. — ἐπιτραγίαι, λευκοὶ καλούμενοι Ζιδ11. 538 a14. ζ13. 567 a19. — ὁμόγονα Ζι2. 610 b13. μεγάλοι Ζιθ2. 591 a1.

3. piscium classis cum aliis comparata. ὁμοίως ἔχουσιν οἱ ὄρνιθες τρόπον τινὰ τοῖς ἰχθύσιν Ζπ18. 714 b3. 10. 709 b32. Ζια1. 486 a23, b21. β15. 506 b5. Ζμα4. 644 a21, b4. γ7. 670 b11. 14. 675 a14. δ11. 692 a10. Ζγα21. 729 b34. γ1. 750 b9, 26. 3. 754 b20. ε3. 782 a18. Ζπ15. 713 a10, πτηνὰ ἰχθύσιν Ζμδ9. 685 b23. comparantur vel opp τὰ πεζὰ τῶν ζῴων, ἰχθύες αν16. 478 b4, 6, ὄφεις, ἰχθύες Ζγα5. 717 b36. Ζμδ1. 676 a26, ὄρνιθες, ἰχθύες, ἔντομα Ζγβ6. 742 a1, ἰχθύες, ὄρνιθες, ϗ τὰ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων· ὄρνιθες, ὄφεις, ἰχθύες, ὅλως τὰ ᾠοτόκα Ζμδ11. 691 a30. Ζι44. 630 a14. πν6. 484 a36.

4. τὰ ἔξω τῶν ἰχθύων. ὅλον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ κύτος συνεχές ἐστι μέχρι τῆς οὐρᾶς Ζμδ13. 695 b5. τὸ δέρμα ἰχθυῶδες Ζμδ13. 697 a4. Ζγα12. 719 b8. — διαφέρουσι ἰχθύες ὄρνιθος τῷ ἀνάλογον· ὃ γὰρ ἐκείνῳ πτερόν, θατέρῳ λεπίς Ζμα4. 644 a21. Ζια1. 486 b21. Ζγε3. 782 a18. λεπίδας μόνοι ἰχθύες ἔχουσι Ζιγ10. 517 b6. 11. 518 b29. Ζμδ13. 697 a4. — κεφαλή Ζμδ13. 695 b6. ὀφθαλμοί, ὑγρόφθαλμοι, ὄμματα Ζιβ13. 505 a35. Ζμβ13. 658 a3, 657 b30. δεξάμενοι τὸ ὕδωρ κατὰ τὰ βράγχια αν1. 470 b24. 12. 476 b26. 9. 475 a11. Ζιβ13. 504 b28. Ζμδ1. 676 a28. 13. 696 b13. γ6. 669 a3. λέγουσιν (Anaxag et Diog) περὶ τῶν ἰχθύων τίνα τρόπον ἀναπνέουσιν αν2. 470 b32, 471 a2, 28, b3, 7. διὰ τῶν κεφαλῶν δέχεσθαι τὴν τροφὴν τοὺς ἰχθύας ϗ ἀναπνεῖν πν5. 483 b34. — οὐκ ἔχουσιν ἀπηρτημένα κῶλα διὰ τὸ νευστικὴν εἶναι τὴν φύσιν αὐτῶν Ζμδ13. 695 b17. τοῖς μὲν ὄρνισιν αἱ πτέρυγες, τοῖς ἰχθύσι τὰ πτερύγια, τὸ ἀνάλογον μόριον Ζπ15. 713 a10. 10. 709 b32. 18. 714 b1, 4. Ζια5. 489 b24, 490 a29. Ζμδ12. 694 b10. 13. 695 b23. ἔνιοι βαδίζουσιν ἐπὶ τῶν πτερύγων θ71. 835 b7. — οἱ ἰχθύες ἔχουσι τὸ οὐραῖον ὅπως νέωσι Ζμδ9. 685 b23. 13. 695 b10. Ζιε5. 540 b11. Ζπ18. 714 b4. Ζγγ5. 756 b2. αἱ τῶν ἰχθύων οὐραί Ζιβ1. 498 b4. Ζμδ13. 695 b5, 696 a31. θ71. 835 b8. οἱ μακροφυέστεροι ϗ οἱ ὀφιώδεις μᾶλλον ταῖς καμπαῖς κινοῦνται Ζμδ13. 696 a6, 18. ὅσα χρῆται τῇ θαλάττῃ, ὥσπερ οἱ ὄφεις τῇ γῇ, ϗ ἐν ὑγρῷ ὁμοίως νέουσιν Ζια5. 489 b28. οἱ τρυγόνες βραδύτατοι, ὁ κεστρεὺς τάχιστος Ζι37. 620 b26.

5. τὰ ἐντὸς μόρια. οὐδεὶς αὐχένα ἔχει Ζιβ13. 504 b17. Ζμγ3. 664 a20, ἀρτηρίαν Ζμδ1. 676 b13. Ζιδ9. 535 b15. πλεύμονα οὐκ ἔχουσι αν16. 478 a32. Ζιβ15. 506 a11. δ9. 535 b15. Ζμγ6. 669 a3. δ1. 676 a26, b13, οὐδὲ φάρυγγα Ζιδ9. 535 b15. οὔτε μαστοὺς οὔτε γάλα οὔτε κύστιν ἔχουσιν Ζιγ20. 521 b21. Ζμδ11. 692 a10. 1. 676 a29. πι43. 895 b1. οὐθεὶς ὄρχεις ἔχει Ζιγ1. 509 b3. ε5. 540 b29. Ζμδ13. 697 a9. Ζγα3. 716 b16. 4. 717 a19. δ1. 765 a34. — de situ oris Ζμδ13. 696 b24. ἔχουσι τῶν ἰχθύων οἱ δηκτικοὶ ϗ σαρκοφάγοι μέγα τὸ στόμα, οἱ δὲ μὴ σαρκοφάγοι μύουρον Ζμγ1. 662 a31 (cf KaZμ 72, 4). κινοῦσι τὰς σιαγόνας εἰς τὸ ἄνω ϗ κάτω μόνον Ζμδ11. 691 a30. οὐρανός Ζιδ8. 533

a28. Ζμβ17. 660 b34. γλῶττα Ζιδ8. 533 a26. τῶν ἰχθύων οἱ μὲν ὀ δοκοῦσιν ἔχειν τὴν γλῶτταν, ἂν μὴ σφόδρα ἀνακλίνῃ τις, οἱ δ᾽ ἀδιάρθρωτον ἔχουσιν Ζμδ11. 690 b24. οἱ ἰχθύες ἔχουσι μὲν ὀ σαφῆ δ᾽ ἔχουσι τὴν διάρθρωσιν τῆς γλώττης Ζμβ17. 661 a2. τοῖς ἰχθύσι τοῦτ᾽ ἀφώρισται μόνον Ζμβ17. 661 a6. ὅλως ἀκανθώδη κ᾽ οὐκ ἀπολελυμένην τὴν γλῶτταν ἔχουσιν, ἔνιοι τρόπον τινὰ γλίσχραν Ζιβ10. 503 a2. Ζμβ17. 660 b14. στόμαχον ὀλίγοι ἔχουσι Ζιβ17. 507 a10. de corde eiusque situ αν16. 478 b3. Ζμγ4. 666 b10. ᾗ νεύουσι τὰς κεφαλάς, ἐνταῦθ᾽ ἡ καρδία τὸ ὀξὺ ἔχει· οὐ πρὸς τὸ στῆθος ἔχει τὸ ὀξὺ τῆς καρδίας ἀλλὰ πρὸς τὴν κεφαλὴν κ᾽ τὸ στόμα αν16. 478 b5. Ζιβ17. 507 a4. de hepate Ζιβ17. 507 a12. Ζμγ10. 673 b19, 29. ἧπαρ πιμελῶδες Ζιγ17. 520 a17. τῶν ἰχθύων ἕτεροί τέ τινες κ᾽ οἱ σελαχώδεις δύο δοκοῦσιν ἥπατ᾽ ἔχειν Ζμγ7. 669 b35. Ζιβ17. 507 a18 (S II 312). χολή Ζιβ15. 506 b5. Ζμδ2. 676 b19, 677 a4. ἔχουσιν ἐναντίως οἱ ἰχθύες τοῖς ὄρνισι τὰς ἀποφυάδας Ζμγ14. 675 a14. Ζιβ17. 509 a19. σπλήν Ζμγ7. 670 b11. φλέβες Ζιγ3. 514 a2. τοῖς ἰχθύσιν ὀλίγη περίττωσις γίνεται Ζμγ7. 670 b11. de utero eiusque situ Ζιγ1. 511 a12. ζ10. 564 b19. Ζγα8. 718 b2. β4. 739 b7. γ1. 749 a34. νεῦρα Ζιγ5. 515 b25. οἱ μέσοι πόροι (τοῦ ἐγκεφάλου) συμπίπτουσιν Ζια16. 495 a15. vasa deferentia, ἡ τῆς σπερματικῆς περιττώσεως ἔξοδος Ζγα4. 717 b7, 26. 7. 718 a32. τοῖς ἰχθύσι τοιοῦτος ὁ πόρος πᾶς ἐστιν οἷος ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων· κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς ἐπαναδιπλώσεως Ζγα6. 718 a15, 20. δύο πόροι εἰς ἓν συνάπτοντες Ζιβ17. 508 a13. τὸ τῶν ἰχθύων στέαρ πιμελῶδες κ᾽ οὐ πήγνυται Ζιγ17. 520 a20. ossa. ἡ ἄκανθα, ἥ ἐστιν ὥσπερ τοῖς τετραπόσιν ἡ ῥάχις Ζμβ8. 654 a20. Ζιγ7. 516 b16. β11. 503 a17. οἷον ἐν ἀνθρώπῳ κ᾽ ἰχθύι πέπονθεν ὀστοῦν πρὸς ἄκανθαν Ζμα4. 644 b12. ἐν τοῖς μὴ ἔχουσιν (ὀστᾶ) τὸ ἀνάλογον (σκληρὸν τὴν φύσιν ἐστίν), οἷον ἐν τοῖς ἰχθύσι τοῖς μὲν ἄκανθα τοῖς δὲ χόνδρος Ζμβ8. 653 b36. 9. 655 a19. ἴδιον, ὅτι ἐν ἐνίοις εἰσὶ κατὰ τὴν σάρκα κεχωρισμένα ἀκάνθια λεπτά Ζιγ7. 516 b18.

6. de sexu Ζιδ11. 538 a2. Ζγβ5. 741 a35 sq. οἱ ἄρρενες, οἱ θήλεις Ζγγ8. 758 a16. 5. 756 a7. ἔνιοί φασι τοὺς ἰχθῦς πάντας εἶναι θήλεις κ᾽ τίκτειν οὐκ ἐξ ὀχείας Ζγγ8. 758 a1. ἔνια οὔτε ἄρρενα οὔτε θήλεα Ζιε1. 539 a28.

7. de ovis, coitu, graviditate, partu Ζγα8. 718 b8. γ1. 751 b17. 7. 757 a33, 34. οἱ ἰχθύες ἀποτίκτουσι τὰ ᾠὰ ἀποθεν Ζμδ8. 684 a24, ἀτελῆ Ζγβ1. 733 a28. γ1. 750 b16, 751 a25. 5. 755 b31, 756 a22. 9. 758 b1, μονόχροα Ζιε34. 558 a26. Ζγγ1. 751 a31. 3. 754 b23, αὐτόματα Ζιε1. 539 b3. εἰς τὰ ᾠὰ ἀπορραίνουσιν οἱ ἄρρενες Ζγγ7. 757 b9. οὐ πολύσπερμον ὅλως τὸ τῶν σελαχωδῶν Ζγγ7. 757 a18. περὶ ὀχείας. οἱ πλεῖστοι γίνονται ἐξ ὀχείας, πῶς ὀχεύουσιν, οὐ τρίψει, ταχεῖα ἡ ὀχεία Ζιε5. 541 a12. Ζγγ9. 759 a6. α6. 718 a1. πδ14. 878 a39. Ζγα5. 717 b35. συνδυασμός Ζιε5. 540 b6. ζ11. 566 a26. Ζγγ5. 756 a22 sq. ποῦ, ποσάκις τίκτουσι Ζιζ14. ε9. 10. 11. πότε ποιοῦσι τοὺς τόκους Ζιζ17. περὶ γενέσεως Ζγγ7. 756 a14. διὰ τί διαφέρουσιν αἱ γενέσεις τοῖς ὄρνισι κ᾽ τοῖς ἰχθύσιν Ζγγ3. 754 b20, 34. οἱ πλεῖστοι ἐξ ᾠῶν, ἔνιοι κ᾽ ἐκ τῆς ἰλύος κ᾽ ἐκ τῆς ἄμμου Ζιζ15. 569 a10. fabulae περὶ τῆς κυήσεως Ζγγ5. 756 b5. κυήματα Ζιζ14. 568 a11. Ζγγ1. 750 b28. γόνος (Brut) Ζιι37. 621 a25, 26, 32, b1. ἀφύη γόνος ἰχθύων Ζιζ15. 569 b22. ἐνίοις τῶν πνευματικῶν (excrementis abundantium Gaza, legit igitur περιττωματικῶν) ἰχθύων πλύντρου ὄζει ἡ γονή πδ29. 880 a27. οἱ καλούμενοι θοροί Ζιγ20. 521 b20.

8. de sensibus, sonis, somno, vita. περὶ τῶν ὅσα σκότους ὁρᾶται. τῶν αἰσθητηρίων τῶν ἄλλων οὐθὲν ἔχουσι φανερὸν οὔτ᾽ ἀκοῆς οὔτ᾽ ὀσφρήσεως Ζιβ13. 505 a33. cf Ζμβ10. 656 a34. ἔχουσιν αἴσθησιν τοῦ ὀσφραντοῦ αι5. 444 b8, 443 a4. πολλοὺς κ᾽ τῶν ἰχθύων λέγουσι περικοπέντας κ᾽ περιτμηθέντας μὴ αἰσθάνεσθαι, ἀλλ᾽ ὅταν ὑπὸ τοῦ πυρὸς διαθερμανθῶσιν θ63. 835 a19. — ἄφωνοι ψβ8. 421 a4. Ζιδ9. 535 b14. φωνὴν οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ᾽ οἱ λεγόμενοι φωνεῖν, οἷον ἐν τῷ Ἀχελῴῳ, ψοφοῦσι τοῖς βραγχίοις ἤ τινι ἑτέρῳ τοιούτῳ ψβ8. 420 b12 (Torstrik 154. 162. Rose Ar Ps 298). ψόφους κ᾽ στριγμοὺς ἀφιᾶσι. ἦχον ποιοῦσι κ᾽ μυγμόν Ζιδ9. 535 b16. ι37. 621 a29. — τὰ τῶν ἰχθύων γένη ὦπται καθεύδοντα υ1. 454 b16. Ζιδ10. 537 a2-b5. — vita. ταχεῖα ἡ αὔξησις τοῖς ἰχθύσι f 308. 1530 b27. μείζω κ᾽ μακροβιώτερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων Ζιδ11. 538 a26, 30. ε5. 540 b16. οἱ γέροντες Ζιθ30. 607 b31. — τεχνικά Ζιι37. 620 b10 sq. τίς περὶ τὰ τέκνα ποιεῖται ἐπιμέλειαν, στιβαδοποιεῖται κ᾽ τίκτει ἐν τῇ στιβάδι Ζιι37. 621 a21. θ30. 607 b20. ἔνια ἐν τῷ σκότει ποιεῖ αἴσθησιν, οἷον κεφαλαὶ ἰχθύων κ᾽ λεπίδες κ᾽ ὀφθαλμοί ψβ7. 419 a5. αι2. 437 b6. cf Rose Ar Ps 373.

9. διαφοραὶ κατὰ τοὺς τόπους, τὰς ὥρας, τὴν χρόαν. διαφοραὶ κατὰ τοὺς τόπους Ζιθ13. 19. 601 b19. f 333. 1534 a10. Ζιζ17. 571 a23. τίνες μεταβάλλουσι πρὸς τὴν γῆν ἐκ τοῦ πελάγους κ᾽ εἰς τὸ πέλαγος ἀπὸ τῆς γῆς Ζιθ13. 597 b31. φασὶ περὶ Βαβυλῶνα ἰχθύας τινὰς μένειν ἐν ταῖς τρώγλαις ταῖς ἐχούσαις ὑγρότητα, ξηραινομένου τοῦ ποταμοῦ, βαδίζειν ἐπὶ τῶν πτερύγων κ᾽ ἀνακινεῖν τὴν οὐράν θ71. 835 b7. τίνες φωλοῦσι Ζιθ15. 599 b2. μεταβάλλουσι κατὰ τὰς ὥρας Ζιι44. 630 a14. τοῦ χειμῶνος ἀπολείπουσιν οἱ ἰχθύες τὸν Πυρραῖον εὔριπον Ζμδ5. 680 b2. τίνες μεταβάλλουσι τὴν χρόαν Ζιθ30. 607 b18. Ζγε6. 785 b18.

10. ἡ τῶν ἰχθύων τροφή, νομή Ζιθ2. 591 a7, 592 a24. ι2. 610 b14. τὸ ὑγρὸν προσφέρεται οὐ ποτοῦ χάριν ἀλλὰ τροφῆς Ζμγ8. 671 a10. ὑδατοθρέμμονες ἰχθῦς (Emped 130) κ6. 399 b28. οἱ ἰχθύες ἅπτονται πολλάκις κ᾽ ἑαυτῶν, διώκουσι τὰ μείζω οἱ μεγάλοι Ζιθ3. 593 b28. 19. 602 b3. ἀλληλοφαγοῦσι Ζιθ2. 591 a17. — σκάρος δοκεῖ μόνος ἰχθῦς μηρυκάζειν Ζιβ17. 508 b12. θ2. 591 b22, cf Lewes 288.

11. morbi Ζιθ19. 20. νοσεῖν δοκοῦσι Ζιθ19. 602 b15. μάλιστα πονοῦσιν ἐν τοῖς χειμῶσιν οἱ ἔχοντες λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ· ἀποπνίγονται ἐν τῷ αὐτῷ ὕδατι κ᾽ ὀλίγῳ ἀεὶ ὄντες, ἐν τῷ ἀέρι· ἀποθανόντες οἱ πλεῖστοι οὐκ ἐπιπολάζουσιν οὐδὲ φέρονται ἄνω Ζιθ19. 601 b29. αν19. 479 b10. Ζιθ2. 592 a21, 10. ἰχθὺς ἐν ἀέρι διατελῶν φαύλως ἂν ἴσχοι, τοῦ ὑγροῦ στερισκόμενοι οὐ δύνανται ζῆν πολλοὶ τῶν ἰχθύων πκη1. 949 a29. Ζια1. 487 a18. φασὶν ἐν τῇ τῶν Μασσαλιωτῶν χώρᾳ λίμνην τινὰ κ᾽ τοσούτους ἰχθῦς ἐκβάλλειν τὸ πλῆθος ὥστε μὴ πιστεύειν θ89. 837 b10, 15. νόσημα λοιμῶδες οὐδὲν εἰς τοὺς ἰχθῦς φαίνεται ἐμπῖπτον Ζιθ19. 602 b12. ἐν τοῖς ψυχροῖς τόποις οὐκ εὐθηνοῦσιν Ζιθ19. 601 b28. (εὐθηνοῦσι μᾶλλον ἐν τοῖς ἐπομβρίοις ἔτεσιν Ζιθ19. 601 b9. 18. 601 a28, 31. εὐετηρία Ζιθ19. 601 b28.)

12. αἱ θῆραι τῶν ἰχθύων Ζιδ8. 533 b15. ε5. 541 a20. θ20. 603 a2. οἱ περὶ τὸν Πόντον θηρεύουσι τοὺς ἰχθῦς διακόπτοντες τὸν κρύσταλλον μα12. 348 b35 Ideler. ἁλίσκονται Ζιδ10. 537 a5. θ19. 602 b6. ἔνια ἰχθύσι χρῶνται τροφῇ Ζια1. 488 a19. τὸ τῶν πιόνων ἰχθύων δέλεαρ Ζιδ8. 533 a33. — πότε ἀγαθοί, φαῦλοι, ἀκμάζουσι Ζιθ30. 607 b8, 26. ι37. 621 b19. ἡ τενθρηδὼν κ᾽ πρὸς τὰ μαγειρεῖα κ᾽ τοὺς ἰχθύας προσπέτεται Ζιι43. 629 a34. τῶν ἰχθύων μὴ ἅπτεσθαι ὅσοι ἱεροί f 190. 1512 a15. ἐνιαχοῦ ἐξ ἰχθύων ποιοῦσι κόλλαν Ζιγ11. 517 b31.

13. Epizoa. φθεῖρες καὶ ψύλλοι ἐν ἰχθύσιν Ζιδ10. 537 a5. ε31. 557 a22.

14. ἱερὸς ἰχθύς, ἀνθίας Ζι37. 620 b35.

15. ὀρυκτοὶ ἰχθῦς θ73. 835 b16, 24. τῶν ἰχθύων οἱ πολλοὶ ζῶσιν ἐν τῇ γῇ, ἀκινητίζοντες μέντοι καὶ εὑρίσκονται ὀρυττόμενοι αν9. 475 b11, cf S Theophr IV 810. Lasaulx Geologie der Griech u Röm 1851 p 7.

ἰχθυώδης. τὸ δέρμα ἰχθυῶδες Ζγα12. 719 b8. αἱ φῶκαι τοὺς ὄπισθεν πόδας ἰχθυώδεις ἔχουσι πάμπαν Ζμδ13. 697 b5. — **ἰχθυωδῶς.** τὸ ἔμπροσθεν τῆς τοῦ βατράχου γλώττης προσπέφυκεν ἰχθυωδῶς Ζιδ9. 536 a9.

ἰχνεύμων. 1. οἱ ἰχνεύμονες τίκτουσιν ὅσαπερ καὶ οἱ κύνες, καὶ τρέφονται τοῖς αὐτοῖς· ζῶσι δὲ περὶ ἔτη ἓξ Ζιζ35. 580 a23. ὁ ἐν Αἰγύπτῳ quomodo aspidem aggrediatur Ζι6. 612 a16. (Herpestes Ichneumon C II 447. Su 48, 19. AZι I 70, 24.) — 2. οἱ σφῆκες οἱ ἰχνεύμονες καλούμενοι. eorum ortus Ζιε20. 552 a26. πολέμια ἰχνεύμων καὶ φάλαγξ Ζι1. 609 a5. cf S II 4 et AZι II 209 (guêpe-Ichneumon C II 449. Sphex Cr. Sphegidae AZι I 165, 19. Su 221, 32).

ἴχνος ἀνθρώπινον θ100. 838 b22. τὸ λαιὸν ἴχνος ἀνάρβυλοι ποδός (Eur f 534) f 64. 1486 b20. ἀφανῆ τῶν περιστερῶν τὰ ἴχνη f 149. 1503 b3. οἱ κύνες τὰ ἴχνη εὑρίσκουσι πκς22. 942 b13. ἴχνη τοῦ θεοῦ θ97. 838 a33. κόπρος ἀρίστη τὰ τοῦ δεσπότου ἴχνη οα6. 1345 a5, cf παροιμία. — metaph ἐν τοῖς παισὶ τῶν ὕστερον ἕξεων ἐσομένων ἔστιν ἰδεῖν οἷον ἴχνη καὶ σπέρματα Ζιθ1. 588 a33. cf a19. ι1. 608 b4.

Ἰχνοῦσσα πρότερον ἡ Σαρδὼ ἐκαλεῖτο θ100. 838 b20.

ἰχώρ, refertur inter τὰ ὑγρὰ ὁμοιομερῆ μόρια Ζμβ2. 647 b12. Ζια1. 487 a3. — 1. serum (F 272, 14. KaZμ 35, 7. AZι I 194. Sprengel Beitr z Gesch d Medicin I, 3, 196). ἰχὼρ δ' ἐστὶ τὸ ὑδατῶδες τοῦ αἵματος διὰ τὸ μήπω πεπέφθαι ἢ διεφθάρθαι, ὥστε ὁ μὲν ἐξ ἀνάγκης ἰχώρ, ὁ δ' αἵματος χάριν ἐστίν Ζμβ4. 651 a17. γίνεται πεττόμενον ἐξ ἰχῶρος μὲν αἷμα, ἐξ αἵματος δὲ πιμελή· ἰχὼρ δ' ἐστὶν ἄπεπτον αἷμα, ἢ τῷ μήπω πεπέφθαι ἢ τῷ διωρρῶσθαι Ζιδ19. 521 a18, b2. μδ10. 389 a10. ἀτελῆ τὸ μὲν ἴς τὸ δ' ἰχὼρ Ζια4. 489 a23. τὸ αἷμα νοσερόν ἐστι τὸ μιχθὲν τοῖς τοῦ ἐγκεφάλου περιττώμασι, καὶ ἔστι καθάπερ ἰχώρ πι2. 891 a18. cf Plat Tim 82 E. τῶν ὀρνιθίων γε καὶ τεμνομένων τὸ στῆθος ἰχώρ, οὐχ αἷμα· ἡ πρὸς ἄλληλα κόλλησις ἰχώρ ἐστι καὶ ὑγρότης μυξώδης· ὁλκὸν εἶναι τὸν ἰχῶρα τὸν σηπόμενον πν6. 484 a38. 7. 485 a1. πκβ13. 931 a26. — 2. fort sanguis evertebratorum cf KaZι 5, 5. τὸ ἀνάλογον αἵματι καὶ φλεψίν, ἰχὼρ καὶ ἶνες Ζιγ2. 511 b4. — 3. liquor amnii. προέρχονται οἱ ἰχῶρες ὑδαρεῖς ὕπωχροι, αἱματώδεις καὶ ὑγροί Ζιη9. 586 b32. — 4. serum lactis. πᾶν τὸ γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός Ζιγ20. 521 b27. — 5. sanies. τὸ περίττωμα ῥεύματα ποιεῖ φλέγματος καὶ ἰχῶρος Ζμβ7. 653 a2. ἐκ τῶν ἑλκῶν ἰχῶρες ῥέουσιν ὠχροὶ σφόδρα· τὴν τομὴν θριξὶ βύουσιν, ὅπως ὁ ἰχὼρ ῥέῃ ἔξω Ζι44. 630 a6. 50. 632 a18. cf Lewysohn Zool des Talmud 50. — 6. virus echidnae. οἱ Σκύθαι μιγνύουσι τῷ τῆς ἐχίδνης ἰχῶρι τὸ τοῦ αἵματος ὑδατῶδες θ141. 845 a8. cf Neumann Hellenen im Scythenlande I 292. Rose Ar Ps 342. — 7. ἔνιαι τῶν ἰνῶν ἔχουσιν ὑγρότητα τὴν τοῦ ἰχῶρος (?) Ζιγ6. 515 b28 cf KaZι 5, 5. — naphtha. περὶ τὴν ἄκραν τὴν Ἰαπυγίαν φασὶν ἔκ τινος τόπου ῥεῖν ἰχῶρα πολὺν καὶ τοιοῦτον ὥστε διὰ τὸ βάρος τῆς ὀσμῆς ἄπλουν εἶναι τὴν κατὰ τὸν τόπον θάλασσαν θ97. 838 a29. syn ἡ πηγὴ δυσώδους ὕδατος Strab VI 3, 5 p 281 cf Oribas I 630.

ἰχωροειδής. αἷμα ἰχωροειδές Ζιγ19. 521 a13, 33. μδ7. 384 a32. ὑγρότης ἰχωροειδής Ζιζ3. 562 b22.

ἰωκὴ κρυόεσσα (Hom E 740) f 148. 1503 a42.

Ἰωλκός. ὁ ἐν Ἰωλκῷ ἀγών f 594. 1574 b31.

ἰώμενος. ὁ ἀπὸ τοῦ θείου καὶ τῶν ἰωμένων χαλκείων καπνός χ3. 793 b6.

Ἴων Μδ28. 1024 a34. f 343. 1535 b38.

Ἴωνες Μδ28. 1024 a33. θ106. 840 a13. Ζι12. 615 b8. οἱ Ἀθηναῖοι Ἴωνες ἐκλήθησαν f 343. 1535 b39. Ἴωνες ἐκ τῆς Ἀττικῆς τετραπόλεως f 449. 1551 b37.

Ἰωνία. οἱ τύραννοι περὶ τὴν Ἰωνίαν Πε10. 1310 b28. Φωκαεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ f 508. 1561 a38.

Ἰωνικῆς ἀποικίας Νηλεὺς ἡγεῖτο f 66. 1486 b40.

K

K ad significandum τὸ καθόλου adhibetur veluti KZ, KΓ Αα 28. 44 a40, b1. Wz.

Καβύη, mater Opuntis f 520. 1563 a33.

καδίσκος. οἱ διαιτηταὶ ἐμβαλόντες τὰς πίστεις ἑκατέρων εἰς καδίσκους f 414. 1547 a22.

Κάδμος εὗρε τὰ στοιχεῖα καὶ ἤγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, λιθοτομίαν ἐξεῦρε καὶ μέταλλα χρυσοῦ τὰ περὶ τὸ Παγγαῖον ἐπενόησεν ὄρος f 459. 1553 b2, 4, 6, 24.

κάδος. ἐν τῷ κάδῳ τὸ ὕδωρ Φδ4. 211 b3, 5. ἐν τοῖς φρέασι πῶς κατάγουσι καὶ ἀνάγουσι τοὺς κάδους μχ28. 857 a36, b4. — κάδος ᾧ κημὸς ἐπέκειτο δι' οὗ καθίετο ἡ ψῆφος f 426. 1548 b38.

κάειν, καίειν (promiscue scriptum exhibet Bk, veluti κάειν Φθ1. 251 a15, 16, b32, 33, sed v l καίειν). αἱ φλόγες αἱ καόμεναι περὶ τὸν οὐρανόν μα4. 341 b2. 5. 342 b3. κεραυνὸς ἔχρωσε μέν, ἔκαυσε δ' οὔ μγ1. 371 a25. τὰ μὲν ἐκθυμιώμενα τῶν ὑγρῶν ὑγροῦ μᾶλλον, τὰ δὲ καόμενα ξηροῦ μδ9. 388 a9. εἰ τὸ καιόμενον πυροῦται Ογ8. 307 a24. ὅσα μάλιστα πέπηγε, ταῦτα ψυχρά τε μάλιστα ἐὰν στερηθῇ θερμότητος, καὶ κάει μάλιστα ἐὰν πυρωθῇ, οἷον ὕδωρ καπνοῦ καὶ λίθος ὕδατος κάει μᾶλλον μδ11. 389 b21, 22. κάεσθαι, comparatur πέττεσθαι μβ3. 358 a12. κεκαῦσθαι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου φορᾶς μα6. 343 a9. καομένη ἡ γῆ αἰτία τῶν χυμῶν μβ3. 359 b10. πκδ18. 937 b24. μᾶλλον καίονται ὑπὸ τοῦ ἡλίου οἱ καθεζόμενοι τῶν γυμναζομένων πλη6. 967 a20. πῶς ἐνίοτε καὶ κάειν λέγεται καὶ θερμαίνειν τὸ ψυχρόν μδ5. 382 b8 Ideler. — ἐν Κύπρῳ, οὗ ἡ χαλκῖτις λίθος καίεται (i e funditur) Ζιε19. 552 b10. cf θ48. 833 b30. — διὰ τί ἡ μὲν θάλαττα κάεται, τὸ δὲ ὕδωρ οὔ πκγ15. 933 a17. 32. 935 a5. — ποῖα δεῖ καίειν ἢ ποῖα δεῖ τέμνειν πα32. 863 a10. 34. 863 a19. λα5. 957 b26. — **καυστόν** Φθ1. 251 a15. Ζμβ2. 648 b17. καυστὰ δοκεῖ εἶναι ὅσα εἰς τέφραν διαλύεται μδ9. 387 b13, dist τηκτά, μαλακτά μδ7. 384 b16. περὶ καυστοῦ μδ8. 385 a18. 9. 387 a17-22.

καθαιρεῖν. τοσαύτη τοῦ λόγου χρῆσίς ἐστιν ὅσον αὔξειν ἢ καθαιρεῖν ἢ πιστὰς ποιεῖν ἢ ἀπίστους (τὰς συνθήκας) Ρα15. 1376 a34. οἱ τὸν ἅπαντα κόσμον τῷ λόγῳ καθαιροῦντες (opp ἄφθαρτον λέγοντες τὸν κόσμον εἶναι) f 17. 1477 a19, 9. ἐπ' ἄπειρον ἡ διαίρεσις, καθάπερ ἐπὶ τῶν αὐξανομένων καὶ καθαιρουμένων γραμμῶν Φζ6. 237 b9, cf καθαίρεσις.

καθαίρειν. τοῦ Πόντου καθαιρομένου ἐπιφέρεταί τι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ὃ καλοῦσι φῦκος Ζιζ13. 568a4. ἡ γῆ καθαιρομένη ὄμβροις ἀποκλύζεται τὰ νοσώδη κ5. 397a33. τὸ ἀργύριον καθαιρόμενον ἐκπαφλάζει πκδ9. 936b26. — οἱ ἰατροὶ φαρμάκοις τὸ σῶμα καθαίροντες φ4. 808b22. τίνα καθαίρει πα42. 47. pass αἱ κύνες πόαν ἐσθίουσαι ἀνεμοῦσι ϗ καθαίρονται Ζιθ5. 594a29. ὁ θῆλυς ὀρεὺς καθαίρεται οὐροῦσα, ἡ βοῦς καθαίρεται κάθαρσιν βραχεῖαν Ζιζ24. 578a3. 18. 573a6.

καθαίρεσις. ἄπειρον ἐπὶ τὴν καθαίρεσιν, καθαιρέσει, ἐπὶ καθαιρέσει, syn ἀφαίρεσις, opp αὔξη, αὔξησις, πρόσθεσις Φγ6. 206b13, 29, 31, 207a23. 8. 208a21 (τὰ λευκὰ καταμήνια) ποιεῖ ἢ νόσους ἢ τῶν σωμάτων καθαίρεσιν Ζγβ4. 738a31.

καθαμμίζουσιν ἑαυτὰ ϗ ὄνος ϗ βάτος Ζι37. 620b29.

καθάπαξ. ἀεὶ τοὺς αὐτοὺς τοὺς μὲν ἄρχειν τοὺς δ' ἄρχεσθαι καθάπαξ Πη14. 1332b23. α13. 1259b36.

καθάπερ vi et usu ab ὥσπερ non videtur discerni posse, καθάπερ . . . τὸν αὐτὸν τρόπον μβ1. 353b14. καθάπερ εἴρηται πρότερον sim Πε3. 1303a5. μδ3. 380a14. β4. 360a19, 21 (cf ὥσπερ εἴρηται πρότερον a12). α8. 345b1. καθάπερ ϗ μγ7. 387a17. δ12. 389b32. ad afferenda exempla perinde atque οἷον usurpatur τδ4. 124b16. verbum enunciationis a καθάπερ exorsae interdum omittitur, διὸ δεῖ μὴ καθάπερ ἡ Λακεδαιμονίων πόλις (sc ἀσκεῖ) τὴν ἀρετὴν ἀσκεῖν Πη15. 1334a40. θ3. 1338a19. omittitur etiam aliquoties ea enunciatio demonstrativa, ad quam enunciatio a καθάπερ incipiens referatur, veluti ψα1. 403a12. πγ17. 873b20. — καθάπερ i q quasi: δεῖ πολλὰ προϋποτεθεῖσθαι καθάπερ εὐχομένους Πη4. 1325b38. cf μβ4. 360a26. πκς26. 942b37. — καθάπερ ἂν εἰ omisso eo verbo, ad quod ἄν referatur, τὸ ἀμερὲς οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι πλὴν κατὰ συμβεβηκός, καθάπερ ἂν εἰ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ κινοῖτο Φζ10. 240b10, omisso praeterea verbo, quod ad particulam εἰ pertineat, ποιεῖ τὴν κίνησιν ἐξ ἀμερῶν, καθάπερ ἂν εἰ τὸν χρόνον ἐκ τῶν νῦν Φζ10. 241a5. Ζμβ16. 659a2. Ζπ10. 710a31 coniunctim scriptum exhibetur καθαπερανεί Ζιδ2. 526b3. Wz I 410. Vhl Poet I 37. eadem ellipsi καθάπερ ἄν usurpatur, ὅσῳ ἄν τις τὴν διαλεκτικὴν μὴ καθάπερ ἂν δύναμιν ἀλλ' ἐπιστήμην πειρᾶται κατασκευάζειν Ρα4. 1359b13, cf καθάπερ ἄν c partic μν1. 450b2. — καθάπερ εἰ vel καθαπερεί i q καθάπερ (cf ὡσπερεί s v ὥσπερ) Ζμγ4. 666a21. coniunctim scriptum exhibetur καθαπερεί Ζμδ5. 682a20. Ζιδ4. 529b30. ε28. 555b22. f488. 1557b26. — (καθάπερ post comparativum pro part ἤ πια33. 903a33 videtur e corruptela ortum esse.)

καθάπτειν, intr σχίσεις καθάπτουσιν εἰς τὸ ὀστοῦν, φλέβες καθάπτουσι πρὸς τὴν κύστιν Ζιγ4. 514b30, 515a3. — trans τὰ ὀστέα καθάπτειν τὰ νεῦρα ϗ τὰς φλέβας πν5. 483b31. 6. 484a17.

καθάριος περὶ ὄψιν, περὶ ἀμπεχόνην, περὶ ὅλον τὸν βίον Ρβ4. 1381b1. (καθάριος ci Bk[3] Ργ15. 1416a23, καθαρός Bk[1]) ϗ τἆλλα καθαριώτατόν ἐστι τὸ ζῷον (ἡ μέλιττα) Ζι40. 626a24.

καθαριότης. διαφέρει ἡ ὄψις ἁφῆς καθαριότητι Ηκ5. 1176a1. ἡ φιλοσοφία θαυμαστὰς ἔχει ἡδονὰς καθαριότητι ϗ τῷ βεβαίῳ Ηκ7. 1177a25.

καθαρμός. ὅσαις δ' ἂν ἐν ταῖς ἀποκαθάρσεσι (fort ἀποκυήσεσι Pic) προεξορμήσωσιν οἱ καθαρμοί Ζιη10. 587b1. cf ἡ κάθαρσις τῶν περιττωμάτων Ζγβ4. 738a27.

καθαρός. ἐν δ' ἐχύθη καθαροῖσι (Emp 329) Ζγα18. 723a25. — σῶμα καθαρώτερον, opp ἧττον εἰλικρινές μα3. 340b8. πῦρ καθαρόν μα3. 339b30. ἐν ὑπεκκαύματι καθαρῷ μα7. 344b14. ὅταν καθαρὸς γένηται ὁ σίδηρος μδ6. 383b1. πέτραι καθαραὶ πκγ33. 935a14. αἷμα καθαρώτατον, opp σωματωδέστερον υ3. 458a12. ὑγρότης λεπτοτέρα ϗ καθαρωτέρα Ζμβ4. 650b23. τροφὴ καθαρά, μὴ καθαρά Πγ11. 1281b37. χρόαι καθαραί αι3. 440a5. σῶμα (scribendum χρῶμα) λευκέρυθρον ϗ καθαρόν φ3. 807b17. ἱμάτιον καθαρόν Ζγε1. 780b31. δύσεις καθαραί, opp τεταραγμέναι πκς8. 941a1. καθαρὸς ὁ βορέας (ambigue dictum) τι33. 182b19. φωναὶ καθαραί ακ801b28. καθαρὰ ἡ κρίσις Ργ12. 1414a13. νοῦς ἀμιγὴς ϗ καθαρός (Anaxag) ψα2. 405a17. — καθαρός c gen ἀγορὰ καθαρὰ τῶν ὠνίων πάντων Πη12. 1313a33. ὁ ἵππος τῶν λοχίων καθαρώτατον Ζιζ18. 573a10. — καθαρός i q καθάριος: περὶ ἐσθῆτα καθαρὸς ϗ περὶ οἴκησιν αρ5. 1250b28. καθαρὸς ὁ μοιχός Ργ15. 1416a23 (καθάριος ci Sp Bk[3]). — καθαρῶς διορίζειν, διεξελθεῖν, διασημῆναι Ρα2. 1356a26. ρ31. 1438a7. Αα44. 50a40. ζῆν ἀλύπως ϗ καθαρῶς ηεα4. 1215b12.

καθάρσιος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401a23.

κάθαρσις. 1. vocabulum artis medicae (cf Bernays Grundz p 191). ἡ κάθαρσις τῶν περιττωμάτων, ἃ τοῦ νοσεῖν αἴτια τοῖς σώμασιν Ζγβ4. 738a27. κάθαρσις διὰ φαρμάκων πῶς γίνεται πα42. 864a34. κάθαρσις, coni ἰσχνασία Φβ3. 194b36. Μδ2. 1013b1. — syn ἡ τοῦ σπέρματος πρόεσις. αἱ σπερματικαὶ καθάρσεις ἀπὸ τοῦ ὑποζώματός εἰσιν Ζγβ7. 747a19. — syn τὰ καταμήνια. γίνεται κάθαρσις i q τὰ καταμήνια φοιτᾷ Ζγα20. 728b3, 14. δ6. 775b5. Ζιζ18. 573a2. η2. 582b7, 30. 10. 587b2. 11. 587b30. οὐ γίνεται Ζιη11. 587b30, 588a1. Ζγδ5. 773b31. syn ὅταν αἱ καθάρσεις στῶσι Ζιη4. 584a8. οὐ συμβαίνει Ζιζ29. 578b18. ἐπιγίνεται Ζιη11. 587b33. προϊέμενα κάθαρσιν Ζιζ18. 573a23. καθαίρεται κάθαρσιν Ζιζ18. 573a7. αἱ καθάρσεις ἐπιπολάζουσι Ζγα20. 728b11. — τί ἐστιν ἡ κάθαρσις. φλεγματώδης Ζιζ20. 574b4. 29. 578b18. οὐ σφόδρα αἱματώδης Ζιζ18. 573a2. βραχεῖα, παχεῖα Ζιζ18. 573a7. 20. 574b4. φαῦλαι ϗ πλήρεις Ζγβ7. 746b30. πολλή, ἀθρόα, πλείστη Ζιζ18. 573a2. η2. 582b7, 30. Ζγα20. 728b14. δ6. 775b5. οὐκ ἐπίδηλος ὅλως, ὀλίγη, κατ' ὀλίγον, ἐλάττων Ζιζ18. 573a23. η2. 582b7. 10. 587b2. Ζγδ6. 775b5. χείρους Ζιη11. 587b33 (sunt deteriores, quod recte Scalig monuit, tempore et quantitate, non qualitate, cf Ζγα19. 727a14). τοῖς μὲν τῶν ζῴων ὀλίγη γίνεται κάθαρσις, τοῖς δ' οὐκ ἐπίδηλος ὅλως, ταῖς δὲ γυναιξὶν πλείστη τῶν ζῴων· καθάρσεις γίνονται καταμηνίων, οὐ μὴν ὅσαι γε ταῖς γυναιξὶν οὐθενὶ τῶν ἄλλων ζῴων Ζγδ6. 775b5. Ζιζ18. 572b29. αἱ καθάρσεις οὐκ ἐξακριβοῦσι πάσαις ὁμοίως, τοῖς θήλεσιν ἡ τῶν καταμηνίων κάθαρσις σπέρματος ἔξοδός ἐστιν Ζιη3. 583a30. Ζγδ5. 774a1. θερμὴ διὰ τὴν κάθαρσιν ἡ ὑστέρα, μετὰ τὴν κάθαρσιν συμμύει τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν, γεννᾷ τὸ θῆλυ, οὐ γίνονται καθάρσεις κυούσαις Ζγβ4. 739b4. α19. 727b22, 14. δ6. 775a37. τὰ τετράποδα τὰ ἐλάττω προϊέμενα κάθαρσιν, ἡ βοῦς καθαίρεται κάθαρσιν βραχεῖαν· ἐπειδὰν τέκωσι (πρόβατα, αἶγες), κάθαρσις γίνεται πολλή, τὸ μὲν πρῶτον οὐ σφόδρα αἱματώδης, ὕστερον δὲ σφόδρα· ἡ ἐν τοῖς τόκοις κάθαρσις γίνεται ἅμα τοῖς σκυλακίοις τικτομένοις, ἔστι δ' αὕτη παχεῖα ϗ φλεγματώδης· κάθαρσις κατ' ἄλλους χρόνους οὐ συμβαίνει ταῖς ἐλάφοις, ὅταν δὲ τίκτωσι, γίνεται φλεγματώδης αὐταῖς κάθαρσις· οὐ μὴν ἐπιπολάζουσί γε αἱ καθάρσεις τῷ ὀρεῖ ὥσπερ ἀν-

θρώποις Ζιζ 18. 573a23, 7, 2. 20. 574b4. 29. 578b18. Ζγα 20. 728b11. κάθαρσις translata ad plantas: ἔστι τὰ καταμήνια σπέρμα οὐ καθαρὸν ἀλλὰ δεόμενον ἐργασίας ὥσπερ ἐν τῇ περὶ τοὺς καρποὺς γενέσει, ὅταν ᾖ μήπω διηττημένη (διητημένη Bk), ἔνεστι μὲν ἡ τροφὴ δεῖται δ' ἐργασίας πρὸς τὴν κάθαρσιν Ζγα 20. 728a29. — de menstruis mulierum. ἡ γυνὴ περὶ τὰς καθάρσεις πλεονάζει, πλείστη γίνεται κάθαρσις τῶν ζῴων ταῖς γυναιξίν (opp πλείστη τοῦ σπέρματος πρόεσις), ταῖς γυναιξὶν μᾶλλον τῶν ἄλλων θηλειῶν ἡ κάθαρσις γίνεται πλείστη Ζγδ 7. 776a11. α 20. 728b14. Ζιη 2. 582b30. ταῖς μὲν ἀθρόα ἡ κάθαρσις γίνεται ταῖς δὲ κατ' ὀλίγον Ζιη 2. 582b7. ἔμετοι λαμβάνουσι τὰς πλείστας, ὅταν αἵ τε καθάρσεις στῶσι ϗ μήπω εἰς τοὺς μαστοὺς τετραμμέναι ὦσιν Ζιη 4. 584a8. ὅσαις δ' ἂν μὴ γινομένων τῶν καθάρσεων αἷμα συμπέσῃ ἐμέσαι, οὐδὲν βλάπτονται Ζιη 11. 588a1. ἔνιαι συλλαμβάνουσιν, ὅσαις συναθροίζεται ἰκμὰς τοσαύτη, ὅση ταῖς γειναμέναις ὑπολείπεται μετὰ τὴν κάθαρσιν Ζιη 2. 582b16. Ζγα 19. 727b20, 24. μετὰ τοὺς τόκους ϗ τὰς καθάρσεις ταῖς γυναιξὶν τὸ γάλα πληθύνεται· ἐὰν καθάρσεις μετὰ τὸν τόκον ἐλάττους γένωνται, ἰσχύουσι μᾶλλον αἱ γυναῖκες Ζιη 11. 587b19. 10. 587b2. τοῦ γάλακτος ἐξιόντος οὐ γίνονται αἱ καθάρσεις, ἐπεὶ ἤδη τισὶ θηλαζομέναις ἐγένετο κάθαρσις Ζιη 11. 587b30. ὁτὲ διὰ νόσον ταῖς γυναιξὶν αἱ καθάρσεις φαῦλαι ϗ πλήρεις νοσηματικῶν περιττωμάτων Ζγβ 7. 746b30. ταῖς ἐχούσαις αἱμορροΐδας χείρους αἱ καθάρσεις ἐπιγίνονται Ζιη 11. 587b33. Ζγα 19. 727a14. φασί τινες τῶν σοφιζομένων ϗ τὴν σελήνην εἶναι θῆλυ, ὅτι ἅμα συμβαίνει ταῖς μὲν ἡ κάθαρσις τῇ δ' ἡ φθίσις ϗ μετὰ τὴν κάθαρσιν ϗ τὴν φθίσιν ἡ πλήρωσις ἀμφοῖν Ζιη 2. 582b1. cf ἡ σελήνη τὰς τῶν καταμηνίων ταῖς γυναιξὶν προθεσμίας διαφυλάττει Galen IX 903. Coste hist du développement I 203.

2. κάθαρσις i q expiatio, lustratio. ἐν Ὀρέστῃ ἡ μανία δι' ἧς ἐλήφθη ϗ ἡ σωτηρία διὰ τῆς καθάρσεως πο 17. 1455b15.

3. κάθαρσις τῶν παθημάτων, Bernays Grundz p 139 sqq, 191. χρῆσθαι τῇ μουσικῇ παιδείας ἕνεκεν ϗ καθάρσεως Πθ 7. 1341b38. καιροὶ ἐν οἷς ἡ θεωρία κάθαρσιν μᾶλλον δύναται ἢ μάθησιν Πθ 6. 1341a23. πᾶσι γίγνεσθαί τινα κάθαρσιν ϗ κουφίζεσθαι μεθ' ἡδονῆς Πθ 7. 1342a14. ὁρῶμεν τούτους, ὅταν χρήσωνται τοῖς ἐξοργιάζουσι τὴν ψυχὴν μέλεσι, καθισταμένους ὥσπερ ἰατρείας τυχόντας ϗ καθάρσεως Πθ 7. 1342a11. τί λέγομεν τὴν κάθαρσιν, ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς ἐροῦμεν σαφέστερον Πθ 7. 1341b39 (Bernays Grundzüge p 139 sqq). cf f 63. 1486a39. ἡ τραγῳδία δι' ἐλέου ϗ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν πο 6. 1449b28.

καθαρτικόν, dist οὐρητικόν πα 43. 864b16. — μέλη καθαρτικὰ Πθ 7. 1342a15, cf κάθαρσις.

καθέδρα, θέσις τις, dist ἀνάκλισις, στάσις Κ 7. 6b11. δεῖται τὸ (τῶν ἀνθρώπων) σῶμα ἀναπαύσεως ϗ καθέδρας Ζμδ 10. 689b21. ἡ καθέδρα τοὺς μὲν παχύνει, τοὺς δὲ ἰσχναίνει πς 1. 885b15. ε 11. 881b30. 14. 882a26.

καθέζομαι. καθεδεῖται Μθ 3. 1047a15. καθεζόμενοι, dist γυμναζόμενοι πλη 6. 967a20.

καθεκτικός. ἡ μνήμη ἕξις καθεκτικὴ τῆς ὑπολήψεως τδ 5. 125b18. κοτυληδόνες (τῆς ὑστέρας) καθεκτικαὶ ὧν λαμβάνουσιν Ζικ 3. 635b3. καθεκτικώτερος τοῦ πνεύματος, opp προετικώτερος πλγ 15. 963a21.

καθελκοῦν. ὤπται λάμια ἐμπεσοῦσα ϗ καθελκωθεῖσα Ζι 37. 621a20.

κάθεξις τοῦ πνεύματος ἰσχὺν ποιεῖ υ 2. 456a16. Πη 17. 1336a38. βίαιον ἡ κάθεξις τοῦ θυμοῦ ηεβ 7. 1223b20.

κάθεσις. μέχρι τοῦ μέσου ἡ κάθεσις (descensus), opp πρὸς ἄναντες μβ 2. 356a11. cf πλβ 5. 960b33.

καθεστηκότως. μέσως ϗ καθεστηκότως μάλιστα ἔχειν πρὸς τὴν δωριστὶ ἁρμονίαν Πθ 5. 1340b3.

κάθετος. ἤχθωσαν κάθετοι ἐπὶ τὴν αεβ μγ 3. 373a11. αἱ κάθετοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ πεσοῦνται μγ 5. 376b19. ἀπὸ τῆς αὐτῆς εἶναι καθέτου πιε 10. 912b5. cf πις 4. 913b9, 27, 28. ἐν ἅπαντι ἰσοπλεύρῳ ἡ κάθετος ἐπὶ μέσον πίπτει ατ 970a10. ὁ ἑστὼς κάθετός ἐστι πρὸς τὴν γῆν μχ 30. 857b28. cf Ζπ 9. 708b32, 709a24.

καθεύδειν. οἱ ἐν Σαρδοῖ μυθολογούμενοι καθεύδειν παρὰ τοῖς ἥρωσιν Φδ 11. 218b24. — cf ὕπνος. τοῦ καθεύδειν τί τὸ αἴτιον υ 3. 458a26. Φθ 6. 259b12. πλγ 15. 963a32. τίνα ζῷα καθεύδει ϗ ἐγρήγορεν Ζιδ 10. καθεύδειν οὐδὲν ἀεὶ ἐνδέχεται υ 1. 454b9. τὰ ἔμβρυα, ὅταν λάβῃ πρῶτον αἴσθησιν, καθεύδοντα διατελεῖ· τὰ παιδία ὅταν γένωνται πάντων μάλιστα τῶν ἀτελῶν καθεύδειν εἴωθεν Ζγε 1. 778b23, 21. τὰ ζῷα ἐλάττω χρόνον καθεύδει ἢ ἐγρήγορεν, οὐ συνεχῶς δέ πι 31. 894a21. μᾶλλον ἐκπνέουσι καθεύδοντες ἢ εἰσπνέουσιν πια 41. 903b38. ἐν πλείστῃ κινήσει ἐστὶν ὅταν ἥδιστα καθεύδῃ πλ 14. 957a15. ἐὰν τὰς ἐπὶ τοῦ τραχήλου πιέσῃ τις φλέβας, καθεύδουσιν πλε 8. 965a28. — ἐνδέχεται τοῦ ἐγρηγορέναι ϗ καθεύδειν ἁπλῶς θατέρου ὑπάρχοντος θάτερόν πῃ ὑπάρχειν εν 3. 462a26. εἰσί τινες οἳ καθεύδοντες ἀνίστανται ϗ πορεύονται ὥσπερ οἱ ἐγρηγορότες Ζγε 1. 779a16. οὔτε μὴ εἶναι παντελῶς ὁ καθεύδων οὔτ' εἶναι δοκεῖ Ζγε 1. 778b13. καθεύδειν, opp ἐνεργεῖν Ηθ 6. 1157b8. α 3. 1095b32. Μθ 6. 1048b1 Bz. Ζγβ 1. 735a10.

καθηγεῖσθαι. πέμπτος ἀγὼν ὁ ἐν Ἰωλκῷ Ἀκάστου καθηγησαμένου f 594. 1574b32.

καθήκειν. φλέβες καθήκουσιν εἰς τὴν κύστιν, ἐπὶ τὸν ταρσόν Ζια 17. 497a18. γ 2. 512a17. cf γ 1. 510a31. τὰ πλευρὰ κάτω καθήκει συνάπτοντα πρὸς τὸ ὑπογάστριον Ζιβ 11. 503a16. κέρκος μακρὰ σφόδρα, εἰς λεπτὸν καθήκουσα Ζιβ 11. 503a20. — ὅταν οἱ χρόνοι καθήκωσιν οὗτοι Ζιθ 2. 591a8, ἐν τῇ καθηκούσῃ ὥρᾳ, ἐν τοῖς καθήκουσι καιροῖς, γινομένου τοῦ χρόνου τοῦ καθήκοντος Ζιζ 14. 568a17. 18. 573a30. η 4. 585a18. ποῖα πρὸς ποίους ἀσκητέον ϗ πῶς τοῖς καθήκουσι πρὸς ἑκάστους χρηστέον Πη 2. 1325a13.

καθῆσθαι. ἀνδριὰς καθήμενος Πε 12. 1315b21. — ἕτοιμος ἐν τοῖς καθημένοις ἤδη κρίνεσθαι ρ 30. 1437a16. — τὴν ἴσην γωνίαν ἐπὶ μείζονα (int supra maiorem basin) καθῆσθαι μχ 5. 851a13. τὸ πηδάλιον κάθηται πλάγιον μχ 5. 851a4 (cf Poselger ad h l).

καθιδρύειν. ἐν τοῖς τιμιωτέροις τὸ τιμιώτερον (i e τὴν καρδίαν) καθίδρυκεν ἡ φύσις Ζμγ 4. 665b20.

καθιέναι. ὅταν καθῇ αὐτὸν εἰς τὸ βαθύ Ζι 12. 615a29. καθιᾶσι τὰ δίκτυα Ζιδ 8. 533b18. ἐὰν ἀγγεῖον καθῇ εἰς τὴν θάλατταν Ζιθ 2. 590a25. οὐδεὶς καθεὶς (sc μόλιβδον εἰς τὸ βαθύ) ἐδυνήθη πέρας εὑρεῖν μα 13. 351a13. μηδὲν καθεῖναι τῶν ἐχόντων βάρος ἐπὶ τὸν πλεύμονα Ζιβ 12. 504b5. ὅταν καθιῶσι τὰς αἱματίδας χ 5. 797a5. — μείζω τὰ ὕδατα καθιᾶσιν αἱ οἶες Ζιδ 10. 596a24.

καθιερεύσας τὴν μητέρα ϗ φαγὼν Ηη 6. 1148b26.

καθιζάνειν, opp ἀνίστασθαι πς 4. 886a1. καθιζάνειν ἐπί τινος Ζιθ 3. 593b10, ἐπί τινι Ζι 32. 619b8, ἐπί τι Ζιθ 17. 601a7. ι 8. 614a28. 22. 617a32.

καθίζειν, trans δικαστήριον καθίσας οβ 1348b11. — intr καθίζειν ἐπί τινος Ζι 9. 614a34, 35. 32. 619b5. med ὅταν

καθίζωνται Ζι10. 614 b23.

καθιμᾶν, syn κατάγειν τὸν κάδον μχ28. 857 b4.

καθιππεύειν. ποταμοὶ ὑπὸ κρύους παγέντες καθιππεύονται θ168. 846 b32.

καθιστάναι πολιτείας, νόμους, ἀρχάς, ὀλιγαρχίαν, ἀκοσμίαν Πβ12. 1273 b34. γ17. 1288 a21. δ9. 1294 a31. 10. 1295 a7. 15. 1300 a13, 15. ε5. 1304 b39. β10. 1272 b8. οὐ καθιστᾶσι κοινὴν πολιτείαν οὐδ' ἴσην Πδ11. 1296 a29. καταστῆσαι χορηγοὺς εἰς Διονύσια f 381. 1541 b21. κινῆσαι μέρος τι τῆς πολιτείας οἷον ἀρχήν τινα καταστῆσαι ἢ ἀνελεῖν Πε1. 1301 b18. τὸ ἦθος οἰκεῖον τῆς πολιτείας ϗ φυλάττειν εἴωθε τὴν πολιτείαν ϗ καθίστησιν ἐξ ἀρχῆς Πθ1. 1337 a16. οὐ καλῶς νενομοθέτηται τῷ πρῶτον καταστήσαντι Πβ9. 1271 a27. ἡ ἀρίστη πολιτεία τίνα τρόπον πέφυκε γίνεσθαι ϗ καθίστασθαι Πγ18. 1288 b4. καθιστάναι τινὰ ἱερέα, βασιλέα Πη9. 1329 a29. γ15. 1286 b10. τούτους καταστατέον νομοφύλακας Πγ16. 1287 a21. πολιτοφύλακες καθίστανται ἐκ τῶν τὰ ὅπλα ἐχόντων Πβ8. 1268 a22. οἱ ὑπ' αὐτοῦ καθιστάμενοι ἄρχοντες Πγ16. 1287 b9. οἱ ἐπιμεληταὶ οἱ ὑπὸ τοῦ Ἑρμείου καθεστηκότες οβ1351 a35. καθιστάναι ταλατιαίους τοὺς ἐγγύους οβ1350 a19. καταστήσομεν τὰς βασάνους πιθανὰς ϗ ἀπιθάνους sim ρ17. 1432 a32. 37. 1444 a5. τὰ ἡμέτερα ταῖς αὐξήσεσι μεγάλα καθιστῶντες ρ3. 1425 a27. ἐλεεινοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς καθιστάντες ρ37. 1445 a2. καταστῆσαι τὸν ἀκροατὴν εἰς τὰ πάθη Ργ19. 1419 b13. ἡδεῖαί εἰσιν αἱ καθιστᾶσαι εἰς τὴν φυσικὴν ἕξιν ἐνέργειαι Ηη13. 1152 b34. καθίστασθαι εἰς τὸ κατὰ φύσιν Ρα11. 1371 a34. πάλιν καθίστασθαι εἰς τὸ δύνασθαι γεννᾶν Ζιη6. 585 b28. πάλιν καταστῆναι εἰς τὴν φύσιν πια27. 902 a34 cf 62. 906 a19. νοσήματα κατέστη αὐτόματα, ἄνευ θεραπείας Ζιθ24. 604 b10. κ1. 634 a40. ὅταν νοσῶν καταστῇ Φη3. 247 b25. (καταστῆναι τῆς παρακοπῆς θ31. 832 b19.) καθίστασθαι εἰς τὸ μέσον ηεη5. 1239 b35, 1240 a3. οἱ Νάξιοι πάλιν εἰς ἴσον καταστάντες f 518. 1562 b45. εἰς εὐπορίαν καθίστασθαι Πε8. 1309 a26. εἰς πόλεμον καταστῆναι Πδ4. 1291 a21. — καθίστασθαι, syn ἠρεμίζεσθαι. ἡ ψυχὴ (τὰ παιδία) ἠρεμίζεται ϗ καθίσταται ἐκ τῆς φυσικῆς ταραχῆς, παύεται τῆς ταραχῆς Φη3. 247 b17, 23, 248 a2, 27. cf εν3. 461 a25. καθισταμένης τῆς ταραχῆς εν3. 461 a7. καθίστανται ϗ σωφρονίζονται τῶν γυναικῶν αἱ ἀκόλαστοι πρὸς ὁμιλίαν Ζιη1. 582 a25. ὁρῶμεν τοὺς ἐνθουσιαστικοὺς ἐκ τῶν ἱερῶν μελῶν καθισταμένους ὥσπερ ἰατρείας τυχόντας ϗ καθάρσεως Πθ7. 1342 a10. τίνα κύματα βραδύτερον καθίσταται πκγ17. 933 b5, 7, 10. φύσις καθεστηκυῖα, opp ἀναπληρουμένη Ηη13. 1153 a2-4, dist καθισταμένη ημβ7. 1205 b21-24. καθεστηκώς, καθεστώς, opp παιδίον Ζι50. 632 a9. ηεη2. 1236 a2, 4. καθεστηκότος τοῦ ἀέρος πκς2. 940 a38. διὰ τὸ μήπω καθεστάναι μίαν ὥραν πκς13. 941 b27. — διαφυλακτέον τὰ καθεστῶτα ρ3. 1423 a30. ἔθος καθέστηκεν Πδ11. 1296 b1. ἐκ τῆς καθεστηκυίας ἄλλην πολιτείαν μεταστῆσαι Πε1. 1301 b7, 10. ἡ στάσις αὕτη ἀρχὴ πολέμου κατέστη Πε4. 1304 a13. αἱ τιμήσεις κατέστησαν Πε8. 1308 b3. ἀρχαὶ καθεστᾶσιν ἐπί τινι Πγ9. 1280 b1. δ15. 1299 b37. οἱ ὑπὸ τὴν σὴν βασιλείαν καθεστῶτες ρ1. 1420 a24. τὸ γίγνεσθαι ϗ ἀπόλλυσθαι ταὐτὸν καθέστηκε τῷ ἀλλοιοῦσθαι Γα1. 314 a14. Φα4. 187 a30. — med τὰς δημηγορίας ἐκ τούτων καταστησόμεθα ρ30. 1437 b33.

καθό. τὸ καθὸ τὸ κατὰ θέσιν λέγεται, τὸ καθὸ ἰσαχῶς ϗ τὸ αἴτιον ὑπάρξει Μδ18. 1022 a23, 19 Bz.

κάθοδος. τῶν ἐδεστῶν ἐν τῇ καθόδῳ ἡ ἡδονή Ζμδ11. 690 b30. — χρήματα δοῦναι εἰς τὴν κάθοδον οβ1347 b17. φεύγειν φόνου ἐπὶ καθόδῳ Πδ16. 1300 b28.

καθολικός. καθολικῷ λόγῳ (i e ὡς καθόλου εἰπεῖν) φτβ6. 826 a38. — καθολικῶς φτβ8. 828 a19.

καθόλου. λέγω δὲ καθόλου μὲν ὃ ἐπὶ πλειόνων πέφυκε κατηγορεῖσθαι, καθ' ἕκαστον δὲ ὃ μή ε7. 17 a39. καθόλου ὃ πλείοσιν ὑπάρχειν πέφυκεν Μζ13. 1038 b11. β4. 1000 a1. Ζμα4. 644 a27. πολλὰ περιέχον τῷ κατηγορεῖσθαι καθ' ἑκάστου Μδ26. 1023 b30. λέγω δὲ καθόλου τὸ παντὶ ἢ μηδενὶ ὑπάρχειν Αα1. 24 a18. τὸ καθόλου ϗ [τὸ] πάντα περιέχον Γα3. 317 b7. καθόλου ὃ ἂν κατὰ παντός τε ὑπάρχῃ ϗ καθ' αὑτὸ ϗ ᾗ αὐτό Αγ4. 73 b26-74 a3 Wz. (inde saepe coni καθόλου ἐπὶ πάντων, κατὰ πάντων sim Μβ3. 999 a20. τα6. 102 b35. Φθ8. 264 a21, 265 a8. ψα5. 410 b26. β12. 424 a17. οὐκ ἐπὶ πάντων σκεψάμενος καθόλου λέγει τὴν αἰτίαν Ζγδ8. 788 b11, 18. cf ε8. 788 b19.) τὰ καθόλου καθ' αὑτὰ ὑπάρχει Μδ9. 1017 b35. τὸ ἀεὶ ϗ πανταχοῦ καθόλου φαμὲν εἶναι Αγ31. 87 b32. τὸ καθόλου ἀεὶ ϗ ἐπὶ παντός Αδ12. 96 a8, 15. τοῦτο γὰρ λέγω καθόλου ὃ μὴ ἀντιστρέφει, πρῶτον δὲ καθόλου, ᾧ ἕκαστον μὲν μὴ ἀντιστρέφει, ἅπαντα δὲ ἀντιστρέφει Αδ17. 99 a33. — propterea coni καθόλου et κοινόν Μζ13. 1038 b11. Φγ1. 200 b22. ψα1. 402 b7. Γα5. 322 a16 (coll 320 b23). Ζμα4. 644 a27, 28. Ρβ22. 1395 b30 et promiscue usurpatur καθόλου et κοινόν vel κοινῇ κατηγορούμενον Μζ16. 1040 b23, 25, 26, 1041 a3. 13. 1038 b35, 1039 a1. β6. 1003 a8. coni ἀΐδιον, ἄφθαρτον Αγ7. 75 b21, 22, 27. 24. 85 b18, πρῶτον, αἴτιον Αα28. 44 a39. γ24. 85 b24 (τὸ καθόλου ἐμπίπτει εἰς τὸ ἁπλοῦν ϗ τὸ πέρας Αγ24. 86 a5), ὅλως, κατὰ πάντων Μδ26. 1023 b29. β3. 999 a20. — coni γένος Μδ3. 1014 b12. κ1. 1059 b26 (sed dist γένος ΜΑ9. 992 b12, cf γένος p 150 b33). τό καθόλου οἷον ἄνθρωπος ϗ ζῷον, ὁ δὲ Σωκράτης τῶν καθ' ἕκαστον Ζγδ3. 768 a13, b13, 769 b13. opp καθ' ἕκαστον, κατὰ μέρος, κατὰ μέρη, ἐν μέρει, ἐπὶ μέρους, ἔσχατα ε7. 17 a39. Αα1. 24 a18. Φγ3. 202 b23. η3. 247 b6, 20. Οα6. 274 a20. μβ4. 359 b31. Μλ5. 1071 a21. δ11. 1018 b33. β4. 1000 a1. κ3. 1060 b32. 1. 1059 b26. Ηγ2. 1110 b32. η4. 1147 a3. ηεγ1. 1228 a25. Πβ8. 1269 a11. Ρβ19. 1393 a18. ρ4. 1426 b10. φ2. 806 b11, 13. καθόλου, opp περί τι γένος ϗ φύσιν τινα μίαν Με1. 1026 a24, opp ὡρισμένον Μμ10. 1087 a17. δοκοῦσι τὸ καθόλου μόνον οἱ νόμοι λέγειν ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ προσπίπτοντα ἐπιτάττειν Πγ15. 1286 a10. Ηε14. 1137 b13 (opp ψήφισμα Πδ4. 1292 a37). καθόλου σκοπεῖν, opp φυσικῶς σκοπεῖν Οα12. 283 b18. 10. 280 a33. cf Ζγα20. 729 a24. 21. 729 b9, et quia τὸ καθόλου ὑπάρχει ᾗ αὐτό (cf supra b10). opp καθόλου ὑπάρχειν et ἐπὶ πλέον ὑπάρχειν Αγ4. 74 a3. quia τὸ καθόλου καθ' αὑτὸ ϗ ἀεί (cf b15, 16), opp τὰ συμβεβηκότα Μδ9. 1017 b35. — τὸ καθόλου τούτων, καθόλου πρὸς ταῦτα, i e cui haec subiecta sunt Αβ26. 69 b20, 26. — πράγματα καθόλου, dist ἀποφαίνεσθαι καθόλου ε7. 17 a39. καθόλου συλλογίσασθαι, ἀνασκευάσαι, ἐνίστασθαι Αα6. 29 a17. β8. 59 b17. 26. 69 b19. πρότασις, συλλογισμός, ἀπόδειξις, ἔνστασις καθόλου ἐστίν, ἡ καθόλου πρότασις sim Αα2. 25 a4 al. β8. 59 b26. γ24. 85 b13. β26. 69 b2. ὁ λόγος ὁ καθόλου Πγ15. 1286 a17. τὸ καθόλου ἔστι (τίθεται, κεῖται) πρὸς τὸ μεῖζον (ἔλαττον) ἄκρον Αα4. 26 a18, 30. 5. 27 b13, 29 al. ἐὰν πρὸς τὸ ἕτερον καθόλου ᾖ τὸ μέσον Αα5. 27 a26 al. καθόλου τῶν ὅρων ὄντων πρὸς τὸ μέσον Αα6. 28 a17, b5, 29 a1, 11 al, inde brevius ϗ καθόλου ϗ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων Αα5. 27 a2, 23. 6. 28 a17, 37 al. — τὸ καθόλου πορρωτάτω τῆς αἰσθήσεως Αγ2. 72 a4. ΜΑ2. 982 a25, πορρωτέρω τῶν οἰκείων ἐστὶν ἀρχῶν Ζγβ7. 747

b29. ἀδύνατον τὸ καθόλου θεωρῆσαι μὴ δι᾽ ἐπαγωγῆς Αγ18. 81 b2. Ηζ3. 1139 b29. ἐκ τῶν καθ᾽ ἕκαστα τὸ καθόλου Ηζ12. 1143 b5. τῶν καθ᾽ ἕκαστον ἡ κατ᾽ ἐνέργειαν αἴσθησις. ἡ δ᾽ ἐπιστήμη τῶν καθόλου ψβ5. 417 b23. Μβ6. 1003 a15. κ1. 1059 b26. 2. 1060 b20 (cf ΜΑ1. 981 a6). τοῦ καθόλου ϗ τοῦ εἴδους ὁ ὁρισμός Μζ11. 1036 a28. 10. 1036 a1. ὁ τὴν καθόλου ἔχων οἶδε ϗ τὸ κατὰ μέρος Αγ24. 86 a12. cf a24 (sed οἱ τὸ καθόλου θεωροῦντες πολλάκις ἔνια τῶν καθ᾽ ἕκαστον οὐκ ἴσασιν Αγ13. 79 a5). ἐὰν τὸ καθόλου μὴ ᾖ, οὐδ᾽ ἀπόδειξις ἔσται Αγ11. 77 a8. τθ14. 164 a10. ἡ καθόλου ἀπόδειξις βελτίων τῆς κατὰ μέρος Αγ24. ἡ καθόλου πρότασις νοητή Αγ24. 86 a29. γράφεται ἔνια καθόλου ὑπὸ τῶν μαθηματικῶν (i e τὰ ἀξιώματα) Μμ2. 1077 a9. cf 3. 1077 b17. τὸ καθόλου κατὰ τὸν λόγον γνώριμον (πρότερον), τὸ καθ᾽ ἕκαστον κατὰ τὴν αἴσθησιν Φα5. 189 a5. Μδ11. 1018 b33. μ8. 1084 b5. κ7. 1060 b13 (alio sensu ἐκ τῶν καθόλου ἐπὶ τὰ καθ᾽ ἕκαστα δεῖ προϊέναι· τὸ γὰρ ὅλον κατὰ τὴν αἴσθησιν γνωριμώτερον, τὸ δὲ καθόλου ὅλον τί ἐστιν Φα1. 184 a23). χαλεπώτατα γνωρίζειν ἀνθρώποις τὰ μάλιστα καθόλου ΜΑ2. 982 a25. ἐν τοῖς περὶ τὰς πράξεις λόγοις οἱ μὲν καθόλου κενώτεροί εἰσιν, οἱ δ᾽ ἐπὶ μέρους ἀληθινώτεροι Ηβ7. 1107 a30. οὗτος ὁ λόγος καθόλου λίαν ϗ κενός Ζγβ8. 748 a8. — πότερον καθόλου εἰσὶν αἱ ἀρχαί Μβ6. 1003 a6-17. κ2. 1060 b19-23. τὸ καθόλου οὐκ ἔστιν οὐσία, οὐχ ὑπάρχει παρὰ τὰ καθ᾽ ἕκαστα χωρίς, καθ᾽ ὑποκειμένου τινὸς λέγεται ἀεί Μζ13 (cf 3. 1028 b34). 16. 1040 b26, 1041 a4. θ7. 1049 a28. ι2. 1053 b16. κ2. 1060 b20. Γα5. 322 a16. ψα1. 402 b7. Αγ24. 85 a31. τὰ καθόλου ἐν τοῖς μαθήμασιν οὐ περὶ κεχωρισμένων ἐστὶ παρὰ τὰ μεγέθη ϗ τοὺς ἀριθμούς Μμ3. 1077 b17. — τῷ καθόλου ϗ τῷ γένει ϗ αἱ ἰδέαι συνάπτουσιν Μη1. 1042 a15. cf Ηα4. 1096 a11, 13. ὁ Σωκράτης τὰ καθόλου οὐ χωριστὰ ἐποίει οὐδὲ τοὺς ὁρισμούς Μμ4. 1078 b30. ἅμα καθόλου τε ὡς οὐσίας ποιοῦσι τὰς ἰδέας ϗ πάλιν ὡς χωριστὰς ϗ τῶν καθ᾽ ἕκαστον Μμ9. 1086 a32. — καθόλου δ᾽ εἰπεῖν Κ10. 12 a27. τδ1. 121 a5. ζ5. 142 b20. 9. 147 a15. η1. 152 b25. 3. 153 b14. θ1. 156 a3. ρ30. 1436 a33. καθόλου εἴπωμεν, ἂν καθόλου λέγῃ τις, ληπτέον καθόλου, καθόλου δηλῶσαι, εἴρηται καθόλου πρότερον μδ8. 385 a21. Ρβ22. 1395 b20. Μλ4. 1070 a32. Πδ12. 1296 b15. ε2. 1302 a17. γ11. 1282 b5 al. — τοῦτο γάρ ἐστι καθόλου μᾶλλον Πβ6. 1265 a31.

καθομιλεῖν τοὺς γνωρίμους, τοὺς δὲ πολλοὺς δημαγωγεῖν (δεῖ τὸν ἄρχοντα) Πε11. 1315 b4.

καθορᾶν τὸ μικρόν, τὸ εὐθύ πλα15. 958 b35. 20. 959 a40. καθορᾶν τὰ πόρρω Ζια40. 614 b20. τῶν ἐρωμένων τὸ τυχὸν ϗ μικρὸν μόριον κατιδεῖν ἥδιόν ἐστιν ἢ πολλὰ ἕτερα ϗ μεγάλα δι᾽ ἀκριβείας ἰδεῖν Ζμα5. 644 b34. τὸ τέλος πάντες βούλονται καθορᾶν Ργ9. 1409 a32 (cf προορᾶν a33). ῥᾷον κατοψόμεθα τἀληθὲς ϗ τὸ ψεῦδος τα2. 101 a35. δυνάμενοί γε τὰς αἰτίας καθορᾶν Ζμα5. 645 a15. λόγοι ῥᾴους, χαλεπώτεροι κατιδεῖν τι33. 182 b7. τοὐντεῦθεν ἂν κατίδοι τις Πγ4. 1277 a32. ἵνα μᾶλλον κατίδωμεν ὅτι ἡ μεσότης ἐπαινετόν Ηβ7. 1108 a15. κατιδεῖν πόσαις ὀρθαῖς αἱ τοῦ τριγώνου γωνίαι ἴσαι ψα1. 402 b20.

καθορμίζειν. καθώρμισται ἡ κύστις ἐκ τῶν νεφρῶν Ζμγ9. 671 b25.

καθυγραίνειν δεῖ ἐν τῷ θέρει, ἡ γὰρ ὥρα ξηρά πα39. 863 b23 (cf λουτρόν b19). ε38. 884 b39.

κάθυγρος ἀήρ πκς54. 946 a39.

κάθυπνος. τοὺς νέους καθύπνους ὄντας λανθάνει ἡ ὁρμὴ τοῦ οὔρου πγ34. 876 a21.

καθυπνοῦν. ἐὰν καθυπνώσῃ θ151. 845 b29. μετὰ τὴν τροφὴν καθυπνώσασιν οὐ γίνεται ἐνύπνιον εν3. 462 b4.

καθύπνωσις πια17. 900 b37.

καθυποπτεύειν. ἀδικημάτων κατηγορηθέντων ἢ καθυποπτευθέντων διάλυσις ρ5. 1426 b28.

καθώς i q καθάπερ κ5. 397 a33. πι10. 891 b34. φτα1. 815 b26. 3. 818 a16, 819 a7. β2. 823 a35. 4. 826 a9.

καί. interdum duo adiectiva coniungit, quorum alterum definiendo alteri inserviat, non solum ubi prius adiectivum πολύς est (πολλοὶ ϗ παλαιοὶ λέγουσιν Ηα8. 1098 b27 al), sed etiam in aliis, μεγάλων ϗ καλῶν γενόμενος ἐπήβολος Ηα11. 1101 a13, καθάπερ τινὲς ᾠήθησαν τῶν σοφῶν ϗ πρεσβυτέρων ηεα4. 1215 a23. — per part καί duo vocabula coniunguntur eiusdem fere significationis, ut καί explicandi magis quam copulandi vim habere videatur, τὰ ἀκίνητα ϗ τὰ μαθηματικά (τὰ ἀκίνητα, i e τὰ μαθηματικά) Μδ14. 1020 b3. cf 1. 1013 a7 Bz. ζ12. 1038 a7. θ7. 1049 a9. λ7. 1072 b22. Αδ9. 93 b25 Wz. γ8. 75 b23 al. ϗ οὗτος, 'et is quidem': ἄρχοντες, ϗ οὗτοι αἱρετοὶ ἢ κληρωτοί Πδ14. 1298 b7. — καί vi non multum ab ἤ distans, δισχιλίων ϗ μυρίων Πβ3. 1262 a8. τὸ αὐτὸ ϗ τὸ ἀνάλογον Μν2. 1089 b3. οἱ αὐτοὶ ϗ ἀνάλογον Πδ4. 1292 a21. μᾶλλον ϗ ἧττον, ἀπολαμβάνειν ϗ λαμβάνειν sim Φη3. 247 a18. Οβ14. 297 b33. Γα9. 326 b33. cf Αα1. 24 b17 v l Alex. — in enunciatis comparativis vel utrique membro καί additur, καθάπερ ϗ (ὥσπερ ϗ) .. οὕτω ϗ sim Πε9. 1309 b12. Ρα13. 1374 a17. πο4. 1448 b34. αν21. 480 a17. 3. 471 b7, 10; vel membro postposito, sive id est relativum, τὸν αὐτὸν τρόπον ὃν ϗ ἐπὶ τῶν προτέρων sim Φζ8. 239 a19. δ6. 213 a4, sive demonstrativum, ὡς ἡ τοῦ α πρὸς τὴν τοῦ β, οὕτως ϗ ἡ τοῦ β πρὸς τὴν τοῦ γ sim Ηε6. 1131 b2. τδ4. 124 a22. — καί ... καί ubi semel positam particulam requiras, τέταρτον εἶδος δικαστηρίων ϗ ἄρχουσι ϗ ἰδιώταις ὅσα περὶ ζημιώσεων ἀμφισβητοῦσιν Πδ16. 1300 b22. — ad καί praeparativum post aliquod intervallum ἔτι referri videtur Πδ3. 1289 b34, 40. — καί i q etiam, ἀσυλλόγιστος μὲν οὖν ϗ ἡ χρῆσις γίνεται τοῖς οὕτω μετιοῦσι ϗ τῶν ἐνδεχομένων συλλογισθῆναι Αδ5. 91 b23, cf Wz ad τα10. 104 a28. καί, i q etiam, vel, deminuendi vi usurpatum ('auch nur'), ὅ τι ϗ μνείας ἄξιον, ὅ τι ϗ ἄξιον εἰπεῖν sim Πβ12. 1274 b17. 11. 1272 b32. Ρα5. 1361 a19. πο19. 1456 b14. εὐλαβούμενος ϗ λέγειν Ργ7. 1408 a18. Vhl O Gym Z 1868 p 11. — καὶ γὰρ καί μβ3. 358 b31. — καὶ δὴ καί μβ3. 357 b26, 358 a19. Μζ1. 1028 b2. Πδ15. 1299 a34. πο24. 1460 a5. — καί ... δέ Κ1. 1 a9 Wz. 10. 11 b27, 12 a6. 13. 14 b33. ε13. 22 a14. Αα45. 51 a34. β3. 55 b30. αι3. 439 b12. Ζιζ17. 571 a5. Πα1. 1252 a13. γ16. 1287 a8. δ13. 1297 b16 ac saepe. — καί et κατά a librariis interdum confusa πο4. 1448 b30. Φθ4. 255 a27. 8. 262 a29. υ3. 457 b23. εν1. 459 a3 al, inde κατά pro καί scribendum Οα6. 273 b32.

καίαρ. ἀπαρτήσας τὸ καίαρ (Cappelle Bsm, βάρος e codd Bk) μχ12. 852 b1.

καικίας, πόθεν πνεῖ μβ6. 363 b17, 30, 364 a15, b1, 12. κ4. 394 b22, 31. eius nomina varia σ973 a9. f 238. 1521 b1, 20. ὁ καικίας ὑγρός. νέφεσι πυκνοῖ τὸν οὐρανόν μβ6. 364 b18, 24. ἡ παροιμία, ἕλκων ἐφ᾽ αὑτὸν ὥσπερ καικίας νέφος μβ6. 364 b14. πκς29. 943 a32, 34. 1. 940 a18.

Καινεύς Αγ12. 77 b41 (σοφιστής Schol 218 a5).

καινοπρεπεστέρως λέγων φαίνεται ΜΑ8. 989 b6 Bz.

καινὸν κάτοπτρον εν2. 459 b31, 460 a18. — ὃ λέγει Θεόδωρος, τὸ καινὰ λέγειν Ργ11. 1412 a25. καίπερ ὄντες ἀρ-

χαιότεροι καινοτέρως ἐνόησαν περὶ τῶν λεχθέντων Οδ 2. 308 b31.
καινότης τῶν κινδύνων ρ30. 1437 b10.
καινοτομεῖν τὴν περὶ τὰς γυναῖκας κοινότητα Πβ7. 1266 a35. — absol ὅταν ἀπολέσωσι τὰς οὐσίας, καινοτομοῦσιν Πε12. 1316 b19. οἱ τοιοῦτοι καινοτομεῖν ζητοῦσιν Πε6. 1305 b41.
καινοτόμος. οἱ Σωκράτους λόγοι ἔχουσι τὸ κομψὸν καὶ τὸ καινοτόμον καὶ τὸ ζητητικόν Πβ6. 1265 a12.
καινουργεῖν. ὁ βασιλεὺς γινώσκει αὐθήμερον πάντα τὰ ἐν τῇ Ἀσίᾳ καινουργούμενα κ6. 398 a35.
καίριος πληγή Ζγε5. 785 a14. μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι (Hom Θ 84) Ζγε5. 785 a16.
καιρός, τἀγαθὸν ἐν χρόνῳ Ηα4. 1096 a26, 32. ηεα8. 1217 b32, 37, 38. def ὁ χρόνος δέων Αα36. 48 b35. καιρός Pythag ΜΑ5. 985 b30. 9. 990 a23. μ4. 1078 b22. — κατὰ τοὺς τότε καιροὺς ρ14. 1431 a18, cf ἐν χρόνοις τισίν a16. πάσχειν τι ταχέως καὶ παρὰ βραχὺν καιρόν αρ6. 1251 a10. κατὰ τὸν ὑπάρχοντα καιρόν, πρὸς τοὺς παρόντας καιροὺς ρ1. 1421 a26. Πε6. 1306 b10. ἐν παντὶ καιρῷ ημβ11. 1208 b5. ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἧκε Πα11. 1259 a14. τὸ τέλος τῆς πράξεως κατὰ τὸν καιρόν ἐστι Ηγ1. 1110 a14. καιρῶν παραπεσόντων ρ6. 1427 b26, 20. χρῆσθαι πρὸς τοὺς πολεμικοὺς καιροὺς Πε11. 1314 b16. καιροὺς παραδιδόναι τοῖς ἐπιθεμένοις Πε10. 1312 b25. καιρὸς εὐφυὴς πρὸς σύλληψιν f 259. 1525 b35. καιροὶ τῶν σωμάτων πρὸς τεκνοποιίαν, συγκαταβαίνειν ταῖς ἡλικίαις ἐπὶ τὸν αὐτὸν καιρόν Πη16. 1335 a41, 1334 b35. τῇ τοῦ μέλιτος ἐργασίᾳ καιροὶ διττοί εἰσιν Ζι40. 626 b29. — ἕτερος ἔσται τοῦ διασκέψασθαι καιρός, καὶ ἄλλοθι καιρὸς ἔσται, ἡ σκέψις ἄλλων ἐστὶ καιρῶν, ἐν ἄλλοις καιροῖς οἰκειοτέροις ποιητέον τὴν σκέψιν, ἐροῦμεν ὅταν λέγειν ᾖ καιρὸς sim Πβ10. 1272 a26. 8. 1269 a28. γ3. 1276 a31. Ηβ7. 1108 b7. μβ3. 358 b23. α7. 344 b26. Ζμβ14. 658 b13. Ζγβ4. 740 b12. ἡ ἀπορία ἔχει τινὰ καιρόν Μη3. 1043 b25. — ψυχροτέρα οὖσα τοῦ καιροῦ ('ultra modum') πλ1. 954 a35.
καιροφυλακτεῖν τὴν χρῆσιν Πθ3. 1337 b41.
καίτοι, c verbo finito καίτοι ἔδει, καίτοι οὐκ ἔδει al μα12. 348 a22. 8. 345 b24. 3. 341 a34. β7. 365 b15. 9. 369 b11. Φθ7. 261 a25. Πε3. 1302 b19. κ5. 396 a33. al. καίτοι-γε Φδ14. 225 a5. ε2. 226 a34. ψα5. 410 b20. ΜΑ1. 981 b10. 6. 988 a1. γ5. 1010 a17, 35 al. καίτοι γε μβ9. 370 a5. Μγ4. 1008 b23 (v l καίτοι-γε). κ3. 1061 a20. ν6. 1092 b7 (γε om Bk). πο15. 1454 a21. κ5. 396 a33. χ6. 798 b22. cf Eucken I 35 sq. — καίτοι c partic θήλεια ἕνα πόρον ἔχει, καίτοι κύστιν ἔχουσα Ζιε5. 541 a10. καίτοι πεφυκότος ἄνω τοῦ θερμοῦ φέρεσθαι μβ9. 369 a20. cf κ5. 397 a28. 6. 398 b26, 399 a3. πκα16. 929 a16.
κακηγορεῖν lege prohibetur Ηε3. 1129 b23.
κακηγορία, συνάλλαγμα ἀκούσιον βίαιον Ηε5. 1131 a9.
κακία καὶ ἀρετὴ περὶ τί λέγεται, τί ποιεῖ Φη3. 246 b18, 20, 247 a23. κακία πᾶσα τῶν πρός τι, ἕξις Φη3. 246 a30, 11. ἡ κακία ἔκστασις καὶ φθορά, opp ἡ ἀρετὴ τελείωσις Φη3. 246 a16, b30, 247 a3. διαφορὰ φυτῶν ἐν χρηστότητι καρπῶν καὶ κακίᾳ φτα4. 819 b36. κακία def et eius εἴδη describuntur Ρβ6. 1383 b19-1384 a9. κακία τοῦ λογιστικοῦ, τοῦ θυμοειδοῦς, τοῦ ἐπιθυμητικοῦ def αρ1. 1249 b29. ἡ κωμῳδία μίμησις φαυλοτέρων, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν πο5. 1449 a32. ἀρετῇ καὶ κακίᾳ διορίζουσι τὸ δοῦλον καὶ ἐλεύθερον Πα6. 1255 a39. ἀρετὴ καὶ κακία πολιτικὴ Πγ9. 1280 b5. αἱ τοῦ ἤθους κακίαι Ρβ6. 1384 a8. ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ κακία ἡ ἠθικὴ περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας Ηη12. 1152 b5. κακία, opp ἀρετή, dist ἀκρασία, θηριότης Ηε5. 1130 b20. η1. 1145 a16 sqq. 9. 1150 b35, 1151 a5-7. Ρα10. 1368 b14. dist ἁμαρτία Ηε6. 1148 a3. syn μοχθηρία Ηε10. 1135 b18, 24. μετὰ κακίας καὶ ψεκτόν Ηε15. 1138 a32. περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας· οὗτοι γὰρ σκοποὶ τῷ ἐπαινοῦντι καὶ ψέγοντι Ρα9. κακίαν εἶναι, dist ὀνείδη ἐπιφέρειν Ηδ6. 1123 a32.
κακίζει αὑτὸς αὑτόν, syn μεταμελεῖται ημβ11. 1211 b1.
κακκαβίζειν. τῶν περδίκων οἱ μὲν κακκαβίζουσιν, οἱ δὲ τρίζουσιν Ζιδ9. 536 b14. cf de Lagarde ges Abh p 50.
κακόβιος καὶ βαρὺς ὁ ὑπάετος Ζι32. 619 a2. κακόβιοι αἱ ἀκανθίδες Ζι17. 616 b31.
κακοδαιμονία, opp εὐδαιμονία πο6. 1450 a17.
κακοήθεια τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν πάντα Ρβ13. 1389 b20. κακοηθείας σημεῖα Ζια9. 491 b24. ἀκολουθεῖ τῇ ἀδικίᾳ κακοήθεια αρ7. 1251 b3.
κακοήθης, opp εὐήθης Ρβ12. 1389 a17. κακοηθέστερον ρ37. 1443 b2. κακόηθες ἡ πέρδιξ ἐστὶ καὶ πανοῦργον Ζι8. 613 b25. f 270. 1527 a7. — δῆγμα σηπῶν κακόηθες θ164. 846 b17.
κακοηθίζεσθαι. τῷ διαβάλλοντι κακοηθιστέον ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐκλαμβάνοντι Ργ15. 1416 b10.
κακοθηνεῖν τὰ πρόβατα, opp εὐετηρία Ζζ19. 574 a15.
κακολογεῖν ρ36. 1441 a11. δεῖ μὴ σκώπτειν ὃν ἂν κακολογῶμεν ρ36. 1441 b15.
κακολογίαι, opp ἔπαινοι, ἐγκώμια ρ36. 1441 a13. 37. 1444 b24, 28.
κακολογικὸν εἶδος, eius leges ρ36.
κακολόγος Ηδ8. 1125 a8. Ρβ4. 1381 b7. syn ἐξαγγελτικός Ρβ6. 1384 b11, 8.
κακομιμήτως γράφειν πο25. 1460 b32 (ἀμιμήτως e cod Ac Vhl. cf Mus Rh 22, 148).
κακόνους τῷ δήμῳ Πε9. 1310 a9.
κακοπάθεια, opp τρυφερότης et καρτερία ηεβ3. 1221 a9 Fr. καρτερεῖν πολλὴν κακοπάθειαν Πγ6. 1278 b28. παύεσθαι τῆς κακοπαθείας ρ17. 1432 a19.
κακοπαθεῖν καὶ ἀτυχεῖν τὰ μέγιστα Ηα3. 1096 a1. cf ηεη12. 1245 b39. πολὺν χρόνον κακοπαθεῖν Ρβ20. 1393 b26. πραγματεύεσθαι καὶ κακοπαθεῖν τὸν βίον ἅπαντα Ηκ6. 1176 b29. ὅσοις ἐξουσία μὴ αὐτοὺς κακοπαθεῖν Πα7. 1255 b36. — πολλὰ κακοπαθεῖν περὶ τὴν γένεσιν τῶν ἀριθμῶν Μν6. 1093 b26.
κακοπαθητικός, syn σκληρός, ταλαίπωρος ηεβ3. 1221 a31.
κακοπαθῶς ζῶντες, opp ἀνιέμενοι Πβ9. 1269 b10.
κακόπατρις Πιττακός (Alcaei fr 37) Πγ14. 1285 a39.
κακοπέτης ὁ χλωρίων Ζι15. 616 b11.
κακοποιία. ἐμφανίζειν τὴν τῶν ἐναντίων κακοποιίαν ρ16. 1432 a9.
κακοποιός Ηδ9. 1125 a18. — πρὸς τὸ κακοποιὸν τῆς ὕλης ἀτενίζειν τὴν διάνοιαν Φα9. 192 a15.
κακοπονητικὴ ἕξις Πη16. 1335 b7.
κακόποτμος ὄρνις ἡ κρέξ Ζι17. 616 b21.
κακόπους. τῶν ὀρνίθων εἰσί τινες κακόποδες, εὔπτεροι δέ Ζια1. 487 b24, 26.
κακοπραγεῖν ἀναξίως Ρβ9. 1386 b26.
κακοπραγία Πδ11. 1296 a17. αἱ ἀνάξιαι, παρὰ τὴν ἀξίαν κακοπραγίαι Ρβ9. 1386 b10. ηεγ7. 1233 b22, 25.
κακόπτερος καὶ εὔπους ὁ μαλακοκρανεύς Ζι22. 617 b4.
κακός. ἀγαθὸν καὶ κακὸν οὐκ ἔστιν ἐν γένει, ἀλλ' αὐτὰ γένη Κ11. 14 a24. τῶν μήτε ἀγαθῶν μήτε κακῶν ἀντίθεσίς τις πρὸς τὰ μήτε ἀγαθὰ μήτε κακά f 121. 1498 b32, 40. τὸ ψεῦδος ἐν τῷ αὐτῷ γένει τῷ κακῷ ψγ7. 431 b11. τὸ κακὸν οὐκ ἔστι παρὰ τὰ πράγματα Μθ9. 1051 a18. τὸ κακὸν τοῦ ἀπείρου (Pythag) Ηβ5. 1106 b29. τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω

καὶ ὄπισθεν κακὸν ἔλεγον οἱ Πυθαγόρειοι f 195. 1531 a25. τὰ ἁπλῶς κακά, opp τὰ ἁπλῶς ἀγαθά Ηε10. 1134 a34. ἀληθὲς κακὸν συμβαίνει ἐκ ψευδῶν ἀγαθῶν Πδ12. 1297 a11. τὸ μεῖον κακὸν ἀγαθόν πως Ηε2. 1129 b8. τὸ κακὸν πολύμορφον ηεη5. 1239 b12. τὸ κακὸν καὶ ἑαυτὸ ἀπόλλυσι Ηδ11. 1126 a12. κακὸν φθαρτικὸν καὶ λυπηρόν Ρβ8. 1385 b13. πολιτικοῦ γνῶναι τὸ ἐν ἀρχῇ γινόμενον κακόν Πε8. 1308 a34. τὰ κακὰ συνάγει τοὺς ἀνθρώπους Ρα6. 1362 b38. — κακὴ τύχη, def Μκ8. 1065 a35 (cf φαῦλος). — κακός, syn κακοποιός Ηδ9. 1125 a18. — κακῶς ἀκούειν, πολιτεύεσθαι Πγ14. 1285 a11. ε3. 1302 b30. — χείρων Η8. 1150 a27. opp βελτίων Πδ11. 1296 b6, 8. τίνων τετραπόδων χείρω τὰ κρέα Ζιθ10. 596 b3. — χειρίστη παρέκβασις, τυραννίς, δημοκρατία Πδ2. 1289 a39, 40, b2, 8.

κακοῦν τὸν λέοντα θ146. 845 a33. τὸν ὄχλον Πε10. 1311 a13. ἄχρηστος τροφή, οὗ ἀναλισκομένου πλέονος μάλιστα κακοῦται ἡ φύσις Ζγα18. 725 a6.

κακουργεῖν. οὐ ῥᾴδιον κακουργῆσαι ὀλίγον χρόνον ἄρχοντας Πε8. 1308 a19. κακουργῶν ρ18. 1432 b1. οὐκ ἐπιώρκησαν μέν, ἐκακούργησαν δὲ καὶ ἔβλαψαν τοὺς ὅρκους f 143. 1502 b11. κεκακουργηκότες τὴν πόλιν ρ22. 1434 a22. ἡ ἴκτις τὰ σμήνη κακουργεῖ Ζι6. 612 b13. — κακουργεῖν in disputando Ργ2. 1404 b39. τι12. 172 b20.

κακουργία Ηι3. 1165 b12. Πβ6. 1265 b12. dist ὕβρις Πδ11. 1295 b11.

κακουργικὰ ἀδικήματα, dist ὑβριστικά, ἀκρατευτικά Ρβ16. 1391 a18.

κακοῦργοι καὶ μικροπόνηροι, dist ὑβρισταὶ καὶ μεγαλοπόνηροι Πδ11. 1295 b10. τῶν ζῴων ἔνια πανοῦργα καὶ κακοῦργα, κακουργότερα Ζια1. 488 b20. ι1. 608 b1. — ἡ δημηγορία ἧττον κακοῦργον δικολογίας Ρα1. 1354 b28.

κακόφωνος. τὰ ξηρὰ κακόφωνα ακ802 b23.

κακόχροοι αἱ ἀκανθίδες Ζι17. 616 b31.

κακόχυμος πλ1. 954 a10.

κακώδης. ποιεῖ κακωδεστέραν τὴν ὀσμὴν πβ13. 867 b10. κ33. 926 b19.

κάκωσις. αἰκίαι σωμάτων καὶ κακώσεις Ρβ8. 1386 a8. 7. 1385 a24. δίκαι (γραφαὶ) κακώσεως f 381. 1541 b8, 15.

κάλαθος συκαμίνων Ργ11. 1413 a21.

κάλαιον. ὕστερον λαμβάνει τὰ ὄρνεα τὰς ποικιλίας ἔν τε τοῖς πτερώμασι καὶ τοῖς καλαίοις χ6. 799 b14 (καλλαίοις scr S Theophr II 578 Did, cf κάλλαιον).

καλάμη. ἐν ἀρούρᾳ καιομένης καλάμης μα4. 341 b27. — metaph τὸ γῆρας καλάμη Ργ10. 1410 b14.

καλαμίνθη μεταβάλλεται εἰς ἡδύοσμον φτα7. 821 a29. fort Melissa altissima *Sibth.* cf Fraas 182.

καλάμινον πῦρ πγ5. 871 b29.

κάλαμος. τόπος ἐν ᾧ πεφύκασι κάλαμος καὶ σχοῖνος μβ3. 389 b1. οἱ κάλαμοι οἱ πεφυκότες ἐν ταῖς λίμναις Ζιθ19. 601 b14. ζ14. 568 a25. ἐκτίκτειν πρὸς τῷ καλάμῳ καὶ πρὸς τῷ βρύῳ Ζιζ14. 568 a29. κάλαμος, coni ὄροφος, θρυαλλίς, στρόβιλος, πίτυς f 252. 1524 b36. σοβοῦσι τὸν κάλαμον καὶ τὴν ὕλην Ζι36. 620 a35. ὕδωρ θερμὸν περιχέουσι τοῖς καλάμοις διὰ τὸ θᾶττον πήγνυσθαι μα12. 349 a1. καμπτὰ καὶ εὐθυντά, οἷον κάλαμος καὶ λύγος μδ9. 385 b27. ἄνθος τοῦ καλάμου Ζιε21. 553 a21. οἱ κάλαμοι ἔχουσι δεσμοὺς φτα5. 820 a19. — κάλαμος ἁλιευτικός Ζμδ12. 693 a23. κάλαμοι, ἐν οἷς ἱστᾶσι τὰς ἀμπέλους Ζιε30. 556 b3. ποιοῦσι βόμβον, οἷον διὰ τῶν καλάμων τῶν τετρυπημένων τὰ παιδία αν9. 475 a17. Arundinis sp var.

καλαμώδης. σηπία ἐκτίκτει περὶ τὰ καλαμώδη Ζιε18. 550 b7. ἐν τοῖς προλιμνάσι τῶν λιμνῶν πρὸς τὰ καλαμώδη Ζιζ14. 568 a21.

κάλαρις (v l κόλαρις). τὸν κάλαριν οἱ γαμψώνυχες κατεσθίουσιν Ζι1. 609 a27. (Scaliger monet calarim avem esse nocturnam, J Billerbeck motacillam albam *L* interpretatur, quae alibi κίλλυρος nominetur. Fringilla petronia Cr. dubitant S II 10. Su 161, 162. AZι I 94, 40.)

Καλαυρία. τὴν Καλαυρίαν Εἰρήνην τὸ παλαιὸν ὠνόμαζον f 555. 1569 b41.

καλεῖν τοὺς φίλους εἰς τὰς εὐτυχίας προθύμως, εἰς τὰς ἀτυχίας ὀκνοῦντα Ηι11. 1171 b15. cf f 489. 1558 a8. sensu iudiciali i q κλητεύειν. ἤδη κεκληκώς πκθ13. 951 a28. — καλεῖν ὄνομα ἕτερον ἢ ταὐτόν Πγ3. 1276 b11. πεποιημένον ὄνομά ἐστιν ὃ ὅλως μὴ καλούμενον ὑπό τινων αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής πο21. 1457 b33 (syn τὸ ὀνομαζόμενον 1458 a6. Vhl Poet III 316). ἣν ἀντίχθονα ὄνομα καλοῦσιν Οβ13. 293 a24. ταῦτα μάλιστα καλοῦσι τοὺς μὴ κινουμένους ηεγ3. 1231 b11. καλοῦνται ἐπιστάται καὶ τούτοις ἄλλα ὀνόματα σύνεγγυς Πζ8. 1321 b38. ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰς ἀμπέλους τραγᾶν καλοῦσιν Ζιε14. 546 a3. καλεῖται τὸ κοινὸν ὄνομα πολιτεία Πγ7. 1279 a38. οὐκέτι ὡς οἱ πολλοὶ κλητέον ἀλλ᾽ ὡς ὁ ἰατρός τβ2. 110 a21 (cf προσαγορευτέον ταῖς ὀνομασίαις καθάπερ οἱ πολλοί a17). καλοῦσιν αὐτὸ κεφαλήν τινες, οὐκ ὀρθῶς καλοῦντες Ζιδ1. 523 b25. ἐν ταῖς πλείσταις πόλεσι τὸ τῆς πολιτείας εἶδος καλεῖται Πδ8. 1294 a15. αἰθέρα καλεῖν ἐνόμισεν μα3. 339 b24. καλεῖν εἰώθαμεν βασιλείαν Πγ7. 1279 a32. ἣν καλοῦμεν ἀστραπήν μβ9. 369 b6. οὓς καλοῦσιν ἰσχυρογνώμονας Ηη10. 1151 b5. ὃν ἐκάλουν αἰσυμνήτην ἢ τύραννον Πγ15. 1286 b38. ἡ Τυρταίου ποίησις ἡ καλουμένη Εὐνομία Πε7. 1306 b39. ὁ καλούμενος ἀήρ, ἄνθραξ, τὸ καλούμενον γάλα, τὰ καλούμενα ἄστρα μα3. 339 b3. δ9. 387 b17. α6. 342 b25. Οβ7. 289 a11. οἱ περὶ τὴν Ἰταλίαν, καλούμενοι δὲ Πυθαγόρειοι Οβ13. 293 a20. οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι μα6. 342 b30. 8. 345 a13. Οβ2. 284 b7. ΜΑ5. 985 b23 Bz. 8. 989 b29. τὸ περὶ τὴν τροφὴν πλῆθος οἱ καλούμενοι γεωργοί, τὸ καλούμενον· βάναυσον Πδ4. 1290 b40, 1291 a1. ἡ καλουμένη πολιτεία Πδ3. 1290 a17. αἱ πολλαὶ τῶν καλουμένων ἀριστοκρατιῶν Πε7. 1307 a12 (cf τῶν ὀνομαζομένων πολιτειῶν a13). οἱ καλούμενοι σύμβουλοι Πε7. 1307 b14. ἡ ἐν Φαρσάλῳ ἵππος ἡ Δικαία καλουμένη Ζιη6. 586 a14. ἡ ἐν Φαρσάλῳ κληθεῖσα Δικαία ἵππος Πβ3. 1262 a24. — κλητός. πρέσβεις καὶ τεχνίτας κλητοὺς οβ1352 b31.

κάλη. οἱ βόες, ὥσπερ αἱ κάμηλοι, κάλας (Pic Aub c codd, χαίτας Bk, καμπὰς Ald) ἔχουσιν ἐπὶ τῶν ἀκρωμίων Ζιθ28. 606 a16. cf Plin VIII 70 Syriacis non palearia sed gibber in dorso.

καλινδεῖσθαι. βρέξαντες ὕδατι οὕτω καλινδοῦνται ἐν τῇ γῇ, τοῖς πτεροῖς πρὸς τὴν κόνιν Ζι6. 612 a20. 7. 612 b24.

κάλλαιον. τὸ κάλλαιον (v l κάλλιον) ἐξαίρεται ταῖς ἀλεκτορίσιν Ζι49. 631 b10. τὸ τῶν ὀρνίθων ἔξωχρον ποτε Ζι49. 631 b28. λαμβάνει πάσας τὰς τοιαύτας ποικιλίας ἔν τε τοῖς πτερώμασι καὶ τοῖς καλαίοις (v l κάλοις, καυλοῖς, λόφοις καλλαίοις Did praef XIV, S Theophr II 578) χ6. 799 b14.

Καλλίας μητραγύρτης, οὐ δᾳδοῦχος Ργ2. 1405 a20. ἐπὶ τοῦ Καλλίου (Ol 93, 6) f 370. 1540 a12. 587. 1573 b31. — Καλλίας nomen usitatum ad significandum quemlibet hominem, veluti ΜΑ1. 981 a8, 19. 9. 991 a7, b11, 16. δ18. 1022 a26 sqq. ζ5. 1030 b20. 8. 1033 b24, 1034 a6. 10. 1035 a32. 11. 1037 a33. ι9. 1058 b10. Ρα2. 1356 b30. β4. 1381 a5. Αα27. 43 a27, 31, 36. δ19. 100 b1. τι17. 176 a1, 7. 22. 179 a5 al.

καλλιαστράγαλος οὐκ ἔστιν ἡ ὗς Ζιβ1. 499 b22.

καλλιγραφούμενοι τὴν ἀπομίμησιν ρ1. 1420 b17. Lob ad Phryn p 123.

καλλιέλαιος, dist ἀγριέλαιος φτα 6. 820 b40. cf Meyer Nic Damasc p 94.

καλλιεπεῖσθαι, med εἰ δοῦλος καλλιεποῖτο, ἀπρεπέστερον Ργ2. 1404 b16.

καλλιερεῖν. καλλιερῆσαι f 404. 1545 b31.

Καλλικλῆς ἐν τῷ Γοργίᾳ (Platonis) τι12. 173 a8. — ὦ Καλλίκλεις (coni Spgl pro ὦ Λυσικλῆς) pro exemplo positum ρ16. 1432 a4.

Καλλικράτης τις πρῶτος τῶν δικαστῶν τοὺς μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν ηὔξησε f 422. 1548 a33, 35.

καλλικύριοι, οἱ ἀντὶ τῶν γεωμόρων ἐν Συρακούσαις γενόμενοι f 544. 1568 a40.

Καλλιόπης κραυγή (Dionys Chal fr 7) Ργ2. 1405 a33. Καλλιόπη exemplum nominis feminini τι14. 173 b30.

Καλλιππίδης πο26. 1462 a9. πίθηκος πο26. 1461 b35.

Κάλλιππος ἐποίει τὰ περὶ Δίωνα Ρα12. 1373 a19. — ἡ Καλλίππου τέχνη Ρβ23. 1399 a16, 1400 a4. — Κάλλιππος τίνα θέσιν τῶν σφαιρῶν ἐτίθετο Μλ8. 1073 b32 Bz. — Κάλλιππος exemplum nominis compositi ε2. 16 a21.

Καλλισθένης Ρβ3. 1380 b12. θ132. 843 b8.

καλλιστέφανος καλεῖται ἡ ἐν τῷ Πανθείῳ ἐλαία θ51. 834 a12.

Καλλίστρατος οβ1350 a16. κατὰ Μελανώπου Ρα14. 1374 b26, ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ ἐκκλησίᾳ Ργ17. 1418 b10. Λεωδάμας κατὰ Καλλιστράτου Ρα7. 1364 a19.

καλλιτέκνου μητρὸς θύγατερ (ex carmine elegiaco Aristotelis) f 622. 1583 a3.

κάλλιχθυς, σαρκοφάγος, συναγελαζόμενος f 297. 1529 b5.

καλλίχοιρος. τῶν ὑῶν αἱ μὲν εὐθὺς καλλίχοιροι, αἱ δὲ ἐπαυξανόμεναι Ζιζ18. 573 b12.

καλλιώνυμος refertur inter τὰ πρόσγεια Ζιθ14. 598 a11. χολὴν ἔχει ἐπὶ τῷ ἥπατι. ὅσπερ ἔχει μεγίστην τῶν ἰχθύων ὡς κατὰ μέγεθος Ζιβ15. 506 b10. ἐπὶ τοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ καθημένην ἔχει χολὴν πολλήν. αὐτῷ δὲ τὸ ἧπαρ κατὰ τὴν λαιὰν φορεῖται πλευράν f 298. 1529 b9 (Pulcher Gazae. Uranoscopus (scaber?) Cuvier III 296. C II 153. St Cr KaZι 84, 25. AZι I 129, 28. E 87. 18).

κάλλος def Ρα5. 1361 b7-18. ἡ εὐγένεια ϗ τὸ κάλλος Πγ12. 1282 b39. τὸ κάλλος τῆς ψυχῆς, τοῦ σώματος Πα5. 1254 b39. τὸ κάλλος των μελῶν τις συμμετρία τγ1. 116 b21. τὸ κάλλος ἐν μεγάλῳ σώματι, οἱ μικροὶ δ' ἀστεῖοι ϗ σύμμετροι, καλοὶ δ' οὔ Ηδ7. 1123 b7. κάλλος ὀνόματος Ργ2. 1405 b6.

καλλύνειν. οἱ ἐν τῷ ἀργυροκοπείῳ καλλύνοντες κερδαίνουσιν πκδ9. 936 b27.

καλλύντρου ἄνθος Ζιε21. 553 a20. planta ignota.

καλλωπίζονται ϗ σεμνύνονται ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ημα34. 1195 b19. ὁρῶντες ἐλεγχομένας ἔργῳ τὰς ἐκείνως καλλωπισαμένας πόλεις Πη11. 1330 b34. μή ποτε καλλωπίζεσθαι δόξω ρ1. 1421 a4.

καλλωπιστής. ἐπεὶ καλλωπιστὴς ϗ νύκτωρ πλανᾶται, μοιχός Ρβ24. 1401 b24. τι5. 167 b10.

καλοκαγαθία def ηεη15. 1248 b10, 34, 1249 a17. περὶ καλοκαγαθίας ηεη15. ημβ9. μεγαλόψυχον εἶναι οὐχ οἷόν τε ἄνευ καλοκαγαθίας Ηδ7. 1124 a4. οἱ ἐπιφανέστεροι μᾶλλον τὴν καλοκαγαθίαν ἀσκήσουσιν ρ3. 1424 a17. προτρέψασθαι πρὸς καλοκαγαθίαν Ηκ10. 1179 b10. τοὺς ἄρχοντας ϗ τοὺς ἀρχομένους μετέχειν δεῖ καλοκαγαθίας Πα13. 1259 b34.

καλός. τὸ καλὸν ὁμώνυμον τα15. 106 a22. dist τὸ ἀγαθόν Μμ3. 1078 a31, cf Ρβ13. 1390 a1. ηεη15. 1248 b19. ημβ9. 1207 b29. τὸ κάλλιστον ϗ ἄριστον πότερον ἐν ἀρχῇ Μλ7. 1072 b32. τὸ καλὸν ϗ τὸ θεῖον αἴτιον ἀεὶ κατὰ τὴν αὑτοῦ φύσιν τοῦ βελτίονος Ζγβ1. 731 b25. τὸ ἁπλῶς καλόν Ηε12. 1136 b22. τὸ καθ' αὑτὸ καλόν, opp τὸ πρὸς χρείαν τινὰ καλόν πι52. 896 b22. τὸ καλόν def Ρα6. 1362 b8. 7. 1364 b27. 9. 1366 a33-1367 b20. ρ2. 1422 a15. περὶ καλοῦ ϗ αἰσχροῦ Ρα9. ταὐτὸν τὸ καλὸν ϗ πρέπον τε5. 135 a13. τοῦ καλοῦ εἴδη μέγιστα τάξις ϗ συμμετρία ϗ τὸ ὡρισμένον Μμ3. 1078 a36. τὸ καλὸν ἐν πλήθει, μεγέθει, τάξει Πη4. 1326 a33. πο7. 1450 b37. τὸ καλὸν ἐν τοῖς τῆς φύσεως ἔργοις ϗ ἐν τοῖς τῆς τέχνης Ζμα1. 639 b20. οὗ ἕνεκα συνέστηκε τέλους, τὴν τοῦ καλοῦ χώραν εἴληφεν Ζμα5. 645 a25. τὸ καλὸν τέλος τῆς ἀρετῆς Ηγ10. 1115 b13. δ2. 1120 a23 (sed οὐ πᾶν τὸ καλὸν κινοῦν ἐστί Ζκ6. 700 b26), inde in describendis virtutibus solennis formula τοῦ καλοῦ ἕνεκα, syn ὡς δεῖ, ὡς ὁ λόγος, ὀρθῶς Ηδ4. 1122 b7. 2. 1120 a24 sqq. 3. 1121 b4. 6. 1123 a25. γ10. 1115 b12. ημα22. 1191 b15-20. καλόν (sc ἐστι), syn δεῖ Ηη9. 1115 a12. πρὸς τὸ καλὸν ζῆν Ηδ3. 1121 b10. ἀναφέρων πρὸς τὸ καλόν Ηδ12. 1126 b29. πράξεις καλαί Πγ9. 1281 a2. πο4. 1448 b25 (cf σπουδαῖος 2. 1448 a2). τὰ καλά, opp τὰ φαῦλα ΜΑ4. 985 a2. τὰ καλὰ ϗ ἐπαινετά, dist τὰ τίμια, τὰ ὠφέλιμα f 110. 1496 a35. καλά, dist ἀναγκαῖα, χρήσιμα Πη14. 1333 a33, 36. δ4. 1291 a18. Ηδ8. 1125 a11. παιδεία ἐλευθέριος ϗ καλή, opp χρησίμη, ἀναγκαία Πθ3. 1338 a32. — καλὸς κἀγαθός def ημβ9. 1207 b32. οἱ καλοὶ κἀγαθοί, i q οἱ γνώριμοι in rebus publicis Πβ9. 1270 b24, 1271 a23. δ8. 1293 b39, 42, 1294 a18. — χωρίον δημόσιον ἐν καλῷ πρὸ τῆς πόλεως ρ3. 1424 a36. — τοῦ κόκκυγος ὁ νεοττὸς μέγας ϗ καλός θ3. 830 b16. Ζι19. 618 a17. — καλῶς. τὸ εὖ τῷ καλῶς ταὐτόν Ηζ11. 1143 a16. τὸ αἴτιον τοῦ καλῶς εἶναι ρ1. 1421 a14. καλῶς γίνεσθαι ϗ δικαίως Πδ4. 1291 a41. καλῶς ζῆν i q εὐδαιμονεῖν ηεα1. 1214 a31. 2. 1214 b8, 16, 17. 3. 1215 a10, 13. Πγ6. 1278 b23. 9. 1281 a2. Ηι10. 1170 b27. εἰς τρυφὴν ἢ τὸ καλῶς ζῆν Πδ4. 1291 a4. καλῶς ἔχειν de regionibus fertilibus μα14. 352 a7, 11. ὁ ἐρωδιὸς ϗ νεοττεύει ϗ τίκτει καλῶς ἐπὶ τῶν δένδρων Ζι18. 617 a3. ἡ πολιτεία καλῶς ἔχει Πδ14. 1297 b38. καλῶς ἔχει πάλιν θεωρῆσαι Μμ6. 1080 a12. cf ρ1. 1421 a25. καλῶς λέγειν, εἰρῆσθαι, ἀποφήνασθαι, ὑπολαμβάνειν sim, i e ὀρθῶς Ηα1. 1094 a2. 8. 1098 b16. γ3. 1111 a24. θ9. 1159 a9. Πβ6. 1256 a12. μβ2. 355 b14. γ4. 375 a5. οὐ καλῶς ἔχει φάναι Ηη13. 1153 a13. περὶ τῆς οὐσίας λέγειν κάλλιστα ψα1. 402 b25. καλῶς ἐπιμέλεσθαι Πε6. 1305 b20.

Καλυδών (Eurip fr 519) Ργ9. 1409 b10.

κάλυμμα. αἱ σκεπαζόμεναι τρίχες πίλοις ἢ καλύμμασι πολιοῦνται θᾶττον Ζγε5. 785 a28. διὰ τὸ δεῖσθαι τούτοις (ὄρχεσι) σκέπης ϗ καλύμματος Ζγα12. 719 b1. — operculum *a.* branchiarum. τὰ ἔχοντα καλύμματα πάντα ἐκ πλαγίου ἔχει τὰ βράγχια, κάλυμμα ἀκανθῶδες τῶν μὴ σελαχωδῶν, δερματῶδες βατράχου Ζιβ13. 505 a2, 7. v βράγχιον p 142 b4. — *b.* κήρυκος ἡ καλουμένη γλῶττα ὑπὸ τὸ κάλυμμα Ζιε15. 547 b5. — 3. αἱ χρησταὶ μέλιτται ἐργάζονται τά τε κηρία ὁμαλὰ ϗ τὸ ἐπιπολῆς κάλυμμα πᾶν λεῖον· αἱ μακραὶ τά τε κηρία ποιοῦσιν ἀνώμαλα ϗ τὸ κάλυμμα ἀνῳδηκός, ὅμοιον τῷ τῆς ἀνθρήνης· ὁ γόνος τῶν μελιττῶν διελὼν τὸ κάλυμμα ἐξέρχεται Ζι40. 624 b31, 625 a2, b32. cf ἐπικάλυμμα.

κάλυξ. ὅσα ἐν κάλυκι ἀνθεῖ Ζε 22. 554 a12.

καλύπτειν. βράγχια καλυπτόμενα καλύμματί τινι Ζβ 13. 505 a6. — καλυπτός. τὰς ἀμίας τὰ βράγχια ἔχειν καλυπτά f 291. 1528 b32.

καλυπτήρ. σίκυα τιθέμενα εἰς νάρθηκας κοίλους ἢ καλυπτῆρας πκ 9. 923 b25.

Καλυψώ Ηβ 9. 1109 a31. διὰ τί λέγεται αὐδήεσσα f 163. 1505 a39.

Κάλχας (ad Hom B 305 sqq) f 140. 1501 b40.

Καλχηδόνιος v Καρχηδόνιος.

καλώδιον περιβάλλειν μχ 18. 853 a34.

καματηρὸν τὸ ἄρχειν κ 6. 400 b9.

κάματον ἐπιπόνου ζωῆς οὐχ ὑπομένει ὁ θεός κ 6. 397 b23.

Καμβύση. Ὀποῦντος ἦν θυγάτηρ ἡ Πρωτογένεια, ἣν Ἀριστοτέλης Καμβύσην καλεῖ f 520. 1563 a29.

Καμβύσης κ 6. 398 a11.

καμηλίτης θ 2. 830 b9. Ζι 47. 630 b35.

κάμηλος. descr Ζβ 1. 499 a13-30 Aub. ζ 26. θ 2. 830 b5-10. refertur inter τὰ μέγιστα τῶν ζῴων Ζγδ 4. 770 a19, b9. Ζμγ 2. 663 a4, 6. 14. 674 a28, τὰ διχαλά Ζμδ 10. 688 b24. Ζγδ 4. 771 b9. Ζβ 1. 499 a23 Aub Ka, τὰ μὴ ἀμφώδοντα ϗ ἀκέρατα Ζβ 1. 499 a23, 501 a14 Aub. Ζμγ 14. 674 a32, τὰ ὀπισθουρητικά Ζβ 1. 500 b15. ε 14. 546 b1. Ζμδ 10. 689 a34, τὰ μονοτόκα Ζζ 26. 578 a11. Ζμδ 10. 688 b23. Ζγδ 4. 771 a19, τὰ μακρόβια Ζμδ 2. 677 a35. — mas, femina. ὁ κάμηλος ὁ ἄρρην, ὁ κάμηλος, ὀχεῖον Ζε 2. 540 a18. ζ 18. 571 b24. ι 47. 630 b31, 33. ἡ μήτηρ Ζι 47. 630 b31. ἔκγονον, πῶλος Ζζ 26. 578 a12. ι 47. 630 b34. — partes corporis. ἴδιον ἔχουσι τὸ καλούμενον ὕβον, ἄλλο ὕβον ἐν τοῖς κάτω, (Brustschwiele) Ζβ 1. 499 a14, 16, χαίτας (κάλας ci Aub) ἐπὶ τῶν ἀκρωμίων Ζθ 28. 606 a16, ὑπόστασιν (ὑπόσταλσιν) τῆς κοιλίας Ζβ 1. 499 a21 cf κοιλία, κέρκον ὁμοίαν ὄνῳ Ζβ 1. 499 a9. γόνυ ἔχει ἐν ἑκάστῳ τῷ σκέλει ἕν, ϗ τὰς καμπὰς οὐ πλείους, ὥσπερ λέγουσί τινες (Herod III, 103), ἀστράγαλον ὅμοιον βοΐ, πόδα κάτωθεν σαρκώδη Ζβ 1. 499 a20, 22, 28. τὸ αἰδοῖον ὄπισθεν, νευρῶδες, Ζβ 1. 499 a19, b23. ε 22. 540 a18 Aub. ἔχει ἐν τοῖς μηροῖς τοὺς μαστούς, μαστοὺς δύο ϗ θηλὰς τέτταρας Ζμδ 10. 688 b22. Ζβ 1. 499 a18, 500 a29. σκληρότης τοῦ οὐρανοῦ, κοιλίαι πλείους Ζμγ 14. 674 b4, 6, a30. οὐκ ἔχει τὴν χολὴν ἀποκεκριμένην ἀλλὰ φλέβια χολώδη μᾶλλον Ζμδ 2. 676 b27, 677 a34. — coitus gestatio partus. ὀχεία, ὀχείας χρόνος Ζε 2. 540 a13 sq. ζ 18. 571 b24. ι 47. 630 b31. ε 14. 546 b2 Aub, 5. ἐφιέναι, ἀποτελεῖν τὴν συνουσίαν, ἀναβαίνειν Ζι 47. 630 b33, 34, 31. ἐν γαστρὶ λαμβάνει Ζζ 26. 578 a13. ι 50. 632 a28. κύει δώδεκα, δέκα μῆνας Ζε 14. 546 b3. ζ 26. 578 a10. singulos gignunt, a trimatu pariunt vere iterumque post annum implentur a partu Ζε 14. 546 b4. ζ 26. 578 a10, 13. — vita τροφή potus lac caro morbus Ζζ 26. 578 a12. θ 9. 596 a9. τροφὴ ἀκανθώδης ϗ ξυλική, μηρυκάζει Ζμγ 14. 674 a29, b3, 5. πίνει ἥδιον θολερὸν ϗ παχὺ ὕδωρ, δύναται ἄποτος ἀνέχεσθαι ϗ τέτταρας ἡμέρας Ζθ 8. 595 b31, 30, 596 a2. λεπτότατον γάλα καμήλου, γάλα ἔχει μέχρι οὗ ἂν ἐν γαστρὶ λάβῃ, ἔχει ϗ τὰ κρέα ϗ τὸ γάλα ἥδιστα Ζγ 20. 521 b32. ζ 26. 578 a13, 14, cf Oribas I 585. λαμβάνει ἡ λύττα ϗ τὰς καμήλους Ζθ 22. 604 a10. — velocitas. ἡ φύσις δέδωκε ταῖς καμήλοις πρὸς σωτηρίαν τὴν τοῦ μεγέθους ὑπερβολήν, τὸ μέγεθος τοῦ ὀρέγματος, κατὰ σκέλος βαδίζουσι, θέουσι θᾶσσον τῶν Νισαίων ἵππων πολύ, κατακλίνεται εἰς γόνατα Ζμγ 2. 663 a4, 6. 14. 674 a28. Ζι 50. 632 a30, 31. β 1. 498 b8 Aub, 499 a17. — mores. ποτὲ χαλεπὸς ὁ κάμηλος ὁ ἄρρην, ἵππῳ ὅλως ἀεὶ πολεμεῖ, ἐκκρίνουσιν ἐκ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον ἔκγονον, οἱ κάμηλοι οὐκ ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰς μητέρας Ζζ 18. 571 b24, 25. 26. 578 a11. ι 47. 630 b31, 35. θ 2. 830 b5. — dist αἱ Βακτριαναὶ ϗ αἱ Ἀράβιαι Ζβ 1. 498 b8 Aub, 499 a14. — πίνουσι τὸ γάλα, ἐκτέμνονται αἱ κάμηλοι αἱ θήλειαι, ἐκ τοῦ αἰδοίου νευρὰν ποιοῦνται τοῖς τόξοις Ζζ 26. 578 a15. ι 50. 632 a27. ε 2. 540 a19. τὰς εἰς πόλεμον ἴσας ὑποδοῦσι καρβατίναις Ζβ 1. 499 a29, cf ι 50. 632 a27. κέκτηνται ἔνιοι τῶν ἄνω καμήλους ϗ τρισχιλίας Ζι 50. 632 a29. ὁ βόσκων, ἐπιμελητής, καμηλίτης Ζι 2. 540 a18. ι 47. 630 a33. 35. θ 2. 830 b7. (Camelus bactrianus et dromedarius *L* cf C II 185. S eclog phys II 26-29. Cuv discours s l révol du globe 46. St Cr Su 70, 53. AZι I 70, 25. Wiegmann observ zool 32. 35).

Κάμικος Πβ 10. 1271 b40.

καμινεύειν τὴν ἄμμον θ 48. 833 b25. f 248. 1524 a9.

κάμινος. ἐν καμίνῳ καίεται ὁ σίδηρος θ 48. 833 b30. f 248. 1524 a13. διαστρέφεται ὁ κέραμος ἐν ταῖς καμίνοις μδ 6. 382 a25. τὰ ὀστᾶ οἷον ἐν καμίνῳ ὠπτημένα Ζγβ 6. 743 a20. καθάπερ εἰς κάμινον εἰς τὴν ὑστέραν Ζγδ 1. 764 a17. σῦκα ξηραινόμενα ταῖς καμίνοις πκβ 10. 930 b39.

κάμνειν. πολλὰ κάμοιτε (Hom Θ 22) Ζκ 4. 700 a1. κάμνειν τῷ πολέμῳ ρ 3. 1425 b14. προορῶντες τὸ πέρας οὐ κάμνουσι πρότερον Ργ 9. 1409 a33. — οἱ κάμνοντες, aegroti, τι 4. 165 b39 (opp ὑγιαίνοντες). Ζγε 7. 787 a25 (opp οἱ εὖ τὸ σῶμα ἔχοντες). ψβ 10. 422 b8. Ρβ 12. 1389 a8. Πγ 11. 1281 b41. 16. 1287 a37. Ζιγ 15. 519 b19. πε 22. 883 a11. πολλὰ φαίνεται τοῖς κάμνουσι ϗ παραφρονοῦσι ηεα 3. 1214 b30. κάμνειν νοσήμασί τισιν Ζθ 21. 603 a30. 22. 604 a4. 24. 604 a29. κάμνουσι ποδάγραν Ζθ 24. 604 a23. — οἱ κεκμηκότες, mortui, Ηα 11. 1101 a35, b6. κ 6. 400 b22.

κάμπη. τὸ τῶν καμπῶν γένος Ζπ 4. 705 b27. αἱ κάμπαι μικραί, λαμβάνουσι τὸ πρῶτον τροφήν, θύραθεν, τρέφονται ϗ περίττωμα ἀφιᾶσι Ζε 19. 551 a17, 25. Ζγγ 9. 758 b29, 759 a2. μετὰ ταῦτα οὐκέτι λαμβάνουσι, αὐξηθεῖσαι μεταβάλλουσι τὴν μορφὴν Ζγγ 9. 758 b30. Ζε 19. 551 a18, 19. δεῖ ϗ τὰς κάμπας εἶδος τιθέναι σκώληκος Ζγγ 9. 758 b9, 19. αὐτῷ τῷ σώματι διαλήψεις ποιούμεναι προέρχονται Ζπ 4. 705 b27. τὰ πλεῖστα τῶν γινομένων ἔκ τε καμπῶν ϗ σκωλήκων ὑπὸ ἀραχνίων κατέχεται τὸ πρῶτον· ἕκαστον τῶν γιγνομένων τὸ οἰκεῖον χρῶμα λαμβάνει ἀπὸ τῆς κάμπης Ζε 19. 552 b24, 9. — 1. αἱ κάμπαι τῶν ψυχῶν Ζε 19. 551 a14. f 328. 1532 b31. — 2. αἱ κάμπαι τῶν ὑπέρων ϗ τῶν πηνίων κυμαίνουσι τῇ πορείᾳ ϗ προβᾶσαι τῷ ἑτέρῳ κάμψασαι ἐπιβαίνουσιν Ζε 19. 551 b7. — 3. ἐκ μελαινῶν τινῶν ϗ δασειῶν οὐ μεγάλων καμπῶν γίνονται πυγολαμπίδες Ζε 19. 551 b24. — 4. ἐγγίνονται ϗ κάμπαι ἐν τοῖς σμήνεσιν, ἃς καλοῦσι τερηδόνας Ζθ 27. 605 b16. — 5. αἱ κανθαρίδες ἐκ τῶν καμπῶν Ζε 19. 552 b1. f 328. 1532 b33. — 6. γίνεται οὗτος ὁ σκώληξ χρυσαλλὶς ὥσπερ αἱ κάμπαι Ζε 32. 557 b23. — 7. γίνεται πρῶτον μὲν μεταβαλόντος τοῦ σκώληκος κάμπη Ζε 19. 551 b11 (eruca Gazae. caterpillar Cr cf Su 193b AZι I 165, 20. M 202. 221).

καμπή. δεῖ, ἂν κινῆταί τι τῶν μορίων, ἠρεμεῖν τι· ϗ διὰ τοῦτο αἱ καμπαὶ τῶν ζῴων εἰσίν· ὥσπερ γὰρ κέντρῳ χρῶνται ταῖς καμπαῖς, ϗ γίνεται τὸ ὅλον μέρος, ἐν ᾧ ἡ καμπή, ϗ ἓν ϗ δύο, ϗ εὐθὺ ϗ κεκαμμένον, μεταβάλλον δυνάμει ϗ ἐνεργείᾳ διὰ τὴν καμπήν Ζκ 1. 698 a17, 22, 27. ἡ καμπὴ τοῦ μὲν ἀρχὴ τοῦ δὲ τελευτή· τὸ ἐν ταῖς καμπαῖς σημεῖον, τὸ κινοῦν ϗ κινούμενον· ἔχει τινὰ ἀντέρεισιν πρὸς ἄλληλα τὰ

μόρια ἐν ταῖς καμπαῖς Ζκ 8. 702 a22. 10. 703 a13. Ζπ 3. 705 a15. ἀρχὰς ἔχειν κινήσεως ἀπό τινος ἐν ταῖς καμπαῖς Μζ 16. 1040 b13. — 1. flexiones. τὰ τῶν ἐναίμων ἄποδα δυσὶ χρώμενα προέρχεται καμπαῖς· τοῖς ὄφεσιν ἐν ταῖς καμπαῖς τοῦ σώματός ἐστιν ἡ ἀρχὴ τῆς κάμψεως· αἱ τῶν τοιούτων καμπαὶ τέτταρες ἢ δύο Ζπ 7. 707 b9. 10. 710 a1. Ζια 5. 490 a31 — τὰ μακροφυέστερα ϗ ὀφιώδη μᾶλλον, οἷον σμύραινα, οὐδὲν ἔχουσι πτερύγιον ἁπλῶς, ἀλλὰ ταῖς καμπαῖς κινοῦνται· ταῖς καμπαῖς ἐλάττοσι κινοῦνται ἐν τῷ ὑγρῷ ἢ ἐν τῇ γῇ τὰ ζῆν εἰωθότα ἐν τῇ γῇ, καθάπερ τὸ τῶν ἐγχέλεων γένος Ζμδ 13. 696 a6, 18. Ζπ 7. 708 a5. — 2. plicatura. αἱ καμπαὶ τῶν ὀστῶν· ἄσαρκοι αἱ καμπαὶ πάντων Ζιγ 5. 515 a32. Ζμγ 9. 672 a19. πε 5. 881 a3. 35. 884 b10. imprimis de articulationibus extremitatum ἡ καμπὴ τῶν ὤμων, τῶν ἰσχίων Ζιβ 1. 498 a25, 26. digitorum αἱ καμπαὶ τῶν δακτύλων καλῶς ἔχουσι πρὸς τὰς λήψεις ϗ πιέσεις· δακτύλου τὸ μὲν ὄνυξ, τὸ δὲ καμπή Ζμδ 10. 687 b10. Ζια 15. 494 a15. ἕκαστος τῶν δακτύλων (τῆς φώκης) καμπὰς ἔχει τρεῖς· ἡ πρώτη, δευτέρα καμπὴ τῶν δακτύλων τῆς καμήλου Ζιβ 1. 498 b1, 2. 499 a25, 26. καμπαὶ ἐν τοῖς δακτύλοις (avium)· ἡ πρώτη καμπὴ τῶν δακτύλων (τῶν σαυρῶν) Ζμδ 12. 694 b17. Ζιθ 28. 606 b8. — καμπαί i q extremitates. (ζῷα) ἐν οἷς μή εἰσι καμπαὶ ἀλλ' ἄποδα ϗ ἄχειρά ἐστι Ζιγ 5. 515 b24. — articulatio cubiti, genu hominis. αἱ καμπαὶ τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἄνθρωπος ἄμφω τὰς καμπὰς τῶν κώλων ἐπὶ ταὐτὸ ἔχει ϗ ἐξ ἐναντίας Ζιβ 1. 498 a5, 19 — αἱ καμπαὶ τῶν βραχιόνων, ἡ ἐντὸς καμπή, φλέβες τείνουσι διὰ τῶν βραχιόνων ἄνωθεν εἰς τὰς καμπάς Ζμδ 10. 687 b25. Ζιγ 4. 514 b2. 3. 513 a2. — κοινὸν μηροῦ ϗ κνήμης γόνυ καμπή Ζια 15. 494 a18 (καμπή om Aub, γόνυ [ϗ] καμπή P S KaZι). — articulatio pedum animalium. ὁ χαμαιλέων τὰς καμπὰς τῶν σκελῶν καθάπερ οἱ σαῦροι ἔχει Ζιβ 1. 503 a22. (τῶν ἀναίμων ϗ ὑποπόδων) τὰ σκέλη εἰς τὸ ἄνω τὰς καμπὰς ἔχει Ζπ 16. 713 a29, b1, 5 cf Wiegmann obs zool 15. pedes saltatorios acridiorum τὴν καμπὴν ἀναγκαῖον εἴσω κεκλάσθαι Ζμδ 6. 683 b1. — suffrago. ἡ κάμηλος γόνυ ἔχει ἐν ἑκάστῳ τῷ σκέλει ἕν, ϗ τὰς καμπὰς οὐ πλείους, ὥσπερ λέγουσί τινες (Herodot III 103) Ζιβ 1. 499 a20 cf Ahrens, δρῦς u seine Sippe 1866 p 7. ἡ καμπὴ τοῦ ὄπισθεν σκέλους Ζμδ 10. 690 a11. Ζιβ 1. 498 a25, 26. παραπλησίως τὰς καμπὰς ἔχει ϗ ὁ ὄρνις τοῖς τετράποσι ζῴοις Ζιβ 1. 498 a28. Ζμδ 12. 693 b20.

κάμπτειν. ἡ εὐθεῖα τῆς κεκαμμένης μᾶλλον ἕν Μδ 6. 1016 a12 Bz. τὸ κάμπτεσθαι ϗ τὸ εὐθύνεσθαί ἐστι τὸ εἰς εὐθύτητα ἢ περιφέρειαν μεθίστασθαι ἢ κινεῖσθαι· κάμπτεταί τι ἢ ἀνακάμψει ἢ κατακάμψει μδ 9. 385 b31, 386 a4, 1. cf μχ 16. 853 a6. Μδ 12. 1019 a29. πέτεται τὰ πετόμενα τὰς πτέρυγας εὐθύνοντα ϗ κάμπτοντα Ζπ 9. 709 b10, 19. κάμπτειν (τὰ σκέλη, τὰ γόνατα al) ἐπὶ τὴν περιφέρειαν Ζπ 1. 704 a19, 22. 12. 711 b14, ἐπὶ τὸ περιφερές Ζμδ 8. 683 b35, ἐπὶ τὸ κυρτὸν τῆς περιφερείας Ζπ 1. 704 b4, ἐπὶ τὸ κυρτόν Ζπ 12. 711 a15, 16. 13. 712 a2-22, εἰς τὸ ἔμπροσθεν Ζπ 12. 711 b9, 23, εἰς τὸ πρόσθεν Ζπ 12. 711 b17. Ζιβ 1. 498 a6, opp ἐπὶ τὸ κοῖλον Ζπ 1. 704 a20, 22, b5. 12. 711 a17, b9. 13. 712 a2-22. 15. 713 a1. Ζμδ 8. 683 b35, ἐπὶ τὰ κοῖλα Ζπ 12. 711 a15, εἰς τὸ ὄπισθεν Ζπ 12. 711 b27. ὅσα κάμπτει τὰ ὀπίσθια σκέλη ἐντός Ζγα 20. 728 b8. ἰδίως ϗ εἰς τὸ πλάγιον κάμπτει τὰ σκέλη Ζπ 1. 704 b6, εἰς τὸ ὄπισθεν τὰ πρόσθια ϗ τὰ ὀπίσθια οὐδὲν κάμπτει τῶν ζῴων Ζιβ 1. 498 a23. κάμπτεται ὁ βραχίων κατὰ τὸ ὠλέκρανον Ζια 15. 493 b31. ὁ ἄνθρωπος τοῖς πολλοῖς ἐναντίως κάμπτει Ζιβ 1. 498 a27. κεκάμφθαι τὸ σκέλος, σκέλη κεκαμμένα εἴσω Ζπ 12. 711 a25. Ζμδ 12. 693 b3. μυκτὴρ τῷ ἄκρῳ ἐγκλίνει, οὐ κάμπτεται δέ Ζιβ 1. 497 b30. κάραβος κεκαμμένη ἀποτίκτει Ζιε 17. 549 b3. κέρατα δύο κεκαμμένα εἰς αὑτά Ζιβ 1. 499 b32. τρίχες κεκαμμέναι σκληραί Ζιγ 10. 517 b20. — ἡ διάμετρος κατὰ μέλη ἢ κέκαμπται μόνη διαιρεῖ (?) πιε 2. 910 b21. — καμπτόν. περὶ καμπτοῦ μδ 8. 385 a13, 385 b26-386 a9. μόρια καμπτὰ ϗ σχιστά Ζιγ 9. 517 a10.

καμπτήρ. ἐπὶ τοῖς καμπτῆρσιν ἐκπνέουσι ϗ ἐκλύονται Ργ 9. 1409 a32.

καμπτικός. δακτύλου τὸ καμπτικὸν κόνδυλος Ζια 15. 493 b28. κίνησις ἥ τε καμπτικὴ ϗ ἡ κατὰ τόπον πν 7. 484 b13.

καμπύλος. τὸ καμπύλον, opp ῥὶς σιμή (exemplum discriminis inter mathematicam formam et corpus physicum) Φβ 2. 194 a7. περὶ τῆς τῶν καμπύλων κάμψεως Ζμδ 11. 692 a17.

καμπυλότης, opp εὐθύτης Κ 8. 10 a13. Ζμα 3. 643 a33. πρὸς τὴν ῥῖνα τὴν καμπυλότητα ἔχειν Ζια 9. 491 b16. ἡ γρυπότης ἐστὶ καμπυλότης ἐν ῥινί Οα 9. 278 a29.

κάμψις ἐστὶν ἡ ἐξ εὐθέος ἢ εἰς περιφερὲς ἢ εἰς γωνίαν μεταβολή Ζπ 9. 708 b22. μδ 9. 386 a2. τὰ ὅλως συνεχῆ ἓν λέγεται κἂν ἔχῃ κάμψιν Μδ 6. 1016 a10. χρῆται ἡ φύσις ϗ ὡς ἑνὶ ϗ συνεχεῖ ϗ ὡς δυσὶ ϗ διῃρημένοις πρὸς τὴν κάμψιν Ζμβ 9. 654 b2. πάντα κάμψει ϗ ἐκτάσει ποιεῖται τὴν μεταβολήν (i e τὴν πορείαν, πτῆσιν, νεῦσιν) Ζπ 10. 709 b26. 9. 708 b26. 12. 711 a8. cf 6. 707 b17. χονδρώδη μόρια μεταξὺ τῶν κάμψεών ἐστιν (significat enim κάμψις et actionem τοῦ κάμπτεσθαι et eam partem, in qua ea fit), οἷον στοιβή, πρὸς τὸ ἄλληλα μὴ τρίβειν Ζμβ 9. 654 b26, 22. cf 14. 658 a21. δ 10. 690 a24. πν 7. 484 b24. τὰ νεῦρα διεσπασμένα περὶ τὰ ἄρθρα ϗ τὰς τῶν ὀστῶν ἐστὶ κάμψεις Ζιγ 5. 515 b5. τῶν ποδῶν τὸ κινητικώτερον μέρος ϗ ἡ κάμψις Ζια 15. 494 b6. ἀφυΐα τῆς κάμψεως (τοῦ ἐλέφαντος) Ζμβ 16. 659 a29. περὶ τῆς τῶν καμπύλων κάμψεως ἐν τοῖς περὶ πορείας ἐπέσκεπται Ζμδ 11. 692 a17. ἔχειν κάμψιν, τάσιν Ζμβ 1. 646 b19. ποιοῦνται τὴν τῶν σκελῶν κάμψιν Ζπ 12. 711 a13. κωλύειν τὴν κάμψιν Ζγγ 2. 663 b9. κάμψεις τῶν κώλων Ζιβ 1. 498 a3. ἡ κάμψις ῥυτίς ἐστιν πκδ 7. 936 b12. κάμψις εἰς τὸ πρόσθεν Ζιβ 1. 498 a31. α 15. 494 b5, εἰς τὸ ἐντός Ζια 15. 494 b9, εἴσω Ζια 15. 493 b30, εἰς τὸ πλάγιον Ζπ 17. 714 a5. Ζιβ 1. 498 a18. ἐναλλὰξ ἐναντίως ἔχει τὰ κῶλα τὰς κάμψεις τοῖς ἀνθρώποις Ζπ 13. 712 a14. 1. 704 a17. ἴσα ἐστὶ τὰ σπαρτία κατὰ τὰς κάμψεις μχ 25. 856 b18, 31.

κάναβος. οἱ τοὺς κανάβους γράφοντες ἐν τοῖς τοίχοις Ζγβ 6. 743 a2. Ζιγ 5. 515 a35, cf Ζμβ 9. 654 b29 et S I 137. Jahn, Berichte d sächs G hist-phil Abth. 1854 p 35.

κανθαρίς. refertur inter τὰ ἔντομα, ὅσα τὸ πτερὸν ἔχει ἐν κολεῷ (v l κάνθαρος)· τὰ ἐν ποσίν Ζιδ 7. 531 b25. ε 8. 542 a8. de coitu Ζιε 8. 542 a9 (v l ἀκανθαρίδων). γίνονται ἐκ τῶν πρὸς ταῖς συκαῖς καμπῶν ϗ ταῖς ἀπίοις ϗ ταῖς πεύκαις ϗ ἐκ τῶν ἐν τῇ κυνακάνθῃ· ὁρμῶσι δὲ ϗ πρὸς τὰ δυσώδη διὰ τὸ ἐκ τοιαύτης γεγονέναι ὕλης Ζιε 19. 552 b1. f 328. 1532 b33. 334. 1534 a19. Ael IX, 39. γίνονται ἐκ σηπομένων ξηρῶν (v l κανθίδες) Ζγα 16. 721 a8 (Mouche cantharide C II 166. several kinds of beetles, a kind of fly Cr. Cantharis vel Mylabris Su 193, 3. St AZγ 36. AZι I 165, 21. cf M 205. S I 353).

κάνθαρος. 1. piscis. refertur inter τὰ πρόσγεια Ζιθ 13. 598

a10 (hodiernis σκάθαρος, σκαθαροῦ, ἀσκάραθος scatari, Scarabaeus Gazae. St. un poisson du genre des spares C II 748. Sparus cantharus Cr. cf AZι I 129, 29. E 88, 46-48. Cuv VI 375). — 2. refertur inter τὰ ἔντομα ὅσα ἐκδύνει τὸ γῆρας, τὰ κολεόπτερα, τὰ μὴ ἑλικτά Ζιθ17. 601 a2, 3. α5. 490 a15. Ζπ10. 710 a10. Ζμδ6. 682 b24. φύσις φαύλη, οἱ κάνθαροι ἣ κυλίουσι κόπρον, ἐν ταύτῃ φωλεύουσί τε τὸν χειμῶνα ϗ ἐντίκτουσι σκωλήκια, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι· οἱ καλούμενοι κάνθαροι φοβηθέντες ἀκινητίζουσι ϗ τὸ σῶμα γίνεται σκληρὸν αὐτῶν ημβ7. 1205 a30. Ζιε19. 552 a17. Ζμδ6. 682 b26. ἀποθνήσκουσιν ὑπὸ τῆς τῶν ῥόδων ὀσμῆς, ἐν Καθαρωλέθρῳ θ147. 845 b2. 120. 842 a8 (Scarabaeus pilularius C II 644. S I 353. St Cr. Scarabaei sp KaZμ 142, 8. Ateuchus sacer F 312, 58. Su 194, 2. fort Aphodii sp AZι I 165, 22).

Κανθαρώλεθρος ἐν Χαλκιδικῇ θ120. 842 a6.

κανθός, angulus oculi externus et internus. κοινὸν τῆς βλεφαρίδος μέρος τῆς ἄνω ϗ κάτω κανθοὶ δύο, ὁ μὲν πρὸς τῇ ῥινί, ὁ δὲ πρὸς τοῖς κροτάφοις, produnt mores Ζια8. 491 b23, 25. οἱ βαρεῖς ὄρνιθες σκαρδαμύττουσιν ἐκ τοῦ κανθοῦ παρὰ τοὺς μυκτῆρας, ἐκ τῶν κανθῶν ὑμένι, ἐκ τοῦ κανθοῦ δέρματι ἐπιόντι Ζμβ13. 657 b18, a30. δ11. 691 a23. Ζιβ12. 504 a25.

κανονίζειν τὰς πράξεις ἡδονῇ ϗ λύπῃ Ηβ2. 1105 a3.

Κανωβικὸν στόμα μα14. 351 b33.

Κάνωβος. τὸ πρότερον ὂν ἐπὶ τοῦ Κανώβου ἐμπόριον οβ1352 a30.

κανών, κριτὴς τοῦ εὐθέος ϗ τοῦ καμπύλου ψα5. 411 a6. ποιεῖν τὸν κανόνα στρεβλόν Ρα1. 1354 a26. ἅπτεσθαι τοῦ κανόνος κατὰ στιγμήν Μβ2. 998 a3. πρὸς εὐθεῖαν, ὥσπερ πρὸς κανόνα πλα20. 959 b3. μολίβδινος κανών Ηε14. 1137 b31. — οἱ λύρας φθόγγοι καθάπερ κανόνες ὄντες πιθ43. 922 a18. κανὼν ϗ μέτρον ὁ σπουδαῖος Ηγ6. 1113 a33. cf ηεη6. 1240 a10. οὐκ ἀσφαλὴς ὁ κανών Πβ10. 1272 b7. τοῦ ἀορίστου ἀόριστος ϗ ὁ κανών Ηε14. 1137 b30.

καπηλεία Πα8. 1256 a41. οα2. 1343 a29. περὶ τὰς ἐμπορίας ϗ καπηλείας διατρίβειν Πδ4. 1291 a6.

καπηλεῖον. τὰ καπηλεῖα τὰ Ἀττικὰ φιδίτια Ργ10. 1411 a24. οἱ ἐπὶ τῶν καπηλείων γραφόμενοι πι12. 892 a16.

καπηλική, τὸ καπηλικὸν εἶδος τῆς χρηματιστικῆς, eius natura et origo Πα9. 1257 a17, 20, b1, 2, 10, 20. καπηλικαὶ πράσεις ηεα4. 1215 a32.

κάπνεος, ἄμπελός τις Ζγδ4. 770 b20. (capneya Guilel versio. Romanis helvolam vocatam fuisse autumabat Bodaeus cum Scalig cf S Theophr III 107. Prantl de color 129.)

καπνίζειν. ὁ ἠπίολος φεύγει καπνιζόμενος Ζιθ27. 605 b16. τῶν ζῴων ἄνθρωπος μάλιστα καπνίζεται πι51. 896 b8. οἱ ἐξόφθαλμοι καπνίζονται μᾶλλον πλα6. 957 b33.

κάπνισις. ἡ κάπνισις μετὰ δακρύου πι51. 896 b9.

καπνός. τούτου μὲν καπνοῦ (Hom μ 219) Ηβ9. 1109 a32. — ἢ ἀὴρ ἢ καπνὸς ἢ γῆ φαίνεται τὸ πεπυρωμένον Ζγγ11. 761 b20. ἡ φλὸξ πνεῦμα ἢ καπνὸς καόμενός ἐστιν μδ9. 388 a2. Γβ4. 331 b26. ὁ καπνὸς πνεῦμα ϗ κάεται ὁ καπνός μγ1. 371 a33. ἀναθυμίασις ὁ καπνός Ζμβ2. 649 a22. ἡ ξυλώδους σώματος θυμίασις καπνός μδ9. 387 b1, 388 a3. ὁ ἐκ χλωρῶν ξύλων καπνός μβ4. 361 a19. ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις τὸ μὲν ὅλον ἀνώνυμος, τῷ δ' ἐπὶ μέρους ἀνάγκη χρωμένους καθόλου προσαγορεύειν αὐτὴν οἷον καπνόν μβ4. 359 b32. ἡ ἀτμὶς ὑγρὸν ϗ ψυχρόν, ὁ καπνὸς θερμὸν ϗ ξηρόν μβ4. 360 a25. ὁ καπνὸς ἐξ ἀέρος ϗ γῆς Γβ4. 331 b26. ἀναλίσκει τὸν καπνόν μκ3. 465 b25. τοῦ καπνοῦ μελάντατος ὁ ἀπὸ τῶν πιόνων ϗ λιπαρῶν χ1. 791 b22. ὁ καπνὸς ἐπιδάκνει τὰς ὄψεις f 96. 1493 b30. διὰ τί ὁ καπνὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς δάκνει πλα21. 959 b5. πότερον αἱ ὀσμαὶ καπνὸς ἢ ἀὴρ ἢ ἀτμίς πιβ10. 907 a29.

καπνώδης. ἡ ἀναθυμίασις διττή, ἡ μὲν ἀτμιδώδης, ἡ δὲ καπνώδης (cf καπνός) μβ4. 360 a10. γ6. 378 a19. α4. 341 b10. Ζγε3. 782 b20. τῶν ἀναθυμιάσεων ἡ μέν ἐστι ξηρὰ ϗ καπνώδης κ4. 394 a13. ἀνώνυμον τὸ κοινὸν ἐπὶ πάσης τῆς καπνώδους διακρίσεως μα4. 341 b15. ἡ καπνώδης ἀναθυμίασις κοινὸν ἀέρος ϗ γῆς αι5. 443 a27. αἱ καπνώδεις φλόγες χ2. 792 a13. καπνώδης ἡ λιγνύς μγ4. 374 a26 (Ideler II 518). ἡ ὀσμὴ καπνώδης τίς ἐστιν ἀναθυμίασις αι2. 438 b24. ἐγγύθεν τὰ μὲν ποωδέστερον ὄζει τὰ δὲ καπνωδέστερον πιβ4. 906 b36.

Καππαδοκία θ17. 831 b21. 69. 835 b1.

κάππαρις οὐκ ἐθέλει ἐν τοῖς ἐργασίμοις γίνεσθαι χωρίοις πκ12. 924 a1. (Capparis spinosa *L.* Fraas 116. Meyer Gesch der Bot I 124.)

καππεδίον (Hom Z 210) πλ1. 953 a24.

καπρᾶν λέγονται αἱ ὕες, ὅταν ἔχωσι πρὸς τὴν ὀχείαν ὁρμητικῶς Ζιζ18. 572 b24.

καπρία. 1. mucus vaginae. τὸ ἱππομανές ἐστιν οἷον ἡ καπρία· ὕες κυΐσκονται ἐκ μιᾶς ὀχείας, ἀλλὰ πολλάκις ἐπιβιβάσκουσι διὰ τὸ ἐκβάλλειν μετὰ τὴν ὀχείαν τὴν καλουμένην ὑπό τινων καπρίαν Ζιζ18. 572 a21, 573 b2. — 2. fort ovaria τῶν θηλειῶν ὑῶν. ἐκτέμνεται ἡ καπρία τῶν θηλειῶν ὑῶν, ἐπὶ ταῖς μήτραις ἐπιπέφυκεν ἡ καπρία Ζιι50. 632 a21, 26 Aub. cf S II 521.

καπρίζειν i q καπρᾶν Ζιζ18. 572 a16.

κάπρος. 1. cf ὗς. τὰ αἰδοῖα ἧττον ἀπηρτημένα, ἐνιαχοῦ δεκάμηνοι ἄρχονται ὀχεύειν, ἀγαθὸς μὲν ὀχεύειν μέχρι ἐπὶ τριετές, συμφέρει ὀχεύοντι παρέχειν κριθάς, castratio Ζιβ1. 500 b6. ε14. 545 b2, 546 b7. ζ18. 573 b10. ι50. 632 a7. θυμώδης ϗ ἐκστατικός, τὸ αἷμα ἰνωδέστατον Ζμβ4. 651 a2, 3. — 2. piscis. *a.* refertur inter τὰ σκληρόδερμα f 278. 1528 a2. ἔχει ὁ ἐλάχιστα ἔχων ἓν ἐφ' ἑκάτερα βράγχιον, διπλοῦν δὲ τοῦτο Ζιβ13. 505 a13. (aper Gazae, Scal. sanglier de mer C II 742. Squalus centrina K 477. fort Capros aper R, Cuv X 37, E 89, 74. cf KaZι 77, 14 et AZι I 130, 30.) — *b.* ψόφους τινὰς ἀφίησι ϗ τριγμοὺς ὁ κάπρος ὁ ἐν τῷ Ἀχελῴῳ Ζιδ9. 535 b18 (cf Röper in Philol 1854, 239 adn. Cottus cataphractus vel Squalus centrina St, Cr. sed physicis animal ignotum cf Joh Müller Archiv f Anat Phys 1857, 259. AZι I 130, 30).

κάπτειν τὸ ὕδωρ, τὸν ἀφρόν Ζιθ3. 593 a21. ι35. 620 a13. ὁ πορφυρίων κάπτων πίνει f 272. 1527 a40.

καπυρός, opp μαλακός πκα3. 927 a24. 7. 927 b17.

καραβοειδής. τελευτᾷ τὸ ἔντερον εὐθὺ τοῖς καραβοειδέσι ϗ καρίσι κατ' εὐθυωρίαν πρὸς τὴν οὐράν· τὸ καλούμενον καρκίνιον τὴν φύσιν ὅμοιον τοῖς καραβοειδέσι Ζιδ2. 526 b26. 4. 529 b22. ἔχουσι ϗ τὰ μαλακόστρακα, τά τε καραβοειδῆ ϗ οἱ καρκίνοι, δύο ὀδόντας τοὺς πρώτους· αἱ καρίδες τῶν καραβοειδῶν διαφέρουσι διὰ τὸ μὴ ἔχειν χηλάς Ζμδ5. 679 a31. 8. 684 a15. (non solum Palinurus vulgaris sed etiam alia ejusd gen ut Galathea cf Cuv, mém sur les mollusques, dissert critique 5. Young 261. Meyer 240 sq.) cf καραβώδης.

κάραβος. 1. τὸ τῶν καράβων γένος Ζμβ8. 654 a2. Ζιδ1. 523 b8. 2. 525 a30, ἔχει πλείω γένη Ζμδ8. 683 b28. refertur inter τὰ ἄναιμα θαλάττια Ζμβ8. 654 a1. Ζια4. 489 a33. θ17. 601 a10, νευστικά Ζια1. 487 b16, μαλακόστρακα

σκληρόδερμα Ζια6. 490 b11. 5. 490 a2, παμφάγα Ζιθ2. 590 b10. ὁ καλούμενος κάραβος αν12. 476 b32. Ζμδ8. 683 b27. διαφέρει ὁ ἄρρην τῆς θηλείας Ζιδ2. 525 b34. Ζμδ8. 684 a21. — partes externae descr. τὸ σῶμα πρόμηκες, τὸ ὅλον σῶμα καὶ τὰ περὶ τὸν θώρακα τραχύς, τὸ σκληρὸν οὐ θραυστὸν ἀλλὰ θλαστόν, ἐκτὸς τὴν βοήθειαν ἔχει, θώραξ Ζιδ2. 525 b32, 13. 1. 523 b7. Ζμβ8. 654 a1, 5. Ζιδ2. 526 b5. ε17. 549 a31. θ17. 601 a13. μέτωπον, ὄμματα, ὀφθαλμοί Ζιδ2. 526 b4, 2, a8. ἔχει κεραίας δύο καὶ ἄλλα κεράτια μικρά, κέρατα Ζιδ2. 526 a6, 32. θ2. 590 b27, 29, ὀδόντας Ζιδ2. 526 a30, b22, 527 a1, τὰ δασέα αν12. 477 a3. πόδας ἐφ' ἑκάτερα ἔχει πέντε σὺν ταῖς ἐσχάταις χηλαῖς, οἱ ἄστακοι διαφέρουσι τῶν καράβων τῷ ⟨μὴ⟩ ἔχειν χηλάς, τὴν χηλὴν δικρόαν, τὴν δεξιὰν χηλὴν μείζω Ζπ17. 713 b23. Ζιδ2. 525 b15, a32 (Scalig S P St Aub), 526 a15. θ2. 590 b25. Ζμδ8. 684 a26. νεῖ τοῖς οὐραίοις, τάχιστα ἐπὶ τὴν κέρκον τοῖς ἐν ἐκείνῃ πτερυγίοις· ἔχει καὶ κέρκον, πτερύγια δὲ πέντε, ἔχει οὐράν, οὐροπύγιον Ζια5. 490 a2. δ2. 525 b27. ε17. 549 a30. Ζμδ8. 684 a1. Ζπ17. 713 b29, δύο διαστήματα, ἐπικαλύμματα, ἐπιπτύγματα Ζιε17. 549 a31, 22, 32. αν12. 477 a4. — partes internae descr. ἔχει τὸ σαρκῶδες ἐντός, σαρκίον γλωττοειδές, οἰσοφάγον βραχύν, μικρὸν στόμαχον πρὸ τῆς κοιλίας Ζμβ8. 654 a4. 17. 661 a13. Ζιδ2. 527 a3, 4, 526 b25, κοιλίαν ὑμενώδη. πρὸς τῷ στόματι τῆς κοιλίας ὀδόντας, ἔντερον ἁπλοῦν Ζιδ2. 527 a4, 5, 7. Ζμδ5. 679 a36, χυμὸν ὅμοιον τῇ μύτιδι· πόρον ὑστερικόν, θορικόν· ὑστέραν δικρόαν Ζιδ2. 527 a2, 11. Ζγγ8. 758 a10. — ova coitus gestatio partus. τὸ ᾠόν Ζιε17. 549 a20, b1, ἔχει ἐντομάς Ζιδ4. 529 a29. ἴσχουσι τὰ ᾠὰ περὶ τρεῖς μῆνας Ζιε17. 549 a15. κύησις ὀχεία τόκος Ζιε17. 549 a15, b11. 7. 541 b19. Ζγγ8. 757 b33. — βίος βάδισις φωλεία. μακρόβιοι, ἀποθνήσκουσι διὰ φόβον Ζιε17. 549 b28. θ2. 591 b16. βαδίζει κατὰ φύσιν εἰς ἔμπροσθεν, φωλοῦσι περὶ πέντε μῆνας, θαλάμαι Ζιθ2. 590 b26, 23. 17. 601 a16. ἔκδυσις Ζιε17. 549 b25. θ17. 601 a11, 15. θάλατταν δέχονται παρὰ τὸ στόμα, ἀφιᾶσι παρὰ τὰ βραγχιοειδῆ πολλά Ζιδ2. 526 b20. αν12. 476 b31, 477 a3. — περιπέτεια, μάχονται πρὸς ἀλλήλους, κρατοῦσι καὶ τῶν μεγάλων ἰχθύων, νέμονται τὰ ἰχθύδια, τοὺς καράβους οἱ πολύποδες κρατοῦσιν Ζιθ2. 590 b13, 28, 17, 21, 14. θήρα, τοῖς δελέασιν ἁλίσκονται Ζιε17. 549 b20. δ8. 534 b26. — habitatio. γίνονται ἐν τοῖς πελάγεσιν, ἐν τραχέσι καὶ λιθώδεσι, ἐν τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσι, περὶ τὸ Σίγειον καὶ τὸν Ἄθων, οὐ γίνονται ἐν τῷ εὐρίπῳ Ζιθ2. 590 b22. ε17. 549 b14, 16. ι37. 621 b17. (Palinurus vulgaris C II 461. S I 25. 194. 196 et in Magazin d Ges naturf Freunde 1807, I 3, 168. Cuv Mus d'hist nat II, mémoire s les Mollusques 1817. dissert critique p 5. F 8. M 237-255. Young on the Malacostraca of Arist in Ann and Magaz of nat hist 1865, 261. Spiny lobster Cr. ΚαΖμ 128, 23. AZι I 152, 4).

2. Hammatochaeri sp. refertur inter τὰ ἔντομα ὅσα τὸ πτερὸν ἔχει ἐν κολεῷ Ζιδ7. 531 b25. κεραίας πρὸ τῶν ὀμμάτων ἔχει Ζιδ7. 532 a27. ἐν τοῖς ξύλοις τοῖς αὔοις οἱ κάραβοι (v l καράβιοι, καράμβιοι, carabi, carambii versio Thomae) γίνονται τὸν αὐτὸν τρόπον· πρῶτον μὲν ἀκινητισάντων τῶν σκωλήκων, εἶτα περιρραγέντος τοῦ κελύφους ἐξέρχονται οἱ κάραβοι Ζιε19. 551 b17. (fort Cerambyx sp. stag-beetle Cr. AZι.I 165, 23. Su 196 b7.)

3. syn κραμβίς? ἐκ τῶν καράβων γίνονται αἱ πρασοκουρίδες Ζιε19. 551 b20 (v l σίμβλων, σίμφων, κραμβῶν Scalig; lacunam significarunt plerique cf S I 347, D praef IV, AZι I 511; hic locus excerptus ab Ael IX 39, om in fragm Ar). (Clerus apiarius K 681, 2. animal ignotum Su 236, 56.)

καραβώδης. τὰ καραβώδη i q καραβοειδῆ. τὰ μαλακόστρακα ἄριστά ἐστιν ὅταν κύῃ, οἷον τὰ καραβώδη Ζιθ30. 607 b4. τὰ καρκινώδη καὶ καραβώδη παρόμοι' ἐστὶ τῷ χηλὰς ἔχειν ἀμφότερα Ζμδ8. 683 b31. τὰ καραβώδη τὰ θήλεα πρὸς αὐτὰ ποιεῖται τὸν τόκον Ζγγ8. 758 a12.

καράμβιος cf κάραβος 2.

Καρβανοὶ οἱ κατὰ Φοινίκην σ973 b4. f 231. 1521 b23.

Κάρβας (Lob Par 190, 1) καλεῖται ὁ εὖρος σ973 b4. f 231. 1521 b23.

καρβατίναις τὰς καμήλους ὑποδοῦσιν, ὅταν ἀλγήσωσι Ζιβ1. 499 a30. cf Schlieben Pferde des Alterth 137.

καρδία. 1. cor. refertur inter τὰ σπλάγχνα Ζιγ3. 513 a22. Ζμβ9. 655 a1. γ9. 672 a18. 12. 673 b28. πάντα τὰ ἔναιμα καρδίαν ἔχει υ2. 456 a5. τὰ ἔναιμα καὶ τὰ ἔχοντα καρδίαν αν10. 475 b17. καρδίαν οὐθὲν πώποτε ἐγένετο ζῷον οὐκ ἔχον, μίαν ἔχον καρδίαν ἓν ζῷον Ζγδ4. 771 a3, 773 a10. ὥσπερ ἀκρόπολις τοῦ σώματος Ζμγ7. 670 a26. κυριωτάτη ζ3. 469 a4. ἐν τοῖς ἐναίμοις ἡ καρδία, ἐν τοῖς ἀναίμοις ζῴοις τὸ ἀνάλογον Ζμβ1. 647 a31. ζ3. 468 b31. 4. 469 b6, 11, 17. αι17. 479 a1. Ζμδ5. 678 b2, 681 b29. Ζκ10. 703 a14. Ζγβ1. 735 a24, 26. 4. 738 b17. 5. 741 b16. 6. 742 b37. ε2. 781 a23 (cf ἀνάλογον p 48 a33). τοῖς μὲν ἀναίμοις ἀνώνυμον, τοῖς δ' ἐναίμοις ἡ καρδία τοῦτο τὸ μόριόν ἐστιν αν8. 474 b3. — a. τὸ τῆς καρδίας σῶμα. πυκνὸν καὶ κοῖλον Ζμγ4. 665 b34. ἡ καρδία, διὰ τὸ τῶν φλεβῶν ἀρχὴ εἶναι καὶ ἔχειν ἐν αὐτῇ τὴν δύναμιν τὴν δημιουργοῦσαν τὸ αἷμα πρώτην, εὔλογον, ἐξ οἵας δέχεται τροφῆς, ἐκ τοιαύτης συνεστάναι καὶ αὐτήν Ζμβ1. 647 b4. αἱ διαφοραὶ τῆς καρδίας κατὰ μέγεθός τε καὶ μικρότητα καὶ σκληρότητα καὶ μαλακότητα Ζμγ4. 666 b32, 667 a11. cordis forma. ἥπατος, λάβρακες, σκάρος, φάγρος ἔχουσι καρδίαν τρίγωνον f 296. 1529 b2. 303. 1530 a4. 311. 1531 a13. 314. 1531 a18. ἰδίως ὁ ἀκανθίας τὴν καρδίαν ἔχει πεντάγωνον f 293. 1529 a18, ὁ κίθαρος τὴν καρδίαν λευκὴν καὶ πλατεῖαν f 300. 1529 b27. —, τὸ κυρτόν ἐστιν ἄνω Ζια17. 496 a12. ἄκρα ἡ καρδία Ζιβ17. 507 a9. τὸ ἄκρον τῆς καρδίας αι16. 478 b8. Ζιβ17. 507 a5. Ζμγ4. 666 b2. τὸ ἄκρον εἰς ὀξὺ συνῆκται Ζια17. 496 a19. τὸ ὀξύ αι16. 478 b5, 7. Ζια17. 496 a11. β17. 507 a2, 4, 508 a32. γ3. 513 a31. Ζμγ4. 666 b12. τὰ ὀξέα Ζια17. 496 a7, 8. — ὁ ἔσχατος χιτὼν τῆς καρδίας αν20. 480 a4 (ex Hippocr ed Kühn I 485: περιβέβλεται χιτών). ὁ περὶ τὴν καρδίαν ὑμὴν πιμελώδης καὶ παχύς Ζια17. 496 a6. γ13. 519 b4. Ζμγ11. 673 b9. ἡ καρδία ἔχει διάρθρωσίν τινα παραπλησίαν ταῖς ῥαφαῖς Ζμγ4. 667 a6. συνήρτηται τῇ ἀρτηρίᾳ πιμελώδεσι καὶ χονδρώδεσι καὶ ἰνώδεσι δεσμοῖς Ζια16. 495 b12. αἱ τῆς καρδίας κοιλίαι τρεῖς, δύο, μία descr Ζια17. 496 a4, 20, 24, 25, b9. γ3. 513 a27, 32, b2, 3. 5. 515 a29. Ζμγ4. 666 b21, 22, 32, 35, 667 a23, 24, 27. 7. 669 b23. ἐν τοῖς κοίλοις νεῦρα ἔνεστιν Ζια17. 496 a13. — b. de situ cordis Ζια17. 496 a4, 7. β17. 506 b33. Ζμβ7. 652 b20. δ10. 686 a14. ὁ περὶ τὴν καρδίαν τόπος ψβ8. 420 b26. Ζμβ7. 653 a29. 10. 656 a28. γ4. 665 b30. 10. 672 b16. ἡ καρδία ἐν τοῖς ἔμπροσθεν καὶ τῷ μέσῳ κεῖται Ζμγ3. 665 a11, 18. ἔστι δ' ἡ καρδία τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις κατὰ μέσον τοῦ στηθικοῦ τόπου, τοῖς δ' ἀνθρώποις μικρὸν εἰς τὰ εὐώνυμα παρεκκλίνουσα Ζμγ4. 666 b6. ἔχει ἡ τῆς καρδίας θέσις ἀρχικὴν χώραν Ζμγ4. 665 b18. ἔχει τὸ ὀξὺ ἡ καρδία πάντων εἰς τὸ πρόσθεν Ζια17. 496 a10. β17. 507 a2. γ3. 513 a31. ὁ πλεύμων κεῖται οὗ ἡ καρδία καὶ περὶ ταύτην,

ὁ ἐγκέφαλος ἐν ἀντικειμένῳ τόπῳ τῆς καρδίας Ζμγ3. 665 a15. δ10. 686 a7. ἡ καρδία ὡσαύτως τὴν θέσιν ἔχει τοῖς τε πεζοῖς ϗ τοῖς ἰχθύσιν αν16. ὁ ὄνος μόνος τῶν ἰχθύων τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχει f 307. 1530 a26 sq. — *c.* vasa cordi connexa, sanguis. ἡ τῆς καρδίας φύσις φλεβώδης Ζμγ4. 665 b17. ἡ καρδία ὥσπερ μόριον τῶν φλεβῶν, μόριον ϗ ἀρχὴ τῶν φλεβῶν Ζιγ3. 513 a24. Ζμγ4. 665 b33. αἱ φλέβες ἄνωθεν, ὑποκάτω τῆς καρδίας Ζιγ4. 514 a28. ἀρχὴ τῶν φλεβῶν ἡ καρδία υ3. 456 b1. ζ3. 468 b32. αν8. 474 b7. Ζμβ1. 647 b4. 9. 654 b11. γ4. 665 b17. Ζγβ4. 740 a22, 28. δ8. 776 b12. ε7. 787 b28. ἐκ τῆς καρδίας αἱ φλέβες Ζμγ4. 666 a31. 5. 667 a16. Ζγβ4. 740 a28. 6. 743 a1. φλέβες ἔχουσι τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς καρδίας· φλέβια τείνοντα ἀπὸ τῆς καρδίας· ἡ ἀορτὴ ἀπὸ τῆς καρδίας ἀγομένη Ζιγ3. 513 a22. 4. 514 b22. Ζγβ6. 744 a5. ἡ φλὲψ διὰ τῆς καρδίας, εἰς δὲ τὴν ἀορτὴν ἀπὸ τῆς καρδίας τείνει Ζιγ3. 513 b6. διὰ τῆς καρδίας οὐ διατείνει φλέψ, ἐκ τῆς καρδίας οὐδεμία φλέψ Ζμγ4. 665 b32, 666 a30. παντὸς τοῦ αἵματος ἀρχὴ ἡ καρδία υ3. 458 a15. Ζμγ4. 666 a33, b1. πρῶτον γίνεται τὸ αἷμα ἐν τῇ καρδίᾳ Ζιγ19. 521 a9. Ζμγ4. 666 b24. καθ' αὑτὸ οὐδὲν ἔχει αἷμα, πλὴν ὀλίγον ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀλλὰ πᾶν ἐστιν ἐν ταῖς φλεψίν· πᾶν αἷμά ἐστιν ἐν ἀγγείῳ, ἐν ταῖς καλουμέναις φλεψίν, ἐν ἄλλῳ δὲ οὐδενὶ πλὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μόνον Ζιγ2. 511 b18. 19. 520 b14. ἔχει αἷμα, πλήρης αἵματος, καρδία ἡ ἀρχὴ ἡ τῶν μορίων αἱματική Ζια17. 496 b9. Ζμγ4. 665 b34. Ζγγ11. 762 b25. ἀρχὴ ϗ πηγὴ τοῦ αἵματος ἢ ὑποδοχὴ πρώτη, τὸ αἷμα ἐκ τῆς καρδίας εἰς πάντα τὰ μέρη τοῦ σώματος Ζμγ4. 666 a8. f 233. 1520 a13. τὸ ἧπαρ αἱματικώτατον μετὰ τὴν καρδίαν τῶν σπλάγχνων Ζμγ12. 673 b28. ἡ καρδία τὴν σύντρησιν ἔχει πρὸς τὸν πλεύμονα αι16. 478 a26. — ἐν αὐτῇ ἡ καρδία ἔχει νεῦρα, ἀρχὴ τῶν νεύρων ἐκ τῆς καρδίας, ἔχει νεύρων πλῆθος πν6. 486 a18. Ζια17. 496 a13. γ5. 515 a29. — οἱ ἀπὸ τῆς καρδίας πόροι Ζια17. 496 a28, 31. β17. 507 a7. πι54. 897 a21. — *d.* de corde animalium vertebratorum. οὐ γὰρ ὁμοίας οὔτε τὰς καρδίας ἔχουσι πάντα τὰ ἔχοντα καρδίαν Ζμγ12. 673 b15. καρδίαν ἅπαντ' ἔχει ὅσα αἷμα ἔχει, τὰ *ἔναιμα Ζιβ15. 506 a5. Ζμγ4. 665 b9, 666 a23. δ1. 676 b12. διὰ τί πᾶσιν ἀναγκαῖον Ζμγ7. 670 a23. hominis cor Ζμδ10. 688 a20. τῶν θυομένων ἱερείων Ζμγ4. 667 b2. ἡ τῶν ἵππων ἔχει ὀστοῦν Ζιβ15. 506 a10. Ζμγ4. 666 b18, ἀνόστεος πάντων πλὴν γένους τινὸς βοῶν Ζιβ15. 506 a8. Ζμγ4. 666 b18. Ζγε7. 787 b16. τῶν ταύρων νευρώδης Ζγε7. 787 b15. quibus animalibus cor maximum sit Ζμγ4. 667 a20. τῶν ἐναίμων ὅσα μὴ ζωτικὰ λίαν εἰσί, πολὺν χρόνον ζῶσιν ἐξῃρημένης τῆς καρδίας οἷον αἱ χελῶναι αι17. 479 a4. ζ2. 468 b15. χαμαιλέων αἷμα ἔχει περί τε τὴν καρδίαν μόνον ϗ τὰ ὄμματα ϗ τὸν ἄνω τῆς καρδίας τόπον Ζιβ11. 503 b15, 25. τοῦ ὄφεως μικρὰ ϗ νεφροειδής, δόξειεν ἂν ἐνίοτε οὐ πρὸς τὸ στῆθος ἔχειν τὸ ὀξύ Ζιβ17. 508 a30, 31. ἡ θέσις, οἱ πόροι τῆς καρδίας ἐν τοῖς ἰχθύσιν αι16. 478 a34, b5, 7, 12. αι21. 480 b16. Ζιβ17. 507 a3, 7. Ζμγ4. 666 b11. — *e.* cor in utero, in nascentibus, in ovo. ἡ καρδία ἀρχὴ τῆς ζωῆς αν17. 479 a1. cf Μζ10. 1035 b26. ἡ καρδία ἀρχὴ τῶν ὁμοιομερῶν ϗ τῶν ἀνομοιομερῶν, εὐθέως ἔναιμος πρώτη γινομένη τῶν μορίων ἁπάντων, ἀρχὴ τῆς φύσεως τοῖς ἐναίμοις οὖσα, ἀπὸ τῆς καρδίας ϗ ὕστερον ἡ διακόσμησις τοῦ σώματος γίνεται τοῖς ζῴοις. ἐκ τῆς καρδίας ϗ ἡ ἀρχὴ τῆς φύσεως, πρῶτον φαίνεται διωρισμένη, ἀποκρίνεται, γίνεται, συστάσης πρώτης τῆς καρδίας Ζγβ4. 740 a13. Ζμγ4. 666 a10, 21. Ζγβ4. 740 a8. 5. 741 b16. 1. 735 a24. 4. 738 b16, 740 a17, 4, b3. ζ3. 468 b28. Ζγβ6. 743 b26. γ2. 753 b19. cf δ1. 766 b2. Μδ1. 1013 a5. ἐν τοῖς ἐμβρύοις πάμμικρος Ζμγ4. 665 a33, b1, 666 a20. cf Ζγβ6. 742 b36. ἐν τοῖς ᾠοῖς τριταίοις στιγμῆς μέγεθος ἔχει, ὅσον στιγμὴ αἱματίνη Ζμγ4. 665 a35. Ζιζ3. 561 a11. ἐν τῷ ᾠῷ πόροι ἐκ τῆς καρδίας, φλέβες ἀπὸ τῆς καρδίας Ζιζ3. 561 a23, b4, 562 a4, in ovo piscium Ζιζ10. 564 b32. μείζων τὸ μέγεθος ὢν ὁ πνεύμων τῆς καρδίας ὕστερον φαίνεται τῆς καρδίας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς γενέσει· τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν λαμβάνει τὴν γένεσιν μετὰ τὴν καρδίαν Ζγβ1. 734 a24. 6. 743 b30. — *f.* cordis motus. ἡ καρδία κινεῖται, ἀκουσία ἡ κίνησις αὐτῆς, σείεται τοῦ θερμοῦ ἐξιόντος, οἷον ζῷόν τι πέφυκεν ἐν τοῖς ἔχουσιν ψγ9. 432 b31. Ζκ11. 703 b5. Ζμγ4. 666 b17. πια31. 902 b31. ε15. 882 a35. τρία ἐστὶ τὰ συμβαίνοντα περὶ τὴν καρδίαν, ἃ δοκεῖ τὴν αὐτὴν φύσιν ἔχειν, ἔχει δ' οὐ τὴν αὐτήν, πήδησις ϗ σφυγμὸς ϗ ἀναπνοή αν20. 21. σφύξις, σφυγμός, ἅλσις, πήδησις αν20. 479 b27. πν4. 482 b33. Ζμγ6. 669 a18, 23. πκζ3. 947 b26, 29. ὁ πλεύμων ἔχει τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως ἀπὸ τῆς καρδίας Ζμγ6. 669 a15. cf πν3. 482 b6. — *g.* τὰ τῆς καρδίας πάθη. οὐδὲν δέχεται βίαιον πάθος, τῶν ἐν τῷ σώματι μορίων ἡ καρδία χαλεπὸν πάθος οὐδὲν ὑποφέρει Ζμδ2. 677 a4. γ4. 667 a33, b1, 12. διὰ τῆς ἀορτῆς ϗ τῆς φλεβὸς εὐθὺς ἀπαντᾷ τὸ πάθος πρὸς τὴν καρδίαν Ζμγ9. 672 b6. τῇ καρδίᾳ τοιοῦτον οὐδένα πλησιάζειν οἷόν τε χυμόν Ζμδ2. 677 b4. ἀλλοίωσις περὶ τὴν καρδίαν Ζκ7. 701 b29. λαπαρὸς ὢν ἀλγεῖ τὴν καρδίαν Ζιθ24. 604 b16. — *h.* cor caloris animalis fons. οἷον ἑστία τις Ζμγ7. 670 a25. ἡ ἀρχὴ τῆς θερμότητος ἐν τῇ καρδίᾳ ζ4. 469 b10, 17. αν15. 478 a24. Ζμβ7. 652 b27. γ7. 670 a24. τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ θερμόν Ζμβ7. 653 b5. δ13. 696 b17. ἡ θερμότης, τὸ θερμὸν περὶ τὴν καρδίαν Ζγβ6. 743 b28. πι54. 897 a3. συνθεῖ εἰς τὴν καρδίαν τὸ θερμόν πκζ6. 948 b5. ζέσις τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος ϗ θερμοῦ ψα1. 403 a31. — *i.* animae facultates, quae in corde sedem habent. ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς ϗ πάσης κινήσεώς τε ϗ αἰσθήσεως, ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ϗ τῆς αἰσθήσεως τῆς κυρίας ἐντεῦθέν ἐστιν Ζμγ3. 665 a12, 17. 4. 666 b14. υ2. 456 a6. τὸ κύριον, ἡ ἀρχὴ τῶν αἰσθήσεων ζ3. 469 a10. Ζκ11. 703 b24. Ζγβ6. 743 b25. cf Ζμδ5. 681 b15, 32. αἱ κινήσεις πάσης αἰσθήσεως ἐντεῦθεν ἀρχόμεναι φαίνονται ϗ πρὸς ταύτην περαίνουσαι Ζμγ4. 666 a12. ὁ περὶ τὴν καρδίαν τόπος ἀρχὴ τῶν αἰσθήσεων Ζμβ10. 656 a28. αἱ μὲν τῶν αἰσθήσεων φανερῶς συντείνουσι πρὸς τὴν καρδίαν, αἱ δ' εἰσὶν ἐν τῇ κεφαλῇ ζ3. 469 a21. ϗ τῆς αἰσθητικῆς ϗ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ ἀρχὴ ζ3. 469 a6. 4. 469 b5. cf Trndlbg de an 154 sq. οἱ πόροι τῶν αἰσθητηρίων πάντων τείνουσι πρὸς τὴν καρδίαν, τὸ αἰσθητήριον τῆς τε γεύσεως ϗ τῆς ἁφῆς Ζγε2. 781 a22. αι2. 439 a1. ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ψυχῆς ἐμπύρωσις αι16. 478 a29. ὁ θυμὸς ζέσις τοῦ θερμοῦ ἐστὶ τοῦ περὶ τὴν καρδίαν πβ26. 869 a6. αἴτιον τοῦ πτάρνυσθαι ϗ κορυζᾶν πι54. 897 a3. τοῖς φοβουμένοις καταψύχεται ὁ τόπος ὁ περὶ τὴν καρδίαν πια32. 902 b38. ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ κρᾶσις Ζμβ4. 650 b27. αἱ διαφοραὶ τῆς καρδίας τείνουσί πη ϗ πρὸς τὰ ἤθη Ζμγ4. 667 a12. — *k.* varia. καρδίας ϗ μήτρας ϗ κυάμων ἀπέχεσθαι τοὺς Πυθαγορικούς· μὴ καρδίαν ἐσθίειν, οἷον μὴ λυπεῖν ἑαυτὸν ἀνίαις f 192. 1512 b3. 189. 1511 b29, 37. ὁ ἱέραξ τὴν τῶν ὀρνέων καρδίαν οὐ κατεσθίει Ζι11. 615 a5. — καρδία i q ventriculi os ap Ar non invenitur (cf Philippson ὕλη 23-27. M 425-429).

2. καί τινες καλοῦσιν αὐτὸν τὸν μυελὸν τὸν ἐν τοῖς δέν-

δροις μήτραν, ἄλλοι σπλάγχνα, ἕτεροι δὲ καρδίαν φτα4. 819 a34. cf Theophr h pl I 2, 6.

καρδιώττειν πγ18. 873 b29.

Κᾶρες κατέσχον τὴν Ἐπίδαυρον f 449. 1551 b36.

κάρη (Hom K 457) Ζμγ10. 673 a16.

καρηβαρεῖν. τὴν κεφαλὴν καρηβαροῦσιν οἱ ὑπνώσσοντες Ζμβ7. 653 a14. οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ τῆς τῶν ἀνθράκων ἀτμίδος καρηβαροῦσι ϗ φθείρονται αι5. 444 b32. ἰχθύες καρηβαροῦσιν ὑπὸ ψόφου Ζιδ8. 534 a4, b8, 533 b13.

καρηβαρία. τὰ ὑπνωτικὰ καρηβαρίαν ποιεῖ υ3. 456 b29.

καρηβαρικὸς ὁ οἶνος, ὁ δὲ κρίθινος καρωτικός f 101. 1494 b7.

Καρία θ137. 844 a35. οβ1348 a4, 1351 b36. ἐν Καρίᾳ Ζιγ11. 518 a35. ἐν τῇ Καρίᾳ Ζιθ29. 607 a16. περὶ Καρίαν Ζιε15. 548 a14. ι48. 631 a10, 11. Ζμγ10. 637 a17. περὶ τὴν Καρίαν Ζιε15. 547 a6. αἱ ἀπὸ Καρίας γυναῖκες f 561. 1570 b18.

καρίδιον. αἱ πίνναι ἔχουσιν ἐν αὑταῖς πιννοφύλακα, αἱ μὲν καρίδιον αἱ δὲ καρκίνιον Ζιε15. 547 b17 Aub. (Pinnotheres veterum Cr. fort Pontonia Tyrrhena Peters in Wiegmann Archiv 1852 p 209. Johnston Cochyliol 464 AZι I 156. Bory de St Vincent 34.)

Καρῖναι, θρηνῳδοὶ μουσικαί f 561. 1570 b16.

καρίς. refertur inter τὰ μαλακόστρακα Ζιδ2. 525 a30. τὸ τῶν καρίδων γένος Ζμδ8. 683 b27. Ζιδ2. 525 a33, ἔχει πλείω γένη, αἵ τε κυφαὶ ϗ αἱ κράγγονες ϗ τὸ μικρὸν γένος Ζιδ2. 525 b1. τὸ σῶμα πρόμηκες, ἔντερον, ὀχεία, ἡ φυκὶς τῶν καρίδων ἅπτεται Ζιδ2. 525 b32, 526 b27. ε7. 541 b20. θ2. 591 b14. αἱ καρίδες τῶν μὲν καρκινοειδῶν διαφέρουσι τῷ ἔχειν κέρκον, τῶν δὲ καραβοειδῶν διὰ τὸ μὴ ἔχειν χηλάς Ζμδ8. 684 a14. — ϗ ἡ καρὶς τὸ χρῶμα κατὰ τὰς ὥρας μεταβάλλει Ζιθ30. 607 b15 Aub. (Aelianus καρίδος mentionem omisit, Albertus meryz nominat, quasi μαινίδα scriptum legisset interpres Arabs.) cf κυφή et κράγγων.

καρκίνιον. 1. deminut voc καρκίνος. αἱ πίνναι ἔχουσι ἐν αὑταῖς πιννοφύλακα, αἱ μὲν καρίδιον αἱ δὲ καρκίνιον Ζιε15. 547 b17 Aub. (Pinnotheres veterum *Bosc* cf AZι I 155, 9. K 664, 3. S I 320. Peters Berl Akad Monatsber 1852, 590. Desmarets Crust 118.) — 2. τὸ καλούμενον καρκίνιον τρόπον τινὰ κοινόν ἐστι τῶν τε μαλακοστράκων ϗ τῶν ὀστρακοδέρμων Ζιδ4. 529 b20. descr, eius ortus et habitatio Ζιδ4. 529 b20-530 a10. ε15. 548 a14-21. cf M 119. 157. 250. K 585. Cr St Ritter Erdkunde XIX 1196. C II 162. S I 192. dist *a.* τὰ ἐν τοῖς στρόμβοις (Pagurus Bernhardus vel angulatus *Risso*). — *b.* τὰ ἐν τοῖς νηρείταις Ζιδ4. 530 a6 (Pagurus striatus *Latr* Bory de St Vincent p 32. AZι I 154, 6. Pagurus Diogenes *Risso* Young 261).

καρκινοειδής. αἱ καρίδες τῶν καρκινοειδῶν διαφέρουσι τῷ ἔχειν κέρκον Ζμδ8. 684 a14. Decapoda brachyura. v καρκινώδης.

καρκίνος. τὸ τῶν καρκίνων γένος Ζιδ1. 523 b8. 2. 525 a34. Ζμδ8. 683 b28, παντοδαπώτερον ϗ οὐκ εὐαρίθμητον Ζιδ2. 525 b3, refertur inter τὰ ὀλιγόθερμα ϗ ἄναιμα, νευστικά, πολύποδα, τῶν πολυπόδων περιττότατα, πεζεύοντα, οὐ νευστικὰ αν12. 476 b32. Ζια1. 487 b16. Ζπ14. 712 b14. 16. 713 b12, 16. 17. 713 b27. — 1. partes externae. τὸ κύτος τοῦ σώματος σκληρόν, τὰ κελύφια, σῶμα στρογγύλον, στρογγύλος τὴν μορφήν Ζιδ3. 527 b9. 1. 523 b7. ι37. 622 a7. δ2. 525 b33. Ζπ17. 713 b28. κεφαλή, ὄμματα, ὀφθαλμοί Ζιδ3. 527 b9. Ζμδ10. 686 a1. Ζιδ2. 526 a10. 3. 527 b8, 10, 13. 4. 529 b27. Ζπ14. 712 b19. τὰ δασέα αν12. 477 a3. σκληρόδερμα τὰ κῶλα ϗ ὀστρακώδη, ἡ κάμψις εἰς τὸ πλάγιον, πόδες, σκληρότης αὐτῶν, πολλοὺς ἔχει τοὺς ἡγεμόνας πόδας, μόνος τῶν ζῴων τέτταρας τοὺς ἡγεμόνας ἔχει πόδας Ζπ17. 713 b27, 24, 32. 16. 713 b15. Ζια5. 490 b6. δ2. 525 b16. 3. 527 b5. χηλαί, τὴν δεξιὰν ἔχει μείζω, ὅ τι ἂν λάβῃ προσάγεται πρὸς τὸ στόμα τῇ δικρόᾳ χηλῇ Ζμδ11. 691 b16. 8. 684 a26. Ζπ19. 714 b17. Ζιθ2. 590 b25. δ3. 527 b5. ἐπικαλύμματα, ἐπίπτυγμα Ζιδ3. 527 b15, 27. 2. 526 b29. οὐκ ἔχουσιν οὐράν, οὐροπύγιον, μόνος ἀνορροπύγιον Ζμδ8. 684 a2, 4. Ζπ17. 713 b29. Ζιδ2. 525 b31. — 2. partes internae. τὸ σαρκῶδες ἐντός, στόμα, ὀδόντες Ζμβ8. 654 a4. δ5. 679 a31. Ζιδ3. 527 b13, 14. στόμαχος, κοιλία, ὀδόντες ἐν τῇ κοιλίᾳ, ἔντερον Ζιδ3. 527 b23, 24. 2. 527 a10. Ζμδ5. 679 a36. Ζιδ2. 526 b28. 3. 527 b25. χυμὸς ὠχρός, μίκρ' ἄττα προμήκη λευκὰ ϗ ἄλλα πυρρὰ διαπεπασμένα (i e ὄρχεις, βράγχια) Ζιδ3. 527 b29. — 3. physiolog. δέχονται τὸ ὕδωρ ϗ ἀφιᾶσι αν12. 476 b31, 477 a3. Ζιδ2. 526 b20. 3. 527 b17. ἔκδυσις τοῦ κελύφους Ζιε17. 549 b27. θ17. 601 a16, 20. πορεία, victus Ζπ14. 712 b13. 16. 713 b13. Ζιθ2. 590 b11. Ζμδ11. 691 b20. βίος πρὸς τῇ γῇ, πρόσγειος, τρωγλοδύτης Ζμδ8. 684 a5. Ζπ17. 713 b28. ὀχεία Ζιε7. 541 b25. ursus comedit Ζιθ5. 594 b8. sexus Ζιδ3. 527 b31 (Decapoda brachyura F 8. Cr. C II 156. AZι I 155, 7. KaZμ 128, 23). dist γένη τινά, πλείω τῶν καρκίνων, ἔνιοι τῶν καρκίνων Ζια6. 490 b12. δ2. 525 b1. Ζμδ5. 679 a36. — *a.* οἱ μαλακόστρακοι ϗ οἱ ὀστρακόδερμοι Ζιθ17. 601 a17. — *b.* οἱ πετραῖοι Ζιθ2. 590 b11. — *c.* οἱ πάμπαν μικροὶ καρκίνοι οἱ ἐν τοῖς μικροῖς ἰχθυδίοις Ζμδ8. 684 a11 (Portunus depurator *Leach* vel plicatus *Risso* cf R de pisc 565. S Abh üb Krebse des Ar p 177. F 313, 67. M 250. Young 261. AZι I 155, 7e). — *d.* καρκίνοι λευκοί, τὸ μέγεθος μικροὶ πάμπαν, ἐν τοῖς μυσὶ Ζιε15. 547 b26 (Pinnotheres mytilorum AZι I 155, 9). — *e.* οἱ ποτάμιοι Ζιδ2. 525 b5 (Thelphusa fluviatilis *Edw*). — *f.* ἄλλοι ἐλάττους ϗ ἀνωνυμώτεροι Ζιδ2. 525 b5 (fort i q *c*). — *g.* καρκίνοι Ἡρακλεωτικοί Ζιδ2. 525 b5. 3. 527 b12. Ζμδ8. 684 a7 (hodie κάβουροι. fort Platycarcinus Pagurus *Milne-Edw.* F 212. S. AZι I 155*c*). — *h.* μαῖαι ϗ πάγουροι cf h v.

Καρκίνου Ἀλόπη Ηη8. 1150 b10. Οἰδίπους Ργ16. 1417 b18. Μήδεια Ρβ23. 1400 b9. Θυέστης πο16. 1454 b23. Ἀμφιάραος πο17. 1455 a26 (Nauck fr tr p 619).

καρκινώδης. τὰ καρκινώδη ϗ καραβώδη παρόμοι' ἐστὶ τῷ χηλὰς ἔχειν ἀμφότερα Ζμδ8. 683 b31. v καρκινοειδής.

κάρος, coni κραιπάλη πγ17. 873 b14.

καροῦται γλάνις ὑπὸ βροντῆς Ζιθ20. 602 b23. καροῦνται αἱ μέλιτται ὑπὸ μύρου θ21. 832 a3.

Καρπάθιος Ργ11. 1413 a16.

κάρπιμος. τὰ κάρπιμα, opp τὰ ἄκαρπα Ηδ8. 1125 a12. οα6. 1344 b28. β1346 b14. κάρπιμα λέγω ἀφ' ὧν αἱ πρόσοδοι, opp τὰ πρὸς ἀπόλαυσιν Ρα5. 1361 a17.

καρπισμός πκθ14. 952 b6.

καρπός. 1. carpus. ἄρθρα χειρὸς ϗ βραχιόνων καρπός Ζια15. 494 a2 Aub. Ζκ8. 702 b4, 9. γίνεταί τις ἀπέρεισις ἐν τῇ διατάσει πρὸς τὰς χεῖρας ϗ τοὺς καρπούς, ἀεὶ ἐναλλὰξ ἐναντίως ἔχει τὰ κῶλα τὰς κάμψεις τοῖς ἀνθρώποις, οἷον ὁ καρπὸς τῆς χειρὸς ἐπὶ τὸ κυρτόν Ζπ3. 705 a19. 13. 712 a15. φλέβες τείνουσι διὰ τῶν πήχεων ἐπὶ τοὺς καρποὺς ϗ τὰς συγκαμπάς Ζιγ3. 513 a3.

2. fructus. ἡ γῆ προΐεται τὰ σπέρματα ϗ τοὺς καρπούς, τὸ φυτὸν καρπὸν φέρει, ἔστι δὲ τῶν πλείστων ζῴων ἔργον

σχεδὸν οὐθὲν ἄλλο πλὴν ὥσπερ τῶν φυτῶν σπέρμα ϗ καρπός Ζμβ10. 655 ^{b}36. Ζγα23. 731 ^{b}12. 4. 717 ^{a}22. σπέρμα ϗ καρπὸς διαφέρει τῷ ὕστερον ϗ πρότερον· καρπὸς μὲν γὰρ τῷ ἐξ ἄλλου εἶναι, σπέρμα δὲ τῷ ἐκ τούτου ἄλλο, ἐπεὶ ἄμφω γε ταὐτόν ἐστιν· τὸ δὲ σπέρμα ϗ ὁ καρπὸς τὸ δυνάμει τοιονδί σῶμα Ζγα 18. 724 ^{b}19. ψβ1. 412 ^{b}27. ἔνια τεγκτὰ ὄντα οὐ τηκτά ἐστιν, οἷον ἔριον ϗ οἱ καρποί μδ9. 385 ^{b}19. τῶν καρπῶν οἱ μέν εἰσι σύνθετοι ἐκ σαρκῶν ϗ κόκκων ϗ λεμμάτων, τινῶν δένδρων ὁ καρπὸς ἐντὸς τοῦ φλοιοῦ ϗ τοῦ φιτροῦ φτα5. 820 ^{a}37. 3. 818 ^{a}8. ἐν τῇ περὶ τοὺς καρποὺς γενέσει, ὅταν ᾖ μήπω διητημένη (cf p 181 ^{a}22), ἔνεστι μὲν ἡ τροφή, δεῖται δ' ἐργασίας πρὸς τὴν κάθαρσιν Ζγα 20. 728 ^{a}27. εἴ τις φαίη τοῖς φυτοῖς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἑκάστοτε τὰ σπέρματα ἀποκρίνεσθαι πρὸς τοὺς τόπους πρὸς οὓς εἴωθε φέρειν τὸν καρπόν Ζγβ4. 738 ^{a}5. ἐκ τῆς πρώτης τροφῆς ἐκ πολλῆς ὀλίγον ἀποκρίνεται τὸ χρήσιμον ἐν ταῖς περὶ τοὺς καρποὺς ἐργασίαις ϗ τέλος οὐθὲν μέρος τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ πρῶτον πλῆθός ἐστιν Ζγδ1. 765 ^{b}30. ἀπὸ μιᾶς κινήσεως τὸν ἐπέτειον πάντα (φυτά) φέρει καρπόν Ζγα 18. 723 ^{a}12. — τὸ φύλλον περικαρπίου σκέπασμα, τὸ δὲ περικάρπιον καρποῦ ψβ1. 412 ^{b}3. Φβ8. 199 ^{a}25. καρπὸς λεύκης, ἀμπέλου Ζιε18. 549 ^{b}33 Aub. f 530. 1566 ^{a}18. τὰ τῶν χεδρόπων ἑψήματα ϗ τῶν ἄλλων καρποί Ζμβ7. 653 ^{a}24. ϗ οἱ καρποί, οἷον τὰ χέδροπα, γῆς μδ10. 389 ^{a}15. ϗ τῶν φυτῶν οὐ τὰ μέγιστα φέρει πλεῖστον καρπόν Ζγδ4. 771 ^{b}14. αἵ τε καρπὸν ὀπώρης ἡδὺν ἄλλως δὲ δυσθησαύριστον φέρουσαι κ6. 401 ^{a}5. οἱ νέοι καρποί πα25. 862 ^{b}5. τὰ ἀποφυτευόμενα ἀπ' αὐτοῦ φέρει σπέρμα· δῆλον ὅτι ϗ πρὶν ἀποφυτευθῆναι ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ μεγέθους (μέρους Bz Ar St IV 413) ἔφερε τὸν καρπόν, ϗ οὐκ ἀπὸ παντὸς τοῦ φυτοῦ ἀπῄει τὸ σπέρμα Ζγα 18. 723 ^{b}18. καρπῶν πεπάνσεις κ6. 399 ^{a}28. πικρὸς γίνεται καρπός, ὅτε ἡ θερμότης ϗ ἡ ὑγρότης οὐκ εἰσὶ πλήρεις ἐν τῇ πέψει φτβ10. 829 ^{a}36. καρποὶ μόνον τῷ σχήματι τὴν δ' αἴσθησιν οὐ φαίνονται παλαιούμενοι σφόδρα μδ12. 390 ^{a}23. τῶν καρπῶν τὰ χρώματα πῶς γίνεται χ5. τῶν ἀπορρεόντων καρπῶν ἔνιοι γίνονται τῷ χρώματι ξανθοί χ5. 797 ^{a}17. — ἡ μέλιττα οὐδένα βλάπτει καρπὸν Ζιε22. 554 ^{a}13. ἡ ἄρκτος ἐσθίει καρπόν, ἀναβαίνων ἐπὶ τὰ δένδρα, ϗ καρποὺς τοὺς χέδροπας Ζιθ5. 594 ^{b}5, 7. μηδενὶ τρέφεσθαι καρπῷ, ἡ συλλογὴ τῶν καρπῶν Ζμγ1. 662 ^{b}2, 9. καρπῶν παραπομπαί, κομιδή Πβ5. 1263 ^{a}3. η5. 1327 ^{a}7. 16. 1335 ^{a}21. ταῖς τε ῥαξὶ ϗ τοῖς ἄλλοις καρποῖς, ὁ καρπὸς τοῦ καρποῦ διαφέρει θερμότητος f 217. 1518 ^{a}11, 17. ἔσμα, ὁ αὐχὴν τοῦ καρποῦ τῶν ἀκροδρύων f 254. 1525 ^{a}3, 6, 8. — ἐπικάρπιος ἀπὸ τῶν καρπῶν ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 ^{a}19. — metaph ἐπὶ φρένα βάλλεις καρπὸν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω f 625. 1583 ^{b}14.

καρποφαγεῖν Ζιθ3. 593 ^{a}15.

καρποφάγος. ζῷα καρποφάγα, dist ζῳοφάγα, παμφάγα Ζια1. 488 ^{a}15. θ6. 595 ^{a}14. 7. 595 ^{b}5. Ζμδ12. 694 ^{a}7. Πα8. 1256 ^{a}25, 28.

καρποφορεῖν f 530. 1566 ^{a}20. φτα2. 817 ^{b}18. πκ14. 924 ^{b}3. τῶν φυτῶν ἐν ὅσοις τὸ μὲν καρποφορεῖ τὸ δ' ἄκαρπόν ἐστιν Ζγγ5. 755 ^{b}10. cf α1. 715 ^{b}22.

καρποφορία φτβ9. 828 ^{b}5.

καρποφόρος φτα2. 817 ^{a}8. ϗ ἐν τοῖς φυτοῖς ὑπάρχει τὰ μὲν καρποφόρα δένδρα τοῦ αὐτοῦ γένους, τὰ δ' αὐτὰ μὲν οὐ φέρει καρπόν, συμβάλλεται δὲ τοῖς φέρουσιν Ζγα1. 715 ^{b}22. αἴγειροι καρποφόροι θ69. 835 ^{b}2.

καρτερεῖν. τὸ καρτερεῖν ἐστὶν ἐν τῷ ἀντέχειν Ηη8. 1150 ^{a}34. ἐν τοῖς πάθεσιν ὄντες οὐ προαιροῦνται ἀλλὰ καρτεροῦσιν ηεβ10. 1225 ^{b}30. οὐ δύνανται καρτερεῖν ἀλλὰ λάθρα ἀπολαύουσι Πβ9. 1270 ^{b}34. καρτεροῦσι πολλὴν κακοπάθειαν Πγ6. 1278 ^{b}27. ἧττον καρτεροῦμεν διψῶντες ἢ πεινῶντες πκη6. 949 ^{b}32.

καρτερία, coni syn ἐγκράτεια Ηη1. 1145 ^{a}36. 2. 1145 ^{b}8. dist ἐγκράτεια Ηη8. 1150 ^{b}1. ημβ6. 1202 ^{b}29. καρτερία μεσότης τρυφερότητος ϗ κακοπαθείας ηεβ3. 1221 ^{a}9. παρέπεται τῇ ἀνδρείᾳ αρ4. 1250 ^{b}6.

καρτερικός, coni syn ἐγκρατής Ηη2. 1145 ^{b}15. 4. 1146 ^{b}12. 6. 1147 ^{b}22. coni syn σκληρός ηεγ1. 1229 ^{b}2. dist ἐγκρατής, opp μαλακός Ηη8. 1150 ^{a}14, 33. ημβ6. 1202 ^{b}33. βουλόμενος ὅλην τὴν πόλιν εἶναι καρτερικήν Πβ9. 1269 ^{b}20. — σωφρόνως ϗ καρτερικῶς ζῆν Ηκ10. 1179 ^{b}33. πιστεύειν ἀνθρωπίνως ἢ καρτερικώτερον Οβ5. 287 ^{b}34.

καρτερός. διίστησι λίθους ϗ τὰ καρτερώτατα τῶν σωμάτων Οβ9. 291 ^{a}1.

καρύα. ἡ καρύα ὅταν γηράσῃ εἰς ἄλλο εἶδος μεταλλάττεται φτα7. 821 ^{a}28 (loc corr cf Meyer Nicol Damasc 97. Jessen, Albert Magnus de vegetab 94). οἱ τῆς καρύας χυλοὶ λιπαροί φτα5. 820 ^{a}33. (definiri non potest cf Langkavel Bot d sp Griechen 169.)

κάρυον. τὰ κάρυα ἐν οἰκίσκοις ϗ ὀστράκοις φτα5. 820 ^{b}12. καταγνύουσι τὰ κάρυα ἐν τοῖς ὀργάνοις μχ22. 854 ^{a}32. κάρυα ὀπτά πκβ7. 930 ^{b}15. (fort Juglans regia *L* cf Meyer, Nic Damasc p 89.)

κάρφος Ζιζ2. 560 ^{b}8. πη21. 889 ^{b}1. συγκαταπλέκει χελιδὼν τοῖς κάρφεσι πηλόν Ζιι7. 612 ^{b}12. κάρφη σύμφυτα τῷ χιτῶνι τοῦ ξυλοφθόρου σκώληκος Ζιε32. 557 ^{b}17.

καρχαρόδους (Lob Paralip 248). 1. de dentibus animalium. ὅσα πρὸς ἀλκήν τε ϗ πρὸς βοήθειαν ἔχει τοὺς ὀδόντας, τὰ μὲν χαυλιόδοντας ἔχει, καθάπερ ὗς, τὰ δ' ὀξεῖς ϗ ἐπαλλάττοντας, ὅθεν καρχαρόδοντα καλεῖται Ζμγ1. 661 ^{b}19. β9. 655 ^{b}10. καρχαρόδοντά ἐστιν ὅσα ἐπαλλάττει τοὺς ὀδόντας τοὺς ὀξεῖς, οἷον λέων, πάρδαλις, κύων Ζιβ1. 501 ^{a}18, 16. τῶν τετραπόδων ϗ ζῳοτόκων τὰ μὲν ἄγρια ϗ καρχαρόδοντα πάντα σαρκοφάγα Ζιθ5. 594 ^{a}26, ^{b}18. πάντα τὰ καρχαρόδοντα ἔχει τὸ στόμα ἀνερρωγός Ζιβ7. 502 ^{a}7. Ζμγ1. 662 ^{a}27. δ13. 697 ^{a}2. θηλάζει μὲν πάντα, οὐκ ἐκβάλλει δ' ἔνια αὐτῶν πλὴν τοὺς κυνόδοντας, οἷον οἱ λέοντες Ζγε8. 788 ^{b}16. πίνει τῶν ζῴων τὰ μὲν καρχαρόδοντα λάπτοντα Ζιθ6. 595 ^{a}7. οὐδὲν τῶν ζῴων ἐστὶν ἅμα καρχαρόδουν (v l καρχαρόδον) ϗ χαυλιόδουν, ἅμα χαυλιόδοντα ϗ κέρας οὐδὲν ἔχει ζῷον, οὐδὲ καρχαρόδουν (v l καρχαρόδον) ϗ τούτων θάτερον Ζμγ1. 661 ^{b}23. Ζιβ1. 501 ^{a}20. ἡ φώκη καρχαρόδουν (v l καρχαρόδων) ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὀδοῦσιν Ζιβ1. 501 ^{a}22. Ζμδ13. 697 ^{b}6. ἔστι δὲ ϗ καρχαρόδοντα τὰ τετράποδα τῶν ᾠοτόκων Ζμδ11. 691 ^{a}9. αν11. 476 ^{b}11. Ζιβ10. 503 ^{a}8. οἱ ὄφεις καρχαρόδοντες πάντες Ζιβ17. 508 ^{b}2. καρχαρόδοντες πάντες οἱ ἰχθύες πλὴν τοῦ σκάρου Ζμγ14. 675 ^{a}1 (v l καρχαρώδοντες). Ζιβ1. 501 ^{a}23. Ζμδ11. 691 ^{a}9. γ1. 662 ^{a}6. Ζιβ13. 505 ^{a}28 (sed σκάρος καρχαρόδους f 311. 1531 ^{a}11). καρχαρόδοντες· ἀμία, ἥπατος, ἀνθίας, κάλλιχθυς, κεστρεύς, κίθαρος, μύραινα, σάλπη, τρίγλη f 291. 1528 ^{b}33. 296. 1529 ^{a}44. 297. 1529 ^{b}5. 299. 1529 ^{b}15. 300. 1529 ^{b}25. 304. 1530 ^{a}9. 309. 1531 ^{a}3. 313. 1531 ^{a}32. — ὅσα μὴ καρχαρόδοντα Ζιθ6. 595 ^{a}7, 14. cf Μ55. 319. — 2. de dentibus chelarum Homari. ὁ μὲν δεξιὸς μικροὺς ἅπαντας ϗ καρχαρόδοντας, ὁ δ' ἀριστερὸς ἐξ ἄκρου μὲν καρχαρόδοντας, τοὺς δ' ἐντὸς ὥσπερ γομφίους ἔχει Ζιδ2. 526 ^{a}19.

Καρχηδόνιοι Ρα 12. 1372 b28. ρ 9. 1429 b19. θ 58. 834 b18 (sed Καλχηδονίων 'jam olim emendaverunt multi' cf Did praef III et Beckm p 121. Göttling ad Pol p 323). 96. 838 a20. 100. 838 b27. 113. 841 a10. instituta publica Πγ 9. 1280 a36. ζ 5. 1320 b4. οα 5. 1344 a33. θ 84. 836 b31, 34, 837 a2, 5. 88. 837 b1. 136. 844 a32. eorum πολιτεία examinatur Πβ 11. οἱ Καρχηδόνιοι πρῶτοι τετρήρη κατεσκεύασαν f 558. 1570 a28. ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη πο 23. 1459 a26. Μάγων ὁ Καρχηδόνιος f 99. 1494 a11.

Καρχηδών θ 136. 844 a32. urbis κτίσις θ 134. 844 a8, 10. instituta publica Πγ 1. 1275 b12. δ 7. 1293 b18. ε 7. 1307 a5. 12. 1316 a34, b5. η 2. 1324 b13.

καρωτικὸς ὁ κρίθινος, ὁ δ' οἶνος καρηβαρικός f 101. 1494 b7.

Κασπία, ἡ Κασπία μβ 1. 354 a3. κ 3. 393 b6.

κάστωρ, ὁ καλούμενος, refertur inter τὰ τετράποδα καὶ ἄγρια ζῷα et ποιεῖται τὴν τροφὴν περὶ λίμνας καὶ ποταμούς Ζιθ 5. 594 b31 Aub. (Castor fiber C II 169. Pallas spicileg zool XIV 42. S I 607. K 874. beaver Cr St Troschel Archiv 1856, II, 51, 52. Su 54, 29. AZι I 70, 26). cf λάταξ σαθέριον σατύριον.

κατά, cf Eucken II p 39-46. 1. c gen. *a.* sensu locali, et de metu ῥῖψαι κατὰ τῶν κρημνῶν Ζι 47. 631 a7. φέρεσθαι κατὰ κλίμακος τι 33. 182 b16. πέτεσθαι κατά τινος Ργ 3. 1406 b15. καταδύεσθαι κατὰ τοῦ ὕδατος μβ 3. 359 a19; et de statu εἴ τι κατὰ βάθους ἄδηλον ἡμῖν ἐστίν μα 3. 339 b12. οἱ καθ' ὕδατος λίθοι sim χ 1. 792 a1. 3. 793 b30. 5. 794 b32. κατὰ γῆς φωλεύειν sim Ζι 41. 627 b24, 628 a8. 43. 629 a35. κατ' ὀργυιὰς τὸ βάθος Ζιζ 14. 568 a26. καθ' ἑξήκοντα καὶ ἔτι πλειόνων γίγνονται (οἱ πόντιοι ἐχῖνοι) ὀργυιῶν Ζγε 3. 783 a22. — *b.* κατά i q contra. ποιεῖσθαι τὴν κόλασιν κατά τινος Πε 6. 1306 a39. Εὔβουλος ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρήσατο κατὰ Χάρητος λόγῳ τινί Ρα 15. 1376 a10, 1375 b32. sed saepissime per κατά τινος ea res significatur de qua aliquid dicitur vel cogitatur, κατηγορεῖν τι κατά τινος v κατηγορεῖν, λέγειν τι κατά τινος Αα 36. 48 b20 (syn ἐπί τινος b10, opp ἀπό τινος v s ἀπό et Wz ad 24 b17) et saepe, ψα 4. 408 a2. Πε 7. 1307 b2. ηεα 8. 1217 b9. λαβεῖν, συλλογίσασθαι, συμπεραίνεσθαί τι κατά τινος, τὸν συλλογισμὸν ποιεῖν κατά τινος Αα 8. 30 a10. 23. 40 b30, 31. β 19. 66 a38 al. ὑπάρχειν κατά τινος ε 3. 16 b13 Wz. Αβ 22. 67 b28 cf ὑπάρχειν. κατὰ πάντων τὰς αἰτίας διαιρετέον Γα 1. 314 a2. ἔλαβον ταύτην τὴν διάνοιαν κατὰ τῆς θαλάττης μβ 3. 356 b31. τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἐμφανίζειν κατὰ τῶν πραγμάτων ρ 15. 1431 b10. κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος Πγ 13. 1284 a13. — κατὰ παντός, μηδενός Αα 1. 24 a14. γ 4 al. καθόλου v h v. κατὰ πολλῶν Αγ 11. 77 a6 (syn ἐπὶ πλειόνων a9, dist παρὰ τὰ πολλά a5). καθ' οὗ, dist καθ' ὅτου Αα 41. 49 b20 Wz. — τὰ καθ' ἑτέρου λεγόμενα, οἷον τὰ καθ' ὑποκειμένου ἢ ἐν ὑποκειμένῳ ε 3. 16 b10. οὐ τῶν καθ' ὑποκειμένου τὸ σῶμα, μᾶλλον δ' ὡς ὑποκείμενον καὶ ὕλη ψβ 1. 412 a19. καθ' ὑποκειμένου, dist ἐν ὑποκειμένῳ Κ 2. 1 a20. οὐσία τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα Μζ 3. 1029 a8. οὐκ ἀξιοῦμεν τὸ ἓν σημαίνειν τὸ καθ' ἑνός Μγ 4. 1006 b16.

2. c accus. *a.* locali ac temporali vi. κατὰ μέσον Ζμγ 4. 666 b6. 10. 672 b25, 33. δ 10. 687 b20 al. κατ' εὐθεῖαν Φε 3. 226 b32. θ 8. 264 a18, 28, b19, 20 al. κατ' εὐθυωρίαν v h v. κατὰ τὴν εὐθυπορίαν ακ 802 a30. κατ' εὐθὺ τι 31. 182 a3 (Ζμδ 3. 679 b1 καὶ εὐθὺ pro κατ' εὐθὺ ci Eucken II 41 coll δ 5. 682 a14). τὸ τὴν κεφαλὴν ἔχειν κατὰ τοὺς πόδας (i e in perpendiculo supra pedes) μχ 30. 857 b30. κατὰ διάμετρον v h v. κατ' ἀλλήλους Ζιδ 2. 527 a6. πια 58. 905 a40, b5, cf κατάλληλος. κατὰ τὴν ὄψιν γίνεσθαι πιε 7. 912 a6. κάμπτεται ὁ βραχίων κατὰ τὸ ὠλέκρανον Ζια 15. 493 b32. ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ κατὰ τὸ στόμα sim Ζιβ 13. 504 b29. α 11. 492 a15. δ 1. 524 b20. 3. 527 b18. Ζμδ 13. 697 a18 al. προσπεφυκέναι κατὰ τὴν ἀρχήν Ζγγ 2. 752 b15. δ 4. 773 a9. (ad localem vim praep κατά referendum videtur οἱ τὸ μέσον ἐκβαίνοντες καθ' αὑτοὺς ἄγουσι τὴν πολιτείαν Πδ 11. 1296 a26.) — στρατηγήσας κατὰ τὸν Μηδικὸν πόλεμον, ἡ κατὰ πόλεμον ἡγεμονία Πε 7. 1307 a4. γ 14. 1285 b9. κατ' ἀρχάς v ἀρχή p 111 b29, cf εἴρηται κατὰ τοὺς πρώτους λόγους Πγ 6. 1278 b17. (paullo aliter κατὰ τὴν ἀρχήν μγ 1. 370 b28.) κατὰ τὸν καιρόν ρ 20. 1433 b26. κατὰ καιρὸν κ 5. 397 a25. 6. 399 a24. αρ 7. 1251 b10. — *b.* κατά distributive. κατὰ μῆνα τίκτειν καὶ ὀχεύεσθαι Ζιζ 10. 565 b20. τιμᾶσθαι κατ' ἐνιαυτόν, dist διὰ τριετηρίδος Πε 8. 1308 a40. — κατὰ μικρόν i q ἐκ προσαγωγῆς, opp ἀθρόον Ζγγ 5. 756 a14. πο 4. 1448 b22, 1449 a13 (aliter κατὰ μικρὸν διικνοῦνταί τινες τῶν αἰσθήσεων Ηα 13. 1102 b9. cf Ζμα 5. 644 b32). κατ' ὀλίγον, opp ἀθρόον Ζιη 2. 582 b8. πα 55. 866 a9, 12, 13. κατὰ βραχὺ ἐπιστρεφόμενος Ζι 44. 629 b14. — κατὰ φρατρίας, λόχους, φυλὰς Πε 8. 1309 a12. κατὰ ζυγά, ζεύγη, συζυγίας Ζιε 12. 544 a5. ι 8. 613 b24. θ 15. 599 b6. κατὰ πολλάς Ζμβ 1. 646 b23. κατὰ μέρος, κατὰ μέρη i q vicissim Πγ 6. 1279 a10. 17. 1288 a29. ζ 2. 1317 b16. 8. 1322 a28. κατ' ὀλίγους, καθ' ἕνα, κατὰ μόνας Πγ 11. 1281 b34, 1282 a40. Ζι 43. 629 a34. κατ' ἰδίαν Ζια 11. 492 b15. Πθ 1. 1337 a24 (opp κοινόν). οὐχ ὡς καθ' ἕκαστον ἀλλ' ὡς ἀθρόους Πγ 13. 1283 b34. τὸ καθ' ἕκαστον v ἕκαστος. καθ' ἓν ἕκαστον ρ 2. 1421 b15. 3. 1424 a21. 13. 1430 b40. 23. 1434 b8. 35. 1440 a8. 38. 1445 b13. — *c.* κατὰ i q pro, secundum. μείζων ἢ κατὰ τὴν πόλιν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ πολιτεύματος Πε 3. 1302 b16. κατὰ δύναμιν καὶ καθ' ὅσον ἐνδέχεται Ζγβ 3. 736 b7. cf Ρβ 4. 1381 a1. ηεη 10. 1243 b12. βελτίονες ἢ καθ' ἡμᾶς, μείζονος ἀρετῆς ἢ κατ' ἀνθρωπίνην φύσιν, βίος κρείττων ἢ κατ' ἄνθρωπον πο 2. 1448 a4. Πγ 15. 1286 b27. Ηκ 7. 1177 b27. ἐλάχιστον τὸ ἔμβρυον τίκτει μεγέθει ὡς κατὰ τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῆς sim Ζιζ 30. 579 a22. 18. 573 a11. γ 22. 523 a15. κατὰ φύσιν, opp παρὰ φύσιν Φε 6. 230 a19. Οα 2. 269 a10. 7. 276 a11 al. οἱ ὀδόντες κατὰ τὴν τῶν ὀστῶν εἰσὶ φύσιν Ζιγ 9. 517 a17. κατὰ τὸν ὕστερον ὀχεύσαντα τὸ γένος ἀποβαίνει πᾶν τὸ τῶν νεοττῶν sim Ζγα 21. 730 a8. 2. 716 b8. β 3. 736 a30, b1. α 20. 729 a32. μδ 4. 382 a5. καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστος καὶ τὴν ἕξιν τὴν αὐτῶν τιθέασι τὴν ἡδονήν Πθ 3. 1338 a8. κατὰ προαίρεσιν, opp παρὰ προαίρεσιν Ηζ 9. 1151 a7. κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, dist μετὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου Ηζ 13. 1144 b26. κατὰ λόγον, syn εὔλογον Ζμδ 2. 677 b3, a36. ΜΑ 8. 989 a30 Bz. ν 1. 1088 a4. Φγ 7. 207 a33. Ογ 8. 306 b16. ρ 9. 1429 a29 al. κατὰ λόγον i e κατὰ τὸ ἀνάλογον μγ 4. 375 b9. Ζιζ 18. 573 a5. πκα 22. 929 b9. κατὰ τὸ ἀνάλογον Αδ 14. 98 a20. Ζμβ 7. 652 b24. κατὰ τὸ προσῆκον Ρα 1. 1355 a22. 9. 1367 b12. κατὰ τὸ ἁρμόττον πο 4. 1448 b30 (cod A^c Vhl, καὶ τὸ ἁρμόττον Bk). κατ' ἀξίαν v ἀξία p 69 b43. πολλῶν γινομένων κατὰ τύχην (quod plerumque dicitur ἀπὸ τύχης, cf τύχη) Ηα 11. 1100 b22. τὸ ἀκούσιόν ἐστι τό τε κατ' ἀνάγκην καὶ κατὰ βίαν (plerumque ἐξ ἀνάγκης, βίᾳ, πρὸς βίαν) γιγνόμενον ημα 16. 1188 b27. ὡς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως f 508. 1561 b3.

κατὰ τὴν τέχνην, i e κατὰ τὰς τῆς τέχνης ἀρχάς τι 9. 170 a33. 11. 171 b12. ὅσαι δόξαι κατὰ τέχνας εἰσί τα 14. 105 b1. κατὰ γεωμετρίαν Αγ 12. 77 b20. κατὰ τὴν ἑκάστου μέθοδον τι 11. 171 b11. ἐλέγχειν, θεωρεῖν κατὰ τὸ πρᾶγμα, opp σοφιστικῶς τι 8. 169 b23. 11. 171 b6, 17. ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος Κ 1. 1 a1. ἔστιν ἔντομα ὅσα κατὰ τοὔνομα ἐστὶν ἐντομὰς ἔχοντα Ζιδ 1. 523 b13. ἀδύνατον κατὰ τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα Γα 1. 314 b12. ἡ βασιλεία κατὰ τὴν ἀριστοκρατίαν ἐστί, τέτακται κατὰ τὴν ἀριστοκρατίαν Πε 10. 1310 b3, 32. — sed multo latius hic usus praepositionis extenditur, ὁ κατὰ τὴν ἕξιν, κατὰ τὴν μέσην ἕξιν Ηδ 7. 1123 b1. 12. 1126 b20. οἱ κατ' ἀρετήν Ηδ 7. 1123 b3. ὁ κατ' ἄλλην ἀρετήν Ηκ 8. 1178 a9, 11. οἱ κατ' ἀρετὴν ἡγεμονικοί Πγ 17. 1288 a12. τὰ κατὰ πᾶσαν ἀρετὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένα Ηε 15. 1138 a5. cf ημα 34. 1193 b8. πο 5. 1449 a32. ἡ διαφορὰ ἡ κατὰ τὴν οὐσίαν Μδ 14. 1020 b1. διαφέρειν κατ' εἶδος Ηκ 5. 1175 a28. κατὰ δύναμιν, κατ' ἐνέργειαν v h v. ἡ κατὰ τόπον μεταβολή Φε 6. 230 a19. ἔστι καθ' αὑτὸν ὄντα δίκαιον εἶναι, opp πρὸς ἕτερον ημα 34. 1193 b13, 17. καθ' ἑαυτοὺς ὄντες, opp μεθ' ἑτέρων Ηι 4. 1166 b16. ζητεῖν καθ' ἑαυτόν (i e apud animum) τθ 1. 155 b11. ι 16. 175 a10. τοιαῦτα, καθ' ἃ λέγεται καὶ ἀλλοιοῦσθαι τὰ σώματα Μδ 14. 1020 b11. κατ' ἄλλον τρόπον Πγ 4. 1276 b36. κατὰ τὸν ἀριθμὸν τὴν τάξιν ἀποδιδόναι, τίθεσθαι τὸν κύκλον κατὰ τὸ ἕν Οβ 4. 286 b34. κατ' ἀκρίβειαν (i q ἀκριβῶς) Οβ 4. 287 b15. ηεη 2. 1236 b18. αἱ κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστῆμαι τα 2. 101 a27, 34. οἱ κατὰ φιλοσοφίαν λόγοι Πγ 12. 1282 b19. ἔστι κατὰ τὴν διάνοιαν (i e ἔστι διανοητικά) ταῦτα πο 19. 1456 a36. τὸ δυνατὸν κατὰ λόγον Μθ 5. 1048 a13. τὰ κατὰ τὸ σῶμα ἀγαθά Ρβ 17. 1391 a32 (cf τὰ περὶ τὴν ψυχὴν ἀγαθά Ρα 5. 1360 b27). ὅσοις τὰ κατὰ γυναῖκας φαῦλα Ρα 5. 1361 a11 (cf ὅσαις πολιτείαις φαύλως ἔχει τὰ περὶ τὰς γυναῖκας Πβ 9. 1269 b18) Vhl Poet III 300. τὸ σῶμα διαιρεῖται κατ' ἐπίπεδον Μμ 2. 1076 b5. τὰ κατὰ δύο αἰσθήσεις ἅμα αἰσθάνεσθαι αι 7. 447 b22. τὸ αὐτὸ συμβαίνει κατὰ τὸ πᾶν Φθ 2. 252 b26. τοῦτο ἐνδέχεται κατά τινας τῶν δευτέρων οὐσιῶν Κ 7. 8 a14. τῶν περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἡ κατὰ γυναῖκα πρώτη ἐπιμέλεια οα 3. 1343 b7. κατὰ μέθεξιν ὑπάρχειν, κατὰ σχολὴν ἰδεῖν, κατὰ τρόπον v h v. τὸ κατὰ μέρος (syn τὸ ἐν μέρει, opp τὸ καθόλου) Φη 3. 247 b6 al. κατά τι, opp ἁπλῶς, ὅλως τβ 1. 109 a19. 11. 115 b12. Μθ 8. 1050 b17. Πε 1. 1301 b37. ab hoc usu profectus Aristoteles praep κατά c acc usurpat ad significandam eam rationem, qua universale refertur ad speciale (Alex ad Met 199, 20 καθ' ἓν μὲν λεγόμενα λέγει τὰ συνώνυμα καὶ ὑφ' ἕν τι κοινὸν τεταγμένα γένος). καθ' ἓν λεγόμενα, dist πρὸς ἓν et ὁμωνύμως Μγ 2. 1003 b12. ζ 4. 1030 b3. κ 3. 1060 b33. ηεη 2. 1236 a16, b26. 11. 1244 a25. λέγεσθαι κατά τι ΜΑ 6. 987 b9 Bz. α 1. 993 b24. β 3. 998 b8. γ 2. 1004 a19. δ 5. 1015 a35. 10. 1018 a36. 11. 1019 a12. 12. 1019 b21. θ 1. 1045 b29. ι 4. 1055 a35. 6. 1056 b7. τδ 6. 127 b20, 24. ζ 6. 145 a31. 7. 145 b34. λέγεσθαι κατ' ἄλλο τι πρῶτον (opp πρῶτον αὐτό), καθ' ἕτερόν τι, opp ᾗ αὐτό τε 5. 134 a18-25. Μδ 2. 1013 b7. ζ 14. 1039 b10. θ 7. 1049 a25. ὑπάρχειν κατ' ἄλλο, κατ' ἄλλο πρῶτον (opp πρώτως, ἀτόμως v s hh vv) Αγ 5. 74 a36, b2. 15. 79 a36. δ 13. 96 b24. ὑπάρχειν κατὰ κοινόν τι Αγ 23. 84 b6. εἰδέναι κατ' ἄλλο, καθ' αὑτό Αγ 24. 85 a24. γιγνωσκομέν τι κατ' ἐκεῖνο, καθ' ὃ ὑπάρχει Αγ 9. 76 a5. τὸ καθ' ὃ ποσαχῶς Μδ 18 Bz. καθ' αὑτό v s ἑαυτοῦ. κατὰ συμβεβηκός v h v.

καταβαίνειν. καταβαίνει τὸ ὕόμενον ὕδωρ μα 13. 349 b32. β 4. 361 a15. καταβαίνουσιν αἱ ὑστέραι κάτω Ζιη 2. 582 b24. Ζγδ 5. 774 a11. β 4. 739 a31. καταβαίνει κάτω τὰ ἔμβρυα, τὰ ᾠά Ζγα 11. 719 a3. Ζιζ 10. 565 a30, b4. τὸ περίττωμα καταβαῖνον Ζμγ 14. 675 b14. — ἐπιμελοῦνται ὅπως μὴ καταβαίνουσα (?) ἡ ἀλεκτορὶς διαλίπῃ τὸν ἐπῳασμόν Ζιζ 9. 564 b9. — δεῖ τὴν ἀρχὴν τῆς συζεύξεως κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰς τοὺς χρόνους καταβαίνειν τούτους Πη 16. 1335 a11.

καταβάλλειν τοίχους, δένδρα Ζι 1. 610 a21. 9. 614 b14. — καταβάλλειν τὰ ὦτα, opp ὀρθὰ τὰ ὦτα ἔχειν Ζι 5. 611 b31. ζ 18. 573 b8. θ 23. 604 a20. 24. 604 b13. ὁ κάραβος βαδίζει καταβαλὼν τὰ κέρατα πλάγια Ζιδ 2. 590 b26. καταβάλλειν τὰ ὄμματα, opp ἀναβάλλειν πδ 1. 876 a32. — καταβάλλειν σπέρματα, καρπούς πκ 12. 934 a3. θ 80. 836 a21. — καταβάλλειν τιμήν οβ 1346 b29, 1349 b5. — ἀπαλείφουσι τὰ καταβαλλόμενα χρήματα οἱ ἀποδέκται f 400. 1544 b26. 399. 1544 b14. — med καταβαλλόμενοι λόγον πρέποντα κ 6. 397 b19. — pass πολλοὶ λόγοι πρὸς αὐτὰ (τὰ τέλη) καταβέβληνται Ηα 3. 1096 a10. Bernays Herakl Br p 121. cf ὅρου παλαιοῦ περὶ τῶν ἐναντίων καταβεβλημένου f 115. 1497 b3. αἱ καταβεβλημέναι νῦν μαθήσεις, τὰ καταβεβλημένα παιδεύματα (usitatae disciplinae, cf ἡ ἐμποδὼν παιδεία 1337 a39) Πθ 2. 1337 b21. 3. 1338 a36.

καταβιβρώσκειν. καταβρωθῆναι ὑπό τινος τῶν ἄλλων θηρίων Ζι 48. 631 a19. καταβεβρωμένα ἅπαντα ὑπὸ μυῶν Ζιζ 37. 580 b20.

καταβλάπτει ἄλληλα τὰ ἐνθυμήματα Ργ 17. 1418 a6. ὃς ἂν καταβλάπτηται ἀντικαταλλαττόμενός τι ἄλλο μεῖζον ημα 15. 1188 b20.

καταβολή. αἱ καταβολαὶ τῶν προσόδων οβ 1351 a9. — ἕως ἂν ἔλθῃ πάλιν ἡ καταβολὴ τῆς περιόδου τῆς αὐτῆς (i e τῆς ὑπερβολῆς τοῦ ὕδατος) μα 14. 352 b15.

κατάβορρος οἰκία οα 6. 1345 a33.

κατάγειν καὶ ἀνάγειν τὸν κάδον μχ 28. 857 b2. — κατήγαγον τὰ πλοῖα τὰ ἐκ Πόντου οβ 1346 b30. — καταγαγὼν (int τὸν σῖτον, i e κατακομίσας) ⟨εἰς⟩ τὰ ἐμπόρια ἀπέδοτο οβ 1351 a22. — οὐ κατῆγεν (ex exsilio) ὑποσχόμενος Πε 10. 1311 b19. cf f 615. 1582 a5.

καταγελᾶν. ὀργίζονται τοῖς καταγελῶσι καὶ χλευάζουσι καὶ σκώπτουσιν, ὑβρίζουσι γάρ Ρβ 2. 1379 a29. χρὴ ἐν ταῖς κακολογίαις εἰρωνεύεσθαι καὶ καταγελᾶν τοῦ ἐναντίου ρ 36. 1441 b24.

καταγηράσκειν καὶ ἀσθενεῖς γίνεσθαι Ζι 37. 622 a26. τὰ φυτὰ αὐαίνεται καὶ καταγηράσκει πκ 7. 923 b1.

καταγιγνώσκειν. καταγνῶναί τινος θάνατον Ρβ 3. 1380 b13. — μάγον τινὰ τά τε ἄλλα καταγνῶναι τοῦ Σωκράτους καὶ δὴ καὶ βίαιον ἔσεσθαι τὴν τελευτὴν αὐτῷ f 27. 1479 a14.

καταγνύναι ᾠά al Ζι 1. 609 b12. θ 2. 590 b6. ἄρκτος καταγνύουσα τὰ σμήνη Ζιθ 5. 594 b8. ὅπως τὰ παιδία μηθὲν καταγνύωσι τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν Πθ 6. 1340 b28. ἐὰν ἴσον ἀποστήσας τῶν ἄκρων ἐχόμενος καταγνύῃ τὸ ξύλον μχ 14. 852 b23. ὁ μηρὸς μάλιστα μέσος κατάγνυται πε 20. 882 b39. καταχθῆναι Ζμα 1. 640 a22. ὀδόντες κατεαγότες Ζι 44. 629 b31. τοὺς κατεαγότας ὀπισθους πις 8. 915 a11. — κατέαξάς μου τὴν κεφαλήν ρ 37. 1444 b13. — κατακτόν, opp ἀκάτακτον, dist θραυστόν μδ 8. 385 a14. 9. 386 a9-17. cf Ζιδ 1. 523 b10.

κατάγνωσις. τὰς ἐκ τῆς βουλῆς καταγνώσεις εἰσάγουσιν οἱ θεσμοθέται f 378. 1541 a6.

καταγορεύειν ἑαυτῶν, τῶν ἄλλων Πε 11. 1314 a22.

καταγράφειν τινὰς χορηγοὺς οβ 1352 a7, cf προγράφειν a1.

κατάγυνος θ 88. 837 a34.
καταδαπανῆσαι τὴν ὀσίαν Πε 12. 1316 b23. ὁ ἥλιος καταδαπανῶν τὰ περιέχοντα τὴν γῆν πι 55. 897 b15.
καταδαρθεῖν θ 151. 845 b26. εἰ ἐνδέχεται καταδαρθεῖν τὸν λιποψυχήσαντα υ 3. 456 b13.
καταδεής. ὀκ ἀξιοῦσιν εἶναι φίλοι οἱ πολὺ καταδεέστεροι Ηθ 9. 1159 a2. τραγῳδία πολὺ καταδεεστέροις (i e multo imperfectioribus, Vhl Rgfolge 165, 26) τοῦτοις (i e λέξει, διανοίαις) κεχρημένη, ἔχουσα δὲ μῦθον πο 6. 1450 a31. ὀπτῆσαί τι καταδεέστερον ακ 802 b4. — καταδεεστέρως ἔχειν τῶν ἀντιδίκων πρὸς τὸ λέγειν ρ 37. 1442 a16.
καταδεικνύναι. κατέδειξεν ἐναργῶς in epigrammate Aristotelis f 623. 1583 a15.
καταδεῖν. γλῶττα ἢ λελυμένη ἢ καταδεδεμένη Ζια 11. 492 b32. — med οἱ κολυμβηταὶ σπόγγους περὶ τὰ ὦτα καταδοῦνται πλβ 3. 960 b15.
καταδέχεσθαι τὴν τροφήν αν 11. 476 a29.
κατάδηλος. ἡ τῶν ἰχθύων ὀχεία ἧττον γίνεται κατάδηλος Ζιε 5. 541 a12. ἐφ' ὅσων κατάδηλός ἐστιν ἡ τῶν μορίων σύνθεσις, καθάπερ ἐπ' οἰκίας τζ 13. 150 a18. παραχρῆμα, εὐθέως, παντελῶς κατάδηλος ἡ διαφορά sim τα 1. 100 b30. 15. 106 a24, 27. 16. 108 a5. ὀ κατάδηλον ποιεῖ, opp δῆλον Ζια 16. 495 b15. κατάδηλον γίνεται, opp οὔπω δῆλον τβ 2. 110 a8. γίγνεται κατάδηλον ἐν τοῖς μάλιστα καταλελεπτυσμένοις Ζμγ 5. 668 a21. κατάδηλον (sc ἐστὶ) κατὰ μίαν τῶν κοιλιῶν Ζια 17. 496 a24. κατάδηλον (sc ἐστὶ) ϗ μὴ διορίσαντι ὅτι τβ 2. 109 b2.
κατάδημα ἀμφορέως πκε 2. 938 a14 ('intercapedo' Gaza).
καταδιαχεῖσθαι τὸ αἷμα ὥσπερ τὰ τηκτά πν 5. 483 b21.
καταδικάζειν, opp ἀποδικάζειν Πβ 8. 1268 b18, 21. καταδικάζειν πάντα, ὀδὲν Πβ 8. 1268 b16. καταδικάζειν ἁπλῶς τὴν δίκην, opp ἀπολύειν ἁπλῶς Πβ 8. 1268 a3, cf b18. καταδικάζειν τινός Ρα 15. 1377 a13. οἱ καταδικαζόμενοι, οἱ καταδικασθέντες Πζ 5. 1320 a8. 8. 1321 b42. καταδικάζεσθαι ἐρήμην Οα 10. 279 b10.
καταδιώκειν. ἱέρακες ἄνωθεν ὑπερφαινόμενοι καταδιώκουσιν Ζι 36. 620 b2.
καταδολοῦσθαι τοὺς ἀστυγείτονας, κατεδουλώσαντο τοὺς Ἕλληνας, τοὺς ἀναξίους Ρα 3. 1358 b36. β 22. 1396 a18. Πη 14. 1333 b39.
καταδύεσθαι, καταδύνειν. πλοῖον, ζῷον καταδύεται (καταδύνει) κατὰ τοῦ ὕδατος, opp ἐπιπλεῖ μβ 3. 359 a9, 19. Ζι 37. 622 b14. — κωβιοὶ καταδύνουσιν εἰς τὴν γῆν Ζιζ 15. 569 b24.
καταδωροδοκούμενοι Πβ 9. 1271 a3.
καταζῆν συνεχέστατα ἐν ἐνεργείαις τισίν Ηα 11. 1100 b16.
καταιγίς, πνεῦμα ἄνωθεν τύπτον ἐξαίφνης κ 4. 395 a5.
καταισχύνειν. ὅταν ἔχωσιν ἃ καταισχυνοῦσιν (καταισχύνωσιν cod A^c, καταισχύνουσιν Spgl) ἔργα ϗ πράγματα Ρβ 6. 1385 a1.
κατακάειν, κατακαίειν (cf κάειν). τὸ (Ἐμπεδοκλέους προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα) ὕστερον κατέκαυσεν ἀδελφή τις αὐτοῦ f 59. 1485 b12. ἔστι ϗ σάρκα ϗ ὀστοῦν κατακαῦσαι μδ 1. 379 a7. γῆ κατακεκαυμένη, ὁ ἀπὸ τοῦ κατακεκαυμένου τόπου πνέων ἄνεμος μβ 3. 358 a14. 5. 363 a13. φθάνει κατακαυθέν μβ 5. 361 b20. πια 43. 904 a13. ἡ τέφρα τῶν κατακαομένων αι 4. 442 a28. τὸ ὠχρὸν τοῦ ᾠοῦ μαλακὸν διατελεῖ ἂν μὴ κατακαυθῇ Ζιζ 2. 560 a25. κατακαύσαντες τὴν ὀσχέαν ἐπιπάττουσιν Ζι 50. 632 a19.
κατακαλύπτειν θ 76. 835 b29.
κατακάμπτειν. τὴν εὐθυωρίαν εἰς κύκλον κατέκαμψεν (Plat Tim 36 B) ψα 3. 406 b31. opp ἀνακάμπτειν μδ 9. 386 a1.
κατάκαμψις. κάμπτεται πᾶν ἢ ἀνακάμψει ἢ κατακάμψει, τούτων δὲ τὸ μὲν εἰς τὸ κυρτὸν τὸ δ' εἰς τὸ κοῖλον μετάβασις μδ 9. 386 a5.
κατακεῖσθαι. κατάκεινται αἱ αἶγες ἀθρόαι Ζι 3. 611 a3, 5. τὰ ἄλλα τετράποδα κατακείμενα τίκτει Ζιζ 22. 576 a23. κατακεῖσθαι ἐπὶ τὰ δεξιά, ἐπὶ τὰ ἀριστερά πς 5. 886 a3. 7. 886 a15.
κατακεραννύμενα τὰ περιττώματα ὑδαρῆ γίνεται ϗ ἀβλαβῆ πκη 1. 949 a38.
κατακέρασις. ὁ οἶνος κατακεράσει αὐξάνεται ὕδατος προσεγχυθέντος Ζγα 18. 723 a18.
κατακλᾶν. ἰσχνὰ ὄμματα κατακεκλασμένα φ 3. 808 a8.
κατάκλασις φωνῆς, opp ἀνάκλασις πια 23. 901 b20. 51. 904 b30.
κατακλείειν. ὁ ἥλιος ὅταν κρατῇ κατακλείει τὴν ἀναθυμίασιν εἰς τὴν γῆν μβ 8. 366 a16. — τὰ κατακεκλειμένα (v l κατακεκλεισμένα) ζῷα εὐτραφέστερα πι 55. 897 b16. — pro κατακεκλεῖσθαι πη 21. 889 a27 scribendum κατακεκλίσθαι Bz Ar St IV 411.
κατακλίνειν. ἕως ἂν κατακλίνῃ ὁ ἐλέφας τοὺς φοίνικας Ζι 1. 610 a23. δένδρων τινῶν ἐν τῇ λίμνῃ κατακεκλιμένων θ 102. 839 a18. κατακεκλίσθαι τὰς τρίχας πη 21. 889 a27. (ci Bz, κατακεκλεῖσθαι Bk). ἄρκτοι κατακεκλιμένοι ἐπὶ τῆς γῆς Ζιζ 30. 579 a19. ὅταν κατακλιθῇ εἰς γόνατα κάμηλος Ζιβ 1. 499 a17. κατακλίνεται ὁ ἔλαφος, ἡ ὗς Ζι 5. 611 b27. ε 14. 546 a25. — ὀφθαλμοὶ τοῦ καρκίνου ὀκ εἰσδυόμενοι ὀδὲ κατακλινόμενοι, ἀλλ' ὀρθοί Ζιδ 4. 529 b28.
κατάκλισις. μήπω κατακλίσεως ἠξιῶσθαι ἐν τοῖς συσσιτίοις, κοινωνεῖν κατακλίσεως Πη 17. 1336 b9, 21. τιμᾶν τοὺς πρεσβυτέρους ὑπαναστάσει ϗ κατακλίσει Ηι 2. 1165 a28. ἐν τῇ καθέδρᾳ ἢ κατακλίσει πε 11. 881 b31.
κατακλύζειν. κατακλυσθήσεσθαι τὸ πεδίον θ 57. 834 b10.
κατακλυσμός Φδ 13. 222 a23, 26. ἀπολέσθαι ὑπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πιδ 15. 910 a35. ποιεῖν τὸν κατακλυσμόν μβ 8. 368 b5. ὁ καλούμενος ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός μα 14. 352 a33.
κατακολλᾶν διὰ τὴν γλισχρότητα πθ 1. 889 b14.
κατακολυμβῶσιν οἱ σπογγεῖς Ζι 37. 620 b34, cf 622 a19, χῆνες Ζιζ 2. 560 b10.
κατακολυμβητής Ζι 48. 631 a31.
κατακομίζειν ἁμάξας μεγάλας κρόκου θ 111. 840 b29.
κατακόπτειν. κατακόψαντες τὸν χαλκὸν εἰς μικρά θ 43. 833 b1. f 248. 1523 b26. τοὺς πρίνους ὑφ' αὐτῶν κατακόπτεσθαι Ργ 4. 1407 a4 (cf Περικλῆς).
κατακορής. ἂν ᾖ κατακορῆ (τὰ ἐπίθετα), ποιεῖ φανερὸν ὅτι ποίησίς ἐστιν ὁ λόγος Ργ 3. 1406 a13. ἐὰν σφόδρα κατακορὴς ᾖ ἡ ἕξις πλ 1. 954 b27. τὸ ποῶδες γίνεται κατακορὲς ἰσχυρῶς ϗ πρασοειδές χ 5. 795 a3.
κατακόρως. ᾧ κατακόρως χρῶνται οἱ λογογράφοι Ργ 7. 1408 a33.
κατακούειν. ἀδυνατοῦσι προσέχειν, ἐὰν κατακούσωσιν αὐλοῦντος Ηκ 5. 1175 b4. ἔχοντες (αἱ γέρανοι) ἐπισυρίττοντας ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὥστε κατακούεσθαι τὴν φωνήν Ζι 10. 614 b23.
κατακρατεῖν τινός θ 3. 830 b17. ὁ οἶνος κατακρατεῖ τὸν τῆς ζέσεως ἐπιπολασμόν πκβ 8. 930 b31.
κατακρίνειν ἐξ ὑποψίας ρ 37. 1442 b19. κατακρίνειν τινὸς πολλὴν ἄνοιαν ρ 3. 1423 b29.
κατάκρουσις πγ 25. 874 b12. ἡ ἄνωθεν κατάκρουσις λύει τὸ πάθος πλγ 17. 963 b9.
κατακρουστικὸς ὁ οἶνος, τὸ δὲ ὕδωρ λεπτόν πγ 18. 873 b26.
κατακρύπτειν. ἡ νάρκη κατακρύπτεται εἰς τὴν ἄμμον Ζι 37. 620 b21. ὁ πόλος ὑπὸ γῆν ἀεὶ κατακέκρυπται κ 2. 392 a4. τὸ θερμὸν κατακρυπτόμενον ἐντός f 222. 1518 b32.

καταχτησάμενοι τὴν ἀρχὴν ἀπόλλυνται, opp πολεμοῦντες σώζονται Πη14. 1334 a7.

κατακυριεύειν φτβ2. 823 a7, τινός φτβ6. 826 b8.

κατακώχιμοι ὑπὸ ταύτης τῆς κινήσεως Πθ7. 1342 a8. ἦθος κατοκώχιμον ἐκ τῆς ἀρετῆς Ηκ10. 1179 b9. οὕτω σφόδρα κατακώχιμοι τῷ (τοῦ ταυρᾶν) πάθει γίνονται αἱ βόες Ζιζ18. 572 a32. κατακώχιμοι πρὸς τὴν τῶν γυναικῶν ὁμιλίαν Πβ9. 1269 b30. (forma κατακώχιμος in duobus Pol locis exhibetur sine v l, Eth l l κατοκώχιμον Bk, sed κατακώχιμον codd Lb Mb Ob.)

καταλαμβάνειν. τὸ βραδύτερον οὐδέποτε καταληφθήσεται θέον ὑπὸ τοῦ ταχίστου Φζ9. 239 b15. πτεροῦται οὕτως ὥστε μὴ ῥᾳδίως καταλαμβάνεσθαι Ζιζ4. 563 a1. — ἐλθεῖν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καταλαβεῖν ὃν ἐβούλετο Φβ4. 196 a4. — ἐφ' ᾧ καταλαμβάνομεν ὑπάρχον αὐτό, ἐφ' ᾧ καταλαμβάνεται μὴ ὑπάρχον τε3. 131 a29, 31. οἱ τὰς ἐν τῷ αὐχένι φλέβας κατειλημμένοι ἀναίσθητοι γίνονται υ2. 455 b7. ὅπως ἀπαθὴς ᾖ καὶ μὴ ταχὺ καταλαμβάνηται ψυχὴ αἰσθητική Ζμγ10. 672 b17. θατέρου καταληφθέντος ὀφθαλμοῦ ὁ ἕτερος ἀτενίζει μᾶλλον πλα4. 957 b18. ἀέρα καὶ ἐκτεινόμενον καὶ καταλαμβανόμενον ακ800 a5. πολὺ κατειλημμένον τὸ τῆς φύσεως θερμόν· ὅταν τὰ θερμὰ μὴ παντελῶς καταλαμβάνηται, syn κατέχεσθαι (cf ἔμφραξις b19) πβ40. 870 b11, 9. 41. 870 b22. τῇ ἀκροτάτῃ ἀνάγκῃ κατέλαβε τὸν Δία ἡ Ἥρα f 157. 1504 b28. — ἁρμόττει τοῖς πόνοις καὶ ταῖς ἀναγκοφαγίαις καταλαμβάνειν τὴν ἐχομένην ἡλικίαν Πθ4. 1339 a6. τὰ ἐκ παλαιοῦ τοῖς ἤθεσι κατειλημμένα λόγῳ μεταστῆσαι οὐ ῥᾴδιον Ηκ10. 1179 b17. τὰ μὲν νόμοις κατειλημμένα τὰ δὲ ἔθεσιν Πη2. 1324 b22. τέχνας, τὰς μὲν οὔσας τὰς δ' οὔπω κατειλημμένας Ρα2. 1358 a7. — ἡ ψυχὴ θείῳ ψυχῆς ὄμματι τὰ θεῖα καταλαβοῦσα κ1. 391 a15.

καταλέγειν. χρὴ καταλέγειν ὡς οὐδὲν μᾶλλον εἴωθε γίνεσθαι ρ9. 1429 b35. — πληρωμάτων κατειλεγμένων εἰς ἑκατὸν ναῦς οβ1353 a19.

καταλειβομένοιο μέλιτος (Hom Σ 109) Ρα11. 1370 b12. β2. 1378 b6.

καταλείπειν. περιαιρουμένων τῶν ἄλλων, καταλειπομένου δὲ μόνου Κ7. 7 a33, b2. τῶν δύο μερῶν θάτερον πλέον γενόμενον καταλέλοιπε τριτάτην μεῖραν· δηλῶσαι ὅσον ἐστὶ τὸ καταλειφθέν f 156. 1504 b1, a38. διαλαβεῖν εἰς δύο πάντας, ὥστε μηθὲν καταλιπεῖν μέσον Πδ11. 1296 a12. ἐὰν λύηται τὰ δυσχερῆ καὶ καταλείπηται τὰ ἔνδοξα Ηη1. 1145 b6. μὴ παρορᾶν μηδέ τι καταλείπειν Πγ8. 1279 b15. καταλείπειν ἑαυτῷ ἔλαττω Ηδ2. 1120 b5. οἱ νόμοι καταλείπουσιν ἐπὶ τοῖς κριταῖς, opp αὐτοὶ ὁρίζουσι Ρα1. 1354 a33, b15. θυσίαι κατελείφθησαν τοῖς βασιλεῦσι μόνον Πγ14. 1285 b17. καταλιπεῖν δύο θυγατέρας Πε4. 1304 a7. διδόναι καὶ καταλείπειν, dist ὠνεῖσθαι καὶ πωλεῖν Πβ9. 1270 a21. καταλελειμμένα τοῖς ὕστερον Μλ8. 1074 b2.

καταλείφειν. ᾧ καταλήλειπται (καταλήλιπται ci Did Pic) ὁ κύτταρος Ζιε19. 551 b5. φύει ἡ σχάδων πόδας ὅταν καταλειφθῇ (καταλιφθῇ Aub) Ζιε22. 554 a30. — ὕδωρ μιγνύουσιν (αἱ μέλιτται) πρὶν τὸ κηρίον καταλείφειν Ζιι40. 627 a10. — ὥσπερ οἱ ἅλες (corr, cf Aub) καταλείφονται (?) Ζιε24. 555 a14.

κατάλειψις. σημεῖον φιλοχρηματίας Πανδάρου ἡ ἐν οἴκῳ αὐτοῦ τῶν ἵππων κατάλειψις f 146. 1503 a12.

καταλεπτύνειν. ἐν τοῖς μάλιστα καταλελεπτυσμένοις οὐδὲν ἄλλο φαίνεται παρὰ τὰς φλέβας Ζμγ5. 668 a22.

καταλήγειν. ᾗ καταλήγει (τὸ ἄνω σῶμα) πρὸς τὸν ἀέρα μα3. 340 b9.

κατάληψις. ὁ ὕπνος τοῦ πρώτου αἰσθητηρίου κατάληψις πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν υ3. 458 a29.

καταλλαγὴ νομισμάτων οβ1346 b24.

καταλλακτικός, syn ἵλεως, μὴ ὀργιζόμενος ηεβ5. 1222 b2. καταλλακτικώτερος Ρα9. 1367 b17.

καταλλάττεσθαι τὰ χρήσιμα πρὸς αὐτά Πα9. 1257 a16. τὸν βίον πρὸς μικρὰ κέρδη Ηγ12. 1117 b20. — opp τιμωρεῖσθαι Ρα9. 1367 a20. 12. 1373 a6.

κατάλληλος. πόροι κατάλληλοι, dist παραλλάττοντες πια58. 905 b8. φύσει ἅμα κατάλληλα τελειοῦται, διὸ καὶ ἀκούει ἅμα καὶ φωνεῖ πια27. 902 a11. ἐν κύκλῳ ταὐτὰ ἀεὶ κατάλληλα ὄντα σημεῖα (?) πιϛ3. 913 b4. — **καταλλήλως.** λανθάνει τὸ ζητούμενον ἐν τοῖς μὴ καταλλήλως λεγομένοις (i e μὴ λεγομένοις κατ' ἀλλήλων, si non alterum dicitur de altero, praedicatum de subiecto, κατ' ἀλλήλων ci Eucken II 45) Μζ17. 1041 a33 Bz.

κατάλογος νεῶν πο23. 1459 a36. f 346. 1536 a39. — στρατεύεσθαι ἐκ καταλόγου Πε3. 1303 a9. ἀποστέλλειν τοὺς αὐτῶν καταλόγους (i e τοὺς αὐτῶν στρατιώτας) οβ1353 b13.

κατάλοιπος. σπόγγος φύεται πάλιν ἐκ τοῦ καταλοίπου Ζιε16. 548 b18. ἀνενέγκαντες τὰ ἡμίσεα τὰ κατάλοιπα ἕξειν ἀδεῶς οβ1350 a4.

καταλύειν. Κροῖσος μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει Ργ5. 1407 a38. καταλῦσαι τὴν βασιλείαν, τὴν ὀλιγαρχίαν, τὸν δῆμον, τὴν δημοκρατίαν, τοὺς δήμους Πε1. 1301 b20. 3. 1303 a18. 4. 1304 a27. 5. 1304 b30, 31, 34, 35, 1305 a1. 7. 1307 b24. β12. 1273 b37 al. Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος ἔρως κατέλυσε τὸν τύραννον Ρβ24. 1401 b11. ἵνα φυλάττωσι καὶ μὴ καταλύωσιν ὥσπερ νυκτερινὴν φυλακὴν τὴν τῆς πόλεως τήρησιν Πε8. 1308 a29. καταλύονται πᾶσαι αἱ ἀρχαί, καταλύεται τῆς βουλῆς ἡ δύναμις Πδ4. 1292 a29. 15. 1299 b38. δεῖν τῶν ἱερῶν τινὰ καὶ τῶν ἱερέων τὸ πλῆθος καταλυθῆναι οβ1352 b22 (cf παραλυθῆναι 1350 b26). — ἤδη καταλελυμένης τῆς ἡλικίας Πη16. 1335 a34. — καταλύειν intr, ἐν τοῖς χοροῖς ἐν τῷ καταλύειν πιθ39. 921 a20.

κατάλυσις τῆς ὀλιγαρχίας Πε6. 1305 a3. καταλύσεις τυραννίδων Πε10. 1312 b21.

καταμαλακίζεσθαι, syn ἐνδιδόναι, ἐξασθενεῖν ημβ6. 1203 b7, 11, 1202 b37.

καταμανθάνειν, de sensu videndi. πόρρωθεν οὐ δύναται ὁ μύωψ τῇ αὐγῇ (fort τὴν αὐγὴν?) καταμαθεῖν πῶς ἐπιβάλλει ἐπὶ τὸ ὁρατόν πλα25. 960 a7. — ἐν τοῖς μικροῖς οὐχ ὁμοίως ἔστι καταμαθεῖν, opp φανερόν, μάλιστα διάδηλόν ἐστι Ζιγ4. 515 a22, 20, 26. ἱκανῶς καταμαθεῖν Ζιγ3. 513 a14. καταμαθεῖν ἐκ τῶν γινομένων, opp τῷ λόγῳ θεωρῆσαι Πα5. 1254 a21. ῥᾴδιον τοῦτό γε καταμαθεῖν, ὅτι Πγ14. 1285 a1. χ1. 791 b4. καταμαθόντες πρᾶξιν ὁμοίαν οὕτω πεπραγμένην ρ9. 1429 a25.

καταμαντευόμενοι ἐκ τῶν προγεγονότων τὰ μέλλοντα κρίνομεν Ρα9. 1368 a31.

καταμαραίνεσθαι. τοῦ πάθους (i e τοῦ σεισμοῦ) καταμαραινομένου μβ8. 368 a7. ἢ διὰ ψῦχος ἀποσβεννυμένης τῆς ἀναθυμιάσεως ἢ καταμαραινομένης ὑπὸ τοῦ πνίγους μβ5. 361 b27. ἐὰν μήτε καταμαρανθῇ μήτε διασπασθῇ ἡ τοῦ νέφους σύστασις μγ3. 372 b20. cf α7. 344 a30. τὸ πῦρ καταμαραίνεται αν17. 479 a14. πα55. 866 a17.

καταμαρτυρεῖν τινός ρ16. 1431 b39.

καταμένειν. αἱ περιστεραὶ καταμένουσιν, opp ἀπαίρειν Ζιθ12. 597 b5, 19. προφασιζόμενοι τὰ πλοῖα ῥεῖν κατέμενον f 513. 1562 a8.

καταμετρεῖν. ληφθέντος μορίου ὃ καταμετρήσει τὴν ὅλην

Φζ 7. 237 b28 (syn ἀναμετρεῖν 238 a22, cf ἀναμετρεῖν). cf 2. 233 b3. 10. 241 a13. δ 12. 221 a2 (ἀναμετρεῖν a3). Μδ 25. 1023 b15. τοῦ ἀπείρου οὐδέν ἐστι μόριον ὃ καταμετρήσει Φζ 7. 238 a12, 14. καταμετρείτω τὸ ἔλαττον ὁποσακισοῦν Οα 6. 273 a32. ὁ λόγος καταμετρεῖται συλλαβῇ βραχείᾳ ϗ μακρᾷ Κ 6. 4 b33.

καταμήνια, τὰ (τὸ καταμήνιον Ζιζ 18. 573 a16). 1. menstrua et annua. τίς ἐστιν ἡ τῶν καλουμένων καταμηνίων φύσις, πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα περιττώματα Ζγα 17. 721 b4. ἡ αὐτὴ φύσις ἐστὶ γάλακτος ϗ καταμηνίων Ζγβ 4. 739 b25. δ 8. 777 a15, σπέρματος ϗ καταμηνίων εν 2. 460 a8. κατὰ τὴν πρώτην ὕλην ἐστὶν ἡ τῶν καταμηνίων φύσις Ζγα 20. 729 a32. ὑγρὰ τὴν φύσιν τὰ καταμήνια Ζμδ 10. 689 a14. ἔστι τό τε τῶν ἀρρένων περίττωμα ϗ τὰ καταμήνια τοῖς θήλεσιν αἱματικῆς φύσεως Ζγδ 8. 776 b11. ὡς τοῖς ἄρρεσιν ἡ γονὴ οὕτω τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια Ζγα 18. 727 a3. Ζμδ 10. 689 a11. ἡ γονὴ πρὸς τὴν τῶν καταμηνίων φύσιν τοῦτο πέπονθεν (τὸ ὅμοιον εἰς ἓν ἄγει ϗ συνίστησι)· εἰ μὲν γὰρ σπέρμα ἦν, τὰ καταμήνια οὐκ ἂν ἦν Ζγβ 4. 739 b24. α 19. 727 a29. ὥσπερ τὸ σπέρμα ϗ τὰ καταμήνια περίττωμά ἐστιν Ζγα 20. 727 a31, b33. 19. 727 a2. Ζμδ 10. 689 a13. αἱμορροῒς φυσική ἐστιν· εὔπεπτος ἡ περίττωσις ἐν τοῖς καταμηνίοις ἡ σπερματική Ζγα 20. 728 a24. δ 3. 767 b16. σπέρμα, οὐ καθαρὸν ἀλλὰ δεόμενον ἐργασίας, ἄπεπτον Ζγβ 3. 737 a28. α 20. 728 a26. δ 5. 774 a2 (cf ἐν τοῖς καταμηνίοις τὸ σπέρμα ἐστίν Ζγα 20. 728 b22). τὸ πλεῖστον ἄχρηστον ϗ ἐν τοῖς καταμηνίοις ἐστὶν ὑγρόν· τοῖς μὲν ἐν τῷ σπέρματι, ταῖς δ' ἐν τοῖς καταμηνίοις ὑγιεινότερα τὰ σώματα γίνεται ϗ εὐτραφέστερα Ζγβ 4. 739 a8. Ζιη 1. 581 b32. συνεκκρίνεσθαι τὴν περίττωσιν ἐν τοῖς καταμηνίοις Ζγα 19. 727 a18. — καταμηνίων γένεσις. ὥσπερ ἐν ταῖς κοιλίαις γίνεται διάρροια, οὕτως ἐν ταῖς φλεψὶν αἵ τ' ἄλλαι αἱμορροΐδες ϗ αἱ τῶν καταμηνίων Ζγα 20. 728 a23. ἐν τοῖς ζῳοτόκοις ἡ τῶν καταμηνίων ῥύσις θύραζε μόνοις ϗ τούτων ἐπιδηλότατα ἐν ταῖς γυναιξίν Ζγα 19. 727 a21. (ἡ τῶν καταμηνίων ῥύσις sec Empedocl Ζγδ 1. 764 a5.) τὰ καλούμενα καταμήνια γίνεται πλεῖστα τῶν ζῴων ἐν ταῖς γυναιξίν Ζιγ 19. 521 a26. ἡ ἀπόκρισις γίνεται τοῖς μὲν ἐν τῷ σπέρματι ταῖς δ' ἐν τοῖς καταμηνίοις Ζιη 1. 582 a5. ἡ γινομένη τοῖς ζῳοτόκοις ἀπόκρισις τῶν καταμηνίων Ζγγ 1. 750 b12. τοῖς ὀρνέοις οὐ γίνεται ἡ τῶν καταμηνίων ἀπόκρισις ὥσπερ τοῖς ζῳοτόκοις τοῖς ἐναίμοις Ζγγ 1. 750 b5. — ἡ τῶν καταμημίων ἔκκρισις ϗ συνάθροισις ἐμπυρεύει θερμότητα Ζγβ 4. 739 b10. δ 2. 767 a1. α 19. 727 a2. τοῖς θήλεσιν ἡ τῶν καταμηνίων κάθαρσις σπέρματος ἔξοδός ἐστιν Ζγδ 5. 774 a1. καθάρσεις δὲ γίνονται μὲν καταμηνίων, οὐ μὴν ὅσαι γε ταῖς γυναιξὶν οὐθενὶ τῶν ἄλλων ζῴων Ζιζ 18. 572 b29 Aub. ἰκμάς, πρόεσις Ζγα 19. 727 b11. δ 1. 765 b20. 8. 776 b27. Ζιη 5. 585 a36. ἀπόλειψις, σύστασις Ζικ 7. 638 b26. Ζγα 20. 727 b32, 729 a22. — μεταβεβληκότος εἰς αἷμα τοῦ περιττώματος βούλεται γίγνεσθαι τὰ καταμήνια Ζγβ 4. 738 a23. ὅταν ὁρμᾷ ϗ μέλλῃ ῥήγνυσθαι Ζιη 2. 582 b10. ῥήγνυται Ζγα 19. 727 a7. γίνεται καλῶς, i e δι' ἴσων χρόνων ϗ μὴ πεπλανημένως Ζικ 1. 634 a12. διὰ τίν' αἰτίαν χείρω γίνεται Ζιγ 19. 521 a30. οὐ γίνεται Ζγα 17. 727 b18. β 7. 746 b28. φοιτᾷ Ζγα 19. 727 b27. Ζιη 2. 582 b4. συνεκκρίνεται Ζγα 19. 727 a18. παύεται Ζιη 5. 585 b3. Ζγα 19. 727 a10. τῶν καταμηνίων ἱσταμένων, ληγόντων Ζγα 19. 727 a13. Ζιγ 11. 528 a34. κ 1. 634 a32. — 2. menstrua. ἐν τοῖς ζῳοτόκοις ἡ τῶν καταμηνίων γίνεται ῥύσις θύραζε μόνοις ϗ τούτων ἐπιδηλότατα ἐν ταῖς γυναιξίν· τοῖς ἄρρεσιν τὸ σπέρμα, ταῖς γυναιξὶν ἡ τῶν καταμηνίων ἔκκρισις· τὰ καλούμενα καταμήνια γίνεται πλεῖστα τῶν ζῴων ἐν ταῖς γυναιξίν Ζγα 19. 727 a21. δ 2. 767 a1. Ζιγ 19. 521 a26. — ὥρα ϗ σημεῖα τῶν καταμηνίων Ζγδ 4. 773 a17. τοῖς θήλεσι ἐπισημαίνει ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ Ζγα 20. 728 b24. ταῖς μὲν συνεχῶς καθ' ἕκαστον ὀλιγάκις φοιτᾷ, παρὰ δὲ μῆνα τρίτον ταῖς πλείσταις Ζιη 2. 582 b4 Aub. cf J Müller Physiol II 640. τὰ καταμήνια τὰ γινόμενα κατὰ φύσιν φθινόντων τῶν μηνῶν παύεται ταῖς γυναιξὶν ταῖς πλείσταις περὶ τετταράκοντα ἔτη Ζγδ 2. 767 a2. Ζιη 5. 585 b3. — τοῖς θήλεσιν ἥ τ' ἔπαρσις γίνεται τῶν μαστῶν ϗ τὰ καταμήνια καλούμενα καταρρήγνυται, τῶν μαστῶν ἐπὶ δύο δακτύλους ἡρμένων, ὅταν δύο δακτύλους ἀρθῶσι Ζιη 1. 581 b1, 5. Ζγα 20. 728 b31. — ταῖς πιοτέραις γινομέναις οὐ γίνεται· τὰ τῶν γυναικῶν σώματα ἧττον πυκνά, εἰς τὰ καταμήνια γὰρ τρέπεται Ζγβ 7. 746 b28. π ι 4. 891 a30. ταῖς γυναιξὶν ἀρρενωποῖς οὐ γίνεται, ἐνίαις γίγνονται τρίχες ὀλίγαι ἐπὶ τῷ γενείῳ, ὅταν τὰ καταμήνια στῇ Ζγβ 7. 747 a2. Ζιγ 11. 528 a34. — ἐν τοῖς ἐνόπτροις, ὅταν τῶν καταμηνίων ταῖς γυναιξὶν γινομένων ἐμβλέψωσιν εἰς τὸ κάτοπτρον, γίνεται τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἐνόπτρου οἷον νεφέλη αἱματώδης εν 2. 459 b28, 460 a4, 6. cf Prantl de coloribus 159, Humboldt Kosmos III 28. — 3. annua. γίγνεταί τισι καταμήνια τῶν ζῳοτόκων Ζγα 19. 726 a30. συμβαίνει τὰ σώματα τὰ τῶν ἡμιόνων μεγάλα γίνεσθαι διὰ τὸ τὴν ἀπόκρισιν τὴν εἰς τὰ καταμήνια τρέπεσθαι εἰς τὴν αὔξησιν Ζγβ 8. 748 b21. μάλιστα ϗ ταῖς βουσὶ ϗ ταῖς ἵπποις τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει διαλείποντα δίμηνον ϗ τετράμηνον ϗ ἑξάμηνον· τὰ καταμήνια ταῖς κυσὶν ἑπτὰ ἡμέραις γίνεται Ζιζ 18. 573 a12. 20. 574 a31. — καθάρσεις δὲ γίγνονται μὲν καταμηνίων, οὐ μὴν ὅσαι γε ταῖς γυναιξὶν οὐθενὶ τῶν ἄλλων ζῴων Ζιζ 18. 572 b29. τοῖς ὀρεῦσι τοῖς θήλεσιν οὐθὲν γίνεται καταμήνιον Ζιζ 18. 573 a16 (cf περίοδος, γυναικεῖα. S I 479. ΑΖι II 338 adn).

καταμηνιώδης ἀπόκρισις, καταμηνιῶδες περίττωμα Ζγγ 1. 749 b6, 751 a3. — ἡ ἵππος οὐ καταμηνιώδης, ἀλλ' ἐλάχιστον προΐεται Ζγβ 8. 748 a20.

καταμιγνύναι. τούτοις καταμεμῖχθαι τοιαύτην δύναμιν πν 9. 485 b10.

κατάμιξις. τὸ κολλῶδες μετὰ τοῦ ὑγροῦ ἐκκρίνεται διὰ τὴν κατάμιξιν πβ 22. 868 b4. λζ 2. 965 b28.

Καταναῖος. Χαρώνδας ὁ Κ. Πβ 12. 1274 a23.

καταναλίσκειν. ταχὺ καταναλίσκει τὴν τροφήν sim ζ 5. 469 b29, 31. Ζγγ 11. 763 a13. οὐ ποιοῦνται ἐξαγωγήν, ἀλλὰ καταναλίσκουσιν θ 136. 844 a34. τῇ δ' προστιθεὶς καταναλώσω τὸ α Φθ 10. 266 a19. ἐὰν μὴ πάντα τὰ πεμπόμενα καταναλίσκηται ρ 3. 1424 a2. καταναλίσκεται ἡ τοῦ υἱοῦ τροφή sim Ζγβ 4. 737 b21. γ 3. 754 b15, 755 a4. α 18. 725 a17. ἡ τροφὴ καταναλίσκεται εἰς τὴν αὔξησιν, εἰς τὸ σῶμα sim Ζγδ 4. 771 a28. α 18. 725 b31. Ζμβ 5. 651 a22. δ 12. 694 b19. Ζια 17. 497 a9. γ 4. 514 b33. — metaph τὴν σπουδήν ἐστί σοι καταναλωτέον ρ 1. 1420 b22. τὰς ἀρχὰς εἰς ταῦτα (int τὰ φυσικά) καταναλίσκουσιν ΜΑ 8. 990 a3.

κατανέμειν. δεῖ τὸ πλῆθος ἐν συσσιτίοις κατανενεμῆσθαι Πη 12. 1331 a20.

κατανεύειν. διὰ τί Ἥρα οὐ κατανεῦσαι ἀλλὰ ϗ ὀμόσαι τὸν Δία ἠξίωσεν f 157. 1504 b16.

κατανοεῖν, c acc σχεδὸν δὴ κατανοήσειεν ἄν τις τοῦτο Πη 7. 1327 b20. οὐ κατανενοηκότες ἔνια Ζγγ 5. 756 a7. κατανοεῖν τὰς διαφορὰς τῶν φυτῶν φτα 4. 820 a9. οὕτως ἔσται κατανοεῖν ἱκανῶς μᾶλλον (int τοῦτο οὗ τὸ ἴδιον ἀποδέδοται) τε 2. 129 b9, opp ἀσαφὲς γίνεται b17. ἅπερ ἂν μάλιστα βούλῃ

κατανοῆσαι τοὺς ἄκοντας ρ23. 1434 b24. ἐκ τοῦ κατανενοηκέναι ποιοῦντα ταῦτα τὸν ἐκεῖνον Ζι6. 612 b9. — εἰ κατανοήσαιμεν αὐτοὶ ποίοις μάλιστα λόγοις προσέχομεν ρ30. 1436 b5. — δεῖ δὲ κατανοεῖν (κατανοῆσαι) ὅτι Αβ15. 64 a33, b17. τι33. 182 b6. Φδ4. 211 a12. Μι1. 1052 b1. Ζι6. 612 a13. — καλοῦσι κοράκιον, διὰ τὸ κατανοηθῆναι ὑπ' αὐτῶν κόρακα παύσασθαι τῆς ἀλγηδόνος θ86. 837 a20.

κατανόημά τι χρηματιστικόν Πα11. 1259 a7.

καταντᾶν εἰς τοὺς προκειμένους λιμένας f13. 1476 a26.

κατάντης, opp ἀνάντης Φγ3. 202 a20. Μκ9. 1066 a33. κινεῖσθαι κάταντες, ἄναντες Φη4. 248 a22. κατάντεις πορεῖαι πβ38. 870 a32, 35. φέρεσθαι εἰς τὸ κάταντες πκϛ36. 944 b8. τὰ κατάντη φέρεται, ἀλλ' οὐ βαδίζει Ζζ12. 567 a7. ἀποστηρίζεσθαι ἐν τοῖς κατάντεσιν πε19. 882 b35.

καταντικρύ, vi locali, τὰ ὀστρακόδερμα κινεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἕλικην, ἀλλ' ἐπὶ τὸ καταντικρύ Ζδ4. 528 b10. cf ε6. 541 b14. 23. 555 a6. θ2. 591 b24. Ζμδ13. 696 b24 (κατ' ἀντικρύ Bk). Ζπ4. 706 a15. Ζγγ3. 754 b25. καταντικρὺ ἀλλήλων κ2. 391 b21. καταντικρὺ τῇ θέσει τῆς ἐκροῆς μβ2. 356 a10. ἡ θήρα καταντικρὺ γίνεται τοῖς στόμασιν, ὅνπερ πεφύκασι τρόπον νεῖν Ζθ2. 591 b24. — metaph καταντικρύ (aperte), opp ἐξ εἰρωνείας Ργ19. 1419 b36. — κατὰ τὴν καταντικρὺ ἢ ὡς Γλαύκων λέγει πο25. 1461 a35, i q ἐναντίως ἤ. secus, aliter ac Vhl Poet IV 422.

καταξεῖν. θόλοι περισσοῖς τοῖς ῥυθμοῖς κατεξεσμένοι θ100. 838 b15.

καταξηραίνω. τὸ πλεῖον σπέρμα διαφθερεῖ καταξηραῖνον Ζγδ4. 772 a12. τὸ ὑγρὸν χρονιζόμενον καὶ καταξηραινόμενον χ5. 795 a12, 794 b30. κατεξηράνθαι τἆλλα πάντα μα3. 340 b1.

κατάξηρος γλῶττα, opp λίαν ὑγρά ψβ10. 422 b5.

κάταξις, ἡ εἰς μεγάλα μέρη διαίρεσις καὶ χωρισμός, dist θραῦσις μδ9. 386 a12, 13.

καταπατεῖν τὴν περὶ τὰς ῥαφανίδας γῆν πκ13. 924 a26. οἱ (περὶ τοὺς βωμοὺς) λίθοι καταπατοῦνται Φβ6. 197 b11.

καταπάττειν. καταπάσαντες ἄλευρα Ζι40. 627 b20.

καταπαύειν. ὁ ἥλιος καταπαύει τὰ πνεύματα μβ5. 361 b20, 22. — οἱ ξένοι ἐπὶ μικρῷ διαλύονται καὶ καταπαύονται Ρα12. 1373 a9.

κατάπαυσις τῶν ἤχων ακ803 b42. λαμβάνειν κατάπαυσιν, ποιεῖσθαι τὴν κατάπαυσιν ακ802 a28, b1.

καταπέλτης πότε οὐ δύναται βάλλειν μακράν ακ800 b13. ἀφεῖναι τὸν καταπέλτην Ηγ2. 1111 a11.

καταπέμπειν. Διοπείθει τὰ παρὰ βασιλέως τεθνεῶτι κατεπέμφθη Ρβ8. 1386 a14.

καταπέτεσθαι. καταπτᾶσαι αἱ γέρανοι ἡσυχάζουσιν Ζι10. 614 b21.

καταπέττεται ἡ τροφή, ὁ οἶνος Ζγγ5. 756 b11. πγ13. 875 b33. ἕως ἂν καταπεφθῇ ἡ τροφή υ3. 457 b19.

καταπηγνύναι. καταπηγνύουσιν ὀβελίσκους περὶ τὸν τάφον Πη2. 1324 b20. ἀκρίδες τίκτουσιν εἰς τὴν γῆν καταπήξασαι τὸν καυλόν Ζε28. 555 b20. — ἰχθύες ὑπὸ τοῦ ψύχους καταπήγνυνται Ζθ19. 601 b31.

καταπιέζεται ὁ ὄροφος φτβ3. 824 b31.

καταπίνειν ψώμισμα, ψωμὸν μείζω Ργ4. 1407 a8. πλδ9. 964 a26, σῖτον, ᾠά, λίθους, κόγχας, ἄγκιστρον Ζθ3. 592 a30. θ4. 594 a17. 26. 605 a26. ι10. 614 b27. 37. 621 a7, 13. ὁ λέων καταπίνει πολλὰ ὅλα οὐ διαιρῶν Ζθ5. 594 b19. καταπίνειν τὸ δέρμα, φύλλον, κόγχας θ66. 835 a28. 86. 837 a22. 14. 831 b11. f331. 1533 b30. καταπινομένων αἰσθάνονται (οἱ ἰχθύες) τῶν λιπαρῶν Ζμδ11. 690 b30. cf κατάποσις. τὸ καταποθέν Ζθ4. 594 a20. — ποταμοὶ καταπινόμενοι μα13. 351 a1, 16. πλοῖα εὐδίας καταπίνεται καὶ ἀφανῆ γίνεται πκγ5. 931 b39.

καταπίπτει τὰ βλέφαρα διὰ ψῦξιν υ3. 457 b4. ἐπιλαμβανομένων τῶν φλεβῶν καταπίπτουσιν οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀναισθησίας Ζιγ3. 514 a7. καταπίπτει ἀὴρ ἐντεῦθεν φτβ3. 824 b8. — ἄρκτος ὁμόσε χωρήσασα τῷ ταύρῳ κατὰ πρόσωπον ὑπτία καταπίπτει Ζθ5. 594 b12.

καταπίστωσις. ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἰόλεω τὰς καταπιστώσεις ποιοῦνται οἱ ἐρώμενοι καὶ οἱ ἐρασταί f92. 1492 a42.

κατάπλασμα. τίς καταπλάσματος ἀρετή πα30. 863 a6. 45. 864 b32.

καταπλάττουσιν ἑαυτοὺς πηλῷ Ζι6. 612 a18. τῶν κηρίων τὰ μάλιστα τῷ κηρῷ καταπεπλασμένα Ζι40. 624 a13.

καταπλεῖν. τροχίαι ἀναπλέουσιν εἰς τὸν Ἴστρον, καταπλέουσιν εἰς τὸν Ἀδρίαν Ζθ13. 598 b16. οἱ καταπλέοντες εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον, ἐκ τοῦ Φάσιδος f410. 1546 b7. 72. 1488 a4.

καταπλέκειν. πόλεμος τῷ μεγέθει μετριάζων καταπεπλεγμένος τῇ ποικιλίᾳ πο23. 1459 a34.

καταπληκτικός. τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γιγνόμενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν f148. 1503 a43.

καταπλήξ, def, opp ἀναίσχυντος, αἰδήμων Ηβ7. 1108 a34. ηεγ7. 1233 b28. ημα30. 1193 a4, 9.

κατάπληξις, opp ἀναισχυντία, αἰδώς ηεβ3. 1221 a1. γ7. 1233 b27. ημα30. 1193 a1.

καταπλήττουσι τοὺς ἀκροατὰς θορυβοῦντες Ργ7. 1408 a25. καταπληττόμενος, καταπεπληγμένος, syn καταπλήξ ημα30. 1193 a6, 4, 9.

καταπλύνει (i e abluendo extrahit) τὸ τοιοῦτον ἐκ τοῦ σώματος τὸ ἐξιὸν ὑγρόν μβ3. 357 b5.

καταπνεῖν. (αἱ πέρδικες ἔγκυοι γίνονται) καὶ ὑπερπετομένων ἐκ τοῦ καταπνεῦσαι τὸν ἄρρενα (concipiunt etiam supervolantium afflatu) Ζιε5. 541 a29. ὁ λέων ἐμποιεῖ καὶ ὀσμὴν βαρεῖαν ἐν τοῖς ἐσθιομένοις καταπνέων Ζθ5. 594 b27. ὁ νότος τοῖς πρὸς τὸν ἄρκτον οἰκοῦσι λαμπρὸς καταπνεῖ πκϛ45. 945 a36. ἐὰν καταπνευσθῇ v l Ζζ2. 560 b13 (κατὰ πνεῦμα στῇ Bk).

καταπνίγειν. συνιζάνοντες καὶ καταπνίγοντες, ὥσπερ τὰς φύσας, ἐκπνέουσιν αν7. 474 a15. cf κατέπνιξε πλγ5. 962 a7. καταπνιγόμενοι ἄνθρακες, καταπνιγόμενον πῦρ ζ5. 470 a8, 16. τῶν δεδειπνηκότων ὁ ὕπνος ἂν εὐθὺς καθεύδωσι καταπνίγει τὸ θερμόν, opp ἀναρριπίζειν f224. 1518 b45. καταπνιγόμενα ἐν τῷ σώματι ὑγρὰ περιττώματα πλη3. 967 a6. φωναὶ καταπεπνιγμέναι, τυφλαί, νεφώδεις ακ800 a15. τόποι καταπεπνιγμένοι, opp εὐπνούστεροι· καταπέπνικται ὁ καθεύδων πβ30. 869 a35, b3.

κατάπνιξις, opp εὔπνοια πλη3. 966 b36.

καταπολεμῆσαι τοὺς ἐναντίους ρ9. 1429 b2. 2. 1423 a5.

καταπονεῖν. τῶν Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων f66. 1487 a8. οἱ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων f537. 1567 a27.

καταπορθμίας καλεῖται ἐν Σικελίᾳ ὁ ἀπηλιώτης σ973 a25. f238. 1521 b19.

κατάποσις. ἐν τῇ καταπόσει γίνεται ἡ αἴσθησις τῆς τροφῆς τοῖς ἰχθύσι Ζμδ11. 690 b28.

καταπραΰνειν βουλόμενοι Ρβ3. 1380 b30.

καταπύθεται (Hom Ψ 328) πο25. 1461 a23.

καταπυκνοῦσθαι. τοῦ κύκλου ἐν ᾧ μᾶλλον φαίνεται καταπεπυκνῶσθαι καὶ μεγέθει καὶ πλήθει ἀστέρων μα8. 346 a29. — συλλογισμὸς καταπυκνοῦται (interpositis terminis mediis)

Αγ14. 79 a30 Wz.

καταρᾶσθαι. αὐτοὶ ἑαυτοῖς κατηράσαντο f 143. 1502 b7. καταράσασθαι τοῖς μὴ βϐληθεῖσι συμπλεῖν f 513. 1562 a6. πειρᾶται ἐξ αὐτῶν ὧν κατηράσαντο γενέσθαι αὐτοῖς τὴν βλάβην f 143. 1502 b13. κατηράσατο μὴ γενέσθαι τὰ πλοῖα στεγανά f 513. 1562 a8. — κατάρατος. ὐκ ἐπιώρκησαν, ἀλλὰ κατάρατοι ἦσαν f 143. 1502 b7.

καταρράκτης. refertur inter τὰ σχιζόποδα Ζι12. 615 a26. ἔχει τὸν στόμαχον εὐρὺν ϗ πλατὺν ὅλον Ζιβ17. 509 a4. ζῇ μὲν περὶ θάλατταν, ὅταν δὲ καθῇ αὑτὸν εἰς τὸ βαθύ, μένει χρόνον ὐκ ἐλάττονα ἢ ὅσον πλέθρον διέλθοι τις· ἔστι δ' ἔλαττον ἱέρακος τὸ ὄρνεον Ζι12. 615 a29. (Catarracta Gazae, Mergula Scaligero. Skua Hoieri C II 170. Pelecanus bassanus *L* Oedmann in act Acad Stockholm 1786 VII. S II 88. K 494. St. Cr. fort Podiceps auritus vel Fulica atra AZι I 94, 42. Graculus pygmaeus Su 157, 148. non def KaZι 94, 43. cf Salmas exerc Plin 64).

καταράσσειν, καταρράσσειν. trans ὄρνιθες καταράσσυσιν αὐτὺς εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν θ79. 836 a13. — intr ὄμβροι καταρράσσυσι (v l καταράσσυσι) κ2. 392 b10.

καταριθμεῖν. πάντες ἄνθρωποι εἰς τὰ δέκα καταριθμῦσι πιε3. 910 b24. — med ἐν ἀμφοτέροις τοῖς γένεσιν αὐτὸ καταριθμεῖσθαι K8. 11 a38 (cf συγκαταριθμεῖσθαι a22). μεσότητάς τινας κατηριθμησάμεθα ημα19. 1190 b7. κατηριθμημένοι δόξας τα2. 101 a31. — pass πολιτεῖαί τινες καταριθμῦνται μετὰ τύτων Πδ8. 1293 b26. λοιπὸν ἐκ τῶν καταριθμηθέντων Πη9. 1329 a27. οἱ εἰωθότες λέγεσθαι τρόποι σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται K15. 15 b32. cf ρ3. 1425 a34. καταριθμυμένων Ζια15. 494 a24. τὰ κατηριθμημένα τα6. 102 b34.

καταρρεῖν. ἀκαριαίυ φλέγματος καταρρέοντος μτ1. 463 a15. κυήματα καταρρεῖ εἰς τὴν γῆν Ζιε30. 556 b5. κόμι καταρρεῖ φτβ9. 829 a17, 23. — κατερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον f 516. 1562 b3.

καταρρήγνυσθαι. ἀκρὶς γίνεται ἐν πεδιάδι ϗ κατερρωγυίᾳ Ζιε28. 556 a5. — τοῖς θήλεσι τὰ καλύμενα καταμήνια καταρρήγνυται Ζιη1. 581 b1, 582 a11. ὄμβροι ἐξαίσιοι καταρραγέντες κ6. 400 a26.

καταρροή τις ἢ ἱδρὼς προβαίνει ἐκ τῶν ζῴων ϗ τῶν φυτῶν φτβ1. 822 a30, 32.

καταρροϊκοὶ οἱ περὶ τὰς κριθὰς ἐργαζόμενοι πκα24. 929 b27. λη10. 967 b20.

κατάρρυς. κατάρροι γίγνονται ἐκ τῆς κεφαλῆς υ3. 458 a3. πβ17. 867 b37. λϛ2. 965 b7. ὗρα ϗ ὑποχωρήσεις ϗ κατάρροι ὠμοὶ λέγονται μδ3. 380 b5. περὶ τὺς κατάρρυς ϗ τὰς μέθας ακ801 a16. πταρμὸς πρὸ τῶν κατάρρων γίνεται πι54. 897 a13. κατάρροι τῶν φθισικῶν, τῶν φλεγματωδῶν πε31. 884 a14. α9. 860 a31.

καταρροφεῖν πγ35. 876 a27.

καταρτᾶν. κατήρτηται ἡ πλάστιγξ μχ20. 853 b27. πάντα ἀποτεινόμενα κύκλῳ φέρεται, οἷον οἱ διστοὶ ϗ τὰ καταρτώμενα πγ20. 874 a18.

κατάρχειν. ἐν χορῷ κορυφαίυ κατάρξαντος κ6. 399 a15.

κατασβέννυσι σαλαμάνδρα τὸ πῦρ Ζιε19. 552 b17.

κατασιγάζει ὁ ἄρρην πέρδιξ προσιὼν τὴν θήλειαν Ζιι8. 614 a20.

κατασιωπᾶν. μὴ ἀναγκάζεσθαι κατασιωπᾶν, ἄν τι βύληται μεταδῦναι τοῖς ἄλλοις Ργ12. 1413 b7.

κατασκελετεύεται τὸ σπέρμα Ζικ3. 636 a14.

κατασκευάζειν ἐξ ἀρχῆς πολιτείαν, dist ἐπανορθῶσαι Πδ1. 1289 a4. κατασκευάσαι ἀρχεῖον, δημοκρατίαν, τύραννον Πδ14. 1298 b27. ε3. 1303 a20. 6. 1306 a1. ἐν ἑκάστῃ ποίμνῃ κατασκευάζυσιν ἡγεμόνα Ζιζ19. 573 b20. c acc obiecti et praedicati τὸ τῦ ἄρρενος σπέρμα τὴν ἐν τῷ θήλει ὕλην ποιάν τινα κατασκευάζει Ζγα21. 730 a15. med κατασκευάσασθαι οἶκον πρεπόντως Ηδ6. 1123 a6. — πρὸς ἑαυτὸν κατασκευάσαι εὖ τὸν ἀκροατήν, πόθεν σπυδαίυς δεῖ κατασκευάζειν ἢ φαύλυς Ργ19. 1419 b11, 18. — κατασκευάζειν, opp ἀνασκευάζειν τα5. 102 a15. β2. 109 b26, 110 a15 al. Ρβ24. 1401 b3. opp ἀναιρεῖν τβ3. 110 b9, 11. 7. 112 b29. 8. 113 b17. 9. 114 a25, b17. γ6. 119 a34, b22. δ3. 124 a11 al. Ρβ23. 1397 a9. opp ἀποστερεῖν Αα28. 44 b22. τὸ κατασκευαζόμενον ('praedicatum problematis') Αα28. 43 b40. κατασκευάζειν et ἀνασκευάζειν ὅρον, ἴδιον, γένος, συμβεβηκός, utrum sit facilius τη5. quae sit κατασκευάζειν, quae ἀνασκευάζειν facilius Αα26. 43 a1-15. τὸ ἀνασκευάζειν τῦ κατασκευάζειν ῥᾷον Αα26. 43 a15. τη5. 154 b31. inde de placitis philosophicis (cf ποιεῖν, τίθεσθαι) dicitur κατασκευάζειν ἰδέας, ἀριθμύς, ἕτερόν τι γένος ἀριθμῶν, φύσιν, γένεσιν sim Ηα4. 1096 a19. ΜΑ4. 984 b25. 9. 991 b28. ζ8. 1034 a3. κ2. 1060 a18. μ6. 1080 b18. 8. 1083 b22. Φα6. 189 a26. δ8. 216 a22. θ9. 265 b31. Οβ13. 293 a24. γ2. 301 a17 (syn ποιεῖν). δ2. 309 b31 (syn ποιεῖν). Γα1. 314 b1. 8. 325 a26. Πβ6. 1265 a39. ατ969 a17. — κατασκευαστέον τβ3. 110 b34. — κατασκευαστοὶ ἄνδρες οβ1348 a7.

κατασκεύασμα τῶν συσσιτίων Πβ9. 1271 a33. τὰ τοιαῦτα κατασκευάσματα Πζ4. 1319 b20. θ100. 838 b12.

κατασκευαστικὸς τῶν περιττῶν ὁ ἐλευθέριος αρ5. 1250 b29. — προβλήματα κατασκευαστικά τβ1. 109 a3. κατασκευαστικοὶ τόποι τγ6. 119 a33. η2. 153 a2. κατασκευαστικὰ ἐνθυμήματα Ρβ26. 1403 a25. — κατασκευαστικῶς δείκνυσθαι διά σχήματός τινος Αα46. 52 a31.

κατασκευὴ ἑκάστυ κ6. 399 a30. κατασκευὴ πολλὴ τῶν καλυμένων ἐπίπλων Πβ7. 1267 b12. περὶ θεὺς κατασκευαὶ ϗ θυσίαι Ηδ5. 1122 b20. κατασκευαὶ ἀγαθῶν ϗ γεννήσεις Πη13. 1332 a18. περὶ νόμων ϗ τῆς πολιτικῆς (τῆς κοινῆς) κατασκευῆς ρ3. 1424 a8-b26. — δρώντων πάντων οἰκείως ταῖς σφετέραις κατασκευαῖς κ6. 398 b24, 399 a6.

κατασκήπτειν. σκηπτός, κατασκήψας εἰς τὴν γῆν κ4. 395 a25. ὅταν κατασκήψῃ ἡ ἶρις Ζιε22. 553 b30. εὐώδη τὰ δένδρα εἰς ἅπερ ἂν ἡ ἶρις κατασκήψῃ πιβ3. 906 a37.

κατασκοπεῖσθαι, med ἄνθρωπος ὃς ἂν αὐτὸς ἑαυτὸν κατασκοπῆται, syn θεᾶσθαι ημβ15. 1213 a5, 4, 7.

κατάσκοπος. μὴ λανθάνειν ὅσα πράττει τις, ἀλλ' εἶναι κατασκόπυς Πε11. 1313 b12. ὐ κατεῖπε τῶν κατασκόπων Ργ15. 1416 b3.

κατασμικρίζειν (τὰ εὐεργετήματα) Ηθ15. 1163 a14.

κατασοβῦσιν οἱ ἱέρακες τὺς ὄρνιθας θ118. 841 b22, cf καταδιώκειν Ζιι36. 620 b2.

κατασπᾶν. κινεῖσθαι κατασπώμενον κάτω Οα3. 270 a9. ὅταν κατασπώμενον ἐκπυρωθῇ τὸ νέφος μγ1. 371 a15. ὁ δρόμος κατασπᾷ κάτω τὰ περιττώματα πε9. 881 b9. τὸ πλησιάζειν τοῖς ἄρρεσι κατασπᾷ τὴν τῶν γυναικῶν ἀπόκρισιν Ζγγ1. 750 b35. — κἂν κατασπάσῃ τις τὰς σύριγγας κἂν ἐπιλάβῃ ακ804 a14. — ὀφρύες κατεσπασμέναι, γαστροκνημία κατεσπασμένη, opp ἀνεσπασμένη Ζια9. 491 b17. 15. 494 a9.

κατάσπασις τῦ ἄνωθεν αἰθέρος μβ9. 369 b20.

κατασπείρειν τὴν γῆν οβ1351 a20.

καταστασιάζεσθαι κατὰ γάμυς ἢ δίκας Πε6. 1306 a33. καταστασιασθῆναι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ρ30. 1437 a11.

κατάστασις τῶν ἀρχόντων, τῶν ἀρχῶν Πβ6. 1266 a8. 8. 1268 a28. δ15. 1299 a11, 1300 a7, 9, 32. ημβ12. 1212 a25. καταστάσεις ἐπιτρόπων f 381. 1541 b9. εἰς ἐμφανῶν κατάστασιν f 382. 1541 b27. ἡ ἡδονὴ κατάστασις ἀθρόα ϗ αἰσθητὴ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν Ρα11. 1369 b34. ημβ7. 1205 b6 (syn ἀποκατάστασις b12). εἰς τὰ εἰωθότα ἐλθεῖν σωτηρία γίνεται ὥσπερ εἰς φύσεως κατάστασιν πκη1. 949 a32. — ἡ πράυνσις κατάστασις ϗ ἠρέμησις ὀργῆς Ρβ3. 1380 a8. ἠρεμία ϗ κατάστασις, ἀπαλλαγῆναι τῆς ταραχῆς ϗ εἰς κατάστασιν ἐλθεῖν Φη3. 247 b30, 27. μετὰ συννοίας ϗ καταστάσεως πιθ4. 917 b39. — κατάστασις i q διάθεσις. προβαίνει ἐναλλὰξ τὸ πορευόμενον, οὕτω γὰρ εἰς ταὐτὸ τῷ ἐξ ἀρχῆς σχήματι γίνεται ἡ κατάστασις Ζπ8. 708 b19. ἡ πτέρωσις ἐν ταῖς ἀρρωστίαις οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει κατάστασιν ἥνπερ ὑγιαινόντων Ζιθ18. 601 b7. φθαρτικὸν τῆς ἐναντίας καταστάσεως, opp ποιητικὸν τῆς εἰρημένης διαθέσεως Ρα11. 1370 a2, 1. ἡ τοιαύτη κατάστασις (i e πολιτεία) οὐδὲ δημοκρατία κυρίως Πδ4. 1292 a35. ἡ αὐτὴ κατάστασις, syn ἡ καθεστηκυῖα πολιτεία Πε1. 1301 b11, 10. ὅταν τοιαύτης τῆς καταστάσεως οὔσης ἐπιπνεύσῃ ὁ βορέας πκϛ46. 945 a39. — οὕτω τὰς καταστάσεις τῶν δημηγοριῶν ποιητέον ρ30. 1438 a2, cf 1437 b33.

καταστεγάζειν χόρτῳ τὴν τάφρον Ζιθ20. 603 a5.

κατάστεγοι (κατάστεγνοι ci S Pic) νεοττιαὶ ἀλκυόνος Ζι14. 616 a25.

καταστηρίζειν, κατεστηριγμένον, opp ἀβέβαιον κ4. 395 b16.

καταστίζειν. ᾠὰ κατεστιγμένα Ζιζ2. 559 a24.

κατάστικτος ὁ κνιπολόγος Ζιθ3. 593 a13.

καταστρέφειν, trans ἀναφέρεται (ὁ πολύπους) κατεστραμμένῳ τῷ ὀστράκῳ Ζι37. 622 b8. κέρατα κατεστραμμένα θ1. 830 a31. metaph λέξις κατεστραμμένη Ργ9, syn ἡ ἐν περιόδοις Ργ9. 1409 a35, opp εἰρομένη a23-25. — αἱ κατεστραμμέναι χορδαὶ τὰς φωνὰς ποιοῦσι σκληροτέρας, syn κατάτασις τῶν χορδῶν ακ 803 a28, 32, 37, 47. — intr καταστρέφειν εἰς ταὐτόν πιθ39. 921 a26. ἕως ἂν εἰς γωνίαν καταστρέψωσιν ἄλλην μχ25. 856 b17.

καταστροφαὶ τῶν συμφωνιῶν πιθ39. 921 a17.

κατασυλλογίζεσθαι, passive, πρὸς τὸ μὴ κατασυλλογίζεσθαι παρατηρητέον Αβ19. 66 a25.

κατασφραγίζεσθαι τὰς θύρας θ123. 842 a29.

κατάτασις (κατάστασις codd, cf Did praef XV) τῶν χορδῶν ακ803 a37.

κατατείνειν, trans ὁ ἐλέφας τοῖς ποσὶν ἐπιβαίνων κατατείνει ἐπὶ τῆς γῆς τοὺς φοίνικας Ζι1. 610 a24. — κατατεῖναι χορδήν, στήμονα Ζγε7. 787 b23, 25. δρόμημα συνεχῶς κατατεταμένον Ζι44. 629 b19. φεύγουσι κατατείναντες τὴν κέρκον Ζι44. 629 b35. — φλέβες κατατείνονται διὰ τοῦ μεσεντερίου, φλέβες κατατεταμέναι Ζμβ3. 650 a26. φ6. 812 a29. (τῶν τρωγλοδυτικῶν) τὰ σκέλη ἐκ τοῦ πλαγίου προσπεφυκότα ϗ ἐπὶ τῇ γῇ κατατεταμένα Ζπ15. 713 a19. — intr ὁ λέων τρέχει κατατείνας Ζι44. 629 a18. — φλέβες κατατείνουσαι πρὸς τὴν τῶν ἐντέρων θέσιν Ζια16. 496 a1. χαίτη κατατείνουσα βαθεῖα σφόδρα θ1. 830 a11.

κατατελευτᾶν. ὁ πόρος κατατελευτᾷ εἰς τοὺς νεφρούς Ζμγ9. 671 b13.

κατατέμνειν. Ἱππόδαμος ὃς τὸν Πειραιᾶ κατέτεμεν Πβ8. 1267 b23.

κατατεφροῦν. (φέψαλος) τὴν Λιπαραίαν πόλιν κατετέφρωσε μβ8. 367 a7.

κατατήκει ὁ χρόνος Φδ12. 221 a31.

κατατοκιζόμενοι γίγνονται πένητες Πε12. 1316 b16.

κατατρέχειν. λησταὶ καταδραμόντες εἰς τὸ χωρίον f 66. 1486 b44.

κατατρίβειν. ὁ σταλαγμὸς κατατρίβει Φθ3. 253 b15. ταχὺ ἂν κατετρίβοντο οἱ ὀδόντες Ζγβ6. 745 a28. — κατατρίβειν τὰς ἡμέρας περὶ τῶν τυχόντων Ηγ13. 1117 b35. cf f 72. 1488 a3.

κατατρώγειν. προσφερόμενον ϗ κατατρωγόμενον τὸ ἀνάρρινον δακρύειν ποιεῖ πκ22. 925 a31.

κατατυγχάνειν Πη11. 1330 a37 (?).

καταφάναι. οἷς ἀληθεύει ἡ ψυχὴ τῷ καταφάναι ἢ ἀποφάναι Ηζ3. 1139 b15. εἰ κατὰ παντός τι ἢ καταφῆσει ἢ ἀποφῆσαι ἐνδέχεται, εἰ μηθὲν ἔστιν ἀληθῶς καταφῆσαι Μγ4. 1007 b21. κ5. 1062 b7. ἀδύνατον ἅμα καταφάναι ϗ ἀποφάναι ἀληθῶς Μγ6. 1011 b20. β1. 995 b10. οὐ διὰ τὸ καταφαθῆναι ἢ ἀποφαθῆναι ἔσται ἢ οὐκ ἔσται ε9. 18 b39. — οἷον καταφᾶσα ἢ ἀποφᾶσα ἡ ψυχὴ διώκει ἢ φεύγει ψγ7. 431 a9.

καταφανής. γίγνεταί τι καταφανές, ποιεῖν τι καταφανές μγ4. 375 a22. ρ2. 1422 b19, a35. πκθ14. 952 b5. καταφανὲς ἔσται πότερον . . . ἢ τβ2. 109 b39 (cf κατάδηλον b2). ἐξ αὐτῶν καταφανές ἐστιν ὅτι τα2. 101 a29. ὑπερβάλλων μᾶλλον καταφανής ἐστιν Ηγ10. 1116 a2. τί ἐστι, καταφανέστερον ἂν γένοιτ' ἀπ' ἀρχῆς ἀναλαβοῦσιν Ηκ3. 1174 a13. μάλιστα καταφανὲς τὸ νῦν ῥηθὲν ἐπὶ τῶν ὑγιεινῶν τζ13. 150 b10. καταφανὲς (sc ἐστὶν) ὅτι φ4. 808 b15, 20.

κατάφασις. τῇ πρὸς ἄλληλα συμπλοκῇ κατάφασις ἢ ἀπόφασις γίνεται Κ4. 2 a5 (κατάφασις, dist et syn φάσις, v φάσις). ἄνευ ῥήματος οὐδεμία κατάφασις ε10. 19 b12. ἡ κατάφασις λόγος ἐστὶ καταφατικός Κ10. 12 b7. ἡ κατάφασις ἀπόφανσίς τινος κατά τινος ε6. 17 a25. 10. 19 b5. Αγ2. 72 a13. ἓν δεῖ εἶναι ϗ καθ' ἑνὸς τὸ ἐν τῇ καταφάσει ε10. 19 b6. μία ἀπόφασις μιᾶς καταφάσεως ε7. 17 b38. κατάφασις προτέρα ἀποφάσεως, διὰ τὴν κατάφασιν ἡ ἀπόφασις γνώριμος ε5. 17 a8, 9 Wz. Αα25. 86 b35. Οβ3. 286 a26. ἀντικεῖσθαι ὡς κατάφασις ϗ ἀπόφασις Κ10. 11 b19. ἀποφάσεις ϗ καταφάσεις αἱ ἀντικείμεναι Αα13. 32 a22. ὅσα ὡς κατάφασις ϗ ἀπόφασις ἀντίκειται, ἀεὶ θάτερον αὐτῶν ἀληθὲς ἢ ψεῦδος Κ10. 13 a37-b35. 4. 2 a8. Μγ4. 1008 a34, 9. — ὅπερ ἐν διανοίᾳ κατάφασις ϗ ἀπόφασις, τοῦτ' ἐν ὀρέξει δίωξις ϗ φυγή Ηζ2. 1139 a21.

καταφατικὸς λόγος, opp ἀποφατικός Κ10. 12 b8. Αα1. 24 a16. πρότασις καταφατική, opp ἀποφατική, στερητική Αα2. 25 a3. 5. 27 b12. γ25. 86 b33 al. et (quia ὅρος deflectitur ad significationem προτάσεως, v s ὅρος) ὅροι καταφατικοί, opp ἀποφατικοί, στερητικοί Αα26. 28 b1, 2, a39 al. σχῆμα καταφατικόν (earum προτάσεων, quarum forma affirmativa, vis negativa) Αα3. 25 b20. 13. 32 a32. — **καταφατικῶς** λέγεσθαι Αβ15. 64 b15.

καταφέρειν. καταφέρουσιν οἱ ποταμοὶ χρυσίον, γῆν, τροφὴν πολλήν θ46. 833 b17. πκγ33. 935 a16. Ζιθ19. 601 b19. — καταφέρειν τοὺς τόκους οβ1348 a2, b31. — τὴν διαβολὴν ψευδῶς ἡμῶν κατήνεγκαν ρ30. 1437 a19. — pass καταφέρονται μεγάλαι ψακάδες, καταφέρεται ὕδωρ, ἀτμίς, ἀναθυμίασις sim μα12. 348 a11. 10. 347 a15. β3. 358 b3. 9. 369 b15. εν3. 462 b7. φάρμακον ταχὺ πρὶν ταράξαι καταφέρεται εἰς τὴν κύστιν πα43. 864 b23. ἁλιέται οὐ δυνάμενοι φέρειν καταφέρονται εἰς βυθόν Ζι32. 619 a7. χελῶναι καταφέρονται (εἰς τὴν θάλατταν), opp ἐπιπολάζουσιν Ζιθ2. 590 b8. ἡλίου καταφερομένου, opp αἰρομένου, ἀνατέλλοντος μγ2. 372 a13. Ζι39. 623 a21. ε19. 552 b21. — διὰ τὰ ἀπὸ τῆς ὄψεως καταφερόμενα ὁρᾶν (ποιεῖ ἡ σωζομένη ἐν τῷ ὕπνῳ τοῦ αἰσθητηρίου κίνησις) εν3. 461 a28. —

καταφέρεσθαι, syn καθεύδειν, νυστάζειν, opp ἐγείρεσθαι υ 3. 456 b31. εν 3. 462 a10. Ζγε 1. 779 a9.

καταφεύγειν ἐπὶ τὸν δικαστήν, ἐπὶ τὰς τοιαύτας διαγωγάς Ηε 7. 1132 a20. κ 6. 1176 b12. ἐπὶ τὸν λόγον καταφεύγοντες οἴονται φιλοσοφεῖν Ηβ 3. 1105 b13. καταφεύγειν εἰς ὅρκον, εἰς ἀτύχημα, καταφευκτέον ἐπὶ τὰς ἀτυχίας ρ 18. 1432 a38. 37. 1444 a8. 8. 1429 a14.

καταφιέναι. λέβητα καταφέντες (εἰς τὴν θάλατταν) πλβ 5. 960 b32.

καταφιλεῖν τοὺς παῖδας ἐν τοῖς συμποσίοις f 512. 1561 b40.

καταφλέγειν. πυρκαϊαὶ ἐπὶ Φαέθοντος τὰ πρὸς ἕω μέρη κατέφλεξαν κ 6. 400 a31.

καταφορά. νιφετὸς βρῖθος εἰς καταφορὰν ταχυτέραν λαβών κ 4. 394 b3.

καταφορος. τὸ κατάφορον τῆς θαλάττης, opp τὸ γαληνίζον πκγ 41. 936 a6.

καταφρονεῖν, opp φθονεῖν, ζηλοῦν Πδ 11. 1295 b23. Ρβ 11. 1388 b24. — καταφρονεῖν τινός, τῶν φοβερῶν, τῆς ἀταξίας al Ηβ 2. 1104 b1. Πε 3. 1302 b28. 7. 1307 b9 al. καταφρονεῖν absolute, περὶ τῆς μαντικῆς οὔτε καταφρονῆσαι ῥᾴδιον οὔτε πεισθῆναι μτ 1. 462 b13.

καταφρόνησις, εἶδός τι ὀλιγωρίας Ρβ 2. 1378 b14. opp ζῆλος Ρβ 11. 1388 b23. διὰ καταφρόνησιν στασιάζουσι καὶ ἐπιτίθενται Πε 2. 1302 b2. 3. 1302 b25-33. 10. 1312 a1-14.

καταφρονητικός Ρβ 11. 1388 b25. δόξης ηεγ 5. 1232 a39, b16. ἦθος καταφρονητικόν Ρβ 15. 1390 b19. καταφρονητικὸν ἡ εἰρωνεία Ρβ 2. 1379 b31.

καταφυγή τοῦτο τὸ χωρίον ἐλάφοις Ζζ 29. 578 b21. καταφυγὴ μόνη οἱ φίλοι Ηθ 1. 1155 a12.

καταφυσᾶν. ὁ ἄρρην (τῇ θηλείᾳ σηπίᾳ) καταφυσᾷ τὸν θολόν Ζιε 12. 544 a4. — καταφυσῶσι τὸ σμῆνος οἴνῳ γλυκεῖ οἱ μελιττουργοί Ζια 40. 627 b15.

καταχαρίζεσθαι πολλὰ τῶν κοινῶν Πβ 9. 1271 b3.

καταχεῖν. καταχεόμενος ἀὴρ κάτω πια 45. 904 a36. ὅταν τακεὶς ὁ μόλυβδος εἰς ὕδωρ καταχυθῇ f 248. 1524 a31. — λήθην καταχεῖσθαι τοῦ πληγέντος ὑπὸ ὕδρου καὶ ἀχλὺν κατὰ τῶν ὀμμάτων πολλήν f 327. 1532 b20.

καταχρῆσθαι. Ἀναξαγόρας κατακέχρηται τῷ ὀνόματι τούτῳ (αἰθήρ) οὐ καλῶς Οα 3. 270 b24. καταχρῆται ἡ φύσις ἐν παρέργῳ τῇ διὰ τῶν μυκτήρων ἀναπνοῇ πρὸς τὴν ὄσφρησιν sim αν 7. 473 a23. Ζμγ 2. 663 b23 (κατακέχρηται). 14. 674 b4. δ 2. 677 a15. cf Ζγβ 4. 738 b1, a33. κατακέχρηται ἡ φύσις τῇ ἀναπνοῇ ἐπὶ δύο sim αι 5. 444 a25. ψβ 8. 420 b17. Ζμβ 16. 659 b35, a34. γ 9. 671 b1. δ 10. 689 a5. ἡ φύσις καταχρῆται (sc τῇ περιττώσει) πρὸς τὸν τόπον τοῦτον τῆς γενέσεως χάριν Ζγβ 4. 738 b1. c acc τὴν περιττωματικὴν ὑπερβολὴν ἐπὶ βοήθειαν καὶ τὸ συμφέρον καταχρῆται ἡ φύσις Ζμγ 2. 663 b33.

καταχρίειν. αἱ μέλιτται τροφὴν τοῖς νεοττοῖς παραθεῖσαι καταχρίουσιν Ζια 40. 625 b31.

καταψεύδεσθαι ῥᾳδίως Ρα 15. 1377 a5. c gen personae ρ 17. 1432 a22. 19. 1433 b3. c gen rei πκθ 3. 950 b6.

καταψηφίσασθαι τοῦ μὴ ἀδικοῦντος ὡς ἀδικεῖ πκθ 13. 951 b2. καταψηφίσασθαι ἐκείνων (i e τοῦ παντός, τοῦ ἀιδίου) διὰ ταῦτα (i e διὰ τὸν περὶ ἡμᾶς αἰσθητοῦ τόπον), opp ἀποψηφίσασθαι Μγ 5. 1010 a32. — decernere. ἀποψηφιζόμενον κύριον δεῖ ποιεῖν τὸ πλῆθος, καταψηφιζόμενον δὲ μὴ κύριον Πδ 14. 1298 b39. αὐτοὶ καταψηφισάμενοι (apud animum statuentes) συλλογίζονται καὶ ὡς εἰρηκότος (sc τοῦ ποιητοῦ) ὅ τι (εἰρηκότες ὅτι Bk) δοκεῖ ἐπιτιμῶσιν πο 25. 1461 b2, Vhl Poet IV 423.

καταψυκτικός. τὸ πρῶτον καταψυκτικὸν μόριον αν 18. 479 a31.

κατάψυξις. διάθεσίς τις Κ 8. 8 b36, στέρησις θερμότητος τζ 3. 141 a10. ἀνάγκη γίνεσθαι κατάψυξιν, εἰ μέλλει τεύξεσθαι σωτηρίας τὸ ζῷον αν 8. 474 b23. τὰ ἀναπνέοντα τὸν ἀέρα καταψύξεως χάριν Ζθ 2. 589 b15. διὰ τὴν ἀναπνοὴν καὶ τὴν κατάψυξιν καλεῖσθαι ψυχήν ψα 2. 405 b29. τῆς τοῦ πνεύματος ἀρχὴ καὶ ὅλως ἡ τῆς καταψύξεώς ἐστιν ἐνταῦθα (ἐν τῇ καρδίᾳ) υ 2. 456 a7. ἡ τροφὴ εἰσιοῦσα ποιεῖ κατάψυξιν ζ 6. 470 a23. κατάψυξις περιττωματικὴ ἢ συντηκτική αν 20. 479 b20. κατάψυξίς τις ὁ φόβος, τὸ γῆρας Ζμδ 11. 692 a23. Ρβ 13. 1389 b32. πλ 1. 955 a18.

καταψύχειν, trans ὕδωρ καταψύχει τὴν ξηρὰν ἀναθυμίασιν μβ 4. 361 a2. cf 8. 368 b34. κατεψυγμένος καὶ σκληρὸς ἤδη σίδηρος ακ 803 a1. — ὁ ἐγκέφαλος καταψύχει Ζμβ 7. 653 12. 10. 656 a22. τὸ ἀναπνεῖν τε καὶ τῷ ὑγρῷ καταψύχεσθαι πρὸς σωτηρίαν υ 2. 456 a9. μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων ἄνθρωπος ἔχει κατεψυγμένα τὰ ἀριστερά Ζμγ 4. 666 b9. καταψυγῆναι ἔξωθεν, τὰ ἔξω κατεψυγμένα πι 54. 897 a22. ιδ 3. 909 a20. κγ 34. 935 a28. τὰ ἔντομα, πλὴν ὅσα λίαν κατέψυκται ἢ διὰ μικρότητα ταχὺ καταψύχεται Ζιδ 7. 531 b31, 32. τῆς μήτρας κατεψυγμένης οὐ γίνεται σύλληψις f 259. 1525 b32. κατεψυγμένοι εἰσὶν οἱ πρεσβύτεροι, opp θερμός, διάθερμος Ρβ 13. 1389 b30. 12. 1389 a19. προλελυπημένος καὶ κατεψυγμένος, opp ὀργᾶν Ζικ 5. 636 b22. νήφουσι διὰ τὸ κατεψῦχθαι πιδ 15. 909 a32. καταψύχει ὁ ἀφροδισιασμός Ζγε 3. 783 b29. ὁ φόβος καταψύχει Ζμβ 4. 650 b28. πλ 1. 954 b13. κζ 9. 948 b23. ιδ 8. 909 b13, 12. 10. 909 b38. — intr τὸν κύνα ἀναγνωρίσαντα καὶ ἡσθέντα καταψῦξαι f 169. 1506 a40.

κατεάσσεται ξύλον ῥᾷον περὶ τὸ γόνυ μχ 14. 852 b22.

κατέδειν. κατέδων (Hom Z 202) πλ 1. 953 a25. τί γὰρ ἄτοπον ὑπὸ ὄφεως στρουθοὺς κατέδεσθαι f 140. 1501 b41.

κατειλούμενον ἐντὸς τὸ θερμόν πβ 29. 869 a21.

κατειπεῖν Ρβ 5. 1382 b7, τινός Ργ 15. 1416 b3.

κατελεοῦντες Ζια 48. 631 a19.

κατεπείγειν τινά Ζμβ 13. 657 b29. c inf ὁ ἥλιος κατεπείγει ξηραίνεσθαι τὰς σήψεις φτβ 4. 825 b16.

κατεπιορκήσαντας (Gorg f 15) Ργ 3. 1406 a1 ci Lob ad Phryn p 361, κατευορκήσαντας Bk.

κατεργάζεσθαι ῥᾳδίως (perficere aliquid in re publica), εἰ μόνον βουληθεῖεν Πε 10. 1310 b24. — κατεργάζεσθαι τὴν τροφήν ζ 4. 469 a31. Ζιβ 5. 501 b30. πν 4. 482 b16. — pass ὑπάρχει τι ὑπ᾽ αὐτοῦ κατεργασθέν ρ 4. 1426 a5. τροφὴ κατειργασμένη, opp ἀκατέργαστος Ζμγ 14. 674 b12. β 3. 650 a21. κατειργάσθαι τὸν κόπρον Ζιε 19. 552 a24.

κατεργασία. βέλτισται τῶν χορδῶν αἱ τὴν κατεργασίαν ἔχουσι πάντοθεν ὁμοίαν ακ 802 b15. ἐν τῇ τῶν κεγχραμίδων κατεργασίᾳ πονοῦσι ταχέως οἱ ὀδόντες πκβ 14. 931 a32. ἡ κατεργασία τῆς τροφῆς Ζμγ 14. 675 b5. cf ἐργασία.

κατέρχεται ἄνωθεν ὕδωρ μβ 3. 358 b26. ἕως ἂν ἐκβῇ τὸ κατελθόν Ζια 16. 495 b19. εὐαυξὴς ὁ περίδρομος τῶν τριχῶν καὶ κάτω κατεληλυθώς φ 3. 808 a24. — οἱ ἐκπίπτοντες καὶ κατελθόντες (ex exsilio) Πε 5. 1304 b34.

κατεσθίειν. οἱ γόγγροι κατεσθίουσι τοὺς πολύποδας Ζιθ 2. 590 b28. κόκκυξ καταφαγὼν τὰ ᾠά Ζιζ 7. 563 b31, 32. κατεσθίεσθαι ὑπὸ ἱέρακος, ἰχθύων al Ζιζ 7. 563 b28. 14. 568 b17. θ 28. 607 a7. ὀστᾶ ὑπ᾽ ὄφεων κατεδηδεσμένα Ζιθ 28. 606 b12.

κατευθύνειν τὴν πτῆσιν Ζπ 10. 710 a2, 15. ὁ ἐλεφαντιστὴς ἐπιπηδήσας κατευθύνει (τὸν ἐλέφαντα) τῷ δρεπάνῳ Ζια 1. 610 a28. ὁ κατευθύνων ταύτην τὴν ναῦν f 13. 1476 a25.

κατευορκήσαντας (Gorg fr 15) Ργ3. 1406 a1, κατεπιορκήσαντας ci Lob ad Phryn p 361.

κατευτυχῆσαι ηεη14. 1247 b31. οἱ κατευτυχηκότες πολλάκις ηεγ1. 1229 a19.

κατέχειν. 1. trans. obtinere. ὃν τόπον κατέχει ἡ θάλασσα μβ2. 355 b2. καθέξει χώραν στιγμῆς ψα4. 409 a23. κατέχειν χώραν καλῶν κἀγαθῶν, μέρος ἓν τῶν ἐργασιῶν Πδ8. 1294 a18. γ4. 1277 a38. πρῶτοι κατασχόντες τὰς οἰκίας Πδ4. 1290 b13. νομίζοντες ῥᾳδίως κατασχήσειν (fore ut obtinerent, perficerent id quod susceperant) Πε7. 1307 b10. ἂν μὴ μέλλῃ κατασχήσειν τὴν πρᾶξιν Πε10. 1312 a33. κατέχειν τὴν πολιτείαν Πε4. 1304 b12, 15. κατέχεσθαι ὑπὸ τῶν ἀραχνίων Ζιε19. 552 b25. κατέχεσθαι τῷ πεινῆν, ἐπιθυμίᾳ Ζιθ6. 595 a15. φτα1. 815 a36. — δεῖ μάλιστα κατέχειν καὶ προχείρους ἔχειν τοὺς ἐπικαιροτάτους τῶν τόπων τη4. 154 a14. θ14. 163 b23. — retinere, κατέχειν τὸ πνεῦμα, opp ἀναπνεῖν, ἐκπνεῖν ψβ8. 421 a3. 9. 421 b15. αν4. 472 a34. πβ1. 866 b9. Ζιη9. 587 a3. ι48. 631 a26. Ζγα6. 718 a3. β4. 737 b36. κατασχὼν τὸ στόμα αν9. 475 a13. κατέχει τὸ ᾠὸν καὶ οὐ τίκτει Ζιζ2. 560 b22, 24. κατέχειν τὴν ὀργήν, τὸν θυμόν Ηδ11. 1126 a16, 20. κατέχουσι λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν αρ2. 1250 a10. 5. 1250 b12. τοὺς τῶν ἐπιστημῶν μὴ πάνυ κατέχοντας ἀλλ' εὐκινήτους ὄντας Κ8. 9 a6. pass κατείχετο ὁ ἀὴρ καὶ ἠρέμει μβ8. 367 b30. κατέχεσθαι ἵππους νυμφιῶντας Ζιθ24. 604 b10. κατεχόμενος ὑπὸ πολέμου Πε10. 1311 b12. ἡ δόξα, τὸ ἐπικρῖνον κατέχεται εν1. 459 a7. 3. 461 b6. — 2. intr κατεῖχεν (i q κατεῖχεν ἑαυτόν) ἐπιθυμῶν Ηη6. 1149 a14. ἐὰν τὸ λοιπὸν δύνωνται κατέχειν (i e διάγειν, διατελεῖν) ἐπικαθήμεναι Ζιι40. 625 a8. — ἐν τῷ κόλπῳ ὁ βορέας κατεῖχεν, ἔξω δὲ νότος ἔπνευσε μέγας μα7. 345 a1. β4. 360 b33. λοιμοῦ κατασχόντος f 454. 1552 b13, 24. — τὸ δέρμα κατέχει εἰς ἑπτάκλινον ἀποταθέν Ζιι45. 630 a22. — med κατέσχετο πρόσωπα (Hom τ 361) Ργ16. 1417 b5.

κατηγορεῖν. 1. accusare. ὅπως μὴ δοκῶμεν ἀπόντων κενὴν κατηγορεῖν αν1. 470 b12. ὅταν κατηγορῇ τις τῶν νῦν ὑπαρχόντων ἐν ταῖς πολιτείαις κακῶν Πβ5. 1263 b18. ὅταν εἰς πονηρίαν κατηγορῇ ρ5. 1426 b30. τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ κατηγορήσομεν ἢ ἀπολογησόμεθα ρ37. 1441 b33. ἀδικημάτων κατηγορηθέντων ἢ καθυποπτευθέντων διάλυσις ρ5. 1426 b27. — 2. praedicare, sensu logico. *a.* constructio verbi. frequentissime dicitur κατηγορεῖν, κατηγορεῖσθαί τινος veluti Κ5. 2 a19 Wz, 32, 3 a16, 28. vel κατά τινός veluti Κ5. 2 a37, b16, 20, 3 a3, 18. Μβ3. 999 a21. δ26. 1023 b31, rarius περί τινος τζ3. 140 b37 (cf κατά τινος 141 a2), ἐπί τινος Μβ3. 998 b16, 25, 999 a15. ζ15. 1040 a24, 26, ἐπί τινι τι22. 179 a8. τὸ κοινῇ κατηγορούμενον τι22. 179 a8. ηεα8. 1218 a7. cf εἴ τι κοινὸν κατηγοροῖτο (syn καθόλου) ψα1. 402 b8. κατηγορεῖν intransitive i q κατηγόρημα εἶναι, unde κατηγορεῖσθαι i q ὑποκείμενον εἶναι Αα32. 47 b1 (Wz ad h l) et fort Αγ22. 83 b1. 4. 73 b17 (aliter Wz). — *b.* notio logica. κατηγορεῖν κατὰ παντός (κατὰ πάντων), κατὰ μηδενός def Αα1. 24 b28. κατηγορεῖσθαι κατὰ παντός, syn ἐν ὅλῳ εἶναι Αα4. 25 b33, coll 38 (Steinthal Gesch p 197 sq). κατηγορεῖσθαι κατά τινος, syn λέγεσθαι κατά τινος Αα1. 24 b28, coll 30, syn καθ' ὑποκειμένου εἶναι Αα27. 43 a26, coll Κ2. 1 b3 (minus accurate τὸ κατηγορούμενον i q τὸ ἐν ὑποκειμένῳ τε4. 132 b22 Wz), syn ἕπεσθαί τινι Αβ3. 56 a20, 27, 39, coll 13, 26, 40. α27. 43 b17, coll γ12. 77 b30. syn ἀκολουθεῖν Αα27. 43 b4, coll 5, syn ὑπάρχειν τινί Αα4. 26 a23, coll a24. κατηγορεῖσθαι, coni περιέχειν Μδ26. 1023 b31. — τὸ κατηγορούμενον, opp τὸ καθ' οὗ κατηγορεῖται sive τὸ ὑποκείμενον Αα1. 24 b17. Κ3. 1 b10. — ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται Κ3. 1 b10, 23. 5. 3 b4. in propositionibus universalibus affirmativis τὸ κατηγορούμενον οὐ λέγεται πᾶν Αγ12. 77 b30. — κατηγορεῖν i q καταφατικῶς κατηγορεῖν, opp ἀπαρνεῖσθαι Αα23. 41 a8, 10. — c. distinctiones metaphysicae. τὸ κατηγορούμενον τινῶν πλειόνων ἀληθῶς καὶ ἔστιν ἄλλο παρὰ τὰ ὧν κατηγορεῖται κεχωρισμένον αὐτῶν (Plat) f 183. 1509 b16. — κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί ἐστι τα5. 102 a32 (cf syn λέγεσθαι, λαμβάνεσθαι, τίθεσθαι, ὑπάρχειν, ἐνυπάρχειν ἐν τῷ τί ἐστι Αδ4. 91 a19. 5. 91 b28. τε3. 132 a10. Αγ4. 73 a34. 22. 84 a13, cf τί ἐστι et Steinthal Gesch p 217 sq, 228). συνωνύμως τὰ γένη τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται, dist παρωνύμως τβ2. 109 b6, 5. ὁ λόγος ὁ τοῦ ἀνθρώπου κατὰ τοῦ τινὸς ἀνθρώπου κατηγορηθήσεται Κ5. 2 a25. inde distinguuntur ὅσα κατὰ μηδενὸς ἄλλου κατηγορεῖται ἀληθῶς καθόλου, καθ' ὧν ἄλλα πρότερον οὐ κατηγορεῖται, ὅσα κατ' ἄλλων καὶ ἄλλα κατ' αὐτῶν κατηγορεῖται Αα27. 43 a25. cf Κ2. 1 a20. πρότερον κατηγορεῖσθαί τινος (i e κατηγορεῖσθαι ὡς πρότερον τῷ λόγῳ ὄν?) Αα27. 43 a30 (Wz?). γ22. 83 b31. οὗ πρῶτόν (i q πρώτου sive πρώτως) τι κατηγορεῖται, ὃ οὐκέτι κατ' ἄλλου προτέρου κατηγορεῖται Αγ22. 83 b29, 31. aliter ληπτέον ὃ τοῦ Β πρῶτον (i e ut μέσον non intercedat) κατηγορεῖται Αγ23. 84 b32. — κατηγορεῖσθαι ὡς συμβεβηκός, opp κ. ἐν τῷ τί ἐστι τδ1. 120 b21. (κατηγορεῖν etiam tum usurpatur ubi non et subiectum et praedicatum casu nominativo pronunciantur Αα38. 49 a16, 33 Wz.) — κατηγορεῖται κατὰ συμβεβηκός substantia de accidentibus Αα27. 43 a34. γ19. 81 b24 (Alex ad h l). 22. 83 a15. (quid sit κατηγορεῖσθαι κατὰ δόξαν Αα27. 43 a39 dubium est, cf Schol.) τὸ κατὰ συμβεβηκὸς κατηγορεῖν non est κατηγορεῖν proprio sensu, ἁπλῶς Αγ22. 83 a15. inde fit ut τὸ κατηγορούμενον idem sit ac τὸ ἐν ὑποκειμένῳ ὂν τε4. 132 b22 Wz. τὰ μὲν ἄλλα τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὐτὴ δὲ τῆς ὕλης Μζ3. 1029 a23. τὸ εἶδος, τὸ τόδε τι, ἡ ἐνέργεια κατηγορεῖται τῆς ὕλης Μθ7. 1049 a35. η2. 1043 a6. κατηγορεῖσθαι καὶ διαφορὰν εἶναι τῆς οὐσίας καὶ τῆς ὕλης ΜΑ9. 992 b3. διὰ τὸ μηδενὸς ὑποκειμένου κατηγορεῖσθαι τὴν οὐσίαν μκ3. 465 b7. τὰ κατηγορούμενα i e categoriae τί ἐστι, ποσόν etc. Μδ7. 1017 a25. ζ1. 1028 a13. 4. 1030 a20. λ4. 1070 b1.

κατηγόρημα, praedicatum ε11. 20 b32. τι7. 169 b5 (cf Simpl in Cat f 36 ἡ μὲν λέξις κατηγορία λέγεται, ὡς κατὰ τοῦ πράγματος ἀγορευομένη, τὸ δὲ πρᾶγμα κατηγόρημα). οὐδ' αὐτὸ τοῦτο οὐσίαν ὡς ἕν τι παρὰ τὰ πολλὰ δυνατὸν εἶναι, ἀλλ' ἢ κατηγόρημα μόνον Μι2. 1053 b19. — i q categoria Φγ1. 201 a1. Μζ1. 1028 a33.

κατηγορητικὸν εἶδος τῶν πολιτικῶν λόγων, opp ἀπολογητικόν ρ2. 1421 b10 (κατηγορικόν Spgl).

κατηγορία. 1. accusatio, opp ἀπολογία. δίκης τὸ μὲν κατηγορία τὸ δ' ἀπολογία Ρα3. 1358 b11. περὶ κατηγορίας καὶ ἀπολογίας Ρα10-14. — 2. κατηγορία sensu philosophico, praedicatum propositionis, τὸ συμβεβηκὸς καθ' ὑποκειμένου σημαίνει τὴν κατηγορίαν Μγ4. 1007 a35. ἀπ' οὐδενὸς γένους παρωνύμως ἡ κατηγορία κατὰ τοῦ εἴδους λέγεται τβ2. 109 b5. τὸ μέσον πρὸς ἑκάτερον ἔχει πως ταῖς κατηγορίαις, συνάψει τὰς κατηγορίας Αα23. 41 a4, 12. ἀνάγκη ἵστασθαι τὰς κατηγορίας Αγ22. 84 a1. κατηγορίαι ε11. 21 a29. οὐσία ἑκάστου ἡ ἐπὶ ταῖς ἀτόμοις ἔσχατος τοιαύτη κατηγορία Αδ13. 96 b12. κατηγορία, dist συμβεβηκός Αγ19. 82 a20. ἡ καθόλου, ἡ κατὰ μέρος κατηγορία Αα28. 44 a34. — actio praedicandi ἡ κατηγορία γίνεται ἅπαξ τζ3. 141 a4. —

ratio praedicandi, ἐπισκέψασθαι δεῖ καὶ τὰς ἄλλας κατηγορίας Αα24. 41 b31. 29. 45 b34. τὸ ἀνάπαλιν τῇ κατηγορίᾳ Αβ5. 57 b19. κατηγορία i q καταφατικὴ κατηγορία, opp στέρησις Αα46. 52 a15. τὸ θερμὸν κατηγορία τις καὶ εἶδος, ἡ δὲ ψυχρότης στέρησις Γα3. 318 b17. — extra propositionem logicam κατηγορία est notio vel significatio quae cogitatur nomine aliquo usurpato (Bz Kateg p 621. Steinthal Gesch p 202) τι31. 181 b27. Φβ1. 192 b17. Ζμα1. 639 a30. Μγ2. 1004 a29 Bz (cf Prantl Log I 194). ζ1. 1028 a28. θ3. 1047 a34. τὰ γένη τῶν κατὰ τοὔνομα κατηγοριῶν τα15. 107 a3 (cf a18). ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ τῆς κατηγορίας, τὸ αὐτὸ σχῆμα τῆς κατηγορίας Μι3. 1055 a1 Bz. 8. 1058 a14. δ6. 1016 b34. — inde κατηγορίαι τοῦ ὄντος sunt diversae notiones, quibus nomen τοῦ ὄντος enunciamus, ὁσαχῶς λέγεται sive σημαίνει τὸ ὄν, summa entis genera, categoriae. *a.* nomina, quae συνωνύμως ad significandas categorias usurpantur. πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν, ποσαχῶς τὸ ὂν σημαίνει, οἷς ὥρισται τὸ ὂν ψα5. 410 a13. Μδ7. 1017 a24. ε2. 1026 a34. ζ1. 1028 a10. 4. 1030 b11. θ1. 1045 b33. ν2. 1089 a7. Ηα4. 1096 a25 (coll a28). ηεα8. 1217 b27. Μζ3. 1029 a21. κατηγορίαι τοῦ ὄντος Φγ1. 200 b28. Μκ9. 1065 b8. Γα3. 317 b6. Μδ28. 1024 b13. θ1. 1045 b28. ν6. 1093 b19. (κατηγορία τῆς οὐσίας Φη1. 242 b5?) κατηγορίαι Κ8. 10 b19, 21. Αα37. 49 a7. Φγ2. 201 b27. Μκ9. 1066 a17. Φε1. 225 b5. Μκ12. 1068 a8. Οα12. 281 a32. Γα3. 317 b9, 319 a11. ψα1. 402 a25. 5. 410 a15. Μδ10. 1018 a38. ζ7. 1032 a15. 9. 1034 b10, 14. θ3. 1047 a22. ι2. 1054 a14. κ9. 1065 b9. λ4. 1070 a35. ν1. 1088 a23, b4. 2. 1089 a9, 27, b22, 24. Ηα4. 1096 a28, 32. ημβ7. 1205 b11. Ρβ7. 1385 b5. κατηγορήματα Φβ1. 201 a1. Μζ1. 1028 a33. τὰ κατηγορούμενα Μδ7. 1017 a25. ζ1. 1028 a13. 4. 1030 a20. λ4. 1070 b1. σχήματα τῆς κατηγορίας, τῶν κατηγοριῶν Φε4. 227 b5. Μδ17. 1017 a23. 28. 1024 b13. ε2. 1026 a36. θ10. 1051 a35. ι3. 1054 b29. γένη τῶν κατηγοριῶν Αγ22. 83 b15. τα9. 103 b20. η1. 152 a38. ι22. 178 a5. γένη τῶν ὄντων ψβ1. 412 a6. γένη Κ8. 11 a37, b5. Αδ13. 96 b19. ψα1. 402 a23. 5. 410 a18. Φγ1. 201 a10. Μκ9. 1065 b15. ν2. 1089 b27. τὰ πρῶτα, τὰ κοινὰ πρῶτα Μζ9. 1034 b9. Αδ13. 96 b20. ἐν τῇ αὐτῇ διαιρέσει, ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν τδ1. 120 b36, 121 a6 (cf αἱ κατηγορίαι διῄρηνται, αἱ διαιρεθεῖσαι κατηγορίαι Αα37. 49 a7. Φε1. 225 b5. Μκ12. 1068 a8. ψα1. 402 a25. 5. 410 a15). κατὰ τὰς πτώσεις ὄν, αἱ πτώσεις Μν2. 1089 a27. ηεα1217 b29. (πόσου ἢ ποίου ἢ ποῦ ἢ κατὰ τὰς ἄλλας διαφορὰς τζ8. 146 b2, διαφοραί coll b31 dubium est num ad categorias referendum sit.) — *b.* categoriarum numerus. definitum esse categoriarum numerum, τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν πεπέρανται Αγ22. 83 b15. ἔχομεν τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν τι22. 178 a5, cf supra p 378 a40. αἱ διαιρεθεῖσαι κατηγορίαι, αἱ κατηγορίαι διῄρηνται. enumerantur decem categoriae Κ4. 1 b25. τα9. 103 b20. enumerantur octo (om ἔχειν et κεῖσθαι) et ita quidem ut plenus numerus afferri videatur Αγ22. 83 a21, b16. Φε1. 225 b5 (cf 2. 226 a23) Μκ12. 1068 a8 (cf b15. λ2. 1069 b9). δ7. 1017 a25. sex, οὐσία, ποιόν, ποσόν, ποτέ, ποῦ, κίνησις Μζ4. 1029 b24. οὐσία, ποιόν, ποσόν, πρός τι, ποτέ, ποῦ Φα7. 190 a34. Ηα4. 1096 a23. οὐσία, ποιόν, ποσόν, ποτέ, κινεῖσθαι, κινεῖν ηεα8. 1217 b28. quinque τί, ποιόν, ποσόν, ποῦ, ποτέ καὶ εἴ τι ἄλλο Με2. 1026 a36. Ρβ7. 1385 b5. quatuor οἷον οὐσία, ποιόν, ποσόν, ποῦ Γα3. 317 b9. Μζ7. 1032 a15. οὐσία, πρός τι, ποσόν, ποτὲ καὶ ὅλως κτλ ημβ7. 1205 b11. saepissime tres categoriae afferuntur οὐσία ποιόν ποσόν, plerumque ita ut addatur καὶ αἱ ἄλλαι κατηγορίαι Φα2. 185 a31. γ1. 200 b27, 35. Μκ9. 1065 b8. Γα3. 319 a11. ψα1. 402 a25. 5. 410 a15. Με4. 1027 b32. ζ1. 1028 a13. 4. 1030 a20, b11. 9. 1034 b9, 13. θ1. 1045 b30, 33. ν2. 1089 a9. οὐσία, πρός τι, ποιόν Μλ5. 1071 a30. pro exemplo adhibentur οὐσία, ποιόν, πρός τι τδ1. 120 b36. οὐσία, πρός τι, ποσόν τι22. 178 a5. ποιόν, ποσόν, πρός τι τη1. 152 a38. οὐσία, ποιόν, πρός τι, ποιεῖν Αα24. 85 b20. οὐσία, ποιόν Φγ2. 201 b27. Μκ9. 1066 a17. δ28. 1024 b13. ι2. 1054 a14. οὐσία, ποσόν Μζ3. 1029 a21. οὐσία, πρός τι Μλ4. 1070 a35. ποσόν, ποιόν Αδ13. 96 b20. — aliter distinguuntur τὰ μὲν γὰρ οὐσίαι, τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ πρός τι Μν2. 1089 b23. τὰ δ' ἄλλα λέγεται ὄντα τῷ τοῦ οὕτως ὄντος τὰ μὲν ποσότητας εἶναι, τὰ δὲ ποιότητας, τὰ δὲ πάθη, τὰ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον Μζ1. 1028 a18. — *c.* categoriarum ordo ac series. οὐσία ubique (praeter ψα5. 410 a20) primum in enumerando locum habet; eam excipere solent ποιόν et ποσόν, sed praepositum est πρός τι Μλ5. 1071 a30. ημβ7. 1205 b11, interpositum Φε1. 225 b5. Μκ12. 1068 a8. ποιόν et ποσόν inter se promiscue collocantur, modo ποιόν, ποσόν Αγ22. 83 a21, b15. τη1. 152 a38. Φα2. 185 a29. Γα3. 317 b10, 319 a11. ψα1. 402 a23. Μδ7. 1017 a25. ε2. 1026 a36. 4. 1027 b32. ζ1. 1028 a12. 4. 1029 b24, 1030 b11. 9. 1034 b13. θ1. 1045 b33. ν2. 1089 a9. Ηα4. 1096 a23. ηεα8. 1217 b28, modo ποσόν, ποιόν Κ4. 1 b25. τα9. 103 b20. Φα2. 185 a27. 7. 190 a34. γ1. 200 b27, 35. ψα5. 410 a14, 20. Μζ4. 1030 a20. 7. 1032 a15. 9. 1034 b9. θ1. 1045 b30, 33. Ρβ7. 1385 b5. ubi ποῦ et ποτέ coniunguntur, saepius habemus ποῦ, ποτέ Κ4. 1 b25. Αγ22. 83 a21, b15. τα9. 103 b20. Φε1. 225 b5. Μδ7. 1017 a25. ε2. 1026 a36, rarius ποτέ, ποῦ Φα7. 190 a34. Μζ4. 1029 b24. Ηα4. 1096 a26. Ρβ7. 1385 b5. ubi ποιεῖν et πάσχειν recensentur, ubique ποιεῖν praepositum est. — *d.* quae intercedat inter categorias ratio. κοινὸν ἐπὶ τούτων οὐδέν ἐστι λαβεῖν, ὃ οὐδ' ἐν μιᾷ κατηγορίᾳ Φγ1. 200 b34. Μκ9. 1065 b9. οὐκ ἀναλύεται οὔτ' εἰς ἄλληλα οὔτ' εἰς ἕν τι Μδ28. 1024 b13 (cf τὰ δ' αὐτὰ μὲν κατ' ἄλλων κατηγορεῖται, κατὰ δὲ τούτων ἄλλα πρότερον οὐ κατηγορεῖται Αα27. 43 a29). λέγονται οὔθ' ὁμωνύμως οὔτε καθ' ἕν, ἀλλὰ πρὸς ἓν Μζ4. 1030 a32. reliquae categoriae omnes sunt ὕστεραι τῆς οὐσίας, οὐ χωριστά, λέγονται κατὰ τῆς οὐσίας, κατὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον Φα2. 185 a31. 7. 190 a34. Μζ1. 1028 a18, 33. θ1. 1045 b28. λ1. 1069 a21. ν1. 1088 b4. τὸ πρός τι πάντων ἥκιστα φύσις τις ἢ οὐσία τῶν κατηγοριῶν ἐστί Μν1. 1088 a23.

κατηγορικός, sensu iudiciali, κατηγορικὸν εἶδος, def, opp ἀπολογητικόν ρ5. 1426 b25, 27. περὶ κατηγορικοῦ εἴδους ρ5. 37. — sensu logico, κατηγορικὴ πρότασις, κατηγορικὸν διάστημα, syn καταφατικός, opp ἀποφατικός, στερητικός Αα2. 25 a7. 4. 26 a18, 31. β6. 58 b15, 13. 10. 60 b27. γ21. 82 a37, b7 et saepe. — **κατηγορικῶς**, opp ἀποφατικῶς, στερητικῶς Αα4. 26 b22. 5. 27 a27 et saepe.

κατήκοον τοῦ λόγου καὶ πειθαρχικόν Ηα13. 1102 b31.

κατηφεῖ ὁ ἵππος Ζθ24. 604 b12.

κατηφής. τὸ κατηφὲς καὶ ἄθυμον φ3. 808 a10. cf 3. 807 b12. οἱ κατηφεῖς ὀδύρται φ6. 812 a4. αἱ ἵπποι ὅταν ἀποκείρωνται, γίνονται κατηφέστεραι Ζζ18. 572 b9.

κατιέναι. τὸ κατιὸν ὕδωρ μα13. 350 a9. β3. 360 a5. τά τ' ἐπιπολάζοντα καὶ τὰ κατιόντα πάλιν μβ3. 358 b33. — οἱ κατιόντες, syn κατελθόντες (ex exsilio) Πε5. 1304 b38, 34. ἐάν τις κατίῃ ὅποι μὴ ἔξεστι f 374. 1540 b5.

κατιλλαντωρίαν φ6. 813 a21. corr, κατιλλαίνοντες ὡραῖοι ci Bsm.

κατίσχειν. ἀράχνια κατίσχει ὅλον τὸ σμῆνος Ζι40. 626 b18.

κατισχναίνειν φτβ9. 828 a34.

κατοικεῖν. trans πόλεις ἤδη κατοικούμεναι, dist εὐθὺς κατοικιζόμεναι Πβ7. 1266 b2. — intr κατοικεῖν ἐπὶ τοῦ κέντρου Οβ13. 293 b28. κατοικεῖν πλησίον τοῖς τόποις, περὶ τὴν Ἰαπυγίαν ρ3. 1424 b40. f 443. 1550 b43. μὴ περιβάλλειν τοίχους ὡς ἀνάνδρων ἐσομένων τῶν κατοικούντων Πη11. 1331 a6. ὁ πολύπους συλλέγει πάντα εἰς τὴν θαλάμην, οὗ τυγχάνει κατοικῶν Ζι37. 622 a6. — ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τὴν αἰδῶ κατοικεῖν f 91. 1492 a36.

κατοικίδια φυτά, dist κηπαῖα, ἄγρια φτα4. 819 b27.

κατοικίζειν. Δρύοπος αὐτοὺς κατοικίσαντος ἐνταῦθα f 441. 1550 b1. κατοικιζόμεναι εὐθὺς πόλεις, dist ἤδη κατοικούμεναι Πβ7. 1266 b1. ὁ ἡγεμὼν τῶν ἀνθρηνῶν ἀπάγει λαβὼν καὶ κατοικίζει μεθ' αὑτοῦ εἰς σμῆνος Ζι42. 629 a22.

κατοικισμός. τοὺς κατοικισμοὺς λανθάνειν πότε πρῶτον ἐγένοντο μα14. 351 b22.

κάτοικος. οἱ κάτοικοι οβ1352 a33.

κατοικτείρας Ρβ20. 1393 b28.

κατοίχεσθαι. οἱ κατοιχόμενοι, i e mortui αρ5. 1250 b21. 7. 1251 a32. f 33. 1480 a12.

κατοκώχιμος Ηκ10. 1179 b9 v κατακώχιμος.

κατολιγωρήσαντες ἀφῶμεν ρ1. 1421 a15.

κάτομβρος ὁ νότος σ973 b9. f 238. 1521 b29.

κατόμνυσθαι. κατωμόσατο Ρα15. 1377 a16.

κατονομάζειν. εἴδη κατονομάζεται τῶν παθημάτων ηεβ3. 1221 b10. εἷς ὢν ὁ θεὸς πολυώνυμος, κατονομαζόμενος τοῖς πάθεσι πᾶσιν κ7. 401 a12. πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην, διὸ κατωνομάσθησαν προσέληνοι f 549. 1569 a1.

κατοπτᾶν. κέρατα κατοπτηθέντα, κατωπτημένα ακ802 b2, 803 a29.

κατοπτεῦσαι τὸν οὐράνιον χῶρον κ1. 391 a10.

κάτοπτρον, syn ἔνοπτρον εν2. 459 b29. 3. 460 a10, 11. coll 459 b25, 28, 30. εἰς τὸ κάτοπτρον ἐμβλέψαντες εἴδομεν τὸ πρόσωπον ημβ15. 1213 a21. ἐν τοῖς κατόπτροις τί οὐ φαίνεται πιϛ13. 915 b30. — metaph ἡ Ὀδύσσεια καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον (Alcid fr 27) Ργ3. 1406 b13.

κατορθοῦν. αἱ μέλιτται λεαίνουσι καὶ κατορθοῦσι τὰ κηρία Ζι40. 625 b19. — τηλικοῦτον. τὰ πλεῖστα, τὸ αὐτὸ πολλάκις κατώρθωκε Πη3. 1325 b6. Ρα9. 1368 a14. 6. 1363 a33. 9. 1098 b29 (opp διαμαρτάνειν). — κατορθοῦν, opp ἁμαρτάνειν, ἀποτυγχάνειν, ἀτυχεῖν Ηβ6. 1107 a14. Ργ9. 1410 a8. β2. 1379 a16. ρ5. 1427 a16. 30. 1437 b6. εὐβουλία πρὸς τὸ τέλος κατορθοῦσα Ηζ10. 1142 b30. κατορθοῦν μοναχῶς ἐστί Ηβ5. 1106 b31. τὸ κατορθοῦν χαλεπόν Οβ12. 292 a28. κατορθοῦν φρονήσει, νόῳ, φύσει, ἐπιτροπίᾳ τινί ηεη14. 1247 a4, 13, 15, 30. — τὸ μέσον κατορθοῦται, ἡ ὑπερβολὴ ἁμαρτάνεται Ηβ5. 1106 b26. τραγῳδίαι, ἂν κατορθωθῶσι πο13. 1453 a28. Vhl Poet II 16. τὸ μὴ κατωρθωμένον πλα27. 960 a15.

κατόρθωμα, dist εὐτύχημα ημβ3. 1199 a13.

κατόρθωσις Ρβ3. 1380 b4.

κατορθωτικός, opp ἁμαρτητικός Ηβ2. 1104 b33.

κατορύττειν τὰ ᾠά, τὰ ᾠὰ εἰς τὴν κόπρον Ζιε33. 558 a5, 12. ζ2. 559 b2. κατορύξαι κλίνην, πίθον Φβ1. 193 a13. πια8. 899 b25. χρυσίον κατορωρυγμένον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων βασιλέων f 248. 1524 a2.

κατουρεῖν. ὡς κατουρούντων τῶν τεττίγων Ζιε30. 556 b15.

κάτοχοι δαίμονι θ166. 846 b24.

καττιτέρινος. τὰ καττιτέρινα φαίνεται ἀργυρᾶ τι1. 164 b24. οβ1349 a36.

καττίτερος, κασσίτερος. νεοτεύκτου κασσιτέροιο (Hom Φ 592) πο25. 1461 a28. ὁ καττίτερος ὕδατος, ὑδατώδης μδ10. 389 a8, 388 a14. αι5. 443 a20. κασσίτερος Κελτικὸς τήκεται τάχιον μολύβδου θ50. 834 a6. f 248. 1524 a22. καττίτερος πῶς μίγνυται χαλκῷ Γα10. 328 b8, 12. Ζγβ8. 747 b3, 4. ὁ ἄργυρος οἷον καττίτερος Μη3. 1043 b28. νόμισμα ἔκοψε καττιτέρου οβ1349 a33.

κάτω, κατώτερος, κατώτερον, κατωτέρω, κατωτάτω (cf ἄνω). 1. sensu locali vel infra significat vel deorsum. *a.* infra. τόπου (θέσεως) εἴδη καὶ διαφοραὶ ἄνω κάτω, πρόσθεν ὄπισθεν, δεξιὸν ἀριστερόν Φα5. 188 a26. γ2. 205 b32. Οβ2. 284 b21. Κ6. 6 a13. κάτω φύσει, opp κάτω πρὸς ἡμᾶς Φδ1. 208 b15, 20. Οδ1. 308 a18. τὸ κάτω κακόν (Pythag) f 195. 1513 a25. κάτω τὸ μέσον Φδ4. 212 a26. Κ6. 6 a14 Wz. κάτω ὅποι τὸ βαρὺ φέρεται Φγ1. 201 a7. Μκ9. 1065 b13. ὁ κάτω πόλος μβ5. 362 b4. κατώτερος ὁ πόλος ἔσται μγ5. 377 a10. τὰ κάτω τῆς γῆς μβ7. 365 a20. τὰ κάτω τῆς ὅλης σφαίρας μβ7. 365 a23. τὸ κάτω ἡμισφαίριον πκϛ21. 942 b7. 54. 946 b7, 18. ὁ κάτω κόσμος μα3. 340 b12. τὸ κατωτάτω τεταγμένον ἄστρον, τὸ κατωτέρω Μλ8. 1074 a8. Οα8. 277 a31. τὸ ἄνω τοῦ ὡρισμένου, τὸ κάτω τῆς ὕλης Οδ4. 312 a16. — τὸ κάτω ἐν τοῖς φυτοῖς καὶ τοῖς ζῴοις τί ἐστιν Οβ2. 284 b17, 285 a17. ψβ4. 416 a3. ζ1. 467 b33, 468 a3. ἡ κάτω κοιλία μβ6. 360 b24. δ3. 381 b11. πα41. 864 a3. κατώτερον τοῦ στόματος sim Ζιζ10. 565 a4. Ζπ9. 709 a23. τὰ κατώτερα, opp τὰ ἀνώτερα φτβ1. 822 b23. — *b.* deorsum. κάτω φέρεσθαι μα3. 341 a6, 31. β9. 369 b21. Οδ6. 313 a15. syn πρὸς τὸ μέσον, ἐπὶ τὸ μέσον, πρὸς τὴν γῆν Φδ8. 214 b14. Οδ1. 308 a16. α2. 268 b22. μβ7. 365 a27. κάτω ῥιπτεῖσθαι, κατενεχθέν μα4. 342 a12. β9. 369 b15. κάτω ἀποκαθαίρεσθαι μδ6. 382 a34. κάτω χωρεῖν Ζιγ22. 523 a25. ἡ κάτω φορά, κίνησις Φε5. 229 b7. θ8. 261 b34. ἡ κάτω μεταβολή Κ14. 15 b6. — 2. translatum ad quamlibet seriem κάτω id significat, quod ordine posterius est, veluti de serie causarum, οὐδ' ἐπὶ τὸ κάτω οἷόν τ' ἐπ' ἄπειρον ἰέναι Μα2. 994 a19. γένεσις κάτω Γβ11. 338 a8. in serie notionum κάτω eae dicuntur, quae minus sunt universales, ἐπὶ τὸ κάτω Αβ17. 65 b23. γ19. 82 a2 (syn ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος a23) cf Wz ad 43 a36. ἐπὶ τῶν κάτω Αδ13. 97 a31. οὐδ' ἄλλο οὐθὲν τῶν ἄνω ὑπάρξει τοῖς κάτω ΜΑ9. 992 a18 Bz. τὰ κάτω πάντα ἐκ τῶν πρώτων ἔσονται Μι7. 1057 b31.

κάτωθεν, ex loco inferiore. εἰ ῥεῖν ἤρξατο κάτωθεν μβ2. 356 a10. τὴν ἀναφορὰν ποιησάμενος κάτωθεν ἐκ τοῦ βυθοῦ Ζι37. 622 b7. τρίχες ἀποτμηθεῖσαι κάτωθεν αὐξάνονται Ζιγ12. 519 a25. κάτωθεν πιέζειν τὴν ὄψιν πγ30. 875 b14. — i q κάτω 1. ἡ κάτωθεν χώρα μα14. 352 b33. κάτωθεν, dist ἄνωθεν, ἐκ τῶν πλαγίων μγ6. 377 b29. ὀλίγον κάτωθεν τῶν μυκτήρων Ζιθ24. 604 a28. τελευτὴ μὲν κάτωθεν, ἀρχὴ δὲ ἄνωθεν Φθ8. 262 b32. ἡ κάτωθεν γένυς, σιαγών sim Ζια11. 492 b23. γ7. 516 a24. 3. 513 a4. — i q κάτω 2. μικρὸν δὲ ἄνωθεν ἢ κάτωθεν ἀδικία (Pythag) ΜΑ8. 990 a23. τῶν κάτωθέν τις διαιρέσεων Αδ13. 96 b37. τῶν κάτωθέν τι τοῦ εἴδους τζ6. 144 a29. — i q εἰς τὸ κάτω: τῇ κάτωθεν μεταβολῇ ἡ ἄνω, τῇ δὲ ἄνωθεν ἡ κάτω ἀντίκειται Κ14. 15 b5 (?).

κατωπιᾶν, νόσος ἵππων Ζιθ24. 604 b11.

Καύκασος μα13. 351 a8. eius altitudo μα13. 350 a26-36.

Καύκωνες ἱδρυμένοι μάλιστα περὶ τὸν Καύκωνα f 451. 1552 ᵃ16, 20.

καυλίον ἰχθύες νέμονται Ζιθ2. 591 ᵇ12 (planta incerta).

καυλός. 1. partes quaedam animalium. *a.* collum vesicae. ὁ καυλὸς ὁ ἐπὶ τὴν ὀυρήθραν τείνων, ὁ τῆς κύστεως Ζια17. 497 ᵃ20, 24. στενὸς ὡς κατὰ μέγεθος πι43. 895 ᵇ5. — *b.* radix penis. ὁ ἐν τῷ αἰδοίῳ Ζιγ1. 510 ᵃ26, 28. — *c.* cervix uteri Ζιγ1. 510 ᵇ11, 14. κ4. 637 ᵃ22, 26. — d. rhachis pennae. τὰ πτερὰ ἔχει καυλὸν ἅπαντα Ζιβ12. 504 ᵃ31. Ζμδ12. 692 ᵇ15. ala, τῶν ἐντόμων τὸ πτερὸν ὀυκ ἔχει καυλὸν ὀυδὲ σχίσιν Ζιδ7. 532 ᵃ25. — *e.* terebra, vagina. αἱ ἀκρίδες τίκτουσιν εἰς τὴν γῆν καταπήξασαι τὸν πρὸς τῷ κέρκῳ καυλόν Ζιε28. 555 ᵇ21. — 2. plantarum caulis. ὁ καυλὸς τῆς κράμβης, σκίλλης, κρίνων Ζιε19. 552 ᵃ31. 30. 556 ᵇ4. πκ26. 926 ᵃ2. καυλός et ῥίζα ζ3. 468 ᵇ21. μκ6. 467 ᵃ23. τὰ κατὰ γῆς καυλοὶ καὶ ῥίζαι λευκαί χ5. 795 ᵃ14. διὰ τί ἔνια τῶν φυτῶν ἀεὶ κενὸν φέρει τὸν καυλόν, ἐκ τοῦ καυλοῦ τὸ σπέρμα πκ19. 925 ᵃ6. 17. 924 ᵇ34.

καῦμα. ὠχρότης διὰ νόσον ἢ καῦμα Κ8. 9 ᵇ24. ἀνίσχοντα τὰ ἄστρα, ἐὰν ᾖ καῦμα, φοινικᾶ φαίνεται μα5. 342 ᵇ10. φεύγουσι διὰ τὸ καῦμα καὶ τὸ ἆσθμα εἰς τὸ ὕδωρ Ζιζ29. 579 ᵃ8. φοβεῖσθαι τὰ καύματα Ζιθ12. 597 ᵃ2, 20. καύματα ἰσχυρά, opp πάγοι ἰσχυροί ζ6. 470 ᵃ29. πα29. 862 ᵇ27. ὑπερβάλλει τὰ καύματα μβ5. 362 ᵇ17. — τὰ διὰ χαλκοῦ καύματα θᾶττον ὑγιάζεται πα36. 863 ᵃ31.

καυματώδης νότος μβ6. 364 ᵇ23.

Καυνίας ὁ βορρᾶς καλεῖται σ973 ᵃ4. f 238. 1521 ᵃ36, ᵇ4.

Καύνιος ἔρως Ρβ25. 1402 ᵇ3.

Καῦνος σ973 ᵃ3. f 238. 1521 ᵃ35, 36.

καῦσις καὶ τομή, ὑγιεινά Ηε13. 1137 ᵃ15. ημβ3. 1199 ᵃ33.

καῦσος, εἶδός τι πυρετοῦ πα20. 861 ᵇ34. 20. 862 ᵃ2. 29. 862 ᵇ25. ιδ3. 909 ᵃ22. ὁ καῦσος πυρετὸς τῶν ἔξω κατεψυγμένων τὰ ἔσω θερμότητι ὑπερβάλλει πιδ3. 909 ᵃ25. οἱ πυρέττοντες καύσῳ ΜΑ1. 981 ᵃ12.

καυστικός. τὸ καυστὸν ὀυ καίεται ἄνευ τοῦ καυστικοῦ ψβ5. 417 ᵃ8. δεῖ πρότερον εἶναι καυστικὸν πρὶν κάειν Φθ1. 251 ᵃ16. θερμὸν καυστικόν μδ9. 387 ᵃ25. καυστικώτερον Ζμβ2. 648 ᵇ18. θερμαντικώτατα καὶ καυστικώτατα Ογ8. 307 ᵃ1.

καυχήσασθαι εἰς τὴν ἡλικίαν τινός Πε10. 1311 ᵇ4.

Καφηρεὺς τῆς Εὐβοίας σ973 ᵃ22. f 238. 1521 ᵇ16.

καχεξία, μανότης σαρκός, opp εὐεξία Ηε1. 1129 ᵃ20 sqq. ἡ καχεξία νόσῳ ἀκολουθεῖ τβ8. 113 ᵇ36. νόσος μεῖζον κακὸν καχεξίας τθ2. 157 ᵇ20. ἱδρῶσαι αἱματώδει περιττώματι διὰ καχεξίαν Ζμγ5. 668 ᵇ7.

καχρύδια περιβάλλειν πρὸς τὰς ῥίζας πκ8. 923 ᵇ11, 13. cf Sprengel hist rei herb I 59. S Theophr IV 394.

καχύποπτοι οἱ πρεσβύτεροι Ρβ13. 1389 ᵇ21.

κάψις. κάψει πίνειν, dist σπάσει, λάψει Ζιθ6. 595 ᵃ10, 12.

κεγχραμίδες σύκων πκβ14. 931 ᵃ31. ᾠὸν ἡλίκον κεγχραμίς Ζιε17. 549 ᵃ29. (ficus granum.)

κεγχρηίς, κεγχρίς Lob Proleg 476. refertur inter τὰ γαμψώνυχα Ζιζ1. 558 ᵇ28, 29. Ζγγ1. 750 ᵃ8. τῆς κοιλίας αὐτῆς τι ἔχει ὅμοιον προλόβῳ Ζιβ17. 509 ᵃ6. πλεῖστα τίκτει τῶν γαμψωνύχων, τὰ τῆς κεγχρίδος ᾠὰ ἐρυθρά ἐστιν ὥσπερ μίλτος Ζιζ1. 558 ᵇ29, 30. 2. 559 ᵃ26. Ζγγ1. 750 ᵃ10. πίνει Ζιθ3. 594 ᵃ2 Aub. Ζγγ1. 750 ᵃ7. (tinnunculus Gazae, cardus Thomae, caboriz et antytonyz Alberto. Falco tinnunculus *L* S I 398. 602. K 494. St Cr KaZι 94, 45. Su 102, 23. AZγ 28, 34. AZι I 95, 43. Lnd 13. 14.)

κέγχρος. ὗς πιαίνεται κέγχροις Ζιθ6. 595 ᵃ28. ἀγγεῖον κέγχρου Ζιζ37. 580 ᵇ12. κέγχρος exiguae magnitudinis exemplum, ὅσον κέγχρος, ἔλαττον κέγχρου al Ζιζ14. 568 ᵇ23. ε19. 551 ᵃ16. αι6. 446 ᵃ1. Κ6. 5 ᵇ18. Φδ12. 221 ᵃ22. η5. 250 ᵃ20. (Panicum italicum *L* vel P miliaceum *L* cf Fraas 310. AZι I 185.)

κεδνὰ ἤθεα (Hes ε699) οα4. 1344 ᵃ17.

Κεδρείπολις. ἐν Θρᾴκῃ τῇ καλουμένῃ ποτὲ Κεδρειπόλει Ζιι36. 620 ᵃ33. cf S Theoph IV 642.

κέδρινον ἔλαιον Ζιη3. 583 ᵃ23.

κέδρος, τῶν τῆς κέδρου ἀποπτισμάτων ὀσμή θ113. 841 ᵃ15. cf Oribas I 630.

κεῖθεν (cod E, ἐκεῖθεν Bk) μα11. 347 ᵇ12.

Κεῖος. Κείων πολιτεία f 468.

κείρειν. ἔκερσεν (Hom N 546) Ζιγ3. 513 ᵇ27. — ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷ τάφῳ κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα (Lys 2, 60) Ργ10. 1411 ᵃ32. προεκήρυττον οἱ ἔφοροι τοῖς πολίταις κείρεσθαι τὸν μύστακα καὶ προσέχειν τοῖς νόμοις f 496. 1558 ᵇ36.

κεῖσθαι, sensu locali Κ4. 2 ᵃ2. τὸ κεῖσθαι παρωνύμως ἀπὸ τῶν θέσεων λέγεται Κ9. 11 ᵇ9. κεῖται τὴν θέσιν ἡ καρδία κατὰ μέσον τὸ στῆθος Ζια17. 496 ᵃ14. κεῖσθαι πρὸς τὸν ἥλιον, πρὸς ἄρκτον μβ4. 360 ᵇ14. 5. 363 ᵃ3. κεῖσθαι κατὰ διάμετρον, ἐξ ἐναντίας, πρὸς ἀλλήλους μβ6. 363 ᵇ27, 364 ᵃ30. γ2. 372 ᵃ2. ὅσα ἐκ τοῦ πῶς κεῖσθαι καὶ ἐσχηματίσθαι συμβαίνει πς. — metaph νόμους κεῖσθαι, τοὺς νόμους εὖ, κακῶς κεῖσθαι, νόμοι κείμενοι ὀρθῶς, κακῶς Πγ15. 1286 ᵃ22. 16. 1287 ᵃ28. 11. 1282 ᵇ3, 7, 11. β4. 1262 ᵇ5. δ8. 1294 ᵃ4 sqq. νόμοι κείμενοι ὀρθῶς, opp ἀπεσχεδιασμένοι Ηε3. 1129 ᵇ25. τὸν σκοπὸν καὶ τὸ τέλος κεῖσθαι ὀρθῶς Πη13. 1331 ᵇ28. πλούτου ὀυδὲν τέρμα κεῖται (Solon fr 13, 71) Πα8. 1256 ᵇ34. κεῖται, ὀυ κεῖται ὄνομά τινι, ὀνόματα κείμενα Κ7. 7 ᵃ13. 8. 10 ᵃ33. ε11. 20 ᵇ16. Αα35. 48 ᵃ30. τβ1. 109 ᵃ29, 32. 6. 112 ᵃ33. ζ2. 140 ᵃ3. μδ2. 379 ᵇ15. 3. 380 ᵃ18, ᵇ30. 9. 387 ᵇ2. ΜΖ15. 1040 ᵃ11 Bz. κεῖται καλῶς τὸ ἴδιον τε2. 129 ᵇ7, 12, 24, 32 al (syn καλῶς ἀποδέδοται, εἴρηται τε2. 129 ᵇ1, 28, 130 ᵃ17, 23. 3. 131 ᵃ29. cf τιθέναι ἴδιον τε2. 130 ᵃ17, 24, 25). τὸ ἴδιον κεῖται (i e ἀποδέδοται) διά τινος τε2. 129 ᵇ3, 22. τὸ κείμενον εἶναι (vel μὴ εἶναι) ἴδιον (id quod contenditur esse ἴδιον) τε4. 132 ᵃ31, 36, ᵇ10, 15 al. τὸ κείμενον, id quod propositum est ad demonstrandum, ὀυ πρὸς τὸ κείμενον Αα24. 41 ᵇ8, 12 (Trdlbg Elem § 29). τὸ ἐξ ἀρχῆς κείμενον Μγ4. 1008 ᵇ2. sed plerumque logice κεῖσθαι usurpatur de propositionibus ac definitionibus, quae pro fundamento ratiocinationis positae sunt. κεῖται ἡμῖν τὴν τραγῳδίαν εἶναι μίμησιν sim πο7. 1450 ᵇ23. Φε4. 228 ᵃ29. μβ3. 357 ᵇ24. ηεα3. 1215 ᵃ18. κειμένου ξ2. 975 ᵃ27. τὰ κείμενα, syn τὰ τεθέντα Αα1. 24 ᵇ19. τὸ κείμενον, syn θέσις τθ5. 159 ᵇ7, 23, 26, 37. σκοπεῖν, συμβαίνειν ἐκ τῶν κειμένων, ἐξ αὐτῶν τῶν κειμένων (syn δι' αὐτῶν τῶν εἰλημμένων) Αα21. 39 ᵇ24 (cf 20. 39 ᵃ39). 32. 47 ᵃ24, 32. γ32. 88 ᵃ30. τι1. 165 ᵃ2. ἀνάγκη ἐκ τῶν κειμένων Μθ4. 1047 ᵇ10. ἐκ τῶν κειμένων, i e secundum ea, quae antea exposita sunt, ε10. 19 ᵇ14 Wz. χωρὶς τῶν κειμένων Αδ6. 92 ᵃ14. κείσθω, i e positum esto, imprimis saepe in principio demonstrationum indirectarum, Αα15. 34 ᵇ23. 16. 36 ᵃ10. 17. 37 ᵇ32. 19. 38 ᵃ16. 22. 40 ᵃ27. 29. 45 ᵃ29. (aliter τὰ μὲν οὖν περὶ τὴν διάνοιαν ἐν τοῖς περὶ ῥητορικῆς κείσθω πο19. 1456 ᵃ35, i e exposita sunto et inde petantur Vhl Poet III 213.) κείμενον ἔστω Αα27. 43 ᵃ37. τὸ καθόλου κείσθω πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον Αα5. 27 ᵇ13. ἔκειτο Αβ10. 61 ᵃ1.

δ6. 92 a17. κεῖσθαι et ὑποκεῖσθαι dist in demonstrationibus indirectis Αα16. 36 a10-15. 17. 36 b37, 38 a22, 24, sed hoc discrimen non observatur Αα16. 36 a23.

Κεκροπίης δάπεδον f 623. 1583 a12.

Cecrops. Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cecropis f 9. 1475 b2.

κεκρύφαλος. ruminantium ventriculus ἔχει πλείους τόπους ϗ μόρια· καλοῦνται ταῦτα κοιλία ϗ κεκρύφαλος ϗ ἐχῖνος ϗ ἤνυστρον Ζμγ14. 674 b14. 15. 676 a9. ὁ καλούμενος κεκρύφαλος τὰ μὲν ἔξωθεν ὅμοιος τῇ κοιλίᾳ, τὰ δ' ἐντὸς ὅμοιος τοῖς πλεκτοῖς κεκρυφάλοις· μεγέθει δὲ πολὺ ἐλάττων τῆς κοιλίας· ὁ ἐχῖνος τὸ μέγεθος παραπλήσιος τῷ κεκρυφάλῳ Ζιβ17. 507 b4-8. οὐδὲ ἐρεύγονται ὅσα μηρυκάζει, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν κοιλίας ϗ τὸν καλούμενον κεκρύφαλον πι44. 895 b19 (ollula. cf F 300, 78).

κελεός. τὸ μέγεθος ὅσον τρυγών, τὸ δὲ χρῶμα χλωρὸς ὅλος· ἔστι δὲ ξυλοκόπος σφόδρα, ϗ νέμεται ἐπὶ τῶν ξύλων τὰ πολλά, φωνήν τε μεγάλην ἔχει· γίνεται δὲ μάλιστα περὶ Πελοπόννησον (v l κελιός, καλιός, κολιός) Ζιθ3. 593 a8. φίλοι λαεδὸς ϗ κελεός· ὁ μὲν γὰρ κελεὸς παρὰ ποταμὸν οἰκεῖ ϗ λόχμας Ζι1. 610 a9. πολέμιοι κελεὸς ϗ λιβυὸς Ζι1. 609 a19. (Galgulus Gazae, keleus Thomae, skeleus C, Picus viridis Gesner 681. S I 592, II 7. St Cr K 867, 4. Su 128, 88. AZι I 90, 28 c et 95, 44. Lnd 41.)

κελεύειν, opp ἀπαγορεύειν Ηε3. 1129 b24. οὐ κελεύει, μὴ κελεύει Ηε15. 1138 a6, 7. ὁ τὸν νοῦν κελεύων ἄρχειν Πγ16. 1287 a29. — ἕκαστον τῶν ὀργάνων κελευσθέν Πα4. 1253 b34.

Κελτική μα13. 350 b2. κ3. 393 b9. θ85. 837 a7. Ζιθ28. 606 b4. Γέρμαρα, Κελτικῆς ἔθνος f 564. 1570 b42. Κελτικὸς κασσίτερος θ50. 834 a6. f 248. 1524 a22.

Κελτοί. περὶ Κέλτους τοὺς ὑπὲρ Ἰβηρίας Ζγβ8. 748 a25. eorum mores Πβ9. 1269 b21. η2. 1324 b12. 17. 1336 a18. audacia Ηγ10. 1115 b28. ηεγ1. 1229 b28. τοξικὸν θ86. 837 a12, 14. Ῥώμην ἁλῶναι ὑπὸ Κελτῶν f 568. 1571 b16. παρὰ Κελτοῖς ϗ Γαλάταις τοὺς καλουμένους δρυΐδας γεγενῆσθαι f 30. 1479 a32.

Κελτολίγυες θ85. 837 a7.

κελυφή v l Ζιθ17. 600 b30 (ϗ λευκή Bk).

κελύφιον. τὰ ὄστρακα ϗ τὰ κελύφια τῶν καρκίνων ϗ κογχυλίων Ζι37. 622 a7.

κέλυφος. 1. in animalibus. a. φέρει ἀπὸ κύστεως πόρος ϗ συνάπτει ἄνωθεν εἰς τὸν καυλόν· περὶ τοῦτον δὲ οἷον κέλυφός ἐστι τὸ καλούμενον αἰδοῖον Ζιγ1. 510 a28. περὶ τὰς φλέβας κέλυφος δερματικὸν ὁ καλούμενος ὀμφαλός, ἔστιν ὁ ὀμφαλὸς ἐν κελύφει φλέβες Ζιη8. 586 b13. Ζγβ4. 740 a31. 7. 745 b26. — b. putamen ovi, τὰ κελύφη τῶν ᾠῶν Ζγβ6. 743 a17. ἀπὸ τῶν γονίμων ᾠῶν αὐξανομένων τῶν ἰχθυδίων ἀποκαθαίρεται οἷον κέλυφος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὑμὴν ὁ περιέχων τὸ ᾠὸν ϗ τὸ ἰχθύδιον Ζιζ14. 568 b9. — c. τῶν φωλευόντων ἔνιοι τὸ καλούμενον γῆρας ἐκδύνουσιν· ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔσχατον δέρμα ϗ τὸ περὶ τὰς γενέσεις κέλυφος Ζιθ17. 600 b17. — insectorum pupae coarctatae, liberae, obiectae. ὥσπερ τοῖς ζῳοτοκουμένοις τὸ χόριον ϗ τοῖς σκωληκοτοκουμένοις περιρρήγνυται τὸ κέλυφος· περιρραγέντος τοῦ κελύφους ἐξέρχονται Ζιθ17. 601 a6, 8. σκληρύνεται περὶ αὐτὰ τὸ κέλυφος· πάντα μετὰ τὴν τοῦ σκώληκος φύσιν ἀκινητίσαντα, ϗ τοῦ κελύφους περιξηρανθέντος, μετὰ ταῦτα τούτου ῥαγέντος ἐξέρχεται Ζγγ9. 758 b17, 25. — speciatim. κέλυφος χρυσαλλίδων, καράβων, τεττιγομητρῶν, ξυλοφθόρου Ζιε19. 551 a20, 23, b19, 552 a7. 30. 556 b7, 9. 32. 557 b14, καράβων ϗ καρκίνων Ζιε17. 549 b25, μαλακίων Ζγα15. 720 b28, cf κεφαλή Ζμδ9. 685 a4. — 2. in plantis. προσπέφυκεν ἡ ἀρχὴ τοῦ σπέρματος τὰ μὲν ἐν τοῖς κλάδοις, τὰ δ' ἐν τοῖς κελύφεσι, τὰ δ' ἐν τοῖς περικαρπίοις (putamen S Theophr V 257, calyx Meyer Gesch der Bot I 141) Ζγγ2. 752 a20.

κενολογεῖν Ρβ19. 1393 a17. κενολογεῖν ϗ μεταφορὰς λέγειν ποιητικάς ΜΑ9. 991 a21. μ5. 1079 b26.

κενός. κενὸν ϗ κοῖλον Ζια16. 494 b34. cf 7. 491 b1. τὸ κενόν, i e τόπος ἐστερημένος σώματος, sive ἐν ᾧ μὴ ἐνυπάρχει σῶμα, δυνατὸν δ' ἐστὶ γενέσθαι, sive χώρα σώματος Φδ1. 208 b26. Οα9. 279 a13. Γα8. 326 b19. de natura τοῦ κενοῦ ἀπορίας persequitur et non esse τὸ κενὸν χωριστὸν demonstrat Ar Φδ6-9. ad eam doctrinam saepe respicitur veluti Γα5. 320 b27, 321 a6, b15. Οα9. 279 a12. γ2. 302 a1, 8. 6. 305 a21. δ2. 309 a6, 11. ψβ8. 419 b34. αν5. 472 b16. πη13. 888 b4 (cf ξ2. 976 b13, 18). τὸ κενὸν δοκεῖ μὲν εἶναί τι, ἔστι δ' οὐθέν Ζγβ8. 748 a11. de vacuo sententia atomistarum Φα5. 188 a23 (cf θ9. 265 b24). ΜΑ4. 985 b5. γ5. 1009 a28. f 202. 1514 b11. Pythagoreorum Φδ6. 213 b26. f 196. 1513 a32. — τὸ κενὸν ὀρθῶς λέγεται κύριον τοῦ ἀκούειν· δοκεῖ γὰρ εἶναι κενὸν ὁ ἀήρ, διὰ τοῦτό φασιν ἀκούειν τῷ κενῷ ψβ8. 419 b33, 420 a18 Trdlbg Torstr, cf Φδ6. 213 a28-31. Ζμβ10. 616 b15 Ka. — τὸ διὰ κενῆς ῥίπτειν πε8. 881 b39. — metaphor φωνὴ κενὴ ϗ μὴ συνεστῶσα ακ800 b36. κενὸν ϗ ληρῶδες Ργ13. 1414 b16. κενὴ ϗ ματαία ὄρεξις Ηα1. 1094 a21. κενόν τι πάμπαν, opp τίμιον ϗ σπουδαῖον f 82. 1490 a10. κενὸν ϗ ἀδύνατον Αγ3. 73 a8. λόγοι ἀλλότριοι ϗ κενοί ηεα6. 1217 a3. κενὸν παντελῶς Μμ4. 1079 b6. αι2. 437 b15. πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου Ηγ11. 1116 b7. διὰ κενῆς λέγειν ΜΑ9. 992 a28. ἀπόντων κενὴν κατηγορεῖν αν1. 470 b12. — ἐν τοῖς περὶ τὰς πράξεις λόγοις οἱ καθόλου κενώτεροί εἰσιν Ηβ7. 1107 a30. — διαλεκτικῶς εἴρηνται ϗ κενῶς ψα1. 403 a2. λογικῶς ϗ κενῶς ηεα8. 1217 b21.

κενοῦσθαι. ἕως ἂν κενωθῇ τὸ ἀγγεῖον μα13. 349 a35. — κενούμενος (coni Spgl pro τεμνόμενος, opp ἀναπλήρωσις) λυποῖτο Ηκ2. 1173 b12.

κενταυρέας χυλοὶ πικροί φτα5. 820 a36 (fort Erythraea centaurium *Pers* Fraas 160).

Κένταυρος. Κένταυρον Χαιρήμων ἐποίησε μικτὴν ῥαψῳδίαν πο1. 1447 b21 (Nauck fr tr p 608). — εἰ ἔστιν ἢ μή ἐστι κένταυρος Αδ1. 89 b32. νέφη εἰκάζεται κενταύροις εν3. 461 b20.

κεντεῖν. τὸ ὀξὺ οἷον κεντεῖ, τὸ δ' ἀμβλὺ οἷον ὠθεῖ ψβ8. 420 b2. κώνωπες γλώττῃ κεντοῦσιν Ζιδ7. 532 a14. — τοὺς ἰόνθους ἄν τις κεντήσῃ ἐξέρχονται φθεῖρες Ζιε31. 556 b29. — κεντηθὲν τὸ δέρμα αἷμα ἀναδίδωσιν πν5. 483 b16. κεντουμένων τῶν καθευδόντων αἷμα οὐ ῥεῖ ὁμοίως Ζιγ19. 521 a17. — οὐχ ἵνα τρώσῃ, ἀλλ' ἵνα κεντήσῃ Ηε10. 1135 b16.

κέντησις. πανταχόθεν αἷμα τῇ κεντήσει πν6. 484 a34.

κεντρίνης. κεντρίνην τινὰ γαλεὸν εἶναι ϗ νωτιδανόν f 293. 1529 a17.

κέντρον. 1. κέντρον κύκλου Αα24. 41 b15. τὸ κέντρον ϗ ἀρχὴ ϗ μέσον τοῦ μεγέθους ϗ τέλος Φθ9. 265 b3. αἱ ἐκ τοῦ κέντρου ἀγόμεναι γραμμαί μβ5. 362 a1. τὰ πρὸς τῷ κέντρῳ, opp τὰ ἐκτός Φζ10. 240 b16. ἡ γῆ κέντρον πιε4. 911 a5. τὰ ζῷα ὥσπερ κέντρῳ χρῶνται ταῖς καμπαῖς Ζκ1. 698 a18. — 2. κέντρον animalium quorundam. τῶν πρὸς ἀλκήν τε ϗ βοήθειαν ὀργανικῶν μορίων ἕκαστα ἀποδίδωσιν ἡ φύσις

τοῖς δυναμένοις χρῆσθαι μόνοις ἢ μᾶλλον, μάλιστα δὲ τῷ μάλιστα, οἷον κέντρον, πλῆκτρον, κέρατα, χαυλιόδοντας ϗ εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον Ζμγ 1. 661 b31. — *a.* ἐντόμων κέντρον. ἔχει ἔνια τῶν ἐντόμων ϗ κέντρα πρὸς βοήθειαν τῶν βλαπτόντων Ζμδ 6. 682 b33. Ζιδ 7. 532 a15. τὸ κέντρον τοῖς μὲν ἔμπροσθέν ἐστι τοῖς δ' ὄπισθεν Ζμδ 6. 682 b34. τὰ μὲν ἐν αὑτοῖς, τὰ δ' ἐκτὸς ἔχει Ζιδ 7. 532 a15. Ζμδ 5. 682 a10. 6. 683 a8. β 17. 661 a18. τῶν ἐντόμων ἔνια αἰσθάνονταί τε (τῷ κατὰ τὴν γλῶτταν τεταγμένῳ κέντρῳ) τῆς τροφῆς ϗ ἀναλαμβάνουσι ϗ προσάγονται αὑτήν Ζμδ 6. 683 a2. — τὰ δίπτερα ἔμπροσθεν ἔχει τὰ κέντρα Ζια 5. 490 a20. Ζμδ 6. 683 a16. τοῖς οἴστροις ϗ μύωψιν ἡ γλῶττα ἀντὶ κέντρου ἐστίν Ζμβ 17. 661 a29. — αἱ μέλιτται πᾶσαι κέντρον ἔχουσι, τύπτουσαι ἀπόλλυνται διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ κέντρον ἄνευ τοῦ ἐντέρου ἐξαιρεῖσθαι, τὸ κέντρον ἀποβαλοῦσα ἡ μέλιττα ἀποθνήσκει, οὐκ ἀναφύεται τὸ τῆς μελίττης κέντρον Ζγγ 10. 759 b4. Ζιε 21. 553 b4. ι 40. 626 a18, 20. γ 12. 519 a28. οἱ ἡγεμόνες ὅμοιοί εἰσι ταῖς μελίτταις τῷ κέντρον ἔχειν, κέντρῳ οὐ τύπτουσιν, ἐπισκεπτέον εἰ κέντρον ἔχουσιν ἢ μή Ζγγ 10. 760 a14, 20. Ζιε 21. 553 b6. ι 42. 629 a28. τῶν κηφήνων ἔνιοι γινόμενοι θυμικώτεροι καλοῦνται κεντρωτοί, οὐκ ἔχοντες κέντρον Ζιι 40. 624 b16. αἱ ἀνθρῆναι πᾶσαι φαίνονται κέντρον ἔχουσαι Ζιι 42. 629 a27. τῶν σφηκῶν οἱ μὲν ἄκεντροι, οἱ δ' ἔχουσι κέντρον, i q ἔγκεντροι Ζιι 41. 627 b28, 628 b4, 1. — τὰ μὴ ἔχοντα ἔμπροσθεν τὸ κέντρον· ὅσα ὀπισθόκεντρά ἐστι διὰ τὸ θυμὸν ἔχειν ὅπλον ἔχει τὸ κέντρον Ζμδ 5. 682 a12. 6. 683 a7. — τῶν κολεοπτέρων οὐδὲν ἔχει κέντρον Ζια 5. 490 a19. — *b.* τὰ τῶν σκορπίων κέντρα Ζμδ 6. 683 a12. θ 139. 844 b26, 28. — *c.* οἱ κόχλοι ἔχουσι ϗ τὴν προβοσκίδα μεταξὺ κέντρου ϗ γλώττης Ζμδ 5. 679 b8. — *d.* μαρτιχόραν φασὶν ἐν τῇ κέρκῳ κέντρον ἔχειν ϗ τὰς ἀποφυάδας ἀπακοντίζειν Ζιβ 1. 501 a31. — *e.* κέντρον βάλλειν Ζιι 40. 624 b17, 626 a21, 22. 41. 628 b2, ἀποβάλλειν Ζιι 40. 626 a20, τύπτειν Ζιε 21. 553 b6. ι 40. 626 a17, ἐκθλίβειν, ἐξαιρεῖσθαι Ζιι 40. 626 a18, 20. ὁ πληγείς, πλῆγμα Ζιι 40. 626 a19. 41. 627 b27. cf ἄκεντρος, ἔγκεντρος, ἐμπροσθόκεντρος, ὀπισθόκεντρος.

κεντρωτοὶ κηφῆνες Ζιι 40. 624 b16.

κένωσιν πολλὴν ποιεῖν πις 8. 914 b37.

κέπφος (v l κίπφος, γεῖφος) περὶ τὴν θάλατταν Ζιθ 3. 593 b14. ὁ κέπφοι (v l κέμφοι) ἁλίσκονται τῷ ἀφρῷ· κάπτουσι γὰρ αὐτόν, διὸ προσραίνοντες θηρεύουσιν. ἔχει δὲ τὴν μὲν ἄλλην σάρκα εὐώδη, τὸ δὲ πυγαῖον μόνον θινὸς ὄζει, γίνονται δὲ πίονες Ζιι 35. 620 a13 Aub. (Procellaria pelagica S II 161, 462. K 869, 9. Cr Su 159, 152. Thalassidroma quaedam St, ignota avis AZι I 95, 45.)

κεραία. 1. animalium. κεραίας πρὸ τῶν ὀμμάτων ἔχει ἔνια, οἷον αἵ τε ψυχαὶ ϗ οἱ κάραβοι Ζιδ 7. 532 a26. crustacea ὁμοίως ἔχουσιν ἀμφότερα κεραίας δύο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μεγάλας ϗ τραχείας (antennae superiores), ϗ ἄλλα κεράτια μικρὰ ὑποκάτω λεῖα (antennae inferiores) Ζιδ 2. 526 a6. — τὰς κεραίας (in astragalo) ἄνω τὰ ζῷα ἔχει Ζιβ 1. 499 b30. — 2. navium antenna. ἡ κεραία διὰ τί ἀνώτερον ἄγεται μχ 6. 851 b4, a38. στέλλεσθαι πρὸς τὴν κεραίαν (ambigue dicitur) τι 33. 182 b17 cf Schol.

κέραιε ζωρότερον (Hom I 203) πο 25. 1461 a15.

κεραμεικὸς τροχός μχ 8. 851 b20.

κεραμεύς. πρὸς τῷ πηλῷ ὁ κεραμεὺς ϗ ὅλως πᾶσα ἡ ἐργασία ἡ ἐσχάτη πρὸς τῇ ὕλῃ Ζγα 22. 730 b6. ἐναντίαι καθ' Ἡσίοδον (ε 25) ὡς κεραμεῖ κεραμεύς Πε 10. 1312 b5. κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει ηει 1. 1235 a18. γίγνεται οὕτω τὸ κεραμεὺς κεραμεῖ Ρβ 4. 1381 b16. 10. 1388 a16. κεραμεῖς πάντας τοὺς τοιούτους ἀλλήλοις φασὶν εἶναι Ηθ 2. 1155 a35.

κεραμιδουμένη ἢ θριγκουμένη ἡ οἰκία Φη 3. 246 a28 (cf κεραμοῦσθαι).

κεράμιον ἔχει τὸν οἶνον Κ 15. 15 b24. ὁ ἐν τῷ κεραμίῳ οἶνος Φδ 4. 211 b4. κεράμιον ταριχηρόν Ζιδ 8. 534 a21. διαπιδύει ἐν τοῖς ὠμοῖς κεραμίοις τὸ ὕδωρ Ζγβ 6. 743 a9. πολύπους ἀποτίκτει εἰς κεράμιον Ζιε 18. 549 b32. ἐκβληθέντων κεραμίων εἰς τὴν θάλατταν Ζγγ 11. 763 a31. πίθον ϗ κεράμια κενὰ κατορύξαι πια 8. 899 b25.

κεραμὶς ἢ θριγκός, τελείωσις τῆς οἰκίας Φη 3. 246 a27. τὴν κύνα καθῆσθαι ἐπὶ τῆς κεραμῖδος, κύων καθεύδουσα ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεραμῖδος ηει 1. 1235 a12. ημβ 11. 1208 b11.

κέραμος ὠμός μδ 3. 380 b8. ὁ κέραμος ὀπτώμενος πήγνυται (συνέστηκεν) ὑπὸ τοῦ θερμοῦ ἐξιόντος τοῦ ὑγροῦ μδ 6. 383 a21, 24. 10. 388 b12. χ 1. 791 b20. ὁ κέραμος γῆς μόνης ἐστί μδ 7. 384 b19, 383 b20. 8. 385 a30, ὁ κέραμος ἄλυτον, ἀμάλακτον, ἄκαμπτον, ἄσχιστον, ἄθλαστον, θραυστὸν ϗ κατακτόν μδ 6. 383 b11. 9. 385 b9, 28, 386 b26, a18, 11. Ζγβ 6. 743 a19. ἦχον παραπλήσιον ἔχειν τῷ κεράμῳ ακ 802 b3. ὁ κέραμος ἐκ πληγῆς ῥαγεὶς σαθρὸν ποιεῖ τὸν ἦχον ακ 804 a34. ὁ θριγκὸς ϗ ὁ κέραμος Φη 3. 246 a18 (cf κεραμίς). ὁ λαιὸς ἐπὶ τῶν πετρῶν ϗ τῶν κεράμων τὰς διατριβὰς ποιεῖται Ζιι 19. 617 a16. — (λαβὼν κέραμον ἢ αὐλόν, fort κέρας ακ 801 a28.)

κεραμουμένη ϗ θριγκουμένη ἡ οἰκία τελειοῦται Φη 3. 246 a19 (cf κεραμιδοῦσθαι.)

κεραννύναι (cf κρᾶσις), syn μιγνύναι: φαμέν, εἴπερ δεῖ μεμῖχθαί τι, τὸ μιχθὲν ὁμοιομερὲς εἶναι, ϗ ὥσπερ τοῦ ὕδατος τὸ μέρος ὕδωρ, οὕτω ϗ τοῦ κραθέντος Γα 10. 328 a12. ἐνίων τὸ εἶναι ὁρισθήσεται τῷ τὰ μὲν μεμῖχθαι, τὰ δὲ κεκρᾶσθαι Μη 2. 1042 b29. ἑκάστου μᾶλλον ἔστιν αἰσθάνεσθαι ἁπλοῦ ὄντος ἢ κεκραμένου αι 7. 447 a18. τὸ κεκραμένον τοῦ ἀκράτου πᾶν ἥδιον πιθ 38. 921 a4. κεράσαι γάλα ϗ ὕδωρ Ζιζ 26. 578 a16. κεκραμένος (οἶνος), opp ἄκρατος πγ 3. 871 a17. πβ 13. 907 b13. φιάλη κεκερασμένη f 508. 1561 a44. τὸ κεράσαι (Hom ε 93) ἤτοι τὸ μῖξαι δηλοῖ ἢ τὸ ἐγχέαι f 162. 1505 a24, 33. (ex eiusmodi exemplis, ubi τὸ κεκραμένον imbecillius est ac levius, repetendum videtur, quod ipsum κεράννυσθαι alternandi ac debilitandi significationem adsciscit, τὸ ἀθροώτερον ἥδιον ἢ πολλῷ κεκραμένον τῷ χρόνῳ πο 26. 1462 b1 Vahlen Poet IV 401. ἐὰν σφόδρα κατακορὴς ᾖ ἡ ἕξις, μελαγχολικοί εἰσι λίαν, ἐὰν δέ πως κραθῶσι, περιττοί πλ 1. 954 b28.) κεραννύναι τὰ χρώματα μγ 2. 372 a7, 8. γένος κεκραμένον τῶν φυτῶν φτα 1. 815 a21. ἀὴρ οὕτω κεκραμένος μα 8. 346 a6. τόποι κεκραμένοι καλῶς τῷ θερμῷ ϗ τῷ ψυχρῷ Ζιθ 13. 598 a6. κεκρᾶσθαι παραπλησίως πρὸς τὸν περιέχοντα ἀέρα Ζγδ 10. 777 b7, cf κρᾶσις σώματος s v κρᾶσις. τὰ τῶν Ἑλλήνων ἔθνη εὖ κέκραται πρὸς ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις Πη 7. 1327 b35. ὁ οἶνος 'τῶν χρωμένων τοῖς τρόποις κεράννυται' (Chaeremon fr 16) πγ 16. 873 a26. δεῖ κεκρᾶσθαί πως τὴν λέξιν τούτοις (γλώτταις, μεταφοραῖς κτλ) πο 22. 1458 a31. πολιτεῖαι, ἁρμονίαι εὖ κεκραμέναι Πε 8. 1307 b30. δ 3. 1290 a26. χορὸς ἀνδρῶν μίαν ἁρμονίαν ἐμμελῆ κεραννύντων κ 6. 399 a17.

κέρας. περὶ κεράτων Ζμγ 2. ὁμώνυμον πρὸς τὸ γένος, ὅταν τῷ σχήματι ϗ τὸ ὅλον λέγηται κέρας Ζια 1. 487 a9. refertur inter τὰ ξηρὰ ϗ στερεά Ζια 1. 487 a8. τὰ γεηρὰ λίαν ἐξατμίζοντος τοῦ ὑγροῦ μετὰ τοῦ θερμοῦ γίνεται σκληρὰ ϗ γεώδη τὴν μορφήν, οἷον ὄνυχες ϗ κέρατα ϗ ὁπλαὶ ϗ ῥύγχη Ζμβ 6. 743 a15. τὸ κέρας γῆς μᾶλλον, μαλατ-

τεται μδ 10. 388 ᵇ31, 389 ᵃ11. 6. 383 ᵃ32. 9. 385 ᵇ11. — 1. τί ἐστι, τίνος ἕνεκεν ἡ τῶν κεράτων φύσις ϗ πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα μόρια Ζμγ 2. 663 ᵇ20. Ζμδ 8. 684 ᵃ30. γ 1. 661 ᵇ31. ὁπλὴ ϗ χηλὴ τὴν αὐτὴν ἔχει κέρατι φύσιν, ὥσθ' ἅμα ϗ τοῖς αὐτοῖς ἡ σχίσις γίνεται τῶν ὁπλῶν ϗ τῶν κεράτων Ζμγ 2. 663 ᵃ29. σύνεγγυς κατὰ τὴν ἀφὴν ἐστι τοῖς ὀστοῖς ϗ τὰ τοιάδε τῶν μορίων οἷον ὄνυχές τε ϗ ὁπλαὶ ϗ χηλαὶ ϗ κέρατα ϗ ῥύγχη τὰ τῶν ὀρνίθων Ζμβ 9. 655 ᵇ4. Ζγβ 6. 743 ᵃ15. γ 11. 762 ᵃ30. ὄνυχες ϗ τρίχες ϗ ὁπλαὶ ϗ κέρατα ϗ ῥύγχη ϗ τὰ πλῆκτρα συνίσταται ἐκ τῆς ἐπικτήτȣ τροφῆς ϗ τῆς αὐξητικῆς Ζγβ 6. 754 ᵃ1. πι 62. 898 ᵃ23. ὄνυχες ϗ τρίχες ϗ κέρατα ϗ τὰ τοιαῦτα γίνεται ἐκ τȣ̃ δέρματος Ζγβ 6. 745 ᵃ20. ὁμοίως τοῖς δέρμασι συνακολȣθȣ̃σιν ὁπλαὶ ϗ χηλαὶ ϗ ῥύγχη ϗ κέρατα χ 6. 797 ᵇ19. — τὸ ἔργον τȣ̃ κέρατος Ζμγ 2. 662 ᵇ26. τὸ κέρας βοηθείας αἴτιον. βοηθείας ϗ ἀλκῆς χάριν ἔχȣσι τὰ ζῳοτόκα, ὃ τῶν ἄλλων τῶν λεγομένων ἔχειν κέρας ȣ̓δενὶ συμβέβηκεν· ȣ̓δὲν γὰρ χρῆται τοῖς κέρασιν ȣ̓̃τ' ἀμυνόμενον ȣ̓̃τε πρὸς τὸ κρατεῖν, ἅπερ ἰσχύος ἐστὶν ἔργα Ζμγ 2. 662 ᵇ32, 27. β 9. 655 ᵇ7. τὰ πρὸς ἀλκὴν ἐν τῇ φύσει ὑπάρχοντα μόρια, οἷον ὀδόντες ϗ χαυλιόδοντες ϗ κέρατα ϗ πλῆκτρα Ζιδ 11. 538 ᵇ15. τοῖς κέρασιν ἀμύνεσθαι Ζμγ 2. 663 ᵃ12. πκζ 9. 948 ᵇ31. τὰ κέρατα πρὸς ἀλκὴν χρησιμώτατα, πρὸς τὸν ἄλλον βίον ἀνοχλότατα Ζμγ 2. 663 ᵇ19. — 2. quibus animalibus cornua data sint, cornus partes, cornua cava solida. κέρας ἔχει ȣ̓δὲν μὴ ζῳοτόκον, καθ' ὁμοιότητα δὲ ϗ μεταφορὰν λέγεται ϗ ἑτέρων τινῶν κέρατα· ἀλλ' ȣ̓δενὶ αὐτῶν τὸ ἔργον τȣ̃ κέρατος ὑπάρχει Ζμγ 2. 662 ᵇ24. τῶν ἐχόντων κέρας δι' ὅλȣ μὲν ἔχει στερεὸν μόνον ἔλαφος, τὰ δ' ἄλλα κοῖλα μέχρι τινός, τὸ δ' ἔσχατον στερεόν Ζιβ 1. 500 ᵃ6. Ζμγ 2. 663 ᵇ15, 12. τὸ κοῖλον (κέρας) ἐκ τȣ̃ δέρματος πέφυκε μᾶλλον· περὶ δὲ τȣ̃το περιήρμοσται τὸ στερεὸν ἐκ τῶν ὀστῶν, οἷον τὰ κέρατα τῶν βοῶν Ζιβ 1. 500 ᵃ8. γ 9. 517 ᵃ21. τὰ κοῖλα συνεχῶς ἔχει, ἐὰν μή τι βίᾳ πηρωθῇ Ζιβ 1. 500 ᵃ12. τῶν διχαλῶν τὰ μὲν πολλὰ κέρατα ἔχει πρὸς ἀλκήν Ζμγ 2. 662 ᵇ35, 663 ᵃ21. Ζιβ 1. 499 ᵇ16. ὀρθῶς τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιῆσαι τὴν τῶν κεράτων φύσιν. ὅσα εἰς κέρατα ἐκδίδωσι καθ' ὑπερβολὴν τῆς τροφῆς ἧττον τὴν κεφαλὴν ἔχει δασεῖαν· τὴν περισσωματικὴν ὑπερβολὴν τὴν ῥέυσαν ἐξ ἀνάγκης εἰς τὸν ἄνω τόπον τοῖς μὲν εἰς ὀδόντας ϗ χαυλιόδοντας ἡ φύσις ἀπένειμε, τοῖς δ' εἰς κέρατα Ζμγ 2. 663 ᵃ34, 662 ᵇ24. πι 62. 898 ᵃ24. Ζμγ 2. 663 ᵇ34, 664 ᵃ1, 3, 8. — τῶν πολυσχιδῶν ȣ̓δὲν ἔχει κέρας, ἅμα χαυλιόδοντα ϗ κέρας ȣ̓δὲν ἔχει ζῷον Ζμγ 2. 662 ᵇ31. Ζιβ 1. 501 ᵃ19. — 3. cornua cervi. οἱ ἔλαφοι οἱ μὲν ἄρρενες ἔχȣσι κέρατα αἱ δὲ θήλειαι ȣ̓κ ἔχȣσι Ζμγ 1. 662 ᵃ1. 2. 663 ᵇ12, 664 ᵃ6. Ζιβ 1. 500 ᵃ6. δ 11. 538 ᵇ19. πο 25. 1460 ᵇ31. γνῶναι τὴν ἡλικίαν τοῖς κέρασι Ζι 5. 611 ᵇ2. οἱ ἐνιαύσιοι ȣ̓ φύȣσι κέρατα, πλὴν ὥσπερ σημείȣ χάριν ἀρχήν τινα, φύȣσι διετεῖς πρῶτον τὰ κέρατα εὐθέα, καθάπερ πατταλȣς Ζι 5. 611 ᵃ31, 33. ἀποβάλλειν τὰ κέρατα Ζμγ 2. 663 ᵇ12. θ 5. 830 ᵇ28, ᵃ1. Ζιβ 1. 500 ᵃ10, περὶ τὸν Θαργηλιῶνα μῆνα Ζι 5. 611 ᵇ8. οἱ ἔλαφοι ἀποβάλλȣσι τὰ κέρατα ἐν τόποις χαλεποῖς ϗ δυσεξευρετοῖς· ὅθεν ϗ ἡ παροιμία γέγονεν 'ȣ̃ αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλȣσιν' Ζι 5. 611 ᵃ26, cf παροιμία. πονεῖ ὁ τόπος ὅθεν τὰ κέρατα ἀπέβαλον θ 5. 831 ᵃ1. νέμονται νύκτωρ· μέχριπερ ἂν ἐκφύσωσι τὰ κέρατα, ἡλιάζονται, ἵν' ἐκπέψωσι ϗ ξηράνωσι τὸ κέρας Ζι 5. 611 ᵇ13, 15. καλȣ̃νται ἀμυντῆρες (Wehrzinken) τὰ προνενευκότα τῶν φυομένων κεράτων εἰς τὸ πρόσθεν, οἷς ἀμύνονται Ζι 5. 611 ᵇ5. ἡ τῶν κεράτων ἐξοχή, σχίσις, αὔξησις, ἔκκρισις Ζμγ 2. 663 ᵃ8, 29, 664 ᵃ3. Ζγα 20. 728 ᵇ21. εἰς τὸ ὀρθὸν γίνεται ἡ αὔξησις τῷ γέροντι τῶν κεράτων, τίνες ȣ̓κέτι φύȣσι κέρατα Ζι 5. 611 ᵇ7. 50. 632 ᵃ11. τὸ ἀριστερὸν ȣ̓δεὶς πω ἑώρακεν, τὸ δεξιὸν κέρας, ἀχαΐνης ἔλαφος ἐπὶ τῶν κεράτων ἔχων κιττόν Ζι 5. 611 ᵃ29, ᵇ18 Aub. f 331. 1533 ᵇ36. θ 5. 831 ᵃ2. — 4. τὰ μονοκέρατα ἔχει τὸ κέρας ἐν τῷ μέσῳ τῆς κεφαλῆς Ζμγ 2. 663 ᵃ25. — 5. κέρατα ἱππελάφων Ζιβ 1. 499 ᵃ2, 8. — 6. cavicorniorum cornua. τοῖς βονάσοις τὰ κέρατα γαμψά, κατεστραμμένα ϗ τὸ ὀξὺ κάτω παρὰ τὰ ὦτα, κεκαμμένα εἰς αὑτά, τῷ μεγέθει σπιθαμιαῖα ἢ μικρῷ μείζω, ἡ μελανία καλὴ ϗ λιπαρά Ζμγ 2. 663 ᵃ14. θ 1. 830 ᵃ13. Ζιβ 1. 499 ᵇ32. ι 45. 630 ᵃ31, 35. — οἱ βόες οἱ ἄγριοι τὰ κέρατα ἐξυπτιάζοντα ἔχȣσι μᾶλλον Ζιβ 1. 499 ᵃ7. — ὀπισθονόμων βοῶν κέρατα Ζμβ 16. 659 ᵃ19, τῶν ἐν Νευροῖς f 321. 1532 ᵃ39. 323. 1532 ᵇ2. — κέρατα ταύρων ϗ θηλειῶν βοῶν Ζιδ 11. 538 ᵇ23. Ζμγ 1. 662 ᵃ3. πι 36. 894 ᵇ23. 57. 897 ᵇ27. οἱ νέοι τȣ̀ς πόδας ἧττον ἀλγȣ̃σιν, ἐάν τις ἀλείφῃ κηρῷ ἢ πίττῃ ἢ ἐλαίῳ τὰ κέρατα (κεράτια ci C S Pic) Ζιθ 6. 595 ᵇ14. 23. 604 ᵃ16. διὰ τί ὁ Αἰσώπȣ Μῶμος διαμέμφεται τὸν ταῦρον Ζμγ 2. 663 ᵃ35. — κέρατα προβάτων, κριῶν Ζμγ 1. 662 ᵃ3. Ζιθ 2. 590 ᵇ29. πι 36. 894 ᵇ23. ἐν Λιβύῃ εὐθὺς γίνεται κέρατα ἔχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν, ȣ̓ μόνον οἱ ἄρνες, ὥσπερ Ὅμηρός φησιν (δ 85), ἀλλὰ ϗ τἆλλα· ἐν δὲ τῷ Πόντῳ τȣ̓ναντίον· ἀκέρατα γὰρ γίνονται Ζιθ 28. 606 ᵃ18. — τὰ μώνυχα ἀντὶ κεράτων ϗ ὀδόντων ἔχει τὴν τȣ̃ ὄνυχος φύσιν Ζμδ 10. 690 ᵃ7. — 7. πάντα ὅσα κερατοφόρα, τετράποδά ἐστιν, εἰ μή τι κατὰ μεταφορὰν λέγεται ἔχειν κέρας ϗ λόγȣ χάριν, ὥσπερ τȣ̀ς περὶ Θήβας ὄφεις οἱ Αἰγύπτιοί φασιν (Herod II 74), ἔχοντας ἐπανάστασιν ὅσον προφάσεως χάριν Ζιβ 1. 500 ᵃ3. — 8. crustaceorum antennae. ὁ ἀστακὸς ἔχει ἐπάνω τῶν ὀδόντων τὰ κέρατα μακρά, βραχύτερα δὲ ϗ λεπτότερα πολὺ ἢ ὁ κάραβος, ϗ ἄλλα τέτταρα τὴν μὲν μορφὴν ὅμοια τȣ́τοις, βραχύτερα δὲ ϗ λεπτότερα Ζιδ 2. 526 ᵃ31 Aub. οἱ κάραβοι καταβαλόντες τὰ κέρατα πλάγια· μάχονται πρὸς ἀλλήλȣς τοῖς κέρασι ἐξαίροντες ϗ τύπτοντες Ζιθ 2. 591 ᵇ27, 29. — 9. μέγας τις σκώληξ ἔχει οἷον κέρατα Ζιε 19. 551 ᵇ10. — 10. ἔνια ἐν τῷ σκότει ποιεῖ αἴσθησιν οἷον μύκης, κέρας, κεφαλαὶ ἰχθύων ϗ λεπίδες ϗ ὀφθαλμοί ψβ 7. 419 ᵃ5. ἐλαφείȣ κέρατος θυμιωμένȣ τὰ πλεῖστα τῶν ἐντόμων φεύγει Ζιδ 8. 534 ᵇ23. τὰ κέρατα τῶν νέων χλιαινόμενα τῇ κηρῷ ἄγεται ῥᾳδίως ὅπȣ ἂν τις ἐθέλῃ Ζιθ 6. 595 ᵇ12 Aub. ἤδη δὲ ϗ κέρας αἲξ ἔχȣσα ἐγένετο πρὸς τῷ σκέλει Ζγδ 4. 770 ᵇ37. ἡ τȣ̃ ἀνθρώπȣ χεὶρ ϗ ὄνυξ ϗ χηλὴ ϗ κέρας γίνεται ϗ δόρυ ϗ ξίφος ϗ ἄλλο ὁποιονȣ̃ν ὅπλον ϗ ὄργανον Ζμδ 10. 687 ᵇ3. — κέρας, instrumentum musicum. unde soni varietas efficiatur ακ 802 ᵃ17-ᵇ14. σημεῖον τȣ̃ ἀκȣ́ειν ἢ μὴ τὸ ἠχεῖν αἰεὶ τὸ ȣ̓̃ς ὥσπερ τὸ κέρας ψβ 8. 420 ᵃ16. — κέρας voc militare. οἱ ἱππεῖς ἐπὶ τοῖς κέρασιν f 147. 1503 ᵃ24. ὁ ἱππεὺς ἐπὶ κέρας ἐκτρέχει κ 6. 399 ᵇ8. — ἐπὶ θάτερον κέρας κατὰ στενὸν διήκων αὐχένα ὁ Ὠκεανός κ 3. 393 ᵇ5. — (κέρας fort scribendum pro κέραμον ακ 801 ᵃ28.)

Κέρας ἐν Ἰνδοῖς θ 71. 835 ᵇ5.

κέρασος. οἱ καρποὶ τῆς κεράσȣ φτα 5. 820 ᵇ13. (Prunus cerasus vel avium *L.*)

κεράτινος. Ἀπόλλωνος τȣ̃ γενέτορος βωμός, ὅς ἐστιν ὄπισθεν τȣ̃ κερατίνȣ f 447. 1551 ᵇ14.

κεράτιον. 1. tubae Fallopii. ἐπ' ἄκρων αἱ ὑστέραι τῶν καλȣμένων κερατίων εἱλιγμὸν ἔχȣσιν αἱ τῶν πλείστων Ζιγ 1. 510 ᵇ19. — 2. antennae. τȣ̃ καράβȣ κεράτια μικρὰ

ὑποκάτω λεῖα, τοῦ καρκινίου κεράτια δύο λεπτὰ πυρρά Ζιδ2. 526 a7. 4. 529 a27. — 3. tentacula. τῶν στρομβοειδῶν, τῶν μονοθύρων ϗ διθύρων Ζιδ4. 528 b24, 529 a27.

κερατοφόρος. τῶν ζῴων τὰ μὲν κερατοφόρα τὰ δ' ἄκερα Ζιβ1. 499 b15. τοῖς κερατοφόροις τίνα ὁμοίως ἔχει πᾶσι Ζιγ1. 510 b18. τὰ κερατοφόρα τετράποδα Ζιβ1. 500 a2, οὐκ ἀμφώδοντα Ζιβ1. 501 a12. 17. 507 a35, b12. Ζμγ2. 663 b35. 14. 674 a31. β6. 651 b30, πλείους ἔχει κοιλίας, μηρυκάζει Ζμγ14. 674 b7, 675 a5. πάμπαν μικρὸν οὐδέν ἐστι κερατοφόρον Ζιβ17. 507 b33. Ζμγ2. 663 b25. 14. 675 b5. τὰ πλεῖστα τῶν κερατοφόρων διχαλά Ζμγ2. 663 a18. Ζιβ1. 499 a1. τὰ κερατοφόρα ἔχει κοτυληδόνας ἐν τῇ ὑστέρᾳ Ζιγ1. 511 a29, σπλῆνα στρογγύλον Ζμγ12. 673 b32, μαστοὺς ἐν τοῖς μηροῖς Ζμδ10. 688 a33. τῶν κερατοφόρων τὸ γάλα πήγνυται Ζμγ15. 676 a13. cf praeterea Ζιβ1. 498 b31. πι44. 895 b13. Wz ad Αδ14. 98 a13.

κερατώδης. τὰ κερατώδη τῶν ζῴων καρποφάγα ἐστὶ Ζιθ6. 595 a13, στέαρ ἔχει Ζμβ5. 651 a32. τὰ κερατώδη τῶν κριῶν Ζιθ28. 606 a19.

κεραύνιος διὰ τί καλεῖται ὁ θεός κ7. 401 a17.

κεραυνός. περὶ κεραυνοῦ μβ9. γ1. def μγ1. 371 a19. κ4. 395 a22. οἱ κεραυνοὶ κάτω πίπτουσιν, κεραυνῶν πτώσεις μα4. 342 a13. 1. 339 a4. θερμὰ ἀπὸ ἐπισημάνσεως κεραυνῶν πκδ18. 937 b26. ὅταν κεραυνὸς εἰς θάλασσαν ἐμπέσῃ, ἅλες ἐξανθοῦσιν f 210. 1516 a24. τοὺς κεραυνοὺς ὑπομένειν φερομένους διὰ μανίαν ηεγ1. 1229 b27.

κεραυνοῦσθαι οἴονται (οἱ καθεύδοντες) μικρῶν ἤχων ἐν τοῖς ὠσὶ γινομένων μτ1. 463 a12. Φαέθοντα κεραυνωθέντα πεσεῖν εἰς τὴν λίμνην θ81. 836 b2.

Κέρβης ποταμὸς ἐν Εὐβοίᾳ θ170. 846 b38.

κερδαίνειν, def Ηε7. 1132 b14. opp ζημίαν λαβεῖν ημβ8. 1207 a30. μηδὲν κερδαίνειν Πε8. 1308 b5. κερδαίνειν ἀπό τινος Ηδ3. 1122 a11, 12. κερδαίνειν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Πε8. 1309 a4. μὴ εἶναι τὰς ἀρχὰς κερδαίνειν Πε8. 1308 b33.

κερδαλέος, def ηεβ3. 1221 a33.

κέρδος latiore sensu Ηε7. 1132 a12, proprie dictum Ηε7. 1132 b12. opp ζημία, δίκαιον ηεβ3. 1221 a4. opp ζημία Ρα12. 1372 a8, b12. Πε2. 1302 a32. dist τιμή Πε8. 1308 a10, b38. 2. 1302 a32, 38. διαφθείρειν διὰ κέρδος Πγ16. 1287 a40. πλεῖστον ποιεῖν κέρδος Πα9. 1257 b5. τῆς ἐνδείας ἐπικουρία τὸ κέρδος Ηθ16. 1163 b5, 3.

κέρθιος. ὀρνίθιόν τι μικρόν, descr Ζι17. 616 b28. (Certhia familiaris Su 121, 71. K 979 Cr St. Lanius rufipes vel Collurio G 30. avis ignota S II 116. AZι I 95, 46.)

Κερκιδᾶς (?) Ζμγ10. 673 a21.

κερκιδοποιική, ὑπηρετικὴ τῇ ὑφαντικῇ Πα8. 1256 a6.

κερκίζειν. εἰ αἱ κερκίδες ἐκέρκιζον αὐταί Πα4. 1253 b37.

κερκίς. εἰ αἱ κερκίδες ἐκέρκιζον αὐταί Πα4. 1253 b37. ἡ τῆς κερκίδος φωνὴ ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ (ἀναγνώρισις) ποι16. 1454 b37. — ἡ ἐν τῷ ἀγκῶνι κερκίς πν7. 484 b28. οὐδὲ τοὺς πόδας κάμπτειν ἐδυνάμεθα, εἰ μὴ δύο αἱ ἐν τῇ κινήσει κερκίδες πν7. 484 b31. — ἡ λάταξ ὀδόντας ἔχει ἰσχυρούς, νύκτωρ πολλάκις τὰς περὶ τὸν ποταμὸν κερκίδας ἐκτέμνει τοῖς ὀδοῦσιν Ζιθ5. 595 a2. (Populus alba vel tremula *L*, cf S I 609.)

κέρκισις, dist σπάθησις Φη2. 243 b7, 28.

κέρκος (v l κέρκη Ζιβ1. 500 b31). κέρκον ἔχει πάντα σχεδόν, οὐ μόνον τὰ ζῳοτόκα ἀλλὰ ϗ τὰ ᾠοτόκα· ϗ γὰρ ἂν μὴ μέγεθος αὐτοῖς ἔχον ᾖ τοῦτο τὸ μόριον, ἀλλὰ σμικροῦ (leg σημείου) γ' ἕνεκεν ἔχουσί τινα στόλον. ὅπως ἐν φυλακῇ ϗ σκέπῃ ᾖ τὸ λειτουργοῦν μόριον τὴν ἔξοδον τοῦ περιττώματος, τὴν καλουμένην οὐρὰν ϗ κέρκον αὐτοῖς (τοῖς τετραπόσι ϗ τοῖς ἄλλοις) ἀπέδωκεν ἡ φύσις Ζμδ10. 689 b2, 30. τῶν τετραπόδων ᾠοτόκων ϗ ἐναίμων κέρκον τὰ μὲν πλεῖστα ἔχει μείζω, ὀλίγα δ' ἐλάττω· τοῖς μὲν ἔχουσι πόδας τὸ ὀπίσθιόν ἐστι σκέλος τὸ κάτωθεν μέρος πρὸς τὸ μέγεθος, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν οὐραὶ ϗ κέρκοι ϗ τὰ τοιαῦτα Ζιβ10. 502 b33. 1. 500 b31. ὅσα κέρκους ἔχει μῆκος ἐχούσας ϗ ταύτας ἐπικεκόσμηκεν ἡ φύσις θριξί, τοῖς μὲν μικρὸν ἔχουσι τὸν στόλον μακραῖς, ὥσπερ τοῖς ἵπποις, τοῖς δὲ μακρὸν βραχείαις. ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸ σῶμα ϗ αἱ κέρκοι δασύτητι ϗ ψιλότητι ὅσων αἱ κέρκοι μέγεθος ἔχουσιν· ἔνια γὰρ μικρὰν ἔχει πάμπαν. ὅσοις τὸ σῶμα δασὺ λίαν πεποίηκε ἡ φύσις, τούτοις ἐνδεῶς ἔχει τὰ περὶ τὴν κέρκον Ζμβ14. 658 a32, b1. Ζιβ1. 499 a10 (cf Lewes 185). — 1. τῶν κέρκων διαφοραί τ' εἰσὶ πλείους ϗ ἡ φύσις παρακαταχρῆται ϗ ἐπὶ τούτων, οὐ μόνον πρὸς φυλακὴν ϗ σκέπην τῆς ἕδρας, ἀλλὰ ϗ πρὸς ὠφέλειαν ϗ χρῆσιν τοῖς ἔχουσιν Ζμδ10. 690 a1, 689 b30. κέρκου δασύτης τραχύτης, ψιλότης Ζιβ1. 499 a10. ζ10. 565 b29. Ζμβ14. 658 b1. κέρκος μακρά, μικρά, μείζων, ἐλάττων, ἔχουσα μέγεθος μῆκος, σημείου χάριν Ζιβ1. 498 b13, 499 a10. 8. 502 b22. 10. 502 b33. 11. 503 a19. ζ10. 565 b29. Ζμβ14. 658 a32. δ10. 689 b2, 30. 11. 692 a18. τὴν κέρκον κινεῖν, κατατείνειν, προσαναπτύττεσθαι Ζιζ18. 572 a24. ι44. 630 a1. ε17. 549 b2. ἄκρα ἡ τῆς κέρκου σύμφυσις Ζιβ11. 503 b14. — 2. cauda praeter hominem omnibus fere animalibus et ova gignentibus, veluti πιθήκου σημείου χάριν, κήβου Ζιβ8. 502 b22 (cf οὐρά 1 et M 465). 9. 502 b25, λέοντος, κυνός, ἄρκτου, ὑαίνης Ζι44. 630 a1. ζ32. 579 b20, 25. Ζμβ14. 658 b1. Ζγγ6. 757 a9, καμήλου, βονάσου, βοός, ἐλάφου, φώκης (cf οὐρά 1), ἵππου τοῦ ποταμίου, ὑός Ζιβ1. 499 a19, 498 b13. 7. 502 a12. 15. 506 a24. ι45. 630 b4. περὶ τὴν ὥραν τῆς ὀχείας αἱ ἵπποι τὴν κέρκον κινοῦσι πυκνά Ζιζ18. 572 a24. — αἱ νυκτερίδες οὔτε κέρκον ἔχουσιν οὔτ' οὐροπύγιον, διὰ μὲν τὸ πτηνὰ εἶναι κέρκον, διὰ δὲ τὸ πεζὰ οὐροπύγιον· ἡ κέρκος ϗ ἐμπόδιος ἂν ἦν ὑπάρχουσα ἐν τοῖς πτεροῖς Ζμδ13. 697 b8, 12. — 3. amphibiorum. αἱ κέρκοι ἀποτεμνόμεναι τῶν τε σαύρων ϗ τῶν ὄφεων φύονται· ἀποδύεται τὸ γῆρας, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀρξάμενον μέχρι τῆς κέρκου Ζιβ17. 508 b7. θ17. 600 b32. ὁ χαμαιλέων ἔχει κέρκον μακρὰν σφόδρα, εἰς λεπτὸν καθήκουσαν ϗ συνελιττομένην ἐπὶ πολύ, καθάπερ ἱμάντα, συμμεταβάλλουσαν ὁμοίως τῷ λοιπῷ σώματι, σάρκα ἔχει περὶ ἄκραν τὴν τῆς κέρκου σύμφυσιν Ζιβ11. 503 a19, b8, 14. — 4. piscium. τρυγόνος, βάτου, κεστρέως κέρκοι Ζιζ10. 565 b29. ι2. 610 b15 (v s v οὐρά 3, οὐραῖον 1). — 5. crustaceorum, τὰ μαλακόστρακα ὀχεύεται ὅταν ὁ μὲν ὑπτίαν ὁ δ' ἐπὶ ταύτης ποιήσῃ τὴν κέρκον Ζιε7. 541 b22 Aub. κέρκον ἔχουσι καρίδες ἀστακοὶ καρκίνοι Ζμδ8. 684 a15. Ζιε7. 541 b20. Ζμδ11. 692 a18, κάραβοι Ζιδ2. 525 b27. ε7. 541 b19 (cf οὐρά 6, οὐραῖον 5). κάραβος τοῖς οὐραίοις νεῖ, τάχιστα δ' ἐπὶ τὴν κέρκον τοῖς ἐν ἐκείνῃ πτερυγίοις Ζια5. 490 a3. τῶν καράβων ἡ θήλεια τὰ ᾠὰ τίκτουσα ἔοικε προσάγειν πρὸς τὰ χονδρώδη τῷ πλάτει τῆς κέρκου προσαναπτυττομένης (Schwanzspitze) Ζιε17. 549 b2 Aub. ἑκατέρωθεν ἀπὸ τῆς κέρκου ϗ ἀπὸ τοῦ θώρακος δύο διαστήματα μάλιστα ἀπέχει Ζιε17. 549 a30 cf P et Aub (fort Schwanzplatten). — 6. μαρτιχόρας ἔχει τὴν κέρκον ὁμοίαν τῇ τοῦ σκορπίου τοῦ χερσαίου Ζιβ1. 501 a30. — 7. αἱ ἀκρίδες τίκτουσιν εἰς τὴν γῆν καταπήξασαι τὸν πρὸς τῇ κέρκῳ καυλόν (aculeo defodiendis ovis inserviente) Ζιε28. 555 b21. cf S I 387. (κέρκος et οὐρά quomodo differant S I 74, 81, II 300, 305. KaZι 64: Wirbelschwanz.)

κερκοφόρος. τῶν σελαχίων τὰ πλατέα ϗ κερκοφόρα Ζια5. 489 b31. ε5. 540 b8. cf S I 35.

Κέρκυρα οβ1350 a30. — Κερκυραϊκοὶ ἀμφορεῖς θ104. 839 b8. — Κερκυραίων πολιτεία f 469. 470. ὑπερήφανοι ἐγένοντο οἱ Κερκυραῖοι εὐπραγῦντες f 470. 1555 b21. αἱ μάστιγες αἱ Κερκυραῖαι διάφοροι παρὰ τὰς ἄλλας f 470. 1555 b25.

Κερκύων Καρκίνυ ἐν τῇ Ἀλόπῃ Ηη8. 1150 b10 (Nauck fr tr p 619).

Κέρκωψ Ἡσιόδῳ ζῶντι ἐφιλονείκει f 65. 1486 b31.

κερματίζειν (τὴν τροφὴν) εἰς πολλά Ζμγ1. 662 a13. ἀὴρ εἰς μικρὰ κερματισθεὶς μβ8. 367 a11.

κεστὸν ἱμάντα (Hom Ξ 214) Ηη7. 1149 b16.

κεστρεύς. 1. Mugiloidei. nom générique C II 526. refertur inter τὺς προμήκεις, τὰ μακρὰ ϗ πάχος ἔχοντα Ζιβ13. 504 b32. Ζμδ13. 696 a3, τὺς λεπιδωτύς, προσγείυς, χυτύς Ζιζ13. 567 a19. θ13. 598 a10. ε9. 543 a2, ὐ σαρκοφάγυς, ὅσα ὐκ ἀλληλοφαγεῖ Ζιθ2. 591 a17. ι37. 621 b6. f 299. 1529 b16. καρχαρόδυς ὤν f 299. 1529 b15. refertur etiam inter τὺς μάλιστα ὀξυηκόυς τῶν ἰχθύων Ζιδ8. 534 a8. — ὁ κεστρεὺς ἔχει ἐπὶ μὲν θάτερα τῆς κοιλίας πολλὰς ἀποφυάδας, ἐπὶ δὲ θάτερα μίαν· ἔχει ὀρνιθώδεις τὰς κοιλίας ϗ σαρκώδεις Ζιβ17. 508 b18. Ζμγ14. 675 a11. cf F 301, 81. — sexus Ζιε5. 541 a20. ζ15. 569 a23, 21. κύυσι τριάκοντα ἡμέρας. μάλιστα πονῦσι τῇ κυήσει. κεστρεὺς φαῦλος κύων ἐστίν Ζιε11. 543 b14, 16. ζ17. 570 b7, 2. θ30. 607 b25. τίκτυσιν ἅπαξ. χειμῶνος, μάλιστα δ' ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν Ζιε9. 543 a2. 11. 543 b11. 10. 543 b3. ἔστι ϗ ἄλλη ἀφύη, ἡ γόνος ἐστὶ κεστρέων· τῦτον τὸν γόνον ὐδὲν τῶν θηρίων κατεσθίει. ἐπεὶ οἱ κεστρεῖς ὐδένα τῶν ἰχθύων Ζιε15. 569 b33. f 299. 1529 b21. — τάχιστος τῶν ἰχθύων· ἐκ τῆς θαλάττης ἀναβαίνει εἴς τε τὰς λίμνας ϗ τὺς ποταμύς· εἰς τὺς ποταμὺς ἀναπλεῖ ϗ εὐθηνεῖ ἐν τοῖς ποταμοῖς ϗ ἐν ταῖς λίμναις Ζιι37. 620 b26. ζ14. 569 a7 Aub. θ19. 601 b20. τρέφεται πᾶς κεστρεὺς φυκίοις ϗ ἄμμῳ· λαίμαργος μάλιστα τῶν ἰχθύων ὁ κεστρεύς ἐστι ϗ ἄπληστος, διὸ ἡ κοιλία περιτείνεται ϗ ὅταν ᾖ μὴ νῆστις, φαῦλος Ζιθ2. 591 a22, b1 (cf Nauck in Bullet Petersburg Acad 1861 p 321. Scalig ad h l. S I 578). ὅταν φοβηθῇ, κρύπτει τὴν κεφαλὴν ὡς ὅλον τὸ σῶμα κρύπτων· ζῶσι πολλάκις ἀφῃρημένοι τὴν κέρκον· ἀκμάζυσι τῦ μετοπώρυ· πολλάκις ἡμέρας καθεύδει Ζιθ2. 591 b3. ι2. 610 b15. 37. 621 b21. δ10. 537 a33. λάβραξ ϗ κεστρεὺς πολεμιώτατοι ὄντες κατ' ἐνίυς καιρὺς συναγελάζονται ἀλλήλοις· ὑπὸ λάβρακος, πολύποδος ἀπεσθίεται Ζιι2. 610 b11, 16. 37. 620 a25, 2. λαμβάνεται τριώδοντι, δελεάζεται μάζῃ Ζιε5. 541 a20. δ10. 537 a33. θ2. 591 a21. (Mugil capito vel cephalus S I 100. 467. F 301, 81. Rose Ar Ps 307. KaZμ 111, 15. KaZι 76, 5. M 286. AZι I 130, 31. AZγ 34. E 89. St Cr.) — enumerantur τῶν κεστρέων (πᾶς κεστρεύς, πάντες οἱ κεστρεῖς, nusquam τὸ τῶν κεστρέων γένος Ζιθ2. 591 a22. ζ15. 569 a21) *a.* ὁ περαίας Ζιθ2. 591 a24. — *b.* ὁ σάργος Ζιε11. 543 b14. ζ17. 570 b2. — *c.* ὁ φεραῖος f 299. 1529 b17. — *d.* ὁ μύξων, σμύξων Ζιε11. 543 b14. ζ17. 570 b2. — *e.* χελλών, χελών f 299. 1529 b17. Ζιε11. 543 b14. ζ17. 570 b2 (sed ὁ κέφαλος, ὃν καλῦσί τινες χελῶνα Ζιθ2. 591 a23). — *f.* κέφαλος ibid. — *g.* γένος τι κεστρέων ὐκ ἀπὸ ζῴων γίνεται, περὶ τὺς τελματιαίυς ποταμὺς ἔχει ὔτε θήλεα ὔτε ἄρρενα, ὃ φύεται ἐκ τῆς ἰλύος ϗ τῆς ἄμμυ Ζγγ11. 762 b22. β5. 741 b1. Ζιζ15. 569 a14 (cf S Theophr IV 807). ε5. 543 b17. 15. 569 a17, 11 Aub. f 292. 1529 a8, τὸ ἐν τῇ λίμνῃ τῇ ἐν Σιφαῖς Ζμδ13. 696 a5. Ζιβ13. 504 b32. Ζπ7. 708 a4, ὅσα ἔχει τὴν μορφὴν ὀφιωδεστέραν Ζπ7. 707 b29, 708 a3. ϗ δύο πτερύγια μόνον Ζιβ13. 504 b32. Ζπ7. 708 a4, 8. (anguilla, Wotton de diff anim 179. Forchhammer Halcyonia 1857 p 23. piscis ignotus F 320, 111. KaZμ 176. S I 100. E 86.) — 2. mugilis sp ignota. τίκτει ϗ κεστρεὺς ἐν τοῖς πρώτοις Ζιζ17. 570 b17 (opp κέφαλος b15). κεστρεὺς ϗ κέφαλος λεπιδωτοί Ζιζ13. 567 a19. κεστρεῖ ϗ κεφάλῳ ὁ ὄμβρος ὐ συμφέρει Ζιθ19. 602 a1. eodem fort referendum ὁ κέφαλος ϗ ὁ κεστρεὺς ὅλως μόνοι ὐ σαρκοφαγῦσι Ζιθ2. 591 a19.

Κετὸς ποταμὸς περὶ τὴν Κύμην θ95. 838 a12.

κεύθειν φόνον (Emp 347) αν7. 473 b13.

κεφάλαιον. συλλογισμῶν πολλῶν κεφάλαια λέγειν Ρβ24. 1401 a9. συναγαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι Μη1. 1042 a4. ὁ ἐπίλογος τὸ κεφάλαιον ἔχει προτρέψασθαι τὺς ἀκύοντας f 125. 1499 b8. τύπῳ ϗ ἐπὶ κεφαλαίῳ (κεφαλαίυ c codd Kb Nb Eucken II 51) λέγομεν, opp ἀκριβέστερον Ηβ7. 1107 b14, 15. ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ὡς ἐν κεφαλαίῳ Φδ8. 216 a8. ψγ10. 433 b21. Ηβ9. 1109 b12. πλ1. 955 a29. Ρα5. 1360 b6. β16. 1391 a14. ρ6. 1427 b12. ὡς ἐν κεφαλαίοις εἰπεῖν Πε10. 1312 b34. αν17. 478 b2. παλιλλογήσαντες ἐν κεφαλαίῳ sive κεφαλαίοις, ἀπολογιζόμενοι, δήλωσις ἐν κεφαλαίῳ al ρ36. 1441 b10. 21. 1433 b31. 37. 1444 b31. 30. 1436 b4, a34. 12. 1430 a40. Eucken II 26.

κεφαλαιῦσθαι. συνθέντας ϗ κεφαλαιωσαμένυς εἰπεῖν ημβ9. 1207 b22. αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα κεφαλαιύμενοι κ4. 394 a8. — pass τρόποι πολλοί, κεφαλαιύμενοι δὲ ϗ ὗτοι ἐλάττυς Φβ3. 195 a28. Μδ2. 1013 b30. τὸ τῶν πλανήτων πλῆθος εἰς ἑπτὰ μέρη κεφαλαιύμενον κ2. 392 a19.

κεφαλαιωδῶς. συντόμως ϗ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν ΜΑ7. 988 a18. δέδεικται, εἰπεῖν κεφαλαιωδῶς Ργ19. 1419 b32. 14. 1415 b8. κ6. 397 b9. κεφαλαιωδῶς ἀπολογητέον, ἀπαντήσομεν al ρ30. 1437 a5. 19. 1433 a25. 33. 1439 a33. 37. 1444 b37. 38. 1445 a35.

κεφαλαλγίαι πα10. 860 a37. οἱ περὶ τὸν οἶνον πόνοι τῶν κεφαλαλγιῶν f 90. 1492 a25.

κεφαλή. 1. anatom. τὸ σῶμα τὸ σύνολον διαιρεῖται εἰς τάδε, κεφαλήν, αὐχένα, θώρακα, βραχίονας, σκέλη· τρεῖς τόποι, κεφαλή, θώραξ. ἡ κάτω κοιλία· τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν μέρος Ζια7. 491 a28. πλγ9. 962 a34. Ζπ6. 707 b12. υ2. 456 a3. τῆς κεφαλῆς κεῖται τὴν θέσιν ἐν τῷ πρόσθεν ἔχων ὁ ἐγκέφαλος Ζια16. 494 b24. ὁ ἄνθρωπος μόνος πρὸς τὸ τῦ ὅλυ τελειωθεὶς ἔχει τὴν κεφαλήν, ἡ κεφαλὴ πᾶσιν ἄνω πρὸς τὸ σῶμα τὸ ἑαυτῶν, ἡ ὀρθότης τῆς κεφαλῆς Ζια15. 494 a34, 33. Ζμβ7. 653 a19 (τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς ἄστρα Οβ14. 298 a1). τὰ παιδία μέχρι τῦ ἀκρατῆ τῆς κεφαλῆς Ζγβ6. 744 a31. animalium τὰ πολλὰ κάτω ἔχει τὴν κεφαλὴν διὰ τὸ τὴν νομὴν ἀπὸ τῆς γῆς εἶναι πι54. 897 b12. (αἱ ῥίζαι τοῖς φυτοῖς στόματος ϗ κεφαλῆς ἔχυσι δύναμιν Ζμδ10. 686 b35. ψβ4. 416 a4.) refertur inter τὰ μέρη ὅσα ὅλα ὄντα ἕτερα μέρη ἔχει ἐν αὐτοῖς Ζια1. 486 a10. ὐ μόνον μέρος ἀλλὰ ϗ μέλος ἐστίν Ζια1. 486 a9. κεφαλῆς μέρη, frons ἀσθενέστατον μέρος Ζια7. 491 a31. Ζμγ2. 663 b2. τὰ μόρια τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ, τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν Ζιβ1. 497 b14. Ζμγ1. 662 b17. δ10. 685 b33. κεφαλῆς μόριον τὸ ὗς Ζια11. 492 a13. εἰς δύο διῃρημένης τῆς κεφαλῆς, τῦ τε ἄνω μορίυ ϗ τῆς σιαγόνος τῆς κάτω Ζμδ11. 691 a27. itaque κεφαλῇ opp αἱ σιαγόνες Ζια16. 495 a1-4. β11. 503 b13, ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αἱ σιαγόνες τείνυσιν ὀστᾶ

Ζιγ7. 516 a22 (cf sim κεφαλὴ ϗ στόμα, κεφαλὴ ϗ ὀφθαλμοί Ζιβ17. 507 a4. δ4. 529 a26. ζ15. 569 b30) et ᾗ συμβάλλȣσιν αἱ γένυες τῆς κεφαλῆς (τῇ κεφαλῇ ci C S D P Aub) Ζιγ3. 514 a10. τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ὀστȣ̃ν, τὸ τῆς κεφαλῆς ὀστȣ̃ν συνεχές ἐστι τοῖς ἐσχάτοις σφονδύλοις, ὃ καλεῖται κρανίον Ζμβ7. 653 a34. Ζιγ7. 516 a13. σύγκειται ἡ κεφαλὴ ȣ̓κ ἐκ τεττάρων ὀστῶν ἀλλ' ἐξ ἕξ, ἐν τῇ κεφαλῇ ȣ̓κ ἔστιν ὀστȣ̃ν, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ ἐρείσματα Ζιγ7. 516 a21. 5. 515 b13. πν7. 484 b15. αἱ ῥαφαὶ αὗται τῶν ὀστῶν συνέχȣσι τὴν κεφαλήν, ῥαφαὶ περὶ τὴν κεφαλὴν Ζιγ5. 515 b14. Ζμβ7. 653 a37. ἤδη ὤφθη ϗ ἀνδρὸς κεφαλὴ ȣ̓κ ἔχȣσα ῥαφάς Ζια7. 491 b4. γ7. 516 a20. τῆς κεφαλῆς τὸ ἔμπροσθεν Ζμβ10. 656 b7. Ζιγ3. 512 b32, τὸ ὄπισθεν κενὸν ϗ κοῖλον πᾶσιν Ζμβ10. 656 b7. Ζια16. 494 b34 (cf Lewes 168), τὸ ἐξόπισθεν Ζιγ3. 512 b14, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς ϗ τȣ̃ αὐχένος πρόσωπον καλεῖται, ὁ περὶ τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς τόπος Ζμγ2. 663 a25. 1. 662 b19. Ζγβ7. 747 a13. — φλέβες ἐν τῇ κεφαλῇ πε9. 881 b14. Ζμγ4. 665 b27, ἐκ τῆς κεφαλῆς Ζιγ3. 513 a11, b10, 514 a21. πλς2. 965 b7, εἰς τὴν κεφαλὴν τείνȣσι Ζιγ2. 511 b34, 512 a20, 22, 26, b14, 19, 32. οἱ πόροι ϗ τόποι ἐν τῇ κεφαλῇ υ4. 457 b13. πι54. 897 a19, 24. αἱ συμβολαὶ τῶν κεφαλῶν πν5. 483 b33. — τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ δέρμα ἀσαρκότατον πλα5. 957 b28. Ζιγ11. 517 b32 (κεφαλὴ ἄσαρκος Ζμβ10. 656 a14, b12, 8). τῶν παιδίων αἱ κεφαλαὶ κατ' ἀρχὰς γίνονται πυρραί χ6. 797 b24. — ἡ κεφαλὴ δασεῖα μᾶλλον τȣ̃ ἄλλȣ σώματος, ἄνθρωπος ὀλιγότριχον ϗ μικρότριχον πλὴν τῆς κεφαλῆς, τὴν κεφαλὴν δασύτατον πι62. 898 a20. Ζιβ1. 498 b18. Ζμβ14. 658 b2. πι48. 896 a35. τρίχες συγγενεῖς αἱ ἐν τῇ κεφαλῇ ϗ ταῖς βλεφαρίσι ϗ ταῖς ὀφρύσιν, συγγενικαὶ τρίχες Ζιγ11. 518 a20, b5. cf πλα5. 957 b31. χ6. 798 a3, 30. (κεφαλή i q αἱ ἐν τῇ κεφαλῇ τρίχες πδ18. 878 b26.) οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς προσπεφυκυίας ἔχοντες τὰς τρίχας ἐπὶ τȣ̃ μετώπȣ παρὰ τὴν ῥῖνα ἀνελεύθεροι φ6. 812 b36. φαλακρȣ̃νται τῆς κεφαλῆς ἔνιοι τὰ πρόσθεν, ȣ̓θεὶς τὰ ὄπισθεν Ζιγ11. 518 a25. Ζγε3. 782 a9, 14, 16. πολιȣ̃νται τὰς κεφαλὰς οἱ ἄνθρωποι Ζγε3. 782 a11. — caput coniunctum cum aliis corporis partibus. τὸ πρὸς τὴν κεφαλὴν μέρος Ζπ6. 707 b12. ὁ θώραξ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι τῆς ἐξόδȣ τȣ̃ περιττώματος Ζμδ10. 686 b5. μετά, ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὁ αὐχήν, τὸ μεταξὺ κεφαλῆς ϗ ὤμων κέκληται αὐχήν Ζια15. 494 b1. Ζμγ3. 664 a13. δ11. 691 b28. ἡ ῥάχις τείνει ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι πρὸς τὰ ἰσχία Ζιγ7. 516 a12. — 2. τῆς κεφαλῆς ὑγρότης, θερμότης. ἡ κεφαλὴ ὑγρότητα οἰκείαν ἔχει πλείστην, ὑγρότης ἐν τῷ περὶ τὴν κεφαλὴν τόπῳ, ἡ κεφαλὴ μάλιστα ὑγρά, τὸ ὑγρὸν ϗ ψυχρὸν ἐν τῇ κεφαλῇ, ἐκ τῆς κεφαλῆς ὁ ἱδρὼς γίνεται πλς2. 965 b6, 11. λα5. 957 b25. α16. 861 a15. Ζγβ6. 744 a12. τὸ θερμὸν φέρεται ἐπὶ τὴν κεφαλήν, ἀπαλλαγέντος τȣ̃ θερμȣ̃ τȣ̃ ἐκ τῆς κεφαλῆς πι54. 897 a6, 17. λγ15. 963 a13. — 3. πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις, ἔνιαι τῶν αἰσθήσεων ἐν τῇ κεφαλῇ f 90. 1492 a30. Ζμβ10. 656 a25, b6. δ10. 686 a18. ζ3. 469 a21. ἀκοὴ ϗ ὄψις μάλιστ' ἐν τῇ κεφαλῇ, τȣ̃ ὀσφραντȣ̃ ἐν τῇ κεφαλῇ τὸ αἰσθητήριον· αἰσθητήριον ȣ̓δὲν ἔχȣσι φανερὸν οἱ ἰχθύες ἐν τῇ κεφαλῇ Ζμβ10. 656 a32, 36. αι5. 445 a25. — ἐκ τȣ̃ στήθȣς ἐστὶν ἡ ἀναπνοὴ ϗ ἐκπνοὴ ϗ ȣ̓κ ἐκ τῆς κεφαλῆς τινὶ μέρει Ζια11. 492 b12. κεφαλὴ ἀποκοπεῖσα φθέγγεται Ζμγ10. 673 a14, 20. — 4. ἄνω τὰ σωματώδη πρὸς τὴν κεφαλὴν ἰόντα ποιεῖ τὸν ὕπνον, βαρύνει τὴν κεφαλὴν (ὁ νȣ̃ς) ὧν ἐν αὐτῇ, βάρος περὶ τὴν κεφαλὴν δι' ὕπνον ἢ μέθην ἢ ἄλλο τι, τὴν κεφαλὴν καρηβαρȣ̃σιν οἱ ὑπνώσσοντες πιη7. 917 a36. 1. 916 b16. Ζγβ6. 744 b7. Ζμβ7. 653 a14. — τȣ̃ ἐγκεφάλȣ, τῶν αἰσθήσεων χάριν Ζμδ10. 686 a5, 18. διὰ τὸν ἐγκέφαλον μεγίστη Ζγβ6. 744 a19. οἱ τȣ̃ μετώπȣ τὸ πρὸς τῇ κεφαλῇ ἀναστεῖλον ἔχοντες ἐλεύθεροι, ἀναιδεῖς οἱ φοξοὶ τὰς κεφαλάς, αἰσθητικοὶ κεφαλὴν μεγάλην, ἀναίσθητοι μικρὰν ἔχȣσιν φ6. 812 b34, a6. — 5. κεφαλῆς διαφοραὶ τί σημαίνȣσιν φ6. 812 a6-9. ἡ κεφαλή ἐστιν ἀκανθώδης, ἀκίνητος. ἀναίσθητος, ἄσαρκος Ζγγ3. 754 a27. Ζμδ10. 686 b33. β10. 656 a14, b8, 12. ἰσχυρὰ Ζιι44. 630 a4. μεγάλη, μεγίστη, μετρία, μικρὰ φ6. 812 a6. Ζια16. 495 a1, 3. ι22. 617 b1. Ζγβ6. 744 a19. φ5. 809 b24. Ζπ10. 710 b29. Ζμβ16. 659 b9. πυρρά, προμηκεστέρα χ6. 797 b24. Ζιε12. 544 a11. σφόδρα τραχεῖα, ὑγρά, φθειρώδης, φοξή, χονδρότυπος, ψιλή Ζγγ3. 754 a27. πα16. 861 a15. Ζιε31. 557 a7. φ6. 812 a6. Ζμδ14. 697 b19. Ζιι22. 617 b1. — τὴν κεφαλὴν ἀποκόπτειν, ἀποτέμνειν, ἀφαιρεῖν Ζμγ10. 673 a14, 20, 25, 29. Ζιε22. 554 b3. ζ2. 468 a24. πι67. 898 b20. ἐρείδειν, ἐξεσθίειν, κρύπτειν, νεύειν, στρέφειν, συσπᾶν (opp ἐξέρχεσθαι) Ζιε6. 541 b5. 22. 554 b3. θ2. 591 b4. Ζμδ11. 692 a1, 8. αν16. 478 b5, 6. Ζιδ4. 528 b26. ἡ κεφαλὴ γίνεται κατώτερον Ζπ9. 709 a23. τὴν κεφαλὴν ἔχειν κατὰ τȣ̀ς πόδας, ποιεῖν τȣ̀ς πόδας ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μχ30. 857 b29, 31, 36. — 6. caput. anatom comparat. ἔχει κεφαλὴν πάντα τὰ ἔναιμα Ζμδ10. 685 b35. 11. 690 b18. 9. 684 b28. υ2. 456 a3. τῶν ἀναίμων ἐνίοις ἀδιόριστον τȣ̃το τὸ μόριον Ζμδ10. 686 a1. τῶν ζῴων τὰ μὲν κινεῖ τὴν κεφαλὴν τὰ δ' ȣ̓ κινεῖ πι17. 892 b19. Ζκ9. 702 b19. τὰ τετράποδα ϗ ζῳοτόκα κεφαλὴν ἔχει ϗ αὐχένα ϗ τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ μόρια ἅπαντα Ζιβ1. 497 b14, 498 b29, 33. Ζμδ10. 686 b14. ἀσπάλακος δέρμα παχὺ ἐν τῇ κεφαλῇ, λέων ἔχει κεφαλὴν ἰσχυράν Ζιδ8. 533 a5. ι44. 630 a4. ὗος, ἵππȣ, ὄνȣ κεφαλή Ζιθ21. 603 b8. 24. 604 b5. 25. 605 a17. ἔλαφος ἔχων κέρατα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τὸ ἐντὸς ἐκπεφυκὸς ἐκ τῆς κεφαλῆς ὀστȣ̃ν, σκώληκας ἐν τῇ κεφαλῇ Ζμγ2. 662 b23, 663 a34, b10. Ζιγ9. 517 a22. β15. 506 a27, 29. — aves κεφαλὴν ϗ αὐχένα ϗ νῶτον ϗ τὰ ὕπτια τȣ̃ σώματος ϗ τὸ ἀνάλογον τῷ στήθει ἔχȣσιν· κεφαλὴ ἁπάντων μικρά· μικρὸν τὸ βάρος τὸ τῆς κεφαλῆς· σκληρότης τȣ̃ δέρματος τȣ̃ περὶ τὴν κεφαλήν· ἔχȣσιν ἐν τῇ κεφαλῇ περιττὴν ϗ ἴδιον τὴν τȣ̃ ῥύγχȣ φύσιν πρὸς τἆλλα Ζιβ12. 503 b30. Ζπ10. 710 b29. Ζμβ16. 659 b9. 13. 657 b7, 13. δ12. 692 b15. — τὴν κεφαλὴν ποίαν ἔχει ὁ μαλακοκρανεύς, ὁ κόκκυξ, ὁ στρȣθὸς ὁ Λιβυκός Ζιι22. 617 b1. ζ7. 563 b21. Ζμδ14. 697 b19. — τὰ τετράποδα ᾠοτόκα ϗ ἔναιμα ἔχει κεφαλὴν κτλ Ζιβ10. 502 b30. — κεφαλὴ χαμαιλέοντος Ζιβ11. 503 b13, ὄφεων Ζμδ11. 692 a1, 8. Ζιθ17. 600 b29, 31. κεφαλὴ ἰχθύων Ζμδ13. 695 b5. θ71. 835 b13. Ζιβ13. 504 b14. τὸ ὀξὺ τῆς καρδίας πρὸς τὴν κεφαλὴν ϗ τὸ στόμα Ζιβ17. 507 a4. Ζμγ4. 666 b12. ἔνιοι ἔχȣσι λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ, πρὸς τῇ κεφαλῇ πτερύγια Ζιθ19. 601 b30. Ζμδ13. 696 a23, 29, αἰσθητήριον ȣ̓δὲν φανερὸν ἐν τῇ κεφαλῇ· κεφαλαὶ ἰχθύων τινῶν λάμπȣσι Ζμβ10. 656 a36. ψβ7. 419 a5. αι2. 437 b6. — βατράχȣ ἡ κεφαλὴ ποία Ζγγ3. 754 a27, 30. ὅταν φοβηθῇ, κεστρεὺς κρύπτει τὴν κεφαλὴν Ζιθ2. 591 b4. κεφαλὴ τȣ̃ ἀφρȣ̃ τȣ̃ ἀγόνȣ Ζιζ15. 569 b30, τῶν θύννων f 313. 1531 a31. — τῶν μαλακίων ἡ καλȣμένη κεφαλή Ζιδ1. 523 b24, 27, 524 a13, 16, 33. Ζμδ9. 684 b9. τῷ πλήθει τῶν ᾠῶν ἐμπίπλαται ἀγγεῖον πολλῷ μεῖζον τῆς κεφαλῆς, ἐν ᾗ ἔχει τὰ ᾠὰ Ζιε18. 550 a2 Aub. — τῆς σηπίας ἡ καλȣμένη κεφαλὴ αν12. 477 a5, τῶν πολυπόδων Ζιδ1. 524 b29, 525 a6. Ζμβ8. 654 a23. δ9.

685 a4. αν12. 477 a5. f 232. 1520 a5. ὁ πολύπους ὅταν τὴν λεγομένην κεφαλὴν ἐρείσῃ πρὸς τὴν γῆν· διαφέρει ὁ ἄρρην τῆς θηλείας τῷ τὴν κεφαλὴν προμηκεστέραν ἔχειν Ζιε6. 541 b5. 12. 544 a11 (cf κύτος 8a). — μαλακοστράκων κεφαλαὶ Ζμδ8. 684 a19, καρκίνων, κυφῶν Ζιδ3. 527 b9. 2. 525 b18. — κεφαλὴ ἐντόμων Ζιδ7. 531 b26. Ζμδ5. 682 a3. πολλὰ ζῇ τῆς καλουμένης κεφαλῆς ἀφαιρουμένης· μετὰ τοῦ μέσου καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ κοιλία ζῇ, ἄνευ δὲ τούτου ἡ κεφαλὴ οὐ ζῇ ζ2. 468 a24. Ζιδ7. 532 a1. α11. 492 b13. πι67. 898 b20. ἡ κεφαλὴ τῆς σχάδονος Ζιε22. 554 b3. — τὰ ὀστρακόδερμα κάτω ἔχει τὴν κεφαλὴν Ζμδ7. 683 b14, 23. τὰ μονόθυρα καὶ τὰ δίθυρα κεφαλὴν καὶ κεράτια καὶ στόμα ἔχει, ἐν τοῖς ἐλάττοσι διὰ μικρότητα αὐτῶν ἄδηλα Ζιδ4. 529 a26. ἡ καλουμένη κεφαλὴ τῶν στρομβωδῶν Ζιδ5. 530 b21. 4. 529 a13. Ζγγ11. 763 a23, ἐξέρχεται, κἄν τι φοβηθῇ συσπᾶται πάλιν εἰς τὸ ἐντός Ζιδ4. 528 b7, 24, 26. τοῦ ἐχίνου ἡ λεγομένη κεφαλή Ζιδ5. 530 b19. Ζμδ5. 680 b14. ἐχῖνος ἐντὸς ἔχει τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν πλὴν τῆς κεφαλῆς Ζιδ4. 528 a8. — Zoophyta ἔχει τὸ κατὰ τὴν κεφαλὴν μόριον τέλος ἀκίνητον καὶ ἀναίσθητον Ζμδ10. 686 b33. — 7. embryolog. πάντα τὰ ζῷα τὴν κεφαλὴν ἄνω ἔχει τὸ πρῶτον, ἡ γένεσις ἡ κατὰ φύσιν πᾶσιν ἐπὶ κεφαλήν Ζιη8. 586 b4, 6. Ζγδ9. 777 a28. γ2. 752 b13. τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν μέγιστα κατ' ἀρχὰς φαίνεται, λαμβάνει συνεχῆ τὴν γένεσιν μετὰ τὴν καρδίαν Ζγβ6. 742 b14, 743 b29. in ovo avium δήλη ἡ κεφαλὴ καὶ ταύτης οἱ ὀφθαλμοὶ μάλιστ' ἐμπεφυσημένοι, δεκαταίου ἤδη ὄντος ὁ νεοττὸς ἔχει τὴν κεφαλὴν μείζω τοῦ ἄλλου σώματος καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς κεφαλῆς Ζιζ3. 561 a18, 27. in ovo piscium ἡ κεφαλὴ καὶ τὰ ὄμματα καὶ τὰ ἄνω μέγιστα ὁμοίως τὸ πρῶτον, ἔχει τὰ ἔμβρυα γαλεοῦ τὴν κεφαλὴν νέα ὄντα ἄνω, ἁδρυνόμενα δὲ καὶ τέλεα ὄντα κάτω Ζιζ10. 564 b32, 12. — τοῖς ἐκ σκωλήκων γινομένοις τὰ κάτω μείζω πρῶτον, οἱ δ' ὀφθαλμοὶ καὶ ἡ κεφαλὴ ὕστερον Ζιζ13. 567 b33. — 8. capitis dolores, morbi, affectus. homines πονοῦσι τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ οἴνου πγ14. 873 a5. πόνοι ἐν τῇ κεφαλῇ Ζιη4. 584 a4. οἱ κατάρροι φαίνονται γιγνόμενοι ἐκ τῆς κεφαλῆς, τὰ ῥεύματα τοῖς σώμασιν ἐκ τῆς κεφαλῆς τὴν ἀρχήν ἐστιν υ3. 458 a4. πλς2. 965 b8. Ζμβ7. 652 b34. ἡ ταχυδρομία νοσηματικοὺς ποιεῖ τὰ περὶ τὴν κεφαλήν, ἐν τοῖς ἑλώδεσι τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ ἕλκη ταχὺ ὑγιάζεται πε9. 881 b8. α18. 861 a33. ιδ6. 909 a35. ὁ πταρμὸς γίνεται ἐκ τοῦ θειοτάτου τῶν περὶ ἡμᾶς τῆς κεφαλῆς, ὅθεν ὁ λογισμός πλγ7. 962 a23. παισὶν αἱ κεφαλαὶ γίνονται φθειρώδεις, τοῖς ἀνδράσιν ἧττον· ὅσοις ἐγγίνονται ἐν τῇ κεφαλῇ φθεῖρες, ἧττον πονοῦσι τὰς κεφαλάς Ζιε31. 557 a7, 9. — animalium. ὑὸς κεφαλῆς πόνος καὶ βάρος, equi φλέβες τέτανται πᾶσαι καὶ κεφαλὴ καὶ αὐχήν, asini νόσος γίνεται περὶ τὴν κεφαλὴν πρῶτον, σκώληκες ἐν τῇ κεφαλῇ τῶν ἐλάφων Ζιθ21. 603 b8. 24. 604 b5. 25. 605 a17. β15. 506 a27, 29. θύννος ὁ ὁρμητικὸς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἴστρου ἐξελαύνεται f 313. 1531 a31. — 9. metaphor. ἡ τοῦ ὄρχεως κεφαλή (i q epididymis) Ζιγ1. 510 a14, 19. — Ζεὺς κεφαλή (ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς) κ7. 401 a29. ὥστ' εἴη ἂν ἡ σοφία νοῦς καὶ ἐπιστήμη, ὥσπερ κεφαλὴν ἔχουσα ἐπιστήμη τῶν τιμιωτάτων Ηε7. 1141 a19 Zell. ἵνα ἔχῃ ὥσπερ σῶμα κεφαλὴν (ὁ λόγος) Ργ14. 1415 b8. — κατὰ κεφαλὴν ἕκαστος εἰσφέρει Πβ10. 1272 a14.

κεφαλίς Ρβ19. 1392 a31, 33.

κεφαλισμοί τθ14. 163 b25, i e τῶν πρώτων ἀριθμῶν τῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμοί Schol 296 a4.

Κεφαλλῆνες πο25. 1461 b6. — Κεφαλληνία θ9. 831 a19. Ζιθ28. 605 b28. Κεφαλλήνιαι νῆσοι, κληθεῖσαι ἀπὸ Κεφάλου f 462. 1554 a10.

κεφαλοβαρής (Lob Phryn 535). τῶν φυτῶν τὰ κεφαλοβαρῆ μακροβιώτερα μκ6. 467 a34.

κέφαλος, ὃν καλοῦσί τινες χελῶνα, πρόσγειος, βαρὺς καὶ βλεννώδης, λεπιδωτός Ζιθ2. 591 a23, 26. ζ13. 567 a19. f 299. 1529 b17. οὐ σαρκοφαγεῖ, τοῦ Ποσειδῶνος ἄρχεται κύειν, τίκτει ὕστατος Ζιθ2. 591 a19. ε11. 543 b15. ζ17. 570 b15. ἡ διατριβὴ ἐν τῇ ἰλύϊ, νέμονται τὴν ἰλύν, τρέφονται τῷ βορβόρῳ Ζιθ2. 591 a27, 26, 13. ἐξανακολυμβῶσι πολλάκις ἵνα περιπλύνωνται τὸ βλέννος· τὸν γόνον τῶν κεφάλων οὐδεὶς ἐσθίει τῶν θηρίων, διὸ γίγνονται πολλοί· αὐξηθέντες κατεσθίονται ὑπὸ τῶν ἄλλων ἰχθύων· οἱ κέφαλοι ἀποτυφλοῦνται ἐν τοῖς χειμῶσι μᾶλλον Ζιθ2. 591 a27, 28, 30. 19. 602 a4 (capito Gazae. Mugil cephalus Cuvier et Val VIII 123. St Cr AZι I 130, 31. Mullus surmulitus Ritter Erdkunde XIX 1194). cf κεστρεύς p 385 a56.

Κέφαλος, ἀφ' οὗ αἱ Κεφαλλήνιαι νῆσοι ἐκλήθησαν, ἄπαις ἐπιπολύ f 462. 1554 a9, 20.

κεφαλωτόν (i e τὸ κεφαλὴν ἔχον) Κ7. 7 a16.

κεχωρισμένως. εἴτε κεχωρισμένως ὑπάρχει τισὶν εἴτε τοῖς αὐτοῖς Πδ4. 1291 a29. cf χωρίζειν.

Κέως θ143. 845 a15.

κῆβος. ἐπαμφοτερίζει τὴν φύσιν τῷ τ' ἀνθρώπῳ καὶ τοῖς τετράποσιν· ἔστι πίθηκος ἔχων οὐράν· οἱ κῆβοι ἔχουσι κέρκον Ζιβ8. 502 a16, 17, b24. (κῆβος, syn κερκοπίθηκος recentiorum C II 458. Ehrenberg üb Cynocephalus der Aegypt Abh der Akad 1832. S I 75. KaZι 68, 2. AZι I 71, 27. M 322. 146. Su 39, 2. Simia cynomolgus K 467. Simia mora vel diona St Cr.)

κηδεῖαι ἐγένοντο κατὰ πόλεις καὶ φρατρίαι Πγ9. 1280 b36. ἢ πρὸς αἵματος ἢ κατ' οἰκειότητα καὶ κηδείαν Πβ3. 1262 a11. διαφορὰ ἐκ κηδείας γενομένη Πε4. 1303 b37. ἡ πρὸς Διονύσιον κηδεία Πε7. 1307 a38.

κήδεσθαι. οἱ κηδόμενοι τῆς πολιτείας Πζ5. 1320 a6. Ἀντιγόνη μᾶλλον τοῦ ἀδελφοῦ ἐκήδετο ἢ ἀνδρός Ργ16. 1417 a30. δύο μάλιστα ποιεῖ κήδεσθαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ φιλεῖν, τό τε ἴδιον καὶ τὸ ἀγαπητόν Πβ4. 1262 b22. ἢ αὐτοὶ ἢ ὧν κήδονται Ρα12. 1372 a9, 1373 a2. β4. 1381 a12. ἢ αὐτοὶ ἢ ὧν κηδόμενοι τυγχάνουσι ρ35. 1439 b21, 24, 1440 a31, 34. 37. 1444 b39, 40.

κηδεστὴς ὢν (Δίων Διονυσίου) Πε10. 1312 b16.

κηδεύειν ἔξεστιν ὅτῳ θέλωσιν Πε7. 1307 a37. κηδεύειν τοῖς πλουσίοις μᾶλλον ἢ τοῖς εὐγενέσιν f 83. 1490 a29, 26. τῶν βασιλέων κηδευομένων f 476. 1556 a38.

κηδευτὴς ἄπρακτος ὁ χορός πιθ48. 922 b26.

κῆδος. εἰς τὰ κήδη (funera) μάλιστα οἱ συγγενεῖς ἀπαντῶσι Ηι2. 1165 a20.

κηλεῖν. οἱ κηλούμενοι παρὰ ταῖς Σειρῆσιν ηεγ2. 1230 b35.

κηλιδοῦται τάχιστα τῶν ἱματίων τὰ μάλιστα καθαρά εν2. 460 a12.

κηλίς. κηλῖδες μικραὶ ἔνδηλοι ἐν ἱματίῳ καθαρῷ Ζγε1. 780 b32. κηλῖδές τινες ἐν καινοῖς κατόπτροις, ἃς οὐ ῥᾴδιον ἐκμάξαι εν2. 459 b32. τὸ ποτάμιον ὕδωρ μᾶλλον τοῦ θαλαττίου ἐκτήκει τὰς κηλῖδας f 209. 1516 a20.

κηλώνειον. τὰ κηλώνεια ἐπὶ τοῖς φρέασι πῶς ποιοῦσιν μχ28. 857 a34.

κημὸς ὁ ἐπὶ τοῦ καδίσκου εἰς ὃν τὰς ψήφους καθίεσαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις f 426. 1548 b27, 36, 38.

κηπαῖα φυτά, dist κατοικίδια, ἄγρια πκ32. 926 b7. φτα4. 819 b28, 38.

κηπεύειν. τὰ κηπευόμενα φύεσθαι ἐκ τοῦ ὕδατος Ζμγ5. 668 a18.

κῆπος. ἐν τοῖς κήποις Ζιθ13. 598 a4. ι26. 617 b24. ὑδραγωγίαι παρασκευάζονται ἐν τοῖς κήποις Ζμγ5. 668 a14.

κηριάζειν. κηριάζουσιν οἱ κήρυκες· γίνονται μὲν οὖν καὶ τὰ κηριάζοντα τῶν ὀστρακοδέρμων τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς ἄλλοις ὀστρακοδέρμοις, ἁλίσκονται αἱ πορφύραι τοῦ ἔαρος, ὅταν κηριάζωσιν, κηριάζουσι καὶ οἱ μύες Ζιε15. 546 b25 Aub, 547 a13, 20, b11 Aub. Ζγγ11. 761 b32. de testaceis favificantibus cf S I 315, II 360-363. M 175.

κήρινθος (v l κύρινθον, κόρινθον cf Hermolaus Barbarus corollar in Diosc lib V p 50, 3, 4). ταῖς μελίτταις τὸ μέλι τροφή. ἔστι δ' αὐταῖς καὶ ἄλλη τροφή, ἣν καλοῦσί τινες κήρινθον Ζιι40. 623 b23, cf S II 195.

κήρινον ἀγγεῖον θεῖναι εἰς τὴν θάλατταν μβ3. 359 a1, 3. Ζιθ2. 590 a24. στοιχεῖα κήρινα Μζ10. 1035 a15.

κηρίον. 'dicitur, dum est in alveari et melle repletum' S II 409. 1. favi et cellae τῶν μελιττῶν. εἶδος τοῦ κηρίου, τὰ κοῖλα, τὸ ἐπιπολῆς κάλυμμα Ζιι40. 624 b32, 34, 31. ε21. 553 b2. αἱ ἀρχαί, τὰ κυττάρια τῶν κηρίων Ζιι40. 624 a10. Ζγγ10. 760 b34. κηρία γλαφυρά, λεῖα, ὁμαλά, ἀνώμαλα, τριπλᾶ, ἑξάγωνα, πληρέστερα, πίπτοντα, τραχέα Ζιε15. 546 b20. 22. 554 b12, 19, 20 Aub, 26. ι40. 624 a12, b31, 625 a1, 11, 626 b2. κηρία οὐκ ἔχοντα κηρόν Ζιε22. 554 b11. — ποιεῖν τὰ κηρία Ζιε22. 554 b11, 19, 20. ι40. 624 b33, 625 a1. ἐργάζεσθαι Ζιε21. 553 b24. ι40. 624 b31, 626 b2, 627 a21 (Bk, κηρόν S Pic Aub). πλάττειν, οἰκοδομεῖν Ζιι40. 623 b28, 33, 627 a22. ἐξαιρεῖν, λυμαίνειν Ζιι40. 623 b19, 626 a1. 625 b33. 27. 605 b10, 11. καταπλάττειν, καταλείπειν, καταλείφειν, λεαίνειν, διαφθείρειν, κατορθοῦν, ὀρθοῦν, ἐργάζεσθαι Ζιι40. 624 a13, 627 a33, 10, 625 a21, 23, b20, a11. θ17. 831 b21. ἀφοδεύειν εἰς ἓν κηρίον Ζιι40. 627 a11 μέλι ποιεῖν ἄνευ κηρίων Ζιε22. 554 b17. ὅταν τὰ κηρία ἐκθλίψωσιν θ22. 832 a6. — γίνεται τὸ κηρίον ἐξ ἀνθέων, opp κήρωσις Ζιε21. 553 b27. σύγκειται ἐκ κηροῦ Ζιε23. 554 b27. φθείρεται καὶ ἀραχνιοῦται Ζιι40. 625 a7, 14. — ἡ τῶν ἄλλων μελιττῶν γένεσις ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ κηρίου, οἱ δέ γ' ἡγεμόνες γίνονται κάτω πρὸς τῷ κηρίῳ, ἐν τῷ κηρίῳ τὸ σκωλήκιον κεῖται, τίκτειν ἐν τῷ κηρίῳ, ἐπικάθηνται ἐπὶ τοῖς κηρίοις αἱ μέλιτται καὶ συμπέττουσιν Ζιε21. 553 b2. 22. 554 a19, 21, 28. ι40. 625 a6. τὸ πυρρὸν μέλι αἴσχιον διὰ τὸ κηρίον Ζιι40. 626 b32. — αἱ χρησταὶ μέλιτται ἐργάζονται τὰ κηρία ὁμαλά, αἱ μακραὶ τὰ κηρία ποιοῦσιν ἀνώμαλα Ζιι40. 624 b31, 625 a1. — 2. favi τῶν ἀνθρηνῶν καὶ τῶν σφηκῶν. σύγκειται ἐκ φλοιώδους καὶ ἀραχνώδους ὕλης, ἑξάγωνα, γλαφυρώτερον πολλῷ τὸ τῶν ἀνθρηνῶν ἐστιν ἢ τὸ τῶν σφηκῶν κηρίον Ζιε23. 554 b22, 27, 26, 29. — πρός τινα ὕλην ποιοῦσι κηρία, ἤδη κόφινοι τρεῖς καὶ τέτταρες ἐξῄρηνται κηρίων Ζιι42. 629 a19, 13. σφῆκες πλάττονται τὰ κηρία Ζιι40. 628 a12. αἱ μῆτραι τὰ πρῶτα συμπλάττουσι τῶν κηρίων Ζγγ10. 761 a7. — 3. favi τῶν κηφήνων Ζιι40. 624 a19, b19. — 4. οἱ φῶρες κακουργοῦσι τὰ παρ' αὐτοῖς κηρία Ζιι40. 625 b1. — 5. αἱ ἀκρίδες τίκτουσιν ἀθρόα ὥστε εἶναι καθαπερεὶ κηρίον Ζιε28. 555 b23. de favis cf S II 220, 510-514.

κηριοποιός. τὰ κηριοποιά, οἷον μέλιτται καὶ τὰ παραπλήσια τὴν μορφήν Ζιι40. 623 b7 Aub. cf M 215.

κηρός 'dicitur exemtum et ad usus humanos accommodatum' S II 409. 1. τῶν μελιττῶν. τὸν κηρὸν ἀναλαμβάνουσιν αἱ μέλιτται τοῖς ἔμπροσθεν ποσί, φέρουσι κηρὸν περὶ τοῖς σκέλεσι Ζιι40. 624 a33, b9, 623 b25 Aub. ε22. 554 a17. μέλι κάλλιον γίνεται ἐκ νέου κηροῦ (κηρίου ci Aub), πληρέστερα τῶν κηρίων τὰ μάλιστα τῷ κηρῷ καταπεπλασμένα Ζιι40. 626 b31, 624 a12 Aub. ὅταν ἡ ὕλη ἀνθῇ, κηρὸν ἐργάζονται· διὸ ἐκ τοῦ σίμβλου τότ' ἐξαιρετέον τὸν κηρόν (κηρίον ci Aub) Ζιι40. 627 a6. τὸν κηρὸν ποιεῖν, ὥσπερ εἴρηται ἐκ τῶν ἀνθέων (τὸ κηρίον ἐξ ἀνθέων v l Did Pic) Ζιε22. 553 b31. ἐν κηρῷ (?) γίνεται παλαιουμένῳ ζῷόν τι Ζιε32. 557 b6 Aub. cf S script rei rust II, 2, 498. ἀποκάθαρμα τοῦ κηροῦ Ζιι40. 624 a15. τὰ κέρατα τῶν νέων χλιαινόμενα τῷ κηρῷ, ἐάν τις τὰ κέρατα ἀλείφῃ κηρῷ Ζιθ7. 595 b13, 14. τοῦ ᾠοῦ τὸ ὠχρὸν τὴν φύσιν γεῶδές ἐστιν οὕτως ὥσπερ κηρός Ζγγ2. 753 b5. ὁ κηρὸς θλαστόν, μαλακτόν, πιεστόν, ἐλατόν, φλογιστὸν μᾶλλον μετ' ἄλλων ἢ καθ' αὑτό· ὅσα τήκεται ὑπὸ πυρὸς ταῦτ' ἐστὶν ὑδατωδέστερα, ἔνια δὲ καὶ κοινά οἷον κηρός μδ9. 386 a17, 21, b8, 25, 387 b22. 10. 389 a1. — ἐκ τοῦ κηροῦ καὶ τοῦ εἴδους ἡ σφαῖρα (κηρός exemplum ὕλης) Ζγα21. 729 b17. cf Φη3. 245 b11. Ογ7. 305 b30. ψβ1. 412 b7. 12. 424 a19. γ12. 435 a2. — αἱ μὲν ἐργάζονται κηρία (κηρόν ci S Pic Aub) Ζιι40. 627 a21. — 2. ὁ τῶν βομβυκίων κηρὸς πολύ ἐστιν ὠχρότερος τοῦ τῶν μελιττῶν, τὰ τῶν ἀνθρηνῶν κηρία σύγκειται οὐκ ἐκ κηροῦ Ζιε24. 555 a17. 23. 554 b27.

κήρυγμα ἐποιήσατο, c inf ἀναφέρειν τὰ ἡμίσεα sim οβ1349 b36, 1351 b28. κήρυγμα Θησέως f 346. 1536 a27.

κήρυλος (κηρύλος Göttling Accentlehre 185. Jacobs ad Ael h an 269, 23) καὶ ἀλκυὼν περὶ τὴν θάλατταν Ζιθ3. 593 b12 (Carulus Gazae, Cerulus Scalig. mas halcyonis Wotton de diff an VII 143. C II 177. St. Tringa variabilis 869, 6. Cr. fort Alcedo rudis Su 133, 99. avis ignota S I 598. AZι I 95, 47).

κῆρυξ. εἰπεῖν οὐθὲν πρὸς τὸν πεμφθέντα κήρυκα, τοῦ κήρυκος ἀπαγγείλαντος Πγ13. 1284 a29, 31. — οἱ κήρυκες οὐκ ἄρχοντες Πδ15. 1299 a19. κῆρυξ μὴ Στεντόρειος Πη4. 1326 b6. τὰ παιδία προλαμβάνουσι τῶν κηρύκων τὸ τίνα αἱρεῖται κτλ Ργ8. 1408 b24. ἡ τρίτη (Ἀθήνησι) ἐκκλησία κήρυξι καὶ πρεσβείαις ἀξιοῖ χρηματίζειν f 394. 1543 b19. — Κήρυκες. ἐπιμελητὰς τῶν μυστηρίων δύο ὁ δῆμος ἐχειροτόνει, ἕνα ἐξ Εὐμολπιδῶν, ἕνα δ' ἐκ Κηρύκων f 386. 1542 b3.

κῆρυξ refertur inter τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ Ζιδ4. 528 a10. θ13. 599 a11, πορευτικά f 287. 1528 b10, ὀστρακόδερμα Ζιε15. 546 b17. θ13. 599 a10, στρομβώδη Ζπ4. 706 a13. Ζμδ5. 679 b15. 7. 683 a12, τραχυόστρακα Ζιδ4. 528 a23, μακρόβια Ζιε15. 547 b8. ἕλικην ἔχει Ζμδ7. 683 b13. τίνα μέρη ἐν τῇ ἕλικῃ τοῦ ὀστράκου Ζιδ4. 529 a7. ἐντὸς ἔχει τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν πλὴν τῆς κεφαλῆς, corpus linguiforme solidum Ζιδ4. 528 a7, b30 Aub. ε15. 547 b5. ἔχει τὴν μήκωνα μέλαιναν, εἰλιγμένην Ζμδ5. 679 b15. Ζιδ4. 530 a15. 2. 527 a24. ἐπικαλύμματα, ἐπιπτύγματ' ἐπὶ τῷ φανερῷ τῆς σαρκός ἐκ γενετῆς Ζιε15. 547 b3. Ζμδ5. 679 b19. πρόσφυσιν ἔχει πρὸς τὰ ὄστρακα Ζιδ4. 530 a5. ἐπὶ τὸ καταντικρὺ προέρχεται Ζπ4. 706 a15. πῶς καὶ πότε γίνονται· φύονται ἐξ ἰλύος καὶ συσσήψεως· τοῦτο συμβαίνει αὐτοῖς οἷον ἀποκάθαρμα· γίνονται λήγοντος τοῦ χειμῶνος· τὰ λεγόμενα ᾠά· κηριάζουσιν, ἀπὸ σπερματικῆς φύσεως προΐενται μυξώδεις ὑγρότητας Ζιε15. 547 b2, 546 b24. 12. 544 a16. Ζγγ11. 763 b9, 761 b32. φωλεῖ ὑπὸ κύνα περὶ ἡμέρας τριάκοντα Ζιθ13. 599 a11, 17. — τὸ σχῆμα (τῆς τῶν μαλακίων κοιλίας) ὅμοιον τῇ ἐν τοῖς κήρυξιν ἕλικῃ, ὁ νηρείτης ἔχει τὴν μορφὴν παραπλησίαν τοῖς κήρυξι, τὸ καρκίνιον μετεισδύνει πολλάκις εἰς τοὺς κήρυκας τοὺς μικροὺς Ζιδ1. 524 b12. 4. 530 a14. ε15. 548 a19. (Buccinoidea R de testaceis 81. C II 147. S Cr M 187. F 308, 29. K 577, 3. KaZμ 129, 25. AZι I 176, 7. Mr 215. Schmidt griech Papyrusurkunden 107. Ctenobranchiata quaedam AZγ 36).

κηρύσσειν. κηρυξάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως f 66. 1487 a9.

κήρωσις, propolis. κήρωσιν αἱ μέλιτται φέρουσιν ἀπὸ τοῦ δακρύου τῶν δένδρων Ζιε21. 553 b28.

κῆτος. ἓν τῶν γενῶν μεγίστων τῶν ζῴων Ζια6. 490 b9. β15. 505 b30. refertur inter τὰ ἔνυδρα Ζγα9. 718 b31, τὰ ζῳοτοκοῦντα ϗ ἐν αὑτοῖς ϗ ἔξω Ζιγ20. 521 b23. Ζγα9. 718 b29. τὰ κήτη, coni ὅσα τρίχας ἔχει Ζιγ20. 521 b23. οἱ δελφῖνες ϗ αἱ φάλαιναι ϗ πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν κητῶν βράγχια μὲν οὐκ ἔχουσιν, αὐλὸν δὲ διὰ τὸ πνεύμονα ἔχειν, τὰ ἀναφυσῶντα κήτη πάντα Ζμδ13. 697 a16. γ6. 669 a8. δελφῖνες ϗ φάλαιναι ϗ τὰ τοιαῦτα κήτη Ζγα9. 718 b31. τὰ κήτη οἷον δελφὶς ϗ φώκη ϗ φάλαινα Ζιγ20. 521 b23 Aub. δελφὶς ϗ φάλαινα ϗ τὰ ἄλλα κήτη, ὅσα μὴ ἔχει βράγχια ἀλλὰ φυσητῆρα, ζῳοτοκοῦσιν Ζιζ12. 566 b2. (cf M 151. 290. F 321. 122. KaZι 21, 2. Su 85, 64.) v κητώδης.

κητώδης. τὰ κητώδη τῶν ἐνύδρων οἷον τοὺς δελφῖνας ϗ τὰς φαλαίνας ϗ τῶν ἄλλων ὅσα ἔχει τὸν καλούμενον αὐλὸν αν12. 476 b13. τῶν ἐνύδρων τὰ κητώδη οἷον δελφίς, τῶν ἐνύδρων ϗ τῶν ἄλλων κητωδῶν Ζια5. 489 a35, b2. θ2. 589 a33. οἱ δελφῖνες ϗ πάντες οἱ κητώδεις ὕπτιοι ἀναπίπτοντες λαμβάνουσι τὴν τροφήν, κάτω γὰρ τὸ στόμα ἔχουσιν· οἱ δελφῖνες ϗ ὅσα τῶν κητωδῶν ὄρχεις ἔχουσιν, ἐντὸς ἔχουσιν Ζιθ2. 591 b26 Aub. Ζγα 12. 719 b10. ὀχεία τῶν κητωδῶν Ζιε5. 540 b22. φώκη, δελφὶς ϗ τὰ ἄλλα ὅσα οὕτω κητώδη (σελαχώδη ci Aub), οὐκ ἔχουσιν ὦτα Ζια11. 592 a26. (cf Oribas I 596. E 29.) v κῆτος.

κηφήν. γένος τέταρτον τῶν μελιττῶν Ζιε22. 553 b11. ι40. 624 b26. μεγέθει μέγιστος πάντων Ζιε22. 553 b11. ι40. 624 b26. κέντρον οὐκ ἔχουσιν, ἄκεντροι Ζιε21. 553 b5. 22. 553 b11. ι40. 624 b26. 41. 628 b3. Ζγγ10. 759 b4. κεντρωτοί, τίνες λέγονται ϗ διὰ τί Ζι40. 624 b16. νωθρός, τοῦ κηφῆνος οὐδέν ἐστιν ἔργον Ζιε22. 553 b11. ι40. 624 b27, 625 a14. εὖ τὸ τοὺς κηφῆνας ἀργοὺς ἅτ' οὐδὲν ἔχοντας ὅπλον πρὸς τὸ διαμάχεσθαι περὶ τῆς τροφῆς ϗ διὰ τὴν βραδυτῆτα τὴν τοῦ σώματος Ζγγ10. 760 b11. τὰ τῶν κηφήνων κηρία, μείζους οἱ τῶν κηφήνων κύτταροι Ζι40. 624 b19, 18. εὔλογον ἐν ταῖς εὐετηρίαις κηφῆνας γίνεσθαι πολλούς Ζγγ10. 760 b3. διατρίβουσι τὰ μὲν πολλὰ ἔνδον, ἐὰν δ' ἐκπετασθῶσι, προσφέρονται ῥύβδην ἄνω πρὸς τὸν οὐρανόν, ἐπιδινοῦντες αὑτοὺς ϗ ὥσπερ ἀπογυμνάζοντες· ὅταν δὲ τοῦτο δράσωσι, πάλιν εἰσελθόντες εὐωχοῦνται Ζι40. 624 a22. κηφῆνες ὀλίγοι ἐνόντες ὠφελοῦσι τὸ σμῆνος· κηφῆνος πτερὸν ἂν ἀποκνίσας ἀφῇ τις, τῶν λοιπῶν αἱ μέλιτται τὰ πτερὰ ἀπεσθίουσιν Ζι40. 627 b9. ε22. 554 b5. αἱ μέλιτται διαφθείρουσι τὰ τῶν κηφήνων κηρία, ἐὰν ὑποφαίνῃ ἀπορία μέλιτος, ϗ τοὺς ὑπάρχοντας (ἐνυπάρχοντας Bsm Pic) τῶν κηφήνων ἐκβάλλουσι Ζι40. 625 a23. οἱ ἡγεμόνες τοὺς κηφῆνας κολάζουσιν ὡς τέκνα, οὐκ ἐκ τῶν κηφήνων γίνονται, μεγέθει ὅμοιοι εἰσι τοῖς κηφῆσι Ζγγ10. 760 b19, a25, 13, 15, 19, 23. — ἡ ἐκ τῶν κηφήνων γένεσις, οἱ κηφῆνες φαίνονται γιγνόμενοι ϗ μὴ ἐνόντων ἡγεμόνων, λείπεται τὰς μελίττας ἄνευ ὀχείας γεννᾶν τοὺς κηφῆνας, οἱ κηφῆνες γιγνόμενοι μὴ ἐξ ὀχείας, συμβαίνει τὰς μελίττας ἄλλο μέν τι γεννᾶν, τοὺς κηφῆνας Ζγγ10. 759 b21, 25, 29, 33, 760 a29. cf Ehrenberg üb Formbeständigkeit 1852 p 15. οἱ κηφῆνες γίγνονται μέν, ἄλλο δ' οὐθὲν γεννῶσιν, ἀλλ' ἐν τῷ τρίτῳ ἀριθμῷ πέρας ἔχει ἡ γένεσις· τῶν κηφήνων ἀναγκαῖον ϗ τὸ ἄλλο τι γένος γεννᾶν ἀφῃρῆσθαι Ζγγ10. 760 a33, b32. ὁ τῶν κηφήνων γόνος ἐγγίνεται κἂν μὴ ἐνῇ ἡγεμών· ὁ γόνος τῶν κηφήνων λευκός, ἐξ οὗ τὰ σκωλήκια γίνεται, αὐξανόμενα δὲ γίνονται κηφῆνες· ὁ τῶν κηφήνων γόνος ἐγγινόμενος ϗ μηθενὸς ὄντος κηφῆνος· οἱ νεοττοὶ τῶν κηφήνων Ζιε21. 553 a30. 22. 554 a22, 24. ι40. 624 a22. Ζγγ10. 759 b9. — ἐκ τῶν μακρῶν μελιττῶν οἵ τε πονηροὶ ἡγεμόνες ϗ κηφῆνες πολλοί Ζι40. 625 a4. — sententiae aliorum. φασὶ τὸν τῶν κηφήνων γόνον τὰς μελίττας ἀπό τινος ὕλης φέρειν, ὡς τὸν τῶν κηφήνων μόνων γόνον φέρουσιν αἱ μέλιτται, κηφῆνας ἐκ κηφήνων συνδυαζομένων Ζιε21. 553 a23. Ζγγ10. 759 a15, 19, 22, b11. ἐὰν ὁ ἡγεμὼν ζῇ, χωρίς φασι τοὺς κηφῆνας γίγνεσθαι, εἰ δὲ μή, ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις γεννᾶσθαι ὑπὸ τῶν μελιττῶν Ζι40. 624 b13. φασὶ τὰς μὲν μελίττας ἄρρενας, τοὺς δὲ κηφῆνας θήλεας· ἄρρενας μὲν εἶναι τοὺς κηφῆνας, θηλείας δὲ τὰς μελίττας Ζγγ10. 759 a24, b2, 6. Ζιε21. 553 b1. λέγουσι τοὺς κηφῆνας κηρία μὲν πλάττειν καθ' αὑτοὺς ϗ ἐν τῷ αὐτῷ σμήνει ϗ ἐν τῷ ἑνὶ κηρίῳ μεριζομένους πρὸς τὰς μελίττας, μελιττουργεῖν μέντοι οὐθέν· τρέφεσθαι τῷ τῶν μελιττῶν μέλιτι τοὺς κηφῆνας αὐτοὺς ϗ τοὺς νεοττοὺς Ζι40. 624 a19, 21.

κηφήνιον. τὰ κηφήνια Ζι40. 623 b34, 624 a2, 4.

Κηφισόδοτος ὁ λεπτός Ργ4. 1407 a9. verba eius afferuntur Ργ10. 1411 a5, 23, 28.

Κιανίς, πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίου τοῦ ἀφηγησαμένου τῆς Μιλησίων ἀποικίας f 471. 1555 b32. — **Κιανῶν** πολιτεία f 471.

κιβδηλεύειν τὸ νόμισμα Ηι3. 1165 b12.

κιβδηλιᾶν. οἱ κιβδηλιῶντες τοὺς πόδας οἰδοῦσιν πα5. 859 b1.

κίβδηλος. κίβδηλον δίκαιον, opp ἀληθές Ρα15. 1375 b6.

κιβώτιον. τῶν κιβωτίων ψόφοι σκληροί ακ802 b40. πια28. 902 a37. κιβώτιον γόμφῳ (γίγνεται) Μη2. 1042 b18.

κιβωτὸς οὔτ' ἄνευ ξύλου οὔτ' ἄνευ τέκτονος γένοιτ' ἂν Ζγβ6. 743 a25. μδ12. 390 b13. κιβωτὸς ὅλος Φγ6. 207 a10.

κίγκλος (v l κίχλος, κίγχλος). refertur inter τὰ ἐλάττω ὄρνεα, κινεῖ τὸ οὐραῖον Ζιθ3. 593 b5. βίος περὶ τὴν θάλατταν, τὸ ἦθος πανοῦργος ϗ δυσθήρατος, ὅταν δὲ ληφθῇ, τιθασσότατος· τυγχάνει δ' ὢν ϗ ἀνάπηρος· ἀκρατὴς γὰρ τῶν ὄπισθέν ἐστιν Ζι12. 615 a21. (kinkhlus Thomae; chichylos, melba magna, Alberti. tryngas C II 818. fort Tringa cinclus Cr St. S II 86. Cinclus aquaticus K 868, 8. Tringa subarquata et alpina vel Actitis hypoleucus Su 147, 124. Motacillae sp AZι I 95, 48).

κιθάρα. ὄργανον τεχνικόν Πθ6. 1341 a21.

κιθαρίζειν Ηα6. 1098 a11. κιθαρίζοντες κιθαρισταὶ γίνονται Ηβ1. 1103 a34, b8. κιθαρίζειν λαμπρὸν ϗ καλῶς Πη13. 1332 a26. εἰ τὰ πλῆκτρα ἐκιθάριζεν Πα4. 1253 b38.

κιθάρισις πο2. 1448 a10.

κιθαρισταὶ γίνονται ἐκ τοῦ κιθαρίζειν Ηβ1. 1103 b9, a34. κιθαριστὴς σπουδαῖος Ηα6. 1098 a9. Ὀδυσσεὺς ἀκούων τοῦ κιθαριστοῦ πο16. 1455 a3.

κιθαριστική πῶς ποιεῖται τὴν μίμησιν πο1. 1447 a15, 24.

κίθαρος. (v l κιθαρίς, κιθαρές) ἔχει ἀποφυάδας πολλὰς ἄνωθεν περὶ τὴν κοιλίαν Ζιβ17. 508 b17. καρχαρόδους, μονήρης, φυκοφάγος, τὴν γλῶτταν ἀπολελυμένος, καρδίαν λευκὴν ἔχων ϗ πλατεῖαν f 300. 1529 b25. (cythara Thomae, fidicula Gazae. C II 234. S I 115. Hydrocion Forskalii Cuv XXII 316. Pleuronectes macrolepidotus *Bloch* R. Pleuronectes rhombus St. Trigla lyra Cr. piscis ignotus KaZι 91, 25. AZι I 131, 32.)

κιθαρῳδικός. ἡ ὑποδωριστὶ κιθαρῳδικωτάτη τῶν ἁρμονιῶν πιθ48. 922 b15.

κιθαρῳδός. ὁ κιθωρῳδὸς ϗ ὁ βασιλεὺς ηεη10. 1243 b24.

Ηι1. 1164 a15 (Zell, cf Plut de fort Alex 2). Νίκων ὁ κιθαρῳδός Ργ11. 1412 a34.

Κικονία. Ὀρφεὺς κείμενος ἐν Κικονίᾳ f 596. 1577 a21.

Κιλικία θ29. 832 b4. f 38. 1481 a6.

κίμβεια, def, syn αἰσχροκερδία φειδωλία αρ7. 1251 b5, 8.

κίμβιξ, εἶδός τι ἀνελευθερίας Ηδ3. 1121 b22. ημα25. 1192 a9. ηεγ4. 1232 a14.

Κιμμέριος Βόσπορος Ζιε19. 552 b18. Κιμμέριοι f 438. 1550 a33.

Κιμμερίς. τὴν Ἄντανδρον ὠνομάσθαι Κιμμερίδα Κιμμερίων ἐνοικούντων ἑκατὸν ἔτη f 438. 1550 a33.

Κίμων ηεγ6. 1233 b13. οἱ ἀπὸ Κίμωνος εἰς ἀβελτερίαν ἐξέστησαν Ρβ15. 1390 b31. Κίμων τῶν δημοτῶν αὐτοῦ Λακιαδῶν παρεσκευάζετο τῷ βουλομένῳ τὸ δεῖπνον f 363. 1539 b12.

Κινάδων ἐπέθετο τοῖς Σπαρτιάταις Πε7. 1306 b34.

κιναίδου σημεῖα φ3. 808 a12-17.

κινδυνεύειν Πε4. 1304 b3 al. οἱ ἔμπειροι ἐξ ἀρχῆς ἐκινδύνευον ὡς κρείττους ὄντες, γνόντες δὲ φεύγουσι Ηγ11. 1116 b21.

κινδυνευτικὸς οὗ μὴ ἀνάγκη, ὅπου καλόν Ρα9. 1367 b4.

κίνδυνος def Ργ5. 1382 a32. ηεγ1. 1229 b10. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ κινδύνῳ Πγ15. 1286 a14. ἀγωνίζεσθαι καλὸν κίνδυνον Πθ4. 1338 b31.

κινεῖν. 1. notio τοῦ κινεῖν. κινεῖν, opp ἠρεμίζειν ηεβ8. 1224 b8. κινεῖσθαι, opp ἠρεμεῖν Φζ1. 232 a12. 8. 238 b23. εν2. 459 b20. Μγ5. 1010 a36. κινούμενον, opp ἀκίνητον Φα2. 184 b16. κινεῖσθαι, opp ἀκινητίζειν Ζγγ9. 759 a4. τὸ κινούμενον ἔκ τινος εἴς τι μεταβάλλει Οα8. 277 a14. Φδ11. 219 a10. τὸ κινοῦν κινεῖ τι ἀεὶ ϗ ἔν τινι (i e ἐν τόπῳ ἢ ἐν πάθει) ϗ μέχρι του Φη5. 249 b27. ζ5. 235 a14, 16. ε4. 227 b25. οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται τὸ εἶδος ἢ ὁ τόπος ἢ τὸ τοσόνδε Φε1. 224 b5. ὅταν κινῆται ἐκ τουδὶ ἢ ϗ ἀποβάλλῃ, ἔτι δοκεῖ ἔχειν τὸ ἀποβαλλόμενον Φε6. 230 b29, 32. Μκ6. 1063 a19. πᾶν τὸ κινούμενον ἀνάγκη κεκινῆσθαι πρότερον Φζ6. 236 b33, 35. η5. 249 b29. Μθ8. 1049 b36. οὔτε τοῦ κινεῖσθαι οὔτε τοῦ ἵστασθαί ἐστί τι πρῶτον Φζ8. 239 a2. ἅπαν ἐν χρόνῳ κινεῖται, ἐν δὲ τῷ νῦν οὐδέν Φζ8. 239 b1. 10. 241 a15, 25. 3. 234 b8. τὸ ἀμερὲς οὐκ ἐνδέχεται κινεῖσθαι πλὴν κατὰ συμβεβηκός Φζ10. 240 b9. αἱ αὐταὶ διαιρέσεις τοῦ τε χρόνου ϗ τοῦ κινεῖσθαι Φζ4. 235 a16. κινεῖν μὴ ἁπτόμενον ἀδύνατον Ζγβ1. 734 a3. Φη1. 242 b24. πῶς κινεῖται ἔνια συνεχῶς μὴ ἁπτομένου τοῦ κινήσαντος, οἷον τὰ ῥιπτούμενα Φθ10. 266 b29. — κινεῖν ϗ κινεῖσθαι κατὰ συμβεβηκός (τῷ ὑπάρχειν τοῖς κινοῦσιν ἢ κινουμένοις, τῷ μόριόν τι), καθ' αὑτό (ὑφ' αὑτοῦ, ὑπ' ἄλλου, φύσει, βίᾳ) Φθ4. 254 b7-17. δ4. 211 a17. cf ε2. 226 a19. κινεῖσθαι καθ' ἕτερον, καθ' αὑτό ψα3. 406 a4. — principium movens appellatur ἡ ὡς κινοῦσα ϗ κυρία ϗ πρώτη τῶν ἀρχῶν μα9. 346 b20. τὰ κινοῦντα αἴτια ὡς προγεγενημένα ὄντα τὰ δ' ὡς ὁ λόγος ἅμα Μλ3. 1070 a21. τὸ κινοῦν μα4. 342 a28. Μλ3. 4. τὸ κινῆσαν Ζγα21. 729 b20. τὸ κινῆσον ΜΑ9. 991 b5. μ5. 1080 a4.

2. τοῦ κινεῖσθαι genera, cf κίνησις 2. κινεῖσθαι et μεταβάλλειν interdum promiscue usurpantur Φε1. 224 a27, 21, b23, 27. κινεῖσθαι ϗ πράττειν Μδ23. 1023 a18. τὸ κινοῦν ποιεῖν τί φασι ϗ τὸ ποιοῦν κινεῖν, ἀλλὰ τὸ κινεῖν ἐπὶ πλέον τοῦ ποιεῖν ἐστίν Γα6. 323 a20. σχεδὸν ϗ τὸ κινεῖσθαι γίνεσθαί τι ϗ φθείρεσθαι δοκεῖ πᾶσιν Φθ3. 254 a11. εἰ τὰ κινούμενα εἴδει διαφέρει, ϗ αἱ κινήσεις εἴδει διοίσουσιν Φη4. 249 b12. κινεῖσθαι κατὰ πάθος (i e ἀλλοιοῦσθαι) Κ14. 15 a23. κινεῖσθαι τὰ μόρια οὐχ ὡς τόπον μεταβάλλοντα Ζγβ5. 741 b11. κινεῖν τὴν κατὰ τόπον κίνησιν ψγ9. 432 a17. τὸ κατὰ τόπον κινητόν Οδ3. 310 a30. ὅσα μὴ γεννητά, κινητὰ δὲ φορᾷ Μλ2. 1069 b26. ὕλη κατὰ τόπον κινητή Μη4. 1044 b8. κυρίως κινεῖσθαί φαμεν μόνον τὰ κινούμενα τὴν κατὰ τόπον κίνησιν Φθ9. 266 a1, 4. θᾶττον κινεῖσθαι τί λέγομεν Φθ14. 222 b33. ἐν τῷ ἀπείρῳ χρόνῳ ἀδύνατον πεπερασμένην (sc κίνησιν) κινεῖσθαι sim Φζ7. 237 b25, 238 a21, 32 sqq. ὅσων ἀρχὴ ἐν αὐτοῖς τῆς κινήσεως, ταῦτα φύσει φαμὲν κινεῖσθαι Φθ4. 254 a17. κινεῖσθαι κατὰ φύσιν, φύσει, opp παρὰ φύσιν, βίᾳ Φθ4. 254 b21, 255 b29. Οα8. 276 a23. βαρὺ ϗ κοῦφον τῷ δύνασθαι κινεῖσθαι φυσικῶς πως λέγομεν Οδ1. 307 b31. διὰ τί ῥᾷον κινεῖται τὸ κινούμενον ἢ τὸ μένον μχ31. 858 a3. τὴν ἰσχὺν ἰσάζειν τοῦ κινοῦντος ϗ τὴν τοῦ μένοντος Ζκ3. 699 a33. κινεῖσθαι ἐπὶ τῆς εὐθείας, κύκλῳ Φη4. 248 a20. κινεῖσθαι κυκλικῶς Οα5. 272 b24. ἡ σφαῖρα ϗ ὅλως τὰ ἐν αὐτοῖς κινούμενα Φζ9. 240 a30. πάντα ὤσει ϗ ἕλξει κινεῖται ψγ10. 433 b25 Trdlbg (cf κίνησις 5). κινεῖν ἕτερον ἢ ἕλκοντα ἢ ὠθοῦντα ἢ αἴροντα Ρα5. 1361 b16 (Zeller Gesch II, 2, 290, 1).

3. τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον. οὔθ' οἱ πάντα ἠρεμεῖν λέγοντες ἀληθῆ λέγουσιν, οὔθ' οἱ πάντα κινεῖσθαι Μγ8. 1012 b24. Φθ3. 253 b10. 8. 265 a4. τὸ κινούμενον ἀνάγκη εἶναι συνεχές Φθ5. 258 a22, 257 a33. η1. 242 a6. ἅπαν τὸ κινούμενον ἀνάγκη ὑπό τινος κινεῖσθαι Φη1. θ5. 256 a14. τρία ἀνάγκη εἶναι, τό τε κινούμενον ϗ τὸ κινοῦν ϗ τὸ ᾧ κινεῖ Φθ5. 256 b15, a22. ψγ10. 433 b14. in serie τῶν κινούντων et τῶν κινουμένων ea quae extremos locos occupant τὸ πρῶτον et τὸ ἔσχατον κινοῦν appellantur, ita quidem ut id quod τῷ κινουμένῳ proximum est modo πρῶτον dicatur Φη2. 243 a3, 14, 245 a8, 25, b1, modo ἔσχατον Φη2. 244 b4, 245 a4. θ5. 256 a9. Γα7. 324 a25, 26. cf Οδ3. 311 a9. τὸ κινοῦν φύσει πρότερον τοῦ κινουμένου ἐστίν, ἤδη ἐνεργείᾳ ἐστίν Μγ5. 1010 b37. θ8. 1049 b27. Φθ5. 257 b9. Ζκ5. 700 b2. τὸ κινοῦν διττόν, τὸ μὲν ἀκίνητον, τὸ δὲ κινοῦν ϗ κινούμενον ψγ10. 433 b14 Trdlbg. cf α2. 403 b30, 404 a24. 3. 406 a3. τὸ κινοῦν φυσικῶς κινητόν Φγ1. 201 a24. οὐδὲν κινεῖται ἀμερές Φθ6. 258 b25. κινεῖσθαι ὑφ' ἑαυτοῦ τί σημαίνει Φη1. 241 b28 sqq. θ6. 258 b24. Μλ6. 1072 a1. τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον, ἀμερές, ἀδιαίρετον, οὐδὲν ἔχον μέγεθος Φθ10. γ1. 201 a27. η1. 242 a20. θ5. 256 b24. 6. 258 b11, 12, 259 a13, 33. Οβ6. 288 b1, 5. Γα6. 323 a12. 7. 324 a30, b12. Μλ7. 8. 1074 a37. γ8. 1012 b30. Ζκ1. 698 a4, 9, 15, b6. Ζγβ1. 731 b21. δ3. 768 b18. φαίνεταί τι ἓν κινούμενον συνεχῶς οὐκ ἀμέγεθες Φθ10. 267 a20, 23. τάχιστα κινεῖται τὰ ἐγγύτατα τοῦ κινοῦντος Φθ10. 267 b8. τὸ κινούμενον (i e ὁ πρῶτος οὐρανός) πρῶτον ϗ ἁπλοῦν ϗ ἀγένητον ϗ ὅλως ἀμετάβλητον Οβ6. 288 a34. κινοῦντα αἴτια πόσα ἐστὶν Μλ8.

4. notionis τοῦ κινεῖν usus varius. κινεῖν τὴν μέσην, τὰς χορδάς πιθ20. 919 a13. 36. 920 b7. — κινεῖν τὴν κοιλίαν, περιττώματα πα41. 864 a4, 7, 17. τὰ ζῷα πόσοις κινεῖται σημείοις Ζια5. 490 a26, 33. Ζπ1. 704 a10. πι30. 894 a18, κατὰ διάμετρον κινεῖται Ζια5. 490 b4. τὰ ὄμματα κινεῖται ϗ ἐντὸς ϗ ἐκτὸς ϗ εἰς τὸ πλάγιον Ζιδ2. 526 a9. τὸ ἄρρεν ὡς κινοῦν ϗ ποιοῦν Ζγα20. 729 a29. cf β3. 737 a21. αἴτιον κινοῦν πρῶτον ϗ δημιουργοῦν Ζγβ1. 735 a28. ἡ ψυχὴ τὸ κινοῦν ψα2. 403 b29. κινεῖ πως πάντα τὸ ἐν ἡμῖν θεῖον ηεη14. 1248 a26. οὐχ ἡ καθόλου δόξα κινεῖ ἀλλ' ἡ καθ' ἕκαστον ψγ11. 434 a16-21. τὸ ὀρεκτὸν κινεῖ Ζκ6. 700 b23, 28. — ἤρξαντο κινῆσαι τὸ πρῶτον, ὥσπερ πέφυκεν, οἱ ποιηταί Ργ1.

1404 a20. — κινεῖν τοὺς πατρίους νόμους, τὸν κόσμον, τὴν πολιτείαν Πβ 8. 1268 b28, 34, 35, 1269 a12, 18, 20. δ14. 1298 a38. ε1. 1301 b18. 4. 1304 a38, b7. 6. 1305 b22. 1307 b5 al. τὰ δίκαια κινούμενα ὁρῶμεν, τὸ δίκαιον κινητόν, opp τὸ φύσει ἀκίνητον Ηε 10. 1134 b25-29. (κινεῖν sine obiecto Πε 6. 1305 b6. κινεῖν στάσιν Πε 4. 1304 a36.) ἐν Αἰγύπτῳ μετὰ τὴν τετρήμερον κινεῖν (int τοὺς γεγραμμένους νόμους) ἔξεστι τοῖς ἰατροῖς Πγ 15. 1286 a13. ἐὰν μή τις βούληται κινεῖν τὰ μαθηματικὰ ϗ ποιεῖν ἰδίας τινὰς δόξας Μν 3. 1090 b28. κινεῖν τὰ μέγιστα τῶν μαθηματικῶν, κινεῖν τὰς ὑποθέσεις sim Οα 4. 271 b11. 8. 277 a9. γ1. 299 a5. ατ 969 b31. κινεῖται τὸ κείμενον εἶναι ἴδιον τε 1. 128 b27, 31, 32. 5. 134 a7, 13, 16. — τῶν μεθυόντων ὁ μὲν λάλος, ὁ δὲ κεκινημένος πλ 1. 953 b10. — ὀνόματα κινούμενα (apud Homerum) f 129. 1500 a25, cf ἔμψυχοι λέξεις a22.

5. dicendi usus. ἰσχυρῶς κινεῖν μβ 8. 366 b14. κινεῖν, κινεῖσθαι κίνησίν τινα Φθ 1. 251 a28. 4. 254 b20, 255 a11. 6. 259 b10. 7. 260 a25. 8. 264 a29. κινεῖσθαι τὴν ὅλην (int κίνησιν) πεπερασμένην, τὰς ἐναντίας sim Φζ 4. 235 a20. Οα 6. 273 b30, 274 a16. 8. 276 b27. inde explicatur λέγω δὲ οὐ τὸ κινούμενον ἀλλ' ὃ ἐκινήθη Μδ 13. 1020 a31 Bz (ὃ est accus, ὃ διάστημα, ἣν κίνησιν ἐκινήθη). — tempus futurum passivae significationis et κινηθήσεται et κινήσεται exhibetur, veluti κινήσεται non notata v l Φγ 3. 202 a30. δ5. 212 a33, 34, b1. 6. 213 b13. ζ4. 234 b26. η1. 242 a24. θ3. 254 a9. 5. 257 a27, b29. 8. 264 b11, 12. Οβ 8. 289 b7, 290 b11; κινηθήσεται sine v l Φγ 5. 205 a15, 18, 19. δ8. 214 b33. ζ3. 234 a28, 30, b2. 10. 241 a21. η1. 242 a25, b31, 34. θ5. 258 a2, 30. Οα 7. 275 a12. β13. 296 a7. γ2. 300 b33, 301 b5; κινήσεται, cum v l κινηθήσεται Φζ 2. 232 b14, 30. 4. 234 b23. θ5. 258 a4, 15. Οα 7. 275 a10. β6. 288 a17. γ2. 301 b15.

κίνημα. ἡ κίνησις οὐκ ἐκ κινημάτων Φζ 10. 241 a4. 1. 232 a9.

Κινησίας δύο λέγει Ἀριστοτέλης γεγονέναι f 586. 1573 b28.

κίνησις. 1. κινήσεως notio. refutantur veterum philosophorum de motu placita Φγ 2. ἡ τοῦ δυνάμει ὄντος ἐντελέχεια, ᾗ τοιοῦτον, κίνησίς ἐστιν Φγ 1. 201 a11, 29, b5. 2. 202 a7. θ1. 251 a9. Μκ 9. 1065 b16, 23, 33. ἡ κίνησις ἐντελέχεια ἀτελής Φγ 2. 201 b31. θ5. 257 b8. Μκ 9. 1066 a20. θ6. 1048 b29. ψβ 5. 417 a16. ἡ κίνησις τοῦ ἀτελοῦς ἐνέργεια ψγ 7. 431 a6. κίνησις, coni syn ἐνέργεια Ργ 11. 1412 a9. Ζγβ 6. 743 a28. Μδ 14. 1020 b20. θ3. 1047 a32. ηεβ 1. 1218 b37, dist ἐνέργεια Μθ 6. 1048 b16-36 Bz. κίνησις, coni ποίησις ψγ 2. 426 a2, coni πρᾶξις Μδ 17. 1022 a7. 20. 1022 b5, ηεβ 3. 1220 b27, coni ἐργασία Ζγα 22. 730 b7. πᾶσα κίνησις ἔκ τινος εἴς τι Φε 1. 224 b1. 6. 229 b29. δ11. 219 a12. ἅπασαι αἱ κινήσεις ϗ μεταβολαὶ ἐξ ἀντικειμένων εἰς ἀντικείμενα, ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον Φθ 7. 261 a33. ε2. 226 b3. πᾶσα κίνησις ἔκστασίς ἐστι τοῦ κινουμένου ᾗ κινεῖται ψα 3. 406 b12. Φδ 12. 221 b3. οὐδεμία κίνησις ἄπειρος, ἀλλὰ πάσης ἐστὶ τέλος, πέρας Μβ 4. 999 b10. Οβ 6. 288 b29. Ζκ 6. 700 b16. cf Φζ 7. 238 b19. 10. 241 b10. ἡ κίνησις οὐκ ἐν τῷ εἴδει ἀλλ' ἐν τῷ κινητῷ ϗ ὑπὸ τοῦ κινητικοῦ Φε 1. 224 b25. γ3. 202 a13. Μκ 9. 1066 a27. πῶς ἡ αὐτὴ ἐν τῷ κινοῦντι ϗ τῷ κινουμένῳ Φγ 3. τὸ κινούμενον πρώτως σωματικὴν κίνησιν ἀνάγκη ἅπτεσθαι ἢ συνεχὲς εἶναι τῷ κινοῦντι Φη 1. 242 b25. γ2. 202 a7. οὐκ ἔστι κίνησις παρὰ τὰ πράγματα Φθ 1. 200 b32. Μκ 9. 1065 b7. τῶν οὐσιῶν ἄνευ οὐκ ἔστι τὰ πάθη ϗ αἱ κινήσεις Μλ 5. 1071 a2. οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις Φε 2. 225 b15. Μκ 12. 1068 a15. Αα 36. 48 b31. ἡ κίνησις οὐκ ἔστιν ἐκ κινημάτων Φζ 10. 241 a3. 1. 232 a8. κίνησις, coni syn τὸ κινεῖσθαι Φζ 4. 235 a16, 25. κίνησις οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ἀμερεῖ διὰ τὸ κεκινῆσθαί τι αὐτοῦ Φζ 8. 239 a4. ἅπασα κίνησις ἐν χρόνῳ Φζ 4. 235 a11. οὐκ ἔστιν ἐν ὁτῳοῦν χρόνῳ λαβεῖν κίνησιν τελείαν τῷ εἴδει, ἀλλ' εἴπερ, ἐν τῷ ἅπαντι Ηκ 3. 1174 a28. μέγεθος (μῆκος), κίνησιν, χρόνον συνεχῆ εἶναι, διαιρετὰ εἰς ἀεὶ διαιρετά Φζ 1. 2. γ1. 200 b17. δ11. 219 a12. Γβ 10. 337 a25, 32. Μδ 13. 1020 a32. ηεβ 3. 1220 b26, cf ἡ συνέχεια τῆς κινήσεως Μθ 8. 1050 b27. inter κίνησιν et χρόνον quae intercedat ratio Φδ 11. 219 b16. 12. 220 b15, 25. ζ4. 234 b21, 28, 235 a11, 13, 16. αἱ τῶν μερῶν κινήσεις ἕτεραί εἰσι κατ' αὐτά τε τὰ μέρη ϗ κατὰ τὴν τοῦ ὅλου κίνησιν Φζ 10. 240 b13. κινήσεως πρὸς κίνησιν πάσης ἐστὶ λόγος Φδ 8. 216 a9. — principium movens appellatur ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ΜΑ 3. 983 a30, 984 a27. Ζγα 1. 715 a7. πόθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως μδ 12. 390 b19. ὅθεν ἡ κίνησις Ζγβ 6. 742 a23. ἀρχὴ τῆς κινήσεως Ζγα 20. 729 a10. 2. 716 a6. β4. 740 b25. cf Οβ 2. 284 b27. — τὰ φύσει ὄντα πάντα φαίνεται ἔχοντα ἐν ἑαυτοῖς ἀρχὴν κινήσεως ϗ στάσεως Φβ 1. 192 b14. Ζγβ 1. 735 a3. τὰ μετὰ κινήσεως θεωρεῖν φυσικῆς ἐστί Μλ 1. 1069 b1. περὶ πάσης κινήσεως φυσικῆς εἴρηται μα 1. 338 a21. ἐν τοῖς περὶ κινήσεως λόγοις Γα 3. 318 a3 (cf Ἀριστοτέλης p 102 b3, 15). οὐθενὸς (τῶν φυσικῶν) ἄνευ κινήσεως ὁ λόγος, ἀλλ' ἀεὶ ἔχει ὕλην Με 1. 1026 a3 Bz.

2. κινήσεως genera. κινήσεως ϗ μεταβολῆς ἐστιν εἴδη τοσαῦτα ὅσα τοῦ ὄντος Φγ 1. 201 a8. Μκ 9. 1065 b14. μηδὲν διαφερέτω λέγειν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι κίνησιν ἢ μεταβολήν Φδ 10. 218 b19. αἱ κινήσεις ϗ αἱ μεταβολαὶ τέτταρες, κατ' οὐσίαν, κατὰ τὸ ποιόν, κατὰ τὸ ποσόν, κατὰ τὸ ποῦ Φθ 7. 261 a27-36. Γα 2. 315 a28 sqq (cf μεταβολή et Prantl symb p 9). κίνησις, dist μεταβολή Φε 1. 224 a34-b5. 5. 229 a31, b14. γένεσις ϗ φθορὰ οὐκ ἔστι κίνησις Φε 1. 225 a26, 32. Μκ 11. 1067 b31, 37. κινήσεις τρεῖς, κατὰ τὸ ποσόν (τὸ μέγεθος), κατὰ τὸ ποιόν (τὸ πάθος), τὸ ποῦ (τόπον) Φβ 1. 192 b14. ε1. 225 b7. 2. 226 a25. η2. 243 a6. θ7. 260 a27. Οδ 3. 310 a23. Μκ 12. 1068 a10, b17. non esse κινήσεως genera praeter haec tria demonstratur Φε 2. 225 b10-226 a26. (κινήσεώς ἐστιν εἴδη ἕξ, γένεσις, φθορά, αὔξησις, μείωσις, ἀλλοίωσις, ἡ κατὰ τόπον μεταβολή Κ 14. 15 a13 Wz, hanc computandi rationem non esse Aristotelicam iudicat Spgl Münch GA 1845 p 44, sed ex eadem computandi ratione φορὰ ἀλλοίωσις φθίσις αὔξησις dicuntur τέσσαρες κινήσεις ψα 3. 406 a12.) ἡ κατ' αὔξησιν ϗ φθίσιν κίνησις ψγ 9. 432 b9. κίνησις κατὰ τόπον, αὕτη δ' ἐστὶ φορὰ ϗ αὔξησις Φδ 6. 213 b4. ἐν μόνῃ τῶν κινήσεων τῇ κατὰ τὸ ποιὸν ἐνδέχεται ἀδιαίρετον καθ' αὑτὸ εἶναι Φζ 5. 236 b17.

3. κινήσει τί ἐναντίον, κίνησις μία, ἁπλῆ. κίνησις, opp ἀκινησία Φε 4. 228 b3. μα 3. 340 b18. opp στάσις Φβ 1. 192 b14. ε4. 228 b6. Μγ 2. 1004 b29. opp μονή Φε 5. 229 a8. 6. 229 b28, 230 b18. Γβ 6. 333 b35. opp ἠρεμία Κ 14. 15 b1. κινήσει ποίᾳ ποία ἠρεμία ἐναντία Φε 6. — ποία κίνησις κινήσει ἐναντία Φε 5. ἐναντίαι κινήσεις αἱ κατ' εὐθεῖαν, ὅτι ἱστᾶσι ϗ παύουσιν ἀλλήλας Φθ 8. 264 a28, 262 a6, 264 b14 sqq. ἀδύνατον ἅμα τὰς ἐναντίας κινήσεις κινεῖσθαι τὸ αὐτό ψγ 2. 426 b30. Οβ 13. 295 b15. αἱ τῶν ἐναντίων κινήσεις ἐναντίαι αι 7. 448 a2. — τρία ἐστὶ περὶ ἃ λέγομεν τὴν κίνησιν, ὃ ϗ ἐν ᾧ ϗ ὅτε Φε 4. 227 b23 (cf κινεῖσθαι p 391 a20). ἡ κίνησις ἡ τούτου Φζ 1. 231 b22 (ubi τούτου non τὸ κινούμενον significat, sed τῆς κινήσεως τὸ μέγεθος, τὸ

διάστημα, cf ὃ ἐκινήθη Μδ 13. 1020 a31 Bz). ποία κίνησις ποίᾳ συμβλητή Φη 4. εἰ τὰ κινούμενα εἴδει διαφέρει, ϗ αἱ κινήσεις εἴδει διοίσουσιν Φη 4. 249 b13. — κίνησις γένει, εἴδει, ἀριθμῷ (ἁπλῶς) μία πῶς λέγεται Φε 4. η 1. 242 a33, b4. θ 6. 259 a18. 8. 262 a1. 10. 267 a22. Μδ 6. 1016 a5. κινήσεις ἁπλαῖ, opp μικταί Οα 2. 268 b30, 269 a4, 8. 7. 274 b3. γ 3. 302 b6 (aliter ἁπλαῖ κινήσεις Γα 2. 315 a28 usurpatum videtur ad significanda summa illa tria κινήσεως genera).

4. συμβεβηκότα τῇ κινήσει. πᾶσα κίνησις ἢ βίᾳ (βίαιος, παρὰ φύσιν) ἢ κατὰ φύσιν (φύσει, οἰκεία) Φδ 8. 215 a1. ε 6. 230 b18. θ 3. 254 a9, 10. Οβ 13. 295 a6. γ 2. 300 a23, 24. ψα 3. 406 b26. ἀναγκαῖον ὑπάρχειν κίνησιν τοῖς ἁπλοῖς σώμασι φύσει τινὰ πᾶσιν Ογ 2. 5. 340 b20. τέτταρα σώματα διὰ τὰς τέτταρας ἀρχάς, ὧν διπλῆν εἶναί φαμεν τὴν κίνησιν, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ μέσου, τὴν δ' ἐπὶ τὸ μέσον μα 2. 339 a14. — οὐκ εἴδη κινήσεως οὐδὲ διαφοραὶ τάχος ϗ βραδυτής. ὅτι πάσαις ἀκολουθεῖ ταῖς διαφοραῖς κατ' εἶδος Φε 4. 228 b29. Ηκ 2. 1173 a31. κίνησις ὁμαλή sive ὁμαλής, opp ἀνώμαλος Φδ 14. 223 a2. ε 4. 228 b16, 19, 24. Γβ 10. 336 b6. ἐάν τε ἐπιτείνῃ ἡ κίνησις ἐάν τε ἀνιῇ ἐάν τε μένῃ Φζ 7. 238 a6. ἰσχύς, βάρος, τάχος quam habeant inter se rationem Φη 5.

5. τίς κίνησις πρώτη. ἀεὶ ἦν ϗ ἔσται κίνησις Φθ 1. 2. Μλ 6. 1071 b7, 33. de κινήσει varia philosophorum placita πάντα ἠρεμεῖν ἀεί, πάντα ἀεὶ κινεῖσθαι, τὰ μὲν κινεῖσθαι τὰ δ' ἠρεμεῖν κτλ Φθ 3. 253 a24-30, 254 a18-22. Ar quid ipse statuat exponit Φθ 3. 253 a28-30, 254 b4-6. 6. 259 a24-27. — τῶν κινήσεων πρώτη ἡ φορά Φη 2. 243 a11. θ 7. 260 a23, 261 a21. δ 1. 208 a31. ἡ φορὰ ἢ εὐθεῖα ἢ κύκλῳ ἢ ἐκ τούτων μικτή Οα 2. 268 b17. ἀπὸ δεξιῶν, ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν Οβ 2. 284 b28. αἱ ὑφ' ἑτέρου κινήσεις τέτταρές εἰσιν, ὦσις ἕλξις ὄχησις δίνησις Φη 2. 243 a24. ἐνδέχεται εἶναί τινα κίνησιν συνεχῆ ϗ ἀΐδιον Φθ 7. 261 a30. οὐκ ἔστιν ἐναντία ἡ κύκλῳ τῇ κύκλῳ Οβ 3. 286 a3. Φθ 8. 264 b8. τῶν κινήσεων οὐδεμίαν ἐνδέχεται συνεχῆ εἶναι ἔξω τῆς κυκλοφορίας Φθ 7. 261 a31-b26. 8. 264 b29, 265 a8. Μλ 6. 1071 b10. ἔστι τι ἀεὶ κινούμενον κίνησιν ἄπαυστον· ἡ τοῦ οὐρανοῦ φορὰ (τοῦ ὅλου κίνησις) συνεχὴς ὁμαλὴς ἁπλουστάτη ἀΐδιος ἀθάνατος Μλ 7. 1072 a21. μ 3. 1078 a13. ι 1. 1052 a27, 1053 a8. Οβ 4. 287 a23. 5. 288 a11. 6. 288 a13. Φθ 6. 259 b26. 10. 267 b9. ἡ προτέρα κίνησις προτέρου τῇ φύσει σώματος Οα 2. 269 a24. τοῦ σφαιροειδοῦς δύο κινήσεις εἰσὶ καθ' αὑτό, κύλισις ϗ δίνησις Οβ 8. 290 a9. τὰ τὴν ἐγκύκλιον φερόμενα κίνησιν ἄστρα Οβ 12. 293 a12. ἡ κύκλῳ κίνησις μγ 1. 371 a14. ἐν τῇ κύκλῳ κινήσει ϗ γενέσει ἐστὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἁπλῶς Γβ 11. 338 a15. cf 10. 336 a15. τὰ κινούμενα πάντα κινεῖται ὑπό τινος Φθ 4. τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον Φθ 5. 6. 260 a19. 10. 267 b18. Μλ 6.

6. notionis τῆς κινήσεως usus varius. σεισμὸς ϗ κίνησις γῆς μβ 7. 8. ἡ τῆς ὥρας κίνησις ϗ θερμότης Ζγβ 6. 743 a35. — ἐν τοῖς φυτοῖς οὐχ εὑρίσκομεν τοπικὴν κίνησιν φτα 1. 815 b24, 816 b10. τὸ ἔμψυχον τοῦ ἀψύχου διαφέρει κινήσει ϗ τῷ αἰσθάνεσθαι ψα 2. 403 b26. β 2. 413 b13. τῆς κινήσεως ἀρχὴ ἡ καρδία υ 2. 456 a5. ἡ κίνησις ἡ κατὰ τόπον Ζια 4. 489 a28. τῶν κινήσεων τῶν κατὰ τόπον ἀρχαί Ζπ 2. 704 b22. αἱ κινήσεις τῶν ζῴων κατὰ διάμετρόν εἰσιν Ζιβ 1. 498 b5. οὐδενὶ φυσικὴ ὑπάρχει κίνησις εἰς τὸ ὄπισθεν Ζπ 6. 706 b30. ζῴων κινήσεις ἑκούσιαι, ἀκούσιοι, οὐχ ἑκούσιοι Ζκ 11. κινήσεις σώματος ἐκκριτικαί, ληπτικαί Φη 2. 243 b14. κίνησις ἡ κατὰ τροφήν ψβ 2. 413 a24. κινήσεις γεννητικαί Ζγδ 4. 770 b26. κινήσεις αἱ δημιουργοῦσαι Ζγδ 3. 768 a15. ἔνεισιν αἱ μὲν ἐνεργείᾳ τῶν κινήσεων αἱ δὲ δυνάμει Ζγδ 3. 768 a12. — κοινὰ τῶν αἰσθήσεων σχῆμα μέγεθος κίνησις εν 1. 458 b5. — κίνησις αἰσθητική Φθ 2. 253 a19, 16. ἄλλο εἶδος τοῦτο (int transitus ab αἰσθητικῷ δυνάμει ad αἰσθητικὸν ἐνεργείᾳ) κινήσεως ψγ 7. 431 a6 (cf αἴσθησις p 19 b54). κινήσεις ἐγρηγορικαί μτ 1. 463 a10, φανταστικαί εν 3. 462 a8. τὰ φαντάσματα ϗ αἱ ὑπόλοιποι κινήσεις εν 3. 461 a18. κίνησις κυριωτέρα μτ 2. 463 b25. ἡ μείζων κίνησις τὴν ἐλάττω ἐκκρούει αι 7. 447 a14, 22. Ργ 17. 1418 a14. Ζγε 1. 780 a9. ἡ τῆς διανοίας κίνησις ατ 969 b1. — κινήσεις τῆς πολιτείας Πβ 8. 1268 b25. δ 16. 1300 b38. ε 2. 1302 a38, cf κινεῖν p 390 a1.

7. dicendi usus. ἡ εἰς κυρτότητα ἢ κοιλότητα κίνησις μδ 9. 386 a2. κίνησις εἰς τὸ πλάγιον μχ 8. 852 a12. κινήσεις μηχανικαί μχ 848 a14. κίνησις σύμμετρος Ζγβ 6. 743 a28. ε 1. 779 b27. κινήσεις μικραί Ζγε 1. 780 b33. γ 1. 751 a21. κίνησις βραδεῖα, ταχεῖα Ζγε 7. 786 b26, 27. κίνησις στασιμωτέρα Ζγα 4. 717 a31. κινήσεις νωθραί, ὀξεῖαι, ὀξύτεραι φ 2. 806 b25. πβ 38. 870 a29. ιθ 50. 922 b39. κινήσεις πολύμορφοι Ζμβ 1. 646 b15. κίνησις ὑγροτέρα Ζμβ 9. 655 a24. — ποιεῖσθαι τὴν κίνησιν Οδ 4. 312 a5. Ζπ 15. 713 a13. τί τὸ κινοῦν τὸ ζῷον τὴν πορευτικὴν κίνησιν ψγ 9. 432 b14. κινεῖν μίαν ϗ ἁπλῆν κίνησιν Φθ 6. 260 a19. κινεῖσθαι κατὰ τὴν ἄλλου κίνησιν Φζ 4. 234 b27. κινεῖσθαι κίνησίν τινα Φη 1. 242 b25. θ 8. 265 a8. Οβ 5. 288 a11. κινεῖσθαι πεπερασμένην (sc κίνησιν), τὰς ἐναντίας al Οα 6. 273 b30, 274 a16. 8. 276 b27. ἕως ἂν εὐθυπορήσῃ ἡ κίνησις μν 2. 453 a25. λύονται αἱ κινήσεις Ζγδ 3. 768 a15, 31, b15.

κινητικός. κινητικὸν μέν ἐστι τῷ δύνασθαι, κινοῦν δὲ τῷ ἐνεργεῖν Φγ 3. 202 a16. Μκ 9. 1066 a29. ἀρχὴ κινητικὴ ἢ στατική Μθ 8. 1049 b7. cf τδ 6. 127 b16. φύσις κινητική ΜΑ 3. 984 b6, κινητικωτέρα Ζμγ 9. 672 a25. κινητικόν τινος Φθ 4. 255 a21. Οβ 6. 288 b4 al. οὐ κινητικὸν τὸ τυχὸν τοῦ τυχόντος Οδ 3. 310 a27, 30. εἰ κινητὸν ὑπ' ἄλλου πᾶν τὸ κινητικόν Φθ 5. 257 a19, 15. ἡ τοῦ ποιητικοῦ ϗ κινητικοῦ ἐνέργεια ἐν τῷ πάσχοντι ἐγγίνεται ψγ 2. 426 a4. — τῶν σωμάτων ποῖον κινητικώτατον μβ 8. 365 b30. Οβ 11. 291 b15. — κινητικὸν ἐδόκει ἡ ψυχὴ εἶναι, κινητικὴ τῆς ψυχῆς δύναμις ψα 2. 404 b8, 28. γ 9-11. κινητικὸν κατὰ τόπον Οδ 3. 310 a30. ψβ 3. 414 a32. γ 10. 433 a13. ζῷα κινητικά, ἀκίνητα Ζιδ 4. 528 a30. θ 2. 590 a33. α 5. 489 b16. Ζμδ 7. 683 b6, cf b9. Μ 174. μόρια κινητικά Ζια 15. 494 b6. Ζγβ 6. 742 b8. Πδ 4. 1290 b31. κινητικώτερά ἐστι κυούμενα τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων Ζγδ 6. 775 a7. — ῥυθμὸς κινητικός, opp στασιμώτερος Πθ 5. 1340 b9.

κιννάβαρι, λίθος μγ 6. 378 a26.

κινναβάρινον χρῶμα Ζιβ 1. 501 a30.

κιννάμωμον. 1. Laurus Cinnamomum f 105. 106. 1494 b43. — 2. τὸ ὄρνεον. nidum cinnamomo congesto construit Ζι 13. 616 a6 sq. cf S II 103. Su 164, 175. AZι I 96, 49.

Κίος ἀπέχει σταδίους ἑκατὸν εἴκοσι τῆς Ἀσκανίας λίμνης θ 54. 834 a34. — Κίος ὁ ἀφηγησάμενος τῆς Μιλησίων ἀποικίας f 471. 1555 b33, cf Κιανίς.

Κιρκαῖον σ 973 b20. f 238. 1522 a4. Κιρκαῖον ὄρος θ 78. 835 b33.

Κίρκας καλεῖται ὁ Θρακίας σ 973 b20, cf Κιρκίας.

Κίρκη διὰ τί λέγεται αὐδήεσσα f 163. 1505 a39.

Κιρκίας (v l Κίρκας) καλεῖται ὁ Θρακίας f 238. 1522 a4.

κίρκος (v l κίρχος, κέρβου). τῶν ἱεράκων τρίτος ὁ κίρκος Ζι 36. 620 a18. 49 B 633 a23 (Aeschyl fr 297). πολέμιοι

ἀλώπηξ ϗ κίρκος Ζι 1. 609 b3. κίρκος v l (κόκκυξ Bk) Ζιζ 1. 559 a11 Aub. cf S I 400. (circus Gazae, yricos Alberti. Faux perdrieux, syn Falco aeruginosus *L* Belon. busard C II 149. Falco pygargus K 945, 8. Falco nisus, perhaps, Cr ambigui Su 100, 14 et AZι I 93, 37 c.)

κιρνᾶν φτα 2. 817 a14.

κιρρὰς ὁ ἀλφηστικὸς μονάκανθος f 290. 1528 b29.

κισσᾶν καλοῦνται παντοδαπαὶ τῶν κυουσῶν ἐπιθυμίαι Ζιη 4. 584 a19.

κίσσηρις, κίσηρις. οἰόμενος τὸν λίθον κίσσηριν εἶναι Ηγ 2. 1111 a13. φρίττειν κισήρεως τεμνομένης πλε 3. 964 b38. πζ 5. 886 b10. οὐ διορᾶν διὰ κισήριδος πκε 9. 939 a13.

κίττα (v l κίσσα). ἀμφότεροι (ἐλεὸς ϗ αἰγώλιος) θηρεύουσι τὰς κίττας Ζιθ 3. 592 b13. ἡ κίττα φωνὰς μεταβάλλει πλείστας (καθ' ἑκάστην γὰρ ὡς εἰπεῖν ἡμέραν ἄλλην ἀφίησι), τίκτει δὲ περὶ ἐννέα ᾠά, nidus Ζι 13. 615 b19 Aub, 616 a3. πολυτοκεῖ Ζγδ 6. 774 b28. ἡ ἰξοβόρος τὸ μέγεθος ὅσον κίττα ἐστίν Ζι 20. 617 a20. (kissa Thomae, kyche Alberti, kyke Vincentii. hodie κίζα. pie C II 639. Corvus glandarius K 865. 3. G 43. AZι I 96, 50. AZγ 29, 35. Cr. fort Pica europaea vel Garrulus glandarius Su 124, 81. cf S II 98. 489. Lnd 68).

κιττός, ἀφ' οὗ τὸ μέλι φέρουσιν αἱ μέλιτται Ζιε 22. 554 b14. κιττοῦ ἄνθος ϗ καρπὸς πολὺ τῷ χρώματι διαφέρει χ 5. 796 b11. ἔλαφος ἔχων κιττὸν πολὺν πεφυκότα ἐπὶ τῶν κεράτων θ 5. 831 a2. Ζι 5. 611 b18. (Hedera Helix et H poetarum *Bertol.*)

κίχλη. 1. avis. (v l κίγχλη). αἱ κίχλαι νεοττιὰν μὲν ποιοῦνται ὥσπερ αἱ χελιδόνες ἐκ πηλοῦ ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς τῶν δένδρων, ἐφεξῆς δὲ ποιοῦσιν ἀλλήλαις ϗ ἐχομένας, ὥστ' εἶναι διὰ τὴν συνέχειαν ὥσπερ ὁρμαθὸν νεοττιῶν Ζιζ 1. 559 a5. ποικιλόστικτος f 283. 1528 a29. φωλεῖ, πύγαργος ἐστιν ὅσον κίχλη, ὁ ἱέραξ κίχλης καρδίαν οὐ κατεσθίει, ὁ μαλακοκρανεὺς τὸ μέγεθος ἐλάττων κίχλης μικρῷ, τὸ μὲν χρῶμα μεταβάλλει, τὴν δὲ φωνὴν οὔ Ζιθ 16. 600 a26. 3. 593 b6. ι 11. 615 a6. 22. 617 b2. 49 B. 632 b18, 20 Aub. κιχλῶν εἴδη τρία· ἰξοβόρος, τριχάς, ἰλιάς Ζι 20. 617 a18. (grive C II 395. Turdus St G 3. K 715, 4. AZι 96, 51. Turdus labrus et merula Cr. Turdus, genus, et T musicus et pilaris Su 108, 35. cf M 302.) — 2. piscis (v l κίκλη). βράγχια τέτταρα μὲν δίστοιχα δὲ πλὴν τοῦ ἐσχάτου, πρόσγειος, πετραῖος, φωλοῦσι κατὰ συζυγίας, μεταβάλλουσι τὸ χρῶμα κατὰ τὰς ὥρας Ζιβ 13. 505 a16. θ 13. 598 a11. 15. 599 b7. 30. 607 b15. (grive de mer C II 397. Labrus merula K 478. Labrus, genus, cujus quatuordecim species adnotat E 90, AZι I 131, 33. Cr.)

κίων. 1. οἱ κίονες ἔχουσι τὰ ἐπικείμενα βάρη Μδ 23. 1023 a19. ὑποσπάσαι τὸν κίονα Φθ 4. 255 b25. κίονες ἐν τῷ νεῷ, ἐπιγράφεσθαι αὐτοῖς τὸ ὄνομα οβ 1349 a11. κίονος ῥάβδωσις Ηκ 3. 1174 a24. κίονες πεπήγασιν ἀπό τινων σταλαγμῶν θ 58. 834 b32. — 2. κίων ἐπίφλεβος Ζια 11. 493 a3, uvula, S I 38.

κλαδασσόμενον (Emp 364) αν 7. 474 a3.

κλάδος, μέρος τοῦ δένδρου φτα 3. 818 a12, 15. ἀρχή τις ὁ ὄζος τοῦ κλάδου ζ 3. 468 b25. κλάδοι ἀπώλοντο, ἕτεροι δὲ παρεφύησαν μκ 6. 467 a15. προσπέφυκεν ἡ ἀρχὴ τοῦ σπέρματος τὰ μὲν ἐν τοῖς κλάδοις Ζγγ 2. 752 a20. μάταιοι κλάδοι ἐκ τῶν ῥιζῶν φυόμενοι φτα 4. 819 b24. — τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρυψαν (Alcidam) Ργ 3. 1406 a28.

Κλαζομεναί Πε 3. 1303 b9. — Κλαζομένιοι οβ 1348 b17. Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος ΜΑ 3. 984 a11. μβ 7. 365 a17. ηεα 4. 1215 b7. Ἑρμότιμος ὁ Κ. ΜΑ 3. 984 b20. Σάτυρος ὁ Κ. πγ 27. 875 a35.

κλαίειν. διὰ τί οἱ κλαίοντες ὀξὺ φθέγγονται, οἱ δὲ γελῶντες βαρύ πια 13. 900 a20. 15. 900 b7. 50. 904 b23.

κλᾶν. κλᾶται, coni συντρίβεται, κάμπτεται Μδ 12. 1019 a28. τὰ δένδρα κλᾶται, dist κατὰ μικρὸν κάμπτεται πη 18. 889 a3. — geometrice ἡ γεωμετρία λαμβάνει τί τὸ κεκλάσθαι σημαίνει Αγ 10. 76 b9. τὰ γόνατα κλᾶται εἰς τοὔπισθεν πε 19. 882 b34, cf κάμπτειν. ὡς ἡ κεκλασμένη ἔχει πρὸς αὐτὴν ὅταν ἐκταθῇ ψγ 4. 429 b14. ἀδύνατον ὁμαλὴν εἶναι κίνησιν τὴν τῆς κεκλασμένης Φε 4. 228 b24. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον αἱ ἴσαι κλασθήσονται ἐπὶ κύκλου γραμμῆς ἀεί μγ 3. 373 a5. διπλασιόπλευρον τὸ (τῆς κλίνης) ἑτερόμηκες ϗ πρὸς τὸ μέσον κέκλασται (?) μχ 25. 856 b27. ὥσπερ ἀπὸ χαλκοῦ λείου κλωμένης τῆς ὄψεως μγ 6. 377 b22. παρήλιος γίνεται κλωμένης τῆς ὄψεως πρὸς τὸν ἥλιον πιε 12. 912 b29. — τὰ κεκλασμένα τῶν ὀμμάτων φ 3. 808 b9. φωναὶ ὀξεῖαι μαλακαὶ κεκλασμέναι φ 6. 813 a35.

κλαρῶται παρὰ Κρησίν f 544. 1568 b3.

κλάσις κατὰ φύσιν τοῖς γόνασιν ἢ εἰς τὸ πρόσθεν πε 19. 882 b33.

κλαυθμοὶ ϗ διατάσεις τῶν παίδων Πη 17. 1336 a35.

Κλέανδρος ἐν Γέλᾳ Πε 12. 1316 a37.

Κλέαρχος ἤ τις τῶν τοιούτων μοχθηρῶν ημβ 6. 1203 a23.

Κλείδημος περὶ ἀστραπῆς μβ 9. 370 a11.

κλειδίον τοῦ οἰκήματος θ 32. 832 b23.

κλεινὸν ἀπολέσας γόνον (fr trag adesp 56) Ρβ 23. 1397 b20. κλεινὸν Κεκροπίης δάπεδον f 623. 1583 a12.

κλεὶς ὁμωνύμως καλεῖται Ηε 2ι 1129 a30. — 1. τοῖχος ἰσχυρὸς ϗ κλεῖς πκθ 14. 952 a21. ὁ ἐπιστάτης ἔχει τοῦ ἱεροῦ τὰς κλεῖς ἐν ᾧ τὰ δημόσια χρήματα f 397. 1544 a13. 394. 1543 b24. — 2. clavicula Ζιγ 2. 511 b35. 3. 513 a1, b35. 7. 516 a28. ἡ κλεὶς συναφῆς ϗ συγκλείσεως χάριν πν 7. 484 b22. κλειδὸς διαφοραί τί σημαίνουσιν φ 6. 811 a5-10. τὰ περὶ τὰς κλεῖδας εὐλυτώτερα ἢ συμπεφραγμένα φ 5. 809 b26.

Κλεισθένης Atheniensis Πγ 2. 1275 b36. ζ 4. 1319 b21. — Κλεισθένης Sicyonius Πε 12. 1315 b16, 1316 a31.

κλέμμα. ἀποτίνειν διπλοῦν τῆς ἀξίας τοῦ κλέμματος πκθ 14. 952 a19.

Κλεόβοια, Φοβίου γυνή, ἥν τινες Φιλαίχμην ἐκάλεσαν f 515. 1562 a30.

Cleobulinae fr 1 affertur, non adhibito poetriae nomine Ργ 2. 1405 b2. πο 22. 1458 a30.

Κλεόμαχος πῶς ἀπέθανε f 93. 1492 b24.

Κλεομένης ὁ Λάκων Πε 3. 1303 a3. ὁ βασιλεύς f 357. 1538 b19. — Κλεομένης Ἀλεξανδρεὺς Αἰγύπτου σατραπεύων οβ 1352 a16-b25.

Κλεοπάτρα Ἀρχελάου Πε 10. 1311 b15.

Κλεότιμος ἐν Ἀμφιπόλει Πε 6. 1306 a1.

Κλεοφῶν ὁμοίως εἴκαζεν πο 2. 1448 a12. eius λέξις ταπεινή πο 22. 1458 a20. Ργ 7. 1408 a15. eius Μανδρόβουλος τι 15. 174 b27. Κλεοφῶν κατὰ Κριτίου Ρα 15. 1375 b32. Κλεοφῶν ἔπεισε τὸν δῆμον μὴ προσδέξασθαι τὸν Καλλίαν f 370. 1540 a12. num idem fuerit poeta et orator Cleophon cf Welcker Trag III 1010 sqq.

κλέπτειν def Ρα 13. 1374 a16. cf γ 2. 1405 a28, inter ἀδικήματα refertur ημα 34. 1196 a19, 22. κλέπτειν τὰ κοινά Πε 6. 1306 a7. 8. 1308 b37, 1309 a10. κλέπτει οὐδεὶς τὰ ἑαυτοῦ Ηε 15. 1138 a26. κλέπτειν ἐκ βαλανείου, ἐν τῷ

λιμένι πκθ 14. 952 a17, b32. οἱ κλέπτοντες τὰς ὀχείας (κύνες an κυνῶν?) Ζιζ 20. 574 a20. — κλέπτειν τὴν διάνοιαν, τὴν μαρτυρίαν ρ 2. 1422 b7. 16. 1432 a3. οὕτω γὰρ κλέπτεται ὁ ἀκροατής Ργ 7. 1408 b5. ὃ κέκλεπται ὢν Ργ 2. 1405 a31. τὰ μὲν τῆς ἀρετῆς δικαίως ἐγκωμιάζεται, τὰ δ' ἔξω κλέπτεται ρ 36. 1440 b21. κλέπτεται δ' εὖ, ἐάν τις ἐκ τῆς εἰωθυίας διαλέκτου ἐκλέγων συντιθῇ Ργ 2. 1404 b24.

κλέπτης, inter exempla ἀδικίας refertur Ηε 10. 1134 a18. ὁ κλέπτης, ἔκλεψε δέ Ηε 10. 1134 a22. κλέπτης, coni σοφιστής, διάβολος, ῥήτωρ. ὁ λάθρα λαμβάνων τδ 5. 126 a32. ζ 12. 149 b26-30. Εὐρύβατος (Εὐρυβάτης) κλέπτης f 73. 1488 a11, 24. ὁ τοῦ πλέπτου λόγος (certum quoddam sophisma) τι 25. 180 b18.

κλέψυδρα. κλεψύδρην παίζησι (Emp 351) αν 7. 473 b17, 8. τὰ περὶ τὴν κλέψυδραν πῶς συμβαίνει Οβ 13. 294 b20. πις 8. 914 b9. β 1. 866 b12. ὁ ἀὴρ ἐναπολαμβανόμενος ἐν ταῖς κλεψύδραις Φθ 6. 213 a27. ἀγωνίζεσθαι πρὸς κλέψυδραν πο 7. 1451 a8.

Κλέων ἐπέστη τῇ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνῃ f 368. 1539 b41. — Κλέων nomen usitatum ad significandum quemlibet hominem, veluti Αα 27. 43 a26. τι 32. 182 a32. ψγ 1. 425 a25 sqq. 6. 430 b5. Ρβ 2. 1378 a35. γ 5. 1407 a26. 8. 1408 b26. πο 20. 1457 a28. Μζ 15. 1040 b2. ι 5. 1055 b35.

Κλεώνυμος ὁ Σπαρτιάτης θ 78. 836 a4.

κλήθρη (Hom ε 64, 239) κ 6. 401 a4.

κλῆμα Ζιε 18. 550 b8. σηπίαι ἀποτίκτουσι πρὸς τὰ κλήματα Ζιε 17. 549 b6. κλήματα, coni ἔρνη, φύλλα χ 5. 796 b5.

κληματίδας ἁλιεῖς τιθέασιν Ζιε 18. 550 b9.

κληρονομεῖν τὸν αὐτὸν μὴ πλειόνων ἢ μιᾶς κληρονομίας Πε 8. 1309 a25.

κληρονομίαι κατὰ δόσιν, κατὰ γένος Πε 8. 1309 a23. — εἰλήφασι τὴν τοῦ ὀνόματος κληρονομίαν αἱ σωματικαὶ ἡδοναί Ηη 14. 1153 b33.

κληρονόμος. μὴ διαθέμενος ὃν ἂν καταλίπῃ κληρονόμον Πβ 9. 1270 a28. ὁ νομοθέτης κληρονόμους πεποίηκε τοὺς ἐγγυτάτω γένους ρ 2. 1422 b8.

κλῆρος. καθιστάναι τὰς ἀρχὰς κλήρῳ ἢ αἱρέσει Πδ 15. 1300 a19, 22, 24, b18 al. — ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν αὐτῶν κλήρων αὐτοῖς τροφὴν λαμβάνειν καὶ ἄλλοις παρέχειν Πβ 8. 1268 b2. κλῆροι ἄνισοι τὸ μέγεθος Πβ 6. 1265 b15. δύο κλήρων ἑκάστῳ νεμηθέντων Πη 10. 1330 a15. ὅπως ὁ ἀριθμὸς σώζηται τῶν κλήρων Πβ 12. 1274 b5. διασώζειν τοὺς παλαιοὺς κλήρους Πβ 7. 1266 b21. μὴ πωλεῖν ἐξεῖναι τοὺς πρώτους κλήρους Πζ 4. 1319 a11. λήξεις τῶν κλήρων f 394. 1543 b16. 396. 1544 a3. κλήρων καὶ ἐπικλήρων ἐπιδικασίαι f 381. 1541 b10. 387. 1542 b11. 388. 1542 b17, 23, 25.

κλῆρος, σκωλήκιον ἀραχνιοῦν καὶ λυμαινόμενον τὰ κηρία Ζιθ 27. 605 b10. ι 40. 626 b17. (clere C II 234. Galleria cerella et mellonella K 919, 3. St Cr. fort etiam cereana AZι I 166, 25. Clerus apiarius Su 196, 5. cf S I 392. 672. II 213. M 204. 230).

κληροῦν. εἴ τις ἀθλητὰς κληροίη Ρβ 20. 1393 b5. κληροῦν δικαστάς, προέδρους f 374. 1540 b6. 397. 1544 a16. — **κληρωτός**. ὁ μὴ τοιοῦτος κληρωτὸς ἄν τις εἴη βασιλεύς Ηθ 12. 1160 b6. ἄρχειν κληρωτούς Ρβ 20. 1393 b4. ἄρχοντες κληρωτοί, αἱρετοί Πδ 14. 1298 b7, 22. 15. 1299 a17. 16. 1301 a5. κληρωτοὶ ἢ ἁπλῶς ἢ ἐκ προκρίτων Πδ 14. 1298 b9. ἀρχαὶ κληρωταί, αἱρεταί Πδ 14. 1298 a24. ποιεῖν τὰς ἀρχὰς κληρωτὰς Πε 3. 1303 a15. ρ 3. 1424 a13. τὸ κληρωτὰς εἶναι τὰς ἀρχὰς δημοκρατικόν, τὸ αἱρετὰς ὀλιγαρχικὸν (ἀριστοκρατικόν), τὸ ἐξ αἱρετῶν κληρωτοὺς ἄρχειν κοινὸν ἀμφοῖν Πδ 9. 1294 b8, 33. β 11. 1273 a18. 6. 1266 b9.

κληρουχία ἡ Σάμου Ρβ 6. 1384 b32.

κλῆσις. περὶ γραφὰς δικῶν καὶ τὰς κλήσεις Πη 12. 1331 b8. — κλῆσις ὀνόματος (casus nominativus), opp πτώσεις Αα 36. 48 b41 sqq. κλῆσις ἄρρενος, θήλεος, σκεύους (genus grammaticum vocabuli distinctum a genere ipsius rei) τι 14. 173 b40 sqq. 32. 182 a18. cf Wz ad 16 b1. Steinthal Gesch p 261.

κλητεύσασθαι τὴν δίκην πκθ 13. 951 a27.

κλίμα. ὁ μὲν πόλος ἀεὶ φανερός ἐστιν ὢν κατὰ τὸ βόρειον κλίμα κ 2. 392 a3. ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τῷ τετάρτῳ κλίματι φτβ 4. 826 a12.

κλίμαξ. ἐφέρετο κατὰ κλίμακος δίφρον (?) τι 33 182 b16.

κλίνειν. trans ἀπείρους ἐγκλίσεις ἐγχωρεῖ αὐτὸν κλιθῆναι πιε 7. 912 a25. τὴν τρίχα κεκλίσθαι, opp ἑστάναι ὀρθήν πη 21. 889 a35 (cf a27 s v κατακλείειν). οἱ τῷ πίνῳ μεθυσθέντες ὕπτιοι κλίνονται f 101. 1494 b3. — intr οἱ μὴ ἄγαν μέλανες ἀλλὰ κλίνοντες πρὸς τὸ ξανθὸν χρῶμα φ 6. 812 b3.

κλίνη. κλῖναι πέντε ἴσον οἰκίᾳ Ηε 8. 1133 b25, 24. παρέχειν τοῖς ἐπιδημοῦσι κλίνας, στρώματα f 588. 1574 a1. κλίνας ποιοῦσι διπλασιοπλεύρους μχ 25. 856 a39. κλίνης εἶδος, ὕλη Ζμα 1. 640 b23. cf Φβ 1. 192 b16.

κλισμός. πρὸς τὸν ταύτης (τῆς τῶν κυμάτων ἐγκλίσεως) κλισμὸν ἀσθενεῖς αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαὶ προσβάλλουσιν χ 2. 792 a22.

κλοπή, συνάλλαγμα ἀκούσιον λαθραῖον Ηε 5. 1131 a6. συνειλημμένον μετὰ φαυλότητος Ηβ 6. 1107 a11. ἐπὶ κλοπῇ θάνατος ἡ ζημία πκθ 16. 953 a3.

κλυδᾶν. σταῖς, πηλὸς κλυδῶντα διαμένει πλζ 5. 966 b7.

κλύδων, coni χειμών, πνεῦμα πολύ Ζμδ 9. 685 a32. Ζιε 16. 548 b13. κλύδων πολλῷ ῥοίζῳ φερόμενος θ 130. 843 a4. κλύδων ἐπιπολῆς γίνεται πκγ 4. 931 b23.

κλύζειν τοὺς μυκτῆρας οἴνῳ Ζιθ 21. 603 b11, τὴν κοιλίαν χυλῷ πγ 17. 873 b1. ὕδωρ κλυζόμενον πκε 2. 938 a6.

Κλυταιμνήστρα πο 14. 1453 b23. δῖα Κλυταιμνήστρη f 596. 1575 a34.

κλώθειν κ 7. 401 b22. cf Κλωθώ.

Κλωθὼ κατὰ τὸ ἐνεστός, κλώθουσα ἑκάστῳ τὰ οἰκεῖα κ 7. 401 b21.

Κνακιών, ποταμὸς Λακωνικῆς f 493. 1558 b7.

κνήθεσθαι πλα 3. 957 b15. παριόντα τὸν ὄνον κνήθεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας τὰ ἕλκη Ζια 1. 609 a32.

κνῆκος. κνήκου σπέρμα Ζιε 19. 550 b27. (fort Carthamus tinctorius *L* vel C. leucocaulis *Sibth.* vel Serratula attica m).

κνήμη. refertur inter τὰ μόρια μὴ ὀργανικά, περιφερῆ πις 9. 915 a26. τὸ διόστεον κνήμη, καὶ ταύτης τὸ μὲν πρόσθιον ἀντικνήμιον, τὸ δ' ὀπίσθιον γαστροκνημία Ζια 15. 494 a6. τὰ τῶν σκελῶν ὀστᾶ, τά τε ἐν τοῖς μηροῖς καὶ κνήμαις Ζιγ 7. 516 a36. α 15. 494 b4. γόνυ κνήμης ἔγγιον Ηα 8. 1168 b8, cf παροιμία. ἀπὸ τῆς καμπῆς ἡ κνήμη πέφυκεν Ζπ 12. 711 b21. φλέβες τείνουσι παρὰ τὸ γόνυ εἰς τὴν κνήμην, διὰ τῶν κνημῶν εἰς τὸ ἔξω τῶν σφυρῶν Ζιγ 2. 512 a16. 3. 512 b16. ἡ ἀρχὴ ἠρεμεῖ κινουμένου τοῦ μορίου τοῦ κάτωθεν οἷον τῆς κνήμης τὸ γόνυ Ζκ 1. 698 b4. τὴν κνήμην ἀπὸ τῆς καμπῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν τὸν πόδα κινεῖν, μένει τὸ κατὰ τὸν προωσθέντα πόδα σημεῖον καὶ ἡ κνήμη, πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν τῷ μηρῷ ποιήσαντες τὴν κνήμην ἀνίστανται, ἐγκλῖναι τὴν κνήμην Ζπ 12. 711 b3, a26. μχ 30. 857 b22, 33, 34, 36. συσπῶσιν αἱ κνῆμαι πε 26. 883 b17, 24. διὰ τί τοὺς μηροὺς μᾶλλον ἢ τὰς κνήμας κοπιῶσιν, ἀναβαίνοντες πονοῦμεν τὰς κνήμας

πε26. 883 b14. 24. 883 a30, 33, 39 (cf S Theophr IV 762, 763). ἐν τοῖς ἑλώδεσι τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἕλκη μόλις ὑγιάζεται πιδ6. 909 a36. — πίθηκος ἔχει τὸν ἀγκῶνα ϗ τὸν μηρὸν βραχεῖς ὡς πρὸς τὸν βραχίονα ϗ τὴν κνήμην Ζιβ8. 502 b13. avibus ὁ μηρὸς μεταξὺ τῆς κνήμης δοκεῖ εἶναι Ζιβ12. 504 a3. ὁ ἄπους τὴν κνήμην δασεῖαν ἔχει Ζιι30. 618 a33. — κνῆμαι λεπταί, λεπτότεραι φ5. 809 b8. 6. 810 a30. Ζιδ11. 538 b10. οἱ εὐνοῦχοι ἑλκώδεις τὰς κνήμας ἴσχουσι ϗ σαπράς πι42. 895 a31. νευριώδεις, δασεῖαι φ6. 810 a30, 812 b13. σαρκώδεις Ζμδ10. 689 b8. Ζιβ1. 499 b4, 5. περὶ σφυρὸν παχεῖαι σαρκώδεις στρογγύλαι φ3. 807 b23. θηλεῖαι, τῶν θηλέων φ6. 813 a15. Ζιδ11. 538 b10. περίπλεοι, ἠρθρωμέναι ϗ νευρώδεις ϗ ἐρρωμέναι φ6. 810 a32, 28.

κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο (Hom Φ 592) πο25. 1461 a28. περιτίθεται κνημῖδας κ6. 399 b4. σπόγγον ὑπὸ τὰ κράνη ϗ τὰς κνημῖδας ὑποτιθέασιν Ζιε16. 548 b2.

κνῆν. κνῆσαι τὸν περὶ τὰς μασχάλας τόπον πλε8. 965 a23. — med ἔλαφοι κνώμενοι τὰ κέρατα πρὸς τὰ δένδρα Ζιι5. 611 b16.

κνησμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ ὁμιλίᾳ Ζγα18. 723 b34. ὁ κνησμὸς διὰ τί ἡδύς πδ15. 878 b7. κνησμὸς εἰς τοὺς ὄρχεις, νόσημα ὑῶν Ζιζ28. 578 b3.

κνησμώδης πζ8. 887 a35.

κνίδη. 1. animal. refertur inter τὰ μὴ ἔχοντα ὄστρακον, γίνονται ἐν ταῖς σήραγξι τῶν πετρῶν· ἔστι δὲ τῶν κνιδῶν δύο γένη Ζιε16. 548 a23. αἱ σκολόπενδραι τῷ μὲν στόματι οὐ δάκνουσι, τῇ δὲ ἀφῇ (syn τῇ τοῦ σώματος τραχύτητι Ζμδ5. 681 b5) καθ' ὅλον τὸ σῶμα, ὥσπερ αἱ καλούμεναι κνίδαι (v l κνίγαι, κνεῖγαι) Ζιι37. 621 a11. ἃς δὲ καλοῦσιν οἱ μὲν κνίδας οἱ δ' ἀκαλήφας, ἔστι μὲν οὐκ ὀστρακόδερμα, ἀλλ' ἔξω πίπτει τῶν διῃρημένων γενῶν, ἐπαμφοτερίζει δὲ τοῦτο ϗ φυτῷ ϗ ζῴῳ τὴν φύσιν Ζμδ5. 681 a36. cf Oribas I 590. (ortie de mer C II 580. Actinia KaZμ 136, 44. F 311, 48. S I 225. Cr. AZι I 177, 8. cf K 666, 7. M 165sq). — 2. planta. κνίδη τρίβουσι τὰ οὔατα τῶν αἰγῶν Ζιγ20. 522 a8. (Urtica pillulifera *L*, hodie τζικνίδα, cf S II 173. Fraas Synopsis 234).

Κνίδος. ἡ ἐν Κνίδῳ ὀλιγαρχία Πε6. 1305 b12, 1306 b5. τὸ ἄνθινον μέλι θ16. 831 b19. περὶ Κνίδον Ζιζ15. 569 a14. — Κνίδιος. Κτησίας ὁ Κ. Ζγβ2. 736 a2.

κνίζειν. οὐδὲ κνιζόμενα αἰσθάνεται τὰ παιδία Ζιη10. 587 b7.

κνῖπες et σκνῖπες. cf Lob Phryn 398. Path I 126 II 372 adn. Paral 114. referuntur inter τὰ ἔντομα, αἰσθάνονται τοῦ μέλιτος Ζιδ8. 534 b19 Aub Pic. ἀκριβῶς ϗ πόρρωθεν αἰσθάνεται τὸ τῶν μικρῶν μυρμήκων γένος, οὓς καλοῦσί τινες κνίπας (v l σκνίπας, σκίπας vel σκήπας) αι5. 444 b12. τὰ σκνιποφάγα τοὺς σκνῖπας θηρεύοντα ζῇ μάλιστα Ζιθ3. 593 a3. cf M 100. ὁ δρυοκολάπτης κόπτει τὰς δρῦς τῶν σκωλήκων ϗ σκνιπῶν ἕνεκεν (v l κνιπῶν) Ζιι9. 614 a35. (mulio Gazae cf S I 239 et eclog phys II 43. cnipe C II 235. Formica flava St. K 604, 3. Cr. 'Holzmaden' AZι I 166, 26. 'Ungeziefer' Su 193*g*. cf Giebel Zeitschr f gesammte Naturw. VII 532).

κνιπολόγος (v l κνιδολόγος, κνιδολος). τὸ μέγεθος μικρὸς ὅσον ἀκανθυλλίς, τὴν δὲ χρόαν σποδοειδὴς ϗ κατάστικτος· φωνεῖ δὲ μικρόν· ἔστι δὲ ϗ τοῦτο ξυλοκόπον Ζιθ3. 593 a12. (culicilega Gazae; knidolegus, kindolegus Thomae. Motacilla alba Belon. gobe-moucheron i e Picus varius *L* C II 383. cf S I 592. Picus varius vel minor Cr. K 867, 6. Certhia familiaris G 32. AZι I 97, 52. St. Su 121, 70).

κνῖσα, κνίσσα. κνίσσα ἡ λιπαρὰ θυμίασις, dist λιγνύς μδ9. 387 b6, 385 a5 Ideler (cod E utrobique simplex σ exhibet). ὀπτήσαντες τῆς κνίσης χάριν Ζιδ8. 534 a27.

Κνωσσός. Ἰδομενεὺς ϗ Μηριόνης κείμενοι ἐν Κνωσσῷ f 596. 1575 b36.

κόβαλος ϗ μιμητὴς ὁ ὠτός Ζιθ12. 597 b23.

κνισοῦν. δέλεαρ κεκνισωμένον Ζιδ8. 534 b5.

κνισώδης ἀρχός, opp ἀπίμελος Ζμγ14. 675 b11. ἰχθύες φέρονται πρὸς τὰ κνισώδη Ζιδ8. 534 a23. ι37. 621 a9.

κόγχη. κόγχαι ἔνιαι αἱ καλούμεναι γάλακες, αἱ μεγάλαι ϗ αἱ λεῖαι Ζιδ4. 528 a22. ι10. 614 b28. τὰς κόγχας φασὶ τὰς λεπτὰς ϗ τραχείας ποιεῖσθαι περὶ αὑτὰς οἷον θώρακα σκληρόν, ϗ τοῦτον μείζονα, ὅταν γίνωνται μείζους, ϗ ἐκ τούτου ἐξιέναι ὥσπερ ἐκ φωλεοῦ τινὸς ἢ οἰκίας Ζιι37. 622 b2 (fort Clavagella aperta vel Aspergillum vaginiferum). concharum species referuntur inter τὰ λειόστρακα, τραχυόστρακα, ῥαβδωτά, ἀρράβδωτα, τὰ μὴ μεταβάλλοντα Ζιδ4. 528 a21, 23, 25, 26. ε15. 548 a4. f 287. 1528 b10, 17. αἱ κόγχαι ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν Ζιε15. 547 b14, 20. ἀρρίζωτοι διαμένουσι· ὅταν δὲ ἀνασπασθῶσιν, οὐκέτι δύνανται ζῆν Ζιε15. 548 a5. τὰ κρέα τῶν κογχῶν Ζιι10. 614 b29. θ14. 831 b12. τὸ ὄστρακον τῶν χασκουσῶν θ14. 831 b13. Ζιι10. 614 b29. οἱ πελεκᾶνες ἐσθίουσιν ibid. λαμβάνεται ϗ ἐν ταῖς κόγχαις ζῷόν τι Ζιδ4. 530 a11. (cf S II 377. M 191. Mr 241. 243. AZι I 177, 9). cf κόγχος.

κόγχος. γένη κόγχων ἔνια, κόγχων τι γένος Ζιδ4. 528 a24, 25, 26. sed κογχῶν θ14. 831 b12. cf κόγχη.

κογχύλιον. ϗ τὰ κογχύλιά εἰσι ζῷα, γνώσεως ἐστερημένα φτα1. 816 a10. τὰ κογχύλια παντοδαπὰς ἴσχει χρωμάτων μορφάς χ6. 799 b17. ὄστρακον, ἡ τοῦ ὀστράκου αὔξησις f 315. 1531 b9. Ζιε15. 547 b7. ι37. 622 a7, b17. οἱ στρόμβοι referuntur inter τὰ κογχύλια Ζμβ17. 661 a23. — αἱ χελῶναι αἱ θαλάττιαι νέμονται αὐτά, οἱ πολύποδες μάλιστα κογχύλια συλλέγοντες ἐξαιροῦντες τὰ σαρκία τρέφονται τούτοις Ζιθ2. 590 b4, 591 a1. ι37. 622 a7. f 315. 1531 b8. ἡ τῆς πορφύρας γλῶττα διατρυπᾷ τὰ κογχύλια Ζιε15. 547 b7. Ζμβ17. 661 a22. — οἱ ἐν τῇ κύστει λίθοι ἐνίοτε οὐδὲν δοκοῦσι διαφέρειν κογχυλίων Ζιγ15. 519 b21. ἕτερον χέεται ϗ συμπήγνυται ὅμοιον λίθοις ἢ κογχυλίοις φτβ9. 829 a19. (cf M 188. AZι I 177, 10.)

Κόδρος Πε10. 1310 b37. Νηλεὺς ὁ Κόδρου f 66. 1486 b40.

κοιλαίνειν. οὕτω σφόδρα κοιλαίνει ὁ δρυοκολάπτης, ὥστε καταβάλλειν τὰ δένδρα Ζιι9. 614 b14. βαθὺ κοιλαίνειν φτβ2. 823 b41.

κοιλία. hoc nomine nusquam accuratius explicato omnino διάκενον aliquid significatur, veluti κοιλίαι γῆς μβ7. 365 b3. 8. 366 b12. α13. 350 b23, 349 b4, 10. πκε2. 938 a6, 8. κοιλίαι νεφῶν μβ9. 369 b2. πκς6. 940 b31. ἡ τέφρα ἔχει κοιλίας, τὸ ὕδωρ ἔχοι ἂν κοιλίας ϗ διάκενα πκε8. 938 b32, 36. sed praecipuum usum κοιλία habet in describendo corpore animalium. 1. διάκενόν τι. ἐκτεταμένου σώματος οὐ γίνεται κοιλία, ἰξίαι ϗ τὰ ἄλλα ἀποστήματα ἔχουσι κοιλίας, εἰς ἃς ἀποδέχονται τὰ πνεύματα, αἱ κοιλίαι τῶν πόρων πς3. 885 b32, 31. β41. 870 b18. ἐν ἀγγείοις φλεψὶν ὀστοῖς ὑμενώδεσι δέρμασι κοιλίαις Ζιγ20. 521 b8. λέγουσιν (Empedocl cf Sprengel Gesch d Arzneik I 177) ἐν τῷ σώματι ῥέοντος τοῦ ὕδατος κοιλίαν γενέσθαι ϗ πᾶσαν ὑποδοχὴν τῆς τε τροφῆς ϗ τοῦ περιττώματος Ζμα1. 640 b14.

2. ventriculi cordis cf s v καρδία 1a p 364 b48.

3. pharynx τῶν κόχλων, Schlundkopf. τοῦ στόματος ἔχεται εὐθὺς ἡ κοιλία ὁμοία προλόβῳ ὄρνιθος, ἀπὸ τῆς κοιλίας στόμαχος ἁπλοῦς μακρός, παρύφανται ἀπὸ τῆς κοιλίας

τῷ στομάχῳ μακρὸς πόρος καὶ λευκός Ζιδ4. 529 a1, 4, 16.

4. pelvis renalis. οἱ νεφροὶ ἔχουσι κοιλίαν μακράν, syn τὸ τῶν νεφρῶν κοῖλον Ζια17. 497 a11, 6.

5. cavum abdominis, abdomen. μετὰ τὸ στῆθος ὁ περὶ τὴν κοιλίαν τόπος Ζικ7. 638 b21. Ζμδ10. 688 b34 (p 396 b4). τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ἀνόστεα πᾶσιν, οὐδὲν ἔχει ζῷον ὀστοῦν περὶ τὴν κοιλίαν, φρένες τοῦ διορισμοῦ χάριν τοῦ τε περὶ τὴν κοιλίαν τόπου καὶ τοῦ περὶ τὴν καρδίαν Ζμβ9. 655 a2. γ10. 672 b15. Ζιγ7. 516 a31. τὰ περὶ τὴν κοιλίαν πιότατα, αἱ καθέδραι τὴν κοιλίαν πιαίνουσι, ἡ δασύτης ἡ περὶ τὴν κοιλίαν λαλιὰν σημαίνει, δασεῖς τὰ περὶ τὴν κοιλίαν, φιλύπνων σημεῖον, οἱ περὶ τὰ στήθη καὶ τὴν κοιλίαν ἄγαν δασέως ἔχοντες πε5. 880 b39. 14. 882 a26. φ2. 806 b18. 3. 808 b9 (cf Rose Ar Ps 703). 6. 812 b14. τὴν κοιλίαν ἧττον ἱδροῦμεν ἢ τὸ στῆθος, κοιλία πλατεῖα καὶ προσεσταλμένη πβ14. 867 b16. φ3. 807 a33 (cf l 27). ἐν τῷ μακρὸν ἀναπνεῖν ἑλκόντων μὲν εἴσω τὸ πνεῦμα συμπίπτει ἡ κοιλία, ἐκπνεόντων δὲ πληροῦται πλδ11. 964 b1. αἱ φλέβες αἱ πρῶται ἐκ τῆς κοιλίας εὐρύτεραί εἰσιν, φλέβες δύο μέγισται τείνουσι διὰ τῆς κοιλίας παρὰ τὴν νωτιαίαν ἄκανθαν, φλέβες πολλαὶ σχίζονται καὶ ἐπὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὸ πλευρόν Ζιγ2. 512 a18, b5, 511 b32. — in mammalibus ἡ ἐξάρτησις τῶν ὄρχεων ἡ πρὸς τὴν κοιλίαν καὶ τὸν τόπον τὸν συνεχῆ ἔχει διαφοράν, ἡ κάμηλος ἔχει τὰς καμπὰς οὐ πλείους, ἀλλὰ φαίνεται διὰ τὴν τῆς κοιλίας ὑπόστασιν (ὑπόσταλσιν S Eclog phys II 26. Wiegm obs zool 32, KaZι 59: wegen des eingezogenen Bauches. cf l 16). Ζιγ1. 509 b11. β1. 499 a21. — ἴδιον ὄρνιθος τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡ δασύτης ἡ περὶ τὴν κοιλίαν, οἱ ὄρνιθες τὰ στήθη καὶ τὴν κοιλίαν δασυτάτην ἔχουσι, ἐν τῷ ᾠῷ οἱ ὄρνιθες κατὰ τὴν κοιλίαν προσηρτημένοι, ὑπόστημα ἐν τῇ κοιλίᾳ ὠχρόν· περίττωμα ἐν τῇ κοιλίᾳ οὐκ ἔχει φ2. 806 b21. 6. 812 b16. Ζιε18. 550 a20. ζ3. 562 a9, 11. — piscium τὰ μόρια τὰ περὶ τὴν κοιλίαν, ἡ ἀθερίνη τίκτει τρίβουσα τὴν κοιλίαν πρὸς τὴν ἄμμον αν3. 471 a29. Ζιζ17. 571 a7. — insectorum κοινὰ μέρη τρία, κεφαλὴ καὶ τὸ περὶ τὴν κοιλίαν κύτος καὶ τὸ μεταξὺ τούτων· cor μεταξὺ κεφαλῆς καὶ τοῦ περὶ τὴν κοιλίαν ἐστὶ κύτους· μετὰ τοῦ μέσου καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ κοιλία ζῇ· φθείρεται πληρουμένης τῆς κοιλίας καὶ φθειρομένου τοῦ ἐν τῷ ὑποζώματι ὑγροῦ (θερμοῦ D praef XI) Ζιδ7. 531 b27, 532 a1. Ζμδ5. 682 a3. αν9. 475 b4. — τῶν φαλαγγίων ἡ περιφέρεια τῆς κοιλίας (kugeliger Hinterleib) Ζιε8. 542 a16. — τὰ μαλακόστρακα προστίκτουσι τὰ ᾠὰ ὑπὸ τὴν κοιλίαν εἰς τὰς πτύχας Ζιε17. 549 a17.

6. ventriculus. refertur inter τὰ μόρια, τὰ μέρη, τὰ ἐντὸς μέρη Ζια2. 489 a7. β17. 508 b26. πκα13. 928 b10. κοιλία, τὸ τῆς τροφῆς δεκτικὸν μέρος, ὑποδοχή ἐστιν, κοιλίας πλείω γένη Πδ4. 1290 b30. Ζμγ14. 674 b19. α1. 640 b14. ὥσπερ φάτνη Ζμβ3. 650 a19. cf Plat Tim 70 E. — *a.* generatim. καλεῖται ᾗ μὲν λαμβάνει στόμα, εἰς ὃ δέχεται κοιλία Ζια2. 489 a2. ἡ καλουμένη κοιλία αν11. 476 a32. Ζιε15. 547 a25. Αδ11. 94 b15. Πδ4. 1290 b28. Ζιβ17. 507 a30. Ζμδ9. 684 b26. 10. 686 a14. πλζ2. 965 b33. πν6. 484 a28. οὔτε τοῖς μεγέθεσιν οὔτε τοῖς εἴδεσιν ὁμοίας ἔχουσιν ἀλλήλοις τὰς κοιλίας τὰ ζῷα, τοῖς ἀναίμοις καὶ τοῖς ἐναίμοις κοινὸν κοιλία καὶ στόμαχος καὶ ἔντερον Ζμγ14. 674 a21, 23, 675 a32. Ζιβ17. 507 a33. δ3. 527 b3. πιαίνεται τὰ ἔχοντα κοιλίαν θερμήν, ἐνίοις κοιλία μικρὰ τοῖς δὲ μεγάλη Ζιθ6. 595 a30. γ16. 520 a2, 4, 5. ἡ ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐντέροις ὑπόστασις Ζμδ2. 677 a15. ἡ ἐκ τῆς κοιλίας δίοδος πν6. 484 b4. hominis ὁμοία τῇ κυνείᾳ, οὐ πολλῷ τοῦ ἐντέρου μείζων, ἀλλ' ἐοικυῖα οἱονεὶ ἐντέρῳ εὖρος ἔχοντι, κοιλία θηλαζόντων Ζια16. 495 b24, 25. Ζμγ15. 676 a16. τοῖς ζῴοις ἡ κοιλία καὶ ἡ τῶν ἐντέρων δύναμις γῆ ἐστίν, ἐξ ἧς λαμβάνει τὴν τροφήν Ζμδ4. 678 a13. cf τὰ φυτὰ τῇ γῇ χρῆται ὥσπερ κοιλίᾳ Ζμβ3. 650 a23. — *b.* de situ ventriculi. ὑπὸ τὸ στῆθος κοιλία Ζμδ12. 693 b19 (p 396 a5). ὁ στόμαχος τελευτᾷ εἰς τὴν κοιλίαν, διὰ τοῦ διαζώματος, κοιλία κεῖται ὑπὸ τὸ διάζωμα εὐθύς Ζια16. 495 b22. β17. 507 a26, 31. Ζμγ14. 674 a9. μετὰ τὴν τοῦ στόματος θέσιν ἐνδέχεται κεῖσθαι τὴν κοιλίαν εὐθέως Ζμγ3. 664 a25. ὁ οἰσοφάγος ἐστὶ μεταξὺ τοῦ στομάχου καὶ τῆς κοιλίας, τείνει εἰς τὴν κοιλίαν, δι' οἰσοφάγου ἡ τροφὴ πορεύεται εἰς τὴν κοιλίαν Ζμγ3. 664 a31, 22. 14. 674 a10. β3. 650 a17. γ3. 664 a21. αν11. 476 a32. ἤρτηται τὸ ἐπίπλοον ἀπὸ μέσης τῆς κοιλίας, ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἐξάρτησιν ἐκ μέσης τῆς κοιλίας (cf p 389 a61), ἐπέχει τό τε λοιπὸν τῆς καρδίας καὶ τὸ τῶν ἐντέρων πλῆθος Ζμδ3. 677 b18, 19, 34. Ζια16. 495 b29. γ14. 519 b10. μετὰ τὴν κοιλίαν ἡ τῶν ἐντέρων φύσις, ἐνίοις τὸ τῶν ἐντέρων μόριον τὸ πρὸς τῇ κοιλίᾳ εὐρύτερον, ἔνια ζῷα ἔχει τὴν νῆστιν ἐν τῷ μετὰ τὴν κοιλίαν ἐντέρῳ τῷ λεπτῷ Ζμγ14. 675 a31, 35, b34. ὁ σπλὴν ἀντισπᾷ ἐκ τῆς κοιλίας ἰκμάδας Ζμγ7. 670 b5. εἰς τὸν μεταξὺ τόπον τῆς ὑστέρας καὶ τῆς κοιλίας Ζικ7. 638 b29. πόρος οὐδεὶς εἰς τὴν κοιλίαν ἀπὸ τοῦ πλεύμονος Ζμγ3. 664 b11. εἰς τὸ ἔντερον καὶ τὴν κοιλίαν αἵ τε φλέβες καὶ αἱ ἀρτηρίαι συνάπτουσιν, παρὰ πᾶν τὸ ἔντερον καὶ τὴν κοιλίαν μέχρι τοῦ στομάχου, δεῖ τι εἶναι δι' οὗ εἰς τὰς φλέβας ἐκ τῆς κοιλίας πορεύσεται ἡ τροφή πν5. 483 b25. Ζιγ4. 514 b14. Ζμδ4. 678 a10. — *c.* κοιλία et κύστις. οὐκ εὐθέως εἰς τὴν κύστιν συλλέγεται τὸ ὑγρόν, ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν πρότερον· ὑποδοχή ἐστιν ἡ κύστις τοῦ μὴ πεττομένου ὑγροῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ· ἡ ἐξικμασμένη τροφὴ εἰς κοιλίαν, τὸ οὖρον εἰς κύστιν· τὸ θερμὸν τὸ ἐν τῇ κοιλίᾳ εἰσέρχεται διὰ λεπτότητα· ἐν τῇ κοιλίᾳ τὸ ὑγρὸν εἰς τὴν κύστιν ὑπονοστοῦν οὕτω λύει Ζμγ3. 664 b15. πα40. 863 b34. δ26. 879 b3. κδ4. 936 a27, 30. — *d.* κοιλίας ἐργασία, δύναμις, θερμότης. μίαν μέν τινα ἐργασίαν ἡ τοῦ στόματος λειτουργεῖ δύναμις, ἑτέραν δ' ἡ τῆς κοιλίας περὶ τὴν τροφήν ζ3. 469 a4. ἡ τοῦ στόματος ἐργασία παραδίδωσι τῇ κοιλίᾳ, τὸ εἰς τὴν κοιλίαν ἐλθὸν ἀνάγκη τροφὴν γίνεσθαι Ζμβ3. 650 a28. Ζγγ5. 756 b10. λήψεται τὸ σῶμα τὴν τροφὴν ἐκ τῆς κοιλίας καὶ τῆς τῶν ἐντέρων φύσεως, τὴν τροφὴν ἀναλαμβάνουσι τὰ ζῷα ἐκ τῆς κοιλίας Ζμβ3. 650 a19. γ5. 668 a8. ἐν τῇ κοιλίᾳ δεῖ παθεῖν τὰ σῖτα πρῶτον, τοῦ πολλοῦ οὐ κρατεῖ ἡ κοιλία, οὐ μόνον ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐνόντων γίνεται ἡ πλήρωσις, ἡ κοιλία πληροῦται πα50. 865 b3. γ21. 874 a24. κα13. 928 b9. κβ3. 930 a26. κινουμένης (κενουμένης Gaza) τῆς κοιλίας ὁ ἀὴρ σήπει τὸ πνεῦμα (bei leerem Magen) πιγ7. 908 b13. — ἡ δύναμις καὶ ἡ θερμότης τῆς κοιλίας, ἡ θερμότης ἐν τῇ κοιλίᾳ πέττει ἀεὶ τὸ ἐγγινόμενον, ἀλεαίνουσα ἡ κοιλία θᾶττον πέττει, ἡ πυετία ἐν τῇ κοιλίᾳ τῶν ἔτι θηλαζόντων Ζμγ14. 674 b28. πδ2. 876 b19. ς3. 885 b28. Ζγγ6. 756 b28. Ζμγ8. 671 a6. Ζιγ20. 522 b6. κοιλία ὑγρά, ψυχρὰ διὰ μικρότητα, τήκει Ζμγ14. 674 b34. πι64. 898 b1. κδ4. 936 a26. τὰ πρὸς τὴν κοιλίαν φάρμακα πκζ10. 949 a4. — *e.* speciatim. enumerantur τὰ ἀμφώδοντα ὅσα μίαν ἔχει κοιλίαν, μικράν, μείζω Ζμγ14. 674 a25, 675 a24. Ζιβ17. 507 b16, 18. διαφορὰ κατὰ τὰ μεγέθη καὶ τὰ σχήματα καὶ πάχη καὶ λεπτότητας ὑπάρχει τὰς τῆς κοιλίας, καὶ κατὰ τοῦ στομάχου τῇ θέσει τὴν σύντρησιν Ζιβ17. 507 b25 Aub, 19. κοιλία ἐλέφαντος Ζιβ17. 507 b35 Aub. ὑός, κυνός Ζιβ17. 507 b20. Ζμγ14. 675 a27, 29 et generatim τῶν ζῴων τὰ μὲν τῇ τῆς ὑὸς ὁμοίαν ἔχει, τὰ δὲ τῇ τῆς κυνός Ζμγ14. 675 a26, 27. Ζιβ17. 507 b23.

cf 508 a7, 28 al. enumerantur ὅσα πλείους ἔχει κοιλίας Ζμγ
14. 674 a30 Ka. syn πλείους τόποι ϗ μόρια Ζμγ 14. 674
b13. Ζιβ 17. 507 a36. τὰ κερατοφόρα ϗ μὴ ἀμφώδοντα
τοιαύτην ἔχει, i e τέτταρας κοιλίας Ζιβ 17. 507 b13. Ζμγ 14.
674 a33, b6, 7. διαφέρει πρὸς ἄλληλα τοῖς σχήμασι ϗ τοῖς
μεγέθεσι τούτων ϗ τῷ τὸν στόμαχον εἰς μέσην ἢ πλαγίαν
τείνειν τὴν κοιλίαν Ζιβ 17. 507 b14. ὁ ὄγκος τῆς κοιλίας
Ζμγ 14. 675 b3. καλοῦνται κοιλία ϗ κεκρύφαλος ϗ ἐχῖνος ϗ
ἤνυστρον, τούτων τίς ἡ λειτουργία Ζμγ 14. 674 b14, 11 Ka,
F 300, 78. οὐκ ἐρεύγεται τὰ ὑποζύγια διὰ ξηρότητα τῆς
κοιλίας, ὁ ἐρυγμὸς κοιλίας κατάψυξις, ἀπὸ τῆς τὰ σιτία
δεχομένης κοιλίας ἐστίν πι 44. 895 b13. λγ 1. 961 b11. 17.
963 a40. cf οὐκ ἐρεύγονται ὅσα μηρυκάζει διὰ τὸ πολλὰς
ἔχειν κοιλίας ϗ τὸν καλούμενον κεκρύφαλον πι 44. 895 b19.
— aves, τὴν κοιλίαν σαρκώδη ϗ στιφρὰν οἱ πλεῖστοι ἔχουσι,
ϗ ἔσωθεν δέρμα ἰσχυρὸν ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ σαρκώδους
Ζιβ 17. 508 b32. Ζμγ 14. 674 b26. ἔστιν ἃ ἔχει τὴν κοιλίαν
μακράν Ζιβ 17. 509 a8. οἱ μὲν πρὸ τῆς κοιλίας ἔχουσι πρό-
λοβον· πρόλοβος λεπτότερος, ᾗ καθήκει πάλιν πρὸς τὴν κοι-
λίαν Ζιβ 17. 508 b27, 31. Ζμγ 14. 674 b22. ἔνιοι ἀντὶ τοῦ
προλόβου τὸν στόμαχον εὐρὺν ϗ πλατύν, ἢ δι' ὅλου ἢ πρὸς
τὴν κοιλίαν τεῖνον· ἔνιοι τὴν χολὴν πρὸς τῇ κοιλίᾳ ἔχουσιν, οἱ
δὲ πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζιβ 17. 508 b35. 16. 506 b20, 22. ἔνιοι
(rapacia) τῆς κοιλίας αὐτῆς τι ἔχουσιν ὅμοιον προλόβῳ, τῆς
κοιλίας αὐτῆς τι ἐπανεστηκός Ζιβ 17. 509 a6. Ζμγ 14. 674
b25. τὰ περιστερώδη θερμὴν ἔχει τὴν κοιλίαν ϗ πεπτικω-
τάτην, pelecanus ἐν τῷ πρὸ τῆς κοιλίας τόπῳ Ζγγ 1. 749
b23. Ζι 10. 614 b28. in ovo δεκαταίου ὄντος φανερὰ ϗ τὰ
περὶ τὴν κοιλίαν ϗ τὴν τῶν ἐντέρων φύσιν Ζιζ 3. 561 b3. —
amphibia. τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα ἁπλῆν ἔχει ϗ μίαν τὴν
κοιλίαν, ϗ τὰ μὲν ὁμοίαν τῇ ὑείᾳ, τὰ δὲ τῇ τοῦ κυνός·
τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ϗ τὴν τῶν ἐν-
τέρων φύσιν Ζιβ 17. 508 a7, 3. — οἱ ὄφεις τὰ θηρία ἐν τῇ
κοιλίᾳ ἐκχυμίζουσιν, ἔχουσι τὴν κοιλίαν οἷον ἔντερον εὐρυχω-
ρέστερον, ὁμοίαν τῇ τοῦ κυνός Ζιθ 4. 594 a15. β 17. 508 a28.
— pisces. ταχεῖα ἡ δίοδος εἰς τὴν κοιλίαν, ὁ πόρος ὁ διὰ
τοῦ στόματος εἰσιὼν εἰς τὴν κοιλίαν φέρει Ζμβ 17. 660 b20.
γ 1. 662 a11. Ζγγ 5. 756 b9. εὐθὺς ἡ κοιλία πρὸς τῷ στό-
ματι, εὐθὺς πρὸς τὸ στόμα συνάπτει ἡ κοιλία, διὸ πολλάκις
ἐνίοις τῶν μεγάλων διώκουσι τοὺς ἐλάττους, προπίπτει ἡ κοιλία
εἰς τὸ στόμα Ζμγ 14. 674 a11. αν 3. 471 a22. 11. 476 b9.
Ζιθ 2. 591 b7. β 17. 507 a26, 29 Aub (cf l 57). τοῖς ἰχθύ-
σιν ὡσαύτως ἔχει τὰ περὶ τὰ ἔντερα ϗ τὴν κοιλίαν· μίαν
ϗ ἁπλῆν κοιλίαν, διαφέρουσαν τοῖς σχήμασιν· ἔνιοι κοιλίαν
πάμπαν ἐντεροειδῆ (ἑτεροειδῆ v l et Aub)· οἱ δὲ ὀρνιθώδεις
ϗ σαρκώδεις Ζιβ 17. 508 b9, 10, 11. Ζμγ 14. 675 a10.
ἔχουσιν ἀποφυάδας ἄνωθεν περὶ τὴν κοιλίαν, παρ' αὐτὴν τὴν
κοιλίαν, ἄνω πρὸς τῇ κοιλίᾳ Ζιβ 17. 508 b16, 24. Ζμγ 14.
675 a12, 15. οἱ πόροι προσπεφύκασι πρὸς τῇ ὀσφύι ὑπο-
κάτω τῆς κοιλίας ϗ τῶν ἐντέρων· τὴν δοκοῦσαν φωνὴν ἀφιᾶσι
ἔνιοι τοῖς ἐντὸς τοῖς περὶ τὴν κοιλίαν Ζιγ 1. 509 b33 Aub.
δ 9. 535 b22 (S I 247 fort vesica aërea). — ὁ κεστρεὺς ἐπὶ
μὲν θάτερα τῆς κοιλίας ἔχει ἀποφυάδας πολλάς, ἐπὶ δὲ θά-
τερα μίαν, ἡ αὐτοῦ κοιλία περιτείνεται Ζιβ 17. 508 b18. θ 2.
591 a20, b2. κεφάλου κοιλία· ἔγχελυς ἔχει τὴν κοιλίαν μι-
κράν Ζιθ 2. 591 a20, 12. σινόδων ϗ χάννα ἐκβάλλουσι τὰς
κοιλίας Ζιθ 2. 591 b6 cf l 42. τὰ σελάχη ἀπιμελώτατα
κατὰ κοιλίαν Ζιγ 17. 520 a20. — μαλάκια. πρόλοβος εἶτα
συνεχὴς κοιλία ϗ ταύτης ἐχόμενον ἔντερον ἁπλοῦν, πρόλοβος
πρὸ τῆς κοιλίας, προλόβου ἔχεται ἡ κοιλία οἷον ἤνυστρον, διὰ
τοῦ ὑμένος ὁ στόμαχος τέταται πρὸς τὴν κοιλίαν Ζμδ 5.
678 b26, 35, 681 b18. f 317. 1531 b35. Ζιδ 1. 524 b11.
ταῖς σηπίαις ϗ τοῖς πολύποσιν ὅμοια ϗ τοῖς σχήμασι ϗ τῇ
ἁφῇ τὰ περὶ τὴν κοιλίαν Ζμδ 5. 678 b29. ὁ μήκων κεῖται
ἐπάνω τῆς κοιλίας f 315. 1531 b7. — μαλακόστρακα. ἔχει
κοιλίαν τοῦ στόματος ἐχομένην εὐθύς, ἀπὸ τῆς κοιλίας ἔν-
τερον ἁπλοῦν Ζιδ 2. 526 b24. Ζμδ 5. 679 a35, b1. — οἱ κά-
ραβοι μικρὸν στόμαχον ἔχουσι πρὸ τῆς κοιλίας, εἶτ' ἐκ ταύτης
ἔντερον εὐθύ, κοιλίαν οἰσοφάγου ἐχομένην ὑμενώδη, πρὸς τῷ
στόματι τῆς κοιλίας ὀδόντας τρεῖς, τῶν ᾠῶν ἡ πρόσφυσίς
ἐστι πρὸς τῇ κοιλίᾳ ϗ τοῦ ἐντέρου ἑκατέρωθι Ζιδ 2. 526 b24,
a4, 5, 32. Ζμδ 5. 679 a36. cf KaΖμ 128, 23. F 308, 27.
καρκίνοι ἐπὶ τῆς κοιλίας ἔχουσιν ὀδόντας· δοκεῖν εὐθὺς εἶναι
μετὰ τὸ στόμα τὴν κοιλίαν· κοιλία δικρόα, ἧς ἐκ μέσης τὸ
ἔντερον· τῆς κοιλίας ἐκ τοῦ πλαγίου ἔντερον Ζμδ 5. 679 a36.
Ζιδ 3. 527 b24, 25 Aub, a7 Aub. ἐν τῷ καρκινίῳ ἀπὸ τοῦ
στόματος πόρος εἷς ἄχρι τῆς κοιλίας· τῆς δὲ περιττώσεως
οὐ δῆλος ὁ πόρος Ζιδ 4. 530 a2. — τῶν ἐντόμων ἔνια ἔχει
κοιλίαν ϗ ἀπὸ ταύτης τὸ λοιπὸν ἔντερον· τὰ μὲν τοῦ στό-
ματος ἐχόμενον ἔντερον, τὰ δὲ κοιλίαν μετὰ τὸ στόμα, ἀπὸ
δὲ τῆς κοιλίας τὸ ἔντερον Ζιδ 7. 532 b9. Ζμδ 5. 682 a15, 14.
κενὰ φαίνεται ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἥ τε κοιλία ϗ τὰ ἔντερα
Ζιθ 17. 600 b9. cf 14. 599 a27. — ὀστρακόδερμα. ἐχῖνος
ἔχει κοιλίαν εἰς πολλὰ διῃρημένην, ὡσπερανεὶ πολλὰς τοῦ ζῴου
κοιλίας ἔχοντος· τοῦ τῶν κόχλων στομάχου ἔχεται ἡ κοιλία,
ἐν ᾗ ἡ μήκων, ἀφ' ἧς συνεχὲς ἔντερον· ἐν τῇ πορφύρᾳ
μεταξὺ τοῦ τραχήλου ϗ τῆς μήκωνος τὸ ἄνθος, ἐπάνω τῆς
καλουμένης κοιλίας Ζμδ 5. 680 a8, 12, b5, 27, 679 b10. Ζιε 15.
547 a25.

7. rumen, ingluvies ruminantium. *a.* κοιλία Ζμγ 14.
674 b14. ὁ κεκρύφαλός ἐστι τὰ μὲν ἔξωθεν ὅμοιος τῇ
κοιλίᾳ, μεγέθει πολὺ ἐλάττων τῆς κοιλίας Ζιβ 17. 507 b5,
7. — *b.* ἡ μεγάλη κοιλία ἐστὶ τὰ ἔσω τραχεῖα ϗ διει-
λημμένη, τοῖς μὴ ἀμφώδουσι τὸ ἐπίπλοον ἔχει τὴν ἀρχὴν ἐκ
τῆς μεγάλης κοιλίας Ζμγ 15. 676 a8. Ζιβ 17. 507 b1. γ 14.
519 b12.

8. ductus intestinalis. τὸ λοιπὸν πολυώνυμον Ζια 2.
489 a2. κοιλία, τὰ περὶ τὴν κοιλίαν πα 41. 864 a7. β 22.
868 b10. μβ 2. 355 b13. φ 6. 810 b7-9. Ζικ 1. 634 a22. 3.
635 b5. Ζια 16. 496 a3. ὀνομάζεται τὸ τῆς ξηρᾶς περιττώ-
σεως δεκτικὸν μόριον κοιλία, μέρη, κόλποι τῆς κοιλίας Ζια 2.
489 a8. δ 5. 530 b26, 27. ἕκαστοι οἱ τόποι ἅμα ταῖς ἐκ-
κρίσεσι γίνονται ϗ ταῖς δυνάμεσιν, ὥσπερ ὀφθαλμοὶ ἅμα
τῇ ὄψει, ϗ κοιλία ϗ κύστις ἅμα τῷ δύνασθαι τὰ περιτ-
τώματα γίνεσθαι Ζγδ 1. 766 a9. ὅσαις ἂν περὶ τὴν κοιλίαν
σφοδρότατοι γένωνται πόνοι, αὗται τάχιστα τίκτουσι Ζιη 9.
586 b29. ἂν δέ τι λυπῇ περὶ τὴν κοιλίαν Ζιγ 2. 512 a31.
διάρροια ἐν ταῖς κοιλίαις Ζγα 20. 728 a22. cf Plat Tim 85 E.
τὰ περιττώματα καταβαίνουσιν εἰς τὰς κοιλίας πα 19. 861 b16.
τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν περίττωμα, περίττωμα ἐν τῇ κοιλίᾳ ὁ
νεοττὸς οὐκ ἔχει Ζγδ 1. 765 b26. Ζμγ 7. 670 a32. 3. 664 b16.
Ζιγ 19. 520 b16. ζ 3. 562 a11. τὰ ὑποστήματα τῆς κοιλίας
ϗ τῆς κύστεως Ζια 1. 487 a6. Ζμδ 2. 677 b8. β 7. 653 b12.
ἀποκρίνεται τὸ περίττωμα εἰς τὴν κοιλίαν Ζγα 20. 728 a16.
τὰ προχειρότατα εἰς κύστιν ϗ κοιλίαν ἀποκρίνεται πκ 12.
924 a13. πέπερι πολὺ οὐ διαχεῖται εἰς τὴν κοιλίαν πα 43. 864
b18. ἡ κοιλία κενὴ μὲν οὖσα θερμή ἐστιν, ἡ δὲ πλήρωσις
αὐτὴν καταψύχει διὰ τὴν κίνησιν υ 3. 457 b11 Lewes. τὰς
κοιλίας ἐπαιρομένας ἄνευ ὕδρωπος Ζικ 7. 638 b16. τῶν θερ-
μοτάτων κατὰ τὴν κοιλίαν ζῴων συμβαίνει θερμοτάτην εἶναι
τὴν ὑπόστασιν μβ 3. 358 b11. ὅσα μὲν κύστιν ἔχει ϗ κοιλίαν
ἔχει, ὅσα δὲ κοιλίαν ἔχει, οὐ πάντα κύστιν ἔχει· τὰ μὲν

ζῳοτόκα ἔχει τὴν ὑστέραν ἄνωθεν τῆς κοιλίας, ὅσα δὲ ᾠοτοκεῖ κάτωθεν πρὸς τῇ ὀσφύι· τὰ ζῷα πάντα σχεδὸν οἷον γῆν ἐν αὑτοῖς ἔχει τὸ τῆς κοιλίας κύτος, ἐξ ἧς δεῖ τὴν τροφὴν λαμβάνειν Ζια2. 489 a6. γ1. 511 a23 Aub. Ζμβ3. 650 a25. — elephas aegrotans οὔτε τὸ ὑγρὸν περίττωμα προΐεσθαι δύναται οὔτε τὸ τῆς κοιλίας Ζιθ26. 605 a25. — τῶν πτερωτῶν ἔνια θερμὴν ἔχει τὴν κοιλίαν Ζμγ7. 670 a34. — τῶν ἰχθύων ἔνιοι κ. οἱ ὄρνιθες κύστιν οὐκ ἔχουσιν ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῖς ἡ τοιαύτη συνθλίβεται ὑπόστασις πι43. 895 b2. ἡ τροφὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τῶν ἰχθυδίων Ζιζ10. 565 a11. — τὰ μαλάκια ἀφιᾶσι τὸ περίττωμα τῆς κοιλίας κατὰ τὸν καλούμενον αὐλόν (infundibulo) Ζμδ5. 679 a3. — τέττιξ ἐν τῇ κοιλίᾳ οὐκ ἴσχει περίττωμα, μέλιττα φωλοῦσα φαίνεται διαφανὴς κ. οὐθὲν ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐνὸν δῆλον Ζιδ7. 532 b14. θ14. 599 a27. — τὰ ὀστρακόδερμα ἔχει κοιλίαν κ. τοῦ περιττώματος τὴν ἔξοδον Ζμδ5. 679 b36. ἡ τοῦ ἐχίνου κοιλία εἰς πέντε μέρη διῃρημένη, πλήρης περιττώματος Ζιδ5. 530 b26.

9. alvum, ventrem solvere. τῶν φαρμάκων τὰ μὲν τὴν κοιλίαν λύει, τὴν δὲ κύστιν οὔ· πέπερι, σκαμμωνία τὴν κοιλίαν λύει πα40. 863 b29, 864 a1, 43, b13, 14. — αἱ κοιλίαι λύονται πδ7. 877 a31. κζ1. 947 b13. 8. 948 b17. 10. 948 b35. ἡ λύσις τῶν κοιλιῶν πκζ3. 947 b19. αἱ κοιλίαι, οἱ περὶ τὴν κοιλίαν τόποι λύονται, ἀναλύονται, διαλύονται Ζγα20. 728 a15. πβ26. 869 a3. κζ1. 947 b2. 10. 949 a1. ἡ κοιλία ταράττεται Ζμδ5. 679 a26. fort adiungendum ἡ τῆς ὑὸς κοιλία ῥεῖ Ζιθ21. 603 b9 Aub. πέλλος ἔχει τὴν κοιλίαν ἀεὶ ὑγράν (ὑγροκοίλιος) Ζιι18. 617 a1. — κλύζουσι κράμβῃ τὴν κοιλίαν οἱ ἰατροί πγ17. 873 b2, cf b6. τοῖς εὐνούχοις τά τε σκέλη οἰδεῖ κ. αἱ κοιλίαι εὔλυτοι πδ3. 876 b31. ventrem sistit aliquid, ἐὰν ἡ κοιλία στῇ Ζιη12. 588 a7.

10. ventris affectus, remedia. αἱ κοιλίαι σκληραὶ γίνονται σπληνιῶσιν, ὅταν ἀθρόως πίνωσι, ξηρότεραι αἱ κοιλίαι γίνονται, τὰ ἀφροδίσια τὴν κοιλίαν ψύχει κ. ξηραίνει Ζμγ7. 670 b9. πγ21. 874 a22. δ17. 878 b17. cf Oribas I 669. ἡ βαρύτης τοῦ γλεύκους ἡ διακόπτουσα τὴν κοιλίαν f 211. 1516 a41. τὰ εἰς τὴν κοιλίαν τραύματα Ζμγ3. 664 b18. — εὐδιάχυτα ὄντα ὑπὸ τῶν δύο κοιλιῶν, ταῦτα φάρμακά ἐστιν, ὅταν τὰ φάρμακα εἰς τὴν κοιλίαν εἰσέλθωσι, χαλκὸς κ. ἄργυρος οὐκ εὐδιάχυτα ταῖς κοιλίαις πα42. 864 a29, 30, 36. — πν5. 483 a19 et πγ5. 871 b25 (cf ed Did) κοιλία definiri non potest.

11. ἡ ἄνω κοιλία. *a.* i q θώραξ sec Hippocr cf Galen XVIII A p 141. πλγ9. 962 a34, 36. — *b.* ventriculus Ζμγ14. 675 b29. ἡ τῆς τροφῆς πέψις ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ γίνεται, τῆς τροφῆς χρησίμης ἡ ἄνω κοιλία f 231. 1519 b12. Ζγα18. 725 b1. cf πγ17. 873 b6. — *c.* ventriculus cum intestini tenuis superiore parte. ἡ τῆς ἄνω κ. τῆς κάτω κοιλίας ἤδη μετὰ θερμότητος φυσικῆς ποιεῖται τὴν πέψιν Ζμβ3. 650 a13. ἐὰν ἡ ἄνω κοιλία ξηρὰ ᾖ, τὴν κάτω ἐναντίως διακεῖσθαι, κ. ταύτης ξηρᾶς οὔσης ὑγρὰν εἶναι τὴν ἄνω κ. ψυχράν μβ4. 360 b23. — τῶν φαρμάκων ἔνια τὴν ἄνω κοιλίαν κινεῖ, τὰ μὲν διὰ τὴν θερμότητα εὐθὺς ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ ὄντα φέρεται ἐξ αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνω τόπον, ἀνάγει εἰς τὴν ἄνω κοιλίαν πα41. 864 a3, 4, 5, 8, 11.

12. ἡ κάτω κοιλία. *a.* abdomen. τρεῖς διωρισμένοι τόποι· κεφαλή, ὁ περὶ τὴν καρδίαν τόπος, ἡ κάτω κοιλία υ2. 456 a3. τριῶν τόπων ὄντων, κεφαλῆς κ. θώρακος κ. τῆς κάτω κοιλίας, ἔστι φῦσα μὲν ἀπὸ τῆς κάτω κοιλίας πνεῦμα, ἐρυγμὸς δὲ τῆς ἄνω, ὁ δὲ πταρμὸς τῆς κεφαλῆς πλγ9. 962 a35. — *b.* inferior pars ventriculi. ὁ σπλὴν συνήρτηται τῇ κάτω κοιλίᾳ κατὰ τὸ ἐπίπλοον Ζια17. 496 b29. cf l 396 b14. — *c.* intestina. τῆς τροφῆς τῆς ξηρᾶς ἡ κάτω κοιλία Ζγα18. 725 b1. cf Plat Tim 73 A. — *d.* inferior pars intestini (cf ἡ ἄνω κοιλία 3) Ζμδ2. 676 b18. ζῷον ἐγγίνεται ἐν τῇ ἀποκρίσει σηπομένῃ ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ μδ3. 381 b11. f 231. 1519 b15. — τῶν φαρμάκων τὰ δὲ τὴν κάτω κοιλίαν κινεῖ, σκόροδον μόνον φυσητικὸν τῆς κάτω κοιλίας, αἱ ἄνω φαρμακεῖαι πρὸς τὴν κάτω κοιλίαν πα41. 864 a3, 4. ιγ6. 908 b1. λγ5. 962 a4. — *e.* intestinum coecum Ζμγ14. 676 a5. ruminantium Ζμγ14. 675 b19, 24. — *f.* intestinum crassum Ζια16. 495 b27 Aub et Ka. σηπίας Ζμδ5. 679 a9 F. — de κοιλίᾳ in animalibus cf Philippson ὕλη 36, 2. KaΖμ 112, 18. Ζι19, 3.

13. transfertur nomen κοιλία ad τὰ δένδρα φτα3. 818 a6. β10. 829 b4. cf Meyer Nicol Dam 26, 2 et 63 ad p 13, 13.

κοιλιώδεις ὑποδοχαί Ζμδ5. 678 b30.

κοῖλος. κέρας κοῖλον sim, opp στερεόν Ζιβ1. 500 a7. γ9. 517 a21, 23, 24. Ζμγ2. 663 b15. β6. 652 a15, coni κενός Ζια16. 494 b34. κοῖλος, opp κυρτός, εὐθύς Οα4. 270 b35. μετάφρενον κοῖλον, opp κυρτόν φ6. 810 b34. τὰ κοῖλα, opp τὰ ἐξέχοντα, τὰ κυρτά Ζια14. 493 b3. πλα25. 960 a5. ε11. 881 b29. κέντρον σομφὸν κ. κοῖλον Ζμβ17. 661 a18. γραμμὴ ἔχουσα τὰ κοῖλα πρὸς τὴν γῆν πκς1. 940 a22. 29. 943 b1. κατάκαμψις ἡ εἰς τὸ κοῖλον μετάβασις μδ9. 386 a6. τὰ κοῖλα ψόφον ποιεῖ, ἠχεῖ ψβ8. 419 b15. πια8. 899 b33. εἰς τὸ κοιλότατον ἡ ῥύσις μβ2. 355 b17. Οβ4. 287 b6. ἐν κοίλῳ ἡ θάλαττα μβ1. 354 a23. ποταμοὶ μακρὰν ῥέοντες διὰ κοίλης μβ2. 356 a26. τόποι κοῖλοι κ. ἔφυδροι μα10. 347 a30. τὰ ἐν κοίλοις, opp τὰ προσήνεμα Ζγε3. 783 a32. τὰ περὶ Λιβύην ταπεινότερα κ. κοιλότερα μα14. 352 b33. itaque τὸ κοῖλον fere i q κοιλία, τὸ κοῖλον τῆς καρδίας, τῶν νεφρῶν (opp τὸ σῶμα τῶν νεφρῶν), τοῦ πλεύμονος Ζιγ3. 513 b2, 3. 4. 514 b32, 35. α16. 495 b8. 17. 497 a11. Ζμγ4. 666 a1. 9. 671 b4, 13, 22. τὸ κοῖλον τοῦ κηρίου, opp ὅλον τὸ κηρίον Ζιε21. 553 b2. fere i q πόρος: τοῖς τηθύοις ἔσω κοῖλον ἐφ' ἑκάτερα· ἐν θατέρῳ τῶν κοίλων ἡ ὑγρότης ἐγγίνεται Ζιδ6. 531 a25. 27 Aub, cf Ζμδ5. 681 a29. κοῖλος, opp ἐπίστενος: φλὲψ κοίλη sim Ζιγ4. 514 b36, 23, 515 a9. α17. 497 a14. 16. 495 b14 Aub. φλέβια κοῖλα (ποικίλα v l Pic Aub) Ζιγ4. 514 b27. — ὁ κύκλος ἔχει ἐν τῷ αὐτῷ πως τὸ κυρτὸν κ. τὸ κοῖλον, τὸ κυρτὸν κ. τὸ κοῖλον λόγῳ δύο, ἀδιαχώριστα Φδ13. 222 b3. ψγ10. 433 b23. Ηα13. 1102 a31. ηεβ1. 1219 b34. μχ847 b25. περιφέρεια κοίλη κ. ὑπτία, opp πρηνὴς κ. κυρτή μα13. 350 a10. τὰ κοῖλα τῆς περιφερείας Ζιβ1. 489 a7. κάμπτειν ἐπὶ τὸ κοῖλον, opp ἐπὶ τὸ περιφερές, ἐπὶ τὴν περιφέρειαν Ζπ1. 704 a20. Ζμδ8. 683 b35. cf β9. 654 b20. — τῶν ὁριζομένων τὰ μὲν οὕτως ὑπάρχει ὡς τὸ σιμόν, τὰ δ' ὡς τὸ κοῖλον, ὁ τοῦ σιμοῦ λόγος μετὰ τῆς ὕλης, ὁ δὲ τοῦ κοίλου χωρὶς τῆς ὕλης Με1. 1025 b31 Bz. κ7. 1064 a24. ζ5. 1030 b29. ψγ7. 431 b13. τι31. 182 a4. — κοῖλος ἄργυρος οβ1350 b23.

κοιλότης. ῥεῖν κατὰ τὴν τῆς γῆς κοιλότητα μβ1. 354 a12. κοιλότης στενή Ζιδ4. 529 a21. ἡ εἰς κοιλότητα ἢ κυρτότητα κίνησις μδ9. 386 a2 (Ideler II p 507). — dist σιμότης (cf κοῖλος) Με1. 1025 b33. ζ5. 1030 b17.

κοιλόφθαλμος, opp ἐξόφθαλμος φ6. 811 b25.

κοίλωμα. πνεῦμα ἐγκατειληθὲν τοῖς τῆς γῆς κοιλώμασιν κ4. 395 b34. οἱ χιτῶνες οἱ περιέχοντες τὸ κοίλωμα τῆς ἀρτηρίας πν5. 483 b23.

κοιμᾶσθαι. φανερὰ τὰ ἔντομα κοιμώμενα υ1. 454 b19.

κοινολογεῖσθαι. οἱ διαιτηταὶ κοινολογοῦνται ἀλλήλοις, πρὸς

ἀλλήλους περὶ τῆς κρίσεως Πβ8. 1268 b7, 11.

κοινός, κοινῇ, communis. quibus aliquid commune sit, vel genetivo vel dativo vel praepositionibus (ἐπί, κατά) significatur. ὀσμὴ οὖσα κοινὴ γῆς τε ϗ ἀέρος sim αι5. 443 a22, 28, b26, 445 a11. τὰ μὲν πάντων ἐστὶ τῶν μετεχόντων ζωῆς κοινά, τὰ δὲ τῶν ζῴων ἐνίοις αι1. 436 a11. κοινὸν κατὰ τούτων λέγομεν τὸ διαφανές αι5. 442 b29. τὸ διαφανὲς ϗ ἐπὶ τοῦ ἀέρος (int ὥσπερ ϗ ἐπὶ τοῦ ὕδατος) κοινόν ἐστι αι2. 438 a15. ἀνώνυμον τὸ κοινὸν ἐπὶ πάσης τῆς καπνώδους διακρίσεως μα4. 341 b15. οὐ κεῖται κοινὸν ὄνομα μδ9. 387 b2. cf Πδ2. 1289 a36. πολὺ ἂν ὑπερβάλλοι τὴν ἰσότητα τῆς κοινῆς ἀναλογίας πρὸς τὰ σύστοιχα σώματα μα3. 340 a4. κοινὸν τούτοις ϗ τοῖς τὴν σύναψιν λέγουσιν μα6. 343 b8. κοινότατον τὸ αἷμα πᾶσι τοῖς ἐναίμοις ζῴοις Ζιγ2. 511 b2. ἐκ τῶν κοινοτέρων τοῖς ἄλλοις ζῴοις, opp ἐκ τῶν συμβαινόντων ἰδίᾳ περὶ τὰς μελίττας Ζγγ10. 759 a26. πᾶσι τούτοις τὰ μὲν κοινῇ συμπίπτει λέγειν ἀδύνατα, τὰ δὲ ϗ χωρίς μα6. 343 a21. κοινὰ τῆς ψυχῆς ϗ τοῦ σώματος, τῆς ψυχῆς ϗ τοῦ ἔχοντος αι1. 436 a7, b2. ψα1. 403 a4. οὐ κοινὸν ἡ προαίρεσις ϗ τῶν ἀλόγων Ηγ4. 1111 b12. κοινὰ τὰ φίλων (cf παροιμία) Ηθ11. 1159 b31. ι8. 1168 b7. ηεη2. 1237 b33, 1238 a16. Πβ5. 1263 a30, cf Ηθ14. 1162 a29, 23. κοινὸς Ἑρμῆς (cf παροιμία) Ρβ24. 1401 a21. ἥκιστα ἐπιμελείας τυγχάνει τὸ πλείστων κοινόν, χρήματα κοινά, χρῆσθαι ταῖς γυναιξὶ κοιναῖς Πβ3. 1261 b34, 36, 25. ζ5. 1320 b10. Ηε7. 1131 b29. τὴν τῆς πόλεως χώραν δεῖ κοινὴν εἶναι τῶν τόπων ἁπάντων (i e facilem aditum habere ad omnes locos) Πη5. 1327 a6. ea communio, quam κοινὸς significat, cerni potest in mistione plurium elementorum, ὅσα συνέστηκεν ἐκ πολλῶν ϗ γίνεται ἕν τι κοινόν Πα5. 1254 a29. τὸ κοινόν (i e ἡ σύνθετος οὐσία ἐξ ὕλης ϗ εἴδους) Μη3. 1043 a31 Bz. τὸ κοινόν (int τὸ ἐκ ψυχῆς ϗ σώματος) ψα4. 408 b29. ὅσα κοινὰ γῆς ϗ ὕδατος sim μδ6. 383 a13, 26. 7. 384 a17. 10. 388 a26, 389 a1, 2. ὅταν ταῖς δυνάμεσιν ἰσάζῃ πως, οὐ γίνεται θάτερον, ἀλλὰ μεταξὺ ϗ κοινόν Γα10. 328 a31. θρασκίας κοινὸς ἀργέστου ϗ μέσου sim μβ6. 364 a14, 15, 17, b26. — saepe κοινός, κοινῇ eam communionem significat, quae est in civitate τὸ κοινὸν πᾶν διὰ τοῦ δικαίου συνέστηκεν ηεη9. 1241 b14. τὸ κοινὸν τὸ τῶν πολιτῶν, τὸ τῆς πόλεως Πγ13. 1283 b41. β9. 1271 b11. ρ3. 1423 b1, 1424 b20. τὸ κοινόν (i e ἡ πόλις) Ρα5. 1361 a1. στοχάζεσθαι τοῦ κοινῇ συμφέροντος, ἐπισκοπεῖν τὸ κοινὸν ἀγαθὸν sim Ηε3. 1129 b15. δ5. 1122 b21. Πγ12. 1282 b17. 6. 1278 b21, 23. 13. 1284 b6. δαπανᾶσθαι εἰς τὸ κοινόν ρ3. 1424 a26. χώρα κοινή (syn δημοσία), θυσίαι κοιναί, κοινὴ ἑστία Πβ8. 1267 b36, 1268 a35, 41. η10. 1330 a10. ζ8. 1322 b28. τὰ κοινά, ἡ τῶν κοινῶν ἐπιμέλεια, κλέπτειν τὰ κοινά, προσδεῖσθαι τῶν κοινῶν sim Πγ5. 1278 b5. β8. 1268 a13. γ6. 1279 a14. ε3. 1302 b10. 6. 1306 a7. 8. 1308 b37, 1309 a7, 10. δ16. 1300 b20. ὁ κοινὸς τῆς πόλεως βίος, opp ὁ ἴδιος Πβ6. 1265 a26. πότερον ὁ αὐτὸς βίος αἱρετώτατος κοινῇ ταῖς πόλεσι ϗ χωρὶς ἑκάστῳ sim Πη1. 1323 a21, b41. γ6. 1278 b23. δ14. 1297 b35. κοινὴ παρασκευή, syn πολιτικὴ παρασκευή ρ3. 1424 b29, a9. αἱ μὴ ποιούμεναι κοινὴν ἐπιμέλειαν ἀρετῆς Πδ7. 1293 b12. κοιναὶ δημηγορίαι, opp ἴδιαι ὁμιλίαι ρ2. 1421 b12, 19. sed angustiore sensu κοινὸν id significat, quod ad communem salutem et utilitatem pertinet Πβ11. 1273 b13. Ρα1. 1354 b29, οἱ τὰ κοινὰ ἐργαζόμενοι (syn οἱ τεχνῖται, οἱ δημιουργοί) Πβ17. 1267 b17, 15, vel ἰσότητα iuris inter cives, καθιστᾶσι κοινὴν πολιτείαν ϗ ἴσην Πδ11. 1296 a30, cf γ15. 1286 b13. κατά τιν' αὐτῶν ἰσότητα κοινήν Πδ3. 1290 a10. κοινοτέραν πολιτείαν οὐδεμίαν εὑρήσουσιν ἄλλην Πδ12. 1297 a2. cf infra κοινῶς. — non addito quibus aliquid commune sit κοινὸς de eo usurpatur quod omnibus vel fere omnibus est commune, χρῆσθαι ταῖς τεθρυλημέναις ϗ κοιναῖς (vulgatis) γνώμαις Ρβ21. 1395 a11. αἱ κοιναὶ δόξαι, ἐξ ὧν ἅπαντες δεικνύουσιν Μβ2. 996 b28, 997 a21. Φδ6. 213 a21. αἱ κοιναὶ αἰσθήσεις ΜΑ1. 981 b14 Bz, cf 2. 982 a12. κοινοτάτη τῶν αἰσθήσεων ἡ ἁφή Ηγ13. 1118 b1. ἐπιθυμίαι κοιναὶ ϗ φυσικαί (opp ἴδιοι, ἐπίθετοι), κοινὰ παθήματα Ηγ13. 1118 b8. ηεγ1. 1228 b36. ἡ διαβολὴ κοινόν ρ30. 1437 a22. κοινὰ ὀνόματα (vocabula vulgo usitata) ρ31. 1438 a35. νόμος κοινὸς ὅσα ἄγραφα παρὰ πᾶσιν ὁμολογεῖται Ρα10. 1368 b8. 13. 1373 b6. ρ3. 1424 b22. 2. 1422 a1. κοινά, syn ϗ ἄλλοις ὑπάρχει πολλοῖς Ρβ22. 1396 b12, 14. πολιτεία κοινή, κοινοτέρα, syn ἡ μάλιστα πάσαις ταῖς πόλεσιν ἁρμόττουσα Πδ1. 1288 b38, 34. β6. 1265 a3, b29. δ2. 1289 b14. 1. 1288 b40. ἡ ἐπαγωγὴ πιθανώτερον ϗ τοῖς πολλοῖς κοινόν τα12. 105 a18. — eundem ambitum ubi κοινὸς complectitur, logice universale significat, oppositum singulis vel speciebus vel individuis. κοινῇ μὲν εἴρηται περὶ πάντων, ἰδίᾳ δ' ἐπισκεπτέον περὶ ἑκάστου sim μγ7. 378 b5. Ρβ18. 1392 a2. γ12. 1414 a28. α2. 1358 a12. μν1. 449 b2. Ζιε1. 539 b16. τίνες σωτηρίαι τῶν πολιτειῶν ϗ κοινῇ ϗ χωρὶς ἑκάστης Πδ2. 1289 b25. ε1. 1301 a23. 8. 1307 b26. γ13. 1283 b42. Ζγδ1. 763 b21. ὑστέρα ἡ περὶ τῶν ἰδίων θεωρία τῆς περὶ τῶν κοινῶν ἐστίν Φγ1. 200 b25. α7. 189 b31. cf Αδ13. 96 b20 (aliter Wz ad h l). τὸ κοινόν, syn τὸ κοινῇ κατηγορούμενον ηεα8. 1218 a8, 7. τοῦτο κοινὸν κατὰ πάντων Μζ17. 1041 a20. κοινόν, syn καθόλου Μζ16. 1040 b23, 25, 26, 1041 a4. ε1. 1026 a27 (cf Α9. 992 a5). Φγ1. 200 b22. ψα1. 402 b8, 7. Ζμα4. 644 a27. Ηκ10. 1180 b15, 22. Ρβ22. 1395 b30. τὸ κοινόν, opp τὸ χωρίζον τε2. 130 b19. syn τὸ περιέχον Ηε2. 1129 b11. syn εἴδει ἕν Φε4. 228 a1, 2. τὸ κοινὸν τὸ κατὰ τὸν ὁρισμόν, τὸ κατὰ τὴν ἐπαγωγήν ημα1. 1182 b18, 30-32. κοινὸς ὅρος, λόγος ΜΑ6. 987 b6. μ4. 1079 b4. ηεα8. 1217 b18. τίς ἂν εἴη κοινότατος λόγος ψυχῆς ψβ1. 412 a5. opp ἴδιος Πγ4. 1276 b25. Ηη6. 1148 a1. Κ5. 2 b13. γένοιτο δ' ἂν ϗ ἐπὶ τῶν σχημάτων λόγος κοινός, ὃς ἐφαρμόσει μὲν πᾶσιν, ἴδιος δ' οὐδενὸς ἔσται σχήματος ψβ3. 414 b23. τῶν κοινῇ κατηγορουμένων (τῶν κοινῶν) οὐθὲν σημαίνει τόδε τι, ἀλλὰ τοιόνδε· τῶν κοινῶν οὐδὲν οὐσία τι22. 178 b38. θ14. 164 a8. Μβ6. 1003 a8, 10. ζ13. 1039 a1. 16. 1040 b23. cf ημα1. 1182 b12. Γα5. 320 b23. ἔστι παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα τὰ κοινά, ὧν φαμὲν ϗ τὰς ἐπιστήμας εἶναι (Plat) f 182. 1509 a25. τῶν κοινῶν τὸ μάλιστα ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορούμενον γένος ἂν εἴη τα18. 108 b22. κοινὰ ὀνόματα Αδ14. 98 a13 (cf γένος a3). εἰ δή τι κοινὸν ἐπὶ πάσης ψυχῆς δεῖ λέγειν ψβ1. 412 b4. πασῶν τῶν ἀρχῶν τί ἐστι κοινόν Μδ1. 1013 a17. περὶ γενέσεως ϗ φθορᾶς τῆς κοινῆς εἴρηται μα1. 338 a24. πῦρ ϗ γῆν, ἀλλ' οὐ τὸ κοινὸν σῶμα (universalem corporis notionem) Μλ1. 1069 a30. πίστεις κοιναί, opp ἴδιαι· διὰ τῶν κοινῶν ποιεῖσθαι τὰς πίστεις· οἰκειότερα ϗ ἧττον κοινά· κοιναὶ ἰδέαι (orationis) Ρβ20. 1393 a22. 18. 1391 b28. 22. 1396 b11. α1. 1355 a27. ρ3. 1423 a17. τὸ κοινὸν ἕτερον ἀλλήλων τῷ εἴδει Μι8. 1058 a4. τὸ ὅλως κοινὸν πρός τι ϗ τὰ μέρη αὐτοῦ ϗ εἴδη Μν1. 1088 a26. τόπος κοινός, ἴδιος Φδ2. 209 a32. κοινὰ τῶν αἰσθήσεων κίνησις ἠρεμία ἀριθμὸς σχῆμα μέγεθος ψβ6. 418 a17. γ1. 425 a14, b6. 3. 428 b22, 25. αι1. 437 a9. 4. 442 b4, 13. υ2. 455 a13. εν1. 458 b4. τῶν κοινῶν οὐδὲν αἰσθητήριον ἴδιον ψγ1. 425 a13-b3. ἡ κοινὴ

αἴσθησις μν 1. 450 a10. τὰ κοινά (i e τὰ στοιχεῖα?) μδ 8. 384 b30. αἱ κοιναὶ ἀρχαὶ ἐξ ὧν ἅπαντα δειχθήσεται Αγ 32. 88 a36. τὰ κοινὰ λεγόμενα ἀξιώματα Αγ 10. 76 b14. τὰ κοινά (int ἀξιώματα) Αγ 11. 77 a27 sqq. 10. 76 a38, 41, b10. Μκ 4. 1061 b18. cf τι 11. 172 a29. — ἀφεῖσαν ἐν κοινῷ (in medio reliquerunt) ζητεῖν ΜΑ 6. 987 b14. οἱ ἐν κοινῷ γιγνόμενοι λόγοι ψα 4. 407 b29. cf Bernays Dial p 15 sqq. 146. — κοινῶς. προσφέρεσθαι πρός τινα ἴσως ϗ κοινῶς (fere i q δημοτικῶς) ρ 9. 1430 a1. ἐν Κρήτῃ κοινοτέρως (ἔχει τὰ τῶν συσσιτίων) Πβ 10. 1272 a16.

κοινότης γυναικῶν, παίδων, ȣσίας, περὶ τέκνα ϗ γυναῖκας Πβ 12. 1274 b10. 7. 1266 a34. πρὸς ἑταίρȣς παρρησία ϗ ἁπάντων κοινότης Ηι 2. 1165 a30.

κοινȣ̃ν. τὰ περὶ τὰς κτήσεις ὁ νομοθέτης ἐκοίνωσεν Πβ 5. 1264 a1. — med χάριν ἔχειν ȣ̓ μόνον τȣ́τοις ὧν ἄν τις κοινώσαιτο ταῖς δόξαις Μα 1. 993 b12. κοινωσάμενοι ἡδονῇ ἀρετὴν ζητȣ̃σι ημβ 11. 1209 b31 (cf ποιησάμενοι τὴν φιλίαν δι' ἡδονήν b28).

κοινωνεῖν τῆς πολιτείας Πβ 8. 1268 a18 (syn μετέχειν a24). δ 6. 1293 a4 (dist μετέχειν a3), 1292 b24. 4. 1291 b36. Ηε 5. 1130 b32. πράξεων πολιτικῶν, τῆς ἐκκλησίας, τȣ̃ δικάζειν, πάντων, μηδενός al Πβ 11. 1273 b28. 1. 1261 a2, 1260 b39. γ 9. 1280 b22. δ 6. 1293 a8. τῆς μȣσικῆς, ποίων μελῶν ϗ ποίων ῥυθμῶν κοινωνητέον Πθ 5. 1339 b40. 6. 1341 a1. τῶν ἔργων (τῆς μȣσικῆς) Πθ 6. 1340 b23, 24, 32, syn μετέχειν b36. λόγȣ Πα 13. 1258 b28. τὰ θηρία αἴσθησιν μὲν ἔχειν, πράξεως δὲ μὴ κοινωνεῖν, τȣ̃ ἑκȣσίȣ κοινωνεῖν Ηζ 2. 1139 a20. α 10. 1100 a1. γ 4. 1111 b9. ζῷα κοινωνȣ̃ντα μνήμης, μαθήσεως Ζιθ 1. 589 a1. ι 1. 608 a17. genetivus eius rei, cuius quis particeps est, interdum omittitur, ubi e contextu orationis facile intelligitur Πβ 5. 1263 a7. δ 1. 1289 a3. 11. 1295 a30. — κοινωνεῖν τινί: τὸ ἧπαρ ȣ̓ κοινωνεῖ τῇ ἀορτῇ, πόροι ȣ̓δὲν κοινωνȣ̃ντες τῇ μεγάλῃ φλεβί Ζια 17. 496 b30. γ 4. 514 b35. κοινωνεῖν τινί τινος, τέκνων ἀλλήλοις, ὁδȣ̃ τοῖς ἐχθροῖς Πβ 1. 1261 a5. δ 11. 1295 b25. — κοινωνεῖν absol ἡ ἐρυθρὰ θάλαττα κοινωνεῖ πρὸς τὴν ἔξω θάλατταν μβ 1. 354 a2. τῶν χρημάτων χάριν κοινωνῆσαι (i e κοινωνίαν ποιήσασθαι) ϗ συνελθεῖν Πγ 9. 1280 a26. cf α 2. 1253 a28. ȣ̓δὲν κοινωνȣ̃σι (i e κοινὸν ἔχȣσι) τῇ τραγῳδίᾳ πο 14. 1453 b10. cf τι 24. 179 b16.

κοινωνήματα Πγ 9. 1280 b17.

κοινωνία. ἡ τοῖς ῥύγχεσι πρὸς ἄλληλα κοινωνία Ζγγ 6. 756 b20. ἡ σελήνη ἀρχὴ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἥλιον κοινωνίαν Ζγδ 10. 777 b24. — κοινωνία ἐξ ἑτέρων ϗ ȣ̓κ ἴσων ἐστί Ηε 8. 1133 a17. ηεη 9. 1241 b19. syn ἀλλαγή, κοινωνίαι ἀλλακτικαί Ηε 8. 1133 a24, 1132 b31. ἐν χρημάτων κοινωνίᾳ Ηθ 16. 1163 a31. — ἡ κοινωνία φιλικόν sim Πδ 11. 1295 b23. Ηθ 11. 1159 b27, 31. ι 12. 1171 b32. κοινωνία γαμική Πη 16. 1334 b33. — πόλις ἡ γενῶν ϗ κωμῶν κοινωνία ζωῆς τελείας ϗ αὐτάρκȣς Πγ 9. 1281 a1. 4. 1276 b29. κοινωνία πολιτική Πα 1. 1252 a7. 2. 1253 a38. β 1. 1260 b27. γ 9. 1281 a3. δ 11. 1295 b35. 15. 1299 a16. Ηε 3. 1129 b19. θ 11. 1160 a9, 28 al. κοινωνία πρώτη Πα 2. 1256 b16, 31, 10. 9. 1257 a20. κοινωνία τῆς ζωῆς, τȣ̃ εὖ ζῆν Πγ 6. 1278 b17. γ 9. 1280 b33. — κοινωνίαι, i e εἴδη κοινωνίας ηεη 9. 1241 b16, 24 (cf b14), 25, 39. πολλαὶ κοινωνίαι πρὸς ἄλληλα τοῖς μέρεσι τῆς πόλεως εἰσιν Πη 3. 1325 b26. cf δ 1. 1289 a17. — πᾶσα κοινωνία ἀγαθȣ̃ τινὸς ἕνεκα συνέστηκεν Πα 1. 1252 a2. μετέχειν κοινωνίας Πγ 1. 1275 a13. μίαν ὅτι μάλιστ' εἶναι τὴν κοινωνίαν Πβ 3. 1261 b17. διαλύεται ἡ κοινωνία οα 1. 1343 a12. — ὁμώνυμα, μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν ΜΑ 9. 991 a8.

κοινωνικὸς ὁ Ἑρμῆς Ρβ 24. 1401 a20. κοινωνικὴ φιλία Ηθ 14. 1161 b14. ηεη 10. 1242 a1, ἀρετή Πγ 13. 1283 a38. κοινωνικὸν ζῷον ὁ ἄνθρωπος ηεη 10. 1242 a23, 25.

κοινωνοὶ βίȣ Ηε 10. 1134 a26. ἴσοι ϗ κοινωνοί Ηε 8. 1133 b3. κοινωνοὶ οἱ πολῖται ημα 34. 1194 b9. ἐν ὁποσοισȣ̃ν κοινωνοῖς Πδ 4. 1291 a23. φαῦλος κοινωνὸς ὁ ἐμποδίζων τὸ κοινὸν ἔργον τθ 11. 161 a37.

κοίρανος εἷς (Hom B 204) Μλ 10. 1076 a4.

κοίτη. τὴν κοίτην ἄλλοθι ποιεῖται (ὁ ἀράχνης) Ζι 39. 623 a12.

κοχάλια (v l κοκκάλια, κωκάλια). τὰ καλȣ́μενα ὑπό τινων κοχάλια ἐντὸς ἔχει τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν πλὴν τῆς κεφαλῆς Ζιδ 4. 528 a9 Aub. fort syn κἂν ᾖ τι τοιȣ̃τον ἕτερον μὲν σπάνιον δέ Ζγγ 11. 761 a21. (testaceorum genus terrestre S I 201. eclog phys II 57, 1. Mr 197. M 185.)

κόκκοι τȣ̃ κυάμȣ φτα 5. 820 b7, τȣ̃ σίστρȣ θ 160. 846 a35, τῆς ῥοιᾶς χ 6. 799 a10. ἐκ σαρκῶν ϗ κόκκων ϗ λεμμάτων εἰσὶ σύνθετοι οἱ καρποί φτα 5. 820 a38.

κοκκύζειν Ζι 49. 631 b9, 16.

κόκκυξ. 1. avis. ȣ̓ γαμψώνυχος Ζιζ 7. 563 b20. Ζγγ 1. 750 a11. μέγεθος, πτῆσις, τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ϗ περὶ τȣ̀ς πόδας ἔοικε περιστερᾷ, τὰ ποικίλα τȣ̃ κόκκυγος οἷον στιγμαί, μεταβάλλει ἐξ ἱέρακος, μεταβάλλει τὸ χρῶμα Ζιζ 7. 563 b24, 21, 14 Aub. ι 49 B. 633 a11. φαίνεται ἐπ' ὀλίγον χρόνον τȣ̃ θέρȣς, τὸν δὲ χειμῶνα ἀφανίζεται Ζιζ 7. 563 b18, 26. cf ι 49 B. 633 a13. ὅτε θᾶττον φθέγγεται, τῇ φωνῇ ȣ̓ σαφηνίζει ὅταν μέλλῃ ἀφανίζεσθαι Ζιζ 7. 563 b17. ι 49 B. 633 a12 Aub. κατεσθίει τὰ τῆς ὑποδεξαμένης ὄρνιθος νεόττια Ζι 29. 618 a21, 16. δοκεῖ φρόνιμον ποιεῖσθαι τὴν τέκνωσιν Ζι 29. 618 a26. ψυχρὸς τὴν φύσιν, δηλοῖ ἡ δειλία τȣ̃ ὄρνεȣ Ζγγ 1. 750 a12, 14. Ζι 29. 618 a27, 29. cf M 422. πίων ϗ ἡδύκρεως, κατεσθίεται ὑπὸ ἱέρακος. διώκεται, τίλλεται ὑπὸ τῶν μικρῶν ὀρνέων ϗ φεύγει αὐτά Ζιζ 7. 564 a3, 563 b28. ι 29. 628 a30. Ζγγ 1. 750 a14. ἐν Ἑλίκῃ (ἐν ἡλικίᾳ ci Heine. S I 434) θ 3. 830 b11. ὁ τȣ̃ κόκκυγος νεοττός Ζι 29. 618 a14, 17, 22, 28. θ 3. 830 b14. ubinam et quot ova deponat Ζιζ 7. 563 b30. ι 29. 618 a9. Ζγγ 1. 750 a15. θ 3. 830 b12. ὀλιγοτόκον, ἐνίοτε διτοκεῖ, μονοτόκος, ȣ̓ σπερματικὸν ζῷον Ζγγ 1. 750 a11, 17, 13. — νεοττεύει γένος τι αὐτῶν πόρρω ϗ ἐν ἀποτόμοις πέτραις (fort Cuculus glandarius Lnd 39) Ζιζ 7. 564 a5 Aub. — ὁ δὲ κόκκυξ (Bk, κίρκος v l S I 401 Aub, κόττυφος ci Gesner hist avium 350, lacunam post κόκκυξ ci Pic) ϗ ἐν οἰκίᾳ νεοττεύει ϗ ἐν πέτραις Ζιζ 1. 559 a11. (Cuculus canorus *L*, kochuz Thomae, gugulus Alberti, hodie κȣ̃κος. cf Aldrovandi ornithol V cap 17. S I 433. Lenz Zool der Gr u Röm 317. Opel Beitr zu Cuculus canorus Dresd 1858 p 33, 34, 42. AZι I 97, 53. Su 129, 91.) — 2. piscis. κόκκυγες ἐπαμφοτερίζȣσι (ϗ πρόσγειοι ϗ πελάγιοι), ἀφιᾶσι παραπλήσιον τῷ κόκκυγι ψόφον, ὅθεν ϗ τȣ̃νομα ἔχȣσιν Ζιθ 13. 598 a15. δ 9. 535 b20. (fort Trigla gurnandus Cuv IV 10, 22. J Müller Archiv 1857, 253, E 87. AZι I 132, 34.)

κολάζειν. τίνας κολάζȣσι ϗ τιμωρȣ̃νται Ηγ 7. 1113 b23. μεγάλως κολάσαι, μείζονι κολασθῆναι Ρα 14. 1374 b34. κολασθῆναι, dist πληγῆναι Ηε 8. 1132 b30. εὐπειθὲς ϗ κεκολασμένον Ηγ 15. 1119 b12, 3. μὴ κεκολασμένος μηδ' ἰατρευόμενος ηεγ 2. 1230 a39. — ὁ Κύκλωψ ἦν μὲν ζημίας ἄξιος, ἀλλ' ȣ̓κ Ὀδυσσεῖ κολαστέος f 166. 1505 b40.

κολακεία, opp φιλία, ἀπέχθεια sive ἔχθρα ηεβ 3. 1221 a7. γ 7. 1233 b30. ημα 32. 1193 a20. κολακεία πλȣσίων

Πβ 5. 1263 b22. κολακείας ἔργον ταπεινῶς ὁμιλεῖν Πε 11. 1314 a1.

κολακεύειν. τῶν δημαγωγῶν τὰ πλήθη κολακευόντων f 421. 1548 a25. τὸ κολακεύεσθαι ἡδύ Ρα 11. 1371 a22. ὁ κολακευόμενος ηεη 4. 1239 a25.

κολακικός ηεβ 5. 1222 b4.

κόλαξ def Ηβ 7. 1108 a29. δ 12. 1127 a8. ημα 32. 1193 a21. ηεβ 3. 1221 a26. γ 7. 1233 b31. syn ἄρεσκος ημβ 3. 1199 a16. πάντες οἱ κόλακες θητικοὶ ϗ οἱ ταπεινοὶ κόλακες Ηδ 8. 1125 a2. dist φίλος Ηκ 2. 1173 b32. ηεη 4. 1239 a24. ὁ κόλαξ προσποιεῖται φίλος ὑπερεχόμενος εἶναι Ηθ 9. 1159 a15. φαινόμενος θαυμαστὴς ϗ φαινόμενος φίλος ὁ κόλαξ ἐστίν Ρα 11. 1371 a24. ημβ 11. 1208 b21. ὁ δημαγωγὸς ϗ ὁ κόλαξ οἱ αὐτοὶ ϗ ἀνάλογον Πδ 4. 1292 b21, 17. — Κόλακες, comoedia Eupolidis f 579. 1573 a35.

κολάπτειν τὰ ἕλκη, τὰ ὄμματα Ζι 1. 609 a35, b6.

κόλασις, coni τιμωρία: ἀπειθοῦσι ϗ ἀφυεστέροις οὖσι κολάσεις τε ϗ τιμωρίας ἐπιτιθέναι Ηκ 10. 1180 a9, dist τιμωρία Ρα 10. 1369 b12. κολάσεις, opp τιμαί Ηγ 1. 1109 b35. ἡ δίκη ϗ κόλασις ἴασις, αἱ κολάσεις ἰατρεῖαί τινες Ρα 14. 1374 b33. Ηβ 2. 1104 b16. ηεβ 1. 1220 a35. κόλασις ἰατρικὴ (i e φαρμακεία) ἢ πολιτικὴ ηεα 2. 1214 b32. ἡ τῶν οἰκετῶν κόλασις Ρβ 3. 1380 a16. ἡ εἰς τὰ σώματα κόλασις Πε 11. 1315 a15. ποιεῖσθαι τὴν κόλασιν πατρικῶς, δικαίως, στασιωτικῶς Πε 11. 1315 a21. 6. 1306 a39.

κολαστικός. ὀργίλου ἐστὶ τὸ εἶναι κολαστικόν, ἀρετῆς ἐστὶ τὸ μήτε κολαστικὸν εἶναι μήτε τιμωρητικὸν ἀλλ' ἵλεων ϗ εὐμενικὸν ϗ συγγνωμονικόν αρ 6. 1251 a6. 8. 1251 b31.

κολεόπτερα (v l κολεώτερα, κουλεόπτερα Ζπ 10. 710 a16). syn ὅσα τὸ πτερὸν ἔχει ἐν κολεῷ Ζιδ 7. 531 b24. referuntur inter τὰ ἄναιμα τῶν πτηνῶν, τὰ ἔντομα Ζια 5. 490 a13. δ 17. 531 b20. θ 17. 601 a2. ἀνώνυμα ἑνὶ ὀνόματι Ζια 5. 490 a13. ε 19. 552 b30. δ 7. 531 b22. opp τὰ ἀνέλυτρα Ζια 5. 490 a15. Ζπ 10. 710 a10. ἔχει ἐν ἐλύτρῳ τὰ πτερά, οὐδὲν ἔχει κέντρον, ἔνια τοῦ πηλοῦ τρώγλας ποιοῦνται, ἐκδύνει τὸ γῆρας Ζια 5. 490 a14, 19. ε 19. 552 b30. θ 17. 601 a2. ad τὸ εἶδος τῶν κολεοπτέρων (Ζιδ 7. 531 b21) referuntur μηλολόνθη κάραβος κάνθαρος κανθαρὶς ϗ τὰ τοιαῦτα Ζια 5. 490 a15. δ 7. 531 a25. θ 7. 601 a3. Ζπ 10. 710 a10. (Coleoptera auctorum cf M 213. Su 189. AZι I 158.)

κολεός. τὰ κολεόπτερα ἔχει τὰ πτερὰ ἐν κολεῷ Ζιδ 7. 531 b24.

κολέραι (v l κολεραί) οἶες εὐχειμερώτεραι τῶν λασίων Ζιθ 10. 596 b5.

κολίαι referuntur ad τὰ ἀγελαῖα τῶν ἰχθύων, τοὺς χυτοὺς Ζι 2. 610 b7. ε 9. 543 a2 (Aub Picc K et intpp, κοχλίαι Bk PDa, κτ'. κόλλαιναι Ca, κοιλίαι κόλλαιναι Aa). τῶν κολιῶν οἱ πολλοὶ εἰς μὲν τὸν Πόντον οὐκ ἐμβάλλουσιν ἐν δὲ τῇ Προποντίδι θερίζουσι ϗ ἐκτίκτουσι, χειμάζουσι δ' ἐν τῷ Αἰγαίῳ· οἱ κολίαι εἰσπλέοντες ἁλίσκονται, ἐξιόντες δ' ἧττον· ἄριστοι δ' εἰσὶν ἐν τῇ Προποντίδι πρὸ τοῦ τίκτειν Ζιθ 13. 598 a24, b27. (kolia Guil, monedula Gazae, graeculus Scalig. le cognoil Gillius de nom pisc, R VIII, 8. C II 237. Scomber colias K 644, 10. Cr. Scomber scombrus Cuv et Val VIII 24, hodie κολιός E 89, 60. Scombri sp AZι I 132, 35. cf Oribas I 597).

κολιός v l ad Ζιθ 3. 593 a8. (κελεός Bk), v l cod Rhen (cf ed Did praef III) Schn et Pic ad Ζιβ 4. 504 a19 (κολοιῶν Bk) cf θ 119. 842 a1. sed in monedulis nihil simile reperitur. κολιῷ Sch ad Ζι 1. 609 b9 (ἐλεῷ Bk). Picus viridis S I 98, II 12, 71, 98. Su 128, 89 et 127, 86. Oriolus galbula Lichtenstein üb die Gattung Garrula, Abh d. Berl Acad 1816 p 153. Corvus monedula vel Picus viridis, coloeus should probably be colius Cr.

κόλλα. ἐν γίνεσθαι γόμφῳ ἢ κόλλῃ Φε 3. 227 a17. Μη 2. 1042 b17. μδ 4. 381 b32 Ideler. πθ 1. 889 b15. κα 22. 929 b15. ἔνεστιν ἐν τοῖς δέρμασι πᾶσι γλισχρότης μυξώδης, ἐξ ἧς ποιοῦσι κόλλαν Ζιγ 11. 517 b30.

κολλᾶν. ἄλφιτον ὕδατι κολλήσας (Emp 275) μδ 4. 382 a1. πκα 22. 929 b17. πυρὶ χαλκὸν ἐπ' ἀνέρι κολλήσας (Cleobulinae fr 1) πο 22. 1458 a30. Ργ 2. 1405 b2. οἱ ψόφοι τῶν κεκολλημένων πα 24. 862 a32.

κόλλησις πκα 9. 927 b34. ἡ πρὸς ἄλληλα κόλλησις ἰχὼρ ἐστι ϗ ὑγρότης μυξώδης πν 7. 485 a1. κόλλησιν εἶπε (Cleobulina) τὴν τῆς σικύας προσβολήν Ργ 2. 1405 b3.

κολλητικώτερον τὸ μέλι, τὸ γλίσχρον πκα 11. 928 a5. 16. 929 a12.

κόλλοψ μχ 13. 852 b12.

κολλυρίων (v l κορυλλίων Lob Path I 514). victus et captura Ζι 23. 617 b10. (killirion Thomae, folikyrion Alberti. pie grièsche i e Lanius garrula vel excubitor Belon observat 11, 78, Jonston de av 12, Ray synops av 18, Salerne hist nat 27, Brisson ornitholog II 140, 151, Buffon hist d oiseaux II 70. Cr. K 983, 6. Gesner suspicabatur esse avem Germanis binsel appellatam i e Loxiam pyrrhulam. Ampelis garrula *L* Billerbeck de loc nonnullis Ar hist an diff Hildeshemii 1806. Turdus pilaris G 6. St. M 302. in incerto reliq Su 160, 156. AZι I 97, 54).

κολλώδης. τὸ κολλῶδες πκα 6. 927 b12. 12. 928 a28. coni syn γλίσχρον πβ 22. 868 b3. λζ 2. 965 b27. ὑγρότης κολλώδης Ζιγ 5. 515 b17. συνεχὲς ϗ κολλῶδες Ζγγ 8. 758 a17. κολλῶδες τὸ συνεστηκός Ζιζ 14. 568 b11. δένδρων δάκρυα ϗ ἄλλα τὰ κολλωδέστατα Ζι 40. 623 b30.

κολοβός, def Μδ 27 Bz. οὐδὲν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀλλὰ τέλεια ϗ ὅλα f 108. 1495 b7. ζῷα κολοβά Ζγβ 7. 746 a9. ἐκ κολοβῶν γίνεται κολοβά, ὁλόκληρα Ζγα 17. 721 b17. 18. 724 a3. Ζιη 6. 585 b36. ϗ πλεονάζει ϗ κολοβὰ γίνεται τὰ μέρη Ζγδ 4. 770 b32. — ἡ βραχεῖα (ἐν τῇ τελευτῇ) διὰ τὸ ἀτελὴς εἶναι ποιεῖ κολοβόν Ργ 8. 1409 a18. — κολοβῶς ἐρωτᾶσθαι, syn μὴ σαφῶς τι 17. 176 a40.

κολοβοῦν. ὁμοπαθείᾳ τοῦ κεκμηκότος κολοβοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ τε κουρᾷ τῶν τριχῶν ϗ τῇ τῶν στεφάνων ἀφαιρέσει f 108. 1495 b15. τῇ φώκῃ κεκολοβωμένοι πόδες Ζια 1. 487 b24. μόρια κεκολοβωμένα Ζγδ 4. 771 a2. Ζμδ 12. 695 b2. ἐνταῦθα (ἐν ταῖς χελώναις) ἡ φύσις κεκολόβωται Ζμγ 8. 671 a16.

κολόβωμα. οὐκ ἴσον τὸ κολόβωμα ϗ τὸ λοιπόν Μδ 27. 1024 a13.

κολόβωσις τῶν ἀντιστοίχων ποδῶν Ζπ 8. 708 b8.

κολοιός refertur inter τὰ κορακώδη Ζγγ 6. 756 b21. κολοιῶν ἐστὶν εἴδη τρία (κορακίας, λύκος, βωμολόχος cf h v) Ζι 24. 617 b16. ὁ δρυοκολάπτης ἔχει τοὺς ὄνυχας βελτίους τῶν κολοιῶν (κελεῶν Su), ἴυγξ ὄνυχας ἔχει μεγάλους ὁμοίως μέντοι πεφυκότας τοῖς τῶν κολοιῶν (κολιῶν v l, S Picc Busm) Ζι 9. 614 b5. β 12. 504 a19. (τοῦ στομάχου) τὸ πρὸς τὴν κοιλίαν τεῖνον ἔχουσιν εὐρὺ ϗ πλατὺ κολοιὸς ϗ κόραξ ϗ κορώνη Ζιβ 17. 509 a1. κολοιῶν ἀναρίθμητοι μυριάδες παρὰ τοῖς Ἐνέτοις (v l κολιοί) θ 119. 841 b29, 842 a1. δῆλον τοῦτο (ἡ τοῖς ῥύγχεσι πρὸς ἄλληλα κοινωνία) ἐπὶ τῶν τιθασευομένων κολοιῶν Ζγγ 6. 756 b22. κόραξ δὲ αὖ κορώνη ϗ κολοιὸς δείλης ὀψίας εἰ φθέγγοιντο· κολοιοὶ ἱερακίζοντες· mores f 241. 1522 b5, 8. 271. 1527 a27. οἱ κολοιοὶ ἐκ τῶν νήσων πετό-

μενοι τοῖς γεωργοῖς σημεῖον αὐχμοῦ ϗ ἀφορίας εἰσίν· ἐὰν δὲ ἔμμετροι (?) χωρῶσιν, εὐκαρπίαν δηλοῦσιν f 240. 1522 ^{a}27. κολοιὸν ποτὶ κολοιόν Ηθ2. 1155 ^{a}34. κολοιὸς παρὰ κολοιὸν ἱζάνει ημβ11. 1208 ^{b}9. ηεη1. 1235 ^{a}8. Ρα11. 1371 ^{b}17. cf παροιμία. (monedula Gazae, graculus Scalig, kolois Thomae. choucas C II 225. monedularum sp G 36. S II 71. 126. 492. Corvus monedula KaZι 74, 7. 93, 34. Su 124, 77. 128, 88. St. AZι I 97, 55 cf AZγ29. M 301. 345. 347. syn τὰ κορακώδη μικρά sec Lichtenstein, üb gracula, Abh der Berl Akad 1816-17 p 153. Pelecanus graculus Cr.) — ἔστι δὲ ϗ ἄλλο γένος κολοιῶν περὶ τὴν Λυδίαν ϗ Φρυγίαν, ὃ στεγανόπουν ἐστίν Ζι24. 617 ^{b}19. (Graculus palmipes G 40. Corvus marinus Su 157, 149. fort Phalacrocorax pygmaeus AZι I 98, 56. Pelecanus carbo *L* Lichtenstein ib.)

κολόκυνθα, κολοκύνθη (Lob Phryn 437) ἄνθος ἔχουσα, ἄκαρπος πκ3. 923 ^{a}14. κολόκυνθαι πῶς φυτεύονται πκ14. 924 ^{a}36. 9. 923 ^{b}16. τοῦ μετοπώρου τὴν κολοκύνθην ἁλὶ πάττοντες Ζιθ10. 596 ^{a}21. σάλπη κολοκύνθῃ θηρεύεται Ζιθ2. 591 ^{a}16 (Cucumis sativa, Cucurbita Pepo *L.* Fraas 104).

κόλον (v l κῶλον), τὸ καλούμενον Ζμγ14. 675 ^{b}7. colon.

κολούειν τοὺς ὑπερέχοντας, coni φυγαδεύειν, ἀναιρεῖν Πγ13. 1284 ^{a}37. ε11. 1313 ^{a}40. κολούειν τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλήν Πβ12. 1274 ^{a}8.

κόλουσις τῶν ὑπερεχόντων σταχύων Πε10. 1311 ^{a}21.

Κολοφών Πδ4. 1290 ^{b}15. — Κολοφώνιοι Πε3. 1303 ^{b}10. f 542. 1568 ^{a}13. Κολοφωνίων πολιτεία f 472. Κολοφώνιος Ξενοφάνης Οβ13. 294 ^{a}23. f 65. 1486 ^{b}31, Θεόδωρος ποιητής f 472. 1556 ^{a}4, Antimachus, Mimnermus f 626. 1584 ^{a}7, 8.

κόλπος. ἔχοντα τι ἐν τοῖς κόλποις ἐκβάλλειν κ6. 398 ^{b}31. — οἱ κόλποι τῆς κοιλίας Ζιδ5. 530 ^{b}27. — κόλποι, dist πελάγη ἀναπεπταμένα πκϛ40. 945 ^{a}1. ἐν τῷ κόλπῳ, ἔξω μα7. 344 ^{b}36. πορφύραι ἐν τοῖς κόλποις μεγάλαι Ζιε15. 547 ^{a}7. κόλπος Σκυλλητικός, Λαμητικός Πε10. 1329 ^{b}12, Ἰνδικός, Περσικός κ3. 393 ^{b}3, Ἀραβικός κ3. 393 ^{b}16, 29.

κολποῦται ὑμὴν φυσώμενος Ζιγ1. 510 ^{b}32.

κόλυθρος. τοὺς κολύθρους ὑφαρπάζειν πιϛ4. 913 ^{b}20.

κολυμβᾶν. τὰ ὦτα ἐν τῇ θαλάττῃ ῥήγνυται τοῖς κολυμβῶσιν πλβ2. 960 ^{b}8. 11. 961 ^{a}24. μύες χερσαῖοι κολυμβῶσιν θ125. 842 ^{b}7.

κολυμβητής. οἱ κολυμβηταὶ τί πορίζονται πρὸς τὴν ἀναπνοήν Ζμβ16. 659 ^{a}9. πλβ5. 960 ^{b}31. 3. 960 ^{b}15. χαλκὸς κολυμβητής θ58. 834 ^{b}22.

κολυμβίς (cf Lob Prol 450). refertur inter τὰ ἔνυδρα ϗ πτηνά (v l κόλυμβος) Ζια1. 487 ^{a}23, et inter τῶν στεγανοπόδων τὰ βαρύτερα περὶ ποταμοὺς ϗ λίμνας Ζιθ3. 593 ^{b}17. (kalimbus Thomae. colymbe C II 239 cf S I 600, II 462. St. K. Cr. Podiceps minor Su 155, 145. AZι I 98, 57. Podiceps cristatus KaZι 7, 12.)

Κολχίς. Αἰήτης ἐν Κολχίδι f 596. 1577 ^{a}4.

κολωνοὶ ἀπορρηγνύμενοι μβ7. 365 ^{b}8.

κομᾶν καλὸν ἐν Λακεδαίμονι Ρα9. 1367 ^{a}29. κομῶν ϗ αὐχμηρός Ργ11. 1413 ^{a}9. — metaph ἡ γῆ φυτοῖς κομῶσα παντοδαποῖς κ5. 397 ^{a}24.

κόμη. 1. ἔχει ἡ θήλεια τευθίς, ἐάν τις διαστείλας θεωρήσῃ τὴν κόμην εἴσω, ἐρυθρὰ δύο οἷον μαστούς Ζιε18. 550 ^{b}18 Aub. (fort 'branchias, quas in cancris et ostracodermis simili vocabulo τὰ τριχώδη appellat' S. κοιλίαν ci Scalig ex versione Gazae). — 2. ἡ κόμη τοῖς ἄστροις οἷον ἅλως ἐστίν μα7. 344 ^{b}6, 2. οὔτε περὶ ἥλιον οὔτε περὶ σελήνην γίγνεται κόμη μα8. 346 ^{a}15. κόμην λαμβάνειν, ἔχειν μα6. 343 ^{a}1, 17, 27, 30, ^{b}9, 12. κόμη ἀμαυρά μα6. 343 ^{b}12.

κομήτης. φαλακρὸς ὢν οὐ πάλιν κομήτης ἐγένετο Κ10. 13 ^{a}35. — de stella crinita ubi usurpatur κομήτης, proprie adiectivum est (ὁ ἀστὴρ) καθ' ἑαυτὸν φαίνεται κομήτης, γίγνεται κομήτης μα7. 344 ^{a}35, ^{b}1, ἀστὴρ κομήτης, ὁ ἀστὴρ ὁ κομήτης, οἱ κομῆται ἀστέρες μα6. 343 ^{b}5. 7. 344 ^{a}21, 32, ^{b}33, 34. 8. 345 ^{b}12, sed omisso v ἀστήρ in substantivi usum abit μα1. 338 ^{a}23. 3. 339 ^{a}35 al. de cometis aliorum opiniones persequitur Ar μα6, suam sententiam exponit μα7. cf κ4. 395 ^{b}9. 2. 392 ^{b}4. dist πωγωνίας μα7. 344 ^{a}22. οἱ πολλοὶ τῶν κομητῶν ἐκτὸς γίνονται τῶν τροπικῶν μα8. 346 ^{a}14. οἱ κομῆται σημαίνουσι πνεύματα ϗ αὐχμούς μα7. 344 ^{b}19. aliquot cometas quo tempore apparuerint Ar significat μα6. 343 ^{b}1, 5, 18. 7. 344 ^{b}33, 345 ^{a}2. ὁ μέγας κομήτης μα6. 343 ^{b}1. 7. 344 ^{b}34.

κομιδὴ καρπῶν Πη16. 1335 ^{a}21. — ἡ κομιδή, i e τὸ κομίζεσθαι, τὸ ἀπολαβεῖν τὸ ἀργύριον Φβ5. 197 ^{a}1. Ηι7. 1167 ^{b}31. οβ1349 ^{a}7, 1351 ^{b}3, 8.

κομιδῇ φαῦλοι Ηι4. 1166 ^{b}5. κ1. 1172 ^{a}28. κομιδῇ ἀναισθήτου ἐστίν Ηγ7. 1114 ^{a}10. κομιδῇ σοφιστικόν ατ969 ^{b}8. κομιδῇ εὐῆθες f 202. 1514 ^{b}23. μήτε λίαν παλαιὰ μήτε κομιδῇ νέα πιη10. 917 ^{b}14. κομιδῇ ἐοικέναι τινί κ6. 399 ^{a}35.

κομίζειν. εἰ πνεῦμα κομίσαι ποι Ηγ1. 1110 ^{a}3. — κομίσαι τοιαύτην θέσιν, κομίζειν τὰς θέσεις ἐν τῷ ὑπάρχειν τδ2. 123 ^{a}4. β1. 109 ^{a}9. οἱ κομίσαντες τὴν δόξαν ταύτην, οἱ κομίζοντες ἀλλοτρίας δόξας Ηα4. 1096 ^{a}17. τθ5. 159 ^{b}30. ἕτερα τούτοις (τοῖς οὖσιν) ἴσα τὸν ἀριθμὸν ἐκόμισαν ΜΑ9. 990 ^{b}2. — med τὰς δυνάμεις πρότερον κομιζόμεθα Ηβ1. 1103 ^{a}27. κομισόμενος τὸν ἔρανον Φβ5. 196 ^{b}34. ὡς κομιούμενος τὰς χάριτας, τὴν ἴσην Ηι7. 1167 ^{b}24. θ15. 1163 ^{a}18. οἰόμενος κομιεῖσθαι ἐδάνεισεν Ηι2. 1165 ^{a}8, 9. — pass τὴν ἡμέραν αἱ ῥυάδες κομίζονται, τὴν νύκτα ἡσυχάζουσιν Ζιθ13. 598 ^{b}22, 23.

κόμμι (in libris de plantis scriptum exhibetur κόμι) εἰς ι τελευτᾷ πο21. 1458 ^{a}15. ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα ψύξει ἐστίν, οἷον κόμμι μδ10. 388 ^{b}20. τὸ ἤλεκτρον ὅμοιον κόμμι (κόμμει Bsm) θ81. 836 ^{b}5. τινὰ τῶν φυτῶν ἔχουσί τι ὑγρὸν ὡς κόμι φτα3. 818 ^{a}4. β9. 829 ^{a}16. dist γάλα φτα7. 821 ^{b}40. β9. 829 ^{a}15. κόμι Ἀραβικόν φτα3. 818 ^{a}5. κόμεος φτα7. 821 ^{a}39 (v l κόμεως), ^{b}40. κόμεων φτα7. 821 ^{b}10 (cf Langkavel Bot der sp Griechen p 1).

κομμιώδης. τὰ γλίσχρα ϗ κομμιώδη Ζι41. 628 ^{b}27.

κόμμος. κόμμοι, θρῆνος κοινὸς χοροῦ ϗ ἀπὸ σκηνῆς πο12. 1452 ^{b}24, 18.

κομμοῦν. φαίνονται καλοὶ κομμώσαντες αὐτούς τι1. 164 ^{b}20.

Comparationis gradus. comparativus ubi positivus sufficiat, βέλτιον ἴσως Ηα4. 1096 ^{a}11. κ10. 1181 ^{b}14. φ2. 806 ^{a}36. — duo comparativi per ἢ coniuncti, ubi duae eiusdem subiecti qualitates inter se conferuntur, σεμνότεροι ἢ βαρύτεροι Ρβ17. 1391 ^{a}26. ὅτι νευστικώτερά ἐστιν ἢ πορευτικώτερα Ζμδ8. 684 ^{a}18. μορφὴ ἡδίων ἢ γενναιοτέρα sim φ5. 809 ^{b}10, 18, 810 ^{a}2, 18. πα37. 863 ^{b}9. ε11. 881 ^{b}33. — comparativo additum μᾶλλον (ubi quidem saepe dubites, utrum μᾶλλον 'magis' an 'potius' significet) τγ1. 116 ^{b}24 Wz. μα10. 347 ^{b}7. Ζι1. 608 ^{b}5. Ζγα18. 725 ^{b}32. Ζμδ8. 684 ^{a}25. Ηδ1. 1120 ^{a}17. Ρα7. 1364 ^{b}2. ακ804 ^{a}13. φ1. 805 ^{b}18. μχ19. 853 ^{b}17 al. (Ρα7. 1364 ^{b}2, quem locum Wz l l affert, μᾶλλον non pertinet ad comparativum, Vhl Rhet p 53.) — comparativo ἧττον additum, ἧττον οὖν ὁρῶσιν ἀκριβέστερον πλα2. 957 ^{b}8; similiter μή additum comparativo efficere potest comparativum notionis

contrariae, τὰ βεβαιότερα (βελτίω) τῶν μὴ βεβαιοτέρων (i e τῶν ἀβεβαιοτέρων vel τῶν ἧττον βεβαίων) Ρα7. 1364 b31. — superlativus comparativi vim in se continet, ita ut vel ipse coniungatur cum genetivo comparativo, ὁμοιότατος τῶν ἄλλων sim Πβ6. 1265 b30. Ργ1. 1404 a32. Ζμγ6. 669 b5. 4. 666 b9. τῶν λοιπῶν ρ1. 1420 a13. βέλτιστος αὐτὸς αὑτου Ρα11. 1371 b30. μέγιστα γίνεται ταῦτα τὰ γένη αὐτῶν ἐν τοῖς ἀλεεινοτάτοις Ζια5. 490 a24, et cum particula ἤ comparativa (p 312 a50), vel addatur alterum membrum, ad quod e superlativo comparativus repetatur, λεπτότατον γὰρ τῶν πάντων ὑγρῶν τὸ ὕδωρ ἐστί, ϗ αὐτου του ἐλαίου αι4. 441 a23. Ζμβ7. 653 a27. — superlativo μάλιστα additum: ὁ μὲν ουν ἄνθρωπος ἀπολελυμένην τε ϗ μαλακωτάτην ἔχει μάλιστα τὴν γλῶτταν ϗ πλατεῖαν Ζμβ17. 660 a18. — superlativus et comparativus inter se referuntur, ubi idem modus utroque loco ponendus erat, ἀεὶ τὸ βέλτιστον ἦθος βελτίονος αἴτιον πολιτείας (i e τὸ βέλτιστον βελτίστης vel τὸ βέλτιον βελτίονος) Πθ1. 1337 a18. Ρα7. 1364 b30. — superlativus per attractionem in eodem genere positus ac genetivus partitivus, τῆς αὐλητικῆς ἡ πλείστη sim πο1. 1447 a15. Ογ1. 298 b2.

κόμψευμα. τὸ κόμψευμα ἂν εἴη του το ψεῦδος μα13. 349 a30.

κομψός. τὸ θῆλυ τους πόδας ἔχει κομψοτέρους φ5. 809 b9. — μή μοι τὰ κόμψ', ἀλλ' ὧν πόλει δεῖ (Eur fr 16) Πγ4. 1277 a19. οἱ Σωκράτους λόγοι ἔχουσι τὸ κομψὸν ϗ τὸ καινοτόμον ϗ τὸ ζητητικόν Πβ6. 1265 a12. — τῶν ἰατρῶν ὅσοι κομψοὶ ϗ περίεργοι αν21. 480 b27. — κομψῶς λέγεται, κομψῶς ϗ περιττῶς εἴρηται, ουχ ἱκανῶς δέ (ουκ ἀληθῶς δέ) sim Οβ13. 295 b16. 9. 290 b14. Πδ4. 1291 a11. πιζ3. 916 a35. οἱ μὲν ἁπλουστέρως λέγοντες, οἱ δὲ κομψοτέρως τῷ λόγῳ προσάγοντες Ογ5. 304 a13.

Κόνδαλος Μαυσώλου ὕπαρχος οβ1348 a18-34.

κόνδυλος, δακτύλου τὸ καμπτικόν Ζια15. 493 b28.

κονία. 1. pulvis. κονίῃσιν ἐμίχθη (Hom K 457) Ζμγ10. 673 a16. τὰ πλεῖστα τῶν ὀρυκτῶν ἐστὶ τὰ μὲν κονία κεχρωματισμένη, τὰ δὲ λίθος ἐκ τοιαύτης γεγονὼς συστάσεως μγ6. 378 a25. — 2. i q τέφρα. τὸ διὰ τῆς κονίας ἠθούμενον ὕδωρ γίνεται πικρόν μβ3. 357 b1 (cf τὸ διὰ τῆς τέφρας ἠθούμενον γίνεται ἁλμυρόν, πικρόν μβ1. 353 b15. 3. 357 a31. δ11. 389 a28, b2. αι4. 441 b5). ταὐτὸ ἀγγεῖον τήν τε κονίαν ϗ τὸ ὕδωρ χωρεῖν ἅμα, ὅσον ἑκάτερον χωρὶς ἐγχεόμενον πκε8. 938 b25, coll b27. Φδ6. 213 b21. — 3. lixivium. ὕδατός ἐστι μᾶλλον κονία, coni οἶνος, ουρον, ὄξος μδ7. 384 a13 Ideler. 10. 389 a10, 27. cf β3. 358 b9. πα38. 863 b17. ζ9. 887 b7. λ2. 966 b28. ἡ κονία ξανθὴ γίνεται, του φλογοειδους ϗ μέλανος ἐπιχρώζοντος τὸ ὕδωρ χ1. 791 a8.

κονίαμα. ὅταν ἀποπέσῃ τὸ ἐναλειφθὲν του κονιάματος Ζγα19. 726 b27. τὰ ἐν τοῖς τοίχοις, ἐν ταῖς δεξαμεναῖς κονιάματα χ1. 791 b27. 5. 794 b32. τὰ κονιάματα μᾶλλον ἠχεῖ πια7. 899 b22.

κονιᾶν. οἱ ἐγχελυοτρόφοι κονιῶνται τους ἐγχελεῶνας Ζιθ2. 592 a4. — φασιανοὶ ἐὰν μὴ κονιῶνται (Bk, κονίωνται recte Pic Aub) Ζιε31. 557 a12.

κονίειν. ὄρνιθες κονίονται ϗ λουνται Ζιι49B. 633 b4. inde (coll b2) Ζιε31. 557 a12 scribendum est φασιανοὶ ἐὰν μὴ κονίωνται διαφθείρονται. cf κονιᾶν.

κονιορτὸς τοιου τος γίνεται θ89. 837 b12. ἀπρεπὲς ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ ϗ κονιορτῷ f 175. 1507 b12.

κονιορτώδης. τὸ ψῆγμα ϗ ἄλλα γεώδη ϗ κονιορτώδη ἐπὶ του ἀέρος Οδ6. 313 a20. ἔρια κονιορτώδη Ζιε32. 557 b3.

κόνις. ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε (Hom I 385) Ργ11. 1413 a31.

κονίς. ἐκ τῶν φθειριῶν ὀχευομένων αἱ καλούμεναι κονίδες, ἐκ τῆς ὀχείας πάντα (φθεῖρες, ψύλλαι, κόρεις) γεννᾷ τὰς καλουμένας κονίδας, ἐκ δὲ τούτων ἕτερον ουθὲν γίνεται πάλιν Ζιε1. 539 b11. 31. 556 b23.

κόνισις. δρόμου δεῖ ϗ πάλης ϗ κονίσεως (v l κινήσεως mouvement énergique Saint-Hilaire 181) Οβ12. 292 a26. — καλουσιν οἱ μελιττουργοὶ του το (τὰ καλούμενα δάκρυα) κόνισιν (κώνησιν, κύνισιν v l, κώνυσιν Ald et C, κόμμωσιν ex Plinio S Did Pic) Ζιι40. 623 b31 Aub. Stopfwachs.

κονιστικός. εἰσὶ τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κονιστικοί, οἱ δὲ λουσται, οἱ δ' ουτε κονιστικοὶ ουτε λουσται Ζιι49B. 633 a29.

κονίστρα. οἱ βαρεῖς τῶν ὀρνίθων ου ποιουνται νεοττιάς ἀλλ' ἐν τῷ λείῳ κονίστραν, ὄρτυξ νεοττιὰν ου ποιεῖ ἀλλὰ κονίστραν Ζιι8. 613 b9. f 269. 1526 b42.

Κόννος, comoedia Cratini f 578. 1573 a12.

κοντός. ὠθεῖν κοντῷ τὸν ἱστόν Ζκ2. 698 b22.

κόνυζαν προσενέγκαι Ζιδ8. 534 b28.

Κόνων ὡς Εὐαγόραν ἦλθεν Ρβ23. 1399 a4. Θρασύβουλον θρασύβουλον ἐκάλει Ρβ23. 1400 b18.

κοπάζειν. ὅταν ἡ λίμνη κοπάσῃ ἢ ξηρὰ γένηται πκγ34. 935 a18.

κοπὴ νεφῶν ἐργάζεται τὸ ἀφρῶδες κ4. 394 a34.

κοπιᾶν. ὅταν κοπιάσωσιν ἐλέφαντες διὰ τὸ μὴ κοιμηθῆναι Ζιθ26. 605 a30. οἱ κοπιῶντες ἐξονειρώττουσιν πγ33. 876 a9. τοῖς κοπιῶσι προστάττουσιν ἐμεῖν πε7. 881 a12. — pass κόπος γίνεται ὀστῶν θλωμένων ϗ πιεζομένων ϗ κοπιωμένων πε7. 881 a14. — metaph ὅταν στῇ ϗ οἷον κοπιάσῃ (ἡ διάνοια) πιη1. 916 b15. 7. 917 a35 Bz Ar St IV 413.

κοπιαρώτεροι περίπατοι πε1. 880 b16. κοπιαρώτερόν ἐστιν πε8. 881 a39.

κοπιώδεις περίπατοι, κοπιωδέστεροι πε40. 885 b2, a17.

κόπος συντηκτικόν υ3. 456 b34. κόπος πυρετου αἴτιος μτ1. 462 b29. ἰᾶσθαι τους θερινους κόπους λουτρῷ πα39. 863 b19. ε38. 884 b36. κόπος πῶς γίνεται πε7. 881 a13. ὅσα ἀπὸ κόπου πε.

κοπρία. κατορύττειν εἰς τὰς κοπρίας θ141. 845 a5.

κοπρολόγος. τοῖς ἀστυνόμοις μέλει περί τε τῶν αὐλητρίδων ϗ ψαλτριῶν ϗ κοπρολόγων ϗ τῶν τοιούτων f 408. 1546 a41.

κόπρος. refertur inter τὰ περιττώματα Ζιγ2. 511 b9. τὰ ἐκ τῶν ἀποκρίσεων, οἷον τὸ ἐκ τῆς κόπρου πδ13. 878 a24. opp τὸ ουρον πιγ1. 907 b23. ουτ' ἔτι πρόσφατος ουτ' ἤδη κόπρος Ζμγ14. 675 b32. ξηρότερα γίνεται τὰ σηπόμενα πάντα, ϗ τέλος γῆ ϗ κόπρος μδ1. 379 a23. κόπρος ἡ μεμιγμένη, ἡ χωριζομένη, κατείργασται, ξηρά Ζιε19. 552 a21 Aub (cf S II 405). 31. 556 b26. κατορύττειν ᾠὰ εἰς τὴν κόπρον Ζιζ2. 559 b2. αἱ ἀνθρῆναι περὶ τὴν κόπρον διατρίβουσι Ζιι42. 628 b34. ζῷα ἐν τῇ κόπρῳ Ζιε19. 551 a4. ζ15. 569 b18. οἱ κάνθαροι ἣν κυλίουσι κόπρον, ἐν ταύτῃ φωλεύουσι ϗ ἐκτίκτουσι Ζιε19. 552 a17. τὰ μαλακόστρακα ϗ κόπρον νέμονται, δελεάζεται ἡ σάλπη τῇ κόπρῳ Ζιθ2. 590 b11. δ8. 534 a16. — ἡ πάρδαλις ζητεῖ τὴν του ἀνθρώπου κόπρον, ὁ ἔποψ ποιεῖται τὴν νεοττιὰν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης κόπρου Ζιι6. 612 a8, 10. 15. 616 b1. — βονάσου κόπρος ἐπικαίει Ζιι45. 630 b12. αἱ ῥοιαὶ χοιρείας κόπρου ἐμβεβλημένης ταῖς ῥίζαις βελτιουνται φτα7. 821 a36. cf f 255. 1525 b5. — αἱ ὄρνιθες αὐταὶ ἐκβάλλουσι τὴν κόπρον ἐκ τῆς νεοττιᾶς, opp διδάσκουσι τους νεοττους προΐεσθαι Ζιι7. 612 b29, 31 Aub. προΐενται κόπρον τὰ σηπίδια Ζιε18. 550 a30. ἔνιοι σκώ-

ληκες κόπρον ἔχοντες φαίνονται, αἱ δὲ νύμφαι οὔ Ζιε19. 551 ᵇ1, 3. 23. 555 ᵃ4. — ὁ Λιβὺς ἐρωτηθεὶς ποία κόπρος ἀρίστη, 'τὰ τοῦ δεσπότου ἴχνη', ἔφη οα6. 1345 ᵃ4, cf παροιμία.

κοπρώδης. ἡ τροφὴ κάτω προιοῦσα γίνεται κοπρώδης ϗ ἐξικμασμένη Ζμγ14. 675 ᵇ30.

κόπτειν. ὅταν πνεῦμα κοπτόμενον ἐμπρησθῇ πρῶτον μβ8. 367 ᵃ10. κόπτειν σιδηρίῳ ὀξεῖ, τὰς πέτρας λίθοις Ζι14. 616 ᵃ26. δ8. 534 ᵃ2. αἱ θήλειαι (ἰχθύες) κόπτουσιν ὑπὸ τὴν γαστέρα τοῖς στόμασιν Ζιε5. 541 ᵃ16. ὁ κίρκος ἕλκη ποιεῖ κόπτων Ζι1. 609 ᵇ5. κόψαντες τὴν πορφύραν χ5. 795 ᵇ12. — ὁ ἁλιάετος ϗ περὶ τὴν θάλατταν διατρίβει ϗ τὰ λιμναῖα κόπτει (depraedatur) Ζιθ3. 593 ᵇ24. — κόψαι χαλκόν, νόμισμα, ἕτερον χαρακτῆρα οβ1350 ᵃ24, 1348 ᵇ26, 1347 ᵃ10.

κοπώδης. περίπατοι κοπώδεις, opp ἄκοποι πε11. 881 ᵇ37, 39. 35. 884 ᵇ8, 10 al. cf κοπιαρός, κοπιώδης. ὁ ἔμετος κοπῶδες πε7. 881 ᵃ13.

κορακίας. κολοιῶν ἓν εἶδος· οὗτος ὅσον κορώνη, φοινικόρυγχος Ζι24. 617 ᵇ16. (graculus Gazae. crave ou coracies C II 225. S II 492. Corvus graculus Lichtenstein, cf κολοιός, K 984, 1. AZγ 29. G 37. Corvus graculus et Fregilus graculus et Pyrrhocorax alpin AZι I 97*a*. Su 124, 80. Cr. cf M 345.)

κορακῖνος Lob Prol 207. 208. refertur inter τὰ ἀγελαῖα, μικρά, μόνιμα Ζι2. 610 ᵇ5. ζ17. 570 ᵇ21. ε10. 543 ᵃ31. f 285. 1528 ᵃ42. φωλεῖ τοῦ χειμῶνος, συμφέρει τοῖς κορακίνοις ὡς εἰπεῖν παρὰ τοὺς ἄλλους ἰχθῦς τὰ αὐχμώδη μᾶλλον τῶν ἐτῶν Ζιθ15. 599 ᵇ3. 19. 602 ᵃ12. κύει πολὺν χρόνον, ἄριστός ἐστι κύων Ζιζ17. 570 ᵇ26. θ29. 607 ᵇ24. οἱ καλούμενοι κορακῖνοι (v l καρκῖνοι) ἐνιαχοῦ τίκτουσι περὶ τὸν πυραμητόν, περὶ τὸ μετόπωρον, πρὸς τῇ γῇ ϗ βρυώδεσι ϗ δασέσιν Ζιζ17. 571 ᵃ25, 570 ᵇ22. ε10. 543 ᵇ1. τίκτει ὕστερον τῆς τρίγλης ἐπὶ τῶν φυκίων ἐκπορευόμενος, διὰ τὸ βιοτεύειν ἐν τοῖς πετραίοις χωρίοις Ζιζ17. 570 ᵇ25. ταχεῖα ἡ αὔξησις Ζιε10. 543 ᵃ30. (crasceon, foracinus Alberti S I 285, 474. Corvina nigra R et Belon. coracin C II 245. corp Ar syn pisc 65, gen pisc 28. le corbeau Scalig 309. Sciaena umbra *L* Lichtenstein cf κολοιός 153. Acipenser huso St. Sparus chromis K 646, 6. Cr. Cuv V 90. in incerto rel AZι I 132, 36.)

κοράκιον, φύλλον τι θ86. 837 ᵃ20. cf Beckm p 180.

κορακοειδής. τὸ τῶν κορακοειδῶν ὀρνίθων γένος, ἀγνευτικόν, σπανίως ποιεῖται τὴν ὀχείαν Ζια2. 488 ᵇ5. cf M 301. v κορακώδης.

κορακώδης. τὴν τοῖς ῥύγχεσι πρὸς ἄλληλα κοινωνίαν πάντα ποιεῖται τὰ κορακώδη τῶν ὀρνέων· δῆλον τοῦτο ἐπὶ τῶν τιθασευομένων κολοιῶν Ζγγ6. 756 ᵇ21. ῥύγχος ἰσχυρὸν ϗ σκληρὸν ϗ κόραξι ϗ κορακώδεσι Ζμγ1. 662 ᵇ7. cf M 301. v κορακοειδής.

κόραξ (v l κόρας θ126. 842 ᵇ10). 1. avis. *a.* τὸ τῶν κοράκων γένος f 102. 1494 ᵇ19, 22. refertur inter τὰ κατὰ πόλεις εἰωθότα μάλιστα ζῆν Ζι23. 617 ᵇ13. ἔχει τὸ ῥύγχος ἰσχυρὸν ϗ σκληρόν, τοῦ στομάχου τὸ πρὸς τὴν κοιλίαν τεῖνον εὐρὺ ϗ πλατύ, χολὴν πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζμγ1. 662 ᵇ7. Ζιβ17. 509 ᵃ1. 16. 506 ᵇ21. ἐνίοτε γίνεταί (τινα) τῶν μονοχρόων ἐκ μελάνων τε ϗ μελαντέρων λευκὰ οἷον κόραξ ϗ στρουθὸς ϗ χελιδόνες Ζιγ12. 519 ᵃ6. cf χ6. 789 ᵃ9. ϗ τῶν κοράκων τὰ πτερώματα τὸ τελευταῖον εἰς τὸ ξανθὸν χρῶμα μεταβάλλει, τῆς τροφῆς ἐν αὐτοῖς ὑπολειπούσης χ6. 799 ᵇ1 (Prantl de color 143). οὐ μεταβάλλει τὰς χρόας πι7. 891 ᵇ16 (Prantl 133). κόραξ οὐ λευκός Αβ3. 55 ᵇ26. — ἡ μὲν ὀχεία ὀλιγάκις ὁρᾶται, ἡ δὲ τοῖς ῥύγχεσι πρὸς ἄλληλα κοινωνία πολλάκις, εἰσὶ γάρ τινες οἳ λέγουσι κατὰ τὸ στόμα μίγνυσθαι τοὺς κόρακας Ζγγ6. 756 ᵇ19, 14. τίκτει ϗ τέτταρα ϗ πέντε· οὐ μόνον δύο, ὥσπερ φασί τινες, ἀλλὰ ϗ πλείω Ζι31. 618 ᵇ13. ζ6. 563 ᵇ1. ἐπῳάζει περὶ εἴκοσιν ἡμέρας ϗ ἐκβάλλει τοὺς νεοττούς, ὅταν οἷοί τ' ὦσιν ἤδη πέτεσθαι, ὕστερον δὲ ϗ ἐκ τοῦ τόπου ἐκδιώκει Ζιζ6. 563 ᵇ2. ι31. 618 ᵇ11. θ126. 842 ᵇ13. ἀεὶ φανερός, οὐ μεταβάλλει τοὺς τόπους οὐδὲ φωλεύει, ἐκτοπίζουσιν Ζι23. 617 ᵇ12, 14. θ126. 842 ᵇ12. ἐρημία κοράκων· ἐν τοῖς μικροῖς (λυπροῖς ci Aub) χωρίοις ϗ ὅπου μὴ ἱκανὴ τροφὴ πλείοσι, δύο μόνοι γίνονται, ἐν Κράννωνι δύο μόνοι Ζι31. 618 ᵇ15, 9. θ126. 842 ᵇ10. ἐλάττους ἐν Αἰγύπτῳ Ζιθ28. 606 ᵃ24. ἔχουσιν αἴσθησίν τινα τῆς παρ' ἀλλήλων δηλώσεως Ζι31. 618 ᵇ16. κόραξ ϗ ἀλώπηξ ἀλλήλοις φίλοι, πολεμεῖ τῷ αἰσάλωνι, τῷ ἰκτίνῳ, ταύρῳ ϗ ὄνῳ διὰ τὸ τύπτειν ἐπιπετόμενος αὐτοὺς ϗ τὰ ὄμματα κολάπτειν αὐτῶν Ζι1. 609 ᵇ32, 33, ᵃ20, ᵇ5. — δύο κόρακες περὶ τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν θ137. 844 ᵇ6. quomodo tempestatem nuntient f 241. 1522 ᵇ3, 5. mores f 271. 1527 ᵃ26. τὸ τῶν κοράκων γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην φαγὸν βοτάνην μεθύσκεται f 102. 1494 ᵇ19, 22. de proverbio εἰς κόρακας f 454. 1552 ᵇ1-27. — οἱ δὲ τὴν ῥῖνα ἐπίγρυπον ἔχοντες ἀπὸ τοῦ μετώπου εὐθὺς ἀγομένην ἀναιδεῖς· ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς κόρακας· οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς στιλπνοὺς ἔχοντες λαγνοί· ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς ἀλεκτρυόνας ϗ κόρακας (ϗ κόρακας om Anonym Rose Ar Ps 706) φ6. 811 ᵃ35, 812 ᵇ12 (Corvus corax, hodie κόραξ, κάρακας, κόρκοραξ Lnd 71, E 45. cf C II 246. S II 140. G 33. Su 123, 75. KaZι 85, 33. AZι I 98, 58. M 133. 301.) — *b.* ὁ καλούμενος κόραξ ἐστὶ τὸ μὲν μέγεθος οἷον πελαργός, πλὴν τὰ σκέλη ἔχει ἐλάττω, στεγανόπους δὲ ϗ νευστικός, τὸ δὲ χρῶμα μέλας· καθίζει δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων ϗ νεοττεύει ἐνταῦθα μόνος τῶν τοιούτων, refertur inter τὰ βαρύτερα τῶν στεγανοπόδων, περὶ ποταμοὺς ϗ λίμνας ἐστί Ζιθ3. 593 ᵇ18, 15, 16. (Phalacrocorax carbo G 34. Su 156, 147. KaZι 85. 33. AZι I 98, 59). — 2. κόρακα ἐν τοῖς ἄστροις ἔθηκεν f 329. 1533 ᵃ7, 26.

Κόραξ. ἡ Κόρακος τέχνη Ρβ24. 1402 ᵃ17. f 131. 1500 ᵇ10. τὸ ἕτερον Κόρακος βιβλίον ρ1. 1421 ᵇ2.

Κοραξοί μα13. 351 ᵃ11.

κορδακικώτερος ὁ τροχαῖος Ργ8. 1408 ᵇ36.

κορδύλος (v l σκορδύλος, κόρδυλος, κορδύλης, κορδίλης, κροκόδειλος, teuchea i e crocodilus in vers Scoti ap Vincentium 17, 5, ap Albertum, cordulus Thomae cf Bast epist crit 243, Lob Prol 124). refertur inter τὰ τελματιαῖα τῶν ἐνύδρων Ζια1. 487 ᵃ28. ἀμφίβιον εἶναι ϗ τελευτᾶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου αὐανθέντα f 301. 1529 ᵇ29. τῶν πόδας ἐχόντων ἓν ἔχει βράγχιον μόνον τῶν τεθεωρημένων ὁ καλούμενος κορδύλος αν10. 476 ᵃ6. βράγχια ἔχοντες πόδας ἔχουσιν· πτερύγια γὰρ οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ τὴν οὐρὰν μανώδη ϗ πλατεῖαν Ζμδ13. 695 ᵇ25. ὁ καλούμενος κορδύλος πλεύμονα οὐκ ἔχει ἀλλὰ βράγχια, τετράπουν δ' ἐστὶν ὡς ϗ πεζεύειν πεφυκός Ζιθ2. 589 ᵇ27. νεῖ τοῖς ποσὶ ϗ τῷ οὐραίῳ, ἔχει ὅμοιον γλάνει τὸ οὐραῖον, ὡς μικρὸν εἰκάσαι μεγάλῳ Ζια5. 490 ᵃ4, 5. (Proteus anguineus S I 21. hist pisc 275. Froschlarven F. K 407. Triton palustris Su 187, 20. Tritonlarve Cuv regne an 1817 II 30. AZι I 116, 8. in incerto rel KaZμ 175, 3. C II 251. Gesner de quadrup ov in cordula. uberius de hoc animali disseruit Jo Hermann in comm ad Tab affin 294. cf praeterea M 312. Rose Ar Ps 309).

κόρη. 1. puella. τυθείσης τινὸς κόρης πο17. 1455 ᵇ3. ἀγα-

πήσας τὴν κόρην f 66. 1487 a2, 1486 b40. αἱ κόραι τῶν Βοττιαίων f 443. 1550 b45, 47. — 2. τὸ μὲν ὑγρόν, ᾧ βλέπει, κόρη, τὸ δὲ περὶ τοῦτο μέλαν Ζια8. 491 b21. τῆς ἁφῆς αἰσθητήριον ἡ σάρξ, ἤτοι τὸ πρῶτον, ὥσπερ ἡ κόρη τῆς ὄψεως, ἢ τὸ δι' οὗ συνειλημμένον, ὥσπερ ἂν εἴ τις προσλάβοι τῇ κόρῃ τὸ διαφανὲς πᾶν Ζμβ8. 653 b25. ἡ κόρη ϗ τὸ ὄμμα ὕδατός ἐστιν αι2. 438 a16, b16. ψγ1. 425 a4. τὸ ἐν τῇ κόρῃ ὑγρόν Ζγε1. 780 b23. ὁ ὀφθαλμὸς ἡ κόρη ϗ ἡ ὄψις ψβ1. 413 a3. τὸ περὶ τὴν κόρην ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς Ζιγ18. 520 b3 Aub. λεπτὸν τὸ δέρμα τὸ περὶ τὴν κόρην (κεφαλὴν ci S Naturgesch der Schildkröten p 37) Ζμβ13. 657 a34. Ζγε1. 780 a27. ψβ8. 420 a14. πλα14. 958 b31. cf Philippson ὕλη ἀνθρ 230. τὸ κρόμμυον τὴν κόρην ποιεῖ συμμύειν πκ22. 925 a29. — οἱ τῶν ἀσπαλάκων ὀφθαλμοὶ ἔχουσι τό τε μέλαν ϗ τὸ ἐντὸς τοῦ μέλανος, τὴν καλουμένην κόρην Ζιδ8. 533 a9. (pupilla. KaZι 33, 2: nicht Pupille, sondern der Lichtbrechapparat; ibid 128: Augapfel.)

Κόρης ἁρπαγή θ82. 836 b21.

Κόρινθος. Κύψελος, Κυψελίδαι, Τιμοφάνης τύραννοι Πε10. 1310 b29. 12. 1315 b22. 6. 1306 a23. τὸ περὶ Κόρινθον πνεῦμα μα7. 345 a4. — ἡ Κορινθία Πβ12. 1274 a41. — Κορίνθιοι Πγ9. 1280 b15. ρ9. 1429 b18. ἡ τῶν Κορινθίων χώρα Πβ12. 1274 a38. Κορίνθιοι describuntur φ3. 808 a31. Κορινθίοις οὐ μέμφεται τὸ Ἴλιον Ρα6. 1363 a15, 16 (cf Simonid fr 50). Κορίνθιος Φείδων Πβ6. 1265 b13, Κύψελος οβ1346 a32, 33, b5, Περίανδρος Πε11. 1313 a37. Ρα15. 1375 b31, Φιλόλαος Πβ12. 1274 a31. ὁ Κορίνθιος στατὴρ πόσον δύναται f 467. 1555 a1, 9.

κόρις, cf Lob Phryn 308, de genere nominis S I 387. ζῇ χυμοῖς σαρκὸς ζώσης· ἐκ τῆς ὀξείας γεννᾷ τὰς καλουμένας κόνιδας· αἱ κόρεις γίνονται ἐκ τῆς ἰκμάδος τῆς ἀπὸ τῶν ζῴων συνισταμένης ἐκτός Ζιε31. 556 b23-27. (corees Thomae. Acanthia lectularia C II 708. Su 227, 42. St. Cr. AZι I 166, 27).

Κορίσκος usitatum nomen ad significandum quemlibet hominem, veluti Αγ24. 85 a24 sqq. τι5. 166 b32. 14. 173 b31 al. Φδ11. 219 b21. ε4. 227 b32, 33. Μδ6. 1015 b17 sqq. ε2. 1026 b18. ζ11. 1037 a7. μν1. 450 b31. εν3. 461 b23-25, 462 a5. ηεβ1. 1220 a19. η6. 1240 b25. Ζμα4. 644 a25. Ζγδ3. 767 b25, 26, 31, 768 a1, 6.

Κορκυραία μάστιξ f 470. 1555 b13. cf Κερκύρα.

κόρος, iuvenis, filius, οἱ Θεστίου κόροι (Eur fr 534) f 64. 1486 b18.

κόρος, satietas, τίκτει κόρος ὕβριν f 89. 1492 a11.

κόρση. κόρσαι ἀναύχενες (Emp 307) Ογ2. 300 b30. ψγ6. 430 a29. Ζγα18. 722 b20.

κορύδαλος (v l κορύδαλλος, κορυδαλλός cf Lob Phryn 339, S II 128). refertur inter τοὺς μὴ πτητικοὺς ἀλλ' ἐπιγείους, κονιστικούς Ζι49 B. 633 b1. κορυδάλων δ' ἐστὶ δύο γένη, ἡ μὲν ἑτέρα ἐπίγειος ϗ λόφον ἔχουσα, ἡ δ' ἑτέρα ἀγελαία ϗ οὐ σποράς ὥσπερ ἐκείνη, τὸ μέντοι χρῶμα ὅμοιον τῇ ἑτέρᾳ ἔχουσα, τὸ δὲ μέγεθος ἔλαττον· ϗ λόφον οὐκ ἔχει, ἐσθίεται δέ Ζι25. 617 b20. (harcorycon Alberti. ἡ μέν i q Alauda cristata, hodie κορυδαλός E 44. St. Cr. M 345. 295. Su 125, 83. AZι I 98, 60. ἡ ἑτέρα i q Alauda arvensis ibid. Alauda arborea K 984, 7.)

κόρυδος, cf κορύδαλος (v l κόρυλος, κόρυλλος Ζιθ16. 600 a20. κόρυδες Ζιζ1. 559 a2. κορίανος Ζι8. 614 a33. κορυδός Ζι1. 609 b28). refertur inter τὰ μὴ πτητικά, τὰ πτητικά Ζιζ1. 558 b31. ι8. 614 a33. φωλεῖ, τίκτει ἐν τῇ γῇ, ἐπηλυγαζόμενος ὕλην, ὑπηνέμους ποιεῖται τὰς νεοττεύσεις Ζιθ16. 600 a20. ζ1. 559 a2, 3. ἐπὶ δένδρου οὐ καθίζει ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς Ζι8. 614 a33. ἡ χλωρίς ἐστιν ἡλίκον κόρυδος Ζι13. 615 b33. φίλοι σχοινίων ϗ κόρυδος Ζι1. 610 a9. ὁ πέλλος πολεμεῖ κορύδῳ· τὰ γὰρ ᾠὰ αὐτοῦ κλέπτει (κολάπτει ci Sylbg Pic, cf Ζι29. 618 a13) Ζι1. 609 b28. ὁ κόκκυξ τίκτει μάλιστα ἐν ταῖς κορύδων νεοττιαῖς χαμαί Ζι29. 618 a10. (alouette C II 74. Alauda cristata Su 125, 83. Cr. St. AZι I 98, 60. Alauda K 715, 1.)

κορυδῶνες, i q κόρυδοι, κορύδαλοι. πολέμια ποικιλίδες ϗ κορυδῶνες ϗ πίπρα ϗ χλωρεύς Ζι1. 609 a7.

κόρυζα πλγ7. 962 a22.

κορυζᾶν πα16. 861 a18. κορυζᾷ τῶν ζῴων μάλιστα ἄνθρωπος πι54. 897 a2.

κορύναις τύπτειν Πε10. 1311 b28.

κορυφαῖος, dist παραστάτης Πγ4. 1277 a11. ὁ κορυφαῖος ἀρχή Μδ11. 1018 b29. κορυφαίου κατάρξαντος συνεπηχεῖ πᾶς ὁ χορός κ6. 399 a15. ἕλκειν τὸν κορυφαῖον πο26. 1461 b32.

κορυφή. μέχρι τῆς ἐσχάτης κορυφῆς Καυκάσου μα13. 350 a36. κορυφαὶ τῶν ὀρῶν θ157. 846 a26. ἀκροτάτη κορυφῇ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ κ6. 397 b26. — κορυφὴ τῆς τριχός πζ5. 886 b25. — κορυφὴ κώνου μβ5. 362 b3. πιϛ5. 913 b39. ἡ κατὰ κορυφὴν γωνία πιϛ13. 915 b33. ιε5. 911 a30. — μέσον ἰνίου ϗ βρέγματος κορυφή· τοῦ κρανίου κορυφὴ καλεῖται τὸ μέσον λίσσωμα τῶν τριχῶν, τοῦτο ἐνίοις διπλοῦν ἐστίν· τὸ μεταξὺ ὀφθαλμῶν ϗ ὠτὸς ϗ κορυφῆς καλεῖται κρόταφος· ἡ κατὰ κορυφὴν λειότης φαλακρότης καλεῖται Ζια7. 491 a34, b5 (cf KaZι 32, 10). 11. 492 b3. γ11. 518 a27. τῶν πόλων ὁ μὲν ἀεὶ φανερός ἐστιν ὑπὲρ κορυφὴν κ2. 392 a2. τὸ καλούμενον βόλινθον ἔχει χαίτην ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἕως τῶν ὀφθαλμῶν (v l κορυφαίας) θ1. 830 a11. — (cf KaZι 31, 4.)

Κορωνεία τῆς Βοιωτίας θ124. 842 b3.

κορώνη. refertur inter τὰ πολυτοκοῦντα, τὰ κατὰ πόλεις εἰωθότα μάλιστα ζῆν Ζγδ6. 774 b27. Ζι23. 617 b13. τοῦ στομάχου τὸ πρὸς τὴν κοιλίαν τεῖνον εὐρὺ ϗ πλατύ Ζιβ17. 509 a1. eius μέγεθος, τροφή Ζγδ6. 774 b27. Ζι24. 617 b17. θ3. 593 b13. ἀεὶ φανερὰ ϗ οὐ μεταβάλλει τοὺς τόπους οὐδὲ φωλεύει· ἐν Αἰγύπτῳ, ἐν Ἑλλάδι Ζι23. 617 b14. θ28. 606 a25. τίκτουσιν ἀτελῆ ϗ τυφλά, ἐπῳάζουσι τῶν κορωνῶν αἱ θήλειαι μόναι· ἐπί τινα χρόνον ἐπιμελεῖται, ϗ γὰρ ἤδη πετομένων σιτίζει παραπετομένη Ζγδ6. 774 b27. Ζιζ8. 564 a16. 6. 563 b11. ἀποκτείνει τὸν τύπανον, πολέμια κορώνη γλαὺξ ὄρχιλος πρέσβυς γαλῆ, κορώνη ϗ ἐρωδιὸς φίλοι Ζι1. 609 a26, 8, 12, 17, 610 a8. tempestatem nuntiat, mores, κορώνη ἐς τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν οὐκ ἔστιν ἐπιβατά f 241. 1522 b5, 11. 271. 1527 a26. 324. 1532 b6. (Corvus corone C II 251. S II 462. G 34. K 493. KaZι 93, 36. Su 123, 76. AZγ 22. AZι I 99, 62. M 301.)

κόσκινον. διὰ κοσκίνου θεωρεῖν τὰς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεις πιε11. 912 b12.

κοσμεῖν. ὁ ἐγκελευόμενος τοῖς ὑπ' αὐτοῦ κοσμουμένοις στρατιώταις κοσμῆσαι ἵππους τε ϗ ἀνέρας (Hom B 554) f 13. 1476 a20, 21. — τοῦτον τὸν τρόπον κεκόσμηται τὸ πέριξ μα4. 341 b13. — οἱ τὸ ἦθος μὲν ϗ τὴν διάνοιαν κεκοσμημένοι, περὶ δὲ τὴν ἔξω κτῆσιν τῶν ἀγαθῶν μετριάζοντες Πη1. 1323 b3. πόθεν δεῖ κοσμεῖν τὴν λέξιν Ργ2. 1405 a14. 1. 1404 a33. λέξις κεκοσμημένη, opp ταπεινή Ργ2. 1404 b7. — οἱ κεκοσμηκότες, i e οἱ πρὶν γενόμενοι κόσμοι (in Creta) Πβ10. 1272 a35.

κόσμησις οα4. 1344 a19.

κοσμητικὸς τῶν ὑπαρχόντων ϗ χρηστικός οα6. 1344 b26.

κοσμήτωρ. ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον (ex epigrammate) f 66. 1487 a32.

κοσμικός. ὁ οὐρανὸς ὅδε ϗ τὰ κοσμικὰ πάντα Φβ4. 196 a25.

κόσμιος. οἱ μὴ κόσμιοι Ρβ23. 1398 a23. σημεῖα κοσμίου φ3. 807 b33-808 a2. γυνὴ κοσμία, dist ἀνὴρ κόσμιος Πγ4. 1277 b23.

κοσμιότης, opp ἀκολασία Ηβ8. 1109 a16. παρέπεται τῇ σωφροσύνῃ αρ4. 1250 b11.

κοσμοποιεῖν (i e θεωρεῖν περὶ τῆς τοῦ κόσμου γενέσεως, cf ποιεῖν) Φθ1. 250 b16. κοσμοποιοῦσι ϗ φυσικῶς βούλονται λέγειν Μν3. 1091 a18. ἐξ ἀκινήτων ἄρχεται κοσμοποιεῖν Ογ2. 301 a13.

κοσμοποιία ΜΑ4. 985 a19 Bz. Ἐμπεδοκλῆς λέγει ἐν τῇ κοσμοποιίᾳ Φβ4. 196 a22.

κόσμος. τὸ πρέπον ἐν κόσμῳ ἐστίν, ὁ δὲ κόσμος ὑπερβολὴ τῶν ἀναγκαίων ηεγ6. 1233 a34. κόσμος τις οἶκον κατασκευάσασθαι πρεπόντως τῷ πλούτῳ Ηδ6. 1123 a7. κόσμος πολυτελής Πβ8. 1267 b26. κόσμον γυναικῶν ἀποκομίζειν οβ1349 a6. ὁ τῆς ὄψεως κόσμος μόριόν τι τραγῳδίας πο6. 1449 b33. ἡ μεγαλοψυχία οἷον κόσμος τις τῶν ἀρετῶν Ηδ7. 1124 a1. rhetorice ἅπαν ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον ἢ γλῶττα ἢ μεταφορὰ ἢ κόσμος πο21. 1457 b2. 22. 1458 a33, 1459 a14. Ργ7. 1408 a14 (cf ἐπίθετον et Vahlen Poet III 254). εἰς κόσμον χρῆσθαι τῇ διαιρέσει τθ1. 157 a6. — κόσμος ϗ τάξις, εὐταξία ϗ κόσμος ΜΑ3. 984 b16. Ογ2. 301 a10. ΠΖ8. 1321 b7. στρατεία μετὰ πολλοῦ κόσμου ϗ τάξεως προσιοῦσα f 13. 1476 a16. κινεῖν σὺν κόσμῳ κ6. 398 b23. κόσμος πολιτείας κ6. 399 b18. ἕως ἂν πάντα κινήσωσι τὸν κόσμον (sc τῆς πόλεως) Πε7. 1307 b6. — ἡ τοῦ ὅλου σύστασίς ἐστι κόσμος ϗ οὐρανός Οα10. 280 a21. cf κ2. 391 b9, 10. Ογ2. 300 b20, 25. οὐκ ἔστι κόσμος ὁ κόσμος ἀλλ' ἀκοσμία f 16. 1476 b45 (cf Plat Gorg 508A). πρὶν γενέσθαι τὸν κόσμον (Plat) Ογ2. 300 b18. κόσμοι ἄπειροι, τοὺς μὲν γίγνεσθαι τοὺς δὲ φθείρεσθαι τῶν κόσμων Φγ4. 203 b26. θ1. 250 b18. ὁ περὶ ἡμᾶς κόσμος, κόσμοι πλείους Οα6. 274 a27, 28. ὁ κόσμος ἐπὶ τοῦ νείκους, ἐπὶ τῆς φιλίας (Emped) Γβ6. 334 a6. ἐκ διακεκριμένων συνέστηκεν ὁ κόσμος Ογ2. 301 a19 (cf ὁ οὐρανός a17). ἡ τοῦ κόσμου τάξις ἀίδιός ἐστιν Οβ14. 296 a33. ἀγένητος ϗ ἄφθαρτος ὁ κόσμος f 17. 1477 a10. 18. 1477 a25. ὁ θεὸς ϗ πᾶς ὁ κόσμος οὐκ ἔχει ἐξωτερικὰς πράξεις Πη3. 1325 b29. mundum ipsum deum dicit esse Aristoteles f 21. 1477 b22. σφαιροειδής, κατ' ἀκρίβειαν ἔντορνος ὁ κόσμος Οβ4. 287 b15. τὰ πλάγια, τὸ ἄνω ϗ τὸ κάτω τοῦ κόσμου Οβ2. 285 b12. τὸ προσεχὲς ἀεὶ τοῦ κάτω κόσμου μα3. 340 b12. ὁ περὶ τὴν γῆν κόσμος, ὁ περιέχων κόσμος τὴν γῆν μα2. 339 a20. 3. 339 b4, 340 b10. 7. 344 a9. 8. 346 b11. β2. 355 a23. ὁ περὶ τὰς ἄνω φορὰς κόσμος μα3. 339 b18. τὰ κατὰ τὸν κόσμον (i e corpora coelestia, sidera) Μκ6. 1063 a15 Bz. θειότερα ἀνθρώπου ἐξ ὧν ὁ κόσμος συνέστηκεν ΗΖ7. 1141 b1 Zell. τὸ ἔξω σῶμα τοῦ κόσμου Φγ6. 206 b23 (cf ἔξω τοῦ οὐρανοῦ). μέγας κόσμος, opp μικρὸς κόσμος i e ζῷον Φθ2. 252 b26, 25. — κόσμοι summi magistratus Cretensium Πβ10. 1272 a6, 10, 12, 28, 34, 41, b4.

κότινος πιαίνει τὰ πρόβατα Ζιθ10. 596 a25. κοτίνου τὸ μὲν καρποφορεῖ τὸ δ' ἄκαρπόν ἐστιν Ζγγ5. 755 b11. (Olea europaea *L.* silvestris.)

κότον ἔχει (Hom A 82) Ρβ2. 1379 a5.

κοττάβια πέμψαι Γέλωνι Ρα12. 1373 a23.

κόττος (v l κοῖτος). ἐν ποταμοῖς εἰσὶν ἰχθύδια ἄττα ἃ καλοῦσί τινες κόττους, πῶς ἁλίσκονται Ζιδ8. 534 a1. (cottus Thomae. Cottus gobio Cuv IV 150. K 602, 1. Cr. Salmo fario *L* St. in incerto rel AZι I 133, 37.

κόττυφος, κόσσυφος (v l κότυφος). 1. avis. *a.* τῶν κοττύφων δύο γένη ἐστίν, ὁ μὲν ἕτερος μέλας ϗ πανταχοῦ ὤν, ῥύγχος φοινικοῦν Ζι19. 617 a11, 17. φωλεῖ Ζιθ16. 600 a20. de structura nidi, δὶς τίκτει· πρωιαίτατα τίκτει τῶν ὀρνέων ἁπάντων· τὰ μὲν ὑπὸ χειμῶνος ἀπόλλυται, τὸν δὲ ὕστερον τόκον εἰς τέλος ἐκτρέφει Ζι13. 616 a3. ε13. 544 a27, 28, 29. μεταβάλλει τὴν φωνήν, τὴν φωνὴν δ' ἴσχει ἀλλοίαν· ἐν μὲν γὰρ τῷ θέρει ᾄδει, τοῦ δὲ χειμῶνος παταγεῖ ϗ φθέγγεται θορυβῶδες Ζι49 B. 632 b16. cf Sturz de voc an IV 12. μεταβάλλει τὸ χρῶμα, ἀντὶ μέλανος ξανθός Ζι49 B. 632 b15. ἀλλάττεσθαι γὰρ ὡς τῶν κοσσύφων ϗ φαλαρίδων ἀπολευκαινομένων κατὰ καιροὺς f 273. 1527 b2. κρὲξ πολέμιος, τρυγὼν φίλος Ζι1. 609 b9, a13. — ὁ κόττυφος πόσος τὸ μέγεθος Ζι9. 614 b8. 19. 617 a15. 20. 617 a21. 21. 617 a25. 26. 617 b27. — *b.* varietas alba. ὁ δὲ ἕτερος ἔκλευκος, τὸ δὲ μέγεθος ἴσος ἐκείνῳ ϗ ἡ φωνὴ παραπλησία ἐκείνῳ· ἔστι δ' οὗτος ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, ἄλλοθι δ' οὐδαμοῦ Ζι19. 617 a13. θ15. 831 b14-17 Beckm (hodie κότζιφος E 45. merle C II 503. Turdus merula G 8. 11. M 345. St. Cr. Su 109, 39. AZι I 99, 62. de varietate alba Lnd 86). — 2. piscis. κατὰ συζυγίας οἱ πετραῖοι φωλοῦσιν οἱ ἄρρενες ταῖς θήλεσιν, οἷον κόττυφοι, μεταβάλλουσι δὲ ϗ οὓς καλοῦσι κοττύφους κατὰ τὰς ὥρας Ζιθ15. 599 b8. 30. 607 b15. μελανόστικτος f 283. 1528 a28. (merle C II 504. Labrus merula Ar genera pisc 27. St. Cr. K 891, 13. AZι I 133, 38. M 274.)

κοτύλη. 1. ὕδατος Γβ6. 333 a22, οἴνου f 104. 1494 b32. ἔστιν ὁ μάρις ἓξ κοτύλαι Ζιθ9. 596 a7. — 2. cf κοτυληδών. κοτύλη στρογγύλη, ἀναισθήτου σημεῖον φ3. 807 b21.

κοτυληδών. 1. acetabulum. τὸ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ μηρός, κοτυληδών Ζια13. 493 a24. γ7. 516 a35. — 2. αἱ κοτυληδόνες τῆς ὑστέρας τῆς γυναικὸς ϗ ἐνίων τῶν ζῴων Ζγβ7. 745 b33 (cf ed Did), 746 a1, 6, 10. δ4. 771 b29. Ζιγ1. 511 a29, 34. ζ10. 565 b8. η8. 586 a32, 33, b10, 11, 14. κοτυληδόνες προσσπαστικαί Ζικ3. 635 b3. τὸ σῶμα τῆς κοτυληδόνος Ζγβ7. 746 a6. — 3. αἱ κοτυληδόνες αἱ ὑποκάτω τῶν ἐσχάτων ποδῶν τῶν καράβων Ζιδ2. 527 a25. cf S üb Ar Krebse in Magazin naturf Freunde I extr: blasenförmige Oeffnung. — 4. αἱ κοτυληδόνες ἐπὶ τῶν ποδῶν τῶν μαλακίων Ζιδ1. 524 a2, 7. ε6. 541 b7, 9. Ζμδ9. 685 b3. f 315. 1531 b1. cf A Siebld XII 383, 390, 394.

κοτυλίζειν, opp ἀθρόα τὰ φορτία πιπράσκειν οβ1347 b8.

Κότυς Πε10. 1311 b21, 22. οβ1351 a18, 24-32.

κουρά. ὀφρύες οὕτω δασύνονται ὥστε δεῖσθαι κουρᾶς Ζμβ15. 658 b20. κουρὰ τριχῶν f 108. 1495 b15. — πρὸς τὴν τῆς τροφῆς σπάσιν ϗ κουρὰν χρήσιμον πλατὺ ῥύγχος Ζμδ12. 693 a17.

κούρην Ἀγαμέμνονος (Hom I 388) Ργ11. 1413 a32. κύκλωπα κούρην (Emp 227) αι2. 438 a1.

Κουρῆτες ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ f 433. 1549 b32.

Κούριον τῆς Κύπρου θ142. 845 a10.

κοῦρος οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Λήδας τε κοῦροι f 625. 1583 b16. κοῦροι κρητῆρας ἐπεστέψαντο (Hom A 470. θ170) f 108. 1495 b10, 21.

κουφίζειν. τὸ κενὸν ἐμπεριλαμβανόμενον κουφίζει τὰ σώματα Οδ2. 309 a6. κουφίσαι τὸ βάρος μχ28. 857 b2. κουφίζεται ἑκάτερον τῶν ἄκρων μχ26. 857 a15. ἀποβάλλει μόνον τὰ κέρατα, ἕνεκεν τῆς ὠφελείας κουφιζόμενον Ζμγ2. 663 b13. —

αἱ φθοραὶ κουφίζουσι τὰς γενέσεις κ5. 397 b4. — transfertur ad corporis valetudinem ἐπιθυμοῦσιν ἀποκαθαίρεσθαι· κουφίζονται γὰρ πδ30. 880 a33. κουφίζειν sine obiecto, i e κουφισμὸν παρασκευάζειν Ζγα18. 725 b9. δ6. 775 b13. — transfertur ad animum κουφίζονται οἱ λυπούμενοι Ηι11. 1171 a29, 33. κουφισθέντες τοῦ πάθους ἀλγοῦσιν πγ17. 873 b22. πᾶσι γίγνεσθαί τινα κάθαρσιν ϗ κουφίζεσθαι μεθ' ἡδονῆς Πθ7. 1342 a14.

κουφιστικὸν τὸ ἄνω κινητικόν, dist κοῦφον τὸ ἄνω κινητόν Οδ3. 310 a32.

κοῦφος. περὶ βαρέος ϗ κούφου Οδ. κοῦφον, def τὸ πεφυκὸς φέρεσθαι ἀπὸ τοῦ μέσου, τὸ πεφυκὸς ἄνω φέρεσθαι sim Οδ1. 307 b31. 3. 310 b25, 31. α3. 269 b24. β13. 295 b9. Μκ9. 1065 b13. Φγ1. 201 a8. 5. 205 b27. δ4. 212 a25. θ4. 255 b11, 16. κοῦφον, dist κουφιστικόν Οδ3. 310 a33. κοῦφον ἁπλῶς, dist κοῦφον πρός τι, κουφότερον, κουφότατον Οδ1. 308 a29, 31. 2. 309 b5, 6. 4. 311 a17, b14. α3. 269 b25, 28. τὸ πῦρ ἀεὶ κοῦφον ϗ ἄνω φέρεται Οδ2. 308 b13. κουφότερον ἐν ὕδατι, dist ἐν ἀέρι Οδ4. 311 b4. ὕλη βαρέος, κούφου Οδ3. 310 b31. 4. 312 a17. βαρὺ ϗ κοῦφον οὐ ποιητικὰ οὐδὲ παθητικά Γβ2. 329 b21, τὸ βαρὺ ϗ κοῦφον quomodo referatur ad τὸ πυκνὸν ϗ μανόν Φδ9. 217 b18. θ7. 260 b9. Ογ1. 299 b7. δ2. 309 a10, 24. κοῦφον ἔξω φέρεσθαι τὸ πνεῦμα ακ804 b16. ἐκ πνεύματος κούφου ὑγρὸν βαρὺ πα24. 862 a29. κς42. 945 a16. τὸ βαρύτερον οὐκ ἰσοδρομεῖ τῷ κουφοτέρῳ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος πις3. 913 a38. — τὰ κοῦφα κρέα εὔπεπτα ϗ ὑγιεινά Ηζ8. 1141 b18. — γυμνάσια κουφότερα, opp ἀναγκαῖα Πθ4. 1338 b40, 1339 a4. κοῦφαι ϗ ψιλαὶ ἐργασίαι Πζ7. 1321 a25. — κουφότεροί εἰσι μὴ μόνοι φέροντες τὰ κακά ηεη12. 1246 a2. — κούφως. δύνασθαι πίνειν ϗ ὕστερον κούφως ἔχειν πγ15. 873 a16.

κουφότης, cf κοῦφος. τὰ μὲν βάρος ἔχοντα ἐπὶ τὸ μέσον, τὰ δὲ κουφότητα ἀπὸ τοῦ μέσου (ἔχει τὴν τάξιν) Ογ2. 300 b24. εἰ ἔστιν ἄπειρος κουφότης Οα6. 273 a26. ῥοπὴ βάρους ϗ κουφότητος Ογ2. 301 a23. τὸ πότιμον διὰ κουφότητα ἀνάγεται μβ2. 355 a33. ὁ ἀὴρ αἴτιος τῆς κουφότητος Ζγβ2. 735 b27. βαρύτητες ϗ κουφότητες Ζμβ2. 648 b7.

κόφινοι τρεῖς κηρίων Ζι42. 629 a13.

κοχλίας (Lob Proleg 80. 493). 1. piscis, cf κολίαι p 401 a46. — 2. τὸ τῶν κοχλιῶν (v l κόχλων) γένος Ζιδ1. 523 b11 (v l χοκλίων, κοχλίων). Ζγγ11. 761 a22 (v l κοχλίων, κοχλόων), 762 a33. — refertur ad τὰ ὀστρακόδερμα Ζιδ1. 523 b11. 4. 527 b35. θ13. 599 a15. Ζγγ11. 761 a21. — a. κοχλίας, syn τὸ τῶν κοχλιῶν γένος. σύμφυτος ὀστράκῳ Ζιε32. 557 b18. ϗ ἄλλος ναυτίλος ἐν ὀστράκῳ οἷον κοχλίας, ὃς οὐκ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ὀστράκου, ἀλλ' ἔνεστιν ὥσπερ ὁ κοχλίας Ζιδ1. 525 a26. ὁ κοχλίας ἔχει ὀδόντας ὀξεῖς ϗ μικροὺς ϗ λεπτούς (mandibulas) Ζιδ4. 528 b28. συνδυάζονται Ζγγ11. 762 a33, cf S I 308. II 360. M 456. κύοντες φαίνονται ϗ οἱ κοχλίαι πάντες ὁμοίως τὴν αὐτὴν ὥραν Ζιε12. 544 a23. — b. fort spec quaedam descr οἱ κοχλίαι φωλοῦσι τοῦ χειμῶνος Ζιθ13. 599 a16. — ὅπου ἂν ᾖ κοχλίας, σῦς οὐκ ἔστιν οὐδὲ πέρδιξ· κατεσθίουσι γὰρ ἄμφω τοὺς κοχλίας Ζι37. 621 a1. — c. οἱ χερσαῖοι κοχλίαι ἐντὸς ἔχουσι τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν πλὴν τῆς κεφαλῆς, οἱ χερσαῖοι κοχλίαι ἴσχουσιν ἐπιπολῆς ἐπικάλυμμα Ζιδ4. 528 a8 (cf M 173). θ13. 599 a15. (limaçon C II 470. Helices et Bulimi M 186. 185. 190. Helix Mr 195. ΑΖι I 177, 11. ΑΖγ 36.)

κόχλος, Lob Prol 80. 493. refertur inter τὰ ὀστρακόδερμα Ζιδ4. 528 a1. — a. aquatiles. οἱ κόχλοι ϗ ὀδόντας (mandibulas) δύο ἔχουσι Ζμδ5. 678 b23, 679 b5. cf F 306, 20. ΚαΖμ 125. 12. de partibus interioribus Ζιδ4. 529 a17 Aub. Ζμδ5. 679 b6-12. τὸ λευκόν, ἡ τῶν κόχλων κοιλία ὁμοία προλόβῳ ὄρνιθος Ζιδ4. 529 b3, a2. ἐντὸς ἔχει τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν πλὴν τῆς κεφαλῆς, ἔχει ὁμοίως τῷ κόχλῳ ϗ τἆλλα στρομβώδη Ζιδ4. 528 a10. Ζμδ5. 679 b14. enumerantur οἱ μεγάλοι, οἱ θαλάττιοι (v l ἄλλοι) Ζιδ4. 529 a16, 24. εἰσὶ δέ τινες κόχλοι (v l κοχλίαι), οἳ ἔχουσιν ἐν αὑτοῖς ὅμοια ζῷα τοῖς ἀστακοῖς τοῖς μικροῖς Ζιδ4. 530 a27. cf S I 191 (cf ἀστακός p 116 a3). — b. terrestres. τινὲς (σῆπες) ὅμοιον ἔχουσι τὸ χρῶμα τοῖς κόχλοις τῆς γῆς θ164. 846 b13. (limas C II 470. fort Buccina ΚαΖμ 129, 24. Limnaea, Planorbis Cr. Dalium galea Mr 221. in incerto rel ΑΖι I 178, 12.)

κραγγων (v l κραγόνες. κράγγη). τῶν καρίδων αἵ τε κυφαὶ ϗ αἱ κραγγόνες ϗ τὸ μικρὸν γένος· ποίους ἔχει πόδας ἡ κραγγών· ἔχει πτερύγια ἐφ' ἑκάτερα ἐν τῇ οὐρᾷ· τὸ δὲ μέσον αὐτῶν ἀμφότεραι ἀκανθώδεις, πλὴν αὗται μὲν πλατύ Ζιδ2. 525 b2, 21, 29. (Penaeus sulcatus K 566, 2. Cr. Squilla mantis C II 256. Cuv mém sur les mollusques 13. Young on the malacostraca of Ar 261. St. ΑΖι I 153. in incerto rel M 245-247.)

κραδαίνεται ἡ ὄψις ἀποτεινομένη πόρρω λίαν, syn τρέμει Οβ8. 290 a22, 23.

κράζειν. θήλειαι συνοῦσαι κράζουσιν, ὁ πέλλος κράζει, οἱ ἄρρενες κεκράγασι Ζιε2. 540 a13. ι1. 609 b24. 8. 613 b33. οἱ παῖδες καλοῦσι τοὺς ἱέρακας ὀνομαστὶ κεκραγότες θ118. 841 b20. τοῖς μετὰ τὰ σιτία κεκραγόσιν ἡ φωνὴ διαφθείρεται πια22. 901 a35. — ἠιόνες κράζουσιν, i q ἠιόνες βοόωσιν (Hom P 265) πο22. 1458 b31.

Κρᾶθις ποταμός θ169. 846 b34, 35. cf Oribas I 631.

κραιπαλᾶν πγ3. 871 a16. 22. 874 a28.

κραιπάλη, coni κάρος, dist μέθη πγ17. 873 b15, 17, 19. ἐν ταῖς κραιπάλαις πγ16. 873 a32.

κράμβη. αἱ κράμβαι, λαχάνων εἶδος φτα4. 819 b10. ῥαφανος, ἣν καλοῦσί τινες κράμβην Ζιε19. 551 a16. καυλοὶ τῆς κράμβης Ζιε19. 552 a31. ἡ κράμβη παύει τὴν κραιπάλην πγ17. 873 a37. (Brassica oleracea *L.*)

κρανίον. κεφαλῆς τὸ τριχωτὸν μέρος κρανίον καλεῖται· τὸ τῆς κεφαλῆς ὀστοῦν συνεχές ἐστι τοῖς ἐσχάτοις σφονδύλοις, ὃ καλεῖται κρανίον Ζια7. 491 a31. γ7. 516 a14. descr Ζια7. 491 b1. τρίχες ἵππων κρανίῳ ἐμπεφύασι (Hom Θ 84) Ζγε5. 785 a16.

Κράννων τῆς Θετταλίας θ126. 842 b10.

κραντήρ. οἱ τελευταῖοι τοῖς ἀνθρώποις γόμφιοι, οὓς καλοῦσι κραντῆρας· ὅσοις ἂν μὴ ἐν τῇ ἡλικίᾳ ἀνατείλωσιν οἱ κραντῆρες Ζιβ4. 501 b25, 29.

κρᾶσις et miscendi actionem et id quod inde effectum est (veluti μικρὸν γλυκὺ εἰς πολὺ ὕδωρ μιχθὲν ἀναίσθητον ποιεῖ τὴν κρᾶσιν Πβ4. 1262 b18) significat. τὴν ἁρμονίαν κρᾶσιν ϗ σύνθεσιν ἐναντίων εἶναι ψα4. 407 b31. εὐμετάβλητα σχήμασιν ἢ χρώμασιν ἢ κράσεσιν Ρα12. 1373 a31. dist σύνθεσις: σύνθεσις γὰρ ἔσται ϗ οὐ κρᾶσις οὐδὲ μίξις, οὐδ' ἕξει τὸν αὐτὸν λόγον τῷ ὅλῳ τὸ μόριον Γα10. 328 a8. Μη2. 1042 b16 Bz. κρᾶσις εἶδος μίξεως τδ2. 122 b26-31, 123 a4. ἡ κρᾶσις τοῦ περιεστῶτος ἀέρος Ζγδ2. 767 a30. cf μβ5. 362 b16. πκς31. 943 b24. ὕδατα εὖ ἔχοντα κράσεως, dist ὑπέρζεστα κ4. 395 b26. ἡ κρᾶσις τῆς ψύξεως ἀμφοτέρων (ὕδατος ϗ ἀέρος) Ζιθ2. 589 a14. ὅσα περὶ κράσεις (i e regionum naturam et habitum) πιδ. ποῖοι χυμοὶ ἐκ ποίων γίνονται κράσεων μβ3. 359 b21. κρᾶσις χρωμάτων χ2. 792 a4. 3. 793 b26. ἡ τοῦ σώματος κρᾶσις Ζιθ2. 589 b23, 590 a14. 28. 606 b3. Ηη15. 1154 b13. τὰ σώματα ἐνίων ζῴων

φαύλης τετύχηκε κράσεως Ζμγ12. 673 b31. κρᾶσις μελέων πολυκάμπτων (Parm 146) Μγ5. 1009 b22. κρᾶσις τοῦ αἵματος, ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ κρᾶσις Ζμδ10. 686 a9. β4. 650 b29. ὅσοις τὰ περὶ τὸν ἐγκέφαλον ψυχρότερα τῆς συμμέτρου κράσεως Ζμβ7. 652 b36. cf κρᾶσις σώματος, χολῆς, κρᾶσις ἀρίστη, μελαγχολική sim πα3. 859 a16. γ4. 871 a24. ιδ1. 909 a15, 17. λ1. 953 a30, b23, 954 b8. φ6. 813 b23. ὑγίειαν ϗ εὐεξίαν ἐν κράσει ϗ συμμετρίᾳ θερμῶν ϗ ψυχρῶν τίθεμεν Φη3. 246 b5.

κράστις λειοτριχεῖν ποιεῖ τὰ ὑποζύγια Ζιθ8. 595 b26.

Κραστωνία θ122. 842 a15.

Κραταίου εἰς Ἀρχέλαον ἐπίθεσις Πε10. 1311 b8.

κρατεῖν, dist ἀντέχειν Ηη8. 1150 a35. — absolute ὁ ἥλιος, τὸ θερμόν, ἡ ψυχρότης κρατεῖ μβ8. 366 a17. 3. 358 a12. γ1. 371 a9, 6. πκϛ51. 946 a14. 52. 946 a23. μεταβάλλει ἑκάτερον εἰς τὸ κρατοῦν ἐκ τῆς αὑτοῦ φύσεως Γα10. 328 a30, 26. ὁποτέρου ἂν κρατήσῃ τὸ σπέρμα, λίαν κρατεῖν Ζγδ1. 764 a10, b21, 766 a18, b15, 767 a18. 3. 767 b11 al. φέρεται ἕως ἂν κρατῇ ἡ κίνησις Φη2. 243 b2. cf Οα4. 271 a30. β14. 297 b5. κρατεῖ ἐν μέρει ἡ φιλία ϗ τὸ νεῖκος Φθ1. 252 a7. ὁ νοῦς (Anaxag) ἀμιγὴς ὢν κρατεῖ ψγ4. 429 a19. Φθ5. 256 b27. θεοῦ δύναμιν εἶναι κρατεῖν, ἀλλὰ μὴ κρατεῖσθαι ξ3. 977 a27. ἡ μέση ἕξις ἂν κρατοίη φ6. 811 b26. ἔστιν ἀεὶ τὸ κρατοῦν ἐν ὑπεροχῇ ἀγαθοῦ τινός Πα6. 1255 a15. cf γ3. 1276 a13. — c genet saepissime, veluti κρατοῦσι τῶν μεγάλων ἰχθύων Ζιθ2. 590 b12, 33. κρατῆσαι τῶν ἐναντίων Πδ11. 1296 a29. κρατεῖν ὧν οἱ πολλοὶ ἥττους Ηη8. 1150 a12. κρατεῖ ἡ ἔξωθεν θερμότης τῆς ἐντός μδ3. 380 b23. οὐ κεκράτηκεν ὁ ἥλιος τῆς συστάσεως πκϛ9. 941 a15. — c acc κρατοῦσι τοὺς καράβους Ζιθ2. 590 b15. κεκράτηκε τὸ θερμὸν τὸν ἀέρα πκδ2. 936 a17. ἐὰν κρατήσῃ ἡ θερμότης τὴν ὑγρότητα πλγ9. 962 b2. κρατῶν τὴν ὀσφὺν φ3. 808 a15. ἐκστατικός τις, ὃν ὥστε μὲν μὴ πράττειν κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον κρατεῖ τὸ πάθος Ηη9. 1151 a22 (nisi forte κρατεῖ absolute usurpatum est). τὰ μὲν κέρατα κρατεῖν τοὺς ἱππέας (?) f 147. 1503 a28. — pass θάλασσα κρατουμένη ὑπὸ τῶν πνευμάτων μβ8. 369 a1. ὅπου μάλιστα κρατεῖται ὁ ἥλιος μγ5. 376 b27. τὸ ἐγγυτάτω μάλιστα κρατεῖται Οβ10. 291 b7. ἐὰν κρατηθῇ ἡ ὕλη, τὸ ξηρόν sim μδ2. 379 b33. 3. 380 b26. Γβ4. 331 a28, 29, 33. τὸ μὴ κρατούμενον ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦντος Ζγδ1. 766 a15. κρατηθὲν Ζγδ1. 766 b15. κεκρατῆσθαι ὑπὸ τῆς θερμότητος μδ3. 380 b6. ἐὰν ἐνστῇ κεκρατῆσθαι δοκεῖ Ργ18. 1419 a17. κρατεῖσθαι τείχεσιν Πη6. 1327 a35. κρατούμενον ὑπομένειν Πδ11. 1296 b2. — δεῖ ἐν ταῖς τέχναις ϗ ἐπιστήμαις ταῦτα ἀμφότερα κρατεῖσθαι (i e obtineri), τὸ τέλος ϗ τὰς εἰς τὸ τέλος πράξεις Πη13. 1331 b38. πολλοὶ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ κρατεῖσθαι (ci Vhl Rh M 18, 318, κροτεῖσθαι codd Bk) πο18. 1456 a10.

κρατήρ. οἱ ἐν Αἴτνῃ κρατῆρες κ6. 400 a33. θ154. 846 a9.

Κράτης κωμῳδοποιός πο5. 1449 b7.

Κρατῖνος ἐνίκα Πυτίνῃ f 578. 1573 a11.

κρατιστεύειν. ὁ ἡττηθεὶς πέρδιξ ὀχεύεται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύοντος Ζι8. 614 a4. — προαιρεῖται ἕκαστος, ἐν οἷς οἴεται κρατιστεύειν πιη6. 917 a12.

κράτος. ὁ τὸ κράτος ἔχων ἡγεμὼν κ6. 399 b9.

κρατύνων ἄκρα (Emp 361) αν7. 473 b27.

Κρατύλος οὐθὲν ᾤετο δεῖν λέγειν Μγ5. 1010 a12. Πλάτων συνήθης γενόμενος Κρατύλῳ ΜΑ6. 987 a32. — Αἰσχίνης περὶ Κρατύλου Ργ16. 1417 b1.

κραυγὴν Καλλιόπης τὴν ποίησιν Διονύσιος προσαγορεύει Ργ2. 1405 a33. cf Διονύσιος p 199 a52.

κραυρᾶν, νόσημα ὑῶν Ζιθ21. 603 b7. νόσημα βοῶν Ζιθ23. 604 a17.

κραῦρος (fem κραῦρος). κραῦρον τὸ τελέως ξηρόν, ὥστε ϗ πεπηγέναι δι' ἔλλειψιν ὑγρότητος Γβ2. 330 a6, coni σκληρόν Ζγγ2. 752 a33, opp γλίσχρον Ζγβ1. 734 b32. θραύεται τὰ κραῦρα ταχέως Ζμβ9. 655 a32. ἡ τῶν ἐρεισμάτων φύσις οὐ κραῦρος ἀλλὰ μαλακωτέρα Ζμβ9. 655 a25.

κραῦρος, νόσημα βοῶν Ζιθ23. 604 a14, cf κραυρᾶν (Lungenseuche, Lungenfäule).

κρέας. παντὸς τετράποδος τὰ κρέα χείρω ὅπου ἑλώδη χωρία νέμονται ἢ ὅπου μετεωρότερα Ζιθ10. 596 b3. ὕεια, τῆς καμήλου ἥδιστα πάντων Ζιθ26. 605 b1 (cf Rose libr ord 213). ζ26. 578 a14 Aub. ἀνθρώπων, ἐλάφων, τράγων, πότε φαῦλα ϗ δυσώδη, τῶν κογχῶν Ζιζ29. 579 a9. ι10. 614 b29. (ἡ ἄρκτος?) τὰ κρέα πάντα κατεσθίει προσήπουσα πρῶτον Ζιθ5. 594 b16. οἱ θηριώδεις χαίρουσιν οἱ μὲν ὠμοῖς οἱ δ' ἀνθρώπων κρέασιν Ηη6. 1148 b22. τὰ ὀρνίθεια κρέα κοῦφα ϗ εὔπεπτα Ηζ8. 1141 b19, 20. κρέα ὀπτά, ἑφθά quomodo differant πα52. 865 b32. ε34. 884 b1. λζ3. 966 a28.

κρείττων, κράτιστος, syn ἄριστος. περὶ βίου τοῦ κρατίστου ϗ ζωῆς τῆς ἀρίστης ηεα3. 1215 a5. cf τὴν κρατίστην τε ἁπλῶς ϗ ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἀρίστην πολιτείαν Πδ1. 1288 b25. κράτιστον, εἴ τις δύναιτο περὶ τῶν καθ' ἕκαστον θεωρεῖν χωρίς Ζμα4. 644 a29. κεχωρίσθαι τὸ κρεῖττον τοῦ χείρονος Ζγβ1. 732 a5. — dist βελτίων Πγ13. 1283 a41. τῆς ψυχῆς εἶναί τι κρεῖττον ϗ ἄρχον ἀδύνατον ψα5. 410 b13. δίκαιον τὸ τὸν κρείττονα ἄρχειν Πα6. 1255 a18. κρεῖττον τὸ πλεῖον Πε7. 1307 a17. τὸ κρεῖττον, οἱ κρείττους, ὁ τύραννος κρείττων ὢν Πδ12. 1296 b15. β7. 1267 a25, 30. γ10. 1281 a23. τὸ φανερῶς κρεῖττον Πε4. 1304 b3. κρείττων ἑνός, ἥττων τοῦ πλήθους Πγ15. 1286 b36. κρείττους τῆς παιδείας, syn οὓς ἀδύνατον παιδευθῆναι Πε12. 1316 a9, 10. — κρειττόνως φτα4. 820 a4. — βουλεύεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων τὰ κράτιστα ρ19. 1432 b28.

κρεμάθρα Ργ11. 1412 a14.

κρεμαννύναι, κρέμασθαι. κρεμμαννύουσιν ἐν ἀγγείῳ ἔκ τινος δένδρου τὴν κόπρον Ζι6. 612 a10. κρεμάσαι (τὰς ὗς) τῶν ὀπισθίων σκελῶν Ζι50. 632 a23. — καλέσας εἰς τὰ βασίλεια ἐκρέμασεν ἅπαντας οβ1352 a11. — τὸ ἐπίπετρον κρεμάμενον ἐπὶ τῶν παττάλων Ζμδ5. 681 a24. ὅταν κρέμωνται ἐξ ἀλλήλων (αἱ μέλιτται) Ζι40. 627 b13. τὸ ἄνωθεν χεῖλος κάτω κρέμαται πκζ6. 948 b1. κρέμαται ὕδωρ, ἀήρ πιϛ8. 915 a19. κε22. 940 a10. metaph ἵνα μὴ κρέμηται ἡ διάνοια Ργ14. 1415 a13.

κρέξ. refertur inter τὰ μακροσκελῆ Ζμδ12. 695 a20. ἐλεῷ ϗ κοττύφῳ ϗ χλωρίωνι πολεμεῖ, ἡ κρὲξ τὸ μὲν ἦθος μάχιμος, τὴν δὲ διάνοιαν εὐμήχανος πρὸς τὸν βίον, ἄλλως δὲ κακόποτμος ὄρνις Ζι1. 609 b9. 17. 616 b20. de digitis pedis Ζμδ12. 695 a21. (skrechi Thomae. coniecturas alias coll C II 257. S II 113. Su 146. Tringa pugnax St. K 946, 3. Cr. Rallus crex Su 144, 120. Himantopus rufipes AZι I 99, 63. in incerto rel F 319, 105. KaZμ 173, 15.)

Κρεσφόντης Euripidis (Eur fr 457) πο14. 1454 a5.

κρεώδης. κύημα κρεῶδες Ζιη3. 583 b10. ἐὰν κρεῶδες ἔχωσι τὸ πρὸς τῷ μυκτῆρι Ζια9. 491 b25.

Κρέων ἐν Ἀντιγόνῃ Sophoclis πο14. 1454 a1. Ρα15. 1375 a34.

κρεωφαγία ηεα2. 1214 b23.

κρεωφάγος. οἱ κρεωφάγοι τῶν ὀρνίθων Ζμδ12. 693 a3.

κρημνός. ἐν τοῖς κρημνοῖς τοῖς μαλακοῖς Ζι13. 615 b31. περὶ

τὰς κρημνὰς ϗ τὰ ῥήγματα τῆς γῆς τὰ εἰς ὀρθόν Ζι41. 628 b29. πνεῖ ὁ βορρᾶς ἀπὸ κρημνῶν μεγάλων ϗ ὀρῶν σ973 a2. f 238. 1521 a34.

κρηναῖος. τὰ κρηναῖα (int ὕδατα) ϗ ποταμιαῖα μβ1. 353 b28.

κρήνη. αἱ πλεῖσται κρῆναι τόποις ὑψηλοῖς γειτνιῶσιν μα13. 350 a5. κρήνας τὰς αὐτὰς τίνας λέγομεν Πγ3. 1276 a38. κρῆναι ὀξεῖαι, πικραί sim μβ3. 359 b1-20. αι4. 441 b6. αἱ ἐν Ἄμμωνι κρῆναι f 488. 1557 b23. κρήνη ἐλαίυ θ113. 841 a15. ῥεύματα κρηνῶν μβ3. 359 b5. κρηνῶν ἐπιμεληταί Πζ8. 1321 b26.

κρηνίδιόν τι μικρόν θ117. 841 b9.

κρηπίς, μέρος ναῦ Ηκ3. 1174 a26.

Κρής. Ἐπιμενίδης ὁ Κρής Πα2. 1252 b15. Ργ17. 1418 a24. τὸ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλῦσιν πο25. 1461 a14. eorum instituta publica Πβ5. 1264 a20. 9. 1269 a39. eorum πολιτεία examinatur Πβ10. οἱ Κρητῶν νομοθέται Ηα13. 1102 a10. Κρητῶν πολιτεία f 475 sq. οἱ παρὰ Κρησὶ κλαρῶται f 544. 1568 b3. Κρῆτες ἀνθρώπων ἀπαρχὴν εἰς Δελφὰς ἀπέστελλον f 443. 1550 b38. τὴν πυρρίχην παρὰ Κρησὶ πρύλιν λέγεσθαι f 476. 1556 a33. — Κρήτη κ3. 393 a13. σ973 a21. f 238. 1521 b14. θ81. 836 a29. ὁ ἐν Κρήτῃ μυθολογάμενος ηεγ1. 1229 a24. Cretensium instituta publica Πβ5. 1263 b41. 9. 1271 a29. 12. 1274 a27. η2. 1324 b8. 10. 1329 b3, 5, 6. f 475. 476. 443. 1550 b38. eorum πολιτεία examinatur Πβ10. memorabiles ibi res physicae θ4. 830 b20. 69. 835 b2. 83. 836 b27. animalia ἐν Κρήτῃ, περὶ Κρήτην Ζιζ18. 572 a14. θ13. 598 a16. ι6. 612 a3. Θήρα ἡ κατὰ Κρήτην νῆσος f 485. 1557 a34. — Κρητικὸν πέλαγος κ3. 393 a29. Κρητικὴ πολιτεία Πβ9. 1269 a29. 10. 1271 b20, 23. 11. 1272 b28, 1273 b25. Κρητικὴ τάξις Πβ10. 1271 b40.

κρητῆρας ἐπεστέψαντο (Hom A 470. θ170) f 108. 1495 b10, 21.

κρῖ, i q κριθή, exemplum τῦ ἀφῃρημένυ πο21. 1458 a5.

κριθή. κριθαί, τροφὴ βοῶν, ὑῶν Ζιθ7. 595 b9. 6. 595 a28. ζ18. 573 b10. κριθή et πυρός (ἡ περὶ αὐτὰ ἐργασία, ἡ ἐξ αὐτῶν τροφή) inter se comparantur πα37. 863 b6. κα2. 927 a18. 24. 929 b27, 28. λη10. 967 b20. κριθῶν εἶδός τι παρὰ Σιντοῖς θ116. 841 b4. πῶς λέγομεν κριθὰς μεμῖχθαι πυροῖς Γα10. 328 a2. ἴδιόν τι συμβαίνει περὶ τὰς (?) τῶν κριθῶν, τὸ καλάμενον πῖνον f 101. 1494 a44. κριθὰς τίθεσθαι ἐπὶ τῦ βωμῦ (Ἀπόλλωνος τῦ γενέτορος) ἄνευ πυρός f 447. 1551 b15. (Hordeum vulgare et hexastichum *L.*)

Κριθὴ̀ς μετὰ τὴν κύησιν ἐτελεύτησε f 66. 1487 a6.

κριθιᾶν, νόσημα ἵππων Ζιθ24. 604 b8 (fort Croup vel bösartige Bräune).

κρίθινος. πτισάνη κριθίνη, πυρίνη πα37. 863 a34. οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες ἐξυπτιάζονται τὴν κεφαλήν f 101. 1494 b6, 7, a43.

κρίκος. ὁ ἐκ τῶν κρίκων κόσμος ἐν Καρχηδόνι Πη2. 1324 b14. κρίκος χαλκᾶς λεπτός Ζιβ11. 503 b20.

κριμνόν. ἐλέφας τὴν τροφὴν λεαίνει ὥσπερ κριμνά Ζιβ5. 501 b31.

κρίνειν. αἱ τῶν ὡρῶν μεταβολαὶ κρίνυσι τὰς νόσυς πα3. 859 a10, 21. πάντα τῷ χρόνῳ κρίνεται Φδ14. 223 b27. — γλῶττα, ᾗ κρίνυσι τὴν ἐν τοῖς ἐδεστοῖς ἡδονήν Ζμδ5. 678 b8. cf Ζιδ8. 535 a11. δύναμις καθ' ἣν κρίνομεν ϗ ἀληθεύομεν ἢ ψευδόμεθα ψγ3. 428 a3. κρίνειν τό τε κύριον ϗ ᾧ τὰ φαντάσματα γίνεται εν2. 460 b17. τὸ δύνασθαι κρῖναι εὐστόχως Ζμα1. 639 a5. πῶς χρὴ διανεῖμαι ἐξέστω κρίνειν ὕστερον ΜΑ4. 984 b32. κρίνειν τἀληθές Οα10. 279 b12. πρὸς τὴν αἴσθησιν κρίνομεν τὰ αἰσθητά μδ4. 382 a17. αὐτὸ καθ' αὑτὸ κρινόμενον (Bk, κρίνεται Ac, Vhl Poet I 44?) πο4. 1449 a8. βέλτιον κατὰ τὸν αὐτῦ βίον ἕκαστον κρίνεσθαι τῶν βασιλέων Πβ9. 1271 a22. περὶ ὧν ἴσμεν ϗ κεκρίκαμεν Ρβ18. 1391 b9. ἐκ τῦ βυλεύσασθαι κρίναντες Ηγ5. 1113 a12. — κρίνειν χειρίστην τὴν δημοκρατίαν Πδ2. 1289 b7. τὰ τοιαῦτα ὡς τέρατα κρίνεται Ζιβ17. 507 a24. — sensu iudiciali, κρίνειν, τὸ κρῖνον (dist τὸ βυλευόμενον sim), οἱ κρίνοντες pars civitatis Πγ11. 1281 b31, 38. γ15. 1286 a26. δ4. 1291 b5. 15. 1299 a26, 1300 a4. η9. 1329 a4. Ρα8. 1365 b31. κρίνειν, dist προανακρίνειν Πδ14. 1298 a30. τὸν ἀποχειροτονηθέντα κρίνυσιν οἱ θεσμοθέται f 374. 1540 b9. κρίνειν τὸ δίκαιον Πδ4. 1291 a23. κρίνειν τὰς δίκας, τὰς συμβυλάς Πγ14. 1285 b11. Ρβ1. 1377 b22. κρίνειν τὸν τὰ δίκαια λέγοντα τι25. 180 b26. κρίνειν περὶ οἰκείων Πγ16. 1287 b2. κρίνεσθαι περὶ θανάτυ Ρβ20. 1393 b24. καταψηφίζεσθαι τῶν κρινομένων Πζ5. 1320 a11. ἔκριναν ἐμὲ μὴ κτανεῖν Ρβ23. 1397 b6. κρίνειν γνώμῃ τῇ ἀρίστῃ, κατὰ τὸ ἀληθές, κατὰ δόξαν Ρβ23. 1402 b34. β14. 1390 a33. τι25. 180 b24. — τῶν Λυδῶν κρινάντων (i e προελομένων) καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν f 66. 148 a9. — κεκρίσθαι Πβ8. 1267 b40. τὰ κεκριμένα Ρβ25. 1402 a37. ρ2. 1422 a26. 4. 1426 a33. 35. 1440 a13. κέκριτο (Emp 203, κέκρητο Bk3) πο25. 1461 a25.

κρίνυ καυλοί πκ26. 926 a2. (Lilii sp var.)

κριός. οἱ κριοὶ περὶ τὰς καιρὰς τῆς ὀχείας μάχονται διιστάμενοι πρὸς ἀλλήλυς, τοῖς κέρασιν Ζιζ18. 571 b23. θ2. 590 b29. ὀχεύυσι τὰς πρεσβυτάτας πρῶτον, τὰς δὲ νέας ὐ διώκυσιν Ζιε14. 546 a4. κριὸς διδυμοτόκος (unus ex gemellis, recte Scalig cf Lob Phryn 660) Ζιζ19. 573 b32. (τέρατα) παῖς κριῦ κεφαλὴν ἔχων Ζγδ3. 769 b14. — de loco corr ἐν Λιβύῃ εὐθὺς γίνεται κέρατα ἔχοντα τὰ κερατώδη τῶν κριῶν, ὐ μόνον οἱ ἄρνες, ὥσπερ Ὅμηρός φησι (δ85), ἀλλὰ ϗ τἆλλα Ζιθ28. 606 a19 cf Rose libr ord 68, S I 630 Aub.

κρίσιμοι ἡμέραι Φε6. 230 b5. ἡ τρίτη κρίσιμος πκϛ14. 941 b35.

κρίσις τῦ ἁπτῦ, τῶν χυμῶν Φδ8. 216 b19. Ηγ13. 1118 a28, τῶν ὁμογενῶν, τῶν διαφερόντων Ηι2. 1165 a34. ἡ περὶ τὰς διαφορὰς ἀκρίβεια τῆς κρίσεως Ζγε2. 781 b2. κρίσις περὶ τῆς ἀληθείας, περὶ τῦ αὐτῦ ἢ ὁμοίυ sim Μκ6. 1063 a13. Ρβ23. 1398 b19. Πδ11. 1295 a34. ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ϗ τῇ αἰσθήσει ἡ κρίσις Ηδ11. 1126 b4. ποιεῖν τὴν κρίσιν ὀρθὴν ηεη2. 1237 b12. πιστεύειν τῇ τῶν λεγόντων κρίσει Ηθ9. 1159 a24. ἡ τοιαύτη κρίσις Πδ2. 1289 b11. ημβ7. 1205 a28. κρίσις sensu Pythag ΜΑ8. 990 a24. (obiective κρίσις i q discrimen φτβ7. 827 a39.) — κρίσις electio, κρίσιν ποιεῖσθαι τῶν ἀξίων Πζ7. 1321 a30. κρίσις παιδαριώδης Πβ9. 1271 a10. — sensu iudiciali: iudicium, causa, sententia. πολίτης ὁρίζεται τῷ μετέχειν κρίσεως ϗ ἀρχῆς Πγ1. 1275 a23. ἄρχοντος ἐπίταξις ϗ κρίσις ἔργον Πη4. 1326 b14. ἡ δίκη κρίσις τῦ δικαίυ ϗ τῦ ἀδίκυ Ηε10. 1134 a31. Ρβ1. 1377 b22. ἕνεκα κρίσεώς ἐστιν ἡ ῥητορική Ρβ1. 1377 b21. ἡ τῶν πιθανῶν λόγων χρῆσις πρὸς κρίσιν ἐστί Ρβ18. 1391 b8. κρίσις περὶ τῶν συμφερόντων, περὶ αὐτῶν Πη8. 1328 b14. γ9. 1280 a15. ἐν τῇ κρίσει ἀπόδειξίν τινος φέρειν Ργ17. 1417 b24. λαβεῖν κρίσιν ρ30. 1437 a10. κρίσιν ποιεῖσθαι περί τινος τῶν ἐγχωρίων Ζμγ10. 673 a18. καθαρὰ ἡ κρίσις Ργ12. 1414 a14. κρίσις δικαστηρίυ Πε6. 1306 a37. δ16. 1300 b34. κρίσις (causa) ἁπλῶς γεγραμμένη Πβ8. 1268 b5. — plur μεγάλων κρίσεων κύριοι οἱ ἔφοροι Πβ9.

1270 b28, 39. αἱ κρίσεις πᾶσαι περὶ τῶν καθ' ἕκαστον Πγ15. 1286 a27. αἱ κρίσεις ἐξ ὑπογυίων, opp αἱ νομοθεσίαι Ρα1. 1354 b3. κρίσεις διὰ ψηφοφορίας Πβ8. 1268 a1. μηκέτι εἶναι ὑπὲρ τῶν προτέρων ἐγκλημάτων κρίσεις οβ1348 b13. τὰ πάθη μεταβάλλοντες διαφέρουσι πρὸς τὰς κρίσεις Ρβ1. 1378 a21. ποιεῖν ἄλλας κρίσεις Ργ15. 1416 a35. ψευδομαρτυριῶν κρίσεις Πβ5. 1263 b21. δημαγωγεῖν πρὸς τὰς κρίσεις Πε6. 1305 b35. αἱ κρίσεις αἱ ἀπὸ τῶν γνωρίμων ἀνδρῶν Ρβ25. 1402 b8. ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀναγράφεσθαι δεῖ τὰς κρίσεις ἐκ τῶν δικαστηρίων Πζ8. 1321 b35. — ὅπλων κρίσις πο23. 1459 b5 (fort Aeschyli, Nck fr trg p 43). — αἱ τῶν νόσων κρίσεις Ζι19. 553 a11.

κριτήριον ϗ αἰσθητήριον τῶν χυμῶν Μκ6. 1063 a3.

κριτὴς ἀγαθός, φαῦλος Ηα1. 1094 b28. ημβ8. 1207 a11. τεχνικώτατος κριτὴς ἐνυπνίων μτ2. 464 b6. χαλεπὸν μὴ κοινωνήσαντας τῶν ἔργων κριτὰς γενέσθαι σπουδαίους Πθ6. 1340 b25. τοῦ εὐθέος ϗ τοῦ καμπύλου κριτὴς ὁ κανών ψα5. 411 a6. πάντα τὰ στοιχεῖα κριτὴν εἴληφε (iudicis suffragium tulit) ψα2. 405 b8 Trdlbg. cf ΜΑ8. 989 a7 Bz. Πθ2. 1337 a42. — ὁ ἀκροατὴς ἢ θεωρὸς ἢ κριτής Ρα3. 1358 b3. κριτὴς ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν ὃν δεῖ πεῖσαι, ὁ τὰ ζητούμενα κρίνων Ρβ18. 1391 b13, 18. ὁ κριτὴς ὑπόκειται εἶναι ἁπλοῦς Ρα2. 1357 a11. κριταὶ τῶν ἀναγκαίων Πη8. 1328 b22. οἱ πλεῖστοι φαῦλοι κριταὶ περὶ τῶν οἰκείων Πγ9. 1280 a15. διαφθοραὶ κριτῶν Ρα12. 1372 a34.

Κριτίας, Solonis aequalis. εἰπεῖν μοι Κριτίᾳ (Solon fr 22) Ρα15. 1375 b32, 34. — Κριτίας (Callaeschri filius) αἷμα τὴν ψυχὴν εἶπε ψα2. 405 b6. — ἐὰν δὲ Κριτίαν θέλῃς ἐπαινεῖν, δεῖ λέγειν τὰς πράξεις· οὐ γὰρ πολλοὶ ἴσασιν Ργ16. 1416 b28.

κριτικός. ἀρχὴ βουλευτικὴ ἢ κριτικὴ Πγ1. 1275 b19. — ἡ σύνεσις κριτικὴ μόνον Ηζ11. 1143 a10. ἡ αἴσθησις κριτικὴ δύναμις Αδ19. 99 b35. cf τὸ κριτικόν ψγ9. 432 a16. Ζκ6. 700 b20. τὸ μέσον κριτικόν ψβ11. 424 b6. τὸν πεπαιδευμένον κριτικόν τινα νομίζομεν εἶναι Ζμα1. 639 a9. — ἡ γεῦσις τῶν σχημάτων κριτικωτάτη αι4. 442 b17.

Κροῖσος θ52. 834 a24. Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς κτλ Ργ5. 1407 a38. Ἀδράμυτος, Κροίσου ἀδελφός f 507. 1561 a28.

κρόκη, dist στημόνιον (Plat Legg 5. 734e) Πβ6. 1265 b20. κρόκας ἐμβάλλειν Ζι39. 623 a11. — αἱ καλούμεναι κρόκαι περὶ τοὺς αἰγιαλούς μχ15. 852 b29.

κροκόδειλος. cf Herod II 68-71. κροκόδειλοι ἄμφω Ζιβ17. 508 a5 Aub. τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ϗ ἡ τῶν ἐντέρων φύσις, τίκτουσι κροκόδειλοι οἱ χερσαῖοι ϗ οἱ ποτάμιοι εἰς τὴν γῆν Ζιβ17. 508 a4. ε33. 558 a15. — 1. ὁ ποτάμιος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ κροκόδειλος. τὸ τῶν κροκοδείλων γένος αν10. 475 b28. Ζι1. 609 a1. ϗ εἴ τι ἄλλο ἀνώνυμόν ἐστι διὰ τὸ μὴ εἶναι γένος ἀλλ' ἁπλοῦν τὸ εἶδος ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστον, οἷον ὄφις ϗ κροκόδειλος Ζιβ15. 505 b30 Aub. ζῷον μέγιστον Ζιε33. 558 a21. refertur inter τὰ ἔναιμα Ζιβ15. 505 b32. θ15. 599 a30, τὰ ἔνυδρα πεζά, ἐπαμφοτερίζει, τρόπον τινὰ ἅμα χερσαῖος ϗ ἔνυδρός ἐστιν, οὐ δύναται ζῆν χωριζόμενος τῆς τοῦ ὕδατος φύσεως Ζια1. 487 a22. β10. 503 a12. θ2. 589 a21, 25. Ζμδ11. 690 b22. τὰ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων Ζιβ1. 498 a13. 15. 506 a20. 17. 508 a5. γ1. 509 b8. Ζγβ1. 732 b19. cf Wiegmann obs zool 13. φολιδωτά, δέρμα ἄρρηκτον φολιδωτόν Ζιθ15. 599 a31. Ζμδ11. 691 a18. Ζιβ11. 503 a31. β10. 503 a10. χροιὰ μέλαινα Ζιβ11. 503 b4. τρωγλοδυτικά Ζπ15. 713 a16. 16. 713 b19. cf Wiegmann 14. — τὸ στόμα ποῖον Ζμδ11. 691 b24. ἡ γλῶττα, ἡ ἀναπηρία αὐτῆς, οὐκ ἂν δόξειεν ἔχειν τὴν γλῶτταν ἀλλὰ τὴν χώραν μόνον, διὰ μὲν τὸ χερσαῖος εἶναι ἔχει χώραν γλώττης, διὰ δὲ τὸ ἔνυδρος ἄγλωττος Ζιβ10. 503 a1 Aub. Ζμβ17. 660 b15, 26, 27. δ11. 690 b20, 22. cf Troschel Archiv 1858 p 316. 318. ἔχει ὀδόντας μεγάλους ϗ χαυλιόδοντας Ζιβ10. 503 a9. κινεῖ πάντα τὴν κάτωθεν γένυν (κάτω σιαγόνα v l et Aub), πλὴν τοῦ ποταμίου κροκοδείλου· οὗτος δὲ τὴν ἄνω μόνον· μόνος τῶν ζῴων κινεῖ τὴν σιαγόνα τὴν ἄνωθεν, τὴν ἄνω· διὰ τί Ζια11. 492 b23 Aub. Ka. Sonnenburg 13. γ7. 516 a24 Aub. Ζμδ11. 691 b6, 9 sq. β17. 660 b27. ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς ὑός, βλέπουσι δ' ἐν μὲν τῷ ὕδατι φαύλως, ἔξω δ' ὀξύτατον Ζιβ10. 503 a9, 11. κινεῖ τὸν αὐχένα Ζι6. 612 a23. πόδες μικροὶ πάμπαν, qualia crura habeat, quomodo genua curventur, πρὸς τὸ λαβεῖν ϗ κατασχεῖν ἀχρήστους ἔχει τοὺς πόδας Ζιβ1. 498 a15 Aub. Ζμδ11. 691 b7, 8. ὄνυχες ἰσχυροί Ζιβ10. 503 a10. — σπλὴν μικρός, ὄρχεις ἐντὸς πρὸς τῇ ὀσφύι Ζιβ15. 506 a20. γ1. 509 b8. ova quot pariat, quomodo incubet, ὁ νεοττός Ζιε33. 558 a18, 22. φωλεῖ τέτταρας μῆνας, βιοῖ χρόνον πολύν, λέγουσι δέ τινες ὅτι ϗ αὐξάνεται ἕως ἂν ζῇ Ζιθ15. 599 a32. ε33. 558 a20, 24. ἡμεροῦται ἐν Αἰγύπτῳ· τὸ αὐτὸ τοῦτ' ἔστιν ἰδεῖν ϗ περὶ τὰς ἄλλας χώρας γινόμενον Ζι1. 609 a1, 3. cf Beckmann de hist nat vett 71. Lenz 423 adn. τρόχιλοι καθαίρουσιν εἰσπετόμενοι τοὺς ὀδόντας τῶν χασκόντων Ζι6. 612 a21. θ7. 831 a12. ηεη2. 1236 b9 (Herod II 68). ὁ νομὸς οὗ ἐστι θεὸς ὁ κροκόδειλος οβ1352 a24. (Crocodilus vulgaris C II 261. AZι I 117, 9. KaZμ 163, 4. KaZι 89, 12. Su 178, 9. M 86. 154. 305. 306. 347.) — 2. ὁ χερσαῖος κροκόδειλος. ὄφις πόδας ἔχων δύο ὁμοίους χερσαίῳ κροκοδείλῳ f 320. 1532 a25. (hardon Alberti. Scincus Gesner quadrup ovip. Ray synops quadrup 271. Lewisohn Zool des Talmud 227. Stellio vulgaris, hodie κροκόδειλος E 82. AZι I 117, 10. Lacerta stellio, Monitor terrestris, Varanus arenarius H II 306. Cr. KaZι 89, 12. S praef XXXIV. Lenz Zool der Gr u Röm 428.)

κροκοειδής. καρποὶ κροκοειδεῖς χ5. 795 b1.

κρόκος. γλυκεῖα ὀσμὴ ἀπὸ τοῦ κρόκου ϗ μέλιτος ψβ9. 421 b2. cf f 105. 106. 1494 b43. κρόκος πολὺς γίνεται τῆς Σικελίας ἐν Πελωριάδι θ111. 840 b26, 30 (Croci sp var).

κρόμμυον. τὸ τῶν κρομμύων γένος ἐστὶ τῶν παραβλαστανόντων Ζγγ11. 761 b29. πκ13. 924 a33 (dist ῥάφανος). 26. 926 a3. 28. 926 a16. τὰ κρόμμυα πῶς φυτεύεται πλα9. 958 b7. κ27. 926 a11. 21. 925 a19. δάκνει τὼ ὀφθαλμώ πκ22. 925 a27 (Allii sp var).

Κρόνου παῖς ϗ χρόνου κ7. 401 a15. τὴν θάλατταν ἐκάλει (Pythag) Κρόνου δάκρυον f 191. 1512 a30. — Κρόνος sidus Μλ8. 1073 b35. ὁ Κρόνου καλούμενος κύκλος κ2. 392 a24. 6. 399 a11. — τὰ Κρόνια· Ὅμηρος πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια f 66. 1487 a19.

κρόταλον. μετὰ θορύβου ϗ κροτάλων θ101. 839 a1.

κρόταφος. τὸ μεταξὺ ὀφθαλμοῦ ϗ ὠτὸς ϗ κορυφῆς καλεῖται κρόταφος Ζια11. 492 b4. οἷς τὰ περὶ τὸν τράχηλον ϗ τοὺς κροτάφους αἱ φλέβες κατατεταμέναι εἰσί, δυσόργητοι φ6. 812 a28. τῶν ῥευματικῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τάς τε περὶ τοὺς κροτάφους φλέβας καίουσι πλα5. 957 b26. cf Oribas I 663, 9. τῶν κανθῶν ὁ πρὸς τοῖς κροτάφοις, φλέβες ἐκ τῶν κροτάφων, ἐπὶ τοῖς κροτάφοις ἐπίκεινται, ἡ τῶν κροτάφων σύνδεσις Ζια9. 491 b24. γ3. 512 b26. πλβ1. 960 a40. f 90. 1492 a26, 27, 31. αἱ ἐν τοῖς κροτάφοις τρίχες· πολιοὶ πρῶτον γίνονται οἱ ἄνθρωποι τοὺς κροτάφους· κρόταφοι δασεῖς εὐθείαις θριξί Ζγε4. 784 b35, 785 a3. 3. 782 a15. Ζιγ11. 518 a16. χ6. 798 a22. φ3. 808 b5. αἱ ὀφρύες αἱ πρὸς τοὺς

κροτάφους τὴν καμπυλότητ' ἔχουσαι, οἱ τὰς ὀφρῦς ἀνεσπασμένοι πρὸς τὸν κρόταφον Ζια9. 491 b17. φ6. 812 b27. πληγεὶς παρὰ τὸν κρόταφον· ἀποκτεῖναι φώκην χαλεπὸν βιαίως, ἐὰν μή τις πατάξῃ παρὰ τὸν κρόταφον αι2. 438 b13. Ζιζ12. 567 a11.

κροτεῖν. κροτοῦντες ἀθροίζουσι τὰς μελίττας ὀστράκοις ϗ ψήφοις Ζι40. 627 a16. — πολλοὶ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς· δεῖ δὲ ἄμφω ἀεὶ κροτεῖσθαι (scribendum κρατεῖσθαι, Vhl Rh M 18, 318) πο18. 1456 a10.

κρότος. χαίρουσιν αἱ μέλιτται κρότῳ Ζι40. 627 a16.

κρότων. οἱ κρότωνες (v l κρότονες) γίνονται ἐκ τῆς ἀγρώστεως, ὄνος οὐκ ἔχει κρότωνας, τὰ πρόβατα ϗ αἶγες ἔχουσι κρότωνας (v l κρότονας) Ζιε19. 552 a15. 31. 557 a15, 16. (tique C II 807. S I 352. 390. Hippobosca ovina St. haec et Acarus ricinus Cr. Ricini gen K 682, 6. fort Ixodes reticulatus, Mellophagus ovinus et Hippoboscarum sp AZι I 166, 28. Su 227, 41. cf M 205. 230.)

Κροτωνιᾶται θ107. 840 a20. Κροτωνιᾶται Συβαρίταις ἐπολέμουν f 541. 1567 b30. Κροτωνιατῶν πολιτεία f 477. Κροτωνιάτης Ἀλκμαίων ΜΑ5. 986 a26. Ζιη1. 581 a16. Ζγγ2. 752 b25, Κύλων f 65. 1486 b29, Μίλων f 477. 1556 b4. — Κροτωνιᾶτις θ107. 840 a17.

κρούειν. ὅταν κρούσωσι (τὸ ξύλον) ἐκ τοῦ ἑτέρου ἄκρου, κατὰ τὸ ἕτερον ὁ ἦχος φέρεται συνεχής ακ802 a32. κρουομένων σφόδρα τῶν χορδῶν ψβ12. 424 a32. ὑπὸ τὴν ᾠδὴν κρούειν πιθ39. 921 a25 Westphal Harmonik u Melopoeie p 112.

κρουνὸς ὕδατος ψυχροῦ θ114. 841 a22.

κρουστικός. ἡ φωνὴ ἡδίων ἡ τοῦ ἀνθρώπου, κρουστικὰ δὲ μᾶλλον τὰ ὄργανα τοῦ στόματος πιθ10. 918 a33.

κρύβδην τὴν ψῆφον φέρειν ρ19. 1433 a23.

κρυόεσσα ἰωκή (Hom E 740) f 148. 1503 a42.

κρύος ἰσχυρόν μβ8. 367 a22.

κρύπτειν. ῥᾴδια κρύψαι τὰ εὐμετάβλητα al Ρα12. 1373 a29. ἐν τοῖς φυτοῖς κεκρυμμένη ϗ οὐκ ἐμφανὴς ἡ ζωή φτα1. 815 a12. πρῶτον τοῖς φανεροῖς, εἶτα τοῖς κεκρυμμένοις ἀκολουθήσωμεν φτα1. 815 b10. — κρυπτός. κρυπτῇ ψήφῳ ρ3. 1424 b1.

κρυπτία ἡ καλουμένη παρὰ Λακεδαιμονίοις f 495. 1558 b19.

κρυπτικῶς πυνθάνεσθαι τθ1. 156 a14 (cf κρύψις).

κρύσταλλος, πῆξις ὑγροῦ ψυχροῦ, ὑπερβολὴ ψυχρότητος, ὕδωρ πεπηγός Γβ3. 330 b28, 26. μδ9. 385 b7. 10. 388 b11. Μη2. 1043 a9 Bz. Αδ12. 95 a16. κ4. 394 a25. Ζμβ3. 649 b11. σκηνοποιεῖσθαι, περιπατεῖν ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου μα12. 348 b34, 349 a2. πκγ34. 935 a32. κρύσταλλος ἄκαυστον, θραυστόν, κατακτὸν δ' οὔ, τήκεται ὑπὸ θερμοῦ μδ9. 387 a19, 386 a10. 8. 385 a32. ἡ χάλαζα κρύσταλλος μα12. 347 b36, 348 a32. τὰ ἀπὸ χιόνος ϗ κρυστάλλου ὕδατα φαῦλα f 206. 1515 b14.

κρύψις. ἀδικοῦσιν οἷς ὑπάρχει κρύψις Ρα12. 1372 a32. προτάσεις λαμβάνειν πρὸς κρύψιν τοῦ συμπεράσματος τθ1. 155 b23, 26, 157 a6.

κτᾶσθαι. τὰ χρήματα οἱ κτησάμενοι μᾶλλον στέργουσι τῶν παραλαβόντων Ηι7. 1168 a23. δ2. 1120 b11. κτᾶσθαι, opp χρῆσθαι Πα7. 1255 b32. opp φυλάττειν Πγ4. 1277 b25. κτήσασθαι τὸ τίμημα τὸ διωρισμένον Πδ6. 1292 b30. κεκτῆσθαι πολλά, γῆν, μακρὰν οὐσίαν, τὰ ὅπλα al Πδ11. 1296 a1. 4. 1290 b16. 13. 1297 a29, 31. ζ4. 1319 a8. β8. 1268 a20, 25, 32. τὸ κεκτημένον (collective, cf τὸ γεωργικόν) μετρίαν οὐσίαν Πδ6. 1292 b25. κτήσασθαι sine obiecto Πε2. 1302 a40. ὁ κτώμενος, οἱ κτώμενοι, i e οἱ εὔποροι Πδ5. 1292 a41. 6. 1292 b31. — κτητὸν ϗ πρακτόν Ηα4. 1096 b34, 1097 a1.

κτείνειν. κτείνῃ, ὁ δ' ἀποθάνῃ Ηε7. 1132 a8. κύριος κτεῖναι Πγ14. 1285 a8, 12. κτείνειν, coni φυγαδεύειν, ὀστρακίζειν Πγ17. 1288 b24. ἵνα κτάνωσι θῆρ' (Antiphon fr 2) Ρβ23. 1399 b26.

κτείς. 1. animal. refertur inter τὰ ὀστρακόδερμα ϗ ἄποδα Ζιθ13. 599 a10. 30. 607 b2. ι37. 621 b10, τὰ ὀστρακώδη Ζιε15. 547 a18, 24, τὰ ἀνάπτυκτα τῶν διθύρων Ζιδ4. 528 a15. Ζμδ5. 679 b26. 7. 683 b15, τὰ ἀπολελυμένα, τὰ κινητικά Ζιθ13. 599 a13. δ4. 528 a30, τὰ τραχυόστρακα, τὰ λιμνόστρεα, τὰ ῥαβδωτά Ζιδ4. 528 a23, 24, 25. cf ε15. 547 b11, 29. f 287. 1528 b9, 12. τὰ τριχώδη (branchiae) τοῖς κτεσὶν (v l κτεισί) ὑπάρχει κύκλῳ Ζιδ4. 529 b1. τῷ συνάγειν σῴζονται· ἐπὶ θάτερα συγκέκλεισται ὥστε ἀνοίγεσθαι ἐπὶ θάτερα ϗ συγκλείεσθαι· οἱ κτένες, ἐάν τις προσφέρῃ τὸν δάκτυλον χάσκουσι, [ϗ] συμμύουσιν ὡς ὁρῶντες Ζμδ5. 679 b26. 7. 683 b15. Ζιδ8. 535 a17 Pic Aub Sonnenburg 19. ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν, ἄριστοι ὅταν κύωσι, τὸ λεγόμενον ᾠὸν ϗ τὸ λευκὸν ἐν τοῖς μεγάλοις κτεσὶ φανερά ἐστιν, ἐπὶ θάτερα τῆς περιφερείας ἔχουσι τὸ ᾠόν, τοῦ ἔαρος ἔχουσι τὰ ᾠά Ζιε15. 547 b14. θ30. 607 b3. δ4. 529 b7. Ζμδ5. 680 b23. Ζγγ11. 763 b12. μάλιστα ταχεῖαν ἔχουσι τὴν αὔξησιν Ζιε15. 547 b24. ἀφανίζονταί τινα χρόνον ἐν τῇ ἄμμῳ, φωλοῦσιν ὑπὸ κύνα (κρύπτουσι γὰρ αὑτούς) Ζιε15. 547 b32. θ13. 599 a13, 18. ὁ κτεὶς μάλιστα ϗ πλεῖστον κινεῖται δι' αὑτοῦ πετόμενος· ὅταν φέρωνται ἀπερειδόμενοι τῷ ὑγρῷ, ὃ καλοῦσι πέτεσθαι, ῥοιζοῦσιν οἱ κτένες (v l οἱ κτεῖς) Ζι37. 621 b10. δ4. 528 a31. 9. 535 b26 Aub. (cf Argenville conchyolog II 55. Olivi zool adriatica 120. Johnston conchyl 134. Landsboroughs 133. Müller Archiv f Phys 1857 p 252. Grube die Insel Lussin 46.) οἱ αὐχμοὶ ἀσύμφοροι αὐτοῖς Ζιθ20. 603 a20. enumerantur ὁ κτεὶς κοῖλος Ζιδ1. 525 a22. cf S II 345 Aub. οἱ μεγάλοι, μεγάλοι εἰσὶν οἱ τὴν ἑτέραν θυρίδα πλατεῖαν ἔχοντες οἷον ἐπίθεμα Ζιδ4. 529 b7. οἱ πυρροί Ζιθ20. 603 a20. διὰ τί ἐν τῷ Πυρραίῳ ποτ' ἐξέλιπον Ζιθ20. 603 a21. captura eorum Ζιθ20. 603 a22. — τὸ ὄστρακον τοῦ ναυτίλου οἷον κτείς Ζιδ1. 525 a22 Aub. τὸ τῶν ἀκαληφῶν γένος κατεσθίει ϗ ἐχίνους ϗ κτένας Ζιδ6. 531 b8. γίνονται ἐν τοῖς κτεσὶ (v l κτένεσι) καρκίνοι λευκοί Ζιε15. 547 b29. (Pectunculus Gazae, pétoncle C II 626. Pecten *Brug* M 192. KaZμ 130, 28. F 308, 32. K 577, 8. AZγ 24. Pecten maximus St. Cr. Pecten Jacobaeus AZι I 178, 13. Mr 239. πυρροί P varius.)

2. caruncula, syn ἐγκανθίδες. ἐὰν δ' οἷον οἱ κτένες κρεώδες ἔχωσι τὸ πρὸς τῷ μυκτῆρι Ζια9. 491 b25 Aub. cf S I 30. crepetem Thomae. Bsm e vers arab lat ἰκτῖνες. sed v κτείς vestigium illud membranae nictantis in angulo anteriore oculi latens signific cf Galen IV 796: ὧν δὲ οἱ κτένες οἷον κρεῶδες ἔχοντες πρὸς τῷ μυκτῆρι, πονηρίας.... ταῦτα μὲν ἐν τῷ α' περὶ ζῴων ἱστορίας Ἀρ. ἔγραψεν.

κτῆμα, def ὄργανον πρακτικὸν ϗ χωριστόν Πα4. 1254 a16. 2. 1253 b31. τὸ κτῆμα ὥσπερ μέρος αὐτοῦ Ηε10. 1134 b10, 16. Πα4. 1254 a9. οὐχ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ κτήματος ϗ ἔργου Ηδ4. 1122 b15. κτήματα ἔμψυχα, ἄψυχα οα6. 1345 a28. κτήματα, syn κτήσεις Πβ1. 1261 a5, 8. — κοινωνεῖν κτημάτων Πβ1. 1261 a5. δημεύειν τὰ κτήματά τινος Πε5. 1305 a6.

κτῆνος. ἀποσφάξας τὰ κτήνη Πε5. 1305 a25. μεταβάλλειν τοῖς κτήνεσι διὰ τὰς νομὰς Πα8. 1256 a33.

Κτησίας ὁ Κνίδιος Ζγβ2. 736 a2, οὐκ ἀξιόπιστος Ζιθ28. 606 a8. γ22. 523 a26. β1. 501 a25.

κτῆσις, opp ἀπόλαυσις Ργ9. 1410 a6. opp χρῆσις v h v. — ἡ κτῆσις μέρος τῆς οἰκίας, πλῆθος ὀργάνων, χρήματα ϗ πλοῦτος, ἐκ δεσπότου ϗ δούλου, οὐκ ἔστι μέρος τῆς πόλεως, πολλὰ ἔμψυχα μέρη τῆς κτήσεώς ἐστι Πα4. 1253 b23, 31. 8. 1256 a3, 16. γ4. 1277 a8. η8. 1328 a34, 35. περὶ πάσης κτήσεως ϗ χρηματιστικῆς Πα8. 1256 a1. ἄθλιοι οἷς πλείονος ἀξία ἡ κτῆσις τῆς ἰδίας φύσεως f 89. 1492 a8. — πότερον κοινὰς εἶναι δεῖ τὰς κτήσεις ἢ ἰδίας Πβ1. 1261 a8, 5. 5. 1262 b40, 1263 a2, 26, 38. πότερον ἰσότητα κτήσεως ὑπάρχειν δεῖ ταῖς πόλεσιν Πβ7. 1266 b33, a40. τὰς κτήσεις μὴ ποιεῖν ἀναδάστους Πε8. 1309 a15. σώζειν τὰς ὑπαρχούσας σοι τῶν ἀγαθῶν κτήσεις ρ1. 1421 a21. ἡ μέση κτῆσις βελτίστη Πδ11. 1295 b5.

κτητική, μέρος οἰκονομίας Πα4. 1253 b23. ἡ δικαία Πα7. 1255 b37. ἡ κατὰ φύσιν κτητική Πα8. 1256 b38, 23.

κτίζειν. ἐπὶ τῶν πρώτων οἰκησάντων ἢ κτισάντων Πγ1. 1275 b33. οἱ κτίσαντες ἢ κτησάμενοι χώραν βασιλεῖς κατέστησαν Πε10. 1310 b38. Φωκαεῖς ἔκτισαν Μασσαλίαν f 508. 1561 a39.

κτιστής. κεκλῆσθαι ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ f 507. 1561 a28.

κύαθος. 1. κύαθος ὕδατος μβ2. 355 b28. κύαθος ὕδατος κύκλῳ φερόμενος Οβ13. 295 a19. — 2. cucurbitula, ὁ κύαθος παύει τὰ ὑπώπια πθ9. 890 b7. 10. 890 b21. 12. 890 b34.

κύαμος. τὸ δίθυρον τῶν κυάμων Ζγγ2. 752 a22. οἱ κόκκοι τοῦ κυάμου εἰσὶν ἐν θήκαις φτα5. 820 b7. συμφέρει φυτεύειν περὶ τὰ σμήνη κυάμους Ζι40. 627 b17. πιαίνονται βόες τοῖς φυσητικοῖς οἷον κυάμοις ἐρηριγμένοις, χλόῃ κυάμων Ζιθ7. 595 b7. κυάμων πλῆθος ποιεῖ καθιέναι τὸ οὖθαρ Ζιγ21. 522 b33. κύαμος διαμασώμενος πθ6. 890 a25. μείζους κυάμων Ζιζ3. 561 a30, cf κέγχρος. διὰ τί οἱ Πυθαγόρειοι ἀπέχονται τῶν κυάμων f 190. 1512 a7 (Vicia faba *L*).

κυάνεος, κυανοῦς. τὸ κυανοῦν μεταξὺ λευκοῦ ϗ μέλανος αι4. 442 a24. φώκαινα, ἀλκυὼν al τὸ χρῶμα ἔχει κυανοῦν Ζιζ12. 566 b12. ι14. 616 a15. f 272. 1527 a36. ἀναρρηγνυμένου τοῦ φωτὸς ἐκ κυανέου ϗ μέλανος μα5. 342 b15. θάλαττα κυανέα πκγ6. 932 a31. κς37. 944 b21.

Κυάνεαι θ105. 839 b14, 840 a1.

κυανοειδής. τὸ μὴ διωρισμένον τῆς θαλάττης διὰ βάθος μέλαν ϗ κυανοειδὲς φαίνεται Ζγε1. 779 b33. cf χ3. 794 a12. μέλαν ἰσχυρῶς ϗ κυανοειδές χ5. 796 a18. τὸ τελευταῖον γίνονται οἱ βότρυες κυανοειδεῖς, ὅταν τὸ φοινικιοῦν πολλῷ ϗ ἀκράτῳ τῷ μέλανι μιχθῇ χ5. 795 b29, 796 a30.

κύανος. 1. metallum. κυάνου (κυανοῦ Bk, v l κυανοῦν) τὸ μέταλλον ϗ χρυσοκόλλης θ58. 834 b20. — 2. avis. descr Ζι21. 617 a23-28. (coeruleus Gazae, chyco Alberti. πετροκόσσυφος Cretensium. merle-bleu, Turdus cyanus, Petrocichla cyana Belon VI 24. St. Cr. K 982, 1. AZι I 100, 64. cf Lnd 83. Belonio refragatur Mont-beillard oiseaux VI 36. Gesner avis de genere picorum, s v coeruleus. C II 573. Psaro smeroula S index et II 122. Certhia muraria, Tichodroma muraria G 13-17. Su 122, 73. cf Lnd 76.)

κυανόχρων τῆς θαλάττης ἔδαφος (Alcidam) Ργ3. 1406 a5.

κυβεῖαι ϗ πεττεῖαι Ρα11. 1371 a3.

κυβερνᾶν, dist κωπηλατεῖν ρ25. 1435 a28. — ἡ ἀρχὴ δοκεῖ περιέχειν ἅπαντα ϗ κυβερνᾶν (Anaxim) Φγ4. 203 b11. pass τὴν δύναμιν κυβερνᾶσθαι ἐκεῖθεν μα2. 339 a23. med κυβερνωμένης τῆς διανοίας αὐτοῖς πλδ12. 964 b17.

κυβερνήτης Πα4. 1253 b28. γ6. 1279 a3, 5. 11. 1282 a10, 22. dist ἐρέτης, πρωιρεύς Πγ4. 1276 b23. — τὸν δαίμον' ἔχει κυβερνήτην ἀγαθόν ηεη14. 1247 a27.

κυβερνητικός Πγ11. 1282 a10.

κυβευτής (εἶδός τι ἀνελευθερίας) Ηδ3. 1122 a7.

κυβικοὶ ἀριθμοί πιε3. 910 b36.

κύβος. δύο μόνα σχήματα συμπληροῖ τὸν τόπον, πυραμὶς ϗ κύβος Ογ8. 306 b7. οἱ δύο κύβοι κύβος Αγ5. 75 b13. — ἐν κύβων πτώσει ηεη14. 1247 a22. — ἀριθμοὶ τετράγωνοι, κύβοι Αγ10. 76 b8. Μν6. 1093 a7.

Κυδίας ἐδημηγόρησεν Ρβ6. 1384 b32.

κύειν i q φέρειν, πληροῦσθαι. κύων κύει ἑξήκοντα ἡμέρας· ἔλαττον οὐ φέρει τῶν ἑξήκονθ' ἡμερῶν· κύουσι τριάκοντα ἡμέρας· πρόβατον αὐτοετὲς ὀχεύεται ϗ κύει Ζιε14. 545 b7, a24. 11. 543 b16. κοχλίαι κύοντες φαίνονται Ζιε12. 544 a23 (ἐρωτᾷ τὰ παιδικὰ εἰ ἤδη ἐξ αὐτοῦ κύει Πε10. 1311 b1.) καθ' ὁμοιότητά τινα ϗ τίκτειν λέγονται ἔνια ϗ κύειν, ἄρχονται κύειν Ζιδ11. 537 b24. ε11. 543 b14. ἐπιμελεῖται δὲ (ὁ ἄρχων) ϗ τῶν γυναικῶν αἳ ἂν φῶσιν ἐπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν f 381. 1541 b11. — κύει πολλὰ κυήματα Ζιε11. 543 b22. ὄρνις κύουσα ὑπηνέμια Ζγα21. 730 a4. δίδυμα κύουσά τις ἐπεκύησε τρίτον Ζιη4. 585 a17. αἱ τὰ ἄρρενα κύουσαι Ζιη4. 584 a13, 20. δέχεται ὀχείαν κύοντα τῶν ζῴων γυνὴ ϗ ἵππος Ζιη4. 585 a3, 24. οἱ ὄροβοι ταῖς κυούσαις οὐ συμφέρουσι Ζιγ21. 522 b29. — κορακῖνος ἄριστος κύων sim, syn ὅταν κύῃ Ζιθ30. 607 b25, 4. — τὸ κυόμενον (v l κυούμενον) i q κύημα, ἔμβρυον Ζγα22. 730 b4 et δ5. 773 b21, 13. cf κυεῖν.

κυεῖν. Lob Paral 556. ἤδη δὲ ϗ ἐνιαυσία (ὄνος) ἐκύησεν ὥστε ϗ ἐκτραφῆναι Ζιε14. 545 b23. τῶν ἰχθύων ἀγελάζονται οἱ μὲν κυοῦντες Ζιι2. 610 b3. κινητικώτερά ἐστι κυούμενα τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων, ἱκανὴ τῷ κυουμένῳ ἡ διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ τροφή, ἡ ὑστέρα συμμύει μέχρι τῶν κυουμένων ταῖς γυναιξίν, τὰ γόνῳ κυούμενα ᾠά Ζγδ6. 775 a7. 8. 777 a23. 5. 773 b15. Ζιζ2. 560 a17. ἀπολυθῆναι τῆς κυούσης πν4. 483 a13.

κύημα. saepe syn τὸ γιγνόμενον, τὸ συνιστάμενον. κύημα λέγω τὸ πρῶτον μῖγμα θήλεος ϗ ἄρρενος Ζγα20. 728 b34. 18. 724 b18. πῶς ἔχει, ἐκ τίνων συνίσταται τὸ κύημα τὸ πρῶτον Ζγβ3. 737 a16. α22. 730 b3. αἰτία τοῖς συνισταμένοις κυήμασίν ἐστιν Ζγδ3. 770 a7. ἡ ἀρχὴ τοῦ κυήματος, ὅταν μετάσχῃ τοιαύτης ἀρχῆς τὸ περίττωμα τὸ τοῦ θήλεος κύημα γίνεται, τὸ ἀποκρινόμενον ἐν τῷ πνεύματι τῆς ψυχικῆς ἀρχῆς κύημα ποιεῖ Ζγγ11. 762 b8, 17. β3. 737 a34. — οὐκ ἐξ ὁποσουοῦν γίνεται κύημα, τὸ τοῦ κυήματος μόριον, σπέρμα οὐθὲν μόριον τοῦ γιγνομένου κυήματος, οὐθὲν μόριόν ἐστι τὸ εἰσελθὸν τοῦ γιγνομένου κυήματος Ζγδ4. 772 a27. γ11. 762 b34, 763 a2. α22. 730 b11. β3. 736 a26. ἡ αὔξησις, ἄφεσις τοῦ κυήματος, ἡ εἰς τὸ κύημα τροφή Ζγβ4. 740 b9. δ5. 774 a24. Ζιθ30. 608 a1. ἡ γινομένη ἐν τῷ κυήματι κίνησις, ἡ γινομένη ὑγρότης οὐθὲν συμβάλλεται τοῖς θήλεσιν εἰς τὸ κύημα, τὸ περίττωμα ἀναλίσκεται εἰς τὸ κύημα Ζγδ4. 772 b24. 5. 773 b3. β4. 739 a21. — τὸ μόριον ἐν ᾧ ἐγγίγνεται τὰ κυήματα Ζγα16. 721 a23. — ἐν τῷ κυήματι πάντων ἐνόντων τῶν μορίων δυνάμει ἡ ἀρχὴ Ζγβ4. 740 a1. οὐχ ὡς ἄψυχον ἂν θείη τις τὸ κύημα, πότερον ἐνυπάρχει τῷ σπέρματι ϗ τῷ κυήματι μόριόν τι τῆς ψυχῆς ἢ οὐ, τὴν θρεπτικὴν ψυχὴν τὰ σπέρματα ϗ τὰ κυήματα τὰ χωριστὰ ἔχει Ζγβ3. 736 a32, 31, b9. — τὸ ᾠόν, σκώληξ κύημά τί ἐστιν Ζγα23. 731 a6. γ11. 762 b33. τίσι γίνεται ἄνευ ὀχείας σύστασις κυημάτων· ἐν ὅσοις τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ μὴ κεχώρισται, τούτοις τὸ σπέρμα οἷον κύημα· οὐθὲν ἧττον τά τε σπέρματα ϗ τὰ κυήματα τῶν ζῴων ζῇ τῶν φυτῶν· τὰ φυτὰ προΐεται οὐ γονὴν ἀλλὰ κύημα τὰ καλούμενα σπέρματα Ζγβ3. 736 a34. 1. 734 a5.

α20. 728 ᵇ33 (Lewes 356). 23. 731 ᵃ3. γ1. 750ᵇ10. — τὸ κύημα τὸ πρῶτον ἀδιόριστον Ζγγ9. 758 ᵃ35, ἀτελὲς ἀτελέστερον ἀτελέστατον, τέλειον τελεωθέν Ζγγ7. 757 ᵇ19. 8. 758 ᵃ11. 9. 758 ᵃ37. 7. 757 ᵃ31. 9. 758 ᵃ33. Ζια5. 489 ᵇ7, 13. Ζγβ4. 737 ᵇ9, 11, χωριστόν, χωριζόμενον Ζγβ3. 736 ᵇ9, 11. τὸ κύημα διαρθρούμενον ϗ αὐξανόμενον, ηὐξημένον Ζια5. 489 ᵇ10. Ζγδ5. 773 ᵇ13, ȣ σφόδρα φανερόν, μικρόν, μέγα Ζιζ17. 571 ᵃ29. θ15. 599 ᵇ24. Ζγγ4. 755 ᵃ34, ἓν μόνον, πολλά Ζγδ4. 772 ᵃ35, 25. Ζιε11. 543 ᵇ23. μονόχροα Ζγγ1. 751ᵇ30, μαλακόν, σκληρόδερμον, σκληρόν Ζιε28. 555 ᵇ26. Ζγγ8. 758 ᵃ19. 9. 758 ᵇ13, συνεχές, γλισχρότης περὶ τὸ κύημα πολλή Ζιζ14. 568 ᵃ22, 23. Ζγβ1. 733 ᵃ24. κυήματα μὴ ἐνόντα Ζιζ10. 565 ᵃ21. — ὅταν συστῇ τὸ κύημα Ζιι37. 621 ᵃ23. Ζγα23. 731 ᵃ18. 4. 739 ᵇ33. δ7. 776 ᵃ12. τὸ κ. ἔχει αὔξησιν, λαμβάνει τὴν τροφήν, φθείρεται, ἐκπίπτει Ζιη3. 583 ᵇ13. 4. 584 ᵃ10. Ζγβ4. 740ᵃ35. γ4. 755 ᵃ30. δ5. 773 ᵇ17. ἐκτρέφει, σχίζεται, καταρρεῖ εἰς τὴν γῆν, νοσεῖ, πάσχει, πηροῦται, κατεσθίεται Ζιη3. 583ᵇ10. ε30. 556 ᵇ5. θ2. 591 ᵃ7. 13. 598 ᵇ6. ζ13. 567 ᵇ15. Ζγδ5. 774 ᵃ15, 18. 7. 775 ᵇ37. β8. 748 ᵇ35, 749 ᵃ5. ἐξελαύνειν τὰ κυήματα Ζιζ17. 570 ᵇ10. προΐεται τὸ κ. εὐθέως, ταχέως Ζγα21. 729 ᵇ32. Ζιζ12. 566 ᵇ5. — τὸ κύημα ἐν τοῖς ὄρνισι, ἤδη κ. ἔσχεν ἡμίονος, τὸ κ. ἐξ ἵππȣ ϗ ὄνȣ Ζγγ1. 751 ᵇ32. 2. 752 ᵇ6. β8. 747 ᵇ27, 748 ᵇ5. κυήματα ἰχθύων Ζιζ13. 567 ᵃ28. 14. 568 ᵃ11. 17. 571 ᵃ28. Ζγβ5. 741ᵃ36. γ1. 750 ᵇ28, μαλακίων Ζιε18. 550 ᵇ2. συνίσταται κυήματα τοῖς ὄρνισι ϗ αὐτόματα, τὰ καλούμενα ὑπηνέμια Ζγγ1. 749 ᵃ35. dist σπέρμα, θορός Ζγα13. 719 ᵇ33. γ7. 757 ᵃ16.

κύησις. ἐντὸς πῶς ἔχει ϗ πῇ διαφέρει τὰ περὶ τὴν κύησιν Ζμδ10. 689 ᵃ17. συμβαίνει διαφορὰ περὶ τὰς κυήσεις ἐπί τε τῶν ἀνθρώπων ϗ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων Ζγδ6. 775ᵃ28. αἱ ὑστέραι αἱ περὶ τὴν κύησιν Ζμδ10. 689 ᵃ3. ᾠὰ ἄνευ κυήσεως Ζγγ5. 756 ᵃ16. αἱ κυήσεις ϗ αἱ τῶν ὑπηνεμίων ᾠῶν συλλήψεις, ἡ κύησις ϗ ἡ αὔξησις Ζιζ2. 560 ᵇ11. 29. 578 ᵇ25. ὁ γινόμενος ὑπὸ τῶν ᾠῶν ὄγκος ἐν τῇ κυήσει, κυήσεις ἐκ τȣ ἀνακάπτειν τὸ σπέρμα Ζγα16. 721 ᵃ20. γ5. 756 ᵃ6, ᵇ6. κύησις τῶν ὀστρακοδέρμων Ζιθ30. 607 ᵇ4. ὅταν νοσήσῃ (ἵππος) ἐν τῇ κυήσει Ζιζ24. 577 ᵇ26. ὁ χρόνος, οἱ χρόνοι, ἡ ὥρα τῆς κυήσεως, τῶν κυήσεων Ζιε17. 549 ᵇ12. ζ17. 571 ᵃ24. 23. 577 ᵇ7. 28. 578 ᵃ30. 35. 580 ᵃ19. θ28. 606 ᵇ22. Ζγβ7. 746 ᵃ32. δ8. 776 ᵃ21. 10. 777 ᵃ32, ᵇ17. διετὴς ἡ κύησις Ζγδ10. 777 ᵇ16. αἱ κυήσεις ὀλιγοχρόνιοι, πολυχρόνιοι Ζιε8. 542 ᵃ28. πι9. 891 ᵇ26. ζῷα περὶ τὴν κύησιν ἄριστα Ζγα19. 727 ᵇ3. μίγνυνται ὧν ἴσοι οἱ χρόνοι ϗ ἐγγὺς αἱ κυήσεις Ζγβ4. 738 ᵇ29. ἐν ταῖς κυήσεσι τȣ οἴνȣ αἰσθάνονται αἱ πλεῖσται Ζιη5. 585 ᵃ32. τῆς Κριθηΐδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθέως τελευτησάσης f 66. 1487 ᵃ6.

Κυζικηνῶν inventum oeconomicum οβ1347 ᵇ31.

Κυθήρα (ex antiquo epigrammate) θ133. 843 ᵇ27. Κύθηρα νῆσος πόλιν ὁμώνυμον ἔχȣσα πρὸς τῇ Κρήτῃ f 478. 1556 ᵇ13. — Κυθηρίων πολιτεία f 478.

Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων f 479. 1556 ᵇ22. — Κυθνίων πολιτεία f 479, 480. — Κύθνιον χωρίον τι Ἄργȣς f 480. 1556 ᵇ38.

κυθνώλεις συμφοραί unde in proverbium abierint f 480. 1556 ᵇ28.

κυΐσκεσθαι. κυΐσκεται, κυΐσκονται τȣ ἔαρος, περὶ τὸν μῆνα, μέχρι τȣ μετοπώρȣ Ζιε11. 543 ᵇ19. ζ17. 570 ᵃ32. 22. 575 ᵇ17. ὡς κυϊσκομένων τῶν ἰχθύων ἐκ τȣ ἀνακάπτειν τὸν θορόν Ζγγ5. 756 ᵇ7. ἐκ (ἀπὸ) μιᾶς ὀχείας κυΐσκονται Ζιζ18. 573 ᵃ34. 20. 574 ᵃ18. Ζγδ4. 771 ᵇ17. κυΐσκεται ἐν ὀλίγαις ἡμέραις, ἐν τρισὶν ὀχείαις Ζιζ29. 578 ᵇ14. 19. 573 ᵇ17. ὄνος ȣκέτι λαμβάνει πλῆσμα ȣδὲ κυΐσκεται τȣ λοιπȣ βίȣ παντός Ζιζ23. 577 ᵃ32. οἱ θῶες ὁμοίως κυΐσκονται τοῖς κυσί Ζιζ35. 580 ᵃ26. οἱ ἰχθῦς ἀρχόμενοι κυΐσκεσθαι ἀγαθοί Ζιθ30. 607 ᵇ8. — κυΐσκοντα v l Ζμδ8. 684 ᵃ24, τίκτοντα Bk.

κυκᾶν. γλῶσσ᾽ ἐκύκα κακόν (Sapph fr 29) Ρα9. 1367 ᵃ12. — θάλασσα κυκωμένη ἐκ βυθῶν θ130. 843 ᵃ24. πολλῶν κυκωμένων πκγ29. 934 ᵇ14.

κυκεών, dist ὁ γλυκύς, ὁ ἄκρατος πγ12. 872 ᵇ26.

Κυκλάδες κ3. 393 ᵃ15. Κύθνος μία τῶν Κυκλάδων νήσων f 479. 1556 ᵇ22.

κυκλεῖν. τὸν αὐτὸν κυκλήσομεν λόγον Ογ2. 300 ᵃ33.

κυκλικός. ὑπὸ τὴν τȣ κυκλικȣ (i e τȣ κύκλῳ φερομένȣ) σώματος σφαῖραν Οβ7. 289 ᵃ30. — κυκλικῶς κινεῖσθαι Οα5. 272 ᵇ24.

κύκλιος. Ἀρίων πρῶτος τὸν κύκλιον ἤγαγε χορόν f 627. 1584 ᵇ1.

κύκλος. κατὰ κύκλον (Emped v 74) Φθ1. 251 ᵃ3. — geometrice def ἐπίπεδον ἐκ τȣ μέσȣ ἴσον Ργ1. 1407 ᵇ27. Αδ7. 92 ᵇ22. opp εὐθύγραμμον Αβ25. 69 ᵃ32. ὁ κύκλος σχῆμα ἀγώνιον Μδ14. 1020 ᵃ35, σχῆμα τέλειον πρῶτον, κάλλιστον Οα2. 269 ᵃ20. 9. 279 ᵇ2. β4. 285 ᵇ18, 22. Μδ6.1016 ᵃ16. πις10. 915 ᵃ36. τὸ κύκλῳ εἶναι ϗ κύκλος ταὐτό Μζ10. 1036 ᵃ1. ȣκ ἔστιν ἄπειρος κύκλος Οα5. 272 ᵇ20. γράφειν κύκλον μβ6. 363 ᵃ28. μχ1. 849 ᵃ15. κύκλȣ τὸ μέσον λαβεῖν Ηβ9. 1109 ᵃ25. ημα9. 1187 ᵇ37. τμῆμα κύκλȣ μα6. 343 ᵃ12. κύκλος ἐπιπέδȣ (εὐθείας) κατὰ σημεῖον ἅπτεται μχ8. 851 ᵇ22. πκγ4. 931 ᵇ27. cf Μβ2. 998 ᵃ3. κώνȣ βάσις κύκλος πγ8. 872 ᵃ37. συμβαίνει ἴσην εὐθεῖαν εἶναι κύκλῳ Φη4. 248ᵇ6. κύκλȣ τετραγωνισμός (v h v) Κ7. 7 ᵇ31. ηεβ10. 1226 ᵃ29. γραφῆναι τȣς μεγίστȣς κύκλȣς διὰ τῶν αὐτῶν σημείων ἀπείρȣς πιε7. 912 ᵃ26. orbium coelestium nomina: ὁ τȣ γάλακτος κύκλος μα8. 345 ᵃ25. cf ᵃ33. ὁ τῶν ζωδίων κύκλος μα6. 343 ᵃ24. ὁ λοξὸς κύκλος Γβ10. 336 ᵃ32. Μλ5. 1071 ᵃ16. ὁ ὁρίζων vel ὁ τȣ ὁρίζοντος κύκλος Οβ14. 297 ᵇ34. μβ6. 363 ᵃ28. ὁ ἰσημερινὸς κύκλος μα7. 345 ᵃ3. ὁ διὰ παντὸς φαινόμενος (i e arcticus) μβ6. 363 ᵇ32 Ideler. — mechanice κύκλος τὸ θαυμασιώτατον μχ847 ᵇ16-848ᵃ37 Cappelle. ἐν κύκλῳ ἡ πλεῖον ἀφεστηκυῖα γραμμὴ τȣ κέντρȣ θᾶττον φέρεται μχ1. 848 ᵇ3-849 ᵇ21. δύο φορὰς φέρεται ἡ γράφȣσα τὸν κύκλον μχ1. 848 ᵇ10. 8. 852 ᵃ8 (aliter ipse Ar, v infra ᵇ57). ὁ μείζων κύκλος τῷ ἐλάττονι ἴσην ἐξελίττεται γραμμήν μχ24. 855 ᵃ28. τριχῶς ἐνδέχεται τὸν κύκλον κυλισθῆναι μχ8. 851 ᵇ16. — κύκλῳ φέρεσθαι, στρέφεσθαι, ῥεῖν, περιάγειν μα3. 340 ᵇ11, 341 ᵃ2. γ1. 371 ᵃ32. β2. 356 ᵃ8. Οα5. 272 ᵃ5. ἡ κύκλῳ φορά, κίνησις μα3. 340 ᵇ32. γ1. 371 ᵃ32 al. τὸ κύκλῳ σῶμα Οα3. 270 ᵃ33 i e τὸ κύκλῳ φερόμενον σῶμα 269 ᵇ30. φορὰ εἰς τὸ κύκλῳ, εἰς εὐθύ Φδ9. 217 ᵃ19. ȣ ταὐτὸν κύκλῳ φερόμενον ϗ κύκλον Φθ8. 262 ᵃ15. cf μα8. 345 ᵃ16. πις3. 913 ᵇ3. 12. 915ᵇ13. πᾶσα φορὰ ἡ εὐθεῖα ἡ κύκλῳ ἡ ἐκ τȣ́των μικτή Οα2. 268ᵇ18, 20. Φθ8. 261 ᵇ29, 264 ᵇ18, 20. 9. 265 ᵃ14. η4. 248 ᵃ20. τῇ κύκλῳ φορᾷ ȣθὲν ἐναντίον Οα4. β3. 286 ᵃ3. (ἡ κύκλῳ ἔχει πως ἀντικείμενα τὰ κατὰ διάμετρον Οα8. 277 ᵃ23.) τὴν κύκλῳ φορὰν ἐνδέχεται ἀΐδιον, συνεχῆ, ἄπειρον εἶναι· ἡ κύκλῳ φορὰ ἁπλῆ, τέλειος, πρώτη Φθ8. 261 ᵇ28, 264ᵇ28. 9. 265 ᵃ25. Οα2. 269 ᵃ3. Μλ6. 1071 ᵇ11. 7. 1072 ᵇ9. ἐν τῇ κύκλῳ κινήσει ϗ γενέσει ἐστὶ τὸ ἐξ ἀνάγκης ἁπλῶς Γβ11. 338 ᵃ14. τὸ κύκλῳ φερόμενον σῶμα ποῖόν ἐστιν Οα3. 269 ᵇ30, 270 ᵃ33. οἱ κύκλοι, ἐν οἷς τὰ ἄστρα ἐνδέδεται,

κινοῦνται, οὐ τὰ ἄστρα Οβ8, praecipue 289 b33. ἔστι διχῶς ἐπὶ τοῦ κύκλου κινηθῆναι Οβ5. 287 b22. ἐπὶ τοῦ κύκλου ϗ ἐπὶ τῆς σφαίρας ϗ ὅλως τῶν ἐν αὐτοῖς κινουμένων συμβήσεται αὐτὰ ἠρεμεῖν Φζ9. 240 a29. κοῦκλος ϗ δίνη πῶς γίνεται μγ1. 370 b22. ἐὰν κύκλος ῥιφθῇ, πρῶτον εὐθεῖαν γράφει, παυόμενος δὲ ἕλικα πιϛ11. 915 a37. — physice, de generationum ac mutationum in se ipsum revertente orbe, γένεσις ἢ εἰς εὐθὺ ἢ κύκλῳ Γβ11. 338 a6. γένεσίς ἐστι κύκλῳ, περιέρχεται ἡ γένεσις κύκλῳ διὰ τὸ πάλιν ἀνακάμπτειν Γβ4. 331 b2. 10. 337 a5. ξ2. 975 a32. Αδ12. 95 b38-96 a7. κατὰ κύκλον ἀναγκαῖον βαδίζειν μβ3. 457 a1. οὕτως ἂν ἐγίγνετο συνεχὲς ϗ κύκλος Πε12. 1316 a29. γίνεται κύκλος οὗτος μα9. 346 b36. κύκλος τὰ ἀνθρώπινα πράγματα Φδ14. 223 b24. πιζ3. 916 a28. — logice τὸ κύκλῳ ϗ ἐξ ἀλλήλων δείκνυσθαι, ἡ κύκλῳ ϗ ἐξ ἀλλήλων ἀπόδειξις Αβ5-7. γ3. 72 b17, 25. — κύκλῳ i q circum. ὁ κύκλῳ ἀήρ, τὸ κύκλῳ νέφος sim μα3. 340 b34. 12. 348 b7. β1. 354 a4. 4. 361 a24. γ4. 375 a13. κύκλῳ περιίσταται τὸ λευκόν Ζγγ1. 751 b34. τὸ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τέλος ἡδύ, ὑπὸ τῶν κύκλῳ δ' ἀφανίζεται Ηγ12. 1117 b2. τὸ ἐγκώμιον τῶν ἔργων ἐστίν, τὰ δὲ κύκλῳ εἰς πίστιν Ρα9. 1367 b29. οἱ δῆλοι οὐ τὰ ἐρωτώμενα λέγουσιν ἀλλὰ τὰ κύκλῳ Ργ14. 1415 b24. φενακίζει τὸ κύκλῳ πολὺ ὂν Ργ5. 1407 a35. βέλτιον μὴ κύκλῳ περιμένειν παρέντας τὴν σύντομον Ζγδ4. 770 a2. — τὰ ἔπη κύκλος Αγ12. 77 b33. ὡς Φάυλλος τὸν κύκλον (?) Ργ16. 1417 a15 Spgl.

κυκλοτερής ὁ ὄγκος τῆς γῆς Οβ13. 294 a8. γράφουσι κυκλοτερῆ τὴν οἰκουμένην μβ5. 362 b13. αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες κυκλοτερεῖς φαίνονται πιε6. 911 b7. λίμνη τῷ σχήματι κυκλοτερής θ102. 839 a16.

κυκλοῦν. ὅταν κυκλώσωσι τοὺς ἰχθῦς, syn συγκυκλώσωνται Ζιδ8. 533 b27, 22.

κυκλοφορεῖν. ἡ ἐν τόρνῳ κυκλοφορουμένη σφαῖρα κ2. 391 b22.

κυκλοφορία ψα3. 407 a6. opp εὐθυφορία Φε4. 227 b18. ἡ κυκλοφορία πρώτη τῶν φορῶν Φθ8. 9. Μι1. 1052 a28. ἡ κυκλοφορία ἡ ὁμαλὴς μέτρον χρόνου Φδ14. 223 b19, 33.

κυκλωπικῶς θεμιστεύειν παίδων (Hom ι114) Ηκ10. 1180 a28.

κυκλώπιον Ζιδ8. 533 a9, κύκλῳ πῖον correxerunt Pic Aub.

κύκλωψ. κύκλοπα κούρην (Emped 227) αι2. 438 a1.

Κύκλωψ. ὁ Πολύφημος πῶς ἐγένετο κύκλωψ μήτε πατρὸς ὢν κύκλωπος μήτε μητρός f 164. 1505 a9. ὁ Κύκλωψ ζημίας ἄξιος, ἀλλ' οὐκ Ὀδυσσεῖ f 166. 1505 b39. 165. 1505 b19. turris Cyclopes invenerunt f 439. 1550 a40. — Κύκλωψ, διθύραμβος Τιμοθέου πο2. 1448 a15 Sus. — ἐν Κύκλωψι τοῖς Θραξὶ θ121. 842 a4.

κύκνος. refertur inter τὰ πτηνά, ἀγελαῖα Ζια1. 488 a3. θ12. 597 b29. τὰ βαρύτερα τῶν στεγανοπόδων Ζιθ3. 593 b15. ι12. 615 a32. descr Ζι12. 615 a31-b5. f 268. 1526 b34-38. cf Rose Ar Ps 285. ἔχει ἀποφυάδας ὀλίγας κάτωθεν κατὰ τὴν τοῦ ἐντέρου τελευτήν, μάχεται ἀετῷ Ζιβ17. 509 a22. ι1. 610 a1. ἀλληλοφάγοι μάλιστα τῶν ὀρνέων (ἀλληλοφόνοι ci Pic Aub, ἀλληλομάχοι ci G 50, ἀλληλοφίλοι Su) Ζι1. 610 a2. οἱ παραγενόμενοι λέγουσι πλῆθός τι κύκνων ἐν αὐτῇ (Πυριφλεγέθοντι) γίνεσθαι θ102. 839 a24. (Albertus: cignus, quem chokuz antiqui Graecorum vocabant. Cygnus olor S II 90. C II 271. Cr. St. hodie κύκνος, κοῦλος. Cygnus musicus KaZι 12, 44. AZι I 100, 65. Su 152, 136. cf E 61. Lnd 156.)

Κύκνος Ρβ22. 1396 b17. θυμὸν Κύκνου αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει f 597. 1577 a36. Τέννος ὁ Κύκνου f 552. 1569 b9.

κυλίειν. κάνθαροι κυλίουσι τὴν κόπρον Ζιε19. 552 a17. — pass πᾶν τὸ κυλιόμενον στρέφεσθαι ἀνάγκη Οβ8. 290 a25. ὁ τῆς ἁμάξης τροχὸς κυλίεται μχ8. 851 b18. ἑλκομένου ϗ κυλιομένου τοῦ κυλίνδρου πιϛ5. 914 a24. οὐ δύναται πέτεσθαι φὼρ (μέλιττα), ἀλλὰ πρὸ τοῦ σμήνους κυλίεται Ζι40. 625 b5. οἱ φαῦλοι αὐληταὶ κυλίονται, ἂν δίσκον δέῃ μιμεῖσθαι πο26. 1461 b31. — κυλίεσθαι περὶ τὴν ἀγορὰν Πζ4. 1319 a29.

κυλίνδειν, κυλινδεῖν. κυλίνδετο (Hom λ 598) Ργ11. 1411 b34. ὁ κεραμεικὸς τροχὸς κυλίνδεται μχ8. 851 b21. κυλισθῆναι μχ24. 856 a7. τριχῶς ἐνδέχεται τὸν κύκλον κυλισθῆναι μχ8. 851 b16. ἐνίοτε κυλινδεῖται τὸ ἔμβρυον περὶ τὸ αἰδοῖον Ζιη8. 586 b25.

κύλινδρος Ζκ7. 701 b6, dist σφαῖρα, κῶνος κ6. 398 b28. ὁ κύλινδρος ὠσθεὶς εἰς εὐθὺ φέρεται πιϛ5. 913 b37. λίθος παρόμοιος κυλίνδρῳ θ162. 846 b4.

κύλισις Φγ1. 201 a18. Μκ9. 1065 b19. τοῦ σφαιροειδοῦς δύο κινήσεις καθ' αὑτό, κύλισις ϗ δίνησις Οβ8. 290 a10. cf Φε4. 227 b18.

κύλλαρος (v l σκύλλαρος) Ζιδ4. 530 a12. fort Paguri sp. cf Aub S. Young 261.

Κυλλήνη τῆς Ἀρκαδίας θ15. 831 b14. Ζι19. 617 a14.

Κύλων Κροτωνιάτης Πυθαγόρᾳ ἐφιλονείκει f 65. 1486 b29.

κῦμα. τούτου κύματος (Hom μ 219) Ηβ9. 1109 a32. — κῦμα numero singulari saepe collective usurpatur. νηνεμίας γενομένης ϗ ῥυέντος εἴσω τοῦ ἀνέμου ἐγένετο τό τε κῦμα ϗ ὁ σεισμὸς ἅμα μβ8. 368 b8. περὶ τὸν ἐν Ἀχαίᾳ σεισμὸν ϗ τὴν τοῦ κύματος ἔφοδον μα6. 343 b2. τὸ κῦμα δι' ἐναντίωσιν ἐγίγνετο πνευμάτων μα7. 344 b35. ἡ ὑπόστασις τοῦ κύματος τὸν κατακλυσμὸν ἐποίησεν μβ8. 368 b12. — κυμάτων ἐπιδρομαί κ4. 396 a19. τὰ κύματα ἀνεμώδη πκγ11. 932 b29. τὰ κύματα πρότερον φοιτᾷ τῶν ἀνέμων πκγ2. 931 a38. 12. 932 b37. 28. 934 b4. τὰ κύματα καθίσταται πκγ17. 933 b6. λωφῶντος τοῦ κύματος πκγ29. 934 b15. τὸ κῦμα ἐπιγελᾷ πκγ1. 931 a35. 24. 934 a25.

κυμαίνειν. θάλαττα κυμαίνουσα μβ8. 367 b13. πκγ4. 931 b19. 12. 932 b39. σφόδρα τις φυσᾷ εἰς τὸ ὕδωρ ὥστε κυμαίνειν πκε10. 939 a18. ἐφ' ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ κυμαίνων ὁ Τάρταρος μβ2. 356 a17. — κυμανεῖ ὁ οὐρανός, τὸ ὅλον Φδ9. 217 a13, 216 b25, cf 217 a16. Οβ14. 297 a10. τὰ ἄποδα τὰ μὲν κυμαίνοντα προέρχεται Ζπ9. 709 a24. κυμαίνουσι τῇ πορείᾳ Ζιε19. 551 b7.

κυματίζειν. αἱ θήλειαι πολύποδες οὐκ αἰσθάνονται κυματιζόμεναι Ζι37. 622 a18.

κυματοειδεῖς ϗ συνεστραμμένοι νότοι πκϛ16. 942 a6.

κυματώδης. αἱ κυματωδέστεραι γαῖ στερραὶ γίνονται ὥσπερ ἠδαφισμέναι πκγ29. 934 b9.

κυμβάλων ϗ τυμπάνων ἦχος θ101. 838 b34.

Κύμη. res publicae Πβ8. 1269 a1. ε5. 1305 a1. memorabiles res physicae θ95. 838 a5, 12. 102. 839 a12. 103. 839 a29. Βλακεία, χωρίον τι πρὸς τῇ Κύμῃ f 482. 1557 a10. — **Κυμαίων** πολιτεία f 481. 482. ἰδίως ὑπὸ Κυμαίων αἰσυμνήτην τὸν ἄρχοντα λέγεσθαι f 481. 1557 a2. — **Κυμαία** Σίβυλλα θ95. 838 a9.

κύμινδις (v l κύβινδις) Ζι12. 615 b6-10 (Hom Ξ 291). 32. 619 a14. cf C II 272. S II 92-96. Osann gr Literatgesch I 276. K 973, 3. AZι I 100, 66. II 241. Su 163, 170. Pic Rose libr ord 68.

κυμινοπρίστης Ηδ3. 1121 b27. ημα25. 1192 a9.

κυνάγχη, νόσημα κυνῶν Ζιθ22. 604 a5, 9.

κυνακάνθη. αἱ ἐν τῇ κυνακάνθῃ κάμπαι Ζιε19. 552 b3. definiri non potest.

κυνάστρου ἐπιτολή φτα7. 821 b5.

κυνεῖν. αἱ περιστεραὶ κυνοῦσιν ἀλλήλας, ὕστερον μέντοι ἀναβαίνει καὶ μὴ κύσας· αἱ θήλειαι κύσασαι Ζιζ2. 560 b26, 28, 31 S et Aub.

κύνειος. κοιλία, γάλα Ζια16. 495 b24. ζ20. 574 b13.

κυνηγεῖν. ὅταν κυνηγήσῃ ὁ ἀετός Ζιι32. 619 a33.

κυνηγέσιον. στρατηγοὶ πολέμων καὶ κυνηγεσίων κ6. 398 a35. — ἀνθρωποφαγοῦσιν οἱ μονοπεῖραι τῶν λύκων μᾶλλον ἢ τὰ κυνηγέσια (i e λύκοι ἀθρόοι θηρῶντες) Ζιθ5. 594 a31.

κυνηγέτης φ1. 805 a16.

κυνηγία καὶ πᾶσα θηρευτική Ρα11. 1371 a5.

κυνηγός Ζιζ32. 579 b28.

κυνίδιον, v κύων 1ι. ὅμοιος τοῖς ἐκ τῶν δεσμῶν κυνιδίοις (cf Ἀνδροτίων)· οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες ἐοίκασι τοῖς κυνιδίοις (Plat Rep V 469 D) Ργ4. 1406 b28, 33.

κυνόδηκτα ἕλκη Ζιι44. 630 a8.

κυνόδους. ὁρίζουσι τοὺς προσθίους ὀδόντας καὶ τοὺς γομφίους οἱ κυνόδοντες, μέσοι τὴν φύσιν ἀμφοτέρων ὄντες, τῇ μὲν ὀξεῖς τῇ δὲ πλατεῖς Ζμγ1. 661 b9, 11. οἱ κύνες ἐκβάλλουσι τοὺς κυνόδοντας καὶ λέοντες Ζιβ2. 501 b7, 10. ζ31. 579 b12. Ζγε8. 788 b17 Aub. κυνόδους τῶν ἵππων μικρός, μέγας, ὀξύς, ἡ ἡλικία γνωρίζεται τούτῳ Ζιζ22. 576 b16-20. οἷς τὰ χείλη λεπτὰ σκληρά, κατὰ τοὺς κυνόδοντας τὸ ἐπανεστηκός, εὐγενεῖς φ6. 811 a23.

κυνοειδής. πρόσωπα κυνοειδέστερα, ὀδόντες κυνοειδέστεροι Ζιβ8. 502 a21, 22.

κυνοκέφαλος. descr Ζιβ8. 502 a19-22. (homines canini Alberti. magot C II 274. cf S I 75, 90. Audebert hist nat des singes 2. Buffon XIII 375. Lichtenstein de simiis vett 48. KaZι 68, 3. Simia cynocephalus K 467. Cr. St. Cynocephalus hamadryas AZι I 71, 27. Su 40, 3. Ehrenberg üb d Cynoceph der Aegypt 33 et saepius. M 323.)

κυνοραῖσται (v l κυνορέσται, κυνοραΐσται) Lob Par 448. ἐν τοῖς κυσὶν οἱ καλούμενοι γίνονται κυνοραῖσται Ζιε31. 557 a18. κυνοραΐσταὶ ἐχόμενοι ἀλώπεκος Ρβ20. 1393 b26, 28. (muscae caninae Thomae. ricin C II 330. Ricinus canis St. K 704, 8. Cr. fort Ixodes ricinus Su 230, 45. AZι I 166, 29. cf S I 390. Ackermann ad Seren Sam 116. M 230.)

κυνόσβατος. Ὀποὺς ὑπερβαίνων εἰς τὴν ἑτέραν θάλασσαν ἐπάτησε κυνόσβατον f 520. 1563 a37 (Rosae sp Fraas 74).

Κυνὸς σῆμα f 360. 1539 a29, 33.

κυνόσουρα (cf Lob Path 310, 554. κυνόσουσα operarum errore exhibet Bk). τὰ καλούμενα ὑπό τινων κυνόσουρα καὶ οὔρια γίνεται τοῦ θέρους μᾶλλον Ζιζ2. 560 a5. v ὑπηνέμια.

κυντότατος. Ἀριστοτέλης περὶ ποιητικῆς 'τὸ δὲ πάντων κυντότατον' f 69. 1487 b2.

κυνώδης. ἐκ θηρίου τινὸς κυνώδους γεννῶνται Ζγβ7. 746 a35. αἰδοῖον κυνωδέστερον Ζιβ8. 502 b24.

κυπάρισσος εὐώδης (Hom ε 64) κ6. 401 a4. (Cupressus sempervirens *L*).

κυπρῖνος. Lob Prol 207. ὁ καλούμενος κυπρῖνος Ζμβ17. 660 b36. refertur inter τοὺς ποταμίους Ζιδ8. 533 a29. 11. 538 a15. θ20. 602 b20, 24. Ζμβ17. 660 b35, τοὺς σαρκοφάγους, τὰ συναγελαστικά f 302. 1529 b41. βράγχια ἔχει τέτταρα μὲν δίστοιχα δὲ πλὴν τοῦ ἐσχάτου, τὸν οὐρανὸν σαρκώδη Ζιβ13. 505 a16. δ8. 533 a29. Ζμβ17. 660 b36. τὴν γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι, ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέκτηται f 302. 1529 b43. cf Rose Ar Ps 309. βίος, τόκος, ᾠά descr Ζιζ14. 568 b27, a17, b18, 22, 19, 569 a4. δ11. 538 a15. ὑπὸ βροντῆς καροῦται Ζιθ20. 602 b24. (Cyprinus carpio *L*. hod κιπρίνος Aetolorum. C II 168. KaZι 78, 22. AZι I 133, 39. M 274.)

Κύπρις. ἐν πλησμονῇ γὰρ Κύπρις πι47. 896 a24.

Κύπρος κ3. 393 a13. περὶ Κύπρον Οβ14. 298 a4. χαλκός, ὄφεων γένος θ43. 833 a31. 142. 845 a10. f 248. 1523 b25. Ζιε19. 552 b10. ἐν Κύπρῳ (Γυάρῳ coni ed Ddt) θ25. 832 a22. Σαλαμὶς τῆς Κύπρου f 596. 1575 b15. — Κυπρίων πολιτεία f 483, 484. ὁ Κύπριος Εὐαγόρας Πε10. 1311 b5. Θεμίσων ὁ Κυπρίων βασιλεύς f 47. 1483 a43. — Συέννεσις ὁ Κύπριος ἰατρός Ζιγ2. 511 b24. τὸ σίγυνον Κυπρίοις κύριον, ἡμῖν δὲ γλῶττα πο21. 1457 b6. οἱ Κύπριοι (tragoedia) Δικαιογένους πο16. 1455 a1 (Nauck fr tr p 601). ὁ ποιήσας τὰ Κύπρια, ἐκ τῶν Κυπρίων πολλαὶ τραγῳδίαι πο23. 1459 b2, 4.

κυπρογενοῦς (frg lyr adesp 133). Ηη7. 1149 b16.

κύπτειν. διὰ τὸ μὴ ὀρθὰ εἶναι τὰ ζῷα ἀλλὰ κύπτειν Ζμβ11. 657 a15.

κύρβεις. τὰ ἐν κύρβεσιν ἀναγεγραμμένα κ6. 400 b30. κύρβεις, ξύλινοι ἄξονες, ἐν οἷς ἦσαν ἀναγεγραμμένοι οἱ νόμοι f 352. 1537 b24, 31, 32.

Κυρήνη σ973 a21, b4. f 238. 1521 b14, 23. ἐν Κυρήνῃ ὁ βορέας ὑέτιος πκς56. 946 b34. θάλαττα ἡ ἀπὸ Κυρήνης πρὸς Αἴγυπτον Ζιε31. 557 a29. βάτραχοι ἄφωνοι, μυῶν γένη, λύκοι, τέττιγες θ68. 835 a33. 28. 832 a31. Ζιε30. 556 a22. θ28. 606 a6, 607 a2. — Βάττος Κυρήνην ἔκτισεν ἐλθὼν ἀπὸ Θήρας f 485. 1557 a33. instituta publica Πζ4. 1319 b18, 22. χρυσᾶ νομίσματα ἐν Κυρήνῃ f 486. 1557 b18. — Κυρηναίων πολιτεία f 485-488. ὁ Κυρηναῖος λιμήν, καλούμενος Ἀπολλωνία σ973 a22. f 238. 1521 b16. ἐν τῇ Κυρηναίᾳ Ζιε30. 556 b2.

κυρία, imperium, θ84. 837 a5.

κυριεύων ἁπάντων ὁ ἀνήρ Ηθ12. 1160 b36. κυριεύσας Λαμψάκου οβ 1351 b1. abs κυριεύει ἐν τῷ ὕδατι τὰ γεώδη μέρη φτβ2. 823 b23, 824 a7. — κυριεύεσθαι ὑπό τινος θ95. 838 a10. 100. 838 b26.

κύριος. 1. penes quem aliquid decernendi potestas est, sive is homo est sive institutum aliquod ('entscheidend'); prouti natura fert eius nominis, cui additur, adiectivum κύριος significare potest id quod ratum ac firmum est ('giltig'); ubi non significatur, quo pertineat decernendi potestas, κύριος leuissimo transitu, quem vix ubique distinguas, praecipuum ac primarium potest notare. *a.* usus voc de rebus publicis. ὁ πατὴρ μέχρι τούτου κύριος Ρβ24. 1402 a1. τίνων δεῖ κυρίους εἶναι τοὺς ἐλευθέρους Πγ11. 1281 b23. κύριος ὢν γονέων καὶ τέκνων Ηγ1. 1110 a6. βασιλεία, ἀρχὴ κυρία πάντων, τῶν μεγίστων Πγ11. 1285 a4. β9. 1270 b8. οἱ τῶν ὅπλων κύριοι Πη9. 1329 a12. κύριοι κρίσεων μεγάλων, θανάτου καὶ φυγῆς, τυγχάνειν ἐλέου παρὰ τῶν κυρίων Πβ9. 1270 b39. δ9. 1294 b33. Ρβ10. 1388 a28. κύριοι τῶν νόμων Πδ14. 1298 b4. ε9. 1310 a4. κύριοι τῆς δυνάμεως, τῆς τῶν ἀρχόντων καταστάσεως, τῆς τῶν κοινῶν ἐπιμελείας, τῶν προσόδων, τῆς φυλακῆς Πγ13. 1284 a39. β8. 1268 a28. γ5. 1278 b3. δ15. 1300 a5, b9, τοῦ βουλεύεσθαι, τοῦ προσάγειν Πδ14. 1298 b3. β11. 1273 a7. τῶν γραμμάτων ἐστὶ κύριος ὁ γραμματεύς f 399. 1544 b2. κύριοι κρίνειν, μένειν ἢ μὴ μένειν τὴν πολιτείαν Πβ11. 1273 a11. οἱ ὀλίγοι ἀποψηφισάμενοι μὲν κύριοι, καταψηφισάμενοι δὲ οὐ κύριοι Πδ14. 1298 b39, 36. — τί δεῖ τὸ κύριον εἶναι τῆς πολιτείας Πγ10. 11. κύριοι, τὸ κύριον, ἀρχαὶ κύριαι τῆς πολιτείας, τῆς πόλεως Πγ13. 1283 b31. ζ1. 1316 b32. ε8. 1309 a30. γ6. 1278 b10. 7. 1279 a26. inde non addito gen τῆς πολιτείας sim dicitur τὸ κύριον, οἱ κύριοι, κυριώτατοι Πβ11. 1273 a40. γ1. 1275 a28. ε4. 1303 b19. ζ2. 1377 b8. Ηε3.

1129 b16. ἡ κυρία ἐκκλησία f 394. 1543 b12. 395. 1543 b34. 396. 1543 b42. τὰ κύρια διήρηται κατὰ τὰς πολιτείας Ρα8. 1365 b27, 29, 30. Πγ13. 1283 b5. ἀρχαὶ κύριαι, κυριώταται Πζ6. 1320 b25 (opp ἀναγκαῖαι). β8. 1268 a23. ε3. 1303 a17. 9. 1309 a34. 10. 1310 b20. — συνθῆκαι κύριαι, opp ἄκυροι, syn πισταί Ρα15. 1376 b27, 1. νόμοι κύριοι Πγ15. 1286 a23. 16. 1287 b5. ὅτι ἂν δόξῃ τῷ πλείονι μέρει, τοῦτ᾽ ἐστὶ κύριον Πδ8. 1294 a14. κυρία ἐστὶν ἡ τοῦ κυρίου ἀπόφασις Ρα8. 1365 b27. ἀμφορεὺς κύριος, opp ἄκυρος f 426. 1548 b33, 40. ἐν ταῖς κυρίαις ἡμέραις ρ37. 1443 a19. τῶν τοῦ ἀπελευθέρου χρημάτων κύριος ρ2. 1422 b10. κυρίως ἔχειν τὸ κτῆμα οβ1347 a3. — οἱ Εἵλωτες τῶν ἴσων ἀξιοῦσιν ἑαυτοὺς τοῖς κυρίοις Πβ9. 1269 b10. — *b.* usus voc in aliis generibus. οὐ κύριος ψόφου ὁ ἀήρ, τὸ κενὸν κύριον τοῦ ἀκούειν ψβ8. 419 b19, 33. τὸ κύριον τῆς αἰσθήσεως, τῆς ζωῆς Ζμδ5. 681 b15, 32. γ11. 673 b11. Ζγδ4. 771 a13. ἡ κυρία θεὸς τῆς μίξεως Ζγβ2. 736 a20. μόριον ἄλσεως κύριον Ζιγ5. 515 b8. κύριον τῆς κινήσεως Μθ5. 1048 a10. λ9. 1074 b19. ὅσων πράξεων ὁ ἄνθρωπος ἀρχὴ καὶ κύριος ηεβ6. 1223 a5, cf a7. Ηγ8. 1114 b32. κύριος τοῦ μὴ μεθυσθῆναι Ηγ7. 1113 b32. τρία ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κύρια πράξεως καὶ ἀληθείας Ηζ2. 1139 a18. cf ψγ9. 432 a5. τῶν καθ᾽ ἕκαστα αἴσθησις ἤδη κυρία Ηη5. 1147 a26. τὰ κύρια τῆς οὐσίας Μδ27. 1024 a24. ζ10. 1035 b25. κυρία πάντων ἐπιστήμη Αγ9. 76 a18. κυριώτατον τοῦ εἰδέναι τὸ διότι θεωρεῖν, κυριώτατον τοῦ ἐπίστασθαι τὸ πρῶτον σχῆμα Αγ14. 29 a23, 31. κυρία πασῶν (ἐπιστήμη) ἡ πολιτική ηεα8. 1218 b13. κυριώτατον πρὸς τὴν ἀρετὴν ημα12. 1187 b33. — ἀρχή, αἰτία κυρία, κυριωτέρα, coni syn προτέρα, πρώτη Οβ2. 285 a26. Γβ9. 335 b34. αι3. 440 b15. μτ2. 463 b28. Μβ2. 997 a12. μα9. 346 b20. ηεβ6. 1222 b21 (cf b24). διαφορὰ κυρία Ζμα2. 642 b9. δεῖ τὸ κύριον πρὸς τὸ οὗ ἕνεκα διατελεῖν ζ3. 469 a8. φρόνησις τῆς σοφίας κυριωτέρα, syn ἄρχειν, ἐπιτάττειν Ηζ13. 1143 b34. κυριωτέρα κίνησις μτ2. 463 b25. αἱ αἰσθήσεις κυριώταταί εἰσι τῶν καθ᾽ ἕκαστα γνώσεις ΜΑ1. 981 b10. αἴσθησις, δόξα κυρία Μγ5. 1010 b15, 13 (cf τὸ κύριον καὶ τὸ ἐπικρῖνον εν3. 461 b25. 2. 460 b17). κυριωτέρα ἡ καθόλου ἀπόδειξις Αγ24. 86 a23. ἐπιστήμη κυριωτάτη Πγ12. 1282 b25. Ηα1. 1094 a26 (syn ἀρχιτεκτονική). κυρίως τοῦ πρώτου ἡ ἐπιστήμη Μγ2. 1003 b16. προγενέστατος καὶ κύριος ὁ νοῦς ψα5. 410 b14. κυριώτερον, κυριώτατον ἀγαθόν, κυριωτάτη κοινωνία τγ3. 118 a32. Πα1. 1252 a5. κυριωτέρως (ἐνέργεια πρότερον δυνάμεως) Μθ8. 1050 b6. τὰ κυριώτερα Μδ9. 1018 a18. μόρια κύρια, κυριώτερα καὶ μείζονα, κυριώτατα Ζγβ6. 744 b31, 745 a13, 742 a34. δ4. 773 a5. αἱ κυριώταται φλέβες Ζιγ2. 511 b15. μόριον κύριον, κυριώτερον, opp ἄκυρον, ἀκυρότερον Ζγδ4. 772 b28. 10. 778 a2. μεταβολὴ κυριωτέρα Ζγε3. 783 b23. ἡ φορὰ κυρία, syn αἴτιον μβ4. 361 a34. ὅθεν ἂν ἡ κυρία γίγνηται διάσπασις μγ3. 372 b29. πνεύματα κυριώτατα, syn διωρισμένα μβ6. 364 a4. 4. 361 a20. ἀναξηραινομένου τοῦ κυρίου τόπου τὸ δίψος πκζ2. 947 b20. τὸ φαινόμενον κυρίως κατὰ τὴν αἴσθησιν Ογ7. 306 a17. κυριωτάτη πίστις, τόπος κυριώτατος, ἔνστασις κυριώτατα γίνεται Ρα2. 1356 a13. β23. 1399 a32. 25. 1402 b37. τὸ κυριώτατον οὐ λέγουσιν Πγ9. 1280 a25. — 2. κύριος, κυρίως ipsam propriam ac primariam alicuius vocabuli notionem, proprium ac peculiare alicuius notionis nomen significat. κυρίως κατηγορεῖσθαι, εἰπεῖν, σημαίνειν sim, opp μεταφορᾷ, κατὰ μεταφορὰν τδ3. 123 a35, 36. ζ2. 139 b36, 140 a7, 13, 16. θ3. 158 b11. ι4. 166 a16. κυρίως, κυριώτατα λέγεσθαι, ἀποδίδοσθαι, syn πρώτως, πρῶτον, ἁπλῶς Κ5. 2 a11. 12. 14 a27. 13. 14 b24. τα7. 103 a25. η1. 151 b29. πν3. 482 b5. Ηα6. 1098 a6. γ9. 1115 a32. θ5. 1157 a30. Μδ4. 1015 a14. 5. 1015 b12. θ1. 1045 b36. syn καθ᾽ αὑτά, opp κατὰ συμβεβηκός Κ6. 5 b8, a38. opp καθ᾽ ὁμοιότητα, τρόπον τινά Φγ6. 207 a4. Γα4. 320 a2. Ηθ5. 1157 a30. τοὔνομα κυρίως λέγεταί τινι, ἐπί τινος μδ2. 379 b4. 3. 380 b14. κυρίως κινεῖν Φθ6. 259 b7. κυρίως ἐπίστασθαι, syn ἁπλῶς, opp ἐξ ὑποθέσεως Αγ3. 72 b14. κυρίως, syn ἁπλῶς, opp πῇ, πῶς al τι25. 180 a23. τὸ κυρίως λεγόμενον ἄφθαρτον Οα11. 281 a3. τὸ κυρίως ἕν, ἄφθαρτον, γιγνόμενον, δίκαιον ψβ1. 412 b9 (coni πλεοναχῶς λέγεσθαι). Οα11. 280 b32. Γα1. 314 a10. 3. 317 a33. Πγ9. 1280 a10. δημοκρατία κυρίως Πδ4. 1292 a36. τὸ ποιοῦν ἔσχατον καὶ κυριώτατον Γα8. 324 b27. αἴσθησις κυρία υ2. 456 a6. πολιτεῖαι κύριαι, dist αἱ ὑπό τινων εἰρημέναι Πβ12. 1274 b27. δημοκρατίαι κύριοι, opp ἔννομοι Πε6. 1306 b20. ἀρετὴ κυρία, opp φυσική Ηζ13. 1144 b4. ὁ κύριος ὅρος Μδ12. 1020 a4. κύριαι προτάσεις, κύριον συμπέρασμα, opp προσυλλογισμοί Αα25. 42 a37, b1. τρόπος κυριώτατος τη1. 151 b28. Μδ14. 1020 b14. — ὄνομα κύριον, ᾧ χρῶνται ἕκαστοι, γλῶττα ᾧ ἕτεροι πο21. 1457 b3. Ργ10. 1410 b12 Vahlen Poet III 247. σαφεστάτη ἡ λέξις ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων, opp μεταφορά, γλῶττα πο21. 1457 b1. 22. 1458 a19, 34. Ργ2. 1404 b6, omnino opp τὸ παρὰ τὸ κύριον πο22. 1458 a23. χρῆσθαι ὡς κυρίοις ὀνόμασι ψβ5. 418 a3. κύρια καὶ συνώνυμα Ργ2. 1404 b39. κύριον καὶ οἰκεῖον, κυριώτερον καὶ οἰκειότερον Ργ2. 1404 b31, 1405 b11. — (forma fem κύριος legitur Πε6. 1306 b2, 20. adv κυρίως, κυριωτέρως, κυριώτατα v supra.)

κυρίττειν. εἰκάζειν τινὰ οἱ κυρίττοντι Ζγδ3. 769 b20.

Κύρνος κ3. 393 a13.

Κῦρος Πε10. 1310 b38, 1312 a12.

κυροῦν. τὰ σύμβολα τὰ πρὸς τὰς πόλεις κυροῦσιν οἱ θεσμοθέται f 378. 1541 a10. ἐκύρωσεν ὁ βασιλεὺς καὶ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον f 551. 1569 a27.

κυρτός. κυρτὰ φαληριόωντα (Hom N 799) Ργ11. 1412 a7. οὔσης τῆς γῆς κυρτῆς καὶ σφαιροειδοῦς μβ7. 365 a31. περὶ τὰς ἐκλείψεις ἡ σελήνη ἀεὶ κυρτὴν ἔχει τὴν ὁρίζουσαν γραμμὴν Οβ14. 297 b28. γραμμὴ ἔχουσα τὰ κυρτὰ πρὸς τὴν γῆν πκϛ1. 940 a28. κυρτός, opp κοῖλος Οα4. 270 b35. πε11. 881 b29. Ζιδ2. 527 a15. τὰ κυρτὰ τῶν σκελῶν καὶ τῶν βραχιόνων Ζια15. 494 b10. τὸ κυρτὸν τῆς καρδίας Ζια17. 496 a12. μετάφρενον κυρτόν, κοῖλον φ6. 810 b29, 33. ἀνάκαμψις ἡ εἰς τὸ κυρτὸν μετάβασις (opp κατάκαμψις εἰς τὸ κοῖλον) μδ9. 386 a5. περιφέρεια πρηνὴς καὶ κυρτή, opp κοίλη καὶ ὑπτία μα13. 350 a11. — ὁ κύκλος ἔχει ἐν τῷ αὐτῷ πως τὸ κυρτὸν καὶ τὸ κοῖλον, λόγῳ ἕτερα ὄντα, μεγέθει τὰ αὐτὰ Φδ13. 222 b3. ψγ10. 433 b23. Ηα13. 1102 a31. ηεβ1. 1219 b34. μχ847 b25.

κύρτος. θηρεύειν κύρτῳ, ἐνθεῖναι κύρτον, φυλάττειν ἐν τοῖς κύρτοις Ζιθ20. 603 a7, 10. δ8. 534 a26. ε15. 547 a28. δελέατί τινι δελεάζειν τὸν κύρτον Ζιδ8. 534 b3.

κυρτότης. ἡ τοῦ μείζονος κύκλου περιφέρεια καὶ κυρτότης Φδ9. 217 b3. ἡ εἰς κυρτότητα ἢ κοιλότητα κίνησις μδ9. 386 a1 (Ideler II p 507).

κύστις. cf Langkavel adn crit ad Ζμ655 b16. 1. vesica urinaria. κύστις ὀνομάζεται τὸ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως δεκτικὸν μόριον Ζια2. 489 a7. μβ3. 358 a9. ὑποδοχή ἐστι τοῦ μὴ πεττομένου ὑγροῦ ἐν τῇ κοιλίᾳ, τόπος ὑγροῦ ἀπέπτου, οἱ περὶ τὴν κύστιν τόποι πα40. 863 b33. β24. 868 b24. γ21. 874 a25. κζ10. 949 a1. descr Ζιγ15. Ζμγ8. — de

situ vesicae Ζα17. 497 a18. πι20. 892 b38, 37. Ζμγ9. 671 b25. — descr anatom ὑμενοειδὴς μέν, ἄλλο γένος ὑμένος Ζιγ15. 519 b14. cf Aub Did Pic. καυλὸς κύστεως Ζα17. 497 a24. γ1. 510 a28. πόροι φέρουσιν εἰς τὴν κύστιν, πόρος ἀπὸ τῆς κύστεως, οἱ περὶ τὴν κύστιν πόροι Ζα17. 497 a12. γ4. 514 b34. Ζμγ9. 671 b16, 24. Ζιγ1. 510 a27. πη13. 888 b2. τρῆμα εἰς τὴν κύστιν Ζα17. 497 a27. πρὸς τὴν κύστιν καθάπτουσι τὰ πέρατα (αἱ ἀποτομαὶ) τῶν φλεβῶν Ζιγ4. 515 a3. α17. 497 a17. — ὅσα ἔχει κύστιν Ζα2. 489 a5. β16. 506 b24. γ15. 519 b14. ε5. 541 a10. Ζμγ8. 670 b33, 671 a9, 24. δ1. 676 a33. Ζγα13. 720 a6. πι43. 895 b4. ἅπερ κύστιν οὐκ ἔχει Ζμγ7. 670 b2, 17. 8. 671 a15. δ1. 676 a28, b6. 5. 678 b1. 13. 697 a13. πι7. 891 b18. 43. 895 b1. Ζιε5. 541 a6, 9. ἡ τοῦ ἀνθρώπου Ζα17. 497 a23. τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν πολυωνύχων οἱ πόροι τῆς κύστεως εὐρεῖς εἰσίν πι43. 895 a37. ὁ μήκων τῶν πολυπόδων κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας οἷον κύστις f 315. 1531 b7. — κύστεως ἔργον Ζμγ7. 670 b27. τῷ δύνασθαι τὰ περιττώματα γίνεσθαι Ζγδ1. 766 a9. ἕλκει ὑγρότητα Ζικ1. 634 a22. τὰ ὑποστήματα τῆς κύστεως Ζα1. 487 a6. Ζμβ7. 653 b11. τὸ περίττωμα τῆς, ἐκ τῆς κύστεως, εἰς τὴν κύστιν, ῥεῖ Ζιζ18. 573 a17. Ζγβ8. 748 b25. Ζμδ5. 679 a27, 28. μβ3. 357 a33. Ζμγ7. 670 a22, 32, b25. τῆς ὑγρᾶς τροφῆς Ζγα18. 725 b2. Ζμβ2. 647 b29. τὰ προχειρότατα εἰς κύστιν ἀποκρίνεται, ὑγρὰ λεπτὰ συμβαίνει εἰς τὴν κύστιν φέρεσθαι, τὸ ὑγρὸν εἰς τὴν κύστιν ὑπονοστοῦν, οὐκ εὐθέως εἰς τὴν κύστιν συλλέγεται τὸ ὑγρόν πκ12. 925 a13. γ17. 873 b9. κδ4. 936 a31. Ζμγ3. 664 b14. τὸ οὖρον εἰς κύστιν συνεκκρίνεται πδ26. 879 b3. Ζιη8. 586 b10. — οὐ δύνανται πλήρους οὔσης τῆς κύστεως ταχὺ ἀφροδισιάζειν πδ9. 877 b7. cf η13. 888 b2. — πάθη καὶ νόσοι κύστεως. λίθοι Ζιγ15. 519 b20. καὶ ξηρὰς συστάσεις δίησιν, συνθλίβεται τὸ γεῶδες εἰς τὴν κύστιν Ζιγ15. 519 b19. πι43. 895 b6. διακοπεῖσα οὐ συμφύεται Ζιγ15. 519 b16. διὰ τῆς κύστεως λεπτὴ διηθουμένη τροφὴ διεχώρει (atresia ani et vesicae) Ζγδ4. 773 a27, ἐὰν ἡ κύστις μεταστῇ Ζιθ24. 604 b16. cf Adamowicz de exstrophia vesicae, Bericht der Naturf-Versamml 1860 p. 135. — ἔνια φάρμακα κύστιν λύει πα40. 863 b30, 32. 43. 864 b12, 14, 16. δ7. 877 a31. (cf Philippson ὕλη 44). — 2. id quod continet ἡ κύστις, coni θολός Ζμδ5. 679 a19. — 3. tunica vesicae (suis vel bovis). ἐκ κύστεως τῇ χειρὶ θλίβειν τὸ ὑγρόν πδ2. 876 b9. cf Ζμβ9. 655 b16. — 4. πολλὰ συνεράσας τις ᾠὰ εἰς κύστιν ἤ τι τοιοῦτον Ζγγ1. 752 a4. Ζιζ2. 560 b1. — 5. κύστιδες ὀφθαλμῶν φ6. 811 b14, 16.

κύτισος ἀνθῶν οὐ συμφέρει βουσίν Ζιγ21. 522 b28. (Medicago arborea *L.*)

κύτος. cf Langkavel adn crit ad Ζμ655 b16. 1. occiput. φλεβῶν ἐστὶ κενὸν τὸ ὄπισθεν κύτος Ζμβ10. 656 b26. cf τὸ ἰνίον κενόν Ζα7. 491 b1 et Plat Tim 45 A τὸ τῆς κεφαλῆς κύτος. — 2. τῶν ἐναίμων τὸ τοῦ σώματος μέσον. κύτος, opp πόδες ζ2. 468 a19 (cf 8*b*). — 3. τὸ ἄνω κύτος, syn θώραξ, opp τὸ κάτω κύτος, τὸ περὶ τὴν γαστέρα κύτος (cf 9). τὸ ἀπ᾽ αὐχένος μέχρι αἰδοίων κύτος, ὃ καλεῖται θώραξ Ζα7. 491 a29. τὸ ἄνω ἐστὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἕδρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν κύτος Ζμδ10. 686 b14. πρῶτον γίνεται τὰ περὶ τὴν κεφαλήν, εἶτ᾽ ἐχόμενον τὸ ἄνω κύτος· πρῶτον τὸ ἄνω κύτος ἀφορίζεται κατὰ τὴν γένεσιν, τὸ δὲ κάτω ὕστερον Ζγβ6. 742 b13, 743 b18 (cf infra b13). — piscium ὅλον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ κύτος συνεχές ἐστι μέχρι τῆς οὐρᾶς Ζμδ13. 695 b5. delphini τοὺς ὄρχεις ἔχουσι κεκρυμμένους ὑπὸ τὸ περὶ τὴν γαστέρα κύτος Ζγα13. 720 a35. — 4. crustaceorum cephalothorax. τὸ κύτος τοῦ σώματος ἕν ἐστιν ἀδιόριστον, ἐν τῷ κύτει ἔσω χυμός ἐστιν ὠχρός Ζιδ3. 527 b9, 28. — 5. insectorum abdomen. πάντων κοινὰ μέρη τρία, κεφαλή τε καὶ τὸ περὶ τὴν κοιλίαν κύτος καὶ τρίτον τὸ μεταξύ Ζιδ7. 531 b27. Ζμδ5. 682 a3. — 6. Echinoideorum interior pars. τὸ κύτος τοῦ ἐχίνου Ζμδ5. 680 b32. — 7. tela globosa, in quam ova condit Epeira. τὰ μὲν ὅλως ἐν κύτει στρογγύλῳ Ζιε27. 555 b3. — 8. τὸ τοῖς μαλακίοις περικείμενον. περίκειται τοῖς μαλακίοις τὸ κύτος al Ζμδ9. 685 a4, 684 b8. Ζιδ1. 524 b28, 7. ε18. 550 b4. πόρος ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου τείνων πρὸς τὰ κάτω τοῦ κύτους, τὰ πρανῆ τοῦ κύτους Ζιδ1. 524 b33, 525 a11 (cf supra a59). πρὸ τοῦ κύτους ὑπὲρ τῶν πλεκτανῶν ἔχουσι κοῖλον αὐλόν, ᾧ τὴν θάλατταν ἀφιᾶσι δεξάμενοι τῷ κύτει· πτερυγίοις, οἷς ἔχουσι περὶ τὸ κύτος, νέουσιν· νεῖ θᾶττον ἐπὶ κύτος (retro) Ζιδ1. 524 a9 Aub, 1. α4. 489 b35, cf A Siebold XII 383 et ΚαΖι 25, 14. τὸ κύτος τοῦ σώματος αἱ μὲν μέγα ἔχουσι οἱ δὲ μακρόν Ζμδ9. 685 a24. — *a*. (cf κεφαλή 6 p 387 a4). τὸ κύτος καλεῖται μόνον ἐπὶ τῶν πολυπόδων κεφαλή Ζμδ9. 685 a4, μικρόν Ζιδ1. 524 a22. Ζμδ9. 685 b25. ἡ καλουμένη κεφαλὴ τῶν πολυπόδων ἔχει μικρὸν τὸ κύτος Ζμβ8. 654 a23. πτερύγιον ἔχουσι κύκλῳ περὶ τὸ κύτος Ζμδ9. 685 b17. — *b*. αἱ σηπίαι καὶ αἱ τευθίδες ἔχουσι εὐμήκες τὸ κύτος, μέγα· τὸ κύκλῳ πτερύγιον περὶ ἅπαν ἐστὶ τὸ κύτος (cf 2) Ζμβ8. 654 a23. δ9. 685 a30. Ζιδ1. 524 a32. — *c*. ἡ σηπία δύο τε τὰ κύτη καὶ πολλὰ ᾠὰ ἐν τούτοις Ζιδ1. 525 a6. — 9. τὸ ἄνω κύτος, syn αἱ ῥίζαι (cf 3). καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν προτερεῖ τῇ γενέσει τὸ ἄνω κύτος τοῦ κάτωθεν Ζγβ6. 741 b35, cf S Theophr V 257.

κυττάριον. ἐν κεχωρισμένοις κυτταρίοις ὁ τόκος ἐστὶ τῶν μελιττῶν καὶ τῶν σφηκῶν, τὸν γόνον φαίνεσθαι μικρὸν ἐν τοῖς τοῦ κηρίου κυτταρίοις Ζγδ3. 770 a29. γ10. 760 b34.

κύτταρος. τὸ πλάγιον τοῦ κυττάρου Ζιε23. 555 a1, 11. σκώληκες αὐτῶν ἐξέρχονται διακόψαντες ᾧ καταλήλειπται ὁ κύτταρος Ζιε19. 551 b5. cf ἐπαλήλιπται ὁ κύτταρος Ζιε23. 555 a6. — οὐχ ἅμα πᾶσι τοῖς κυττάροις ἔνεστι γόνος τῶν ἀνθρηνῶν, καταντικρὺ ἐν τῷ κυττάρῳ τοῦ γόνου ὅσον σταλαγμὸς ἐγγίνεται μέλιτος ἐν τοῖς τῆς ἀνθρήνης κηρίοις Ζιε23. 555 a2, 6. — ἡ μέλιττα τὸ μέλι ἐμεῖ εἰς τὸν κύτταρον, ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις γεννᾶσθαι τοὺς κηφῆνας ὑπὸ τῶν μελιττῶν, εἰσὶ δὲ μείζους οἱ τῶν κηφήνων κύτταροι, αἱ δὲ ὕδωρ φέρουσιν εἰς τοὺς κυττάρους, γίνονται ἐπὶ τέλει οἱ κύτταροι τῶν ἡγεμόνων Ζιε22. 554 a18. ι40. 624 b14, 18, 627 a23. Ζγγ10. 760 a26. 'ab Aristotele ubique cellas, quibus soboles inclusa educatur, apum crabronum et vesparum, κυττάρους vocari' S II 405.

κυφαί. γένος τι τῶν καρίδων, pedes descr, πλάκας ἐν τοῖς ὑπτίοις οὐκ ἔχουσιν, ἡ καρὶς ἡ κυφὴ ἔχει τὴν οὐρὰν καὶ πτερύγια τέτταρα, τὸ δὲ μέσον αὐτῶν ἐστιν ὀξύ, τῶν κυφῶν καρίδων ἡ κύησίς ἐστι περὶ τέτταρας μῆνας Ζιδ2. 525 b1, 17, 20, 28, 31. ε17. 549 b12. (Palaemon squilla M 245 sq. Cr. ΑΖι I 153, 5. Young 261.)

κυφός. οἱ ἐγκύρτοι καὶ κυφότεροι πιγ10. 908 b29. ὄρνιθες κυφοί (κοῦφοι Bk) v l ad Ζπ11. 710 b18 (οὐ ποιοῦνται ὀρθὴν τὴν βάδισιν Theod Metoch, cf Did praef VI).

κύφων. δεθῆναι ἐν τῷ κύφωνι Πε6. 1306 b2.

κύχραμος (v l κίχραμος, κέχραμος, κεχράμος) dux migrantium coturnicum Ζιθ12. 597 b17 (kekharmus Thomae. miliaria Belonii. C II 271. S I 624. Rallus crex St. Su 144, 118 sq. cf Lnd 128. E 51. Emberiza hortulana K 883, 6.

probably a species of ortolan Cr. in incerto rel AZι I 100, 67.)

Κυψελιδῶν ἀναθήματα Πε11. 1313 b22. τυραννίς Πε12. 1315 b23.

κυψέλιον. αἱ μέλιτται ἀργότεραι γίνονται κἂν μέγα τὸ κυψέλιον (v l κυψέλλιον) ᾖ Ζι40. 627 b2.

κυψελίς. οἱ ἄποδες νεοττεύουσιν ἐν κυψελίσιν ἐκ πηλοῦ πεπλασμέναις μακραῖς, ὅσον εἴσδυσιν ἐχούσαις Ζι30. 618 a34.

κύψελος (v l κύψελλος). avis Ζι30. 680 a31. cf ἄπους p 88 a13.

Κύψελος ὁ Κορίνθιος Πε10. 1310 b29. 12. 1315 b24, 28. οβ1346 a32-b6.

κύων κυρίως πλείω σημαίνει τι4. 166 a16. 1. canis. (ὁ, ἡ. ἡ κύων Ζιζ20. 574 a16, 31, b7, 24, 30, 31. θ5. 594 a29. 22. 604 a7, 9. ι6. 612 a6, 31. Ζμγ14. 675 a29, 36. Ζγδ3. 770 b1. θ82. 836 b18. 116. 841 b6. ὁ κύων τοῦ Ὀδυσσέως Ζιζ 20. 575 a1.) κύων, εἶδός τι τοῦ γένους τοῦ τῶν τετραπόδων ϗ ζῳοτόκων, ἀνώνυμον δέ Ζια6. 490 b31, 34. τὸ τῶν κυνῶν γένος Ζμβ14. 658 a29. f 102. 1494 b19, 22. ἔχει γένη πλείω Ζιζ20. 574 a16. cf M 323 et infra 1 *i*. refertur inter τὰ πεζὰ ϗ ἔναιμα Ζιδ10. 536 b25, τὰ τετράποδα ϗ ἔναιμα ϗ ζῳοτόκα Ζιβ1. 499 b6. α5. 489 b21. γ1. 510 b15. θ5. 594 b25, 29. Ζμα1. 639 a25, οὐ μόνον θύραζε ζῳοτόκα ἀλλὰ ϗ ἐν αὑτοῖς Ζγα9. 718 b30. 12. 719 b24, τὰ τετράποδα τὰ μὴ μεγάλα πι61. 898 a10, τὰ τετράποδα ϗ τρίχας ἔχοντα Ζιβ1. 498 b26. Ζγα9. 718 b30, τὰ πολυσχιδῆ τῶν τετραπόδων Ζμγ12. 674 a1. Ζγβ6. 742 a8. δ3. 770 a37. 4. 771 a22. 6. 774 b16, τὰ πολυδάκτυλα Ζιβ1. 499 b8. Ζμδ10. 688 a4, τὰ ἀμφώδοντα, καρχαρόδοντα Ζμγ14. 674 a24, 675 a25. Ζιβ1. 501 a17, τὰ πολυτόκα ϗ οὐ τελειογόνα, ἀτελῆ Ζγδ3. 770 b1. 4. 771 a22. 6. 774 b16, πολυγόνα, πολύτεκνα πι14. 892 a38. 61. 898 a11, τὰ ὑπέργεια Ζια1. 488 a24, ἥμερα ϗ ἄγρια Ζια1. 488 a31, συνανθρωπευόμενα Ζιε8. 542 a27. ζ18. 572 a5. (μηδένα εἶναι κύν' ἀτιμότατόν ἐστιν Ρβ24. 1401 a18 Spgl.) canis mas et femina, ὁ ἄρρην, ἡ θήλεια Ζιζ20. 574 b18, 19, 23, 27, 575 a3, 2, 4, 7. ι1. 608 a27. κύων ἄρρην ϗ θῆλυς Ζγβ7. 747 b32. ἡ Λακωνικὴ κύων ὁ μὲν ἄρρην ἡ δὲ θήλεια Ζιζ20. 574 b30. mas ὁ κύων Ζιθ5. 594 b25. femina ἡ κύων Ζιζ18. 571 b31, 572 b25. θ28. 607 a2. descr Ζιζ20. — *a*. descr part exterior. ἅπαν τὸ σῶμα δασύ Ζιβ1. 498 b27. καθ' ὅλον τὸ σῶμα πρανὲς δεδάσυνται ταῖς θριξίν Ζμα14. 658 a28. μεταβάλλει ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν χρώματος εἰς τὸ λευκὸν διὰ τὴν εὐτροφίαν χ6. 798 b7. ἀποβάλλει τὰς χειμερινὰς τρίχας πι21. 893 a5. ἔνια εὐθὺς ἐν ἀρχῇ γίνεται μέλανα χ6. 798 b20. πενταδακτύλους ἔχει τοὺς προσθίους πόδας, τοὺς δ' ὄπισθεν τετραδακτύλους Ζμδ10. 688 a5. τὰ πρόσωπα θ144. 845 a22. στόμα ἀνερρωγός Ζιβ7. 502 a6. τίνας ὀδόντας βάλλει Ζιβ2. 501 b5. ζ20. 575 a5. μαστοὶ ἐν τῇ γαστρί Ζιβ1. 500 a26. — *b*. part interior. μονόστεον τὸ κρανίον Ζιγ7. 516 a16. κοιλία μία, μικρὰ τὸ μέγεθος ϗ οὐ πολὺ τοῦ ἐντέρου ὑπερβάλλουσα ϗ λεία τὰ ἐντός Ζιβ17. 507 b21. Ζμγ14. 674 a25, 675 a19. σπλὴν μακρός Ζμγ12. 674 a1. ἡ ὑστέρα κάτω τοῦ ὑποζώματος, ἐπὶ τῆς γαστρὸς ἔχει τὰς ὑστέρας Ζιγ1. 510 b17. Ζγα12. 719 b25. ὁ λέων τὰ ἐντὸς ἀνοιχθεὶς ὅμοια πάντ' ἔχει κυνί Ζιβ1. 497 b17. ἔνια τῶν τετραπόδων ϗ ᾠοτόκων ἔχει κοιλίαν ὁμοίαν τῇ τοῦ κυνός, ὄφις ἔχει κοιλίαν ὁμοίαν τῇ τοῦ κυνός Ζιβ17. 508 a8, 28. — *c*. de generat. περὶ τὰς κύνας τὸ τοιοῦτον πάθος καλεῖται σκυζᾶν Ζιζ18. 572 b25. 20. 574 a30, b1. ὀχεία Ζιε14. 545 b4, 546 a28. ζ18. 572 a5. 20. 574 a33, b10, 27. ὅταν ἔχωσι τὴν ἡλικίαν τοῦ ὀχεύεσθαι ἐπὶ ταῖς θηλαῖς τῶν μαστῶν ἐπιγίνεται ἀνοίδησίς τις ϗ χόνδρον ἴσχουσιν Ζιζ20. 574 b14. κύων ἡ Λακωνικὴ ὀχεύει Ζιζ20. 574 a16. ἐπιβάντες πληροῦσιν, ὄπισθεν συνέχονται, οἱ κλέπτοντες τὰς ὀχείας Ζιζ20. 574 a20. ε5. 540 b14. ἔπαρσις αἰδοίου Ζιζ20. 574 a32. — ἡ κύησις ὀλιγοχρόνιος Ζιε8. 542 a28. 14. 545 b7, 546 a30. ζ20. 574 a18, 20, 25, 28. τὰ καταμήνια, ἡ ἐν τόκοις κάθαρσις Ζιζ20. 574 a31, b4. γάλα Ζιζ20. 574 b7, 13. χαλεπὴ μετὰ τὸν τόκον πι35. 894 b13. χαλεπαὶ ἀπὸ τῶν σκυλακίων Ζιζ18. 571 b31. — *d*. de aetate et vita. quot pariant, οἱ νέοι, νεώτεροι, τὰ γιγνόμενα Ζιζ20. 574 b25. β2. 501 b11, 12, a11. ι1. 608 a31. Ζγβ4. 738 b31. σκυλάκια Ζιζ18. 571 b31. 20. 574 b4, 25. τυφλὰ γεννᾷ Ζιζ20. 574 a23, 27, 29. Ζγβ6. 742 a9. δ3. 770 b2. ἀνάλογον ἀποδίδωσι τὴν αὔξησιν Ζιβ1. 501 a3. πρεσβύτεροι Ζιβ2. 501 b12, 13. ζ20. 574 a11. γηράσκοντες Ζιε14. 545 a5. cf 546 a33. aetas e dentibus cognoscitur Ζιβ2. 501 b11. ζ20. 575 a10. vita Ζιε14. 546 a31. ζ20. 575 a4. ζῇ ἡ Λακωνικὴ κύων ὁ μὲν ἄρρην περὶ ἔτη δέκα ἡ δὲ θήλεια περὶ ἔτη δώδεκα Ζιζ20. 574 b30. — *e*. de propria natura ac consuetudine canis. τὸ σκέλος αἴροντες οὐροῦσιν Ζιθ5. 594 b25. ζ20. 574 a18, b19. cf Rose Ar Ps 356. αἱ θήλειαι πᾶσαι καθεζόμεναι οὐροῦσιν· ἤδη δέ τινες ϗ τούτων ἄρασαι τὸ σκέλος οὔρησαν Ζιζ20. 574 b23. τὸ δρόμημα συνεχῶς κατατεταμένον Ζι44. 629 b19. τὸ περίττωμα ξηρὸν ϗ ἐξικμασμένον, μετὰ πόνου προΐενται τὴν περίττωσιν Ζιθ5. 594 b23. Ζμγ14. 675 a36. — ζῷον θυμικὸν ϗ φιλητικὸν ϗ θωπευτικόν Ζια1. 488 b21. ἀνδρία, φιλοπονία Ζι1. 608 a31. οἱ θῶες πολεμοῦσι τοῖς κυσί Ζι44. 630 a10. — ἐνυπνιάζειν φαίνονται, ὀσφραίνονται τῶν δένδρων, κρατοῦνται ὑπὸ τῆς τῶν ἴων ὀδμῆς Ζιδ10. 536 b28. θ5. 594 b24. Ζγε2. 781 b10. θ82. 836 b18. πότε τὰ ἴχνη ἥκιστα εὑρίσκουσιν πκς22. 942 b13. οὐ ταῖς ὀσμαῖς τῶν λαγωῶν χαίρουσιν Ηγ13. 1118 a18. — ὑλαγμός, ὑλακτικός, τῶν κυνῶν γηρασκόντων γίνεται βαρυτέρα ἡ φωνή Ζιδ10. 536 b30. ε14. 545 a5. εν3. 462 a24. φ2. 807 a19. θ166. 846 b23. ἴδιον ἐπὶ τῶν κυνῶν τὸ λοίδορον φ4. 808 b37. οἱ κύνες, πρὶν σκέψασθαι εἰ φίλος, ἂν μόνον ψοφήσῃ, ὑλακτοῦσιν Ηη7. 1149 a28. οὐ δάκνουσι τοὺς καθίζοντας Ρβ3. 1380 a24. τοὺς ἀφικομένους ἀδικοῦσιν, opp σαίνουσιν θ109. 840 b5. φυγέειν κύνας (Hom B 393) Πγ14. 1285 a14. ἐπειδὰν θωπεύωσι, γαληνὲς τὸ μέτωπον ἔχουσιν φ6. 811 b37. πονήσαντες, ἀργοῦντες Ζιζ20. 574 b29, 572 a2. — *f*. de morbis Ζιθ22. ὅταν τι πονῶσιν, ἔμετον ποιοῦνται φαγοῦσαί τινα πόαν· ὅταν ἑλμινθιῶσιν, ἐσθίουσι τοῦ σίτου τὸ λήιον Ζι6. 612 a6, 31. θ5. 594 a29. τὸ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην φαγὸν βοτάνην μεθύσκεται f 102. 1494 b19, 22. — ἐν τοῖς κυσὶν οἱ καλούμενοι κυνοραῖσται Ζιε31. 557 a17. — *g*. narrationes et fabulae de canibus θ1. 830 a20. 99. 838 b4, 5. 109. 840 b4. 116. 841 b6 (οὐδὲ τῶν κυνῶν om S Theophr IV 642). 144. 845 a22 (cf Rose Ar Ps 347, 7). 145. 845 a28 (cf Rose ibid 348). 157. 846 a25. f 330. 1533 b20, 23. ὁ κύων Ὀδυσσέως Ζιζ20. 575 a1, Ξανθίππου f 360. 1539 a34. κύων καθεύδουσα ἐπὶ τῆς αὐτῆς κεραμίδος ημβ11. 1208 b11. — *h*. signa physiognomonica e natura canum petita φ6. 810 b5, 811 a21, 27, 31, 32, 812 a7, b8, 25. — *i*. ἔχει γένη πλείω, varietates. cf Fritsch in Zeitschr der Naturf VII 52. ἄγριοι ϗ ἥμεροι πι45. 895 b24. ἡ Λακωνική, ἐξ ἀλώπεκος ϗ κυνός Ζιθ28. 607 a3. ζ20. 574 a17, 21, b10, 26, 30. ἴδιον πάθος Ζιζ20. 574 b28, 575 a2 (Schlieben Pferde des Alterth 116). αἱ Λάκαιναι κύνες αἱ θήλειαι εὐφυέστεραι τῶν ἀρρένων εἰσί Ζι1. 608 a27. τὰ Λακωνικὰ

κυνίδια ἔχει τοὺς μυκτῆρας μακροὺς Ζγε2. 781 ^{b}10. cf Lewysohn Zool des Talmud 88. (Canis graius *L.*) — τὸ ἐν τῇ Μολοττίᾳ γένος τὸ μὲν θηρευτικόν, τὸ δὲ ἀκόλουθον τοῖς προβάτοις· ἀνδρίᾳ ϗ φιλοπονίᾳ διαφέρουσιν οἱ ἐκ τῶν ἐν Μολοττίᾳ γιγνομένων ϗ ἐκ τῶν Λακωνικῶν Ζι1. 608 ^{a}28, 31. (fort Canis Molossus *L.*) — μέγιστοι οἱ ἐν Ἠπείρῳ Ζιγ21. 522 ^{b}20. — ἐν Αἰγύπτῳ οἱ κύνες ἐλάττους ἢ ἐν τῇ Ἑλλάδι Ζιθ28. 606 ^{a}23. ἐὰν κύνες ἴδωσιν ἐν τῷ Νείλῳ λίθον κυάμῳ ὅμοιον, οὐχ ὑλακτοῦσι θι66. 846 ^{b}23. — τὰ Μελιταῖα κυνίδια, οἱ τὰ κυνίδια τρέφοντες ἐν τοῖς ὀρτυγοτροφείοις Ζι6. 612 ^{b}10. πι12. 892 ^{a}11, 21. (fort Canis melitensis vel Zerda *L.*) — οἱ Ἰνδικοὶ κύνες ἐκ θηρίου τινὸς κυνώδους γεννῶνται ϗ κυνός, ἄγριοι Ζγβ7. 746 ^{a}35. πι45. 895 ^{b}25. ἐκ τοῦ τίγριος ϗ κυνὸς τοὺς Ἰνδικοὺς Ζιθ28. 607 ^{a}4. (fort Canis aureus *L.*) — τὰ γιγνόμενα ἐξ ἀλώπεκος ϗ κυνός Ζγβ4. 738 ^{b}31. 7. 746 ^{a}34, cf 747 ^{b}32. — ἐν Κυρήνῃ οἱ λύκοι μίσγονται ταῖς κυσὶ ϗ γεννῶσι Ζιθ28. 607 ^{a}2. cf AZγ128. — οἱ μεγάλοι, εὔρωστοι, ἄριστοι μέτρια ἔχοντες ὦτα φ6. 811 ^{a}21, 812 ^{a}10, 813 ^{b}3. (Canis familiaris *L.* Su 71, 7. AZι I 71, 28.)

2. piscis. refertur inter τοὺς γαλεοὺς ϗ τοὺς γαλεοειδεῖς Ζιζ11. 566 ^{a}31. (def non potest cf AZι I 146, 93. Rose Ar Ps 304.)

3. κύων sidus. Ρβ24. 1401 ^{a}15. πα3. 859 ^{a}23. ἐν τῷ ἰσχίῳ τοῦ κυνός μα6. 343 ^{b}12. ἐπὶ κυνί Ζιθ15. 600 ^{a}4. Με2. 1026 ^{b}33. κ8. 1064 ^{b}36. πκϛ12. 941 ^{a}37. 32. 944 ^{a}4. ὑπὸ κύνα Φβ8. 199 ^{a}2. Ζιε15. 547 ^{a}14. περὶ κυνὸς ἐπιτολήν Ζιθ19. 602 ^{a}26. μετὰ κυνὸς ἐπιτολήν μβ5. 361 ^{b}35. πρὸ κυνός, μετὰ κύνα πκϛ12. 941 ^{b}7, 8. τοὺς πλανήτας κύνας τῆς Περσεφόνης ἐκάλει (Pythag) f 191. 1512 ^{a}31.

Κύων. ὁ Κύων (Cynicus) τὰ καπηλεῖα τὰ Ἀττικὰ φιδίτια ἐκάλει Ργ10. 1411 ^{a}24.

κωβίδιον. ἡ κωβῖτις γίνεται ἐκ τῶν μικρῶν ϗ φαύλων τῶν ἐν τῇ ἄμμῳ διαγενομένων κωβιδίων f 292. 1529 ^{a}4.

κωβιός. οἱ κωβιοί (v l κύβοι) referuntur inter τὰ ἀγελαῖα Ζι2. 610 ^{b}4, τοὺς προσγείους (v l καρβιός) Ζιθ13. 598 ^{a}11. ἔχει πολλὰς ἀποφυάδας Ζιβ17. 508 ^{b}16 Aub. distinguuntur *a.* ἡ καλουμένη κωβῖτις κωβιῶν τῶν μικρῶν ϗ φαύλων, οἳ καταδύνουσιν εἰς τὴν γῆν Ζιζ15. 569 ^{b}23. — *b.* τῶν ἐν τῷ εὐρίπῳ φυομένων οὐκ ἔστι πελάγιος ὁ λευκὸς κωβιός, χειμῶνος οὐκ ἐκπλέουσιν ἐκ τοῦ εὐρίπου Ζι37. 621 ^{b}13, 19. — *c.* οἱ κωβιοὶ (v l κηβωτίοις) ἐκτίκτουσι πρὸς τοῖς λίθοις, πλὴν πλατὺ ϗ ψαθυρὸν τὸ ἀποτικτόμενόν ἐστιν, τί νέμονται, περὶ Κρήτην πίονες Ζιζ13. 567 ^{b}11. θ2. 591 ^{b}13. 13. 598 ^{a}16. — *d.* πίονες ϗ οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς Ζιθ19. 601 ^{b}22. περὶ Βαβυλῶνα ἰχθύες τινὲς ἔχουσι τὸ σῶμα ὅμοιον κωβιῷ θ72. 835 ^{b}14. (Gobio vel Goujon C II 386. Cottus Cuv XII, 5. Gobiorum genus St. Cr. KaZι 91, 21. cf E 89. in incerto rel AZι I 134, 40.)

κωβῖτις. ἡ καλουμένη κωβῖτις κωβιῶν Ζιζ15. 569 ^{b}23. f 292. 1529 ^{a}2.

κωδία κλεψύδρας πιϛ8. 914 ^{b}27.

κώδιον. τῶν προβάτων τὰ κώδια ϗ τὰ ἔρια Ζιθ10. 596 ^{b}8.

κώδων. ὥσπερ κώδων ὑπηχεῖ πλγ14. 963 ^{a}3. τῆς κώδωνος αἰσθάνονται αι6. 446 ^{b}22.

κωθωνίζεσθαι ταῖς μεγάλαις πγ12. 872 ^{b}28. 25. 874 ^{b}11.

κωθωνισμός πα39. 863 ^{b}25. ε38. 885 ^{a}2.

κωλήν. τὰ τῶν σκελῶν ὀστᾶ, τά τ' ἐν τοῖς μηροῖς ϗ κνήμαις, οἳ καλοῦνται κωλῆνες· ὅσα μὴ ἔχει σκέλη ϗ βραχίονας, οὐδὲ κωλῆνας ἔχει Ζιγ7. 516 ^{b}1, 27.

κῶλον. 1. τὰ κῶλα extremitates Ζιβ1. 498 ^{a}20. Ζμβ9. 654 ^{b}18. Ζπ14. 712 ^{b}19. Ζγβ6. 742 ^{b}16. τὰ κῶλα πέφυκεν ἄλλοις ἄλλως, ϗ οὐκ ἔστι τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, διὸ ϗ ἀφαιρουμένων ζῶσιν· δῆλον δ' ὡς οὐδὲ προστιθέμενα φθείρει Ζμγ4. 665 ^{b}25. ἡ ἀρχὴ ἠρεμεῖ κινουμένου τοῦ μορίου τοῦ κάτωθεν, οἷον ὅλου τοῦ κώλου ὁ ὦμος Ζκ1. 698 ^{b}3. 9. 702 ^{b}27. — αἱ περιφέρειαι πρὸς ἀλλήλας ἀμφοτέρων τῶν κώλων Ζιβ8. 502 ^{b}2. ἡ διφυΐα, ἡ ἐπὶ τὸ πρόσθιον ἔκτασις Ζμγ5. 668 ^{b}22. δ10. 688 ^{a}16. ἡ εἰς τὰ κῶλα τροφή, ἡ κίνησις Ζγγ1. 750 ^{a}2. β6. 744 ^{a}35. — τὰ κῶλα μαλακά, opp σκληρόδερμα, ἀντίστοιχα, συνεχῆ πρὸς τὴν ῥάχιν, ἴσα, ἀπηρτημένα Ζπ17. 713 ^{b}22, 27. 9. 708 ^{b}31, 709 ^{a}2. Ζμβ9. 654 ^{b}17. δ13. 695 ^{b}17. ἰσοσκελὲς γίνεται τρίγωνον τὰ κῶλα Ζπ9. 709 ^{a}23. βλαισοῦνται τὰ κῶλα Ζπ17. 713 ^{b}22, cf 27. — τὰ κῶλα ϗ τὰ ἔμπροσθεν ϗ τὰ ὄπισθεν, τὰ πρόσθια ϗ τὰ ὄπισθεν Ζιβ1. 498 ^{a}3, 6, 7, 23. Ζμδ9. 684 ^{b}30. ἐχόμενα τοῦ αὐχένος ϗ τῆς κεφαλῆς τὰ πρόσθια, εἴσω κάμπτειν τὰ ἐμπρόσθια, κώλου τὸ μὲν διφυὲς βραχίων Ζμδ6. 683 ^{b}2. 10. 686 ^{a}25, 687 ^{b}28. Ζια15. 493 ^{b}26. κώλου διμερὲς ἄλλο σκέλος, τὸ ὄπισθεν κῶλον, τοῖς τετράποσι τὰ ὀπίσθια ἰσχυρότερα Ζια15. 494 ^{a}4. Ζμδ10. 690 ^{a}20. 9. 685 ^{a}18. — οἱ ἰχθύες οὐκ ἔχουσιν ἀπηρτημένα Ζμδ13. 695 ^{b}17. Ζιβ13. 504 ^{b}18. — ὁ ἀστράγαλος γόμφος ὢν ὥσπερ ἀλλότριον κῶλον Ζμδ10. 690 ^{a}14. — 2. κῶλον i q κόλον Ζμγ14. 675 ^{b}18. — 3. κῶλον rhetorice. περίοδος ἡ μὲν ἐν κώλοις ἡ δ' ἀφελής Ργ9. 1409 ^{b}13, 16. ἡ ἐν κώλοις λέξις Ργ9. 1409 ^{b}32, 33, 35. παρίσωσίς ἐστιν ὅταν δύο ἴσα λέγηται κῶλα ρ28. 1435 ^{b}39.

κωλύειν, coni syn ἐμποδίζειν Φθ4. 255 ^{b}7. opp προτρέπειν Ηγ7. 1113 ^{b}26, προστάττειν Ηε5. 1130 ^{b}25. τὰς ἀναθυμιάσεις κωλύειν τῷ βάρει μβ8. 368 ^{b}34. κωλύειν cum simplice inf (non addita negatione μή) ἐκώλυον ἀποδιδόναι sim Πε5. 1304 ^{b}28. 8. 1309 ^{a}17. δ15. 1300 ^{a}7. μα3. 340 ^{a}29. β5. 361 ^{b}21. Ζιδ8. 533 ^{b}26. c gen εἰ μηθὲν κωλύει τοῦ γίγνεσθαι οἰκίαν Μθ7. 1049 ^{a}9 Bz. — pass ὁ ἀὴρ κωλύεται συγκρίνεσθαι μα3. 341 ^{a}4, 340 ^{b}33. κωλύεσθαι ὑπὸ τῶν ἀκτίνων μα8. 345 ^{a}29. — οὐδὲν κωλύει, i q ἐνδέχεται, ἐγχωρεῖ Αα14. 33 ^{a}38. β2. 54 ^{a}30, ^{b}4, 36, 55 ^{a}6, 20, 36 (cf 54 ^{b}28, 55 ^{a}9). γ3. 72 ^{b}17. τα5. 102 ^{b}9 (cf ^{b}7). Φα3. 187 ^{a}5. μα3. 340 ^{b}32. Ηδ2. 1120 ^{b}9. η14. 1153 ^{b}7. ηεα6. 1216 ^{b}15. β10. 1226 ^{b}24. γ1. 1229 ^{b}19 et saepe. εἰ μηθὲν κωλύει Μθ7. 1049 ^{a}9. ἂν μή τι κωλύῃ Φθ4. 255 ^{b}7 ac sine pronomine indef οὔτε τὴν αὐτὴν εἶναι κωλύει Φγ3. 202 ^{b}9. τί κωλύει Ηα11. 1101 ^{a}14. κ2. 1173 ^{a}24. — τὸ κωλῦον. ἀνειμένου τοῦ κωλύοντος ϵν3. 461 ^{b}17.

κώλυσις τοῦ θυμοῦ λυπηρά ηεβ7. 1223 ^{b}23. κώλυσις τῶν ἐναντίων ρ2. 1421 ^{b}28. κωλύσεις τῶν συμπερασμάτων, syn ἐμποδισμοί τθ10. 161 ^{a}15.

κωλυτικόν, coni syn ἐμποδίζον Μδ5. 1015 ^{a}27. κωλυτικὸν φθορᾶς, ἐλέου, τῶν καλῶν, τοῦ ἀκούειν ψα1. 403 ^{b}4. Ρβ9. 1387 ^{a}3. ημβ7. 1204 ^{b}3. πια44. 904 ^{a}21. κωλυτικὰ τῶν ἐναντίων, syn ποιητικά, φυλακτικὰ τῶν τοιούτων Ηα4. 1096 ^{b}12. Ρα6. 1362 ^{a}29. — κωλυτικώτερον ἡδονῆς τγ3. 118 ^{b}36.

κωλωτής. κωλωτῇ (v l κολωτῇ, κωλώτῃ Sylb S Pic) δ' ὄνος πολέμιος· κοιμᾶται γὰρ ἐν τῇ φάτνῃ αὐτοῦ, ϗ κωλύει ἐσθίειν εἰς τοὺς μυκτῆρας ἐνδυόμενος Ζι1. 609 ^{b}19. (Colota Gazae. in incerto rel C II 239. S II 14. fort i q ἀσκαλαβώτης Su 176, 7.)

κωμάζειν αχ 803 ^{a}25. νεανίσκοι ὑποπιόντες ἐκώμαζον πρὸς αὐτόν f 517. 1562 ^{b}22. οἱ κωμῳδοὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ κωμάζειν λεχθέντες πο3. 1448 ^{a}37.

κώμη ἡ ἐκ πλειόνων οἰκιῶν κοινωνία πρώτη, πόλις ἐκ πλειόνων κωμῶν Πα2. 1252 b16, 17, 28. γ9. 1280 b40. κεχωρισμένοι κατὰ κώμας Πβ2. 1261 a28. κώμας τὰς περιοικίδας οἱ Πελοποννήσιοι καλῦσιν, Ἀθηναῖοι δὲ δήμυς πο3. 1448 a36.
κωμικὸς χορός, dist τραγικός Πγ3. 1276 b5.
κωμῳδεῖν τὺς τραγῳδὺς πο22. 1458 b32.
κωμῳδία. οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις μεταφέρυσι σκώπτοντες Ζγε4. 789 b19. — κωμῳδία def πο1. 1447 a14. 5. 1449 a32. dist τραγῳδία πο2. 1448 a17. ubi orta sit πο3. 1448 a30, 31. παλαιαί, καιναί Ηδ14. 1128 a22. τὺς νεωτέρυς ὗτ' ἰάμβων ὗτε κωμῳδίας θεατὰς νομοθετητέον Πη17. 1336 b20. — κωμῳδία φαίνεται (de dictione, qualis comoediae propria est) Ργ7. 1408 a14. — τραγῳδία ϗ κωμῳδία ἐκ τῶν αὐτῶν γίνεται γραμμάτων Γα2. 315 b15.
κωμῳδοδιδάσκαλος ψα3. 406 b17. ηεγ2. 1230 b19.
κωμῳδοποιοί, dist ἰάμβων ποιηταί πο4. 1449 a4. χλευασταῖς ϗ κωμωδοποιοῖς ἡ διατριβὴ ἐν ταῖς τῶν πέλας ἁμαρτίαις Ρβ6. 1384 b10. χρῶνται ϗ οἱ κωμῳδοποιοὶ μεταφοραῖς Ργ3. 1406 b7.
κωμῳδός. etymol πο3. 1448 a37. χορηγεῖν κωμῳδοῖς Ηδ6. 1123 a23. f 587. 1573 b33. χορὸν κωμῳδῶν ὀψέ ποτε ὁ ἄρχων ἔδωκεν πο5. 1449 b1.
κῶνος, dist σφαῖρα, κύβος κ6. 398 b28. κῶνος ὀξυγώνιος f 342. 1535 a4, b4. γραμμαὶ κατὰ κῶνον ἐκπίπτυσαι, ἡ τῶν ὄψεων ἔκπτωσις κωνός ἐστιν μγ5. 375 b22. β5. 362 b2. α8. 345 b6. πιε6. 911 b5. 11. 912 b16. γ9. 872 a37. ὁ κῶνος ὠσθεὶς κύκλῳ περιφέρεται, τῆς κορυφῆς μενύσης πις5. 913 b38.
κώνωψ. κέντρῳ κεντῦσιν, πρὸς ὑδὲν γλυκὺ προσιζάνει ἀλλὰ πρὸς τὰ ὀξέα, ἐκ σκωλήκων οἳ γίνονται ἐκ τῆς περὶ τὸ ὄξος ἰλύος Ζιδ7. 532 a14. 8. 535 a3. ε19. 552 b5. τὰ δ' ὗτ' ἐκ ζῴων γίνονται ὗτε συνδυάζονται, καθάπερ ἐμπίδες τε ϗ κώνωπες (v l σκώληκες) Ζγα16. 721 a10. (conops C II 241. S I 355. Conops calcitrans St. Stomoxys calcitrans et Mosillus cellarius Su 225, 39 Cr. cf M 219. AZγ 36. AZι I 167, 30.)
κῷος. μυρίυς ἀστραγάλυς κῴυς (v l, Χίυς Bk) βαλεῖν Οβ12. 292 a29. — κῷα (σκέλη) ἐντὸς ἐστραμμένα πρὸς ἄλληλα, τὰ χῖα καλύμενα ἔξω Ζιβ1. 499 b28 Aub S I 72. II 298.
κώπη. κώπας ἀνάσσειν (Eurip fr 700) Ργ2. 1405 a29. — ἡ κώπη μοχλός ἐστιν μχ4. 850 b11, 20. ἀναφέρειν τὰς κώπας μβ9. 369 b10. γ4. 374 a29, b6. κώπαις ποιεῖσθαι τὸν πλῦν Ζπ10. 710 a19. ὥσπερ αἱ κῶπαι τοῖς πλέυσι τὰ πτερύγια τοῖς ἰχθύσιν Ζμδ12. 694 b9. ψόφος κώπης Ζιδ8. 533 b16, 19. — κώπη (gubernaculum) μέσον νεώς Ζμδ10. 687 b18. — κῶπαι τῶν Κορκυραίων μαστίγων f 470. 1555 b12.
κωπηλασίας ψόφος μβ9. 369 b11.
κωπηλατῆσαι, dist κυβερνῆσαι ρ25. 1435 a28.
κωπήρεις v l ad Ζμδ12. 694 b9, κῶπαι Bk.
Κωρύκιον ἄντρον κ1. 391 a21.
κώρυκος. ζυγομαχῶν τῷ κωρύκῳ (ex incerto poeta comico Meineke IV 603. V 117) Ργ11. 1413 a13, 24.
Κῶς. ἐν Κῷ ἡ δημοκρατία μετέβαλε Πε5. 1304 b25. Παμφίλη ἐν Κῷ Ζιε19. 551 b16. — Κῷος. Ἀντιμένης ὁ Κῷος Πινδάρῳ ἐφιλονείκει f 65. 1486 b33.
κωτίλα ζῷα, opp σιγηλά Ζια1. 488 a33.
κωφός. κωφὴν γαῖαν (Hom Ω 54) Ρβ3. 1380 b29. — ὅσοι κωφοὶ ἐκ γενετῆς γίνονται, πάντες ϗ ἐνεοί Ζιδ9. 536 b3. πλγ1. 961 b14. φρονιμώτεροι οἱ τυφλοὶ τῶν ἐνεῶν ϗ κωφῶν αι1. 437 a17. οἱ κωφοὶ διὰ τῶν ῥινῶν φθέγγονται πια2. 899 a4. 4. 899 a15. λγ14. 962 b35. — τὸ τελευταῖον αἱ φωναὶ πᾶσαι γίγνονται κωφαί, τῦ ἀέρος ἤδη διαχεομένυ ακ801 b32, 802 a29. — ὄμμα χλωρὸν κωφόν φ3. 807 b23. — ὑστέραι κωφαί, κωφότεραι Ζικ3. 635 a7. 1. 634 a9.
κωφότης, opp ἄκυσις, ἀκοή τε6. 135 b32. υ1. 453 b31. ἡ κωφότης τί ἐστιν πλγ14. 962 b37. — κωφότης τῆς ὑστέρας Ζικ1. 634 a19. 2. 635 a13.

Λ

λᾶας ἀναιδής (Hom λ 598) Ργ11. 1411 b34.
λάβδα. φλέβες σχίζονται εἰς δύο ὡσπερεὶ λάβδα Ζιγ4. 514 b18.
λάβραξ. refertur inter τὺς λεπιδωτύς, πλωτύς, μονήρεις, δρομάδας, χυτύς, μάλιστα ὀξυηκόυς, σαρκοφάγυς Ζιζ 13. 567 a19. θ30. 607 b26 Aub. f 303. 1530 a1. Ζιζ17. 570 b21. ε9. 543 a1. δ8. 534 a9. θ2. 591 a11, b18. f 303. 1530 a2. ἔχει λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ, γλῶσσαν ὀστώδη ϗ προσπεφυκυῖαν, καρδίαν τρίγωνον, τέτταρα πτερύγια, δύο μὲν ἄνω ἐν τοῖς πρανέσι, δύο δὲ κάτω ἐν τοῖς ὑπτίοις Ζιθ19. 601 b30 Aub. α5. 489 b26. f 303. 1530 a4. φαῦλος κύων ἐστίν· τίκτει χειμῶνος, μάλιστα ὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν, μετὰ τὸν αὐλωπίαν, δίς, γίνεται δ' ὁ τόκος αὐτῷ ὁ ὕστερος ἀσθενέστερος Ζιθ30. 607 b26. ε11. 543 b11. 10. 543 b4 (cf Cuv et Val poissons XI, 71). 9. 543 a3. ζ17. 570 b20. μάλιστα πονεῖ ἐν τοῖς χειμῶσιν, διὰ τὸν λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ ὑπὸ τῦ ψύχυς καταπήγνυται ϗ ἐκπίπτει Ζιθ19. 601 b29, 31. τὰ μὲν πολλὰ σαρκοφαγεῖ, ἅπτεται δὲ ϗ φυκίων· λαμβάνεται τριώδοντι ἡμέρας πολλάκις διὰ τὸ καθεύδειν Ζιθ2. 591 b18. δ10. 537 a27. λάβραξ ϗ κεστρεὺς πολεμιώτατοι ὄντες κατ' ἐνίυς καιρὺς συναγελάζονται ἀλλήλοις· ἀπεσθίεται ὁ κεστρεὺς ὑπὸ λάβρακος Ζιι2. 610 b10, 16. (spinula Thomae, arthealudo Alberti, cartheca Vincentii. fort Labrax lupus *L*, *Cuv.* hodie λαβράκιον cf E 87. loup de mer C II 490. AZι I 134, 41. Cr. KaZι 23, 5. M 277.)
λάβρος. ὕδωρ λάβρον, coni πνεῦμα ἐξαίσιον πκς36. 944 b19. ὕδατα λαβρότερα λέγεται ὅταν ἀθροώτερα μα12. 348 b10. — τὰ εὐθυέντερα λαβρότερα πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τὴν τῆς τροφῆς Ζγα4. 717 a23. πρὸς τὸ μὴ λάβρον μηδὲ ταχεῖαν εἶναι τὴν ἐπιθυμίαν Ζγα4. 717 a28. — λάβρως χρῆσθαι τῇ βρώσει, ἐσθίειν Ζιθ5. 594 b18. πκ34. 926 b21.
λαβυρινθώδης. ὁ λέων, οἷόν περ πλάττυσι, λαβυρινθώδη ἀστράγαλον ἔχει Ζιβ1. 499 b25.
λαγαρός. εἰσὶ τῶν ἀραχνίων οἱ γλαφυρώτατοι ϗ λαγαρώτατοι ϗ τεχνικώτεροι περὶ τὸν βίον Ζιι38. 622 b23.
λαγνεία, μόριον ἀκολασίας ηεγ2. 1231 a20. ὅταν ἐξαδυνατήσῃ ὁ νικῶν τῶν ταύρων διὰ τὴν λαγνείαν Ζιζ21. 575 a21. λαγνεία συμφέρει πρὸς τὰ ἀπὸ φλεγμασίας νοσήματα πα50. 865 a33. δ16. 878 b14.
λάγνος. ἥκιστα λάγνον τῶν ἀρρένων βῦς, φύσει λάγνος ἔλαφος, λαγνίστατον μετ' ἄνθρωπον ἵππος Ζιζ21. 575 a20. 29. 579 a5. 22. 575 b30. λάγνυ σημεῖα φ3. 808 b4-7. cf πδ18. 878 b22. 31. 880 a34. ι24. 893 b10. οἱ μελαγχολικοὶ λάγνοι πλ1. 953 b33. λάγνος, opp μαλακός πδ26. 880 a4.
λάγονος, μέτρυ ὄνομα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, θηλυκῶς λέγεται ὑπὸ Θετταλῶν f 457. 1553 a18, 22.

λαγχάνειν, c acc ἡ χθὼν δύο τῶν ὀκτὼ μερέων λάχε νήστιδος αἴγλης (Emp 212) ψα 5. 410 a5. θεοὶ οἱ εἰληχότες τὴν περὶ τῆς γενέσεως τιμήν Πη16. 1335 b16. τὴν ἀνωτάτω ἕδραν αὐτὸς ἔλαχεν ὁ θεός κ6. 397 b25. δίκαι, γραφαὶ λαγχάνονται πρός τινα f 381. 1541 b8, 15. 382. 1541 b30. 383. 1542 a19, 30. — c gen ὦ παῖδες, οἳ χαρίτων τε ϗ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν f 93. 1492 b29. — absol οἱ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους f 424. 1548 b9.

λαγών. τῆς γαστρὸς ῥίζα ὀμφαλός, ὑπόρριζον δὲ τὸ διφυὲς λαγών· τὸ κοινὸν· ὑποχονδρίου ϗ λαγόνος χολάς· τὰ περὶ τὰς λαγόνας Ζια13. 493 a18, 21. φ5. 810 a5. ἐν ταῖς λαγόσιν, coni ἐν ταῖς βουβῶσιν Ζιη3. 583 a35, b2 Aub. πότε γίνονται πληρέστεραι ταῖς γυναιξίν Ζιη3. 583 b1. τὰ τῶν ὀρνέων ἔμβρυα ἔχει τὴν κεφαλὴν ὑπὲρ τοῦ δεξιοῦ σκέλους ἐπὶ τῇ λαγόνι Ζιζ3. 561 b30.

λαγώς, nom sing Ζμγ4. 667 a20. πι14. 892 b1. φ2. 807 a21. χ6. 798 a25. acc plur Ζι32. 619 b9. θ82. 836 b19. 122. 842 a16. nom plur λαγῴ f 241. 1523 a14, τὸν λαγώ Ργ11. 1413 a17. λαγωός φ1. 805 b26. 2. 806 b8 et v l Ζμγ4. 667 a20. φ2. 807 a21. λαγωοῦ Ζι33. 619 b25. λαγωοί Ζιθ28. 606 a24. λαγωῶν Ηγ13. 1118 a18. λαγός v l Ζμγ4. 667 a20. λαγοί v l Ζιθ28. 606 a24. λαγῶν f 527. 1565 a7. λαγοὺς v l Ζι32. 619 b9. cf Lob Phryn 186. — 1. Leporina et Lepus timidus *L*. μεγάλην τὴν καρδίαν ἔχει, πολύτεκνος, δειλός, δειλότατος Ζμγ4. 667 a20. πι14. 892 b1. φ1. 805 b26. 2. 806 b8. ὀσμαὶ τῶν λαγωῶν Ηγ13. 1118 a18. ἤδη γέγονε λευκός χ6. 798 a25. ἀετὸς θηρεύει λαγὼς Ζι32. 619 b9. — 2. Lepus timidus *L* eiusque varietat ὀξύφωνος φ2. 807 a21. ἐν Σικελίᾳ θ82. 836 b19. f 527. 1565 a7. apud Scythas Ζι33. 619 b15. ἐν τῇ Κραστωνίᾳ τοὺς ἁλισκομένους λαγὼς δύο ἥπατα ἔχειν θ122. 842 a16 (Beckm p 271). λαγῴ ἐν τοῖς αὐτοῖς χωρίοις ὁρώμενοι πολλοὶ δηλοῦσιν εὐδίαν f 241. 1523 a14. ὡς ὁ Καρπάθιός φησι τὸν λαγώ (cf παροιμία) Ργ11. 1413 a17. — 3. Lepus aegyptius. ἐλάττους ἐν Αἰγύπτῳ Ζιθ28. 606 a24. — cf Kapp dissert sistens excurs ad Herod IV, 134 et VII 57. Erlangae 1823 p 8. v δασύπους.

λαγωφόνος (Lob Phryn 692) i q μελανάετος. descr Ζι32. 618 b28. (Falco fulvus K 990, 1. Cr. Falco peregrinus Su 104, 28. Aquila minuta *Brehm* AZι I 83, 1*g*.)

λαεδός. v l λάεδος, λαιδός, λιβυός. λάιος S, Pic. laios Thomae. laedus Guil et Gazae. λαεδὸς ϗ κελεὸς φίλοι· ὁ λαεδὸς πέτρας ϗ ὄρη οἰκεῖ ϗ φιλοχωρεῖ οὗ ἂν οἰκῇ Ζι1. 610 a9, 10. (omnes in incerto rel cf C II 460. AZι I 101, 68.)

Λαερτιάδαις θύεται ἐν Τάραντι θ106. 840 a7.

λαθάνεμος ὥρα (Simonid fr 12, 2) Ζιε8. 542 b9.

λαθητικός Ρα12. 1372 a21.

λάθρᾳ, opp φανερῶς Πε10. 1311 a16. λάθρᾳ ἀποδιδράσκειν τὸν νόμον Πβ9. 1270 b34.

λαθραῖος. λαθραῖα συναλλάγματα Ηε5. 1131 a6. — λαθραίως περιαιρεῖσθαι, opp φανερῶς ρ12. 1430 b17. ἂν μὴ γένηται λαθραίως ἡ κίνησις Ζια1. 487 b11.

λαιά. αἱ ὑφαίνουσαι τὸν στήμονα κατατείνουσι προσάπτουσαι τὰς καλουμένας λαιάς Ζγε7. 787 b26. α4. 717 a35.

λαῖλαψ ϗ στρόβιλος πνεῦμά ἐστιν εἱλούμενον κάτωθεν ἄνω κ4. 395 a7.

λαιμαργία. πρὸς τὸ μὴ ἀκολουθεῖν τῇ λαιμαργίᾳ τῇ περὶ τὴν τροφήν Ζμδ13. 696 b30.

λαίμαργος ὁ κεστρεύς Ζιθ2. 591 b1. λαίμαργον τὸ τῶν ἰχθύων γένος ἅπαν Ζμγ14. 675 a20.

λαιός. descr Ζι19. 617 a15. (cf C II 460. S II 120. Turdus torquatus K 981, 3. Cr. Petrocida cyanus G 12. M 302. Su 109, 39. fort Petrocida saxatilis AZι I 101, 69. Lnd 83.)

Λάϊος (Soph Oed R) πο24. 1460 a30.

Λάκαιναι tragoedia πο23. 1459 b6 (cf Σοφοκλῆς). — Λάκαιναι κύνες (cf Λακωνικός) Ζι1. 608 a27.

Λακεδαίμων πο25. 1461 b6. πολιτεία Πβ9. β5. 1263 a35, b41. 10. 1272 a14, 36. 11. 1273 a20. γ1. 1275 b9. ε1. 1301 b19. 6. 1306 a19. 7. 1306 b29, 38, 1307 a4, 36. 12. 1316 a34. παιδεία πολεμική Πη2. 1324 b8, μουσική Πθ6. 1341 a33. ἐν Λακεδαίμονι κομᾶν καλόν Ρα9. 1367 a29. ἐν Λακεδαίμονι πλῆθος ὄφεων θ24. 832 a18. — **Λακεδαιμόνιοι** Ηγ5. 1112 a29. ι6. 1167 a31. Ρβ22. 1396 a24. ρ2. 1422 a40, 1423 a1, 4. 9. 1429 b1, 11, 12, 15. 21. 1434 a1, 7. Λακεδαιμονίων πολιτεία f 489-502. Πβ9. β5. 1264 a10. 6. 1265 b35. 11. 1273 a2, b24. 12. 1273 b35. δ7. 1293 b16. 9. 1294 b19. ε11. 1313 a25. η14. 1333 b12. Ρβ23. 1398 b17. f 489. 1557 b44. 497. 1559 a9. 499. 1559 a33. 500. 1559 b18. 501. 1559 b32. 370. 1540 a10, 15. κατέλυσαν πλείστας τυραννίδας Πε10. 1312 b7, τοὺς δήμους Πε7. 1307 b22. οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς Πε10. 1310 b39. οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις εἵλωτες f 544. 1568 b2. παιδεία Πη15. 1334 a40. θ1. 1337 a31. Ηα13. 1102 a11. κ10. 1180 a26. τὰ κατὰ γυναῖκας φαῦλα Ρα5. 1361 a11. ἥκιστα φιλολόγοι Ρβ23. 1398 b13. Λακεδαιμονίων σόφισμα οἰκονομικόν οβ1347 b16. Λεπτίνης περὶ Λακεδαιμονίων Ργ10. 1411 a4. Ἰσοκράτης κατηγορεῖ Λ. Ργ17. 1418 a21. χαλεπὸν Ἀθηναίους ἐπαινεῖν ἐν Λ. Ργ14. 1415 b2. χώρα τῶν Λ. πόση Πβ9. 1270 a29. ὁ πόλεμος ὁ πρὸς τοὺς Λ. Πε4. 1304 b14. ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη πρὸς Λ. Πε4. 1304 a26. Λακεδαιμόνιοι διαλλαγέντες Τεγεάταις f 550. 1569 a5, 13.

Λακιάδαι, δημόται Κίμωνος f 363. 1539 b12.

Λακίνιον, πανήγυρις τῆς Ἥρας ἐπὶ Λακινίῳ θ96. 838 a17.

λάκκος. ἐὰν φρέαρ ἢ λάκκος ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ πια8. 899 b26.

λακτίζειν. τοῖς ὄπισθεν χρῆται κώλοις, λακτίζοντα τὸ λυποῦν Ζμδ10. 690 a21. βόνασος ἀμύνεται λακτίζων ϗ προσαφοδεύων θ1. 830 a18. Ζι45. 630 b8.

Λάκωνες Ρα9. 1367 b10. γ7. 1408 a28. Ηγ11. 1117 a27. δ8. 1124 b16. Λακώνων πολιτεία Πβ9. β6. 1265 b32. η14. 1333 b19, 22, 34. θ4. 1338 b12, 24. comparatur cum Cretica Πβ10. 1271 b23, 28, 1272 a2, 13, 27. cum Carthaginiensi Πβ11. 1272 b26. Λάκωνες τοὺς δήμους κατέλυον Πε7. 1307 b23, τὴν Ἱππάρχου τυραννίδα f 357. 1538 b16. πολεμοῦντες οἱ Λάκωνες Ἀμυκλαεῦσιν f 489. 1558 a4. ὀρθῶς κρίνουσι περὶ μελῶν Πθ5. 1339 b2. Λύκτιοι ἄποικοι Λακώνων Πβ10. 1271 b28. ἡ τῶν Λακώνων ἐσθής Ηδ13. 1127 b28. Λακώνων ἀποφθέγματα Ργ18. 1419 a31. ηεη12. 1245 b32. Λάκωνες σεῖος ἀνήρ φασιν Ηη1. 1145 a28. ὄφεσι τροφῇ χρῶνται θ24. 832 a20. Κλεομένης ὁ Λάκων Πε3. 1303 a7. f 357. 1538 b19. Λύσανδρος ὁ Λάκων πλ1. 953 a20. Ἰκάριον οἴονται Λάκωνα εἶναι πο25. 1461 b4.

λακωνίζειν. οἱ λακωνίζοντες τῶν Τεγεατῶν f 550. 1569 a11, 15.

Λακωνικὴ πολιτεία Πβ9. β11. 1272 b28, 33. γ14. 1285 a3. δ1. 1288 b41. ε12. 1316 a18, 21, b8. Λακωνικὴ βασιλεία Πγ14. 1285 b26. 15. 1285 b35, 37. ἔχει ἀνάλογον ἡ Κρητικὴ τάξις πρὸς τὴν Λακωνικήν Πβ10. 1271 b41. ὑπὸ τὸν Λακωνικὸν πόλεμον Πε3. 1303 a10. Λακωνικὰ ἀποφθέγματα Ρβ21. 1394 b33. πρὸς φυλακὴν συμφέρει χρῆσθαι τοῖς Λακωνικοῖς οα6. 1344 b31, 1345 b2. — Λακωνικὴ κύων Ζιζ20. 574 a17, 21, b10, 26, 28, 30, 575 a2. ι1. 608

a33. Λακωνικοὶ κύνες Ζιθ28. 607 a3. Λακωνικὰ κυνίδια Ζγε2. 781 b10.

λαλεῖν. πάντων (τῶν φωνηέντων ζῴων) κοινὸν τὸ περὶ τὰς ὀχείας μάλιστα ᾄδειν κ. λαλεῖν Ζια1. 488 b1. ὐδὲν τῶν ἄλλων ζῴων λαλεῖ πλὴν ἀνθρώπυ πια1. 899 a1. ὅταν λαλῶμεν κ. ἐργαζώμεθα αὐτοὶ πλέον Ζικ3. 635 b20. — λαλεῖν διὰ τῶν ῥινῶν πια2. 899 a5. δι' αὐλῦ ἢ σάλπιγγος λαλεῖν ακ801 a29.

λαλιᾶς σημεῖα φ2. 806 b18.

λάλος. πολύφωνά ἐστι (τῶν ὀρνίθων) κ. λαλίστερα τὰ ἐλάττω τῶν μεγάλων Ζιδ9. 536 a24. Πγ4. 1277 b23. λάλοι κ. μωρολόγοι τίνες φ6. 810 b15. φύσις λάλος κ. μελαγχολική μτ2. 473 b17. λαλιστέρυς ὁ οἶνος ποιεῖ πλ1. 953 b2.

λαμβάνειν. 1. opp ἀποβάλλειν Φη3. 247 a18. opp διδόναι Πα9. 1257 a27. δῦναι κ. λαβεῖν λόγον, ὅρκυς τι1. 165 a28. Ρα15. 1377 a8, 9. (ἀρχὴ ἡ ληψομένη λογισμόν ΠΖ8. 1322 b9.) λαβεῖν τὸ ἴσον, λαβεῖν κακά Ηε7. 1132 a9. ζ10. 1142 b20. β9. 1109 a32. λαμβάνειν τροφήν, μισθόν, τιμήν Πβ8. 1268 b3. δ13. 1297 b11. 6. 1293 a6. γ12. 1283 a14. λαμβάνειν παρέδρυς f 389. 1542 b30. λαμβάνειν τι ἐν τῷ σώματι Ζγα18. 724 b23. λαμβάνεσθαι ἐντὸς τῆς περιφερείας μα3. 340 b35. ἀποδιδόναι πᾶν τὸ ληφθέν μβ2. 355 a29. λόγον ἀποδιδόναι τῶν λαμβανομένων κ. δαπανωμένων Πε11. 1314 b5. ἔξεστι λέγειν τὸν κλέψαντα κ. λαβεῖν κ. πορθῆσαι Ργ2. 1405 a28. — λαμβάνειν ἐν γαστρί Ζιζ26. 578 a14. ι50. 632 a28. λαμβάνειν πλῆσμα, γονήν Ζιζ23. 577 a31, 32. 2. 559 b8. — bello capere, λαβεῖν πόλιν, χωρίον Πε4. 1304 a6. β7. 1267 a33. πραθῆναι ληφθέντας Πα6. 1255 a28. de captura animalium, λαμβανόμενος ὁ δελφὶς ἐν τοῖς δικτύοις sim Ζιθ2. 589 b7. ε10. 543 a29. cf ὅταν ὑπὸ νιφετῦ ληφθῶσι πρόβατα Ζιι3. 610 b26. — invenire aliquid, incidere in aliquid, ἕνα λαβεῖν κ. ὀλίγυς ῥᾶον ἢ πολλὺς εὖ φρονῦντας Ρα1. 1354 a34. cf Πε5. 1305 a25. ὐπώποτ' ἐν τῇ κοιλίᾳ ἔχοντες εἰλημμένοι εἰσὶ τοιῦτον ὐδέν Ζιθ1. 591 a20. — tenere, τῶν χορδῶν ἡ βαρυτέρα ἀεὶ τὸ μέλος λαμβάνει πιθ12. 918 a37. ναυτίαι λαμβάνυσι τὰς κυὔσας Ζιη4. 584 a7. νάρκη ὐ λαμβάνει, ὅπυ μὴ νεῦρόν ἐστι τῦ σώματος Ζιγ5. 515 b20. λαμβάνεσθαι νόσῳ, ὑπὸ πυρετῶν (cf λῆψις) πα28. 862 a23. γ17. 873 b20. λ1. 953 a12. ληπτός πι50. 896 b6. — med τῶν πετριδίων ταῖς προβοσκίσι λαμβανόμεναι αἱ σηπίαι f 317. 1531 b40. — 2. τὸ ἄστρον λαμβάνει κόμην μα6. 343 a17, b9. λαμβάνειν αὔξησιν Ζγβ1. 732 b5, 733 b3, a30. γ1. 750 b33. 2. 752 b18. 5. 755 b31. Ζιε10. 543 a21. 15. 547 b30. Ηθ11. 1160 a4. Πη10. 1329 b29. λαμβάνειν ὅλην, ταχεῖαν τὴν αὔξησιν Ζγγ4. 755 a24, 26. λαμβάνειν συνεχῆ τὴν γένεσιν, τὴν ἀρχὴν τῆς γενέσεως Ζγβ6. 743 b30. γ1. 751 b5, σύνθεσιν, σύστασιν, διάρθρωσιν Οα4. 271 a1. Ζγβ6. 744 b26, 742 a3, 5. Ζιε15. 574 b14. λαβεῖν εἶδος, μορφήν, ἕξιν Φβ1. 193 b1. η3. 247 b16. Ζγγ11. 762 a13. λαμβάνειν τέλος, τῦ μεγέθυς τέλος Ζγβ6. 744 a21. γ1. 751 a28. 5. 755 b4. 9. 758 b15. λαμβάνειν νεότητα ἀκμὴν γῆρας Ζιη3. 583 b27. ὅπως ἡ τυραννὶς λάβῃ τῆς μεθόδυ μέρος Πδ10. 1295 a2. τὰ μέρη τῆς γῆς λαμβάνει τὴν δύναμιν διαφέρυσαν μα14. 351 a33. λαμβάνειν προσηγορίαν, τὴν τῦ ὀνόματος κληρονομίαν μα3. 339 b21. Ηι14. 1153 b33. (cf τὸ δίχα εἴληπται ἐκ τῶν δύο τζ4. 142 b13.) — λαμβάνειν ἐπιθυμίας Ηη10. 1151 b11. ηεγ2. 1231 a30, ἀρετήν ΗΖ13. 1144 b35, ἐμπειρίαν Ηθ7. 1158 a15, αἴσθησιν, δόξαν, σύνεσιν Ηθ14. 1161 b26. Φα8. 191 a33. ξ1. 974 b9. (cf τὰς τῶν προτέρων δόξας συμπαραλαμβάνειν, ὅπως τὰ μὲν καλῶς εἰρημένα λάβωμεν ψα2. 403 b23.)

λαμβάνειν μνήμην, dist ἀναλαμβάνειν μν2. 451 a23, 22. λαμβάνειν ὑπόληψιν, διάνοιαν Ργ16. 1417 b10. μβ2. 354 b22. 3. 356 b30, ἐπιστήμην Κ7. 7 b25, συλλογισμόν, ἀπόδειξιν Αγ1. 71 a25, b1. λαβεῖν πίστιν Οα3. 270 b33. ψα1. 402 a11. Πβ3. 1262 a17. ρ17. 1432 a15. παραδείγματα, μαρτύρια Ηθ12. 1160 b23. Ζγα19. 727 a31, κρίσιν ρ30. 1437 a10. ὡς ἐνδέχεται λαμβάνειν τῶν τοιύτων τὰς ἀκριβείας μβ5. 362 b24. — λαβεῖν ἀρχήν, λέγωμεν ἀρχὴν λαβόντες τὴν αὐτήν, ἄλλην sim Φθ5. 257 a31. μβ3. 357 b23. 4. 359 b27. Ζγδ3. 767 b15. Πδ4. 1290 b23. 14. 1297 b36. ηεβ1. 1218 b31. η2. 1235 b25. Wz II p 395. — 3. logice λαμβάνειν, syn αἰτεῖσθαι, ὑποθέσθαι, dist δεικνύναι. ζῷον θνητὸν ὐκ ἀναγκαῖον, ἀλλ' αἰτεῖται· ὐκ ἀνάγκη, ἀλλὰ λαμβάνει, τῦτο δ' ἦν ὃ ἔδει δεῖξαι Αα31. 46 b19, 32. cf 17. 36 b26, 32. β1. 53 a33. γ1. 71 a7. 2. 72 a19. 10. 76 a34-36. δ3. 90 b31. 4. 91 a31, b11 al. Eleatae ψευδῆ λαμβάνυσι κ. ἀσυλλόγιστοί εἰσιν Φα2. 185 a9. 3. 186 a7. λαμβάνειν τὸ ἐν ἀρχῇ (cf αἰτεῖσθαι p 22 a60) Αβ16. 64 b28. dist ἐρωτᾶν Αα1. 24 a24, sed λαβεῖν τὰς τοιαύτας προτάσεις παρὰ τῶν ἐρωτωμένων ὐκ εὐπετές τη5. 154 a25. λαβεῖν ὑποθέσεις Ζγδ3. 768 b5. Πβ2. 1261 a16. ὐ καλῶς λαβεῖν τὰς πρώτας ἀρχάς Ογ7. 306 a7. Αγ6. 74 b22. τη3. 153 a9. λαβεῖν προτάσεις, syn ἐκλέγειν τα13. 105 a23. 14. 105 a34. Ρα9. 1366 a32. λαβεῖν πρότασιν πρὸς τῷ (v l τὸ) β sim Αβ11. 61 b16, 23, 26. τῶν αὐτῶν συμβαινόντων ἀεὶ τὰ πεπερασμένα μᾶλλον ληπτέον Φθ6. 259 a10. τὰ εἰλημμένα, i e αἱ προτάσεις Αα1. 24 b24. λαμβάνειν τι κατά τινος Αα1. 24 a27. 23. 40 b31. λαμβάνειν c inf αἱ προτάσεις λαμβάνυσιν ἐνδέχεσθαι sim Αα17. 36 b26, 32. Φθ5. 257 b22. c partic ἐὰν ληφθῇ ὑπάρχον sim Αβ6. 58 b20. γ16. 80 a35. (syn κεῖται ὑπάρχον τγ6. 120 a1.) Wz ad 35 a16, 57 b25. τὸ ἐνδεχόμενον εἰλήφθω κ. ἔστω Φη1. 242 b28. cf ζ4. 235 a18. — 4. usus v λαμβάνειν non ad ea solum refertur, quae ἄμεσα, ἀναπόδεικτα ponuntur ac sumuntur (cf λαμβάνεται κατ' ἀναλογίαν τε8. 138 b24. λαμβάνει τὸ ψεῦδος διὰ τῆς ἐπαγωγῆς Μδ29. 1025 a10. ὐκ εἴληπται διὰ προτάσεων Αα1. 24 b26. Laas, Arist Textes-Studien p 9), sed omnino λαμβάνειν est animo concipere, ita quidem ut modo investigandi (Wz ad Αγ4. 73 a24), modo inveniendi cognoscendi definiendi intelligendi vim habeat. ληπτέον (investigandum est) Αα6. 28 b28 Wz. ὅπως ληφθῇ (inveniatur, definiatur) ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμός τα1. 100 a22. πειρᾶσθαι λαμβάνειν ὁρισμὺς sim Αδ13. 96 b18, 19. 8. 93 b18. τῦτο λαβεῖν μὲν ἀναγκαῖον, ὐ ῥᾴδιον δέ ψα1. 403 a5. cf Φδ4. 212 a8. ἐὰν μὴ δυνώμεθα νοῆσαι μηδὲ λαβεῖν ἄλλο παρὰ τὸ καθ' ἕκαστον Οα9. 278 a6. ἐπὶ τοσῦτον εἰλήφθω (syn εἰρήσθω, διωρίσθω) Αδ12. 95 b14. ληφθέντων δὲ τύτων (his ita constitutis) Αδ14. 98 a4. λαμβάνειν τὰς αἰτίας, τὴν φύσιν, τὰ συμβαίνοντα, τὰ φαινόμενα περὶ ἕκαστον γένος Ζγβ8. 748 a16. γ10. 760 b3. δ8. 776 b35. ε3. 782 b24. Ζμα1. 640 a14. ΜΑ9. 990 b1. μα9. 346 a19. 3. 339 b4. 2. 339 a21. λαβεῖν τεχνικόν τι Πα1. 1252 a22. λαμβάνειν ταὐτόν τι περὶ πάντων Ζγγ1. 749 a13. Πδ12. 1296 b15. λαβεῖν εἴδη, διαφοράς, διαίρεσιν sim Πδ4. 1290 b25, 34. 9. 1294 a33. γ13. 1283 a42. Ηη7. 1149 b27. τὸ ὡς ἐπὶ πλέον λαμβάνει ὁ νόμος, ὐκ ἀγνοῶν τὸ ἁμαρτανόμενον Ηε14. 1137 b16. cf praeterea Φδ6. 213 a20. μα3. 341 a25. Ζγγ11. 761 b26. Ηβ7. 1107 a32. ι9. 1170 a22. Πδ15. 1300 a11. Ρα8. 1365 b24. β22. 1395 b25. ηεη1. 1235 b13. f 24. 1478 b16. — obiecto interdum additur praedicatum, τῆς νίκης ἆθλον τὴν ὑπερβολὴν τῆς

πολιτείας λαμβάνουσιν Πδ 11. 1296 a 31. ὡς μεθυστικὰς λαμβάνων τὰς ἁρμονίας Πθ 7. 1342 b 25. τοῦτο δεῖ λαβεῖν γιγνόμενον περὶ ὅλον τὸν οὐρανόν μα 8. 346 a 7. cf ψβ 1. 412 b 22. αρ 1. 1249 a 31. λαμβάνειν ἐν τῷ πῶς ηεβ 3. 1221 b 18. ὡς ἐν ἀγαθοῦ μέρει λαμβάνειν ημβ 7. 1204 a 33. ὡς ἐν γένει λαβεῖν Αβ 16. 64 b 29. cf φ 1. 805 b 31. — obiecto additur adverbium, λαμβάνειν μάλιστα καθόλου τοὺς τόπους γγ 5. 119 a 12, 13. ὡς ἐν τύπῳ λαβεῖν τι τα 7. 103 a 7. ὀρθῶς λαμβάνειν τὸ στοιχεῖον, ἱκανῶς εἴληπται τὰ συμβαίνοντα Ογ 4. 302 b 15, 20. Ζγγ 10. 760 b 30. οὕτω, ὁμοίως, τὸν αὐτὸν τρόπον λαβεῖν τι, accipere, intelligere in eandem sententiam Αα 16. 35 b 33. 20. 39 a 11. 27. 43 b 17. 36. 48 a 41. β 17. 66 a 9. τι 15. 174 b 27. τὸ πρὸς ἡμᾶς οὐχ οὕτω ληπτέον Ηβ 5. 1106 a 36. (cf τῷ φωτὶ καὶ ταῖς σκιαῖς ἀνωμάλως λαμβάνεται τὰ χρώματα χ 3. 793 a 2.) rhetorice τὸ δίκαιον οὕτω μελετῶν πολλαχῶς λήψῃ ρ 2. 1422 b 1, cf a 34, 39, b 3, 13, 1423 a 4. — obiecto additur enunciatio interrogativa, λαβεῖν τὴν κίνησιν τί ἐστιν Φγ 2. 201 b 33. Μκ 9. 1066 a 22. cf λ 1. 1069 a 23. εἰλήφθω ὁ ἄδικος ποσαχῶς λέγεται Ηε 2. 1129 a 31. — λαβεῖν περί τινος c enunciato interrogativo, λαβεῖν περὶ εὐβουλίας τί ἐστιν sim Ηζ 10. 1142 a 32. Μι 2. 1053 b 11. — λαβεῖν περί τινος. ὅταν περὶ τῶν καθόλου λάβωμεν sim Γβ 9. 335 a 28. μα 3. 341 a 10 (cf ἀποδοῦναι μα 1. 339 a 7). Ηζ 5. 1140 a 24. ηεγ 3. 1231 b 5. — λαβεῖν c enunciatione interrogativa ληπτέον ποσαχῶς ἄλλο ἐν ἄλλῳ λέγεται Φδ 3. 210 a 14. δεῖ λαβεῖν περὶ τίνας ἡδονὰς ὁ σώφρων ηεγ 2. 1230 b 22. cf eandem constructionis formam Αγ 4. 73 a 24. μδ 12. 390 b 15. Ζγα 17. 724 b 5. β 1. 724 b 20. Μγ 8. 1012 b 7. Ηδ 7. 1123 a 35. ε 5. 1130 b 7. ζ 2. 1139 a 15. ι 8. 1168 b 13. Πβ 9. 1269 a 36. ε 2. 1302 a 20. ηεη 12. 1244 b 23. ημα 34. 1193 b 1. πιζ 3. 916 a 18. — λαβεῖν seq acc c inf δεῖ λαβεῖν τὴν ὕλην ψυχρότητά τινα εἶναι μδ 11. 389 a 29. cf ΜΑ 8. 990 a 19. ι 1. 1052 b 2. — λαβεῖν ὅτι: δεῖ δὴ λαβεῖν ὅτι καὶ ἐν τοῖς ζῴοις ἡ θερμότης συμπέττει Ζγγ 11. 762 b 6. cf ψβ 12. 424 a 17. Μι 1. 1053 a 27. Ρβ 22. 1396 a 3. γ 14. 1415 a 8. Μι 1. 1053 a 27. ηεβ 3. 1220 b 21. πκ 12. 924 a 6. — λαμβάνειν absolute, καθ' ἑκάστην λαμβάνοντι φανερόν Φζ 5. 235 b 19. σοφιστικῶς λαμβάνοντι τε 4. 133 b 16. εἴ τις λαμβάνοι ἐκ τῶν κατὰ μέρος ἀδικημάτων ημα 34. 1196 a 17. — (ἐν ἴσῳ ληφθήσεται πλῆρές τε ὂν διεξιέναι τε καὶ κενόν Φδ 8. 216 a 6. fort vel συμβήσεται scribendum est coll 217 a 18 vel λεχθήσεται.)

Λαμητικὸς κόλπος Πη 10. 1329 b 13.

λάμια. refertur inter τὰ σελάχη Ζιε 5. 540 b 18. ἅμιαι καὶ λάμιαι πολέμιοι Ζι 37. 621 a 20. (fort Squalus centrina vel carcharias C II 461. S II 501. K 635, 2. St. Cr. AZι I 147, 94.)

λαμπαδαρχία ρ 30. 1437 b 1. αἱ λαμπαδαρχίαι λειτουργίαι δαπανηραί Πε 8. 1309 a 19.

λαμπάς. ἡ λαμπὰς ἐκ διαδοχῆς φορὰ ἐχομένη Φε 4. 228 a 28. οἱ ἀγῶνες οἱ ἐπὶ λαμπάδι f 385. 1542 a 18. — λαμπάδες coelestes κ 4. 395 b 11.

λάμπειν. τὰ λεῖα πέφυκεν ἐν τῷ σκότει λάμπειν αι 2. 437 a 32, b 6. τὰ πυρώδη φαινόμενα καὶ λάμποντα ψβ 7. 419 a 4. πυρωθὲν τὸ πνεῦμα καὶ λάμψαν ἀστραπὴ λέγεται κ 4. 395 a 15. — φῶς λάμπεσκεν (Emp 225) αι 2. 437 b 31.

Λαμπετία (Hom μ 375) ἣν τὸ ἐξαγγεῖλαν τῷ ἡλίῳ ὥσπερ τῷ ἀνθρώπῳ ἡ ὄψις f 144. 1502 b 29.

Λαμπροκλῆς, υἱὸς Σωκράτους ἐκ Ξανθίππης f 84. 1490 b 10.

λαμπρός. τὰ μάλιστα δυνάμενα τὰς ὄψεις κινεῖν ταῦτα εἶναι συμβαίνει τῶν χρωμάτων λαμπρότατα ακ 801 b 25. ἡ ὄψις ἐστὶ τοῦ τε ὁρατοῦ καὶ τοῦ ἀοράτου, ἔτι τοῦ λίαν λαμπροῦ ψβ 10. 422 a 22. τὴν ὄψιν φθείρει τὸ σφόδρα λαμπρὸν ἢ ζοφερόν ψγ 2. 426 b 1. cf Ζγε 1. 780 a 13. τὸ φανὸν καὶ λαμπρὸν τῆς σελήνης, opp τὸ μέλαν αὐτῆς Οβ 12. 292 a 6. αἱ μεγάλαι μέλιτται φαναὶ καὶ λαμπραί Ζι 40. 627 a 14. λαμπρὸν ἢ στίλβον, opp αὐχμηρὸν καὶ ἀλαμπές χ 3. 793 a 10. τὰ λαμπρὰ τῶν ἄστρων, ὁ ἥλιος ἢ ἄλλο τι τῶν οὕτω λαμπρῶν μγ 2. 371 b 24. 4. 373 b 22. ἀνακλωμένης τῆς ὄψεως πρός τι τῶν λαμπρῶν μβ 9. 370 a 19. φαίνεται τὸ λαμπρὸν διὰ τοῦ μέλανος φοινικοῦν μγ 4. 374 a 3, b 10. coni λευκός μγ 6. 377 b 9. ἀναιδοῦς ὀμμάτιον ἀνεπτυγμένον καὶ λαμπρόν φ 3. 807 b 29. — κεκοσμημένος τις λαμπρᾷ ἐσθῆτι f 89. 1491 b 38. πνεῦμα κατὰ μικρὸν ἀποπνέον προϊὸν ἤδη γίνεται λαμπρόν μβ 4. 361 b 8. ἄνεμοι λαμπροὶ πνέουσιν, opp ἐλάχιστοι, οὐ πνέουσι, πίπτουσι μβ 4. 361 b 5. πκϛ 44. 945 a 23. 45. 945 a 36. 60. 947 a 28. — φωναὶ λαμπραί (cf λευκός), opp ἀσαφεῖς ακ 801 b 22, 800 a 15. Ζι 17. 616 b 30. φωνὴ λαμπροτέρα Ζιε 14. 545 a 12. — ἡ λίαν λαμπρὰ λέξις πο 24. 1460 b 4. — λαμπρόν adverb, κιθαρίζειν λαμπρὸν καὶ καλῶς Πη 13. 1332 a 26. — λαμπρῶς χορηγεῖν, ἄγειν Διονύσια Ηδ 5. 1122 b 22. οβ 1347 a 26. ἂν τοῖς ἐκτὸς ἢ λαμπρῶς κεκοσμημένος f 89. 1492 a 2.

Λάμπρος pro exemplo positus ημβ 7. 1205 a 19, 22.

λαμπρότης. ἡ ἀστραπὴ φαντασία τῆς λαμπρότητος μβ 9. 370 a 15. ἔμφασις λαμπρότητος ἄστρου κ 4. 395 a 36. κόσμος λαμπρότητι ἐναυγέστατος κ 5. 397 a 15. — ὠφέλειά τις ἔσται τῇ πόλει ἡ λαμπρότης ρ 3. 1423 b 23.

λαμπρύνεσθαι ὡς οὐ δεῖ, λαμπρύνεσθαι παρὰ μέλος Ηδ 4. 1122 a 33. 6. 1123 a 22.

λαμπτήρ. τὸ φῶς ἔξεισιν ἐκ τοῦ λαμπτῆρος αι 2. 437 b 13. — διὰ τοῦ λαμπτῆρος τὸ φῶς (δίεισι) Αδ 11. 94 b 28. οἱ λαμπτῆρες οὐ δύνανται φαίνειν, ἐὰν ὦσιν ἐκ δέρματος μὴ διαφανοῦς Ζγε 1. 780 a 35. ἐχῖνος σῶμα ὅμοιον λαμπτῆρι μὴ ἔχοντι τὸ κύκλῳ δέρμα Ζιδ 5. 531 a 5. — ἀνέμων λαμπτῆρας (Emp 222) αι 2. 437 b 28.

λαμπυρίς. μύρμηξ λαμπυρὶς καὶ ἕτερά τινα referuntur inter τὰ πτερωτὰ καὶ ἄπτερα Ζμα 3. 642 b 34. (Lampyris *L.*)

Λάμπωνα Περικλῆς ἐπήρετο Ργ 18. 1419 a 2.

Λάμψακος θ 125. 842 b 8. οβ 1351 b 1. — Λαμψακηνοί οβ 1347 a 32. Ἀναξαγόραν ἔθαψαν Ρβ 23. 1398 b 15.

λανθάνειν. ἐν τῷ σκότει λανθάνει τὰ χρώματα μγ 2. 372 a 25. οὐκ ἂν ἐλάνθανον αἱ πηγαί μβ 1. 354 a 4. ἔοικε πλεοναχῶς λέγεσθαι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἀδικία, ἀλλὰ διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τὴν ὁμωνυμίαν αὐτῶν λανθάνει (sc ἡ ὁμωνυμία) καὶ οὐχ ὥσπερ ἐπὶ τῶν πόρρω δήλη μᾶλλον Ηε 1. 1129 a 28. ἐκ προσαγωγῆς γίνεται ἡ μεταβολὴ καὶ λανθάνουσα Πε 6. 1306 b 15. δεῖ μὴ λανθάνειν (λεληθέναι) καὶ τόδε μγ 4. 374 b 24. Πδ 15. 1299 b 14. λανθάνει ὅτι Ζγγ 2. 752 b 31. δεῖ δὲ μὴ λανθάνειν ὅτι Αγ 5. 74 a 4. δεῖ μὴ λανθάνειν πῶς δεῖ λέγειν sim Ζμβ 2. 648 b 2. Ζγα 2. 716 a 20. — λανθάνειν c partic λανθάνουσιν αἱ ἀριστοκρατίαι μεταβάλλουσαι al Πε 7. 1307 a 40. 8. 1307 b 32, 1309 a 17 al. — λανθάνειν c acc τοὺς ἀρχαίους λανθάνει ἀφρώδης ἡ τοῦ σπέρματος οὖσα φύσις Ζγβ 3. 736 a 19. λανθάνει τοὺς πειρωμένους ἀριθμεῖν τὰ τῶν πολιτειῶν εἴδη sim Πδ 7. 1293 a 1. δ 1. 1288 b 27. Ζγγ 5. 756 a 32 al. — (ἥκιστ' ἂν λανθάνοιτο τὰ ὑπεναντία πο 17. 1455 a 25, λανθάνοι pro λανθάνοιτο ci Bz Ar St I 278.)

Λαομέδων. ἐπίγραμμα ἐπὶ Λαομέδοντος f 596. 1577 a 12.

λάπαξις. τὸ βαδίσαι λαπάξεως ἕνεκά ἐστιν Φβ 6. 197 b 24. οὐ πᾶς πόνος ποιεῖ λάπαξιν, ἀλλ' ὁ μὴ ποιῶν σύντηξιν πκγ 39. 935 b 30.

λαπαρός. οἱ νέοντες ἐν τῇ θαλάττῃ λαπαροὶ γίνονται πκγ 39.

935 b28, 30. οἷς τὰ περὶ τὴν κοιλίαν λαπαρά, εὔρωστοι φ6. 810 b7. — ἵππος λαπαρὸς ὢν ἀλγεῖ (τὰς λαπάρας ἀνέλκει ci Aub) Ζιθ24. 604 b16.

Λαπίθαι f 596. 1576 a36.

λάπτειν. τῶν ζῴων τὰ καρχαρόδοντα πίνει λάπτοντα Ζιθ6. 595 a7.

Λάρισσα (Λάρισα Bk^2) Πε6. 1305 b29, 1306 a29. — Λαρισσαῖος (Λαρισαῖος Bk^2) Πγ2. 1275 b29. Ἑλλανοκράτης ὁ Λ. Πε10. 1311 b17. — Λαρισσοποιός (Λαρισοποιός Bk^2) Πγ2. 1275 b30 (vocabulum a Gorgia fictum).

λάρος. ἔχει τὸν στόμαχον εὐρὺν ϗ πλατὺν ὅλον· τίκτει τοῦ θέρους, ἐν ταῖς περὶ θάλατταν πέτραις, τὸ πλῆθος δύο ἢ τρία, οὐ φωλεύει Ζια17. 509 a3. ε9. 542 b17, 19, 21. περὶ τὰς λίμνας ϗ ποταμοὺς βιοτεύει, νέμεται ἁπτόμενος τῶν ἐκπιπτόντων ζῴων· οἱ ἀπὸ τῆς θαλάττης ζῶντες ἀλλήλοις πολέμιοι, οἷον βρένθος ϗ λάρος ϗ ἅρπη Ζιθ3. 593 b1, 14. ι1. 609 a24. distinguuntur ὁ λευκὸς ϗ ὁ σποδοειδής Ζιθ3. 593 b4, 14. (γλάρος v l ad Ζια17. 509 a3 et hodierni Gr cf Belon de la nature des oiseaux III 13. Lnd 172. E 45. Larus et Sterna *L.* goiland C II 384. S I 278, II 462. St. Cr. KaZι 93, 42. Su 157, 150. λάρος ὁ σποδοειδής fort Sterna nigra sive St. fissipes AZι I 101, 70. 'larum album Venetis audire cocalum' Scalig.)

λάρυγξ (Lob Phryn 65). αὐχένος τὸ μὲν πρόσθιον μέρος λάρυγξ, τὸ δ' ὀπίσθιον στόμαχος, ὁ ἱππέλαφος πώγωνα ἔχει κατὰ τὸν λάρυγγα, τὰ φωνήεντα ἡ φωνὴ ϗ ὁ λάρυγξ ἀφίησιν Ζια12. 493 a6. β1. 499 a1. δ9. 535 a32. τῶν κατὰ τὴν τροφὴν ἀπ' ἐνίων μὲν ἐν τῇ γλώττῃ τὸ ἡδύ, ἀπ' ἐνίων δὲ ἐν τῷ λάρυγγι πκη7. 950 a3. cf Philippson ὕλη 50, 2. v γέρανος, φάρυγξ.

λάσιος. εἰσὶν εὐχειμερώτεραι αἱ κολέραι οἷες τῶν λασίων (v l δασείων, δασειῶν ci Pic, sed cf Plat Tim 76C al) Ζιθ10. 596 b5.

λάσκειν. ὁ μελανάετος οὐ μινυρίζει οὐδὲ λέληκεν Ζιι32. 618 b31.

λάταξ. refertur inter τὰ ἔνυδρα ϗ πεζά, descr Ζια1. 487 a22. θ5. 594 b28-595 a6 Aub. (Taxus meles St. Castor fiber Su 54, 28. KaZι 6, 9. AZι I 70, 26. Cr. cf C II 465. S I 607. Oken Isis 1829, 133.)

Λάτιον. τόπος τῆς Ὀπικῆς, ὃς καλεῖται Λάτιον f 567. 1571 a25.

Λατμός. ἐν Λατμῷ τῆς Καρίας f 562. 1570 b21, 24, 28, 31.

λάτρις (Theodect fr 3 Nck) Πα6. 1255 a38.

λαφύκτης, def ηεγ4. 1232 a16.

λάχανον. τὰ λάχανα, def φτα4. 819 b8, 1. ἡ πόα ϗ τὰ καλούμενα λάχανα πκ7. 923 a32. τὰ χλωρὰ ϗ ποώδη, οἷον λάχανα πλα19. 959 a25. τὰ λάχανα θᾶττον ἐκκαυλεῖ ἐκ παλαιοτέρου σπέρματος πκ17. 924 b27. τὰ λάχανα καίπερ ἀρδευόμενα ἐπιδίδωσιν ὑόμενα πλέον Ζιθ19. 601 b13. — τὸ κάλλιστον τῶν λαχάνων τὸ σίλφιον f 485. 1557 a35. τὸ λεγόμενον λάχανον βασιλικόν φτα4. 819 b17. cf βασιλικόν p 135 a42.

λαχανώδης. ὅσα περὶ θάμνους ϗ λαχανώδη πκ.

Λάχεσις, εἰς πάντα γὰρ ἡ κατὰ φύσιν μένει λῆξις κ7. 401 b20.

λάψις. ἡ ἄρκτος οὔτε σπάσει πίνει οὔτε λάψει, ἀλλὰ κάψει Ζιθ6. 595 a10.

λεάζειν. τοῖς τετράποσι τὰ πρόσθια λεάζει διὰ τὴν κάμψιν Ζμβ14. 658 a21, syn οὐκ ἔχει τρίχας a16.

λέαινα v λέων 2.

λεαίνειν. 1. trans λεαίνειν τὴν τροφήν· οἱ γόμφιοι ὀδόντες πλατεῖς, ἵνα λεαίνωσιν (dist διελεῖν, δακεῖν) Φβ8. 198 b26. αν11. 476 b12. Ζιβ5. 501 b31. Ζμγ1. 661 b9, 662 a10. δ11. 691 b1. ὀδόντες λεαινόμενοι ἄχρηστοι πρὸς τὴν ἐργασίαν Ζγβ6. 745 b1. αἱ μέλιτται λεαίνουσι ϗ κατορθοῦσι τὰ κηρία Ζιι40. 625 b19. — 2. intr (?) διὰ τί τὸ θερμὸν ὕδωρ, ἐὰν ἐπικεχρισμένοι ὦσιν ἐλαίῳ, ἧττον θερμόν ἐστι καταχεόμενον; ἢ διὰ τὸ λεαίνειν (i e διὰ τὸ λεῖον εἶναι τὸ σῶμα?) ὀλισθαίνει ϗ ἧττον ἐνδύνει πκδ1. 936 a15.

λεαντικός. τὸ γλυκὺ λεαντικόν τέ ἐστι ϗ γλίσχρον πγ13. 872 b34.

Λεβαδία κ4. 395 b29 (Λεβαδείᾳ c Stobaeo scr Bsm praef XIII). — ἐν τῇ Λεβαδιακῇ Ζιθ28. 606 a1.

λέβης. τοῖς κολυμβηταῖς λέβητα καταφεῖναι πλβ5. 960 b32.

λέγειν. 1. i q ἐκλέγειν. λέγειν (Wz cum codd AB et interpr graecis, ἐκλέγειν Bk) δεῖ τάς τε ἀνατομὰς ϗ τὰς διαιρέσεις Αδ14. 98 a1 Wz. (τὸ ἤλεκτρον ϗ ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα μδ10. 388 b19, συλλέγεται ci Bernays Theophr Frömgkt p 168.) — 2. λέγειν dicere. βουλόμεθα μέν, προαιρούμεθα δὲ λέγειν οὐχ ἁρμόζει Ηγ4. 1111 b29. ἁρμόζει μᾶλλον καθ' ὑγιείας λέγειν ἁρμονίαν ψα4. 408 a2. λέγεσθαι κατά τινος, opp ἀπό τινος Κ5. 3 a11, 13, 23, 27. Αβ15. 64 a14 al. κατὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον λέγεται τἆλλα ὄντα Μθ1. 1045 b29. λέγεσθαι ἐπ' ἴσης, ἐπὶ πλέον, ἐπὶ πλεῖστον cf ἐπί p 269 a9. λέγεσθαι διχῶς, τριχῶς, πολλαχῶς, ὁσαχῶς, τοσαυταχῶς Αα13. 32 b31. β2. 67 b4, 5. Μδ7. 1017 a23. ζ1. 1028 a13 al. λέγεται τῶν στοιχείων ἰδιαίτατα ξηροῦ γῆ μδ4. 382 a3. λέγεται τοὔνομα κυρίως μόνον ἐπὶ τῶν ἑψομένων μδ3. 380 b14. δεῖ ὑπολαμβάνειν μὴ κυρίως ταῦτα λέγεσθαι τὰ ὀνόματα τοῖς πράγμασιν μδ2. 379 b15. ὁ κατὰ τὸν νόμον λεγόμενος βασιλεύς Πγ16. 1287 a3. ἡ μάλιστα λεγομένη βασιλεία Πδ10. 1295 a5. αἱ ἀπορίαι λύοιντ' ἂν οὕτω λεγομένου τοῦ τόπου (i e τοῦτο σημαίνοντος τοῦ τόπου) Φδ5. 212 b23. πάντα τὰ δάκρυα λεγόμενα μδ10. 389 a14 (cf ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα 388 b19). ἡ κατὰ τὴν ἕψησιν λεγομένη πέψις μδ3. 381 a9. τὰ λεγόμενα στοιχεῖα μα3. 339 b5 (cf ὁ καλούμενος ἀὴρ b3). αἱ ἀρχαὶ ϗ αἱ λεγόμεναι ὑποθέσεις Αγ19. 81 b14. οἱ λεγόμενοι γνώριμοι, οἱ λεγόμενοι Παρθενίαι Πδ4. 1291 b17. ε7. 1306 b29. χρὴ ἐπιλέγειν ὅτι σύνηθες ϗ λεγόμενον τὸ τοιοῦτον τθ1. 156 b21. τὸ λεγόμενον (i e τὸ ἐν παροιμίᾳ λεγόμενον) Ρβ23. 1399 a25. τὰ λεγόμενα, syn φαινόμενα, ἔνδοξα Ηη2. 1145 b20, 8, 5, 3. οἱ λεγόμενοι τρόποι τοῦ προτέρου σχεδὸν τοσοῦτοί εἰσιν Κ12. 14 b9. τῆς ἀρχῆς οἱ λεγόμενοι τρόποι Πγ6. 1278 b30 (aliter explicat Bernays Dial p 53). ἤδη σχήματά τινα ἐχούσης τῆς τραγῳδίας οἱ λεγόμενοι αὐτῆς ποιηταὶ μνημονεύονται πο5. 1449 b3. — εἰρήκαμεν πρότερον, εἴρηται πρότερον μα3. 340 b19, 339 b36. 1. 338 a24 al. cf Ἀριστοτέλης p 96 b3. τοσαῦτα εἰρήσθω μα3. 341 a12. τούτων ῥηθέντων μα1. 339 a8. πάντα τὰ ῥηθέντα Φβ1. 192 b12. περὶ τῶν λεχθέντων Πε2. 1302 a36. ὥσπερ ἐλέχθησαν Πδ16. 1301 a6. τῶν λελεγμένων ἀναμνήσομεν ρ39. 1446 a26. τὰ λεχθησόμενα μα3. 340 b5. τὸ νῦν ῥηθησόμενον Ζμα1. 639 b6. λεκτέον τῶν παθητικῶν τὰ εἴδη μδ4. 381 b23. τὰς αἰτίας τούτων λεκτέον Ζμα1. 640 a15. τοῦτον ἀκρατῆ οὐ λεκτέον sim Ηη6. 1149 a4. 13. 1153 a14. γ1. 1110 a15. 5. 1112 a19. λεκτέον περί τινος Ηε5. 1130 b17. 13. 1143 b36, 1144 a22. η1. 1145 a36. Πη10. 1329 b41. λεκτέον ὅτι Ηη1. 1145 b15. Πδ4. 1290 a40. λεκτέον πότερον, διὰ τί Ηη6. 1147 b21. 15. 1154 a25. λεκτέον seq infin Ηη5. 1147 a18. λέγωμεν (τούτων διωρισμένων sim, μετὰ ταῦτα, ἀρξάμενοι, νῦν, ἤδη) Αδ8. 93 a16. 13. 96 a23. τι1. 164 a21, 165 a37. 2. 165 b11. Οδ4. 311 a16. μα1. 339 a10. 3. 339 b37, 340 b5. 6. 342 b26.

Ζμβ10. 655 b28. γ2. 663 b24. Ζπ3. 705 a3. Ζγε1. 778 b20. αι1. 436 a6. 3. 439 a17. Ηζ2. 1139 a3. Πα13. 1260 b22. δ4. 1290 b23, 1291 b16. πο6. 1449 b22. prope ubivis pro v l exhibetur λέγομεν. inde λέγωμεν restituendum est, quamquam codd in scriptura λέγομεν consentiunt Αα4. 25 b26. 13. 32 a17. Οδ3. 310 a16. Ζγδ1. 766 b7. Ηζ13. 1144 a1 al (cf εἴπωμεν Αα13. 32 b32. γ16. 80 a9. 24. 85 a19. δ3. 90 a38. 19. 100 a15. Ηδ13. 1127 a19. μγ1. 370 b3. Ζγγ9. 758 a29. ἐπισκεψώμεθα Αγ24. 85 a17. διορίσωμεν Αγ4. 73 a25). alio sensu indicativus usurpatur νῦν μὲν λέγομεν Αδ14. 98 a14. ὥσπερ, καθάπερ λέγομεν Πα5. 1254 b3. μα7. 344 b27. τὸ ἄνωθεν λέγομεν τὸ πρὸς τὴν ἄκανθαν Ζιγ1. 509 b19. λέγω δὲ Αδ13. 96 a25. Πδ2. 1289 b21. ε7. 1307 a10. Ηη4. 1146 b10, 16. Ζγδ3. 767 b23. λέγω δὲ τοῦτο f 82. 1490 a9. οἷον λέγω Αδ13. 97 b15. γ2. 72 a20. λέγω δ' οἷον Αγ19. 82 a3. ψγ2. 426 b27. Πγ13. 1283 b1. δ15. 1299 b19. — οἱ τὰς ἰδέας λέγοντες Φβ2. 193 b36. Μζ11. 1036 b14 al. (cf ἰδέα, syn οἱ τιθέντες τὰς ἰδέας). ὡς οὖν λέγομεν τὰ εἴδη αἴτια εἶναι Μβ2. 997 b3. Δημόκριτος παρὰ τοὺς ἄλλους ἰδίως ἔλεξε μόνος Γα7. 323 b11. περὶ ὅσων ἐξαδυνατοῦσιν οἱ νόμοι λέγειν ἀκριβῶς Πγ11. 1282 b5. ὑπὲρ ἡμᾶς ἐστὶ τὸ λεγόμενον Ζγβ8. 747 b8. α18. 723 a23. οὐδὲν λέγειν Ηη14. 1153 b19 (Bernays Dial p 88). κ2. 1172 b36. Ζγδ1. 765 a7. οὐδὲν λέγειν δίκαιον Πγ13. 1283 b15. πῶς λέγοιεν ἄν τι Ηκ2. 1173 a3. οὐ καλῶς λέγουσιν Ζμδ2. 676 b23. — δεινοί, δυνάμενοι λέγειν Πε5. 1305 a12, 13. λέγειν ἐντέχνως, μέσως ρ39. 1445 b27. 23. 1434 b18-25. σχήματα τοῦ εἰς δύο λέγειν ρ25. 1435 a5. — λεκτός. μὴ εἶναι τὰ πράγματα λεκτά ξ6. 980 b19.

λεία. Μυσῶν λεία Ρα12. 1372 b33, cf παροιμία. ἀγοράζειν τὰ ἐκ τῶν λειῶν ἀγόμενα οβ1350 a28.

Λειβήθριοι, ἔθνος Πιερικόν f 511. 1561 b27.

λειμών. οἱ ἵπποι χαίρουσι τοῖς λειμῶσι καὶ τοῖς ἕλεσι Ζιθ24. 605 a9. cf Ρβ20. 1393 b13.

λειμώνιαι ἀράχναι Ζιε27. 555 b7, cf ἀράχνη p 91 a33.

λειόβατος. refertur inter τὰ σελαχώδη πλατέα, ζῳοτοκεῖ ᾠοτοκήσας, ἔχει τὴν χολὴν πρὸς τῷ ἥπατι Ζιζ11. 566 a32. β15. 506 b9. (Raie-lisse C II 717. Raja batis St Cr KaZι 84, 21. fort Myliobatis vel Aetobatis sp AZι I 147, 95.)

λεῖος. 1. τὸ δὲ μανὸν καὶ τὸ πυκνὸν καὶ τὸ τραχὺ καὶ τὸ λεῖον δόξειε μὲν ἂν ποιόν τι σημαίνειν, ἔοικε δὲ ἀλλότρια τὰ τοιαῦτα εἶναι τῆς περὶ τὸ ποιὸν διαιρέσεως· καὶ λεῖον μὲν τῷ ἐπ' εὐθείας πως τὰ μόρια κεῖσθαι, τραχὺ δὲ τῷ τὸ μὲν ὑπερέχειν τὸ δὲ ἐλλείπειν Κ8. 10 a17, 22. λεία ἐπιφάνεια μγ2. 372 a31, σάρξ, χρώς, φλέβια, κοιλία, ὑστέρα (opp κοτυληδόνες ἐν τῇ ὑστέρᾳ) φ2. 806 b23, 5. Ζγα19. 727 a16. Ζμγ14. 675 a30. Ζιγ1. 511 a32. η8. 586 a33. ἀνακλωμένη ἡ ὄψις ἀπὸ πάντων φαίνεται τῶν λείων, τούτων δ' ἐστὶ καὶ ἀὴρ καὶ ὕδωρ· τὰ λεῖα πέφυκεν ἐν τῷ σκότει λάμπειν μγ4. 373 a35. αι2. 437 a31, b6. δεῖ τὸ ψοφήσειν μέλλον λεῖον εἶναι καὶ στερεότητα ἔχειν, οὐθένα ποιεῖ ψόφον ἔρια ἂν πληγῇ ἀλλὰ χαλκὸς καὶ ὅσα λεῖα καὶ κοῖλα Ζμγ3. 664 b2. ψβ8. 419 b15. — coni ὁμαλός. cf ακ802 b10-25. τὸ κηρίον λεῖον καὶ ὁμαλὸν Ζιε22. 554 b12. διὰ τί ὁ ζέφυρος λειότατος τῶν ἀνέμων πκς52. 946 a17, cf ὁμαλός a26. opp τραχύς. φωνὴ λεία, τὸ ὄργανον τῆς φωνῆς ἢ τραχὺ ἢ λεῖον, loca λεῖα, opp τραχέα καὶ πετρώδη Ζγε8. 788 a23, 25. Ζιε549. b14. opp σκληρός. τὰ τῶν φυτῶν φύλλα σκληρά, λεῖα φτα5. 820 a15. opp τρίχας ἔχων vel δασύς, λεῖον homo, mammalia τρίχας ἔχει, τῶν ἀνθρώπων οἱ ὑγροὶ καὶ λεῖοι καὶ οὐ φλεβώδεις, τῶν ἀνθρώπων οἱ δασεῖς ἀφροδισιαστικοὶ μᾶλλον τῶν λείων, τοῖς μὲν ταῦτα (ὑπήνη καὶ γένειον) λεῖα, τὰ ὕπτια τῶν ζῴων ἢ λεῖα πάμπαν ἢ ἧττον δασέα Ζιη2. 582 b35. 1. 582 a15. γ11. 518 b19. β1. 498 b20. Ζγδ5. 774 b2. — ἡ τροφὴ ἡ μὲν ἀκατέργαστος, ἡ δὲ κατειργασμένη μᾶλλον, ἡ δὲ πάμπαν, ἡ δὲ λεία Ζμγ14. 674 b13. — ὑπ' ὀριγάνου καὶ θείου περιπαττομένων λείων Ζιδ8. 534 b23, λείων om Aub. — 2. οἱ λεῖοι τῶν ἱεράκων Ζιι36. 620 a21 (ἔλειοι ci S Pic, ἔλεοί Did praef V, ἑλειοί Aub) cf Su 102, 21. AZι I 94, 37i. v ἱέραξ. — 3. οἱ λεῖοι. τῶν ἰχθύων οἱ μὲν πλεῖστοι λεπιδωτοί, ὀλίγοι δέ τινες τραχεῖς, ἐλάχιστον δ' ἐστὶ πλῆθος αὐτῶν τὸ λεῖον· τῶν λείων γόγγροι καὶ ἐγχέλυες καὶ θύννοι· ᾠοτοκοῦσιν οἱ λεῖοι πλὴν ἐγχέλυος Ζιβ13. 505 a25, 27. ζ13. 567 a20. — τῶν σελαχῶν τὰ μὲν τραχέα, τὰ δὲ λεῖα Ζιβ13. 505 a27. — οἱ καλούμενοι λεῖοι τῶν γαλεῶν, v γαλεός p 145 a55 et f 293. 1529 a15. cf Rose Ar Ps 303. Heitz 226.

λειόστρακος, opp τραχυόστρακος Ζιδ4. 528 a21. f 287. 1528 b13, 14, 16.

λειότης. τραχύτητες καὶ λειότητες Ζμβ2. 648 b6. λειότης κατὰ κορυφὴν φαλακρότης καλεῖται Ζιγ11. 518 a27. λειότης φωνῆς, opp τραχύτης ψβ11. 422 b31. Ζγε7. 786 b10, 788 a23.

λειοτριχεῖν Ζιθ8. 595 b26.

λειοῦν. ἔνια λειούμενα τρίψει ἀλλοίας ἴσχει χρόας χ3. 793 a16.

λείπειν. 1. trans λείπειν τὴν τάξιν Ηε3. 1129 b20. — ὀλίγον λείπουσα τὸ περίττωμα Ζγα20. 728 b5. λειφθῆναι μδ8. 385 a29. τὸ λειφθέν μβ1. 353 b9. 3. 357 b12, 20. τὸ λειπόμενον μβ3. 358 a19. λείπεται περίττωμα, γεῶδες sim Ζγβ2. 735 b35. 6. 745 a13. γ2. 752 b1. παντὶ ἐξ οὗ γίνεται τροφὴ τὸ λειπόμενόν ἐστιν Πα10. 1258 a37. λείπεται ἄρα (λείπεται δή) seq inf, veluti αὐτὴν εἶναι ἕξιν ἀληθῆ, i e reliquum est, ut sumamus vel concludamus etc Ηζ5. 1140 b4. 6. 1141 a7. 10. 1142 b13. Πγ11. 1281 b31. Ζγγ10. 759 b27. β3. 726 b28. Φζ10. 240 b28. μγ2. 375 b5. cf α3. 340 b2. τὸ λειπόμενον, i q τὸ λοιπόν: καὶ πρὸς τούτοις ὅσα τοιαῦτα τῶν λειπομένων παθῶν Ζμα1. 639 a22. — λείπεσθαί τινος, opp ὑπερέχειν Πθ4. 1338 b27. δ12. 1296 b23, 32. Ζια15. 494 b18. γ4. 514 b25. Ρβ10. 1388 a12 (cf ἐλλείπειν). μκ5. 466 b1. ψβ9. 421 a21 (opp διαφερόντως ἀκριβοῦν). — 2. intr αἱ τρίχες λείπουσι καὶ ῥέουσι κατὰ τὴν ἡλικίαν Ζιγ11. 518 a24. — οἱ εὐνοῦχοι μικρὸν λείπουσι τοῦ θήλεος τὴν ἰδέαν Ζγδ1. 766 a27. εὐφυὴς πρὸς τὴν ἀγονίαν καὶ τοσοῦτον λείπει τοῦ ἄγονος εἶναι ὅσον Ζγβ8. 748 b13.

λειποψυχεῖν. οἱ λειποψυχοῦντες καὶ οἱ ἐκ τῶν γυμνασίων διαλυόμενοι πε2. 880 b29, cf λιποψυχεῖν.

λειποψυχία v l υ3. 455 b5, cf λιποψυχία.

λείριον. τὰ λείρια πκ21. 925 a19 (Lilium chalcedonicum *L* et L bulbiferum *L*).

λειτουργεῖν Ρβ23. 1399 a34. τῇ πόλει ρ3. 1424 a30. λειτουργεῖν δαπανηρὰς λειτουργίας Πε8. 1309 a18. οἱ λελειτουργηκότες οβ1347 a14. — λειτουργεῖν περὶ τὰς ἀρχάς, λειτουργεῖν ταῖς οὐσίαις Πδ4. 1291 a37, 35, 34. γ6. 1279 a11. τῶν πενήτων τὰ σώματα παρεχόντων λειτουργεῖν ρ39. 1446 b19. οἱ μὲν ἑνὶ λειτουργοῦντες τὰ τοιαῦτα δοῦλοι, οἱ δὲ κοινοὶ βάναυσοι καὶ θῆτες Πγ5. 1278 a12. πόσον χρόνον λειτουργεῖν ἁρμόττει πρὸς τεκνοποιίαν Πη16. 1335 b28. μίαν τινὰ ἐργασίαν ἢ τοῦ στόματος λειτουργεῖ δύναμις ζ3. 469 a3. τὸ λειτουργοῦν μόριον τὴν ἔξοδον τοῦ περιττώματος Ζμδ10. 689 b29.

λειτουργίαι κοιναί, πρὸς τοὺς θεούς, χρήσιμοι, δαπανηραί, μάταιοι Πβ10. 1272 a20. ε8. 1309 a18. ζ5. 1320 b4. η10. 1330 a13. ρ3. 1424 a24. εἰσφοραὶ καὶ λειτουργίαι Πε11. 1314 b14. ταῖς κυριωτάταις ἀρχαῖς δεῖ προσκεῖσθαι λειτουργίας Πζ7. 1321 a33. δαπανᾶν λειτουργίαν οβ1347 a12. (ἀνα-

λίσκειν) τὰς προσόδους τῶν εὐπόρων λειτουργίαις Πε5. 1305 a5. ἀπαλλαγῆναι λειτουργίας οβ1352 a4. — οἱ δυνάμενοι ἄρχειν ϗ λειτουργοῦντες τῇ πόλει ταύτην τὴν λειτουργίαν Πδ4. 1291 a38. ἡ τῶν τέκνων κτῆσις οὐ λειτουργίας ἕνεκεν τῇ φύσει μόνον ἐστὶν ἀλλὰ ϗ ὠφελείας οα3. 1343 b20. ἐν τοῖς πόνοις ϗ ταῖς λειτουργίαις ἐλλείποντες Ηι6. 1167 b12. λειτουργίαν γίνεσθαι ϗ οὐ φιλίαν Ηθ16. 1163 a29. ηεη10. 1242 b17, cf b30. — ἡ τοῦ στόματος (διὰ τοῦ στόματος) λειτουργία Ζμγ14. 674 b20, 9. β3. 950 a9. τοῖς θηλαζομένοις ϗ πρὸς τὴν τοιαύτην λειτουργίαν ἀναγκαῖον Ζπ12. 711 b30.

λειφαιμεῖν. τῶν φοβουμένων τὰ ἄνω λειφαιμεῖ πδ7. 877 a30.

λείχειν. ἂν ἅλα λείχωσιν οἱ μύες Ζιζ37. 580 b31. — ὅταν ἐκτέκῃ ἡ ἀλώπηξ, τῇ γλώττῃ λείχουσα (sc τοὺς νεοττοὺς) ἐκθερμαίνει ϗ συμπέττει Ζιζ34. 580 a9.

λείψανον. οὐκ ἔχουσιν ὑστέραι λείψανα περὶ τὴν δίοδον Ζικ2. 635 a25. λείψανα ἐν τοῖς ἀργυροκοπείοις πκδ9. 936 b28. — ταύτας τὰς δόξας ἐκείνων οἷον λείψανα περισεσῶσθαι μέχρι τοῦ νῦν Μλ8. 1074 b12.

Λειψύδριον. χωρίον τῆς Ἀττικῆς περὶ τὴν Πάρνηθον f 356. 1538 a34.

λέκιθος. τὸ περὶ τὴν λέκιθον Ζιζ3. 562 a29. τῶν πεζευόντων ὀρνέων τὰ ᾠὰ πολλὴν ἔχει τὴν καλουμένην λέκιθον· ὥσπερ ϗ οἱ οἶνοι ἐν ταῖς ἀλέαις ὀξύνονται ϗ ἐν τοῖς ᾠοῖς ἡ λέκιθος· διὸ ϗ ἀναθολοῦται ὁ οἶνος μιγνυμένης τῆς ἰλύος ϗ τὰ διαφθειρόμενα ᾠὰ τῆς λεκίθου· ταμιευομένης ἐκ τῆς λεκίθου τῆς τροφῆς τοῖς ἄνωθεν Ζγγ1. 751 b14. 2. 753 a25, 27. δ3. 770 a22. τὰ δίδυμα τῶν ᾠῶν δύ' ἔχει λεκίθους· ὅσων ἂν αἱ λέκιθοι διορίζωνται κατὰ τὸν ὑμένα, δύο γίνονται νεοττοὶ κεχωρισμένοι· τὰ τέρατα ἐκ τῶν διδύμων γίνεται, ὧν ἡ λέκιθος τῷ ὑμένι οὐ διαιρεῖται Ζιζ3. 562 a29. Ζγδ3. 770 a16. πι61. 898 a18.

λεκτικός. μάλιστα λεκτικὸν τῶν μέτρων τὸ ἰαμβεῖον πο4. 1449 a24. λεκτικὴ ἁρμονία πο4. 1449 a27. Ργ8. 1408 b33.

Λεκτόν. περὶ τὸ Σίγειον ϗ Λεκτόν Ζιε15. 547 a5.

Λέλεξ αὐτόχθων f 433. 1549 b37. 503. 1560 a33. — ἐν τῇ τῶν Αἰτωλῶν τοὺς νῦν Λοκροὺς Λέλεγας καλεῖ Ἀριστοτέλης f 433. 1549 b34, 33. 509. 1561 b15. 519. 1563 a19.

λελιημένος (Emp 360) αν7. 473 b26.

λεμβώδους πλοίου πρώρα Ζπ10. 710 a31.

λέμμα. ἐκ σαρκῶν ϗ κόκκων ϗ λεμμάτων εἰσὶ σύνθετοι οἱ καρποί φτα5. 820 a38.

λέξις ἐστὶν ἡ διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνεία, ὃ ϗ ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων ϗ ἐπὶ τῶν λόγων ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν πο6. 1450 b13. παραβαίνειν τὴν κειμένην λέξιν, syn τὴν κειμένην ὀνομασίαν τβ1. 109 a29, 32. τῆς λέξεως ἁπάσης τάδ' ἐστὶ τὰ μέρη, στοιχεῖον, συλλαβή, σύνδεσμος, ὄνομα, ῥῆμα, ἄρθρον, πτῶσις, λόγος πο20. 1456 b20. f 126. 1499 b23. (περὶ λέξεως πο19. 1456 b8-22, 1459 a16. quid differant μέρη λέξεως et μέρη λόγου cf Vahlen Poet III 245.) ὅροι οὐ καλῶς ἔκκεινται κατὰ τὴν λέξιν Αα34. 48 a8. οὕτως ἀποδοῦναι τῇ λέξει τε5. 134 a6, 10, 16. προτάσεις ἀντικείμεναι κατὰ τὴν λέξιν Αβ15. 63 b24, 27. κατὰ τὴν λέξιν ἐπαναδιπλούμενον Μγ2. 1003 b28. φαινόμενοι συλλογισμοὶ παρὰ τὴν λέξιν, opp ἔξω τῆς λέξεως τι4. 165 b24, 166 b20, 21. Ρβ24. 1401 a1. τὰ παρὰ τὴν λέξιν ἐμποιοῦντα τὴν φαντασίαν ἓξ τὸν ἀριθμόν, ὁμωνυμία, ἀμφιβολία, σύνθεσις, διαίρεσις, προσῳδία, σχῆμα λέξεως τι4. 165 b24. οἱ παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως παραλογισμοὶ συμβαίνουσιν, ὅταν τὸ μὴ ταὐτὸ ὡσαύτως ἑρμηνεύηται, οἷον τὸ ἄρρεν θῆλυ κτλ τι4. 166 b10-19, syn διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς λέξεως τι7. 169 a30. 23. 179 a20. (Bernays Rh Mus 8, 589). τῶν παρὰ τὴν λέξιν, παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως παραλογισμῶν λύσις τι19-23. εἰδέναι τὰ σχήματα τῆς λέξεως, οἷον τί ἐντολὴ ϗ τί εὐχή πο19. 1456 b9. (de formulae σχήματα τῆς λέξεως varia significatione cf Vhl Poet III 217.) τῇ πτώσει ἐνίοτε διοίσει κατὰ τὴν λέξιν Κ7. 6 b33. τὴν λέξιν μετερρύθμιζον ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ λευκός ἐστιν ἀλλὰ λελεύκωται Φα2. 185 b28. — λέξις, opp διάνοια Ρβ26. 1403 b2. γ1. 1404 a9. 10. 1410 b28. opp μελοποιία: λέγω λέξιν μὲν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων σύνθεσιν, μελοποιίαν δὲ ὃ τὴν δύναμιν φανερὰν ἔχει πᾶσαν πο6. 1449 b34. περὶ λέξεως Ργ2-12. λέξεως ἀρετὴ σαφῆ εἶναι ϗ μὴ ταπεινήν Ργ2. 1404 b1. 12. 1414 a22. πο22. 1458 a18. ἡ λέξις πόθεν ἕξει τὸ πρέπον Ργ7. λέξις ἡδεῖα, εὐμαθὴς διὰ τί Ργ9. 1409 b1, 1410 a19. εὔρυθμον δεῖ εἶναι τὴν λέξιν Ργ8. 1409 a22. λέξις ἄλλη ἑκάστῳ γένει ἁρμόττει Ργ12. πιθανοῖ τὸ πρᾶγμα ἡ οἰκεία λέξις Ργ7. 1408 a20. λέξις ἑτέρα λόγου ϗ ποιήσεως Ργ1. 1404 a28, b14, 33. ποιητικὴ λέξις Ργ1. 1404 a26. λέξεις ἔμψυχοι παρ' Ὁμήρῳ f 129. 1500 a23. λέξις δημηγορική, δικανική, ἐπιδεικτική, ἀγωνιστική, γραφική, γραφικωτάτη Ργ12. 1413 b4sqq, 1414 a17, σεμνοτέρα Ργ2. 1404 b8, μεγαλοπρεπής ρ36. 1441 b13, στάσιμος Ηδ8. 1125 a14, λίαν λαμπρά πο24. 1460 b5, γελοία πο4. 1449 a19. ξενικὴν ποιεῖ τὴν λέξιν Ργ3. 1406 a16. ταῦτα ἐξαγγέλλεται λέξει ⟨κυρίᾳ⟩ ἢ ϗ γλώτταις ϗ μεταφοραῖς ϗ ὅσα ἄλλα πάθη τῆς λέξεώς ἐστιν πο25. 1460 b11 (sed fort λέξις per se significat i q κυρία λέξις Vahlen Poet IV 407). χρησιμωτάτη ἡ διπλῆ λέξις (cf διπλᾶ ὀνόματα) τοῖς διθυραμβοποιοῖς Ργ3. 1406 b1. λέξις εἰρομένη, κατεστραμμένη, ἀσύνδετος Ργ9. 1409 a24-34. 19. 1420 b2. ὀνομάζειν μὲν οὕτω χρή, τῇ δὲ λέξει εἰς δύο χρῆσθαι ρ23. 1434 b14 (? Spgl p 189). — λέξις, sermo pedestris. ἐν τοῖς ἰαμβείοις διὰ τὸ ὅτι μάλιστα λέξιν μιμεῖσθαι ταῦτα ἁρμόττει τῶν ὀνομάτων ὅσοις ἂν ἐν λόγοις τις χρήσαιτο πο22. 1459 a12, cf 1458 b9. ὁ ἴαμβος αὐτή ἐστιν ἡ λέξις ἡ τῶν πολλῶν Ργ8. 1408 b34. cf λέξις, opp ποίησις σατυρικὴ ϗ ὀρχηστικωτέρα πο4. 1449 a23. — πάροδος ἡ πρώτη λέξις ὅλου χοροῦ πο12. 1452 b23. ἐάν τις ἐφεξῆς θῇ ῥήσεις ἠθικὰς ϗ λέξεις ϗ διανοίας εὖ πεποιημένας πο6. 1450 a29. Vhl Rgfolge 162. — ἐν ἑτέρῳ ὑπομνήματι οὗ ἐπιγράφεται παρὰ τὴν λέξιν, ὅπερ εἰ καί τισιν οὐ δοκεῖ γνήσιον Ἀριστοτέλους ἀλλά τινός ἐστι πάντως τῶν ἀπὸ σχολῆς f 113. 1496 b21.

Λεοντεύς. ἐπίγραμμα ἐπὶ Λεοντέως f 596. 1576 a35.

Λεοντῖνοι. τῆς Σικελίας περὶ Λεοντίνους Ζιγ17. 520 b1. Παναίτιος τύραννος ἐν Λ. Πε10. 1310 b29. 12. 1316 a36. Γοργίας ὁ Λ. Πγ2. 1275 b27.

λεοντοφόνος θ146. 845 a28-34. cf Beckmann p 326. Rose Ar Ps 350.

λεοντώδη ἤθη Πθ4. 1338 b19.

λέπαργος. κίρκου λεπάργου (Aeschyl f 297, 5) Ζια49 B. 633 a23.

λεπάς (v l λοπάς 7, λεπίς 2). refertur inter τὰ κινητικά, ἐπιπολάζοντα, μονόθυρα, λειόστρακα, ὄστρεα Ζιδ4. 528 b1, a13. ε15. 547 b22. Ζμδ5. 679 b25, 680 a22. f 287. 1528 b10, 15. ἔχει τὸ σαρκῶδες ἐπιπολῆς, τὴν αὔξησιν ταχεῖαν Ζιδ4. 528 a13 Aub. ε15. 547 b23. cloaca superne sita, μήκων ἐν τῷ βάθει, ἐν τῷ πυθμένι Ζιδ5. 530 b21. 4. 529 a31. Ζμδ5. 680 a23. νέμεται ἀπολυομένη, ἀπολύονται ϗ μεταχωροῦσιν, ἀπολυόμεναι μεταχωροῦσι ϗ τρέφονται Ζιδ4. 528 b1. ε16. 548 a27 Aub. θ2. 590 a32. πνευμάτων ὄντων προσέχονται Ζιδ4. 530 a19. (Patellae sp fort vulgata, mamillaris, scutellaris, ferruginea, bonnardi, lusitanica C II 466. St. Cr. M 189. Mr 227. Frantzius 308, 31. KaZμ130,

27. AZι I 178, 15.) — ἡ ἀγρία λεπάς, ἥν τινες καλοῦσι θαλάττιον οὖς descr Ζιδ4. 529 b15. (oreille de mer C II 467. Lepas graeca St. Fissurella graeca S II 359. Forbes 135. AZι I 179, 15b. Fissurella graeca et Haliotis tuberculata Mr 229.)

λεπιδωτός. τὸ δέρμα λεπιδωτόν, dist τραχύ, λεῖον Ζμδ13. 697 a4, 6. τῶν ἰχθύων οἱ μὲν πλεῖστοι λεπιδωτοί, ὀλίγοι δέ τινες τραχεῖς, ἐλάχιστον δ' ἐστὶ πλῆθος αὐτῶν τὸ λεῖον Ζιβ13. 505 a25. οἱ ἰχθύες λεπιδωτοὶ ὄντες, οἱ ἰχθύες οἱ λεπιδωτοί, τῶν ἰχθύων οἱ λεπιδωτοὶ πάντες ᾠοτόκοι, τὸ τῶν λεπιδωτῶν ἰχθύων γένος Ζγβ1. 733 a20, 28, b9. Ζιβ13. 505 b3. ζ13. 567 a19. itaque saepius λεπιδωτά et ἰχθύες syn. πολλὰ τῶν λεπιδωτῶν Ζμγ7. 670 b2. λεπιδωτά, dist φολιδωτά Ζιγ10. 507 b14, dist πτερωτά Ζγε3. 783 b4, dist τριχωτά, φολιδωτά, πτερωτά Ζμδ12. 692 b12, dist πτερωτά, φολιδωτά Ζμγ8. 671 a12. 9. 671 a27. Ζγβ1. 733 a13.

λεπίζειν. τὰ τοῦ βολίνθου κέρατα διαστίλβειν ὡσανεὶ λελεπισμένα θ1. 830 a15.

λεπίς (de v l cf Langkavel ed Ζμ in apparatu crit ad 644 a22). ἐνίοις τρέπεται τὸ περίττωμα εἰς πτερὰ ϗ λεπίδας· κοινὰ πολλοῖς ὑπάρχει τῶν ζῴων, οἷον πόδες πτερὰ λεπίδες· τοῖς πτερωτοῖς ϗ λεπιδωτοῖς τὰ πτερὰ ϗ αἱ λεπίδες· ὃ ὄρνιθι πτερόν, ἰχθύι λεπίς Ζια1. 486 b21. η2. 582 b33. Ζμα4. 644 a22. 5. 645 b5. γ7. 670 b4. Ζγε3. 782 a18. 4. 783 b5. λεπίδας ἰχθύες μόνοι ἔχουσιν, αἱ λεπίδες τοῖς ἰχθύσι σκληρότεραι γίνονται ϗ παχύτεραι, μείζους ἔχει τὰς λεπίδας ὁ ἄρρην φύκης τῆς θηλείας, ἐν τῷ σκότει ποιοῦσιν αἴσθησιν αἱ λεπίδες, ἡ λεπὶς διὰ λαμπρότητα ϗ λεπτότητα τοῦ σώματος ἀφίσταται Ζιγ10. 517 b5. 11. 518 b28. ζ13. 567 b21. ψβ7. 419 a5. Ζμδ13. 697 a5. ἔστι δ' ἡ φολὶς ὅμοιον χώρᾳ λεπίδος, φύσει δὲ σκληρότερον Ζμδ11. 691 a16. Ζια6. 490 b22.

λέπρα νόσος πζ8. 887 a34.

Λεπτίνης περὶ Λακεδαιμονίων Ργ10. 1411 a4.

λεπτόδερμος. φύσει λεπτοδερμότατον τῶν ζῴων ὡς κατὰ μέγεθος ἄνθρωπός ἐστιν Ζγε2. 781 b21. Ζμβ13. 657 b2. πι5. 891 a35. 33. 894 b4.

λεπτόθριξ. ἔνια τῶν παχυδέρμων λεπτότριχα Ζγε3. 783 a2. οἱ πρὸς ἄρκτον λεπτότριχές εἰσιν πλη2. 966 b33. cf λεπτότριχος.

λεπτομερής, opp παχυμερής Ογ5. 304 a30. ἀνάγκη πρότερον εἶναι τῇ φύσει τὸ λεπτομερέστερον Ογ5. 303 b19. Διογένης οἰηθεὶς τὸν ἀέρα πάντων λεπτομερέστατον εἶναι ψα2. 405 a22. λεπτομερέστατον ϗ μάλιστα τῶν στοιχείων ἀσώματον τὸ πῦρ ψα2. 405 a6. τε4. 132 b21, 23. 5. 134 a31, b32, 135 a3, 4. ζ7. 146 a15. τὸ ἔλαιον τῶν ὑγρῶν λεπτομερέστατον πλα21. 959 b13. πνεῦμα λεπτομερέστερον ὂν μγ1. 370 b6. ψόφος λεπτομερέστατος ψβ8. 368 a19. — pro λεπτομερὲς Γβ2. 330 a1 fort e cod L et Philop scribendum μικρομερές.

λεπτός. ὑμὴν λεπτός αν9. 475 a18. Ζγβ7. 746 a24. λεπτῇσιν ὀθόνῃσιν (Emp 227) αι2. 438 a1. δέρμα λεπτότατον Ζιγ11. 517 b27. ὀστοῦν λεπτότατον Ζια16. 495 a9. γνάθου τὸ λεπτόν Ζιγ11. 518 a2. φλέβια (φλέβες) λεπτά, λεπτότερα Ζια16. 495 a24. γ2. 512 a9. 5. 515 b2. Ζγβ4. 738 a11, 14, 37. σπέρμα λεπτὸν Ζγβ7. 747 a2. κνῆμαι λεπτότεραι Ζιδ11. 538 b11. χεῖρες λεπταὶ ϗ μακραί φ3. 807 b9. λεπτοτάτη ὑπόστασις, opp συνίστασθαι μβ3. 358 a9. ὄνοι λεπτότεροι, opp παχύτεροι μχ13. 852 b12. Κηφισόδοτος ὁ λεπτός Ργ4. 1407 a9. αἱ ῥαφανῖδες αἱ λεπταὶ δριμύτεραι πκ11. 923 b37. ἅλες οὐ χονδροὶ ἀλλὰ χαῦνοι ϗ λεπτοὶ ὥσπερ χιών μβ3. 359 a32. ῥηγμῖνες λεπταὶ ϗ εὐθεῖαι, opp παχεῖαι ϗ σκολιαί μβ8. 367 b15. νεφέλιον λεπτόν μβ8. 367 b9. πνεῦμα ἧττον λεπτόν μγ1. 370 b8. πνεῦμα ἐκπυροῦται λεπτῇ ϗ ἀσθενεῖ πυρώσει μβ9. 369 b5. ὄψις ἀσθενὴς ϗ λεπτή μγ4. 373 b8. φωνὴ λεπτή Ζιε14. 545 a7. πια6. 899 a30. 16. 900 b23, def αχ803 b18 sqq. αἱ λεπτότεραι χορδαὶ ὀξύτεραί εἰσιν πια19. 901 a18. — λεπτός i q λεπτομερής. λεπτὸν τὸ μικρομερές, παχὺ τὸ μεγαλομερές Ογ5. 303 b26. saepe λεπτός et λεπτομερής pro syn usurpantur Φδ8. 215 b4, 2. Ογ5. 303 b20, 19. ψα2. 405 a24, 22. τε2. 130 a37, b29. 4. 132 b21, 23. cf Ογ5. 303 b24, 28. Γβ2. 330 a3. ΜΑ8. 989 a1. διὰ παντὸς ἰέναι μάλιστα δυνάμενον τὸ λεπτότατον μβ8. 365 b35. ὑγρότης λεπτοτέρα Ζμβ4. 650 b23. cf αι4. 441 a23. χυμοὶ λεπτοί μδ3. 380 b2, cf a24. αἷμα λεπτότατον ϗ καθαρώτατον υ3. 458 a13. Ζιγ19. 520 b21.

λεπτοσκελής Ζμδ8. 684 a10. λεπτοσκελέστερος Ζιβ14. 505 b16.

λεπτόστομον ἡ πίννη f 287. 1528 b13.

λεπτότης. τὸ πυκνότητι ϗ μανότητι τἆλλα γεννᾶν οὐθὲν διαφέρει ἢ λεπτότητι ϗ παχύτητι Ογ5. 303 b24. διαφορὰ κατὰ πάχη ϗ λεπτότητας Ζιβ17. 507 b26. λεπτότης (λεπτότητες) τῶν τριχῶν, opp παχύτης Ζγε3. 782 a24. Ζιγ10. 517 b9. ἡ τῶν σκελῶν λεπτότης ϗ ἀσθένεια Ζγγ1. 749 b34.

λεπτοτραχηλότερον θῆλυ ἄρρενος φ5. 809 b6.

λεπτότριχος. οἱ λεπτότριχοι Ζιγ11. 518 b6. τὸ θῆλυ λεπτοτριχώτερον Ζιδ11. 538 b8. cf λεπτόθριξ.

λεπτοφωνότερα τὰ θήλεα Ζιδ11. 538 b13.

λεπτοχειλῆ ζῷα, οἷον οἱ μύες Ζιδ4. 528 a29.

λεπτύνειν. αἱ ταλαιπωρίαι λεπτύνουσι τὰ πρόβατα Ζιθ10. 596 a29. αἱ καθέδραι τὴν κοιλίαν πιαίνουσι, τὸ δ' ἄλλο σῶμα λεπτύνουσιν πε14. 882 a27 (opp παχύνειν a28). ταχὺ λεπτύνει ἡ ἔνουσα θερμότης πα48. 865 a21. ιβ12. 907 b6. κ16. 924 b20. τεταρταίοις πυρετοῖς δεῖ μὴ λεπτύνειν πα56. 866 a31. — pass διακρινόμενα τὰ μὲν παχύνεται τὰ δὲ λεπτύνεται μδ3. 381 a6. ἀναιρουμένης ἢ λεπτυνομένης τῆς τοῦ θερμοῦ τροφῆς πγ5. 871 b10. παντελῶς λεπτυνόμενα εἰς πνεῦμα διακρίνεται πλζ6. 966 b14. ἡ γαστὴρ μόνον λεπτύνεται τῶν γυμναζομένων πε3. 880 b34. 14. 882 a17. αἱ τρίχες λεπτύνονται ϗ πυρροῦνται (cf λεπτόθριξ) πλη2. 966 b32. λεπίδες λεπτυνομένοις ϗ γηράσκουσι σκληρότεραι γίνονται Ζιγ11. 518 b29. λεπτυνομένων τῶν ζῴων ἀφανίζονται σάρκες Ζιγ16. 519 b32. ἐν λελεπτυσμένοις σφόδρα ἀνθρώποις, σώμασιν Ζιγ2. 511 b22. 5. 515 b1.

λεπύριον. λεπύρια ἐρεβίνθων λευκῶν Ζιε15. 546 b20.

λεπυριώδης. τὰ λεπυριώδη τῶν κηριαζόντων τῶν ὀστρακοδέρμων Ζιε15. 546 b30.

lepus marinus f 338. 1534 b8.

Λέσβος κ3. 393 a14. ἐν Λέσβῳ Ζγγ11. 763 b1. σ973 a9, b21. f 238. 1521 b1, 1522 a5. περὶ τὴν Λέσβον Ζι37. 621 b22. περὶ Λέσβον πκϛ56. 946 b34, 947 a4. — Λέσβιοι Πγ13. 1284 a40. Λεσβία οἰκοδομή Ηε14. 1137 b30. τὰ Λέσβια θ104. 839 b7. μετὰ Λέσβιον ᾠδόν (cf παροιμία) f 502. 1560 a2, 8, 15, 19, 27.

λευκαίνειν. 1. trans, opp μελαίνειν πλη1. 966 b21. 11. 967 b23. pass μεταβεβληκότος τοῦ ᾠοῦ ἐκ τοῦ ὠχρὸν ὅλον εἶναι εἰς τὸ λευκαίνεσθαι Ζγα21. 730 a6. τὸ λευκαινόμενον Φε1. 224 b18. λευκαίνονται τρίχες, πτερά, τριχώματα Ζιγ11. 518 a7. ζ6. 563 a25. Ζγε5. 785 a35. χ6. 798 b27, 25, 23 (syn πολιοῦσθαι, opp μελαίνεσθαι). γηράσκων λευκαίνεται τὰς τρίχας Ζγε1. 780 b5. τὸ ἔλαιον λευκαινόμενον παχύτερον γίνεται Ζγβ2. 735 b14. μδ7. 383 b29. λελεύκανται Φη4. 249 b17. — 2. intr λευκαίνει, syn λευκὸν γίνεται πθ4. 890 a9, 889 b33.

Λευκανοί θ95. 838 ^{a}10.

λεύκανσις, opp μέλανσις Φε4. 227 ^{b}8. 6. 230 ^{a}23. οὐχ ἡ λευκότης κίνησις, ἀλλ' ἡ λεύκανσις Φε1. 224 ^{b}15.

Λεύκαρος ὁ Ἀκαρνὰν πρῶτος ἔντεχνον τὸ παγκράτιον ἐποίησε f 435. 1550 ^{a}5.

Λευκάς. περὶ Λευκάδα Πβ7. 1266 ^{b}22. τῶν Τηλεβοῶν τινὰς οἰκῆσαι τὴν Λευκάδα f 433. 1549 ^{b}39. — Λευκάδιος φ3. 808 ^{a}31. Λευκαδίων πολιτεία f 503. 433. 1549 ^{b}36.

λευκέρυθρος. αἱ λευκέρυθροι χροιαὶ εὐφυΐαν σημαίνουσιν φ2. 806 ^{b}4.

λευκερωδιός. v l λευκορώδιος, λευκορόδιος. de accentu cf Lob Paral 378. τὸ μέγεθος οὗτος ἐρωδιοῦ ἐλάττων, καὶ ἔχει τὸ ῥύγχος πλατὺ καὶ μακρόν Ζιθ3. 593 ^{b}2 (ou le héron blanc ou l'aigrette C II 416. Platalea leucerodia *L* S I 595. St. K 868, 4. Cr. Su 150, 131. AZι I 92, 34. cf Lnd 154. E 52.)

λεύκη. 1. arbor. λεύκης καρπός Ζιε12. 544 ^{a}9. 18. 549 ^{a}33. (hodie λεύκα, Populus alba *L* Fraas 223.) — 2. morbus. ἐξάνθημα, ὃ καλεῖται λεύκη Ζιγ11. 518 ^{a}13. cf πι4. 891 ^{a}26. 5. 891 ^{a}35. 33. 894 ^{a}38. 34. 894 ^{b}7, 8. ἐν τῇ καλουμένῃ λεύκῃ λευκαὶ γίνονται αἱ τρίχες Ζγε4. 784 ^{a}26. χ6. 797 ^{b}15.

Λεύκη ἡ νῆσος f 596. 1575 ^{b}1.

λεύκινοι στέφανοι οβ1353 ^{b}27.

Λεύκιος ὁ σώσας Ῥώμην f 568. 1571 ^{b}17.

Λεύκιππος plerumque coniunctim cum Democrito commemoratur Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος Φδ6. 213 ^{a}34. Οα7. 275 ^{b}30. Γα1. 314 ^{a}21. 2. 315 ^{b}6, 29. cf ψα2. 404 ^{a}5, 403 ^{b}31, vel Λεύκιππος καὶ Δημόκριτος Ογ2. 300 ^{b}8. 4. 303 ^{a}4. Γα1. 314 ^{a}18. 8. 325 ^{a}1, Λεύκιππος καὶ ὁ ἑταῖρος αὐτοῦ Δημόκριτος ΜΑ4. 985 ^{b}4, raro solus sine Democriti nomine Γα1. 314 ^{a}12. 8. 325 ^{a}23, ^{b}6, 11, 26, 30. Μλ6. 1071 ^{b}32, 1072 ^{a}7 (longe saepius Democritus solus nominatur). ἐν τοῖς Λευκίππου καλουμένοις λόγοις γέγραπται ξ6. 980 ^{a}7. de doctrina Leucippi v Δημόκριτος.

λευκογραφῆσαι εἰκόνα, dist ἐναλεῖψαι φαρμάκοις πο6. 1450 ^{b}2.

Λευκοθέα Ρβ23. 1400 ^{b}6. Λευκοθέας ἱερὸν ἐν Τυρρηνίᾳ οβ 1349 ^{b}34.

λευκόθριξ, λευκότριχες, opp μελανότριχες Ζγε6. 786 ^{a}24.

λευκόιον (Lob Path I 283) πιγ11. 909 ^{a}2. (Matthiola incana *R Br.* Fraas 116.)

λευκόνοτοι πότε γίνονται μβ5. 362 ^{a}14. τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ λευκαίνεσθαι σ973 ^{b}10. f 238. 1521 ^{b}31.

λευκόπυρρα τὰ τριχώματα τῶν ἐμπύρρων ἀνθρώπων χ6. 797 ^{b}13.

λευκός, cf χρῶμα. τὸ λευκὸν συμβεβηκός Μδ9. 1017 ^{b}28 sqq. μ2. 1077 ^{b}11. μχ24. 856 ^{a}35. cf ψα3. 406 ^{a}18. τὸ λευκὸν καὶ μέλαν ἐναντία Μι7. 1057 ^{b}8 (cf Plat Tim 67 E). κατὰ τὸ ποιὸν τὸ μὲν λευκὸν μορφὴ τὸ δὲ μέλαν στέρησις Φγ1. 201 ^{a}5. Μκ9. 1065 ^{b}11. ὥσπερ ἐν ἀέρι τὸ μὲν φῶς τὸ δὲ σκότος, οὕτως ἐν τοῖς σώμασιν ἐγγίγνεται τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν αι3. 439 ^{b}18. Δημόκριτος τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν τὸ μὲν τραχύ φησιν εἶναι τὸ δὲ λεῖον αι4. 442 ^{b}11. τοῦ λευκοῦ ἐστὶ λόγος χρῶμα διακριτικὸν ὄψεως τγ5. 119 ^{a}30. Μι7. 1057 ^{b}8. τὸ διαφαινόμενον λευκόν πκγ41. 936 ^{a}8. 23. 934 ^{a}18. Ζγε1. 780 ^{a}28, 33. cf β2. 735 ^{b}20. ε6. 786 ^{a}7. τὰ χρώματα ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος Φα5. 188 ^{b}24. αι4. 442 ^{a}12. ἐν τῷ μέλανι τὸ λευκὸν πολλὰς ποιεῖ ποικιλίας μα5. 342 ^{b}18. τὸ μήτε λευκὸν μήτε μέλαν Μι5. 1056 ^{a}27. τὸ φαιὸν λευκὸν πρὸς τὸ μέλαν καὶ μέλαν πρὸς τὸ λευκόν Φε1. 224 ^{b}35. cf 5. 229 ^{b}17. τὸ φοινικοῦν παρὰ τὸ πράσινον λευκὸν φαίνεται· διὰ τὴν μελανίαν τοῦ κύκλῳ νέφους φαίνεται τὸ φοινικοῦν λευκόν· ἡ ἀπὸ τῆς σελήνης ἶρις φαίνεται λευκή· μέλαν παρὰ μέλαν ποιεῖ τὸ ἠρέμα λευκὸν παντελῶς φαίνεσθαι λευκόν μγ4. 375 ^{a}8, 14, 18, 21. φοινικοῦν ἢ πορφυροῦν, διὰ τὸ ταῦτα μάλιστα ἐκ τοῦ πυρώδους καὶ λευκοῦ φαίνεσθαι μιγνυμένων κατὰ τὰς ἐπιπροσθήσεις μα5. 342 ^{b}9. — ὁ ἥλιος φαίνεται λευκὸς ἀλλ' οὐ πυρώδης ὤν μα3. 341 ^{a}36. τὸ χρῶμα τοῦ ἡλίου λευκόν· ἐν ἀνωμάλῳ φαίνεται λαμπρὸς καὶ λευκὸς ὁ ἥλιος μγ6. 377 ^{b}23, 9. ἀὴρ καὶ ὕδωρ καθ' ἑαυτὰ τῇ φύσει λευκά χ1. 791 ^{a}3. τὸ λευκὸν ὁ ἀτμιδώδης ἀὴρ παρέχεται Ζγε6. 786 ^{a}12. cf 4. 784 ^{b}14. μγ4. 374 ^{a}3. ἡ χιὼν τῇ φύσει λευκή Κ10. 12 ^{b}38 (διὰ τί Ζγβ2. 735 ^{b}20). διὰ τί λευκοτέρα ἡ ἐν τῷ Πόντῳ θάλαττα ἢ ἡ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πκγ6. 932 ^{a}21. ἡ γῆ ἐστὶ φύσει λευκή χ1. 791 ^{a}4. γάλα λευκόν Ργ3. 1406 ^{a}12. ἰχθῦς τινὲς λευκὴν ἔχοντες τὴν ὄψιν (oculos) Ζιθ19. 602 ^{a}10. ἐκ λευκοτέρων πάλιν ἐν τῷ θέρει καθίστανται καὶ γίνονται μέλανες (μαινὶς καὶ σμαρίς) Ζιθ30. 607 ^{b}22. τὰ θερμὰ ὕδατα λευκὴν ποιεῖ τὴν τρίχα Ζγε6. 786 ^{a}4. cf πι27. 894 ^{a}6. λευκὴ ὑγρότης σπέρματος Ζιζ18. 572 ^{b}28. αἱ λευκότεραι τὴν φύσιν γυναῖκες ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐξικμάζουσι μᾶλλον τῶν μελαινῶν Ζιη2. 583 ^{a}11. αἱ μέλαιναι γυναῖκες τῶν λευκῶν ὑγιεινότερον ἔχουσι γάλα Ζιγ21. 523 ^{a}10. — metaph φωνὴ λευκή Φη4. 248 ^{b}24. τα15. 106 ^{a}25, ^{b}6, 107 ^{b}35, 37 (syn εὐήκοος 107 ^{a}13, ^{b}2). δοκοῦσιν οὐ χείρους εἶναι τῶν λευκῶν φωνῶν αἱ καλούμεναι φαιαί ακ802 ^{a}2. — multiplicem usum voc λευκός habet in describenda animalium natura. 1. τὸ λευκόν albumen ovi. *a.* avium. τὰ τῶν ὀρνίθων ᾠὰ κεχωρισμένον ἔχει τὸ λευκὸν καὶ τὸ ὠχρόν Ζγγ3. 754 ^{b}22. 1. 751 ^{a}33, ^{b}9, 11, 15. Ζιζ2. 560 ^{a}31. ἔσω μὲν τὸ ὠχρὸν ἔξω δὲ τὸ λευκὸν κύκλῳ περιίσταται· πότε τὸ λευκὸν ὑγρὸν ἐν μέσῳ, κάτωθεν, ἔσχατον Ζιζ2. 559 ^{a}18, 21, ^{b}12. 3. 561 ^{b}12, 14. Ζγγ1. 751 ^{b}34, 752 ^{a}8. στιγμὴ αἱματίνη ἐν τῷ λευκῷ Ζιζ3. 561 ^{a}11. ὑμὴν περιέχει τὸ λευκόν Ζιζ3. 561 ^{a}16. cf ^{b}18. 2. 560 ^{a}27. Ζγγ2. 752 ^{b}9, 753 ^{b}13. — ἔχει φύσιν τοῦ ᾠοῦ τὸ ὠχρὸν καὶ τὸ λευκὸν ἐναντίαν οὐ μόνον τῷ χρώματι ἀλλὰ καὶ τῇ δυνάμει Ζιζ2. 560 ^{a}21. cf Ζγγ2. 753 ^{a}35. οὐκ ἔστι τῆς διχροίας αἴτιον τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, ὡς τοῦ μὲν λευκοῦ ὄντος ἀπὸ τοῦ ἄρρενος, τοῦ δ' ὠχροῦ ἀπὸ τοῦ θήλεος· οὐ τὸ λευκόν ἐστι γάλα, ἀλλὰ τὸ ὠχρόν, ἔστι γὰρ ἡ τροφὴ τοῖς νεοττοῖς Ζγγ1. 751 ^{b}26. 2. 752 ^{b}26. τὸ ζῷον λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τῆς γενέσεως ἐκ τοῦ λευκοῦ Ζγγ1. 751 ^{b}5. 2. 752 ^{a}13. Ζιζ3. 561 ^{a}25. τὸ λευκὸν οὐ πήγνυται ἀλλ' ὑγραίνεται μᾶλλον Ζιζ2. 560 ^{a}23. Ζγγ2. 753 ^{b}7. — ἐν τοῖς ὑπηνεμίοις τὸ ὠχρὸν καὶ τὸ λευκὸν διαμένει ὅμοια ὄντα, opp μεταβάλλει Ζιζ2. 559 ^{b}27, 560 ^{a}15. ἐν τοῖς διδύμοις τῶν ᾠῶν τὰ ὠχρὰ διείργει τοῦ λευκοῦ λεπτὴ διάφυσις Ζιζ3. 562 ^{a}26. — *b.* piscium. τὸ ᾠὸν οὐκ ἀποκεκριμένον ἔχει τὸ λευκὸν διὰ μικρότητα Ζγγ1. 751 ^{b}18, 20. cf S I 441. — 2. τὸ λευκὸν τοῦ σηπιδίου Ζιε18. 550 ^{a}22. — 3. ἐν τοῖς κόχλοις δύο λευκὰ στιφρὰ Ζιδ4. 529 ^{a}3. fort glandulae salivales C II 475 vel glandulae accessoriae genitalium. cf τὸ λευκόν, syn πόρος μακρὸς καὶ λευκός, τὰ λευκά Ζιδ4. 529 ^{a}17, 24, ^{b}3. — 4. τὰ λευκά, fluor albus. τὰ λευκὰ τοῖς παιδίοις τοῖς θήλεσι γίνεται Ζγβ4. 738 ^{a}26, 31. Ζιη1. 581 ^{b}2. κ1. 634 ^{a}30. — 5. *a.* ὀφθαλμοῦ τὸ λευκὸν ὅμοιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πᾶσιν, τὸ ἐκτὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ λευκόν, opp τὸ μέλαν, τὸ λευκὸν τοῦ ὄμματος ἐν τοῖς ἔχουσιν αἷμα πῖον καὶ λιπαρόν Ζια9. 491 ^{b}21, 492 ^{a}1. αι2. 438 ^{a}21. πλα7. 958 ^{a}15. — *b.* ἐν τοῖς τοῦ νεοττοῦ ὀφθαλμοῖς ὑγρὸν λευκὸν καὶ ψυχρόν Ζιζ3. 561 ^{a}31. — 6. περίττωμα τὸ λευκὸν

ἐν τοῖς νεοττοῖς avium Ζζ3. 562 a11, i e Niederschlag von Kalksalzen cf ὑπόστημα τὸ λευκὸν Ζμδ5. 679 a18. — τῶν ἰχθύων οἱ λευκοὶ καλούμενοι Ζζ13. 567 a20. cf supra 351 b9.

λευκότης, dist λεύκανσις Φε1. 224 b15. διαφοραὶ κατὰ τὰς χρόας, κατὰ λευκότητα ϗ μελανίαν ϗ τὰς μεταξὺ τούτων Ζγε3. 782 a4. λευκότης ϗ μελανία οὐ ποιεῖ στοιχεῖον Γβ2. 329 b11. διὰ τὴν ἐκείνης λευκότητα δοκοῦσα εἶναι μελαντέρα μγ3. 373 a26. — οὐκ ἔστι τῆς φλογὸς λαβεῖν τι μέγεθος ἐν ᾧ οὐ ϗ θερμότης ϗ λευκότης ἔνεστιν Φδ9. 217 b7. ὁ ἀὴρ διαφαινόμενος λευκότητα ποιεῖ, καθάπερ ϗ τὸν ἀφρὸν Ζγε6. 786 a7. τὸ πνεῦμα τὴν λευκότητα διαφαίνει, ὥσπερ ἐν τῷ ἀφρῷ ϗ τῇ χιόνι Ζγβ2. 735 b20. ἀφρίζει, τοῦτο δὲ ἡ λευκότης πκαἰ. 927 a13. αἴτιον τῆς λευκότητος τοῦ σπέρματος ὅτι ἐστὶν ἡ γονὴ ἀφρός, ὁ δὲ ἀφρὸς λευκόν Ζγβ2. 736 a13. φυτά τινα ἐκκλίνουσιν εἰς λευκότητα φτα5. 820 b21. λευκότης τῶν τριχῶν, τοῦ δέρματος Ζγε6. 786 a10. 4. 784 a28.

λευκοῦσθαι. ὁ ἄνθρωπος οὐ λευκός ἐστιν ἀλλὰ λελεύκωται Φα2. 185 b29. — εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο οἱ ἔφηβοι f 429. 1549 a17.

λευκόφυλλος. ῥάβδον ὀνομαζομένην λευκόφυλλον θ158. 846 a29 (v Langk Bot der spät Griech p 61).

λευκόχροοι. ὅσοι γλαφυροὶ ϗ λευκόχροοι φ3. 808 a34. αἱ λευκόχροοι ϗ θηλυκαί Ζγα20. 728 a2.

λευκόχρως ὁ λάγνος φ3. 808 b4.

Λεῦκτρα. περὶ τὰ Λεῦκτρα παραταξάμενοι ρ9. 1429 b14.

λεύκωμα. βάμμα λευκώματος ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ φ6. 813 a28.

Λεύκων, antiquae comoediae poeta (Meineke I 217. II 749) f 579. 1573 a26.

Λευκωσία μία τῶν Σειρήνων θ103. 839 a33. — ἡ Σαμοθράκη ἐκαλεῖτο πρότερον Λευκωσία f 538. 1567 a36.

Λεχίνεος (?). Ἀναξαγόρας ἔφη πρὸς Λεχίνεον φτα2. 817 a27 (Lycophron ci Albert Magn ed Jessen p 25, Leucippos ci Jourdain, ex arabico vocabulo quod significet i q ἐν τῷ ὅλῳ coll Ζγα2. 716 a15 ortum ci Meyer Gesch d Bot I 60).

Λεωδάμας κατηγορῶν Καλλιστράτου, Χαβρίου Ρα7. 1364 a19, 21. Λεωδάμας κατηγορήσαντος Θρασυβούλου Ρβ23. 1400 a31.

λέων. τὸ τῶν λεόντων γένος Ζζ31. 579 b5 (κύων λέοντος ἕτερον τῷ εἴδει Ζγβ8. 747 b33) cf M 323. refertur inter τὰ πεζά, ἄγρια Ζιγ9. 517 b1. ζ18. 571 b26. θ5. 594 b18. ι44. 629 b8, ἀμφώδοντα, καρχαρόδοντα, σαρκοφάγα, ὠμοφάγα Ζιβ17. 507 b15. 1. 501 a16. 7. 502 a7. θ5. 594 b17, 18. ι1. 610 a14. Ζμγ14. 674 a24. β9. 655 a13, genus dentatum f 265. 1526 a2, πολυδάκτυλα, πολυσχιδῆ, γαμψώνυχα Ζιβ1. 499 b8. γ9. 517 b1. Ζμδ10. 688 a4, 34. Ζγβ6. 742 a9. f 265. 1526 b5, ὀπισθουρητικά Ζιβ1. 500 b16. ε2. 539 b22. ζ31. 579 a31. Ζμδ10. 689 a34. λέοντος φύσις Ζμα1. 639 a17. — 1. descr anatom. κεφαλὴ ἰσχυρά, στόμα ἀνερρωγός, ὀδόντες, quales mutentur Ζιβ7. 502 a6. ζ31. 579 b12. ι44. 629 b29, 31, 630 a4. μονόστουν τὸν αὐχένα ἔχει, τράχηλος εὐμεγέθης, μὴ ἄγαν παχύς Ζμδ10. 686 a21. Ζιβ1. 497 b16. (Wiegmann 3. Rose libr ord 207. Lewes 277.) φ6. 811 a15. ossa tanta sunt duritie ut ignis elidatur velut e silice Ζιγ7. 516 b10. Ζμβ6. 651 b37. 9. 655 a15 (Lewes 312). ubi medulla sit, quae ossa medulla careant Ζιγ7. 516 b7, 8, 9. 20. 521 b12. Ζμβ6. 652 a1 Fr. ὁ ἄρρην λέων ἔχει χαίτην, λέαινα δ' οὔ Ζιβ1. 498 b28. ζ31. 579 b11. Ζμβ14. 658 a31. — εἰς τὰ κῶλα ἀσθενής Ζι44. 630 a3. δύο μαστοὺς ἐν τῇ γαστρί, περὶ μέσην γαστέρα Ζιβ1. 500 a29. Ζμδ10. 688 b1 Fr. κοιλία Ζιβ17. 507 b16, 22. Ζμγ14. 674 a25. πενταδακτύλους ἔχει τοὺς προσθίους πόδας, τοὺς δ' ὄπισθεν τετραδακτύλους Ζμδ10. 688 a6. astragalus, ὄνυξ, κέρκος Ζιβ1. 499 b25 Aub. ι44. 629 b26, 630 a1, 5. — 2. descr physiol κατὰ σκέλος βαδίζει, τὸ δρόμημα Ζιβ1. 498 b7. ι44. 629 b19. — τὸ περίττωμα, ξηρὸν ϗ ἐξικμασμένον, προΐεται σπανίως, οὐρεῖ αἴρων τὸ σκέλος, τὸ οὖρον ἔχει ὀσμήν, προΐεται τὴν φῦσαν σφόδρα δριμεῖαν, τὰ ἔσω ἀτμίδα (ὀσμὴν) ἀφίησι βαρεῖαν Ζιθ5. 594 b21-27. — ἐν τῇ βρώσει χαλεπώτατος, τῇ βρώσει χρῆται λάβρως, vescuntur alternis diebus, rari in potu Ζι44. 629 b8. θ5. 594 b18-21. — de sexu, catulis. ὁ ἄρρην λέων Ζζ31. 579 b11. Ζμβ14. 658 a31. ἡ λέαινα Ζιβ1. 500 a29. ζ31. 579 b11. σκύμνος, πρεσβῦται Ζγγ1. 750 a33. Ζι44. 629 b28. — vita longa Ζι44. 629 b30. — σπάνιοί εἰσιν, οὐκ ἀγελαῖοι Ζζ31. 579 b3, 5. 18. 571 b29. in Europa inter Acheloum et Nessum, in Syria Ζιθ28. 606 b15 Aub. ζ31. 579 b7, 9. — 3. coitus, partus. ὀχεύει ὄπισθεν, συνιόντες πυγηδόν Ζζ31. 579 a31. ε2. 539 b22. de leaenarum fetu et catulis, γεννᾷ τυφλά, ἀδιάρθρωτα σχεδόν, fabula de emissione uteri (Herodot III 108) Ζγγ1. 750 a32. 10. 760 b23. β6. 742 a9. δ6. 774 b15, 14. Ζζ31. 579 b2. cf Rose libr ord 209. οὐ πολύτεκνον πι14. 892 b1. τίκτει καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτόν, οὐ πᾶσαν ὥραν· τοῦ ἔαρος, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δύο, τὰ μέντοι πλεῖστα ἕξ, ἐνίοτε ϗ ἕν· πάνυ μικρὰ οὕτως ὥστε δίμηνα ὄντα μόλις βαδίζειν Ζζ31. 579 a33, 32, b1, 8. τίκτει βλέποντα f 265. 1526 b6, 8, 2. πάθος τῆς ἀγονίας τῆς ὑστέρον Ζγγ1. 750 a31. — 4. mores. Ζι44. 629 b10 sq. ἐλευθέριος, ἀνδρεῖος, εὐγενής Ζια1. 488 b17. σφόδρα φιλοπαίγμων ϗ στερκτικός, οὐχ ὑπόπτης οὐδ' ὑφορώμενος, μὴ πεινῶν ϗ βεβρωκὼς πρᾳότατος, ἐν τῇ βρώσει χαλεπώτατος, χαλεποὶ περὶ τὸν καιρὸν τῆς ὀχείας Ζι44. 699 b8-11. ζ18. 571 b27. ἅπερ Ἀντισθένης ἔφη τοὺς λέοντας λέγειν δημηγορούντων τῶν δασυπόδων Πγ13. 1284 a16. ὁ λέων οὐ τῇ φωνῇ τοῦ βοὸς χαίρει Ηγ13. 1118 a20. λέοντες οὐχ ἥμεροι πι45. 895 b26. ἀνδρεῖος, φιλόθηρος, μεγαλόψυχος, eius natura similis ingenio generis masculini φ1. 805 b25. 2. 806 b9. 3. 807 a18. 6. 810 b5, 811 a15, 21, 33, 812 a16, b6, 24, 33, 36, 813 a14. 5. 809 b14-36. βαρύφωνος φ3. 807 a18. πολέμιοι λέων ϗ θώς Ζι1. 610 a13. 44. 630 a11. alia f 266. 1526 b13. 241. 1523 a8. — 5. leonem maxume ignis terret Ζι44. 629 b21. τὸ παρδαλιαγχές, τὸ λεοντοφόνον, διαφθείρει τοὺς λέοντας Ζι6. 612 a9. θ146. 845 a29, 33. — ex omni leonis vulnere ater profluit sanguis Ζι44. 630 a5. — 6. dist γένη λεόντων δύο. τὸ μὲν στρογγυλώτερον ϗ οὐλοτριχώτερον δειλότερον, τὸ δὲ μακρότερον ϗ εὐθύτριχον ἀνδρειότερον Ζι44. 629 b33-35. cf S Theophr III 62. fort Leo persicus vel barbarus et Leo Goegartensis. — (Felis leo *L* C II 480. M 318. KaZι 17, 72. Su 45, 17. AZι I 72, 29.)

λεώς. δεῦρ' ἴτε πάντες λεῴ, κήρυγμα Θησέως f 346. 1536 a27.

Λεωφάνης Ζγδ1. 765 a25 (cf Hippocr ed Littré I 348. Κλεοφάνης Plut plac phil 5, 7).

λεωφόρος. τὰς λεωφόρους μὴ βαδίζειν (Pythag), i e ταῖς τῶν πολλῶν γνώμαις μὴ ἕπεσθαι f 192. 1512 b7.

λήγειν. αἱ ἀκτῖνες, αἱ τῶν ἀκτίνων ἀνακλάσεις λήγουσιν μα3. 340 a31. 12. 348 a16. σεισμὸς οὐ πρότερον ἔληξε μβ8. 366 b32. ληγούσης τῆς ὥρας ἐνίοτε ϗ ἡ φιλία λήγει Ηθ5. 1157 a8, 9. τῆς ἡλικίας ληγούσης Ζγα19. 727 a9. Ζγγ1. 750 a35. λήγοντος τοῦ χειμῶνος, τοῦ θέρους Ζιε12. 544 a16. 28. 555 b30. — ἐπὶ Σωκράτους τὸ ζητεῖν τὰ περὶ φύσεως ἔληξε

Ζμα1. 642 a29. — ἀλλάσσοντα διαμπερὲς οὐδαμὰ λήγει (Emp 73) Φθ1. 251 a2.

Λήδα. Λήδας κοῦροι f 625. 1583 b16.

λήθαργος υ3. 457 a3.

λήθη, ἀποβολὴ ἐπιστήμης τη3. 153 b27. λήθη δι' ἀμέλειαν γίγνεται, ὀλιγωρίας σημεῖόν ἐστιν Ρβ2. 1379 b36. δρᾶν τι διὰ λήθην Ηε10. 1135 b31. λήθην καταχεῖσθαι τοῦ πληγέντος ὑπὸ ὕδρου f 327. 1532 b20. ἐξ ὑγείας εἰς νόσον ὁδεύοντας λήθην ἴσχειν τινὰς ϗ αὐτῶν τῶν γραμμάτων f 35. 1480 b11.

ληίζεσθαι, coni κλέπτειν ρ12. 1430 b16. πκθ4. 950 b14.

λήιον. αἱ κύνες ὅταν ἑλμινθιῶσιν ἐσθίουσι τοῦ σίτου τὸ λήιον Ζιι6. 612 a32.

λήκυθος ἡ καλλίστη, δῶρον παιδικόν Ηδ5. 1123 a14.

λήμη. ὀφθαλμὸς λήμην ποιεῖ Ζικ1. 633 b20. cf Ideler Met II 415. — τὴν Αἴγιναν ἀφελεῖν, τὴν λήμην τοῦ Πειραιέως Ργ10. 1411 a15.

λῆμμα. κινδύνους ὑπομένειν ἕνεκα τοῦ λήμματος Ηδ3. 1122 a10. ζητεῖν λήμματα, ἀρχαὶ ἀφ' ὧν λήμματα Πζ7. 1321 a41. 4. 1318 b16. ε8. 1309 a21. β10. 1272 a41. διαλογίζονται αἱ ἀρχαὶ τά τε λήμματα ϗ τὰς γεγενημένας δαπάνας f 407. 1546 a27. ὅσοις τὰ ἀδικήματα λήμματα, αἱ δὲ ζημίαι ὀνείδη μόνον Ρα12. 1372 b2. — logice λήμματα τοῦ συλλογισμοῦ, syn προτάσεις, ἐρωτήματα τθ1. 156 a21 (cf ἀξίωμα). ι33. 183 a15. ἐκ τῶν οἰκείων τῇ γεωμετρίᾳ λημμάτων τα1. 101 a14.

Λῆμνος. ἐν Λήμνῳ Ζιγ20. 522 a12, 18. — Λήμνιος Ἀπολλόδωρος Πα11. 1259 a1, Ἀντίλοχος f 65. 1486 b28.

Λήναια. Ληναίων βασιλεὺς προέστηκε f 385. 1542 a17.

λῆξις. Λάχεσις, εἰς πάντα γὰρ ἡ κατὰ φύσιν μένει λῆξις κ7. 401 b20. αἱ λήξεις τῶν κλήρων ἐν τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ f 396. 1544 a2.

ληπτικός Ηδ2. 1120 b15. 3. 1121 a32. ληπτικαὶ κινήσεις, opp ἐκκριτικαί Φη2. 243 b14, 27.

λῆρος εἶναι δοκεῖ τὸ νόμισμα, φύσει δ' οὐθέν Πα9. 1257 b10.

ληρῶδες ϗ κενόν Ργ13. 1414 b16. μῦθος ληρώδης Ζιζ31. 579 b3.

Ληστάδαι, κώμη τις τῶν Ναξίων f 517. 1562 b15.

ληστεία. ἀπὸ ληστείας ζῆν Πα8. 1256 a36.

λῃστής, εἶδός τι ἀνελευθερίας Ηδ3. 1122 a7, ἀδικίας Ηε10. 1134 a19. οἱ λῃσταὶ αὑτοὺς ποριστὰς καλοῦσιν Ργ2. 1405 a25.

λῃστικὰ ἔθνη Πθ4. 1338 b23.

λῃστρικὸς βίος Πα8. 1256 b1.

Λητὼ ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον Ζιζ35. 580 a17. — Λητῷον ἐν Δήλῳ ηεα1. 1214 a2.

λῆψις. λήψεις, opp ἀποβολαί τγ2. 117 b4 sqq. λῆψις οἴνου τι22. 178 b16. ἡ τοῦ παιδίου λῆψις πο18. 1455 b30. λῆψις χρημάτων ϗ δόσις Ηβ7. 1107 b8. δ1. 1119 b25. 2. 1120 b28. 3. 1121 a11. 10. 1125 b6. τὰς λήψεις τῶν ἀγαθῶν, τὰς τῶν κακῶν ἀποβολάς Ρα6. 1362 a35. λήψεις ἀνελεύθεροι Ηδ3. 1122 a13. ἐν τῇ λήψει ἐλλείπειν, ἐν τῇ προέσει ὑπερβάλλειν Ηβ7. 1107 b13. λήψεις τῶν ἕξεων, opp ἀποβολαί Φη3. 245 b8, 23, 246 b13, 247 a5. Μδ10. 1018 a34. ι5. 1055 a37. λῆψις ἐναντιότητος, opp ἀπαλλαγή Φε5. 229 a25. λῆψις μνήμης, dist ἀνάληψις μν2. 451 a21, 20. — αἱ καμπαὶ τῶν δακτύλων καλῶς ἔχουσι πρὸς τὰς λήψεις ϗ πιέσεις Ζμδ10. 687 b10. σχολαίως ποιεῖσθαι τὴν λῆψιν Ζμδ11. 691 b21. ῥύγχος γλαφυρὸν πρὸς τὰς λήψεις τῶν ζῳδαρίων Ζμγ1. 662 b9. — logice λῆψις θατέρου μορίου τῆς ἀντιφάσεως Αα1. 24 a23. λῆψις τοῦ φαινομένου ϗ ἐνδόξου Αα1. 24 b11, τῶν ὅρων Αβ11. 61 a26. — λῆψις, accessio febris, πα55. 866 a26. 56. 866 a33.

λίαν, c adiectivis et adverbiis, λίαν ἁπλοῦν, λίαν ἁπλῶς, λίαν μικρός, λίαν ἀρχαίως al μα3. 339 b34. 13. 350 b8. β7. 365 a26. Ηα10. 1099 b24. ι4. 1166 b27. κ6. 1176 b33. 10. 1181 a13. Πη4. 1326 a27, 30, 37, b6. 11. 1330 b33 al. λίαν ἐστὶν ὑπὲρ ἡμᾶς τὸ λεγόμενον· λίαν ἐστὶ παρὰ τὴν αἴσθησιν Ζγα17. 723 a22. β8. 747 b9. οὐ λίαν ψεκτός, οὐ λίαν ἄπορον al Ηδ13. 1127 b12. 6. 1123 a33. Πζ5. 1320 a33. οἱ λίαν ἐμπειρικῶς ἔχοντες Ζγβ6. 742 a17. c verbis λίαν μωραίνειν Ηη6. 1148 b1. c substantivis ἡ λίαν ἔλλειψις Ηδ13. 1127 b29, cf similia Ηγ14. 1118 b20. δ13. 1127 b30. non raro postponitur ταπεινοὶ λίαν, πόρρω λίαν, ἐγγὺς λίαν al Πδ11. 1295 b19, 10. 6. 1293 a13. β9. 1270 a17. η4. 1326 b3. 6. 1327 a34. 16. 1335 b7. μγ6. 377 b30. Ζγβ8. 748 a8. γ1. 750 a10 al. αὐξάνειν λίαν, ἀπορεῖν λίαν Πε8. 1308 b12. 7. 1306 b36. et praepositum et postpositum λίαν interdum interiectis aliquot verbis a suo nomine disiungitur, ἀλλὰ λίαν τὸ λέγειν οὕτω πόρρωθέν ἐστιν ἅπτεσθαι τῆς αἰτίας Ζγδ1. 765 b4, cf Ζπ11. 710 b27. Φθ3. 253 b29. μα13. 350 b8, ὅσα μὴ γεώδη τὴν φύσιν ἔχει λίαν Ζγβ6. 743 b13. cf μβ9. 369 b27. αν3. 471 b16. Vahlen Poet IV 433 ad πο26. 1461 b28.

λίβανος ϗ πάντα τὰ δάκρυα λεγόμενα γῆς εἰσί μδ10. 389 a14. Lob Phryn 187. (lacrima Boswelliae turiferae *Boxb* Fraas 87, Boswelliae papyriferae Meyer bot Erläut zu Strabo 139.)

Λίβανος. τοῦ Λιβάνου ὄρους σ973 a15. f 238. 1521 b8.

λιβανωτὸς τηκτὸν ϗ φλογιστόν μδ9. 387 b26. ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα ψύξει ἐστίν, οἷον λιβανωτός μδ10. 388 b20. ἀλείφουσι (τῆς μήτρας μέρος τι) ἐλαίῳ κεδρίνῳ ἢ ψιμυθίῳ ἢ λιβανωτῷ, διέντες ἐλαίῳ Ζιη3. 583 a24. τὸ σῦκον παντὸς λιβανωτοῦ κρεῖττον εἰς θυμιάματος σκευασίαν f 218. 1518 a31. — Ἀντισθένης Κηφισόδοτον τὸν λεπτὸν λιβανωτῷ εἴκασεν Ργ4. 1407 a9. (Amyris kafal *Forsk*, Boswellia serrata *Boxb* cf Meyer bot Erläut zu Strabo 130-140.)

λιβόνοτος μεταξὺ λιβὸς ϗ νότου κ4. 394 b34.

λιβοφοίνιξ, i q λιβόνοτος κ4. 394 b34.

Λιβύη μα13. 350 b11. 14. 352 b32. Μγ5. 1010 b11. κ3. 393 b22. θ133. 844 a3. ἀμμώδης ϗ ἄνικμος πιβ3. 906 b19. ἡ ἄνυδρος Λιβύη f 99. 1494 a20. eius venti μβ3. 358 b3. πκς16. 942 a7, 13. 49. 945 b35. ὕδωρ ὀρυκτὸν παρὰ τὴν θάλατταν πκγ21. 933 b33. ἅλες ὀρυκτοί θ134. 844 a6. ἄμπελος μαινομένη θ161. 846 a38. πρόβατα πι47. 896 a26. animalia Libyae Ζιθ28. 606 a6, 18, b9, 19. 29. 607 a22. ι15. 616 b5. Ζμβ9. 655 a9. f 321-323. 1532 a41. ἀεὶ Λιβύη φέρει τι καινόν Ζιθ28. 606 b20. Ζγβ7. 746 b7, 8 (cf παροιμία). Libyae fines κ3. 393 b31, 394 a2. λὶψ ἀπὸ Λιβύης σ973 b11. f 238. 1521 b33. ἡ ἔξω Λιβύης θάλαττα ἡ νοτία μβ5. 363 a5. πλέοντες παρὰ τὴν Λιβύην Ζιι12. 615 b4. — Λίβυς. τῶν ἄνω Λιβύων τισὶ κοιναὶ αἱ γυναῖκες Πβ3. 1262 a20. Λίβυες τιμήσαντες Βάττον f 485. 1557 a34. τὸ τοῦ Λίβυος ἀπόφθεγμα σα6. 1345 a2, 4. — Λιβυκὸς στρουθὸς Ζμβ14. 658 a13. δ12. 695 a17. Ζγγ1. 749 b17. Λιβυκοὶ ϗ Αἰσώπειοι λόγοι Ρβ20. 1393 a30.

λιβυός. πολέμιοι κελεὸς ϗ λιβυός (v l λιβιός, λεβιός, κίβιος, κήβιος) Ζιι1. 609 a20. avis ignota cf Su 162, 166. AZι I 101, 71.

Λίγεια, μία τῶν Σειρήνων θ103. 839 a33.

λιγνὺς ἡ τοῦ πίονος θυμίασις, ἡ δὲ λιπαροῦ κνίσσα· πίττης ἡ θυμίασις λιγνύς μδ9. 387 b6, 388 a4. καπνώδης ἡ λιγνύς μγ4. 374 a26, cf a24.

λιγυρός. αἱ ἀκανθίδες φωνὴν λιγυρὰν ἔχουσιν Ζιι17. 616 b31.

φωναὶ λιγυρώτεραι ακ804 a29. τῆς φωνῆς τὸ λιγυρὸν ἔν τίνι ἐστίν ακ804 a21-32.

Λίγυς. Λίγυες θ92. 837 b24. δεινοὶ σφενδονᾶν θ90. 837 b16. Λίγυες οἱ καλούμενοι ἑπτάπλευροι Ζια15. 493 b15. — ἡ Λιγυστικὴ μα13. 351 a16. β8. 368 b32. θ89. 837 b8.

λιθάζειν. κοπιαρώτερον τῷ βραχίονι διὰ κενῆς ῥίπτειν ἢ λιθάζοντα πε8. 881 b1.

λιθαργύρινος. τὰ λιθαργύρινα φαίνεται ἀργυρᾶ τι1. 164 b23.

λιθιᾷ τῶν ζῴων οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἄνθρωπος πι43. 895 a37.

λιθίδια μείζονα πκγ29. 934 b22.

λίθινος ὀφθαλμός, λιθίνη χείρ, αὐλοὶ λίθινοι, ὁμωνύμως μδ12. 390 a13. ψβ1. 412 b21. Πα2. 1253 a22. Ζμα1. 641 a2.

λιθοκέφαλα ὡς χρέμυς f 278. 1528 a2.

λίθος, γένος τῶν ὀρυκτῶν μγ6. 378 a25. γῆς ἐστὶ μᾶλλον μδ7. 383 b20. ὁ λίθος ἄκαυστον, ἄκαμπτον, ἀπίεστον, ἄνελκτον, ἀνήλατον, θραυστόν, οὐ κατακτόν, ἄχυμον, ἄοσμον μδ9. 385 b29, 386 a10, b10, 15, 19, 387 b18. αι5. 443 a15. ὑπὸ τίνων πήγνυνται λίθοι πκδ11. 937 a11. λίθων γένη μδ10. 389 a18. 8. 385 a9. ἐκ λίθων (συντριβομένων) ἐκλάμπει πῦρ Ζιγ7. 516 b11. ἐν Κύπρῳ οὗ ἡ χαλκῖτις λίθος καίεται Ζιε19. 552 b10. cf θ115. 841 a29. λίθος ὃς γίνεται χρήσιμος πρὸς τὰς τοῦ χρυσοῦ βασάνους Ζιθ12. 597 b2. εἰσί τινες λίθοι, οἳ τοῦ ὕδατος ὑπερνήχονται φτβ2. 823 a41. — ὁ λίθος φύσει κάτω φερόμενος οὐκ ἐθίζεται ἄνω φέρεσθαι Ηβ1. 1103 a20. ηεβ2. 1220 b4. ημα6. 1186 a5. Αδ11. 95 a1. τὰ ἐκφυόμενα τοὺς λίθους διαιρεῖ Φθ3. 253 b16. λίθων γένη τινὰ ταῖς ῥίζαις τῶν φυτῶν ὑποβάλλουσι ζ6. 470 a33. λίθος ἀλούμενος φρίττειν ποιεῖ πζ5. 886 b11. — λίθος ἔπεσεν ἐκ τοῦ ἀέρος μα7. 344 b32. — ἐν σεισμοῖς ἐπιπολάζει πλῆθος λίθων μβ8. 369 b29. τὸν λίθον (magnetem) ψυχὴν ἔχειν ψα2. 405 a20. cf ἡ λίθος Φθ10. 267 a2. λίθος Πάριος θ134. 844 a15. εὐτυχεῖς εἶναι τοὺς λίθους ἐξ ὧν οἱ βωμοί (Protarch) Φβ6. 197 b10. Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιοῦνται f 377. 1540 b29, 34. 374. 1540 b1. λίθος σώφρων καλούμενος θ167. 846 b26. — λίθος in vesica aegrotorum Ζιγ15. 519 b19. — λίθος in capite piscium Ζιθ19. 601 b30 Aub. f 307. 1530 a26.

λιθοτομίαν Κάδμος ὁ Φοίνιξ ἐξεῦρε f 459. 1553 b25.

λιθοῦν. ἄκανθαι σκληραὶ ϗ λελιθωμέναι Ζγε3. 783 a28. ἀγγεῖα ἐλελίθωτο θ52. 834 a30. τὰ μυθευόμενα λιθοῦσθαι Ζμα1. 641 a21. — λιθοῦται impersonaliter videtur usurpatum esse (i q λίθοι γίνονται) πκδ11. 937 a17.

λιθουργός, coni ἀνδριαντοποιός Ηζ7. 1141 a10.

λιθώδεις ϗ ἀργιλώδεις συστάσεις τῶν ὀρῶν μα14. 352 b10. σκληρότερα ϗ λιθωδέστερα Ζγε3. 783 a31. τόποι τραχεῖς ϗ λιθώδεις Ζιθ2. 590 b23.

λίκνον. σεισμοῦ γενομένου ἐπιπολάζει πλῆθος λίθων, ὥσπερ τῶν ἐν τοῖς λίκνοις ἀναβραττομένων μβ8. 368 b29 (cf Lob Path II 371 ad I 110).

Λικύμνιος διθυραμβοποιός Ργ12. 1413 b13. Λικύμνιος ἐν τῇ τέχνῃ Ργ13. 1414 b17. 2. 1405 b7.

λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι (Hom Λ 574) Ργ11. 1412 a1.

λιμήν. λιμένες ϗ ἐπίνεια Πη6. 1327 a33. λιμένες τῶν Συρακουσίων ρ9. 1429 b20. ἐν τῷ Ἀθηναίων λιμένι Ζιζ15. 569 b26. λιμένων φύλακες Πζ8. 1321 b26. — λιμένας εἰς Ἀχαιοὺς (incerti poetae) Ργ6. 1407 b34.

λιμνάζειν. τὸ ἐναπολειφθὲν ϗ λιμνάσαν ὕδωρ μα14. 352 b35. ὅσοι ποταμοὶ λιμνάζουσιν εἰς ἕλη ἢ ὅσα ἕλη λιμνάζονται πκε2. 938 a3, 4. ὕδωρ ἐν τῷ ὁμαλῷ λιμνάζει, opp εἰς τὸ κάταντες θᾶττον ῥεῖ πκς36. 944 b9. τόποι λιμνάζοντες μα3. 340 b37. μόριον τῆς φλεβὸς ἐν ᾧ λιμνάζει τὸ αἷμα Ζιγ3. 513 b4. — λιμνάζειν impersonaliter videtur usurpatum esse μα14. 351 b8, 352 a5, 14. β2. 356 a7.

λιμναῖος. τὰ λιμναῖα, sc ζῷα Ζιθ3. 593 b24. referuntur inter τὰ ἔνυδρα Ζια1. 487 a27. τὰ λιμναῖα ὄρνεα Ζγγ1. 751 b12. Ζιζ8. 564 a13. θ12. 597 b20. φ6. 810 a24. τῶν ἰχθύων οἱ λιμναῖοι ϗ οἱ ποτάμιοι Ζιζ14. 568 a11. θ20. 602 b20. 30. 607 b34. — τὸ λιμναῖον, sc ὕδωρ f 207. 1515 b25.

λιμνασία πκε2. 938 a7.

λίμνη. ἡ ὑπὸ τὸν Καύκασον λίμνη, λίμναι μεγάλαι ἐν τῷ Καυκάσῳ μα13. 351 a8, 350 a31, 35. προσοικεῖν λίμνας Πα8. 1256 a36. αἱ ἐγχέλυς μεταβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἐγχελυῶνας ἐκ τῶν λιμνῶν Ζιθ2. 592 a16. κεστρέων τι γένος ἐν τῇ λίμνῃ τῇ ἐν Σιφαῖς Ζμδ1. 696 a5. Ζπ7. 708 a4. ἐγχύσεως γενομένης ἐγένοντο λίμναι ϗ χέρσος μα14. 352 b34. λίμναι τελματώδεις, διαμένουσαι Ζιζ16. 570 a8, 11. προλιμνάδες τῶν ποταμῶν ϗ τῶν λιμνῶν Ζιζ14. 568 a20. ὅταν ἡ λίμνη ξηρὰ γένηται πκγ34. 935 a18. λίμναι, dist θάλαττα πκγ6. 932 a27. 33. 935 a9.

λιμνίον ἔχον ὅσον ἀσπίδος τὸ περίμετρον θ112. 840 b33.

λιμνοθάλαττα. ἐν ταῖς λιμνοθαλάτταις ϗ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ποταμῶν Ζγγ11. 761 b7. Ζιθ13. 598 a20.

λιμνόστρεα. referuntur inter τὰ τραχυόστρακα ϗ παχυχειλῆ, τὰ ὀστρακηρὰ Ζιδ4. 528 a23, 29. Ζγγ11. 763 a30. τὰ λιμνόστρεα καλούμενα, ὅπου ἂν βόρβορος ᾖ, ἐνταῦθα συνίσταται πρῶτον αὐτῶν ἡ ἀρχή· οἱ πιννοτῆραι ἐν τοῖς λιμνοστρέοις Ζιε15. 547 b11, 29. Ζγγ11. 763 a30. ἔχει τὰ ᾠὰ τοῦ ἔαρος Ζγγ11. 763 b12. (lemnostrea Thomae. cf C II 439. S I 315. Limnaceae Ferussac, minus recte. fort Ostrea edulis, ὄστρεα, Pectunculus pilosus, Spondylus gadaeropus AZγ 37. AZι I 179, 26. Ostrea cochlear Mr 234.)

λιμνώδης. τὰ τελματιαῖα ϗ ὅσα λιμνώδη μβ1. 353 b24. — ὁ Πόντος ἐστὶ λιμνώδης διὰ τὸ πολλοὺς ποταμοὺς εἰς αὐτὸν ῥεῖν πκγ6. 932 a28.

λινόζωστις, βοτάνη φτβ6. 827 a2. (de accentu Lob Par 450. Mercurialis annua *L* Fraas 91. Langk Bot der spät Griech p 15, 7).

λίνον. ὁ σῖτος ϗ τὸ λίνον μεταβάλλονται εἰς ἕτερον εἶδος φτα7. 821 a31. (cf Nicol Damasc ed Meyer 101, Albert Magn ed Jessen 94. Oribas I 556.) — οὐ λίνον λίνῳ συνάπτειν Φγ6. 207 a17, cf παροιμία. — τὰ ἀπὸ λίνων ξυόμενα Ζγε3. 783 a10. (Linum usitatissimum *L.*)

λινοῦς. σφαῖρα λινῆ Ζιι13. 616 a6.

Λιπάρα νῆσος θ34. 832 b29. 37. 833 a12. 38. 833 a15. κ4. 395 b21. μία τῶν Αἰόλου καλουμένων θ101. 838 b31 (cf Fuhr Pytheas p 20, 25). — ἡ Λιπαραίων πόλις μβ8. 367 a6.

λιπαρόμματοι ϗ γλαφυροὶ ϗ λευκόχροοι φ3. 808 a34.

λιπαρός. τῶν ὑγρῶν τὸ λιπαρὸν κοινὸν ἀέρος ϗ πυρός, οὔτε γῆς οὔτε ὕδατος ἀλλὰ πνεύματος, τὰ λιπαρὰ ἄσηπτα· αἴτιον δ' ὅτι ἀέρος, τὸ λιπαρὸν θερμόν, οὐκ εὐξήραντον, κοῦφόν ἐστι ϗ ἐπιπολάζει ἐν τοῖς ὑγροῖς Ζμβ5. 651 a24. 9. 672 a8, 21. cf δ11. 690 b31. Ζγβ2. 735 b25. ε3. 782 b4. μκ5. 466 a24. ἡ θάλαττα ἧττον σβέννυσι τὸ πῦρ διὰ τὸ λιπαρωτέρα εἶναι πκγ15. 933 a19. Sch Theophr IV 633. ἔχει τινὰ γλισχρότητα τὸ λιπαρόν Ζγβ6. 743 b15. — ὀσμὴ λιπαρὰ ψβ9. 421 a30. αι5. 443 b10. ὁ λιπαρὸς τοῦ γλυκέος ἐστὶ χυμός αι4. 442 a17, 23. ψβ10. 422 b12. ἐν τῷ ζῴῳ τὸ λιπαρὸν γλυκύ μκ5. 467 a4. λιπαρόν, dist πῖον αι2. 438 a21. μδ9. 387 b6, 388 a8. χ1. 791 b23. πκα13. 928 b4. αὐχμηρόν Ζιγ17. 520 a27. cf Ζμβ6. 651 b28. — τὸ διηθούμενον τῆς αἱματώδους τροφῆς λιπαρόν Ζμδ3. 677 b26. τὰ ἀκρωτήρια τοῦ τῶν ἀρρένων σώματος λιπαρώτερα φ2.

806 b33. ἡ μελανία τοῦ κέρατος καλὴ ϗ λιπαρά Ζι45. 630 a35.

λιπαρότης. ἡ λιπαρότης ϗ τὸ πῖον τοῦ μυελοῦ Ζμβ7. 652 a29. ἡ λιπαρότης ϗ ἡ γλισχρότης τῶν φυτῶν μκ6. 467 a8. ἐν γάλακτι λιπαρότης ἐλαιώδης Ζιγ20. 522 a21.

λίπος. τὸ ἄναιμον ζῷον οὔτε λίπος οὔτε γλυκὺ ἔχει μκ5. 467 a3. ἡ θάλαττα ἔχει ἐν αὐτῇ λίπος πκγ38. 935 b20.

λιπότης, i q λίπος φτβ2. 823 b15.

λιποψυχεῖν (v l λειποψυχεῖν). οἱ σφόδρα (ἰσχυρῶς) λιποψυχήσαντες ϗ δόξαντες τεθνάναι υ3. 456 b15, 12.

λιποψυχία (v l λειποψυχία). def ἀδυναμία αἰσθήσεων υ3. 455 b5, 6.

λίσσωμα. τοῦ κρανίου κορυφὴ καλεῖται τὸ μέσον λίσσωμα τῶν τριχῶν Ζια7. 491 b6.

λίσσωσις. γίνονταί τινες δικόρυφοι, οὐ τῷ ὀστῷ ἀλλὰ τῇ τῶν τριχῶν λισσώσει Ζια7. 491 b8.

λιτὸς λόγος, syn ἁπλοῦς, opp ποικίλος Ργ16. 1416 b25.

λίτρα πόσον δύναται f 436. 1550 a12. 467. 1554 b44, 1555 a7. ζημιοῦν πεντήκοντα λίτρας f 436. 1550 a11, 14.

λίτρον (v l νίτρον). ἅλες μᾶλλον λίτρου ὀσμώδεις αι5. 443 a13. cf Plat Tim 65D, 60D. v νίτρον.

λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες (Emp 343) αν7. 473 b9.

λιχανός. ἐὰν τὴν λιχανὸν ἤ τινα ἄλλον φθόγγον κινήσῃ πιθ20. 919 a17.

λιχνεία τῆς φύσεως (τῶν ὄφεων) Ζμβ17. 660 b9.

λίχνος. λίχνον ζῷον ἡ τενθρηδών Ζι43. 629 a33. οἱ ὄφεις λιχνότατοι τῶν ζῴων εἰσίν Ζιθ4. 594 a6. cf Langk Ζμ 691 a9 et Thurot obs crit p 1 adn.

Λίψ μβ6. 363 b19, 23, 364 a16, ὑγρός μβ6. 364 b18, 25. πκς26. 942 b25. λίβες περὶ τὴν μετοπωρινὴν μάλιστα πνέουσιν μβ6. 364 b2. λὶψ ἀπὸ τῆς χειμερινῆς δύσεως κ4. 394 b27. ὄνομα ἔχει ἀπὸ Λιβύης σ973 b11. f 238. 1521 b33.

λοβός. 1. ὠτὸς μέρος τὸ μὲν ἀνώνυμον, τὸ δὲ λοβός Ζια11. 492 a15. cf Rufus p 26: λοβὸς δὲ τὸ ἐκκρεμές, ὅπερ ϗ μόνον Ἀριστοτέλης φησὶ τοῦ ὠτὸς ὀνομάζεσθαι, τὰ δ' ἄλλα ἀνώνυμα εἶναι. — 2. ἥπατος λοβοί. cf Plat Tim 71C. ὁ καλλιώνυμος ἐπὶ τοῦ λοβοῦ τοῦ δεξιοῦ καθημένην ἔχει χολὴν πολλήν f 298. 1529 b10.

λογίζεσθαι. 1. numerare, computare τι1. 165 a10. μβ5. 362 b24. οβ1348 a23. — 2. ζητεῖν ϗ λογίζεσθαι Ηζ10. 1142 b2, 15. τὸ βουλεύεσθαι ϗ λογίζεσθαι ταὐτόν Ηζ2. 1139 a12. 5. 1140 a30, 26. διὰ πολλῶν συνορᾶν ϗ λογίζεσθαι πόρρωθεν Ρα2. 1357 a4. λογίζεσθαι ἐπ' ἀμφότερα τζ6. 145 b18. μὴ λογιζόμενος τὸ ἀδύνατον εἶναι Μθ4. 1047 b7. τὸ λογίζεσθαι πότερον ἴδιον τοῦ λογιστικοῦ τε8. 138 a4.

λογικός, cf Wz II 353. προτάσεις λογικαί, dist ἠθικαί, φυσικαί τα14. 105 b20-29. λογικὰ προβλήματα, πρὸς ἃ λόγοι γένοιντ' ἂν συχνοὶ ϗ καλοί τε1. 129 a17, 30, 21. λογικὸς λόγος ὁ ἐκ ψευδῶν ἐνδόξων δέ (syn διαλεκτικός) τθ12. 162 b27. πρὸς τὰς λογικὰς δυσχερείας, συκοφαντίας Μγ3. 1005 b22 Bz. ν1. 1087 b20. ηεβ3. 1221 b7. ἔχει δ' ἀπορίαν λογικήν Φγ3. 202 a22. λογικὸς συλλογισμός, opp ἀπόδειξις Αδ8. 93 a15 Wz (aliter ὁ λογικὸς συλλογισμὸς opponitur τῷ ῥητορικῷ συλλογισμῷ, i e τῷ ἐνθυμήματι Ρα1. 1355 a13). ἀπόδειξις λογικὴ Μν1. 1087 b21. λέγω λογικὴν ἀπόδειξιν διὰ τοῦτο, ὅτι ὅσῳ καθόλου μᾶλλον, πορρωτέρω τῶν οἰκείων ἐστὶν ἀρχῶν Ζγβ8. 747 b28, 748 a7-11. τῶν εἰρημένων ἔνια λογικά ἐστιν Αγ24. 86 a22. sed ϗ διὰ λογικωτέρων ϗ ἀκριβεστέρων λόγων (i e ex eiusmodi rationibus, quae accuratius ex ipso λόγῳ, ex notione idearum petitae sunt, cf λόγος II 1 f) ἔστι πολλὰ συναγαγεῖν Μμ5. 1080 a10 Bz. ἑτέρας διατριβῆς ϗ τὰ πολλὰ λογικωτέρας ηεα8. 1217 b17. — ἀρεταὶ λογικαί (cf λόγος III), opp ἠθικαί, syn διανοητικαί Ηβ7. 1108 b9. — τοῦ λογικοῦ ζῴου τὸ μέν ἐστι θεός, τὸ δ' ἄνθρωπος, τὸ δὲ οἷον Πυθαγόρας f 187. 1511 a43. — λογικῶς θεωρεῖν, opp ἐκ τῶν κειμένων Αγ32. 88 a19, 30. λογικῶς ἐπισκοπεῖν, opp λόγοι οἰκεῖοι· λογικῶς σκοπεῖσθαι, σκοπεῖν, opp φυσικῶς Φγ5. 204 b4, 10. Γα2. 316 a11. λογικῶς ζητεῖν Μλ1. 1069 a28. εἰπεῖν τι λογικῶς Μζ4. 1029 b13, 1030 a25. 17. 1041 a28. λογικῶς ϗ κενῶς ηεα8. 1217 b21. — λογικώτερον δ' ἔστιν ἐπιχειρεῖν ϗ ὧδε Οα7. 275 b12.

λόγιον. τὰ ἀπὸ σημείων ϗ λογίων Ρβ5. 1383 b6.

λόγιος περὶ τὴν ὅλην φύσιν Πβ8. 1267 b28. οἱ λόγιοι τῶν ἐκεῖ κατοικούντων Πη10. 1329 b8.

λογισμός 1. cf λογίζεσθαι 1. λογισμοί, coni γεωμετρία, ἰατρική Αγ32. 88 b12. ἀρχὴ ἡ ληψομένη λογισμὸν ϗ προσευθυνοῦσα Πζ8. 1322 b9. — 2. cf λογίζεσθαι 2. ἡ ἀπορία ἰσότης ἐναντίων λογισμῶν τζ6. 145 b2, 17. ὁ λογισμὸς ἐπιδέχεται τὸ ψεῦδος Αδ19. 100 b7. τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ζῇ ϗ τέχνῃ ϗ λογισμοῖς ΜΑ1. 980 b28 Bz, reliqua praeter hominem animalia οὐκ ἔχουσι λογισμόν, νόησιν, διάνοιαν ψβ3. 415 a8. γ10. 433 a12, b29. εὔβουλος ὁ τοῦ ἀρίστου στοχαστικὸς κατὰ τὸν λογισμόν Ηζ8. 1141 b14. τὰ προφανῆ κἂν ἐκ λογισμοῦ ϗ λόγου τις προέλοιτο Ηγ11. 1117 a21. πράττεται διὰ λογισμὸν τὰ δοκοῦντα συμφέρειν Ρα10. 1369 b7. ἀρχὴ τοῦ λογισμοῦ, dist ἀρχὴ τῆς πράξεως Φβ9. 200 a23. ὁ λογισμὸς ἄρχει ὀρέξεως ηεβ1. 1220 a1. ἡ κατὰ τὴν προαίρεσιν κίνησις ϗ κατὰ τὸν λογισμόν ΜΔ5. 1015 a33. ὁ λογισμὸς ϗ ὁ νοῦς προϊοῦσιν ἐγγίνεσθαι πέφυκεν (opp θυμός, βούλησις, ἐπιθυμία) Πη15. 1334 b24. λογισμός, dist θυμός f 96. 1493 b32. 97. 1493 b37. τὰ κατὰ λογισμὸν ἢ θυμὸν ἁμαρτηθέντα Ηγ3. 1111 a34. προεγείραντες ἑαυτοὺς ϗ τὸν λογισμὸν οὐχ ἡττῶνται ὑπὸ τοῦ πάθους Ηη8. 1150 b24. οὐ χρῆται λογισμῷ τὸ πάθος Πε10. 1312 b29. ἐκκρούειν τὸν λογισμόν Ηγ15. 1119 b10. ἐξίστασθαι τοῦ λογισμοῦ ρ8. 1429 a17. κατέχειν τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιθυμίαν αρ2. 1250 a11. 5. 1250 b13.

λογισταί, coni εὔθυνοι, ἐξετασταί Πζ8. 1322 b11. ἀρχαὶ Ἀθήνησι f 406. 1546 a4, 21. 407. 1546 a26. διέφερον τῶν εὐθυνῶν f 406. 1546 a10.

λογιστήριον. λογισταὶ ϗ λογιστήρια, ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις f 406. 1546 a4.

λογιστικός. ζῷα λογιστικά ψγ11. 434 a7. φαντασία πᾶσα ἢ λογιστικὴ ἢ αἰσθητική ψγ10. 433 b29. λογιστικὴ ὄρεξις, opp ἀλόγιστος Ρα10. 1369 a2. τὸ λογιστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς, syn βουλευτικόν, dist ἐπιστημονικόν Ηζ2. 1139 a12. τὸ λογιστικὸν μόριον τῆς ψυχῆς, syn διανοητικόν ημα1. 1182 a20, 18. τὸ λογιστικὸν μέρος τῆς ψυχῆς, dist τὸ θυμικόν (θυμοειδές), τὸ ἐπιθυμητικόν (ex sententia Platonis) ψγ9. 432 a25. τδ5. 126 a8, 13. ε1. 129 a11sqq. 8. 138 a34, b2. τὸ λογιστικὸν μέρος ψυχῆς πρώτου τε8. 138 b13. cf Φδ3. 210 a30. τὸ λογιστικόν τζ9. 147 b32. τοῦ λογιστικοῦ ἀρετὴ φρόνησις τε6. 136 b11. 5. 134 a34. ζ6. 145 a29. αρ1. 1249 a31, b30. 2. 1250 a3. 3. 1250 a16. οἱ ἔχοντες λογιστικόν τε1. 128 b39.

λογογράφος. πάσχουσί τι οἱ ἀκροαταὶ ϗ ᾧ κατακόρως χρῶνται οἱ λογογράφοι Ργ7. 1408 a34. ζηλωτοὶ ὧν ἔπαινοι ϗ ἐγκώμια λέγονται ἢ ὑπὸ ποιητῶν ἢ λογογράφων Ρβ11. 1388 b22. Χαιρήμων ἀκριβὴς ὥσπερ λογογράφος Ργ12. 1413 b13.

λογοδέστερον. ἄλογον τουτὶ ϗ λογοδέστερον (v l ἀλογωδέστερον, fort λογοδεέστερον?) πν2. 481 b27.

λόγος. I vox, lingua, sermo. 1. τῷ λόγῳ χρῆται μόνος τῶν ζῴων ὁ ἄνθρωπος, τȣ̃ δὲ λόγȣ ὕλη ἡ φωνή Ζγε7. 786 b21. πια 55. 905 a21. Πα1. 1253 a9, 14 (dist φωνή a10). τὸ στόμα, ἡ γλῶττα, οἱ ὀδόντες τȣ̃ λόγȣ ἕνεκα Ζμβ16. 660 a1. 17. 660 a23. γ1. 662 a21. Ζγε8. 788 b6. ὁ ἄνευ λόγȣ ᾄδων, μέλος ἄνευ λόγȣ πιθ10. 918 a29. 27. 919 b27. ȣ̓κ ἔστι τῷ λόγῳ χρῆσθαι πρὸς τὴν αὔλησιν Πθ6. 1341 a25. ποιεῖσθαι τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ ϗ λόγῳ ϗ ἁρμονίᾳ πο1. 1447 a22. λόγος ἀνιέμενος, ἐπιτεινόμενος (Vahlen Poet IV 369 ad πο25. 1461 a23). τι7. 169 a29. ὁ ἐν τῇ φωνῇ, μετὰ φωνῆς λόγος Μγ5. 1009 a22. Κ6. 4 b35. ζητεῖ (τὸ ἄρχον) διαφορὰν εἶναι ϗ σχήμασι ϗ λόγοις ϗ τιμαῖς Πα12. 1259 b8. ὁ διὰ τῆς φωνῆς λόγος σύγκειται ἐκ τῶν γραμμάτων Ζμβ16. 660 a3, καταμετρεῖται συλλαβῇ βραχείᾳ ϗ μακρᾷ Κ6. 4 b33. λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντική, ἧς τῶν μερῶν τι σημαντικόν ἐστι κεχωρισμένον ὡς φάσις, ἀλλ᾽ ȣ̓χ ὡς κατάφασις ε4. 16 b26. cf πο20. 1457 a23 (Steinthal Gesch p 233, 247). ὁ λόγος ἐὰν μὴ δηλοῖ ȣ̓ ποιήσει τὸ ἑαυτȣ̃ ἔργον Ργ2. 1404 b2. ὁ λόγος αἴτιός ἐστι τῆς μαθήσεως ἀκȣστὸς ὤν αι1. 437 a12. ὁ ἔξω λόγος, opp ὁ ἔσω (ἐν τῇ ψυχῇ) λόγος (cf λόγος II) Αγ10. 76 b24-27 Wz. Steinthal p 187. — λόγος, opp διάνοια. ȣ̓ πρὸς τὸν λόγον ἀλλὰ πρὸς τὴν διάνοιαν ἡ ἀπάντησις αὐτῶν Μγ5. 1009 a30. cf Ρα13. 1374 b12. ϗ τῶν πεπεισμένων ϗ τῶν τȣ̀ς λόγȣς μόνον λεγόντων Μγ6. 1011 a4. Ηη5. 1147 a19. λόγȣς (verba inania, nugas) ὑποληπτέον Ηκ9. 1179 a22. ὁ Σιμωνίδȣ μακρὸς λόγος Μν3. 1091 a8 (Simonid fr 189). λόγȣ χάριν, opp ὡς ἀληθῶς Πγ9. 1280 b8, 7. κατὰ μεταφορὰν λέγεται ἔχειν κέρας ϗ λόγȣ χάριν Ζιβ1. 500 a4. λόγȣ χάριν λέγειν, opp τὰ δοκȣ̃ντα λέγειν τθ9. 160 b21. cf Μγ5. 1009 a21 Bz. 6. 1011 b2. 7. 1012 a6. Φα2. 185 a6. ἕνεκά γε τȣ̃ λόγȣ Αγ6. 74 b21. ἔστω γὰρ λόγȣ χάριν (exempli gratia) Ηζ13. 1144 a33. — 2. verbum. ἑνὶ δὴ λόγῳ Ηβ1. 1103 b21. — διπλοῖς ὀνόμασι χρῶνται, ὅταν ὁ λόγος εὐσύνθετος, οἷον τὸ χρονοτριβεῖν Ργ3. 1406 a36. — σκέψις διὰ λόγων, dist δι᾽ αὐτȣ̃ τȣ̃ πράγματος τι7. 169 a40. — 3. oratio. σύγκειται ἐκ τριῶν ὁ λόγος, ἔκ τε τȣ̃ λέγοντος ϗ περὶ ȣ̃ λέγει ϗ πρὸς ὅν Ρα3. 1358 a38. τίνα δεῖ πραγματευθῆναι περὶ τὸν λόγον Ργ1. 1403 b7. λόγȣ μέρη τίνα ἀναγκαῖα Ργ13. λόγȣς συγγράφειν ρ37. 1444 b4. οἱ γραφόμενοι λόγοι Ργ1. 1404 a18. ὡς γεγραμμένȣς λόγȣς λέγομεν ρ37. 1444 a19. λόγȣς ποιεῖσθαι πρὸς τὴν ἑτέραν στάσιν οβ1348 a36 (aliter πεποίηνται λόγον περὶ τȣ̃ ἀπείρȣ fere i q εἰρήκασι Φγ4. 203 a2). ἀποκρίνασθαι δεῖ πρὸς τὰ ἀμφίβολα διαιρȣ̃ντα λόγῳ ϗ μὴ συντόμως Ργ18. 1419 a20. πόθεν ἔστι τὰ μήκη τῶν λόγων ποιεῖν ρ23. 1434 b1-10. ȣ̓χ ὑπολείπει Γοργίαν ὁ λόγος Ργ17. 1418 a35. κατὰ τὰ πεπραγμένα τȣ̀ς λόγȣς ἀποδιδόναι ρ39. 1445 b25. τῶν μερῶν ϗ τῶν ὅλων λόγων αἱ τελευταί ρ21. 1433 b30. αἱ περίοδοι αἱ μακραὶ ȣ̃σαι λόγος γίνεται Ργ9. 1409 b25. λόγος πρῶτος, ὕστερος ρ37. 1443 b21. 19. 1433 a40. f 401. 1545 a18. λόγος, opp ἐπίλογος Ργ19. 1420 b3. τρία γένη τῶν λόγων τῶν ῥητορικῶν, συμβȣλευτικόν, δικανικόν, ἐπιδεικτικόν Ρα3. 1358 b7. δικανικοὶ λόγοι Ἰσοκράτειοι f 134. 1501 a5. λόγοι δικανικοί, δημηγορικοί, πολιτικοί Ηκ10. 1181 a4. ρ2. 1421 b7. 37. 1444 b4. λόγοι ῥητορικοί τι34. 183 b27. λόγοι ἴδιοι, opp αἱ κοιναὶ ἰδέαι ρ3. 1423 a16. λόγοι γελοῖοι τι33. 182 b15. λόγοι ἀσχήμονες Πη17. 1336 b14. λόγος ἡδυσμένος ὁ ἔχων ῥυθμὸν ϗ ἁρμονίαν ϗ μέλος πο6. 1449 b28. λόγος ἀκριβής Ργ17. 1418 b1. λόγος ἁπλȣ́στερος, ποικίλος, λιτός Ργ16. 1416 b24, 25. λόγοι ἠθικοί Ρβ18. 1391 b22. 21. 1396 b14. λόγοι πιθανοί Ρβ18. 1391 b8. — ἐκ τῶν λόγων ἐνίων ἐξαιρεθέντων συνδέσμων ȣ̓κ ἔστιν ὁ λόγος Ἑλληνικός πιθ20. 919 a23. — λόγος i q διάλογος: Αἰσχύλος τὸν λόγον (opp τὰ χορικά) πρωταγωνιστὴν κατεσκεύασεν πο4. 1449 a17. οἱ Σωκρατικοὶ λόγοι πο1. 1447 b11. cf II 4c. — 4. narratio, commentum, dictum. λόγοι Αἰσώπειοι (cf οἱ Αἰσώπȣ μῦθοι μβ3. 356 b11), Λιβυκοί Ρβ20. 1393 a30. τὰ παραδείγματα ϗ οἱ λόγοι μαρτυρίαις ἐοίκασιν πιη3. 916 b33 (syn μῦθοι b35). λόγος ἀρχαῖος, παλαιός, πάτριος Φβ4. 196 a14. κ6. 397 b13. 7. 401 b25. ὡς λόγος, ὡς φησὶν ὁ λόγος (i e ὡς λέγεται) κ6. 398 a13. Πθ4. 1338 b36. τὴν οἰκȣμένην ὁ πολὺς λόγος εἰς νήσȣς ϗ ἠπείρȣς διεῖλεν κ3. 392 b20. λέγεταί τις περὶ τȣ̃ τόκȣ λόγος πρὸς μῦθον συνάπτων Ζιζ35. 580 a14. οἱ συστήσαντες τὸν περὶ Ἄτλαντος λόγον, syn μῦθον Οβ1. 284 a21, 19. λόγος argumentum, fabula carminis alicuius epici vel dramatici, syn μῦθος. τῆς Ὀδυσσείας μικρὸς ὁ λόγος πο17. 1455 b17 (cf μῦθος b8). τȣ̀ς λόγȣς μὴ συνίστασθαι ἐκ μερῶν ἀλόγων πο24. 1460 a27 (cf 15. 1454 b6). καθόλȣ ποιεῖν λόγȣς ϗ μύθȣς πο5. 1449 b8. cf Πη17. 1336 a30. Vhl Poet I 34. — 5. oratio pedestris. λόγοι, opp ποίησις Ργ2. 1405 a4, 7. 3. 1406 a13, 12. ἑτέρα λόγȣ ϗ ποιήσεως λέξις ἐστίν· τὸ ἰαμβεῖον τῷ λόγῳ τῶν μέτρων ὁμοιότατον Ργ1. 1404 a28, 31. ἐπὶ τῶν λόγων, ἐν λόγοις, opp ἐπὶ τῶν ἐμμέτρων πο6. 1450 b15, 6. 22. 1459 a13. ȣ̓κȣ̃ν ȣ̓δὲ ἐμμέτρȣς τȣ̀ς καλȣμένȣς Σώφρονος μίμȣς μὴ φῶμεν εἶναι λόγȣς f 61. 1486 a10. Bernays Tragöd p 186. λόγος ῥητορικός, opp ποίησις Ργ2. 1404 b37. ἡ τῶν ψιλῶν λόγων λέξις, opp ἐπὶ τῶν μέτρων Ργ2. 1404 b14, 33 (aliter ψιλοὶ λόγοι opponuntur τοῖς σὺν μέλει λόγοις πο1. 1447 a29, b25. cf 2. 1448 a11). — 6. λόγοι saepe usurpatur, ubi ad alias eiusdem libri partes vel ad alios libros lectores relegantur (possunt haec etiam referri ad II, 4 et 5). ἐν τοῖς κατ᾽ ἀρχὰς λόγοις Ζγδ8. 776 b10. εἴρηται ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις Φθ8. 263 a11. Ζμδ5. 682 a3. Μβ2. 997 b4. θ1. 1045 b32. Πγ18. 1288 b38. δ10. 1295 a4. η3. 1325 a31. εἴρηται κατὰ τȣ̀ς πρώτȣς λόγȣς Πγ6. 1278 b18. διείλομεν ἐν τοῖς προτέροις λόγοις Φζ9. 239 b14. εἰρήκαμεν ἐν τοῖς πρότερον λόγοις Γα8. 325 b34. ἐν τοῖς πρὸ τȣ́των λόγοις Πζ4. 1318 b7. ἐν τοῖς ἐπάνω λόγοις Μγ8. 1012 b6. ἐν τοῖς ἄνω ϗ τοῖς ὑπογυίοις λόγοις Ζγγ7. 757 a28. ἐν τοῖς περὶ ȣ̓σίας, περὶ κινήσεως λόγοις Μι2. 1053 b18. Γα3. 318 a4, 317 b14. ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις, διὰ τῶν ἐξωτερικῶν λόγων, cf Ἀριστοτέλης p 104 b44. ἐν τοῖς ἐκδεδομένοις λόγοις πο15. 1454 b18. οἱ κατὰ φιλοσοφίαν λόγοι, ἐν οἷς διώρισται περὶ τῶν ἠθικῶν Πγ12. 1282 b19. οἱ ἀκροατικοὶ λόγοι f 612. 1581 a41. ἐν τῷ λόγῳ γέγραπται ηεα8. 1218 a36. η12. 1244 b31.

II. λόγος ab oratione transfertur ad eas notiones ac cogitationes (cf ὁ ἔσω, ὁ ἐν τῇ ψυχῇ λόγος Αγ10. 76 b24-27, supra I 1), quae voce et oratione significantur. 1. λόγος significat explicationem vel definitionem nominis alicuius. a. ȣ̓ γὰρ ἅπας λόγος ἐκ ῥημάτων ϗ ὀνομάτων σύγκειται, οἷον ὁ τȣ̃ ἀνθρώπȣ ὁρισμός πο20. 1457 a25, 30 (Steinthal p 237, 257). ὁ λόγος, ȣ̃ τὸ ὄνομα σημεῖον, ὁρισμὸς γίνεται Μγ7. 1012 a23. δεῖ τὸν ὁριζόμενον λόγον ἀντὶ τῶν ὀνομάτων ἀποδȣ̃ναι τζ11. 149 a2. ἐν ὅσοις τὸ ὄνομα ϗ ὁ λόγος τὸ αὐτὸ σημαίνει τθ13. 162 b37. μεταλαμβάνειν τȣ̀ς λόγȣς ἀντὶ τῶν ὀνομάτων sim τε2. 130 a39. ζ4. 142 b3. 9. 147 b14. α5. 102 a1 sqq. Ργ6. 1407 b27-31. ε11. 21 a29. Αα39. 49 b4. δ7. 92 b28, 31. τὸ ὄνομα ἀδιορίστως ἔχει, ὁ λόγος διορίζει Φα1. 184 b10. ἀναγκαῖον ἐξ ὀνομάτων

εἶναι τὸν λόγον Mζ15. 1040 a10. ὁ ὅρος λόγος μακρός Mη3. 1043 b26. ἄλλος ὁρισμὸς πλεονάζων τῷ λόγῳ Mα2. 994 b18 Bz. ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τα15. 107 a20. ὁ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας K1. 1 a2 (Steinthal p 205). μεταφέρειν τοὔνομα ἐπὶ τὸν λόγον τβ6. 112 a32 (Steinthal p 189). ϗ ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις λανθάνει παρακολουθοῦν τὸ ὁμώνυμον τα15. 107 b6. Φη4. 248 b17. τεθείη ἂν ἐφ' ἑκάστῳ λόγῳ ἕτερον ὄνομα Mγ4. 1006 b1, 5 Bz. λόγοι οἷς οὐ κεῖται ὄνομα Aα35. 48 a30. ψβ7. 418 a27. λόγος ὀνοματώδης Aδ10. 93 b30. λόγος, opp πρᾶγμα τζ7. 146 a3, 4, 13. λόγος εἷς ἐστι διχῶς, ὁ μὲν συνδέσμῳ ὥσπερ ἡ Ἰλιάς, ὁ δὲ τῷ ἓν καθ' ἑνὸς δηλοῦν μὴ κατὰ συμβεβηκός Aδ10. 93 b35. πο20. 1457 a28. — *b.* notio. εἰ γάρ ἐστι σώματος λόγος τὸ ἐπιπέδῳ ὡρισμένον Φγ5. 204 b5. ὁ λόγος συνῳδός ἐστί τινι Hα9. 1098 b31. ἐκ τοῦ λόγου τὰ πάθη ἀποδιδόναι ψα5. 409 b15. ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ποιεῖν λόγους τοῦ συμβεβηκότος τζ5. 142 b21. β2. 109 b30. λαβεῖν τὸν λόγον Aα31. 46 b5 (cf τὸ τί ἐστι a37). ἐπιδέχεσθαι τὸν λόγον τινός τδ1. 121 a12, 14. K9. 11 a8. λόγος ἀκριβής, ἀκριβέστερος, ἀκριβέστατος μδ12. 390 a19. Mζ4. 1030 a16. Πγ4. 1276 b24. ὁ οἰκεῖος λόγος τοῦ προκειμένου τγ5. 119 a30. Mδ29. 1024 b33. λόγος ψευδὴς ὁ τῶν μὴ ὄντων ἢ ψευδής Mδ29. 1024 b26. εἰ μήτε καθ' ἓν μήτε πρὸς ἓν οἱ λόγοι ἀναφέρονται Mγ2. 1004 a25. οἱ περὶ τοὺς λόγους, οἱ ἐν λόγῳ τε12. 173 a24, 25. οἱ ἐν τοῖς λόγοις (Platonici) Mθ8. 1050 b35 Bz. ἡ ἐν τοῖς λόγοις σκέψις MA6. 987 b31. τὰ ἐν τοῖς λόγοις (i e τὰ εἴδη Plat), opp τὰ τινά Mζ13. 1038 b34. — *c.* ὁ μὲν λόγος τοῦ καθόλου, ἡ δ' αἴσθησις τοῦ κατὰ μέρος Φα5. 189 a7. Mζ10. 1035 b34. κ1. 1059 b26. τῷ λόγῳ καθόλου λαβεῖν, opp ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ϗ αἰσθητῶν Zκ1. 698 a11. ἄνευ τῆς ἐμπειρίας λόγον ἔχειν, syn τὸ καθόλου γνωρίζειν MA1. 981 a15, 21. λόγος γίνεταί τισιν ἐκ τῆς αἰσθήσεως Aδ19. 100 a2. γνωριμώτερα κατὰ τὸν λόγον, opp κατὰ τὴν αἴσθησιν Φα5. 188 b32, 189 a4. ψβ2. 413 a12. λόγος, opp ἐπαγωγή μδ1. 378 a20, 14. ὅσα ἀριθμῷ πολλά, ὕλην ἔχει· εἷς γὰρ λόγος ϗ ὁ αὐτὸς πολλῶν Mλ8. 1074 a34. ὁ τοῦ ἀγαθοῦ λόγος ἐν ἅπασιν αὐτοῖς (τοῖς ἀγαθοῖς) ὁ αὐτὸς ἐμφαίνεται Hα4. 1096 b21. τῶν καθ' ἕκαστον ἄλλο, τῷ καθόλου δὲ λόγῳ ταὐτά Mλ5. 1071 a29. λόγος εἷς, ὁ αὐτός, καθόλου, κοινός, κοινότατος ψβ3. 414 b20, 23. 1. 412 a6. α1. 402 b5. Mμ4. 1079 b4. 8. 1084 b25. Hα4. 1096 b1 (paullo aliter ὁ λόγος ὁ καθόλου Πγ15. 1286 a17 fere idem significat ac νόμος). — *d.* τῷ μὲν ἀριθμῷ ἕν, τῷ λόγῳ δὲ δύο (οὐχ ἕν, οὐ ταὐτό, ἄλλο) Φθ8. 262 a21, 263 b13. δ11. 219 b20, 11. Γα5. 320 b14. Hα13. 1102 a30. χωριστὸν λόγῳ, opp τόπῳ, μεγέθει Γα5. 320 b24. ψγ4. 429 a12. 9. 432 a20 Trdlbg. 10. 433 b24. ἀδιαίρετον κατὰ λόγον, κατὰ χρόνον Mμ8. 1084 b15. ἓν λόγῳ, ἀριθμῷ δ' οὔ Mν1. 1087 b12. ϗ λόγῳ ϗ ἀριθμῷ ἓν Mι3. 1054 a34. εἰ ὁ λόγος εἷς ἐστί Mγ4. 1006 b26, 3. 2. 1003 b24. ι1. 1052 a29, b1. Γα10. 328 a9. — *e.* διὰ τί εἷς λόγος ὁ ὁρισμός Mζ11. 1037 a19. αὐτὸς καθ' αὑτὸν πᾶς λόγος διαιρετός Mδ6. 1016 a35. τὰ ἐν τῷ λόγῳ (i e notae notionis) Mζ7. 1033 a2. δ6. 1015 b25. 25. 1023 b23. Zκ8. 702 a15. ἐνυπάρχειν ἐν τῷ λόγῳ Aγ22. 84 a16. Mδ18. 1022 a29. 28. 1024 b4. θ1. 1046 a18. Zγε1. 778 b12. ἐνεῖναι ἐν τῷ λόγῳ Φα3. 186 b24. Mθ1. 1046 a16. τὰ τοῦ λόγου μέρη (v μέρος) Mζ10. 1035 b4, 34. 11. 1036 b5. μ4. 1079 b6. τὸ γένος ἐν τῷ εἴδει ϗ ὅλως τὸ μέρος τοῦ εἴδους ἐν τῷ τοῦ εἴδους λόγῳ Φδ3. 210 a20. ὁ τῆς οἰκοδομήσεως λόγος ἔχει τὸν τῆς οἰκίας Zμβ1. 646 b3. οἱ ὁριζόμενοι τὸ συνεχὲς προσχρῶνται τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ἀπείρου Φγ1. 200 b19. ἐπ' ἀρχὴν τοὺς λόγους ἀναλύειν Mκ6. 1063 b18. ὁ ὅλος λόγος, opp τὸ τελευταῖον εἶδος Mκ3. 1061 a23, 25. ἔστι ϗ ἐν τῷ λόγῳ ἔνια μέρη ὡς ὕλη τοῦ λόγου Φβ9. 200 b8 (cf ὕλη 6 extr). ἀεὶ τοῦ λόγου τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' ἐνέργειά ἐστιν Mη6. 1054 a34. — *f.* λόγος latius patet quam ὁρισμός. λόγος μὲν ἔσται ἑκάστου ϗ τῶν ἄλλων τί σημαίνει, ὁρισμὸς δ' οὐκ ἔσται Mζ4. 1030 a14-17 (Bz p 309). Aδ7. 92 b30. πᾶς ὁρισμὸς λόγος τίς ἐστι τα5. 102 a5. itaque in definiendo ὁρισμῷ adhibetur λόγος, veluti ὅρος ἐστὶ λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ πράγματι δηλῶν τη3. 153 a15, 20, et λόγος definitur voc ὁριστικὸς addito, ὁ ὁριστικὸς λόγος Φα3. 186 b24. ψβ2. 413 a14. Mη3. 1043 b31. saepe tamen λόγος significationem ὁρισμοῦ (notionis substantialis) assumit, ubi vel addita nota (τῆς οὐσίας, τοῦ τί ἦν εἶναι al), vel iuxta posito nomine vel synonymo (οὐσία al) vel contrario (ὕλη al), vel ex ipso contextu significatio λόγου in artiores fines circumscribitur. ὁ λόγος τῆς οὐσίας (τῆς πρώτης οὐσίας, ὁ ἴδιος τῆς οὐσίας λόγος) K1. 1 a2 Wz. Mδ9. 1018 a10. ι3. 1054 a35. κ7. 1064 a22, 23. Γβ9. 335 b7. Zμδ9. 685 b16. 13. 695 b19. Zγα1. 715 a5. β1. 731 b19. ε1. 778 a34. ὁ λόγος ὁ δηλῶν (ὁρίζων) τὴν οὐσίαν τε2. 130 b27. ζ2. 140 a34. Zμδ5. 678 a34. ὁ λόγος ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι Φβ3. 194 b27. Mδ2. 1013 a27. 29. 1024 a29. cf ι1. 1052 b3. ὁ λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι (τὸ τί ἐστι) λέγων Mδ6. 1016 a33. 13. 1020 a18. Φγ3. 202 b12. (λόγῳ, syn τῷ εἶναι αι7. 449 a20, 16, 18.) τὸ τί ἦν εἶναι, οὗ ὁ λόγος ὁρισμός Mδ8. 1017 b22. ζ4. 1030 a7. 12. 1037 b11. οἱ λόγοι τῶν ὅρων ψβ2. 413 a16 (cf Philop ad h l). λόγος, coni syn οὐσία, ὁ λόγος ϗ ἡ οὐσία sim Mζ10. 1035 b26. μδ12. 389 b29, 390 a6. Zμα1. 642 a20 (coni οὐσία et φύσις). coni syn τὸ τί ἦν εἶναι Mε1. 1025 b29. A10. 993 a17. ψβ1. 412 b16. τὸ εἶδος ὁ λόγος Mβ2. 996 b8. η4. 1044 b12. ψα1. 403 b2. εἶδος ϗ λόγος, λόγος ϗ εἶδος Φδ1. 209 a22. α7. 190 a16, 191 a13 (opp στέρησις). ψα1. 403 b2. β2. 414 a13. Zγβ1. 732 a4. Mλ2. 1069 b34. ν5. 1092 b24 (cf ὁ λόγος ᾧ ἤδη τὸ μὲν σὰρξ τὸ δ' ὀστοῦν Zγβ1. 734 b33. τοῦ λόγου οὐκ ἔστι γένεσις οὐδὲ φθορά Mζ15. 1039 b24. ὁ αὐτὸς λόγος δηλοῖ τὸ πρᾶγμα ϗ τὴν στέρησιν Mθ2. 1046 b8). ὁ λόγος ϗ ἡ μορφή Mη1. 1042 a28. λόγος, coni syn ὅρος, ὁρισμός Mη3. 1043 b29. Φβ9. 200 a35. coni syn τέλος, οὗ ἕνεκα Zγα1. 715 a8, 5. ε1. 778 b10. Zμα1. 639 b15. Γβ9. 335 b7. coni syn ἐντελέχεια, ἐνέργεια ψβ2. 414 a27 (cf 4. 415 b14). Mη2. 1043 a13. λόγον idem esse atque ὁρισμόν e contextu intelligitur Mζ5. 1031 a7. 10. 1034 b31. 11. 1036 b13. 13. 1038 b20. λ3. 1070 a30. 9. 1075 a3. Zγβ1. 735 a2 al. τὸν λόγον ἔχειν ϗ τὰς αἰτίας γνωρίζειν MA1. 981 b6. cf 3. 983 a28. ὁ σὺν τῷ αἰτίῳ λόγος Mη4. 1044 b15. ἡ οὐσία ἡ κατὰ τὸν λόγον Mε1. 1025 b27. ζ10. 1035 b13, 15. η1. 1042 a31 Bz. μ8. 1084 b11. ψβ1. 412 b10, 20. τὸ εἶδος τὸ κατὰ τὸν λόγον Φβ1. 193 a31, b2. αἱ ἐν τῷ λόγῳ ἀρχαί (principia formalia) Mβ1. 996 a1 Bz. τὰ μὲν κινοῦντα αἴτια, τὰ δ' ὡς ὁ λόγος Mλ3. 1070 a22. — λόγος, opp ὕλη μδ12. 390 a6, b18. ψβ4. 416 a18. (κατὰ τὸν λόγον, opp κατὰ τὴν ὕλην MA5. 986 b19. Γα2. 317 a24. opp κατὰ τὴν αἴσθησιν MA5. 986 b32. δ11. 1018 b32.) αἱ ἀρχαὶ αἱ ἐν τοῖς λόγοις ϗ αἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ Mβ1. 996 a2. ἐν τῇ ὕλῃ τὸ ἀναγκαῖον, τὸ δ' οὗ ἕνεκα ἐν τῷ λόγῳ Φβ9. 200 a15. ἡ ἀναγκαία φύσις, opp ἡ κατὰ τὸν λόγον φύσις Zμγ2. 663 b23. ὁ λόγος, dist τὸ σύνολον Mζ15. 1039 b20. cf η3. 1043 a37. ὁ λόγος ὁ μετὰ τῆς ὕλης, σὺν τῇ ὕλῃ, συνειλημμένος μετὰ

τῆς ὕλης, σὺν τῇ ὕλῃ Mι9. 1058 b10, 18. ζ15. 1039 b22-27. κ7. 1064 a28. λόγοι ἔνυλοι ψα1. 403 a25. λόγος ἄνευ τῆς ὕλης, ἐν τῇ ὕλῃ Oα9. 278 a24, 4. ψβ12. 424 a24, 18. ὁ διὰ τῶν διαφορῶν λόγος τȣ̃ εἴδȣς ἐστίν, ὁ δ᾽ ἐκ τῶν ἐνυπαρχόντων τῆς ὕλης Mη2. 1043 a2. cf ι9. 1058 b1, 15. — λόγῳ πρότερον vel ita usurpatur ut distinguatur ab eo quod est ȣ̓σίᾳ πρότερον Mμ2. 1077 b1-14, 1078 a10. ι3. 1054 a28. θ8. 1049 b12, 1050 a4. Φθ9. 265 a23 (cf ψβ4. 415 a19, ubi Themistii, non Trdlbgii explicatio probanda est), vel ut idem sit ac πρότερον ȣ̓σίᾳ MΖ1. 1028 a32 Bz. — 2. λόγος i q enunciatum. πρότασίς ἐστι λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς τινὸς κατά τινος Aα1. 24 a16 (Steinthal p 192). ἐξ ὀνομάτων ϗ ῥημάτων ὁ λόγος συνέστηκεν Ργ2. 1404 b26. λόγος ἀποφαντικός ε4. 17 a2, 6. 5. 17 a8, 12. λόγος ἀποφαντικὸς τίς εἷς ε5. 17 a15. λόγος καταφατικός, ἀποφατικός K10. 12 b8 al. λόγος καθόλȣ, ἐν μέρει, ἀδιόριστος Aα1. 24 a17. λόγος ψευδής K5. 4 a24. — inde explicatur, quod λόγος praedicatum significare potest, οἱ λόγοι, syn πᾶν τὸ περί τινος κατηγορȣ́μενον τα8. 103 b2, 7. cf τζ10. 148 a10-13, quamquam hic locus etiam ad II 1 a referri potest. — 3. λόγος i q συλλογισμός. συλλογισμός ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν κτλ Aα1. 24 b18. λόγος συλλογιστικός Aα25. 42 a36. ȣ̔̃τος ὁ λόγος ȣ̓ συλλελόγισται Aα25. 42 a39. λόγος ψευδής, syn ψευδὴς συλλογισμός Aβ18. 66 a16, 19. τὸν αὐτὸν λόγον δεῖ καλεῖν τὸν παρὰ ταὐτὸ γενόμενον τι33. 182 b9. — 4. λόγος i q ratio, argumentum, ratiocinatio. *a.* λόγος πᾶς ὁρισμὸς ἢ ἀπόδειξις ψα3. 407 a25. ȣ̔́τω πᾶς λόγος ϗ πᾶσα ἀπόδειξις γίγνεται Mκ6. 1063 b10, 11. cf coni syn ἀπόδειξις Mμ3. 1077 b21. Aγ6. 74 b27. syn δεικνύναι MA9. 990 b12, 9. μ4. 1079 a8. λόγοι ϗ ἐπιστῆμαι Mμ3. 1077 b27. cf θ2. 1046 b7. coni syn αἰτία, τȣ̀ς λόγȣς ϗ τὰς αἰτίας ζητεῖν, ἀποδιδόναι sim Oβ13. 293 a25. Zμα1. 639 b18. MΖ17. 1041 a17. οἱ λόγοι τῆς αἰτίας περὶ τεράτων ϗ περὶ ἀναπήρων παραπλήσιοι Zγδ3. 769 b28. λόγος δὲ τȣ́τȣ ὅδε, λόγος δὲ ὅδε, λόγος δὲ ὅτι Aα46. 51 b10. ε12. 21 b14. Mθ8. 1050 b8. Zγβ1. 734 a29. λόγος δὲ τȣ́των ἐν ἑτέροις Mδ30. 1025 a33. διὰ τὸν τῆς ὁμοιότητος λόγον Oβ13. 296 a20. κατὰ μὲν τȣ̃τον τὸν λόγον φανερὸν ὅτι Mθ8. 1050 b3. βέλτιον πρὸς τὸ κρῖναι τῶν ἀμφισβητȣ́ντων λόγων ἀκηκοέναι πάντων Mβ1. 995 b4. προακηκοέναι τὰ τῶν ἀμφισβητȣ́ντων λόγων δικαιώματα Oα10. 279 b9. ὁ ἐναντιȣ́μενος λόγος τἀναντία ἐρεῖ Mν3. 1090 b2. ὁ λόγος ἢ τῶν ἀεὶ ὄντων ἢ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, opp παράλογος Φβ5. 197 a19, 18. λόγος, opp τύχη Γβ6. 333 b16, 11. — *b.* ratiocinationi saepe opponitur sensuum evidentia. ἡ πίστις ȣ̓ μόνον ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως ἀλλὰ ϗ ἐπὶ τȣ̃ λόγȣ Φθ8. 262 a19. κατὰ τὸν λόγον, κατὰ τὴν αἴσθησιν Zμβ8. 653 b22, 30. γ4. 666 a13, 19, 20. Zγα2. 716 a18, 19. β4. 740 a5, 4. Zια6. 491 a25. Φθ3. 253 a33. Γα8. 325 a14. β10. 336 b17. μα7. 344 a6. ζ2. 468 a23. Πη7. 1328 a20 (paullo aliter πν4. 482 b19, 21). τῷ λόγῳ, opp ὁρῶμεν, ὄψις Oα5. 272 a6. μα6. 343 b32, 30. Zμδ5. 680 a2. ὅ τε λόγος τοῖς φαινομένοις μαρτυρεῖ ϗ τὰ φαινόμενα τῷ λόγῳ Oα3. 270 b4. κατὰ τὸν λόγον, opp κατὰ τὰ φαινόμενα sim μβ5. 362 b14. δ1. 378 a20, 14. ψβ2. 414 a25. 7. 418 b24. ζ4. 469 a28. 3. 469 a23. Mν1. 1087 b3. Ρβ22. 1396 b3, a34. τῇ αἰσθήσει μᾶλλον τῶν λόγων πιστευτέον, ϗ τοῖς λόγοις, ἐὰν ὁμολογȣ́μενα δεικνύωσι τοῖς φαινομένοις Zγγ10. 760 b27-33. μαρτυρεῖ τὰ γιγνόμενα τοῖς λόγοις Πη14. 1334 a6. cf α5. 1254 a20. ἐκ τȣ̃ λόγȣ, opp ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, συμβαινόντων Γα2. 316 a8. Zγγ10. 760 b28. λόγος, opp ἔργον, ἔργα, veluti λαμβάνȣσι τὰ μαρτύρια τῶν λόγων ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων sim Πθ5. 1340 b7. η1. 1323 b6, a40. 4. 1326 a29, 26. 14. 1333 b15. Mλ7. 1072 a22. Zγα21. 729 b8, 22. οα5. 1344 b9. cf Ρα13. 1374 b19. ἐπὶ μὲν τῶν λόγων, ἐπὶ δὲ τῶν πραγμάτων Γα8. 325 a18. λόγος, opp ἐπαγωγή, ἐπακτικῶς σκοπεῖν Zμβ1. 646 a30. Φδ3. 210 b9. ἔκ τε τῶν εἰρημένων δῆλον ϗ κατὰ τὸν λόγον καθόλȣ σκοπȣμένοις Zγα20. 729 a24. δῆλον ϗ διὰ τȣ̃ λόγȣ ϗ τȣ̃ λόγȣ χωρίς αι1. 436 b7. — *c.* genera τȣ̃ λόγȣ adiectivis distinguuntur. λόγος συμπεπερασμένος, μὴ συμπεπερασμένος τθ11. 162 a4. 12. 162 a36. λόγος ἀποδεικτικός Ρα8. 1366 a9. β1. 1377 b23. λόγοι διδασκαλικοί (syn ἀποδεικτικοί) τι2. 165 a39, b2, 9. (διδασκαλίας ἐστὶν ὁ κατὰ τὴν ἐπιστήμην λόγος Ρα1. 1355 a26.) ἀναγκαστικοί Γα2. 315 b21. ἐνθυμηματικοί, dist διὰ παραδειγμάτων Ρα2. 1356 b23. ἐπακτικοί Mμ4. 1078 b28. διαλεκτικοί τα12. 105 a10. ι2. 165 b3. (κατὰ τȣ̀ς λόγȣς, i e in arte dialectica, opp ἐν τοῖς μαθήμασιν τθ3. 159 a1, 158 b29. οἱ ἐν τοῖς λόγοις ἔλεγχοι πο25. 1461 b16.) ἐπιχειρηματικοί μν2. 451. πειραστικοί τι2. 165 a39, b4. ἐριστικοί τι2. 165 a39, b7 (syn ἀγωνιστικοί b11). Φα2. 185 a8. Mγ7. 1012 a19. ατ969 b14. σοφιστικοί τι1. 165 a34. Πε8. 1307 b36. Ρα4. 1359 b12. γ2. 1405 b9. ατ969 b24. λόγοι φυσικοί Γα2. 316 a13. Ηη15. 1154 b7. λόγος ἠθικός Ρα8. 1366 a9. λόγος ἰατρικός Mκ3. 1061 a4. λόγοι μαθηματικοί, dist Σωκρατικοί Ργ16. 1416 a19. λόγοι οἰκεῖοι Φθ8. 264 a7 (opp λογικῶς ἐπισκοπεῖν). λόγος καθόλȣ λίαν ϗ κενός Zγβ8. 748 a8. λόγοι ἀναιρετικοὶ ϗ κοινοί ηεα8. 1217 b18. λόγος λογικός, def τθ12. 162 b27. διὰ λογικωτέρων ϗ ἀκριβεστέρων λόγων Mμ5. 1080 a10. λόγος δῆλος τθ12. 162 a35. δριμύς τι33. 182 b32-183 a13. λόγος ἐπιεικής, εὐκαταφρόνητος τι33. 183 a19, 20. λόγος μαλακός Mν3. 1090 b8. ἀσθενής ατ969 b14, 971 a3. φαῦλος τθ11. 161 b7, 15. 12. 162 b28. 14. 164 b9. ψευδής τθ12. 162 b3 sqq. πλασματίας Zγβ1. 734 a33. Mμ2. 1076 a39. — *d.* formulae ex voc λόγος cum verbis coniuncto. τȣ̀ς λόγȣς ἀποδȣ̃ναι τα15. 106 a3 (paullo aliter λόγον ἀποδιδόναι τῶν λαμβανομένων ϗ δαπανωμένων Πε11. 1314 b4). λόγον δȣ̃ναι ϗ λαβεῖν τι1. 165 a27. λόγȣς ὥσπερ εὐθύνας δεδωκέναι ψα4. 407 b28 (? Bernays Dial p 17). λόγον λαβεῖν τι34. 183 b5. λόγον ὑπέχειν Aβ19. 66 a32. γ12. 77 b3, 5 (περί τινος ἔκ τινος). τα1. 100 a20. β5. 112 a5. ι34. 183 b5. Mγ6. 1011 a22, 24. Ρα1. 1354 a5. ὑπομένειν λόγον Mγ4. 1006 a26. ἐξετάζειν τὸν λόγον Zγα18. 722 a1. ἀπαιτεῖν λόγον Mκ6. 1063 b8. οἱ λόγȣ δεόμενοι ϗ μὴ κολάσεως ἢ αἰσθήσεως τα11. 105 a4. ζητεῖν λόγον ὧν βέλτιον ἔχομεν ἢ λόγȣ δεῖσθαι Φθ3. 254 a31. ζητεῖν λόγον Mγ4. 1006 a14. 6. 1011 a12. 7. 1012 a21. λόγȣς πορίσασθαι πρός τι τθ3. 158 b6. ἡ ῥητορικὴ ϗ ἡ διαλεκτικὴ δυνάμεις τινές εἰσι τȣ̃ πορίσαι λόγȣς Ρα2. 1356 a34. λόγȣς ποιεῖσθαι πρός τι τβ5. 111 b37. ζ4. 141 b19. (τȣ́των ἐν παραδρομῇ πεποιήμεθα τὸν λόγον Πη17. 1336 b24.) διαπορῆσαι τῷ λόγῳ Mβ1. 996 a17. ἐπελθεῖν τὸν αὐτὸν λόγον Φθ5. 256 a22. πάντας τȣ̀ς οἰκείȣς ἐπεξελθεῖν λόγȣς Πη1. 1323 b39. πάντα πλείονος λόγȣ διελθεῖν Mβ2. 998 a10. διαφεύγει τι τὸν λόγον μβ3. 357 b22. ὁ λόγος δηλοῖ, δῆλον ποιεῖ MΖ9. 1034 b8. Πγ8. 1279 b35. ὁ λόγος ὑπέθετο Aδ4. 91 a14. ἐνδιατέτριφεν ὁ λόγος μβ3. 357 a4. λέγειν ὁμολογȣ́μενα τȣ́τῳ τῷ λόγῳ Zγα18. 722 b9. συμβαίνει ἐκ τῶν λόγων Πβ2. 1261 a12. Mη1. 1042 a13. cf β3. 998 b3. κ6. 1063 b9. τῷ λόγῳ ἀκολȣθȣ̃σι φαίνεται ἄτοπον Ηε14. 1137 b2. λύειν τὸν σοφιστικὸν λόγον Ργ2.

1405 b9, cf λύειν. οὕτως ἂν λύοιτο ὁ λόγος αι6. 445 b19. καὶ ἄνευ λόγου δοκεῖ τι Ηε6. 1131 a13. οἱ λόγοι οὐκ αὐτάρκεις εἰσὶ πρὸς τὸ ποιῆσαι ἐπιεικεῖς Ηκ10. 1179 b4. οὐκ ἔστι πάντων λόγος Μγ6. 1011 a9, 12. λόγοι γίνονται πρός τι τβ5. 112 a4, 8. λόγος ἐστὶ περί τινος, πρός τι Φα2. 185 b24, a1. τι10. 170 b13. πολλοὶ λόγοι πρὸς αὐτὰ καταβέβληνται Ηα3. 1096 a9, cf καταβάλλειν. — ὁ αὐτὸς ἁρμόσει λόγος περὶ τούτων, ἐπὶ τούτων (cf τὸ αὐτὸ ἁρμόσει λέγεσθαι τα6. 102 b28) τδ4. 125 b14. Φδ1. 209 a9. 8. 214 b23. μγ3. 372 b15. Ζμβ12. 657 a22. Πγ11. 1281 b19. saepius brevior formula elliptica usurpatur, εἷς λόγος καὶ μία αἰτία ἐπὶ πάντων ΜΖ17. 1041 a17. περὶ πάντων κοινὸς ὁ λόγος ΜΖ9. 1034 b9. ὁ αὐτὸς λόγος ἐπὶ τούτου (eadem ratio valet, idem dici potest) ε9. 19 a27. τι22. 178 b29. Φθ10. 267 a8. Ζγα18. 722 a11. Μβ5. 1002 a25. γ4. 1007 a1. ζ6. 1032 a4. η6. 1045 b12. θ8. 1049 b16. ι2. 1054 a4. μ7. 1082 a33 (cf τὸν αὐτὸν λόγον ἐροῦμεν, λέγωμεν ΜΖ17. 1041 b24. μα3. 339 b37). ὁ αὐτὸς λόγος περὶ τούτου Οα3. 270 a12. Γα7. 324 a24. μβ3. 357 b34. ψβ11. 422 b17. Ζγβ1. 735 a5. Μι10. 1059 a7. μ2. 1076 b36. 3. 1078 a14. ὁ αὐτὸς λόγος κατὰ τούτων Ζγγ10. 759 b35. ὁ αὐτὸς ἥξει λόγος Οα9. 279 a4. ὁ αὐτὸς ἔσται λόγος, ὁ αὐτὸς λόγος absolute ΜΖ17. 1041 b21. 12. 1037 b21. β5. 1002 b9. ε3. 1027 b7. Αα23. 41 a18. Φα5. 188 b16. Γα2. 316 b2. τοῦ αὐτοῦ λόγου ἀμφότερα ταὐτά ἐστι sim Μβ2. 998 a13. η3. 1044 a7. μ2. 1076 b16. 8. 1083 a27. τοῦ αὐτοῦ λόγου seq infinitivo, veluti πάντα φθείρεσθαι ἢ πάντα μένειν Ζγβ1. 734 a12. α18. 724 a8. ΦΖ1. 231 b18. Μμ2. 1076 b2. ν1. 1087 b22 (αν14. 477 b28). τοῦ αὐτοῦ λόγου πότερον . . . ἢ Ζγα17. 721 b7. κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον Φα5. 188 b10. μβ2. 354 b10. Μμ10. 1086 b29. διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ΜΖ3. 1029 a7. μ2. 1076 b27. τῷ αὐτῷ λόγῳ ΜΑ8. 989 b11. μ2. 1076 b20. 4. 1078 b33. ἐπὶ τῶν φυσικῶν οὐσιῶν ἄλλος λόγος Μη4. 1044 b6. ἄλλος (ἕτερος) λόγος περί τινος Αγ31. 88 a8. αι6. 446 b27. μκ2. 465 a19. Πγ11. 1281 a39. ἄλλος (ἕτερος) λόγος, ἄλλος (ἕτερος) λόγος ἔσται, ἔστω seq enunciatione interrogativa Οδ4. 312 a2. ψβ7. 419 a7. μν1. 450 a9. ζ2. 468 b1. Ζγα20. 729 a16. δ1. 764 a23. Με4. 1027 b24. Πβ9. 1271 a20. πλ1. 954 a11 (cf πο4. 1449 a9). — ἔχειν λόγον multifariam usurpatur. ἔχειν λόγον τοῦ πατρός, τῶν φίλων Ηα13. 1102 b32. Ρβ6. 1384 a26 (cf οἱ ἄξιοι λόγου Ρβ24. 1401 a23. ηεα5. 1216 b2. γ2. 1231 a2). τοῦτο περὶ τὴν τῆς τροφῆς σκέψιν οἰκείως ἔχει τοὺς λόγους Ζμβ7. 653 b15 (cf ἄλλος λόγος, supra a33-38). τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης περὶ τῆς οὐσίας ἐστὶ λόγον ἔχειν Μγ2. 1004 a33. γελοῖον τὸ ζητεῖν λόγον πρὸς τὸν μηθενὸς ἔχοντα λόγον (cf ὑπέχειν λόγον) Μγ4. 1006 a14. ἔχειν λόγον (rationem, argumentationem) ἐναντίον ταῖς δόξαις τα11. 104 b24, 28. τοῦτο ἔχει λόγον (i e εὔλογόν ἐστιν), ἔχει λόγον seq infinitivo Ζγβ5. 741 a16. γ10. 760 b17. Μβ2. 996 b9. αν14. 477 b14. τοῦτο ἔχει τινὰ λόγον, ἔχει τινὰ λόγον seq infinitivo Φα6. 189 a21, b18. μτ1. 462 b17. Ζγδ1. 765 b1. Ηα2. 1095 a30. Πα6. 1255 b4. ἔχει τινὰ ἀληθῆ λόγον Μγ5. 1010 a17. ἧττον ἔχει λόγον Ζγγ11. 763 a5. (τυγχάνουσι λόγου Ηα3. 1095 b21. ζητεῖ τινὰ τοῦτο λόγον Γα3. 318 a31. ἢ ἀδύνατον ἢ πολλοῦ λόγου δεῖται Μβ4. 1000 b32. cf Ζγδ1. 764 b23.) perinde atque ἔχειν λόγον etiam κατὰ λόγον συμβαίνειν, γίγνεσθαι sim idem fere significat atque εὔλογον, εὐλόγως ε13. 22 a14. Φγ7. 207 a33, b1. θ1. 250 b23. Ογ8. 306 b16. Γα7. 324 a14. β3. 330 b2, 7. Ζιζ37. 580 b21. Ζμδ10. 689 a16. Ζγα8. 718 b5. γ5. 756 a15. 11. 762 a2. Μμ8. 1084 a10. ν1. 1088 a4. Πη7. 1328 a13. αν12. 476 b14. ρ9. 1429 a29, b7 (opp παρὰ λόγον, παρὰ τὸ εἰκός). τἆλλα ἐγίγνετο τὸ πρῶτον κατὰ λόγον (suo et iusto ordine) Ζικ7. 638 a13. Ζγδ7. 775 b30. παρὰ λόγον Ηι7. 1167 b19. — 5. λόγος i q disputatio, disquisitio de aliqua re, colloquium (hic usus ab eo, qui sub II 4 descriptus est, saepe vix potest distingui). οἱ λόγοι καὶ αἱ σκέψεις εἰσὶ μάλιστα περὶ τούτων Αα27. 43 a41. 13. 32 b20. πρὸς ποῖα καὶ ἐκ τίνων οἱ λόγοι εἰσί τα4. 101 b12, 14. τοῖς ἔξωθεν λόγοις (Plato) πεπλήρωκε τὸν λόγον (disputationem de republica) Πβ6. 1264 b39. ὁ φαῦλος εἰς βελτίονας διατριβὰς ἀγόμενος καὶ λόγους Κ10. 13 a24. οὐκ ἂν εἴη τῷ τοιούτῳ λόγος οὔτ' αὐτῷ πρὸς αὐτὸν οὔτε πρὸς ἄλλον Μγ4. 1006 a23, b7 (cf ἀνῄρηται τὸ διαλέγεσθαι b8). ἀναιροῦσι τὸ διαλέγεσθαι καὶ ὅλως λόγον Μκ6. 1063 b11. ἐπὶ τούτων γὰρ ὁ λόγος εἴρηκεν Μν3. 1090 b13. πρὸς ἐκείνην τὴν σκέψιν δεῖ ἀπαντᾶν τὸν πλείω λόγον Μμ1. 1076 a30. ἡ ἀπορία περὶ ἧς ὁ λόγος ἐφέστηκε νῦν Μβ4. 999 a25. λεκτέον κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον Ζγα2. 716 a3. ἀλλ' ὅθεν δὴ ὁ λόγος Μβ4. 1000 b9. μεταβαίνων ὁ λόγος εἰς ταὐτὸν ἀφῖκται Ηα5. 1097 a24. καίπερ ὄντος τοιούτου τοῦ παρόντος λόγου Ηβ2. 1104 a10 (cf ἡ παροῦσα πραγματεία 1103 b26). — inde eo transfertur λόγος, ut eam rem significet de qua agitur ac disputatur. οἱ συνηδρευκότες ἤδη τῷ λόγῳ σοφοί ΜΑ5. 987 a3. κἂν μηδὲν διαφέρῃ πρὸς τὸν λόγον Οα11. 280 b3. εἶναι πρὸς τὸν λόγον, οὐκ εἶναι πρὸς τὸν λόγον Αγ22. 83 a34. τθ6. 159 b39. ι29. 181 a34. Φα2. 185 b12. θ6. 258 b13. τὸ προοίμιον δεῖγμά ἐστι τοῦ λόγου, ἵνα προειδῶσι περὶ οὗ ὁ λόγος Ργ14. 1415 a12. τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν Ρβ24. 1402 a24. — 6. λόγος i q δόξα, ὑπόληψις, ἀξίωμα. ὁ Ζήνωνος, ὁ Πρωταγόρου λόγος sim Φθ8. 263 a5. Μγ5. 1009 a6. θ3. 1047 a6. μ5. 1079 b20. οἱ Ἡρακλείτειοι λόγοι Μμ4. 1078 b14. (Πλάτων) κατέδειξεν οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων f 623. 1583 a16. ὁ ἐν τῷ Ἱππίᾳ λόγος παρακρούεται Μδ29. 1025 a6. περὶ τὰ ἐνδεχόμενα ἡ αὐτὴ γίγνεται ψευδὴς καὶ ἀληθὴς δόξα καὶ ὁ λόγος ὁ αὐτός Μθ10. 1051 b14. μόνως ἂν ἔχοιμεν οὕτως ἀποφαίνεσθαι συμφώνους λόγους Οβ1. 284 b5. cf praeterea Φδ7. 214 b4. Ογ6. 305 a16. Μθ3. 1047 a14. Πα1. 1252 a15. γ9. 1280 a28.

III. λόγος i q cogitandi ac ratiocinandi facultas. δυνάμεις μετὰ λόγου (κατὰ λόγον), opp ἄλογοι ε13. 22 b38 sqq. Μθ2. 1046 b2 Bz. 5. 1048 a2, 3, 13. τὰ κατὰ λόγον δυνατὰ τοῖς ἄνευ λόγου δυνατοῖς ποιεῖ τἀναντία Μθ2. 1046 b23. ἐπιστήμη δύναμις τῷ λόγον ἔχειν Μθ2. 1046 b17. — τῶν θηρίων ἐνίοις φαντασία μὲν ὑπάρχει, λόγος δ' οὔ ψγ3. 428 a24. διανοεῖσθαι οὐδενὶ ὑπάρχει ᾧ μὴ καὶ λόγος ψγ3. 427 b14. ὁ ἄνθρωπος ζῇ καὶ λόγῳ Πη13. 1332 b5. cf ὁ ἄνθρωπος ζῇ τέχνῃ καὶ λογισμοῖς ΜΑ1. 980 b26. (in ambiguitate voc λόγος, quod et rationem et orationem significat, luditur ρ1. 1420 a22-1421 a25.) λέγουσιν οὐ καλῶς οἱ λόγου τοὺς δούλους ἀποστεροῦντες Πα13. 1260 b5, 1259 b28. ψυχῆς δύο μόρια, τὸ μὲν λόγον ἔχον τὸ δὲ ἄλογον ψγ9. 432 a26. Ηα13. 1102 a28. Πα5. 1254 b9. 13. 1260 a6. η15. 1334 b19, 22. τὸ λόγον ἔχον διττόν, τὸ μὲν ὡς ἐπιπειθὲς λόγῳ, τὸ δ' ὡς ἔχον καὶ διανοούμενον Ηα6. 1098 a3. 13. 1103 a2. ζ2. 1139 a5. Πη14. 1333 a17. ὁ μὲν πρακτικός ἐστι λόγος ὁ δὲ θεωρητικός Πη14. 1333 a25. ἡ ψυχὴ ἐκ λόγου καὶ ὀρέξεως Πγ4. 1277 a7. λόγου αἰσθάνεσθαι, opp παθήμασιν ὑπηρετεῖν Πα5. 1254 b23. ὅταν ὁ λόγος καὶ αἱ ἐπιθυμίαι ἐναντίαι ὦσιν ψγ10. 433 b6. ἐπιθυμία μετὰ λόγου, ἄλογος Ρα11. 1370 a19, 25. σπουδαῖοι γίγνονται διὰ τριῶν, ταῦτα δ' ἐστὶ φύσις

ἔθος λόγος Πη13. 1332 a40. cf 15. 1334 b9, 15. θ3. 1338 b4. λόγῳ, syn μαθήσει Μθ5. 1047 b34. πειθαρχεῖν, ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ Πδ11. 1295 b6, 8. πειθοῖ ἀκολουθεῖ λόγος ψγ3. 428 a23. λόγῳ δοκιμάζοντες τὸ καλὸν αἱροῦνται ημα22. 1191 b19. τὰ προφανῆ κἂν ἐκ λογισμοῦ ϗ λόγου τις προέλοιτο (opp κατὰ τὴν ἕξιν) Ηγ11. 1117 a21. οὐκ ἐῶμεν ἄρχειν ἄνθρωπον ἀλλὰ τὸν λόγον Ηε10. 1134 a35. ὁ λόγος ἀρχιτέκτων Πα13. 1260 a19. ὁ λόγος ἀρχὴ ημβ6. 1203 a15sqq. δεῖ τὴν ὁρμὴν γενέσθαι ἀπὸ τοῦ λόγου, διὰ τὸν λόγον ημα20. 1191 a22, 23. ὁ λόγος οὐ διδασκαλικὸς τῶν ἀρχῶν Ηη9. 1151 a17. τῶν πρώτων ὅρων ϗ τῶν ἐσχάτων νοῦς ἐστὶ ϗ οὐ λόγος Ηζ12. 1143 b1. 9. 1142 a26. — ἡ εὐδαιμονία ἐστὶ ψυχῆς ἐνέργεια κατὰ λόγον ἢ μὴ ἄνευ λόγου Ηα7. 1098 a7, 8. Σωκράτης λόγους τὰς ἀρετὰς ᾤετο εἶναι, ἐπιστήμας γὰρ εἶναι πάσας, ἡμεῖς δὲ μετὰ λόγου Ηζ13. 1144 b29, 33. ἡ τέχνη ἕξις τις μετὰ λόγου ἀληθοῦς ποιητική, ἡ φρόνησις ἕξις ἀληθὴς μετὰ λόγου πρακτική Ηζ4. 1140 a21. 5. 1140 b5. τίς ἐστιν ὁ ὀρθὸς λόγος ϗ πῶς ἔχει πρὸς τὰς ἄλλας ἀρετάς Ηβ2. 1103 b34. ζ1. 1138 b34. ημβ10. α35. 1196 b6sqq. ὀρθὸς λόγος περὶ τῶν τοιούτων ἡ φρόνησίς ἐστιν Ηζ13. 1144 b28. τὸ μέσον ἐστὶν ὡς ὁ λόγος ὁ ὀρθὸς λέγει Ηζ1. 1138 b20. ὡς ἂν ὁ ὀρθὸς λόγος προστάξῃ Ηγ8. 1114 b29. ὡς ὁ ὀρθὸς λόγος (syn ὡς δεῖ) Ηγ14. 1119 a20. ζ1. 1138 b29. ηεγ4. 1231 b33. ὡς ἂν ὁ λόγος τάξῃ, κελεύῃ, (syn ὡς δεῖ, opp ἄγεσθαι ὑπὸ τοῦ πάθους) Ηδ11. 1125 b35. γ15. 1119 b17. ηεγ1. 1229 a7sqq. 5. 1233 a22. ὡς ὁ λόγος (syn ὡς δεῖ) Ηγ10. 1115 b12, 19. ηεγ1. 1229 a2, b6. 6. 1233 b6. ὁ τὸν λόγον ἔχων Ηζ1. 1138 b22. κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον Ηβ2. 1103 b32. ζ1. 1138 b25. 13. 1144 b23. μετὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου Ηζ13. 1144 b27. συμφωνεῖν τῷ λόγῳ Ηγ15. 1119 b16. κατὰ τὸν λόγον ζῆν Ηγ15. 1119 b15. κατὰ λόγον Ηα1. 1095 a10. ι8. 1169 a5 (opp κατὰ πάθος). ηεγ7. 1234 a11. ἄνευ λόγου Ηδ7. 1123 b22. παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον Ηε15. 1138 a10. ζ6. 1147 b31. η9. 1151 a12 (coni καθ' ὑπερβολήν). παρὰ τὸν λόγον, syn μᾶλλον ἢ δεῖ Ηη6. 1148 a28, 30. 11. 1151 a35, 1152 a3. (formulae κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, κατὰ τὸν λόγον, παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, παρὰ τὸν λόγον proxime accedunt ad eum usum voc λόγος, qui sub II 4 *d* p 436 a48 - b4 et IV recensetur.)

IV. λόγος i q ratio mathematica (Verhältniss). λόγος ἀριθμῶν, λόγος ἐν ἀριθμοῖς, veluti λόγος ἀριθμῶν ἡ συμφωνία ΜΑ9. 991 b13, 17, 19. 5. 985 b32. ν5. 1092 b14. Αδ2. 90 a18, 20, 22. λόγος ἡ συμφωνία ψγ2. 426 a28. οἱ τῶν συμφωνιῶν λόγοι Οβ9. 290 b22. αἱ μὴ κατὰ τὴν ἀκοὴν διέσεις ἀλλ' ἐν τοῖς λόγοις Μι1. 1053 a16. λόγος μίξεως Μν5. 1092 b17-22. 6. 1092 b31. Ζμα1. 642 a22. cf ψα5. 410 a2. αι3. 440 b19. 7. 448 a8. ἡ αἴσθησις λόγος τις ϗ δύναμις μεγέθους ψβ12. 424 a27. πέρας ϗ λόγος μεγέθους ϗ αὐξήσεως ψβ4. 416 a17. λόγος, coni συμμετρία, ἀσυμμετρία Μκ3. 1061 b1. coni τάξις Φθ1. 252 a14. πιθ38. 921 a3 (cf τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ὁ θεὸς ἐν κόσμῳ κ6. 400 a3). coni διάθεσις Μβ5. 1001 b30. coni θέσις μβ6. 363 a26. τὴν οὐσίαν ἔχει ϗ τὸν λόγον Ζμβ7. 652 b18. λόγῳ τινὶ ἕκαστον γίνεται Ζγβ4. 740 b32. δ2. 767 a17, 19. cf μδ1. 378 a33 Ideler. — λόγος ἡμιόλιος Ργ8. 1409 a6. λόγοι ἐν ὅλοις ὅροις, syn ἐν ὅλοις ἀριθμοῖς πιθ35. 920 a28, 32. κατὰ λόγον μηδένα, καθ' ὑπεροχὴν δέ τινα ϗ ἔλλειψιν ἀσύμμετρον αι3. 439 b29, 440 a15. πλείονι λόγῳ ὑπερέχειν μκ5. 466 b1. cf Ζγβ6. 745 a30. τὸν τοῦ μέσου ἔχειν λόγον Ζγδ2. 767 a19. ἔχειν λόγον τινὰ πρός τι Οα7. 275 a18. αἱ γραμμαὶ ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ οὐ συσταθήσονται, συντίθενται μγ5. 376 a2. μχ1. 848 a13. ἐν λόγῳ τινὶ φέρεσθαι μχ1. 848 b10. διεστηκέναι ἐν τούτοις τοῖς λόγοις, κατὰ τὸν λόγον Ηε15. 1138 b8. Μδ11. 1018 b27. ὅμοιον τῷ λόγῳ τὸ μικρὸν τετράπλευρον τῷ μείζονι μχ1. 848 b19. ἔχειν τὸν αὐτὸν λόγον (τοὺς αὐτοὺς λόγους) μβ3. 340 a11. γ5. 376 a28. Φδ8. 215 b6 (syn ταύτην τὴν ἀναλογίαν b29). χ3. 793 a6. τετμῆσθαι τὸν αὐτὸν λόγον, διαιρεῖσθαι κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον Φγ7. 207 b32. ζ2. 233 a4. ὁ αὐτὸς λόγος τθ3. 158 b35 Wz. ἡ ἀναλογία ἰσότης ἐστὶ λόγων Ηε6. 1131 a31. τὰ ἀνὰ λόγον Αα46. 51 b24 Wz. γ24. 85 a38 (aliquoties Bk ἀνάλογον scribit, ubi alii editores ἀνὰ λόγον exhibent, veluti μα2. 339 a18. 14. 351 b4. β5. 362 b32. γ2. 372 a5. 4. 375 a4. δ12. 390 a6. Ζγδ3. 768 b31. cf ἀνάλογον p 48 b1.) κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον Ζγε7. 788 a6. 3. 782 a20 (fere i q eodem modo). κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους, τοῦ σώματος μβ9. 370 a6. Ζια17. 496 b15. β1. 500 a20, b8. γ11. 517 b27. Ζγα20. 728 b16. Ζμβ9. 655 a7. 10. 686 b20. πδ6. 877 a17. κατὰ λόγον non addito genetivo μγ4. 375 b9. Ζιζ2. 559 a21. ι42. 629 a4. Ζπ10. 710 a17. Ζγδ5. 773 b5. Ηα10. 1100 a23. 11. 1101 a17. πι62. 898 a21. ημβ11. 1211 b12. οβ1348 b26, 27. ἐλάττω κατὰ λόγον Ζιζ18. 573 a5. ἐλάττω, μείζω ἢ κατὰ λόγον Ζιβ17. 508 a2. Ζμγ8. 671 a18. οὐ κατὰ λόγον ἡ ὑπεροχὴ ἀλλὰ πολὺ μείζων f 589. 1574 a6. παρὰ λόγον μα14. 352 b33. λύεται ὁ λόγος ψβ12. 424 a31. λόγος οὐδείς ἐστι τοῦ ἀπείρου πρὸς τὸ πεπερασμένον, τὸ ἄπειρον πρὸς τὸ π. ἐν οὐδενὶ λόγῳ ἐστίν, οὐδένα λόγον ἔχει Οα6. 274 a7. 7. 275 a13. Φδ8. 215 b12, 16. — ἐν ἀγαθοῦ λόγῳ γίνεται τὸ ἔλαττον κακὸν πρὸς τὸ μεῖζον κακόν Ηε7. 1131 b21. ἐν τέρατος λόγῳ Ζιζ2. 559 b20. ἐν μορίου λόγῳ Φγ6. 207 a27. ἐν φαρμάκου λόγῳ οα5. 1344 b10. οἱ ἐν οὐδενὶ λόγῳ ὄντες Ρβ2. 1379 b10.

λόγχη (fr trag adesp 59) ποι16. 1454 b22. λόγχῃ φρονίοις ἐν ἀγῶσι κρατήσας f 624. 1583 a28. λόγχῃ μόλις διαιροῦσι τὸ τῶν βομβυκίων πήλινον Ζιε24. 555 a15.

λογχοῦν. λελογχωμένον δόρυ Ηγ2. 1111 a13.

λοιδορεῖν ἔνια οἱ νομοθέται κωλύουσιν Ηδ14. 1128 a31. λοιδορεῖν τὴν ἀβελτηρίαν οβ1352 b8. λοιδορεῖσθαι ἑαυτῷ ηεη6. 1240 b21.

λοιδόρημα τὸ σκῶμμά ἐστιν Ηδ14. 1128 a30.

λοιδορημάτιον (cf Ἀριστοφάνης p 105 a50) Ργ2. 1405 b32.

λοιδορητικός ηεβ3. 1221 b14.

λοιδορία. μάχη ἐκ λοιδορίας (Epicharm p 271 Lorenz) Ζγα18. 724 a29. Μδ1. 1013 a10 Bz. 24. 1023 a30.

λοίδορος. τὸ λοίδορον φ4. 808 b37.

λοιμός. ὁ λοιμὸς μάλιστα τοὺς πλησιάζοντας τοῖς θεραπευομένοις προσαναπίμπλησιν πα7. 859 b15. λοιμοῦ κατασχόντος f 454. 1552 b12, 24.

λοιμώδης. νόσημα λοιμῶδες Ζιθ19. 602 b12. ἔτος λοιμῶδες πα21. 862 a5. τοῖς ποταμίοις ἰχθύσι λοιμῶδες οὐδὲν γίνεται Ζιθ20. 602 b20. τὰ λοιμώδη πζ8. 887 a30.

λοιπός. ἓν μὲν — δεύτερον δὲ — λοιπὸν δὲ Πδ15. 1300 a13. λοιπὸν δ' (int ἐστὶν) εἰπεῖν, διελθεῖν, σκέψασθαι sim μδ2. 379 b10. Πδ2. 1289 a35. 8. 1293 b22. η9. 1328 b24. Ζιε1. 539 a1. cf πν1. 481 a21. — ὁ λοιπός, τὸ λοιπόν, i q ὁ ἕτερος, θάτερον Κ8. 10 b18. 11. 14 a8, 13, 34. τα1. 101 a2. 15. 106 b22. β6. 112 a26, 28, 30. 10. 115 a12-24. δ6. 127 b10. ζ11. 148 b25. η3. 154 a8. Φθ4. 254 b33. Ηε7. 1131 b25. — admodum frequens est usus voc λοιπός apud autorem epistolae ad Alexandrum ρ1. 1420 a13, 1421 a8, 9, 11, 12, 13, 17 (Spgl p 97).

λόκαλος. ἔχει ἀποφυάδας Ζιβ17. 509 a21 (om A^a cum vers Thomae et Gazae. κώκαλος ci Sylb, i q aluco Gesn. ardeae sp St. avis ignota S I 116. KaZι 95, 50. AZι I 101, 72).

Λοκροί. Λοκρῶν πολιτεία f 504. 505. τȣ̀ς νῦν Λοκρȣ̀ς Λέλεγας καλεῖ Ἀριστοτέλης f 433. 1549 b34. 509. 1561 b15. 519. 1563 a19. Ὀζόλαι Λοκροί f 520. 1563 a40. Ζάλευκος νομοθέτης Λοκροῖς τοῖς ἐπιζεφυρίοις Πβ12. 1274 a22. ἐν Λ. νόμος μὴ πωλεῖν τὴν ȣ̓σίαν Πβ7. 1266 b19. ἡ Λ. πόλις ἀπώλετο ἐκ τῆς πρὸς Διονύσιον κηδείας Πε7. 1307 a38. Στησίχορος ἐν Λ. εἶπε Ρβ21. 1395 a1. Τίμαιος τί εἶπεν εἰς τὴν τῶν Λοκρῶν ἀποικίαν f 504. 1560 b33. Ὀνομάκριτος Λοκρός Πβ12. 1274 a27. Τίμαιος ὁ Λ. θ178. 847 b7.

Λοκρός, Φύσκȣ τȣ̃ Ἀμφικτύονος υἱός f 520. 1563 a32.

λοξός. ἡ Ταπροβάνη, λοξὴ πρὸς τὴν οἰκȣμένην κ3. 393 b15. λοξὴ τομή πιϛ6. 914 a35. λοξὰ σπαρτία, dist πλάγια μχ25. 856 b9 Cappelle. λοξὴ φορά μα4. 342 a27. β4. 361 a23. πκε14. 939 b4. κϛ48. 945 b33. ὁ λοξὸς κύκλος Μλ5. 1071 a16 Bz. Γβ10. 336 a32.

λοξȣ̃ν. ἡ κατὰ τὸν λελοξωμένον κύκλον φορά Μλ8. 1073 b20 Bz. ἐν μείζονι πλάτει λελοξῶσθαι Μλ8. 1073 b21.

λοπάς. λοπάδα τιθέντες ϗ κρέας εἰς αὐτὴν ἐμβάλλοντες Ζι40. 627 b6.

λορδός. οἱ μακροὶ τῶν ἀνθρώπων λορδοὶ βαδίζȣσι· οἱ ὄφεις κινȣ̃νται ἐπὶ τῇ γῇ λορδοί Ζπ7. 707 b18, 21, 22.

λȣ́εσθαι. τὰς ὗς τὸ λȣ́εσθαι ἐν πηλῷ πιαίνει Ζιθ6. 595 a31. ὄρνιθες λȣ̃νται, dist κονίονται Ζι49 B. 633 b3, 4. λȣσάμενοι τῇ θαλάττῃ πκγ10. 932 b25.

Λȣσοὶ τῆς Ἀρκαδίας θ125. 842 b6.

λȣ́στης. τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κονιστικοί, οἱ δὲ λȣ̃σται Ζι49 B. 633 a29, 30.

λȣτρόν. ἡ τροφὴ συμπέττεται διὰ λȣτρῶν μδ2. 379 b23. διὰ τί τὰ θερμὰ λȣτρὰ ἱερά πκδ19. 937 b27.

λοφιά. τὰ δὲ λοφιὰν ἔχει οἷον ἵπποι ϗ τὰ τοιαῦτα· ὅσα λοφιὰν ἔχει ὥσπερ ἵππος ϗ ὀρεὺς ϗ τῶν ἀγρίων ϗ κερατοφόρων βόνασος Ζμβ14. 658 b30. Ζιβ1. 498 b30. πι62. 898 a26. ἡ ὕαινα λοφιὰν ἔχει δι᾽ ὅλης τῆς ῥάχεως, ὑὸς λοφιά Ζιζ32. 579 b16. θ21. 603 b23. λοφιά, dist χαίτη Ζιβ1. 498 b28 sq. cf S II 285.

λόφος. 1. ἔνια τῶν ὀρνέων λόφον ἔχȣσι, τὰ μὲν αὐτῶν τῶν πτερῶν ἐπανεστηκότα, ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν μόνος ἴδιον· ȣ̓́τε γὰρ σάρξ ἐστιν ȣ̓́τε πόρρω σαρκὸς τὴν φύσιν Ζια1. 486 b13. β12. 504 b9. τῶν κορυδάλων ἡ μὲν λόφον ἔχȣσα, φοινικȣ̃ς λόφος Ζι25. 617 b20. θ3. 592 b24. — 2. tumulus. ἔστι τις ἠνεμόεις ὀλίγος λόφος (ap Antimachum) Ργ6. 1408 a3.

λόφȣρος (τὰ λοφȣ̃ρα Ζιβ1. 501 a6 Bk, ceteri λόφȣρα). τὸ τῶν λοφȣ́ρων γένος Ζια16. 495 a4. Ζγγ5. 755 b18. δ10. 777 b5, cf Spring üb naturhist Begriffe v Gattung Art Abart Lpz 1838 p 10. Meyer 322. τὰ λόφȣρα καλȣ́μενα enumerantur Ζια6. 491 a1. Ζγγ5. 755 b18. τῶν λοφȣ́ρων ȣ̓δὲν γίνεται μεῖζον ὕστερον τὸ ἀπὸ τῆς ὁπλῆς μέχρι τȣ̃ ἰσχίȣ, τὴν κεφαλὴν μικράν, τὰς δὲ σιαγόνας μακρὰς ἔχει, de pene τῶν λοφȣ́ρων Ζιβ1. 501 a6. α16. 495 a4. 13. 493 a31 Aub. τῶν λοφȣ́ρων κοινόν ἐστιν ὕβρις φ4. 808 b35. τοῖς λοφȣ́ροις διὰ μῆκος τȣ̃ αὐχένος εἰς τὸ κάτω ὁρμᾷ τὸ πνεῦμα, διὸ ϗ ἀποψοφȣ̃σι μάλιστα πι44. 895 b15.

λοφώδης ὄγκος ἀνήει ἐκ τῆς γῆς μετὰ ψόφȣ μβ8. 367 a4.

λοχαγεῖν. στρατηγεῖν λοχαγήσαντα Πγ4. 1277 b11.

λοχαγίαι Πζ8. 1322 b4.

λοχαγός κ6. 399 b6. οβ1350 b11.

λοχάζειν. λοχάζετο (Emped 227) αι2. 438 a1.

λοχεία Ζι7. 613 a2.

λοχεύεσθαι. ἡ ἀλκυὼν λοχεύεται διὰ βίȣ, ἄρχεται (v l λοχεύεται) δὲ τετράμηνος Ζι14. 616 a34 (ὀχεύεται ci S Pic, cf S II 108).

λοχίων καθαρώτατον ἵππος Ζιζ18. 573 a9.

λόχμη. ὁ τροχίλος οἰκεῖ λόχμας ϗ τρώγλας Ζι11. 615 a17. cf 1. 610 a10.

λόχος. κατὰ φρατρίας ϗ λόχȣς ϗ φυλάς Πε8. 1309 a12. ὁ λοχαγὸς εἰς λόχον καθίσταται κ6. 399 b7. λόχοι Λακεδαιμονίων πόσοι ϗ τίνες f 498. 1559 a11, 14, 21, 25.

Λύγδαμις Ναξίων τύραννος Πε6. 1305 a41. οβ 1346 b7. f 517. 1562 b28.

Λυγκεὺς ὀξὺ βλέπων Γα10. 328 a15. f 49. 1483 b20. — Λυγκεὺς ὁ Θεοδέκτȣ πο18. 1455 b29 (Nck fr trg p 623), non addito poetae nomine πο11. 1452 a27 (Nck ib).

Λύγκος (urbs Epiri) μβ3. 359 b17.

λυγμός. τὸν λυγμὸν τί παύει πλγ1. 961 b9, 20. 17. 963 a38. cf λύγξ 2.

λύγξ (cf Lob Paralip 110). 1. animal. v l λύγγες, λύξ, ῥύγξ, λύγα, λύγγα. refertur inter τὰ ὀπισθȣρητικά, συνιόντα πυγηδόν Ζιβ1. 500 b15. ε2. 539 b22. Ζμδ10. 689 a34. ἔχει ἀστράγαλον ὅμοιον ἡμιαστραγαλίῳ Ζιβ1. 499 b24. τὴν λύγκα δέ φασι τὸ ȣ̃ρον κατακαλύπτειν θ76. 835 b29 Beckm, cf S Theophr IV 816. Rose Ar Pseud 354 (Felis lynx Su 48, 18. AZι I 72, 30). — 2. i q λυγμός πλγ17. cf Galen XV 846. λύγγα παύει πταρμός, ἔστιν ἡ λύγξ ὅταν ὑπὸ ὑγρȣ̃ κατέχηται πνεῦμα περιττὸν περὶ τὸν πνευματικὸν τόπον, ὁ σπασμὸς ȣ̃τος καλεῖται λύγξ, ῥιγώσαντας λύγξ λαμβάνει πλγ5. 962 a1, 10, 13, 14. ὄξος τε παύει λυγμὸν ϗ ἡ ἀπνευστία, ἐὰν ἠρεμαία ᾖ ἡ λύγξ (v l λύξ) πλγ1. 961 b21.

λύγος. καμπτὰ ϗ εὐθυντά, οἷον κάλαμος ϗ λύγος μδ9. 385 b28. λύγοι, μέρη δένδρȣ φτα3. 818 a12, 14.

λυγρός. νείκεϊ λυγρῷ (Emp 380) ψα2. 404 b15.

Λυδία θ19. 831 b26. περὶ Λυδίαν θ39. 833 a19. 52. 834 a23. περὶ τὴν Λυδίαν Ζι24. 617 b19. — Λυδοί. Λυδῶν πολιτεία f 506. 507. Σμύρνα ȣ̃σα ὑπὸ Λυδοῖς τότε· Λυδοὶ καταπονȣ́μενοι ὑπὸ τῶν Αἰολέων f 66. 1487 a1, 8. Κολοφωνίων πόλεμος πρὸς τȣ̀ς Λυδȣ̀ς Πδ4. 1290 b17. aes conflare Aristoteles Lydum Scythen monstrasse putat f 506. 1561 a21. — ἡ λυδιστὶ ἁρμονία Πθ7. 1342 b32.

λύειν. λύεται τοῖς ἐναντίοις, ὅσα λύεται τῶν ὑπὸ θερμȣ̃ παγέντων ἢ ὑπὸ ψυχρȣ̃, opp πήγνυσθαι μδ6. 382 b31, 33 sqq. ȣ̓́τε τὸ θερμὸν λύει μδ7. 384 b11, 12, 13 (cf πήγνυσθαι b8, 12, 13). — τίνα φάρμακα τὴν κοιλίαν, τὴν κύστιν λύει πα40. 863 b29. ἡ κοιλία λύεται τοῖς φοβȣμένοις, ἡ κύστις λύεται πδ7. 877 a32. β26. 869 a4. κζ1. 947 b3. 2. 947 b19. 8. 948 b18. 10. 948 b35. — τὸ ἐγρηγορέναι ὥρισται τῷ λελύσθαι τὴν αἴσθησιν υ1. 454 a32 (cf λύσις b27). φαίνεταί τι λελυμένων τῶν αἰσθήσεων εν3. 462 a17. μεταβάλλει μὲν ἐξιστάμενον πρὸς τὰ ἀντικείμενα, λύονται δ᾽ αἱ κινήσεις αἱ δημιȣργȣ̃σαι εἰς τὰς ἐγγύς Ζγδ3. 768 a15, b8, 9. — πολλοὶ πλέξαντες εὖ (τραγῳδίας) λύȣσι κακῶς πο18. 1456 a10. — τὸν λυσάμενον παρὰ λῃστῶν ἀντιλυτρωτέον Ηι2. 1164 b34. πολλȣ̀ς λέλυμαι Ρβ23. 1400 a22. λυθεὶς ἐκ τῶν δεσμῶν Ργ4. 1406 b29. γλῶττα ἢ λελυμένη ἢ καταδεδεμένη Ζια11. 492 b32. — σταλαγμὸς οἴνȣ μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος ȣ̓ μίγνυται· λύεται γὰρ τὸ εἶδος ϗ μεταβάλλει εἰς τὸ πᾶν ὕδωρ Γα10. 328 a27. τὸ θερμὸν λύει τὸ ψυχρὸν ϗ παύει πκδ2. 936 a18. ὅταν λύηται τὸ φοινικȣ̃ν μγ4. 375 a15. τῆς ψυχῆς λελυμένης ἔτι τὴν τȣ̃ σώματος

μορφὴν μένειν, ἅμα ἡ τοῦ σώματος μορφὴ λέλυται ϗ ἡ ψυχὴ μανίας ἀπήλλακται φ4. 808 b17, 25. ἀποφαίνει λυθεῖσαν τὴν φιλίαν ρ9. 1429 b39. λύεσθαι τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν Πβ10. 1272 b14. λύειν τοὺς νόμους, τὴν πολιτείαν Πβ7. 1266 b12. 8. 1269 a15. ε7. 1307 b10. δ14. 1298 b31. αἱ ἀριστοκρατίαι λύονται κατὰ μικρόν Πε7. 1307 b1. πῶς λύεται ἡ ἄγνοια ϗ πάλιν γίνεται ἐπιστήμων Ηη5. 1147 b6. τοὺς παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν, cf χρῆσθαι καλῶς τοῖς παραδεδομένοις πο14. 1453 b23. ἐὰν ᾖ ἰσχυροτέρα τοῦ αἰσθητηρίου ἡ κίνησις, λύεται ὁ λόγος, τοῦτο δ' ἦν ἡ αἴσθησις, ὥσπερ ϗ ἡ συμφωνία ϗ ὁ τόνος ψβ12. 424 a30. — λύειν ἀπορίαν, ἀπόρημα, τὰ διαπορηθέντα Μη6. 1045 a22. Πγ11. 1281 b22, 1282 a24, 33. 1. 1275 a12. ημβ6. 1201 b1. Αγ1. 71 a31, 33. Γα10. 327 b10. — λύειν λόγον, λόγον ἐριστικόν, ἐπιτίμησιν, ἐπιτιμήματα, προκαταλήψεις, οὐ χαλεπὸν λῦσαι sim τι18. 176 b36, 177 a5, 7. Φα2. 185 a8, 14. 3. 186 a5. ζ9. 239 b11. θ2. 252 b7. Μγ7. 1012 a18. ζ6. 1032 a10. Ηη3. 1146 a26. Πθ6. 1340 b41. Ργ2. 1405 b9. α1. 1355 a33. 2. 1357 b7. πο25. 1460 b22, 35. λύεται ὁ λόγος, λύεται τὸ ἑαυτὸν ἀδικεῖν sim αι6. 445 b19. Ηε12. 1136 b23. 15. 1138 a27. η13. 1153 a29. ηεβ8. 1224 b6. Πγ11. 1281 a41. λύειν ϗ ὁμόσε βαδίζειν τῷ λόγῳ Μν2. 1089 a3. ἀντειπεῖν ϗ λῦσαι ημβ7. 1206 b8. πρὸς τἀναντία ἀπαντᾶν λύοντα Ργ17. 1418 b9. ὅσα περὶ διαβολὴν λῦσαι ϗ ποιῆσαι Ργ14. 1415 a28. τὸ ἀποδεικνύναι ϗ τὸ λύειν πο19. 1456 a38. λύει τις ἢ δείξας (ἀντισυλλογισάμενος) ἢ ἔνστασιν ἐνεγκών Ρβ26. 1403 a26. 25. 1402 a31, b24. γ17. 1418 b6 al. Οδ6. 313 b4, ἢ ἀναιρῶν ἢ διαιρῶν τι18. 176 b36, 177 a2. — (λύειν τὴν αἰτίαν, fort λέγειν τὴν αἰτίαν vel λύειν τὴν ἀπορίαν Οβ9. 290 b32.) — λυτός. ὅσα λυτὰ ὑγρῷ, opp ἄλυτα μδ6. 383 b13. 7. 384 a34. — σημεῖον λυτόν, opp ἀναγκαῖον, ἄλυτον Ρα2. 1357 b13, 16, 17. — λυτῶς πήγνυσθαι, opp ἀλύτως Ζμβ2. 649 a32.

λύζειν. οἱ φοβούμενοι ϗ οἱ ῥιγοῦντες λύζουσιν πλγ13. 962 b33.

Λύκαια, ἀγὼν ἐν Ἀρκαδίᾳ τεθεὶς ὑπὸ Λυκάονος f 594. 1574 b31.

λύκαινα Ζιζ35. 580 a18. cf λύκος.

Λυκάων ἔθηκε τὰ Λύκαια, τὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀγῶνα f 594. 1574 b30. Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός (Πάνδαρος)· ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες f 597. 1577 b5. 146. 1503 a15.

Λύκειον. ἐν Λυκείῳ Κ4. 2 a1. 9. 11 b14. Φδ11. 219 b21. Ρβ7. 1385 a28.

Λυκία Ργ8. 1409 a14. ἐν Λυκίᾳ Ζιθ28. 606 a17. περὶ Λυκίαν θ127. 842 b25. Ζιε16. 548 b20. — Λύκιοι οβ1348 a29. Λυκίων πολιτεία f 1561 a32.

λυκόβρωτα πρόβατα Ζιθ10. 596 b7.

λυκόποδες, οἱ τῶν τυράννων δορυφόροι f 356. 1538 a25.

Λυκολέων ὑπὲρ Χαβρίου Ργ10. 1411 b6.

Λυκόρμας ποταμός θ171. 847 a1.

λύκος. 1. lupus. refertur inter τὰ πολυσχιδῆ τῶν τετραπόδων Ζγβ6. 742 b8. δ4. 771 a22, πολυδάκτυλα Ζμδ10. 688 a6, καρχαρόδοντα Ζιθ5. 594 a26, πολυτόκα Ζγδ4. 771 a22, ἄγρια Ζια1. 488 a28. ζ18. 571 b26. θ5. 594 a25. Πθ4. 1338 b30. — μονόστουν ἔχει τὸν αὐχένα Ζμδ10. 686 a21. οἷς τράχηλος βραχὺς ἄγαν, ἐπίβουλοι· ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς λύκους φ6. 811 a17. πενταδακτύλους ἔχει τοὺς προσθίους πόδας, τοὺς δ' ὄπισθεν τετραδακτύλους Ζμδ10. 688 a6. αἰδοῖον ὀστῶδες, μίαν κοιλίαν, πάντα τὰ ἐντὸς ἔχει ὁ θὼς ὅμοια λύκῳ Ζιβ1. 500 b24. 17. 507 b17 Aub (cf Rose lib ord 207). — ὀχεύει ϗ ὀχεύεται τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ϗ κύων, κύει ϗ τίκτει καθάπερ κύων τῷ χρόνῳ ϗ τῷ πλήθει τῶν γιγνομένων, τίκτει ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, οὐκ ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ὡς ἅπαξ ἐν τῷ βίῳ τίκτουσιν, λόγος περὶ τοῦ τόκου Ζιε2. 540 a9. ζ35. 580 a13, 11, 14, 21. — ἡ λύκαινα, τὰ γιγνόμενα τυφλά Ζιζ35. 580 a18, 12. Ζγβ6. 742 a8. δ6. 774 b16. — χαλεπὸς περὶ τὴν ὀχείαν· ὠμοφάγος· πόας ἄλλοτι μὲν οὐχ ἅπτονται, ὅταν δὲ κάμνωσι· τοὺς λύκους φασίν, ὅταν πεινῶσιν, ἐσθίειν τινὰ γῆν, μόνον δὴ τοῦτο τῶν ζῴων Ζιζ18. 571 b27. ι1. 609 b2. θ5. 594 a28, 26. πρὸς ἀλλήλους ἧττον μάχονται· οὐκ ἀγελαῖοι· ἀνθρωποφαγοῦσιν οἱ μονοπεῖραι τῶν λύκων μᾶλλον [αὐτῶν] (λυττῶντες ci Pic) ἢ τὰ κυνηγέσια· ὄνῳ ϗ ταύρῳ ϗ ἀλώπεκι πολέμιος, ἐπιτίθεται γὰρ αὐτοῖς· σφάζουσι τὰ πρόβατα Ζιζ18. 571 b29. θ5. 594 a30. ι1. 609 b1. 6. 612 b2. ἔγνω δὲ φώρ τε φῶρα ϗ λύκος λύκον (cf παροιμία) ηεη1. 1235 a9. φεύγοντες ἐρημίας f 241. 1523 a5. — lupi ad Maeotim cum hominibus piscantur, ἐν Κυρήνῃ οἱ λύκοι μίσγονται ταῖς κυσὶ ϗ γεννῶσιν, ἐν Κρήτῃ λύκους οὔ φασι γίνεσθαι Ζι36. 620 b6. θ28. 607 a2. Ζγβ7. 746 a34 (cf Broca, Journal de Physiol 1859 II 352). θ83. 836 b27. (Canis lupus *L.* cf C II 487. St Cr KaZι 15, 61. Su 43, 8. AZγ 22, 17. AZι I 72, 31.) — οἱ λύκοι ἐν Αἰγύπτῳ ἐλάττους Ζιθ28. 606 a23, 26. cf Herod II 67. (fort Canis aureus vel Simensis Su 43, 8. AZι I 72, 31. cf Schmidt griech Papyrusurkunden 384. Oken, Isis 1821 I 30.)

2. λύκος, εἶδος κολοιῶν Ζι24. 610 b17 (albus Alberti, licios Thomae, λύκιος ci S Picc. fort Corvus monedula C II 226. S II 127, 492. G 37. Lichtenstein Abh d Berl Akad 1816, 153. Su 124, 78. AZι I 97, 55*b*.) v κολοιός.

3. τὸ τῶν καλουμένων λύκων γένος Ζι38. 622 b29, 623 a1 sq. dist *a.* τὸ μικρόν fort Phalangium crista. — *b.* τὸ μεῖζον fort Agelenae sp. — *c.* τὸ ποικίλον fort Theridii vel Linyphiae sp. cf Su 234*b*. AZι I 160, 4, 2). — εἰκάζουσι λύκῳ ψακαζομένῳ [εἰς] μύωπα Ργ11. 1413 a3, λύχνῳ ci Bk Spgl.

Λυκοῦργος. de eius νόμοις et πολιτείᾳ Πβ9. 1269 b20, 1270 a7, 1271 a22. 12. 1273 b33. Ρβ23. 1398 b17. f 491. 1558 a21. 492. 1558 a30. 494. 1558 b16. ἡ κρυπτία πότερον τῶν Λυκούργου πολιτευμάτων ἕν ἐστιν f 495. 1558 b20. ἀπεδήμησεν εἰς Κρήτην Πβ10. 1271 b25. τῶν μέσων πολιτῶν ἦν Πδ11. 1296 a20. Θάλητος ἀκροατής Πβ12. 1274 a29. ἥκιστα οἱ χρόνοι, καθ' οὓς γέγονεν ὁ Λυκοῦργος, ὁμολογοῦνται f 490. 1558 a14.

Λυκόφρων ὁ σοφιστὴς νόμον ἔφη ἐγγυητὴν ἀλλήλοις τῶν δικαίων Πγ9. 1280 b10. Λυκόφρων (ὁ σοφιστὴς Alex ad h l) φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην συνουσίαν τοῦ ἐπίστασθαι ϗ ψυχῆς Μη6. 1045 b10. τὸ ἔστιν ἀφεῖλεν Φα2. 185 b28. ἐπιχειρητέον πρὸς ἄλλα τοῦ εἰρημένου, ἐὰν μὴ πρὸς τὸ κείμενον ἔχῃ τις ἐπιχειρεῖν· ὅπερ Λυκόφρων (ὁ σοφιστὴς Alex ad h l) ἐποίησε προβληθέντος λύραν ἐγκωμιάζειν τι15. 174 b32. exempla τοῦ κατὰ τὴν λέξιν ψυχροῦ ex eo afferuntur Ργ3. 1405 b35, 1406 a7. ὁ εἰς Πειθόλαόν τις εἶπε ϗ Λυκόφρονα ἐν τῷ δικαστηρίῳ Ργ9. 1410 a17. Λυκόφρων κενόν τι πάμπαν εἶναι τὴν εὐγένειαν ἔγραψεν f 82. 1490 a10.

Λύκτιοι ἄποικοι τῶν Λακώνων Πβ10. 1271 b28.

λυκώδης. ἡ ὕαινα τῷ χρώματι λυκώδης Ζιζ32. 579 b15. 'quasi alba' Guil.

λυμαίνεσθαι. θηρία ἃ λυμαίνεται τὰ κηρία Ζιθ27. 605 b10. ἐάν τις λυμαίνηται τοῦ ἀραχνίου Ζι39. 623 a20. θλίβει ϗ λυμαίνεται τὸ μακάριον Ηα11. 1100 b28 (cf ῥυπαίνειν α9. 1099 b2). λυμαίνεσθαι, opp ἐξακριβοῦν Ηκ5. 1175 b15.

λύμη. φθοραὶ ϗ λῦμαι ἀνθρώπων Ηκ5. 1176 a21.

λυπεῖν Πε8. 1308 b37. opp εὐφραίνειν Ργ1. 1404 a5. —

λυπεῖσθαι. ἔστι τὸ ἥδεσθαι ϗ λυπεῖσθαι τὸ ἐνεργεῖν τῇ αἰσθητικῇ μεσότητι πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν ψγ7. 431 a10. λυπηθέντες, opp ἡσθέντες ρ8. 1428 a40. λυπεῖσθαι λύπην τινά ηεβ8. 1224 b20. γ1. 1229 a37. τὺς πατραλοίας, ὅταν τύχωσι τιμωρίας, ὐδεὶς ἂν λυπηθείη Ρβ9. 1386 b29. λυπήσεται Ηδ2. 1121 a2. ηεγ1. 1229 a37. ημα28. 1192 b22, 26. λυπηθήσοιτ' ἂν ηεγ5. 1232 b12.

λύπη. περὶ ἡδονῆς ϗ λύπης Ηη12-15. λύπη def Ρα11. 1369 b35. Ηκ2. 1173 b7. λύπη ϗ ταραχή. λύπη ταραχώδης Ρβ9. 1386 b23, 18. ὅπυ αἴσθησις, ϗ λύπη ϗ ἡδονή ψβ2. 413 b23. ἡ λύπη ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ τδ5. 126 a9. ἡδονή τε ϗ λύπη κοινὰ ψυχῆς ϗ σώματος αι1. 436 a10. ἡ λύπη κατάψυξις τῦ τόπυ τῦ περὶ τὰ στήθη πια13. 900 a27. ἡ λύπη κακόν, καθ' αὑτὸ πᾶσι φευκτόν Ηη14. 1153 b1. κ2. 1172 b19. φεύγομεν ϗ διώκομεν καθ' ἡδονὴν ϗ λύπην ἅπαντα v s φεύγειν. — ἡ λύπη ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας, ἀπὸ τῦ λογισμῦ sim Ηη8. 1150 a26. ηεγ4. 1232 a17. β5. 1222 b11. αἱ δι' ἁφῆς ϗ γεύσεως ἡδοναὶ ϗ λῦπαι Ηη8. 1150 a9. αἱ ἄνευ λυπῶν ἡδοναί Πβ7. 1267 a8. λῦπαι οἰκεῖαι, αἱ ἐπὶ τῇ ἐνεργείᾳ καθ' αὑτὴν γινόμεναι Ηκ5. 1175 b17, 21. cf β2. 1104 b4. λῦπαι σωματικαί, λῦπαι ἐν τῷ πράττειν, μεμνῆσθαι, ἐλπίζειν Φη3. 247 a8. λύπη φθαρτική ηεγ1. 1229 a34, 40.

λυπηρόν, def Ρα11. 1370 a3. coni μισητόν Ηκ5. 1176 a11. κακὸν φθαρτικὸν ϗ λυπηρόν Ρβ8. 1385 b14. αἰσθάνεσθαι τῦ λυπηρῦ ϗ ἡδέος Πα2. 1253 a13. λυπηρὸν τὸ βίαιον, τὸ παρὰ θυμόν ηεβ7. 1223 a30-34, b20, 23. τὸ κατ' ἀρετὴν ἥκιστα λυπηρόν Ηδ2. 1120 a27. ὐχ ἅπασαν ὑπόληψιν διαστρέφει τὸ ἡδὺ ϗ τὸ λυπηρόν Ηζ5. 1140 b14. — λυπηρῶς πράττειν Ηγ1. 1110 b12, διδόναι Ηδ2. 1120 a29, ὁρᾶν πο4. 1448 b11.

λυπητικός. ὁ ἐπὶ τύτοις λυπητικός ημα28. 1192 b22.

λυπρός. γίνονται ἀκρίδες ὔτ' ἐν τῇ ὀρεινῇ (γῇ) ὔτ' ἐν τῇ λυπρᾷ Ζιε28. 556 a4.

λύρα. ἡ λύρα φθέγγεται Μδ12. 1019 b15. ὁ αὐλὸς ἡδίων τῆς λύρας πιθ43. 922 a3. — τὴν πλειάδα Μυσῶν λύραν ἐκάλει Πυθαγόρας f 191. 1512 a31. — λύρα, piscis quidam, qui definiri non potest Ζιδ9. 535 b17.

Λυρναντιεῖς οἱ κατὰ Φασηλίδα σ973 a8. f 238. 1521 a40.

Λύσανδρος Πε1. 1301 b19. 7. 1306 b33. Λ. Λάκων τι17. 176 b5. μεγαλόψυχος Αδ13. 97 b21. μελαγχολικός πλ1. 953 a20.

Lysias resp οἷον ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Ργ10. 1411 a31 (cf Lys 2, 60). primus profiteri solitus artem dicendi f 131. 1500 b23.

Λυσιθίδης (Λυσιθείδης Spgl e coni) ρ2. 1422 b22, cf Spgl p 116.

Λυσικλῆς, pro exemplo positus, μαρτύρησόν μοι, ὦ Λυσικλῆς (Καλλίκλεις Spgl) ρ16. 1432 a4.

λυσιμελὴς Ἔρως f 93. 1492 b31.

λύσιμος συλλογισμός, opp ἄλυτος Αβ27. 70 a31, 34.

λύσις, cf λύειν. λύσις τῶν κοιλιῶν πκζ3. 947 b29. — ἡ λύσις ϗ ἄνεσις τῆς αἰσθήσεως ἐγρήγορσις υ1. 454 b27. — αἱ νομιζόμεναι (περὶ φόνυς) λύσεις Πβ4. 1264 a32. — τραγῳδίας λύσις, μύθων λύσεις, opp δέσις, πλοκή πο15. 1454 a37. 18. 1455 b24, 28, 1456 a9. — λύσις νόμων, πολιτείας Πβ7. 1266 b12. 8. 1268 b30. λύσις ἀπορίας, τῶν ἀπορυμένων Γα5. 321 b12. μβ2. 354 b22. Μβ1. 995 a29. Φθ3. 253 a31. ηεη12. 1245 b14. ἔχει τινὰ λύσιν πρὸς ταύτην τὴν ἀπορίαν, ὅτι ψβ11. 422 b28. ἔχει τι τὴν αὐτὴν λύσιν Οβ14. 297 a31. ὐ συμβαίνει ἡ λύσις Ηη14. 1153 b5. — λύσις, def ἐμφάνισις ψευδῦς συλλογισμῦ παρ' ὃ ψευδής τι24. 179 b23. 18. 176 b29. λύσεις τῶν φαινομένων ἐλέγχων τι9. 170 b4, 5. ἡ λύσις τῇ μὲν ὅτι ψευδὴς τῇ δ' ὅτι ὐ συμπεραίνεται Φα3. 186 a23. λύσις τις πρὸς τὸν ἐρωτῶντα ἱκανῶς ἔχει, πρὸς τὸ πρᾶγμα ὐχ ἱκανῶς Φθ8. 263 a15. ἡ λύσις τῆς ἀπορίας εὕρεσίς ἐστιν Ηη4. 1146 b7. περὶ λύσεως ἐνθυμημάτων Ρβ25. περὶ λύσεων ϗ ἐνστάσεων Ρβ22. 1397 a5. λύσις ἐπιτιμήσεως Πθ6. 1341 a4. περὶ ἐπιτιμήσεων ϗ λύσεων, περὶ προβλημάτων ϗ λύσεων πο26. 1462 b18. 25. 1460 b6. εὑρεῖν, ἀποφέρεσθαι, φέρειν λύσιν τθ14. 163 b1, 164 a18. ι17. 176 a21. Γα5. 321 b12. οἱ ἔλεγχοι τῇ αὐτῇ λύονται λύσει Μζ6. 1032 a8.

λυσιτελεῖν τοῖς κρείττοσι Πβ7. 1267 a29. τὸ τῷ κοινῷ λυσιτελῦν Πγ7. 1279 b9. τὰ περιττὰ ϗ καλὰ ϗ διαγωγὴν ἔχοντα ἡδεῖαν ἄνευ τῦ λυσιτελῦντος αρ5. 1250 b30.

λυσιτελής. τίνα λυσιτελέστατα Πα11. 1258 b16.

λυτικὰ φάρμακα πκζ10. 949 a5. — λυτικὰ ἐνθυμήματα ὐκ ἔστιν εἶδός τι ἄλλο τῶν κατασκευαστικῶν Ρβ26. 1403 a25.

λυτρῦσθαι μνᾶς Ηε10. 1134 b32. ὁ λυτρωθείς, opp ὁ λυσάμενος Ηι2. 1164 b34. — λυτρωτέον τὸν πατέρα Ηι2. 1165 a1.

λύττα, νόσημα κυνῶν Ζιθ22. 604 a5. λύτταν ἐπιγίνεσθαι τῷ πληγέντι ὑπὸ ὕδρυ f 327. 1532 b22.

λυττᾶν, λυσσᾶν. λυττῶσιν ἅπαντα τὰ δηχθέντα ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος Ζιθ22. 604 a6. τὴν ὄφιν λυσσᾶν ἰῦ πληρυμένην f 334. 1534 a20.

λύχνος Ζγα18. 724 a34. μα4. 342 a3. f 588. 1574 a1. ὡπλίσσατο λύχνον (Emp 220) αι2. 437 b26. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἡ τῦ λύχνυ φλὸξ ἐντιθεμένη πλείονι φλογὶ κατακάεται ζ5. 469 b33. cf πα55. 866 a27. 56. 866 a36. ὥσπερ λύχνοι φαίνονται οἱ τῦ βατράχυ ὀφθαλμοί Ζιδ9. 536 a18. ἶρις ὅλη ἡ περὶ τὺς λύχνυς μγ4. 374 a20, 27. πρὸς τὸν λύχνον προστήσασθαι τὴν χεῖρα πρὸ τῦ φωτός πλα28. 960 a21. οἱ ποικιλταὶ ἐργαζόμενοι πρὸς τὸν λύχνον πολλάκις διαμαρτάνυσι τῶν ἀνθῶν μγ4. 375 a27. cf χ3. 793 b20. ὀσμὴ λύχνυ ἀποσβεννυμένυ Ζιθ24. 604 b30. εἰκάζυσι λύχνῳ (ci Bk, λύκῳ codd) ψακαζομένῳ μύωπα Ργ11. 1413 a3.

λωβᾶσθαι τὴν αὔξησιν τῶν σωμάτων, τὰ σώματα, τὰ εἴδη Πθ4. 1338 b10. α11. 1258 b37, τὸ γῆρας Ρα5. 1361 b14. — μὴ διεφθαρμένοι ϗ λελωβημένοι τὸ κριτήριον Μκ6. 1063 a2.

λώπιον et ἱμάτιον, ὀνόματα δύο, ὧν ὁ λόγος εἷς τα7. 103 a10, 27. ζ11. 149 a4. ι6. 168 a30. Φα2. 185 b20. γ3. 202 b13. Μγ4. 1006 b26 Bz.

λωποδυτεῖν Πβ7. 1267 a4.

λωποδύτης, εἶδός τι ἀνελευθερίας Ηδ3. 1122 a7.

λῷστον (in epigr Deliaco) Ηα9. 1099 a27. ηεα1. 1214 a5.

Λωτοφάγοι. τὺς Λωτοφάγυς καθεύδειν ἑξάμηνον f 564. 1570 b44.

λωφᾶν. τῆς νυκτὸς λωφῶσιν αἱ ἀναθυμιάσεις μβ5. 362 a7. τῦ κύματος λωφῶντος πκγ29. 934 b15. καταψυχθὲν τὸ ζέον ὑγρὸν ἐν ἡμῖν λωφᾷ πα19. 861 b6.

M

μὰ τὺς θεύς, ὔκυν ἔγωγε ρ16. 1432 a4.

μαγαδίζυσιν ἐν τῇ διὰ πασῶν συμφωνίᾳ· μαγαδίζυσι ταύτην, ἄλλην δὲ ὐδεμίαν πιθ39. 921 a12, 29. 18. 918 b40.

μαγεία. τὴν γοητικὴν μαντείαν ȣ̓δ᾽ ἔγνωσαν οἱ μάγοι f 31. 1479 b8.

μαγειρεῖον θ35. 833 a3. προσπέτεσθαι πρὸς τὰ μαγειρεῖα Ζι43. 629 a33.

μαγειρικὸν πῦρ, dist χαλκευτικόν πν9. 485 a35.

μάγειρος τθ1. 157 b6. opp δαιτυμών Πγ11. 1282 a23.

Μάγνης (κωμῳδοποιός) πο3. 1448 a34.

Μαγνησία. τὰ ἐν Μ. πρόβατα πι47. 896 a26. τὰ ἐν Μ. θερμὰ ὕδατα πκδ16. 937 b7. 17. 937 b11.

Μάγνητες ϗ Περραιβοί Πβ9. 1269 b7. Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρῳ Πδ3. 1289 b39. f 588. 1573 b43.

Μάγοι. οἱ Μάγοι τὸ γεννῆσαν πρῶτον ἄριστον τιθέασιν Μν4. 1091 b10. οἱ μάγοι πρεσβύτεροι τῶν Αἰγυπτίων f 8. 1475 a35, παρὰ Πέρσαις f 30. 1479 a30. μάγος τις ἐλθὼν ἐκ Συρίας εἰς Ἀθήνας f 27. 1479 a13.

Μάγυδος. κατὰ Μάγυδον (codd Μύγαλον) τῆς Παμφυλίας f 238. 1521 a38.

Μάγων ὁ Καρχηδόνιος τρὶς τὴν ἄνυδρον διῆλθε μὴ πίνων f 99. 1494 a11.

μαδαρός. αἱ ἀκαλῆφαι τȣ̃ θέρȣς μαδαραὶ γίνονται Ζιδ6. 531 b14, cf ἀκαλήφη p 23 b34.

μαδιγένειος. ἧττον γίγνονται φαλακροὶ οἱ μαδιγένειοι Ζιγ11. 518 b20.

μᾶζα. ὅσα περὶ ἄλφιτα ϗ μᾶζαν ϗ τὰ ὅμοια πκα. μᾶζα, dist σταῖς πκα9. 927 b32. 15. 929 a7. 23. 929 b19, dist ἄρτος πκα8. 927 b21. μάζῃ δελέατι χρῶνται Ζιθ2. 591 a21.

μαζός. δεξιτερὸν κατὰ μαζόν (Hom E 393) πο21. 1458 a7.

μάθημα. τὰ μαθήματα doctrina mathematica. γέγονε τὰ μαθήματα τοῖς νῦν ἡ φιλοσοφία ΜΑ9. 992 a32. ἁψάμενοι τῶν μαθημάτων ΜΑ5. 985 b24. ἅμα ἐκ τῶν μαθημάτων ἐθήρευον ϗ ἐκ τῶν λόγων τῶν καθόλȣ Μμ8. 1084 b24. τὰ μαθήματα περὶ εἴδη ἐστίν Αγ13. 79 a7. ȣ̓δὲν συμβεβηκὸς λαμβάνȣσιν Αγ12. 78 a11. ἔνια μαθήματα (theoremata mathematica) ᾗ χωριστὰ θεωρεῖ Με1. 1026 a9 Bz. τὰ φυσικώτερα τῶν μαθημάτων Φβ2. 194 a8. ἡ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἁρμονική Μβ2. 997 b21. τὰ δεικνύμενα διὰ τῶν μαθημάτων μα3. 339 b33. ὑπεναντία τοῖς μαθήμασιν Ογ1. 299 a4. οἱ ἐν τοῖς μαθήμασιν Ογ4. 302 b29. ατ968 b5. τὰ ἐν τοῖς μαθήμασιν Μγ3. 1005 a20. 2. 1004 a9. β2. 996 a29. μ3. 1077 b18. Φβ9. 200 a15. 7. 198 a17. τθ3. 158 b29. ατ970 a19, 971 a13.

μαθηματικός latiore τȣ̃ μανθάνειν sensu usurpatum videtur, αἱ μαθηματικαὶ ἡδοναί Ηκ2. 1173 b17, i e αἱ κατὰ διάνοιαν ϗ θεωρίαν 4. 1174 b21. η13. 1153 a1. (cf ἡδονή p 314 b35). — ἡ μαθηματική, disciplina mathematica. ἡ μαθηματικὴ μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας Με1. 1026 a7. κ4. 1061 b32. 7. 1064 b2. ηεβ1. 1219 a17. τὰς τῶν μαθηματικῶν ἀρχὰς θεωρῆσαι τῆς πρώτης φιλοσοφίας ἐστί Μκ4. 1061 b18. ἡ μαθηματικὴ περὶ τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως, περὶ ἀκίνητα ἀλλ᾽ ȣ̓ χωριστά, τὰ μαθηματικὰ χωριστὰ τῇ νοήσει κινήσεώς ἐστι, τὰ μαθηματικὰ ȣ̓ κεχωρισμένα ὡς κεχωρισμένα νοεῖ ἡ ψυχή sim Φβ2. 193 b22-194 a12. Με1. 1026 a7 Bz, 14. κ7. 1064 a32. μ1. 1076 a32-3. 1078 b6 Bz. κ1. 1059 b12, 13. 3. 1061 a28. ν3. 1090 a29. Ογ1. 299 a16 (cf Ζμα1. 641 b10). 7. 306 a28. Αγ13. 79 a7. ψα1. 403 b15. γ7. 431 b15. Ηζ9. 1142 a18. Ζκ1. 698 a26. — (aliter Plato statuit de natura rerum mathematicarum, τὰ μαθηματικὰ ȣ̓σίαι Μζ2. 1028 b20. η1. 1042 a12. λ1. 1069 a35. τὰ μαθηματικὰ μεταξὺ τῶν εἰδῶν ϗ τῶν αἰσθητῶν ΜΑ6. 987 b15 Bz. β1. 995 b17. 6. 1002 b14. κ1. 1059 b6. ab εἰδητικῷ ἀριθμῷ distinguitur mathematicus Μμ6. 1080 a21, 23. 7. 1081 a19. 8. 1083 b3. 9. 1086 a5. ν2. 1090 a10. f 11. 1475 b29. ὁ μαθηματικὸς ἀριθμὸς μεταξὺ εἰδητικȣ̃ ϗ αἰσθητȣ̃ Μν3. 1090 b35. ἰδίας ϗ ȣ̓ μαθηματικὰς ὑποθέσεις λέγȣσιν Μμ9. 1086 a10.) — τὰ μαθηματικά, opp τὰ αἰσθητά ΜΑ8. 990 a15, 989 b32. ζ10. 1036 a4. Ογ6. 305 a26. αι6. 445 b15. μαθηματικὴ γραμμή, opp φυσική Φβ2. 194 a10-12. δ13. 222 a15. μαθηματικὰ μεγέθη Φγ4. 203 b25. τὰ μαθηματικὰ ἔχει δεξιὰ ϗ ἀριστερά Φδ1. 208 b23. ὕλη νοητὴ ἡ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ὑπάρχȣσα μὴ ᾗ αἰσθητά, οἷον τὰ μαθηματικά Μζ10. 1036 a12. cf κ1. 1059 b16. — in doctrinis cum mathematica cognatis distinguitur ἀστρολογία, ἁρμονική, ὀπτικὴ μαθηματικὴ ab αἰσθητικῇ Αγ13. 79 a1. cf Μβ2. 997 b21. ἡ γεωμετρία περὶ γραμμῆς φυσικῆς σκοπεῖ ἀλλ᾽ ȣ̓χ ᾗ φυσική, ἡ ὀπτικὴ μαθηματικὴν γραμμὴν ἀλλ᾽ ȣ̓χ ᾗ μαθηματική Φβ2. 194 a11. οἱ μαθηματικοὶ τὰ περὶ τὴν ἀστρολογίαν δεικνύȣσιν Ζμα1. 639 b7. Οβ14. 297 a3, 298 a15. 10. 291 b9. ἀστρολογία οἰκειοτάτη φιλοσοφίᾳ (φιλοσοφίας Bk) τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν Μλ8. 1073 b4. — ἀρχὴ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις Ηη9. 1151 a17. οἱ τὰ ἄτομα λέγοντες μάχονται ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις, κινȣ̃σι τὰ μέγιστα τῶν μαθηματικῶν Ογ4. 303 a21. α5. 271 b11. — τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας φάσκȣσιν ȣ̓δὲν λέγειν περὶ καλȣ̃ ἢ ἀγαθȣ̃ Μμ3. 1078 a33. β2. 996 a35. ȣ̓κ ἔχȣσιν οἱ μαθηματικοὶ λόγοι ἤθη Ργ16. 1417 a19. μαθηματικοὶ ϗ νέοι γίνονται, φρόνιμοι δ᾽ ȣ̓ Ηζ9. 1142 a12, 17. μαθηματικὴ ἀκριβολογία Μα3. 995 a15. μαθηματικȣ̃ πιθανολογȣ̃ντος ȣ̓κ ἀποδεχόμεθα Ηα1. 1094 b26. — problemata ὅσα μαθηματικῆς μετέχει θεωρίας πιε 910 b10-913 a16. — τὴν ὑποκειμένην ȣ̓σίαν ὡς ὕλην μαθηματικωτέραν ἄν τις ὑπολάβοι ΜΑ9. 992 b2. — μαθηματικῶς λέγειν Μα3. 995 a6. μ6. 1080 b26.

μάθησις, exemplum ἐντελεχείας τȣ̃ κινητȣ̃ Φγ1. 201 a18. 3. 202 a32. Μκ9. 1065 b19. ἡ μάθησις πῶς μία εἴδει Φε4. 227 b13. τῶν ζῴων ἔνια κοινωνεῖ τινὸς μαθήσεως, παρ᾽ ἀλλήλων, παρὰ τῶν ἀνθρώπων, ὅσαπερ ἀκοῆς μετέχει Ζι1. 608 a17. Ζμβ17. 660 b1. πῶς ἡ μάθησις γίνεται τῶν λεγομένων ὥστ᾽ ἀντιφθέγγεσθαι τὸ ἀκȣσθέν Ζγε2. 781 a26. μαθήσει, διὰ μαθήσεως, διὰ μάθησιν, dist ἔθει, ἀσκήσει, φύσει Ηα10. 1099 b15, 19. Μθ5. 1047 b33. — ἡ μάθησις ἀνάμνησις (Plat) Αβ21. 67 a22. ἡ μάθησις διὰ προγιγνωσκομένων, διὰ τῶν ἧττον γνωρίμων φύσει ΜΑ9. 992 b30. ζ4. 1029 b4. Αγ1. 71 a1. τζ4. 141 a30 (syn διδασκαλία, cf Ηζ3. 1139 b26). — μαθήσεως δεῖ ἐπιθυμεῖν Ηγ3. 1111 a31. μετὰ λύπης ἡ μάθησις Πθ5. 1339 a29. ὡς εἰς τυπώδη μάθησιν κ6. 397 b12. — μάθησις διανοητική Αγ1. 71 a1 Wz. τίς μάθησις βάναυσος Πθ2. 1337 b9. μάθησιν ἰδίαν ἣν ἂν δόξῃ διδάσκειν Πθ1. 1337 a26. μαθήσεις ἕτεραι Πθ3. 1338 a40. οἱ περὶ γεωμετρίαν ϗ τὰς ἄλλας τὰς τοιαύτας μαθήσεις τη3. 153 a10. τὴν αὐλητικὴν ἤγαγον πρὸς τὰς μαθήσεις (ad disciplinam iuventutis) Πθ6. 1341 a31. ἐν οἷς ἡ θεωρία κάθαρσιν μᾶλλον δύναται ἢ μάθησιν Πθ6. 1341 a23. — τὰς μαθήσεις ποιεῖσθαι διὰ μιμήσεως πο4. 1448 b7. ἐν ποίοις ὀργάνοις τὴν μάθησιν ποιητέον Πθ6. 1341 a2.

μαθητὴς Ξενοφάνȣς ΜΑ5. 986 b22.

μαθητικός. ζῷα φρονιμώτερα ϗ μαθητικώτερα ΜΑ1. 980 b21. μαθητικώτερον τὸ ἦθος τῶν θηλειῶν Ζι1. 608 a27.

μαῖα. 1. obstetrix Ζιη10. 587 a9. — 2. animal. τῶν καρκίνων τὸ μέγιστόν ἐστι γένος ἃς καλȣ̃σι μαίας, refertur inter τȣ̀ς πελαγίȣς, inter τȣ̀ς ὀστρακοδέρμȣς τῶν καρκίνων Ζιδ2. 525 b4. θ17. 601 a18. Ζμδ8. 684 a6. ἡ σωτηρία αὐταῖς τῷ ὀστρειώδεις εἶναι γίνεται, ἔχȣσι τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐν

μέσῳ ϗ ἐγγὺς ἀλλήλων, χρῶνται ὀλίγῃ κινήσει, πολὺ ἀργότεροι οἱ πόδες αὐτῶν πρὸς τὴν πορείαν, αἱ μαῖαι λεπτοσκελεῖς Ζιδ3. 527 b13. Ζμδ8. 684 a9, 8, 6, 10. (mehoz Alberto, la squinade des Marseillais Belonio et Gillio, un cancre de l'ocean Rondeletio ap Gesn de cancris XVIII 12, grameola Venetorum Scaligero, cancer maja C II 161, S I 642, II 471, St. Maja squinado F 313, 66. ΚaΖμ 146, 2. Cr. Young 261. fort Stenorrynchus Phalangium ΑΖι I 154, 7a.)

Μαίανδρος θ167. 846 b26. Μάγνητες οἱ ἐπὶ Μαιάνδρῳ Πδ3. 1289 b40. f 388. 1573 b44.

Μαιδική θ1. 830 a6. περὶ τὴν Παιονίαν ϗ τὴν Μαιδικὴν Ζιβ1. 500 a2. ι45. 630 a19.

Μαιδῶν χώρα τῆς Θρᾴκης θ115. 841 a27.

Μαιμακτηριών. κατὰ, περὶ τὸν Μαιμακτηριῶνα μῆνα Ζιε14. 546 b3. ζ29. 578 b13. μηνὸς Μαιμακτηριῶνος Ζιζ11. 566 a18. τῦ Μαιμακτηριῶνος Ζιθ12. 597 a34.

μαιμᾶν. αἰχμὴ μαιμώωσα (Hom O 542), τὸ μαιμᾶν ἐνέργεια, i e τὸ ἄψυχον ποιεῖ ἔμψυχον δοκεῖν Ργ11. 1411 a2, 3, cf ἐνέργεια p 251 a30.

μαίνεσθαι θ32. 832 b22, syn ἐξεστάναι Γα8. 325 a20. προσεποιήσατο μανῆναι πο8. 1451 a26. ὁ μαινόμενος πκζ4. 948 a24. syn ἠλίθιος, opp ὁ νῦν ἔχων Ηγ5. 1112 a20. dist ἀνδρεῖος ημα5. 1185 b24. — ἐὰν ἵππος ἀσιτήσας τὰς ἔμπροσθεν ἡμέρας εἶτα μανῇ Ζιθ24. 604 b3. — ἄμπελος μαινομένη θ161. 846 a38 (cf S Theophr IV 47).

μαινίδιον. μαινίδια μικρά Ζιζ15. 569 a18. (halecula Gazae. C II 495) cf μαινίς.

μαινίς, refertur inter τὰ ἀγελαῖα Ζιι2. 610 b4. μορφή, mares colorem mutant, καλῦνται ὑπό τινων τράγοι Ζιθ30. 607 b10, 14, 12, 21. cf Prantl de coloribus 135. πολυγονώτατον τῶν ἰχθύων, τίκτει μετὰ τροπὰς χειμερινάς, ἔστι ϗ ἄλλη ἀφύη, ἡ γόνος ἐστὶ μαινίδων ϗ κεστρέων Ζιζ17. 570 b30, 27. 15. 569 b28. f 292. 1529 a7. κύυσα ἀγαθή, ἀρίστη, πότε φαγεῖν χείρισται Ζιθ30. 607 b10 Aub, 25, 13. (menyz Alberto, alec Gazae, Maenide C II 494. S I 690, 691. Sparus maena St. Cr. fort Maena vulgaris Cuv VI 384. ΑΖι I 135, 43.)

Μαίων ἀναλαβὼν Ὅμηρον ὡς ἴδιον ἔτρεψεν f 66. 1487 a5, 2.

Μαιῶτις λίμνη μα13. 350 a25. β5. 362 b22. κ3. 393 a32, b7. περὶ Μαιῶτιν λίμνην Ζιι36. 620 b6. eius natura μβ1. 354 a13-20. ἐπιδέδωκε τῇ προσχώσει μα14. 353 a1.

μάκαρ. ὐδεὶς ἑκὼν πονηρὸς ὐδ' ἄκων μάκαρ Ηγ7. 1113 b15. ἐν μακάρων νήσοις Πη15. 1334 a31. παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνήν f 624. 1583 a26.

μακαρίζειν, syn εὐδαιμονίζειν Ηα10. 1100 a3. 11. 1100 a16, 33 (cf a10). 12. 1101 b24, 25, 27. dist ἐπαινεῖν Ηα12. 1101 b26. ρ36. 1440 b22. μακαρίζυσι τὴν πόλιν, ἐὰν ἡ πλυσία Πη2. 1324 a10. — πάντων τῶν μακαριζομένων ἀπολαύοντες Πη15. 1334 a30.

μακάριος, etymol ἀπὸ τῦ χαίρειν Ηη12. 1152 b7. θεῶν βίος μακάριος, θεὸς εὐδαίμων ϗ μακάριος Ηκ8. 1178 b9, 26. Πη1. 1323 b24. ὁ τέλειος ϗ μακάριος ἀνήρ Ηκ5. 1176 a27. ἄριστον ϗ θεῖόν τι ϗ μακάριον Ηα10. 1099 b18. μακάριος ὐδεὶς ἄκων Ηγ7. 1113 b16. ὁ μακάριος, opp ἐνδεής Ηθ6. 1157 b21. ι9. 1169 b24, 1170 a2. ὁ μακάριος ὐ μονώτης Ηι9. 1169 b17. cf θ6. 1157 b21. ὁ μακάριος συνεχῶς ἐνεργεῖ Ηι9. 1170 a8. πόλις μακαρία Πη13. 1331 b25. τί δεῖ ὑπάρχειν τοῖς μακαρίοις Πη1. 1323 a27. ποῖον σῶμα μακάριον ἄν τις φαίη, ποίαν ψυχήν f 89. 1491 b39. μακάριος, syn εὐδαίμων, αὐτάρκης Ηα6. 1098 a19. 11. 1100 a33, 34, 1101 b4, 5, 8. ι9. 1169 b4, 17, 24, 1170 a2, 8 (coll 1169 b3, 5, 1170 a4). κ7. 401 b28. τὸ μακάριον, syn εὐδαιμονία Ηα9. 1099 b2. 11. 1100 b29, 1101 b5. sed dist μακάριος et εὐδαίμων: ἄθλιος μὲν ὐδέποτε γένοιτ' ἂν ὁ εὐδαίμων, ὐ μὴν μακάριός γε, ἂν Πριαμικαῖς τύχαις περιπέσῃ Ηα11. 1101 a8, 19-21, cf ζωὴ ἄλυπος ϗ μακαρία Οβ1. 284 a29. μακαριώτερος Ηα11. 1100 b26. μακαριωτάτη ζωή Ηι9. 1170 a28. — μακαρίαν (ci Fritzsche, μακρὰν Bk) βάλλειν ηεη14. 1247 b17. — μακαρίως ζῆν, βεβιωκέναι Πη2. 1324 a24. θ3. 1338 a3. Ηα11. 1100 a22. ηεα1. 1214 a31. 3. 1215 a10.

μακαριότητι διαφέρειν Ηκ8. 1178 b22.

μακαρισμός, syn εὐδαιμονισμός, dist ἔπαινος, ἐγκώμιον Ρα9. 1367 b33.

Μακεδονία οβ1350 a16. πλ1. 954 b32. Φίλιπποι, Πιερία, Ἠμαθιωτῶν χώρα τῆς Μακεδονίας θ42. 833 a28. 47. 833 b18. 68. 835 a34. f 248. 1523 b21, 1524 a1. mores populi Πη2. 1324 b15. ἀποικίας ἔστειλαν ἀξιολόγυς εἰς Μακεδονίαν Ἐρέτρια ϗ Χαλκίς f 560. 1570 a42.

Μακεδονικὸς μέδιμνος, μετρητής Ζιθ9. 596 a4, 7. Μακεδονικὴ ἀσφαλτος θ127. 842 b17.

Μακεδόνων βασιλεῖς Πε10. 1310 b39. Φιλόξενός τις Μακεδών οβ1351 b36.

μακραύχενος (Lob Par 196). τὰ μακραύχενα avium quomodo bibant Ζιθ6. 595 a11.

μακροβάμων ϗ βραδυβάμων φ6. 813 a3.

μακρόβιος. περὶ τῦ τὰ μὲν εἶναι μακρόβια τῶν ζῴων τὰ δὲ βραχύβια μκ1. 464 b19. πκ7. 923 b2. μακρόβια ὅσα ὐκ ἔχει χολήν Ζμδ2. 677 a35. Αδ17. 99 b5. μακροβιώτερα τὰ ἄρρενα τῶν θηλειῶν, αἱ θήλειαι τῶν ἀρρένων Ζιδ11. 538 a23. ζ20. 575 a2. ι7. 613 a32. ὁ ἀετὸς μακρόβιος Ζιι32. 619 b11. τὰ ἤθη τῶν μακροβιωτέρων ζῴων ἐνδηλότερα Ζιι1. 608 a13. τὰ μείζω ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν ἐλαττόνων μακροβιώτερα μκ4. 466 a14, sed cf Ζγδ10. 777 b2. πολλοὶ ἄνευ τῶν τῦ σώματος ἀρετῶν μακρόβιοί εἰσιν Ρα5. 1361 b33. τὰ ἐν τοῖς θερμοῖς ἔθνη μακροβιώτερα μκ1. 465 a9. πιδ9. 909 b25. 10. 909 b34. ὅσοι πλείυς ὀδόντας ἔχυσι, μακροβιώτεροι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Ζιβ3. 501 b22. πλδ1. 963 b19, cf b18. ι48. 896 a35. θέναρ τοῖς μακροβίοις ἑνὶ ἢ δυσὶν ἄρθροις διηρημένον Ζια15. 493 b33. ὅσοι τὴν διὰ χειρὸς τομὴν ἔχυσι δι' ὅλης, μακροβιώτατοι πι49. 896 a38. λδ10. 964 a33. τὰ μακροβιώτερα βραδύτερον πέφυκε τελειῦσθαι πι9. 891 b27. — μακροβιώτατον ἐν τοῖς φυτοῖς ὁ φοῖνιξ μκ4. 466 a9.

μακροβιότης. μακροβιότητος δύναμις Ρα5. 1361 b32, εἴδη μκ4. τῆς τῶν ζῴων μακροβιότητος τίς ἡ αἰτία μκ5, τῶν φυτῶν μκ6. μακροβιότητος σημεῖα f 261.

μακροδάκτυλος. οἱ πόδες τῶν ἀνθρώπων ὐ μακροδάκτυλοι Ζμδ10. 690 b7. μακροσκελῆ ϗ μακροδάκτυλα Ζμδ12. 694 b16.

μακρόκεντρον ἔντομον ὁ σκόρπιος Ζιδ7. 532 a17.

μακρόκερκοι οἶες Ζιθ10. 596 b5.

μακρόκωλος, opp βραχύκωλος. τὸ τοιῦτον ϗ εἰς τὺς μακροκώλυς ἁρμόττει λέγειν Ργ9. 1409 b30.

μακρολογεῖν ρ36. 1440 b36.

μακρολογία Ργ17. 1418 b25.

μακροποιεῖν. ὁποιασῦν ὑποθέσεις λαμβάνοντας μακροποιεῖν ϗ συνείρειν Μν3. 1090 b30 Bz.

μακρόπτερος, opp βραχύπτερος Ζμα4. 644 a20.

μακρός. τὸ μακρὸν ϗ βραχύ, ἐξ ὧν τὸ μῆκος ΜΑ9. 992 a11. μ9. 1085 a10. ν2. 1089 b12. ι6. 1056 b10. dist πολύς

ϗ ὀλίγος Φδ 12. 220 b3. φάρυγξ μακρότερος γεράνου Hγ13. 1118 a33. — τὸν ὅρον λόγον εἶναι μακρόν Mη3. 1043 b26. ὁ Σιμωνίδου μακρὸς λόγος Mν3. 1091 a7, cf Σιμωνίδης. μακρότερον τὸν λόγον ποιεῖν ρ23. 1434 b4. διὰ μακροτέρων εἰπεῖν Πγ8. 1279 b11. δεῖ τὰς περιόδους μήτε μυούρους εἶναι μήτε μακράς Ργ9. 1409 b18. συλλαβὴ βραχεῖα ϗ μακρά K6. 4 b34. φωνήεντι μακροτέρῳ κεχρῆσθαι τοῦ οἰκείου πο21. 1458 b1. μακρὸν ἀναπνεῖν πλδ11. 964 a39. μακραί, μακρότεραι νόσοι, μακρὰ ἀσθένεια πα17. 861 a20, 27. β35. 870 a19. γ5. 871 b10. ἀπὸ τιμημάτων μακρῶν, μακρότατον τίμημα Πγ5. 1278 a23. δ5. 1292 b11. 13. 1297 b4. μακραὶ οὐσίαι Πζ7. 1321 a11. δ4. 1290 b16. — ἑξήκοντα ἡμέρας τὸ μακρότατον Ζε14. 545 b7. — μακρῶς ἐπαινεῖν, διηγεῖσθαι Ργ15. 1416 b4 (opp συντόμως). 16. 1416 b33. μακροτέρως Ργ10. 1410 b18. — μακροτέρω φέρεσθαι πια20. 901 a22 (cf μακροτέραν a20, 24). — μακρὰν φέρεσθαι, ἀπέχειν μα12. 348 a35. ρ3. 1425 a4. μακρὰν ἐκτοπίζειν, ἐξακοντίζειν Ζιδ8. 534 b2. θ2. 590 b28. ἡ ὄψις ἀποτεινομένη μακράν, μακροτέραν Oβ8. 290 a17. μγ4. 375 a32. τοῖς μακροτέραν ἀφεστηκόσιν πια20. 901 a20, 24.

μακροσκελής. 1. τῶν ζῴων τὰ μακροσκελῆ ὑγροκοίλιά εἰσιν, opp τὰ εὐρυστήθη Ζι50. 632 b11. — 2. avium οἱ μὲν μακροσκελεῖς, οἱ δὲ βραχυσκελεῖς Ζμδ12. 692 b5, 694 b12, 695 a20. βραχὺ ἔχουσι τὸ ὀρροπύγιον Ζιβ12. 504 a32. μακροσκελῆ διὰ τὸ ἐν ὑπείκοντι εἶναι τὸν βίον, μακρὸν ἔχει τὸν αὐχένα, τὰ μακροσκελῆ ϗ ἕλεια ἔχει τὸν πρόλοβον μακρόν Ζμδ12. 694 b16, 692 a23. γ14. 674 b31. — 3. τὸ μακροσκελέστερον, γένος τῶν ἀραχνίων τῶν γλαφυρῶν ϗ ὑφαινόντων ἀράχνιον πυκνόν, opp τὸ συμμετρότερον Ζι39. 623 a26 (fort Tegenariae vel Agelenae sp AZι I 161, 2*a*).

μακρότης. ἐὰν ὁ ἥλιος μακρότητα τῇ ἡμέρᾳ προσάγῃ φτβ6. 826 b7.

μακροφυής. μακροφυέστερα ϗ ὀφιώδη μᾶλλον Ζμδ13. 696 a6.

μακρύνειν. πεδιάδες μεμακρυσμέναι φτβ2. 823 b36.

μακρυσμός φτβ2. 824 a3.

μαλακαυγήτοιό θ' ὕπνου f 625. 1583 b15.

μαλακία (cf μαλακός). ἡ μαλακία πᾶσά ἐστιν ἐξ ἀπεψίας πλα23. 959 b23. — μαλακία, coni ἀκρασία, τρυφή Hη1. 1145 a35. 2. 1145 b9. μαλακία ἀκολουθεῖ τῇ ἀκρασίᾳ, τῇ δειλίᾳ αρ6. 1521 a28, 14. dist ἀκολασία Hη8. 1150 a31. dist ἀκρασία ημβ6. 1202 b33. μαλακία ἐν τοῖς τῶν Σκυθῶν βασιλεῦσι διὰ τὸ γένος Hη8. 1150 b15. μαλακίας σημεῖα Ρβ6. 1384 a2.

μαλάκια. τὰ καλούμενα μαλάκια Ζιδ1. 523 b2. Ζγβ1. 732 b6. Ζμδ5. 678 a27. πάντα τὰ μαλάκια Ζιδ1. 523 b26, 28, 524 a33, b8. θ2. 590 b20, vel τὸ τῶν μαλακίων γένος Ζια6. 490 b12. δ1. 523 b2. Ζγα1. 715 b1. 14. 720 b5, διῃρημένον εἰς γένη Ζιδ8. 534 b14. υ1. 454 b17. refertur inter τὰ ἄναιμα ϗ ψυχρά μκ4. 466 a6. Ζιδ1. 523 b3. Ζγα1. 715 b1. 14. 720 b5. 19. 727 b2. γ11. 761 b6, ἔνυδρα, ἀπολελυμένα, πορευτικά, νευστικά, τὰ κατὰ τόπον μεταβλητικά Ζια1. 487 b16. δ10. 537 a1. Ζμδ5. 681 b11. Ζγα1. 715 b1. β6. 741 b33, ἐπέτεια, βραχύβια μκ4. 466 a6, 9. — τὰ ἔντομα ϗ τὰ μαλάκια τοῖς μαλακοστράκοις τ' ἐναντίως ϗ αὐτοῖς ἀντικειμένως συνέστηκεν· τῶν μαλακοστράκων ϗ τῶν ὀστρακοδέρμων συνέστηκεν ἡ φύσις τοῖς μαλακίοις ἀντικειμένως· ὅλως τὰ ὀστρακόδερμα ἔχει τῇ μὲν ὁμοίως τοῖς μαλακοστράκοις τῇ δὲ τοῖς μαλακίοις· τὰ μαλάκια ϗ τὰ στρομβώδη ἔχει αὐτοῖς μὲν παραπλησίως, τοῖς δὲ μαλακοστράκοις ϗ τοῖς ἐντόμοις ἀντεστραμμένως Ζμβ8. 654 a10. δ5. 679 b32. 9. 684 b17, 34. — 1. anatomica. τὸ σχῆμα τοῦ σώματος, γλίσχρα τὴν τοῦ σώματος φύσιν Ζμδ9. 684 b20. Ζγβ1. 733 a22. ἐκτὸς ἔχει τὸ σαρκῶδες, οὐδὲν ὀστῶδες ἔχειν ἔοικεν οὐδὲ γεηρὸν ἀποκεκριμένον, σχεδὸν ὅλα σαρκώδη ϗ μαλακὰ ἔχει Ζιδ1. 523 b3. Ζμβ8. 654 a11, 13. ἀδιόριστον τὸ ἄνω ϗ τὸ κάτω, ἔχει ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ πρόσθιον ϗ τὸ ὀπίσθιον Ζγβ6. 741 b33. Ζπ5. 706 b1. δέρμα, κύτος, ὑμὴν ὑγρός Ζιδ1. 524 b8, a21. Ζμδ9. 685 a4, 684 b8. 5. 681 b17. πόδες descr Ζιδ1. 525 a18, 523 b27. Ζμδ9. 685 a12. cf AZι I 371a. δοκεῖ πόδας ἔχειν, τοῖς ποσὶ νεῖ ϗ τοῖς πτερυγίοις ϗ θᾶττον ἐπὶ κύτος Ζια5. 489 b33, 34. μεταξὺ τῶν ποδῶν ϗ τῆς γαστρὸς ἡ κεφαλή Ζιδ1. 523 b26, 524 a33. ὀφθαλμοί, στόμα, ὀδόντες, γλῶττα, ἐντὸς ὑπάρχει τι τοῦ στόματος τοιοῦτον υ1. 454 b17. Ζμδ5. 678 b7, 679 b7. β17. 661 a14. στόμαχος, πρόλοβος, κοιλία, ἔντερον Ζμδ5. 678 b25, 681 b18. σπλάγχνον οὐδὲν ἔχει, sed τῶν μαλακίων τὰ σπλάγχνα Ζιδ1. 524 b14. Ζμδ5. 678 a27. ποῦ τὸ περίττωμα ἐξέρχεται Ζμδ9. 685 a10. μύτις, θολός Ζμδ5. 679 a4, 681 b20. Ζιδ1. 524 b15. ι37. 621 b28. τὰ μέλανα Ζιδ5. 531 a1. (fort Kiemenblätter vel Kiemenbläschen cf Krohn in Müllers Archiv 1841 p 5 adn). ἐντὸς ἔχει τι στερέον Ζιδ1. 523 b4. — 2. physiolog. ἔχει τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζιδ11. 537 b26. Ζγα1. 715 b1. γ5. 755 b35. πότερον προΐεται σπέρμα, ἄδηλον· ἔχει δικρόας τὰς ὑστέρας Ζγα17. 721 a32 (Lewes 345). 3. 717 a4. γ5. 755 b36. coitus descr Ζιε6. 18. 549 b29. ζ13. 567 b8. Ζγα1. 720 b16, 36 (Lewes 202). γ5. 755 b34. 8. 758 a16. πότε τίκτει Ζιε12. 544 a1. τόκος Ζγγ8. 757 b31, 758 a15. ᾠὸν λευκόν Ζιε18. 549 b30, ἀτελές Ζγβ1. 732 b6, 733 a23, 29. γ5. 755 b33. τὰ καλούμενα ᾠὰ λαμβάνει θύραζε τὴν αὔξησιν Ζγα3. 717 a4. β1. 732 b6, 733 b10. γ5. 755 b33. 8. 758 a20. Ζιε17. 549 a19. — δέχεται τὸ ὕδωρ, τὸ ὑγρόν αν12. 476 b30. Ζιθ2. 589 a20. — ἔχει ἐγκέφαλον, πάσας τὰς αἰσθήσεις, ποῦ τὸ κύριον τῆς αἰσθήσεως Ζια16. 494 b27. δ8. 534 b15. Ζμδ5. 681 b16. φαίνεται, ὦπται καθεύδοντα Ζιδ10. 537 a2, b4. υ1. 454 b17 (Lewes 263). οὐδὲ τῶν μαλακίων οὐδὲν οὔτε φθέγγεται οὔτε ψοφεῖ οὐδένα φυσικὸν ψόφον Ζιδ9. 535 b13. ὁ ἄρρην βοηθεῖ τῇ θηλείᾳ Ζι1. 608 b16. — habitatio, ἐν τῇ θαλάττῃ, ἐν τῷ Πόντῳ οὐ τὰ μαλάκια γίνεται εἰ μὴ ἔν τισι τόποις ὀλίγα, εἰς τὸ ξηρὸν ἐξέρχεται μόνον τῶν μαλακίων ὁ πολύπους Ζγγ11. 761 b5. μκ4. 466 a9. Ζιθ28. 606 a10. ι37. 622 a32. — τὰ μαλάκια πάντα σαρκοφάγα ἐστίν, σινόδων κατεσθίει αὐτά, κύοντα ἄριστα Ζιθ2. 590 b20, 33, 591 b5, 10. 30. 607 b6. Ζγα19. 727 b2. — μαλάκια εἶναι πολύποδας ὀσμύλην ἐλεδώνην σηπίαν τευθίδα f 288. 1528 b20. v haec et τεῦθος, ναυτίλος, βολίταινα, ὄζολις. (mollia Gazae, mollusca Scalig, Cephalopoda *Cuv* cf M 262 sq. Rose Ar Ps 317 sq. Aubert Cephalopoden des Arist et AZι I 149.)

μαλακίζειν. ὁ ἐλέφας ἐὰν γῆν ἐσθίῃ μαλακίζεται Ζιθ26. 605 a25 Aub.

μαλακόδερμος. τίνων ϗ πότε τὰ ᾠὰ μαλακόδερμα Ζια5. 489 b15. ε34. 558 a27. θ26. 605 a25. Ζγα8. 718 b17. 11. 718 b36, 38. γ1. 749 a21. 3. 754 a31.

μαλακόθριξ. οἱ Σκύθαι μαλακότριχες Ζγε3. 783 a13.

μαλακοκρανεύς. v l μαλακοκρανές. versio Thomae megalocraneus, Lipsiensis Megolatneg cf S II 124. descr Ζι22. 617 b32. (molliceps Gazae, crane-mol C II 256. Loxia pyrrhula St. Cr, K 982, 9. Laniorum sp G 28. Lanius minor Su 117, 60. Garrulus glandarius Belon. in incerto relinquit AZι I 101, 73.)

μαλακός, μαλακῶς, μαλακώτερον, μαλακωτέρως. — μαλακόν, def τὸ ὑπεῖκον τῷ μὴ ἀντιπερίστασθαι, opp σκληρόν μδ 4. 382 a12, 18. Ογ 1. 299 b13. Γα 8. 326 a14. Κ 8. 9 a27. ὅσα μαλακὰ ἢ σκληρὰ πήξει ἐστίν μδ 10. 388 a28. τῶν σωμάτων τὰ μὲν ὑγρά, τὰ δὲ μαλακά, τὰ δὲ σκληρά μδ 10. 388 a27. μάττειν σκληρὰν ἢ μαλακήν Ργ 16. 1416 b31. μαλακὸν ϗ σκληρὸν πυκνότητες δοκοῦσι ϗ ἀραιότητες εἶναί τινες Φθ 7. 260 b9. δ 9. 217 b18. πια 58. 905 b21. τὸ μὲν μαλακὸν τοῦ ὑγροῦ ἐστί, τὸ δὲ σκληρὸν τοῦ ξηροῦ Γβ 2. 330 a8. πκβ 10. 931 a5. μαλακόστρακα ὅσων ἐντὸς τὸ μαλακὸν ϗ σαρκῶδες Ζιδ 1. 523 b6. τρίχες μαλακαί, μαλακώτεραι Ζιγ 10. 517 b15. πι 22. 893 a34. 23. 893 a38. τριχώματα, πτερὰ μαλακὰ σημεῖα δειλίας φ 2. 806 b6, 12. δεῖ ϗ τὴν τῶν ἐρεισμάτων (τῶν σελαχῶν) μὴ κραῦρον εἶναι ἀλλὰ μαλακωτέραν (τὴν κίνησιν an φύσιν?) Ζμβ 9. 655 a25. — a sensu ἁφῆς, ad quem proprie pertinet τὸ μαλακόν (cf μδ 4. 382 a18), ad alios transfertur sensus. οἴνου μαλακοῦ ποιεῖν αἴσθησιν πγ 18. 873 b34. ἀέρος πληγὴ μαλακή πε 13. 882 a12. 37. 884 b33. διασπείρειν ψακάδας μαλακάς, opp ἁδροτέρας κ 4. 394 a30. τὰ πεδινὰ ϗ μαλακά, opp οἱ ὀρεινοὶ ϗ τραχεῖς τόποι Ζιθ 29. 607 a10. σκληρὸς ϗ μαλακὸς ψόφος ακ 803 a1. μαλακῶς, σκληρῶς αὐλεῖν ακ 803 a20. μαλακὸν φωνεῖν φ 6. 813 b3. τὰ μαλακὰ ὀνόματα σκληρῶς, τὰ σκληρὰ μαλακῶς λέγειν Ργ 7. 1408 b9. μαλακὸν βλέπειν φ 6. 813 a24, 25. μαλακὴ αὐγή, opp σκληρά χ 3. 793 b17. ἡ σεμνότης μαλακὴ ϗ εὐσχήμων βαρύτης Ρβ 17. 1391 a28. — transfertur ad animi sensum, μαλακωτέρως τὴν διάνοιαν διατίθεσθαι πρὸς ἁρμονίας τινάς, dist ὀδυρτικωτέρως, καθεστηκότως Πθ 5. 1340 b2. cf ὀλιγαρχίαι ἀνειμέναι ϗ μαλακαί, συντονώτεραι Πδ 3. 1290 a28. — in describendis moribus ὁ μαλακὸς species quaedam τῆς ἀκρασίας est. οἱ μαλακοὶ περὶ τὰς ἡδονὰς ϗ λύπας εἰσί Ηη 6. 1148 a12 (cf πρὸς τὸν θάνατον μαλακὸς ϗ περίφοβος ηεγ 1. 1229 b7. μαλακὸν ϗ θῆλυ φ 3. 808 a10). syn τρυφῶν, opp καρτερικός, σκληρός Ηη 8. 1150 a33, 14, b2. 6. 1147 b23. ηεγ 1. 1229 b1. dist ἀκρατής Ηη 8. 1150 a14, 33. 6. 1148 a12. ημβ 6. 1202 b34. ὁ μαλακὸς περὶ τὰ ῥάθυμα ἄδικός ἐστι Ρα 10. 1368 b18. μαλακοῦ ἤθους σημεῖα Ζια 9. 491 b15. τοῦ μαλακοῦ habitus externus Ηη 8. 1150 b3. λαγνὸς ϗ μαλακός, i e ὁρμητικὸς πρὸς τὸ ἀφροδισιάζειν ϗ πρὸς τὸ ἀφροδισιάζεσθαι πδ 26. 880 a5. — de neglecta ἀκριβείᾳ ratiocinandi. ἀποδεικνύναι (συλλογίζεσθαι) ἀκριβέστερον (ἀναγκαιότερον) ἢ μαλακώτερον Με 1. 1025 b13. κ 7. 1064 a6. Ρβ 22. 1396 b1. Γβ 6. 333 b25. ἐνστὰς λύει μαλακῶς Οδ 6. 313 b4. λόγος λίαν μαλακός Μν 3. 1090 b8.

μαλακόσαρκος. οἱ μαλακόσαρκοι εὐφυεῖς τὴν διάνοιαν, οἱ σκληρόσαρκοι ἀφυεῖς ψβ 9. 421 a26. μαλακόσαρκα μόρια, opp σκληρόσαρκα Ζια 1. 486 b9.

μαλακόστρακος. 1. τὰ μαλακόστρακα πάντα vel τὸ τῶν μαλακοστράκων γένος, ἀνώνυμον ἑνὶ ὀνόματι Ζμδ 8. 683 b25. Ζια 6. 490 b11. δ 1. 523 b5. 8. 534 b14. Ζγα 1. 715 b1. 14. 720 b5. ἔχει πλείω γένη, quae enumerantur Ζιδ 2. 525 a30. refertur inter τὰ ἄναιμα ϗ ψυχρά Ζγα 19. 727 b2. γ 11. 761 b6. Ζμβ 8. 654 a1. αν 9. 475 b9, πορευτικά, ἔνυδρα, ἀπολελυμένα, νευστικά Ζμδ 8. 683 b25. 5. 681 b11. Ζιδ 10. 536 b32. α 1. 487 b17. τῶν μαλακοστράκων ϗ τῶν ὀστρακοδέρμων συνέστηκεν ἡ φύσις τοῖς μαλακίοις ἀντικειμένως· ὀστρακόδερμα ϗ μαλακόστρακα τὰ ἔσχατά ἐστι τῶν ἀναίμων ζῴων· τὰ ὀστρακόδερμα τῇ μὲν ὁμοίως τοῖς μαλακοστράκοις Ζμδ 5. 679 b31. 9. 684 b17. Ζγβ 6. 743 b11. — a. anatomica. ἐκτὸς τὸ στερεόν, ἐντὸς δὲ τὸ μαλακὸν ϗ σαρκῶδες· τὸ σκληρὸν οὐ θραυστὸν ἀλλὰ θλαστόν· ἔχει ἐκτὸς τὴν βοήθειαν· γενηρὰ ὄντα Ζιδ 1. 523 b6, 7. Ζμβ 8. 654 a1. Ζγβ 1. 733 a21. ποδῶν πλῆθος Ζμδ 8. 683 b26. — ἐντὸς τὸ σαρκῶδες, τὸ ἀνάλογον τῇ γλώττῃ σαρκῶδες, ὀδόντες Ζιδ 4. 528 a3. Ζμδ 5. 678 b10, 679 b7. cf β 17. 661 a14. δ 5. 678 b10, 24, 679 a31. παρὰ τὰ δασέα ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ διὰ τῶν ἐπιπτυγμάτων, ἡ εὐθυωρία τῶν ἐντοσθιδίων, μύτις, δικρόαι ὑστέραι, ὁ πόρος ὁ αὐτὸς τοῦ περιττώματος τοῦ ὑστερικοῦ μορίου αν 12. 477 a2. Ζμδ 9. 684 b31. 5. 681 b20. Ζγα 3. 717 a3. 15. 720 b26. — b. physiolog. ἔχει πάσας τὰς αἰσθήσεις· οὐδὲ τῶν μαλακοστράκων οὐδὲν οὔτε φθέγγεται οὔτε ψοφεῖ οὐδένα ψόφον· βραχύυπνα, φαίνεται καθεύδοντα Ζιδ 8. 534 b16. 9. 535 b14. 10. 537 a1, b5. ὀλίγον ἔχει τὸ θερμόν αν 9. 475 b9. habitatio, φωλεῖ τὰς χειμεριωτάτας ἡμέρας· δέχεται τὸ ὑγρόν, τὸ ὕδωρ, πῶς ἀπὸ τῶν ἐκτὸς ἡ τροφή, παμφάγα· πότε πονεῖ Ζγγ 11. 761 b5. Ζιθ 14. 599 b28. 2. 589 b20, 590 b10. αν 12. 476 b31. πν 6. 484 b2. — τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζιδ 11. 537 b26. Ζγα 1. 715 b1. coitus, eius tempus Ζιε 7. 541 b22, 26. Ζγγ 5. 755 b33. ὀχευόμενα ϗ ἀποτίκτοντα ὁρᾶται· ὀχεύεται, συνδυάζεται ὥσπερ τὰ ὀπισθουρητικά Ζιθ 30. 607 b5. ε 7. 541 b19. Ζγα 14. 720 b9. ἄριστα ὅταν κύῃ, περὶ τὴν κύησιν Ζιθ 30. 607 b3. Ζγα 19. 727 b2. τόκος Ζγγ 8. 757 b32. τὰ ᾠὰ ἀτελῆ, σκληρόδερμα, ἔξω τελειοῦται, τὰ ᾠὰ ἐπῳάζει, περὶ τίνας μῆνας ἴσχει τὰ ᾠά Ζγβ 1. 732 b6, 733 a21, 29, b10. Ζιε 18. 550 b1. 17. 549 a15. — 2. dist τῶν καρκίνων οἱ μαλακόστρακοι ϗ οἱ ὀστρακόδερμοι Ζιθ 17. 601 a17. (crustata Gazae, crusta intecta Scalig. cf SMz 308. M 237 sq. Su 27. Young on the Malacostraca of Ar in Annals and Magazine of natural history 1865 p 261 sq. AZι I 150.)

μαλακότης, opp σκληρότης, referuntur inter τὰς πρώτας διαφοράς, τῶν σωματικῶν παθημάτων τὰ πρῶτα μδ 4. 382 a9. 12. 390 b7. Ζγα 18. 722 b32. β 5. 741 b12. γ 9. 758 b12. ε 3. 782 a2. ὕστερον λαμβάνει τὰ χρώματα ϗ τὰς μαλακότητας ϗ σκληρότητας Ζγβ 6. 743 b22.

μαλάττειν, opp σκληρύνειν μδ 1. 378 b17. μαλάττεται, οἷον σίδηρος ϗ κέρας μδ 6. 383 a31. μαλάττεσθαι πυρί, dist τήκεσθαι Ζγβ 6. 743 a15. μᾶλλον μαλάττεται τὸ σῶμα εἰσδυομένου τοῦ ἐλαίου πε 6. 881 a8. — μαλακτός. τὰ μὲν μαλακτά, οἷον κέρας, τὰ δὲ ἀμάλακτα, οἷον κέραμος ϗ λίθος μδ 7. 384 b1. περὶ μαλακτοῦ μδ 8. 385 a13. 9. 385 b6-26.

Μαλέα. ἐπέκεινα Μαλέας Ζιε 16. 548 b25. περιπλέοντες Μαλέαν f 567. 1571 a21.

μαλερός. πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας f 625. 1583 b12.

μαλθάσσειν. φυτῶν τινῶν μὲν καρποὶ μαλθάσσονται, τινῶν δ' οὐ φτα 7. 822 a5.

Μαλιέων πολιτεία Πδ 13. 1297 b14.

μᾶλλον. ἐπιδέχεσθαι τὸ μᾶλλον ϗ τὸ ἧττον Κ 5. 3 b33 Wz. 6. 6 a25. 7. 6 b20. 8. 10 b26, 11 a3, 14. 9. 11 b2, 7. al ἐπιδέχεσθαι (δέχεσθαι) τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον Κ 5. 4 a8. 6. 6 a19. 7. 6 b25. 9. 11 b5. Ηκ 2. 1173 a25 al. διαφέρειν τῷ μᾶλλον ϗ ἧττον μα 4. 341 b5. 11. 347 b15. Ηκ 2. 1173 a27. Ζγβ 3. 737 b6. 4. 739 b31 al. cf Πε 1. 1301 a13. αι 5. 443 a20. τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον οὐδὲν διαφέρει εἴδει Πα 13. 1259 b38. τὸ μᾶλλον ϗ ἧττόν ἐστι τῷ πλέον ἢ ἔλαττον ἐνυπάρχειν τοὐναντίου ϗ μή Φε 2. 226 b7. ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἰέναι Φε 2. 226 b5. τόπος ἐκ τοῦ μᾶλλον ϗ ἧττον τε 8. 137 b14-27. Ρβ 23. 1397 b12-27, cf Ρα 7. — μᾶλλον comparativis additum, locis p 402 b53 allatis adde Ζζ 20. 575 a2. — μᾶλλον c substantivis. τοῦ μᾶλλον πυρὸς εἴη ἂν ἴδιον τε 8. 137 b37 (Wz ad 3b 36).

πκγ7. 932 b2. — μᾶλλον i e solito magis, syn λίαν, σφόδρα, opp ἠρέμα Πδ11. 1295 b10. Ρα11. 1370 b34. 7. 1364 b2 (Vhl Rhet 53). μᾶλλον ἢ οἱ πολλοί, dist μᾶλλον ἢ δεῖ Ηδ10. 1125 b16. — οὐδὲν μᾶλλον, nihilo magis μβ2. 356 a16. Ηδ4. 1122 a29. 15. 1128 b32. ι5. 1167 a5, 8. κ2. 1172 b27 (?) al. — μᾶλλον (int τοσούτῳ), ὅσῳ μα3. 340 a26. Ηα13. 1102 a20. γ5. 1112 b5. ι3. 1165 b11. al (cf ἧττον, ὅσῳ Ηθ7. 1158 a2). — τὰ ἄγρια δένδρα μᾶλλον καρποφοροῦσι παρὰ τὰ κηπαῖα φτα4. 819 b37. — μᾶλλον, i q potius Φε1. 224 b8. 5. 229 a25. Πθ6. 1341 a22. πο13. 1453 a36. πολὺ μᾶλλον πο6. 1450 a30 Vhl Rgfolge p 165. — μάλιστα. περὶ τῆς μάλιστα λεγομένης βασιλείας Πδ10. 1295 a5. — οὔτε πρὸς μίαν οὔτε πρὸς μάλιστα ταύτην βλέπων Πθ4. 1338 b15. — τίκτει περὶ πέντε μάλιστα ᾠὰ ἡ ἀλκυών Ζι14. 616 a33. — ὅτι μάλιστα adiectivo postpositum (cf σφόδρα, λίαν), ἐξ ἴσων ϗ ὁμοίων ὅτι μάλιστα Πδ11. 1295 b26 (cf διὸ ϗ μάλιστα Πε1. 1301 b39). — μάλιστα μέν, εἰ δὲ μή Ηη1. 1145 b4. Πδ11. 1295 b37. Ρβ7. 1385 a29. ρ37. 1442 b6. μάλιστα μέν, δεύτερον δέ Πη10. 1330 a25. — ἐν τοῖς μάλιστα ρ2. 1421 b19.

Μαλλός σ973 a1. f 238. 1521 a33.

Μαλόεις σ973 a11. f 238. 1321 b4.

μανδραγόρας, ὑπνωτικόν υ3. 456 b30. (Atropa Belladonna *L.* Fraas 166.)

Μανδρόβουλος ὁ Σάμιος τῇ Ἥρᾳ πρόβατον ἀνάθημα ἀνῆψε f 532. 1566 b25. — Κλεοφῶν ἐν τῷ Μανδροβούλῳ τι15. 174 b27.

μανθάνειν ὁμώνυμον, τό τε ξυνιέναι ϗ τὸ λαμβάνειν ἐπιστήμην τι4. 165 b33. μανθάνειν i q ξυνιέναι τθ7. 160 a19, 22. Ηζ11. 1143 a12. τίς γὰρ μανθάνει αὐτὸ τὸ ὂν εἰ μὴ τὸ ὅπερ ὄν τι εἶναι Φα3. 187 a8. φαμὲν τὸν μανθάνοντα γίνεσθαι ἐπιστήμονα Γα3. 318 a34, 319 a9. — μανθάνειν, opp ἀπατᾶσθαι Φε5. 229 b4. dist θεωρεῖν αι4. 441 b23 (Bz ad Μθ6. 1048 a34). πιθ5. 918 a7. ἐξ ἀρχῆς μανθάνειν, opp μεταμανθάνειν Πδ1. 1289 a5. — μανθάνειν i q ἀναμιμνήσκεσθαι (Plat) τδ4. 124 a22. τὸν μανθάνοντα ἀνάγκη ἔχειν τι τῆς ἐπιστήμης Μθ8. 1050 a1. cf Αγ1. 71 a30-b8. τὸ διδάξαν πρότερον τοῦ μανθάνοντος Ζγβ6. 742 a26. μανθάνομεν ἢ ἐπαγωγῇ ἢ ἀποδείξει Αγ18. 81 a40. τίνα ζῷα μανθάνει ΜΑ1. 980 b24. — ἃ δεῖ μαθόντας ποιεῖν, ταῦτα ποιοῦντες μανθάνομεν Ηβ1. 1103 a32. Μθ8. 1049 b31. ἐν τῷ μανθάνειν εἰς τὸ κατὰ φύσιν καθίστασθαι Ρα11. 1371 a33. ἡδὺ τὸ μανθάνειν πο4. 1448 b13. Ργ10. 1410 b10. πιθ5. 918 a6. cf Ηη13. 1153 a22. νεώτεροι θᾶττον μανθάνουσιν πλ5. 956 b23. — τί μαθόντες Ρβ5. 1264 a19. — ἓν ἐκ πλεόνων μεμάθηκε φύεσθαι (Emped 70) Φθ1. 250 b30. — μαθητόν, dist ἐθιστόν Ηα10. 1099 b9. τὸ ἐπιστητὸν μαθητόν Ηζ3. 1139 b25.

μανία. ὑπομένειν τοὺς κεραυνοὺς φερομένους διὰ μανίαν ηεγ1. 1229 b27. μανίᾳ παραπλήσιον τὸ δοξάζειν οὕτως Γα8. 325 a19. ἡ λύττα (νόσημα κυνῶν) ἐμποιεῖ μανίαν Ζιθ22. 604 a6.

μανικοὶ ϗ ὀργίλοι λέγονται κατὰ μανικὴν ἔκστασιν ϗ ὀργήν Κ8. 10 a2, 9 b36. cf Ρα9. 1367 a37. εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ πο17. 1455 a33. Vhl Poet II 43, cf μανικοὶ ϗ εὐφυεῖς πλ1. 954 a32. ἐξίσταται τὰ εὐφυᾶ γένη εἰς μανικώτερα ἤθη, opp τὰ στάσιμα εἰς νωθρότητα Ρβ15. 1390 b29. ὁ οἶνος μανικοὺς ποιεῖ, opp τετυφωμένους πγ16. 873 a23. μὴ καλὸν ἀλλὰ μανικόν ηεγ1. 1230 a32. — ἁλίσκεσθαι νοσήμασι μανικοῖς ϗ ἐνθουσιαστικοῖς πλ1. 954 a36.

μανός. οἱ μανὸν ϗ πυκνὸν ποιοῦντες ἀρχάς (Anaximen?) Φα5. 188 a22. πυκνὸν τῷ τὰ μόρια σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις, μανὸν δὲ τῷ διεστάναι ἀπ' ἀλλήλων Κ8. 10 a21. πυκνὸν μανοῦ διαφέρει τῷ ἐν ἴσῳ ὄγκῳ πλεῖον ἐνυπάρχειν Ογ1. 299 b8. cf β13. 296 a19. τὸ μανὸν ἄρα ἔχει πολλὰ κενὰ κεχωρισμένα Φδ9. 216 b30, 22. ξ2. 976 b3. Bz Ar St I 256. οὐχ ἅπαν τὸ μανότερον διυτικώτερον πια58. 905 b13. ἔστι τὸ μὲν πυκνὸν βαρύ, τὸ δὲ μανὸν κοῦφον Φδ9. 217 b12. τὸ μὲν λεπτὸν μανόν, τὸ δὲ παχὺ βούλονται εἶναι πυκνόν Ογ5. 303 b24. τὸ θερμὸν μανότερον ποιεῖ, opp πυκνοῖ Ζγε3. 783 b1. νέφος μανόν, opp πυκνόν μγ6. 377 b5. μαναὶ τρίχες Ζιβ1. 498 a25. ἐστὶν ἡ γλῶττα σὰρξ μανὴ ϗ σομφή, ὁ μαστὸς μανός Ζια11. 492 b33. 12. 493 a14. δέρμα μανόν, opp πυκνόν Ζγε3. 782 a26, 34. — χρῆσθαι τῇ ἀναπνοῇ μανότερον αν10. 475 b25.

μανότης. cf μανός. τἆλλα γεννῶσι πυκνότητι ϗ μανότητι πολλὰ ποιοῦντες Φα4. 187 a15. τὸ πυκνότητι ϗ μανότητι τἆλλα γεννᾶν οὐδὲν διαφέρει ἢ λεπτότητι ϗ παχύτητι Ογ5. 303 b23. διὰ μανότητα ἔφθασε τὸ πνεῦμα διηθηθὲν μγ1. 371 a27. μανότης σαρκός, opp πυκνότης Ηε1. 1129 a22. τὸ δέρμα ἔχει μανότητα πολλήν Ζγε3. 782 b11.

μαντεία ὁ τῆς μαντείας πρόεδρος ἀετός (Hes f 231 Gtlg) Ζιθ18. 601 b2. οἱ ἐν τοῖς ὕπνοις γινόμενοι ἐνθουσιασμοὶ ϗ αἱ μαντεῖαι f 12. 1475 b41. — ἡ περὶ τὸν θεὸν μαντεία (i e opinio, cf μαντεύεσθαι; vaticinatio Argyr Prantl) Οβ1. 284 b3.

μαντεῖον πυθόχρηστον Πη12. 1331 a27. μαντεῖον Ὀδυσσέως f 465. 1554 b13.

μαντεύεσθαι. oraculum consulere, ἀνεῖλεν ὁ θεὸς μαντευσαμένῳ sim Ζιγ20. 522 a18. f 357. 1538 b18. 448. 1551 b29. — vaticinari, περὶ τῶν μελλόντων Ργ17. 1418 a24. — suspicari, divinare πκθ13. 951 a25. — i q εἰκάζοντα δοξάζειν. μαντευόμενοι τὸ συμβησόμενον ἐκ τῶν εἰκότων Ζγδ1. 765 a27. τἀγαθὸν οἰκεῖόν τι μαντευόμεθα Ηα3. 1095 b26. μαντεύονταί τι πάντες φύσει δίκαιον Ρα13. 1373 b7. cf Ηζ13. 1144 b24. ψα5. 409 b18.

μάντευμα. τὰ μαντεύματα ἱεροθετοῦσιν οἱ ἱεροποιοί f 404. 1545 b31.

Μαντίας ὁ ῥήτωρ Ρβ23. 1398 b1.

μαντικὴ τέχνη Πβ12. 1274 a28. μν1. 449 b12. ἡ μαντικὴ ἡ ἐν τοῖς ὕπνοις γενομένη μτ1. 462 b12.

Μαντινεία, res publicae Πζ4. 1318 b25, 27. ἡ ἐν Μαντινείᾳ μάχη Πε4. 1304 a26.

μάντις. οἱ μάντεις τίνα δεξιὰ λέγουσιν Οβ2. 285 a3. τὸ γεγονὸς ἐπιστητὸν ἤδη ϗ τοῖς μάντεσιν Ργ17. 1418 a23. οἱ μάντεις πῶς ἀμφίβολα λέγουσι Ργ5. 1407 a37 b1, 2. inter τοὺς ἀλαζονευομένους referuntur Ηδ13. 1127 b20. μάντεις ἐργαζόμενοι οβ1346 b22. καλλιεροῦσι μετὰ τῶν μάντεων οἱ ἱεροποιοί f 404. 1545 b32.

μανώδης ϗ πλατεῖα οὐρά Ζμδ13. 695 b26.

μάνωσις. πύκνωσις ϗ μάνωσις (cf ἀραιότης b10) σύγκρισις ϗ διάκρισις, πάντων τῶν παθημάτων ἀρχή Φθ7. 260 b11, 8. κίνησις οὐκ ἔσται, εἰ μὴ ἔσται πύκνωσις ϗ μάνωσις Φδ9. 217 a12. τὰ δὲ ϗ ἄνω ϗ κάτω κινεῖται, ὅσα ἔχει πύκνωσιν ϗ μάνωσιν Φδ5. 212 b3.

Μαραθών. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη Ρβ22. 1396 a13. πρὸς τῷ Θεμιστοκλείῳ ϗ ἐν Μαραθῶνι Ζιζ15. 569 b12. — Μαραθωνάδε πο22. 1458 b9.

μαραίνειν. δύο τρόπους ὁρῶμεν φθειρόμενον τὸ πῦρ· ὑπό τε γὰρ τοῦ ἐναντίου φθείρεται σβεννύμενον, ϗ αὐτὸ ὑφ' αὑτοῦ μαραινόμενον Ογ6. 305 a11. μαραινομένου τοῦ θερμοῦ ἐκ τοῦ ἀέρος γίγνεσθαι ὕδωρ μδ7. 383 b30. ὁ οἶνος τῇ θερμότητι τῇ αὑτοῦ μαραίνει τὴν φυσικὴν θερμότητα πγ23. 874 b4. —

ἀσθενεῖς οὖσας τὰς ἀναθυμιάσεις μαραίνει τῷ πλείονι θερμῷ τὸ ἐν τῇ ἀναθυμιάσει ἔλαττον ὂν μβ5. 361 b15. μαραίνεται ἡ κίνησις, μαραινόμενος ὁ ἀριθμὸς εἰς τὸ ἓν τελευτᾷ πια20. 901 a26. ἡ νεάτη λήγουσα ϗ μαραινομένη ὑπάτη γίνεται πιθ42. 921 b15. μαραίνει τὴν συντονίαν τοῦ αἰδοίου πδ20. 879 a2. τὸ νοεῖν ϗ τὸ θεωρεῖν μαραίνεται ἄλλου τινὸς ἔσω (ἐν ᾧ ci Bz) φθειρομένου, αὐτὸ δὲ ἀπαθές ἐστιν ψα4. 408 b24.

μάρανσις. καλοῦμεν πυρὸς φθορὰν τὴν μὲν ὑφ' αὑτοῦ μάρανσιν, τὴν δ' ὑπὸ τῶν ἐναντίων σβέσιν ζ5. 469 b22, 21. τῇ μαράνσει καταπαύει ὁ ἥλιος τὰ πνεύματα μβ5. 361 b21. ἡ μάρανσις διὰ πλῆθος θερμότητος αν8. 474 b20. τῆς μαράνσεως ἡ διὰ τὸ μὴ ψύχεσθαι φθορὰ καλεῖται πνῖξις αν9. 475 a27. οἱ μαράνσει τὸν βίον ἐκλείποντες πγ5. 871 b17. αἱ μαράνσεις (τῆς ἅλω) εὐδιῶν σημεῖον μγ3. 372 b19.

Μαρακός, ὁ Συρακούσιος πλ1. 954 a38.

μαργαρίτης. τὰ ἐν Αἰγύπτῳ φυτὰ τὰ λεγόμενα μαργαρῖται φτα4. 819 a12. quid sit cf Meyer Nic Damasc p 71 ad 16, 13 et Albert Magn ed Jessen 72.

Μαργίτης πο4. 1448 b30, 38.

μάργος. αἰθὴρ παφλάζων καταβήσεται οἴδματι μάργῳ (Emp 349) αν7. 473 b15. λάγνου λιπαρὸν τὸ ὀμμάτιον ϗ μάργον φ3. 808 b6.

μαριεύς. τὸν μαριέα (v l μαριθὰν) λίθον διακοπέντα καίεσθαι θ41. 833 a27. cf S Theophr IV 550.

Μαρικᾶς. φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν αἱ διδασκαλίαι f 578. 1573 a1.

μαρίλα. λεπτῆς μαρίλης πλη8. 967 b5 (λεπτὴ σμαρίλη. v l Bsm p VIII).

μαρῖνος. κύουσι πλεῖστον χρόνον οὓς καλοῦσί τινες μαρίνους Ζιζ17. 570 a31. τοῖς πλείστοις ἰχθύσι συμφέρει (τὰ ὄμβρια ὕδατα), κεστρεῖ δὲ ϗ κεφάλῳ ϗ ὃν καλοῦσί τινες μαρῖνον (μύρινον Bk) τοὐναντίον Ζιθ19. 602 a2 Aub. (piscis ignot cf S I 645, II 471.) v s v μύρινος.

μάρις. ἔστιν ὁ μάρις ἓξ κοτύλαι Ζιθ9. 596 a9.

Μαρσεὺς καλεῖται ὁ ἀπηλιώτης σ973 a19. f 238. 1521 b13.

Μάρσος (ον?). ἀπὸ Μάρσου κώμης σ973 a20. f 238. 1521 b13.

μαρτιχόρας (v l μαντιχόρας) descr Ζιβ1. 501 a26 Aub. (animal Indicum apud Ctesiam cf Humboldt Kosmos II 424. Su 89, 70.)

μαρτυρεῖν, c dat μαρτυρεῖν τοῖς τὰ ἄτομα ποιοῦσι μεγέθη αι6. 445 b18. μαρτυρεῖν τοῖς φαινομένοις, τοῖς εἰρημένοις, τοῖς λόγοις Οα3. 270 b5. 9. 279 a33. μβ4. 360 a33. εν2. 460 a26. Πη14. 1334 a5. ψευδῆ μαρτυρεῖν ρ16. 1431 b28. μαρτυρεῖν absol, ὁ λόγος μαρτυρεῖ, μαρτυρεῖ αὐτὸ τὸ συμβεβηκός al ΜΑ2. 982 b22. ν1. 1087 b3. λ1. 1069 a25. Γβ8. 335 a9. ψα5. 410 a29. Ηβ1. 1103 b2. η15. 1154 b7. μαρτυρεῖν, ὅτι sive ὡς Φθ9. 265 b17. Οβ5. 288 a7. 1. 284 a13. — pass τούτοις ἔοικε μαρτυρεῖσθαι ὑφ' ἑκάστων Ηγ7. 1113 b22. πολλοῖς οὕτω παρὰ τοῦ δαιμονίου μεμαρτύρηται f 40. 1481 b2.

μαρτυρίαν ἔχειν ἔκ τινος Πθ3. 1338 a36. μαρτυρία, def ρ16. 1431 b20. μαρτυρίαι, πίστις ἄτεχνος Ρα15. 1375 b26-1376 a33. ρ16. τὰς μαρτυρίας παρεδίδοσαν τοῖς εἰσαγωγεῦσι τῶν δικῶν οἱ διαιτηταί f 414. 1547 a21.

μαρτύριον ἂν εἴη τοῖς εἰρημένοις μβ3. 359 a19. πιθανὰ τὰ τοιαῦτα μαρτύρια ταύταις ταῖς δόξαις Ζγα17. 721 b28. μαρτύριον τῶν εἰρημένων ϗ τὸ πᾶσιν ὑπάρχειν τὴν καρδίαν Ζμγ4. 666 a22. τούτου δὲ μαρτύριον· ὁ γὰρ ἐλέφας Ζγδ4. 771 b8. μαρτύρια τὰ συμβαίνοντα, ὅτι Ζγα18. 725 b4. μαρτύριον ποιεῖσθαί τι Φδ6. 213 b21. μαρτύρια λαμβάνειν ἔκ τινος Πθ5. 1340 b7, εἴς τι Ζγα19. 727 a33. μαρτυρίου χάριν μα13. 350 b19.

μάρτυς. μάρτυρες, πίστις ἄτεχνος Ρα2. 1355 b37. 15. 1375 b26-1376 a33. πλῆθός τι μαρτύρων παρασχέσθαι Πβ8. 1269 a2. μάρτυρα ἐπάγεσθαι ποιητήν Μα3. 995 a8.

μασᾶσθαι. ὀλίγη ἦν χρεία τοῖς ἰχθύσι τῆς γλώττης διὰ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μασᾶσθαι μηδὲ προγεύεσθαι Ζμδ11. 690 b27. φανερὸν μασωμένοις πα38. 863 b12. ζ9. 887 b2.

Μασσαλία Πε6. 1305 b4, 10. ζ7. 1321 a30. Φωκαεῖς ἔκτισαν Μασσαλίαν, Πρωτιάδαι γένος ἐν Μασσαλίᾳ f 508. 1561 a39, b5. — Μασσαλιῶται θ87. 837 a28. 89. 837 b8. Μασσαλιωτῶν πολιτεία f 508.

μαστιγοῦν τὸ σῶμα πλατεῖ νάρθηκι πκζ3. 948 a9. εἰ θαρρεῖ μέλλων μαστιγοῦσθαι, οὐκ ἀνδρεῖος Ηγ9. 1115 a24. τὸν ὄνον μαστιγοῦσιν ἀκολουθοῦντες Ζγβ8. 748 a22. οἱ μεμαστιγωμένοι ρ14. 1431 a12. οἱ Τυρρηνοὶ ὑπ' αὐλῷ μαστιγοῦσιν f 566. 1571 a9.

μάστιξ. ἡ Κορκυραία ἐπεπόλασε μάστιξ ϗ εἰς παροιμίαν ἦλθε f 470. 1555 b14, 25.

μαστοειδής. πόρος, ὅμοιος τὴν χρόαν τοῖς ἄνω μαστοειδέσιν Ζιδ4. 529 a18.

μαστός. 1. τί ἐστι, τῶν ζῴων τίνα ἔχει, οὐκ ἔχει· ὁ μαστὸς ὑποδοχὴ ϗ ὥσπερ ἀγγεῖόν ἐστι γάλακτος Ζμδ11. 692 a12. τῆς τροφῆς τῆς σπερματικῆς ὑστέραι ϗ αἰδοῖα ϗ μαστοί Ζγα18. 725 b3. ὁ ὄγκος, ἡ ἔπαρσις τῶν μαστῶν Ζιη1. 582 a12, 581 a27, 32. μανός, σομφός, σαρκώδης Ζια12. 493 a14. η11. 587 b24. Ζγδ8. 776 b20. Ζμδ10. 688 a21. πάμπαν μεγάλοι, μικροί, πλάγιοι Ζιη1. 582 a6. β8. 502 a34. Ζμδ10. 688 b1. syn τὰ περὶ τοὺς μαστοὺς Ζιη1. 582 a6. Ζγα19. 727 a8. δ8. 776 b23, 19. — μαστοὺς ἔχει ὅσα ζῳοτοκεῖ ϗ ἐν αὑτοῖς ϗ ἔξω, ἔχει ὅσα ἔχει τὸ γάλα ἐν τοῖς μαστοῖς, τοῖς ζῳοτοκουμένοις γίνεται ἡ τροφή, τὸ γάλα, ἐν τοῖς μαστοῖς Ζιγ20. 521 b22, 21. Ζγγ2. 752 b23. δ8. 776 b4. — ἔχουσι ϗ οἱ ἄρρενες μαστούς, μικροὺς παντελῶς Ζιβ1. 500 a22. τῶν ἀρρένων τίνα ἔχει τοὺς μαστοὺς Ζμδ10. 688 b31, a22. τίνες ἐπιδηλοτέρους ἔχουσι ϗ γυναικικωτέρους τοὺς μαστούς Ζιη1. 582 a13. τῶν μωνύχων τὰ ἄρρενα οὐκ ἔχει μαστούς Ζιβ1. 500 a31. — ὅσα ἔξω ζῳοτοκεῖ μόνον ἢ ᾠοτοκεῖ οὐκ ἔχει μαστούς, μαστοὺς οὐκ ἔχουσιν ὄφεις ὄρνιθες ἰχθύες κροκόδειλος Ζιγ20. 521 b25. β13. 504 b19, 27. 10. 503 a6. Ζμδ11. 692 a9. — 2. τῶν μαστῶν τόποι. ποῦ ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς μαστούς Ζμδ10. 688 b21. μαστοὺς τὰ μὲν ἐν τῷ στήθει τὰ δὲ πρὸς τοῖς μηροῖς, ἔνια τῶν τετραπόδων οὐκ ἔχει μαστοὺς ἐν τῷ στήθει· μαστοὺς οὐκ ἔχει οὐθὲν ἐν τῷ πρόσθεν, ἐν τῷ στήθει, ἀλλ' ἢ ἄνθρωπος· οἱ πίθηκοι ἐν τῷ στήθει δύο θηλὰς μαστῶν μικρῶν· ὁ ἀρίστερος μαστός Ζια1. 486 b25. 17. 496 a17. β1. 497 b35, 498 a1, 500 a16. 8. 502 a34. Ζμδ10. 688 a18, 30. — ὁ ἐλέφας μαστοὺς δύο ἔχει, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ στήθει ἀλλὰ πρὸς τῷ στήθει, syn περὶ τὰς μασχάλας, ὑπὸ ταῖς μασχάλαις τῶν προσθίων σκελῶν Ζιβ1. 498 a1, 500 a16, 19. Ζμδ10. 688 b5, 9. — οἱ κάτω τοὺς μαστοὺς ἔχοντες, ὁ δελφὶς ἔχει δύο μαστοὺς οὐκ ἄνω ἀλλὰ πλησίον τῶν ἄρθρων Ζγδ8. 776 b22. Ζιβ13. 504 b22. cf ζ12. 567 a2 Pic. τίνες οἱ πρῶτοι Ζμδ10. 688 b9, 11, 14. Ζιζ18. 573 b7. τὰ πολυτόκα ἔχει τοὺς μαστοὺς περὶ τὴν γαστέρα, περὶ μέσην τὴν γαστέρα· ἔνια, λέαινα, πάρδαλις ἐν τῇ γαστρί Ζμδ10. 688 b1, 16, a34. Ζιβ1. 500 a26, 28, 29. τὰ μὴ πολυσχιδῆ ἀλλ' ὀλιγοτόκα ἢ κερατοφόρα, τὰ ὀλιγοτόκα ϗ μώνυχα ϗ κερατοφόρα, βοῦς, πρόβατον, κάμηλος ἐν τοῖς μηροῖς ἔχουσι τοὺς μαστούς Ζμδ10.

688 a33, b22. Ζιβ1. 500 a24, 25, 29. γ21. 522 b17. ὁ ἄρρην αἴξ παρὰ τὸ αἰδοῖον Ζιγ20. 522 a14. — 3. quot mammas habeant, δύο μαστὰς ϗ δύο θηλάς, διὰ τί δύο Ζμδ10. 688 a25. Ζιβ1. 500 a19, 24. 8. 502 a34. 13. 504 b22. δύο μαστὰς ϗ τέτταρας θηλάς Ζιβ1. 500 a25, 29. — τέτταρας μαστὰς Ζιβ1. 500 a23, 28. — πολλὰς Ζμδ10. 688 a34, b1. — 4. physiolog. φλέβες διὰ τȣ̃ νώτȣ παρὰ τὸν πλεύμονα ὑπὸ τὰς μαστάς· τὸ στῆθος διφυὲς μαστοῖς, τάτων ἡ θηλὴ διφυής· ἔστιν ἑκάστοις τοιȣ̃τος ὁ τῶν μαστῶν τόπος δι' ἀμφοτέρας τὰς αἰτίας ἕνεκά τε τȣ̃ βελτίστȣ γεγονὼς τοιȣ̃τος ϗ ἐξ ἀνάγκης· διὰ τὸ κάτω τὴν ἔκκρισιν γίνεσθαι πολλὴν κενὸς ὁ τόπος γίνεται ὁ τῶν μαστῶν τοῖς θήλεσι ϗ σομφός Ζιγ2. 511 b26, 512 a32. 3. 512 b28, 30. α12. 493 a13. Ζγδ8. 776 b20, 32. πότε τοῖς θήλεσι ἐπισημαίνει τὰ περὶ τὰς μαστάς· ἡ ἔπαρσις τῶν μαστῶν· ὅταν δύο δακτύλȣς ἀρθῶσι, τότε γίνεται τὰ καταμήνια ταῖς πλείσταις· ταῖς παρθένοις τὰ περὶ τὰς μαστὰς γίνεται διαφερόντως, αἱ μὲν πάμπαν μεγάλȣς, αἱ δὲ μικρὰς ἔχȣσιν Ζγα19. 727 a8, 20, 728 b30, 31. Ζιε14. 544 b24. η1. 581 a27, 32, b6, 582 a6. μετὰ τὴν σύλληψιν εἰς τὰς μαστὰς τρέπεται τὰ καταμήνια ϗ γίνεται γάλα· μετὰ τὰς τόκȣς ἐνίαις γυναιξὶ τὸ γάλα ῥεῖ πολλαχῆ τȣ̃ μαστȣ̃· ἐπὶ ταῖς θηλαῖς τῶν μαστῶν ἐπιγίνεται ἀνοίδησίς τις ϗ χόνδρον ἴσχȣσιν· τὰ περὶ τὰς μαστὰς αἴρεται ϗ τοῖς ἄρρεσιν ἐπιδήλως Ζιη3. 583 a32, 34. 4. 584 a9. 11. 587 b21. ζ20. 574 b15. Ζγδ8. 776 b19. — 5. πόνος ἐν τοῖς μαστοῖς· ὁ αἰγοθήλας θηλάζει τὰς τῶν αἰγῶν μαστάς Ζιη11. 587 b25. ι30. 518 b7. — 6. comparantur cum mammis αἱ κοτυληδόνες Ζγβ7. 746 a4. ἔχει ἡ ὑστέρα τῶν γαλεοειδῶν μικρὸν προελθόντι ἀπὸ τȣ̃ ὑποζώματος οἷον μαστὰς λευκάς Ζιζ10. 565 a21, 30 'Drüsen des Eileiters' Müller glatt Hai 9. τῶν πολυπόδων οἱ ἄρρενες ἔχȣσι πόρον ὅμοιον μαστῷ· ἡ θήλεια τευθὶς ἔχει ἐρυθρὰ δύο οἷον μαστάς· οἱ κόχλοι κάτω ἔχȣσι δύο λευκὰ στιφρά, ὅμοια μαστοῖς Ζιδ1. 524 b33 (cf Siebld XII 390). 4. 529 a3. ε18. 550 b19.

μαστροὶ ἐν Πελλήνῃ ἐπὶ τὸ ζητεῖν τὰ κοινὰ τȣ̃ δήμȣ f 526. 1564 b42.

μασχάλη, κοινὸν μέρος βραχίονος ϗ ὤμȣ, τὸ μόριον τὸ περὶ τὴν μασχάλην Ζια14. 493 b8. Ζμγ10. 673 a9. φλέβες διὰ τῶν στηθῶν ὑπὸ τὴν μασχάλην εἰς ἑκατέραν τὴν χεῖρα Ζιγ2. 512 a4. cf 3. 513 a4, b35. 4. 514 a37. διὰ τί ἡ μασχάλη δυσωδέστατον τῶν τόπων, τὸ αἴτιον τȣ̃ τὰς μασχάλας ἱδρȣ̃ν τάχιστα ϗ μάλιστα πιγ8. 908 b20. δ12. 877 b39. β14. 867 b20. ἐνίαις γυναιξὶ τὸ γάλα ῥεῖ κατὰ τὰς μασχάλας Ζιη11. 587 b22. τὰ ἐπὶ ταῖς μασχάλαις ϗ βȣβῶσι φαρμάκῳ ὑγιάζεται πα34. 863 a20. διὰ τί γαργαλίζονται τὰς μασχάλας ϗ τὰ ἐντὸς τῶν ποδῶν; διὰ τί, ἐάν τις τὸν περὶ τὰς μασχάλας τόπον κνήσῃ, ἐκγελῶσιν πλε2. 964 b30. 8. 965 a23. cf Ζμγ10. 673 a9 Langk. τῶν τετραπόδων ȣ̓θὲν ἔχει τρίχας ȣ̓́τ' ἐν ταῖς μασχάλαις ȣ̓́τ' ἐπὶ τῆς ἥβης, πλὴν τȣ̃ ἀνθρώπȣ, αἱ ἐπὶ τῆς μασχάλης τρίχες Ζμβ14. 658 a27. Ζιβ2. 498 b22. γ11. 518 a22. ὁ ἐλέφας δύο μαστὰς ἔχει ὑπὸ τὰς μασχάλας τῶν προσθίων σκελῶν, ἄνω πρὸς ταῖς μασχάλαις, περὶ τὰς μασχάλας Ζμδ11. 688 b6, 9, 14. Ζιβ1. 500 a19.

μάταιος. ἡ φύσις ȣ̓́τ' ἐλλείπει ȣ̓́τε μάταιον ȣ̓θὲν ποιεῖ τῶν ἐνδεχομένων περὶ ἕκαστον Ζγε8. 788 b21. ἀφιέμενοι τῶν ματαίων λειτȣργιῶν Πζ5. 1320 b4. βάδισις ματαία Φβ6. 197 b25. κενὴ ϗ ματαία ὄρεξις Ηα1. 1094 a21. ψεῦδος ἢ μάταιον Γα8. 326 b26. μάταιον ἔσται τὸ εἶδος Ηα4. 1096 b20. μάταιος μᾶλλον ἢ κακός Ηδ13. 1127 b11. κλάδοι μάταιοι, ἐκ τῶν ῥιζῶν φυόμενοι φτα4. 819 b23. — ματαιότερον, opp ἱκανόν Ηα2. 1095 a29. — ματαίως ἀκȣ́σεται ϗ ἀνωφελῶς Ηα1. 1095 a5. ῥηθέντα ματαίως (Emp 238) Οβ13. 294 a27. ξ2. 976 a36.

μάτην, def Φβ6. 197 b26. Οα4. 271 a32. ὁ θεὸς ϗ ἡ φύσις ȣ̓θὲν μάτην ποιȣ̃σιν (coni syn ἀλόγως, ἀτελές) Οα4. 271 a33. β11. 291 b14. Ζμβ13. 658 a9. γ1. 661 b24. Ζγβ5. 741 b5. 6. 744 a36. Πα8. 1256 b21. ȣ̓ μάτην τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχει φιλίαν ἕκαστος, ἀλλ' ἔστι τȣ̃το φυσικόν Πβ5. 1263 a41. μάτην εἶναι Φγ4. 203 b5. Οα4. 271 a23. ἔσται τὸ γεγονὸς μάτην ἢ περίεργον Ζγβ6. 744 a38. εἰ μὴ μάτην λέγεται ηεη9. 1241 b13. ȣ̓ μάτην ἀξιȣ̃σι ηεη15. 1249 a21. συνέβαινε Σωκράτει τὰς ἀρετὰς μάτην εἶναι ημα1. 1183 b10, 11, 18.

μάττειν. ὁ τῷ μάττοντι ἐρομένῳ πότερον σκληρὰν ἢ μαλακὴν μάξῃ ἀποκρινόμενος Ργ16. 1416 b30, 31.

Μαύσωλος, ὁ Καρίας τύραννος οβ1348 a4-17, 18, 31.

μάχαιρα ȣ̓ διαιρεῖται εἰς μαχαίρας Ογ8. 307 a30. μάχαιρα Δελφική Πα2. 1252 b2 Göttling. — ἐν ὄρει Βερεκυνθίῳ γεννᾶσθαι λίθον καλȣ́μενον μάχαιραν θ173. 845 a5.

μαχαίριον ἰατρικόν Μκ3. 1061 a4. ημβ11. 1209 a23. διὰ τὸ μαχαίριον τὸ ὕδωρ ἐξεληλυθέναι τοῖς ὑδρωπιῶσιν Ζγε8. 789 b13.

Μαχάων f 596. 1576 a13.

μάχεσθαι ἀλλήλοις ηεη3. 1238 b36. οἱ ὁμονοȣ̃ντες ȣ̓ μαχȣ̃νται ηεη7. 1241 a30. — μάχεσθαι τοῖς φανεροῖς, τοῖς εὐλόγοις, ταῖς ἀκριβεστάταις ἐπιστήμαις Φθ3. 254 a8. Μν3. 1091 a6. Ογ4. 303 a20. 7. 306 a27. μάχεσθαι ἡδονῇ, θυμῷ Ηβ2. 1105 a8. μάχεται πάντα ταῦτα πρὸς ἄλληλα ηεη6. 1240 a30. μαχέσασθαι πρὸς νόμον ἐναντίον, πρὸς τὰ εὐέλεγκτα Ρα15. 1376 b16. γ17. 1418 b19. ȣ̈́τω μαχετέον (hoc argumentum opponendum est) ὅτι τὸ παρὸν ȣ̓χ ὅμοιον Ρβ25. 1403 a9. cf τι17. 175 a34. — τοῖς πολλοῖς τὰ ἡδέα μάχεται (ἄλλος γὰρ ἄλλο νομίζει Paraphr?) διὰ τὸ μὴ φύσει τοιαῦτ' εἶναι, τοῖς δὲ φιλοκάλοις ἐστὶν ἡδέα τὰ φύσει ἡδέα Ηα9. 1099 a12. — μάχεσθαι c inf, οἱ περὶ ταύτην τὴν ἐργασίαν ὄντες μάχονται χωρίζειν τὴν μεμιγμένην κόπρον Ζιε19. 552 a23.

μάχη. στάσεις ϗ μάχαι πρὸς ἀλλήλȣς Πδ11. 1296 a28. ε3. 1303 b2. μάχη ἐκ τῆς λοιδορίας Μδ1. 1013 a9. cf Ἐπίχαρμος p 282 b44. ἐντεῦθεν αἱ μάχαι ϗ τὰ ἐγκλήματα Ηε6. 1131 a23. θ15. 1162 b9.

μαχητικοὶ τίνες Ρβ4. 1381 a32, b10. α12. 1372 b31. μαχητικοὶ περὶ κέρδȣς Ρα12. 1372 b31. παιδιαὶ μαχητικαὶ ϗ ἐριστικαὶ Ρα11. 1371 a1. ὀδόντες μαχητικοί Ζμγ2. 662 b34.

μάχιμος. οἱ ἀνδρειότατοι μαχιμώτατοι Ηγ11. 1116 b14. dist ἀνδρεῖος Ηγ11. 1117 a7. ζῷα μάχιμα τὸ ἦθος Ζμγ2. 663 a13 (coni θηριώδη). Ζιι7. 613 a8. 17. 616 b20, 22. f 268. 1526 b34. — τὸ μάχιμον, οἱ μάχιμοι, pars civitatis Πβ8. 1268 a37, 39, b2. η8. 1328 b22. 10. 1329 b1.

μάχλος. μαχλόταται δὲ γυναῖκες (Hes ε 586) πδ25. 879 a28.

Machlys. supra Nasamonas confinesque illis Machlyas Androgynos esse f 563. 1570 b37.

Μεγακλῆς Μιτυληναῖος Πε10. 1311 b27.

μεγαλάδικος, opp μικραδικηταί Ρβ17. 1391 a29.

μεγαλεῖος. οἷον τὰ πολλὰ (ὀνόματα) τῶν μεγαλείων (Bk[a] e ci Tyrwh, Μεγαλιωτῶν codd Bk) πο21. 1457 a35.

Μεγάλη πόλις ἡ ἐν Πελοποννήσῳ θ127. 842 b26. μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει, συνέδριον κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων f 442. 1550 b6.

Μεγαλιωτῶν (Bk, μεγαλείων ci Tyrwhitt al) πο21. 1457 a35.
μεγαλοκέφαλος υ3. 457 a23. πλ3. 955 b7.
μεγαλοκίνδυνος, opp μικροκίνδυνος Ηδ8. 1124 b8.
μεγαλοκοίλιος, coni μεγαλόφλεβος Ζμγ4. 667 a29.
μεγαλοκόρυφος γῆ (ex Lycophrone) Ργ3. 1405 b36.
μεγαλοκύμων πκς16. 942 a14.
μεγαλομέρεια ΜΑ8. 989 a6.
μεγαλομερής. ταχὺ τὸ μεγαλομερές Ογ5. 303 b27.
μεγαλοπόνηρος, opp μικροπόνηρος Πδ11. 1295 b9.
μεγαλόπους ὁ κύκνος Ζι21. 617 a26.
μεγαλοπρέπεια, def Ηβ7. 1107 b17. δ4. 1122 a31. ηεβ3. 1221 a11. Ρα9. 1366 b18. etymol Ηδ4. 1122 a23. ημα27. 1192 b8. περὶ μεγαλοπρεπείας Ηδ4-6. ηεγ6. ημα27.
μεγαλοπρεπής (cf μεγαλοπρέπεια), def ηεγ6. 1233 a36-38. dist ἐλευθέριος Ηβ7. 1107 b17. dist αὐθάδης Ρα9. 1367 b1. — μεγαλοπρεπὴς λέξις ρ36. 1441 b12. — μεθιστάναι ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον, opp ἐπὶ τὸ ταπεινότερον ρ3. 1423 a31. — μεγαλοπρεπῶς ποιεῖν τι Ηδ5. 1123 a17.
μεγαλόστομος. τὰ μεγαλόστομα, opp τὰ συστομώτερα Ζμγ1. 662 a25.
μεγαλότεχνοι κ6. 398 b14 Kapp.
μεγαλόφθαλμος. οἱ μεγαλόφθαλμοι νωθροί φ6. 811 b20.
μεγαλόφλεβος, coni μεγαλοκοίλιος Ζμγ4. 667 a30.
μεγαλοφωνία. ἕτερον τὸ βαρὺ καὶ ὀξὺ ἐν φωνῇ τῆς μεγαλοφωνίας καὶ μικροφωνίας Ζγε7. 787 a3.
μεγαλόφωνος, opp μικρόφωνος Ζγε7. 786 b9. μεγαλόφωνά ἐστιν ἐν τῷ πολὺ ἁπλῶς εἶναι τὸ κινούμενον Ζγε7. 787 a12. μεγαλόφωνοι οἱ θερμοὶ τὴν φύσιν πια3. 899 a9.
μεγαλοψυχία, μεσότης μικροψυχίας καὶ χαυνότητος Ηβ7. 1107 b22. ηεβ3. 1221 a10, 31. γ5. 1233 a16. ημα26. 1192 a21. κόσμος τῶν ἀρετῶν Ηδ7. 1124 a1. ἀρετὴ μεγάλων ποιητικὴ εὐεργετημάτων Ρα9. 1366 b17. cf β12. 1389 a33. μεγαλοψυχία, def Αδ13. 97 b16-25. αρ1. 1249 b29. 2. 1250 a14. 5. 1250 b34-42. περὶ μεγαλοψυχίας Ηδ7-9. ηεγ5. ημα26.
μεγαλόψυχος (cf μεγαλοψυχία), def Ηδ7. 1123 b2, 29. etymol ηεγ5. 1232 a28. ὁ μεγαλόψυχος ὅμοιος τῷ σεμνῷ καὶ τῷ μεγαλοπρεπεῖ ηεγ5. 1232 a30. οἱ μεγαλόψυχοι καὶ οἱ ἐλεύθεροι Πθ3. 1338 b3. — τὰ τοιαῦτα μεγαλοψυχοτέρους ποιεῖ Ηδ8. 1124 a24. μεγαλοψυχότεροι πρὸς ἀρετὴν Πθ6. 1341 a29.
Μέγαρα. res publicae Πδ15. 1300 a17. ε5. 1304 b35. Θεαγένης ἐν Μεγάροις Πε5. 1305 a24. Ρα2. 1357 b33. — Μέγαράδε Μγ4. 1008 b14. — Μεγαροῖ Ζιε19. 552 a12.
Μεγαρέων πόλις Πγ9. 1280 b14. ἀταξία καὶ ἀναρχία Πε3. 1302 b31. τῆς κωμῳδίας οἱ Μεγαρεῖς ἀντιποιοῦνται οἵ τε ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐκ Σικελίας πο3. 1448 a31. οἱ Μεγαρεῖς βάναυσοι Ηδ6. 1123 a24. οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας ηεη10. 1242 b25. Μεγαρέων πολιτεία f 509. cf 433. 1549 b36.
Μεγαρικός. κατὰ τὴν Μεγαρικὴν σ973 b18. f 238. 1522 a2. — οἱ Μεγαρικοὶ (philosophi) refutantur quod statuunt ὅταν ἐνεργῇ μόνον δύνασθαι Μθ3.
μέγας. τὸ μέγα ἢ μικρὸν οὐ σημαίνει ποσὸν ἀλλὰ μᾶλλον πρός τι Κ6. 5 b27, cf b18. τὸ μέγα οὐκ ἐναντίον τῷ μικρῷ Κ6. 6 a8. τὸ μέγα τῷ κατὰ συνέχειαν εἶναι καὶ ποσόν τι μέγα λέγεται πις7. 914 b3. μέγιστον οὗ μή ἐστιν ὑπερβολή, καὶ τέλειον οὗ μή ἐστιν ἔξω λαβεῖν τι δυνατόν Μι4. 1055 a11. μεῖζόν τινός τινι τδ4. 125 a20. — τὸ γάλα φαίνεται μέγιστος ὢν κύκλος μα8. 345 a33. εἰ ἐν μικρῷ κόσμῳ γίνεται, καὶ ἐν μεγάλῳ Φθ2. 252 b27. οἱ μεγάλοι γῦπες θ60. 835 a4, cf γύψ p 164 b2. ὁ μέγας δάκτυλος, cf δάκτυλος p 165 a14. ἡ μεγάλη καλουμένη φλέψ υ3. 458 a18, cf φλέψ. — ἄνεμος μείζων καὶ πλείων, ἄνεμοι ψυχροὶ καὶ μεγάλοι μβ5. 363 a16. 6. 364 b11. φθέγγεσθαι μέγα Ζγε7. 788 a32. μεῖζον καὶ κάλλιον τοῦ παντὸς χοροῦ Πγ13. 1284 b11. φωνὴ μεγάλη, μείζων Ζιθ3. 593 a11, 6 (cf μεγαλόφωνος). πότε δεῖ χρῆσθαι φωνῇ μεγάλῃ, μικρᾷ, μέσῃ Ργ1. 1403 b28. — γένη μεγάλα τῶν ζῴων, γένη μέγιστα τῶν ζῴων Ζια6. 490 b16, 7. — μεῖζον ἄκρον, def Αα4. 26 a21. — ὀρθῶς κρῖναι τὰ μεγάλα καὶ μικρὰ τῶν ἀγαθῶν ηεγ5. 1232 a32, b29. διαφέρει τὸ ἐν τῷ ἔργῳ μέγα τοῦ ἐν τῷ δαπανήματι Ηδ5. 1123 a13. ἀρχαὶ μεγάλαι, μέγισται Πδ9. 1294 b29. 15. 1299 b29. ε8. 1308 a24. τιμαὶ μεγάλαι, opp μικραί Πε8. 1308 b14. στασιάζουσιν ἐκ μικρῶν περὶ μεγάλων Πε4. 1303 b18. ἐάν τις μέγας ᾖ καὶ δυνάμενος ἔτι μείζων εἶναι Πε7. 1307 a2. cf 8. 1308 a22. ὀξεῖαι αἱ τῶν νέων βουλήσεις καὶ οὐ μεγάλαι Ρβ12. 1398 a8. ἐπιθεωρεῖν τὰ μεγάλα τῶν ἠθῶν καὶ τὰ ἀκριβῆ καὶ τὰ μέτρια ρ23. 1434 b29. — μέγα καὶ χαλεπόν Φδ4. 212 a7. μέγα πρὸς φιλίαν, μέγιστον πρὸς τὴν τοῦ ἤθους ἀρετήν Ηθ14. 1161 b33. κ1. 1172 a22. ἡγούμενος μέγα εἶναι τὸ ἄρχειν ηεγ5. 1233 a30. οὐδὲν μέγα, coni οὐδὲν σεμνόν Ηη3. 1146 a16. — τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν Platonis, cf Πλάτων. ὡς μὲν οὖν ὕλην τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν εἶναι ἀρχάς, ὡς δ' οὐσίαν τὸ ἕν (Πλάτων φησίν) ΜΑ6. 987 b20 Bz. Φα4. 187 a17. 9. 192 a7, 11. cf ΜΑ7. 988 a26. β3. 998 b10. μ8. 1083 b24, 32. ν1. 1087 b11. μικρὸν καὶ μέγα ΜΑ9. 992 a12. τὸ ἄπειρον ἐκ μεγάλου καὶ μικροῦ ΜΑ6. 987 b26. Πλάτων δύο ἄπειρα, τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν Φγ4. 203 a16. εἴτε τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ ὄντος τοῦ μεθεκτικοῦ εἴτε τῆς ὕλης Φδ2. 209 b35. εἴδη τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ Μμ9. 1085 a9. Α9. 992 a11 Bz. ν1. 1087 b16. γεννῶνται οἱ ἀριθμοὶ τοῖς μὲν ἐκ τῆς τοῦ ἀνίσου δυάδος τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ Μν1. 1087 b8.
μέγεθος vel magnitudinem, ποσότητα, significat, vel rem magnam, extensam, ποσόν τι. 1. κοινὰ δ' ἐστὶ τῶν αἰσθήσεων οἷον σχῆμα καὶ μέγεθος καὶ κίνησις καὶ τἆλλα τοιαῦτα εν1. 458 b5. μέγας τῷ μεγέθει, μεγέθει μέγιστος θ114. 841 a20. Ζιε22. 553 b11. μικρός, μείζων, ἐλάττων τὸ μέγεθος Ζμγ14. 675 a29. μα6. 344 a1. β8. 366 a11. Ζιβ4. 505 b14. Ζγβ1. 734 a23. τριῶν οὐσῶν κινήσεων, τῆς τε κατὰ μέγεθος καὶ τῆς κατὰ πάθος καὶ τῆς κατὰ τόπον Φθ7. 260 a27. εἰ ἀνάλογον τὰ μεγέθη τοῖς βάρεσι Οα6. 273 b3. τὸ τοῦ ἡλίου μέγεθος μεῖζον ἢ τὸ τῆς γῆς μα8. 345 b2. μέγεθος σώματος, τίς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ Ρα5. 1361 b18-21. μεγέθους (τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος) διαφοραὶ τί σημαίνουσιν φ6. 813 b7-814 a5. τὰ μεγέθεσιν ὑπερβάλλοντα τῶν σωμάτων ἢ σμικρότησιν ἐλλείποντα φ6. 813 b28. ἔστι πᾶσι τοῖς ζῴοις πέρας τοῦ μεγέθους, τοῦ μεγέθους λαβεῖν τέλος Ζγβ6. 745 a6. γ9. 758 b16. τοῖς μέσοις μεγέθεσι τὸ μέσον ἀπέδωκεν ἡ φύσις Ζγδ4. 771 a34, cf b4. τὰ πάχη τῶν τριχῶν καὶ αἱ λεπτότητες καὶ τὰ μεγέθη διαφέρουσι κατὰ τοὺς τόπους Ζιγ10. 517 b9. φωνῆς μέγεθος (cf μεγαλόφωνος), opp μικρότης, dist ὀξύτης βαρύτης λειότης τραχύτης ψβ11. 422 b30. φωνῆς μέγεθος ἁρμονία ῥυθμός Ργ1. 1403 b31. διαφοραὶ κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὰ μεγέθη τῆς οὐσίας Πδ3. 1289 b34. περὶ μεγέθους καὶ μικρότητος τῶν πραγμάτων πόθεν σκεπτέον Ρβ19. 1393 a8-21. βάθος τῆς ψυχῆς καὶ μέγεθος αρ5. 1250 b38. — τὸ ἀμερὲς καὶ μηδὲν ἔχον μέγεθος Φθ10. 266 a11. περὶ τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων καὶ ἐχόντων μέγεθος Πδ16. 1300 b23. περίοδος, λέξις ἔχουσα ἀρχὴν καὶ

τελευτὴν ϗ μέγεθος εὐσύνοπτον Ργ9. 1409 ^{a}36. ὄνυχας ἐλαχίστυς ὡς κατὰ μέγεθος ἔχει ἄνθρωπος sim Ζγβ6. 745 ^{b}18. ε2. 781 ^{b}18. 5. 785 ^{a}12, ^{b}19. αὐξητικὸν τὸ εἰς μέγεθος ποιῦν τὴν ἐπίδοσιν Ζγβ6. 744 ^{b}35. ἀρετὴ εἰς μέγεθος ἰῦσα ημβ3. 1200 ^{a}33, syn εἰς ὑπερβολὴν γινομένη ^{a}14. περὶ τὰ πρακτὰ ὁμονοῦσι ϗ τύτων περὶ τὰ ἐν μεγέθει Ηι6. 1167 ^{a}29. cf δ4. 1122 ^{a}23. λέγω ἀριθμῷ ἴσον τὸ πλήθει ἢ μεγέθει ταὐτὸ ϗ ἴσον Πε1. 1301 ^{b}31. χωριστὸν ἢ μεγέθει ἢ λόγῳ (κατὰ μέγεθος, κατὰ λόγον) ψγ9. 432 ^{a}20. 10. 433 ^{b}25. 4. 429 ^{a}12. Trdlbg p 527. — 2. πλῆθος μὲν ποσόν τι ἂν ἀριθμητὸν ᾖ, μέγεθος δὲ ἂν μετρητὸν ᾖ Μδ13. 1020 ^{a}9. μεγεθῶν μέτρον μέγεθος Μι1. 1053 ^{a}25. τὸ μέγεθος συνεχές, διαιρετὸν εἰς συνεχῆ, διαιρετὸν εἰς μεγέθη, διαιρετὸν εἰς ἀεὶ διαιρετά Μδ13. 1020 ^{a}11. Φδ11. 219 ^{a}11. ζ1.2 (inprimis 233 ^{a}11, 23, 24). 8. 239 ^{a}21. Οα1. 268 ^{a}28. πιζ1. 916 ^{a}9. (διὰ τί διαιρύμενα τὰ μεγέθη ἐλάττω φαίνεται πάντα τῦ ὅλυ πιζ7. 914 ^{b}1.) μεγέθη ἀδιαίρετα πότερον ἔστιν ἢ ὔ Γα2. 315 ^{b}26-317 ^{a}17. ἄτομα (ἐλάχιστα, πρῶτα) μεγέθη ὐκ ἔστιν· οἱ τὰ ἄτομα ποιῦντες μεγέθη Μμ8. 1083 ^{b}13. Φα3. 187 ^{a}3. 4. 188 ^{a}12. ζ8. 239 ^{a}21. Οα5. 271 ^{b}10. αι6. 445 ^{b}18. (μηδὲν εἶναι μέγεθος ἀόρατον, ἀλλὰ πᾶν ἔκ τινος ἀποστήματος ὁρατόν αι3. 440 ^{a}27.) τὸ μέγεθος κατ᾽ ἐνέργειαν ὐκ ἔστιν ἄπειρον, διαιρέσει δ᾽ ἐστίν Φγ6. 206 ^{a}16. 4. 204 ^{a}1. θ10. 267 ^{b}21. διὰ τὸ τῇ νοήσει μὴ ὑπολείπειν ϗ ὁ ἀριθμὸς δοκεῖ ἄπειρος εἶναι ϗ τὰ μαθηματικὰ μεγέθη ϗ τὰ ἔξω τῦ ὐρανῦ Φγ4. 203 ^{b}25. ὐκ ἐνδέχεται ἐν πεπερασμένῳ μεγέθει ἄπειρον εἶναι δύναμιν Φθ10. 266 ^{a}25. — τῦ μεγέθυς εἴδη distinguuntur. μεγέθυς τὸ μὲν ἐφ᾽ ἓν γραμμή, τὸ δ᾽ ἐπὶ δύο ἐπίπεδον, τὸ δ᾽ ἐπὶ τρία σῶμα Οα1. 268 ^{a}7. Γα2. 315 ^{b}28. μεγέθυς τὸ μὲν ἐφ᾽ ἓν συνεχὲς μῆκος, τὸ δ᾽ ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ δ᾽ ἐπὶ τρία βάθος Μδ13. 1020 ^{a}11. (εἰ πᾶν σῶμα βάθος ἔχει· τῦτο δ᾽ ἐστὶ τὸ τρίτον μέγεθος ψβ11. 423 ^{a}22, i e ἡ τρίτη διάστασις, cf διάστασις p 189 ^{a}33.) itaque coniuncta legimus σώματα ϗ μεγέθη Οα1. 268 ^{a}2. 2. 268 ^{b}15. γ1. 298 ^{b}4. aliquoties μέγεθος i q μῆκος vel γραμμή Φζ1. 231 ^{b}19, 21. 2. 232 ^{a}23, 233 ^{a}11, ^{b}7 (coll 1. 231 ^{b}8, 9, 232 ^{a}18). ε4. 228 ^{b}23. Οα2. 268 ^{b}19. μέγεθος i q ἐπίπεδον: ϗ ἡ διάμετρος δυσὶ μετρεῖται ϗ ἡ πλευρὰ ϗ τὰ μεγέθη πάντα Μι1. 1053 ^{a}18. sed plerumque τὸ μέγεθος ubi ad unam potissimum speciem refertur, τὸ σῶμα significat. μήτε κενὸν εἶναι τὸ σῶμα μήτε δύο ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μεγέθη μήτε ἀσωμάτῳ αὐξάνεσθαι Γα5. 321 ^{b}16. μέγεθος ὁμοιοβαρές, ἀνομοιοβαρές Οα6. 273 ^{b}23. ὁ τῆς γῆς ὄγκος πηλίκος ἄν τις εἴη πρὸς τὰ περιέχοντα μεγέθη μα3. 339 ^{b}7, 340 ^{a}8. ὑπὸ μικρῦ οἴακος μεγάλα κινεῖσθαι μεγέθη πλοίων μχ5. 850 ^{b}31.

Μέγης. ἐπίγραμμα ἐπὶ Μέγητος f 596. 1576 ^{a}28.

μέδιμνος ἔχει τὺς πυρύς Κ15. 15 ^{b}24. ὁ ὅλος μέδιμνος Φη5. 250 ^{a}22. μέδιμνος ἀλφίτων τετράδραχμος οβ1347 ^{a}33. coni μετρητής οβ1350 ^{b}9. μέδιμνος Μακεδονικός Ζιθ9. 596 ^{a}3. ἀχάνη πόσυς χωρεῖ μεδίμνυς f 525. 1564 ^{b}26, 28. ὁ μέδιμνος ἁλῶν (cf παροιμία) ηεη2. 1238 ^{a}2.

Μέδυσα. τῆς Μεδύσης ὁ Πήγασος ἵππος f 164. 1505 ^{b}13.

Μέδων, genetivus Μέδοντος an Μέδωνος f 523. 1563 ^{b}30.

μεθεκτικός. τῶν ὄντων τὰ μὲν εἴδη τὰ δὲ μεθεκτικὰ τῶν εἰδῶν (Plat) Γβ9. 335 ^{b}12. τὸ μεθεκτικὸν ὁ τόπος (Plat) Φδ2. 209 ^{b}35.

μέθεξις. ἀπὸ τιμημάτων γὰρ μακρῶν αἱ μεθέξεις τῶν ἀρχῶν Πγ5. 1278 ^{a}23. — logice (cf μετέχειν) εἶναι κατὰ μέθεξιν ΜΑ6. 987 ^{b}9 Bz, 13. ζ6. 1013 ^{b}18. η6. 1045 ^{a}18, ^{b}8. κατὰ μέθεξιν ὑπάρχειν (i e ὡς γένος vel ὡς διαφορὰν ὑπάρχειν) τε4. 132 ^{b}35-133 ^{a}11 Wz.

μέθη. μετέχειν ὕπνυ ϗ μέθης Πθ5. 1339 ^{a}17. βάρος περὶ τὴν κεφαλὴν δι᾽ ὕπνον ἢ μέθην Ζγβ6. 744 ^{b}7. κοινωνεῖν κατακλίσεως ϗ μέθης Πη17. 1336 ^{b}22. βακχευτικὸν ἡ μέθη ποιεῖ Πθ7. 1342 ^{b}27. ὁ περὶ τὴν μέθην νόμος (Plat legg II 671 E) Πβ12. 1274 ^{b}12. ὅσα περὶ οἰνοποσίαν ϗ μέθην πγ. μέθη, dist κραιπάλη πγ17. 873 ^{b}18. ἡ μέθη πῶς γίνεται πγ13. 873 ^{a}1. ἤδη ἁπτομένης τῆς μέθης πγ20. 874 ^{a}6. 9. 872 ^{a}19. ἥκιστα αἱ γυναῖκες ὑπὸ μέθης ἁλίσκονται f 103. 1494 ^{b}27.

μεθιστάναι, μεταστῆσαι, intr μεθίστασθαι, μεταστῆναι, μεθεστηκέναι. 1. proprie de mutato loco. ὠστράκιζον ϗ μεθίστασαν, ἐκβάλλειν ϗ μεθιστάναι τινά Πγ13. 1284 ^{a}21, ^{b}29. μόρια πλείω ϗ μεθεστῶτα τὺς τόπυς, μεθεστηκότα κατὰ τόπον Ζγδ4. 771 ^{a}2, 8. μεταστάντος τῦ ᾠῦ ἐξ ἄλλυ τόπυ τῆς ὑστέρας εἰς ἄλλον Ζγγ1. 749 ^{a}21. ἀνίατον ἐὰν ἡ κύστις (ἵππυ) μεταστῇ Ζιθ24. 604 ^{b}16. μαλακὸν τὸ ὑπεῖκον εἰς ἑαυτὸ ϗ μὴ μεθιστάμενον Γβ2. 330 ^{a}9. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἰσχύος πλέον μεταστήσεται τὸ κινῦν τὸ πλεῖον τῦ ὑπομοχλίυ ἀπέχον μχ3. 850 ^{b}5. 27. 857 ^{a}28, 32. φαίνεται τὰ ἄστρα μεθιστάμενα Οβ8. 289 ^{b}1. cf α8. 345 ^{a}35. ὁ ὁρίζων ἕτερος ἀεὶ γίγνεται μεθισταμένων μβ7. 365 ^{a}31. cf Οβ14. 298 ^{a}9. ψα3. 406 ^{b}3. μεθίστασθαι εἰς εὐθύτητα ἢ περιφέρειαν, εἰς τὸ πλάγιον μδ9. 385 ^{b}32, 386 ^{b}12. εἰ τὸ ὕδωρ μὴ μεθίστατο τῷ ξυλίνῳ κύβῳ Φδ8. 216 ^{b}1. — 2. metaph ἐκ τῆς καθεστηκυίας πολιτείας ἄλλην μεταστῆσαι, ἐκ ποίων πολιτειῶν εἰς ποίας μάλιστα μεθίστανται Πε1. 1301 ^{b}8, ^{a}22. cf ε7. 1307 ^{a}21. Ηθ12. 1160 ^{b}36 Fr. f 473. 1556 ^{a}11. τὰ ἐκ παλαιῦ τοῖς ἤθεσι κατειλημμένα λόγῳ μεταστῆσαι Ηκ10. 1179 ^{b}18. ἐπιθυμίαι ἐπιδήλως ϗ τὸ σῶμα μεθιστᾶσιν Ηη5. 1147 ^{a}16. cf φ2. 806 ^{a}25 (?). ἀρχῆς κινηθείσης πολλὰ ἀνάγκη μεθίστασθαι τῶν ἀκολυθύντων Ζγδ1. 766 ^{a}29. ῥᾷον ϗ θᾶττον μικρὰ μικροῖς παρατιθέμενα ἄλληλα μεθίστησιν Γα10. 328 ^{a}34. ἐκ τῦ μεθύειν ἢ καθεύδειν ἢ νοσεῖν εἰς τὐναντίον μεταστῆναι Φη3. 247 ^{b}14. ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον μεθιστάναι τὰς ἱεροποιίας ρ3. 1423 ^{b}13. ἐὰν περὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φαίνῃ μὴ μεθιστάμενος, ἀλλ᾽ ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς χρώμενος ρ39. 1446 ^{a}1. — (accentus coni pass retractus exhibetur μεθίστηται Φδ4. 211 ^{b}26.)

μεθοδικά. ἐν τοῖς μεθοδικοῖς εἴρηται Ρα2. 1356 ^{b}19, cf Ἀριστοτέλης p 101 ^{b}39.

μέθοδος. 1. via ac ratio inquirendi, Αα31. 46 ^{a}32, ^{b}26 (syn τῆς ζητήσεως ὁ τρόπος ^{b}36). β1. 53 ^{a}2 (syn ὁδός ibid) ψα1. 402 ^{a}14, 16, 17 (syn τρόπος ^{a}19). ὁ τρόπος τῆς μεθόδυ Ζμα5. 646 ^{a}2. κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς μεθόδυ Γα10. 327 ^{a}31. ἡ διαλεκτικὴ μέθοδος τῶν συλλογισμῶν Ρα2. 1358 ^{a}4. ἔντεχνος μέθοδος Ρα1. 1355 ^{a}4, cf 2. 1355 ^{b}38. εὑρεῖν, ἔχειν, ζητεῖν μέθοδον τα1. 100 ^{a}18. 2. 101 ^{a}29. 3. 101 ^{b}5. 6. 102 ^{b}36. κατὰ τὴν ὑφηγημένην μέθοδον Πα1. 1252 ^{a}18. Ζγγ9. 758 ^{a}28. κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον, ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον, τῇ αὐτῇ μεθόδῳ Ηε1. 1129 ^{a}6. Ζμγ5. 668 ^{b}32. τα5. 102 ^{a}10, 37. ι8. 169 ^{b}30. κατὰ ταύτην τὴν μέθοδον Ζγβ6. 742 ^{b}10. τῆς αὐτῆς ὔσης μεθόδυ περί τι Ρα1. 1354 ^{b}23. ἐκ τίνων ἡ μέθοδος τα4. 101 ^{b}11. Ρα1. 1355 ^{b}22. ἡ μέθοδος ἥδε ρ6. 1427 ^{b}17. μία τις μέθοδος κατὰ πάντων ψα1. 402 ^{a}13. ἰδία μέθοδος τα6. 102 ^{b}39. κατὰ τὴν ἑκάστυ, τὴν οἰκείαν, ἥντινῦν μέθοδον τι11. 171 ^{b}11. θ12. 162 ^{b}8. Αβ23. 68 ^{b}12. ψεῦδος μέν, ἧττον δὲ τῦτο παρὰ τὴν μέθοδον Φθ3. 253 ^{b}7. — 2. ipsa disputatio ac disquisitio, πᾶσα τέχνη ϗ πᾶσα μέθοδος Ηα1. 1094 ^{a}1

(cf ἐπιστήμη a26, γνῶσις 2. 1095 a14). ἡ ζήτησις ϗ ἡ ὅλη μέθοδος ΜΑ2. 983 a23 Bz. περὶ πᾶσαν θεωρίαν τε ϗ μέθοδον Ζμα1. 639 a1. ποιεῖσθαι τὴν μέθοδον περί τινος Φγ5. 204 b3. Ζια6. 491 a12. φ4. 809 a25. ἐπιβαλέσθαι ταύτην τὴν μέθοδον Πβ1. 1260 b36. τῷ περὶ ἑκάστην μέθοδον φιλοσοφοῦντι Πγ8. 1279 b13. ἡ μέθοδος ἡμῖν περὶ φύσεως, περὶ πολιτείας ἐστί Φγ1. 200 b13. Πδ8. 1293 b30. τοῦτο δηλῶσαι τῆς μεθόδου τῆς νῦν ἐστίν Ζγε3. 782 a23. ἡ μέθοδος, πολιτική τις οὖσα Ηα1. 1094 b11. ἡ μέθοδος ἡ φυσική Ζπ2. 704 b13. ἡ περὶ τὰς προτάσεις μέθοδος τι11. 172 b8. ἡ πρώτη μέθοδος (prima disputationis pars) Πδ2. 1289 a26. ὅπως λάβῃ τῆς μεθόδου τὸ μέρος (ut suam disputationis partem consequatur) Πδ10. 1295 a2. ἡ μέθοδος ἱκανῶς ἔχειν φαίνεται τι34. 184 b8, cf 183 b13, 184 b7. ἡ νῦν, ἡ προκειμένη, ἡ αὐτή, αὕτη ἡ, ἡ τοιαύτη, ἡ πρὸ ταύτης μέθοδος τη3. 153 a25. Φθ7. 261 a30. ΜΑ3. 984 a28. μ9. 1086 a24. ν3. 1091 a20. Πζ1. 1317 a19. 2. 1317 b34. η1. 1324 a3. 2. 1324 a22. πο1. 1447 a12. μέρος τῆς μεθόδου ταύτης μα1. 338 a25. ὅ τι οἰκεῖον ἦν τῇ μεθόδῳ ηεα1. 1214 a14. — κατέδειξεν οἰκείῳ τε βίῳ ϗ μεθόδοισι λόγων f 623. 1583 a16. — non multum differt ab hoc usu quod μέθοδος perinde ac πραγματεία usurpatur ad significandam aliquam disciplinam ac doctrinam, οὐ μόνον πρὸς τὴν περὶ φύσεως θεωρίαν, ἀλλὰ ϗ πρὸς τὴν μέθοδον τὴν περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς πρώτης Φθ1. 251 a7. ἡ μέθοδος ἡ τῶν φυσικῶν Μμ1. 1076 a9. τα2. 101 b3 (cf ἐπιστήμη a37). μα1. 338 a25. Ηα7. 1098 a28. Ργ10. 1410 b8. πο19. 1456 a36. — numerus plur μέθοδοι apud Ar legitur de pluribus disciplinis, τὸ εἰδέναι συμβαίνει περὶ πάσας τὰς μεθόδους, ὧν εἰσὶν ἀρχαί Φα1. 184 a11, apud auctorem Rh ad Alex de variis disputandi formis ac rationibus, τὸ ἀπολογητικὸν διὰ τριῶν μεθόδων συνίσταται ρ5. 1427 a23. 1. 1420 a7 Spgl. 29. 1436 a28. — (de v μέθοδος cf Wz ad Αγ1. 71 a1).

μεθόριον. ὁ ὕπνος δοκεῖ εἶναι τοῦ ζῆν ϗ τοῦ μὴ ζῆν μεθόριον Ζγε1. 778 b30. τὸ μεθόριον τῶν ἀψύχων ϗ τῶν ζῴων ϗ τὸ μέσον Ζιθ1. 588 b5. ἡ ἰσημερία μεθόριόν ἐστι χειμῶνος ϗ θέρους πκς26. 942 b29. ὁ ζέφυρος ἐν μεθορίῳ ἐστὶ τῶν ψυχρῶν ϗ θερμῶν πνευμάτων πκς31. 943 b26. 55. 946 b22.

μέθυ i q οἶνος Φα2. 185 b9.

μεθύειν. τὸ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης τὸ μετὰ τὸ θύειν χρῆσθαι τῷ οἴνῳ f 98. 1494 a5. ὁ μεθύων οὐ δοκεῖ δι' ἄγνοιαν πράττειν Ηγ2. 1110 b26. ημα34. 1195 a32. τοῖς μεθύουσι διπλᾶ τὰ ἐπιτίμια Ηγ7. 1113 b31. Πβ12. 1274 b19. οἱ μεθύοντες ἀνδρεῖοι κατ' ἐλπίδα ηεγ1. 1229 a20. — τὸ μεθύειν τί ἐστι πγ12. 872 b30. 25. 874 b13. πάθη τῶν μεθυόντων πγ1. 6. 2. 871 a8. 27. 875 a31. 9. 872 a18. 20. 874 a5. 10. 872 b4. 30. 875 b9. 11. 872 b15. 33. 875 b39. — λαμβάνονται οἱ ἔχεις μεθύοντες Ζιθ4. 594 a12.

μεθύσκειν. ἔργῳ οὐκ οἶνος, διὸ ϗ οὐ μεθύσκει μδ9. 387 b12. — οἱ μεθυσκόμενοι πῶς ἀνδρεῖοι Ηγ11. 1117 a14. κύριος τοῦ μὴ μεθυσθῆναι Ηγ7. 1113 b32. οἱ ταχὺ μεθυσκόμενοι Ηη9. 1151 a4. οἱ γεραίτεροι τάχιστα, οἱ παντελῶς νέοι τάχιον μεθύσκονται, οἱ ὗες ὑπὸ τίνων μεθύσκονται f 102. 1494 b13, 16, 18. ποῖος οἶνος μάλιστα μεθύσκει f 104. 1494 b33. 105. 106. 1494 b38. — ἧττον μεθύσκονται ταῖς μεγάλαις κωθωνιζόμενοι πγ12. 872 b28. 24. 874 b11. οἱ οἴνῳ ἢ ἄλλοις τισὶ μεθυσθέντες ἐπὶ τίνα μέρη πίπτουσιν f 101. 1494 a46, b5.

μεθυστικαὶ ἁρμονίαι Πθ7. 1342 b25. τὰ μεθυστικά f 101. 1494 a45.

Μεθωναίων πολιτεία f 510. 511.

μειλίχιος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a24.

μειοῦν. σελήνη αὐξομένη ϗ μειουμένη ϗ φθίνουσα κ6. 399 a7. — rhet περὶ τοῦ αὔξειν ϗ μειοῦν Ρβ26. τὸ αὔξειν ϗ μειοῦν οὐκ ἔστιν ἐνθυμήματος στοιχεῖον Ρβ26. 1403 a17.

μειρακιώδης. ὑπερβολαὶ μειρακιώδεις Ργ11. 1413 a29.

(μείρεσθαι.) γίγνεται διὰ χρόνον εἱμαρμένον μα14. 352 a29. cf εἱμαρμένη.

μείς. ὁ μεὶς (v l μὴν) κοινὴ περίοδός ἐστιν ἀμφοτέρων (ἡλίου ϗ σελήνης) Ζγδ10. 777 b23. cf μήν.

μείων. τὸ μεῖον κακὸν δοκεῖ ἀγαθόν πως εἶναι Ηε2. 1129 b8.

μείωσις, opp αὔξησις. ἡ αὔξησίς ἐστι τοῦ ἐνυπάρχοντος (ὑπάρχοντος cod E) μεγέθους ἐπίδοσις, ἡ δὲ φθίσις μείωσις Γα5. 320 b31. Κ14. 15 a14, b3.

μελαγκόρυφος, refertur inter τὰ σκωληκοφάγα Ζιθ3. 592 b22. victus, nidus, ova, lingua Ζι15. 616 b4-9. αἱ συκαλίδες ϗ οἱ μελαγκόρυφοι μεταβάλλουσιν εἰς ἀλλήλους Ζι49 B. 632 b31. (atricapilla Gazae, atriceps Scalig, tête-noire C II 795. S II 247. Parus ater vel Motacilla atricapilla St. Cr. Parus palustris et Muscicapa atricapilla Su 115, 57. Parus palustris AZι I 102, 74, cf Lnd 66.)

Μελάγκραιρα (Σίβυλλα) θ95. 838 a9.

μελάγχλωρος, οἱ μελάγχλωροι (ci Rose An gr 151, μελίχλωροι Bk) φ6. 812 a19.

μελαγχολικός. μελαγχολικοὶ χυμοί, μελαγχολικὴ κρᾶσις, μελαγχολικὸν νόσημα πιη1. 916 b5. 7. 917 a21. λ1. 954 b8, a28. — οἱ μελαγχολικοί, περὶ τῶν μελ. πλ1. cf f 341. οἱ ὀξεῖς ϗ μελαγχολικοὶ τὴν προπετῆ ἀκρασίαν εἰσὶν ἀκρατεῖς Ηη8. 1150 b25, 27, cf 11. 1152 a19, 28. οἱ μ. τὴν φύσιν ἀεὶ δέονται ἰατρείας Ηη15. 1154 b11 (ψυχροὶ ϗ μελαγχολικοί, opp θερμοὶ ϗ εὐφυεῖς ημβ6. 1203 b1). οἱ μ. οὐχ ὑπνωτικοί, οὐ βρωτικοί υ3. 457 a27 sqq. οἱ μ. εὐθυόνειροι, εὔστοχοι μτ2. 463 b17, 464 a32. ηεη14. 1248 a39. τοῖς μ. οὐκ ἐρρωμένα τὰ ἐνύπνια εν3. 461 a22. τοὺς μ. φαντάσματα κινεῖ μάλιστα μν2. 453 a19. περιττοὶ πάντες οἱ μελαγχολικοὶ πλ1. 953 a11, 955 a39. οἱ μ. ἀνώμαλοι πλ1. 955 a31. οἱ μ. λάγνοι, ἀφροδισιαστικοί πλ1. 953 b32. δ30. 880 a30. διὰ τί οἱ ἰσχνόφωνοι μελαγχολικοί πια38. 903 b19, 20.

μελαγχρώς. σφῆκες μελαγχρῶτες Ζι41. 627 b26.

μελαίνειν trans. τὴν σάρκα πλη1. 966 b22. 11. 967 b24. ἐκπυρῶσαι ϗ μελᾶναι μγ1. 371 a23. pass τὰ καόμενα μελαίνεται χ1. 791 b19. μελαινόμενα χ5. 794 b28. ἐὰν μελανθῇ χ5. 795 a12.

μέλαινος (?). ἡ ἄγαν μελαίνη (v l μελανὴ) χρόα φ6. 812 b1.

Μέλανα ὄρη θ157. 846 a26.

μελανάετος (Lob Par 378) Ζι32. 618 b28. cf Osann griech Lit I 276. v λαγωφόνος.

μελανειμονεῖν θ109. 840 b7.

μελάνειν. μελάνει πόντος (Hom H 64) πκγ23. 934 a15.

Μελανθεία, ἡ Ἀλφειοῦ f 555. 1569 b42.

μελάνθριξ φ3. 808 a19.

μελανία. πάθη, οἷον λευκότης ϗ μελανία Μθ14. 1020 b10. ἐναντία λευκότης ϗ μελανία Φθ8. 264 b8. Κ5. 4 b15. 8. 9 a31. Γβ2. 329 a12. Ζγε3. 782 a4. ἡ μελανία τοῦ κύκλου νέφους μγ4. 375 a12. διὰ τὴν μελανίαν, καπνώδης γὰρ ἡ λιγνύς μγ4. 374 a26. μελανία τοῦ ἄρτου πκα4. 927 a29. ἡ τοῦ ὑγροῦ μελανία ϗ θόλωσις Ζμδ5. 679 a7. μελανία καλὴ ϗ λιπαρὰ τοῦ κέρατος Ζι45. 630 a35. γλαυκότης ὀμμάτων ϗ μελανία Ζγε1. 778 a18.

Μελανίππη Euripidis πο15. 1454 a31 (cf f 488).

Μελανιππίδης Ργ9. 1409 b27.

μελανόγραμμοι ϗ πολύγραμμοι f 282. 1528 a24.

μελανοδέρματος Ζιγ9. 517 a14.
μελανοειδής ϗ σκιοειδής χ5. 795 a33.
μελανόθριξ. μελανότριχες Ζγε6. 786 a25.
μελανόμματος Ζγε1. 779 b14, 29 (cf μελανόφθαλμος a35), 780 a1. ηεη14. 1247 a11.
μελανός. ἡ ἄγαν μελαίνη (v l μελανὴ) χρόα φ6. 812 b1.
μελανόστικτα ϗ ποικιλόστικτα f 283. 1528 a28.
μελανότης, opp λευκότης Φη2. 244 b17.
μελάνουρος (μελανοῦρος v l et S). φυκίοις τρέφεται Ζιθ2. 591 a15. ὀρροπυγόστικτος, πολύγραμμος, μελανόγραμμος f 282. 1528 a24. cf 189. 1511 b37, 1512 a3. (oculata Gazae, hodie μελανούριον Sonnini I 277, E 88. Melanure Artedi syn piscium 58, Gillius de nom pisc 24, C II 499. Sparus melanurus St. Cr. Oblata melanura Cuv VI 70, 372. AZι I 135, 44.)
μελανόφθαλμος (cf μελανόμματος) Ζγε1. 779 a31, 35, 780 a16. πιδ14. 910 a12.
μελανόχρως φ3. 808 a17.
μέλανσις, opp λεύκανσις Φε4. 227 b8. 6. 230 a23.
μελαντηρίᾳ βάπτεσθαι χ4. 794 a20.
Μελάνωπος Ρα14. 1374 b25.
μέλας, cf χρῶμα. κατὰ τὸ ποιὸν τὸ μὲν λευκὸν μορφὴ τὸ δὲ μέλαν στέρησις Φγ1. 201 a6. Μκ19. 1065 b11. cf AZι I 264 not. τὸ λευκὸν ϗ μέλαν ἐναντία Μι7. 1057 b8. τὸ μέλαν στέρησις λευκοῦ Μι2. 1053 b31. τὸ μέλαν στέρησις ἐν τῷ διαφανεῖ τοῦ λευκοῦ αι4. 442 a26. ὥσπερ ἐν τῷ ἀέρι τὸ μὲν φῶς τὸ δὲ σκότος, οὕτως ἐν τοῖς σώμασιν ἐγγίγνεται τὸ λευκὸν ϗ τὸ μέλαν αι3. 439 b18. τὸ μέλαν ἐστὶ τὸ μὴ διαφαινόμενον Ζγε1. 780 a34. πκγ23. 934 a19. 41. 936 a9. τὸ μέλαν οἷον ἀπόφασίς ἐστιν· τῷ γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν ὄψιν φαίνεται μέλαν μγ4. 374 b12. τὸ μέλαν χρῶμα πῶς συμβαίνει γίνεσθαι χ1. 791 a9, 13, b17. Δημόκριτος τὸ λευκὸν ϗ τὸ μέλαν τὸ μὲν τραχὺ εἶναί φησι τὸ δὲ λεῖον αι4. 442 b11. τὰ χρώματα ἐκ λευκοῦ ϗ μέλανος Φα5. 188 b24. αι4. 442 a12. τὸ μήτε λευκὸν μήτε μέλαν Μι5. 1056 a27. τὸ φαιὸν λευκὸν πρὸς τὸ μέλαν ϗ μέλαν πρὸς τὸ λευκόν Φε1. 224 b35. 5. 229 b18. μέλαινα ἡ ἐχομένη περιφέρεια διὰ τὴν ἐκείνης λευκότητα δοκοῦσα εἶναι μελαντέρα μγ3. 373 a26. ἐν τῷ μέλανι τὸ λευκὸν ποιεῖ πολλὰς ποικιλίας μα5. 342 b18. φαίνεται τὸ λαμπρὸν διὰ τοῦ μέλανος ἢ ἐν τῷ μέλανι φοινικοῦν μγ4. 374 a3, b10. ἀναρρηγνυμένου τοῦ φωτὸς ἐκ κυανέου ϗ μέλανος μα5. 342 b15. χρῶμα ὑπόλευκον, μέλανι διαπεπασμένον Ζιδ2. 526 a12. — τὸ ὕδωρ μέλαν μγ4. 374 a1, 18. cf 3. 372 b25. Ζγβ2. 735 b35, Prantl Farbenlehre p 106. νέφος μελάντατον μγ4. 375 a9. τὸ μέλαν τῆς σελήνης, opp τὸ φανὸν ϗ λαμπρόν Οβ12. 292 a6. ἡ ἔβενος ἡ μέλαινα μδ7. 384 b18. ὁ μέλας οἶνος υ3. 457 a17. — αἱ λευκότεραι τὴν φύσιν γυναῖκες ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἐξικμάζουσι μᾶλλον τῶν μελαινῶν Ζιη2. 583 a11. αἱ μέλαιναι γυναῖκες τῶν λευκῶν ὑγιεινότερον ἔχουσι γάλα Ζιγ21. 523 a10. οἱ γηράσκοντες μελάντεροι γίνονται πλη9. 967 b13. ἡ ἄγαν μελαίνη χρόα δειλίαν σημαίνει φ6. 812 b1, cf μέλαινος. μελαντέρας γίνεσθαι γηρασκούσας τὰς γεράνους Ζγε5. 785 a21. ἐνίοτε γίνεται τῶν μονοχρόων ἐκ μελάνων ϗ μελαντέρων λευκά Ζιγ12. 519 a5, 11-20. τὰ ψυχρὰ ὕδατα μέλαιναν ποιεῖ τὴν τρίχα Ζγε6. 786 a5sqq. τὰ τριχώματα (πτερώματα) πόθεν γίνεται μελάντερα, ξανθότερα χ6. 798 a5, 10, 799 a20. τὰ μέλανα ὄμματα, ὄμμα μέλαν ϗ κυανοειδές Ζγε1. 799 b16, 32. τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ καλούμενον μέλαν ϗ μέσον αι2. 437 b1. πλα7. 958 a14. τὸ μέλαν, iris, μέρος τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν, opp τὸ ἐκτὸς τούτου λευκόν· τὸ καλούμενον μέλαν πῶς διαφέρει, τίνος ἤθους σημεῖον Ζια8. 491 b21. 10. 492 a1 Aub. τὰ τοῦ ἀσπάλακος μέλανα Ζια8. 491 b32. δ8. 433 a8. cf KaZι 33, 3. χολὴ ξανθὴ ϗ μέλαινα Ζιγ2. 511 b10. f 335. 1534 a36. ἡ μέλαινα χολή υ3. 457 a31. πλ1. 953 a13, 954 a21, 955 a30. σπλὴν μέλας f 311. 1531 a14. τὸ σπέρμα ὅταν ἀποπνεύσῃ τὸ θερμόν, ὑγρὸν γίνεται ϗ μέλαν Ζγβ2. 735 b35. — τὰ μέλανα τῶν ἐχίνων vel μέλανα ἄττα, ἀνώνυμα Ζιδ5. 530 a34, b31. 4. 529 a22. Ζμδ5. 680 a14, τῶν θαλαττίων κόχλων Ζιδ4. 529 a24, ἐν ταῖς χελώναις Ζιδ4. 529 a23. 5. 530 b34, ἐν φρύναις ϗ ἐν βατράχοις ϗ ἐν τοῖς στρομβώδεσι ϗ τοῖς μαλακίοις Ζιδ5. 530 b34 (quid sit, nescimus cf Mo 94, F 309, 36. KaZμ 131, 32, Aub adhl). — metaph φωνὴ μέλαινα (cf λευκός p 428 b23) τα15. 106 a25, b7.
μελεαγρίς. κατεστιγμένα τὰ ᾠὰ τῶν μελεαγρίδων (v l μελεαπίδων, μελεασπίδων) Ζιζ2. 559 a25. (Meleagris gallopavo *L* Belonio, peintade C II 614, Numida meleagris *L* Gesn. St. Cr. Su 139, 110. AZι I 102. 75.)
Μελέαγρος (Hom I 593-595) Ρα7. 1365 a12. Μελέαγρος argumentum aptum tragoediae πο13. 1453 a20. Μελέαγρος Ἀντιφῶντος Ρβ2. 1379 b15. 23. 1399 b25, 27 (Nauck fr tr p 615).
μέλειν. οὐδὲν μέλει τῇ τέχνῃ Ηε15. 1138 b2. ὡς μήτε μοι σφόδρα μέλειν ὑπὲρ αὐτῶν μήτε μοι μηθὲν μέλειν f 616. 1582 a14. — οὔθ' ἵνα ἐπαινῆται μέλει αὐτῷ οὔθ' ὅπως οἱ ἄλλοι ψέγωνται Ηδ8. 1125 a7.
μελετᾶν τὴν τῶν πολεμικῶν ἄσκησιν Πη14. 1333 b39. μελετᾶν πρὸς ἥντινοῦν ἀγωνίαν Ηγ7. 1114 a12. λέγειν μανθάνειν ϗ μελετᾶν ρ37. 1444 a29, 19. 'πάντα τρόπον μικρὸν φρονεῖν μελετῶντες' (cf Ἰσοκράτης p 346 b61)· τὸ γὰρ μελετᾶν αὔξειν τί ἐστιν Ργ10. 1411 b12. οὐ θεωροῦσιν ἵνα θεωρητικὴν ἔχωσιν, εἰ μὴ οἱ μελετῶντες Μθ8. 1050 a13. οἱ ὑποκριταὶ μελετῶσι νήστεις ὄντες πια46. 904 b3. — οὕτω μελετῶν (μετιὼν ci Spgl) ρ2. 1422 b1.
μελέτη, coni ἡ ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἄσκησις Πβ12. 1274 b13. οἱ ὑποκριταὶ νήστεις ὄντες τὰς μελέτας ποιοῦνται πια22. 901 b3, cf μελετᾶν. τὴν τῶν ἐθῶν παρασκευάζειν μελέτην Πη15. 1334 b17. μελέτη τῶν λόγων, syn γυμνασία τθ14. 163 a29. αἱ μελέται τὴν μνήμην σῴζουσι τῷ ἐπαναμιμνήσκειν μν1. 451 a12.
Μέλης. κόρη διατρίβουσα παρὰ τῷ Μέλητι f 66. 1487 a3.
Μελησίας. Νικίας ὁ Μελησίου f 370. 1540 a5.
Μελησιγένης. διὰ τί ἀντὶ Μελησιγένους Ὅμηρος προσηγορεύθη f 66. 1487 a12.
Μέλητος κατὰ Σωκράτους Ργ18. 1419 a8. ᾧ ἔτει Μέλητος Οἰδιπόδειαν καθῆκεν (ἔθηκεν Rose) f 585. 1573 b20, Nauck fr tr p 606.
μέλι. εἰς τὸ ι τρία μόνα ὀνόματα τελευτᾷ, μέλι κόμμι πέπερι πο21. 1458 a15. — 1. τὸ τῶν μελιττῶν μέλι, unde ferant (φέρειν, κομίζειν), πόρρω συναισθάνονται τοῦ μέλιτος, μέλι τὸ πῖπτον ἐκ τοῦ ἀέρος Ζιι40. 624 a22. ε22. 554 a11, 15, 553 b29, 32, cf Magerstedt 87. Ζγγ10. 759 a33. τῇ τοῦ μέλιτος ἐργασίᾳ διττοὶ καιροί εἰσιν, αὐχμοῦ ὄντος μέλι ἐργάζονται μᾶλλον, τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν (αἱ νύμφαι) τὴν τοῦ μέλιτος ἐργασίαν Ζιι40. 626 b29. ε22. 553 b21, 554 a16. f 468. 1555 a20. τὸ μέλι ταῖς μελίτταις κατὰ φύσιν ἐστὶν ὥστε προσφέρεσθαι μόνον πκα13. 928 b14. τὸ μέλι ἐμεῖ εἰς τὸν κύτταρον, τὸ μέλι ἐκ τοῦ ἀπαντικρὺ γίνεται, ὅταν ὑπολίπῃ, τροφὴ ταῖς μελίτταις, αἱ θυρίδες τοῦ μέλιτος Ζιε22. 554 a17, 28. ι40. 626 b6, 623 b18, 21, 624 a7. α1. 488 a17. ἥδιον ϗ λευκότερον ϗ τὸ σύνολον κάλλιόν

ἐστι τὸ ἐαρινὸν τοῦ μετοπωρινοῦ, ἄμεινον τὸ μετοπωρινὸν μέλι, εἶτα τὸ μέλι φέρουσι (αἱ μέλιτται) τροφὴν τὴν μὲν τοῦ θέρους τὴν δὲ τοῦ μετοπώρου Ζι40. 626 b30, 31. ε22. 553 b26, 27. ἡ Χαλκιδικὴ πόα ϗ τὰ ἀμύγδαλα χρησιμώτατα πρὸς τὸ μέλι ποιεῖν θ20. 832 a2 Beckm. cf S script rei rust I 2, 578. — ἐξ ἀρχῆς οἷον ὕδωρ γίνεται ϗ ἐφ' ἡμέρας τινὰς ὑγρόν ἐστιν, συνίσταται πεττόμενον Ζιε22. 554 a7, 6, 9, cf Ideler Met II 465. τὸ μέλι συνιστᾷ μὲν ἀλλ' ἐπιξηραίνει· διὸ μᾶλλον ψαθυρὸν ποιεῖ τὸ ἄλευρον πκα11. 928 a8. ἅπαν μέλι πηγνύμενον τὸν ἴσον ἔχειν ὄγκον φασίν, οὐχ ὥσπερ τὸ ὕδωρ ϗ τἆλλα ὑγρὰ θ19. 831 b30. cf S I 361. μέλι μὲν γῆς, ἔλαιον δ' ἀέρος, ὅσα ὑπ' ἀμφοῖν (ὑπὸ ψυχροῦ ϗ θερμοῦ παχύνεται) κοινὰ πλειόνων, οἷον μέλι, refertur inter τὰ ἄπηκτα μδ7. 384 a15. 10. 388 b10. 8. 385 b2 Ideler II 465. κολλητικώτερον τοῦ ὕδατος πκα11. 928 a5. γλυκύ, χόλος γλυκίων μέλιτος (Hom Σ 109) Ζια1. 488 a17. Ρβ2. 1378 b6. — dist μέλι τὸ ἑφθόν μδ6. 383 a5. τὸ καλούμενον ἄνθινον, mel vernum θ16. 831 b18 Beckm. mel venenatum θ17. 831 b23 Beckm. cf Steph Byz v Τραπεζοῦς (qui locus in fragmentis Ar omissus est). τῶν ἐν Θεμισκύρᾳ μελιττῶν μέλι παχὺ ἀπὸ τοῦ κιττοῦ, αἱ ἐν τῷ Πόντῳ μέλιτται δὶς τοῦ μηνὸς τὸ μέλι ποιοῦσι Ζιε22. 554 b12, 15, 9 Aub. μέλι in re medica Ηε13. 1137 a14. ἐκ τοῦ μέλιτος οἶνος, hydromeli θ22. 832 a6, cf S script rei rust II 2, 619. — 2. manna. mel sine favis confectum ὅμοιον ἐλαίῳ, syn ἐλαιόμελι Diosc I 37, ἀπὸ τῶν δένδρων συλλεγόμενον, κατάγεται εἰς Ἄμισον μέλι ἄνωθεν λευκὸν ϗ παχὺ σφόδρα, ὃ ποιοῦσιν αἱ μέλιτται ἄνευ κηρίων πρὸς τοῖς δένδρεσιν θ17. 831 b21, 26 Beckm. Ζιε22. 554 b16. cf Salmas de manna 248aE. S I 366 et Theophr IV 820.

μελιηδεῖς ϗ γλυκεῖς φυτῶν τινῶν οἱ χυλοί φτα5. 820 a34.

Μελικέρτης. ὁ ἐν Ἰσθμῷ ἀγὼν Σισύφου νομοθετήσαντος ἐπὶ Μελικέρτῃ f 594. 1574 b33.

μελίκηρα (v l μελικήρα cf Lob Par 346). τῶν πορφυρῶν ἡ καλουμένη μελίκηρα Ζιε15. 546 b19, Eierkapseln der Schnekken Aub.

μελίκρατον ὠφέλιμον τῷ πυρέττοντι, πῶς κεκραμένον ὑγιεινότερον Με2. 1027 a23. ν6. 1092 b29. η2. 1042 b17. τὸ τῷ μελικράτῳ φυραθὲν ἄλευρον ψαθυρώτερον γίνεται πκα11. 928 a6.

μελίλωτον, ἀφ' οὗ φέρουσι μέλιτται Ζι40. 627 a8. (Melilotus cretica *L.* Fraas 60. cf AZι I 164.)

μελισσεύς. τοὺς βατράχους οἱ μελισσεῖς ἐκ τῶν τελμάτων, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται αἱ μέλιτται, θηρεύουσι Ζι40. 626 a10.

Μέλισσος ἓν ἀκίνητον τὸ ὂν τίθησιν Φα2. 184 b16. ἓν τα11. 104 b22. ἀγένητον Ογ1. 298 b17. ξ4. 977 b22. 5. 979 a22. ἀκίνητον, εἰ γὰρ κινήσεται, ἀνάγκη εἶναι κενόν Φδ6. 213 b12. 7. 214 a27. διὰ τί ἓν ϗ ἀκίνητον resp Γα8. 325 a2-19. ἄπειρον ΜΑ5. 986 b19. Φγ6. 207 a15. τι5. 167 b13. 6. 168 b35. 28. 181 a27. ἄπειρον ϗ ἀκίνητον resp Φθ3. 254 a25. Melissi doctrina exponitur et refutatur Φα2. 185 a20-3. 186 a22. ὁ Μελίσσου λόγος ἐριστικός, φορτικός· Μέλισσος μικρὸν ἀγροικότερος Φα2. 185 a9, 10. 3. 186 a8. ΜΑ5. 986 b27. — ὑπὸ Μελίσσου ϗ Περικλέα αὐτὸν ἡττηθῆναι ναυμαχοῦντα f 535. 1567 a15. — ad Melissum referenda est prima pars libri de Xenophane etc ξ1. 2. Zeller I 367, 1.

Μελιταῖα κυνίδια Ζι6. 612 b10. πι12. 892 a21. cf κύων p 419 a9.

μέλιττα, μέλισσα semel υ2. 456 a14. γένος τι τῶν ἐντόμων, ὃ ἑνὶ μὲν ὀνόματι ἀνώνυμόν ἐστιν, ἔχει δὲ πάντα τὴν μορφὴν συγγενικήν· ἐνίοις πρὸς ἄλληλα συγγενικοῖς οὖσιν οὐκ ἐπέζευκται κοινὸν ὄνομα οὐδέν, οἷον ἐπὶ μελίττῃ ϗ ἀνθρήνῃ ϗ σφηκὶ ϗ τοῖς τοιούτοις Ζι40. 623 b5. δ7. 531 b23. — αἱ μέλιτται, εἶδός τι τῶν ἐντόμων Ζιδ7. 531 b23. τὸ τῶν μελιττῶν γένος Ζμδ5. 678 b14, 19. Ζια1. 488 a11, 15. ι38. 622 b21, ἔχει θεῖόν τι Ζγγ10. 761 a5. τὸ τῶν μελιττῶν πασῶν γένος, i q τῶν μελιττῶν ϗ τῶν συγγενῶν Ζμδ6. 683 a6. περιττὸν τὸ γένος ϗ ἴδιον τὸ τῶν μελιττῶν Ζγγ10. 760 a5. πλείω, τέτταρα γένη τῶν μελιττῶν, τὸ μακρόν, τὸ πονηρὸν γένος Ζιε22. 553 b7. ι40. 623 b8, 624 b20, 625 a27, 626 b1. refertur inter τὰ ἄναιμα, ἔντομα Ζμβ4. 650 b26. δ5. 678 b14. Ζια1. 487 a32. 4. 489 a32. δ1. 523 b18. 8. 534 b19. αν9. 475 a31. ζ2. 468 a26, τὰ μικρὰ ζῷα, χερσαῖα αν9. 475 a31. Ζια1. 487 b19, τὰ πτηνά, πτερωτά, πτιλωτά, ὁλόπτερα, ἀνέλυτρα, πολύπτερα, τετράπτερα Ζμδ6. 683 a8, 682 b13, 9. Ζια1. 487 b19. 5. 490 a7. δ1. 523 b18. 7. 532 a21, 24. 8. 534 b19. Ζπ10. 710 a10. υ2. 456 a14, τὰ φρόνιμα ἄνευ τοῦ μανθάνειν Μα1. 980 b22 Bz. τὰ ὑφ' ἡγεμόνα, πολιτικά, οἰκητικά, κηριοποιά, ἰδιότροφα Ζια1. 488 a11, 10, 22, 15. ι40. 623 b7. — 1. descr Apis mellificae *L* et operariae anatom. αἱ μέλιτται μέσαι τὸ μέγεθος, ἔχουσι πλείους πόδας, οἱ ἔμπροσθεν πόδες, ἄσχιστον τὸ πτερόν, οὐκ ἀναφύεται ἐκτιλθὲν τὸ πτερόν Ζγγ10. 760 b13. Ζια5. 489 b22. γ12. 519 a27, 28. ι40. 624 a34. ἡ ἐξιοῦσα ἐπιβοσκὶς τοῦ στόματος, τὸ ὅμοιον τῇ γλώττῃ, ὀδόντες ἀλλοιότεροι Ζιε22. 554 a14. Ζμδ5. 678 b14, 19. 6. 683 a6. τὸ κέντρον, ἐν αὐτῇ ἔχει τὸ κέντρον, οὐκ ἀναφύεται, ὅταν ἀποβάλλῃ τὸ κέντρον θνήσκει Ζγγ10. 759 b4, 760 a22. Ζμβ17. 661 a20. δ6. 683 a8. Ζιγ12. 519 a28, 29. δ7. 532 a16. ε21. 553 b5. ι40. 626 a21. ἐκδύεται Ζιθ17. 601 a6. μᾶλλον θερμὴ οὖσα πλείονος δεῖται καταψύξεως, οὐκ ἀναπνεῖ, ἀέρα οὐ δέχεται αν9. 475 a4, 31. Ζια1. 487 a32. — 2. physiolog. ἔχει θεῖόν τι, συνετωτέραν τὴν ψυχήν, φρονιμωτέρα τὴν φύσιν ἐναίμων πολλῶν Ζγγ10. 761 a5. Ζμβ4. 650 b26. 2. 648 a6. αἴσθησις μὲν πάρεστι, φαντασία δ' οὔ· ἀκριβῶς ϗ πόρρωθεν αἰσθάνεται, πόρρω συναισθάνεται τοῦ μέλιτος ψγ3. 428 a11. αι5. 444 b11. Ζιδ8. 534 b19. ἄδηλον εἰ ἀκούουσιν, οὐ δύνανται τῶν ψόφων ἀκούειν, δοκοῦσι χαίρειν ϗ τῷ κρότῳ Ζι40. 627 a17, 15. Μα1. 980 b23 Bz. προγινώσκουσι ϗ χειμῶνα ϗ ὕδωρ, δοκεῖ τὰς τροπὰς σημαίνειν τῷ ἐπὶ τὰ ἔργα βαδίζειν, τὰς μελίττας λέγουσιν ὑπὸ μύρου καροῦσθαι ϗ οὐκ ἀνέχεσθαι τὴν ὀσμήν Ζι40. 627 b10. θ64. 835 a22. 21. 832 a3. ψοφεῖ τῇ πτήσει αἴροντα ϗ συστέλλοντα, βομβεῖ, ἠρεμοῦσί τε ϗ παύονται βομβοῦσαι τῆς νυκτός, ἡσυχάζουσι ϗ ἀκινητίζουσι ἐπιδήλως, ὄρθριαι σιωπῶσι καθεύδουσι, φωλοῦσι Ζιδ9. 535 b10, 6. 10. 537 b8. θ14. 599 a24. ι40. 627 a24, 27. — apes senos annos vivunt, ἔνιαι ϗ ἑπτά, μακροβιώτεραι ἑτέρων μειζόνων ζῴων, πολυχρονιώτερον ἐνίων ἐναίμων, διαιρούμεναι ζῶσιν Ζιε22. 554 b6. αν9. 475 a4. ζ2. 468 a26. μκ4. 466 a4. 5. 467 a5. νέαι αἱ ἐπέτειοι, λειότεραι· αἱ πρεσβύτεραι δασεῖαι Ζι40. 625 b25, 626 b3, 4, 5, 9, 8. — apium cibus potus opera Ζι40. ζῷον καθαριώτατον, ἐργατικώτατον Ζι38. 622 b21. 40. 626 a25. πρὸς οὐδὲν προσιζάνει σαπρὸν ἀλλὰ πρὸς τὰ γλυκέα Ζιδ8. 535 a2. θ11. 596 b15. νομή, τροφὴ ἐν τῇ γῇ, ἀπὸ τῶν τελμάτων ὑδρεύονται Ζι40. 626 a11, b21. α1. 487 a32. τὸ τῶν μελιττῶν μέλι cf p 451 b49. καθ' ἑκάστην πτῆσιν οὐ βαδίζει ἐφ' ἕτερα τῷ εἴδει ἄνθη· τὸν κηρὸν ἀναλαμβάνουσι τοῖς ἔμπροσθεν ποσί· λέγουσί τινες τοὺς κηφῆνας κηρία πλάττειν ἐν τῷ ἑνὶ κηρίῳ μεριζομένους πρὸς τὰς μελίττας· ἐπικάθηνται ἐπὶ τοῖς κηρίοις ϗ συμπέττουσι· τὰ τῶν μελιττῶν κηρία ἑξάγωνα· τὰ πίπτοντα τῶν κηρίων ὀρθοῦσι ϗ ὑφιστᾶσιν ἐρείσματα Ζι40. 624 b4,

a34. 20. 625 a6, 11. ε23. 554 b27. — a quibus animalibus infestentur, apes dimicantes, ferientes, morbi. πολέμιον πρόβατον, ἀπόλλυσι ϗ ὁ φρῦνος τὰς μελίττας Ζι40. 626 a31, 627 b5. αἱ μάχαι Ζι40. 626 a14 sq. αἱ τύπτουσαι ἀπόλλυνται, τὰς ἀποθνησκούσας τῶν μελιττῶν ἐκκομίζουσιν ἔξω, θηρεύουσιν οὐδέν, ἵππος ἤδη ἀπέθανεν ὑπὸ μελιττῶν, ἐνίοτε τὰς σχαδόνας ἐξεσθίουσιν, ἐξελαύνουσι τὰς ἀργὰς ϗ τὰς μὴ φειδομένας, τὰ νοσήματα Ζι40. 623 b17, 626 a17, 24, 22, b15, 627 a19. ε22. 554 b4. — 3. περὶ τὴν γένεσιν Ζιε21. ι40. Ζγγ10. cf Klopsch, Okens Isis 1834 p 744 sq. ἡ τῶν μελιττῶν γένεσις ἔχει πολλὴν ἀπορίαν Ζγγ10. 759 a8. ἄρρενες, θήλειαι Ζιε21. 553 b1. Ζγγ10. 759 a23, b1, 5, 16. φασὶ ϗ ἐν τοῖς τῶν μελιττῶν κυττάροις γεννᾶσθαι κηφῆνας ὑπὸ τῶν μελιττῶν· οἱ μέν φασιν οὐ τίκτειν οὐδ' ὀχεύεσθαι τὰς μελίττας, ἄνευ ὀχείας γεννᾷ, μέλιτται ἐκ μελιττῶν συνδυαζομένων Ζι40. 624 b14, 20. ε21. 553 a19. Ζγγ10. 759 a10, 18, 28, b29, 760 a2, 6. ὁ ἐν τοῖς κυτταρίοις τόκος Ζγδ3. 770 a28. ὁ γόνος Ζιε21. 553 a25, 31. 22. 554 a22. 23. 554 b30. ι40. 625 b28, 627 b21. Ζγγ10. 759 a11, b9. σκώληκες, σκωληκώδη Ζιε19. 551 a29. 22. 554 a23. 23. 555 a4. Ζγγ9. 758 b18, 32, 759 a1. 11. 763 a18. — 4. apium genera. διαφέρουσιν αἱ γινόμεναι τῶν μελιττῶν αἵτ' ἀπὸ τῶν τὰ ἥμερα νεμομένων ϗ ἀπὸ τῶν τὰ ὀρεινά, αἱ ἀπὸ τῶν ὑλονόμων γινόμεναι δασύτεραι ϗ ἐλάττους ϗ ἐργατικώτεραι ϗ χαλεπώτεραι Ζι40. 624 b27, 29. αἱ χρησταί Ζι40. 624 b30, 625 a32, b33. αἱ μικραὶ ἔχουσι τὰ πτερὰ περιτετριμμένα ϗ χροιὰν μέλαιναν ϗ ἐπικεκαυμέναι, ἐργάτιδες μᾶλλον τῶν μεγάλων Ζι40. 625 a27, 627 a12, 13. αἱ μεγάλαι φαναὶ ϗ λαμπραί Ζι40. 627 a12, 14. αἱ μακραί vel τὸ γένος τὸ μακρόν, syn αἱ ἕτεραι Ζι40. 625 a1, 27, 29. τὸ πονηρὸν γένος Ζι40. 626 b1. αἱ ἐν τῷ Πόντῳ, ἐν Θεμισκύρᾳ, ἐν Ἀμισῷ descr Ζιε22. 554 b8, 18, 9, 15. (Apis mellifica *L* cf. C II 39, St. Cr. AZι I 167, 31. Su 207, 24. Lenz Zool der Gr u Röm 562. S script rei rusticae II 2, 490.)

μελίττιον. τὰ κηφήνια (κηρία) ἐλάττω ἐστὶ τῷ μεγέθει τῶν μελιττίων Ζι40. 624 a5 Aub.

μελιττοπόλοι θ64. 835 a23.

μελιττουργεῖν τοὺς κηφῆνας οὐθέν Ζι40. 624 a21.

μελιττουργία Πα11. 1258 b18.

μελιττουργοί Ζιε22. 554 a2. ι40. 623 b19, 31.

μελιττώδης. τὰ μελιττώδη τῶν ζῴων Ζμδ6. 683 a30, cf M 216.

μελίχλωρος. οἱ μελίχλωροι (μελάγχλωροι ci Rose An gr 151) ἀπεψυγμένοι εἰσίν φ6. 812 a19.

μέλλειν. τὸ μέλλον, dist τὸ ἐσόμενον Γβ11. 337 b4. μτ2. 463 b29. — μέλλειν c inf fut, τὸ μέλλον ἔσεσθαι, οἱ μέλλοντες ἄρξειν, ἡ μέλλουσα καλῶς οἰκήσεσθαι πόλις al μγ2. 372 a27. 1. 371 b9. β8. 367 a13. Γβ5. 332 b31. Ζγα11. 719 a22. Πβ1. 1261 a3. γ14. 1284 b38. δ4. 1291 a8. ε9. 1309 a33. η13. 1331 b25. c inf praes, ὁ μέλλων βασιλεύειν, ἡ μέλλουσα καλῶς πολιτεύεσθαι Πγ15. 1286 b29. β9. 1269 a34. Ζγα20. 728 b27. c inf aor, ὁ μέλλων ποιήσασθαι σκέψιν Πγ18. 1288 b5. οὐδὲ μελλήσειεν ἂν γενέσθαι ἀγαθός Ηβ3. 1105 b11. omisso infinitivo, qui e contextu orationis intelligitur, veluti ὅτι πεποίηκεν ἢ ἤμελλεν sim Ρβ2. 1378 b1. 19. 1392 b25. α12. 1373 a2, 21. 9. 1367 a8. 11. 1371 a12. Πβ11. 1273 a17. πο14. 1453 b18. Φη3. 247 a13. Ζιζ2. 560 b25. cf Vermehren I 73. — φοβοῦνται ταῦτα ἐὰν μὴ πόρρω ἀλλὰ σύνεγγυς φαίνηται ὥστε μέλλειν Ρβ5. 1382 a25. — τῷ ἑνὶ ἢ οὐδὲν ἐναντίον ἢ εἴπερ ἄρα μέλλει τὸ πλῆθος Μι1. 1087 b29. — ὁ μέλλων χρόνος, dist ὁ νῦν, ὁ παρεληλυθώς Κ6. 5 a8. — μέλλειν fere i q πεφυκέναι (cf βούλεσθαι p 140 b41, ἐθέλειν p 216 b6): ὅπως οἷον ἔμελλε τοιοῦτον γένηται ἕτερον Ζγβ4. 738 b2.

μελλέπταρμος πλα7. 958 a15.

μέλλησις. εἰ ἐν ὁρμῇ τοῦ ποιεῖν ἢ μελλήσει ἔσται Ρβ19. 1393 a4.

μελλητὴς ὁ μεγαλόψυχος, syn ἀργός Ηδ8. 1124 b24.

μελλητικός. τὸ βραδέως βαίνειν μελλητικόν φ6. 813 a5.

μελοποιία Μα1. 993 b15. dist ῥυθμοί Πθ7. 1341 b24. dist λέξις πο6. 1449 b35, 33, cf 1450 b16.

μελοποιός. διὰ τί οἱ περὶ Φρύνιχον ἦσαν μάλιστα μελοποιοί πιθ31. 920 a11.

μέλος. 1. membrum. def Ζια1. 486 a8-12. Ζμα5. 645 b36. cf Thiel 39. τῶν πολυποδίων ἡ μὲν καθ' ἕκαστα φύσις τῶν μελῶν οὔπω διάδηλος, ἡ δ' ὅλη μορφὴ φανερά Ζιε18. 550 a6. τὸ ἄρρεν ὅταν ἐξέλθῃ τετταρακοσταῖον ἔχει τὰ μέλη δῆλα, τά τε ἄλλα πάντα ϗ τὸ αἰδοῖον . . . τὸ δὲ θῆλυ ἀδιάρθρωτον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φαίνεται Ζιη3. 583 b14-21. ἀλλὰ διέσπασται μελέων φύσις, ἡ μὲν ἐν ἀνδρός (Emp 326) Ζγα18. 722 b12. ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη (Emp 177) Μβ4. 1000 b14. δάκτυλον ἢ χεῖρα ἢ πόδα ἤ τι τῶν ἄλλων ἀκρωτηρίων ἢ μελῶν Ζγδ4. 772 b17. μέλη παιδαριώδη πι12. 892 a20. τὰ φυτά, τὰ ζῷα ποῖα ἔχει μέλη φτα1. 816 b17, 815 b23. 3. 818 a17. πότερον ἡ ψυχὴ ἕτερόν τι οὖσα ἐγγίγνεται τοῖς μέλεσιν ψα4. 408 a21.

2. ἐν μέλει δίεσις τὸ ἁπλοῦν Αγ23. 84 b38. Μι2. 1053 b35. αὐλὸς ϗ λύρα ϗ ὅσα ἄλλα τῶν ἀψύχων ἀπότασιν ἔχει ϗ μέλος ϗ διάλεκτον ψβ8. 420 b8. διὰ τί τῶν χορδῶν ἡ βαρυτέρα ἀεὶ τὸ μέλος λαμβάνει πιθ12. 918 a37. μέλος ἥκιστα ἔχουσιν αὗται αἱ ἁρμονίαι, ἡ ὑποδωριστὶ ϗ ἡ ὑποφρυγιστί πιθ48. 922 b11. χαίρειν μέλεσιν Ηγ13. 1118 a8. διὰ τί ῥυθμῷ ϗ μέλει ϗ ὅλως ταῖς συμφωνίαις χαίρουσι πάντες, χαίρειν τρόποις μελῶν πιθ38. 920 b29, 32. ἐν τοῖς ῥυθμοῖς ϗ τοῖς μέλεσι μιμήματά ἐστι τῶν ἠθῶν Πθ5. 1340 a38, 19. πιθ29. 920 a23. ϗ ἐὰν ἄνευ λόγου ᾖ μέλος, ὅμως ἔχει ἦθος πιθ27. 919 b27. τῷ χορῷ ἁρμόζει τὸ γοερὸν ϗ ἡσύχιον ἦθος ϗ μέλος πιθ48. 922 b20, cf b11. λέγω ἡδυσμένον λόγον τὸν ἔχοντα ῥυθμὸν ϗ ἁρμονίαν ϗ μέλος πο6. 1449 b29, cf 1. 1447 b25. περαίνεσθαι διὰ μέτρων μόνον, opp διὰ μέλους πο6. 1449 b31. πιθ31. 920 a12. ὅλα χορικὰ μέλη, χοροῦ μέλος πο12. 1452 b21, 22. τὰ σκολιὰ μέλη Πγ14. 1285 a38. τὰ Φρυγιστί, τὰ Δώρια μέλη Πθ7. 1342 b6, 17. μέλη ἠθικά, πρακτικά, ἐνθουσιαστικὰ Πθ7. 1341 b33. μέλη ἱερά, ἐξοργιάζοντα τὴν ψυχήν Πθ7. 1342 a9, 10. μέλη καθαρτικά Πθ7. 1342 a15. Ὀλύμπου μέλη Πθ5. 1340 a10. τὰ Θεοδώρου μέλη ᾄδουσιν αἱ γυναῖκες περὶ τὰς αἰώρας f 472. 1556 a2. παρεκβάσεις τῶν ἁρμονιῶν ϗ τῶν μελῶν τὰ σύντονα ϗ παρακεχρωσμένα Πθ7. 1342 a24. ἐν τοῖς μέλεσι τὸ βαρὺ τῶν συντόνων βέλτιον Ζγε7. 787 a1. πρὸς τὸ μὴ διαστρέφεσθαι τὰ μέλη δι' ἁπαλότητα Πη7. 1336 a10. — τὸ ἄχορδον ϗ τὸ ἄλυρον μέλος (apud poetam aliquem) Ργ6. 1408 a7, 9. — παρὰ μέλος λαμπρύνεσθαι Ηδ6. 1123 a22. ηεγ6. 1233 a39.

μελῳδεῖν. ἡ διὰ πασῶν συμφωνία μόνη μελῳδεῖται πιθ18. 919 a7, cf μόνη ᾄδεται 918 b40.

μελῳδία. μουσικὴ ψιλή, opp μετὰ μελῳδίας Πθ5. 1339 b21. κατὰ τὴν ἄλλην μελῳδίαν πιθ20. 919 a16.

μεμβράς, refertur inter τὰ μόνιμα f 285. 1528 a42. ἄλλη ἀφύη ἐκ τῆς μεμβράδος, ἐκ τῆς φαληρικῆς ἀφύης γίγνονται μεμβράδες, ἐκ δὲ τούτων τριχίδες, ἐκ δὲ τῶν τριχίδων τριχίαι

f 292. 1529 a7. Zιζ15. 569 b25. (piscis ignot cf C II 101. AZι I 135, 45. Busm ad Oribas I 603.)

μεμιγμένως v μιγνύναι extr.

Μέμνων Ῥόδιος οβ1351 b1-18. — Μέμνων Τιθωνοῦ τε καὶ Ἠοῦς υἱός f 597. 1578 a8.

μεμπτός, syn ψεκτός ηεγ5. 1233 a21, 17.

Μέμφις μα14. 352 a1. ὑπὲρ Μέμφεως πκϛ44. 945 a22.

μεμψιμοιρία ἀκολουθεῖ τῇ μικροψυχίᾳ αρ7. 1251 b25.

μεμψίμοιρος. γυνὴ ἀνδρὸς μεμψιμοιρότερον Ζι1. 608 b10.

μέμψις. ἐγκλήματα καὶ μέμψεις ἐν ταῖς φιλίαις πῶς γίγνονται Ηθ15. 1162 b5 sqq. ημβ11. 1210 a28 sqq.

μέν, σύνδεσμος πο20. 1457 a4, ἀπαιτεῖ τὸν δέ Ργ5. 1407 a22. ἔστι μὲν ... ἔστι δὲ, ἔστι μὲν ὡς ... ἔστι δ' ὡς Πε2. 1302 a28, 36. μὲν ... μέντοι Πγ9. 1280 b18. α11. 1259 a28. πρότερον μὲν ... εἶτα Πβ10. 1272 a8. ἓν μὲν ... ἄλλο Πδ16. 1300 b31. μὲν ... καὶ τι11. 171 b8, 11 Wz. πο3. 1448 a31 Vhl Poet IV 427. Ρβ19. 1329 b15, 16. interdum oppositio per part μέν indicata et inchoata non accurate continuatur, cuius usus exempla attulit Wz ad Αβ11. 61 a19. μέν interdum non ei additur vocabulo, in quo vis oppositionis cernitur, ὥστε τὴν μὲν πολιτείαν τὴν κατὰ τοὺς νόμους μὴ δημοτικὴν εἶναι, διὰ δὲ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀγωγὴν πολιτεύεσθαι δημοτικῶς Πδ5. 1292 b13. — μέν iteratum, ὅσοι μὲν ..., τούτους μὲν sim Γα13. 314 a9. Πγ6. 1279 a17. — μέν omissum in priore oppositionis membro, veluti τὸ μὲν ὑγρὸν τὸ δὲ ξηρόν, καὶ γλισχρὸν τὸ δὲ κραῦρον Ζμβ1. 646 b22. cf ΜΑ1. 981 b9 Bz. τι21. 178 a3. Γα4. 320 a1. Ζγδ4. 772 a1. Wz ad Αγ22. 83 a24. — μέν interdum usurpatur, ubi prius membrum grammatice coordinatum, re vera subiectum est alteri membro Μθ2. 1046 b18. idem usus saepius observatur in coniunctis particulis μὲν οὖν, ubi longioris periodi apodosis ab iis incipitur ΜΑ3. 983 a33 Bz. ε4. 1027 b28. Ηα10. 1180 a18. Πη13. 1331 b39. μβ9. 369 a24. δ1. 378 b25 al. Bz Ar St III 57 sqq. usurpantur eaedem particulae μὲν οὖν etiam ut omnino ad novam rem transitus significetur πο24. 1460 a11 Vhl Poet III 338. Ζι1. 608 b19. μὲν οὖν i q immo vero Ρβ23. 1399 a15, 23. — μὲν δή, cf δή p 173 a38.

Menandri versus ex Andria adhiberi videtur τι4. 166 a36 (non attulit Meineke fr com IV 81-85).

Μενδαῖοι οβ1350 a6-15.

μένειν, intr, opp κινεῖσθαι, τόπον μεταβάλλειν Οα8. 276 a22. Ζγβ5. 741 b12. οὗ φέρεται κατὰ φύσιν, καὶ μένει ἐνταυθοῖ Οβ13. 295 b23. βεβηκέναι καὶ μένειν, μένειν ἐν τῷ αὑτῆς τόπῳ Ογ8. 307 a8. ἰσχὺν ἰσάζειν τοῦ κινοῦντος καὶ τὴν τοῦ μένοντος Ζκ3. 699 a33. τῆς μονῆς, ἣν ἡ γῆ τυγχάνει μένουσα Ζκ3. 699 b3. μένειν ἐν ταὐτῷ τόπῳ, ἐν Συρακούσαις μα8. 345 a35. Πα11. 1259 a30. οἱ μένοντες (i e stellae fixae), opp οἱ πλάνητες Οβ8. 290 a21. τὰ ἄστρα κινεῖται μενόντων ἡμῶν μα8. 345 b20. — ἐάν τε ἐπιτείνῃ ἡ κίνησις ἐάν τε ἀνιῇ ἐάν τε μένῃ Φζ7. 238 a36. κηρὸς μένοντος τοῦ ἄλλου ἐπιπέδου μεθίσταται κατὰ μέρος μδ9. 386 a21, cf 28. α5. 342 b13. μενόντων τῶν αὐτῶν τιμημάτων Πε8. 1308 a37. μένει ἡ συμμετρία, ἡ ὀλιγαρχία Πε3. 1302 b36. 8. 1308 a3. μένειν, opp φθείρεσθαι Ζγβ1. 734 a13. μένει τὸ τῶν περιοίκων, opp ἀφίσταται Πβ10. 1272 b18. τὸ νόμισμα οὐκ ἀεὶ ἴσον δύναται, ὅμως δὲ βούλεται μένειν μᾶλλον Ηε8. 1133 b14. μένειν ἐπὶ τῶν ἴσων Πε4. 1304 a38. μένειν ἐν τοῖς τούτων δόγμασιν Πβ8. 1269 a7. μένει ἡ πρώτη ὑπόθεσις, τὸ πάλαι διαπορηθέν Οα7. 274 a34. Πγ11. 1282 b7. ὅταν μένειν μὴ βούληται διὰ τὸ μὴ ἀρέσκειν τὸ συμπερανθέν, προϊέναι δὲ μὴ δύνηται Ηη3. 1146 a25. — trans μεῖναι τοὺς πολεμίους Ηβ5. 1106 a21.

Μενέλαος ὁ ἐν τῷ Ὀρέστῃ (Eurip) πο15. 1454 a29. 25. 1461 b21. Μενελάῳ οὐ παλλακὶς ἐν τῇ Ἰλιάδι f 172. 1506 b21. ἐπίγραμμα ἐπὶ Μενελάου f 596. 1575 a35.

Μενέξενος, υἱὸς Σωκράτους f 84. 1490 b13.

Μενεσθεύς. ἐπίγραμμα ἐπὶ Μενεσθέως f 596. 1576 b16.

μένους πληρουμένη ψυχή (Alcidam) Ργ3. 1406 a2.

μέντοι in quibus libris Aristotelicis saepius legatur, in quibus rarius cf Eucken I 35. μέντοι ad part μέν refertur, cf μέν p 454 a14, ἀναγκαῖον ..., ἀδύνατον μέντοι Γα1. 314 b12. οὐ τὴν αὐτὴν ἡδονὴν διώκουσι πάντες, ἡδονὴν μέντοι πάντες Ηη14. 1153 b30. μᾶλλον μέντοι πα48. 865 a23. ιβ12. 907 b8. κ16. 924 b22. οὐ μέντοι Φβ9. 200 a9. ψα1. 403 a14. αι2. 437 a32, 438 a13. μὴ μέντοι Πα11. 1259 a29. μέντοι ... γε Με1. 1026 a11. ζ8. 1033 b31. Φη3. 246 a8. αι2. 437 a32. μέντοι γε Πα11. 1259 a29. Ζγβ6. 745 a17. Φβ9. 200 a9. ψα1. 403 a14. ΜΑ6. 987 b22. Eucken l l.

Μέντορες οἱ ἐπὶ τοῦ Ἀδρίου οἰκοῦντες θ104. 839 b2. — Μεντορική θ104. 839 a34.

Μέντωρ οβ1351 a33-37.

Μένων, Platonis dialogus. ὁ ἐν τῷ Μένωνι λόγος, ὅτι ἡ μάθησις ἀνάμνησις (Plat Men 81 D) Αβ21. 67 a21. τὸ ἐν τῷ Μένωνι ἀπόρημα (Men 80 D) Αγ1. 71 a29. cf Πλάτων.

μερίζειν καὶ χωρίζειν Πβ5. 1264 a7. μερίζειν τὸ ἄπειρον Φγ5. 204 a34. μερίζειν τὸ φιλεῖν ἐφ' ἕκαστον τῶν φίλων ημβ16. 1213 b5. μερίζειν ἀρχήν τινα εἰς πλείους Πζ8. 1321 b37. cf γ13. 1284 b31. μερίζειν τὸ πρᾶγμα μηκύνειν βουλόμενον ρ23. 1434 b1. 31. 1438 a5. οἱ δικασταὶ μερίζουσιν (divident sententias) Πβ8. 1268 b15. οἱ ἄρτια μερίζοντες (i e οἱ ἀρτιάζοντες) μτ2. 463 b20. — pass μερίζεσθαι μβ2. 354 b7. 8. 365 b28, εἰς δύο ἴσας μερίδας f 156. 1504 b5. εἰς μικρὰ πκε8. 938 b20. μερίζεσθαι τὰς οὐσίας εἰς ὁποσονοῦν πλῆθος Πβ6. 1265 b3. αἱ πρόσοδοι μερίζονται πρὸς ἑκάστην διοίκησιν Πζ8. 1321 b32. ἐκ τοῦ αἵματος πεττομένου καὶ μεριζομένου πως γίνεται τῶν μορίων ἕκαστον Ζγα19. 726 b5. β3. 737 a20. cf Ζικ5. 637 a13. τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος ἐν τῷ θήλει μεριζόμενον Ζγα20. 729 a14. μεμέρισται ἡ κίνησις αι6. 446 b15. ψυχὴ μεμερισμένη κατὰ τοὺς ἁρμονικοὺς ἀριθμοὺς ψα3. 406 b29. τρεῖς αἱ μοῖραι, κατὰ τοὺς χρόνους μεμερισμέναι κ7. 401 b16, 12. fut μεριεῖται passivam vim habere videtur, κοινὸς αὐλών, δι' οὗ μεριεῖται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ἀρτηρίας εἰς τὰς σύριγγας Ζμγ3. 664 a27. — med εἴ τις μερίσαιτο (particeps fiat) τοῦ ἀδικήματος Ηε12. 1137 a2. — μερίζειν i q διαιρεῖν, διορίζεσθαι. καθ' ἕκαστον εἶδος πολιτείας μερίζοντας τὰ συμβαίνοντα θεωρεῖν Πε5. 1304 b19. — μεριστὸς ὁ χρόνος εἰς ἄπειρα Φζ8. 239 a10. ψυχὴ μεριστὴ ἢ ἀμερής ψα1. 402 b1. 5. 411 b5. ηεβ1. 1219 b32. ὅσα μεριστὰ τοῖς κοινωνοῦσι τῆς πολιτείας Ηε5. 1130 b32. τὰ μεριστὰ καὶ μὴ ὅλα Ηκ3. 1174 b11.

μέριμνα. παύει μέριμναν, ὡς φησὶν Εὐριπίδης (Bacch 381) Πθ5. 1339 a18.

μερίς. πότερον προσλαμβάνοντες ἀριθμοῦμεν ἢ κατὰ μερίδας Μμ7. 1082 b36. τριῶν οὐσῶν μερίδων, τῶν τε ἐκτὸς καὶ τῶν ἐν τῷ σώματι καὶ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ Πη1. 1323 a25. τῆς νυκτὸς αἱ δώδεκα μοῖραι εἰς δύο ἴσας μερίδας μερίζεσθαι δύνανται f 156. 1504 b4. — ἄτιμος ὁ ἐν στάσει πόλεως μηδετέρᾳ μερίδι προσθέμενος f 353. 1538 a10, 7.

μερισμὸς ἀντιφάσεως Με4. 1027 b20 Bz.

μέρμερα ῥέζων (Orph VI 43) κ7. 401 b7.

Μερόπη ἐν τῷ Κρεσφόντῃ (Euripidis) πο14. 1454 ᵃ5 (Eur fr 457) Ηγ2. 1111 ᵃ12 (cf Nck fr tr p 395).

μέρος ποσαχῶς λέγεται Μδ25 Bz. ζ10. 1034 ᵇ32 Bz. — 1. ἀπορία περὶ τοῦ μέρους ϗ τοῦ ὅλου, τὰ μέρη τὰ μὴ συνεχῆ Φα2. 185 ᵇ11, 14. μετρεῖ τὸ μέρος ϗ συγκεῖσθαι δεῖ τὸ ὅλον ἐκ τῶν μερῶν Φδ10. 218 ᵃ7. οὐκ ἔστι παρὰ τὰ μέρη τὸ ὅλον Φδ3. 210 ᵃ16. οὐ πέφυκε τὸ μέρος ὑπερέχειν τοῦ παντός Πγ17. 1288 ᵃ26. τὰ μέρη οὐ ταὐτὸν τῷ ὅλῳ τζ13. 150 ᵃ15-21. τὰ μέρη πρότερα τοῦ ὅλου τὴν φύσιν ατ968 ᵃ10. τὸ ὅλον πρότερον τοῦ μέρους Πα2. 1253 ᵃ20. τὸ μέρος οὐδέν ἐστιν ἀλλ' ἢ δυνάμει ἐν τῷ ὅλῳ Φη5. 250 ᵃ24. τὸ αὐτὸ συμφέρει τῷ μέρει ϗ τῷ ὅλῳ sim Πα6. 1255 ᵇ10. 13. 1260 ᵇ14. β5. 1264 ᵇ18, 21. τὸ ὅλον λέγεται ἔχειν (i e συνέχειν) τὰ μέρη Μδ23. 1023 ᵃ17. τὸ μὲν ὡς εἶδος ϗ ὡς ἡ οὐσία, τὸ δ' ὡς μέρος ϗ ὡς ὕλη Μμ8. 1084 ᵇ20. διαιρεῖσθαι εἰς μέρη, dist εἰς ἕτερα τῷ εἴδει Οβ4. 285 ᵇ31. Πα8. 1256 ᵃ14, 17. μέρη οἰκίας, ἐξ ὧν οἰκία συνίσταται Πα3. 1253 ᵇ3, 6. μέρη πόλεως, ἐξ ὧν σύγκειται ἡ πόλις Πε3. 1303 ᵃ1. β9. 1270 ᵇ22. γ13. 1284 ᵃ8. δ3. 1290 ᵃ3. 4. 1290 ᵇ24. η9. 1329 ᵃ37. — admodum frequens usus voc μέρος in describendo animalium corpore. σχεδὸν ὅσα γ' ἐστὶ γένει ἕτερα τῶν ζῴων, ϗ τὰ πλεῖστα τῶν μερῶν ἔχει ἕτερα τῷ εἴδει, ϗ τὰ μὲν κατ' ἀναλογίαν ἀδιάφορα μόνον, τῷ γένει δ' ἕτερα, τὰ δὲ τῷ γένει μὲν ταὐτὰ τῷ εἴδει δ' ἕτερα Ζιβ1. 497 ᵇ10. ὕλη τοῖς ζῴοις τὰ μέρη, παντὶ μὲν τῷ ὅλῳ τὰ ἀνομοιομερῆ τοῖς δ' ἀνομοιομερέσι τὰ ὁμοιομερῆ, τούτοις δὲ τὰ καλούμενα στοιχεῖα τῶν σωμάτων Ζγα1. 715 ᵃ9. syn μόριον: τὰ ὁμοιομερῆ μόρια, τὰ ὁμοιομερῆ μέρη Ζμβ2. 647 ᵇ10, 22. τῶν ἀνομοιομερῶν μορίων ἔνια οὐ μόνον μέρη ἀλλὰ ϗ μέλη καλεῖται Ζια1. 486 ᵃ9. v μέλος p 453 ᵇ23 ἡ θέσις τῶν μερῶν, τὸ σῶμα ϗ τὰ μέρη, τὰ μέρη τοῦ σώματος, τὰ ἐν τῷ σώματι μέρη, πάντα τὰ μέρη Ζια15. 494 ᵃ20. Ζγβ6. 745 ᵃ16. 1. 734 ᵃ10. α2. 716 ᵃ25. 20. 728 ᵇ19. — τῶν μερῶν θερμότερα τὰ δεξιά, τὰ ἄνω μέρη, opp τὰ κάτω μόρια Ζμγ4. 667 ᵃ1 (Lewes 320). β2. 647 ᵇ34. τὰ μέρη τὰ ὀργανικά, syn τὰ εἰς τὴν ἐργασίαν, πρὸς ἐνίας χρήσεις Ζια6. 491 ᵃ25. Ζμβ2. 647 ᵇ25. Ζγβ6. 742 ᵃ36. μέρη ὀργανικὰ τῆς πορείας ψγ9. 432 ᵇ25. μέρη ὀργανικά, opp τὰ αἰσθητήρια, τὰ περιττωματικά Ζμβ1. 647 ᵃ3. 2. 647 ᵇ27. cf Ζιδ6. 531 ᵃ28, 29, sed ἡ αἴσθησις ἐν τοῖς ἁπλοῖς μέρεσι Ζμβ1. 647 ᵃ14. μέρος αἰσθητικόν Φη3. 247 ᵃ6. μέρη σώματος enumerantur Ζγα19. 726 ᵇ14 et τὰ κοινὰ ϗ ἄρρενος ϗ θήλεος Ζια15. 494 ᵃ19. τὰ μέρη περὶ τὰς φλέβας ἐστίν, ἅτε γινόμενα ἐκ τούτων Ζγβ6. 743 ᵃ3 (cf διορίζεται τὰ μέρη τῶν ζῴων πνεύματι Ζγβ6. 741 ᵇ37). τὰ σπλάγχνα ἢ τὰ ἄλλα μέρη, μέρος τι ὀγκῶδες τῶν ὀρνίθων, κοιλία, μέρος τοῦ ᾠοῦ et τὸ λοιπὸν μέρος τοῦ ᾠοῦ, τοῦ πόρου τὸ ἄναιμον μέρος (vas deferens) Ζμγ14. 674 ᵇ24. δ3. 677 ᵇ34. Ζγβ1. 734 ᵃ3. γ2. 752 ᵇ18. α6. 718 ᵃ16. τὸ κάτω μέρος τῆς ὑστέρας, μέρος τι τῆς μητρός, τὰ μέρη τὰ πρὸς τὴν μίξιν, τὸ θῆλυ εἰς τὸ ἄρρεν μέρος τι αὑτοῦ ἀποτείνει, χρησίμου περιττώματος μέρος τι τὸ σπέρμα Ζγα11. 719 ᵃ26. 2. 716 ᵇ2. 18. 723 ᵇ21, 725 ᵃ11. γ2. 753 ᵇ34. ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν τὸ σπέρμα, διεσπασμένα τὰ μέρη ἐν τῷ σώματι, τὰ ὑπηνέμια ἔχει ἀμφοτέρων τὰ μέρη ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν οὐκ ἔχει Ζγα18. 722 ᵃ12, ᵇ3, 30, 35. β3. 737 ᵃ31. syn μόρια Ζγδ3. 786 ᵇ2. οἱ πυγμαῖοι πηροῦνται τὰ μέρη ϗ τὸ μέγεθος ἐν τῇ κυήσει Ζγβ8. 749 ᵃ4. — ὁ υἱὸς ὥσπερ μέρος πατρός, ὁ δοῦλος δεσπότου Ηε10. 1134 ᵇ11. Πα6. 1255 ᵇ11. μέρη ψυχῆς, μέρη ἄλογα v ψυχή 3 et infra p 455 ᵇ44. μέρη λόγου τίνα ἀναγκαῖα Ργ13. πρόλογος, ἐπεισόδιον al μέρος ὅλον τραγῳδίας πο12. 1452 ᵇ19, 20, 21. μέρος τῆς μεθόδου (disciplinae) μα1. 338 ᵃ25. cf Πδ10. 1295 ᵃ3. — εἴτε ὅλη ἐφέρετο ἡ γῆ εἴτε κατὰ μέρος Οβ14. 297 ᵇ11. τὸ ὅλον λέγεται κατὰ μέρη, οἷον λευκὸς ὅτι ἡ ἐπιφάνεια λευκή Φδ3. 210 ᵃ29. κατὰ μέρη γίνονται ἐοικότα ἄλλα μέρη (int τῶν τέκνων) ἑκατέρων Ζιη6. 586 ᵃ7 Aub. τὰς δίκας δικάζουσι κατὰ μέρος (aliam alius magistratus) Πγ1. 1275 ᵇ8. αἱ μὲν ποιήσεις ἅμα πᾶσι (sed cf Vhl Poet I 41) χρῶνται (ῥυθμῷ, μέλει, μέτρῳ), αἱ δὲ κατὰ μέρος πο1. 1447 ᵇ28. κατὰ μέρος, ἕν τι μέρος ἀπολαβών, opp ὅλον πο18. 1456 ᵃ17. 23. 1459 ᵃ35. κύριον εἶναι μὴ κατὰ μέρος ἀλλ' ἁπλῶς Πγ17. 1288 ᵃ29. κατὰ μέρος ἐπιδέδωκεν τι34. 183 ᵇ19, cf ᵇ30. κατὰ μέρος ἄρχειν ϗ ἄρχεσθαι sim, opp ἅμα πάντας, ἀθρόους, συνεχῶς, alternatim, vicissim μα14. 351 ᵃ28. Πα1. 1252 ᵃ15. γ1. 1275 ᵇ8. 6. 1279 ᵃ10. 17. 1288 ᵃ26. δ4. 1291 ᵃ38. 14. 1298 ᵃ12, 15. ζ2. 1317 ᵇ16. 8. 1322 ᵃ29 (κατὰ μέρη). η14. 1332 ᵇ26 al. κατὰ μέρος, opp ἐφεξῆς Ργ16. 1416 ᵇ17. eadem vi interdum usurpatur ἀνὰ μέρος Πγ16. 1287 ᵃ17 (paullo aliter ἀνὰ μέρος Πδ15. 1300 ᵃ24. ε8. 1308 ᵇ25), παρὰ μέρος Πβ2. 1261 ᵇ4, ἐν μέρει Ηθ13. 1161 ᵃ29 Fr. Πβ2. 1261 ᵇ3. γ6. 1279 ᵃ11. δ12. 1297 ᵃ4. ζ2. 1317 ᵇ20. Φθ1. 252 ᵃ8, 28, ἐν τῷ μέρει ηεη10. 1242 ᵇ29 (sed aliter ἐν τῷ μέρει Πη3. 1325 ᵇ8). — διαιροῦντες ἑκάστῳ πρὸς μέρος διεδίδοσαν οβ1348 ᵇ32. συμβάλλεται μέγα μέρος πρὸς τὸ εἰδέναι ψα1. 402 ᵇ22. cf πο22. 1458 ᵃ34. συμβάλλεται πολὺ μέρος πρὸς ὑγίειαν Ζμγ12. 673 ᵇ25. ἔχει μέρος τι ἀμφοτέρων τεχνῶν Πα11. 1258 ᵇ29. ἐπὶ μικρόν τι μέρος ἥψατο τοῦ εἴδους Φβ2. 194 ᵃ20. ἐν παιδιᾶς μέρει τι λέγειν Ηδ14. 1128 ᵃ20. ἐν τίνι μέρει θετέος ἕκαστος Πγ5. 1277 ᵇ38.

2. logice τὸ μέρος et notas significat, ex quibus notio ac definitio constituitur (*a*), et species, in quas ambitus notionis dividitur (*b*). *a.* τὸ γένος τοῦ εἴδους μέρος λέγεται Μδ25. 1023 ᵇ24. Φδ3. 210 ᵃ19. cf Μδ24. 1023 ᵃ35. 6. 1015 ᵇ27. τὰ μέρη τοῦ λόγου, τὰ μέρη τὰ ἐν τῷ λόγῳ Μμ4. 1079 ᵇ5. δ2. 1013 ᵃ29. Φβ3. 194 ᵇ29. ποῖα τῆς οὐσίας (τοῦ λόγου) μέρη ϗ ποῖα οὔ Μη1. 1042 ᵃ4. ζ10. 11, praecipue 10. 1035 ᵇ5, 12, 31, 34. τὸ αἴτιον τοῦ ποιεῖν πρῶτον καθ' αὑτὸ μέρος Μζ9. 1034 ᵃ26. — huic usui nominis μέρος comparari potest, quod μέρη dicuntur ea, quibus natura alicuius rei definitur ac distinguitur, τραγῳδίας μέρη ἕξ, καθ' ὃ (ἃ Bk) ποιά τις ἐστὶν ἡ τραγῳδία, μῦθος ἤθη λέξις διάνοια ὄψις μελοποιία πο6. 1450 ᵃ8. 24. 1459 ᵇ10 (his cf μέρη ψυχῆς). δύο μύθου μέρη περὶ ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια ϗ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος πο11. 1452 ᵇ9. — *b.* τὸ εἶδος τοῦ γένους μέρος λέγεται Μδ25. 1023 ᵇ25, 18. μέρη ϗ εἴδη τοῦ τόπου, τοῦ πρός τι Φδ1. 208 ᵇ12. cf Μδ14. 1020 ᵇ16. ὁ τόπος ἐκ τῶν μερῶν Ρβ23. 1399 ᵃ6 (syn ἐκ τῶν εἰδῶν τβ4. 111 ᵇ5. γ6. 120 ᵇ1). τὸ μέτρον κοινόν ἐστιν ἁπάντων τῶν μερῶν πο22. 1458 ᵇ12 (syn εἴδη, ἰδέαι ᵇ14, 18). μέρος τοῦ δικαίου, μέρη τῆς ἀρετῆς, τοῦ πλούτου Πγ9. 1281 ᵃ9. β9. 1270 ᵃ6. μέρη εὐδαιμονίας Ρα5. 1360 ᵇ19 (quamquam hoc ad 1 extr referri potest). ἡ τυραννὶς τῶν πολιτειῶν τι μέρος Πδ10. 1295 ᵃ3. στοιχεῖόν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος· ταύτης δὲ μέρη (i e εἴδη) τό τε φωνῆεν ϗ τὸ ἡμίφωνον ϗ ἄφωνον πο20. 1456 ᵇ25. Vahlen Poet III 324. μέρη (i e εἴδη) τοῦ ἰδίου, τῶν προτάσεων, τοῦ τόπου sim τα4. 101 ᵇ21. 14. 105 ᵇ20. ζ1. 139 ᵇ12, 17. 5. 142 ᵇ21. ι14. 174 ᵃ12 (coni εἴδη). inde κατὰ μέρος, syn καθ' ἕκαστον, opp καθόλου. ὁ μὲν λόγος τοῦ καθόλου, ἡ δ' αἴσθησις τοῦ κατὰ

μέρος Φα 5. 189 a8, 6. ἐκ τῆς κατὰ μέρος ἐμπειρίας τὴν καθόλȣ λαμβάνομεν ἐμπειρίαν Φη3. 247 b20, 6, 7. cf Mκ3. 1060 b32. Φγ 3. 202 b24. Οα 6. 274 a20. μβ1. 354 a24. Ζμα1. 639 a24. Ρα1. 1354 b5. Ηε15. 1138 a24. ζ5. 1140 a27. 7. 1141 a13 (opp ὅλως). Πα 13. 1260 a24 al (rarius κατὰ μέρη Ηθ11. 1160 a14. φ2. 806 b13. κατὰ μέρη διαιρȣ́μενον, opp καθόλȣ λεγόμενον ρ4. 1426 b9). idem significat ἐπὶ μέρȣς: οἱ ἐπὶ μέρȣς λόγοι, syn οἱ καθ' ἕκαστα Ηβ7. 1107 a30, 29. τῷ ἐπὶ μέρȣς χρωμένȣς καθόλȣ προσαγορεύειν μβ4. 359 b31. τὰ ἐπὶ μέρȣς κ1. 391 a22. 5. 397 a8. ἐν μέρει: τὰ ἐν μέρει λεγόμενα εἴδη ΜΑ 8. 989 b12. γ1. 1003 a22 Bz. ἡ ἐν μέρει, ἡ ἐν μέρει ἀρετῆς δικαιοσύνη, opp ἡ ὅλη Ηε4. 1130 a14, 15, 22, 23, 33. 5. 1130 b16. ἐν μέρει, syn κατὰ μέρος Φη 3. 247 b6, 7. πρότασις, λόγος ἐν μέρει sive κατὰ μέρος, opp καθόλȣ Αα1. 24 a17-20. 2. 25 a5, 20 Wz. 4. 26 a30, 33. 5. 27 a32. 10. 31 a16. β8. 59 b27, 28 al. syn ἀδιόριστος Αα 4. 26 a30, 32. ἀντιστρέφειν ἐν μέρει, κατὰ μέρος, ἐπὶ μέρȣς, opp ἁπλῶς Αα2. 25 a8, 11. 3. 25 a29. 20. 39 a16. 45. 51 a5. ἐν μέρει συλλογισμοί Αα38. 49 b2 Wz. ἡ κατὰ μέρος πρότασις εἰς τὴν αἴσθησιν τελευτᾷ Αγ 24. 86 a29. τὰ κατὰ μέρος φθαρτά Αγ 24. 85 b18. — γένεσις ἥ τε ἁπλῆ ϗ ἡ κατὰ μέρος Γα3. 317 b35. εἶναι ἐπὶ μέρȣς, opp εἶναι ἁπλῶς Αδ2. 89 b39, 90 a2 (Wz ad 21 a5, 166 b27). — κατὰ μέρος fort corr Πγ15. 1285 b39.

μέροψ. nutriri a pullis dicitur, forma et nidus, apium hostis Ζι12. 615 b25 Aub. 40. 626 a13. de v l ad Ζζ1. 559 a4 (εἴροπα Bk) cf S I 399 et Aub. (Merops apiaster Su 132, 96, 97. Lnd 44. E 50. St. Cr. K 715, 3. AZι I 102, 76. Albert magnus de vegetabil ed Jessen 338.)

μεσεντέριον (v l σεντέριον, μεσέντερον et in textu ex errore typ Ζμδ4. 678 a16 Langk). τὸ καλȣ́μενον μεσεντέριον ἔστι μὲν ὑμήν, διατείνει δὲ συνεχὲς ἀπὸ τῆς τῶν ἐντέρων παρατάσεως εἰς τὴν φλέβα τὴν μεγάλην, πλῆρες ὂν φλεβῶν πολλῶν ϗ πυκνῶν Ζμδ3. 677 b12. 4. 677 b36. cf Ζι 16. 495 b32 Aub. ἡ τȣ̃ μεσεντερίȣ φύσις ἐστίν, οἷον ῥίζας ἔχȣσα τὰς δι' αὐτῆς φλέβας· μεσεντέριον ἔχει πάντα τὰ ἔναιμα Ζμδ4. 678 a14. 1. 676 b10. πρὸς τὴν μεγίστην φλέβα τὸ μεσεντέριόν ἐστιν, ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς πολλαὶ φλέβες διὰ τȣ̃ μεσεντερίȣ τείνȣσιν, τείνȣσι ϗ ἀπὸ τῆς ἀόρτης εἰς τὸ μεσεντέριον φλέβες, αἱ φλέβες κατατείνονται διὰ τȣ̃ μεσεντερίȣ παράπαν Ζι17. 496 a26 Aub. γ4. 514 b12, 24. Ζμβ3. 650 a30. διὰ τίνα αἰτίαν ὑπάρχει τοῖς ἐναίμοις· ȣ̃ ἕνεκα τὸ μεσεντέριόν ἐστιν Ζμδ4. 678 a5, 16. cf ΚαΖμ 122, 1. Philippson ὕλη 38.

μεσεύειν κατὰ τȣ̀ς τόπȣς Πη7. 1327 b29.

μεσημβρία. 1. meridies. νηνεμώτατον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας ἡ μεσημβρία μβ8. 366 a15. πιε5. 911 b1. κε4. 938 a23. πρὸ μεσημβρίας πκδ2. 936 a18. μέσων νυκτῶν ϗ μεσημβρίας πκε4. 938 a23. f 488. 1557 b25. — 2. plaga meridionalis μβ6. 363 b4, opp ἄρκτος b3. ἀπ' αὐτῆς τε τῆς ἄρκτȣ ϗ μεσημβρίας μβ4. 361 a6. πρὸς μεσημβρίαν, opp πρὸς ἄρκτον μβ5. 362 b8, 7, opp ὑπὸ τὰς ἄρκτȣς πι22. 893 a31, 34.

μεσημβρινός, sc κύκλος. κατὰ τὸν μεσημβρινόν, ἐπὶ τȣ̃ μεσημβρινȣ̃ μβ5. 362 b11 Ideler. γ5. 375 b29. — τὸ μεσημβρινόν: ἀπαρκτίας ὁ ἀπὸ τȣ̃ πόλȣ κατὰ τὸ μεσημβρινὸν πνέων κ4. 394 b29.

Μεσήνη. τὰ περὶ Μεσήνην (Siciliae) ἐν τῷ πορθμῷ πκγ5. 932 a5.

μέσης, ἄνεμος μέσος καικίȣ ϗ ἀπαρκτίȣ μβ6. 363 b30, 34, 364 a15. σ 973 a3. f 238. 1521 a36. ὁ μέσης νιφετώδης, ἀστραπαῖος μβ6. 364 b21, 31. cf Strehlke über einige Stellen bei Arist p 4.

μεσίδιος καλεῖται ὁ δικαστής Ηε7. 1132 a23. ἄρχων μεσίδιος Πε6. 1306 a28.

μεσιτεύειν. ἡ ῥίζα μεσιτεύει ἐν τῷ φυτῷ φτα4. 819 a20. φλοιὸς μεσιτεύων φτα5. 820 a18.

Μεσοάτης, λόχος Λακεδαιμονίων f 498. 1559 a26. cf Μεσοάγης.

Μεσόλας (Μέσολος?). Δεξαμενὸς ὁ Μεσόλȣ παῖς f 437. 1550 a22.

μεσόνεος. οἱ μεσόνεοι μάλιστα τὴν ναῦν κινȣ̃σιν μχ4. 850 b10.

μεσονύκτιοι ἄνεμοι, ἐκλείψεις, dist ἀκρόνυχοι μβ8. 367 b26, 27. — adv μεσονύκτιον πκϛ18. 942 a24.

Μεσοποταμία τῆς Συρίας θ149. 845 b8.

μέσος. τὸ μέσον πολλαχῶς τζ12. 149 a31. Οδ5. 312 b2. def μέσον ἐστὶν ὃ ϗ αὐτὸ μετ' ἄλλο ϗ μετ' ἐκεῖνο ἕτερον, dist ἀρχή, τελευτή πο7. 1450 b31, 27, 29. τὸ ὁριζόμενον τὸ μέσον, τὸ δ' ὁρίζον τὸ πέρας Οβ13. 293 b13. — locali sensu. τὸ μέσον ἀρχὴ ϗ τελευτή, ἀρχὴ μὲν τῆς ὕστερον, τελευτὴ δὲ τῆς πρώτης Φθ8. 262 a25, 20, 23. ἀμφοτέρων τῶν ἄκρων τὸ μέσον ἔσχατον Ζκ9. 702 b17. τριῶν ὄντων τόπων, τȣ̃ ἄνω ϗ μέσȣ ϗ κάτω Ζπ5. 706 b3. cf Ζμγ4. 666 a15. κύκλȣ τὸ μέσον Ηβ9. 1109 a25. ημα9. 1186 b37. ὀφθαλμȣ̃ τὸ καλȣ́μενον μέλαν ϗ μέσον αι2. 437 b1. ταὐτὸ μέσον τῆς γῆς ϗ τȣ̃ παντός Οβ14. 296 b15. δ4. 312 a2. ὁ περὶ τὸ μέσον (i e μέσον τȣ̃ παντός) τόπος, τὰ περὶ τὸ μέσον ἱδρυμένα σώματα, κίνησις ἀπὸ τȣ̃ μέσȣ, ἐπὶ τὸ μέσον sim Γβ8. 334 b31. 9. 335 a25. Οβ4. 287 a31. δ3. 310 b9 (opp τὸ ἔσχατον). μα3. 340 b20. 2. 339 a15. τὸ μεσαίτατον τȣ̃ κόσμȣ κ3. 392 b33. μέχρι τȣ̃ μέσȣ ἡ κάθεσις (Plat Phaed 112E) μβ2. 356 a11. ἐν τοῖς ζῴοις ȣ̓ ταὐτὸν τȣ̃ ζῴȣ ϗ τȣ̃ σώματος μέσον Οβ13. 293 b7, 5. θαλάμη μέση καρδίας υ3. 458 a17, 19. ὁ μέσος δάκτυλος Ζμδ10. 687 b18. — temporali sensu, ὅταν δύο εἴπῃ ἡ ψυχὴ τὰ νῦν, τὸ μὲν πρότερον τὸ δ' ὕστερον, τὸ μέσον χρόνος Φδ11. 219 a27. μέσων νυκτῶν, opp ἕωθεν μα8. 345 b22. — de serie causarum, τῶν μέσων, ὧν ἐστὶν ἔξω τι ἔσχατον ϗ πρότερον Μα2. 994 a11, 17. — id quod inter qualitates contrarias medium quasi locum tenet (cf ἀνὰ μέσον, μεταξύ). ἐναντίων τὸ μηδέτερον μέσον Οα12. 282 a18. τὸ μέσον ⟨ἐναντίον⟩ πρὸς ἑκάτερον λέγεται τῶν ἄκρων Φε5. 229 b19. ἐν τῷ μέσῳ ἐμφαίνεται ἑκάτερον τῶν ἄκρων Πδ9. 1294 b18. τὸ μέσον κριτικόν ψβ11. 424 a6. κοιλία καρδίας μέση μεγέθει Ζι17. 496 a22. τῶν ὀφθαλμῶν οἱ μὲν μεγάλοι, οἱ δὲ μικροί, οἱ δὲ μέσοι· οἱ μέσοι βέλτιστοι· ϗ ἢ ἐκτὸς σφόδρα ἢ ἐντὸς ἢ μέσως, τὸ δὲ μέσον ἤθȣς βελτίστȣ σημεῖον· ϗ ἢ σκαρδαμυκτικοὶ ἢ ἀτενεῖς ἢ μέσοι, βελτίστȣ δὲ ἤθȣς οἱ μέσοι Ζι10. 492 a7-12. τῶν ὤτων τὰ μέσα βέλτιστα, ἡ μέση γλῶττα βελτίστη Ζι11. 492 a33, b31. ἢ ὕδωρ ἢ ἀὴρ ἢ τὸ μέσον αὐτῶν Φγ5. 205 a27. ψυχρόν, θερμόν, μέσον sim Γβ5. 332 b7. 7. 334 b27, 28. ἡ μέση (int χορδή), αἱ μέσαι, opp ἡ ὑπάτη, ἡ νήτη Φε1. 224 b33. Μδ11. 1018 b29. ν6. 1093 a29. πιθ20. 919 a13. 36. 920 b7. διὰ τί καλεῖται μέση ἐν ταῖς ἁρμονίαις πιθ25. 44. χρῆσθαι φωνῇ ὀξείᾳ, βαρείᾳ, μέσῃ· μεγάλῃ, μικρᾷ, μέσῃ Ργ1. 1403 b30, 29. χρῆσθαι ὀνόμασι μέσοις, μήτε μακροτάτοις μήτε βραχυτάτοις ρ23. 1434 b20. ἐν τῇ λέξει τὸ μέσον ἁρμόττει Ργ12. 1414 a25. οἱ μέσοι, οἱ μέσοι πολῖται, τὸ μέσον, opp οἱ εὔποροι, οἱ ἄποροι Πδ3. 1289 b31. 11. 1295 b3.

ε8. 1308 ^{b}30. δ11. 1296 ^{a}19. 13. 1297 ^{b}27. ε4. 1304 ^{b}1. ζ4. 1319 ^{b}13. Ηδ8. 1124 ^{b}20. ȣ̓σία μέση ϗ ἱκανή Πδ11. 1295 ^{b}40. πολλὰ μέσοισιν ἄριστα (Phocyl fr 12) Πδ11. 1295 ^{b}34. ἡ ἐκ τῶν μέσων πολιτεία ἀσφαλεστάτη Πδ11. 1295 ^{b}5 sqq. 12. 1296 ^{b}35, 38. ε1. 1302 ^{a}14. ἡ μέση πολιτεία βελτίστη, ἀστασίαστος Πδ11. 1296 ^{a}7, 5, 37, ^{b}9. cf ε9. 1309 ^{b}19. ὁ μέσος βίος βέλτιστος Πδ11. 1295 ^{a}38. ἡ κτῆσις μέση βελτίστη Πδ11. 1295 ^{a}4. πλα19. 959 ^{a}31. τὸ μέσον, ἡ μέση ἕξις quantopere praestet in constitutione corporis φ6. 810 ^{b}34, 811 ^{b}11, 21, 25, 812 ^{a}2, 11, 15, ^{b}19, 34, 813 ^{b}30, 35. Ζια10. 492 ^{a}7-12. Ζγδ2. 767 ^{a}19 al. τὸ μέσον, syn μέτριον Πβ7. 1266 ^{b}28. δ11. 1295 ^{a}11. Ζμβ7. 652 ^{b}18. Ζγδ2. 767 ^{a}19. 4. 771 ^{a}34, 36. πλα19. 959 ^{a}31. — in doctrina morali τὸ μέσον ἐν τοῖς πάθεσιν, ἐν ταῖς ἡδοναῖς ϗ λύπαις, ἡ μέση διάθεσις, media inter ὑπερβολὴν et ἔλλειψιν, Aristoteli est βελτίστη et ἀρετή. ea doctrina exponitur, ita ut distinguatur μέσον κατὰ τὸ πρᾶγμα, μέσον πρὸς ἡμᾶς Ηβ5. 1106 ^{a}28 sqq. ηεβ3. 1220 ^{b}22, 27. γ1. 1228 ^{b}3. ημα7. 1186 ^{b}20 sqq. τὸ μέσον ἀγαθόν Ηθ10. 1159 ^{b}21. τὸ μέσον ϗ τὸ εὖ Ηβ9. 1109 ^{b}26. τὸ μέσον, syn ἄριστον, βέλτιστον Ηβ5. 1106 ^{b}21. ηεγ1. 1228 ^{b}3. 4. 1231 ^{b}35. ἐπαινετὸς ϗ μέσος ηεγ5. 1233 ^{a}4. ημα24. 1192 ^{a}6. τὸ μέσον τῶν ὑπερβολῶν ἐπαινȣ̃μεν ϗ χρῆναι διώκειν φαμέν Πθ7. 1342 ^{b}14. μέσον, syn δέον, ὡς δεῖ, ὅτε δεῖ sim Ηβ7. 1107 ^{b}27, 1108 ^{a}27, 23. γ10. 1115 ^{b}15-19 (coll 9. 1115 ^{a}6). δ3. 1121 ^{b}12. ηεγ1. 1229 ^{a}6 al. syn κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον Ηζ1. 1138 ^{b}20, 22, 28. cf ηεβ5. 1222 ^{b}8. μέσον τὸ ἴσον, μέσον τι τȣ̃ ἀνίσȣ ἐστίν Ηε7. 1132 ^{a}17. 6. 1131 ^{a}10 sqq. ὁ δικαστὴς μέσος, ὁ νόμος τὸ μέσον Ηε7. 1132 ^{a}22. Πδ12. 1297 ^{a}6. γ16. 1287 ^{b}4. τὸ μέσον ἐστί πως ἄκρον Ηβ6. 1107 ^{a}23. δ7. 1123 ^{b}14 (cf Φε1. 224 ^{b}32). ἐν τῷ μέσῳ ἐστί πως τὰ ἄκρα ηεγ7. 1234 ^{b}5. ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ μέσον, καθίστασθαι εἰς τὸ μέσον Ηδ3. 1121 ^{a}21. ηεη5. 1239 ^{b}35, 1240 ^{a}2. — mathematice. ὁ τετραγωνισμὸς μέσης εὕρεσις ψβ2. 413 ^{a}19. Μβ2. 996 ^{b}21. — logice. μέσος ὅρος, τὸ μέσον, terminus medius Αα4. 25 ^{b}33, 35. 23. 41 ^{a}3. 32. 47 ^{a}38, ^{b}6, 7, 9. δ2. 90 ^{a}11 (syn ἀνὰ μέσον τθ3. 158 ^{b}6, 38). τὸ μέσον, terminus medius primae figurae Αβ27. 70 ^{b}1, 3, 4 Wz. μέσον οἰκεῖον Αγ17. 80 ^{b}18, 21 sqq. μέσον συνεχές Αα25. 42 ^{b}6. γ29. 87 ^{b}6. ἔστι τὸ μέσον λόγος τȣ̃ πρώτȣ ἄκρȣ Αδ17. 99 ^{a}21 Wz. μέσον ἀναγκαῖον Αγ6. 75 ^{a}13. ψευδὴς ὁ μέσος ὅρος Ηζ10. 1142 ^{b}24. μέσον ἐμβάλλειν Αγ25. 86 ^{b}18. τὸ μέσον ἔξω τίθεται Αγ13. 78 ^{b}13 Wz. τὸ μέσον ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς Αγ24. 86 ^{a}15. τὸ μέσον ὁμόγονον δεῖ εἶναι Αδ12. 95 ^{a}37, 39. τὸ μέσον αἴτιον Αδ2. 90 ^{a}7. αἰτίαι πᾶσαι διὰ τȣ̃ μέσȣ δείκνυνται Αδ11. πλείω μέσα τῶν αὐτῶν εἶναι ȣ̓δὲν κωλύει Αα25. 41 ^{b}39. — μέσον σχῆμα, altera syllogismi figura Αα26. 42 ^{b}34, 35, 39 al. — διὰ μέσȣ, syn μεταξύ. δοκȣ̃μεν αὐτῶν ἅπτεσθαι ϗ ȣ̓δὲν εἶναι διὰ μέσȣ ψβ11. 423 ^{b}12, 14. — ἀνὰ μέσον, syn μεταξύ, id quod inter contraria medium tenet locum. καρδίας κοιλία ἡ ἀνὰ μέσον, dist ἡ ἐν τοῖς δεξιοῖς, ἡ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς Ζια17. 496 ^{a}22. ὧν μὴ ἀναγκαῖον θάτερον ὑπάρχειν, τȣ́των ἔστι τι ἀνὰ μέσον πάντως sim Κ10. 12 ^{a}2 Wz, 3, 9, 10, 17, 20, 23, 24, ^{b}28, 30, 32, 35, 36, 13 ^{a}7, 8, 13. τα15. 106 ^{b}4 sqq. δ3. 123 ^{b}18-29, 124 ^{a}6. Μκ3. 1061 ^{a}21. 6. 1063 ^{b}19. cf Φε3. 227 ^{a}9. η2. 245 ^{b}2 (cf μεταξύ ^{a}16). Οβ6. 288 ^{a}20, 22. ξ2. 976 ^{b}18. θ96. 838 ^{a}23. f 118. 1498 ^{a}19. ἡ πραότης ἐστὶν ἀνὰ μέσον ὀργιλότητος ϗ ἀοργησίας sim ημα23. 1191 ^{b}24. 29. 1192 ^{b}30, 36. 31. 1193 ^{a}16. 32. 1193 ^{a}24. τὸ δ' ἀνὰ μέσον ȣ̓κ ἔστιν ημβ7. 1206 ^{a}18, 20. τὰ ἀνὰ μέσον μεγέθη, syn τὰ μεταξύ Φθ8. 264 ^{b}32, 31. ἐκ τῶν ἀνὰ μέσον μερῶν ρ23. 1434 ^{b}22. ἐν ταῖς ἀνὰ μέσον ὥραις μβ5. 361 ^{b}28. αἱ ἀνὰ μέσον προτάσεις, τὰ ἀνὰ μέσον τθ3. 158 ^{b}22, 7, 38. ἐν τοῖς ἀνὰ μέσον διαστήμασιν θ104. 839 ^{b}5. — μέσως. ὀφθαλμοὶ ἢ ἐκτὸς σφόδρα ἢ ἐντὸς ἢ μέσως Ζια10. 492 ^{a}9. μέσως ἔχειν περί τι, opp σφοδρῶς, ἀνειμένως, syn ὡς δεῖ Ηβ4. 1105 ^{b}28. γ10. 1116 ^{a}6. 14. 1119 ^{a}11. ημα7. 1186 ^{a}20. 9. 1187 ^{a}1. μέσως ϗ καθεστηκότως μάλιστα ἔχειν πρός τι Πθ5. 1340 ^{b}3. μέσως λέγειν ρ23. 1434 ^{b}18-25. — μέσον adverb, τινὰ ἄνω προχωρȣ̃σι, τινὰ κάτω, τινὰ μέσον φτβ8. 827 ^{b}34. i q μεταξύ: ποιεῖ διάκρισιν μέσον ζωῆς ϗ θανάτȣ φτα1. 816 ^{a}31. cf 4. 819 ^{b}6. β8. 828 ^{a}3.

μεσότης. de loco, ἐν μεσότητι ταύτης τῆς ἀσπίδος θ155. 846 ^{a}18. — de tempore, τὸ νῦν ἐστὶ μεσότης τις, ϗ ἀρχὴν ϗ τελευτὴν ἔχον ἅμα Φθ1. 251 ^{b}20. χειμερίȣς συμβαίνει τὰς συνόδȣς εἶναι τῶν μηνῶν μᾶλλον ἢ τὰς μεσότητας Ζγβ4. 738 ^{a}22. — de qualitate, τὸ ξηρὸν ϗ τὸ ὑγρὸν κατὰ μεσότητα ποιȣ̃σι σάρκα Γβ7. 334 ^{b}29. ἡ αἴσθησις μεσότης τις τῆς ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἐναντιώσεως ψβ11. 424 ^{a}4. γ13. 435 ^{a}21. μδ4. 382 ^{a}19. ἐνεργεῖν τῇ αἰσθητικῇ μεσότητι πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἢ κακόν ψγ7. 431 ^{a}11. ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ μεσότης τις ἐν τοῖς πάθεσι ϗ ἐν τοῖς περὶ τὰ πάθη, αἱ ἀρεταὶ μεσότητες, opp ὑπερβολή, ἔλλειψις Ηβ5. 1106 ^{b}27. 7. 1108 ^{a}31. 9. 1109 ^{a}20. γ8. 1114 ^{b}27. δ13. 1127 ^{a}16. ηεβ3. 1220 ^{b}35. 5. 1222 ^{a}11, 13. Πδ11. 1295 ^{a}37. μεσότης, syn σύμμετρον Ηβ2. 1104 ^{a}26, 18. syn βελτίστη ἕξις ηεγ2. 1231 ^{a}35-39. 3. 1231 ^{b}25. ημα22. 1191 ^{a}39-^{b}5. syn ἐπαινετόν ηεγ7. 1234 ^{a}24. ημα27. 1192 ^{b}12. αἱ μεσότητες enumerantur Ηβ7. ηεβ3. μεσότητες περὶ λόγων ϗ πράξεων κοινωνίαν Ηβ7. 1108 ^{a}9-30. δ12-14. ἡ δικαιοσύνη μεσότης ȣ̓ τὸν αὐτὸν τρόπον ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς Ηε9. 1133 ^{b}32. μεσότης, syn ἰσότης ημα34. 1193 ^{b}24-30. ἡ μεσότης πῶς ἀντίκειται ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις Ηβ8. ημα9. Κ11. 14 ^{a}3, πῶς γίγνεται Ηβ9. ἡ μεσότης ἀκρότης πως Ηβ6. 1107 ^{a}6 sqq. μεσότητος ȣ̓κ ἔστιν ὑπερβολὴ ϗ ἔλλειψις Ηβ6. 1107 ^{a}26. τίς ἐστιν ὅρος τῶν μεσοτήτων Ηζ1. 1138 ^{b}23. μεσότητες προαιρετικαί, παθητικαί Ηγ1. 1228 ^{a}23. 7. 1233 ^{b}18. — μεσότης ἀριθμητική, ἁρμονική f 43. 1483 ^{a}6.

μεσȣρανεῖν. μεσȣρανȣ̃ντος τȣ̃ ἡλίȣ μγ2. 372 ^{a}14. 4. 373 ^{b}13. πιε12. 912 ^{b}27.

μεσȣράνιος. μεσȣρανίȣ ὄντος τȣ̃ ἡλίȣ μγ6. 378 ^{a}8, 9. πιε12. 913 ^{a}1.

μέσσα. Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα (Orph VI 11) κ7. 401 ^{a}29.

Μεσσάπιον ὄρος Ζι45. 630 ^{a}19.

Μεσσηνιακὸς πόλεμος Πε7. 1306 ^{b}38. ἐν τῷ Μεσσηνιακῷ λέγει Ἀλκιδάμας Ρα13. 1373 ^{b}18. cf Ρβ23. 1397 ^{a}11. Καλλίστρατος ἐν τῇ Μεσσηνιακῇ ἐκκλησίᾳ Ργ17. 1418 ^{b}11.

Μεσσήνιοι ϗ Ἀργεῖοι Πβ9. 1269 ^{b}4, 1270 ^{a}3. Μεσσηνίȣς ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς χώρας f 550. 1569 ^{a}8.

Μεσσοάγης, λόχος τῶν Λακεδαιμονίων f 498. 1559 ^{a}23, Μεσοάτης ci O Mueller, cf h v.

μεσσόθεν (Parm 104) Φγ6. 207 ^{a}17. ξ2. 976 ^{a}8. 4. 978 ^{b}9.

μεστός. ῥάβδων μεστὸν τὸ νέφος μγ6. 377 ^{b}2.

μεστȣ̃ν. ὁ ναυτίλος ἂν φοβηθῇ καταδύνει τῆς θαλάττης μεστώσας τὸ ὄστρακον Ζι37. 622 ^{b}15.

μετά. Eucken II 46. 1. c genetivo. τόδε μετὰ τόδε ποσαχῶς λέγεται τζ13. 150 ^{b}28. ταῦτα ἐν τῷ τόπῳ τȣ́τῳ ϗ μετὰ (i e coniuncta cum) τῶν μορίων ἐστὶ τȣ́των Ζμδ3. 677 ^{b}13. μετὰ δυνάμεως, opp χωρὶς δυνάμεως Πγ15.

1286 b6. μετὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου, dist κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον Ηζ13. 1144 b26, 27. ημα35. 1198 a17, 21. saepe μετὰ c gen nominis abstracti prope ad adverbii vim accedit, veluti μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν, opp μυθικῶς Μβ4. 1000 a19. μετὰ βίας τζ6. 145 b3. Οβ1. 284 a29. Ζμγ5. 668 b19. ρ20. 1433 b20. μετὰ πόνου Ζμγ14. 675 a36. μετὰ λύπης Ζμβ2. 648 b15. μεθ' ὑγιείας Ζμβ2. 649 a5. μετ' εἰρωνείας Ργ7. 1408 b19. ρ30. 1436 b21. τὰ μετ' ἀγνοίας Ηε10. 1135 b12. τὰ μετὰ παιδιᾶς, syn τὰ γελοῖα, opp τὰ σπουδαῖα Ηκ6. 1177 a4. τὸ μετ' ἀκριβείας Ζμγ5. 668 b28. — ἐὰν αἱ βάσανοι ὑπεναντίαι ὦσι καὶ μετὰ τοῦ ἀμφισβητοῦντος (i e si faciant cum adversario) Ρα15. 1377 a1, 1376 b15. — abundanter μετά et καί coniunctum legitur, ubi alterum utrum sufficiat, ἐκ τῆς διαθέσεως τοῦ τόπου μετὰ καὶ τοῦ ἀέρος φτβ3. 825 a28.

2. c accusativo. *a.* de loco. μετὰ τὸ στόμα τοῖς μαλακίοις ἐστὶ στόμαχος μακρός· τὸ μετὰ τὴν κοιλίαν ἔντερον sim Ζμδ4. 678 b24. 6. 682 a15. γ14. 675 a31, b34. 3. 664 a25. — *b.* de tempore. μετὰ μικρόν Ηι4. 1166 b23. μετ' ὀλίγον Ζιζ37. 580 b12. μετ' οὐ πολὺν χρόνον Ζιθ17. 601 a9. μετ' οὐ πολύ ημβ11. 1211 b1. formulae μετὰ ταῦτα, usitatae ad significandum disputationis ordinem, veluti Ηβ4. 1105 b19. η1. 1145 a15. θ1. 1155 a3. κ1. 1172 a19 al, interdum ἔπειτα vel εἶτα additur, ἔπειτα μετὰ ταῦτα Ογ3. 302 a14. Μμ2. 1076 a20, εἶτα μετὰ ταῦτα Αγ27. 43 b3. — μεθ' ἡμέραν, interdiu, opp νύκτωρ μα5. 342 a11. 7. 344 b33. β4. 360 a3, 4. 8. 367 b8. γ2. 372 a21. Ζιε14. 546 a21. Μα1. 993 b10 al. huic usui comparari potest ὁ νότος ἧττον μετὰ χειμερινὰς νύκτας πνεῖ ἢ μεθ' ἡμέρας πκϛ11. 941 a31. μετὰ κύνα νότος πνεῖ πκϛ12. 941 b8 (syn ἐπὶ κυνί a37, dist πρὸ κυνός b7). — *c.* de gradu. λαγνίστατον μετ' ἄνθρωπον ἵππος ἐστίν Ζιζ22. 575 b31. τὸ ἧπαρ αἱματικώτατον μετὰ τὴν καρδίαν ἐστίν Ζμγ12. 673 b27.

μεταβαίνειν πρὸς ἄρκτον τε καὶ μεσημβρίαν Οβ14. 298 a2. αἱ πολιτεῖαι οὐκ εὐθὺς μεταβαίνουσιν, μεταβαίνειν ἐκ βασιλείας εἰς τυραννίδα sim Πδ5. 1292 b18. ε7. 1307 a29. Ηθ12. 1160 b10. μεταβῆναι ἀπὸ τῆς ὑπερβολῆς ἐπὶ τὴν μέσην ἕξιν ηεβ5. 1222 a26. τῆς αὐξήσεως εἰς τὸ κάτω μεταβαινούσης Ζγε1. 779 a22. — ἐκ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζῷα μεταβαίνει κατὰ μικρὸν ἡ φύσις Ζιθ1. 588 b4. οὐκ ἔστι μεταβάντας ἐξ ἄλλου γένους δεῖξαι Αγ7. 75 a38. ἡ ἀπόδειξις μεταβαίνει Αγ7. 75 b9. μεταβαίνειν ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου Αδ13. 97 b29. μεταβαίνειν ἐπ' ἄλλ' ἄττα Αβ16. 64 b39. δεῖ μικρὸν μεταβῆναι Ηζ12. 1144 b26. μεταβαίνων ὁ λόγος εἰς ταὐτὸν ἀφῖκται Ηα5. 1097 a24. ὅθεν δεῦρο μετέβημεν, μεταβῆναι καὶ σκέψασθαι sim Πη6. 1335 a5. γ14. 1284 b35. Ρα2. 1358 a9. ημβ7. 1206 a36.

μεταβάλλειν. 1. trans, ὁ Ἀχελῷος πολλαχοῦ τὸ ῥεῦμα μεταβέβληκεν μα14. 352 b1. μεταβάλλειν τοὺς τόπους Ζιθ12. 596 b28 (cf μεταβάλλειν intrans b26, 597 a15). Ζγδ8. 776 b8. μεταβάλλειν ἀκουσίως τόπον ἐκ τόπου τδ2. 122 b33. ὅταν μεταβάλλωσι τὰ ὕδατα οἷς λούονται Ζιε31. 557 a20. μεταβάλλειν τὰς χρόας, τὰ χρώματα Ζιγ12. 519 a8, 9. θ19. 602 b17. ι37. 622 a9, 13. Ζγε6. 786 a29. μεταβάλλειν φωνήν Ζγα19. 727 a8 (cf αἱ φωναὶ μεταβάλλουσιν infra b60). ἡ κίττα φωνὰς μεταβάλλει πλείστας Ζι13. 615 b19. μεταβάλλειν τὴν μορφήν, τὰς μορφάς Ζιε19. 551 b12, a18. μεταβάλλοντες τὰ πρῶτα ὀχεῖα ἢ τὰ ὕστερα Ζγα21. 730 a10. μεταβάλλειν τὴν γένεσιν, τὴν φύσιν Ζγδ8. 776 b1. γ7. 757 b2. τοῦτ' ἔχει τὸ ἀγαθὸν εἰς μεγαλοπρέπειαν (ἡ ἐποποιία) καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸν ἀκούοντα (i e ἄλλως διατιθέναι cf Πθ5. 1340 a41) καὶ ἐπεισοδιοῦν ἀνομοίοις ἐπεισοδίοις πο24. 1459 b29. Vhl Poet III 336. — μεταβάλλειν τὸ νόμισμα καὶ ποιεῖν ἄχρηστον Ηε8. 1133 a31. — μεταβάλλειν τὴν πολιτείαν Πδ5. 1292 b21. ε4. 1304 b11. 6. 1306 a5. — μεταβάλλειν τὰς προσηγορίας τα7. 103 a32, 34. τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρῆσθαι ἢ μεταβάλλειν εἰς ἕτερα ρ24. 1434 b40. ἀπὸ πάσης προτάσεως πρόβλημα ποιήσεις μεταβάλλων (v l μεταλαμβάνων) τῷ τρόπῳ τα4. 101 b36. — μεταβάλλειν πολλὰς μεταβολάς (in cantu) πιθ15. 918 b22 (fort intr, cf infra p 459 a9). ἀνάγκη μεταβάλλειν (mutare sonum et actionem, τὴν ὑπόκρισιν) τὸ αὐτὸ λέγοντας Ργ12. 1413 b22. — pass αἱ ἐγχελύες μεταβαλλόμεναι εἰς τοὺς ἐγχελυῶνας ἐκ τῶν λιμνῶν ἀποθνήσκουσι Ζιθ2. 592 a15. — ὁ ἀγαθὸς ὅμοιος καὶ οὐ μεταβάλλεται τὸ ἦθος ηεη5. 1239 b13. — πόθεν καὶ πῶς μεταβαλλόμενον (i e ποῖον γένος τῆς μεταβλητικῆς) πλεῖστον ποιήσει κέρδος Πα9. 1257 b4.

2. intr. *a.* notio et distinctiones. μεταβάλλειν κατὰ συμβεβηκός, τῷ μέρος τι, καθ' αὑτό (quae distinctio refertur et ad τὸ κινούμενον et ad τὸ κινοῦν et ad τὸ εἰς ὅ) Φε1. 224 a21-30, 31-33, b16-22. πᾶν τὸ μεταβάλλον ἔκ τινος εἴς τι μεταβάλλει Φζ5. 235 b6. ε1. 225 a3, ἐξ ἐναντίου εἰς ἐναντίον, κατ' ἀντίφασιν Φγ5. 205 a6. ζ10. 240 b20. Μκ10. 1067 a6. ι7. 1057 a31. λ1. 1069 b7. τὸ μεταβάλλον ἐξ οὗ μεταβάλλει ἐξίσταται Φζ5. 235 b9-12. πᾶν μεταβάλλει τὶ καὶ ὑπό τινος καὶ εἴς τι Μλ3. 1069 b36. μεταβάλλει ἡ ὕλη δυναμένη ἄμφω Μλ2. 1069 b14, 21. cf κ9. 1065 b7. Α3. 983 b10. Φγ1. 200 b33. τὸ ὑποκείμενον οὐ ποιεῖ αὐτὸ μεταβάλλειν ἑαυτό ΜΑ3. 984 a22. εἰ τὸ μεταβάλλον ἢ ὑπ' ἄλλου μεταβάλλει ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ f15. 1476 b25. ἡ αἰσθητὴ οὐσία μεταβλητή Μλ1. 1069 b3. μεταβάλλειν ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο οὐκ ἔστιν Μι7. 1057 a26. τὸ μεταβάλλον ἅπαν ἀνάγκη διαιρετὸν εἶναι Φζ4. 234 b10. 5. 236 a30. ἐν τῷ νῦν οὐκ ἔστι μεταβάλλειν Φζ6. 237 a14. cf 5. 236 a14. ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκε διχῶς λέγεται Φζ5. 236 a7, cf a35, 235 b32. 6. 236 b19. ἀνάγκη τὸ μεταβεβληκὸς μεταβάλλειν καὶ τὸ μεταβάλλον μεταβεβληκέναι κτλ Φζ6. 237 b3, a11, 18. — μεταβάλλειν et κινεῖσθαι promiscue usurpantur Φε1. 224 a21, 27, b23, 27 (cf μεταβολή 2, κίνησις p 391 b26-48). μεταβάλλει τὸ μεταβάλλον τριχῶς, ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον, ἐκ μὴ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον Φε1. 225 a3-12. Μκ11. 1067 b14. μεταβάλλει τὸ μεταβάλλον ἢ κατ' οὐσίαν ἢ κατὰ ποσὸν ἢ κατὰ ποιὸν ἢ κατὰ τόπον Φγ1. 200 b33. Μκ9. 1065 b7 (cf μεταβολή 2). μεταβάλλειν κατὰ τόπον, κατ' αὔξησιν καὶ φθίσιν, κατ' ἀλλοίωσιν Γα1. 314 b27. μεταβάλλειν κατὰ τόπον Φθ1. 251 a15, τοῖς πάθεσιν ΜΑ3. 983 b10, τῷ εἴδει καὶ τῷ ποσῷ μβ3. 357 b28. — τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον, οὐδὲν αὐτὸ μεταβάλλον Φθ6. 260 a5. — *b.* usus varius. εἰς εὐθύτητα ἐκ περιφερείας μεταβάλλειν μδ9. 385 b30. ὁ τοῦ ἡλίου κύκλος εἰς τὰ πλάγια μεταβάλλει μα9. 347 a1. μεταβάλλει ἡ σκιὰ εἰς μεσημβρίαν μβ5. 362 b8. μεταβάλλουσιν εἰς τὰς οἰκίας τοῦ χειμῶνος sim Ζιθ12. 596 b26, 597 a15. — νεφέλη λευκὴ οὖσα μεταβάλλει εἰς τὸ ξανθόν μγ4. 375 a17. μεταβάλλειν εἰς ἄλλην μορφήν Ζια1. 487 b4. Πε3. 1302 b38. ὁ ἄνθρωπος μείζω τὰ ἄνω ἔχει νέος ὢν ἢ τὰ κάτω, αὐξανόμενος δὲ μεταβάλλει τοὐναντίον Ζιβ1. 500 b34. μεταβάλλουσιν ἄνδρες ἐξ ἀγόνων γόνιμοι Ζγα18. 723 a26. περὶ τὸ θηρεύειν μεταβάλλουσιν ὄρνιθες Ζι11. 615 a7. αἱ φωναὶ μεταβάλλουσιν Ζγδ8. 776 b15. οὐ μεταβάλλει ὁ ἐγκρατής Ηη10. 1151 b9.

μεταβάλλομεν τὴν ψυχὴν ἀκροώμενοι τοιȣ́των Πθ 5. 1340 a22 (cf ἄλλως διατίθεσθαι a41). τὰ πάθη, δι' ὅσα μεταβάλλοντες διαφέρȣσι πρὸς τὰς κρίσεις Ρβ1. 1378 a20. μεταβάλλειν εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἢ ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν πο 7. 1451 a14. 13. 1452 b34 (syn μεταπίπτειν 1453 a2), 1453 a9, 13. μεταβάλλειν εἰς καινȣ̀ς νόμȣς, εἰς ἑτέραν πολιτείαν Πβ 8. 1269 a22. γ 3. 1276 b14. 15. 1286 b17. ε4. 1304 a29. ἡ πολιτεία μεταβάλλει Πε1. 1301 a20, b21. 3. 1303 a13. 4. 1303 b21, 1304 a13. — ἡ τραγῳδία πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλȣ̃σα πο4. 1449 a14. — τὸ μεταβάλλειν ἡδύ Ρα11. 1371 a25. — ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς μεταβάλλει (i e alternant inter se) τὸ ἄρχον ϗ τὸ ἀρχόμενον Πα 12. 1259 b5. cf β 2. 1261 a35. — **μεταβλητός** Φθ1. 251 a15. Μλ1. 1069 b3.

μετάβασις. ἡ εἰς ἄλληλα μετάβασις τῶν στοιχείων, τῶν σωμάτων Ογ7. 305 b27, 14, 306 a22. Γβ4. 331 b28. 10. 337 a11. τὰς ἀλλοιώσεις ϗ τὰς εἰς ἄλληλα μεταβάσεις Ογ1. 298 b1. ταχεῖα ἡ μετάβασις Γβ4. 331 a24. μετάβασις εἰς τὸ κυρτόν, εἰς τὸ κοῖλον μδ9. 386 a6. μετάβασις διά τινος μδ9. 388 a6. ȣ̓κ ἔστιν ⟨εἰς⟩ ἄλλο γένος μετάβασις Οα1. 268 b1. τὸ μὴ ὂν ȣ̓κ ἔχει μετάβασιν ξ4. 978 b27. ἡ μετάβασις ἐκ τȣ̃ μὴ εἶναι εἰς τὸ εἶναι Ζγε1. 778 b27. ἡ μετάβασις ἐκ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζῷα συνεχής ἐστιν Ζιθ1. 588 b11. ȣ̓ πόρρωθεν ἡ μετάβασις ȣ̓δ' ὡσπερανεὶ παρὰ φύσιν Ζγδ4. 770 b23. — μετάβασις τῶν νομίμων Πε3. 1303 a22. λανθάνει ἡ μετάβασις διὰ τὸ μὴ ἀθρόα γίγνεσθαι Πε8. 1307 b34. — μετάβασις in aliam syllogismorum figuram Αα45. 51 a25. — αἱ τῆς τραγῳδίας μεταβάσεις πο5. 1449 a37. λύσιν λέγω τὴν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς μεταβάσεως μέχρι τέλȣς πο18. 1455 b28. cf 10. 1452 a16. Vhl Poet II 5, 18.

μεταβιβάζειν ὅτι ἂν μὴ καλῶς φαίνωνται λέγειν τα2. 101 a33. μεταβιβάζειν διαλεκτικῶς, ἐριστικῶς τθ 11. 161 a33. μεταβιβάζειν τὴν ἀπολογίαν ἐπὶ τὸν ἐκ τȣ̃ παραλειπομένȣ τόπον ρ37. 1443 b30. — μεταβιβαζόμενοι συνομολογήσȣσι ηεα6. 1216 b30.

μεταβλητικός. 1. i q δυνάμενος μεταβάλλειν transitive, αἴτιον τὸ ποιȣ̃ν τȣ̃ ποιȣμένȣ ϗ τὸ μεταβλητικὸν τȣ̃ μεταβάλλοντος Μδ2. 1013 a32. ἀρχὴ μεταβλητική Μδ12. 1020 a5. θ1. 1046 a15. 2. 1046 b4. — 2. i q δυνάμενος μεταβάλλειν intransitive, αἰτία ὡς ὕλη τὸ ὑποκείμενον, ὅτι μεταβλητικὸν εἰς τἀναντία Γα3. 319 a20. διὰ τὸ μεταβλητικὸν ταχὺ τὸ ἐχόμενον φαντάζεται τοῖς μελαγχολικοῖς μτ2. 464 a33. ὅσα κατὰ τόπον μεταβλητικὰ τῶν ζῴων Ζγα1. 715 a26. ζῷα μεταβλητικά, opp μόνιμα Ζια1. 487 b6. — 3. de permutatione mercium. μεταβλητικὴ χρῆσις τȣ̃ κτήματος, opp οἰκεία Πα9. 1257 a9. ἡ μεταβλητική Πα9. 1257 a15, 28. 10. 1258 b1. μόρια τῆς μεταβλητικῆς ἐμπορία τοκισμὸς μισθαρνία Πα11. 1258 b21 sqq.

μεταβολή. 1. notio τῆς μεταβολῆς. περὶ μεταβολῆς Φε1. πᾶσα μεταβολή ἐστιν ἔκ τινος εἴς τι Φε1. 225 a1. ζ4. 234 b11. θ2. 252 a10. μᾶλλον εἰς ὃ ἢ ἐξ ȣ̃ κινεῖται ὀνομάζεται ἡ μεταβολή Φε1. 224 b8. 5. 229 a25. μεταβολὴ ȣ̓δεμία ἄπειρος Φζ10. 241 a26, b12, μεταβολὴ πᾶσα πεπερασμένη Οα8. 277 a16. τρία ἐστὶν ἃ λέγεται κατὰ τὴν μεταβολήν, τό τε μεταβάλλον ϗ ἐν ᾧ ϗ εἰς ὃ μεταβάλλει, οἷον ὁ ἄνθρωπος ϗ ὁ χρόνος ϗ τὸ λευκόν Φζ 5. 236 b2. ἐν πάσαις ταῖς ἀντικειμέναις μεταβολαῖς ἔστι τι τὸ ὑποκείμενον ταῖς μεταβολαῖς Μη1. 1042 a33. ἀνάγκη ὑπεῖναί τι τὸ μεταβάλλον εἰς τὴν ἐναντίωσιν Μλ1. 1069 b3. κ12. 1068 b10. ἡ μεταβολὴ συνεχής Φζ 5. 235 b24. πᾶσα μεταβολὴ ἐν χρόνῳ Φδ14. 222 a32. ȣ̓κ ἔστιν ἀρχὴ μεταβολῆς ȣ̓δ' ἐν ᾧ πρώτῳ τȣ̃ χρόνȣ μετέβαλλεν Φζ5. 236 a14. ȣ̓κ ἔστι μεταβολὴ μεταβολῆς, πλὴν κατὰ συμβεβηκός Φε1. 225 b15-226 a22. Μκ12. 1068 a15-b10. πᾶσα μεταβολὴ ἐν τοῖς ἀντικειμένοις, ἐν ἀντιφάσει, κατ' ἀντίφασιν, ἐν ἐναντίοις, εἰς τἀναντία, ἐξ ἀντικειμένων εἰς ἀντικείμενα, εἰς τὸ ἀντικείμενον ἢ τὸ μεταξύ Φε3. 227 a7. ζ5. 235 b13, 16. 10. 241 a27. θ7. 261 a33. Γβ5. 332 a7. ψβ4. 416 a33. Μγ7. 1011 b34. κ11. 1068 a2. 12. 1069 a2. μεταβολὴ πᾶσα φύσει ἐκστατικόν Φδ13. 222 b16, 21. μηδεμίαν μεταβολὴν ποιεῖσθαι, syn ἀεὶ κατὰ ταὐτὰ ἔχειν Μκ6. 1063 a14. γίνεσθαι μεταβολὴν εἰς ἄλληλα Κ10. 13 a19. μεταβολὴ παθητικὴ ὑπ' ἄλλȣ Μθ1. 1046 a12. — 2. μεταβολῆς genera, cf κίνησις 2. κινήσεως ϗ μεταβολῆς ἐστὶν εἴδη τοσαῦτα ὅσα τȣ̃ ὄντος Φγ1. 201 a8. Μκ9. 1065 b14. ἀνάγκη τρεῖς εἶναι μεταβολάς, ἐξ ὑποκειμένȣ εἰς ὑποκείμενον, ἐξ ὑποκειμένȣ εἰς μὴ ὑποκείμενον, ἐκ μὴ ὑποκειμένȣ εἰς ὑποκείμενον Φε1. 225 a8. Μκ11. 1067 b14-19. αἱ μεταβολαὶ τέτταρες, ἢ κατὰ τὸ τί ἢ κατὰ τὸ ποιὸν ἢ ποσὸν ἢ πȣ̃ Μλ2. 1069 b9. η1. 1042 a33. Γα4. 319 b30-320 a2. μηδὲν διαφερέτω λέγειν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι κίνησιν ἢ μεταβολήν Φδ10. 218 b20. μεταβολή et κίνησις promiscue usurpata Φε1. 224 b25, 27. γ1. 201 a8. θ7. 261 a33. Μκ9. 1065 b14. Οδ3. 310 a25, inde explicatur, quod μεταβολαί perinde ac κινήσεις numerantur tres μκ3. 465 b30-32 (πȣ̃, ποσόν, πάθος). αἱ κατὰ τὰ πάθη μεταβολαί Οα3. 270 a29. ἡ πρὸς τὸν ἐναντίον τόπον μεταβολή Κ14. 15 b5. μεταβολή, dist κίνησις Φε1. 225 a34-b5. 5. 229 a31, b14. — πρώτην τῶν μεταβολῶν τὴν φορὰν ἀλλὰ μὴ τὴν γένεσιν εἶναι Γβ10. 336 a19. ȣ̓́τε ἄπειρος μεταβολὴ ȣ̓δεμία ȣ̓́τε συνεχὴς ἔξω τῆς κύκλῳ φορᾶς Φθ8. 265 a11. ἄπαυστον ἀναγκαῖον εἶναι τὴν μεταβολήν Γα3. 318 a25. ἀναγκαῖον εἶναί τι τὸ ἀκίνητον αὐτὸ πάσης τῆς ἐκτὸς μεταβολῆς Φθ6. 258 b14. — 3. usus varius. ἐν μεταβολῇ ὥρας μβ5. 361 b31. πι65. 898 b9. μεταβολὴ ὥρας ϗ ἡλικίας πα15. 861 a2. αἱ τῶν ὑδάτων μεταβολαί Ζιγ12. 519 a10. μεταβολὴ περὶ τὸ σῶμα Ζιδ10. 537 b19. μεταβολὴ (μεταβολαὶ) τῆς πολιτείας Πγ2. 1275 b35. δ5. 1292 b18. 11. 1296 a6. ε1. 1301 b6, 13, 18. 4. 1304 b18. 6. 1306 b6. 7. 1307 b3. πολιτειῶν στάσεις ϗ μεταβολαὶ ἐκ τίνων γίγνονται Πε2-4. ἐκ τίνων γίγνονται αἱ μεταβολαὶ περὶ τὰς πολιτείας Πε2. 1302 a17. καταλειφθῆναι ἐξ ἀρχαίας μεταβολῆς (ex pristino statu rei publicae, qui interim mutatus est) Πζ2. 1318 a1. ἡ τραγῳδία πολλὰς μεταβολὰς μεταβαλȣ̃σα πο4. 1449 a14. μεταβάλλειν πολλὰς μεταβολάς (canendo) πιθ15. 918 b23. — μεταβολὴ πάντων γλυκύ, γλυκύτατον κατὰ τὸν ποιητήν Ρα11. 1371 a28. ηεη1. 1225 a16. Ηη15. 1154 b28. — ποιεῖν μεταβολὴν ȣ̓δεμίαν μδ1. 379 a33. τὰ μηδεμίαν μεταβολὴν ποιȣ́μενα Μκ6. 1063 a14. — μεταβολὴ φυσική μδ1. 378 b29, ἀναίσθητος μγ4. 374 b35, θάττων ϗ βραδυτέρα Φδ10. 218 b14, ἀθρόα Φα3. 186 a16. μεταβολαὶ μικραὶ ϗ ἀκαριαῖαι μα14. 352 a26, ταραχώδεις μβ5. 361 b34.

Μεταγειτνιών. περὶ Μεταγειτνιῶνα Ζιε17. 549 a16.

μεταδιδόναι τινὶ τῆς πολιτείας, ἀρχῆς sim Πβ9. 1270 a35. ε6. 1306 a25. δ4. 1290 a35. 14. 1298 b33. μεταδιδόναι δεῖ ἥκιστα τῶν κακῶν Ηι11. 1171 b17. μεταδιδόναι τινὶ τὰ ἑαυτȣ̃ Ηε8. 1133 a10. τȣ́τȣ ἢ μηδὲν ἢ ὀλιγάκις μεταδοτέον οα5. 1344 a34. — αἱ ὑδραγωγίαι κατασκευάζονται ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς εἰς πολλȣ̀ς ὀχετȣ̀ς ϗ ἄλλȣς ἀεὶ εἰς τὸ πάντη μεταδιδόναι Ζμγ5. 668 a16. — ἄν τι βȣ́ληται μεταδιδόναι (tradere per libros scriptos) τοῖς ἄλλοις Ργ12. 1413 b7.

μεταδιώκειν. ποῖα θερμὰ ἐκ τῶν εἰρημένων δεῖ μεταδιώκειν μδ11. 389 a25.

μετάδοσις γίνεται τῷ πλήθει τοῦ πολιτεύματος Πζ7. 1321 a26. — μεταδόσει συμμένει ἡ πόλις Ηε8. 1133 a2. κατὰ τὰς δεήσεις ποιεῖσθαι τὰς μεταδόσεις Πα9. 1257 a24. ἀδικεῖν σφᾶς αὐτοὺς περὶ τὰς μεταδόσεις Πγ9. 1280 b20, 31.

μεταδοτικός, syn ἐλευθέριος Αβ27. 70 b27, 30.

μεταθεῖν. ἐὰν ἀποπλανηθῇ ὁ ἀφεσμός, ἀνιχνεύσας μεταθεῖν, ἕως ἂν εὕρωσι τὸν ἡγεμόνα Ζι40. 624 a28.

μετάθεσις. ὅσων ἡ φύσις ἡ αὐτὴ μένει τῇ μεταθέσει Μδ26. 1021 a4. — νόμος ἡμῖν ἰσοκλινὴς ὁ θεός, οὐδεμίαν ἐπιδεχόμενος διόρθωσιν ἢ μετάθεσιν κ6. 400 b29.

μεταίχμιον. ἐν τοῖς νηστεύσασι ζῴοις μεταίχμιον γίνεται τῶν τόπων ἀμφοτέρων (i e τῆς ἄνω καὶ τῆς κάτω κοιλίας) Ζμγ14. 676 a2.

μετακεῖσθαι. πρὸς τῇ ἄνω σιαγόνι οὐκ ἔχουσι τὴν γλῶτταν οἱ κροκόδειλοι, πρὸς δὲ τῇ κάτω, ὅτι ὥσπερ μετακειμένη ἡ ἄνω ἐστίν Ζμβ17. 660 b31.

μετακινεῖν τὸ αὐτὸ τροπῇ καὶ διαθιγῇ Γα2. 315 b35, cf b13. πρὸς τὸ σχῆμα τοῦ λίθου μετακινεῖται ὁ μολίβδινος κανών Ηε14. 1137 b31. δεῖ νοῆσαι μετακινουμένην τὴν γωνίαν καὶ τὴν φοράν πις13. 915 b33. — ῥᾷον ἔθος μετακινῆσαι φύσεως Ηη11. 1152 a30. μικρᾶς ἀρχῆς μετακινουμένης πολλὰ συμμεταβάλλειν εἴωθε τῶν μετὰ τὴν ἀρχήν Ζγα2. 716 b4.

μετακινήσεις καὶ μεταβολαὶ τοῦ κόσμου μεγάλαι πι13. 892 a27.

μετακοσμεῖσθαι. τὸ ἓν οὔτε μετακοσμούμενον θέσει οὔτε ἑτεροιούμενον εἴδει (Meliss) ξ1. 974 a20. καὶ μετακοσμεῖσθαι καὶ ἑτεροιοῦσθαι τὰ ὄντα οὐδὲν κωλύει ξ2. 976 b37.

μεταλαμβάνειν. 1. πότερον μεταλαμβάνει τὸ συνιστάμενον ἐν τῷ θήλει ἀπὸ τοῦ εἰσελθόντος τι ἢ οὐδέν Ζγβ3. 736 a28. μεταλαμβάνειν τῆς πολιτείας Πη4. 1326 b21, τῶν δικαίων Ηε11. 1136 a26. ὥσπερ βάρους μεταλαμβάνειν Ηι11. 1171 a30. μεταλαβεῖν τῆς ἀρετῆς Ηκ10. 1179 b19 (ηεη10. 1243 a25, locus corruptus). — 2. μεταλαμβάνειν ἀπὸ τοῦ θάττονος τὸ βραδύτερον καὶ ἀπὸ τοῦ βραδυτέρου τὸ θᾶττον Φζ2. 233 a5. μεταλαμβάνειν λόγους ἀντὶ ὀνομάτων τε2. 130 a39, b2. ζ4. 142 b3. 9. 147 b14. cf 12. 149 a33. μετ. ὀνόματα ἀντὶ ὀνομάτων Αα39. 49 b3. μετ. τοὔνομα τζ11. 149 a4. μετ. εἰς τὸ γνωριμώτερον ὄνομα τβ4. 111 a8. μετ. τὰ γνωριμώτερα τῶν εἰωθότων λέγεσθαι συγκεχυμένως ηεα6. 1216 b33. ἐὰν μεταληφθῇ τὸ ἐνδέχεσθαι ⟨μὴ Wz⟩ ὑπάρχειν Αα20. 39 a27 Wz. μεταλαμβάνειν τὰς προτάσεις, τοὺς λόγους, τοὺς ὅρους, μεταληφθείσης τῆς προτάσεως, μεταληφθέντων τῶν ὅρων Αα17. 37 b15. β4. 56 b8. α22. 40 a34. δ11. 94 b21. α34. 48 a9, 25. ὁ συλλογισμὸς γίγνεται πρὸς τὸ μεταλαμβανόμενον Αα23. 41 a39 (Alex Schol 172 a29-41: κείμενον ἄλλως μεταλαμβάνεται εἰς ἄλλοι, Wz). ἐν τοῖς μεταλαμβανομένοις ἔσται ἡ σκέψις Αα29. 45 b18.

μεταληπτικόν. τὸ μεταληπτικὸν καὶ τὴν χώραν ἓν καὶ ταὐτό (Plat Tim 25 A) Φδ2. 209 b12.

μετάληψις. 1. γίνεσθαι κατὰ τὴν μετάληψιν (τοῦ εἴδους) καὶ φθείρεσθαι κατὰ τὴν ἀποβολήν Γβ9. 335 b14. ἡ σελήνη ἀρχὴ διὰ τὴν πρὸς τὸν ἥλιον κοινωνίαν καὶ τὴν μετάληψιν τὴν τοῦ φωτός Ζγδ10. 777 b25. κατὰ μετάληψιν τοῦ νοητοῦ, τῶν δυνάμεων Μλ7. 1072 b20. ηεη12. 1245 a6. — 2. ἡ ἀντὶ τοῦ μείζονος ἐλάττονος μετάληψις Ρα10. 1369 b25. μετάληψιν ποιεῖσθαι (cf μεταλαμβάνειν 2) τβ5. 112 a21. ζ11. 149 a6, 14, 23. συλλογισμοὶ κατὰ μετάληψιν Αα29. 45 b17 Wz.

μεταλλαγὴ γίνεται τῶν ὀνομάτων τζ11. 148 b37, cf 149 a8 et μετάληψις. ποιεῖσθαι μεταλλαγὴν τοῦ γένους, τῆς διαφορᾶς τζ11. 149 a15.

μεταλλάττειν. 1. trans, μεταλλάξαι τὸν αὑτοῦ τόπον Οα9. 278 b29. (ἧπαρ καὶ σπλὴν) ὦπται μετηλλαχότα τὴν τάξιν ἔν τισι τῶν τετραπόδων Ζια17. 496 b19. — τῶν φυτῶν τινὰ μεταλλάττονται εἰς ἄλλο εἶδος φυτα7. 821 a27. — 2. intr, μεταλλάττει ὁ ἄρρην ἔλαφος καὶ οὐ πρὸς μιᾷ διατρίβει Ζιζ29. 578 b10.

μεταλλεύειν. ὅσα μεταλλεύεται μγ7. 378 a27. τὰ ἐκ τῆς γῆς μεταλλευόμενα, τὰ μεταλλευόμενα οἷον χρυσός Πα11. 1258 b32. μδ8. 384 b32. 10. 388 a13. αι5. 443 a17. ἐν τοῖς μεταλλευομένοις διατείνουσι τοῦ παθητικοῦ φλέβες συνεχεῖς Γα9. 326 b35. — μεταλλευτός. δύο τὰ εἴδη τῶν ἐν τῇ γῇ γινομένων, τὰ μὲν ὀρυκτὰ τὰ δὲ μεταλλευτά μγ7. 378 a21. τῶν μεταλλευτῶν τίς ὕλη μγ6. 378 a32.

μεταλλευτική Πα11. 1258 b31. οα2. 1343 a27. ἡ μεταλλευτικὴ πολλὰ περιείληφε γένη Πα11. 1258 b32.

μεταλλικαὶ καὶ ἐμπορικαὶ δίκαι f 378. 1541 a7.

μέταλλον. μέταλλα χρυσοῦ τὰ περὶ Φιλίππους, τὰ περὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος θ42. 833 a28. f 459. 1553 b25. τέλη καὶ μέταλλα καὶ μισθώσεις διοικοῦσιν οἱ πωληταί f 401. 1545 a4.

μεταμανθάνειν οὐκ ἔλαττον ἔργον τοῦ μανθάνειν ἐξ ἀρχῆς Πδ1. 1289 a4.

μεταμείβειν. μεταβαλλόντων βορέων καὶ νότων οἱ ἐν τῇ γῇ ἐχῖνοι τὰς ὀπὰς αὐτῶν μεταμείβουσιν Ζι6. 612 b6.

μεταμέλεια ἀκολουθεῖ τῇ ἀκρασίᾳ αρ6. 1251 a29. μεταμελείας οἱ φαῦλοι γέμουσιν Ηι4. 1166 b24. ὁ ἐν μεταμελείᾳ i q ὁ μεταμελόμενος Ηγ2. 1110 b22, 23. τὸ ἐν μεταμελείᾳ Ηγ2. 1110 b19.

μεταμέλεσθαι. ὁ μεταμελόμενος Ηγ2. 1110 b23. Ρβ3. 1380 a13.

μεταμελητικός, opp ἀμεταμέλητος, ἐμμένων τῇ προαιρέσει Ηη8. 1150 a21. 9. 1150 b29, 30. μεταμελητικός (ci Cas, μεταληπτικός codd) ηεη6. 1240 b23.

μετανάστασις. λανθάνουσι τῶν τοιούτων ἐθνῶν καὶ αἱ μεταναστάσεις μα14. 351 b16.

μετανάστης (Hom I 648. Π 59) Πγ5. 1278 a37. Ρβ2. 1378 b33.

μετανίστασθαι. πονοῦσιν αἱ ἀγελαῖαι βόες ὑπὸ τῆς πάχνης μετανιστάμεναι Ζιθ7. 595 b16. ἐὰν τύχωσιν ὀλίγαι μέλιτται πολλαῖς ἐγγὺς καθεζόμεναι, μετανίστανται αἱ ὀλίγαι πρὸς τὰς πολλάς Ζι40. 625 b14.

μεταξύ, c participio praes μεταξὺ γιγνομένων τῶν καταμηνίων συλλαμβάνουσι Ζγα19. 727 b19. — μεταξύ adiectivi instar usurpatum, περὶ μάρτυρος ἢ φίλου ἢ ἐχθροῦ ἢ μεταξύ Ρα15. 1376 a30. cf Γα4. 319 b12. — de notione et usu v μεταξύ cf μέσος et Wz ad 12 a2. 1. locali sensu. στιγμῶν ἀεὶ τὸ μεταξὺ γραμμή Φζ1. 231 b9. τὸ πέρας τιμιώτερον τῶν μεταξύ Οβ13. 293 a32. τὸ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τῶν ἐσχάτων ἄστρων sim μα3. 339 b13, 31, 341 a11. 6. 343 a8. γ2. 372 a9. 4. 375 a11. ὁ μεταξὺ τόπος μα3. 340 a18. τὸ μεταξύ μβ8. 369 a4. huc referendum est τὸ μεταξύ, vel τὸ μεταξὺ τῆς αἰσθήσεως αι3. 440 a18, vel τὸ μεταξὺ τοῦ αἰσθητηρίου αι6. 447 a9, id quod interpositum inter τὸ αἰσθητήριον et τὸ αἰσθητόν utrumque coniungit ψβ7-9. 11. 423 a1-b26. γ1. 424 b29. — 2. temporali sensu. τὸ μεταξὺ τῶν νῦν χρόνος Φζ1. 231 b9. cf μγ4. 374 a13. Πβ10. 1272 b5. his comparari potest ἀσαφῆ ἂν μὴ προθεὶς εἴπῃς, μέλλων πολλὰ μεταξὺ ἐμβάλλειν Ργ5. 1407 b22. — 3. medium in serie causarum vel notionum. τὰ μεταξύ (sc ὕλης τῆς πρώτης καὶ τῆς ἐσχάτης) μδ12.

390 ^{a}6. τὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν διαφορῶν ἔσται γένη Μβ3. 998 ^{b}28. de interpositis terminis mediis Αγ19. 81 ^{b}31, 35. 20. 82 ^{a}21. — 4. μεταξύ i q inter qualitates contrarias quasi medium tenet locum. τῆς ἀντιφάσεως οὐδὲν μεταξύ Μγ7. 1011 ^{b}23, 30, 34. ι5. 1055 ^{b}1 (cf 1056 ^{a}36). Αγ2. 72 ^{a}12 (cf ἅπαντα ἢ ὑγρὰ ἢ πεπηγότα ϗ οὐκ ἔστι μεταξύ μδ10. 389 ^{a}4). τὰ μεταξὺ ἐν ταὐτῷ γένει τοῖς ἐναντίοις ϗ μεταξὺ ἐναντίων ϗ σύγκειται ἐκ τῶν ἐναντίων Μι7 Bz. κ12. 1069 ^{a}5. Φε3. 227 ^{a}10. α5. 188 ^{b}23. Γα10. 328 ^{a}31. τδ3. 123 ^{b}13 (syn ἀνὰ μέσον ^{b}20). οὐδὲν κωλύει τῶν ἐναντίων εἶναι μεταξὺ ϗ ἓν ϗ πολλά Οδ5. 312 ^{b}1, 2. παθητικὰ ϗ ποιητικὰ ἀλλήλων ἐστὶ τά τ' ἐναντία ϗ τὰ μεταξύ Γα7. 324 ^{a}8. ἡ μεταβολὴ ἐκ τῶν ἀντικειμένων ἢ τῶν μεταξύ Μλ1. 1069 ^{b}4. κ11. 1067 ^{b}13. Φε1. 224 ^{b}29, 30, 32. 5. 229 ^{b}16. μεταξὺ ταῦτα λέγομεν εἰς ὅσα μεταβάλλειν ἀνάγκη πρότερον τὸ μεταβάλλον Μι7. 1057 ^{a}21. κ12. 1068 ^{b}27. Φε3. 226 ^{b}23. πῦρ ϗ γῆ ϗ τὰ μεταξὺ τούτων Οα8. 276 ^{b}1. cf δ4. 312 ^{a}9. (τὸ μεταξὺ ἀέρος ϗ ὕδατος vel ἀέρος ϗ πυρός philosophi quidam pro principio posuerunt, cf Ἀναξίμανδρος p 50 ^{a}33.) τὰς ἄλλας τὰς μεταξὺ τούτων (sc τῶν ἐσχάτων δημοκρατίας) Πδ12. 1296 ^{b}31. ὁ μεταξὺ τούτων (sc ἀρετῆς ϗ μοχθηρίας) πο13. 1453 ^{a}7. cf Μδ22. 1023 ^{a}7. Ρβ14. 1390 ^{a}29. 8. 1385 ^{b}32. μεταξύ i q μέσον, μεσότης sensu morali ημα33. 1193 ^{a}28. — Plato παρὰ τὰ αἰσθητὰ ϗ τὰ εἴδη τὰ μαθηματικὰ τῶν πραγμάτων εἶναί φησι μεταξύ ΜΑ6. 987 ^{b}16 Bz. 9. 991 ^{b}29, 992 ^{b}16. β2. 997 ^{b}2, 13, 998 ^{a}7. 6. 1002 ^{b}13. κ1. 1059 ^{b}6. μ2. 1077 ^{a}1. ν3. 1090 ^{b}35. — 5. grammatice τὸ μεταξύ genus neutrum nominum significat τι4. 166 ^{b}12. 14. 173 ^{b}28 (cf 32. 182 ^{a}15). πο21. 1458 ^{a}17. Vhl Poet III 258, cf σκεῦος.

μεταπείθειν. μεταπεῖσαι Ηκ10. 1179 ^{b}28. οἱ ἰδιογνώμονες χαίρουσι νικῶντες, ἐὰν μὴ μεταπείθωνται Ηη10. 1151 ^{b}14. εὐιατότερος διὰ τὸ μεταπεισθῆναι ἄν Ηη3. 1146 ^{a}33, ^{b}1. μὴ ἐπιλαθόμενος μηδὲ μεταπεισθείς ψγ3. 428 ^{b}6.

μεταπίπτειν. ἑκατέραν μεταπίπτειν εἰς τὴν τῆς ἐχομένης χώρας ἀναθυμίασιν μβ4. 360 ^{b}18. λάθοι ἂν πολλάκις (ἡ τῆς καρδίας θέσις) διὰ τὸ μεταπίπτειν διαιρουμένων Ζια17. 496 ^{a}11. — μεταπίπτειν ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν πο13. 1453 ^{a}2, syn μεταβάλλειν ^{a}9, 13. πολλὰ συμμεταβάλλει μεταβαλλόντων ἢ θῆλυ ϗ ἄρρεν, ὡς ἀρχῆς μεταπιπτούσης Ζγα2. 716 ^{b}12. ταχέως μεταπίπτειν, opp μόνιμον εἶναι Ηθ8. 1158 ^{b}10. τῆς ἡλικίας μεταπιπτούσης ϗ τὰ ἡδέα ἕτερα γίνεται sim Ηθ3. 1156 ^{a}33, 35, ^{b}4. ὅτε λάθοι μεταπεσὸν τὸ πρᾶγμα ψγ3. 428 ^{b}8. ἐπιστήμην ἔχοντα ἀποβάλλειν ἢ μεταπίπτειν ημβ6. 1201 ^{b}3, 23. μεταπέσοι ἄν, syn γίνεσθαι ξ6. 979 ^{b}28.

Μεταπόντιον ηεγ1. 1229 ^{a}3. Γαργαρία ἐγγὺς Μεταποντίου θ108. 840 ^{a}28. — Ἵππασος ὁ Μεταποντῖνος ΜΑ3. 984 ^{a}7.

μεταπρέπει (Hes θ 120) ΜΑ4. 984 ^{b}29. ξ1. 975 ^{a}13.

μετάπτωσις τῶν πραγμάτων ημβ8. 1207 ^{b}12.

μεταρρεῖν. μένει τὰ βουλήματα ϗ οὐ μεταρρεῖ ὥσπερ εὔριπος Ηι6. 1167 ^{b}7.

μετάρροια. οἷον μεταρροίας γινομένης τοῦ πνεύματος μβ8. 367 ^{a}28.

μεταρρυθμίζειν. εἰ μεταρρυθμισθήσεται, οὐκέτι ἔσται ὕδωρ, εἴπερ τῷ σχήματι διέφερεν Ογ8. 306 ^{b}13. οἱ δὲ τὴν λέξιν μετερρύθμιζον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ λευκός ἐστιν ἀλλὰ λελεύκωται Φα2. 185 ^{b}28 (cf παράγειν). — τοὺς τοιούτους τίς ἂν λόγος μεταρρυθμίσαι, syn μεταστῆσαι, μεταπεῖσαι Ηκ10. 1179 ^{b}16, 18, 28.

μετάρσιος. τὸ ἀέριον ζῷον ἐξαρθὲν ἐκ γῆς μετάρσιον οἰχήσεται πετόμενον κ6. 398 ^{b}34.

μετάστασις. 1. cf μεθίστασθαι 1. μικρᾶς γιγνομένης μεταστάσεως ἡμῖν ἕτερος γίγνεται ὁ ὁρίζων κύκλος Οβ14. 297 ^{b}33 (cf ὁ ὁρίζων ἕτερος ἀεὶ γίγνεται μεθισταμένων μβ7. 365 ^{a}31). ποιεῖται ἀεὶ τὰ ἀσθενέστερα πρῶτα τὴν μετάστασιν Ζιθ12. 597 ^{a}21. κατὰ τὴν τοῦ ἡλίου μετάστασιν μβ6. 364 ^{b}15. πνεῦμα ἀπομαραινόμενον διὰ τὴν μετάστασιν μβ8. 367 ^{b}12. ὁ νότος βραχυτάτας ποιεῖται τὰς μεταστάσεις sim πκϛ12. 941 ^{b}20, 22. 31. 943 ^{b}36. 55. 946 ^{b}26. ἐν παντὶ σώματι ἔχοντι μετάστασιν, ἐφ' ὃ πέφυκε μεθίστασθαι, ἀνάγκη, ἂν μὴ συμπιλῆται, μεθίστασθαι ἢ κάτω ἀεὶ ἢ ἄνω Φδ8. 216 ^{a}30. ἔστι θλάσις ἐπιπέδου κατὰ μέρος εἰς βάθος μετάστασις ὤσει ἢ πληγῇ μδ9. 386 ^{a}18. μεταστάσεις τῶν μορίων (ἐν τοῖς τερατώδεσι) παρατρεπομένων τῶν κινήσεών εἰσιν Ζγδ4. 773 ^{a}6. ναρκᾶν διὰ στέρησιν αἵματος ἢ μετάστασιν πϛ6. 886 ^{a}12. — 2. cf μεθίστασθαι 2. μικραὶ μεταστάσεις μεγάλων αἰτίαι γίνονται Ζγε7. 788 ^{a}11, cf μεταβάλλειν, συμμεταβάλλειν.

μεταστρέφειν, locali sensu, ὅταν αὐξηθῶσι, μεταστρέφοντας ἔξω διδάσκουσι (αἱ χελιδόνες) τοὺς νεοττοὺς προΐεσθαι (τὸν κόπρον) Ζι7. 613 ^{b}30. — τὸ δίκαιον οὐκ ἔστι μεταστρέψαι οὔτ' ἀπάτη οὔτ' ἀνάγκη Ρα15. 1376 ^{b}21. μεταστρέφειν ὄνομα Ργ11. 1412 ^{a}33. τὸ τοῦ Ξενοφάνους μεταστρέψαντα φατέον Ρα15. 1377 ^{a}23. — τὴν ἄγνοιαν μεταστρεπτέον εἰς τὸν ἐρωτῶντα τι27. 181 ^{a}18.

μετασχηματίζειν. τὸ ἀλλοιοῦν ϗ τὸ μετασχηματίζον Γβ9. 335 ^{b}26. τὰ μὲν ἄλλα πάντα γίνεσθαι ϗ ῥεῖν, ἓν δέ τι μόνον ὑπομένειν, ἐξ οὗ ταῦτα πάντα μετασχηματίζεσθαι πέφυκεν Ογ1. 298 ^{b}31. οὐ τὸ λεχθὲν φαίνονται ἀκηκοότες διὰ τὸ μετασχηματίζεσθαι φερόμενον τὸν ἀέρα αι6. 446 ^{b}8. ἐν ταῖς ὁμιλίαις μετασχηματίζεται ὁ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τόπος Ζγβ7. 747 ^{a}15.

μετασχημάτισις. γίγνεσθαι μετασχηματίσει, dist προσθέσει, ἀφαιρέσει, συνθέσει, ἀλλοιώσει Φα7. 190 ^{b}5. γίγνεσθαι μετασχηματίσει, καθάπερ ἐκ τοῦ αὐτοῦ κηροῦ γίγνοιτ' ἂν σφαῖρα ϗ κύβος Ογ7. 305 ^{b}29. ἡ τῶν γραμμάτων μετασχημάτισις αι6. 446 ^{b}6, cf μετασχηματίζειν p 461 ^{b}30.

μετατάττειν. εἴ τις μετατάξειε τοὺς τοιούτους ὁρισμούς, οἷον τὸν τοῦ ἀνθρώπου, λέγων ζῷον δίπουν ὑπόπουν Μζ12. 1038 ^{a}30. οὔτε γὰρ μετατεθὲν οὔτε μεταταχθέν (Prtl e cod H, μεταβαλόν Bk) Γα9. 327 ^{a}19.

μετατιθέναι. ὅταν μετατεθῇ τὰ ἄστρα εἰς τοὺς ἀλλήλων κύκλους Οβ7. 289 ^{b}19. φυτὰ ἐν τόποις κρείττοσι μετατίθενται φτα5. 820 ^{a}13. μετατεθέντων τῶν αὐτῶν ὅρων ἔσται ἀπόδειξις Αβ4. 57 ^{a}17. μετατιθεμένου τοῦ στερητικοῦ, μετατεθείσης τῆς στερητικῆς (i e si negatio ponitur in altera protasi) Αβ3. 55 ^{b}30, 56 ^{a}4. γ16. 80 ^{b}6 (cf ^{a}37). μετατιθέναι, i q ἀντιστρέφειν Αα45. 51 ^{a}24. μετατιθέναι τὸ συμπέρασμα (i e ex affirmativo facere negativum) Αβ8. 59 ^{b}1. μετατιθεμένης τῆς ἀντιφάσεως (?) τι33. 182 ^{b}39. — τῇ λέξει μετατιθέναι ϗ στρέφειν Ρα9. 1368 ^{a}3. — μεταθέσθαι τὸ νόμισμα Πα9. 1257 ^{b}11. μεταθέμενος τοὔνομα Ἀριστοξένην f 508. 1561 ^{b}4.

μεταφέρειν. τῷ στόματι πολλάκις μεταφέρειν τοὺς νεοττοὺς Ζγγ6. 757 ^{a}1. μεταφέρειν τὰ γινόμενα τέκνα ἐκ τῶν γεωργῶν εἰς τοὺς φύλακας (Plat) Πβ4. 1262 ^{b}25, 28. — μεταφέρειν (mutare) τὰ ὀνόματα τι17. 176 ^{b}21. διὰ τὸ μεταφερόμενον ἕκαστον μὴ ὁμοίως εἶναι δῆλον τι33. 182 ^{b}12. — μεταφέρειν τοὔνομα ἐπὶ τὸν λόγον (explicare vocabuli vim ex eius origine) τβ6. 112 ^{a}32 Wz, Steinthal Gesch

p 189. — καλοῦμεν, λέγομεν μεταφέροντες, ὀνομάζοντες μεταφέρομεν sim Μδ 3. 1014 b3. Ργ4. 1406 b23. Ηι5. 1167 a10. ηεγ7. 1234 a13. 2. 1230 b12. μεταφέροντες ἐπὶ τῶν κακῶν λέγομεν Μδ 16. 1021 b17. καὶ ἐπὶ τὰ φαῦλα μεταφέροντες λέγομεν Μδ 16. 1021 b26. cf 13. 1020 a25. Ηε14. 1137 b1. ἀπὸ τίνων δεῖ μεταφέρειν Ργ 11. 1412 a10. εὖ μετενήνεκται Ργ2. 1405 b6. εὖ οἱ ποιηταὶ μεταφέρουσι σκώπτοντες, τὰς πολιὰς καλοῦντες γήρως εὐρῶτα Ζγε4. 784 b20. Ἐμπεδοκλῆς οὐκ εὖ μετήνεγκε ποιήσας Ζγδ 8. 777 a9. οὐ κακῶς ἔοικε μετενηνέχθαι Ηγ15. 1119 b3. τρόποι ὀνομάτων τρεῖς, ἁπλοῦς ἢ σύνθετος ἢ μεταφέρων ρ 24. 1434 b34. τὸ εὖ μεταφέρειν τὸ τὸ ὅμοιον θεωρεῖν ἐστίν πο 22. 1459 a8. τζ2. 140 a10. δεῖ ἐκ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν ὁμοειδῶν μεταφέρειν τὰ ἀνώνυμα ὠνομασμένως Ργ 2. 1405 a36. — (μεταφέρειν ρ4. 1426 a23, μέγα φέρειν ci Finckh, Spgl.)

μεταφορά ἐστιν ὀνόματος ἀλλοτρίου ἐπιφορὰ ἢ ἀπὸ τοῦ γένους ἐπὶ εἶδος ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ γένος ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδους ἐπὶ εἶδος ἢ κατὰ τὸ ἀνάλογον πο21. 1457 b6. αἱ παροιμίαι μεταφοραὶ ἀπ' εἴδους ἐπ' εἶδός εἰσι Ργ11. 1413 a15. ὑπερβολαὶ μεταφοραί Ργ11. 1413 a19. τῶν μεταφορῶν τεττάρων οὐσῶν εὐδοκιμοῦσι μάλιστα αἱ κατ' ἀναλογίαν Ργ10. 1410 b36. ἡ κατ' ἀνάλογον μεταφορά Ργ11. 1412 b35. κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι, coni syn καθ' ὁμοιότητα Ηγ9. 1115 a15, 19. ε15. 1138 b5. Ζμγ2. 662 b25. οἱ μεταφέροντες κατά τινα ὁμοιότητα μεταφέρουσιν τζ 2. 140 a9. περὶ μεταφορᾶς Ργ2. 1405 a3-b21. ἡ μεταφορὰ τί διαφέρει εἰκόνος Ργ4, praecipue 1407 a10-14. ἡ μεταφορὰ πῶς ἀστεῖον Ργ 10. 1410 b13. εὐδοκιμεῖ ἐὰν ἔχῃ μεταφορὰν μήτ' ἀλλοτρίαν μήτ' ἐπιπόλαιον Ργ 10. 1410 b31. ἐν τίσι μεταφοραῖς τὸ ψυχρὸν γίγνεται· μεταφοραὶ ἀπρεπεῖς διὰ τὸ γελοῖον, διὰ τὸ σεμνόν Ργ3. 1406 b5, 6. κέχρηται Ὅμηρος πολλαχοῦ τῷ τὰ ἄψυχα ἔμψυχα λέγειν διὰ τῆς μεταφορᾶς Ργ11. 1411 b32. αἱ μεταφοραὶ ἁρμόττουσι μάλιστα τοῖς ἰαμβείοις πο22. 1459 a10 (dist αἱ γλῶτται, cf25. 1460 b12). Ργ 3. 1406 b3. αἱ μεταφοραὶ χρήσιμοι καὶ πρὸς τὴν τῶν ψιλῶν λόγων λέξιν Ργ2. 1404 b32. 3. 1405 a4, sed ἡ μεταφορὰ ποιητικόν μβ3. 357 a27. κενολογεῖν καὶ μεταφορὰς λέγειν ποιητικάς ΜΑ 9. 991 a22 Bz. μ 5. 1079 b26. κατὰ μεταφορὰν (μεταφοραῖς) οὐ δεῖ διαλέγεσθαι οὐδ' ὁρίζεσθαι Αδ 13. 97 b37. τζ 2. 139 b32. ἡ μεταφορὰ ποιήσει τὸν λόγον ἀνεξέλεγκτον τι17. 176 b24. κατὰ μεταφορὰν ἀκρασία, dist ἁπλῶς ἀκρασία Ηη7. 1149 a23, b32. κατὰ μεταφορὰν λέγεσθαι, μεταφορᾷ λέγεσθαι, opp κυρίως τδ 3. 123 a33, 36. ημα 27. 1192 b16. ηεγ 6. 1233 a32, cf ψγ3. 428 a2. Ηγ9. 1115 a15. ε15. 1138 b5. Γα7. 324 b15. Μδ 5. 1015 a11. 26. 1024 a8. 13. 1019 b33. 16. 1021 b29. ηεβ3. 1221 a30. εἰ μή τι κατὰ μεταφορὰν λέγεται ἔχειν κέρας καὶ λόγου χάριν Ζιβ1. 500 a3. λέγεσθαι κατὰ μεταφορὰν ἀπό τινος ψβ8. 420 a29. πέπονα λέγεται κατὰ μὲν τὴν αὐτὴν ἰδέαν, μεταφορᾷ δέ μδ 3. 380 a18, cf b18 et v l. ὕπνῳ δι' αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν προσάπτουσι τὴν μεταφορὰν ταύτην ὡς ἀναπαύσει ὄντι υ2. 455 b21.

μεταφορητός. τὸ ἀγγεῖον τόπος μεταφορητός, ὁ τόπος ἀγγεῖον ἀμετακίνητον Φδ 2. 209 b29. 4. 212 a15.

μεταφορικός. πολὺ μέγιστον (int πρὸς τὴν τῆς ποιητικῆς λέξεως ἀρετήν) τὸ μεταφορικὸν εἶναι πο22. 1459 a6. Ἐμπεδοκλῆς δεινὸς τὴν φράσιν γέγονε, μεταφορικὸς ὢν f 59. 1485 b9.

μετάφρενον. μεταφρένου διαφοραὶ τί σημαίνουσιν φ 6. 810 b25-34. μετάφρενον πλατύ, εὔπλευρον, εὔνωτον, μέγα, ἀσθενές, εὔσαρκον, ἄσαρκον, ἀρθρῶδες, ἄναρθρον, κυρτόν, κοῖλον, ὕπτιον φ6. 810 b25-34.

μεταφῦναι. ὅσσον ἀλλοῖοι μετέφυν (Emp 376) Μγ5. 1009 b20.

μεταφυτεύονται τὰ δένδρα φτα6. 820 b30.

μεταχειρίζεσθαι πράξεις καλάς, πράγματα, πραγματείαν τινά ρ39. 1446 a3, 29, 32, 13. οβ1345 b11, τὰ συμβόλαια ρ39. 1446 a23, τὰ σπουδαιότατα πιη6. 917 a10. οἱ τὴν θεατρικὴν μουσικὴν μεταχειριζόμενοι Πθ7. 1342 a18, cf b19. 6. 1341 b11. — τί πρῶτον ἢ δεύτερον μεταχειριστέον ρ39. 1445 b36.

μετάχοιρον. ἐν τῇ κυήσει ὃ ἂν βλαφθῇ τῶν (τῆς ὑὸς) τέκνων καὶ τῷ μεγέθει πηρωθῇ, καλεῖται μετάχοιρον Ζιζ18. 573 b5. 24. 577 b27. Ζγβ8. 749 a1. δ3. 770 b7. cf S I 302, 502 et script rei rust I 2, 432.

μεταχωρεῖν. αἱ λεπάδες ἀπολυόμεναι μεταχωροῦσιν Ζιθ2. 590 a33. ε16. 548 a27, 26. τὸ ᾠὸν μεταχωρεῖ κάτω πρὸς τὴν ζῳοτοκίαν Ζγγ3. 754 b29. εἰς τοὐναντίον μεταχωρεῖ, ἴσον μετακεχωρηκὸς ἔσται μχ5. 850 a26, 21.

μετεῖναι. πᾶσι μετεῖναι τῶν ἀρχῶν Πδ 4. 1292 a3.

μετεισδύνειν. καρκίνιον αὐξανόμενον μετεισδύνει εἰς μεῖζον ὄστρακον Ζιε15. 548 a16, 21.

μετέπειτα Ηκ4. 1175 a9. cf μετά p 458 b24.

μετέρχεσθαι. ὥσπερ ἀρτίως μετῆλθον ρ4. 1426 a21.

μετέχειν πασῶν τῶν τιμῶν Πβ8. 1268 a20, τῆς μεγίστης ἀρχῆς, τοῦ βουλεύεσθαι al Πβ 9. 1270 b18. 10. 1272 b32. δ 14. 1298 b30. 4. 1291 a27. μετέχειν τῆς πόλεως, τῆς πολιτείας Πη9. 1329 a20. β8. 1288 a24, 27 (syn κοινωνεῖν τῆς πολιτείας a18). δ 3. 1290 a4. (aliter πολιτεία ἧς τὰς πλείστας πόλεις ἐνδέχεται μετασχεῖν Πδ 11. 1295 a31.) μετέχειν τῆς πολιτείας, dist κοινωνεῖν τῆς πολιτείας Πδ 6. 1293 a3, 4. μετέχειν, i q μετέχειν τῆς πολιτείας Πε6. 1306 b10. μετέχειν ζωῆς, syn ἔμψυχον Πα5. 1254 a32. μετέχειν τῶν ἔργων (i e non solum cognovisse), syn κοινωνεῖν τῶν ἔργων Πθ6. 1340 b36, 23, 24, 32. μετέχειν τάξεως, πάθους μβ3. 358 a26. 7. 365 a35. περὶ ἐνίων ἔργων καὶ τεχνῶν μετέχειν Πγ11. 1282 a11. — logice, ὅρος τοῦ μετέχειν τὸ ἐπιδέχεσθαι τὸν τοῦ μετεχομένου ὅρον τδ 1. 121 a11, cf ζ6. 143 b14, 21. τὰ εἴδη μετέχει τῶν γενῶν, τὰ γένη οὐ μετέχει τῶν εἰδῶν, οὐ μετέχει τῶν διαφορῶν, διαφορὰ οὐδεμία τοῦ γένους μετέχει τδ 1. 121 a12. 2. 122 a9. Μζ12. 1037 b19 Bz. κ1. 1059 b33. μετέχεσθαι τδ 1. 121 a12. 5. 126 a18, 21 Wz. ε5. 134 b1. — inde μετέχειν usurpatur de ea communione, quae inter ideas Platonicas et res intercedit, αἱ ἰδέαι οὐ κατὰ συμβεβηκὸς μετέχονται ΜΑ9. 990 b31 Bz. μ4. 1079 a27. τὰ εἴδη, opp τὰ μετέχοντα ΜΑ9. 991 a3. πλ9. 956 b8. ἀναιρουμένου τοῦ μετεχομένου ἀναιρεῖται τὰ μετέχοντα ηεα8. 1217 b11. τὸ μετέχειν οὐθέν ἐστιν ΜΑ9. 992 a28. — μεθεκτός. εἰ ἔστι μεθεκτὰ τὰ εἴδη ΜΑ 9. 990 b28. μ4. 1079 a25. πᾶσα ἰδέα μεθεκτή Μζ15. 1040 a27.

μετεωρίζειν. δελφῖνες δελφινίσκον μικρὸν ὑπονέοντες καὶ μετεωρίζοντες τῷ νώτῳ Ζι48. 631 a18. ἐν τίλωνι ἕλμις ἐγγινομένη μετεωρίζει καὶ ἀσθενῆ ποιεῖ Ζιθ20. 602 b27. δυνήσονται τοὺς πόδας μετεωρίζειν Ζπ12. 711 b19. εἴ τις πᾶσαν τὴν γῆν ἀφείη μετεωρίσας Οβ13. 294 a16. τοὺς ἱδρῶτας ἐμποιοῦσι καὶ τὸ πνεῦμα μετεωρίζοντες ἰσχναίνουσιν πε40. 885 a33. — pass τίνες τῶν ὀρνίθων μετεωρίζονται πετόμενοι Ζιβ12. 504 a9. Ζμδ14. 697 a16. μικρὸν μόριον τῆς γῆς, ἂν μετεωρισθὲν ἀφεθῇ Οβ13. 294 a14. ἡ θερμότης μετεωρίζεται πορρώτερον εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς γῆς ἀέρα μα 9. 346 b28. μετεωρισθέντος τοῦ ὑγροῦ μβ3. 357 b20. cf α10. 347 a13. ἡ θάλασσα, τὰ κύματα μετεωρίζεται θ130. 843 a23,

20. χ2. 792a21. τὸ πυκνὸν θερμαινόμενον ϗ πνευματούμενον μετεωρίζεται πκα9. 927b37, 35. cf κ34. 926b27.
μετεωρισμὸς τῶν ποδῶν, τοῦ ὅλου σώματος Ζπ12. 711b23. 15. 713a23, τῶν κυμάτων θ130. 843a9.
μετεωρόθηρος ὁ ἱέραξ Ζι36. 620a30.
μετεωρολογία, def μα1. 338a26.
μετεωρολόγος. πολλοὶ τῶν ἀρχαίων μετεωρολόγων μβ1. 354a29.
μετέωρος. τίνες τῶν ὀρνίθων μετέωροι πέτονται· οὐ δύνανται ἀεὶ μένειν μετέωροι Ζιδ9. 535b28. Ζπ18. 714a21. γλάνις μετέωρος νεῖ Ζιθ20. 602b22. ὁ θέων ὅταν ᾖ μετέωρος πε29. 883b38. ὁ χαμαιλέων μετεωρότερός ἐστι τῇ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποστάσει τῶν σαύρων Ζιβ11. 503a21. κῦμα μετέωρον, δῖναι μετέωροι, θάλαττα μετέωρος θ130. 843a7, 30. πκγ4. 931b37. τὸ ὕδωρ οὐ πέφυκε μένειν μετέωρον Οβ13. 294a34. cf μα12. 348b20. — νέμεσθαι μετεωρότερα, opp ἑλώδη Ζιθ10. 596b4. ἀνέρπειν πρὸς τὸ μετεωρότερον Ζμδ10. 688a11. ἀνθρῆναι ἐπὶ μετεώρου τινὸς κηρία ποιοῦσιν Ζιε23. 554b24. γῆ μετέωρος Ζι11. 615a11 Aub. — φιλολοίδοροι οἷς τὸ ἄνω χεῖλος μετέωρον φ3. 808a32. — ἀστέρες μετέωροι φαίνονται ὑπὲρ τοῦ ὁρίζοντος μα6. 343a31. ἐν τῷ μετεώρῳ, opp ἐν αὐτῇ τῇ γῇ μγ6. 378a18. ϗ ἀπὸ τῶν μετεώρων ἔννοιαν θεῶν ἔλεγε γεγονέναι Ἀριστοτέλης f12. 1476a6. ἐκτεθείκαμεν ἐν τῷ ἡμετέρῳ βιβλίῳ τῷ περὶ τῶν μετεώρων φτβ2. 822b33.
μετιέναι interdum usurpatur addito eo obiecto, de quo agitur, μετιέναι τὰς ἀρχάς Ηα7. 1089b4, τὴν τέχνην αι1. 436a21, τὴν φιλόσοφον θεωρίαν f50. 1483b33, τὸ εἰκός, τὰ ὑπάρχοντα ρ8. 1428b33. 35. 1440a14, μετιέναι περί τινος τδ6. 128b10. ρ18. 1432b3. 33. 1439a28, μετιέναι περί τι Μη4. 1044b4, saepe absolute usurpatur 'quaestionem, disputationem instituere' Αδ5. 91b24. 13. 96b26. τζ1. 139b7. Μζ17. 1041a10. sed plerumque aliquod vocabulum additum est, quo modus ac ratio investigandi definiatur, φιλοσοφωτέρως μετιέναι τὴν τέχνην αι1. 436a21, μετιέναι τὰς ἀρχὰς ᾗ πεφύκασιν Ηα7. 1098b4, ὀρθῶς μετιέναι Μη4. 1044b4, ἐντεῦθεν μετιτέον Μζ17. 1041a10, ἐκ τῶν νομίμων μετιόντες ρ37. 1444a6, πῶς μετιτέον τζ1. 139b7, τίνα τρόπον μετιοῦσι Ζμα4. 644b18, saepissime (cf locos infra e ρ allatos) οὕτω, τόνδε τὸν τρόπον (syn διὰ ταύτης τῆς μεθόδου ρ8. 1429a20), ὁμοιοτρόπως μετιέναι. praecipue usitatum hoc verbum est et cum obiecto et absolute auctori Rhet ad Alex ρ2. 1422b24, 27, 37, 1423a9, 11. 3. 1423b10, 23. 4. 1426a18, 20, b11. 6. 1427b29. 8. 1428b33, 1429a20. 11. 1430a25. 12. 1430b29. 18. 1432b3. 33. 1439a9, 28. 35. 1440a14. 37. 1443a38, 1444a6.
μετοικίζειν. μετοικίσαι οβ1352a33.
μέτοικος, coni ξένος, δοῦλος, opp πολίτης Πγ1. 1275a7. 2. 1275b37. 5. 1277b39. τοὺς μετοίκους δεῖ νέμειν προστάτην Πγ1. 1275a12. f401. 1545a13. δίκαι μετοίκων πρὸς τὸν πολέμαρχον λαγχάνονται f387. 1542b9. 388 1542b18, 19, 26, 27. ὥσπερ μέτοικός ἐστιν ὁ τῶν τιμῶν μὴ μετέχων Πγ5. 1278a38. cf ηεγ5. 1233a29.
μετόπισθεν (Hom A 82) Ρβ2. 1379a5.
μετοπωρινός. ἰσημερία μετοπωρινή μβ6. 364b2. γ5. 377a12. ὕδατα μετοπωρινά, νότια μβ3. 358a29. τὸ μετοπωρινὸν μέλι ἄμεινον Ζιε22. 553b27.
μετόπωρον, dist χειμών, θέρος, ἔαρ Ζγε3. 784a19. syn φθινόπωρον πα27. 862b12, 11. τὸ μετόπωρον ὑγρὸν ϗ νότιον πα10. 860a36. ἐν τῷ μετοπώρῳ, dist ἐν τῷ ἔαρι Ζιε12. 544a18. μετοπώρου (i e ἐν τῷ μετοπώρῳ), dist ἔαρος, χειμῶνος Ζιε8. 542a25. μβ6. 365a2. α12. 348a1.
μετοχή. κατ' ἄλλην τῶν ἀγαθῶν μετοχὴν ηεα8. 1217a29. — κατὰ μετοχὴν λέγεσθαι Μζ4. 1030a13.
μέτοχος δίκης τινός κ7. 401b29.
μετρεῖν. μετρεῖ τὸ μέρος ϗ συγκεῖσθαι δεῖ τὸ ὅλον ἐκ τῶν μερῶν Φδ10. 218a6. ἅπαντα μετρεῖται τῷ πρώτῳ Φθ9. 265b10. ἡ ἀξία νομίσματι μετρεῖται Ηδ1. 1119b27. μετρεῖν τὸ βάρος Οα6. 273b12. ὅταν μετρηθῇ τὸ πάθος Ηε7. 1132a13. τῇ αὐτῶν ἀκακίᾳ τοὺς πέλας μετροῦσι Ρβ12. 1389b9. αὑτῷ μετρεῖ τοὺς ἄλλους ηεη2. 1237b29. ἑνὶ μετρητέον ϗ ἐνταῦθ', ἀλλ' οὐχ ὅρῳ ἀλλὰ λόγῳ ηεη10. 1243b29. — τὸ ἐπιστητὸν τὸ μετρούμενον Μι6. 1057a10. — ζῴων βίους ἐμέτρησεν ὁ θεός κ5. 397a18. — μετρητός. τὸ μετρητὸν πῶς πρός τι Μδ15. 1021a29. πλῆθος ἀριθμητόν, μέγεθος μετρητόν Μδ13. 1020a9. τὸ μέτρον ϗ τὸ μετρητόν Μι6. 1056b22 (? Bz). θαυμαστὸν εἰ γένοιτο ἡ διάμετρος μετρητή ΜΑ2. 983a20.
μέτρησις. χαρακτῆρα ἐπέβαλον, ἵνα ἀπολύσῃ τῆς μετρήσεως αὐτούς Πα9. 1257a40.
μετρητὴς τῶν ὑγρῶν οβ1350b10. μετρητὴς Μακεδονικός Ζιθ9. 596a7.
μετριάζειν. intr, Πδ14. 1298a40. μετριάζουσιν οἱ δυνάμενοι Ρβ17. 1391a27. πόλεμος τῷ μεγέθει μετριάζων πο23. 1459a34. μετριάζειν τῇ ἀπολαύσει Πε11. 1314b33. μετριάζειν περὶ τὴν κτῆσιν, opp ἐλλείπειν, ὑπερβολή Πη1. 1323b4. μετριάζουσαι αἱ ἀποκρίσεις τῶν περιττωμάτων Ζγβ4. 738a27. οἱ μετριάζοντες, opp οἱ μέγα τὸ αἰδοῖον ἔχοντες Ζγα7. 718a24. — trans μετριάσαντος (τὴν βασιλείαν) Πε11. 1313a26.
μετρικοὶ ῥυθμοί Ργ8. 1409a7. — ἐν τοῖς μετρικοῖς προσήκει θεωρεῖν, θεωρῆσαι τῆς μετρικῆς ἐστίν πο20. 1456b34, 38. δεῖ πυνθάνεσθαι παρὰ τῶν μετρικῶν Ζμβ16. 660a8.
μέτριος. ὁμολογεῖται τὸ μέτριον ἄριστον ϗ τὸ μέσον Πδ11. 1295b4. Ηα4. 1096a25. τὸ μέτριον ἀνὰ μέσον τῆς ἐνδείας ϗ τῆς ὑπερβολῆς τδ3. 123b29. τὸ ἴσον ϗ τὸ μέτριον ἀντίκειται τῷ ὑπερέχοντι ϗ τῷ ὑπερεχομένῳ Φθ7. 261b19. ἐπανισοῦν τὴν ὑπερβολὴν εἰς τὸ μέτριον αν14. 478a3. ὅσα δ' ὑπερβάλλουσιν ἢ ἐλλείπουσι, τούτων τὸ μέτριον ϗ τὸ ἁρμόττον Ρβ14. 1390b9. cf γ2. 1405b33. 3. 1406a16. ἅπαντα δεῖται τῆς ἐναντίας ῥοπῆς, ἵνα τυγχάνῃ τοῦ μετρίου ϗ τοῦ μέσου Ζμβ7. 652b17. μέτριοι τὸ πλῆθος Πβ6. 1266a27. χώρα μετρίοις χρωμένη ὕδασιν ἢ ϗ μᾶλλον αὐχμῶσα μβ4. 360b10. οὐσία μετρία, τιμήματα μετριώτερα Πβ7. 1266b28. δ6. 1292b26. 14. 1298a36. ὀνόματα μέτρια, opp μακρότατα, βραχύτατα, syn μέσα ρ23. 1434b21. — τὸν ἀφιλότιμον ὡς μέτριον ϗ σώφρονα ἐπαινοῦμεν Ηδ10. 1125b13. μέτριος, syn ἐπιεικής Ηε12. 1136b20 Fritzsche. τὰ μεγάλα τῶν ἠθῶν, opp τὰ ἀκριβῆ ϗ τὰ μέτρια ρ23. 1434b30. — ἡ τυραννὶς χειρίστη, μετριωτάτη (maxime tolerabilis) ἡ δημοκρατία Πδ2. 1289b4. — μετρίως, syn ὡς δεῖ Ηγ14. 1119a17. μετρίως λέγειν, def λέγειν ὅσα δηλώσει τὸ πρᾶγμα Ργ16. 1416b35. πλοῖα ἐν τῇ θαλάττῃ μετρίως ἔχειν ϗ πλευστικῶς μβ3. 359a9. — μετρίως χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις Πε12. 1315b15. μετρίως φέρειν ἐγκλήματα ϗ ὀλιγωρίας αρ4. 1250a40. ἀποδεχόμεθα τὴν αἰτίαν ὡς εἰρημένην μετρίως μα8. 346b2. μετριώτερον (v l μαλακώτερον) εἰρήκασι ΜΑ5. 987a10 Bz. ζῷα μετριωτέρως ἐνοχλούμενα ὑπὸ τῆς ὠδῖνος Ζιη9. 587a1.
μετριότης τοῦ μορίου, opp ὑπερβολή Πε9. 1309b27. μῆκος λόγου ϗ μετριότης μήκους ϗ βραχυλογία ρ7. 1428a9. με-

τριότης τȣ̃ τιμήματος Πδ14. 1298 a37. — τὰς μετριότητας τȣ̃ βίȣ διώκειν, μὴ τὰς ὑπερβολάς Πε11. 1315 b2.

μέτρον. μέτρα οἰνηρά, σιτηρά Ηε10. 1135 a2. οβ1350 b9. εἶχον ἐπιμέλειαν οἱ μετρονόμοι, ὅπως δίκαια εἴη τὰ μέτρα τῶν πωλȣ́ντων f 412. 1546 b28, 33. Φειδώνια μέτρα f 440. 1550 a44. — μέτρον vel omnino mensuram ac modum significat, vel rectum iustumque modum, τὸ ἁρμόττον μέτρον, quem non excedi oportet. μέτρον ἐστὶν ᾧ τὸ ποσὸν γιγνώσκεται Μι1. 1052 b20. ἀεὶ συγγενὲς τὸ μέτρον Μι1. 1053 a25. ἀδιαίρετον τὸ μέτρον, μέτρον τὸ ἕν, τὸ ἐλάχιστον Μν1. 1088 a2. ι1. 1052 b18. Οβ4. 287 a25. ἀκριβὲς μέτρον Μι1. 1052 b36. τῶν κινήσεων μέτρον ἡ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃ φορά Οβ4. 287 a23. Φθ9. 265 b11. τὸ νόμισμα ὥσπερ μέτρον σύμμετρα ποιῆσαν Ηε8. 1133 b16. κανὼν ϗ μέτρον ὁ σπȣδαῖος, ἡ ἀρετή Ηγ6. 1113 a33. κ5. 1176 a17. τὸ μέτρον κοινὸν ἁπάντων ἐστὶ τῶν μερῶν (τῆς λέξεως) πο22. 1458 b12, Vahlen Poet III 322. μέτρον ἡ ἐπιστήμη Μι6. 1057 a9. ἄνθρωπος πάντων μέτρον (Protag) Μι1. 1053 a36. κ6. 1062 b14, 19, 1063 a4. — ἔστι ϗ πόλεσι μεγέθȣς μέτρον Πη4. 1326 a36. — τὰ μέτρα μόρια τῶν ῥυθμῶν πο4. 1448 b21. ἐν τοῖς μέτροις οἱ πόδες τίνα ἔχȣσι λόγον πιθ39. 921 a14. οἱ ἄνθρωποι συνάπτȣσι τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν πο1. 1447 b13. μέτρα τῶν ποιητῶν, μέτρα, syn ποίησις Ργ4. 1406 b36. 2. 1405 a8, 4. εἰς μέτρα τεθῆναι πο9. 1451 b2. μέτρα, ἐν μέτροις, μετὰ μέτρȣ, opp ἄνευ μέτρων, λόγος, ψιλοὶ λόγοι, χύδην πο1. 1447 a29. 9. 1451 b2. Ρα5. 1361 a35. γ2. 1404 b12, 1405 a8, 4, 6. 9. 1409 b6. μέτρον ἡρωικόν, τετράμετρον, ἰαμβεῖον πο24. 1459 b31. 4. 1449 a21. τὰ ἄστρα κινεῖται ἐν ἀκριβεστάτοις μέτροις κ5. 397 a10. μέτρα, dist μέλος, μελοποιία πο1. 1447 b25. 6. 1449 b30, 35. πιθ31. 920 a13.

μετρονόμοι, ἀρχή τις Ἀθήνησιν f 412. 1546 b25.

μέτωπον. προσώπȣ τὸ ὑπὸ τὸ βρέγμα μεταξὺ τῶν ὀμμάτων μέτωπον ὀνομάζεται, ὑπὸ τῷ μετώπῳ ὄφρυες διφυεῖς Ζια8. 491 b12, 14. μέτωπον φαλαίνης, astaci, πώλων, ἐλεφάντων, λέοντος, ὑός, βοός, κυνός, ταύρȣ Ζια5. 489 b5. δ2. 526 b3. ζ22. 577 a8. ι1. 610 a23. f 331. 1533 b35. φ5. 809 b20-23. 6. 811 b34, 35, 29, 30, 32, 37, 35. ἱδρȣ̃σι πρῶτον ϗ μάλιστα τὸ μέτωπον πβ17. 868 a2. λϛ2. 965 b11. οἷς μέγα τὸ μέτωπον βραδύτεροι, πλατὺ ἐκστατικοί, μικρὸν εὐκίνητοι, περιφερὲς θυμικοί (?) Ζια8. 491 b12-14 Aub. cf Rose libr ord 222. μετώπȣ διαφοραὶ τίνος ἤθȣς σημεῖα (μέτωπον μέγα, εὐμέγεθες, μακρότερον, ȣ̓ μέγα, τετράγωνον, προμηκέστερον, περιφερές, περιφερέστερον, ἐπιπεδώτερον, εὐθύ, ὀξύ, λεῖον, ῥυτιδῶδες, σαρκῶδες, ὑποκοιλότερον, ἰσχνόν, σαρκῶδες, ἀτενές, γαληνές, συννεφές, σκυθρωπόν) φ3. 807 b3, 22, 808 a2. 6. 811 b31, 28, 29, 33, 36, 812 a2. cf Rose Ar Ps 705, 706. — φ6. 811 a34, 36. cf Rose Anecd gr 80.

μέχρι (μέχρις Ηη7. 1149 b12). Eucken II 16-18. μέχρι c genet veluti μέχρι τῶν στοιχείων Φα1. 184 a14 al. μέχρι τινός, μέχρι τȣ, opp ἁπλῶς, πᾶν Πγ9. 1280 a10, 21. 12. 1282 b18. Γα2. 316 b22. Οβ13. 294 b6. Ηη8. 1150 a17. (μέχρι τȣ̃ Bk exhibet Ηε13. 1137 a30.) μέχρι c genet infinitivi μέχρι τȣ̃ σύνδηλος εἶναι πο7. 1451 a10. μέχρι τȣ́τȣ ἕως ἔβαψεν ψγ12. 435 a3. μέχρι τȣ́τȣ (τοσȣ́τȣ), ἕως ἂν Φη2. 243 b2. ψβ4. 416 b14. μέχρι τȣ́τȣ, ἕως c coni Αδ13. 96 a32. μέχρι ȣ̃ ἐνδέχεται, μέχρι τȣ́τȣ προαγαγεῖν Ρα1. 1355 b13. μέχρι ὅτȣ (ȣ̃ cod L Eucken, om cod E) δύναται Οβ12. 292 b21. μέχρι ȣ̃περ ἂν ᾖ τȣ̃το μβ3. 356 b23. μέχρι περ ȣ̃ δυνατόν Οβ13. 294 b7. μέχρι περ ἂν ȣ̃ μηκέτι ἔχῃ Οβ13. 294 b10. μέχρι περ ἂν ȣ̃ γεννήσῃ Ζγβ4. 737 b16. inde ipsum μέχρι cum verbis coniungitur, μέχρι ἂν συστήσῃ Ζγα21. 729 b31, saepius μέχριπερ: μέχριπερ ἀφῆκεν Ζι48. 631 a13. μέχρι περ ἂν συγκυκλώσωνται sim Ζιδ8. 533 b22. ι5. 611 b12. 37. 620 b18. μα14. 351 b18. — μέχρι cum adverbiis, μέχρι πόρρω ψγ12. 435 a4. μν2. 453 b7. Ζιβ17. 508 a23. ζ3. 561 a20. η1. 581 a26. θ12. 597 b21. Ζγβ1. 733 b28. γ6. 744 a31. πκγ5. 932 a8. 6. 932 a26. μέχρι κάτω Ζια16. 496 a2. πκ8. 923 b10. μέχρι δεῦρο Φα9. 192 a9. μέχρις ἐνταῦθα Ηη7. 1149 b12. μέχρι πȣ̃ μα3. 339 b15 (μέχρι πόσȣ ci Eucken coll Φβ2. 194 b9. Μμ8. 1084 a11. Πθ6. 1340 b42). μέχρι αὔριον Μκ8. 1065 a18. μέχρι νῦν f 508. 1561 b6, sed μέχρι τȣ̃ νῦν μα8. 345 b30. Ζιζ35. 580 a20. Ζγβ5. 741 a34. Μα2. 994 a18. λ8. 1074 b13. πο1. 1447 b9. μέχρι ϗ τȣ̃ νῦν χρόνȣ Οα4. 270 b17 (μέχρι τȣ̃ χρόνȣ τȣ̃ νῦν cod E L Eucken). — μέχρι c praepositionibus, μέχρι πρός Οβ14. 297 a9. μβ2. 355 a6. Ζιγ1. 511 a8, 20. 7. 516 a12. δ2. 527 a8, 11. Ζμδ5. 679 b1. 12. 693 b19. ΜΖ2. 1028 b26. ρ36. 1440 b30. μέχρι εἰς Ζιδ2. 527 a33. ε6. 541 b10. μέχρι ἐπί Ζιε14. 545 b3, 546 a7. μέχρι ὑπό Ζιβ12. 504 a1. Ζπ11. 710 b28. μέχρι περὶ τετταράκοντα μβ8. 367 b33.

μέχριπερ aliquoties coniunctim scriptum exhibet Bk μα14. 351 b18. Ζι5. 611 b12. 37. 620 b18. 48. 631 a13, alibi distinguit μέχρι περ, veluti Οβ13. 294 b7, 10. Ζιδ8. 533 b22. cf μέχρι supra b6.

μή, cf ȣ̓. μὴ εἶναι τοδί, dist εἶναι μὴ τȣ̃το Αα46. — ἐν οἷς ἐφ' ἡμῖν τὸ μή, ϗ τὸ ναί Ηγ7. 1113 b8. — μὴ usurpatum in singulis notionibus negandis, veluti ἡ μὴ ὑπομονή Αδ13. 97 b24. ἐκ μὴ μεγεθῶν μέγεθος εἶναι Γα2. 316 b4. μὴ λέγειν, negare τι22. 178 a18. sed cf ȣ̓. — μὴ post verba verendi, dubitandi sim. ȣ̓θὲν φοβερὸν μή ποτε συμφωνήσωσιν Πδ12. 1296 b40. ἔχει ἀπορίαν μή ποτε ἀναγκαῖον ᾖ Κ14. 15 a18. inde μὴ c coniunctivo modestius affirmantis est, 'haud scio an'. μὴ γὰρ ἓν τῶν ἀδυνάτων ᾖ Πδ4. 1291 a8. οἱ ἐνιστάμενοι μὴ ȣ̓θὲν λέγωσι Ηκ2. 1172 b36 (? cf infra b51). — μή c indic in enunciatis interrogativis, ταῦτα δόξαν παρεῖχε μή ποτ' ἐνδέχεται Φθ6. 259 b3. ζητητέον μή ποτε τȣ̃το μὲν συμβέβηκε Πθ5. 1339 b42. ἀπορεῖται μή ποτ' ȣ̓ βȣ́λονται Ηθ9. 1159 a6. ὁρᾶν δεῖ μή ποτε βέλτιον (sc ἐστὶν) ἑτέρως διορίσαι Πβ6. 1265 a28. σκεπτέον μή ποτε τὸ μέν τι λέγεται καλῶς ηεη12. 1244 b22. (ὅτε φοβῶνται μὴ ȣ̓χ ἕξȣσι f 145. 1502 b42.) inde non praegresso verbo, unde interrogatio suspensa sit, μὴ c ind dubitanter et modestius affirmantis est. μή ποτε δὲ ȣ̓ καλῶς τȣ̃το λέγεται Ηκ1. 1172 a33. μή ποτ' ȣ̓ λέγȣσι τὸ αἴτιον Ηκ2. 1173 a23. μὴ γὰρ ȣ̓ μάτην τὴν πρὸς αὐτὸν αὐτὸς ἔχει φιλίαν ἕκαστος Πβ5. 1263 a41. (μή ποτ' ȣ̓κ ἐν ἅπασιν ἰσχύῃ, ἀλλὰ δέῃ προδιειργάσθαι Ηκ10. 1179 b23, sed ex aliquot codd ἰσχύει et δεῖ videtur scribendum esse, et fort μὴ ȣ̓θὲν λέγȣσι pro λέγωσι Ηκ2. 1172 b36. συμφέρει cum cod I b et Gtlg pro συμφέρῃ Πβ6. 1265 b24.) μή ποτε ἐπὶ τῶν πνευμάτων τὸ αὐτὸ συμβαίνει πκϛ48. 945 b22. μὴ γάρ τι λέγει Εὐριπίδης ηεη11. 1244 a10. μή ποτ' ȣ̓δὲ χρήσιμος πρὸς ζωὴν ἡ ἰδέα ηεα8. 1217 b24. cf f 148. 1503 a40. — de collocatione particulae μή, cf ȣ̓. — μὴ abundanter additum θυȣ̃σαν ȣ̓ δεῖ εὐθὺς βιβάζειν, πρὶν ἂν μὴ τὰ ὦτα καταβάλῃ Ζιζ18. 573 b8. ἀληθευτικός, πλὴν ὅσα μὴ δι' εἰρωνείαν Ηδ8. 1124 b30. — μὴ ȣ̓, μὴ ȣ̓χὶ c inf post ȣ̓κ ἀμφισβητῶ, ȣ̓χ οἷόν τε Μμ8. 1084 a1. ημβ11. 1210 a33. — μὴ ὅτι Ζγε6. 786 a27.

μηδαμῇ. τὸ μηδαμῇ ταὐτόν Γα7. 323 b25.
μηδαμόθεν λαμβάνοντα Μδ3. 1121 a17.
μηδαμόσε κεκλίσθαι πη21. 889 a35.
Μήδεια Εὐριπίδου πο14. 1453 b29. 15. 1454 b1. f 592. 1574 a23, Καρκίνου Ρβ23. 1400 b10. — ἱερὸν Ἀρτέμιδος ὑπὸ Μηδείας ἱδρυμένον θ105. 839 b18.
μηδείς. τὸ μηδέν. τὸ κενὸν οὐδένα ἔχει λόγον ᾧ ὑπερέχεται ὑπὸ τοῦ σώματος, ὥσπερ οὐδὲ τὸ μηδὲν πρὸς ἀριθμόν Φδ8. 215 b13. ὥσπερ τοῦ μηδενὸς οὐδεμία ἐστὶ διαφορά, οὕτως ϗ τοῦ μὴ ὄντος Φδ8. 215 a10.
μηδέποτε Ζμδ10. 687 a30 al.
μηδέτερος. δεῖ ἐν τῇ πολιτείᾳ τῇ μεμιγμένῃ καλῶς ἀμφότερα δοκεῖν εἶναι ϗ μηδέτερον Πδ9. 1294 b36. πότερον εἶναι δεῖ τὰς ἀρχὰς ἀιδίους ἢ πολυχρονίους ἢ μηδέτερον Πδ15. 1299 a9. — μηδέτερος, is qui neutram ex oppositis duabus qualitatibus habet (cf οὐδέτερος), veluti ὁ μήτε ἀγαθὸς μήτε κακός. ϗ φαύλους ἐνδέχεται φίλους εἶναι ἀλλήλοις, ϗ ἐπιεικεῖς φαύλοις ϗ μηδέτερον ὁποιῳοῦν Ηθ5. 1157 a18. cf η15. 1154 b6. κ2. 1173 a8. ηεη2. 1238 a36. ἐναντίων τὸ μηδέτερον μέσον Οα12. 282 a18. — μηδετέρως. οὕτως, ἐκείνως, μηδετέρως ἔχειν Μμ8. 1083 a37. πο14. 1453 b19. ὅταν μηδετέρως φαίνηται ἐνδέχεσθαι Φγ6. 206 a12. μηδετέρως ἰσχύειν πε32. 884 a21.
Μηδία θ27. 832 a26. 35. 833 a1, 2. ἡ ἐν Μηδίᾳ χιών Ζιε19. 552 b9.
Μηδικὸς πόλεμος Πε7. 1307 a4. Αδ11. 94 a36. τὰ Μηδικά Μδ11. 1018 b16. ἐν τοῖς Μηδικοῖς Πβ12. 1274 a13. ε4. 1304 a21. μετὰ τὰ Μηδικά Πε4. 1303 b33. θ6. 1341 a30. ὕστερον τῶν Μηδικῶν Πε3. 1303 a5. — πόα Μηδική Ζιγ21. 522 b26. θ8. 595 b28. ι40. 627 b17 (Medicago sativa).
Μήδιος. οἱ Μηδίου ξένοι ἐν Φαρσάλῳ Ζιι31. 618 b14.
Μῆδος Πγ13. 1284 b1. Μήδων βασιλεῖς Πθ5. 1339 a35. ἐν γαίῃ Μήδων f 596. 1576 a37.
μηθείς μηθέν, οὐθείς οὐθέν admodum saepe apud Aristotelem legitur, sed non minus usitata ei est forma attica μηδείς, οὐδείς. cf Lob Phryn 182.
μηκέτι Ζγβ8. 748 b7 al.
μῆκος. διαστήματα ἔχει ὁ τόπος τρία, μῆκος ϗ πλάτος ϗ βάθος, οἷς ὁρίζεται σῶμα πᾶν Φδ1. 209 a5. Μβ5. 1002 a20. μεγέθους ἀρετὴ τὸ ὑπερέχειν κατὰ μῆκος ϗ βάθος ϗ πλάτος Ρα5. 1361 b19. τὸ μῆκος τοῦ πλάτους πρότερον Οβ2. 285 a19. μῆκος ἀπλατές, πλάτος ἔχον τζ6. 143 b12. f 24. 1478 b12. ἄνω κάτω ἐναντία ἐν μήκει Φε5. 229 b7. Οβ2. 284 b24. ἔκτασις ἐπὶ μῆκος Ζιβ12. 504 a15. μεγέθους τὸ μὲν ἐφ' ἓν συνεχὲς μῆκος, τὸ δ' ἐπὶ δύο πλάτος, τὸ δ' ἐπὶ τρία βάθος Μδ13. 1020 a12. μῆκος i q γραμμή Φδ11. 220 a11. β2. 193 b25. κίνησις ἐναντία ἡ ἐπ' εὐθείας, ἀντικειμένη ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ μῆκος Φθ8. 264 b17. γραμμῆς μῆκος εὐθύτητι διηκριβωμένον μβ8. 367 b10. μήκους μέτρον μῆκος Μι1. 1053 a26. γραμμὴ πρὸς γραμμὴν συντίθεται ϗ κατὰ μῆκος ϗ κατὰ πλάτος Ογ1. 299 b26. ὁμοίως τῷ μήκει ὁ χρόνος διαιρετὸς ϗ ἀδιαίρετος, ἄπειρος ϗ πεπερασμένος ψγ6. 430 b10, 19. Φθ8. 263 a14. ατ969 a29. οὐκ ἔστιν ἀδιαίρετα μήκη Ογ1. 299 a11. μῆκος σύμμετρον, ἀσύμμετρον Αα31. 46 b30. γραμμαὶ σύμμετροι μήκει, δυνάμει ατ970 a2. — Platonis et Platonicorum placita, τὸ πρῶτον μῆκος ψα2. 404 b20. τὸ μῆκος ἐκ μακροῦ ϗ βραχέος ΜΑ9. 992 a11. μ9. 1085 a10. ν2. 1089 b13. ἐκ τῆς δυάδος τὰ μήκη ποιοῦσιν Μν3. 1090 b22. — μῆκος τοῦ οὐρανοῦ τί Οβ2. 285 b8. μῆκος, πλάτος τῆς γῆς μβ5. 362 b17, 20 Ideler. κ3. 393 b21. μῆκος, βραχύτης ζωῆς μκ1. 464 b20. τὰ μήκη τῆς ἀναθυμιάσεως μα4. 341 b32. διαδιδόναι ἐπὶ μῆκος μα7. 344 a29. ἐπὶ μῆκος τὰ ζῷα ϗ τὰ φυτὰ φύεται πιζ2. 916 a13. ῥύσις συνεχὴς ἐπὶ μῆκος μδ9. 387 a29. σχιστὸν ἕκαστον, ᾗ μήκη πολλὰ τὸ ἓν μδ9. 387 a10. πόρους ἔχειν κατὰ μῆκος, κατὰ πλάτος sim μδ9. 387 a2, 8. — τὰ στοιχεῖα διαφέρει μήκει ϗ βραχύτητι πο20. 1456 b32. — τὰ μήκη τῶν λόγων ποιεῖν πόθεν ἔστιν ρ23. 1434 b1-10, cf b25. 7. 1428 a9. μὴ εἶναι εὐπαρακολούθητον διὰ τὸ μῆκος Ρα2. 1357 a11. cf γ13. 1414 b6. τὸ μῆκος περὶ τὰς ἐρωτήσεις τι15. 174 a17. διαφέρει (τῆς τραγῳδίας) κατά τε τῆς συστάσεως τὸ μῆκος ἡ ἐποποιία ϗ τὸ μέτρον πο24. 1459 b18. 5. 1449 b12. τοῦ μήκους (tragoediae) ὅρος πο7. 1451 a6. 24. 1459 b18. 26. 1462 a18.
μηκύνειν. ἡ ἐποποιία τοῖς ἐπεισοδίοις μηκύνεται πο17. 1455 b16. μηκύνειν τὸν λόγον ρ38. 1445 b12. 23. 1434 a40. μηκύνειν ϗ παρεμβάλλειν τὰ μηδὲν χρήσιμα πρὸς τὸν λόγον τθ1. 157 a1. μηκυνθήσεται ὁ λόγος φτα3. 818 b3. μηκύνειν (sc τὸν λόγον, i q nugari) Μμ8. 1083 b6 Bz.
μήκων, ὁ, ἡ, μήκωνος (v l μήκονος).
1. planta. μήκων καρηβαρίαν ποιεῖ, φυτεύειν συμφέρει περὶ τὰ σμήνη μήκωνα υ3. 456 b30. Ζιι40. 627 b18. τῆς μήκωνος φύλλα, χρόα, ὀπός, ἄνθος, καρπός χ5. 796 a26, 31, b15, 16 (Papaveris, Glaucii, Roemeriae sp var).
2. jecur. *a.* praecipue usurpatum de jecinore τῶν ὀστρακηρῶν. ἔστιν ἡ μήκων οἱονεὶ περίττωμα πᾶσι τοῖς ὀστρακηροῖς· ἡ μήκων περίττωμά ἐστι πᾶσιν ἐν ὑμένι Ζιδ4. 529 a11, b10. cf Μ 178. τόπος τῆς καλουμένης μήκωνος· τὸ περίττωμα, ἡ καλουμένη μήκων, ἐνίων μὲν ἐδώδιμος, ἐνίων δ' οὐκ ἐδώδιμος Ζιδ4. 529 a10. Ζμδ5. 679 b10, 13, 680 a21. — οἱ κήρυκες ἔχουσι τὴν μήκωνα μέλαιναν Ζιδ2. 527 a24. 4. 530 a15. ὁ νηρείτης ἔχει τὴν μήκωνα ἐρυθράν· αἱ πορφύραι τὸ ἄνθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τῆς μήκωνος ϗ τοῦ τραχήλου Ζιδ4. 530 a15. ε15. 547 a16, 24. cf S II 396. τὰ τήθυα περίττωμα οὐδὲν ἔχει φανερόν, ὥσπερ τῶν ἄλλων ὀστρέων τὰ μὲν ὥσπερ ἐχῖνος τὰ δὲ τὴν καλουμένην μήκωνα Ζιδ6. 531 a16 Aub. — *b.* ὁ πολύπους ἔχει τὸν θολὸν ἐν τῷ λεγομένῳ μήκωνι f 315. 1531 b6. — *c.* τὴν καλουμένην μύτιν ἢ μήκωνα πλείω ἢ ἐλάττω πάντ' ἔχει μαλακόστρακα Ζιδ2. 527 b32. v μύτις 2. (cf Cuvier leç d' anat IV 151. A Siebld XII 387. S II 356 et Samml vermischt Abh 46 sq. Rose Ar Ps 318. F 308, 28. ΚαΖμ 129, 24. 132, 34. 'tous les interprètes modernes d' Aristote sont d' accord pour reconnaître que le mécon est le foie des mollusques' Bussemaker in Oribas I 594.) fort 'Niere oder Bojanussche Drüse'. cf Siebld vergl Anat 281. τὴν μήκωνα πάντα ἔχει ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ οὐδὲ ἴσην οὐδ' ὁμοίως φανεράν, ἀλλ' αἱ μὲν λεπάδες κάτω ἐν τῷ βάθει, τὰ δὲ δίθυρα ἐν τῷ γιγγλυμώδει Ζιδ4. 529 a29 Aub. cf Ζμδ5. 680 a22.
μηκώνιον γυναικῶν, quid sit Ζιη10. 587 a31 Aub. cf Galen XIX 176, Lehmann physiol Chemie II 116.
μηλέα. μηλέαι ἀγλαόκαρποι (Hom η 115) κ6. 401 a7. μηλέαι φτα4. 819 b22. 6. 820 b37. μηλέας ἄνθος, καρπός χ5. 796 b13. Pirus Malus (silvestris et urbana).
Μηλιακὸν πλοῖον f 513. 1562 a3. cf παροιμία. — Μηλιέων πολιτεία f 512. 513.
μηλίς, νόσος τις τῶν ὄνων Ζιθ25. 605 a16.
μηλολόνθη, refertur inter τὰ πτηνὰ ϗ ἄναιμα, κολεόπτερα, πτιλωτά, πτερωτά, ὅσα βομβεῖ Ζια5. 490 a14, 7. δ7. 532 a23. 1. 523 b19. Ζπ10. 710 a10. αν9. 475 a6. ἔχει τὸ πτερὸν ἐν κολεῷ, ἐν ἐλύτρῳ, ἔλυτρον τοῖς πτεροῖς Ζια5. 490

a14. δ7. 531 b25, 532 a23. Ζμδ6. 682 b14. γίνονται ἐκ τῶν σκωλήκων τῶν ἐν τοῖς βολίτοις ϗ τῶν ὀνίδων Ζιε19. 552 a16. (Scarabaeus viridis Gazae. 'le mot Mélolonthê génériquement' C II 748 et F 312, 56. Melolonthus aurata St. Cr. Melolontha vulgaris K 419. M 214. Cetoniae et Melolonthae sp Su 194, 1. Geotrupes stercorarius AZι I 167, 32. in incerto relinquit KaZμ 141, 5 et Landois in Siebld Zeitschr XVII 106, 123.)

μῆλον. μήλων ὀσμαί Ηγ13. 1118 a10. μῆλα τιθέμενα εἰς χύτρας πκ9. 923 b26.

Μῆλος νῆσος θ16. 831 b19. 44. 833 b3. f 248. 1523 b30. 514. 1562 a20. Μηλίων πολιτεία f 514.

μήν, cf μείς. αἱ τῶν μηνῶν σύνοδοι χειμέριοι μᾶλλον ἢ αἱ μεσότητες Ζγβ4. 738 a20, 22. φθινόντων τῶν μηνῶν, ὁ χρόνος οὗτος τοῦ μηνός Ζγδ2. 767 a3, 4. β4. 738 a18. οἱ κατὰ μῆνα σχηματισμοί Οβ14. 297 b25.

Μήν. ἀλεκτρυόνος μὴ ἅπτεσθαι λευκοῦ (Pythag), ὅτι ἱερὸς τοῦ Μηνὸς ϗ ἱκέτης f 190. 1512 a13.

μήν. ἀλλὰ μήν, cf ἀλλά p 33 b26 et Bz Zts f öst Gym 1866 p 806. γε μήν cf γέ p 147 a38. οὐ μήν, οὐδὲ μήν, cf οὐ, οὐδέ. ϗ μήν ad significandum disputationis progressum κ5. 397 a14, 35. 7. 401 a19. ρ15. 1431 a28, b2. Eucken I 12.

μῆνιγξ. 1. membrana (ὠνόμαζον πάντας ὑμένας οἱ παλαιοὶ μήνιγγας Gal II 716). ἡ περὶ τὸ αἰσθητήριον μῆνιγξ· οὐδ' ἂν ἡ μῆνιγξ κάμῃ, ὥσπερ ὁ ἐπὶ τῇ κόρῃ δέρμα ὅταν κάμῃ· ἡ μῆνιγξ δι' ἧς ἀκούει Ζγε2. 781 a20. αι2. 438 b2. ψβ8. 420 a14. πλβ13. 961 a38, b4. ἐν μήνιγξιν (v l μήνιξιν) ἐεργμένον ὠγύγιον πῦρ (Emp 226). αι2. 437 b32. — 2. pia mater. ἡ καλουμένη μῆνιγξ ἡ περὶ τὸν ἐγκέφαλον, δερματική, φλεβώδης Ζιγ3. 514 a17. α16. 495 a7, 8 Aub. Ζμβ7. 652 a30. Ζγβ6. 744 a10. cf Philippson ὕλη 7.

μηνίειν. Ἀχιλλεὺς ἐμήνισε τοῖς Ἀχαιοῖς Ρβ24. 1401 a18.

μήνιμα παρὰ τῆς θεοῦ οβ1349 a18.

μῆνις num masc generis sit τι14. 173 b19. τὸ μῆνιν ἄειδε θεὰ Ἰλιάδα σημαίνει τι24. 180 a21. μῆνιν ἄειδε θεά reprehenditur a Protagora πο19. 1456 b16.

μηνίσκος. ὁ διὰ τῶν μηνίσκων τετραγωνισμός τι11. 171 b15, 172 a3. cf Αβ25. 69 a33 Wz. μηνίσκοι αἱ αὐγαὶ (τοῦ ἡλίου) ἐπὶ τῆς γῆς φαίνονται πιε11. 912 b14.

μηνοειδής Οβ11. 291 b22. πιε7. 912 a14. dist ἀμφίκυρτος, διχότομος Οβ11. 291 b20.

μηνύειν c acc obiecti Ρα9. 1368 a26. Ηι7. 1168 a9. κ2. 1172 b12, vel omisso obiecto Ηβ2. 1104 b16. c acc c inf μα7. 344 b13. μηνύειν ὅτι Ηα12. 1101 b29. 13. 1102 b34. c enunciatione interrog ρ1. 1420 a27.

μήπω μβ5. 361 b28. Ζγα4. 717 b4. 12. 728 a12, 28 al.

μήρινθον μίαν ἐπισπασάμενοι κ6. 398 b17.

Μηριόνης ὁ Μόλου f 596. 1575 b38, 36.

μηρός. μόριον μὴ ὀργανικόν, περιφερές πις9. 915 a27. σκέλους μέρη· μηρός, κνήμη, πούς Ζια15. 494 b4, a4. γ7. 516 a36. Ζμδ10. 689 b7. Ζπ12. 711 b2. 13. 712 a17, 20. κοινὸν μέρος μηροῦ ϗ ἤτρου βουβών, μηροῦ ϗ γλουτοῦ τὸ ἐντὸς περίνεος, μηροῦ ϗ γλουτοῦ τὸ ἔξω ὑπογλουτίς, ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς ὁ μηρός Ζια14. 493 b9. πε26. 883 b23. μηρὸς μακρός, μέγιστος, βραχύς πε20. 882 b38. Ζιβ12. 504 a3. 8. 502 b12. α15. 493 b24, διαιρούμενος Ζιβ12. 504 a1, ὀστώδης, νευρώδης, περίπλεος φ6. 810 a35, σαρκώδης Ζιβ1. 499 b4. Ζμδ10. 689 b7, 14. femoris τὸ ἔσχατον, τὸ μέσον Ζπ12. 711 b2. πε20. 882 a37, b2. φλέβες διὰ παντὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν, ἡ μεγίστη αὐτῶν ὄπισθεν τείνει τοῦ μηροῦ, ἑτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ Ζιγ2. 512 a13. 4. 515 a11. — femur animalium. τὸ θῆλυ τὰ ἰσχία ϗ τοὺς μηροὺς περισαρκότερα ἔχει τῶν ἀρρένων φ5. 809 b7. — hominis. ὁ ἄνθρωπος σαρκώδη ἔχει σχεδὸν μάλιστα τοῦ σώματος τὰ ἰσχία ϗ τοὺς μηροὺς ϗ τὰς κνήμας Ζιβ1. 499 b4. cf Ζμδ10. 689 b7, 14. ἐν τῇ συγκάμψει τοῦ σκέλους ἀναγκαῖον τοῦ μηροῦ τὸ ἔσχατον εἰς τοὔπισθεν προάγειν, ἐπὶ τῶν σκελῶν ὁ μηρὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει τὰς κάμψεις ἐπὶ τὸ κοῖλον Ζπ12. 711 b2. 13. 712 a17, 20. ἔστι τὸ κατὰ φύσιν τοῖς μηροῖς ἡ εἰς τοὔπισθεν κλάσις πε19. 882 b33. οἷς βραχεῖς οἱ ἀγκῶνες ϗ οἱ μηροὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Ζια15. 493 b24. οἱ τοὺς μηροὺς ὀστώδεις ϗ νευρώδεις ἔχοντες εὔρωστοι· οἱ τοὺς μηροὺς ὀστώδεις ϗ περιπλέως ἔχοντες μαλακοί φ6. 810 a35. ὅταν ὠδίνωσιν αἱ γυναῖκες εἰς ὁπότερον τῶν μηρῶν ἀποστηρίζονται οἱ πόνοι ταῖς πλείσταις Ζιη9. 586 b31. διὰ τί οἱ ἀνιστάμενοι πρὸς ὀξεῖαν γωνίαν τῷ μηρῷ ποιήσαντες τὴν κνήμην ἀνίστανται, ϗ τῷ θώρακι πρὸς τὸν μηρόν μχ30. 857 b22, 33. τοῖς μηροῖς τὸ βάρος πᾶν ἐμπῖπτον κόπους εἴωθε παρέχειν· διὰ τί τοὺς μηροὺς μᾶλλον ἢ τὰς κνήμας κοπιῶσιν πε40. 885 a30. 26. 883 b14. διὰ τί καταβαίνοντες τοὺς μηροὺς πονοῦμεν πε19. 882 b26; 30, 35. 24. 883 a29. 40. 885 a30. συσπῶσιν οἱ μηροὶ μᾶλλον ϗ πλεῖον ἢ ϗ κνῆμαι, ὁ μηρὸς δέχεταί τε ϗ σαλεύεται διὰ τὸ μῆκός τε ἔχειν ϗ στρέφεσθαι ἄνωθεν, διὰ τί ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν μηρῶν τὸ μέσον μάλιστα πονοῦμεν πε26. 883 b17. 24. 883 a40. 20. 882 b37, 2. — simiae. πίθηκος ἔχει τὸν ἀγκῶνα ϗ τὸν μηρὸν βραχεῖς Ζιβ8. 502 b12. — leonis. ζῷον ἀσαρκότερον τὰ ἰσχία ϗ τοὺς μηρούς, μυελὸν ἔχει ἐν τοῖς μηροῖς ϗ βραχίοσιν φ5. 809 b29. Ζιγ7. 516 b9. — avium. ἰσχίον ἔχουσιν ἣ οὐκ ἂν δόξαιεν ἔχειν ἀλλὰ δύο μηροὺς διὰ τὸ τοῦ ἰσχίου μῆκος Ζμδ12. 695 a1. cf Ζπ11. 710 b22-27. 15. 712 b32. Ζιβ12. 504 a1 Aub. μεγίστους τοὺς μηροὺς ἔχει τὰ γαμψώνυχα Ζιβ12. 504 a3. — reptilium Ζπ15. 713 a22. — μαστοὶ πρὸς, ἐν τοῖς μηροῖς Ζια1. 487 a1. β1. 500 a24, 26. Ζμδ10. 688 a33, b7, 8, 22. ὁ θῆλυς ἐλέφας ἔχει τὰ αἰδοῖα ὑπὸ τοῖς μηροῖς καθάπερ ϗ τἆλλα Ζιβ1. 500 b19. — μηρός i q τὸ ἐν τῷ μηρῷ ὀστοῦν, os femoris Ζιγ7. 516 a36. σκέλους μέρος τὸ ἀμφικέφαλον μηρός, τὸ ἐν ᾧ στρέφεται ὁ μηρός, κοτυληδὼν Ζια15. 494 a4. 13. 493 a24. κατάγνυται μάλιστα ἐντεῦθεν (ἐν τῷ μηρῷ), μακρὸς ϗ εἷς ὤν πε20. 883 a1, 882 b38. λέων μυελὸν ἔχει ἐν τοῖς μηροῖς ϗ βραχίοσιν Ζιγ7. 516 b9. ἰσχίον ἔχουσιν οἱ ὄρνιθες ἣ οὐκ ἂν δόξαιεν ἔχειν, ἀλλὰ δύο μηροὺς διὰ τὸ τοῦ ἰσχίου μῆκος· ὥστε δοκεῖν διαιρούμενον μηρὸν εἶναι Ζμδ12. 695 a1. Ζπ11. 710 b22-27. 15. 712 b32. Ζιβ12. 504 a1 Aub cf S II 304. μεγίστους τοὺς μηροὺς ἔχει τὰ γαμψώνυχα τῶν ὀρνίθων Ζιβ12. 504 a3.

μηρυκάζειν. enumerantur ὅσα μηρυκάζει, τὰ μὴ ἀμφώδοντα κερατοφόρα δέ, ἔνια τῶν ἀμφωδόντων, ἔλαφος, κάμηλος, σκάρος· πάντα κατακείμενα μηρυκάζουσι μᾶλλον, μάλιστα τοῦ χειμῶνος Ζι50. 632 b1-8. β17. 507 a35. Ζμγ14. 674 b5, 675 a4 (v σκάρος). τὰ μηρυκάζοντα, Ruminantia, syn ὅσα μηρυκάζει, ἃ λέγεται μηρυκάζειν Ζιγ21. 522 b8, 27, 523 a6. β17. 507 a36. ι50. 632 b1. οὐκ ἐρεύγονται ὅσα μηρυκάζει πι44. 895 b18.

μήρυξ. (μηρυκάζουσι) ϗ οἱ ἰχθύες, ϗ ὃν (ϗ εἷς ἰχθύς, ὁ σκαρός, ὃν ϗ ci Pik) καλοῦσιν ἔνιοι ἀπὸ τοῦ ἔργου μήρυκα Ζι50. 632 b10 Aub. (ruminalis Gazae, ruminax Scalig, le scare C II 736. K 1058, 4. Scarus cretensis AZι I 135, 46.) v σκάρος.

μήτε non addito membro correlativo Πε8. 1308 b11.

μήτηρ. αἱ μητέρες διὰ τί τῶν πατέρων φιλοτεκνότεραι Ηι7. 1168 a25. 4. 1166 a5, 9. θ14. 1161 b27. Ηεη8. 1241 b5. —

μήτηρ equa Ζιβ1. 500 b31. ζ22. 576 a18. ι4. 611 a13. Ζμδ10. 688 b33. camelus femina θ2. 830 b6. Ζιι47. 630 b31, 33, 631 a3. μητέρες, μελιττῶν ἡγεμόνες Ζιε21. 553 a29. etiam αἱ ᾠοτοκοῦσαι nominantur μητέρες Ζγγ2. 753 b33, 754 a7, 9. — metaph ἡ ὕλη συναιτία ὥσπερ μήτηρ Φα9. 191 a14. γῆ ζῴων ἑστία τε ϗ μήτηρ κ2. 391 b14.

μητίζεσθαι. μητίσατο (Parm 132) ΜΑ4. 984 b27.

μῆτις (Emp 375) ψγ3. 427 a23. Μγ5. 1009 b19.

μήτρα. 1. a. καλεῖται μήτρα ὁ καυλὸς ϗ τὸ στόμα τῆς ὑστέρας, ἔνιαι τῆς μήτρας πρὸς ὃ πίπτει τὸ σπέρμα ἀλείφουσιν ἐλαίῳ Ζιγ1. 510 b14 Aub. η3. 583 a22. corpus et collum uteri ΚaΖι 100, 27. — b. syn ὑστέρα. μεταξὺ αὐτῶν ἡ μήτρα τῆς ἕδρας ϗ τῆς κύστεως πι20. 892 b38, 893 a2. τὰ ᾠοτοκοῦντα ἐν τοῖς ᾠοῖς λαμβάνει τὴν διάκρισιν κεχωρισμένα τῆς μήτρας, χωρισθέντα τῆς μήτρας ἔξω, opp τὰ ἐν τῇ μήτρᾳ λαμβάνοντα τὴν διάρθρωσιν, ἡ κατὰ τὴν μήτραν αὔξησις Ζγβ4. 740 b2. 7. 746 a28. 6. 742 a5. f 335. 1534 a40. πάσχει ταὐτὸ τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ ὅπερ ἐν τοῖς ἑψομένοις τὰ μολυνόμενα, οἱ δέ φασιν ἐν τῇ μήτρᾳ εἶναι τὴν ἐναντίωσιν τοῦ ἄρρενος ϗ θήλεος καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς· τὰ ζῷα ἐγειρόμενα φαίνεται ϗ ἐν τῇ μήτρᾳ· ἠρεμοῦσιν ἐν ταῖς μήτραις τὰ ἔμβρυα τὸ πρῶτον· ἐκ τοῦ σπέρματος ἐν τῇ μήτρᾳ διαφθαρέντος γίνεται τέρατα Ζγδ7. 776 a1. 1. 764 a1. ε1. 779 a8. υ3. 457 a21. πδ13. 878 a20. ὑμὴν ἄλλος τὸ μὲν πρῶτον προσπεφυκὼς τῇ μήτρᾳ, κοτυληδόνες ἐν τῇ μήτρᾳ, ἐπὶ ταῖς μήτραις ἐπιπέφυκεν ἡ καπρία Ζιη7. 586 a28. 8. 586 b11 Aub. ι50. 632 a25. τὰ πολύτεκνα πολλὰς μήτρας ϗ τύπους ἔχει πι14. 892 b2. μήτρας ἀπέχονται οἱ Πυθαγορικοί f 189. 1511 b28, 34, 39. — v l Ζγδ1. 763 b29. (cf Philippson ὕλη 63. ΑΖγ 3. ΑΖι I 34. Galen XVII B 280. XVI 177. XIX 362. Janus Zeitschr f Gesch u Lit der Medicin II 219.) — 2. αἱ καλούμεναι μῆτραι, syn οἱ ἡγεμόνες τῶν σφηκῶν ϗ τῶν ἀνθρηνῶν. a. τῶν σφηκῶν Ζγγ10. 761 a6. Ζιι41. 627 b32, 33, 628 a2, 7, 18, b27, 29. descr Ζιι41. 628 a30 sq. quomodo capiantur Ζιι41. 628 b25. — b. τῶν ἀνθρηνῶν Ζγγ10. 761 a6. — 3. καί τινες καλοῦσιν αὐτὸν τὸν μυελὸν τὸν ἐν τοῖς δένδροις μήτραν φτα4. 819 a33.

μητραγύρτην Ἰφικράτης Καλλίαν ἐκάλει, ἀλλ' οὐ δᾳδοῦχον Ργ2. 1405 a20, 21.

μητρικὴ τιμή Ηι2. 1165 a27.

μητροκτονῆσαι Ηγ1. 1110 a29.

μητρόπολις ἀτείχιστος οβ1348 a12. — metaph ἡ μητρόπολις αὐτὴ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι ρ1. 1420 b22 (cf ἀκρόπολις).

μητροφόντης Ργ2. 1405 b22.

μηχανᾶσθαι. ἡ φύσις μηχανᾶται (ἐμηχανήσατο, μεμηχάνηται) τι πρός τι vel ἐπί τι, veluti ἡ φύσις μηχανᾶται πρὸς τὴν ἑκάστου ὑπερβολὴν βοήθειαν τὴν τοῦ ἐναντίου παρεδρίαν Ζμβ7. 652 a31, b20. γ3. 665 a8. 4. 665 b13. Ζγβ6. 745 a31. κ5. 396 b33. — pass μεμηχάνηται τῇ φύσει sim Ζμγ14. 675 b11. 3. 664 b32. β8. 653 b34. 9. 655 b7. Ζγα 4. 717 a29. — πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος f 40. 1481 b7.

μηχανή. τέχνης ποῖον μέρος μηχανὴ καλεῖται μχ847 a19. — εὑρημένων τῶν περὶ τὰ βέλη ϗ τὰς μηχανὰς εἰς ἀκρίβειαν πρὸς τὰς πολιορκίας Πη11. 1331 a2. — λύσις μύθου ἀπὸ μηχανῆς, opp ἐξ αὐτοῦ τοῦ μύθου πο15. 1454 b1. μηχανῇ χρηστέον ἐπὶ τὰ ἔξω τοῦ δράματος πο15. 1454 b2. Ἀναξαγόρας μηχανῇ χρῆται τῷ νῷ ΜΑ4. 985 a18 Bz. — μόλις πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος ὁ Μίδας προσηγάγετο τὸν Σειληνὸν φθέγξασθαι f 40. 1481 b7.

μηχάνημα. ὅπως ᾖ τοῦ μηχανήματος φανερὸν μόνον τὸ θαυμαστὸν μχ848 a36.

μηχανικός. ὄργανα μηχανικὰ Πη17. 1336 a11. κινήσεις μηχανικαὶ μχ848 a14. προβλήματα μηχανικὰ μχ847 a24. ἡ μηχανικὴ (τὰ μηχανικά) comparatur cum ὀπτικῇ, ἁρμονικῇ Μμ3. 1078 a16, subiecta est geometriae Αγ9. 76 a34, stereometriae Αγ13. 78 b37.

μιαιφόνοι ϗ πατραλοῖαι Ρβ9. 1386 b28. παντελῶς μιαιφόνος τις Ηκ7. 1177 b10.

μιαρός. οὐ φοβερὸν οὐδὲ ἐλεεινὸν τοῦτο, ἀλλὰ μιαρόν ἐστιν πο13. 1452 b36. dist τραγικόν πο14. 1453 b39, 1454 a3. Vhl Poet II 24. 25.

μῖγμα, μίγμα. de accentu, de notione cf μῖξις. τὸ μῖγμα βούλεται ἓν εἶναι αι7. 447 b10. ἐν δυνάμει ὄντος τοῦ μίγματος Οβ14. 297 a17. μῖγμα de doctrina Empedoclis et Anaxagorae Φα4. 187 a23. Μγ7. 1012 a28. λ10. 1075 b4. ν6. 1092 b7. — μῖγμα πρῶτον physiol, σπέρμα . . . ὥσπερ τὸ γιγνόμενον ἐκ θήλεος ϗ ἄρρενος πρῶτον μῖγμα οἷον κύημά τι ὄν, ἢ ᾠόν· λέγω κύημα τὸ πρῶτον μῖγμα θήλεος ϗ ἄρρενος Ζγα18. 724 b17. 20. 728 b34. cf Harvei de gen an 97. ἔστιν ἓν μῖγμα τὸ γινόμενον ἐκ δυοῖν σπερμάτων Ζγα19. 726 a32. cf β8. 747 a35.

μιγνύναι, μίγνυσθαι, μεμῖχθαι. κάρη κονίησιν ἐμίχθη (Hom Κ 457. χ 329) Ζμγ10. 673 a15. — 1. de notione τοῦ μίγνυσθαι cf μῖξις 1. οὐδὲ τὰ μεμιγμένα ἅμα ἔστιν αἰσθάνεσθαι αι7. 448 a8. φασὶ (Anaxag Emp) πᾶν ἐν παντὶ μεμῖχθαι Φα4. 187 b1. — 2. voc usus varius. a. act ἡ φύσις μίξασα ταῦτα (τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ ἐν τοῖς φυτοῖς) διέθηκε μετ' ἀλλήλων Ζγα23. 731 a27. σφόδρα μίξας μβ3. 359 a13. — pass τὸ φλέγμα μιγνύμενον τροφῇ καθαρᾷ, τὸ σπέρμα μιχθήσεται τῇ γονῇ, καττιτέρῳ μιχθεὶς ὁ χαλκός sim Ζγα18. 725 a16, b24. 20. 728 a29. 21. 729 b4. β2. 735 b14, 17. 4. 739 b18. 8. 747 b3. Ζμβ3. 649 b14. μέμικται ταῖς ψυχαῖς ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ χρυσός (Plat) Πβ5. 1264 b12. τοῦ ὕδατος ϗ τοῦ ἐλαίου μιγνυμένων Ζγβ2. 736 a17. μικρὸν γλυκὺ εἰς πολὺ ὕδωρ μιχθὲν Πβ4. 1262 b18. ὅταν μιχθῇ τὸ θερμὸν ἐπὶ ψυχρόν (in coitu) Ζγβ8. 748 b4. σπέρμα παχὺ ϗ λευκὸν διὰ τὸ μεμῖχθαι (inesse in mistione) πνεῦμα sim Ζγβ2. 736 a9. α18. 725 a10. Ζμβ7. 653 a26. οἱ οἶνοι οἱ μεμιγμένοι Ργ2. 1404 b21. ταῦτα ὑπὸ ψυχροῦ ϗ θερμοῦ ϗ τῶν κινήσεων γίνεται μιγνυμένων μδ12. 390 b9. — b. πάντες (οἱ ἄποροι, οἱ φαυλότεροι) μιγνύμενοι τοῖς βελτίοσι τὰς πόλεις ὠφελοῦσιν Πγ11. 1281 b35. Σόλων μίξας καλῶς τὴν πολιτείαν Πβ12. 1273 b39. cf δ13. 1297 a39. εὖ μεμῖχθαι δημοκρατίαν ϗ ὀλιγαρχίαν, πολιτεία μεμιγμένη sim Πδ9. 1294 b19, 1, 35. ε7. 1307 a7, 10. — c. χρώματα μιγνύμενα κατὰ τὰς ἐπιπροσθήσεις μα5. 342 b9. — τὸ μεμιγμένον τοῦ ἀμίκτου ἥδιον πιθ43. 922 a4. — οἱ μεμιγμένοι (i e medii inter poetas et philosophos) τῷ μὴ πάντα μυθικῶς Μν4. 1091 b8 Bz. — d. μίγνυσθαι i q συνδυάζεσθαι, corpus miscere. c dat μίγνυνται ϗ τὰ μὴ ὁμόφυλα ἀλλήλοις sim Ζγβ7. 746 b9. 8. 748 b1. Ζιζ23. 577 b6, 8. cum praepos οἱ ἱέρακες οἱ διαφέροντες τῷ εἴδει δοκοῦσι μίγνυσθαι πρὸς ἀλλήλους Ζγβ7. 746 b3. om dat μίγνυται ὧν ἴσοι οἱ χρόνοι, τἆλλα τὰ μιγνύμενα τὸν τρόπον τοῦτον al Ζγβ4. 738 b28, 14. 8. 747 a34, b21. cf 7. 746 b11. coni μοιχεύεσθαι, συνδυάζεσθαι Ζιι32. 619 a10. Ζγα23. 731 a13, b7. β7. 746 b13. de maribus, syn ἐπιβαίνειν· οἱ ἐχῖνοι ὀρθοὶ μίγνυνται, οἱ ὀρεῖς οὔτε ἐξ ἀλλήλων οὔτ' ἄλλοις μιγνύμενοι γεννῶσιν, ἐκείνῃ μίγνυται Ζγα5. 717 b31, 30. β7. 746 b15. 8. 747 b22. coni συνέρχεσθαι. συνέρχεται ϗ

μίγνυται τῷ θήλει τὸ ἄρρεν Ζγβ1. 732 a9. de maribus et feminis. μιγνυμένων ἀμφοῖν, ὅσα τῶν μὴ ὁμογενῶν μίγνυται θῆλυ καὶ ἄρρεν, μίγνυται ὁ θῆλυς ἵππος καὶ ὁ ἄρρην τῷ ὄνῳ καὶ τῷ ἄρρενι καὶ τῷ θήλει Ζγα19. 727 b7. β4. 738 b28. 8. 747 b16. — μικτός. οὐ πᾶν μικτόν Μν5. 1092 a25, cf μῖξις 1. μικτόν, opp ἁπλοῦν Γβ3. 330 b22. ἅπαντα τὰ μικτὰ σώματα ἐξ ἁπάντων σύγκειται τῶν ἁπλῶν Γβ8. 334 b31. μικτὰ ἐκ τούτων μδ4. 381 b25. ὅσα μικτὰ ὕδατος καὶ γῆς μδ7. 384 a3. — φορὰ ἢ εὐθεῖα ἢ κύκλῳ ἢ ἐκ τούτων μικτή Οα2. 268 b18. Φθ8. 261 b29. 9. 265 a15. — μᾶλλον τὸ μικτὸν συμφωνία ἢ τὸ ὀξὺ ἢ βαρύ ψγ2. 426 b6. — ἡδοναὶ μικταί, opp ἀμιγεῖς Ηκ2. 1173 a23. cf ι11. 1171 a35. — πράξεις μικταί (mediae inter τὸ ἑκούσιον et τὸ ἀκούσιον) Ηγ1. 1110 a11. — μεμιγμένως. πάντα τρέφεται τῷ γλυκεῖ, ἢ ἁπλῶς ἢ μεμιγμένως αι4. 442 a2. μεμιγμένως, opp χωρὶς ἕκαστον τῶν χρωμάτων Ζι14. 616 a16. τῷ διαβεβλημένῳ ἔνια μὲν μεμιγμένως ἔνια δ' ἰδίως πρὸς εὐμένειαν ποριστέον ρ37. 1442 a5.

Μίδας λιμῷ ἀπώλετο Πα9. 1257 b16. ἔλαβε τὸν Σειληνόν f 40. 1481 b2.

Μιθριδάτης Ἀριοβαρζάνῃ ἐπέθετο Πε10. 1312 a16.

Μίκκαλος, exemplum hominis cuiuslibet musici Αα33. 47 b30-35.

μικραδικητής, opp μεγαλάδικος Ρβ17. 1391 a24.

μικρογλάφυρος φ3. 808 a30.

μικροκέφαλος πλ3. 955 b6, 7. μικροκεφαλώτερον θῆλυ ἄρρενος φ5. 809 b5. τῶν ζῴων ὁ ἄνθρωπος μικροκεφαλώτατον κατὰ λόγον τοῦ σώματος πλ3. 955 b5.

μικροκίνδυνος, opp μεγαλοκίνδυνος Ηδ8. 1124 b7.

μικροκοίλιος Ζμγ4. 667 a32.

μικρολογία. τὸ ἀκριβὲς ἔχει μικρολογίαν Μα3. 995 a10 Bz. μικρολογία ἀκολουθεῖ τῇ ἀνελευθεριότητι, τῇ μικροψυχίᾳ αρ7. 1251 b14, 24.

μικρολόγος, εἶδος ἀνελευθεριότητος ημα25. 1192 a10.

μικρομελής φ3. 808 a29.

μικρομέρεια. κινητικὸν (τὸ σφαιροειδὲς σῶμα Democriti) διὰ μικρομέρειαν καὶ τὸ σχῆμα ψα2. 405 a11 (λεπτομέρειαν ci Nötel Zts f Gymn 1864 p 142). — ἐπὶ τοῦ ὕδατος γῆ καὶ χρυσὸς διὰ μικρομέρειαν πολλάκις ἐπιπλέουσιν, syn διὰ μικρότητα μα12. 348 a9, 8.

μικρομερής μγ3. 372 b17. opp μεγαλομερής Ογ5. 303 b27. τὸ μικρομερὲς λεπτόν, ἀναπληστικόν Ογ5. 303 b27. Γβ2. 330 a2. μικρομερέστατον καὶ λεπτότατον τὸ πῦρ, τὸ φῶς ΜΑ8. 989 a1. Αδ11. 94 b29.

μικρόμματος φ3. 808 a30.

μικροπόνηρος, opp μεγαλοπόνηρος Πδ11. 1295 b10.

μικροπρέπεια, def Ηβ7. 1107 b20. δ4. 1122 a30. ηεβ3. 1221 a11. περὶ μικροπρεπείας Ηδ4-6. ηεγ6. ημα27.

μικροπρεπής, def Ηδ6. 1123 a27-31. ηεβ3. 1221 a35. γ6. 1233 b4. ημα27. 1192 b5. ἡ ἀκριβολογία μικροπρεπές Ηδ4. 1122 b8. πρόσωπον μικροπρεπές φ6. 811 b12.

μικροπρόσωπος φ3. 808 a30.

μικρορροπύγιοι ὄρνιθες Ζιβ12. 504 a34.

μικρός. de notione τοῦ μικροῦ ac de Platonico principio τὸ μέγα καὶ μικρόν v μέγας. 1. μικρὸν τοῖς μεγέθεσιν εἶναι τῶν φερομένων (i e ἄστρων) ἕκαστον μα3. 339 b34. τὸ τοσονδὶ καὶ μικρὸν ὕδωρ, opp τὸ πᾶν ὕδωρ μα3. 340 a12. οἱ μικροὶ ἀστεῖοι καὶ σύμμετροι, καλοὶ δ' οὔ Ηδ7. 1123 b7. ἐν μικρῷ κόσμῳ, opp ἐν μεγάλῳ Φθ2. 252 b26. ἐν τῷ πολλῷ ἀέρι τρίγωνα πλείω ἢ τὰ στερεὰ ἢ τὰ μικρὰ (fort i q τὰ ἄτομα?) ἔσται Οδ5. 312 b30. ἐκ τῶν φυλῶν καὶ τῶν μορίων τῶν ἐλαχίστων παντελῶς Πδ14. 1298 a16. μικραὶ πυρκαϊαί, μικρὰ ἀναθυμίασις μγ1. 371 b2. δ9. 387 b12. μικρᾶς κινήσεως τυχεῖν μα4. 341 b20. μικρὰ καὶ ἀμαυρὰ παθήματα, opp ἰσχυρὰ καὶ ἐναργῆ ψα1. 403 a21. ἀρχαί, τιμαὶ μικραί, opp μεγάλαι Πδ15. 1299 b30. ε8. 1308 b13. γίγνονται αἱ στάσεις οὐ περὶ μικρῶν ἀλλ' ἐκ μικρῶν, στασιάζουσι δὲ περὶ μεγάλων Πε4. 1303 b18. δεῖ φυλάττειν τὸ μικρόν Πε8. 1307 b32. φωνὴ μικρά, dist μεγάλη, μέση Ργ1. 1403 b28. Ζγε7. 788 a31. πια62. 906 a19. διαλέγεσθαι μικρόν πια35. 903 a38. 62. 906 a18. μικρὸς τὸ ἦθος, περὶ τὴν ψυχήν φ2. 807 a5. 5. 810 a7. — ἐν τυραννίδι οὐδὲν ἢ μικρὸν φιλίας Ηθ13. 1161 a32. — 2. usus adverbialis. μικρῷ πλείων, μικρῷ μείζων Πδ16. 1300 b33. ε7. 1307 b5. — μικρὸν μετὰ δυσμάς μβ8. 367 b9. μικρὸν ὕστερον τῶν Μηδικῶν Πε3. 1303 a5. φανερὸν ἐντεῦθεν μικρὸν ἐπισκεψαμένοις Πγ5. 1278 a13. — ἐπὶ μικρὸν θεωρήσωμεν καὶ νῦν Ογ9. 299 a13. cf ἐπὶ μικρόν Ηγ13. 1118 a27. δ11. 1126 b7. θ12. 1160 b20. 13. 1161 a31, b8. ι6. 1167 b10. 9. 1169 b26. κ8. 1178 a24. Eucken II 55. — ἡ ἐρυθρὰ κατὰ μικρὸν κοινωνεῖ πρὸς τὴν ἔξω θάλατταν μβ1. 354 a2. κατὰ μικρόν, coni ἐκ προσαγωγῆς, λανθάνον Πε6. 1306 b15. μβ4. 361 b7. cf μα6. 343 b16. β4. 361 b2. δ7. 384 b20. ακ801 a25. πη18. 889 a3. κατὰ μικρά, coni πολλαχῇ, σποράδην μα4. 341 b33, 31. 13. 350 a8. γ1. 770 b5. — παρὰ μικρόν. τὸ παρὰ μικρὸν ὥσπερ οὐδὲν ἀπέχειν δοκεῖ Φβ5. 197 a30, 28. cf Πε3. 1303 a21-25. αἱ περιπέτειαι καὶ τὸ παρὰ μικρὸν σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων ἡδύ ἐστιν Ρα11. 1371 b11. ἀπάτη ἐν τῷ παρὰ μικρόν Αα33. 47 b38 Wz. τι7. 169 b11,15 Wz. — ἐπὶ (ἐπὶ om cod Z Aub) μικροῦ ἔχεται τὸ ἄγονον εἶναι τὸ σῶμα τῶν ὄνων Ζγβ8. 748 b11. — συζευγνύναι τοὺς ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ἢ μικρόν (locus corr) Πη16. 1335 a29. — (pro ἐν τοῖς μικροῖς χωρίοις Ζι31. 618 b9 ἐν τοῖς λυπροῖς χωρίοις ci Aub.)

μικροσκελής Ζι50. 632 b11. Ζμδ8. 684 a10. τὸ μικροσκελέστερον ἀράχνιον Ζι39. 623 a26.

μικρόστομος. ζῷα μικρόστομα, ὥσπερ ἄνθρωπος Ζιβ7. 502 a8.

μικρότης. ὁμοῦ πάντα χρήματα ἦν ἄπειρα καὶ πλήθει καὶ μικρότητι (Anaxag fr 1) Μι6. 1056 b29. (ἡ μεταξὺ θάλαττα) διὸ μικρότητα οὐδεμίαν ἔχει δύναμιν μβ8. 369 a5. μικρότης τοῦ σώματος Ζγα3. 717 a9. γ1. 749 b29, cf 751 b18. μικρότης τῶν ὄγκων Ζγγ2. 754 a19. περὶ μεγέθους καὶ μικρότητος τῶν πραγμάτων πόθεν σκεπτέον Ρβ19. 1393 a8-21. στασιάζουσι διὰ μικρότητα, δι' ἀνομοιότητα Πε2. 1302 b4. μικρότης φωνῆς, opp μέγεθος ψβ11. 422 b30, cf μικροφωνία.

μικρότριχος. ὁ ἄνθρωπος μικρότριχον πλὴν τῆς κεφαλῆς Ζιβ1. 498 b17.

μικροφωνία καὶ μεγαλοφωνία, dist βαρὺ καὶ ὀξύ Ζγε7. 787 a3.

μικρόφωνος, opp μεγαλόφωνος Ζγε7. 786 b10. μικρόφωνά ἐστιν ἐν τῷ ὀλίγον ἁπλῶς εἶναι τὸ κινούμενον Ζγε7. 787 a14.

μικροψυχεῖν πθ9. 890 b11.

μικροψυχία κ1. 391 a23. def Ηβ7. 1107 b23. ηεβ3. 1221 a10. αρ1. 1250 a2. 3. 1250 a27. 7. 1251 b16-25. μικροψυχία ἀκολουθεῖ τῇ ἀνελευθεριότητι αρ7. 1251 b15. περὶ μικροψυχίας Ηδ7-9. ηεγ5. ημα26.

μικρόψυχος, def Ηδ7. 1123 b10. 9. 1125 a17. ηεγ5. 1233 a13, 25. ημα26. 1192 a32. ὁ μικρόψυχος οὐδενὶ ἐπιβουλεύει Πε11. 1314 a16. μικροψύχου σημεῖα φ3. 808 a29-31.

Μιλήσιοι ἀξύνετοι Ηη9. 1151 a9. Μιλησίων πολιτεία f 515. 516. Κίος ὁ ἀφηγησάμενος τῆς Μιλησίων ἀποικίας f 471.

1555 ᵇ33. Νηλεῖδαι κρατοῦντες Μιλησίων f 515. 1562 ᵃ29. πόλεμος πρὸς Ναξίους, πρὸς Πριηνέας f 518. 1562 ᵇ46. 534. 1566 ᵇ43. πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι f 516. 1562 ᵇ6 (cf παροιμία). Θαλῆς ὁ Μιλήσιος Οβ13. 294 ᵃ30. Πα11. 1259 ᵃ6. Ἀναξιμένης ὁ Μ. μβ7. 365 ᵃ18. Ἱππόδαμος ὁ Μ. Πβ8. 1267 ᵇ22. Τηλεκλῆς ὁ Μ. Πδ14. 1298 ᵃ13. — τῆς Μιλησίας ἐν τόποις γειτνιῶσιν ἀλλήλοις Ζιθ28. 605 ᵇ26.

Μίλητος Πα11. 1259 ᵃ13. τυραννὶς ἐν Μ. Πε15. 1305 ᵃ17.

μίλθον per errorem scriptum μγ7. 378 ᵃ23. cf μίλτος.

Μιλτιάδου ψήφισμα Ργ10. 1411 ᵃ10.

μίλτος. ᾠὰ κεγχρίδος ἐρυθρὰ ὥσπερ μίλτος Ζιζ2. 559 ᵃ26. ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις ποιεῖ τὰ ὀρυκτά, οἷον μίλτον (μίλθον Bk, cf h v) μγ7. 378 ᵃ23.

Μίλων Ηβ5. 1106 ᵇ3. Μίλων Κροτωνιάτης πολυφάγος f 477. 1556 ᵇ4.

μιμεῖσθαι. λέγεται Λυκοῦργος τὰ πλεῖστα μεμιμῆσθαι τὴν Κρητικὴν πολιτείαν Πβ10. 1271 ᵇ22. προσήκει τοὺς υἱεῖς μιμεῖσθαι τὰς τῶν πατέρων πράξεις ρ2. 1422 ᵃ30. θέναρ καλῶς ϗ ἀμυδρῶς μιμούμενον πτέρνην Ζιβ8. 502 ᵇ9. γίνεται κύκλος οὗτος μιμούμενος τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον μα9. 346 ᵇ36. — ὁ ὑποκριτὴς ἀγωνιστὴς ϗ μιμητής, ὁ δὲ χορὸς ἧττον μιμεῖται πιθ15. 918 ᵇ28, cf ᵇ15. μιμεῖται ἡ τέχνη τὴν φύσιν μδ3. 381 ᵇ6. τὸ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστίν πο4. 1448 ᵇ5. Vhl Poet I 10. μιμεῖται ὁ ποιητὴς τὰς πράξεις πο9. 1451 ᵇ29, cf μίμησις. Ὅμηρος ἐμιμεῖτο τὰς ἀρχαίας πολιτείας Ηγ5. 1113 ᵃ8. — μιμεῖσθαι pass. ἡδέα οἷον τό τε μιμούμενον (cod Aᶜ Vhl Spgl, μεμιμημένον Bk), ὥσπερ γραφικὴ ϗ ἀνδριαντοποιία ϗ ποιητική, ϗ πᾶν ὃ ἂν εὖ μεμιμημένον ᾖ, κἂν ᾖ μὴ ἡδὺ αὐτὸ τὸ μεμιμημένον Ρα11. 1371 ᵇ6. fort pass ἢ πάντας (ci πάντα) ὡς πράττοντας ϗ ἐνεργοῦντας τοὺς μιμουμένους πο3. 1448 ᵃ24. — μιμητός. τὰ μὲν ἀμίμητα τὰ δὲ μιμητὰ τῇ ψυχῇ πκθ10. 951 ᵃ7.

μίμημα. ταῦτα (τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ) μιμήματα τῶν ἀρχῶν ἐκείνων ἐστίν ΜΑ6. 988 ᵃ7. τὰ ὀνόματα μιμήματά ἐστιν Ργ1. 1404 ᵃ21 (dist σύμβολα cf Wz ad ε1. 16 ᵃ4). ὅσον δεῖ σε λόγου μίμημα, φέρε πόθου τέχνασμα ρ29. 1436 ᵃ7. περὶ τοὺς βίους πολλὰ ἂν θεωρηθείη μιμήματα τῶν ἄλλων ζῴων τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς Ζιι7. 612 ᵇ18. ἐν τοῖς μέλεσιν αὐτοῖς ἐστὶ μιμήματα τῶν ἠθῶν Πθ5. 1340 ᵃ39. τὸ χαίρειν τοῖς μιμήμασι πάντας πο4. 1448 ᵇ9 Vhl Poet I 10.

μίμησις. οἱ Πυθαγόρειοι μιμήσει τὰ ὄντα φασὶν εἶναι, Πλάτων δὲ μεθέξει ΜΑ6. 987 ᵇ11, 13. — ἀκροώμενοι τῶν μιμήσεων γίνονται πάντες συμπαθεῖς Πθ5. 1340 ᵃ12. ἡ μίμησις διὰ τί ἡδονὴν ποιεῖ πο4. 1448 ᵇ12-19. Vhl Poet I 11. ἐποποιία ϗ ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις, ἔτι δὲ κωμῳδία ϗ ἡ διθυραμβοποιική, πᾶσαι τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον πο1. 1447 ᵃ16. (μίμησις quid significet Vhl Poet I 33.) ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστιν πο9. 1451 ᵇ29. τοὺς καλουμένους Σώφρονος μίμους μὴ φῶμεν εἶναι λόγους ϗ μιμήσεις f 61. 1486 ᵃ10, Bernays Tragoed p 186. αἱ μιμήσεις διαφέρουσιν ἀλλήλων τρισίν, ἐν οἷς ϗ ἃ ϗ ὡς πο1-3. ἅπασαι (αἱ ποιητικαὶ τέχναι) ποιοῦνται τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ ϗ λόγῳ ϗ ἁρμονίᾳ πο1. 1447 ᵃ22, ᵇ21. μίμησις ἐποποιική, διηγηματική, δραματική, τραγική πο26. 1461 ᵇ26. 24. 1459 ᵇ33, 37. 4. 1448 ᵇ35. τῆς πράξεως ὁ μῦθος ἡ μίμησις πο6. 1450 ᵃ4. 8. 1451 ᵃ31. κἂν γὰρ ἀνώμαλός τις ᾖ ὁ τὴν μίμησιν παρέχων ϗ τοιοῦτον ἦθος ὑποτιθείς πο15. 1454 ᵃ27.

μιμητής. ὁ ὦτος κόβαλος ϗ μιμητής Ζιθ12. 597 ᵇ23. f 276. 1527 ᵇ32. ὁ ὑποκριτὴς ἀγωνιστὴς ϗ μιμητής πιθ15. 918 ᵇ28. ἐν γραφικῇ εἴη ἄν τις ἀγαθὸς μιμητής ημα19. 1190 ᵃ31. μιμητὴς ὁ ποιητής πο25. 1460 ᵇ8. 24. 1460 ᵃ8, cf μίμησις p 469 ᵃ47. τῇ μὲν ὁ αὐτὸς ἂν εἴη μιμητὴς Ὁμήρῳ Σοφοκλῆς, μιμοῦνται γὰρ ἄμφω σπουδαίους, τῇ δὲ Ἀριστοφάνει, πράττοντας γὰρ μιμοῦνται ϗ δρῶντας ἄμφω πο3. 1448 ᵃ26, cf μίμησις p 469 ᵃ52.

μιμητικός. τὰ γαμψώνυχα πάντα μιμητικὰ Ζιθ12. 597 ᵇ26. ὁ ἄνθρωπος τῶν ἄλλων ζῴων μιμητικώτατόν ἐστιν πο4. 1448 ᵇ7. πλ6. 956 ᵃ14. ἡ φωνὴ πάντων μιμητικώτατον τῶν μορίων ἡμῖν Ργ1. 1404 ᵃ22. οἱ διθύραμβοι ἐπειδὴ μιμητικοὶ ἐγένοντο πιθ15. 918 ᵇ19. καθάπερ ϗ ἐν ταῖς ἄλλαις μιμητικαῖς τέχναις πο8. 1451 ᵃ30. ἡ ἐν ἑξαμέτροις μιμητική πο6. 1449 ᵇ21.

Mimnermus Colophonius, poeta elegiacus f 626. 1584 ᵃ7.

μιμνήσκεσθαι. μεμνῆσθαι, def μν1. 449 ᵇ20. 2. 452 ᵃ10, ᵇ29, cf μνήμη. — μνησθῆναι περί τινος, mentionem facere, μα6. 343 ᵇ18. Ζιε9. 542 ᵇ25.

μῖμος. θαυματοποιὸς ἢ μῖμος ἢ συρικτής πιη6. 917 ᵃ8. — οἱ Σώφρονος ϗ Ξενάρχου μῖμοι πο1. 1447 ᵇ10. f 61. 1486 ᵃ10. Bernays Tragoed p 186.

μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ' ἔσθιε μήτε φύτευε πκ2. 923 ᵃ9 (Theophr ed Stapel 1644 p 813ᵃ), cf παροιμία. (Mentha sativa *L* Sprengel. Mentha piperita *L*. Fraas 176. cf Langkavel Bot d spät Griechen p 54 et 108.)

Μινυὰς γῆ f 596. 1576 ᵃ12, 27.

μινυρίζειν. ὁ μελανάετος οὐ μινυρίζει οὐδὲ λέληκεν, ὁ ὑπάετος πεινῇ ἀεὶ ϗ βοᾷ ϗ μινυρίζει Ζιι32. 618 ᵇ31, 619 ᵃ3.

Μίνως Πβ10. 1271 ᵇ31, 38. η10. 1329 ᵇ4, 6, 25. θ81. 836 ᵃ28. οὐ νομίζων Ἀριστοτέλης ἀναιρεῖσθαι τοὺς παῖδας ὑπὸ τοῦ Μίνω f 443. 1550 ᵇ37.

Μιξιδημίδης Ρβ23. 1398 ᵇ25.

μῖξις, μίξις, codd in accentu inconstantiam servavit Bk, Lob Par 412. — 1. μίξεως notio exponitur Γα10. dist ἁφή, θέσις Μμ7. 1082 ᵃ21. cf η2. 1042 ᵇ29. μίξις et κρᾶσις, dist σύνθεσις Γα10. 328 ᵃ9. οὐ πέφυκε τῷ τυχόντι μίγνυσθαι τὸ τυχόν ΜΑ8. 989 ᵇ2 Bz. οὐχ ἅπαν ἅπαντι μικτόν, ἀλλ' ὑπάρχειν δεῖ χωριστὸν ἑκάτερον τῶν μιχθέντων Γα10. 327 ᵇ21. ΜΑ8. 989 ᵇ4 Bz. σωμάτων ἡ μίξις f 184. 1509 ᵇ44. (μίγνυσθαί φασιν — Emp — ὅσων οἱ πόροι σύμμετροι πρὸς ἀλλήλους εἰσίν Γα8. 324 ᵇ34.) μίγνυνται ὧν τὰ ἔσχατα ἓν αι7. 447 ᵃ30. μικτά ἐστιν ὅσα ἐναντίωσιν ἔχει τῶν ποιούντων Γα10. 328 ᵃ31. f 184. 1509 ᵇ45. μικτὸν ὃ ἂν εὐόριστον ὂν παθητικὸν ᾖ ϗ ποιητικὸν ϗ τοιούτῳ μικτόν Γα10. 328 ᵇ20. εἴπερ δεῖ μεμῖχθαί τι, τὸ μιχθὲν ὁμοιομερές, τὸν αὐτὸν λόγον ἔξει τῷ ὅλῳ τὸ μόριον Γα10. 328 ᵃ10, 9. ἡ μίξις τῶν μικτῶν ἀλλοιωθέντων ἕνωσις Γα10. 328 ᵇ22. ἡ μίξις πρὸς τὴν αἴσθησίν τί ἐστιν Γα10. 327 ᵇ32. μίξεως εἴδη αι3. 440 ᵃ31-ᵇ13. κρᾶσις εἶδος μίξεως τδ2. 122 ᵇ26-31, 123 ᵃ4. — 2. voc μῖξις usus varius, τὸ ἁλμυρὸν ἐν μίξει τινός μβ3. 358 ᵇ34. μῖξις ἐν ἀριθμῷ εὐλογίστῳ, περιττῷ Μν6. 1092 ᵇ27. — πότερον μίξει ὁ ἀριθμὸς ἐκ τῶν ἀρχῶν Μν5. 1092 ᵃ24. — μίξις τῶν εὐπόρων ϗ τῶν ἀπόρων Πδ8. 1294 ᵃ16. μίξις ὀλιγαρχίας ϗ δημοκρατίας sim, ὅροι τῆς μίξεως Πδ9. 1293 ᵇ34, 17, 1294 ᵃ36, ᵇ14 (syn σύνθεσις, συνδυασμός 1294 ᵃ36, ᵇ2). — μῖξις i q συνδυασμὸς τοῦ ἄρρενος ϗ τοῦ θήλεος. cf μιγνύναι p 467 ᵇ50. τόποι πρὸς τὴν μῖξιν χρήσιμοι, διαφέρει τὰ μέρη τὰ πρὸς τὴν μῖξιν τοῖς σχήμασιν Ζγβ7. 746 ᵇ22. α2. 716 ᵇ3. ἐν τῇ τοῦ ἄρρενος μίξει ϗ τοῦ θήλεος δεῖ συμμετρίας, οὐ συμβάλλεται πρὸς τὴν μῖξιν σῶμα οὐδὲν τὸ ἄρρεν, τἆλλα τῶν ἐκ τοιαύτης μίξεως γινομένων συνδυαζόμενα φαίνεται Ζγδ2.

767a23. β8. 748b33. 7. 746b12. μῖξις μὴ ὁμοφύλων Ζιθ28. 607a1. ἡ κυρία θεὸς τῆς μίξεως Ζγβ2. 736a20.

μιξολυδιστί. ἡ μιξολυδυστὶ καλουμένη ἁρμονία ποία τις Πθ5. 1340b1.

μισανθρωπία ἀκολουθεῖ τῇ ἀνελευθεριότητι αρ7. 1251b16.

μίσγειν, μίσγεσθαι, cf μιγνύναι p 467b50. ἂν συνεχῶς μίσγηται ϗ μὴ διαλείπῃ χρόνον τινὰ οὕτως ὀχευόμενα, ταχέως ἄγονον τὸ θῆλυ γίνεται· διὸ οὐ συνεχῶς μίσγουσιν οὕτως οἱ περὶ ταῦτα πραγματευόμενοι Ζιζ23. 577b11, 13.

μισεῖν ϗ φιλεῖν, πάθη μετὰ σώματος ψα1. 403a18. πέρα μισεῖν, opp πέρα στέρξαι (fr trag adesp 53) Πη7. 1328a16. τίνας φιλοῦσι ϗ μισοῦσι ϗ διὰ τί Ρβ4. — μισητόν τε ϗ ἡδὺ ἄλλο ἄλλῳ Ηδ14. 1128a28. μισητά, syn λυπηρά, φαῦλα, opp ἡδέα, φιλητά Ηκ5. 1176a12. α11. 1100b35. γ13. 1118b25.

μισθαρνεῖν. τὸ τῶν βαναύσων ϗ μισθαρνούντων πλῆθος Πδ12. 1296b29. μισθαρνεῖν περὶ τοὺς ἐριστικοὺς λόγους τι34. 183b37.

μισθαρνία, μόριον τῆς χρηματιστικῆς Πα11. 1258b25.

μισθαρνικαὶ ἐργασίαι Πθ2. 1337b13, τέχναι ηεα4. 1215a31. αἱ μισθαρνικαί οα2. 1343a29.

μισθός. τῶν μισθῶν διαιρεῖν τὰ εἴδη ρ37. 1444a37. ἄρνυσθαι τὸν μισθόν Πγ16. 1287a36. τάττειν ζημίαν, μισθὸν τοῖς δικάζουσι Πδ9. 1294a39. 14. 1298b18. πορίζειν μισθόν Πδ13. 1297a37. μισθός ἐστι τοῖς ἐκκλησιάζουσι Πδ15. 1300a2. μισθὸς τῷ ἄρχοντι δοτέος τιμή Ηε10. 1134b6. λαμβάνειν μισθόν Πδ6. 1293a6. μισθὸς δ' ἀνδρί (Hes ε 370) Ηι1. 1164a27. f 556. 1570a11 (Πιτθέως γνωμολογία). συνηγορεῖν ἐπὶ μισθῷ ρ37. 1444a20, 35.

μισθοῦν. μισθωθέντων ἢ πραθέντων ρ3. 1425b23. μισθωσάμενος ὀλίγου Πα11. 1259a13.

μισθοφορὰν πορίζειν Πε5. 1304b27.

μισθοφορεῖν. τὸ μ. πάντας δημοτικόν Πζ2. 1317b35.

μισθοφόρος. κατέστησε τὰ δικαστήρια μισθοφόρα Πβ12. 1274a9. — ποιεῖσθαι πολίτας τοὺς μισθοφόρους Πε3. 1303b1. Ρβ23. 1399b2.

μίσθωσις, συνάλλαγμα ἑκούσιον Ηε5. 1131a4. ἡ μίσθωσις, χρῆσις τοῦ κτήματος κατὰ συμβεβηκός ηεγ4. 1232a3. μισθώσεις ϗ τὰ δημευόμενα διοικοῦσιν οἱ πωληταί f 401. 1545a4.

μισόπολις ρ37. 1442a13.

μισοπονηρία ἀκολουθεῖ τῇ δικαιοσύνῃ αρ5. 1250b24.

μῖσος. περὶ μίσους, τίνας μισοῦσι ϗ διὰ τί Ρβ4. τὸ μῖσός ἐστι ϗ πρὸς τὰ γένη, ἡ ὀργὴ ἀεὶ περὶ τὰ καθ' ἕκαστα Ρβ4. 1382a6.

μισόφιλος ρ37. 1442a13.

Μιτυληναῖοι. ὁ Μιτυληναίων λιμήν σ973a11. f 238. 1521b3. Πιττακὸν εἵλοντο Πγ14. 1285a35. Μυτιληναῖοι Σαπφὼ τετιμήκασιν Ρβ23. 1398b12.

Μιτυλήνη Πε4. 1304a4. 10. 1311b26.

μίτυς, τί ἐστι Ζι40. 624a14 Aub. cf S II 512.

Μίτυς. Μίτυος ἐν Ἄργει ἀνδριάς πο9. 1452a8.

μνᾶ, τὸ ἁπλοῦν ἐν βάρει Αγ23. 84b38. εὑρηκέναι ὑπὲρ μνᾶν χρυσίου ὁλκήν θ45. 833b9. βῶλος χρυσοῦ τρεῖς μνᾶς ἄγων f 248. 1523b38. — εἰσενέγκαι μίαν μνᾶν, ὀφείλειν εἴκοσι μνᾶς Πγ9. 1280a29. β8. 1268b14, 20, 22. οἰκία πέντε μνῶν ἀξία Ηε8. 1133b24. μνᾶς λυτροῦσθαι νομικόν Ηε10. 1134b22.

μναϊαῖος μόλιβδος, ταλαντιαῖον ξύλον Οδ4. 311b4. de forma cf Lob Phryn 553. Paral 21.

μναῖος. ἔνιαι πορφύραι γίνονται μναῖαι (v l μναϊαῖαι, cf μναϊαῖος) Ζιε15. 547a9.

Μναμοσύνας θύγατρες, Μοῦσαι f 625. 1583b24.

μναμόσυνον φιλίας (in antiquo epigr) θ133. 843b32.

Μνασέας (Φωκεύς) Πε4. 1304a11.

Μνασίθεος Ὀπούντιος πο26. 1462a7.

μνεία. μνείαν ποιεῖσθαί τινος, περί τινος Πβ8. 1268b31. δ8. 1293b28. η5. 1326b35. Φβ4. 196a17. θ9. 265b18. μα14. 352a1. ὅταν ποιησώμεθα τὴν ἐνδεχομένην μνείαν Πδ2. 1289b23. περὶ τῶν λοιπῶν ἀποδοτέον μνείαν Ζμβ14. 658b13. μνείαν ἔχειν τῆς γενομένης συνηθείας Ηι3. 1165b33. ὅ τι ϗ μνείας ἄξιον Πβ12. 1274b17.

μνημεῖον. μνημεῖα τῆς δαπάνης Πζ7. 1321a40.

μνήμενος (Hom ο 401) Ρα11. 1370b5.

μνήμη. ἐκ τῆς αἰσθήσεως τοῖς μὲν τῶν ζῴων οὐκ ἐγγίγνεται μνήμη, τοῖς δ' ἐγγίγνεται ΜΑ1. 980a29 Bz. μνήμης ϗ διδαχῆς πολλὰ ζῷα κοινωνεῖ Ζια1. 488b25. θ1. 589a1. τοῦ αὐτοῦ τῶν τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἡ μνήμη, οὗπερ ϗ ἡ φαντασία μν1. 450a23. cf φαντασία ϗ μνήμη Ηη5. 1147b5. ἡ μνήμη τοῦ γενομένου μν1. 449b15. ὅταν ἅμα ἥ τε τοῦ πράγματος γίνηται κίνησις ϗ ἡ τοῦ χρόνου, τότε τῇ μνήμῃ ἐνεργεῖ μν2. 452b24. 1. 450a19, 449b22. μνήμη, def φαντάσματος, ὡς εἰκόνος οὗ φάντασμα, ἕξις μν1. 451a14. cf Αδ19. 100a2, 99b36. τδ4. 125b6. 5. 125b18. κοινὸν ψυχῆς ϗ σώματος μνήμη αι1. 438a8. τοῖς ἐν κινήσει πολλῇ οὖσιν οὐ γίνεται μνήμη μν1. 450b2. αἱ πολλαὶ μνῆμαι τοῦ αὐτοῦ πράγματος μιᾶς ἐμπειρίας δύναμιν ἀποτελοῦσιν ΜΑ1. 980b29. Αδ19. 100a5. ἡ μνήμη ϗ ἐμπειρία ϗ ἀγχίνοια αρ4. 1250a35. ἀγαθὰ εὐφυΐα μνῆμαι (scribendum μνήμη, Vhl Rhet p 49) εὐμάθεια ἀγχίνοια Ρα6. 1362b24. — μνήμης ἀνάληψις, λῆψις, μνήμην ἀναλαμβάνειν, λαμβάνειν μν2. 451a20-23. κατὰ τὴν παραδεδομένην ἀλλήλοις μνήμην Οα3. 270b14. ποιεῖσθαι μνήμην περί τινος Ζμα5. 645a32, aliud est Ὅμηρος μνήμην πεποίηκεν Ργ12. 1414a6. — ἀκροάματα ϗ ὁράματα πολλὰ ϗ μνῆμαι Ηκ2. 1173b19. τῶν πεπραγμένων ἐπιτερπεῖς αἱ μνῆμαι Ηι4. 1166a25. — μέρη τιμῆς μνῆμαι ἐν μέτροις ϗ ἄνευ μέτρων Ρα5. 1361a34.

μνημονεύειν, memorem esse. μαθητικώτερα τὰ δυνάμενα μνημονεύειν ζῷα τῶν μὴ δυναμένων ΜΑ1. 980b22. μνημονεύεται τὸ μὴ παρόν μν1. 450a27, cf b12. ὅσα χρόνου αἰσθάνεται, ταῦτα μόνα τῶν ζῴων μνημονεύει, ϗ τούτῳ ᾧ αἰσθάνεται μν1. 449b29. cf 449b22, 450a19. 2. 451a29. τὸ μνημονεύειν, def φαντάσματος, ὡς εἰκόνος οὗ φάντασμα, ἕξις μν1. 451a15. dist ἀναμιμνήσκεσθαι μν1. 449b4. 2. 453a6. — τὰ μέτρα πάντες μνημονεύουσι μᾶλλον τῶν χύδην Ργ9. 1409b7. μνημονεύομεν μᾶλλον οἷς ἂν ἕωθεν πρῶτον ἐντυγχάνωμεν πλ5. 956a8. χρόνοι μακροί, ὥστε μηδένα μνημονεύειν μα14. 351b20, 12 (μνημονευθῆναι). — οἱ ποιηταὶ αὐτῆς (τῆς κωμῳδίας) μνημονεύονται πο5. 1449b4 (syn οὐ λελήθασιν a38). — μνημονευτός. μνημονευτὰ καθ' αὑτὰ μὲν ὅσα ἐστὶ φανταστά, κατὰ συμβεβηκὸς δὲ ὅσα μὴ ἄνευ φαντασίας μν1. 450a24, 449b9. — τὰ μνημονευτὰ καλά ἐστι ϗ τὰ μᾶλλον μᾶλλον Ρα9. 1367a24. τίνα μνημονευτὰ ἡδέα ἐστίν Ρα11. 1370b1-7.

μνημόνευμα. ᾗ μὲν καθ' αὑτό, θεώρημα ἢ φάντασμά ἐστιν, ᾗ δ' ἄλλου, οἷον εἰκὼν [ϗ] μνημόνευμα μν1. 450b27, 451a2.

μνημονικός, dist ἀναμνηστικός μν1. 449b6, 7. 2. 453a5. τὸ θῆλυ μνημονικώτερον Ζι1. 608b13. ἔστι μνημονικὸν ποιεῖν ἐν κεφαλαίῳ ἀπολογιζόμενον περὶ τῶν εἰρημένων ρ37. 1444b30. — κατὰ τὸ μνημονικὸν παράγγελμα τίθεσθαι τὰ προβαλλόμενα εν1. 458b21. ἐν τῷ μνημονικῷ οἱ τόποι τεθέντες εὐθὺς ποιοῦσιν αὐτὰ μνημονεύειν τθ14. 163b29. πρὸ

ὀμμάτων ποιήσασθαι, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς μνημονικοῖς τιθέμενοι ϗ εἰδωλοποιȣ̃ντες ψγ3. 427 b19.
μνημόσυνα πολλὰ Ἡρακλέȣς ἐν ταῖς ὁδοῖς θ97. 838 a32.
μνήμων. 1. οἱ λίαν ταχεῖς ϗ οἱ λίαν βραδεῖς ὁμοίως ȣ̓δέτεροι μνήμονες μν1. 450 b9. μνήμονες οἱ τὰ ἄνω ἐλάττω ἔχοντες ϗ γλαφυρὰ ϗ σαρκωδέστερα φ3. 808 b9. — 2. μνήμονες, magistratus, coni ἱερομνήμονες, ἐπιστάται ΠΖ 8. 1321 b39.
μνησίκακος, opp εὐκατάλλακτος Ρβ4. 1381 b4. ȣ̓ μνησίκακος ὁ μεγαλόψυχος Ηδ 8. 1125 a5.
μνηστήρ. τὰ χρήματα (Ὀδυσσέως) ὑπὸ μνηστήρων ἀναλίσκεσθαι πο17. 1455 b20. ᾧ βόλοιτο τῶν παρόντων μνηστήρων f 508. 1561 a45.
Μνήσων (Φωκεύς) Πε4. 1304 a11.
μόγις. μηδενὸς δεῖσθαι ἢ μόγις Ηδ 8. 1124 b18.
μοῖρα. κατά τινα θείαν μοῖραν Ηα10. 1099 b10. Ἰξίονός τινος μοῖρα Οβ1. 284 a34. μοῖρα λέγεται ὁ θεὸς ἀπὸ τȣ̃ μεμερίσθαι κ7. 401 b12, 14. (τὰς νήσȣς προσνέμȣσί τινες ταῖς γείτοσιν ἀεὶ μοίραις κ3. 394 a4, fort ἠπείροις.)
Μοιροκλῆς Ργ10. 1411 a15.
μοιχεία συνάλλαγμα ἀκȣ́σιον λαθραῖον Ηε5. 1131 a6. μοιχεία συνειλημμένον μετὰ φαυλότητος Ηβ 6. 1107 a11. ἐπ' αἰτίᾳ μοιχείας Πε6. 1306 a38. μοιχείας τίνα δεῖ ζημίαν εἶναι Πη16. 1335 b38. γραφὴ μοιχείας f 378. 1541 a4. 379. 1541 a32, 41.
μοιχεύειν. ὁ νόμος προστάττει μὴ μοιχεύειν Ηε3. 1129 b31. cf β6. 1107 a16. ημα 34. 1196 a19, 21. μοιχεῦσαι, dist μοιχὸν εἶναι Ηε7. 1132 a3. μοιχεύει ȣ̓δεὶς τὴν ἑαυτȣ̃ Ηε15. 1138 a25. μοιχευομένη τις Ζιη4. 585 a16. ἡ τῷ Αἰθίοπι μοιχευθεῖσα Ζιη6. 586 a3. τὰ ἄλλα γένη (τῶν ὀρνίθων) μέμικται ϗ μεμοίχευται ὑπ' ἀλλήλων Ζι32. 619 a10.
μοιχός, inter exempla ἀδικίας refertur Ηε10. 1134 a19. καθ' αὑτὸν μοχθηρός ηεβ3. 1221 b20. ȣ̓ μοιχός, ἐμοίχευσε δέ Ηε10. 1134 a22. μοιχός, coni καλλωπιστής τι5. 167 b10. τέκνον ἐοικὸς μοιχῷ Ζιη4. 585 a16. νόμος, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχȣ̀ς ἀναιρεῖν πελέκει ἀμφοτέρȣς f 551. 1569 a25.
μολίβδινος (v l μολύβδινος) κανών Ηε14. 1137 b30 Fr.
μόλιβδος, μόλυβδος. πῶς τήκεται μδ 8. 385 a32. 10. 389 a8. θ50. 834 a7. f 248. 1524 a30. 204. 1515 a27. ὁ καττιτερὸς ὁ Κελτικὸς τήκεται πολὺ τάχιον μολύβδȣ f 248. 1524 a23. μόλιβδος ἐρίȣ θερμότερος πη19. 889 a12. λζ4. 966 a37. μολίβδȣ βάρος Οδ 2. 308 b7. 4. 311 b4. 6. 313 a17. μα12. 349 a2. μχ1. 849 b36. 28. 857 a35. διαφωνεῖ τὸ βαρὺ ϗ τὸ σκληρὸν ἐπὶ μολίβδȣ ϗ σιδήρȣ Φδ 9. 217 b19. ὁ ἐκ τῶν Τυρίων, ὁ ἐν τοῖς Ἰνδοῖς μόλυβδος οβ1353 a15. θ61. 835 a6. (Bk vel in eodem libro modo μόλυβδος exhibet μδ 10. 389 a8, modo μόλιβδος μα12. 349 a2. δ 8. 385 a32, plerumque altera forma in v l posita.)
μολιβδȣ̃ν. μεμολιβδωμένοι ἀστράγαλοι πις 3. 913 a36. 12. 915 b8.
μόλις Ζγα22. 730 b28. β6. 744 a22. 8. 748 b17 al. ἢ ὅλως ȣ̓κ ἔστιν ἢ μόλις ϗ ἀμυδρῶς Φδ 10. 217 b32. μόλις ϗ ἠρέμα πάσχειν Μδ 12. 1019 a31. ἀκίνητον τὸ ἐν πολλῷ χρόνῳ μόλις κινȣ́μενον Φε2. 226 b11. ἐπειδὴ δέ ποτε μόλις πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος προσηγάγετο f 40. 1481 b7.
Μόλος. Μηριόνης, ὁ Μόλȣ f 596. 1575 b38.
Μολοττία. ἐν τῇ Μολοττίᾳ Ζι1. 608 a8, 32.
Μολοττός. Μολοττῶν βασιλεῖς Πε10. 1310 b40. 11. 1313 a24. Ἀλέξανδρος ὁ Μολοττός f 571. 1572 a7.
μολύβδαινα (v l μολίβδαινα) μιγνυμένη ὕδατι ἐξ ὀλίγȣ πολὺν ὄγκον ποιεῖ Ζγβ2. 735 b16.
μολυβδίς. τήκεσθαι τὰς μολυβδίδας Οβ7. 289 a25.
μολύνειν. οἱ ὗες τὸ δέρμα πρὸς τὰ δένδρα τρίβοντες ϗ τῷ πηλῷ μολύνοντες ΖιΖ 18. 571 b18. — πάσχει ταὐτὸν τὸ κύημα ἐν τῇ μήτρᾳ ὅπερ ἐν τοῖς ἑψομένοις τὰ μολυνόμενα Ζγδ 7. 776 a1, cf μωλύνειν.
μόλυνσις. ἀπεψία τις ϗ ἡ μόλυνσίς ἐστιν Ζγδ 7. 776 a8, cf μώλυσις.
Μόλων, Εὐκλέȣς πατήρ μα6. 343 b5.
μοναδικὸς ἀριθμός Μμ6. 1080 b19 Bz, 30. ν5. 1092 b20, 24. Ηε6. 1131 a30 Fr. ὁ ἀριθμητικὸς ἀριθμὸς μοναδικός ἐστιν Μμ8. 1083 b17. στιγμὴ μοναδική ψα4. 409 a20. — τῶν ζῴων τὰ μοναδικά, opp τὰ ἀγελαῖα (v l et S μονωτικά) Ζια1. 488 a1, 14. sed a2 verba ϗ τῶν μοναδικῶν vel μονωτικῶν delenda sunt cf S II 279. τῶν μοναδικῶν τὰ μὲν ἐπιδημητικὰ τὰ δὲ ἐκτοπιστικά Ζια1. 488 a14. inter τὰ μοναδικὰ referuntur σειρὴν ὁ μικρός, σειρὴν ὁ μέγας, ὁ βομβύλιος Ζι40. 623 b10. (cf Rose Ar Ps 298.)
μονάκανθον εἶναι ϗ κιρρὸν τὸν ἀλφηστικόν f 290. 1528 b29.
μόναιπος. θηρίον ἐν Παιονίᾳ εἶναι τὸ καλȣ́μενον βόλινθον, ὑπὸ δὲ τῶν Παιόνων μόναιπον θ1. 830 a7, cf βόλινθος.
μόναπος. καλȣ̃σι τὸν βόνασον οἱ Παίονες μόναπον Ζι45. 630 a20. v βόνασος.
μοναρχεῖν Πδ 4. 1292 a15. ε7. 1307 a3. ὁ μοναρχῶν Πγ7. 1279 b7. μοναρχεῖν ἑκόντων Πδ 10. 1295 a16. — πᾶς οἶκος μοναρχεῖται Πα7. 1255 b19.
μονάρχης. πολλῶν μοναρχῶν (ci Fr, μοναρχιῶν Bk) ηεα5. 1216 a2.
μοναρχία, def Ρα8. 1365 b37. μοναρχίας εἴδη, βασιλεία τυραννὶς αἰσυμνητεία Πγ7. 1279 a33, b6. 14. 1285 a17, 30. δ4. 1292 a18. 10. 1295 a19. β6. 1265 b36. Ηθ12. 1160 b1. μοναρχία, opp πολιτεία Πε10. 1311 a24, b37. dist βασιλεία Πε10. 1313 a4. coni δυναστεία, τυραννίς Πδ 6. 1293 a31. ε3. 1302 b17. 10. 1313 a4. μοναρχία οἰκονομική, βασιλική, τυραννική, δεσποτική Πα7. 1255 b19. γ14. 1285 b4. 8. 1279 b16 (cf 7. 1279 b5). δ14. 1298 a33. μοναρχίαν ποιεῖν Πβ10. 1272 b12. περὶ μοναρχίας ἐξ ὧν τε φθείρεσθαι ϗ δι' ὧν σώζεσθαι πέφυκεν Πε10-12.
μοναρχικόν, dist ὀλιγαρχικόν, δημοκρατικόν Πβ6. 1266 a6.
μόναρχος. τιμαὶ ἐν ταῖς πόλεσι ϗ παρὰ τοῖς μονάρχοις Ηη9. 1115 a32. ȣ̓δὲν κωλύει τȣ̀ς μονάρχȣς συμφωνεῖν ταῖς πόλεσιν Πγ13. 1384 b13. τῶν μονάρχων ὀφθαλμοί, ὦτα, χεῖρες, κατὰ τὴν τȣ̃ μονάρχȣ προαίρεσιν Πγ16. 1287 b29, 32. αἱρȣ̃νται αὐτοκράτορας μονάρχȣς Πδ 10. 1295 a12. ὁ δῆμος γίνεται μόναρχος, βȣ́λεται εἶναι μόναρχος Πδ 4. 1292 a11, 15. ε11. 1313 b39. ἐν τῇ πόλει ὅταν ἅπαξ στῇ ἡ τάξις, ȣ̓δὲν δεῖ κεχωρισμένȣ μονάρχȣ Ζκ10. 703 a31.
μοναυλικός ci Fritzsche ηεη10. 1242 a25.
μονάς, def τὸ κατὰ τὸ ποσὸν ᾗ ποσὸν ἀδιαίρετον πάντῃ ϗ ἄθετον Μν2. 1089 b35. δ6. 1016 b25, 30. Αγ2. 72 a22. μονάδων μέτρον μονάς Μι1. 1053 a27. μονὰς ἀρχὴ ἀριθμȣ̃ τα18. 108 b26, 30. ζ4. 141 b8. ἡ μονὰς ἐλάχιστον ἐν τοῖς ἀριθμοῖς Φγ6. 206 b31. μονάδες ὁμοειδεῖς, μὴ ὁμοειδεῖς, σύμβλητοι, ἀσύμβλητοι, διάφοροι ΜΑ 9. 991 b24, 992 a3. μ6. 7. 1081 b13, 1082 b25. 8. 1083 a1. Bz ad μ6. ἡ μονὰς ȣ̓σία ἄθετος, στιγμὴ ἄθετος Αγ27. 87 a36. 32. 88 a33. Μμ8. 1084 b26. κ12. 1069 a12. Φε3. 227 a28. — μονάδος ȣ̓κ ἔστι γένεσις Ηκ3. 1174 b12. αἱ μονάδες ȣ̓́τε σῶμα ποιȣ̃σι συντιθέμεναι ȣ̓́τε βάρος ἔχȣσιν Ογ1. 300 a18. πῶς χρὴ νοῆσαι μονάδα κινȣμένην, ἀμερῆ ϗ ἀδιάφορον ȣ̓̃σαν ψα4. 409 a1. τί διαφέρει λέγειν σφαίρας σμικρὰς ἢ μονάδας μεγάλας ψα5. 409 b10.
μοναχός. ἀδύνατον ὁρίσασθαι ἐν τοῖς ἀιδίοις, μάλιστα δὲ ὅσα

μοναχά Mζ15. 1040 a29. στερεὰ μοναχὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, ἐπίπεδα δὲ τριττά Mμ2. 1076 b29. — μοναχῇ διαιρετὸν γραμμή Mδ6. 1016 b26. — μοναχοῦ, opp πανταχοῦ Φγ4. 203 b27. — μοναχῶς λέγεσθαι, opp πολλαχῶς λέγεσθαι, πλείω γένη εἶναι τα15. 106 a9. Φ2. 185 b31. Mβ1. 995 b15. 2. 997 a35. cf γ8. 1012 a29. τὸ ἁμαρτάνειν πολλαχῶς ἔστι, τὸ κατορθοῦν μοναχῶς Hβ5. 1106 b31. μοναχῶς, opp μερίζεσθαι εἰς πλείω Zγα20. 729 a15. τὰ ἄλλα ζῷα μοναχῶς ποιεῖται τὴν τοῦ τόκου τελείωσιν· εἷς γὰρ ὥρισται τοῦ τόκου χρόνος πᾶσιν· ἀνθρώπῳ δὲ πολλοί Zιη4. 584 a34. κινεῖν μοναχῶς, opp τὰς ἐναντίας κινήσεις Φθ1. 251 a28. μοναχῶς ἐφ' ἓν ψα2. 404 b22. — μοναχῶς ἂν οὕτως ἦν αὐτοῦ κίνησις Φζ10. 240 b31. τὸ τῶν ὀρνίθων ἅπαν γένος οὕτω μοναχῶς ποιεῖται τὸν συνδυασμόν Zιε2. 539 b28. μοναχῶς ἐνδέχεσθαι, γίνεσθαι, συμπίπτειν Πε8. 1308 b38. αι5. 444 b17. μχ1. 849 b11.

μονή, opp κίνησις Φγ5. 205 a17. ε5. 229 a8. 6. 230 b18. Γβ6. 333 b35. Mκ10. 1067 a13. τῆς μονῆς ἣν ἡ γῆ τυγχάνει μένουσα Zκ3. 699 b3. μονὴ ἀστέρος, opp κίνησις μα7. 344 a24. μοναί, opp κινήσεις Φε6. 230 a20, b15. ἡ ἐνταυθοῖ μονή Φε6. 229 b28. μονή, dist ἀμεταβλησία Φε6. 230 a10. ποία μονὴ κινήσει ἐναντία Φε6. — μονὴ τοῦ αἰσθήματος Aδ19. 99 b36 (cf μνήμη 100 a3). αἱ ἐν τοῖς αἰσθητηρίοις κινήσεις ἢ μοναί ψα4. 408 b18.

μονήρης ἧπατος, κίθαρος, σάλπη, σκάρος, σκορπίος, φάγρος f 296. 1529 a43. 300. 1529 b26. 309. 1531 a3. 311. 1531 a11. 312. 1531 a21. 314. 1531 a38. μονήρεις οἱ λάβρακες f 303. 1530 a3.

μόνιμος. σῶμα μόνιμον, opp πορευτικόν ψγ12. 434 b2, 4. οὐ μόνιμός ἐστι τῶν αἰγῶν καὶ τῶν ἵππων ἡ φύσις, ἀλλ' ὀξεῖα καὶ εὐκίνητος Zιζ19. 574 a11. 22. 577 a16. cf θ10. 596 a14. τῶν ζῴων τινὰ μόνιμα κατὰ τόπον ψα5. 410 b19. γ9. 432 b20 (syn ἀκίνητα). τὰ μόνιμα ζῷα, opp τὰ μεταβλητικά, πλωτά, πορευτικά Zια1. 487 b6. ι37. 621 b3. Zμδ5. 681 b34. Zγβ1. 732 a22. ἡ τῶν φυτῶν φύσις οὖσα μόνιμος Zμβ10. 656 a1. τῶν χερσαίων οὐδὲν μόνιμον, ἔστι τὰ μόνιμα ἐν τῷ ὑγρῷ, syn ὅσα τῷ προσπεφυκέναι ζῇ Zια1. 487 b8, 7. τὰ μόνιμα τούτους τοὺς τόπους νέμεται ἐν οἷς ἂν φυῶσι Zι37. 621 b3. cf Rose Ar Ps 298. ἔστιν οὐθὲν ἄρρεν καὶ θῆλυ ἐν τοῖς μονίμοις Zιδ11. 537 b24. τῶν ὀστρακοδέρμων μόνιμος ἡ φύσις Zμδ7. 683 b5. enumerantur τὰ μόνιμα τῶν ἰχθύων f 285. 1528 a41, cf Rose Ar Ps 298. — ἕξις διαθέσεως πολυχρονιώτερον καὶ μονιμώτερον K8. 8 b25. ὅσα τῶν σημείων μόνιμά ἐστι φ1. 806 a7. ὅσα ἢ ὅλως ἀπίεστά ἐστιν ἢ μόνιμον ἔχει τὴν πίεσιν μδ9. 387 a17. ὑπόστασις μονιμωτάτη πα19. 861 b19. — τὸ κατ' ἀξίαν μόνιμον Πε7. 1307 a26. ἡ εὐδαιμονία, ἡ ἀρετὴ μόνιμον Hα11. 1100 b2 (opp εὐμετάβολος). θ4. 1156 b12. ἐνέργειαι μονιμώτεραι, μονιμώταται Hα11. 1100 b14, 15. πολιτεία μόνιμος Πδ12. 1296 b40, 1297 a7. ε1. 1302 a4. 7. 1307 a14. φιλία μόνιμος Hθ4. 1156 b18. 8. 1158 b9 (syn ἀδιάβλητος), 22 (syn ἐπιεικής). φιλία μονιμωτάτη καὶ βεβαιοτάτη ημβ11. 1209 b11. φίλοι μόνιμοι Hθ10. 1159 b1. — μονίμως. τὴν νομὴν ποιοῦνται τὰ πρόβατα προσεδρεύοντα καὶ μονίμως, αἱ δ' αἶγες ταχὺ μεταβάλλουσαι Zιθ10. 596 a14.

μονοειδὲς τὸ ἀγαθόν, syn ἁπλοῦν ημα25. 1192 a12.

μονόθυρος. λέγω μονόθυρα τὰ ἔχοντα ἓν ὄστρακον Zιδ4. 528 a13 Aub. γένος τῶν ὀστρακοδέρμων Zμδ5. 679 b17. 7. 683 b11. Zιδ4. 528 a11. descr Zιδ4. 529 a25-b6. Zμδ5. 680 a22. οὐ πολὺ διαφέρει οὐδὲ τὰ μονόθυρα καὶ δίθυρα· τὸ σαρκῶδες τοῖς μονοθύροις προσπέφυκε τοῖς ὀστράκοις, ὥστε βίᾳ ἀποσπᾶσθαι· μάλιστα ἐν τοῖς πάγοις ἐμπήγνυται Zιδ4. 528 b14, 4. θ20. 603 a27. διὰ τὸ προσπεφυκέναι σώζεται τῷ πρανὲς ἔχειν τὸ ὄστρακον, γίνεται ἀλλοτρίῳ φράγματι τρόπον τινὰ δίθυρον, τὰ στρομβώδη τῷ ἐπικαλύμματι ὥσπερ δίθυρα γινόμενα. ἐκ μονοθύρων Zμδ5. 679 b23, 25, 28. inter τὰ μονόθυρα referuntur αἱ καλούμεναι λεπάδες Zμδ5. 679 b25, 680 a23. f 287. 1528 b14. (cf M 176. AZι I 174.)

μονόκαμπτος. μονόκαμπτοι πάντες οἱ κάτω δάκτυλοι Zια15. 494 a15. plenius de h v Sonnenburg 16. 17.

μονοκέρατος. ἔστι καὶ μονοκέρατα, οἷον ὅ τε ὄρυξ καὶ ὁ Ἰνδικὸς καλούμενος ὄνος· ἔχει τὰ μονοκέρατα τὸ κέρας ἐν τῷ μέσῳ τῆς κεφαλῆς Zμγ2. 663 a22, 24. μονοκέρατα καὶ μώνυχα ὀλίγα Zιβ1. 499 b19.

μονόκερως. μονόκερων καὶ διχαλὸν ὄρυξ Zιβ1. 499 b19. εὐλόγως ἂν δόξειε μονόκερων εἶναι τὸ μώνυχον τοῦ διχαλοῦ μᾶλλον Zμγ2. 663 a28, 33.

μονοκοίλιος. τὰ μονοκοίλια (opp τὰ πολυκοίλια) οὐκ ἔχει πυετίαν, ἔχει λεπτὸν τὸ γάλα, μονοκοίλιά ἐστι πάντα τὰ ἀμφώδοντα, τὰ μονοκοίλια καὶ ἀμφώδοντα Zμγ15. 676 a12, 13. δ1. 676 b4. Zια16. 495 b31. ἤρτηται τὸ ἐπίπλοον τοῖς μονοκοιλίοις ἀπὸ μέσης τῆς κοιλίας Zμδ3. 677 b17. Zια16. 495 b31. inter τὰ μονοκοίλια refertur δασύπους Zμγ15. 676 a7.

μονοκόνδυλος ὁ μέγας δάκτυλος Zια15. 493 b29.

μονοκότυλος ἐλεδώνη μόνη τῶν μαλακίων Zιδ1. 525 a17. μονοκότυλον γένος τι τῶν πολυπόδων Zμδ9. 685 b13, 14.

μονόκωλος. ἀφελῆ λέγω τὴν μονόκωλον περίοδον Ργ9. 1409 b17. — τὰ μὲν ἔθνη ἔχει τὴν φύσιν μονόκωλον, τὰ δὲ εὖ κέκραται πρὸς ἀμφοτέρας τὰς δυνάμεις Πη7. 1327 b35.

μονομαχεῖν. ἤδη μονομαχήσας ἐτύγχανε Μενέλαος Ἀλεξάνδρῳ f 151. 1503 b29.

μονομαχία. Ἀγαμέμνων ὀρκίζων ἐν τῇ μονομαχίᾳ (Hom Γ) f 144. 1502 b31.

μονόξυλον. ὅταν ἀθρόως περικυκλώσωσι τοὺς δελφῖνας τοῖς μονοξύλοις Zιδ8. 533 b11.

μονοπείρας. ἀνθρωποφαγοῦσιν οἱ μονοπεῖραι τῶν λύκων μᾶλλον ἢ τὰ κυνηγέσια Zιθ5. 594 a30 Aub.

μονοπραγματεῖν, opp πολυπραγματεῖν Πδ15. 1299 a39.

μονοπωλία Πα11. 1259 a21, 22, 33.

μόνος. εἷς καὶ μόνος καὶ τέλειος ὁ οὐρανός Oα9. 279 a11, 277 b30. ὅσα ἥκιστα κάεται μόνα μδ9. 388 a6. μόνος τῶν λοιπῶν πκς1. 940 a26. — τοὺς ἀπόρους ἄρχειν κατὰ μόνας οὐκ ἐῶσιν, opp συνελθόντες πάντες Πγ11. 1281 b34. cf Zι43. 629 a34. — μόνος, μόνον in fine enunciati positum ε13. 23 a26. μα3. 341 a20. Hη7. 1149 a20 Fr. Πγ4. 1277 b26. δ1. 1288 b40. — μόνον. ἅπαξ μόνον Πδ15. 1299 a10. οὐ μόνον . . ἀλλὰ μβ4. 360 a17. οὐ μόνον . . ἀλλὰ μᾶλλον μα3. 340 b31. οὐ μόνον interdum non ei membro, ad quod refertur, sed communi utriusque membri praedicato additur ψγ6. 430 b4. Ρα4. 1360 a31. μόνον an μόνος legendum sit Aα45. 50 b18 Wz. — μόνως Γα5. 320 a11. ξ1. 974 b3. οὕτω μόνως, μόνως οὕτω Aγ16. 80 a7. τζ4. 142 a8. Φθ5. 258 a2. Oβ8. 289 b33. Mκ5. 1062 a9. λ8. 1074 a4. Πε10. 1311 a11. cf μοναχῶς.

μονοσιτεῖν, opp δὶς τροφαῖς χρῆσθαι f 225. 1519 a5.

μονόστεος. τὰ μὲν ἔχει μονόστεον τὸ κρανίον Zιγ7. 516 a16. οἱ λύκοι καὶ οἱ λέοντες μονόστουν (v l μόνοστον) τὸν αὐχένα ἔχουσιν Zμδ10. 686 a21.

μονοτοκεῖν, dist διτοκεῖν, πολυτοκεῖν, ὀλιγοτοκεῖν Zγδ6. 774 b24. 4. 772 b1.

μονοτοκία. αἰτία τῆς μονοτοκίας Zγδ4. 771 a15, 770 b28.

μονοτόκος, opp πολυτόκος Ζγβ 7. 746 ^{a}12, opp πολύγονος πι61. 898 ^{a}13, 11. τὰ μέγιστα τῶν ζῴων ἐστὶ μονοτόκα Ζγδ 4. 771 ^{a}19, 772 ^{a}30. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ μώνυχα μονοτόκα Ζγδ 4. 771 ^{b}2. τοῦ μὴ ἐπικυΐσκεσθαι αἴτιον ὅτι μονοτόκα ἐστὶν Ζγδ 5. 773 ^{a}35. τέρατα ἐν τοῖς μονοτόκοις σπάνια Ζγδ 4. 770 ^{a}8. πι61. 898 ^{a}13. μονοτόκα κάμηλος ἵππος ὄνος ἐλέφας, ὀρνίθων μόνος κόκκυξ Ζιε14. 546 ^{b}4. ζ22. 576 ^{a}1. 26. 578 ^{a}11. Ζμδ 10. 688 ^{b}7, 23. Ζγγ1. 750 ^{a}17. ὁ ἄνθρωπος μάλιστα μονοτόκον τὴν φύσιν ἐστίν Ζγδ 4. 772 ^{b}2. πι28. 894 ^{a}9.

μονοῦσθαι ἐκεῖνο οὐκ ἐνδέχεται Γβ 5. 332 ^{a}24. καθ' αὑτὰ ἀγαθὰ ὅσα καὶ μονούμενα διώκεται Ηα4. 1096 ^{b}17. 5. 1097 ^{b}15. πᾶν μεθ' ἑτέρου ἀγαθοῦ αἱρετώτερον ἢ μονούμενον Ηκ2. 1172 ^{b}28. — οἱ ἄρρενες ἔλαφοι διὰ τὴν ὁρμὴν τὴν τῶν ἀφροδισίων ἕκαστος μονούμενος βόθρους ὀρύττει Ζιζ 29. 578 ^{b}33.

μονοφυής, opp διφυής Ζια13. 493 ^{a}19. τῶν σπλάγχνων τὰ μὲν μονοφυῆ τὰ δὲ διφυῆ Ζμγ7. 669 ^{b}13, 16. — τὸ ἧπαρ τοῖς μὲν πολυσχιδές ἐστι, τοῖς δὲ μονοφυέστερον Ζμγ12. 673 ^{b}17. — συμφυὲς μῦς, μονοφυὲς καὶ λειόστρακον σωλὴν καὶ βάλανος f 287. 1528 ^{b}15.

μονόχροος, μονόχρως. (nom acc neutr sing μονόχρων, semel exhibetur μονοχροῦν Ζιε34. 558 ^{a}26, v l μονόχροον. nom acc neutr plur μονόχροα. gen plur μονοχρόων.) τῶν ᾠῶν τίνα μονόχροα Ζια5. 489 ^{b}15. ε34. 558 ^{a}26. ζ10. 564 ^{b}24. Ζγγ1. 749 ^{a}25, 751 ^{a}30-752 ^{a}9. 3. 755 ^{a}4. λέγω μονόχροα ζῷα ὧν τὸ γένος ὅλον ἓν χρῶμα ἔχει, οἷον λέοντες πυρροὶ πάντες Ζγε6. 785 ^{b}16. τὰ μονόχροα οὐ μεταβάλλει ἂν μὴ διὰ πάθος Ζγε6. 785 ^{b}33. Ζιγ12. 519 ^{a}5. τῶν ποικίλων τὸ δέρμα οὐ μονόχρων Ζγε6. 786 ^{a}28. ὄμματα μονόχροα Ζγε1. 779 ^{a}30, ^{b}9. πλα27. 960 ^{a}15.

μονώδης. αὐλήεσσα ἡ Καλυψὼ καὶ ἡ Κίρκη ὅτι μονώδεις ἦσαν f 163. 1505 ^{a}43.

μονῳδία. ἥδιον τῆς μονῳδίας ἀκούομεν, ἐάν τις πρὸς αὐλὸν ἢ λύραν ᾄδῃ πιθ9. 918 ^{a}22. 43. 922 ^{a}1.

μονώτης. μονώτῃ χαλεπὸς ὁ βίος Ηι9. 1170 ^{a}5. cf 1169 ^{b}16. θ6. 1157 ^{b}21. μονώτης καὶ ἄτεκνος Ηα9. 1099 ^{b}4. ζῆν βίον μονώτην Ηα5. 1097 ^{b}9. ὅσῳ αὐτίτης καὶ μονώτης εἰμί, φιλομυθότερος γέγονα f 618. 1582 ^{b}14, 12. — fem μονῶτις. ὅταν ἄφεσις μέλλῃ γίγνεσθαι (μελιττῶν), φωνὴ μονῶτις καὶ ἴδιος γίνεται ἐπί τινας ἡμέρας Ζι41. 625 ^{b}9.

μόρα. μόραι ἐξ Λακεδαιμονίων f 497. 1559 ^{a}8.

μορέα ἡ ἀγρία φτα5. 820 ^{a}21. οἱ καρποὶ τῆς μορέας φτα5. 820 ^{b}13. (Morus alba, nigra *L.* Fraas 240. Langkavel Bot d sp Griech p 90.)

μορία (sc ἐλαία). τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ τῶν μορίων δίδοσθαι f 345. 1536 ^{a}20.

μόριον (cf μέρος). 1. τὸ μόριον οὐ μόνον ἄλλου ἐστὶ μόριον ἀλλὰ καὶ ὅλως ἄλλου Πα4. 1254 ^{a}9. εἰς τὸ αὐτὸ φέρεται τὸ ὅλον καὶ τὸ μόριον κατὰ φύσιν Οα3. 270 ^{a}4. β14. 296 ^{b}34. δ3. 310 ^{b}7. τὸ ὅλον τοῖς μορίοις ὁμοειδές ψα5. 411 ^{a}17. τὰ μόρια τὰ ἐντός, opp ἡ ὑπεροχή Οα11. 281 ^{a}10. ὃ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲ μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν πο8. 1451 ^{a}35. τὰ οὕτω μόρια ὡς ὕλη Μζ11. 1037 ^{a}24. cf Ζμγ2. 664 ^{a}9. ἕκαστον τῶν μορίων ἐξ ὧν γίνεται συνισταμένων ἡ ψακάς μγ4. 373 ^{b}15. τὰ ἐν μορίου εἴδει σώματα Οα1. 268 ^{b}5. ἐκ τῶν φυλῶν καὶ τῶν μορίων τῶν ἐλαχίστων, κληρωτοὶ ἐκ τῶν μορίων Πδ14. 1298 ^{a}16, ^{b}23. τρία μόρια τῶν πολιτειῶν (int τὸ βουλευόμενον, αἱ ἀρχαί, τὸ δικάζον) Πδ14. 1297 ^{b}37. ὅσοι πόλεως εἰσὶ μέρος καὶ ἐξ ὧν συνίσταται πόλις οἰκείων μορίων Πη4. 1326 ^{a}21. ἡ πολιτεία μετέβαλε κατὰ μόριον (ex parte aliqua) Πε1. 1301 ^{b}22. — admodum frequens voc μόριον usus (τὰ τῶν ζῴων μόρια, τὰ ἐν τοῖς ζῴοις μόρια) in describendo corpore animalium. τὰ μόρια τὰ περὶ τὴν κεφαλήν, περὶ τὰ σπλάγχνα sim Ζμδ10. 685 ^{b}33, 34. 8. 684 ^{a}19. 5. 681 ^{b}13. 2. 676 ^{b}24. γ7. 670 ^{b}31. 10. 673 ^{a}9. Ζγα2. 716 ^{a}33. 4. 717 ^{a}34. 6. 717 ^{b}34, 718 ^{a}10. τῶν ζῴων μόρια ταὐτά, opp ἕτερα Ζια1. 486 ^{a}15. 2. 488 ^{b}30. β1. 497 ^{b}7. ἀνάλογόν τι μόριον Ζμδ5. 681 ^{b}16. 11. 692 ^{a}9. Ζγα16. 721 ^{a}21. β4. 739 ^{a}18. ἴδιόν τι μόριον, ἰδιαίτατον, ἰδίᾳ μόρια διαφέροντα Ζμδ12. 693 ^{b}1, 692 ^{b}7. β16. 658 ^{b}33. ἀναγκαῖα, ἀναγκαιότατα Ζγβ6. 744 ^{b}14. Ζια2. 489 ^{a}15. Ζμβ10. 655 ^{b}30. Πδ4. 1290 ^{b}37. κύρια, κυριώτατον, τιμιώτατα καὶ μετειληφότα τῆς κυριωτάτης ἀρχῆς Ζγβ6. 742 ^{a}34, 744 ^{b}12, 31. μόριον ἀνώνυμον ἐν ᾧ ἡ ἁφή Ζια2. 489 ^{a}19. τῶν ὀστρακοδέρμων τὰ μόρια ἀνώνυμα Ζμδ7. 683 ^{b}23. τὰ μὲν μόρια ἀσύνθετα, ὁμοιομερῆ, τὰ δὲ σύνθετα Ζια1. 486 ^{a}5. Ζγβ4. 740 ^{b}17. ὑγρά, ξηρά Ζμβ2. 647 ^{b}20. σκεπαστικά, τριχωτά, φολιδωτά, λεπιδωτά Ζγα12. 719 ^{b}17. Ζμδ12. 692 ^{b}11. τὰ ἐκτός, ἔξωθεν, ἔξω μόρια Ζμγ4. 665 ^{b}2. δ5. 682 ^{a}31. 10. 685 ^{b}29. 13. 695 ^{b}2. β10. 656 ^{a}10. Ζιβ14. 505 ^{b}23. Ζγβ4. 740 ^{a}14. τὰ ἐντὸς ὑπάρχοντα Ζμδ5. 682 ^{a}30. 10. 685 ^{b}28. τὸ ἄνω καὶ κάτω μόριον πάντ' ἔχει τὰ ζῶντα, τὸ ἀριστερὸν καὶ τὸ δεξιόν, τὰ ὄπισθεν, ἔμπροσθεν μόρια Ζπ4. 705 ^{a}29. Ζμβ2. 647 ^{b}34. δ10. 688 ^{a}26. 6. 683 ^{a}19. Ζγβ6. 742 ^{a}7. cf Ζμδ9. 684 ^{b}29. Οβ2. 284 ^{b}16. τὰ ἀποτεταμένα, τὰ ἀπηρτημένα μόρια τέτταρα, i q τά τε πρόσθια κῶλα καὶ τὰ ὄπισθεν Ζμγ7. 670 ^{a}11. δ12. 693 ^{b}8. 9. 684 ^{b}29. τὰ κινητικά, τὰ ἀλτικὰ μόρια Ζγβ6. 742 ^{b}8, 744 ^{a}33. Ζπ1. 704 ^{a}4. Ζμδ6. 683 ^{b}3. Πδ4. 1290 ^{b}31, 28. τὰ συνεχῆ μόρια Ζμβ7. 652 ^{b}1 (fort sehnige Gebilde Fr, cf ἡ τοῦ νεύρου φύσις συνέχει τὰ μόρια τῶν ζῴων Ζγβ3. 737 ^{b}3). τὰ ὀργανικά, τὰ πρὸς τὴν συνουσίαν, πρὸς ἀλκὴν καὶ βοήθειαν Ζμβ1. 646 ^{b}26. γ1. 661 ^{b}29. Ζγβ4. 739 ^{b}15. 6. 742 ^{b}3, 10. πις9. 915 ^{a}25. cf Galen I 232. μόριον δεκτικὸν τῆς τροφῆς, τοῦ περιττώματος καὶ ἀγγειῶδες, τὸ λειτουργοῦν μόριον τὴν ἔξοδον τοῦ περιττώματος sim Ζμγ8. 671 ^{a}23. δ7. 683 ^{b}23. Ζια2. 489 ^{a}3. Ζγβ4. 738 ^{a}7. Ζμδ5. 678 ^{b}4, 681 ^{b}34, 682 ^{a}9. 10. 686 ^{a}11, 689 ^{b}29. β10. 655 ^{b}30. sed τοῖς θήλεσι τὸ μόριον τὸ δεκτικόν, syn ὑστέραι Ζγβ4. 738 ^{b}37. cf α21. 729 ^{b}28. τὸ ὑστερικὸν μόριον Ζγα15. 720 ^{b}21, 25. τὸ γεννητικόν, τὰ πρὸς (εἰς) τὴν γένεσιν συντελοῦντα sim Ζγα2. 716 ^{a}26, ^{b}6. 1. 715 ^{a}12. 13. 720 ^{b}1. 22. 731 ^{a}17. β4. 738 ^{b}14. 6. 742 ^{b}4, 17. Ζια2. 489 ^{a}9, 13. γ1. 509 ^{a}29. τὰ μόρια γλωττοειδῆ, βραγχοειδῆ, χονδρώδη, σαρκώδη, σαρκώδη λίαν Ζμβ9. 654 ^{a}33, ^{b}25. 10. 656 ^{a}18. 17. 661 ^{a}4. δ8. 684 ^{a}19, sed τὸ σαρκῶδες μόριον τῶν ζῴων, syn σάρξ Ζμβ5. 651 ^{a}23. τὸ σπέρμα (ἡ γονὴ) πότερον ὡς ἐνυπάρχον καὶ μόριον ὂν εὐθὺς τοῦ γινομένου σώματος, πότερον ἀπέρχεται ἀπὸ πάντων τῶν μορίων, cf σπέρμα. — ψυχῆς μόρια cf ψυχή et μέρος p 455 ^{a}60. — θάτερον μόριον τῆς ἀντιφάσεως ε11. 20 ^{b}23-29. Αα1. 24 ^{a}23. γ2. 72 ^{a}9 sqq. τι11. 172 ^{a}16.

2. logice, cf μέρος p 455 ^{b}32. *a.* τὰ ἐν τῷ λόγῳ τῷ δηλοῦντι ἕκαστον (i e notae notionis) καὶ ταῦτα μόρια τοῦ ὅλου Μδ25. 1023 ^{b}23. huc referendum videtur quod μόρια appellantur, quae naturam alicuius rei constituunt ac distinguunt, μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος πο6. 1449 ^{b}32. ἡ ποίησις ἐκ ποίων καὶ πόσων ἐστὶ μορίων πο1. 1447 ^{a}11. cf μέρος p 455 ^{b}40. — *b.* τοῦ αἰσχροῦ ἐστὶ τὸ γελοῖον μόριον (i e εἶδός τι) πο5. 1449 ^{a}34. ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ταῖς μὴ κατὰ μόριον γινομέναις ἀλλὰ περὶ γένος ἕν τι τελείαις

οὔσαις Πδ1. 1288 ^{b}11. αἱ κατ' εἶδος μόρια (τοῦ παντός) Οα2. 268 ^{b}13. αἱ κατὰ μόριον αἰσθήσεις, δυνάμεις τῆς ψυχῆς, ἀρεταί (syn κατὰ μέρος, καθ' ἕκαστον) εν 3. 461 ^{a}4. αι1. 436 ^{a}2. ηεβ1. 1220 ^{a}3.

μόρμυρος (v l ὀσμύλος) quando pariat Ζιζ 17. 570 ^{b}20. (momur Gazae, murmurus Scalig, μουρμούριον, μόρμυρα Graecis hodiernis Sonnini I 276, E 88, 42, mormillo Romae, mormiro Venetiae, mormo Genevae. Artedi gen pisc 28, 9. syn pisc 62. Ray synops pisc 134. C II 516. Pagellus mormiro Cuv VI 200. AZι I 136, 47.)

μορφή. 1. externa figura ac forma. τέταρτον γένος ποιότητος σχῆμά τε ϗ ἡ περὶ ἕκαστον ὑπάρχουσα μορφή, ἔτι δὲ εὐθύτης ϗ καμπυλότης Κ8. 10 ^{a}12. ἔν τε τοῖς σχήμασι ϗ ταῖς μορφαῖς, κατὰ τὸ σχῆμα ϗ τὴν μορφήν Φη3. 245 ^{b}8, 22, 246 ^{a}1. ἡ τοῦ σχήματος μορφή Ζμα 1. 640 ^{b}34. β 1. 647 ^{a}33. ἡ μορφὴ στρογγύλη τὴν ἰδέαν Ζγγ8. 758 ^{a}8. ἔγγονα μικρὰ τὴν μορφήν Πη16. 1335 ^{a}14. τὸ συνιστάμενον ϗ λαμβάνον τὴν μορφήν Ζγα21. 729 ^{b}7. ἡ συστᾶσα μορφή Ζγβ2. 737 ^{a}14. ἐνίοτε κἂν εἰς ἄλλου ζῴου μεταβάλλοι μορφήν Πε3. 1302 ^{b}38. τὰ ἔντομα πάντα ὅσα κηριοποιὰ ἔχει μορφὴν συγγενικήν Ζι40. 623 ^{b}6. ἡ τῆς ψυχῆς ἕξις ἀλλοιουμένη συναλλοιοῖ τὴν τοῦ σώματος μορφήν sim φ 4. 808 ^{b}13, 18, 25, 28. 5. 809 ^{b}10. διαιρετέον τὸ τῶν ζῴων γένος εἰς δύο μορφάς, εἰς ἄρρεν ϗ θῆλυ, προσάπτοντα τὸ πρέπον ἑκατέρᾳ μορφῇ φ5. 809 ^{a}29, 30. — Ἀρετά, σᾶς πέρι μορφᾶς ϗ θανεῖν ζηλωτὸς πότμος· σᾶς ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς f 625. 1583 ^{b}10, 20.

2. principium formale, quod peculiari nomine εἶδος Ar appellat (cf εἶδος p 218 ^{b}42 - 219 ^{a}59), etiam μορφῆς nomine significat, cf Wz II p 404. ἡ μορφὴ ϗ τὸ εἶδος, μορφὴ ϗ εἶδος, τὸ εἶδος ϗ ἡ μορφή, εἶδος ϗ μορφή, cf εἶδος p 219 ^{a}12, adde Γβ8. 335 ^{a}16, 21. 9. 335 ^{b}6. ψα 3. 407 ^{b}24. β 2. 414 ^{a}9. Ζγα 22. 730 ^{b}14. Μι4. 1055 ^{b}13. μ 2. 1077 ^{a}33. τὸ εἶδος ἢ ὁτιδήποτε χρὴ καλεῖν τὴν ἐν τῷ αἰσθητῷ μορφήν Μζ8. 1033 ^{b}6. μορφή, coni syn ἐνέργεια Μη2. 1043 ^{a}26. 3. 1043 ^{a}31. ψβ2. 414 ^{a}9. coni syn πάθος Γα5. 320 ^{b}17. coni syn τέλος, οὗ ἕνεκεν Μδ24. 1023 ^{a}34. Γβ9. 335 ^{b}6. Φβ8. 199 ^{a}31. ἡ κατὰ τὴν μορφὴν φύσις, ἡ μορφὴ ϗ ἡ φύσις Ζμα 1. 640 ^{b}28. Φβ 1. 193 ^{b}19. (aliter opponitur ἡ φύσις, i e ἡ ὕλη, τῇ μορφῇ: ὅσων ἡ μὲν φύσις ἡ αὐτὴ μένει τῇ μεταθέσει, ἡ δὲ μορφὴ οὔ, οἷον κηρὸς ϗ ἱμάτιον Μδ26. 1024 ^{a}5.) ἡ οὐσία ϗ ἡ ἑκάστου μορφή Ζμβ1. 646 ^{b}2. ὁ λόγος ϗ ἡ μορφή Μη1. 1042 ^{a}29. ψβ2. 414 ^{a}9. τὸ τί ἐστι ϗ ἡ μορφή Φβ7. 198 ^{b}3. τὸ τί ἦν εἶναι ϗ ἡ μορφή Γβ9. 335 ^{b}35. μορφή, opp στέρησις Φγ1. 201 ^{a}4-8. Μκ9. 1065 ^{a}10. opp ὕλη, τὸ ὑποκείμενον Φα 7. 190 ^{b}20. β1. 193 ^{a}30. 8. 199 ^{a}31. Οα 9. 278 ^{a}24, 2, 277 ^{b}32. Γα5. 320 ^{b}17. 7. 324 ^{b}5. 9. 335 ^{b}6. ψβ1. 412 ^{a}8. Μη1. 1042 ^{a}29. 6. 1045 ^{b}18. — γίγνεται πᾶν ἔκ τε τοῦ ὑποκειμένου ϗ τῆς μορφῆς Φα7. 190 ^{b}20. ἡ ἐσχάτη ὕλη ϗ ἡ μορφὴ ταὐτὸ ϗ δυνάμει τὸ δὲ ἐνεργείᾳ Μη6. 1045 ^{b}18. ἀρχὴ κυριωτέρα τὸ εἶδος ϗ ἡ μορφή Μκ2. 1060 ^{a}22, cf ^{b}26. ἑτέρα ἐστὶν αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἡ μορφὴ ϗ μεμιγμένη μετὰ τῆς ὕλης Οα9. 277 ^{b}32, 278 ^{a}2, 14, 24. Γα7. 324 ^{b}5. ἔνια ἄνευ γενέσεως ϗ φθορᾶς ἔστι ϗ οὐκ ἔστιν, οἷον αἱ στιγμαί, εἴπερ εἰσί, ϗ ὅλως τὰ εἴδη ϗ αἱ μορφαί Μη5. 1044 ^{b}23.

3. latiore quodam usu μορφή idem fere quod δύναμις significat. ἀνδρία πόλεως ϗ δικαιοσύνη ϗ φρόνησις τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν ϗ μορφήν Πη1. 1323 ^{b}35. τῆς αὐτῆς μορφῆς ἐστὶ ϗ δέρμα ϗ φλὲψ ϗ ὑμὴν ϗ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος Ζγβ3. 737 ^{b}4. καομένη ἡ γῆ παντοδαπὰς λαμβάνει μορφὰς ϗ χρόας χυμῶν μβ3. 359 ^{b}11 (cf παντοδαποὺς χυμούς ^{b}9, τῶν τοιούτων γίνεται πλήρης δυνάμεων ^{b}13). τὰ λοιπὰ τῶν ζῴων παντοδαπὰς ἴσχει χρωμάτων μορφάς χ 6. 799 ^{b}18. τέλος τοῖς μὲν ἡ φύσις ἐστί, φύσις δὲ ἣν λέγομεν ὡς εἶδος ϗ οὐσίαν· τοῖς δ' εἰς ὑποκειμένην τινὰ μορφὴν (cf ἐν ὕλης εἴδει ΜΑ3. 983 ^{b}7 Bz) τὸ τέλος ἐστὶ τῆς πέψεως μδ 2. 379 ^{b}27. (pro μορφήν fort scribendum ἀρχήν ξ2. 975 ^{b}22.)

μορφνός, v l μορφός, μόρφος cf Lob Par 344. ἕτερον γένος ἀετοῦ Ζι32. 618 ^{b}25. S II 143. v πλάγγος.

Μοσσύνοικος χαλκός θ62. 835 ^{a}9. f 248. 1524 ^{a}32.

μόσχος. 1. vitulus. οβ1348 ^{a}20. οἱ μόσχοι βαρύτερον φθέγγονται τῶν τελείων Ζιε 14. 545 ^{a}19. Ζγε 7. 786 ^{b}16, 787 ^{a}31. πια24. 901 ^{b}25, 28, cf S I 260. ἐκτέμνονται ἐνιαύσιοι, μόσχος δίμηνος ἢ τρίμηνος Ζι50. 632 ^{a}13. ε 14. 546 ^{b}12. Ζγδ 5. 773 ^{b}6. μόσχος παιδὸς κεφαλὴν ἔχων refertur inter τὰ τέρατα Ζγδ 3. 769 ^{b}15. — 2. μέλι κάλλιον γίνεται ἐκ νέου κηροῦ ϗ ἐκ μόσχου Ζι40. 626 ^{b}32 Aub. novellis stirpibus Gaza, novo germine Thomas.

Μυνυχιών. ἐν Μυνυχιῶνι Ζιε11. 543 ^{b}7.

Μοῦσαι, Μναμοσύνας θύγατρες f 625. 1583 ^{b}24. δαίμων τις τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις f 66. 1486 ^{b}42. τὴν πλειάδα Μουσῶν λύραν (ἐκάλει Πυθαγόρας) f 191. 1512 ^{a}31.

Μουσαῖος εἶναί φησι βροτοῖς ἥδιστον ἀείδειν Πθ5. 1339 ^{b}21. ἐν τοῖς Μουσαίου λεγομένοις ἔπεσιν Ζιζ 6. 563 ^{a}18. Μουσαίου γυνή θ131. 843 ^{b}4.

μουσεῖον τῆς φύσεως (apud Alcidam) Ργ3. 1406 ^{a}25.

μουσικός, opp ἄμουσος, usitatum exemplum τοῦ συμβεβηκότος Φα5. 188 ^{b}1. Γα4. 319 ^{b}25. Ζγα18. 724 ^{a}26. Μδ 6. 1015 ^{b}17. 7. 1017 ^{a}8. 9. 1017 ^{b}28. μχ 24. 856 ^{a}35. τὰ μουσικὰ πράττοντες μουσικοὶ γιγνόμεθα Ηβ3. 1105 ^{a}21. Καρῖναι, θρηνῳδοὶ μουσικαί f 561. 1570 ^{b}16. — μουσικῶς ϗ ἐμμελῶς λέγεται Οβ9. 290 ^{b}31. τοὺς ἀπαιδεύτους παρ' ὄχλῳ μουσικωτέρως λέγειν Ρβ22. 1395 ^{b}29. — μουσικὴ θεωρία ηεη12. 1245 ^{a}22. ἡ μουσική def κ 5. 396 ^{b}15. ἐν μουσικῇ δίεσις τὸ ἐλάχιστον Μι1. 1053 ^{a}12. περὶ μουσικῆς, τίνος χάριν (παιδείας, καθάρσεως, διαγωγῆς) δεῖ μετέχειν αὐτῆς Πθ5, πῶς δεῖ μετέχειν, αὐτοὺς χειρουργοῦντας ἢ ἀκούοντας μόνον Πθ6, τίσιν ἁρμονίαις ϗ τίσι ῥυθμοῖς χρηστέον Πθ7. — ἡ μουσικὴ διὰ μελοποιίας ϗ ῥυθμῶν ἐστί, μουσικὴ εὐμελής, dist εὔρυθμος Πθ7. 1341 ^{b}23, 26. μουσικὴ ψιλή, dist μετὰ μελῳδίας Πθ5. 1339 ^{b}20. οἱ τὴν θεατρικὴν μουσικὴν μεταχειριζόμενοι Πθ7. 1342 ^{a}18. ἡ μουσικὴ τὸ ἦθος ποιόν τι ποιεῖ Πθ 5. 1339 ^{a}24, 1340 ^{a}6-^{b}12. ἡ μουσικὴ τὴν ἡδονὴν ἔχει φυσικήν Πθ 5. 1340 ^{a}4, 1339 ^{b}20. χαίρειν τοῖς καλοῖς μέλεσι ϗ ῥυθμοῖς, μὴ μόνον τῷ κοινῷ τῆς μουσικῆς Πθ 6. 1341 ^{a}15. παιδεύουσι γράμματα, γυμναστικήν, μουσικήν, γραφικήν Πθ3. 1337 ^{b}24. διὰ τί κρίνουσιν ἄμεινον οἱ πολλοὶ τὰ τῆς μουσικῆς ἔργα ϗ τὰ τῶν ποιητῶν Πγ11. 1281 ^{b}8.

μοχθηρία, def Ηη9. 1150 ^{b}33, 1151 ^{a}15. 6. 1148 ^{b}2. ζ13. 1144 ^{a}35. ἐν τῇ προαιρέσει ἡ μοχθηρία ϗ τὸ ἀδικεῖν Ρα13. 1374 ^{a}12. Ηε10. 1135 ^{b}24. cf Ρα10. 1368 ^{b}14. ηεβ7. 1223 ^{a}36. τῇ μοχθηρίᾳ οὐ συγγνώμη Ηη3. 1146 ^{a}3. syn πονηρία Ηε4. 1130 ^{a}17, 31. opp ἀρετή Ηε5. 1130 ^{b}24. Πε3. 1303 ^{b}15. μοχθηρίαι, opp ἀρεταί Ηε 3. 1129 ^{b}24. 4. 1130 ^{a}17. διὰ κακίαν ϗ μοχθηρίαν πο13. 1453 ^{a}8. — μοχθηρία ἁπλῶς, κατὰ πρόσθεσιν Ηη6. 1149 ^{a}16 sqq. — πράττειν τι εἰς μοχθηρίαν φέρον ρ6. 1427 ^{b}19. — μέγα δύναται ἡ ὑπόκρισις διὰ τὴν τοῦ ἀκροατοῦ μοχθηρίαν, διὰ τὴν μοχθηρίαν τῶν πολιτειῶν Ργ1. 1404 ^{a}8, 1403 ^{b}35. μοχθηρία τῶν λόγων, τῆς προτάσεως, syn ἁμαρτία τι24. 179 ^{b}17. 27. 181 ^{a}17. θ11. 162 ^{a}33. λῦσαι, διορθοῦν τὴν μοχθηρίαν τι16.

175 a21. 17. 175 b12.

μοχθηρός, syn πονηρός, opp ἐπιεικής πο13. 1452 b36, 34, 1453 a1. syn διεφθαρμένος Πα5. 1254 a39, 37. coni ἀγεννής Ηδ3. 1121 a26. μοχθηρόν, opp ἀγαθόν Μδ14. 1020 b23. περὶ τοῦτο ὁ μοχθηροὶ τυγχάνουσιν ὄντες ϗ ἄδικοί εἰσιν Ρα10. 1368 b15. τῷ μοχθηρῷ διαφωνεῖ ἃ δεῖ πράττειν ϗ ἃ πράττει Ηι8. 1169 a15. οἱ μοχθηροὶ τὸ βέβαιον οὐκ ἔχουσιν Ηθ10. 1159 b7. ὁ μοχθηρὸς οὐχ εἷς ἀλλὰ πολλοί, ϗ τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἕτερος ϗ ἔμπληκτος ηεη6. 1240 b16. — μοχθηραὶ φύσεις Ηη6. 1148 b18. μοχθηρὰ ζωὴ ϗ διεφθαρμένη Ηι9. 1170 a23. μοχθηρὰ ἡδονή, opp ἐπιεικής Ηκ5. 1175 b28. μοχθηρὰ τραγῳδία Μν3. 1090 b20. διφρὸς μοχθηρός, syn ἀεικέλιος πο22. 1458 b30. ὕδατα ἁλυκὰ ϗ μοχθηρά πγ8. 872 a10. 19. 874 a1. χλωρίων χρόαν ἔχει μοχθηράν Ζι15. 616 b12. — μοχθηρῶς ἔχειν Πα5. 1254 b1.

μοχλεία. τὸ ἐν τῇ μοχλείᾳ κινοῦν ἑαυτό Φθ6. 259 b20.

μοχλεύειν. τὸ αὐτὸ βάρος ἀπὸ ἐλάττονος ἰσχύος, εἰ μοχλεύεται, ἐγείρεται, ἢ ἀπὸ χειρός μχ18. 853 a38.

μοχλός. τὰ περὶ τὸν μοχλὸν ἀπορούμενα μχ847 b11, 848 a13. διὰ τί κινοῦσι μεγάλα βάρη μικραὶ δυνάμεις τῷ μοχλῷ μχ3. 850 a30. ὁ μοχλὸς οὐ φύσει τοῦ βάρους κινητικός Φθ4. 255 a22. ἡ φάλαγξ πᾶσα μοχλὸς ἀνεστραμμένος μχ20. 854 a9.

μυγαλῆ (Lob Par 378). τὰ δήγματα τῆς μυγαλῆς (v l μυγδάλης, μεγάλης) ϗ τοῖς ἄλλοις ὑποζυγίοις χαλεπά Ζιθ24. 604 b19. (mus araneus Gazae, mogaliz Alberti, musaranno Hispanorum, musaraigne C II 539. S I 665. Sorex araneus St. Cr. K 915, 5. fort Sorex vulgaris vel etruscus AZι I 73, 33. Su 57, 34.) v μῦς 1, *l*.

Μύγαλος. κατὰ Μύγαλον (Μάγυδον ci) τῆς Παμφυλίας σ973 a5. cf Μάγυδος.

μυγμός. ὁ γλάνις ἦχον ποιεῖ ϗ μυγμόν Ζι37. 621 a29.

μύδρος. (αἱ πυρὸς πηγαὶ) μύδρους ἀναρριπτοῦσι διαπύρους κ4. 395 b23.

μύειν. τοῦ μύειν τίνες αἱ διαφοραί, τίνος ἕνεκα γίνεται Ζμβ13. 657 a29, b5, 7, 10 (syn σκαρδαμύττειν a29). τίνα τῶν ζῴων μύει τῇ κάτω βλεφαρίδι Ζιβ12. 504 a24, 28. Ζμβ13. 657 a29, b5. δ11. 691 a21. τὸ ὁρῶν πρὸς τὸ μύον μὲν ὄψιν δὲ ἔχον (οὕτως ἔχει ὡς τὸ ἐνεργείᾳ πρὸς τὸ δυνάμει) Μθ6. 1048 b2. ἂν πρὸς τὸν ἥλιον βλέψαντες μύσωμεν εν2. 459 b14. πάντα μύοντα ποιεῖται τὸν ὕπνον Ζιδ10. 536 b27. ἀδυνατεῖ πάντα μύοντα ϗ καθεύδοντα ὁρᾶν εν1. 458 b7. φαίνεται ϗ μύουσιν ὁράματα ψγ3. 428 a16. — ὅταν οἱ πόροι μύσωσι μδ3. 381 b3. ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μύειν f159. 1504 b44. οἱ ἐνεοὶ μεμύκασι τῷ στόματι πια2. 899 a7. ἰσχάδες μεμυκυῖαι πκβ9. 930 b36.

μυελός. 1. medulla animalium. ἔστιν ὁ μυελὸς αἵματός τις φύσις, ϗ οὐχ ὥσπερ οἴονταί τινες (Plat Tim 73 et 86 c) τῆς γονῆς σπερματικῆς δύναμις, θερμὸς τὴν φύσιν, οὐκ ἔχει αἴσθησιν ἁπτομένων Ζμβ6. 651 b20, 652 a21, 29, 33. Ζιγ19. 520 b16. μδ11. 389 b10. refertur inter τὰ ὑγρὰ τῶν ὁμοιομερῶν Ζμβ2. 647 b13. Ζια1. 487 a4. γ20. 521 b4. πβ14. 867 b23. — ubi medulla sit, qualis in singulis quibusdam animalibus, quibus animalibus desit. ἀναγκαῖον ἐνίοις τῶν ζῴων ὑπάρχειν μυελόν, ἐνίοις τῶν ἐναίμων, ἐν τοῖς ὀστοῖς, τὰ κοῖλα ὀστᾶ ἔχει τὸν μυελόν, τὰ μὲν ἔχει μυελὸν τὰ δ' οὐκ ἔχει τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ζῴῳ ὀστῶν Ζμβ6. 652 a4, 12. Ζιγ20. 521 b5, 7, 12. 7. 516 b6. τὸν μυελὸν ὀστεογενὲς Πλάτων ἐκάλει τζ2. 140 a5. ἔνια οὐκ ἔχει τῶν ζῴων μυελόν, οἷον ὁ λέων, τὰ τοῦ λέοντος ὀστᾶ ἔχει τὸν μυελὸν πάμπαν μικρόν, διόπερ ἔνιοι οὔ φασιν ὅλως ἔχειν μυελὸν τοὺς λέοντας, ἐν τοῖς ὑείοις ὀστοῖς ἐλάττων ἐστίν, ἐνίοις δ' αὐτῶν πάμπαν οὐκ ἔνεστιν Ζμβ6. 651 b37, 652 a2, 11. Ζιγ7. 516 b7. 20. 521 b13, 15. — οἱ μὲν ἐν τοῖς πεζοῖς ἀμύελοι χόνδροι κεχωρισμένῳ μυελῷ, ἐν δὲ τοῖς σελάχεσιν ἡ ῥάχις ἔχει μυελόν· οἱ χόνδροι ἐν τοῖς χερσαίοις ϗ ζῳοτόκοις τῶν ἐναίμων οὐκ ἔχουσι μυελόν Ζμβ9. 655 a35 (cf Thurot 240). Ζιγ8. 516 b36. — dist αἱματώδης, πιμελώδης vel πιμελῇ ὅμοιος, στεατώδης, ἀλλοιότερος i e γλίσχρος ϗ νευρώδης Ζιγ20. 521 b9-11. Ζμβ6. 651 b24, 28, 32, 652 a7, 18, 19. — πολλοῖς ϗ ὁ ἐγκέφαλος δοκεῖ μυελὸς εἶναι ϗ ἀρχὴ τοῦ μυελοῦ Ζμβ7. 652 a25 (cf Lob Par 308). ὁ ἐγκέφαλος ᾗ συνάπτει τῷ μυελῷ Ζιδ8. 533 a13 Aub. τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ τὸν ἐγκέφαλον ϗ ὅσοι δὴ τὸν μυελὸν ἄρχειν (ὅσα-ἄρχει ci Furlan et Gesn) πν7. 484 b16. — ὁ νωτιαῖος μυελός Ζιγ2. 512 b2. ἥκιστα ὁ ῥαχίτης ἐστὶ μυελός Ζμβ6. 651 b32. cf F 273, 21. M 434. ὁ μυελὸς κατὰ τὴν ῥάχιν ὢν ὑγρασίαν πολλὴν παρέχει πβ14. 867 b23. (cf F 273, 19. 274, 23. Philippson ὕλη 10.) — 2. medulla arborum φτα3. 818 a7. 7. 821 b32. οἱ μυελοὶ τῶν δένδρων, καί τινες καλοῦσιν αὐτὸν τὸν μυελὸν τὸν ἐν τοῖς δένδροις μήτραν φτα4. 819 a31, 33.

μυελώδης ὑγρότης Ζιγ8. 517 a3.

μύζειν. ἀφίησιν ὁ δελφὶς τριγμὸν ϗ μύζει Ζιδ9. 535 b32. ἔξω ζῇ πολὺν χρόνον ὁ δελφὶς μύζων ϗ στένων Ζιθ2. 589 b9.

μυθεύειν. περὶ Πριάμου μυθεύεται Ηα11. 1100 a8. μυθεύεται, μυθεύουσι c inf θ79. 836 a14. 81. 836 b1. τὰ μυθευόμενα λιθοῦσθαι Ζμα1. 641 a20.

μύθευμα. τὸ ἄλογον ἔχειν ἔξω τοῦ μυθεύματος πο24. 1460 a29.

μυθικῶς σοφίζεσθαι, μὴ πάντα μυθικῶς λέγειν sim Μβ4. 1000 a18. ν4. 1091 b9. Οβ1. 284 a23. οἱ μυθικῶς τὸν Ἄτλαντα ποιοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ἔχοντα τοὺς πόδας Ζκ3. 699 a27. τὰ λοιπὰ μυθικῶς προσῆκται πρὸς τὴν πειθὼ τῶν πολλῶν Μλ8. 1074 b4.

μυθολογεῖν. μυθολογοῦσι c acc c inf Ζι1. 609 b10. μβ3. 359 a17. Πα9. 1257 b16. β12. 1274 a39. πκε2. 937 b39. Αἴσωπος ἐμυθολόγησεν ὡς μβ3. 356 b12. εἰ ἀληθῆ ταῦτα οἱ μυθολογοῦντες λέγουσιν Πε10. 1312 a2. ὁ μυθολογήσας πρῶτος Πβ9. 1269 b28. γνωμολογεῖν ϗ μυθολογεῖν πότε ἁπρεπές Ρβ21. 1395 a5. — οἱ ἐν Σαρδοῖ μυθολογούμενοι sim Φδ11. 218 b24. ηεγ1. 1229 a24. τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων μεμυθολογημένον Πθ6. 1341 b3. ὁ ἀστερίας μυθολογεῖται γενέσθαι ἐκ δούλων Ζι18. 617 a5. μυθολογεῖται τοὺς Ἀργοναύτας καταλιπεῖν Ἡρακλέα Πγ13. 1284 a22. περὶ τῆς ζωῆς μυθολογεῖται μὲν ὡς ὂν μακρόβιον, οὐ φαίνεται δὲ τῶν μυθολογουμένων οὐθὲν σαφές Ζιζ29. 578 b23.

μυθολόγος. Ἡρόδοτος ὁ μυθολόγος Ζγγ5. 756 b6.

μῦθος. 1. fabula, opp ἀλήθεια, λόγος. οὐ γάρ ἐστι τοῦτο (τὸ τῶν Πυγμαίων) μῦθος, ἀλλ' ἔστι κατὰ τὴν ἀλήθειαν γένος μικρόν Ζιθ12. 597 a7. τούτου τὴν αἰτίαν ἐν μύθῳ λέγουσιν Ζιζ35. 580 a17. ἀποροῦντος τὴν αἰτίαν τοῦ τὸν μῦθον συνθέντος Ζιζ31. 579 b4. λέγεταί τις περὶ τοῦ τόκου τοῦ λύκου λόγος πρὸς μῦθον συνάπτων Ζιζ35. 580 a15. ὁ λεχθεὶς μῦθος ληρώδης ἐστί Ζιζ31. 579 b2. παραδέδοται παρὰ τῶν παμπαλαίων ἐν μύθου σχήματι Μλ8. 1074 b1. κατὰ τοὺς Πυθαγορικοὺς μύθους ψα3. 407 b22. ἐκ τοῦ μύθου ἐπιλύεται f164. 1505 b12. — 2. in doctrina artis poeticae quam habeat notionis varietatem μῦθος exposuit Vhl Poet I 31-34. significat enim μῦθος ea πράγματα sive ficta sive facta, quae poesi subiecta sunt. οὐ πάντως ζητητέον τῶν παραδεδομένων μύθων, περὶ οὓς αἱ τραγῳδίαι εἰσίν, ἀντέχεσθαι

πο9. 1451 b24. πρῶτον οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν· τοὺς παρειλημμένους μύθους λύειν οὐκ ἔστιν πο14. 1452 b18, 1453 a22. inde, cum λόγος significet argumentum carminis alicuius, explicatur quod μῦθος et λόγος pro syn usurpantur, cf λόγος p 433 b15. poetae est apte disponere argumentum, συνιστάναι τὰ πράγματα, συνιστάναι τὸν μῦθον. ὧν δεῖ στοχάζεσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους πο13. 1452 b29. 17. 1455 a22. 9. 1451 b13. 14. 1453 b4. τοὺς μύθους συνιστάναι δραματικοὺς πο23. 1459 a18. πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους πο1. 1447 a9. οἱ συνεστῶτες εὖ μῦθοι πο7. 1450 b32. ἀναγνώρισιν καὶ περιπέτειαν δεῖ γίνεσθαι ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τοῦ μύθου πο10. 1452 a19. cf συνιστάναι τὰ πράγματα, σύστασις τῶν πραγμάτων πο6. 1450 a37, 15. 7. 1450 b21. 14. 1453 b2. sed etiam ipsum μῦθος per se τὴν τῶν πραγμάτων σύστασιν significat. ἔστι δὲ τῆς πράξεως ὁ μῦθος ἡ μίμησις (cf 9. 1451 a31)· λέγω δὲ μῦθον τοῦτον τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων πο6. 1450 a4. τραγῳδία ἔχουσα μῦθον καὶ σύστασιν πραγμάτων πο6. 1450 a32. ἀρχὴ καὶ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας πο6. 1450 a38. τὰς λύσεις τῶν μύθων ἐξ αὐτοῦ δεῖ τοῦ μύθου συμβαίνειν πο15. 1454 a37. μῦθοι ἁπλοῖ, διπλοῖ, πεπλεγμένοι, ἐπεισοδιώδεις πο10. 1452 a12. 9. 1451 b33. 13. 1453 a12. τὸ λέγειν ὅτι ἀνῄρητο ἂν ὁ μῦθος γελοῖον· ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐ δεῖ συνίστασθαι τοιούτους πο24. 1460 a33. μῦθος εἷς τίς ἐστιν πο8. τοῦ μύθου μῆκος πόσον δεῖ εἶναι πο7. 1450 b34-1451 a15. παρὰ τὴν δύναμιν παρατείναντες μῦθον πο9. 1451 b38. — μῦθοι Αἰσώπειοι μβ3. 356 b11, 17, iidem λόγοι Αἰσώπειοι dicuntur Ρβ20. 1393 a30, cf λόγος p 433 b6.

μυθώδης. ἐν τοῖς νόμοις τὰ μυθώδη καὶ παιδαριώδη μεῖζον ἰσχύει τοῦ γινώσκειν περὶ αὐτῶν διὰ τὸ ἔθος Μα3. 995 a4. αἱ καλούμεναι Ῥῖπαι, περὶ ὧν τοῦ μεγέθους λίαν εἰσὶν οἱ λεγόμενοι λόγοι μυθώδεις μα13. 350 b8. τὸ μὲν οὖν ὅλον μυθῶδες f 157. 1504 b19. τοῦτο μὲν οὖν ἡμῖν φαίνεται μυθωδέστερον θ101. 839 a9.

μυῖα. τὸ τῶν μυιῶν γένος Ζμδ5. 678 b15. 6. 682 b12. δεδιέναι τὰς παραπετομένας μυίας Πη1. 1323 a30 (cf παροιμία). μυῖα refertur inter τὰ ἄναιμα καὶ ἔντομα υ2. 456 a14. αν9. 475 a30. Ζμδ5. 678 b15. Ζιε9. 542 b29. θ11. 596 b13, τὰ μικρὰ τῶν πτηνῶν, τὰ δίπτερα αν9. 475 a31. Ζμδ6. 682 b12. Ζια5. 490 a20. δ7. 532 a21, τὰ παμφάγα (πάντων γὰρ γεύεται τῶν χυμῶν), τὰ ἐν ποσίν Ζιθ11. 596 b13. ε8. 542 a9. — 1. descr. ἡ ἐξιοῦσα ἐπιβοσκὶς τοῦ στόματος, προβοσκίς, syn τὸ γλωττοειδὲς ἐκτὸς ἔχει, οἷον κέντρον, σομφὸν δὲ τὴν φύσιν καὶ κοῖλον, ὥσθ' ἅμα τούτῳ καὶ γεύεσθαι καὶ τὴν τροφὴν ἀνασπᾶν· γλῶτταν μόνον ἔχει (οὐκ ὀδόντας)· ἔμπροσθεν ἔχουσι τὰ κέντρα Ζμδ5. 678 b15. β17. 661 a20. Ζιδ4. 528 b29, 30. α5. 490 a20. θ11. 596 b13. — οὐκ ἀναπνεῖ, ἐν τῷ ἀνάλογον τὸ σύμφυτον πνεῦμα ἀναφυσώμενον καὶ συνιζάνον φαίνεται, τῇ πτήσει αἴροντα καὶ συστέλλοντα ψοφοῦσι αν9. 475 a31. υ2. 456 a14. Ζιδ9. 535 b9, cf Landois, Siebld Zeitschr XVII 138. — οὐ φωλεύουσι, χαρακίζουσι τοῖς προσθίοις σκέλεσιν Ζιε9. 542 b29. Ζμδ6. 683 a30. οἱ ἀράχναι ἀπὸ τῆς τῶν μυιῶν θήρας ζῶσιν, αἱ ἀνθρῆναι θηρεύουσιν αὐτάς Ζια1. 488 a18. ι42. 628 b34. — 2. ἡ τῶν μυιῶν γένεσις. γίνονται ἐκ σηπομένων ξηρῶν Ζγα16. 721 a8. (ἐναφίησι τὸν πόρον κάτωθεν τὸ θῆλυ εἰς τὸ ἄρρεν τὸ ἐπάνω)· τοῦτο δ' ἐστὶ φανερόν, ἐάν τις διαιρῇ τὰς ὀχευομένας μυίας· ἀπολύονται δ' ἀπ' ἀλλήλων μόλις· πολὺν γὰρ χρόνον ὁ συνδυασμός ἐστι τῶν τοιούτων Ζιε8. 542 a6-10. γίνονται οὔτ' ἐξ ὁμογενῶν οὔτε τῷ γένει διαφόρων, συνδυάζεται καὶ γεννᾷ οὐχ ὁμογενῆ αὐταῖς ἀλλὰ σκώληκας· ἐκ τῶν μυιῶν σκώληκες, γίνονται μυῖαι ἐκ σκωλήκων τῶν ἐν τῇ κόπρῳ Ζγα18. 723 b4. 16. 721 a8, 723 b5. cf γ10. 760 a10. Ζιε1. 539 b11. 19. 552 a21 Aub (cf κόπρος p 403 b51). καὶ τοῦ χειμῶνος ὀχεύεται καὶ γίνεται, ὅταν εὐημερίαι γένωνται καὶ νότια Ζιε9. 542 b29. — 3. dist αἱ μεγάλαι Ζιε19. 552 b12. ι42. 628 b34. — (mouche C II 517. Musca domestica, vomitoria, caesar, carnaria Su 223, 36, St. Cr. M 219, AZγ 36, AZι I 167, 33, KaZι 13, 52, sed F ad Ζμδ5. 678 b15, 19 culex.) αἱ μυῖαι τῷ αἰσθητηρίῳ οἷον γλώττῃ θιγγάνουσαι αἱματίζουσι Ζιδ7. 532 a6, 13 Aub. fort Stomoxys calcitrans. — pro μυιῶν Ζμδ5. 678 b19 Langk ci μυρμήκων cf M 219, KaZμ 125, 10, pro μυῶν Ζιθ11. 596 b13 fort μυιῶν, v μῦς 1, *l.*

Μύκαλλα τῆς Κροτωνιάτιδος θ107. 840 a17 (Μάκαλλα ci Holsten ad Steph Byz). cf Lob Path I 511.

μυκᾶσθαι. ὥστ' ἐνίοτε δοκεῖν, ὅπερ λέγουσιν οἱ τερατολογοῦντες, μυκᾶσθαι τὴν γῆν μβ8. 368 a25. οἱ καλούμενοι βούμυκοι ὥσπερ ταύρου μυκωμένου πκε2. 938 a3.

μύκημα. εἴ τις εἰς ἀμφορέα κενὸν κατὰ τὸ στόμιον ποιοῖ ψόφον, μυκήματι ὅμοιον γίνεται πκε2. 938 a10. πολλάκις χωρὶς σεισμοῦ γίνεται μύκημα γῆς κ4. 396 a13.

Μυκῆναι. ἐν Μυκήναις f 596. 1575 a29, 1576 b25. — Μυκηναίων χώρα, ἡ Μυκηναία πρότερον καλῶς εἶχε τῆς Ἀργείας μα14. 352 a9, 11.

μύκης. τὰ πυρώδη φαινόμενα καὶ λάμποντα, οἷον μύκης κέρας ψβ7. 419 a5. εἰσὶ φυτὰ μὴ ἔχοντα κλάδους μηδὲ φύλλα, ὡς οἱ μύκητες φτα4. 819 a30. cf β4. 825 b18. (Agaricus campestris *L.* Fraas 320.)

μύκησις τῶν βοῶν πκε2. 938 a10.

μυκητίαι σεισμοί, σείοντες τὴν γῆν μετὰ βρόμου κ4. 396 a11.

Μύκονος νῆσος f 596. 1576 a1.

μυκτήρ. refertur inter τὰ ἀνομοιομερῆ Ζμβ1. 646 b13. 1. nasus hominis Ζικ5. 637 a17. πλγ. τί ἐστιν, eius situs et partes. cf Philippson ὕλη 49. ὁ μυκτὴρ εὐκίνητός ἐστι καὶ οὐχ ὥσπερ τὸ οὖς ἀκίνητον κατ' ἰδίαν, χονδρώδης, ἡ τῶν μυκτήρων δύναμις διφυής, διχότομος, δύο εἰσὶ μυκτῆρες Ζια11. 492 b14, 16. Ζμβ9. 655 a31. 10. 657 a4 (cf Plat Tim 66D). πλγ3. 961 b34. ἐλάχιστοι οἱ μυκτῆρες τῶν ἀνθρώπων, ὅσων μακροί, ὀσφραντικοί, ὅσων οἱ μυκτῆρες ἀναπεπταμένοι, θυμώδεις πι18. 892 b30. λγ10. 962 b16. Ζγε2. 781 b9. φ6. 811 b3, cf Rose Ar Ps 705. σφόδρα γρυπὰ γινόμενα ἢ σιμὰ οὕτω διατίθενται, ὥστε μηδὲ μυκτῆρα δοκεῖν εἶναι Ρα4. 1360 a30. — μυκτῆρας εἰς τὸ πρόσθιον ἔχει, κατὰ μέσον καὶ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν Ζια15. 494 b12. Ζμβ10. 657 a8. ἡ ἐκ (ἐκεῖ ci Pik) τῶν μυκτήρων σύντρησις εἰς τὸ στόμα, τὸ ποτὸν χωρεῖ ἐκ τοῦ στόματος καὶ διὰ τῶν μυκτήρων ἔξω, ἐλάχιστος δ' ἐστὶν ὁ πόρος πρὸς τῷ μυκτῆρι· διίσταται τῶν μυκτήρων ὁ πόρος ὑπὸ τοῦ πνεύματος, οἱ τοιοῦτοι διὰ ῥινῶν φθέγγονται· διὰ τί οἱ κωφοὶ ἐκ τῶν μυκτήρων διαλέγονται, syn ἡ διὰ τῶν ῥινῶν διάλεκτος· πολλὰ ἑπτάμηνα τοὺς τῶν μυκτήρων πόρους ἀσχίστους ἔχει Ζια16. 495 a25, 27, 14. πια4. 899 a17. λγ14. 962 b35, 40, 963 a1. Ζιη4. 584 b5. Ζγδ6. 775 a2. ὑπὸ τοὺς μυκτῆρας ἡ τῶν χειλῶν φύσις, οἱ κανθοὶ πρὸς τῷ μυκτῆρι Ζμβ16. 659 b20. Ζια8. 491 b25. — μέρος τῶν μυκτήρων τὸ μὲν διάφραγμα χόνδρος, τὸ δ' ὀχέτευμα κενόν Ζια11. 492 b15. nasus, τὸ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριον Ζμδ11. 691 a12. πότε ὁ ἄνθρωπος οὐκ ὀσμᾶται οὐδ' ἂν ἐπὶ τοῦ μυκτῆρος ἐντὸς τεθῇ ψβ9. 421 b16. — respirationis instrumentum. ἡ διὰ τῶν μυκτήρων ἀναπνοή descr αν7. 473 a17-27, 474 a9, 20. ἀδύ-

νατον χωρὶς τοῖς μυκτῆρσιν ἀναπνεῦσαι ἢ ἐκπνεῦσαι, ἀναπνέοντος ὥσπερ ἐκ παρόδου ποιεῖται διὰ τῶν μυκτήρων τὴν κίνησιν (cf Plat Tim 79 C), οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, τοῦ πνεύματος διαπορευθέντος τοὺς μυκτῆρας ἀναρραγῆναι Ζια11. 492 b10. αι4. 444 a28. Ζμα1. 640 b15. cf β16. 659 a30. 10. 657 a7. — ἐκ τῶν μυκτήρων ἐνίοτε αἱμορροΐδες ἄπονοι γίνονται, αἷμα ῥεῖ ἐκ τῶν μυκτήρων, μύξαι ἀποκρίνονται εἰς μυκτῆρας Ζμγ5. 668 b17. πλγ6. 962 a18, cf ι2. 891 a13. δ26. 879 b4. — διὰ τί οἱ σπογγεῖς διατέμνονται τὰ ὦτα ϗ τοὺς μυκτῆρας πλβ5. 960 b21, cf S eclog phys II 67. — 2. animalium. τὰ μὲν ἔχει μυκτῆρας, τὰ δὲ τοὺς πόρους τοὺς τῆς ὀσφρήσεως· τῶν ζῳοτοκούντων πεζῶν περὶ τοὺς μυκτῆρας χόνδροι εἰσίν· διὰ τίνα αἰτίαν τὰ μὴ ἀναπνέοντα οὐκ ἔχει μυκτῆρας Ζιδ8. 533 a23. γ8. 517 a4. Ζμβ16. 659 b15. πιθήκου, ὑῶν, Λακωνικῶν κυνιδίων, ἵππων, ὄνων Ζιβ8. 502 a29. θ21. 603 b11. 24. 604 a28. 25. 605 a18. ι1. 609 b21. Ζγε2. 781 b9. — οἱ ὄρνιθες ϗ οἱ ὄφεις ϗ ὅσα ἄλλ' ἔναιμα ϗ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων τοὺς μὲν πόρους ἔχουσι τῶν μυκτήρων πρὸ τοῦ στόματος, ὥστε δ' εἰπεῖν μυκτῆρας, εἰ μὴ διὰ τὸ ἔργον οὐκ ἔχουσι φανερῶς διηρθρωμένους· οἱ ὄρνιθες οὐκ ἔχουσι μυκτῆρας ἀλλὰ τοὺς πόρους τῶν μυκτήρων ἐν τῷ ῥύγχει, sed οἱ ὄρνιθες ἐκ τοῦ κανθοῦ τοῦ παρὰ τοὺς μυκτῆρας σκαρδαμύττουσιν Ζιβ12. 504 a21. Ζμβ16. 659 b2. 13. 657 b19, 21. οἱ ἰχθύες τῆς ὀσφρήσεως οὐδὲν ἔχουσι φανερὸν αἰσθητήριον· ὃ γὰρ ἂν τισιν εἶναι δόξειε κατὰ τοὺς τόπους τῶν μυκτήρων οὐδὲν περαίνει πρὸς τὸν ἐγκέφαλον Ζιδ8. 533 b2. — 3. saepissime h v elephantis proboscis significatur. cf ἐλέφας 236 b43-46. quibus locis addas Ζιζ27. 578 a23. Ζμβ16. 659 a12. 10. 657 a7. — 4. fort i q ὁ φυσητὴρ καλούμενος vel ὁ αὐλὸς τῶν μαλακίων Ζιε6. 541 b18. Ζγα15. 720 b32. αἱ σηπίαι ϗ αἱ τευθίδες ἐναρμόττουσι ϗ τὸν καλούμενον μυκτῆρα εἰς τὸν μυκτῆρα, ὁ μυκτὴρ τῆς τῶν μαλακίων θηλείας Ζιε6. 541 b15 Aub, 11. cf S I 177, II 335. A Siebld XII 398.

Μυλασσεῖς οβ1348 a11, 14.

μύλη. 1. lapis. αἱ μύλαι τήκονται ὥστε ῥεῖν μδ6. 383 b7. ὄνος (ἰχθύς) ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἔχει λίθους ἐμφερεῖς μύλαις f 307. 1530 a27. — 2. patella. μύλη, τὸ πλανησίεδρον σκέλους Ζια15. 494 a5. cf Stahr Gesch der Ar Schrift im Mittelalter v Jourdain p 141. ἡ μύλη ἡ ἐπὶ τῷ γόνατι πν7. 484 b33. — 3. mola, carnis moles. ἡ καλουμένη μύλη descr Ζγδ8 Aub et praef p 20. Ζικ7. 638 a11, 17, 24, b15, 19, 30, 31, 33.

μυλίας. ἄλυτα κέραμος ϗ λίθων ἐνίων γένη οἷον οἱ μυλίαι μδ6. 383 b12.

μύλων. Κηφισόδοτος τὰς τριήρεις ἐκάλει μύλωνας ποικίλους Ργ10. 1411 a24.

Μυνίσκος πρὸς Καλλιπίδην πο26. 1461 b34.

μύξα. μύξαι ἀποκρίνονται εἰς μυκτῆρας πδ26. 879 b4. βόσκεται ὁ περαίας τὴν ἀφ' αὑτοῦ μύξαν Ζιθ2. 591 a24. cf f 299. 1529 b19. ἡ τῆς φωλίδος μύξα Ζιι37. 621 b8.

μυξώδης γλισχρότης Ζιγ11. 517 b28. ε15. 546 b29. η4. 585 a24. cf πκγ40. 935 b38, ὑγρότης Ζιγ5. 515 b16. ε18. 550 a13. πν7. 485 a2. μυξώδεις ὑγρότητες Ζγγ11. 761 b33. ἐν ὅσοις συμφέρει μαλακὸν εἶναι ϗ μυξῶδες τὸ στερεόν· μαλακὴ ϗ μυξώδης ἡ τοῦ χόνδρου σύστασις Ζμβ9. 655 a30, 36.

μύξων. ποτὲ κύει Ζιζ17. 570 b2. ε11. 543 b15 (σμύξων Bk, μύξων codd, C S Pik Aub). (smizon vers Thomae, mucones Gazae, morveux C II 517. S I 288, perhaps some kind of mallet Cr. K 648, 4, Rose Ar Ps 308. Mugil auratus Cuv XI 46. Mugil sp AZι I 130, 31.)

μυοθήρας. ἡ γαλῆ μάχεται τοῖς ὄφεσι τοῖς μυοθήραις Ζιι6. 612 b3.

μύουρος. στόμα μύουρον, opp ἀνερρωγός Ζμδ13. 697 a1, 3. γ1. 662 a32. — περίοδοι μύουροι, opp μακραί Ργ9. 1409 b18. μῦθος μύουρος πο26. 1462 b6.

μύραινα vel σμύραινα, cf Lob Path I 130. refertur inter τὰ ἔνυδρα, νευστικά Ζπ7. 707 b29, 31. Ζια5. 489 b28, τὰ ἄποδα ϗ μακρά, τὰ μακροφυέστερα ϗ ὀφιώδη μᾶλλον, τὰ προμήκη Ζιε4. 540 b1 Aub. γ10. 517 b7. β13. 504 b34. Ζμδ13. 696 a6, καρχαρόδοντα, σαρκοφάγα f 304. 1530 a9. Ζιθ2. 591 a12. — ἐπαμφοτερίζει (i e πρόσγειος ϗ πελαγιός ἐστιν), ἔχει μορφὴν ὀφιωδεστέραν, ποικίλον ϗ ἀσθενέστερόν ἐστιν Ζιθ13. 598 a14. ε10. 543 a25. Ζπ7. 707 b29. οὐδὲ πτερύγια ἔχει οὐδὲ τὰ βράγχια διηρθρωμένα ὁμοίως τοῖς ἄλλοις ἰχθύσιν, τέτταρα βράγχια ἐφ' ἑκάτερα ἁπλᾶ Ζια5. 489 b28. β13. 504 b34, 505 a15. Ζπ7. 707 b31. Ζμδ13. 696 a6. ἔχει χολὴν ἐγγύτερον πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζιβ15. 506 b16. πῶς κινοῦνται, χρῆται τῇ θαλάττῃ ὥσπερ οἱ ὄφεις τῇ γῇ ϗ ἐν τῷ ὑγρῷ ὁμοίως νέουσιν, ἐξέρχεται εἰς τὴν ξηρὰν ϗ (?) λαμβάνονται πολλάκις Ζπ7. 707 b29, 31. Ζια5. 489 b28. ε10. 543 a29 Aub. Ζμδ13. 696 a6. φωλεῖ Ζιθ15. 599 b6. in coitu περιπλέκονται τοῖς ὑπτίοις πρὸς τὰ ὕπτια, τίκτει πᾶσαν ὥραν, ἔχει ᾠὰ μικρά, οὐ ψαθυρά Ζιε4. 540 b1. 10. 543 a20, 23. γ10. 517 b7. f 304. 1530 a10. τὰ γενόμενα ἐκ μικροῦ ταχεῖαν τὴν αὔξησιν λαμβάνουσι, φασὶ τὸν σμῦρον ἄρρενα τὴν δὲ σμύραιναν θήλειαν εἶναι f 304. 1530 a8. Ζιε10. 543 a20, 28, 24. ἀπεσθίεται ὁ γόγγρος ὑπὸ μυραίνης Ζιι2. 610 b17. (hodie σφύρνα vel σμύρνα E 91, 137. Ritter Erdkunde XIX 1194. Petromyzon sp Frisch in Artedi syn pisc 124. Murene C II 537, Muraena helena St. Cr. K 418. KaΖμ 176,4. KaΖι 24, 8. AΖι I 136,48. Apterichthys coecus *Dum* F 320, 112. M 277. cf Rose Ar Ps 310.)

μυρεψία εν2. 460 a27.

μυρεψικὴ τέχνη Ηι13. 1153 a26.

μυρεψοί ημβ7. 1206 a27.

μυριάκις. εἰ ϗ μυριάκις ἐστὶ Μγ4. 1007 a16. Φθ6. 258 b32. κἂν εἰ μυριάκις τι24. 179 b22. οὐδ' ἂν μυριάκις ἐθίζῃ Ηβ1. 1103 a21. οὐδ' ἂν εἰς μυρία μυριάκις διῃρημένα ᾖ Γα2. 316 a22.

μυρίανδρος πόλις Πβ8. 1267 b31.

μυριάς. κολοιῶν ἀναρίθμητοι μυριάδες θ119. 841 b30.

μυριετὴς βίος ἢ χιλιετὴς Ζγβ6. 745 a33.

μυρίζειν. διὰ τί οἱ μυριζόμενοι πολιώτεροι f 226. 1519 a10. αἱ μέλιτται μάλιστα τύπτουσι τοὺς μεμυρισμένους θ21. 832 a4. δοῦναί τι φαγεῖν μεμυρισμένον τοῖς γυψὶν θ147. 845 b1.

μύρινος Ζιθ19. 602 a1, Bk 'retinuit etsi sat boni libri μαρῖνος praebent' Lob Prol 207. cf Aub ad h l, Lewysohn Zool des Talmud 369, et μαρῖνος.

μύριοι. εἶναί ποτε τοῖς Σπαρτιάταις μυρίους πολίτας Πβ9. 1270 a37. μύριοι ἐν Μεγάλῃ πόλει, συνέδριον κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων f 442. 1550 b6. τὰ μύρια Μν2. 1088 b11. — ἀπ' εἴδους ἐπὶ γένος· ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς (Hom B 272)· τὸ γὰρ μυρίον πολύ ἐστιν, ᾧ νῦν ἀντὶ τοῦ πολλοῦ κέχρηται πο21. 1457 b12. ϗ ἄλλα μυρία τοιαῦτα Μμ4. 1079 a24. φ1. 805 b27. ἐγκώμια Γρύλλου μυρίοι ὅσοι συνέγραψαν f 57. 1458 a14.

μυριοπλάσιον Οα5. 271 b9. ἄνθρωπος κακὸς μυριοπλάσια κακὰ ποιήσειεν ἂν θηρίου Ηη7. 1150 a7.

μυριοστημόριον. τὸ μ. λανθάνει αι6. 445 b31.

μυριοστός. εἰς μυριοστὸν ἔτος ε9. 18 b34, 19 a1. Φδ10.

218 ᵃ28. τὰ μυριοστὸν ἔτος γενόμενα ἢ ἐσόμενα Ρβ8. 1386 ᵃ29. 10. 1388 ᵃ9.

μυρμηκία Ζιδ8. 534 ᵇ22.

μύρμηξ. τὸ τῶν μυρμήκων γένος Ζιδ1. 523 ᵇ20. ι38. 622 ᵇ20. Ζμα3. 643 ᵇ2. β4. 650 ᵇ26. 17. 661 ᵃ16. δ5. 678 ᵇ17. refertur inter τὰ ἄναρχα τῶν πολιτικῶν, οἰκητικά, ἔντομα, τῶν ἐντόμων ἐργατικώτατόν ἐστιν Ζια1. 488 ᵃ10, 12, 21. δ1. 523 ᵇ20. ε9. 542 ᵇ30. ι38. 622 ᵇ20. Ζμβ17. 661 ᵃ16. οἱ μύρμηκές εἰσι πτερωτοὶ ϗ ἄπτεροι, ἔχουσι τὸ γλωττοειδὲς ἐντός Ζιδ1. 523 ᵇ20. Ζμα3. 642 ᵇ33, 643 ᵇ2. β17. 661 ᵃ16. δ5. 678 ᵇ17. τὰ μὲν ἔχει ὀδόντας ἀλλοιοτέρους καθάπερ τὸ τῶν μυρμήκων (μυιῶν Bk) γένος Ζμδ5. 678 ᵇ19 (cf F 306, 38. M 219. KaZμ 125). 6. 683 ᵃ5. — συνετωτέραν ἔχει τὴν ψυχὴν ἐνίων ἐναίμων· αἴσθησις πάρεστι, φαντασία δ' οὔ· ὄσφρησιν ἔχουσιν, ὑπ' ὀριγάνου ϗ θείου περιπαττομένων λείων ἐκλείπουσι τὰς μυρμηκίας· ἡ ἐργασία, ἀπόθεσις τῆς τροφῆς, ταμιεία· τὰ πεποιημένα συλλέγουσιν· ἐκφέρουσι τὴν γῆν, οὐ φωλεύουσι Ζμβ4. 650 ᵇ26. ψγ3. 428 ᵃ11 Torstr. Φβ8. 199 ᵃ23. Ζιδ8. 534 ᵇ22. ι38. 622 ᵇ24, 623 ᵇ14 Aub. 42. 629 ᵃ8. ε9. 542 ᵇ30. — ὀχεία, γένεσις Ζιε25. 9. 542 ᵇ30. Ζγα16. 721 ᵃ5. θηρεύουσιν οὐδέν· ἄρκτος, ὄφις τις, δρυοκολάπτης ἐσθίει, βόσκεται τοὺς μύρμηκας Ζι40. 623 ᵇ13. 9. 614 ᵇ12. θ5. 594 ᵇ8. f 334. 1534 ᵃ18. μύρμηξ, exemplum exiguae magnitudinis, ὁρᾶσθαι ἂν ϗ εἰ μύρμηξ ἐν τῷ οὐρανῷ εἴη ψβ7. 419 ᵃ17. — ἐν τῷ τῶν μυρμήκων γένει, dist τὸ τῶν μικρῶν μυρμήκων γένος οὓς καλοῦσί τινες κνίπας (v p 395 ᵃ45) et οἱ μεγάλοι, fort syn ἱππομύρμηξ (v p 344 ᵃ51) αι5. 444 ᵇ12 (cf M 205). Ζιη3. 583 ᵇ18. (formica C II 334. M 217. KaZι 13, 50. Su 222, 34. AZι I 168, 34.)

μυροβάλανος. τῶν μυροβαλάνων δένδρων οἱ καρποὶ φτβ10. 829 ᵇ33. cf Meyer Nic Damasc 129. Fraas 66. Langkavel Bot d sp Griech 16.

μύρον ἐπὶ φακῇ (cf Στράττις) αι5. 443 ᵇ31. μύρων ὀσμαί Ηγ13. 1118 ᵃ12. τὸ μύρον διὰ τὰ ἀρώματα ξηραντικόν ἐστιν f 226. 1519 ᵃ10, 24.

μυρρίνη (μυρσίνη φτα4. 819 ᵇ22. β9. 828 ᵇ3). φυτεύειν συμφέρει περὶ τὰ σμήνη μυρρίνην Ζι40. 627 ᵇ18, ᵃ8. αἱ μέλαιναι μυρρίναι πυκνοφυλλότεροι τῶν λευκῶν πκ36. 927 ᵃ3. τῶν μυρρινῶν μὴ ταριχευμένων τὰ μύρτα ἀπορρεῖ μᾶλλον τῶν φύλλων πκ31. 926 ᵃ33. — μυρρίνῃ στεφανοῦσθαι f 374. 1540 ᵇ4. (Myrtus communis *L.*)

μύρτον. τὰ μύρτα ἀπορρεῖ πκ31. 926 ᵃ33. τὰ μύρτα ἐν τῇ χειρὶ θλιβέντα γλυκύτερα ἡμῖν δοκεῖ πκ23. 925 ᵇ13. τῶν μύρτων τὰ ἐλάττω ἀπυρηνότερα πκ24. 925 ᵇ23. σηπιῶν ἔκγονα ὅμοια μύρτοις μεγάλοις Ζιε18. 550 ᵃ10.

Μυρτώ, ἡ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγάτηρ, Σωκράτους γυνή f 84. 1490 ᵇ11, 17.

Μυρτῷον πέλαγος κ3. 393 ᵃ30.

Μύρων Σικυώνιος Πε12. 1316 ᵃ30.

μῦς. etymol coniungitur παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν c nomine μυστήρια Ρβ24. 1401 ᵃ13. — 1. μύες, Rodentia. τὸ τῶν μυῶν γένος Ζμδ2. 676 ᵇ30. Ζγδ4. 771 ᵃ23. refertur inter τὰ οἰκητικά, ἀμφώδοντα, μὴ καρχαρόδοντα, τὰ μικρὰ τῶν πολυσχιδῶν, πολυτόκα Ζια1. 488 ᵃ21. γ1. 511 ᵃ31. θ6. 595 ᵃ8. Ζγδ4. 771 ᵃ23. ἔχει κοτυληδόνας ἐν τῇ ὑστέρᾳ, μεγάλην καρδίαν, ἐν τῷ γένει τῶν μυῶν τὰ μὲν ἔχειν χολὴν φαίνεται τὰ δ' οὐκ ἔχειν Ζιγ1. 511 ᵃ31. Ζμγ4. 667 ᵃ20. δ2. 676 ᵇ30. cf KaZμ 118, 5. πίνουσι λάπτοντες, τὸ τῆς ἄρκτου ἔμβρυον μεῖζον μυός, οἱ μύες οἱ ἐν τῇ γῇ ἢ οἱ ἐν τῇ ἄμμῳ πορευόμενοι Ζιθ6. 595 ᵃ8. ζ30. 579 ᵃ23. Ζκ2. 698 ᵇ16. ἡ θήλεια Ζιζ37. 580 ᵇ12, 30. δεδιέναι κἂν ψοφήσῃ μῦς Ηη6. 1149 ᵃ8. ἡ τῶν μυῶν γένεσις θαυμασιωτάτη τῷ πλήθει ϗ τῷ τάχει, φασί τινες ὅτι ἂν ἅλα λείχωσιν (v l ἂν ἀλλήλας λείχωσιν) ἄνευ ὀχείας γίνεσθαι ἐγκύους Ζιζ37. 580 ᵇ10, 31. cf Plin X 85. τὰ ἔμβρυα τὰ θήλεα Ζιζ37. 580 ᵇ30. hostes Ζιζ37. 580 ᵇ24-28. ι34. 619 ᵇ22. μύες ἐν τοῖς ἀρώμασι φαινόμενοι ὑετοῦ φυγὴν διδάσκουσι, γαλαῖ ὑποτρίζουσαι ϗ μύες ἐκείναις δρῶντες τὰ αὐτὰ χειμῶνα ἔσεσθαι συμβάλλονται ἰσχυράν f 241. 1522 ᵇ42, 1523 ᵃ3. (Murina quaedam KaZι 14, 54. AZι I 73, 34. C II 720, 1. Su 53.) — τῶν μυῶν πλείω ϗ διάφορα γένη ϗ ταῖς μορφαῖς ϗ ταῖς χρόαις, ἔστι ϗ ἄλλα γένη μυῶν πολλά θ28. 832 ᵃ31. Ζιζ37. 581 ᵃ5. enumerantur et dist. *a.* οἱ ἀρουραῖοι, fort syn οἱ ἐπιπολάζοντες. eorum γένεσις φθορὰ ἀφανισμός, hostes Ζιθ28. 606 ᵇ7. ζ37. 580 ᵇ15, 16, 21, 24-28. (sorex Gazae et Scalig, fort Mus silvaticus Gesner in quadrup, de mur agrestibus, C II 723. cf H II 719. K 802, 5, Bechstein I 450. Hypudaeus amphibius et Cricetus Su 53.) — *b.* superfoetatio τῶν μυῶν ἔν τινι τόπῳ τῆς Περσικῆς Ζιζ37. 580 ᵇ29. cf Harvei de gen an 135. S I 525. — *c.* ἐν Λουσοῖς τῆς Ἀρκαδίας κρήνην εἶναί τινά φασιν, ἐν ᾗ χερσαῖοι μύες γίνονται ϗ κολυμβῶσι, τὴν δίαιταν ἐν ἐκείνῃ ποιούμενοι· λέγεται δ' αὐτὸ τοῦτο ϗ ἐν Λαμψάκῳ εἶναι θ125. 842 ᵇ7. (Mus amphibius Pallas spec glirium 80. Sorex aquaticus Beckm ad h l.) — *d.* ἐν Γυάρῳ (Κύπρῳ Bk) τῇ νήσῳ λέγεται τοὺς μῦς τὸν σίδηρον (τὴν γῆν τὴν σιδηρῖτιν) ἐσθίειν θ25. 832 ᵃ22 (cf Did praef II. Rose Ar Ps 334. S Theophr IV 814). f 326. 1532 ᵇ14. — *e.* οἱ μύες οἱ Ποντικοὶ μηρυκάζουσι, φωλεῖ ὁ μῦς ὁ Ποντικὸς ὁ λευκός Ζι50. 632 ᵇ9. θ17. 600 ᵇ13 Aub. (fasitoz Alberti, erminea ap Agricolam de an subterr 35. sciurus Gesner de quadr, de div muribus. Charleton exercitat 24. Natalis Comes 1129. fort muscardin C II 723. cf S I 638. Cricetus phaeus Troschel Archiv 1859 II, 1. Mus scitillus Pallas ibid Cr. Beckmann Gesch der Erfindungen V 51. fort i q ἐλειός, Myoxus glis AZι I 73, 34*d*. Myoxys glis et Spermophilus vel Arctomys Su 54, 27. Mus musculus et domesticus St.) — *f.* ἐν Λιβύῃ οἱ μύες ὅταν πίωσιν ἀποθνήσκουσι Ζιθ28. 606 ᵇ27 Aub. — *g.* ἐν Κυρήνῃ ἐνίους πλατυπροσώπους ὥσπερ αἱ γαλαῖ γίνεσθαι θ28. 832 ᵃ31. cf Rose Ar Ps 336. (cricetus Bochart geogr sacr II 793. Mus capensis Pallas hist glirium 277.) — *h.* οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μύες σκληρὰν ἔχουσι τὴν τρίχα ὥσπερ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι, ἐν Κυρήνῃ μῦς τινὰς ἐχινώδεις γίνεσθαι οὓς καλοῦσιν ἐχίνους Ζιζ37. 581 ᵃ1. θ28. 832 ᵇ3. cf Rose Ar Ps 336. (C II 721, 10. S II 526. Caviae sp Hermann tab affinitat animal 89. hystrix Pallas ibid 277. Beckm ad h l. Aulacodus swinderianus K 803, 3. Mus cahirinus vel dimidiatus AZι I 73, 34ᵇ. Lenz Zool der Gr u Röm 151. Su 53. Hierax Cr.) — *i.* εἰσὶ ϗ ἕτεροι οἳ βαδίζουσιν ἐπὶ τοῖς δυσὶ ποσίν· τὰ γὰρ πρόσθια μικρὰ ἔχουσι, τὰ δ' ὀπίσθια μεγάλα Ζιζ37. 581 ᵃ3. cf S Theophr IV 815. Rose Ar Ps 337. (Mus jaculus *L* C II 722. Dipus aegyptius K 803, 5. Dipus gerbillus vel jaculus *L* St. Cr. Lenz ibid 151. Loncheres *JU.* Echimys *Geoff.* Lichtenstein Abh der Berl Akad 1818 p 188. Mus cahirinus Cuv regne an I 198. Leukart, Oken Isis 1826 II 717. Dipus aegyptiacus vel Scirtetes jaculus et aulacotis AZι I 73, 34ᶜ. Su 54, 27.) — *k.* ἐν Ἀραβίᾳ μύες πολὺ μείζους τῶν ἀρουραίων Ζιθ28. 606 ᵇ8 Aub. (Dipus aegyptius K 924, 1. idem atque *i* AZι I 73, 34ᶜ. Gerbo C II 722. Mus decumanus St.) — *l.* ἐν Σικελίᾳ ϗ ἐν Ἰταλίᾳ εἶναι μυῶν (μυιῶν Rose Ar Ps 349) γένος ἐφι-

πτάμενον, ὃ ὅταν δάκῃ, ἀποθνήσκειν ποιεῖ θ148. 845b6. 'coniectura non assequor,' fort *μυγαλῆ*' Beckm.

2. *μῦς*, ὀστρακόδερμον. refertur inter τὰ ὄστρεα f 287. 1528b9, τὰ ἀνάπτυχα, τὰ ἀναπτυκτὰ τῶν διθύρων Ζιδ4. 528a15. Ζμδ5. 679b26. 7. 683b15. τὰ λειόστρακα, τὰ λεπτοχειλῆ Ζιδ4. 528a22, 29. κηριάζουσι, παραφύονται ἐλάττους ἀεὶ παρὰ τὴν ἀρχήν, οὐκ ἀεὶ τὰ ᾠὰ ἔχουσιν Ζιε15. 547 b11 Aub. Ζγγ11. 761b30, 763b12. dist οἱ μύες οἱ πυελώδεις Ζιε15. 547b27 Aub. (mitulus Gazae, musculus Scalig. Moule C II 522. M 192. Mytilus edulis St. Cr. AZι I 179, 17.)

3. ὁ *μῦς* τὸ κῆτος (v l *μυστόκητος*, *μυστίκητος* Ald et C). ὀδόντας μὲν ἐν τῷ στόματι οὐκ ἔχει, τρίχας δὲ ὁμοίας ὑείαις Ζιγ12. 519a23. *μῦς* refertur inter τὰ σελάχη f 277. 1527 b41. cf Rose Ar Ps 295. (musculus Gazae, impistocetus versio Thomae, mastakycor Alberti, Rondelet XVI, 7. Wilughbi de pisc II, 4 Artedi syn pisc 107, C II 540. Balaenopterus musculus S eclog phys I 40, II 36. Sammlung verm Abh 188, 264, 266, hist literar pisc 158. S I 158. St. Cr. KaZι 125, 22. M 290. AZι I 73, 35. cf E 29, 95.)

4. *μῦς*, musculus πε40. 885a37, 38.

Μυσία σ973a10. f 238. 1521b3. πο24. 1460a32. Ργ2. 1405a30 (Eurip fr 700). Κιανὶς πόλις Μυσίας f 471. 1555 b33. ἄρκτων γένος λευκὸν ἐν Μυσίᾳ θ144. 845a17.

Μυσοί. ἐν Μυσοῖς (tragoedia Aeschyli, Nauck fr p 35). Φιλόξενος ἐγχειρήσας ποιῆσαι διθύραμβον τοὺς Μυσούς (ci pro μύθους) Πθ7. 1342b10. — Μυσῶν λεία Ρα12. 1372b33, cf παροιμία. Σταβέλβιος ὁ Μυσῶν (?) οβ1353b8.

μύσταξ. κείρεσθαι τὸν μύστακα καὶ προσέχειν τοῖς νόμοις f 496. 1558b36.

μυστήρια (etymol) Ρβ24. 1401a14. μυστηρίων ὁ βασιλεὺς ἐπιμελεῖται f 385. 1542a16, 28, b1. ἀπέχεσθαι τῶν μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων f 385. 1542a23.

μυστικός. τὰ μυστικὰ ἀπόρρητα Ηγ2. 1111a10.

Μυτιληναῖοι, Μυτιλήνη v Μιτυλ.

μύτις (v l *μύτην*, *μύστιν*, *μύστιδι*, mystis vers Thomae cum Veneto). 1. (τὸ κύριον τῆς αἰσθήσεως) ἐστι τοῖς μαλακίοις ἐν ὑμένι κείμενον ὑγρόν, δι' οὗπερ ὁ στόμαχος τέταται πρὸς τὴν κοιλίαν, προσπέφυκε δὲ πρὸς τὰ πρανῆ μᾶλλον καὶ καλεῖται μύτις ὑπό τινων Ζμδ5. 681b19, 26, cf Rose Ar Ps 317. σπλάγχνον οὐδὲν ἔχει τῶν μαλακίων ἀλλ' ἣν καλοῦσι μύτιν καὶ ἐπὶ ταύτῃ θολόν· ἡ μύτις κεῖται ὑπὸ τὸ στόμα καὶ δι' αὐτῆς τείνει ὁ στόμαχος· αἱ τευθίδες καὶ πολύποδες ἔχουσιν ἄνωθεν τὸν θολὸν ἐπὶ τῇ μύτιδι μᾶλλον Ζιδ1. 524 b15 Aub, 17. Ζμδ5. 679a8. f 318. 1532a10. ταῖς σηπίαις ἐν τῇ μύτιδι ὁ θολός ἐστιν f 317. 1531b34. — 2. τὴν καλουμένην μύτιν ἢ μήκωνα πλείω ἢ ἐλάττω πάντ' ἔχει τὰ μαλακόστρακα Ζμδ5. 681b21. Ζιδ2. 526b32, 527a2 Aub. cf μήκων 1 c. (jecur F 370, 24. 311, 50. S Samml verm Abh 44 sq. M 429. KaZμ 126, 16. 138, 46. A Siebld XII 374, 386, 387. Daremberg not et extr des manuscr médicaux 126, 18.)

μυχαίτατος. Πόντου τὸ μυχαίτατον Μαιῶτις κ3. 393 a32.

μύχιος. πνεῦμα εὔκρατον ἐν γῇ παρεξωσθὲν εἰς μυχίους σήραγγας αὐτῆς κ4. 395b31.

μυχός. ἐν μυχῷ τοῦ σμήνους Ζιι40. 626b11. ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἀδρίου θ81. 836a24. μυχοὶ Πόντου κ3. 393b24. μυχόνδε (Emp 305) αν7. 474a4.

μυωπία. ὗες ἀνορύττουσι τὰς μυωπίας Ζιζ37. 580b25.

μύωψ. 1. ὁ μύωψ ἐγγὺς προσάγει, ἄν τι βούληται ἰδεῖν πλα25. 959b38. διὰ τί οἱ μύωπες μικρὰ γράμματα γράφουσιν πλα8. 958a35. 15. 958b34. 16. 959a3. εἰκάζουσι λύχνῳ ψακαζομένῳ μύωπα Ργ11. 1413a4. — 2. δίπτερον ἐμπροσθόκεντρον, refertur inter τὰ αἱμοβόρα Ζια5. 490a20. θ11. 596b14. ἰσχυρὸν ἔχουσι τὸ γλωττοειδές, τὰ δέρματα τῶν τετραπόδων (τῶν ζῴων) διατρυπῶσι, διαιροῦσι Ζιδ7. 532 a9. 4. 528b31. Ζμβ17. 661a24. γίνονται ἐκ τῶν ξύλων, φθείρονται τῶν πτερῶν συσπωμένων καὶ τῶν ὀμμάτων ἐξυδρωπιώντων Ζιε19. 552a29. 20. 553a15. (tabanus Gazae, myops versio Thomae. taon C II 519. Tabanus caecutiens St. Cr. fort Haematopota pluvialis *Meygen* F 285, 78. Haematopotae vel Chrysopis sp Su 224, 38. AZι I 168, 35. in incerto relinq AZγ 36, KaZμ 69, 10. cf M 219.)

μωδῶν. ἐν τῷ Τίγριδι γίνεσθαι λίθον μωδῶν κεκλημένον θ159. 846a32.

μωκός. ὀφρύες πρὸς τοὺς κροτάφους τὴν καμπυλότητα ἔχουσαι μωκοῦ καὶ εἴρωνος σημεῖον Ζια9. 491b17.

μωλύειν. σκληρότερα τὰ μεμωλυσμένα τῶν ἑφθῶν μδ3. 381a21. cf μολύνειν.

μώλυσις. ὅταν μὴ κρατῇ (τῆς ὕλης τὸ θερμὸν καὶ ψυχρόν), κατὰ μέρος μὲν μώλυσις καὶ ἀπεψία γίγνεται μδ1. 379 a2. περὶ μωλύσεως μδ2. 379b14. 3. 381a12-22. cf μόλυνσις.

μώλωψ. ὅσα περὶ ὑπώπια καὶ οὐλὰς καὶ μώλωπας πθ. τοὺς μώλωπας κωλύει τὰ νεόδαρτα δέρματα προστιθέμενα πθ1. 889b10.

Μῶμος ὁ Αἰσώπου (cf Aesop 155 Halm) Ζμγ2. 663a35, b2.

μῶνυξ, μώνυχον. ποὺς μῶνυξ, πόδες, ὕες μώνυχες Ζιδ2. 526a1. β1. 499b13. Ζμβ16. 659a26. τὰ μώνυχα vel μώνυχον τὸ γένος, Solidungula, Ζμδ10. 686b17. Ζγδ4. 771b7. descr Ζμδ10. 690a5-9. ἡ ποδότης ἀσχιδὴς καὶ ἀδιαίρετος, οἷον τὰ μώνυχα Ζμα3. 642b30. cf Ζιβ1. 499 b11. Plat Polit 265 D. τὰ διχαλὰ δύο ἔχει σχίσεις ὄπισθεν, τοῖς δὲ μώνυξι τοῦτ' ἐστὶ συνεχές Ζιβ1. 499b14. cf Ζμδ10. 690a23. τοῖς μώνυξιν ἐν ταῖς ὁπλαῖς ἡ ὑπεροχή, τὰ μώνυχα ἀμύνονται τοῖς ὀπισθίοις Ζμγ2. 663a32. δ10. 688a2. ἔχει σπλῆνα μεταξὺ τῶν κερατοφόρων καὶ τῶν πολυσχιδῶν καὶ μικτόν, ἄχολά τε καὶ ζῇ πολὺν χρόνον, ἐν τοῖς μηροῖς ἔχουσι τοὺς μαστούς, τὰ ἄρρενα οὐκ ἔχουσι μαστούς, μώνυχον οὐδέν ἐστιν ὀπισθουρητικόν Ζμγ12. 674a2. δ2. 677a32. 10. 688a32, b24, 689a34. Ζιβ1. 500a30. τετελειωμένα προΐεται ζῷα, μονοτόκα, οὐκ ἐπικυΐσκεται Ζγδ6. 774b6, 8. 4. 771a20, b2. 5. 773b1. inter τὰ μώνυχα referuntur ἵππος ὀρεὺς ὄνος ἡμίονος Ζγβ8. 748b27. δ4. 771a20, b2. Ζμγ12. 674a4. 14. 674a26. Ζιβ1. 499 b11 et ὁ Ἰνδικὸς ὄνος. propter hoc animal τοῖς μώνυξιν adduntur hae notiones: κερατοφόρον λέγεται καὶ μώνυχον, ὃν καλοῦσιν Ἰνδικὸν ὄνον, μονοκέρατα καὶ μώνυχα ὀλίγα, τῶν μωνύχων ἔνια κέρατα ἔχει πρὸς ἀλκήν, εὐλόγως ἂν δόξειε μονόκερων εἶναι τὸ μώνυχον τοῦ διχαλοῦ μᾶλλον, μώνυχον καὶ δίκερων οὐθὲν ἡμῖν ὦπται, ὁ Ἰνδικὸς ὄνος ἔχει τῶν μωνύχων ἀστράγαλον μόνον Ζμγ2. 663a19, 24, 1, 28, 32. Ζιβ1. 499b18, 20. — ὗς ἀμφισβητοῦν τῇ φύσει τῇ τῶν μωνύχων, διχηλόν ἐστιν, διχηλὸν καὶ μώνυχον, ὡς μώνυχον οὐκ ἔχει μέγεθος, μώνυχες ὕες Ζγδ6. 774b19, 21, 23. Ζιβ1. 499b13. θ68. 835a35. cf M 321. — τῶν καράβων ὁ πρῶτος ποὺς τῆς μὲν θηλείας δίκρους ἐστί, τοῦ δὲ ἄρρενος μῶνυξ Ζιδ2. 526a1.

μωραίνειν λίαν ἐδόκει Ηη6. 1148b2.

μωρολογία καὶ ἀδολεσχία Ζια11. 492b2.

μωρολόγοι, coni λάλοι φ6. 810b15.

μωρός. νωθροὶ ϗ μωροί πλ1. 954 ᵃ31. χειμῶνος ἀρχομένου μωροὶ γίνονται οἱ ἐργάται τῶν σφηκῶν Ζι41. 628 ᵃ6.

μωροῦσθαι. αἱ αἶγες ἑστᾶσιν ὥσπερ μεμωρωμέναι Ζι3. 610 ᵇ30.

N

ν. ὅσα εἰς τὸ ο ϗ τὸ ν τελευτᾷ, ταῦτα μόνα σκεύους ἔχει κλῆσιν τι14. 174 ᵃ1. τὰ δὲ μεταξὺ εἰς ταῦτα (sc τὸ ι ϗ τὸ υ τελευτᾷ) ϗ ν ϗ σ πο21. 1458 ᵃ17. ἄρρενα ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ ν ϗ ρ ϗ ⟨σ ϗ⟩ ὅσα ἐκ τούτου σύγκειται πο21. 1458 ᵃ9. Vhl Poet III 259, 316.

ναί. ἀποκρίνεσθαι ναὶ ἢ οὔ τθ158 ᵃ16. 7. 160 ᵃ34. ι17. 175 ᵇ9, 13, 176 ᵃ11, 15. ὅτι ναί Αδ6. 92 ᵃ17. ναί, ἔφη Ργ18. 1419 ᵃ30. ἔστι μὲν ὡς οὔ, ἔστι δ' ὡς ναί τι10. 171 ᵃ20. ἀδύνατον ὡδὶ κινηθῆναι, ὡδὶ μέντοι ναί ΜΖ9. 1034 ᵃ17. ναί, ἀλλὰ Μη4. 1044 ᵇ16, 19. ημα34. 1195 ᵇ9. β10. 1208 ᵃ20. 14. 1212 ᵇ12.

ναίειν. ἐπεὶ οὐκ Ἀνθηδόνα ναίεις (ex oraculo) f 555. 1570 ᵃ1.

νᾶμα. κρῆναι αἱ αὐταὶ καίπερ ἀεὶ τοῦ μὲν ἐπιγινομένου νάματος τοῦ δ' ὑπεξιόντος Πγ3. 1276 ᵃ39. ὑδάτων ϗ ναμάτων πλῆθος οἰκεῖον, ἀφθονία ναμάτων Πη11. 1330 ᵇ4, 16. τὰ ζῷα διὰ σπάνιν τοῦ ὕδατος ἀπαντῶντα εἰς ὀλίγους τόπους τοὺς ἔχοντας νάματα Ζγβ7. 746 ᵇ11. τὸ ὑγρόν, ὃ καλεῖν ποταμοὺς ϗ νάματα ϗ θαλάσσας εἰθίσμεθα κ3. 393 ᵃ6. ἔνιαι πηγαὶ τὰ μὲν χλιαρὰ τῶν ναμάτων ἀνιᾶσι τὰ δ' ὑπέρζεστα κ4. 395 ᵇ25.

νάνος. νάνοι γίνονται ὅταν νοσήσῃ (ἡ μήτηρ) ἐν τῇ κυήσει· ὁ νάνος (coni γίννοι, μετάχοιρα) ἴσχει τὸ αἰδοῖον μέγα ΖιΖ24. 577 ᵇ27, 28. διὰ τίνα αἰτίαν οἱ νάνοι γίνονται, dist πυγμαῖοι πι12. νάνοι εἰσὶ τὰ παιδία πάντα Ζμδ10. 686 ᵇ10. v νανώδης.

Νάνος. Εὔξενος ὁ Φωκαεὺς Νάνῳ τῷ βασιλεῖ ἦν ξένος f 508 ᵃ39.

νανώδης. νανῶδές ἐστιν οὗ τὸ μὲν ἄνω μέγα, τὸ δὲ φέρον τὸ βάρος ϗ πεζεῦον μικρόν, τοῖς νανώδεσιν ἡ ἄνω ὁρμὴ πολλὴ ϗ ἀναθυμίασις Ζμδ10. 686 ᵇ4. υ3. 457 ᵃ24. πάντα τὰ ζῷα νανώδη τἆλλα παρὰ τὸν ἄνθρωπον· (τοῖς τετράποσι ϗ τοῖς ἄλλοις ζῴοις) νανώδεσιν οὖσι πρὸς τὸ ἄνω τὸ βάρος ϗ τὸ σωματῶδες ἐπίκειται πᾶν, ἀφῃρημένον ἀπὸ τῶν κάτωθεν· τὰ πολυδάκτυλα ϗ ἀκέρατα νανώδη μέν ἐστιν, ἧττον δὲ τῶν μωνύχων ϗ διχηλῶν· οἱ ὄρνιθες οὐκ ὀρθοὶ διὰ τὸ νανώδεις εἶναι τὴν φύσιν· ἔστι ϗ τὸ τῶν ὀρνίθων ϗ τὸ τῶν ἰχθύων γένος ϗ πᾶν τὸ ἔναιμον νανῶδες Ζμδ10. 686 ᵇ3, 25, 19, 22. 12. 695 ᵃ8. τῶν ἀνθρώπων οἱ νανώδεις τὴν φύσιν ἀφρονέστεροι τῶν ἄλλων, ἀμνημονέστεροι, φίλυπνοι Ζμδ10. 689 ᵇ25. μν2. 453 ᵃ31. υ3. 457 ᵃ22. τὰ παιδία οὐ δύνανται βαδίζειν ὀρθὰ διὰ τὸ πάντα νανώδη εἶναι, τὰ παιδία ϗ νανώδη ἐστὶ μέχρι πόρρω τῆς ἡλικίας Ζπ11. 710 ᵇ13. μν2. 453 ᵇ6. νανωδέστερον τοῦ θήλεος τὸ ἄρρεν μκ6. 467 ᵃ32.

Νάξος. ἐν Νάξῳ Λύγδαμις τύραννος Πε6. 1305 ᵃ41, σφῆκες θ140. 844 ᵇ32. ἐν Νάξῳ τὰ τετράποδα μεγάλην ἔχει χολήν Ζια17. 496 ᵇ26. Ζμδ2. 677 ᵃ2. — Νάξιος Λύγδαμις Πε6. 1305 ᵇ1. οβ1346 ᵇ7. προστατοῦντος τῶν Ναξίων Λυγδάμιδος f 517. 1562 ᵇ28. τῶν παρὰ Ναξίοις εὐπόρων οἱ πολλοὶ τὸ ἄστυ ᾤκουν f 517. 1562 ᵇ12. Ναξίων πολιτεία f 517. 518.

ναοποιοί Ρα14. 1374 ᵇ27.

ναός. ναοῦ ποίησις Ηκ3. 1174 ᵃ24, 25.

ναοφύλακες ΠΖ8. 1322 ᵇ25.

νᾶπυ εἰς τὸ υ τελευτᾷ (om codd Vhl Poet III 317) πο21. 1458 ᵃ16. (Sinapis nigra et alba *L.*)

ναρθήκινος. τὰ ναρθήκινα τῶν ὀργάνων τὰς φωνὰς ἔχει ἁπαλωτέρας ακ803 ᵃ41.

νάρθηξ. μαστιγοῦν τὸ σῶμα πλατεῖ νάρθηκι πκζ3. 948 ᵃ10. ὁ νάρθηξ τὰ κύκλῳ τῆς πληγῆς ποιεῖ ἐρυθρά, τὸ δὲ μέσον λευκόν πθ3. 889 ᵇ27. 4. 889 ᵇ32. (Ferula communis *L.*) σίκυοι τιθέμενοι εἰς νάρθηκας κοίλους ἢ καλυπτῆρας πκ9. 923 ᵇ25.

ναρκᾶν. ἡ νάρκη ναρκᾶν ποιεῖ ὧν ἂν κρατήσειν μέλλῃ ἰχθύων Ζι37. 620 ᵇ19, 22. f 305. 1530 ᵃ15 (ναρκᾶν ϗ ἀκινητίζειν). ναρκᾶν χεῖρας, πόδας πς6. 886 ᵃ10.

νάρκη. 1. piscis. refertur inter τοὺς ἰχθύας, σελάχη, σελαχώδεις ϗ σκυμνοτοκοῦντας, τῶν σελαχῶν τὰ πλατέα, τοὺς πλατεῖς Ζιβ15. 506 ᵇ9. 13. 505 ᵃ4. ε5. 540 ᵇ18. ζ11. 566 ᵃ32. Ζμδ13. 695 ᵇ9, 8 (cf F 256 et 319. KaZμ 174), 696 ᵃ27 (cod P et Langk ad h l). f 277. 1527 ᵇ40. 305. 1530 ᵃ12. — πτερύγια, βράγχια κάτω ἐν τοῖς ὑπτίοις, χολὴ πρὸς τῷ ἥπατι, τὸ οὐραῖον σαρκῶδες μὲν βραχὺ δέ Ζμδ13. 696 ᵃ31, 695 ᵇ11. Ζιβ13. 505 ᵃ4. 15. 506 ᵇ9. — ναρκᾶν ποιεῖ Ζι37. 620 ᵇ19, 29. f 305. 1530 ᵃ15. — μετοπώρου τίκτει, περὶ τὸ φθινόπωρον Ζιε11. 543 ᵇ9 Aub. ζ11. 566 ᵇ23. ζῳοτοκοῦσιν ᾠοτοκήσαντες Ζι11. 566 ᵇ1. ϗ ἐξαφιᾶσι ϗ δέχονται εἰς ἑαυτοὺς τοὺς νεοττούς, ἤδη ὤφθη νάρκη μεγάλη περὶ ὀγδοήκοντα ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ ἔμβρυα ΖιΖ10. 565 ᵇ25 Aub, 26. — βραδύτατοι, eius natura et dolus Ζι37. 620 ᵇ26, 20. (barachi Alberto. torpille C II 808. Raja torpedo St. Cr. K 477. Rose Ar Ps 311. Torpedo narce vel Galvanii KaZμ 174, 1. KaZι 76, 10. AZι I 147, 96. cf E 92, 166.)

2. morbus (Lob Phryn 331) Ζιγ5. 515 ᵇ20. τί ἐστι πβ15. 867 ᵇ29. ς6. 886 ᵃ11. ἀποπληξίαι ἢ νάρκαι ἢ ἀθυμίαι πλ1. 954 ᵃ23.

Nasamones. supra Nasamonas confinesque illis Mochlyas f 563. 1570 ᵇ36.

ναστός. τὸ ναστόν Democrito i q τὸ ὄν, τὸ πλῆρες f 202. 1514 ᵇ13. Mullach Democr frg p 142.

ναυαγεῖν. ναυαγήσαντες περὶ τὴν νῆσον θ79. 836 ᵃ15.

ναυάγιον. μηδὲ ναυάγιον ἀναπλεῖν πκγ5. 932 ᵃ1.

ναυαρχία ἀΐδιος Πβ9. 1271 ᵃ40. ναυαρχίαι, coni ἱππαρχίαι, ταξιαρχίαι ΠΖ8. 1322 ᵇ3. — τῆς ναυαρχίας ἐν τοῖς Μηδικοῖς ὁ δῆμος αἴτιος γενόμενος Πβ12. 1274 ᵃ12.

ναύαρχος. ὁ περὶ τοὺς ναυάρχους νόμος Πβ9. 1271 ᵃ37. — (ναυάρχοις οβ1351 ᵃ16, fort νομάρχοις coll 1352 ᵃ10, 18.)

ναυκληρεῖν. τοὺς ναυκληροῦντας προτιμᾶν τῶν ἀγοραίων ρ3. 1424 ᵃ28.

ναυκληρία, μέρος ἐμπορίας Πα11. 1258 ᵇ22.

ναύκληρος ὑπόκωφος (Plat Rep VI 488B) Ργ4. 1406 ᵇ35.

ναυκραρία. ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης ἦσαν νενεμημέναι τριττύες μὲν τρεῖς, ναυκραρίαι δὲ δώδεκα καθ' ἑκάστην f 349. 1537 ᵃ5, 1536 ᵇ43.

ναύκραροι Σόλωνος i q δήμαρχοι Κλεισθένους f 349. 1536 ᵇ44. 359. 1538 ᵇ36, 1539 ᵃ4.

Ναύκρατις. Ναυκράτεως πόσον ἀπέχει ἡ Φάρος f 161. 1505 ᵃ13.

ναυμαχεῖν. ναυμαχητέον Ρα15. 1376 ᵃ2.

ναυμαχιῶν νῖκαι ρ4. 1426 ᵃ16. περὶ ναυμαχίας ϗ τῶν πόρρω συμβαινόντων μτ1. 463 ᵇ2.

ναυπηγεῖσθαι τριήρεις μέλλων οβ1349 a25.
ναυπηγία ϗ πᾶσα ἄλλη τέχνη Πδ1. 1288 b20. — λαβὼν τὸ ἀργύριον εἶχεν εἰς τὴν ναυπηγίαν οβ1349 a32.
ναυπηγική εἰ ἐνῆν ἐν τῷ ξύλῳ Φβ8. 199 b29. ναυπηγικῆς τέλος πλοῖον Ηα1. 1094 a8.
ναυπηγός Πγ13. 1284 b10. ναυπηγῷ ϗ τοῖς ἄλλοις δημιουργοῖς δεῖ τὴν ὕλην ὑπάρχειν ἐπιτηδείαν Πη4. 1325 b41.
Ναυπλία. περὶ Ναυπλίαν τῆς Ἀργείας Ζιθ19. 602 a8.
ναῦς. ἡ ναῦς ἐν μέσῳ εὐρυτάτη ἐστίν μχ4. 850 b18. κώπη μέσον νεώς Ζμδ10. 687 b19. οἱ ἀνατρέψαντες τὰς ἀλλοτρίας ναῦς Ρβ23. 1398 b7. νῆες, dist πλοῖα f 571. 1572 a9. — νεῶν κατάλογος (Hom B) ποΘ23. 1459 a36.
Ναυσικάαν γῆμαι Τηλέμαχος λέγεται f 463. 1554 a32.
Ναυσικράτης Ργ15. 1416 a10.
ναυσιπέρατος ποταμός μα13. 351 a18.
ναυσίπορον ῥεῖθρον θ168. 846 b31.
ναύτης ρ4. 1426 a16. ἀφθονία ναυτῶν, dist τὸ ἐπιβατικόν Πη6. 1327 b13, 9.
ναυτία. ἐν τοῖς ἐμέτοις ϗ ναυτίαις οὐκ ἄδηλον πόθεν τὸ ὑγρὸν φαίνεται πορευόμενον Ζμγ3. 664 b13. ναυτίαι ϗ ἔμετοι λαμβάνουσι τὰς πλείστας γυναῖκας κυούσας Ζιη4. 584 a7. ποιεῖν τὴν ναυτίαν πβ18. 868 a9.
ναυτιᾶν. οἱ ἐν τοῖς πλοίοις ναυτιῶντες (Demosth fr 30) Ργ4. 1407 a6. — οἱ ἱδροῦντες ἐὰν ψυχθῶσι ναυτιῶσιν πβ18. 868 a6.
ναυτικὸς ὄχλος Πε4. 1304 a22. η6. 1327 b7. ναυτικὴ δύναμις Πζ7. 1321 a14. η6. 1327 a40. ναυτικὸς στόλος Ζγγ11. 763 a31. τὸ ναυτικόν, coni ὁπλιτικόν, ἱππικόν, ψιλόν Πζ7. 1321 a7. τὰ πολεμικὰ ϗ τὰ ναυτικά Πβ11. 1273 b16. — ναυτικὴ ἀστρολογία, opp μαθηματική Αγ13. 79 a1.
ναυτιλία. πλοῖα καλῶς ἔχοντα πρὸς ναυτιλίαν Πζ6. 1320 b34. φαύλην ποιεῖν τὴν ναυτιλίαν Πη4. 1326 b1. ἡ σωτηρία τῆς ναυτιλίας Πγ4. 1276 b26.
ναυτίλλεσθαι. ὁ ναυτίλος ἀναφέρεται κατεστραμμένῳ τῷ ὀστράκῳ, ἵνα ῥᾷον ἀνέλθῃ ϗ κενῷ ναυτίλληται Ζι37. 622 b9.
ναυτίλος. ὁ καλούμενος ὑπό τινων ναυτίλος ϗ ποντίλος descr Ζιδ1. 525 a20. ι37. 622 b5. f 316. 1531 b16. cf 289. 1528 b24. (nauta Gazae, nautile C II 542. Argonauta Argo *L.* S Samml verm Abh 120. Oken Isis 1835, 1, 4-56, St. Cr. Beckmann de hist nat vett 235. M 156. AZι I 149, 3. A Siebld XII 382, 385, 405.)
νεάζειν. τὰ φυτὰ νεάζειν ϗ χλοάζειν γῆρά τε διαλύεσθαι φτα1. 815 a33.
νεανικός. νεανικοὶ πόροι Ζια17. 497 a12. Ζμγ9. 671 b17, 26 (syn ἰσχυροί). νεανικὸν νόσημα Ζιθ20. 602 b29. νεανικὴ βροντή Ζιθ20. 602 b23, βάσις φ5. 809 b30. νεανικὸν στῆθος φ5. 809 b27. νεανικὴ ἐπιθυμία Ηη6. 1148 a21 (cf λύπη ἰσχυρά a22). — νεανικωτάτη δημοκρατία Πδ11. 1296 a4, κίνησις πκγ2. 931 b7. — νεανικῶς προσπεφυκέναι Ζιδ4. 530 a15.
νεανίσκοι στασιάσαντες Πε4. 1303 b21. νεανίσκοι ὑποπιόντες ἐκώμασαν f 517. 1562 b20.
νεαρός. νεαρὸν δέλεαρ, opp σαπρόν Ζιδ8. 534 b4. νεαρὰ τροφή, opp κοπριώδης Ζμγ14. 675 b29. νεαρὸς τὸ ἦθος, dist νέος τὴν ἡλικίαν Ηα1. 1095 a7.
νεάτη, opp ὑπάτη Φε3. 225 b30. Μν6. 1093 b3. νεάτη ϗ ὑπάτη ἔσχατα ἁρμονίας πιθ44. 922 a27 Bojesen. πληγείσης τῆς νεάτης πιθ42. 921 b26. ἡ νεάτη λήγουσα ϗ μαραινομένη ὑπάτη γίνεται πιθ42. 921 b15, 17, 21, 26. cf 39. 921 a22. cf νήτη.
νεβρίας. νεβρίαι γαλεοί Ζιζ10. 565 a26. cf γαλεός p 145 a54.
νεβρίας. τοῖς σκυλίοις, οὓς καλοῦσί τινες νεβρίας (v l νευρίας) γαλεούς, ὅταν περιρραγῇ ϗ ἐκπέσῃ τὸ ὄστρακον, γίνονται οἱ νεοττοί Ζιζ10. 565 a26. (Squalus catulus *L.* St. Cr. 'eierlegende Scyllien' Müller glatt Hai des Ar 14, 59. cf M 281. Rose Ar Ps 304. AZι I 148, 99.) v γαλεός p 145 a54.
νεβρός. ἡ αὔξησις ταχεῖα τῶν νεβρῶν, ἀρίστη πυετία ἡ τοῦ νεβροῦ, ἄγειν τοὺς νεβροὺς ἐπὶ τοὺς σταθμούς, ἀετὸς αὐτοὺς θηρεύει Ζιγ21. 522 b12. ζ29. 578 b18, 20. ι32. 619 b10. cf Beckmann ad θ p 20. S II 36. v ἔλαφος p 235 a28.
νεβροφόνος. ἔνιοι καλοῦσι νεβροφόνον αὐτόν (τὸν καλούμενον πύγαργον) Ζι32. 618 b20. v πύγαργος.
νεηλιφής. αἱ νεηλιφεῖς οἰκίαι μᾶλλον ἠχοῦσιν πια7. 899 b18.
νεῖκος δέ τε νείκεϊ λυγρῷ (Emp 380) ψα2. 404 b15. νεῖκος et φιλία Empedocli πῶς αἴτια κινήσεως, συγκρίσεως ϗ διακρίσεως Φθ1. 250 b28, 252 a26. Οβ13. 295 a31. Γβ6. 333 b12, 20, 31. Ζμα1. 640 b8. τὸν κόσμον ὁμοίως ἔχειν ἐπὶ τοῦ νείκους νῦν ϗ πρότερον ἐπὶ τῆς φιλίας Γβ6. 334 a6. τὸ νεῖκος ἀρχὴ φθορᾶς, ἡ τοῦ κακοῦ φύσις Μβ4. 1000 a27. λ10. 1075 b7. cf Ἐμπεδοκλῆς.
Νεῖλος μα13. 350 b14. 14. 353 a16. β2. 356 a28. κ3. 393 b31, 394 a1, 2. ὁ Νεῖλος φθίνοντος τοῦ μηνὸς μᾶλλον ῥεῖ Αδ15. 98 a31, πλημμυρεῖ τοῦ θέρους f 235. 236. ὥσπερ ἐψηφισμένον τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ ἐστίν f 258. 1525 b13. τὰ ἄνω ἕλη τῆς Αἰγύπτου, ὅθεν ὁ Νεῖλος ῥεῖ Ζιθ12. 597 a6. Αἴγυπτος πρόσχωσις οὖσα Νείλου μα14. 351 b30. λίθος ἐν Νείλῳ θ166. 846 b22.
νεῖν τοῖς ποσί, τοῖς πτερυγίοις, τοῖς οὐραίοις Ζια5. 489 b34, 490 a2. Ζμδ8. 684 a13. 9. 685 a28, b22. ὁ πολύπους νεῖ πλάγιος Ζιδ1. 524 a13. αἱ τευθίδες νέουσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι ἐναντίως Ζιε6. 541 b12, 14. νέουσιν οἱ ὄφεις ὁμοίως ϗ ὅταν κινῶνται ἐπὶ τῆς γῆς Ζπ7. 708 a1. ἐλέφας νεῖν οὐ πάνυ δύναται διὰ τὸ τοῦ σώματος βάρος Ζι46. 630 b29. ἐν τῇ θαλάττῃ μᾶλλον νεῖν δύνανται ἢ ἐν τοῖς ποταμοῖς πκγ13. 933 a9. οἱ νέοντες ἐν τῇ θαλάττῃ λαπαροὶ γίνονται πκγ39. 935 b28. — τὰ νέοντα i q τὰ νευστικά, dist τὰ πετόμενα Ζπ9. 709 b9.
νειός. (τὴν ἵππον) ἕνα ἐνιαυτὸν ϗ πάμπαν ἀνάγκη διαλείπειν ϗ ποιεῖν ὥσπερ νειόν Ζιζ22. 577 a2.
νεκρός. ὁ νεκρὸς ἄνθρωπος ὁμωνύμως μδ12. 389 b31. ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μύειν f 159. 1504 b44. τῶν παλαιουμένων νεκρῶν σώματα ἐξαίφνης τέφρα γίνεται ἐν ταῖς θήκαις μδ12. 390 a22. παροιμία, τὸ κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρειν Ρβ6. 1383 b25, cf παροιμία. — ἐν τῇ νεκρᾷ θαλάσσῃ φτβ2. 824 a26. γίνεταί ποτε ἡ γλυκερὰ γῆ νεκρά φτβ3. 825 a25.
νέκταρ. τὰ μὴ γευσάμενα τοῦ νέκταρος ϗ τῆς ἀμβροσίας θνητὰ γενέσθαι Μβ4. 1000 a12, 17. οἱ μὴ εἰδότες τὸ νέκταρ οἴονται τοὺς θεοὺς οἶνον πίνειν ημβ7. 1205 b14.
νεκύδαλος (v l νεκύδαλλος, σκύδαλλος) Ζιε19. 551 b12. quid sit nescimus cf S I 345. M 204. AZι I 162, 8. Su 202, 17.
Νεμέα. ὁ ἐν Νεμέᾳ ἀγών f 594. 1574 b35. — Νέμεα πρότερον Πυθίων Μδ11. 1018 b18.
νέμειν πλέον τοῦ καλοῦ αὐτῷ, τοῖς εὐπόροις sim Ηε10. 1134 b3. ι8. 1169 a35. Πδ12. 1296 b9. ε8. 1309 a28. δύο κλήρων ἑκάστῳ νεμηθέντων Πη10. 1330 a16. νέμειν τινὶ τὸ πλεῖστον ἡμέρας μέρος (Eur fr 183) πιη6. 917 a13. τὰ ἐγκλήματα ὅταν μὴ ἴσοι ἴσα νέμωνται Ηε6. 1131 a24. τὰς τιμὰς νενεμῆσθαι κατ' ἀρετήν Πδ8. 1294 a10. η9. 1329 a16. — νενεμημένων (i e διηρημένων) τῶν ἀγαθῶν τριχῇ Ηα8. 1098 b12. ἐκ φυλῆς ἑκάστης ἦσαν νενεμημέναι τριττύες τρεῖς f 349. 1537 a4. — μήτε τὸ αὐτὸ νέμειν ἄστυ μήτε πόρρω

λίαν Πη6. 1327 a34. — νέμειν προστάτην Πγ1. 1275 a12. — med νέμεσθαι pasci, pabulari. cum obiecto, νέμεσθαι πόαν, λίθȣς, ἰλύν, φυκία, κόπρον Ζιθ2. 590 b7, 11. νέμεσθαι ἀκέραιον νομήν Ζιζ21. 575 b3. νέμεσθαι παντοδαπȣ̀ς τόπȣς, λίμνας, ἑλώδη, τὰ ὀρεινά Ζιθ19. 602 a20. 10. 596 b3. ι18. 617 a4. 40. 624 b28. sine obiecto, νέμονται ἐξαίροντα τὴν γλῶτταν Ζιε15. 547 b4, 7. νέμονται ὑποχωρȣ̃ντες πυγηδόν Ζμβ16. 659 a19. ἰχθύες νεμόμενοι ἀθρόοι Ζιδ8. 533 b29. νέμεσθαι νυκτός, κατὰ καιρόν τινα Ζιθ2. 592 a26. ε12. 544 a14. ȣ̓ νέμονται ἀλλὰ κρύπτȣσιν ἑαυτὰς ϗ φωλεύȣσιν Ζιε 15. 547 a14. νέμεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ Ηι9. 1170 b14, παρὰ τὴν γῆν Ζιδ1. 525 a23, ἐπὶ ξύλων, ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν Ζιθ3. 593 a1, 10. νέμεσθαι ἔξω, opp τρέφεσθαι κατ' οἰκίαν Ζι50. 632 b8.

νεμεσᾶν. νεμέσασχ' (Hom Λ 543) Ρβ9. 1387 b35. νεμεσᾶν, def Ρβ9. 1387 a9, 1386 b9. τίσι νεμεσῶσι ϗ ἐπὶ τίσι ϗ πῶς αὐτοὶ ἔχοντες Ρβ9. 6. 1384 b4. — νεμεσητὸν τί Ρβ9. 1387 a32.

νεμεσητικός, def, opp φθονερός, ἐπιχαιρέκακος τβ2. 109 b38. Ρβ9. 1387 b4, 13. Ηβ7. 1108 b3. ημα28. 1192 b21. ηεγ7. 1233 b23 (μέσος φθονερȣ̃ ϗ ἀνωνύμȣ ηεβ3. 1221 a3). νεμεσητικὸς τίνος τίνι Ρβ9. 1387 b12.

νέμεσις μεσότης φθόνȣ ϗ ἐπιχαιρεκακίας Ηβ7. 1108 a35. ημα28. 1192 b18. ηεγ7. 1233 b24. μεσότης φθόνȣ ϗ ἀνωνύμȣ ηεβ3. 1221 a3. dist φθόνος Ρβ9. 1386 b21. περὶ νεμέσεως ημα28. — θεὸν οἴονται εἶναι τὴν νέμεσιν ηεγ7. 1233 b26. Νέμεσις λέγεται ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμήσεως κ7. 401 b12.

νεογνός. τὰ νεογνά Ζμγ4. 665 b7. i q τὰ νέα πάμπαν Ζμβ6. 651 b22.

νεόδαρτα δέρματα πθ1. 889 b10.

νεόκαυστος ὕλη πιβ3. 906 b22.

Νεοκλεῖ Πλάτων ἀπεκρίνατο πλ6. 956 a12.

νεόπλȣτος, opp ἀρχαιόπλȣτος Ρβ9. 1387 a23. ὥσπερ ἀπαιδευσία πλȣ́τȣ ἐστὶ τὸ νεόπλȣτον εἶναι Ρβ16. 1391 a17.

Νεοπολιτῶν πολιτεία f 1563 a8.

Νεοπτόλεμος tragoedia ex parva Iliade πο23. 1459 b5. Νεοπτόλεμος ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ τῷ Σοφοκλέȣς Ηη3. 1146 a19. 10. 1151 b18.

νέος ὁ ἥλιος ἐφ' ἡμέρῃ (Heraclit fr 33) μβ2. 355 a14. νέος οἶνος, opp παλαιός μδ10. 388 b3. οἱ νέοι καρποί πα25. 862 b5. νέον φυτὸν ἢ ζῷον Ζγα18. 723 b15. οἱ νέοι, syn ἡ πρώτη ἡλικία Ζγα18. 725 b22, 19. νέα πάμπαν, ἔτι νέα ὄντα Ζμβ6. 651 b22, 27. τῶν ζῴων τὰ νέα ϗ νήπια, opp τὰ τέλεια πια14. 900 a32. 24. 901 b24. οἱ νέοι (τὰ νέα), dist οἱ τελειȣ́μενοι (τελεωθέντες), ἀκμάζοντες, πρεσβύτεροι, γέροντες Ζιβ1. 501 a2, 500 b32, 34. γ19. 521 a32. ε14. 546 a5, 6. Ζμδ10. 686 b8. Ζγε7. 787 b12. τὰ νέα ϗ τὰ παλαιὰ τετράποδα Ζιζ25. 578 a6. τὰ νεώτερα τὴν φωνὴν ὀξυτέραν ἔχει, ἧττον πιαίνεται Ζιε14. 544 b33. γ18. 520 b8. οἱ παντελῶς νέοι τάχιον μεθύσκονται f 102. 1494 b15. τὸ τῶν νέων σπέρμα ἐν πᾶσι τοῖς ζῴοις τὸ πρῶτον ἄγονον· τὰ νέα θηλυτόκα μᾶλλον τῶν ἀκμαζόντων Ζιε14. 544 b15. Ζγβ4. 739 a24. δ2. 766 b29. γαμίσκεσθαι τὰς νεωτέρας, τῶν νεωτέρων τόκοι, ἔκγονα Πη16. 1335 a21, 18, b30. νέος τὴν ἡλικίαν, opp νεαρὸς τὸ ἦθος Ηα1. 1095 a6. οἱ νέοι ποῖοί τινές εἰσι τὰ ἤθη Ρβ12. 1389 a7-b12, a3. α10. 1369 a9. ȣ̓ δύναται τὸ νέον ἡσυχάζειν Πθ6. 1340 b29. οἱ σφόδρα νέοι ἀμνήμονες μν1. 450 b6. 2. 453 b4. νεώτεροι ὄντες θᾶττον μανθάνομεν πλ5. 955 b23. οἱ νέοι γεωμετρικοὶ γίνονται, φρόνιμοι δ' ȣ̓, ȣ̓κ οἰκεῖοι ἀκροαταὶ τῆς πολιτικῆς Ηζ9. 1142 a12. α1. 1095 a2. ἐκ νέων (νέȣ) ἐθίζεσθαι, ἦχθαι Ηβ1. 1103 b24. 2. 1104 b11. κ10. 1179 b31. — νεώτερος ϗ ἀτελής, opp πρεσβύτερος ϗ τέλειος Πα12. 1259 b3. νεώτερος, opp πρεσβύτερος Πε6. 1305 b8, opp οἱ ἀρχαῖοι Πβ10. 1271 b24. — ἡ νεωτάτη δημοκρατία, opp ἡ πατρία Πε5. 1305 a24.

νεόσφακτον αἷμα Ζιη1. 581 b2.

νεοτεύκτȣ κασσιτέροιο (Hom Φ 592) πο25. 1461 a28. Vhl Poet IV 375. 420.

νεότης ἐστὶν ἡ τȣ̃ πρώτȣ καταψυκτικȣ̃ μορίȣ αὔξησις αν18. 479 a30. θᾶττον τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ϗ νεότητα ϗ ἀκμὴν λαμβάνει ϗ γῆρας Ζιη3. 583 b27. μάθησις γενομένη ἐν τῇ νεότητι Πθ6. 1340 b39. ἡ νεότης ποίων ἠθῶν ἐστίν Ρβ12. Ηη15. 1154 b10. πλ1. 955 a5. — νεότης πολλὴ ϗ ἀγαθή Ρα5. 1361 a2. τὴν νεότητα ἐκ τῆς πόλεως ἀνῃρῆσθαι ὥσπερ τὸ ἔαρ ἐκ τȣ̃ ἐνιαυτȣ̃ Ρα7. 1365 a32. γ10. 1411 a2, cf Περικλῆς.

νεοττεία. Ζιζ2. 560 b23. v νεοττιά.

νεοττεύειν ἐπὶ δένδρων, ἐν δένδρεσιν, ἐν κυψελίσιν ἐκ πηλȣ̃, ἐπὶ πέτραις ἀπροσβάτοις Ζι13. 616 a9. 15. 616 b7. 30. 618 a34. ζ5. 563 a5. εἰς τὰς ὀπὰς ἐν τῇ γῇ καταδυόμενος νεοττεύει Ζιζ1. 559 a4. ὁ λευκὸς ἐρωδιὸς νεοττεύει ϗ τίκτει καλῶς ἐπὶ τῶν δένδρων Ζι18. 617 a3. ἡ χελιδὼν δὶς νεοττεύει μόνον τῶν σαρκοφάγων Ζιζ5. 563 a13 Aub. — ὥσπερ ϗ νεοττεύȣσιν Ζιθ15. 599 b7 om Aub.

νεόττευσις. τὰς νεοττεύσεις ποιεῖται ὑπηνέμȣς Ζιζ1. 559 a3.

νεοττιά (v l νεοτταί, νεοττεῖαι, forma νεοττεία in aliquot codd constanter exhiberi videtur). avium Ζιζ1. 558 b30-559 a14. τῶν γαμψωνύχων, ὑπολαΐδος, φαβῶν, τρυγόνων, τῶν λιμναίων ὀρνίθων Ζιζ6. 563 b9. 7. 564 a2, 563 b32. 8. 564 a13. θ3. 830 b15. περιστερῶν, ὄρτυγος, πέρδικος, κιττῶν, κοττύφȣ, ἀκανθυλλίδος, χλωρίδος, ἔποπος, κυψέλȣ, ἀετȣ̃, μερόπων, χελιδόνος f 269. 1526 b41. 270. 1527 a4. Ζι7. 613 a1, 5, 9, 11. 8. 613 b18. 13. 615 b21, 616 a1, 4, 5. 29. 618 a11. 15. 616 a35. 30. 618 b1. 32. 619 a28, 32. 40. 626 a13. Φβ8. 199 a27. γυπὸς σπάνιον ἰδεῖν, ȣ̓δεὶς ἑώρακεν Ζιζ5. 563 a6, 9. ι11. 615 a9. ἀλκυόνος Ζιε8. 542 b12. ι14. 616 a19. ὁ κόκκυξ ȣ̓ ποιεῖ νεοττιάν Ζιζ7. 563 b30. ι29. 618 a8. θ3. 830 b12. οἱ βαρεῖς τῶν ὀρνίθων ȣ̓ ποιȣ̃νται νεοττιάς Ζι8. 613 b6. — ἀλλότριαι νεοττιαί Ζι29. 618 a9. Ζγγ1. 750 a15. νεοττιὰ παρομοία ταῖς σφαίραις ταῖς θαλαττίαις Ζι14. 616 a19.

νεόττιον. τὰ νεόττια ἐνίων ὀρνίθων, ἀλκυόνος, τῆς ὑποδεξαμένης ὄρνιθος Ζιδ9. 536 a30. ε8. 542 b13. ι29. 618 a22 al.

νεοττίς. ἀνόχευτοι νεοττίδες ἀλεκτορίδων ϗ χηνῶν Ζιζ2. 559 b23, 560 b4.

νεοττός. 1. pullus. Mammalium. γαλῆς Ζγγ6. 757 a1. — Avium. χελιδόνος, ἀηδόνος, ἀλεκτρυόνος, περδίκων, περιστερῶν Ζιβ17. 508 b5. δ9. 536 b17. ζ5. 563 a14. 4. 562 b21. 8. 564 a23. ι7. 613 a4. f 270. 1527 a6. κόκκυγος Ζιζ7. 563 b29. ι29. 618 a14, 17, 22, 28. θ3. 830 b14. φαβῶν, ὑπολαΐδος, κορύδȣ, χλωρίδος, γυπός, ἱεράκων, ἀετȣ̃ Ζι29. 618 a19 (syn νεόττιον a24). 11. 615 a9. 32. 619 a27. 34. 619 b28, 30. ζ7. 564 a5. τὸ τῶν νεοττῶν γένος Ζγα21. 730 a9. νεοττοὶ ὑποβολιμαῖοι, συνθερμαίνȣσι τȣ̀ς νεοττȣ̀ς Ζι29. 618 a28. ζ4. 562 b21. οἱ νεοττοί, coni ἔτι νέοι ὄντες, νεοττοὶ ἀλεκτορίδος ϗ χηνός Ζιζ5. 563 a14. Ζγγ1. 751 a12. — Reptilium. κροκοδείλȣ, ἔχεως Ζιε33. 558 a22. 34. 558 a27 (syn μικρὰ ἐχίδια a29). — Piscium. σελαχῶν, βατράχȣ Ζιζ10. 564 b25, 565 b25-30. Ζγγ3. 754 a29. — Insectorum. μελιττῶν Ζι40. 624 a22, b12. — 2. 'νεοττός dicitur vitellus in ovo perfecto in medio appositus ad pulli nutrimentum, minime vero pullus ipse' S I 407, 418. ἐν τοῖς

ὄρνισιν ὁ καλούμενος νεοττός, ἡ τοῦ νεοττοῦ γένεσις, evolutio, ἡ τοῦ νεοττοῦ ἀρχὴ ἐκ τοῦ λευκοῦ, τὸ τοῦ ᾠοῦ ὠχρὸν ἡ τροφὴ τοῖς νεοττοῖς, δύο νεοττοὶ κεχωρισμένοι Ζιζ10. 565 a3 Aub. 2. 560 b17. 3. 561 b9-562 a21, 25. Ζγγ2. 752 b27, 29, 753 b32. δ4. 770 a17. — pro νεοττός Ζιζ 2. 559 b17 λέκιθος ci Aub.

Νεόφρων. τὸ δρᾶμα (Μήδειαν) δοκεῖ ὑποβαλέσθαι Εὐριπίδης παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας f 592. 1574 a23. Nck fr trg p 565.

νεοχμοῦν. εἷς ὢν ὁ θεὸς πολυώνυμός ἐστι, κατονομαζόμενος τοῖς πάθεσι πᾶσιν ἅπερ αὐτὸς νεοχμοῖ κ7. 401 a13.

νεόχμωσις. τοῦ κόσμου ϗ αἱ παράδοξοι νεοχμώσεις τεταγμένως ἀποτελοῦνται κ5. 397 a20.

Νέσσος. μεταξὺ τοῦ Ἀχελῴου ϗ τοῦ Νέσσου ποταμοῦ Ζιζ 31. 579 b7. θ28. 606 b16.

Νέστος μα13. 350 b16 (v l Νέσσος, Νέσος).

Νέστωρ. Ὀδυσσεὺς τῷ Νέστορι ὅμοιος τγ2. 117 b24. Νέστωρ ᾔδει κοσμῆσαι ἵππους f 13. 1476 a20. Νέστωρ παρὰ Ὁμήρῳ κοιμᾶται μετὰ γυναικῶν f 172. 1506 b23. ἐπίγραμμα ἐπὶ Νέστορος f 596. 1575 b18, 25.

νεύειν. ἡ νεῦσι τὰς κεφαλὰς αν16. 478 b5. αἱ τρίχες νενεύκασι κάτω πζ5. 886 b26. — τῶν ⟨ἐπὶ⟩ θάτερον τῶν ἄκρων νευόντων πιθ44. 922 a25. τὰ περὶ τὰς μοίρας εἰς τοῦτό πως νεύει κ7. 401 b15. — geometrice τί τὸ νεύειν Αγ10. 76 b9.

νευρά. μύες ἐβοήθησαν διατραγόντες τὰς νευράς Ρβ24. 1401 b16. — τὸ αἰδοῖον ἔχει ὁ κάμηλος νεῦρον οὕτως, ὥστε νευρὰν τοῖς τόξοις ποιοῦσιν Ζιε2. 540 a19. — τὴν ἀναγωγὴν ἡ νευρὰ οὐ δύναται λαμβάνειν ἐπὶ πολὺν τόπον ακ800 b15.

νεύρινος. χορδὴ τεταμένη νευρίνη Ζγε7. 787 b17. νεύρινον ci Aub Ζιε2. 540 b18, νεῦρον Bk.

Νευροί. οἱ ἐν Νευροῖς βόες f 321-323. 1532 a39, b1. cf βοῦς p 142 a16.

νεῦρον. ligamenta, tendines, σύνδεσμοι. descr Ζιγ5. τὰ νεῦρα referuntur inter τὰ ξηρὰ ϗ στερεὰ τῶν ὁμοιομερῶν μδ8. 385 a8. Ζια1. 487 a7, 486 a14. γ2. 511 b7. Ζμβ2. 647 b17. Ζγα18. 722 a17, 724 b30. β4. 740 b17. cf Plat Tim 82C. τὰ νεῦρα ἁπλῶς γῆς ψα5. 410 b1. cf μδ10. 389 a12, ἑλκτὰ μδ9. 386 b14. — *a.* anatom. τὸ μὲν νεῦρον ξηρὸν ϗ ἑλκτόν, τὸ δ᾽ ὀστοῦν ξηρὸν ϗ θραυστόν· τὰ νεῦρα ὡς αἱ στρέβλαι Ζγβ6. 743 b5. Ζκ7. 701 b9. οἱ δεσμοὶ φυτῶν ὅμοιοι νεύροις ζῴου φτα3. 818 a20. ἡ τῶν νεύρων ἀρχή ἐστιν ἐκ τῆς καρδίας Ζιγ5. 515 a28. ἐν τοῖς τῆς καρδίας κοίλοις νεῦρα ἔνεστιν, ἐν αὐτῇ ἡ καρδία ἔχει νεῦρα ἐν τῇ μεγίστῃ κοιλίᾳ, ἔχει ϗ νεύρων πλῆθος ἡ καρδία, ϗ ἐν τῇ καρδίᾳ νεῦρον, trabeculae carneae, musculi papillares et chordae tendineae Ζια17. 496 a13 Aub. γ5. 515 a29 Aub. Ζμγ4. 666 b13. πν6. 484 a18, 485 a8. οὐκ ἔστι συνεχὴς ἡ τῶν νεύρων φύσις ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ὥσπερ αἱ φλέβες· πάντα τὰ ὀστᾶ, ὅσα ἁπτόμενα πρὸς ἄλληλα σύγκειται, συνδέδενται νεύροις, ϗ περὶ πάντα ἐστὶ τὰ ὀστᾶ πλῆθος νεύρων· ϗ νεῦρα ἐκ τῶν ὀστῶν ἠρτημένα Ζιγ5. 515 a33, b5, 12. πν6. 484 a18. τὰ νεῦρα διεσπασμένα περὶ τὰ ἄρθρα ϗ τὰς τῶν ὀστῶν ἐστὶ κάμψεις, νεῦρα τελευτᾷ πρὸς τὰς καμπὰς τῶν ὀστῶν Ζμβ9. 654 b19, 25. Ζιγ5. 515 b4, a32. πλεῖστά ἐστι νεῦρα περὶ τοὺς πόδας ϗ τὰς χεῖρας ϗ πλευρὰς ϗ ὠμοπλάτας ϗ περὶ τὸν αὐχένα ϗ τοὺς βραχίονας Ζιγ5. 515 b21. enumerantur τὰ μέγιστα μέρη τῶν νεύρων: τὸ νεῦρον τὸ περὶ τὸ μόριον τὸ τῆς ἅλσεως κύριον, t musculi bicipitis femoris, sartorii, semitendinosi et semimembranosi· ἕτερον νεῦρον διπτυχές, ὁ τένων (v h v)· τὰ νεῦρα τὰ πρὸς τὴν ἰσχὺν βοηθητικά, ἐπίτονός τε ϗ ὠμιαία (v h v)· τὰ δ᾽ ἀνώνυμα περὶ τὴν τῶν ὀστῶν κάμψιν Ζιγ5. 515 b7-10. ἐν τῇ κεφαλῇ οὐκ ἔστιν οὐδὲν νεῦρον Ζιγ5. 515 b13, cf Plat Tim 75D. 77E. (ἔνιοι τῶν Περιπατητικῶν) διὰ προσώπων ἐκτέμνειν τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς φασὶ τοὺς τὴν ὀργὴν ϗ τὸν θυμὸν αὐτῆς ἐξαιροῦντας f 95. 1493 b14. — ἔχει νεῦρα πάντα ὅσα ἔχει αἷμα· ἐν οἷς μή εἰσι καμπαὶ ἀλλ᾽ ἄποδα ϗ ἄχειρά ἐστι, λεπτὰ ϗ ἄδηλα· τὰ τῶν ἰχθύων νεῦρα μάλιστά ἐστι δῆλα πρὸς τοῖς πτερυγίοις Ζιγ5. 515 b23-25. — *b.* physiolog. cf Plat Tim 74BD. ἡ φύσις συνίστησιν ἐκ τῶν περιττωμάτων ὀστᾶ ϗ νεῦρα ϗ τρίχας, ἐκ τῆς σπερματικῆς περιττώσεως ϗ τῆς θρεπτικῆς· ὑπὸ τῆς ἐντὸς θερμότητος τά τε νεῦρα ϗ τὰ ὀστᾶ γίνεται· πνεῦμα πολὺ περὶ τὰ νεῦρα ἐκκαίεται· τὸ θερμόν ἐστιν ἐν νεύρῳ ϗ ἀρτηρίᾳ ϗ φλεβί· θερμότατον δὲ ϗ οἷον φλεβωδέστατον τὸ ἐν τῷ νεύρῳ Ζγβ6. 744 b25, 37, 743 b17. πε15. 882 a36. πν5. 484 a3, 5. ὑγρότης περὶ τὰ νεῦρα μυξώδης γίνεται, λευκὴ ϗ κολλώδης, ᾗ τρέφεται ϗ ἐξ ἧς γιγνόμενα φαίνεται (synovia capsularum synovialium et bursarum tendinum mucosarum)· τὰ νεῦρα ἀπὸ τῶν ὀστῶν τρέφεται, καθάπτει γὰρ αὐτά· ἀπὸ τοῦ νεύρου τοῖς ὀστοῖς μᾶλλον ἡ τροφή· τὸ γλίσχρον ἡ τοῦ νεύρου λαμβάνει φύσις, ἥπερ συνέχει τὰ μόρια τῶν ζῴων, ἐν μὲν τοῖς οὖσα νεῦρον, ἐν δὲ τοῖς τὸ ἀνάλογον (cf Plat Tim 82D) Ζιγ5. 515 b16. cf S Theophr IV 715. πν6. 484 a16, 21, 34. Ζγβ4. 737 b2. — ἔστιν ἡ τῶν νεύρων φύσις σχιστὴ κατὰ μῆκος, κατὰ δὲ πλάτος ἄσχιστος ϗ τάσιν ἔχουσα πολλήν Ζιγ16. 519 b31. 5. 515 b15, a31. πν5. 483 b14, 17. Ζμβ8. 654 a15. cf 6. 652 a19. οὐ λαμβάνει δ᾽ οὐδὲ νάρκη, ὅπου μὴ νεῦρόν ἐστι τοῦ σώματος· νεῦρον πᾶν φθείρεται πυρωθέν, κἂν διακοπῇ, οὐ συμφύεται πάλιν (sed tenotomia docet contrarium)· νεῦρον οὐθενὸς αἰσθάνεσθαι δοκεῖ· νεῦρον τοῦ ἁπτικοῦ χάριν Ζιγ5. 515 b19, 20 Aub et Ka 115, 12. ψα5. 410 b1. Ζμβ8. 653 b31. τὴν ἀρτηρίαν μόνον εἶναι δεκτικὴν πνεύματος, τὸ δὲ νεῦρον οὔ (Erasistrati sententia, Rose libr ord 168) πν5. 483 b13. ἔστιν ἐν πᾶσιν ἡ ἰσχὺς ἐν τοῖς νεύροις Ζγε7. 787 b11. τὰ ζῷα ἔχει ὄργανα τοιαῦτα (i e πρὸς τὴν κίνησιν) τήν τε τῶν νεύρων φύσιν ϗ τὴν τῶν ὀστῶν· οὐκ ἂν δόξειε κινήσεως ἕνεκα τὰ ὀστᾶ, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ νεῦρα ἢ τὸ ἀνάλογον, ἐν ᾧ πρώτῳ τὸ πνεῦμα τὸ κινητικόν Ζκ7. 701 b8. πν8. 485 a6, 10. διὰ τὴν συνέχειαν ϗ σφοδρότητα τῆς κινήσεως οὐκ ἀναπαύεται ὁ σεισμὸς τῷ ἀνθρώπῳ τῶν νεύρων· οἱ βουβῶνες γίνονται πληγέντες (πληγέντος Did) διὰ τὴν συνάρτησιν τῶν φλεβῶν ϗ νεύρων· (οἱ ἐν ἀντιτύποις περίπατοι) συντάσεις ἐμποιοῦσι τοῖς νεύροις ϗ τοῖς μυσί· σύντηγμα πλανώμενον ἀτάκτως ϗ προσπῖπτον ὀστοῖς τε ϗ νεύροις πε15. 882 a33. 26. 883 b22. 40. 885 a38. 7. 881 a26. cf S Theophr IV 758. — *c.* πῶς ἔχει πρὸς δέρμα ὄνυχα ἶνας σαρκῶδες σπέρμα. τὸ δέρμα ἐκ φλεβὸς ϗ νεύρου ϗ ἀρτηρίας· Ἐμπεδοκλῆς ἐκ νεύρου τὸν ὄνυχα τῇ πήξει· αἱ ἶνές εἰσι μεταξὺ νεύρου ϗ φλεβός, ἔνιαι τῶν ἰνῶν διέχουσιν ἀπὸ τῶν νεύρων πρὸς τὰς φλέβας· τὰ τῶν μαλακίων σαρκώδη μεταξὺ σαρκὸς ϗ νεύρου τὴν φύσιν ἔχει· ἐκ τοῦ σπέρματος οὐθὲν σύγκειται ὥσπερ ἐκ νεύρου ϗ σαρκός πν5. 483 b15. cf Hippocr ed Littré I 203. 6. 484 a38. Ζιγ6. 515 b27, 29. Ζμβ8. 654 a15. Ζγα18. 724 b30. — *d.* φλὲψ τείνουσα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ῥάχιν διὰ τῶν νευρῶν (νευρῶν, non νεύρων, cod Aa Pik Aub, νεφρῶν Did, φλεβῶν Bk) Ζιγ4. 515 a1, διὰ τῶν στενῶν (fort νεύρων) Ζια17. 497 a15. τὸ αἰδοῖον ἔχει ὁ κάμηλος νεῦρον (Bk, νευρῶδες Camotiana, νεύρινον Aub) Ζιε2. 540 a18. cf β1. 500 b22. (cf Philippson ὕλη 12. M 426. Su 17. 18. Lewes 170. S II 322. Sprengel Gesch der Arzneikunde 1792 I 320.)

νευροσπάστης. οἱ νευροσπάσται μίαν μήρινθον ἐπισπασάμενοι ποιȣ̃σι ϗ αὐχένα κινεῖσθαι ϗ χεῖρα τȣ̃ ζῴȣ κ6. 398 ^{b}16.

νευρώδης. ἡ ἀορτὴ σφόδρα νευρώδης, τὸ νευρῶδες μόριον τῆς ἀορτῆς Ζιγ3. 513 ^{b}9, ^{a}21. cf 4. 514 ^{b}23. ἡ ἀορτὴ νευρώδης ἐστὶ φλέψ, τὰ μὲν τελευταῖα ϗ παντελῶς αὐτῆς (Plat sententia (?) cf Hecker Wörterb der medic Wiss III 221 sq) Ζιγ5. 515 ^{a}30. τὸ αἰδοῖον, τὸ τȣ̃ ἄρρενος ὄργανον, τὸ αἰδοιῶδες νευρῶδες Ζια17. 497 ^{a}27. 1. 500 ^{b}22 (cf ε2. 540 ^{a}18). ε6. 541 ^{b}10. Ζμδ10. 689 ^{a}29, 23. Ζγα5. 717 ^{b}20. φλὲψ νευρώδης, φλέβια νευρώδη Ζια17. 497 ^{a}14. γ4. 514 ^{b}21, 37. ἡ τῶν σκελῶν φύσις νευρώδης Ζγα5. 717 ^{b}20. cf Ζιβ1. 499 ^{a}32. ὑμὴν νευρώδης, Ascidiarum tunica Ζιδ6. 531 ^{a}17 Aub. — coni γλίσχρος. ὁ μυελὸς ὁ ῥαχίτης γλίσχρος ϗ νευρώδης ἐστίν, ἵν' ἔχῃ τάσιν Ζμβ6. 652 ^{a}19. coni ὀστώδης, ἀκανθώδης. πάντα τὰ τετράποδα ὀστώδη τὰ σκέλη ἔχει ϗ νευρώδη ϗ ἄσαρκα, αἱ κινήσεις τῶν μὲν ἰχθύων νωθραὶ διὰ τὸ μὴ ἀκανθώδη εἶναι μηδὲ νευρώδη Ζιβ1. 499 ^{a}32. Ζγα5. 717 ^{b}20. Ζμδ13. 696 ^{b}7. opp χονδρῶδες. τὸ αἰδοῖον Ζμδ10. 689 ^{a}29. cf Ζια17. 497 ^{a}27. opp σαρκώδης. ὁ οἰσοφάγος σαρκώδης ἔχων νευρώδη τάσιν· νευρώδης μὲν ὅπως . . ., σαρκώδης δὲ ὅπως . . . Ζμγ3. 664 ^{a}32. — νευρωδέστερος. ἡ ἀορτὴ προϊȣ̃σα ἐπιστενωτέρα ϗ νευρωδεστέρα Ζιγ4. 514 ^{b}23. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς (ὄρχεων) πρὸς αὐτῷ τῷ ὄρχει πόρος ἐστὶ πυκνότερος ἐκείνων ϗ νευρωδέστερος, Nebenhoden Ζιγ1. 510 ^{a}18. — τὸ αἰδοῖον ἔχει ὁ κάμηλος νευρῶδες (Camot, νεῦρον Bk, νεύρινον Aub) Ζιε2. 540 ^{a}18. cf β1. 500 ^{b}22.

νεῦσις, dist πτῆσις βάδισις ἕρψις Ζμα1. 639 ^{b}2. Ζπ9. 708 ^{b}27. ποιεῖσθαι τὴν νεῦσιν Ζιε6. 541 ^{b}16. Ζπ9. 709 ^{b}19. τὰ σκέλη πρὸς τὴν νεῦσιν βραχέα Ζμδ12. 693 ^{a}10.

νευστικός. τὰ νευστικά (M 135) referuntur inter τὰ κατὰ τόπον μεταβλητικά, dist πτηνά, πεζευτικά Ζια1. 487 ^{b}15. Ζγα1. 715 ^{a}27. τῶν νευστικῶν ὅσα ἄποδα τὰ μὲν πτερύγια ἔχει, τὰ δὲ ὅλως ȣ̓κ ἔχει Ζια5. 489 ^{b}23-490 ^{a}2. τὰ ἐν τῷ ὑγρῷ νευστικά, ὅσα αὐτῶν δι' ὀργάνων τὴν ἐπὶ τȣ̃ ὑγρȣ̃ ποιεῖται πορείαν, syn ἰχθύες, ἔνυδρα Ζπ15. 713 ^{a}4, 9, 10. τοῖς νευστικοῖς χρήσιμος ἡ ȣ̓ρά Ζμδ8. 684 ^{a}2. τὰ νευστικὰ οἷον ἰχθύες ϗ τὰ μαλάκια ϗ τὰ μαλακόστρακα Ζια1. 487 ^{b}15. — νευστικὸν μόνον ἰχθύς (v infra ^{a}47)· διὰ τὸ νευστικὰ εἶναι πτερύγια ἔχȣσιν οἱ ἰχθύες, ȣ̓κ ἔχȣσιν ἀπηρτημένα κῶλα οἱ ἰχθύες διὰ τὸ νευστικὴν εἶναι τὴν φύσιν αὐτῶν κατὰ τὸν τῆς ȣ̓σίας λόγον Ζια1. 487 ^{b}22. Ζμδ13. 695 ^{b}20, 18. — πορευτικὰ ϗ νευστικὰ πολλὰ τῶν ζῴων ἐστίν· αἱ καρίδες πλείȣς ἔχȣσι πόδας, ὅτι νευστικώτερά ἐστιν ἢ πορευτικώτερα· ἔχȣσιν ἀνομοίως αἱ σηπίαι ϗ αἱ τευθίδες τοῖς πολύποσι διὰ τὸ νευστικαὶ μόνον εἶναι, τȣ̀ς δὲ ϗ πορευτικȣ́ς Ζια1. 487 ^{b}31. Ζμδ8. 684 ^{a}18. 9. 685 ^{a}15. — ὁ καλȣ́μενος κόραξ (cf κόραξ p 404 ^{b}30) στεγανόπȣς ϗ νευστικός Ζιθ3. 593 ^{b}20. — νευστικώτερα Ζμδ8. 684 ^{a}18.

Neutrum genus liberius usurpatum. 1. apud Ar perinde atque apud omnes scriptores Graecos (Matthiae gr gr § 437) adiectivum praedicati loco positum interdum non sequitur genus subiecti, sed substantivi instar genere neutro ponitur, veluti πρὸς τȣ̀ς ὁρισμȣ̀ς ῥᾷον ἡ ἐπιχείρησις τβ4. 111 ^{b}16. ȣ̓ κάλλιον ὁ πίθηκος, ὁμοιότερον δὲ τῷ ἀνθρώπῳ τγ2. 117 ^{b}19. ἐν πᾶσιν ἡ μεσότης ἐπαινετόν Ηβ7. 1108 ^{a}15. eiusmodi exempla collegerunt Zell ad Eth N I 5, 5, Wz ad K 5. 4 ^{b}4. — 2. pronomina demonstrativa (ȣ̃τος, αὐτός) interdum non sequuntur genus eius nominis, ad quod referuntur, sed neutro genere ponuntur, veluti ἡ τῶν ζῴων ψυχή, τȣ̃το γὰρ ȣ̓σία τȣ̃ ἐμψύχȣ Μζ10. 1035 ^{b}15. ἡ ἡδονὴ μᾶλλον ἑκȣ́σιον, διὸ ϗ ἐπονειδιστότερον· ϗ γὰρ ἐθισθῆναι ῥᾷον πρὸς αὐτά Ηγ15. 1119 ^{a}26, exempla ex Arist collegerunt Zell ad Eth N I 10, 10, Wz ad K 5. 4 ^{b}4, ex aliis scriptoribus Matthiae gr gr § 439. — insolentior is usus est in pronomine relativo, τὸ τȣ̃ ἐντέρȣ μέγεθος ἁπλȣ̃ν, ϗ ἀναδίπλωσιν ἔχει, ὃ ἀναλύεται εἰς ἓν Ζιβ17. 508 ^{b}13. — 3. peculiaris Aristoteli videtur esse negligentia quaedam et inconcinnitas in coniungendo genere neutro cum aliis generibus. ἡ μὲν γὰρ σμύραινα ποικίλον ϗ ἀσθενέστερον, ὁ δὲ σμῦρος ὁμόχρȣς ϗ ἰσχυρός Ζιε10. 543 ^{a}25. ὁρῶμεν πλείȣς πνέοντας ἀνέμȣς, ὧν ὅταν εἰς τὴν γῆν ὁρμήσῃ θάτερον (v l θάτερος) μβ8. 366 ^{a}10. ἔτι δὲ ȣ̓́τε φλεβώδεις ὁμοίως γλαφυρώτερά τε ϗ λειότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἐστίν Ζγα19. 727 ^{a}16.

νεφέλη, dist ὁμίχλη μα9. 346 ^{b}33, 35. πάμπαν εὐθεῖαν ϗ λεπτὴν καταλείπεσθαι ὥσπερ ῥηγμῖνα ȣ̃σαν ἀέρος τὴν νεφέλην μβ8. 367 ^{b}19. συναίρειν (fort συναιρεῖν) νεφέλας ϗ ὕδωρ πολύ πκϛ46. 945 ^{a}38. — ἐπιπολῆς τȣ̃ ἐνόπτρȣ οἷον νεφέλη αἱματώδης εν 2. 459 ^{b}30. — Νεφέλαι Ἀριστοφάνȣς f 578. 1573 ^{a}2, 10.

νεφέλιον λεπτὸν διατεῖνον ϗ μακρόν μβ8. 367 ^{b}9.

νεφελώδης πότε ὁ νότος ἐστίν πκϛ20. 942 ^{a}37.

νέφος, def πύκνωσις ἀέρος τζ8. 146 ^{b}29. ἡ ἐξ ἀέρος (sc σύγκρισις) εἰς ὕδωρ νέφος μα9. 346 ^{b}33. cf 3. 341 ^{a}10. νέφος ἐστὶ πάχος ἀτμῶδες συνεστραμμένον, γόνιμον ὕδατος κ4. 394 ^{a}26. νέφη ȣ̓ συνίσταται κατὰ τὸν ἄνω τόπον· γίνονται αἱ τῶν νεφῶν ἀθροίσεις, ȣ̃ λήγȣσιν ἤδη διὰ τὸ σχίζεσθαι εἰς τὸ ἀχανὲς αἱ ἀκτῖνες μα3. 340 ^{a}25, 31. ὁ περὶ τὰ νέφη τόπος μα10. 347 ^{b}12. νέφη συνίσταται, τὰ συνιστάμενα νέφη μβ4. 361 ^{a}9. 6. 364 ^{b}9. σύγκρισις συνισταμένη εἰς νέφος μβ9. 369 ^{a}15. πυκνοτέρας τῆς συστάσεως τῶν νεφῶν γιγνομένης μβ9. 369 ^{a}16. ἀνώμαλος ἡ τῶν νεφῶν σύστασις μγ6. 377 ^{b}5. νότοι μικροὶ πνέοντες ȣ̓ δύνανται πολλὰ νέφη ποιεῖν πκϛ38. 944 ^{b}27. συνιόντων τῶν νεφῶν μβ6. 364 ^{b}33. 9. 369 ^{a}27. ὅταν ἀπωσθῇ τὸ νέφος εἰς τὸν ἄνω τόπον μα12. 348 ^{a}15. ὅταν εἰς ταὐτὸν συνωσθῶσι τὰ νέφη μβ4. 361 ^{a}1. διὰ τὸ τὰ νέφη πυκνȣ̃σθαι μγ1. 371 ^{a}1. ὅταν παγῇ τὸ νέφος μα11. 347 ^{b}23. ἐν τῷ νέφει ἔνεστι πολὺ τὸ θερμόν μα11. 347 ^{b}26. νέφη ἀραιότερα μβ6. 364 ^{b}25. νέφος μελάντατον μγ4. 375 ^{a}9. τὰ ἐν τοῖς νέφεσιν, ἃ παρεικάζȣσιν ἀνθρώποις ϗ κενταύροις ταχέως μεταβάλλοντα εν3. 461 ^{b}19.

νεφροειδής. καρδία ὄφεων νεφροειδής Ζιβ17. 508 ^{a}30. ἔμβρυά τινα ἔχει ἄλλα νεφροειδῆ περὶ τȣ̀ς νεφρȣ́ς Ζιζ22. 577 ^{a}6. πλατέα νεφροειδῆ ἐν ἐνίοις τῶν ὀρνίθων ἐστίν Ζμγ9. 671 ^{a}30.

νεφρός. οἱ νεφροί referuntur inter τὰ διφυῆ τῶν σπλάγχνων et δυσωδέστατον αὐτῶν ἐστίν Ζιγ17. 520 ^{a}28. Ζμγ4. 667 ^{b}4. 7. 669 ^{b}14. 9. 671 ^{b}23. descr Ζμγ9. Ζια17. 496 ^{b}34 sq. οἱ νεφροὶ ϗ παντὶ δῆλοι Ζμγ7. 669 ^{b}25. — 1. renium partes, situs. νεφρῶν σῶμα Ζια17. 497 ^{a}9. γ4. 514 ^{b}32. Ζμγ9. 671 ^{b}13, μέσον Ζια17. 497 ^{a}15. γ17. 520 ^{a}31. Ζμγ9. 671 ^{b}22. cf S I 162, τὸ κοῖλον, pelvis renalis Ζια17. 497 ^{a}5, 12. γ4. 514 ^{b}32, 35. Ζμγ9. 671 ^{b}3, 13, 16, 22, κοιλία Ζια17. 497 ^{a}11. ὁ δεξιός, ἀρίστερος Ζια17. 497 ^{a}2, 1. γ17. 520 ^{a}29. Ζμγ9. 671 ^{b}28, 34, 35, 672 ^{a}23. νεφρός i q ὁ ἀριστερός Ζιγ3. 512 ^{b}29, i q δεξιός ^{b}31. νεφρὸς εἷς, νεφροὶ τέτταρες, πλείȣς, πολλοί (renculi) Ζιζ22. 577 ^{a}6. α16. 506 ^{b}29. Ζγδ4. 771 ^{a}4, 773 ^{a}6. Ζμγ9. 671 ^{b}7. — οἱ νεφροὶ ἔσχατοι ὄντες, εἰς τὰ ὄπισθεν, πρὸς αὐτῇ τῇ ῥάχει κεῖνται,

ὁ δεξιὸς ἀνώτερος Ζμγ9. 672 b16, 671 b28, 34 (F 298, 62). 7. 670 a17. Ζια17. 496 b34, 497 a1. β17. 507 a20 (loc spur). τὸ ἧπαρ ἅπτεται τοῦ δεξιοῦ νεφροῦ, ἔνια τῶν ζῴων τοὺς ὄρχεις ἔχει ἐντός, περὶ τὸν τῶν νεφρῶν τόπον, ἡ κύστις τὴν ἐξάρτησιν ἔχουσα τοῖς ἀπὸ τῶν νεφρῶν τεταμένοις πόροις, καθώρμισται ἐκ τῶν νεφρῶν Ζμγ9. 671 b35, 25. cf F 298, 61. Ζιβ1. 500 b9. γ1. 509 a34. α17. 497 a19. Ζγα3. 716 b19. — 2. νεφρῶν πόροι. ἐκ τοῦ κοίλου φέρουσιν εἰς τὴν κύστιν πόροι δύο νεανικοί, ureteres Ζια17. 497 a12. γ4. 514 b35. Ζμγ9. 671 b16, 26. ὁ ἀπὸ τῆς φλεβὸς τείνων πόρος εἰς τὸ σῶμα καταναλίσκεται τῶν νεφρῶν, vena renalis Ζμγ9. 671 b12. cf Ζια17. 497 a8. ἄλλοι πόροι αὐτῶν fort arteriae spermaticae Külb, vel iliacae Aub Ζια17. 497 a4, 13. γ1. 510 a15. Ζμγ9. 671 b17, 672 b7. — 3. νεφρῶν φλέβες. vena cava inferior et aorta, arteria et vena renalis Ζιγ4. 514 b16, 31. ἡ ἀρτηρία κατὰ τὸν ὑπὲρ τῶν νεφρῶν σφόνδυλον σχίζεται διχῇ Ζιγ3. 513 b30. ἐκ μέσου τῶν νεφρῶν ἑκατέρου φλὲψ κοίλη ϗ νευρώδης Ζιγ4. 514 b36. α17. 497 a15. φλέβες εἰς τὸν νεφρόν i e ἀριστερόν Ζιγ3. 512 b29, i e δεξιόν b31. φλὲψ παχεῖα εἰς τὸν νεφρόν (Syennesis), ἕτεραι φλέβες εἰς τοὺς νεφρούς (Diog Apolloniat) Ζιγ2. 512 a11, b3. — 4. anatom quaedam compar. renes habent Mammalia, renibus carent Aves et Pisces Ζιβ16. 506 b25 Aub. Ζμγ9. 671 a26sq. ἔστιν ὁ τοῦ βοὸς οἷον ἐκ πολλῶν μικρῶν εἷς συγκείμενος Ζια16. 506 b29. cum renibus boum comparantur οἱ νεφροὶ τῆς φώκης Ζια17. 497 a7. Ζμγ9. 671 b5, 6, τῆς θαλαττίας χελώνης Ζιβ16. 506 b28 Aub, τοῦ ἀνθρώπου Ζια17. 496 b34. Ζμγ9. 671 b6. cf F 297, 57, Lewes 167. praeterea descr οἱ τῆς φώκης Ζια17. 497 a6. Ζμγ9. 671 b3, 5. cf S I 162, τοῦ ἀνθρώπου Ζμγ9. 671 b7, 9, 672 a34. 4. 667 b4, τῶν προβάτων Ζιγ17. 520 a32. Ζμγ9. 671 b8, 672 a28, 31, b2. — 5. physiolog. ἡ φύσις τῶν νεφρῶν θερμή Ζμγ9. 672 b15. νεφροὶ ὁμαλεῖς Ζμγ9. 671 b7, 8. στερεώτατοι Ζια17. 497 a7. Ζμγ9. 671 b5. αἷμα οὐκ ἔχουσιν Ζια17. 497 a10. Ζμγ9. 671 b14. ἡ ὑπόστασις, τὸ περίττωμα Ζμγ9. 671 b20, 24, 672 a3. διὰ τίνας αἰτίας εἰσί, τίνας δυνάμεις ἔχουσι. οἱ νεφροὶ τοῖς ἔχουσιν οὐκ ἐξ ἀνάγκης ἀλλὰ τοῦ εὖ ϗ καλῶς ἕνεκεν ὑπάρχουσιν, τῆς περιττώσεως χάριν τῆς εἰς τὴν κύστιν ἀθροιζομένης εἰσὶ κατὰ τὴν ἰδίαν φύσιν, τῆς αὐτῆς ἕνεκα χρείας οἱ νεφροὶ ϗ ἡ κύστις Ζμγ7. 670 b23, 25, 28. διακρίνουσι ϗ πέττουσι τὴν ὑγρότητα, τῶν ἄλλων μάλιστα αἰσθάνονται διὰ τὴν γειτνίασιν Ζμγ9. 672 a20. πδ2. 876 b19. τῶν σπλάγχνων περὶ τοὺς νεφροὺς μάλιστα πίονα γίνεται τὰ ζῷα, ἡ πιμελὴ πρόβλημα τοῖς νεφροῖς Ζια17. 520 a28. Ζμγ9. 672 a1, 9, 19, 23, 27. ὁ δεξιὸς ἀπιμελώτερος Ζια17. 497 a2. γ17. 520 a29 Aub. Ζμγ9. 672 a23. — 6. patholog. διὰ τί τὸ ἀρρώστημα δυσαπάλλακτον αὐτῶν ἐστίν· τῶν ἀνθρώπων οἱ πονοῦντες τοὺς νεφρούς· πολλάκις φαίνονται λίθων μεστοὶ ϗ φυμάτων ϗ δοθιήνων· τὸ πρόβατον ὅταν τοῦτο πάσχῃ (τοὺς νεφροὺς πίονας) ἀποθνήσκει· τέτταρες νεφροὶ ἐν ἐνίοις ἐμβρύοις τῶν ἵππων Ζμγ9. 671 b9, 672 a28, 31, 34, b2. 4. 667 b4. Ζιζ22. 577 a6. S I 498. (de renibus cf Philippson ὕλη 43.)

νεφρώδης ϗ στιφρὸς ὁ σπλὴν τίσι τῶν ζῴων ἐστίν Ζμγ7. 670 b13.

νεφώδης πότε ὁ νότος ἐστίν πκς20. 942 a35. τῶν φωνῶν τυφλαί εἰσι ϗ νεφώδεις ὅσαι τυγχάνουσιν αὐτοῦ καταπεπνιγμέναι ακ800 a14.

νεωλκία πῶς κινεῖ Φθ3. 253 b18.

νεωλκός. ἡ τῶν νεωλκῶν ἰσχύς Φη5. 250 a18.

νεώς. Ἀθήνησιν ὅτε τὸν νεὼν ᾠκοδόμουν Ζιζ24. 577 b30.

νεωστὶ κεκτῆσθαι, εἰληφέναι, ἔχειν sim, opp πάλαι, ἀρχαῖον Ρβ16. 1391 a15. 9. 1387 a17, 1386 a19, 30. οβ1353 b5. Πη10. 1329 a40. περὶ Ἡράκλειαν ἐγένετο νεωστὶ σεισμός μβ8. 367 a1. Μενέλαος νεωστὶ ἐτέτρωτο ὑπὸ Πανδάρου f 151. 1503 b30.

νέωτα. ἐς νέωτα ἀποδώσειν διπλάσια οβ1347 a29.

νεωτερίζειν Πε8. 1308 b20. πειθαρχεῖν ϗ μὴ νεωτερίζειν Πβ4. 1262 b3. μηθὲν νεωτερίζειν Πη10. 1330 a28. οἱ νεωτερίζειν ἐπιχειρήσαντες, βουλόμενοι Πε7. 1307 b19. η14. 1332 b29.

νεωτερισμοῦ ὑποψία f 154. 1504 a16.

νεωτεροποιοί Πβ7. 1266 b14.

νὴ Δία Πγ10. 1281 a16, b18.

νηδύς (Aeschyl fr 297, 6) Ζιι49 B. 633 a24.

νηκτὸν ζῷον, dist χερσαῖον, ἀέριον κ6. 398 b31 (v l νηκτικόν, cf Did praef p XIII).

Νηλεῖδαι ἐκράτουν ποτὲ Μιλησίων f 515. 1562 a29.

Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο f 66. 1486 b39. — Νηλεὺς ποταμὸς Εὐβοίας θ170. 846 b38.

νῆμα ἀτράκτου (τῶν Μοιρῶν) κ7. 401 b16. αὐξάνει τὸ φυτόν, ὡς δοκεῖν νήματα ἐκτείνεσθαι εἰς ὅλον αὐτό φτβ6. 826 b39.

νηνεμία, dist γαλήνη τα17. 108 a11. 18. 108 b25. def ἠρεμία ἐν πλήθει ἀέρος Μη2. 1043 a22 Bz, στάσις ἀέρος πκε4. 938 a24. νηνεμία παντελὴς ψα2. 404 a20. νηνεμίαι διὰ τίνας γίνονται αἰτίας μβ5. 361 b25. 8. 367 a26. ἐν νηνεμίᾳ ἡ δρόσος γίνεται πκε21. 939 b36. γίνονται νηνεμίᾳ οἱ μέγιστοι τῶν σεισμῶν μβ8. 366 a5. γίνεται ἄμφω αἰθρίας ϗ νηνεμίας μα10. 347 a26.

νήνεμος ὁ τόπος ϗ ἀλεεινός Ζιζ13. 567 b17. νηνεμώτεραι αἱ νύκτες τῶν ἡμερῶν, ἡ μεσημβρία ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας μτ2. 464 a14. μβ8. 366 a18, 14. τὰ περὶ τὴν ἄρκτον ἐν τῷ χειμῶνι νήνεμα ϗ ἄπνοα μβ4. 361 b6. — impersonaliter dictum διὰ τὸ νηνεμώτερον εἶναι (i e νηνεμίαν εἶναι) μγ3. 373 a24. cf Impersonalis p 342 b40 et Addenda.

νήπιος ὃς πατέρα κτείνας παῖδας καταλείπει (versus Stasini) Ρα15. 1376 a6 Spgl. β21. 1395 a16. ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος f 66. 1487 a11. ἡ τοῖς νηπίοις ἁρμόττουσα πλαταγή Πθ6. 1340 b30. τὸ νήπιον ὅμοιον τῷ θήλει, τὰ νήπια ὀξύτερον φθέγγονται πια24. 901 b26, 24. — τὸ ἡδὺ ἐκ νηπίου ἡμῖν συντέθραπται Ηβ2. 1105 a2.

νηπιότης. ἢ μόνον ἢ μάλιστα ἐν τῇ νηπιότητι γίνεται πι50. 896 b6.

νηρείτης (v l νηρῖται, νηρέται, νειρῖται cf Lob Prol 396). refertur inter τὰ ἐπιπολάζοντα, descr, μεῖζον ὄστρακον, ἐπιπτύγματα ἐπὶ τῷ φανερῷ τῆς σαρκὸς ἐκ γενετῆς πρὸς βοήθειαν, ὀσφραίνονται ϗ ἀκούουσιν, quomodo capiantur Ζιε15. 547 b23, 548 a17. δ4. 530 a12-18. 8. 535 a19, 21. Ζμδ5. 679 b20. καρκίνιον τὸ τῶν νηρειτῶν Ζιδ4. 530 a7. ε15. 548 a17 (v καρκίνιον p 366 a46). (natex Gazae, nerite C II 546, Nerita vel Haliotis vel Trochus St. Cr. Neritacea R de testaceis 93. F 308, 30. M 187. KaZμ 130, 26. minus recte Ranella gigantea AZι I 180, 18. fort Trochus albidus Mr 223.)

Νηρηίς. Γλαῦκον ἐν Δήλῳ κατοικήσαντα μετὰ τῶν Νηρηίδων ταῖς θέλουσι μαντεύεσθαι f 448. 1551 b29.

νησίδιον θ26. 832 a24.

νησιῶται ρ21. 1434 a15.

νῆσος. νῆσοι πόντιαι, opp πρόσγειοι μβ8. 368 b32. αἱ λεγόμεναι ἑπτὰ μέγισται νῆσοι θ88. 837 a31. αἱ νῆσοι βρεχόμεναι ἀναφύουσιν (?) f 240. 1522 a21. — ἡ Ἱερὰ νῆσος

μβ8. 367 a2. ἐν Κλαζομεναῖς οἱ ἐπὶ Χύτρῳ πρὸς τοὺς ἐν τῇ νήσῳ Πε3. 1303 b10. ἐν μακάρων νήσοις Πη15. 1334 a31.

νηστεία. νηστείας ὄζειν πιγ7. 908 b12. αἱ νηστεῖαι θερμαίνουσι ϗ δίψας ποιοῦσιν ζ6. 470 a24.

νηστεύειν. νηστεύσας, opp ἐδηδοκώς Ζμγ14. 676 a1. πιγ7. 908 b11. ἡ καπρία νηστεύσασα δύο ἡμέρας Ζι50. 632 a23. ἐψηφίσαντο μίαν ἡμέραν ϗ αὐτοὺς ϗ τοὺς οἰκέτας ϗ τὰ ὑποζύγια νηστεῦσαι οβ1347 b18.

νήστης ἄνθρωπος τὸν αὐτὸν σταθμὸν ἄγει ὃν βεβρωκὼς ϗ πεπωκώς f 223. 1518 b38.

νῆστις. 1. νήστεις θᾶττον ἀφροδισιάζουσιν πδ9. 877 b4. οἱ ὑποκριταὶ νήστεις (coni ἕωθεν, dist ἐξ ἀρίστου) τὰς μελέτας ποιοῦνται πια22. 901 b3. 46. 904 b4. ὅσον ἐπιδιδόασιν ὗς γινώσκουσι νῆστιν ἱστάντες Ζιθ6. 595 a22. ὁ περαίας νῆστίς ἐστιν ἀεί, ὁ κεστρεύς, ὅταν ᾖ μὴ νῆστις, φαῦλος Ζιθ2. 591 a25, b3 (cf Rose Ar Ps 308 et Nauck, Bulletin Petersb Acad 1861 p 321). — 2. ἡ καλουμένη νῆστις, intestinum jejunum Ζμγ14. 675 b33, 676 a4. cf F 301, 88. Philippson 38.

Νῆστις. Νήστιδος Αἴγλης (Emp 212, νήστιδος αἴγλης Bk) ψα5. 410 a5.

νήτη, cf νεάτη. opp ὑπάτη Μι7. 1057 a23. dist παρανήτη, μέση Μδ11. 1018 b28. Φη4. 248 b9. ει1. 224 b34. ἡ νήτη πῶς λέγεται ὀξεῖα Φη4. 248 b8. ει1. 224 b34. μᾶλλον ἔστιν αἰσθάνεσθαι τῆς νήτης μόνης ἢ ἐν τῷ διὰ πασῶν αι7. 447 a19. cf πιθ7. 918 a17. ἡ νήτη διπλασία τῆς ὑπάτης· τῇ διαλήψει δύο νῆται ἐν τῇ ὑπάτῃ γίνονται πιθ23. 919 b1. 35. 920 a29. 12. 918 b2. ἐάν τις ψήλας τὴν νήτην ἀντιλάβῃ, ἡ ὑπάτη μόνη δοκεῖ ἀντηχεῖν πιθ24. 919 b15. 42. 921 b14. τὴν νήτην ᾄδοντες ἀπορρήγνυνται πιθ3. 917 b31.

νῆττα. refertur inter τὰ βαρύτερα τῶν στεγανοπόδων, περὶ ποταμοὺς ϗ λίμνας ἐστίν, ἔχει στόμαχον εὐρὺν ϗ πλατὺν ὅλον, ἀποφυάδας· βόσκας ὅμοιος μὲν νήττῃ, τὸ δὲ μέγεθος ἐλάττων Ζιθ3. 593 b17, 18. α17. 509 a3, 21. πτερυγίζουσαι πνεῦμα δηλοῦσιν ἰσχυρόν f 241. 1522 b16. (Anas boschas domestica C II 156. St. Cr. KaZi 93, 40. AZι I 102, 77. Su 154, 141. cf Rose Ar Ps 293.)

νηττοφόνος Ζι32. 618 b25. v πλάγγος.

νήφειν. νήφων, opp μεθύων Πε11. 1314 b35. ὅταν νήφων γένηται Φη3. 248 a5, b26. ὁ περὶ τὴν μέθην νόμος, τὸ τοὺς νήφοντας συμποσιαρχεῖν· Πιττακοῦ νόμος, τὸ τοὺς μεθύοντας ἂν τύπτησωσι πλείω ζημίαν ἀποτίνειν τῶν νηφόντων Πβ12. 1274 b12, 20. — Ἀναξαγόρας οἷον νήφων ἐφάνη παρ' εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον ΜΑ3. 984 b17.

νικᾶν στεφανίτην ἀγῶνα, Ὀλύμπια, Πύθια sim, Ὀλυμπίασιν Ρα2. 1357 a20. Πβ12. 1274 a33. f 345. 1536 a19. 573. 1572 a31. 574. 1572 a43. νικᾷ ἡ ψυχρότης τὴν ξηρότητα φτβ10. 830 a3. — non addito obiecto, τῶν ἀγωνιζομένων ἔνιοι νικῶσιν Ηα9. 1099 a5. ὁ ἄδικα λέγων νικᾷ τι25. 180 b38. τῶν ψήφων ἴσων γινομένων ὁ φεύγων νικᾷ ρ19. 1433 a6. τὸ νικᾶν ἡδύ Ρα11. 1370 b32. νικᾷ ἡ ἁλμυρότης sim φτβ3. 825 a34. 10. 830 b2. τὸ νικῶν (i e τὸ κρατοῦν) μόριον Ζγδ1. 764 b26.

Νικάνωρ. οἱ ἀποκτείναντες Νικάνορα Ρβ23. 1397 b8. καθάπερ ἡμῖν ἐδήλωσε Νικάνωρ ρ1. 1421 a38.

νίκη τέλος στρατηγικῆς Ηα1. 1094 a9. τῆς νίκης ἆθλον τὴν ὑπεροχὴν τῆς πολιτείας λαμβάνειν Πδ11. 1296 a30. ἡ περὶ Σαλαμῖνα νίκη Πε4. 1304 a23. ἡ νίκη τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἀθηναίους Πε4. 1304 a28. νῖκαι ἐναγώνιοι αρ5. 1250 b37. — τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς ϗ τὰς νίκας παραλαμβάνουσιν οἱ ταμίαι f 402. 1545 a24.

Νικήρατος (rhapsodus?) Ργ11. 1413 a6.

Νικίας ὁ Μελησίου f 370. 1540 a5.

Νικοκλῆς ὁ Κύπριος f 484. 1557 a22.

Νικόμαχος. ἐπ' ἄρχοντος ἐγένετο Νικομάχου Ἀθήνησι κομήτης μα7. 345 a2.

Nicomachi fort tragoedia resp Γηρυόνης πιθ48. 922 b13 (Nauck fr tr p 591).

Νικοχάρης ὁ τὴν Δηλιάδα ποιήσας πο2. 1448 a13.

Νίκων ὁ κιθαρῳδός Ργ11. 1412 a34.

νίν οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ πο22. 1458 b34.

Νῖνος. ἡ πολιορκία ἡ Νίνου Ζιθ18. 601 b3 (cf Hesiod fr 231 Gtlg).

Νιόβη μᾶλλον ἢ δεῖ σπουδάζουσα περὶ τὰ τέκνα Ηη6. 1148 a3. — ὥσπερ Εὐριπίδης, ⟨ἢ⟩ Νιόβην ϗ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος πο18. 1456 a17. Vhl Poet II 57. 87.

Νίπτρα (i e Odysseae liber τ) πο16. 1454 b30. 24. 1460 a26.

Νιρεύς (Hom B 671) Ργ12. 1414 a2. ἐπίγραμμα ἐπὶ Νιρέως f 596. 1576 a4, 6.

Νισαῖοι ἵπποι Ζι50. 632 a30.

Νίσυρος. ἐν Νισύρῳ Ζι21. 617 a24.

νίτρον (plerumque coni οἱ ἅλες, cf h v) γῆς ἐστί, πέπηγεν ὑπὸ θερμοῦ, λυτὸν ὑγρῷ, τήκεται μέν, τέγγεται δ' οὔ μδ6. 383 b12. 7. 383 b19, 384 a18. 8. 385 a31. 9. 385 b9, 16, 23. 10. 388 b13, 389 a18. ἅλες μᾶλλον λίτρου (v l νίτρου) ὀσμώδεις αι5. 443 a13. ὁ ἅλς συντήκων ἐξάγει τὴν ὀξύτητα, τὸ δὲ νίτρον οὔ πα38. 863 b17. ζ9. 887 b7. cf Langk Zts f Gym XVI 885.

νιτρώδης. τῆς νιτρώδους δυνάμεως τὸ μὲν πικρόν, τὸ δὲ λιπαρὸν ϗ γλίσχρον πκγ40. 936 a2. ἐν τῇ Ἀσκανίᾳ λίμνῃ νιτρῶδες τὸ ὕδωρ θ53. 834 a31.

νιφετός, syn χιών μα12. 349 a9. 11. 347 b16. σύμπηξις ὑγροῦ ἀθρόα καταφερομένη νιφετὸς ὠνόμασται κ4. 394 b1. νιφετῶν ὄντων μγ1. 371 a4. ὅταν ὑπὸ νιφετοῦ ληφθῶσι πρόβατα Ζι3. 610 b26.

νιφετώδης ἄνεμος μβ6. 364 b21.

νοεῖν. 1. usus varietas. νοεῖν cum acc c inf, δεῖ νοῆσαι τὸ μὲν ὑγρὸν εἶναι sim μα3. 340 b24. 4. 341 b18. β3. 358 a18. φτα1. 815 b29, 31. cum part ὅτι: νοήσαντας ϗ ὑποθεμένους ὅτι μγ4. 374 b9. νοητέον ἡμῖν, πότερον ... ἢ οβ1346 a18. c acc obiecti et praedicati, τὸ αὐτὸ δεῖ νοεῖν γιγνόμενον ϗ ἐν τῇ γῇ· δεῖ νοεῖν συνεχῆ τὰ ἔνοπτρα al μβ8. 366 b29. γ3. 373 a19. α8. 345 b36. c acc νοοῦμεν (intelligimus) τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων ε10. 19 b26. sine obiecto δεῖ νοεῖν οὕτως ϗ ἐντεῦθεν ἀρξαμένους al μα3. 340 b14. ηεβ6. 1222 b31. — ἔργον τοῦ θειοτάτου νοεῖν ϗ φρονεῖν Ζμδ10. 686 a29. διὰ τί ἄλλο νοεῖ ϗ ποιεῖ ἄνθρωπος μάλιστα πλ12. 956 b33. — pass μόνων αὐτῶν νοεῖσθαι τὴν θέσιν Φδ1. 208 b25. τὸ ὀρεκτὸν κινεῖ τῷ νοηθῆναι ἢ φαντασθῆναι ψγ10. 433 b12. — 2. notio. μάλιστα ἔοικεν ἴδιον (ψυχῆς, ἄνευ σώματος) τὸ νοεῖν ψα1. 403 a8. οἱ ἀρχαῖοι τὸ νοεῖν σωματικὸν ὥσπερ τὸ αἰσθάνεσθαι ὑπολαμβάνουσιν ψγ3. 427 a26. νοῆσαι μὲν ἐπ' αὐτῷ, ὁπόταν βούληται, αἰσθάνεσθαι δ' οὐκ ἐπ' αὐτῷ ψβ5. 417 b24. νοεῖν, dist αἰσθάνεσθαι ψγ3. 427 b9 sqq. τὸ νοεῖν πῶς γίνεται ψγ4. 429 a13-430 a9. τὰ οὕτως ἄπειρα πῶς ἐνδέχεται νοεῖν· νοῆσαι οὐκ ἔστι μὴ στήσαντα Μα2. 994 b23, 24. οὐκ ἐνδέχεται νοεῖν μὴ νοοῦντα ἕν Μγ4. 1006 b10. οὐδέποτε νοεῖ ἄνευ φαντάσματος ψυχή ψγ7. 431 a17. μν1. 449 b31. συμβαίνει τὸ αὐτὸ πάθος ἐν τῷ νοεῖν ὅπερ ϗ ἐν τῷ διαγράφειν μν1. 450 a1. τὸ νοεῖν ϗ τὸ θεωρεῖν μαραίνεται ἄλλου τινὸς

ἔσω (ἐν ᾧ ci Bz) φθειρομένου, αὐτὸ δὲ ἀπαθές ἐστιν ψα4. 408 b24. τὸ αἰσθάνεσθαι ὅμοιον τῷ φάναι μόνον ϗ νοεῖν ψγ7. 431 a8. ὡς λέγει, οὕτω ϗ νοεῖ ϗ αἰσθάνεται ψγ2. 426 b22 Trdlbg (syn κρίνειν b17, 23, 427 a11). νοεῖν, ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ϗ τὸ μὴ ὀρθῶς, τὸ μὲν ὀρθῶς φρόνησις ϗ ἐπιστήμη ϗ δόξα ἀληθής ψγ3. 427 b9 Trdlbg. αἰσθανοίμεθ' ἂν ὅτι αἰσθανόμεθα ϗ νοοῖμεν ὅτι νοοῦμεν, τὸ δ' ὅτι αἰσθανόμεθα ἢ ὅτι νοοῦμεν, ὅτι ἐσμέν Ηι9. 1170 a31. δόξειεν ἂν τὸ νοοῦν ἕκαστος εἶναι ἢ μάλιστα Ηι4. 1166 a22. — ἐπὶ τῶν ἄνευ ὕλης τὸ αὐτό ἐστι τὸ νοοῦν ϗ τὸ νοούμενον ψγ4. 430 a4. Μλ9. 1075 a3. — νοητός. ἢ αἰσθητὰ τὰ ὄντα ἢ νοητὰ ψγ8. 431 b22. Φδ1. 209 a18. ἐπεὶ ἕτερόν ἐστι τὸ νοητὸν ϗ τὸ αἰσθητόν, ἕτερα ϗ τὰ τῆς ψυχῆς μόρια οἷς ταῦτα γνωρίζομεν ημα35. 1196 b25. ἐν τοῖς εἴδεσι τοῖς αἰσθητοῖς τὰ νοητά ἐστιν ψγ8. 432 a5. αἱ διὰ τῶν ἔξωθεν αἰσθήσεις πολλὰς εἰσαγγέλλουσι διαφοράς, ἐξ ὧν ἥ τε τῶν νοητῶν φρόνησις ϗ ἡ τῶν πρακτῶν αι1. 437 a2. εἰ μηθὲν παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα, οὐθὲν ἂν εἴη νοητὸν ἀλλὰ πάντα αἰσθητὰ ϗ ἐπιστήμη οὐθενός Μβ4. 999 b2. cf Οα9. 278 a6. νοητὴ ἡ καθόλου πρότασις Αγ24. 86 a29. αἱ μαθηματικαὶ ἐπιστῆμαι ϗ τὸ νοητὸν λαμβάνουσι διαιρετόν Ογ7. 306 a28. cf Φγ5. 204 b1. ἀριθμοὶ νοητοί, αἰσθητοί ΜΑ8. 990 a31. οὐσία νοητή, αἰσθητή Μη3. 1043 b30. νοητοὶ κύκλοι οἷον οἱ μαθηματικοί Μζ10. 1036 a3. ὕλη νοητή, αἰσθητή Μη6. 1045 a34. ζ10. 1036 a11. οὐκ ἔστι τῶν νοητῶν στοιχεῖον Μλ4. 1070 b7. — ὁ νοῦς ὅταν τι νοήσῃ σφόδρα νοητόν, οὐχ ἧττον νοεῖ τὰ ὑποδεέστερα ψγ4. 429 b3. πᾶν τὸ διανοητὸν ϗ νοητὸν ἡ διάνοια ἢ καταφήσιν ἢ ἀπόφησιν Μγ7. 1012 a2 Bz. περὶ νοῦ ϗ τοῦ νοητοῦ θεωρῆσαι τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης Ζμα1. 641 b2. κινεῖ ὧδε τὸ ὀρεκτόν· ϗ τὸ νοητὸν κινεῖ οὐ κινούμενον· τούτων τὰ πρῶτα τὰ αὐτά Μλ7. 1072 a26 Bz. ταὐτὸν νοῦς ϗ νοητόν Μλ7. 1072 b21, cf b20, a30.

νοερός. αἰσθητικώτερον ϗ νοερώτερον τὸ λεπτότερον αἷμα Ζμβ2. 648 a3. — διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι τοῦ νοεροῦ τόπου τὴν θερμότητα (τῆς χολῆς) πλ1. 954 a35.

νόημα. φύσει διηνέχθησαν τά τε νοήματα ϗ τὰ αἰσθήματα f 76. 1488 b28. τὸ νόημα ἓν οὐ μόνον περὶ τὰς οὐσίας ἀλλὰ ϗ κατὰ τῶν ἄλλων ἐστίν ΜΑ9. 990 b25. μ4. 1079 a21. τὰ ὀνόματα ϗ τὰ ῥήματα ἔοικε τοῖς ἄνευ συνθέσεως ϗ διαιρέσεως νοήμασιν ει1. 16 a14, 10. σύνθεσίς τις νοημάτων ὥσπερ ἓν ὄντων ψγ6. 430 a28. — τὰ πρῶτα νοήματα τίνι διοίσει τοῦ μὴ φαντάσματα εἶναι ψγ8. 432 a12. ἡ νόησις τὰ νοήματα ψα3. 407 a7. τὸ πλέον ἐστὶ νόημα (Parm 149) Μγ5. 1009 b25. — ἐν ὀλίγοις τοῖς νοήμασιν (ὀνόμασιν ci Spgl) ρ11. 1430 a37.

νόησις. τὸ ζῆν ὁρίζονται ἀνθρώποις δυνάμει αἰσθήσεως ἢ νοήσεως Ηι9. 1171 a17. τῶν καθ' ἕκαστα οὐκ ἔστιν ὁρισμός, ἀλλὰ μετὰ νοήσεως ἢ αἰσθήσεως γνωρίζονται Μζ10. 1036 a6 Bz. εἰ τὸ γλυκὺ ὡδὶ κινεῖ τὴν αἴσθησιν ἢ τὴν νόησιν ψγ2. 427 a1 (cf coni νοεῖν, αἰσθάνεσθαι 426 b22). νόησις, dist ὑπόληψις ψγ3. 427 b17 Trdlbg, Wz II 298. οὐκ εὔλογα ταῦτα οὔτε ὁμολογούμενα τῇ νοήσει ΜΑ9. 991 b27. ἓν ἐστιν ὧν ἡ νόησις ἀδιαίρετος ἡ νοοῦσα τὸ τί ἦν εἶναι Μδ6. 1016 b1. νόησις, coni λόγος (i e ὁρισμός) Μλ9. 1075 a3. ι1. 1052 a30, b1. — ἐπὶ τῆς νοήσεως, opp ἐπὶ τοῦ πράγματος (in re ac veritate) Φγ8. 208 a16. χωριστὸν τῇ νοήσει (dist χωριστὸν τόπῳ sive μεγέθει) Φβ2. 193 b34. ἡ τῶν ἀδιαιρέτων νόησις ἐν τούτοις, περὶ ἃ οὐκ ἔστι ψεῦδος ψγ6. 430 a26. νόησις ἡ ἐνέργεια (τῶν μαθηματικῶν) Μθ9. 1051 a30 Bz. τὰ μαθηματικὰ ἔστιν οἷον ὁρᾶν τῇ νοήσει Αγ12. 77 b31. νόησις, dist νοῦς, δύναμις (τοῦ νοεῖν) Μλ9. 1074 b22, 28. ἐν τοῖς ἄνευ ὕλης ἡ νόησις τῷ νοουμένῳ μία Μλ9. 1075 a5, 3. ἡ νόησις τὰ νοήματα ψα3. 407 a7. ἔστιν ἡ νόησις (numinis divini) νοήσεως νόησις Μλ9. 1074 b34. cf 7. 1072 b18. — νοήσεις πρακτικαί, opp θεωρητικαί ψα3. 407 a24. κινεῖ ἡ ψυχὴ διὰ προαιρέσεώς τινος ϗ νοήσεως ψα3. 406 b25. νόησις, opp ποίησις, πρᾶξις Μζ7. 1032 b16 Bz. ηεβ11. 1227 b32. ἡ ὄρεξις γίνεται ἢ δι' αἰσθήσεως ἢ διὰ φαντασίας ϗ νοήσεως Ζκ7. 701 a36. cf b19. 8. 701 b35. 11. 703 b18. εἴ τις τὴν φαντασίαν τιθείη ὡς νόησίν τινα ψγ10. 433 a10, sed νόησις et φαντασία dist, ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις οὐ νόησις οὐδὲ λογισμός ἐστιν, ἀλλὰ φαντασία ψγ10. 433 a12. — αἱ τοιαῦται νοήσεις ἄγρυπνοί εἰσιν πιη7. 917 a39.

νοητικός. τὸ νοητικόν, dist τὸ αἰσθητικόν ψα1. 402 b16. γ4. 429 a30. εν1. 458 b1. Ζμα1. 641 b7. Μθ10. 1052 a3. τὰ εἴδη τὸ νοητικὸν ἐν τοῖς φαντάσμασι νοεῖ ψγ7. 431 b2. τὰ νοητικὰ μόρια μν1. 450 a16. Ηζ2. 1139 b12. νοητικὸν μέρος, syn διανοητικόν Φη3. 247 b1, a28. ψυχὴ νοητική, dist αἰσθητική Ζγβ3. 736 b14. ψγ4. 429 a28. — μέγεθος οὔτε τῇ καθαιρέσει οὔτε τῇ νοητικῇ αὐξήσει ἐστὶν ἄπειρον Φγ8. 208 a22.

νόθος, opp γνήσιος. τοὺς νόθους ποιεῖν πολίτας Πζ4. 1319 b9. γ5. 1278 a29. — οἷον νόθον ἧπαρ ὁ σπλήν Ζμγ7. 669 b28.

νομαδικὸς βίος Πα8. 1256 b1. τῶν πτηνῶν ὧν μέν ἐστιν ὁ βίος νομαδικὸς ϗ διὰ τὴν τροφὴν ἀναγκαῖον ἐκτοπίζειν Ζμδ6. 682 b7.

νομάρχης. οἱ νομάρχαι οβ1352 a10, 18, 22.

νόμαρχος. οἱ νόμαρχοι οβ1353 a6.

νομάς. οἱ ἀργότατοι νομάδες εἰσίν Πα8. 1256 a31. τοὺς νομάδας ποιῆσαι γεωργούς Πη10. 1329 b14.

νομεύς. ἐπιμελεῖται αὐτῶν ὥσπερ νομεὺς προβάτων Ηθ13. 1161 a14. νομεῖς, dist γεωργικὸν πλῆθος Πζ4. 1319 a20. οἱ νομεῖς φασίν Ζιγ20. 522 a30. Ζγδ2. 767 a8. οἱ νομεῖς διὰ τί οὐ καθιστᾶσιν ἡγεμόνα αἰγῶν Ζιζ19. 574 a11. ὑπὸ τῶν νομέων Ζι12. 615 b15.

νομή. 1. i q διανομή. ἡ τῶν πατρῴων νομή Πε4. 1303 b34. ὅπερ ἡ νομὴ συνδυάζει Ηε6. 1131 b8. — 2. νομή, dist γεωργία Πζ4. 1318 b11. νομή et actionem pascendi et ipsum pabulum significat. ποιεῖσθαι τὴν νομὴν Ζιθ10. 596 a14. τρέπεσθαι πρὸς τὴν νομήν Ζιζ29. 579 a4. ἀφίστασθαι τῆς νομῆς Ηγ11. 1117 a1. ὄργανον χρήσιμον πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς γῆς νομήν Ζμδ12. 693 a2. νέμεσθαι ἀκέραιον νομήν Ζιζ21. 575 b4. διαφθείρειν τὴν νομήν Ρβ20. 1393 b14. οἷς ἡ αὐτὴ ϗ ἡ παραπλήσιός ἐστι νομή, ἂν ᾖ ἄφθονος Ζι2. 610 b14. μὴ ἔχειν νομήν Ζιδ2. 525 b9. εὐπορεῖν νομῆς Ζμδ5. 680 b2. νομὴ τῶν μελιττῶν τὸ θύμον Ζι40. 626 b20. — (νομάς μβ5. 363 a14, νοτίας ci Königmann, cf Ideler I 571.)

νομίζειν. τὴν ἐκεῖ δύναμιν αἰθέρα καλεῖν ἐνόμισεν μα3. 339 b24. ὃ ἂν θώμεθα ϗ νομίσωμεν, δίκαιον ημ34. 1195 a4. νομίζειν θεούς Ργ18. 1419 a9. νομίζειν ἐκκλησίαν Πγ1. 1275 b7, ἀγοράν Πη12. 1331 a32 (ὀνομάζειν Bk¹). κοινῷ νόμῳ νομίζεται ρ2. 1422 a1. τὰ φαλλικὰ νομιζόμενα διαμένει πο4. 1449 a12. ἡ νομιζομένη πολιτεία, syn ἡ καλουμένη Πδ8. 1293 b22. cf 7. 1293 b20. 9. 1294 a31. αἱ νομιζόμεναι λύσεις Πβ4. 1262 a32. τὰ νομιζόμενα πρὸς τοὺς θεούς Πβ8. 1267 b35. — νομίζειν, syn ὑπολαμβάνειν Πε2. 1302 a25, 27. ὀρθῶς τοῦτο νομίζοντες Ρα1. 1354 a24. εἴ τις τὴν θεωρίαν ἄτιμον εἶναι νενόμικε Ζμα5. 645 a27. οἱ νομιζόμενοι ἄρρενες τῶν ἰχθύων Ζγγ5. 755 b9. ἀρχαῖα ϗ παλαιὰ διατελεῖ νενομισμένα παρ' ἡμῖν· τυγχάνουσι διὰ τέλους οὕτω νενομικότες f 40. 1481 a37, 40. νομιστέον ἐκείνην αἰτίαν

μα2. 339 a24. νομιστέον c inf μα3. 339 b14. Ηα13. 1102 b23.

νομικός. τὸ νομικὸν δίκαιον, syn νόμῳ, κατὰ νόμον, συνθήκῃ, opp πρῶτον (cf δίκαιον 4) Ηε10. 1134 b32 (cf b24), 1135 b20. 12. 1136 b32-34. φιλία νομική, opp ἠθική, syn ἐπὶ ῥητοῖς Ηθ15. 1162 b23, 25. ηεη10. 1242 b32, 35, 1243 a7. — νομικῶς πιστεύειν, opp ἠθικῶς ηεη10. 1243 a14. νομικῶς ϗ ἑταιρικῶς προσφέρεσθαι ηεη10. 1243 a5. — νομικῶς διέλωμεν, opp ἡ καθ' ἕκαστον ἀκριβολογία Πθ7. 1341 b31.

νόμιμος. δίκαιος ὅ τε νόμιμος ϗ ὁ ἴσος Ηε2. 1129 a33. — τὸ νόμιμον: δίκαιον τό τε νόμιμον ϗ τὸ ἴσον Ηε2. 1129 a34. 3. 1129 b12. τὰ ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ὡρισμένα ἐστὶ νόμιμα Ηε3. 1129 b13. κατὰ νόμιμον ἐξουσίαν κ6. 400 b24. τὰ πολλὰ τῶν νομίμων τὰ ἀπὸ τῆς ὅλης ἀρετῆς πραττόμενά ἐστιν Ηε5. 1130 b22. τῶν πλείστων νομίμων χύδην κειμένων, syn νόμοι Πη2. 1324 b5, 7. cf b27, 1325 a11. ἀρχαῖα νόμιμα, syn νόμος Πβ8. 1268 b42, 1269 a1. παραβαίνειν τὰ πάτρια ἔθη ϗ τὰ νόμιμα, dist οἱ γεγραμμένοι νόμοι αρ7. 1251 a37. 5. 1250 b17. μετάβασις τῶν νομίμων Πε3. 1303 a22. τὸ νόμιμον πῶς δεῖ πολλαχῶς λαμβάνειν ρ2. 1422 b1-25. — δημοθοινίαι νόμιμοι ϗ πανηγύρεις ἐνιαύσιοι κ6. 400 b21. τοὺς ἐν αἰτίᾳ ἀπέχεσθαι μυστηρίων ϗ τῶν ἄλλων νομίμων f 385. 1542 a24, 39. — Ἀριστοτέλης ἐν νομίμοις βαρβαρικοῖς f 562. 1570 b21. — ἐπανόρθωμα νομίμου (fort νομικοῦ) δικαίου Ηε14. 1137 b13, cf δίκαιος p 197 a4.

νόμισμα κοινὸν μέτρον Ηι1. 1164 a1. ε8. 1133 a20, b16. ὑπάλλαγμα τῆς χρείας κατὰ συνθήκην, ὑπὲρ τῆς μελλούσης ἀλλαγῆς οἷον ἐγγυητής, ἐγένετο μεταβολῆς χάριν Ηε8. 1133 a29, 20, b10. Πα10. 1258 b4. ηεγ4. 1232 a5. quomodo inventum Πα9. 1257 a32. nomen explicatur Ηε8. 1133 a20, b21. ημα34. 1194 a23. cf τὸ νόμισμα νόμος παντάπασι, φύσει δ' οὐθέν Πα9. 1257 b10. τὸ νόμισμα τῶν χρησίμων Πα9. 1257 a36. περὶ νόμισμα ἡ χρηματιστική Πα9. 1257 b9, 6. νομίσματος πλῆθος, εὐπορία, πλοῦτος Ρα5. 1361 a12. Πε8. 1308 a38. β7. 1267 b11. ἡ τῶν νομισμάτων ἀπόδοσις ηεη10. 1243 a29. νόμισμα τιθέναι παρά τινι Πα11. 1259 a24. τὰ νομίσματα πρὸς τὸ αὐτοῖς ἕκαστοι γνωριμώτατον δοκιμάζουσιν Ζια6. 491 a20. ἔκοψε νόμισμα καττιτέρου οβ1349 a33. χαράξαι, ἐντυπῶσαί τι ἐν τῷ νομίσματι, ἐπὶ τοῦ νομίσματος f 485. 1557 a36. 527. 1565 a9. 551. 1569 a30. νομίσματα Σικελικά, τῶν Ῥηγίνων, τῶν Τενεδίων f 467. 1555 a4. 527. 1565 a9. 551. 1569 a30. νόμισμα τίμιον, εὔωνον, ἀδόκιμον οβ1345 b22, 1347 a8.

νομοθεσία Πβ5. 1263 b15. 7. 1267 b14. 12. 1274 a26. γ13. 1284 a12. η14. 1334 a5. τὸ περὶ τῆς νομοθεσίας Ηκ10. 1181 b13. νομοθεσία, dist οἰκονομία, πολιτική Ηζ8. 1141 b32. σοφίσματα τῆς νομοθεσίας Πδ13. 1297 a35. περὶ νομοθεσίας πῶς δεῖ συμβουλεύειν Ρα4. 1359 b23, 1360 a17-37. — πρός τε τὰς ἀρχαιρεσίας ϗ πρὸς τὰς νομοθεσίας Πδ14. 1298 a21. αἱ νομοθεσίαι ἐκ πολλοῦ χρόνου σκεψαμένων, αἱ κρίσεις ἐξ ὑπογυίου Ρα1. 1354 b2.

νομοθετεῖν. οὐ ῥάδιον νομοθετῆσαι Ηκ10. 1181 a16. cf Πγ16. 1287 b22. νομοθετεῖ ἡ πολιτικὴ τί δεῖ πράττειν Ηα1. 1094 b5. δυνάμενοι νομοθετεῖν ϗ δικάζειν Ρα1. 1354 b1. νομοθετεῖν ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα Ηε10. 1134 b23, κατά τινος Πγ13. 1284 a14, τὶ περί τινος Πδ9. 1294 a37, τὶ περί τι Ηε5. 1130 b25. ρ3. 1424 a20. νομοθετεῖν τι, veluti ζημίας, δικαστήριον, θυσίαν Ρβ25. 1402 b12. Πβ8. 1267 b39. ρ3. 1423 b20, 35 (coni syn εἰσηγεῖσθαι). οἱ τῶν παθημάτων (fort ἀδικημάτων) τὰ μὲν ἑκούσια τὰ δ' ἀκούσια τὰ δ' ἐκ προνοίας νομοθετοῦσιν ηεβ10. 1227 a1. — νομοθετῆσαι iq usum vocabuli constituere et certis finibus describere Αγ22. 83 a14. — νενομοθέτηται, νενομοθετῆσθαι, νενομοθετημένον Ηε5. 1130 b25. ηεη1. 1235 a3. Πβ2. 1261 a11. 5. 1262 b41. 8. 1268 a5. 9. 1269 a32. 12. 1274 b4. ε8. 1309 a13. νομοθετητέον Πγ13. 1283 b37.

νομοθετήματα δημοτικά Πε8. 1308 a14.

νομοθέτης Πβ5. 1263 a39, 1264 a1, b17. 6. 1265 a19. 7. 1266 b27. 9. 1270 b1. 10. 1272 a23. γ11. 1281 b32. 13. 1283 b37. 13. 1284 b17. 15. 1286 a22. δ12. 1296 b35 al. νομοθέτης σπουδαῖος Πδ14. 1297 b38. η2. 1325 a8. νομοθέτης ϗ πολιτικός Πγ1. 1274 b37. δ1. 1288 b27. ε9. 1309 b35. η4. 1326 a4. νομοθέτης, dist δικαστής, ἐκκλησιαστής Ρα1. 1354 a29, b5. οἱ βέλτιστοι νομοθέται τῶν μέσων πολιτῶν Πδ11. 1296 a18. τῶν νομοθετῶν ἔνιοι διορίζουσι τό τε ἑκούσιον ϗ τὸ ἐκ προαιρέσεως ημα17. 1189 b3. ὁ νομοθέτης ἐξαδυνατεῖ καθ' ἕκαστα ἀκριβῶς διορίζειν ημβ1. 1198 b27. Ρα1. 1354 b15. cf 13. 1374 a34.

νομοθετικός Ηκ10. 1180 a28, b24, 29, 1181 b1. ἡ νομοθετική Πη2. 1325 a11. Ηε3. 1129 b13. ἡ ὡς ἀρχιτεκτονικὴ φρόνησις νομοθετική, dist πολιτική Ηζ8. 1141 b25. — νομοθετικόν Πη2. 1324 b26.

νόμος. ὁ νόμος τάξις τις, ὁ νόμος τὸ μέσον Πη4. 1326 a30. γ16. 1287 a18, b4. ὁ ἐλευθέριος οἷον νόμος ὢν ἑαυτῷ Ηε14. 1128 a32. cf Πγ13. 1284 a13. (ὁ νόμος μέτρον ἢ εἰκὼν τῶν φύσει δικαίων τζ2. 140 a7.) νόμος ἡμῖν ἰσοκλινὴς ὁ θεός κ6. 400 b28. προστάττει ὁ νόμος τὰ κατὰ πάσας τὰς ἀρετάς Ηε3. 1129 b19. cf 15. 1138 a7. ὁ νόμος κωλύει Ρα1. 1355 a2. οἱ νόμοι ἀγορεύουσιν, v s ἀγορεύειν. νόμος, coni δίκη, δίκαιον Πα2. 1253 a32. 6. 1255 a22. Ηε10. 1134 a30. — ὁ νόμος καθόλου πᾶς Ηε14. 1137 b13. Πγ11. 1282 b2. γ15. 1286 a10. οὐχ ἅπαντα ἐνδέχεται περιληφθῆναι τοῖς νόμοις Πγ16. 1287 b19, a24. cf Ρα13. 1374 a27. ὁ νόμος νοῦς ἄνευ ὀρέξεως Πγ16. 1287 a32. 15. 1286 a19. Ηκ10. 1180 a21. cf ε10. 1134 a35. τίνων δεῖ κύριον εἶναι τὸν νόμον Πδ4. 1292 a33. τὸν νόμον ἄρχειν, opp τοὺς ἀνθρώπους ἄρχειν Πγ15. 1286 a9. 16. 1287 a19, 29. δ4. 1292 a2, 4, 32. 5. 1292 b6. 6. 1293 a16, 32. (cf τὸ πλῆθος κύριον τῶν νόμων Πε9. 1310 a4. 5. 1305 a32.) νόμος, κατὰ νόμον, opp ἀνθρώπων βούλησις, κατὰ βούλησιν Πβ10. 1272 b6. γ15. 1286 b32, 1287 a3, 1. 14. 1285 a19. δ4. 1292 a8. — νόμος, opp φύσις Φβ1. 193 a15, 11. Πα9. 1257 b11. καλά, δίκαια νόμῳ, κατὰ νόμον, opp φύσει, κατὰ φύσιν Ηα1. 1094 b16. ε8. 1133 a31. ημα34. 1193 b3, 1194 b30. τι12. 173 a7-18, 29, 30 (κατὰ νόμον, syn τὸ τοῖς πολλοῖς δοκοῦν a15, cf ξ4. 977 b28, 29). δοῦλος νόμῳ, opp φύσει Πα3. 1253 b21. 6. 1255 a6, b15. ἀγράφῳ ϗ κοινῷ νόμῳ ρ2. 1422 a1. νόμος ὁ μὲν ἴδιος ὁ δὲ κοινός (cf δίκαιος 4), ϗ οὗτος ὁ μὲν ἄγραφος ὁ δὲ γεγραμμένος Ρα10. 1368 b7. 13. 1373 b4. Ηκ10. 1180 a35. Πζ5. 1319 b40. ρ2. 1422 b4. κατὰ γράμματα ϗ νόμους, opp κατὰ τὰ ἔθη Πγ16. 1287 b6. 15. 1286 a15. β9. 1270 b31. νόμος γεγραμμένος, opp ἀληθές, ἀλήθεια Ρα13. 1374 a36. β6. 1384 b27. νόμοι γεγραμμένοι, dist τὰ πάτρια ἔθη ϗ τὰ νόμιμα αρ5. 1250 b18. νόμος, opp ἐπιεικές Ρα13. 1374 b21, a27. — ὁ νόμος συνθήκη τις, ὁμολογία τις, κοινὸν τῆς πόλεως ὁμολόγημα Ρα15. 1376 b10. Πα6. 1255 a6. γ9. 1280 b10. ρ1. 1420 a25. 2. 1422 a2. 3. 1424 a10. ἐν τοῖς νόμοις ἡ σωτηρία τῆς πόλεως Ρα4. 1360 a19. οἱ τῶν πόλεων βασιλεῖς νόμοι (Alcidam) Ργ3. 1406 a23. οἱ νόμοι πολιτικῆς ἔργα Ηκ10. 1181 a23. νόμος, dist ψήφισμα Πδ4. 1292 a7. Ηε14. 1137 b13, 29, 32. νόμοι,

dist πολιτεία Πβ12. 1273 b32, 1274 b15, 18. γ15. 1286 b3. δ1. 1289 a18. πρὸς τὴν πολιτείαν δεῖ κεῖσθαι τοὺς νόμους, νόμοι δημοτικοί, ὀλιγαρχικοί Πγ11. 1282 b11. 10. 1281 a35. δ1. 1289 a14. 4. 1291 b31. 9. 1294 b7. ε9. 1310 a17. νόμοις δεῖ τετάχθαι τὴν τροφὴν καὶ τὴν παιδείαν, παιδεύεσθαι ὑπὸ τῶν νόμων Ηκ10. 1179 b34 sqq. Πβ5. 1263 b40. 7. 1266 b31. 8. 1269 a20. γ16. 1287 a25, b26. Ρβ12. 1389 a31. α8. 1365 b34. κατὰ τοὺς νόμους, opp διὰ τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀγωγήν Πδ5. 1292 b13, 16. — οἱ νόμοι πίστεις ἄτεχνοι, πῶς δεῖ χρῆσθαι αὐτοῖς Ρα15. 1375 a25 - b25. ρ3. 1424 a8- b26. 37. 1443 a10-38. — νόμοι φαῦλοι, σπουδαῖοι, ὀρθότατοι, ἄριστοι τῶν ἐνδεχομένων, ἄριστοι ἁπλῶς Πγ11. 1282 b9. 13. 1283 b38. η2. 1325 a2. δ8. 1294 a8. νόμος ὀρθῶς κείμενος, opp ἀπεσχεδιασμένος Ηε3. 1129 b25. Ρα1. 1354 a32. εἴ τις μὴ ἐπιτήδειον νόμον γράψειεν f 378. 1541 a1. νόμος κοινός (i e ἴσος, δημοτικός) ρ3. 1424 b22. νόμοι θετικοί (Philolai) Ρβ12. 1274 b4. νόμων θέσις, θέσεις Πδ14. 1298 a17. 1. 1289 a22. δύναμις ᾗ φυλάξει τοὺς νόμους Πγ15. 1286 b33. λύεσθαι τὸν νόμον Πβ7. 1266 b12. τηρηθῆναι τὸν νόμον f 551. 1569 a28. κινεῖν τοὺς πατρίους νόμους, πότερον συμφέρον Πβ8. 1268 b28 sqq, 1269 a23. οἱ ἐν τοῖς νόμοις (i e periti legum) Πα6. 1255 a8. — νόμοι Πλάτωνος, Χαρώνδου, Σόλωνος, Ἱπποδάμου cf h v. νόμος ἐν Λοκροῖς Πβ7. 1266 b19. Θεοδέκτης ἐν τῷ νόμῳ Ρβ23. 1399 b1. — ἐν χειρὸς νόμῳ Πγ14. 1285 a10. — σκεπτέον ἁπλῶς καὶ ὅσον νόμου χάριν Μμ1. 1076 a27, cf Bernays Dial p 150.

νόμος. διὰ τί νόμοι καλοῦνται οὓς ᾄδουσιν πιθ28. 919 b38. νόμων ποίησις πο1. 1447 b26. 2. 1448 a15. οἱ νόμοι οὐκ ἐν ἀντιστρόφοις πιθ15. 918 b13. νόμοι ὄρθιοι, ὀξεῖς πιθ37. 920 b20.

νομός οβ1352 a23. γινώσκουσί τινες τῶν μελιττουργῶν τὰς ἑαυτῶν ἐν τῷ νομῷ Ζι40. 627 b19. εἰς τὰ σφέτερα ἤθη καὶ νομοὺς κ6. 398 b33.

νομοφυλακία Πζ8. 1322 b39.

νομοφύλαξ, νομοφύλακες Πγ16. 1287 a21. δ14. 1298 b29. ζ8. 1323 a8.

νοσάζεσθαι, opp ὑγιάζεσθαι Φε5. 229 b3.

νοσακερός Πγ6. 1279 a15. ζῷα νοσακερὰ γίνεται πλήρη τροφῆς Ζμγ7. 670 b7. ποῖοι ἄνθρωποι νοσακεροί πι64. 898 b3.

νόσανσις, opp ὑγίανσις Φε6. 230 a22, cf v l ad 5. 229 a26.

νοσεῖν. νοσεῖν τοὺς νεφροὺς Ζμγ9. 671 b11. οἱ ὄνοι νοσοῦσι νόσον μίαν Ζιθ25. 605 a16. νενοσηκὸς αἷμα, ᾠόν Ζιγ19. 521 a18, 27. ζ2. 559 b15. καρποὶ νενοσηκότες χ6. 798 b4. νοσῆσαι, incidere in morbum, opp ὑγιασθῆναι Ρβ19. 1392 a11. ρ2. 1422 b34. νοσῆσαι ἐν τῇ κυήσει Ζιζ24. 577 b26. νοσήσαντός τινος σμήνους Ζι40. 626 b12.

νοσερὸν καὶ ὑγιαστὸν ταὐτό, τὸ δ' εἶναι οὐ ταὐτόν Οδ4. 312 a19. ἐὰν κινηθῇ ᾗ νοσερόν, εἰς νόσον φέρεται Οδ3. 310 b31. μεταβάλλειν περὶ τὸ ὑγιεινότερα εἶναι καὶ νοσερώτερα Ζιη1. 581 b25. σώματα ἰσχνότερα καὶ νοσερώτερα Ζιη1. 582 a2. αὔξησιν καὶ ταπείνωσιν ἔχειν ἄνευ νοσερᾶς μεταβολῆς Ζμδ10. 689 a24. — χειμὼν νοσερός sim πα20. 861 b22. 19. 861 b14. κδ14. 937 a37. — νοσερῶς. τὰ νοσερῶς ἔχοντα τῶν σωμάτων Πζ6. 1320 b36.

νόσημα. νοσήματα τῶν ζῴων Ζιθ18-27. ἐμπίπτει νόσημά τινι, εἴς τινας Ζιθ20. 602 b29. 19. 602 b12. ι40. 626 b15. κάμνειν νοσήμασιν Ζιθ26. 605 a23. νόσημα νεανικόν Ζιθ20. 602 b29, λοιμῶδες Ζιθ19. 602 b12. νοσήματα φυσώδη Ζιθ 26. 605 a23, ὀξέα Ζμδ2. 677 a6. πα6. 859 b5. 20. 861 b26. λδ4. 963 b34. ἁλίσκεσθαι νοσήμασι μανικοῖς καὶ ἐνθουσιαστικοῖς πλ1. 954 a35. νόσημά τι μελαγχολικόν πλ1. 954 a28.

νοσηματικὸς τὰ περὶ τὴν κεφαλήν πε9. 881 b8. πάθος νοσηματικόν αν20. 479 b26. θερμότης νοσηματική αν17. 479 a24. νοσηματικὰ ῥεύματα αι5. 444 a13. ἀκρασίαι νοσηματικαί ημβ6. 1202 a19. περίττωμα νοσηματικόν Ζγα18. 725 a11. β7. 746 b31. — τῶν ἄλλων τῶν νοσηματικῶν ἧττον μετέχουσιν αἱ γυναῖκες Ζιγ19. 521 a28.

νοσημάτιον Ργ2. 1405 b32 (cf Ἀριστοφάνης p 105 a50).

νοσηματώδεις ἕξεις Ηη6. 1148 b27. τοῦτο (int ὕστερον φοιτᾶν τὰ καταμήνια) νοσηματῶδες Ζγα19. 727 b28. νοσηματώδης ἀφροσύνη, ἀκολασία, μανία Ηη6. 1149 a6, 12. — νοσηματωδῶς ἔχειν Ηη6. 1148 b33.

νοσίζειν. αἱ ὧραι νοσίζουσι τοὺς ὑγιαίνοντας πα3. 859 a15.

νοσοποιεῖν. τὰ ὑγρὰ σήπεται καὶ νοσοποιεῖ sim πα52. 865 b25. ε34. 884 a34. β3. 870 a1.

νόσος, def πα1. 859 a2. 3. 859 a11. ιθ38. 921 a1. f 41. 1482 a10. ἡ νόσος γῆρας ἐπίκτητον, τὸ γῆρας νόσος φυσική Ζγε4. 784 b33. coni πήρωσις Ηη1. 1145 a31 Fr. ηεβ1. 1219 b25. νόσου δεκτικὸν καὶ ὑγιαστὸν ταὐτό Οδ3. 310 b29. νόσοι τῶν ζῴων Ζιθ18-27. disputatio περὶ ὑγιείας καὶ νόσου promittitur αν21. 480 b22-30. ἐπιτείνειν, παύειν, κρίνειν, ποιεῖν νόσους πα3. 859 a10. αἱ τῶν νόσων κρίσεις Ζιε19. 553 a11. οἱ ὄνοι νοσοῦσι νόσον μίαν Ζιθ25. 605 a16. τίνες νόσοι ποιοῦσι καταδαρθεῖν υ3. 457 a1. τρίχες αὔξονται ἐν νόσοις τισίν Ζιγ11. 518 b21. τίνες νόσοι γίγνονται ἐκ τῆς τῶν ὡρῶν μεταβολῆς πα8-12. 19. 20. 25-29. 57. 866 b4. Ζιθ18. 601 a25. νόσοι ἐπιληπτικαί Ηη6. 1149 a11. cf f 230. 1519 b6. νόσοι ξηραί, θερμαί, ὑγραί πα6. 859 b12. cf Plat Tim 82A. νόσοι ὀξεῖαι, opp μακραὶ καὶ συντηκτικαί, μακρότεραι πα6. 859 b12. 17. 861 a21. β35. 870 a20. γ5. 871 b9. νόσοι μακραί f 263. 1526 a33. 264. 1526 a39. 228. 1519 a41. νόσος ἱερά πλ1. 953 a16. νόσος πεντεσύριγγος Ργ10. 1411 a23 (cf Πολύευκτος).

νοσώδης, opp ὑγιεινός Αβ26. 69 b18. Ρβ24. 1401 a30. def Κ8. 9 a23. ηεγ1. 1228 b35. αἵματα νοσώδη μδ7. 384 a31. ἡ γῆ ὄμβροις ἀποκλύζεται πάντα τὰ νοσώδη κ5. 397 a34. κεχώρισται τὸ βραχύβιον καὶ τὸ νοσῶδες μκ1. 464 b28. ἡ τοῦ ἐγρηγορέναι ὑπερβολὴ ὅτε μὲν νοσώδης ὅτε δ' ἄνευ νόσου γίνεται υ1. 454 b6. ἡ σύντηξις ἀεὶ νοσώδης Ζγα18. 726 a22. αἱ μεγάλαι ὑπερβολαὶ νοσώδεις πα1. 859 a1. τὰ ὕδατα μεταβάλλειν νοσῶδες sim πα13. 860 b26. 14. 860 b35. 15. 861 a1, 6. τόποι νοσώδεις τβ11. 115 b20. ἔτη νοσώδη πα22. 862 a10. θέρος νοσῶδες πυρετοῖς πα8. 859 b22. τῶν ἡδέων ἔνια νοσώδη Ηη12. 1152 b22. 13. 1153 a17.

νόσωσις ἡ εἰς νόσον μεταβολή Φε5. 229 a26 (v l νόσανσις).

νοτερός. ἀναθυμίασις νοτερὰ καὶ ἀτμώδης κ4. 394 a14. τὸ νοτερόν, opp τὸ πυρῶδες κ5. 397 a22.

νοτία. χειμῶνος ὅταν εὐδία καὶ νοτία γένηται Ζιε19. 551 a3.

νοτιᾶν. νοτιῶν ὁ πυρὸς ἐκφύεται, opp ξηραινόμενος πκα12. 928 a14.

Νοτιεῖς Πε3. 1303 b10.

νοτίζειν. intr, αἱ τῶν ποταμῶν ἀρχαὶ γίγνονται νοτιζούσης τῆς γῆς μβ4. 361 b2. ὁ νότος νοτίζειν ποιεῖ τὸ θέρος πκς16. 942 a14. — trans, ἄνεμοι ἐκ νενοτισμένης γῆς πνέοντες κ4. 394 b14.

νότιος. πνεύματα νότια, opp βόρεια μβ6. 364 a19. α10. 347 b10. Πδ3. 1290 a14. μᾶλλον ὁ νότιος ἀὴρ εἰς πνεῦμα μεταβάλλει τοῦ πρὸς ἄρκτον μγ6. 377 b27. τὰ νότια ὕδατα πλατύτερα μβ3. 358 a28. cf Ζιθ10. 596 a28 (opp βόρεια). νότιος χειμών, ἔαρ, μετόπωρον, coni ἔπομβρος, ὑγρός πα10. 860 a36. 9. 860 a12. 8. 859 b22. τροπαὶ νότιοι Ζιε8. 542

b11. ἡμέρα νότιος πκς12. 941 b14. — νότια, sc πνεύματα. ὅταν εὐημερίαι γένωνται ϗ νότια Ζιε9. 542 b29. νοτίων ὄντων μγ4. 374 a21. cf πκε18. 939 b18. νοτίοις, de spirantibus austris, opp βορείοις, γίγνεται ἡ δρόσος νοτίοις al μα10. 347 a36. Ζιζ19. 574 a1. Ζγδ2. 767 a10. πκε18. 939 b20. idem significare videtur ἐν τοῖς νοτίοις πιδ5. 909 a32. coll Ζιζ19. 574 a1, sed πορφύραι ἐν τοῖς νοτίοις (i e in regionibus australibus) ἐρυθραί Ζιε15. 547 a12. — τῷ νοτίῳ μα6. 343 a14 Ideler, τῷ τροπικῷ Bk.

νοτίς. ἡ γῆ καθ' αὐτὴν μὲν ξηρά, διὰ δὲ τοὺς ὄμβρους ἔχουσα ἐν αὑτῇ νοτίδα πολλήν μβ8. 365 b25. δαψίλειαν ἔχειν τῆς τοιαύτης νοτίδος μα6. 343 a11. τῷ συρρεῖν ἐπ' ὀλίγον ϗ κατὰ μικρὸν ἐκ πολλῶν νοτίδων διαδίδωσιν ὁ τόπος μα13. 350 b29. — συνέχει ἡ νοτίς, ὅταν ᾖ λεπτή, τὸν ἀέρα ϗ ποιεῖ τινὰ τῆς φωνῆς ἁπλότητα ακ801 a18, cf 802 b25. συγκλείονται οἱ ὀφθαλμοὶ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν ἔτι νοτίδα πδ1. 876 a35. εἰσὶ νόσοι αἱ μὲν ἀπὸ πυρὸς αἱ δὲ ἀπὸ νοτίδος πα57. 866 b4. de sudore: τὰ ἱμάτια μὴ ἀπογυμνούσθω, ἕως ἂν νοτὶς ἐγγένηται πα55. 866 a21.

νότος, auster. περὶ νότου μβ5. 362 a31-363 a18. ὁ νότος ἀπὸ τῆς θερινῆς τροπῆς πνεῖ, ἐναντίος τῷ βορέᾳ μβ5. 362 a31. 4. 361 a22. 6. 363 b15, 364 b15, 21. κ4. 394 b21, 32. Πδ3. 1290 a19. πόθεν ἔχει τὸ ὄνομα σ973 b7. f 238. 1521 b28. ὁ νότος καυματώδης μβ6. 364 b23, ἀλεεινότατος ἄνεμος μβ3. 358 a29, ὑγρός Ζιθ12. 597 b11, ὑδατώδης πκς27. 943 a5, αἴθριος τοῖς περὶ τὴν Λιβύην μβ3. 358 b2. πκς49. 945 b35. ὁ νότος, ὅταν μὲν ἐλάττων ᾖ, αἴθριός ἐστιν, ὅταν δὲ μέγας νεφώδης πκς20. 942 a34. 45. 945 a27, 29. 19. 942 a29. 38. 944 b25. cf 16. 942 a5. ἡ παροιμία ἀρχομένου τε νότου ϗ λήγοντος βορέαο πκς20. 942 b2. 27. 943 a25. 41. 945 a8. 45. 945 a29. cf 39. 944 b31. οἱ νότοι οἱ ξηροὶ ϗ μὴ ὑδατώδεις πυρετώδεις πα23. 862 a17. κς50. 946 a4. ὁ νότος δυσώδης πκς17. 942 a16. νότος πνεῖ μετὰ πάχνην πκς3. 940 b8. ἐπὶ κυνὶ ὁ νότος πνεῖ πκς12. 941 a37, b8. 32. 944 a4.

νουθετεῖν, def Ρβ18. 1391 b11. νουθετητέον τοὺς δούλους, τοὺς παῖδας Πα13. 1260 b6. νουθετούμενοι οἱ ἐρῶντες ἐπιτείνουσι μᾶλλον f 145. 1502 b42.

νουθέτησις, coni syn ἐπιτίμησις, παράκλησις Ηα13. 1102 b34.

νουμηνία. πότε, οἷον νουμηνίᾳ Με2. 1027 a25, 26. τῇ δευτέρᾳ τῆς νουμηνίας οβ1351 b16.

Numerus singularis et pluralis grammatice distinguuntur Ργ5. 1407 b10; de poetico numeri pluralis usu Ργ6. 1407 b32. — ab eo usu atticae dictionis, ex quo ad subiectum plurale gen neutr verbum numero singulari additur, admodum saepe Aristoteles recedit (Wz ad Αβ26. 69 b3), non solum ubi de rebus animatis agitur, veluti ἔνια ζῷα ἔχουσι sim ψγ1. 425 a9. β3. 414 b3, 415 a5. 8. 420 b9. Φθ4. 255 a11. μδ1. 378 b27. μκ5. 466 b29. Πε11. 1314 b2. Ηγ15. 1119 b6. ζ4. 1140 a15. ημα22. 1191 b20. 34. 1195 b1, 4. αν3. 471 a24, b12. 13. 477 a13. 15. 478 a21 al, sed etiam ubi de rebus inanimatis et notionibus abstractis, veluti ὅνπερ λόγον ἔχουσι πρὸς ἄλληλα τὰ εἰσενεχθέντα πράγματα, τὰ διαπορηθέντα λύοιντ' ἂν sim Γα10. 327 b10. μδ8. 385 a5. εν2. 459 a25. Ηε7. 1131 b30. ηεγ4. 1232 a10 al; interdum ad idem subiectum plurale deinceps et pluralis et singularis verbi refertur, veluti τὰ φυόμενα φαίνεται ἔχοντα ἀρχὴν τοιαύτην, δι' ἧς αὔξησίν τε ϗ φθίσιν λαμβάνουσιν· ἂν ἀνόχευτα διατελῇ ϗ τὰ ἐπιτήδεια ἔχωσιν al ψβ2. 413 a27. 3. 415 a5. υ2. 455 a6. αν15. 478 a11. Ζιγ21. 523 a4. Μγ2. 1003 b17. — adiectiva gen neutr numero plur praedicati loco posita, ἀλλ' ἀδύνατα αι6. 445 b19. — enunciatum exorditur a verbo numeri singularis, quamquam sequitur subiectum numeri pluralis, ἔστι δ', ὥσπερ χυμὸς ὁ μὲν γλυκὺς ὁ δὲ πικρός, οὕτω ϗ ὀσμαί ψβ9. 421 a26. ἔστι γὰρ ὥσπερ δῆμος ἤδη οἱ ὅμοιοι Πε8. 1308 a16. Wz ad Κ5. 4 a8. ὦπται ἱκανῶς ἤδη ἀνόχευτοι νεοττίδες χηνῶν τίκτουσαι ὑπηνέμια sim Ζιζ2. 559 b22. δ9. 536 a17. πο22. 1458 b1 (συμβάλλεται cod Ac, Vahlen Poet III 320). ημα35. 1198 a1. ηεγ6. 1233 a39. — numerus pluralis ad significandum genus, quamquam de uno quodam agitur, ὥσπερ φασὶν οἱ ποιηταὶ (intelligitur Euripides, Hipp 989) τοὺς ἀπαιδεύτους παρ' ὄχλῳ μουσικωτέρως λέγειν Ρβ22. 1395 b28. διὰ τὸ φίλους ἄνδρας εἰσαγαγεῖν τὰ εἴδη Ηα4. 1096 a13. — numerus verbi interdum non subiectum sequitur sed praedicatum, τὸ διάζωμα, ὃ καλοῦνται φρένες Ζιβ15. 506 a1. ἔτι διαφοραὶ πᾶσαι ἢ εἴδη ἢ ἄτομα ἔσται τζ6. 144 b2 Wz. cf Wz ad Κ5. 4 a8. — a numero plurali ad singularem et vicissim facile transitur. *a.* ubi de genere aliquo universe agitur, quoniam id genus et per pluralem et per singularem potest significari, non raro fit ut alter numerus cum altero coniungatur, veluti βλέπουσιν (οἱ κροκόδειλοι) ἐν μὲν τῷ ὕδατι φαύλως, ἔξω δ' ὀξύτατον· τὴν μὲν οὖν ἡμέραν ἐν τῇ γῇ τὸ πλεῖστον διατρίβει Ζιβ11. 503 a11, 12. Ζπ17. 713 b24, 27. διὸ ϗ ἔνιοι οὐκ εἰδότες ἑτέρων εἰδότων πρακτικώτεροι, ϗ ἐν τοῖς ἄλλοις οἱ ἔμπειροι· εἰ γὰρ εἰδείη ὅτι τὰ κοῦφα εὔπεπτα κρέα ... οὐ ποιήσει ὑγίειαν, ἀλλ' ὁ εἰδὼς Ηζ7. 1141 b18. ι18. 1164 a15. Αβ26. 69 b1, 3 (Wz, et ad 173 b7). Ρβ7. 1385 b3 (cod Ac), 9. γ3. 1406 a33, 34. πο26. 1461 b30 Vhl Poet IV 439. ὅταν συλλάβῃ ἡ ὑστέρα τὸ σπέρμα, εὐθὺς συμμύει . . . τῷ δ' ὀγδόῳ χάσκουσιν Ζιη4. 538 b30, 31, cf 35. — *b.* a pronomine indef τις et ab οὐδείς vel πᾶς transitur ad numerum pluralem, εἰς δὲ τὴν γῆν οὐθεὶς ποταμὸς τελευτᾷ, ἀλλὰ κἂν ἀφανισθῇ, πάλιν ἀναδύνουσιν μβ2. 356 a24. Αβ26. 69 b3 (πᾶς) ubi plura exempla attulit Wz. πδ26. 379 b11, 12 (τις). cf praeterea quae exempla transitus ab altero numero ad alterum collegit Bz Zts f öst Gym 1866 p 789. 796. — nomina diversi numeri inter se coniuncta, παρασκευάζειν τῷ λόγῳ μέγεθος ϗ μικρότητας (cod Ac, μικρότητα Bk) πο19. 1456 b1 defendit exemplis Platonicis (leg V 733 *b*, 734 *a*. IX 860 *b*) Vhl Poet III 301.

νοῦμμος, νόμισμα παρὰ τοῖς Ταραντίνοις, δύναται τρία ἡμιωβόλια f 547. 1568 b29, 30. 548. 1568 b36.

νουνεχῶς ϗ δικαίως ρ30. 1436 b33.

νοῦς. 1. vulgaris nominis usus. τὰ ἤθη τῶν ζῴων διαφέρει κατὰ νοῦν ϗ ἄνοιαν Ζιι3. 610 b22. ὕστερον τὸ αὐτόματον ϗ ἡ τύχη ϗ νοῦ ϗ φύσεως Φβ6. 198 a10. ὁ λόγος ϗ ὁ νοῦς τῆς φύσεως τέλος Πη15. 1334 b15. ὅπερ ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ὁρῶμεν αἴτιον, διὸ ϗ πᾶς νοῦς ϗ πᾶσα φύσις ποιεῖ ΜΑ9. 992 a30. — ὡς ἐν σώματι ὄψις, ἐν ψυχῇ νοῦς sim Ηα4. 1096 b29. τα17. 108 a11. τὸν νοῦν ὁ θεὸς φῶς ἀνῆψεν ἐν τῇ ψυχῇ Ργ10. 1411 b12. τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πῶς ἔχει πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα πάντων Μα1. 993 b11. ὁ νοῦς τῶν φύσει ἐν ἡμῖν ὥσπερ ὄργανον πλ5. 955 b26. — νοῦν ἔχειν, opp παραφρονεῖν Μγ5. 1009 b5. πρεσβύτεροι γινόμενοι μᾶλλον νοῦν ἔχομεν πλ5. 955 b22. οἱ νοῦν ἔχοντες Ργ17. 1418 b35. Μα2. 994 b15. πᾶς νοῦς αἱρεῖται τὸ βέλτιστον αὑτῷ Ηι8. 1169 a17. cf ζ13. 1144 b9. ἀγαθά ἐστιν, ὅσα ὁ περὶ ἕκαστον νοῦς ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ Ρα6. 1362 a25. ὅσα περὶ φρόνησιν ϗ νοῦν ϗ σοφίαν πλ. — ὅταν στῇ ϗ οἷον κοπιάσῃ ὁ νοῦς, βαρύνει τὴν κεφαλὴν ὢν ἐν αὐτῇ

πιη1. 916 b15. αἱ κινήσεις (ἐν τῇ μέσῃ φύσει) οὐ διὰ πολλοῦ οὖσαι ῥᾳδίως ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν νοῦν φ6. 813 b32 (cf τὸ φρονεῖν b9 sqq).

2. veterum philosophorum placita. Epicharmi νοῦς ὁρᾷ (fr inc 2 Lorenz) πια33. 903 a20. Parmenidis (v 147) Mγ5. 1009 b23. Democriti: ἐν τῷ ἀέρι πολὺν ἀριθμὸν εἶναι τῶν τοιούτων ἃ καλεῖ ἐκεῖνος νοῦν ϗ ψυχήν αν4. 472 a8. ταὐτὸν λέγει ψυχὴν ϗ νοῦν ψα2. 404 a27. Anaxagoras νοῦν statuit ἀρχήν, αἴτιον τοῦ κόσμου ϗ τῆς τάξεως, κίνησιν ἐμποιῆσαι ϗ διακρῖναι MA3. 984 b15. Φγ4. 203 a31. θ1. 250 b26. 9. 265 b22. ψα2. 404 a27, 405 a15, 18. νοῦς ἀπαθής, ἀμιγής Φθ5. 256 b25. ψα2. 405 b20. γ4. 429 a19. MA8. 989 b15. ὁ νοῦς εἷς Mλ2. 1069 b31. πότερον ἕτερον ἢ ταὐτὸ λέγει νοῦν ϗ ψυχήν ψα2. 404 b2, 405 a14. μηχανῇ χρῆται τῷ νῷ πρὸς τὴν κοσμοποιίαν MA4. 985 a19. ἄτοπος τὰ ἀδύνατα ζητῶν ὁ νοῦς Φα4. 188 a9. Platoni νοῦς μὲν τὸ ἕν, ἐπιστήμη δὲ τὰ δύο ψα2. 404 b22.

3. Aristotelica notio. *a.* ὁ νοῦς natura ac notio numinis divini Mλ9. 7. 1072 b14-1073 a13. ὁ θεὸς ἢ νοῦς ἐστὶν ἢ ἐπέκεινά τι τοῦ νοῦ f46. 1483 a27. αὐτὸν νοεῖ ὁ νοῦς κατὰ μετάληψιν τοῦ νοητοῦ· νοητὸς γὰρ γίγνεται θιγγάνων ϗ νοῶν, ὥστε ταὐτὸν νοῦς ϗ νοητόν· ἡ νοῦ ἐνέργεια ζωή, ἐκεῖνος δὲ ἡ ἐνέργεια Mλ7. 1072 b20, 27. οὐχ ἕτερον τὸ νοούμενον ϗ ὁ νοῦς· ἡ νόησις τῷ νοουμένῳ μία Mλ9. 1075 a4, 1074 b21. ὁ νοῦς εἷς ϗ συνεχής, ὥσπερ ϗ ἡ νόησις ψα3. 407 a6. — *b.* ὥσπερ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἔχει ἔν τινι χρόνῳ, οὕτως δὴ ἔχει αὐτὴ αὑτῆς ἡ νόησις τὸν ἅπαντα αἰῶνα Mλ9. 1075 a8. ὁ νοῦς ἴσως θειότερόν τι ϗ ἀπαθές ψα4. 408 b29. ὁ νοῦς εἴτε θεῖον ὂν ϗ αὐτὸ εἴτε τῶν ἐν ἡμῖν θειότατον, νοῦ ἐνέργεια συνεχεστάτη, ὁ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν εὐδαιμονέστατος, θεοφιλέστατος Hκ7. 1177 a15, 21, b30. 8. 1178 a22. 9. 1179 a22-32. δόξειεν ἂν εἶναι ἕκαστος τοῦτο (int νοῦς), εἴπερ τὸ κύριον ϗ ἄμεινον Hκ7. 1178 a2. ι8. 1168 b35. — *c.* περὶ τοῦ νοῦ ψγ4-6. λέγω νοῦν ᾧ διανοεῖται ϗ ὑπολαμβάνει ἡ ψυχή ψγ4. 429 a23, ᾧ γινώσκει τε ἡ ψυχὴ ϗ φρονεῖ ψγ4. 429 a10. ἑτέροις τῶν ζῴων ὑπάρχει ϗ τὸ διανοητικόν τε ϗ ὁ νοῦς, οἷον ἀνθρώποις ψβ3. 414 b18. περὶ νοῦ ϗ τῆς θεωρητικῆς δυνάμεως ψβ2. 413 b24. τῆς ψυχῆς εἶναί τι κρεῖττον ϗ ἄρχον ἀδύνατον, ἀδυνατώτερον δ' ἔτι τοῦ νοῦ ψα5. 410 b14. ὁ νοῦς ἀεὶ ἀληθής, ἀληθέστερον ἐπιστήμης Aδ19. 100 b8, 11. Hζ3. 1139 b17. ὁ νοῦς ὅταν τι νοήσῃ σφόδρα νοητόν, οὐχ ἧττον νοεῖ τὰ ὑποδεέστερα ψγ4. 429 b3. ὁ νοῦς ἀρχὴ ἐν ἀποδείξει ϗ ἐπιστήμῃ, ὁ νοῦς τῶν ἀρχῶν, τῶν ὅρων ὧν οὐκ ἔστι λόγος, τῶν ἐσχάτων ἐπ' ἀμφότερα Aγ23. 85 a1, 33. 88 b35 sqq. δ19. 100 b12, 15. Hζ6. 1141 a7. 9. 1142 a26. 12. 1143 a35-b10 (Trdlbg hist Beitr II 373 sqq). ημα35. 1197 a20-24. ὁ νοῦς θιγγάνων ϗ νοῶν Mλ7. 1072 b21. ὁ νοῦς πῶς τόπος εἰδῶν ψγ4. 429 a27-29. ὁ νοῦς εἶδος εἰδῶν ϗ ἡ αἴσθησις αἰσθητῶν ψγ8. 432 a2. ὁ νοῦς ὑπὸ τοῦ νοητοῦ κινεῖται, νοητὴ δ' ἡ ἑτέρα συστοιχία καθ' αὑτήν Mλ7. 1072 a30. τὸ ἓν ποιοῦν (int ἐν τῇ συνθέσει τῶν νοημάτων) τοῦτο ὁ νοῦς ἕκαστον ψγ6. 430 b6. ὁ νοῦς πῶς ἑαυτὸν νοεῖ ψγ4. 429 b9, 26-430 a3. — *d.* ὁ νοῦς ἐνεργείᾳ aut ὡς ὁ ἐπιστήμων aut ὡς ὁ θεωρῶν ψγ4. 429 b5-10 Trdlbg. discrimen δυνάμεως et ἐνεργείας ad νοῦν refertur ψγ5. ἐστὶ δ' ὁ μὲν τοιοῦτος νοῦς τῷ πάντα γίνεσθαι, ὁ δὲ τῷ πάντα ποιεῖν ψγ5. 430 a14. ὁ παθητικὸς νοῦς φθαρτός, ϗ ἄνευ τούτου οὐθὲν νοεῖ ψγ5. 430 a24. οὐ νοεῖ ὁ νοῦς τὰ ἐκτὸς μὴ μετ' αἰσθήσεως [ὄντα] αι6. 445 b16. ὁ νοῦς δυνάμει πώς ἐστι τὰ νοητά, ἀλλ' ἐντελεχείᾳ οὐδέν, πρὶν ἂν νοῇ ψγ4. 429 b31, a24. ὁ νοῦς ἐστὶν ὁ κατ' ἐνέργειαν τὰ πράγματα [νοῶν] ψγ7. 431 b17. περὶ νοῦ ϗ νοητοῦ θεωρῆσαι τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἐστίν Zμα1. 642 b1. οὗτος ὁ νοῦς (is, qui distinguitur a παθητικῷ νῷ, quem ποιητικοῦ νοῦ nomine Arist non significat) χωριστὸς ϗ ἀπαθὴς ϗ ἀμιγὴς τῇ οὐσίᾳ ὢν ἐνέργεια (ἐνεργείᾳ Bk) ψγ5. 430 a18. cf 4. 429 b5, a19. τοῦτο μόνον ἐνδέχεται χωρίζεσθαι, καθάπερ τὸ ἀΐδιον τοῦ φθαρτοῦ ψβ2. 413 b24. ὁ νοῦς ἔοικεν ἐγγίγνεσθαι οὐσία τις οὖσα ϗ οὐ φθείρεσθαι ψα4. 408 b18. Mλ3. 1070 a26. — *e.* νοῦς pars esse ψυχῆς dicitur, περὶ τοῦ μορίου τοῦ τῆς ψυχῆς ᾧ γινώσκει τε ἡ ψυχὴ ϗ φρονεῖ ψγ4. 429 a10. νοῦς ᾧ διανοεῖται ἡ ψυχή ψγ4. 429 a23. εἰ ἡ ψυχὴ τοιοῦτον, μὴ πᾶσα ἀλλ' ὁ νοῦς Mλ3. 1070 a26. sed idem νοῦς a ψυχῇ non notione solum sed re seiungitur, λείπεται τὸν νοῦν μόνον θύραθεν ἐπεισιέναι ϗ θεῖον εἶναι μόνον Zγβ3. 736 b28, 5, 737 a10. 6. 744 b22. — *f.* ὁ πρακτικὸς νοῦς. ὁ θεωρητικὸς νοῦς οὐθὲν νοεῖ πρακτόν, opp τὸ λογιστικὸν ϗ ὁ καλούμενος νοῦς ψγ9. 432 b27. νοῦς ὁ ἕνεκα τοῦ λογιζόμενος ϗ ὁ πρακτικός· διαφέρει δὲ τοῦ θεωρητικοῦ τῷ τέλει· οὗ γὰρ ἡ ὄρεξις, αὕτη ἀρχὴ τοῦ πρακτικοῦ νοῦ ψγ10. 433 a14, 16. ἐπιτάττοντος τοῦ νοῦ ϗ λεγούσης τῆς διανοίας φεύγειν ἢ διώκειν ψγ9. 433 a2. ὁ νοῦς ἀρχή Hη7. 1150 a5. ὁ κατὰ φρόνησιν λεγόμενος νοῦς ψα2. 404 b5. νοῦς, coni τέχνη, δύναμις Mε1. 1025 b22. νοῦς, syn γνώμη, σύνεσις, φρόνησις Hζ12. 1143 a25. dist φρόνησις Hζ9. 1142 a25-30, syn τὸ λογιστικόν ημβ10. 1208 a19, 10, syn τὸ μόριον τὸ λόγον ἔχον Πα5. 1254 b8. η15. 1334 b20. ὁ νοῦς οὐ φαίνεται κινῶν ἄνευ ὀρέξεως· νοῦς μὲν πᾶς ὀρθός, ὄρεξις δὲ ϗ φαντασία ϗ ὀρθὴ ϗ οὐκ ὀρθή ψγ10. 433 a23, 26. νοῦς et ὄρεξις quomodo pertineant ad πρᾶξιν ϗ κίνησιν ψγ10. 433 a13. 9. 432 b26. Hζ2. 1139 a18. Zκ6. 700 b19, 20. ὁ νοῦς ἄρχει τῆς ὀρέξεως πολιτικὴν ϗ βασιλικὴν ἀρχήν Πα5. 1254 b5. ὁ νόμος νοῦς ἄνευ ὀρέξεώς ἐστιν Πγ16. 1287 a32, 28. οὔτ' ἄνευ νοῦ ϗ διανοίας οὔτ' ἄνευ ἠθικῆς ἐστὶν ἕξεως ἡ προαίρεσις· ἢ ὀρεκτικὸς νοῦς ἡ προαίρεσις ἢ ὄρεξις διανοητική Hζ2. 1139 a33, b4.

νοῦφαρ τὸ ἰατρικόν, φυτόν φτβ4. 825 b33. cf Meyer Nic Damasc 117.

νυγματώδης ϗ πυκνὴ πήδησις τῆς καρδίας πκζ3. 947 b31.

νυκτάλωψ, ὑγρότητος πλεονασμός, γίνεται μᾶλλον τοῖς μελανοφθάλμοις Zγε1. 780 a16.

νυκτερινός. νυκτερινοὶ ὄρνιθες Zιθ3. 592 b8. f276. 1527 b31. νυκτερινὰ ὕδατα, opp τὰ μεθ' ἡμέραν μβ4. 360 a4. βορέας νυκτερινός πκς9. 941 a20. 14. 941 b34. νυκτερινὰ φαντάσματα μτ1. 463 a30. νυκτερινὸν φῶς Zγε1. 780 a6. νυκτερινὴ φυλακή Πε8. 1308 a29. νυκτερινοὶ θόρυβοι f154. 1504 a15.

νυκτερίς. refertur inter τὰ δερμόπτερα, νυκτερόβια, ἀμφώδοντα Zια1. 487 b23, 488 a25. 5. 490 a8. γ1. 511 a31. τὰ τῶν νυκτερίδων ὄμματα Mβ1. 993 b9. νυκτερίδι πόδες εἰσί (ὑπόπουν, δίπουν, τετράπουν), πόδες τροφῆς χάριν ϗ ἀναστάσεως πλὴν τῆς νυκτερίδος Zια1. 487 b23. Zπ19. 714 b13. πν8. 485 a19. ἔχει κοτυληδόνας ἐν τῇ ὑστέρᾳ Zιγ1. 511 a31. ἐπαμφοτερίζουσιν Zμδ13. 697 b1-12. (chauve-souris C II 196. Vespertilio St. Cr. KaZι 11, 37. AZι I 74, 36. Vespertilio et Rhinolophus Su 40, 5. Vespertilio murinus et serotinus F 322, 125. cf M 147.)

νυκτερόβια ζῷα Zια1. 488 a25.

νυκτηγορία. βουλευόμενοι ἐν νυκτηγορίᾳ (Hom K) f154. 1504 a7.

νυκτικόραξ. refertur inter τοὺς γαμψώνυχας τῶν νυκτερινῶν, ὅσα τῆς ἡμέρας ἀδυνατεῖ βλέπειν Zιθ3. 592 b9. ι34. 619 b18. ἀποφυάδας ἔχει, quo tempore venatum exeat,

quaenam animalia capiat Ζιβ17. 509 a21. ι34. 619 b19. ἔνιοι τὸν ὠτὸν νυκτικόρακα καλοῦσιν Ζιθ12. 597 b23 cf Rose Ar Ps 293. (cicunia Gazae, nocticorvus Scalig, corbeau de nuit C II 250. S II 460. Ardea nycticorax K 495. St. Cr. Strix otus *L* G 20. KaZι 95, 49. Su 96, 3. Aegolius Otus AZι I 113, 126. cf Lnd 33. M 297.)

νυκτικρυφὲς ὁ ἥλιος Μζ15. 1040 a31.

νυκτινόμος ὁ αἰγωλιὸς ϗ ἡμέρας ὀλιγάκις φαίνεται Ζι17. 616 b25.

νύκτωρ τι5. 167 b11. μγ5. 376 b25. εν3. 461 a3. Ζιδ9. 536 a19. η10. 587 b7. Μγ5. 1010 b10. Ρβ24. 1401 b24. ρ37. 1444 b14. οα6. 1345 a16. f 154. 1504 a10. opp μεθ' ἡμέραν μα4. 342 a11. β4. 360 a3. f 12. 1476 a7.

νύμφη Πε4. 1304 a2. Ζεὺς ἄμβροτος ἔπλετο νύμφη (Orph VI 12) κ7. 401 b2. νύμφαι ἐκθρέψασαι τὸν Ἀρισταῖον ἐδίδαξαν τὴν τοῦ ἐλαίου ἐργασίαν f 468. 1555 a18. — νύμφαι μελιττῶν ἀνθρηνῶν σφηκῶν Ζιε19. 551 b2. 23. 555 a3, 5. Ζγγ9. 758 b33. cf S I 175. Su 208.

νυμφιᾶν. τὸ νυμφιᾶν καλούμενον (ἵππων νόσημα) ἀνίατον Ζιθ24. 604 b10.

νυμφογενὴς Ἐρύθη (ex antiquo epigrammate) θ133. 843 b31.

νυμφόληπτοι ϗ θεόληπτοι ηεα1. 1214 a23.

νῦν. 1. notio. cf χρόνος. Torstrik Philol 26, 446-523. περὶ τοῦ νῦν Φδ10. 11. ζ3. τὸ νῦν ποσαχῶς σημαίνει Φδ13. 220 a10-24. τὸ νῦν τὸν χρόνον μετρεῖ, ᾗ πρότερον ϗ ὕστερον· τὸ δὲ νῦν ἔστι μὲν ὡς τὸ αὐτό, ἔστι δ' ὡς οὐ τὸ αὐτό· ᾗ μὲν γὰρ ἐν ἄλλῳ ϗ ἄλλῳ, ἕτερον (τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ τὸ νῦν ⟨εἶναι⟩)· ὃ δὲ ὅ ποτε ὂν ἐστι τὸ νῦν τὸ αὐτό Φδ11. 219 b12. τὸ νῦν οὐ μόριον τοῦ χρόνου οὐδ' ἡ διαίρεσις τῆς κινήσεως· τὸ νῦν οὐ μέρος· μετρεῖ τε γὰρ τὸ μέρος ϗ συγκεῖσθαι δεῖ τὸ ὅλον ἐκ τῶν μερῶν Φδ11. 220 a19. 10. 218 a6. τὸ νῦν ἀδιαίρετον· τὸ νῦν τὸ ἄτομον οἷον στιγμὴ γραμμῆς ἐστίν Φζ3. 233 b33. Ογ1. 300 a14. ατ971 a20. ἐν τῷ νῦν οὐκ ἔστι μεταβάλλειν· οὔτε κινεῖσθαι οὔτ' ἠρεμεῖν ἔστιν ἐν τῷ νῦν Φζ3. 234 a24. 6. 237 a14. 8. 239 b2. 10. 241 a24, 25. τὸ νῦν τελευτὴ ϗ ἀρχὴ χρόνου, τοῦ μὲν παρήκοντος τελευτή, ἀρχὴ δὲ τοῦ μέλλοντος· τὸ νῦν πέρας, διαίρεσις· τὸ νῦν ἐστὶ συνέχεια χρόνου Φδ13. 222 a33, 10. 10. 218 a24. ζ3. 234 a5, b5. θ8. 262 a30. Αδ12. 95 b18. Κ6. 5 a7. ατ971 a17. τὰ νῦν ἄπειρα Φζ6. 237 a16. τὰ νῦν ἅμα μὲν ἀλλήλοις οὐκ ἔσται, ἐφθάρθαι δὲ ἀνάγκη ἀεὶ τὸ πρότερον Φδ10. 218 a15. τὸ νῦν οὐκ ἐνδέχεται γίγνεσθαι ϗ φθείρεσθαι, ἀλλ' ὅμως ἕτερον ἀεὶ δοκεῖ εἶναι, οὐκ οὐσία τις οὖσα Μβ5. 1002 b6. τὸ νῦν ἐστὶ μεσότης τις, ϗ ἀρχὴν ϗ τελευτὴν ἔχον ἅμα Φθ1. 251 b20. στιγμῶν ἀεὶ τὸ μεταξὺ γραμμὴ ϗ τῶν νῦν χρόνος Φζ1. 231 b10. 6. 237 a6. — τὸ ἤδη τὸ ἐγγύς ἐστι τοῦ παρόντος νῦν ἀτόμου μέρος τοῦ μέλλοντος χρόνου Φδ13. 222 b8. τὸ ἐν τῷ νῦν ὅλον τι Ηκ3. 1174 b9. οὐδέν γ' ἀληθὲς εἰπεῖν νῦν ὅτι ἐστὶ πέρυσιν, οὐδὲ πέρυσιν ὅτι νῦν ἐστίν Οα12. 283 b6. — 2. usus. *a*. νῦν, opp τότε, πρότερον μα14. 352 b2. β3. 357 b15. Πε5. 1305 a10, 15 al. μέχρι τοῦ νῦν μα8. 345 b30 (aliter τοῦ ἀπείρου πάντα τὰ μόρια μέσα ὁμοίως μέχρι τοῦ νῦν Μα2. 994 a18 Bz). οἱ νῦν τὰ καθόλου μᾶλλον οὐσίας τιθέασιν· γέγονε τὰ μαθήματα τοῖς νῦν ἡ φιλοσοφία sim Μλ1. 1069 a26. Α9. 992 a33. Ηζ13. 1144 b21 Fr. ημα35. 1198 a13. τὰ νῦν δεικνύμενα μα3. 339 b32. ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω νῦν Πδ15. 1300 a9. λέγωμεν (λεκτέον) ϗ νῦν μα3. 339 b37, 341 a17. ἀφῶμεν (ἀφείσθω) τὰ νῦν ψα3. 407 b13. Πδ2. 1289 b12. — *b*. per voc νῦν δέ id quod in re ac veritate est ei opponitur, quod per conditionem aliquam positum erat ψβ1. 412 b15 Trdlbg. Ζγα4. 717 a18. 18. 726 a25. 19. 727 a29 al. huic usui conferri possunt Πβ1. 1261 a8. 6. 1265 b1.

νύξ. ἡ καλουμένη νὺξ τί ἐστιν μα8. 345 b8. ὁρίζονται τὴν νύκτα σκιὰν γῆς τζ8. 146 b28. αἱ νύκτες νηνεμώτεραι τῶν ἡμερῶν μβ8. 366 a17. μτ2. 464 a15. cf πκε16. 939 b9. εὐηκοώτερα τὰ τῆς νυκτός πια5. 899 a19. 33. 903 a7. αἱ μέσαι νύκτες ἀπνεύματοι πιε5. 911 b1. μέσων νυκτῶν, media nocte, μα8. 345 b22. πκε4. 938 a23, 26, 31. f 488. 1557 b25. πρὸς δείλης ϗ ἐπὶ μέσας νύκτας πλγ11. 962 b26. ἀπὸ μέσων νυκτῶν ἄχρι μέσης ἡμέρας πλγ11. 962 b19. — οἱ θεολόγοι οἱ ἐκ νυκτὸς γεννῶντες· οὐκ ἦν ἄπειρον χρόνον χάος ἢ νύξ sim Μλ6. 1071 b27 Bz, 1072 a8. 7. 1072 a19. ν4. 1091 b5.

Νύσα κ1. 391 a21.

Νύσις ποταμός μα13. 350 b11.

νυσταγμός, συνοχὴ τῆς κινήσεως φτα2. 816 b38.

νυστάζειν. ἱστάμενον (τὸ ὑγρὸν ϗ τὸ σωματῶδες) βαρύνει ϗ ποιεῖ νυστάζειν υ3. 456 b26, 31. νυστάζουσιν οἱ ἀκροαταί Ργ14. 1415 b15.

νωδός. νωδὸν λέγομεν τὸ μὴ ἔχον ὀδόντας ὅτε πέφυκεν ἔχειν Κ10. 12 a31, cf 13 a36. Μκ11. 1068 a7.

νωθής. ἡ κίνησις χαμαιλέοντος νωθὴς ἰσχυρῶς ἐστίν Ζιβ11. 503 b8.

νωθρεπιθέτης. μακροβάμων ϗ βραδυβάμων εἴη ἂν νωθρεπιθέτης τελεστικός φ6. 813 a3.

νωθρός. κινήσεις νωθραί, opp ταχεῖαι, ὀξεῖαι Ζμδ13. 696 b6. φ2. 806 b25. πβ38. 870 a30. τῇ κινήσει νωθρὸν ϗ βαδίζον ἠρέμα Ζι39. 622 b32. ὁ κηφὴν νωθρός Ζι21. 553 b11. 40. 624 b27. ὁ ὕπνος τὰ σώματα ποιεῖ νωθρότερα (v l νωθρέστερα) πια27. 902 a23. πόνος (τοῦ τόκου) νωθρότερος, opp χαλεπώτερος Ζιη4. 584 a29. τὰ νωθρότερα, opp τὰ αἰσθητικά Ζμγ4. 667 a10. νωθροὶ ϗ μωροί πλ1. 954 a31.

νωθρότης. ἐξίσταται τὰ στάσιμα γένη εἰς ἀβελτερίαν ϗ νωθρότητα, τὰ εὐφυᾶ εἰς μανικώτερα ἤθη Ρβ15. 1390 b30.

νωτιαῖος μυελός, νωτιαία ἄκανθα Ζιγ2. 512 b2, a3, 511 b32.

νωτιδανός. κεντρίνην τινὰ γαλεὸν εἶναι νωτιδανόν f 293. 1529 a17.

νωτόγραπτα λέγεται βοῦξ (cf h v), σκολιόγραπτα (κοιλιόγραπτα ci Schweigh) δὲ κολίας f 281. 1528 a19.

νῶτος, νῶτον (Lob Phryn 290) promiscue scriptum exhibet Bk. νῶτος Ζιε12. 544 a6. Ζμγ4. 666 b5. φ3. 807 b17. 6. 812 b21. πβ14. 867 b12, 21. νῶτον Ζια14. 493 b12. 15. 494 b2. δ7. 531 b28. Ζμγ9. 672 a17. Ζκ9. 703 a1. φ6. 810 b9. πβ14. 867 b17. f 316. 1531 b18. — def τοῦ στήθους τὸ ὄπισθεν νῶτον, στῆθος ἐκ τοῦ πρόσθεν, νῶτον ἐκ τοῦ ὄπισθεν· νώτου μέρη· ὠμοπλάται ῥάχις ὀσφύς Ζια14. 493 b12. 15. 494 b2, 493 b12 (cf Aub tab III). — tergum animalium (cf Daremberg not et extraits des mss médicaux 1853 I 130, 31). καμήλου δελφῖνος φωκαίνης avium reptilium μαλακοστράκων μαλακίων ἐντόμων Ζια5. 489 b4. β1. 499 a14. 10. 502 b30. 12. 503 b31. ε12. 544 a6. δ7. 531 b28. ζ12. 566 b11. Ζμδ5. 681 b25. 12. 693 b2. f 316. 1531 b18. 317. 1531 b33. — πᾶσιν ἀσαρκότερον τὸ στῆθος, τὰ δὲ πρανῆ σαρκωδέστερα, διὸ πολλὴν ἔχει σκέπην τὸ θερμὸν κατὰ τὸν νῶτον· σαρκωδέστερά ἐστι τὰ περὶ τὸν νῶτον τῶν πρόσθεν· τὸ νῶτον σαρκῶδές ἐστιν, ὅπως ᾖ προβολὴ τοῖς περὶ τὴν καρδίαν σπλάγχνοις Ζμγ4. 666 b5. 9. 672 a17. πβ14. 867 b21. νώτου διαφοραί (νῶτον εὐμέγεθες, ἐρρωμένον, ἀσαρκότερον, δασύ, στενόν, ἀσθενές) ποῖον ἦθος

σημαίνουσιν φ3. 807 b17. 6. 810 b9, 812 b21. — διὰ τί ἱδροῦμεν τὸν νῶτον μᾶλλον ἢ τὰ πρόσθεν πβ14. 867 b12, 17. — ὥσπερ ἂν εἴ τινες τὰ νῶτα ἀντερείδοντες κινοῖεν τὰ σκέλη Ζκ9. 703 a1.

Ξ

ξ. τὸ ξ ψ ζ συμφωνίας φασὶν εἶναι Μν6. 1093 a20. ἄρρενα ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ ν ϰ ρ ϰ ⟨σ ϰ⟩ ὅσα ἐκ τούτου σύγκειται, ταῦτα δ' ἐστὶ δύο, ψ ϰ ξ πο21. 1458 a10. Vhl Poet III 317.

ξαίνων μετὰ τῶν γυναικῶν Πε10. 1312 a1. — ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς (Aeschyl fr 297) Ζι49Β. 633 a25.

Ξανθίππη, γυνὴ Σωκράτους f 84. 1490 b10.

Ξανθίππου κύων φιλοδέσποτος f 360. 1539 a24, 31. 361. 1539 a38, b2.

ξανθόθριξ. ξανθότριχες θ169. 846 b36.

ξανθός. ἔστι τὸ ξανθὸν ἐν τῇ ἴριδι χρῶμα μεταξὺ τοῦ τε φοινικοῦ ϰ πρασίνου χρώματος μγ4. 375 a11, 10, 7. 2. 372 a10. ἀνακλασθείσης τῆς ὄψεως τὸ μὲν χρῶμα τοῦ ἡλίου φοινικοῦν φαίνεται, τὸ δὲ πράσινον ἢ ξανθόν μγ6. 377 b11. χρυσὸς πυρὶ ὅμοιον ἢ ξανθὸν ϰ πυρρόν Μι3. 1054 b13. τὸ πῦρ ϰ ὁ ἥλιος καθ' ἑαυτὰ τῇ φύσει ξανθά χ1. 791 a4. λείπεται τὸ ξανθὸν τοῦ λευκοῦ εἶναι αι4. 442 a22, cf Plat Tim 68B. τριχώματα, πτερώματα πρὸς τοῖς ἄκροις ξανθότερα, πρὸς τῷ σώματι μελάντερα χ6. 798 a5, 11. βλαστοὶ ξανθότεροι, opp μᾶλλον μέλανες χ5. 795 a5. χολὴ ξανθὴ ϰ μέλαινα Ζιγ2. 511 b10.

Ξάνθος ἀντὶ Σκαμάνδρου πόθεν προσηγορεύθη Ζιγ12. 519 a19.

ξεῖν. ἀνάγκη πρίοντος διαιρεῖσθαι ϰ ξέοντος λεαίνεσθαι Γβ9. 336 a10.

Ξενάρχου μῖμοι πο1. 1447 b10.

ξενηλασίαι Πβ10. 1272 b17.

ξενία Ηι10. 1170 b21. — γραφαὶ ξενίας, ἁλῶναι ξενίας, ἀποφυγεῖν τὴν ξενίαν f 378. 1541 a3. 379. 1541 a24, 26, 29, 30, 36, 39, 43. 401. 1545 a13.

ξενικός. ξενικὴ φιλία Ηθ3. 1156 a31. 14. 1161 b16. ημβ11. 1211 a12. — ξενικαὶ κινήσεις, opp οἰκεῖαι μτ2. 464 a26. σπέρματα (φυτῶν) ξενικὰ κατὰ τὴν χώραν Ζγβ4. 738 b34. ὄρνις ξενικός, ὀλιγάκις γὰρ φαίνεται ἐν τοῖς μὴ οἰκείοις τόποις Ζι16. 616 b18. ξενικωτέρας γινομένης τῆς βοηθείας Πα9. 1257 a31. δυσέξοδος ἡ τοιαύτη διάθεσις τῶν οἰκήσεων τοῖς ξενικοῖς Πη11. 1330 b26. συνημερευταὶ ξενικοί, opp πολιτικοί Πε11. 1314 a10. βίος ξενικὸς ϰ τῆς πολιτικῆς κοινωνίας ἀπολελυμένος Πη2. 1324 a16. πόλεμος ξενικός Πβ10. 1272 b20. δικαστήριον ξενικόν Πδ16. 1300 b24, 31. — τὸ ξενικόν, coni τὸ βάναυσον, opp οἱ πολῖται Πγ5. 1278 a7. 14. 1285 a27. ἐπιμελεῖσθαι ξενικῶν ϰ ὀρφανικῶν Πβ8. 1268 a14. — ἀγνωστότερα ϰ ξενικώτερα Μα3. 995 a3. τὸ ξενικὸν τῆς λέξεως, ἡ ξενικὴ λέξις, opp τὸ εἰωθός Ργ2. 1404 b36, 1405 a8. 3. 1406 a15. 12. 1414 a27. σεμνὴ ϰ ἐξαλλάττουσα τὸ ἰδιωτικὸν λέξις ἡ τοῖς ξενικοῖς κεχρημένη· ξενικὸν δὲ λέγω γλῶτταν ϰ μεταφορὰν ϰ ἐπέκτασιν ϰ πᾶν τὸ παρὰ τὸ κύριον πο22. 1458 a22. Vhl Poet III 263. 317.

ξένιος ὁ θεὸς ὀνομάζεται κ7. 401 a22. Μοῦσαι, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι f 625. 1583 b24.

Ξενοκλῆς Ἀφιδνεὺς ἐχορήγει f 575. 1572 b27.

Ξενοκράτης τὸν εὐδαίμονα βίον ϰ τὸν σπουδαῖον ἀποδείκνυσι τὸν αὐτόν τη1. 152 a7, 27. ψυχὴν ἑκάστου δαίμονα εἶναι λέγει τβ6. 112 a37. τὴν φρόνησιν τί λέγει τζ3. 141 a6. — non addito Xenocratis nomine doctrina eius resp, τὸν αὐτὸν εἶναι τὸν μαθηματικὸν ἀριθμὸν ϰ τὸν τῶν εἰδῶν Μμ6. 1080 b22 Bz, 28. 8. 1083 b2. 9. 1086 a8. ν3. 1090 b28, 31. (δυάδα μὲν ἀόριστον ποιοῦσι, τὸ δ' ἄνισον δυσχεραίνουσι Μν2. 1088 b28, οἱ δὲ λέγουσι τὸ ἄνισον τὴν τοῦ κακοῦ φύσιν Μν4. 1091 b35 Bz. fort ad Xenocratem pertinet.) γραμμαὶ ἄτομοι et μεγέθη ἄτομα Φα3. 187 a3 (cf Schol). ζ2. 233 b15. Ογ8. 307 a22. Γα2. 316 a12. ατ968 a1-b21. ψυχὴν εἶναι ἀριθμὸν ἑαυτὸν κινοῦντα Αδ4. 91 a37. ψα2. 404 a22, b28. 4. 408 b32, χωριστὴν τοῦ σώματος ψα4. 409 a28. Platonem in Timaeo non posuisse mundum generatum contendit Οα10. 279 b32 (cf Schol). Μν3. 1091 a14 Bz.

Ξενοκράτης οὐ μόνον Ἴσθμια νενίκηκεν ἵπποις, ἀλλὰ ϰ Πύθια f 574. 1572 a42.

ξενολογία οβ1353 b11.

ξένος, coni φίλος, ἑταῖρος Πβ5. 1263 b6. ξένων ὑποδοχαί Ηδ5. 1123 a3. — opp ἀστός, πολίτης, dist μέτοικος Πδ16. 1300 b31. ε3. 1303 a38. γ8. 1277 b39. 2. 1275 b37. Ζια17. 496 b28. δίκαι ξένων λαγχάνονται πρὸς τὸν πολέμαρχον f 387. 1542 b9. — ξένοι, milites mercenarii οβ1347 b20. οἱ Μηδίου ξένοι Ζι31. 618 b14 Aub. — ξένος adiect τοῖς νέοις ποιεῖν ξένα τὰ φαῦλα Πη17. 1336 b34. ξένα ἢ οἰκεῖα ἐνδόσιμα τῷ λόγῳ Ργ14. 1415 a7. ξένα ὀνόματα τίνι ἁρμόττει Ργ7. 1408 b11. ποιεῖν ξένην τὴν διάλεκτον Ργ2. 1404 b11. cf ξενικός extr.

Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος Οβ13. 294 a23. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐφιλονείκει Ὁμήρῳ, Ἡσιόδῳ f 65. 1486 b30, 32. eius philosophia, πρῶτος ἑνίσας, μικρὸν ἀγροικότερος ΜΑ5. 986 b21, 27 (respicitur b10, 17). cf Οβ13. 294 a24. ἐπ' ἄπειρον τὴν γῆν ἐρριζῶσθαι Οβ13. 294 a23, ἄπειρον τό τε βάθος τῆς γῆς ϰ τοῦ ἀέρος ξ2. 976 a32 (Φα5. 188 b33 respici Xenophanem falso Porphyrius contendit apud Simpl ad h l cf Zeller I 388). sententia de diis πο25. 1461 a1 Vhl Poet IV 417. apophthegmata de diis Ρβ23. 1399 b6, 1400 b5 (fr inc 7, 8), de iureiurando improborum Ρα15. 1377 a19, 22. de monte ignivomo ἐν τῇ Λιπάρᾳ θ38. 833 a16. — Ἐπίχαρμος εἰς Ξενοφάνην Μγ5. 1010 a6. (libri pseudepigraphi de Xenophane etc parte altera num Xenophanis doctrina exponatur cf Zeller I 367-378.)

Ξενοφάντῳ συνέπεσεν ἐκκαγχάζειν Ηη8. 1150 b12.

Ξέρξης Πε10. 1311 b38. Ρβ20. 1393 b1. γ3. 1406 a8. κ6. 398 a11, b4. τὴν τοῦ Ξέρξου διάβασιν Ἐμπεδοκλῆς ἔγραψεν f 59. 1485 b11.

ξηραίνειν, φαίνεται ἡ θερμότης ϰ ψυχρότης ὑγραίνουσα ϰ ξηραίνουσα μδ1. 378 b17. ὁ ἥλιος τὴν γῆν ξηραίνει θερμαίνων μβ4. 360 a8. cf Ζγα9. 718 b37. οἱ ἄνεμοι ξηραίνουσι ψυχροὶ ὄντες πκς28. 943 a28. ξηρᾶναι τὸ ἀναχθέν μα10. 347 a20. ὕες πρὸς τὰ δένδρα τρίβοντες ϰ ξηραίνοντες ἑαυτούς Ζιζ18. 571 b18. — pass ξηραίνεσθαι, opp ὑγραίνεσθαι μδ5. 382 a30. περὶ τοῦ ξηραίνεσθαι μδ5. 382 b1-27. θερμαινομένων ξηραίνεσθαι ἀναγκαῖον τὰ ἔσχατα ϰ ψυχομένων Ζγβε. 739 b29. οἱ λουσάμενοι τῇ θαλάττῃ θᾶττον ξηραίνονται πκγ10. 932 b25. ξηραινομένων τῶν ξύλων μβ9. 369 a34. γῆ ξηραινομένη, opp βρεχομένη μβ5. 362 a5. 7. 365 b7. σὰρξ ξηραινομένη, σπέρμα ξηραινόμενον Ζγβ6. 743 b6. 2. 735 b37. ξηραίνεται ϰ γηράσκει μέρη τινὰ τῆς γῆς, ἕτεροι

τόποι βιώσκονται ϗ ἔνυδροι γίγνονται μα 14. 351 a34, cf γηράσκειν p 154 b42. — ξηραινόμενοι ποταμοί, θάλαττα, ἕλος, τέλμα μα 13. 349 b14. 14. 351 b30. β 1. 353 b10. Ζιζ 15. 569 a14. ξηραινομένης τῆς ὑγρότητος Ζγβ 6. 743 a18. τὸ λιμνάσαν ὕδωρ ξηρανθὲν ἐστι φροῦδον μα 14. 352 b35.

ξηραντικός. τὸ ἀνάρρινον διὰ τὸ θερμότερον εἶναι ξηραντικώτερόν ἐστιν πκ 22. 925 a34.

ξηρασία. ἡ πῆξις ξηρασία τις μδ 7. 384 a11. ἡ ὑστέρα πότε δεῖται ξηρασίας Ζικ 3. 635 a37. ἡ ψαθυρότης ὑπὸ ξηρασίας γίνεται πκα 11. 928 a10. ἡ ξηρασία ϗ ἡ σκληρότης πε 6. 881 a10.

ξηροβατικαὶ ὄρνιθες Ζιζ 2. 559 a20.

ξηρός. ξηρὸν ϗ ὑγρὸν ποσαχῶς λέγεται Ζμβ 3. 649 b9-35. Γβ 2. 330 a12. τὸ ξηρὸν ϗ τὸ ὑγρὸν πάσχοντα (παθητικὰ) στοιχεῖα, τὸ θερμὸν ϗ τὸ ψυχρὸν ποιοῦντα Γβ 2. 329 b25. μδ 1. 378 b13, 18, 23. 4. 381 b23. 8. 384 b29. τὸ ξηρὸν ϗ τὸ ὑγρὸν ὕλη μδ 11. 389 a30. 10. 388 a22. τιθέμεθα ὑγροῦ σῶμα ὕδωρ, ξηροῦ δὲ γῆν μδ 5. 382 b3. cf 4. 382 a3. ξηρὸν τὸ ἐστερημένον ὑγρότητος· ξηρὸν τὸ εὐόριστον οἰκείῳ ὅρῳ, δυσόριστον δὲ Γβ 2. 330 a18, 329 b31. μδ 4. 381 b29. τὸ ὑγρὸν τῷ ξηρῷ αἴτιον τοῦ ὁρίζεσθαι μδ 4. 381 b31. τοῦ ξηροῦ τὰ εἴδη μδ 4. 381 b23. τὸ πρῶτον ξηρόν Γβ 2. 330 a19. ἔστι τὰ μὲν ξηρὰ σκληρά, τὰ δὲ ὑγρὰ μαλακὰ πκβ 10. 931 a5. ἔστιν ἡ ὀσμὴ τοῦ ξηροῦ, ὥσπερ ὁ χυμὸς τοῦ ὑγροῦ ψβ 9. 422 a6. ζωτικὸν τὸ ὑγρόν, πορρωτάτω δὲ τοῦ ἐμψύχου τὸ ξηρόν Ζγβ 1. 733 a12. — τροφὴ ξηρὰ ϗ ὑγρὰ Ηγ 13. 1118 b10. Ζγα 18. 726 a18. 13. 720 a4. 18. 725 b1. Ζμγ 8. 671 a4 al. ἡ ξηρὰ περίττωσις, opp ἡ ὑγρά Ζμδ 10. 689 a5. Ζγα 13. 719 b29, 720 a23 al. ξηροῦ ϗ ὑγροῦ μίγματος θερμαινομένου Ζμδ 3. 677 b22. γῆ οὖσα ξηρά μα 4. 341 b10. τόπος ξηρός, opp ἔνυγρος μα 14. 351 a20. ἀναθυμίασις ξηρά (coni ἀτμιδώδης), ἄνεμος ξηρός, πνεῦμα ξηρόν (coni μὴ ὑδατῶδες), ἀὴρ ξηρότερος μβ 3. 358 a22. 4. 360 b16. α 4. 341 b22. 7. 344 a10, b22. 12. 348 b27. πα 23. 862 a17. κς 50. 946 a4. ἐνιαυτοὶ ξηροὶ ϗ πνευματώδεις μα 7. 344 b27. σάρκες ξηραί Ζμγ 3. 665 a1. τῶν δεξιῶν νεφρῶν ἡ φύσις ξηρά Ζμγ 9. 672 a24. σημεῖα ξηρᾶς ϗ γεώδους φύσεως Ζγβ 1. 733 a13. πότε αἱ κοιλίαι ξηρότεραι γίνονται πγ 21. 874 a22. νόσοι ξηραί, θερμαί, ὑγραί πα 6. 859 b12. — τὴν θάλατταν ἔσεσθαί ποτε ξηράν μβ 1. 353 b11. — σμῦρος ἐξέρχεται ἐπὶ τὴν ξηράν Ζιε 10. 543 a29. τὰ ἐκ ξηροῦ (συστάντα ἐστὶν) ἐν ξηρῷ αν 14. 477 b26.

ξηρότης. 1. siccitas. ξηρότης σωμάτων, ὀμμάτων Ζγα 20. 728 b5. ε 1. 780 a17, ὑστέρας Ζικ 3. 635 a37. ἡ ξηρότης σκληρύνει τὸ δέρμα πλα 14. 958 b30. ἔγχυμος ξηρότης αι 5. 443 a2, b5. — τὴν λιπότητα τοῦ ἀφροῦ ξηραίνει ἡ ξηρότης τῆς θαλάσσης φτβ 2. 823 b16. — 2. exsiccatio. τῷ τάχει τῆς ξηρότητος μβ 5. 361 b22.

ξηροτριβία. αἱ ξηροτριβίαι στερεὰν τὴν σάρκα παρασκευάζουσιν πλζ 5. 966 b1.

ξιφίας. descr f 306. 1530 a17-21. ἔχει βράγχια ὀκτὼ διπλᾶ, χολὴν πρὸς ἐντέροις, οἰστρῶσι, ἐξάλλονται ϗ τοῖς πλοίοις πολλάκις ἐμπίπτουσιν Ζιβ 13. 505 b18. 15. 506 b16. θ 19. 602 a26, 30. (gladius Gazae Scalig. espadon C II 325. Xiphias gladius Cuv VIII 264. St. Cr. K 478. KaZι 78, 24. AZι I 136, 50. hodie ξιφίας E 89, 66.)

ξίφος. 1. τὸ ξίφος πῶς ἐκ τοῦ σιδήρου γίγνεται Ζγβ 1. 735 a1. — 2. τὸ καλούμενον ξίφος ἐν τῷ πρανεῖ τοῦ τῆς τευθίδος σώματος, τὸ ἀνάλογον ταῖς τῶν ἰχθύων ἀκάνθαις, ὅπλον ϗ ὄργανόν ἐστιν Ζιδ 1. 524 b24. Ζμδ 8. 654 a21. δ 10. 687 b3. cf A Siebld XII 374. 382. — 3. piscis, syn ξιφίας f 306. 1530 a20.

Ξοῦθος. κυμανεῖ τὸ ὅλον, ὥσπερ ἔφη Ξοῦθος Φδ 9. 216 b26.

ξύειν. ξύουσι τὴν κεφαλήν πλα 5. 957 b27. — pass τὰ ἀπὸ λίνων ξυόμενα Ζγε 3. 783 a10. ἐν ἐνίαις λίμναις τοῦ τε ὕδατος παντὸς ἐξαντληθέντος ϗ τοῦ πηλοῦ ξυσθέντος Ζιζ 16. 570 a9. ἐν Ἀρκαδίᾳ οὕτως ἀναξηραίνεται ὁ οἶνος ὑπὸ τοῦ καπνοῦ ἐν τοῖς ἀσκοῖς ὥστε ξυόμενος πίνεσθαι (v l ἐξαγόμενος πήγνυσθαι) μδ 10. 388 b7? Ideler. — med οἱ νέοι τῶν ὑῶν ξυόμενοι πρὸς τὰ δένδρα Ζιζ 28. 578 b4. ξύεσθαι τὰ αἰδοῖα πλ 1. 953 b37. τοῖς παισὶ τοῖς μήπω δυναμένοις γίνεται ἡδονὴ ξυομένοις Ζγα 20. 728 a14. πλ 1. 953 b37.

ξυλικός. διὰ τὴν τῆς τροφῆς δύναμιν οὖσαν οὐκ εὔπεπτον ἀλλ' ἀκανθώδη ϗ ξυλικήν Ζμγ 14. 674 a29.

ξύλινος. ὁ ἀνδριὰς οὐ λέγεται ξύλον, ἀλλὰ παράγεται ξύλινος Μζ 7. 1033 a18. — χεὶρ ξυλίνη, ζῷον ξύλινον ὁμωνύμως Ζμα 1. 640 b36, 641 a6. Ζγβ 1. 734 b27. 4. 740 a15. — τὸ καλάμινον πῦρ ἀσθενέστερον τοῦ ξυλίνου πγ 5. 871 b31.

ξυλοκόπος. ὁ κελεὸς ξυλοκόπος σφόδρα Ζιθ 3. 593 a9. cf κελεός.

ξύλον. (τὰ ἀνομοιομερῆ?), οἷον ἐν φυτοῖς ξύλον μδ 10. 388 a19. τὸ ξύλον γῆς ϗ ἀέρος ἐστί, γῆς μᾶλλόν ἐστιν μδ 7. 384 b15. 10. 388 a31, 389 a12. τὸ ξύλον τμητὸν σχιστὸν θλαστὸν κατακτὸν καυστὸν φλογιστόν, οὐκ ἐλατόν, οὐ θραυστόν, οὐ τηκτόν μδ 9. 386 a10, b19, 23, 26, 387 a7, 18, b26. ἐκ χλωρῶν ξύλων καπνός, ἐρυθρὰ ἡ φλὸξ μβ 4. 361 a19. γ 4. 373 b5. τὰ ξύλα ὀσμώδη, ἔγχυμα γάρ αι 5. 443 a15. — ὀρθοῦν τὰ διεστραμμένα τῶν ξύλων Ηβ 9. 1109 b7. ἐν ἀέρι βαρύτερον ταλαντιαῖον ξύλον μολίβδου μναϊαίου, ἐν δὲ ὕδατι κουφότερον Οδ 4. 311 b4. διὰ τί τὸ αὐτὸ μέγεθος ξύλου (ξύλον Bk) ῥᾶον κατεάσσεται περὶ τὸ γόνυ μχ 14. 852 b22. ὅσῳ ἂν ᾖ μακρότερα τὰ ξύλα, τοσούτῳ ἀσθενέστερα γίνεται μχ 16. 853 a5. ἐντείνουσιν οὐ κατὰ διάμετρον ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας, ὅπως τὰ ξύλα ἧττον διασπᾶται μχ 25. 856 b6. διὰ τί χαλεπώτερον τὰ μακρὰ ξύλα ἀπ' ἄκρου φέρειν ἐπὶ τῷ ὤμῳ ἢ κατὰ τὸ μέσον μχ 26. 857 a5. — ἐκ τοῦ τέκτονος ϗ ξύλου ἡ κλίνη γίγνεται Ζγα 21. 729 b17.

ξυλοφθόρος (ξυλοφόρος S, Su, Aub) descr Ζιε 32. 557 b13. (xyloforum Guilel, ligniperda Gazae, perce-bois C II 619. S I 392 sq. fort Phryganea St. larva Tineae graminellae Cr. K 706, 3. Psyche sp larva Su 206, 23. Psyche vel Solenobia vel Fumea sp larva AZι I 169, 37.)

ξυλώδης. ἡ ξυλώδους σώματος θυμίασις καπνός μδ 9. 387 a32.

ξυνέπεται τῷ θεῷ ἀεὶ δίκη κ 7. 401 b27.

ξυνετοί εἰσιν οἱ ἀκροαματικοὶ λόγοι μόνον τοῖς ἡμῶν ἀκούσασιν f 612. 1581 a43.

ξυνὸς Ἐνυάλιος (Hom Σ 309) Ρβ 21. 1395 a15.

ξυρεῖν. καθάπερ τοῖς ξυρουμένοις (συρομένοις Did e ci Is Vossii) τὰ σκέλη συμβαίνει πις 4. 913 b19.

ξύσμα. ἐν τῷ ἀέρι τὰ καλούμενα ξύσματα, ἃ φαίνεται ἐν ταῖς τῶν θυρίδων ἀκτῖσιν ψα 2. 404 a3, 18. πιε 13. 913 a9 (cf a16, ubi cum Gaza ἐκεῖνα pro ἐκεῖναι legendum videtur, Did praef).

O

ο. ὅσα εἰς τὸ ο ϗ τὸ ν τελευτᾷ, σκεύους ἔχει κλῆσιν τι 14. 174 a1.

ὁ, ἡ, τό, cf Articulus p 109 b36. — articulus coni cum pron interrogativo, τί ἐστι ϗ τοῖς ποιοῖς ἕκαστον τούτων ὑπάρχειν πέφυκεν Φε 3. 226 b20, 227 b1. — articulo τό praeposito quodlibet voc substantivi vicem gerit, τὸ δὲ ἀμφοῖν λέγω· τὸ ὀλίγοι πρὸς τὸ ἔργον δεῖ σκοπεῖν Πδ 15. 1300 a37. γ 13. 1283 b11. — τό c genetivo prope ad periphrasin delitescit, τὸ τῆς ἀναπνοῆς ὑπάρχει τοῖς πεζοῖς αν 5. 492 b9. τὸ τῆς ἀλλοιώσεως, τῆς ἡδονῆς, τῆς ἐπιστήμης Φη 2. 245 a20. 3. 246 a29, b26, 247 a25, 27, 30, 248 b27. — articulus demonstrative usurpatus, τὸ ϗ τό, τὰ ϗ τά Ρβ 24. 1401 a4. γ 11. 1413 a22. 17. 1418 a37. ρ 19. 1433 a35. 36. 1441 a25. ante pronomina relativa ἐπὶ τῶν ὅσα sim Αγ 24. 85 b36. οβ 1346 a30, 1353 a3. demonstrative adverbialiter, τὰ μὲν ... τὰ δέ Πε 1. 1302 a7 al. τῇ μὲν ... τῇ δὲ μδ 9. 387 b30.

ὀβελισκολύχνιον. οὐδὲν ἡ φύσις εἴωθε ποιεῖν ὥσπερ ἡ χαλκευτικὴ πρὸς εὐτέλειαν ὀβελισκολύχνιον Ζμδ 6. 683 a25. cf Πδ 15. 1299 b10.

ὀβελίσκος. ἐπὶ τὸν ὀβελίσκον ἀναπαρῆναι θ 63. 835 a18. — ὀβελίσκους καταπηγνύουσι περὶ τὸν τάφον Πη 2. 1324 b19.

ὀβελὸς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ ὀφέλλειν, ὑπήλλακται δὲ τὸ φ εἰς τὸ β κατὰ συγγένειαν f 539. 1567 b9.

ὀβολιαῖαι τροφαλίδες Ζιγ 20. 522 a31.

ὀβολὸν ἀποστερῆσαι πκθ 5. 950 b25. ἡ λίτρα δύναται ὀβολὸν Αἰγιναῖον f 436. 1550 a12. τὸν ὀβολὸν λίτραν καλοῦσιν οἱ Σικελιῶται f 467. 1554 b44.

ὀβολοστατικὴ μισεῖται Πα 10. 1258 b2.

ὄγδοος. ὄγδοον πόλεως μόριον Πδ 4. 1291 a34.

ὀγκᾶσθαι. ἂν ὀγκήσηται ὁ ὄνος Ζι 1. 609 a33.

ὀγκηρός (cf ὄγκος), proprie πκδ 10. 937 a6. ὀγκηρότερα πι 54. 897 a34. — metaph φεύγοντες τὸ ὀγκηρὸν Ηδ 13. 1127 b24.

ὄγκος, syn σῶμα, opp κενόν Φγ 4. 203 b28, 29. Γα 8. 326 b20. ἐκ βαθέος ϗ ταπεινοῦ τοὺς ὄγκους ποιοῦσι Μμ 9. 1085 a12. ν 2. 1089 b14 (cf σῶμα δ 6. 1016 b28). ὄγκος σώματος Φδ 1. 209 a3. Οα 9. 279 a7. β 9. 290 b35. Ζμγ 13. 674 a5. τὰ περιέχοντα τοὺς ὄγκους ἀγγεῖα Ογ 7. 305 b15. Φδ 6. 213 a17. σχηματίζειν τὸν ὄγκον Γα 10. 327 b15. στερεοὶ ϗ κοῖλοι ὄγκοι μβ 8. 368 a23. λοφώδης ὄγκος μβ 8. 367 a4. ὄγκος σφαιροειδής, κυκλοτερής Οβ 11. 291 b17. 13. 294 a8. 14. 297 a23, 298 a18. σφαίρας ἐναλίγκιον ὄγκῳ (Parm 103) ξ 2. 976 a8. 4. 978 b9. τὸ ἀμβλὺ ϗ ὀξὺ τὸ ἐν τοῖς ὄγκοις κοινὰ τῶν αἰσθήσεών ἐστιν αι 4. 442 b6. syn μέγεθος τοῦ σώματος: ἡ τοῦ παντὸς φύσις, εἴτ' ἄπειρός ἐστι κατὰ τὸ μέγεθος εἴτε πεπέρανται τὸν σύνολον ὄγκον Οα 2. 268 b12. cf μα 3. 339 b6, 340 a7. ἐξ ὧν μερῶν ὁ πᾶς ὄγκος συνέστηκεν Ζια 1. 486 b15. πᾶς ὁ ὄγκος φαίνεται πλήρης φλεβίων Ζιγ 5. 515 b1. ὁ τῆς γῆς ὄγκος sim μβ 3. 358 b31. α 3. 339 b6, 340 a7. β 2. 354 b6. ὄγκος ἐλάττων, μείζων, παχύτερος, μέγεθος μικρότης τῶν ὄγκων μβ 3. 359 a12. δ 8. 385 a30. 9. 385 b20. Φδ 9. 217 a32, b9. α 4. 187 a37. Γα 8. 325 a30. ὄγκοι αἰσθητοί f 202. 1514 b18. ὄγκος τοῦ σώματος πολύς, ἐλάττων, κοῦφος Ζμδ 6. 682 b9. 14. 697 b25. λαβόντες ὄγκον οἱ μαστοί Ζιη 1. 582 a12. συγγενομένης τῷ ἀνδρὶ ὁ ὄγκος ηὐξάνετο τῆς ὑστέρας Ζικ 7. 638 a12. οἱ ὄγκοι τῆς κοιλίας Ζμγ 14. 675 b3. ὁ ὄγκος τῆς γαστρὸς (κυούσης) f 66. 1486 b43. cf Philippson ὕλη 193 adn. ὅταν ἐξ ὕδατος ἀήρ, μείζων ὁ ὄγκος γέγονεν Γα 5. 321 a11. μα 3. 340 a9. ὄγκος, opp τὰ παθήματα Φδ 8. 216 b6, 5. 8. 326 a31. dist βάρος: πολλὰ βαρύτερα ὁρῶμεν ἐλάττω τὸν ὄγκον ὄντα Οδ 2. 309 a4, 24, 308 b32, 35. κινουμένων ἴσων ὄγκων Φζ 9. 239 b34. ὁ ὄγκος τῆς πληρώσεως πκβ 1. 930 a7. — metaph ὄγκος τῆς φωνῆς αx 804 a15, 25. — ὄγκῳ μικρόν, δυνάμει ϗ τιμιότητι ὑπερέχον Ηκ 7. 1178 a1. — ὄγκος τῆς λέξεως, opp συντομία Ργ 6. 1407 b26, 28. εἰς ὄγκον τῆς λέξεως τί συμβάλλεται Ργ 6. ὄγκος λόγου τθ 1. 155 b22 (cf κόσμος 157 a6, Bernays Dial p 59). πῶς αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος πο 24. 1459 b28.

ὄγκος adiect. ὀγκοτέρα γίνεται ἡ σάρξ πλζ 3. 966 a2.

ὀγκοῦν. καταβαῖνον τὸ πνεῦμα τὰς φλέβας ὀγκοῖ υ 3. 457 a13. πκδ 7. 936 b11. ὀγκοῦσθαι πλζ 3. 966 a12.

ὀγκώδης. proprie βαρέα ὄρνεα, ὅσων τὰ σώματα ὀγκώδη Ζμδ 12. 694 a11. Ζγγ 1. 749 b11. σώματα ὀγκωδέστερα, opp ἰσχνότερα Ζγγ 1. 749 b32. βόνασος ὀγκωδέστερόν ἐστιν ἢ βοῦς Ζι 45. 630 a20. — πρὸ τῆς κοιλίας αὐτοῦ (τοῦ οἰσοφάγου) μέρος τι ὀγκῶδες, proventriculus Ζμγ 14. 674 b24. μόριον τυφλὸν ϗ ὀγκῶδες Ζμγ 14. 675 b8. — metaph τὸ ἡρωικὸν στασιμώτατον ϗ ὀγκωδέστατον τῶν μέτρων ἐστίν πο 24. 1459 b35.

ὄγκωσις τοῦ ἀεὶ προσιόντος διὰ τῆς θερμότητος αν 20. 480 a3.

ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει (Hom η 120) f 617. 1582 a22, 31. cf ὄχνη.

ὅδε et ad ea refertur quae sequuntur, veluti Ργ 6. 1407 b26. τε 4. 132 a24. Ζγβ 1. 735 a19, et ad antecedentia τε 4. 132 a23. ρ 4. 1426 b10. — ἔσχατόν τι τοῦ γεγονότος, οὗ ἐπὶ τάδε οὐθέν ἐστι τοῦ μέλλοντος, οὗ ἐπὶ τάδε οὐθέν ἐστι τοῦ γεγονότος Φζ 3. 234 a1, 2. τόδε μετὰ τόδε, ἐνδέχεται τόδε μὲν τόδε κινῆσαι, τόδε δὲ τόδε sim Ζγβ 1. 734 a27, 28, b9 al. — τὸ τόδε grammatice significat genus neutrum τι 14. 173 b27. — πρὸς τόνδε τὸν τόπον i e πρὸς τὴν γῆν μα 3. 341 a29. τόδε omnino id significat, quod sensibus percipitur, τὸ αἰσθητόν: ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν αἰσθητῶν ἂν εἴη μεγεθῶν οὐδὲ περὶ τὸν οὐρανὸν ἡ ἀστρολογία τόνδε Μβ 3. 997 b35. (τάδε ad significanda τὰ αἰσθητὰ ϗ φθαρτὰ usurpatur ΜΑ 9. 990 b8 Bz. μ 4. 1079 a4.) itaque Ar per pronomen τόδε individuum distinguit a genere et notione universali, τόδε τὸ τρίγωνον, opp πᾶν τρίγωνον Αγ 1. 71 a20. ἥδε ἡ ἰατρική, opp αὐτὴ ἡ ἰατρική Μβ 2. 997 b30. τόδε, syn καθ' ἕκαστον Μδ 2. 1014 a22, 21. opp ἁπλῶς Μθ 7. 1049 a24. f 182. 1509 a16, 18. Οα 9. 278 a12, cf ἁπλῶς p 77 a1. inde τόδε (Μζ 13. 1038 b24. λ 2. 1069 b11. ν 2. 1089 a11, b32. Γα 3. 317 b9, 21, 28) et plerumque τόδε τι ita usurpatur ut eundem fere ambitum notionis habeat et eandem varietatem atque οὐσία, cf οὐσία 3, praecipue 3c, Wz ad Κ 5. 3 b10. κενόν, ἐν ᾧ μὴ τόδε τι μηδ' οὐσία τις σωματική Φδ 7. 214 a12. τῶν οὐσιῶν ἑκάστην τῷ τῶδε ϗ τῷ ναστῷ ϗ τῷ ὄντι προσαγορεύει Δημόκριτος f 202. 1514 b12. τόδε ϗ ὄν Γα 3. 317 b28. πᾶσα οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν Κ 5. 3 b10. ἡ οὐσία ϗ ὅσα τόδε τι σημαίνει Αγ 4. 73 b7. τὸ τόδε τι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον Μζ 4. 1030 a5. τόδε τι ϗ οὐσία Μκ 2. 1060 b1. Γα 3. 317 b9, 21, 31 al. τόδε τι, τόδε τι ϗ οὐσία opponitur reliquis categoriis ψα 1. 402 a24. 5. 410 a14. β 4. 416 b13. Μζ 13. 1038 b24. 4. 1030 b11. λ 2. 1069 b11. ν 2. 1089 a11, b32. opp καθ' ὑποκειμένου τινός Μβ 5. 1001 b32. opp τὸ κοινόν Μβ 6. 1003 a9. τι 22. 178 b38, 179 a2, 4, 6. coni syn χωριστόν: τὸ χωριστὸν ϗ τὸ τόδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ οὐσίᾳ Μζ 3.

1029 a28. 14. 1039 a22. syn εἶδος Mθ7. 1049 a35. λ3. 1070 a11, 13. μ10. 1086 b26, 23. Γα3. 318 b32. opp τὸ ὑποκείμενον, ἡ ὕλη MΔ8. 1017 b25. Φα7. 191 a12. cf ψβ1. 412 a7. (τόδε ἐν τῷδε, i e forma in materia MZ 5. 1030 b18.) opp στέρησις Mη1. 1042 b3. Γα3. 318 b15. ὅπερ τόδε τι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι MZ 4. 1030 a3. syn ἐνέργεια Mμ10. 1087 a18. — (ϗ τοῦδε παντός Φβ6. 198 a12, τοῦδε τοῦ παντός ci Bz Ar St I 208.)

ὁδεύειν. ἐξ ὑγιείας εἰς νόσον ὁδεύοντες f 35. 1480 b11.

ὁδήποτε v ὅς.

ὁδί. ἕτερον σημαίνειν τὸ μὴ εἶναι τοδὶ ἢ τὸ εἶναι μὴ τοῦτο Aα46. 51 b7. κατὰ τοδὶ μὲν τὸ μέρος μβ4. 360 b15. κάλλιον ἔχειν τοῦ γεγραμμένου τουδὶ τὸν ὀφθαλμόν Πγ11. 1281 b14. εἴ τις τοδὶ διὰ τοδὶ αἱρεῖται Hη10. 1150 a35. πάντων πρῶται ἀρχαὶ τὸ ἐνεργείᾳ πρῶτον τοδί, ϗ ἄλλο ὃ δυνάμει Mλ5. 1071 a19. — τοδὶ i q τὸ καθ' ἕκαστον (cf ὅδε p 495 b41) MA1. 981 a8, 11.

ὀδμή. πάσχειν ὑπ' ὀδμῆς ψβ12. 424 b8, cf ἡ ὀσμὴ ποιεῖ b6 (saepissime in v l pro ὀσμή exhibetur ὀδμή praecipue e cod E, veluti 424 b4, 6. β9. 421 a7, 8, 16, 27, 28, 29, 30, 32 al). ἡ τοῦ ταρίχου ὀδμή πκη7. 950 a15. ἡ ὀδμὴ διὰ θερμότητά τινα γίγνεται πκ16. 924 b23. αἱ διαφοραὶ τῶν ὀδμῶν φτα7. 821 b40.

ὀδοντάγρα. ἐξαιροῦσι ῥᾷον τοὺς ὀδόντας προσλαμβάνοντες ὀδοντάγραν ἢ τῇ χειρὶ ψιλῇ μχ21. 854 a17.

ὀδοντοφυεῖν. τὰ παιδία πότε ἄρχονται ὀδοντοφυεῖν Zιη10. 587 b15, τὰ θερμοτέρῳ γάλακτι χρώμενα ὀδοντοφυεῖ θᾶττον Zγε8. 789 a7. ὅταν ἄρκτοι ἐκ τοῦ φωλεοῦ ἐξέλθωσι, τὰ ξύλα διαμασῶνται ὥσπερ ὀδοντοφυοῦσαι Zιι6. 611 a1.

ὁδοποιεῖν αὐτά (τὸ κατηγορεῖν ϗ ἀπολογεῖσθαι) Pα1. 1354 a8. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡδοποίησεν αὐτοῖς MA3. 984 a18. — pass εἰ ὁδοποιεῖται ἡ ὁρμὴ γινομένου τοῦ ἀφροδισιασμοῦ πδ20. 879 a1.

ὁδοποίησις. ἀρχαὶ ϗ οἷον ὁδοποίησις τῷ ἐπιόντι Pγ14. 1414 b21.

ὁδὸς πολλή τις ΦΔ12. 220 b30. δοκεῖ πλείων εἶναι ἡ ὁδὸς ὅταν μὴ εἰδότες βαδίζωμεν πε25. 883 b3. λ4. 955 b9. ὁδοὶ δημόσιαι, βασιλικαί οβ1347 a5, 1348 a24, 1353 a24. ὁδὸς τῶν πλανήτων μα8. 345 b28. ποταμοὶ ὑποτεμνόμενοι τὰς ὁδοὺς μβ2. 356 a27. ὁδός nomen cometae qui ἐπὶ Ἀστείου ἄρχοντος apparuit μα6. 343 b23. — ὁδοὶ λεπτύνουσι τὰ πρόβατα Zιθ10. 596 a30. ἡ γένεσις ὁδὸς εἰς φύσιν Φβ1. 193 b13. ὁδὸς εἰς οὐσίαν Mγ2. 1003 b7. τὰ γένει διαφέροντα οὐκ ἔχει ὁδὸν εἰς ἄλληλα Mι4. 1055 a7. φθορὰ ὁδὸς εἰς σῆψιν μδ1. 379 a3. — ἡ ὁδὸς τῶν λόγων, ex oratione Iphicratis, tamquam μεταφορὰ κατ' ἀναλογίαν affertur Pγ10. 1411 b2. eadem metaphora Ar habet ἡ διὰ τῶν διαιρέσεων ὁδός AΔ5. 91 b12. ἡ ἐπὶ τὰς ἀρχάς, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὁδός Aγ23. 84 b23. Hα2. 1095 a33. ἡ ἐπὶ τὸ ἄνω, ἐπὶ τὸ κάτω ὁδός Aγ21. 82 b12. μιᾷ ὁδῷ (i e διὰ τοῦ αὐτοῦ σχήματος τοῦ συλλογισμοῦ) δείκνυσθαι Aγ21. 82 b29, 32. itaque ὁδός perinde ac μέθοδος (cf μέθοδος) viam ac rationem inquirendi significat, διὰ ποίας ὁδοῦ ληψόμεθα τὰς περὶ ἕκαστον ἀρχάς Aβ1. 53 a2 (syn μέθοδος a2). α27. 43 a21. 28. 45 a21, b37. 30. 46 a3. 31. 46 b24 (syn μέθοδος b26), 33. ὁδῷ, via ac ratione τβ2. 109 b14. Γα8. 324 b35. Zμα4. 644 b17. — πρὸ ὁδοῦ κινεῖσθαι μχ31. 848 a12. πρὸ ὁδοῦ εἶναι, γίγνεσθαι Oβ12. 292 b9. Πθ3. 1338 a35. Mη4. 1044 a24. Zγα8. 718 b24. β4. 740 a3. δ5. 774 a13.

ὁδὸς τῶν θυρῶν ϗ ὁδὸς ἣν βαδίζουσι ταὐτὸν ὄνομα ρ26. 1435 b20.

ὀδούς. τὸ τῶν ὀδόντων γένος Zιγ7. 516 a26. descr Zιβ1. 501 a8-5. 502 a3. Zγβ6. 745 a18-b20. ε8. Zμγ1. Philippson ὕλη 34 *d*. ἐξ ἀνάγκης γεώδη ϗ στερεὰν ὁ ὀδοὺς ἔχει τὴν φύσιν, τὸ ἐκ τῶν ὀδόντων γεῶδες, οἱ ὀδόντες κατὰ τὴν τῶν ὀστῶν εἰσὶ φύσιν, τὴν φύσιν τὴν αὐτὴν ἔχουσι τοῖς ὀστοῖς, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχουσι φύσιν τοῖς ἄλλοις ὀστοῖς, ἐντὸς (τοῦ στόματος) ὀδόντες ὀστέινοι Zμβ9. 655 b12. γ14. 674 b4. Zιγ9. 517 a17. α11. 493 a2. Zγβ6. 745 a19, b3, 8. ἐν ταῖς σιαγόσιν ἔνεστι τὸ τῶν ὀστῶν γένος, ὀστοῦν τῇ μὲν ἄτρητον τῇ δὲ (syn κάτωθεν ἄνωθεν Zιβ3. 501 b17) τρητὸν ϗ ἀδύνατον γλύφεσθαι τῶν ὀστῶν μόνον Zιγ7. 516 a26. ἅπτονται, οὐ συμπεφύκασι τοῖς ὀστοῖς, αὐξάνονται διὰ βίου μόνοι τῶν ἄλλων ὀστῶν, φλέβες ἀποτελευτῶσιν εἰς τοὺς ὀδόντας, τὰ χείλη τῆς τῶν ὀδόντων φυλακῆς ἕνεκα Zγβ6. 745 a25, b6. Zιγ3. 514 a22. Zμβ16. 660 a2. cf 659 b28, 32 (cf Plat Tim 75D). ἐντὸς τῶν ὀδόντων ἡ γλῶττα, ἡ γλῶττα ὀλιγάκις ὑπὸ τοὺς ὀδόντας πίπτει ZμΔ5. 682 a13. γ3. 664 b35. — ὀδόντων ἐκβολή, ἔκκρισις, βίᾳ συμβαίνει ἡ τῶν ὀδόντων γένεσις (Democr sententia) Zγα20. 728 b21. ε8. 789 a15, 788 b28. ἐν ἑπτὰ ὀδόντας βάλλει (Pythag) Mν6. 1093 a15. ὕστερον γίνονται, γίνονται ἐκ τῶν ὀστῶν Zγβ6. 745 a20, 24, b5. οἱ μὲν γίνονται τοῖν ὀδόντοιν ϗ ἐκπίπτουσιν, οἱ δ' οὐκ ἐκπίπτουσιν· ἐκπίπτουσι γενόμενοι τοῦ βελτίονος χάριν, ὅτι ταχὺ ἀμβλύνεται τὸ ὀξύ· εὐθὺς ἅμα πάντας ἐκβάλλειν· οἱ πρόσθιοι γίνονται πρότερον, ἐκπίπτουσι ϗ φύονται πάλιν, γίνονται πάλιν Zγε8. 788 b6, 8, 12, 30, 789 a9, 14, b16. β6. 745 b6, 14. Zιζ22. 576 a13. οἱ πλατεῖς φύονται πολὺν χρόνον, τοὺς γομφίους οὐδὲν βάλλει τῶν ζῴων Zγε8. 789 a16. Zιβ1. 501 b4.

1. διαφοραὶ κατὰ τὴν μορφήν. ὀξεῖς. *a.* dentes acuti, dentes lacerantes. τοῖς ἀνθρώποις οἱ πρόσθιοι ὀξεῖς Zμγ1. 661 b8. Φβ8. 198 b24. ἔνια τῶν ζῴων ὀξεῖς οὐ πάντας ἔχει, ὀξεῖς πάντες ἰχθύες ἔχουσιν, ὥστε διελεῖν μὲν δύνανται, φαύλως δὲ διελεῖν, ὀξεῖς πρὸς τὴν διαίρεσιν, ὀξεῖς ϗ πολυστοίχους ϗ ἔνιοι ἐν τῇ γλώττῃ Zμγ1. 661 b13. 14. 675 a5. 1. 662 a12. Zιβ13. 505 a29. 1. 501 a21. cf αν11. 476 b10. αἱ φῶκαι τοὺς ὀδόντας πάντας καρχαρόδοντας ϗ ὀξεῖς ἔχουσι ZμΔ13. 697 b6. ὀξεῖς ϗ ἐπαλλάττοντες, syn καρχαρόδοντες Zμγ1. 661 b18. Zιβ1. 501 a18. ὁ νέοι (κύνες) λευκοὺς ἔχουσι ϗ ὀξεῖς τοὺς ὀδόντας, οἱ δὲ πρεσβύτεροι μέλανας ϗ ἀμβλεῖς Zιβ2. 501 b12. — ὀδόντες ὀξεῖς ϗ μικροὶ ϗ λεπτοὶ ϗ σκληροὶ τῶν στρομβωδῶν, κοχλιῶν, κόχλων ZιΔ4. 528 b28. ZμΔ5. 679 b5. — *b.* incisores. ὁρίζουσι τούς τε ὀξεῖς ϗ τοὺς πλατεῖς οἱ καλούμενοι κυνόδοντες, ἀμφοτέρων μετέχοντες τῆς μορφῆς, κάτωθεν μὲν γὰρ πλατεῖς, ἄνωθεν δ' εἰσὶν ὀξεῖς Zιβ3. 501 b17. — τοῖς ὀξέσιν opp οἱ πλατεῖς (Φβ8. 198 b24), dentes molares, dentes tuberculati. πλατεῖς ὀδόντας ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχουσιν οἱ ἰχθύες· οἱ πλατεῖς φύονται πολὺν χρόνον, τὸ ἔργον τῶν πλατέων ἐστὶ τὸ λεᾶναι, λεαίνειν· τῶν πλατέων οὐκ ἔστιν ἀμβλύτης, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ τριβόμενοι λεαίνονται μόνον Zμγ1. 661 b8. 14. 675 a7. Zγε8. 789 a10, 16, 788 b31, 32. cf Zιβ1. 501 a21. Zγε8. 788 b30. v l b38. opp etiam οἱ ἀμβλεῖς cf ἀμβλύς p 37 b34 et ἀμβλύτης. — γαμψοί. γαμψοὶ διὰ τὸ τὴν ἀλκὴν σχεδὸν ἅπασαν αὐτοῖς (τοῖς ἰχθύσι) διὰ τούτων εἶναι Zμγ1. 662 a14. ὀδόντες κυνοειδέστεροι τῶν κυνοκεφάλων Zιβ8. 502 a22. ἀνάσιμοι οἱ μεγάλοι τῶν ἀρρένων ἐλεφάντων, opp οἱ τῶν θηλειῶν κάτω βλέπουσιν Zιβ5. 501 b33.

2. διαφοραὶ κατὰ τὸν τόπον. οἱ πρόσθιοι. dentes incisores s primores, opp τοῖς ἐντός, τοῖς πλατέσι, τοῖς γομφίοις. τὰ πλεῖστα τοὺς προσθίους ἔχει ὀξεῖς, τοὺς δ' ἐντὸς

πλατεῖς Ζιβ1. 501 a21. Ζμγ14. 674 a34. Φβ8. 198 b24. τὸ ἔργον τῶν προσθίων ἐστὶ τὸ διελεῖν, διαιρεῖν Ζγε8. 788 b31, 33. οἱ πρόσθιοι ἀσθενεῖς ϗ εὐκίνητοι, ἐλάττονες τῷ μεγέθει τῶν γομφίων Ζγε8. 788 b34, 789 a13. γίνονται πρότερον τῶν πλατέων, τῶν γομφίων, ἐκπίπτουσι ϗ φύονται πάλιν Ζγε8. 788 b6, 8, 30. — οἱ ἄνθρωποι ὀξεῖς ἔχουσι τοὺς προσθίους, φύει πρῶτον τοὺς προσθίους ϗ τὰ μὲν (παιδία) τοὺς ἄνωθεν πρότερον τὰ δὲ τοὺς κάτωθεν, βάλλει τοὺς προσθίους, πολλὰ πρὸς τὴν γένεσιν τῶν γραμμάτων οἱ πρόσθιοι τῶν ὀδόντων συμβάλλονται Ζμγ1. 661 b8, 15. Ζιη10. 587 b15. β1. 501 b3. — οἱ πρόσθιοι τῶν πιθήκων Ζιβ8. 502 a30 Aub. — τὰ κερατοφόρα οὐκ ἔχει τοὺς προσθίους ὀδόντας ἐπὶ τῆς ἄνω σιαγόνος, ἄνω οὐκ ἔχει τοὺς προσθίους, nam ἡ διδομένη τροφὴ εἰς τοὺς ὀδόντας τοὺς προσθίους εἰς τὴν τῶν κεράτων αὔξησιν ἀναλίσκεται Ζιβ1. 501 a13. Ζμγ2. 663 b36, 664 a2. τὰς ἡλικίας ἐκ τῶν ὀδόντων σκοπεῖν, syn διαγιγνώσκειν Ζιζ20. 575 a11. β2. 501 b11. — οἱ πρῶτοι. dentes incisores, decidui. ἵππος βάλλει τοὺς πρώτους δ´ τριακοντάμηνος, τοὺς μὲν β´ ἄνωθεν τοὺς δὲ β´ κάτωθεν κτλ, τοῦ ὄνου οἱ πρῶτοι, δεύτεροι, τρίτοι, τέταρτοι Ζιζ22. 576 a7. 23. 577 a19. — dentes molares τῶν μαλακοστράκων, τῶν καράβων, δύο, opp οἱ πρὸς τῇ κοιλίᾳ Ζμδ5. 678 b10, 679 a32. Ζιδ2. 526 b23. — οἱ μέσοι Ζμγ1. 661 b9, i q κυνόδοντες (v h v). — οἱ ἐντός, τελευταῖοι, ἔσχατοι, molares. οἱ ἐντὸς πλατεῖς, opp οἱ πρόσθιοι ὀξεῖς Ζιβ1. 501 a21. οἱ τελευταῖοι ἀνατέλλουσι περὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη, ἐνίοις ἤδη ϗ γηράσκουσι γεγένηνται οἱ ἔσχατοι παντελῶς Ζγε8. 789 a17, 18 (v γόμφιος, κραντήρ). — οἱ ἄνω, ἄνωθεν ὀδόντες, i q οἱ ἐπὶ τῆς ἄνω σιαγόνος, opp οἱ κάτωθεν. οὐδὲν τῶν κερατοφόρων ὀδόντας τοὺς ἄνωθεν ἔχει Ζιι45. 630 b3, 2. β1. 501 a13. Ζμγ2. 663 b36. ἵππος, λέων πῶς βάλλει τοὺς ἄνωθεν ϗ τοὺς κάτωθεν Ζιζ22. 526 a7. 31. 579 b12. ἀνθρώπου Ζιη10. 587 b15. Ζμβ16. 659 b25. — οἱ ἄνω, opp οἱ ἐπὶ τῆς κοιλίας τῶν μαλακοστράκων Ζμδ5. 679 a36. — ἔσωθεν, ἔξωθεν. ὁ σμῦρος ὀδόντας ἔχει ϗ ἔσωθεν ϗ ἔξωθεν Ζιε10. 542 a27. fort i q διστοιχία τῶν ὀδόντων Ael h a IX 40 Aub? cf οἱ ἐντός. — πολλοὶ ἰχθύες ϗ ἐν ταῖς γλώτταις ἔχουσιν ὀδόντας ϗ ἐν τοῖς οὐρανοῖς Ζμγ1. 662 a7. Ζιβ13. 505 a29. τοῖς καράβοις πρὸς τῷ τῆς κοιλίας στόματι ὀδόντες εἰσὶ γ´, οἱ μὲν β´ κατ᾽ ἀλλήλους, ὁ δὲ εἷς ὑποκάτω Ζιδ2. 527 a5. Ζμδ5. 679 a36.

3. κατὰ μῆκος ϗ βραχύτητα. ὀδόντες μικροὶ ϗ λεπτοὶ τῶν στρομβωδῶν, τῶν κοχλιῶν Ζιδ4. 528 b28. ἡ θήλεια ἐλέφας μικροὺς ἔχει τοὺς ὀδόντας ϗ ἐξ ἐναντίας τοῖς ἄρρεσι Ζιβ5. 501 b33, cf Wiegmann obs zool 9. οἱ παμμεγέθεις, μεγάλοι Ζγβ6. 745 a30, 34. μεγάλοι ϗ κοῖλοι τῶν καράβων, μεγάλοι ϗ χαυλιόδοντες τῶν κροκοδείλων Ζιδ2. 527 a1, 3. 3. 527 b14, 16, 28. β10. 603 a9. — τοῦ ἐλέφαντος. ὁ μὲν ἄρρην ἐλέφας τοὺς (δύο) μεγάλους ἀνασίμους ἔχει, ἡ δὲ θήλεια μικροὺς ϗ ἐξ ἐναντίας τοῖς ἄρρεσιν, κάτω γὰρ οἱ ὀδόντες βλέπουσιν· τύπτουσι τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς· τοὺς τοίχους καταβάλλει τοὺς ὀδόντας τοὺς μεγάλους προσβάλλων Ζιβ5. 501 b30, 33. ι1. 610 a16, 22. — κατὰ τὰς χρόας, τὴν κοιλότητα. οἱ νέοι κύνες λευκοὺς ϗ ὀξεῖς ἔχουσι τοὺς ὀδόντας, οἱ δὲ πρεσβύτεροι μέλανας ϗ ἀμβλεῖς· τἄλλα ζῷα πρεσβύτερα γινόμενα μελαντέρους ἔχει τοὺς ὀδόντας, ὁ δὲ ἵππος λευκοτέρους Ζιζ20. 575 a11. β3. 501 b15 (v μέλας). οἱ τῶν Αἰθιόπων ὀδόντες λευκοί Ζγβ2. 736 a12. Ζιγ9. 517 a18. τι5. 167 a11. πι66. 898 b12, 16. ὁ ἐχῖνος ὀδόντας ε´ ἔχει κοίλους ἔνδοθεν, οἱ κάραβοι β´ ἔχουσι μεγάλους ϗ κοίλους Ζιδ5. 530 b24, 32. 2. 527 a1, 3. 3. 527 b14, 16, 28.

4. ἄλλαι διαφοραί. ἰσχυροὺς ἔχει λάταξ, ἀμία· ἰσχυροτέρους οἱ κυνοκέφαλοι Ζιθ5. 595 a1. ι37. 621 a19. β8. 502 a22. ὅσοι πλείους ἔχουσι, μακροβιώτεροι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, οἱ δ᾽ ἐλάττους ϗ ἀραιόδοντες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βραχυβιώτεροι Ζιβ3. 501 b22. cf, quae om Rose in fragm, Schol ad Oribas III 684: Ἀρ. φησὶν ὅτι ὅσοι πλείους ὀδόντας ἔχουσι, μακροβιώτεροι ὡς ἐπὶ τὸ πολύ εἰσιν· οἱ δὲ ἐλάττους ϗ ἀραιόδοντας ἔχουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ βραχυβιώτεροι γίνονται. διὰ τί τῶν ἀνθρώπων οἱ ἀραιοὺς ἔχοντες τοὺς ὀδόντας βραχύβιοι; οἱ ἀραιόδοντες (ἀραιοὶ ὀδόντες codd) ὥσπερ ἂν ἐλάττονας ἔχουσιν ὀδόντας ἐοίκασιν πι48. 896 a30. λδ1. 963 b20. διὰ τί οἱ μανοὺς ἔχοντες τοὺς ὀδόντας οὐ μακρόβιοι πλδ1. 963 b18. — ὀδόντες ἕτεροι, mutati, οἱ παρακλίνοντες τὴν ἁφὴν τὴν ἀλλήλων, μαχητικοί, κατεαγότες, ἀλλοιότεροι τῶν ⟨μυρμήκων⟩ ϗ μελιττῶν Ζγε8. 789 a10. β6. 745 a26. Ζιι44. 629 b31. Ζμγ2. 662 b34. δ5. 678 b17. cf F 306, 18. ΚαΖμ 125, 10. — μαρτιχόραν ἔχειν ἐπ᾽ ἀμφότερά φησι τριστοίχους τοὺς ὀδόντας, διστοίχους ὀδόντας οὐδὲν ἔχει τούτων τῶν γενῶν (Mammalium et Piscium), ὁ σμῦρος ὀδόντας ἔχει ϗ ἔσωθεν ϗ ἔξωθεν Ζιβ1. 501 a27, 24. ε10. 542 a27 (cf supra a35). τῷ ὀδόντι τῷ σκληροτάτῳ συνδάκνων ὁ γλάνις διαφθείρει τὰ ἄγκιστρα (breiter Streifen von Hechelzähnen?) Ζιι37. 621 b1 Aub.

5. ἔστι περὶ τοὺς ὀδόντας πολλὴ διαφορὰ τοῖς ἄλλοις ζῴοις ϗ πρὸς αὐτὰ ϗ πρὸς τὸν ἄνθρωπον Ζιβ1. 501 a8. τὰ ἔχοντα τῶν ἐναίμων ὀδόντας (Mammalia, Reptilia) Ζμβ16. 659 b21. ὀδόντας ἔχει ὅσα τετράποδα ϗ ἔναιμα ϗ ζῳοτόκα (Mammalia) Ζιβ1. 501 a10. — *a.* Diphyodontes *Owen.* ἀνθρώπου Ζιβ1. 501 b2, 3, 20. γ9. 517 a18. η10. 587 b15. Ζμγ1. 661 b8, 9. Ζγβ2. 736 a12. π66. 898 b12, 16. τὰ μὲν ἄλλα ζῷα ἔχοντα γίνεται ὀδόντας, ὁ δ᾽ ἄνθρωπος οὐκ ἔχων, πολλὰ πρὸς τὴν γένεσιν τῶν γραμμάτων οἱ πρόσθιοι συμβάλλονται, vitae brevis signa ponit raros dentes, contra longae esse vitae plus triginta duo dentes Ζγβ6. 745 b10. cf Ζιη10. 587 b14. Ζμγ1. 661 b15. f 261. 1526 a16. κυνοκεφάλου, πιθήκου Ζιβ8. 502 a22, 30 Aub. κυνός. τοὺς κύνας διαγιγνώσκουσι τοὺς νεωτέρους ϗ πρεσβυτέρους ἐκ τῶν ὀδόντων, τίνας κύων βάλλει, οἱ μὲν ὅλως οὐκ οἴονται βάλλειν οὐθένα τοὺς κύνας οἱ δὲ τοὺς κυνόδοντας μόνον Ζιβ2. 501 b5, 11 (cf b12. ζ20. 575 a11). ζ20. 575 a5-10. λέοντος Ζιζ31. 579 b12. ι44. 629 b29, 31. λάταξ τὰς κερκίδας ἐκτέμνει τοῖς ὀδοῦσι Ζιθ5. 595 a1. ἐλέφαντος, οἱ μεγάλοι Ζιβ5. 501 b30, 33. ι1. 610 a16, 22. μωνύχων Ζμδ10. 690 a7. ἵππου Ζιβ1. 501 b2. 3. 501 b15. ζ22. 576 a6, 7. 21. 575 b7. ὄνου, ὀρέως Ζιβ1. 501 b2. ζ23. 577 a19. καμήλου Ζμγ14. 674 b1. τῶν κερατοφόρων οὐδὲν τοὺς ἄνωθεν προσθίους ἔχει Ζιι45. 630 b3. cf β1. 501 a13. Ζμγ2. 663 b36. οἱ τῶν ἐλάφων γέροντες ὀδόντας οἱ μὲν οὐκ ἔχουσιν οἱ δ᾽ ὀλίγους Ζιι5. 611 b3. βοός, βονάσου Ζιζ21. 575 b7. ι45. 630 b2. προβάτων, αἰγῶν Ζιβ3. 501 b20 Aub. cf Lewes 288. φώκης Ζιβ1. 501 a22. Ζμδ13. 697 b6. — *b.* Monophyodontes. inter hos refertur ὗς. οὐκ ἐκβάλλει, ὅλως οὐθένα βάλλει Ζιβ1. 501 b5. 3. 501 b20. Ζγε8. 788 b15. — *c.* ὁ μῦς τὸ κῆτος ὀδόντας ἐν τῷ στόματι οὐκ ἔχει Ζιγ12. 519 a23. — *d.* κροκοδείλου Ζιβ10. 503 a9. ι6. 612 a21. θ7. 831 a12. — *e.* τὸ τῶν ἰχθύων γένος ἔχει μὲν ὀδόντας, τούτους δὲ καρχαρόδοντας σχεδὸν ὡς εἰπεῖν πάντας, πλατεῖς ὀδόντας οὐκ ἔχουσιν Ζμγ14. 675 a1, 5, 7. 1. 662 a12, 14. αν11. 476 b10. Ζιβ13. 505 a29. γλάνιος, σμύρου, ἀμιῶν Ζιι37. 621 b1, a19. ε10. 542 a27. ὀδόντας οὐκ ἔχει ὁ ξιφίας f 306. 1530 a20. — *f.* τῶν ἐντόμων τὰ μὲν ἔχοντα ὀδόντας παμφάγα ἐστίν, πολλὰ οὐ τροφῆς ἔχει χάριν τοὺς ὀδόντας ἀλλ᾽ ἀλκῆς Ζιθ11. 596 b10.

Ζμδ5. 678 b21. μελιττῶν, μυρμήκων (μυιῶν Bk) Ζμδ5. 678 b17. 6. 683 a4. τὰ ἐμπροσθόκεντρα ὀδόντας οὐκ ἔχει Ζιδ7. 532 a12. — *g.* τὰ μαλακόστρακα ἔχει ὀδόντας δύο Ζμδ5. 678 b10, 24, 679 a32. Ζιδ2. 526 b22. καρκίνου, καράβου Ζιδ2. 526 b23, 527 a1, 3. 3. 527 b14, 16, 28. cf 2. 527 a5. — *h.* ἔχουσι τὰ μαλάκια περὶ τὸ στόμα δύο ὀδόντας Ζμδ5. 678 b7 (F 305, 15). 9. 684 b10, 685 a16 (ΑΖι I 371). Ζιδ1. 524 b2. πολύποδος, σηπίας f 315. 1531 b2, 3. 317. 1531 b32. — *i.* ἐχίνου, στρομβωδῶν, κόχλου, κοχλιῶν (cf Lebert, Müllers Archiv 1846 p 460, 463) Ζιδ5. 530 b24, 32. 4. 528 b28. Ζμδ5. 678 b23, 679 b5, 680 a5, b5, 28, 36. — *k.* ὄρνιθες οὔτε χείλη οὔτ' ὀδόντας ἔχουσιν ἀλλὰ ῥύγχος Ζιβ12. 504 a20. Ζμβ16. 639 b23. γ1. 662 a34. δ12. 692 b18.

6. ὀδόντων ἔργον, διὰ τίν' αἰτίαν γίνονται. τὸ διελεῖν καὶ δακεῖν ὀδόντων ἔργον ἐστίν Ζγε8. 789 b17, 788 b31, 33. Ζμδ11. 691 b20. συνδάκνειν, ἐκτέμνειν, τύπτειν ὀδοῦσι, κατεργάζεσθαι τὴν τροφὴν αὐτοῖς, προσβάλλειν αὐτοὺς Ζι37. 621 b1. 1. 610 a16, 22. θ5. 595 a1. β5. 501 b30. καμήλου ὀδόντες οὐδὲν προέργου Ζμγ14. 674 b1. ἐνίοις χρήσιμος ἡ εἰς τὸ πλάγιον κίνησις Ζμδ11. 691 b2. ἡ τῶν ὀδόντων φύσις τοῖς μὲν ὑπάρχουσα πρὸς ἓν ἔργον τὴν τῆς τροφῆς ἐργασίαν, τοῖς δὲ πρός τε τοῦτο καὶ πρὸς ἀλκήν· οὐχ ἑνὸς χάριν οὐδὲ πάντα τοῦ αὐτοῦ ἕνεκεν τὰ ζῷα ἔχουσιν, ἀλλὰ τὰ μὲν διὰ τὴν τροφήν, τὰ δὲ καὶ πρὸς τὴν ἀλκὴν καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ φωνῇ λόγον Ζμγ1. 661 a34, 36. β9. 655 b8. δ5. 678 b21. Ζγε8. 788 b3. cf Ζιδ11. 538 b16. Ζμδ8. 684 a31. 6. 683 a4. γ1. 661 b21, 662 a14. nam τὴν περιττωματικὴν ὑπερβολὴν τὴν ῥέουσαν εἰς τὸν ἄνω τόπον τοῖς μὲν εἰς ὀδόντας καὶ χαυλιόδοντας ἀπένειμεν ἡ φύσις τοῖς δὲ εἰς κέρατα Ζμγ2. 663 b34. cf 664 a2. πι62. 898 a22, 25. κζ9. 948 b31. ἡ ἔνδεια τῶν ὀδόντων Ζμγ14. 674 b10. τὸ ἀνάλογον τοῖς ὀδοῦσι Ζγβ6. 745 b10.

7. ἡ φύσις συνάγει εἰς τὸ γῆρας καὶ τὴν τελευτὴν τὴν ὑπόλειψιν τῶν ὀδόντων Ζγβ6. 745 a33. οἱ πλατεῖς τῷ χρόνῳ τριβόμενοι λεαίνονται μόνον Ζγε8. 789 a10. διὰ τί οἱ ὀδόντες ἰσχυρότεροι τῶν σαρκῶν ὄντες ὅμως τοῦ ψυχροῦ αἰσθάνονται μᾶλλον; διὰ τί τοῦ ψυχροῦ μᾶλλον αἰσθάνονται ἢ τοῦ θερμοῦ πλδ2. 963 b22. 3. 963 b26. οἱ ἰατροὶ πῶς ἐξαιροῦσι τοὺς ὀδόντας μχ21. 854 a16. πονεῖν τοὺς ὀδόντας, καθαίρειν Ζι44. 629 b29. 6. 612 a21. θ7. 831 a12.

8. dentes in chelis crustaceorum. ὀδόντες καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν, πλὴν ὁ μὲν δεξιὸς (ἔχει) μικροὺς ἅπαντας καὶ καρχαρόδοντας, ὁ δ' ἀριστερὸς ἐξ ἄκρου μὲν καρχαρόδοντας τοὺς δ' ἐντὸς ὥσπερ γομφίους, ἐκ τοῦ κάτω μέρους δ' καὶ συνεχεῖς, ἄνωθεν γ' καὶ οὐ συνεχεῖς Ζιδ2. 526 a18. — serrae ὀδόντες Φβ9. 200 b6.

ὀδυνᾶν. αἱ ἀνάντεις ὁδοὶ τὴν ὀσφὺν ὀδυνῶσιν πε40. 885 a34.

ὀδύνη. ὀδύναι θανατηφόροι Ζμγ9. 672 a36.

ὀδυνηρός, coni λυπηρός Ρβ8. 1386 a5, 7. πλῆγμα τῶν ἀγρίων σφηκῶν ὀδυνηρότερον Ζι41. 627 b28. — ὀδυνηρῶς. τίκτει ὁ πέλλος φαύλως καὶ ὀδυνηρῶς Ζι1. 609 b25.

ὀδύρεσθαι. ὀδυρόμενος ἀναλίσκει Ηδ6. 1123 a30. ὀδυρεῖται αὑτοῦ πενίαν ρ19. 1433 a33. μικροψυχίας ὀδύρεσθαι ἐπὶ πᾶσι καὶ δυσφορεῖν αρ7. 1251 b21.

ὀδύρτης φ6. 812 a4. coni δυσθυμικός φ6. 813 a33.

ὀδυρτικοί, opp εὐτράπελοι, φιλογέλοιοι (φιλογέλῳ Spgl), τὸ ὀδυρτικὸν ἐναντίον τῷ φιλογέλωτι Ρβ13. 1390 a22, 23. — ὀδυρτικωτέρως διατίθεσθαι πρὸς ἁρμονίας τινάς Πθ5. 1340 a42.

Ὀδύσσεια πο4. 1449 a1. 17. 1455 b17. 24. 1460 a35. 26. 1462 b9. περὶ μίαν πρᾶξιν πο8. 1451 a29, 24, cf 23. 1459 b3. ἡ Ὀδύσσεια πεπλεγμένον πο24. 1459 b15. διπλῆν τὴν σύστασιν ἔχει πο13. 1453 a32. ἡ Ὀδύσσεια καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον Ργ3. 1406 b12.

Ὀδυσσεύς τγ2. 117 b13, 24. Ὀδυσσεὺς Ἰκάδιος ἀλλ' οὐκ Ἰκάριος πο25. 1461 b7. Ὀδυσσεὺς Homericus Ρα6. 1363 a17. γ15. 1416 b12. πο16. 1454 b26. f 144. 1502 b32. 166. 1505 b40. 170. 1506 b1. versus Homerici afferuntur πο21. 1457 b11 (Β 272), Πθ3. 1338 a28 (ι 7), Ρβ3. 1380 b23 (ι 504), ὁ κύων τοῦ Ὀδυσσέως (ρ 327) Ζιζ20. 575 a1. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ὀδυσσέως f 596. 1575 b27. — Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ Σοφοκλέους Ηη3. 1146 a21. 10. 1151 b20, ἐν τῷ Τεύκρῳ (Sophoclis, Nauck fr tr p 204) Ργ15. 1406 b1, ἐν τῷ Αἴαντι τῷ Θεοδέκτου Ρβ23. 1399 b29, 1400 a27 (Nauck p 622), ἐν τῇ Σκύλλῃ πο15. 1454 a30 (Nauck p 652). — Ὀδυσσεὺς ὁ τραυματίας (fort Sophoclis Nauck p 182) πο14. 1453 b34. Ὀδυσσεὺς ὁ ψευδάγγελος πο16. 1455 a13 (Nauck p 652).

ὄζειν. ὅταν ἐπ' αὐτό τις ἐπιθῇ τὸ αἰσθητήριον τὸ ψοφοῦν ἢ τὸ ὄζον ψβ7. 419 a29. πάντα μᾶλλον ὄζει κινούμενα πιβ5. 907 a5. τῶν ἡβώντων οἱ χρῶτες ὄζουσιν πδ12. 877 b21. ὄζειν νηστείας, γράσου πιγ7. 908 b12. 9. 908 b24. δ24. 879 a23, ὄζειν θείου πκδ18. 937 b25, πόας (ἰλύος ci Aub) Ζιθ8. 595 b29. ὄζειν καλόν, ἡδύ, εὐῶδες ηεγ2. 1231 a11. πιβ3. 906 b14. ὄζει imperson δριμύτατον ὄζει τῶν ἀρωμάτων, ἥδιον ὄζει τῶν ῥόδων πιβ7. 907 a13. 8. 907 a20. 11. 907 a35.

Ὀζόλαι. οἱ κληθέντες Ὀζόλαι Λοκροί f 520. 1563 a40.

ὄζολις. (γένος τι πολυπόδων) ἣν καλοῦσιν οἱ μὲν βολίταιναν οἱ δ' ὄζολιν Ζιδ1. 525 a19 Aub. (C II 685 adn. Rose Ar Ps 300. fort Sepia moschites St.) v βολίταινα.

ὄζος. ἀρχή τις ὁ ὄζος τοῦ κλάδου ζ3. 468 b25. ὁ ὄζος ῥίζα τις μχ1. 850 a1. ὁ ἦχος περικάμπτει τοὺς ὄζους αχ802 a36. — ὁ Λικύμνιος ἐν τῇ τέχνῃ ἐπούρωσιν ὀνομάζει καὶ ἀποπλάνησιν καὶ ὄζους Ργ13. 1414 b18.

ὅθεν. ὅθεν δῆλον ὅτι Πγ13. 1284 a11. ὅθεν αἱ μεταβολαὶ γίγνονται εἴρηται Πε7. 1307 b24. ὅθεν ad nomen aliquod, quod antecedit, refertur: ὁ τόπος ὅθεν ῥέουσιν οἱ ποταμοί μα14. 353 a17. ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ τῶν στάσεων ὅθεν στασιάζουσιν sim Πε1. 1301 b5. 2. 1302 a35. — τὸ ὅθεν ἡ κίνησις, ὅθεν ἡ τῆς κινήσεως ἀρχή, αἴτιον ὡς ὅθεν ἡ κίνησις Φβ7. 198 a26. μδ5. 382 a29. α2. 339 a31. Ηζ2. 1139 a31 (opp οὗ ἕνεκα). Οβ2. 285 a23, b16 (dist et syn ἀφ' οὗ), cf κίνησις p 391 b14. ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς πράξεως Ηε12. 1136 b28. ὅθεν πρῶτον, ἐξ οὗ πρώτου Μδ1. 1013 a4, 7, 14 (cf Bz ad β3. 998 a23). ηεβ6. 1222 b21.

ὀθνεῖος, opp συγγενεῖς Ηθ14. 1162 a8. 11. 1160 a6. opp συνήθης Ηδ12. 1126 b27. opp φίλος Ηθ14. 1162 b32. ι3. 1165 b34. 9. 1169 b12, 21 (coni οἱ τυχόντες). αἱ οἰκεῖαι πόλεις, opp τῶν ὀθνείων τινές Πβ12. 1273 b31.

ὀθόνη. λεπτῇσιν ὀθόνῃσι (Emp 227) αι2. 438 a1.

Ὄθρυς θ164. 846 b10.

οἰακίζειν τοὺς νέους ἡδονῇ καὶ λύπῃ Ηκ1. 1172 a21.

οἴαξ. πῶς ὑπὸ μικροῦ οἴακος μεγάλα κινεῖται πλοῖα μχ5. 850 b29. Ζκ7. 701 b26. οἴαξ ὄργανον ἄψυχον, πρωρεὺς ἔμψυχον Πα4. 1253 b29.

οἰγνύναι. ὅταν ἅπαξ οἰχθῇ ἡ ὑστέρα Ζικ7. 638 a29.

οἰδεῖν. οἰδοῦσι τοὺς πόδας Ζιθ23. 604 a15. ζ21. 575 b9. τοῖς εὐνούχοις τὰ σκέλη οἰδεῖ πδ3. 876 b31. οἰδησάσης τῆς πληγῆς πθ4. 889 b37.

οἰδήματα καὶ ἐπάρσεις τῆς σαρκὸς περὶ τὰ σκέλη Ζιη4. 584 a16.

Οἰδιπόδειαν Μέλητος καθῆκεν f 585. 1573 b21.

Οἰδίπους, aptum tragodiae argumentum πο13. 1453 a11, 20. 14. 1453 b7. Οἰδίπους Σοφοκλέους πο14. 1453 b31. 15. 1454 b8. 16. 1455 a18. 26. 1462 b2. Οἰδίπους (Sophoclis) πο11. 1452 a24, 33. 24. 1460 a30. Οἰδίπους Καρκίνου Ργ16. 1417 b18 (Nauck fr tr p 620). — Οἰδιπόδαν Λαΐου υἱόν f 600. 1578 b13.

οἶδμα. οἴδματι (Emp 349, 367) αν7. 473 b15, 474 a5.

οἴεσθαι, opp εἰδέναι Ρβ13. 1389 b17. ρ13. 1430 b36. 15. 1431 b3. Αγ6. 75 a15, cf 9. 76 a28. dist πίστις sim μτ1. 462 b18, 15, 17. syn ὑπολαμβάνειν Ηη3. 1145 b30. Αγ6. 75 a15. — ὁ μὲν οἰόμενος δεῖν, ὁ δ' οὐκ οἰόμενος Ηη11. 1152 a6. ὁ ἀκρατὴς οὐχ ἃ οἴεται δεῖν πράττειν πράττει Ηε11. 1136 b8. οὐ βαλεῖν ᾠήθη Ηε10. 1135 b14, 15. cf ηεβ7. 1223 b8, 32. 8. 1224 b21. ὁμοίως οἴεται καὶ οὐκ οἴεται Μγ4. 1008 b11. — οἴονται κρείττους εἶναι, σαφές τι εἰρηκέναι Πε3. 1302 b27. μβ3. 357 a25. — ὥς τινες οἴονται· ἡ αἰτία ἡ ποιήσασα τοὺς πρότερον οἴεσθαι μα4. 341 b8. β2. 354 b3. — οἰητέον, οὐκ οἰητέον c acc c inf, βέλτιον Παρμενίδην εἰρηκέναι al Φγ6. 207 a15. μβ2. 355 a35. 3. 357 b25. 8. 367 a9. Ηκ2. 1173 b23. 6. 1176 b21. 9. 1179 a1. 10. 1179 a35. Πγ13. 1284 a27. η4. 1326 a14. — οἶμαι parenthetice Αγ1. 71 b6. ΜΑ8. 990 a18. ζ16. 1041 a1. ρ1. 1420 a28. — (οἴονται in codd aliquoties ex οἷόν τε corruptum veluti Ρβ12. 1389 a25. 23. 1398 b23 al. οἴεται passive usurpari Ηι1. 1164 b15. ηεγ7. 1233 b11 Fritzsche falso opinatur.)

Οἰῆθεν. Δημωνίδου τοῦ Οἰῆθεν f 365. 1539 b26.

οἴησις. ὑπεναντίον τῇ αὐτῶν οἰήσει πο25. 1461 b3. οἴησιν ἐμποιεῖν τοῖς ἀκούουσιν, opp σαφῶς εἰδέναι ποιεῖν ρ15. 1431 a40.

οἰκεῖν. intr οἱ περὶ δυσμὰς οἰκοῦντες μβ6. 365 a7. οἰκεῖν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, χωρίς, ἄποθεν Πε5. 1305 b19. γ9. 1280 b17. τὸ πλῆθος τῶν οἰκούντων Πβ6. 1264 b32. οἱ πρῶτοι οἰκήσαντες ἢ κτίσαντες Πγ1. 1275 b33. — trans *a.* habitare. οἰκεῖν ὄρη, ὕλας, τρωγλάς Ζι32. 618 b27. 12. 615 b6. 11. 615 a17. οἰκεῖν μικρὰς πόλεις, τὸν Πειραιᾶ Πγ15. 1286 b10. ε3. 1303 b11. οἰκεῖν τὸ ἄστυ f 517. 1562 b13. βάρβαροι τὴν Ἀρκαδίαν ᾤκησαν f 549. 1568 b44. περὶ τῆς δυνατῆς οἰκεῖσθαι χώρας μβ5. 362 a33 sqq. — *b.* administrare. χαλεπὸν οἰκίας δύο οἰκεῖν Πβ6. 1265 b26. ὧν ἄνευ ἀδύνατον πόλιν οἰκεῖσθαι, καλῶς οἰκεῖσθαι Πδ4. 1291 a2. γ12. 1283 a21. πόλις καλῶς οἰκουμένη, μέλλουσα καλῶς οἰκήσεσθαι Πβ5. 1263 a32. 1. 1261 a3. γ14. 1284 b38. εἰ ἐνδέχεται πόλιν οἰκεῖσθαί που καθ' ἑαυτήν Πη2. 1325 a2. — ἡ οἰκουμένη Πη7. 1327 b22. μβ6. 364 a7. ἡ οἰκουμένη οὐ κυκλοτερής μβ5. 362 b17. τῆς οἰκουμένης πλάτος καὶ μῆκος πόσον κ3. 393 b18. ὁ ὁρίζων τὴν οἰκουμένην μβ7. 365 a30. τὸ ἔξω τῆς οἰκουμένης πέλαγος κ3. 393 a16. — ὁ ἥλιος μείζων τῆς οἰκουμένης ψγ3. 428 b4.

οἰκεῖος. οἰκεῖα def ὅταν ἐφ' αὐτῷ ᾖ ἀπαλλατριῶσαι ἢ μή Ρα5. 1361 a21. τὰ οἰκεῖα φαίνεται ἑκάστοις πολλοῦ ἄξια Ηι1. 1164 b18. ηεη4. 1239 a16. οἰκεία χώρα, πόλις, opp οἱ ἔξω τόποι, ὀθνεῖοι Πβ6. 1265 a24. 12. 1273 b31. ἡ οἰκεία Πβ9. 1270 a1. οἰκεῖαι πράξεις, opp ἐξωτερικαί Πη3. 1325 b30. ἡ οἰκεία φύσις Ογ2. 301 a5. μβ4. 360 a24. ἡ οἰκεία ὕλη μδ2. 379 b20. ψβ2. 414 a26. Μη4. 1044 a18 (cf ὕλη 6). οἰκεία φορά, κίνησις Οβ8. 290 a2. γ2. 300 a22 (opp βίᾳ). μτ2. 464 a25 (opp ξενική a26). οἰκεῖος τόπος Φδ5. 212 b33. θ3. 253 b34. Οα7. 276 a12 (opp ἀλλότριος). μβ2. 355 a34. ἀδύνατον ἕκαστον μὴ γενέσθαι κατὰ τοὺς οἰκείους χρόνους Ζγδ3. 769 b25. οἰκεῖα πάθη τίνα, οἰκειότερα πάθη Φη3. 246 b9, 10. μδ8. 385 a4. οἰκεία θερμότης, οἰκεῖον θερμόν, οἰκεῖον φῶς μβ5. 362 a6. δ1. 379 a17, 24, 26 (syn κατὰ φύσιν, opp ἀλλοτρία). 2. 379 b22, 19. α8. 345 a30. Ζμβ2. 649 a1. γ3. 665 a5. κατέδειξεν οἰκείῳ τε βίῳ καὶ μεθόδοισι λόγων f 623. 1583 a16. σῶμα ὡρισμένον οἰκείῳ ὅρῳ μδ5. 382 a23. οἰκεῖα ὄργανα Πα4. 1253 b26. οἰκεῖαι ἀρχαί Αγ2. 71 b23, 72 a6. δ3. 90 b1. Ζγβ8. 747 b30, 748 a8. οἰκειοτάτη αἰτία μα8. 346 a30. οἰκεῖον γένος τζ5. 143 a12. οἰκεῖον μέσον Αγ17. 80 b18, 21. οἰκεῖος συλλογισμὸς καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην Αγ12. 77 a39. οἰκείως, οἰκειότερον, οἰκειοτέρως ἀποδιδόναι (syn γνωριμώτερον, opp ἀλλοτρίως), οἰκεία ἀπόδοσις Κ5. 2 b9, 33. 7. 6 b37, 39 Wz (i q τὸ πρῶτον), 7 a8, 16, 30. cf ἀποφάναι τῶν οἰκείων τι πο21. 1457 b32. οἰκεῖα πάθη, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν Μι9. 1058 b22. μ3. 1078 a16. οἰκεῖος λόγος ἐν ἐφ' ἑνός Μδ29. 1024 b33. οἰκείως λέγεσθαι, opp κατὰ συμβεβηκός Φβ3. 195 b3. Μδ2. 1014 a7. οἰκεῖοι λόγοι, opp ἀλλότριοι, λογικῶς ἐπισκοπεῖν Φθ8. 264 a7, b2. Πη1. 1323 b38. ηεα6. 1217 a9, 2, 3 (cf οἰκειότερα καὶ ἧττον κοινά Ρβ22. 1396 b11). ἔχει τι οἰκείους τοὺς λόγους Ζμβ7. 653 b14. οἰκεῖαι ἐνστάσεις Οβ13. 294 b11. οἰκεῖα τῷ λόγῳ ἐνδόσιμα, opp ξένα Ργ14. 1415 a7. οἰκεία λέξις, ὀνόματα οἰκεῖα τῇ ἕξει Ργ7. 1408 a20, 31. ὄνομα οἰκεῖον, οἰκείως προσαγορεύεσθαι Ργ2. 1404 b32. ρ26. 1435 a32. Ηε7. 1132 a11. δ1. 1119 b33. μα9. 347 a10. κυριώτερον καὶ οἰκειότερον τῷ ποιεῖν τὸ πρᾶγμα πρὸ ὀμμάτων Ργ2. 1405 b12 (cf ἡ οἰκειοτάτη χρηματιστική Πα11. 1258 b20). — ἅπαντα τὰ οἰκεῖα συναγαγεῖν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Πζ1. 1317 a36. ἐν οἰκειοτέροις καιροῖς ποιητέον τὴν σκέψιν μβ3. 358 b23. Ζμβ14. 658 b13. Ζγβ4. 740 b12. ἐν ἑτέροις οἰκειότερόν ἐστι διελθεῖν Ζμβ3. 650 b10, ἐν ἑτέροις οἰκειότερός ἐστιν ὁ διορισμός Ζμγ14. 674 a20. — οἰκεῖος familiaris, οἰκειότερος (opp ἀλλοτριώτερος), οἰκείως Ηθ14. 1162 a3. ι10. 1171 a7, 16. Πγ16. 1287 b3. f 81. 1489 b30. τὰ οἰκεῖα (i e τὰ τῶν φίλων δόγματα) ἀναιρεῖν Ηα4. 1096 a15. — οἰκεῖος constr c dat et c gen τὴν κίνησιν οἰκειότατον εἶναι τῇ ψυχῇ ψα2. 402 a22. τὸ αἰσθάνεσθαι ψυχῆς οἰκειότατον ψα2. 405 b6. ὀνόματα λέγειν οἰκεῖα τῇ ἕξει, ἐνδόσιμα οἰκεῖα τῷ λόγῳ, ἐνστάσεις οἰκεῖαι τῷ γένει Ργ7. 1408 a31. 14. 1415 a7. Οβ13. 294 b11, γνώμας οἰκείας φέρειν τῶν πραγμάτων ρ12. 1430 b6. ηεα6. 1217 a9. — c dat οἰκεῖον ἅπας ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ καὶ φίλον Ηθ1. 1155 a21. 14. 1161 b22. πάσῃ κινήσει οἰκεῖον τάχος sim Ηκ2. 1173 a32. 7. 1178 a5. γ4. 1111 b5. α12. 1101 b30. τα1. 101 a14. ἐφ' ὅσον οἰκεῖον τῇ μεθόδῳ Ηα7. 1098 a28. ταῦτα οἰκειότερον ἐξακριβοῦν τοῖς περὶ τὰ ἐγκώμια πεπονημένοις Ηα12. 1101 b34. ἐκ τῆς οἰκειοτάτης φιλοσοφίᾳ (φιλοσοφίας Bk) τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν Μλ8. 1073 b4. — c gen οἰκεῖον τῆς διαλεκτικῆς, ἄλλης φιλοσοφίας, τῆς θέσεως, σκέψεως οἰκειότερον sim τα2. 101 b2. β5. 112 a3. Ηα4. 1096 b31. 10. 1099 b14. θ2. 1155 b9. ι3. 1165 b20. κ10. 1179 b30. Πγ3. 1276 a17. πλησιαίτερα ἡμῶν καὶ τῆς φύσεως οἰκειότερα Ζμα5. 645 a3.

οἰκειότης καὶ κηδεία Πβ3. 1262 a11. οἰκειότης πρὸς ἀλλήλους Πβ4. 1262 b19. εἴδη φιλίας ἑταιρεία οἰκειότης συγγένεια Ρβ4. 1381 b34. — καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ οἰκειότητα ἡ γνῶσις Ηζ2. 1139 a11.

οἰκειοῦνται οἱ θεαταὶ ταῖς πρώταις ἀκοαῖς Πη17. 1336 b30.

οἰκέτης, syn δοῦλος, opp δεσπότης, ἐλεύθερος Ζγβ6. 744 b20. ημα34. 1194 a31, 35. f 178. 1507 b22. 89. 1492 a6. ὁ βοῦς ἀντ' οἰκέτου τοῖς πένησιν Πα2. 1252 b12. ἡ τῶν οἰκετῶν κόλασις Ρβ3. 1380 a16.

οἰκετικαὶ διακονίαι (cf δουλικός) Πβ3. 1261 ᵇ36.

οἴκημα θ32. 832 ᵇ23. 123. 842 ᵃ25. πκε22. 940 ᵃ6. ἐν μικρῷ ϗ ἐν μεγάλῳ οἰκήματι τὸ ἴσον πῦρ ἧσσον ἐν τοῖς μείζοσι θερμαίνει Ζμγ4. 667 ᵃ25.

οἴκησις. τῶν ἀγρίων ὀρνέων αἱ οἰκήσεις πῶς μεμηχάνηνται Ζι11. 614 ᵇ31. ζῷά τινα ἐν ταῖς οἰκήσεσι συνανθρωπεύεται Ζιθ14. 599 ᵃ21. οἱ ἐλέφαντες ἀνατρέπουσι τὰς οἰκήσεις ἅτε φαύλως ᾠκοδομημένας Ζιζ18. 572 ᵃ1. κοινωνεῖν τῆς οἰκήσεως Πγ1. 1275 ᵃ8. ἡ τῶν ἰδίων οἰκήσεων διάθεσις Πη11. 1330 ᵇ21. ὁ ἐλευθέριος καθαρὸς περὶ οἴκησιν αρ5. 1250 ᵇ29. — διὰ τὸ τὴν οἴκησιν ταύτην (i e partem τῆς οἰκουμένης a nobis habitatam) κεῖσθαι πρὸς ἄρκτον μβ5. 363 ᵃ3. — αἱ ἀδέσποτοι τῶν οἰκήσεων (i e τῶν οἰκιῶν) Ηθ12. 1161 ᵃ7.

οἰκητήριον θεῶν οὐρανός κ2. 391 ᵇ15. 3. 393 ᵃ4. Δρυόπων οἰκητήριον ἡ Ἀσίνη f 441. 1550 ᵃ47.

οἰκητικός. τῶν ζῴων τὰ μὲν οἰκητικὰ τὰ δὲ ἄοικα Ζια1. 488 ᵃ21.

οἰκία. 1. aedes. οἰκίας λόγος συνειλημμένος τῇ ὕλῃ, ἄνευ ὕλης ψα1. 403 ᵇ3. Μλ3. 1070 ᵃ16, 14. η2. 1043 ᵃ15. Φα4. 188 ᵃ15. Ζμα1. 639 ᵇ18. β1. 646 ᵃ27. ἡ οἰκοδόμησις (ἐποίησε) τὴν οἰκίαν Ζγβ1. 734 ᵇ17. ἡ οἰκία τίνος ἕνεκα Αδ11. 94 ᵇ9. θεμέλιος πρότερον οἰκίας Γβ11. 337 ᵇ15, 31. Ρβ19. 1393 ᵃ8. Αδ12. 95 ᵇ32. οἰκίαν ποίαν δεῖ παρασκευάζειν οα6. 1345 ᵃ24-33. — ἡ καιομένη οἰκία Ζγα18. 724 ᵃ35. — 2. domus, familia. τίνων κοινωνία ποιεῖ οἰκίαν ϗ πόλιν Πα2. 1253 ᵃ18. cf 11. 1259 ᵃ35. ἡ τοῦ εὖ ζῆν κοινωνία ϗ ταῖς οἰκίαις ϗ τοῖς γένεσι Πγ9. 1280 ᵇ34 (cf περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται πο13. 1453 ᵃ19. 14. 1454 ᵃ12). πρότερον ϗ ἀναγκαιότερον οἰκία πόλεως Ηθ14. 1162 ᵃ18. ηεη10. 1242 ᵇ1. Πδ3. 1289 ᵇ28. οα1. 1343 ᵃ16. οἰκία ἐστί τις φιλία ηεη10. 1242 ᵃ28. μέρη οἰκίας ἄνθρωπος ϗ κτῆσις οα2. 1343 ᵃ18. Πα4. 1253 ᵇ23. τῆς πρώτης οἰκίας, τῆς τελείου οἰκίας τίνα μέρη Πα2. 1252 ᵇ10. 3. 1253 ᵇ6, 4. β9. 1269 ᵇ15. γ4. 1277 ᵃ7. πᾶσα οἰκία βασιλεύεται ὑπὸ τοῦ πρεσβυτάτου Πα2. 1252 ᵇ21. ἡ τέκνων ἀρχὴ ϗ γυναικὸς ϗ πάσης τῆς οἰκίας Πγ6. 1278 ᵇ38. — χαλεπὸν οἰκίας δύο οἰκεῖν, γεωργεῖν Πβ6. 1265 ᵇ26. 8. 1268 ᵇ1.

οἰκίζειν νήσους, πόλεις Πβ10. 1271 ᵇ39. ρ3. 1423 ᵃ37. οἱ κάτωθεν τόποι ὕστερον ᾠκίσθησαν μα14. 352 ᵃ3.

οἰκίσκος. αἱ βάλανοι οἷον ἐν οἰκίσκοις εἰσίν φτα5. 820 ᵇ10.

οἰκιστής. ἀπέστειλαν Τάραντος οἰκιστάς Πε7. 1306 ᵇ31.

οἰκογενής. ἀλεκτορίδες οἰκογενεῖς Ζιζ1. 558 ᵇ20.

οἰκοδομεῖν. οἰκοδομοῦντες οἰκοδόμοι γίνονται Ηβ1. 1103 ᵃ33, ᵇ11. ἡ οἰκοδόμησίς ἐστιν ἐν τοῖς οἰκοδομουμένοις Ζγα22. 730 ᵇ8. ὅτε τὸν νεὼν ᾠκοδόμουν Ζιζ24. 577 ᵇ30. αἱ μέλιτται οἰκοδομοῦσι τὰ κηρία Ζι40. 623 ᵇ27. — ἀπὸ τῶν ἄριστα ᾠκοδομημένων τοῦ (ἀνθρωπίνου) σώματος ὁ ἥλιος ἀφαιρεῖ, ἃ ἥκιστα δεῖται ἀφαιρέσεως πα52. 865 ᵇ33. ε34. 884 ᵇ3. λζ3. 966 ᵃ30.

οἰκοδομὴ Λεσβία Ηε14. 1137 ᵇ30 (v l οἰκοδομία).

οἰκοδομήματα ἱερά Πη12. 1331 ᵇ6. πόλις κοσμουμένη ἀναθήμασι ϗ οἰκοδομήμασι Πζ7. 1321 ᵃ38. ἡ ἐκ τῶν οἰκοδομημάτων ἀκρόπολις ρ1. 1421 ᵃ3.

οἰκοδόμησις, exemplum γενέσεως, ἐντελεχείας τοῦ κινητοῦ Ηη12. 1152 ᵇ14. ηεβ1. 1219 ᵃ15. Φγ1. 201 ᵃ18, ᵇ9-13. Μκ9. 1065 ᵇ19. Ζμα1. 640 ᵃ16. β1. 646 ᵇ3. Ζγα22. 730 ᵇ8. β1. 734 ᵇ17.

οἰκοδομία ηεα5. 1216 ᵇ8. ἐν ταῖς οἰκοδομίαις Ζμγ5. 668 ᵃ16.

οἰκοδομικός. ἡ οἰκοδομικὴ εἶδος οἰκίας, τὸ κινοῦν, τῆς οἰκοδομικῆς τέλος οἰκία Μλ4. 1070 ᵇ33, 29. ε2. 1026 ᵇ10. Ηα5. 1097 ᵃ20. ηεβ1. 1219 ᵃ14. ἡ οἰκοδομικὴ πότε τελεία Ηκ3. 1174 ᵃ20. τὸ οἰκοδομικὸν αἴτιον οἰκίας Φβ5. 196 ᵇ26. ἐν τοῖς οἰκοδομικοῖς ἔργοις κινοῦσι μεγάλα βάρη μχ18. 853 ᵇ10.

οἰκοδόμος. τί τὸ ἴδιον οἰκοδόμου τε7. 136 ᵇ36. τῇ διανοίᾳ ἢ τῇ αἰσθήσει ὁρισάμενος ὁ οἰκοδόμος τὴν οἰκίαν Ζμα1. 639 ᵇ17. οἰκοδομοῦντες οἰκοδόμοι γίνονται Ηβ1. 1103 ᵃ33, ᵇ11. οἰκοδόμος in exemplo ἀλλαγῆς Ηε8. 1133 ᵃ7. οἰκοδόμοι pars civitatis Πδ4. 1291 ᵃ14. — τὸ ὑγιάζειν τὸν οἰκοδόμον κατὰ συμβεβηκός Με2. 1026 ᵇ37.

οἴκοθεν εὐθὺς ὑπάρχει παισὶν οὖσιν Πδ11. 1295 ᵇ16.

οἶκοι. ἡ εὐγένεια παρ' ἑκάστοις οἴκοι τίμιος Πγ13. 1283 ᵃ35.

οἰκονομεῖν. intr μὴ πρὸς ἕνα σκοπὸν οἰκονομεῖν οβ1346 ᵃ10. — trans οἰκονομεῖν τὰ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν Πβ5. 1264 ᵇ2. πολιτεία ἀρίστη ἡ ὑπὸ τῶν ἀρίστων οἰκονομουμένη Πγ18. 1288 ᵃ34. ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν κ6. 400 ᵇ15. — ὁ Εὐριπίδης τὰ ἄλλα οὐκ εὖ οἰκονομεῖ πο13. 1453 ᵃ29. — med καλῶς οἰκονομήσασθαι τὰ περὶ τὴν τῆς γυναικὸς ὁμιλίαν οα2. 1343 ᵃ23.

οἰκονομία. περὶ οἰκονομίας Πα3-13. (cf γ6. 1278 ᵇ18.) οα. οἰκονομίας μέρη χρηματιστική, κτητική Πα3. 1253 ᵇ12. 10. 1258 ᵃ28. 4. 1253 ᵇ24. 13. 1259 ᵇ18. οἰκονομία ἑτέρα ἀνδρὸς ϗ γυναικός Πγ4. 1277 ᵇ24. ἀνδράσιν οἰκονομίας οὐθὲν μέτεστιν Πβ5. 1264 ᵇ6. — ἡ βασιλεία πόλεως ϗ ἔθνους οἰκονομία Πγ14. 1285 ᵇ33. οἰκονομία, dist δεσποτεία, πολιτική, βασιλική Πα3. 1253 ᵇ19. τὴν πολιτείαν τετάχθαι τοῖς νόμοις ϗ τῇ ἄλλῃ πολιτείᾳ Πε8. 1308 ᵇ32. οἰκονομία, dist νομοθεσία, πολιτική Ηζ8. 1141 ᵇ32. — οἰκονομία βασιλική οβ1345 ᵇ12, 19-28, σατραπική οβ1345 ᵇ12, 28-1346 ᵃ5, πολιτική οβ1345 ᵇ12, 1346 ᵃ5-8, ἰδιωτική οβ1345 ᵇ12, 1346 ᵃ8-13, Ἀττική οα6. 1344 ᵇ31, 1345 ᵃ18. — οἰκονομίαι (pro concreto): ἐν ταῖς οἰκονομίαις ἡ βελτίστη τροφὴ τέτακται τοῖς ἐλευθέροις Ζγβ6. 744 ᵇ18. ἐν ταῖς μεγάλαις, ταῖς μικραῖς οἰκονομίαις τί χρήσιμον οα6. 1345 ᵃ34, 7, 1344 ᵇ33.

οἰκονομικός. οἰκονομικὸν ζῷον ἄνθρωπος ηεη10. 1242 ᵃ23 (cf πολιτικός, κοινωνικός, συνδυαστικός). ὁ πολύπους οἰκονομικός Ζι37. 622 ᵃ4. — ἡ οἰκονομική, def Πγ6. 1278 ᵇ38, refertur inter τὰς ἐντιμοτάτας τῶν δυνάμεων Ηα1. 1094 ᵇ3. Πα10. 1258 ᵃ40. τί αὐτῆς ἔργον ϗ τέλος Ηα1. 1094 ᵃ9. Πα9. 1257 ᵇ39, 30. οα1. 1343 ᵃ8. dist χρηματιστική Πα8. 1256 ᵃ10 sqq. οἰκονομικῆς μέρη τρία, δεσποτική, πατρική, γαμική Πα12. 1259 ᵃ37. cf 3. 1253 ᵇ6. ἡ οἰκονομικὴ βασιλεία τις οἰκίας, μοναρχία Πγ14. 1285 ᵇ32. α7. 1255 ᵇ19 (dist πολιτική). οα1. 1343 ᵃ1. ἡ οἰκονομική, dist πολιτική, πρότερον γενέσει πολιτικῆς οα1. 1343 ᵃ1, 15. πολιτικὴ ϗ οἰκονομικὴ ϗ φρόνησις ηεα8. 1218 ᵇ13. — τὰ οἰκονομικά Πα4. 1253 ᵇ27. σοφίσματα οἰκονομικά οβ1346 ᵃ32-1353 ᵇ27. — οἰκονομικὸν δίκαιον, dist δεσποτικόν, πολιτικόν Ηε10. 1134 ᵇ17. 15. 1138 ᵇ8. ημα34. 1194 ᵇ20. οἰκονομικαὶ ἐπιμέλειαι, dist πολιτικαί Πδ15. 1299 ᵃ23. — τοὺς οἰκονομικοὺς ϗ τοὺς πολιτικοὺς Ηζ5. 1140 ᵇ10. οἰκονομικός, dist πολιτικός, βασιλικός, δεσποτικός Πα1. 1252 ᵃ8.

οἰκονόμος. διαθεῖναι τὰ παρὰ τῆς φύσεως προσήκει τὸν οἰκονόμον Πα10. 1258 ᵃ25 sqq. cf γ11. 1282 ᵃ21. οἰκονόμος, coni ἄρχων Πα10. 1258 ᵃ31. coni βασιλικός, dist τύραννος, τυραννικός Πε11. 1315 ᵇ1, 1314 ᵇ7. dist δεσπότης, πολιτικός, βασιλικός Πα1. 1252 ᵃ11. cf 8. 1256 ᵇ38. οἰκονόμου εἴδη οα6. ὥσπερ οἰκονόμος ἀγαθός, ϗ ἡ φύσις οὐθὲν ἀποβάλλειν εἴωθεν Ζγβ6. 744 ᵇ16. — οἰκονόμος τῆς τῶν ἀκουόντων ἡδονῆς (apud Alcidam) Ργ3. 1406 ᵃ27.

οἰκόπεδον. οἰκοπέδων διαίρεσις Πβ6. 1265 ᵇ24, 25.

οἶκος. 1. aedes. βασίλειος οἶκος κ6. 398 a15. — 2. i q οἰκία, γένος. οἶκοι ὀρφανικοί οβ1349 b15. τοὺς οἴκους ἴσους δεῖν διαμένειν καὶ τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν Πβ6. 1265 b14. πᾶς οἶκος μοναρχεῖται Πα7. 1255 b19.

οἰκτίζειν. τοὺς μετὰ σπουδῆς διαγράψαντας οἰκτίσειεν ἄν τις τῆς μικροψυχίας κ1. 391 a22.

οἶκτος. ὅσα μὴ πραττόμενα ἢ οἶκτον ἢ δείνωσιν φέρει Ργ16. 1417 a12.

οἰκτρός, coni δεινός, syn ἐλεεινός πο14. 1453 b14, 1. σὸς οἰκτρὸς πατήρ (fr trag adesp 56) Ρβ23. 1397 b19.

Ὀιλεύς. Αἴας ὁ Ὀιλέως f 596. 1576 a1.

οἰνάνθη. 1. avis. πότε ἀφανίζεται Ζι49B. 633 a15. (vitiflora Gazae, ynanthem Thomae, hasabym Alberto. Saxicola oenanthe Belon de la nat des oiseaux VII 12, Gesner in oenanthe, Brisson ornith III 449, Ray synops av 75. fort parra Plinii C II 550. S II 219. in incert rel Su 159, 154. Cr. AZι I 102, 78.) — 2. planta. βοστρύχια οἰνάνθης Ζιε18. 549 b33. (fort Paronychia serpillifolia *Dec* Fraas 108.)

Οἰναρέα πόλις ἐν Τυρρηνίᾳ θ94. 837 b32.

οἰνάς. γένος τι τῶν περιστεροειδῶν, μικρῷ μείζων τῆς περιστερᾶς, ἐλάττων φαβός Ζιε13. 544 b6 Aub. θ3. 593 a19, 20. διτοκεῖ Ζιζ1. 558 b23. refertur inter τὰ καρποφαγοῦντα καὶ ποοφαγοῦντα, τοῦ φθινοπώρου καὶ φαίνεται μάλιστα καὶ ἁλίσκεται, πῶς ἁλίσκεται Ζιθ3. 593 a15, 18, 21 Aub. f 271. 1527 a14, 17, 21. cf Rose Ar Ps 288. (vinago Gazae, oven Alberto cf S I 294, 594. rupilia Scalig. le pigeon fugard Belon de la nat des oiseaux VI 22. le pigeon sauvage Ray et Salerne hist des oiseaux 160, 163. le pigeon vineux C II 643. Columba migratoria St. Columba oenas Cr. G 45. AZι I 105c. Columba livia Su 135, 101. cf M 300.)

Οἰνεύς Ρβ23. 1397 b19 (Nauck fr tr fr adesp 56). ὁ ἐν τῷ Οἰνεῖ πρόλογος Ργ16. 1417 a15 (Eurip fr 562). Γόργη Οἰνέως θυγάτηρ f 596. 1576 a24.

οἰνηρός. ἡ ὑγρότης ἡ οἰνηρά, syn ὑγρὸν οἰνῶδες πγ15. 873 a20, 17. τὰ ἐν αὐτοῖς ὑγρά, οἰνηρὰ καὶ ἄπεπτα ὄντα πγ17. 873 b6. — μέτρα οἰνηρά, σιτηρά Ηε10. 1135 a2.

οἰνοποσία. ὅσα περὶ οἰνοποσίαν καὶ μέθην πγ1. 871 a1-35. 876 a28.

οἰνοπωλεῖν θ32. 832 b22.

οἰνοπώλης θ32. 832 b21.

οἶνος, syn μέθυ Φα2. 185 b9. οἶνος ὕδωρ σεσηπός (Emped) τδ5. 127 a18. οἶνος ex quibus elementis constet μδ10. 388 a33-b10, cf 5. 382 b13. 7. 384 a13. 10. 389 a9. 11. 389 a27. πιθ43. 922 a6, 8. κε8. 938 b24. de natura vini ἀπορίαι f 212. 213. ὁ οἶνος καὶ πήγνυται καὶ ἕψεται, παχύνεται, θυμιᾶται μδ7. 384 a4. 10. 388 b10. 9. 387 b9, 12. οἶνος μετρίως ἀφεψηθείς f 102. 1494 b11. ὁ οἶνος πνευματῶδες, πνευματικόν υ3. 457 a16. πλ1. 953 b28, 955 a35. ὁ οἶνος θερμός, θερμαντικόν, θερμαντικώτατος πγ1. 871 a2. 5. 871 a39, 28. 6. 871 b32. 23. 874 a38. 33. 874 b35. 17. 873 b11. κζ4. 948 a21. λ1. 953 b29. οἶνος μέλας, λευκός υ3. 457 a16. Ζιη12. 588 a6, 7. πλ1. 953 b29. ἡ ἰλὺς τοῦ μέλανος οἴνου· ἀναθολοῦται ὁ οἶνος μιγνυμένης τῆς ἰλύος Ζμγ3. 664 b17. Ζγγ2. 753 a26. οἶνος γλυκύς, αὐστηρός τβ3. 111 a4, 5. πκγ26. 934 a33. οἶνος ἄκρατος, κεκραμένος, ὑδαρής (i e κεκραμένος λίαν) πο25. 1461 a27. πγ18. 873 b24, 29. ιβ13. 907 b13 (aliud est οἶνος μεμιγμένος Ργ2. 1404 b21). οἶνος μαλακός πγ18. 873 b34. οἶνος ὀξύς Φη4. 248 b8. οἱ οἶνοι ἐν ταῖς ἀλέαις ὀξύνονται Ζγγ2. 753 a23. οἶνος τρυγίας, ἄτρυγος f 555. 1570 a1, 2. ὁ σαμαγόρειος οἶνος καλούμενος f 104. 1494 b31. Πόλλιος, οἶνος γλυκύς f 543. 1568 a22. — οἶνος ὀνόματι, ἔργῳ δ' οὔ μδ9. 387 b11. οἶνος ἐκ μέλιτος θ22. 832 a6. — ὁ οἶνος ταχέως λαμβάνει τὰς τῶν πλησίον ὀσμάς εν2. 460 a29. ὁ οἶνος ὑπνωτικόν υ3. 456 b30. ὁ οἶνος καρηβαρικός, ὁ κρίθινος καρωτικός f 101. 1494 b7, 5. οἱ περὶ τὸν οἶνον πόνοι f 90. 1492 a25. ὁ οἶνος φάρμακον Ηε13. 1137 a14. κλύζειν τοὺς μυκτῆρας οἴνῳ Ζιθ21. 603 b11. οἴνους δοκιμάζειν Ηγ13. 1118 a28. χαίρειν οἴνοις Ηη14. 1154 a18. οἱ οἶνοι οὐ συμφέρουσι τοῖς παιδίοις οὐδὲ ταῖς τίτθαις υ3. 457 a14. ἐν ταῖς κυήσεσι τοῦ οἴνου αἰσθάνονται Ζιη5. 585 a32. βλαβερὸν πρὸς τὸ πάθος ὁ οἶνος ὁ μέλας μᾶλλον τοῦ λευκοῦ καὶ ὁ μὴ ὑδαρής Ζιη12. 588 a6, 7. ὁ οἶνος ποιεῖ εὐέλπιδας, ὑβριστάς, φιλητικούς ηεγ1. 1229 a20. πλ1. 955 a3, 953 b15. οα5. 1344 a32. ὅμοιοι οἱ ἄνθρωποι τοῖς οἴνοις ηεη2. 1238 a23. cf f 212. 1516 a34.

οἰνοῦττα (Lob Par 335). τὸ τῶν κοράκων καὶ τῶν κυνῶν γένος τὴν οἰνοῦτταν καλουμένην φαγόντα βοτάνην μεθύσκεται f 102. 1494 b20, 23. planta dubia.

οἰνοφλυγία Ηγ7. 1114 a27. ηεη2. 1235 b39. μόριον ἀκολασίας ηεγ2. 1231 a19.

οἰνόφλυξ. οἰνόφλυγες πο25. 1461 a15. ηεβ3. 1221 b16. φ6. 811 b14. οἱ οἰνόφλυγες διὰ τί τρέμουσιν, τὸ σπέρμα αὐτῶν οὐ γόνιμον πγ5. 871 a27. 26. 874 b22. 4. 871 a23.

Οἰνόφυτα. ἡ ἐν Οἰνοφύτοις μάχη Πεε3. 1302 b29.

οἰνοχοεύειν (Hom Υ 234) πο25. 1461 a30.

οἰνώδης χυμός μδ9. 387 b11. ὑγρὸν οἰνῶδες πγ15. 873 a17 (cf οἰνηρός). αἱ οἰνώδεις ῥοαὶ καλούμεναι πιθ43. 922 a9. οἰνῶδες πόμα ἐκ μέλιτος θ22. 832 a10.

οἰνωμένος θ101. 839 a4. coni καθεύδων, μαινόμενος, πυρέττων, μελαγχολικός Ηη5. 1147 a14, b7, 12. 11. 1152 a15. οἱ οἰνωμένοι comparantur τοῖς νέοις Ηη15. 1154 b10. Ρβ12. 1389 a19. οἱ οἰνωμένοι διὰ τί ἀνδρειότεροι τῶν μή πκζ4. 948 a29.

οἰνωπός. καρποὶ οἰνωποί, οἱ βότρυες μεταβάλλουσιν εἰς τὸ οἰνωπόν χ5. 795 b1, 28. τὸ οἰνωπὸν χρῶμα πῶς γίνεται χ2. 792 b6. οἰνωποὶ ὀφθαλμοί (oculi caprini Rose Ar Ps 706, Anecd 153, 23) φ6. 812 b6.

Οἰνωτρίας βασιλεύς Πη10. 1329 b9.

Οἰνωτροί Πη10. 1329 b10, 15, 22.

οἱονεί. κοιλία ἐοικυῖα οἱονεὶ ἐντέρῳ εὖρος ἔχοντι al Ζια16. 495 b25. κ7. 401 a9. πκ10. 923 b33. cf οἷος infra b60.

οἶος (Hom Ζ 201) πλ1. 953 a24.

οἷος. ἀνὴρ οἷος κράτιστος Ηι3. 1165 b27. τοιοῦτος οἷος c inf, veluti τοιοῦτος οἷος διώκειν, πεπεῖσθαι al Ηη9. 1151 a13, 23. ημβ15. 1213 a11. Ρβ5. 1383 a9. 8. 1385 b17, 24 al. οἷος c inf, veluti θυμικοὶ καὶ οἷοι ἀκολουθεῖν τῇ ὁρμῇ, ὁ μεγαλόψυχος οἷος (sc ἐστὶ) κεκτῆσθαι μᾶλλον τὰ ἄκαρπα τῶν καρπίμων Ρβ12. 1389 a9, 3. α12. 1372 b10. Ηδ8. 1125 a11. Πγ9. 1280 b12. πα42. 864 a28 al. οἷόν τε (sc ἐστί) c inf Πγ10. 1281 a21. δ4. 1290 b33. 15. 1300 a6 al. — πάντων κοινὰ μέρη ἐστὶ τρία, κεφαλή τε καὶ τὸ περὶ τὴν κοιλίαν κύτος καὶ τρίτον τὸ μεταξὺ τούτων, οἷον τοῖς ἄλλοις τὸ στῆθος καὶ τὸ νωτόν ἐστιν Ζιδ7. 531 b27. omisso verbo οἷον pro adverbio usurpatur et vel comparationi significandae (*a*), vel exemplo afferendo (*b*) inservit. *a.* οἷον i q quasi, οἷον ζέσις ἐστὶ τὸ πῦρ, τῆς γῆς οὔσης οἷον τυμπάνου al μα3. 340 b23, 29, 15, a34. β5. 362 a35. 4. 359 b32. γ4. 374 b13. δ12. 389 b30. Οδ1. 308 a2. Ζιδ7. 532 a6. Ζγγ2. 753 a33. ε1. 781 a9. Ζμβ4. 651 a1. 10. 655 b28. Ρα3. 1358 b4. κ6. 398 b26 al. οἷον εἰ, quasi si, Πγ6. 1279 a15, cf οἱονεί. ἐξ ἄλλης ὕλης οἷας τὸ πλῆθος, ἀλλ' οὐ πλήθους

Mμ9. 1085 a33. — b. οἷον i q veluti, Γβ5. 333 a11. Mδ1. 1013 a4. 6. 1015 b25. Πγ16. 1287 a5. δ15. 1299 a17 al. οἷον ἴσως τι10. 170 b21. λέγω δ' οἷον Aα30. 46 a19. 38. 49 a28. β4. 57 b4. Γα3. 317 b26. 5. 320 b8. Πδ1. 1288 b30. 3. 1290 a10. 4. 1290 b30. ρ8. 1428 b26. 9. 1429 a31. 30. 1437 b1. οἷον λέγω Aδ13. 97 b15. αι7. 448 a23. οἷον ὡς φτα3. 818 a22. inde eo deflectit usus, ut οἷον omnino explicandi vim habeat, i q nempe, nimirum, scilicet (Wz ad K3. 1 b18. 6. 4 b23). ε5. 17 a20, 22. Aα1. 24 b16. 5. 27 b11, 14, 24. 16. 36 a40, b1. β20. 66 b7. 26. 69 b27. γ1. 71 b8. δ3. 90 b34. τε4. 132 a28. MA4. 985 b6 Bz. 5. 986 b34. 9. 992 b4. δ11. 1018 b15. ζ8. 1033 a34, b16. λ4. 1070 b23. Φα8. 191 b14. γ1. 201 a11. θ4. 254 b9. 8. 262 a3. Γβ10. 337 a27. Oβ2. 285 b28. μα3. 339 b11. ψβ4. 415 a22. αι3. 439 a15. 5. 445 a7, 8. Zμα1. 639 b6, 12. Hα13. 1102 a27. η14. 1154 a9. Πα7. 1255 b38. ημα4. 1185 a15. 9. 1186 b26. ηεα8. 1218 a9. γ1. 1228 a31. πκη2. 949 b7. λέγω δ' οἷον Aγ19. 82 a3. ψγ2. 426 b27. Πγ13. 1283 b1. ημα1. 1181 a28. πι32. 894 a34. οἷον λέγω Aγ2. 72 a20. δ13. 97 b5. hunc explicativum usum voc οἷον aliquanto latius patere, ut οἷον non explicationi, sed ipsi subiecto addatur Vahlen docet Poet III 320, coll Pα3. 1358 b4. πο22. 1458 a32 v l. — (pro οἷον fort scribendum ὅσον θ105. 839 b13. ταῦτα δὲ γίνεται ἀπὸ τῆς εὐτυχίας, οἷον ἀρτίως ἔφαμεν ημβ8. 1207 b18, i e καθάπερ ἀρτίως ἔφαμεν, sed scribendum videtur ἀπὸ τῆς εὐτυχίας, ἡ δὲ εὐτυχία, οἵαν ἀρτίως ἔφαμεν.)

οἱοσδήποτε. εἴτε δὴ τὸ τέλος μὴ φύσει ἑκάστῳ φαίνεται οἱονδήποτε Hγ7. 1114 b17. ὅπως τοιόνδε ἢ τοιόνδε ποτὲ (οἱονδήποτε ci Bk) τὴν μορφὴν γένηται Zμα1. 641 a14.

οἷός περ modo coniunctim scriptum exhibet Bk, οἵανπερ Zιβ11. 503 a24. Zμβ17. 661 a30. δ9. 685 b5, οἵαπερ Zγβ 8. 747 b22, modo distinguit veluti οἷός περ Zμδ3. 678 b26.

οἱοσποτοῦν τζ8. 146 b26.

ὄϊς. ποιεῖ γάλα κυάμων πλῆθος οἵ Zιγ21. 522 b33. αἱ ἰσχύουσαι τῶν οἰῶν (v l ὑῶν, ὀΐων), ὑγιεινότεραι αἱ οἶες τῶν αἰγῶν, ἰσχύουσι δὲ μᾶλλον αἱ αἶγες τῶν οἰῶν (v l ὄϊες, ὀΐων, ὗες, ὑῶν) Zιθ10. 596 a31, b6, 7. ἐγκαθεύδειν δὲ ψυχρότεραι ὄϊες (v l ὗες) αἰγῶν, εἰσὶν αἱ αἶγες δυσριγότεραι τῶν ὀΐων (v l ὑῶν), κατάκεινται αἱ ὄϊες ϗ αἱ αἶγες ἀθρόαι κατὰ συγγένειαν Zι3. 610 b31, 33, 611 a3 Aub. πολλάκις οἱ σκώπτοντες εἰκάζουσι τῶν μὴ καλῶν ἐνίους τοὺς μὲν αἰγὶ φυσῶντι πῦρ, τοὺς δ' οἰὶ (v l ὑΐ) κυρίττοντι Zγδ3. 769 b20. οἱ πλατύκερκοι ὄϊες v πρόβατον.

οἰσοφάγος. ἔχει τὴν ἐπωνυμίαν ἀπὸ τοῦ μήκους ϗ τῆς στενότητος Zια16. 495 a20 (cf de addito ἰσθμός S I 48 Pik Aub KaZι 44, 9 Philippson ὕλη 35, 1). ἐστὶ σαρκώδης, ἔχων νευρώδη τάσιν Zμγ3. 664 a32, 35. διὰ τοῦ οἰσοφάγου πορεύεται ἡ τροφὴ εἰς τὴν κοιλίαν αν11. 476 a32. Zμγ3. 664 a21. τὸ συνεχὲς τῷ στόματι μόριον ὃ καλοῦμεν οἰσοφάγον, ἀναγκαῖον τὸν οἰσοφάγον εἶναι μεταξὺ τοῦ στόματος ϗ τῆς κοιλίας, τοῖς ἔχουσιν οἰσοφάγον ᾗ τελευτᾷ τοῦτο τὸ μόριον κεῖται ἡ κοιλία Zμβ3. 650 a16. γ3. 664 a31. 14. 674 a10. ἐντὸς τοῦ αὐχένος ὁ καλούμενος οἰσοφάγος, ὁ αὐχὴν (πρόβλημα ὤν) σώζει τὴν ἀρτηρίαν ϗ τὸν οἰσοφάγον κύκλῳ περιέχων, τοῦ φάρυγγος ϗ τοῦ καλουμένου οἰσοφάγου χάριν ὁ αὐχὴν πέφυκεν Zια16. 495 a19 Aub. Zμδ10. 686 a19. γ3. 664 a16. πρότερον τῇ θέσει ἡ ἀρτηρία κεῖται τοῦ οἰσοφάγου, κεῖται ἔμπροσθεν ἡ φάρυγξ τοῦ οἰσοφάγου ἐξ ἀνάγκης Zια 16. 495 a21. αν11. 476 a32. Zμγ3. 664 b3, 665 a10, 20. διὰ τίν' αἰτίαν τὴν θέσιν τῆς ἀρτηρίας ϗ τοῦ οἰσοφάγου πάντα τὰ ἔχοντα ὁμοίως ἔχει Zμδ1. 676 b14. σχεδὸν τῶν πλείστων ὄψων ϗ ἐδεστῶν ἐν τῇ καταπόσει τῇ τάσει τοῦ οἰσοφάγου γίνεται ἡ χάρις· οὐκ ἀναγκαῖον ἔχειν τὸν οἰσοφάγον τῆς τροφῆς ἕνεκεν· οὐθὲν γὰρ παρασκευάζει πρὸς αὐτήν Zμδ11. 691 a1 (cf 690 b28). γ3. 664 a23. — ἔνιοι τῶν ὀρνίθων ἔχουσι τὸν οἰσοφάγον πλατύν, τὰ μαλάκια μετὰ τὸ στόμα ἔχουσιν οἰσοφάγον μακρὸν ϗ στενόν, ἐχόμενον δὲ τούτου πρόλοβον· (τὰ μαλακόστρακα) ἀπὸ τοῦ στόματος ἔχει οἰσοφάγον βραχὺν ϗ κοιλίαν τούτου ἐχομένην ὑμενώδη· ὅσα μὴ ἔχει αὐχένα οὐδ' οἰσοφάγον ἐπιδήλως ἔχουσιν Zμγ14. 674 b23 (S I 116). 3. 664 a22 (F 289, 13). Zιδ1. 524 b9 (A Siebld XII 386). 2. 527 a4. de οἰσοφάγῳ cf Langk Schol ad Zμ p 13, 68.

οἰστός. ἔπτατ' ὀϊστός (Hom N 587, 592) Pγ11. 1411 b35. ἡ ὀϊστὸς φερομένη ἕστηκεν (λόγος Ζήνωνος) Φζ9. 239 b30, 7. πάντα τὰ ἀποτεινόμενα κύκλῳ φέρεται οἷον οἱ ὀϊστοὶ ϗ τὰ καταρτώμενα πγ20. 874 a18.

οἰστρᾶν. οἱ θύννοι ποτὲ οἰστρῶσιν, ποτὲ παύονται οἰστρῶντες Zιθ19. 602 a26. 13. 598 a18. οἱ ἰχθύες φέρονται οἰστρῶντες πρὸς τὴν γῆν Zιζ17. 570 b5. cf θ15. 599 b26.

οἶστρος. 1. avis. refertur inter τὰ σκωληκοφάγα Zιθ3. 592 b22. (asilus Gazae. le chantre Belon de la nat des oiseaux VII 6. le chantre ou le pouillot Brisson de avibus 82. le roitelet non crêté Salerne ornith III 479. asile C II 109. fort Motacilla sibilatrix S I 588. St. Cr. fort Sylvia trochilus Su 113, 49. cf K 866, 6. in incerto rel Gesner de avibus, in asilo, AZι I 103, 79.)

2. ὁ τῶν θύννων οἶστρος γίνεται μὲν περὶ τὰ πτερύγια, ἔστι δ' ὅμοιος τοῖς σκορπίοις ϗ τὸ μέγεθος ἡλίκος ἀράχνης Zιε31. 557 a27 Aub. cf θ19. 602 a27 Aub. f 313. 1531 a31. (taon-marin Rondelet ap Gesner de aquatil, in asilo, et des insectes et zoophytes 8. tavan Belon de la nat des poissons II 7, 417. oestre C II 550. Lernea branchialis vel Phalangium balaenarum vel Oniscus ceti St. Cr. fort Cecrops sp K 904, 6. Pennatula filosa *Gm* Cuv. AZι I 537 adn. fort Cecrops Latreillii vel Elythrophora brachyptera AZι I 168, 35b. in incert rel M 229.)

3. insectum. refertur inter τὰ δίπτερα, τὰ αἱμοβόρα Zια5. 490 a20. θ11. 596 b13. ἔχει ἔμπροσθεν τὸ κέντρον, ἰσχυρὰν τὴν γλῶτταν Zια5. 490 a20. δ7. 532 a10. τὰ δέρματα διατρυπῶσι τῶν τετραπόδων, τὰ τῶν ἄλλων ζῴων δέρματα διαιροῦσι Zιδ4. 528 b31 Bsm Pik Aub. Zμβ17. 661 a24. cf Schol ad h l ed Langk p 24. ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς πλατέων ζωδαρίων τῶν ἐπιθεόντων οἱ οἶστροι (οἱ οἶστροι om duo codd) Zιε19. 551 b21. γίνεται ἐξ αὐτῶν (?) ὁ οἶστρος Zια1. 487 b5 (loc corrupt cf S Pik Aub). (mouche-asile C II 519. 'videtur esse e genere culicis *L*' S I 5. oestrus *L* St. Su 223, 37. Tabanus bovinus Leay in Linn transact XIV 2, 353, cf Oken Isis 1825 II 1341. Ascoli, Kuhn Zeitschr f vergl Sprachforsch XII 435. F 285, 78. cf M 220. fort Chrysops coecutiens, Tabanus bovinus, Stratiomys chamaeleon Keferstein, Oken Isis 1827, 177. cf 1838, 364. AZι I 168, 35. in incert rel Beckmann de hist nat vett 202. KaZμ 69, 10. KaZι 9, 23. AZγ 36.)

Οἴτη πλ1. 953 a18. οἱ περὶ τὴν Οἴτην Zιγ20. 522 a7.

οἴχεσθαι. τὸ ἀέριον ζῷον ἐξαρθὲν ἐκ γῆς μετάρσιον οἰχήσεται πετόμενον κ6. 398 b34.

οἰωνίζεσθαι. οἰωνισάμενός τι σύμπτωμα Πε4. 1304 a1.

οἰωνιστικός. ὁ πταρμὸς σημεῖον οἰωνιστικόν Zια11. 492 b7.

οἰωνός. εἷς οἰωνός (Hom M 243) Pβ21. 1395 a13. φυγέειν οἰωνούς (Hom B 393) Πγ14. 1285 a14. θῆρές τ' οἰωνοί τε

(Emp 130) κ 6. 399 b28. Μβ4. 1000 a31. οἰωνῶν πτερά (Emp 216) μδ 9. 387 b4.

ὀκνεῖν Πδ13. 1297 b11. c inf ρ1. 1421 a4. 19. 1432 b18. οὐκ ὀκνητέον διαιρεῖν τι17. 175 b34, 38.

ὀκνηρός. οἱ μικρόψυχοι δοκοῦσιν εἶναι ὀκνηροί Ηδ 9. 1125 a24. τὸ θῆλυ ὀκνηρότερον Ζι1. 608 b13.

ὄκνος (Lob Par 345). v ἀστερίας 1.

ὀκτάεδρον. τό τε ὀκτάεδρον ϗ τὸ δωδεκάεδρον Ογ8. 307 a16.

ὀκτάκλινον. τὸ βολίνθου δέρμα κατέχει τόπον ὀκτακλίνου θ1. 830 a16.

ὀκτάμηνος. τὰ ὀκτάμηνα (τέκνα) ζῇ μέν, ἧττον δέ Ζγδ4. 772 b10. Ζιη4. 584 a36. πι41. 895 a26. f 258. 1525 a36. τὰ μὴ γόνιμα ἀλλ' ἀποπεπνιγμένα ὀκτάμηνα ἐν τοῖς τόκοις οὐκ ἐκφέρουσιν ὀκτάμηναι αἱ γυναῖκες Ζιη4. 583 b33. ὗς ὀκτάμηνος ὀχεύει, γεννᾷ Ζιε14. 545 a29, 30.

ὀκτάς. αἱ ἐν τῇ ὀκτάδι δυάδες Μμ7. 1082 a30.

ὀκτώ. Πδ16. 1300 b19.

Ὀλβία ἡ κατὰ Μύγαλον τῆς Παμφυλίας σ973 a5. f 238. 1521 a37.

ὀλιγαιμία τις ἡ φθορά Ζμβ5. 651 b11.

ὀλίγαιμος ϗ σομφὸς πλεύμων αν9. 475 a21. 1. 470 b20. cf Ζιθ4. 594 a9. τὰ μὴ ὀλίγαιμον πλεύμονα ἔχοντα ζῷα ἀλλ' ἔναιμον Ζγβ1. 732 b35. ἀρτηρία χονδρώδης τὴν φύσιν ϗ ὀλίγαιμος Ζια16. 495 a23. (ζῷά τινα) καίπερ ὀλίγαιμον ἔχοντα τὴν φύσιν, ὅμως ἔναιμά ἐστιν Ζγγ11. 762 b24. ζῷα ὀλίγαιμα, coni ὀλιγόθερμα, ἄναιμα μκ5. 466 b25. αν14. 477 b11. πη5. 887 b27. δ18. 878 b30. ὀλίγαιμα ἅτε εἰς τὴν πιότητα ἀναλισκομένου τοῦ αἵματος· τὰ δ' ὀλίγαιμα ἤδη προωδοποίηται πρὸς τὴν φθοράν Ζμβ5. 651 b9, 10. ὀλιγαιμότατον πάντων τῶν ᾠοτόκων ὁ χαμαιλέων Ζμδ11. 692 a21.

ὀλιγαιμότης. ὁ φόβος κατάψυξις δι' ὀλιγαιμότητά ἐστι ϗ ἔνδειαν θερμότητος Ζμδ11. 692 a24.

ὀλιγάκις, opp πολλάκις Ζγγ6. 756 b19. opp ἀπειράκις μα3. 339 b28. ὀλιγάκις γίνεσθαι μα12. 348 a2. β8. 368 b24. γ2. 372 a24. 5. 376 b25, συμβαίνειν πκθ1. 950 a27. cf Ζμγ3. 664 b34. ὀλίγαις ϗ ὀλιγάκις συμβαίνει Ζγα19. 727 b29. cf γ5. 756 a17. ὀλιγάκις ϗ παρ' ὀλίγοις γίνεσθαι Πδ11. 1296 a38. ἐν ὀλίγοις ϗ ὀλιγάκις εἶναι φανερόν Ηη11. 1151 b30. ὀλιγάκις ϗ ὀλιγαχοῦ χρηστέον Ργ2. 1404 b29.

ὀλιγανθρωπία Πβ9. 1270 a36. δ15. 1299 b9. διὰ τὴν ὀλιγανθρωπίαν Πβ9. 1270 a34. γ5. 1278 a31. δ13. 1297 b26. 15. 1299 b2.

ὀλιγαρχεῖν. οἱ ὀλιγαρχοῦντες Πδ15. 1300 a8. — pass πολιτεῖαι ὀλιγαρχούμεναι Πδ7. 1293 b8. ὀλιγαρχίαν οὖσαν εἰς τὸ μᾶλλον ὀλιγαρχεῖσθαι Πε1. 1301 b14. cf δ5. 1292 b17.

ὀλιγαρχία. 1. ὀλιγαρχίας notio. ὀλιγαρχία ἐστὶν ὅταν οἱ πλούσιοι ϗ εὐγενέστεροι ὀλίγοι ὄντες κύριοι τῆς ἀρχῆς ὦσι Πδ4. 1290 b19, 1, 5, a32. γ6. 1278 b13. 8. 1279 b17, 36, 40. η9. 1328 b33. ὀλιγαρχία ὁρίζεται ϗ γένει ϗ πλούτῳ ϗ παιδείᾳ Πζ2. 1317 b39. δ8. 1294 a11. Ρα8. 1366 a5. ὀλιγαρχία, ἐν ᾗ ἀπὸ τιμημάτων διανέμονται τὰς ἀρχάς Ρα8. 1366 b33. ὀλιγαρχία def et cum amicitiae specie quadam comparatur Ηθ12. 13. ἡ ὀλιγαρχία παρέκβασις ἀριστοκρατίας Πγ7. 1279 b5, 7. δ2. 1289 a29. ηεη9. 1241 b32. ἡ ἀριστοκρατία ὀλιγαρχία τις Πδ3. 1290 a16. ε7. 1306 b24. δύο μάλιστα γίνονται πολιτεῖαι, δῆμος ϗ ὀλιγαρχία Πε1. 1301 b40. δ3. 1290 a16. 4. 1291 b12. 11. 1296 a27. μίξις ὀλιγαρχίας ϗ δημοκρατίας Πδ8. 1293 b34. β6. 1265 b27. ἐγκλίνειν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν Πβ6. 1266 a7. ἐκκλίνειν εἰς ὀλιγαρχίαν Πβ11. 1273 a6. ἀποκλίνειν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν μᾶλλον Πδ8. 1293 b37. ε7. 1307 a15. παρεκβαίνειν πρὸς τὴν ὀλ. Πβ11. 1273 a22. ῥέπειν πρὸς ὀλ. μᾶλλον Πδ7. 1293 b21. — ἐν ὀλιγαρχίᾳ τίς πολίτης Πγ1. 1275 a5. 5. 1278 a22. — ὀλιγαρχία non solum formam civitatis significat, sed etiam τὸ ἐν ὀλιγαρχίᾳ πολίτευμα, κύριον: οἱ ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ ὄντες Πε6. 1305 b28. ἡγεμὼν ἐξ αὐτῆς τῆς ὀλιγαρχίας Πε6. 1305 a40. αἱ ὀλιγαρχίαι ἐκ τῶν καλῶν κἀγαθῶν Πδ8. 1293 b41. — 2. ὀλιγαρχίας εἴδη. ὀλιγαρχίαι πλείους, ὀλιγαρχίας πλείω εἴδη Πδ1. 1289 a9, 23. 2. 1289 b22. 11. 1296 b4. 12. 1296 b33. ε12. 1316 b25. ὀλιγαρχίας εἴδη enumerantur Πδ5. 1292 a39-b10. 6. 1293 a12-34. Πζ6. 7. ρ39. 1446 b24. ὀλιγαρχία πολιτική, πολιτικωτέρα Πδ14. 1298 a39. ε6. 1305 b10, εὔκρατος ϗ πρώτη Πζ6. 1320 b21. ἐπίδοσις τῆς ὀλιγαρχίας Πδ6. 1293 a28. ὀλιγαρχία ἡ ὑστάτη Πε10. 1310 b4, ἄκρατος Πδ11. 1296 a2. ὀλιγαρχία λίαν ἄκρατος Πβ12. 1273 b36, ἄκρατος ϗ τελευταία Πε10. 1312 b35, δεσποτική Πε6. 1306 b3, δυναστικωτάτη ϗ τυρρανικωτάτη Πζ6. 1320 b32, δυναστευτική Πδ14. 1298 a32. καλοῦσι τὴν τοιαύτην ὀλιγαρχίαν δυναστείαν Πδ5. 1292 b10. ἡ τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχία f 413. 1546 b43. — 3. ὀλιγαρχίας aestimatio Πδ2. 1289 b3, 10. αἱ ὀλιγαρχίαι ὀλιγοχρονιώτεραι Πε12. 1315 b12. 1. 1302 a9. δ11. 1296 a13. — 4. πῶς δεῖ καθιστάναι τὰς ὀλιγαρχίας Πζ6. 7. περὶ τὰς ὀλιγαρχίας πῶς δεῖ τοὺς νόμους θέσθαι ρ3. 1424 a39-b10. ἐν ταῖς ὀλιγαρχίαις αἱ ἀρχαὶ ἐκ τίνων Πδ15. 1299 b25. πρόβουλοι, νομοφύλακες Πδ14. 1298 b26. τάττουσι ζημίαν τοῖς εὐπόροις ἐὰν μὴ δικάζωσι Πδ14. 1298 b17. 9. 1294 a38. δεῖ τῶν ἀπόρων ἐπιμελεῖσθαι Πε8. 1309 a20. ἀναιρεῖν τοὺς ὑπερέχοντας Πγ13. 1284 a35. ἐν ὀλιγαρχίαις κύριον τὸ δόξαν τῷ πλείονι μέρει τῶν μετεχόντων τῆς πολιτείας Πδ8. 1294 a12. — 5. διὰ τί μεταβάλλουσιν αἱ ὀλιγαρχίαι Πε6. 3. 1303 b4. δ11. 1296 a4. διὰ τί σῴζονται αἱ ὀλιγαρχίαι Πε6. 1306 a9. 8. 1308 a4. ζ6. 1321 a3. τίσιν ἀναγκαῖον, εὔλογον γενέσθαι ὀλιγαρχίαν Πδ2. 1289 b19. 3. 1289 b37. γ15. 1286 b15. ε1. 1301 a31. ποιεῖν ὀλιγαρχίαν Πδ11. 1296 a32. καταλύειν τὰς ὀλιγαρχίας Πε7. 1307 b23.

ὀλιγαρχικός. οἱ ὀλιγαρχικοί, ὁ τῶν ὀλιγαρχικῶν λόγος Πγ9. 1280 a27. ζ3. 1318 a20. Ηε6. 1131 a28. πλῆθος ὀλιγαρχικόν Πδ12. 1296 b34. πολιτεῖαι ὀλιγαρχικαί Πγ17. 1288 a22. δ3. 1290 a27. 13. 1297 b26. ε7. 1307 a34. 8. 1308 b34. ζ1. 1317 a2. πολιτεία ὀλιγαρχικωτέρα Πε7. 1307 a31. νόμοι ὀλιγαρχικοί Πγ10. 1281 a37. δ12. 1296 b36. ὀλιγαρχικὴ τάξις Πδ14. 1298 b4. ὀλιγαρχικὸν ἦθος Πθ1. 1337 a17. ὀλιγαρχικὰ σοφίσματα πρὸς τὸν δῆμον Πδ13. 1297 a14-35. ὀλιγαρχικόν def Πβ6. 1266 a12. ὀλιγαρχικὸν τὸ αἱρεῖσθαι πλουτίνδην al, dist ἀριστοκρατικόν, δημοτικόν, πολιτικόν Πβ11. 1273 a26. 12. 1273 b40. δ5. 1292 b4. 6. 1292 b32. 9. 1294 b9. 14. 1298 a34, b2. 15. 1299 b34, 35, 38, 1300 b2. ε1. 1301 b25. ὀλιγαρχικά Πβ6. 1266 a6. δ9. 1294 b32. 16. 1301 a13. ὀλιγαρχικώτερον Πγ10. 1281 a33. δ15. 1300 a40. — (μεταβολὴ τῶν ὀλιγαρχικῶν Πε6. 1306 a20 Bk, ὀλιγαρχιῶν reliquae edd.) — ὀλιγαρχικῶς συντεταγμένον Πζ1. 1317 a5. ὀλιγαρχικῶς παιδεύεσθαι Πε9. 1310 a18.

ὀλιγαχόθεν ηεβ3. 1221 a24.

ὀλιγαχοῦ ἁρμόττει Ργ5. 1407 a25. ὀλιγάκις ϗ ὀλιγαχοῦ χρηστέον Ργ2. 1404 b29.

ὀλιγόβιος. ἐν ἐνίοις τόποις γίνεται ζῷα ἐλάττω ϗ ὀλιγοβιώτερα Ζιθ28. 605 b24.

ὀλιγόγονος. ὄρνιθες ὀλιγόγονοι, opp πολύγονοι Ζγγ1. 750 b2.

6. 756 b26. τὰ γαμψώνυχα ὀλιγόγονα Ζζ1. 558 b28. ὅλως ὀλιγογονώτερα τὰ σελάχη Ζζ17. 570 b32.

ὀλιγόθερμα ζῷα, coni ὀλίγαιμα, ἄναιμα αν9. 475 b11. 12. 476 b33. Ζμβ7. 652 b25. Ζγα11. 718 b37. ε3. 783 a25. πη5. 887 b28. ὀλιγόθερμος ὁ σπλήν, ὁ ἐγκέφαλος, ἡ τῶν τριχῶν φύσις Ζμγ7. 670 b7. Ζγε3. 783 b33. 4. 784 b4.

ὀλιγοποτεῖν Ζμγ7. 670 b15.

ὀλιγόποτος. ὀλιγόποτα ϗ ἄδιψα ὅσα ἔχει τὸν πλεύμονα σομφόν Ζιθ4. 594 a7. Ζμγ8. 671 a9. cf 6. 669 a34. ὀλιγόποτον τὸ τῶν ὀρνίθων γένος, τῶν ἰχθύων, ὁ λέων Ζιθ3. 593 b29. 5. 594 b21. Ζμδ1. 676 a30.

ὀλιγόπτερα ζῷα, opp πολύπτερα Ζια1. 486 b11.

ὀλίγος. πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί Μν2. 1089 b12. 1. 1087 b16. ὀλίγον, opp πολύ, def πλῆθος ὑπερεχόμενον, πλῆθος ἔχον ἔλλειψιν Μιϛ. 1057 a13, 1056 a18 et universe ι6. ὀλίγοι τὸν ἀριθμόν, τὸ πλῆθος Πγ13. 1283 b10. δ15. 1299 b34, 35. οἱ ὀλίγοι, i e οἱ ὀλιγάρχαι Πγ6. 1278 b13. δ4. 1290 a33. 14. 1298 b39. ε6. 1306 a14, 1305 b24. ζ3. 1318 a22. τοῦ παντὸς πολιτεύματος ὀλίγου ὄντος Πε6. 1306 a14. ὀλίγη ἀτμίς, ἀναθυμίασις, θερμὸν ὀλίγον μβ3. 358 a31. 5. 361 b15. δ3. 380 b1. ὀλίγη περίττωσις Ζμγ7. 670 b10. ὀλίγον τι γένος (ὀρνίθων) Ζμγ14. 675 a2. ὀλίγη ὄψις μγ4. 374 b22. 6. 378 a10. τὸ πολὺ εἰς ὀλίγον πιληθῆναι τόπον μβ8. 366 b13. ὀλίγος λόφος (ex Antimachi Thebaide) Ργ6. 1408 a3. ἐὼν ὀλίγος (Hom ι 515), ὀλίγη τράπεζα (Hom υ 259), i e μικρά πο22. 1458 b25, 29. — οὐδὲν ἢ ὀλίγον Ζμβ5. 651 b17. συρρεῖν ἐπ' ὀλίγον ϗ κατὰ μικρόν μα13. 350 b28. ταῖς γυναιξὶ κατ' ὀλίγον ἡ κάθαρσις γίνεται Ζιη2. 582 b8. ὀλίγου, paene, μβ3. 359 a9. Ζιθ24. 604 b2. — **ὀλίγιστος.** ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν νήτην μεταβαίνειν τῷ ὀλιγίστῳ Μι7. 1057 a23. ὀλίγιστον διάστημα πι15. 892 b10. τὸ μηδὲν ἢ τὸ ὀλίγιστον διαλεῖπον τοῦ πράγματος Φε3. 226 b28. χρόνος ὀλίγιστος Μι1. 1053 a9. δημόσιαι δίκαι ὡς ὀλίγισται Πζ5. 1320 a12. μηθενὸς ἢ ὅτι ὀλιγίστων κυρίαν ἀρχὴν εἶναι Πζ2. 1317 b30. ἀληθὴς ἢ ὅτι ὀλίγιστον ἔχουσα τὸ ψεῦδος ψγ3. 428 b19. τὸ τελευταῖον ἐκ πλείστης τροφῆς ὀλίγιστον Ζγα18. 725 a18.

ὀλιγοσιτία Πβ10. 1272 a22. ὀλιγοσιτία ϗ κωθωνισμός πα39. 863 b24. ε38. 885 a2.

ὀλιγόσπερμος. ζῷα ϗ φυτὰ ὀλιγόσπερμα, dist πολύσπερμα, ἄσπερμα Ζγα18. 725 b29.

ὀλιγότητι πλῆθος ἀντίκειται Μν1. 1087 b32. Πγ8. 1279 b26. γίγνεσθαι πλήθει ϗ ὀλιγότητι συγκρινόμενα ϗ διακρινόμενα ΜΑ3. 984 a10. ξ2. 975 b26. διαφέρειν πλήθει ϗ ὀλιγότητι Ζια1. 486 b7. δι' ὀλιγότητα τῶν τριγώνων τὸ πῦρ ἄνω φέρεσθαι Οδ2. 308 b15. δι' ὀλιγότητα τοῦ πυρός, τοῦ ὕδατος, τοῦ ἀέρος sim, opp πλῆθος μα10. 347 a14. β1. 353 b25. 8. 367 a19. δ3. 381 b17. Ζμγ5. 668 b9, 12. πια20. 901 a26. συνεξατμίζοντος τοῦ ὑγροῦ δι' ὀλιγότητα Ζγγ2. 752 b1. δι' ὀλιγότητα οὐχ ὁμοίως ἐπίδηλον μβ8. 367 b3. πλδ7. 964 a16.

ὀλιγοτοκεῖν, dist πολυτοκεῖν, μονοτοκεῖν Ζγδ4. 772 b2. 6. 774 b29.

ὀλιγοτοκία, opp πολυτοκία Ζγδ4. 771 b6.

ὀλιγοτόκος. τὰ ὀλιγοτόκα, syn ὀλιγόγονα, Ζγγ6. 756 b26. Ζζ1. 558 b28 al, opp πολυτόκα, πολύγονα Ζμδ10. 688 a32. Ζγα18. 725 a30. inter τὰ ὀλιγοτόκα referuntur τὰ γαμψώνυχα, κόκκυξ Ζγγ2. 753 a31 (cf Ζζ1. 558 b28). 1. 750 a11, τὰ δίχηλα, κερατοφόρα, μώνυχα, λέων ἐπεὶ τίκτει ποτὲ πλείω δυοῖν Ζγδ4. 771 a24. Ζμδ10. 688 a32, b2, τὰ μέγιστα τῶν ζῴων Ζγα18. 725 a29 (sed δ4. 773 a17 haec referuntur ad τὰ μονοτόκα). ἄνθρωπος διὰ τὸ μέγεθος ὀλιγοτόκον ϗ μονοτόκον Ζγδ4. 772 b5. (Ζμδ10. 688 b23 τὰ μονοτόκα referuntur ad τὰ ὀλιγοτόκα).

ὀλιγότριχος. ἄνθρωπος ζῷον ὀλιγότριχον Ζιβ1. 498 b17.

ὀλιγότροφα τὰ ἔντομα Ζμθ5. 682 a21. ὀλιγότροφα ϗ ἄναιμα ζῷα οὐκ ἀποθνήσκει εὐθὺς κεφαλῆς ἀφαιρουμένης πι67. 898 b21.

ὀλιγοφιλία, coni ἀφιλία Ρβ8. 1386 a10.

ὀλιγόχους. ὀλιγοχούστεροι πρὸς τὴν γονὴν οἱ σελαχώδεις εἰσίν Ζγγ7. 757 a21.

ὀλιγοχρόνιος. ἀγαθὰ ὀλιγοχρονιώτερα, πολυχρονιώτερα Ρα7. 1364 b30. ἀρχαὶ ὀλιγοχρόνιοι δημοτικόν Πζ2. 1317 b24. ὀλιγοχρονιώτεραι πασῶν τῶν πολιτειῶν ὀλιγαρχία ϗ τυραννίς Πε12. 1315 b11. γίνεσθαι ὀλιγοχρονιώτερα, πολυχρονιώτερα τῆς φύσεως μκ3. 465 b28. ζῷα ὀλιγοχρονιώτερα, opp μακρόβια πι9. 891 b29. ζῷα ὀλιγοχρονιώτερα τῶν μνήμης δεκτικῶν πι58. 897 b31. ὀχεία ὀλιγοχρονιωτέρα Ζιε14. 546 a10.

ὀλιγωρεῖν, opp φροντίζειν Πβ3. 1261 b36. ὀλιγωρήσει τῆς τιμῆς Ηδ8. 1124 a10. — ὀλιγωρηθέντες ὑπὸ τῶν κρινόντων ρ37. 1445 a8. παρὰ τὸ προσῆκον ὠλιγωρημένους ρ35. 1440 a33.

ὀλιγώρημα. ὀλιγωρήματα, coni ὕβρις αρ7. 1251 b22.

ὀλιγώρησις. φέρειν τὰς μικρὰς ὀλιγωρήσεις ϗ ἐλαττώσεις αρ6. 1251 a5.

ὀλιγωρία, def Ρβ2. 1378 b10. εἴδη ὀλιγωρίας Ρβ2. 1378 b14, cf Ηη7. 1149 a32. ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ ὀλιγωρία αρ6. 1251 a22. ἡ εἰς τὰ χρήματα ὀλιγωρία Πε11. 1315 a18. ὀλιγωρία αἰτία στάσεως, μεταβολῆς τῆς πολιτείας Πε3. 1302 b4, 1303 a16-20. φέρειν μετρίως ἐγκλήματα ϗ ὀλιγωρίας αρ4. 1250 a40.

ὀλίγωρος, coni ὑβριστής, χλευαστής, θρασύς Ρβ3. 1380 a29. 5. 1383 a2. τὸ ὀλίγωρον τοῦ μεγαλοψύχου πάθος ἴδιον ηεγ5. 1232 b9. — **ὀλιγώρως** ἔχειν περί τινος ρ19. 1433 a2. ὀλιγώρως ϗ πάντοθεν λαμβάνειν Ηδ3. 1121 b2.

ὀλισθαίνει τὸ ὕδωρ, ἡ θάλαττα, τὸ ἔλαιον πκδ1. 936 a15. κε11. 939 a26. λβ11. 961 a29. τὸ ἔλαιον λεῖον ὂν ποιεῖ ὀλισθαίνειν πλβ10. 961 a23. ὀλισθαίνει τῆς χειρὸς ὁ σίδηρος μχ21. 854 a19, syn ἐξολισθαίνει a18.

ὀλισθηρός. ὀλισθηροῦ τοῦ ὠτὸς γενομένου πλβ10. 961 a22.

ὁλκαδικὸν πλοῖον Ζπ10. 710 a19.

ὁλκάς. ἐν ὁλκάσιν οβ1347 b10.

ὁλκὴ πνεύματος πν2. 482 a15. cf 1. 481 a11. ἡ μία τροχιλέα ῥᾷον ἕλκει, ϗ ἀπὸ μιᾶς ὁλκῆς (uno tractu, ἀπὸ μικρᾶς ὁλκῆς Cappelle, i e exigua trahendi vi) τοῦ κατὰ χεῖρα πολὺ ἕλκει βαρύτερον μχ18. 853 b1. — ὁλκή i q pondus. ὑπὲρ μνᾶν χρυσίου ὁλκήν θ45. 833 b10. f 248. 1523 b37.

ὁλκός. τὰ ἄχυρα θερμόν τε ϗ ὁλκόν ἐστιν πκβ13. 931 a25.

ὀλλύναι. ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ f 501. 1559 b29.

ὁλμοποιός Πγ2. 1275 b28.

ὅλμος Πγ2. 1275 b28.

ὁλοθούρια. τὰ καλούμενα ὁλοθούρια referuntur inter τὰ ἀπολελυμένα μὲν ἀκίνητα δέ Ζια1. 487 b15. τὰ καλούμενα ὁλοθούρια ϗ οἱ πνεύμονες, ἔτι δὲ ϗ ἕτερα τοιαῦτ' ἐν τῇ θαλάττῃ μικρὸν διαφέρει τῶν σπόγγων τῷ ἀπολελύσθαι· αἴσθησιν μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἔχει, ζῇ δὲ ὥσπερ ὄντα φυτὰ ἀπολελυμένα Ζμδ5. 681 a17. ('accuratius genus notis huiusmodi definire hodie non licet et origo nominis latet' S I 6. cf C II 428. KaZμ 135, 41. F 310, 45. Burmeister Zoonom Briefe I 364. AZι I 180, 19.)

ὁλόκληρος ϗ ὑγιής, opp ἀνάπηρος ϗ ἀσθενής ηεη15. 1248 b34. ὁλόκληρα, opp κολοβά, πεπήρωται Ζιη6. 585 b36. πι8.

891 b22. ἡ ἀνελευθερία οὐ πᾶσιν ὁλόκληρος παραγίνεται Hδ 3. 1121 b19. τὸ κακὸν ἂν ὁλόκληρον ᾖ ἀφόρητον γίνεται Hδ 11. 1126 a12. ἀριθμεῖν τὰ ὁλόκληρα ἔτη f 140. 1502 a11.

ὁλολαμπὴς ὁ Ὄλυμπος κ6. 400 a8.

ὀλολυγών. ὀλολυγόνα ποιοῦσιν οἱ ἄρρενες βάτραχοι Ziδ 9. 536 a11.

ὀλοός. πυρὸς ὀλοοῖο (Hom μ 68) θ105. 839 b34.

ὁλόπτερος. ὁλόπτερον, opp σχιζόπτερον Aδ 13. 96 b39. τὰ ὁλόπτερα referuntur ad τὰ πετόμενα, κάμψις ὅθεν ἡ ἀρχὴ τοῖς ὁλοπτέροις τοῦ πτεροῦ, τοῖς ὄρνισι τῆς πτέρυγος· διὰ τί βραδεῖα ἡ πτῆσις τῶν ὁλοπτέρων ϗ ἀσθενής· τὰ πτιλὰ τοῖς ὁλοπτέροις ἐκ τοῦ πλαγίου προσπέφυκεν· τὰ ὁλόπτερα ϗ τῶν σχιζοπτέρων οἷς τὸ οὐροπύγιον ἀφυῶς ἔχει πρὸς τὴν εἰρημένην χρῆσιν οὐκ εὐθυποροῦσιν· τῶν ὁλοπτέρων ἁπλῶς οὐδὲν οὐροπύγιον ὥστε καθάπερ ἀπήδαλον πλοῖον φέρεται ϗ ὅπου ἂν τύχῃ ἕκαστον αὐτῶν προσπίπτει Zπ15. 713 a4. 10. 709 b30, 710 a4, 7, 16 (cf M 446). 15. 713 a11, 6. ἡ τρῖψις τοῦ πνεύματος προσπίπτοντος πρὸς τὸ ὑπόζωμα τῶν ὁλοπτέρων υ2. 456 a20. ad τὰ ὁλόπτερα referuntur σφῆκες μέλισσαι μυῖαι ϗ τὰ τοιαῦτα υ2. 456 a14. cf M 206.

ὅλος. 1. notio. ὅλον ποσαχῶς λέγεται, dist πᾶν Mδ 26 Bz. cf Wz ad ε7. 17 a39. ὅλον ἐστὶ τὸ ἔχον ἀρχὴν ϗ μέσον ϗ τελευτήν πο7. 1450 b26. ὅσων μὲν μὴ ποιεῖ ἡ θέσις διαφοράν, πᾶν λέγεται, ὅσων δὲ ποιεῖ, ὅλον Mδ 26. 1024 a3. οὗ μηδὲν ἔξω, τοῦτ᾽ ἐστὶ τέλειον ϗ ὅλον (opp ἄπειρον) Φγ6. 207 a9, 13. ὅλος, coni τέλειος Φε4. 228 b14. Mδ 6. 1016 b17. f 108. 1495 b8 (opp κολοβόν). ἡ ἡδονὴ ὅλον τί ἐστι (syn τέλειον)· τὸ ἐν τῷ νῦν ὅλον τι (opp μεριστόν) Hκ3. 1174 a17, b7, 9, 11. τὸ ὅλον i q ἡ ὁλότης: ὅσα πλείω μέρη ἔχει ϗ μή ἐστιν οἷον σωρὸς τὸ πᾶν ἀλλ᾽ ἔστι τι τὸ ὅλον παρὰ τὰ μόρια Mη6. 1045 a10. τὸ δὲ (αἴτιά ἐστιν) ὡς τὸ τί ἦν εἶναι, τό τε ὅλον ϗ ἡ σύνθεσις ϗ τὸ εἶδος Mδ 2. 1013 b22 Bz. Φβ3. 195 a21. τὸ ὅλον τὸ ἐκ τῆς ὕλης ϗ τοῦ εἴδους Mμ8. 1084 b11 (cf σύνολον). λ1. 1069 a19 Bz. τοιοῦτον (i e ἕν) ϗ μᾶλλον τὸ ὅλον ϗ ἔχον τινὰ μορφὴν ϗ εἶδος Mι1. 1052 a22. δ6. 1016 b12. ἐξ ὧν σύγκειται τὸ ὅλον, ἢ τὸ εἶδος ἢ τὸ ἔχον τὸ εἶδος Mδ 25. 1023 b20. — ὅλον, opp τὰ μέρη, cf μέρος p 455 a4-14. τὰ ὅλα μὲν συνεστῶτα δ᾽ ἐκ πολλῶν μορίων Πγ1. 1274 b39. πλείω μέτρα τὸ ὅλον Φδ 14. 224 a2. ἀναιρουμένου τοῦ ὅλου οὐκ ἔσται ποὺς οὐδὲ χείρ, εἰ μὴ ὁμωνύμως Πα2. 1253 a21. τῶν μερῶν φθαρέντων φθείρεται τὸ ὅλον τζ13. 150 a33-36. τὸ ὅλον τοῖς μορίοις ὁμοειδές ψα5. 411 a17. (τῶν ὁμοιομερῶν) συνώνυμα τοῖς ὅλοις τὰ μέρη Zμβ9. 655 b21. cf 2. 647 b18. τὰ μέρη τῷ ὅλῳ οὐ ταὐτά τζ13. 150 a15-21, cf b19. — τὸ ὅλον λέγεται ἔχειν τὰ μέρη Mδ 23. 1023 a17. εἰς τὸ αὐτὸ φέρεται τὸ ὅλον ϗ τὸ μόριον Oα3. 270 a4. β14. 296 b35. εἴτε ὅλη ποθὲν ἐφέρετο εἴτε κατὰ μέρος Oβ14. 297 b10. ὕλη τοῖς ζῴοις τὰ μέρη, παντὶ μὲν τῷ ὅλῳ τὰ ἀνομοιομερῆ Zγα1. 715 a9. τῶν ζῴων μέλη καλεῖται, ὅσα τῶν μερῶν ὅλα ὄντα ἕτερα μέρη ἔχει ἐν αὐτοῖς Ziα1. 486 a10, 12.

2. usus varius. *a.* τὸ ὅλον i q ὁ οὐρανός, ὁ κόσμος, τὸ πᾶν Φδ 9. 216 b25 (cf 217 a13). 10. 218 a33, b5. θ10. 267 b9. Oβ3. 286 b3. γ8. 306 b5. Zμβ10. 656 a12. τὸ περιέχον ὅλον ζ1. 468 a3. ἡ τοῦ ὅλου φύσις Mλ10. 1075 a11 (cf λόγιος περὶ τὴν ὅλην φύσιν Πβ8. 1267 b28). τὸ ὅλον ἀΐδιον μα14. 353 a15. — ἡ τῶν ὅλων συνεκτικὴ αἰτία· φιλοσοφία διαραμένη πρὸς τὴν τῶν ὅλων θέαν κ6. 397 b9. 1. 391 a3. αἱ καλαὶ ϗ γόνιμοι τῶν ὅλων ὧραι κ5. 397 a12. — *b.* τῆς ἅλω πολλάκις φαίνεται κύκλος ὅλος μγ2. 371 b23. ἐν ὅλοις ὅροις οἱ τούτων λόγοι εἰσίν· ἡμιόλιον ὂν οὐκ ἐν ὅλοις ἀριθμοῖς ἐστίν πιθ35. 920 a28, 32. δεῖ παλιλλογίᾳ χρῆσθαι ϗ περὶ τῶν μερῶν ϗ περὶ τῶν ὅλων λόγων τὰς τελευτάς ρ21. 1433 b30. δεῖ συνιστάναι τοὺς μύθους περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην ϗ τελείαν, ἔχουσαν ἀρχὴν ϗ μέσον ϗ τέλος πο23. 1459 a19. 7. 1450 b24. πρόλογος (ἐπεισόδιον, ἔξοδος) μέρος ὅλον τραγῳδίας πο12. 1452 b19, 20, 21. — *c.* οὔ τι μικρὸν ἀλλ᾽ ὅλον διαφέρει ϗ πᾶν πρὸς τὴν τῆς ἀληθείας θεωρίαν Oα5. 271 b5. οὐ περὶ μερῶν ἐστιν ἡ ἀμφισβήτησις, ἀλλὰ περὶ ὅλου τινὸς ϗ παντός Oβ13. 294 b32. περὶ ὅλου τινὸς ἀλλ᾽ οὐ περὶ μέρους ἀμφισβήτησίς ἐστιν Φθ3. 253 a34. διαμαρτάνειν τοῖς ὅλοις, opp τὰ πλεῖστα κατορθοῦν Hα8. 1098 b29. — τὰ ὅλα τῶν θερμῶν ὑδάτων ἁλμυρά πκδ 18. 937 b22. — *d.* logice. τὸ ἐν ὅλῳ εἶναι ἕτερον ἑτέρῳ ϗ τὸ κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι θατέρου θάτερον ταὐτόν ἐστιν Aα1. 24 b27 (Trdbg Elem § 24). cf 4. 25 b33, 34. γ15. 79 a37. ἐν ὅλῳ εἶναι, cf ὑπό τι εἶναι Aβ1. 53 a21, 17, 25. ἐν ὅλῳ τιθέναι Aβ20. 66 b16. — ὅλῳ τινὶ ὑπάρχειν i q παντί τινι ὑπάρχειν Aβ3. 56 a28, 29. 22. 68 a16, 18. 2. 54 b25, 29, 55 a37. γ16. 80 a40 sqq. — πρότασις ὅλη ψευδής, opp ἐπί τι ψευδής, syn ἐναντία Aβ2. 53 b29, 54 a4. γ16. 80 a27 sqq. ὅλη ἀπόφασις τι17. 176 b19. πρότασις ὅλη ἀληθής Aβ2. 54 a28. 4. 56 b39, 57 a7. — κατὰ λόγον τὸ συμβεβηκὸς τοῦ ὅλου πρότερον, οἷον τὸ μουσικὸν τοῦ μουσικοῦ ἀνθρώπου Mδ 11. 1018 b34. στέρησις μὴ τοῦ ὅλου λόγου, τοῦ τελευταίου δὲ εἴδους Mκ3. 1061 a23. cf ὁ λόγος ὁ τοῦ ὅλου Φα3. 186 b25. — τὸ καθόλου ϗ τὸ ὅλως λεγόμενον ὡς ὅλον τι ὂν οὕτως ἐστὶ καθόλου Mδ 26. 1023 b30. τὸ ὅλον κατὰ τὴν αἴσθησιν γνωριμώτερον, τὸ δὲ καθόλου ὅλον τί ἐστιν Φα1. 184 a24. — *e.* ἕψησίς ἐστι τὸ μὲν ὅλον πέψις, λέγεται δὲ τοὔνομα κυρίως μόνον ἐπὶ τῶν ἑψομένων μδ 3. 380 b13. ex eiusmodi usu repetendum videtur, quod τὸ ὅλον prope adverbii loco usurpatum significet 'omnino'. ὥσει ἡ πληγῇ, τὸ δ᾽ ὅλον ἀφῇ μδ 9. 386 a20. πίθηκος κέρκον οὐκ ἔχει, πλὴν μικρὰν τὸ ὅλον, ὅσον σημείου χάριν Ziβ8. 502 b22. ϗ τὸ ὅλον δὲ φίλυπνοι οἱ ἀδηλόφλεβοι υ3. 457 a22. frequens hic usus apud auctorem Mor Magn (Ramsauer Arist Mor Magn p 7), τὸ δὲ ὅλον, ϗ τὸ ὅλον δέ ημα1. 1183 a7. β3. 1200 a30. 6. 1202 a37. 7. 1204 b20, 1206 a24. (α1. 1181 b27?). τὸ γὰρ ὅλον ημα35. 1198 a28. πν5. 483 a33. ὅλον δέ πι46. 896 a15. — *f.* δι᾽ ὅλου, cf διόλου. κέρατα δι᾽ ὅλου στερεά Zμγ2. 663 b12. Ziβ1. 500 a6. τὰ μὲν ξύλα ἀθρόον ἔχει τὸ ὑγρὸν ϗ δι᾽ ὅλου συνεχές μδ 9. 387 b28. ἐν τῷ νίτρῳ δι᾽ ὅλου οἱ πόροι, opp παραλλάξ μδ 9. 385 b24, 25. — (εἰ γὰρ τὴν ὅλην ὁρᾷ ϗ αἰσθάνεται τὸν συνεχῶς ἀεὶ χρόνον· λέγεται τοῦ ὅλου αἰσθάνεσθαι ϗ τὴν ὅλην αι7. 448 b4, 10, non satis apparet, quod nomen ad τὴν ὅλην supplendum sit.) — ὅλως. 1. ab enumeratis singulis rebus transitum parat ad universum genus, veluti ὀργίζεσθαι, θαρρεῖν, ἐπιθυμεῖν, ὅλως αἰσθάνεσθαι ψα1. 403 a7. θυμὸς ϗ ἐπιθυμία ϗ ὅλως ὄρεξις αι1. 436 a9. περὶ καλῶν ϗ δικαίων ϗ ὅλως τῶν πολιτικῶν Hα2. 1095 b5. cf sim ε9. 19 a9. Aα13. 32 b7, 12. 23. 40 b28, 41 a2. τα12. 105 a15. ε3. 131 a14, 21. Φδ 3. 210 a16, 18, 19, 21, 22, 23, 24. μδ 12. 389 b20. ψβ1. 412 b7. Ziα1. 486 b8. Mδ 2. 1013 b24. 12. 1019 a29. Hα12. 1102 b30. Pβ2. 1379 a16. ατ968 a1. in principio enunciationum positum legitur ὅλως τε, ὅλως δέ, ϗ ὅλως δή, ubi ad propositionem vel rationem magis generalem transitur ψα5. 410 b8. μα5. 342 b18. β3. 357 b10. 5. 361 b24. Πε4. 1304 a33. synonymum esse ὅλως et καθόλου ipse Ar significat τὸ μὲν γὰρ καθόλου ϗ τὸ ὅλως λεγόμενον οὕτως ἐστὶ καθόλου ὡς πολλὰ περιέχον κτλ Mδ 26. 1023 b29, cf Aγ31. 88 a2.

inde cum negatione vel cum verbis negativis coniunctum significat 'prorsus non', μὴ ὄντος ὅλως τοῦ Σωκράτους K10. 13 b19, 20, 25. τὰ δ' οὔτ' ἐξ ἀνάγκης οὔθ' ὑπάρχει ὅλως, ἐνδέχεται δ' ὑπάρχειν Aα8. 29 b31. πλοῖον σπιθαμιαῖον οὐκ ἔσται πλοῖον ὅλως Πη4. 1326 a41. cf sim K5. 2 b1, 3. 6. 6 a24. Aα19. 38 b23. β7. 59 a2. 8. 59 b15, 41. 16. 64 b30. γ3. 72 b8. Φθ2. 252 b9. Οα5. 272 b12. 7. 274 b29. Γα3. 317 b11. μβ6. 378 a9. Ζια5. 490 a30. 9. 491 b29. β2. 501 b6. 17. 508 b22. Πδ9. 1294 b40 al. οὐδ' ὅλως f 299. 1529 b16, et opponitur ὅλως iis formulis, quibus praedicatum aliquod ad angustiorem ambitum restringitur, dist ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Aγ14. 79 a21. ὅλως ἄνισος, opp κατά τι ἄνισος sim Πγ9. 1280 a23, 24. ε1. 1301 a31, b37 (syn ἁπλῶς a30, 33). τζ12. 149 b5. Mμ9. 1086 a14. Ηζ7. 1141 a13. ὅλως γνωστόν, ἀγαθόν, opp τινί sim Mζ4. 1029 b11, 6. δ4. 1015 a8. A2. 982 b6. ὅλως, opp πῶς Πβ5. 1263 a26. opp τὶς Ηγ4. 1111 b34. cf Ζιζ20. 575 a10. opp τοδί Mζ8. 1033 b26 Bz. λ5. 1071 a23 (syn ἁπλῶς). δ2. 1014 a12. ν1. 1088 a26. opp ἐν ἑνί ψγ5. 430 a21. 7. 431 a2. ὅλως διατελεῖν, opp διὰ χρόνον τινά εν3. 462 b1. cf Ζια1. 487 a2. ὅλως ἀποδέδοται ἴδιον, dist καλῶς ἀποδέδοται sim τε4. 132 a23, 26. Pβ2. 1379 a37. 19. 1392 a14. α7. 1363 b24, 25. ἀπῶσαι ὅλως, dist προωθεῖν, συστέλλειν μβ8. 368 b2. ὅλως οἴεσθαι, opp ἕνεκά γε τοῦ λόγου Aγ6. 74 b20. ἀδυναμία ἢ ὅλως ἢ τῷ πεφυκότι ἔχειν Mδ12. 1019 b17. ὅλως ὑπάρχειν, dist ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν Aα8. 29 b31. ὅλως φθαρῆναι καὶ μὴ ἀνακάμπτειν Οα10. 280 a23. ὅλως (i e πάντως) χρήσιμον τθ1. 156 b24. prope accedere apparet ὅλως ad usum voc ἁπλῶς, cf τὸ διαιρετὸν ὅλως Γα8. 326 a28. ὁ πεπαιδευμένος ὅλως Ζμα1. 639 a7. inde fort explicationem habet ἡ μὲν οὕτως ἐστὶν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος ὁ λόγος, ἡ δ' ὁ λόγος ὅλως Mζ15. 1039 b22. — 2. sed potest idem ὅλως indefinitam universalitatem significare (cf ἁπλῶς 2): οὐκ ἀφθαρτότερα ὅλως (i e καθόλου, ἁπλῶς) τῶν ζῴων ... ὅλως δὲ (i e in universum, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ coll a14) τὰ μακροβιώτατα ἐν τοῖς φυτοῖς ἐστίν μκ4. 466 a9, 3. ὅλως, opp ἐν λόγῳ, κατὰ λόγον αι3. 439 b29, 440 a14. — ὅλως εἰπεῖν, ὅλως δ' εἰπεῖν, ὡς ὅλως εἰπεῖν Φγ3. 202 b19. φ5. 810 a8. 6. 814 a9, b7. ηεη12. 1245 a3. ὡς εἰπεῖν ὅλως Ζιθ 19. 601 b26.

ὁλοτελὴς καὶ διηνεκής ἐστιν ὁ κόσμος φτα2. 817 b38.

ὁλότης. ὡς οὔσης τῆς ὁλότητος ἑνότητός τινος Mδ26. 1023 b36. — ἐν τῇ οἰκείᾳ ὁλότητί εἰσι χλοάζοντα τὰ φυτά φτα5. 820 b19.

ὁλοφυής. τὰ πρανῆ τοῦ σώματος καὶ τὰ ὕπτια, καὶ τὰ τοῦ καλουμένου θώρακος ἐπὶ τῶν τετραπόδων, ὁλοφυὴς ὁ τόπος ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἐστίν Ζμδ12. 693 a25.

ὁλοφυρτικός Ηθ8. 1125 a9.

ὁλόχροος. ὁλόχροα λέγω ὧν τὸ σῶμα ὅλον τὴν αὐτὴν ἔχει χρόαν Ζγε6. 785 b19, 27.

Ὀλυμπία. θεωρία εἰς Ὀλυμπίαν f 403. 1545 b20. ἡ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐλαία θ51. 834 a21. Ὀλυμπίᾳ νικᾶν πλ7. 956 a19. — Ὀλυμπίασι θ51. 834 a17. Ὀλυμπίασι νικᾶν, στεφανοῦσθαι Πβ12. 1274 a34. Ηα9. 1099 a3. κεχρημένος Ὀλυμπίασιν Pβ23. 1398 b33. ὁ Ὀλυμπίασι δίσκος f 490. 1558 a17. — Ὀλυμπιακὸς ἀγών f 594. 1574 b33. ἡ Ὀλυμπιακὴ ἐκεχειρία f 490. 1558 a15.

Ὀλύμπια Φγ6. 206 a24. μετὰ τὰ Ἴσθμια Mα2. 994 a23. τὰ Ὀλύμπια νικᾶν, τὰ Ὀλύμπια στεφανίτης Ηη6. 1147 b36. Pα2. 1357 a20, 21. f 527. 1565 a9.

Ὀλυμπίας ventus μβ6. 363 b24. κ4. 394 b26. σ973 b21. f 238. 1522 a5.

Ὀλυμπικὸς λόγος Γοργίου Pγ14. 1414 b31.

Ὀλύμπιον. τοῦ Ὀλυμπίου ἡ οἰκοδόμησις Πε11. 1313 b23.

ὀλυμπιονίκης. τὸ ἐπίγραμμα τῷ ὀλυμπιονίκῃ Pα7. 1365 a25. 9. 1367 b18. ἐν τοῖς ὀλυμπιονίκαις Πθ4. 1339 a1.

Ὀλύμπιος. καλέουσιν Ὀλύμπιοι (Pind fr 73) Pβ24. 1401 a18.

Ὄλυμπος. Ὀλύμπου μέλη Πθ5. 1340 a9.

Ὄλυμπος Πιερικός σ973 b22. f 238. 1522 a6.

Ὄλυμπος ἐτύμως καλεῖται οἷον ὁλολαμπής κ6. 400 a7.

Ὄλυνθος θ120. 842 a5. ἡ Χαλκὶς τὰς ὑπὸ Ὀλύνθῳ πόλεις συνῴκισε f 560. 1570 a44. — Ὀλύνθιοι οβ1350 a12, 18. Ὀφέλας Ὀλύνθιος οβ1353 a5. — Ὀλυνθιακὸς πόλεμος Pγ10. 1411 a6.

ὁμαδός. συρίγγων θ' ὁμαδόν (Hom K 13) πο25. 1461 a19.

ὁμαλὴς κίνησις, ἧς τὸ αὐτὸ τάχος, opp ἀνώμαλος Φε4. 228 b28, 16. Οβ4. 287 a24. 6. 288 a13. κυκλοφορία ὁμαλής Φδ14. 223 b19. ἀλλοίωσις οὐδ' αὔξησις οὐδὲ γένεσις οὐκ εἰσὶν ὁμαλεῖς Φδ14. 223 b21. cf θ10. 267 b4. ἀτμὶς ἐὰν ὁμαλὴς καὶ μικρομερὴς συνισταμένη τύχῃ μγ3. 372 b17. νέφροι οὐχ ὁμαλεῖς Ζμγ9. 671 b7. — περίπατοι ἐν τοῖς ὁμαλέσι πε1. 880 b15. ἐν τοῖς ὁμαλέσι τοῖς ἑλώδεσιν πκς58. 947 a17. πεσεῖν εἰς ὁμαλές, opp εἰς τὰ πλάγια πις4. 913 b9, 12. — de musica τὸ ὁμαλὲς ἔλαττον γοῶδες, opp τὸ ἀνωμαλές πιθ6. 918 a12.

ὁμαλίζειν. trans, τὰς ἐπιθυμίας, τὰς οὐσίας ὁμαλισθῆναι, τῆς κτήσεως ὡμαλισμένης Πβ7. 1266 b38, 3, 1267 b5. 9. 1270 a39. τεκνοποιία ὁμαλισθησομένη εἰς τὸ αὐτὸ πλῆθος διὰ τὰς ἀτεκνίας Πβ6. 1265 a40. — intr, διὰ τὸ τὴν τοῦ θερμοῦ φορὰν ὁμαλίζειν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ ὄπισθεν πι54. 897 a15. — trans an intr πν4. 482 b27?

ὁμαλός. κίνησις ὁμαλή, ἀδύνατον ὁμαλὴν εἶναι κίνησιν μὴ ἐπὶ ὁμαλῷ μεγέθει Mμ4. 1078 a13. Φδ14. 223 a1. ε4. 228 b23, 229 a3. φέρεσθαι ἐφ' ὁμαλοῦ οἷον κύκλου ἢ εὐθείας Φε4. 228 b20. ὡς εὐθὺ ἐν μεγέθει, οὕτως ἐν πλάτει τὸ ὁμαλόν Mν6. 1093 b20. βαδίζειν ἐν τοῖς ὁμαλοῖς ἢ ἐν τοῖς ἀνωμάλοις, τὴν ὁμαλὴν ὁδὸν ἢ τὴν ἀνώμαλον πε10. 881 b18. 23. 883 a22. — οὐσίαι ὁμαλώτεραι Πε8. 1309 a26. χρῶμα ὁμαλόν φ6. 812 b11. ἀὴρ ὁμαλὸς καὶ πυκνὸς ὁμοίως μγ6. 377 b16. φωνὴ ὁμαλή Ζιη1. 581 a19. — τὸ ὁμαλὸν τὸ περὶ τὰ ἤθη πο15. 1454 a26. — ὁμαλῶς κινεῖσθαι Φζ7. 238 a21. ε4. 228 b19. τὰ ἐντὸς καὶ τὰ ἐκτὸς ὁμαλῶς θερμαίνειν μδ3. 381 a31. — καὶ τὸ ἀνώμαλον ἦθος ὁμαλῶς ἀνώμαλον δεῖ εἶναι πο15. 1454 a27.

ὁμαλότης ἐνόπτρου μγ6. 377 b17. ἡ ὁμαλότης μορφὴ γαλήνης Mη3. 1043 a26. ἀκρόπολις ὀλιγαρχικόν, δημοκρατικὸν δ' ὁμαλότης Πη11. 1330 b20. — ὁμαλότης τῆς οὐσίας Πβ7. 1266 b15. ε9. 1309 b39. — εἰ ὑγιὲς ἔσται, δεῖ ὑπάρξαι ὁμαλότητα Mζ7. 1032 b7 (cf ὁμαλύνειν).

ὁμαλύνειν. ἀφαιροῦντα τοὺς ὑπερέχοντας τῶν σταχύων ὁμαλῦναι τὴν ἄρουραν Πγ13. 1284 a30. — θερμότης ἐλάττων ἢ ὥστε ὁμαλῦναι καὶ συμπέψαι μδ3. 381 a20. εἰ ὑγιανεῖ, δεῖ ὁμαλυνθῆναι Mζ7. 1032 b19.

Ὀμβρικοί. ἐν Ὀμβρικοῖς μβ3. 359 a35. παρὰ τοῖς Ὀμβρικοῖς θ80. 836 a19.

ὄμβριος. ὕδωρ ὄμβριον μα13. 349 b11. β7. 365 b2. Ζιζ14. 569 b16. 16. 570 a9. Ζγγ11. 762 a11. ὄμβρια ὕδατα Πη 11. 1330 b6. τὸ ὄμβριον (i q τὸ ὄμβριον ὕδωρ) Ζιθ19. 601 b11.

ὄμβρος. καταπύθεται ὄμβρῳ (Hom Ψ 328) πο25. 1461 a23.

ὄμβρος, ὄμβρον (Emp 354, 360) αν7. 473 b20, 26. — ὄμβρος πῶς γίνεται μγ1. 370 b16. κ4. 394 a27. 2. 392 b10. πκς26. 942 b36, 943 a3. ὄμβρος et ἄνεμος alternant inter se μβ4. 360 b26 sqq. μέγας χειμὼν ϗ ὑπερβολὴ ὄμβρων μα14. 352 a31. ὄμβροι ὡραῖοι μβ4. 360 b13, θερινοί Ζιθ19. 601 b24.

ὀμηρεῖν. ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη ϗ αὐτὸς βούλεσθαι ὀμηρεῖν f 66. 1487 a11.

Ὁμηρικοί, οἱ ἀρχαῖοι Μν6. 1093 a27 (cf Sengebusch Disp Hom I p 207). Ὁμηρικὸς ὁ Ἐμπεδοκλῆς ϗ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν f 59. 1485 b8.

Ὅμηρος ε11. 21 a25, 27, 28. eius aetas Φδ12. 221 b32. μα14. 351 b35. τῶν πρὸ Ὁμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, εἰκὸς δὲ εἶναι πολλούς πο4. 1448 b28. Ὅμηρος Ἰήτης f 66. 1487 a35, 32. de Homeri vita f 66. Χῖοι Ὅμηρον οὐκ ὄντα πολίτην τετιμήκασιν Ρβ23. 1398 b12. Ἀθηναῖοι Ὁμήρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο περὶ Σαλαμῖνος Ρα15. 1375 b30. Ὅμηρος ἐμιμεῖτο τὰς ἀρχαίας πολιτείας Ηγ5. 1113 a8. τοιαῦτα ποιεῖ, οἷα ἦν τότε f 154. 1504 a23. Ἀχιλλέα Ὅμηρος προέκρινεν Ρα6. 1363 a19. quid de Menelao, de Hercule narret f 172. 1506 b20. 157. 1504 b20. de Homeri poesi iudicia πο2. 1448 a11. 3. 1448 a22, 26. 4. 1448 b34. 8. 1451 a23. 15. 1454 b14. 23. 1459 a31. 24. 1460 a5, 19, 35. οὐδὲν κοινὸν Ὁμήρῳ ϗ Ἐμπεδοκλεῖ πλὴν τὸ μέτρον πο1. 1447 b18. ἡ τοῦ Ὁμήρου ποίησις σχῆμα τι10. 171 a10 coll Αγ12. 77 b32. Ὁμήρου λέξις Ργ11. 1411 b31. πο24. 1459 b13. τθ1. 157 a15. f 129. 1500 a22, 25, 27. Ὁμήρου Μαργίτης Ηζ7. 1141 a14. πο4. 1448 b30. Ξενοφάνης Ὁμήρῳ ἐφιλονείκει f 65. 1486 b30. — versus Homerici afferuntur vel respiciuntur (ubi ipsum Homeri nomen additum est, loco Aristotelico arteriscum * apposui; ubi verba Aristotelica a tradito per libros mscrr et scholia antiqua textu discedunt, versui Homerico signum crucis † addidi. cf Wachsmuth de Aristot studiis Homericis). Α1. Ργ. 1415 a15. πο19. 1456 b16. — Α50. πο25. 1461 a10. — Α82†. Ρβ2. 1379 a5. — Α255. Ρα6. 1362 b35. — Α356. Ρβ2. 1378 b32. — Α470 al. f 108. 1495 b9, 21*. — Α499. Ε754. Θ3. κ6. 397 b26 (ὁ ποιητής). — Α527. f 157. 1504 b18*. — Α544 et saepe Πα12. 1259 b13*. Ηθ12. 1160 b26*. — Β15†. τι4. 166 b7. πο25. 1461 a22. — Β160. Ρα6. 1363 a5. — Β196†. Ρβ2. 1379 a4. — Β204. Μλ10. 1076 a4. Πδ4. 1292 a13*. — Β226-228. f 172. 1506 b32*. — Β243. 772. Δ413. Ηθ13. 1161 a14*. — Β272. πο21. 1457 b11. — Β298. Ρα6. 1363 a6. — Β372. Πγ16. 1287 b14. — Β391†, 393†. Ηγ11. 1116 a34. Πγ14. 1285 a10*. — Β546. f 346. 1536 a39*. — Β554. f 13. 1476 a22. — Β671-673. Ργ12. 1414 a2*. — Γ6. Ζιθ12. 597 a6. — Γ24. Ηγ13. 1118 a22. — Γ298-300. f 143. 1502 b8, 14. — Γ454. f 146. 1503 a9*. — Δ65-67. f 143. 1502 b16*. — Δ126. Ργ11. 1411 b35*. — Δ297, 298. f 13. 1476 a17. — Ε75. πθ9. 890 b9 (ὁ ποιητής). — Ε393. πο21. 1458 a7. — Ζ200†, 201 sq. πλ1. 953 a23*. — Ζ236. Ηε11. 1136 b9*. — Η64†. πκγ23. 934 a15*. — Η111. f 151. 1503 b26*. — Η315. τ420. Ζιζ21. 575 b5*. — Θ20, 21, 22†. Ζκ4. 699 b36*. — Θ83†. 84. Ζγε5. 785 a15*. — Θ148. Ηγ11. 1116 a25*. — Ι63. Πα2. 1253 a5*. — Ι203. πο25. 1461 a14. — Ι319. Πβ7. 1267 a1. — Ι385, 388-390. Ργ11. 1413 a31-34. — Ι526. Ργ9. 1410 a29. — Ι539† contaminatus cum ι190, 191†. Ζιζ28. 578 b1*. — Ι592-594†. Ρα7. 1365 a13-15. — Ι648. Π59. Ρβ2. 1378 b33. Πγ5. 1278 a37*. — Κ1† (contaminatus cum Β1), 2. πο25. 1461 a16. — Κ11, 13†. πο25. 1461 a18. — Κ152, 153. πο25. 1461 a2. — Κ224. Ηθ1. 1155 a15. Πγ16. 1287 b14. — Κ252. πο25. 1461 a26. — Κ316. πο25. 1461 a12. — Κ332†. f 143. 1502 b6*. — Κ457. χ329. Ζμγ10. 673 a15*. — Λ542, 543† (deest in codd Hom) Ρβ9. 1387 a34, 35. — Λ554. Ρ663. Ζι44. 629 b22*. — Λ574. Ργ11. 1411 b35*. — Μ243. Ρβ21. 1395 a13. — Ν546, 547. Ζιγ3. 513 b26*. — Ν587† (?). Ργ11. 1411 b34*. — Ν799. Ργ11. 1412 a7*. — Ξ214, 217†. Ηη7. 1149 b16, 17*. — Ξ291. Ζι12. 615 b9*. — Ο192. κ6. 400 a19. — Ο542. Ργ11. 1412 a1*. — Π851 resp f 12. 1476 a1*. — Ρ265. πο22. 1458 b31. — Σ107†. ηεη1. 1235 a26. — Σ109, 110. Ρβ2. 1378 b5. α11. 1370 b11*. — Σ309. Ρβ21. 1395 a15. — Σ376. Πα4. 1253 b37 (ὁ ποιητής). — Σ489. ε275. πο25. 1461 a20. — Υ74. Ζιγ12. 519 a19*. — Υ234. πο25. 1461 a30. — Υ272†. πο25. 1461 a33. — Φ592. πο25. 1461 a28. — Χ100. Ηγ11. 1116 a22*. ημα20. 1191 a8*. ηεγ1. 1230 a20*. — Χ205 resp πο24. 1460 a16. — Χ359 resp f 12. 1476 a3*. — Ψ108. δ183. Ρα11. 1370 b28. — Ψ328. πο25. 1461 a23. τι4. 166 b5*. — Ω54. Ρβ3. 1380 b29 (ὁ ποιητής). — Ω129 fort respicitur Ηγ13. 1118 b11*. — Ω258, 259. Ηη1. 1145 a20*. — Ω316. Ζι32. 618 b25*. — α1. Ργ14. 1415 a15. — α185. πο21. 1457 b10. — δ85. Ζιθ28. 606 a19*. — δ204. Ργ17. 1418 a8. — δ567†. πκς31. 943 b22*. — ε64. κ6. 401 a4 (ὁ ποιητής). — ζ4, 6. f 165. 1505 b20, 25*. — ζ42-44, 45†. κ6. 400 a10-14*. — ζ327. Ργ14. 1415 b26. — η115. λ589. κ6. 401 a7 (ὁ ποιητής). — η116. κ6. 401 a1 (ὁ ποιητής). — ι-μ et ψ310-343 resp Ργ16. 1417 a13. — ι7, 8. Πθ3. 1338 a29*. — ι114, 115. Πα2. 1252 b22*. Ηκ10. 1180 a28. — ι504. Ρβ3. 1380 b23. — ι515. πο22. 1458 b25. — κ19. Ζιζ21. 575 b6*. — λ598†. Ργ11. 1411 b33*. — μ67, 68. θ105. 839 b33, 34 (ὁ ποιητής). — μ219, 220. Ηβ9. 1109 a32. — μ374, 375†. f 144. 1502 b25*. — ξ214. Ργ10. 1410 b14. — ο400, 401†. Ρα11. 1370 b5. — ρ218. Ρα11. 1371 b16. Ηθ2. 1155 a34. ημβ11. 1208 b10†. ηεη1. 1235 a6. — ρ327. Ζιζ20. 574 b33*. — ρ385†. Πθ3. 1338 a26*. — ρ420. τ76. Ηδ4. 1122 a27. — σ136. ψγ3. 427 a25*. — τ122†. πλ1. 953 b12*. — τ361. Ργ16. 1417 b5*. — υ71. πι36. 894 b34*. — υ259. πο22. 1458 b29. — χ347. Ρα7. 1365 a30. — ω319†. Ηγ11. 1116 b28. — vocabula Homerica afferuntur: ἀρητήρ πο21. 1457 b35. πεπνυμένος Ηγ7. 1234 a2*. ἑλκεσιπέπλους, βαθυκόλπους θ109. 840 b16 (ὁ ποιητής). — aliquoties errori memoriae videtur tribuendum esse, quod versus Homerici paullo aliter, ac nobis traditi sunt, afferuntur, cf Wachsmuth l l p 12 sqq. ὡς δὲ λέων ἐπόρουσε Ργ4. 1406 b21, fort resp Υ164. — σθένος ἔμβαλε θυμῷ Ηγ11. 1116 b27*, cf μένος ἔμβαλε θυμῷ Π529 et σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ καρδίῃ Λ11. Ξ151. — μένος ϗ θυμὸν ἔγειρε Ηγ11. 1116 b28*, cf ἔγειρε μένος μέγα Ο232, 594. — sed afferuntur etiam versus Homerici, qui in hodierno textu desunt (cf Sengebusch Disp Hom I 72). Λ543 qui deest in codd Ρβ9. 1387 a35. πὰρ γὰρ ἐμοὶ θάνατος (post Β 393) Πγ14. 1285 a14*. ἀλλ' οἷον μέν ἐστι καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θαλείην Πθ3. 1338 a25*. Ἕκτωρ κεῖτ' ἀλλοφρονέων ψα2. 404 a29. Μγ5. 1009 b28. Ἕκτορα δ' αἰδὼς εἷλε ηεγ1. 1230 a19. ἔζεσεν αἷμα Ηγ11. 1116 b29. χαλκῷ ἀπὸ ψυχὴν ἀρύσας (cf Ω 754) πο21. 1457 b13 (?). τεμὼν ἀτειρέϊ χαλκῷ (cf Ε 292) πο21. 1457 b14 (?). Vahlen Poet III 248.

μῦσεν δὲ περιβροτόεσσα ὠτειλή f 159. 1505 a1. — ἀπορήματα Ὁμηρικά Aristotelis (cf Ἀριστοτέλους περὶ Ὁμήρου ἀκροασόμενος f 107. 1495 a21), quae in fragmentis collecta sunt, ad hos pertinent versus Homericos. B 53 f 137. B 169 f 138. B 183 f 139. B 305sqq f 140. B 649 f 141. Γ 236 f 142. Γ 276sqq f 143. Γ 277 f 144. Γ 441 f 145. Δ 88 f 146. Δ 297 f 147. E 577 f 138. E 741 f 148. E 778 f 149. Z 234 f 150. H 93 f 151. H 228 f 152. I 17 f 153. K 98 f 154. K 153 f 155. K 252 f 156. T 108 f 157. Ψ 239 f 138. Ψ 296 f 174. Ω 15 f 158. Ω 420 f 159. Ω 569 f 160. δ 48 f 175. δ 356 f 161. ε 93 f 162. ε 334 f 163. θ 449 f 175. ι 106 f 164. ι 333 f 165. ι 525 f 166. μ 128sq f 167. ν extr f 168. ρ 326 f 169. ψ 337 f 170. cf Wachsmuth l l p 20sqq.

ὁμιλεῖν τινί. οὕτω τοῖς ἀνίσοις ὁμιλητέον Ηθ16. 1163 b13. πρός τινα. τίνα τρόπον δεῖ πρὸς τοὺς περιοίκους ὁμιλῆσαι Πβ9. 1269 b8. ὁμιλεῖν πρός τινα (dialectice, cf ἔντευξις) ἐκ τῶν οἰκείων δογμάτων τα2. 101 a32. non addito obiecto personae ὁμοίως ὁμιλεῖν (de κοινωνίᾳ πολιτικῇ) Πγ9. 1280 b29. ταπεινῶς ὁμιλεῖν Πε11. 1313 b41. ὁμιλεῖν πρὸς τἀγαθόν, πρὸς ἡδονήν Ηκ2. 1173 b33. ὁμιλεῖν ἅπαντα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας ηεγ7. 1233 b31. — de coitu αἷς ἂν ὁμιλήσωσι πδ10. 877 b10.

ὁμιλητικοί ηεη2. 1238 b12.

ὁμιλία. ὑπεριδὼν τὴν πολλῶν ὁμιλίαν Ρβ24. 1401 b21. αἱ τῶν ἀνθρώπων, τῶν πραγμάτων ὁμιλίαι Πη17. 1336 b32. ὁμιλίαι, coni συζῆν, λόγων ϗ πραγμάτων κοινωνεῖν Ηδ12. 1126 b11, 31. θ7. 1158 a3. ι12. 1172 a11. ἴδιαι ὁμιλίαι, opp κοιναὶ δημηγορίαι ρ2. 1421 b14, 18. ὁμιλία τις ἐμμελής Ηδ14. 1127 b34. — ὁμιλία coitus (et de hominibus dicitur et de animalibus) Πε10. 1311 b20. Ζγβ7. 747 a15. πδ11. 877 b16. 17. 878 b20. ι10. 891 b34. λ1. 954 a1. ἴδιαι φωναὶ (τῶν ζῴων) πρὸς τὴν ὁμιλίαν ϗ τὸν πλησιασμόν Ζιδ9. 536 a14. ἡ ὁμιλία (αἱ ὁμιλίαι) ἡ τῶν ἀφροδισίων Ζιη1. 582 a26. 2. 583 a10. Ζγα18. 723 b33. ὀργᾶν πρὸς τὴν ὁμιλίαν Ζιε8. 542 a32. Ζγγ1. 751 a18. ἐπιθυμία τῆς ὁμιλίας Ζιη1. 581 b21. γυναῖκες ἀκρατεῖς πρὸς τὴν ὁμιλίαν Ζγδ5. 774 a3. ἡ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ (περὶ τὴν ὁμιλίαν) ἡδονή Ζγα19. 727 b9. β4. 739 a30. ἡ τῶν ἀρρένων, τῶν γυναικῶν ὁμιλία Πβ9. 1269 b29. αἱ πρὸς τὴν ἡλικίαν ὁμιλίαι Πε11. 1315 a22. ποιεῖσθαι τὴν ὁμιλίαν Ζιε8. 542 a21, τὴν γαμικὴν ὁμιλίαν Πη16. 1335 b38, 32. ἅπτεσθαι τῆς ὁμιλίας πδ29. 880 a29. ποιεῖν τὴν πρὸς τοὺς ἄρρενας ὁμιλίαν (de legislatore) Πβ10. 1272 a25. ὦ παῖδες, μὴ φθονεῖθ᾽ ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν f 93. 1492 b30.

ὁμίχλη, νεφέλης περίττωμα τῆς εἰς ὕδωρ συγκρίσεως· ἡ ὁμίχλη νεφέλη ἄγονος μα9. 346 b33, 35. ἔστιν ὁμίχλη ἀτμώδης ἀναθυμίασις ἄγονος ὕδατος, ἀέρος μὲν παχυτέρα, νέφους δὲ ἀραιοτέρα κ4. 394 a19.

ὄμμα. cf ὀφθαλμός. refertur inter τὰ μόρια Ζγε1. 779 b10, 11, 780 b3, τὰ αἰσθητήρια Ζμβ10. 657 a3. ὦτά τε δύο ϗ ὄμματα Ζμβ10. 657 a3. cf Πγ16. 1287 b27. ἑκάτερον τῶν ὀμμάτων πλα11. 958 b12. πίονα ἄμφω τυγχάνει ὄντα πάντων ἀεί, ἀρχός τε ϗ ὄμματα πδ2. 876 b15. τὸ ὄμμα ὕδατός ἐστιν αι2. 438 a16, cf b19. — 1. ὀμμάτων χώρα ϗ μέρη. ἡ χώρα τῶν ὀμμάτων Ζια8. 491 b31. δ8. 533 a6. ὁ τόπος πδ2. 876 b11. τοῖς ὄμμασι διώρισται τὸ πρόσθιον Ζπ14. 712 b18 (cf Plat Tim 45 B). κεῖται τὰ ὦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας τοῖς ὄμμασιν Ζια15. 494 b15. μέτωπον τὸ ὑπὸ τὸ βρέγμα μεταξὺ τῶν ὀμμάτων Ζια8. 491 b12. ἡ τῆς ὀσφρήσεως (αἴσθησις) μεταξὺ τῶν ὀμμάτων Ζμβ10. 656 b32. τὰ περὶ τὰ ὄμματα, ταπεινότερα, ῥυτιδώδη Ζιζ3. 561 b1. φ3. 808 a28, 3. προβολὴ τοῦ ὄμματος πολλή, syn ἐπισκύνιον πρὸ τῶν ὀμμάτων Ζγε1. 780 b23, 29, 781 a4. — τὰ ὄμματα ἔχει φράγμα (πῶμα Torstrik p XII) ϗ ὥσπερ ἔλυτρον τὰ βλέφαρα ψβ9. 421 b29. αἱ βλεφαρίδες τῶν πρὸς τὰ ὄμματα προσπιπτόντων ἕνεκεν Ζμβ15. 658 b17. τὸ λευκὸν τοῦ ὄμματος, τὸ ἔσχατον ὄμμα αι2. 438 a20, b9. τὸ τοῦ ὄμματος δέρμα, syn τὸ ἐπὶ τῇ κόρῃ δέρμα Ζγε1. 780 a32, 27. τὸ ἐντός, τὸ μέσον (Plat Tim 45 C) αι2. 438 b9. πλα7. 958 b34. τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τοῖς ὄμμασι, τοῦ ὄμματος τὸ ὁρατικὸν ὕδατος ὑποληπτέον Ζγβ6. 744 a20. αι2. 438 b19. διὰ τίν᾽ αἰτίαν τὰ ἔχοντα τῶν ὀμμάτων πολὺ τὸ ὑγρὸν μελανόμματα, τὰ ἔχοντα τῶν ὀμμάτων ὀλίγον τὸ ὑγρὸν γλαυκά ἐστιν Ζγε1. 779 b28, 30. οἱ πόροι τοῦ ὄμματος αι2. 438 b14. ἡ διαστροφή ἐστι τῶν ὀμμάτων διὰ τὸ ἀρχὴν ἔχειν τὰς σφαίρας πλα7. 958 a7.

2. ἡ τῶν ὀμμάτων διαφορά Ζγε1. 779 b13, 781 a12. εν2. 460 a7. μέγιστα Ζιζ10. 564 b32. τὰ ἐντὸς ἔχοντα τὰ ὄμματα ἐν κοίλῳ κείμενα, opp ἐξόφθαλμα Ζγε1. 780 b36, 781 a1. ἰσχνὰ ὄμματα κατακεκλασμένα, κεκλασμένα φ3. 808 a8, 9, 12. ὄμμα οὔτε λίαν ἀνεπτυγμένον οὔτε παντάπασιν συμμύον φ3. 807 b1. τὸ ὄμμα ἀκάλυφες ψβ9. 422 a1. ἀναπεπταμένον πλα15. 958 b1, 38. — τὰ σκαρδαμύττοντα τῶν ὀμμάτων φ3. 807 b7, 808 a1. cf 6. 813 a21. — τὸ ὄμμα λεῖον, ψυχρὸν ϗ ὑγρόν, ὑδαρὲς αι2. 438 a7. Ζγβ6. 744 a13. ε1. 779 a32. Ζμβ13. 657 a31. φ3. 807 b19. σκληρόφθαλμα Ζμβ13. 657 b34. Ζιδ2. 526 a8. ψβ9. 421 a13. — ὄμματα μονόχροα, opp πολύχροα Ζγε1. 779 a30, 34, b9, 3. πλα27. 960 a16. Ζια10. 492 a5. διὰ τίν᾽ αἰτίαν τῶν ὀμμάτων τὰ μὲν γλαυκὰ τὰ δὲ χαροπὰ τὰ δ᾽ αἰγωπὰ τὰ δὲ μελανόμματα Ζγε1. 779 b14 (cf a34). τρία χρώματα τοῖς ὄμμασι μέλαν ϗ αἰγωπὸν ϗ γλαυκόν πι11. 892 a2. γλαυκά Ζγε1. 779 a32, b15, 17, 30, 35. τῶν πρὸς ἄρκτον οἰκούντων γλαυκὰ τὰ ὄμματα πιδ14. 910 a16. γλαυκότερα τὰ ὄμματα τῶν παιδίων εὐθὺς γεννωμένων ἐστὶ πάντων, ὕστερον μεταβάλλει πρὸς τὴν ὑπάρχειν μέλλουσαν φύσιν αὐτοῖς Ζγε1. 779 a26, b10, 780 b2 (Prantl de col 153). χαροπά Ζγε1. 779 a32. φ3. 807 b1, 19. αἰγωπά Ζγε1. 779 a33. λευκά Ζιθ19. 602 a4. χλωρὰ κωφὰ φ3. 807 b23. μέλανα Ζγε1. 779 b18 (cf 778 a18). τὰ γλαυκὰ πυρώδη, τὰ μέλανα πλεῖον ὕδατος ἔχειν ἢ πυρός (Empedocl sententia, cf S eclog phys II 187) Ζγε1. 779 b15. μελανόμματα Ζγε1. 779 b28, 780 a1, 5. τὰ μεταξὺ τῶν ὀμμάτων τούτων (μελανομμάτων ϗ γλαυκῶν) τῷ μᾶλλον ἤδη διαφέρει ϗ ἧττον Ζγε1. 779 b33 (Prantl 155). — ὄμματα ἀσθενῆ φ3. 807 b7. τὰ γλαυκὰ ἡμέρας οὐκ ὀξὺ βλέπει (οὐκ ἔστιν ὀξυωπά) δι᾽ ἔνδειαν ὕδατος Ζγε1. 779 b17, 35, 780 a1. τὰ μέλανα νύκτωρ οὐκ ὀξὺ βλέπει δι᾽ ἔνδειαν πυρός Ζγε1. 779 b18, 780 a1, 5. cf S eclog phys II 201. Philippson ὕλη 179. — διὰ τί ὄμμα οὐκ ἔχει διαφορὰν πρὸς τὰ δεξιὰ ϗ τὰ ἀριστερά πλα29. 960 a30.

3. μόνον ἢ μάλιστα τῶν ζῴων ἄνθρωπος πολύχρους τὰ ὄμματά ἐστιν, τὰ ὄμματα ἐλάχιστον κατὰ μέγεθος διέστηκεν ἀνθρώπῳ τῶν ζῴων Ζια10. 492 a5. 15. 494 b15. διὰ τί ἐλάχιστον διάστημα τῶν ὀμμάτων ὁ ἄνθρωπος ἔχει τῶν ζῴων κατὰ μέγεθος· πλεῖον διέστηκε τὰ ὄμματα τῶν ζῴων ϗ μάλιστα τῶν προβάτων πι15. 892 b4, 8, 10, 13. λα27. 960 a13. διὰ τί οἱ ἄνθρωποι μόνοι τῶν ἄλλων ζῴων τὰ ὄμματα διαστρέφονται πλα27. 960 a12, 16. ἑτερόγλαυκοι Ζγε1. 779 b6. — τῶν ἄλλων ζῴων ἓν εἶδος τῶν ὀμμάτων, ἐν ἐνίοις ϗ τὰ αἰσθητήρια φανερώτατά ἐστι, τὰ μὲν τῶν

ὀμμάτων ϗ μᾶλλον Ζια10. 492 a6. δ8. 533 a19. τῶν ἄλλων ζῴων μονόχροα τὰ ὄμματά ἐστι μᾶλλον πλα27. 960 a16. διαφέρει τὰ ὄμματα τῶν ἄλλων ζῴων πρὸς τὰ τῶν σκληροφθάλμων ψβ9. 421 b28. — τὰ τετράποδα ἔχει τὰ ὦτα ἄνωθεν τῶν ὀμμάτων Ζμβ11. 657 a13. ἀσπάλακος, ἵππου, προβάτων Ζια8. 491 b31. δ8. 533 a6. Ζγε1. 779 b3, a32. πι15. 892 b13. — τῶν ὀρνίθων ὑγρὰ τὰ ὄμματα ἵνα ὀξὺ βλέπωσι Ζμβ13. 657 a31. τῶν νεοττῶν ἄν τις τῆς χελιδόνος τὰ ὄμματα ἐκκεντήσῃ γίνονται ὑγιεῖς ϗ βλέπουσιν ὕστερον Ζιζ5. 563 a15. cf β17. 508 b5. in ovis gallinaceis τὰ ὄμματα μέγιστα τὸ πρῶτον, τὰ περὶ τὰ ὄμματα ϗ τὴν κεφαλὴν Ζιζ10. 564 b32. 3. 561 b1. — χαμαιλέοντος Ζιβ11. 503 b15. ἐάν τις ἐκκεντήσῃ τὰ ὄμματα τῶν ὄφεων φύεσθαι πάλιν Ζιβ17. 508 b6. — οἱ ἰχθύες ϗ τὰ ἔντομα ϗ τὰ σκληρόδερμα διαφέροντα ἔχουσι τὰ ὄμματα, σκληρόφθαλμά εἰσιν, ἀμβλύτερον βλέπουσιν Ζμβ13. 657 b31, 34, 36 (M 435). γίνεται τὰ ὄμματα αὐτῶν (κεστρέων) λευκά Ζιθ19. 602 a4 Aub. — τῶν ἐντόμων Ζιδ7. 532 a26. — τῶν μαλακοστράκων τὰ ὄμματα σκληρόφθαλμα Ζιδ2. 526 a8. cf Ζπ14. 712 b18-21.

4. physiologica. ἡ τοῦ ὄμματος γένεσις τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον· ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου συνέστηκεν αι2. 438 b27. τὸ ἔργον Ζικ1. 633 b27. αι2. 438 a17. ἡ διαστροφή ἐστι τῶν ὀμμάτων διὰ τὸ ἀρχὴν ἔχειν τὰς σφαίρας ϗ μέχρι τοῦ στρέφεσθαι εἰς τὰ ἄνω ϗ κάτω ϗ εἰς πλάγιον· ἑκατέρου τῶν ὀμμάτων ἡ κίνησις πλα7. 958 a7. 11. 958 b12. ἔστιν ἡ τούτου τοῦ μορίου κίνησις ὅρασις, κινεῖσθαι ὑπὸ τοῦ φωτὸς ϗ τῶν ὁρατῶν Ζγε1. 780 a4, 2. συμβαίνει μηδὲν ὁρᾶν διὰ τὴν ἔτι ὑποῦσαν κίνησιν ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑπὸ τοῦ φωτός εν2. 459 b11. ἀλλ᾽ εἴτε φῶς εἴτε ἀήρ ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ ὁρωμένου ϗ τοῦ ὄμματος, ἡ διὰ τούτου κίνησίς ἐστιν ἡ ποιοῦσα τὸ ὁρᾶν αι2. 438 b4 (Prantl 148). αὐτοῦ τοῦ αἰσθητηρίου ἁπτομένου οὔτ᾽ ἐκεῖ οὔτ᾽ ἐνταῦθα γένοιτ᾽ ἂν αἴσθησις, οἷον εἴ τις σῶμα τὸ λευκὸν ἐπὶ τοῦ ὄμματος θείη τὸ ἔσχατον· εὔλογον οὕτω ϗ τὰ σκληρόφθαλμα τῶν χρωμάτων αἰσθάνεσθαι ψβ9. 421 a13 (Prantl 155. M 435). 11. 423 b22. χωρὶς τῆς χρείας ἀγαπῶνται (αἱ αἰσθήσεις) δι᾽ αὑτάς, ϗ μάλιστα τῶν ἄλλων ἡ διὰ τῶν ὀμμάτων MA1. 980 a23. βέλτιον τὸ ἐν ἀρχῇ συμφύεσθαι τοῦ ὄμματος (?) αι2. 438 a28. τοῦ ὀξὺ ὁρᾶν ἐν αὐτῷ τῷ ὄμματί ἐστιν ἡ αἰτία Ζγε1. 780 b30. ὄμμα οὐδὲν κωλύει αὐτὸ ὁρᾶν ἀκριβῶς, μὴ ἔχοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ καλῶς πάντα τὰ μόρια Ζικ1. 633 b28. (τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ μέλαν ϗ μέσον) φαίνεται λεῖον κινουμένου τοῦ ὄμματος διὰ τὸ συμβαίνειν ὥσπερ δύο γίνεσθαι τὸ ἕν αι2. 437 b2, 8. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου ὄμματος ἡ ψυχὴ ἢ τῆς ψυχῆς τὸ αἰσθητήριόν ἐστιν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἐντός αι2. 438 b9. φαίνεται (τὰ ᾠοτοκοῦντα) καθεύδοντα. σημεῖον δὲ κατὰ τὰ ὄμματα οὐκ ἔστι λαβεῖν, ἀλλὰ ταῖς ἀτρεμίαις Ζιδ10. 537 a3.

5. pathologica. τοῖς ὄμμασι δακρύομεν πρὸς τὰ λαμπρότερα ὁρῶντες Ζικ3. 635 b21. τὸ δάκρυον εἰς ὄμματα ἀποκρίνεται· οἱ ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχούμενοι, ὅσῳ ἂν μᾶλλον θέῃ ὁ ἵππος, τοσούτῳ μᾶλλον δακρύουσι τὰ ὄμματα, οἱ ἄνεμοι ταράττουσιν οἱ ἐξ ἐναντίας τὰ ὄμματα πδ26. 879 b4. ε13. 882 a4, 11, 37. 884 b23, 31. σκότοι πρὸ τῶν ὀμμάτων Ζιη4. 584 a3. ἀχλὺν κατὰ τῶν ὀμμάτων πολλήν f 327. 1532 b1 cf Hom Il 344 et S eclog phys II 195. ὄμμα ἀχλυῶδες Hippocr. τὸ γλαύκωμα ξηρότης τις μᾶλλον τῶν ὀμμάτων Ζγε1. 780 a18 (γλαυκώσεις Hippocr III 727). οἱ μύωπες (φθείρονται) ϗ τῶν ὀμμάτων ἐξυδρωπιώντων, ὄμματα λευκά Ζιε20. 553 a15 Aub. θ19. 602 a4. ξηρὸν ποιεῖ τὸ ὄμμα ἡ γυμνασία· σημαίνει τὰ ὄμματα ὑγρότης οὖσα πολλὴ ἐν τῷ περὶ τὴν κεφαλὴν τόπῳ· ἀποκεκαθάρθαι τὰ ὄμματα πλα14. 958 b29. 5. 957 b24. 9. 958 b5. τοῖς χρωμένοις πλείοσιν ἀφροδισίοις ἐνδιδόασι τὰ ὄμματα Ζγβ7. 747 a16. πδ2. 876 a37. cf 3. 876 b25. τὰ ὄμματα εὐλόγως ὅταν ᾖ τὰ καταμήνια διάκειται· γινομένων τῶν καταμηνίων διὰ ταραχὴν ϗ φλεγμασίαν αἱματικὴν ἡμῖν μὲν ἡ ἐν τοῖς ὄμμασι διαφορὰ ἄδηλος, ἔνεστι δέ εν2. 460 a4, 7. διὰ τί ὁ ἀφροδισιάζων ϗ ὁ ἀποθνήσκων ἀναβάλλει τὰ ὄμματα, καθεύδων δὲ καταβάλλει πδ1. 876 a32. — ἔνια ὄμματα φύονται πάλιν Ζιζ5. 563 a15. β17. 508 a5.

6. τοῖς ἐμβρύοις τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν ϗ τὰ ὄμματα μέγιστα κατ᾽ ἀρχὰς φαίνεται, eorum μέγεθος, διὰ τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τοῖς ὄμμασιν οἱ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι φαίνονται Ζγβ6. 742 b14, 744 a14, 18, 20. μεγάλην ἔχουσι τὰ ὄμματα τὴν δύναμιν ϗ ὁ τόπος αὐτῶν πρὸς γένεσιν πδ2. 876 b11. ὀψὲ τελειοῦται τὰ ὄμματα τοῖς ζῴοις Ζγβ6. 744 b3. ὕστερον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ δῆλά ἐστι τὰ ὄμματα τῶν ἰχθύων Ζιζ14. 568 b4. (v supra a8-10.)

7. ὄμματα ἤθους σημεῖα· ἀνδρείου, εὐφυοῦς, ἀναισθήτου, κιναίδου, ἀθύμου φ3. 807 b1, 19, 23, 808 a12, 8. δειλοῦ φ3. 807 b7, 808 a1. 6. 813 a21. τὰ κεκλασμένα τῶν ὀμμάτων δύο σημαίνει, τὸ μὲν μαλακὸν ϗ θῆλυ, τὸ δὲ κατηφὲς ϗ ἄθυμον φ3. 808 a9.

8. ἔστι ταῦτα ϗ τοῖς ὄμμασιν ἰδεῖν, θεωρεῖν μα14. 353 a8. γ1. 371 a30. εἰ βέλτιον ἴδοι τις δυοῖν ὄμμασι ϗ δυσὶν ἀκοαῖς κρίνων Πγ16. 1287 b27. γράφειν ἀναπεπταμένοις τοῖς ὄμμασιν πλα8. 958 b1. 15. 958 b38. ὑποβλέπειν ϗ συνάγειν τὰ ὄμματα πλα7. 958 a21. τὰ ὄμματα κολάπτειν Ζιι1. 609 b6. — τίθεσθαι πρὸ ὀμμάτων εν1. 458 b23. πο17. 1455 a23. ποιήσασθαι πρὸ ὀμμάτων ψγ3. 427 b18. ποιεῖν πρὸ ὀμμάτων μα13. 349 b16. Ρβ8. 1386 a34. γ2. 1405 b13. 10. 1410 b33, 1411 b4. inde πρὸ ὀμμάτων vocabulum artis rhetoricae, syn ἐνέργεια, μεταφορά: τί λέγομεν πρὸ ὀμμάτων ϗ τί ποιοῦσι γίγνεται τοῦτο Ργ11. 1411 b24, 30. 10. 1411 a26, 28, 35, b6, 8. — ἔχειν ἐκ τῆς ἐμπειρίας ὄμμα· τὸ ὄμμα τοῦτο τῆς ψυχῆς (i e ἡ φρόνησις) Ηζ12. 1143 b14 Fr. 13. 1144 a30. ὀξυδορκεῖν τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασιν ρ1. 1421 a22. ἡ ψυχὴ θείῳ ψυχῆς ὄμματι τὰ θεῖα καταλαβοῦσα κ1. 391 a15. (ὀμμάτων v l αι2. 438 a23, βλεφάρων Bk.)

ὀμμάτιον (Lob Phryn 211) ἀνεπτυγμένον ϗ λαμπρόν, ἀλαμπές, μέλαν, συμμεμυκός, σκαρδαμυκτικόν, λιπαρόν, μάργον, ποῖον σημαίνει ἦθος φ3. 807 b29, 35, 36, 37, 808 b6. cf Rose Ar Ps 699 sq. Anecd I 162.

ὀμνύναι δεῖ τοὺς ἐναντίους ὅρκους ἢ νῦν Πε9. 1310 a8. ὄμνυμεν κατὰ τῶν κατοιχομένων f 33. 1480 a13. ὀμνύοντες Πγ14. 1285 b11. ὀμόσας Ρα15. 1377 a17, 18 al. pass ὀμώμοσται, ἐὰν τῷ ἀντιδίκῳ ὀμωμοσμένος ᾖ (ὁ ὅρκος) Ρα15. 1377 a11, b7.

ὁμογάλακτας καλοῦσι παῖδας ϗ παίδων παῖδας Πα2. 1252 b18.

ὁμογενής. ὁμογενῆ τὰ ἔχοντα τὸ αὐτὸ γένος. *a.* de genere naturali, ἔνια τῶν ζῴων γίνεται οὔτ᾽ ἐξ ὁμογενῶν οὔτε τῷ γένει διαφόρων Ζγα18. 723 b3. γίγνεσθαι ἐξ ὁμογενῶν, γεννᾶν ὁμογενῆ, τὰ ὁμογενῆ, τὰ ὁμογενῆ ἀλλήλοις μίγνυνται Ζγα1. 715 a23. 16. 721 a6. β4. 738 b28. Ζιζ23. 577 b6, 9. γίνεται ὁ συνδυασμὸς τοῖς ζῴοις κατὰ φύσιν μὲν τοῖς ὁμογενέσιν Ζγβ7. 746 a30 (syn ὁμοειδῆ 8. 747 b30). οὐθὲν τῶν ὁμογενῶν ὀρνέων Ζιζ7. 563 b28. — τῶν ὁμογενῶν ῥᾴων ἡ

κρίσις, τῶν δὲ διαφερόντων ἐργωδεστέρα Hι2. 1165 a33, syn συγγενεῖς a30. συνημερεύσεις τοῖς ὁμογενέσιν ἥδισται ἀλλήλοις ηεη5. 1239 b19. — b. logice. οὐκ ἔστιν ἕτερα πρότερα ὁμογενῆ τῶν ἐναντίων Mι7. 1057 b29. πῶς τὰ ὁμογενῆ κρίνει (ἡ ψυχή) ἢ τἀναντία ψγ7. 431 a24. εἴπερ μηδὲν τῶν ὁμογενῶν διασπαστέον, ἡ εἰς δύο διαίρεσις μάταιος ἂν εἴη Ζμα2. 642 b17. αἱ ἀρχαὶ ὁμογενεῖς τοῖς ὑποκειμένοις Ογ7. 306 a11. τὸ ὁμογενὲς ὑπὸ τοῦ ὁμογενοῦς πάσχειν πέφυκεν Γα7. 324 a1. θερμόν ἐστι τὸ συγκρῖνον τὰ ὁμογενῆ, ψυχρὸν δὲ τὸ συνάγον ϗ συγκρῖνον ὁμοίως τά τε συγγενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμόφυλα Γβ2. 329 b26. γίγνεται ἁπλῶς ἕτερον ἐξ ἑτέρου ϗ ὑπό τινος ἐντελεχείᾳ ὄντος, ἢ ὁμοειδοῦς (ὁμοιοειδοῦς Bk, cf h v) ἢ ὁμογενοῦς Γα5. 320 b20. ἡ καρδία τῶν φλεβῶν ἀρχή· ἡ φύσις αὐτῆς φλεβώδης ὡς ὁμογενοῦς οὔσης Ζμγ4. 665 b17. τὰ ὁμογενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμογενῆ μδ1. 378 b16. cf praeterea K6. 5 b19. Οδ2. 308 b22. Γβ6. 333 a34. τίς διαφορὰ τέχνης ϗ ἐπιστήμης ϗ τῶν ἄλλων τῶν ὁμογενῶν MA1. 981 b26. δεῖ τὴν μεταφορὰν τὴν ἐκ τοῦ ἀνάλογον ἀνταποδιδόναι ϗ ἐπὶ θάτερα [ϗ ἐπὶ] τῶν ὁμογενῶν Ργ2. 1407 a15, Bernays Mus Rh 8, 590.

ὁμόγνιος πόθεν ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a21.

ὁμογνωμονεῖν Πβ11. 1273 a8. ὁ σπουδαῖος ὁμογνωμονεῖ ἑαυτῷ Hι4. 1166 a13. ὁμογνωμονεῖν περί τινος Φα4. 187 a35, dist ὁμονοεῖν Hι6. 1167 a24, 27. ὁμογνωμονοῦσι ταὐτὰ πάντες ημα18. 1190 a3. τὰ πάθη ὁμογνωμονοῦντα ημβ7. 1206 b27. αἱ παροιμίαι πᾶσαι ὁμογνωμονοῦσι Hι8. 1168 b7.

ὁμόγονος. συναγελάζονται πολλάκις οὐ μόνον τὰ ὁμόγονα Ζιι2. 610 b13. — τὸ μέσον δεῖ εἶναι ὁμόγονον Αδ12. 95 a37, 39, cf ὁμογενής p 510 a3.

ὁμοδοξία, dist ὁμόνοια Hι6. 1167 a23.

ὁμοεθνεῖς Ρβ6. 1384 a11. τοῖς ὁμοεθνέσι πρὸς ἄλληλα φύσει φιλία Hθ1. 1155 a19. μὴ κτᾶσθαι ὁμοεθνεῖς πολλοὺς τοὺς δούλους οα5. 1344 b18.

ὁμοειδής. quod aliquoties ex codd vel aliquot vel omnibus Bk exhibet ὁμοιοειδής (cf h v) ubique mutandum esse in ὁμοειδής Torstrik docet Philol 12, 518. cf ὁμογενής. 1. de naturali specie vel genere. κἂν τῷ γένει τῷ αὐτῷ τοῖς ὁμοειδέσι πρὸς ἄλληλα διαφορὰ συμβαίνει Ζγα18. 725 b27. εἰ ἐξ ὁμοειδῶν ἄρρενος ϗ θήλεος ὁμοειδὲς γενέσθαι πέφυκε τοῖς γεννήσασιν ἄρρεν ϗ θῆλυ Ζγβ8. 747 b30, syn ὁμογενῆ 7. 746 b30. ὑφ' οὗ, ἡ κατὰ τὸ εἶδος λεγομένη φύσις ἡ ὁμοειδής· ἄνθρωπος γὰρ ἄνθρωπον γεννᾷ MZ7. 1032 a24. cf λ5. 1071 a17. δ28. 1024 b8, a31-36. πολλὰ τῶν μὴ ὁμοειδῶν γενομένων γίνεται γόνιμα Ζγβ8. 748 a12. — 2. logice. ὁ ἀὴρ διασπώμενος ὁμοειδής, ἡ δὲ ψυχὴ ἀνομοιομερής ψα5. 411 a20, 18, 17. 1. 402 b2. οὐκ ὀρθῶς τὴν γένεσιν λαμβάνει (Anaxag) τῶν ὁμοειδῶν (i e τῶν ὁμοιομερῶν, Bk ὁμοιοειδῶν) Φα4. 188 a13. πᾶν ὁμοειδὲς (ὁμοιοειδὲς Bk) τὸ πῦρ τῷ πυρὶ Οα8. 276 b5, 30. τὰ μόρια ὁμοειδῆ, οἷον ὕδατος τὸ μόριον ὕδωρ Μδ3. 1014 a30. cf Φγ5. 205 b21, a13. Οδ2. 308 b8. λέγεται αἴτια πολλαχῶς ϗ αὐτῶν τῶν ὁμοειδῶν προτέρως ϗ ὑστέρως ἄλλο ἄλλου Φβ3. 195 a29. Μδ2. 1013 b31. φυτῶν σύστασις ὁμοειδής Ζγγ11. 762 b19. ὅσων ἡ οὐσία ἐν ὕλῃ ἐστί, πλείω ϗ ἄπειρα τὰ ὁμοειδῆ (ὁμοιοειδῆ Bk) Οα19. 278 a19. τὰ μαθηματικὰ πόλλ' ἄττα ὁμοειδῆ Μβ6. 1002 b16. μονάδες ὁμοειδεῖς, μὴ ὁμοειδεῖς (cf σύμβλητος, ἀσύμβλητος) ΜΑ9. 991 b24. δεῖ ἐκ τῶν συγγενῶν ϗ τῶν ὁμοειδῶν μεταφέρειν τὰ ἀνώνυμα ὠνομασμένως Ργ2. 1405 a36.

ὁμόζυξ. Πρώταρχος ἔφη εὐτυχεῖς εἶναι τοὺς λίθους ἐξ ὧν οἱ βωμοί, ὅτι τιμῶνται, οἱ δὲ ὁμόζυγες αὐτῶν καταπατοῦνται Φβ6. 197 b11.

ὁμοήθεις Hθ5. 1157 a11. coni ὁμοπαθεῖς Hθ13. 1161 a27. ὁμοηθέστεροι Hθ14. 1162 a12.

ὁμοιοβαρής, opp ἀνομοιοβαρής Οα6. 273 b23.

ὁμοιόβιος. ζῷα ὁμοιόβια Ζμγ1. 662 b15.

ὁμοιοβίοτος ὁ φῶυξ τῇ ἅρπῃ Ζιι18. 617 a11.

ὁμοιογενής. ζῷα ὁμοιογενῆ (v l ὁμογενῆ, cf ὁμογενῆ a23) Ζγα1. 715 b9. οἱ σαῦροι ϗ τἆλλα τὰ ὁμοιογενῆ τούτοις τῶν ζῴων Ζιβ12. 504 a28. ὅταν προϋπάρχῃ τὰ ὁμοιογενῆ (v l ὁμογενῆ) Ζιε15. 546 b28. — fort ubique ὁμογενής scribendum, cf ὁμοειδής.

ὁμοιοειδής Φα4. 188 a13. Οα8. 276 b5, 30. 9. 278 a19. δ2. 308 b8. Γα5. 320 b19. cf ὁμοειδής.

ὁμοιομερής, cf ἀνομοιομερής. (plerumque num plur τὰ ὁμοιομερῆ, sed num singul legitur Ζια489 a24. Ζμβ1. 646 b33, 35 al.) ἐκ τῶν στοιχείων τὰ ὁμοιομερῆ, ἐκ τούτων δ' ὡς ὕλης τὰ ὅλα ἔργα τῆς φύσεως μδ12. 389 b27. Ζγα1. 715 a11. Ζμβ1. 646 b6, a21. πῦρ ἢ ὕδωρ ὁμοιομερές MA9. 992 a7. ὁμοιομερὲς συνεχές. χωρισθὲν Φδ5. 212 b5. ἡ ψυχὴ πότερον ὁμοιομερής ψα5. 411 a23 (syn ὁμοειδής a21). περὶ τῶν ὁμοιομερῶν πῶς σκεπτέον τε5. 135 a20-b6. φαμέν, εἴπερ δεῖ μεμῖχθαί τι, τὸ μιχθὲν ὁμοιομερές εἶναι Γα10. 328 a10, 4. — τὰ ὁμοιομερῆ principia Anaxagorae v Ἀναξαγόρας p 49 b1-11. — ἐξ ὕδατος ϗ γῆς τὰ ὁμοιομερῆ σώματα συνίσταται μδ8. 384 b30. ὁμοιομερῆ enumerantur μδ8. 385 a10. 10. 388 a13. 12. 390 b5. τῶν ὁμοιομερῶν ποῖα γῆς εἴδη ϗ ποῖα ὕδατος ϗ ποῖα κοινά μδ10. 388 a25-389 a23. ἀσυμμετρία τῶν ὁμοιομερῶν ἡ ἀσθένεια f 41. 1482 a11. — ἀναγκαῖον τοῖς ζῴοις ἔνια μόρια ἔχειν ὁμοιομερῆ Ζμβ1. 647 a22 (cf Galen XV 252). φτα3. 818 a17. τὰ ὁμοιομερῆ διώρισται σκληρότητι ϗ μαλακότητι, χρώμασι, τοῖς ἄλλοις τοῖς τοιούτοις πάθεσι· τὰ μὲν μαλακὰ ϗ ὑγρά, τὰ δὲ ξηρὰ ϗ στερεά Ζγα18. 722 b32. β5. 741 b13. Ζμβ2. 647 b10-17. τὰ ἐν τοῖς ζῴοις ὁμοιομερῆ enumerantur αἷμα φλέβες ἰχὼρ ἶνες σὰρξ ὀστοῦν ἄκανθα κέρας χόνδρος δέρμα ὑμὴν νεῦρα τρίχες ὄνυχες μυελὸς γονὴ γάλα πιμελὴ στέαρ, τὰ περιττώματα (ταῦτα δ' ἐστὶ κόπρος φλέγμα χολὴ ξανθὴ ϗ μέλαινα) ϗ τὰ ἀνάλογα τούτοις Ζια1. 486 a14, 487 a1-10. 4. 489 a25. γ2. 511 b1-10. Ζμβ1. 646 a21, b33, 647 a32, b9. 9. 655 b25, 22. α1. 640 b19. Ζγα16. 721 a28. 18. 722 a16, 724 b29, 25. β4. 740 b17. Γα1. 314 a19, 28. 5. 321 b31, 322 a19. cf Galen XVI 33. τῶν ὁμοιομερῶν ἡ διαίρεσις ἔχει διαφοράν· ἔστι γὰρ ὡς ἐνίων τὸ μέρος ὁμώνυμον τῷ ὅλῳ (cf τὰ ὅλα συνώνυμα τοῖς μορίοις Ζμβ9. 655 b6) οἷον φλεβὸς φλέψ, ἔστι δ' ὡς οὐχ ὁμώνυμον, ἀλλὰ προσώπου πρόσωπον οὐδαμῶς Ζμβ2. 647 b17 (locus spurius vel corr videtur). τῶν ἐν τοῖς ζῴοις μορίων τὰ μὲν ἁπλᾶ ϗ ὁμοιομερῆ, τὰ δὲ σύνθετα ϗ ἀνομοιομερῆ Ζμβ1. 647 a1. cf Ζια1. 486 a6. τὰ ὁμοιομερῆ τῶν ἀνομοιομερῶν ἕνεκέν ἐστιν· τὰ ἀνομοιομερῆ σύγκειται ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν· ἡ καρδία ἀρχὴ ϗ τῶν ὁμοιομερῶν ϗ τῶν ἀνομοιομερῶν Ζμβ1. 646 b11, 31, 34. Ζια1. 486 a14. Ζγα18. 722 a28. β4. 740 b16, a18. 6. 743 a4. ἡ αἴσθησις ἐγγίνεται πᾶσιν ἐν τοῖς ὁμοιομερέσιν Ζμβ1. 647 a6, 15, 646 b19. Ζια4. 489 a24, 26. cf Trdlbg de an p 160. τὰ ὁμοιομερῆ, dist τὰ ὀργανικά Ζγβ1. 734 b37. cf Ζμβ1. 647 a3. — καθὼς εἰσὶ ϗ ἐν τοῖς ζῴοις μέλη ὁμοιομερῆ, οὕτω ϗ ἐν τοῖς φυτοῖς φτα3. 818 a17. (τὰ ὁμοιομερῆ, καλεῖται οὕτως δηλονότι τὰ πρὸς αἴσθησιν ἁπλᾶ, τὰ στοιχειώδη τε ϗ πρῶτα τοῦ σώματος μόρια καλούμενα ὑπ' Ἀριστοτέλους ὁμοιομερῆ Galen IV 741, VI 384. particulae minutae similes inter se Cic acad quaest IV 37,

similia Chalcidii (ad Timaeum 291), aequalitates partium Rufini (in Clementis recognit VIII 15), similaria Gazae, consimilia Scalig, tissus (Bichat anat générale), fere i q Gewebe, telae. τὰ ἀνομοιομερῆ, dissimilaria Gazae, disconsimilia Scalig, organes Bichat, organa cf S II 287, Philippson ὕλη 4. Prantl de hist ord 7. AZι I 36 adn. Lewes 285.)

ὁμοιοπάθεια ημβ11. 1211 a1. φιλίαι ἐξ ὁμοιοπαθείας ημβ11. 1210 b23.

ὁμοιοπαθεῖν Σαρδαναπάλῳ Ηα3. 1095 b22.

ὁμοιοπαθής τινι πλ1. 953 a26. ὁμοιοπαθεῖς, ὁμοιοπαθέστατοι ἡμῖν αὐτοῖς ἐσμέν ημβ11. 1210 b37, 1211 a20.

ὁμοιόπτερα ϗ ὁμοιότροπα Ζια1. 487 b28 (v l ὁμόπτερα ὁμότροπα).

ὅμοιος. 1. constr gramm. ὅμοιόν τι ἔχειν τινί Ηη10. 1151 b6. οὔτε σὺ οὔτε οἱ σοὶ ὅμοιοι ρ37. 1443 b36. τὸ ὅμοιον τῇ γλώττῃ (cf γλωττοειδής) Ζιε22. 554 a14. cum ellipsi comparationis ταχυτὴς ὁμοία τοῖς ὑφ' ἡμῶν ῥιπτουμένοις (i e τῇ ταχυτῆτι τῶν ῥιπτουμένων) μα4. 342 a31. ὅμοιον ὡς, ὡς εἰ, ὥσπερ τι17. 176 a13. μν1. 450 b15. Ογ8. 307 a29. πκζ2. 947 b20. ὅμοιον καί μβ9. 370 a12. Αβ21. 67 a8 Wz. Πβ8. 1269 a6. Vahlen Poet III 314. ὅμοιος τὴν τέχνην, τὰ λοιπά Πγ12. 1282 b31, 25. δ4. 1290 a36. ὅμοιος κατ' ἀρετήν Πε7. 1306 b29. ὅμοιοι πρὸς ἀρετήν Πγ15. 1286 b12. ὅμοιοι φύσει Πγ16. 1287 a12. — 2. notio. ὅμοιον def et dist Μι3. 1054 b3-13 Bz. δ9. 1018 a15 Bz. 15. 1021 a11. γ2. 1003 b36. Κ8. 11 a15. dist ἴσος Κ6. 6 a33. ὅμοιοι τίνες Ρβ6. 1384 a11. 10. 1387 b25. ἢ ὅμοιον ἢ παραπλήσιον Ρβ8. 1385 b19. τοῖς ὁμοίοις ϗ ἀδιαφόροις Οδ3. 310 b5. ὅμοιος ἐπὶ τὸ γελοιότερον, ἐπὶ τὰ χείρω, ἐπὶ τὰ βελτίω τγ2. 117 b17, 25, 26. ἐκ τῶν συστοίχων ϗ τῶν ὁμοίων πτώσεων Ρα7. 1364 b34. ϗ ἐν φιλοσοφίᾳ τὸ ὅμοιον ἐν πολὺ διέχουσι θεωρεῖν εὐστόχου Ργ11. 1412 a11. cf τὸ τὸ ὅμοιον θεωρεῖν πο22. 1459 a8. — ἀπὸ τῶν ὁμοίων τὰ ὅμοια γίγνεσθαι πέφυκεν Ρα4. 1360 a5. ὅμοια ϗ ἀνόμοια τοῖς γονεῦσι διὰ τίν' αἰτίαν γίγνεται Ζγδ3. 769 a7. (cf ἐνταῦθα οὐκ ἀνταποδίδωσι τὸ ὅμοιον μα11. 347 b32.) τὸ ὅμοιον φέρεσθαι πρὸς τὸ ὅμοιον, τὰ ἑξῆς ὅμοια ἀλλήλοις Οδ3. 310 b2, 12. Ζγβ4. 740 b14. 5. 741 b10. τὸ ὅμοιον πῶς ἀπαθὲς ϗ πῶς πάσχει ὑπὸ τοῦ ὁμοίου Γα7. 323 b4. ψα5. 410 a23. β4. 416 a32. 5. 416 b35, 417 a9, 418 a4. γνωρίζειν, αἰσθάνεσθαι τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον ψγ3. 427 b5, a28. Μβ4. 1000 b6. — τὸ ὅμοιον πῶς φίλον τῷ ὁμοίῳ, ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον, τὸ ὅμοιον ἐφίεται τοῦ ὁμοίου, ἄχρηστον τῷ ὁμοίῳ Ηθ2. 1155 a34, b7. ι3. 1165 b17. ηεη1. 1235 a6-13. 5. 1239 b10-22, 24. Ρα11. 1371 b16. πι52. 896 b12. ὁ φίλος ἴσος ϗ ὅμοιος Πγ16. 1287 b33. οὐ γίνεται πόλις ἐξ ὁμοίων Πβ2. 1261 a21. βούλεται ἡ πόλις ἐξ ἴσων εἶναι ϗ ὁμοίων ὅτι μάλιστα Πδ11. 1295 b26, cf 15. 1299 b24. γ17. 1288 a1. 4. 1277 b8. ἐν Λακεδαίμονι οἱ Παρθενίαι ἐκ τῶν ὁμοίων ἦσαν Πε7. 1306 b30. cf 8. 1308 a12, 16. 7. 1306 b29. — τρίτον (οὗ δεῖ στοχάζεσθαι περὶ τὰ ἤθη in tragica poesi) τὸ ὅμοιον πο15. 1454 a24. ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσι πο15. 1454 b11. 2. 1448 a6. τὸ ὅμοιον ταχὺ πληροῖ πο24. 1459 b30. — geometrice, τὸ ἀνάλογον ἔχειν τὰς πλευρὰς ϗ ἴσας τὰς γωνίας Αδ17. 99 a13. ὅμοιον τῷ λόγῳ μχ1. 848 b19. φέρεσθαι πρὸς ὁμοίας γωνίας Οδ4. 311 b34. — ὁμοίως τινί Πγ11. 1282 b8. ὁμοίως καί, ϗ εἰ Αβ22. 68 a2 (ὡς ϗ Wz). μβ3. 357 a24. Γβ6. 344 a6. Ζπ7. 708 a1. Vhl Poet III 314. οὐχ ὁμοίως ἀλλὰ μᾶλλον Πε3. 1303 b11. συμβήσεται ὁμοίως τὰ λεχθέντα πρότερον Πγ10. 1281 a38. ὁμοίως δὲ ϗ τἆλλα sim μδ2. 379 b32. Μβ2. 996 b21. 6. 1002 b21. Ηθ2. 1155 b23 Fr. — φυσικὸν τὸ ὁμοίως ἔχειν ἐν ἁπάσαις Φθ7. 261 b25. — ὁμοίως, fort ὅμως Φθ3. 253 b9.

ὁμοιοσχημονεῖν τὰ ἄλλα πβ5. 866 b34.

ὁμοιόσχημος ἀνθρώπῳ πι54. 897 b10. — ἀπὸ τῶν ὁμοιοσχήμων (ὁμοιοσχημόνων Wz) προτάσεων ἀρκτέον (i e a talibus, quae sunt ἀμφότεραι ἐνδεχόμεναι) Αα13. 32 b37.

ὁμοιοσχημοσύνη τι6. 168 a25. 8. 170 a15, cf ὁμοιότης τῆς λέξεως τι7. 169 a30 et σχῆμα τῆς λέξεως.

ὁμοιοσχήμων. δύο μέρη ὁμοιοσχήμονα πια23. 901 b21. — προτάσεις ὁμοιοσχήμονες (i e ἀμφότεραι κατηγορικαὶ ἢ ἀμφότεραι στερητικαί) Αα5. 27 b11, 34. 14. 33 a37. 16. 36 a7 Wz. 19. 38 a6. — ὁμοιοσχημόνως (i e ἐν τῷ αὐτῷ σχήματι τῆς κατηγορίας) λέγεσθαι ηεα8. 1217 b35.

ὁμοιοταχῶς κινεῖσθαι κ2. 392 a14.

ὁμοιοτέλευτον Ργ9. 1410 b1 (cf παρομοίωσις 1410 a24).

ὁμοιότης τινὶ γίνεται πρός τι Πβ3. 1262 a16. Ηβ8. 1108 b31. καθ' ὁμοιότητά τινα τοῦ βίᾳ ηεβ8. 1224 b4. — ἡ ὁμοιότης φιλότης, φιλίαι δι' ὁμοιότητα, καθ' ὁμοιότητα Ηθ10. 1159 b3. 8. 1158 b5, 6. 5. 1157 a32. ηεη12. 1245 a18. ημβ11. 1210 a8. πολιτεῖαι κατ' ἰσότητα ϗ καθ' ὁμοιότητα συνεστηκυῖαι Πγ6. 1279 a10. — καθ' ὁμοιότητά τινα ϗ οἰκειότητα ἡ γνῶσις ὑπάρχει Ηζ2. 1139 a10. — ἔχειν ὁμοιότητα Ζμα4. 644 b8. διαφέρειν τῇ ἀνάλογον ὁμοιότητι Ζμα4. 644 b11. λέγεσθαι καθ' ὁμοιότητα, opp ἁπλῶς, κυρίως, veluti ἀκρατεῖς καθ' ὁμοιότητα, syn κατὰ πρόσθεσιν, opp ἁπλῶς, ἀνδρεῖος καθ' ὁμοιότητα, syn κατὰ μεταφοράν sim Ηη6. 1147 b34, 1148 b13. 11. 1151 b33, 34. γ9. 1115 a19, 15. ε10. 1134 a30. ηεβ6. 1222 b25. γ1. 1229 a12. Φβ6. 197 b9. γ6. 207 a4. Ζμγ2. 662 b25. Ζιδ11. 537 b23. ἔνιαι δυνάμεις ὁμοιότητι λέγονται Μθ1. 1046 a7. ἀκολουθεῖν ταῖς ὁμοιότησιν, opp ἀκριβολογεῖσθαι Ηζ3. 1139 b19. σκοπεῖν τὴν ὁμοιότητα (ad inveniendos syllogismos) τα13. 105 a25. 17. 108 a7-17. 18. 108 b7-32. δι' ὁμοιότητος, dist ἐπαγωγή τθ1. 156 b10-17. χρηστέον τῇ ὁμοιότητι ἐν οἷς μὴ ὀνόματι σημαίνεται τὸ καθόλου τι15. 174 a38 (cf παραβολή 17. 176 a33). — plural τῆς περὶ τὴν διάνοιαν συνέσεως ἔνεισιν ἐν πολλοῖς τῶν ζῴων ὁμοιότητες Ζιθ1. 588 a24. (πιθήκου) τὸ πρόσωπον ὁμοιότητας ἔχει πολλὰς τῷ τοῦ ἀνθρώπου Ζιβ8. 502 a28. αἱ ὁμοιότητες πρὸς τοὺς γεννήσαντας Ζγα17. 721 b20. — ὁμοιότης, comparatio, ἡ εἰωθυῖα ὁμοιότης λαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ ημβ15. 1212 b34. ὁμοιότης tertium comparationis τζ2. 140 a12 Wz. ὁμοιότης, syn παρομοίωσις ρ27. 1435 b25, cf 29. 1436 a5. — ὁμοιότης collective, ταύτῃ μὲν τῇ ὁμοιότητι ὄρνις ὄνομα, ἑτέρᾳ δ' ἰχθύς Ζμα2. 642 b14.

ὁμοιότροπος. περὶ ὀχείας ϗ κυήσεως ϗ τῶν ἄλλων τῶν ὁμοιοτρόπων τούτοις Ζιζ18. 571 b5. ὁμοιότροπα ϗ ὁμοιόπτερα πάντα ταῦτα Ζια1. 487 b27. φαίνεται κἀκεῖ τι εἶναι ὁμοιότροπον Φθ1. 251 a31. τὰ ὁμοιότροπα τούτοις saepe legitur in Rhet ad Alex (Spgl p 110) ρ2. 1422 a14. 3. 1423 b11, 33, 1425 a8, b16. 5. 1427 b9. 7. 1428 a12. 8. 1428 a31, 1429 a19. 14. 1431 a20. 17. 1432 a31. 38. 1445 b7. τὰς περὶ αὐτῶν δόξας ὁμοιοτρόπους αὐτοῖς ἔχοντες ρ37. 1442 a35. φιλίαν συστησόμεθα πρὸς τοὺς ὁμοιοτρόπους ἡμῖν ρ39. 1446 b7. — ὁμοιοτρόπως. οὐχ ὁμοιοτρόπως τοῖς τῶν ὀρνίθων ἔχει τὰ περὶ τὰ ᾠὰ τῶν ἰχθύων Ζγγ5. 755 b28. τὸ ἔν τινι εἶναι ὁμοιοτρόπως λέγεται ϗ ἑπομένως τῷ ἔχειν Μδ23. 1023 a24. cf γ2. 1003 b4. 4. 1008 a10. ϗ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοιοτρόπως, τὰ δ' ἄλλα ὁμοιοτρόπως sim ε12. 21 b26. ψα2. 404 b21. ενγ3. 461 a29. ὁμοιοτρόπως τούτοις, τοῖς

προειρημένοις sim saepissime legitur in Rhet ad Alex ρ2. 1423 a11. 3. 1424 a9. 4. 1426 a7, 18. 5. 1426 b22. 6. 1427 b26. 18. 1432 b3, 34. 29. 1436 a18. 33. 1439 a27. 35. 1440 a3, 14. 36. 1441 a11, b4. 37. 1443 b23. 38. 1445 a36.

ὁμοιοῦν. *τὸ ποιητικὸν ὁμοιοῖ ἑαυτῷ τὸ πάσχον* Γα7. 324 a10. pass *ὁμοιοῦσθαί τινι* Hι3. 1165 b16. 4. 1166 b1. 12. 1172 a10. ρ36. 1440 b38. *ὡμοιῶσθαί τινι* Ζγγ10. 760 a19. Hγ11. 1116 a27. θ6. 1157 b5. ψβ5. 418 a5. (*ὁμοιοῦσθαι*, an *ὡμοιῶσθαι*? ξ3. 977 b8, Mullach.) *ὡμοιωμένον* Ργ2. 1405 b12.

ὁμοιόχροια μα5. 342 b20.

ὁμοίωμα *τῆς διαλεκτικῆς, τῆς φιλίας, τῆς ἐνεργείας* Ρα2. 1356 a31 (sed A^c *ὁμοία*). Hθ5. 1157 a1. κ8. 1178 b27. *ὁμοιώματα ὀργῆς ϗ πραότητος ἐν τοῖς μέλεσιν* Πθ5. 1340 a18. *ὁμοιώματα τῶν πολιτειῶν ϗ οἷον παραδείγματα λάβοι τις ἄν* Hθ12. 1160 b22. *οὐχ ὁμοιώματα τῶν ἠθῶν ἀλλὰ σημεῖα* Πθ5. 1340 a33. *τὰ παθήματα τῆς ψυχῆς ὁμοιώματα τῶν πραγμάτων* ε1. 16 a7. *ἐν τοῖς ἄλλοις μηδὲν ὑπάρχειν ὁμοίωμα τοῖς ἤθεσιν* Πθ5. 1340 a29. *ἔχειν ὁμοίωμά τι τῷ τέλει* Πθ5. 1339 b35. *ἐν τοῖς ἀριθμοῖς θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὖσι* ΜΑ5. 985 b27.

ὁμοίωσις. *πολλάκις ἐν φυτοῖς ἄλλο φυτὸν γεννᾶται οὐ τοῦ αὐτοῦ εἴδους ϗ τῆς αὐτῆς ὁμοιώσεως* φτβ6. 826 b34, cf *ὁμοιότης* p 511 b44.

ὁμοκάπους Ἐπιμενίδης καλεῖ, syn *ὁμοσίπυοι* Πα2. 1252 b15.

ὁμολογεῖν, c acc obiecti *τοῦτο ἐοίκασι πάντες ὁμολογεῖν* μβ3. 356 b6. *τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα ὁμολογοῦσι, τὴν δὲ οἷς ἀμφισβητοῦσι* Πγ9. 1280 a19. *ἡ φθαρτὴ οὐσία, ἣν πάντες ὁμολογοῦσιν* Mλ1. 1069 a31 (inde scribendum ἣν cum Fr pro ἢ ηεη2. 1237 b8). *τὰ πράγματα ὁμολογεῖται*, opp *ἀντιλέγεται, ἐξαρνοῦνται* Ργ19. 1419 b21. ρ37. 1443 a10, 8, 3, 1442 b34, 33. *φονικοῦ εἴδη, ὅσα ὁμολογεῖται μέν, ἀμφισβητεῖται δὲ περὶ τοῦ δικαίου* Πδ16. 1300 b26. *αἱ τοιαῦται ὁμολογίαι ὁμολογοῦνται* ρ37. 1444 b16. — c acc obiecti et praed *ὁμολογούντων τὸ δίκαιον [ϗ] τὸ κατ' ἀναλογίαν ἴσον* Πε1. 1301 a27. *ὁμολογεῖται τὸ μέτριον ἄριστον* Πδ11. 1295 b3. — c acc et inf Πε1. 1301 b35 (opp *διαφέρεσθαι*). η3. 1325 a16 (opp *διαφέρεσθαι*). *ὁμολογεῖν περί τινος* Hε10. 1135 b31. — c dat compar *ὁμολογεῖν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν λόγοις* Πγ12. 1282 b19. *εἰ μὴ τοῖς ἄλλοις ὁμολογῶν ὁ νόμος, ἀλλ' ὑπεναντίος* ρ3. 1424 b23 (syn *ὁμολογούμενος* b17). — *τοῦ μὴ ὁμολογεῖσθαι τὸν χρόνον αἴτιον τὸ μὴ εὐθεώρητον εἶναι τὴν ὀχείαν* (syn *τινές φασιν, ἕτεροί φασιν*) Ζζ27. 578 a20, 18, 19. *ὁμολογούμενον τοῖς φαινομένοις, τῇ αἰσθήσει, τοῖς λόγοις, τῷ βουλήματι, τοῖς ἄλλοις νόμοις* al Oγ7. 306 a6. δ2. 309 a26. Γβ4. 331 b24. 10. 336 b16. Πβ9. 1270 b31. ρ3. 1424 b17. 37. 1442 a26. ηεη2. 1235 b16. β11. 1228 a19. *οἵ τ' ἄλλοι φασὶ ϗ ἡμῖν ὁμολογούμενον εἰπεῖν* Oβ8. 290 a8. *ὁμολογούμενόν ἐστιν* (i e constat inter omnes) Πβ9. 1269 b35. Hα6. 1097 b22. *δόξα παλαιὰ οὖσα ϗ ὁμολογουμένη [ὑπὸ τῶν φιλοσοφούντων]* Hα8. 1098 b17. *ὁμολογούμενον ψεῦδος, ὁμολογουμένη θέσις* Αβ14. 62 b31. opp *ἀμφισβητήσιμος* Ρα6. 1362 b29. *τὰ ὁμολογούμενα εἶναι ἀγαθά* ηεα8. 1218 a16, 17. — *ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ τὸ ἀληθές* Αα32. 47 a8. *τό τε εἶναι μάλιστα περὶ τιμὴν ϗ τὸ καταφρονητικὸν εἶναι δόξης οὐχ ὁμολογεῖται* ηεγ5. 1232 b16, syn *ἐναντίως ἔχειν* b14. *Ἐμπεδοκλῆς ἐν τούτοις οὐχ εὑρίσκει τὸ ὁμολογούμενον* ΜΑ4. 985 a23. — *τὸ μάλισθ' ὁμολογούμενον* (i q *κατὰ τὸ μάλισθ' ὁμολογούμενον*), coni *τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ* Ζζ21. 575 a25. — *νεῦρα τρίχες ὄνυχες ϗ τὰ ὁμολογούμενα τούτοις*, syn *τὰ ἀνάλογον* Ζιγ2. 511 b8, 4, 5, 6. — ὁμολογουμένως *τῷ λόγῳ, τῇ μαντείᾳ* ΜΑ8. 989 a3. Oβ1. 284 b4. *ὁμ. αὐτῷ* Mβ4. 1000 a25. *ὁμ. πρὸς τὰς θέσεις* Γα8. 325 b14. — ὁμολογουμένως i e communi omnium consensu K7. 7 a25. τα7. 103 a23. Ζιθ16. 600 a20, 601 a17. 24. 605 a6. Hκ2. 1172 b21. 5. 1176 b22. 7. 1177 a24. Πθ5. 1339 b18, 1340 a10 al.

ὁμολόγημα *πόλεως κοινὸν ὁ νόμος* ρ2. 1422 a2. 3. 1424 a10.

ὁμολογία, syn *ὑπόθεσις* Αα23. 41 a10. *ἐξ ὁμολογίας διαλέγεσθαι*, syn *προδιομολογήσασθαι* τβ3. 110 a33, 37. — *ὁ νόμος ὁμολογία τίς ἐστιν* Πα6. 1255 a6. *ὁ ἐν ταῖς ὁμολογίαις ἀληθεύων* Hδ13. 1127 a33. *διαφυλάττειν τὰς ὁμολογίας* αρ5. 1250 b19. *αἱ τοιαῦται ὁμολογίαι ὁμολογοῦνται* ρ37. 1444 b16. *διακρίνειν τὰς ὁμολογίας ϗ τὰς ἀρνήσεις ἐν ταῖς ἀποκρίσεσιν* ρ37. 1444 b10. — *εἴληφε ταύτην κατὰ τοῦ θεοῦ τὴν ὁμολογίαν* ξ4. 977 b30. — *αἰτία ταύτης (τῆς σωτηρίας τῷ παντὶ) ἡ τῶν στοιχείων ὁμολογία, τῆς δὲ ὁμολογίας ἡ ἰσομοιρία ϗ τὸ μηδὲν αὐτῶν πλέον ἕτερον ἑτέρου δύνασθαι* κ5. 396 b34.

ὁμόλογός *τινι* Hγ9. 1115 a31. — ὁμολόγως *τινὶ ἔχειν* Hζ2. 1139 a30. *ἐμφανέστατον τὸ λεχθὲν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, βούλεται δὲ ϗ ἐν τοῖς ἄλλοις ὁμολόγως ἐν μέσῳ κεῖσθαι ἡ καρδία* Ζμγ4. 665 b23.

ὁμονοεῖν *περὶ τὰ πρακτά*, dist *ὁμογνωμονεῖν* Hι6. 1167 a29, 34, b9 (cf a24, 27). ηεη7. 1241 a17. ημβ12. 1212 a24, 17 (dist *ὁμοίως ὑπολαμβάνειν* a16). *δοκοῦσιν οἵ τε φίλοι ὁμονοεῖν ϗ οἱ ὁμονοοῦντες φίλοι εἶναι* ηεη7. 1241 a15, 30. *οὐκ ἔστι φαύλους ὁμονοεῖν* ηεη7. 1241 a25. *πόλεις ὁμονοοῦσαι*, opp *στασιάζουσαι* ρ2. 1422 b35. *ὀλιγαρχία ὁμονοοῦσα* Πε6. 1306 a9.

ὁμονοητικός. *τὸ πάντας τὸ αὐτὸ λέγειν ὡδὶ οὐδὲν ὁμονοητικόν* Πβ3. 1261 b32. *τὸ πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας πολέμους ὁμονοητικώτερον* Πη10. 1330 a18. — ὁμονοητικῶς *οἱ πλεῖστοι λέγουσιν, ὡς τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου ἀπαθές* Γα7. 323 b3. *ὁμονοητικῶς ἔχειν περὶ τοῦ χρόνου* Φθ1. 251 b14.

ὁμόνοια, def, dist *ὁμοδοξία, φιλία* Hι6. ηεη7. ημβ12. 1212 a14-26. *ἡ ὁμόνοια περὶ τί ἐστιν* Hι6. 1167 a28. ηεη7. 1241 a6. ημβ12. 1212 a19. *ἡ ὁμόνοια ὅμοιόν τι τῇ φιλίᾳ* Hθ1. 1155 a24. ι6. 1167 a22. *ἡ ὁμόνοια φιλία πολιτική* Hι6. 1167 b2. ηεη7. 1241 a32.

ὁμοπάθεια. *ὁμοπαθείᾳ τοῦ κεκμηκότος κολοβοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ κουρᾷ* f 108. 1495 b14.

ὁμοπαθής. *οἱ ἡλικιῶται ὁμοπαθεῖς ϗ ὁμοήθεις* Hθ13. 1161 a26 (cf *ὁμοιοπαθής*). — *τὸ ὁμαλὸν ὁμοπαθέστερον* πε22. 883 a13.

ὅμορος. *πόλεμος, ἔχθρα πρὸς τοὺς ὁμόρους* Ρα4. 1359 b38. Πη10. 1330 a19, 21. *περὶ Σκύθας ϗ τὴν ὅμορον χώραν* Ζγβ8. 748 a25. — *εἰσὶ περὶ ταῦτα ϗ ὅμοροι μέχρι τινὸς ὁ ἀνδρεῖος ϗ ὁ θρασύς* ηεγ5. 1232 a25.

ὁμόσε. *τὰ θηρία διὰ θυμὸν ὁμόσε τῇ πληγῇ φέρεται* ηεγ1. 1230 a23. *ὁμόσε χωρεῖ ἄρκτος ταύρῳ* Ζιθ5. 594 b11. *ὁμόσε βαδίζειν τῷ Παρμενίδου λόγῳ* Mν2. 1089 a3. *πρὸς τὰ τοιαῦτα ὁμόσε βαδίζοντας εἰρωνεύεσθαι* ρ37. 1444 a20.

ὁμοσιπύους Χαρώνδας καλεῖ, syn *ὁμόκαποι* Πα2. 1252 b14, 15.

ὁμοταχής. *ὁμοταχὲς τὸ ἐν ἴσῳ χρόνῳ κινηθὲν ἴσον τοσονδί* Φη4. 249 a8, 11 (cf *ἰσοταχές* a13). ζ6. 237 a1. Oβ8. 289 b9. — ὁμοταχῶς *κινεῖσθαι, φέρεσθαι* Φζ6. 236 b35. πιϛ3. 913 b1.

ὁμοτόνως *φερομένου τοῦ ἡλίου ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ* πιε5. 911 a14.

ὁμοτρόπως τι34. 183 b6.

ὁμοῦ *πάντα χρήματα* (Anaxag fr 1) Φα4. 187 a29. γ4. 203 a25. θ1. 250 b25. Γα10. 327 b20. Mγ4. 1007 b25. ι6. 1056 b29. λ2. 1069 b21. cf *Ἀναξαγόρας* p 49 a48.

ὁμόφυλος. στασιωτικὸν τὸ μὴ ὁμόφυλον Πε3. 1303 a25-b3. δοῦλοι μὴ ὁμόφυλοι Πη10. 1330 a26. ζῷα ὁμόφυλα, syn ὁμογενῆ Ζγβ7. 746 b9, 11. μάχεται πρὸς ἄλληλα τὰ ὁμόφυλα· μίσγεται ἀλλήλοις ϗ τὰ μὴ ὁμόφυλα Ζι1. 608 b22. θ28. 606 b21, 607 a1. Ζγβ7. 746 b9. — ἡ φύσις τὸ ἄρρεν συνήγαγε πρὸς τὸ θῆλυ ϗ οὐχ ἑκάτερον πρὸς τὸ ὁμόφυλον κ5. 396 b10. — τὸ πῦρ συγκρίνει τὰ ὁμόφυλα (syn ὁμογενῆ b26), ἐξαιρεῖ τὰ ἀλλότρια Γβ2. 329 b28. τὸ ψυχρὸν συνάγει ὁμοίως τά τε συγγενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμόφυλα Γβ2. 329 b30. συγκρίνειν τὰ ὁμόφυλα Ογ8. 307 b1 (opp ἀλλότρια b4, Simpl interpretatur ὁμογενές).

ὁμοφωνεῖν τῷ λόγῳ Ηα13. 1102 b28.

ὁμοφωνία, dist συμφωνία. εἴ τις τὴν συμφωνίαν ποιήσειεν ὁμοφωνίαν ἢ τὸν ῥυθμὸν βάσιν μίαν Πβ5. 1263 b35.

ὁμόφωνος. τὸ ὁμόφωνον ἁπλοῦν ἔχει φθόγγον πιθ39. 921 a12. ἥδιον τὸ σύμφωνον τοῦ ὁμοφώνου πιθ39. 921 a7. λανθάνει τὸ διὰ πασῶν ϗ δοκεῖ ὁμόφωνον εἶναι πιθ14. 918 b7.

ὁμόχροος, ὁμόχρους. σμῦρος ὁμόχρους Ζιε10. 543 a25. ὁμόχρουν Ζιδ1. 525 a4. δικαστήριον ὁμόχρουν τῇ βακτηρίᾳ f 420. 1548 a17. ἄνθη ὁμόχροα χ5. 796 b8.

ὁμόχρως. ὁμόχρων τῶν ἰχθύων τὸ ᾠόν Ζγγ1. 749 a22.

ὀμφακώδεις καρποὶ τῆς ἀμπέλου θ161. 846 b1.

ὀμφαλός. 1. umbilicus, funiculus umbilicalis. ἔστιν ὁ ὀμφαλὸς φλέψ, τοῖς μὲν μία, τοῖς δὲ πλείους τῶν ζῴων· ἔστιν ὁ ὀμφαλὸς ἐν κελύφει φλέβες, τοῖς μὲν μείζοσι πλείους, τοῖς δὲ μέσοις δύο, μία δὲ τοῖς ἐσχάτοις· ὁ ὀμφαλός ἐστι κέλυφος περὶ φλέβας· περὶ ταύτας (φλέβας) κέλυφος δερματικὸν [ὁ καλούμενος ὀμφαλός]· περὶ τοὺς ὑμένας (gelatina Whartoniana) ὁ ὀμφαλὸς οἷον ἔλυτρον· αἱ φλέβες περὶ ἃς ὁ καλούμενος ὀμφαλός ἐστι χιτών· πρὸς ἃ (ἃς? τὰς κοτυληδόνας) ὁ ὀμφαλὸς συνάπτει ϗ προσπέφυκεν Ζγβ4. 740 a30, 32. 7. 745 b26, 33 in v l. δ8. 777 a26. Ζιη8. 586 b13, 22. ἀπὸ τούτων (φλεβῶν) φλέβια ἀπήρτηται πρὸς τὴν ὑστέραν ὁ καλούμενος ὀμφαλός· ἀποτέτανται αἱ φλέβες αἱ διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ ἔνθεν ϗ ἔνθεν ϗ σχίζονται πάντῃ κατὰ τὴν ὑστέραν Ζγβ4. 740 a29. 7. 745 b33 v l. — πεφύκασι τὰ ζῷα ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ· ὁ ὀμφαλὸς ἐκ τῆς φλεβὸς ἐφεξῆς ἀλλήλοις· ὁ ὀμφαλὸς (τῶν πολλῶν τῶν κολοβῶν ζῴων ϗ ἀμφωδόντων) εἰς φλέβα τείνει μίαν Ζγβ7. 746 a10, 16. ὀμφαλὸν ἐν μὲν τῇ γενέσει ἅπαντα ἔχει ὅσαπερ ζῳοτοκεῖται ἢ ᾠοτοκεῖται, τῶν δ' ὀρνίθων αὐξηθέντων ἄδηλος Ζμδ12. 693 b22. — ἡ διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ τροφή, αὐξάνεται τὰ ζῷα πάντα ὅσα ἔχει ὀμφαλὸν διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ, διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ λαμβάνει τὴν τροφὴν αἱματικήν Ζγδ8. 777 a23, 25. γ2. 752 a26, 29. 1. 751 a7. β7. 745 b23, 28. Ζιη8. 586 a31. — γαστρὸς ῥίζα ὀμφαλός, ἡ αὔξησις τῷ κυήματι γίνεται διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ διὰ τῶν ῥιζῶν τοῖς φυτοῖς, (τὰ ἔμβρυα) ἀφίησιν εὐθὺς οἷον ῥίζαν τὸν ὀμφαλὸν εἰς τὴν ὑστέραν Ζια13. 493 a18. Ζγβ4. 740 b9. 7. 745 b25. — Mammalia. τὸν ὀμφαλὸν τὰ μὲν πρὸς τὴν ὑστέραν ἔχει τὰ ζῳοτοκούμενα· ὁ ὀμφαλὸς ὅσα λείαν ἔχει τὴν ὑστέραν πρὸς τῇ ὑστέρᾳ ἐπὶ φλεβός, ὁ ὀμφαλὸς ὅσα μὲν κοτυληδόνας ἔχει πρὸς τῇ κοτυληδόνι προσπέφυκεν Ζιη7. 586 a23. 8. 586 a33, 32. — διὰ τί τοῖς ἀνθρώποις οἱ ὀμφαλοὶ μεγάλοι γίνονται· ὁ ἄνθρωπος ἀτελὴς ἐξέρχεται ὥστε ἔφυγροι ϗ ἄναιμοι (sanguinolentus, Gaza) οἱ ὀμφαλοὶ ἀκολουθοῦσιν· ἔνιοι τῶν ὀμφαλῶν ϗ αἰσχίους εἰσίν πι46. 896 a12, 17, 15. simia ὀμφαλὸν ἐξέχοντα μὲν οὐκ ἔχει, σκληρὸν δὲ τὸ κατὰ τὸν τόπον τοῦ ὀμφαλοῦ Ζιβ8. 502 b13. — Aves. τὸν ὀμφαλὸν ἔχει πρὸς τῷ ᾠῷ Ζιη7. 586 a24. — (τῶν πόρων τῶν ἐκ τῆς καρδίας τεινόντων) ὁ δὲ εἰς τὸ ὠχρὸν ὥσπερ ὀμφαλὸς ὢν (Dottergefässe), ἄμφω δ' ἤστην ἀπό τε τῆς καρδίας ϗ τῆς φλεβὸς τῆς μεγάλης· (δεκαταίου ὄντος) αἱ φλέβες αἱ ἀπὸ τῆς καρδίας φαινόμεναι τείνειν πρὸς τῷ ὀμφαλῷ ἤδη γίγνονται· ὀμφαλὸς ὁ ἀπὸ τῆς καρδίας ϗ τῆς μεγάλης φλεβὸς φέρων Ζιζ3. 561 a24, b5, 25, 562 a4. ἡ καρδία ἅμα τῷ ὀμφαλῷ ἀναφυσᾷ ὡς ἀναπνέοντος (pulsatio arteriae umbilicalis) Ζιζ3. 562 a20. δύο ὀμφαλοὶ ἀπὸ τῆς φλεβὸς τείνουσιν, ὁ μὲν εἰς τὸν ὑμένα τὸν περιέχοντα τὸ ὠχρόν, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὸν ὑμένα τὸν χοροειδῆ· αὐξανομένων πρότερον ὁ ὀμφαλὸς συμπίπτει ὁ πρὸς τὸ χόριον, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ ὠχροῦ ϗ ὁ ὀμφαλὸς ὁ εἰς τὸ ὠχρὸν ὕστερον Ζγγ2. 753 b20, 23, 29, 754 a9. ὁ μὲν πρὸς τὸ ἔξω χόριον ὀμφαλὸς τείνων ἀπολύεται τοῦ ζῴου συμπεπτωκώς (Allantoisgefässe), (εἰς τὸν χοριοειδῆ ὑμένα) ἔτεινεν ὁ ἕτερος τῶν ὀμφαλῶν (arteria umbilicalis), ἀπὸ τῶν ὀμφαλῶν τέταται φλὲψ ἡ μὲν πρὸς τὸν ὑμένα τὸν περιέχοντα τὸ ὠχρὸν (arteria et vena omphalo-mesenterica), ἡ δὲ ἑτέρα εἰς τὸν ὑμένα τὸν περιέχοντα ὅλον (arteria et vena umbilicalis) Ζιζ3. 562 a6, 1, 561 b6. εἰς τὸ ὠχρὸν ἔτεινεν ὁ ἕτερος ὀμφαλός, ὁ δ' εἰς τὸ ὠχρὸν φέρων, (τὸ ὠχρὸν) ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ ἀπολέλυται, ἐντὸς εἰσέρχεται τὸ ὠχρὸν μετὰ τοῦ ὀμφαλοῦ, ἡ τροφὴ διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐκ τοῦ ὠχροῦ Ζιζ3. 562 a3, 7, 16, 561 a25. Ζγγ2. 754 a15. — Piscium, imprimis Squalinorum. οὐκ ἔχουσι τὸν ἕτερον ὀμφαλὸν τὸν εἰς χόριον τείνοντα, οὐκ ἔχει τὸν ἕτερον ὀμφαλὸν τείνοντα πρὸς τὸν ὑμένα τὸν ὑπὸ τὸ ὄστρακον Ζγγ3. 754 b5. Ζιζ10. 564 b27. cf Müller glatt Hai des Ar 11. τὸν ὀμφαλὸν ἔχει ἀμφοτέρως (ϗ πρὸς τὴν ὑστέραν ϗ πρὸς τῷ ᾠῷ) οἷον ἐπὶ γένους τῶν ἰχθύων Ζιη7. 586 a24 Aub. τὰ ζῷα γίνεται τὸν ὀμφαλὸν ἔχοντα πρὸς τῇ ὑστέρᾳ, προσπέφυκεν ὁ ὀμφαλὸς μικρὸν κατωτέρον τοῦ στόματος(?) τῆς γαστρός, προσπέφυκε μακρὸς ὢν ὁ ὀμφαλὸς τῆς μὲν ὑστέρας πρὸς τῷ κάτω μέρει Ζιζ10. 565 a4 Aub, b5, 7. τέλος πρὸς τῇ ὑστέρᾳ ὁ ὀμφαλὸς προσπέφυκε τῶν ἤδη τελείων, τελεωθὲν τὸ ζῷον ἔχει τὸν ὀμφαλὸν ἐκ τῆς ὑστέρας ἀνηλωμένου τοῦ ᾠοῦ Ζγγ3. 754 b17, 30. ἔστι νέοις μὲν οὖσιν ὁ ὀμφαλὸς μακρός, αὐξανομένοις δ' ἐλάττων, ϗ τέλος μικρός, ἕως ἂν εἰσέλθῃ Ζιζ10. 565 a5. — ἡ τοῦ ὀμφαλοῦ ἀπόδεσις, ἐρίῳ ἀποδεῖται ἀπὸ τοῦ ὑστέρου ὁ ὀμφαλός Ζιη10. 587 a12, 14, 19, 20. τὸ αἷμα ἔξω εἰς τὸν ὀμφαλὸν ἐξερρυηκός Ζιη10. 587 a21, 23. — ὁ πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ὅρος Plat Tim 70E. τὰ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν χωρία ἀκριβέστατα τὰ μέσα Galen VI 228. τὸ κάτω τοῦ ὀμφαλοῦ, opp τὰ περὶ τὴν κεφαλήν Ζγβ6. 742 b15. τὸ μὲν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν ἦτρον, τὸ δ' ὑπὲρ τὸν ὀμφαλὸν ὑποχόνδριον Ζια13. 493 a19. οἷς τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ πρὸς τὸ στῆθος μεῖζον, ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ πρὸς τὸ ἀκροστήθιον φ3. 808 b3. 6. 810 b17. ὅσοις τὰ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ κάτω μείζονα ἢ τὰ πρὸς τὰ στήθη πι64. 898 a38. — πόροι, οὓς καλοῦσί τινες ὀμφαλούς, ᾗ τὸν γόνον ἀφιᾶσιν Ζιζ14. 568 a31 Aub. — ὁ ὀμφαλός i q στόλος ὀμφαλώδης Ζγγ2. 752 b11. — αἱ φλέβες αἱ παχεῖαι ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ (codd Aa Ca, Schn, Bk, ὀφθαλμοῦ codd PDa, Ald, C, Did, Pik) παρὰ τὴν ὀσφὺν διὰ τοῦ νώτου (Syennesis sententia) Ζιγ2. 511 b25 Aub (Guil: ab umbilico juxta supercilium, Gaza: de oculo propter supercilium, cf S I 124). — 2. germen plantarum. διὰ τί ἥδιον ὄζει τῶν ῥόδων ὧν ὁ ὀμφαλὸς τραχύς ἐστιν ἢ ὧν λεῖος πιβ8. 907 a20, 'Rosa muscosa vel moschata germine hispido' Sprengel hist rei herb I 59. S Theophr IV 662. Wüstemann Unterhaltungen aus d alt Welt p 57, 84. — 3. lapis in fornicibus, nobis Schlusstein. παραβάλλειν τὸν κόσμον τοῖς ὀμφαλοῖς λεγομένοις τοῖς ἐν ταῖς ψαλῖσι λίθοις κ6. 399 b30 Kapp.

ὀμφαλοτομία τῆς μαίας Zη10. 587 a9. Lob Phryn 651.

ὀμφαλώδης. ἡ πρόσφυσις ἡ ὀμφαλώδης (τῶν σηπιδίων) Zιε18. 550 a21. τὸ τοῦ ὑμένος ὀμφαλῶδες Zγγ2. 752 b2. στόλος μικρὸς ὀμφαλώδης Zγγ2. 752 b6 ('hunc pediolum nexum membranaceum cavatum forte Ar στόλον ὀμφαλώδη i e appendiculam umbilicalem et veluti fistulam nuncupavit' Harvei exercit de gen an 1662 p 9).

ὁμωνυμία (cf ὁμώνυμος), opp ὁ αὐτὸς λόγος, συνώνυμα Aγ24. 85 b10-16. τζ10. 148 a23 sqq. λέγεσθαι καθ' ὁμωνυμίαν τζ10. 148 a23. οὐκ ἔσται εἶναι ϗ μὴ εἶναι τὸ αὐτὸ ἀλλ' ἢ καθ' ὁμωνυμίαν Mγ4. 1006 b19. συνορᾶν τὴν ὁμωνυμίαν τζ10. 148 a34. λανθάνει ἡ ὁμωνυμία τζ2. 139 b28. αἱ ὁμωνυμίαι μᾶλλον λανθάνουσιν ἐν τοῖς καθόλου Aδ13. 97 b30, 36. τῶν ὁμωνυμιῶν αἱ ἐγγὺς ἢ γένει ἢ ἀναλογίᾳ οὐ δοκοῦσιν ὁμωνυμίαι Φη4. 249 a23. ἡ δικαιοσύνη ἔοικε πλεοναχῶς λέγεσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι τὴν ὁμωνυμίαν λανθάνει Hε2. 1129 a27. ἔνια οὐ καθ' ὁμωνυμίαν λέγεται πολλαχῶς τβ3. 110 b16. τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὅπερ ἐν ταῖς ὁμωνυμίαις τι22. 178 a25. παραλογισμοὶ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν ϗ ἀμφιβολίαν τι4. 165 b30-166 a6. 19. 177 a9-32. τοῦ παρὰ τὴν λέξιν τόπου ἓν μέρος τὸ παρὰ τὴν ὁμωνυμίαν Ρβ24. 1401 a13. τῶν ὀνομάτων τῷ σοφιστῇ ὁμωνυμίαι χρήσιμοι, τῷ ποιητῇ συνωνυμίαι Ργ2. 1404 b38. ὁμωνυμία ἢ μεταφορὰ Ργ11. 1412 b11.

ὁμώνυμος, ὁμωνύμως. ὁμωνύμως λέγεται (eodem nomine appellatur) κύκλος ὅ τε ἁπλῶς λεγόμενος ϗ ὁ καθ' ἕκαστα Mζ10. 1035 b1. ὁμωνύμως τῷ πάθει (eodem nomine ac τὸ πάθος) προσαγορεύοντες τὴν ὕλην Φη3. 245 b16, 246 a22. ἐνίων ὁμώνυμον τὸ μέρος τῷ ὅλῳ, οἷον φλεβὸς φλέψ, ἐνίων δ' οὐχ ὁμώνυμον, ἀλλὰ προσώπου πρόσωπον οὐδαμῶς Zμβ2. 647 b18. hanc usitatam voc ὁμώνυμος, ὁμωνύμως significationem ita restrinxit Ar: ὁμώνυμα λέγεται ὧν ὄνομα μόνον κοινὸν ὁ δὲ κατὰ τοὔνομα λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος K1. 1 a1 Wz (Trdlbg de an p 334). dist συνώνυμα (v h v) K1. 1 a1-12. τδ3. 123 a27. ζ10. 148 a23-b22. f 114. 1497 a7, 18. dist κατὰ τὴν αὐτὴν ἰδέαν λέγεσθαι Oα8. 276 b2, 3. dist ἓν τῷ εἴδει Zμα3. 643 b7, 8. ἄλλα τῷ εἴδει ϗ ὁμώνυμα Φε4. 228 a25. ὁμώνυμον, opp τὸ αὐτό, ἓν τῷ ἀριθμῷ ϗ τόδε τι ε6. 17 a35. Mμ10. 1086 b27. τὰ ὁμώνυμα οὐ συμβλητά Φη4. 248 b9, 17, 249 a4. inde ὁμώνυμα, ὁμωνύμως λέγεσθαι vel dicuntur ea nomina, quae diversas habent significationes non comprehensas eodem genere, ὁμωνύμως καλεῖται κλεὶς ἥ τε ὑπὸ τὸν αὐχένα τῶν ζῴων ϗ ἣ τὰς θύρας κλείουσιν Hε2. 1129 a30, τὸ ὅμοιον ἐπὶ χρωμάτων ϗ σχημάτων ὁμώνυμον Aδ17. 99 a7, 12, ὁμώνυμα i q πολλαχῶς λεγόμενα τα15. 106 a21, 19, b4, 1. ζ2. 139 b19, 21, 23. ι4. 165 b33. 17. 176 a5, 15. 22. 178 a25-28 (quamquam etiam aliud genus est τοῦ πολλαχῶς λέγεσθαι praeter ὁμωνυμίαν τβ3. 110 b16 Wz); vel ὁμώνυμον, ὁμωνύμως λέγεσθαι dicitur id quod a propria atque essentiali alicuius nominis notione recedit, τὸ ἀναγκαῖον ὁμωνύμως ἐνδέχεσθαι λέγομεν Aα13. 32 a20. ἔνιαι δυνάμεις ὁμωνύμως λέγονται, καθάπερ ἐν γεωμετρίᾳ Mθ1. 1046 a6, 9. δυνάμεις ὁμώνυμοι (quae non propria vocabuli vi dicuntur) ε13. 23 a7. εἰ δεῖ ϗ τὴν πάθησιν ποίησιν καλεῖν, ὁμώνυμος ἂν εἴη Φγ3. 202 a28. usitatum in hac significatione voc ὁμώνυμος exemplum ἡ χεὶρ (ὁ ὀφθαλμὸς al) ἄνευ ψυχικῆς δυνάμεως οὐκ ἔστι χεὶρ ἀλλὰ μόνον ὁμώνυμον, ὁ νεκρὸς ἄνθρωπος ὁμωνύμως Zγα19. 726 b24. β1. 734 b25, 735 a8. Zμα1. 640 b36. ψβ1. 412 b14, 21. Mζ10. 1035 b25. μδ12. 389 b31, 390 a12. Πα2. 1253 a21, 24. — ab iis quae vere ac mere sunt ὁμώνυμα, i e praeter nomen nihil habent commune (cf τὰ ἀπὸ τύχης ὁμώνυμα Hα4. 1096 b27), Ar ea distinguit, quae quum non eodem contineantur genere (καθ' ἕν, κατὰ μίαν ἰδέαν, συνώνυμα) tamen vel ad idem referuntur (πρὸς ἕν) vel ex eodem pendent (ἀφ' ἑνός) Mγ2. 1003 a34. ζ4. 1030 a32-b3. κ3. 1060 b33. Γα6. 322 b31. Hα4. 1096 b25 sqq. ημβ11. 1209 a30. ηεη2. 1236 a17, b25. (Mδ12. 1019 b8 et lectio et interpretatio incerta est). — ideae ac res sensibiles Platoni ipsi non sunt mere ὁμώνυμα Mι10. 1059 a14, Arist ad refutandam Platonicam de ideis doctrinam ea non esse nisi ὁμώνυμα demonstrare studet MA9. 990 b6, 991 a6. μ4. 1079 a2, b1 (Bz ad A6. 987 b10). — ex primaria et vulgari voc ὁμώνυμος significatione explicari videtur, quod aliquoties ὁμώνυμος legitur, ubi ex Aristotelico usu συνώνυμος requiras, τρόπον τινὰ πάντα γίγνεται ἐξ ὁμωνύμου Mζ9. 1034 a22, 23, b1 Bz (cf Mλ3. 1070 a5. Zγβ1. 735 a20), πρὸς ὁμώνυμον τὸ μικτόν Γα10. 328 b21.

ὅμως Πγ11. 1281 b1. ε6. 1305 b20. Zμα5. 645 a8. γ9. 672 a29, 35. 10. 673 a5 al. ὅμως δέ μβ5. 363 a4. δ8. 385 a22. 10. 389 a16. Zμβ10. 657 a1. δ5. 681 a10. Πε1. 1302 a8 al. εἰσὶ δ' ὅμως Πγ14. 1285 a19. ἀλλ' ὅμως μα13. 350 a35. Zμα1. 640 b35. 4. 644 a16 al.

ὀνειδιστής. οἱ μὴ ὀνειδισταὶ τῶν ἁμαρτημάτων Ρβ4. 1381 b2.

ὄνειδος. ἄνευ ὀνείδους τὰς ἁμαρτίας ψέγομεν ταύτας ηεγ2. 1231 a24. κακίαι μέν, οὐ μὴν ὀνείδη ἐπιφέρουσιν Hδ6. 1123 a32. εἰς ὄνειδος ἄγοντες αὐτὸ φιλαύτους καλοῦσι Hι8. 1168 b15. δυσαποτρίπτοις ὀνείδεσι περιπεπτωκέναι f 445. 1551 a29.

ὄνειος. τὸ ὄνειον γάλα Zιγ20. 522 a28.

ὀνειρωγμὸς τῶν γυναικῶν, syn ἐξονειρώττειν Zικ6. 637 b26, 24.

ὀνειρώττειν. διὰ τί οἱ καθεύδοντες ὁτὲ μὲν ὀνειρώττουσιν ὁτὲ δ' οὔ υ1. 453 b18. ϗ τῶν ἄλλων ζῴων ὀνειρώττει τινά μτ2. 463 b12. — fort dist ἐνυπνιάζεσθαι: οἱ ἐν τῷ καθεύδειν ἐνυπνιαζόμενοι ἱσταμένης τῆς διανοίας ϗ καθ' ὅσον ἠρεμεῖ ὀνειρώττουσιν πλ14. 957 a8. — metaph τρίτη οὐσία, ἣν ἅπαντες μὲν ὀνειρώττουσι, λέγει δ' οὐδείς Γβ9. 335 b8.

ὄνησιν ἔχειν τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν ρ1. 1420 b9.

ὄνθος. διασκάλλειν τὸν ὄνθον f 275. 1527 b27.

ὀνίνασθαι. ὄνασθαι Ργ11. 1412 b5. εἰ μὴ ὠνήμην Ργ16. 1417 a25. αὐτὸς ὀνήσεται ϗ τοὺς ἄλλους ὠφελήσει Hι8. 1169 a12.

ὀνίς. αἱ μηλολόνθαι γίνονται ἐκ τῶν σκωλήκων τῶν ὀνίδων Zιε19. 552 a17.

ὄνομα. 1. (ὄνομα, πρᾶγμα, λόγος). ὀνόματι, opp ἔργῳ μδ9. 387 b11. ὄνομα, opp πρᾶγμα τα18. 108 a21, 35. ι1. 165 a8. 22. 178 a27. Mγ4. 1006 b22. opp πρᾶξις ρ27. 1435 b35. dist δύναμις ρ27. 1435 b29. opp ἡ διάνοια τι10. 170 b12-40. saepissime inter se opponuntur ὄνομα et λόγος, vel ita ut ὄνομα significet nudum ac simplex nomen, λόγος uberiorem et pluribus verbis pronunciatam definitionem (veluti μεταλαμβάνειν λόγους ἀντ' ὀνομάτων) ε11. 21 a29. Aα35. 48 a29 sqq. 39. 49 b4. δ7. 92 b28, 31. τα5. 102 a1 sqq. ε2. 130 a39. ζ5. 142 b3. 6. 143 a25. 7. 146 a34. 9. 147 b14. 11. 149 a2. θ13. 162 b37. Φα1. 184 b10. Mγ4. 1006 b2 Bz. γ7. 1012 a24. ζ4. 1030 a7, 9. Ργ6. 1407 b27-31 (cf εἴ τις θεῖτο ὄνομα ὕδατι θερμῷ· εἰ ὀνόματι σημαίνοιμεν τὸ ζέον ὕδωρ Zμβ2. 649 a16. 3. 649 b22); vel ita ut ὄνομα significet id ipsum cuius ἴδιον vel ὁρισμὸς constituatur, λόγος autem τὸν λόγον τὸν λέγοντα τὸ ἴδιον vel τὸν

ὁρισμόν τε4. 132 b4 Wz. 5. 134 a25, b35 sqq. 9. 139 a11. ζ1. 139 a25, 36. 6. 145 b31 sqq. 10. 148 a10. η2. 152 b39, 153 a3. (cf θεωρῆσαι περὶ τούτων τῶν ὀνομάτων Πδ2. 1289 a32, i e de notionibus sive rebus, quae his nominibus appellantur.) μεταφέρειν τοὔνομα ἐπὶ τὸν λόγον (i e explicare vocabulum ex origine sua cf Steinthal Gesch p 189) τβ6. 112 a32, cf Φβ6. 197 b29. Ρβ23. 1400 b16, 17 (τόπος ἀπὸ τοῦ ὀνόματος). — ὀνόματα ἴδια, opp κοινά, περιέχοντα Ηγ2. 1110 b24. μδ9. 387 b2. Πδ2. 1289 a36. Ργ5. 1407 a31. (cf ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην πίπτει τὸ ζητούμενον ὄνομα ΜΑ2. 982 b8.) οὐκ ἐπέζευκται κοινὸν ὄνομα Ζιδ7. 531 b23. ἔστι τι γένος τῶν ἐντόμων, ὃ ἑνὶ ὀνόματι ἀνώνυμόν ἐστιν Ζια40. 623 b5. ὄνομα ἀόριστον ε2. 16 a32. 10. 19 b9 (cf τὸ ἀνώνυμον ε10. 19 b6, 7). τοὔνομα ἓν πλείω σημαίνει τι1. 165 a13. ὄνομά τι λέγεται πλεοναχῶς, πολλαχῶς, ὁμωνύμως τε2. 129 b30, 130 a1. Γα6. 322 b30. μάχεσθαι περὶ τῶν ὀνομάτων τι33. 182 b23. οἱ τῶν ὀνομάτων τῆς δυνάμεως ἄπειροι τι1. 165 a16. ὄνομά τι λέγεται κυρίως τινὶ sive ἐπί τινος μδ2. 379 b15. 3. 380 b14. κεῖται ὄνομά τί τινι, ἐπί τινι Κ7. 7 a13. 8. 10 a33. μα9. 347 a10. δ3. 380 b30, a18. Ζμα3. 642 b14, 16. ὀνόματα κείμενα τζ2. 140 a3. Μζ15. 1040 a11, opp ποιεῖν ὄνομα Μζ15. 1040 a10, cf ὀνοματοποιεῖν. οὐ τέτευχεν ὀνόματος Ηγ14. 1119 a10. ὄνομα τίθεσθαι Ργ13. 1414 b16. Ζιη12. 588 a9. μεταθέμενος τοὔνομα Ἀριστοξένην f 508. 1561 b4. ὄνομα φέρειν ἐπί τι Ηγ15. 1119 a33. ἐπὶ τὴν βλασφημίαν ἐπιφέρουσι τὸ ὄνομα (τοῦ ἱππομανεῖν) Ζιζ18. 572 a11. ἣν ἀντίχθονα ὄνομα καλοῦσιν Οβ13. 293 a24. cf Πγ3. 1276 b11. ᾧ ὄνομα ἦν Κλεότιμος Πε6. 1306 a2. ὅταν ὀνόματι κληθῇ (τὸ πρόβατον) ὑπὸ τοῦ ποιμένος προηγεῖται Ζιζ19. 573 b26. — 2. (τοῦ ὀνόματος notio et genera). φύσει τῶν ὀνομάτων οὐδέν ἐστιν ἀλλ' ὅταν γένηται σύμβολον ε2. 16 a27. τι1. 165 a7. αι1. 437 a14 (aliter accipiendum τὰ ὀνόματα μιμήματά ἐστιν Ργ1. 1404 a21, cf Steinthal Gesch p 183). ὀνομάτων πόσοι τρόποι, πόσαι συνθέσεις, πόσαι τάξεις ρ24. ὄνομα ἁπλοῦν, διπλοῦν, τριπλοῦν, τετραπλοῦν, σύνθετον, συμπεπλεγμένον, μακρότατον, βραχύτατον, μέσον ε2. 16 a23. 4. 16 b32. πο21. 1457 a31, 35. Ργ2. 1404 b29. 3. 1405 b35. 7. 1408 b10. ρ23. 1434 b19. 24. 1434 b33. ὀνόματα παρώνυμα Φγ7. 207 b9. ἅπαν ὄνομά ἐστιν ἢ κύριον (cf πο22. 1458 a19. Ργ2. 1404 b5) ἢ γλῶττα (cf ὅσα παρὰ τὴν διάλεκτόν ἐστιν Ργ1. 1404 a33) ἢ μεταφορὰ (cf ρ24. 1434 b33. Ργ10. 1410 b31. Ηγ15. 1119 b3) ἢ κόσμος ἢ πεποιημένον ἢ ἐπεκτεταμένον ἢ ὑφῃρημένον ἢ ἐξηλλαγμένον πο21. 1457 b1-1458 a7. cf 9. 1451 b20. Vahlen Poet III 247 (fort ὄνομα ipsum per se τὸ κύριον ὄνομα significat πο22. 1458 b16. Vahlen l l p 323). κινούμενα ὀνόματα γράφει ὁ ποιητής f 129. 1500 a25. ὀνόματα μαλακά, σκληρά Ργ7. 1408 b9, 6. αἰσχρά ρ36. 1441 b21. οἰκεῖα ρ26. 1435 a32. οἰκεῖα τῇ ἕξει Ργ7. 1408 a30. σύνθεσις ὀνομάτων συγκεχυμένη, ὑπερβατή ρ26. 1435 a36 (ἐν ὀλίγοις τοῖς ὀνόμασιν ρ11. 1430 a37 Spgl, νοήμασιν Bk). ὀνόματα (nomina propria hominum) πο9. 1451 b20. 17. 1455 b13. Ρβ2. 1379 b35. — ὄνομα, pars orationis, dist ῥῆμα, σύνδεσμος def ε1. 16 a23. 2. πο20. 1457 a10, 14, 1456 b21. cf Ργ2. 1404 b5, 26. f 126. 1499 b21, 29. (sed vocabulo ὄνομα etiam ῥῆμα contineri posse apparet ex Ργ2. 1404 b27 coll b26, 5. πο21. 1457 a31 coll 20. 1457 a21, 25 Vahlen Poet III 246.) πτώσεις ὀνόματος ε2. 16 b1. τζ10. 148 a10. πο20. 1457 a19. ὀνόματα ἄρρενα, θήλεα, μεταξύ (σκεύη) πο21. 1458 a8. Ργ5. 1407 b7. εἰς τί τελευτᾷ τὰ ὀνόματα πο21. 1458 a14. (οἷον ἀποτομὴν δυοῖν ὀνομάτοιν? ατ968 b19).

ὀνομάζειν. διώρισαν ὀνομάζειν αἰθέρα τὸ τοιοῦτον μα3. 339 b26. ἀνώνυμον τὸ κοινὸν ἐπ' αὐτῶν, καὶ οὐχ ὥσπερ ὁ ὄρνις ὠνόμασται ἐπί τινος γένους Ζμγ6. 669 b10. διὰ τὸ μὴ ὠνομάσθαι τὸ μέσον (cf ἀνώνυμος) Ηδ10. 1125 b25. 12. 1127 a7. τὸ ὀνομαζόμενον (i e usitatum) ὄνομα πο21. 1458 a6 (cf καλούμενον 1457 b33). τύχη ἐπὶ τούτων ὀνομάζεται, ἀλλ' οὐ λόγος Γβ6. 333 b15. φύσις ἐπὶ τοῖς ὀνομάζεται (Emped 101) Μδ4. 1015 a2. πρόσωπον ἀπὸ τῆς πράξεως ὀνομασθέν Ζμγ1. 662 b20. αἱ ὀνομαζόμεναι πολιτεῖαι, syn αἱ καλούμεναι Πδ9. 1294 b41, 31. ε7. 1307 a13. ἡ ὡς ἀληθῶς καλουμένη πόλις Πγ9. 1280 b7. — ὀνομαστοὶ καὶ γνώριμοι Πε10. 1312 a27.

Ὀνομάκριτος δεινὸς περὶ νομοθεσίαν Πβ12. 1274 a25. τὰ Ὀρφικὰ ἐν ἔπεσι κατέτεινε f 9. 1475 a44.

Ὀνόμαρχος Πε4. 1304 a12.

ὀνομασία. λέγω λέξιν τὴν διὰ τῆς ὀνομασίας ἑρμηνείαν πο6. 1450 b14. ἀντίθετον τὸ ἐναντίαν τὴν ὀνομασίαν ἅμα καὶ τὴν δύναμιν ἔχον ρ27. 1435 a27. ὀνομασία κειμένη, παραδεδομένη, κοινή sim τα4. 101 b23. β1. 109 a32 (cf λέξις κειμένη a29, ἀλλοτρίοις ὀνόμασι τὰ πράγματα προσαγορεύειν a31). 2. 110 a16 (ὀνομασίαι). ζ10. 148 b20. διορίσαι κατὰ τὴν ὀνομασίαν τβ2. 109 a39 Wz, cf b4). — ὀνομασία i q κατηγορία: χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν τβ1. 109 a11 Wz, Steinthal Gesch p 204.

ὀνομαστὶ καλεῖν θ118. 841 b20. cf ὀνόματι καλεῖν Ζιζ19. 573 b26.

ὀνοματοποιεῖν ἀναγκαῖον, ἐὰν μὴ κείμενον ᾖ ὄνομα Κ7. 7 a5, b12. τθ2. 157 a29, 23. Ηβ7. 1108 a18 (cf γ2. 1110 b24). — ὀνοματοποιεῖν, opp ipsum rerum discrimen cognoscere τα11. 104 b36.

ὀνοματώδης. τί σημαίνει τὸ ὄνομα ἢ λόγος ἕτερος ὀνοματώδης Αδ10. 93 b31.

ὄνος. 1. asinus, ὁ ἥμερος ὄνος Ζιζ36. 580 b3. descr Ζιζ23. 577. refertur inter τὰ μεγάλα τετράποδα πι61. 898 a10, τὰ μώνυχα Ζμγ14. 674 a27. δ10. 688 b24, τὰ λόφουρα Ζια6. 491 a1, sed cf φ4. 808 b35, τὰ ὑποζύγια πι27. 893 b40. — *a.* descr part. τὸ σῶμα τῶν ὄνων fere i q ὄνος Ζγβ8. 748 b11. παχύτατον καὶ μελάντατον τῶν ζῳοτόκων ταῦρος καὶ ὄνος Ζιγ19. 521 a4. βάλλει τοὺς ὀδόντας, πότε καὶ πόσους, βόλος, οἱ γνώμονες, τὸ γνῶμα λείπειν Ζιζ1. 501 b3. ζ23. 577 a19, 20, 31, b3. Ζγβ8. 748 b9. χολὴν οὐκ ἔχει Ζιβ15. 506 a23. Ζμδ2. 676 b26. ποῖος ὁ σπλὴν Ζμγ12. 674 a4. ἔχει μίαν κοιλίαν, μεγάλην τὴν καρδίαν Ζμγ14. 674 a25. 4. 667 a21. διὰ τί ὁ ὄνος πλείω τὴν ὑποχώρησιν ποιεῖται τὴν ξηρὰν τῆς ὑγρᾶς πι59. 897 b34. λεπτότερον τὸ οὖρον τὸ τῶν θηλειῶν, τὰ αἰδοῖα Ζιζ18. 573 a20. θ10. 831 a26. ἐν τοῖς μηροῖς ἔχει τοὺς μαστούς, λεπτότατον γάλα καμήλου, δεύτερον δ' ἵππου, τρίτον δ' ὄνου Ζμδ10. 688 b22. Ζιγ20. 521 b33. — *b.* asinus mas et femina. mas: ὄνος Ζγβ8. 748 a34. Ζιζ22. 577 a14. 23. 577 b5, 7, ὁ ὄνος Ζιζ23. 577 a26, 27, 28, b15, ὁ ἄρρην, ὄνος ἄρρην Ζιζ23. 577 b4. Ζγβ8. 747 b15, 17. femina: ὄνος Ζιζ22. 577 a2. 23. 577 b5, 7, ἡ ὄνος Ζιζ23. 577 b15, ὄνος θῆλυς Ζγβ8. 747 b14, 17, ἡ θήλεια Ζιζ18. 573 a20. 23. 577 b4. θ10. 831 a24, ἐνιαυσία Ζιε14. 545 b23. ζ23. 577 a21. πῶλος, νεώτερος τῶν πώλων, τὰ πωλία θ10. 831 a25, 23. Ζγβ8. 748 a29. — *c.* de generat. ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἕξις φ4. 808 b36. κάθαρσις Ζιζ18. 573 a4. ὁ οἰκεῖος συνδυασμός, opp τὸ παρὰ φύσιν Ζγβ8. 748 b15, 16. θᾶττον πληροῖ ἐπιβαίνων

ὄνος ἢ ἵππος Ζιζ 22. 575 b29. ἐπὶ τὴν θήλειαν ἀναβαίνειν θ10. 831 a23. ἐὰν μὴ μετὰ τὸν βόλον τὸν πρῶτον ἄρξηται γεννᾶν, ȣ̓κέτι γεννᾷ τὸ παράπαν Ζγβ 8. 748 b9. ȣ̓ μέντοι γεννῶσί γε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀλλ' ἢ τριετὴς ἢ διετὴς ϗ ἐξάμηνος Ζιε14. 545 b22. ἡ γονή, syn ἡ ἀπόκρισις, ψυχρὰ ϗ ἡ ὕλη ϗ ἡ γονή Ζγβ8. 747 b22, 748 a32, b14, 3. ȣ̓ δέχεται τὴν ὀχείαν ἀλλ' ἐξȣρεῖ τὸν γόνον Ζγβ 8. 748 a21. Ζιζ 23. 577 a22 (διὰ τίν' αἰτίαν τύπτȣσιν αὐτὰς μετὰ τὴν ὀχείαν εὐθὺς ϗ διώκȣσι Ζιζ23. 577 a23. Ζγβ8. 748 a22, cf Bechstein I 750). τὰ ὀχεῖα ἐπιβάλλȣσι τοῖς ὄνοις περὶ τροπὰς θερινάς Ζγβ 8. 748 a27. τριακοντάμηνος ὀχεύει ϗ ὀχεύεται Ζιε14. 545 b21. ζ23. 577 a18. πότε βιβάζεται· πότε δέχεται τὸ πλῆσμα, syn λαμβάνει Ζιζ23. 577 a29, 32. ἐὰν ὠχευμένην ἵππον ὑπὸ ἵππȣ ὄνος ὀχεύσῃ, διαφθείρει τὸ ἔμβρυον τὸ ἐνυπάρχον Ζιζ 22. 577 a14. 23. 577 a26. Ζγβ 8. 748 a33. ὁ τῆς κυήσεως χρόνος Ζιζ 23. 577 a7. ἐνιαυτὸν κύει Ζγβ8. 748 a31. ἤδη ἐνιαυσία ἐκύησεν ὥστε ϗ ἐκτραφῆναι Ζιε 14. 545 b23. ζ 23. 577 a21. ἴσχει γάλα κύȣσα δεκάμηνος ȣ̓̃σα Ζιζ 23. 577 a28. μονοτόκον φύσει (τίκτει ἐνίοτε ϗ δύο) Ζμδ10. 688 b23. Ζγβ8. 748 a17, b17. Ζιζ23. 577 a25. τίκτει συνεχῶς, διὰ βίȣ, δωδεκάτῳ μηνί, ἐν τῷ σκότει Ζιζ 22. 577 a2. 23. 577 a24, b2, 3. πότε ἐξαμβλοῖ, διὰ τί τέρατα ἧττον τίκτει Ζιζ 23. 577 b6. πι61. 898 a9. hybridae ex equo et asino Ζιζ 23. 577 b5-15. 36. 580 b2. Ζγβ8. 747 b11, 748 a2, 6, 15, 33, b8, 14. τεθηλακὼς ὁ ὄνος ἵππον, ἱπποθήλης Ζιζ 23. 577 b16, 17. cf Usener Alex Aphrod probl p 36, 3 adn. — *d.* de propria natura, victu, vita. ψυχρὸς τὴν φύσιν, δυσριγότατον τῶν τοιȣ́των ζῴων (v l τὸ τοιȣ̃τον ζῷον, τȣ̃το τὸ ζῷον ci C et S, τῶν τριχωτῶν ζῴων ci Pik) Ζγβ8. 748 a23, 31. Ζιθ25. 605 a20 Aub (cf 28. 606 b5). ἴδιον ἐπὶ τῶν ὄνων τὸ ἄλυπον φ4. 808 b37. — καρποφάγοι ϗ ποηφάγοι, μάλιστα πιαίνεται τῷ ποτῷ Ζιθ7. 595 b22, 23. ἀπαλὰς ȣ̓́σας κατεσθίει τὰς ἀκάνθας, φάτνῃ Ζιι1. 609 b20, 21, 610 a6. ὄνον σύρματ' ἂν ἑλέσθαι μᾶλλον ἢ χρυσόν Ηκ5. 1176 a7. — βιοῖ πλείω τριάκοντ' ἐτῶν, ἡμίονος μακροβιώτερος ἵππȣ ϗ ὄνȣ Ζιζ 23. 577 b4. μκ5. 466 b10. — *e.* geographica. ἐν τοῖς χειμερινοῖς ȣ̓ θέλει γίνεσθαι τόποις διὰ τὸ δύσριγον εἶναι τὴν φύσιν, οἷον περὶ Σκύθας ϗ τὴν ὅμορον χώραν, ȣ̓δὲ περὶ Κελτȣ̀ς τȣ̀ς ὑπὲρ τῆς Ἰβηρίας· ἐν τῇ Σκυθικῇ ϗ Κελτικῇ ὅλως ȣ̓ γίγνονται· περὶ τὸν Πόντον ϗ τὴν Σκυθικὴν ȣ̓ γίνονται ὄνοι Ζγβ8. 748 a23. Ζιθ28. 606 b4. 25. 605 a21. — γίνεται ἔξω ὄνȣ ϗ τἆλλα μεγάλα ἐν τῇ Ἠπείρῳ τετράποδα. ἐν τῇ Ἰλλυρίδι ϗ τῇ Θρᾴκῃ ϗ τῇ Ἠπείρῳ οἱ ὄνοι μικροί Ζιγ21. 522 b19. θ28. 606 b3. — *f.* morbi. νοσȣ̃σι μάλιστα μηλίδα, descr Ζιθ25. 605 Aub. διὰ τί τοῖς ὄνοις ἐκ τῶν ȣ̓λῶν φύονται τρίχες πι27. 893 b27. 29. 894 a12. ἕλκη Ζιι1. 609 a33, 35. ȣ̓κ ἔχει ȣ̓́τε φθεῖρας ȣ̓́τε κρότωνας Ζιε31. 557 a14. — *g.* πολέμιοι: αἴγιθος λύκος κόραξ κωλωτὴς ἀκανθίδες Ζιι1. 609 a31, b1, 2, 5, 20, 610 a4. — *h.* signa physiognomonica e natura asinorum petita: φ 6. 811 a26, b7, 10, 24, 31, 812 a8, 813 a32. — *i.* comparantur cum asino: ἡ κάμηλος ἔχει κέρκον ὁμοίαν ὄνῳ, ὁ ἵππος ὁ ποτάμιος μέγεθός ἐστιν ἡλίκον ὄνος, ὁ καλȣ́μενος τάρανδος σχεδὸν ἴσος ὄνῳ Ζιβ1. 499 a19. 7. 502 a13. f 332. 1534 a4. (Equus asinus C II 78. Su 74, 55. St. Cr. KaZι 29, 17. AZι I 74, 37. AZγ 22. Schlieben 72.)

2. οἱ ἄγριοι ὄνοι, ἐν Συρίᾳ, mores descr, τὴν ταχυτῆτα διαφέροντες, ὁ ἀφηγȣ́μενος Ζιζ36. 580 b3, 5. θ10. 831 a24, 22. cf Rose Ar Ps 332. (Equus onager *Pall* Su 77, 59b. Equus hemionus St. wild ass Cr. in incert rel AZι I 74, 37b. cf Schlieben 70.)

3. ὁ Ἰνδικὸς καλȣ́μενος ὄνος. μονοκέρατα ϗ μώνυχα ὀλίγα, οἷον ὁ Ἰνδικὸς ὄνος Ζιβ1. 499 b19. ὁ Ἰνδικὸς καλȣ́μενος ὄνος refertur inter τὰ μονοκέρατα, μώνυχον, ἀστράγαλον ἔχει τῶν μωνύχων μόνον Ζμγ2. 663 a23, 24, 19. Ζιβ1. 499 b20. (Einhorn Wiegmann 36. 38. fort Rhinoceros indicus Cuv ad Plin excurs IV 630. Brandt in Bulletin de l'Acad de Petersbourg 1861 p 337. Sonnenburg 25. St. Cr. AZι I 74, 38. cf C II 80. Su 90, 71. M 321. Schlieben 75. Link Urwelt u Alterth II 175.)

4. ὁ ἰχθὺς ὁ καλȣ́μενος ὄνος, ὄνος ὁ θαλάττιος, asellus piscis f 307. 1530 a42, 38, b22. descr 307. 1530 a23-b23. ἔχει στόμα ἀνερρωγός· μόνος τὴν καρδίαν ἐν τῇ κοιλίᾳ, ἐν τῇ γαστρί, in media alvo, ἔχει ϗ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ λίθȣς ἐμφερεῖς μύλαις f 307. 1530 a25, 26, 33, 38, 44, b22. ȣ̓ συναγελαστικός, μονότροπος, σὺν ἄλλοις βιȣ̃ν ȣ̓κ ἀνέχεται f 307. 1530 a25, 32. φωλεῖ πλεῖστον χρόνον· καθαμμίζει ἑαυτόν, syn ποιεῖ ἑαυτὸν ἄδηλον, ῥαβδεύεται τοῖς ἐν τῷ στόματι, ἃ καλȣ̃σιν οἱ ἁλιεῖς ῥαβδία· φωλεύει μόνος ἐν ταῖς ὑπὸ κύνα θερμοτάταις ἡμέραις, σειρίȣ ἐπιτολῇ φωλεύει μόνος Ζιθ15. 599 b33, 600 a1. ι37. 620 b29. f 307. 1530 a27, 35. (Merlus, Merluche Jonston de pisc I 1. Ar 4, 36. fort Gaideropsaro Cretensium vel Eglefin C II 84. Raja squatina St. Gadus mustela Cr. in incert rel AZι I 137, 51.)

5. ὄνος πολύπȣς. οἱ ἐν τοῖς ἰχθύσιν φθεῖρες τὰς ὄψεις ὅμοιοι τοῖς ὄνοις (v l ὀνίοις) πολύποσι, πλὴν τὴν ȣ̓ρὰν ἔχȣσι πλατεῖαν Ζιε31. 557 a23. (Cloporte C II 234. Oniscus asellus K 704, 9. Cr. Oniscus AZι I 169, 38. cf M 225.)

6. ὄνος, machina. ὄνος καλεῖται τό τε ζῷον ϗ τὸ σκεῦος τα15. 107 a19. ὄνοι ϗ μόχλοι μχ18. 853 b12. 13. 852 b12.

Ὄνȣ σκιά, δράματός τινος ἐπιγραφή f 582. 1573 a43.

ὄντως. σωτὴρ μὲν γὰρ ὄντως ἁπάντων ἐστὶν ὁ θεός sim κ6. 397 b20, 399 b24, 29, 400 b24 (ȣ̓́τως ci Kapp). 1. 391 a1. f 100. 1494 a31. φτα1. 815 a23. — ab ipso Aristotele voc ὄντως non videtur usurpatum esse; formulae Platoni usitatae τὸ ὄντως ὄν comparari possunt Aristotelicae τὸ ὂν ᾗ ὄν, τὸ ὂν ἁπλῶς (cf εἶναι p 220 b57), τὸ πρώτως ὂν Μζ1. 1028 a30, τὸ ὂν καθ' ὅσον ὂν Μκ3. 1061 b9, 10.

ὄνυξ. τὸ τῶν ὀνύχων γένος Ζιγ11. 517 b25. Ζμβ8. 653 b32. δ10. 690 b8, refertur inter τὰ ξηρὰ ϗ στερεά, τὰ σκληρὰ ϗ γεώδη τὴν μορφήν, Hartgebilde, Horngebilde Ζια1. 487 a8. Ζγβ6. 743 a15. μδ10. 389 a12, τὰ ὁμοιομερῆ Ζιγ2. 511 b8, τὰ ἐξ αὐτῶν συνεστηκότα ὅλα ϗ συνώνυμα τοῖς μορίοις Ζμβ9. 655 b6, τὰ μόρια ἱκανὰ ἀμύνειν Ζμγ2. 662 b34. cf Ζια 1. 486 b20. Ζμβ9. 655 b3. Ζγα18. 722 a5, 27 al. — ἡ τῶν ὀνύχων φύσις Ζμδ12. 694 a22, ἐκ τῶν περιττωμάτων, ἐκ τῆς ἐπικτήτȣ τροφῆς ϗ τῆς αὐξητικῆς, ἐκ τȣ̃ δέρματος Ζγβ6. 744 b25 (cf 745 b15, 19), 745 a1, 20. πι66. 898 b15. Ἐμπεδοκλῆς ἐκ νεύρȣ τὸν ὄνυχα (γίνεσθαι) τῇ πήξει πν6. 484 a38. ἀπόκρισις εἰς τὴν τȣ̃ ὄνυχος φύσιν Ζμδ10. 690 a7. τὸ δέρμα διαλείπει ϗ κατὰ τὸ στόμα ϗ ὄνυχας Ζιγ11. 518 a5. σύνεγγυς τοῖς ὀστοῖς Ζμβ9. 655 b3. Ζιγ9. 517 a7. ἐν ἐνίοις τῶν ζῴων ȣ̓δὲν διαφέρει διὰ (om codd A^a C^a, C Bsm Aub) τὴν σκληρότητα τῶν ὀστῶν Ζιγ11. 517 b25. — τȣ̀ς ὄνυχας ῥιπτȣ̃μεν ηεη1. 1235 a38. ὀνύχων τρώξεις Ηη6. 1148 b28. — ὀνύχων διαφοραί. ὀνύχων μέγεθος ϗ ἰσχύς, ἀλκὴ ἐν τοῖς ὄνυξιν Ζμδ12. 694 a26. γ1. 662 b4. μεγάλοι, ȣ̓ μεγάλοι, ἐλάχιστοι, ἰσχυροί, κρείττων τοῖς ὄνυξιν, βελτίȣς, σκληρότεροι Ζιβ12. 504 a18. 1. 498 b1. 10. 503 a10. γ11. 518 b23. ι9. 614 b4. 1. 609 a21. Ζγβ6. 745 b17. γαμψοί, γαμψότεροι Ζμδ12. 694 a19. γ1. 662

b5. καμπύλαι φ6. 810 a21. κολοβοὺς (? ci Pik, ὅλως οὐκ Bk) Ζιγ9. 517 a32. τὰ χρώματα τῶν ὀνύχων κατὰ τὴν τοῦ δέρματος ἀκολουθεῖ χρόαν Ζιγ9. 517 a12, 17. μέλανες, λευκοί Ζιγ9. 517 a20. πι66. 898 b13. πάντων ὁ ὄνυξ ἐπ' ἄκρῳ Ζια15. 494 a15 (cf ἐπ' ἄκροις τοῖς κώλοις Plat Tim 76 E). — εὖ ϗ τὸ τῶν ὀνύχων μεμηχάνηται Ζμδ10. 687 b22. τοῖς ἀνθρώποις ἐπικαλυπτήρια· σκέπασμα γὰρ τῶν ἀκρωτηρίων· ἡ τοῦ ἀνθρώπου χεὶρ ϗ ὄνυξ γίνεται ... ϗ ἄλλο ὁποιονοῦν ὅπλον Ζμδ10. 687 b24 (cf 690 b9), 3. τὰ ἄλλα ζῷα ἔχει ϗ πρὸς χρῆσιν αὐτούς, βοηθείας χάριν Ζμδ10. 687 b23. β9. 655 b5. cf γ2. 662 b33. πκζ9. 948 b31 (cf Plat Tim 76 E). — pathologica Ζιγ11. 518 b23, 35. η4. 585 a27. ι7. 613 a20. — ἔχει ὄνυχας ἅπαντα ὅσαπερ δακτύλους Ζιγ9. 517 a30. cf KaZι 120, 4. — 1. lamna. ἀνθρώπου Ζμδ10. 687 b3, 24, 690 b9. φτα3. 818 b15. ἄνθρωπος ἔχει ὄνυχας ἐλαχίστους ὡς κατὰ μέγεθος Ζγβ6. 745 b17. τῶν μελάνων ἀνθρώπων οἱ ὄνυχες μέλανες, οὐκέτι λευκοί Ζιγ9. 517 a20. πι66. 898 b13. ἀναιδεῖς ὅσοις ὄνυχες καμπύλαι (v l καμπύλοι) φ6. 810 a21. αὔξονται ἔν τε νόσοις ϗ ἐν γήρᾳ ϗ τεθνεώτων, ϗ σκληρότεροι γίνονται· (τῶν μητέρων) τῷ ἁλὶ δαψιλεστέρῳ χρησαμένων οὐκ ἔχοντα γίνεται τὰ παιδία ὄνυχας Ζιγ11. 518 b23, 35. η4. 585 a27. — simiae ἔχουσιν ὄνυχας ὁμοίως ἀνθρώπῳ Ζιβ8. 502 b3. — 2. falcula. τῶν ἐχόντων ὄνυχας τὰ μέν ἐστιν εὐθυώνυχα ὥσπερ ἄνθρωπος, τὰ δὲ γαμψώνυχα ὥσπερ ϗ τῶν πεζῶν λέων ϗ τῶν πτηνῶν ἀετός Ζιγ9. 517 a30, 33. Mammalium, τὰ μικρὰ τῶν πολυδακτύλων τοῖς ὄνυξι πλείοσιν οὖσιν ἀντιλαμβανόμενα ῥᾷον ἀνέρπει πρὸς τὸ μετεωρότερον ϗ ὑπὲρ κεφαλῆς Ζμδ10. 688 a10. πενταδάκτυλοι ἔχουσιν ὄνυχα οὐ μέγαν, ϗ τοὺς τῶν ὀπισθίων ὄνυχας ὁμοίους τοῖς προσθίοις Ζιβ1. 498 b1, 3. λέων πότε οὐ βλάπτει τοῖς ὄνυξιν, ὅσα ἂν δάκῃ ἢ τοῖς ὄνυξιν ἑλκώσῃ (ungue inpresso Plin VIII § 49) Ζι44. 629 b26, 630 a5. — Avium, τῶν γαμψωνύχων Ζμγ1. 662 b5. δ12. 694 a19. φ6. 810 b21. οἱ τοῦ ἀετοῦ ὄνυχες διαστρέφονται ὀλίγας ἡμέρας. ἀετοὶ τοῖς ὄνυξιν ἀμύττουσιν, ἀετὸς (τοὺς νεοττοὺς) σπᾷ τοῖς ὄνυξιν Ζιζ6. 563 a24. ι32. 619 a23. 34. 619 b31. ἰκτίνου, κόρακος Ζι1. 609 a21. ἴυγξ ὄνυχας μεγάλους μὲν ἔχει ὁμοίως μέντοι πεφυκότας τοῖς τῶν κολοιῶν· πρεσβυτέρων γινομένων (τῶν φαττῶν) οἱ ὄνυχες αὐξάνονται, ἀλλ' ἀποτέμνουσιν οἱ τρέφοντες· ὁ δρυοκολάπτης ἔχει τοὺς ὄνυχας βελτίους (βέλτιον ci Pik) τῶν κολοιῶν πεφυκότας πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπὶ τοῖς δένδρεσιν ἐφεδρείας Ζιβ12. 504 a18. ι7. 613 a20. 9. 614 b4. — οἱ κροκόδειλοι ἔχουσιν ὄνυχας ἰσχυροὺς Ζιβ10. 503 a10. — 3. ungula. μώνυχα. ἀντὶ πλειόνων ὀνύχων εἰς ὄνυξ ἡ ὁπλή Ζμδ10. 690 a9. cf τὰ δισχιδῆ ἀντὶ τῶν ὀνύχων χηλὰς ἔχει, ἐλέφας ὄνυχας ὅλως οὐκ (κολοβοὺς ci Pik) ἔχει Ζιβ1. 499 b9. γ9. 517 a32.

ὀνύχιον. chamaeleontis ὀνύχια ὅμοια τοῖς τῶν γαμψωνύχων Ζιβ11. 503 a29.

ὀνώδης. οἱ τὰ ὦτα μεγάλα ἔχοντες ὀνώδεις φ6. 812 a20.

ὀξάλμη μβ3. 359 b15.

ὄξος. dist οἶνος ηεη2. 1235 b39. τὸ ὄξος ὕδατος, πήγνυται γὰρ ψυχρῷ μδ10. 389 a10. 7. 384 a13. de eius natura ἀπορίαι f 212. 213, praecipue 1517 a38. ἡ περὶ τὸ ὄξος ἰλύς Ζιε19. 552 b5. τὸ ὄξος δάκνει τὴν ἐντὸς σάρκα πλα21. 959 b7, παύει λύγγα πλγ5. 962 a2. Μάγνητες παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην ἅλας ἔλαιον ὄξος f 588. 1574 a1.

ὀξυγώνιος μάχαιρα τα15. 107 a17. ἡ πυραμὶς ὀξυγωνιώτατον Ογ8. 307 a2. ὀξυγώνιος ὁ κῶνος τῶν ὄψεων f 342. 1535 a3, 4.

ὀξυδερκής. οἱ τὸν χαλκὸν ὀρύττοντες ὀξυδερκέστατοι γίνονται θ58. 834 b28.

ὀξυδορκεῖν τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασιν ρ1. 1421 a22.

ὀξυήκοοι ἰχθύες Ζιδ8. 534 a6, 8.

ὀξύθυμος Ρα10. 1368 b20. θυμικοὶ ϗ ὀξύθυμοι οἱ νέοι Ρβ12. 1389 a9. οἱ ὀξύθυμοι ϗ παρρησιαστικοί, opp οἱ πρᾶοι ϗ εἴρωνες ϗ πανοῦργοι Ρβ5. 1382 b20. ὀξύθυμος, syn ἀκρόχολος ηεβ3. 1221 b12, coll Ηδ11. 1126 a18.

ὀξυλαβὴς ὁ ἀετός Ζι34. 619 b29.

Ὀξύλου νόμος Πζ4. 1319 a12.

ὀξύμελι πιθ43. 922 a6.

ὀξύνειν. οἱ οἶνοι ἐν ταῖς ἀλέαις ὀξύνονται Ζγγ2. 753 a23.

ὀξύπεινος φύσει ὁ ἀετός Ζι34. 619 b29.

ὀξύς. de vario vocabuli usu: τῷ ὀξεῖ ἐν φωνῇ μὲν ἐναντίον τὸ βαρύ, ἐν ὄγκῳ δὲ τὸ ἀμβλύ τα15. 106 a13, 107 a14. Αδ2. 90 a19-21. οὐ συμβλητόν, πότερον ὀξύτερον τὸ γραφεῖον ἢ ὁ οἶνος ἢ ἡ νήτη Φη4. 248 b8. — γωνία ὀξεῖα τα15. 107 a16. Μμ8. 1084 b7. κατ' ὀξείας γωνίας κ4. 396 a1. ῥόμβος ὀξύτερος μχ23. 855 a5. ἐνταῦθα ἡ καρδία τὸ ὀξὺ ἔχει αν16. 478 b5, cf καρδία p 364 b40. πλατύτερον τὸ ὀξὺ τῶν τευθῶν Ζιδ1. 524 a31 Aub. cf A Siebld XII 375. τέττιγες τρυπῶντες ᾧ ἔχουσιν ὄπισθεν ὀξεῖ Ζιε30. 556 a30. τὸ ὀξὺ τοῦ ᾠοῦ, cf ᾠόν. μάχαιρα ὀξεῖα τα15. 107 a16. — de sonis, quomodo τὸ ὀξύ cohaereat cum celeritate ψβ8. 420 a30, b2. Ζγε7. 786 b26. τὸ ταχὺ ἐν φορᾷ ἐν φωνῇ ὀξύ ἐστιν πια21. 901 a34. 6. 899 a26. 13. 900 a23. 40. 903 b32. ιθ50. 922 b39. ἡ ταχυτὴς τοῦ πνεύματος ποιεῖ τὴν φωνὴν ὀξεῖαν, ἡ δὲ βία σκληρὰν ακ803 a6. ἐπιτείνειν τὸν φθόγγον ϗ ὀξὺ φθέγγεσθαι, opp βαρὺ φθέγγεσθαι φ2. 807 a16, 17. ὀξύτερον φθέγγεται τὸ θῆλυ, τὰ νεώτερα Ζγε7. 786 b18, 15. ἡ ὀξεῖα ϗ ἀνειμένη φωνὴ δειλὸν σημαίνει φ2. 806 b27. ἔργον μᾶλλον ᾄδειν τὰ ὀξέα ἢ τὰ βαρέα πιθ37. 920 b19, 25. 17. 918 a18. εὐαρμοστότερον ἀπὸ τοῦ ὀξέος ἐπὶ τὸ βαρὺ ἢ ἀπὸ τοῦ βαρέος ἐπὶ τὸ ὀξύ πιθ33. 920 a19. τῶν ὀξυτέρων φωνῶν πορρώτερον ἀκούουσιν πια47. 904 b7. ὁ βαρὺς φθόγγος μαλακὸς ϗ ἠρεμαῖος, ὁ δὲ ὀξὺς κινητικός πιθ49. 922 b32. ἡ μέση βαρεῖα πρὸς τὴν νήτην ϗ ὀξεῖα πρὸς τὴν ὑπάτην Φε1. 224 b34. ἡ ὀξυτέρα πιθ7. 918 a16. ἐπὶ τὴν ὀξυτάτην νεάτην Μν6. 1093 b3. δι' ὀξειῶν (i q διὰ πέντε) πιθ34. 920 a24. 41. 921 b1, cf b2. πῶς δεῖ χρῆσθαι (in orationibus) τοῖς τόνοις οἷον ὀξείᾳ ϗ βαρείᾳ ϗ μέσῃ Ργ1. 1403 b29. προσῳδία ὀξεῖα τι23. 179 a14, 15. λέγειν ὀξύτερον. opp βαρύτερον τι21. 178 a3. 4. 166 b6. Vahlen Poet IV 369 ad πο25. 1461 a22. — χυμὸς ὀξύς αι4. 442 a19. ψβ10. 422 b14. ὕδατα ὀξέα μβ3. 359 b14, 18. — ὀσμὴ ὀξεῖα ψβ9. 421 a30 (cf Trdlbg p 404). — κινήσεις ὀξεῖαι, opp νωθραί πβ38. 870 a29. αἱ ὀξεῖαι κινήσεις ἔνθερμον διάνοιαν σημαίνουσιν φ2. 806 b26. ἐν ταῖς κινήσεσιν ὀξὺς ὁ ἀναιδής φ3. 807 b32. κινήσει ὀξύτατος ὁ κόσμος κ5. 397 a15. γένεσις ὀξυτέρα, syn ταχυτέρα φτβ1. 822 b14, 15, 9. νόσοι ὀξεῖαι def πα6. 859 b12. νοσήματα ὀξέα Ζμδ2. 677 a6. πα6. 859 b7. 20. 861 b26. λδ4. 963 b34. φύσις ὀξεῖα ϗ εὐκίνητος, opp μόνιμος Ζιζ19. 574 a12. 22. 577 a17. ἠρέμα ϗ οὐκ ὀξὺ βλέπειν μγ4. 373 b4. ὀξύ, ὀξύτερον, ὀξύτατον βλέπειν Ζγε1. 779 b17. Ζμβ13. 658 a2. Ζιβ10. 503 a12 (opp φαύλως βλέπειν). τὸ ὀξὺ ὁρᾶν διχῶς λέγεται, πόρρωθεν, ἀκριβῶς Ζγε1. 780 b16 sqq. αἱ ὀξεῖαι χροιαὶ θερμὸν σημαίνουσιν φ2. 806 b4. ἐν ψύχει ὀξύτεροι ϗ οἱ ἀσθενήσαντες ϗ οἱ λυπούμενοι ϗ οἱ ὀργιζόμενοι πη3. 887 b19. θυμοὶ ὀξεῖς, βουλήσεις ὀξεῖαι Ρβ13. 1390 a11. 12. 1389 a7. ὀξεῖς οἱ ἀκρόχολοι Ηδ11. 1126 a18. cf η8. 1150 b25, 27. opp ἡσύχιος, ῥᾴθυμος Ηγ10. 1116 a9. ηεη5. 1240 a2. — ὀξέως. τὰ

στρουθία ὀξέως συγγίνεται Ζιε2. 539 b33. αἱ μέλιτται τὸν κηρὸν ἀναλαμβάνουσιν ὀξέως Ζι40. 624 a34. ὀξέως πεπαίνεσθαι, opp βραδέως φτα5. 820 b12, 15.

ὀξύτης φωνῆς, opp βαρύτης ψβ11. 422 b30. Ζγε1. 778 a19. 7. 786 b12. Ζιδ9. 536 b9. ακ803 b31. πο20. 1456 b33. πια20. 901 a22. ἡ ὀξύτης (φωνῆς) σφοδρότης πια14. 900 a33. — αἰγωπὸς πρὸς ὀξύτητα ὄψεως κράτιστον Ζια10. 492 a4. — ὀξύτης τῆς κινήσεως κ2. 392 b2. ἡ τοῦ δελφῖνος ὀξύτης καὶ δύναμις τοῦ φαγεῖν Ζιθ2. 591 b29. (οἱ ἀκρόχολοι) φανεροί εἰσι διὰ τὴν ὀξύτητα Ηδ11. 1126 a17.

ὀξυφωνία καὶ ταχυτὴς Ηδ8. 1125 a16. βαρύτης ἢ ὀξυφωνία Ζγε7. 788 a3.

ὀξύφωνος. ἡ θάττων κίνησις ὀξυφωνοτέρα πια14. 900 b5. τῶν ζῴων τὰ μὲν βαρύφωνά ἐστι, τὰ δ' ὀξύφωνα Ζγε7. 786 b8, 788 a17. ὀξυφωνότερα τὰ θήλεα Ζιδ11. 538 b13. η1. 581 b8. φ2. 807 a18. προϊούσης τῆς ἡλικίας τὰ βαρύφωνα γίνεται ὀξυφωνότερα Ζγε7. 787 b9, a27. ὀξύφωνοι οἱ ἐκτικοί, οἱ ἀσθενεῖς, οἱ ἄγονοι πιθ37. 920 b28, 23. ια16. 900 b24.

ὀξυωπής. ὀφθαλμοὶ ὀξυωπέστατοι Ζια10. 492 a9. ὁ ἁλιάετος ὀξυωπέστατος Ζι34. 620 a2.

ὀξυωπία χρησιμωτάτη τοῖς ὄρνισι πρὸς τὸν βίον Ζμδ11. 691 a25. βλάπτεσθαι πρὸς ὀξυωπίαν πδ3. 876 b25. λα14. 958 b28.

ὀξυωπός. τοῦ τὰ μὲν ὀξυωπὰ εἶναι τῶν ζῴων τὰ δὲ μὴ τίνες αἱ αἰτίαι Ζγε1. 780 b13. τῶν ὀρνίθων τίνες ὀξυωποί Ζμβ13. 657 b26. Ζι1. 609 b16. 30. 618 b8. ποῖα ὄμματα ὀξυωπά Ζγε1. 779 b35. Ζμβ13. 657 a33.

ὀξώδης. ῥοιὰ ὀξώδης φτα6. 821 a5. ὕδωρ ὀξῶδες φτβ10. 829 a41.

ὀπή. εἴροψ εἰς τὰς ὀπὰς ἐν τῇ γῇ καταδυόμενος νεοττεύει Ζζ1. 559 a4. τὰ ζῷα κρύπτουσιν ἑαυτὰ ἐν ὀπαῖς φτα3. 818 b25. οἱ ἐχῖνοι τὰς ὀπὰς μεταμείβουσιν Ζι6. 612 b6. θ8. 831 a16. τοῦ ἀραχνίου ὀπὴ μικρά Ζι39. 623 a30. δι' ὀπῆς ἐὰν λάμπῃ εὐγωνίου τὸ φῶς πιε11. 912 b15.

ὅπῃ ἔτυχεν Ζγβ6. 743 a21 (v l ὅπου).

ὁπηλικοσοῦν. ὁπηλικονοῦν Γα8. 326 b8, ὁπ. σῶμα, μέγεθος Γα2. 316 b8. Φγ7. 207 b32. ὁπηλικονοῦν κατὰ μέγεθος καὶ μικρότητα, τὸ μέγεθος Φα4. 187 b13, 16, 20. ἐν ὁπηλικῳοῦν χρόνῳ Οα6. 274 a14. ὁπηλικηοῦν οὖσα ἡ ἁφή εν2. 460 a18.

ὀπιγαῖς, φυτόν τι φτα3. 818 b37. (opigaldum, epigader, epygadrium v l ap Nicol Damasc ed Meyer. cf etiam p 69 et Sprengel hist rei herb I 61.)

ὀπίζειν. τὸ γεῶδες συνίσταται ὑπὸ τοῦ ὀποῦ, ἐάν πως ἕψῃ τις, οἷον οἱ ἰατροὶ ὀπίζοντες μδ7. 384 a22.

Ὀπικοί, καλούμενοι Αὔσονες Πη10. 1329 b19. — Ὀπική. τόπος τῆς Ὀπικῆς, ὃς καλεῖται Λάτιον f 567. 1571 a24.

ὀπίουρος. καθάπερ τοὺς κατεαγότας ὀπιούρους (? cuneos ant vers) ἐν τοῖς ξύλοις ἐκκρούουσιν πις8. 915 a11.

ὄπισθεν (nusquam ὄπισθε Bk exhibuit, cf Lob Phryn 284. Path II 153), cf ἔμπροσθεν. τόπου διαφοραὶ ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν Φγ5. 205 b33. α5. 188 a25 al. ὄπισθεν, opp ἔμπροσθεν Οβ2. 284 b32. Ζμγ3. 665 a24, b19. 5. 667 b33, 35, 668 a2, b23 al. cf ἔμπροσθεν p 243 b45, Wz II 338. ἔμπροσθεν λέγεται ἐφ' ὅ ἐστιν ἡ αἴσθησις, ὄπισθεν δὲ τὸ ἀντικείμενον ζ1. 467 b31. Ζμγ3. 663 a15. τὸ ἀριστερὸν καὶ κάτω καὶ ὄπισθεν κακὸν ἔλεγον οἱ Πυθαγόρειοι f 195. 1513 a25 (cf Plat Tim 45A). εἰς τὸ ὄπισθεν, εἰς τοὔπισθεν, opp εἰς τὸ ἔμπροσθεν Φε5. 229 b9. θ8. 261 b35. Οβ5. 288 a6. Ζμγ7. 670 a17. β10. 656 b18. δ12. 694 b21. Ζιγ4. 514 b19. ε6. 541 b16 (opp ἐπὶ τὸ στόμα) al. ὅτε ἀπὸ τῆς Ἀσίας ᾔονα ποιήσειεν ὁ ῥοῦς, τὸ ὄπισθεν λίμνη ἐγένετο τὸ πρῶτον μα14. 353 a10. πολύπους ἔχει τὸ στόμα ὄπισθεν Ζιδ1. 524 a16. συνιόντες ὄπισθεν, syn πυγηδόν Ζιζ33. 579 b30. ε2. 539 b22. ὄπισθεν ἐπωθεῖν μγ1. 370 a23. — frequens usus voc ὄπισθεν in describendis corporis animalium partibus. ἀνθρώπου τὰ ὄπισθεν, opp τὰ πρόσθεν, τὰ ἔμπροσθεν πι53. 896 b30. β14. 867 b12-18. τὰ ὄπισθεν μόρια, τὰ ὄπισθεν, τὸ ὄπισθεν κύτος, τὰ ὄπισθεν κῶλα, τὰ πρόσθια κῶλα καὶ τὰ ὄπισθεν Ζμδ6. 683 a19. 10. 689 a1, 690 a20. 9. 684 b30. β10. 656 b26. οἱ ὄπισθεν πόδες, τὸ ὄπισθεν σκέλος Ζμδ13. 697 b5. 10. 686 b16, 690 a11, 17, 22. κίγκλος ἀκρατὴς τῶν ὄπισθεν Ζι12. 615 a23. ὁ ὄπισθεν τόπος, sedes Ζγα13. 720 a29. τὸ μέσον τοῦ πρόσθεν καλουμένου καὶ ὄπισθεν ζ1. 467 b30. τὸ ὄπισθεν τῆς κεφαλῆς Ζια16. 494 b33. Ζμβ10. 656 b8 (cf Lewes 168. Sonnenburg 11: Genick). ἡ τῶν ὄπισθεν τήρησις, πρὸς φυλακὴν τῶν ὄπισθεν βλαπτόντων, διὰ τῆς τῶν φλεβῶν ἐναλλάξεως συνδεῖται τῶν σωμάτων τὰ πρόσθια τοῖς ὄπισθεν Ζμδ11. 692 a7, 5. γ5. 668 b27.

ὀπίσθιος. τὸ ὀπίσθιον αὐχένος μόριον ἐπωμίς Ζια12. 493 a9. τὸ ὀπίσθιον, opp τὸ ἔμπροσθεν Ζμδ13. 695 b16. ἔνια ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔχει τὸ πρόσθιον καὶ τὸ ὀπίσθιον Ζπ5. 706 b1. θώρακος μέρη τὰ μὲν πρόσθια τὰ δ' ὀπίσθια Ζια12. 493 a11. τὰ πρόσθια καὶ ὀπίσθια (μόρια) Ζγα18. 722 b29. τὰ ὀπίσθια σκέλη, τὸ ὀπίσθιον σκέλος, τὰ πρόσθια καὶ τὰ ὀπίσθια σκέλη, οἱ ὀπίσθιοι πόδες Ζγα20. 728 b8. Ζιβ1. 500 b30. Ζπ13. 712 a3, 6. f 221. 1518 b17. θ10. 831 a26.

ὀπισθόκεντρος. v κέντρον p 382 a3. δίπτερον οὐθέν ἐστιν ὀπισθόκεντρον Ζμδ6. 683 a14. Ζιδ7. 532 a22. τὰ ὀπισθόκεντρα, τὰ μὴ ὀπισθόκεντρα Ζμδ6. 683 a6. Ζια5. 490 a17. δ7. 532 a11 (M 209. AZι I 158, 2).

ὀπισθονόμος. τὰ κέρατα τοῖς ὀπισθονόμοις βουσὶν ἐμποδίζειν πρὸς τὸ λαβεῖν τὴν τροφήν· καὶ γὰρ ἐκείνους νέμεσθαι ὑποχωροῦντας πάλιν πυγηδόν Ζμβ16. 659 a19.

ὀπισθουρητικός. διὰ τί τὰ θήλεα τῶν τετραπόδων πάντ' ἐστὶν ὀπισθουρητικά Ζμδ10. 689 a31. Ζιβ1. 500 a18. τῶν ἀρρένων ὀλίγα ἐστὶν ὀπισθουρητικά, οἷον λύγξ λέων κάμηλος δασύπους Ζμδ10. 689 a33. Ζιβ1. 500 b15. ε2. 539 b22, 540 a23. 14. 546 b1. ζ31. 579 a31, b31. συνιόντα πυγηδόν, ὄπισθεν Ζιε2. 539 b22. τὰ μαλακόστρακα συνδυάζεται ὥσπερ τὰ ὀπισθουρητικά Ζγα14. 720 b10. ζ33. 579 b30. opp ἐμπροσθουρητικά Ζιγ1. 509 b2. μώνυχον οὐθέν ἐστιν ὀπισθουρητικόν Ζμδ10. 689 a34 (M 318. AZι I 62, 3).

ὀπίσω. i q ὄπισθεν. εἰς τοὐπίσω καὶ ὕπτιοι κλίνονται f 101. 1494 b2. — de tempore futuro ὅσα τ' ἔσται ὀπίσσω (Emp 128) Μβ4. 1000 a30. κ6. 399 b26.

ὁπλή refertur inter τὰ σκληρὰ καὶ γεώδη τὴν μορφήν Ζγβ6. 743 a15. τὰ ἐξ αὐτῶν συνεστηκότα ὅλα καὶ συνώνυμα τοῖς μορίοις Ζμβ9. 655 b6. γίνεται ἐκ περιττωμάτων, ἐκ τῆς ἐπικτήτου τροφῆς καὶ τῆς αὐξητικῆς Ζγβ6. 744 b25, 745 a1. ἡ σχίσις τῶν ὁπλῶν Ζμγ2. 663 a30. σύνεγγυς κατὰ τὴν ἁφὴν τοῖς ὀστοῖς Ζμβ9. 655 b3. cf Ζια1. 486 b20. γ9. 517 a7. ὁπλὴ καὶ χηλὴ τὴν αὐτὴν ἔχει κέρατι φύσιν Ζμγ2. 663 a28 (Thurot obs crit 6). μεμηχάνηται πρὸς τὴν σωτηρίαν Ζμβ9. 655 b7. τὰ χρώματα τῆς ὁπλῆς κατὰ τὴν τοῦ δέρματος καὶ τῶν τριχῶν ἀκολουθεῖ χρόαν, τοῖς δέρμασι συνακολουθεῖ, τῶν μελανοδερμάτων μέλαιναι αἱ ὁπλαί Ζιγ9. 517 a12, 15. χ6. 797 b19. τῶν μὲν αἱ ὁπλαὶ γίνονται γηρασκόντων μείζους Ζιγ11. 518 b33. — εὐλόγως τοῖς μωνύχοις ἐν ταῖς ὁπλαῖς ἔδωκε τὴν ὑπεροχὴν ἡ φύσις, διὰ πλῆθος ἀντὶ πλειόνων ὀνύχων εἷς ὄνυξ ἡ ὁπλή ἐστιν Ζμγ2. 663 a32. δ10. 690 a9. αἱ ὁπλαὶ τῶν λοφούρων Ζιβ1. 501 a7. οἱ ἵπποι

ἀνατρέπουσι τὰ ὕδατα ταῖς ὁπλαῖς, ποδάγραν κάμνουσι ϗ ἐνίοτε ἀποβάλλουσι τὰς ὁπλάς· ὅταν δ' ἀποβάλωσι, πάλιν φύουσιν εὐθύς· ἵππος πότε τὰς ὁπλὰς ἐφέλκει Ζιθ24. 604 ^{a}24, ^{b}17, 605 ^{a}11. — τὰς ὁπλάς, ὁπόταν ποδαγρᾷ, οὐκ ἀποβάλλει βοῦς Ζιζ21. 575 ^{b}8. θ23. 604 ^{a}15. πρόβατα ὀρύττοντα ταῖς ὁπλαῖς τὴν γῆν. τὰ ὑποζύγια ταῖς ὁπλαῖς κόνιν προσαναβάλλει f 241. 1522 ^{b}38, 1523 ^{a}12. itaque minus recte Daremberg (not et extraits des mss médicaux 1853 p 137, 59): Aristote appelle toujours χηλή le pied des ruminauts et ὁπλή celui des solipèdes.

ὁπλίζεσθαι. med ὡπλίσσατο λύχνον (Emped 220) αι2. 437 ^{b}26. — pass ὥπλισται Κ4. 2 ^{a}3.

ὅπλισις. σοφίζονται πρὸς τὸν δῆμον περὶ ὅπλισιν, syn ὅπλα κεκτῆσθαι Πδ13. 1297 ^{a}16, 30.

ὁπλιτεύειν Πδ4. 1291 ^{a}30. οἱ ὁπλιτεύοντες, οἱ ὡπλιτευκότες Πβ6. 1265 ^{b}28. δ13. 1297 ^{b}13.

ὁπλίτης Πβ9. 1270 ^{a}30. οἱ ὁπλῖται ἢ ὁ δῆμος Πε6. 1305 ^{b}33. ὁπλῖται, opp βάναυσοι Πη4. 1326 ^{a}23.

ὁπλιτικός, opp ἄνοπλος Πδ3. 1289 ^{b}32. ἡ ὁπλιτικὴ δύναμις Πζ7. 1321 ^{a}18, 20. τὸ ὁπλιτικόν, dist ἱππικὸν ψιλὸν ναυτικόν Πζ7. 1321 ^{a}7. τὸ ὁπλιτικὸν ἀναγκαῖόν ἐστι μόριον τῆς πόλεως, dist τὸ βουλευτικόν Πδ4. 1291 ^{a}32. η9. 1329 ^{a}30, 37. τὸ ὁπλιτικὸν τῶν εὐπόρων ἐστὶ μᾶλλον Πζ7. 1321 ^{a}12. ἄνευ συντάξεως ἄχρηστον τὸ ὁπλιτικόν Πδ13. 1297 ^{b}20.

ὅπλον. οἱ τὰ ὅπλα ἔχοντες, τὸ τὰ ὅπλα ἔχον Πβ8. 1267 ^{b}33, 1268 ^{a}18, 20, 22. δ13. 1297 ^{b}2. οἱ τὰ ὅπλα κεκτημένοι Πβ8. 1268 ^{a}20, 25, 32. γ7. 1279 ^{b}4. δ13. 1297 ^{a}29. η10. 1329 ^{b}36 (syn τὸ ὁπλιτικόν 9. 1329 ^{a}37). ἡ τῶν ὅπλων κτῆσις Πβ5. 1264 ^{a}22. οἱ ἐν τοῖς ὅπλοις Πδ13. 1297 ^{b}23. φυλάττειν ὅπλοις τοὺς βασιλεῖς Πγ14. 1285 ^{a}26. ὅπλα ἀναλαβόντες f 517. 1562 ^{b}26. ὅπλα ῥίπτειν Ηγ15. 1119 ^{a}30. ὅπλα ἀποβεβληκέναι Ζιε5. 611 ^{a}28. ποίοις δεῖ χρῆσθαι πρὸς τὸν πόλεμον ὅπλοις Πβ6. 1265 ^{a}23. τὸν χαλκοῦν θώρακα Θηβαῖοι ὅπλον ἐκάλουν f 489. 1558 ^{a}2. — ὅπλων κρίσις (fort Aeschyl, Nauck fr trg p 43) πο23. 1459 ^{b}5. — ὅπλα, munimenta atque arma, quibus natura animalia instruxit. ἀνυπόδητόν τὸν ἄνθρωπον εἶναι ϗ γυμνὸν ϗ οὐκ ἔχοντα ὅπλον Ζμδ10. 687 ^{a}25. ὅπλον, coni ὄργανον Ζμδ10. 687 ^{b}4, cf 2, ^{a}31. ὅπλου αὐτὴ δύναμις Ζμβ9. 655 ^{b}12. εἰς τὰ ὅπλα ϗ τὴν βοήθειαν Ζμδ12. 694 ^{a}10. τὸ πρὸς ἀλκὴν ὅπλον Ζγγ10. 759 ^{b}3. cf Ζιδ7. 532 ^{a}12. ἀδικία ἔχουσα ὅπλα, ὁ ἄνθρωπος ὅπλα ἔχων φύεται φρονήσει ϗ ἀρετῇ Πα2. 1253 ^{a}33, 34.

ὁπλόσμιος. ὁ ἱερεὺς τοῦ ὁπλοσμίου Διός Ζμγ10. 673 ^{a}19.

ὁπόθεν. μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν πο7. 1450 ^{b}32.

ὁποθενοῦν Αα25. 42 ^{b}14. Οα4. 271 ^{a}24. 6. 273 ^{a}11.

ὁποῖος. σκεπτέον ὁποῖον κινητικώτατον μβ8. 365 ^{b}30. ὁποίας ὕλης Ζγβ1. 731 ^{b}21. τὸν ὁποῖον οὖν (ὁποιονοῦν Bk) ἀνδρεῖον (κλητέον) σκεπτέον ημα20. 1191 ^{a}18. — ὁποῖός τις. ὁποῖοί τινες ἔτυχον Πγ15. 1286 ^{b}14.

ὁποιοσοῦν. πότερον ἐγκρατής ἐστιν ὁ ὁποιῳοῦν λόγῳ ϗ ὁποιᾳοῦν προαιρέσει ἐμμένων Ηη10. 1151 ^{a}29. εἴτε πολιτικῷ συλλογισμῷ εἴθ' ὁποιῳοῦν Ρβ22. 1396 ^{a}5. cf similia τζ12. 149 ^{b}16. Φα6. 189 ^{a}24. θ9. 265 ^{a}33. εν2. 460 ^{a}15. Ζιι8. 614 ^{a}4. Μβ2. 996 ^{b}35. 5. 1002 ^{a}21. μ6. 1080 ^{a}19. Ηθ5. 1157 ^{a}18. Πγ15. 1286 ^{a}12. ε4. 1304 ^{a}36.

ὁποιοσποτοῦν. ἐπ' ἀλλοιώσεως ὁποιασποτοῦν Φθ3. 253 ^{b}23.

ὀπός. τί ἐστι τὸ φυλλορροεῖν; τὸ πήγνυσθαι τὸν ἐν τῇ συνάψει τοῦ σπέρματος ὀπόν Αδ17. 99 ^{a}29, 27 Wz. ὁ δράκων τὸν ὀπὸν τῆς πικρίδος ἐκροφεῖ Ζιι6. 612 ^{a}30. τῆς μήκωνος ὁ ὀπὸς ἔχει πλείους χρόας χ5. 796 ^{a}27. τῆς θαψίας ὁ ὀπὸς κινεῖ τὴν κοιλίαν πα41. 864 ^{a}5. ὀπὸς συκῆς (vel simpliciter dictus ὁ ὀπός) πήγνυσι τὸ γάλα, ἔχει τὴν ἀρχὴν τὴν συνιστᾶσαν, ἡ ἐν τῷ ὀπῷ θερμότης συνίστησι sim μδ7. 384 ^{a}21 Ideler. 11. 389 ^{b}10. Ζιγ20. 522 ^{b}2, 3. Ζγα20. 729 ^{a}12. β4. 737 ^{a}14. δ4. 771 ^{b}23, 25, 772 ^{a}24. cf Plat Tim 60B et interpr ad h l.

ὁποσακισοῦν Οα6. 273 ^{a}32.

ὁποσαπλασιονοῦν Φγ5. 204 ^{b}17.

ὁπόσος. λαμβάνουσιν ὁπόσον οὐ δεῖ Ηδ3. 1122 ^{a}1. ϗ ὁπόσ' ἄλλα τοιαῦτα Ζμα5. 645 ^{b}34.

ὁποσοσοῦν. ὁποσονοῦν, opp τὴν ὑπερβολήν Πη1. 1323 ^{a}36. ὁποσονοῦν πλῆθος, βάρος Πβ6. 1265 ^{b}4. Ζγβ6. 744 ^{b}6. ὁποσησοῦν γῆς τζ8. 146 ^{b}33, 34. ἐξ ὁποσησοῦν (ὕλης) τῷ πλήθει Ζγδ4. 772 ^{a}4. ὁποσηνοῦν κίνησιν, ῥοπήν Μι1. 1052 ^{b}29, 28. ὁποσαοῦν σώματα Φθ6. 213 ^{b}8. τοῖς ὁποσοισοῦν κοινωνοῖς Πδ4. 1291 ^{a}22.

ὁπόστος Πβ3. 1262 ^{a}3.

ὁποτεοῦν Μθ7. 1049 ^{a}1.

ὁπότερος. 1. uter. ἐφ' ὁπότερον ἂν ἐγκλίνῃ sim Πε7. 1307 ^{a}20. δ11. 1296 ^{a}24, 29. ὁπότερον ἔτυχεν (opp ἐξ ἀνάγκης) Κ10. 12 ^{b}40, 13 ^{a}3, 11. Μδ15. 1021 ^{a}7 al. ὁπότερ' ἔτυχεν, τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν ε9. 18 ^{b}6, 7, 8, 15, 23, 30, 19 ^{a}19, 34, 38. Φθ5. 258 ^{a}8. — ὁποτέρως συμφέρει, ὁποτέρως ἂν ᾖ χρήσιμον al Πα8. 1256 ^{a}24. Ρα15. 1376 ^{b}28. μδ9. 385 ^{b}26. ὁποτέρως ἔτυχε Μκ8. 1065 ^{a}12. Ηε9. 1134 ^{a}12. ὁποτέρως ποτέ Φθ2. 252 ^{b}35. αι6. 446 ^{a}21. ζ1. 467 ^{b}17. — 2. ὁπότερος alteruter. ὁποτέρου τούτων συμβάντος τε2. 129 ^{b}17.

ὁποτεροσοῦν. ἐφ' ὁποτεραοῦν Ηε13. 1137 ^{a}21. ποιεῖν πολίτας τοὺς ἐξ ὁποτερουοῦν πολίτου Πζ4. 1319 ^{b}9. μὴ κυρίους εἶναι ὁποτερουσοῦν, ἀλλ' ὁμοίους ἀμφοτέρους Πδ4. 1291 ^{b}33. cf praeterea Αα6. 28 ^{b}7. 11. 31 ^{a}20. Φζ4. 234 ^{b}19. ζ7. 238 ^{b}3. Γα7. 324 ^{b}7. μγ1. 370 ^{b}14. Ζγβ8. 747 ^{b}12. Πε4. 1304 ^{b}2. — ὁποτερωσοῦν Αβ9. 60 ^{a}16. τζ10. 148 ^{a}36. Ζμδ2. 676 ^{b}34.

ὁποτέρωθεν ἂν ᾖ Ζμδ11. 691 ^{b}10.

ὁποτερωθενοῦν Αβ11. 61 ^{a}38, ^{b}1.

ὅπου Ζγα8. 718 ^{b}25. β5. 741 ^{a}14 al. ὅπου ἂν Ζγα18. 725 ^{a}35 al. ἐνταῦθα ὅπου al μδ12. 390 ^{a}4. Πε6. 1305 ^{b}34. ἔστι δ' ὅπου συμφέρει Πδ15. 1299 ^{b}28.

Ὀποῦς, Λοκροῦ ϗ Καβύης υἱός f 520. 1563 ^{a}33. — urbs, ἐν Ὀποῦντι Ζιζ22. 576 ^{b}25. περὶ Ὀποῦντα Πγ16. 1287 ^{a}8. — Ὀπούντιος Μνασίθεος πο26. 1462 ^{a}7. Ὀπουντίων πολιτεία f 519-523. 433. 1549 ^{b}36. 509. 1561 ^{b}16.

ὁπουοῦν. ἂν ὁπουοῦν διαληφθῇ ἡ φορά μχ1. 848 ^{b}22.

ὀπτᾶν. ὀπτήσαντες ὕεια κρέα, τοὺς πολύπους Ζιθ26. 605 ^{b}1. δ8. 534 ^{a}25. τὸ ἐπὶ τῶν τηγάνων ὀπτᾶται μδ3. 380 ^{b}17. πλῆθος τοῦ ἐν τῷ ὀπτωμένῳ ὕδατος μδ3. 381 ^{b}18. ὁ ὀπτώμενος κέραμος μδ6. 383 ^{a}21, 24. οἷον ἐν καμίνῳ ὠπτημένα ὀστᾶ ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γενέσει θερμότητος Ζγβ6. 745 ^{a}20. πυρούμενον ϗ ὀπτώμενον (τὸ ὠχρὸν τοῦ ᾠοῦ) οὐ γίνεται σκληρόν Ζγγ2. 753 ^{b}4.

ὀπτανός. ὀπτανά, opp ἑψανά πκ5. 923 ^{a}21.

ὄπτησις. περὶ ὀπτήσεως μδ2. 379 ^{b}13. 3. 381 ^{a}23-^{b}16 (Ideler II 438. Oribas I 573). ἡ ὄπτησις ἡ τῶν κεράτων πολὺ συμβάλλεται πρὸς εὐφωνίαν ακ802 ^{b}1.

ὀπτικός, dist φυσικός Αγ13. 79 ^{a}12. ἡ ὀπτική, τὰ ὀπτικά, quomodo et ad physicam et ad mathematicam doctrinam referantur Αγ7. 75 ^{b}16. 12. 77 ^{b}2. 13. 78 ^{b}37. Φβ2. 194 ^{a}8, 11. Μβ2. 997 ^{b}20. μ3. 1078 ^{a}14. δείκνυται ἐν τοῖς

ὀπτικοῖς πις1. 913 a27. οἱ περὶ τὰ ὀπτικά πλα20. 959 b2. — τὰ ὀπτικὰ ἔσται παρὰ τὰ αἰσθητά (Plat) Μμ2. 1077 a5. — τὸ ὀπτικὸν (?) αὐτῶν πγ5. 871 b20.

ὀπτός. τὰ ὀπτά, dist τὰ ἑφθά, ξηρότερα τὰ ἑφθὰ τῶν ὀπτῶν sim μδ3. 380 b22, 381 a26. πα52. 865 b32. ε34. 884 b2. λζ3. 966 a28.

ὀπυίειν. αἱ γυναῖκες οὐκ ὀπυίουσιν ἀλλ' ὀπυίονται Ηη6. 1148 b32.

ὀπώδης. νέμεσθαι ὀπώδη πόαν Ζμγ15. 676 a15.

ὀπώρα. 1. anni tempus, dist ἔαρ μετόπωρον χειμών μα12. 348 a1. περὶ τὴν ὀπώραν Ζι49. 632 b33. ὑπὸ τὴν ὀπώραν Ζι13. 615 b31. νέας ὀπώρας ἡνίκ' ἂν ξανθῇ στάχυς (Aeschyl fr 297, 7) Ζι49 B. 633 a25. οἱ καρπὸν ὀπώρης ἡδὺν φέρουσαι ὄχναι κ6. 401 a5. — 2. fructus. ὅσα περὶ ὀπώραν πκβ. φαγεῖν τὴν ὀπώραν· βαρυτέρα ἡ ὀπώρα τῶν σιτίων πολύ πκβ1. 930 a6, 8. οὔτ' ἀκρόδρυα οὔτ' ὀπώρα χρόνιος Ζιθ28. 606 b2. ὁ ἄρρην ἔλαφος γίνεται σφόδρα πίων ὀπώρης οὔσης Ζι5. 611 a23. ἀνθρῆναι ἅπτονται ϗ τῆς γλυκείας ὀπώρας Ζι42. 629 a2 (cf Oribas I 575).

ὀπωρίζειν. ὁ δράκων ὅταν ὀπωρίζῃ τὸν ὀπὸν τῆς πικρίδος ἐκροφεῖ Ζι6. 612 a30.

ὀπωρινὴ ἰσημερία μγ2. 371 b30.

ὀπωροφύλακες πκε2. 938 a16.

ὅπως c ind in enunciatis interrogativis, ἀπορεῖν ὅπως ἔσται Οβ2. 285 a32. — ὅπως finale c coni Ζγβ4. 738 b2. 8. 748 a29. γ4. 755 a28 al. — τηρεῖν, ὁρᾶν sim, ὅπως c ind fut Πδ15. 1299 b33. ε3. 1302 b19. 9. 1309 b17 (διακελευόμενος ὅπως μηδεὶς λήψεται ρ1. 1421 a27), c coni Πε8. 1307 b31. ρ3. 1424 a22. — ὅπως c ind fut sensu imperativo, ὅπως τὸ ἁρμόττον λήψεται Ργ18. 1419 b6. — ὅπως ἂν c coni 'quomodocunque', ὅπως ἂν τύχῃ κειμένη τοῦ πλάτους ϗ τοῦ βάθους μα4. 342 a22. 7. 344 a21. — ὅπως ἂν c coni in enunciatis finalibus ακ802 b19, 803 a26. Ηζ4. 1140 a12. ρ5. 1426 b40.

ὁπωσδήποτε. φύσει ἢ ὁπωσδήποτε sim Ηγ7. 1114 b14, 16. Κ10. 11 b33. γενέτωρ τῶν ὁπωσδήποτε συντελουμένων κ6. 397 b21. — ὅπως δή ποτε Ζγδ1. 765 a2.

ὁπωσοῦν τδ4. 125 b13. 5. 125 b28. ζ8. 146 b33. μβ4. 360 a30. αι5. 444 a18. Ζμα1. 640 b36. Πζ5. 1319 b37. αρ6. 1251 a13. ἢ ὁπωσοῦν ἄλλως Κ8. 10 a28. 10. 11 b25. τὰ ὁπωσοῦν τὰ αὐτά Φγ3. 202 b15. ὅπως δ' οὖν Μμ9. 1085 b6. τε1. 128 b33.

ὅραμα. ὁράματα, coni ἀκούσματα, ἀκροάματα Ηκ2. 1173 b17, 28. Πη17. 1336 b3. ὑπὸ ὁραμάτων ϗ ὀσμῆς ἕτερα κινεῖται ψγ13. 435 b11. φαίνεται ϗ μύουσιν ὁράματα ψγ3. 428 a16. — τὸ ὅραμα (?) Θάλεω ταὐτόν ἐστιν (εὕρημα ci Camer) Πα11. 1259 a31.

ὁρᾶν. 1 (explicatio physiologica τοῦ ὁρᾶν). περὶ τοῦ ὁρᾶν ψβ7. εἴτε φῶς εἴτ' ἀήρ ἐστι τὸ μεταξὺ τοῦ ὁρωμένου ϗ τοῦ ὄμματος, ἡ διὰ τούτου κίνησίς ἐστιν ἡ ποιοῦσα τὸ ὁρᾶν αι2. 438 b5. 6. 447 a11. (ἀφῇ ὄψεως ὁρᾶται τὸ ὁρώμενον πγ10. 872 b8. ὁρῶμεν εἰσδεχόμενοί τι, οὐκ ἐκπέμποντες τα14. 105 b6.) ὁρατόν ἐστι χρῶμά τι ψβ7. 418 a26 (cf infra ὁρατός). εἰ ὄψεταί τις τὸ ὁρῶν, ϗ χρῶμα ἕξει τὸ ὁρῶν πρῶτον ψγ2. 425 b19, 22. τὸ ὁρᾶν τοῦ ἰδίου ἀληθές ψγ6. 430 b29. ἔστι τι ἔσχατον τοῦ ἀποστήματος ὅθεν οὐχ ὁρᾶται ϗ πρῶτον ὅθεν ὁρᾶται αι7. 449 a25, 22. οὐδὲν διαφέρει κινεῖν τὴν ὄψιν ἢ τὸ ὁρώμενον Οβ8. 290 a24. διαφέρει οὐδὲν διὰ τοιούτων ὁρᾶν ἢ ἀπὸ τοιούτων ἀνακλωμένην (ὄψιν) μγ6. 377 b11. ὁρᾶν κατ' εὐθυωρίαν Ζμβ10. 656 b30. ἄνθρωπος μόνον πρόσωθεν ὄπωπε Ζμγ1. 662 b21. τὸ ὁρᾶν αἱρούμεθα ἀντὶ πάντων ὡς εἰπεῖν τῶν ἄλλων ΜΑ1. 980 a25 Bz. τὸ ἀκριβῶς ὁρᾶν αἱρετώτερον τοῦ ὀσφραίνεσθαι Ρα7. 1364 a38. οἱ φυσικοὶ λόγοι, τὸ ὁρᾶν φάσκοντες εἶναι λυπηρόν Ηη15. 1154 b8. τὰ ἄλλα ἀμφοτέροις τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ὁρῶμεν, τὸ δ' εὐθὺ τῷ ἑνί πλα20. 959 a39. — 2. (dicendi usus.) *a.* de rebus sensibilibus. ὁρᾶν c acc πολλὰ ϗ μεγάλα δι' ἀκριβείας ἰδεῖν Ζμα5. 644 b35. pass κομῆται πολλοὶ ὠμμένοι εἰσίν, ὦφθαι ἀστέρας τινάς, ὅταν ἀνθίας ὁραθῇ sim μα6. 343 a25, 30, b26. Ζια7. 491 b4. ζ6. 563 a21. 29. 578 b15. ι37. 620 b33. ὁρᾶν c acc obiecti et partic praedicati, veluti τὰ δίκαια κινούμενα ὁρῶσιν sim Ηε10. 1135 b27. μβ2. 355 a26. Πε2. 1302 b1, 12. 5. 1304 b25. 7. 1307 b12. pass ἑώραται τοῦτο συμβαῖνον Ζγγ1. 750 b30. 11. 762 a33. Ζι6. 612 a31. ὁρᾶν ὅτι Πε8. 1308 a3. ἱκανῶς ὦπται ὅτι Ζγγ1. 750 b28. ὁρᾶν sine obiecto, κατὰ τὴν χώραν αὐτὴν ὁρῶντι δῆλόν ἐστιν μα14. 352 b22. ὁ ὁρῶν στάδιον Οα11. 281 a20. ὁρᾷς; ('videsne?' usus non Aristotelicus) πα56. 866 a36. — ὁρᾶν, opp ὁ λόγος Οα5. 272 a5. — ὁ ἥλιος ὁρᾶν dicitur eos locos quos collustrat, τὸν ἥλιον ὑπὸ τὴν γῆν φερόμενον οὐχ ὁρᾶν ἔνια τῶν ἄστρων sim μα8. 345 a27, 30, 34. πιε7. 912 a3, 24. ιϛ1. 913 a26. — *b.* ὁρᾶν transfertur ad animum. χρεὼν τὸ τέλος ὁρᾶν Ηα11. 1100 a11, 33. τὰ δὲ πρὸς τὴν λέξιν ὁρῶντα δεῖ διαλύειν πο25. 1461 a10. ὁρᾶν ὅπως μὴ ἐνέσονται Πε3. 1302 b19. ὁρᾶν ὅπως γίνηται sim Πβ11. 1273 a32, b11. ὁρᾶν μήποτε βέλτιον (sc ἐστίν) Πβ6. 1265 a28. — οἷον ὁρᾶν τῇ νοήσει Αγ12. 77 b31. τὸ ἀναγκαῖον πῶς ἔχει ὀπτέον ε13. 22 a38. οὐχ ὁρᾶται (i e οὐκ ἔστι φανερόν) Αγ12. 78 a6. τοῦτο Παρμενίδης οὔπω ἑώρα Φα3. 186 a32. ἰδεῖν τὴν ἀλήθειαν Φθ1. 251 a6. ἐν προχείρῳ τοῦτο τὴν αἰτίαν ἰδεῖν μβ3. 356 b19. ἐνέργεια, χαλεπὴ μὲν ἰδεῖν, ἐνδεχομένη δ' εἶναι Φγ2. 202 a2. Μκ9. 1066 a26. cf Πδ11. 1296 b7. ἤδη ὦπται διὰ τῶν ἀστρολογικῶν θεωρημάτων ἡμῖν μα3. 339 b8. ἵνα τό τ' ὀρθῶς ἔχον ὀφθῇ ϗ τὸ χρήσιμον Πβ1. 1260 b32. ἔστι τοῦ ἰατροῦ περὶ ὑγιείας ἰδεῖν Πα10. 1258 a32. — 3. (formae verbi.) perf act ὄπωπε Ζμγ1. 662 b21. ὀπώπαμεν (Emped 378) ψα2. 404 b13. Μβ4. 1000 b7. aor pass ὀφθῇ μβ9. 369 b7. Πβ1. 1260 b32. ὁραθῇ Ζι37. 620 b33. perf pass ὦπται μα3. 339 b8. 6. 343 a30. Ζγγ1. 750 b28, cf Sonnenbg p 22. ὠμμένη ἐστίν Ζια7. 491 b4. ὠμμένοι εἰσίν μα6. 343 a25. Ζιζ6. 563 a21. 29. 578 b15. ὦφθαι μα6. 343 b26. ἑώραται Ζι6. 612 a31. Ζγγ1. 750 b30. 11. 762 a33. ἑωραμένα Ζμδ2. 677 a34. adi verb ὀπτέον ε13. 22 a38. — ὁρατός. τὰ ὁρατά τβ8. 114 a19. ι17. 175 b17. περὶ τοῦ ὁρατοῦ ψβ7. ἡ ὄψις τοῦ ὁρατοῦ ϗ ἀοράτου ψβ9. 421 b5. ὁρατόν ἐστι χρῶμά τε ϗ ὃ λόγῳ μὲν ἔστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν ψβ7. 418 a26 (cf τὰ πυρώδη, τὰ λάμποντα 419 a3). οὐ ταὐτὸν χρῶμα ϗ ὁρατόν Φγ1. 201 b4. Μκ9. 1065 b33. τὸ ἀκουστὸν ὑπὸ τοῦ ὁρατοῦ πέφυκε φθάνεσθαι κ4. 395 a17. τὰ γλαυκὰ μᾶλλον κινεῖται ὑπὸ τοῦ φωτὸς ϗ τῶν ὁρατῶν Ζγε1. 780 a3.

ὅρασις λέγεται ἡ τῆς ὄψεως ἐνέργεια, dist ὄψις (i e ἡ τοῦ ὁρᾶν δύναμις) ψγ2. 426 a13. 3. 428 a7. β1. 412 b28, 413 a1. αι3. 439 a15. εν1. 458 b3. Ζγε1. 780 a4. Ζικ1. 633 b21. Μθ8. 1050 a24, 36. τβ8. 114 a19. δοκεῖ ἡ ὅρασις καθ' ὁντινοῦν χρόνον τελεία εἶναι· οὐδὲ ὁράσεώς ἐστι γένεσις οὐδὲ στιγμῆς οὐδὲ μονάδος Ηκ3. 1174 a14, b12.

ὁρατικός. ὁρατικὸν τὸ δυνατὸν ὁρᾶν ϗ ὁρατὸν τὸ δυνατὸν ὁρᾶσθαι Μθ8. 1049 b15. ὁρατικὸν ϗ πορευτικόν Ζγα2. 716 a30. τοῦ ὄμματος τὸ ὁρατικὸν ὕδατος ὑποληπτέον αι2. 438 b19. ὁρατικὸν πόρρωθεν, τῶν πόρρωθεν Ζγε1. 780 b26, 781 a1.

ὀργάζειν. τὸ ὀλίγον πῦρ τὰ ἐντὸς καθάπερ ὀργάζει πρὸς τὴν διάκρισιν πβ32. 869 b27.

ὀργᾶν. 1. impetu concitari ad coitum; et de maribus et de feminis, de animalibus atque hominibus usurpatur. γυναῖκες ὅταν ὀργῶσιν ἀφροδισιασθῆναι Ζικ5. 637 a24, 25. ὀργᾶν πρὸς τὴν ὁμιλίαν Ζιε8. 542 a32. ὀργᾶν πρὸς τὴν ὀχείαν Ζιζ2. 560 b13. 18. 572 b1, 5, 27, 573 a6. θ28. 607 a8. ἡ θήλεια (ἐλέφας) ὀργᾷ ὀχεύεσθαι Ζιβ1. 500 b11. διὰ τὸ ὀργᾶν τεκεῖν Ζιι8. 613 b28. ὀργᾶν absolute dicitur Ζιε5. 541 a28. ζ18. 573 b9, 7 Aub (syn θυᾶν). 29. 578 b10. κ5. 636 b21. 6. 637 b8. — transfertur ad ipsum corpus eiusque membra genitalia. ὀργῶντα τὰ σώματα πρὸς τὴν ὁμιλίαν Ζγγ1. 751 a18. συλλαμβάνουσιν αἱ θήλεις, ἂν τύχῃ ὁ τόπος ὀργῶν Ζγβ4. 739 a31. τῆς μήτρας ὀργώσης πρὸς τὴν παραδοχὴν τοῦ σπέρματος f 259. 1525 b34. — 2. omnino vehementi cupiditate concitari. διὰ τί οὐ δεῖ μὴ ὀργῶντα οὔτε ἀφροδισιάζειν οὔτε ἐμεῖν οὔτε πτάρνυσθαι πδ8. 877 a35. ἰδόντες χασμώμενον ἀντιχασμώμεθα ἐὰν τύχῃ τὸ σῶμα ὀργῶν πζ2. 886 a32. 1. 886 a25. ὑπὸ μικρῶν παθημάτων κινεῖσθαι ὅταν ὀργᾷ τὸ σῶμα ϗ οὕτως ἔχῃ ὥσπερ ὅταν ὀργίζηται ψα1. 403 a22.

ὀργανικός. cf ὄργανον. πότερόν ἐστιν ἀρετή τις δούλου παρὰ τὰς ὀργανικὰς ϗ διακονικὰς ἄλλη τιμιωτέρα Πα13. 1259 b23. — ψυχή ἐστιν ἐντελέχεια ἡ πρώτη σώματος φυσικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος· τοιοῦτο δέ, ὃ ἂν ᾖ ὀργανικόν ψβ1. 412 a28, b6. τὰ μέρη τῶν φυτῶν ϗ τῶν ζῴων, ὅσα μὴ ὀργανικά, πάντα περιφερῆ πιϛ9. 915 a26. ἅμα τὰ ὁμοιομερῆ γίνεται ϗ τὰ ὀργανικά Ζγβ1. 734 b28. ὄντων τῶν μὲν ὀργανικῶν μερῶν τῶν δὲ αἰσθητηρίων ἐν τοῖς ζῴοις, τῶν μὲν ὀργανικῶν ἕκαστον ἀνομοιομερές ἐστιν, ἡ δ' αἴσθησις ἐγγίνεται πᾶσιν ἐν τοῖς ὁμοιομερέσιν· ἐκ τῶν ἀνομοιομερῶν συνέστηκεν ἕκαστον τῶν ὀργανικῶν μερῶν· ἐξ ὀστῶν ϗ νεύρων ϗ σαρκὸς ϗ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων συνεστήκασι τὰ ὀργανικὰ τῶν μορίων Ζμβ1. 646 b26, 647 a3. 2. 647 b23. τὰ τήθυα ἄλλο οὐδὲν ἔχει μόριον οὔτε ὀργανικὸν οὔτε αἰσθητήριον οὔτε τὸ περιττωματικόν Ζιδ6. 531 a28. ἡ ἀρχὴ τοῦ κινεῖν τὰ ὀργανικὰ μέρη Ηγ1. 1110 a16. cf Ζκ8. 702 a17, 8. τὰ ὀργανικὰ τούτοις μέρη πρὸς ἐνίας χρήσεις Ζγβ6. 742 a36, 24. τὰ ὀργανικὰ μέρη τῆς πορείας ψγ9. 432 b25. cf Ζπ3. 705 a20. 4. 705 b22. 6. 707 a1. sed τὰ ὀργανικά et τὰ κινητικά dist, τὰ κινητικὰ πρὸς τὰ ὀργανικὰ διελεῖν οὐ ῥᾴδιον Ζγβ6. 742 b10. τὰ ὀργανικὰ πρὸς τὴν συνουσίαν μόρια, τῶν ὀργανικῶν μορίων τὰ γεννητικά Ζγβ4. 739 b15. 6. 742 b4. τὰ πρὸς ἀλκὴν ϗ βοήθειαν ὀργανικὰ μόρια Ζμγ1. 661 b29. — ἀσυμμετρία τῶν ὀργανικῶν τὸ αἶσχος f 41. 1482 a12. — **ὀργανικῶς.** τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν ὑπάρχειν ἀναγκαῖον, τὰ δὲ συνεργὰ ϗ χρήσιμα πέφυκεν ὀργανικῶς Ηα10. 1099 b28. — ϗ τὰς δυνάμεις ἀποδιδόασι τοῖς σώμασι, δι' ἃς γεννῶσι, λίαν ὀργανικῶς, ἀφαιροῦντες τὴν κατὰ τὸ εἶδος αἰτίαν Γβ9. 336 a2. — τὸ κινοῦν ὀργανικῶς, ὅπου ἀρχὴ ϗ τελευτὴ τὸ αὐτό, οἷον γιγγλυμός ψγ10. 433 b21.

ὄργανον. τὸ ὄργανον πᾶν ἕνεκά του· ἀνάγκη τοιονδὶ εἶναι ϗ ἐκ τοιωνδί, εἰ ἐκεῖνο ἔσται Ζμα5. 645 b14. 1. 642 a12. τὸ ὄργανόν ἐστιν ἕνεκα τοῦ ἔργου ηεη10. 1242 a15. usitata ὀργάνων τεχνικῶν exempla πρίων, πέλεκυς Γβ9. 336 a8. ψβ1. 412 b12. Ζμα1. 642 a10. 5. 645 b17. Ζγβ1. 734 b29. ὄργανα, dist ἔργα Μδ2. 1013 b2. dist ὕλη Πα8. 1256 a8. cf Ζγε8. 789 b7, τῶν ὀργάνων ἕκαστον κάλλιστ' ἂν ἀποτελοῖτο μὴ πολλοῖς ἔργοις ἀλλ' ἑνὶ δουλεῦον Πα2. 1252 b4. cf 4. 1253 b26. αν10. 476 a11. ὁ τεχνίτης (vel ἡ τέχνη) πρὸς τὸ ὄργανον πῶς ἔχει ηεη9. 1241 b18-24. 10. 1242 a29. τὰ ὄργανα κινεῖται, ἡ κίνησις τῆς τέχνης ἐστίν Ζγα22. 730 b22. cf β1. 735 a1. 4. 740 b26. Ζμα1. 641 a11. ὥσπερ εἴ τις τῷ πρίονι ϗ ἑκάστῳ τῶν ὀργάνων ἀπονέμοι τὴν αἰτίαν τῶν γινομένων Γβ9. 336 a9. τῶν ὀργάνων τὰ μὲν ἄψυχα τὰ δ' ἔμψυχα, οἷον τῷ κυβερνήτῃ ὁ μὲν οἴαξ ἄψυχον, ὁ δὲ πρωρεὺς ἔμψυχον· ὁ γὰρ ὑπηρέτης ἐν ὀργάνου εἴδει ταῖς τέχναις ἐστίν. οὕτω ϗ τὸ κτῆμα ὄργανον πρὸς ζωήν ἐστι, ϗ ἡ κτῆσις πλῆθος ὀργάνων ἐστί, ϗ ὁ δοῦλος κτῆμά τι ἔμψυχον, ϗ ὥσπερ ὄργανον πρὸ ὀργάνων πᾶς ὁ ὑπηρέτης Πα3. 1253 b27-33. ὄργανα ποιητικά, πρακτικά, οἰκονομικά, πολιτικά Πα4. 1254 a2, 17. 8. 1256 b36. ὁ δοῦλος ἔμψυχον ὄργανον, τὸ δ' ὄργανον ἄψυχος δοῦλος Ηθ13. 1161 b14. ηεη9. 1241 b24. — usus voc ὄργανον admodum late patet. ὄργανα i e instrumenta musica. οὔτε γὰρ αὐλοὺς εἰς παιδείαν ἀκτέον οὔτ' ἄλλο τεχνικὸν ὄργανον Πθ6. 1341 a19. τῶν ὀργάνων τὰ ναρθήκινα, τὰ λεπτὰ ϗ σύντονα ϗ μὴ ἔχοντα κέρας sim ακ803 a42, 38, 804 a28, 801 b10. τὰ ἱππικὰ ὄργανα Ηα1. 1094 a12. ὄργανον ᾧ θηρεύουσι τοὺς κτένας Ζιδ4. 528 a32. ι20. 603 a22. τοῖς κολυμβηταῖς ἔνιοι πρὸς τὴν ἀναπνοὴν ὄργανα πορίζονται Ζμβ16. 659 a9, 11. Langk Schol ad h l p 22, 127. ὄργανά τινα μηχανικά, ἃ τὸ σῶμα ποιεῖ τῶν διαστρεφομένων ἀστραβές Πη17. 1336 a11. οἱ δημιουργοὶ κατασκευάζουσιν ὄργανον ἀποκρύπτοντες τὴν ἀρχήν μχ848 a35. cf κ6. 398 b15. Ζκ7. 701 b7. τὰ ὄργανα δι' ὧν εὐπορήσομεν συλλογισμῶν τα13. 105 a21. 18. 108 b32. (ἡ διαλεκτική) οὐ μικρὸν ὄργανον πρὸς γνῶσιν τθ14. 163 b11. ὁ θεὸς ὄργανα ἐν ἑαυτοῖς ἡμῖν δέδωκε δύο, ἐν οἷς χρησόμεθα τοῖς ἐκτὸς ὀργάνοις, σώματι μὲν χεῖρα, ψυχῇ δὲ νοῦν· νοῦ ὄργανον ἐπιστήμη πλ5. 955 b23, 26, 36, 37. ὁ λόγος πότερον ὄργανον ἢ κατὰ συνθήκην ε4. 17 a1 Wz. — praecipuus voc ὄργανον usus in definienda corporis et animalium et plantarum natura (Trdlbg de an p 331. Wz II 294. Zeller Gesch II 2, 371, 5). ἐπεὶ τὸ μὲν ὄργανον πᾶν ἕνεκά του, τῶν δὲ τοῦ σώματος μορίων ἕκαστον ἕνεκά του, τὸ δ' οὗ ἕνεκα πρᾶξίς τις, φανερὸν ὅτι ϗ τὸ σύνολον σῶμα συνέστηκε πράξεώς τινος ἕνεκα πλήρους Ζμα5. 645 b14. ἐπεὶ τὸ σῶμα ὄργανον (ἕνεκά τινος γὰρ ἕκαστον τῶν μορίων, ὁμοίως δὲ ϗ τὸ ὅλον), ἀνάγκη ἄρα τοιονδὶ εἶναι ϗ ἐκ τοιωνδί, εἰ ἐκεῖνο ἔσται Ζμα1. 642 a11. cf ψβ1. 412 b12. μδ12. 389 b30. ὄργανα φυσικά, dist τεχνικά μδ3. 381 a10. τὰ ὄργανα πρὸς τὸ ἔργον ἡ φύσις ποιεῖ, ἀλλ' οὐ τὸ ἔργον πρὸς τὸ ὄργανον Ζμδ12. 694 b13. ἡ σύστασις τοῦ ὀργάνου αν21. 480 a20. ἓν ἐφ' ἓν ὄργανον χρήσιμον αν10. 476 a11. cf Ζμδ6. 683 a20. εἰ χρὴ τὰ ὄργανα λέγειν ἕτερα ϗ ταὐτὰ τοῖς ἔργοις ψβ4. 416 a5. ὄργανον, dist τὸ κινοῦν Ζγβ4. 738 b24. ἁπάσῃ δυνάμει ὄργανόν τί ἐστιν· ἅμα ἡ φύσις τήν τε δύναμιν ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ ϗ τὸ ὄργανον Ζγδ1. 765 b36. δεῖται πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν ὀργάνων, ὄργανα δὲ ταῖς δυνάμεσι τὰ μέρη τοῦ σώματος Ζγα2. 716 a24. cf β4. 740 b31. ἡ τῶν ὀργάνων δύναμις αν11. 476 a25. ὧν τὰ ὄργανα πρότερα, ϗ τὰς δυνάμεις πρότερον εἰκὸς ἐγγίνεσθαι ἡμῖν πλ5. 955 b40. ἔνια τῶν ἐντόμων διαιρούμενα φαίνεται ζῆν ἐπί τινα χρόνον· εἰ δὲ μὴ διατελοῦσιν, οὐθὲν ἄτοπον· ὄργανα γὰρ οὐκ ἔχουσιν ὥστε σῴζειν τὴν φύσιν ψα5. 411 b23. αν8. 474 b18. ζ2. 468 b7. μκ6. 467 a21 (cf Joh Müller Physiol II 506. Lewes 232, 11). — singula ὄργανα φυσικά cui operi inserviant significatur. ἡ χεὶρ ἔοικεν εἶναι οὐχ ἓν ὄργανον ἀλλὰ πολλά, ὡσπερεὶ ὄργανον πρὸ ὀργάνων Ζμδ10. 687 a10, 19, 20, 22, b4. ψγ8. 432 a2. Ζγα22. 730 b19 Aub. τὸ γλωττικὸν ὄργανον Ζμδ6. 683 a21. τῇ γλώττῃ χρῆται ἡ φύσις πρός τε τοὺς χυμοὺς ϗ πρὸς τὴν ἑρμηνείαν αν11. 476 a19. τὰ πορευτικὰ ὄργανα, τὰ ὄργανα δι' ὧν ποιεῖται τὴν πορείαν Ζγβ1. 732 b27. Ζμδ7. 683 b7. Ζπ15. 713 a5. ὄργανα πρὸς

τὴν ἐργασίαν τῆς τροφῆς Ζγε8. 788 b24. τῷ αὐτῷ χρῆται ὀργάνῳ ἡ φύσις πρὸς τὴν τροφὴν ϗ πρὸς τὴν ἀνάψυξιν αν11. 476 a18. τὰ ἔνυδρα ὄργανον ἔχει ᾧ ἐκπέμπει τὸ ὑγρὸν Ζιθ2. 589 b17. ὄργανον τȣ͂ ἀναπνεῖν, τῇ ἀναπνοῇ, περὶ τὴν ἀναπνοήν Ζγε2. 781 a33. ψβ8. 420 b23. Ζμγ3. 664 a29. Ζκ10. 703 a20. ὄργανον τῆς φωνῆς Ζγε7. 788 a29. 8. 789 b11. cf αν11. 476 a19. τὸ ἀμυντικόν, τὸ πρὸς τὴν ἀλκὴν ὄργανον Ζμδ6. 683 a21. Ζγγ10. 759 b31. ἡ διαφορὰ τῶν σπερματικῶν ὀργάνων, τὰ περὶ τὴν γένεσιν (χρήσιμα πρὸς τὴν γένεσιν) ὄργανα Ζγα4. 717 a13. 15. 720 b34. 16. 721 a26. τὰ ὄργανα τὰ χρήσιμα πρὸς τὴν ὀχείαν, πρὸς τὴν πρᾶξιν τὴν γεννητικήν, πρὸς τὸν συνδυασμόν sim Ζιβ1. 500 a15. ε2. 539 b30. Ζγα5. 717 b14, 20. 22. 730 b20. δ1. 766 a4, 23. τὸ τῶν ἀρρένων ὄργανον Ζμδ10. 689 a22. ὅσα μὴ ὀργάνοις προσάγεται Ζικ5. 637 a18 (cf Orelli Epicuri frg de nat p 66). — ὄργανα τῶν φυτῶν. ὄργανα ϗ τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ἀλλὰ παντελῶς ἁπλᾶ ψβ1. 412 b1. πρὸς ὀλίγας πράξεις ὀλίγων ὀργάνων ἡ χρῆσις Ζμβ10. 656 a2.

ὀργή, πάθος τι, ποιότης παθητική Πγ15. 1286 a33. Κ8. 10 a1. ἄλογος ὄρεξις Ρα10. 1369 a4. f 97. 1493 b36. ἐν τῷ θυμοειδεῖ τδ5. 126 a10. opp πραότης Ρβ3. 1380 a6. coni ἐπιθυμία, θυμός Ρβ19. 1393 a2. ημβ6. 1202 b12-19. ὀργή def ψα1. 403 a30. Ηε10. 1135 b29. Ρβ2. 1378 a31. τδ6. 127 b30. ζ13. 151 a15. θ1. 156 a32. ὀργή quid conferre possit ad virtutem f 94. οἱ Περιπατητικοὶ ἐκτέμνειν τὰ νεῦρα τῆς ψυχῆς φασὶ τȣ̀ς τὴν ὀργὴν ϗ τὸν θυμὸν αὐτῆς ἐξαιρȣ͂ντας f 95. 1493 b15. ὁ ὀργῇ ποιῶν πᾶς ποιεῖ λυπȣ́μενος Ηη7. 1149 b20. ὀργή ἐστιν ἐκ τῶν πρὸς ἑαυτόν, περὶ τὰ καθ' ἕκαστα Ρβ4. 1382 a2, 4. πῶς διακείμενοι ὀργίζονται, τίσιν εἰώθασιν ὀργίζεσθαι, ἐπὶ ποίοις Ρβ2. πῶς δεῖ ἐμποιεῖν ὀργήν ρ35. 1440 a32. — κατέχειν, πέψαι ἐν ἑαυτῷ τὴν ὀργήν Ηδ11. 1126 a16, 25. κρατηθῆναι ὑπ' ὀργῆς Πγ15. 1286 a33. ὁ δι' ὀργὴν ἑαυτὸν σφάττων Ηε15. 1138 a9. εἰς ὀργὴν πεσεῖν Ρβ23. 1397 a14 (fr trg adesp 55). ὀργῇ τεθηγμένος (Alcidam) Ργ3. 1406 a10. — plur ὀργαί. μεσότης περὶ ὀργάς Ηδ11. 1125 b26. αἱ ὀργαὶ πῶς μετὰ λόγȣ πκη3. 949 b17. cf f 94.

ὀργιαστικὸν ϗ παθητικὸν ὁ αὐλός, ȣ̓κ ἠθικόν Πθ6. 1341 a22. 7. 1342 b3.

ὀργίζειν. ὀργίσαι, opp εὔνȣν ποιῆσαι Ργ14. 1415 a35. ἄρχει ὁ ὀργίσας Ηε10. 1135 b27. — ὀργίζεσθαι, πάθος μετὰ σώματος ψα1. 403 a7, 26. opp πραΰνεσθαι, πράως ἔχειν Ρβ3. 1380 a5. 1. 1377 b32. ἀδύνατον ἅμα φοβεῖσθαι ϗ ὀργίζεσθαι Ρβ3. 1380 a33. πῶς, τίσιν ὀργιστέον Ηβ9. 1109 b16. 11. 1126 a34. ὀργιζόμενος πρός τινα μβ3. 356 b16. χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα πο17. 1455 a32. ὀργισθῆναι Πγ15. 1286 a35. — οἱ ὀργιζόμενοι τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς ἐπιδιδόασι πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν πλα3. 957 b9.

ὀργίλος, def Ηβ7. 1108 a7. δ11. 1126 a13. ηεβ3. 1221 a15. ημα23. 1191 b30. coni μανικός, εὐπαρόρμητος, χαλεπός, ἄγριος Κ8. 10 a2. Ρα9. 1367 a37. β2. 1379 a17. ηεβ3. 1221 a15. γ3. 1231 b8. τίσι συμβαίνει ὀργίλοις εἶναι Ρα10. 1369 a9. β2. 1379 a17. τὸν ὀργίλον καλεῖν (per euphemismum) ἁπλȣ͂ν Ρα9. 1367 a37. — ὀργιλώτερος Κ8. 10 a7. — ὀργίλως ἔχειν Ρβ2. 1380 a3.

ὀργιλότης, def Ηβ7. 1108 a7. δ11. 1125 b29. ηεβ3. 1220 b38. ημα23. 1191 b24. αρ1. 1249 b30. 3. 1250 a16. 6. 1251 a3-10. syn χαλεπότης ηεγ3. 1231 b6.

ὄργιον. ἄλλαι κοινωνίαι, οἷον ἡ τῶν φρατέρων ἢ τῶν ὀργίων (? ὀργεώνων ci Dietsch, ὀργιαστῶν ci Fr) ηεη9. 1241 b26.

ὀργυιά. προσαφοδεύειν εἰς τέτταρας ὀργυιάς Ζι45. 630 b9. κατ' ὀργυιᾶς τὸ βάθος, καθ' ἑξήκοντα ὀργυιῶν Ζιζ14. 568 a26. Ζγε3. 783 a23. γίνεται ἐκ τῆς θαλάττης ἐν πολλαῖς ὀργυιαῖς Ζιδ5. 530 b9.

ὀρέγειν. ὁ ἐλέφας ἐσθίει ὀρέγων τῷ μυκτῆρι εἰς τὸ στόμα Ζιβ1. 497 b27. — med ὀρέγεσθαι, c gen τῶν αἰσχρῶν, τιμῆς al Ηγ15. 1119 b4. θ9. 1159 a22. Πε2. 1302 a28. ηεη7. 1241 a28 al. ὀρέξεται τȣ́των μετρίως Ηγ14. 1119 a17. c inf πράττειν Ζκ7. 701 a37. ὀρέγεσθαι, syn ἐφίεσθαι Ηα2. 1095 a15. 1. 1094 a2. coni ἐπιθυμεῖν Ηγ15. 1119 a32. — πάντες ἄνθρωποι ὀρέγονται τȣ͂ εἰδέναι φύσει ΜΑ1. 980 a21. ὀρεγόμεθα διότι δοκεῖ μᾶλλον ἢ δοκεῖ διότι ὀρεγόμεθα Μλ7. 1072 a29. ἐκ τȣ͂ βȣλεύεσθαι κρίναντες ὀρεγόμεθα κατὰ τὴν βȣ́λευσιν Ηγ5. 1113 a12. — ὀρεκτός. τὸ ὀρεκτὸν κινεῖ ȣ̓ κινȣ́μενον, κινεῖ τῷ φαντασθῆναι ἢ νοηθῆναι Μλ7. 1072 a26 Bz. Ζκ6. 700 b24. ψγ10. 433 a18, 21, b11. ὀρεκτόν ἐστιν ἢ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν ψγ10. 433 a28. τὸ ὀρεκτὸν ϗ βȣλητὸν ἢ τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ φαινόμενον ἀγαθόν ηεη2. 1235 b25. ὄντος τȣ͂ προαιρετȣ͂ βȣλευτȣ͂ ὀρεκτȣ͂ τῶν ἐφ' ἡμῖν Ηγ5. 1113 a10.

ὄρεγμα. θᾶσσον κάμηλοι τῶν ἵππων διὰ τὸ μέγεθος τȣ͂ ὀρέγματος Ζι50. 632 a31.

ὄρειος. (τῶν ὀρνέων) τὰ μὲν ἄγροικα τὰ δ' ὄρεια Ζια1. 488 b2.

ὀρεινός. τόποι ὀρεινοί Πη11. 1331 a5. τόποι ὀρεινοὶ ϗ ὑψηλοί μα13. 350 a7. τόποι ὀρεινοὶ ϗ τραχεῖς, opp τὰ πεδινά Ζιθ29. 607 a10. ὀρεινὴ ἡ Ἀρκαδία μα13. 351 a3. τὰ ὀρεινά, opp τὰ ἥμερα Ζι40. 624 b28. ἡ ὀρεινή, opp ἡ πεδιάς Ζιε28. 556 a4. — ὁ αἰγοθήλας ἐστὶν ὀρεινός Ζι30. 618 b3. τῶν αἰγιθαλῶν εἴδη τρία ... ἕτερος δ' ὀρεινὸς διὰ τὸ διατρίβειν ἐν τοῖς ὄρεσιν, ȣ̓ραῖον μακρὸν ἔχων Ζιθ3. 592 b19. (la mésange à longue queue C II 507. Parus ater St. Cr. Parus caudatus K 865, 11. Su 115, 55. AZι I 84, 3b. cf Lnd 65.)

ὀρείχαλκος Αδ7. 92 b22. ἐν Φενεῷ οἱ ὀρείχαλκοι καλȣ́μενοι θ58. 834 b25.

ὀρεκτικός. τὸ ὀρεκτικόν, μόριον ψυχῆς ψβ3. 414 a31. ηεβ1. 1219 b23. ȣ̓χ ἕτερον τὸ ὀρεκτικὸν ϗ φευκτικόν, ȣ̓́τ' ἀλλήλων ȣ̓́τε τȣ͂ αἰσθητικȣ͂ ψγ7. 431 a13. εἰ τὸ αἰσθητικὸν ὑπάρχει, ϗ τὸ ὀρεκτικόν ψβ3. 414 b1. ἡ ὄρεξις ϗ τὸ ὀρεκτικὸν κινȣ́μενον κινεῖ Ζκ6. 701 a1. τὸ ἐπιθυμητικὸν ϗ ὅλως ὀρεκτικὸν μετέχει πως λόγȣ Ηα13. 1102 b30. ἢ ὀρεκτικὸς νȣ͂ς ἡ προαίρεσις ἢ ὄρεξις διανοητική Ηζ2. 1139 b4. — ὀρεκτικός τινος ἐπί τινι ηεγ6. 1233 a38.

ὄρεξις, opp φυγή ψγ7. 431 a12. syn διώκειν, ἐφίεσθαι Ηα1. 1094 a21. ἀναγκαῖον τῷ σώματι πολλὰς ἐγγίνεσθαι κινήσεις ὑπὸ τȣ͂ περιέχοντος, τȣ́των δ' ἐνίας τὴν διάνοιαν ἢ τὴν ὄρεξιν κινεῖν Φθ2. 253 a17. ȣ̓δενὸς τȣ́των (ὕπνȣ, ἐγρηγόρσεως, ἀναπνοῆς) κυρία ἁπλῶς ȣ̓́θ' ἡ φαντασία ȣ̓́θ' ἡ ὄρεξις Ζκ11. 703 b11. περὶ ὀρέξεως Ζκ6-8. ἡ ὄρεξις κινεῖ ἕνεκά τȣ ψγ10. ὅπερ ἐν διανοίᾳ κατάφασις ϗ ἀπόφασις, τȣ͂τ' ἐν ὀρέξει δίωξις ϗ φυγή Ηζ2. 1139 a22. τρία ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ τὰ κύρια πράξεως ϗ ἀληθείας, αἴσθησις νȣ͂ς ὄρεξις Ηζ2. 1139 a18. ἡ ὄρεξις ϗ τὸ ὀρεκτικὸν κινȣ́μενον κινεῖ Ζκ6. 701 a1. 10. 703 a5. αἴσθησις, λύπη ϗ ἡδονή, ὄρεξις quomodo inter se cohaereant ψβ2. 413 b23 Trdlbg p 180. παρασκευάζει ἐπιτηδείως ἡ αἴσθησις τὰ πάθη, τὴν δ' ὄρεξιν ἡ φαντασία Ζκ8. 702 a18. ἡ ἐσχάτη αἰτία τȣ͂ κινεῖσθαι ὄρεξις, αὕτη δὲ γίνεται ἢ δι' αἰσθήσεως ἢ διὰ φαντασίας ϗ νοήσεως Ζκ7. 701 a35. — ἡ ὄρεξις τȣ͂ μέσȣ ἐστί, τȣ͂το γὰρ ἀγαθόν Ηθ10. 1159 b20. ηεη5. 1239 b33. ἄμφω κινητικὰ κατὰ τόπον νȣ͂ς ϗ ὄρεξις· νȣ͂ς μὲν πᾶς ὀρθός, ὄρεξις δὲ ϗ φαντασία ϗ ὀρθὴ ϗ ȣ̓κ ὀρθή ψγ10. 433 a13, 26. τό τε ἄλογον ϗ τὸ

λόγον ἔχον ϗ τὰς ἕξεις τὰς τούτων δύο τὸν ἀριθμόν, ὧν τὸ μὲν ἐστιν ὄρεξις τὸ δὲ νοῦς Πη15. 1334 b20. οἱ κατὰ λόγον τὰς ὀρέξεις ποιούμενοι Ηα1. 1095 a10. ἡ προαίρεσις ὄρεξις βουλευτική, διανοητική Ηζ2. 1139 a23, b5. ἄλογοι ὀρέξεις ὀργὴ ϗ ἐπιθυμία Ρα10. 1369 a4. ἐπιθυμία ϗ ὅλως ὄρεξις αι1. 436 a9. τρία εἴδη ὀρέξεως, ἐπιθυμία, θυμός, βούλησις ημα12. 1187 b37. ψβ3. 414 b2. γ10. 433 a23, 25. Ζκ6. 700 b19, 22. 7. 701 b1. ηεβ7. 1223 a26. ἡ ψυχὴ ἐκ λόγου ϗ ὀρέξεως Πγ4. 1277 a7. ὁ νοῦς ἄρχει τῆς ὀρέξεως πολιτικὴν ἀρχήν Πα5. 1254 b5. ὁ νόμος νοῦς ἄνευ ὀρέξεώς ἐστιν Πγ16. 1287 a32. ὧν αὐτοὶ αἴτιοι τὰ μὲν δι' ἔθος τὰ δὲ δι' ὄρεξιν πράττουσιν Ρα10. 1369 a1. — ὄρεξις τοῦ ἡδέος, τοῦ καλοῦ, τιμῆς, ἀντιλυπήσεως Ηγ15. 1119 b6, 8. 11. 1116 a28. δ10. 1125 b7. ψα1. 403 a30. τοῦ ζῆν πᾶσιν ἔμφυτος ἡ ὄρεξις ηεη12. 1244 b28. ὀρέξεις φυσικαί Ηη7. 1149 b4.

Ὀρέστης πο14. 1453 b24, aptum tragoediae argumentum πο13. 1453 a20, aliter tractandum in comoedia πο13. 1453 a37. ὁ Μενέλαος ἐν τῷ Ὀρέστῃ Euripidis πο15. 1454 a29. 25. 1461 b21. ἐν τῷ Ὀρέστῃ τῷ Θεοδέκτου (fr 5) Ρβ24. 1401 a35. Ὀρέστης ἐν Χοηφόροις Aeschyli πο16. 1455 a5. Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ Euripidis πο16. 1454 b31. 11. 1452 b6. 17. 1455 b14. Ὀρέστης ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ Πολυείδου πο16. 1455 a7 (Nauck fr tr p 606). — Ὀρέστεια, τετραλογία f 575. 1572 b21.

ὀρεύς. refertur inter τὰ ἀεὶ ἥμερα, λόφουρα, ὅσα λοφιὰν ἔχει, μώνυχα Ζια1. 488 a27. 6. 491 a1. β1. 498 b30, 499 b11. Ζμγ14. 674 a26. βάλλει ὀδόντας, ὁ πρῶτος βόλος Ζιβ1. 501 b3. ζ24. 577 b19. ὁ σπλὴν ποῖος, χολὴν οὐκ ἔχει, μίαν ἔχει κοιλίαν Ζμγ12. 674 a4, 27. δ2. 676 b26. Ζιβ15. 506 a23. τὸ οὖρον παχύτερον τὸ τῆς θηλείας Ζιζ18. 573 a16. — mas: ὁ ὀρεύς, ὁ ἄρρην Ζιζ24. 577 b19, 578 a2, 3. femina: ὁ θῆλυς ὀρεύς, ὀρεὺς ὁ θῆλυς, ἡ θήλεια Ζιζ24. 577 b22, 578 a2. 18. 573 a15, 16. — de generatione. ἄγονοι, εἴ τι πεπήρωται ἐν τῇ γενέσει οἷον ὀρεύς Ζγβ7. 746 b14. α20. 728 b11. ϗ ἀφ' οὗ ἀπῆλθε, τοῦτο σπέρμα, οἷον ἵππου, ϗ τοῦτο, ὃ ἔσται ἐξ αὐτοῦ, οἷον ὀρεύς Ζμα1. 641 b35. ὅθεν γίνεται καταμήνιον, λέγουσιν ἔνιοι ὅτι ἡ μὲν καθαίρεται οὐροῦσα Ζιζ18. 573 a16. 24. 578 a2. ὁ ὀρεὺς ἀναβαίνει μὲν ϗ ὀχεύει μετὰ τὸν πρῶτον βόλον, ἑπταετὴς ὢν ϗ πληροῖ, ὁ θῆλυς ἤδη ἐπληρώθη οὐ μέντοι γε ὥστ' ἐξενεγκεῖν διὰ τέλους Ζιζ24. 577 b19, 21, 20 Scaliger, 22. — καρποφάγοι ϗ ποηφάγοι Ζιθ8. 595 b22. γηράσκει βραδύτερον ὁ θῆλυς, ὁ ἄρρην διὰ τὸ ὀσφραίνεσθαι τοῦ οὔρου (τῆς θηλείας) γηράσκει θᾶττον Ζιζ 24. 578 a2, 3. — ὁ νικήσας τοῖς ὀρεῦσιν Ργ2. 1405 b25. (Equus hinnus et E mulus C II 529. K 412. KaZι 15, 58. S script rei rust II 2, 360. AZγ 12, 20, 25. AZι I 68, 19. Su 75, 56. de promiscuo usu voc ὀρεύς et ἡμίονος S I 505, II, 446.) v γίννος, ἡμίονος.

Ὀρθαγόρας (Σικυώνιος) Πε12. 1315 b13.

ὄρθιος. οἱ νόμοι ὄρθιοι ϗ οἱ ὀξεῖς χαλεποὶ ᾆσαι πιθ37. 920 b20. — ὅταν μὲν γὰρ πρὸς ὄρθιον (πρὸς ὀρθὴν ci Cappelle) ἡ διάμετρος ᾖ τοῦ κύκλου τῷ ἐπιπέδῳ μχ8. 851 b27.

ὀρθογώνιος ψβ2. 413 a17.

ὀρθοδοξεῖν περὶ τὴν ἀρχήν Ηη9. 1151 a19.

ὀρθόνοτος, eius nomina varia σ 973 b7. f 238. 1521 b26.

ὀρθοπραγεῖν. πότερον ἀρετὴ τὸ ὀρθοπραγεῖν Πα13. 1260 a26. ἁμαρτίαι περὶ ἃς ὀρθοπραγεῖ ὁ σώφρων ηεγ2. 1230 b6.

ὀρθός. 1. ἡ ἵππος ὀρθὴ στᾶσα προΐεται τὸ ἔκγονον, opp κατακεῖσθαι Ζιζ22. 576 a25, 23. οἱ ἐχῖνοι ὀρθοὶ μίγνυνται, dist ἐπὶ τὰ πρανῆ ἐπιβαίνειν Ζγα5. 717 b30. ἡ κεφαλὴ πᾶσι τοῖς ἔχουσιν ὀρθότατον Ζμβ10. 656 b9. ἄνθρωπος μόνον τῶν ζῴων ὀρθόν, τῶν ζῴων ὀρθότατον Ζμβ7. 653 a31. 10. 656 a13. γ1. 662 b20. 6. 669 b5. δ10. 686 a27, 687 a5, 689 b11, 690 a28. αν13. 477 a21 al. μὴ ὀρθὰ εἶναι τὰ ζῷα ἀλλὰ κύπτειν Ζμβ11. 657 a14. ὀρθὸν ἑστάναι Ζμβ7. 653 a17. Ζιγ21. 522 b18. κάτωθεν εἰς ὀρθὸν ἀναφέρεσθαι μβ4. 361 a35, 23. ἵππον εἰς ὀρθὸν θέοντα ἀντιλαμβανόμενον ἀποστρέψαι ημα14. 1188 b6. — ζυγὸν ὀρθόν μχ2. 850 a11. — ἡ ὀρθή, int γωνία, angulus rectus. ὁ τέκτων ϗ ὁ γεωμέτρης διαφερόντως ἐπιζητοῦσι τὴν ὀρθήν Ηα7. 1098 a30. ἡ ὀρθὴ ὅρος τῶν ἐναντίων γωνιῶν πις4. 913 b36. Μμ8. 1084 b7. πρὸς ὀρθὴν (πρὸς ὀρθὰς) τέμνειν, συνάπτειν al Οα5. 272 b26. μβ6. 363 b2. γ3. 373 a14. μχ1. 849 a36. πις4. 913 b9. ι54. 897 b4, a16 (πρὸς ὀρθῇ Bk). cf ὄρθιος. κατ' ὀρθὰς γωνίας κ4. 396 a2. τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς ἴσας ἔχει τὰς γωνίας cf τρίγωνον. — 2. νόμοι ὀρθοί, ὀρθότατοι Πβ5. 1263 a23. γ13. 1283 b38. τὸ ὀρθὸν ληπτέον ἴσως, i e πρὸς τὸ τῆς πόλεως ὅλης συμφέρον Πγ13. 1283 b40. πολιτεῖαι ὀρθαί, opp ἡμαρτημέναι, παρεκβάσεις Πγ6. 1279 a18, 20. 7. 1279 a24. 11. 1282 b12. 13. 1284 b4. 14. 1284 b37. 18. 1288 a33. δ2. 1289 a27 al. ηεη9. 1241 b27. πολιτεία ὀρθοτάτη Πδ8. 1293 b25. νοῦς πᾶς ὀρθός· ὄρεξις δὲ ϗ φαντασία ϗ ὀρθὴ ϗ οὐκ ὀρθή ψγ10. 433 a26. τὸν λόγον ἀληθῆ εἶναι ϗ τὴν ὄρεξιν ὀρθήν Ηζ2. 1139 a24. ὁ ὀρθὸς λόγος τίς Ηζ1. 1138 b20-34. ε15. 1138 a10. ηεηβ5. 1229 a9, b7, cf λόγος p 437 a18. οὐκ ὀρθὸς ὁ διορισμός Ηε11. 1136 b3. — ὀρθῶς. 1. τοῖς ἀνθρώποις ὀρθῶς ἑστῶσιν Ζμδ10. 689 b19, sed fort scribendum ὀρθοῖς. — 2. ὀρθῶς ἔχειν, νομίσαι, τὴν ὑπόληψιν λαβεῖν Ηε14. 1137 b7. μα3. 339 b25. β2. 354 b23 al. οὐκ ὀρθῶς λέγειν, ὑπολαμβάνειν Ζμα1. 641 a15. δ2. 677 a5. 10. 687 a26 al. ὀρθῶς Ἀγάθων (int λέγει) Ηζ2. 1139 b9. ὀρθῶς κείμενοι νόμοι Πβ4. 1262 b5. κατ' ἀρετὴν τὸ ὀρθῶς Ηδ5. 1122 b29. σκοπεῖν περὶ τοῦ ὀρθῶς ϗ μὴ ὀρθῶς Πβ9. 1270 a11. ἔστιν οὐδὲν ἧττον ὀρθῶς Ηε14. 1137 b17. ὀρθῶς i q ὀρθῶς ἔχει, c infinitivo cf ἔχειν p 306 a16. ὀρθῶς cum vi quadam in fine enunciati positum (cf εἰκότως p 219 b44) ηεη10. 1243 a10. — λέγων ὀρθότερον Φδ13. 222 b19.

ὀρθότης, cf ὀρθός. — 1. ὀρθότης, opp κάμψις, syn ἀκαμψία Ζμβ9. 654 b5. 8. 654 a24. ἡ τὸ μῆκος ϗ τὴν ὀρθότητα συνέχουσα τῶν ζῴων ἡ ῥάχις ἐστίν Ζμβ9. 654 b13. — ἡ ὀρθότης τῆς κεφαλῆς Ζμβ7. 653 a18, τοῦ ἀνθρώπου ζ1. 468 a5. Ζμβ14. 658 a22. — 2. ἔστι περὶ αἴσθησιν ὀρθότης ϗ ἁμαρτία τβ4. 111 a16, 18. ὀρθότης δόξης, διανοίας, βουλῆς Ηζ10. 1142 b8-32 (opp ἁμαρτία b10). ὀρθότης ἡ κατὰ τὴν τέχνην πο25. 1461 b24.

ὀρθοῦν τὰ διεστραμμένα τῶν ξύλων Ηβ9. 1109 b7. — τὰ πίπτοντα τῶν κηρίων ὀρθοῦσιν αἱ μέλιτται Ζιι40. 625 a11. ἡ θερμότης ὀρθοῖ τὰ σώματα Ζμγ6. 669 b4. οὐδὲν ὀρθοῦσθαι δύναται φορτίον ἔχον Ζμβ10. 656 b9.

ὄρθριος. σεισμοὶ ὄρθριοι μβ8. 367 a21. ὄρθριαι σιωπῶσιν αἱ μέλιτται Ζιι40. 627 a24.

ὄρθρος. περὶ ὄρθρον Ζιι34. 619 b21. πρὸς ὄρθρον μβ8. 366 a20. πρὸς τὴν ἕω ϗ περὶ τοὺς ὄρθρους μβ8. 367 a26. — ὄρθρος corr videtur πκς8. 941 a11.

Ὀρθωσία Ἄρτεμις θ175. 847 b1.

ὀρίγανος, ἡ. μύρμηκες ὑπ' ὀριγάνου ἐκλείπουσι τὰς μυρμηκίας Ζιδ8. 534 b22. χελῶναι, πελαργοὶ πῶς χρῶνται τῇ ὀριγάνῳ φαρμάκῳ θ11. 831 a28. Ζιι6. 612 a15, 34. ἡ ὀρίγανος οὐ δάκνει τοὺς ὀφθαλμοὺς πκ22. 925 a29. cf λα9. 958 b8. ἡ ὀρίγανος ἐμβαλλομένη τῷ γλεύκει γλυκὺν ποιεῖ τὸν οἶνον πκ35. 926 b32. — ὁ ὀρίγανος. τοῦ ὀριγάνου ποῖος ὁ χυμός φτα3. 818

b36. 5. 820 a35. (Origanum heracleoticum *L* et creticum *L.* Fraas 181.)

ὁρίζειν (cf varietatem usus v ὅρος). ὁρίζουσι τούς τε ὀξεῖς καὶ τοὺς πλατεῖς ὀδόντας οἱ καλούμενοι κυνόδοντες Ζιβ3. 501 b16. Ζμγ1. 661 b9. ὁ ὑμὴν ὃς ὁρίζει τὸ λευκὸν καὶ τὸ ὠχρὸν ἀπὸ τούτου Ζγγ2. 752 b9. ὁ ὁρίζων κύκλος, ὁ ὁρίζων τὴν οἰκουμένην, ὁ τοῦ ὁρίζοντος κύκλος Οβ14. 297 b34. μβ7. 365 a29. 6. 363 a27. ἄνωθεν, ὑπὲρ τοῦ ὁρίζοντος μα6. 343 a18, 32. — ἀρχαὶ ὡρισμέναι ἀριθμῷ, opp ἄπειρα Μβ6. 1002 b18, 21 (ἀφωρισμέναι ἀριθμῷ b17). γ4. 1006 b1, 4, 6. οὐ μόνον τὴν κίνησιν τῷ χρόνῳ μετροῦμεν, ἀλλὰ καὶ τῇ κινήσει τὸν χρόνον διὰ τὸ ὁρίζεσθαι ὑπ' ἀλλήλων Φδ12. 220 b16. τὸν χρόνον γνωρίζομεν, ὅταν ὁρίσωμεν τὴν κίνησιν, τὸ πρότερον καὶ ὕστερον ὁρίζοντες Φδ11. 219 a22, cf 218 b30, 32. πόση τις ἡ πρᾶξίς ἐστι τῷ χρόνῳ ὁριεῖ Κ6. 5 b5. μὴ κατὰ χρόνον ὁρίσαντας Αα15. 34 b8. εἰ οἱ τόποι ὡρισμένοι καὶ πεπερασμένοι, καὶ τὰ σώματα ἔσται πεπερασμένα Οα6. 273 a14. ἀποκεκριμένον ἀναγκαῖον εἶναι τὸ αἴτιον καὶ ὡρισμένον μβ9. 369 b29. τὸ σῶμα ὥρισται ἐπιφανείᾳ Μβ5. 1002 a6. διαστήματα τρία, οἷς ὁρίζεται σῶμα πᾶν Φδ1. 209 a5. ὁρίζεσθαι ὑπὸ τῆς φυσικῆς θερμότητος καὶ ψυχρότητος μδ2. 379 b34. 3. 380 a19. 4. 381 b31. ἡ θερμότης καὶ ψυχρότης ὁρίζουσαι καὶ συμφύουσαι καὶ μεταβάλλουσαι τὰ ὁμογενῆ καὶ τὰ μὴ ὁμογενῆ μδ1. 378 b15, cf 379 a10. σῶμα ὡρισμένον οἰκείῳ ὅρῳ μδ5. 382 a22. 4. 382 a2. τὸ ὡρισμένον καὶ συνεστηκός μδ5. 382 a24. τὸ μὲν ὁριζόμενον τὸ μέσον, τὸ δ' ὁρίζον τὸ πέρας Οβ13. 293 b13. τὸ μὲν ἄνω τοῦ ὡρισμένου, τὸ δὲ κάτω τῆς ὕλης Οδ4. 312 a16. τὸ εἶδος καὶ ἡ μορφή, οἷς ὁρίζεται τὸ μέγεθος καὶ ἡ ὕλη ἡ τοῦ μεγέθους Φδ2. 209 b4. ἡ δύναμις ὡς ὕλη καθόλου οὖσα καὶ ἀόριστος τοῦ καθόλου καὶ ἀορίστου, ἡ δ' ἐνέργεια ὡρισμένη καὶ ὡρισμένου τόδε τι οὖσα τοῦδέ τινος Μμ10. 1087 a18 (cf ἀδικεῖν ἕνα καὶ ὡρισμένον, opp τὸ κοινόν Ρα13. 1373 b22, 24. οὐκ ἐξ ἁπάντων τῶν δοκούντων ἀλλ' ἐκ τῶν ὡρισμένων λεκτέον οἷον τοῖς κρίνουσιν Ρβ22. 1395 b32. ἐν ταῖς ὡρισμέναις τέχναις Πα4. 1253 b25). — τὸ τεταγμένον καὶ τὸ ὡρισμένον πολὺ μᾶλλον φαίνεται ἐν τοῖς οὐρανίοις ἢ περὶ ἡμᾶς Ζμα1. 641 b18. ὅσα τεταγμένα καὶ ὡρισμένα ἔργα τῆς φύσεώς ἐστιν Ζγε1. 778 b4. τὰ ὡρισμένα ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς νόμιμά ἐστι Ηε3. 1129 b13. cf ρ1. 1420 a26. νόμισμα τὸ πρῶτον ὁρισθὲν σταθμῷ Πα9. 1257 a39. ἁπλῶς ὁρίσασθαι τοῦ τιμήματος τὸ πλῆθος Πδ13. 1297 b3. ἐπί τισιν ὡρισμένοις Πγ14. 1285 b22. χρόνοι ὡρισμένοι, ὁριζόμενοι Πγ1. 1275 a25. 13. 1284 a22. 14. 1285 a34. ρ39. 1446 a25. ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν ὡρισμένος ἄρχων, opp ὁ ἀόριστος Πγ1. 1275 b15. — ἐπεὶ πρὸς τὴν αἴσθησιν πάντα κρίνομεν τὰ αἰσθητά, δῆλον ὅτι καὶ τὸ σκληρὸν καὶ μαλακὸν ἁπλῶς πρὸς τὴν ἁφὴν ὡρίκαμεν μδ4. 382 a19. ὁ λόγος ὁ ἄκρατος καὶ κωλύων τι τῇ διανοίᾳ ὁρίσαι Μγ4. 1009 a5. ὥρισται ἤδη πᾶν οὗ δόξα ἐστίν Ηζ10. 1142 b11. ἀρετὴ ἐν μεσότητι οὖσα, ὡρισμένῃ (Brds, ὡρισμένη Bk) λόγῳ καὶ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν Ηβ6. 1107 a1. τὸ ἀγαθὸν ὡρίσθαι, τὴν δ' ἡδονὴν ἀόριστον εἶναι, τὸ ὡρισμένον τῆς τἀγαθοῦ φύσεως, ὡρισμένη φύσις Ηκ2. 1173 a16. ι9. 1170 a20. ηεη12. 1245 a3. οἱ περὶ τὰ πάθη λόγοι ὁμοίως ἔχουσι τὸ ὡρισμένον τοῖς περὶ ἃ εἰσιν Ηι2. 1165 a13. — τῇ ἁφῇ ὥρισται τὸ ζῆν (vitae natura ac vis constituitur), ἄνευ γὰρ ἁφῆς ἀδύνατον εἶναι ζῷον ψγ13. 435 b16. πάντα τῷ ἔργῳ ὥρισται Πα2. 1253 a23. πολίτης, ὀλιγαρχίᾳ τίνι ὁρίζεται Πγ1. 1275 a22. ζ2. 1317 b39. — οἱ πρὸς εὐτυχίαν ἢ δυστυχίαν ὡρισμένοι (destinati) πο11. 1452 a32. — med ὁρίζομαι, logice i q definire. τὸ εἶδος τὸ κατὰ τὸν λόγον, ὃ ὁριζόμενα λέγομεν τί ἐστι Φβ1. 193 b2. τὸ τί ἐστι ζητεῖν καὶ ὁρίζεσθαι Με1. 1026 a4. Α5. 987 a21. τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ ὁρίσασθαι τὴν οὐσίαν οὐκ ἦν Ζμα1. 642 a26. ὁρισάμενοι καὶ λαβόντες τὸ τί ἐστι συλλογίζονται Ρβ23. 1398 a27. εἰ ἔστιν ὁρίσασθαι ἢ εἰ γνωστὸν τὸ τί ἦν εἶναι Αγ22. 82 b38. ἔδει ἢ ὁρίσασθαι ἢ ὑποθέσθαι ἢ ἀποδεῖξαι Γβ6. 333 b25. ὁρίζεσθαι καθόλου Μμ4. 1078 b18, 28. οὐδ' ἰδέαν οὐδεμίαν ἔστιν ὁρίσασθαι Μζ15. 1040 a8. de notione τοῦ ὁρίζεσθαι cf ὁρισμός. forma activa ὁρίζειν logica definiendi significatione non videtur usurpari (εἰ ὁρίζοι τὸ ἱμάτιον ὡς λευκόν Μζ4. 1029 b34 scribendum videtur ὁρίζοιτο τὸ coll b32. μόρια ἐνυπάρχοντα ὁρίζοντά τε καὶ τόδε τι σημαίνοντα Μδ8. 1017 b17 de notis notionem constituentibus dictum est; nec repugnat, quod ὁ λόγος dicitur ὁρίζειν: ἐν τῷ λόγῳ ἐνυπάρξει τῷ ὁρίζοντι τὴν οὐσίαν αὐτῶν Ζμδ5. 678 a34). forma media activo sensu legitur, cum duplice accusativo ὁρίζονται τὰς ἀρετὰς ἀπαθείας sim Ηβ2. 1104 b24. 8. 1108 b34. γ9. 1115 a9. ε8. 1132 b22. ζ13. 1144 b22. Κ6. 6 a18 al, cum acc et dat τὸ ζῆν ὁρίζονται δυνάμει αἰσθήσεως Ηι9. 1170 a16. 4. 1166 a10. ψα2. 405 b10. Πδ9. 1294 a33. ὁ ὁριζόμενος τζ1. 139 a28, b13. 4. 141 b23. 9. 147 b12. μα8. 346 b6. ὁρίσαιντο ψα1. 403 a29. ὁριεῖται Μζ10. 1035 b17. ὥρισται act τζ1. 139 a33. 2. 140 b4. 4. 141 a24, 31, 33 b2 al. ὡρισμένος Ζμα4. 644 b2. πῶς ὁριστέον Μκ7. 1064 a21. Ηδ14. 1128 a25. — passive ἡ αἰδὼς ὁρίζεται φόβος τις ἀδοξίας Ηδ15. 1128 b11. οἷς αἱ φιλίαι ὁρίζονται Ηι4. 1166 a2. Μζ10. 1035 b10. τὸ ὁριζόμενον τζ4. 141 b24. 5. 143 a10. 8. 146 a36. 9. 147 b13. 11. 148 b33, 34. Μζ11. 1037 a23 al. τὸ ὁρισθὲν τζ7. 145 b35. ὁρισθήσεται Φγ3. 202 b24. — rhetorice ὁρίζεσθαι i q partem aliquam orationis concludere, αὐτὸ τὸ μέρος ὁρισάμενοι πάλιν ἕτερον προθησόμεθα, ἐπὶ τελευτῇ γνώμην εἰπὼν ὅρισαι τὸ μέρος sim ρ33. 1439 a23, 29, 38. 36. 1441 a20, b2. — ὁριστός. τὰ ὁριστά, opp οἱ ὁρισμοί Μβ3. 998 b6. — ὡρισμένως. ὡρισμένως εἰδέναι τι Κ7. 8 a36, b17, 19 (syn ἀφωρισμένως b15). ἁπλῶς ἔνδοξον ἢ ὡρισμένως, οἷον τῷδί τινι τθ5. 159 b1. τὰ μὲν (πρός τι) λέγεται κατ' ἀριθμόν, ἢ ἁπλῶς ἢ ὡρισμένως πρὸς αὐτοὺς ἢ πρὸς ἕν Μδ15. 1020 b33 Bz.

ὁρικός. ὁρικὰ πάντα λεγέσθω τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὄντα μέθοδον τοῖς ὁρισμοῖς τα5. 102 a9, 5. 6. 102 b34.

ὀρίνεσθαι. τὰ ἀναζεῖν καὶ τὸ ὀρίνεσθαι τὸν θυμὸν καὶ ταράττεσθαι λέγουσιν οὐ κακῶς ἀλλ' οἰκείως πκζ3. 947 b32.

ὅριον. ἐπιμέλεια τῶν ὁρίων τῶν πρὸς ἀλλήλους Πζ8. 1321 b21.

ὁρισμός. proprio sensu (cf ὅρος, ὁρίζειν), ἀκριβὴς ἐν τοῖς τοιούτοις οὐκ ἔστιν ὁρισμός, ἕως τίνος οἱ φίλοι Ηθ9. 1159 a4. — prope ubivis ὁρισμός logicam habet vim ac significat definitionem. ὅσοι ὁπωσοῦν ὀνόματι τὴν ἀπόδοσιν ποιοῦνται, οὐκ ἀποδιδόασι τὸν τοῦ πράγματος ὁρισμόν, ἐπειδὴ πᾶς ὁρισμὸς λόγος τίς ἐστιν τα4. 102 a4. Μζ10. 1034 b20. 12. 1037 b12, 25. 4. 1030 b13. η6. 1045 a12. ὁ λόγος, οὗ τὸ ὄνομα σημεῖον, ὁρισμὸς γίνεται Μγ7. 1012 a24. τὸν ὁριζόμενον δεῖ λόγον ἀντὶ τῶν ὀνομάτων ἀποδοῦναι τζ11. 149 a2. ὁ ὁριζόμενος δείκνυσιν ἢ τί ἐστι ἢ τί σημαίνει τοὔνομα Αδ7. 92 b26. ὁ ὁρισμὸς τί ἐστι δηλοῖ, λόγος ἐστὶ τοῦ τί ἐστι, λόγος ὁ δηλῶν τὸ τί ἐστι Αδ3. 91 a1. 10. 93 b29, 39, 94 a11. cf Φβ7. 198 a17, 16. ὁ ὁρισμὸς οὐσίας τις γνωρισμός, ὁ δηλῶν λόγος τὴν οὐσίαν, τοῦ τί ἐστι καὶ οὐσίας Αδ3. 90 b16. τε2. 130 b26. Αδ3. 90 b30. cf Ζμδ5. 678 a34. ἐστὶν ὁ ὁρισμὸς ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι λόγος Μζ5. 1031 a12, cf locos s v τί ἦν εἶναι allatos. inde consequitur (cf τί ἦν εἶναι

et εἶδος p 219 a 33-54) ut sit τοῦ εἴδους ὁ ὁρισμός Mζ11. 1036 a29 (cf ὁρισμὸς ϗ λόγος ad significandam causam formalem Φβ9. 200 a35, ὁρισμός, opp συμβεβηκός Αγ12. 78 a13. ψα5. 409 b13), et quoniam εἶδος in se continet τῶν καθ' ἕκαστα indefinitam multitudinem (Mβ4. 999 b27), ἀεὶ πᾶς ὅρος καθόλου, τοῦ καθόλου ϗ τοῦ εἴδους ὁ ὁρισμός Αδ13. 97 b26. Mζ11. 1036 a29. A6. 987 b3. μ4. 1087 b31. — μόνης τῆς οὐσίας (int primam categoriam, opp τῶν ἄλλων κατηγοριῶν a2) ἐστὶν ὁ ὁρισμός Mζ5. 1031 a1. 13. 1039 a20. Αδ7. 92 b29. ὁ πρώτως ϗ ἁπλῶς ὁρισμὸς ϗ τὸ τί ἦν εἶναι τῶν οὐσιῶν ἐστίν Mζ4. 1030 b5, a7-17, sed ὁ ὁρισμὸς ὥσπερ ϗ τὸ τί ἐστι πλεοναχῶς λέγεται Mζ4. 1030 a17, ut quodammodo etiam ad reliquas categorias referatur. τῶν οὐσιῶν τῶν αἰσθητῶν τῶν καθ' ἕκαστα οὔθ' ὁρισμὸς οὔτ' ἀπόδειξίς ἐστιν, τοῦ συνόλου ἤδη οὐκ ἔστιν ὁρισμός Mζ15. 1039 b28. 10. 1036 a5. — πῶς δεῖ ἀποδιδόναι τοὺς ὁρισμοὺς (τοὺς ὅρους) τζ. οὐθέν ἐστιν ἐν τῷ ὁρισμῷ πλὴν τό τε λεγόμενον γένος ϗ αἱ διαφοραί Mζ12. 1037 b29. ι7. 1057 b7 (οἱ ἐκ διαιρέσεως ὁρισμοί Mζ12. 1037 b28). ὁ διὰ τῶν γενῶν, διὰ τῶν διαφορῶν ὁρισμός, opp ὁ ἐκ τῶν ἐνυπαρχόντων Mβ3. 998 b13. η3. 1043 a20. ὁ ὁρισμὸς ἐκ γένους ϗ διαφορῶν ἐστί τα8. 103 b15. ζ4. 141 b25. η3. 153 b14. ζ3. 140 a28. 6. 143 b8, 19. τὸ γένος πρῶτον ὑποτίθεται τῶν ἐν τῷ τί ἐστι λεγομένων τζ5. 142 b28. τὰ γένη ἀρχαὶ τῶν ὁρισμῶν Mβ3. 998 b5. δεῖ θεῖναι εἰς τὸ οἰκεῖον γένος, εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος τζ1. 139 a28. 5. 143 a15-28. τὸν ἴδιον τῆς οὐσίας λόγον ταῖς περὶ ἕκαστον οἰκείαις διαφοραῖς χωρίζειν εἰώθαμεν τα18. 108 b4-6. ὁ ὁρισμὸς λόγος ἐστὶν ἐκ τῶν διαφορῶν, ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται ϗ ὁ ὁρισμός Mζ12. 1038 a8, 29, 20. εἰς τὸ κατασκευάζειν ὅρον τριῶν δεῖ στοχάζεσθαι, τοῦ λαβεῖν τὰ κατηγορούμενα ἐν τῷ τί ἐστι, ϗ ταῦτα τάξαι τί πρῶτον ἢ δεύτερον, ϗ ὅτι ταῦτα πάντα Αδ13. 97 a23, 96 b30. τὰ τοιαῦτα ληπτέον μέχρι τούτου, ἕως τοσαῦτα ληφθῇ πρῶτον, ὧν ἕκαστον μὲν ἐπὶ πλεῖον ὑπάρξει, ἅπαντα δὲ μὴ ἐπὶ πλέον Αδ13. 96 a32. ὁ ὁρισμὸς ἴδιος λόγος ἐστίν· ἀντιστρέφειν δεῖ, εἰ μέλλει ἴδιος εἶναι· ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος τζ1. 139 a31, b4. 12. 149 b22. η4. 154 b11. 5. 154 b2, 10-12. πλείους οὐκ ἐνδέχεται τοῦ αὐτοῦ ὁρισμοὺς εἶναι τζ4. 141 a32-b2. 5. 142 b35. 14. 151 a34, b16. χαλεπώτερον ὅρον κατασκευάσαι ἢ ἀνασκευάσαι τη5. ζ14. 151 b6. η2. 153 a2 (cf ὁρισμῷ οὐκ εὐπετὲς ἀποδοῦναι, τῇ δὲ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς συνηθείᾳ πειρατέον γνωρίζειν τα14. 105 b26. ὅρον ζητεῖν, opp τὸ ἀνάλογον συνορᾶν Mθ6. 1048 a36). — τίνα τοῦ ὁρισμοῦ μέρη ϗ τίνα οὔ Mζ10. η1. 1042 a21. τί τὸ ποιοῦν τὸν ὁρισμὸν ἓν εἶναι Mη6. 3. 1044 a5. ζ12. 1037 b12, 25. Αδ6. 92 a29. ε5. 17 a13. cf ὕλη 6. ὁ ὁρισμὸς comparatur cum τῷ ἀριθμῷ Mη3. 1043 b34-1044 a11. — ὁ ὁρισμὸς τοῦ γνωρίσαι χάριν ἀποδίδοται τζ1. 139 b14. 4. 141 a27. 11. 149 a26. ἕκαστον γνωρίζομεν διὰ τῶν ὁρισμῶν Mβ3. 998 b5 (opp ποῖος ὅρος ῥήτορος ϗ κλέπτου τζ12. 149 b25-30). ὁ ὁρισμὸς ἐπιστημονικός Mζ15. 1039 b32. ὁ ὁρισμὸς ἐκ προτέρων ϗ γνωριμωτέρων τζ4. 141 a26. MA9. 992 b32. πῶς δυνατὸν ὁρισμοῦ συλλογισμὸν γίγνεσθαι τη3. 153 a8-22. 5. 154 a23-32. ὁρισμός, dist ἀπόδειξις Αδ3. ὁ ὁρισμὸς ἢ ἀρχὴ ἀποδείξεως ἢ ἀπόδειξις θέσει διαφέρουσα ἢ συμπέρασμά τι ἀποδείξεως Αγ8. 75 b31 (cf Trdlbg de an p 557). ὁρισμός coni syn τὸ καθ' αὑτό Mη1. 1042 a18. dist ὅσα ἕπεται τῷ πράγματι Αα27. 43 b2, dist συμβεβηκότα: καθ' ὅσους τῶν ὁρισμῶν μὴ συμβαίνει τὰ συμβεβηκότα (i e τὰ καθ' αὑτὸ συμβεβηκότα) γνωρίζειν, κενῶς εἴρηνται ψα1. 402 b26. ἐξ ὁρισμοῦ διαλεκτέον Mγ8. 1012 b7. cf 7. 1012 a22. τόπος ἐξ ὁρισμοῦ Ρβ23. 1398 a15. δῆλον, φανερὸν ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ Αα14. 32 b40, 33 a25. Ρβ8. 1386 a4. Mι5. 1056 a13. ἀνάπαλιν τὰ συμβεβηκότα συμβάλλεται μέγα μέρος πρὸς τὸ εἰδέναι τὸ τί ἐστιν ψα1. 402 b21. — Σωκράτης οὐ χωριστὰ ἐποίει τοὺς ὁρισμοὺς Mμ4. 1078 b31.

ὁριστικὸς λόγος Mη3. 1043 b31. Φα3. 186 b23. ψβ2. 413 a4. ὁριστικὴ ἡ φρόνησις τζ3. 141 a7.

ὁρκίζειν. Ἀγαμέμνων ὁρκίζων ἐν τῇ μονομαχίᾳ f 144. 1502 b30.

ὅρκιος Διὸς ὕδωρ θ152. 845 b33.

ὅρκος τῶν θεῶν ὕδωρ, ἡ Στύξ MA3. 983 b31 Bz. πλατέος ὅρκου (Emp 179) Mβ4. 1000 b16. ὁ ὅρκος ἦν τοῦ σκήπτρου ἐπανάτασις Πγ14. 1285 b12. ὅρκους ἐναντίους ὀμνύναι Πε9. 1310 a7. ὅρκοι, πίστις ἄτεχνος Ρα15. 1377 a7-b11. ρ18. def ρ18. 1432 a33. βλάπτειν τοὺς ὅρκους, dist ἐπιορκεῖν f 143. 1502 b11.

ὁρκοῦν. Ἥρα ὁρκοῦσα τὸν Δία f 157. 1504 b23.

ὄρκυνες (Lob Par 138). γένος τι ἰχθύων, ἐν τῷ πελάγει Ζιε10. 543 b5. (orkenes vers Thomae, alxtilbez et stilpidez Albert. cf C II 577. S I 286. M 279. Scomber ala longa K 647, 4. Lewysohn Zool des Talmud 258. piscis ignotus AZι I 137, 52.)

ὁρμαθὸς νεοττιῶν Ζιζ1. 559 a8. σωρὸς ἢ ὁρμαθὸς ψάμμου ψβ8. 419 b24.

ὁρμᾶν. 1. trans. pass ὁρμᾶσθαι: τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ὡρμημένον πνεῦμα μβ8. 368 b10. τὸ ἔλαττον, κἂν ἅμα ὁρμηθῇ, θᾶττον γίνεσθαι πέφυκε τοῦ μείζονος Ζγε8. 788 b33. — 2. intr. ὅταν ὁρμᾷ τὰ καταμήνια ϗ μέλλῃ ῥήγνυσθαι Ζιη2. 582 b9. ἔμβρυα πρὸς τὴν ἔξοδον ὁρμῶντα Ζιη8. 586 b5. ὁρμᾶν πρὸς συνδυασμόν, πρὸς τὴν ὀχείαν, πρὸς ἀφροδισίων χρῆσιν Ζιε8. 542 a24. 14. 546 a15. ζ19. 574 a13. η1. 581 b12. λύκος ὁρμᾷ πρὸς θήραν Ζιι39. 623 a17. ὁρμᾶν πρὸς δυσώδη Ζιε19. 552 b3. ἡ ἀναθυμίασις ἔσω ἢ ἔξω ὁρμᾷ μβ8. 366 a8, 10. ὅταν πάλιν εἰς τοὐναντίον ὁρμήσῃ πνεῦμα μγ1. 370 b12. cf β8. 368 b19. ἐλθεῖν τὸ διῶκον, ὅθεν ὥρμησε τὸ φεῦγον Φζ9. 239 b17. — ὅταν ὁ ἀκροατὴς ἔτι ὁρμῶν ἐπὶ τὸ πόρρω ἀντισπασθῇ παυσαμένου Ργ9. 1409 b20. οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν ὁρμῶντες κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν πο4. 1449 a3. ὁ θυμός, ἡ ἐπιθυμία ὁρμᾷ πρός τι, ἐπί τι Ηη7. 1149 a31, 35. αρ2. 1250 a11. 4. 1250 a41. 5. 1250 b13. ὁρμᾶν c inf, ὁρμήσαντες ἐναντιοῦσθαι συνεπείσθησαν Πε7. 1307 b14.

ὁρμεῖν, def πο21. 1457 b10. αἱ σηπίαι προβοσκίδας ἔχουσιν αἷς ὁρμοῦσί τε ϗ ἀποσαλεύουσιν ὥσπερ πλοῖον Ζμδ9. 685 a34. f 317. 1531 b41.

Ὀρμένιον. Εὐρύπυλος κείμενος ἐν Ὀρμενίῳ f 596. 1576 a19.

ὁρμή. διὰ τὸ ἐγγυτάτω εἶναι τὴν ὁρμὴν τοῦ ἀνέμου μβ6. 364 b5. ἡ ἀρχὴ ἀφ' ἧς ἡ ὁρμὴ τοῦ πνεύματος ἐγένετο μβ8. 368 a9. ἡ ἀναθυμίασις ἀκολουθεῖ τῇ ὁρμῇ τῆς ἀρχῆς μβ8. 366 a7. ἡ τῶν γυναικείων ὁρμή, ἡ ὁρμὴ τῆς ὑγρότητος Ζιη2. 582 a34. 11. 587 b32. προσδέονται τοῦ ἄρρενος πρὸς τὴν ὁρμὴν τῆς τοῦ σπέρματος ἐκκρίσεως Ζγγ1. 750 b20. ὁρμή c gen obiectivo, ἡ ὁρμὴ ἡ τῶν ἀφροδισίων Ζιζ29. 578 b33. ἐὰν (ὁ βοῦς) ἁμάρτῃ τῆς ὁρμῆς Ζιζ21. 575 a15. — εἶναι ἐν ὁρμῇ τοῦ ποιεῖν ἢ μελλήσει Ρβ19. 1393 a3. δρομαίᾳ τῆς ψυχῆς ὁρμῇ (Alcid, i e δρόμῳ) Ργ3. 1416 a24. οὐδεμίαν ὁρμὴν ἔχει μεταβολῆς ἔμφυτον, syn ἀρχὴ κινήσεως Φβ1. 192 b18, 14. κινεῖσθαι, πράττειν, ἄγειν κατὰ τὴν αὑτοῦ ὁρμήν, παρὰ τὴν αὑτοῦ ὁρμήν, syn φύσις, προαίρεσις Mδ23. 1023 a9, 18, 23. 5. 1015 a27, b2. Αδ11. 95 a1. φύσει ἡ ὁρμὴ ἐν πᾶσιν ἐπὶ τὴν τοιαύτην κοινωνίαν Πα2.

1253 a29. ὁρμὴ πρὸς τὸ φιλεῖν ημβ16. 1213 b17. θυμοῦ ἔγερσις ϗ ὁρμή Ηγ11. 1116 b30. ἐπὶ τἀναντία αἱ ὁρμαὶ τῶν ἀκρατῶν Ηα13. 1102 b21. ὁρμή, syn ὄρεξις ημα16. 1188 b25 (coll 12. 1187 b37). 17. 1189 a30, 32. ὁρμὴ ἄλογος πρὸς τὸ καλόν, ὁρμαὶ παθῶν πρὸς τὸ καλόν ημβ7. 1206 b20, 24. ἄνευ πάθους ϗ ὁρμῆς ημα20. 1191 a21. ἀρεταὶ φύσει οἷον ὁρμαί τινες ἐν ἑκάστῳ, ἡ φυσικὴ ὁρμὴ πρὸς ἀρετήν, ὁρμὴ ἄλογος ημα35. 1197 b39, 1198 a8, 17. ὧν μή ἐστιν ὁρμή, οὐδ' ἐνέργεια τούτων ἔσται ημα4. 1185 a28. τῇ ἕξει ὁρμὴν ἔχειν ημα34. 1194 a27.

ὁρμητικοὶ πρὸς τὸ ἔργον πβ31. 869 b13. ζῷα ὁρμητικώτατα πρὸς τὴν ὀχείαν Ζιζ18. 573 a27. ὁρμητικοί, ὁρμητικώτεραι πρὸς τὰ ἀφροδίσια πγ11. 872 b22. δ28. 880 a12. θύννος ὁ ὁρμητικός f 313. 1531 a30. — ὁρμητικῶς (ὁρμητικώτερον) ἔχειν πρὸς τὸν συνδυασμόν, πρὸς τὴν ὀχείαν Ζιζ18. 572 a8, b24. θ12. 597 a29.

ὁρμιά. ἀποτρώγειν τὴν ὁρμιάν Ζιι37. 621 a15. f 291. 1528 b36. τοῖς στεγανόποσι τὸ ῥύγχος οἷον ὁρμιὰ ϗ τὸ ἄγκιστρον Ζμδ12. 693 a23. ἀποτείνουσαι τὰς προβοσκίδας ὥσπερ ὁρμιὰς θηρεύουσιν f 317. 1531 b38.

ὄρνεον, cf ὄρνις 1. τὸ τῶν ὀρνέων γένος Ζγγ5. 756 a16. Ζιβ3. 505 a24 (cf τὸ τῶν ὀρνέων φῦλον Plat Tim 91 D), syn τὰ ὄρνεα, ἕκαστον τῶν ὀρνέων Ζιθ3. 593 b26. 6. 595 a10. δ9. 536 a26. τὰ πλεῖστα ὄρνεα· πολλά, ἄλλα τῶν ὀρνέων Ζιζ4. 562 b12. 8. 564 a7. 6. 563 b3. — *a.* πτερωτόν Ζιβ13. 505 a24. οἰκήσεις Ζιι11. 614 b31. — *b.* ὀρνέων διαφοραί. γαμψώνυχα Ζμβ13. 657 b27. ῥιζοφάγα Ζμγ1. 662 a15. μεγάλα θ100. 838 b25. μικρά Ζιθ28. 606 b1. ι29. 618 a30. ἀγελαῖα Ζιι23. 617 b6. τὰ πεζεύοντα Ζγγ1. 751 b13. τὰ ἔνυδρα, τὰ περὶ τοὺς ποταμοὺς ϗ λίμνας ὄρνεα, τὰ λιμναῖα Ζιζ2. 559 a21, 19. Ζγγ1. 751 b12, opp τὰ ξηροβατικά Ζιζ2. 559 a20 (cf τῶν ὀρνίθων οἱ ἐν ξηροῖς διαιτώμενοι τόποις Ermerins anecd med graeca 273). τὰ κορακώδη τῶν ὀρνέων Ζγγ6. 756 b21, 30. τὰ ἄγρια. ὁμογενῆ Ζιε13. 544 a25. ζ7. 563 b28. τὰ ποικίλα χ6. 799 b11. τὰ ὀχευτικὰ ϗ πολύσπερμα Ζγγ1. 751 a20. τῶν ὀρνέων τινὰ φωλεύοντα θ63. 835 a15. cf Ζιε9. 542 b21. τἆλλα τὰ τοιαῦτα τῶν ὀρνέων (v l ὀρνίθων) Ζιι8. 613 b8. — *c.* τὰ ἔξω μόρια. ἔνια τῶν ὀρνέων μεταβάλλει τὸ χρῶμα κατὰ τὰς ὥρας, πολλὰ μεταβάλλουσι κατὰ τὰς ὥρας τὸ χρῶμα ϗ τὴν φωνήν Ζιθ30. 607 b16. ι44. 630 a14. 49 B. πι7. 891 b18. ἀναπέτονται τὰ γαμψώνυχα μάλιστα τῶν ὀρνέων εἰς ὕψος Ζμβ13. 657 b27. ἔνια λόφον ἔχει Ζιβ12. 504 a9. — *d.* τὰ ἐντὸς μόρια. κύστιν οὐκ ἔχει πι7. 891 b18. ὄρχεις v s h v. τοῖς ὀρνέοις ὀλίγη περίττωσις, ὃ γίνεται ἡ τῶν καταμηνίων ἀπόκρισις Ζμγ7. 670 b11. Ζγγ1. 750 b5. — *e.* τὰ ὄρνεα, feminae Ζγγ1. 751 a8. ἄρρενα, θήλεα, τέκνα Ζιζ8. 564 a7. ι11. 614 b31. — *f.* ὅταν ἅπαξ ὀχευθῇ τὰ ὄρνεα πάντα σχεδὸν ἀεὶ διατελεῖ ᾠὰ ἔχοντα· ὅσα τῶν ὀρνέων (v l ὀρνίθων) καθ' ὥραν μίαν ὀχεύει· τὸ τῶν ὀρνέων γένος ἐν ἐνίοις ἴσχει μὲν ᾠὰ ἄνευ κυήσεως, ὀλίγα δὲ ϗ ὀλιγάκις, ἀλλ' ἐξ ὀχείας τὰ πολλά Ζγγ1. 751 a8. 5. 756 a16. α4. 717 b8. συνδυασμός Ζγβ7. 746 b4. ἐπῳάζει τὰ πολλὰ τῶν ὀρνέων διαδεχόμενα τὰ ἄρρενα τοῖς θήλεσι Ζιζ8. 564 a7. τὰ ᾠὰ τελειοῦται ἐντός, τὰ ὑπηνέμια Ζγγ7. 757 a28, 34. 1. 751 b21. — *g.* τῶν ἀγρίων ὀρνέων αἵ τ' οἰκήσεις μεμηχάνηνται πρὸς τοὺς βίους ϗ τὰς σωτηρίας τῶν τέκνων· τὰ ὄρνεα ϗ μάλιστα ϗ πλείστας ἀφίησι φωνάς, ὅταν ὦσι περὶ τὴν ὀχείαν Ζιι11. 614 b31. 49 B. 633 a9. πολλὰ τῶν ὀρνέων, ὅταν ἀκούσωσι, μιμοῦνται τὰς τῶν ἄλλων φωνάς αχ800 a29. διὰ τίν' αἰτίαν ἡ δειλία Ζγγ1. 750 a12. — *h.* τὰ πεπνιγμένα τῶν ὀρνέων θ29. 832 b5. ὅτι οὐδὲν διίπταται ὄρνεον αὐτὴν (lacum Avernum ἄορνον) ψεῦδος θ102. 839 a22. cf Oribas I 630. ὄρνεον ὑπερίπταται θ81. 836 a33. — *i.* τὸ ὄρνεον τοῦτο, ξυλοκόπος. σκάλιδρις, πάρδαλος Ζιθ3. 593 a11, b7. ι23. 617 b6. τὸν δρυοκολάπτην τὸ ὄρνεον θ13. 831 b5. κακόηθες τὸ ὄρνεον, πέρδιξ Ζιι8. 613 b23. τῶν ὀρνέων οἱ κύκνοι, τὸ κιννάμωμον ὄρνεον. ἀετὸς θεῖον μόνον τῶν ὀρνέων Ζιι1. 610 a2. 13. 616 a7, 8. 32. 619 b7. — ὀρνέων πι62. 898 a27 (ὀρέων ci Bsm).

ὀρνιθάριον. ἡ θήρα τῶν ὀρνιθαρίων θ118. 841 b18.

ὀρνίθειος. τὰ ὀρνίθεια κρέα κοῦφα ϗ ὑγιεινά Ηζ8. 1141 b20.

ὀρνιθίας. οἱ ὀρνιθίαι πότε πνέουσι· βορέαι εἰσὶ τῷ γένει μβ5. 362 a23. κ4. 395 a4.

ὀρνίθιον. παντοδαπὰ ὀρνίθια, ὀρνίθια ϗ θηρία Ζιι1. 609 a16, cf a14. 36. 620 a34, b1. θ4. 594 a17. ἴδιον ἐνίοις συμβαίνει τῶν ὀρνιθίων τὸ ἀποψοφεῖν. ὀρνίθιόν τι μικρόν (κέρθιος), εὔπτερον (ἄποδες) Ζιι49 B. 633 b6. 17. 616 b28. α1. 487 b25. τῶν ὀρνιθίων τεμνομένων τὸ στῆθος ἰχὼρ οὐχ αἷμα ἔχει πν6. 484 a37. τῶν μικρῶν ὀρνιθίων (v l ὀρνίθων) ἔνια Ζιδ9. 536 b14. ὀρνίθια v l Ζγα11. 719 a3.

ὀρνιθοθῆραι θηρεύουσι τῇ γλαυκὶ παντοδαπὰ ὀρνίθια Ζιι1. 609 a15.

ὀρνιθοφάγον ἡ ἴκτις Ζιι6. 612 b14.

ὀρνιθώδης. ῥύγχος ὀρνιθῶδες Ζμβ16. 659 b27. τὰ σελάχη ἔχει τὰς ὑστέρας ὀρνιθωδεστέρας Ζιζ10. 564 b20, syn τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ ἐν τοῖς ὄρνισιν Ζγα11. 719 a3. οἱ κεστρεῖς ἔχουσι τὰς κοιλίας ὀρνιθώδεις Ζμγ14. 675 a10. τὰ μαλάκια ἔχει τὸν πρόλοβον μέγαν ϗ περιφερῆ ὀρνιθώδη (παρεμφερῆ ὄρνιθι v l, C et Pik) Ζιδ1. 524 b10. Ζμδ5. 679 b9 (quasi avium Gazae). οἱ τὴν ῥῖνα ἄκραν λεπτὴν ἔχοντες ὀρνιθώδεις φ6. 811 a34.

ὄρνις. 1. τὸ πτερωτὸν γένος τῶν ζῴων ὄρνις καλεῖται Ζια5. 490 a12. τὸ τῶν ὀρνίθων γένος Ζια1. 486 a23. δ8. 533 a24. 9. 536 a20. ε1. 539 a13. Ζμα2. 652 b10, 14. 4. 654 a19. γ6. 669 b10. 14. 674 b18. δ10. 686 b21. 12. 695 a19. τὸ τῶν ὀρνίθων ἅπαν (πᾶν) γένος, τὸ τῶν ὀρνίθων γένος τὸ πλεῖστον Ζιε2. 539 b27. 8. 542 b2. θ3. 593 b29, syn ὄρνις Ζιβ15. 505 b29. 16. 506 b26. γ20. 521 b26. ε22. 554 a19. η8. 586 b1, 17. Ζμγ6. 669 b10. δ11. 692 a10. 12. 693 b13. Ζπ10. 710 b25, 31. Ζγβ4. 739 b7, ὄρνιθες Ζγε3. 782 a18, ὁ ὄρνις Ζιβ1. 498 a28. Ζμγ6. 669 b10 (v l οἱ ὄρνεις). οἱ ὄρνιθες Ζιζ3. 561 a4, 562 a21. Ζπ10. 709 b21, 710 a25. 12. 711 a17. 15. 712 b22, πᾶς ὄρνις v l Ζμδ12. 695 a15, οἱ ὄρνιθες πάντες Ζιβ15. 506 b5. Ζγα3. 716 b21, 717 a2, πάντες οἱ ὄρνιθες Ζιβ12. 504 a5, 23, 26. ζ2. 559 b6. πάντες ὡς εἰπεῖν οἱ ὄρνιθες Ζιθ3. 593 a24, ἅπαντες οἱ ὄρνιθες Ζιζ1. 558 b10. 2. 559 a15. 4. 562 b12. β12. 504 a31, 35. ἡ (?) ὄρνις Ζμβ16. 659 b4. τὰ τῶν ὀρνίθων γένη Ζιζ2. 559 a22. ἄλλα γένη ὀρνίθων Ζμδ12. 694 a4. Ζγε6. 785 b26. ἔνια γένη Ζιβ12. 504 b2, 6. τὸ τῶν ἀλεκτορίδων γένος, τῶν περιστεροειδῶν πλείω γένη Ζιε13. 544 a31, b1. ὀλίγον τι γένος, ἐν Σκύθαις ὀρνίθων γένος τι, τὸ τῶν ἀλκυόνων γένος πάρυδρον Ζιθ3. 594 a1, 593 b8. ι33. 619 b13. τὰ λευκὰ γένη Ζιγ12. 519 a7. εἴδη πλείω Ζια1. 486 a24. πολλοί, οἱ πολλοὶ τῶν ὀρνίθων Ζιθ3. 593 b24. 16. 600 a10. γ12. 519 a8. οἱ πλεῖστοι τῶν ὀρνίθων, οἱ ὄρνιθες οἱ πλεῖστοι Ζιζ1. 558 b24. β16. 506 a15. τῶν ὀρνίθων τινές Ζγε6. 786 a30. ἄλλος τις τῶν ὀρνίθων Ζιι16. 616 b13. aves referuntur inter τὰ ἔναιμα, πολύαιμα Ζιβ15. 505 b27. πν6. 484 b36, δίποδα Ζιη8. 586 b1 al, ἀνόδοντα Ζμγ14. 674 b20, πτηνά Ζμγ6. 669 a30, πτερωτά Ζιγ12. 519 a1. Ζμβ12. 657 a19 al, πτερυγωτὰ τῶν ᾠοτοκούντων αν10. 475 b22, ᾠοτόκα, θύραζε ᾠοτοκοῦντα

Ζια16. 495 b3. γ20. 521 b26. ζ1. 558 b10. Ζγγ1. 749 a17, 751 a24. β1. 732 b17, 733 a6 al.

a. universe descr. τὸ ὄρνιθι εἶναι ἐκ τινός ἐστι Ζμγ6. 669 b11 (M 333). ἡ φύσις τῶν καλουμένων ὀρνίθων, ἡ φύσις ἡ τῶν ὀρνίθων πῶς συνεστηκυῖα, τῶν ἐναίμων ἡ τοῦ ὄρνιθος οὐσία Ζμγ6. 669 a31. δ14. 697 b16, 20, 21. 12. 693 b6. β16. 659 b5-13. ἴδιον μόριον· στόμα, πτέρυγες· ἴδιον ὄρνιθος ἡ δασύτης ἡ περὶ τὴν κοιλίαν Ζιβ12. 504 a19. Ζμδ12. 693 a27, b11. φ2. 806 b20. τῷ ὄρνιθι ἐν τῇ οὐσίᾳ τὸ πτητικόν ἐστιν, τὸ μὲν μακρόπτερον τὸ δὲ βραχύπτερον Ζμδ12. 693 b13. α4. 644 a20. θερμοὶ ϗ ὑγροὶ τὴν φύσιν πι24. 893 b11. τὸ τῶν ὀρνίθων γένος ἐστὶ νανῶδες, οὐκ ὀρθοὶ διὰ τὸ νανώδεις εἶναι τὴν φύσιν Ζμδ10. 686 b21. 12. 695 a8. cf Ζπ710 b13. ἰδίᾳ μόρια ὀλίγα διαφέροντα ἔχουσιν ἀλλήλων, ὄρνις ὄρνιθος διαφέρει τῷ μᾶλλον ἢ καθ' ὑπεροχήν Ζμδ12. 692 b8 (Cuvier règne an I 300). α4. 644 a19. 5. 645 b24. τοῖς ὄρνισιν οὐ γίνεται ἡ τῶν καταμηνίων ἀπόκρισις Ζγγ1. 750 b9. πολυώνυχοι πάντες Ζιβ12. 504 a5 (Billerbeck de av Ar 11). ὀλιγόποτοί εἰσιν Ζιθ3. 593 b29. 18. 601 b4, a31. ἔνιοι ἄποτοι πάμπαν, πῶς πίνουσι Ζιθ3. 594 a1. 18. 601 b1. 6. 595 a10. nidus, οἰκήσεις Ζιζ1. 558 b31-559 a14. ι11.

b. ὀρνίθων διαφοραί. cf Billerbeck de avibus ab Ar com indicem ad pag 11. AZι I 81. Su 92. 171. M 292. Spix 250. F 9. γαμψώνυχες Ζιβ12. 504 a4. θ3. 592 a29. Ζπ10. 710 a26 al. ἔστι τὰ γαμψώνυχα τῶν πτητικῶν Ζιβ12. 504 b8. οἱ μὴ γαμψώνυχες, εὐθυώνυχοι Ζιθ3. 592 b15. 16. 600 a19. σαρκοφάγοι Ζιζ5. 563 a12, 14. θ3. 592 a29, b16. ὅσοι μὴ σαρκοφάγοι Ζιθ3. 593 a29. κρεωφάγοι, ὠμοφάγοι Ζμδ12. 693 a3, 12 (ἰχθυοφαγοῦσα ἡ ἀλκυὼν Ζι14. 616 a32). οἱ γλαυκώδεις Ζιβ12. 504 a26. σκωληκοφάγα τὰ μὲν ὅλως τὰ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἀκανθοφάγα, σκνιποφάγα Ζιθ3. 592 b16, 29, 30, 593 a3. τὰ περιστεροειδῆ Ζιζ4. 562 b3. θ3. 593 a24. καρποφάγα, καρποφαγοῦντα ϗ ποοφαγοῦντα, ὅσα ποηφάγα, παμφάγοι Ζμδ12. 693 a15, 694 a7. γ1. 662 b9. Ζιθ3. 593 a15, b25. — σχιζόποδες Ζι12. 615 a26, 32 al. στεγανόποδες Ζιβ12. 504 a7. ι12. 615 a25. Ζμγ1. 662 b10. Ζπ17. 714 a9. τῶν στεγανοπόδων τὰ μὲν βαρύτερα Ζιθ3. 593 b15. μακροσκελεῖς Ζι50. 632 b12. Ζμγ14. 674 b31. δ12. 692 b5, opp βραχυσκελεῖς Ζμδ12. 692 b5. οἱ μακροσκελεῖς ϗ στεγανόποδες, syn οἱ μακρορροπύγιοι, opp οἱ ἐναντίοι Ζιβ12. 504 a32. οἱ μὲν πεζεύουσι περὶ τὴν τροφήν, οἱ δὲ περὶ τοὺς ποταμοὺς ϗ λίμνας βιοτεύουσιν, οἱ δὲ περὶ τὴν θάλατταν· ὅσοι μὲν στεγανόποδες, ὅσοι δὲ σχιζόποδες Ζιθ3. 593 a25. τὸ γένος πάρυδρον, οἱ περὶ τὴν θάλατταν Ζιθ3. 593 b8. ι12. 615 a20. 34. 620 a6, 9. ὅσοι περὶ ποταμὸν ἢ ἕλη ἢ θάλασσαν διατρίβουσι Ζι49Β. 633 b3. ὅσα παρ' ἕλη ζῇ, ἕλεια, τὰ περὶ τὰς λίμνας Ζμγ1. 662 b10. 14. 674 b31. δ12. 693 a15. Ζιζ2. 559 a24. ὄρνιθες θαλάττιοι, λιμναῖοι, χερσαῖοι f 241. 1522 b30, 32. — πτητικοί Ζγγ1. 750 b17. Ζμδ12. 693 b27, 13. Ζιζ1. 558 b31, opp ἐπίγειοι Ζι49Β. 633 a30. μὴ πτητικοί Ζι8. 613 b7. τονικοί (πτητικοί ci ΚaΖμ 169, 14) Ζμδ12. 693 b12. ὅσοι μετεωρίζονται πάντες τετραδάκτυλοι Ζιβ12. 504 a9. οἱ τάχιστα πετόμενοι Ζπ10. 710 a26. πλωτά Ζιβ12. 504 a7. Ζμγ1. 662 b10. δ12. 694 a7, b2. οἱ βαρεῖς Ζιβ12. 504 a24. ι8. 613 b6. Ζμβ13. 657 a28. δ12. 694 a7. ἔστι τὰ πληκτροφάγα τῶν βαρέων, οἱ πλῆκτρα ἔχοντες Ζιβ12. 504 b9. δ11. 538 b19. τὰ εὐρυστήθη Ζι50. 632 b12. ὄρνιθες κυφοί cf p 417 b55. — οἱ μεγάλοι, οἱ μεγάλοι τοῖς μεγέθεσι Ζιδ9. 536 a25. θ79. 836 a9. μείζους Ζιγ1. 510 b31. ζ3. 561 a8. ἐλάττους Ζιζ7. 563 b31. δ9. 536 a24. οἱ μὴ σωμάτων ἔχοντες μέγεθος Ζγδ6. 774 b28. μικροί, μικρότεροι Ζιγ1. 510 b33. Ζμγ1. 662 b8. β17. 660 a35. — τὰ μακραύχενα Ζιθ6. 595 a11, πλατύρυγχα Ζμγ1. 662 a12, πλατύγλωττα Ζιβ12. 504 b3. πολύφωνοι Ζιδ9. 536 a24. Ζμβ17. 660 a33, 34. — φωλεύοντες, φωλοῦσι πολλοί Ζιθ16. Ζγε3. 783 b11. ἐκτοπιστικά v l Ζμδ12. 694 a5. — μονόχροοι, πολύχροοι Ζγε6. 785 b18, 22, 24, 26, 33. μέλανες, opp τὰ λευκὰ γένη, λευκοὶ τὴν χρόαν Ζιγ12. 519 a5, 7. χ6. 798 a9. f 241. 1522 b13. — ἄγριοι, ὅσα ἥμερα ἢ ἡμεροῦσθαι δύναται, ἠθάδες Ζιζ9. 564 b5. ι15. 616 b2. ε13. 544 a29. f 241. 1522 b22. — οἱ μὲν κονιστικοὶ οἱ δὲ λοῦσται οἱ δ' οὔτε κονιστικοὶ οὔτε λοῦσται Ζι49Β. 633 a29. — πολύγονοι διχῶς, ὅσοι πολυτοκοῦσι, opp ὀλιγόγονα, ὀλιγοτοκοῦντα Ζιζ1. 558 b26, 28. Ζγγ1. 750 b2. 6. 756 b26. δ6. 774 b27, 29. 3. 770 a9. λάγνοι ϗ χωλοὶ πδ31. 880 a34, b5. ι24. 893 b10. ὀχευτικοί Ζγβ7. 746 b1. οἱ μὲν εὔτεκνοι ϗ ἐπιμελεῖς τῶν τέκνων οἱ δὲ ἐναντίον, οἱ μὲν εὐμήχανοι πρὸς τὸν βίον οἱ δ' ἀμηχανώτεροι Ζι11. 614 b33, 34.

c. τὰ τῶν ὀρνίθων μόρια descr Ζμδ12. — τὰ ἔξω. τὸ μέγεθος ὄρνιθος Ζμδ14. 697 b23, 25. ἐν τοῖς ὄρνισιν ἡ πρὸς ἄλληλα διαφορὰ ἐν τῇ τῶν μορίων ἐστὶν ὑπεροχῇ ϗ ἐλλείψει ϗ κατὰ τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον Ζμδ12. 692 b3. ὁλοφυὴς ὁ τόπος (τὰ πρανῆ τοῦ σώματος ϗ τὰ ὕπτια) ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἐστίν Ζμδ12. 693 a26. τὸ ἄνω ϗ τὸ ἔμπροσθεν διώρισται· τὰ ὄπισθεν, τὰ ἔμπροσθεν· ἔχουσι τὰ ἔμπροσθεν δασύτερα Ζπ5. 706 a26. 10. 710 b2. πι53. 896 b31. δέρμα σκληρόν, οὐκ ἔχουσι τρίχας Ζγα12. 719 b11. Ζμβ12. 657 a19, 17. 14. 658 a12. διὰ τί ὄρνιθες ϗ ἄνθρωποι ϗ τῶν ζῴων τὰ ἀνδρεῖα σκληρότερα πι60. 898 a4. ἔχει πτερόν Ζμα4. 644 a22. γ7. 670 b17. δ1. 676 a31. 12. 692 b12-15. Ζπ10. 710 b32. Ζγε3. 782 a18. Ζια1. 486 a21. β12. 504 a31. ἡ ἰδέα τῶν πτερῶν, syn τὸ εἶδος Ζι13. 615 b28. 14. 616 a19. τὸ πτερὸν σκληρόν, opp μαλακόν φ2. 806 b12. ὑπεναντίως ἔχουσιν οἱ ὄρνιθες τοῖς ὁλοπτέροις τὴν τῶν πτερῶν φύσιν Ζπ10. 710 a25. τὰ πτερώματα χ6. 798 a9. πτερωτοὶ πάντες Ζμδ12. 692 b9, 12. τὴν ἰδέαν μεταβάλλειν κατὰ τὰς ὥρας, κατὰ τὰς ἡλικίας οὐδέν Ζι15. 616 b1. γ12. 519 a1, 8. μεταβάλλουσι τὰ χρώματα Ζγε6. 786 a30. χ6. 798 a9, 799 a1, b11. — κεφαλή Ζπ10. 710 a29. αὐχένα ἔχει τεταμένον τῇ φύσει, κεφαλὴν ϗ αὐχένα πάντες ἔχουσι ϗ νῶτον ϗ τὰ ὕπτια τοῦ σώματος ϗ τὸ ἀνάλογον τῷ στήθει Ζμδ12. 694 b26, 692 b20-24. Ζιβ12. 503 b30. στόμα οἱ ὄρνιθες ἔχουσι μὲν ἴδιον δέ Ζιβ12. 504 a19. cf ι22. 617 b3. Ζγγ6. 756 b14, 32, 20. ἀντὶ σιαγόνων τὸ καλούμενον ῥύγχος Ζμβ16. 659 b5. οὔτε χείλη οὔτ' ὀδόντας ἔχουσιν ἀλλὰ ῥύγχος Ζιβ12. 504 a20. cf γ9. 517 a9. 11. 518 b34. Ζμβ9. 655 a4. 16. 659 b21. γ1. 662 a33. δ12. 692 b16, 18. κινοῦσι τὸ ῥύγχος εἰς τὸ ἄνω ϗ κάτω μόνον Ζμδ11. 691 a30. οὐκ ἔχουσι ῥῖνας Ζμβ16. 659 b4 (cf F 284, 69. M 436). οὔτ' ὦτα οὔτε μυκτῆρας ἔχουσιν, ἀλλὰ τοὺς πόρους τούτων τῶν αἰσθήσεων Ζιβ12. 504 a21. ὦτα οὐκ ἐπανεστηκότα ἀλλὰ πόρον μόνον· τοὺς πόρους μόνον ἔχουσι διὰ τὴν τοῦ δέρματος σκληρότητα· τοὺς μὲν πόρους ἔχουσι τῶν μυκτήρων πρὸ τοῦ στόματος· ὥστε εἰπεῖν μυκτῆρας, εἰ μὴ διὰ τὸ ἔργον, οὐκ ἔχουσι φανερῶς διηρθρωμένους Ζμδ11. 691 a13. β12. 657 a17. 16. 658 b2. Ζιδ8. 533 a24. γλῶττα πλατεῖα, λεπτή, τὸ ὀξὺ τῆς γλώττης Ζιβ12. 504 a35. δ9. 536 a21, 22. ι15. 616 b9. Ζμδ12. 692 b6. β17. 660 a36. ὀφθαλμοὶ ἄνευ βλεφαρίδων Ζιβ12. 504 a23. cf Ζμβ14. 658 a12. μύουσι τῇ κάτω βλεφαρίδι, τῷ κάτω βλεφάρῳ Ζιβ12. 504 a25. Ζμβ13. 657 a29. δ11.

691 a21. σκαρδαμύττουσιν ἐκ τοῦ κανθοῦ δέρματι, ὑμένι ἐκ τῶν κανθῶν Ζιβ12. 504 a25. Ζμβ13. 657 a30. δ11. 691 a23. σκληρόφθαλμοι, πόρρωθεν ἡ χρῆσις τῆς ὄψεως Ζμδ11. 691 a24. β13. 657 b24. στῆθος Ζμδ13. 693 b15. Ζπ10. 710 a30. — πῶς κινοῦνται τέτταρσι σημείοις Ζπ10. 709 b21. πτέρυξι δυσὶ ϗ ποσὶ δυσί Ζια5. 490 a28. πτέρυγες, πτερύγων κάμψις Ζιβ1. 498 a30. 12. 503 b35. γ3. 514 a1. Ζπ10. 709 b31. 15. 712 b24. 18. 714 b4. πτέρυγες, ἴδιον μόριον Ζμδ12. 693 a27, b11. τῶν πτερύγων ἀφαιρεθεισῶν οὔθ' ἑστάναι οὔτε προϊέναι δύναιτ' ἂν οὐθεὶς ὄρνις Ζπ15. 712 b29. τῶν ὀρνίθων πετομένων ὁ γινόμενος ταῖς πτέρυξι ψόφος Ζιδ9. 535 b31. ἡσυχίαν ἔχειν, opp ἀνίπτασθαι ϗ αἰωρουμένους καταράσσειν αὐτοὺς εἴς τι θ79. 836 a11. πόδες Ζμδ12. 694 b7. Ζπ18. 714 b5 al. δίποδές εἰσιν Ζια5. 489 b21. β1. 498 a29. Ζγβ1. 732 b16. Ζπ5. 706 a27. 11. 710 b18. Ζμδ12. 693 b5. πι53. 896 b31. σκέλη δύο, ὀστώδη νευρώδη ἄσαρκα, σκελῶν κάμψις Ζιβ1. 498 a28, 29, 499 b2. 12. 503 b32. Ζγα5. 717 b16. Ζπ711 a16. 15. 712 b22. πι41. 895 a22. ἀναπηρία τῶν σκελῶν πδ31. 880 b6. ι24. 893 b15. ἰσχίον Ζιβ12. 503 b35. Ζπ10. 710 b21. Ζμδ12. 694 b29. μηρός Ζιβ12. 504 a2. δάκτυλοι Ζιβ12. 504 a7. Ζμδ12. 695 a19, 16. πολυσχιδεῖς τρόπον τινὰ πάντες, χωριστοὺς (χωρὶς τοὺς ci Pik) δακτύλους ἔχουσιν Ζιβ12. 504 a6, 8. ϗ τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὁρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες f 316. 1531 b23. ἔνια ἔχει πλῆκτρα Ζιβ12. 504 b6. οὐρὰν οὐκ ἔχουσιν, οὐροπύγιον δέ Ζιβ1. 504 a32. Ζμδ12. 694 b19. Ζπ10. 710 a22. 18. 714 b7.

d. τὰ ἐντὸς μόρια. τὰ τῶν ὀρνίθων ἀσθενέστερα, μικρὸν παραλλάττει Ζμβ9. 655 a18. Ζιγ7. 516 b13. μαναὶ αἱ σάρκες Ζμγ8. 671 a20. τὸ ἐκ φλεβὸς ϗ ἀρτηρίας τὴν σάρκα, ψεῦδος ἐπὶ τῶν ὀρνίθων πν6. 484 b35. ἡ ἀρτηρία οὐκ ἔχει τὴν ἐπιγλωττίδα αν11. 476 a34. cf Ζιβ12. 504 b4. στόμαχον, ἀρτηρίαν ἔχουσι Ζιβ15. 505 b33. πόροι cf p 527 b54. πλεύμων Ζια16. 495 b3. β17. 507 a19. Ζμγ9. 669 a31. μικρὸς ὁ σπλήν Ζιβ15. 506 a15. Ζμγ7. 670 b13 v l. οὐκ ἔχουσι νεφροὺς οὐδὲ κύστιν, πλατέα νεφροειδῆ ἐν ἐνίοις Ζιβ16. 506 b25. Ζμγ9. 671 a31. ἧπαρ, χολή Ζμγ12. 673 b20. Ζιβ15. 506 b5. πρόλοβος Ζιδ4. 529 a2. διαφορὰ περὶ τὸ τῆς τροφῆς δεκτικὸν μόριον, κοιλία Ζμγ14. 674 b19, 34. δ5. 678 b26, 34. 12. 693 b19. ἴδιον ὄρνιθος τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡ δασύτης ἡ περὶ τὴν κοιλίαν φ2. 806 b20. τὸ περίττωμα ἐπιλευκαίνει, ὑπόστημα λευκόν, ὑπόστασις τῆς κοιλίας Ζμδ1. 676 a33. 5. 679 a18. πι43. 895 b3. ἀποφυάδες Ζμγ14. 675 a14, 16. αἰδοῖον Ζγα5. 717 b18. ὄρχεις (v h v) ἄδηλοι, ἐντός, διὰ τίν' αἰτίαν Ζιγ1. 510 a3. ε5. 540 b33. ζ11. 566 a10. Ζγα3. 716 b21. 5. 717 b28. 12. 719 b11. Ζμδ12. 695 a26. ὑστέραι Ζγα12. 719 b21. γ6. 756 b30. ὑστερῶν ὑμήν Ζιγ1. 510 b28, 31. ταῖς ὄρνισι λαβοῦσα ἡ ὑστέρα συμπέττει, ἡ ὄρνις εἰς τὴν ὑστέραν προΐεται Ζικ6. 638 a3, 637 b35. ὑστέρα τείνει πρὸς τὸ ὑπόζωμα, ἄνω πρὸς τὸ ὑπόζωμα Ζιγ1. 511 a7. ζ2. 559 b7, 18, πρὸς τῷ ὑποζώματι Ζιγ1. 510 b21. Ζγα3. 717 a2. β4. 739 b6, ἄνω πρὸς τῷ ὑποζώματι Ζγα8. 718 b3. γ1. 749 a34, πρὸς τῷ ὑποζώματι Ζιζ10. 564 b21. ἡ ἀπόκρισις τῶν καταμηνίων συνίσταται τοῖς ὄρνισι κατὰ τοὺς ἱκνουμένους χρόνους τοῦ περιττώματος Ζγγ1. 750 b12, 751 a3.

e. de sexu. ὁ ἄρρην, οἱ ἄρρενες, τὰ ἄρρενα Ζικ6. 637 b13, 37. ζ9. 564 b6. 8. 564 a8. ε2. 539 b29. δ9. 536 a23. Ζγγ7. 757 a33, b2. f 270. 1527 a2. θηλυδρίαι Ζιι49. 631 b17. — ἡ θήλεια, αἱ θήλειαι, τὰ θήλεα Ζιδ9. 536 a23. ε2. 539 b29. ζ2. 559 b8, 19. 8. 564 a8. Ζγγ2. 753 a15. f 270. 1527 a2. ἡ ὄρνις, ἡ ὑποδεξαμένη ὄρνις, αἱ ὄρνιθες, αἱ πλεῖσται, πολλαὶ τῶν ὀρνίθων Ζιε9. 542 b20. ζ2. 560 b12. 3. 562 a22. 4. 562 b8. ι29. 618 a19, 21. κ6. 637 b11, 35, 638 a3, 27. Ζγγ1. 750 b34. 2. 752 b17, 21, 29. δ3. 769 b34. μήτηρ Ζγγ2. 753 a33, 754 a7, 9. ἡ τρέφουσα Ζιι29. 618 a16. — ὁ νεοττὸς καλούμενος, ὁ νεοττός Ζιδ9. 536 b17. ζ2. 559 b17. 4. 562 b10. 10. 565 a3. ι29. 618 a19. Ζγα21. 730 a9. τὰ νεόττια Ζιδ9. 536 a30. ι29. 618 a21. οἱ νέοι Ζιε14. 544 b15, 18. τὰ ἔκγονα Ζιε13. 544 b10, 16. οἱ ὄρνιθες Ζγγ3. 754 b11. pulli in ovo: ἔμβρυον, νεοττός, νέοι Ζιζ3. 561 b23. 10. 565 a5, 11. τέκνα Ζγδ6. 774 b30. οἱ ὄρνιθες Ζιε18. 550 a20. Ζγγ3. 754 a11.

f. de coitu graviditate partu ovis pullis. γονή Ζιζ2. 559 b6. Ζγα21. 729 b34. συνδυασμοῦ διαφοραί Ζιε2. 539 b27, 28. ἡ ὥρα τῆς ὀχείας, ὁ τόκος Ζιζ1. 558 b11-559 a14. ε13. 8. 542 b3. δ9. 536 a25. ταχεῖα ἡ ὀχεία Ζγδ3. 769 b35. τὰ τῶν ὀρνίθων ᾠὰ οὐ τελειοῦται πρὸς τὴν γένεσιν ἄνευ τῶν ἀρρένων, τὴν τελείωσιν τοῖς ᾠοῖς ποιεῖ τὸ ἄρρεν ἐντός· διὰ τίν' αἰτίαν ἐν τοῖς ὄρνισιν οὐδὲ τὰ γινόμενα διὰ τῆς ὀχείας ᾠὰ θέλει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λαμβάνειν αὔξησιν, ἐὰν μὴ ὀχεύηται ἡ ὄρνις συνεχῶς Ζγγ7. 757 a32. 1. 750 b27, 32, cf Harvei exercit de gen an 138. οἱ ὄρνιθες λάγνοι πδ31. 880 a34. ἐνίοτε δοκοῦσιν οἱ διαφέροντες τῷ εἴδει μίγνυσθαι πρὸς ἀλλήλας· τὰ ᾠὰ τὰ προωχευμένα ὑφ' ἑτέρου γένους τῶν ἀρρένων· λέγουσιν ἐνίους κατὰ τὸ στόμα μίγνυσθαι Ζγβ7. 746 b3. γ7. 757 b2. 6. 756 b14, 18. cf Herodot II 76. S II 493. αἱ κυήσεις Ζιζ2. 560 b11. κύημα Ζγγ1. 751 b32. δ6. 775 b18. κύει, ὥρισται καιρὸς ἐπὶ τῶν ὀρνίθων Ζγα21. 730 a4. γ7. 757 b10. ᾠὰ πρὸς τῷ διαζώματι συνίσταται, πρὸς τοῖς ὑποζώμασιν Ζγγ2. 753 a2. 6. 756 b30. cf p 528 a53. ἡ ὄρνις πολλὰ εἰς αὐτὴν τίκτουσα Ζικ7. 638 a27. ἡ ἔξοδος τῆς σπερματικῆς περιττώσεως βραδυτέρα ἢ τοῖς ἰχθύσιν Ζγα4. 717 b6. προΐενται τὸ ᾠὸν τέλειον ϗ σκληρόδερμον, τέλειον ᾠὸν γεννῶσι, τὰ ἐκ τῶν τελείων ᾠῶν γινόμενα θύραζε Ζιζ2. 559 b15. Ζγβ1. 732 b2. γ1. 749 a17, 751 a25. 2. 753 a2, 754 a16. 5. 755 b30, 756 a21. πάντα τὰ ᾠὰ δίχροα Ζγγ1. 749 a18, 751 a31. 2. 753 a2. Ζια5. 489 b15. ε33. 558 a5. ζ2. 559 a17. τὰ τῶν ὀρνίθων ᾠὰ κεχωρισμένον ἔχει τὸ λευκὸν ϗ τὸ ὠχρόν, χωρίζεται τῆς ὑστέρας Ζγγ3. 754 b22, 12, 16 (cf Müller glatter Hai 12). χρώματα ᾠῶν Ζιζ2. 559 a22. Δημόκριτός φησιν ἀεὶ τά τ' ᾠὰ ϗ τὴν χρόαν αὐτῶν ἐπαλλάττειν Ζγδ3. 769 b35. ὑπηνέμια Ζγγ1. 750 b1, 17. Ζιε1. 539 a31, b7. ζ2. 559 b21. κ6. 637 b14. πῶς τὰ ὑπηνέμια γίνεται γόνιμα Ζγγ7. 757 b1. τέρατα Ζγδ3. 770 a10. πι61. 898 a17. ἡ γένεσις ἐκ τοῦ ᾠοῦ Ζιζ10. 564 b26, 30. 3. 561 a3-562 a20. Ζγγ6. 756 b13. 3. 754 b3. συμβαίνει τοῖς ὄρνισιν ἐπῳαζούσης ϗ συμπεττούσης τῆς ὄρνιθος Ζγγ2. 752 b16, 29. οὐχ ὁμοιοτρόπως τοῖς τῶν ὀρνίθων ἔχει τὰ περὶ τὰ ᾠὰ τῶν ἰχθύων· διὰ τί διαφέρουσιν αἱ γενέσεις τοῖς ὄρνισι ϗ τοῖς ἰχθύσι Ζγγ5. 755 b28. 3. 754 b20, 34. ἐπῳάζουσιν, ἐπικαθεύδουσι Ζιζ2. 559 a30 al. ε9. 542 b20. κἂν ἡ ὥρα ᾖ εὔκρατος ἢ ὁ τόπος ἀλεεινός, ἐν ᾧ ἂν κείμενα τυγχάνωσιν, ἐκπέττεται ϗ τὰ τῶν ὀρνίθων ᾠὰ Ζγγ2. 752 b31, 753 a1. τοῖς ὄρνισι τὴν τροφὴν ἡ φύσις ποιεῖ ἐν τοῖς ᾠοῖς Ζγγ2. 752 b24. cf Ζιζ10. 565 a11. ὅσα μὴ δαψιλῆ τροφὴν συνεκτίκτει τοῖς τέκνοις Ζγδ6. 774 b30. ἐν τῇ ὑστέρᾳ τὰ δίποδα συγκεκαμμένα, τοῖς ἐμβρύοις μία φλὲψ Ζιη8. 586 b1, 17. ὁ ὀμφαλὸς τοῖς νέοις ποῖος, οἱ ὄρνιθες κατὰ τὴν κοιλίαν προσηρτημένοι Ζιζ10. 565 a5. ε18. 550 a20. ἔχουσι τὸν ἕτερον ὀμφαλὸν πρὸς τὸ ὠχρόν, χωρισθέντα τῆς γεννώσης γίνεται ἐξ ᾠοῦ, ἐν ᾧ λαμβάνει τὴν διάρθρωσιν Ζγγ3.

755 a2. β6. 742 a2. τῶν ὀρνίθων αὐξηθέντων ἄδηλος ὁ ὀμφαλός Zμδ13. 693 b24. τίκτουσιν ἀτελῆ ϗ τυφλὰ ϗ τῶν ὀρνίθων τινές, ὅσοι πολυτοκοῦσιν αὐτῶν Zγδ6. 774 b27. pulli in ovo, οἱ ὄρνιθες ἐκ τοῦ ὀξέος (τοῦ ᾠοῦ) γίνονται Zγα11. 719 a3. γ3. 754 a11.

g. de sensibus moribus cantu. ἡ τῆς διανοίας ἀκρίβεια Zι7. 612 b20. ἀνδρεῖοι, δειλοί, δεδιότες φ2. 806 b12. θ118. 841 b22. ἡ φῶυξ μάλιστα ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνίθων Zι18. 617 a9. cf aves cur oculos potissimum hominum adpetant Plin XI 148. ϗ τὰ ἤθη μεταβάλλουσι κατὰ τὰς πράξεις, πολλάκις δὲ ϗ τῶν μορίων ἔνια, οἷον ἐπὶ τῶν ὀρνίθων συμβαίνει Zι49. 631 b6. αἴσθησις ἐπιμελητικὴ (συνήθεια, φιλία) τοῖς ὄρνισι γίνεται μέχρι τοῦ γεννῆσαι ϗ ἐκθρέψαι Zγγ2. 753 a14. cf Hθ1. 1155 a18. οἱ συνῳδίνοντες ὄρνιθες ηεη6. 1240 a36. ἡ ὄρνις οὐ μόνον τοῦ λαβεῖν ἐπιθυμίαν ἔχει ἀλλὰ ϗ τοῦ προέσθαι Zικ6. 637 b11. aves quomodo tempestatem nuntient f 241. 1522 b18, 25, 27, 28. — χρῶνται τῇ γλώττῃ ϗ πρὸς ἑρμήνειαν ἀλλήλοις πάντες μέν, ἕτεροι δὲ τῶν ἑτέρων μᾶλλον, ὥστε ἐπ' ἐνίων ϗ μάθησιν εἶναι δοκεῖν παρ' ἀλλήλων Zμβ17. 660 a36. ἀφιᾶσι φωνήν, τινὲς ἔχουσι διάλεκτον, ἔνια γένη φθέγγεται γράμματα Zιδ9. 536 a20, 21. β12. 504 b2. οἱ μάλιστα φθεγγόμενοι γράμματα πλατυγλωττότεροι τῶν ἄλλων εἰσὶν Zμβ17. 660 a29. ᾄδουσι Zιδ9. 536 a28, b16 al. πολύφωνα, λαλίστερα Zιδ9. 536 a24.

h. morbi, epizoa. διὰ τὰ πάθη τὰ γιγνόμενα κατὰ τὰς ὥρας μεταβάλλει Zιγ12. 519 a3. οἱ αὐχμοὶ συμφέρουσι ϗ πρὸς τὴν ἄλλην ὑγίειαν ϗ πρὸς τοὺς τόκους· ἀσύμφορα τοῖς ὄρνισι τὰ ἐπόμβρια ἔτη Zιθ18. 601 a27, 30. quaedam origano sibi medentur Zι6. 612 a33. ἐν ἀρρωστίαις ἐπίδηλος ἡ πτέρωσις γίνεται, ἀποβάλλειν τὰ πτερά Zιθ18. 601 b6. Zγε3. 783 b11. ὑπέρινοι γίνονται, πότε διατίθενται χεῖρον Zγγ1. 750 a29. 2. 753 a16. ἔστι τὰ μὲν μακροσκελῆ ὑγροκοίλια τὰ δ' εὐρυστήθη ἐμετικὰ μᾶλλον Zι50. 632 b12. διὰ τί οὐκ ἐρεύγονται πι44. 895 b13, 17. διὰ τί μάλιστα κορυζῶσι πι54. 897 b10. φθεῖρες Zιε31. 557 a11.

i. aves saepe cum aliis animalibus comparantur, saepissime cum piscibus. πρὸς τὰ ἄλλα ζῷα ϗ τῇ μορφῇ τῶν μορίων διαφέρουσι al Zμδ12. 692 b8, 10 al. ὄρνιθες ϗ ἄνθρωποι, ὄρνις μάλιστα ὁμοιόσχημον ἀνθρώπῳ πι60. 898 a4. 54. 897 b11. ὁμοίως ἔχουσιν οἱ ὄρνιθες τρόπον τινὰ τοῖς ἰχθύσιν, ἰχθύες ὄρνιθος (διαφέρουσι) τῷ ἀνάλογον· τοῖς ἰχθύσι γίνεται ἄνευ ὀχείας σύστασις κυημάτων, ὁμοίως ϗ τοῖς ὄρνισι (om v l et Aub) Zπ18. 714 b3. Zμα4. 644 a21. Zγγ1. 750 b10. τὰ σελάχη ψυχρότερα τῶν ὀρνίθων Zγγ3. 754 a33 al.

k. signa physiognomica e natura avium petita φ2. 806 b12. 6. 810 a21, 31, 812 b16, 21. πδ31. 880 a34.

l. θήρα, alia quaedam. φρονίμως δοκεῖ ἡ γαλῆ χειροῦσθαι τοὺς ὄρνιθας Zι6. 612 b1. ξύλοις τύπτοντες λαμβάνουσι, fundis percutiunt, κατασοβοῦσι τοὺς ὄρνιθας θ90. 837 b17. 118. 841 b22, 23. fabula de Diomedis sociis in aves mutatis θ79. 836 a9 (Beckm 157).

m. μάλιστα δύο ᾠὰ ὑποτίθεται τοῖς (ταῖς ci Pik) ὄρνισι (pavo)· οὐδὲ πολλαχοῦ ἐπιχώριος ὁ ὄρνις, γύψ· οὗτος ὁ ὄρνις, κύανος et χλωρίς· ὁ αὐτὸς ὄρνις, μελαγκόρυφος Zζ9. 564 b7. ι11. 615 a14. 21. 617 a23. 29. 618 a13. 49B. 633 a2.

2. gallus *Briss.* οἱ ὄρνιθες, τὸ γένος τῶν τοιούτων ὀρνίθων σπερματικὸν ἀεὶ δεῖται τῆς ὁμιλίας Zγα21. 729 b34. δ5. 774 a10. — οἱ ὄρνιθες (v l ἄρρενες)· ἕτερος, ὕστερος, ὄρνις· τὰ ἄρρενα, syn ἀλεκτρυών, ἀνεσπασμένους ἔχει τοὺς ὄρχεις ἐντός Zι50. 631 b25. ζ2. 560 a13, 14. Zγδ5. 774 a7, 8, 9, 12. — gallinae: αἱ θήλειαι, τὰ θήλεα Zγδ5. 774 a7, 8, 11, ἡ ὄρνις, αἱ ὄρνιθες Zιζ2. 559 b26, 560 a8, b6, 7. Zγα21. 730 a4, 30. αἱ θήλειαι τῶν ἀρρένων ἧττόν εἰσιν ἀφροδισιαστικοὶ διὰ τὸ πρὸς τῷ ὑποζώματι τὰς ὑστέρας ἔχειν, τὰ δ' ἄρρενα τοὐναντίον Zγδ5. 774 a7. διαφέρουσι ϗ ὄρνιθες ὀρνίθων τῷ ἐπωαστικώτεραι εἶναι ἕτεραι ἑτέρων· ἐὰν μὴ ἐπῳάζωσιν αἱ ὄρνιθες, διαφθείρονται ϗ κάμνουσιν· ὀχευθεῖσαι αἱ ὄρνιθες φρίττουσι· τὰ ἐξ ὀχείας ἐνυπάρχοντα ᾠὰ ἤδη μεταβάλλει τὸ γένος εἰς ἄλλο γένος Zιζ2. 560 a3, 10, 17, b6. ἐὰν βρεχθῇ ἢ ἄλλως πως ῥιγώσασα ἐκβάλῃ ἡ ὄρνις, φανερὸν ἐπὶ τῶν ὀρνίθων τῶν τὰ ὑπηνέμια τικτόντων ὅτι δύναται μέχρι γέ τινος τὸ θῆλυ γεννᾶν Zγγ2. 752 b5. β5. 741 a17. ὑπηνέμια Zγα21. 730 a4, 32. κυνόσουρα, οὔρια, ζεφύρια Zιζ2. 560 a5, 6. οἱ περὶ τὰς ὄρνιθας τὰς γενναίας σπουδάζοντες Zγα21. 730 a10. οἱ ὄρνιθες ἐκτέμνονται Zι50. 631 b25 (S script rei rust I, 2, 532).

ὀρνύναι. ὑφ' ἵμερον ὦρσε (Hom Ψ 108) Pα11. 1370 b29.

ὄροβοι ταῖς κυούσαις οὐ συμφέρουσιν Zιγ21. 522 b29. βόες πιαίνονται τοῖς φυσητικοῖς, οἷον ὀρόβοις ϗ κυάμοις Zιθ7. 595 b6. ὅσον ὄροβος Zιζ14. 568 b22. (Vicia Ervilia *L* Fraas 54.)

ὄρος. οὐχ ὑπερβάλλει τὰ πνεύματα τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν μα3. 341 a1. ἐπὶ τοῖς ὄρεσιν οὐ γίνεται πάχνη μα10. 347 a29. τὰ ἕλη ὑπ' ὄρη κεῖσθαι συμβαίνει μα13. 350 b21.

ὀρός. ἡ φώκη λέγεται ἐμεῖν τὸν ὀρόν f 331. 1533 b32. syn πιτύα θ77. 835 b31. cf Beckm ad h l p 151, ad Antig Caryst p 39. S Theophr IV 816. v ὀῤῥός.

ὅρος et ὄρος distinguuntur προσῳδίᾳ τι20. 177 b3. — ὅρος finis, terminus, πῦρ ϗ ἀὴρ τοῦ πρὸς τὸν ὅρον φερομένου, γῆ δὲ ϗ ὕδωρ τοῦ πρὸς τὸ μέσον Γβ3. 330 b32. 8. 335 a20. γενέσει ϗ φθορᾷ τὸ ὂν ϗ τὸ μὴ ὂν ὅροι, ἀλλοιώσει δὲ τἀναντία πάθη Φθ7. 261 a34. τοῦ μεγέθους ὅρος, syn πέρας Zγβ6. 745 a9, 6. αἱ στιγμαὶ τῶν μεγεθῶν ὅροι Mν5. 1092 b9. τῆς φυσικῆς θερμότητος ὅρος ὁ πλεύμων Zγβ1. 732 b32. cf δ4. 772 a14. οἰκονομικὴ ἔχουσα ὅρον, opp ἄπειρος Πα9. 1258 a18. τοῦ πολιτικοῦ πλήθους τίνα ὅρον ὑπάρχειν χρή, τίς ἐστιν ὁ τῆς ὑπερβολῆς ὅρος sim Πη7. 1327 b1. 4. 1326 b12, 23. 5. 1326 b32, 1327 a6. ηεη15. 1249 a21, b1, 19, 22, 24. Hα5. 1097 b12. ἔξω τῶν ὅρων ἐστὶ τῆς κακίας Hη6. 1149 a1. syn ἀρχή et τέλος: ὁ νοῦς τῶν ὅρων, τῶν πρώτων ὅρων, τῶν ἀκινήτων ὅρων Hζ9. 1142 a26. 12. 1143 a36, b2 (cf νοῦς ἂν εἴη τῶν ἀρχῶν Aδ19. 100 b12). εἰ μὴ πρός τινα ὅρον ϗ τέλος δυνατὰ ἦν ἐλθεῖν Φβ8. 199 b6. — τὸ ὡρισμένον σῶμα οἰκείῳ ὅρῳ μδ5. 382 a23. ἡ μορφὴ ϗ τὸ εἶδος ἁπάντων ἐν τοῖς ὅροις Γβ8. 335 a21. translatum a corporibus v ὅρος omnino id significat, quo alicuius rei natura constituitur et definitur, τοῦ ζῆν ὅρον εἶναι τὴν ἀναπνοήν ψα2. 404 a9. τῆς δυνάμεως ὅρος ϗ τῆς ἀδυναμίας τὸ πεπτικὸν εἶναι ἢ μὴ πεπτικόν Zγδ1. 766 a32. ὅρος τοῦ ἀπὸ διανοίας ἐντελεχείᾳ γιγνομένου ἐκ τοῦ δυνάμει ὄντος, ὅταν βουληθέντος γίγνηται κτλ Mθ7. 1049 a5. ἀριστοκρατίας ὅρος ἀρετή Πδ8. 1294 a10, cui similia plurima leguntur praecipue in Politicis, veluti Πζ2. 1317 b11, 14. η2. 1324 b4. 15. 1334 a12. ε11. 1314 a25. γ9. 1280 a7. 13. 1283 b28. 9. 1294 a35, b15. 11. 1295 a39. 15. 1300 a11. 16. 1300 b15. β6. 1265 a32. 9. 1271 a35. Hη14. 1153 b25. — huic usui affinis est, quod ὅρος significat notionis definitionem ὁ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὅρος πο7. 1451 a10. 6. 1449 b23. Pβ8. 1385 b19. ὁ κύριος ὅρος τῆς πρώτης δυνάμεως Mδ12. 1020 a4. οὐκ εἶναι κοινὸν ὅρον τῶν αἰσθητῶν τινὸς ἀεί γε μεταβαλλόντων MA6. 987 b6. τὸν ὅρον λόγον εἶναι μακρόν Mη3. 1043 b26. ὥσπερ συμπεράσμαθ' οἱ λόγοι τῶν ὅρων εἰσίν ψβ2. 413 a16. οἱ ὅροι οὐκ εἰσὶν ὑπο-

θέσεις Αγ10. 76 a35. μόνον εἶναι οὐσίας ὅρον Μζ13. 1039 a20. ὅροι διαιρετικοί (i e qui per διαίρεσιν sunt confecti, cf οἱ ἐκ διαιρέσεως ὁρισμοί Μζ12. 1037 b28) Αδ5. 91 b39. disputatio de definitionibus recte conficiendis est ἡ περὶ τοὺς ὅρους πραγματεία τζ1. 139 a24, et saepissime per librum τζ (τὰ πρὸς ὅρον Μζ15. 1040 a6 Bz) distinguitur ὅρος, ἴδιον, γένος, συμβεβηκός τα5. 101 b38 et per universa Topica. ὅρος et ὁρισμός ad significandam definitionem fere promiscue usurpantur (cf ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται ϗ ὁ ὁρισμός, εἴπερ μὴ δεῖ πολλάκις ταὐτὰ λέγειν ἐν τοῖς ὅροις Μζ12. 1038 b20, cf ὅρος, ὁρισμός τη3. 153 a14, 15 al), saepius in Topicis ὅρος, in Metaphysicis ὁρισμός; quae ad definitionis vim ac naturam pertinent v s ὁρισμός. ἀνάγκη ϗ τοὺς ἄλλους ὅρους ἀληθεῖς εἶναι τῶν ἐναντίων (i e reliquas notas, quibus circumscribitur τῆς ἐναντιότητος notio) Μι4. 1055 a23. — mathematicis ὅροι sunt rationis vel proportionis termini, ὡς ὁ α ὅρος πρὸς τὸν β Ηε6. 1131 b5. 7. 1131 b9, 16. ἐν ὅλοις ὅροις οἱ τῆς συμφωνίας λόγοι εἰσίν, syn ἐν ὅλοις ἀριθμοῖς πιθ35. 920 a28, 32. cf δυοῖν ὅροιν εἰ ἀδύνατον τὸ ὕστερον ἄνευ τοῦ προτέρου ὑπάρξαι Οα12. 282 a1. — comparata propositione logica cum ratione mathematica explicari videtur ὅρον καλῶ εἰς ὃν διαλύεται ἡ πρότασις, οἷον τό τε κατηγορούμενον ϗ τὸ καθ' οὗ κατηγορεῖται Αα1. 24 b16 Wz. 4. 25 b32 et saepissime (cf Steinthal Gesch p 192). ὅροι τοῦ παντὶ ὑπάρχειν, τοῦ μηδενὶ ὑπάρχειν (i e exempla ὅρων, ex quibus τὸ παντὶ ὑπάρχειν demonstretur) Αα4. 26 a8, 11. 5. 27 a19, 21, b5, 6, 16, 38 al. de eadem demonstrandi ratione δεικνύναι, ἀπόδειξις διὰ τῶν ὅρων Αα17. 37 b1, 13, 16. 18. 37 b22, 38 a2, 12, b29, 37. λαβεῖν ὅρους Αα5. 27 b20. ἐκ τῶν ὅρων φανερόν Αα9. 30 a28. 11. 31 b4, 27. 15. 34 b32. ὅρος ἔσχατος, μέσος, πρῶτος Αα4. 25 b33 al. μέσος ὅρος in conclusione de re facienda Ηζ10. 1142 b24. numerus τῶν ὅρων comparatur cum numero προτάσεων sive διαστημάτων Αα25. 42 b1-26. πᾶσα ἀπόδειξις διὰ τριῶν ὅρων Αα25. 41 b36. ὅροι εἴσω, ἔξω, ὅρους ἐμβάλλειν, προσλαμβάνειν Αγ32. 88 a35, 36, b5. τιθεμένων τῶν ὅρων ἐν τῷ ὑπάρχειν ϗ τῷ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν Αα8. 29 b37. πρότασις ἀντιστρέφεται ἐπὶ τῶν ὅρων, ἀντιστρέφει κατὰ τοὺς ὅρους Αβ15. 64 a11, 40, b3. inde ad ipsos ὅρους transferuntur eae distinctiones, quae proprie ad propositiones pertinent, ϗ καθόλου ϗ μὴ καθόλου τῶν ὅρων ὄντων Αα4. 26 a13, 17. 5. 27 a2, 23. 6. 28 a37 al (quod plenius dicitur ϗ καθόλου ϗ μὴ καθόλου ὄντων τῶν ὅρων πρὸς τὸ μέσον Αα6. 28 a17). ὅροι κατηγορικοί, στερητικοί Αα7. 29 a20. 11. 31 b33. 16. 35 b26. ὅροι ἀναγκαῖοι, ὑπάρχοντες, ἐνδεχόμενοι Αα8. 29 b34.

ὀρόσπιζος (v l ὀρόσπιζος, ὀρέσπιζος, ὀερόσπιζος, ὀνεόσπιζος, ὁ νεόσπιζος). οὗτος σπίζῃ ὅμοιος ϗ τὸ μέγεθος παραπλήσιος, πλὴν ἔχει (τι περὶ add Pik) τὸν αὐχένα κυανοῦν, ϗ διατρίβει ἐν τοῖς ὄρεσιν Ζιθ3. 592 b25. (oneospizos vers Thomae, locusta Alberto, montifringilla Gazae, le pinson de montagne (i e Fringilla montifringilla) C II 650. S I 589. Cr. fort Parus ater K 865, 12. Sylvia suecica St. Lusciola suecica Su 111, 43. AZι I 103, 80 sed cf Lnd 164.)

ὀροφὴ τοῦ σμήνους Ζι40. 624 a6.

ὄροφος. 1. coni κάλαμος θρυαλλίς f 252. 1524 b36. (fort Saccharum Ravennae *L.* cf Fraas 298, 270.) — 2. ἐξελεῖν τὸν ὄροφον τῆς οἰκίας f 73. 1488 a30, 18. καταπιέζεται ὁ ὄροφος φτβ3. 824 b32.

ὀρροπύγιον v οὐροπύγιον.

ὀρροπυγόστικτος f 282. 1528 a23.

ὀρρός. πᾶν γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός (v l ὀρός), serum lactis Ζιγ20. 521 b27. τὸ γάλα διακρίνεται εἰς ὀρρὸν ϗ πυτίαν μδ3. 381 a7 Ideler. χωρίζεται ὁ ὀρρὸς ϗ ὁ τυρός μδ7. 384 a22. ὁ ὀρρὸς μᾶλλον ὕδατος, πήγνυται γὰρ ψυχρῷ μδ5. 382 b13. 10. 389 a10. 7. 384 a14, 20.

ὀρσοδάκναι. αἱ ὀρσοδάκναι (v l ὀρεοδάκναι) γίνονται ἐκ τῶν σκωληκίων μεταβαλλόντων Ζιε19. 552 a30. (oreodagne vers Thomae. mordelle C II 515. unde appellatae S I 354. Chrysomela oleracea St. Cr. Haltica oleracea K 684, 1. Su 197, 8. fort Lixus Phellandri AZι I 169, 39. cf M 225.)

ὀρτυγομήτρα. ὅταν ἐντεῦθεν ἀπαίρωσιν (οἱ ὄρτυγες), ἥ τε γλωττὶς συναπαίρει ϗ ἡ ὀρτυγομήτρα ϗ ὁ ὦτος ϗ ὁ κύγχραμος· παραπλήσιος τὴν μορφὴν τοῖς λιμναίοις ἐστίν Ζιθ12. 597 b16, 19 Aub. (matrix Gazae. rallus terrestris Friderico II, de arte venandi I 9, 14. caille-mere C II 151. cf S I 624. Rallus crex et aquaticus Belon de la nat des oiseaux IV 19. Rallus crex Gesner s h v. St. Cr. K 883, 4. Su 144, 120. Crex pratensis AZι I 103, 81. cf Lnd 128.)

ὀρτυγοτροφεῖον πι12. 892 a11.

ὄρτυξ. refertur inter τὰ ἐκτοπίζοντα ϗ σχιδανόποδα f 269. 1526 b40. (ὄρτυγας τοὺς στενόποδας φ6. 810 a23, duce Gesnero de av 317, 22 lege ὄρνιθας τοὺς στεγανόποδας Bsm praef I.) οὐ πτητικοί Ζιθ12. 597 b11. ι8. 613 b7. ζ1. 559 a1. cf S II 69. βαρεῖς, πολὺ τὸ σῶμα Ζιθ12. 597 b13, 14. ι8. 613 b7. τὰ πτερὰ ποῖα φ2. 806 b14. μεταβάλλει τὸ χρῶμα χ6. 798 a27. (ὦτις ἔχει) χρῶμα ὄρτυγος f 275. 1527 b17. — πρὸς τοῖς ἐντέροις τὴν χολὴν ἔχει· ἔχει τοῦ στομάχου τὸ πλατὺ κάτω· ἔχει ϗ πρόλοβον ϗ πρὸ τῆς γαστρὸς τὸν στόμαχον εὐρὺν ϗ πλάτος ἔχοντα· διέχει δ' ὁ πρόλοβος τοῦ πρὸ τῆς γαστρὸς στομάχου συχνὸν ὡς κατὰ μέγεθος Ζιβ15. 506 b21. 17. 509 a1, 13 Aub. πότε συνδυάζονταί τε ϗ εὐημεροῦσιν, opp χαλεπῶς ἔχουσι Ζιθ12. 597 b10. οὕτω σφόδρα ἐπτόηνται περὶ τὴν ὀχείαν, ὥστ' εἰς τοὺς θηρεύοντας ἐμπίπτουσι ϗ πολλάκις καθιζάνουσιν ἐπὶ τὰς κεφαλάς Ζι8. 614 a26 Aub. νεοττεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς· οὐ ποιοῦνται νεοττιάς· νεοττιὰν οὐ ποιεῖ ἀλλὰ κονίστραν, ϗ ταύτην σκεπάζει φρυγάνοις διὰ τοὺς ἱέρακας, ἐν ᾗ ἐπῳάζει· τίκτει ἐν τῇ γῇ, ἐπηλυγαζομένη ὕλην Ζι8. 614 a31, 613 b6. ζ1. 559 a1 Aub. f 269. 1526 b42. οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τίκτουσι ϗ ἐπῳάζουσιν, ἀναπαύονται ὑφ' ἑαυτοὺς ἀγόμενοι τοὺς νεοττούς Ζι8. 613 b15, 14. οἱ ἄρρενες πῶς μάχονται, μαχόμενος φθέγγεται, οἱ ἄρρενες μᾶλλον ᾄδουσιν αἱ δὲ θήλειαι οὐκ ᾄδουσιν, βοῶντες πέτονται Ζι8. 614 a6. δ9. 536 a26, 31. θ12. 597 b14, cf Sturz de voc an II, 13. migratio Ζιθ12. 597 a5, 23, 26, b5, 9-17. ἐπὶ δένδρου οὐ καθίζουσιν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς Ζι9. 614 a34. πιότεροι τοῦ φθινοπώρου μᾶλλον ἢ τοῦ ἔαρος Ζιθ12. 597 a26 Scaliger (cf S II 466). ὁ ὑοσκύαμος ϗ ὁ ἐλλέβορος τροφὴ τοῖς ὄρτυξι φτα5. 820 b6. οἱ θηρεύοντες πότε ἐπιχειροῦσι Ζιθ12. 597 b12 Aub. ὁ ἱέραξ τὴν τοῦ ὄρτυγος καρδίαν οὐ κατεσθίει Ζι11. 615 a6. cf f 269. 1526 b43. (hodie ὀρτίκι, ὀρτύκιον. caille C II 150. Tetrao coturnix St. Cr. Coturnix communis Su 141, 113. Ortygion coturnix AZι I 103, 82. KaZι 85, 34. cf E 49-51. Lnd 115.)

ὀρύγματα ϗ φρέατα Ζγε1. 780 b21.

ὄρυζα. τοῖς δὲ μὴ πίνουσι ῥίζαν ἑψήσαντες ἐν ἐλαίῳ διδόασιν Ζιθ26. 605 b4 (οἶνον ὀρύζης ἑψήσαντες ci S I 671 Bsm, Pik, τοὔλαιον ῥίζαν ἑψήσαντες ci Aub).

ὄρυξ. μονόκερων ϗ διχαλὸν ὄρυξ Ζιβ1. 499 b20. ἔστι δὲ ϗ μονοκέρατα, οἷον ὅ τε ὄρυξ ϗ ὁ Ἰνδικὸς καλούμενος ὄνος· ἔστι δ' ὁ μὲν ὄρυξ διχαλόν Ζμγ2. 663 a23. (oryx Aldrovandi de quadrup solidungulis 1623, 181 et quadrup

omnium bisulcorum hist 1642 p 762. Antilope leucoryx Wiegmann 38. St. Cr. K 458. F 288, 7. KaZι 61, 21. Su 64, 46. Lewysohn Zool des Talmud 28, 114. cf Rose Ar libr ord 210. in incert rel C II 583. AZι I 74, 39.)

ὄρυξις. πλατὺ ῥύγχος πρὸς τὴν ὄρυξιν χρήσιμον Ζμδ12. 693 a16.

ὀρύττειν βόθρον φυτῷ Μδ10. 1025 a16. ἔλαφος βόθρους ὀρύττει Ζιε33. 558 a8. cf ζ 29. 579 a1. sine obiecto, βόνασος ὀρύττει ὥσπερ ταῦρος Ζιι45. 630 b5. ἐὰν ὀρύξῃ τις παρὰ τὴν θάλατταν πκγ21. 933 b33. 38. 935 b3. — ἰχθύες τινὲς εὑρίσκονται ὀρυττόμενοι αν9. 475 b12 (cf Langkavel, Ztschr f Gymn XVI 887). — ὀρυκτός. τὰ ὀρυκτά, dist τὰ μεταλλευτά μγ6. 378 a20. Ideler II 327. ὀρυκτοὶ ἅλες θ134. 844 a12, ἰχθῦς θ73. 835 b16.

ὀρφανικοὶ οἶκοι οβ1349 b16. — ἐπιμελεῖσθαι κοινῶν καὶ ξενικῶν καὶ ὀρφανικῶν Πβ8. 1268 a14.

ὀρφανός. ἐπιτροπῆς ὀρφανῶν δίκαι f 381. 1541 b9.

Ὀρφεύς. ἐν τοῖς καλουμένοις Ὀρφέως ἔπεσιν Ζγβ1. 734 a19. οὐκ εἶναι Ὀρφέως τὰ ἔπη f 9. 1475 a42, 46. cf Bz ad MA3. 983 b28. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ὀρφέως f 596. 1577 a21.

Ὀρφικὰ ἔπη καλούμενα ψα 5. 410 b28. Bernays Dial p 96. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς (f VI, 11 sqq) οὐ καλῶς λέγεται κ7. 401 a27.

ὄρφνιος. ἐλάττονος τοῦ φωτὸς προσβάλλοντος τὰ πτερώματα ζοφερὸν χρῶμα ἔχει, ὃ καλοῦσιν ὄρφνιον χ2. 792 a27. τὸ καλούμενον ὄρφνιον εὐανθέστερον γίνεται τῶν μελάνων ἢ τῶν λευκῶν χ4. 794 b5. cf Plat Tim 68 C.

ὀρφός v ὀρφώς.

ὀρφώς (in textu Bk Ζιε10. 543 b1, reliquis locis ὀρφός. 'duce S I 286, 626, 632 etiam invitis codd sequendam esse duxi scripturam atticam quam exhibent codd optimi' Bsm praef IV). refertur inter τοὺς σαρκοφάγους, τοὺς προσγείους Ζιθ2. 591 a11. θ13. 598 a10. φωλεῖ, ταχὺ ἐκ μικροῦ γίνεται μέγας Ζιθ15. 599 b6. ε10. 543 b1. f 308. 1530 b27. (orfi, tencha vers Thomae. cernua Gazae. hodie ὀρφὸς i q Polyprion cernuus *Cuv* E 87, 13; in Morea i q Serranus gigas *Cuv* Bory de St Vincent VI 183. II 270. III 24. Orphus C II 579. fort Scorpaena porcus Cr. Labrus anthias K 647, 1. fort Polyprion cernuus AZι I 137, 53. cf Rose Ar Ps 313, 42.)

ὀρχεῖσθαι καὶ ᾄδειν Ρβ24. 1401 b26. τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι f 541. 1567 b29.

ὄρχησις ἀναπαύει μέριμναν Πθ5. 1339 a21, 18. ἡ ὄρχησις ἑτέρα τοῦ ἕτερα μιμεῖσθαι πο2. 1448 a9.

ὀρχηστής. οἱ ὀρχησταὶ μιμοῦνται αὐτῷ τῷ ῥυθμῷ χωρὶς ἁρμονίας πο1. 1447 a27. — ὀρχησταί, coni φιλόκυβοι, γαλεαγκῶνες φ3. 808 a32.

ὀρχηστικὸν μέτρον, dist πρακτικόν πο24. 1460 a1. ποίησις σατυρικὴ καὶ ὀρχηστικωτέρα πο4. 1449 a23.

ὀρχήστρα. ὅταν ἀχυρωθῶσιν αἱ ὀρχῆστραι, ἧττον οἱ χοροὶ γεγωνάσιν πια25. 901 b30.

ὀρχηστρίδες (Spgl, ὀρχηστριάδες Bk) ηεη13. 1246 a35.

ὀρχίλος (S II 6, Bsm, Lob Prol 115, AZι II 496 in additam. ὄρχιλος Bk). γλαὺξ καὶ ὀρχίλος πολέμια Ζιι1. 609 a12. (orchile C II 576. Charadrius minor K 943, 10. St. Cr. Troglodytes europaeus Gesner de av s h v. Su 114, 54. in incert rel AZι I 103, 83.)

ὄρχις (Philippson ὕλη 59). τοῦ μὲν θήλεος αἱ καλούμεναι ὑστέραι, τοῦ δ' ἄρρενος τὰ περὶ τοὺς ὄρχεις καὶ τοὺς περινέους ἐν πᾶσι τοῖς ἐναίμοις Ζγα2. 716 a33. cf 3. 716 b13. Lewes 340. οἱ ὄρχεις τοῖς ἄρρεσιν δύο πᾶσιν Ζγα3. 716 b33. τοῦ αἰδοίου ὑποκάτω ὄρχεις δύο, τοῦ αἰδοίου ἐξήρτηνται, ἡ ἐξάρτησις ἡ πρὸς τὴν κοιλίαν καὶ τὸν τόπον συνεχῆ τίνα διαφορὰν ἔχει Ζια13. 493 a32. 17. 497 a28. γ1. 509 b11. ὑπομόχλιοι γίνονται πδ23. 879 a17. — testiculorum partes. *a.* epididymis: κεφαλὴ ἑκατέρου τοῦ ὄρχεως, κεφαλαὶ τῶν ὄρχεων, πόροι πυκνότεροι καὶ νευρωδέστεροι, syn καθήκοντες. *b.* cauda epididymidis et initium vasis deferentis: πόρος ἀνακάμπτων ἐν τῷ ἐσχάτῳ ὄρχει πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄρχεως, ὑμένι περιειλημμένος. *c.* vasa deferentia usque ad partem prostaticam urethrae: ἀπὸ τῆς κεφαλῆς συνάπτοντες εἰς ταὐτό, εἰς τὸ πρόσθεν ἐπὶ τὸ αἰδοῖον, εἰς τὸν καυλόν. *d.* arteriae spermaticae: πόροι φλεβικοὶ ἐκ τῆς ἀορτῆς. *e.* venae spermaticae: ἄλλοι ἀπὸ τῶν νεφρῶν δύο Ζιγ1. 510 a14-35. *f.* αἱ ῥίζαι τῶν ὄρχεων Ζιι50. 632 a17. *g.* τὸ ὄπισθεν τῶν ὄρχεων πδ23. 879 a16. *h.* scrotum: τὸ πέριξ δέρμα, ὃ καλεῖται ὄσχεος Ζια13. 493 a32 v h v. — anatom. οἱ ὄρχεις οὔτε ταὐτὸ σαρκὶ οὔτε πόρρω σαρκός Ζια13. 493 a33. ἡ τῶν ὄρχεων φύσις προσήρτηται πρὸς τοὺς σπερματικοὺς πόρους, οὐθέν εἰσι μόριον τῶν πόρων οἱ ὄρχεις ἀλλὰ πρόσκεινται Ζγε7. 787 b26. α4. 717 a35. τὸ μὲν εἰς τοὺς ὄρχεις φέρει τῶν τρημάτων, vasa deferentia· ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς τείνουσι πόροι εἰς ἑκάτερον τῶν ὄρχεων Ζια17. 497 a26. γ1. 509 b35. sententiae Diog Apolloniat, Polybi, Syennes Ζιγ2. 511 b28, 512 b2, 4. 3. 512 b21. — 1. quibusdam animalibus quales sint, quanam in parte. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔχει ὄρχεις τὰ δ' οὐκ ἔχει Ζγα7. 718 a26. τῶν ἐναίμων τὰ μὲν ἔχει ὄρχεις τὰ δὲ τοὺς τοιούτους πόρους· ἔχει τὰ περὶ τοὺς ὄρχεις οὐχ ὁμοίως πᾶσι τοῖς ἐναίμοις ζῴοις Ζγα2. 716 a34. 3. 716 b14. οἱ ὄρχεις ἐν πᾶσι τοῖς πεζοῖς καὶ ζῳοτόκοις πῶς ἔχουσι Ζιγ1. 510 a13-b5. Ζγα6. 718 a11. πάντα πρὸς τῷ τέλει τῆς γαστρός Ζιι50. 631 b25. — *a.* τὰ ζῳοτόκα πάντα ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἔχει τοὺς ὄρχεις ἀλλ' ἔνια αὐτῶν ἔσω πρὸς τῷ τέλει τῆς γαστρός, οἷον ὁ δελφίς Ζγα3. 716 b26. τῶν ἐν τῷ ἔμπροσθεν ἐχόντων τοὺς ὄρχεις οἱ μὲν ἐντὸς ἔχουσι πρὸς τῇ γαστρί, οἷον ὁ δελφίς· οἱ μὲν ⟨ἐντὸς ci Aub⟩ ἔχουσι καθ' αὑτοὺς τοὺς ὄρχεις· τὰ δὲ τῶν ἐντὸς ἐχόντων πρὸς τῇ γαστρὶ ἔχει οἷον δελφὶς καὶ ἐλέφας Ζιγ1. 510 a8, 11, 509 b9. Ζιι50. 631 b24. δελφῖνες τοὺς ὄρχεις ἔχουσιν κεκρυμμένους ὑπὸ τὸ περὶ τὴν γαστέρα κύτος· διὰ τίν' αἰτίαν ὁ ἐλέφας καὶ ὁ ἐχῖνος ἔχουσιν ἐντός· ἐλέφας ἔχει τοὺς ὄρχεις ἐντὸς περὶ τοὺς νεφρούς Ζγα13. 720 a34. 12. 719 b16. Ζιγ1. 509 b9. β1. 500 b8. — *b.* τὰ ζῳοτόκα καὶ πεζὰ τὰ μὲν πλεῖστα ἐκτός, τὰ δὲ φανεροὺς ἔχει, οἱ δ' ἐκτὸς ἐν τῷ φανερῷ πρὸς τῷ τέλει τῆς γαστρός, οἱ δ' ἐν τῇ καλουμένῃ ὀσχέᾳ ὅσοι ἔξωθεν· τοῖς δ' ἀφεῖται (τὸ αἰδοῖον) καθάπερ καὶ οἱ ὄρχεις· ὅσοις ἐν φανερῷ εἰσὶν οἱ ὄρχεις ἔχουσι σκέπην δερματικὴν τὴν καλουμένην ὀσχέαν Ζιι50. 631 b25. γ1. 509 b11. 1. 510 a8, 12. Ζγα12. 719 a4, 35. 5. 717 b23, 32. 4. 717 b12. — τὰ δ' ἔξω, καὶ τούτων τὰ μὲν ἀπηρτημένους ὥσπερ ἄνθρωπος, τὰ δὲ πρὸς τῇ ἕδρᾳ καθάπερ οἱ ὗες· τὰ δὲ πρὸς τῇ γαστρί· τὰ μὲν ἀπολελυμένα τοὺς ὄρχεις ἔχουσιν ὥσπερ ἄνθρωπος· τοῖς μὲν (κάπροις) ἐκ τοῦ ὄπισθεν συνεχεῖς καὶ οὐκ ἀπηρτημένοι εἰσίν, τοῖς δ' (ἀνθρώποις) ἀπηρτημένοι Ζγα3. 716 b28. Ζιβ1. 500 b4, 3. γ1. 509 b13. — *c.* τὰ ἄλλα πάντα ὅσα ᾠοτοκεῖ πόδας ἔχοντα τοὺς ὄρχεις ἐντὸς ἔχει· τὰ δ' ἔχει, ἐντὸς δ' ἔχει καὶ τῶν ἐντὸς ἐχόντων τὰ μὲν πρὸς τῇ ὀσφύϊ ἔχει περὶ τὸν τῶν νεφρῶν τόπον, τὰ δὲ πρὸς τῇ γαστρὶ τὰ δ' ἐντός· ὅσα ᾠοτοκεῖ ἢ δίποδα ὄντα ἢ τετράποδα πάντ' ἔχει ὄρχεις πρὸς τῇ ὀσφύϊ κάτωθεν τοῦ διαζώματος, τὰ μὲν λευκοτέρους τὰ δ' ὠχροτέρους, λεπτοῖς πάμπαν φλεβίοις περιεχομένους Ζιε5. 541 a1. γ1. 509 a33, b24.

τοῖς ἐντὸς ἔχουσι τοὺς ὄρχεις εὐθὺς ἐρηρεισμένοι εἰσὶν ἅμα τοῖς πόροις, ϗ τοῖς ἐκτὸς δ' ὁμοίως Ζγα13. 720 a31. cf 12. 719 b9. 5. 717 b33. 4. 717 b11. — *d.* πάντες οἱ ὄρνιθες ὄρχεις ἔχουσι μέν, ἐντὸς δ' ἔχουσιν, ἔχουσιν ἐντὸς πρὸς τῇ ὀσφύι, ἔχουσιν ἀνεσπασμένους τοὺς ὄρχεις ἐντός· τὰ δ' ὄρχεις ἔχει ἐντὸς πρὸς τῇ ὀσφύι κατὰ τὴν τῶν νεφρῶν χώραν, οἷον οἱ ὄρνιθες Ζμδ12. 695 a26. Ζιγ1. 509 b6. ε5. 540 b33. ι50. 631 b22. Ζγδ5. 774 a9, 12. α3. 716 b18. — περὶ τὰς ὀχείας πολὺ μείζους ἴσχουσιν οἱ ὄρνιθες τοὺς ὄρχεις Ζγα4. 717 b8, 11. cf Ζιγ1. 509 b31. ζ9. 564 b10. ὅσα τῶν ὀρνέων καθ' ὥραν μίαν ὀχεύει, ὅταν ὁ χρόνος οὗτος παρέλθῃ, οὕτω μικροὺς ἔχουσιν ὥστε σχεδὸν ἀδήλους εἶναι Ζγα4. 717 b9. πρὶν μὲν ὀχεύειν οἱ μὲν μικροὺς οἱ δὲ πάμπαν ἀδήλους ἔχουσιν, ὅταν δὲ ὀχεύωσι σφόδρα μεγάλους ἴσχουσιν Ζιγ1. 510 a3. cf ζ11. 566 a11. — *e.* ἐντὸς ἔχει τοὺς ὄρχεις ϗ τὰ ᾠοτόκα τετράποδα τῶν δεχομένων τὸν ἀέρα ϗ πλεύμονα ἐχόντων, τὰ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων πρὸς τῇ ὀσφύι, τῶν τετραπόδων ὅσα ᾠοτοκεῖ οἷον σαύρα ϗ χελώνη ϗ κροκόδειλος, κροκόδειλος οὐδ' ὄρχεις ἔξω φανεροὺς ἀλλ' ἐντός Ζγ3. 716 b23. Ζι50. 631 b22. γ1. 509 b7. β10. 503 a6. — 2. quibusdam animalibus desunt; talibus quid testium vice sit. τὰ μὲν ὅλως τῶν ζῴων ἐναίμων οὐκ ἔχει ὄρχεις Ζιγ1. 509 a31. Ζγα4. 717 a24. 13. 720 a26. cf 7. 718 a26. 2. 716 a34. ὄρχεις οὐδεὶς ἔχει ἰχθὺς οὔτ' ἐκτὸς οὔτ' ἐντός, οὐδ' ἄλλο τι τῶν ἀπόδων οὐδέν, διὸ οὐδ' οἱ ὄφεις Ζμδ13. 697 a9. cf Ζγα4. 717 a18. τῶν ἰχθύων οὐθεὶς ὄρχεις ἔχει οὐδὲ τὸ τῶν ὄφεων γένος ἅπαν, οὐδ' ὅλως ἄπουν οὐδέν, ὅσα μὴ ζῳοτοκεῖ ἐν αὑτοῖς Ζιγ1. 509 b3. cf β13. 504 b18. 17. 508 a12, 13. γ1. 509 b15, 16. ε5. 540 b29. Ζγα3. 716 b15. 6. 718 a9. 7. 718 a18. δ1. 765 a33. — his omnibus πόρους natura attribuit. v πόρος. — physiologica. τίνος ἕνεκεν ἡ τῶν ὄρχεων σύστασις, ὑπολαμβάνουσί τινες αὐτοὺς τοὺς πόρους εἶναι σύναμμα πολλῶν ἀρχῶν Ζγα4. 717 a14, 29 (cf Galen IV 575, 556, 558, 561). ε7. 788 a10. ἡ γονὴ (ἀποκρίνεται) εἰς ὄρχεις ϗ αἰδοῖα πδ26. 879 b5. λέγουσί τινες ὡς τὸν δεξιὸν ὄρχιν ἀποδουμένοις ἢ τὸν ἀριστερὸν συμβαίνει τοῖς ὀχεύουσιν ἀρρενοτοκεῖν ἢ θηλυτοκεῖν Ζγδ1. 765 a23. cf Hippocr ed Littré I 349. hanc sententiam Ar refutat Galen IV 633. cf XVII B 211. οἱ ὄρχεις καθίενται μᾶλλον ἐν τῷ θέρει ἢ ἐν τῷ χειμῶνι πδ25. 879 a29. in pubertate τοῖς ἄρρεσιν ἐπιδηλότερον περὶ τοὺς ὄρχεις Ζγα20. 728 b29. ἐνίοτε οἴονται οὐδ' ἔχειν τοῦ χειμῶνος ὄρχεις τὰς φάττας ϗ τοὺς πέρδικας Ζιγ1. 510 a7. cf a3. εἰ ἐπίστασις ἐγίγνετο τοῖς ὄφεσι περὶ τοὺς ὄρχεις, ἐψύχετ' ἂν ἡ γονὴ διὰ τὴν βραδυτῆτα Ζγα7. 718 a21, cf S Theophr IV 140. — οἱ ἐκτεμνόμενοι, testium vitia. ἐκτέμνονται τῶν ζῴων ὅσα ἔχει ὄρχεις, οἱ ἐκτεμνόμενοι τὸν ἕτερον ὄρχιν Ζι50. 631 b21. Ζγδ1. 765 a25. διαφθείρουσιν οἱ μὲν ἔτι νέων ὄντων τρίψει οἱ δὲ ϗ ὕστερον ἐκτέμνοντες· ὕες, δαμάλαι Ζιγ1. 510 b2. ι50. 632 a24, 16. ζ28. 578 b4. ἀφαιρουμένων τῶν ὄρχεων ἀνίεται ἡ τάσις τῶν πόρων· ἀποτεμνομένων ἢ ἀφαιρουμένων τῶν ὄρχεων αὐτῶν ἀνασπῶνται οἱ πόροι ἄνω Ζγε7. 788 a3. Ζιγ1. 510 b1. cf Ζγα4. 717 b12. δ5. 774 a9, 12. ἀκμάζουσι ϗ ἀνδρουμένοις διίσταται (ὁ πόρος ὁ πρῶτος) ὥσπερ ϗ ἐπὶ τοὺς πόρους· τοῖς φοβουμένοις συσπᾶται ἡ ὀσχέα τοῦ αἰδοίου ἄνω ϗ συνεφέλκονται ϗ οἱ ὄρχεις συστελλομένων πια34. 903 a35. κζ11. 949 a17. τὰ περὶ τοὺς ὄρχεις ἀλγήματα, κνησμὸς ὑῶν Ζιγ3. 512 b25. ζ28. 578 b4. ἵππων ὁ ὄρχις ἅλλεται ὁ δεξιός Ζιθ24. 604 a27. — ἄλλα ζῷα ὅμοια αἰδοίῳ ἀνδρὸς τό τε εἶδος ϗ τὸ μέγεθος, πλὴν ἀντὶ τῶν ὄρχεων πτερύγια δύο Ζιδ7. 532 b24. fort Pennatulae sp. — pro φλέβες εἰς τὸν ὄρχιν (Bk) legendum est ἀρχόν (v l Pik Aub) Ζιγ3. 512 b31 et addendum s v ἀρχός p 114 a16.

Ὀρχομενός, πεδίον ἑλῶδες πκ32. 926 b5. περὶ τὸν Ὀρχομενὸν Ζιθ28. 605 b31. — Ὀρχομενίων πολιτεία f 524. 525, πόλις θ99. 838 b3. θεοὶ Ὀρχομενίοις προσέταξαν θάψαι τὰ Ἡσιόδου λείψανα f 524. 1564 a5. ἀχάνη μέτρον Ὀρχομένιον f 525. 1564 b25.

ὅς, ἥ, ὅ. pronomen relativum demonstrativam vim in iisdem formulis apud Ar habet atque apud alios scriptores, ϗ ὃς ἔφη Ργ18. 1419 a33. ἃ μὲν ... τὰ δέ Αγ6. 74 b7. ᾧ μὲν ... ᾧ δέ Αγ8. 75 b29. ἐφ' ᾧ μὲν ... ἐφ' ᾧ δέ Ηβ8. 1109 a1. ἃ μὲν ... ἃ δέ κ4. 395 b4. οἷς μὲν ... οἷς δέ χ6. 799 a17. — ἔστιν οὓς καλοῦσι προβούλους Πδ14. 1298 b28. — pronomen relativum, ubi etiam interrogativum usurpari poterat, δηλώσας ὃς ἦν πο11. 1452 a26. — formae pronominis relativi inserviunt circumscribendis notionibus abstractis, τὸ οὗ ἕνεκα v ἕνεκα. τὸ οὗ ἕνεκα διττόν, τὸ μὲν οὗ, τὸ δὲ ᾧ ψβ4. 415 b2, 3, 21. ἐν τῷ περὶ ὅ Γα5. 320 a11, 26. — addita particula ποτέ pronomini relativo ἀοριστίας notam adiungit, ὅς ποτε, ὅ ποτε ὄν cf ποτέ. ὃς δή ποτε, ὃν δή ποτε Μν2. 1090 a6, neutrum coniunctim scriptum exhibetur, οὐ γάρ ἐσθ' ὁμονοεῖν τὸ αὐτὸ ἑκάτερον ἐννοεῖν ὁδήποτε Ηι6. 1167 a35. μέμνηται ὅτι τρίτην ἡμέραν ὁδήποτε ἐποίησεν μν2. 453 a1. οὐ μόνον τοῦ αἰσθητοῦ κινουμένου φαίνεται ὁδήποτε εν2. 460 b24. ὅτε διδάξειεν ὁδήποτε Ηι1. 1164 a25.

ὁσαπλάσιον πκα22. 929 b14.

ὁσαχῶς Μδ7. 1017 a23. 17. 1022 a11 al.

ὁσημέραι τὴν βουλὴν συνάγουσιν f 394. 1543 b9. 395. 1543 b32.

ὅσιον προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν Ηα4. 1096 a16. τὸ ὅσιον ϗ τὸ μὴ περὶ τὴν ἄμβλωσιν Πη16. 1335 b25. ἐκκλησία περὶ ἱερῶν ϗ ὁσίων f 394. 1543 b21. — ὁσίως ἔχειν πρὸς θεούς ρ39. 1446 a39. οὐχ ὁσίως παραβὰς μακάρων θέμιν ἀγνήν f 624. 1583 a26.

ὁσιότης ἀκολουθεῖ τῇ δικαιοσύνῃ αρ5. 1250 b23.

ὀσμᾶσθαι. τὸ ὀσμᾶσθαι τί ἐστι ψβ12. 424 b16, 17. ὅσα ἀναπνεῖ, ἀδυνατεῖ ὀσμᾶσθαι μὴ ἀναπνέοντα ψβ7. 419 b2. 9. 421 b15. ὀσμᾶται ϗ τὰ ἐν τῷ ὕδατι αι5. 443 a31. πῶς ὀσμᾶται τὰ μὴ ἀναπνέοντα αι5. 444 b15-30. φαύλως ἄνθρωπος ὀσμᾶται ϗ οὐθενὸς αἰσθάνεται τῶν ὀσφραντῶν ἄνευ τοῦ λυπηροῦ ἢ τοῦ ἡδέος ψβ9. 421 a11. — ὀσμᾶσθαι c gen, τοῦ ἄρρενος, τῶν αἰδοίων Ζγγ1. 751 a15. Ζιε5. 541 a25. τῆς παρδάλεως τὰ θηρία ἡδέως ὀσμᾶται πιγ4. 907 b37.

ὀσμή. περὶ ὀσμῆς ψβ9. αι5. Ζμβ10. Ζγε2. cf ὀσφραίνεσθαι, ὄσφρησις. ὄσφρησίς ἐστιν ἡ αἴσθησις ὀσμῆς Ζια11. 492 b14. ἔχειν ὀσμῆς αἴσθησιν Ζιδ8. 533 a16. αἰσθάνεσθαι τῶν ὀσμῶν, τὸ τῶν ὀσμῶν αἰσθητήριον Ζμβ16. 659 b17. δ6. 682 b36. ἐν ὀσφρήσει φθείρει ἡ ἰσχυρὰ ὀσμή ψγ2. 426 b2. ἐκ τῶν ἰσχυρῶν ὀσμῶν οὐχ οἷόν τε ὀσμᾶσθαι ψγ4. 429 b2. δεῖ ἀνάλογον εἶναι τὰς ὀσμὰς τοῖς χυμοῖς αι5. 443 b8. 4. 440 b29. ὅπερ ἐν τῷ ὕδατι ὁ χυμός, τοῦτ' ἐν τῷ ἀέρι ϗ ὕδατι ἡ ὀσμή αι5. 443 b14. ἡ ἐν ὑγρῷ τοῦ ἐγχύμου ξηροῦ φύσις ὀσμή αι5. 443 a7. ἡ τῆς ὀσμῆς δύναμις θερμὴ τὴν φύσιν ἐστίν αι5. 444 a24. πιβ12. 907 b9. ἡ ὀσμὴ τοῦ ξηροῦ, ὥσπερ ὁ χυμὸς τοῦ ὑγροῦ ψβ9. 422 a6. δοκεῖ ἐνίοις ἡ καπνώδης ἀναθυμίασις εἶναι ὀσμή αι5. 443 a21. 2. 438 b24. πια10. 907 a29. ιγ5. 908 a21. περὶ ἐγκέφαλον περαίνουσα ἡ ὀσμὴ αἴσθησιν ποιεῖ πιγ5. 908 a27. κατακέχρηται ἡ φύσις τῇ ἀναπνοῇ ὡς ἔργῳ ἐπὶ τὴν εἰς τὸν θώρακα βοήθειαν, ὡς παρέργῳ ἐπὶ τὴν ὀσμὴν αι5. 444 a27. πι18. 892 b23. διὰ τί ὁ ἄν-

θρωπος ἀναπνέων ὀσμᾶται, μὴ ἀναπνέων δὲ οὔ; πῶς ἔχει τῶν ἄλλων ζῴων ἡ ὀσμή ψβ9. 421 b13-422 a6. οὐ τρέφεται ζῷα ταῖς ὀσμαῖς αι5. 445 a17-29. ἡ (τροφὴ) ἀπὸ τῆς ὀσμῆς τῆς καθ' αὑτὴν εὐώδους ὁπωσοῦν ἔχουσιν ὠφέλιμος ὡς εἰπεῖν ἀεί αι5. 444 a18. ὀσμὴ πᾶσα βαρύνει κεφαλήν πγ13. 873 a2. ὀσμαὶ ἡδεῖαι ϗ λυπηραὶ κατὰ συμβεβηκός, καθ' αὑτάς αι5. 443 b20-444 a8. αἱ περὶ τὴν ὀσμὴν ἡδοναί, ἐπιθυμίαι Ηγ13. 1118 a9. Ρα11. 1370 a24. ηεγ2. 1231 a6. ὀσμὴ τοῦ πηγάνου πολεμία τοῖς ὄφεσιν Ζι6. 612 a29. τῆς ὀσμῆς ἥκιστα ἀκριβὴς αἴσθησις ἀνθρώπῳ ψβ9. 421 a10 sqq. αι4. 440 b31. — διαφέρειν ὀσμαῖς ϗ χυμοῖς ϗ χρώμασιν μδ10. 388 a12. ὥσπερ χυμὸς ὁ μὲν γλυκὺς ὁ δὲ πικρός, οὕτω ϗ ὀσμαί ψβ9. 421 a27. ὀσμαὶ δριμεῖαι, γλυκεῖαι, αὐστηραί, στρυφναί, λιπαραί, σαπραί, ὀξεῖαι αι5. 443 b9. ψβ9. 421 a30. ὀσμαὶ εὐώδεις, εὐωδέστεραι, δυσώδεις, δυσωδέστεραι, κακωδέστεραι αι5. 444 a18, 445 a3. πβ13. 867 b11. κ33. 926 b19. δ12. 877 b24, 25. ιβ2. 906 a30. 9. 907 a24. ὀσμὴ βαρεῖα, βαρυτάτη Ζιθ5. 594 b26. f 327. 1532 b18. ὀσμὴ δυσοσμοτέρα ϗ βαρυτέρα πιγ10. 908 b30. ὀσμὴ ἀμιγεστέρα πιβ4. 907 a1. ὀσμὴ λύχνου ἀποσβεννυμένου Ζιθ24. 604 b30. ὀσμὴ μήλων, ῥόδων, θυμιαμάτων, ὄψων, βρωμάτων al, πηγάνου Ηγ13. 1118 a10 sqq. Ζι6. 612 a29. ταριχηραὶ ὀσμαί Ζιδ8. 534 a19. ὀσμὴ ἰσχυρὰ ϗ οὐρητική πιγ6. 908 b2. τὰ ἔχοντα, τὰ μὴ ἔχοντα ὀσμήν αι5. 443 a9. ἔλαιον ϗ οἶνος ταχέως λαμβάνει τὰς τῶν πλησίον ὀσμάς εν2. 460 a29. — ὀσμή dubium est an significet τὴν τῆς ὀσμῆς αἴσθησιν αι5. 444 a27, coll αν7. 473 a25.

ὀσμύλη. refertur inter τὰ μαλάκια f 288. 1528 b20. cf S I 185. Rose Ar Ps 300. v ὄζολις.

ὀσμῦλος piscis, v l Ζιζ17. 570 b20 (μόρμυρος Bk). ὀσμύλος τῶν μαλακίων, cf Rose Ar Ps 300. S I 185.

ὀσμώδης. ὀσμώδεις ἅλες μᾶλλον λίτρου, ὀσμώδη τὰ ξύλα, ὁ χαλκὸς ϗ σίδηρος αι5. 443 a13, 16, 18.

ὅσος. 1. de quantitate. ἀμύθητον ὅσον διαφέρει Πβ5. 1263 a40. — ὅσῳ ἡγεμονικώτερον τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ὄπισθεν, τοσούτῳ ϗ ἡ μεγάλη φλὲψ τῆς ἀορτῆς Ζμγ5. 667 b35. saepius τοσούτῳ om, ὅσῳ ἂν μᾶλλον τὴν ἀρετὴν ἔχῃ, μᾶλλον λυπηθήσεται sim Ηγ12. 1117 b10. 5. 1112 b5. μᾶλλον, ὅσῳ τιμιωτέρα sim Ηα13. 1102 a20. θ7. 1158 a2 Fr. 14. 1162 a11. ι3. 1165 b12 Fr. κ7. 1177 a33. μάλιστα δεήσονται φιλοσοφίας, ὅσῳ μᾶλλον σχολάζουσιν Πη13. 1334 a33. sed interdum in membro relativo comparationis gradus non significatur, χείρους δ', ὅσῳ οὐ δι' αἰδῶ ἀλλὰ διὰ φόβον αὐτὸ δρῶσιν Ηγ11. 1116 a31. χείρους δ', ὅσῳ ἀξίωμα οὐδὲν ἔχουσιν Ηγ11. 1117 a24. ϗ μᾶλλον, ὅσῳ ἂν ἀκρατοποτῶσιν πγ5. 871 a27. δῆλον ὅτι τὸν ποιητὴν μᾶλλον τῶν μύθων εἶναι δεῖ ποιητὴν ἢ τῶν μέτρων, ὅσῳ ποιητὴς κατὰ τὴν μίμησίν ἐστι, μιμεῖται δὲ τὰς πράξεις πο9. 1451 b28. μάλιστα εὐσθενεῖν (scr εὐθενεῖν), ὅσῳ ἡ τέφρα οὐκ ἐπιρρεῖ πκ18. 925 a4. — ὅσον παραδείγματος χάριν εἴπωμεν Ρα9. 1366 a32. ἁπλῶς ϗ ὅσον νόμου χάριν (σκεπτέον) Μμ1. 1076 a27, Bernays Dial p 150. κέρκος μικρὰ τὸ ὅλον, ὅσον σημείου χάριν Ζιβ8. 502 b22 (cf ὥσπερ σημείου χάριν Ζι5. 611 a31. Ζμγ7. 669 b29). ὅσον ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς στίχους κύκλῳ Ζι40. 624 a11. θεωρία οὐ μόνον ὅσον ἐπὶ τὰ ζῷα συντείνουσα Ζκ2. 698 b11. ὅσον περιπταμένη περὶ τὸ πλοῖον ἀφανίζεται εὐθύς Ζιε9. 542 b23. ὅσον ἁψάμενοι χαίρειν ἐῶσιν Φβ8. 198 b15. — ὅσον c inf, τοσαύτη τοῦ λόγου χρῆσίς ἐστιν ὅσον αὔξειν Ρα15. 1376 a34. γ14. 1415 b8. — ὅσος τις i q πόσος τις. τό τε πλῆθος ἀνθρώπων, πόσους τε ϗ ποίους τινὰς ὑπάρχειν δεῖ, ϗ κατὰ τὴν χώραν ὡσαύτως, ὅσην τε εἶναι ϗ ποίαν τινὰ ταύτην Πη4. 1326 a7. — 2. plur ὅσοι, ὅσα de indefinita multitudine. ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, usitata enumerandi conclusio, veluti χρυσὸς ϗ ἄργυρος ϗ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα μδ8. 384 b32, 385 a6 al, etiam ubi alius casus praecedit, veluti τοῖς εὐγενέσι ϗ τοῖς ἐνδόξοις ϗ ὅσα τοιαῦτα Ηδ5. 1122 b32. Ζμγ5. 668 a24. — membra a pron ὅσα exorsa interdum liberius cum universa enunciatione coniuncta sunt, ὅσα δ' ἐν πλείοσι περαίνεται, τῇ τοῦ μέσου θέσει γνωριοῦμεν τὸ σχῆμα Αα32. 47 b13. cf 45. 50 b5. τβ3. 110 b16 sqq. οὐκ ἐν ἅπαντι σώματι τὸ ἔμπροσθεν ϗ ὄπισθεν ζητητέον, ἀλλ' ὅσα ἔχει κινήσεως ἀρχὴν ἐν αὑτοῖς Οβ2. 284 b32. cf Ζμβ3. 650 a16. 7. 653 a18. Wz ad Αα46. 52 a29.

ὁσοσοῦν. ὁσονοῦν Ζιθ21. 603 b5. ὁσωνοῦν Πβ6. 1265 a41.

ὅσοσπερ. τοσαῦται ὅσαιπερ Πδ3. 1290 a11. 4. 1290 b36. πάντα ὅσαπερ Μδ6. 1017 a1. Ζια16. 495 a22. γ9. 517 a30. οἱ ἄλλοι ὅσοιπερ Ζγγ1. 749 a24. γίγνονται ἄγονοι, ὅσοιπερ ἂν ϗ ἥβης στερηθῶσιν Ζιγ11. 518 b3.

ὅσπερ. ὁ αὐτὸς ὅσπερ (ὥσπερ Wz e cod A) Αα14. 33 a9. κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὅνπερ ἔχουσιν sim Ηε7. 1131 b30. Ζμα5. 645 b9. δ13. 695 b11. τὸ ὅλον πρὸς τὸ ὅλον ὅπερ ἑκάτερον πρὸς ἑκάτερον Ηε7. 1131 b14. cf 8. 1133 a22. τοῦτον τὸν τρόπον νέουσιν ὄφεις, ὅνπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπουσιν Ζμδ13. 696 a9. ὅπερ ἐν ταῖς μικραῖς πυρκαϊαῖς φαίνεται, τοῦτο ϗ τότε ἐγίγνετο μγ1. 371 b2. ὅπερ ϗ συμβαίνει, ὅπερ συμβέβηκεν, ὅπερ συνέβη, ἐγένετο sim Ηε7. 1131 b18. Ζμβ3. 650 a29. Πε6. 1305 b36, 1306 a9, 15, 29 al. ὅπερ καί Ζμα1. 641 b6. β9. 655 a21. δ6. 683 a29. 13. 696 a11 al. ὅπερ οὖν εἴρηται, ὅπερ γὰρ εἴπομεν sim Ηι2. 1165 a2, 12. 3. 1165 b6. 5. 1167 a2. ὁ ἥλιος, ὅσπερ μάλιστα εἶναι δοκεῖ θερμός μα3. 341 a35. οὐ χρῆται κέρασιν οὔτ' ἀμυνόμενον οὔτε πρὸς τὸ κρατεῖν, ἅπερ ἰσχύος ἐστὶν ἔργα Ζμγ2. 662 b30. εἴη ἂν ἅμα κεκαμμένον ϗ εὐθύ, ὅπερ ἀδύνατον μδ9. 386 a4. πείθουσι δι' ἐνθυμημάτων, ὅπερ ἐστὶ συλλογισμός Αγ1. 71 a11. ἣ ἐστὶν ὅσπερ ἐστίν Ηθ3. 1156 a17. — ἧπερ adverb Ζμδ3. 679 a2. — logice usurpatur ὅπερ, ut circumscribatur unice id, quod ipsa res est, τὸ τί ἐστι, secludantur accidentia, τὸ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν, ὅτι ἔστι μὲν λευκὸς ἀλλ' οὐχ ὅπερ λευκόν Μγ4. 1007 a33. cf ζ4. 1030 a4. τῷ θερμῷ potest quidem συμβεβηκέναι ut sit ὑγρὸν vel ξηρόν, sed οὔτε τὸ θερμὸν ὅπερ ὑγρὸν ἢ ὅπερ ξηρόν, οὔτε τὸ ὑγρὸν ὅπερ θερμὸν ἢ ὅπερ ψυχρόν Γβ2. 330 a26. ὅπερ, opp συμβεβηκός, syn οὐσία Αγ4. 73 b8, 9. Μγ4. 1007 a33, 31. Φα3. 186 a34 sqq. ac quoniam τὸ γένος βούλεται τὸ τί ἐστι σημαίνειν ϗ πρῶτον ὑποτίθεται τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ λεγομένων τζ5. 142 b27, ὅπερ plerumque ei nomini praeponitur, quod tamquam genus de specie vel de individuo praedicatur, εἰ μηδὲν διαφέρει τὸ ὑποληπτὸν τοῦ δοξαστοῦ, μὴ εἶναι γένος ἢ μὴ εἶναι ὅπερ ὑποληπτόν τι τὸ δοξαστόν, ταὐτὸ γὰρ τὸ σημαινόμενον Αα39. 49 b7. ἡ χιὼν οὐχ ὅπερ λευκόν, διόπερ οὐ γένος τὸ λευκὸν τῆς χιόνος τδ1. 120 b23. ὅπερ, syn γένος τγ1. 116 a23-28. δ2. 122 b26, 123 a2, 1. 4. 124 a18, b8, 10, 20, 18, 125 a28, 31. 5. 126 a21, 24. 6. 128 a35, 34. Αα38. 49 a18 Wz. Ηη14. 1153 b6. ζ4. 1140 a7 al. sed usus pronominis ὅπερ non his includitur finibus, ut τὸ γένος significet (quod contendit Wz l l), sed quemadmodum τὸ τί ἐστιν et οὐσία etiam ipsam rei notionem substantialem significat, ita ad eandem ὅπερ refertur. id manifestum est ubi plene usurpatur formula αὐτὸ ὅπερ ἐστίν, τοῦθ' ὅπερ ἐστίν Κ5. 3 b36. 7. 6 a39. 8. 11 a25, 26. 10. 11 b26, 28, 29. τζ4. 141 a35, 37. Μδ15.

1021 a28. αὐτὰ ἅπερ ἐστίν K7. 6 a36. 10. 11 b24, 34. sed etiam brevior et elliptica dictionis forma ad ipsam rei notionem substantialem refertur, ἡ μὲν ἐπιστήμη ὅπερ ἀνθρώπου ἐστίν, ἡ δὲ δόξα ἀνθρώπου μέν, μὴ ὅπερ δ' ἀνθρώπου Aγ33. 89 a35. ὅπερ τόδε τι ἐστὶ τὸ τί ἦν εἶναι Mζ4. 1030 a3. τὰ μὲν οὐσίαν σημαίνοντα ὅπερ ἐκεῖνο ἢ ὅπερ ἐκεῖνό τι σημαίνει Aγ22. 83 a24, ubi quidem ὅπερ ἐκεῖνο notionem substantialem, ὅπερ ἐκεῖνό τι genus significat, cuius aliqua species (τι) id subiectum est, de quo praedicatur. cf Philopon ad Anal post f 53: εἰ μὲν πρὸς τὸν ὁριστικὸν ἀπίδω λόγον, ὅπερ τὸ κατηγορούμενόν ἐστι, τοῦτό ἐστι καὶ τὸ ὑποκείμενον· εἰ μέντοι ὡς γένος ἢ εἶδος τὸ κατηγορούμενον θεωρήσω, ὅπερ τί ἐστι ζῷον ἢ ὅπερ τὶς ἄνθρωπός ἐστιν ὁ Σωκράτης Sch 228 a20. ubi per ὅπερ genus significatur, accuratius τι addi videtur, ὡς μὲν δὴ γένη ἀλλήλων οὐκ ἀντικατηγορηθήσεται· ἔσται γὰρ αὐτὸ ὅπερ αὐτό τι Aγ22. 83 b9. cf Aα39. 49 b7. 8. 30 a12. γ22. 83 a7 Wz, 14, 25, 27, 29. Hζ4. 1140 a7. η14. 1153 b6. Bz ad Mγ2. 1003 b33. — ὄν, dist ὅπερ ὄν Φα3. 186 a33-b35. ὅσα μὴ ἔχει ὕλην μήτε νοητὴν μήτε αἰσθητήν, εὐθὺς ὅπερ ἕν τι Mη6. 1045 b1. ὅσα ἐστὶν ὅπερ εἶναί τι καὶ ἐνεργείᾳ, περὶ ταῦτα οὐκ ἔστιν ἀπατηθῆναι ἀλλ' ἢ νοεῖν ἢ μή Mθ10. 1051 b30. — ὅπερ ἀνθρώπῳ εἶναι, ὅπερ ζῴῳ εἶναι Mγ4. 1007 a22-29.

ὄσπριον. σκώληκες ἐν τοῖς ὀσπρίοις Zιε19. 552 a20.

Ὄσσα κ1. 391 a21.

ὀστέινος. ὀδόντες ὀστέινοι Ζια11. 493 a2. cf Lob Phryn 262.

ὀστεογενὴς ὁ μυελός (Plat) τζ2. 140 a5.

ὄστινος. τοῖς ὄρνισιν ἀντὶ ὀδόντων τὸ ῥύγχος ὄστινον (v l ὀστικόν) Zμδ12. 692 b18. cf ὀστέινος.

ὅστις. ποιεῖν ὅ τι ἂν θέλωσιν Πε7. 1307 a37. ὅ τι καὶ ἄξιον εἰπεῖν Πβ11. 1272 b32 al. — ὅστις ubi ὅσπερ exspectes, ἄνεμος, ὅστις ἅμα καὶ πνεῦμα λέγεται κ4. 394 b9. — ὅστις i q ὁστισοῦν: ὁ γὰρ μαθὼν ὅ τι μάθημα φ1. 806 a17.

ὁστισδήποτε. ἀνθρώπου ἢ ἵππου ἢ ὁτουδήποτε μτ2. 464 b15.

ὁστισοῦν. τῶν πενήτων ὁστισοῦν Πδ9. 1294 b29 al. τῶν ζῴων ὁτιοῦν Zγβ1. 733 b24 al. ἴσοι ὁτιοῦν ὄντες οἴονται ἁπλῶς ἴσοι εἶναι Πε1. 1301 a29 (cf ἄνισοι ἕν τι a31). ὁτιοῦν, syn τὸ τυχόν Φα5. 188 a34. σάρκα καὶ ὀστοῦν καὶ ὁτιοῦν μδ1. 379 a7. τῆς ἕξεως ἢ τοῦ ἐναντίου ἢ ὁτουοῦν τζ9. 147 b27. οὑτινοσοῦν Zμα5. 645 a31. ὁτουοῦν Zμα4. 644 a32 al. — ὄντινα γὰρ οὖν Hκ10. 1180 b25.

ὀστοῦν (forma non contracta ὀστέα πν5. 483 b31). τὸ τῶν ὀστῶν γένος Zμβ9. 654 b29, opp ὄνυχες ὁπλαὶ κτλ. ἐστὶν ἄλλα γένη μορίων Zιγ9. 517 a6. cf Zμβ9. 655 b2. δ11. 691 a19. τὸ τῶν ὀδόντων γένος ὀστοῦν Zιγ7. 516 a26. τὰ ἄλλα μόρια τῶν ὀστῶν, Knochenpartien Zιγ7. 516 b24 Ka. emendavit Aub. refertur inter τὰ ὁμοιομερῆ, τὰ ξηρὰ καὶ στερεὰ τῶν ὁμοιομερῶν μδ8. 385 a8. Zιγ2. 511 b6. α1. 486 a14. Zγβ4. 740 b17. α18. 722 a17. Zμβ2. 647 b16, ὅσα ἁπλῶς γῆς, ὅσα γῆς μᾶλλον ψα5. 410 b1. γ13. 435 a24. μδ10. 389 a12, τὰ τοῦ ἁπτικοῦ χάριν ὄντα Zμβ8. 653 b31, τὰ μόρια Zμα5. 645 a29. Zγα18. 723 a21, τὰ ὄργανα Zκ7. 701 b8. — ἡ τῶν ὀστῶν φύσις Zκ7. 701 b8. descr Zμβ9. Zιγ7. cf Plat Tim 73 B, E. τί ἐστιν Zμα1. 642 a20. Zγβ1. 734 b34. ψα5. 409 b32. cf MA10. 993 a17. τζ14. 151 a23. — ὀστῶν διαφοραί. σκληρά Zμβ8. 653 b33. 9. 655 a15. cf Zιγ11. 517 b26. στερεά Zια1. 487 a7. γ7. 516 b10. θραυστά Zιγ9. 517 a10. Zγβ6. 743 b5. ἰσχυρά, πυκνά Zμβ6. 651 b37, 652 a10. φ3. 807 a33. ἄτρητα, τρητά, κοῖλα Zιγ7. 516 a26. 20. 521 b11. λεπτότατα, ἀσθενέστατα, ἀσθενέστερα Zγε5. 785 a12. Zια16. 495 a10. Zμβ9. 655 a18. ἀραιά, μαλακά Zια7. 491 b1. Zγβ6. 744 a26. ἀκανθώδη, χονδρώδη Zμβ9. 655 a20, 29. Zιζ12. 567 a9. — οὗ χάριν, τῶν σαρκῶν ἕνεκεν, ἐρείσματος χάριν Zμβ9. 654 b4, 28. γ4. 666 b20. ἡ τῶν ὀστῶν φύσις σωτηρίας ἕνεκεν μεμηχάνηται μαλακοῦ, σκληρὰ τὴν φύσιν οὖσα Zμβ8. 653 b33. ὕπεστιν ὀστᾶ τοῖς σαρκώδεσι μορίοις, τοῖς μὲν κινουμένοις διὰ κάμψιν τούτου χάριν, τοῖς δ' ἀκινήτοις φυλακῆς ἕνεκεν Zμβ9. 654 b33. τὴν τῶν ὀστῶν φύσιν σκεπτέον ἢ πρὸς κίνησιν ἢ πρὸς ἔρεισμα καὶ πρὸς τὸ στέγειν καὶ περιέχειν πν7. οὐ τὸν αὐτὸν λόγον ἡ μίξις τῶν στοιχείων καθ' ἣν σὰρξ καὶ καθ' ἣν ὀστοῦν ψα4. 408 a15. τζ14. 151 a26. οὐκ ἔχει ὑγρότητα πιγ4. 908 a10. ἐκ πυρὸς καὶ τῶν τοιούτων σάρκες καὶ ὀστᾶ συνεστᾶσιν, ἄλυτά ἐστι τὰ ὀστᾶ ὑπὸ τοῦ πυρός, τὰ ὀστᾶ πυρὶ ἄτηκτα Zγα18. 722 a34. β6. 743 a19. γ11. 762 a31, καυστά μδ9. 378 a18, cf b1. ὀστοῦν οὐδὲν καμπτὸν οὐδὲ σχιστὸν ἀλλὰ θραυστόν Zιγ9. 517 a10. κόπος γίνεται ὀστῶν θλωμένων καὶ πιεζομένων καὶ κοπιωμένων πε7. 881 a13, cf 26. ἡ σκληρότης τῶν ὀστῶν Zιγ11. 517 b26. ἔνεστιν ἐν τοῖς ζῳοτόκοις πολλὰ τῶν ὀστῶν χονδρώδη (οὖς, μυκτήρ) Zμβ9. 655 a29. τὰ δ' ὀστέα λεύκ' ἐγένοντο (Emp 213) ψα5. 410 a3, 6. cf Zιγ9. 517 a19. οὐ δυσώδη ἐστίν πιγ4. 908 a9. — τὰ ὀστᾶ ἐκ τῶν περιττωμάτων Zγβ6. 744 b24. πλγ18. 963 b13. ἡ τῶν ὀστῶν φύσις ἐν τῇ πρώτῃ συστάσει γίνεται τῶν μορίων ἐκ τῆς σπερματικῆς περιττώσεως, ὑπὸ τῆς ἐντὸς θερμότητος τὰ ὀστᾶ γίνεται ξηραινομένης τῆς ὑγρότητος Zγβ6. 744 b28, 37, 743 a8. ἡ τροφὴ τοῖς ὀστοῖς Zμβ6. 652 a12. cf Zγβ6. 745 b7. τίς ἡ τοῦ ὀστοῦ τροφή πν6. 484 a24. μέχρι τινὸς λαμβάνει τὴν αὔξησιν, συμφθίνει τῷ σώματι καὶ τοῖς μέρεσιν τὰ ὀστᾶ, opp αὐξάνονται αἱ τρίχες καὶ τεθνεώτων Zγβ6. 745 a5, 6, 16. ἐκ τῆς τροφῆς ἐμπεριλαμβανομένης γίνεται τὰ ὀστᾶ Zμβ6. 652 a5. εἰ ἀπὸ τοῦ νεύρου τὸ ὀστοῦν τρέφεται, εἴη ἂν οὐθὲν ἧττον ἀπὸ τοῦ ὀστοῦ ἡ τροφή· αὐτοῖς δ' ἀπὸ τοῦ νεύρου τοῖς ὀστοῖς μᾶλλον ἡ τροφή· τὰ νεῦρα ἀπὸ τῶν ὀστῶν τρέφεσθαι πν6. 484 a31, 20, 16. τὸ λεγόμενον τοῦ σπέρματός τι εἶναι ὀστοῦν Zγα18. 723 a22. φυόμενον ἔτι τὸ ὀστοῦν Zγε8. 789 a15. — τὰ περὶ τὰ ὀστᾶ ἔναιμα, σὰρξ μεταξὺ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ ὀστοῦ, περὶ τὰ ὀστᾶ αἱ σάρκες περιπεφύκασι Zιγ19. 521 a2. 16. 519 b28. Zμβ9. 654 b27. τὰ νεῦρα διεσπασμένα περὶ τὰ ἄρθρα καὶ τὰς τῶν ὀστῶν ἐστὶ κάμψεις Zιγ5. 515 b4. φλὲψ τελευτᾷ πρὸς τὰς καμπὰς τῶν ὀστῶν, φλέβες καθάπτουσιν εἰς τὸ ὀστοῦν Zιγ5. 515 a32. 4. 514 b30. περὶ ἕκαστον τῶν ὀστῶν ὁ ὑμήν Zιγ13. 519 a33. οὐκ ὀστοῦν ἐστὶν αὐτὸ καθ' αὑτὸ οὐδέν Zμβ9. 654 a34. τὰ ὀστᾶ ζητεῖ τὴν τοῦ νεύρου φύσιν, νεῦρα ἐκ τῶν ὀστῶν ἠρτημένα Zγε7. 787 b19. πν6. 484 a18. — τὴν τῶν ὀστῶν ἀνάγκη φύσιν ὑπάρχειν τοῖς ζῴοις Zμβ6. 652 a2. τὰ ἔχοντα ὀστᾶ, osteozoa Zιγ7. 516 a11. 16. 519 b30. Zγβ6. 745 a24 al. ὅσα τῶν ἐναίμων καὶ πεζῶν ζῳοτόκα ἐστίν, οὐ πολὺ διαφέρει τὰ ὀστᾶ, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν μόνον σκληρότητι καὶ μαλακότητι καὶ μεγέθει Zιγ7. 516 b4 Aub, 28. τὰ ζῳοτόκα παραπλησίαν ἔχει τὴν τῶν ὀστῶν δύναμιν καὶ ἰσχυράν· τοῖς ζῳοτόκοις σκληρὰ ἡ φύσις τῶν ὀστῶν Zμβ9. 655 a5, 15. — ἀρχὴ τῶν ὀστῶν ἡ καλουμένη ῥάχις, ἀφ' ἧς συνεχὴς ἡ τῶν ἄλλων ὀστῶν φύσις Zμβ9. 654 b11. τὰ ὀστᾶ τοῖς ζῴοις ἀφ' ἑνὸς πάντα συνηρτημένα ἐστὶ καὶ συνεχῆ ἀλλήλοις Zιγ7. 516 a8. cf Lauth hist de l'anatomie 61. excepta spina dorsali τὰ ἄλλα μόρια τῶν ὀστῶν (τῶν ἄλλων μορίων τὰ ὀστᾶ ci Aub) ἐνίοις μέν ἐστιν ἐνίοις δ' οὐκ ἔστιν Zιγ7. 516 b24. τὸ τῆς κεφαλῆς ὀστοῦν, σύγκειται ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐκ τεττάρων ὀστῶν ἀλλ' ἐξ ἓξ Zιγ7. 516 a13, 21.

ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αἱ σιαγόνες τείνουσιν ὀστᾶ, τὸ ὀστοῦν τῆς σιαγόνος, ἡ εὐρυχωρία τοῦ ὀστοῦ Ζιγ7. 516 a23. Ζγε8. 789 a1, 13, 20. τὸ δέρμα ἐν τῇ κεφαλῇ ἀσαρκότατον πρὸς τὸ ὀστοῦν· τῶν ὑμένων τῶν περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὁ περὶ τὸ ὀστοῦν ἰσχυρότερος ϗ παχύτερος· ἐγκέφαλον ὑμένες δύο περιέχουσιν, ὁ περὶ τὸ ὀστοῦν ἰσχυρότερος Ζιγ11. 517 b33. 13. 519 b3. α16. 494 b30. ἔστι τὸ κρανίον ἅπαν ἀραιὸν ὀστοῦν Ζια7. 491 b1. βρέγμα· λεπτότατον ϗ ἀσθενέστατον ὀστοῦν τῆς κεφαλῆς, τελευταῖον τῶν ἐν τῷ σώματι πήγνυται ὀστῶν, μαλακόν ἐστι τοῦτο τὸ ὀστοῦν τῶν ἐμβρύων Ζια16. 495 a10. 7. 491 a33. Ζγβ6. 744 a24, 26. τοῖς ἄλλοις ζῴοις οὐδεμία διαφορὰ τῶν ὀστῶν, ἀλλὰ πάντα τετελεσμένα γίνεται· τοῖς δὲ παιδίοις τὸ βρέγμα μαλακόν Ζιη10. 587 b12. δικόρυφοι οὐ τῷ ὀστῷ ἀλλὰ τῇ τῶν τριχῶν λισσώσει Ζια7. 491 b7. σύνθεσις ὀστῶν, arcus superciliaris Ζμβ15. 658 b19. οἱ ὀδόντες κατὰ τὴν τῶν ὀστῶν εἰσὶ φύσιν Ζιγ9. 517 a17. cf Ζγβ6. 745 a19, b3, ἐκ τῆς εἰς τὰ ὀστᾶ διαδιδομένης τροφῆς γίνονται, ἐκ τῶν ὀστῶν εἰσίν, οὐ συμπεφύκασι τοῖς ὀστοῖς, αὐξάνονται διὰ βίου μόνον τῶν ἄλλων ὀστῶν Ζγβ6. 745 b7, a24, 25. τὸ τῶν ὀδόντων γένος ὀστοῦν τῇ μὲν ἄτρητον τῇ δὲ τρητόν, ϗ ἀδύνατον γλύφεσθαι τῶν ὀστῶν μόνον Ζιγ7. 516 a26. ϗ τῶν μελάνων ἀνθρώπων οἱ ὀδόντες λευκοὶ ϗ τὰ ὀστᾶ Ζιγ9. 517 a19. τὰ τῶν κώλων ὀστᾶ Ζμβ9. 654 b17. τὰ ἐν τοῖς ὤμοις ὀστᾶ, τὰ τῶν βραχιόνων, τὰ ἐν ταῖς χερσίν, τὰ τῶν σκελῶν, τὰ ἐν τοῖς ποσίν Ζιγ7. 516 a32, 33, 36, b3. τὰ μὲν ἔχει μυελὸν τὰ δ' οὐκ ἔχει τῶν ἐν τῷ αὐτῷ ζῴῳ ὀστῶν· τὰ ὀστᾶ περιέχει τὸν μυελόν, οὐ πάντα τὰ ὀστᾶ ἔχει μυελὸν ἀλλὰ τὰ κοῖλα Ζιγ7. 516 b6. 20. 521 b11. Ζμβ6. 652 a9. cf de medulla in ossibus cavis Ζιγ7. 516 b7. 20. 521 b7. 8. 516 b36. Ζμβ6. 651 b24, 37, 652 a10. — τὰ τοῦ λέοντος ὀστᾶ Ζιγ20. 521 b13. 7. 516 b10. β1. 497 b16. τὰ ὕεια ὀστᾶ Ζιγ20. 521 b15. ἰκτίς, γαλῆ ὀστοῦν ἔχει τὸ αἰδοῖον Ζιι6. 612 b16. β1. 500 b25, syn αἰδοῖον ὀστῶδες. τοῖς ἵπποις λεπτότατον τὸ ὀστοῦν τὸ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τῶν ἄλλων Ζγε5. 785 a12, 17. ὀστοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ τίσιν Ζιβ15. 506 a10. Ζμγ4. 666 b20. Ζγε7. 787 b18. os frontale cornigerorum, τὸ στερεὸν ἐκ τῶν ὀστῶν Ζιβ1. 500 a9. γ9. 517 a22, 28. Ζμγ2. 663 b18. ὁ δελφὶς ἔχει ὀστοῦν ἀλλ' οὐκ ἄκανθαν, ἡ φώκη ἔχει ὀστᾶ χονδρώδη Ζιγ7. 516 b12. ζ12. 567 a9. τοῖς ὄρνισιν ὀστᾶ, ἀσθενέστερα δέ· μικρὸν παραλλάττει Ζμβ9. 655 a18. Ζιγ7. 516 b13. οὐδὲν ἔχει ζῷον ὀστοῦν περὶ τὴν κοιλίαν Ζιγ7. 516 a31. — τὸ ἀνάλογον τοῖς ὀστοῖς, οἷον τοῖς ἐνύδροις ἡ ἄκανθα Ζμβ6. 652 a3. cf a13. 8. 654 a25. Ζια1. 486 a19. γ7. 516 b14. 16. 519 b28, 29. Ζγβ6. 745 a8. Αδ14. 98 a22. ἀνάλογον τοῖς ὀστοῖς ὁ χόνδρος, τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ὀστοῖς, διαφέρει τῷ μᾶλλον ϗ ἧττον Ζιγ8. 517 a2, 516 b32. Ζμβ9. 655 a32. cf Ζιγ2. 511 b6. 8. 516 b33. Ζμβ8. 653 b35. ὁ χόνδρος ὀστοῦν πλγ18. 963 b14. τὸ ἀνάλογον τὸ σηπίον, τὸ ξίφος, τὸ σηπίον μεταξὺ ἀκάνθης ϗ ὀστοῦ Ζμβ8. 654 a21. Ζιδ1. 524 b25. Αδ14. 98 a22. — τοῖς ὄφεσιν ἀκανθώδης ἡ τῶν ὀστῶν φύσις, τοῖς σελάχεσιν ἀντ' ὀστοῦ ὑπάρχει ἡ ῥάχις χονδρώδης Ζμβ9. 655 a20, b1. — τὰ ἔντομα οὔτ' ἄκανθαν ἔχουσιν οὔτ' ὀστοῦν οὔθ' οἷον σήπιον Ζιδ7. 532 b1. ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων φύσις ἔχει τὴν αὐτὴν πῆξιν τοῖς ὀστοῖς ϗ τοῖς κέρασι Ζγγ11. 762 a30. — ψιλούμενα τὰ ὀστᾶ τῶν ὑμένων σφακελίζει Ζιγ13. 519 a5. — ὀστοῦν de plantis usurpatum, (τῶν φυτῶν) τινὰ μὲν τοὺς φλοιοὺς ἔχουσιν ἐκτός, τὴν δὲ σάρκα ἐντός, τινὰ δὲ τὸ ὀστοῦν ἐντὸς ϗ τὴν σάρκα ἐκτός φτα5. 820 a40.

ὀστρακηρός. τὰ ὀστρακηρά i q τὰ ὀστρακόδερμα. πάντα τὰ ὀστρακηρά, τὰ λιμνόστρεα τῶν ὀστρακηρῶν Ζμδ5. 679 b12. Ζγγ11. 763 a30. βραχύβια ϗ τὰ ὀστρακηρὰ ϗ τὰ μαλάκια μκ4. 466 a8. μήκων Ζμδ5. 679 b12.

ὀστρακίζειν τοὺς ὑπερέχοντας def Πγ13. 1284 a21. ἐν Ἄργει ϗ Ἀθήνησιν Πε3. 1302 b18. coni κτείνειν, φυγαδεύειν Πγ17. 1288 a25.

ὀστράκιον. ὀστράκια Ζιθ4. 594 a11. v l Ζμα4. 644 b10 (ὄστρεια Bk).

ὀστρακισμός, def Πγ13. 1284 a36. δημοκρατικόν Πγ13. 1284 a17. πῶς δίκαιον Πγ13. 1284 b17, 22. στασιαστικῶς χρῆσθαι τοῖς ὀστρακισμοῖς Πγ13. 1284 b22.

ὀστρακόδερμος. τῶν καρκίνων οἱ μὲν μαλακόστρακοι οἱ δὲ ὀστρακόδερμοι Ζιθ17. 601 a18. cf καρκίνος p 366 b27. τῶν ᾠῶν τὰ μὲν ὀστρακόδερμα τὰ δὲ μαλακόστρακα Ζια1. 489 a14. ὁ ναυτίλος ἔχει τὸ νῶτον ὀστρακόδερμον f 316. 1531 b18. — τὰ ὀστρακόδερμα ζῷα Ζιθ2. 590 a19. cf τὰ ὄστρεα ὧν οἱ κήρυκες αἵ τε πορφύραι ϗ πάνθ' ἁπλῶς τὰ καλούμενα πρὸς Ἀριστοτέλους ὀστρακόδερμα Galen VI 769. τὸ ὄστρακον αὐτοῖς, οἷόν περ ἡμῖν τὸ δέρμα ϗ ἡ προσηγορία δ' ἐντεῦθεν, ὀστρακοδέρμων ἁπάντων τῶν τοιούτων ζῴων ὀνομασθέντων, ἐκ τοῦ τὸ δέρμα παραπλήσιον αὐτοῖς εἶναι τῷ ὀστράκῳ id I 639. τὸ τῶν ὀστρακοδέρμων γένος Ζιδ8. 534 b15. Ζγα14. 720 b6. Ζμβ8. 654 a2, πᾶν τὸ γένος Ζιθ1. 588 b16. Ζπ19. 714 b11, ὅλον τὸ γένος Ζιε15. 546 b17, syn τὰ ὀστρακόδερμα Ζια8. 491 b27. δ1. 523 b9. ε1. 539 a9. Ζμδ5. 678 a30, 681 b31. 7. 683 b4. 9. 684 b16. Ζπ19. 714 b8, 14. Ζγα1. 715 b17, τῶν ὀστρακοδέρμων ἕκαστον, ἅπαντα τὰ ὀστρακόδερμα Ζμδ5. 679 b2. 7. 683 b18. πάντα τὰ ὀστρακόδερμα Ζιθ13. 599 a10. Ζμδ5. 678 b11, 680 a30, 681 b13. 7. 683 b23. Ζπ5. 706 a15. Ζγγ11. 763 a26 (aliter τὰ ὀστρακόδερμα πάντα Ζιθ28. 606 a12), syn ὄστρεα Ζγγ11. 761 a31. Ζια6. 490 b10. cf Oribas I 590. v ὄστρεον p 537 a23. refertur inter τὰ ἄναιμα Ζγα14. 720 b2. Ζμβ8. 654 a2. δ5. 678 a30. τὰ ἔσχατα τῶν ἀναίμων ζῴων Ζγβ6. 743 b10. cf M 486. 378, inter τὰ ἄναιμα ϗ ψυχρὰ τὴν φύσιν Ζγγ11. 761 b2, 6, τὰ ἔνυδρα πν8. 485 a21. ἔστι γένη ϗ εἴδη πολλὰ τῶν ὀστρακοδέρμων Ζμδ5. 679 b15, cf 681 a36, veluti Ζγγ11. 761 a21. Ζμδ5. 680 a4. Ζιθ1. 588 b20. 13. 599 a12. cf M 176. 346. ἀεὶ κατὰ μικρὰν διαφορὰν ἕτερα πρὸ ἑτέρων ἤδη φαίνεται μᾶλλον ζωὴν ἔχοντα ϗ κίνησιν Ζιθ1. 588 b22. enumerantur Ζιδ4. 527 b35. Ζμδ5. 679 b15, 681 a36. dist τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ, τὰ κινητικά, ἀπολελυμένα, τὰ πορευτικά, opp τὰ ἀκίνητα, ἀκινητίζοντα μόνιμα, μὴ πορευτικὰ ἀναπόλυτα Ζιθ2. 590 a19, 33. 13. 599 a11, 12, 15. δ8. 535 a24. 11. 537 b24. Ζγα1. 715 b16. οὐκ ἔστι κινητικά, ἀλλ' ὡς μὲν μόνιμα ϗ προσπεφυκότα κινητικά, ὡς δὲ πορευτικὰ μόνιμα Ζπ19. 714 b15. cf Ζιδ6. 531 a32, τὰ κηριάζοντα Ζιε15. 546 b26 al. — ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων φύσις Ζγγ11. 761 a28, 762 a29. τῶν μαλακοστράκων ϗ τῶν ὀστρακοδέρμων ἡ φύσις συνέστηκε τοῖς μαλακίοις ἀντικειμένως, ὅλως τὰ ὀστρακόδερμα ἔχει τῇ μὲν ὁμοίως τοῖς μαλακοστράκοις τῇ δὲ τοῖς μαλακίοις Ζμδ5. 679 b31. 9. 684 b16, 34. μεταξὺ ὄντα τῶν ζῴων ϗ τῶν φυτῶν, ὡς ἐν ἀμφοτέροις ὄντα τοῖς γένεσιν οὐδετέρων ποιεῖ τὸ ἔργον· παραπλησία ἡ οὐσία τοῖς φυτοῖς· φυτοῖς ἐοίκασι· τοῖς φυτοῖς ἀντίστροφον ἔχει τὴν φύσιν Ζγα23. 731 b8. 1. 715 b18. γ11. 761 a16, 20, 28. Ζιθ1. 588 b17. — οὐκ ἔστι τὸ σῶμα πολυμερές Ζμδ7. cf M 447. τοιαῦτά ἐστιν ὧν ἐντὸς μὲν τὸ σαρκῶδές ἐστιν, ἐκτὸς δὲ τὸ στερεόν, θραυστὸν ὂν ϗ κατακτὸν ἀλλ' οὐ θλαστόν· τὸ σαρκῶδες ἐντός, ἐκτὸς δὲ τὸ γεῶδες· τὴν βοήθειαν ἐκτός, syn τὸ συνέχον ϗ φυ-

λᾶττον ἐκτὸς τὸ γεῶδες· ἴδιον τῶν ὀστρακοδέρμων τοῦτο, (ἔχει) κύκλῳ τὸ ὄστρακον συνηρεφὲς ϗ κεχαρακωμένον ταῖς ἀκάνθαις Ζιδ1. 523 b9. Ζμδ5. 679 b29, 30, 33. 9. 684 b18. β8. 654 a1, 4. cf Ζιθ1. 588 b19, 21. Ζγγ11. 762 a31. κύκλῳ τοῦ γεώδους σκληρυνομένου ϗ πηγνυμένου, ἐκ τῆς τοιαύτης (γεώδους) συστάσεως ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων γίνεται φύσις Ζγγ11. 762 a28, 29. ἔχει, καθάπερ τὰ φυτά, κάτω τὴν κεφαλήν· τούτου δ' αἴτιον ὅτι κάτωθεν λαμβάνει τὴν τροφήν· ἔχει κεφαλὴν μὲν πάντα, τὰ δὲ τοῦ σώματος μόρια παρὰ τὸ τῆς τροφῆς δεκτικὸν ἀνώνυμα τἆλλα· τὰ μόρια τὰ περὶ τὴν τροφὴν ἀναγκαῖον πᾶσιν ὑπάρχειν· ἐν ὑμένι ἐστί, δι' οὗ διηθεῖ τὸ πότιμον ϗ λαμβάνει τὴν τροφήν Ζμδ7. 683 b18, 21, 22, 23 (Lewes 327. M 445. KaZμ 145, 4). 5. 681 b13. οὐκ ἔχει ὀφθαλμούς Ζια8. 491 b27. ἔχει στόμα τε ϗ τὸ γλωττοειδὲς ϗ κοιλίαν ϗ τοῦ περιττώματος τὴν ἔξοδον, διαφέρει δὲ τῇ θέσει ϗ τοῖς μεγέθεσιν Ζμδ5. 679 b35. τῶν ὀστρακοδέρμων πολλά, ἔνια, πάντα, ἐντὸς ἔχει τὸ γλωττοειδὲς μόριον Ζμβ17. 661 a17, 21. δ5. 678 b11, 21. τὴν γλῶτταν ἔχει τὰ ὀστρακόδερμα πάντα, ᾗ ϗ γεύεται ϗ εἰς αὐτὸ τὴν τροφὴν ἀνασπᾷ Ζιδ7. 532 a7. intestina, περίττωμα Ζμδ5. 679 b2, 681 a32. μήκων Ζμδ5. 680 a21. Ζιδ4. 529 a11 (cf supra p 535 b3). ὑπόποδα διὰ τὸ βάρος πν9. 485 a21 (οὐχ ὑπόποδα cf Bsm Praef XV). — περὶ γενέσεως· τὰ περὶ τὴν γένεσιν τῇ μὲν ὁμοίως τῇ δ' οὐχ ὁμοίως τοῖς ἄλλοις Ζγγ9. 758 a28. 11. 761 a14. οὐκ ἔστιν ἐν τούτοις τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζγα1. 715 b19. 23. 731 b10. Ζιδ11. 537 b25, 31. ἔτι ἔνια, καθάπερ ἐν τοῖς ὀστρακοδέρμοις ϗ φυτοῖς τὸ μὲν τίκτον ἐστὶ ϗ γεννῶν, τὸ δ' ὀχεῦον οὐκ ἔστιν· ἔστιν ἀνόχευτον μόνον ὡς εἰπεῖν ὅλον τὸ γένος Ζιδ11. 538 a18. ε15. 546 b17. λέγεται κύησις ϗ τῶν ὀστρακοδέρμων, ἄριστα ὅταν κύῃ Ζιθ30. 607 b4, 3. κηριάζει Ζιε15. 546 b27. ᾠά Ζμδ5. 680 a19. ὅλως ἔν τε τῷ ἔαρι φαίνεται τὰ καλούμενα ᾠὰ ἔχοντα ϗ ἐν τῷ μετοπώρῳ Ζιε12. 544 a17. ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων συνίσταται φύσις τῶν μὲν αὐτομάτως, ἐνίων δὲ προϊεμένων τινὰ δύναμιν ἀφ' αὑτῶν, πολλάκις δὲ γινομένων ϗ τούτων ἀπὸ συστάσεως αὐτομάτης Ζγγ11. 761 b24 (M 460. 98), cf a18, 26. α14. 720 b7. 23. 781 b11 (Oribas I 595). φύονται ἐξ ἰλύος ϗ συσσήψεως Ζιε15. 546 b23. τίς ἡ κίνησις, πόθεν κινοῦνται, κινεῖται παρὰ φύσιν, ἔνια κινεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἕλικην ἀλλ' ἐπὶ τὸ καταντικρύ, ἐπὶ τὸ καταντικρὺ προέρχεται Ζπ19. 714 b8, 9. 5. 706 a15. Ζιδ4. 528 b9. cf ι37. 621 b10. πῶς ἡ τροφή πν6. 484 b2. Ζιθ2. 590 a19, 27, 33, b1. αὔξησις Ζγγ11. 763 a8, 20. τὸ κύριον τῆς αἰσθήσεως, ἧττον δ' ἐπίδηλον Ζμδ5. 681 b32. περὶ αἰσθήσεως τὰ μὲν αὐτῶν οὐδὲ ἓν σημαίνεται τὰ δ' ἀμυδρῶς Ζιθ1. 588 b18. κατὰ τὴν αἴσθησιν οὐδέ πω γέγονε φανερὸν εἰ καθεύδουσιν υ1. 454 b21. φαίνονται ὀσφραινόμενα, ὄσφρησιν ϗ γεῦσιν ἔχει, φανερὸν ἐκ τίνων αι5. 443 a3. Ζιδ8. 535 a6, 23. φωλεῖ Ζιθ13. 599 a11-20. ἐν μὲν τῇ γῇ τῶν ὀστρακοδέρμων οὐδὲν ἢ μικρόν τι γίγνεται γένος, ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ ϗ τοῖς ὁμοίοις ὑγροῖς πολλὰ ϗ παντοδαπὰ ἔχοντα μορφήν· οὐ γίνεται ἐν ταῖς λίμναις οὐδὲ τῶν ἁλμυρῶν ἐν τοῖς ποτιμωτέροις, ἀλλ' ἧττον, ἐν δὲ ταῖς λιμνοθαλάτταις ϗ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τῶν ποταμῶν γίνονται Ζγγ11. 761 a20, b3. A Siebld XII 373. ἐν τῇ θαλάττῃ τῇ ἐρυθρᾷ μκ5. 466 b21. cf Ζιθ28. 606 a12. ἐν τῷ Πόντῳ οὐδὲ τὰ ὀστρακόδερμα εἰ μὴ ἔν τισι τόποις ὀλίγα Ζιθ28. 606 a11. ἐν τῷ ψύχει ϗ ταῖς ἀλέαις πονοῦσι, ϗ φέρειν οὐ δύνανται τὰς ὑπερβολὰς Ζμδ5. 680 a30. συμφέρει (τοῖς πλείστοις) τὰ ἔπομβρα ἔτη Ζιθ20. 603 a12, 24. ἐμφύονται ἐν ἐνίοις καρκίνοι λευκοί, τὸ καρκίνιον Ζιε15. 547 b26. δ4. 529 b21, 23. (Spix 431. Oken Naturgeschichte IV 486. Johnston Einl in die Konchyliologie, übers v Bronn 553. M 158. AZι I 174. Mr 215.)

ὄστρακον. 1. putamen ovi. *a.* avium. τὸ ὄστρακόν ἐστι τοῖς ἐκτικτομένοις ᾠοῖς ἀλεώρα πρὸς τὰς θύραθεν βλάβας, γίνεται ὑπὸ θερμότητος ἐξικμαζούσης τὸ ὑγρὸν ἐκ τοῦ γεώδους Ζγγ3. 754 b8. α8. 718 b18. τὸ ὄστρακον τοῦ ᾠοῦ Ζγγ2. 754 a2. 9. 758 b5. τὸ περιέχον ὄστρακον, γίνεται τὸ πέριξ ὄστρακον τελεωθέντος Ζγγ3. 754 b6. 2. 752 a30. τὸ γινόμενον ὄστρακον τὸ πρῶτον μαλακὸς ὑμήν ἐστιν Ζγγ2. 752 a32. πρῶτος ϗ ἔσχατος πρὸς τὸ ὄστρακον ὁ τοῦ ᾠοῦ ὑμήν, οὐχ ὁ τοῦ ὀστράκου, ἀλλ' ὑπ' ἐκεῖνον Ζιζ3. 561 b16. cf 10. 564 b28. η7. 586 a20. ὁ τοῦ ὀστράκου ὑμὴν Ζιζ3. 561 b32. Ζγγ2. 753 b23. — *b.* ἐνίων σελαχῶν. τὸ σχῆμα τοῦ ὀστράκου ὅμοιον ταῖς τῶν αὐλῶν γλώτταις ϗ πόροι τριχώδεις ἐγγίνονται τοῖς ὀστράκοις Ζιζ10. 565 a24. cf 27, 28. — 2. τὸ ὄστρακον τῶν μαλακοστράκων ϗ τῶν ὀστρακοδέρμων. περικείμενον τὸ ὄστρακον φυλάττει τὸ ἐμπεπυρευμένον θερμόν Ζμβ8. 654 a7. — *a.* τῶν μαλακοστράκων, πότε μαλακὰ πάμπαν γίνεται τὰ ὄστρακα Ζιδ4. 528 a3. θ17. 601 a19. οἱ κάραβοι ϗ οἱ ἀστακοὶ πῶς ἐκδύνουσι τὰ ὄστρακα, τὸ καρκίνιον πρόσφυσιν οὐκ ἔχει πρὸς τὰ ὄστρακα Ζιθ17. 601 a14. ε15. 548 a16. δ4. 530 a5. — *b.* τῶν ὀστρακοδέρμων Ζμδ5. 679 b22, 24. 7. 683 b10. πκγ36. 935 a37. τὸ σαρκῶδες προσπέφυκε τοῖς ὀστράκοις, κοινὸν τῶν σκληροστράκων τὸ λεῖον εἶναι ἐντὸς τὸ ὄστρακον, κύκλῳ τὸ ὄστρακον Ζιδ4. 528 b4, 3, 1. ἔστιν ἃ ὅλα περιέχεται τῷ ὀστράκῳ Ζιδ4. 528 a19. αὐτὰ πρὸς αὑτὰ διαφορὰς ἔχει πολλὰς κατὰ τὰ ὄστρακα, λέγω δίθυρα τὰ δυσὶν ὀστράκοις περιεχόμενα μονόθυρα δὲ τὰ ἑνί, ἔτι αὐτῶν τῶν ὀστράκων διαφοραὶ πρὸς ἄλληλά εἰσιν (λειόστρακα τραχυόστρακα ῥαβδωτὰ ἀρράβδωτα), ϗ πάχει ϗ λεπτότητι τῶν ὀστράκων διαφέρουσιν ὅλων τε τῶν ὀστράκων ϗ κατὰ μέρος Ζιδ4. 528 a5, 12, 20, 27. — τὰ ὄστρακα τῶν κογχυλίων Ζμβ17. 661 a23. Ζιε15. 547 b7. f 315. 1531 b9. τῶν κογχῶν, κοχλίου θ14. 831 b13. Ζιε32. 557 b18, 22. τῶν δελεάτων, τῆς ἀγρίας λεπάδος Ζιδ4. 528 b33, 529 b17. τῆς πορφύρας, τὰς μικρὰς μετὰ τῶν ὀστράκων κόπτουσιν, τῶν δὲ μειζόνων περιελόντες τὸ ὄστρακον ἀφαιροῦσι τὸ ἄνθος Ζιθ20. 603 a17. ε15. 547 b7, a22, 23. ᾧ οἱ γραφεῖς ὀστρέῳ χρῶνται, ἔξωθεν τοῦ ὀστράκου τὸ ἄνθος ἐπιγίνεται Ζιε15. 548 a13. ἐχίνου Ζιδ4. 528 a4. 5. 530 b11. Ζμδ5. 679 b29. — τὰ τήθυα προσπέφυκε ταῖς πέτραις τῷ ὀστράκῳ (Ald, Bk, τὸ ὀστρακῶδες v l, S, Bsm, τῷ ὀστρακώδει ci Pik), δύο δ' ἔχει πόρους ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων· κέκρυπται τὸ τῶν τηθύων σῶμα ἐν τῷ ὀστράκῳ πᾶν, τὸ δ' ὄστρακόν ἐστι μεταξὺ δέρματος ϗ ὀστράκου, διὸ ϗ τέμνεται ὥσπερ βύρσα σκληρά· αἱ ἀκαλῆφαι οὐκ ἔχουσιν ὄστρακα Ζιδ6. 531 a12, 22, 10 Aub, 33. τὸ ὄστρακον τὸ ἔσχατον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὑποκάτω τοῦ ὀστράκου, τὰ κενὰ τῶν ὀστράκων Ζιδ4. 528 b7, 529 b16. ε15. 548 a16. — 3. τὰ μὴ ἔχοντα ὄστρακα Ζιε16. 548 a23. — 4. ἡ σηπία ἔχει τὸ λεγόμενον ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ, ἡ τευθὶς ἔχει τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν ϗ χονδρῶδες f 317. 1531 b33. 318. 1532 a11. — 5. λίθοι ϗ ὄστρακα ϗ τὰ τοιαῦτα (lapides sales terra Nic Damasc) φτβ1. 822 a39. — 6. ὄστρακα φυτῶν: ἄλλοι καρποί εἰσιν ἐν οἰκίσκοις πολλοῖς ϗ λέμμασι ϗ ὀστράκοις φτα5. 820 b12. (nobis putamen bivalve, cf Meyer ad Nicol Damasc 89.)

ὀστρακοῦν. τὸ πολὺ πῦρ τὴν ἐπιπολῆς σάρκα ϗ δέρμα καίει ϗ ὀστρακοῖ πβ32. 869 b25.

ὀστρακοφορία f 396. 1544 a4.

ὀστρακώδης. τὸ δέρμα ὀστρακῶδες τῆς χελώνης, opp μαλακόν· ὀστρακῶδες ϗ πυκνὸν τὸ περιέχον Ζιθ17. 600 b20,

21, Ζμγ8. 671 a19. (τῶν ψυχρῶν ϗ ξηρῶν ϗ ᾠοτοκούντων) τὸ ᾠὸν σῴζεται φυλακὴν ἔχον τὸ ὀστρακῶδες Ζγβ1. 733 a20. ὃ περιέχει φλοιὸς ὀστρακώδης τὸ ᾠὸν (ἔχεως ϗ ἰχθύος), τὰ σκύλια ϗ αἱ βατίδες ἴσχουσι τὰ ὀστρακώδη, syn ὄστρακον Ζιε34. 558 a28. ζ10. 565 a23, 24, 25, 27. πάντα ταῦτα (τὰ μαλακόστρακα) τὸ στερεὸν ϗ ὀστρακῶδες ἐκτὸς ἔχει Ζιδ2. 525 b12. (καρκίνου) σκληρόδερμα τὰ κῶλα ϗ ὀστρακώδη, ἡ σκληρότης ϗ τὸ ὀστρακῶδες τοῦ δέρματος Ζπ17. 713 b27, 714 a3. ἡ τοῦ σώματος σὰρξ οὔτε ὀστρακώδης ἐστὶν οὐθ' οἷον τὸ ἐντὸς τῶν ὀστρακωδῶν, οὕτω σαρκώδης, ἀλλὰ μεταξὺ Ζιδ7. 532 a32. τὸ ὀστρακῶδες τῶν τηθύων Ζιδ6. 531 a17. πάντα τὰ ὀστρακώδη, syn ὀστρακόδερμα Ζιε15. 547 b18. cf δ7. 532 a33. — αἱ ἐλαῖαι ἔχουσι φλοιὸν σάρκα καί τι ὀστρακῶδες φτα3. 818 a33. τὰ ὀστρακώδη, fictilia φτβ1. 822 a17, 18, 19, 22. cf τὰ Αἰγύπτια ὄστρακα Ideler Met II 222. ἐν τοῖς ὀστρακώδεσι ϗ ἐν ὑέλῳ ϗ λοιποῖς μετάλλοις φτβ2. 823 a17.

ὄστρειον. τὰ ὄστρεια (v l ὀστράκιον) Ζμα4. 644 b10. τῶν ὀστρείων (v l ὀστρέων) αν2. 470 b32. v l Ζμβ8. 654 a3. v ὄστρεον 1.

ὀστρειώδης. ἡ σωτηρία ταῖς μαίαις τῷ ὀστρειώδεις εἶναι γίνεται Ζμδ8. 684 a9. cf ὀστρεώδης.

ὄστρεον (AZι I 180, 20). 1. i q ὀστρακόδερμον. ἄλλο γένος ἐστὶ τὸ τῶν ὀστρακοδέρμων, ὃ καλοῦσιν ὄστρεον Ζια6. 490 b10 Aub. S I 25. M 189. Oribas I 590. (cf ὄστρεια καλοῦσιν ἔνιοι πάντα τὰ ὀστρακόδερμα πρὸς Ἀριστοτέλους ὀνομασθέντα τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν ὄστρεον ὀνομαζόμενον, ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ χωρὶς τοῦ ι λεγόμενον, εἶδος ἕν τι τῶν ὀστρείων τίθενται περιλαμβάνοντες ἐν τῷ παντὶ γένει ϗ κήρυκας ϗ πορφύρας ϗ χήμας ϗ πίνας ἅπαντά τε τὰ παραπλήσια Galen XII 543.) γένη ὀστρέων πολλά Ζια1. 487 b9. cf Ζμα4. 644 b10. ὄστρεα: πίννη, ὄστρεον, μῦς, κτείς, σωλήν, κόγχη, λεπάς, τῆθυς, βάλανος f 287. 1528 b9. πολλὰ ἀπολελυμένα μέν ἐστιν ἀκίνητα δέ, οἷον ὄστρεα Ζια1. 487 b14 (Auster KaZι 10, 28). ἐν τῷ ὑγρῷ πολλὰ τῷ προσπεφυκέναι ζῇ Ζια1. 487 b8. cf Rose Ar Ps 298. ὡς τὰ φυτὰ πρὸς τὴν γῆν, οὕτως ἔχειν τὰ ὀστρακόδερμα πρὸς τὸ ὑγρόν, ὡς ὄντα τὰ μὲν φυτὰ ὥσπερανεὶ ὄστρεα χερσαῖα, τὰ δὲ ὄστρεα ὥσπερανεὶ φυτὰ ἔνυδρα Ζγγ11. 761 a30 cf M 190. (ἔστι δὴ τῶν ἐν τοῖς ζῴοις φύσεων, ὡς Ἀρ. ἐπὶ πλεῖστον ἐδείκνυεν, οὐ σμικρὰ διαφορά. τὰ μέν γε πρῶτον ἀποκεχώρηκε τῶν φυτῶν, ϗ ἔστιν ἁπάντων ζῴων ἀτελέστατα, μίαν αἴσθησιν ἔχοντα τὴν ἁφήν, οἷα δὴ τὰ πλεῖστα τῶν ὀστρέων ἐστίν, οἷς οὐ μόνον αἰσθήσεως ὄργανον οὐδέν, ἀλλ' ἔστιν ὀλίγου δεῖν φυτά Galen IV 160.) τὴν τροφὴν ἐν τῷ ὑγρῷ ποιεῖται ϗ οὐ δύναται ζῆν ἐκτός, οὐ μέντοι δέχεται οὔτε τὸν ἀέρα οὔτε τὸ ὑγρόν Ζια1. 487 a24. M 166. Ἀναξαγόρας ϗ Διογένης περὶ τῶν ἰχθύων ϗ τῶν ὀστρείων (v l ὀστρέων) λέγουσι τίνα τρόπον ἀναπνέουσιν αν2. 470 b32. (ἡ ἀκαλήφη) ἔχει ὥσπερ τὰ ὄστρεα, ᾗ ὑποχωρεῖ ἔξω ἡ τροφή, πόρον· ἔοικεν ἡ ἀκαλήφη ὥσπερ τὸ ἔσω εἶναι τῶν ὀστρέων τὸ σαρκῶδες, τῇ δὲ πέτρᾳ χρῆσθαι ὡς ὀστρέῳ Ζιθ2. 590 a29. (τὰ τήθυα) περίττωμα οὐδὲν ἔχει φανερὸν ὥσπερ τῶν ἄλλων ὀστρέων τὰ μὲν ὥσπερ ἐχῖνος (loc suspect) Ζιδ6. 531 a15. τῷ φυκίῳ τρέφεται ϗ τὰ ὄστρεα ϗ τὰ ἰχθύδια Ζιζ13. 568 a8. cf Plat Tim 92 B. ποῦ φύεται τὰ ὄστρεα Ζιε15. 547 b33. cf M 190. — 2. testacea bivalvia cf S I 188. τὰ ὀστρακόδερμα τῶν ζῴων οἷον οἵ τε κοχλίαι ϗ οἱ κόχλοι ϗ πάντα τὰ καλούμενα ὄστρεα Ζιδ4. 528 a1. cf M 190. 191. τὸ τῶν ὀστρακοδέρμων γένος οἷον τὰ καλούμενα ὄστρεα (v l ὄστρεια) Ζμβ8. 654 a3 (cf M 190. austernartige F 276, 40). — 3. fort syn λιμνόστρεα et ostrea. τὸ τῶν ὀστρέων γένος refertur inter τὰ ὀστρακόδερμα Ζιδ1. 523 b12. (αὐτόματα γίνεται) ἐν τῇ βορβορώδει τὰ ὄστρεα Ζιε15. 547 b20, cf b11. ὕστερον δι' ἔνδειαν ὑγροῦ τοῦ τόπου βορβορωθέντος ἐγένετο τὰ καλούμενα λιμνόστρεα, syn χρόνου γενομένου ϗ βορβόρου περὶ αὐτὰ συναλισθέντος ὄστρεα εὑρίσκοντ' ἐν αὐτοῖς Ζγγ11. 763 a29, 32. cf S I 316. Oribas I 595. ἐν τοῖς ὀστρέοις τὸ καλούμενον ᾠόν, ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀστρέων τοῦ σώματος κύκλος εἷς, οἱ ἀστέρες ἐκχυμίζουσι πολλὰ τῶν ὀστρέων Ζμδ5. 680 b8 (cf 21, 22), 10, 681 b10 (Auster F). τὸ ὄστρεον παχύστομον, δίθυρον δὲ ϗ λεπτόστομον f 287. 1528 b13, cf 9. Rose Ar Ps 299. — 4. τὸ τῶν ὀστρακοδέρμων ὄστρακον. ἡ ἀκαλήφη ζῇ ἀπὸ τῆς πέτρας ὥσπερ ἀπ' ὀστρέου, τῇ πέτρᾳ χρῆσθαι ὡς ὀστρέῳ Ζιδ6. 531 b5. θ2. 590 a32 Aub. — 4. fort ostrum. cf Vitruv 7, 13. S I 324. ᾧ οἱ γραφεῖς ὀστρέῳ (v l ὀστρείῳ, ὀστρίῳ· ὀστρείῳ ci Pik) χρῶνται. πάχει τε πολὺ ὑπερβάλλει ϗ ἔξωθεν τοῦ ὀστράκου τὸ ἄνθος ἐπιγίνεται· εἰσὶ δὲ τὰ τοιαῦτα μάλιστα περὶ τοὺς τόπους τοὺς περὶ Καρίαν Ζιε15. 548 a12 Aub (M 192. Mya pictorum St. in incerto rel Mr 235). cf ἀντὶ κηρύκων ὄστρεα Galen XIX 732.

ὀστρεώδης. ἅπαντα τὰ ὀστρεώδη ϗ τὰ μαλακόστρακα ἄριστά ἐστιν ὅταν κύῃ Ζιθ30. 607 b3. ὀστρεώδεσι v l φτβ1. 822 a17, ὀστρακώδεσι Bk.

ὀστώδης. τὸ ὀστῶδες ἐν τοῖς σώμασι τῶν ζῴων γεῶδες ὑπάρχει Ζμγ2. 663 b29. τὸ ἐκλεῖπον ὀστῶδες ἐκ τοῦ ποδὸς ἐν τῇ κάμψει μένον Ζμδ10. 690 a23. ῥάχις ὀστώδης ἢ ἀκανθώδης, σκέλη ὀστώδη ϗ νευρώδη ϗ ἄσαρκα, σκέλη νευρώδη ϗ ὀστώδη ϗ ἀκανθώδη, ζῷα ὀστωδέστερα, opp ἀκανθωδέστερα Ζιγ7. 516 b23, 21. β1. 499 a31. Ζμδ10. 689 b10. πι41. 895 a22. ὁ τόπος τῆς κεφαλῆς, τοῦ ὠτὸς ὀστώδης, syn ἄσαρκος πβ19. 868 a14. λβ8. 961 a13. πρόσωπον τετραγωνότερον, οὐκ ἄγαν ὀστῶδες φ5. 809 b17. τὸ αἰδοῖον ὀστῶδες, os penis, dist τὸ χονδρῶδες ϗ σαρκῶδες, τὸ νευρῶδες Ζιβ1. 500 b23, 20, 22 (v ὀστοῦν p 535 a33). τὸ ῥύγχος ὀστῶδες, ξιφίας ἔχει τοῦ ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρὸν τὸ δὲ καθύπερθεν ὀστῶδες μέγα Ζμβ16. 659 b10, 22. f 306. 1530 a19. τῶν ἰχθύων ἡ γλῶττα ὀστώδης ϗ οὐκ ἀπολελυμένη Ζιδ8. 533 a27. f 303. 1530 a4. τὰ ἔντομα ἔχει ὅλον τὸ σῶμα σκληρόν, σκληρότητα δὲ τοιαύτην, ὀστοῦ μὲν σαρκωδεστέραν, σαρκὸς δ' ὀστωδεστέραν ϗ γεωδεστέραν· οὐδὲν ὀστῶδες ἔχειν ἔοικεν οὐδὲ γεηρὸν ἀποκεκριμένον· τὰ ἔντομα οὔτε ὀστῶδες ἔχει κεχωρισμένον οὔτε σαρκῶδες, ἀλλὰ μέσον ἀμφοῖν Ζμβ8. 654 a30, 11. Ζιδ1. 523 b15.

ὀσφραίνεσθαι. ἡ τοῦ ὀσφραίνεσθαι αἴσθησις μέση τῶν τε ἁπτικῶν ϗ τῶν δι' ἄλλου αἰσθητικῶν αι5. 445 a6. ὀσφραίνεσθαι ἀκριβῶς διχῶς λέγεται, τὰς διαφορὰς αἰσθάνεσθαι πάσας, αἰσθάνεσθαι πόρρωθεν Ζγε2. 780 b15, 781 a15. ἔστι μὲν ὡς τὸ αὐτὸ ὁ πρῶτος ϗ ὁ ὕστερος ὀσφραίνεται, ἔστι δ' ὡς οὔ αι6. 446 b16. τὸ ἀκριβῶς ὁρᾶν αἱρετώτερον τοῦ ὀσφραίνεσθαι Ρα7. 1364 a38. τοῦ χειμῶνος ἧττον ὀσφραινόμεθα πιβ6. 907 a8. — ὀσφραίνεσθαί τινος, τῶν ἄρθρων τῶν θηλειῶν Ζγβ7. 748 b26. aor ὀσφρανθῆναι active ψβ12. 424 b4, 7. πζ6. 887 a10, 13. — ὀσφραντός. περὶ ὀσφραντοῦ ψβ9. αι5. cf ὀσμή. ἡ ὄσφρησις τοῦ ὀσφραντοῦ ϗ ἀνοσφράντου ψβ9. 421 b6. τοῦ ὀσφραντοῦ εἴδη δύο, τὸ κατὰ τοὺς χυμούς, τὸ ἡδὺ καθ' αὑτό αι5. 443 b17 sqq. τὸ ὀσφραντὸν τὸ καθ' αὑτὸ ἡδὺ ἴδιον ἀνθρώπου, διὰ τί, τίνος ἕνεκα αι5. 444 a3-b7. τοῦ ὀσφραντοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ τὸ αἰσθητήριον αι5. 445 a25. τὸ ὀσφραντὸν τῶν θρεπτικῶν ἐστὶ πάθος τι αι5. 445 a8.

ὅπερ ὁ χυμὸς ἐν τῷ θρεπτικῷ ϗ πρὸς τὰ τρεφόμενα, τοῦτ' ἐστὶ πρὸς ὑγίειαν τὸ ὀσφραντόν αι5. 445 b1.

ὀσφραντικός. ὁ ἐνεργείᾳ ἡ ὄσφρησις, τοῦτο δυνάμει τὸ ὀσφραντικόν αι2. 438 b22. τὸ ὀσφραντικὸν αἰσθητήριον τοῖς μὲν ἀκάλυφες ψβ9. 421 b32. ὅσων οἱ μυκτῆρες μακροί, ὀσφραντικά Ζγε2. 781 b10. ὁ ἄνθρωπος ἥκιστα ὀσφραντικὸν τῶν ἄλλων ζῴων πι18. 892 b25. λγ10. 962 b11.

ὄσφρησις. περὶ ὀσφρήσεως ψβ9. αι5. cf ὀσμή. 1. ὄσφρησις i e ἡ τοῦ ὀσφραίνεσθαι ἐνέργεια. ἡ ὄσφρησις γίνεται διὰ τοῦ μυκτῆρος, αὕτη δ' ἐστὶν ἡ αἴσθησις ὀσμῆς Ζα11. 492 b13. ἡ ὄσφρησις τοῦ ὀσφραντοῦ ϗ ἀνοσφράντου ψβ9. 421 b5. ὁ ἐνεργείᾳ ἡ ὄσφρησις, τοῦτο δυνάμει τὸ ὀσφραντικόν αι2. 438 b21. πυρὸς ὑποληπτέον τὴν ὄσφρησιν αι2. 438 b21. οὐ μόνον ἐν ἀέρι ἀλλὰ ϗ ἐν ὕδατι τὸ τῆς ὀσφρήσεώς ἐστιν αι5. 443 a3. — καταχρῆται ἡ φύσις ἐν παρέργῳ τῇ διὰ τῶν μυκτήρων ἀναπνοῇ πρὸς τὴν ὄσφρησιν ἐν ἐνίοις τῶν ζῴων αν7. 473 a25. ϗ τὰ μὴ ἀναπνέοντα ἔχει ὄσφρησιν αι5. 444 b7-15. τῷ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόπῳ τὸ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριόν ἐστιν ἴδιον αι2. 438 b26. ἡ τῆς ὀσφρήσεως (αἴσθησις) μεταξὺ τῶν ὀμμάτων τέτακται εὐλόγως Ζμβ10. 656 b31. τοῦ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητηρίου διαφοραί Ζμβ16. ἡ ὄσφρησις πόροι συνάπτοντες πρὸς τὸν ἀέρα τὸν θύραθεν Ζγβ6. 744 a2. Ζιθ8. 533 a23. περὶ ἀκριβείας ὀσφρήσεως Ζγε2. 781 a14-b29. διαφέρει καθαριότητι ἀκοὴ ϗ ὄσφρησις γεύσεως Ηκ5. 1176 a1. ὄψις καλλίων ὀσφρήσεως Ρα7. 1364 b1. χειρίστην ἔχομεν τῶν ἄλλων ζῴων τὴν ὄσφρησιν ϗ τῶν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς αἰσθήσεων αι4. 441 a1. ὄσφρησιν δοκεῖ ἔχειν ἐπίδηλον ἡ πέρδιξ Ζιζ2. 560 b15. αἱ διὰ τῆς ὀσφρήσεως ἡδοναί Ηκ2. 1173 b18. ηεγ2. 1230 b29-1231 a17. — 2. ὄσφρησις i q τὸ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριον (cf ὄψις) ψγ1. 425 a5. (fort αι2. 438 b21. Ζγβ6. 744 a2.) πιγ2. 907 b28.

ὀσφύς. ἡ ὀσφὺς ἄσαρκος Ζμγ9. 672 a18, σαρκώδης φ3. 807 b25. τῶν ὄπισθεν διάζωμα ἡ ὀσφύς, ὅθεν ϗ τοὔνομ' ἔχει (δοκεῖ γὰρ εἶναι ἰσοφυές)· ἐχόμενα τούτων (στήθους ϗ νώτου) γαστὴρ ϗ ὀσφὺς ϗ αἰδοῖον ϗ ἰσχίον· ὑποκάτω κατὰ τὴν γαστέρα τοῦ θώρακος ὀσφύς Ζια13. 493 a22 Aub. 15. 494 b3, 493 b13 Aub Pik. ἡ ῥάχις ϗ ἡ ὀσφύς πι54. 897 a7. πόρον εἶναι παρὰ τὴν ὀσφύν πν5. 483 a21. οἱ θορικοὶ πόροι προσπεφύκασι τῇ ὀσφύϊ Ζιζ11. 566 a12. ἔνια ἐντὸς ἔχει ὄρχεις πρὸς τῇ ὀσφύϊ περὶ τὸν τῶν νεφρῶν τόπον, opp πρὸς τῇ γαστρί Ζιγ1. 509 a33. cf b6, 25, 33, 511 a24. ι50. 631 b23. Ζγα3. 716 b18, 23. 5. 717 b27. 13. 720 a1, 16. — ὅσαι τὴν ὀσφὺν προαλγοῦσι, μόλις τίκτουσιν, ὅσαι δὲ τὸ ἦτρον, ταχύ· ἐνίαις (αἱ καθάρσεις) διὰ τῶν ἰσχίων, ὅταν ἀπὸ τῆς ὀσφύος ἐκκριθῇ Ζιη9. 586 b31. 11. 587 b34 Aub Pik. ἐὰν μὴ εἰς ὀρθὸν βλέπωσιν αἱ ὑστέραι ἀλλ' ἢ πρὸς τὰ ἰσχία ἢ πρὸς τὴν ὀσφὺν ἢ πρὸς τὸ ὑπογάστριον Ζικ2. 634 b40. τοὺς μηροὺς ϗ τὴν ὀσφὺν πονοῦσιν, οἱ ἀνάντεις τὴν ὀσφὺν μάλιστα ποιοῦσι πονεῖν, τὴν ὀσφὺν ὀδυνῶσι, τὴν ὀσφὺν κάμπτουσί τε ϗ ἀνασπῶσιν πε26. 883 b20. 40. 885 a29, 34, 35. ὀσφὺς σαρκώδης ἀναισθήτου σημεῖον· (κιναίδου σημεῖον) βαδίσεις διτταί, ἡ μὲν περινεύοντος ἡ δὲ κρατοῦντος τὴν ὀσφύν· ὀσφὺς μικρὰ ϗ ἀσθενὴς δειλοῦ σημεῖον φ3. 807 b9, 25, 808 a15. (αἱ φλέβες αἱ παχεῖαι) ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ παρὰ τὴν ὀσφὺν (v l ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ παρὰ τὴν ὀφρύν) Ζιγ2. 511 b25 Aub Pik. v ὀμφαλός p 513 b50. (Lenden KaZι 38. Becken AZι I 225 adn et II tab III. S I 40, 42, 43. cf Daremberg not et extraits 1853 p 131, 36. Foes oeconomia Hippocratis s h v.)

ὀσχέα. οἱ ὄρχεις ἐν τῇ καλουμένῃ ὀσχέᾳ Ζιγ1. 510 a12. cf ι50. 632 a16, 19. ὅσοις ἐν φανερῷ εἰσὶν οἱ ὄρχεις, ἔχουσι σκέπην δερματικὴν τὴν καλουμένην ὀσχέαν Ζγα12. 719 b5. συσπᾶται ϗ ἡ ὀσχέα τοῦ αἰδοίου ἄνω πκζ11. 949 a16. cf ὄσχεος.

ὄσχεος. τὸ πέριξ δέρμα, ὃ καλεῖται ὄσχεος Ζια13. 493 a33. S I 41. v ὀσχέα.

ὅταν, c indicativo coniunctum exhibetur ὅταν ὁ εὖρος πνεῖ πκς53. 946 a33. — ὅταν causalem vim videtur habere κ4. 395 a19. — ὅταν omisso verbo, ἀλλ' ὅταν ἤδη διὰ λογισμὸν πράττοντα ηεβ8. 1224 a29, videtur corr esse.

ὅτε. ὅτε c optat Πε5. 1305 a7, 21. Ηι1. 1164 a25. μα14. 353 a9 al. — ἔστι δ' ὅτε Ζμβ2. 648 b15. δ5. 681 a25. Ηδ10. 1125 b11 al.

ὁτὲ μὲν — ὁτὲ δέ Κ5. 4 a19. 11. 14 a2. Αγ21. 82 b30. Φθ2. 253 a3. Γβ10. 336 b4. αι2. 437 b24, 438 a4. υ1. 453 b18. μα4. 341 b35, 342 a29. Ζμα1. 642 a33. Μβ4. 1001 b22. γ5. 1010 b22. Ηβ9. 1109 b16, 25. γ5. 1112 b29, 30. ε14. 1137 a34. η2. 1145 b17. Πδ3. 1290 a4. ε1. 1301 b6, 10. 3. 1302 b9. 4. 1304 b8, 10-15. μχ24. 855 a33. πβ23. 868 b14. ε1. 880 b26. ιε4. 911 a7. λ1. 954 b10 al. ὁτὲ μὲν ... πάλιν δέ Οα11. 280 b16. Ηα11. 1100 a28. ὁτὲ δέ, non antecedente ὁτὲ μέν τι10. 171 a7. πο11. 1452 b5. πλ1. 954 b17. insolentius ὁτὲ μέν sequente ἤ πο3. 1448 a21, 23 Vhl Poet I 41.

ὅτεπερ Ζκ1. 698 a10.

ὅτι. 1. notio. δεῖ γὰρ τὸ ὅτι ϗ τὸ εἶναι ὑπάρχειν δῆλα ὄντα ΜΖ17. 1041 a15. cf Ηα2. 1095 b6. 7. 1098 b1. ὅτι, dist διότι, εἰ ἔστι, τί ἐστι Αδ1. ὅτι, dist διότι, ἡ αἰτία Αβ2. 53 b9. γ9. 76 a11. 13. 78 a22 sqq. δ8. 93 a17 sqq. ΜΑ1. 981 a29. ψβ2. 413 a13. — 2. usus varietas. (cf διότι p 200 b39-52.) αἴτιον δ' ὅτι, τοῦτο δ' αἴτιον ὅτι Ζμγ2. 662 b31. 10. 672 b14. δ11. 690 b26. 14. 697 b23 al. — ἀπαντᾶν ὅτι τοῦτο γὰρ ἦν συλλογισμός, ϗ πρὸς τὸν ὅτι οὐ τὸ τί ἦν εἶναι συλλελόγισται, ὅτι ναί Αδ6. 92 a16, 17. — ὅτι pleonastice positum vel iteratum, φανερὸν ὡς ... ὅτι τβ3. 153 a18, 20 Wz. δῆλον ὡς ... ὅτι υ1. 454 a15. δῆλον ὡς ... δῆλον ὅτι Πγ13. 1283 b16. ὅτι δὲ οὐ πάντας διῃρημένων τῶν τε ἐλευθέρων ἔργων ϗ τῶν ἀνελευθέρων, φανερὸν ὅτι τῶν τοιούτων δεῖ μετέχειν Πθ2. 1337 b5. cf ε14. 24 a7 Wz. ἢ ὅτι, πότερον ὅτι, ubi ἤ, πότερον requiras πκδ14. 937 a35. α45. 864 b32 et cf ἤ p 313 a11. ὅτι c infinitivo, φασὶ δέ τινες ϗ ἰσχυρίζονται ὅτι ἂν ἅλα (ἀλλήλας ci) λείχωσιν (sc αἱ μύες) ἄνευ ὀχείας γίνεσθαι ἐγκύους Ζιζ37. 581 a1. — ὅτι c superlativo, ὅτι πλεῖστον, ὅτι ὀλιγίστη ἰκμάς Ζμδ5. 681 b27. γ10. 672 b35. ὅτι πλεῖστα ϗ ἐγγύτατα Ρβ22. 1396 b8. ὅτι μάλιστα Γβ9. 336 a11. μβ5. 362 a30. ρ8. 1429 a12. 11. 1430 a36. 19. 1433 a28. — ὅτι μή i q πλήν φ5. 809 b37.

ὀτρύνειν. ὑπὸ μιᾶς ῥοπῆς ὀτρυνομένων ἁπάντων γίνεται τὰ οἰκεῖα κ6. 399 b11.

οὐ, cf μή. 1. οὐ et μή interdum ita promiscue usurpantur, ut discrimen animadverti nequeat. τὸ οὐκ ὄν Μν2. 1089 a21 coll τὸ μὴ ὄν a16, 19. ἐξ οὐ λευκοῦ Φα5. 188 a37 coll εἰς τὸ μὴ λευκόν b5. ὅσα τῷ γένει οὐχ ὑπάρχει.., ὅσα δὲ τῷ εἴδει μὴ ὑπάρχει τβ4. 111 a30, 31. κἂν ᾖ ἀρχή, τὸ δὲ μὴ ἀρχή· κἂν ᾖ αἴτιον, τὸ δ' οὐκ αἴτιον Ρα7. 1364 a10. οὐδὲ λήψεται ὅθεν μὴ δεῖ Ηδ2. 1120 a31 coll οὐ λήψεται ὅθεν οὐ δεῖ Ηδ3. 1121 a25. οὐ μὴν δώσει γε οἷς οὐ δεῖ οὐδ' ὅτε μὴ δεῖ Ηδ2. 1120 b20. ὡς μὴ δεῖ ἢ ὅτε οὐ δεῖ ἢ ὡς οὐ δεῖ Ηβ2. 1104 b22. γ10. 1115 b35. ηεβ3. 1221 a19. μὴ ἀπίστως δέ (sc ἐπιτελέσεις) ρ39. 1446 a13. — οὐ in protasi hypothetica εἰ γὰρ οὐκ οἶδεν ὅλως Κ7. 8 b2. cf φτα3. 818 b22.

2. de collocatione negationum. negatio et pronomen indefinitum inter se transposita, *ἐάν τι μὴ κωλύῃ* Φθ4. 255 b4 coll *ἐὰν μή τι κωλύῃ* b7, 11, 23, 24. *κἂν εἰ μή τισιν οἰκεῖον ὄνομα εἴη* Hε7. 1132 a11. *εἰ μή τις φοβεῖται βροντάς* ημα20. 1190 b16. — ad augendam oppositionis vim negatio, quae poterat ad universum enunciatum referri, ipsi nomini negato praeponitur, veluti *ὅταν ἄρχῃ μὴ ὁ νόμος ἀλλ' οἱ ἄρχοντες* sim Πδ5. 1292 b6. β7. 1267 a15. Hε10. 1135 a3. Pβ20. 1393 b6. 24. 1402 a16. Zγα6. 717 b33. πο21. 1457 b32. Vahlen Poet III 315; his conferri potest negatio rhetorice transposita *ἕξει μὲν τὴν δύναμιν διαφέρουσαν, δόξει δ' οὔ* Oβ2. 285 b4. cf μδ9. 385 b23. Hδ7. 1123 b7. η6. 1147 b29. 13. 1152 b30. ι11. 1171 a31. Zι44. 629 b24. — contra interdum negatio universo enunciato vel enunciati membro praeponitur, cum pertineat ad unum quoddam eius vocabulum *τὸ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων συνέστηκεν, τὸ δὲ οὐκ ἐξ ἐχόντων θέσιν* (i e *ἐκ μὴ ἐχόντων θέσιν*) K6. 4 b22 Wz, 5 a16, 37. *ἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον ἢ οὐκ ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον* Φε1. 225 a5, 10, 12. Mκ11. 1067 b16, coll *ἐκ μὴ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον* Φε1. 225 a9. *τὸ μὴ ἐξ ὄντος γίγνεσθαι τοῦτο σημαίνει τὸ ᾗ μὴ ὄν* Φα8. 191 b9 coll *ἐκ μὴ ὄντος γίγνεσθαι* a35. *μουσικὸν οὐκ ἐκ μουσικοῦ, πλὴν οὐκ ἐκ παντὸς ἀλλ' ἐξ ἀμούσου* Φα5. 188 b1 coll *λευκὸν γίνεται ἐξ οὐ λευκοῦ* a37. *οὐδὲν κωλύει τὸ μέσον μὴ ἀναγκαῖον εἶναι· ἔστι γὰρ τὸ ἀναγκαῖον ϗ μὴ ἐξ ἀναγκαίων συλλογίσασθαι, ὥσπερ ϗ ἀληθὲς μὴ ἐξ ἀληθῶν* Aγ6. 75 a2. *ὅταν μὴ τὸ δι' αὑτοῦ γνωστὸν δι' αὑτοῦ τις ἐπιχειρῇ δεικνύναι* (Wz, *τὸ μὴ* Bk contra codd) Aβ16. 64 b36. *τοιοῦτον ἀποδέδωκε τὸ ἴδιον ὃ οὐ γίνεταί ποτε ἴδιον* (i e *ὃ γίνεταί ποτε μὴ ἴδιον* a28) τε3. 131 a36. *εἰ μὴ ἐνδέχεται ἅμα ὑπάρχειν τὸ ἴδιον* (i e *εἰ ἐνδέχεται μὴ ἅμα ὑπάρχειν*) τε4. 133 a12. *εἰ μὴ τοῦ ἀνθρώπου φαίνηται μὴ ἴδιον* (i e *εἰ τοῦ μὴ ἀνθρώπου*, quod Bk e corr A scripsit) τε6. 136 a21. *μὴ τινὶ ὑπάρχειν*, i q *τινὶ μὴ ὑπάρχειν* Aα1. 24 a19, coll 2. 25 a22, 23. *ᾧ οὐ δεῖ ὑπάρχειν*, i q *ᾧ δεῖ μὴ ὑπάρχειν* Aα28. 44 a2, 4. *τὸ μὴ οὕτως ὄν* (i e *τὸ οὕτω μὴ ὄν*) Γα3. 317 b29. *τὰ πάθη τῆς ὕλης τὰ μὴ χωριστὰ μηδ' ᾗ χωριστά* (i e *ϗ ᾗ μὴ χωριστά*) ψα1. 403 b10 Trdlbg. *τὸ αἰσθητὸν ἔσται συγκείμενον οὐκ ἐξ αἰσθητῶν* αι6. 445 b14. *παρέλαβον τὰς ἀρχὰς οὐκ ἐξ αἰσθητῶν* MA8. 989 b31. *ὃ πάντες αἱροῦνται μεῖζον ἀγαθόν ἐστι τοῦ μὴ ὃ πάντες* Pα7. 1364 b38. *μόνοι μὴ πρὸς ἀσκοῦντας* (i e *πρὸς μὴ ἀσκοῦντας*) Πθ4. 1338 b28. cf praeterea transpositae similiter negationis exempla MA 990 b11 Bz. ι7. 1057 a33 Bz. μ4. 1079 a7. Hγ4. 1112 a10. ε10. 1136 b8. πο21. 1457 a32. πια25. 901 b32. χ1. 791 a14. *εἰ μὴ οὖν γέγονεν* τι1. 167 b16. *ἐξ οὐχ ἅπαντος ἐγένετο* Zικ5. 637 a8.

3. de negationis iteratione et omissione. interdum post negationem vel simplicem vel compositam iteratur negatio simplex, *οὐ γὰρ εἰ ἡ ὅλη ἰσχὺς τοσήνδε ἐκίνησεν, ἡ ἡμίσεια οὐ κινήσει οὔτε ποσὴν οὔτ' ἐν ὁποσῳοῦν* Φη5. 250 a16, cf *οὐδὲ . . . οὐ* a22, 24. *οὐδ' ἡ αὐτὴ πρᾶξις ϗ μία τῷ ἀριθμῷ οὐκ ἔσται φαύλη ϗ σπουδαία* K5. 4 a15. eiusdem generis sunt ε11. 21 a12. Aα4. 26 b24. 6. 29 a9. 10. 31 a16. 44. 50 a30. β10. 60 b32. γ4. 74 a3. Φδ14. 223 b20. η4. 250 a17, 24. αν14. 477 b22. Zι4. 616 a29. 40. 624 b9. Mθ5. 1048 a22. λ10. 1075 a30. Pγ17. 1413 a15. ηεη13. 1246 b3. ημβ7. 1204 b21, 1206 b26. cf Vahlen Ztsch f öster Gym 1868 p 16. — negatio simplex, quae ad universum enunciatum pertineat, omissa est propter negationes singulorum membrorum, *διόπερ πάντας οὔτε τοὺς αἱρετοὺς οὔτε τοὺς κληρωτοὺς ἄρχοντας θετέον* (i e *οὐ πάντας, οὔτε . . . οὔτε*) Πδ15. 1299 a17. cf *χεῖρας δ' οὐδὲ πόδας προσθίους ἔχει* Zιβ12. 503 b24.

4. negatio *οὐ* cum aliis particulis coniuncta. *καὶ οὐ. ϗ ἡ φυλακὴ δὲ βασιλικὴ ϗ οὐ τυραννική* Πγ14. 1285 a25. — *οὐ μήν* Γα1. 314 b15. μβ2. 355 b24. Zιε2. 539 b21. Πβ7. 1267 a38. δ2. 1289 b6. θ37. 833 a13, 15 al. — *οὐ μὴν . . . γε* ψβ4. 416 a14. 12. 424 a26. αν477 b14. Hα11. 1101 a7. γ7. 1114 a13. δ2. 1120 b20. κ6. 397 b20 al. — *οὐ μὴν . . . ἀλλά* κ6. 397 b22. — *οὐ μὴν ἀλλά* satis usitatum etiam Aristoteli, veluti Φα2. 185 a17. 7. 190 a24. γ1. 201 a26. 3. 202 b16. Γα2. 316 b16. μα7. 344 b30. αι6. 446 a10, 447 a3. Zιβ11. 503 b26. γ5. 515 a32. Mν3. 1090 a19, b11. Πγ4. 1276 b35. Pα5. 1361 a29. πο9. 1451 b19. K7. 6 b36. ημβ11. 1210 a28. κ6. 397 b33. f 85. 1491 a14 al. — *οὐ μὴν ἀλλὰ . . γε.* Oα280 a31. μα3. 340 b7. πε14. 882 a15. — *οὐ μὴν οὐδέ* Zιγ4. 515 a19. Πγ9. 1280 b32. ξ6. 979 b26. πθ2. 889 b23. — *οὐ μέντοι γε* αν17. 479 a2. — *οὐ γὰρ ἀλλά* ημβ11. 1209 a15. — *ἀλλ' οὔ τι γε* Oα4. 271 a18. K6. 6 a2. *ἀλλ' οὔ τι . . γε* Φθ6. 258 b22. Πγ11. 1282 a11. *οὔτι γε* πν2. 482 a2. (pro *ἀλλ' οὔ τι* fort legendum *ἀλλ' οὔ τοι* αι3. 439 a32.) aliter intelligendum est *διαφέρει γὰρ οὔ τι σμικρόν* ψα1. 402 a36, ubi *τι* ad *σμικρόν* referendum est. — *οὔτοι. ἢ ὅλως ἢ οὔτοι οὕτω γε* Mζ10. 1035 a30. — *οὐχ ὅτι . . ἀλλὰ καί* Πη11. 1331 a11. πο4. 1448 b35 (ubi *ὅτι* post *ἀλλά* delendum videtur esse). *οὐχ ὅτι ἅπαξ ἀλλὰ πλεονάκις* Zγδ1. 765 b19. *οὐχ ὅτι ἀκριβῶς, ἀλλ' ὅλως οὐθὲν ὀφθήσεται* ψβ7. 419 a21. *οὐχ ὅτι.., ἀλλ' οὐδέ* Aα41. 49 b22. — *οὐ μή* c coni τα18. 108 a28. θ2. 157 b28. — *οὔ* ante vocalem. *ἢ οὒ ἀλλ'* Πγ14. 1284 b39.

οὗ, οἷ, ἕ, σφῶν, σφίσι, σφᾶς. *οὔ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται* (Hom B 392) Πγ14. 1285 a13. — *ἀξιοῦσιν αὐτοὶ μὲν ἄρχειν τοὺς δ' ἄλλους ὑπὸ σφῶν ἄρχεσθαι πάντας* Πγ13. 1283 b29. *αἰγυπιὸς ϗ αἰσάλων πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς* Zι1. 609 b35. *τύπτουσιν ἐλέφαντες τοῖς ὀδοῦσι σφᾶς αὐτούς* Zι1. 610 a16.

οὗ, adverb. *τὸν δὲ τρόπον λέγω τὸ ὡς ϗ οὗ ϗ ὅτε* Zγβ4. 740 b24. — *δευτέρα δὲ (πρόσοδος) ἡ ἀπὸ τῶν ἰδίων γινομένη, οὗ μὲν χρυσίον, οὗ δὲ ἀργύριον, οὗ δὲ χαλκός, οὗ δὲ ὁπόσα δύναται γίνεσθαι* οβ1345 b34.

οὐγκία, *νόμισμα Σικελικόν, ὅπερ δύναται χαλκοῦν ἕνα* f 467. 1554 b43, 1555 a5.

οὐδαμά (Emp 73) Φθ1. 251 a2.

οὐδαμόθεν *ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν* Zι40. 626 b26. *οὐδαμόθεν δὲ συμβαίνει ἐξ ὧν εἴρηκεν* ξ6. 979 a34.

οὐδαμοῦ μβ2. 355 b21, opp *πολλαχοῦ* Πε1. 1302 a2.

οὐδαμῶς Aα4. 26 b24. 6. 29 a9. Zμβ2. 647 b20. γ4. 666 a26 al. — elliptice usurpatum legitur φτα1. 816 a2.

οὐδέ, cf *οὐ* p 539 b3. *οὐδ' αὖ* Φα7. 190 b36. Hγ2. 1110 b21. δ1. 1119 b24. 8. 1125 a7. 12. 1126 b28. ι2. 1165 a25 Fr, cf *αὖ* p 121 b3. *οὐδὲ δή* (cf Eucken I 45) Aα19. 38 b3. Zιε11. 543 b22. μγ2. 372 a12. Hγ5. 1112 b34. ι4. 1166 b18 Fr, cf *δή* p 173 a33. *οὐδὲ μήν* (quod ipsius Aristotelis ab usu alienum esse iudicat Eucken I 12) Φη2. 245 a11. Mκ1. 1059 b12, 18. ξ6. 979 b30. — *ὥστε οὐδὲ ἄλλη οὔτε αὐτὴ ποιήσει ἐξ ὑγείας ἄλλο τι* (?) πλ8. 956 a40. — *οὐδέ*, omissa negatione *οὐ* in priore membro, *χεῖρας δ' οὐδὲ πόδας προσθίους ἔχει* Zιβ12. 503 b34.

οὐδείς. *προσαγορεύει Δημόκριτος τὸν μὲν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι, τῷ τε κενῷ ϗ τῷ οὐδενὶ ϗ τῷ ἀπείρῳ* f 202. 1514 b11. — *οὐδὲν ἢ μικρὸν φιλίας* Hθ13. 1161 a32. *οὐδὲν λέγουσιν οἱ φάσκοντες* Hη14. 1153 b21. *τὸ ἕλκειν φάναι τὸ*

σπέρμα οὐθέν ἐστιν Ζγδ4. 771 b29. cf Φθ3. 253 b3. Wz ad ε2. 16 a26. — οὐδὲν κωλύει, formula usitata, cf κωλύειν p 419 b37. οὐδὲν μᾶλλον, οὐδὲν ἧττον Ηδ15. 1128 b32. ι5. 1167 a8 Fr. Πγ6. 1278 b35. δ4. 1291 a7. ρ9. 1429 b21, 35 al. οὐδὲν ἕτερον ἤ quasi in formulam indeclinabilem coaluit, οὐδὲν ἕτερον ἢ τῷ ἔχειν τι ἔσται ἀμετάπειστος ὁ λόγος τε5. 134 a35. οὐδὲν ὅ τι οὐ πκε3. 938 a18. — οὐδέν i q οὐ. οὐδὲν ἐπιδήλως πι35. 894 b13 (alios locos falso huc refert Wz ad 16 b4). — plur οὐδένες: οὐδένων ἄλλων Φζ4. 234 b33.

οὐδέποτε modo coniunctim scriptum exhibetur veluti μγ2. 371 b26, modo distinctim veluti μβ3. 356 b25.

οὐδέτερος, cf μηδέτερος. ἀμφοτέρων τε μετέχουσι καὶ οὐδετέρων Ζμδ13. 697 b3. ἐπ' οὐδέτερον τὸ πέρας Οα12. 282 b18. μβ1. 353 b31. δ7. 383 b24. Ζγα18. 722 b12. 23. 731 b9. — οὐδέτερος, is qui neutram habet ex duabus oppositis qualitatibus Ηκ5. 1175 b26. ηεη2. 1238 b1. — οὐδετέρως Οα12. 282 b20. ψα4. 408 a9.

οὐδήεσσα μεταγράφει Ἀριστοτέλης ἀντὶ τοῦ αὐδήεσσα (Hom ε334) f 163. 1505 a44, b3, 6.

οὐδὸς καὶ ὑπέρθυρον θέσει διαφέρουσιν Μη2. 1042 b19.

οὖθαρ. τὸ οὖθαρ βλέπει κάτω Ζιγ21. 523 a2. (ἔνια τῶν φυσωδῶν) ποιεῖ καθιέναι τὸ οὖθαρ, μείζω τὰ οὔθατα καθιᾶσιν Ζιγ21. 523 a1. θ10. 596 a24. προβάτων, αἰγῶν Ζιβ1. 500 b11. γ20. 522 a8.

οὐθείς, cf μηθείς et Trdlbg de an p 201.

οὐκέτι, de tempore, ἦν, ἔστι δ' οὐκέτι sim μγ7. 378 a34. Ζμα1. 641 a19.

οὐκοῦν, ad significandam conclusionem, fere i q οὖν Φθ1. 251 a16. Πγ10. 1281 a29. η9. 1329 a16. Κ3. 1 b14. 5. 2 a37, b2, 3 a5, 6. 5 a10, b20.

οὔκουν, fere i q οὐκ οὖν, atque οὖν vel concludendi vim habet, οὔκουν τοῦτο δεῖ δεικνύναι, ἀλλ' ὅτι al Φδ6. 213 a31. μδ1. 379 a30. Ζγα7. 718 a5. πο6. 1450 a20. (οὔκουν pro οὐκοῦν restituendum videtur Μν6. 1092 b35 Bz), vel asseverandi, μαρτύρησόν μοι, ὦ Λυσικλῆς. μὰ τοὺς θεοὺς οὔκουν ἔγωγε ρ16. 1432 a5. huc referendum videtur οὔκουν usurpatum ad afferendam ἔνστασιν: εἴ τις ἐνθύμημα εἶπεν ὅτι τοῖς μεθύουσι δεῖ συγγνώμην ἔχειν, ἀγνοοῦντες γὰρ ἁμαρτάνουσιν, ἔνστασις ὅτι οὔκουν ὁ Πιττακὸς συνετός (ci Vhl Rhet 84, αἰνετός Bk) Ρβ25. 1402 b11.

οὐλή. de volneribus sanatis. φύματα καὶ οὐλαὶ Ζιη5. 585 b31. cf Ζγα17. 721 b30. ὁ τόπος τῆς οὐλῆς Ζγα17. 721 b32. ὅσα περὶ ὑπώπια καὶ οὐλὰς καὶ μώλωπας πθ. οὐλαὶ μέλαιναι, λευκαί πθ2. 889 b20. 7. 890 a33. 11. 890 b28. 5 890 a10. ἐν ταῖς οὐλαῖς μὴ φύεσθαι τρίχας πδ4. 877 a2. σημεῖα πρὸς ἀναγνωρίσεις, τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι, οἷον οὐλαί πο16. 1454 b24.

οὐλόθριξ. οὐλότριχες τίνες Ζγε3. 783 b35. πλγ18. 963 b10. coni εὐθύθριξ Ζγε3. 782 b18. cf οὐλότριχος.

οὐλομέλεια τοῦ οὐρανοῦ Μν6. 1093 b4.

οὖλον. τὸ πολυφυὲς (τοῦ στόματος) οὖλον, σάρκινον Ζια11. 493 a1. ἐκ τῶν οὔλων ἐνίοτε αἱμορροΐδες ἄπονοι γίνονται Ζμγ5. 668 b17. τὰ σῦκα διὰ τὴν γλισχρότητα προσέρχεται τοῖς οὔλοις πκβ14. 931 a29. ὅσοι τὸ ἄνω χεῖλος καὶ τὰ οὖλα προεστηκότα ἔχουσι, φιλολοίδοροι φ6. 811 a26.

οὖλος. 1. i q ὅλος. συνάψειας οὖλα καὶ οὐχὶ οὖλα (Heraclit fr 45) κ5. 396 b21. — 2. crispus. οὖλαι τρίχες διὰ τί Ζγε3. 782 b20, 30. τρίχες οὐλότεραι πιδ4. 909 a30. οἱ τὰς τρίχας σφόδρα οὔλας ἔχοντες δειλοί φ6. 812 b30. οὖλαι οἶες Ζιθ10. 596 b6. ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ (fr com adesp Meineke IV 603) Ργ11. 1413 a12, 27.

οὐλότης τριχῶν, opp εὐθύτης Ζγε3. 782 a3. τί ἐστι, διὰ τί γίνεται Ζγε3. 782 b28, 24. πιδ4. 909 a30. λγ18. 963 b11.

οὐλότριχος, cf οὐλόθριξ. τὸ οὐλοτριχώτερον γένος λεόντων δειλότερον Ζι44. 629 b34.

οὐλοῦσθαι τὸν τοῦ τραύματος τόπον πι22. 893 a27.

οὐλοφυές (Emp 321) Φβ8. 199 b9.

Οὐλυμπόνδ' (Hom ζ 42) κ6. 400 a11.

οὖν, vi consecutiva. positum in principio (post primum vocabulum, sed cf εἰ μὴ οὖν τι5. 167 b16) enunciationis alicuius vel comprehendi superiora vel aliquid ex iis concludi significat, veluti τα1. 100 a21, 101 a1, 18. 4. 101 b11 ac saepissime. post digressionem aliquam reditus ad superiorem cogitationum contextum significatur per particulam οὖν, veluti Αγ19. 81 b29. τθ2. 157 b6. 8. 160 a39. ι24. 180 a14 Wz. inde videtur repetendum esse, quod etiam intra circuitum eiusdem enunciationis in apodosi periodorum conditionalium vel causalium οὖν ponitur, praecipue ubi protasis parenthesibus intercepta est (in plerisque locis, qui afferendi sunt, editores a particula οὖν non apodosin sed novam enunciationem incipiunt; quod cur nequeat probari expositum est Bz Ar St II 59-106), ita οὖν ψγ11. 423 b1. Ηι9. 1170 b7. τδ4. 125 b5. ζ9. 147 b6 Wz. Φζ3. 234 b15. Ζμβ16. 659 a20. ημα3. 1185 a23, μὲν οὖν ΜΑ3. 983 a33. ε4. 1027 b28. μβ9. 369 a24. δ1. 378 b25. Ζγα1. 715 a7. Ηη6. 1147 b31, 1148 b2; saepe initio apodosis inseritur nova protasis hypothetica, qua vel iteretur et comprehendatur protasis primaria vel nova conditio, priori subiecta, ponatur: εἰ οὖν Φδ14. 233 b18. θ8. 264 a28. 5. 256 a19. Αγ24. 85 b1. Οβ6. 289 a1, ἐὰν οὖν τβ4. 111 b4, ὅταν οὖν ημβ10. 1208 a19, ἐπεὶ οὖν τθ5. 159 a36. ημβ7. 1206 b1, εἰ μὲν οὖν Ζκ4. 699 b25, ἐὰν μὲν οὖν ε7. 17 b3, ὅταν μὲν οὖν Φδ4. 211 a29. idem usus particulae οὖν in apodosi observatur etiam post eiusmodi (longiores plerumque) protases conditionales et causales, quae non sunt parenthesibus interceptae, et eadem quidem in hoc genere cernitur usus varietas: οὖν Αα4. 26 b18. τι24. 179 a30. μβ4. 361 a20. Γβ11. 337 b15. ψα4. 408 a9. Πθ7. 1341 b27. μχ3. 850 b1. 6. 851 b4, μὲν οὖν Μθ10. 1051 b13. Ηκ10. 1180 a19, εἰ οὖν Αδ16. 98 b19. Ογ1. 299 b9. Μβ6. 1002 b25. Ζγε8. 788 a24, εἴπερ οὖν Οβ8. 290 a10. Ζγα18. 722 a21, ἐὰν οὖν Ρβ9. 1387 a31, εἰ μὲν οὖν Μκ3. 1060 b33. Ηγ7. 1114 b1. — μὲν οὖν saepe usurpatur, ubi notio modo pronunciata amplius explicatur: ἀλλ' ἄν τις ἅπαντα τοιαῦτα ποιήσῃ, ἢ αἴνιγμα ἔσται ἢ βαρβαρισμός, ἂν μὲν οὖν ἐκ μεταφορῶν, αἴνιγμα, ἂν δ' ἐκ γλωττῶν, βαρβαρισμός πο22. 1458 a23 Vahlen Poet III 317. πάντες οἱ τόποι πίπτουσιν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν, οἱ μὲν οὖν παρὰ τὴν λέξιν, ὅτι φαινομένη ἀντίφασις, οἱ δ' ἄλλοι παρὰ τὸν τοῦ συλλογισμοῦ ὅρον τι6. 169 a19. ἔστι προτάσεων μέρη τρία. αἱ μὲν γὰρ ἠθικαὶ προτάσεις εἰσίν, αἱ δὲ φυσικαί, αἱ δὲ λογικαί. ἠθικαὶ μὲν οὖν αἱ τοιαῦται οἷον τα14. 105 b21; cf eiusdem usus exempla τα1. 100 a27. 2. 101 a28. 18. 108 b9. β1. 108 b38. Ρβ9. 1387 a33 (μάλιστα μὲν οὖν —, εἰ δὲ μή). Πα2. 1252 b29. η10. 1329 b3. 17. 1336 b4, 7 (ὅλως μὲν οὖν —, μάλιστα μὲν οὖν —, ἐὰν δὲ —, non debebat tentare Susemihl Philol 25, 409). ε12. 1316 a8. Ηζ7. 1141 a11 al. (inde probabile est, οὖν e cod Aa recipiendum esse Ζιε19. 551 a2. 22. 553 b24.) — inde paullum deflectit usus, ita quidem ut μὲν οὖν usurpetur ubi non e superioribus notio explicatur, sed prorsus novi aliquid profertur, veluti πόλεμος μὲν οὖν πρὸς ἄλληλα τοῖς ζῴοις

ἐστίν, ὅσα τοὺς αὐτοὺς τε κατέχει τόπους (antea neque πόλεμος commemoratur neque eiusmodi notio, cuius ad ambitum explicandum πόλεμος referatur) Ζι1. 608 b19. πο24. 1460 a11 Vahlen Poet III 338. — distinguendus ab his is est usus particularum μὲν οὖν, ubi μέν non praeparativum, sed affirmativam vim habet, 'immo vero': οἷον τῇ παιδεύσει τὸ φθονεῖσθαι ἀκολουθεῖ κακόν, τὸ δὲ σοφὸν εἶναι ἀγαθόν· οὐ τοίνυν δεῖ παιδεύεσθαι, φθονεῖσθαι γὰρ οὐ δεῖ· δεῖ μὲν οὖν παιδεύεσθαι, σοφὸν γὰρ εἶναι δεῖ Ρβ23. 1399 a15, 23. — δ' οὖν cf δέ p 167 a54. — γοῦν v h v. — ἀλλ' οὖν cf ἀλλά p 33 b33.

ὕπω μα14. 352 a1. β9. 370 a16. γ3. 373 a31. Ζγα16. 721 a16. 19. 726 b19 al.

οὐρά. ὅπως ἐν φυλακῇ ᾖ καὶ σκέπῃ ᾖ τὸ λειτουργοῦν μόριον τὴν ἔξοδον τοῦ περιττώματος, τοῖς τετράποσι τὴν καλουμένην οὐρὰν καὶ κέρκον ἀπέδωκεν ἡ φύσις· τοῖς μὲν ἔχουσι πόδας τὸ ὀπίσθιόν ἐστι σκέλος τὸ κάτωθεν μέρος πρὸς τὸ μέγεθος, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν οὐρὰ καὶ κέρκοι καὶ τὰ τοιαῦτα Ζμδ10. 689 b30. Ζιβ1. 500 b31. — 1. mammalium cauda. διὰ τὸ ἔχειν ἰσχία ἀφῄρηται ἡ τῆς οὐρᾶς ἀναγκαία χρῆσις (ἀνθρώπῳ) Ζμδ10. 689 b24. ὁ πίθηκος οὔτε οὐρὰν ἔχει οὔτε ἰσχία, ὡς μὲν δίπους ὢν οὐράν, ὡς δὲ τετράπους ἰσχία· ὁ κῆβος πίθηκος ἔχων οὐράν Ζμδ10. 689 b34. Ζιβ8. 502 a18 (cf κέρκος p 384 b26). ὁ θὼς ἐστι τὴν ἰδέαν ἐπ' οὐρὰν μακρός· ἐν Συρίᾳ τὰ πρόβατα τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος πήχεως· οἱ ὀπίσθιοι πόδες τῆς φώκης τῷ σχήματι παραπλήσιοι ταῖς τῶν ἰχθύων οὐραῖς εἰσίν Ζιζ35. 580 a28. θ28. 606 a13. β1. 498 b4 (cf κέρκος 2). — 2. ὄρνιθες οὐρὰν μὲν οὐκ ἔχουσιν, ὀρροπύγιον δέ Ζιβ12. 504 a31. — 3. τοῖς ἰχθύσιν ὅλον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ κύτος συνεχές ἐστι μέχρι τῆς οὐρᾶς· τὴν οὐρὰν οὐχ ὁμοίαν ἔχουσι πάντες οἱ ἰχθύες, ἀλλὰ τὰ μὲν παραπλησίαν, τῶν δὲ πλατέων ἔνια ἀκανθώδη καὶ μακράν· ἐπὶ τὴν οὐρὰν πρόμηκες τὸ τῶν τοιούτων ἐστὶν ἰχθύων σῶμα· ἰχθύας ἀνακινεῖν τὴν οὐράν Ζμδ13. 695 b5, 6, 696 a24. θ71. 835 b10 (cf οὐραῖον 1). — βατράχου, νάρκης οὐρά Ζμδ13. 695 b16, 696 a31. — 4. οἱ κορδύλοι τὴν οὐρὰν μανώδη καὶ πλατεῖαν ἔχουσι Ζμδ13. 695 b26 (cf οὐραῖον 4.) — 5. ἡ σκολόπενδρα ἔχει οὐράν, chelifer ἔχει τὰ μὲν ὅμοια τοῖς σκορπίοις ἄνευ τῆς οὐρᾶς Ζιδ7. 532 a4. ε32. 557 b10. — 6. crustaceorum κάραβος, καρίς, κραγγὼν ἔχει οὐράν Ζμδ8. 684 a1, 3. Ζιδ2. 525 b28, b29, 526 b27. οἱ καρκίνοι οὐκ ἔχουσιν οὐράν Ζμδ8. 684 a2.

οὐραῖον. 1. τοῖς πτηνοῖς τὸ ὀρροπύγιον, τοῖς δ' ἰχθύσι τὸ οὐραῖον· οἱ μὲν οὐροπύγιον ἔχουσιν, οἱ δ' οὐραῖον Ζμδ9. 685 b23. Ζπ18. 714 b7. ἰχθὺς ὀπίσθιον οὐραῖον συνεχὲς ἔχει καὶ ἄσχιστον, τοῦτο οὐ πᾶσιν ὅμοιον· οἱ ἰχθύες καθεύδοντες κινοῦσιν οὐθὲν πλὴν ἠρέμα τὸ οὐραῖον, τὸ διάστημα τοῦ τῶν θύννων οὐραίου Ζιβ13. 504 b16. δ10. 537 a16. θ30. 607 b33. ἐνίοις τῶν σελαχῶν ἀκανθῶδες καὶ μακρὸν τὸ οὐραῖον· ὅσοις τῶν πλατέων καὶ κερκοφόρων μὴ ἐμποδίζει τὸ οὐραῖον οὐθὲν ἔχον πάχος· αἱ ῥῖναι καὶ ὅσοις πολὺ τὸ οὐραῖον Ζμδ13. 695 b10. Ζιε5. 540 b11, 12. — 2. δελφίνων οὐραῖον Ζιζ12. 566 b25. Ζγγ5. 756 b2. — 3. avium πελαργὸς καὶ λάρος καὶ τὰ τοιαῦτα τὸ οὐραῖον κινοῦσι, τῶν αἰγιθαλῶν ὁ ὀρεινὸς ἔχων οὐραῖον μακρόν Ζιθ3. 593 b6, 592 b20. — 4. ὁ κορδύλος νεῖ τοῖς ποσὶ καὶ τῷ οὐραίῳ· ἔχει ὅμοιον γλάνει τὸ οὐραῖον Ζια5. 490 a4 (cf οὐρά 4). — 5. τῶν μαλακοστράκων τὰ οὐραῖα μακρὰν ἔχοντα τὴν ἀπάρτησιν τῶν πτερυγίων· τὰ μαλακόστρακα συνδυάζεται ὥσπερ τὰ ὀπισθουρητικά, ὅταν τὸ μὲν ὕπτιον τὸ δὲ πρανὲς ἐπαλλάξῃ τὰ οὐραῖα Ζγα14. 720 b11, 12. οἱ κάραβοι τοῖς οὐραίοις νέουσι Ζια5. 490 a2. — 6. τῶν ἐντόμων ἐνίοις τὸ κέντρον κατὰ τὸ οὐραῖον Ζμδ6. 682 b36.

οὐράνιος. τὸ τεταγμένον καὶ τὸ ὡρισμένον πολὺ μᾶλλον φαίνεται ἐν τοῖς οὐρανίοις ἢ περὶ ἡμᾶς Ζμα1. 641 b19. ὁ Πρόκλος βούλεται τὰ οὐράνια ὄψιν μόνον καὶ ἀκοὴν ἔχειν καθάπερ καὶ Ἀριστοτέλης f 39. 1481 a11. — (Ζεύς, ὁ θεός) οὐράνιός τε καὶ χθόνιος κ7. 401 a25. κατοπτεῦσαι τὸν οὐράνιον χῶρον, εἰς τὸν οὐράνιον ἀφικέσθαι τόπον κ1. 391 a9, 8. — ἡ ἁρμονία ἐστὶν οὐρανία τὴν φύσιν ἔχουσα θείαν καὶ καλὴν καὶ δαιμονίαν f 43. 1483 a4.

Οὐράνιον ὄρος ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ τῶν Καρχηδονίων θ113. 841 a10.

οὐρανόθεν (Hom Θ 21) Ζκ4. 699 b37.

οὐρανομήκης. συγγνώμη ὀργιζομένῳ κακὸν φάναι οὐρανόμηκες Ργ7. 1408 b13.

οὐρανίσκος v l πλγ14. 963 a2, οὐρανός Bk.

οὐρανός. ἐτύμως καλοῦμεν οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ ὅρον εἶναι τῶν ἄνω κ6. 400 a7. — τριχῶς λέγεται ὁ οὐρανός· ἕνα μὲν τρόπον οὐρανὸν λέγομεν τὴν οὐσίαν τὴν τῆς ἐσχάτης τοῦ παντὸς περιφορᾶς· ἄλλον δ' αὖ τρόπον τὸ συνεχὲς σῶμα τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ τοῦ παντός, ἐν ᾧ σελήνη καὶ ἥλιος καὶ ἔνια τῶν ἄστρων· ἔτι δ' ἄλλως λέγομεν οὐρανὸν τὸ περιεχόμενον σῶμα ὑπὸ τῆς ἐσχάτης περιφορᾶς, τὸ γὰρ ὅλον καὶ τὸ πᾶν εἰώθαμεν λέγειν οὐρανόν Οα9. 278 b10-21. ad unam ex tribus his significationibus, quamquam alicubi dubitatio quaedam locum habet, referri fere potest voc οὐρανός usus Aristotelicus. — 1. οὐρανός i q sphaera stellarum fixarum, distinguitur a reliquis significationibus addito voc πρῶτος, ὁ πρῶτος οὐρανός Οβ6. 288 a15 (coni ἡ πρώτη φορά). 12. 292 b22. γ1. 298 a24. Μλ7. 1072 a23 Bz, vel addito voc ἔσχατος Οα3. 270 b15, sed etiam οὐρανός ipsum per se τὸν πρῶτον οὐρανόν potest significare veluti μα8. 346 a7 (cf Alex ad h l, Ideler I 209). Οβ4. 287 b23. Μι1. 1053 a11 al. ἀΐδιος ὁ πρῶτος οὐρανός Μλ7. 1072 a23 Bz. σῶμά τι θεῖον Οβ3. 286 a10. (θεῶν οἰκητήριον οὐρανός κ2. 391 b16.) οὐδὲν φαίνεται μεταβεβληκὸς οὔτε καθ' ὅλον τὸν ἔσχατον οὐρανὸν οὔτε κατὰ μόριον αὐτοῦ τῶν οἰκείων οὐδέν Οα3. 270 b15. ἡ τοῦ οὐρανοῦ φορὰ συνεχὴς καὶ ὁμαλὴς καὶ ἀΐδιος καὶ ταχίστη Οβ6. 4. 287 b23. 10. 291 a35, b2. Μι1. 1053 a11. ὁ πρῶτος οὐρανὸς εὐθὺς τυγχάνει (int τοῦ ἀρίστου) διὰ μιᾶς κινήσεως Οβ12. 292 b22. cf 10. 291 a35. — 2. οὐρανός i q coelum universe. ὁ οὐρανὸς καὶ τὰ μόρια αὐτοῦ, ἄστρα καὶ σελήνη καὶ ἥλιος sim Μζ2. 1028 b12. θ8. 1050 b23. Ζγα2. 716 a16. πκε18. 939 b16. τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανόν ΜΑ5. 986 a10. 8. 990 a11. τῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ὅσα πλείους φέρεται φοράς Φθ6. 259 b30. οἱ λέγοντες τὸν οὐρανὸν καὶ τὰ θειότατα τῶν φανερῶν ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου γενέσθαι Φβ4. 196 a33. Ζμα1. 641 b22, 16. Ξενοφάνης εἰς τὸν ὅλον οὐρανὸν ἀποβλέψας τὸ ἓν εἶναί φησι τὸν θεόν ΜΑ5. 986 b24. ἄρχειν φασὶν οὐ τοὺς πρώτους, οἷον νύκτα καὶ οὐρανόν Μν4. 1091 b5. ὁ μεταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ τόπος μα3. 340 a6. τὸ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ὕδωρ, νέφεσι πυκνοῦν τὸν οὐρανόν sim μα13. 349 b14. 4. 341 b2. β2. 355 a24. 6. 364 b24. 9. 369 b22. — cf praeterea ΜΑ5. 986 a3, 21. ν3. 1090 a25. β2. 997 b35, 998 a5, 18. β2. 997 b16-18. ζ2. 1028 b27. η1. 1042 a10. λ6. 1072 a2. 7. 1072 b14 (quamquam aliquot ex his locis, veluti ΜΑ5. 986 a3, 21 dubium est an ad tertiam significationem referendi sint). — 3. οὐρανός i q τὸ πᾶν, τὸ ὅλον, ὁ κόσμος. ἐν τῷ οὐρανῷ πάντα· ὁ γὰρ οὐρανὸς τὸ πᾶν ἴσως Φδ5. 212 b17, 8. cf Μγ5. 1010 a28, 30. Φδ12. 221 a22. syn τὸ ὅλον Φδ9. 217 a13, 216 b25. syn ὁ κόσμος Ογ2. 301 a17, 19. syn ἡ φύσις Ογ1. 300 a15, 16. ἡ τοῦ ὅλου σύστασίς ἐστι κόσμος καὶ οὐρανός Οα10. 280 a22.

ὁ σύνολος οὐρανός, ὁ ὅλος οὐρανός Ογ1. 298 a31. Ζκ3. 699 a12. ὃ περιέχειν φασὶ πάντας τοὺς οὐρανοὺς Ογ5. 303 b13. ὅσον αἰσθητόν ἐστι ϗ περιείληφεν ὁ καλούμενος οὐρανός ΜΑ8. 990 a5, 20. εἶναί τινας οὐσίας παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ (i e παρὰ τὰς αἰσθητάς) Μβ2. 997 b7 Bz. cf μ6. 1080 b18, 17. ἔξω τοῦ οὐρανοῦ Φγ4. 203 a7, b25 (syn ἔξω τοῦ κόσμου 6. 206 b23). 7. 207 b21. Οα9. 279 a12. οὐχ οἷόν τε πλείους εἶναι οὐρανούς, εἷς οὐρανός Οα8. 9. Μλ8. 1074 a31-38 Bz. f 196. 1513 a31. διὰ τί συμβαίνει μὴ διασπᾶσθαι τὸν οὐρανόν Οβ8. 290 a6. ὁ οὐρανὸς ἀγένητος ϗ ἄφθαρτος Οα10-β1. cf Φθ1. 251 b19. ὁ οὐρανὸς ἔμψυχος ϗ ἔχει κινήσεως ἀρχήν Οβ2. 285 a29. (Pythagorei statuunt ἀναπνεῖν τὸν οὐρανόν Φδ6. 213 b24.) σχῆμα ἀνάγκη σφαιροειδὲς ἔχειν τὸν οὐρανόν Οβ4. 286 b10. ὁ οὐρανὸς ἔχει τὰς τοῦ ἄνω ϗ κάτω, τοῦ πρόσθεν ϗ ὄπισθεν, τοῦ δεξιοῦ ϗ ἀριστεροῦ διαφοράς Οβ2. δ1. 308 a17, 26. f 200. 1513 b26 (Pyth). οὐρανοῦ μῆκος τὸ κατὰ τοὺς πόλους διάστημα Οβ2. 285 b8.

οὐρανός, palatum. ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐν τῷ στόματι ἡ γλῶττα Ζμβ17. 660 a14. τὸ ἔσχατον τοῦ ἐν τῷ στόματι οὐρανοῦ αν7. 474 a21. τὸ οὖς ἔχει πόρον εἰς τὸν τοῦ στόματος οὐρανόν Ζια11. 492 a20. ἔστιν ἡ διὰ τῶν ῥινῶν διάλεκτος γινομένη, ὅταν τὸ ἄνω τῆς ῥινὸς εἰς τὸν οὐρανόν, ᾗ συντέτρηται, κοῖλον γένηται πλγ14. 963 a2. cf ιγ2. 907 b29. σημεῖον τοῦ ἀρρωστήματος μαλακὸς γίνεται ὁ οὐρανὸς (τῶν ἵππων) ϗ θερμὸν πνεῖ Ζιθ24. 604 b9. πολλοὶ ἰχθύες ἔχουσι ϗ ἐν ταῖς γλώτταις ὀδόντας ϗ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· τὸν οὐρανὸν σαρκώδη πολλοὶ ϗ τῶν ἰχθύων ἔχουσι, ϗ τῶν ποταμίων ἔνιοι σφόδρα σαρκώδη ϗ μαλακόν, ὥστε δοκεῖν τοῖς μὴ σκοποῦσιν ἀκριβῶς γλῶτταν ἔχειν ταύτην Ζμγ1. 662 a8. β17. 660 b34. Ζιδ8. 533 a28.

οὖραξ. ἡ τέτριξ ἣν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι οὔραγα Ζιζ1. 559 a12. v τέτριξ.

οὐρεῖν πολλάκις, πυκνά Ζιζ18. 572 a29, b3, συνεχῶς πα51. 865 b8. τὸ σκέλος αἴροντες οὐροῦσι, ἄρασαι τὸ σκέλος οὔρησαν Ζιζ20. 574 a18, b19, 24 (Rose Ar Ps 356). θ5. 594 b25. οὐρεῖν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, οὗ ἂν πρῶτον οὐρήσῃ πζ6. 887 a12. καθεζόμεναι, καθήμενοι οὐροῦσι Ζιζ20. 574 b23. Ζγδ4. 773 a23. ἡ ὄνος καθαίρεται οὐροῦσα Ζιζ24. 578 a3. ᾗ οὐροῦσιν αἱ γυναῖκες Ζικ5. 637 a24. τὰ θήλεα συντάσει οὐρεῖ, τὰ δὲ ἄρρενα οὔ πι20. 892 b36. πτάραντες ϗ οὐρήσαντες φρίττουσιν πλγ16. 963 a33.

οὐρεύς. οὐρῆας (Hom A 50) πο25. 1461 a10.

οὐρήθρα ἔξω τῶν ὑστερῶν, δίοδος τῷ σπέρματι τῷ τοῦ ἄρρενος, τοῦ δ' ὑγροῦ περιττώματος ἀμφοῖν ἔξοδος· ὁ (τῆς κύστεως) καυλὸς ὁ ἐπὶ τὴν οὐρήθραν τείνων Ζια14. 493 b4 Pik. 17. 497 a20.

οὔρησις μβ8. 366 b19. πγ15. 873 a20. ἀπολαμβάνειν τὴν οὔρησιν πα51. 865 b7.

οὐρητήρ. ἡ ἀρχή, ἡ στενότης τοῦ οὐρητῆρος Ζιγ15. 519 b17. πι43. 895 b9.

οὐρητιᾶν πδ19. 878 b33. ζ3. 886 a36. κζ10. 948 b35.

οὐρητικός. οἱ λίαν οὐρητικοί Ζμγ7. 670 b9. cf πγ15. 873 a15. τὰ εὐώδη οὐρητικά, τὸ πέπερι οὐρητικόν πα48. 865 a20. 43. 864 b16. ιβ12. 907 b4. κ16. 924 b18. ὀσμὴ ἰσχυρὰ ἅμα ϗ οὐρητική πιγ6. 908 b2.

οὔριος. 1. ἅμα πνεοῦσιν ἐνίοτε ἀμφότεροι οὔριοι μβ6. 364 a31. ναῦς διωκομένη οὐρίῳ πνεύματι f 13. 1476 a23. ὅταν ἐξ οὐρίας βούλωνται διαδραμεῖν μὴ οὐρίου τοῦ πνεύματος ὄντος μχ7. 851 b6, 11. — 2. ᾠὰ οὔρια. γίνεται τὰ καλούμενα οὔρια (ᾠὰ) μᾶλλον κατὰ τὴν θερμὴν ὥραν εὐλόγως Ζγγ2. 753 a22. cf 32, b7. Ζιζ2. 560 a5. 3. 562 a30. 4. 562 b11. cf S I 408. v ᾠόν.

οὖρον. τὸ οὖρον ὕδατος εἶδος μδ5. 382 b13. 7. 384 a13. 10. 389 a10. 11. 389 a27. οὖρα ϗ ὑποχωρήσεις ϗ ὅλως τὰ περιττώματα μδ2. 380 a1. 3. 380 b5. τὸ τοιοῦτον (τὸ ἀλλοτριώτατον ϗ ἀπεπτότατον) ἐν τῇ κάτω ὑποστάσει οὖρον καλεῖται πβ3. 866 b26. οὖρον ὠμόν μδ3. 380 b5. τὸ οὖρον εἰς κύστιν ἀποκρίνεται, διὰ τίν' αἰτίαν ἁλμυρόν μβ3. 357 b2. πδ26. 879 b3. β3. 866 b23, 27. τὸ οὖρον Ζγα18. 726 a15. τὰ ἔμβρυα τῶν τετραπόδων ἔχει ἐν τῇ κύστει οὖρα Ζιη8. 586 b10. τὴν λύγκα φασὶ τὸ οὖρον κατακαλύπτειν θ76. 835 b29 Beckm. τοῖς ὀρεῦσι τὸ οὖρον παχύτερον τὸ τῆς θηλείας· τοῖς πεζοῖς αὕτη ἡ περίττωσις (κάθαρσις) τρέπεται εἰς τὰ οὖρα, παχεῖαν γὰρ τὰ πλεῖστα ϗ πολλὴν τὰ τοιαῦτα ποιεῖται τὴν ἔκκρισιν· τὸ τοῦ λέοντος οὖρον ἔχει ὀσμήν Ζιζ18. 573 a16. η2. 583 a1. θ5. 594 b24. σκοπεῖν τὰ περὶ τὸ οὖρον σημεῖα· διὰ τί ἐν τῇ τελευταίᾳ προέσει τοῦ οὔρου φρίττομεν· διὰ τί, ἐάν τις σκόροδον φάγῃ, τὸ οὖρον ὄζει πα51. 865 b6. η13. 888 b1. ιγ6. 908 a28. cf 1. 907 b22. κζ10. 949 a6.

οὐροπύγιον (v l ὀρροπύγιον ὀροπύγιον οὐροπύγιον οὐρροπύγιον οὐροπήγιον ὑποπύγιον), in textu οὐροπύγιον 18 locis, ὀρροπύγιον 4 exhibuit Bk. cf Lob Prol 60. Scalig 212. SMz 163 fin. S II 305. AZi I 276, 49. — 1. τῶν ὀρνίθων. ἐκ τοιούτου πτεροῦ (σχιζοπτέρου) γίνεται τὸ οὐροπύγιον, ἐν τῇ προσφύσει τοῦτο κάμπτουσι Ζμδ13. 697 b12. Ζπ10. 710 a4. ἔστι τοῖς πτηνοῖς πρὸς τὸ κατευθύνειν τὴν πτῆσιν, καθάπερ τὰ πηδάλια τοῖς πλοίοις Ζπ10. 710 a1. ὄρνιθες οὐροπύγιον ἔχουσιν, ἰχθύες οὐραῖον Ζπ18. 714 b7. cf Ζμδ9. 685 b23. οἱ ὄρνιθες οὐρὰν μὲν οὐκ ἔχουσιν, ὀρροπύγιον δέ, οἱ μὲν μακροσκελεῖς ϗ στεγανόποδες βραχύ (syn μικρορροπύγιοι), οἱ δ' ἐναντίοι μέγα Ζιβ12. 504 a32, 34. ἡ εἰς τὸ οὐροπύγιον αὐτοῖς (μακροσκελέσι) τροφὴ εἰς τὰ σκέλη καταναλισκομένη ταῦτα ηὔξησεν, ἐν τῇ πτήσει ἀντ' οὐροπυγίου χρῶνται αὐτοῖς (σκέλεσι) Ζμδ12. 694 b19, 20. τῶν σχιζοπτέρων οἷς τὸ οὐροπύγιον ἀφυῶς ἔχει πρὸς τὴν εἰρημένην χρῆσιν, οἷον τοῖς τε ταῷς ϗ ἀλεκτρυόσι ϗ ὅλως τοῖς μὴ πτητικοῖς, οὐκ εὐθυποροῦσιν· τοῖς μὴ πτητικοῖς ἀχρεῖον τὸ οὐροπύγιον, οἷον τοῖς τε πορφυρίωσι ϗ ἐρωδιοῖς ϗ πᾶσι τοῖς πλωτοῖς· (τὰ μὴ πτητικὰ) ἀντὶ τοῦ οὐροπυγίου πέτανται τοὺς πόδας ἀποτείναντα, ϗ χρῶνται ἀντ' οὐροπυγίου τοῖς σκέλεσι πρὸς τὸ εὐθύνειν τὴν πτῆσιν Ζπ10. 710 a5, 12, 14. ὁ περκνόπτερος ἔχει οὐροπύγιον πρόμηκες, ὁ ἁλιάετος πλατύ Ζιι32. 618 b33, 619 a5. αἱ περιστεραὶ ἐφέλκουσι τὸ ὀρροπύγιον· ἐκτέμνονται οἱ μὲν ὄρνιθες (galli) κατὰ τὸ οὐροπύγιον, καθ' ὃ συμπίπτουσιν ὀχεύοντες· τό τε κάλλαιον ἐξαίρεται ταῖς ἀλεκτορίσι ϗ τὸ οὐροπύγιον Ζιζ2. 560 b10. ι50. 631 b25. 49. 631 b11. τῷ ταῷ τὸ οὐροπύγιον ὁτὲ μὲν διὰ τὸ μέγεθος ἄχρηστον ὁτὲ δὲ διὰ τὸ ἀποβάλλειν οὐθὲν ὠφελεῖ Ζπ10. 710 a23. — 2. αἱ νυκτερίδες οὔτε κέρκον ἔχουσιν οὔτ' οὐροπύγιον Ζμδ13. 697 b9, 10, 11. cf S I 75. — 3. τῶν ὁλοπτέρων ἁπλῶς οὐθὲν ἔχει οὐροπύγιον Ζπ10. 710 a8, syn ἀνορροπύγιος ἡ πτῆσις αὐτῶν Ζιδ7. 532 a24. — 4. κάραβος ἔχει οὐροπύγιον Ζπ17. 713 b29. cf S I 193. καρκίνος οὐκ ἔχει οὐροπύγιον Ζπ17. 713 b29, syn ὁ καρκίνος μόνος τῶν τοιούτων ἀνορροπύγιον Ζιδ2. 525 b31. — 5. (τῶν σηπιῶν) ὁ ἄρρην ἔχει τὸ ὀρροπύγιον ὀξύτερον Ζιδ1. 525 a12. 'Leibesende' A Siebld XII 389. 'son corps plus ovalaire' Verany Mollusques méditerranéens 70.

οὖς, descr Ζια11. cf Philippson ὕλη 231. κεφαλῆς μόριον, δι' οὗ ἀκούει, ἄπνουν, τὸ οὖς· ὠτὸς μέρος τὸ μὲν ἀνώνυμον τὸ δὲ λοβός Ζια11. 492 a13, 23, 15. v λοβός p 432 a33. — 1. τὸ ἀνώνυμον μέρος, auricula (S I 33). λεπτότατον τὸ δέρμα τὸ περιτεταμένον, τὰ ὦτα ὄντα ἀναιμότατα πλβ12. 961 a35

(cf λε2. 964 b31). 1. 960 a36 (cf 12. 961 a31). ὅλον ἐκ χόνδρου ϗ σαρκὸς σύγκειται, τὰ ὦτα χόνδροι εἰσίν Ζια11. 492 a16. γ8. 517 a3. cf Ζμβ9. 655 a31. πλβ8. 961 a13. τὴν ἀκοὴν ϗ τὸ αἰσθητήριον αὐτῆς ϗ (om Pik) τὰ ὦτα ἐκ πλαγίου μὲν ἔχει ὁ ἄνθρωπος, ἐπὶ τῆς αὐτῆς δὲ περιφερείας τοῖς ὄμμασιν· κεῖται τὰ ὦτα ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῖς ὀφθαλμοῖς ϗ οὐχ ὥσπερ ἐνίοις τῶν τετραπόδων ἄνωθεν· τὰ τετράποδα ἀπηρτημένα ἔχει τὰ ὦτα ϗ ἄνωθεν τῶν ὀμμάτων ὡς δόξειεν ἄν· ὁ ἄνθρωπος (ἐν τῇ ὑστέρᾳ) συγκεκαμμένος, ὀφθαλμοὺς (ἔχει) ἐπὶ τοῖς γόνασιν, ὦτα δ' ἐκτός Ζια15. 494 b14. 11. 492 a30. η8. 586 b3. Ζμβ11. 657 a13. ὤτων τὰ μὲν ψιλὰ τὰ δὲ δασέα τὰ δὲ μέσα Ζια11. 492 a32. ἢ μεγάλα ἢ μικρὰ ἢ μέσα ἢ (ϗ ci Aub, ϗ ἢ ci Pik, et aut Gazae) ἐπανεστηκότα σφόδρα ἢ οὐθὲν ἢ μέσον Ζια11. 492 a34. cf εἰ μὲν πάνυ μικρὰ ἢ μέσα ἢ ἐπανεστηκότα σφόδρα ᾖ· ταῦτα Ἀρ. ἔγραψεν Galen IV 797. τὰ μεγάλα ϗ ἐπανεστηκότα, μακρά, μέτρια, μικρά Ζια11. 492 b2. θ28. 606 a14. φ6. 812 a9. τὰ μακρὰ ϗ ἀπογεγεισσωμένα Ζγε2. 781 b13. ὀρθά Ζι5. 611 b30. κινεῖν τὰ ὦτα Ζια11. 492 a30. γ9. 517 a30. Ζμβ13. 658 a1. καταβάλλειν τὰ ὦτα Ζιε14. 546 a27. ζ18. 573 b8. θ23. 604 a20. 24. 604 b13. προτείνειν τὰ ὦτα Ζιθ24. 604 b14. συμβάλλειν κάτω τὰ ὦτα Ζιθ28. 606 a15. ἐπιπλάττειν τὰ ὦτα πγ27. 875 a36. — 2. partes auriculae et auris. ἄκρα τὰ ὦτα, τὰ ἄκρα τῶν ὤτων, opp ὁ ἄλλος τόπος πλβ8. 961 a8, 12, 13. τὸ ἐντὸς τοῦ ὠτός πλβ11. 961 a29. εἴσω τὴν φύσιν ἔχει οἷον οἱ στρόμβοι Ζια11. 492 a17 Aub Ka. αἱ ἕλικες ψβ8. 420 a12, 'Ohrleisten' Lewes 256, 3. ἡ ἑλίκη Ζγε2. 781 b13. τὸ ἔσχατον ὀστοῦν ὅμοιον τῷ ὠτί, εἰς ὃ ὥσπερ ἀγγεῖον ἔσχατον ἀφικνεῖται ὁ ψόφος (Paukenhöhle) Ζια11. 492 a18 Aub. ἔστι δύο τούτων (τῶν τεττάρων ὀστῶν τῆς κεφαλῆς) περὶ τὰ ὦτα· τὸ μεταξὺ ὀφθαλμοῦ ϗ ὠτὸς ϗ κορυφῆς καλεῖται κρόταφος Ζιγ7. 516 a21. α11. 492 b3. τὸ κενόν ψβ8. 420 a18. ἡ μῆνιγξ, ὁ ὑμήν πλβ13. 961 a38, b1. τοῦ προσώπου ἥκιστα βάθος ἔχει τὰ ὦτα πλβ1. 960 b3. — 3. ὦτα δύο, διὰ τίν' αἰτίαν Ζμβ10. 657 a3. τὰ ὦτα ἀντίκειται πλα3. 957 b14. τῶν σφυρῶν ἑκάτερον κατὰ τὸ οὖς (ἑκατέρωθεν ci Aub) Ζια15. 494 b8. τὸ ἀριστερὸν οὖς, αἱ γυναῖκες τὸ μὲν ἄρρεν τὸ δὲ θῆλυ καλοῦσι τῶν ὤτων πλβ7. 960 b40, 961 a1. — 4. anatomica. ἐκ τῶν ὤτων πόρος εἰς τοὔπισθεν συνάπτει Ζμβ10. 656 b18. εἰς μὲν τὸν ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει πόρον, εἰς δὲ τὸν τοῦ στόματος οὐρανόν, tuba Eustachii Ζια11. 492 a19. ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου φλὲψ τείνει εἰς αὐτό (Carotis interna), τελευτῶσι παρὰ τὸ οὖς ἑκάτεραι φλέβες, φέρουσι μέχρι τῶν ὤτων (Vena cephalica posterior s interna), μία ἑτέρα ἀφ' ἑκατέρου τοῦ τόπου τοῦ περὶ τὰ ὦτα ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον τείνει (Vena iugularis interna) Ζια11. 492 a20. γ2. 512 a24. 3. 514 a9, 15. αἱ σφαγίτιδες ἐκ τῆς κεφαλῆς παρὰ τὰ ὦτα διὰ τοῦ αὐχένος τείνουσι (eadem) Ζιγ3. 512 b19. — 5. physiolog. ὅσα περὶ τὰ ὦτα πλβ. τὰ αἰσθητήρια ἀκοῆς ὦτα Ζμδ11. 691 a12. ὦτα πολλὰ ποιοῦσιν αὐτῶν οἱ μόναρχοι Πγ16. 1287 b30. (Ἀλκμαίων οὐκ ἀληθῆ λέγει φάμενος ἀναπνεῖν τὰς αἶγας κατὰ τὰ ὦτα Ζια11. 492 a14. cf Sprengel Versuch einer pragm Gesch der Arzneikunde 1792 I 167. Siebld VI 265). ἡ μουσικὴ διὰ ὤτων χωρεῖ f 192. 1512 b19. ὁ ἀὴρ ἐν τοῖς ὠσὶν ἐγκατῳκοδόμηται πρὸς τὸ ἀκίνητος εἶναι ὅπως ἀκριβῶς αἰσθάνηται πάσας τὰς διαφορὰς τῆς κινήσεως, ἀεὶ οἰκείαν τινὰ κίνησιν ὁ ἀὴρ κινεῖται ὁ ἐν τοῖς ὠσὶν ψβ8. 420 a9 (cf Lewes 255), b17. cf Plat Tim 67 B. τὸ τῶν ὤτων μόριον πρόσκειται τοῖς πόροις πρὸς τὸ σῴζειν τὴν τοῦ πόρρωθεν ἀέρος κίνησιν Ζγε2. 781 b25. τοῦ ἐξιόντος πνεύματος ἐν τῇ χάσμῃ πολὺ ϗ εἰς τὰ ὦτα χωρεῖ ἔσωθεν πια29. 902 b10. (λβ5. 960 b22.) cf τὸ ἀπολαμβανόμενον πνεῦμα περὶ τὰ ὦτα ἀθροίζεται πια44. 904 a18. τὰ ὦτα ὑπὸ τοῦ κατέχεσθαι τὸ πνεῦμα ἐμφυσᾶται πλβ2. 960 b13. πανταχόθεν ψοφοῦντες (ψοφοῦντος ci Bsm) ἀκούομεν, ϗ οὐ μόνον τῶν κατ' εὐθυωρίαν τοῖς ὠσίν· τὸ πνεῦμα εἰς τὰ ὦτα ἐντὸς πορευόμενον ἐξωθεῖται τὸν ὑμένα· κοινωνοῦσιν οἱ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόποι τῷ πνεύμονι, οἷον τοῖς ὠσίν πια49. 904 b21. λβ13. 961 a40. λγ1. 961 b13. σημεῖον τοῦ ἀκούειν ἢ μὴ τὸ ἠχεῖν αἰεὶ τὸ οὖς ὥσπερ τὸ κέρας ψβ8. 420 a16. οἴονται κατὰ τοὺς ὕπνους βροντᾶσθαι μικρῶν ἤχων ἐν τοῖς ὠσὶ γινομένων μτ1. 463 a13. διὰ τί ὁ ἦχος ὁ ἐν τοῖς ὠσίν, ἐάν τις ψοφήσῃ, παύεται πλβ9. 961 a16. διὰ τί ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος πικρός ἐστιν πλβ4. 960 b18. cf Bojesen Probl des Ar 19. Rose Ar Ps 325. ὧν ἀσυνήθης ἡ ἀφή, οἷον τῶν ποδῶν ϗ τοῦ ὠτός πλε2. 964 b32. διὰ τί αἰσχυνόμενοι τὰ ὦτα μᾶλλον ἐπιδιδόασι πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν πλα3. 957 b10. λβ1. 960 a37. 8. 961 a8. 12. 961 a31. διὰ τί τὸ ἀριστερὸν οὖς θᾶττον συμφύεται πλβ7. 960 b40. διὰ τί ἔνιοι τὰ ὦτα σκαλεύοντες βήττουσιν, διὰ τί οὐδεὶς χασμώμενος τὸ οὖς σκαλεύει πλβ6. 960 b35. 13. 961 a37. λγ1. 961 b16. τὸ ὕδωρ οὐκ εἰσέρχεται πρὸς αὐτὸν τὸν συμφυῆ ἀέρα ἀλλ' οὐδ' εἰς τὸ οὖς διὰ τὰς ἕλικας ψβ8. 420 a12. Lewes 256, 3. ὀλισθηροῦ τοῦ ὠτὸς γενομένου ἐξῆλθε τὸ ὕδωρ· ἐὰν εἰς τὸ οὖς ὕδωρ ἐγχυθῇ πλβ10. 961 a23, 18. ἐὰν προσεγχέωσιν εἰς τὸ οὖς ἔλαιον πλβ11. 961 a24, 26. οἱ κολυμβηταὶ σπόγγους περὶ τὰ ὦτα καταδοῦνται, διὰ τί οἱ σπογγεῖς διατέμνονται τὰ ὦτα, διὰ τί τὰ ὦτα ἐν τῇ θαλάττῃ ῥήγνυται τοῖς κολυμβῶσιν πλβ3. 960 b15. 5. 960 b21. 2. 960 b8. 3. 960 b16. 11. 961 a24, 25. — ἔνια (τῶν ἑπταμήνων) γίνεται οὐδὲ τοὺς πόρους ἔχοντά πως διηρθρωμένους, οἷον ὤτων ϗ μυκτήρων· πολλὰ (ἑπτάμηνα) ϗ τῶν πόρων ἐνίους ἔχοντα ἀσχίστους, οἷον ὤτων ϗ μυκτήρων Ζγδ6. 775 a2. Ζιη4. 584 b5. — αἱ νόσοι ἀντιπεριίστανται αἱ τοῦ ὠτὸς εἰς τὰ τοῦ πνεύμονος πάθη πλγ1. 961 b15. (ὑῶν νόσημα) ἐν τῷ ὠτί Ζιθ21. 603 b2. — 6. physiognom. τὰ μέσα βελτίστου ἤθους σημεῖα, ἦθος οὐδὲν σημαίνει· τὰ μεγάλα ϗ ἐπανεστηκότα μωρολογίας ϗ ἀδολεσχίας σημεῖον Ζια11. 492 a32, 34, b2. cf φ6. 812 a8-11. Galen IV 797. — 7. aures aliis animalibus aliae. τῶν ἐχόντων ἀκοὴν τὰ μὲν ἔχει ὦτα τὰ δ' οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τὸν πόρον φανερόν· ἔνια ὦτα ἔχει, ἔνια δὲ τοὺς πόρους φανερούς Ζια11. 492 a24. δ8. 533 a21. ὅσα ζῳοτοκεῖ, ἔξω φώκης ϗ δελφῖνος ϗ τῶν ἄλλων ὅσα ⟨σελαχώδη⟩ πάντα ἔχει ὦτα Ζια11. 492 a26 Aub. cf Ζμβ9. 655 a31. πλβ8. 961 a13. τὰ ὦτα τῶν ζῳοτοκούντων πεζῶν, τῶν τετραπόδων Ζιγ8. 517 a3. α11. 492 a30 Aub. Ζμβ11. 657 a13. 13. 658 a1. Ζγε2. 781 b13. — ἀκίνητον τὸ οὖς ἄνθρωπος ἔχει μόνος τῶν ἐχόντων τοῦτο τὸ μόριον, μόνον ἄνθρωπος οὐ κινεῖ, τὸ τοῦ ἀνθρώπου οὖς ἀκίνητον κατ' ἰδίαν Ζια11. 492 a22, 28, b15, opp τὰ ἄλλα κινεῖ πάντα Ζια11. 492 a30. φώκη οὐκ ἔχει ὦτα ἀλλὰ πόρους μόνον Ζγε2. 781 b24. Ζια11. 492 a28. ὁ δελφὶς ἀκούει μέν, οὐκ ἔχει δ' ὦτα Ζια11. 492 a29. simia ὦτα παραπλήσια ἔχει Ζιβ8. 502 a29. cf φ6. 812 a9. τὰ ὦτα αἱ αἶγες ἔχουσι σπιθαμῆς ϗ παλαιστῆς ϗ ἔνιαι συμβάλλουσι κάτω τὰ ὦτα πρὸς τὴν γῆν Ζιθ28. 606 a14, 15. κύνες φ6. 812 a10. βόλινθος ἔχει τὸ ὀξὺ τῶν κεράτων κάτω παρὰ τὰ ὦτα θ1. 830 a13. τῶν βοῶν τῶν ἐν Νευροῖς ἐκπεφυκέναι τὰ κέρατα ϗ τὰ ὦτα ἔκφυσιν τὴν αὐτὴν ϗ εἶναι συνυφασμένα f 321. 1532 a40. — (ἡ τῶν ὀρνίθων φύσις) οὐκ ἔχει τοιαύτην ὕλην ἐξ ἧς ἂν ἔπλασε τὰ ὦτα· οἱ ὄρνιθες οὔτ' ὦτα οὔτε μυκτῆρας ἔχουσιν, ἀλλὰ τοὺς πόρους τούτων τῶν αἰσθήσεων

Ζμβ12. 657 a20. Ζιβ12. 504 a21. ὁ ὦτος ἔχει περὶ τὰ ὦτα πτερύγια, διὸ καὶ ὦτος καλεῖται f 276. 1527 b31. — amphibia ὦτα οὐκ ἔχουσιν ἀλλὰ τὸν πόρον τῆς ἀκοῆς μόνον πάντα τὰ τοιαῦτα Ζιβ10. 503 a5.

οὖς θαλάττιον v p 427 a1. cf S I 210.

οὐσία. 1. res familiaris, opes, divitiae. οὐσία μακρά (οὐσίαι μακραί), μέση, ἱκανή, μετρία, μικρά, τοσαύτη, πλείων, οὐσίαι ἴσαι Πδ4. 1290 b16, 1291 b26. 6. 1292 b26, 1293 a18. 11. 1295 b40. ζ3. 1318 a20. 7. 1321 a11. β7. 1266 b27, 1267 a38. οἱ τὰς οὐσίας ἔχοντες Πγ8. 1279 b18. δ6. 1293 a21. 11. 1296 a25. ε5. 1304 b22. ρ3. 1424 a23. ὁμαλότης τῆς οὐσίας, κατ' οὐσίαν ἄνισοι, ὑπερτείνειν ταῖς οὐσίαις Πε9. 1309 b40. 1. 1301 a32. δ6. 1293 a30. ὑπὲρ τὴν οὐσίαν, κατὰ τὴν οὐσίαν Ηγ14. 1119 a18. δ2. 1120 b7, 9, 12, 24. 3. 1121 a18. τὸ τῆς οὐσίας πλῆθος, τὰ μεγέθη τῆς οὐσίας Πβ7. 1266 b9. δ3. 1289 b35. αὔξειν τὴν τοῦ νομίσματος οὐσίαν εἰς ἄπειρον Πα9. 1257 b40. ἡ τῆς οὐσίας χρῆσις, ἡ περὶ τὴν οὐσίαν εὐπορία Πβ6. 1265 a35. η5. 1326 b34. μερίζεσθαι, πωλεῖν, δαπανᾶν, φθείρειν, δημεύειν τὰς οὐσίας Πβ6. 1265 b3. 7. 1266 b19. ε8. 1307 b33. Ηδ1. 1120 a1, 2. ρ3. 1424 a33. τῶν φυγόντων οὐσίας πιπράσκουσιν οἱ πωληταί f 401. 1545 a18. τῶν οὐσιῶν αὐξανομένων Πε3. 1303 a12. τὰς οὐσίας ἀναδάστους ποιεῖν Πε5. 1305 a4. εἰς ὀλίγους αἱ οὐσίαι ἔρχονται Πε7. 1307 a36. cf praeterea Πβ7. 1266 a37. δ4. 1291 a34. Ηι3. 1165 b20. ρ36. 1441 b19.

2. οὐσία i e τὸ εἶναι (cf Simpl ad Phys f 174a ἡ παράτασις τῆς ὑπάρξεως, et v εἶναι 2 p 220 b14). ἔστι χρόνος τις πλείων, ὃς ὑπερέξει τοῦ τε εἶναι αὐτῶν καὶ τοῦ μετροῦντος τὴν οὐσίαν Φδ12. 221 b31 (cf τῷ μετρεῖσθαι τὸ χρόνῳ καὶ αὐτὴν τὴν κίνησιν καὶ τὸ εἶναι αὐτῆς 221 a5). οὕτω γὰρ ἂν μάλιστα συνείροιτο τὸ εἶναι διὰ τὸ ἐγγύτατα εἶναι τῆς οὐσίας τὸ γίνεσθαι ἀεὶ [καὶ] τὴν γένεσιν Γβ10. 336 b33. ἡ γένεσις ἕνεκα τῆς οὐσίας ἐστίν, ἀλλ' οὐχ ἡ οὐσία ἕνεκα τῆς γενέσεως Ζμα1. 640 a18. Ζγε1. 778 b5. μόρια, τὰ μὲν πρὸς τὰ ἔργα καὶ τὴν οὐσίαν ἑκάστῳ τῶν ζῴων, τὰ δὲ πρὸς τὸ βέλτιον ἢ χεῖρον Ζμβ2. 648 a16, cf 647 b25. ἐν ᾧ τῆς οὐσίας ἡ ἀρχή (i e ἐν τῇ καρδίᾳ), syn ἀρχὴ τῆς ζωῆς αν17. 478 b33, 479 a7. κίνδυνοι ἀναιρετικοὶ τῆς οὐσίας ημα20. 1191 a31.

3. οὐσία id quod re vera est, τὸ ὄν, τὸ ἁπλῶς ὄν. ea usitatissima nominis οὐσία significatio quamquam differt a superiore, ita tamen ei affinis est, ut interdum utram praeferas dubium sit. magna usus varietas non solum inde repetitur, quod Ar ea etiam, quae alii philosophi vere esse statuerunt, hoc nomine significat, sed praecipue quod ipse, cum philosophia omnino in indaganda τῇ οὐσίᾳ versetur (Μη1. 1042 a5. γ3. 1005 a21), non uni rerum generi exclusis reliquis omnibus hoc tribuit ut οὐσίαι sint, sed diversis rerum generibus quodammodo οὐσίας dignitatem assignandam iudicat; itaque usum Aristotelicum nominis οὐσία plene persequi esset ipsam Aristotelis philosophiam exponere. οὐσία ποσαχῶς λέγεται Μδ8 Bz. ζ3. 1028 b33, 36 Bz. — *a.* notae constitutivae notionis τῆς οὐσίας. οὐσία ἐστὶν ἡ κυριώτατά τε καὶ πρώτως καὶ μάλιστα λεγομένη ἣ μήτε καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται μήτ' ἐν ὑποκειμένῳ τινί ἐστιν Κ5. 2 a11 Wz, 35, b5, 3 a7. οὐσία τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τἆλλα Μζ3. 1029 a8. 13. 1038 b15. δ8. 1017 b13. κ10. 1066 b13. Φα2. 185 a32. 7. 190 a36. γ5. 204 a23. μκ3. 465 b7. Αγ22. 83 a30. 4. 73 b7 (cf Μμ6. 1080 a16). ἡ οὐσία τὸ ὑποκείμενον, τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον Μη1. 1042 a26. δ8. 1017 b23. 11. 1019 a5. οὐδὲν οὐσίᾳ ἐναντίον, οὐκ εἶναί φαμεν οὐσίαν ἐναντίαν οὐσίᾳ Κ5. 3 b24, 25. Μν1. 1087 b2. κ12. 1068 a11. Φα6. 189 a29, 33. ε2. 225 b10. Γβ8. 335 a6. τῶν πρώτων οὐσιῶν οὐδὲν μᾶλλον ἕτερον ἑτέρου οὐσία ἐστίν Κ5. 2 b26, 3 b33. μάλιστα ἴδιον τῆς οὐσίας τὸ ταὐτὸν καὶ ἓν ἀριθμῷ ὂν τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικόν Κ5. 4 a10, b3, 17. ἁπλῶς γίγνεσθαι τῶν οὐσιῶν μόνον Φα7. 190 a33. οὐσίας πάσης γένεσίς ἐστιν Μκ2. 1060 b18. ἡ αἰσθητὴ οὐσία μεταβλητή Μλ1. 1069 b3. ἑκάστη ἐκ συνωνύμου γίγνεται οὐσία Μλ3. 1070 a5. ὑπάρχει ταῖς οὐσίαις τὸ πάντα συνωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι Κ5. 3 a33. τὰ πρώτως λεγόμενα ἓν ὧν ἡ οὐσία μία Μδ6. 1016 b9. — *b.* οὐσία, substantia, prima in serie categoriarum. ἡ οὐσία ἕν τι γένος ἐστὶ τοῦ ὄντος, τῶν ὄντων Φα6. 189 b23, a14. ψβ1. 412 a6. ab οὐσίᾳ distinguuntur ποσόν, ποιόν rel Φα2. 185 a23. ψα1. 402 a24. β4. 416 b13. Μζ9. 1034 b8, 16. η2. 1043 a5. Γα1. 314 b14 (dist μέγεθος), cf κατηγορία p 378 b15. τὸ πρώτως ὂν πρὸς ὃ πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι ἀναφέρονται, ἡ οὐσία Μθ1. 1045 b29. λ1. 1069 a20, 21. ν1. 1088 b4. τὸ πρώτως ὂν καὶ οὐ τὶ ὂν ἀλλ' ὂν ἁπλῶς ἡ οὐσία ἂν εἴη, πρῶτον πάντων καὶ λόγῳ καὶ γνώσει καὶ χρόνῳ Μζ1. 1028 a31, 32, 15 Bz. αἱ οὐσίαι καὶ ὅσα ἄλλα ἁπλῶς ὄντα Φα7. 189 b1. τὸ τί ἐστιν ἁπλῶς τῇ οὐσίᾳ ὑπάρχει, πῶς δὲ τοῖς ἄλλοις Μζ4. 1030 a23. τὸ πρός τι ἥκιστα φύσις τις ἢ οὐσία τῶν κατηγοριῶν ἐστίν Μν1. 1088 a23. cf λ4. 1070 a33. reliquae praeter οὐσίαν categoriae κατηγοροῦνται κατὰ τῶν οὐσιῶν Αγ22. 83 b11, ac sunt συμβεβηκότα, πάθη τῆς οὐσίας Αγ22. 83 a25. Φγ4. 203 b33. Μβ5. 1001 b31. γ4. 1007 a31-35. ζ13. 1038 b28. κ1. 1059 a29. λ5. 1071 a1. μ2. 1077 b5. ἡ οὐσία ὑπομένει, τοῖς δὲ πάθεσι μεταβάλλει ΜΑ3. 983 b10. β5. 1002 a3. πρότερα κατὰ φύσιν καὶ οὐσίαν, ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἄλλων, ἐκεῖνα δὲ ἄνευ ἐκείνων μή Μδ11. 1019 a3. τῇ οὐσίᾳ πρότερα ὅσα χωριζόμενα τῷ εἶναι ὑπερβάλλει· οὐ πάντα ὅσα τῷ λόγῳ πρότερα, καὶ τῇ οὐσίᾳ πρότερα Μμ2. 1077 b2 sqq (cf οὐσία 2). — *c.* synonyma et opposita. τῶν μὲν ἄλλων κατηγορημάτων οὐθὲν χωριστόν, αὕτη δὲ μόνη Μζ1. 1028 a34 Bz. 16. 1040 b29. 3. 1029 a28. 14. 1039 a32. κ2. 1060 b1. λ3. 1070 b36. Φα2. 185 a31 (cf οὐσία χωριστὴ καὶ ἀκίνητος Μκ7. 1064 b11). — πᾶσα οὐσία δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν, τὸ τόδε τι ταῖς οὐσίαις ὑπάρχει μόνον, τὸ τόδε τι καὶ ἡ οὐσία Κ5. 3 b10. Μβ6. 1003 a9. ζ3. 1029 a28. 4. 1030 a6, 19. 12. 1037 b27. 13. 1038 b24. 14. 1039 a32. κ2. 1060 b1. τι7. 169 a35. Φα7. 191 a11. δ7. 214 a12. Γα3. 317 b9, 21, 32. ψβ4. 416 b13. (οὐσίαν ἄπειρον εἶναι οὐκ ἐνδέχεται εἰ μὴ κατὰ συμβεβηκός Φα2. 185 a34.) ἧς μὲν μᾶλλον αἱ διαφοραὶ τόδε τι σημαίνουσι, μᾶλλον οὐσία, ἧς δὲ στέρησιν, μὴ ὂν Γα3. 318 b16, 35. cf Φε1. 225 a16, 18. — τὸ καθ' ἕκαστον ἡ οὐσία Ζγδ3. 767 b34. β1. 731 b34. ἡ οὐσία καὶ τὸ καθ' ἕκαστον Μζ1. 1028 a27. — πρώτη οὐσία ἴδιος ἑκάστῳ ἣ οὐχ ὑπάρχει ἄλλῳ, τὸ δὲ καθόλου κοινόν Μζ13. 1038 b10 Bz. 16. 1040 b24. cf Α9. 991 b13. μ5. 1079 b17. οὐσία τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου, τὸ δὲ καθόλου καθ' ὑποκειμένου τινὸς λέγεται ἀεί Μζ13. 1038 b15. τῶν καθόλου λεγομένων οὐθὲν οὐσία, κοινὸν μηθὲν οὐσία, οὔτε τὸ καθόλου οὐσία οὔτε τὸ γένος Μζ16. 1041 a4, 1040 b23. 13. 1038 b35, 1039 a3. 10. 1035 b29. η1. 1042 a21. β6. 1003 a9. ι2. 1053 b21. κ2. 1060 b21. cf η1. 1042 a15. λ1. 1069 a28. attamen quodammodo οὐσίαι appellantur species et genera, δεύτεραι οὐσίαι λέγονται, ἐν οἷς εἴδεσιν αἱ πρώτως οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσι, ταῦτά τε καὶ τὰ τῶν εἰδῶν τούτων γένη Κ5. 2 a14 Wz (cf b31). 7. 8 a13, 15. τῶν δευτέρων οὐσιῶν μᾶλλον οὐσία τὸ εἶδος τοῦ γένους Κ5. 2 b7 Wz, 22. — *d.* ambitus notionis τῆς οὐσίας. ἔστιν οὐσία ὡς τύπῳ εἰπεῖν οἷον

ἄνθρωπος ἵππος K4. 1 b27. λέγω οὐσίας τά τε ἁπλᾶ σώματα, οἷον πῦρ ϗ γῆν ϗ τὰ σύστοιχα τούτοις, ϗ ὅσα ἐκ τούτων, οἷον τόν τε σύνολον οὐρανὸν ϗ τὰ μόρια αὐτοῦ Oγ1. 298 a29. cf Mζ2. 1028 b8. ψβ1. 412 a11. οὐσία σωματική Φδ7. 214 a12. Γα5. 320 b22. οὐσία αἰσθητή Mη2. 1043 a27. μ9. 1086 a23. (Δημόκριτος ἡγεῖται τὴν τῶν ἀϊδίων φύσιν εἶναι μικρὰς οὐσίας πλῆθος ἀπείρους f 202. 1514 b9.) ὁμολογούμεναι οὐσίαι αἱ αἰσθηταί Mη2. 1042 a8. β2. 997 a34. ζ15. 1039 b28. οὐσίαι φυσικαί, κατὰ φύσιν, φύσει συνεστῶσαι Mη1. 1042 a6, 8 Bz. ζ17. 1041 b29. Oγ1. 298 b3. Φβ1. 192 b34. Γβ1. 328 b33. Zμα5. 644 b22. οὐσίαι φυσικαὶ γεννηταί, ἀΐδιοι Mη4. 1044 b3, 6. οὐσίαι τρεῖς, δύο μὲν αἱ φυσικαί, μία δ' ἡ ἀκίνητος Mλ6. 1071 b3. 1. 1069 a30-33. οὐσία σώματος ἄλλη παρὰ τὰς ἐνταῦθα συστάσεις, θειοτέρα ϗ προτέρα τούτων ἁπάντων Oα2. 269 a30. 9. 278 b12. 3. 270 b11. κ2. 392 a5. οὐσίαν τινὰ ἀΐδιον ἀκίνητον εἶναι ἀνάγκη, ϗ ταύτην ἐνεργείᾳ οὖσαν Mλ6. 1071 b3-26 Bz. 7. 1073 a4. 8. 1073 a30, 36. — quoniam substantiae sensibiles coaluisse iudicantur e materia et forma, dicitur ἡ σύνθετος οὐσία, οὐσία οὕτως ὡς συνθέτη Mη3. 1043 a30. ψβ1. 412 a16. sed nomen οὐσίας et ad coniuncta inter se refertur materiam et formam, et ad utrumque et materiam et formam seorsim, οὐσία ἥ τε ὕλη ϗ τὸ εἶδος ϗ τὸ ἐκ τούτων Mζ10. 1035 a2. 15. 1039 b21. η2. 1043 a19. ι3. 1054 b4 Bz. λ3. 1070 a9, 12. 4. 1070 b13. ψβ1. 412 a6. 2. 414 a15. ἡ μάλιστ' οὐσία, μᾶλλον, μάλιστα οὐσία Mλ3. 1070 a20. β5. 1002 a16, 26. — *e.* substantia materialis. ἡ ὡς ὑποκειμένη ϗ ὡς ὕλη οὐσία ὁμολογεῖται Mη2. 1042 b9. ἡ ὑποκειμένη οὐσία ὡς ὕλη MA9. 992 b1. 4. 985 b10. τὰ μὲν ἄλλα τῆς οὐσίας κατηγορεῖται, αὕτη δὲ τῆς ὕλης Mζ3. 1029 a23. cf Φβ1. 193 a9-20. ὕλη ϗ οὐσία ὑλική Mθ7. 1049 a36. η4. 1044 a15. μ2. 1077 a35. — *f.* substantia formalis. ἡ οὐσία ἐστὶ τὸ εἶδος τὸ ἐνόν Mζ11. 1037 a29. 17. 1041 b19. δ4. 1014 b36, 1015 a5. (ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τὴν οὐσίαν ϗ οὗ ἡ οὐσία Mμ5. 1079 b36. A9. 991 b1.) τὸ ποιὸν τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ, opp τὸ παθητικόν Φε2. 226 a28. Mκ6. 1063 a27. οὐσία τὸ τῷ εἴδει ἄτομον Zμα4. 644 a29. οὐσίαι τὰ ἔσχατα εἴδη. ταῦτα δὲ κατὰ τὸ εἶδος ἀδιάφορα Zμα4. 644 a23. ἡ κατὰ τὸ εἶδος οὐσία Mη3. 1044 a11. saepissime coniungitur τὸ εἶδος ϗ ἡ οὐσία Mδ4. 1015 a10. 18. 1022 a15. ζ8. 1033 b17. 10. 1035 b15. 12. 1038 a26. θ8. 1050 a5, b2. μ8. 1084 b10, 19. Aγ33. 89 a20. μδ2. 379 b26. ψβ1. 412 b13, a20, 27, b5, 9. οὐσία ϗ μορφή Zμβ1. 646 b1. opp τὸ σύνολον Mζ10. 1035 b22. opp ὕλη MA6. 987 b21 Bz. η3. 1043 b12. μ8. 1084 b19. Oβ13. 293 b15. α9. 278 a19. μδ12. 389 b29, 390 a6. Zμα1. 641 a27. ἡ μὲν ψυχὴ οὐσία ἡ πρώτη, τὸ δὲ σῶμα ὕλη Mζ11. 1037 a5. Zγβ4. 738 b27. ἡ οὐσία σύνθετον, ἀσύνθετον Mζ13. 1039 a18. 11. 1036 b35. η3. 1043 b28 Bz. — εἶδος λέγω τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστου ϗ τὴν πρώτην οὐσίαν Mζ7. 1032 b2, 5 Bz. 6. 1031 b22. πρώτη οὐσία ἣ μὴ λέγεται τῷ ἄλλο ἐν ἄλλῳ εἶναι ϗ ὑποκειμένῳ ὡς ὕλη Mζ11. 1037 b3. τὸ τί ἦν εἶναι λέγεται εἶναι ἡ ἑκάστου οὐσία Mζ6. 1031 a18. δ8. 1017 b22. λέγω οὐσίαν ἄνευ ὕλης τὸ τί ἦν εἶναι Mζ7. 1032 b14. η1. 1042 a13, 17. inde saepissime coniuncta leguntur ἡ οὐσία ϗ τὸ τί ἦν εἶναι MA3. 983 a27. 7. 988 a35. 10. 993 a18. γ4. 1007 a20. δ17. 1022 a8. ζ10. 1035 b15. 13. 1038 b14. λ9. 1075 a2. Aδ4. 91 b9. Oα9. 278 a4. Zπ8. 708 a12. Hβ6. 1107 a6. pariter cum οὐσίᾳ coniungitur τὸ τί ἐστι MA8. 988 b28. δ13. 1020 a18, 19. ε1. 1025 b14. ι2. 1053 b9. κ7. 1064 a9. Aα31. 46 a36. δ7. 92 a34. ψα1. 402 a13. — inde οὐσία i q ὁρισμός: ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ οὐσία τοῦ πράγματος ἔσται ϗ ὁ ὁρισμός Mζ12. 1038 a19. οὐσία τοῦ πράγματος ταῦτα, ὧν ἕκαστον μὲν ἐπὶ πλεῖον ὑπάρξει, ἅπαντα δὲ μὴ ἐπὶ πλέον Aδ13. 96 a33, 34, b12. γ22. 83 b1. κατ' οὐσίαν, dist κατὰ γένος, κατ' εἶδος Φε4. 228 b13. τὸ ποιὸν λέγεται ἕνα μὲν τρόπον ἡ διαφορὰ τῆς οὐσίας Mδ14. 1020 a33. ὑπάρχει τι ἐν τῇ οὐσίᾳ Zμγ6. 669 b12. δ6. 682 b28. 12. 693 b13. 13. 695 b20. Mδ9. 1018 a14. τζ12. 149 b37. ἡ οὐσία, τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ, opp τὰ συμβεβηκότα Zμα3. 643 a27. 5. 645 a35. ψα1. 402 a8, 14, b18, 24. Mδ10. 1018 b13. ὅρος τῆς οὐσίας (tragoediae) πο6. 1449 b24. ὁ λόγος ἡ οὐσία Mν5. 1092 b17-22. μδ12. 390 a6. cf Mζ15. 1039 b21. ὁ λόγος ϗ ἡ οὐσία Mζ10. 1035 b26. Zμβ7. 652 b18. ἡ κατὰ τὸν λόγον οὐσία Mε1. 1025 b27. ζ10. 1035 b13, 15. 11. 1037 a17. μ8. 1084 b10. ψβ1. 412 b10, 13, 19. ὁ λόγος τῆς οὐσίας Mδ9. 1018 a11. ζ1. 1028 a35-b4 (syn τί ἐστι). 11. 1037 a24, 23. κ7. 1064 a22. K1. 1 a2. Γβ9. 335 b7. Zμδ9. 685 b16. 13. 695 b18. Zγα1. 715 a5. β1. 731 b20. ε1. 778 a34. ὁ λόγος ὁ τῆς πρώτης οὐσίας Mι3. 1054 b1. ὁ λόγος ὁ ὁρίζων τὴν οὐσίαν Zμδ5. 678 a34. — τὸ δ' οὐσίαν σημαίνειν ἐστὶν ὅτι οὐκ ἄλλο τι τὸ εἶναι αὐτῷ Mγ4. 1007 a26. ἡ οὐσία ϗ τὸ εἶναι (cf εἶναι p 221 a48) Φθ8. 263 b8. — pariter atque εἶδος vel λόγος cum οὐσίᾳ syn coniungitur φύσις Mδ4. 1014 b36. λ3. 1070 a9, 12. ζ6. 1031 a30, b1. Zμβ1. 646 a25, 26. Oβ4. 286 b11. ἡ φύσις ϗ ἡ οὐσία Φβ1. 193 a10. κατὰ τὴν οὐσίαν ϗ τὴν φύσιν Mι2. 1053 b9. δ11. 1019 a3. — ἡ οὐσία ϗ τὸ εἶδος ἐνέργειά ἐστιν Mθ8. 1050 b2. ἡ οὐσία ἐντελέχεια ψβ1. 412 a21, 27, b5, 9. αἱ πρῶται οὐσίαι ἐνέργειαι ἄνευ δυνάμεως ε13. 23 a24. οὐδεμία ἐστὶν ἀΐδιος οὐσία ἐὰν μὴ ᾖ ἐνεργείᾳ Mν2. 1088 b26. ἡ ὡς ἐνέργεια οὐσία Mη2. 1042 b10. οὐσία ϗ ἐνέργεια Mη3. 1043 a35. 2. 1043 a24. λ7. 1072 a25. ἡ οὐσία ἐντελέχεια ϗ φύσις τις Mη3. 1044 a7, 9. — ὑπόκεινται αἰτίαι τέτταρες, τό τε οὗ ἕνεκα ὡς τέλος ϗ ὁ λόγος τῆς οὐσίας· ταῦτα μὲν ὡς ἕν τι σχεδὸν ὑπολαβεῖν δεῖ Zγα1. 715 a5. Γβ9. 335 b7. οα1. 1343 a14. Zμα1. 641 a26, 27. τὸ μὲν σῶμα οὐσία τις· ἤδη γὰρ ἔχει πως τὸ τέλειον Mμ2. 1077 a31 sqq. ad finalem notionem οὐσίας referri potest, quod γένεσις οὐσία, γενέσει οὐσίᾳ πρότερον inter se opponuntur Zγβ6. 742 a22. Zμβ1. 646 a25. Mμ2. 1077 a19, 27. Oδ3. 311 a1, sed cf etiam οὐσία 2. — ἡ οὐσία αἰτία τοῦ εἶναι ἕκαστον Mη2. 1043 a2. 3. 1043 b14. ψβ4. 415 b13. ἡ οὐσία ἀρχὴ ϗ αἰτία τις ἐστίν Mζ17. 1041 a9, b30. 9. 1034 a31. δ1. 1013 a21. ηεβ6. 1222 b16. ἀρχὴ ϗ οὐσία Mλ4. 1070 b25. μ6. 1080 b6. 1. 1076 a25. — *g.* ex eo, quod οὐσία τὸ εἶδος est, multifarius repetendus est huius nominis usus, ut notionem naturam vim alicuius rei significet. ἐπεισοδιώδη τὴν τοῦ παντὸς οὐσίαν ποιοῦσιν Mλ10. 1076 a1. τὴν οὐσίαν (τοῦ ἀνθρώπου) εἶναι θείαν Zμδ10. 686 a28. ἡ διὰ πάντων διήκουσα ἔμψυχός τε ϗ γόνιμος οὐσία κ4. 394 b11. cf 6. 397 b20. ταὐτὸν τὴν οὐσίαν μβ9. 370 a28. Mβ4. 999 b21. ἐξίστασθαι τῆς οὐσίας Φθ7. 261 a20. τοῦ μὲν μένει ἡ οὐσία, τοῦ δ' οὔ, οἷον τῆς τροφῆς Γα5. 321 a35. ἡ οὐσία ἑκάστης αἰσθήσεως ψβ6. 418 a25. εἴτε νοῦς αὐτοῦ ἡ οὐσία εἴτε νόησις Mλ9. 1074 b22, 20. cf 6. 1071 b18, 20. ἡ τοῦ τόπου οὐσία Φδ2. 210 a13. παραπλησία τῶν ὀστρακοδέρμων ἡ οὐσία τοῖς φυτοῖς Zγα1. 715 b18. ἡ γὰρ οὐσία ὕλη ϗ δύναμις οὖσα, οὐκ ἐνέργεια, αἰτία τούτου Mθ8. 1050 b27. ὅσοι σχῆμα ποιοῦσιν ἑκάστου τῶν στοιχείων ϗ τούτῳ διορίζουσι τὰς οὐσίας αὐτῶν Oγ7. 306 a31. ἃ κατὰ τὴν οὐσίαν θέσιν ἔχει Mδ27. 1024 a20, cf a15, 24. ἡ οὐσία τοῦ πρός τι τζ8. 146 b3. πάθη

ϰ͵ ἕξεις τῆς τοιαύτης ὑσίας (int τῦ ποσῦ) Mδ 13. 1020 a20. interdum ὑσία prope ad periphrasin ipsius rei delitescit (Wz I 283), τῶν ἐναίμων ἡ τῦ ὄρνιθος ὑσία sim Zμδ 12. 693 b6. 5. 678 a32. Zγα23. 731 a25, sed cf φύσις 2h.

ὗτε ... ὗτε Zμδ 10. 686 a13, 689 b33. 13. 697 a8 ac saepissime. ὗτε ... ϰ͵ ὐ: ὡς ὐκ ὢν ὄρνις ὗτε πέταται μετεωριζόμενος, ϰ͵ τὰ πτερὰ ὐ χρήσιμα πρὸς πτῆσιν Zμδ 14. 697 b16. — post ὗτε alterum membrum per anacoluthiam quandam omittitur ac post aliquod intervallum mutata constructione per ὐδέ adiicitur Aγ22. 84 a18-25 Wz. — post ὗτε alterum membrum, quamquam negativam vim habet, forma affirmativa significatur, δῆλον γὰρ ὅτι ὗτ' οἰκοδόμος ἔσται ἐὰν μὴ οἰκοδομῇ· τὸ γὰρ οἰκοδόμῳ εἶναι τὸ δυνατῷ εἶναί ἐστιν οἰκοδομεῖν· ὁμοίως δὲ ϰ͵ ἐπὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν (i e ὗτ' ἄλλος τις τῶν τεχνιτῶν) Mθ3. 1046 b34 Bz. ψα5. 410 b18, 21. Vahlen Zts f d öst Gym 1868 p 19. — ὗτε ... τε: ὗτε γὰρ ἐξωτερικῆς ἀρχῆς κοινωνῦσιν οἱ Κρῆτες, νεωστί τε πόλεμος ξενικὸς διαβέβηκεν εἰς τὴν νῆσον Πβ10. 1272 b19. cf ἡγεμὼν γὰρ ὗτος ἐν αὐτῷ ὑπάρχει, ᾧ ὗτε πειθαρχεῖ, ἀλλὰ τῇ ἡδονῇ ἐνδίδωσι, ϰ͵ καταμαλακίζεται ϰ͵ ἐξασθενεῖ πως ημβ 6. 1203 b10. insolentius ad membrum negativum a particula ὗτε exorsum refertur membrum affirmativum, ubi universa enunciatio incipitur a negatione ὐ, ut duo membra negativa scriptor ponere voluisse videatur, ὅτι μὲν ὖν ὐκ ἔστιν ὗτε ἑνός τινος γένυς ἀφωρισμένυ ἡ ῥητορική, ἀλλὰ καθάπερ ἡ διαλεκτική, ϰ͵ ὅτι χρήσιμος φανερόν Pα1. 1355 b8. ἔστι δὲ γνώμη ἀπόφανσις, ὐ μέντοι ὗτε (cod A^c, om Bk Spgl) περὶ τῶν καθ' ἕκαστον, οἷον ποῖός τις Ἰφικράτης, ἀλλὰ καθόλυ, ϰ͵ ὐ περὶ πάντων, οἷον ὅτι τὸ εὐθὺ τῷ καμπύλῳ ἐναντίον, ἀλλὰ περὶ ὅσων αἱ πράξεις εἰσίν Pβ21. 1394 a22, Vahlen l l. — (ποιεῖ φαίνεσθαι ἢ ὡς ὗτε πεποίηκεν, ὅταν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων αὔξῃ, ἢ ὡς πεποίηκεν Pβ24. 1401 b6, ὐ pro ὗτε recte reposuisse videntur Bk³ Spgl.)

ὐτιδανός (Hom ι 515) i q ἀσθενικός πο22. 1458 b25.

ὗτος. ἢ ταῦτα ἢ ταῦτα δικάζοντες Πβ8. 1268 a6. ὗτος, opp ἐκεῖνος Πε6. 1306 b21. δ2. 1289 b19 al. συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον, οἷον ὅτι ὗτος ἐκεῖνος πο4. 1448 b17. ϰ͵ ὗτος, et is quidem, ϰ͵ ταῦτα Πδ14. 1298 b7. 15. 1300 a19. μβ7. 365 a29. pronomen ὗτος etiam ad ea quae sequuntur potest referri, ἀρχὴ δ' ἔστω ἡμῖν αὕτη· τῦτον τὸν τρόπον sim Pγ10. 1410 b9. ρ3. 1425 a11. 30. 1436 b21 al. per ubertatem quandam dicendi pronomine τῦτο, τύτῳ vel antea significantur quae deinde exponuntur, veluti ἀλλὰ τύτῳ διαφέρει (int ὁ ἱστορικὸς ϰ͵ ὁ ποιητής), τῷ τὸν μὲν τὰ γενόμενα λέγειν, τὸν δὲ οἷα ἂν γένοιτο πο9. 1451 b4. cf Hζ8. 1141 b10. Πβ2. 1324 b24 al, vel postea epanaleptice comprehenduntur, veluti ἀλλὰ διὰ τὸ μὴ καλῶς ἔχειν ταύτας τὰς νῦν ὑπαρχύσας, διὰ τῦτο ταύτην δοκῦμεν ἐπιβαλέσθαι τὴν μέθοδον Πβ1. 1260 b35. cf K5. 2 b17. ψγ3. 427 b11. Mδ27. 1024 a33. — ubi pronomen ὗτος cum nomine aliquo non attributive sed praedicative coniunctum est, non requiritur ad nomen articulus, αὕτη ἀρετὴ πολίτυ sim Πγ4. 1277 b15 (sed αὕτη δ' ἦν ἡ τῦ ῥητορικῦ λόγυ ἀρετή Pγ2. 1404 b37). Hζ2. 1139 a16. Pα9. 1366 a24. Πζ4. 1319 a4. θ1. 1337 b32. μδ3. 380 a16. ἐν τρίσι δὴ ταύταις διαφοραῖς ἡ μίμησίς ἐστιν πο3. 1448 a24 (i e ἐν αἷς δὴ διαφοραῖς ἡ μίμησις γίγνεται, αὗται τρεῖς εἰσίν, cf εἰς ὓς μὲν ὖν ὅρυς ἀνάγεται τὰ βυλήματα τῶν τυράννων, ὗτοι τρεῖς τυγχάνυσιν ὄντες Πε11. 1314 a25). δῆλον ὅτι τύτυς ὅρυς τρεῖς ποιητέον εἰς τὴν παιδείαν Πθ7. 1342 b33. Vhl Poet IV 408. — ὕτως. ὕτως ... ὡς Πγ11. 1282 b2. ε8. 1308 b34 al. ὕτως, opp ἐκείνως μγ6. 377 b13. δ9. 387 b30. Hε11. 1136 a17. Πδ13. 1297 a41. 15. 1300 a27, 29. ε8. 1308 b7 al. ὕτως ἢ ἄλλως Hε10. 1134 b21. ἁπλῶς ὕτως Πδ4. 1290 a31. τὸ τέλειον ὕτω λέγομεν μδ3. 380 a15. τὰ ἔργα τῶν ἀρχομένων ὕτως (i e eorum qui hac vocabuli vi ἄρχεσθαι dicuntur) Πγ4. 1277 b4. ὕτω μὲν (i e si hoc tantum spectaveris) ὐδὲν διοίσει Hε10. 1134 a19. — ὕτως etiam ad sequentia referri potest, δεῖ λέγειν ὕτως ρ18. 1432 a35. ὐχ ὕτως ὁρᾶται, τῷ μίγνυσθαι ψβ10. 422 a15, cf ὗτος supra p 546 a42. pariter usurpatum ταύτῃ: ταύτῃ διαφέρυσι, τῷ μὴ νομίζειν sim Πη15. 1334 a41. πο23. 1459 a30. Vhl Poet III 327. — ὕτω post participia, veluti διαπορήσαντες ... ὕτως εἴπωμεν sim Oδ1. 308 a6. Hη1. 1145 b4. Aα30. 46 a20. Φα7. 189 b32. Oα5. 271 b26. ψγ3. 427 b29. Zι5. 611 a19. 6. 612 a18. Zμα1. 639 b10. β2. 648 a21. Mε1. 1025 b12. Πγ8. 1279 b28. Pγ17. 1418 b11, 19. πο9. 1451 b13. ρ30. 1437 b40. 38. 1445 a38, post protasin conditionalem Hγ1. 1110 b10. cf Pα11. 1370 a13. πέφυκε γὰρ μετὰ τὸ ἀποδεῖξαι αὐτὸν μὲν ἀληθῆ τὸν δὲ ἐναντίον ψευδῆ, ὕτω τὸ ἐπαινεῖν ϰ͵ ψέγειν Pγ19. 1419 b15. — post protasin a part ὥσπερ exorsam, continuatam longius et per parentheses interceptam, ab adverbio ὕτω vel ὕτω δή apodosis incipitur ψβ10. 422 a20-32. μα14. 352 b3-13. Bz Ar St II 43. sed etiam ubi non intra eiusdem enunciati fines a comparatione ad eam rem transitur, cuius causa comparatio est adhibita, frequens est adverbii ὕτως usus, ἐπεὶ δὲ μίμησίς ἐστιν ἡ τραγῳδία βελτιόνων, ἡμᾶς δεῖ μιμεῖσθαι τὺς ἀγαθὺς εἰκονογράφυς· ϰ͵ γὰρ ἐκεῖνοι ἀποδιδόντες τὴν ἰδίαν μορφήν, ὁμοίυς ποιῦντες, καλλίυς γράφυσιν· ὕτω ϰ͵ τὸν ποιητὴν μιμύμενον ϰ͵ ὀργίλυς ϰ͵ ῥαθύμυς ... τοιύτυς ὄντας ἐπιεικεῖς ποιεῖν πο15. 1454 b11. cf Hη7. 1149 a29. ψβ8. 420 b20. 9. 421 b32 (ὕτως ὖν). γ7. 431 b15. τι16. 175 a28. Πδ3. 1290 a15. γ15. 1286 a32. Vahlen Zts f d öst Gym 1867 p 721 sqq.

ὑτοσί. ὑπὸ τυτυΐ ρ4. 1426 a21.

ὐχί πο4. 1448 b18. 23. 1459 a21. Vhl Poet III 327.

ὀφείδιον. Lob Prol 394. 1. ἔστιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὀφείδιόν τι, ὗ μόνυ φάρμακον ὐκ ἔχυσιν Zιθ29. 607 a33. (fort Trigonocephalus rhodostoma AZι I 118, 11g.) — 2. ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας ϰ͵ ἐν Ἰστρῦντι ὀφείδια θ149. 845 b8. cf Rose Ar Ps 349. — 3. γίνεται ἐν τῷ σιλφίῳ τι ὀφείδιον Ziδ29. 607 a24. (Coecilia Raii synops 289. C II 770.) — 4. ὀφείδιον τὸ ἱερόν Ζιθ29. 607 a30 v ὄφις p 550 b20.

ὀφείλειν τινί, opp δανεῖσαι Hι7. 1167 b20, 21, 23. ὀφείλειν εἴκοσι μνᾶς, τοσῦτον Πβ8. 1268 b22, 20, 12. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ f 400. 1544 b34. 401. 1545 a9. ἀποδιδόναι τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τριηράρχοις Πε5. 1304 b29. — ὀφείλεσθαι χάριν (frgm trag adesp 55) Pβ23. 1397 a16. — ὀφείλειν c inf πᾶς ὁ περὶ τῶν πρακτῶν λόγος τύπῳ ϰ͵ ὐκ ἀκριβῶς ὀφείλει λέγεσθαι Hβ2. 1104 a21. admodum frequens hic usus in libris περὶ φυτῶν, veluti ὀφείλομεν εἰδέναι, ζητῆσαι· ὀφείλει εἶναι sim φτα1. 816 b21. 2. 817 a9, 12, 16, 29, 40. 3. 818 b27. 4. 819 b26. 7. 821 b36. β3. 824 b3, 36. 8. 827 b17, 25.

ὀφείλημα. τὸ ὀφείλημα ἀποδοτέον Hι2. 1165 a3. ὀφείλημα ὐκ ἀμφίλογον Hθ15. 1162 b28.

Ὀφέλας Ὀλύνθιος οβ 1353 a5-14.

ὀφέλλειν δηλοῖ τὸ αὔξειν f 539. 1567 b6.

ὀφελός. τὺς ὀβελὺς τέως ὠνομάσθαι ὀφελύς, τῦ ὀφέλλειν δηλῦντος τὸ αὔξειν f 539. 1567 b5.

ὄφελος. οὐδὲν ὄφελός τινος. τί ὄφελός τινος Ηβ2. 1103 b29. θ1. 1155 a7. Πη13. 1332 a8. οὐδὲν ὄφελος, μάλιστα ὄφελός τινί τινος Πη1. 1323 b9. 16. 1335 b3. οὐδὲν ὄφελος, τί ὄφελος c coni εἰ vel c inf Οα6. 274 a10. Ζμδ10. 687 b17. Μλ6. 1071 b14. Πβ7. 1266 b29, 35. η13. 1332 a42. Ηθ16. 1163 a34.

ὀφθαλμία, coni πυρετός τό3. 123 b36. ὑγίανσις ὀφθαλμίας Φε4. 228 a2. καῦμα ἐν ὀφθαλμοῖς ὀφθαλμίαι πα8. 860 a6. ὀφθαλμίαι ξηραί πα12. 860 b20. ἀπ' ὀφθαλμίας οἱ πλησιάζοντες ἁλίσκονται πζ8. 887 a22.

ὀφθαλμιᾶν. οὐ λευκὰ τὰ φαινόμενα τοῖς ὀφθαλμιῶσιν Ηκ2. 1173 b25. ὀφθαλμιάσαντες ἔνιοι ὀξύτερον ὁρῶσιν πλα9. 958 b4.

ὀφθαλμοβόρος μάλιστα τῶν ὀρνίθων ἐστὶν ἡ φῶυξ Ζι18. 617 a9.

ὀφθαλμός. cf ὄμμα. Philippson ὕλη 230. descr Ζια9. 491 b18-10. 492 a12. ὅσα περὶ ὀφθαλμοὺς πλα. refertur inter τὰ μόρια Ζγβ6. 743 b35, τὰ ἀνομοιομερῆ Ζμβ1. 646 b13, ὅσα ἐν τῷ σκότει ποιεῖ αἴσθησιν ψβ7. 419 a5. κατὰ φύσιν δύο, διωρισμένος ὁ τῶν ὀφθαλμῶν τόπος Ζια9. 491 b18. β12. 504 a23. δ8. 533 a20. ὁ ἀριστερός, ὁ δεξιός, ὁ μέν, ὁ δέ. ὁ ἕτερος, ἀμφότεροι, τῷ ἑνί opp τοῖν δυοῖν Ζιζ18. 573 b14. πλα2. 957 b5. 4. 957 b18. 7. 958 a23. 18. 959 a21. 24. 959 b32. 20. 959 a38. τοῦ σώματος ἀρριγότατον ὁ ὀφθαλμός ἐστιν αι2. 438 a22. πίων ἐστὶν ὁ ὀφθαλμός, σαρκὸς δὲ οὐθέν· τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ καλούμενον μέλαν καὶ μέσον λεῖον φαίνεται πλα22. 959 b16. αι2. 437 a32.

1. ὀφθαλμῶν χώρα καὶ μέρη. ἡ χώρα ἡ φύσει τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπάρχουσα ἐν τῷ ἐκτός Ζια9. 491 b33. cf δ8. 533 a6 (sed refertur ὁ ὀφθαλμός inter τὰ ἔσω τοῦ σώματος πλα21. 959 b6). τὰ αἰσθητήρια, ὀφθαλμοὺς καὶ μυκτῆρας καὶ γλῶτταν, ἐπὶ ταὐτὸ καὶ εἰς τὸ πρόσθιον ὁ ἄνθρωπος ἔχει Ζια15. 494 b12. ἐπεὶ τοῖς ὄμμασι διώρισται τὸ πρόσθιον, ἡ φύσις πεποίηκεν ἀκολουθεῖν δυναμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῖς κώλοις Ζπ14. 712 b19. ὑπὸ ταῖς ὀφρύσιν ὀφθαλμοί, κεῖται τὰ ὦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας τοῖς ὀφθαλμοῖς Ζια9. 491 b18. 11. 492 a31. ἡ ἕδρα τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τόπος, τὸ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν σῶμα Ζιδ8. 533 a14. Ζγβ7. 747 a13. πλδ12. 964 b15. τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν, τὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οἷον κύστιδες, τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν Ζιδ2. 526 b2. 1. 524 a15. 3. 527 b13. ι37. 620 b13. φ6. 811 b13, 15, 18. τὸ μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν, τὸ μεταξὺ ὀφθαλμοῦ καὶ ὠτὸς καὶ κορυφῆς Ζιδ1. 524 b3. α11. 492 b3. — ὀφθαλμῶν μέρη, μόρια Ζιδ8. 533 a7, 8, 9. ζ3. 561 a31. Ζγβ6. 744 a6. βλέφαρον (p 138 b16), βλεφαρίδες (p 138 a57). ὀφθαλμοῦ τὸ λευκόν, ὅμοιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πᾶσιν, τὸ ἐντὸς τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ μὲν ὑγρόν, ᾧ βλέπει, κόρη, τὸ δὲ περὶ τοῦτο μέλαν, τὸ δ' ἐκτὸς τούτου λευκόν Ζια10. 492 a1. 9. 491 b20, κόρη ψβ1. 413 a2. Ζιγ18. 520 b3. α9. 491 b20, τὸ καλούμενον μέλαν (v h v), τὸ περὶ τὴν κόρην Ζιγ18. 520 b3, φλέβες Ζιγ3. 513 a1. περαίνουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ εἰς τὸν ἐγκέφαλον καὶ κεῖται ἐπὶ φλεβίου ἑκάτερος· φέρουσιν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τρεῖς πόροι εἰς τὸν ἐγκέφαλον· δύο πόροι παρ' αὐτὰς τείνοντες τὰς ἕδρας τῶν ὀφθαλμῶν· τὸ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθητήριόν ἐστιν ἐπὶ πόρων· ἀπὸ τῆς περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὑγρότητος ἀποκρίνεται τὸ καθαρώτατον διὰ τῶν πόρων· ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν οἱ πόροι φέρουσιν εἰς τὰς περὶ τὸν ἐγκέφαλον φλέβας Ζια11. 492 a21 Aub. 16. 495 a11 Aub. δ8. 533 a14. Ζγβ6. 743 b36 (cf S hist lit piscium 6. 296. 301 et eclog phys II 199. Trdlbg an 165. M 427), 744 a9. Ζμβ10. 656 b17. ἐκ ταύτου ἤρτηνται αἱ ἀρχαὶ τῶν ὀφθαλμῶν, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ πόροι πλα4. 957 b20. ε37. 884 b34. (αἱ φλέβες αἱ παχεῖαι) ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ παρὰ τὴν ὀφρύν v l Ζιγ2. 511 b25 Aub Pik. cf ὀμφαλός p 513 b51.

2. ὀφθαλμῶν διαφοραί. οἱ ἀληθινοί, φανεροί, opp διεφθαρμένοι Ζιδ8. 533 a6, 7, 10. cf πηρούμενοι p 549 a6. — πολὺ διεστῶτες, opp ἐγγὺς ἀλλήλων Ζιδ3. 527 b11, 12. — μεγάλοι, μεγάλοι σφόδρα, μέγιστοι, μάλιστ' ἐμπεφυσημένοι, ἐκπεπτάμενοι, μικροί, μέσοι Ζια10. 492 a7 Aub. β11. 503 a31. ζ3. 561 a19, 20. η3. 583 b19. δ1. 524 b3. 2. 526 a7, b2. Ζγβ6. 743 b33. φ6. 811 b18, 22. f 265. 1526 b8. μικροὶ καὶ βραχεῖς, μεγάλοι καὶ σφαιροειδεῖς, διὰ τὸ ὑγρὸν ἐν τοῖς ὄμμασιν οἱ ὀφθαλμοὶ μεγάλοι φαίνονται Ζιδ2. 526 b1. ζ13. 567 b29. Ζγβ6. 744 a20. πηρούμενοι p 549 a6. ὀφθαλμοὺς μείζονας ἢ καθ' αὑτὸν ἔχων (ἧπατος) f 296. 1529 b1. ἄγαν προμήκεις φ5. 809 b19. — βραχεῖς, opp μακροί, οὐκ εἰσδυόμενοι οὐδὲ κατακλινόμενοι ἀλλ' ὀρθοί Ζιδ2. 526 b1. 4. 529 b27. — ἢ ἐκτὸς σφόδρα ἢ ἐντὸς ἢ μέσως, ἔγκοιλοι, μικρὸν ἐγκοιλότεροι, ἐν κοίλῳ κείμενοι, οἱ κοίλους ὀφθαλμοὺς ἔχοντες syn κοιλόφθαλμοι Ζια10. 492 a8, 9 (cf ἔχων προβολὴν τοῦ ὄμματος πολλήν Ζγε1. 780 b23), 10. φ5. 809 b19. 6. 811 b26, 22, 25. Ζιβ11. 503 a32. — σφαιροειδεῖς, στρογγύλοι, σφόδρα περιφερεῖς Ζιζ13. 567 b29. β11. 503 a32. φ5. 809 b19. — ἢ σκαρδαμυκτικοὶ ἢ ἀτενεῖς (ὄμματα ἀτενίζοντα Hippocr Epid V 1162 D, VII 1217 H) ἢ μέσοι, κινούμενοι, εὐκίνητοι, ἐντεταραγμένοι, καταβληθέντες Ζια10. 492 a11, 12. Ζμβ13. 657 b37. φ6. 813 a19, 812 b9. πδ2. 876 b8. στρέφειν τὸν ὀφθαλμὸν κύκλῳ Ζιβ11. 503 b1. — σκληρόφθαλμοι, σκληρόδερμοι, ὑγρόφθαλμοι, ὑγροί αι2. 438 a24. 5. 444 b25. Ζιβ13. 505 a35. Ζμβ2. 648 a17. 13. 657 b37. μγ4. 374 a22 Ideler. cf Ζγβ6. 744 a20. Ζικ1. 634 a22. — τῷ τοῦ σώματος χρώματι καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ χρῶμα ἀκολουθεῖ, οἱ ὀφθαλμοὶ συμμεταβάλλουσιν ὁμοίως τῷ λοιπῷ σώματι πι11. 892 a4. Ζιβ11. 503 b7. ὀφθαλμοῦ τὸ καλούμενον μέλαν διαφέρει· τοῖς μὲν γάρ ἐστι μέλαν, τοῖς δὲ σφόδρα γλαυκόν, τοῖς δὲ χαροπόν, ἐνίοις δὲ αἰγωπόν Ζια10. 492 a2, 4 (cf Galen I 330-331). ὀφθαλμοὶ μέλανες, λευκοί, οἰνωποί, πυρώδεις, στιλπνοί, ὥσπερ λύχνοι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡ χρόα οὖσα λευκή Ζιζ3. 561 a30. δ9. 536 a19. φ5. 809 b19. 6. 812 a37, b3, 7, 11, 6 (Rose Ar Ps 706. Anecd I 153). πλβ8. 961 a15. οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπιφοινίσσουσιν, ἐπιφοινίσσονται φ6. 812 a35, 37. πλβ8. 961 a9, 15. τὸ ἐρυθριᾶν πλα3. 957 b9. χαμαιλέοντος ὀφθαλμοὶ δέρματι ὁμοίῳ τῷ λοιπῷ σώματι περιεχόμενοι Ζιβ11. 503 a32. — βέλτιστοι, μάλιστα ὀξυωπέστατοι, πρὸς ὀξύτητα ὄψεως κράτιστοι· διὰ τί τῷ ἑνὶ ὀφθαλμῷ ἀκριβέστερον ὁρῶσιν ἢ τοῖν δυοῖν Ζια10. 492 a4, 7, 9. πλα2. 957 b5. τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἀριστερὸς οὐκ ἀσθενέστερος ἀλλ' ὁμοίως ὀξύς πλα18. 958 a21. cf οἱ ὀφθαλμοὶ μόνοι ἀσθενέστατοι, διὰ τί ὁ ὀφθαλμὸς μόνον τοῦ σώματος ἀσθενέστατος ὢν οὐ ῥιγοῖ πλα21. 959 b6. 22. 959 b15.

3. τὰ ἄλλα γένη πάντα τῶν ζῴων πλὴν τῶν ὀστρακοδέρμων καὶ εἴ τι ἄλλο ἀτελὲς ἔχει ὀφθαλμούς, τὰ ζῳοτόκα πάντα πλὴν ἀσπάλακος ἔχει ὀφθαλμούς, ἐνίοις τῶν τετραπόδων τὰ ὦτα κεῖται ἄνωθεν τῶν ὀφθαλμῶν, διωρισμένον ἔχει τὸν τόπον τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τὸν τῆς ἀκοῆς, ἐχόντων ὀφθαλμοὺς ἀμφοτέρων τὰ μέν εἰσι σκληρόφθαλμα τὰ δ' ὑγρόφθαλμα· ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὰ μὲν ἔχει βλέφαρα τῶν ζῴων ὧν μὴ ἀνακαλυφθέντων οὐ δύναται ὁρᾶν, τὰ δὲ σκληρόφθαλμα οὐκ ἔχει· τῶν ἀναίμων σκληρόδερμοι οἱ ὀφθαλμοί εἰσι καὶ τοῦτο ποιεῖ τὴν σκέπην· κινουμένους ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῖς ἐντόμοις καὶ μᾶλλον ἔτι τοῖς σκληροδέρ-

μοις Ζια9. 491 b26, 28. 11. 492 a31. δ8. 533 a20. Ζμβ2. 648 a17. 13. 657 b37. αι5. 444 b25. 2. 438 a24. — Mammalium ὀφθαλμοί. πιθήκου φ6. 811 b20, 23, ἀσπάλακος Ζια9. 491 b28, 31. δ8. 533 a4, 6, 10. ψγ1. 425 a11, λέοντος, κυνός φ5. 809 b19. 6. 811 b27, 812 b6, 8 (Democr sententia, Rose Ar Ps 713). f 265. 1526 b8, φώκης, ὄνου Ζμδ11. 691 a12. θ6. 811 b24, ὑός Ζιβ10. 503 a9. ζ18. 573 b14, αἰγός, βοός φ6. 812 b7. θ6. 811 b21, 28, βονάσου, βολίνθου Ζια45. 630 a27. θ1. 830 a12, b1. — Avium. ὀφθαλμοὺς πάντες καθάπερ ϗ τἆλλα ζῷα δύο ἔχουσιν ἄνευ βλεφαρίδων Ζιβ12. 504 a23. πέλλου, φήνης, ἀετοῦ, ἱέρακος. κόρακος Ζιι1. 609 b24. 34. 620 a1, 4. φ6. 812 b6, 12, 813 a20, ἀλεκτρυόνος φ6. 812 b12. in ovis gallinaceis τὰ τῶν ὀφθαλμῶν μέρη, οἱ ὀφθαλμοὶ μείζους τῆς κεφαλῆς οὐκ ἔχοντές πω ὄψιν, οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξαιρόμενοι μείζους κυάμων ϗ μέλανες, μάλιστα ἐμπεφυσημένοι, ὀψέ ποτε μικροὶ γίνονται ϗ συμπίπτουσι Ζιζ3. 561 a19, 20, 28, 30, 31. — Amphibiorum, κροκοδείλου, ὄφεως, βατράχου Ζιβ10. 503 a9. δ9. 536 a19. θ17. 600 b27, χαμαιλέοντος Ζιβ11. 503 a31-b2, 7, 18, 19. — Piscium. ὀφθαλμοὺς πάντες ἔχουσιν ἄνευ βλεφάρων, οὐ σκληρόδερμοι ὄντες Ζιβ13. 505 a35. cf υ1. 454 b18. βατράχου, βελόνης in ovo, ἥπατος Ζιι37. 620 b13. ζ13. 567 b29. f 296. 1529 b1. ὁ ἀφρὸς ὁ ἄγονος διαμένει ὀλίγον χρόνον, τέλος γὰρ λείπεται κεφαλὴ ϗ ὀφθαλμοί Ζιζ15. 569 b30. — σκωληκοτοκούντων, ἐντόμων. ἐπὶ τῶν ἐκ σκωλήκων γινομένων τὰ κάτω μεῖζον πρῶτον, οἱ δ' ὀφθαλμοὶ ϗ ἡ κεφαλὴ ὕστερον, ἔχει ὀφθαλμοὺς ἅπαντα Ζιζ13. 567 b33. δ7. 532 a5. — μαλακίων. ἐπάνω εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί, μεγάλοι δύο Ζιδ1. 524 a15, b3. Ζμδ9. 684 b9. cf υ1. 454 b18. πολύποδος, σηπιδίου f 315. 1531 b2. Ζιε18. 550 a25. — μαλακοστράκων. ἀστακοῦ, καράβου, καρκίνου, καρκινίου, Ἡρακλεωτικῶν, μαιῶν Ζιδ2. 526 a7, b1, 2. 3. 527 b8, 10, 12, 20. 4. 529 b27, 29.

4. physiologica. ὄψεως (αἰσθητήριον) ὀφθαλμοί, ὁ ὀφθαλμὸς σῶμα μόνον ἴδιον ἔχει τῶν αἰσθητηρίων· τὰ ϗ δι' ὀφθαλμῶν ἰνδαλλόμενα ἡμῖν ϗ δι' ἀκοῆς ϗ πάσης αἰσθήσεως Ζμδ11. 691 a12. Ζγβ6. 744 a5, 743 b36 (Trdlbg 165. M 427). Ζια15. 494 b12. κ6. 397 b18. θλιβομένου ϗ κινουμένου τοῦ ὀφθαλμοῦ φαίνεται πῦρ ἐκλάμπειν αι2. 437 a24 (Lewes 249). ἀπὸ τῆς περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὑγρότητος ἀποκρίνεται τὸ καθαρώτατον διὰ τῶν πόρων, ὁ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τόπος τῶν περὶ τὴν κεφαλὴν σπερματικώτατός ἐστιν· δηλοῖ ἐν ταῖς ὁμιλίαις μετασχηματιζόμενος ἐπιδήλως μόνος· ἔστιν ὑγρὸν ϗ ψυχρόν, ϗ οὐ προϋπάρχον ἐν τῷ τόπῳ, καθάπερ ϗ τὰ ἄλλα μόρια δυνάμει, ἔπειτα ἐνεργείᾳ γινόμενα ὕστερον· οἱ μὲν ἔχουσι τῶν ὀφθαλμῶν πλέον ὑγρόν, οἱ δ' ἔλαττον τῆς συμμέτρου κινήσεως, οἱ δὲ σύμμετρον Ζγβ6. 744 a9, 13, 6. ε1. 779 b26. ὀφθαλμὸς ἕνεκά του, γλαυκὸς δ' οὐχ ἕνεκά του, πλὴν ἂν ἴδιον ᾖ τοῦ γένους τοῦτο τὸ πάθος· ὁ ὀφθαλμὸς ὕλη ὄψεως, ἧς ἀπολειπούσης οὐκ ἔστιν ὀφθαλμός, πλὴν ὁμωνύμως· τεθνεῶτος ὀφθαλμὸς οὐ μόριον ἀλλ' ὁμωνύμως· ὥσπερ ὁ ὀφθαλμὸς ἡ κόρη ϗ ἡ ὄψις, κἀκεῖ ἡ ψυχὴ ϗ τὸ σῶμα τὸ ζῷον· εἰ ἦν ὁ ὀφθαλμὸς ζῷον, ψυχὴ ἂν ἦν αὐτοῦ ἡ ὄψις, αὕτη γὰρ οὐσία ὀφθαλμοῦ ἡ κατὰ λόγον Ζγε1. 778 a32, b16. β1. 735 a8. ψβ1. 412 b20, 18 (Niphus, expositio subtilissima 245. Telesius de rer nat V 184), 413 a2. τοῦ δὲ τὰ πόρρωθεν ὁρᾶν ϗ τὴν ἀπὸ τῶν πόρρωθεν ὁρατῶν ἀφικνεῖσθαι κίνησιν ἡ θέσις αἰτία τῶν ὀφθαλμῶν· ἕκαστοι οἱ τόποι ἅμα ταῖς ἐκκρίσεσι γίνονται ϗ ταῖς δυνάμεσιν, ὥσπερ οὐθ' ἡ ὄψις ἄνευ ὀφθαλμῶν οὔτ' ὀφθαλμὸς τελειοῦται ἄνευ ὄψεως· ἐκείνως αὐτὸς αὑτὸν ὁρᾷ ὁ ὀφθαλμὸς ὥσπερ ϗ ἐν τῇ ἀνακλάσει Ζγε1. 780 b35 (S II 291). γ1. 766 a8 Aub. αι2. 437 b11, 438 a11. cf Wundt, Henle et Pfeufer Zeitschr f rationelle Medicin Ser III, Vol VII p 280 adn 283. περὶ τοὺς λύχνους τὰ πλεῖστα νοτίων ὄντων ἶρις γίγνεται τοῦ χειμῶνος, μάλιστα δὲ δήλη γίνεται τοῖς ὑγροὺς ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμούς· τούτων γὰρ ἡ ὄψις ταχὺ δι' ἀσθένειαν ἀνακλᾶται μγ4. 374 a22. cf S Theophr IV 725 et eclog phys II 243. οἷον ὀφθαλμὸς ὅταν λήμην τε μηδεμίαν ποιῇ ϗ ὁρᾷ ϗ μετὰ τὴν ὅρασιν μὴ ταράττηται μηδ' ἀδυνατῇ ὁρᾶν πάλιν· ὄμμα οὐδὲν κωλύει αὐτὸ ὁρᾶν ἀκριβῶς, μὴ ἔχοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ καλῶς πάντα τὰ μόρια Ζικ1. 633 b20, 28. διὰ τί θατέρου καταληφθέντος ὀφθαλμοῦ ὁ ἕτερος ἀτενίζει μᾶλλον πλα4. 957 b18. (τῶν ὀφθαλμῶν δυοῖν ὄντοιν μὴ ταὐτὰ φαίνεσθαι ἑκατέρᾳ τῇ ὄψει, ἂν ὦσιν ἀνόμοιαι Μγ6. 1011 a27.) διὰ τί τὰ μὲν ἄλλα ἀμφοτέροις τοῖς ὀφθαλμοῖς μᾶλλον ὁρῶμεν, τὸ δὲ εὐθὺ τὸ ἐπὶ στίχων τῷ ἑνὶ προσάγοντες πρὸς τὰ γράμματα μᾶλλον καθορῶμεν· τὸ ἓν φαίνεται δύο ἂν πως τεθῶσιν οἱ ὀφθαλμοὶ πρὸς ἀλλήλους· διὰ τί εἰς τὸ πλάγιον κινοῦντι τὸν ὀφθαλμὸν οὐ φαίνεται δύο τὸ ἕν (S eclog phys II 202)· ἐν ἑνὶ ὀφθαλμῷ μεθισταμένῳ κινεῖσθαι τὸ ὁρώμενον δοκεῖ· ἐὰν ἄνω κινηθῇ ὁ ὀφθαλμός, τὸ πέρας κάτω τῆς ὄψεως γίνεται, ἐὰν δὲ κάτω, ἄνω τὸ πέρας· τοῖς ὑποβάλλουσιν ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν (τὸ ἓν) δύο φαίνεται (Wundt l l 284)· τὸν μὲν ἐῶσι, τὸν δὲ σχηματίζουσι τῶν ὀφθαλμῶν πλα20. 959 a38. 17. 959 a14, 9. 7. 958 a29, 27, 25, 23. γ20. 874 a9. εν3. 461 b31.

5. pathologica. ἀσθένεια τῶν ὀφθαλμῶν (μύωψ, πρεσβύτης), οἱ ὀφθαλμοὶ δακρύουσι μετὰ τὴν τρῖψιν, πονοῦντες τοὺς ὀφθαλμοὺς δακρύομεν ψυχρὰ τὰ δάκρυα· τῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς πονούντων ἄπεπτόν ἐστι τὸ δάκρυον· διὰ τί ὁ κάπνος, τὸ κρόμμυον ϗ ὅσα ἄλλα, τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶλλον δάκνει Ζιι34. 620 a4. πλα1. 957 a40. 25. 959 b37. 23. 959 b21. 21. 959 b5, 12. γ8. 962 a27. διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν παυόμεθα τῶν πταρμῶν, ὁ ὀφθαλμὸς τριφθεὶς πλείω λαμβάνει θερμότητα πλα1. 957 a38, b2. γ2. 961 b27, 30. 8. 962 a25, 29. σκαρδαμύσσομεν κατὰ τὸ καταψύχεσθαι τὸ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν σῶμα ϗ ξηραίνεσθαι· διὰ τί ὁ ὀφθαλμὸς ὁ ἀριστερὸς μᾶλλον τοῦ δεξιοῦ συνάγεται (ἡ τῶν ὀφθαλμῶν συναγωγή πδ2. 876 b10) πλδ12. 964 b15. λα24. 959 b32. cf 18. 958 a21. συγκλείονται οἱ ὀφθαλμοὶ παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἔτι νοτίδα, τοῖς ἐξ ὕπνου ἀνεστηκόσιν ἐπικρέμανται τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς πδ1. 876 a35. φ6. 811 b18. τὰ ῥευματικὰ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, σημαίνει τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ περίττωμα γινόμενον· διὰ τί ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αἱ οὐλαὶ λευκαί· οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ συχνοῦ χρόνου κινοῦντες ἔχοντές τε βάμμα λευκώματος ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ πλα5. 957 b25 (Oribas I 663), 28. θ2. 889 b21, 25. 7. 890 a34, 35. φ6. 813 a27. ὀφθαλμοὶ φλεγμαίνοντες ἕλκουσιν ὑγρότητα Ζικ1. 634 a22. αἷμα ἀφιέναι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν, τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν ἐκκόπτειν, ἀραιούμενοι οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ πόροι ὑπὸ τῆς πληγῆς Ζιι1. 609 b24. ζ18. 573 b14. πε37. 884 b34. cf θ2. 889 b23. οἱ ὀφθαλμοὶ ϗ τὰ περὶ τὴν ἕδραν ἐπιδήλως συμπονεῖ· διὰ τί ἐὰν ἀφροδισιάζῃ ὁ ἄνθρωπος οἱ ὀφθαλμοὶ ἀσθενοῦσι μάλιστα πδ2. 876 b5, 8. 32. 880 b8. — (τὸ μέλι) τὸ λευκὸν ἀγαθὸν πρὸς ὀφθαλμούς, τὰ ἔγχριστα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς χρώματα, οἱ ἰατροὶ τῷ ἄνθει τοῦ χαλκοῦ ϗ τῇ τέφρᾳ τῇ Φρυγίᾳ χρῶνται πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς, chrysocolla φάρμακον ὀφθαλμῶν Ζιι40. 627 a3. Ζγβ7. 747 a9. θ58. 834 b31, 22.

6. οἱ τῶν ἐμβρύων ὀφθαλμοί. περὶ ὀφθαλμῶν πῶς γίνονται ϗ δι' ὅ τι ϗ διὰ τίν' αἰτίαν τελευταίαν λαμβάνουσι τὴν διάρθρωσιν Ζγβ6. 743 b32, 34, 744 a21, b9. οἱ τῶν ἀνθρώ-

πῶν καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων μέγιστοι, μέγιστοι ἐξ ἀρχῆς φαίνονται ϗ πεζοῖς ϗ πλωτοῖς ϗ πτηνοῖς, ἐπὶ τῶν ἐκ σκωλήκων γινομένων τὰ κάτω μείζω πρῶτον, οἱ δ' ὀφθαλμοὶ ϗ ἡ κεφαλὴ ὕστερον Ζγβ6. 743^{b}33. Ζιη3. 583^{b}19. ζ13. 567^{b}33. ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῖς γόνασιν (κεῖται) Ζιη8. 586^{b}3. ὀφθαλμοὶ ἐν τῇ γενέσει πηρούμενοι, syn ἐν τῇ γενέσει πηρουμένης τῆς φύσεως, πεπήρωται τοὺς ὀφθαλμοὺς Ζιδ8. 533^{a}12. α9. 491^{b}34. ι34. 620^{a}1, 4. de pullorum gallinaceorum oculis in ovo v p 548^{a}13.

7. ὀφθαλμοὶ ἤθους σημεῖα. βελτίστου ἤθους σημεῖα οἱ μέσοι, τῶν ἀτενῶν ὁ ἀβέβαιος, τῶν σκαρδαμυκτικῶν ὁ ἀναιδής Ζια10. 492^{a}4, 10, 12. οἷς οἱ ὀφθαλμοὶ γλαυκοὶ ἢ λευκοί, ἄγαν μέλανες, δειλοί· οἷς οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπιφοινίσσουσιν, ἐκστατικοὶ ὑπὸ ὀργῆς (ὀργιζόμενοι τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶλλον ἐπιδιδόασι πρὸς τὸ ἐρυθριᾶν, τοῖς ὀργιζομένοις οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπιφοινίσσονται)· ὅσοις ὀφθαλμοὶ μικρὸν ἐγκοιλότεροι, μεγαλόψυχοι, οἷς ἐπὶ πλεῖον, πραεῖς· οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς μικροὺς ἔχοντες μικρόψυχοι· οἱ κοίλους ὀφθαλμοὺς ἔχοντες κακοῦργοι φ6. 812^{a}35, 37, ^{b}3, 811^{b}18, 22, 25, 26. πλα3. 957^{b}9. β8. 961^{a}9, 15. — ὀφθαλμοί, ἐν οἷς ἡ αἰδὼς κατοικεῖ, ἐν ὀφθαλμοῖς αἰδώς (cf παροιμία) Ρβ6. 1384^{a}36. f 91. 1492^{a}36. πλα3. 957^{b}11. 8. 961^{a}10. οἷς τὸ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οἷον κύστιδες προκρέμανται οἰνόφλυγες φ6. 811^{b}13, 15.

8. dicendi usus. ὀλίγον πονηρὸν παρορᾶται, πολὺ δὲ γινόμενον ἐν ὀφθαλμοῖς μᾶλλόν ἐστιν Πζ4. 1319^{b}19. ἐν ὀφθαλμοῖς φαίνεσθαι Ρβ8. 1386^{b}7. τὰ παρ' ἡμῖν ἐν ὀφθαλμοῖς φαινόμενα Οβ4. 287^{b}17. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἀρχόντων παρουσία ἐμποιεῖ τὴν ἀληθινὴν αἰδῶ Πη12. 1331^{a}40. τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς, coni syn τὰ ἐν φανερῷ Ρα12. 1372^{a}24. β6. 1384^{a}35. τεθῆναι πρὸ ὀφθαλμῶν σ973^{b}24. — ὀφθαλμοὺς πολλοὺς οἱ μόναρχοι ποιοῦνται αὑτῶν Πγ16. 1287^{b}29, syn ὄμμα ^{b}27.

ὀφθαλμοφανής. ἐκ τούτων συγκρίνεσθαι τοὺς ὀφθαλμοφανεῖς ϗ τοὺς αἰσθητοὺς ὄγκους f 202. 1514^{b}17.

ὀφιοδείρους ἡ Πυθία τοὺς Λάκωνας προσηγόρευσε θ24. 832^{a}21. Lob Aglaoph p 845.

Ὀφιοῦσσα ἐκαλεῖτο ἡ Κύθνος f 479. 1556^{b}26.

ὄφις. εἶδός τι Ζιβ15. 505^{b}31. cf M 154. 347. τὸ τῶν ὄφεων γένος ἅπαν, τὸ τῶν ὄφεων γένος Ζιγ1. 509^{b}4, 511^{a}14. α6. 490^{b}24. β14. 505^{b}5. 17. 508^{a}8. Ζγα3. 716^{b}16. δ1. 765^{a}34. 3. 770^{a}25. τὸ πλεῖστον γένος, οἱ πλεῖστοι, τὰ ἄλλα γένη (ᾠοτοκεῖ, ἔχις δὲ ζῳοτοκεῖ) Ζγβ1. 732^{b}4. Ζμδ2. 676^{b}21. Ζιγ1. 511^{a}15. τὸ τῶν ἄλλων ὄφεων γένος Ζγβ1. 732^{b}23. refertur inter τὰ ἔναιμα, τὰ ζῷα τὴν φύσιν ψυχρά, τὰ ᾠοτόκα, τὰ χερσαῖα Ζιβ14. 505^{b}5. δ11. 538^{a}27. μκ5. 466^{b}19. πν6. 484^{a}36. Ζπ7. 707^{b}28, τὰ φολιδωτά αν10. 475^{b}23. Ζια6. 490^{b}24. β17. 508^{a}11. θ4. 594^{a}4. 15. 599^{a}31. 17. 600^{b}23. Ζμγ8. 671^{a}21, τὰ ἄποδα, τὰ ἄποδα ϗ μακρά, ὅσα τῶν ἐναίμων κατὰ τὸ μῆκος ἀσύμμετρά ἐστι πρὸς τὴν ἄλλην τοῦ σώματος φύσιν· Ζιε4. 540^{a}33. β14. 505^{b}12. γ1. 509^{b}5. Ζμδ1. 676^{a}24. Ζπ4. 705^{b}27. 8. 708^{a}16. 9. 709^{a}24. Ζγβ1. 732^{b}3, τὰ τρωγλοδυτικά Ζια1. 488^{a}24. cf ι1. 610^{a}12 Aub, τὰ ἀνελεύθερα (ἐλευθέρια ci S, cf Stahr Jahns Jahrb 1834 p 486) ϗ ἐπίβουλα Ζια1. 488^{b}16, τὰ παμφάγα, ϗ γὰρ σαρκοφάγα ϗ πόαν ἐσθίουσιν, τὰ ὀλιγοπότα Ζιθ4. 594^{a}5, 7. — ἓν μόνον γένος ἐστὶν ἄπουν, τὸ τῶν ὄφεων· ἄπουν φύσει ἐστὶν ἔναιμον πεζόν· ἡ αἰτία τῆς ἀποδίας Ζμδ11. 690^{b}14, 15. 13. 696^{a}11. Ζια6. 490^{b}23. Ζπ8. 708^{a}9. ἡ τῶν ὄφεων φύσις ὁμοία ἐστὶ σαύρῳ μακρῷ [ἢ] ϗ ἄποδι, ἐστὶ συγγενὴς τοῖς τετράποσι μὲν ᾠοτόκοις δὲ τῶν ζῴων· ἔχουσι παραπλήσια σχεδὸν πάντα τῶν πεζῶν ϗ ᾠοτόκων τοῖς σαύροις· τὰ πρανῆ ϗ τὰ ὕπτια παραπλήσια τοῖς σαύροις Ζγα6. 717^{b}36. Ζμδ1. 676^{a}25, 26 Langk. Ζιβ17. 508^{a}9, 11. ἡ τοῦ σώματος μορφὴ οὖσα μακρὰ ϗ στενή, σῶμα μακρόν, ἡ ὑγρότης τοῦ σώματος Ζμδ1. 676^{b}6. Ζιγ1. 511^{a}18. Ζγα7. 718^{a}30. λιχνότατοι τῶν ζῴων Ζιθ4. 594^{a}6.

1. περὶ τῶν ὄφεων καθόλου. a. descr part corporis. ῥύγχος, τὸ ὀξύτερον στόμα τῶν ὄφεων Ζιι37. 621^{a}5, 6. dentes: καρχαρόδοντες πάντες, τὰ τῶν ὄφεων δήγματα πολὺ διαφέρουσι Ζιβ17. 508^{b}2. θ29. 607^{a}21. δάκνειν, οὐ δάκνειν, ἀδικεῖν σφόδρα, μὴ ἀπέχεσθαι θ142. 845^{a}12. 149. 845^{b}9, 11. 150. 845^{b}14. lingua: ἡ γλῶττα μακρὰ ϗ δικρόα, δικρόα ϗ ἐπ' ἄκρου τριχώδης πάμπαν Ζμβ17. 660^{b}6-10. δ11. 691^{a}6. δικρόα ἡ γλῶττα ἄκρα, γλῶττα λεπτὴ ϗ μακρὰ ϗ μέλαινα ϗ ἐξέρχεται μέχρι πόρρω· ἡ ἴυγξ ἔχει τὴν γλῶτταν ὁμοίαν τοῖς ὄφεσιν, ἔχει γὰρ ἐπὶ μῆκος ἔκτασιν ϗ ἐπὶ τέτταρας δακτύλους· δοκεῖ εἶναι ὑπὸ τὴν ἀρτηρίαν Ζιβ17. 508^{a}19, 20, 22, 26. 12. 504^{a}14. λέγουσι τὰ ὄμματα φύεσθαι πάλιν Ζιβ17. 508^{b}5. cf Antig Caryst ed Beckm 126. τοὺς πόρους ἔχουσι τῶν μυκτήρων πρὸ τοῦ στόματος Ζμβ16. 659^{a}36. ἴδιον πρὸς τὰ συγγενῆ τῶν ζῴων ὑπάρχει τοῖς ὄφεσι τὸ στρέφειν τὴν κεφαλὴν (τὸν τράχηλον) εἰς τοὔπισθεν ἠρεμοῦντος τοῦ λοιποῦ σώματος Ζμδ11. 691^{b}32. Ζιβ12. 504^{a}16. ι6. 612^{a}35. ἥκιστα ὁ ὄφις δόξειεν ἂν ἔχειν αὐχένα, ἀλλὰ τὸ ἀνάλογον τῷ αὐχένι Ζμδ11. 691^{b}29. ἡ ἄκανθα, ἀκανθώδης ἡ τῶν ὀστῶν φύσις, ἀκανθώδης ἡ ῥάχις Ζιγ1. 511^{a}20. 7. 516^{b}20. Ζμβ9. 655^{a}20. πλευραὶ τριάκοντα Ζιβ17. 508^{b}3. cf Antig Caryst 126. σάρξ Ζμγ8. 671^{a}20. φολίς θ164. 846^{b}14. ἐκδύνουσι τὸ δέρμα, τὸ καλούμενον γῆρας, ϗ τοῦ ἔαρος ὅταν ἐξίωσι ϗ τοῦ μετοπώρου πάλιν, πῶς θ66. 835^{a}28. Ζιε17. 549^{b}26. θ17. 600^{b}23, 27-32. Lenz 436, 1339. κέρκος, αἱ κέρκοι ἀποτεμνόμεναι φύονται Ζιθ17. 600^{b}32. β17. 508^{b}7. — ἐπὶ τοῦ φάρυγγος ἡ καρδία μικρὰ (μακρὰ ci Aub) δὲ ϗ νεφροειδής Ζιβ17. 508^{a}30. cf Stn I 226. ἔχουσιν ἀρτηρίαν σφόδρα μακράν, ἡ ἀρχὴ τῆς ἀρτηρίας πρὸς αὐτῷ τῷ στόματι Ζιβ17. 508^{a}17, 19. πλεύμων σομφός, ἁπλοῦς, ἰνώδει πόρῳ διηρθρωμένος ϗ μακρὸς σφόδρα ϗ πολὺ ἀπηρτημένος τῆς καρδίας Ζιβ17. 508^{a}32. θ4. 594^{a}8. αν10. 475^{b}19, 23. στόμαχος λεπτὸς ϗ μακρός Ζιβ17. 508^{a}18. θ4. 594^{a}21. ἔχουσι τὴν κοιλίαν οἷον ἔντερον εὐρυχωρέστερον ὁμοίαν τῇ τοῦ κυνός, ἔντερον μακρὸν ϗ λεπτὸν ϗ μέχρι τοῦ τέλους ἓν Ζιβ17. 508^{a}28, 29. τὰ σχήματα τῶν σπλάγχνων μακρά, ἅπαντα διὰ τὴν στενότητα ϗ τὸ μῆκος στενὰ ϗ μακρὰ τὰ σπλάγχνα Ζμδ1. 676^{b}8. Ζιβ17. 508^{a}15, τὴν χολὴν ὁμοίως ἔχουσι τοῖς ἰχθύσι Ζμδ2. 676^{b}21. Ζιβ17. 508^{a}35. ὑπόζωμα, ἧπαρ μακρὸν ϗ ἁπλοῦν, σπλὴν μικρὸς ϗ στρογγύλος Ζιγ1. 511^{a}21. β17. 508^{a}34 (Cuv leçons IV 2, 636). κύστιν οὐκ ἔχουσιν, οὐ γίνεται περίττωμ' αὐτοῖς ὑγρόν Ζμδ13. 697^{a}13. γ8. 671^{a}21. ὄρχεις οὐκ ἔχουσιν Ζγα7. 718^{a}18. δ1. 765^{a}34. Ζιγ1. 509^{b}4, 16. δ5. 540^{b}28. β17. 508^{a}12. Ζμδ13. 697^{a}11, ἀλλὰ δύο πόρους εἰς ἓν συνάπτοντας, πόρους δύο ἀπὸ τοῦ ὑποζώματος ἠρτημένους ἐφ' ἑκάτερα τῆς ῥάχεως συνάπτοντας εἰς ἕνα πόρον ἄνωθεν τῆς τοῦ περιττώματος ἐξόδου, πόρον δὲ τοῦ περιττώματος ϗ τῶν περὶ τὴν γένεσιν τὸν αὐτόν, πόρους μόνον δύο σπερματικούς· τὸ μῆκος τῶν πόρων Ζιβ17. 508^{a}12. γ1. 509^{b}17. ε5. 540^{b}31. Ζμδ13. 697^{a}11. Ζγα3. 716^{b}16, 24. 4. 717^{a}18. 7. 718^{a}20, 33. ὑστέρα μακρὰ ϗ δικρόα, descr Ζιβ17. 508^{a}13. γ1. 511^{a}18. — b. de serpentium motu, occultatione, sibilo, victu, potu. πῶς κινοῦνται Ζια5. 490^{a}31. Ζπ7. 707^{b}27. τοῖς ὄφεσιν ἐν ταῖς

καμπαῖς τοῦ σώματός ἐστιν ἡ ἀρχὴ τῆς κάμψεως Ζπ10. 709 b32. πῶς χρῆται τῇ γῇ· δεῖ νοεῖν ϗ τοὺς ὄφεις κινουμένους ἐπὶ τῇ γῇ λορδοὺς Ζια5. 489 b29. Ζπ7. 707 b21, 708 a1. Ζμδ13. 696 a8. αὐτῷ τῷ σώματι διαλήψεις ποιούμενοι προέρχονται, κυμαίνοντες ἐπὶ τῆς γῆς προέρχονται Ζπ4. 705 b26. 9. 709 a26. τοῦτον τὸν τρόπον νέουσιν ὅνπερ ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπουσιν, νέουσι ὁμοίως ϗ ὅταν κινῶνται ἐπὶ τῆς γῆς Ζμδ13. 696 a9. Ζπ7. 708 a2. — φωλοῦσι, τὴν τῶν ὄφεων κατάδυσιν χειὰν εἴρηκεν Ἀρ. Ζιθ15. 599 a31. f 334. 1534 a15. — ἀφίησι συριγμόν Ζιδ9. 536 a6. — victus, modus comedendi Ζιθ4. 594 a16, 18, 13, 15. σαρκοφάγοι Ζιθ4. 594 a12. δύνανται ἄσιτοι πολὺν χρόνον ζῆν, πρὸς τὸν οἶνον ἀκρατεῖς Ζιθ4. 594 a22, 9. — c. ἡ τῶν ὄφεων γένεσις Ζιζ1. 558 b8. τὸ τῶν ὄφεων γένος ἔχει πρὸς τὰ σελάχη ϗ πρὸς ἄλληλα διαφοράν Ζιγ1. 511 a14. cf Ζμδ1. 676 b36. οἱ ἄρρενες δύο πόρους ἔχουσιν, οἳ γίνονται θοροῦ πλήρεις περὶ τὴν τῆς ὀχείας ὥραν, ϗ προΐενται ὑγρότητα γαλακτώδη πάντες Ζιε5. 540 b30. v supra p 549 b52. περιπλεκόμενοι τοῖς ὑπτίοις πρὸς τὰ ὕπτια, περιελίττονται ἀλλήλοις ὥστε δοκεῖν ἑνὸς ὄφεως δικεφάλου εἶναι τὸ σῶμα πᾶν, περιπλοκῇ ποιοῦνται τὴν ὀχείαν Ζιε4. 540 b1, 2, 4. ὀχεύονται περιελιττόμενοι (v l περιπλεκόμενοι) ἀλλήλοις, περιπλέκονται ἀλλήλοις διὰ τὴν ἀφυΐαν τῆς παραπτώσεως, μικρῷ προσαρμόττοντες μορίῳ· οὐκ εὐσυνάρμοστοί εἰσιν· ἐπεὶ οὐκ ἔχουσι μόρια οἷς περιλήψονται ἀντὶ τούτων τῇ ὑγρότητι χρῶνται τοῦ σώματος περιελιττόμενοι ἀλλήλοις Ζγα7. 728 a17, 27-30. δοκοῦσι βραδύτερον ἀπολύεσθαι τῶν ἰχθύων, διὰ τίν' αἰτίαν Ζγα7. 718 a32. ἴσχει τὸ κύημα μακρόν Ζιζ17. 571 a30. ᾠοτοκεῖ ϗ πολυτοκεῖ Ζιε34. 558 b1. α6. 490 b25. Ζγδ3. 770 a24. ᾠοτοκεῖ ϗ τὸ τῶν ἄλλων ὄφεων γένος (ἔξω τῶν ἐχεων) Ζγβ1. 732 b23. τέλειον τὸ ᾠόν Ζγβ1. 732 b2, 5. τὰ ᾠὰ ἀλλήλοις συνεχῆ, κατὰ στοῖχον, στοιχηδὸν ἐγγίνεται Ζιε34. 558 b1. γ1. 511 a22, 21. Ζγδ3. 770 a26. cf Baer Entwicklungsgeschichte II 160. — *d.* magnitudo, τέρατα. μείζω τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων Ζιδ11. 538 a27. οἱ μεγάλοι, οἱ πάνυ μεγάλοι, λίαν μακροὶ ὄντες Ζμδ11. 691 a18. Ζιθ29. 607 a31. Ζγα7. 718 a29. ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις μακροί μκ5. 466 b20. — ἤδη ϗ ὄφις ὦπται δικέφαλος Ζγδ3. 770 a24, sed cf Ζιε4. 540 b3. — *e.* venatio Ζιθ4. 594 a10. οἱ δὲ λαμβάνουσι τοὺς ὄφεις (exemplum τῆς δι' ἄγνοιαν ἀνδρείας) ηεγ1. 1229 a18. — *f.* φίλοι, πολέμιοι. Lenz 438, 1341. φίλοι ἀλώπηξ ϗ ὄφις Ζιι1. 610 a12. — ὁ τριόρχης κατεσθίει τοὺς ὄφεις, τροφὴν ποιεῖται τοὺς ὄφεις ὁ ἀετός Ζιι1. 609 a24, 25, 5. cf f 275. 1527 b24. ὄφις γαλῆ ϗ ὗς πολέμιον Ζιι1. 609 b28, 30. cf Beckm Antig Caryst 69. 71, hist nat vett 134. ἡ ὀσμὴ τοῦ πηγάνου πολεμία τοῖς ὄφεσιν Ζιι6. 612 a29. πολλοὶ ϗ τὴν ἀκρίδα (v l ἀσπίδα, ἰκτίδα Aub) ἑωράκασιν ὅτι, ὅταν μάχηται τοῖς ὄφεσι, λαμβάνεται τοῦ τραχήλου τῶν ὄφεων Ζιι6. 612 a34 Aub. — ὄφεσιν ἐχθρὰν εἶναι τὴν Ἀστυπαλαιέων γῆν f 324. 1532 b4. (C II 767. AZι I 118, 11. KaZι 14, 56. Su 179, 10. M 308. Lenz Zool der Gr u Röm 434.)

2. ὄφεων εἴδη ϗ διαφοραί (cf Duméril et Bibron Erpétologie VI 13 sq). *a.* τὸ μὲν γὰρ πλεῖστον αὐτῶν χερσαῖόν ἐστιν Ζιβ14. 505 b6, 8. (M 310.) — *b.* ὀλίγον τὸ τῶν ἐνύδρων ἐν τοῖς ποτίμοις ὕδασι διατελεῖ Ζιβ14. 505 b7. (M 310.) — *c.* οἱ ὕδροι, opp οἱ ἄλλοι Ζιβ17. 508 b1 v h v. — *d.* ὄφις ὁ θαλάττιος Ζιι37. 621 a2 Aub. γένη πολλὰ τῶν θαλαττίων ὄφεων ἐστὶ ϗ χρόαν ἔχουσι παντοδαπήν, εἰσὶ ϗ θαλάττιοι ὄφεις παραπλήσιοι τὴν μορφὴν τοῖς χερσαίοις τἆλλα, τὴν κεφαλὴν ἔχουσι γογγροειδεστέραν, οὐ γίνονται ἐν τοῖς σφόδρα βάθεσιν Ζιβ14. 505 b10, 8, 9, 11, 18. (Muraena ophis *L* vel Ammodytes tobiacus St. Cr. fort Ophisurus colubrinus AZι I 119, 11h. cf E 91. KaZι 79, 1. Muraena serpens *L* Su 181, 4.) — *e.* ἐν Κυρίῳ τῆς Κύπρου ὄφεων τι γένος, descr θ142. 845 a10. (Coluber ammodytes *L* Belon itinerar 203. Nintipolonga Raii synops meth quadr et serp 1693 p 332. hodie ἄσπικ Hasselquist ap Beckm 320.) — *f.* κερατοφόροι οἱ περὶ Θήβας ὄφεις, ἔχοντες ἐπανάστασιν ὅσον προφάσεως χάριν Ζιβ1. 500 a4 Aub. cf Herodot II 74. (Cerastes aegyptiacus C II 770. St. Cr. AZι I 118, 11c.) — *g.* οἱ τυφλῖναι ὄφεις ἔχουσι διάφυσιν ὑπὸ τὴν γαστέρα ϗ τὸ ἦτρον, (τῆς χαλκίδος) τὸ χρῶμα ὅμοιον τοῖς τυφλίνοις ὄφεσιν Ζιζ13. 567 b25. θ24. 604 b25. cf Lob Prol 213. Aubert additament II 496. (Anguis fragilis St. M 308. 309. Cr. Su 184, 15. hodie Teflini Belon. Lacerta apus *Pall.* S II 431. fort Typhlops flavescens AZι I 118, 11a. cf Bory de St Vincent 72.) — *h.* ἐν Θεσσαλίᾳ ὁ ἱερὸς καλούμενος ὄφις, θηρίον, τῷ μεγέθει οὐ μέγας ἀλλὰ μέτριος, φωνή, incantatio θ151. 845 b16, 18, 20, 22, 25, 30 Beckm. cf Rose Ar Ps 348. ἔστι τι ὀφείδιον μικρόν, ὃ καλοῦσί τινες ἱερόν· γίνεται τὸ μέγιστον πηχυαῖον ϗ δασὺ ἰδεῖν Ζιθ29. 607 a30. (sacrum vers Thomae. tyrus sive serpens quidam, quem Graeci alkyneny dicunt, Alberto. caciem Vincent spec nat 20, 45. S I 688. Coluber ammodytes vel C Aesculapii St.) — *i.* ἡ γαλῆ μάχεται τοῖς ὄφεσι μάλιστα τοῖς μυοθήραις Ζιι6. 612 b3. cf κατ' οἰκίαν εἰσὶν ἀμφότερα (ὄφις et γαλῆ) Ζιι1. 609 b29. 6. 612 a28. — *k.* οἱ παρὰ τοῖς φαρμακοπώλαις τρεφόμενοι Ζιθ4. 594 a23. — *l.* ἐν Λακεδαίμονι κατά τινας χρόνους γενέσθαι πλῆθος ὄφεων θ24. 832 a18. — *m.* περὶ Θετταλίαν μνημονεύουσιν ὄφεις ζῳογονηθῆναι τοσούτους ὥστε, εἰ μὴ ὑπὸ τῶν πελαργῶν ἀνῃροῦντο, ἐκχωρῆσαι ἂν αὐτούς θ23. 832 a14 Beckm. cf Rose Ar Ps 334. S Theophr IV 814. — *n.* ὄφεις περὶ τὸν Εὐφράτην θ150. 845 b10. — *o.* ὄφις ὤφθη ἐν Πάφῳ πόδας ἔχων δύο ὁμοίους χερσαίῳ κροκοδείλῳ f 320. 1532 a24. — *p.* λέγονται (Herod II 75. 76) εἶναί τινες ὄφεις τοιοῦτοι (πτερωτοί) περὶ Αἰθιοπίαν Ζια5. 490 a11. (fort Draco volans St. Cr. M 309. 88.) — *q.* ἐν τῇ Λιβύῃ τὸ τῶν ὄφεων μέγεθος γίνεται ἄπλατον Ζιθ28. 606 b9. (Oken, Isis 1827 p 501 et 502. Boa constrictor St 601. Cr. fort Boa orbiculata et hieroglyphica Lenz 437, 1339b.) — *r.* πρηστήρων ἢ τινων ἄλλων μεγάλων ὄφεων σπείραμα θ130. 843 a32. — cf etiam ἀσπίς 2. δράκων 2 et 3. ἔχιδνα. ἔχις (ubi addas Ζμδ1. 676 b36). πρηστήρ. σήψ. ὕδρος. χαλκίς. ὀφείδιον.

ὀφιώδης. ἔγχελυς ϗ ὅσα ὀφιώδη, οἱ ὀφιώδεις τῶν ἰχθύων, ὅσα ἐστὶ μακροφυέστερα ϗ ὀφιώδη, μᾶλλον οἷον σμύραινα, syn ὀφιώδη ϗ εὐμηκέστερα Ζμδ13. 696 b23, a10, 6, 17. ἡ μορφὴ ὀφιωδεστέρα Ζπ7. 707 b30.

ὀφρυόσκιον τὸν ὀφθαλμὸν Πλάτων ἐκάλει τζ2. 140 a4.

ὀφρύς. αἱ ὀφρύες βοηθείας χάριν, τῶν καταβαινόντων ὑγρῶν, ὅπως ἀποστέγωσιν οἷον ἀπογείσωμα τῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑγρῶν Ζμβ15. 658 b14, 15. cf Galen III 790, 903. συγγενεῖς (αἱ τρίχες) αἱ ἐν τῇ κεφαλῇ ϗ ταῖς βλεφαρίσι ϗ ταῖς ὀφρύσι, κεφαλὴ ϗ ὀφρὺς ϗ βλεφαρὶς συγγενικαὶ τρίχες Ζιγ11. 518 a21. πδ18. 878 b27. v κεφαλή p 386 a32. ὑπὸ τῷ μετώπῳ ὀφρύες διφυεῖς· ὧν αἱ μὲν εὐθεῖαι μαλακοῦ ἤθους σημεῖον, αἱ δὲ πρὸς τὴν ῥῖνα τὴν καμπυλότητ' ἔχουσαι στρυφνοῦ, αἱ δὲ πρὸς τοὺς κροτάφους μωκοῦ (μώμου Galen IV 796) ϗ εἴρωνος, αἱ δὲ κατεσπασμέναι φθόνου· οἱ τὰς ὀφρῦς κατεσπασμένοι Ζια9. 491 b14. φ6. 812 b26. ὑπὸ ταῖς ὀφρύσιν ὀφθαλμοί Ζια9. 491 b18. εἰσὶν ἐπὶ συνθέσει ὀστῶν, διὸ ϗ δασύνονται πολλοῖς ἀπογηράσκουσιν οὕτως ὥστε δεῖσθαι

κυρᾶς Ζμβ 15. 658 b19. Ζιγ 11. 518 b7. πδ 18. 878 b28. τὴν ὀφρὺν δεξιὰν αἴρουσι μᾶλλον καὶ ἐπικεκαμμένην ἔχουσι τῆς ἀριστερᾶς μᾶλλον Ζμγ 9. 671 b32. τὰς ὀφρῦς λευκάς χ 6. 798 a31 (Prantl 143). λέοντος ὀφρὺν εὐμεγέθη, μέτωπον πρὸς τὰς ὀφρῦς .... οἷον νέφος ἐπανεστηκός φ 5. 809 b20, 21. φλέβες ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ παρὰ τὴν ὀφρὺν v l Ζιγ 2. 511 b25 v ὀσφύς p 538 a55.

ὀχεία. καταχρῆται ἡ φύσις τῷ αὐτῷ μορίῳ ἐπί τε τὴν τῆς ὑγρᾶς ἔξοδον περιττώσεως καὶ περὶ τὴν ὀχείαν, ὁμοίως ἔν τε τοῖς θήλεσι καὶ τοῖς ἄρρεσιν Ζμδ 10. 689 a7. τίσιν ὁ πόρος εἷς τῆς τε ξηρᾶς περιττώσεως καὶ τῆς ὀχείας Ζγα 13. 720 a23. τὰ ὄργανα τὰ χρήσιμα πρὸς τὴν ὀχείαν, syn τὰ ὄργανα πρὸς τὴν πρᾶξιν τὴν γεννητικήν Ζιβ 1. 500 a15. ε 2. 539 b20. ἡ θέσις χρήσιμος πρὸς τὴν ὀχείαν Ζμδ 10. 689 a32. διαφοραὶ παντοδαπαὶ περὶ τὰς ὀχείας Ζγγ 5. 756 a4. εἰσὶν αἱ ὀχεῖαι οὐθ' ὅμοιαι πᾶσιν οὐθ' ὁμοίως ἔχουσι, διαφέρουσι καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν τὰ ζῷα πρὸς τὴν ὀχείαν Ζιε 2. 539 b18. 14. 544 b12. ὀχεία, coni συνδυασμός Ζιε 18. 549 b29. syn κοινωνία Ζγγ 6. 756 b20. — ἡ ὥρα τῆς ὀχείας Ζιγ 1. 509 b20. ε 5. 540 b31, 541 a15, 24. 14. 545 a3. ζ 1. 558 b10. 18. 572 b17. syn ὥρα ὀχεύεσθαι Ζιζ 18. 572 b31. ὧραι καὶ ἡλικίαι τῆς ὀχείας, ὁ καιρός, ὁ χρόνος, οἱ χρόνοι τῆς ὀχείας Ζιε 8. 542 a19. 14. 545 a23, 546 b2, 9. ζ 18. 573 a8. ἡ ὀχεία ῥᾳδία, πρόσφατος, ὀλιγοχρονιωτέρα, οὐκ ἐπίπονος, ταχεῖα Ζιβ 1. 500 b13. γ 1. 509 b31. ε 14. 546 a10. ζ 22. 575 b30. Ζγα 5. 717 b35. ἡ ὀχεία ὦπται, ὁρᾶται Ζιε 7. 541 b22. Ζγγ 6. 756 b19, γίνεται Ζιε 8. 542 a18. ζ 22. 575 b32. Ζγγ 7. 757 b7, ἧττον γίνεται κατάδηλος Ζιε 5. 541 a12, cf a23. ἡ ἐπὶ τούτων ὀχεία γινομένη Ζιε 5. 541 a33. μία ὀχεία ἀρκεῖ Ζιζ 18. 573 b9. ἡ ὀχεία διαλείπει Ζιζ 2. 560 a18. Ζγδ 5. 774 a18. γ 7. 757 b4. αἱ ὀχεῖαι συμβαίνουσι, θηλυτοκοῦσι Ζιε 14. 546 a30. πιδ 5. 909 a32. τὴν ὀχείαν ὑπομένειν, προσίεσθαι, δέχεσθαι, οὐ δέχεσθαι, προσδέχεσθαι Ζιγ 20. 522 a8. ζ 21. 575 a16, b18. η 4. 585 a3. Ζγβ 8. 748 a21, διαφθείρειν Ζγβ 8. 748 b34, 35. μηκέτι δεῖσθαι ὀχείας Ζιι 50. 632 a22. ἄρχονται τῆς ὀχείας Ζιζ 21. 575 b15. ε 14. 545 a10, 546 b5. οἱ κλέπτοντες τὰς ὀχείας Ζιζ 20. 574 a20. τὴν ὀχείαν ποιεῖν Ζγα 18. 723 b22, ποιεῖσθαι Ζιε 2. 540 a2, 17. 3. 540 a28. 4. 540 b5. 5. 540 b20. 8. 542 a12, 24, b3. 19. 550 b24. ζ 18. 572 a6. syn ποιεῖσθαι τὴν ὁμιλίαν Ζιε 8. 542 a21. ποιεῖσθαι τὸν καιρὸν τῆς ὀχείας (τὰς ὀχείας ci Pik) Ζιζ 18. 573 a29. — περὶ τῆς ὀχείας ἔχει τοῦτον τὸν τρόπον, περὶ τῆς ὀχείας λεκτέον, εἴρηται, οὐδὲν ὦπταί πω Ζιε 14. 546 b14. 1. 539 b14. ζ 13. 567 a25. 18. 571 b8. ι 42. 629 a23. ὅταν περὶ τὴν ὀχείαν ὦσι, περὶ τὴν τῆς ὀχείας ποίησιν Ζιζ 17. 570 a28. ε 5. 541 a30. περὶ τὴν ὀχείαν Ζιδ 9. 536 a25. ζ 2. 560 b26. 9. 564 b10. 18. 571 b12, 24, 32. θ 1. 588 b29. περὶ τὰς ὀχείας Ζγα 4. 717 b7. 12. 729 b14. Ζια 1. 488 b1. γ 12. 519 a12. αἱ πράξεις περὶ τὰς ὀχείας Ζιθ 12. 596 b20. περὶ τὸν χρόνον (τὴν ὥραν, τοὺς καιροὺς) τῆς ὀχείας Ζιζ 11. 566 a3, 6. 18. 571 b28, 572 a13, 23, b23, 29. — ἡ ἡδονὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὀχείας Ζιζ 18. 571 b10. ἀπὸ μιᾶς ὀχείας κυΐσκεται, γίνεται, τίκτει Ζγδ 4. 771 b17. α 20. 729 a5. Ζικ 5. 637 a7, 8, 10. — θορὸς πρὸς τὴν ὀχείαν ἱκανός Ζγγ 7. 757 a25. ἀνακαλεῖσθαι πρὸς τὴν ὀχείαν Ζιδ 9. 536 a13. ὀργᾶν πρὸς τὴν ὀχείαν Ζιζ 2. 560 b13. 18. 572 b1, 5, 27, 573 a6. θ 28. 607 a8. ὁρμᾶν πρὸς τὰς ὀχείας, πρὸς τὴν ὀχείαν Ζιε 14. 546 a15. ζ 19. 574 a13. ὁρμητικώτερον (ὁρμητικώτατα, ἔχειν ὁρμητικῶς) πρὸς τὰς ὀχείας Ζιθ 12. 597 a29. ζ 18. 573 a28, 572 b24. — μετὰ τὴν ὀχείαν τὴν καλουμένην ὑπό τινων καπρίαν Ζιζ 18. 573 b1. μετὰ τὴν ὀχείαν κύειν Ζιε 17. 549 a14. μετὰ τὴν ὀχείαν Ζιε 30. 536 b13. ζ 2. 560 b16, 20. 9. 564 a32. 19. 573 b18. 20. 574 b10. Ζγγ 7. 757 b25. — ἐν τῇ ὀχείᾳ συνέχεσθαι, πλησιάζειν Ζιε 2. 540 a24. 3. 540 a31. ζ 18. 571 b34. τῇ πλεκτάνῃ χρῆσθαι ἐν ταῖς ὀχείαις, κυΐσκεται ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ὀχείαις Ζιδ 1. 524 a8. ζ 19. 573 b17. — εἰς τὰς ὀχείας προσάγεσθαι Ζιε 2. 540 a12. — πρὸ τῆς ὀχείας, πρὸ τῆς ὥρας τῆς ὀχείας Ζιζ 17. 570 a27. 18. 572 b10, 21. — ἐκ τῆς ὀχείας γεννᾶν Ζιε 31. 536 b23. ἐξ ὀχείας γίνεσθαι Ζιι 37. 622 b17. Ζγγ 5. 755 b6, 756 a23, 17. 9. 758 a30. οὐ γίνεται ἐξ ὀχείας Ζιζ 15. 569 a17, 26. 16. 570 a3, 6, 12. ἐκ τῆς ὀχείας ἴσχει ᾠόν, τὰ ἐξ ὀχείας γενόμενα ᾠά, opp τὰ ὑπηνέμια Ζιε 18. 549 a29. ζ 2. 560 a10. Ζγγ 7. 757 b28. ὑπολείμματα ἐκ προτέρας ὀχείας ὄντα Ζγγ 1. 751 a11. τίκτειν ἐξ ὀχείας, opp οὐκ ἐξ ὀχείας Ζγγ 8. 757 b33, 758 a2, 1. κυΐσκεται, πληροῖ ἐκ μιᾶς ὀχείας Ζιζ 18. 573 a34. 20. 574 a19. 21. 575 a13. τὸ θῆλυ ὑπὸ μιᾶς πληροῦται ὀχείας ΜΑ 6. 988 a6. — διὰ τῆς ὀχείας Ζγγ 1. 750 b33. διὰ τὴν ὀχείαν χαλεπώτατοι Ζιζ 18. 571 b15. ἐλάττω χρόνον βιοῦν διὰ τὰς ὀχείας Ζιζ 22. 576 b3. τὰ ἀρρενογόνα γίνεται διὰ τὰς ὀχείας (τὰ ὀχεῖα ci Pik) Ζιζ 19. 573 b34. — κατὰ τὴν ὀχείαν Ζιι 37. 621 a26, 27. — ἄνευ ὀχείας Ζιε 19. 551 a29. ζ 13. 567 a29. Ζγγ 1. 751 a13. — ἄνευ ὀχείας σύστασις κυημάτων, opp τὰ γινόμενα διὰ τῆς ὀχείας ᾠά Ζγγ 1. 750 b10, 33. — descr ἡ ὀχεία Mammalium. hominis Ζιε 8. 542 a26. η 4. 585 a4. cf πι 24. 893 b12, κυνός Ζιε 14. 546 a30. ζ 20. 574 a16, ἵππου Ζγβ 8. 748 a35. Ζιζ 18. 572 a22. 22. 575 b29. η 4. 585 a4, ὄνου Ζγβ 8. 748 a21, 34, κάπρου, ὑός Ζιε 14. 546 a10. ζ 18. 571 b13, 573 a31, ἐλέφαντος Ζιβ 1. 500 b13. ζ 18. 571 b32, καμήλου Ζιε 14. 546 b2. 18. 571 b24, ἐλάφου, προβάτων, βοός Ζιε 14. 545 a3. ζ 19. 573 b17. 18. 572 b2. 21. 575 a13. Avium Ζια 1. 488 b1. δ 9. 536 a25. ζ 2. 560 a6. 9. 564 b10. Ζγα 4. 717 b7. γ 1. 750 b10, 33, 751 a12. 5. 756 a16. 6. 756 b19. cf πι 24. 893 b12. περιστερᾶς, κοράκων Ζιζ 2. 560 b25. Ζγγ 6. 756 b19. — βατράχων, ὄφεων Ζιδ 9. 536 a13. Ζγα 5. 717 b35. — Piscium Ζιγ 1. 509 b20, 510 a1. ε 5. 541 a11. ζ 11. 566 a2. 17. 570 a26. Ζγα 5. 717 b35. γ 1. 750 b10. 5. 756 a18. 7. 757 a25. 8. 758 a1. κεστρεύς, ἔγχελυς, σελάχη Ζιζ 15. 569 a17. 16. 570 a3. ι 37. 621 a26. — Insectorum Ζιε 8. 542 a18. 19. 550 b22. 31. 556 b23. Ζγα 18. 723 b21. γ 9. 758 a29. τεττίγων Ζιε 30. 556 b13. — τῶν μαλακίων Ζιδ 1. 524 a8. ε 18. 549 b29. Ζγγ 8. 757 b32. — τῶν μαλακοστράκων Ζιε 7. 541 b22. 17. 549 a14. Ζγγ 8. 757 b32. — αἱ ἡλικίαι τῆς ὀχείας ci Aub (τοῖς ὀχεύουσιν Bk) Ζιε 14. 544 b19 Aub.

ὀχεῖν. τὸ ὕδωρ τὸ ὀχοῦν τὴν γῆν Οβ 13. 294 a33. φέρεσθαι ὡς τὸ ὀχούμενον Φδ 8. 215 a19. τὸ ὀχούμενον κινεῖται κατὰ συμβεβηκός· τὸ ὀχοῦν κινεῖται ἢ ὠθούμενον ἢ ἑλκόμενον ἢ δινούμενον Φη 2. 243 a29, b19, 20, 21. τὸ ἁμάξιον, ὅπερ ὀχούμενον αὐτὸ κινεῖ εἰς εὐθύ Ζκ 7. 701 b4. οἱ ἐπὶ τῶν ἵππων ὀχούμενοι πε 13. 882 a3. 37. 884 b22. αἱ ψακάδες ἄνω ὀχοῦνται διὰ μικρότητα μα 12. 348 a7.

ὀχεῖον. ἐπεὶ οὐκ ἦν ὀχεῖον θ 2. 830 b7 (cf Beckm 14). Ζιι 47. 630 b33. ἐν Κρήτῃ οὐκ ἐξαιροῦσι τὰ ὀχεῖα ἐκ τῶν θηλειῶν Ζιζ 18. 572 a14. ἐπιβάλλειν τὰ ὀχεῖα τοῖς ὄνοις, τοῖς ἵπποις Ζγβ 8. 748 a27 (admissarius Gazae, Beschäler). — de avibus. μεταβάλλοντες τὰ πρῶτα ὀχεῖα καὶ τὰ ὕστερα Ζγα 21. 730 a11. — τὰ ὀχεῖα ci Pik (τὰς ὀχείας Bk) Ζιζ 19. 573 b34.

ὀχετεία. ἐν ταῖς ὀχετείαις αἱ μέγισται τῶν τάφρων διαμένουσιν Ζμγ 5. 668 a27.

ὀχετεύειν. ἡ φύσις τὸ αἷμα διὰ παντὸς ὠχέτευκε τοῦ σώματος Ζμγ 5. 668 a20.

ὀχέτευμα. τὸ τοῦ μυκτῆρος ὀχέτευμα κενόν Ζια11. 492 b16.

ὀχετός. αἱ διαβάσεις τῶν ὀχετῶν Πε3. 1303 b13. ὁ ὀχετὸς ἐκπίνει τὰ ῥέοντα ὕδατα πα55. 866 a14. ἐν τοῖς κήποις αἱ ὑδραγωγίαι κατασκευάζονται ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς εἰς πολλοὺς ὀχετούς Ζμγ5. 668 a15. πόροι συγκεχυμένοι καθάπερ ὀχετοί τινες ὑπὸ πολλῆς ἰλύος Ζιγ4. 515 a23. cf Ζμγ5. 668 a35. ὡσπερανεὶ παρ' ὀχετὸν τὴν φλέβα ῥέουσαν Ζγβ7. 746 a17. τὰ ἔχοντα πρὸ τῶν αἰσθητηρίων οἷον ὀχετοὺς πόρρωθεν αἰσθητικά ἐστιν Ζγε2. 781 b8.

ὀχεύειν (S II 15, 108, 413). 1. act. *a.* de maribus. ὁ ἄρρην, τὸ ἄρρεν ὀχεύει Ζιε2. 540 a14, 22. 5. 540 b23. 14. 545 a25. ὀχεύει τὰ ἄρρενα ϗ ὀχεύεται τὰ θήλεα Ζιζ21. 575 a22. ε13. 544 a32. ὀχεύει ὁ ἵππος, ἵππος ἐγένετο ὃς ὤχευεν ἐτῶν ὢν μ', ἡ ἀλώπηξ ὀχεύει μὲν ἀναβαίνουσα τίκτει δ' ὥσπερ ἡ ἄρκτος Ζιε14. 545 b15. ζ22. 576 b20, 26. 34. 580 a6. ὀχεύει ὁ νικῶν τῶν ταύρων, ταῦρος ὀχεύσας ἐπλήρωσε Ζιζ21. 575 a20. Ζγα4. 717 b3. ὀχεύσαντος (τοῦ πώλου)· ὡς ὀχεύοντος ἐπέβη, τότε μὲν συνετέλεσεν admissarius Ζι47. 630 b34. θ2. 830 b8. ὁ ἵππος ἄρχεται ὀχεύειν, ὀχεύειν εἴωθε χορτασθείς, ὁ ἄρρην πᾶσαν ὥραν ὀχεύειν δύναται Ζιζ22. 575 b21, 24. ε14. 546 a9, 21. (οἱ κύνες) πονήσαντες μᾶλλον δύνανται ὀχεύειν· πρὶν ὀχεύειν τοὺς πόρους μικροὺς ἔχουσιν (οἱ ὄρνιθες), ὅταν δὲ ὀχεύωσι σφόδρα μεγάλους ἴσχουσιν Ζιζ20. 574 b29 (cf Antig Caryst ed Beckm 163). γ1. 510 a3. οἱ τράγοι πίονες ὄντες ἧττον ὀχεύουσι, θᾶττον ὀχεύουσι τὰ ἐντὸς ἔχοντα (τοὺς ὄρχεις) Ζγα18. 726 a1. 4. 717 b11. οὐ δυνάμενοι ταχέως ὀχεύειν, τῶν ἐρωδιῶν ὁ πέλλος ὀχεύει χαλεπῶς, ὁ λευκὸς ἀσινῶς Ζιε14. 546 a25. ι18. 616 b33, 617 a3. τὸ μὲν τίκτον ἐστὶ ϗ γεννῶν, τὸ δ' ὀχεῦον οὐκ ἔστιν· ἐὰν μὴ τύχῃ ὀχεύων, εἰς τὴν γῆν ἐκχεῖ Ζιδ11. 538 a19. κ6. 637 b37. (ᾠὰ) τὰ προωχευμένα ὑφ' ἑτέρου γένους τῶν ἀρρένων μεταβάλλει τὴν φύσιν εἰς τὸν ὕστερον ὀχεύοντα· γίνεται κατὰ τὸ πρῶτον ὀχεῦσαν· κατὰ τὸν ὕστερον ὀχεύσαντα ἀποβαίνει τὸ γένος τῶν νεοττῶν, συμβαίνει τοῖς ὀχεύουσιν Ζγγ7. 757 b3, 29. α21. 730 a8. δ1. 765 a24. — c acc ὁ ἄρρην ὀχεύει τὴν θήλειαν, ὀχεύουσιν οἱ κριοὶ τὰς πρεσβυτάτας πρῶτον, οὐκ ἐὰν τοὺς ἐλέφαντας ὀχεύειν τὰς θηλείας, οἱ ἵπποι ὀχεύουσι τὰ ἑαυτῶν ἔκγονα, οἱ τιθασσοὶ τοὺς ἀγρίους πέρδικας ὀχεύουσι, (ὁ ἐλέφας) ὃ δ' ἂν ὀχεύσῃ ϗ ἔγκυον ποιήσῃ Ζιε2. 539 b32. 14. 546 a4. ζ18. 571 b33. 22. 576 a20. ι8. 614 a9. 46. 630 b22 (cf Ant Caryst ed Beckm 108). — ἐν τοῖς ἱεροῖς, ὅπου ἄνευ θηλειῶν ἀνάκεινται, τὸν ἀνατιθέμενον (ἀλεκτρυόνα) πάντες εὐλόγως ὀχεύουσιν Ζι8. 614 a8. — *b.* i q med ὀχεύεσθαι. λέων ὀχεύει ὄπισθεν· ὀχεύει ϗ τίκτει οὐ πᾶσαν ὥραν, cf ὁ λέων τίκτει Ζιζ31. 579 a31, b7, 9. ὅσα τῶν ὀρνέων καθ' ὥραν μίαν ὀχεύει, οἱ ἰχθύες ὀχεύουσι παραπίπτοντες ϗ ἀπολύονται ταχέως, (τοὺς πολύποδας) τῇ πλεκτάνῃ φασὶν ὀχεύειν οἱ ἁλιεῖς Ζγα4. 717 b9. 6. 718 a1. 15. 720 b33. — (τῶν περδίκων) ἐκλέψας ἐκπέμπει ἑκάτερος ἑκάτερα· ϗ τοὺς νεοττοὺς ὅταν πρῶτον ἐξάγῃ, ὀχεύει αὐτούς (αὖθις ci Aub, ὁ ἄρρην add C et S) Ζιζ8. 564 a24. ὅταν ἐκ τῆς νεοττιᾶς ἐξάγειν μέλλῃ, πάντας (πάλιν ci Aub) ὁ ἄρρην ὀχεύει Ζι7. 613 a6. — 2. pass. de feminis. ὀχεύεται ἡ θήλεια ἐλέφας, ἡ θήλεια ἵππος, ἡ κάμηλος, ἡ κύων, πρόβατον ϗ αἴξ, ἡ ὄρνις Ζιε2. 540 a21, 13. 14. 545 a24, b16, 546 a28, b2, 6. ζ19. 574 a1, 3. 22. 576 b21. 9. 564 a31. Ζγα21. 730 a5. τὰ πωλία ἐν τῇ αὐτῇ (ὥρᾳ) γίνεται ἐν ᾗ ἂν ὀχευθῇ (ἡ ἵππος) Ζγβ8. 748 a30. τοῖς προβάτοις ϗ αἰξίν, ἐπειδὰν ὥρα ᾖ ὀχεύεσθαι, ἐπισημαίνει (ἡ κάθαρσις) πρὸ τοῦ ὀχεύεσθαι ϗ ἐπειδὰν ὀχευθῶσι γίνεται τὰ σημεῖα Ζιζ18. 572 b32. συνέβη θηλείαις ὀχευθῆναι ϗ ἄρρεσι γεννῆσαι Ζιε14. 546 a32. κἂν ὀχευόμενα βλέπῃ πρὸς νότον ἢ βορέαν, ὅθεν τῶν ὀχευομένων πολλά φασι τίκτειν Ζγδ2. 767 a11. γ5. 755 b24. αἱ ἵπποι ἄρχονται ὀχεύεσθαι, τὸ γάλα γίγνεται, ὅταν ὀχεύεσθαι ἄρχωνται, πυοειδές Ζιζ22. 575 b24. 18. 573 a23. ἡ θήλεια ἀντάσασα ὑπομένει ἵν' ὀχευθῇ, αἱ ἔλαφοι ὑπομένουσι ἐνίοτε ὀχεύονται, φανερὰ τὰ ζῷά ἐστιν ὅταν ὀχευθῆναι δέηται Ζι8. 614 a25. ζ29. 578 b9. κ6. 637 b6. ὅταν ἡ θήλεια ὀργᾷ ὀχεύεσθαι Ζιβ1. 500 b11. — (ἡ ὄρνις) ὑφ' ἑτέρου ὠχευμένη, ἐὰν ὀχευθῇ ὑπὸ τοῦ ἄρρενος· ἐὰν ἵππος ἀναβῇ ἐπὶ ὠχευμένην ὑπὸ ὄνου· ἐὰν ὠχευμένην ἵππον ὑπὸ ἵππου ὄνος ὀχεύσῃ Ζγα21. 730 a7. γ1. 751 b25. β8. 748 a33. Ζιε22. 577 a13, cf 28. ὅταν ἅπαξ ὀχευθῇ τὰ ὄρνεα, ἐὰν μὴ ὀχεύηται ἡ ὄρνις συνεχῶς, ὗς γηράσκουσα ὀχεύεται βραδύτερον, ἡ θήλεια (δασύπους) τεκοῦσα εὐθὺς ὀχεύεται, αἱ χῶραι ποιοῦσι διαφορὰν πρὸς τὸ πλεονάκις ὀχεύεσθαι ϗ γεννᾶν Ζγγ1. 750 b34, 751 a8. Ζιε14. 546 a13. 11. 543 b27. ζ33. 580 a2. (πρόβατα) τὰ τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα πρότερον ὀχεύεται· τὰ εἰωθότα πρωὶ ὀχεύεσθαι, ἐὰν ὀψὲ ὀχεύῃ τις, οὐχ ὑπομένουσι τοὺς κριούς Ζιζ19. 574 a9, 4. — τῶν ὀρνέων τὰ ἄγρια ἅπαξ ὀχεύεται ϗ τίκτει τὰ πλεῖστα, αἱ ὗες ὀχεύονται ϗ τίκτουσι, τὰς φάττας φασὶν ὀχεύεσθαι ϗ γεννᾶν τρίμηνα ὄντα, αἱ ἡμίονοι ὀχεύονται ϗ γεννῶνται ἐξ ἀλλήλων Ζιε13. 544 a26. ζ28. 578 a25. 4. 562 b28. α6. 491 a4. cf ζ36. 580 b5. τὰ μὲν τῶν ζῴων ἅπαξ ὀχεύεται, τὰ δὲ πολλάκις πι47. 896 a20. ἡ γένεσις ϗ τῶν ὀχευομένων ϗ τῶν ἀνοχεύτων (ζῴων), αἱ πέρδικες αἱ θήλειαι αἵ τ' ἀνόχευτοι ϗ αἱ ὠχευμέναι, μελίττας γεννᾶν ἢ ὀχευομένας ἢ ἀνοχεύτους Ζιε15. 546 b15. Ζγγ1. 751 a14. cf 23. 10. 759 a16. — 3. med. usurpatum de animalibus non solum ἐναίμοις verum etiam ἀναίμοις. ὀχεύεται ταῦτα τῶν ζῴων ἐν οἷς ὑπάρχει τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν, ἡ ὀχεία τῶν ζῴων ὀχευομένων Ζιε2. 539 b17. 14. 546 b14. πολλὰ πᾶσαν ὥραν ὀχεύεσθαι· διὰ τὸ ϗ ὀχευόμενα φαίνεσθαι Ζγδ3. 770 a13. γ6. 756 b23. οἱ ἐλέφαντες ὀχεύονται, οἱ δασύποδες ὀχεύονται συνιόντες ὄπισθεν Ζιε2. 540 a20. ζ33. 579 b30, 31. ὀχεύεται ἡ φώκη, οἱ δελφῖνες ὀχεύονται παραπίπτοντες Ζιε2. 540 a23. Ζγγ7. 756 b1. ὦπται (τὸ κορακῶδες γένος) ὀχευόμενον Ζγγ6. 756 b26. reptilia ὀχεύεται οὐ πάντα τὴν αὐτὴν ὥραν, οἱ ὄφεις ὀχεύονται περιελιττόμενοι ἀλλήλοις Ζιε33. 558 a1. Ζγα7. 718 a17. ὀχεύονται πάντες οἱ ἰχθύες Ζγγ5. 756 a28. cf πδ14. 878 a39. οἱ θύννοι, γαλεοί, πριμάδες Ζιζ17. 571 a11. 11. 566 a18. θ15. 599 b21. — τὰ μαλακόστρακα ὀχεύεται Ζιε7. 541 b19, 22. τὰ ἀράχνια ὀχεύεται, ὁ πολύπους ὀχεύεται τοῦ χειμῶνος, τίκτει δὲ τοῦ ἔαρος Ζιε27. 555 a27. 12. 544 a7. τὰ ἔντομα πάντα ὀχεύεται· μύρμηκες, ἀκρίδες, μέλιτται, σφῆκες Ζιε8. 542 a10. 25. 555 a19. 28. 555 b18. 21. 553 a19, 32. ι41. 628 b14, 16. — 4. ὀχεύειν et ὀχεύεσθαι iunguntur de utroque sexu. λύκος, πρόβατον, αἴξ. ὕαινα, ὗς ὀχεύει ϗ ὀχεύεται Ζιε2. 540 a9. 14. 545 a28. ζ35. 580 a13. 19. 573 b29. Ζγγ6. 757 a6. κύων ὀχεύεται ϗ ὀχεύει Ζιε14. 545 b4. ζ20. 574 b27. ὀχεύει κύων ἡ Λακωνικὴ ὀκτάμηνος ϗ ὀχεύεται Ζιζ20. 574 a16. ἐνιαχοῦ αἱ (?) ὗες ὀχεύονται μὲν ϗ ὀχεύουσι τετράμηνοι, ἐνιαχοῦ δ' οἱ κάπροι δεκάμηνοι ἄρχονται ὀχεύειν Ζιε14. 545 b1. ὀχεύει ϗ ὀχεύεται ἡ περιστερὰ ἐντὸς ἐνιαυτοῦ· ϗ γὰρ ἔκμηνος ὀχεύει ϗ ὀχεύεται Ζιζ4. 562 b26. ὁ ἐλέφας ὀχεύει ϗ ὀχεύεται πρῶτον κ' ἐτῶν· ὅταν δ' ὀχευθῇ ἡ θήλεια ... Ζιζ27. 578 a17. ἵππος ὀχεύειν ἄρχεται διετὴς ϗ ὀχεύεσθαι· ὡς δ' ἐπὶ τὸ πλεῖστον τριετὴς ὀχεύει ϗ ὀχεύεται Ζιε14. 545 b13. διημερεύει τὸ μὲν ὀχεῦον τὸ δ' ὀχευόμενον Ζιε2. 540 a16. — 5. τοὺς ἵππους διαλείποντες ὀχεύουσι Ζγβ8.

748 a19. τὸν τρόχον Ἡρόδωρός φησι δύο αἰδοῖα ἔχειν, ἄρρενος ϗ θήλεος, ϗ αὐτὸν αὑτὸν ὀχεύειν Ζγγ6. 757 a6. — αἱ ἡλικίαι τοῖς ὀχεύουσιν αὐτοῖς μὲν πρὸς αὑτοὺς (τῆς ὀχείας αὐτοῖς μὲν πρὸς αὑτοῖς ci Aub) τοῖς γένεσι τοῖς πλείστοις σχεδὸν κατὰ τὸν αὐτὸν γίνονται χρόνον Ζιε14. 544 b19 Aub. — de hominibus verbum ὀχεύειν ab Ar non usurpatur.

ὄχευμα. ὁ ὄνος ἐπαναβὰς διαφθείρει τὸ τοῦ ἵππου ὄχευμα Ζζ23. 577 a26.

ὀχευτικός. τὰ ὀχευτικὰ ϗ πολύσπερμα γηράσκει ταχύ μκ5. 466 b7. reliquis locis omnibus ὀχευτικός usurpatur de avibus salacibus. τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν μᾶλλον ὀχευτικοί Ζζ9. 564 b11. cf Ζγβ7. 746 b1. ὀχευτικὰ ϗ πολύγονα τὰ μικρὰ τῶν ὀρνέων, τὰ τοιαῦτα τῶν ὀρνέων ὀχευτικὰ ϗ πολύσπερμα τὴν φύσιν, ἡ φύσις τῶν τοιούτων ὀχευτικὴ ϗ πολύγονος Ζγγ1. 749 b26, 750 a1, 751 a20. τὰ ἄρρενα αὐτῶν (ἀλεκτρυόνες) ὀχευτικά, τὰ γαμψώνυχα οὔτ' ὀχευτικὰ οὔτε πολύγονα Ζγγ1. 749 b15, 10. 750 a6. ὁ στρουθός, ὀχευτικὸν τὸ ζῷον ϗ πολύγονον f 273. 1527 a43.

ὄχησις. τέτταρα εἴδη τῆς ὑπ' ἄλλου φορᾶς, ἕλξις ὦσις ὄχησις δίνησις· ἡ ὄχησις πίπτει εἰς ἕλξιν ϗ ὦσιν Φη2. 243 a17, 25, 28, b17. cf ὀχεῖν.

ὄχθη. ἐν ὄχθαις ποταμῶν φτα4. 820 a1.

ὀχλεῖν. ὀχλεῖ ὁ Ὀλυμπίας Πυρραίους σ973 b22. f 238. 1522 a6. cf ἐνοχλεῖν. — pass τοῦ μὴ ὀχλεῖσθαι ἕνεκα οβ1352 a5. ὀλίγα ὀχληθέντες Ηι11. 1171 b19. ὀχληθῆναι ὑπέρ τινος Ηι5. 1167 a10.

ὀχληρότατοι ἑαυτοῖς ϗ τοῖς φίλοις Ηδ11. 1126 a25.

ὄχλος. εὐπορεῖν ὄχλου, opp ὀλιγανθρωπία Πγ5. 1278 a22. ὄχλος ναυτικός, ἀγοραῖος Πε4. 1304 a22. η6. 1326 b8. ζ4. 1319 a37. δημαγωγεῖν τὸν ὄχλον Πε6. 1305 b28, 30. Θησεὺς ἀπέκλινε πρὸς τὸν ὄχλον ϗ ἀφῆκε τὸ μοναρχεῖν f 346. 1536 a37. — πιθανώτερος ὁ ἀπαίδευτος ἐν τοῖς ὄχλοις Ρβ22. 1395 b28. κρίνει ἄμεινον ὄχλος πολλὰ ἢ εἷς ὁστισοῦν Πγ15. 1286 a31. δημηγορεῖν ἐν τοῖς ὄχλοις f 72. 1488 a2.

ὄχνη. ὄχναι (Hom η 115) κ6. 401 a7 (ὄγχνη v l et Bsm, cf Lob Techn 264). ὄχνη, coni μυρσίνη, μηλέα φτα4. 819 b22. 6. 820 b37. ὄχναι καρποφοροῦσι μᾶλλον ἐν νεότητι φτα7. 821 b20. (Pirus communis v silvestris. Fraas 73. C A Böttiger kl Schrift III 166. Heldreich Nutzpflanzen Griechenlands 64. Oberdieck Etym der Obstnamen 10.)

ὀχυροῦν. πρόθυρα τείχεσι μεγάλοις ὠχύρωτο κ6. 398 a18.

ὄψ (Emp 371) i q ὄψις, ὄνομα ἀφῃρημένον πο21. 1458 a5.

ὀψέ. τὸ περὶ τὴν λέξιν ὀψὲ προῆλθεν Ργ1. 1403 b36, 23. — ὀψὲ τῆς ἡμέρας Ζιγ17. 520 b2.

ὀψία. οἱ ὑπὸ βλέφαρα τὰ ἄνω τὰς ὀψίας ἀνάγοντες μαλακόν τε βλέποντες φ6. 813 a24.

ὀψίγονόν ἐστι ϗ ἡ καλουμένη βελόνη Ζζ17. 571 a2.

ὄψιος. ἔαρ ὄψιον Ζιε22. 553 b20. ι40. 627 b20. ᾠὰ τὰ μὲν πρώϊα τὰ δ' ὄψια προΐεται ἡ θυννίς Ζιε9. 543 a10. — οἱ ὀρνιθίαι ὀψιαίτεροι τῶν ἐτησίων πνέουσιν μβ5. 362 a24. 6. 374 a27. γίνεται πνεῦμα τῆς ὀψιαίτερον ἐκλείψεως ὀψιαίτερον πκϛ18. 942 a28. cf γ10. 872 b7. ἡ γλῶττα τοῖς παιδίοις ὀψιαίτερον ἀπολύεται Ζιδ9. 536 b7. — ὀψιαίτατα πήγνυται τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν ὀστοῦν Ζμβ7. 653 a34.

ὄψις. 1. facultas et actio videndi. *a.* facultas videndi. περὶ ὄψεως ψβ7. αἴσθησις ἤτοι δύναμις ἢ ἐνέργεια, οἷον ὄψις ϗ ὅρασις ψγ3. 428 a6. ὄψις, opp τυφλότης τε6. 136 a1. τῶν μὲν ἔσχατον ἡ χρῆσις, οἷον ὄψεως ἡ ὅρασις Μθ8. 1050 a24. ὡς ἡ ὄψις ϗ ἡ δύναμις τοῦ ὀργάνου, ἡ ψυχή· εἰ ἦν ὁ ὀφθαλμὸς ζῷον, ψυχὴ ἂν ἦν αὐτοῦ ἡ ὄψις ψβ1. 413 a1, 412 b19. ἡ κορὴ ϗ ἡ ὄψις eandem inter se rationem habent ac σῶμα ϗ ψυχή ψβ1. 413 a3. ἡ κορή, ὁ ὀφθαλμὸς αἰσθητήριον ὄψεως Ζμβ8. 653 b25. δ11. 691 a12. ὀφθαλμοὶ οὐκ ἔχοντές που ὄψιν Ζιζ3. 561 a29. ἔνια τῶν ζῴων ἔχει τὰς αἰσθήσεις πάσας, ἔνια δ' οὐκ ἔχουσιν, οἷον ὄψιν υ2. 455 a7. Ζιδ8. 532 b32, 533 a3. (τὰ οὐράνια ὄψιν μόνον ϗ ἀκοὴν ἔχειν f 39. 1481 a11.) ἡ ὄψις τοῦ ὁρατοῦ ϗ ἀοράτου, τῶν λαμπρῶν ϗ ἐχόντων χρῶμα ψβ9. 421 b5. 10. 422 a21. 11. 424 a11. εν2. 460 a3. ἡ ὄψις quibus in rebus praestet reliquis sensibus (Bz ad MA1. 980 a25) αι1. 437 a4, 6. 4. 442 b13. ψγ3. 429 a3. 13. 435 b21. Ηκ5. 1176 a1. Ρα7. 1364 a38. πζ5. 886 b35. ἡ ὄψις ἡ τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχει, ἡ δὲ ταχυτὴς ἡ τοῦ πλείονος Οα11. 281 a26. ἔχειν ἀκριβῆ τὴν ὄψιν Ζμβ13. 657 b24. ποῖοι ὀφθαλμοὶ βέλτιστοι πρὸς ὀξύτητα ὄψεως Ζια10. 492 a4. πόρρωθεν ἡ χρῆσις τῆς ὄψεως Ζμβ13. 657 b25, 658 a4. ἡ ὄψις τοῖς ἔχουσιν εὐλόγως ἐστὶ περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζμβ10. 656 a37, 32, 33. — *b.* ipsa actio videndi, φαίνεται πρότερον διὰ τὸ τὴν ὄψιν προτερεῖν τῆς ἀκοῆς μβ9. 369 b9. αἱ διὰ τῆς ὄψεως ἡδοναί Ηγ13. 1118 a3, 16. ι5. 1167 a4. ηεγ2. 1230 b26-1231 a17. κατὰ μέσους τοὺς ὀφθαλμοὺς (τῷ χαμαιλέοντι) διαλέλειπται μικρὰ τῇ ὄψει χώρα δι' ἧς ὁρᾷ· στρέφει τοὺς ὀφθαλμοὺς ϗ τὴν ὄψιν ἐπὶ πάντας τοὺς τόπους μεταβάλλει Ζιβ11. 503 a34, b1. ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ταὐτοῦ πλειόνων ἁπτομένων ὄψεων πλείω δοκεῖ εἶναι τὰ ὁρώμενα πγ10. 872 b13. ἐνδέχεται τῷ αὐτῷ κατὰ μὲν τὴν ὄψιν μέλι φαίνεσθαι, τῇ δὲ γεύσει μή, ϗ τῶν ὀφθαλμῶν δυοῖν ὄντοιν μὴ ταὐτὰ ἑκατέρᾳ τῇ ὄψει Μγ6. 1011 a28. ἑτέραν ἔχει μορφὴν ϗ κατὰ τὴν ἁφὴν ϗ κατὰ τὴν ὄψιν Ζια16. 494 b33. σαφηνίζειν τι πρὸς τὴν ὄψιν Ζμδ5. 680 a3. πρὸς μὲν τὴν ὄψιν, opp πρὸς δ' ἀκρίβειαν αν16. 478 a35. — *c.* quoniam actio videndi Aristoteli ita videtur confici, ut radii ab oculo ad rem obiectam pertineant, ipsi hi radii ὄψις, ὄψεις appellantur. ἀνακλᾶται ἡ ὄψις ἀπό τινος, πρός τι, ἀνάκλασις τῆς ὄψεως μα8. 345 b11. β9. 370 a19. γ2. 372 a29, 32. 3. 372 b16, 373 a2, 18. 4. 373 a35, b7. 6. 377 b18 al. ὄψις κλωμένη μα6. 343 a13. πιε12. 912 b29. ἡ ἀνακλωμένη ὄψις ἀσθενής, ὀλίγη· ἡ ὄψις ἐκτεινομένη (ἀποτεινομένη) ἀσθενεστέρα γίνεται ϗ ἐλάττων μγ4. 373 b2, 374 a23, 28, b11. 6. 378 a11. Οβ8. 290 a17. ὄψις ἀθρόα, opp διασπωμένη μγ6. 377 b18, 378 a5, 8. πλα8. 958 b1. 15. 958 b37, 38. 16. 959 a7. ὄψις ἰσχυροτέρα, ἀσθενεστέρα, ὀλίγη, λεπτή, πλείστη μγ4. 374 b7, 22, 31, 32, 375 a3. ἡ ὄψις ἀφικνεῖται (διικνεῖται) πρός τι μα6. 343 a19. γ4. 374 b15. Οβ8. 290 a21. ἡ ὄψις οὐ διέρχεται διὰ τῶν στερεῶν πια58. 905 a35. ἐπειδὰν τῇ μιᾷ θεωρῶμεν πρὸς εὐθεῖαν τὴν ὄψιν ὥσπερ πρὸς κανόνα μᾶλλον φαίνεται τὸ εὐθύ πλα20. 959 b3. οὐδὲν διαφέρει κινεῖν τὴν ὄψιν ἢ τὸ ὁρώμενον Οβ8. 290 a24. αἱ ὄψεις ἐπιπίπτουσιν πιε6. 911 b17, 30. λα25. 960 a1. 21. 959 b9. τὸ προσβάλλον τὰς ὄψεις πρὸς τὴν σφαῖραν πιε7. 912 a1, cf 911 b37. ἡ τῶν ὄψεων ἔκπτωσις κῶνος πιε6. 911 b5, 22. f 342. 1535 a4, b4.

2. ὄψις i q τὸ τῆς ὄψεως αἰσθητήριον (cf αἴσθησις 2. p 21 a15). τὰ μὲν τῆς ἀκοῆς αἰσθητήρια ..., ἡ δ' ὄψις εἰς τὸ ἔμπροσθεν τέτακται Ζμβ10. 656 b29. ὑπὸ τὴν ὄψιν ὑποβάλλειν τὸν δάκτυλον Μκ6. 1063 a7, 10. κάτωθεν πιέσαι τὴν ὄψιν πγ30. 875 b14. ὁ κάπνος ἐπιδάκνει τὰς ὄψεις f 96. 1493 b30. ἰχθῦς ἔχοντες λευκὴν τὴν ὄψιν Ζιθ19. 602 a11. τὸ ὑπάρχον σχῆμα (κυκλοειδὲς) τῆς ὄψεως πγ9. 872 a36. 20. 874 a14. φυλακὴ τῆς ὄψεως, ἐπικαλύπτεται ἡ ὄψις Ζμβ13. 657 a26. πλα14. 958 b33. ἡ ὄψις ἠρεμεῖ, κινεῖται, διαστρέφειν ἀμφοτέρας τὰς ὄψεις ἅμα πγ10. 872 b5. 30. 875 b14. 9. 872 a21. 20. 874 a9. λα7. 957 b35. — interdum

vel coniuncta est αἰσθητηρίῳ et αἰσθήσεως significatio, ὅτι δ' ὑγρὰν αὐτοῖς ἀναγκαῖον ἔχειν ϗ ἀκριβῆ τὴν ὄψιν Ζμβ13. 657 b24, vel dubium, utram potius intelligas, ὥσπερ ϗ ἡ ὄψις πάσχει, ὕτω ϗ ποιεῖ τι εν2. 459 b27. τὸ φῶς ἄρα πρότερον εἰς τὸ μεταξὺ ἀφικνεῖται πρὶν πρὸς τὴν ὄψιν αι6. 446 a20-447 a11. Φη2. 245 a7. τὴν ὄψιν διὰ τί ποιῦσι πάντες πυρὸς ϗ ὅτι ἐστὶν ὕδατος αι2. 437 a22-438 b20. Ζγε1. 779 b19.

3. ὄψις id quod cernitur, aspectus, species. ἡ ὄψις θεωρείσθω ἐκ τῆς διαγραφῆς τῆς ἐν ταῖς ἀνατομαῖς Ζια17. 497 a32. ὅμοιοι (ἐγγὺς ἀλλήλων) τὴν ὄψιν, τὰς ὄψεις Ζιε31. 557 a23. ζ36. 580 b3. θ3. 592 b14. ι6. 612 b11. α1. 487 b28. τὴν ὄψιν σιμός, στενός Ζιβ7. 502 a11. α17. 496 b20. οἱ τὴν ὄψιν ἄμορφοι f 108. 1495 b11. οἱ καθάριοι περὶ ὄψιν, περὶ ἀμπεχόνην, περὶ ὅλον τὸν βίον Ρβ4. 1381 b1. θηριώδεις τὰ ἔθη ϗ τὰς ὄψεις πιδ1. 909 a13. θηρία τὰς ὄψεις ἀγριώτερα Ζιθ29. 607 a11. πυρίχρων τὴν ὄψιν γιγνομένην (Ἀλκιδάμας ἐκάλει) Ργ3. 1406 a2. δῆλον ϗ διὰ τῆς ὄψεως Ζμβ7. 652 b4. — inde repetendus est usus voc ὄψις in arte poetica, ἔστι τὸ φοβερὸν ϗ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως γίνεσθαι· τὸ δὲ διὰ τῆς ὄψεως τῦτο παρασκευάζειν ἀτεχνότερον ϗ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν πο14. 1453 b1, 7. πρῶτον ἐξ ἀνάγκης ἂν εἴη τι μόριον τραγῳδίας ὁ τῆς ὄψεως κόσμος πο6. 1449 b33. ἡ ὄψις μόριον τραγῳδίας πο6. 1450 a10, 13 (ὄψεις). 24. 1459 b10. ἡ ὄψις ψυχαγωγικὸν μέν, ἀτεχνότατον δὲ ϗ ἥκιστα οἰκεῖον τῆς ποιητικῆς· κυριωτέρα περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τῦ σκευοποιῦ τέχνη τῆς τῶν ποιητῶν ἐστίν πο6. 1450 b16, 20.

ὄψον. opp ἡδύσματα μδ4. 381 b30. τὰ ὄψα ἀρτύειν Ηγ13. 1118 a29. ὄψων ὀσμαί Ηγ13. 1118 a12. τὰ πλεῖστα ὄψα ϗ ἐδεστά, ἀκρατὴς περὶ τὰ ὄψα ϗ τὴν ἐδωδήν (opp περὶ τὰ πόματα ϗ τῦς χυμῦς) Ζμδ11. 690 b33, 691 a3. cf Oribas I 582. τεταγμένα ἐλάμβανον (οἱ παράσιτοι) παρ' ἄλλων τέ τινων ϗ τῶν ἁλιέων ὄψον f 510. 1561 b24.

ὀψοποιεῖν. οἱ Τυρρηνοὶ ὀψοποιῦσιν ὑπ' αὐλῷ f 566. 1571 a10.

ὀψοποιητική Με2. 1027 a4. Ηη13. 1153 a26.

ὀψοποιική Μκ8. 1064 b21 (v l ὀψοποιητική) Πα7. 1255 b26.

ὀψοποιός Με2. 1027 a3.

ὀψοφαγεῖν. μέλιττα πρὸς σάρκα ὐθενὸς καθίζει ὐδ' ὀψοφαγεῖ Ζιι40. 625 b21.

ὀψοφαγία, μόριον ἀκολασίας ηεγ2. 1231 a20.

ὀψοφάγος Ηγ13. 1118 a32. ηεβ3. 1221 b15. γ2. 1231 a15.

Π

ΠΡΣ signa terminorum in secunda syllogismorum figura Αα6.

Παγγαῖον. μέταλλα περὶ τὸ Παγγαῖον ὄρος f 459. 1553 b26. φάραγξ τις τῶν κατὰ τὸ Παγγαῖον f 238. 1521 b39. cf Πηγαῖον.

παγετώδης τὴν φύσιν ὁ ἀήρ κ2. 392 b6.

παγίως. πάντα γίνεσθαί τέ φασι ϗ ῥεῖν, εἶναι δὲ παγίως ὐθέν Ογ1. 298 b30. cf παγίως εἶναι, διαμένειν Μγ4. 1008 a15. κ6. 1062 b15, 1063 a33. παγίως λέγειν τι, opp προστιθέναι τὸ ἴσως ϗ τάχα Ρβ13. 1389 b19.

πάγκακοι παῖδες Ηα9. 1099 b5.

παγκρατιαστικὸς τίς ἐστι Ρα5. 1361 b26.

παγκράτιον τίς πρῶτος ἔντεχνον ἐποίησε f 435. 1550 a6.

πάγκρεας. τὸ καλύμενον π. Ζιγ4. 514 b11. cf ὅπερ ἔνιοι καλλίκρεας ὀνομάζυσι Galen II 781.

πάγος, collis. Ἄρειος πάγος cf Ἄρειος.

πάγος, glacies. πήγνυσθαι ὑπὸ ψυχρῦ ὡς οἱ πάγοι μδ7. 383 b22. — gelu, tempestas frigida. coni syn ψῦχος μγ1. 371 a6. opp ἀλέα μβ8. 366 b5. ἀφαιρεῖται ὁ παγος τὴν αὔξησιν μκ5. 466 b28. πάγοι ἰσχυροί, ἀσθενέστεροι ζ6. 470 a28. πκγ34. 935 a21. ἐν τοῖς πάγοις αι2. 437 b21. Ζιγ22. 523 a20. θ20. 603 a27. Ζγβ2. 735 a35. ἐν τῷ χειμῶνι ϗ τοῖς πάγοις Ζιθ12. 597 a19. χειμῶνος ἐν πάγοις ϗ αἰθρίαις μα6. 343 b19. ἐν τοῖς πάγοις, opp ἐν ταῖς ἀλέαις μα12. 348 b4.

πάγυρος. τῶν καρκίνων γένος δεύτερον οἱ πάγυροι Ζιδ2. 525 b5. (squinado R des poiss XVIII 13. carabassi Belon des poiss II 374. cancre pagyre C II 162. 'quem hodie eodem nomine Graeci adhuc appellant' S I 192. Cancer pagurus St. fort Pagurus Bernhardi Cr. Cancer pagurus, praesertim Cancer spinifrons K 566, 5. fort Cancer pagurus *L* Young 261. in incert rel AZι I 154, 7b.)

Παγρεὺς καλεῖται ὁ βορρᾶς σ 973 a1. f 238. 1521 a33.

Παγρικὰ ὄρη σ 973 a3. f 238. 1521 a35.

παγχάλεπον. Ηθ7. 1158 a15. Μβ2. 997 a33.

πάθημα, cf πάθος. usus Ar voc πάθημα ita exponetur, ut appareat, inter πάθημα et πάθος non esse certum significationis discrimen, sed eadem fere vi et sensus varietate utrumque nomen, saepius alterum, alterum rarius usurpari. Bernays Trag p 194-196. Bz Ar St V. — 1. notio τῦ παθήματος universe. ipsam πάθησιν, τὴν τῦ πάσχειν ἐνέργειαν, nusquam videtur πάθημα significare; ab altera parte usum voc πάθος excedit πάθημα, ubi non motum et mutationem, sed eius causam significat, μηνύει δὲ τὸ ποτὲ μὲν ἰσχυρῶν ϗ ἐναργῶν παθημάτων συμβαινόντων μηδὲν παροξύνεσθαι ἢ φοβεῖσθαι, ἐνίοτε δ' ὑπὸ μικρῶν ϗ ἀμαυρῶν κινεῖσθαι, ὅταν ὀργᾷ τὸ σῶμα ϗ ὕτως ἔχῃ ὥσπερ ὅταν ὀργίζηται ψα1. 403 a20. ceterum iis exemplis, quae sub v πάθος 1 allata sunt, promiscue et πάθη et rarius παθήματα usurpatum legimus. περὶ τῶν τῆς σελήνης παθημάτων ϗ τῶν περὶ τὸν ἥλιον ΜΑ2. 982 b16. περὶ βαρέος ϗ κύφυ ϗ τῶν συμβαινόντων περὶ αὐτὰ παθημάτων Οδ3. 310 a20. τὰ (περὶ τὰ πνεύματα) παθήματα μβ6. 363 a24, 365 a12. cf πκβ9. 930 b38. παθήματα nuncupantur λιμνασία ϗ ξήρανσις μα14. 352 a18, ὀχεία sim Ζικ5. 637 a36, b4. 6. 637 b25, παθήματα ex quibus motus animalium explicatur Ζκ8. 702 a2. 11. 703 b19 (cf πάθη 7. 701 b23, 29. 8. 702 a18). ὕπνος et ἐγρήγορσις παθήματα υ1. 454 b28. τὰ αἰσθήματα παθήματα τῆς ψυχῆς (ἐν τῇ ψυχῇ) ε1. 16 a6, 3. ἔργα ϗ παθήματα τῆς ψυχῆς ψα1. 403 a11 (cf ἔργα ϗ πάθη a3, b12. 5. 409 b15). περὶ τῶν ἠθῶν ϗ παθημάτων ϗ ἕξεων Ρβ22. 1396 b33. τὸ φυσιογνωμονεῖν δυνατόν ἐστιν, εἴ τις δίδωσιν ἅμα μεταβάλλειν τὸ σῶμα ϗ τὴν ψυχήν, ὅσα φυσικά ἐστι παθήματα Αβ27. 70 b9, cf πάθος b10, κινήσεις b11. (simili vi παθήματα aliquoties legitur in Physiognomonicis, veluti φ1. 805 a5, 6, 11, 31, b32, 806 a13. 2. 806 a23, b28.) τὰ μακροβιώτερα τῶν θηρίων φαίνονται ἔχοντά τινα δύναμιν περὶ ἕκαστον τῶν τῆς ψυχῆς παθημάτων φυσικήν Ζιι1. 608 a14.

2. πάθημα, ὑποκείμενον. καθάπερ οἱ ἓν ποιῦντες τὴν ὑποκειμένην ὐσίαν τἆλλα τοῖς πάθεσιν αὐτῆς γεννῶσι, τὸ μανὸν ϗ τὸ πυκνὸν ἀρχὰς τιθέμενοι τῶν παθημάτων ΜΑ4. 985 b12. τὰ παθήματα τὰ αἰσθητά (τῶν σωματικῶν παθημά-

των μδ4. 382 a8), οἷον χρῶμα ϗ χυμὸς ϗ ὀσμὴ ϗ βάρος ϗ ψόφος ϗ ψυχρὸν ϗ θερμὸν ϗ κȣ̃φον ϗ σκληρὸν ϗ μαλακόν αι6. 445 b4, 8 (cf πάθος b12), eadem παθήματα omnia vel partim enumerantur μδ5. 382 a32 (cf πάθος a33). 10. 388 a10 (cf πάθη 8. 385 a5). Φθ7. 260 b8. δ8. 216 b5. Ογ1. 299 a25 (πάθη a20). Γα8. 326 a21 (πάθη a19). β3. 331 a3. Ζια1. 486 b5. παθήματα τῶν τριχῶν Ζγε3. 782 a19 (πάθη 784 b21). τὰ τῶν μορίων (κατὰ τὰ μόρια) παθήματα Ζγε1. 778 a16, 17 (πάθος a34). 8. 789 b19. τὰ τῶν ζῴων μόρια διαφέρει τῶν παθημάτων ἐναντιότητι Ζια6. 491 a19.

3. πάθημα, ποιόν. *a.* ἀλλοιȣ̃σθαι μεταβαλλόντων τῶν παθημάτων Γα2. 315 b18 (cf πάθος 316 a4, b13). ἀλλοίωσις, quae saepe definitur μεταβολὴ κατὰ πάθος, cf πάθος 3*a*, non videtur dicta esse μεταβολὴ κατὰ πάθημα. — *b.* quae fere dicuntur πάθη (συμβεβηκότα, ὑπάρχοντα) καθ' αὑτά, uno loco παθήματα καθ' αὑτά appellata legimus, τὸ γένος, ȣ̃ τῶν καθ' αὑτὰ παθημάτων ἐστὶ θεωρητική Αγ10. 76 b13, cf πάθη καθ' αὑτά b6, 19.

4. πάθημα, i e πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά. ϗ γὰρ (ἐν τῇ ἐποποιίᾳ) περιπετειῶν δεῖ ϗ ἀναγνωρίσεων ϗ παθημάτων πο24. 1459 b11, cf μέρη τȣ̃ μύθȣ (τῆς τραγῳδίας) ταῦτ' ἐστί, περιπέτεια ϗ ἀναγνώρισις, τρίτον δὲ πάθος πο11. 1452 b10. εἰς ὑπόμνησιν τȣ̃ περὶ τὸν παῖδα παθήματος f 551. 1569 a32. (huc referendum τῶν παθημάτων τὰ μὲν ἑκȣ́σια τὰ δ' ἀκȣ́σια ηεβ10. 1226 b37, sed fort scribendum τῶν ἀδικημάτων Bz.) — παθήματα, i q νοσήματα Ζμγ4. 667 b6, cf πάθη b1, 11, 12, a33. παθήματα, coni νόσοι μτ1. 463 a19. ϗ μικρῶν παθημάτων ἐπιγινομένων ἐν τῷ γήρᾳ ταχέως τελευτῶσιν αν17. 479 a15. quod opponuntur inter se μεταβολὴ κατὰ πάθος, κατὰ φύσιν (cf πάθος 4), non videtur perinde in usu fuisse dicere μεταβολὴ κατὰ πάθημα, cf supra p 555 a13.

5. παθήματα, animi perturbationes, affectiones. παθήματα. dist δυνάμεις, ἕξεις ηεβ2. 1220 b8, 11. 3. 1221 b10. 4. 1221 b36. 7. 1234 a26, cf πάθη 3. 1221 a13. 4. 1221 b35 et s voc πάθος p 557 a41. οἱ ἀσθενεῖς ϗ ὑπὸ τῶν κοινῶν παθημάτων πάσχȣσί τι ηεγ1. 1228 b36. ἀρετὴ ϗ κακία τῶν παθημάτων μέρος τι Μδ14. 1020 b19, cf πάθος b17. περὶ τῶν ἠθῶν ϗ παθημάτων Ρβ22. 1396 b33, cf ἤθη ϗ πάθη πο1. 1447 a28. παθήμασιν ὑπηρετεῖν, opp λόγȣ αἰσθάνεσθαι Πα5. 1254 b24. ἡ τραγῳδία δι' ἐλέȣ ϗ φόβȣ περαίνȣσα τὴν τῶν τοιȣ́των παθημάτων κάθαρσιν πο6. 1449 b29 cf κάθαρσις p 355 a36.

nomen πάθημα raro ab Ar usurpatur, quantum memini ubique numero plurali (πάθημα φ1. 806 a2), ac pluralis quidem numeri longe frequentissimus est genetivus, contra genetivus παθῶν satis raro apud Ar legitur (Κ8. 9 b15, 20, 35. Γα10. 327 b22. Ζμα1. 639 a22. Ηα11. 1101 a31. Ρα2. 1356 a19, 24. 10. 1369 b15. — ακ801 a20. πζ5. 886 b11), atque ex iis locis, quibus παθημάτων scriptum est, haud pauci sunt (distinximus eos asterisci signo), ubi in eadem sententiae continuitate πάθος vel antecedat proxime vel subsequatur ε1. 16 a3. Αγ10. 76 b13*. Φδ8. 216 b5. θ7. 260 b8. Ογ1. 299 a23*. δ3. 310 a20. Γα2. 315 b18. 8. 326 a21*. β3. 331 a3. μα14. 352 a18. β6. 363 a24, 365 a12. δ4. 382 a8. ψα1. 403 a11, 20*. υ1. 454 b28. μτ1. 463 a19. αν17. 479 a15. Ζια1. 486 b5. 6. 491 a19. ι1. 608 a14. Ζγε1. 778 a16. 3. 782 a19. 8. 789 b19. ΜΑ2. 982 b16. 4. 985 b12*. δ14. 1020 b19*. Ρβ22. 1396 b33. πο6. 1449 b28. 24. 1459 b11. — ηεβ1. 1220 a1. 2. 1220 b8, 11*. 3. 1221 b10. 4. 1221 b36*. 5. 1222 b11. (10. 1226 b37.) γ1. 1228 b36, 1229 b21. 7. 1234 a26. Ζκ8. 702 a2*. Ζικ5. 637 a36, b4*. πβ9. 930 b38. φ1. 805 a5, 11, 31. his cf παθήματα ε1. 16 a6. Αβ27. 70 b9. αι6. 445 b4. Ζμγ4. 667 b6. (Ζικ6. 637 b25 et φ aliquoties), παθήμασι μδ5. 382 a32. 10. 388 a10. Πα5. 1254 b24. (φ1. 805 a6). in libro ημ παθῶν saepe legitur ημα8. 1186 a33. 9. 1186 b33, 35, 1187 a2. 19. 1190 b6, 7. 23. 1191 b38. β3. 1200 a34. 7. 1206 a37, b3, 24. 10. 1208 a29, πάθημα non videtur inveniri.

πάθησις. ἀναγκαῖον ἴσως εἶναί τινα ἄλλην ἐνέργειαν τȣ̃ ποιητικȣ̃ ϗ τȣ̃ παθητικȣ̃· τὸ μὲν δὴ ποίησις, τὸ δὲ πάθησις, ἔργον δὲ ϗ τέλος τȣ̃ μὲν ποίημα τȣ̃ δὲ πάθος Φγ3. 202 a23, 27, 32, b3. ἡ ποίησις ϗ ἡ πάθησις ἐν τῷ πάσχοντι, ἀλλ' ȣ̓κ ἐν τῷ ποιȣ̃ντι ψγ2. 426 a9, cf Φγ3. 202 a27.

παθητικός. 1. τὰ δὲ ποιητικὰ ϗ παθητικὰ (πρός τι λέγονται) κατὰ δύναμιν ποιητικὴν ϗ παθητικὴν ϗ τὰς ἐνεργείας τὰς τȣ́των Μδ15. 1021 a15, 1020 b30. ἡ μὲν τȣ̃ παθεῖν ἐστὶ δύναμις ἡ ἐν αὐτῷ τῷ πάσχοντι ἀρχὴ μεταβολῆς παθητικῆς ὑπ' ἄλλȣ ἢ ἄλλο Μθ1. 1046 a13. ἐνέργεια ἄλλη τȣ̃ ποιητικȣ̃ ϗ τȣ̃ παθητικȣ̃ Φγ3. 202 a23. παθητικὰ ϗ ποιητικὰ ἀλλήλων ἐστὶ τά τ' ἐναντία ϗ τὰ μεταξύ Γα7. 324 a7. cf 10. 328 a20. συμπεφυκότα μὲν ἀπαθῆ, ἁπτόμενα δὲ παθητικὰ ϗ ποιητικὰ ἀλλήλων Φδ5. 212 b32. ὅταν ἅμα τὸ ποιητικὸν ϗ τὸ παθητικὸν ὦσι, γίνεται ἐνεργείᾳ τὸ δυνατόν Φθ4. 255 a35. μκ3. 465 b15. Ζγβ4. 740 b22. Ζκ8. 702 a14. πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ἔχει δύναμιν ποιητικὴν ἢ παθητικὴν ἢ ἄμφω Οα7. 275 b5. τῶν στοιχείων τὰ μὲν δύο ποιητικά, τὰ δὲ δύο (τὸ ξηρὸν ϗ τὸ ὑγρόν) παθητικά μδ1. 378 b13. 3. 380 b27. 4. 381 b23, 24. 8. 385 a7. 11. 389 a30. τελείωσις ὑπὸ τȣ̃ οἰκείȣ θερμȣ̃ ἐκ τῶν ἀντικειμένων παθητικῶν μδ2. 379 b19, 380 a8. ἐν τοῖς μεταλλευομένοις διατείνȣσι τȣ̃ παθητικȣ̃ φλέβες συνεχεῖς Γα9. 326 b35. ὁτὲ μὲν ὑπάρχειν τὴν παθητικὴν ὕλην ὁτὲ δὲ μή Ζκ11. 704 a1. — τὸ θῆλυ, ᾗ θῆλυ, παθητικόν Ζγα20. 729 a30, b12, 10. — δυνάμεις, καθ' ἃς παθητικοὶ τȣ́των (τῶν παθῶν, cf πάθος 5) λεγόμεθα Ηβ4. 1105 b24. ηεβ2. 1220 b8. τȣ̀ς ἐλεήμονας ϗ τȣ̀ς φοβητικȣ̀ς ϗ τȣ̀ς ὅλως παθητικȣ̀ς Πθ7. 1342 a12. τῷ παθητικῷ μορίῳ (τῆς ψυχῆς) συμφέρον ἐστὶν ἄρχεσθαι ὑπὸ τȣ̃ νȣ̃ Πα5. 1254 b8. cf γ15. 1286 a18. ἔχει τὴν δύναμιν παθητικὴν παρὰ τὸν λόγον ηεβ3. 1221 b17 (αἱ ἠθικαὶ ἀρεταὶ) μεσότητές εἰσι παθητικαί ηεγ7. 1233 b18. — νȣ̃ς παθητικός cf νȣ̃ς p 491 a57, b2. — 2. τρίτον δὲ γένος ποιότητος παθητικαὶ ποιότητες ϗ πάθη· διὰ τί λέγονται παθητικαί Κ8. 9 a29 Wz, 35, b6, 10. Bz ad Μδ14. 1020 b9. Trdlbg Kat p 99. λέγω τὸ ποιὸν ȣ̓ τὸ ἐν τῇ ȣ̓σίᾳ ἀλλὰ τὸ παθητικόν Φε2. 226 a29. — 3. λέξις παθητική, dist ἠθική Ργ7. 1408 a10. 12. 1413 b10. Vhl Poet II 86. διήγησις παθητική Ργ16. 1417 a36, 16. cf 17. 1418 a12, 15. παθητικῶς λέγειν: ὅταν (ἡ γνώμη) ἢ παθητικῶς εἰρημένη ᾖ ἢ τὸ ἦθος φαίνεσθαι μέλλῃ βέλτιον Ρβ21. 1395 a21. συνομοιοπαθεῖ ἀεὶ ὁ ἀκȣ́ων τῷ παθητικῶς λέγοντι Ργ7. 1408 a24. ποῖα ὀνόματα ἁρμόττει λέγοντι παθητικῶς Ργ7. 1408 b12. ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν ἡ φρυγιστὶ τῶν ἁρμονιῶν ἥνπερ αὐλὸς ἐν τοῖς ὀργάνοις· ἄμφω γὰρ ὀργιαστικὰ ϗ παθητικά Πθ7. 1342 b3. cf 6. 1341 a21. — τραγῳδία παθητική, dist ἠθική, πεπλεγμένη πο24. 1459 b9. 18. 1455 b34. Vhl Poet II 51. παθητικὸν τὸ ἀνωμαλὲς ϗ ἐν μεγέθει τύχης ἢ λύπης πιθ6. 918 a11, syn τραγικόν a10.

πάθος ποσαχῶς λέγεται Μδ21 Bz. 1. notio τȣ̃ πάθȣς universe. πάθος, dist πάθησις, cf πάθησις. ad hanc notio-

nem τοῦ πάθους, ut τὸ τοῦ πάσχειν ἔργον significet, talia possunt referri: τὸ αἴσθημα πάθος ἐστὶ τοῦ αἰσθανομένου Μγ5. 1010 b33, τὸ φάντασμα τῆς κοινῆς αἰσθήσεως πάθος ἐστίν· οἷον ζωγράφημά τι τὸ πάθος μν1. 450 a11, 26, 30, b12, 18, 32, τὰ ἄλλα τῶν σωμάτων πάθη καὶ ποιήματα ΜΖ3. 1029 a13. cf Ηε7. 1132 a9. Φη4. 248 a13, 15. 3. 246 a2. sed usurpat Ar etiam voc πάθος, ubi ex sua ipsius lege πάθησις scribere debebat ad significandam τὴν τοῦ πάσχειν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν, veluti εἰ ἔστιν ἡ κίνησις καὶ ἡ ποίησις καὶ τὸ πάθος ἐν τῷ ποιουμένῳ ψγ2. 426 a2, coll ἡ ποίησις καὶ ἡ πάθησις ἐν τῷ πάσχοντι, ἀλλ' οὐκ ἐν τῷ ποιοῦντι ψγ2. 426 a6. ἐν ἀπείρῳ οὐκ ἔστι κινῆσαι οὐδὲ κινηθῆναι, πέρας γὰρ οὐκ ἔχει, ἡ δὲ ποίησις καὶ τὸ πάθος ἔχει Οα7. 275 a24. cf Φδ9. 217 b26 (Ογ1. 298 a32-34). Κ5. 4 b13. ἕνα δὲ τρόπον (πάθη λέγονται) αἱ τούτων ἐνέργειαι καὶ ἀλλοιώσεις ἤδη Μδ21. 1022 b15, 18. plerumque, id quod vulgaris huius voc usus fert, πάθος ab Ar ita usurpatur, ut distinguere nequeas utrum τὸ ἔργον potius an τὴν ἐνέργειαν intellexerit, veluti in animalibus reliquis et in homine πάθη nuncupantur ὀχεία, σύλληψις Ζγγ1. 751 a16. 10. 759 b15. β1. 733 b12. α18. 726 a2. 17. 721 b16, animalium in venerem impetus Ζιζ 18. 572 a15, 32, b25. 20. 574 b3, 28. κ6. 637 b9, mutationes quibus animalia vel per aetatem vel per anni tempestates obnoxia sunt Ζιθ17. 600 b29. γ12. 519 a3. Ζγε3. 783 b10. 4. 784 b32, 785 a4. 5. 785 a23, καθεύδειν ἢ ἐγρηγορέναι υ1. 454 a23, 21, b4, τὸ αἰσθάνεσθαι, τὸ μνημονεύειν, λόγος, δόξα Ζγε2. 781 a35. μγ4. 373 b4. υ1. 454 a10, 453 b29. μν1. 449 b5, 450 a1. Κ5. 4 b8. atque in inanima rerum natura, ὁ περὶ τὴν γῆν κόσμος, περὶ ὃν τὰ συμβαίνοντα πάθη φαμὲν εἶναι ληπτέον μα2. 339 a21, γάλα. κομῆται μα8. 346 b4. 14, βροντή, τυφών μβ9. 369 a31. γ1. 371 a2, σεισμός μβ7. 375 a15, ξήρανσις, λιμνασία μβ3. 356 b34. 8. 367 b7, ὄπτησις ἕψησις μδ3. 381 b5. (addito genetivo πάθη ἀέρος, ὕδατος al μα1. 338 b24, 25, 339 a5. γ2. 371 b21. δ1. 379 a21 al.) ex ipsis exemplis apparet, πάθη et ea nuncupari quae vel perpetuo sunt (γάλα μα8. 346 b4, τὸ τῶν φυτῶν πάθος τὸ ἀνάλογον τῷ ὕπνῳ ἀνέγερτον Ζγε1. 779 a3) vel ex lege quadam fiunt (veluti τὰ καταμήνια Ζγδ1. 765 b22. 6. 775 b4, 26), et ea quae vel cito praetereunt (ἶρις, ἅλως μγ2. 371 b21) vel fortuito fiunt. id quidem commune ubique esse videatur voc πάθος, ut τοῦ πάσχειν, non τοῦ ποιεῖν vel πράττειν ἐνέργειαν καὶ ἔργον significet, itaque πάθη et ποίησις (cf supra p 556 a10, 13) vel πρᾶξις inter se opponuntur, τὰς πράξεις κατὰ τὰ πάθη συμβαίνει ποιεῖσθαι πᾶσι τοῖς ζῴοις Ζι9. 631 b5, καλά ἐστι τὰ δίκαια καὶ τὰ δικαίως ἔργα, πάθη δ' οὔ Ρα9. 1366 b31. attamen saepe τὸ πάσχειν et τὸ ποιεῖν ita coaluerunt, ut idem et πάθος et ἔργον dicatur, veluti αἴσθησις, qua δέχεσθαι τὸ πάθος dicimur μν1. 450 b5, eadem ἔργον ψυχῆς nominetur ψα1. 402 b12. αι3. 439 a8 al (cf Meyer Arist Thierk p. 93), atque πάθη et ἔργα vel πράξεις interdum ita coniungantur, ut non opposita sed synonyma esse videantur Ογ1. 298 a32. ψα5. 409 b15. 1. 403 b12. Ζμα5. 645 b33. cf τοῦτο μὲν τὸ πάθος (τὸ φαντάζεσθαι) ἐφ' ἡμῖν ἐστὶν ὅταν βουλώμεθα ψγ3. 427 b18. συμβαίνει τὸ αὐτὸ πάθος ἐν τῷ νοεῖν ὅπερ καὶ ἐν τῷ διαγράφειν μν1. 450 a1. πάθη τῷ πάσχειν τι δύνασθαι, τῷ ποιεῖν τι δύνασθαι μδ8. 385 a1-7.

2. πάθος, ὑποκείμενον. quodvis πάθος est ἐν ὑποκειμένῳ τινί. οἷον τοῖς πάθεσι τὸ ὑποκείμενον ἄνθρωπος καὶ σῶμα, πάθος δὲ τὸ μουσικὸν καὶ τὸ λευκόν Μδ7. 1049 a29, 30. ἐπειδὴ οὖν ἐστί τι τὸ ὑποκείμενον καὶ ἕτερον τὸ πάθος ὃ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου λέγεσθαι πέφυκεν Γα4. 319 b8. et ὑποκείμενον τοῖς πάθεσι vel est ἡ ὕλη, per se omnis formae expers, ἐξ οὗ γίγνεται πρώτου καὶ εἰς ὃ φθείρεται τελευταῖον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομενούσης τοῖς δὲ πάθεσι μεταβαλλούσης, τοῦτο στοιχεῖον καὶ ταύτην ἀρχήν φασιν εἶναι τῶν ὄντων ΜΑ3. 983 b10. cf 4. 985 b11. Γα5. 320 b17. Φη2. 245 b16, 246 a22 (ὕλη et πάθη opp ΜΑ5. 986 a17. ζ3. 1029 a13. θ7. 1049 b1. ν1. 1088 a24. μα3. 340 b17), vel οὐσία τις, substantia quae ipsa iam forma definita est, τὰ μέν ἐστιν οὐσίαι, τὰ δ' ἔργα καὶ πάθη τούτων Ογ1. 298 a28, 32, cf ΜΖ1. 1028 a19. ν2. 1089 b23. Φα2. 185 a34. τὸ πάθος οὐ χωριστὸν τῆς οὐσίας (vel τῆς ὕλης): τῶν οὐσιῶν οὐκ ἄνευ ἔστι τὰ πάθη καὶ αἱ κινήσεις Μλ5. 1071 a2, τὰ πάθη ἀχώριστα Φα4. 188 a6, 13. Γα3. 317 b11, 33. 5. 320 b25. 10. 327 b22. μκ3. 465 b14. Μμ2. 1077 b5. ζ13. 1038 b28. πάθη διαιρετὰ κατ' εἶδος οἷον χρώματος τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν, κατὰ συμβεβηκὸς δέ, ἂν ᾧ ὑπάρχει ᾖ διαιρετόν Ογ1. 299 a20. inde πάθος et συμβεβηκός syn, πάθη γὰρ ταῦτα καὶ συμβεβηκότα μᾶλλον ἢ ὑποκείμενα τοῖς ἀριθμοῖς Μν1. 1088 a17, cf Α8. 989 b3. Γβ10. 337 a28. ψα1. 402 a9, 8, et quoniam etiam διάθεσις et ἕξις necessario substantiam requirunt cui inhaereant (τζ6. 145 a33. Φβ1. 193 a25), coni πάθος, διάθεσις, ἕξις Ζμα1. 639 a22. Ζγε1. 779 a3, 778 b34. μν2. 451 a26, 28. 1. 449 b25. ΜΑ5. 986 a17 Bz. — huius usus voc πάθος exempla. πάθη τῆς ὕλης (πάθη αἰσθητά Φη2. 245 a20, τῆς αἰσθήσεως μα3. 340 a15, τῶν αἰσθητῶν Μη2. 1042 b22, σωματικά Ζμα4. 644 b13) enumerantur θερμότης ψυχρότης, ξηρότης ὑγρότης, μαλακότης σκληρότης, λειότης τραχύτης, μέγεθος μικρότης al, χρώματα, φωναί μα3. 340 b17. 8. 345 a18. δ10. 389 a4. αι6. 445 b12, 446 b25. Ογ1. 299 a20. Φε1. 224 b14. Γα8. 326 a2, 19. Ζγα18. 722 b33. β1. 734 b32. Ζιδ4. 528 b14. Ζμβ1. 646 a20 al. περὶ ὑδάτων καὶ θαλάσσης, ὁπόσα πάθη κατὰ φύσιν αὐτοῖς συμβαίνει ποιεῖν ἢ πάσχειν μβ3. 359 b24. πάθη τοῦ ὕδατος οἱ χυμοί μβ3. 358 b20. τὰ πάθη πάντα (τὰ περὶ τὴν φωνήν) ακ 801 a11, 20. πάθη τῶν τριχῶν Ζγε3. 784 a20, 21. πάθη τῆς ψυχῆς, ἴδια, κοινὰ τοῦ σώματος ψα1. 402 a9, 403 a3, 16, 25, b17. (cf ἡ ἀνάμνησις σωματικόν τι πάθος μν2. 453 a16, 23.) πάθη τῆς λέξεως πο25. 1460 b12 Vhl Poet IV 353, 407. cf λέξις p 426 b25.

3. πάθος, ποιόν. a. πάθος et ποιόν syn usurpari inde colligitur, quod eadem ἀλλοίωσις et ἡ κατὰ τὸ ποιόν et ἡ κατὰ τὸ πάθος μεταβολή esse definitur. ἀνάγκη τρεῖς εἶναι κινήσεις, τήν τε τοῦ ποιοῦ καὶ τὴν τοῦ ποσοῦ καὶ τὴν κατὰ τόπον Φε1. 225 b8. 2. 226 a26. Μν2. 1088 a32. τριῶν οὐσῶν κινήσεων, τῆς τε κατὰ μέγεθος καὶ τῆς κατὰ πάθος καὶ τῆς κατὰ τόπον Φθ7. 260 a27. ἀλλοίωσις ἡ κατὰ τὸ πάθος μεταβολή Μλ2. 1069 b12. ὅταν κατὰ πάθος καὶ τὸ ποιὸν ᾖ ἡ μεταβολὴ τῆς ἐναντιώσεως, ἀλλοίωσις Γα4. 319 b33. cf Μκ11. 1067 b9. Φε1. 224 b11. Κ14. 15 a23. πάθος λέγεται ἕνα μὲν τρόπον ποιότης καθ' ἣν ἀλλοιοῦσθαι ἐνδέχεται Μδ21. 1022 b15. cf 14. 1020 b9. Γα6. 323 a18, 19. (κατὰ τὰ πάθη καὶ τὰς ἀλλοιώσεις Φη3. 246 a2.) πάθος, coni syn ποιόν Γα4. 319 b33. Μμ8. 1083 a9, 10, coni διαφορά Γα1. 315 a9, coni εἶδος μδ5. 382 a29. πάθος, dist διαφορά τζ6. 145 a3-12. ἡ μὲν οὖν κατὰ τὸ ποιὸν κίνησις ἀλλοίωσις ἔστω, λέγω δὲ τὸ ποιὸν οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ (καὶ γὰρ ἡ διαφορὰ ποιότης), ἀλλὰ τὸ παθητικόν, καθ' ὃ λέγεται

πάσχειν ἢ ἀπαθὲς εἶναί Φε 2. 226 a29. ὅσα ἀπό τινων παθῶν δυσκινήτων τὴν ἀρχὴν εἴληφε, ποιότητες λέγονται· ὅσα δὲ ἀπὸ ῥᾳδίως διαλυομένων ϗ ταχὺ ἀποκαθισταμένων γίνεται, πάθη λέγεται K 8. 9 b20, 28, 32, 10 a6. Trdlbg Kat p 93 sqq. — sed quamquam πάθος et διαφοράν accurate distinguit Ar, tamen aliquoties πάθη ea nuncupat, quae inesse in notione substantiali, itaque esse διαφοράν, ipse dicit Ζμδ 5. 678 a33. cf β 3. 649 b27. — *b.* πάθος καθ' αὑτό id dicitur, quod cum non insit ipsi alicuius rei notioni, tamen concludendo ex ea necessario colligitur, syn συμβεβηκὸς καθ' αὑτό (cf συμβαίνειν 3b), ὑπάρχον καθ' αὑτό (cf ὑπάρχειν) Aγ 9. 76 a13, 7. 7. 75 b1. 10. 76 b4-22. Φγ 5. 204 a19, 15. et hac quidem vi vel dicitur πάθος καθ' αὑτό Φγ 5. 204 a19. Mγ 2. 1004 b6 Bz. δ 13. 1020 a25. 11. 1019 a11. Aγ 28. 87 a39. Γα 4. 319 b27. πάθος οἰκεῖον Mι 9. 1058 a37, b22. μ 3. 1078 a16, ἴδιον τοῦ γένους πάθος Ζγε 1. 778 a34. πάθος ἴδιον Mγ 2. 1004 b11. μ 3. 1078 a7. Aδ 13. 96 b20, vel ipsum πάθος per se ad significandam hanc notionem sufficere videtur Mβ 2. 997 a7. A 5. 985 b32, 29 Bz. κ 3. 1061 a34. 10. 1066 b8 (cf Φγ 5. 204 a19). ν 3. 1090 a21, 30 Bz. Φδ 2. 209 b10. τδ 5. 126 b34-127 a2. Pα 2. 1355 b31 al. πάθη, coni ἕξεις Mδ 10. 1020 a19, 25. Φδ 14. 223 a18. aliquoties πάθη καθ' αὑτά dicuntur, quae a differentiis specificis vix possis distinguere, veluti Mδ 11. 1019 a1. γ 2. 1004 b1.

4. ἔτι τὰ μεγέθη τῶν συμφορῶν ϗ λυπηρῶν πάθη λέγεται Mδ 21. 1022 b21. πάθη, syn ἀτυχήματα Ηα 11. 1101 a31, 28. φθαρτικὸν πάθος Pβ 5. 1382 b31 (syn κακὸν φθαρτικόν a22. 8. 1385 b13). cf β 8. 1386 a29, b4. τὸ πάθος, μέρος τῆς τραγῳδίας, definitur πάθος δ' ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά πο 11. 1452 b9-13, cf 14. 1453 b18, 20, 1454 a13. Ηε 7. 1132 a9. — πάθος, i q νόσος, νόσημα Ζγβ 4. 738 a16. 7. 746 b32. γ 1. 750 a30, 31. Ζμγ 4. 667 a33, b1, 11. πάθη νοσώδη, νοσηματικά Ζμγ 4. 667 b12. αν 20. 479 b26. πάθος τερατῶδες, φλεγματικόν, πνευματῶδες, ὑποχόνδριον Ζιε 14. 544 b22. κ 1. 634 a26 (cf 3. 635 b5). πλ 1. 953 b24. τὸ ἐκ τῆς Γοργόνος γιγνόμενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν f 148. 1503 a43. ἐπίκτητόν τι πάθος αν 17. 478 b27. διὰ πάθος, opp διὰ φύσιν Ζγε 6. 786 a8, 785 b34. 5. 785 b2.

5. πάθος, animi perturbatio, affectus, affectio. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενα τρία ἐστί, πάθη δυνάμεις ἕξεις . . . λέγω δὲ πάθη μὲν ἐπιθυμίαν ὀργὴν φόβον (Pβ 8. 1385 b34) θράσος φθόνον χαρὰν φιλίαν μῖσος πόθον ζῆλον ἔλεον, ὅλως οἷς ἕπεται ἡδονὴ ἢ λύπη, δυνάμεις δὲ καθ' ἃς παθητικοὶ τούτων λεγόμεθα, . . . ἕξεις δὲ καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ἔχομεν εὖ ἢ κακῶς Ηβ 4. 1105 b20. θ 7. 1157 b29. ηεβ 2. 1220 b10-20. ημα 7. cf Pβ 1. 1378 a20. 12. 1388 b33. Πγ 15. 1286 a34. ἤθη ϗ πάθη ϗ πράξεις πο 1. 1447 a28. τὰ πάθη κινήσεις ψυχῆς Πθ 7. 1342 a8, 5, (cf τοῖς ἐν κινήσει πολλῇ διὰ πάθος ἢ δι' ἡλικίαν οὐ γίνεται μνήμη μν 1. 450 b1), ἀπροαιρέτως γίνεται Ηβ 4. 1106 a3. δοκεῖ συνῳκειῶσθαι τοῖς πάθεσιν ἡ τοῦ ἤθους ἀρετή Ηκ 8. 1178 a15. οὐ χρῆται λογισμῷ τὸ πάθος Πε 10. 1312 b29. οὐ δοκεῖ λόγῳ ὑπείκειν τὸ πάθος ἀλλὰ βίᾳ Ηκ 10. 1179 b29. cf γ 3. 1111 b1. Πγ 10. 1281 a36. ζῆν κατὰ πάθος, πάθει, κατὰ πάθος ϗ δι' ἡδονήν, opp ζῆν κατὰ λόγον Ηα 1. 1095 a8, 10. θ 3. 1156 a32, b2. ι 8. 1169 a5. κ 10. 1179 b13, 27. ἄνευ πάθους ϗ ὁρμῆς οὐκ ἐγγίνεται ἡ ἀνδρία ημα 20. 1191 a21. ἄνευ τοῦ λόγου ἐγγίνονται ὁρμαὶ παθῶν πρὸς τὸ καλόν ημβ 7. 1206 b24. ἀνδρεία ἡ διὰ πάθος ἀλόγιστον (non vera virtus) ηεγ 1. 1229 a20. οἱ μήτε ἐν ἀνδρείας πάθει ὄντες μήτ' ἐν ὑβριστικῇ διαθέσει Pβ 8. 1385 b30. ἔστι δὲ ἄλλα πάθη, ἐφ' ὧν ἡ κακία οὐκ ἔστιν ἐν ὑπερβολῇ ϗ ἐλλείψει τινί ημα 8. 1186 a36. — σωματικὰ πάθη (i e animi perturbationes e corpore ortae — alia vi dicta σωματικὰ πάθη cf supra p 556 b29, 41) Ηκ 2. 1173 b9. cf ψα 1. 403 a16, b11. πάθη ἀναγκαῖα, φυσικά, κοινὰ τῶν ἀνθρώπων Ηε 10. 1135 b21. ρ 8. 1429 a7. ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ περὶ τὴν ψυχὴν ἤθους πάθος ἐστίν Πθ 5. 1340 a12. cf 7. 1342 a5. πάθη ἤθους χρηστοῦ Pβ 9. 1386 b13, 26. — εἶναι ἐν πάθει, ἐν τῷ πάθει, ἐν τοῖς πάθεσιν Πγ 16. 1287 b3. Ηη 8. 1150 a30. 5. 1147 b11. εν 2. 460 b4. πο 17. 1455 a31. εἰς τὰ πάθη ἄγειν (καταστῆσαι) τὸν ἀκροατήν Pγ 19. 1419 b25, 13. διεγεῖραι τὰ πάθη· ἀνάγοντες (fort ἄγοντες) εἰς τὰ πάθη f 125. 1499 b10, 9. δι' ὧν τὰ πάθη ἐγγίνεται ϗ διαλύεται ἐξ ὧν αἱ πίστεις γίνονται Pβ 1-11, cf α 2. 1356 a19, 23, 24. 10. 1369 b15. πο 19. 1456 a38 Vhl Poet III 301. — de Aristotelico usu voc πάθος et πάθημα cf Bz Ar St V.

παιάν, ῥυθμὸς ἡμιόλιος, δύο αὐτοῦ ἐστὶν εἴδη ἀντικείμενα ἀλλήλοις, ὧν τὸ μὲν ἁρμόττει ἐν ἀρχῇ τὸ δ' ἐν τελευτῇ Pγ 8. 1409 a2-21. f 128. 1500 a9, 13. — πόλις γέμει παιάνων Soph OR 5) κ 6. 400 b26.

παιδαγωγός. κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ παιδαγωγοῦ ζῆν Ηγ 15. 1119 b14.

παιδάριον μικρόν ρ 14. 1431 a14. ὅτῳ ἂν παιδάριον γένηται οβ 1347 a17.

παιδαριώδης ἡ τῶν γερόντων αἵρεσις Πβ 7. 1270 b28, 1271 a10. τὰ μυθώδη ϗ παιδαριώδη Mα 3. 995 a5. μέλη παιδαριώδη πι 12. 892 a19.

παιδεία. περὶ παιδείας Πη 17-θ. — παιδεία ἀναγκαία, ἐλευθέριος, καλή, κοινή, τεχνική, ὀρθή Πθ 3. 1338 a30. 1. 1337 a33. β 5. 1263 b36. θ 6. 1341 b9. Ηβ 2. 1104 b13. ἡ ἐμποδὼν παιδεία (usitata iuventutis institutio) Πη 2. 1337 a39. παιδεία, coni ἐλευθερία, πλοῦτος, εὐγένεια Πδ 4. 1291 b29. 8. 1293 b37. 12. 1296 b18. ζ 2. 1317 b39. παιδεία πρὸς τὸ κοινόν, ἡ καθ' ἕκαστον παιδεία πότερον τῆς πολιτικῆς Ηε 5. 1130 b26, 27. παιδεία ϗ ἔθη Πγ 18. 1288 b1. παιδεία ϗ ἀρετή Πγ 13. 1283 a25. δ 11. 1295 a27. παιδεία, dist ἐπιστήμη Ζμα 1. 693 a4, 3. παιδείαν εἰσάγειν Πβ 5. 1263 b37. τὰς γυναῖκας δεῖν παιδείας μετέχειν Πβ 6. 1264 b38. — πᾶσα τέχνη ϗ παιδεία τὸ προσλεῖπον βούλεται τῆς φύσεως ἀναπληροῦν Πη 17. 1337 a2. παιδεία φύσεως δεῖται ϗ χορηγίας τυχηρᾶς Πδ 11. 1295 a27. ψυχῆς φυλακτικὸν παιδεία ρ 1. 1421 a18. ἡ παιδεία πλαταγὴ τοῖς μείζοσι τῶν νέων Πθ 6. 1340 b30. τὸ κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ λόγου συντελεῖν τι τῶν ὑπ' ἐκείνου παραγγελθέντων παιδείας ρ 1. 1420 b26. — plur. διαφέρουσιν αἱ καθ' ἕκαστον παιδεῖαι τῶν κοινῶν Ηκ 10. 1180 b7. αἱ παιδεῖαι ποιούς τινας ποιοῦσι τοὺς νέους οα 5. 1344 a27.

παιδεύειν. παιδεύουσι τοὺς νέους οἰακίζοντες ἡδονῇ ϗ λύπῃ Ηκ 1. 1172 a20. παιδεία ἣν οὐχ ὡς χρησίμην παιδευτέον τοὺς υἱεῖς Πθ 3. 1338 a31. παιδεύεσθαι ἱππικήν Πγ 4. 1277 a18. πολλὰ παιδεύεται ἐλέφας ϗ ξυνίησιν Ζιι 46. 630 b19. ὁ πεπαιδευμένος περὶ τὴν τέχνην Πγ 11. 1282 a4. ἔστι τέτταρα σχεδὸν ἃ παιδεύειν εἰώθασι Πθ 3. 1337 b23. 5. 1339 b24. ὁ νόμος παιδεύει, παιδεύεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου Πγ 16. 1287 a25, b25. β 7. 1266 b30. ὁ νομοθέτης οὐ παιδεύσας δύνασθαι σχολάζειν Πη 14. 1334 a9. παιδεύεσθαι πρὸς ἀνδραγαθίαν Πβ 9. 1270 b37, πρὸς τὰς πολιτείας Πε 9. 1310 a14, 20. — **πεπαιδευμένος.** εἰθισμένοι ϗ πεπαιδευμένοι ἐν τῇ πολιτείᾳ Πε 9. 1310 a16. πεπαιδευμένος, opp ἀπαίδευτος Ηδ 14. 1128 a21. (ψυχὴ ἐὰν ᾖ πεπαιδευμένη, τὴν τοιαύτην ϗ τὸν τοιοῦτον ἄν-

θρωπον εὐδαίμονα προσαγορευτέον f 89. 1491 b12.) opp ἀγροῖκος Ργ7. 1408 a32. dist πλούσιος, ἐλεύθερος Πδ15. 1299 b25. dist εἰδώς: ἀποδίδομεν τὸ κρίνειν οὐδὲν ἧττον τοῖς πεπαιδευμένοις ἢ τοῖς εἰδόσιν Πγ11. 1282 a6. Ζμα1. 639 a4-12. ὁ πεπαιδευμένος καθ' ἕκαστον γένος ἀγαθὸς κριτής Ηα1. 1094 b23, 1095 a1. ὁ ὅλως πεπαιδευμένος Ζμα1. 639 a7. — παιδευτέον, παιδευτέοι λόγῳ, ἔθεσιν Πθ3. 1338 b5. η15. 1334 b8.

παίδευμα. ταῦτα τὰ παιδεύματα ϗ ταύτας τὰς μαθήσεις ἑαυτῶν εἶναι χάριν Πθ3. 1338 a11. τὰ καταβεβλημένα παιδεύματα Πθ3. 1338 a36, cf καταβάλλειν p 369 b21. κατὰ τὴν ὅλην τοῦ παιδεύματος διαίρεσιν ρ39. 1445 b35.

παίδευσις. ἡ παίδευσις τῶν περὶ τοὺς ἐριστικοὺς λόγους μισθαρνούντων τι34. 183 b37. τῇ παιδεύσει τὸ φθονεῖσθαι ἀκολουθεῖ Ρβ23. 1399 a13.

παιδιά. παιδιαί, coni ῥαθυμίαι, ἀπονίαι, ἀμέλειαι Ρα11. 1370 a15. τῶν παιδιῶν αἱ ἡδεῖαι καθ' αὑτὰς αἱρεταί Ηκ6. 1176 b9. cf Ρα11. 1370 a15. ἡ παιδιὰ ἄνεσίς ἐστιν εἴπερ ἀνάπαυσις, ἡ παιδιὰ χάριν ἀναπαύσεώς ἐστιν Ηη8. 1150 b17. Πθ3. 1337 b38. 5. 1339 b15. παιδιᾶς ἕνεκα ϗ ἀναπαύσεως Πθ5. 1339 a16. ἄτοπον τὸ τέλος εἶναι παιδιάν Ηκ6. 1176 b29 (cf παίζειν). τὰς παιδιὰς εἶναι δεῖ μήτε ἀνελευθέρους μήτε ἐπιπόνους μήτε ἀνειμένας, μιμήσεις τῶν ὕστερον σπουδαζομένων Πη17. 1336 a29, 33. παιδιαὶ μαχητικαί, ἐριστικαί, ἐσπουδασμέναι Πα11. 1370 b25, 1371 a3. — διαγωγὴ μετὰ παιδιᾶς Ηδ14. 1127 b34. ἐν παιδιᾶς μέρει Ηδ14. 1128 a19. σοὶ μὲν παιδιὰ τοῦτο, ἐμοὶ δὲ θάνατος ηεη10. 1243 a20.

παιδικός. ὁ παρθένιος αὐλὸς τοῦ παιδικοῦ ὀξύτερος (fort στενότερος Aub) Ζιη1. 581 b11, cf αὐλός p 122 a42. Salmas exerc Pl 87. — παιδικαὶ φιλίαι Ηι3. 1165 b26. παιδικὸν δῶρον Ηδ5. 1123 a15. παιδικαὶ ἁμαρτίαι Ηγ15. 1119 a34. παιδικὴ δόξα μα3. 339 b33. ἠλίθιον ϗ λίαν παιδικόν Ηκ6. 1176 b33. — τὰ παιδικά. Πε10. 1311 b1. — παιδικῶς. δεῖ μὴ δυσχεραίνειν παιδικῶς τὴν περὶ τῶν ἀτιμοτέρων ζῴων ἐπίσκεψιν Ζμα5. 645 a16.

παιδίον. 1. i q τὰ νέα ϗ τῶν ζῴων ϗ τῶν ἀνθρώπων. ὅταν γένωνται τὰ παιδία πάντων, μάλιστα τῶν ἀτελῶν, καθεύδειν εἴωθε Ζγε1. 778 b21, cf 779 a6. — 2. mulieris foetus. cf τέταρτος χρόνος ἡνίκα ἤδη τά τε ἐν τοῖς κώλοις πάντα διήρθρωται ϗ οὐδ' ἔμβρυον ἔτι ἀλλὰ ἤδη ϗ παιδίον ὀνομάζεται, ὥς φησιν Ἱπποκράτης Galen IV 543. XVII A 345. (v ἔμβρυον p 240 b21, 56.) οἱ λέγοντες τρέφεσθαι τὰ παιδία ἐν ταῖς ὑστέραις διὰ τοῦ σαρκίδιόν τι βδάλλειν οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν Ζγβ7. 746 a19. ἅμα τά τε παιδία γόνιμα ϗ τὸ γάλα χρήσιμον Ζιη5. 585 a30. ἡ τοῦ ὀμφαλοῦ ἀπόδεσις τοῖς παιδίοις· πολλάκις ἔδοξε τεθνεὸς τίκτεσθαι τὸ παιδίον· εὐθὺς ὥσπερ ἔξαιμον γενόμενον πρῶτον πάλιν ἀνεβίωσεν· κατὰ φύσιν ἐπὶ κεφαλὴν γίνεται· γίνεται ϗ τὰς χεῖρας παρατεταμένας παρὰ τὰς πλευράς· ἐξελθόντα εὐθὺς φθέγγεται ϗ προσάγει πρὸς τὸ στόμα τὰς χεῖρας· πρὶν ἐξελθεῖν οὐ φθέγγεται· πάντα ἀφίησι τὸ μηκώνιον· οὐκ ἔχοντα ὄνυχας διὰ τίν' αἰτίαν Ζιη10. 587 a13, 17, 19, 23, 25, 26, 27, 34, 28 (cf Antig Caryst 119 Beckm), et saepius. — coni ἔμβρυον. ἤδη γεγενημένων θύραζε τῶν ἐμβρύων μαλακόν ἐστι τοῦτο τὸ ὀστοῦν (βρέγμα) τῶν παιδίων Ζγβ6. 744 a26. cf Ζιη10. 587 b13. — 3. infans. ἡ αὔξησις τῶν παιδίων Ζγβ4. 738 a33. τοῦ παιδίου ἔξω ὄντος, ἀσθενικοῦ ὄντος· τὰ εὐτραφέστερα· εἴωθε τὰ πλεῖστα σπασμὸς ἐπιλαμβάνειν Ζιη10. 587 a18, 20. 12. 588 a4, 3, 11. τὰ πλεῖστα ἀναιρεῖται πρὸ τῆς ἑβδόμης, ἑβδόμῳ μηνὶ ἄρχονται ὀδοντοφυεῖν Ζιη12. 588 a8 Aub (cf Dietz, Hippocr de morbo sacro 101). 10. 587 b14. ἐγρηγορότα οὐ γελᾷ, καθεύδοντα δὲ ϗ δακρύει ϗ γελᾷ Ζγε1. 779 a11, cf 19. Ζιη10. 587 b5, Antig Caryst 123 Beckm, Salmas ex Pl 25. τῶν ἄλλων μορίων οὐκ ἐγκρατῆ ἐστίν, ἀκρατῆ ϗ τὰ παιδία μέχρι πόρρω τῆς κεφαλῆς διὰ τὸ βάρος Ζιδ9. 536 b5. Ζγβ6. 744 a31. ἕρπει Ζπ9. 709 a9. cf 11. 710 b12. γλαυκότερα τὰ ὄμματα τῶν παιδίων εὐθὺς γεννωμένων ἐστὶ πάντων Ζγε1. 779 a27, cf 8. 780 b1. παραπλησία ἡ φύσις (τῶν γυναικῶν) τῇ τῶν παιδίων Ζγε3. 784 a5 (v l παίδων. cf ἔοικε ϗ τὴν μορφὴν γυνὴ ϗ παῖς Ζγα20. 728 a17). νάνοι εἰσὶ τὰ παιδία πάντα Ζμδ10. 686 b11, cf 24. μν2. 453 b6. πλγ18. 963 b15. τῶν παιδίων αἱ κεφαλαὶ διὰ τί κατ' ἀρχὰς γίνονται πυρραί χ6. 797 b24. παιδία πέντε μηνῶν οὐ στρέφουσι τὸν αὐχένα υ3. 457 a18. τὰ παιδία καθεύδει σφόδρα, ἐπιληπτικὰ γίνεται υ3. 457 a4, 8. τοῖς παιδίοις οὐ γίνεται ἐνύπνια εν3. 461 a12, 462 b5. τὰ παιδία διὰ τί οὐ δύναται μανθάνειν Φη3. 247 b19, 30, κατ' ἐπιθυμίαν ζῶσι Ηγ15. 1119 b6. παιδία ϗ θηρία, opp οἱ καθεστῶτες ηεη2. 1236 a2. τὸ παιδίον ϗ τὸ θηρίον οὐ πράττει ηεβ8. 1224 a29. οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο ζῆν παιδίου διάνοιαν ἔχων Ηκ2. 1174 a2. — παιδίου λῆψις (in Theodecti tragoedia) πο18. 1455 b30. cf Nck fr tr p 623. Vhl Rhet 80. — 4. puella. τὰ λευκὰ ϗ παιδίοις γίνεται νέοις οὖσι πάμπαν Ζιη1. 581 b2, vel plenius τοῖς παιδίοις τοῖς θήλεσιν Ζγβ4. 738 a26, cf 33.

παιδιώδης, def Ηη8. 1150 b16, 18.

παιδονομία. λεκτέον ἐν τοῖς περὶ παιδονομίας Πη16. 1335 b4. — παιδονομία, magistratus, coni γυναικονομία al Πζ8. 1322 b39.

παιδονόμος Πδ15. 1299 a22. η17. 1336 a32, 40. ὁ παιδονόμος ἀριστοκρατικόν Πδ15. 1300 a4.

παιδοποιία. νόμοι περὶ παιδοποιίας Πβ12. 1274 b3.

παιδοτρίβης Πγ6. 1279 a2, 4, 8. 16. 1287 b1. coni ὁ γυμναστικός Πδ1. 1288 b18.

παιδοτριβική, dist γυμναστική Πθ3. 1388 b7, 8.

παιδοτρόφος ὥρα ποικίλας ἀλκυόνος (Simon fr 12) Ζιε8. 542 b9.

παίειν. ἐπὶ σωτηρίᾳ παίσας (fort ποτίσας, cf s v ποτίζειν) ἀποκτεῖναι ἂν Ηγ2. 1111 a14.

παίζειν ἐμμελῶς Ηδ14. 1128 a10. παίζειν ὅπως σπουδάζῃ Ηκ6. 1176 b32-1177 a11. ὑπὸ τῶν πυρετῶν οἱ λαμβανόμενοι παίζουσι μᾶλλον ἢ ἀλγοῦσιν πγ17. 873 b20. — αἱ ἵπποι ὅταν σκυζῶσι παίζουσι πρὸς αὑτάς Ζιζ18. 572 a30. κλεψύδρην παίζῃσι (Emped 351) αν7. 473 b17.

Παίονες θ1. 830 a7. 168. 846 b30. Ζια45. 630 a20. — Παιονίας θηρία θ1. 830 a5. 129. 842 b33. Ζιβ1. 499 b13, 500 a1. ι45. 630 a18, 20. περὶ τὴν Παιονίαν Ζιβ1. 500 a1. χρυσὸς ἄπυρος ἐν Παιονίᾳ θ45. 833 b6, 8. f 248. 1523 b33-36. — ἡ Παιονική θ1. 830 a6. τὸ Μεσσάπιον ὄρος ὁρίζει τὴν Παιονικὴν ϗ τὴν Μαιδικὴν χώραν Ζια45. 630 a19.

παῖς. 1. physica. puer et puella. ἡ τῶν παίδων ἡλικία· παισὶν οὖσιν αἱ κεφαλαὶ γίνονται φθειρώδεις· προσεοικότες γίνονται τοῖς γονεῦσιν οἱ παῖδες, syn ἔκγονα, τέκνον Ζιθ1. 588 a31. ε31. 557 a7. Ζγα17. 721 b30, 32, 33. ἔοικε ϗ τὴν μορφὴν γυνὴ ϗ παῖς· ϗ παῖδες μὲν ὄντες οὐ γίνονται φαλακροί, οὐδ' αἱ γυναῖκες Ζγα20. 728 a17. ε3. 782 a9. cf Ζιγ11. 518 a30. ε31. 557 a7, 8. ἡ φωνὴ τοῖς παισὶ μεταβάλλει ἐπὶ τὸ βαρύτερον Ζιη1. 581 b6. οἱ παῖδες ὑγροὶ ϗ θερμοί πγ7. 872 a6. τὰ (?) τῶν παίδων (παιδίων ci S Theophr IV 872) εὐθὺς τὰς κεφαλὰς ἴσχει λευκάς χ6. 798 a30. — puer. ἐξ ἡμέρας νὺξ γίνεται ϗ ἐκ παιδὸς ἀνήρ, μετὰ τὸ παῖς ἀνὴρ γίνεται· οἱ παῖδες οἱ μήπω

δυνάμενοι προΐεσθαι, ἐγγὺς δὲ τῆς ἡλικίας ὄντες Ζγα18. 724 a22. β1. 734 a29. α20. 728 a12. opp παρθένοι Ζιη1. 581 b29. (Oken, Isis 1830, 643.) — 2. ethica. πότερα ϗ παίδων εἰσὶν ἀρεταί, ὁ παῖς ἀτελής Πα13. 1259 b30 sqq, 1260 a13, 31. ϗ ἐν παισὶ ϗ ἐν θηρίοις ἐγγίνονται αἱ ἄλλαι φιλίαι ηεη2. 1238 a33. οἱ παῖδες ἄριστα μάχονται ηεγ1. 1229 a29. παῖς μαθηματικὸς γένοιτ᾽ ἄν, φυσικὸς δ᾽ οὔ Ηζ9. 1142 a17. ὁ παῖς οὐκ εὐδαίμων Ηα10. 1100 a2. οἱ παῖδες πολῖται ἐξ ὑποθέσεως, ἀτελεῖς Πγ5. 1278 a4. 1. 1275 a14. κεκολάσθαι δεῖ τὸν παῖδα Ηγ15. 1119 b5, 13. παιδεύειν δεῖ τοὺς παῖδας Πα13. 1260 b16. τὰ περὶ τὴν τροφὴν τῶν παίδων (Lacedaem) Πδ9. 1294 b22. συνεθίζειν ἐκ μικρῶν παίδων Πη17. 1336 a14. ὅταν παῖς ἀντὶ πατρὸς εἰσίῃ Πδ5. 1292 b5. 14. 1298 b3. οἱ παῖδες τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτώντων Πβ8. 1268 a8. — παίδων παῖδες Πα2. 1252 b18.

πάλαι def Φδ13. 222 b14. πάλαι φροῦδον ἂν ην ἕκαστον τῶν ἄλλων στοιχείων μα3. 340 a2. οἱ πάλαι, opp οἱ νῦν Μλ1. 1069 a29. Πβ7. 1266 b16 al. — τὰ πάλαι λεχθέντα, οἱ πάλαι λόγοι refertur ad ea quae antea in eodem libro exposita sunt Πβ4. 1262 b29. γ11. 1282 a15. Φθ3. 254 a16. μχ27. 857 a24.

παλαιός. ἀρχαῖα ϗ παλαιὰ διατελεῖ νενομισμένα f 40. 1481 a36. ὁ αἰθὴρ παλαιὰν εἴληφε τὴν προσηγορίαν μα3. 339 b21. ὁ παλαιὸς λόγος ὁ ἀναιρῶν τὴν τύχην Φβ4. 196 a14. οἶνος παλαιός, opp νέος μδ10. 388 b3. ἔλαιον παλαιόν, opp πρόσφατον πκα9. 927 a29. τῷ τὸν χρόνον πλείω εἶναι ϗ πρεσβύτερον ϗ παλαιότερον λέγεται Κ12. 14 a29. ζῷα παλαιά, παλαιότερα, opp νέα Ζιζ25. 578 a6. δ11. 538 b1. — τὸ παλαιόν adverb Πγ4. 1277 b2. δ4. 1290 b15. 10. 1295 a12. Ζιζ36. 580 b8.

παλαιοῦσθαι. νεκροὶ παλαιούμενοι, καρποὶ παλαιούμενοι μδ12. 390 a22, b1. πκ25. 925 b37. κατὰ τὰς ἡλικίας διαφέρουσι (τὰ τριχώματα) νέα τε ϗ παλαιούμενα Ζγε3. 782 a6. τὸ περὶ τὸν χρῶτα ὑγρὸν παλαιούμενον ϗ χρονιζόμενον χ6. 797 b5. 5. 794 b30. κηρὸς παλαιούμενος Ζιε32. 557 b6. ἐάν τις τῶν πολυπόδων παλαιωθῇ Ζιδ1. 524 b30.

παλαιστή. ὦτα σπιθαμῆς ϗ παλαιστῆς Ζιθ28. 606 a14.

παλαιστικός τίς Ρα5. 1361 b24.

Παλαιστίνη. ἐν Παλαιστίνῃ φτα7. 821 a34. ἐν Παλαιστίνῃ λίμνη (lacus Asphaltites) μβ3. 359 a17.

παλαίστρα. κλέπτειν ἐκ παλαίστρας πκθ14. 952 a18. ἐν ταῖς παλαίστραις Ζπ9. 709 a13.

παλαιστρικός Κ8. 10 b3. παλαιστρικὴ ἐπιστήμη Κ8. 10 b4.

παλάμη πκζ6. 966 b14.

Παλαμήδης apud Anaxandridem Ργ12. 1413 b26.

παλαμναῖος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a23.

παλευτρία. οἱ τρέφοντες τὰς περιστερὰς παλευτρίας Ζιι7. 613 a23.

πάλη ϗ δρόμος Οβ12. 292 a26. Ηβ5. 1106 b5.

Παλικοὶ τῆς Σικελίας θ57. 834 b8.

παλιλλογεῖν. παλιλλογήσομεν ἐν κεφαλαίοις ρ21. 1433 b31.

παλιλλογία, def σύντομος ἀνάμνησις ρ21. 1433 b29. περὶ παλιλλογίας ρ21. ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ μέρους ἢ παλιλλογίαν ἢ ὁρισμὸν ἐπιθεὶς ρ33. 1439 a29. παλιλλογίαι ρ7. 1428 a8. 22. 1434 a30.

παλιμπυγηδόν Ζμβ16. 659 a20 (Schn Bsm Lgk, cf Lob ad Ai 836, πάλιν πυγηδὸν Bk).

πάλιν. retro, retrorsum, ὑποχωροῦντες πάλιν πυγηδὸν Ζμβ16. 659 a20. inde πάλιν omnino contrarium motum vel actum significat, τὸ ἀναχθὲν καταβαίνειν πάλιν ὕδωρ μβ2. 355 a26, 31. ἀθρόας δόντας ἀφαιρεῖσθαι πάλιν ἀθρόας Πε8. 1308 b16, cf similia μγ1. 370 b11. δ7. 384 b11. Φθ3. 253 a24. Ζμγ5. 668 a29. 6. 669 a17. 14. 675 a23, b8, 17, 19. δ5. 681 a30. Πδ14. 1298 b37. 15. 1299 b4. ε4. 1304 a22, 1303 b4. — πάλιν de tempore, ὁτὲ μὲν μὴ ὄν, πάλιν δὲ ὂν Οα11. 280 b16. ἐξ ἀρχῆς ... ὕστερον πάλιν Πε4. 1304 b16. νῦν μὲν ἱκανῶς ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, ἀκριβέστερον δὲ πάλιν Οα3. 269 b22. τροφὴν λαμβάνειν ϗ πάλιν ἐκ ταύτης γίνεσθαι τὴν ἐσχάτην τροφήν Ζμδ4. 678 a7. εἰ μετὰ τὴν φορὰν ἀλλοίωσις εἴη ϗ μετὰ τὴν ἀλλοίωσιν αὔξησις ϗ πάλιν γένεσις Φζ10. 241 b16. κινεῖν συνεχῶς, ἀλλὰ μὴ ὥσπερ τὸ ὠθοῦν πάλιν ϗ πάλιν Φθ10. 267 b11. cf δ12. 220 b13. ε4. 227 b17. — πάλιν omnino progressum in narrando enumerando quaerendo significat, φησὶν ὁ Σωκράτης ... πάλιν προστίθησιν Πδ4. 1291 a14. cf Ζμγ1. 662 a12. πρῶτον μὲν ... ἔπειτα πάλιν Πδ3. 1289 b29. ϗ πάλιν, πάλιν δέ Πγ17. 1288 a22. Ζμβ10. 656 b18. λέγωμεν (σκεπτέον, ἐπανιτέον al) πάλιν Φδ8. 214 b13. Γα8. 324 b25. 10. 328 a18. μα3. 340 a24. τη1. 152 a31 (syn ἔτι). Πδ14. 1297 b35. Ζμβ10. 655 b28. δ5. 682 a31. 10. 685 b29 al. frequens eiusmodi est usus in Rhet ad Alex, cf ρ3. 1425 a9, b34. 19. 1433 a32, 34. 22. 1434 a27. 23. 1434 a34. 25. 1435 a31. 29. 1436 a30. 36. 1440 b5. 37. 1441 b31.

παλίνορσον (Emp 365) αν7. 474 a4.

παλίνσκιος. οὐ γίνονται παλίνσκιοι αἱ ἐλαῖαι Ζιε30. 556 a24 (v l πολύσκιοι).

παλίρροια τῆς ὑγρότητος, τοῦ θερμοῦ Ζμγ7. 670 b8. εν3. 461 a6. cf πν3. 482 b3. πκ5. 940 b25.

Παλλάδιον, ἐν ᾧ δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου ϗ βουλεύσεως οἱ ἐφέται f 417. 1547 b26.

παλλακίς f 172. 1506 b21.

Παλληνεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς f 355. 1538 a19.

Παλλήνη. αἱ περὶ Παλλήνην ϗ τὸν Ἄθω πόλεις f 560. 1570 a43.

παλματίαι σεισμοί τινες λέγονται κ4. 396 a10.

παλμός, νόσος τις αν20. 479 b21.

παμβασιλεία, def Πγ16. 1287 a8, dist Λακωνική, τυραννίς Πγ15. 1285 b36. δ10. 1295 a18.

παμμεγέθης. ζῷον παμμέγεθες, opp πάμμικρον πο7. 1450 b39. παμμέγεθες, opp μικρόν Οα5. 271 b13. ὀδόντες, ῥίζαι παμμεγέθεις Ζγβ6. 745 a34. πκ8. 923 b12.

Παμμένης ϗ Πύθων διεφέροντο ηεη10. 1243 b21.

παμμήκης. ἐν χρόνοις παμμήκεσι μα14. 351 b10.

πάμμικρον ζῷον, opp παμμέγεθες πο7. 1450 b37. ἧπαρ πάμμικρον ὥσπερ σημείου χάριν Ζμγ7. 669 b29. 4. 665 b1.

παμπάλαιος. οἱ παμπάλαιοι ϗ πολὺ πρὸ τῆς νῦν γενέσεως ΜΑ3. 983 b28 Bz. λ8. 1074 b1.

πάμπαν, dist μᾶλλον: ἡ μὲν ἀκατέργαστον, ἡ δὲ κατειργασμένον μᾶλλον, ἡ δὲ πάμπαν Ζμγ14. 674 b12. πάμπαν saepe legitur adiectivis pronominibus adverbiis vel praepositum, πάμπαν νέοι, ἀσθενής, ὀλίγη, μικρόν, λεπτή, εὐθεῖα al Οβ3. 286 a6. μβ8. 367 b18. γ4. 375 b14. 6. 378 a11. εν3. 461 a12. Ζιβ17. 507 b32. 17. 508 b10. γ1. 510 a4. 19. 521 a32. Ζγα23. 731 a33. γ2. 752 a12. 6. 756 b34. Ηδ7. 1123 b33. θ15. 1162 b26 al. πάμπαν ἠρέμα Γα10. 328 b6. πάμπαν ἕτερον ηεη7. 1241 a3 (cum substantivo ἐν τοῖς πάμπαν ἐμβρύοις αι2. 438 a18), vel postpositum ἀσθενής, ὀλίγοι, μικρόν, μηδέν, δημοκρατικὴ πάμπαν al μγ3. 373 a30. 4. 373 b8. Οβ12. 292 a20. αν9. 474 b26. Ζιβ1. 498 b20. 8. 502 a33. β17. 509 a23. γ1. 509 b27, 510 b30. 3. 513 b11. Ζγγ1. 751 a9. 4. 755 a26. Πγ13. 1283 b10.

δ9. 1294 ᵇ4. ε4. 1304 ᵇ2. 6. 1306 ᵃ17. ζ7. 1321 ᵃ14 al. τὸ αὐτὸ πάμπαν Φγ6. 206 ᵃ13. μχ 847 ᵃ25. μικρὸν γὰρ πάμπαν Ζιβ15. 506 ᵃ19, κέρκον μικρὰν ἔχουσι πάμπαν Ζιβ1. 499 ᵃ12. Ζμδ13. 697 ᵇ6. κενόν τι πάμπαν f 82. 1490 ᵃ11. verbis vel finitis vel participiis πάμπαν coniungitur, πάμπαν διαβλέπειν, ὀλιγωρεῖν, κινεῖσθαι, ἀπολελοιπός al εν3. 462 ᵃ13. Ηδ7. 1124 ᵃ10. πις3. 913 ᵃ39. μβ8. 367 ᵇ22. Ζιγ20. 521 ᵇ16. Ζμδ5. 681 ᵃ11. Ζγβ6. 745 ᵃ30. f 40. 1481 ᵇ12. ἀφανίζεσθαι, διεστραμμένον, ἐκλελυμένοι πάμπαν εν3. 461 ᵃ20, 16. πγ16. 873 ᵃ33. ἐξικμασμένον πάμπαν Ζμγ14. 675 ᵇ20.

παμπληθής. εἰ πάντα τὰ τῶν ἰχθύων ᾠὰ ἐσώζετο, παμπληθὲς ἂν τὸ γένος ἦν ἑκάστων Ζιζ13. 567 ᵇ2. ἀναζέσαι πῦρ πάμπληθες θ39. 833 ᵃ20. πάμπληθες συναχθῆναι ἀργύριον θ87. 837 ᵃ27. — τὸ κυρίως ὂν παμπληθὲς ὂν Γα8. 325 ᵃ29, sed scribendum videtur e codd EFL παμπλῆρες.

παμπλήρης. τὸ κυρίως ὂν παμπλῆρες (codd EFL, παμπληθὲς Bk) ὂν Γα8. 325 ᵃ29, cf παμπληθής.

πάμπολυς. πάμπολυ διαφέρειν Ηβ1. 1103 ᵇ25. μέρη πάμπολλα ψγ10. 433 ᵇ2. — παμπλείων (πάμπλεως?) ὁ ὄγκος γίγνεται τῆς φωνῆς ακ804 ᵃ15.

παμφαής. ὁ παμφαὴς ἥλιος κ6. 399 ᵃ21.

παμφάγος, def, opp σιτοφάγος ηεγ7. 1234 ᵃ6. — ζῷα παμφάγα, dist σαρκοφάγα, καρποφάγα Ζια1. 488 ᵃ15. θ2. 590 ᵇ10. 3. 593 ᵇ14, 25. 4. 594 ᵃ5. 5. 594 ᵇ5. 11. 596 ᵇ10, 12. Ηη7. 1149 ᵇ34. Πα8. 1256 ᵃ25. πι45. 895 ᵇ31. τὰ παμφαγώτερα ποικιλώτερα Ζγε6. 786 ᵃ34.

Παμφίλη. πρώτη λέγεται ὑφῆναι ἐν Κῷ Παμφίλη Πλάτεω θυγάτηρ Ζιε19. 551 ᵇ16.

Παμφίλου τέχνη Ρβ23. 1400 ᵃ4.

πάμφορος καὶ εὐδαίμων νῆσος θ100. 838 ᵇ22.

Παμφυλίας πυρὰ καιόμενα θ35. 833 ᵃ6. κατὰ Μάγυδον (Μύγαλον codd Bk) τῆς Παμφυλίας σ973 ᵃ6. f 238. 1521 ᵃ38. — Παμφύλιον πέλαγος κ3. 393 ᵃ30.

Πὰν μεγάλας θεοῦ κύων (Pind fr 73) Ρβ2. 1401 ᵃ16.

Παναθήναια. ἐκ τῶν Παναθηναίων Ζγα18. 724 ᵇ2. τὰ Παναθήναια ἐπὶ Ἀστέρι τῷ γίγαντι ἀναιρεθέντι f 594. 1574 ᵇ27. τίνες αὐτὰ διοικοῦσιν f 404. 1545 ᵇ34. τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ τῶν μορίων γινομένου δίδοσθαι f 345. 1536 ᵃ19. τὰ μικρὰ Παναθήναια f 594. 1574 ᵇ21.

παναίσχης τὴν ἰδέαν Ηα9. 1099 ᵇ4.

Παναίτιος τύραννος ἐν Λεοντίνοις Πε10. 1310 ᵇ29. 12. 1316 ᵃ37.

πανάριστος (Hes ε293) Ηα2. 1095 ᵇ10.

Πάνδαρος φιλοχρήματος· ἐτέτρωτο ὑπὸ Πανδάρου Μενέλαος f 146. 1503 ᵃ10. 151. 1503 ᵇ30.

πανδεχής. καθάπερ ἐν τῷ Τιμαίῳ (Plat Tim 51 A) γέγραπται, τὸ πανδεχὲς Ογ8. 306 ᵇ19. Γβ1. 329 ᵃ14.

πανδημία. Θησεὺς πανδημίαν τινὰ καθιστὰς f 346. 1536 ᵃ28.

πάνδημος. πανδήμου χάριτος δημιουργός (apud Alcid) Ργ3. 1406 ᵃ26.

Πανδιονίς, τετραλογία Φιλοκλέους f 576. 1572 ᵇ35, cf Nck fr tr p 589.

Πανδίων πέμπτος βασιλεὺς ἀπὸ Ἐριχθονίου f 594. 1575 ᵃ1.

πάνθειον. τὸ τῶν πλανήτων καὶ ἀπλανῶν πάνθειον f 17. 1477 ᵃ14. Bernays Dial p 166. — Πάνθειον θ51. 834 ᵃ12.

Πανδοσία τῆς Ἰαπυγίας θ97. 838 ᵃ33.

πανηγυρικός. Ἰσοκράτης ἐν τῷ πανηγυρικῷ Ργ7. 1408 ᵇ15. 17. 1418 ᵃ31, cf Ἰσοκράτης p 346 ᵇ59, 347 ᵃ15.

πανήγυρις Ἰσθμίων (Alcidam) Ργ3. 1406 ᵃ22. πανήγυρις τῆς Ἥρας θ96. 838 ᵃ17. — οἱ τὰς πανηγύρεις συνάγοντες (Isocr 4, 1) Ργ9. 1409 ᵇ34. πανηγύρεις ἐνιαύσιοι κ6. 400 ᵇ21.

πανθήρ (v l πάνθηρ Lob Par 211). τίκτει τυφλὰ ὥσπερ λύκος. τίκτει δὲ τὰ πλεῖστα τέτταρα Ζιζ35. 580 ᵃ25. (lupus canarius Gazae. panthera Scalig cf Salmas exercit Plin 1, 49ᵇ. Felis panthera St Cr. adive C II 60. Felis pardus K 801, 6. Felis uncia Wiegmann, Oken Isis 1831, 282 et 287. i q πάρδαλις Su 45, 14. cf AZι II 494.)

παννύχιοι (Hom K 1. B 1. cf Ὅμηρος p 506 ᵃ61) πο25. 1461 ᵃ17.

πανουργία, def, dist δεινότης, φρόνησις Ηζ13. 1144 ᵃ27. opp εὐήθεια ηεβ3. 1221 ᵃ12. ἀκολουθεῖ τῇ ἀδικίᾳ πανουργία αρ7. 1251 ᵇ3. — καὶ θυμοὶ καὶ πανουργίαι εἰσὶν ἐν τοῖς ζῴοις Ζιθ1. 588 ᵃ23. ἡ τοῦ ἤθους πανουργία τῶν περδίκων Ζιι8. 614 ᵃ30.

πανοῦργος, def, dist δεινός, φρόνιμος Ηζ13. 1144 ᵃ28. def ηεβ3. 1221 ᵃ37. — οἱ εἴρωνες καὶ πανοῦργοι, opp οἱ παρρησιαστικοί Ρβ5. 1382 ᵇ21. — τῶν ζῴων τὰ μὲν πανοῦργα καὶ κακοῦργα, οἷον ἀλώπηξ Ζια1. 488 ᵇ20. cf 15. 494 ᵃ17. κακόηθες ἡ πέρδιξ ἐστὶ καὶ πανοῦργον Ζιι8. 613 ᵇ23. f 270. 1527 ᵃ8.

πανσέληνος. εἰσὶ περίοδοι σελήνης πανσέληνοί τε καὶ φθίσεις Ζγδ10. 777 ᵇ21. κύκλος πανσέληνος πιε7. 912 ᵃ5. τὰς νύκτας τὰς πανσελήνους Ζιι38. 622 ᵇ27. ἐν τῇ πανσελήνῳ μγ2. 372 ᵃ27. ἐν ταῖς πανσελήνοις Ζιε23. 555 ᵃ10. η12. 588 ᵃ10. ταῖς (i q ἐν ταῖς) πανσελήνοις Ζιε12. 544 ᵃ20. θ15. 599 ᵇ16. — duobus locis πασσέληνος Bk exhibuit Αδ8. 93 ᵃ37. Ζμδ5. 680 ᵃ32, cf πασσέληνος.

πανσπερμία vocabulum esse videtur Democriteum Trdlbg de an p 214. ἄπειρα ποιεῖ τὰ στοιχεῖα ἐκ τῆς πανσπερμίας τῶν σχημάτων Δημόκριτος Φγ4. 203 ᵃ21. cf Ογ4. 303 ᵃ16. ψα2. 404 ᵃ4 Trdlbg. in explicanda Anaxagorae doctrina πανσπερμία usurpatum legitur Γα1. 314 ᵃ29, cf Ἀναξαγόρας p 49 ᵇ6. — πανσπερμία χυμῶν· πανσπερμίας εἶναι τὸ ὕδωρ ὕλην ἀδύνατον αι4. 441 ᵃ6, 18. εἰσί τινες οἵ φασι τὴν γονὴν μίαν οὖσαν οἷον πανσπερμίαν εἶναί τινα πολλῶν Ζγδ3. 769 ᵃ29, ᵇ2. cf Plat Tim 73 C.

Πανταχλῆς ποιητής f 581. 1573 ᵃ38. Meineke fr com I p 6.

παντάπασιν. ἢ οὐδὲν παντάπασιν ἔσται Γα2. 316 ᵃ27. τοῦτο παντάπασιν ἔοικεν εἰρῆσθαι προχείρως μβ9. 369 ᵇ24. ἔτι ἀπὸ μιᾶς συνουσίας καὶ τῶν ζῴων ἔνια γεννᾷ πολλά, τὰ δὲ φυτὰ καὶ παντάπασιν Ζγα18. 723 ᵇ10.

πανταχόθεν φέρεσθαι ἐπὶ τὸ μέσον Οβ14. 297 ᵃ21, 26, ᵇ12. cf 2. 284 ᵇ35. τῶν αὐγῶν πανταχόθεν ἐκλειπουσῶν χ3. 794 ᵃ6. πανταχόθεν ἀντίπους ἔσται Οδ1. 308 ᵃ20. πανταχόθεν πλεονεκτικὸς ηεβ3. 1221 ᵃ23, cf Ηγ15. 1119 ᵇ8. αρ3. 1250 ᵃ27. 7. 1251 ᵇ6.

πανταχοῦ Πδ4. 1290 ᵃ32. 12. 1297 ᵃ5. 15. 1299 ᵇ15, 17. ε7. 1307 ᵇ23. μα6. 343 ᵃ30. 10. 347 ᵃ36. Ζμδ2. 677 ᵇ7. 5. 680 ᵃ36 al. τὸ πανταχοῦ καὶ πᾶσιν ὑπάρχον Οβ8. 289 ᵇ26. πανταχοῦ τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχειν Ηε10. 1134 ᵇ19, 25.

παντελὴς νηνεμία ψα2. 404 ᵃ20, ἔκλειψις τοῦ θερμοῦ Αδ12. 95 ᵃ18. παντελὴς ἀρετὴ Ηδ7. 1124 ᵃ8. 8. 1124 ᵃ29, φιλία ημβ11. 1209 ᵃ16. — **παντελῶς,** syn ἁπλῶς Γβ7. 334 ᵇ10, 9, sed dist ἁπλῶς: περὶ πάντων μὲν ἁπλῶς πιστεύομεν τοῖς ἐπιεικέσιν, ἐν οἷς δὲ τὸ ἀμφιδοξεῖν ἐστί, καὶ παντελῶς Ρα2. 1356 ᵃ8. cf καὶ παντελῶς Μβ2. 997 ᵇ20. Ζιγ5. 515 ᵃ30. οὔτ' ὀρθῶς οὔτ' εὐλόγως εἰρῆσθαι παντελῶς ΜΑ5. 989 ᵃ26. π. ἄλογον, κενόν Οα2. 269 ᵇ7. γ8. 307 ᵃ29. αι2. 437 ᵇ15. π. ἕτερον Γα7. 323 ᵇ24. π. νέοι, ἀνδραποδώδεις, π. ἀνδράποδον f 102. 1494 ᵇ15. Ηα3. 1095 ᵇ19. ηεα5. 1215 ᵇ34. π. ὀλίγα, βραχύ, πλησίον, ἐλάχιστον Ζμα5. 644 ᵇ27.

ακ803a11, 801a30. Πδ 14. 1298a16. π. λευκόν μγ4. 375a21. π. ἄνευ πάθυς ημα20. 1191a21. παντελῶς postpositum κατάδηλοι παντελῶς, μικρὰ παντελῶς al τα16. 108a5. μα13. 351a7. γ5. 377a2. Ζιβ1. 500a22. 11. 503b17. Ζμγ12. 673b30. δ5. 681a17. f 141. 1502a27. πλ1. 953a22. παντελῶς ἀναιρεῖν, ἐξαιρεῖν Μκ5. 1062b10. ρ23. 1434b23. αὗται ὕδωρ ἀποκεκριμένον εἰσὶν ἤδη παντελῶς μγ4. 374a35. τῶν ζῴων τὰ μὲν ὐκ ἐπικυΐσκεται παντελῶς Ζγδ5. 774a14.

παντευχία (Aeschyl fr 297, 3) Ζι49B. 633a21.

πάντῃ. σῶμα τὸ πάντῃ διαιρετόν Οα1. 268a7. Ζιγ16. 519b31. 17. 520a7. ὅμοιον πάντῃ, πάντῃ φέρεσθαι, προστίθεσθαι, μεταδιδόναι Οβ14. 297a23. Φδ8. 215a24. μβ7. 365a28. Ζμδ5. 680b11. β17. 661a5. γ5. 668a16. Ζγ2. 752a1. 3. 754b23. ἡ αὐτὴ πάντῃ Φδ13. 222a17. ἁπλῶς πάντῃ Πε1. 1302a3. — τὸ πάντῃ πάντως ἀδιάφορον Γα7. 323b19. τὸ πάντῃ πάντως μεταβάλλον Μγ5. 1010a9. εἰ ἔστι μῖξις ὅλως πάντῃ πάντως αι3. 440b3. πάντῃ πάντως ἀκίνητον, χαλεπώτατον, τέλειον, ἐμμελῶς Κ5. 4a35. ψα1. 402a10. Ηα11. 1101a19, 1100b20. πάντῃ ϗ πάντως ημα2. 1183b39, 1184a1, 2.

παντοδαπός. κύνα παντοδαπόν (Pind fr 73) Ρβ24. 1401a17. νέμεσθαι παντοδαπὺς τόπυς Ζιθ19. 602a20. παντοδαπὰ σχήματα, μορφαί, φωναί, ψόφοι μβ8. 368a23, 24. 9. 369b1. 3. 359b11. διαφοραὶ παντοδαπαί Ζγγ5. 756a3. παντοδαπαὶ χρόαι, χρώματα μα5. 342b5, 7. παντοδαπὰ κατὰ τὴν χρόαν Ζγβ6. 745a23. — καρκίνων γένος παντοδαπώτερον Ζιδ2. 525b3. αἱ ποικίλαι τροφαὶ παντοδαπωτέρας ποιῦσι τὰς κινήσεις Ζγε6. 786b3. — παντοδαπῆ. συστέλλειν ϗ προβάλλειν παντοδαπῆ τοιαύτη ὖσα ἡ γλῶττα μάλιστ᾽ ἂν δύναιτο Ζμβ17. 660a24. — παντοδαπῶς ἔχειν περί τι Ηα11. 1100a27. ἐσθλοὶ ἁπλῶς, παντοδαπῶς κακοί (Eleg fr adesp 11) Ηβ5. 1106b35.

πάντοθεν ἀκύειν, ὐ μόνον κατ᾽ εὐθυωρίαν Ζμβ10. 656b29. 12. 657a17. πάντοθεν εὐκύκλυ σφαίρας (Parm 103) ξ2. 976a8. 4. 978b8. πάντοθεν φαίνεσθαι, dist πόρρωθεν, ἔγγυθεν αι3. 440b18. πάντοθεν ἐκχυλίζειν Ζιθ11. 596b11. πάντοθεν λαμβάνειν Ηδ3. 1121b32. πκγ2. 931b5.

παντοῖος. παντοῖαι τύχαι Ηα10. 1100a5. παντοίας διαφορὰς ἔχειν Ηα11. 1101a24.

πάντοσε αὔξεσθαι ψβ2. 413a29.

παντοφόρος χώρα αὐταρκεστάτη Πη5. 1326b28.

πάντως, opp τρόπον τινά Αγ33. 89a33. πρὸς τὸν πάντως ἐνιστάμενον πάντως ἀντιτακτέον ἐστίν τε4. 134a4. οἱ ἕξιν ἔχοντες ϗ διάκεινταί πως, οἱ δὲ διακείμενοι ὐ πάντως ϗ ἕξιν ἔχυσιν Κ8. 9a13. ὐ γὰρ εἰ ἐπάταξε, πάντως ὕβρισεν, ἀλλ᾽ εἰ ἕνεκά τυ Ρα13. 1374a14, 15. cf Ογ1. 299b3. ὐδ᾽ οἱ ἐκ προγόνων ἀγαθῶν εὐγενεῖς πάντως f 85. 1491a15. cf 13. 1476a18. — δύναμίς ἐστι τῦ ποιεῖν ὐ πάντως, ἀλλ᾽ ἐχόντων πῶς Μθ5. 1048a18. ὐχ ὁ πάντως ἔχων δάκτυλος ζῴυ ΜΖ10. 1035b24, cf 11. 1036b30. Φθ1. 251b2. μδ12. 390a8. cf Ζγα18. 722b34. Ζμα3. 643a25. δεῖ μὲν γὰρ εἶναί πως μίαν, ἀλλ᾽ ὐ πάντως Πβ5. 1263b32. ὐ πάντως εἴ τινα ἔστιν, ἅ εἰσι παρὰ τὰ καθ᾽ ἕκαστα, ταῦτα εἰσιν ἰδέαι f 182. 1509a23. εἰ μὲν φιλοσοφητέον φιλοσοφητέον ϗ εἰ μὴ φιλοσοφητέον φιλοσοφητέον· πάντως ἄρα φιλοσοφητέον f 50. 1484a9. — ὡς ὐκ ἄξιον ὂν πάντως ζῆν Ηδ8. 1124b9. ἐὰν πάντως βυλώμεθα ρ30. 1436b20. ἔσται ὧδε πάντως αὔξειν ρ4. 1426a32. — πάντῃ πάντως, πάντῃ ϗ πάντως v s πάντῃ.

πάνυ, praepositum adiectivis, πάνυ πολλὴν ἐπίδοσιν, πάνυ πίονες al Κ10. 13a26. Ζμγ9. 672a29. Ζιβ15. 506b13. 17. 508b24. δ8. 533b29. ε8. 542a5. 22. 554b11. ζ14. 568a30. 31. 579b8. θ29. 607a31. ι40. 625a5. κ3. 635b13 al (saepius ab Ar adv πάμναν, λίαν, σφόδρα usurpari videntur). ἢ ὑπ᾽ ὐδενὸς ἢ πάνυ ὑπ᾽ (ὑπ᾽ cum aliquot codd om Aub) ὀλίγων Ζιθ17. 600b6. πάνυ postpositum adiectivis (in libris pseudepigraphis) μικρόν τε πάνυ ϗ στενόν Ζικ5. 637a31. δῆλον πάνυ γίνεται φ1. 805a3. cf λίαν p 430b10. — ὐ πάνυ. ἐλλείποντες ὐ πάνυ γίνονται sim Ηβ7. 1107b7. γ14. 1119a6, 11. ὐ πάνυ ἐπαινεῖσθαι, συνδυάζεσθαι Ηδ1. 1120a21. 3. 1121a16. ὐ πάνυ λέγεσθαι, veluti ἡ διάθεσις ὐ πάνυ ἴση ϗ ἄνισος λέγεται sim Κ6. 6a32, 31, 34, 5a32. 8. 10b33. δοξάζομεν ἃ ὐ πάνυ ἴσμεν Ηγ4. 1112a8.

πανυπέρτατος μεγέθει ὁ κόσμος κ5. 397a15.

πάππος. ἄρρεν τῷ πάππῳ ἐοικὸς ἢ τῶν ἄλλων τινὶ τῶν ἄνωθεν προγόνων Ζγδ3. 768a33, 18. ἐπὶ πάππυς δύο ἢ τρεῖς ἢ πλείυς (ζητεῖν τὸν πολίτην) Πγ2. 1275b24. ὁ πάππυ σπυδαίυ τετυχηκώς f 85. 1490b36.

πάπτηνεν (Hom Π 283) f 129. 1500a27.

παρά. cf Eucken II 58-62. — 1. c gen. λαμβάνειν, πυνθάνεσθαι παρά τινος sim Ζμβ3. 650a28. 16. 660a8. Ζγβ6. 745a4 al. τὰ λεγόμενα παρὰ τῶν ἄλλων μβ14. 370a22. — τὰς ἁμαρτίας ἔχυσα τὰς παρ᾽ ἀμφοτέρων τῶν πολιτειῶν Πε10. 1310b7. ὁμολογύμενα τοῖς παρ᾽ ἡμῶν λόγοις Γβ10. 336b18. τὸ περίττωμα τὸ τῦ θήλεος ϗ τὸ παρὰ τῦ ἄρρενος Ζγδ4. 772a18.

2. c dat. τὰ παρ᾽ ἡμῖν μα3. 339b27. Ζμα5. 644b33. παρὰ τοῖς βαρβάροις Ζμγ10. 673a25. παρ᾽ αὐτοῖς, syn οἴκοι, opp πανταχῦ Πα6. 1255a33. — τὺς ἀπαιδεύτυς παρ᾽ ὄχλῳ μυσικωτέρως λέγειν (Eur Hippol 989) Ρβ22. 1395b29. ὧν πολὺ οἴονται παρ᾽ αὐτοῖς ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις (ex ipsorum vel aliorum iudicio) λείπεσθαι Ρβ10. 1388a11.

3. c. acc. *a*. vi locali. τῶν ζῴων ὅσα παρ᾽ ἕλη ζῇ Ζμγ1. 662b10. τὰ παρὰ πόδας τθ14. 164b19. παρὰ τὴν κοιλίαν ἀποφυάδας ἔχυσιν Ζμγ14. 675a11. ἵνα μηδὲν παραρρυῇ παρὰ τὴν ἀρτηρίαν Ζμγ3. 664b29 (syn εἰς τὴν ἀρτηρίαν b35). δέχεσθαι θάλατταν παρὰ τὸ στόμα Ζιδ2. 526b18. ὁ κάνθος ὁ παρὰ τὺς μυκτῆρας Ζμβ13. 657b18. ἄλλα παρ᾽ ἄλλα τιθέμενα τῶν χρωμάτων μγ4. 375a24, 16, 8. παρ᾽ ἄλληλα τίθεσθαι, φαίνεσθαι Οβ6. 289a8. τἀναντία γνωριμώτατα ϗ παρ᾽ ἄλληλα μᾶλλον γνώριμα Ργ9. 1410a21, cf ἀλλήλων p 34a11. — νέφη φερόμενα παρ᾽ αὐτὴν τὴν γῆν μα3. 348a24. φλὲψ τείνυσα παρ᾽ αὐτὴν τὴν ῥάχιν Ζια17. 497a15. cf Ζμδ2. 676b20. γ3. 664a34. οἱ μέγιστοι πόροι παρ᾽ ἀλλήλυς εἰσὶ ϗ ὐ συμπίπτυσιν Ζια16. 495a14. inde geometrice παρά de lineis parallelis, παρ᾽ ἄλληλα Οβ14. 296b19, 297b19. παρὰ τὴν πλευράν sim τθ3. 158b31. Μθ9. 1051a26 Bz. μχ23. 854b24, 28. πι54. 897a8. ις6. 914a26, 36. — *b*. παρά c acc porrigi ac pertinere aliquid significat per tempus aliquod vel spatium. ἡ εὐδαιμονία παρὰ πάντα τὸν βίον παρατείνει ϗ ἐν παντὶ καιρῷ ημβ11. 1208b5. πάσχειν ταῦτα ταχέως ϗ παρὰ βραχὺν καιρόν αρ6. 1251a10. δεῖ τὸ αἷμα διὰ παντὸς ϗ παρὰ πᾶν εἶναι Ζμγ5. 668a12, cf a17. ὐκ ἐγγινομένυ παρ᾽ ἕκαστον πάθος τῦ πυρός μβ14. 370a24. ὁ χαλκὸς παρ᾽ ἕκαστον μὲν μέρος ἔχει τὸ ὑγρόν, ὐ συνεχὲς δέ Ζμδ9. 387b28. χρήσιμοι παρὰ πάντα τὰ εἴδη, μάλιστα δ᾽ ἐν τῷ ἐγκωμίῳ ρ7. 1428a3. χρὴ παρὰ μέρος ἕκαστον τῦ λόγυ παλιλλογεῖν ρ23. 1434b6. παρ᾽ ἕκαστον Φθ6.

259 a4. — inde deflectit usus distributivus, παρ' ἡμέραν αἱ ἄμιαι πολὺ ἐπιδήλως αὐξάνονται Ζιζ17. 571 a21. παρὰ μῆνα τρίτον ταῖς πλείσταις γυναιξὶ τὰ καταμήνια φοιτᾷ Ζιη2. 582 b4. οἱ μὲν ἄρχουσιν οἱ δ' ἄρχονται παρὰ μέρος (i q ἀνὰ μέρος) Πβ2. 1261 b4, cf μέρος p 455 b20. παρ' ἄλληλα (i e alternis vicibus, vicissim) ζ 5. 470 a10. αν5. 472 b22. — c. παρά i q secundum. ζητητέον ϗ παρὰ τοὺς οὕτω λέγοντας πότερον ἄπειρος ὁ ἀριθμὸς ἢ πεπερασμένος Μμ9. 1085 b23. — inde fort repetenda est vis causalis, qua saepissime ab Ar παρά ita usurpatur, ut fere idem sit ac διά c acc Ηα1. 1095 a7. coni syn διά Πβ8. 1269 a21. syn διά Ηγ9. 1115 b3. Ρβ5. 1383 a31. cf Αα33. 47 b17. 34. 48 a1. β11. 62 a4. 17. 65 a38. τθ3. 158 b14. 10. 160 b30. ι4. Φζ9. 239 b22, 31, 240 a18. η4. 249 a22. ψβ9. 421 a23, b7. αι7. 448 a23. Ζια1. 486 b5. Ζμα3. 643 b35. δ5. 679 a15. Ρβ10. 1388 a19. 24. 1401 a1. γ2. 1404 b38. πο19. 1456 b6, 13. ημβ12. 1211 b34. ηεγ1. 1228 a36. ρ19. 1432 b21. 31. 1438 b3. 37. 1443 b41. ακ800 a28, 801 b2. πκε18. 939 b21 al. cf Bernays Dial p 138. Wz ad τθ3. 158 b14, quamquam eius sententia non videtur probanda esse. — d. παρά comparative. νήφων ἐφάνη παρ' εἰκῇ λέγοντας τοὺς πρότερον ΜΑ3. 984 b17. πάντα τὰ ζῷα νανώδη τἆλλα παρὰ τὸν ἄνθρωπον Ζμδ10. 686 b3. αἱ κάμηλοι ἴδιον ἔχουσι παρὰ τἆλλα τετράποδα τὸν καλούμενον ὗβον Ζιβ1. 499 a13. θεσπέσιος ἂν φανείη Ὅμηρος παρὰ τοὺς ἄλλους πο23. 1459 a31. (παρά coni c comparativo μικρότερα παρὰ τὰ τοῦ θήλεος φτα6. 821 a18. cf 4. 819 b38.) — cum hoc usu fort cohaeret formula παρὰ μικρόν Πε3. 1303 a20. τὸ παρὰ μικρὸν ὥσπερ οὐδὲν ἀπέχειν δοκεῖ Φβ5. 197 a29, 27. ἡ ἀπάτη ἐν τῷ παρὰ μικρόν τι7. 169 b11. Αα33. 47 b38 Wz. — e. παρά praeter, extra, contra. οὐδεμία λείπεται παρὰ τὴν φυσικὴν φιλοσοφία Ζμα1. 641 a35. οὐδὲν φαίνεται παρὰ τὰς φλέβας Ζμγ5. 668 a23. cf δ7. 683 b24. πολιτεῖαι ἕτεραι παρὰ τὰς λεγομένας Πδ13. 1297 b30. γ15. 1286 b21. παρὰ ταῦτα, παρὰ πάντα ταῦτα Πδ16. 1300 b23, 32. 29. 1309 b18. Ηα1. 1094 a17. 6. 1097 b32. — ἕτερόν τι παρὰ τὴν χρῆσιν Πα4. 1254 a3. παρὰ τὰς πράξεις ἄλλο τι Ηα1. 1094 a17. τὴν ἀρχὴν δεῖ εἶναι παρὰ τὰ πράγματα ὧν ἀρχὴ ϗ δύνασθαι εἶναι χωριζομένην αὐτῶν Μβ3. 999 a18. παρὰ τὰ πολλά (Plat), dist κατὰ πολλῶν, ἐπὶ πλειόνων Αγ11. 77 a5-9. f 182. 1509 a22, 25. 183. 1509 b17. οὐσία παρὰ τὰς αἰσθητάς, τὸ ὅλον παρὰ τὰ μόρια ΜΑ6. 987 b8 Bz. β3. 999 a7. η6. 1045 a10. μ1. 1076 a11. Φθ6. 259 a4. — παρὰ φύσιν, opp κατὰ φύσιν Φδ8. 215 a4. ε6. 230 a20. Οα2. 269 a9. 7. 276 a11 al. οὐκ ἐνδέχεται παρὰ τὸ ἀναγκαῖον ἄλλως ἔχειν Γβ9. 335 b1. παρὰ λόγον, opp κατὰ λόγον ρ9. 1429 a29. μα14. 352 b33. λίαν ἐστὶ παρὰ τὴν αἴσθησιν Ζγβ8. 747 b10. παρὰ τὴν μέθοδον Φθ3. 253 b7. παρὰ τὸ ἀνάλογον, παρὰ τὴν συμμετρίαν Πε3. 1302 b34. 8. 1308 b12. Ηε7. 1131 b11. παρὰ τὴν προαίρεσιν, opp κατὰ τὴν προαίρεσιν Ηη9. 1151 a7. ε11. 1136 b4. Ζμγ10. 673 a6.

παρα adverb i q πάρεστιν in versu Homerico Β 393 (cf Ὅμηρος p 507 a45) Πγ14. 1285 a14.

παραβαίνειν τοὺς νόμους, τὰ ἔθη Πδ1. 1289 a20. ρ3. 1423 a34. αρ7. 1251 a37, b1. παραβὰς μακάρων θέμιν ἁγνήν f 624. 1583 a26. — παραβῆναι τῆς ἀληθείας Οα5. 271 b8. — absol ὁ παραβαίνων (int τὸν νόμον), syn παρεκβεβηκέναι τῆς ἀρετῆς Πη3. 1325 b5.

παραβάλλειν, iuxta ponere. παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν θεμελίων ὑπογραφὴν λίθοι παραβέβληνται Ζμγ5. 668 a17. παραβάλλειν τοὐναντίον, παράλληλα τι15. 174 a40. θ14. 163 b4. Ργ19. 1419 b35. — comparare Ργ12. 1413 b14. ηεη1. 1235 a38. ημα11. 1187 b14. παραβάλλειν πρός τι Ρα9. 1368 a25. ρ4. 1426 a25. — intr accedere Πη12. 1331 a34. εἰς τόπον τινά θ81. 836 a29. 106. 840 a11 (παραβαλεῖν ci Bsm, παραλαβεῖν Bk). περὶ Ῥόδον παραβαλόντος ναυτικοῦ στόλου Ζγγ11. 763 a31. ὅταν ὄρτυγες ἐκεῖθεν παραβάλλωσιν Ζιθ12. 597 b15. παραβάλλειν εἰς ἡδονὰς ϗ μετέχειν αὐτῶν Ηη4. 1153 b34. ὅτε παραβάλλει ἡ θερμότης πρὸς τὴν ψυχρότητα φτβ9. 829 a30. — γραμμὴ παραβαλλομένη (?) ατ970 a5.

παράβασις. λανθάνει ἐπεισδύουσα ἡ παράβασις Πε8. 1307 b33 (cf λανθάνει ἡ μετάβασις b34).

παραβλαστάνειν. ἀρχὴ ἀφ' ἧς παραβλαστάνει τῶν παραφυομένων ἕκαστον Ζγγ11. 762 a4, 8, 761 b29 (cf S II 362). cf πκ13. 924 a30, 33.

παραβλέπειν. ἀτενίζουσιν ἀμυδρὸν ἐγίγνετο τὸ φέγγος, παραβλέπουσι δ' ἠρέμα τὴν ὄψιν πλεῖον μα6. 343 b13. — ἂν μόνον τις παραβλέψῃ πκθ14. 952 a26.

παραβολή. ἐν παραβολῇ (i e si iuxta ponatur) τα10. 104 a28. ἐκ παραβολῆς, syn ἐξ ἀντιπαραβολῆς Ργ19. 1420 a4, 1419 b34, 35. ὡς ἐν παραβολῇ προτείνειν, opp δι' αὐτό τθ1. 156 b25. — εἰς σαφήνειαν παραδείγματα ϗ παραβολὰς οἰστέον τθ1. 157 a14. παραβολὴ τὰ Σωκρατικά Ρβ20. 1393 b3, a29. λέγειν παραβολήν τινα ημα9. 1187 a23. ποιεῖσθαι τὴν παραβολὴν ἔκ τινος Πβ5. 1264 b4. ἡ παραβολὴ ἡ ἐπὶ τοῦ ζῴου Μζ11. 1036 b24. παραβολὴ ἀληθής ηεη12. 1245 b13, 1244 b23. παρὰ τῶν ἐπακτικῶν ληπτέον τὰς παραβολάς τθ14. 164 a15. ὅταν τὸ καθόλου μὴ ὀνόματι ληφθῇ ἀλλὰ παραβολῇ τι17. 176 a33 (cf τῇ ὁμοιότητι χρηστέον τι15. 174 a38). — παραβολὴ πολλῶν δικῶν (?) οβ1348 b13.

παράβολον Ἀριστοτέλης λέγει τὸ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων f 416. 1547 b23.

παράβολος (παράλογος?) ἡ ἀπόδειξις ηεα8. 1218 a24.

παράβυστος. ἐν παραβύστῳ προστιθέντες ἃ καθ' αὑτὰ προτεινόμενα οὐκ ἂν τεθείη τθ1. 157 a4.

παραγγελία. οὔθ' ὑπὸ τέχνην οὔθ' ὑπὸ παραγγελίαν πίπτειν Ηβ2. 1104 a7.

παραγγέλλειν. τὰ παρεγγελλόμενα ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Πδ14. 1298 a18. οἱ ἁλιεῖς παραγγέλλουσι τοῖς ναύταις σιγῇ πλεῖν Ζιδ8. 533 b20. οἱ ἰατροὶ παραγγέλλουσι πϛ3. 885 b27. τὰ ἄλλα πάντα δεῖ ἔχειν τὰ παρηγγελμένα τὸν ὁρισμόν τη2. 153 a5.

παράγγελμα μνημονικόν εν1. 458 b21. παραγγέλματα πολιτικά, δικανικά ρ1. 1421 b4.

παράγειν. εἰς ὅπερ (i e πρὸς τὴν ἐν τῇ σχολῇ διαγωγήν) παράγουσι τὴν μουσικήν Πθ3. 1338 a22. — οἵους οἱ κωμῳδοδιδάσκαλοι παράγουσιν ἀγροίκους ηεγ2. 1230 b19. — ὃ λέγεται ξύλον, ἀλλὰ παράγεται ξύλινον Μζ7. 1033 a17 (syn παρωνυμιάζειν Φη3. 245 b11).

παράγειος. ζῷα παράγεια, dist πελάγια Ζιθ19. 602 a16.

παραγίνεσθαι. ἀγελάζονται αἱ φάτται ὅταν τε παραγίνωνται ϗ πάλιν ὅταν ὥρα ᾖ πρὸς τὴν ἀνακομιδήν Ζιθ12. 597 b8. παραγίνεται τὸ φῶς πρὸς τὰς ὄψεις χ3. 793 b28. παραγίνεταί τι ἡμῖν διὰ μάθησιν, φύσει Ηα10. 1099 b16. β1. 1103 a26. cf ημβ9. 1207 b36. αἱ μαθηματικαὶ τῶν ἐπιστημῶν διὰ τούτου τοῦ τρόπου παραγίνονται Αγ1. 71 a4. διαθέσεις τινὲς χωρὶς φρονήσεως παραγενόμεναι f 89. 1492 a16.

παραγραφή. δεῖ δήλην εἶναι τὴν τελευτήν (enunciati), μὴ διὰ τὸν γραφέα, μηδὲ διὰ τὴν παραγραφήν, ἀλλὰ διὰ τὸν ῥυθμόν Ργ8. 1409 a20.

παράδειγμα. τὸ εἶδος (i e causa formalis) ϗ τὸ παράδειγμα Φβ3. 194 b26. Μδ2. 1013 a27. ita ideae Platonicae dicuntur παραδείγματα, opp εἰκόνες ΜΑ9. 991 a21, 27, 29, 31. μ5. 1079 b25, 35. f 184. 1510 a20. 182. 1509 a10. (δεῖ) τὸν ποιητὴν μιμούμενον τοιούτους ὄντας ἐπιεικεῖς ποιεῖν, παράδειγμα σκληρότητος (Vhl c codd, aliter Bk) πο15. 1454 b13. τὸ παράδειγμα δεῖ ὑπερέχειν πο25. 1461 b13 (cf ὁμοίους ποιοῦντες καλλίους γράφουσιν b10). ὁμοιώματα τῶν πολιτειῶν ϗ οἷον παραδείγματα λάβοι τις ἂν ἐν ταῖς οἰκίαις Ηθ12. 1160 b23. — ταῦτα δεῖ θεωρεῖν ἐκ τῶν παραδειγμάτων τῶν ἐν ταῖς ἀνατομαῖς ϗ ταῖς ἱστορίαις γεγραμμένων Ζγβ7. 746 a14. ὑπὲρ τῶν ἀφανῶν τοῖς φανεροῖς δεῖ παραδείγμασι χρῆσθαι ημα1. 1183 a26. cf φτα4. 819 b15. εἰς σαφήνειαν παραδείγματα ϗ παραβολὰς οἰστέον, παραδείγματα δὲ οἰκεῖα οἷα Ὅμηρος τθ1. 157 a14. ψεῦδος τὸ παράδειγμα τὸ περὶ τῶν τεχνῶν, τὸ τῶν τεχνῶν παράδειγμα Πβ8. 1269 a19. γ16. 1287 a33. τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος παράδειγμα λεχθὲν οὐχ ὅμοιόν ἐστιν Ζγδ4. 772 a22. παραδείγματος χάριν εἴπωμεν, λάβωμεν Ρα9. 1366 a32. 5. 1360 b7. in afferendis exemplis παράδειγμα ἡ τοῦ Ἕκτορος δίωξις sim πο25. 1460 b26. — παράδειγμα, vocabulum artis logicae ac rhetoricae, def παράδειγμά ἐστιν ὅταν τῷ μέσῳ τὸ ἄκρον ὑπάρχον δειχθῇ διὰ τοῦ ὁμοίου τῷ τρίτῳ Αβ24. 68 b38 Wz. τὸ παράδειγμά ἐστιν ὡς μέρος πρὸς μέρος, ὅμοιον πρὸς ὅμοιον Ρα2. 1357 b25-30. cf ρ9. 1429 a21. περὶ παραδείγματος Αβ24. Ρβ20. ρ9. 33. 1439 a1-3. dist ἐπαγωγή Αβ24. 69 a16. ὅμοιον ἐπαγωγῇ τὸ παράδειγμα, τὸ παράδειγμα ἐπαγωγὴ ῥητορική Ρβ20. 1393 a26. α2. 1356 b3, 5, 14. Αγ1. 71 a10. αἱ κοιναὶ πίστεις δύο τῷ γένει, παράδειγμα ϗ ἐνθύμημα Ρβ20. 1393 a24. ἐξ ὧν τὰ ἐνθυμήματα λέγεται τέτταρά ἐστιν, εἰκὸς παράδειγμα τεκμήριον σημεῖον Ρβ25. 1402 b14. παράδειγμα, dist εἰκός, τεκμήριον ρ15. 1431 a24-28. Spgl p 167. συλλογίσασθαι τὰ κατὰ μέρος διὰ παραδείγματος Ρβ25. 1402 b18. τὰ παραδείγματα δημηγορικώτερα, ἐπιτηδειότατα τοῖς συμβουλευτικοῖς Ργ17. 1418 a1. α9. 1368 a29. cf πιη3. 916 b26, 32. παραδειγμάτων εἴδη δύο Ρβ20. 1393 a27. παραδείγματα κατὰ λόγον, παρὰ λόγον ρ9. 1429 a28.

παραδειγματικῶς λέγειν Μα3. 995 a7.

παραδειγματώδεις ῥητορεῖαι (ῥήτορες), dist ἐνθυμηματικαί Ρα2. 1356 b20, 22. πρὸς τὰ παραδειγματώδη ἡ αὐτὴ λύσις ϗ τὰ εἰκότα Ρβ25. 1403 a5.

παραδέχεσθαι. παραδέξασθαι τῶν περιοίκων τινάς Πε3. 1303 a7. ὅταν (μεγέθη) οὕτω συναρμόζωσιν, ὥστε μηδὲν συγγενὲς παραδέχεσθαι ψα4. 408 a8. (οἱ ἀναίσθητοι) ἐξαδυνατοῦσι τὴν κίνησιν παραδέχεσθαι τῶν αἰσθήσεων φ6. 811 a10. — παραδέχεσθαι i q accipere cum assensu, probare, cf ἀποδέχεσθαι p 79 b58. εἰ δέ τις ϗ τοῦτο παραδέχοιτο Κ5. 4 a28, b4.

παραδιδόναι τὴν βασιλείαν τοῖς υἱέσιν, opp παραλαβεῖν Πε11. 1313 a32. γ15. 1286 b15. δίκας τινὰς τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν οἱ τεσσαράκοντα f 413. 1546 b43, 1547 a9. ὥσπερ ἐναφάψασα ἡ δύναμις παραδίδωσιν ἑκατέρῳ Ογ2. 301 b26. ἡ τοῦ στόματος ἐργασία παραδίδωσι τῇ κοιλίᾳ Ζμβ3. 650 a27. — τροφὴν ἡ φύσις παραδίδωσι Πα10. 1258 a23. παραδιδόναι καιροὺς τοῖς ἐπιθεμένοις Πε10. 1312 b25. τοὺς ἰδίους λόγους αὐτὰ τὰ πράγματα παραδώσει ρ3. 1423 a17. τὰ ἀντιλογίαν παραδιδόντα πότερον τοῦτο ἢ τοῦτο αἱρετόν ημα17. 1189 a27. — παραδιδόναι c inf, τὴν πόλιν διοικεῖν τινί οβ1348 b4. — pass ἡ παραδεδομένη ἀλλήλοις μνήμη Οα3. 270 b14. οἱ παραδεδομένοι μῦθοι πο9. 1451 b24. τὰ παραδεδομένα ὀνόματα Αδ14. 98 a13. ὁ παραδεδομένος τρόπος Πε11. 1313 a35. τὰ ὑπὸ τῶν πρότερον παραδεδομένα περί τινος ψβ1. 412 a3. Φδ10. 218 a32. μα8. 345 b30.

παραδιηγεῖσθαι δεῖ, ὅσα εἰς τὴν σὴν ἀρετὴν φέρει Ργ16. 1417 a2.

παράδοξος. αὕτη ἡ δόξα, ὥσπερ ϗ ἄλλαι τῶν παραδόξων Μγ7. 1012 a18. ὁ μὲν τρόπος τῶν γνωμῶν ἔνδοξος, ὁ δὲ παράδοξος ρ12. 1430 b2. παράδοξα, syn ἄδοξα, opp ἔνδοξα: παράδοξα ποιεῖν λέγειν, εἰς παράδοξον ἄγειν τα10. 104 a10. ι3. 165 b14, 19. 12. 172 b10, 29, 173 a7, 27. 13. 173 a31. παράδοξον ϗ μὴ πρὸς τὴν ἔμπροσθεν δόξαν Ργ11. 1412 a26. παράδοξα λέγειν ἀναγκαῖον, coni βιάζεσθαι τὰ φαινόμενα ηεη2. 1236 b22. παραδοξότερον τὸ συμβαῖνον πν2. 481 b25. — (τοῦ κόσμου) ϗ αἱ παράδοξοι νεοχμώσεις τεταγμένως ἀποτελοῦνται κ5. 397 a19.

παράδοσις τῶν χρημάτων παρόντων τῶν πολιτῶν Πε8. 1309 a10. — αἱ πραγματεῖαι αἱ ἐκ παραδόσεως ηὐξημέναι τι34. 184 b5.

παραδοχή. ὀργώσης τῆς μήτρας πρὸς παραδοχὴν τοῦ σπέρματος f 259. 1525 b35.

παραδρομή. νῦν τούτων ἐν παραδρομῇ πεποιήμεθα τὸν λόγον Πη17. 1336 b24.

παραδύεσθαι, παραδύνειν. εἰς τὰς νεοττιὰς παραδύονται τὰς ἀλλήλων αἱ περιστεραί Ζι7. 613 a9. — τὸ ἔλαιον διὰ γλισχρότητα παραδῦνον πκ22. 925 b4.

παράζυξ. οἱ παράζυγες Πβ6. 1265 b4.

παραθερμαινόμενα (τὰ ὄμματα τοῖς ἀφροδισίοις) τήκεται μάλιστα πδ2. 876 b3.

παραιρεῖσθαι, med. παρελέσθαι τὴν γυναῖκα Πε10. 1311 b6. παραιροῦνται τοὺς ἐκ δούλου ἢ δούλης Πγ5. 1278 a32. αὐτοὺς παρῃρῆσθαι τὰ ἐφόδια τοῦ πολέμου Ργ10. 1411 a12. τὰ μὲν παριέντων τῶν βασιλέων, τὰ δὲ τῶν ὄχλων παραιρουμένων Πγ14. 1285 b16.

παραίρεσις ὅπλων Πε10. 1311 a12. 11. 1315 a38.

παραιτεῖσθαι. τοῖς δεομένοις ϗ παραιτουμένοις πρᾶοί εἰσιν Ρβ3. 1380 a28. Ὀδυσσεὺς οὐχὶ πιστεύων τῇ Καλυψοῖ παρῃτεῖτο f 170. 1506 b6.

παραιώρησις. οὐδ' ἐν τοῖς διαλυομένοις ἡ τῶν τριγώνων παραιώρησις εὔλογος Ογ7. 306 a21.

παρακαθῆσθαι. ἐγείρειν τὸν υἱὸν παρακαθήμενον θ151. 845 b28. παρακάθηται τῇ βουλῇ ὁ γραμματεύς f 399. 1544 b3, 11.

παρακαθιέναι. ἀντὶ πηδαλίων (ὁ ναυτίλος) τῶν πλεκτανῶν παρακαθίησιν Ζι37. 622 b14.

παρακαλεῖν ἐπί τι, syn προτρέπεσθαι, opp διακωλύειν, ἀντιλέγειν Ηα13. 1102 b16. κ10. 1180 a6. ρ3. 1425 a17, 28. 8. 1428 b13. διακελεύομαί σοι πάλαι παρακεκλημένῳ ρ1. 1421 a15. παρακέκληται ἡ διάνοια ϗ διατεταμένως ἐνεργεῖ Ηκ4. 1175 a7. — πότε μάλιστα παρακλητέον τοὺς φίλους Ηι11. 1171 b28.

παρακαταβάλλειν. τὰς οὐσίας πωλοῦντες παρακατέβαλλον εἰς τὸ δημόσιον οἱ πωληταί f 401. 1545 a15. τὸ παρακαταβαλλόμενον ἐπὶ τῶν ἐφέσεων (cf παράβολον) f 416. 1547 b22.

παρακαταθήκη, συνάλλαγμα ἑκούσιον Ηε5. 1131 a4. ἀποδιδόναι παρακαταθήκας Ηκ8. 1178 b11. ε10. 1135 b4, 7. ἀποστερῆσαι παρακαταθήκην ημα34. 1195 a10, 1196 a19, 21. Ρβ6. 1383 b21. πκθ2. 950 a28. 6. 950 b28.

παρακαταλογή. διὰ τί ἡ παρακαταλογὴ ἐν ταῖς ᾠδαῖς τραγικόν πιθ6. 918 a10.

παρακατατίθεσθαι, med. ὐδεὶς παρακατατίθεται μὴ πιστεύων πκθ2. 950 a30, b2.

παρακαταχρῆσθαι. ἡ φύσις παρακαταχρῆται ὀργάνῳ τινι πρὸς ἄλλην τινὰ ὠφέλειαν Ζμδ10. 690 a1. β16. 659 a21.

παρακεῖσθαι. αἱ μέλιτται ὐ γεύονται τῆς παρακειμένης τροφῆς Ζιθ14. 599 a25. τὸ παρακείμενον (τῇ κοιλίᾳ) ἧπαρ Ζμδ3. 677 b35. — τομὴ μὴ παρακειμένη (i e μὴ παράλληλος, cf παρά p 561 b48) πις6. 914 a29.

παρακελεύεσθαί τινι c inf ρ1. 1421 a34. f 143. 1502 b16.

παρακέλευσις. αἱ ἐν τοῖς κινδύνοις παρακελεύσεις ηεγ1. 1229 a31.

παράκλησις, coni syn νυθέτησις, ἐπιτίμησις Ηα13. 1103 a1. προτροπή ἐστιν ἐπὶ προαιρέσεις παράκλησις ρ2. 1421 b21.

παρακλίνειν. ὀδόντες παρακλίνοντες τὴν ἁφὴν τὴν ἀλλήλων Ζγβ6. 745 a26. αἱ τοιαίδ' ἀρνήσεις παρακλίνυσι (παρεγκλίνυσι Spgl e codd) τὸν νόμον ρ37. 1444 b16. — αἱ ἄρκτοι παρακεκλιμέναι ποιῦνται τὴν ὀχείαν Ζιε2. 540 a1.

παρακμάζειν. παρηκμακότες, opp ἀτελεῖς Πγ1. 1275 a17. οἱ πρεσβύτεροι ϗ παρηκμακότες ποῖοί τινές εἰσι τὰ ἤθη Ρβ13.

παρακολυθεῖν, opp προγίνεσθαι Ηγ4. 1112 a11. παρακολυθεῖ τῇ φορᾷ αὐτῶν τοιαύτη σύγκρισις μα8. 346 a3. ἑκάστῃ μελίττῃ τρεῖς ἢ τέσσαρες παρακολυθῦσιν Ζι40. 624 b7. ὁ ἄρρην παρακολυθῶν καταφυσᾷ τὸν θολόν Ζιε12. 544 a4. παρακολυθεῖ τὰ (τῦ δελφῖνος) τέκνα πολὺν χρόνον Ζιζ12. 566 b22. πόροι κατὰ πάντα τὸν πλεύμονα παρακολυθῦντες Ζια17. 496 a29. τῷ ἀδίκῳ παρακολυθεῖ ἡ φρόνησις ημβ3. 1199 a27, 38, b5 (syn συμπαρακολυθεῖν a25). ἀπορίας αὐτοῖς (τοῖς φυομένοις) συμβαίνει παρακολυθεῖν χ5. 794 b18. ἐν τοῖς λόγοις λανθάνει συμπαρακολυθῦν τὸ ὁμώνυμον τα15. 107 b6. de notionum coniunctione (cf ἕπεσθαι, ἀκολυθεῖν, ὑπάρχειν), veluti ὁ πρότερος ὁρισμὸς παρακολυθεῖ πᾶσι τοῖς πρός τι al Κ7. 8 a33. τζ10. 148 a28. Μι2. 1054 a14. Φδ12. 221 a24. Ρα9. 1367 a36. αρ5. 1250 b22. λανθάνει παρακολυθῦν τὸ ὁμώνυμον τα15. 107 b7. τὸ παρακολυθεῖν ἀλλήλοις τὸ αἴτιον ϗ ὗ αἴτιον ϗ ᾧ αἴτιον Αδ17. 99 a17. τὸ ἀεὶ παρακολυθῦν πότερον ἴδιον, γένος τε3. 131 b9. δ5. 125 b28 sqq. 3. 123 a19 (syn μὴ ἀπολιπεῖν a16). — ἐὰν παρακολυθήσωμεν τοῖς εἰρημένοις, τῇ ὑποθέσει ημβ6. 1204 a8. ρ30. 1436 a35.

παρακολύθησις τῦ αἰτίυ ϗ ὗ αἴτιον Αδ17. 99 a30.

παρακομίζειν. τὴν Λητὼ παρεκόμισαν ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον Ζιζ35. 580 a17.

παρακοπή. ἀνανήψας βραδέως ἐκ τῆς παρακοπῆς· ὡς κατέστη τῆς παρακοπῆς θ178. 847 b9. 31. 832 b20. ἐστὶν ὁ γέλως παρακοπή τις ϗ ἀπάτη πλε6. 965 a14.

παρακόπτειν, intr. παρακόψας τις τῇ διανοίᾳ θ31. 832 b17.

παρακρύεσθαι. med τινά οβ1348 a28. τὸν δῆμον Πδ12. 1297 a10. ἀλλήλυς κατὰ τὺς λόγυς τθ2. 157 a27. ὁ διαπορῶν λόγος παρακρύεταί πως ἡμᾶς ηεη12. 1245 a28. — omisso obiecto παρακρύονται ἱστάντες μχ1. 849 b35. ὁ ἐν τῷ Ἱππίᾳ λόγος παρακρύεται Μδ29. 1025 a6. — pass οἱ μὴ δεινοὶ τὰς ψήφυς φέρειν ὑπὸ τῶν ἐπιστημόνων παρακρύονται τι1. 165 a15.

παράκρυσις. ἡ παράκρυσις τῦ ἐπιπολῆς θερμῦ (fort κατάκρυσις coll 874 b12) πγ12. 872 b19. — παρακρύσεις, coni τὸ ἐρωτᾶν ἀμφίβολα τι17. 175 b1. αἴτιον τῆς παρακρύσεως ἡ ὑπόθεσις ὐκ ὖσα ὀρθή Πβ5. 1263 b30.

παραλαμβάνειν. traditum accipere. οἱ παραλαβόντες, opp οἱ κτησάμενοι Ηδ2. 1120 b12. ι7. 1168 a23. παραλαμβάνειν βασιλείαν Πγ14. 1285 b8. ε11. 1313 a32. παρειλήφαμεν παρὰ τῶν πρότερον sim Γα7. 323 b1. μα13. 349 a15. ψα2. 403 b27. οἱ ταμίαι παραλαμβάνυσι τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς· οἱ ἀποδέκται παρελάμβανον ϗ παρεδέχοντο τὰ γραμματεῖα τῶν ὀφειλόντων f 402. 1545 a23. 400. 1544 b26, 33. τὰ παρειλημμένα μβ7. 365 a16. λύειν τὺς παρειλημμένυς μύθυς πο14. 1453 b22. — adhibere. παραλαμβάνειν ἐκ τῦ βελτίονος δήμυ τὺς κοινωνὺς ΠΖ6. 1320 b28. συμβύλυς παραλάμβανειν Ηγ5. 1112 b10. παραλάβωμεν ϗ τὺς πρότερον ἡμῶν εἰς ἐπίσκεψιν ἐλθόντας ΜΑ3. 983 b1. παραλαμβάνειν τὰ κοινὰ τῶν ἀνθρώπων γινόμενα πάθη ρ8. 1429 a16. — φυλάττειν τὺς ἔξω φιλονεικίας ὄντας πρὶν παρειληφέναι ϗ αὐτύς Πε8. 1308 a33.

παραλείπειν. τὺς ἄλλυς παραλιπὼν ὡς Εὐαγόραν ἦλθεν Ρβ23. 1399 a5. ᾗ παραλείπει ὁ νομοθέτης ϗ ἥμαρτεν Ηε14. 1137 b21. παραλιπεῖν τὰς κυριωτέρας ἀρχάς Οβ2. 285 a26. λοιπὸν περὶ τῆς ζωικῆς φύσεως εἰπεῖν μηδὲν παραλιπόντας Ζμα5. 645 a6. cf Ογ2. 301 a16. ἕνεκεν τῦ μὴ παραλιπεῖν τὸ ἐφεξῆς Ζια6. 491 a24. — ἐκ τῶν παραλειπομένων ᾠῶν γίνονται οἱ ἰχθύες Ζιε5. 541 a19. ἀπορία παραλέλειπται Μβ4. 1000 a5. τὰ παραλελειμμένα τῆς μεθόδυ τι34. 184 b7. τὰ παραλελειμμένα πειρᾶσθαι ζητεῖν Πη10. 1329 b34. εἴ τις πρόσοδος παραλείπεται Ρα4. 1359 b25. — ὁ ἐκ τῦ παραλειπομένυ τόπος ρ37. 1443 b30 (cf παράλειψις). — τὰ τοιαῦτα προοιστέον, τὰ δὲ λοιπὰ παραλειπτέον τβ2. 110 b32.

παραλείφειν τῷ σιάλῳ τὰ παιδία Ργ4. 1407 a8 (cf Δημοκράτης).

παραλείψεως σχῆμα, προσποίησις ρ31. 1438 b6. 22. 1434 a25.

παράλευκος. ἡ ἐσχάτη τῶν πλεκτανῶν μόνη παράλευκός ἐστιν Ζιδ1. 524 a6.

παραληρεῖν. φαίνεται ἄττα ϗ τοῖς παραληρῦσιν Ρα2. 1356 b35.

παράληψις. ὅρκος ἐστὶ μετὰ θείας παραλήψεως φάσις ἀναπόδεικτος ρ18. 1432 a33.

παραλία. σπεισαμένων Ἀθηναίων πρὸς Ἐπίδαυρον ϗ τὴν παραλίαν Ργ10. 1411 a11.

παραλιμπάνειν. τὰ τοιαῦτα παραλιμπάνειν πρέπον ἐστίν φτα1. 815 a30. ἐν τοῖς φόβοις ὄντες πολλὰ παραλιμπάνυσιν ὧν αὐτὺς ἔδει πρᾶξαι πκθ13. 951 a33, 36.

παραλλὰξ ἐν τῇ γῇ εἰσὶν οἱ πόροι, opp δι' ὅλυ μδ9. 385 b25. — τῦτο (int τὸ ἀναπνεῖν ϗ τὸ ἐκπνεῖν) ποιεῖν ἀεὶ παραλλάξ αν2. 471 a11. ἐκ τῦ ζεύγυς τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἐγγόνων ἁλιαίετος γίνεται παραλλάξ θ60. 835 a1.

παράλλαξις τῶν γωνιῶν Οβ4. 287 a18.

παραλλάττειν. trans καθόλυ μᾶλλον ποιεῖν τὺς τόπυς μικρὸν παραλλάσσοντα τῇ προσηγορίᾳ τγ4. 119 a15. — τῷ τάχει παραλλάττειν τὰ ἄστρα μα4. 342 a33. παραλλάξας ἕνα μῆνα παρὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἀφήρει μισθὸν ἀεὶ μηνός οβ1353 b6. — intr ὁ μεταξὺ χρόνος ἐν ᾧ ἡ ὄψις ἥπτετο ϗ παρήλλαττε τὸ ὁρώμενον, ἐν ᾧ τε ἧπται ϗ παρήλλαχεν πγ10. 872 b10, 11. ἐπειδὰν παραλλάξῃ ὁ νότος, opp ἀρχόμενος πκς45. 945 a36. — ἡ χρεία τῶν δύλων ϗ τῶν ἡμέρων ζῴων παραλλάττει μικρόν Πα5. 1254 b24. τοῖς ἐναίμοις μὲν μὴ ζῳοτόκοις δὲ παραλλάττει κατὰ μικρὸν ἡ φύσις, οἷον τοῖς ὄρνισιν ὀστᾶ μέν, ἀσθενέστερα δέ Ζμβ9. 655 a18. cf Ζγγ10. 760 a16. Ζιγ7. 516 b13. — ὐ κατ' εὐθεῖάν ἐστι τῇ ὄψει ἀλλὰ παραλλάττει πιε7. 912 a17. πόροι παραλλάττοντες, opp κατάλληλοι πια58. 905 b8. cf μδ9. 386 a15. πθ13. 890 b39. ἔστι πιεστὰ ὅσα ὠθύμενα εἰς αὐτὰ συνιέναι δύναται, εἰς βάθος τῦ ἐπιπέδυ παραλλάττοντος ὐ διαι-

ρȣμένȣ μδ 9. 386 a31. — ἀνάγκη παραλλάττειν (int τὸ ἄρτιον ϗ τὸ περιττόν) Aα 25. 42 b15.

παράλληλος. αἱ παράλληλοι (sc γραμμαί) Aβ 16. 65 a4, 7. μχ 25. 856 b28. αἱ παράλληλοι ȣ̓ συμπίπτȣσιν Aγ 12. 77 b22. παράλληλά ἐστι καθ' ὅ τε τὰ σιτία δεχόμεθα ϗ καθ' ὃ ἀναπνέομεν πλδ 9. 964 a29. — παράλληλα aliquoties exhibetur, ubi παρ' ἄλληλα scribendum est, v s ἀλλήλων p 34 a13. — **παραλλήλως.** καλȣ̃μεν ϗ Ζῆνα ϗ Δία παραλλήλως χρώμενοι τοῖς ὀνόμασιν κ 7. 401 a14.

παραλογίζεσθαι. παρελογίσατο τρία ἡμιωβέλια ἱερὰ τȣ̀ς ναοποιȣ́ς Pα 14. 1374 b26. — cf συλλογίζεσθαι. trans παραλογίζεσθαι (i e ἀπατᾶν διὰ ψευδȣ̃ς συλλογισμȣ̃) τὸν ἀκȣ́οντα sim τι 11. 171 b37. 33. 182 b8. cf α 18. 108 a27, 30. παραλογίζονται ἑαυτȣ́ς τθ 1. 156 a29. — intr παραλογίζεσθαι i e ποιεῖσθαι παραλογισμόν: Μέλισσος, Ζήνων παραλογίζεται Φα 3. 186 a10. ζ 9. 239 b5. ἔστιν ἐν τȣ́τῳ παραλογίσασθαι Pβ 23. 1397 a29. παραλογίζεται ὁ ἀπορῶν σοφιστικῶς μχ 24. 856 a33. — pass παραλογίζεσθαι i e ἀπατᾶσθαι διὰ ψευδȣ̃ς συλλογισμȣ̃. παραλογίζεσθαι, παραλογισθῆναι ὑπό τινος τι 16. 175 a10. α 18. 108 a27, 28 Wz. παραλογίζεται ἡ διάνοια ὑπό τινος Πε 8. 1307 b35. πε 25. 883 b8. λ 4. 955 b15. κατὰ τί παραλελόγισται (i e παραλογισμὸς γέγονεν) ἢ συλλελόγισται Mδ 18. 1022 a21. παραλογίζονται τι 1. 165 a16 passive accipiendum videtur coll παρακρȣ́εσθαι a15. ὁ λόγος λανθάνει παραλογιζόμενος Γα 2. 317 a1 rectius passive quam intr accipi videtur, cf λόγος συλλελογισμένος s v συλλογίζεσθαι. sed παραλογίζεται ἡ ψυχή Pγ 7. 1408 a20. πο 24. 1460 a25, παραλογίζεται ὁ ἀκροατής, ὁ κριτὴς οἴεται παραλογιζόμενος Pβ 24. 1401 b8. 25. 1402 b31 dubium est an pro medio habendum sit, Vahlen Poet III 341.

παραλογισμός, παραλογισμοί Aβ 15. 64 b13. γ 12. 77 b20, 28. Mδ 18. 1022 a22. dist συλλογισμοὶ διαλεκτικοί, ἐριστικοί τα 1. 101 a6 sqq. opp ἔλεγχοι τι 1. 164 a21. ἔστι τȣ̃το παραλογισμός πο 24. 1460 a20. πλεονεκτεῖν διὰ τȣ̃τον τὸν παραλογισμόν Pβ 25. 1402 b26. διὰ τὸν παραλογισμόν Pγ 13. 1414 a6. ἀναγνώρισις ἐκ παραλογισμȣ̃ πο 16. 1455 a13. ποιῆσαι παραλογισμόν πο 16. 1455 a16. ποιεῖσθαι τὸν παραλογισμόν τα 1. 101 a17. — παραλογισμοὶ παρὰ τὴν λέξιν τι 4. cf Πβ 3. 1261 b27, ἔξω τῆς λέξεως τι 4. 166 b20. 5. 168 a16, τῆς ἀντιφάσεως τι 8. 169 b37. πάντας παραλογισμȣ̀ς ἀνακτέον εἰς τὴν τȣ̃ ἐλέγχȣ ἄγνοιαν τι 6.

παραλογιστὴς ὁ ἄδικος κατ' ἀνελευθερίαν ηεγ 4. 1232 a14.

παραλογιστικὸς ἐξ ὡρισμένȣ τινὸς γένȣς, dist περὶ πᾶν γένος ἐριστικός τι 11. 172 b3. παραλογιστικὸν ἐκ τῆς αἰτίας Pα 9. 1367 b4 (cf τι 5. 167 b21). τόπος παραλογιστικός Pβ 24. 1401 a33.

παράλογος. παράλογον ϗ ἄτοπον ψα 5. 411 a14. Ζμα 5. 645 a11. πν 1. 481 a26. ȣ̓δὲν δόξει παράλογον εἶναι τὸ συμβαῖνον Oβ 12. 292 a21. τὰ δοκȣ̃ντ' εἶναι παράλογα μα 12. 347 b35. παράλογοι μεταβολαὶ ἐν τῷ πολέμῳ ρ 3. 1425 b3. ἐὰν ἐπιγένωνται παράβολοι εὐδίαι Ζιθ 15. 599 b15. ἐὰν μή τι γίγνηται παράλογον Πη 1. 1323 a19. παράλογόν τι ἡ τύχη Φβ 5. 197 a18. ἀτυχήματα ὅσα παράλογα ϗ μὴ ἀπὸ μοχθηρίας Pα 13. 1374 b7, 8, 9. — τῶν παραλογωτέρων ἐστί ψα 5. 411 a15. — **παραλόγως** ἐπιτυγχάνειν τύχης ἐστί ηεη 4. 1247 a33. ἀτύχημα ὅταν παραλόγως ἡ βλάβη γένηται Hε 10. 1135 b16, 17.

παράλοιπος (i q λοιπός) Aδ 8. 93 b13 Wz.

Πάραλος. ἡ Πάραλος πόθεν ἐκλήθη, πρὸς τί ἐπέμπετο, χειροτονητὸς αὐτῆς ὁ ταμίας f 402. 1545 a35. 403. 1545 a42, b1, 4, 9, 19. Πειθόλαος τὴν Πάραλον ῥόπαλον τȣ̃ δήμȣ ἐκάλει Pγ 10. 1411 a13.

παραλύειν τινὰ τῆς δυνάμεως Πε 11. 1315 a12. παραλύειν τῶν ἀφροδισίων f 105. 106. 1494 b45. τῶν ἱερείων (l ἱερέων) τὸ πλῆθος δεῖν παραλυθῆναι οβ 1350 b36 (cf τῶν ἱερέων τὸ πλῆθος καταλυθῆναι 1352 b22). ἵνα ὑπέρκοπος γενομένη ἡ πάρδαλις παραλυθῇ θ 6. 831 a9. — τὰ παραλελυμένα τȣ̃ σώματος μόρια Hα 13. 1102 b18.

παραμείβειν. (ποταμοί) ὁ μὲν Γερμανὸς ὁ δὲ Παίονας παραμείβων θ 168. 846 b30.

παραμελεῖν. ἐνέργεια παρημελημένη Hκ 4. 1175 a10.

παραμέση. ἡ νῦν παραμέση καλȣμένη i q ἡ τρίτη πιθ 47. 922 b5. cf 7. 918 a15.

παραμιγνύναι. παραμιγνυμένȣ κασσιτέρȣ f 248. 1524 a33. δεῖν ἡδονὴν παραμεμῖχθαι τῇ εὐδαιμονίᾳ Hκ 7. 1177 a23.

παραμόνιμος, syn δυσκίνητος, opp εὐμετάβολος K 8. 8 b30, 34, 9 b20.

παραμπίσχειν. παρήμπισχε τὴν τȣ̃ σώματος αἰσχύνην (apud Alcidam) Pγ 3. 1406 a29.

παραμυθητικὸν ὁ φίλος Hι 11. 1171 b2.

παρανευρίζεσθαι. χορδαὶ παρανενευρισμέναι ϗ τραχεῖαι Ζιη 1. 581 a20. ακ 804 a38. πια 31. 902 b34.

παρανήτη πιθ 4. 917 b39. παραστάτης τριτοστάτȣ πρότερον ϗ παρανήτη νήτης Mδ 11. 1018 b28. ἡ νήτη τῇ παρανήτῃ συμβλητόν, ὅτι ταὐτὸ σημαίνει τὸ ὀξὺ ἐπ' ἀμφοῖν Φη 4. 248 b9.

παράνοια. ὑγραινόμενος μᾶλλον ὁ ἐγκέφαλος νόσȣς ϗ παρανοίας ϗ θανάτȣς ποιεῖ Ζμβ 7. 635 b5. δίκαι παρανοίας πρὸς τίνα λαγχάνονται f 381. 1541 b8, 17.

παρανομεῖν. τηρεῖν ὅπως μηδὲν παρανομῶσι Πε 8. 1307 b31. ȣ̓ παρανομήσȣσιν ρ 37. 1443 a24.

παράνομος, syn ἄδικος Hε 2. — τȣ̃το τὸ δίκαιον πολλοὶ γράφονται παρανόμων Πα 6. 1255 a9. τὰς τῶν παρανόμων γραφὰς εἰσάγȣσιν οἱ θεσμοθέται f 378. 1540 b45.

παράπαν, cum articulo τὸ παράπαν. ȣ̓δὲν ἔσται τὸ παράπαν Mβ 4. 999 b15. f 40. 1481 a37. ȣ̓δ' εἶναι τὸ παράπαν, τὸ παράπαν ȣ̓κ ἔστι sim Φα 9. 191 a16. Ζμα 3. 643 b13. Ζγβ 8. 748 b10. ρ 5. 1427 b4. οβ 1346 a21. φτα 1. 816 b14. βάτραχοι ἄφωνοι τὸ παράπαν θ 68. 835 a34. ἢ τὸ παράπαν ἕτερα ἢ κατὰ τὸ μέγεθος ἕτερα Pβ 1. 1378 a1. — sine articulo, αἱ φλέβες κατατείνονται διὰ τȣ̃ μεσεντερίȣ παράπαν Ζμβ 3. 650 a29, sed coll δεῖ τὸ αἷμα διὰ παντὸς ϗ παρὰ πᾶν εἶναι Ζμγ 5. 668 a12 (cf παρά p 561 b55) παρὰ πᾶν scribendum videtur.

παραπείθειν. ἄτοπον ἂν εἴη διὰ τὸν τȣ̃ Ζήνωνος λόγον παραπεπεῖσθαί τινας ἀτόμȣς ποιεῖν γραμμάς ατ 969 b17.

παραπέτομαι. τῶν νεοττῶν ἤδη πετομένων ἡ κορώνη σιτίζει παραπετομένη Ζιζ 6. 563 b12. δεδιέναι τὰς παραπετομένας μυίας Πη 1. 1323 a29.

παραπίπτειν. οἱ ἰχθύες ὀχεύȣσι παραπίπτοντες Ζγα 6. 718 a1. γ 5. 756 b1. Ζιε 5. 540 b7, 22. — εἰ οἱ καιροὶ παραπέσοιεν αὐτῷ, καιρῶν παραπεσόντων, παραπεπτωκότων ρ 6. 1427 b20, 26. 3. 1425 a12.

παραπλεῖν. ȣ̓κ ἔστι παραπλεῦσαι τὸν τόπον θ 105. 839 b32, 19.

παραπληρȣ̃ν, vocabulum artis geometricae, τιθείσης ταύτης διαμέτρȣ ϗ παραπληρωθεισῶν τῶν πλευρῶν μχ 1. 848 b28, cf 849 a26. 23. 854 b29, 37 (πληρȣ̃ν b29). Cappelle p 156.

παραπλησιάζειν, de coitu, ὡς ἂν εἰ παρεπλησίαζε (εἴπερ ἐπλησίαζε ci Dindorf) Ζικ 3. 635 a35.

παραπλήσιος. παραπλήσια, dist ταὐτά, ἀνάλογον Ζιθ 1.

588 b3. παραπλήσιοι τὴν φύσιν Πη10. 1330 a29. παραπλησία ἀπορία, δύναμις, ἐπιμέλεια Φε4. 228 a7. Πγ14. 1285 a18. η17. 1336 a22. μανίᾳ παραπλήσιον τὸ δοξάζειν Γα8. 325 a19. παραπλήσιον φαίνεται, ἀποτελεῖται Ηα1. 1094 b25. δ15. 1128 b12. παραπλήσια συμβαίνει κ̀ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων Ζιε1. 539 b6. παραπλήσιον τῇ ἐψήσει ποιεῖν μδ3. 380 b34. cf β8. 366 b17. ἡ πτῆσις παραπλησία τῷ ἐλαχίστῳ τῶν ἱεράκων Ζιζ7. 563 b24. παραπλήσιον ὥσπερ ἂν εἰ Μμ4. 1078 b34. — παραπλησίως, coni ὁμοίως Ζμγ4. 666 a16, opp ἀντεστραμμένως Ζμδ9. 684 b35. παραπλησίως ἔχειν, κεῖσθαι Πη5. 1326 b26. Οβ4. 287 b16. μβ4. 360 b13. Ηδ10. 1125 b2. παραπλησίως τινὶ ἔχειν Πζ4. 1319 a21. Ζμβ17. 660 b14. παραπλησίως τινὶ ἀτμίζειν μδ10. 388 b31. παραπλησίως τινὶ ἀποφαίνεσθαι sim μα6. 342 b35. Πη14. 1333 b11. ΜΑ4. 985 b20. ηεγ1. 1230 a4. παραπλησίως λέγοντες ὥσπερ ἂν εἴ τις οἴοιτο μα13. 349 a25. παραπλησίως οἷον μβ4. 361 a18. παραπλησίως δὲ (int ἔχει) τα15. 107 a13. γ3. 118 a39.

παραποιεῖν. τὰ παραπεποιημένα Ργ11. 1412 a28, parodias videtur significare.

παραπομπὴν διδόναι οβ1351 b24. — αἱ τῶν γινομένων καρπῶν παραπομπαί Πη5. 1327 a8.

παραπορεύεσθαι. ἡμίονος παραπορευόμενος παρώξυνε τὰ ζεύγη Ζιζ24. 577 b31.

παραποτάμιον ζῷον, dist ποτάμιον Ζι46. 630 b26, syn τὴν φύσιν ἑλῶδες Ζμβ16. 659 a2.

παράπτωσις. περιπλέκονται ἀλλήλοις οἱ ὄφεις (ὀχευόμενοι) διὰ τὴν ἀφυΐαν τῆς παραπτώσεως Ζγα7. 718 a28.

παραρρεῖν. τῆς τροφῆς εἰσιούσης σπάνιόν τι εἰς τὴν ἀρτηρίαν παραρρεῖ Ζμγ3. 664 b29, 36. — ἐν τοῖς πυρετοῖς διδόναι δεῖ τὸ ποτὸν πολλάκις κ̀ κατ' ὀλίγον· τὸ μὲν γὰρ πολὺ παραρρεῖ, τὸ δ' ὀλίγον μὲν πολλάκις δὲ διαβρέχει κ̀ εἰς τὰς σάρκας χωρεῖ πα55. 866 a9. — τίνες φωναὶ σαθραὶ κ̀ παρερρυηκυῖαι ακ804 a32.

παράρρητοι (Hom I 526) Ργ9. 1410 a29.

παρασείειν. θᾶττον θέουσι παρασείοντες τὰς χεῖρας Ζπ3. 705 a17. πε8. 881 b6. φεύγειν παρασείσαντα Ηδ7. 1123 b31 Zell.

παρασημαίνεσθαι, praeterea adnotare vel significare τα14. 105 b16. Ρβ22. 1397 a2.

παράσημον. ἐν τοῖς γεγραμμένοις παράσημα ποιοῦνται (signa ponunt ad vocabula distinguenda) τι20. 177 b6.

παράσιτοι τοῖς μὲν ἄρχουσι δύο καθ' ἕκαστον, τοῖς δὲ πολεμάρχοις εἷς f510. 1561 b22.

παρασκευάζειν τροφήν, ἐσθῆτα μβ2. 355 a2. Πδ9. 1294 b28. παρασκευάζειν τὴν τῆς θερμότητος συμμετρίαν Ζγβ6. 743 a34. ἡ φύσις παρασκευάζει τὴν τῶν τέκνων αἴσθησιν ἐπιμελητικήν Ζγγ2. 753 a9. παρασκευάσαι δύναμιν, φόβους, χάριν Πδ1. 1288 b18. ε8. 1308 a28. Ρβ7. 1385 a31. παρασκευάζειν αὐτοὺς ποιούς τινας ηεα3. 1215 a19. παρασκευάζει κινητικωτέρους ἡ τῆς φύσεως θερμότης Ζμδ5. 681 a6. παρασκευάζειν οὕτως τὰ κατὰ τὸν βίον ρ39. 1446 a34. ὅθεν παρασκευάζει ὁ οἰσοφάγος πρὸς τὴν τροφήν Ζμγ3. 664 a24. παρασκευάζειν c acc c inf, τὸ σῶμα χεῖρον διακεῖσθαι al Πθ2. 1337 b12. μα3. 341 a20.

παρασκευαστικὴ τῶν πρὸς εὐδαιμονίαν συντεινόντων ἡ ἀρετή αρ2. 1250 a4.

παρασκευή. αἱ πρὸς πόλεμον παρασκευαί Ρβ5. 1383 b3. — ἡ περὶ τὸν βίον παρασκευὴ συμβάλλεται κ̀ πρὸς τὸ πείθειν ρ39. 1445 b32. σαυτοῦ ποιεῖσθαι παρασκευὴν δεῖ ρ39. 1445 b37. — τὸ προοίμιον παρασκευὴ ἀκροατῶν ρ30. 1436 a33. — ἐν παρασκευῇ εἶναι Ρβ5. 1382 b3. μετὰ παρασκευῆς πλείστης ἠδίκησεν, coni ἐκ προνοίας ρ5. 1427 a4. ἐκ παρασκευῆς Ηγ11. 1117 a20. Ζιζ18. 571 b17.

παρασοφίζεσθαι. ἐν ταῖς ἄλλαις τέχναις οὐ λυσιτελεῖ παρασοφίζεσθαι τὸν ἰατρόν Ρα15. 1375 b21 Spgl.

παράστασις. ποιεῖσθαι ἀποδημητικὰς παραστάσεις τῶν ὑπερεχόντων Πε8. 1308 b19. — παράστασις, μέρος τῆς ἐμπορίας Πα11. 1258 b23. — γραφαὶ ὧν παράστασις τίθεται f379. 1541 a23, 29, 35.

παραστάτης, dist κορυφαῖος Πγ4. 1277 a12. dist τριτοστάτης Μδ11. 1018 b27. ἐγκαταλείπειν τὸν παραστάτην Ηε4. 1130 a30.

παραστρέφειν. παρεστράφθαι κ̀ ἄλλοθί που ὁρμᾶν πδ26. 879 b27. — ψυχαὶ παρεστραμμέναι τῆς κατὰ φύσιν ἕξεως Πθ7. 1342 a22.

παρασύρειν. (οἱ ἀκρατεῖς) παρασύρουσι τῇ ἀλογίᾳ τὴν ἐπιθυμίαν αρ3. 1250 a23.

παράτασις. διατείνει τὸ μεσεντέριον συνεχὲς ἀπὸ τῆς τῶν ἐντέρων παρατάσεως εἰς τὴν φλέβα τὴν μεγάλην Ζμδ4. 677 b37.

παρατάττειν πρὸ τῶν τάφρων Ηγ11. 1116 b1. μόνοι περὶ τὰ Λεῦκτρα παραταξάμενοι ρ9. 1429 b14.

παρατείνειν. trans τοὺς λόγους δεῖ ἐκτίθεσθαι καθόλου, εἶθ' οὕτως ἐπεισοδιοῦν κ̀ παρατείνειν πο17. 1455 b2 (syn μηκύνειν b16). παρὰ τὴν δύναμιν παρατείναντες μῦθον πο9. 1451 b38. — pass χολὴ παρατεταμένη παρὰ τὸ ἔντερον, χεῖρες παρατετμημέναι παρὰ τὰς πλευράς sim Ζιβ15. 506 b13. η10. 587 a26. αν21. 480 b8. — intr ἀπὸ τοῦ ἐντέρου κάτω παρατείνει μέλανα συνεχῆ Ζιδ4. 529 a22. τὸ σῶμα μέχρι ὑπὸ μέσην παρατείνει τὴν γαστέρα Ζπ11. 710 b29. ἡ φιλία παρὰ πάντα τὸν βίον παρατείνει ημβ11. 1208 b5.

παρατηρεῖν. θηρεύει παρατηρῶν ἀναδυόμενον ἐκ τῆς θαλάττης Ζι34. 620 a8. ἐξαγγελτικοὶ οἱ ἠδικημένοι διὰ τὸ παρατηρεῖν Ρβ6. 1384 b7. — παρατηρεῖν τὸ ἀεὶ πρὸς πολλοὺς χρόνους τε1. 129 a23 (syn τηρεῖν a26). ὅταν ὁ ἀποκρινόμενος τἀναντία τῷ ἐρωτῶντι παρατηρῇ προσεπηρεάζων τθ11. 161 a23. παρατηρητέον ὅπως μὴ Αβ19. 66 a25. — εὐλαβεῖσθαι κ̀ παρατηρεῖν τὸ μέτριον Ργ2. 1405 b33. δεῖ τοῦτο παρατηρεῖν ρ5. 1426 b36. 8. 1428 a32. — παρατηρήσασι (?) φαίνεται κατ' εὐθυωρίαν εν2. 459 b14.

παρατιθέναι τροφήν Ζι40. 625 b31. πάντων γιγνομένων τῶν παρατιθεμένων (τῷ Μίδᾳ) χρυσῶν Πα9. 1257 b17. — παρατιθεμένων ἐγγὺς τῶν ἐναντίων τι15. 174 b5. — τὰ ἄλλα ἀράχνια, ὅσα παρατίθενται οἱ φαρμακοπῶλαι Ζι39. 622 b34.

παρατρέπειν. ὁ τοῦ πυρὸς ποταμὸς ἐξεσχίσθη παρέτρεψέ τε τοῦ φλογμοῦ τὸ μὲν ἔνθα τὸ δ' ἔνθα κ6. 400 b4. θ154. 846 a14. παρατρεπομένων τῶν κινήσεων Ζγδ4. 773 a7.

παρατρίβεσθαι πρὸς ὁμαλὲς κ̀ λεῖον χ3. 793 a33, 28, 18 (cf λειοῦσθαι a16, ἀποτρίβεσθαι a25). οἱ ψόφοι ὅταν πρὸς σκληρόν τι παρατρίβωνται ακ803 b13. (ζῷά τινα) παρατριβόμενα μόνον ὀχεύεται τὰ ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια Ζιε5. 540 b12.

παράτριψις. ὁ ἐξακοντισμός ἐστι πυρὸς γένεσις ἐκ παρατρίψεως κ4. 395 b5.

παρατυγχάνειν. κατεσθίεται ὁ γόνος ὑπὸ τῶν παρατυχόντων ἰχθυδίων Ζιζ14. 568 b17. ὑπεράλλονται οἱ δελφῖνες τοὺς ἱστούς, ἐὰν παρατυγχάνῃ που πλοῖον Ζι48. 631 a30.

παραυτίκα. τὴν παραυτίκα κακοπάθειαν ἐκφυγεῖν ρ17. 1432 a26. παραυτίκα φτα2. 817 a40. 4. 819 b12. 5. 820 a11. β2. 823 a22. cf Eucken II 62.

παραφαίνειν. ἐπισκευάσας τὰς ἡμιόνους ὡς ἀγούσας ἀργύριον παραφαινούσας τε ταῦτα οβ1350 b24. — παραφανείσης δὲ τῆς τραγῳδίας ϗ κωμῳδίας πο4. 1449 a2.

παραφέρεσθαι παρ' ἄλλο τι μένον (ferri iuxta sive secundum aliquid aliud) Οα5. 272 a27, 28. — τὰ παραλελυμένα τοῦ σώματος μόρια εἰς τὰ δεξιὰ προαιρουμένων κινῆσαι τοὐναντίον εἰς τὰ ἀριστερὰ παραφέρεται Ηα13. 1102 b20. τὰ ἰχθύδια ἐκπίπτει παραφερόμενα ὡς ἀκούοντα ϗ καρηβαροῦντα ὑπὸ τοῦ ψόφου Ζιδ8. 534 a3.

παραφρονεῖν, coni κάμνειν, opp νοῦν ἔχειν Μγ5. 1009 b5. ηεα3. 1214 b30. ὡς φρονοῦντας ϗ τοὺς παραφρονοῦντας ἀλλ' οὐ ταὐτά Μγ3. 1009 b31.

παραφυάς. a. animalium. ἔχουσι ϗ παραφυάδας λεπτὰς οἱ πρὸς τῷ στόματι πόδες (τοῦ ἀστακοῦ), Geisselanhänge der Kaufüsse Ζιδ2. 526 a29 Aub, i q ἐπικαλύμματα S II 349. (τὸ διάζωμα) πρὸς τὴν θερμότητα τὴν κάτωθεν οἷον παραφυάδες (v l παραφύσεις) εἰσί Ζμγ10. 672 b27. cf F 298, 64. Lewes 324. KaZμ 103. — b. plantarum cf Theophr hist pl II, 2, 4. παραφυάδες εἰσὶ τὰ ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ δένδρου βλαστάνοντα· τὰς παραφυάδας (τὰς τῆς σκίλλης) κάτωθεν ἐκμυζᾷ ὁ ἥλιος φτα4. 819 a24, 26. 5. 820 a23, 28. παραφυάδες ϗ ἀτελῆ πκ24. 925 b27. — metaph παραφυάδι ἔοικε τὸ πρός τι ϗ συμβεβηκότι τοῦ ὄντος Ηα4. 1096 a21.

παραφύεσθαι. παραφύονται ἐλάττους μύες παρὰ τὴν ἀρχήν, syn παραβλαστάνειν Ζγγ11. 761 b30, 29. ὑπὸ τὸ βλέφαρον ἐνίοις παραφύονται μαναὶ τρίχες Ζμβ14. 658 a26. ἕτεροι κλάδοι παρεφύησαν μκ6. 467 a15.

παραφυής. ἡ ῥητορικὴ οἷον παραφυές τι τῆς διαλεκτικῆς Ρα2. 1356 a25.

παραφυλάττειν. δεῖ παραφυλάττειν ὅπως c coni ρ3. 1424 a22. 23. 1434 b27. — med ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ (τὴν δίκην) φεύγοντες παραφυλάττονται πκθ12. 951 a18. — pass Ὀδυσσεὺς παραφυλαττόμενος ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος πο17. 1455 b18.

παράφυσις. διαφέρουσιν αἱ παραφύσεις ('Ueberzähligkeit der Glieder' Aub) τῆς πολυτοκίας Ζγδ4. 773 a2.

παραχεῖν τι εἰς τὸν οἶνον, τὸ τῷ οἴνῳ παραχυθέν f 105. 106. 1494 b40, 44. οἱ οἶνοι ἧττον μαλακοί, ἐὰν ὕδωρ παραχεθῇ πκ35. 926 b37.

παράχρημα Ζιε15. 548 a8. Ζγγ1. 751 a16. Ρα12. 1372 b11. ακ800 b28. πα11. 860 b12. θ78. 835 b35.

παραχρῆσθαι. ἐπὶ τῶν θηλειῶν παρακέχρηται (τοῖς μαστοῖς) ϗ πρὸς ἕτερον ἔργον ἡ φύσις Ζμδ10. 688 a23.

παραχρωννύναι. τῶν μελῶν τὰ σύντονα ϗ παρακεχρωσμένα Πθ7. 1342 a24.

παραχωρεῖν. ὁ ἐν τούτοις παραχωρῶν ἐπιεικὴς ημβ1. 1198 b28. cf α34. 1195 b10. — εἴ τις ϗ ταῦτα παραχωρήσειε ϗ θείη τὸν νοῦν μέρος τι τῆς ψυχῆς ψα5. 410 b25. — τὸ φυτὸν οὐ παραχωρεῖ τῷ ἀέρι ἀναβαίνειν φτβ5. 826 a33.

παρδάλειον (v l παρδάλιον), φάρμακον φυόμενον ἐν Ἀρμενίᾳ θ6. 831 a5 (i q παρδαλιαγχές Beckm 22).

παρδαλιαγχές, φάρμακον Ζιι6. 612 a7. (planta dubia cf S II 41. Fraas 134. Langkavel Bot 74.)

παρδάλιον. τὰ παρδάλια Ζιβ11. 503 b5. cf S I 94. — παρδάλιον v l, παρδάλειον Bk, v παρδάλειον.

πάρδαλις (genetiv v l παρδάλεος πιγ4. 907 b35). θηρίον Ζιι6. 612 a11. descr φ5. 809 b36-810 a10. refertur inter τὰ ἄγρια Ζια1. 488 a28. πι45. 895 b26, τὰ καρχαρόδοντα Ζιβ1. 501 a17, τὰ πολυδάκτυλα Ζιβ1. 499 b8. Ζμδ10. 688 a4, τὰ ποικίλα τῷ γένει Ζγε6. 785 b22. ἡ πάρδαλις ἔχει μαστοὺς τέτταρας ἐν τῇ γαστρί, πενταδακτύλους τοὺς προσθίους πόδας τοὺς δ' ὄπισθεν τετραδακτύλους, τὴν καρδίαν μεγάλην Ζιβ1. 500 a28. Ζμδ10. 688 a6. γ4. 667 a21. ἡ θήλεια δοκεῖ εἶναι ἀνδρειοτέρα· ὅταν φάγῃ τὸ παρδαλιαγχές, ζητεῖ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κόπρον· βοηθεῖ γὰρ αὐτῇ Ζιι1. 608 a34 (Aelian IV 49). 6. 612 a7. cf θ6. 831 a7. παρδάλεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ἐν δὲ τῇ Εὐρώπῃ οὐ γίγνονται, venatus, odor Ζιθ22. 606 b16. ι6. 612 a10-15. θ6. 831 a7. πιγ4. 907 b35. (pardus Thomae, panthera Gazae. cf Gesner quadrup 935, Bochart hierozoic 3, 7 et 8. gepardus Beckm ad θ p 23. panthere C II 606. Felis leopardus St Cr K 412. Felis pardus *L* Wiegmann, Oken Isis 1831, 287. Ka 15, 60. Su 45, 15. Lenz Zool der Gr u Röm 141, AZγ 22 et 28. AZι II 494.)

πάρδαλος descr Ζιι23. 617 b6. (pardales Guilel. foleroz feleroz foloros falenus Scoto. faleros Alberto. falereos cod a Camo inspect. linotte Scalig. Charadrius pluvialis Turner ap Gesn s h v, Su 147, 126. le gros-bec (Coccothraustes) Belon VII 30. Sturnus vulgaris Billerbeck Cr. Tringa squatarola *L* Aldrovandi III 533. K 983, 3. in incert rel C II 610. AZι I 103, 84. cf S II 125, 492.)

πάρδιον (v l ἱππαρίδιον) descr Ζιβ1. 498 b33. (pardium Thomae. fort le renne C II 207. Camelo-pardalis Pallas spicileg zool I 6. S I 66. Wiegmann 30. Humboldt Kosmos II 428. K 455. Ka 58, 7. Su 70, 52 St. Cr. in incert rel Sonnenburg 23. AZι I 69, 21.)

παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα κ6. 399 b6.

πάρεγγυς. ἐν τοῖς πάρεγγυς τόποις Ζιθ28. 605 b25. κινεῖσθαι πάρεγγυς (παρεγγύς Bk) πιε13. 913 a13. — ἐὰν ἡ ἑτέρα ὀχεία τῆς ἑτέρας γένηται πάρεγγυς Ζγδ5. 773 b9. οὔτε λίαν ὑπολείπεσθαι ταῖς ἡλικίαις οὔτε λίαν πάρεγγυς εἶναι Πη16. 1335 a1, 4. — ταὐτὸν φαίνεσθαι διὰ τὸ πάρεγγυς τῆς λέξεως τι5. 167 a5. πάρεγγυς τῆς Λακωνικῆς πολιτείας ἡ Κρητική ἐστιν Πβ10. 1271 b20. πάρεγγυς οἱ λόγοι τῆς αἰτίας ϗ παραπλήσιοι Ζγδ3. 769 b27. πάρεγγυς ἄμφω γίγνεσθαι ὄντα ϗ ἐντελεχείᾳ ϗ δυνάμει ΜΖ16. 1040 b11 Bz.

παρεγκεφαλίς. ὀπίσθιον λέγειν ἐγκέφαλον ἢ ἐγκράνιον ἢ παρεγκεφαλίδα διαφέρει οὐδέν Galen II 714. ἐπὶ τούτου (τοῦ ἐγκεφάλου) ἡ καλουμένη παρεγκεφαλὶς ἔσχατον, ἑτέραν ἔχουσα τὴν μορφὴν ϗ κατὰ τὴν ἁφὴν ϗ κατὰ τὴν ὄψιν· φέρει ὁ μέγιστος πόρος ϗ ὁ μέσος εἰς τὴν παρεγκεφαλίδα Ζια16. 494 b31, 495 a12 Aub. cerebrellum. cf S I 47. Philippson ὕλη 7.

παρεγκλίνειν. intr σκέλη μικρὸν εἰς τὸ πλάγιον παρεγκλίνοντα Ζιβ1. 498 a16. — trans αἱ τοιαίδ' ἀρνήσεις παρεγκλίνουσι (Spgl, παρακλίνουσι Bk) τὸν νόμον ρ37. 1444 b16. παρεγκλιθέν (?) πλβ5. 960 b34.

παρεγχεῖν ὄξος ηεη2. 1235 b39. περιδεῖν τὸ στόμα ἀγγείου κηρίνου τοιούτοις ὥστε μὴ παρεγχεῖσθαι τῆς θαλάττης μβ3. 359 a2.

παρεδρεύειν. δοκιμάζονται οἱ πάρεδροι πρὶν παρεδρεύειν f 389. 1542 b33.

παρεδρία. ἡ φύσις μηχανᾶται πρὸς τὴν ἑκάστου ὑπερβολὴν βοήθειαν τὴν τοῦ ἐναντίου παρεδρίαν Ζμβ7. 652 a32.

πάρεδροι οὓς αἱροῦνται ἄρχων ϗ βασιλεὺς ϗ πολέμαρχος f 389. 1542 b35, 30.

παρεικάζειν. ὡς παρεικάσαι μείζοσι μικρὸν πάθος μβ9. 369 a30. ὡς μεγάλῳ παρεικάζοντα μικρόν Ζμβ7. 653 a3. εἴ τις παρεικάζει τὰς τοῦ ὅλου ἀρχὰς τῇ τῶν ζῴων Μν5. 1092 a12. παρεικάζοντες ὡς τὸ πάθος ὅμοιον ὂν ϗ ὅταν τις ῥάβδῳ τύπτῃ μβ9. 370 a12. παρεικάζειν τινί τι εν3. 461 b20. αν7. 473 b8. — ἡ ὀσμὴ εὐλόγως παρείκασται οἷον βαφή τις εἶναι αι5. 445 a13.

παρεῖναι. πρὸς παρεόν (Emp 375) ψγ3. 427 a23. — πνεύματος ἤδη ὄντος, οὔπω δὲ παρόντος μγ3. 372 b27. ὀργίλοι πρὸς τοὺς τοῦ παρόντος ὀλιγωροῦντας Ρβ2. 1379 a18. παρούσης κινήσεως ἀνάγκη κινεῖσθαί τι, καὶ εἰ κινεῖταί τι, παρεῖναι κίνησιν Φζ1. 231 b25, 232 a16. πρὸς τοὺς παρόντας καιροὺς Πε6. 1306 b10. κατὰ τὸν παρόντα καιρόν, τῷ παρόντι καιρῷ σύμμετρον Ρα4. 1359 b5. 8. 1366 a21. πρὸς τὴν παροῦσαν σκέψιν Ζγγ2. 753 b18. ὁ παρὼν χρόνος, opp ὁ παρεληλυθώς πο20. 1457 a18. ἐν τῷ παρόντι, ὅτε παρῆν Ρα11. 1370 b2. — logice παρεῖναι i q ὑπάρχειν τινί Αα28. 44 a4-16, 45 a10, 14. τδ5. 126 b22, 24.

παρεισάγειν. ποιητῶν μᾶλλον εἶναι τὸ κινδύνους παρεισάγειν f 137. 1501 b5.

παρεισδέχεσθαι τὸ ὑγρὸν ἅμα τῇ τροφῇ Ζμγ1. 662 a9.

παρεισδύεσθαι, παρεισδύνειν. τὸ ποτάμιον ὕδωρ παρεισδυόμενον πνίγει πκγ14. 933 a16. τὸ ἔλαιον αὐτὸ καθ' αὑτὸ οὐχ ὁμοίως παρεισδύνει πε6. 881 a7.

παρεισιέναι. παρεισιούσης τῆς τροφῆς ἐπὶ τὸν πνεύμονα διὰ τῆς ἀρτηρίας αν11. 476 a30, cf παρέμπτωσις b8.

παρεισρεῖν. ὅταν τι παρεισρυῇ ξηρὸν ἢ ὑγρὸν εἰς τὴν ἀρτηρίαν Ζμγ3. 664 b5.

παρεισφέρειν. αἱ ῥοδιακαὶ χυτρῖδες διὰ τὴν ἡδονὴν εἰς τὰς μέθας παρεισφέρονται f 105. 106. 1494 b37.

παρεκβαίνειν, c acc τὰ πάτρια Πε10. 1310 b19. τὴν φύσιν Ζγδ4. 771 a12. ἡ δημοκρατία ἐπὶ μικρὸν παρεκβαίνει τὸ τῆς πολιτείας εἶδος Ηθ12. 1160 b20. ῥὶς παρεκβεβηκυῖα τὴν εὐθύτητα Πε9. 1309 b23. — c gen τοῦ εὖ, τῆς ἀρετῆς Ηβ9. 1109 b19. Πη3. 1325 b26. παρεκβαίνει τῆς ἀριστοκρατίας ἡ τάξις τῶν Καρχηδονίων πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν Πβ11. 1273 a21. — παρεκβέβηκεν ἡ φύσις ἐν τούτοις ἐκ τοῦ γένους Ζγδ3. 767 b6. — non addito obiecto: ὁ μικρὸν παρεκβαίνων ἐπὶ τὸ μᾶλλον, ὁ πόσον παρεκβαίνων Ηδ11. 1126 a35, b2. ἑπομένως παρεκβαίνειν Πζ4. 1319 a40. δεῖ τοὺς νόμους μὴ κυρίους εἶναι ἢ παρεκβαίνουσιν Πγ15. 1286 a23. πολιτεῖαι παρεκβεβηκυῖαι Πγ1. 1275 b1, 2. 11. 1282 b13. 13. 1284 b4, 23. — εἰ δεῖ παρεκβάντας εἰπεῖν Φδ2. 209 b34. ὡς μικρὸν παρεκβᾶσιν εἰπεῖν Γα8. 325 b36. περὶ τούτων παρεκβῆναι συμβέβηκεν Ζμβ14. 658 b11. λέγωμεν ὅθεν παρεξέβημεν Ηα3. 1095 b14.

παρέκβασις. πνευμάτων παρεκβάσεις Πδ3. 1290 a15. τῶν ἁρμονιῶν καὶ τῶν μελῶν Πθ7. 1342 a24. τοῦ δικαίου παρέκβασις Πε7. 1307 a7. παρεκβάσεις, coni syn ἁμαρτίαι Πε10. 1310 b6, cf β11. 1273 a3. Μν2. 1089 b4 (παρέκβασις, aberratio a vera investigandi via). παρέκβασις τῆς ἀριστοκρατίας Πβ11. 1273 a31. παρεκβάσεις (πολιτειῶν) τρεῖς, opp πολιτεῖαι ὀρθαί Ηθ12. 13. ηεη9. 1241 b28. Πγ7. 1279 b4. δ2. 1289 a28. 3. 1290 a25. 8. 1293 b24, 27. cf γ6. 1279 a20. 7. 1279 a24, 31. 13. 1283 a29. 17. 1287 b40. τῶν παρεκβάσεων τίς χειρίστη καὶ δευτέρα τίς Πδ2. 1289 a39.

παρεκθλίβειν. ἀντιπνέοντα ἀλλήλοις τὰ ῥεύματα (πνεύματα ci Bz) παρεκθλίβεται ὥσπερ ἐν τοῖς ποταμοῖς, καὶ γίνονται αἱ δῖναι πκγ5. 932 a13.

παρεκκλίνειν. intr ἡ καρδία μικρὸν εἰς τὰ εὐώνυμα παρεκκλίνουσα Ζμγ4. 666 b7. ὄνομα μικρὸν παρεκκλῖνον ἀπὸ τοῦ ἔθους Ηβ1. 1103 a18. — trans ὅταν ὀργῶσι, παρεκκλίνουσιν ἀλλήλας αἱ ἔλαφοι Ζιζ29. 578 b10.

παρεκπυροῦσθαι. τοῦτο (τὸ ἀποσπινθηρίζειν) γίνεται διὰ τὸ παρεκπυροῦσθαι μα4. 341 b30.

παρεκτείνειν, logice, eundem habere ambitum, ἐπὶ πλέον παρεκτείνειν, latiorem ambitum habere Αδ17. 99 a35, 36 Wz, cf ἐπεκτείνειν.

παρεκτρέπειν. τοὺς μὲν συμπεφυκέναι τῶν πόρων τοὺς δὲ παρεκτετράφθαι Ζγδ4. 773 a15.

παρεκτρίβειν. ἡ θερμότης καὶ τὸ φῶς γίνεται παρεκτριβομένου τοῦ ἀέρος Οβ7. 289 a20.

παρελαύνειν. παρελήλαται (Emp 179) Μβ4. 1000 b16 Bz.

παρέλκειν. Ἀναξαγόρας ὅταν ἀπορήσῃ διὰ τίν' αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἐστί, τότε παρέλκει τὸν νοῦν ΜΑ4. 985 a20.

παρεμβάλλειν λίθον θ48. 833 b27. f 248. 1524 a10. μηκύνειν καὶ παρεμβάλλειν τὰ μηδὲν χρήσιμα τθ1. 157 a1. ὅτε νυστάζοιεν οἱ ἀκροαταί, παρεμβάλλειν τῆς πεντηκονταδράχμου αὐτοῖς Ργ14. 1415 b16.

παρεμπίπτειν. παρεμπίπτοι γὰρ ἂν ὕδωρ sim Ζμβ17. 660 b21. Ζγδ3. 768 b36. πβ42. 870 b37. κβ14. 931 a29. — logice ὁ παρεμπίπτων ὅρος (terminus, qui novus interponitur) Αα25. 42 b8, 23 Wz. ἀεὶ παρεμπεσεῖται ἄλλο τι μέσον Αδ12. 95 b23. — παρεμπίπτει (tamquam difficultas, ἀπορία) τὰ κινητικὰ τῶν μορίων πρότερα ὄντα τῇ γενέσει τοῦ τέλους Ζγβ6. 742 b8. — οὐδὲν ἄλλο λόγου σχῆμα παρεμπεσεῖται ρ31. 1438 a9. ἄν τις τῶν ἄλλων πίστεων παρεμπέσῃ ρ33. 1438 b35.

παρέμπτωσις. ἡ τοῦ ὑγροῦ παρέμπτωσις (cf παρεισιέναι) αν11. 476 b8. αἱ τῶν πνευμάτων παρεμπτώσεις κ5. 397 a32.

παρεμφαίνειν. τὰ ἐκπίπτοντα τῶν πνευμάτων παρεμφαίνουσιν ἀσάφειάν τινα ακ801 b13. — τὸ ὕδωρ ἄχροον παρεμφαινόμενον σαφεστέραν ποιεῖ τὴν ἔμφασιν πκγ9. 932 b24. παρεμφαινόμενον κωλύει τὸ ἀλλότριον καὶ ἀντιφράττει ψγ4. 429 a20 Trdlbg. παρὰ τὸ μέτρον οὐδὲν παρεμφαίνεται τὸ μετρούμενον ἀλλ' ἢ πλείω μέτρα τὸ ὅλον Φδ14. 224 a1. χαλεπὸν ληφθῆναι ὁ τόπος διὰ τὸ παρεμφαίνεσθαι τὴν ὕλην καὶ τὴν μορφήν Φδ4. 212 a8.

παρενοχλεῖν. φιλοῦσι τοὺς ὁμοίους, ἐὰν μὴ παρενοχλῶσιν Ρβ4. 1381 b15. (ἡ τοῦ φαντάσματος ζήτησις) παρενοχλεῖ ἐνίους, ἐπειδὰν μὴ δύνωνται ἀναμνησθῆναι μν2. 453 a16. μηδὲν δ' ἡμᾶς παρενοχλείτω· διωρίσθω γὰρ Οα11. 281 a18. — pass (ὁ τῆς ἀκοῆς πόρος) νυκτὸς οὐ παρενοχλεῖται ὑπὸ τῆς ὄψεως πια33. 903 a25.

παρεξελέγχεσθαι τβ5. 112 a8 Wz.

παρεξέλεγχος τι17. 176 a24. 27. 181 a21.

παρεξωθεῖν. πνεῦμα παρεξωσθὲν εἰς μυχοὺς σήραγγας τῆς γῆς κ4. 395 b31.

παρέπεσθαι. ὅταν ἐκτέκῃ ἡ θήλεια, παρεπόμενος ὁ ἄρρην ἐπιρραίνει τὸν θορόν Ζιζ13. 567 b4. — οὐ ῥᾴδιον γνῶναι μὴ παρεπομένῳ μηδὲ συνήθει σφόδρα Ζιζ18. 573 a14. — δεῖ χρῆσθαι τῇ παραδεδομένῃ καὶ παρεπομένῃ ὀνομασίᾳ καὶ μὴ κινεῖν τὰ τοιαῦτα τζ10. 148 b21. — logice (cf ἕπεσθαι, ἀκολουθεῖν, παρακολουθεῖν) τγ2. 117 a7, 10. τὸ παρεπόμενον, dist τὸ συμβεβηκός τι6. 168 b31, 28. cf αρ1. 1249 a29. 4. 1250 a37. τὸ ἀεὶ παρεπόμενον (cf ἴδιον, γένος) τδ6. 128 a38 (τὸ ἀεὶ ἀκολουθοῦν b4). ε1. 129 a4. 3. 131 a27, b2. φ1. 806 a12. οὐχ ὁμοία ἡ ἀσθένεια παρέπεται τῷ μύωπι καὶ τῷ πρεσβύτῃ πλα25. 959 b40.

παρεπισκοπεῖν ημα35. 1197 b32.

πάρεργον. ὅπως μὴ τὰ πάρεργα τῶν ἔργων πλείω γένηται Ηα7. 1098 a32. ἐκεῖνο μὲν πάρεργον, τοῦτο δ' ἔργον τῆς μεθόδου Πη2. 1324 a22. εἰς τὰ πάρεργα καὶ μηδενὸς ἄξια τὴν σπουδὴν καταναλίσκειν ρ1. 1420 b21. — ὡς ἔργῳ, opp ὡς παρέργῳ αι5. 444 a27. ἐν παρέργῳ Μλ9. 1074 b36. αν473 a24.

παρέργως. ἐπιμέλειάν τινος ἔχειν μὴ παρέργως Πη11. 1330 b11. σκοπεῖν τι μὴ παρέργως οβ1346 a15.

παρέρχεσθαι. τὴν κινουμένην παρελθεῖν παρ' ἠρεμοῦσαν Oα5. 272 b4, 9. — εἰς παροιμίαν παρῆλθε τὸ πρᾶγμα f 551. 1569 a28. εἰς τὴν τραγικὴν καὶ ῥαψῳδίαν ὀψὲ παρῆλθεν ἡ ὑπόκρισις Ργ1. 1403 b23. — ὁ παρεληλυθὼς χρόνος, τὸ παρεληλυθός, παρελθόν, opp ὁ παρὼν χρόνος, ὁ μέλλων χρόνος, τὸ παρόν, τὸ μέλλον K6. 5 a8. πο20. 1457 a18. Φδ10. 218 a9. 13. 222 b9, 13. 14. 223 a9. Ρβ12. 1389 a23. 13. 1390 a8. Πε8. 1308 a39. ὅταν παρέλθῃ ἡ ὥρα Ζιγ1. 510 a2. cf Ζγα4. 717 b9.

παρέχειν χρήματα, τροφήν Πε4. 1304 b13. β8. 1268 b3, πόνον Ζιβ4. 501 b27, τριχὸς χρείαν Ζια6. 490 b30. παρέχειν ἀπορίαν, δόξαν Mβ1. 996 a12. Φθ6. 259 b3. — οἱ παρέχοντες σφᾶς αὐτοὺς πᾶσιν ἀγοράν Πη6. 1327 a29. — med πλείους διαφέροντες κατ' ἀρετῆς ὑπερβολὴν μὴ μέντοι δυνατοὶ πλήρωμα παρασχέσθαι τῆς πόλεως Πγ13. 1284 a5. παρασχέσθαι πλῆθος μαρτύρων Πβ8. 1269 a2. τὸ πάντας ὑπολαμβάνειν παρέχεται πίστιν μτ1. 462 b15. τὸ ἄρρεν παρέχεται τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως· ὁ ἥλιος παρέχεται τὴν θερμότητα sim Ζγα20. 729 a9. MA8. 988 b5. μα3. 341 a13. β2. 355 a25. γ6. 378 a12. δ9. 387 b20. Ζγε6. 786 a13. Φθ6. 260 a9. τῷ ἰδέας τιθεμένῳ παρέχονταί τιν' αἰτίαν τοῖς οὖσιν Mν2. 1090 a24.

παρήκειν. ἔχουσι κάτω παρήκουσαν ὑστέραν πάντα τὰ σελαχώδη Ζγα11. 719 a8. εἰ τῶν μὲν ἀρχαίων ἐλάττους αἱ (τῆς ἐποποιίας) συστάσεις εἶεν, πρὸς δὲ τὸ πλῆθος τῶν τραγῳδιῶν τῶν εἰς μίαν ἀκρόασιν τιθεμένων παρήκοιεν πο24. 1459 b22. — ὁ παρήκων χρόνος (cf παρέρχεσθαι), opp ὁ μέλλων Φδ13. 222 b1. ζ3. 234 a14.

παρήλιος. περὶ παρηλίων μγ2. 6. πιε12. 912 b27.

παρθενία τῆς Ἀρτέμιδος πι36. 894 b35.

Παρθενία ἐκλήθη πρότερον ἡ Σάμος f 529. 1566 a1.

Παρθενίαι ἐν Λακεδαίμονι Πε7. 1306 b29.

παρθενικὴν γαμεῖν (Hes ε 699) οα4. 1344 a17.

παρθένιος θάλαμος θ158. 846 a30. ὁ παρθένιος αὐλὸς τοῦ παιδικοῦ ὀξύτερος Ζιη1. 581 b11. cf παιδικός p 558 a29.

Παρθενόπη μία τῶν Σειρήνων θ103. 839 a33.

παρθένος. ταῖς παρθένοις καὶ τὰ περὶ τοὺς μαστοὺς γίνεται διαφερόντως ἑτέραις πρὸς ἑτέρας, opp παῖδες Ζιη1. 582 a5, 581 b30. — ἀρετά, σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς θανεῖν f 625. 1583 b10.

παριέναι (πάρειμι) εἰς τὰς ἀρχάς Πε3. 1303 a17.

παριέναι (παρίημι). ὁ φίλος τὰ αὑτοῦ παρίησι Ηι8. 1168 a35. τὸν δυνάμενον ἄρχειν οὐ δεῖ παριέναι τῷ πλησίον Πη3. 1325 a37. cf γ14. 1285 b15. οὐδενὶ παρῆκε προεισάγειν Πη17. 1336 b29. — ὅσα δεῖ ποιεῖν, μήτε νυκτὸς μήτε ἡμέρας παριέναι οα6. 1345 a15. — ταῦτα παρέντες ἐκεῖνα λέγωμεν Mγ5. 1010 a22. βέλτιον μὴ κύκλῳ περιμένειν παρέντας τὴν σύντομον Ζγδ4. 770 a2. παριέναι μηδέν Oβ5. 287 b30. παρετέον ὑπὲρ τῶν τοιούτων Ηκ1. 1172 a26. παρείσθω πο19. 1456 b18. — med παρίεσθαι συμμαχίαν ρ39. 1446 b28. — pass ταῦτα μὲν οὖν παρίεται (haec vitia committuntur?) Αδ5. 91 b28.

Πάριοι Ἀρχίλοχον τετιμήκασι Ρβ23. 1398 b10. Archilochus Parius f 626. 1584 a7. οἱ Πάριοι λεγόμενοι σοφισταί ρ1. 1421 a32 (Spgl ad h l p 97). Πάριος λίθος θ134. 844 a15. Χάρης ὁ Π. Πα11. 1258 b40. Παρίων πολιτεία 1564 b35.

Πάρις, ὁ Πριάμου f 597. 1578 a13.

παρίσθμιον. τὸ μὲν διφυὲς τοῦ στόματος παρίσθμιον, τὸ δὲ πολυφυὲς οὖλον Ζια11. 493 a1. tonsillae. cf S I 38, 48. Philippson ὕλη 34. Daremberg not et extraits I 130, 29.

πάρισον, rhetorice Ργ9. 1410 b1, cf παρίσωσις.

παριστάναι, παρίστασθαι, παραστῆναι. παρακολουθοῦσιν αἱ βόες καὶ παρεστᾶσιν Ζιζ18. 572 b4. οἱ μέτριοι φαίνονται μείζους ὅταν πρὸς βραχυτέρους παραστῶσιν ρ4. 1426 a31. δεῖ παριστάναι τὸ ὑπὸ σοῦ λεγόμενον καὶ παραβάλλειν πρὸς ἄλληλα ρ4. 1426 a24. 36. 1441 a27. — οἱ ἐν πενίᾳ παριστάμενοι (i e auxilium ferentes) Ρβ7. 1385 a26. — τὸ φρονεῖν ἀλλοῖα παρίστατο (Emp 377) ψγ3. 427 a25. Mγ5. 1009 b21. τοὺς νόος ἀνθρώποισι παρίσταται (Parm 147) Mγ5. 1009 b23.

παρισχναίνω. τράγοι παρισχναινόμενοι δύνανται ὀχεύοντες γεννᾶν Ζιε14. 546 a3.

παρίσωσις, ἐὰν ἴσα τὰ κῶλα, dist ἀντίθεσις, παρομοίωσις Ργ9. 1410 a23. def et eius usus descr ρ28.

Παρμενίδης Ξενοφάνους λέγεται μαθητής MA5. 986 b22. eius versus afferuntur: v 52 Mν2. 1089 a3. v 103-105 ξ2. 976 a6. 4. 978 b8. v 104 Φγ6. 207 a15. v 132 MA4. 984 b25. v 146-149 Mγ5. 1009 b21. eius doctrina exponitur et examinatur Φα2. 184 b25-3. 187 a11. 8. 191 a27-b34. MA6. 986 b10-987 a2; quae sit eius doctrinae origo explicatur Oγ1. 298 b21-24. τὸ ἓν ἀκίνητον Φα2. 184 b16, 185 a9. 9. 192 a1. Oγ1. 298 b17. MA3. 984 a31, b3. β4. 1001 a32, resp Γα8. 325 a2-23. τὸν Παρμενίδου λόγον λύουσι διὰ τὸ πολλαχῶς φάναι τὸ ἓν λέγεσθαι τι33. 182 b26. Παρμενίδης ἔοικε τοῦ κατὰ τὸν λόγον ἑνὸς ἅπτεσθαι, Μέλισσος δὲ τοῦ κατὰ τὴν ὕλην MA5. 986 b18. — ἀρχαὶ γενέσεως τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν MA3. 984 b3. 5. 986 b31. Φα5. 188 a20. Γα3. 318 b6. β3. 330 b14, resp Φα5. 188 b33. Mγ2. 1004 b32, videtur resp Γβ1. 329 a1. — Parmenides feminas maribus calidiores esse existimat Ζμβ2. 648 a28. Ζγδ1. 765 b19. — Παρμενίδης μᾶλλον βλέπων ἔοικέ που λέγειν MA5. 986 b27. — Parmenides fort resp Ηθ2. 1155 b7. Ργ17. 1418 a11.

Παρμένων ὁ ὑποκριτής πκζ3. 948 a3.

Παρνασσός, mons Graeciae πο8. 1451 a26. τὸ ἐκ τοῦ Παρνασσοῦ ἐπίπετρον Ζμδ5. 681 a23. — mons Asiae μα13. 350 a19 (Ideler ad h l I 453 sqq).

Πάρνηθος τῆς Ἀττικῆς f 356. 1538 a35.

παρό i q δι' ὅ (cf παρά p 562 a9) χ6. 798 a23. ακ802 a1. θ58. 834 b29. — παρό i q ἤ apud comparativum (cf παρά p 562 a21), κρειττόνως παρὸ ἀλλαχοῦ sim φτα4. 820 a5. 5. 820 a14. β2. 824 a10. Eucken II 61. 62.

πάροδος. οὐκ ἔχων τὴν πάροδον ὁ ἀήρ Oβ13. 294 b26. πάροδοι καὶ τροπαὶ τῶν ἄστρων Oβ14. 296 b4. — ἀναπνέοντος ὥσπερ ἐκ παρόδου (ἡ φύσις) ποιεῖται διὰ τῶν μυκτήρων τὴν κίνησιν αι5. 444 a28. ἐκ παρόδου τοὺς λόγους ἀποδέχεσθαι, opp ἀκριβολογεῖσθαι Oγ8. 306 b27. ἐκ παρόδου θεωρεῖν Ζγγ6. 757 a12. — πάροδος dramatum Ηδ6. 1123 a23. def πο12. 1452 b22, 20.

παροικοδομεῖν. αἱ μέλιτται τὰς εἰσόδους παροικοδομοῦσιν, ἐὰν εὐρεῖαι ὦσιν Ζιι40. 623 b23.

παροικοδόμημα. ἡ φύσις οἷον παροικοδόμημα ποιήσασα καὶ φραγμὸν τὰς φρένας Ζμγ10. 672 b19.

πάροικος Ἀττικός (cf παροιμία) Ρβ21. 1395 a18.

παροιμίαι μεταφοραὶ ἀπ' εἴδους ἐπ' εἶδός εἰσιν Ργ11. 1413 a14. μαρτύριά ἐστιν Ρα15. 1376 a3. ἔνιαι τῶν παροιμιῶν καὶ γνῶμαί εἰσιν Ρβ21. 1395 a17. αἱ παροιμίαι παλαιᾶς φιλοσοφίας ἐγκαταλείμματα f 2. 1474 b5. εἰς παροιμίαν παρῆλθε τὸ πρᾶγμα f 551. 1569 a28. 470. 1555 b14. ὅθεν καὶ αἱ παροιμίαι εἴρηνται Ρα11. 1371 b15. — proverbia ab Ar usurpata vel explicata: μηδὲν ἄγαν (τὸ Χιλώνειον) Ρβ12. 1389 b3. 21.

1395 a20 (cf Schneidewin et Leutsch, Paroemiogr gr II p 80, 614). Αἰσώπειον αἷμα f 445. 1551 a28 (Leutsch I 18, 187. II 4, 258). εἰς τοὐναντίον καὶ τὸ ἄμεινον κατὰ τὴν παροιμίαν ἀποτελευτῆσαι ΜΑ 2. 983 a18 (cf δευτέρων ἀμεινόνων L I 62. II 357). ἄνω ποταμῶν μβ 2. 356 a19 (L I 47, 185, 219 n. II 96, 747). τὸν μέλλοντα καλῶς ἄρχειν ἀρχθῆναί φασι δεῖν πρῶτον Πη 14. 1333 a2 (L II 306, 309). τὸ τοῦ Βίαντος, ἀρχὴ ἄνδρα δείξει Ηε 3. 1130 a1 (L I 212. II 101, 310). ἀρχὴ ἥμισυ παντός Πε 4. 1303 b29. Ηα 7. 1098 b7. πι 13. 892 a30. ἀρχὴ παντὸς μέγιστον τι 34. 183 b22 (L I 213, 385). Ἀττικὸς πάροικος Ρβ 21. 1395 a18 (L I 40, 330. II 149). Βάττου σίλφιον f 485. 1557 a38, b3, 7 (L I 386, 451. II 150). Βοῦθος περιφοιτᾷ f 573. 1572 a30 (L I 60. II 81). μήποτ᾽ εὖ ἔρδειν γέροντα Ρα 15. 1376 a5 (L I 231, 279). οὐκέτι γιγνώσκουσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας (fr eleg adesp 6 Bgk) ηεη 2. 1236 a36. 10. 1242 b25. Γλαῦκ᾽ ἐπίκουρος ἀνὴρ τὸν σὸν φίλον (τόσσον φίλος? Fritzsche) ἔσκε μάχηται ηεη 2. 1236 a35. γνῶθι σαυτόν Ρβ 21. 1395 a20 (L I 391. II 19, 750). γόνυ κνήμης ἔγγιον Ηι 8. 1168 b7 (L I 57, 229. II 106). ἵππον πιαίνει μάλιστα ὁ τοῦ δεσπότου ὀφθαλμός, κόπρος ἀρίστη τὰ τοῦ δεσπότου ἴχνη οα 6. 1345 a3, 5 (L?). δεύτερος πλοῦς Ηβ 9. 1109 a34. Πγ 13. 1284 b19 (L I 359. II 24). ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ᾽ ἀρετὴ ἔνι Ηι 3. 1129 b29. τὸ Ῥαδαμάνθυος δίκαιον· εἴ κε πάθοι τά κ᾽ (fort γ᾽) ἔρεξε, δίκη κ᾽ ἰθεῖα γένοιτο Ηε 8. 1132 b27 (L I 396). ὁ τὴν δοκὸν φέρων Ργ 12. 1413 b28 (L I 168). οὐ σχολὴ δούλοις Πη 15. 1334 a20 (L II 765). δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου Πα 7. 1255 b29. ἐγγύα, πάρα δ᾽ ἄτα f 6. 1475 a25 (L I 394. II 70). οὐ αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν Ζυ 5. 611 a27 (L?). ἕλκων ἐφ᾽ αὑτὸν ὥστε καικίας νέφος μβ 6. 364 b13. πκς 29. 943 a33 (Nck fr trg adesp 50. L I 242. II 67). τὸ ἕλος πρίασθαι καὶ τοὺς ἅλας Ρβ 23. 1399 a25 (L I 409). ἐρήμην καταδικάζεσθαι Οα 10. 279 b10 (L II 21, 420), cf ξενὴν κατηγορεῖν αν 1. 470 b11. ἠθμῷ ἀντλεῖν οα 6. 1344 b25 (L?). ἧλιξ ἥλικα τέρπει Ρα 11. 1371 b15. Ηθ 14. 1161 b34. ηεη 2. 1238 a24 (L I 253, 350 n. II 33). ἥλῳ ὁ ἧλος Πε 11. 1314 a5 (L I 253. II 116, 604). ἄλλος Ἡρακλῆς, ἄλλος αὐτός (οὗτος Bk cum codd) ηεη 12. 1245 a30. ημβ 15. 1213 a12 (L I 140, 190. II 59). Ἡσιόδειον γῆρας f 524. 1563 b35 (L I 456). τί οὐκ ἀπήγξω ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ fr 460. 1553 b28 (L I 166, 328, 374. II 680). ἔγνω θὴρ θῆρα Ρα 11. 1371 b16 (L I 350 n). ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν Ρα 6. 1363 a7 (L II 413, 753). τίς ἂν θύρας ἁμάρτοι Μα 1. 993 b5 (L II 678). ἰσότης φιλότης Ηθ 7. 1157 b36. ι 8. 1168 b8. ηεη 6. 1240 b2 (L I 365. II 35). οὐδεὶς κακὸς μέγας ἰχθύς f 517. 1562 b11 (L?). ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους f 422. 1548 a33 (L I 170, 318. II 224, 701). ὡς ὁ Καρπάθιος τὸν λαγώ Ργ 11. 1413 a14 (L I 98, 472 n. II 176, 758). κεραμεὺς κεραμεῖ (κοτέει) Ρβ 4. 1381 b16. 10. 1388 a16. Πε 10. 1312 b5. Ηθ 2. 1155 a35. ηεη 1. 1235 a18 (Hes ε 25. L I 423). μάστιξ Κερκυραία f 470. 1555 b11 (L I 98, 261. II 476). κοινὰ τὰ φίλων Πβ 5. 1263 a30. Ηθ 11. 1159 b31. ι 8. 1168 b7. ηεη 2. 1237 b33, 1238 a16 (L I 106, 266. II 76, 481). κοινὸς Ἑρμῆς Ρβ 24. 1401 a21 (L I 259. II 483). κολοιὸς ποτὶ (vel παρὰ) κολοιόν Ρα 11. 1371 b17. Ηθ 2. 1155 a34. ημβ 11. 1208 b9. ηεη 1. 1235 a8 (L I 44. II 54). φεῦγ᾽ ἐς κόρακας f 454. 1552 b15, 27 (L I 77, 246 n, 486 n 1. II 421). τίκτει κόρος ὕβριν f 89. 1492 a10 (L II 774). κυθνώλεις συμφοραί f 480. 1556 b28, 33, 37 (L I 107, 538). κύκλος τὰ ἀνθρώπινα πράγματα Φδ 14. 223 b24. πιζ 3. 916 a28 (L II 492). πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου f 530. 1566 a21, 26, 41 (L I 148, 294. II 84, 617). μετὰ Λέσβιον ᾠδόν f 502. 1560 a2, 7, 15, 19 (L I 118. II 522). ἀεὶ Λιβύη φέρει (τρέφει) τι καινόν Ζιθ 28. 606 b19. Ζγβ 7. 746 b7 (cf L I 271. II 78, 506). λίνον λίνῳ συνάπτειν Φγ 6. 207 a17 (L I 113, 272. II 121, 506). ὁ μέδιμνος τῶν ἁλῶν ηεη 2. 1238 a2. Ηθ 4. 1156 b27 (L II 57 n, distinguendum a proverbio ἁλῶν μέδιμνον ἀποφαγών). μεταβολὴ πάντων γλυκύ Ρα 11. 1371 a28. Ηη 15. 1154 b28. ηεη 1. 1225 a16 (L II 523). Μηλιακὸν πλοῖον f 513. 1562 a2, 11 (L II 310). πάλαι ποτ᾽ ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι f 516. 1562 b5 (L I 152. II 201, 598). Μυσῶν λεία Ρα 12. 1372 b33 (L I 122. II 38, 538, 762). κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρειν Ρβ 6. 1383 b25 (L I 267, 181. II 73, 119, 242 n, 471). νήπιος ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει Ρα 15. 1376 a6 (versus Stasini, L II 543). ὡς αἰεὶ τὸν ὅμοιον Ρα 11. 1371 b16. Ηθ 2. 1155 a34. ημβ 11. 1208 b10 (Hom ρ 218. L I 350. II 54, 559, 746). ἐν ὀφθαλμοῖς αἰδώς Ρβ 6. 1384 a35. πλα 2. 957 b11 (L I 381. II 11). τὰ πετόμενα διώκειν Μγ 5. 1009 b38 (L II 677). ὁ τετρημένος πίθος Πζ 5. 1320 a31. οα 6. 1344 b25 (L I 343). προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία Ρα 12. 1373 a3 (L I 302. II 128, 625). πῦρ ἐπὶ πῦρ αν 4. 472 b5. πα 12. 860 b17. 16. 861 a31. δ 28. 880 a21 (L I 148, 281. II 206). Τενέδιος πέλεκυς f 551. 1569 a21, 36, b4 (L I 317. II 214, 664). ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγῃ, τί δεῖ ἐπιπίνειν Ηη 3. 1146 a35 (L I 441. II 195, sed ἐπιπνίγειν). ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ ἐπιχεῖν μύρον αι 5. 443 b31 (L II 573. cf Στράττις). πολλὰς δὴ φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν Ηθ 6. 1157 b13 (L II 619). ὁ φίλος ἕτερος (ἄλλος) αὐτός Ηι 4. 1166 a31. 9. 1170 b7. ηεη 12. 1245 a30 (L I 140, 190). οὐθεὶς φίλος ᾧ πολλοὶ φίλοι ηεη 12. 1245 b20 (L?). ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδέν f 501. 1559 b29 (L I 39, 201. II 150). ἔγνω δὲ φὼρ τε φῶρα καὶ λύκος λύκον ηεη 1. 1235 a8 (L I 350 n). ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα Ηθ 15. 1162 b27. ηεη 10. 1242 b27. μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ Ηα 6. 1098 a18 (L I 120. II 79, 531). πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί ΜΑ 2. 983 a3 (versus Solonis fr 29. L I 371. II 128, 615). μία ψυχή Ηι 8. 1168 b7. ημβ 11. 1211 a32. ηεη 6. 1240 b3, 9. — proverbii consuetudinem referunt hae locutiones: κατὰ θύρας ἀπαντᾶν Φδ 6. 213 b3. δεδιέναι τὰς παραπετομένας μυίας Πη 1. 1323 a29. ἐν πλησμονῇ Κύπρις πι 47. 896 a24. ἵνα μὴ βασκάνῃς με πκ 34. 926 b24. ἐκ τοῦ αὐτοῦ θερμὸν καὶ ψυχρὸν πνεῖν πκς 48. 945 b15 (Aesop fab 64 Halm). — in proverbium videntur venisse versus nonnulli praecipue de tempestatibus: ἀρχομένου γε (τε) νότου καὶ λήγοντος βορέαο πκς 45. 945 a29. 20. 942 b1. 41. 945 a7. 27. 943 a25 (L II 305). εἰ δ᾽ ὁ νότος βορέαν προκαλέσσεται αὐτίκα χειμών, εἰ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται, αὐτίκα χειμών πκς 46. 945 a37, b2. μήποτ᾽ ἀπ᾽ ἠπείρου δείσῃς νέφος ἀλλ᾽ ἀπὸ πόντου χειμῶνος, θέρεος δὲ ἀπ᾽ ἠπείροιο μελαίνης πκς 57. 947 a7. κε 7. 938 b10. οὐ ποτε νυκτερινὸς βορέας τρίτον ἵκετο φέγγος πκς 9. 941 a20. μίνθην ἐν πολέμῳ μήτ᾽ ἔσθιε μήτε φύτευε πκ 2. 923 a9 (L II 530). ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ᾽ ἀλλοῖον βαλεῖς μτ 2. 463 b21 (L II 284, 747).

παροιμιάζεσθαι, med παροιμιαζόμενοί φαμεν sim Ηε 3. 1129 b29. Μα 1. 993 b4. πκς 20. 942 b1. pass τὸ περὶ τῆς Λιβύης παροιμιαζόμενον Ζγβ 7. 746 b6.

παροινεῖν. οὐχ οἱ σφόδρα μεθύοντες παροινοῦσιν, ἀλλ᾽ οἱ ἀκρο-

θώρακες μάλιστα πγ2. 871 a8. 27. 875 a29, 34.

παροινία. ȣκ ἄνευ τȣ͂ πίνειν αἱ παροινίαι ρ4. 1426 a17.

παροίχεσθαι. παρῴχηκεν (Hom K 252) πο25. 1461 a26, cf ὡς ὀκτὼ γενέσθαι τὰς παρῳχηκυίας ὥρας f 156. 1504 b10. τῷ πεποιηκότι μένει τὸ ἔργον, τῷ δὲ παθόντι τὸ χρήσιμον παροίχεται Hι7. 1168 a17. ἡ ἐλπὶς τȣ͂ μέλλοντός ἐστιν, ἡ μνήμη τῶν παροιχομένων, syn τὸ παρεληλυθός Pβ13. 1390 a9, 8. 12. 1389 a22, 23. ὁ παροιχόμενος χρόνος, opp ὁ παρὼν ρ6. 1427 b17 (Spgl p 150). 30. 1436 b40, 1437 a1, 29. 36. 1441 b37. 37. 1442 a3, 22.

παρόμοιοι (οἱ εὐέλπιδες τοῖς ἀνδρείοις) ὅτι ἄμφω θαρραλέοι Hγ11. 1117 a11. ὄνομα παρόμοιον μν2. 452 b5. ἡ νεοττιὰ τῆς ἀλκυόνος παρομοία ἐστὶ ταῖς σφαίραις ταῖς θαλαττίαις sim Zι14. 616 a19. 37. 622 a11. f 276. 1527 b30. λίθος παρόμοιος κυλίνδρῳ, κυάμῳ, κισσήρει, βοτάνη παρόμοιος λόγχῃ, κινήσεις παρόμοιοι ὄφεων σπειράματι θ162. 846 b3. 166. 846 b23. 174. 847 a8. 171. 847 a2. 130. 843 a32. τὰ καρκινώδη ϗ καραβώδη παρόμοι᾽ ἐστίν Zμδ8. 683 b31. παρόμοιον δὲ (sc ἐστὶν) ὅτι πικ10. 900 a7. — τȣ́τοις παρομοίως, ἄλλον δὲ τρόπον αν17. 478 b30.

παρομοιȣ͂ν τινί τι φτβ2. 823 b23. παρομοιȣ͂σθαί τινι φτα4. 819 a18.

παρομοίωσις, ἐὰν ὅμοια τὰ ἔσχατα ἔχῃ ἑκάτερον τὸ κῶλον, dist ἀντίθεσις, παρίσωσις Pγ9. 1410 a24. παρομοίωσις def, eius usus descr ρ29. ἐκ παρομοιώσεως ρ12. 1430 b9. παρομοιώσεως exempla in ipsa Aristotelis dictione collegit Vermehren, Ar Schriftstellen I 8.

παροξύνειν τὰ ζεύγη πρὸς τὸ ἔργον Zιζ24. 577 b31, τȣ̀ς Ἀθηναίȣς Πε4. 1304 a9. — παροξύνεσθαι, κινεῖσθαι ὑπὸ παθημάτων ψα1. 430 a20. παροξύνεσθαι πρὸς ἀλλήλȣς Πε2. 1302 a39. παροξύνεσθαι τοῖς προαδικήσασι ρ3. 1425 b6.

παροξυντικός. ἀκολȣθεῖ τῇ ὀργιλότητι τὸ παροξυντικὸν τȣ͂ ἤθȣς αρ6. 1251 a8.

παροράν εἰς τὸ πλάγιον (τὰ πλάγια) Zι45. 630 b1. πι15. 892 b12. παριδεῖν διαστρέψαντα, ὥστε δύο τὸ ἓν φανῆναι ηεη13. 1246 a28. — τὸ παρορᾶν ϗ παρακȣ́ειν ὁρῶντος ἀληθές τι ϗ ἀκȣ́οντος, ȣ̓ μέντοι τȣ͂το ὃ οἴεται εν1. 458 b32. — negligere, omittere Aγ10. 76 b16. μβ2. 355 a20 (opp φροντίζειν). Πγ8. 1279 b14 (coni καταλείπειν). Hδ8. 1125 a5 (opp ἀπομνημονεύειν). παρορᾶν μεγάλας ὁμοιότητας Mν6. 1093 a28. παρορᾶν τὸ μικρόν Πε3. 1303 a22. τὸ ὀλίγον παροράται, opp ἐν ὀφθαλμοῖς μᾶλλόν ἐστι Πζ4. 1319 b18. τὰ μικρὰ τῶν ἰχθυδίων σώζεται διὰ τὸ παροράσθαι Zιθ19. 602 b3. παριδεῖν τὴν ἑτέραν ἀρχήν, παριδεῖν ϗ ὑπερβῆναι τὴν αἴσθησιν Φα9. 192 a12. Γα8. 325 a14. τυγχάνει τι παρεωραμένον Mβ1. 995 a27. τὸ ζῆν ὅπως τις βȣ́λεται παρορᾶν Πζ4. 1319 b30. ὑπὲρ πατρίδος ἐποίησε, παριδὼν τὸ αὑτȣ͂ Pα9. 1366 b37.

παρορμᾶν. προτρέψασθαι ϗ παρορμῆσαι τῶν νέων τȣ̀ς ἐλευθερίȣς Hκ10. 1179 b7.

παρȣσία τȣ͂ θερμȣ͂, τȣ͂ ἑτέρȣ τῶν ἐναντίων, τȣ͂ κυβερνήτȣ, opp ἀπȣσία μδ5. 382 a33. Φα7. 191 a7. β3. 195 a14. Mδ2. 1013 b14. παρȣσία τῶν ἀγαθῶν, syn κακῶν ἀποτροπή ρ39. 1446 a5. λύπη ἐπὶ φαινομένῃ παρȣσίᾳ ἀγαθῶν ἐντίμων Pβ11. 1388 a31. ἡ παρȣσία (τῆς εὐδαιμονίας) διὰ τȣ́των ὑπάρχει τοῖς ἀνθρώποις ηεα1. 1214 a26. ἡ ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἀρχόντων παρȣσία αἰδῶ ἐμποιεῖ Πη12. 1331 a40. ἡ παρȣσία τῶν φίλων ἡδεῖα Hι11. 1171 a28, 31, 34, b13, 26. — de ideis Platonicis, αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν αἴτιον τῇ παρȣσίᾳ τοῖς ἄλλοις ηεα8. 1217 b5, 8. inde fortasse explicatur πυρὸς παρȣσία φῶς ψβ7. 418 b16, 20 (non de corporis praesentia sed de praesente vi, cf Trdlbg p 374 sq).

παρȣσιάζεσθαι. ὅταν παρȣσιάσηται ὁ ἥλιος φτβ3. 825 a11.

παροχεύονταί ποτε ϗ τῶν τȣ̀ς ἄρρενας ἐχȣσῶν περιστερῶν τινές Zι7. 613 a7.

παρρησία ϗ ἁπάντων κοινότης πρὸς τίνας Hι2. 1165 a29.

παρρησιάζεσθαι Πε11. 1313 b15. πρός τινα ρ19. 1432 b18.

παρρησιαστὴς ὁ μεγαλόψυχος Hδ8. 1124 b29.

παρρησιαστικὸς ϗ ὀξύθυμος Pβ5. 1382 b20.

Πάρρων ὁ Αἴνιος Κότυν διέφθειρε Πε10. 1311 b20.

πάρυδρος. τὸ τῶν ἀλκυόνων γένος πάρυδρόν ἐστιν Zιθ3. 593 b8. cf S I 597 et Salmas ex Plin 316a.

παρυπάτη. διὰ τί τὴν παρυπάτην ᾄδοντες μάλιστα ἀπορρήγνυνται πιθ3. 917 b30.

παρυφαίνειν. παρύφανται τῷ στομάχῳ μακρὸς πόρος Zιδ4. 529 a15. χολὴ παρ᾽ ὅλον τὸ ἔντερον παρυφασμένη Zμδ2. 676 b21.

πάρφασις (Hom Ξ 217) Hη7. 1149 b17.

παρῳδία. Ἡγήμων ὁ Θάσιος ὁ τὰς παρῳδίας ποιήσας πρῶτος πο2. 1448 a13.

Πάρων (παρών ci Simpl Schol 393 a23) ὁ Πυθαγόρειος Φδ13. 222 b18.

παρωνυμιάζοντες λέγομεν Φη3. 245 b11, 28. παρωνυμιάζεσθαι, syn παρωνύμως παρά τι λέγεσθαι ηεγ1. 1228 a35.

παρώνυμος. παρώνυμα λέγεται ὅσα ἀπό τινος διαφέροντα τῇ πτώσει τὴν κατὰ τȣ̓́νομα προσηγορίαν ἔχει K1. 1 a12 Wz. τὰ δύο ϗ τρία παρώνυμα ὀνόματά ἐστι (?) Φγ7. 207 b9. — παρωνύμως λέγεσθαι ἀπό τινος K7. 6 b13. 8. 10 a28, b1, 7. τβ2. 109 b5, 9 (dist συνωνύμως). 4. 111 a35-b3. ὁ θρασὺς παρὰ τὸ θράσος λέγεται παρωνύμως ηεγ1. 1228 a36.

παρῷος. αἱ παρῷαι ἵπποι Zι45. 630 a29. v ἵππος 344 b22.

πᾶς. ὅσων μὲν μὴ ποιεῖ ἡ θέσις διαφοράν, πᾶν λέγεται, ὅσων δὲ ποιεῖ, ὅλον, ὅσα δὲ ἄμφω ἐνδέχεται, ϗ ὅλα ϗ πάντα· πάντα δὲ λέγεται, ἐφ᾽ οἷς τὸ πᾶν ὡς ἐφ᾽ ἑνί, ἐπὶ τȣ́τοις πάντα ὡς ἐπὶ διῃρημένοις Mδ26. 1024 a2, 8. — πᾶς ἱκανὸς γίνεται προστάτης Πε6. 1305 a39. αἱ κινήσεις πάσης αἰσθήσεως Zμγ4. 666 a12. παντὸς ϗ ῥᾴδιον, ȣ̓ παντὸς ἀλλὰ τȣ͂ εἰδότος, ȣ̓κέτι παντὸς ȣ̓δὲ ῥᾴδιον Hβ9. 1109 a25, 26, 28. Πε8. 1308 b14. πᾶς τις ρ30. 1437 b14. — τὸ πᾶν ὕδωρ μβ3. 354 b4. ȣ̓κ ἀεὶ τὰ αὐτὰ μέρη διαμένει ȣ̓́τε γῆς ȣ̓́τε θαλάττης, ἀλλὰ μόνον ὁ πᾶς ὄγκος μβ3. 358 b30. τὸ πᾶν πολίτευμα Πε6. 1306 a14. ἡ ἀρχὴ ἥμισυ τȣ͂ παντός Πε4. 1303 b29. τὸ πᾶν, opp τὸ μέρος, τὸ μόριον Πγ17. 1288 a27. Oδ3. 310 b7. ȣ̓ περὶ μερῶν ἐστὶν ἡ ἀμφισβήτησις, ἀλλὰ περὶ ὅλȣ τινὸς ϗ παντός Oβ13. 294 b32. ȣ̓́ τι μικρὸν ἀλλ᾽ ὅλον διαφέρει ϗ πᾶν πρὸς τὴν περὶ τῆς ἀληθείας θεωρίαν Oα5. 271 b5. — τὸ πάντες διττόν (ὡς ἕκαστος, ἅμα πάντες) Πβ3. 1261 b20-30. cf 5. 1263 b17. ε8. 1307 b37. πάντες ἀθρόοι, opp κατὰ μέρος Πδ14. 1298 a12, 20. πάντες, opp τινές, εἷς Πδ14. 1298 a9. γ15. 1286 a25. πάντες ubi de duobus tantum agitur (i q ἀμφότεροι, ὁποτεροσȣ͂ν) Aα28. 44 b21 Wz. 27. 43 b26. εἰ εἴησαν οἱ πάντες χίλιοι Πδ4. 1290 a34. συλλήβδην τὰς πάσας πίστεις διεξεληλύθαμεν ρ18. 1432 b4. — τὸ πᾶν i q ὁ ȣ̓ρανός, ὁ κόσμος Oα1. 268 b8, 11. β2. 284 b10, 285 a32. 4. 287 a12. 13. 293 b2. 14. 296 b7, 11, 15, 17. δ1. 308 a21. 4. 312 a2. Φβ4. 196 a18. 6. 198 a13 (ubi articulus e codd addendus est, Bz Ar St I 208). Mλ8. 1073 a29. 10. 1076 a1. Πη4. 1326 a33. ὁ ȣ̓ρανὸς τὸ πᾶν Φδ5. 212 b18. καθάπερ φασὶν οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ πᾶν ϗ τὰ πάντα τοῖς τρισὶν ὥρισται Oα1. 268 a11, cf a20. — κατὰ παντός, syn καθόλȣ, καθ᾽

αὐτό Αγ4. 73 a28-34. α1. 24 b28. καθόλου δηλῶσαι περὶ πάντων Πγ11. 1282 b6. τὸ πανταχοῦ ϗ πᾶσιν ὑπάρχον οὐκ ἀπὸ τύχης Οβ8. 289 b27. τὸ πᾶς (in enunciatis huiusmodi πᾶς ἄνθρωπος λευκός) οὐ τὸ καθόλου σημαίνει, ἀλλ' ὅτι καθόλου ε7. 17 b12. 10. 20 a9. πᾶν κατ' ἀριθμόν, κατ' εἶδος Αγ5. 74 a31. — μίμησις φαυλοτέρων μέν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν πο5. 1449 a32. — δόξειεν ἂν οὐδὲ περὶ θάνατον τὸν ἐν παντὶ ὁ ἀνδρεῖος εἶναι Ηγ9. 1115 a28. — ἐν τὸ μέσον ϗ ἐπὶ πᾶν ἐφικτὸν ὁμοίως Ζμγ4. 666 a15. ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν βλέψαντας εἰπεῖν Ζγβ1. 732 a20. ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν εἰπεῖν μκ5. 466 b14. Ζιζ18. 573 a27. ὡς ἐπὶ πᾶν εἰπεῖν μδ9. 386 b23, cf ἐπίπαν. Eucken II 58. — ἡ φύσις τὸ αἷμα διὰ παντὸς ὠχέτευκε τοῦ σώματος Ζμγ5. 668 a20, 11. τὸ αἷμα διὰ παντὸς ϗ παρὰ πᾶν εἶναι Ζμγ5. 668 a12, cf παράπαν. διὰ παντὸς ἰέναι, διὰ παντὸς τεταμένος πόλος, φανερός μβ8. 365 b34, 368 a20. 5. 362 b3. Οβ13. 293 b31. 14. 298 a5. — διὰ πασῶν. τὸ διὰ πασῶν αι7. 447 a20. τοῦ διὰ πασῶν γένος τὰ δύο πρὸς ἓν Μδ2. 1013 a28. Φβ3. 194 b28, 195 a31. cf αι7. 448 a9. διὰ τί διὰ πασῶν καλεῖται ἀλλ' οὐ δι' ὀκτώ πιθ32. 920 a14. τὸ διὰ πασῶν ἡ καλλίστη συμφωνία, δοκεῖ ὁμόφωνον εἶναι sim πιθ35. 920 a27. 14. 918 b7. 13. 918 b3. 18. 918 b40. 23. 919 b3-6.

Πασιφάεσσα (in versu antiqui epigrammatis) θ138. 843 b29; idem restituendum b27 pro Φερσεφαάσσῃ G Herm op V 180.

πασσέληνος. πασσελήνου (πανσελήνου v l, Wz) σκιά Αδ8. 93 a7. ἐν ταῖς πασσελήνοις (πανσελήνοις v l, Lgk) Ζμδ5. 680 a32. cf πανσέληνος et Wz II 396.

πάσχειν. ποιεῖν ϗ πάσχειν, una e categoriis Μδ7. 1017 a26. Κ4. 2 a4. 9. 11 b1. τα9. 103 b23. (πάσχειν prope ad grammaticam significationem formae passivae videtur abiise: παρὰ τὸ σχῆμα τῆς λέξεως, ὅταν τὸ μὴ ταὐτὸ ὡσαύτως ἑρμηνεύηται, οἷον τὸ ἄρρεν θῆλυ ἢ τὸ θῆλυ ἄρρεν ἢ τὸ μεταξὺ θάτερον τούτων, ἢ τὸ ποιοῦν πάσχον ἢ τὸ διακείμενον ποιεῖν τι4. 166 b13, cf διακεῖσθαι p 181 a50 et ποιεῖν.) — πάσχειν eandem habet usus varietatem ac nomen πάθος (cf πάθος), ut πάσχειν idem fere sit ac λαμβάνειν πάθος, πεπονθέναι i q ἔχειν πάθος. οὐχ οἷόν τε πᾶν τὸ κινοῦν ποιεῖν, εἴπερ τὸ ποιοῦν ἀντιθήσομεν τῷ πάσχοντι Γα6. 323 a18. οὐδὲ δὴ ποιοῦντος ϗ πάσχοντος (ἔστι κίνησις), ὅτι οὐκ ἔστι κινήσεως κίνησις Φε2. 225 b14. Μκ12. 1068 a14. περὶ τοῦ ποιεῖν ϗ πάσχειν Γα7-9. ἔστι μὲν ὡς ἡ ὕλη πάσχει, ἔστι δ' ὡς τοὐναντίον Γα7. 324 a22, 15. τῆς ὕλης τὸ πάσχειν ἐστίν· τὸ πάσχον, syn ὕλη, ὑποκείμενον Γβ9. 335 b30. α6. 322 b18. μα2. 339 a30. β8. 368 a33. Ζγα18. 724 b16. ΜΑ8. 989 a29. ζ12. 1037 b16. δ29. 1024 b30. (διαμαρτάνουσι ϗ τὸ πάθος εἰς γένος τὸ πεπονθὸς τιθέντες τδ5. 126 b34.) τιμιώτερον τὸ ποιοῦν τοῦ πάσχοντος ϗ ἡ ἀρχὴ τῆς ὕλης ψγ5. 430 a19. πῶς τἀναντία πάσχει ὑπ' ἀλλήλων, πῶς τὰ ὅμοια· ἀνάγκη τὸ ποιοῦν ϗ τὸ πάσχον τῷ γένει μὲν ὅμοιον εἶναι ϗ ταὐτό, τῷ δ' εἴδει ἀνόμοιον ϗ ἐναντίον· πάσχει (τὸ αἰσθητικὸν) οὐχ ὅμοιον ὄν, πεπονθὸς δ' ὡμοίωται Οβ3. 286 a33. Γα7. 323 b32, 324 a2, 11, 12. ψβ5. 416 b35, 417 a19, 20, 418 a5. γ4. 429 b26. οὐκ ἔστιν ἁπλοῦν οὐδὲ τὸ πάσχειν, ἀλλὰ τὸ μὲν φθορά τις ὑπὸ τοῦ ἐναντίου, τὸ δὲ σωτηρία ψβ5. 417 b2, 14. τὸ ποιοῦν ϗ πάσχει ὑπὸ τοῦ πάσχοντος Ζγδ3. 768 b16. τὰ ἀντιτυπήσαντα πάσχει τι μγ1. 371 a25, 26. δοκεῖ ἐν τῷ πάσχοντι ϗ διατιθεμένῳ ἡ τῶν ποιητικῶν ὑπάρχειν ἐνέργεια ψβ2. 414 a11. (τοὺς τελουμένους οὐ μαθεῖν τι δεῖν ἀλλὰ παθεῖν ϗ διατεθῆναι f 45. 1483 a21.) ὅταν ἅμα ᾖ τὸ ποιητικὸν ϗ τὸ παθητικόν, ἀεὶ τὸ μὲν ποιεῖ τὸ δὲ πάσχει μα3. 465 b16. Γα6. 322 b23. Ζγβ1. 734 a4. πότερον τὸ πάσχειν γίνεται διά τινων πόρων Γα8. τὸ πρῶτον, τὸ ἔσχατον πάσχον Γα7. 324 a25. ὕπνου ἄδηλον τί τὸ πρῶτον πάσχον Μη4. 1044 b16 Bz. τὸ πεπονθὸς ϗ ἠλλοιωμένον προσαγορεύομεν Φη3. 245 b13. ὅμοια τὰ πλείω ταὐτὰ πεπονθότα ἢ ἕτερα Μδ9. 1018 a16. τὸ ξηρὸν ϗ τὸ ὑγρὸν πάσχει (ποιητικὸν τὸ θερμὸν ϗ τὸ ψυχρόν) μδ8. 384 b29. cf 385 a24. 3. 380 b18. 1. 379 a19. Ζγβ6. 742 a15. ε1. 780 a13 al. τὸ θῆλυ ᾗ θῆλυ πάσχει Ζγα20. 729 a28. δ4. 772 a29. cf πδ26. 879 b32. ταῦτα (τὰ μεταλλευόμενα) διαφέρει τοῖς τε πρὸς τὰς αἰσθήσεις ἰδίοις ϗ τῷ ποιεῖν τι δύνασθαι, ϗ ἄλλοις οἰκειοτέροις πάθεσιν, ὅσα τῷ πάσχειν λέγεται μδ8. 385 a5. 12. 390 a18. περὶ ὑδάτων ϗ θαλάσσης, ὁπόσα πάθη κατὰ φύσιν αὐτοῖς συμβαίνει ποιεῖν ἢ πάσχειν μβ3. 359 b25. διακεκαῦσθαι τὸν τόπον ἤ τι τοιοῦτον ἄλλο πεπονθέναι πάθος μα8. 345 a18. ὅτι τοιονδὶ ἢ τοιονδὶ ποιεῖν πέφυκε ϗ πάσχειν Ζγε1. 778 b19. πάσχειν (πεπονθέναι) ταὐτό, τοῦτο, ὅμοιον, ἕτερον Ζγδ5. 773 b29. γ1. 750 a24. ε1. 779 b5. μβ1. 353 b34. α14. 352 a21. δ4. 381 b30. 6. 383 b1. Οα2. 269 a34. εἴδωλον ἐδόκει προηγεῖσθαι, τοῦτο δ' ἔπασχε (cf πάθος p 556 a3) διὰ τὸ τὴν ὄψιν ἀνακλᾶσθαι μγ4. 373 b6. οἱ ἀρχαῖοι ᾤοντο, τοῦτο δ' ἔπαθον (cf πάθος p 556 a27) διὰ τὸ σπάνιον μγ2. 372 a23. πάσχειν τι πρός τι, veluti ὅπερ αἱ μητέρες πρὸς τὰ τέκνα πεπόνθασιν· πέπονθε ταὐτὸ τοῦτο τὰ ὀνόματα πρὸς τὸν λόγον al Ηι4. 1166 a6. θ2. 1156 a1. Φα1. 184 a26. Πα12. 1259 b16. δ9. 1294 b16. Ζγε3. 783 a8. β4. 739 b25. Ρβ4. 1381 b13. — πάσχειν, cf πάθος 5 p 557 a41. ἕξεις, καθ' ἃς πρὸς τὰ πάθη ταῦτα λέγονται τῷ πάσχειν πως ἢ ἀπαθεῖς εἶναι ηεβ2. 1220 b10. cf γ2. 1231 a2. ημβ6. 1203 b21. — εὖ, κακῶς πάσχειν ηεη8. 1241 b2, a36 al. τὸ πεπονθότος γενέσθαι τι ἀγαθόν Ρβ8. 1386 a13. — παθητός. φύσις ἡ δι' ὅλων παθητὴ ϗ τρεπτή κ2. 392 a33.

παταγεῖν. ἐν τῷ θέρει ᾄδει κόττυφος, τοῦ χειμῶνος παταγεῖ ϗ φθέγγεται θορυβῶδες Ζι49 B. 632 b17.

πάταγος μέγας, coni βρομός κ4. 395 a13.

πατάσσειν. οἷον ἐὰν πατάξῃ βελόνη βελόνην ψβ8. 420 a24 (cf Trdlbg p 380). δεῖξαι βουλόμενος πατάξειεν ἂν Ηγ2. 1111 a15. cf ημα16. 1188 b29. πατάξαι, opp πληγῆναι, ἀντιπληγῆναι Ρα15. 1377 a21. Ηε7. 1132 a8. 8. 1132 b28, 29. τὸ πατάξαι ἐπαναφέρεται ἐπ' ὀργήν Ηε4. 1130 a31. πατάξαι, dist ὑβρίσαι ηεβ3. 1221 b25. πατάξαι τῇ χειρί, τῷ πελέκει ακ800 b8. μχ19. 853 b16. πατάξαι ἰχθῦν, φώκην παρὰ τὸν κρόταφον, ἠρέμα ἔλαφον Ζιδ10. 537 a14. ζ12. 567 a11. 29. 579 a16. — ὁ κεραυνὸς πατάσσει μγ1. 371 b9, 13. ἄν τινα πατάξωσιν ἄνθρωπον ἢ θηρίον οἱ σκορπίοι, ἀποκτείνουσιν Ζιθ29. 607 a17. f 562. 1570 b22. — intr τὸ ὕδωρ θραύεται πατάξαν πκγ24. 934 a28.

πατεῖν. ἆρ' ὃ βαδίζει τις πατεῖ τι22. 178 b32.

πατήρ. 1. physica. υἱὸς ὅμοιος πατρί, ἀποικισθὲν τέκνον ἀπὸ πατρός Ζγα17. 721 b33. 18. 723 b32. β4. 740 a7 al. — 2. ethica. πατὴρ μέρος οἰκίας Πα3. 1253 b7. οἱ πατέρες φιλοῦσι τὰ τέκνα μᾶλλον ἢ φιλοῦνται ηεη8. 1241 b4. ημβ12. 1211 b20-39. πατρὸς πρὸς υἱὸν φιλία ποία ηεη10. 1242 a32 (cf πατρικός). ἡ πατρὸς πρὸς υἱεῖς κοινωνία βασιλείας ἔχει σχῆμα Ηθ12. 1160 b24 (cf πατρικός). τὸν πατέρα θύειν καλὸν ἐν Τριβαλλοῖς τβ11. 115 b23. μὴ ἅμα μετέχειν ἀρχῆς πατέρα ϗ υἱόν Πε6. 1305 b8, 14. εἶδος ὀλιγαρχίας ὅταν παῖς ἀντὶ πατρὸς εἰσίῃ Πδ5. 1292 b5. 14. 1298 b4. — metaph πατέρες τῆς γενέσεως Ὠκεανὸς ϗ Τηθύς ΜΑ3. 983

b31. οὐρανὸν ϗ ἥλιον ὡς γεννῶντας ϗ πατέρας προσαγορεύουσιν Ζγα2. 716 a17. cf φτα2. 817 a28.

πάτος ἀνθρώπων (Hom Z 202) πλ1. 953 a25.

πατραλοῖαι ϗ μιαιφόνοι Ρβ9. 1386 b28.

πάτρη (Hom M 243) Ρβ21. 1395 a14.

πατρικός. ἡ πατρικὴ πρόσταξις οὐκ ἔχει τὸ ἰσχυρὸν οὐδὲ δὴ ὅλως ἡ ἑνὸς ἀνδρὸς Ηκ10. 1180 a19. πατρικοὶ λόγοι Ηκ10. 1180 b5. ἐκ τῆς πατρικῆς φιλίας ἤρτηται ἡ συγγενικὴ Ηθ14. 1161 b17 sqq. βέλτιστοι τῶν πολιτῶν ϗ πατρικὴν ἔχοντες εὔνοιαν ϗ φιλίαν πρὸς δῆμον f 370. 1540 a4. πατρική, μητρικὴ τιμή Ηι2. 1165 a26. τὸ δεσποτικὸν ϗ πατρικὸν δίκαιον, dist οἰκονομικόν, πολιτικόν Ηε10. 1134 b9. οἰκονομικῆς ἓν μέρος πατρική, syn τεκνοποιητική, dist δεσποτική, γαμική Πα12. 1259 a38. 3. 1253 b10. πατρικὴ ἀρχὴ βούλεται ἡ βασιλεία εἶναι Ηθ12. 1160 b27. — εἰσὶ δ' ὅμως (αἱ βασιλεῖαι αὗται) κατὰ νόμον ϗ πατρικαί, syn πάτριαι Πγ14. 1285 a19, 24. — πατρικῶς ποιεῖσθαι τὰς κολάσεις ϗ μὴ δι' ὀλιγωρίαν Πε11. 1315 a21.

πάτριος. ὁμόγνιος ϗ πάτριος ὁ θεὸς ὀνομάζεται ἀπὸ τῆς πρὸς ταῦτα κοινωνίας κ7. 401 a21. — ἡ πάτριος δόξα ϗ ἡ παρὰ τῶν πρώτων Μλ8. 1074 b13. λόγοι ἀρχαῖοι ϗ πάτριοι Οβ1. 284 a3. κ6. 397 b13. πάτρια ἔθη ρ3. 1423 a34. (τρωγάλιον) τοῦτο γὰρ πάτριον τοὔνομα τοῖς Ἕλλησιν f 100. 1494 a29. κινεῖν τοὺς πατρίους νόμους Πβ8. 1268 b28. θυσίαι πάτριοι f 385. 1542 a18. κατὰ τὰ πάτρια, παρὰ τὰ πάτρια, παρεκβαίνειν τὰ πάτρια ρ3. 1423 a36. Πβ8. 1268 b28. ε10. 1310 b19. ζητοῦσιν οὐ τὸ πάτριον ἀλλὰ τἀγαθὸν πάντες Πβ8. 1269 a4. ὅταν ἡ διωβολία ἤδη ᾖ πάτριον, ἀεὶ δέονται τοῦ πλείονος Πβ7. 1267 b2. Σόλων δημοκρατίαν κατέστησε τὴν πάτριον Πβ12. 1273 b38. μεταβάλλουσιν ἐκ τῆς πατρίας δημοκρατίας εἰς τὴν νεωτάτην Πε5. 1305 a29. ἐγίγνοντο βασιλεῖς ἑκόντων ϗ τοῖς παραλαμβάνουσι πάτριοι Πγ14. 1285 b9. βασιλεῖαι ἑκούσιαί τε ϗ πάτριαι γιγνόμεναι κατὰ νόμον Πγ14. 1285 b5, a24, 33, syn πατρικαί a19.

πατριωτικὰ ϗ θιασωτικὰ τεμένη οβ1346 b15.

Πάτροκλος Ρα3. 1359 a4. β23. 1397 b22. Πάτροκλος προαγορεύων περὶ τῆς Ἕκτορος ἀναιρέσεως (Hom Π 852) f 12. 1476 a1. ἀγῶνα ἐπὶ Πατρόκλῳ ἐποίησεν Ἀχιλλεὺς f 594. 1574 b36. 476. 1556 a31. ἐπίγραμμα ἐπὶ Πατρόκλου f 596. 1575 b7.

πατρῷος. ἡ τῶν πατρῴων νομή Πε4. 1303 b34. — Ἀπόλλωνα κοινῶς πατρῷον τιμῶσιν Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος f 343. 1535 b37, 40. 374. 1540 a42. 375. 1540 b20. (πατρῷος κλῆρος ci Camer pro πρῶτος κλ. Πζ4. 1319 a11. sed cf Göttling ad h l.)

πατταλίας. καλοῦσι τότε (τοὺς διετεῖς ἐλάφους) πατταλίας Ζι5. 611 a34, cf S II 34, 36. v ἔλαφος p 235 a27.

πάτταλος. φύουσι διετεῖς οἱ ἔλαφοι πρῶτον τὰ κέρατα εὐθέα, καθάπερ παττάλους Ζι5. 611 a33. κρεμάμενον ἄνω ἐπὶ τῶν παττάλων Ζμδ5. 681 a25.

πάττειν. τὴν κολοκύντην ἁλὶ πάττοντες Ζιθ10. 596 a21.

παύειν. αἱ ἐναντίαι κινήσεις ἱστᾶσι ϗ παύουσιν ἀλλήλας Φθ8. 262 a8. ὁ ἥλιος ϗ παύει ϗ συνεξορμᾷ τὰ πνεύματα μβ5. 361 b14. cf 4. 361 a3. εἰ τὸν ἥλιον παύσει τις τῆς φορᾶς μβ3. 356 b28. ἡ τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς Ηδ11. 1126 a22. παῦσαι δουλεύοντα τὸν δῆμον Πβ12. 1273 b38. — pass ἄνεμος, πνεύματα παύεται μβ4. 360 b29, 33. 6. 364 a29. καθίσταται ϗ παύεται τῆς ταραχῆς ἡ κίνησις Φη3. 248 a27. τοὺς νομάρχας πεπαῦσθαι τῆς προφάσεως οβ1352 a22. αἰσθητήρια πεπαυμένα, opp αἰσθανόμενα εν2. 459 b7. — παύεσθαι omisso partic, ταχέως γίνονται φίλοι ϗ παύονται Ηθ3. 1156 a34, b3, cf Ellipsis p 239 a52.

παῦλα. φοραὶ ἔχουσαι πέρας ϗ παῦλαν, δεχόμεναι τὴν παῦλαν Οβ1. 284 a8, 11. παῦλα (τῆς ὀργῆς) γίνεται Ηδ11. 1126 a21. παῦλα ταῖς γυναιξὶ τοῦ τεκνοῦσθαι Ζιη5. 585 a35. πρὸς τὴν παῦλαν τῆς τεκνοποιίας συγκαταβαίνειν Πη16. 1335 a31. παῦλα ἐν τοῖς φύμασι σῆψις αν20. 479 b33. ταχεῖα ἡ παῦλα πκς14. 941 b37.

Παυσανίας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεύς Πε7. 1307 a4. η14. 1333 b34. ἐπεχείρησε καταλῦσαι τὴν ἐφορείαν Πε1. 1301 b20.

Παυσανίας ὁ ἐπιθέμενος Φιλίππῳ Πε10. 1311 b2.

Παύσων comparatur cum Polygnoto et Dionysio Πθ5. 1340 a36. πο2. 1448 a6. ὁ Παύσωνος Ἑρμῆς Μθ8. 1050 a20.

Παφλαγονία. ἰχθῦς ὀρυκτοὶ περὶ Π. θ74. 835 b23.

παφλάζειν. αἰθὴρ παφλάζων (Emp 349) αν7. 473 b15. (πηγὴ) παφλάζει ὥσπερ οἱ λέβητες θ152. 845 b35.

Πάφος. ὄφις ἐν Πάφῳ πόδας ἔχων f 320. 1532 a24. — Παφίων βασιλεὺς Ἀγαπήνωρ f 596. 1576 b6.

Πάχης ἔλαβε Μιτυλήνην Πε4. 1304 a6.

πάχνη. περὶ πάχνης μα10. πάχνη γίνεται, ὅταν ἡ ἀτμὶς παγῇ πρὶν εἰς ὕδωρ συγκριθῆναι πάλιν μα10. 347 a16. χιὼν ϗ πάχνη ταὐτόν μα11. 347 b16. cf δ10. 388 b12. γ7. 378 a31. πάχνη δρόσος πεπηγυῖα κ4. 394 a25. πάχνη πότε γίγνεται πκε5. 938 a34. 21. 939 b36, 940 a1. κς3. 940 b9. πονοῦσιν αἱ ἀγελαῖαι βόες ὑπὸ τῆς πάχνης μεταναστάμεναι Ζιθ7. 595 b16. οἱ ποιμένες γινώσκουσι τὰς ἰσχυούσας τῶν οἰῶν, ὅταν χειμὼν ᾖ, τῷ ἔχειν πάχνην Ζιθ10. 596 b1. — τὰς πολιὰς καλοῦσι γήρως εὐρῶτα ϗ πάχνην Ζγε4. 784 b20, 16.

πάχος. τὰ πάχη τῶν τριχῶν Ζιγ10. 517 b8. διαφορὰι κατὰ πάχη ϗ λεπτότητας τῆς κοιλίας Ζιβ17. 507 b26. ἰχθύες μακροὶ ϗ πάχος ἔχοντες Ζμδ13. 696 a4. — (τῆς τοῦ ἄρρενος γονῆς) τὸ πεπεμμένον πάχος ἔχει ϗ σεσωμάτωται μᾶλλον Ζγβ4. 739 a12, opp τὸ ὑγρότατον a9. cf Ζμβ3. 649 b30. σπέρματα συνεστῶτα ϗ πάχος ἔχοντα, opp ὑγρά πγ4. 871 a26. οἱ χυμοὶ πάντες πάχος ἔχουσι μᾶλλον αι4. 441 a29. τὸ πάχος τῆς θαλάττης μβ3. 359 a7 (Ideler I 533), τοῦ ὕδατος φτβ4. 825 a41. νέφος ἐστὶ πάχος ἀτμῶδες συνεστραμμένον κ4. 394 a27, cf b17.

παχύδερμος Ζγε3. 783 a2. f 332. 1534 a5. παχυδερμότερος Ζγε3. 782 b5.

παχυλῶς ϗ τύπῳ ἐνδείκνυσθαι Ηα1. 1094 b20.

παχυμερής πγ14. 873 a6. παχυμερέστερον, opp λεπτομερέστερον Ογ5. 304 a31.

παχύνειν, opp λεπτύνειν πε14. 882 a28, opp ἰσχναίνειν πς1. 885 b15, coni πηγνύναι μδ8. 384 b25. παχύνεσθαι, opp λεπτύνεσθαι μδ3. 381 a6, coni πήγνυσθαι, συνίστασθαι Ζγβ2. 735 a36, 35, b1, syn στερεοῦσθαι Ζγβ2. 735 b2, dist πήγνυσθαι μδ6. 383 a11 sqq. 7. 383 b18, 29. 9. 387 b7. 10. 388 a32. Ζγβ2. 735 b28. τὸ κοινὸν γῆς ϗ ὕδατος παχύνεται πεσσόμενον Ζμγ5. 668 b10. θερμαινόμενον οὐ παχύνεται τὸ ὕδωρ αι4. 441 a27. παχύνεται τὸ ἔλαιον τῷ πνεύματι μιγνύμενον Ζγβ2. 735 b13. παχύνεται τὸ ὑγρὸν τοῦ ᾠοῦ Ζιζ2. 559 b26. νέφος εὖ μάλα πεπαχυσμένον κ4. 394 a28. σπέρμα παχυνθέν Ζγβ2. 735 a36 (cf πάχος p 573 b35). παχυνθέντα, opp λεπτὰ ὄντα Ζιγ5. 515 b3. — τὰ πρόβατα παχύνεται, syn πιαίνεται Ζιθ10. 596 a26, 24. μετὰ τὴν ἥβην ἐξ ἰσχνῶν παχύνονται Ζιη1. 581 b27. οἱ περιπατοῦντες παχύνονται τὰ σκέλη πε9. 881 b10.

πάχυνσις, dist πῆξις μδ6. 383 a11 sqq.

παχύπους v l (πολύπους Bk, ταχύπους cod Rh) Ζιε31. 557 a23.

παχύς. παχύ, opp λεπτόν, syn πυκνόν, μεγαλομερές. μὴ εὐδιαίρετον μδ 3. 380 a25. μχ 13. 852 b13. Ογ 5. 303 b25, 27. Φδ 8. 215 a31. τὸ μὲν λεπτὸν ἔσται τοῦ ὑγροῦ, τὸ δὲ παχὺ τοῦ ξηροῦ Γβ 2. 330 a4. ὅσα παχέα ἢ σκληρὰ ὑπὸ ψυχροῦ προϋπῆρχεν ὄντα μδ 6. 383 a23. — τρίχες παχεῖαι, παχύτεραι Ζιβ 8. 502 a26. γ10. 517 b12. γλῶττα παχεῖα Ζμβ 17. 660 a33. τοῦ ποδὸς ὅσοις τὸ ἐντὸς παχὺ ϗ μὴ κοῖλον Ζια 15. 494 a17. ὅταν κυμαίνουσα ἐκβάλλῃ ἡ θάλαττα, σφόδρα παχεῖαι ϗ σκολιαὶ γίνονται αἱ ῥηγμῖνες μβ 8. 367 b14. — αἷμα παχύ, παχύτερον, syn θολερόν, opp λεπτόν, καθαρόν Ζιγ 19. 520 b21. 2. 512 b9. Ζμβ 7. 652 b33. υ3. 458 a14. τὸ παχύτερον τῶν γαλάκτων Ζιγ 20. 521 b28. ἶνες, φλέβες παχεῖαι Ζμβ 4. 650 b33. Ζιγ 2. 511 b24, 512 a14. παχύτερός ἐστιν ὁ ὄγκος μβ 3. 359 a12. εὐογκότερον ϗ παχύτερον ἀποτελεῖ τὸ θερμόν μδ 2. 380 a5, 4. — φωναὶ παχεῖαι, παχύτεραι ακ 803 b29, 804 a8-21.

παχύστομος, opp λεπτόστομος f 287. 1528 b14.

παχύτης. τὸ πυκνότητι ϗ μανότητι τἆλλα γεννᾶν οὐδὲν διαφέρει ἢ λεπτότητι ϗ παχύτητι Ογ 5. 303 b24. ἡ τοῦ σώματος ἰσχνότης ϗ παχύτης Ζιη 1. 581 b26. παχύτης τριχῶν, opp λεπτότης Ζγε 3. 782 a24, δέρματος Ζμβ 13. 657 b9. παχύτης αἵματος, γάλακτος, ὕδατος Ζμγ 5. 668 b2. 15. 676 a12. β13. 658 a9, ἀέρος πκε 6. 938 a38.

παχυτριχώτερα τῶν ζῴων Ζγε 3. 782 b5.

παχυχειλής Ζιδ 4. 528 a29.

πεδιακοί. στασιάσας πρὸς τοὺς πεδιακοὺς Πε 5. 1305 a24.

πεδιάς. ἐν τῇ πεδιάδι ϗ κατερρωγυίᾳ, opp ἐν τῇ ὀρεινῇ ϗ τῇ λυπρᾷ Ζιε 28. 556 a5. πεδιὰς ϗ πηλώδης γῆ πκ 32. 926 b9. ἐν πεδιάσι γεννῶνται τὰ φυτά φτα 4. 820 a3.

πέδιλα. ἔχων ὑπὸ ποσσὶ πέδιλα Ργ 11. 1412 a31. τὸ λαιὸν ἴχνος ἦσαν ἀνάρβυλοι ποδός, τὸ δ' ἐν πεδίλοις (Eur fr 534, 8) f 64. 1486 b20.

πεδινός. ἐν πεδινοῖς τόποις, opp ἐν ὑψηλοῖς Ζιι 32. 619 a25. ἐν τοῖς πεδινοῖς ϗ μαλακοῖς, opp ὀρεινοὶ ϗ τραχεῖς τόποι Ζιθ 29. 607 a10. ἐν τοῖς πεδινοῖς, opp ἐν τοῖς ἀνάντεσιν πε 1. 880 b28.

πεδίον. χρήσιμον πρὸς τὴν ἐπὶ τῷ πεδίῳ κίνησιν Ζμδ 3. 695 b22. πεδίονδε (Hom Θ 21) Ζκ 4. 699 b37.

πέδον. τὸ ὄνομα ἐοίκασιν εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ πέδου οἱ πόδες Ζπ 5. 706 a33.

πεζεύειν. οὐδὲν τῶν ζῳοτόκων, οὔτ' ἄπουν οὔτε πεζεῦον Ζμγ 6. 669 b7. ἰχθὺς διὰ τὸ μὴ πεζεύειν οὐκ ἔχει πόδας Ζμδ 13. 695 b21. cf 1. 676 a27. τὰ δερμόπτερα πεζεύει, ϗ νυκτερίδι πόδες εἰσίν Ζια 1. 487 b23. τετράπουν ἐστὶν ὡς ϗ πεζεύειν πεφυκός Ζιθ 2. 589 b28. τὰ λιμναῖα ὄρνεα ὑγρότερα τὴν φύσιν τῶν πεζευόντων εἰσὶν ὀρνέων Ζγγ 1. 751 b13. τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν πεζεύουσι περὶ τὴν τροφήν Ζιθ 3. 593 a25. νανῶδές ἐστιν οὗ τὸ μὲν ἄνω μέγα, τὸ δὲ φέρον τὸ βάρος ϗ πεζεῦον μικρόν Ζμδ 10. 686 b4. — πεζεύειν διὰ τῆς θαλάττης (Isocr 4, 89) Ργ 9. 1410 a10. τὸ ἐμβατικὸν ἐλεύθερον ϗ τῶν πεζευόντων ἐστίν Πη 6. 1327 b10.

πεζευτικός. ζῷα πεζευτικὰ τοῖς σώμασιν, opp νευστικά Ζγα 1. 715 a27.

πεζός. ἡ πεζὴ φύσις, αἱ πεζαὶ μάχαι Ζμγ 6. 669 a12. δ12. 694 a17. συμβέβηκεν αὐτῷ (τῷ κροκοδείλῳ) πεζῷ ὄντι ζῆν ἰχθύων βίον, οἱ σκορπίοι πεζοὶ ὄντες ϗ κέντρον ἔχοντες, ὁ ἐλέφας ζῷον ἑλῶδες ϗ πεζόν Ζμβ 17. 660 b32. 16. 659 a3. δ6. 683 a11. — καλῶ πόδα μέρος ἐπὶ σημείῳ πεζῷ κινητικῷ (κινητικὸν?) κατὰ τόπον Ζπ 5. 706 a31. — τὰ πεζά. 1. animalia terrestria. πᾶν γένος ταῖς ἀντιδιῃρημέναις διαφοραῖς διαιρεῖται, καθάπερ τὸ ζῷον τῷ πεζῷ ϗ τῷ πτηνῷ ϗ τῷ ἐνύδρῳ τζ 6. 143 b1 Wz. τὰ φυτὰ θείη τις ἂν γῆς, ὕδατος δὲ τὰ ἔνυδρα, τὰ δὲ πεζὰ ἀέρος Ζγγ 11. 761 b14 (v ἔνυδρος p 256 b60). τὰ πεζά. dist τὰ ἔνυδρα Ζιθ 2. 589 a10, 13, 15, 21, 590 a5, 7, 13. τζ 6. 144 b33. Ζμα 2. 642 b19. δ13. 679 b2. τὰ πεζά, dist τὰ πτηνά, τὰ πλωτά Ζια 1. 488 a1. ε8. 542 a23. η7. 586 a22. Ζγβ 6. 743 b34. 7. 746 a24. δ4. 771 b10. Ζμδ 13. 697 b3, 9. τζ 6. 144 b22. οὗτος (ὁ κόσμος) ἐναλίων ζῴων ϗ πεζῶν ϗ ἀερίων φύσεις ἐχώρισε κ5. 397 a17. — τὰ πεζὰ τῶν ζῴων Ζμβ 17. 660 a16. τῶν πεζῶν τὰ μὲν πορευτικὰ τὰ δ' ἑρπυστικὰ τὰ δὲ ἰλυσπαστικά, τῶν πεζῶν τὰ μὲν ἀγελαῖα τὰ δὲ μοναδικά Ζια 1. 487 b20, 488 a1. ἔνια τῶν ζῴων πεζῶν ἐπέτεια μκ 4. 466 a7. τοῖς πεζοῖς πόδες πρὸς τὴν κίνησιν τὴν οἰκείαν ϗ τοῦτο τοῖς μὲν ὀρθοῖς δύο τοῖς δὲ παντελῶς ἐπὶ τῆς γῆς πλείους πν 8. 485 a13. — 2. i q τὸ πεζὸν ϗ ἄναιμον. τὰ πλεῖστα πτερωτὰ τῶν πεζῶν Ζγγ 9. 758 b28. cf ὅσα ἄναιμα ὄντα πλείους πόδας ἔχει εἴτε πτηνὰ εἴτε πεζά Ζια 5. 490 a33. τῶν ζῴων ὀλιγαίμων ϗ ἀναίμων οὐ γίνεται ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον τόποις οὔτε τὰ πεζὰ ἐν τῇ γῇ οὔτε τὰ ἔνυδρα ἐν τῇ θαλάττῃ μκ 5. 466 b26. cf αν 14. 477 b10. — 3. i q osteozoon terrestre, τὸ πεζὸν ϗ ἔναιμον αν 5. 472 b9. Ζιγ 7. 516 a3. Ζμβ 17. 660 a15. dist τῶν πεζῶν τὰ μὲν δίποδα τὰ δὲ τετράποδα Ζιδ 11. 537 b27. τῶν πεζῶν ὅσα τε ζῳοτόκα ϗ ὅσα ᾠοτόκα Ζιε 1. 539 a13. η7. 586 a22. — *a.* τὰ πεζὰ ϗ ζῳοτόκα Ζιγ 1. 510 a13. δ11. 538 b6. η2. 582 b35. θ17. 600 b17. ι50. 631 b23. Ζγα 7. 718 a6. syn τὰ ζῳοτόκα ϗ πεζά vel plenius τὰ ζῳοτόκα ϗ πεζὰ τῶν ἐναίμων sim Ζιδ 8. 532 b33. ε5. 541 a3. 2. 539 b19. ζ18. 571 b6. γ10. 517 b4. 8. 517 a3. δ11. 538 a22. β13. 505 a22. τῶν ζῳοτοκούντων οἱ ἄνθρωποι ϗ τὰ πεζὰ πάντα, τῶν πεζῶν τὰ τετράποδα ϗ ζῳοτόκα Ζγα 8. 718 a38. Ζιε 3. 540 a29. τὰ ζῷα τὰ συνδυασθέντα ἐν τοῖς ἐναίμοις ϗ πεζοῖς μκ 4. 466 a12. — τὰ πεζά. opp τὰ ᾠοτοκοῦντα τῶν ἐναίμων Ζγγ 1. 749 a13, 15. — *b.* τὰ πεζὰ ϗ ᾠοτόκα, τὰ ᾠοτόκα ϗ πεζά, τὰ πεζὰ ϗ ᾠοτόκα ϗ ἔναιμα sim Ζιβ 17. 508 a9. γ10. 517 b5. ζ18. 571 b4. ε3. 540 a27. Ζμδ 11. 692 a21. β17. 660 b3. — his πεζοῖς opp τὰ ἔνυδρα ϗ ἔναιμα. cf τὰ ἔναιμα, τά τε πεζὰ ϗ τὰ ἔνυδρα ζῷα Ζμδ 3. 677 b20. τὰ ἔνυδρα τῶν πεζῶν ἧττον μακρόβια. ἔνιοι τὰ ἔνυδρα τῶν πεζῶν θερμότερά φασιν εἶναι Ζμβ 2. 648 a26. μκ 5. 466 b33. cf 4. 466 a11. τὰ κήτη τρόπον τινὰ πεζὰ ϗ ἔνυδρα, ἀναπνεῖ δὲ τὰ μὲν πεζὰ πάντα, ἔνια δὲ ϗ τῶν ἐνύδρων οἷον φάλαινα ϗ δελφὶς ϗ τὰ κήτη πάντα Ζμδ 13. 697 a29, b5. γ6. 669 a7. cf Ζιε 12. 566 b29. τὰ πεζά. dist σελάχη, ἰχθύες αν 3. 471 b17, 19. 16. 478 b4, 6. Ζμβ 13. 658 a5. 9. 655 a35. Ζγδ 1. 764 a36. τὰ ἐν τῷ ὑγρῷ, dist τὰ πεζὰ ϗ ἀέρα δεχόμενα Ζμγ 6. 669 a10. δ13. 697 a30. Ζιθ 2. 589 a24, b3. τῶν δεχομένων τὸ ὑγρὸν οὐθὲν οὔτε πεζὸν οὔτε πτηνόν Ζιθ 2. 589 a23, b2. πλεύμονα ἔχει διὰ τὸ πεζὸν εἶναί τι γένος τῶν ζῴων Ζμγ 6. 668 b33. cf β16. 659 a4. ψβ 8. 420 b25. 7. 419 b1. opp τὰ πτηνά, οἱ ὄρνιθες Ζια 1. 487 a21. cf b20. γ9. 517 b1. Ζμδ 12. 693 b9. αν 13. 477 a29. — πεζά v l (πεζεύειν Bk) Ζμδ 13. 695 b21. — πεζῇ ἀτυχεῖν Πε 3. 1303 a9.

πειθαρχεῖν, opp νεωτερίζειν Πβ 4. 1262 b3. βιάζεσθαι τοὺς μὴ βουλομένους πειθαρχεῖν Πγ 15. 1286 b30. πειθαρχεῖν τῷ λόγῳ, τῷ νῷ Ηα 13. 1102 b26. κ10. 1180 a5, 11. ι8. 1169 a18. Πδ 11. 1295 b6 (syn ἀκολουθεῖν). πειθαρχεῖν αἰδοῖ, φόβῳ, ἀνάγκῃ, ζημίαις, τῷ καλῷ Ηκ 10. 1179 b11, 1180 a5. μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται ὁ ἐλέφας ϗ πειθαρχεῖ Ζιι 1. 610 a29.

πειθαρχικὸς τοῖς νόμοις Mκ3. 1061a25. κατήκοον τοῦ λόγου καὶ πειθαρχικόν Hα13. 1102b31.

πείθειν. πεῖσαι, πείσαντες, opp βία. βιάσασθαι, ἀναγκάσαι Πε4. 1304b16. η2. 1324b30. Ρβ19. 1392a28. cf πεισθήσονται καὶ δυνήσονται Πδ1. 1289a2. μᾶλλον γὰρ ἐκ πλειόνων ἂν ἔτι πεισθείη τις πεπεισμένος, πρὸς δὲ τὸ πεισθῆναι μὴ πεπεισμένος (πεπεισμένον?) οὐδὲν μᾶλλον Mμ9. 1086a20. καὶ τῶν ταῦτα πεπεισμένων καὶ τῶν τοὺς λόγους μόνον λεγόντων Mγ6. 1011a3. τῶν Αἰσώπου μύθων οὐδὲν διαφέρειν ἔοικεν ὁ πεπεισμένος οὕτως μβ3. 356b12. πάσῃ δόξῃ ἀκολουθεῖ πίστις, πίστει δὲ τὸ πεπεῖσθαι, πειθοῖ δὲ λόγος ψγ3. 428a23. ἐπιθυμίαι ἄλογοι ὅσας μὴ ἐκ τοῦ ὑπολαμβάνειν τι ἐπιθυμοῦσιν, μετὰ λόγου δὲ ὅσα (ὅσας ci Spgl) ἐκ τοῦ πεισθῆναι ἐπιθυμοῦσιν Ρα11. 1370a25. cf Hη9. 1151a11, 13. ταῖς συμφοραῖς πειθόμενοι (admoniti, docti calamitatibus) ρ3. 1425b7. — πειστέον (obediendum) ἰατρῷ Hι2. 1164b24.

Πειθολάου καὶ εἰς Πειθόλαον ἀποφθέγματα Ργ10. 1411a13. 9. 1410a17.

πειθώ, opp ἀναγκαῖον, βίαιον, syn ἑκούσιον ηεβ8. 1224a14, 39. οἱ μὲν πειθοῦς δέονται, οἱ δὲ βίας Mγ5. 1009a17. πίστει ἀκολουθεῖ τὸ πεπεῖσθαι, πειθοῖ δὲ λόγος ψγ3. 428a23. μαλακῶς προσῆκται πρὸς τὴν πειθὼ τῶν πολλῶν Mλ8. 1074b4. τελεσφόρον τὴν πειθὼ τῶν λόγων κατέστησεν (Alcidam) Ργ3. 1406a4.

πεῖνα. ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ ψβ3. 414b11 (cf Lob Phryn 499).

πεινῆν ἢ ῥιγοῦν Πβ7. 1267a5. ἀλγεῖν ἢ πεινῆν Hγ7. 1113b29. πεινῆν καὶ διψῆν σφόδρα Oβ13. 295b32. Ἰάσων ἔφη πεινῆν ὅτε μὴ τυραννοῖ Πγ4. 1277a24. διὰ τί ἧττον ἀνέχονται διψῶντες ἢ πεινῶντες πκη5. 949b26. 6. 949b32. μὴ λίαν κατεχόμενοι τῷ πεινῆν Ζιθ6. 595a15. διὰ τὸ πεινῆν Ζι48. 631a25. περκνόπτερος πεινῇ ἀεὶ καὶ βοᾷ καὶ μινυρίζει Ζι32. 619a3.

πεινητικός ηεβ5. 1222a36.

πεῖρα. coni γυμνασία, σκέψις τθ5. 129a25, 33. 11. 161a25. πεῖραν λαμβάνειν (opp δεικνύναι) τι11. 171b4, 172a23, 39. 34. 183b2. cf ηεη2. 1237b13, 35. ἤδη εἰληφέναι τοῦτο συμβέβηκε πεῖραν Ζιθ2. 590a24. πεῖραν ἔχειν αν4. 472a31. τούτων οὔπω πεῖραν ἔχομεν ἀξιόπιστον Ζγβ5. 741a37. δ10. 777b4. πεῖραν δεδωκέναι ρ30. 1436b31. — ἀπεδοκιμάσθη διὰ τῆς πείρας Πθ6. 1341a37. τὸ ἡρωικὸν μέτρον ἀπὸ τῆς πείρας ἥρμοκεν πο24. 1459b32. ἐκ τῆς πείρας δῆλον πκε8. 938b38. — εὐλόγως βασανίζεται ταῖς πείραις τὸ τῶν ἀνδρῶν σπέρμα εἰ ἄγονον ἐν τῷ ὕδατι Ζγβ7. 747a3. ἡ τῶν ἀτέκνων καὶ γονίμων γυναικῶν τοῖς ἐναλείμμασι πεῖρα πδ2. 876b13.

Πειραιεύς Ρβ24. 1401a27. Ἱππόδαμος κατέτεμε τὸν Πειραιᾶ Πβ8. 1267b28. οἱ τὸν Πειραιᾶ οἰκοῦντες δημοτικοί Πε3. 1303b11. Αἴγινα λήμη. Σηστὸς τηλία τοῦ Πειραιέως Ργ10. 1411a14, 15. ἀγορανόμοι, σιτοφύλακες, μετρονόμοι ἐν ἄστει. ἐν Πειραιεῖ f 409. 1546b1. 411. 1546b14. 412. 1546b27, 32.

πειρᾶν. εἰ ἐπείρασε, καὶ ἔπραξεν Ρβ19. 1392b27, 31. — πειρᾶσθαι. ἐν ἄλλῃ ζῆν χώρᾳ οὐ δύνασθαι (τὰς Πυρρίχας βοῦς)· καίτοι πεπειρᾶσθαί τινας Ζιθ7. 595b21. πεπειραμένοι λέγομεν μβ3. 358b18. ὅτι ἂν δόξῃ πειρωμένοις ἄμεινον Πγ16. 1287a28. — πειρῶνται μιγνύναι. φυλάττειν al Πε4. 1304b15. 7. 1307a11. 8. 1308a32. δ7. 1293a41. Ρβ23. 1399a31. μβ8. 366b27. ἐπειράθη διορύττειν μα14. 352b24. φανερὸν ἔσται πειραθεῖσιν ἰδεῖν Mκ8. 1064b31. πειραθέντες εἰπεῖν Oγ8. 307b11. πειραθῶμεν εἰπεῖν Ζμα5. 646a2. Ρβ18. 1392a2. ἐπειράθησαν λέγειν Ζγβ6. 742a17. πειρατέον λέγειν, διελέσθαι, ἐπελθεῖν, δεῖξαι sim Φα1. 184a15. γ1. 200b15. Oβ3. 286a31. Ζγβ1. 734b4. Hα1. 1094a25. 5. 1097a25. 7. 1098b4. β2. 1104a11. 7. 1108a17. ι2. 1165a31. κ10. 1179b3. Πγ18. 1288b3. ηεγ2. 1230a38. πειρατέον ἐπιεικῆ εἶναι Hι4. 1166b28. πειρατέον νομοθετικῷ γενέσθαι Hκ10. 1180b24.

πειραστικοὶ λόγοι τι2. 165a39, b4. ἡ διαλεκτικὴ πειραστικὴ περὶ ὧν ἡ φιλοσοφία γνωριστική Mγ2. 1004b25. ἡ πειραστικὴ μέρος τῆς διαλεκτικῆς τι8. 169b25. 11. 171b4, 172a21. 34. 183a39. ἡ πειραστικὴ ἐπιστήμη οὐδενὸς ὡρισμένου τι11. 172a28.

Πείρως. ἐπίγραμμα ἐπὶ Πείρωος f 597. 1577a39.

Πείσανδρος Ργ18. 1419a27.

Πεισίστρατος πῶς κατέστη τύραννος Πε5. 1305a23. 10. 1310b30. 12. 1315b21. Ρα2. 1357b32. cf f 355. 1538a19. πόσον χρόνον ἐτυράννευσε Πε12. 1315b31. Πεισίστρατος τὰ μεγάλα Παναθήναια ἐποίησεν f 594. 1574b44. — τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίς Πε12. 1315b30, διὰ τί κατελύθη Πε10. 1311a36, 1312b31. τοῦ Ὀλυμπίου οἰκοδόμησις Πε11. 1313b23.

πειστικός. τῶν ἄλλων (τεχνῶν) ἑκάστη περὶ τὸ αὐτῇ ὑποκείμενόν ἐστι διδασκαλικὴ καὶ πειστική Ρα2. 1355b29.

πελάγιος. τῶν θαλαττίων (ζῴων) τὰ μὲν πελάγια τὰ δὲ αἰγιαλώδη τὰ δὲ πετραῖα Ζια1. 488b7. καρκίνοι πελάγιοι, ἡ τευθίς, ὁ τεῦθος πελάγιόν ἐστιν Ζμδ8. 684a6. 5. 679a14. Ζιδ1. 524a32. — τῶν ἰχθύων οἱ πελάγιοι enumerantur Ζιζ17. 570b28. θ19. 602a16. 13. 598a12. πελάγιοι, dist πρόσγειοι Ζιθ13. 598a2, 9. ι37. 621b18. f 308. 1530b33, cf 35.

πέλαγος. ῥέουσα ἡ θάλαττα φαίνεται κατὰ τὰς στενότητας, εἴ που διὰ τὴν περιέχουσαν γῆν εἰς μικρὸν ἐκ μεγάλου συνάγεται πελάγους μβ1. 354a7. ὁ Ὠκεανὸς ἀποκολπούμενος τρία ποιεῖ πελάγη, τό τε Σαρδόνιον καὶ τὸ Γαλατικὸν καὶ Ἀδρίαν κ3. 393a27. πέλαγος τὸ ἔξω τῆς οἰκουμένης Ἀτλαντικόν τε καὶ Ὠκεανὸς καλεῖται κ3. 393a16. νῆσοι μεγάλοις περικλυζόμεναι πελάγεσιν κ3. 392b29, 393a11. κύματα ἐν τοῖς βαθέσι πελάγεσιν, ἐν τοῖς μικροῖς καὶ βραχέσιν πκγ1. 931a35. 24. 934a25. 17. 933b5. εἰ ἐν τῷ πελάγει φαίη ἁμιλλᾶσθαι ἅρματα (exemplum manifesti mendacii) ξ6. 980a11.

πελαργικὸν τεῖχος f 357. 1538b23.

Πελαργοί (comoedia Aristophanis). ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο f 585. 1573b20. Meineke fr com II 1126.

πελαργός. refertur inter τὰ εὐθυώνυχα. φωλεῖ, περὶ τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς βιοτεύει, ὁ καλούμενος κόραξ ἐστὶ τὸ μὲν μέγεθος οἷον πελαργός, πλὴν τὰ σκέλη ἔχει ἐλάττω Ζιθ16. 600a19. 3. 593b3, 19. origano sibi medetur, ὅτι ἀντεκτρέφονται θρυλεῖται παρὰ πολλοῖς Ζι6. 612a32 (cf Beckm ad Ant Caryst p 71). 13. 615b23. serpentibus vescuntur, οἱ Θετταλοὶ τιμῶσι τοὺς πελαργοὺς καὶ κτείνειν οὐ νόμος θ23. 832a15 Beckm. (hodie λέλεκας E 52. Lnd 154. Ciconia alba C II 232. Su 150, 130. AZι I 104, 85.)

πελειάς. descr, ἀπαίρουσι καὶ οὐ χειμάζουσι Ζιε13. 544b2 Aub. θ12. 597b3. (livia Gazae, turrilia Scalig. le pigeon biset Belon VI 21, C II 641. le pigeon des tours Bsm ad Oribas I 612. Columba oenas G 44, M 300. Su 136, 104, in incert rel AZι I 105, 88b.)

πέλας. τοὺς πέλας, opp ἑαυτούς, βλάψει καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς πέλας Hι8. 1169a14. θεωρεῖν μᾶλλον τοὺς πέλας δυνάμεθα ἢ ἑαυτούς Hι9. 1169b34. cf ὁ πέλας, βλαβερὸν τῷ πέλας al

Ηδ 6. 1123 a33. ι6. 1167 b13. οἱ πέλας, ἄρχειν τῶν πέλας τὰ συμβαίνοντα τοῖς πέλας al Πη2. 1325 a36, b5 (syn τῶν πλησίον b25). Ηβ7. 1108 b2. δ13. 1127 b19.

Πελασγοὶ ἐκπεσόντες ἐξ Ἄργους θ81. 836 b10.

πελάται unde nomen habeant f 351. 1537 b7.

πελεκάν. 1. refertur inter τοὺς ἀγελαίους Ζιθ 12. 597 b29. (hodie πελακάνι vel σακάς cf Lnd 168. platea vel platalea Plin et Ciceroni. Pelecanus crispus vel onocrotalus.) — 2. οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς γινόμενοι chamas quomodo edant, quomodo migrent Ζιθ 12. 597 a9. ι10. 614 b27. θ14. 831 b10 Beckm. (platea Gazae et Scalig. fort Platalea leucerodius Gesner av 665. H II 396. Brandt descr et icones an ross p 53, 54. cf C II 616. S II 76 sq, 488. St. Su 156, 146. AZι I 104, 86.)

πέλεκυς, exemplum ὀργάνου τεχνικοῦ ψβ1. 412 b13 (τὸ πελέκει εἶναι). Ζμα1. 641 a9, 642 a10. οὕτω σκληρὸν ὥστε πελέκει οὐ δύνασθαι διακόπτειν Ζικ7. 638 b11. ὁ πέλεκυς γίνεται σφήν μχ19. 853 b22, 16. Τενέδιος πέλεκυς f 551. 1569 a21, 25, cf παροιμία.

Πελιάδες ηεβ9. 1225 b4.

Πελίας. ὁ ἐπὶ Πελίᾳ ἀγών f 594. 1574 b32.

πελιδνός. οἱ ῥιγῶντες πελιδνοὶ γίνονται πη1. 887 b10. γάλα πελιδνότερον Ζιγ21. 523 a9.

πελιδνοῦν. τοῖς πρεσβύταις μάλιστα πελιδνοῦται ἡ σάρξ πη1. 887 b13.

πελίωμα. οἴδημα καὶ πελιώματα λαμβάνουσιν αἱ πληγαί πθ14. 891 a1.

Πελλήνη. οἱ ἐν Πελλήνῃ μαστροί f 526. 1564 b42. — Πελληναίων πολιτεία f 526.

πέλλος. ἐρωδιῶν γένος, eius mores descr Ζι1. 609 b22. 18. 616 b33. (pullus Thomae. fort Ardea cinerea St. Cr. K 947, 1. Su 150, 132. AZι I 92, 34a. cf C II 415. S II 15. Lnd 149.)

Πελόπειος. Πελοπείας (Πελοπίας Ac Nck) χθονός (in versu Euripideo f 519, Sophocli per errorem adscripto) Ργ9. 1409 b10.

Πελοπόννησος μα13. 351 a2. Πβ10. 1271 b36. γ3. 1276 a27. Ργ9. 1409 b12. θ127. 842 b26. περὶ Πελοπόννησον Ζιθ3. 593 a11. ι31. 618 b15. τῆς τραγῳδίας ἔνιοι τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ἀντιποιοῦνται πο3. 1448 a35. — Πελοποννήσιοι ρ9. 1429 b13.

Πέλοψ. ὁ ἐπὶ Πέλοπι ἀγών f 594. 1574 b34.

πελταστής f 456. 1552 b44.

πέλτη, ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα οὐδ' ἐπίχαλκος f 456. 1553 a1, 13.

Πελωριὰς τῆς Σικελίας κρόκου εὔφορος θ111. 840 b28.

πελώριος. συγγνώμη ὀργιζομένῳ κακὸν φάναι οὐρανόμηκες ἢ πελώριον εἰπεῖν Ργ7. 1408 b13.

πέλωρος. Λυκόφρων Ξέρξην πέλωρον ἄνδρα (ὀνομάζει) Ργ3. 1406 a8, cf Λυκόφρων p 439 b49.

πεμπάς. ἐπίτριτος πυθμὴν πεμπάδι συζυγείς (Plat rep VIII 546 C) Πε12. 1316 a6.

πέμπειν. εἰπεῖν πρὸς τὸν πεμφθέντα κήρυκα Πγ13. 1284 a28. ἐὰν μὴ πάντα τὰ πεμπόμενα καταναλίσκηται ρ3. 1424 a1. 39. 1446 b1. — θυσία τῷ Διὶ συντελεῖται, ἐν ᾗ πέμπουσιν αἶγά τινα θ137. 844 b1.

πέμπτος. ὁ πέμπτος δάκτυλος Ζμδ10. 688 a7. πέμπτη πολιτεία Πδ7. 1293 a39. ἕν, ἄλλο, ἕτερον, τέταρτον, πέμπτον Πδ16. 1300 b22.

πέμψις. ἀνεγνωρίσθη ἐκ τῆς πέμψεως τῆς ἐπιστολῆς πο11. 1452 b6.

πένεσθαι, opp πλουτεῖν Πδ4. 1291 b7. Ηδ3. 1121 b5. ὁ πενόμενος πλοῦτον ἄριστον νομίζει Ηα2. 1095 a24.

πενεστεία ἡ Θετταλῶν Πβ9. 1269 a37. αἱ παρ' ἐνίοις εἱλωτεῖαι καὶ πενεστεῖαι καὶ δουλεῖαι Πβ5. 1264 a35.

πενέσται παρὰ Θεσσαλοῖς, coni παρὰ Λακεδαιμονίοις εἵλωτες, παρὰ Κρησὶ κλαρῶται f 544. 1568 b2.

πένης. οἱ πένητες τίνων ἐπιθυμοῦσιν Πδ11. 1295 b30. 13. 1297 b6. opp πλούσιοι, εὔποροι Πδ4. 1290 a35, 37, 38. β7. 1266 b4. πένης οὐκ ἂν εἴη μεγαλοπρεπής Ηδ4. 1122 b26. ἄνθρωποι σφόδρα πένητες διὰ τὴν ἀπορίαν ὤνιοι Πβ7. 1270 b10. φαῦλον τὸ πολλοὺς ἐκ πλουσίων γίνεσθαι πένητας Πβ7. 1266 b13.

Πενθαλίδαι ἐν Μιτυλήνῃ Πε10. 1311 b27.

Πενθεσιλείας τύμβος Ἀμαζονίδος f 597. 1578 a3.

Πενθεὺς ἐσομένης συμφορᾶς ἐπώνυμος (Chaeremon fr 4) Ρβ23. 1400 b24.

Πένθιλον Σμέρδις διέφθειρεν (ἐν Μιτυλήνῃ) Πε10. 1311 b29.

πένθος. ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρήνοις ἐγγίνεταί τις ἡδονή Ρα11. 1370 b25.

πενία. μεγίστη διάστασις πενία καὶ πλοῦτος Πε3. 1303 b16. δημοτικὰ ἀγένεια πενία βαναυσία Πζ2. 1317 b40. cf γ8. 1279 b40. ἡ πενία στάσιν ἐμποιεῖ καὶ κακουργίαν Πβ6. 1265 b11. διὰ τί ἡ πενία παρὰ τοῖς χρηστοῖς μᾶλλον πκθ4. 950 b9.

πενιχρῶς. οὐδὲν ἡ φύσις ποιεῖ πενιχρῶς Πα2. 1252 b3.

πεντάγωνον τὴν καρδίαν ὁ ἀκανθίας ἔχει f 293. 1529 a18.

πενταδάκτυλος. πόδες πενταδάκτυλοι Ζιβ1. 498 a34, b2. Ζμδ10. 688 a4, 9. (ὁ ἐλέφας) ἐστὶ πενταδάκτυλον Ζιβ1. 497 b24. πενταδάκτυλος ὢν ὁ πορφυρίων τὸν μέσον ἔχει μέγιστον f 272. 1527 a40.

πεντάδραχμα συναλλάγματα Πδ16. 1300 b33.

πενταετηρίς. διὰ πενταετηρίδος Πε8. 1308 b1. θ173. 847 a4. cf πεντετηρίς.

πενταέτηρος. (βοῦν) ἄρσενα πενταέτηρον (Hom H 315) Ζιζ21. 575 b6.

πένταθλος πε8. 881 b3. def Ρα5. 1361 b26. οἱ πένταθλοι κάλλιστοι Ρα5. 1361 b10. οἱ πένταθλοι ἅλλονται πλεῖον ἔχοντες τοὺς ἁλτῆρας Ζπ3. 705 a16.

πεντάκις ἢ ἑξάκις Ζιζ14. 568 a17.

πεντακλίνου τὸ μέγεθος θ127. 842 b21.

πεντακόσιοι Πβ9. 1270 a30. ἡ βουλὴ τῶν πεντακοσίων f 375. 1540 b17.

πεντακοσιομέδιμνοι καὶ ζευγῖται Πβ12. 1274 a19. f 350. 1537 a16, 24.

πεντάμηνοι ὄντες τὴν ἡλικίαν ἰχθύες Ζιζ14. 568 a12. τὰ μὲν τελεόγονα τῷ χρόνῳ ἔτεκε, τὸ δὲ πεντάμηνον Ζιη4. 585 a19.

πενταξαὶ στιγμαί Μμ2. 1076 b33.

πενταπλάσιος. τὴν οὐσίαν γίνεσθαι μείζονα μέχρι πενταπλασίας Πβ6. 1265 b22. οὐσία πενταπλασία τῆς ἐλαχίστης Πβ7. 1266 b6.

πενταρχίαι (Carthag) Πβ11. 1273 a13.

πεντάς. ἐκ δύο πεντάδων ἡ δεκάς Μμ7. 1082 a2.

πενταχῇ διήρηται τὰ περὶ τὸν τράχηλον Ζιδ2. 526 b8.

πέντε. οἱ πέντε ἀστέρες (int πλάνητες) μα6. 343 a31. τὸ διὰ πέντε, dist διὰ πασῶν, διὰ τεττάρων αι7. 448 a9. πιθ17. 918 b37. τὸ διὰ πέντε ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ πιθ23. 919 b7, 10. 35. 920 a31. 41. 921 b2 (syn δι' ὀξειῶν b1).

πεντεκαιδεκάτη μετὰ τὰς χειμερινὰς τροπάς πκς12. 941 b14.

πεντεκαιδεκάπηχυ τῷ μεγέθει ἱμάτιον θ96. 838 a21.

πεντεσύριγγος. ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένος (cf Πολύευκτος) Ργ10. 1411 a22.

πεντετηρίς. πεντετηρίδας διοικȣ͂σιν οἱ ἱεροποιοί f 404. 1545 b37, cf πενταετηρίς.

πεντέτης ἢ ἑξέτης ὁ ἐλέφας βαίνει Ζιε14. 546 b8.

πεντήκοντα ἐτῶν ἀριθμὸς ἔσχατος τῆς γεννήσεως γυναιξίν Πη16. 1335 a9. πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς τι4. 166 a37, cf Ἀχιλλεύς p 131 a4.

πεντηκοντάδραχμος. παρεμβάλλειν τοῖς ἀκροαταῖς τῆς πεντηκονταδράχμȣ (Prodicus iussit) Ργ14. 1415 b16.

πεπαίνω. ȣ̓δὲν ὑγρὸν αὐτὸ καθ' αὑτὸ πεπαίνεται ἄνευ ξηρȣ͂· ἐκ λεπτῶν ἀεὶ παχύτερα γίνεται πεπαινόμενα πάντα μδ3. 380 a33, 25. ὅταν τὰ σῦκα ἄρχηται πεπαίνεσθαι Ζιε7. 541 b24. τινὲς καρποὶ ὀξέως πεπαίνονται φτα5. 820 b12. ἄμπελος τῶν καρπῶν τȣ̀ς μὲν πεπαίνει, τȣ̀ς δ' ὀμφακώδεις ἔχει θ161. 846 b1. τὸ πολὺ ἔργον πεπάνθαι, τὸ δὲ μέτριον ῥᾷον πκ20. 925 a13.

πέπανσις. περὶ πεπάνσεως μδ2. 379 b12. 3. 380 a11-30. ἡ τῆς ἐν τοῖς περικαρπίοις τροφῆς πέψις πέπανσις λέγεται μδ3. 380 a12. καρπῶν πεπάνσεις κ6. 399 a28. τὸ ἄῤῥεν φυτόν ἐστι ταχύτερον εἰς πέπανσιν φτα7. 821 b25. — ἔστιν ἡ φυμάτων ϗ φλέγματος πέπανσις ἡ ὑπὸ τȣ͂ φυσικȣ͂ θερμȣ͂ τȣ͂ ἐνόντος ὑγρȣ͂ πέψις μδ3. 380 a21.

Πεπαρηθία, orationis nomen Ρβ23. 1398 a32 Spgl.

πεπειρότης. βραδύνει, τελειȣ͂ται ἡ πεπειρότης φτβ7. 827 a21. 10. 829 b9.

πεπειρȣ͂σθαι. πεπειρȣ͂νται οἱ καρποί φτβ10. 829 b38.

πεπερασμενάκις Αγ21. 82 b32.

πέπερι πολὺ μὲν ὂν τὴν κύστιν λύει, ὀλίγον δὲ τὴν κοιλίαν πα43. 864 b12. — εἰς τὸ ι τρία μόνα (ὀνόματα τελευτᾷ), μέλι κόμμι πέπερι πο21. 1458 a15. cf Lob Par 200. Path II 294. (Piper sp cf Fraas 266.)

πεπλανημένως Ζικ1. 604 a13, 17, v πλανᾶσθαι.

πεπλασμένως λέγειν, opp πεφυκότως Ργ2. 1404 b19. cf πλάττειν.

πεπνυμένος ἀνήρ (Hom δ204) Ργ17. 1418 a8. ἀληθὴς ϗ καθ' Ὅμηρον (γ 328) πεπνυμένος ηεγ7. 1234 a3.

πεπρωμένη διὰ τί λέγεται ὁ θεός κ7. 401 b10.

πεπτικός. τὸ θερμὸν πεπτικόν Ζμδ3. 677 b32. τὸ πρῶτον πεπτικόν μκ5. 466 b32. δυνάμεως ὅρος ϗ ἀδυναμίας τὸ πεπτικὸν εἶναι ἢ μὴ πεπτικὸν τῆς ὑστάτης τροφῆς Ζγδ1. 766 a32. θερμὴν ἔχειν τὴν κοιλίαν ϗ πεπτικωτάτην Ζγγ1. 749 b24. ἐν τῷ χειμῶνι πεπτικώτεροι ϗ ὑγιεινότεροι (int ἐσμέν) ἡμῶν αὐτῶν πα28. 862 b19. οἶνος τῇ θερμότητι πεπτικὸς τῆς ὑγρότητος πκβ8. 930 b30.

πέπων. σίκυοι πέπονες πκ32. 926 b4. — πέπονα τίνα λέγεται μεταφορᾷ μδ3. 380 a17.

περ interdum distinctim scriptum exhibetur, veluti τοσȣ͂τον ὅσον περ ἀρετῆς Πη1. 1323 b22.

πέρα. τȣ́τȣ μὴ πέρα προβαίνειν Πζ4. 1319 b14. πέρα στέρξαντες, πέρα μισȣ͂σιν (fr trg adesp 53) Πη7. 1328 a16.

περαίας (v l παρέας, S I 576. Lob Prol 487) ȣ̓ πρόσγειος, βόσκεται τὴν ἀφ' αὑτȣ͂ μύξαν, διὸ ϗ νῆστίς ἐστιν ἀεί Ζιθ2. 591 a23 Aub. cf f 299. 1529 b19. (Mugil sp AZι I 130, 31. cf C II 618. K 860, 3.) v κεστρεύς p 385 a52.

περαίνειν. 1. intr οἱ ὀφθαλμοὶ περαίνȣσιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον Ζια11. 492 a21. πόροι περαίνοντες πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, κινήσεις περαίνȣσαι πρὸς τὴν καρδίαν sim Ζιδ8. 533 b2. Ζμγ4. 666 a13. Ζγβ6. 744 a3. αν12. 476 b28. πιγ5. 908 a27. τέλος τι πρὸς ὃ ἡ κίνησις περαίνει μηδενὸς ἐμποδίζοντος Ζμα1. 641 b25. τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν περαίνοντα ηεβ11. 1227 b22. αἰδοῖον ἀπὸ τȣ́των περαῖνον εἰς τὸ ἔξω Ζγα3. 716 b28. ὁ πόρος ταύτῃ περαίνει Ζγε2. 781 a25. ᾗ περαίνει ἡ ῥάχις, τὸ δέρμα Ζιγ7. 516 a35. Ζμβ15. 658 b21. οἱ πόροι ȣ̓ περαίνȣσιν Ζια17. 497 a10. — τὸ πεπερασμένον ἀεὶ πρός τι περαίνει, ὥστε ἀνάγκη μηδὲν εἶναι πέρας, εἰ ἀεὶ περαίνειν ἀνάγκη ἕτερον πρὸς ἕτερον Φγ4. 203 b21. περαίνειν πρὸς ἄλληλα, ȣ̓κ ἔχειν πρὸς ὅ τι περανεῖ ξ3. 977 b6, 8. — 2. trans *a*. ὅταν μὴ περάνῃ ἐκεῖνο ȣ͂ ἕνεκα ἐπεφύκει Φβ6. 197 b26. φ6. 813 b16. ȣ̓δὲν περαίνȣσιν οἱ μὴ δεινοὶ εἰπεῖν Ρα12. 1373 a7. ἡ τραγῳδία δι' ἐλέȣ ϗ φόβȣ περαίνȣσα τὴν τῶν τοιȣ́των παθημάτων κάθαρσιν πο6. 1449 b27. ἔνια διὰ μέτρων μόνον περαίνεσθαι ϗ πάλιν ἕτερα διὰ μέλȣς πο6. 1449 b30. τὸ ἔργον περαίνεται Ζμβ7. 652 b15. κινήσεις περαίνονται, περαίνονται διὰ τȣ͂ ἕλκειν ϗ ἀνιέναι Φδ14. 223 b6. Ζμγ4. 666 b14. Bernays Grdz 188. τὸ ἐν τῇ γενέσει περαινόμενον πδ13. 878 a28. λεκτέον ἵνα περαίνηται τὸ ἐφεξῆς Ζια15. 494 a24. ὁ συλλογισμὸς (ὁ δεικτικὸς συλλογισμὸς, τὸ πρόβλημα) περαίνεται, περαίνεσθαι διὰ σχήματός τινος, διὰ πτώσεών τινων, ἐν σχήματί τινι, δεικτικῶς, διὰ τȣ͂ ἀδυνάτȣ, ἐξ ὑποθέσεως, διὰ τῆς ἀντιστροφῆς, διὰ προσυλλογισμȣ͂ al Αα7. 29 a31, 34 (syn τελειȣ͂σθαι a30, 33). 21. 39 b29. 23. 41 a21, 35. 25. 42 a20, b5. 26. 42 b30. 32. 47 b10, 13. 44. 50 a29, 32. β17. 65 b7. cf συμπεραίνεσθαι. (περαίνεσθαι et συλλογισμός dist Wz I p 433.) οἱ διὰ τȣ͂ ἀδυνάτȣ περαίνοντες Αα23. 41 a23. — *b*. πεπεράνθαι, i q certis finibus, sive magnitudinis sive numeri, circumscriptum esse. ὧν ἐστὶν ἔσχατα, ἀνάγκη πεπεράνθαι τὰ ἐντός αι6. 445 b23. ξ4. 978 b13. τὸ ὅλον πεπεράνθαι μεσσόθεν ἰσοπαλές (Parm 104) Φγ6. 207 a16. (πεπεράσθαι exhibetur ξ3. 977 b3, sed coll 4. 978 a16, b2, 7, 13, 15 scribendum πεπεράνθαι.) πεπέρανται ὁ ȣ̓ρανός, τὸ κύκλῳ φερόμενον σῶμα Οα5. 273 a4, 271 b27. τὸ ἅπτεσθαι ϗ τὸ πεπεράνθαι ἕτερον Φγ8. 208 a11. πεπέρανται τὰ εἴδη ϗ χρώματος ϗ χυμȣ͂ ϗ φθόγγων αι6. 445 b21. ᾗ μὲν ἄπειρα, ȣ̓κ ἐπιστητά, ᾗ δὲ πεπέρανται, ἐπιστητά Αγ24. 86 a6. — πεπερασμένος. πεπερασμένον μέγεθος, σῶμα, ȣ̓κ ἐνδέχεται ἄπειρον εἶναι δύναμιν ἐν πεπερασμένῳ sim Φθ10. 266 b25, a12, 25. α4. 187 b33. Οα7. 275 b22. β12. 293 a10. Μλ7. 1073 a8. εἰ οἱ τόποι ὡρισμένοι ϗ πεπερασμένοι Οα6. 273 a14. εἰ πεπερασμένοι οἱ τόποι Φγ5. 205 a31. Μκ10. 1067 a23. ταῦτα πεπερασμένȣς διέστηκε τόπȣς ἀλλήλων μα2. 339 a26. εἰ ληφθείη ἐπὶ θάτερα πεπερασμένος ὁ χρόνος Φζ2. 233 b12. ἀρχαὶ πεπερασμέναι. ἄπειροι Φα2. 184 b18. πεπερασμένα ἢ ἄπειρα Φθ6. 259 a9. ΜΑ6. 987 a15. α2. 994 a16. τῶν αὐτῶν συμβαινόντων ἀεὶ τὰ πεπερασμένα μᾶλλον ληπτέον Φθ6. 259 a10, 11. α6. 189 a15.

περαιȣ͂ν. τὸ πνεῦμα περαιȣ͂ται πρὸς τὸν ἔξω τόπον ακ800 a19. — ἡ ψυχὴ διὰ φιλοσοφίας ἐπεραιώθη ϗ ἐξεδήμησεν κ1. 391 a12.

πέρας ϗ τέκμαρ ταὐτόν ἐστι κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν Ρα2. 1357 b9. πέρας, ἄπειρον ΜΑ8. 990 a8, cf Πυθαγόρειοι. — πέρας ποσαχῶς λέγεται Μδ17 Bz, τοσαυταχῶς, ὁσαχῶς ἡ ἀρχή, ϗ ἔτι πλεοναχῶς Μδ17. 1022 a12. opp ἀρχή: ȣ̓ συνάπτει τῇ ἀρχῇ τὸ πέρας Φθ8. 264 b27. coni τέλος: τὰ ἀνομοιομερῆ (dist τὰ στοιχεῖα. τὰ ὁμοιομερῆ) ἤδη τὸ τέλος ἔχει ϗ τὸ πέρας, ἐπὶ τȣ͂ τρίτȣ λαβόντα τὴν σύστασιν ἀριθμȣ͂ Ζμβ1. 646 b8. cf Ζγγ10. 760 a34. τελειῶσαι ϗ ἐπιθεῖναι τῇ γενέσει πέρας Ζγδ7. 776 a4. τȣ́των (τῆς γενέσεως ϗ τῆς φθορᾶς) ἔχȣσι τὸ πέρας τῆς ἀρχῆς ϗ τῆς τελευτῆς αἱ τȣ́των κινήσεις τῶν ἄστρων Ζγδ10. 777 b29. πέρας ἐν μεγέθει ϗ πλήθει ἐγγίνεται ξ4. 978 a18. τὰ τȣ͂ σώματος

πέρατα, πέρατα ἢ διαιρέσεις (i e ἐπιφάνειαι, γραμμαί, στιγμαί) Mβ5. 1002 b10. ζ2. 1028 b16. κ2. 1060 b16. ν3. 1090 b5. Φδ1. 209 a9. ἡ χροιὰ ἐν τῷ τοῦ σώματος πέρατι, ἀλλ' οὐ τὸ τοῦ σώματος πέρας αι3. 439 a32. σύστασις νεφῶν γενομένη πρὸς τὸ ἔσχατον πέρας μβ9. 369 a17. ἄπειρον τῆς θαλάττης βάθος, οὐδεὶς καθιεὶς πέρας ἐδυνήθη εὑρεῖν μα13. 351 a13. ἐν τῷ σταδίῳ ἀπὸ τῶν ἀθλοθετῶν ἐπὶ τὸ πέρας Ηα2. 1095 b1. προορῶντες τὸ πέρας οὐ κάμνουσι πρότερον Ργ9. 1409 a33. φοβερώτατον ὁ θάνατος· πέρας γάρ Ηγ9. 1115 a26. χρόνος οὐκ ἔστιν ἐπ' οὐδέτερον τὸ πέρας Οα12. 282 b18. αἱ βλεφαρίδες ἐπὶ πέρατι φλεβίων· ἢ τὰ φλέβια πέρας ἔχει τοῦ μήκους Ζμβ15. 658 b21, 22. αἱ ὑστέραι πέρατα φλεβίων πολλῶν εἰσίν Ζγβ7. 745 b29. τὸ πέρας τοῦ αἰδοίου, τῆς ὑστέρας Ζγδ4. 773 a21. α8. 718 b26. τὸ πέρας ἀδιαίρετον, οὐ τὸ πεπερασμένον Φα2. 185 b18. ζ5. 236 a13. οὐδενὸς διαιρετοῦ ἓν πέρας Φδ10. 218 a23. τὸ πέρας περιέχον, ὁρίζον, τιμιώτερον τῶν μεταξύ Οβ1. 284 a6. 13. 293 b13, 14, a32. — τῆς γνώσεως τὸ τί ἦν εἶναι πέρας Mδ17. 1022 a10. cf Αγ24. 85 b30. πέρας ϗ λόγος μεγέθους ϗ αὐξήσεως τῶν φύσει συνισταμένων ψβ4. 416 a17. τὸ νόμισμα στοιχεῖον ϗ πέρας τῆς ἀλλαγῆς ἐστίν Πα9. 1257 b23. — τῶν πρακτικῶν νοήσεων ἔστι πέρατα ψα3. 407 a24. cf Mα2. 994 b16, 14. Πα9. 1257 b28. τὸ ἔργον αὐτῶν ἔχει πέρας, ὁ δὲ χρόνος οὐκ ἔχει μα14. 353 a18. — τὴν προτροπὴν πέρατι ὁρίσαι ρ33. 1439 a38.

περατοῦν. εἰ μὴ περατοῦνται αἱ ἀποδείξεις ψα3. 407 a28. οὐρανοῦ περιαγωγὴ ἡμέρᾳ ϗ νυκτὶ περατουμένη κ6. 399 a2. ἀρχὴ περατουμένη Ἑλλησπόντῳ κ6. 398 a27. πάντη πεπερατωμένον κ2. 391 b15. διὰ τὸ πεπερατῶσθαι πάντα κ7. 401 b10. τὸ αὐξάνεσθαι πεφυκὸς δεῖται τόπου, ἐν ᾧ ἂν πλατυνθείη ϗ περατωθείη φτβ1. 822 a38.

Πέργαμον περὶ Λυδίαν, μέταλλα θ52. 834 a23.

πέρδιξ. ὁ πέρδιξ vel τὸ τῶν περδίκων γένος f 270. 1526 b46. Ζια1. 488 b4 refertur inter τὰ βαρέα ϗ μὴ πτητικά, τοὺς ἐπιγείους, κονιστικούς Ζιζ1. 559 a1. 18. 613 b7, 13. ι8. 613 b7, 614 a32. 49 B. 633 b1. Ζγγ1. 749 b13, τὰ ὀχευτικὰ ϗ πολύσπερμα τὴν φύσιν Ζγγ1. 751 a20. β7. 746 b1, τὰ ἀφροδισιαστικά f 270. 1527 a8. Ζια1. 488 b4. ι8. 613 b25. cf ζ8. 564 a24. ι8. 614 a26, syn οἱ μᾶλλον ὀχευτικοί Ζιζ9. 564 b11. — ὁ πέρδιξ χερσαῖος, σχιδανόπους ἐστίν, ἔχει πρόλοβον, ἀποφυάδας, ὄρχεις πάμπαν ἀδήλους, σφόδρα μεγάλους πότε, μεταβάλλει τὸ χρῶμα f 270. 1526 b46. Ζιβ17. 508 b28, 509 a21. γ1. 510 a6. cf ζ9. 564 b12. χ6. 798 a27. — physiolog. κατεσθίουσι τοὺς κοχλίας Ζιι37. 621 a1. ὄσφρησιν δοκεῖ ἔχειν ἐπίδηλον Ζιζ2. 560 b16. cf Ζγγ1. 751 a15. φωνή Ζγγ1. 751 a15. ὁ πέρδιξ οὐ μόνον ᾄδει ἀλλὰ ϗ στριγμὸν ἀφίησι ϗ ἄλλας φωνάς· κακκαβίζειν, τρίζειν (τιττυβίζειν Theophr f 181)· ἀντᾷσαι, προκαλεῖσθαι Ζιι8. 614 a22, 24, 11 (cf S II 65). δ9. 536 b13 Aub (cf Rose Ar Ps 329), a27. τὰ πράσα συμφέρει πρὸς εὐφωνίαν τοῖς πέρδιξι πια39. 903 b28 (cf ὧν οἱ μὲν εὔφωνοι Antig Caryst p 13 Beckm). προκυλινδεῖται τοῦ θηρεύοντος ὡς ἐπίληπτος οὖσα Ζιι8. 613 b19 (cf Plin X § 103: praegravem et delumbem esse simulans, et Lob Par 489). ζῶσι περὶ ιε' ἔτη, ἡ θήλεια ϗ πλείονα, πλείω ἢ ἔτη ις' βιοῖ, ἀγέλη Ζιι7. 613 a24. 8. 613 b24. ζ4. 563 a2. f 270. 1527 a1. ὄρνεον κακόηθες ϗ πανοῦργον f 270. 1527 a7. Ζιι8. 613 b23, 614 a30. — generatio, nidificatio, incubatio, educatio, tutela. ὁ πέρδιξ, ὁ ἄρρην mas. ἡ πέρδιξ, ἡ θήλεια femina Ζιζ2. 560 b16. ι8. 613 b18, 26, 27, 29, 33. Ζγγ1. 751 a13. f 270. 1527 a1, 9, 10 al. οἱ νεοττοί, ἀναπαύονται ὑφ' ἑαυτοὺς ἀγόμενοι τοὺς νεοττοὺς f 270. 1527 a6. Ζιι8. 613 b14, 15 al. ὁ ἡγεμὼν τῶν ἀγρίων, οἱ χῆροι Ζιι8. 614 a11, 15, 1 (Ael III 16. Athen IX 389). — τοῦ ἔαρος ἐκ τῆς ἀγέλης ἐκκρίνονται δι' ᾠδῆς ϗ μάχης κατὰ ζεύγη μετὰ θηλείας, ἣν ἂν λάβῃ ἕκαστος Ζιι8. 613 b24. (τῶν ὀρνέων) τὰ δὲ πρὸ τοῦ μάχεσθαι προκαλούμενα ⟨οἷον πέρδικες add Gaza S Pik Bsm Aub, om vulg et Bk⟩ Ζιδ9. 536 a27. feminae vel aura a maribus flante praegnantes fiunt vel supervolantium adflatu vel voce tantum audita Ζιε5. 541 a26 Aub (cf ζ2. 560 b14. Harvei lib de gen an 18, Lewysohn Zool des Talmud 173, Lewes 294). nidificatio incubatio educatio pullorum et tutela descr Ζιι8. 613 (Lenz Zool der Gr u Röm 344). αἱ κυήσεις ϗ αἱ τῶν ὑπηνεμίων ᾠῶν συλλήψεις ταχεῖαι γίνονται Ζιζ2. 560 b13. αἵ τ' ἀνόχευτοι ϗ αἱ ὠχευμέναι Ζγγ1. 751 a14. ἐν τῇ γῇ τίκτουσι, νεοττεύουσιν ἐπὶ τῆς γῆς Ζιζ1. 559 a1. ι8. 614 a31. δύο ποιοῦνται τῶν ᾠῶν σηκούς, ϗ ἐφ' ᾧ μὲν ἡ θήλεια ἐπὶ δὲ θατέρῳ ὁ ἄρρην ἐπῳάζει ϗ ἐκλέψας ἐκπέμπει (v l ἐκτρέφει S Pik Bsm) Ζιζ8. 564 a21 Aub. cf ι8. 613 b9. οὐ ποιοῦνται νεοττιάς, διὰ τίν' αἰτίαν οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τίκτουσι ϗ ἐπῳάζουσιν Ζιι8. 613 b7, 15. τὰ ᾠὰ λευκά, ὑπηνέμια, τίκτει οὐκ ἔλαττω ἢ ι', πολλάκις δὲ ις', πολλὰ Ζιζ2. 559 a23, b28. ι8. 613 b21. Ζγγ1. 749 b17. quomodo receptacula et ova muniant Ζιι8. 613 b18, 26. f 270. 1527 a4. ἂν [μὴ] παρῇ ὁ ἄρρην ϗ ὅπως σώζηται ἀθρόα (ᾠά), οὐκ ἔρχεται πρὸς αὐτὰ Ζιι8. 613 b29 Pik Aub. loc corrupt cf G VII et 49. mares inter se dimicant et victum aiunt venerem pati, οἱ τιθασσοὶ τοὺς ἀγρίους ὀχεύουσι ϗ ἐπικορίζουσι ϗ ὑβρίζουσι Ζιι8. 614 a2, 9. τὰ γιγνόμενα ἐκ πέρδικος ϗ ἀλεκτρυόνος Ζγβ4. 738 b32. — aucupii modus. ὁ θηρευτής, θηρεύων πέρδιξ, ἡ θηρεύουσα ᾄδει, πότε ἄχρηστος γίνεται πρὸς τὰς θήρας Ζιι8. 614 a14, 10, 13. ζ2. 560 b14. οἱ ἔμπειροι, οἱ εἰς τὰς θήρας ἀγόμενοι Ζιι8. 614 a19. Ζγγ1. 751 a14. — dist οἱ τιθασσοὶ ϗ οἱ ἄγριοι, οἱ μὲν κακκαβίζουσι οἱ δὲ τρίζουσι Ζιι8. 614 a9. δ9. 536 b13 (v supra p 578 a47). (hodie πέρδικα. la bartavelle Belon V 13. C II 623. Tetrao perdix K 413. Perdix graeca *Briss* Su 139, 111. KaΖι 16, 67. Perdix cinerea vel rubra ΑΖγ 22. Perdix graeca vel saxatilis ΑΖι I 104, 87. cf Lenz 344. Lnd 124. Rose Ar Ps 287.)

πέρθειν. βούλει αὐτὸν πέρσαι (incertus verborum lusus) Ργ11. 1412 b2 Spgl.

περί, ab Ar ad ἄρθρα videtur referri πο20. 1457 a7, sed cf ἄρθρον p 93 b31. — de usu praep περί Eucken II 62-68. 1. c genetivo. *a.* περί c gen ad significandam eam rem, de qua agitur ac disputatur, veluti εἰπεῖν, θεωρεῖν περί τινος (cf γίγνονται αἱ στάσεις οὐ περὶ μικρῶν, ἀλλ' ἐκ μικρῶν Πε4. 1303 b18) ab Ar plane eodem modo usurpatur atque a reliquis scriptoribus (cf περί c acc infra p 579 b20). interdum περί τινος, non addito verbo, in principio enunciationis quasi inscriptionis loco ponitur, 'quod attinet ad', περὶ δὲ δὴ ἀλλοιώσεως, πῶς ἔσται ἰσοταχὴς ἑτέρα ἑτέρᾳ; Φη4. 249 a29. περὶ δὲ μαρτύρων, μάρτυρές εἰσι διττοί Ρα15. 1375 b26. cf Οβ12. 292 b25. Ζιγ20. 521 b4. Mη6. 1045 a7 Bz. Ργ18. 1418 b39. οα4. 1344 a18. Bz Ar St II 48. — huic usui comparari potest, quod interdum in fine enunciati, enumeratis iis rebus de quibus dictum est, enumeratio comprehenditur formula εἴρηται περὶ πάντων (περὶ τῶν πλείστων, περὶ τῶν μεγίστων): περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ζῴων ϗ πλωτῶν ϗ πτηνῶν, ϗ περὶ τῶν πεζῶν ὅσα ᾠοτοκεῖ, σχεδὸν εἴρηται περὶ πάντων Ζιζ18. 571 b4. ὅσα μὲν οὖν ἔχουσι μόρια τὰ ζῷα πάντα ϗ τῶν ἐντὸς ϗ τῶν

ἐκτός, ἔτι δὲ περί τε τῶν αἰσθήσεων κ̓ φωνῆς κ̓ ὕπνου, κ̓ ποῖα θήλεα κ̓ ποῖα ἄρρενα, πρότερον εἴρηται περὶ πάντων Ζιε1. 539 a1. cf τι33. 183 a33. μβ3. 359 b25. 8. 369 a9. αν21. 480 b22. Ζμβ7. 653 b10. δ10. 690 b12. Ζγδ3. 769 a6. Μβ1. 995 b25. Πβ12. 1273 b30. ε12. 1316 a1. — *b.* περὶ πλείστου ποιούμενοι τὸ πλουτεῖν Ηθ12. 1160 b15. περὶ πολλοῦ, περὶ πλείονος, περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τι αρ5. 1250 b39. 7. 1251 b6, 11. — *c.* anastrophen praep περί Ar videtur alienam iudicare a pedestri dictione, Ἀριφράδης τοὺς τραγῳδοὺς ἐκωμῴδει, ὅτι ἃ οὐδεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ, τούτοις χρῶνται, οἷον τὸ Ἀχιλλέως πέρι ἀλλὰ μὴ περὶ Ἀχιλλέως πο22. 1459 a1, sed Ar ipse eo usu non prorsus abstinet, τῶν συμβεβηκότων αὐτοῖς πέρι πάμπαν ὀλίγην ἔχειν αἴσθησιν Οβ3. 286 a6. ἔτι δ' αὐχμῶν τε πέρι κ̓ ἐπομβρίας μβ4. 361 b9. πήξεως οὖν πέρι ῥητέον μδ5. 382 a27.

2. περί c dativo admodum raro legitur (cf infra p 579 a36), φέρει δὲ κηρὸν κ̓ ἐριθάκην περὶ τοῖς σκέλεσιν Ζιε22. 554 a17. κόπρος δὲ μόνον περὶ (ὕπεστι pro περὶ PDa) τοῖς σκώληξιν Ζιε23. 555 a4.

3. περί c accusativo. — *a.* locali vi, ὁ περὶ τὴν γῆν ἀήρ μα3. 340 a33. οἱ περὶ τὴν θάλατταν Ζιθ13. 598 b24 ac similia saepissime. latiore sensu περί non solum ita usurpatur, ut vel propinquitatem significet, veluti ἡ περὶ Σαλαμῖνα νίκη Πε4. 1304 a22. οἱ περὶ δυσμὰς οἰκοῦντες μβ6. 365 a7, vel ad varias eiusdem loci partes referri possit, οἱ περὶ τὴν Ἀσίαν. περὶ τὴν Εὐρώπην Πγ14. 1285 a21. δ3. 1289 b40. αἱ Χαλκιδικαὶ πόλεις αἱ περὶ Ἰταλίαν κ̓ Σικελίαν Πβ12. 1274 a24, cf Πε11. 1313 b22. μα12. 349 a5. 13. 351 a3. Ζιι1. 608 b33, sed etiam haud raro plane delitescit in significationem praepositionis ἐν, περὶ Κόρινθον Πε12. 1315 b22 (cf ἐν Κορίνθῳ 10. 1310 b29). περὶ Ἀθήνας, opp ἐν Λακεδαίμονι Πθ6. 1341 a34. περὶ Ἄργος, περὶ Μιτυλήνην, περὶ Σάμον sim Πγ1. 1275 b11 (cf b9). 16. 1287 a7. ε4. 1304 a4. 5. 1304 b39. 10. 1310 b27. 12. 1315 b13, 22. 11. 1313 b24. ζ4. 1319 b22, 17 (cf Ἀθήνησιν b21). περὶ Συρακούσας Πε11. 1313 b13 (inde corrigendum quod legitur Πε12. 1315 b34 περὶ Συρακούσαις, et vel scribendum περὶ Συρακούσας e cod Rb vel παρὰ Συρακουσίοις cum Bk3 e ci Sylb). ἐν Κύμῃ τῇ περὶ τὴν Ἰταλίαν θ95. 838 a5. τὰ περιττώματα, τό τ' ἐν τῇ κοιλίᾳ κ̓ τὸ περὶ τὴν κύστιν Ζμγ7. 670 a31. — formula οἱ περί τινα, quae e locali usu praepositionis περί repetenda est, veluti μὴ μόνον αὐτὸν φαίνεσθαι μηθένα τῶν ἀρχομένων ὑβρίζοντα, ἀλλὰ μηδ' ἄλλον μηδένα τῶν περὶ αὐτόν Πε11. 1314 b25, interdum ita usurpatur, ut ab ipso personae nomine non multum differat, οἱ περὶ Ἐμπεδοκλέα κ̓ Δημόκριτον Οβ7. 305 b1 (cf Ἐμπεδοκλῆς κ̓ Δημόκριτος 305 a34). οἱ περὶ Ἱπποκράτην τὸν Χῖον μα6. 342 b35 (cf Ἱπποκράτης 343 a28). ἡ τῶν περὶ Γέλωνα τυραννὶς κ̓ νῦν ἡ τῶν περὶ Διονύσιον, ἡ μὲν Γέλωνος Πε10. 1312 b10. cf Γα1. 314 a25. Πε6. 1305 b26. — *b.* περί vi temporali et coni cum numeralibus. περὶ τὸν χρόνον τοῦ φωλεύειν αἱ ἄρκτοι πιόταται Ζιζ31. 579 a27. περὶ τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης μβ8. 367 b19. περὶ Ὠρίωνος ἀνατολήν μβ5. 361 b23. περὶ τὸν ἐν Ἀχαΐᾳ σεισμόν μα6. 343 b2. περὶ τὸν μέγαν ἀστέρα τὸν κομήτην μα7. 344 b34 al. cum numeralibus cardinalibus coniungitur (ad significandam vitae aetatem) ubi ordinalia exspectes, ἡ ψυχὴ ἀκμάζει περὶ τὰ ἑνὸς δεῖν πεντήκοντα (i e περὶ τὸ ἔτος ἔνατον κ̓ τεσσαρακοστόν) Ρβ14. 1390 b11. φύονται οἱ τελευταῖοι τοῖς ἀνθρώποις γόμφιοι περὶ τὰ εἴκοσιν ἔτη Ζιβ4. 501 b25. παιδίοις οὐ γίνεται ἐνύπνιον, ἀλλ' ἄρχεται τοῖς πλείστοις περὶ τέτταρα ἔτη ἢ πέντε Ζιδ10. 537 b16. cf Ζιι46. 630 b25. ε14. 544 b26, 27. η3. 583 b3, 5. 5. 585 b3. Ζγε8. 789 a17. — confine huic usui est, quod περί cum numeralibus adverbii instar significat 'circiter', τίκτει ἡ ἀλκυὼν περὶ πέντε ᾠά Ζιε8. 542 b16. 10 543 a16. cf 26. 555 a26. ζ6. 563 a27. 9. 564 a25. 12. 566 b21 al. μάλιστα περί, σχεδὸν περί Ζιβ15. 506 a31. ζ9. 564 a30. ι14. 616 a33. μα13. 351 a14. ἄγει περὶ δωδεκαταῖα ὄντα τὰ τέκνα εἰς τὴν θάλατταν Ζιζ12. 567 a5. μέχρι περὶ τετταράκοντα ἡμέρας μβ8. 367 b33. — *c.* περί c acc eam rem significat, cui quis operam dat, οἱ διατρίβοντες περὶ τὰς θεολογίας μβ1. 353 a35. οἱ περὶ τὴν μουσικήν Πθ7. 1342 b23. οἱ περὶ τὴν θήραν (τὴν θεραπείαν, ταύτην τὴν ἐργασίαν) ὄντες Ζιδ8. 533 b16. ε19. 552 a22. ζ25. 578 a7. Ζγγ10. 760 a2. τὸ περὶ τὰς τέχνας, τὴν τροφὴν πλῆθος Πδ4. 1290 b40, 1291 a1. ac paullo latiore usu εὐδοκιμήσαντες περὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην Πε4. 1304 a25. στασιάζειν περὶ ἐρωτικὴν αἰτίαν Πε4. 1303 b22. ὅπερ συνέβαινε περὶ τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναόν μγ1. 371 a31. β2. 355 a3. τὰ περὶ τὴν γένεσιν ὄργανα Ζγα16. 721 a26. — ad significandam eam rem, de qua agitur ac disputatur, περί etiam c acc ita usurpatur ut ab usu praep περί c gen non videatur discerni posse, veluti δεικνύναι περί τι et περί τινος Αγ10. 76 b22. 11. 77 a28. μχ847 a28. συμβουλεύειν περί τι et περί τινος Ρα4. 1359 a30, 33, 36. περὶ μὲν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω νῦν· περὶ δὲ τὰς τῶν ἀρχῶν καταστάσεις πειρατέον ἐξ ἀρχῆς διελθεῖν Πδ15. 1300 a8, 9. αἱ μὲν οὖν ἀναγκαῖαι ἐπιμέλειαί εἰσι περὶ τούτων, ὡς εἰπεῖν συγκεφαλαιωσαμένους, περί τε τὰ δαιμόνια κ̓ τὰ πολεμικὰ κ̓ περὶ τὰς προσόδους Πζ8. 1322 b30, 31. περὶ μὲν οὖν τῆς λέξεως εἴρηται κ̓ κοινῇ περὶ ἁπάντων κ̓ ἰδίᾳ περὶ ἕκαστον γένος Ργ12. 1414 a28. ἡ μὲν γὰρ περὶ τὸ μέλλον . . ., ἡ δὲ περὶ ὄντων ἢ μὴ ὄντων Ργ17. 1418 a2 (cf Spgl ad Ρα2. 1355 b30). τὰ περὶ τὸν βασιλέα οὐ χαλεπὸν διορίσαι Πγ15. 1286 b34, cf περὶ τοῦ βασιλέως ποιητέον τὴν σκέψιν Πγ16. 1287 a1. τὰ περὶ ἀστρολογίαν θεωρήματα μα8. 345 a1, ἐν τοῖς περὶ τὰς φθορὰς τῶν πολιτειῶν εἴρηται Πζ1. 1317 a37, cf ἐν τοῖς περὶ κινήσεως Μθ8. 1049 b36. (διαφέρονται δὲ περὶ τῶν ἀρχῶν, τίνες κ̓ πόσαι . . . διαφέρονται δὲ κ̓ περὶ τὸ πλῆθος ψα2. 404 b30, 405 a2.) etiam περί c acc perinde ac περί c gen (cf supra p 578 b49) absolute in principio enunciati ponitur, περὶ δὲ τὰ μαθηματικά, διὰ τί οὐκ εἰσὶ μέρη οἱ λόγοι τῶν λόγων Μζ11. 1036 b33. — ceterum is usus praepositionis περί c acc, ex quo rem significat, ad quam actio aliqua referatur, similiter amplificatur atque usus localis, τὰς κτήσεις δεῖ εἶναι περὶ τούτους Πη9. 1329 a18, cf δεῖ τὰς κτήσεις εἶναι τούτων a25. τὸ βουλεύεσθαι τῶν περὶ τὸν ἄνθρωπον θειότατόν ἐστιν ρ1. 1420 b20. αἱ περὶ ἑκάστην ἐπιστήμην ἀρχαί τα2. 101 a37. διὰ τῆς περὶ τὴν ὄψιν αἰσθήσεως τὴν μορφὴν γνωρίζομεν τβ7. 113 a31. οὐ γὰρ περὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀντιφάσεως (i e non coniuncta cum δυνάμει τῆς ἀντιφάσεως) αὐτοῖς ἡ κίνησις Μθ8. 1050 b25.

περιάγειν. περιαγαγὼν τὸ βέλος κύκλῳ ἀφίησιν μχ12. 852 b4. ἐν ἀκινήτῳ ἱδρυμένος ὁ θεὸς πάντα κινεῖ κ̓ περιάγει κ6. 400 b12. πρὸς τὴν ἔξοδον ὁρμῶντα κάτω περιάγεται τὰ ζῷα ἐν τῇ ὑστέρᾳ Ζιη8. 586 b5. τὸ περιαγόμενον ἐναλλὰξ τοῖς δακτύλοις πλε10. 965 a36. ἂν περιαγάγῃς τὸ ἡμικύκλιον μγ5. 376 b12. — κατὰ μικρὸν περιάγειν τὴν πολιτείαν πρὸς τὴν ἑτέραν πολιτείαν Πβ6. 1265 a4. — intrans κύκλῳ περιάγειν πρὸς τὴν ἀρχήν μβ2. 356 a8.

περιαγωγή. μιᾷ περιαγωγῇ κ̓ κύκλῳ συναναχορεύει ὁ οὐρα-

νός κ2. 391 b18. ἁπλῆ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ περιαγωγή κ6. 399 a2.

περιαιρεῖν. περιελόντες τὸ ὄστρακον, τὸν χιτῶνα· περιαιρεθέντος τοῦ ὀστράκου, τοῦ ἔξωθεν δέρματος sim Ζιε15. 547 a23. ε32. 557 b20, 22. β11. 503 b19. θ20. 603 a11. εἴ τις βούλοιτο αὐτὸ (τὸ Φειδίου πρόσωπον) περιαιρεῖν κ6. 400 a2. τὴν χώραν εὐέμβολον ζητεῖν ϗ περιαιρεῖν τοὺς ὀρεινοὺς τόπους Πη11. 1331 a4. ἐὰν ἀπὸ τῶν πραγμάτων περιαιρῶμεν τὰ μὴ ἀναγκαῖα ῥηθῆναι ρ31. 1438 a39. med οἱ κλέπτοντες λαθραίως, οἱ ληιζόμενοι φανερῶς τὰ χρήματα περιαιροῦνται ρ12. 1430 b18. περιαιρεῖσθαι τὴν δύναμιν αὐτῆς (τῆς ἀρχῆς) ϗ ἐξ αἱρετῶν κληρωτοὺς ποιεῖν Πζ2. 1318 a1. ὧδε χρὴ περιαιρεῖσθαι τὰ τοιαῦτα τῶν ἀντιδίκων ρ37. 1443 b1. περιαιρετέον τὴν συγγνώμην ρ5. 1427 a7. — περιελὼν πάντα τὰ αἰσθητὰ θεωρεῖ (ὁ μαθηματικός) Μκ3. 1061 a29 Bz, cf ἀφαιρεῖν, ἀφαίρεσις p 126 b4, 16. περιαιρουμένων τῶν ἄλλων ὅσα συμβεβηκότα ἐστί, καταλειπομένου δὲ μόνου τούτου πρὸς ὃ ἀπεδόθη οἰκείως Κ7. 7 a32, b2, 5 (περιῃρήσθω), 7. cf Μζ3. 1029 a11.

περιαλείφειν. τὸ στόμα τοῦ σπηλαίου περιαλείφουσι ταριχηραῖς ὀσμαῖς Ζιδ8. 534 a19. περὶ τὸ στόμα τοῦ σμήνους τὸ πρῶτον τῆς εἰσδύσεως περιαλήλιπται μίτυϊ Ζι40. 624 a14.

Περίανδρος ὁ Κορίνθιος Ρα15. 1375 b31. f 474. 1556 a21. eius τυραννίς Πε12. 1315 b25, 28. 11. 1313 a37. f 473. 1556 a9. συμβουλία πρὸς Θρασύβουλον Πγ13. 1284 a26. ε10. 1311 a20.

Περίανδρος ὁ ἐν Ἀμβρακίᾳ τύραννος Πε10. 1311 a39. 4. 1304 a12.

περιάπτειν. περιάπτουσι τὰ ἐρινὰ πρὸς τὰς συκᾶς οἱ γεωργοί Ζιε32. 557 b29. βοτάνην τινὰ περιάπτουσιν αἱ γυναῖκες τοῖς τραχήλοις θ163. 846 b8. τὰ ἐκτὸς ἡμῖν περιαπτόμενα βάρη κοπωδέστερα τῶν τοῦ σώματος μερῶν πε7. 881 a19. — οἱ μὲν σχῆμα περιάπτουσι τῷ πυρί, καθάπερ οἱ τὴν πυραμίδα ποιοῦντες Ογ5. 304 a9.

περίαπτος. προσδεῖσθαι ἡδονῆς ὥσπερ περιάπτου τινός, opp ἔχειν τὴν ἡδονὴν ἐν ἑαυτῷ Ηα9. 1099 a16.

περιαρμόττειν. trans περὶ τοῦτο (τὸ δέρμα) περιήρμοσται τὸ στερεὸν ἐκ τῶν ὀστῶν Ζιβ1. 500 a9. — intr μαλθακὴ οὖσα ἡ σὰρξ τῶν δακτύλων ϗ προσμένει μᾶλλον (τοῖς ὀδοῦσι) ϗ περιαρμόττει μχ21. 854 a22.

περίαυγος. ἅλως ἐστὶν ἔμφασις λαμπρότητος ἄστρου περίαυγος κ4. 395 b1.

περιβαίνειν. περιβεβηκὼς ὁ ἄρρην (κάμηλος) ὀχεύει Ζιε2. 540 a14.

περιβάλλειν Πελοποννήσῳ ἓν τεῖχος Πγ3. 1276 a27. — med οἱ θυννοσκόποι περιβάλλονται καθεύδοντας ἰχθῦς sim Ζιδ10. 537 a20. 8. 533 b25. ε5. 541 a21. — οἱ περιβεβλημένοι τείχη περὶ τὴν πόλιν Πη11. 1331 a8. — περιβλητέον τείχη Πη11. 1331 a11.

περίβλεψις. τῶν ὀμμάτων περιβλέψεις φ3. 808 a16.

περίβλημα μηδὲν ἔχειν, opp ἱματίοις περιστέλλεσθαι πβ37. 870 a27.

περιβλύζειν. ἡ γῆ νάμασι περιβλύζουσα κ5. 397 a25.

περίβολος χρυσῷ ἀστράπτων κ6. 398 a15. περὶ τὸν τόπον ἀφοδεύουσι πρότερον (οἱ βόνασοι) πρὶν τεκεῖν, ϗ ποιοῦσιν οἷον περίβολον Ζι45. 630 b16.

περιβροτόεις. φησὶν Ἀριστοτέλης εἰρηκέναι Ὅμηρον (Ω 420)· μῦσεν δὲ περιβροτόεσσα (leg περὶ βροτόεσσα) ὠτειλή f 159. 1505 a1.

περιγίνεσθαι. τὸ περιγινόμενον περίττωμα, περιγίνεσθαί τι περίττωμα sim Ζμγ7. 670 b15. 8. 671 a14. Ζγγ11. 762 a3. περιγίνεσθαι, syn περιττὸν γίνεσθαι Ζγα18. 725 a26, 25 (cf v l et Bsm). τὸ ἔμβρυον πλείω λαμβάνει τροφήν, ὥστε ἔλαττον περιγίνεσθαι Ζγδ8. 777 a2. τὸ περιγινόμενον τοῦ περιττώματος γάλα γίνεται πι6. 891 b8. — ἡ ἠθικὴ ἀρετὴ περιγίνεται ἐξ ἔθους Ηβ1. 1103 a17 (cf φύσει παραγίνεται a26). 3. 1105 b5. — περιγίνεσθαι (superiorem esse, vincere) ἐν πολέμῳ διὰ τύχην ρ39. 1447 a2.

περιγράφειν τὰ ἡμικύκλια τα1. 101 a15. — περιγεγράφθω ταύτῃ, syn ὑποτυποῦν, opp ἀναγράφειν, διαρθροῦν Ηα6. 1098 a20. — περιγράφοντες ὅτι πλεῖστα ϗ ἐγγύτατα τοῦ πράγματος Ρβ22. 1396 b8. — ἡ ἐπιστήμη περιγραψαμένη ἕν τι γένος Μκ7. 1064 a2. ε1. 1025 b8.

περιγραφὴ πόλεως, ἔθνους Πγ3. 1276 a28. — τὰ καλῶς ἔχοντα τῇ περιγραφῇ διαρθρῶσαι ῥᾴδιον Ηα7. 1098 a23. ἅπαντα ταῖς περιγραφαῖς διορίζεται πρότερον, ὕστερον δὲ λαμβάνει τὰ χρώματα, ὥσπερ ἂν ὑπὸ ζωγράφου τῆς φύσεως δημιουργούμενα Ζγβ6. 743 b20.

περιδεῖν. (ἡ ἀράχνη) ὅταν ἐμπέσῃ τι περιδεῖ ϗ περιελίττει τοῖς ἀραχνίοις Ζι39. 623 a14. ἐάν τις ἀγγεῖον πλάσας θῇ κήρινον εἰς τὴν θάλατταν, περιδήσας τὸ στόμα μβ3. 359 a1. Ζιθ2. 590 a25.

περιδέραιον. τὰ περιδέραια (σημεῖα πρὸς ἀναγνώρισιν ἐπίκτητα) πο16. 1454 b24, 1455 a20.

περίδρομος. ὁ περίδρομος τῶν τριχῶν ἀνεσπασμένος, εὐαυξής, κάτω κατεληλυθώς φ3. 808 a26, 23.

περιεῖναι. τούτῳ μὲν περίεστι τὸ κέρδος, ἐμοὶ δὲ τὸ δίκαιον Ργ17. 1418 a20. οὐ δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐρωτᾶν, ἐὰν μὴ τὸ πολὺ περιῇ τοῦ ἀληθοῦς Ργ18. 1419 b1.

περιείργειν. σκώληκες (νύμφαι) περιειργμένοι ἀκινητίζουσιν ἕως ἂν αὐξηθῶσιν Ζιε19. 551 b4.

περιελίττειν. ὁ ἐλέφας τῷ μυκτῆρι τὰ δένδρα περιελίττων ἀνασπᾷ Ζμβ16. 659 a1. (ἡ ἀράχνη) ὅταν ἐμπέσῃ τι περιδεῖ ϗ περιελίττει τοῖς ἀραχνίοις Ζι39. 623 a14. — med ἡ ἀράχνη περιτίθεται ϗ περιελίττεται ϗ τοῖς μείζοσι ζῴοις Ζι39. 623 a34. οἱ ὄφεις ὀχεύονται περιελιττόμενοι ἀλλήλοις Ζγα7. 718 a17, 31 (cf περιπλέκειν). Ζιε4. 540 b2. συνεχές ἐστι τὸ κύημα (τῆς πέρκης) περιειλιγμένον Ζιζ14. 568 a23.

περιέλκειν. ϗ νῦν ἐν Θετταλίᾳ περιέλκουσι περὶ τοὺς τάφους f 158. 1504 b37. κρατεῖν ϗ περιέλκειν τινὰ ὥσπερ ἀνδράποδον Ηη3. 1145 b24. ἡ ἐπιστήμη οὐ περιέλκεται διὰ τὸ πάθος Ηη5. 1147 b16.

περιεργάζεσθαι. ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις ϗ ῥαψῳδοῦντα πο26. 1462 a6.

περίεργος. τῶν ἰατρῶν ὅσοι κομψοὶ ἢ περίεργοι αν21. 480 b27. — περίεργον οὗ ἀφαιρεθέντος τὸ λοιπὸν δῆλον ποιεῖ τὸ ὁριζόμενον τζ3. 140 b1. opp ἀναγκαῖον, ἱκανόν Αα32. 47 a18. τζ1. 139 b17. 3. 140 a36, b9, 141 a12. Μζ12. 1038 a21, 32. ἵν' εἴ τις περίεργος ἀφαιρεθῇ, εἴτ' ἐλάττων προστεθῇ Ρα4. 1360 a10, 1359 b27. ἐνίων ἔσται διαφορὰ μία μόνη, τὰ δ' ἄλλα περίεργα Ζμα2. 642 b8. περίεργος ἡ ἑτέρα τῶν ἐναντιώσεων Φα6. 189 b22. περίεργον οἱ πόροι Γα8. 326 b8. οὐδὲν ποιεῖ περίεργον οὐδὲ μάτην ἡ φύσις Ζγβ6. 744 a36. 4. 739 b20. Ζμγ1. 661 b24. δ11. 691 b4. 12. 694 a15. 13. 695 b19. περίεργος ἡ τοιαύτη θεωρία ηεα6. 1216 b37. τἆλλα ἔξω τοῦ ἀποδεῖξαι περίεργά ἐστι Ργ1. 1404 a7. οἱ πλείους φίλοι περίεργοι ϗ ἐμπόδιοι Ηι10. 1170 b27. περίεργον c inf et artic τὸ πάντ' ἀνάγειν περίεργον sim Μζ11. 1036 b23. Πε11. 1315 a40. Ρα10. 1369 a8. ηεα3. 1214 b29. Ζγβ6. 742 a27. — περιέργως προσκείμενον, opp ἐλλεῖπον τζ14. 151 b22. — περιεργότερον ζῆν Πβ8. 1267 b25.

περιέρχεσθαι. ὁ οὐρανὸς περιέρχεται ϗ στρέφεται κύκλῳ

Οα5. 272 b14. κύκλῳ φαμὲν περιεληλυθέναι τὴν γένεσιν διὰ τὸ πάλιν ἀνακάμπτειν Γβ10. 337 a5. Αδ12. 96 a6. περιελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ οβ1346 b3. — αὐξανόμενα τὰ ᾠὰ περιέρχεται, opp προσπέφυκε Ζιζ10. 565 a17, 16, 19.

περιέχειν, sensu locali, ὑμὴν κύκλῳ περιέχει τὸ ζῷον· περιέχεται τὸ ὑγρὸν ὑμένι sim Ζγγ2. 753 b22, 21. 9. 758 b4. Ζμβ6. 652 a8. 7. 652 b32. γ1. 661 a35. δ10. 686 a20. νῆσοι ὑπὸ θαλάττης περιεχόμεναι μβ8. 369 a6. τὰ περιεχόμενα στερεὰ ἔν τινι πλήθει γῆς Οδ2. 309 a22. ἐν τῷ περιέχοντι κόσμῳ τὴν γῆν μα3. 339 b4, saepe participio non additur obiectum, quod e contextu intelligitur, veluti τὰ περιέχοντα (int τὴν γῆν) μεγέθη μα3. 339 b7, 340 a8. ἡ περιέχουσα (τὴν θάλατταν) γῆ μβ1. 354 a6. διὰ τὸ ὀστρακῶδες καὶ πυκνὸν εἶναι τὸ περιέχον Ζμγ8. 671 a19. ὁ περιέχων ἀὴρ μδ1. 379 a27. τὸ περιέχον πῦρ μα3. 341 a30. ἡ περιέχουσα ἶρις μγ4. 375 a31. inde τὸ περιέχον, veluti τῷ σώματι πολλὰς ἐγγίνεσθαι κινήσεις ὑπὸ τοῦ περιέχοντος sim Φθ2. 253 a16, 13. 6. 259 b11. η3. 246 b6, 22. μδ1. 379 a12. ψα5. 411 a19. μκ3. 465 b27. Ζγβ4. 738 a19. γ11. 762 b14. ε3. 782 b26, 29. κ6. 399 a25. f 202. 1514 b31. συνάγοντος τοῦ περιέχοντος τὰ σώματα (e sententia Democriti) ψα2. 404 a10. de extremis mundi finibus ὃ περιέχειν φασὶ πάντας τοὺς οὐρανοὺς ἄπειρον ὄν Ογ5. 303 b12. τὸ περιέχον ὅλον ζ1. 468 a3. πῦρ εἶναι τὸ περιέχον μα3. 339 b30. τὸ ἄπειρον καὶ τὸ περιέχον Γβ5. 332 a25. ad tempus transfertur πάντα τὰ ἐν χρόνῳ ὄντα περιέχεσθαι ὑπὸ χρόνου Φδ12. 221 a28. — forma dicitur περιέχειν materiam, φαμὲν τὸ μὲν περιέχον τοῦ εἴδους εἶναι, τὸ δὲ περιεχόμενον τῆς ὕλης Οδ4. 312 a12. 3. 310 b10. Φγ7. 207 b1. ἐν ταὐτῷ τὰ ἔσχατα τοῦ περιέχοντος καὶ τοῦ περιεχομένου Φδ4. 211 b12. περιέχειν καὶ ὁρίζειν Φγ6. 207 a31. περιέχειν τὰ ὄντα πάντα καὶ μάλιστα ἀρχαῖς ἐοικέναι Μκ1. 1059 b29. περιέχειν ἅπαντα καὶ πάντα κυβερνᾶν (ex Anaximandri sententia) Φγ4. 203 b11. τὸ τέλος ἔσχατον ἐν παντὶ καὶ περιέχει Μι4. 1055 a15. ad hanc τοῦ εἴδους καὶ ὁρίζοντος notionem videtur referendum esse, quod αἱ περιέχουσαι (τὴν γωνίαν) μχ5. 851 a14 eas significat lineas, quae angulum includendo efficiunt. — περιέχειν logice de ambitu notionum. καθόλου ὡς πολλὰ περιέχον τῷ κατηγορεῖσθαι καθ' ἑκάστου Μδ26. 1023 b30. περιέχει καὶ κοινόν Ηε2. 1129 b10. τὸ καθόλου καὶ [τὸ] πάντα περιέχον Γα3. 317 b7. ἡ κυριωτάτη καὶ περιέχουσα τὰς ἄλλας κοινωνίας Πα1. 1252 a6. cf similia Ηα1. 1094 b6. Φθ6. 259 a3. Μθ2. 1046 b24. Πγ14. 1285 a2. Ζιδ8. 534 b13. Ζμα4. 644 b5. φτα4. 819 b23. τὰ περιέχοντα, opp τὰ καθ' ἕκαστον Φβ3. 195 a32, 35. Μδ2. 1013 b34. τὰ περιέχοντα ὀνόματα, opp τὰ ἴδια Ργ5. 1407 a31. περιέχειν τι, opp ὑπ' αὐτὸ εἶναι τδ2. 121 b25. περιέχεσθαι ὑπό τινος, syn ὑπό τι εἶναι τη1. 152 a16, 29. Αα27. 43 b23. περιέχεσθαι ὑπ' ἀλλήλων Ηζ4. 1140 a5. γένη περιέχοντα ἄλληλα τζ2. 140 a1. 6. 144 a12, b14. η1. 152 a16, 19. περιέχον, περιεχόμενον γένος τζ6. 144 b13. — περιέχεσθαι forma medii esse videtur, προσπίπτουσα τοῖς περιεχομένοις (i q τοῖς περιέχουσι) νέφεσι μβ9. 369 a28. (pro περιέχει, περιέχεται Φα5. 189 a2 videtur restituendum esse ὑπερέχει, ὑπερέχεται Bz Ar Stud I 55.)

περιζωννύναι. τὸν μηδένα ἀπεκταγκότα πολέμιον ἄνδρα περιεζῶσθαι τὴν φορβειάν Πη2. 1324 b16.

περιθεῖν. τὴν τοῦ οὐρανοῦ φορὰν κύκλῳ περιθέουσαν Οβ13. 295 a17.

περιθραύειν. ἡ θάλαττα πάντῃ κινοῦσα ὁμοίως περιθραύει (τοὺς λίθους) πκγ36. 935 b2. αἱ χάλαζαι διὰ τὸ φέρεσθαι μακρὰν περιθραυόμεναι γίνονται τὸ σχῆμα περιφερεῖς μα12. 348 a35. τὸ ἄλφιτον καπυρὸν ὂν περιθραύεται πκα7. 927 b17. 3. 927 a24.

περιιέναι. τοῦ ἐνιαυτοῦ περιιόντος Ζιζ14. 568 a13.

περιίπτασθαι. ἀλκυὼν περιιπταμένη Ζιε9. 542 b24.

περιιστάναι, intr περιίστασθαι, περιστῆναι, περιεστάναι. 1. περιίστανται κύκλῳ ξηραινομένων τῶν γεηρῶν ὑμένες sim Ζγβ4. 739 b27. 3. 737 a35. γ1. 751 b34. Ζμγ9. 672 a11. Ζιζ2. 559 b12, 560 b3. η7. 586 a19. ὁ περιεστὼς ἀήρ, τὸ περιεστὸς ψυχρόν Ζγδ2. 767 a31. μδ5. 382 b22. πκβ10. 931 a3. τὸ περιεστός, syn τὸ περιέχον (cf περιέχειν p 581 a10): αἱ ἐν τῷ περιεστῶτι δυνάμεις μδ1. 379 b4, a18. υ3. 458 a9. — 2. commutare, intr commutari, cf περίστασις. ὁ δῆμος εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν Πε4. 1304 a33. — οἱ ἐτησίαι περιίστανται ἐκ τῶν ἀπαρκτίων εἰς θρασκίας sim μβ6. 365 a6, 10. πκ5. 943 b29. 56. 947 a3. περιισταμένου ἐντὸς τοῦ θερμοῦ πγ5. 871 a34. λγ15. 963 a30. περιστάντα (περιιόντα Aub) τὰ ᾠὰ εἰς ἑκατέραν τὴν δικρόαν τῆς ὑστέρας καταβαίνει Ζιζ10. 565 b3. ἀεὶ μεθισταμένου τοῦτο συμβήσεται, ἂν μὴ κύκλῳ περιίστηται Φδ9. 217 a19. cf ξ2. 976 b28.

περικαθαίρειν τὰ δίκτυα Ζιθ13. 598 b14. — τοὺς ἀνθρώπους λοιμοῦ κατασχόντος θηρεύοντας τοὺς κόρακας καὶ περικαθαίροντας ἐπαοιδαῖς ἀφιέναι ζῶντας f 454. 1552 b14, 26.

περικαλλής. ὁ δημιουργὸς τῆς περικαλλοῦς ταύτης διακοσμήσεως f 13. 1476 a29. περικαλλέστατος κόσμος κ5. 397 a4.

περικάλυμμα. φυτά τινα ἔχουσι περικαλύμματα φτα3. 818 a34, cf 37.

περικαλύπτειν. ὁ ἐπιμελητὴς (τοῦ καμήλου) περικαλύψας τὴν μητέρα ἐφῆκε τὸν πῶλον Ζι47. 630 b33. περικαλυφθείσης (τῆς ἵππου) λαθόντα ἀναβῆναι Ζι47. 631 a4. ἐὰν ᾖ ὁ τόπος περικεκαλυμμένος, οὐ γίνονται ἐν αὐτῷ βοτάναι φτβ3. 825 a14.

περικάμπτει ὁ ἦχος καὶ τοὺς ὄζους, καὶ οὐ δυνατὸς δι' αὐτῶν εὐθυπορεῖν ακ802 a35.

περικάρπιον, ὄργανον φυτοῦ, σκέπασμα καρποῦ, τὸ δὲ φύλλον περικαρπίου ψβ1. 412 b2. ἡ τῆς ἐν τοῖς περικαρπίοις τροφῆς πέψις πέπανσις λέγεται μδ3. 380 a11, 14, 28 Ideler. μεταβάλλουσιν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ οἱ χυμοὶ ἀφαιρουμένων τῶν περικαρπίων εἰς τὸν ἥλιον καὶ πυρουμένων αι4. 441 a12, 14, 30. τῶν περικαρπίων τὰ μὲν πικρότερα τὰ πρὸς τὴν ῥίζαν ἔχει πκ25. 925 b30. τὰ περικάρπια ἐν τοῖς ἀσκοῖς ἄσηπτα πκβ4. 930 a39. — οὐκ ἀπὸ τῶν περικαρπίων ἀπέρχεται τὸ σπέρμα Ζγα18. 722 a14. προσπέφυκεν ἡ ἀρχὴ τοῦ σπέρματος τὰ μὲν ἐν τοῖς κλάδοις, τὰ δ' ἐν τοῖς κελύφεσι, τὰ δ' ἐν τοῖς περικαρπίοις Ζγγ2. 752 a21. συμφύεται τὰ κυήματα καθάπερ ἐνίοτε πολλὰ τῶν περικαρπίων Ζγδ4. 770 a15, b19. — περικάρπιόν ἐστι τὸ ἄνθος πκ3. 923 a15.

περικαταλαμβάνειν. περικαταλαμβανόμενον νέφος πυκνοῦται πκς56. 946 b38. περικαταληφθέντων (τῶν εὐσεβῶν) ὑπὸ τοῦ (τῆς Αἴτνης) ῥεύματος κ6. 400 b1. θ154. 846 a11.

περικεῖσθαι. περὶ τὰς φλέβας ὡς περὶ ὑπογραφὴν τὸ σῶμα περίκειται τὸ τῶν σαρκῶν Ζγδ1. 746 b30. Ζμβ9. 655 a30. περικείμενον τὸ ὄστρακον sim Ζμβ8. 654 a7. δ9. 685 a4.

περικλᾶν. οἱ τοῖς σώμασι περικλώμενοι καὶ ἐντριβόμενοι κόλακες φ6. 813 a16.

Περικλῆς φρόνιμος Ηζ5. 1140 b8. παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διεπονήθη f 364. 1539 b22. eius πολιτεύματα Πβ12. 1274 a8. f 536. 1567 a22. τρέπεται πρὸς τὴν τῶν δημοσίων διανομήν f 365. 1539 b24. ὑπὸ Μελίσσου ἡττήθη ναυμαχῶν f 535. 1567 a16. λόγος ἐπιτάφιος Ρα7. 1365 a31. γ10.

1411 a1. apophthegmata, praecipue εἰκόνες Ργ4. 1407 a1-5. 10. 1411 a1, 14. 18. 1419 a2. οἱ ἀπὸ Περικλέους εἰς ἀβελτερίαν ἐξέστησαν Ρβ15. 1390 b31. Ξάνθιππος ὁ Περικλέους πατήρ f 360. 1539 a24.

περικλύζειν. νῆσοι μεγάλοις περικλυζόμεναι πελάγεσιν κ3. 392 b29. αἱ γυναῖκες τὸ παιδίον ὕδατι περικλύσασαι θ91. 837 b21.

περικόπτειν. πολλοὺς τῶν ἰχθύων λέγουσι περικοπέντας ϗ περιτμηθέντας μὴ αἰσθάνεσθαι θ63. 835 a19.

περικυκλοῦν. ὅταν (δελφῖνας) ἀθρόως περικυκλώσωσι τοῖς μονοξύλοις Ζιδ8. 533 b11. φλοιὸς ὁ περικυκλῶν τὸν καρπόν φτα3. 818 a15.

περιλαμβάνειν. τῷ καμπτομένῳ μέρει περιλαμβάνει ἡ χείρ Ζμδ10. 690 b1, cf 687 b19. πόροι ὑμένι περιειλημμένοι sim Ζιγ1. 510 a22. ε28. 555 b24. ζ3. 561 b24. Ζμβ13. 657 b3. ἡ γλῶττα ἐντὸς περιείληπται πλδ6. 964 a6. κῶλα ἐν μέσῳ περιειληφότα ἀστράγαλον Ζμβ9. 654 b21. τῶν φλεβῶν αἱ μὲν τὴν κεφαλὴν κύκλῳ περιλαμβάνουσιν Ζιγ3. 514 a21. τὸ σῶμα τὸ περιλαμβανόμενον Ζγγ11. 762 a27. περιειληφέναι τὸν ἴσον ὄγκον σώματος μα13. 350 a12. ὅσα περιείληφεν ὁ καλούμενος οὐρανός ΜΑ8. 990 a4. ὁ οὐρανὸς πᾶσαν τὴν ὕλην περιείληφεν Οα9. 278 b7. ἡ δεκὰς δοκεῖ περιειληφέναι πᾶσαν τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν ΜΑ5. 986 a9. περιλαμβάνειν μέγεθός τι, coni syn προσλαμβάνειν Φγ6. 206 b9, 10, 8. — ἡ κτῆσις πολλὰ μέρη περιείληφε Πα8. 1256 a16. cf Φβ7. 198 a15. περιειλημμένα τρισὶν εἴδεσιν Πε11. 1314 a14. περιλαμβάνειν ἐπὶ πλεῖον, ἐν πλείοσιν Κ5. 3 b22. τζ12. 149 b5. οἱ ἔξωθεν περιλαμβάνοντες ϗ ἐπὶ πλέον λέγοντες ηεη1. 1235 a5 (cf ἔξωθεν συμπεριλαμβάνειν 5. 1239 b7). ἑνὶ ὀνόματι περιλαβεῖν Ηε4. 1130 b3. ρ23. 1434 b11. τύπῳ περιλαβεῖν cf τύπος. ϗ τὸ ψεκτικὸν εἶδος περιλάβωμεν (i e διέλθωμεν) ρ3. 1425 b35. τὰ μὲν ἐνδέχεται τοῖς νόμοις περιληφθῆναι Πγ16. 1287 b19. νόμοι οἳ περιλήψονται τὰ σῴζοντα τὰς πολιτείας Πζ5. 1320 a1.

περιλείπειν. ὃς ἂν περιλειφθῇ αὐτοῖς χαλκός οβ1350 a29.

περιλείχειν. αἱ ἵπποι περιλείχουσαι ϗ καθαίρουσαι ἀποτρώγουσι τὸ ἱππομανές Ζιθ24. 605 a4.

περιληπτικός. ὅσοις ἡ τοῦ δέρματος φύσις ἐναντιοῦται διὰ σκληρότητα πρὸς τὸ μὴ περιληπτικὴν εἶναι Ζγα12. 719 b6.

περίληψις. αἱ διαφοραὶ τοῦ τιμιώτερον εἶναι τὸ γένος ϗ ἀτιμότερον τὸ συνιστάμενον ἐν τῇ περιλήψει τῆς ἀρχῆς τῆς ψυχικῆς ἐστίν Ζγγ11. 762 a25.

περίλοιπος. εἴ τι περίλοιπον εἴη αὐτοῖς οβ1350 b13.

περίλυπος. opp περιχαρής Ηδ7. 1123 a16.

περιμάχητος. ἀγαθὰ περιμάχητα Ηι8. 1169 a21, 1168 b19. ηεη15. 1248 b27. Πβ9. 1271 b8. Ρα6. 1363 a8.

περιμένειν. δεῖ τοὺς νοῦν ἔχοντας μὴ περιμένειν ἕως ἂν πέσωσιν ρ3. 1425 a38.

περίμετρος. τὸ περίμετρον: λίμνιόν τι ἔχον ὅσον ἀσπίδος τὸ περίμετρον θ112. 840 b34. — ἡ περίμετρος: ἐσχηματίσθαι τῇ περιμέτρῳ ὁμοιότατα ἀνθρωπίνῳ ἴχνει θ100. 838 b21.

περινεῖν. κύκλῳ περινέουσιν Ζια37. 621 a18.

περίνεος. μηροῦ ϗ γλουτοῦ τὸ ἐντὸς περίνεος (v l περίνεον) Ζια14. 493 b9. τὰ μόρια τὰ περὶ τοὺς ὄρχεις ϗ τοὺς περινέους (v l περιναίους), τῷ μὲν θήλει ἡ ὑστέρα τῷ δ' ἄρρενι ὁ περίνεός ἐστιν Ζγα2. 716 a33. δ1. 766 a5. cf de h v Hippocr ap Galen XVIII A 741.

περινεύειν. βαδίσεις διτταί, ἡ μὲν περινεύοντος, ἡ δὲ κρατοῦντος τὴν ὀσφύν φ3. 808 a15.

περίνεφρος. περίνεφρα γίνεται τὰ στεατώδη μᾶλλον ϗ μάλιστα τῶν ζῴων πρόβατον· τοῦτο γὰρ ἀποθνήσκει τῶν νεφρῶν πάντη καλυφθέντων· γίνεται δὲ περίνεφρα δι' εὐβοσίαν Ζιγ17. 520 a31. γίνεται περίνεφρα τάχιστα τῶν ζῴων τὰ πρόβατα πάντων Ζμγ9. 672 b2.

Πέρινθος Ζγδ4. 773 a26. — **Περίνθιοι** οβ1351 a24.

πέριξ. 1. praepos ὁ τόπος ὁ πέριξ τὰ αἰδοῖα πιγ6. 908 b6. — 2. adv locali sensu. τὰ φερόμενα κύκλῳ τὴν πέριξ φοράν Οα2. 269 b7. τὸ πέριξ σῶμα, ὕδωρ, ψυχρόν, τὸ πέριξ δέρμα, ὁ πέριξ Ὠκεανός al Οβ4. 287 b19. αν3. 471 b7. 8. 474 b21. μδ3. 381 a14. κ3. 393 b30. Ζια13. 493 a32. πκγ4. 931 b38. τὸ πέριξ, τὰ πέριξ μα4. 341 b13. αν4. 472 a33. Ζιη10. 587 a21. Ζμδ9. 685 a7. πκδ10. 937 a7. λη2. 966 b31. — temporali sensu. ὁ πέριξ χρόνος, opp ὁ παρών, syn οἱ ἐκτὸς χρόνοι (i e reliqua tempora praeter praesens) ε3. 16 b18. 6. 17 a29.

περιξηραίνω. ἐκπίπτοντος τοῦ ὑγροῦ ϗ ταχὺ περιξηραινομένου πβ36. 870 a24. τοῦ κελύφους περιξηρανθέντος Ζγγ9. 758 b25.

περίξηρος. τοῖς ὑγροῖς σωματώδεσι θερμαινομένοις περιίσταται τὸ περίξηρον Ζγβ3. 737 a36.

περίογκος. ὅσοι ἐκ τῶν πλευρῶν περίογκοί εἰσιν, οἷον πεφυσημένοι φ6. 810 b15.

περιοδεύειν. τὸ εὐγενὲς ζῷον, ὃ τὸν οὐρανὸν περιοδεύει φτα1. 816 a23.

περίοδος. πρὸς τὴν νομοθεσίαν χρήσιμοι αἱ τῆς γῆς περίοδοι Ρα4. 1360 a34. οἱ τὰς τῆς γῆς περιόδους πραγματευόμενοι Πβ3. 1262 a19. θεᾶσθαι, γράφειν τὰς τῆς γῆς περιόδους μα13. 350 a16. β5. 362 b12 (Ideler I 453). — αἱ τοῦ θερμοῦ περίοδοι πβ34. 870 a10. ἡ περίοδος τῶν πνευμάτων πκς31. 944 a1. 55. 946 b29. ὑπὸ μίαν περίοδον ἡλίου πο5. 1449 b13. τοῖς μὲν ἐνιαυτός, τοῖς δὲ μείζων, τοῖς δὲ ἐλάττων ἡ περίοδός ἐστι τὸ μέτρον Γβ10. 336 b15, 13. cf μα14. 352 a30. ἕως ἂν ἔλθῃ πάλιν ἡ καταβολὴ τῆς αὐτῆς περιόδου· καθ' ἑκάστην περίοδον μα14. 352 b15. 8. 346 b9. πάντων οἱ χρόνοι ϗ τῶν κινήσεων ϗ τῶν γενέσεων ϗ τῶν βίων μετρεῖσθαι βούλονται κατὰ φύσιν περιόδοις, λέγω δὲ περίοδον ἡμέραν ϗ νύκτα ϗ μῆνα ϗ ἐνιαυτὸν ϗ τοὺς χρόνους τοὺς μετρουμένους τούτοις, ἔτι δὲ τὰς τῆς σελήνης περιόδους Ζγδ10. 777 b18, 21 (cf κατὰ τὴν τοῦ ἡλίου ϗ τῆς σελήνης περίοδον b34). κατὰ τάξιν ϗ περίοδον γίγνεσθαι μα14. 351 a26. μεταβάλλειν ἔν τινι περιόδῳ, κατά τινα περίοδον Πε12. 1316 a5. Φδ14. 223 b28. ἡ φύσις ἀναπληροῖ ταύτῃ τῇ περιόδῳ τὸ ἀεὶ εἶναι οα3. 1343 b24. ἀεὶ ταὐτὰ ἢ περιόδῳ ἢ ἄλλως Μλ6. 1072 a8, 10. ποιεῖν περίοδον (τῆς γενέσεως, Emped) Φα4. 187 a24. — τελευτὴ τῶν ἐν τοῖς φθόγγοις περιόδων πιθ39. 921 a22. — rhet περίοδος def Ργ9. 1409 a35. περίοδος ἐν κώλοις, ἀφελής, μύουρος, μακρά Ργ9. 1409 b13, 18. ἡ ἐν περιόδοις λέξις, syn ἡ κατεστραμμένη Ργ9. 1409 a35, 34. περὶ τῆς ἐν περιόδοις λέξεως Ργ9. — physiolog menstruatio, ἀκριβῶς ἡ περίοδος οὐ τέτακται ταῖς γυναιξὶν Ζγβ4. 738 a17, cf 24. δ10. 777 b18. — τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ κατεκεράννυσαν τὸν σίδηρον, περίοδος καλεῖται ἐν τῷ περὶ μετάλλων f 247. 1523 b10.

περιοικεῖν. θάλατται (Ὑρκανία, Κασπία) περιοικούμεναι κύκλῳ μβ1. 354 a4.

περιοικίς. κώμας τὰς περιοικίδας καλοῦσιν πο3. 1448 a36. αἱ περιοικίδες (int πόλεις) Πζ5. 1320 b6.

περιοικοδομεῖν. περιῳκοδόμηται ἡ ἐλαία θ51. 834 a19.

περίοικοι, coni δοῦλοι, βάρβαροι Πη9. 1329 a26. 10. 1330 a29. περίοικοι ἐν Κρήτῃ Πβ9. 1269 b3. 10. 1271 b30, 1272 a1, 18, b18, ἐν Ἄργει Πε5. 1303 a8.

περιορᾶν. ἀνάγκη τὸν ἥλιον πάντα τὰ ἄστρα περιορᾶν μα8. 345 b8. ὅσα περιορᾶται ὑπὸ τοῦ ἡλίου μα8. 345 a28. οὐδὲ τὸ

ἐλάχιστον ὑπὸ τοῦ μεγίστου ἐνδέχεται ὅλον περιοφθῆναι πιϛ1. 913 a28. — περιορᾶν τινὰ προπηλακιζόμενον sim Ηδ11. 1126 a8. Ργ9. 1410 a15. 10. 1411 a4. Ζι40. 625 b34.

περιορύττειν. ἐάν τις περιορύξας μέχρι κάτω πρὸς τὰς ῥίζας (σελίνου) περιβάλλῃ τῶν καχρυδίων πκ8. 923 b10.

περιουσία. ἡ περιουσία τῆς τροφῆς ἐστιν ἡ ποιοῦσα βλαστάνειν πκ26. 926 a4. 28. 926 a18. ὅπου περιουσία γίνεται τοῦ περιττώματος Ζμδ10. 688 b27. ὁ ἐλευθέριος τὴν περιουσίαν δίδωσιν, opp ἐλλείπειν τῶν ἀναγκαίων ηεγ4. 1232 a10. τὰ εἰς εὐσχημοσύνην ϗ περιουσίαν, opp τὰ ἀναγκαῖα Πη10. 1329 b28. τὰ ἐκ περιουσίας, opp τὰ ἀναγκαῖα, def τγ2. 118 a6-15 Wz. cf πδ27. 880 a10. ἐκ περιουσίας διώκειν τὸ καλὸν ηεη10. 1243 a38.

περιοχεῖσθαι. ἡ γῆ φυτοῖς κομῶσα παντοδαποῖς, νάμασί τε περιβλύζουσα ϗ περιοχουμένη ζῴοις κ5. 397 a25.

περιοχή. ὑπὸ τῆς ἐντὸς θερμασίας ὅταν ἐκπίπτωσιν ἐκ πολλοῦ τόπου εἰς ὀλίγον, συστελλομένοις πρὸς τὴν περιοχήν (?) πβ34. 870 a10.

περιπατεῖν. τὸ οὗ ἕνεκα, οἷον τοῦ περιπατεῖν ἡ ὑγίεια Φβ3. 194 b33. Μδ2. 1013 a33. Αδ11. 94 b9. cf Οβ12. 292 a25.

περίπατος. τῶν δεδειπνηκότων τὸν περίπατον ἀναρριπίζειν τὸ θερμόν f 224. 1518 b43. cf ηεα2. 1214 b23. τίνες περίπατοι κοπώδεις πε1. 880 b15. 12. 881 b37. 35. 884 b8. ὁ περίπατος κατασπᾷ κάτω τὰ περιττώματα πε9. 881 b10.

περιπάττειν. οἱ μύρμηκες ὑπ' ὀριγάνου ϗ θείου περιπαττομένων ἐκλείπουσι τὰς μυρμηκίας Ζιδ8. 534 b22. ὅταν ὀπτήσαντες (τὸ λεοντοφόνον) ὥσπερ ἄλφιτα λευκὰ περιπάσσωσιν ἄλλῳ ζῴῳ θ146. 845 a32.

περιπέτεια, def ἡ εἰς τὸ ἐναντίον τῶν πραττομένων μεταβολή πο11. 1452 a22, Vhl Poet II 6-8, 68. τὰ μέγιστα, οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, τοῦ μύθου μέρη ἐστίν, αἵ τε περιπέτειαι ϗ ἀναγνωρίσεις πο6. 1450 a34. cf 24. 1459 b11. ἀναγνωρίσεις ἐκ περιπετείας πο16. 1454 b29 (syn ἀναγνώρισις ἡ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, τῆς ⟨ἐκ⟩πλήξεως γιγνομένης δι' εἰκότων 1455 a17). αἱ περιπέτειαι ϗ τὸ παρὰ μικρὸν σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων Ρα11. 1371 b10. οἱ κάραβοι κρατοῦσι ϗ τῶν μεγάλων ἰχθύων, καί τις συμβαίνει περιπέτεια τούτων ἐνίοις· τοὺς μὲν γὰρ καράβους οἱ πολύποδες κρατοῦσιν, οἱ δὲ κάραβοι τοὺς γόγγρους, οἱ δὲ γόγγροι τοὺς πολύποδας κατεσθίουσιν Ζιθ2. 590 b13.

περιπέτεσθαι, περιπέτασθαι. ἕως ἂν μία μέλιττα περιπετομένη βομβήσῃ Ζι40. 627 a27. — τῆς ἡμέρας τὰ ἄλλα ὀρνίθια τὴν γλαῦκα περιπέταται Ζι1. 609 a14.

περιπίπτειν. ὁ ποντίλος περιπεσόντος τοῦ ὀστρέου ἁλίσκεται ϗ (ἁλ. ϗ om Aub) ἐν τῇ γῇ ἀποθνήσκει Ζιδ1. 525 a24. — ὅταν τις θηρεύῃ περιπεσὼν τῇ (τῶν περδίκων) νεοττιᾷ Ζι8. 613 b17. ἐνιαχοῦ δέ που αὐτῇ (τῇ κατὰ τὸν λόγον αἰτίᾳ) ϗ Ἐμπεδοκλῆς περιπίπτει Ζμα1. 642 a18. — περιπίπτειν δυστυχίαις, περιπεσεῖν μεγάλαις συμφοραῖς Ηη14. 1153 b20. α10. 1100 a7. ημβ11. 1210 b38.

περιπλάττειν. οἱ πλάττοντες ἐκ πηλοῦ ζῷον ὑφιστᾶσι τῶν στερεῶν τι σωμάτων, εἶθ' οὕτω περιπλάττουσιν Ζμβ9. 654 b31. τῇ φωλίδι ἡ μύξα, ἣν ἀφίησι, περιπλάττεται περὶ αὐτὴν ϗ γίνεται καθάπερ θαλάμη Ζι37. 621 b8. τὸ πήγανον ἐκφυτεύεται περὶ τὸν φλοιὸν (συκῆς) ϗ περιπλάττεται πηλῷ πκ18. 924 b37.

περιπλέκειν. περιπλέκονται ἀλλήλοις οἱ ὄφεις, syn περιελιττόμενοι Ζγα7. 718 a27, 17 (et v l), 31. cf Ζιε4. 540 b1, 2. (τὰ τῶν σηπιῶν ᾠὰ) περιπεπλεγμένα ἑνί τινι Ζιε19. 550 a12 Aub. (τὰ ἄπειρα στοιχεῖα κατὰ Δημόκριτον) συντιθέμενα ϗ περιπλεκόμενα γεννᾶν Γα8. 325 a34. f 202. 1514 b21.

περίπλεξις. τῇ τούτων (τῶν ἀτόμων στοιχείων Democr) συμπλοκῇ ϗ περιπλέξει πάντα γεννᾶσθαι Ογ4. 303 a8.

περίπλεος. ὅσοι τὰς κνήμας περιπλέους σφόδρα (τοὺς μηροὺς ὀστώδεις ϗ περιπλέους) ἔχουσιν φ6. 810 a32, 37.

περίπλεως. περίπλεων μυξώδους τὸ παιδίον ἐξέρχεται γλισχρότητος Ζιη4. 585 a24, 26. περίπλεως νεφροὺς ἔχειν Ζμγ9. 672 a27.

περιπλοκή. περιπλοκῇ ποιεῖσθαι τὴν ὀχείαν Ζιε4. 540 b4. φερομένας (τὰς οὐσίας κατὰ Δημόκριτον) ἐμπίπτειν ϗ περιπλέκεσθαι περιπλοκὴν τοιαύτην, ἣ συμψαύειν αὐτὰ ποιεῖ f 202. 1514 b21.

περίπλους ὁ Ἄννωνος θ37. 833 a11.

περιπλύνειν. ἐξανακολυμβῶσι πολλάκις οἱ κέφαλοι ἵνα περιπλύνωνται τὸ βλέννος Ζιθ2. 591 a28.

περιπνεῖν. ἡ γῆ περιπνεομένη αὔραις κ5. 397 a34.

περιπνευμονία. οἱ ἐν τῇ περιπνευμονίᾳ ἐπιθυμοῦσιν οἴνου πκζ4. 948 a24.

περιποιεῖν. συμφέρει περιποιῆσαι Λακεδαιμονίους ρ2. 1423 a8. — med ὅσοι μὴ προαιροῦνται περιποιεῖσθαι τὸ ζῆν διαφθείραντες Πε11. 1315 a26. — ἀπὸ τῶν πρακτῶν περιποιούμεθά τι παρὰ τὴν πρᾶξιν Ηκ7. 1177 b3, 13. περιποιεῖσθαι ἑαυτῷ τὸ καλόν, δυναστείαν Ηι8. 1168 b27, 1169 a21. ημβ14. 1212 b13, 18. Πε6. 1306 a24.

περιπόλαιος. ὀφθαλμοὶ περιπολαιότεροι φ5. 810 a1.

περιπολεῖν. θεασάμενοι μεθ' ἡμέραν ἥλιον περιπολοῦντα f 12. 1476 a6. — τῶν Ἀθηναίων οἱ ἔφηβοι λαβόντες ἀσπίδα ϗ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου περιπολοῦσι τὴν χώραν f 428. 1549 a9.

περίπολοι τῶν Ἀθηναίων τίνες f 428. 1549 a5.

περιπορεύεσθαι. Διονύσιος τὰ ἱερὰ περιπορευόμενος οβ1353 b20.

περιπταίειν. περιπεπταικότες ἀτρίπτοις ὀνείδεσι f 445. 1551 a30.

περιπωμάζειν. ἄνθρακες περιπεπωμασμένοι τῷ καλουμένῳ πνιγεῖ ζ5. 470 a9. ἀποπνίγονται (αἱ ἐγχέλυες), ἐὰν περιπωμασθῇ ὀλίγος ἀήρ Ζιθ2. 592 a22.

περιπωματίζω. τὰ ἐν τοῖς ἀκριβῶς περιπωματιζομένοις (ἄσηπτα γίνεται) πκβ4. 930 b2.

περιρρεῖν. περιρρεύσεται τὸ ὕδωρ, ἕως ἂν ἰσασθῇ Οβ4. 287 b10. Ὠκεανὸς περιρρέων ἡμᾶς κ3. 393 a17. νῆσοι περιρρεόμεναι πελάγεσιν· ἡ οἰκουμένη ὑπὸ θαλάττης περιρρεομένη κ3. 393 a11, 392 b22. τὴν Αἴγυπτον, ὑπὸ τῶν τοῦ Νείλου στομάτων περιρρεομένην κ3. 394 a2.

περιρρηγνύναι. τὸν ὑμένα περιρρήξας (ὁ σχάδων) ἐκπέταται Ζιε22. 554 a30. τὸ κέλυφος περιρρήγνυται, περιρραγέντος τοῦ κελύφους, τοῦ ὑμένος, τοῦ δέρματος, τοῦ ᾠοῦ sim Ζιε19. 551 a23. 18. 550 a17, 29. 28. 555 b29. 30. 556 b7. 32. 557 b26. ζ10. 565 a26. θ17. 601 a5, 8. περιερρωγέναι τὸ ὄστρακον Ζιθ17. 601 a13. ζῷα ἐκ τῶν σκωλήκων περιρρηγνύμενα Ζιε19. 552 a9. — καταφυγὴ πέτρα περιρραγεῖσα, μίαν ἔχουσα εἴσοδον Ζιζ29. 578 b22.

περίσαξις. περισάξεις ἀλέαν ποιεῖν πκ14. 924 b9.

περίσαρκος. ἰσχία περισαρκότερα φ5. 809 b7.

περισάττειν. ἐάν τις περισάξῃ τὴν γῆν πκ13. 924 a25. περισεσάχθαι πκ13. 924 a28.

περισκέλεια. δύνασθαι χωρὶς πάσης περισκελείας εἰς ἔννοιαν ἡμῖν ἐλθεῖν τὸ μῆκος ἀπλατές f 24. 1478 b13.

περισπᾶν. ὁ μείζων κύκλος περισπᾷ τὸ φερόμενον ϗ πλάγιον ἀπωθεῖ εἰς τὸν ἐλάττω μχ35. 858 b8. τὸ θερμὸν ἕως τοῦ ἔξω τόπου περισπᾶται, opp συστέλλεται πα29. 863 a5, 3. — περισπᾶν τὴν πολιτείαν εἰς τοὐναντίον Πε7. 1307 a24.

περίσσευμα. αἱ συλλήψεις ὀλιγάκις γίνονται πρὸ τῆς καθάρ-

σεως αὐταῖς. τοσοῦτον ἐχούσαις τὸ περίσσευμα, ὅσον ἐστὶ ταῖς ἄλλαις πρὸς τῷ λήγειν f 259. 1525 b24.

περίστασις. 1. cf περιίστασθαι 1. τὸ θερμὸν οὐ βαδίζει ἔξω διὰ τὴν τοῦ ψυχροῦ περίστασιν, κωλύεται γὰρ ὑπὸ τούτου πβ 29. 869 a21. — 2. cf περιίστασθαι 2. αἱ περιστάσεις γίνονται αὐτῶν (τῶν ἀνέμων) καταπαυομένων εἰς τοὺς ἐναντίους κατὰ τὴν τοῦ ἡλίου μετάστασιν μβ 6. 364 b14. πκϛ 26. 942 b27.

περιστέγειν. περιστεγόμενα μᾶλλον εἰς αὐτὰ δέχεται ϗ κατέχει τὸν ἀέρα πια 9. 900 a1.

περιστέλλειν. οἱ ἰατροὶ ἐν ταῖς ἀρρωστίαις μάλιστα περιστέλλειν τοὺς πόδας παραγγέλλουσιν πβ 26. 868 b38. περιστέλλεσθαι ἱματίοις, περιεσταλμένον ἀναπαύεσθαι πβ 37. 870 a37. α 55. 866 a19, 25.

περιστερά. τὸ τῶν περιστερῶν γένος Zια 1. 488 a4. Zγγ 6. 756 b23. δ 3. 770 a12. περιστερῶν μὲν εἶναι ἓν γένος εἴδη δὲ ε′ f 271. 1527 a12. syn αἱ περιστεραὶ ϗ τὰ τοιαῦτα Zμβ 13. 657 b10. Zγγ 1. 749 b12, τὰ περιστερώδη, τὰ περιστεροειδῆ (v h v). ἴδια Zι 7. 613 a12. ζ 2. 560 b25, 29. cf Zγγ 6. 756 b23. refertur inter τὰ ἀγελαῖα ἐν τοῖς πτηνοῖς Zια 1. 488 a4, τὰ πτητικά Zγγ 1. 749 b11, τοὺς πολυγόνους τῷ πολλάκις Zιζ 1. 558 b26. Zγδ 3. 770 a11, cf γ 1. 749 b12 (sed τὰ ὀλιγοτοκοῦντα Zγδ 6. 774 b29), ὅσα ἥμερα ἢ ἡμεροῦσθαι δύναται, τὰ καρποφαγοῦντα ϗ ποοφαγοῦντα Zια 13. 544 a30. θ 3. 593 a16. — τὸ σῶμα. ὀγκῶδες Zγγ 1. 749 b11. M 295. magnitudo comparatur cum aliis avibus Zιε 13. 544 b2, 6. f 271. 1527 a16. 276. 1527 b32 (M 341. Bsm ad Oribas I 612). στόμα Zι 7. 613 a4. μύουσι Zμβ 13. 657 b10. ποικίλοι, μέλανα Zγε 6. 785 b25. χ 6. 799 b12. οἱ τράχηλοι φαίνονται χρυσοειδεῖς τοῦ φωτὸς ἀνακλωμένου χ 3. 793 a15. cf v l ad χ 6. 799 b20. — ἔχει πρόλοβον πρὸ τῆς κοιλίας, πρὸς τοῖς ἐντέροις τὴν χολήν, μικρὸν τὸν σπλῆνα οὕτως ὥστε λανθάνειν ὀλίγου τὴν αἴσθησιν, θερμὴν τὴν κοιλίαν Zιβ 17. 508 b28. 15. 506 b21, a16. Zμγ 7. 670 a34. — sexus. ἀμφότεροι Zιζ 4. 562 b21. ὁ ἄρρην Zιζ 2. 560 b27, 30, 31. 4. 562 b17, 23. ι 7. 612 b35, 613 a6, 8. f 271. 1527 a28. ὁ πρεσβύτερος Zιζ 2. 560 b27. ἡ θήλεια Zιζ 2. 560 b30. 4. 562 b18, 22. χῆρος, χήρα Zι 7. 612 b34. νεοττοί Zιζ 4. 562 b21. ι 7. 613 a3. f 271. 1527 a28. τὰ γενόμενα ἀτελῆ ϗ τυφλά Zιζ 4. 562 b19. Zγδ 6. 774 b30. οἱ νεώτεροι Zιζ 2. 560 b29. — generatio. ἴδια περὶ τὴν ὀχείαν Zιζ 2. 560 b25, 29. cf Zγγ 6. 756 b23. Salmas Pl ex 325b. ὀχευθεῖσαι ἐφέλκουσι τὸ ὀρροπύγιον, κυνοῦσιν ἀλλήλας ὅταν μέλλῃ ἀναβαίνειν ὁ ἄρρην, στέργουσιν ἀλλήλας, οὐ προαπολείπουσι τὴν κοινωνίαν πλὴν ἐὰν χῆρος ἢ χήρα γένηται Zιζ 2. 560 b10, 25, cf 31. ι 7. 613 a7, 612 b33. ὅταν ἐκ τῆς νεοττιᾶς ἐξάγειν μέλλῃ, πάντας (πάλιν ci Aub) ὁ ἄρρην ὀχεύει· αἱ θήλειαι ἀλλήλαις ἀναβαίνουσιν ὅταν ἄρρην μὴ παρῇ· παροχεύονταί ποτε ϗ τῶν τοὺς ἄρρενας ἐχουσῶν τινές Zι 7. 613 a5, 7. ζ 2. 560 b30. δύνανται ἤδη τοῦ ᾠοῦ ἐν ὠδῖνι ὄντος κατέχειν, syn οὐ τίκτει μελλήσασα· περὶ τὴν ὠδῖνα δεινὴ ἡ τοῦ ἄρρενος θεραπεία ϗ συναγανάκτησις· ἀπομαλακίζεται πρὸς τὴν εἴσοδον τῆς νεοττιᾶς διὰ τὴν λοχείαν (ἡ θήλεια) Zιζ 2. 560 b21, 25. ι 7. 612 b35, 613 a1. ὀχεύεται ϗ τίκτει κατὰ πάντα τὸν χρόνον ὡς εἰπεῖν, ἐὰν τόπον ἔχωσιν ἀλεεινὸν ϗ τὰ ἐπιτήδεια, ἐὰν δὲ μή, τοῦ θέρους μόνον Zιζ 1. 558 b13. ε 13. 544 b8, a30. cf ζ 4. 562 b5. f 271. 1527 a31. τεκοῦσα τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ συλλαμβάνει· τεκοῦσα μίαν ἡμέραν διαλείπει τὰ πολλά, εἶτα πάλιν τίκτει θάτερον· τίκτει ἀπονεοττεύουσα πάλιν ἐν λ′ ἡμέραις· pulli quinquemestres fetificant f 271. 1527 a33. Zιζ 4. 562 b16, 27, a3 Aub. διτοκοῦσι, δεκάκις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἤδη δέ τινες ϗ ἑνδεκάκις Zιζ 1. 558 b23. 4. 562 b24. f 271. 1527 a31. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄρρεν ϗ θῆλυ ϗ τούτων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ πρότερον τὸ ἄρρεν τίκτει Zιζ 4. 562 b14. f 271. 1527 a29. ᾠὰ λευκά, ὑπηνέμια Zιζ 2. 559 a23, b29, 561 a2. οὐ δαψιλῆ τροφὴν συνεκτίκτει τοῖς τέκνοις Zγδ 6. 774 b31. ἐπῳάζει διαδεχόμενα τὰ ἄρρενα τοῖς θήλεσι, interdiu mas, noctu femina Zιζ 8. 564 a8 (cf f 271. 1527 a27). 4. 562 b17. τὸ τῆς ἀλεκτορίδος ᾠὸν τελειοῦται ἐν ι′ ἡμέραις, τῆς περιστερᾶς δὲ ἐν μικρῷ ἐλάττονι· ἐκπέττεταί τε ϗ ἐκλέπεται ἐντὸς κ′ ἡμερῶν τὸ γενόμενον πρότερον τῶν ᾠῶν· τιτρώσκει δὲ τὸ ᾠὸν τῇ προτεραίᾳ ἢ ἐκλέπει· τὰ ἔκγονα τοῦ ἔαρος βέλτιστα ϗ τοῦ φθινοπώρου. τὰ δὲ τοῦ θέρους ϗ ἐν ταῖς θερμημερίαις χείριστα Zιζ 2. 560 b21. 4. 562 b19. ε 13. 544 b10. συνθερμαίνουσι τοὺς νεοττοὺς ἀμφότεροι ἐπὶ χρόνον ⟨τινά⟩, τὸν αὐτὸν ⟨δὲ τρόπον⟩ ὅνπερ ϗ τὰ ᾠά (sic codd S Bsm Pik Aub, om Bk), pullis quomodo praeparent tempestivitatem cibi Zιζ 4. 562 b21. ι 7. 613 a3. f 271. 1527 a28. — περιστερῶν βίοι. ἴδιον δοκεῖ συμβεβηκέναι τὸ μὴ ἀνακύπτειν πινούσας ἐὰν μὴ ἱκανὸν πίωσιν· ϗ κονίονται ϗ λοῦνται Zι 7. 613 a12. 49 B. 633 b4. ἔνιαι ὀκτὼ ἔτη ζῶσιν, ἀεὶ φαίνονται, syn καταμένουσι Zι 7. 613 a22. θ 3. 593 a16. 12. 597 b5. f 271. 1527 a20. μάχιμον τὸ ζῷον, χαλεπωτέρα ἡ θήλειά ἐστι περὶ τὴν τεκνοτροφίαν τοῦ ἄρρενος Zι 7. 613 a8. ζ 4. 562 b23. συνανθρωπίζει, τιθασσὸν γίνεται μᾶλλον ἡ περιστερά, αἱ τετυφλωμέναι ὑπὸ τῶν παλευτρίας τρεφόντων αὐτάς Zια 1. 488 b3. ε 13. 544 b3. ι 7. 613 a23. praeda accipitrum, quomodo ab iis sibi caveant, φασὶ τὰς περιστερὰς γινώσκειν ἕκαστον τῶν γενῶν (τῶν ἱεράκων) Zι 36. 620 a24, 29. — μετέωροι, syn πετόμεναι, opp ἐπὶ τῆς γῆς Zι 36. 620 a26, 25. τύπτειν τὴν περιστερὰν Zι 36. 620 a24. 7. 613 a2. ἐάν τι ἐνοχληθῇ ὑπό τινος, πτερὸν ἐκτιλθῇ ἢ ἄλλο τι πονήσῃ ϗ δυσαρεστήσῃ Zιζ 2. 560 b23. — αἱ ἐν Αἰγύπτῳ δωδεκάκις τίκτουσι Zιζ 4. 562 b25. f 271. 1527 a32. (le pigeon domestique C II 640. 'dicendum puto, ubi singulari numero περιστερὰ nominatur, silvestrem, contra ubi plurali, altilem et domesticam intelligi voluisse Ar' S I 398. Columba livia domestica G 43. AZι I 105, 88a et 472, KaZι 16, 66. Lenz 351. cf Su 134, 100. M 299. Rose Ar Ps 287. Lnd 120. E 45 et Philologus 1863, 509). v περιστεροειδής, περιστερώδης.

περιστεροειδής. τὰ περιστεροειδῆ, Columbinae. τῶν περιστεροειδῶν πλείω τυγχάνει ὄντα γένη, τίκτουσι δύο, ἐπῳάζει ἐκ διαδοχῆς πᾶν τὸ περιστεροειδὲς γένος Zιθ 3. 593 a24. ε 13. 544 b1. ζ 4. 562 b3. f 271. 1527 a27. v περιστερά, περιστερώδης.

περιστερώδης. τὰ περιστερώδη (τίκτει) πολλὰ μὲν οὔ, πολλάκις δέ· δύο ἢ τρία Zγγ 1. 749 b18, 750 a15. v περιστερά, περιστεροειδής.

περιστεφανοῦν. οὐκ ὀλίγαι νῆσοι κύκλῳ περιεστεφάνωνται τὴν οἰκουμένην κ 3. 393 b17.

περιστρέφειν. ἴυγξ περιστρέφει τὸν τράχηλον εἰς τοὔπισω Zιβ 12. 504 a16. — pass ὁ κόσμος ἐν κύκλῳ περιστρέφεται κ 2. 391 b24. εἰ πεπερασμένος ὁ χρόνος ἐν ᾧ περιεστράφη ὁ οὐρανός Οα 5. 273 a2. νῆμα ἀτράκτου τὸ μὲν ἐξειργασμένον, τὸ δὲ μέλλον, τὸ δὲ περιστρεφόμενον κ 7. 401 b17.

περισυγκαταλαμβάνεσθαι τοὺς ἑτέρους ἤχους ὑπὸ τῶν ἑτέρων ακ 803 b41, aut περικαταλαμβάνεσθαι aut συγκαταλαμβάνεσθαι scribendum ci Dind in Steph Thes.

περισχίζειν. ἐάν τις περισχίσῃ τὰ ᾠὰ πρότερον ἤδη τετελειωμένων (τῶν σηπιδίων) Zιε 18. 550 a30.

περισώζειν. πολλάκις εὑρημένης εἰς τὸ δυνατὸν ἑκάστης ϗ

τέχνης ϗ φιλοσοφίας ϗ πάλιν φθειρομένων ϗ ταύτας τὰς δόξας ἐκείνων οἷον λείψανα περισεσῶσθαι μέχρι τȣ̃ νῦν Μλ8. 1074 ^{b}13. cf φιλοσοφίας ἐγκαταλείμματα περισωθέντα f 2. 1474 ^{b}8.

περισωρεύȣσι τῷ ἀγγείῳ χιόνα πολλὴν ϗ γίνεται ψυχρότερον τὸ ὕδωρ f 208. 1515 ^{b}39.

περιτείνειν. τὴν ὀλολυγόνα ποιεῖ ὁ βάτραχος, ὅταν ἰσοχειλῆ τὴν κάτω σιαγόνα ποιήσας ἐπὶ τῷ ὕδατι περιτείνῃ τὴν ἄνω Ζιδ9. 536 ^{a}17. — pass περιτείνεται δέρμα, περιτέταται ὑμήν sim πκδ7. 936 ^{b}12. λβ12. 961 ^{a}36. Ζιε16. 548 ^{b}32. Ζγγ2. 752 ^{b}7. πῦρ περιτετάσθαι τῆς περὶ τὴν γῆν σφαίρας ἔσχατον μα4. 341 ^{b}19. τȣ̃ ὕδατος περὶ τὴν γῆν περιτεταμένȣ μβ2. 354 ^{b}24, cf 355 ^{b}28. ἡ πέλτη ἀσπὶς δέρματι περιτεταμένη f 456. 1553 ^{a}3, 16. — ἄπληστος ὁ κεστρεύς ἐστι, διὸ ἡ κοιλία περιτείνεται (admodum extenditur) Ζιθ2. 591 ^{b}2.

περιτέμνειν. πολλȣ̀ς τῶν ἰχθύων περικοπέντας ϗ περιτμηθέντας μὴ αἰσθάνεσθαι θ63. 835 ^{a}19.

περιτήκειν. περὶ Παιονίαν λέγȣσιν, ὅταν συνεχῶς ὄμβροι γένωνται, εὑρίσκεσθαι περιτηκομένης τῆς γῆς χρυσὸν θ45. 833 ^{b}7. f 248. 1523 ^{b}34.

περιτιθέναι. περιθεῖναι τοῖς σχήμασι σφαῖραν Οβ2. 285 ^{b}3. τὸ τετράγωνον γνώμονος περιτεθέντος Κ14. 15 ^{a}30. Φγ4. 203 ^{a}13. σκληρὸν περιέθηκεν ἡ φύσις περὶ τὸ σαρκῶδες Ζμδ9. 685 ^{a}8. 7. 683 ^{b}10. cf Ζγγ2. 754 ^{a}2. περιθεῖναι ϗ ἐναρμόσαι μχ24. 856 ^{a}20. περιθεῖναι στεφάνȣς οβ1353 ^{b}27. — ὁ πυκτικὸς ȣ̓ πᾶσι τὴν αὐτὴν μάχην περιτίθησιν Ηκ10. 1180 ^{b}11. — περιθεῖναι ταῖς πράξεσι μέγεθος ϗ κάλλος Ρα9. 1368 ^{a}29. ρ36. 1440 ^{b}32. τῇ Ἀθηνᾷ τὴν ἐπιστήμην περιτίθεμεν ϗ τὴν τέχνην Πθ6. 1341 ^{b}8. — med περιτίθεσθαι κνημῖδας, κράνος κ6. 399 ^{b}4. εἴ τις δορὰν ἵππων περιθοῖτο f 275. 1527 ^{b}21. — περιτίθεται ὁ ἀράχνης ϗ περιελίττεται ϗ τοῖς μείζοσι ζῴοις Ζι39. 623 ^{a}33.

περιτρέπεσθαι. τὸ ψῦχος συμβαίνει διὰ τὸ τὴν ἀναθυμίασιν εἴσω περιτρέπεσθαι μβ8. 367 ^{a}32, cf περιίστασθαι 2.

περιτρέχειν. περιδραμὼν κύκλῳ Ζιζ18. 572 ^{b}15.

περιτρίβειν. ἔχȣσιν αἱ μικραὶ μέλιτται τὰ πτερὰ περιτετριμμένα Ζι40. 627 ^{a}13.

περιττεύειν. ἀποκρινομένȣ τȣ̃ γλυκέος τὸ περιττεῦον Ζγγ11. 762 ^{a}13 (i q τὸ περιττὸν γιγνόμενον Ζγα18. 725 ^{a}25). ἀποτίθεται ὁ ἀετὸς τὴν περιττεύȣσαν τροφὴν τοῖς νεοττοῖς Ζι32. 619 ^{a}20. ὁ σπλὴν ἀντισπᾷ ἐκ τῆς κοιλίας τὰς ἰκμάδας τὰς περιττευȣ́σας Ζμγ7. 670 ^{b}5. τὸ περιττεῦον ὑγρὸν πβ41. 870 ^{b}16.

περιττός. ἀριθμὸς περιττός, opp ἄρτιος Κ10. 12 ^{a}6. τζ12. 149 ^{a}30 sqq. ΜΑ5. 986 ^{a}18. 8. 990 ^{a}9. Πβ3. 1261 ^{b}29. ἄρτια ἢ περισσά Ργ5. 1407 ^{b}3. δυνατὸν ϗ ἀπὸ περιττῶν ποδῶν πορείαν γίνεσθαι Ζπ8. 708 ^{b}6. — ȣ̓δέν φησι (Emp 166) τό γε κενεὸν πέλει ȣ̓δὲ περισσόν ξ2. 976 ^{b}27. τὸ περιττὸν γινόμενον (i e τὸ περιττεῦον cf h v) Ζγα18. 725 ^{a}25. — περιττόν, syn περίεργον τζ3. 141 ^{a}18, 12. ἀσκεῖν τὰ χρήσιμα πρὸς τὸν βίον ἢ τὰ τείνοντα πρὸς ἀρετὴν ἢ τὰ περιττά Πθ2. 1337 ^{a}42. περιττά, coni μεγάλα, θαυμάσια, καλά Ρβ13. 1389 ^{b}26. α9. 1367 ^{a}25 (cf coni τὰ ἴδια 6. 1363 ^{a}27). Ηζ7. 1141 ^{b}6 (opp ἀναγκαῖα). αρ5. 1250 ^{b}29 (dist τὰ λυσιτελȣ̃ντα). Πθ6. 1341 ^{a}11. θόλοι περισσοῖς τοῖς ῥυθμοῖς κατεξεσμένοι θ100. 838 ^{b}14. κῶπαι τῷ μεγέθει περιτταί f 470. 1555 ^{b}13. περιττὴ ἡ διηγηματικὴ μίμησις τῶν ἄλλων (reliquorum modum excedit) πο24. 1459 ^{b}36 (cf Vhl Poet III 290, σεμνὸν ϗ αὔθαδες Ργ3. 1406 ^{b}3). περιττὸν τὸ γένος ϗ ἴδιον τὸ τῶν μελιττῶν Ζγγ10. 760 ^{a}4, cf 761 ^{a}4. (ὁ τȣ̃ ἐλέφαντος μυκτὴρ) τό τε μέγεθος ϗ τὴν δύναμιν ἔχει περιττήν Ζμβ16. 658 ^{b}35. νεοττοὶ περιττὸν ȣ̓δὲν ἔχοντες Ζγδ4. 770 ^{a}17. περιττὴ ϗ ἴδιος ἡ τȣ̃ ῥύγχȣς φύσις Ζμδ12. 692 ^{b}15. φύσις περιττοτάτη Ζιδ6. 531 ^{a}9. ὁ ναυτίλος τῇ τε φύσει ϗ οἷς ποιεῖ περιττός Ζι37. 622 ^{b}6. ζῷα ἔνια περιττά Ζιδ7. 532 ^{b}18 (M 169. Claus Grenze des thier u pflanzl Lebens p 2). πρόσωπον καλόν, αἰσχρόν, μηδὲν ἔχον[τες] περιττόν πλ1. 954 ^{b}24. ἄνδρες περιττοί Ρβ15. 1390 ^{b}27. syn, dist μελαγχολικοί πλ1. 955 ^{a}39, 954 ^{b}28. περιττοὶ κατὰ φιλοσοφίαν ἢ πολιτικὴν ἢ ποίησιν πλ1. 953 ^{a}10. δυστυχεῖς εἶναι πάντας τȣ̀ς περιττȣ́ς ΜΑ2. 983 ^{a}2 (Bz, Wz ad τγ2. 118 ^{a}6). οἱ περισσοὶ καί τι πράσσοντες πλέον (Eur fr 786) Ηζ9. 1142 ^{a}6. γενόμενος ϗ περὶ τὸν ἄλλον βίον περιττότερος διὰ φιλοτιμίαν Πβ8. 1267 ^{b}24. πρᾶξις περιττή Πε10. 1312 ^{a}27. ἀκριβὴς ϗ περιττὴ διάνοια τζ4. 141 ^{b}13. ȣ̓θὲν λέγων περιττὸν φαίνεταί τι λέγειν Μι1. 1053 ^{b}3. οἱ Σωκράτȣς λόγοι ἔχȣσι τὸ περιττὸν ϗ τὸ κομψὸν ϗ τὸ καινοτόμον Πβ6. 1265 ^{a}11. — περιττῶς δάκνει τὸ κρόμμυον πκ22. 925 ^{a}27. περισσῶς ἐκδιδάσκεσθαι σοφȣ́ς (Eur Med 295) Ρβ21. 1394 ^{a}30. — περιττότατα πάντων ὁ δελφὶς ἔχει Ζιθ2. 589 ^{a}31. cf Ζπ16. 713 ^{b}12. — καλῶς ϗ περιττῶς πολιτεύεσθαι Πβ11. 1272 ^{b}25. κομψῶς ϗ περιττῶς εἰρῆσθαι Οβ9. 290 ^{b}14.

περιττότης, opp ἀρτιότης, ἴδια ἀριθμȣ̃ πάθη Μγ2. 1004 ^{b}11. — ἡ περιττότης τῆς ὑγρότητος τῆς βυȣ́σης τȣ̀ς πόρȣς φτβ9. 828 ^{b}28.

περίττωμα (v l περίσσωμα υ3. 457 ^{a}33. Ζμγ5. 668 ^{b}5, 6. 3. 664 ^{b}16. 2. 663 ^{a}15). refertur inter τὰ παρὰ φύσιν, τὰ ὁμοιομερῆ, τὰ ὑστερογενῆ, τὰ ἄπεπτα Ζγα18. 724 ^{b}25, 725 ^{a}3. Ζια1. 487 ^{a}5. γ2. 511 ^{b}9. Ζμβ7. 653 ^{b}10. Ζγβ6. 745 ^{b}19. coni ὑπόστασις, ὑπόλειμμα, ὑπόστημα μβ3. 358 ^{a}8. 2. 355 ^{b}8. Ζγβ6. 744 ^{b}15. α18. 724 ^{b}26. Ζια1. 487 ^{a}6. Ζμδ5. 679 ^{a}18. μχ3. 465 ^{b}18. syn ὑποχωρήσεις μδ2. 380 ^{a}2. dist σύντηγμα Ζγα18. 724 ^{b}27, 34, 725 ^{a}23, 29, 31. περιττώματα ϗ συντήγματα πα41. 864 ^{a}18. 43. 864 ^{b}24. cf Ζγα19. 726 ^{b}29. περίττωμα ἢ σύντηξις Ζμδ2. 677 ^{a}13. cf πε7. 881 ^{a}24. ἢ φύματα ἢ περιττώματα ἢ θερμότητος νοσηματικῆς ὑπερβολή αν17. 479 ^{a}24.

1. secretum, excretum. *a.* τȣ̃ περιττώματος φύσις, δύναμις Ζγδ1. 766 ^{a}12. Ζμδ12. 694 ^{a}29. μχ5. 466 ^{b}6. καταχρῆται ἐνίοτε ἡ φύσις εἰς τὸ ὠφέλιμον ϗ τοῖς περιττώμασι Ζμδ2. 677 ^{a}16. ἡ ἐν τῷ ζῴῳ θερμότης ποιεῖ τὸ περίττωμα Ζγγ11. 762 ^{b}8. cf μχ3. 465 ^{b}17. — τὸ περίττωμα τῆς συστάσεως τροφή ἐστιν, ὑπόλειμμα τȣ̃ προτέρȣ ἐστίν, ἐναντίον τῇ τροφῇ τὸ περίττωμα βȣ́λεται εἶναι Ζγβ4. 740 ^{b}8. μχ3. 465 ^{b}18. Ζμδ2. 677 ^{a}27. — τόπος περιττώματος μβ2. 355 ^{b}13. τῶν περιττωμάτων ἕκαστον ἅμα ἔν τε τοῖς οἰκείοις τόποις ἐστὶ ϗ γίνεται περίττωμα, εἰς τȣ̀ς κενȣ̀ς τόπȣς ἀθροίζεται τὸ περίττωμα πᾶν Ζγβ4. 739 ^{a}2. δ8. 776 ^{b}30. συρρεῖ ȣ̃ πέφυκεν πδ26. 879 ^{b}16. δεκτικόν τι τῶν γινομένων περιττωμάτων Ζμβ3. 650 ^{a}33. ἡ φύσις ἑκάστῳ τῶν περιττωμάτων ἀποδίδωσι τὸ δεκτικὸν μόριον, τὸ κάτω (τȣ̃ ὑποζώματος τὸ κύριον) τῆς τροφῆς ϗ τȣ̃ περιττώματος Ζγδ1. 766 ^{b}18. 8. 776 ^{b}7. οἱ πόροι δι' ὧν ἀποκρίνεται τὸ περίττωμα, αἱ φλέβες πληρȣ́μεναι τȣ̃ περιττώματος Ζγβ7. 747 ^{a}12. πι2. 891 ^{a}15. — τὸ περίττωμα τῶν ζῴων θιγγανόμενον αἴσθησιν ȣ̓ ποιεῖ, ὁ ἐγκέφαλος ἀναίσθητος ὥσπερ ὁτιȣ̃ν τῶν περιττωμάτων Ζμβ7. 652 ^{b}6. 10. 656 ^{a}24. — τὰ ἐν ἡμῖν συνιστάμενα περιττώματα πα25. 862 ^{a}38. περίττωμα πᾶν ἢ ἀχρήστȣ τροφῆς ἐστὶν ἢ χρησίμης, dist χρησίμȣ περιττώματος μέρος τι τὸ σπέρμα Ζγα18. 725 ^{a}4,

5, 11. β4. 738a35. τὸ ἄχρηστον Ζμγ14. 674a17. Ζγα18. 725a10. β4. 739a15. — b. πολὺ περίττωμα, τὰ πολύγονα (τῶν ὀρνίθων) πολὺ περίττωμα ἔχει Ζγδ4. 772a31. γ1. 749b3, 4. οἱ πυκνόσαρκοι ȣ̓ πολλὰ περιττώματα δέχονται, τὰ σώματα ἀνάγκη περίττωμα πολὺ ἔχειν ὥστε ἐν τῷ θέρει ἔχειν ὕλην νοσώδη· ὅταν ᾖ τὸ περίττωμα πολὺ ȣ̓ δύναται τὸ ἐντὸς θερμὸν πέττειν πα20. 861b30. 21. 862a8. 22. 862a15. λα23. 959b27. — τὸ περίττωμα πλεῖον Ζμγ7. 670b6. 8. 671a5. Ζγβ6. 745a13. πβ35. 870a18. ι6. 891b11. αἱ ὑγρότητες περίττωμα ποιȣ̃σι πλεῖον ἐν τοῖς σώμασι τῶν ἡγεμόνων (τῶν μελιττῶν)· αἱ γυναῖκες ἑδραῖαι ȣ̓̃σαι πλείονος γέμȣσι περιττώματος (opp ὁ πόνος ἀναλίσκει τὰ περιττώματα)· γίνεται τοῖς ἀκολάστως ζῶσι πλείω τὰ περιττώματα Ζγγ10. 760b5. δ6. 775a32, 35. πκη1. 949b2. τὸ περίττωμα τὸ περιγινόμενον Ζγδ8. 776a31. τὸ περιγινόμενον τȣ̃ περιττώματος πι6. 891b7, 8, 9. — τὸ ὀλίγον περίττωμα, ἐκθερμαίνεται Ζγα20. 728b5. γ1. 750b19. πβ35. 870a17. — τὸ ἐλάχιστον περίττωμα ϗ γεῶδες ἔχει ὁ ἄνθρωπος Ζγβ6. 745b18. τὸ λεπτότερον πν1. 481b7. — τὸ περίττωμα πλεῖον ϗ ἧττον πεπεμμένον, ἡ σῆψις ϗ τὸ σηπτὸν περίττωμα τȣ̃ πεφθέντος ἐστίν Ζγα19. 726b31. γ11. 726a15. (ἐν ταῖς σαρξὶ ϗ τῷ ἀνάλογον) περίττωμα ἐνίοις ἄπεπτόν ἐστι πιγ4. 908a7. — περίττωμα ἐδώδιμον Ζμδ5. 679b13, 680a20. — τὰ φλεγματώδη περιττώματα πιγ7. 908b15. φλέγμα ἐστὶ τῆς πρώτης χρησίμȣ τροφῆς περίττωμα Ζγα18. 725a14, 16. ἀναθυμιωμένης διὰ τῶν φλεβῶν ἄνω τῆς τροφῆς τὸ περίττωμα ψυχόμενον διὰ τὴν τȣ̃ τόπȣ τȣ́τȣ (ἐγκεφάλȣ) δύναμιν ῥεύματα ποιεῖ φλέγματος ϗ ἰχῶρος Ζμβ7. 653a1. — πημαίνει τȣ̀ς ὀφθαλμȣ̀ς τὸ ἐν αὐτῇ (τῇ κεφαλῇ) περίττωμα γινόμενον· τὰ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ περιττώματα· ὁ ἐγκέφαλος ȣ̓́τε περίττωμά ἐστιν ȣ̓́τε τῶν συνεχῶν μορίων πι2. 891a18. λα5. 957b29. Ζμβ7. 652b1. — τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς ἰκμάδος, ὃν καλȣ̃μεν ἱδρῶτα· ὁ ψυχρὸς ἱδρὼς πολλȣ̃ περιττώματος ἂν εἴη σημεῖον Ζμγ5. 668b4. πβ35. 870a19, 16. τὸ περίττωμα τῆς ὑγρότητος Ζμγ9. 671b19. τὸ ὑδατῶδες περίττωμα f 213. 1517a22. — μετὰ τȣ̃ σπέρματος ἀεὶ περίττωμα συναπέρχεται, μὴ ἁπτομένοις τῆς ὁμιλίας τὸ περίττωμα ἐκπικρȣ̃ται ἢ ἁλμυρὸν γίνεται πδ29. 880a26, 29. Ζμγ5. 668b6. μεταβεβληκότος εἰς αἷμα τȣ̃ περιττώματος Ζγβ4. 738a23. — τὸ σπερματικόν Ζγα4. 717a30. 19. 727b5. β6. 743a27. 7. 746b28. γ1. 749b28, 750a3. δ4. 771a30, b22. τῆς αἱματικῆς τροφῆς περίττωμα τὸ σπέρμα ἐστί Ζγα19. 726b10. cf β3. 736b27. ἡ λαγνεία περιττώματός ἐστιν ἔξοδος πδ16. 878b15. — τὸ παρὰ τȣ̃ ἄρρενος Ζγδ4. 772a18. — τὸ καταμηνιῶδες Ζγγ1. 751a3. — τὸ τȣ̃ θήλεος Ζγβ3. 737a21, 23, 34. 4. 740b19. 5. 741a7. δ4. 772a18. περίττωμα τοῖς θήλεσι, τὸ τȣ̃ ἐν τῷ θήλει περιττώματος λοιπόν Ζγβ4. 738b5, 10. α21. 729b8. τὸ τῶν πλείστων ζῴων περίττωμα προσδεῖται (τῆς τȣ̃ ἄρρενος ἀρχῆς)· ἐν τοῖς θήλεσι περίττωμά τι τȣ̃ ζῴȣ τȣ̃τό (τὸ κατὰ τὴν ὑλικὴν ἀρχὴν συνιστάμενον) ἐστιν· ὅσα τῶν ζῴων πλεῖον προΐεται περίττωμα ἢ εἰς ἑνὸς ζῴȣ ἀρχήν Ζγγ11. 762b11, 2. δ4. 772a5. — τὸ καθαρώτατον τȣ̃ περιττώματος Ζγβ4. 739a7. ἡ ἐν τῷ θήλει γινομένη αἱματώδης ἀπόκρισις περίττωμά ἐστιν, αἱ ἀποκρίσεις τῶν περιττωμάτων (syn τὰ λευκά, κάθαρσις τῶν περιττωμάτων), ταῖς γυναιξὶ τρέπεται τὸ περίττωμα εἰς τὴν κάθαρσιν Ζγα19. 726b35, 725a11. β4. 738a27, 29. Ζιη2. 583a3. τὸ περίττωμα ἀναλίσκεται εἰς τὸ κύημα, ἡ ἀρχή ἐστι τȣ̃ κυήματος Ζγδ5. 773b2. γ11. 762b8. — τὸ γεννητικόν Ζγβ4. 738b18, 739a5. — c. ποιεῖν περίττωμα μκ3. 465b17. ἡ τȣ̃ περιττώματος ἀφαίρεσις, συλλογὴ ϗ περιȣσία Ζγα18. 726a22. Ζμδ10. 688b27. ἡ κίνησις θερμαίνȣσα τὰ περιττώματα συνεξικμάζει, ὁ δρόμος κατασπᾶν δοκεῖ τὰ περιττώματα πε27. 883b28. 9. 881b9. — τὰ περιττώματα ἀποκρίνειν, ἐκκρίνειν, ἐκκρίνεσθαι ȣ̓ δύναται πε28. 883b35. 27. 883b30. Ζγδ1. 765b36. συναπιέναι, προϊέναι Ζγα18. 725b12. Ζμβ4. 650b32. τὰ περιττώματα ἐξατμίζει μᾶλλον, τρέπεται, ȣ̓ συνεκπέττεται, πάλιν ἐκπέμπεται πι22. 893a21. 1. 891a10. β21. 868a29. πν1. 481b1. ἄλλοθί πȣ ἀναλίσκεσθαι τὸ περίττωμα, ἐξαναλισκόμενον τὸ περίττωμα Ζικ1. 634b8. 7. 638b26. Ζγγ1. 750a35. — συντάραξις διαφόρων γινομένων τῶν περιττωμάτων διὰ τὰς μεταβολάς· ἢ μὴ ὑπάρχειν μηθὲν περίττωμα ἢ τȣ̃τȣ ὡς τάχιστα ἀπαλλάττεσθαι· τὰ περιττώματα τροφῇ μεμιγμένα πολλῇ ἀφανίζεται πα4. 859a27. 52. 865b21. ε34. 884a29. κη1. 949a36. — d. inter τὰ περιττώματα referuntur: αἷμα Ζμβ3. 650b5. Ζγβ4. 738a8, ἀράχνιον (Democrit) Ζι39. 623a31, βὴξ πι1. 891a10, γάλα Ζμβ7. 653b12. Ζγδ8. 776a27, 31, γονή Ζμδ10. 689a9. β7. 653b12. Ζγα18. 726a19. 19. 726b3. γ1. 749b6 (syn τὸ τῶν ἀρρένων περίττωμα Ζγδ8. 776b11), ἱδρώς πβ35. 870a16. ε27. 883b28, καταμήνια Ζμδ10. 689a13. Ζγα19. 727a2, 31. 20. 728b24. δ8. 776b11, 25, ἀπόκρισις ἡ καταμηνιώδης Ζγγ1. 749b6, τὰ λευκά Ζγβ4. 738a26, 27, μήκων Ζμδ5. 679b13, 680a20 (οἱονεὶ περίττωμα Ζιδ4. 529a11, b10), μηκώνιον Ζιη10. 587a31, πιμελή Ζγα18. 726a5, 6. 19. 727a34 (sed cf Ζιγ2. 511b9), σπέρμα μκ5. 466b8. Ζμβ7. 653b16. Ζγα18. 725a24, b5, 726a26, 29. 19. 726b25, 727a31, 35. 20. 728b23. β3. 737a4, 18. 4. 737b28. δ1. 766b8, 19, σύντηξις πε7. 881a24, φλέγμα Ζια1. 487a5. γ2. 511b10. Ζμδ2. 677b8. πδ16. 878b16, χολή Ζμβ2. 649a26. δ2. 677a12, 14, 26, b2, 9, ἡ μέλαινα χολή υ3. 457a33, χολὴ ξανθὴ ϗ μέλαινα Ζιγ2. 511b10 Aub, τὰ τῶν ὀρνίθων ᾠά Ζγγ1. 750b13. — ἐκ τῶν περιττωμάτων γίνονται ὀστᾶ ϗ νεῦρα ϗ τρίχες ϗ ὄνυχες ϗ ὁπλαὶ ϗ ὀδόντες Ζγβ6. 744b24, 27, 745b15 (cf περίττωμα ἐν τῷ ὀδόντι Ζγε8. 789b1). πι22. 893a30. 23. 893b6. κ12. 924a11. λα5. 957b31. λγ18. 963b14, πτίλα, δέρματα, πτερά Ζγε6. 786b3. 3. 783a27. γ1. 749b22 (cf τρέπεσθαι τὸ περίττωμα εἰς πτερὰ ϗ λεπίδας Ζμγ7. 670b3). γάλα πι6. 891b12. — ϗ ζῷα ἐκ τῶν περιττωμάτων γίνεται Ζγα1. 715a25. πκ12. 924a16. Ζιε1. 539a25. 19. 551a6. f 231. 1519b14. — e. τὸ περίττωμα νοσηματικόν Ζγα18. 725a10. τȣ̃ νοσεῖν αἴτιον περιττώματος πλῆθος πα46. 865a1. ε33. 884a23. cf αν17. 479a24. ὑγιείας σημεῖα ὅλως τὰ περιττώματα μδ2. 380a2. νόσοι ἀπὸ περιττώματος ὑγρȣ̃ ϗ θερμȣ̃ υ3. 457a2. ἐν ταῖς νόσοις περίττωμα πολὺ ἐγγίνεται ἐν τοῖς σώμασι ϗ τοῖς μορίοις Ζγε4. 784b28. ἐκ περιττωμάτων γίνονται αἱ ἀρρωστίαι, ἡ ἀπορροή πλα23. 959b29. λζ1. 965b21. β22. 868a36. τοῖς ἀραιοῖς ἄνω μᾶλλον τὰ ὑγρὰ περιττώματα ἀθροίζεται· καταπνιγόμενα ἐν τῷ σώματι ὑγρὰ περιττώματα σηπόμενα ἄχροιαν ποιεῖ πα20. 861b27. λη3. 967a7. δυσεντερία, ἐὰν μὴ ἐν τοῖς ἄνω τὰ περιττώματα εὐθὺς ἀνέλῃ, καταβαίνȣσιν εἰς τὰς κοιλίας ἄπεπτα ὄντα πα19. 861b15. τῆς δυσωδίας αἴτιον ἀπεψία τις περιττώματος πιγ4. 908a1, 7. cf Ζι40. 626a26. ταῖς γυναιξὶν αἱ καθάρσεις φαῦλαι ϗ πλήρεις νοσηματικῶν περιττωμάτων Ζγβ7. 746b31. (αἱ γυναῖκες) ἑδραῖαι ȣ̓̃σαι πλείονος γέμȣσι περιττώματος Ζγδ6. 775a32. διὰ τȣ̀ς μελαγχολικȣ̀ς χυμȣ̀ς περίττωμα γίνεται πνευματικὸν ἄπεπτον διὰ ψυχρότητα πιη1. 916b6. 7. 917a22.

2. excrementum. περίττωμα τῆς τροφῆς, πάσης τροφῆς αι5. 445 a19. πν1. 481 a19. Ζια2. 488 b34. Ζγδ1. 766 a9. Ζμβ7. 653 b13. μόρια δεκτικὰ τοῖς περιττώμασι τοῖς ἀχρήστοις, οἷον τῇ τε ξηρᾷ ϗ τῇ ὑγρᾷ Ζγβ4. 738 a7. cf α18. 726 a17, 725 b2. 20. 728 b26. μὴ τὸν αὐτὸν τόπον εἶναι τῆς τε ἀπέπτου (τροφῆς) ϗ τοῦ περιττώματος Ζμγ14. 674 a16. τὰ περιττώματα τῆς τροφῆς, τό τε τῆς κύστεως ὑπόστημα ϗ τὸ τῆς κοιλίας, ἡ τῆς ξηρᾶς τροφῆς ὑπόστασις ϗ τῆς ὑγρᾶς, τό τ' ἐν τῇ κοιλίᾳ ϗ τὸ περὶ τὴν κύστιν. πᾶσα ὑποδοχὴ τῆς τε τροφῆς ϗ τοῦ περιττώματος Ζμβ7. 653 b10. 2. 647 b27. γ4. 665 b24. 7. 670 a31. α1. 640 b14. οὔτε τὸ ὑγρὸν περίττωμα προΐεσθαι δύνανται οὔτε τὸ τῆς κοιλίας· τοῦ περιττώματος ὄντος διττοῦ, ὅσα μὲν ἔχει δεκτικὰ μόρια τοῦ ὑγροῦ περιττώματος ἔχει ϗ τῆς ξηρᾶς τροφῆς, ὅσα δὲ ταύτης, ἐκείνης οὐ πάντα Ζιθ26. 605 a24. α2. 489 a3. — *a.* faeces. πε7. 881 a18, 32. α41. 864 a12 (cf v l). περίττωμα ξηρὸν i q σφυράδες Ζιη8. 586 b9. τὸ περίττωμα ἐξικμασμένον πάμπαν, τὸ γινόμενον Ζμγ14. 675 a20, b13. προϊόντι ϗ καταβαίνοντι τῷ περιττώματι εὐρυχωρία γίνεται Ζμγ14. 675 b14. τὸ τῆς κοιλίας Ζμγ8. 671 a7. δ5. 679 a2. ἡ κοιλία πλήρης περιττώματος, τὸ κατὰ τὴν κοιλίαν περίττωμα Ζιδ5. 530 b27. Ζμδ5. 680 a10, 681 a5. Ζγδ1. 765 b26. πλήρεις περιττώματος οἱ τόποι, τόπος τοῦ τῆς τροφῆς τῆς ξηρᾶς περιττώματος ἡ κάτω κοιλία. ὁ τόπος ἔχων τὸ περίττωμα Ζγβ4. 738 a3. α18. 725 b1. πε26. 883 b15, 19. ὁ αὐτὸς λόγος (τόπος ci Furlan) τῆς τροφῆς ϗ τοῦ περιττώματος πν1. 481 b28. ᾗ ἡ τοῦ περιττώματος ἔξοδος Ζιβ1. 500 b29. γ1. 509 b18, 29. δ2. 527 a12. 4. 529 b8. 5. 530 b28. Ζμδ5. 679 b2, 36, 680 a11, 25, 682 a14. 10. 686 b6, 689 b29. 12. 693 b19. ὅπως μὴ ἀθρόος ᾖ ἡ ἔξοδος τοῦ περιττώματος Ζμγ14. 675 b21. ἡ διέξοδος, ὁ πόρος τοῦ περιττώματος Ζμδ9. 684 b26. 13. 697 a11. τὸ περίττωμα i q περιττώματος ἔξοδος Ζιδ5. 530 b23. ἡ τελευτὴ τοῦ περιττώματος Ζγα15. 720 b19. ᾗ τὸ περίττωμα ἐξέρχεται. τοῖς μαλακίοις ποῦ Ζιε7. 541 b32. Ζμδ9. 685 a9. μέρος ᾗ τὸ περίττωμα προΐεται ζ2. 468 a15. ᾗ ἀφίησι (ἀφιᾶσιν, ἀφήσουσι) τὸ περίττωμα, opp ᾗ δέχονται τὴν τροφήν Ζια2. 488 b34. δ2. 526 b28. 4. 529 a14. 5. 530 b20. Ζμδ5. 679 a2. β10. 655 b31. καθ' ὃν ἀφίησι, ἀφίησι κατὰ ταὐτὸν (τόπον) τόν τε θολὸν ϗ τὸ περίττωμα, κάτω (καλοῦμεν) καθ' ὃ τὸ περίττωμα ἀφίησι τὸ πρῶτον αν8. 474 b2. Ζιδ1. 524 b21. ζ1. 468 a4. τὰ παιδία ἀφίησι ϗ περιττώματα (περίττωμα Pik Aub) τὰ μὲν εὐθὺς τὰ δὲ διὰ ταχέων· (ὁ νεοττὸς ἐν τῷ ᾠῷ) περίττωμα ἀφίησι ϗ ἔχει ἐν τῇ κοιλίᾳ, λευκὸν δὲ ϗ τὸ ἔξω περίττωμα· αἱ μέλιτται τὸ περίττωμα πολλάκις ἀφιᾶσιν ἀποπετόμεναι διὰ τὸ δυσῶδες εἶναι· αἱ κάμπαι περίττωμα ἀφιᾶσι Ζιη10. 587 a28. ζ3. 562 a10, 11. ι40. 626 a25. ε19. 551 a25. ἡ τοῦ περιττώματος ἄφεσις Ζμγ2. 663 a15. ἔνια οὐ προΐεται, σπανίως προΐεται Ζιε19. 551 a27. θ5. 594 b21. βόνασος προΐεται πολύ τι πλῆθος τούτου τοῦ περιττώματος Ζι45. 630 b17. cf θ1. 830 a25. κατ' αὐτοῦ πετομένη χελιδὼν ἀφῆκε τὸ περίττωμα Ργ3. 1406 b16. (ἔνιοι τῶν ὀρνίθων) περίττωμα ὑγρότερον τῶν ἄλλων προΐενται Ζιβ17. 509 a12. ἐκκρίνεται τὰ περιττώματα Ζγβ4. 738 a2. ἀποκρίνεσθαι Ζγα20. 728 a15. ἐπιλευκαίνει τὸ περίττωμα πᾶσι ϗ τούτοις (τοῖς τετράποσι ᾠοτόκοις ϗ τοῖς ἄποσιν) ὥσπερ ϗ τοῖς ὄρνισιν Ζμδ1. 676 a32. τὰ τῆς κοιλίας περιττώματα φαίνεται χρωματίζειν ἡ ἰλὺς τοῦ μέλανος οἴνου Ζμγ3. 664 b16. τὰ τῶν τετραπόδων (ἔμβρυα) ἔχει ϗ περιττώματα, ὅταν ἤδη τέλεια ᾖ, ϗ ὑγρὸν ϗ σφυράδας, τὰς μὲν ἐν τῷ ἐσχάτῳ τοῦ ἐντέρου, ἐν δὲ τῇ κύστει οὖρον Ζιη8. 586 b8. εἰς τὰ κάτω ὑπονοστεῖ ἄνωθεν ϗ ἡ τροφὴ ϗ τὰ περιττώματα πε9. 881 b12. — τὰ τήθυα περίττωμα οὐδὲν ἔχει φανερόν. ἡ ἀκαλήφη περίττωμα οὐδὲν παντελῶς φαίνεται ἔχουσα, τέττιξ ἐν τῇ κοιλίᾳ οὐκ ἴσχει περίττωμα Ζμδ5. 681 a31. Ζιδ6. 531 a14, b8. 7. 532 b14. ε30. 556 b16. — *b.* περίττωμα i q τὸ οὖρον Ζμδ5. 679 a29. γ9. 671 b24. plenius περίττωμα ὑγρόν Ζια2. 489 a3. η8. 586 b9, 10. θ26. 605 a24. Ζγβ8. 748 b27. γ2. 753 b6. δεκτικόν τι τοῦ περιττώματος Ζμγ8. 671 a8. ὁ πόρος ὁ αὐτὸς τοῦ περιττώματος ϗ τοῦ ὑστερικοῦ μορίου· κατὰ τὰ αἰδοῖα ἐκκρίνεται τὸ περίττωμα ὑγρόν· ὁ πόρος ὁ αὐτὸς τῷ περιττώματι ϗ τῷ σπέρματι Ζγα15. 720 b25. 13. 719 b32. 18. 726 a16. τὸ περίττωμα τὸ εἰς τὴν κύστιν συλλεγόμενον, ἀποκρινόμενον μβ3. 357 a33. Ζμγ7. 670 a22. ἐν τῇ κύστει ἀπάγειν τὰ περιττώματα, ἀφικνεῖται τὸ περίττωμα εἰς τὴν κύστιν πα43. 864 b24. ιγ6. 908 b8. τὸ περίττωμα τὸ ἐκ τῆς κύστεως Ζγβ8. 748 b25. τοῦ ὑγροῦ περιττώματος ἔξοδος, ἔκκρισις, καθ' ὃ ἐκκρίνεται Ζια14. 493 b6. Ζγα13. 720 a7, 719 b32. Ζμγ9. 671 b2. πολὺ τὸ συρρυὲν γίνεται περίττωμα πγ34. 876 a17. τὸ τῆς κύστεως περίττωμα τοῖς τετράποσι παχύτερον ἢ τὸ τῶν ἀνθρώπον, ψυχρὰ ϗ ὑγρὰ περιττώματα ϗ ὑδαρῆ Ζιζ18. 573 a17. κ7. 638 b20. ἡ τῆς ὑγρᾶς τροφῆς ὑπόστασις ϗ τὸ περίττωμα φαίνεται πικρὸν ὂν ϗ ἁλμυρόν, ἀπεπτότατον τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς τροφῆς μβ2. 355 b8. 3. 358 a7. — περίττωμα ὑγρὸν οὐκ ἔχουσι pisces amphibia aves, οὐ πᾶσι περίττωμα ὑγρὸν γίνεται Ζμδ13. 697 a13. Ζγα13. 720 a10.

3. τῶν φυτῶν οὐδὲν ἔχει περίττωμα Ζμδ5. 681 a34. β10. 655 b33. Ζιδ6. 531 b9. πιγ4. 908 a11. — περίττωμα τῆς τροφῆς ἔξω αι5. 445 a19 (cf Langk Schol ad Ζμ p 14, 70). ὑπέρινοι γίνονται ϗ οἱ ὄρνιθες ϗ τὰ φυτά· τοῦτό ἐστι τὸ πάθος ὑπερβολὴ περιττώματος ἐκκρίσεως Ζγγ1. 750 a30. ὡς ἀπὸ τοῦ ζῴου ϗ τοῦ φυτοῦ περιττώματα, ϗ ἐν τοῖς ζῴοις ϗ ἐν τοῖς φυτοῖς τὰ περιττώματα ἀναβαίνουσιν ἀπὸ τῶν κατωτέρων εἰς τὰ ἀνώτερα φτβ1. 822 a34, 23.

4. περίττωμα i q μυξώδεις ὑγρότητες Ζγγ11. 762 a3, 761 b33. — περίττωμα ζυμῶδες Ζγγ4. 755 a23. — ἐν ταῖς οἰκονομίαις ἡ χείρων τροφὴ ϗ τὸ περίττωμα ταύτης τέτακται οἰκέταις, cibi reliquiae Ζγβ6. 744 b19. — ὁμίχλη νεφέλης περίττωμα τῆς εἰς ὕδωρ συγκρίσεως μα9. 346 b33 Ideler. — ἡ θάλαττα καθάπερ τὸ ἐν τοῖς σώμασι περίττωμα μβ2. 356 b2, cf 355 b4. — περίττωμα in loc corr Ζγγ9. 759 a1. in v l πα50. 865 a33. μδ2. 380 a4. τὰ κατὰ φύσιν περιττώματα Ζιγ11. 518 a4 ci Aub (οἱ κατὰ φύσιν πόροι Bk). — cf περίττωσις.

περιττωματικός. 1. τῆς φυσικῆς τροφῆς τὰ ὑπολείμματα ϗ τὰ περιττωματικά Ζγβ6. 744 b32. ἀπόκρισις περιττωματική, dist σπερματική Ζμδ5. 681 b36. ὑγρότης, ἀναθυμίασις περιττωματική Ζμγ10. 672 b29. υ3. 458 a2. πβ13. 867 b10. κ33. 926 b18. χυμοὶ περιττωματικοί πγ8. 872 a16. κατάψυξις περιττωματικὴ ἢ συντηκτική αν20. 479 b20. ὄργανον περιττωματικόν Ζιδ6. 531 a29. τὴν αὔξησιν τοῦ κυήματος δεῖσθαι πλείονος τῆς περιττωματικῆς τροφῆς Ζγδ6. 775 b20. — 2. τοῦ τοιούτου σώματος περισσωματικὴ ὑπερβολή Ζμγ2. 663 b31. ὅσαι παρθένοι περιττωματικὰ τὰ σώματα εἶχον Ζιη1. 581 b30. (cf σώματα περιττωματικώτερα Ζγδ2. 766 b35.) γυναῖκες, παῖδες περιττωματικαί Ζιη4. 584 a6. 1. 582 a8. οἱ ἀγύμναστοι ὑγροὶ ϗ περιττωματικοί, οἱ γεγυμνασμένοι ξηροί πγ15. 873 a18. cf ϛ1. 885 b21. δεῖ τὸ μέλλον εἶναι μὴ εὔφθαρτον μὴ περιττωματικὸν εἶναι μκ5. 466 b5.

περίττωσις i q περίττωμα. 1. secretum, excretum. ἐν τοῖς σώμασι γίγνεται περίττωσις, πᾶσα ἀπὸ τῆς τροφῆς ἐστί μβ3. 358 a13. πι59. 897 b37. ἡ θρεπτική Ζγβ6. 744 b38. ἡ ἐπιοῦσα πα33. 863 a14. πλείστη Ζγα20. 728 b18, 19. ἑκάστῃ περιττώσει ἐστὶ τόπος εἰς ὃν πέφυκεν ἀποκρίνεσθαι κατὰ φύσιν πδ26. 879 a37. ἡ μεταβολὴ τῆς περιττώσεως Ζγδ8. 776 b15. ἡ θερμότης οὐ ποιεῖ περίττωσιν· ψυχομένης τῆς περιττώσεως τῆς ἐν τοῖς ἄνω μέρεσι τοῦ σώματος· αἱ περιττώσεις ἐὰν μὴ εὐθὺς ἀνέλωσι πλγ18. 963 b13. α20. 861 b30. 19. 861 b10. εἰς τὴν πιμελὴν ἀνηλωμένης τῆς περιττώσεως, ἡ τῶν πτερῶν φύσις ἐκ περιττώσεως Ζγα19. 727 b1. γ1. 749 b8, 22. ἡ ἐκεῖ (εἰς χαίτην) ἀπελθοῦσα τροφὴ τῆς τοιαύτης περιττώσεως εἰς τὰς σιαγόνας ἔρχεται πι25. 893 b18. ad περίττωσιν referuntur δάκρυον, μύξαι, αἷμα, γονή πδ26. 879 b3. — ἡ σπερματική Ζγα4. 717 b6. β6. 744 b29, 38. δ8. 776 b9. ἡ τοῦ σπέρματος φύσις ἐκ περιττώσεως Ζγγ1. 749 b8. cf δ1. 766 b21. τὸ σπέρμα περιττώσεως (v l περιττώματος) ἀπόκρισις, συνεκκρίνεται πολλὴ περίττωσις πα50. 865 a33. δ16. 878 b16. ἡ τῶν γυναικείων περίττωσις, πλείστη, πλείων τοῖς θήλεσι Ζγβ4. 739 a27, 738 a33. α19. 727 b21. δ8. 776 b25. εὔπεπτος ἡ περίττωσις ἐν τοῖς καταμηνίοις ἡ σπερματική, συνεκκρίνεσθαι τὴν εἰς ταῦτα περίττωσιν ἐν τοῖς καταμηνίοις Ζγδ3. 767 b16. α19. 727 a18. τοῖς μὴ ζῳοτόκοις ἡ περίττωσις αὕτη (κάθαρσις) τρέπεται εἰς τὸ σῶμα Ζιη2. 582 b31. — ὀφθαλμίαι γίνονται τηκομένης τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν περιττώσεως (v l περιπτώσεως)· τὰ κάτω πολλῆς γέμει περιττώσεως (v l περιπτώσεως) ϗ εὐπέπτου πα8. 859 b27. 18. 861 a38. ιδ6. 909 a40. — 2. excrementum. οὗ ἂν μὴ κρατήσῃ τὸ θερμόν, ἐν μὲν τοῖς σώμασι γίγνεται περίττωσις, ἐν δὲ τοῖς καομένοις τέφρα μβ3. 358 a13. ὀνομάζεται τὸ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως δεκτικὸν μόριον κύστις, τὸ τῆς ξηρᾶς κοιλία Ζια2. 489 a7, 8. ἡ περίττωσις ἡ τῆς ὑγρᾶς ἢ ξηρᾶς τροφῆς Ζγβ4. 737 b33. αἱ περιττώσεις τῶν ζῴων ἄπεπτοι ϗ δυσώδεις πιγ4. 908 a17. ἡ ἔξοδος τῆς περιττώσεως τῆς τε ξηρᾶς ϗ τῆς ὑγρᾶς Ζμδ10. 689 a4. πόρος δι' οὗ ἥ τε ξηρὰ περίττωσις ἐξέρχεται ϗ δι' οὗ ἡ ὑγρά, ὁ πόρος τῆς τε ξηρᾶς περιττώσεως ϗ τῆς ὀξείας Ζγα13. 719 b29, 720 a23. ὁ τόπος ὁ πέττων τὴν περίττωσιν, μὴ ἅμα πᾶσαν πέττεσθαι τὴν περίττωσιν πι31. 894 a25, 22. ἐκκρίνειν, εὐθὺς ἐκκρίνειν τὴν περίττωσιν πα52. 865 b23. λζ3. 966 a19. — a. faeces. ἡ ἔξοδος τῆς περιττώσεως, τῇ περιττώσει Ζιι2. 610 b16. ε5. 540 b26. δ4. 529 b15. 6. 531 a24. ἐξέρχεται Ζιδ4. 529 b16. αἱ κύνες μετὰ πόνου προΐενται τὴν τοιαύτην περίττωσιν Ζμγ14. 675 a36. τῆς περιττώσεως οὐ δῆλος ὁ πόρος, ὁ τῆς περιττώσεως πόρος (τῆς ὑαίνης) Ζιδ4. 530 a3. ζ32. 579 b21, 25. ἡ περίττωσις ἡ ἐν τῇ κοιλίᾳ οὐκ ἔχει αἴσθησιν Ζιγ19. 520 b15. — b. i q οὖρον. ἡ περίττωσις ἡ εἰς τὴν κύστιν ἀθροιζομένη, ἐκ τῆς κύστεως ῥεῖ περίττωσις, ἡ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως ἔξοδος Ζμγ7. 670 b24. δ5. 679 a27. 10. 689 a6. ἡ τῆς ὑγρᾶς τροφῆς περίττωσις κεκοινώνηκε τοῦ αὐτοῦ πόρου Ζγα13. 720 a9. τοῖς ζῳοτόκοις ϗ πεζοῖς ὁ αὐτὸς πόρος τοῦ τε σπέρματος ϗ τῆς τοῦ ὑγροῦ περιττώσεως ἔξωθεν, τοῖς μὴ ἔχουσιν κύστιν ὁ αὐτὸς ϗ τῆς ξηρᾶς περιττώσεως πόρος ἔξωθεν Ζιε5. 541 a4, 7. ὀλίγη περίττωσις τοῖς ὀρνέοις ϗ τοῖς ἰχθύσιν Ζμγ7. 670 b11.

περιτυγχάνειν. ᾠοφυλακεῖ ὁ κυπρῖνος, ἐὰν ἀθρόῳ γόνῳ ἑαυτοῦ περιτύχῃ Ζιζ14. 569 a4. περιτεύξῃ δυσὶ τούτοις βιβλίοις ρ1. 1421 a40.

περιφανής. ἂν μὴ λίαν ᾖ περιφανὲς ψεῦδος ὄν τθ2. 158 a1. θαυμαστὰ ϗ περιφανῆ φάσκειν ρ36. 1440 b10.

περιφέρεια. ἡ περιφέρεια τῆς κοιλίας, τοῦ σχήματος Ζιε8. 542 a16. Ζγγ9. 758 b10. τὰ στρογγύλα ϗ περιφέρειαν ἔχοντα Ζιζ2. 559 a29. ἡ τοῦ κύκλου περιφέρεια ϗ κυρτότης Φδ9. 217 b3, 12. ἡ ἀπὸ τοῦ α λαμβανομένη περιφέρεια Φζ9. 240 b2. ἡ περιφέρεια ἡ ἀπαρτίζουσα ὥστε τὴν γῆν σφαιροειδῆ εἶναι πᾶσαν μα3. 340 b35. ἡ ἐντός, ἐλάττων, πρώτη, ἡ ἔξω, μεγίστη περιφέρεια μγ2. 372 a3. 4. 375 a3, 4, b4. ἐν τῇ περιφερείᾳ τὸ κυρτὸν ϗ τὸ κοῖλον Ηα13. 1102 a31. κάμπτειν ἐπὶ τὴν περιφέρειαν, opp ἐπὶ τὸ κοῖλον Ζπ1. 704 a19. πίθηκος κάμπτει τὰς περιφερείας πρὸς ἀλλήλας ἀμφοτέρων τῶν κώλων Ζιβ8. 502 b2. τὰ κοῖλα τῆς περιφερείας πρὸς ἄλληλα ἀντεστραμμένα Ζιβ1. 498 a7. περιφέρεια κοίλη ϗ ὑπτία, πρηνὴς ϗ κυρτή μα13. 350 a15. εἰς εὐθύτητα ἐκ περιφερείας μεταβάλλειν μδ9. 385 b30. τὰ ὦτα ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιφερείας τοῖς ὄμμασιν Ζια15. 494 b14. 11. 492 a31. ἐπὶ θάτερα τῆς περιφερείας Ζμδ5. 680 b22. ἐπὶ μέσης τῆς περιφερείας Ζμβ10. 656 b28. — οὐδ' ἐν ἡμικυκλίῳ οὐδ' ἐν ἄλλῃ περιφερείᾳ (i e circuli parte, arcu) ἐνδέχεται συνεχῶς κινεῖσθαι Φθ8. 264 b25.

περιφέρεσθαι. πίνειν τὸν περιφερόμενον σκύφον Πη2. 1324 b18. — κύκλῳ περιφέρεσθαι τὸ πᾶν Οβ4. 287 a2. cf πις5. 913 b39. ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ ὁ μείζων περιοισθήσεται κύκλος Οβ8. 290 a5. — οἱ ἀγύμναστοι περιφερόμενοι τύπτουσι ΜΑ4. 985 a14. — δεσμὰς πολλὰς λόγων Ἰσοκρατείων περιφέρεσθαι ὑπὸ τῶν βιβλιοπωλῶν f 134. 1501 a5. ἐκ πολλῶν ἐτῶν περιφέρεται θρυλούμενον f 40. 1481 a42.

περιφερής, de lineis, τῇ γραμμῇ ὑπάρχει τὸ περιφερὲς ϗ τὸ εὐθύ Αγ4. 73 a39. ἡ περιφερής (sc γραμμή), opp ἡ εὐθεῖα Φη4. 248 a12. θ9. 265 a2. Οα4. 270 b34. ἐπὶ τῆς περιφεροῦς, κατὰ τὴν περιφερῆ Φθ8. 264 b9. Φδ14. 223 a3. κάμπτειν (τοὺς πόδας, τὰς πτέρυγας) ἐπὶ τὸ περιφερές, opp ἐπὶ τὸ κοῖλον Ζμδ8. 683 b35. 12. 693 b5. περιφερῆ ἕλκη Αγ13. 79 a15. — de corporibus, τὰ στρογγύλα ϗ περιφερῆ τῶν σωμάτων εὐκινητότερα μχ8. 851 b15. χάλαζαι τὸ σχῆμα περιφερεῖς μα12. 348 a36. περιφερὲς τὸ σχῆμα τῆς γῆς Οβ14. 298 a7. ἀποδοῦναι τῷ περιφερεῖ σχήματι τὸ θερμόν Γα8. 326 a4. opp πολυγώνιον αι4. 442 b21. ῥὶς περιφερής φ6. 811 a32. ὀφθαλμοὶ περιφερεῖς, opp προμήκεις φ5. 809 b19. οἷς μέτωπον περιφερές, θυμικοί Ζια8. 491 b14. μέτωπον περιφερές, πρὸς τὰ ὦτα περιφερέστερον ἢ ἐπιπεδώτερον φ3. 807 b22. 5. 810 a2. τὸ σῶμα ἡμῶν ἐστὶ περιφερέστερον ἢ εὐθύτερον πε11. 881 b33.

περιφερόγραμμος. ἅπαν σχῆμα ἐπίπεδον ἢ εὐθύγραμμόν ἐστιν ἢ περιφερόγραμμον Οβ4. 286 b14.

περιφεύγειν. ὀλίγαι κύνες ἐκ τῆς ποδάγρας περιφεύγουσιν Ζιθ22. 604 a10.

περίφοβος ϗ μαλακὸς πρὸς τὸν θάνατον ηεγ1. 1229 b7.

περιφοιτᾶν. Βοῦθος περιφοιτᾷ f 573. 1572 a30, cf παροιμία.

περιφορά. νοῦ κίνησις νόησις, κύκλου δὲ περιφορά ψα3. 407 a21, 23. μέτρον τῶν κινήσεων ἡ περιφορά ἐστι Φθ9. 265 b9. συνεφέλκεσθαι τῇ τοῦ ὅλου περιφορᾷ, κινηθῆναι ὑπὸ τῆς περιφορᾶς μα3. 341 a2. 4. 341 b23. ἡ ἐσχάτη τοῦ οὐρανοῦ περιφορά, ἡ ἐσχάτη περιφορά, ἡ ἄνω περιφορά Οβ10. 291 a35. 4. 287 a12. μα3. 340 b15. αὔξεσθαι διὰ τὸν ἥλιον ϗ τὴν περιφοράν μα14. 351 a32. cf β3. 356 b29. ἡ δευτέρα περιφορά, ἡ τῶν πλανήτων Οβ2. 285 b28.

περιφράττειν. ἐν μέσῳ τοῦ ποταμοῦ φρυγάνοις ϗ λίθοις περιφράξαντες (i e περίφραγμα ποιήσαντες) ὅσον στόμα καταλείπουσιν Ζιθ20. 603 a9.

περιφύεσθαι. ἐν κύκλῳ ἡμῖν περιεπεφύκει ὁ ἀήρ ψβ11. 423 a7. περὶ τὸ ᾠχρὸν (τοῦ ᾠοῦ) τὸ ὄστρακον περιπέφυκεν· περὶ

τὰ ὀστᾶ αἱ σάρκες περιπεφύκασιν, ἡ σὰρξ περιφύεται Ζγγ2. 754 a2, 15. 3. 755 a5. Ζμβ9. 654 b27. ἕλικα περιτεθεῖσαν ἐλάφῳ περὶ τὸν τράχηλον περιφῦναι θ110. 840 b22. τὸ ἐμβληθὲν εἰς ποταμὸν Κετὸν πρῶτον περιφύεσθαι ϗ τέλος ἀπολιθοῦσθαι θ95. 838 a13.

περίφυσις. στῆθος ἰσχυρὸν τῇ περιφύσει τῆς σαρκός Ζπ10. 710 a32.

περιχαίνειν. ἀνίατος ὁ ἵππος, ἐὰν σταφύλινον περιχάνῃ (i e devorarit), τοῦτο δ' ἐστὶν ἡλίκον σφονδύλη Ζιθ24. 604 b18.

περιχαρής, opp περίλυπος Ηδ7. 1123 a15. cf f 168. 1506 a26.

περιχεῖν. ὕδωρ θερμὸν περιχέουσι τοῖς καλάμοις μα12. 348 b36. ὁ περὶ ἑκάστους περικεχυμένος ἀήρ μβ4. 360 a27. — ὥσπερ τὰ φαλάγγια περικέχυνται περὶ τὴν βελόνην (τὰ ᾠά) Ζιζ17. 571 a5.

περίψυξις. διὰ τὴν περίψυξιν ϗ τὴν πύκνωσιν τοῦ σώματος f 222. 1518 b33.

περιψύχειν. οἱ δρόμοι περιψύχουσι τὴν σάρκα πλζ6. 966 b11. τὰ ἡμέτερα σώματα λουσαμένων περιψύχεται μᾶλλον sim f 208. 1515 b41, 1506 a4. πλη2. 966 b30.

περιωδυνίαι ηεα5. 1215 b20. οἱ θάνατοι ϗ αἱ περιωδυνίαι ϗ τρώσεις πο11. 1452 b12.

περιώδυνος θ140. 844 b34.

περιωθεῖν εἴσω διὰ τοῦ στόματος τὸν ἀέρα αν5. 472 b18. — ἐκ τοῦ περιωθεῖσθαι ἑτέρους ὑφ' ἑτέρων ϗ καταστασιάζεσθαι κατὰ γάμους ἢ δίκας Πε6. 1306 a32. περιωσθεὶς ϗ οὐ λαβὼν τὴν θυγατέρα Πε4. 1304 a8.

περίωσις ἡ ἐν τῷ Τιμαίῳ (Plat Tim 79E) γεγραμμένη αν5. 472 b6.

πέρκη. 1. ἔχει βράγχια τέτταρα μὲν δίστοιχα δὲ πλὴν τοῦ ἐσχάτου, ἀποφυάδας πολλὰς (tres) ἄνωθεν περὶ τὴν κοιλίαν Ζιβ13. 505 a16. 17. 508 b17. τίκτουσιν ἐν ταῖς προλιμνάσι τῶν ποταμῶν ϗ τῶν λιμνῶν πρὸς τὰ καλαμώδη· συνεχὲς ἀφιᾶσι τὸ κύημα περιειλιγμένον Ζιζ14. 568 a20, 22 S, Aub. (perche C II 621. Perca fluviatilis K 478, KaZι 78, 20. AZι I 138, 54.) — 2. refertur inter τοὺς πετραίους, κατὰ συζυγίας φωλοῦσιν οἱ ἄρρενες τοῖς θήλεσι, τῶν γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ταῖς ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη Ζιθ 15. 599 b8. f 279. 1528 a12. (hodie πέρκα. fort Serranus scriba E 87. cf KaZι 78, 20.)

περκνόπτερος. γένος τι ἀετῶν, descr, ὀρειπέλαργος καλεῖται ϗ ὑπάετος Ζιι32. 618 b32. (percnopterus Gazae, Scalig. cf C II 622, S II 144. Vultur percnopterus vel Gypaetus barbatus vel Falco barbatus Cr, Gypaetus barbatus et Vultur fulvus Su 105, 29. fort Aquila naevia *L* et Cathartes percnopterus *Tem* AZι I 84, 1h.)

περκνός. ἐκ δὲ ἁλιαέτων φήνη γίνεται, ἐκ δὲ τούτων περκνοὶ (v l περηνοὶ) ϗ γῦπες θ60. 835 a2. τοῦ περκνοῦ ἔχεως τῇ ἐχίδνῃ συγγινομένου, ἡ ἔχιδνα ἐν τῇ συνουσίᾳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόπτει θ165. 846 b18. (cf S II 143. Beckm 129 et 352.)

πέρκος. ἄλλοι δὲ πέρκοι (v l πέρκαι) ϗ σπιζίαι Ζιι36. 620 a20. (cf AZι I 94h. Su 99, 11 et 101, 20.)

περόνη. ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἥ τε περόνη (v l περωνίς, περώνη, ἡ ἀντὶ περόνης ci S et Pik) ἐστὶ ϗ αἱ κλεῖς ϗ αἱ πλευραί Ζιγ7. 516 a28 Aub. διὰ τὸ ἀντὶ περόνης γίνεσθαι γλίσχρος (ὁ μυελὸς) ϗ νευρώδης ἐστίν, ἵν' ἔχῃ τάσιν Ζμβ6. 652 a18 (Philippson ὕλη 9). cf de h v Foes oecon Hippocr.

Περραιβοί Πβ9. 1269 b6. Περραιβῶν γλῶττα θ132. 843 b14.

περσέαι, coni φοίνικες, συκαῖ, ἐλαῖαι κ6. 401 a1. (Persica vulgaris *Mill.* cf Langkavel Bot 5.)

Περσέπτολις, Τηλεμάχου ϗ Ναυσικάας υἱός f 463. 1554 a33.

Περσεφόνης κύνας τοὺς πλάνητας Πυθαγόρας ἐκάλει f 191. 1512 a32.

Πέρσαι Ηε10. 1134 b26. ημβ12. 1212 a5. θ96. 838 a23. ἡ τῶν Περσῶν ἀρχή Πε11. 1313 a38. η2. 1324 b11. οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς Πγ13. 1284 a41. θ5. 1339 a34. θ27. 832 a28. 35. 833 a4. Περσῶν τοξοφόρων βασιλεύς f 624. 1583 a27. Διδάλης Πέρσης οβ1350 b16. τὸ τοῦ Πέρσου ἀπόφθεγμα οα6. 1345 a2. ἐν Πέρσαις ἡ τοῦ πατρὸς ἀρχὴ τυραννική Ηθ12. 1160 b27. παρὰ Πέρσαις μάγους γεγενῆσθαι f 30. 1479 a30. Πέρσαι (ci, Ἀργᾶς Bk3) dithyrambus Timothei πο2. 1448 a15. — Περσικὸς κόλπος κ3. 393 b3. Περσικὴ τυραννὶς ἡμαρτημένη Ηθ12. 1160 b31. τὰ Περσικὰ ϗ βάρβαρα τυραννικά Πε11. 1313 b9. Περσικὰ πρὸς φυλακὴν ἐν πολέμοις οα6. 1344 b30, 34. Ἐμπεδοκλῆς ἐν τοῖς Περσικοῖς (l Φυσικοῖς) πκα22. 929 b16. cf f 59. 1485 b14. τῆς Περσικῆς ἔν τινι τόπῳ Ζιζ27. 580 b29. — Περσίς θ35. 833 a1. φτα7. 821 a33.

πέρσις. Ἰλίου πέρσις, argumentum tragoediae πο23. 1459 b6. 18. 1456 a16. Vhl Poet III 282. II 87. Nauck fr tr p 592.

Persona prima sing. Aristoteles ubi significat quid ipse vel expositurus sit vel exposuerit, prima persona pluralis utitur (ὥσπερ πρότερον εἶπον Ρα1. 1355 a2, sed εἴπομεν ci Spgl Bk3. ὥσπερ εἶπον πρότερον Ζμβ1. 647 a5, εἴπομεν cod Z); sed in formulis explicativis, λέγω δέ, λέγω δ' οἷον, οἷον λέγω singularem Ar usurpat, veluti λέγω δὲ Αδ13. 96 a25. Ζγδ3. 767 b23. Ηη4. 1146 b10, 16. Πδ2. 1289 b21. ε7. 1307 a10. τίθημι γάρ Ρα10. 1369 a23. οἷον λέγω Αγ2. 72 a20. δ13. 97 b15, λέγω δ' οἷον Αγ19. 82 a3. ψγ2. 426 b27. Πγ13. 1283 b1. δ15. 1299 b19. prima pers singularis legitur in libris spuriis, ὁρίσασθαι πειράσομαι, διειλόμην, διωρισάμην sim ρ2. 1421 b34. 4. 1426 a21. 7. 1427 b41, 1428 a12-14. 19. 1433 a33. 22. 1433 b33. 29. 1436 a30. 30. 1436 a40. 37. 1442 b3. 38. 1445 a35. κ1. 391 a14, 25, b5. 2. 391 b20. 3. 393 a2. 4. 395 a20. 5. 396 a34, 399 a30, 400 b27, 30. 7. 401 b8 (κ5. 396 b2, 5, 23 ad usum explicativum referri possunt). φ2. 806 a27. 4. 808 b11. 5. 809 a38. φτα2. 817 a11. β7. 827 b6. σ973 b22.

secunda persona singularis ad significandum subiectum universale (τὶς, germanice 'man') usurpata non saepe apud Ar legitur, ἀπὸ πάσης προτάσεως πρόβλημα ποιήσεις τα4. 101 b36. ἐν ᾧ ἂν γένει βούλῃ τι κατασκευάσαι τδ6. 128 a34. ἐὰν τὸ ἴδιον ἀποδῷς τε5. 134 a20, 21. admodum frequens is usus in Categoriis, κατηγορήσεις, ἀποδώσεις, ἐρεῖς, ἔχοις ἄν, εἴποις ἄν, λάβοις ἄν Κ5. 2 a23, b24, 3 a4, 20. 6. 4 b30, 5 a5, 18, 29, 32 al.

tertiam personam singularis non addito pronomine τὶς notum est ad significandum subiectum universale (germanice 'man') ita usurpari, ut iam in superioribus aliquo modo, veluti in infinitivo (cf Krüger gr Gr 61, 4, 5) vel in substantivo numeri pluralis, a quo ad singularem indefinitum transitur, illud subiectum universale contineatur. hos fines vulgati usus raro excedit Aristoteles (pleraque exempla, quae congesserunt Zell ad Eth N III 1, 6, Wz ad Org 3 b22, a vulgari usu non differunt), veluti ἔτι ἐμπόδιον τῷ φρονεῖν αἱ ἡδοναί, ϗ ὅσῳ μᾶλλον χαίρει, μᾶλλον Ηη12. 1152 b17, cf similia Αα24. 41 b9. γ6. 74 b6, 75 a12. 10. 76 a41 (?). Ηγ5. 1113 a2. ε4. 1130 a29. 8. 1133 a1. ζ3. 1139 a33. κ5. 1175 b8. Κ5. 3 b14, 22. 6. 6 a2. Ργ5. 1407 a23. (3. 1406 a34, locus dubius). saepius in Topicis, quippe cum omnino agatur de disputantibus, verba ἔφησεν,

ἀποδέδωκεν, ὡρίσατο sim leguntur non addito pron τὶς, veluti τβ7. 113 a25, 36. η2. 152 b13. ζ5. 142 b31. 6. 145 a14 (cf a20), 29, b22. 8. 146 b1. 9. 148 a4. 6. 145 a34. 10. 148 a36. saepissime in Magnis Moralibus per φησί non addito τὶς infertur contraria sententia (cf Ramsauer, progr Oldenburg 1858 p 8) ημα12. 1188 a6. 34. 1195 b12, 1198 b11. β3. 1200 a21. 6. 1201 a19. 11. 1209 a10. 15. 1212 b38, 1213 a1, 6 (sed β7. 1205 a7. 9. 1207 b24. 11. 1208 b16, 17, 19, 1209 a8 φασίν pro φησίν videtur scribendum esse).

πέρυσιν Κ4. 2 a2. Οα12. 283 b7.

περυσινός. περυσινοὶ ἡγεμόνες σφηκῶν, opp νέοι ἡγεμόνες Ζι41. 628 a26. περυσινὰ κυήματα Ζιε28. 556 a7.

πέσσειν, πεσσόμενον Ζμγ5. 668 b9, 12, 10. v πέττειν.

πετάννυσθαι. αἴθρη πέπταται (Hom ζ 45) κ6. 400 a14.

πέτασμα. τὸ πέτασμα τῶν (τοῦ πολύποδος) πλεκτανῶν Ζιε6. 541 b6.

πέτεσθαι, πέτασθαι (Lob Phryn 581). αἱ γέρανοι πέτονται πρὸς τὸ πνεῦμα Ζιθ12. 597 a32. ὁ στρουθὸς ὁ Λιβυκὸς οὐ πέταται μετεωριζόμενος Ζμδ14. 697 b16. οἱ κτένες ἀπερειδόμενοι τῷ ὑγρῷ, ὃ καλοῦσι πέτεσθαι, ῥοιζοῦσιν, καὶ αἱ χελιδόνες αἱ θαλάττιαι ὁμοίως πέτονται μετέωροι Ζιδ9. 535 b27, 29. ι37. 621 b11. — τὰ πετόμενα διώκειν Μγ5. 1009 b38, cf παροιμία p 570 b21. — ἔπτατ' ὀιστός (Hom Ν 587?) Ργ11. 1411 b34.

πέτρα ἀπορρώξ Ζι5. 611 a21, περιρραγεῖσα Ζιζ29. 578 b21. ἐν ἀποτόμοις πέτραις Ζιζ7. 564 a6. πέτραι καθαραί πκγ33. 935 a14. πέτρα αὐτοφυής θ114. 841 a19. προσφύεσθαι ταῖς πέτραις Ζμδ5. 681 b6.

πετραῖος ὄρνις Ζι21. 617 a23. 49 B. 633 a21 (Aeschyl fr 297). πετραῖα χωρία Ζιζ17. 570 b26. — τῶν θαλαττίων τὰ μὲν πελάγια τὰ δὲ αἰγιαλώδη τὰ δὲ πετραῖα Ζια1. 488 b7. οἱ πετραῖοι τῶν καρκίνων Ζιθ2. 590 b11. — τῶν ἰχθύων τὰ πετραῖα πάντα πρόσγειά ἐστιν, περὶ Κρήτην πίονα γίνεται, κατὰ συζυγίας φωλοῦσι, τί νέμονται, δὶς τίκτει, (μείζω τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων) τῶν ἀγελαίων τὰ πλεῖστα τὰ δὲ πετραῖα πάντα Ζιθ13. 598 a11, 16. 15. 599 b7. 2. 591 b13. ε9. 543 a5. δ11. 538 a30. cf Ζιε16. 548 b16. β14. 505 b18.

πετρίδιον. σήραγγες πετριδίων Ζιε15. 547 b21. αἱ σηπίαι τῶν πετριδίων λαμβανόμεναι ὁρμοῦσιν f 317. 1531 b40.

πετρώδης. τόποι πετρώδεις Ζιβ4. 505 b15. ἐν τοῖς τραχέσι καὶ πετρώδεσι Ζιε17. 549 b14.

Πέττα, Νάνου θυγάτηρ f 508. 1561 b2.

πεττεία. παιδιαὶ ἡδεῖαι πεττεῖαι καὶ κυβεῖαι Ρα11. 1371 a3.

πέττειν (cf πέσσειν, πεπτομένη Φθ6. 259 b12). 1. de concoctione ventriculi. *a.* ἡ κοιλία πέττει τὴν τροφήν. ὁ περὶ τὸ ὑπόζωμα τόπος τὴν τροφὴν πέττει, ἡ κοιλία πέττουσα Ζγα8. 718 b21. γ6. 756 b28. ὑπὸ τῆς κοιλίας πέττεσθαι καὶ ἐκκρίνεσθαι Ζμγ8. 671 a6. πέττεται ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ μδ3. 381 b12. πέττειν ἀλείαντον οὖσαν τὴν τροφήν Ζμγ14. 674 b27. — *b.* τὸ ζῷον πέττει τὴν τροφήν. ὅπως ῥᾷον πέττῃ καὶ θᾶττον τὴν τροφήν· ἵν' ἐν ταύταις (ταῖς ἀποφυάσι) θησαυρίζοντες οἱ μὲν συσσήπωσι καὶ πέττωσι τὴν τροφὴν Ζμδ3. 677 a31. γ14. 675 a13. (οἱ ἐχῖνοι) οὐ πέττοντες τὴν τροφὴν πολὺ περίττωμα ἔχουσιν Ζγε3. 783 a26. ἐργάζεται γὰρ καὶ πέττει τῷ φυσικῷ θερμῷ τὴν τροφὴν πάντα ζ4. 469 b12. — πεπτομένης γὰρ (τῆς τροφῆς) καθεύδουσι Φθ6. 259 b12. τὴν τροφὴν μεταβάλλειν καὶ πέττεσθαι ψβ4. 416 a33. cf μδ3. 381 a25. ἡ τροφὴ πεπεμμένη, opp ἡ ἄπεπτος ψβ4. 416 b5. Ζμβ10. 655 b34. ἡ πεπεμμένη καὶ καθαρωτάτη καὶ πρώτη τροφή Ζγβ6. 744 b13. — 2. ad maturitatem producere, maturare. *a.* ἡ φύσις ἢ πέψασα ἢ μὴ πέψασα· ἡ φύσις διὰ ψυχρότητα πέττειν οὐ δυναμένη· ἐν τῷ γήρᾳ διὰ τὸ μὴ πέττειν τὸ ἱκανὸν τὴν φύσιν Ζγε1. 780 b10. β4. 738 a13, cf 35. α18. 725 b21. ἡ κινοῦσα καὶ πέττουσα ἀρχή, ὅταν μὴ κρατῇ ἡ ἀρχὴ μηδὲ δύνηται πέψαι δι' ἔνδειαν θερμότητος Ζμδ10. 686 a17. Ζγδ1. 766 a18. λέγεται πεπέφθαι, ὅτι δηλοῖ κρατεῖν τὴν θερμότητα τὴν οἰκείαν τοῦ ἀορίστου μδ2. 380 a2, cf 379 b30. — *b.* πέττει ἡ θερμότης, ἡ οἰκεία θερμότης, ἡ φυσικὴ θερμότης Ζμγ9. 672 a22. Ζγδ6. 775 a18. ε4. 784 a35. πδ12. 877 b30. ἡ πέττουσα, πέψασα θερμότης μδ3. 381 a16. 11. 389 b8. ἀδυνατεῖ πέσσειν ἡ θερμότης Ζμγ5. 668 b12, cf 9. ἐκ τοῦ θερμᾶναι καὶ πέψαι Ζγα21. 730 a17. τὸ θερμὸν πέττει τὴν τροφήν, ἐν τοῖς πεπεμμένοις ὑγροῖς ἐγκατακλείεταί τι τῆς εἰργασμένης θερμότητος μόριον Ζμδ5. 682 a23, 681 a4. γ9. 672 a7. (cf 1.) πέττεται θᾶττον τὸ ἔλαττον Ζγδ8. 777 a3. δεῖ γὰρ τὸ πεφθησόμενον διαιρεθῆναι εἰς μικρά πκα6. 927 b31. — *c.* τὰ πεπεμμένα ὑγρά Ζμγ9. 672 a7. τὸ αἷμα πεπεμμένον, πεττόμενον καὶ μεριζόμενον, πεπεμμένον δι' εὐτροφίαν Ζγα19. 729 a35, 726 b5. Ζμβ5. 651 a22. ἰχὼρ δ' ἐστὶ τὸ ὑδατῶδες τοῦ αἵματος διὰ τὸ μήπω πεπέφθαι ἢ διεφθάρθαι Ζμβ4. 651 a18. γάλα πεπεμμένον Ζγδ8. 776 a26, 29. ὁ ὀρρὸς (v l σωρὸς) πρὶν ἢ πεφθῇ καὶ γένηταί τι ἐξ αὐτῶν ἓν ΜΖ16. 1040 b9. (τοῦ ᾠοῦ) τὸ ὠχρὸν καὶ πεττόμενον περὶ τὴν γένεσιν τῶν ζῴων παχύνεται Ζγγ2. 753 b9. τὸ περίττωμα πεπεμμένον, οὐ δυνάμενον πεφθῆναι καὶ γίνεσθαι σπέρμα Ζγβ4. 738 a25. α19. 726 b32. 18. 726 a5. 20. 728 a16. cf πδ12. 877 b30. τὸ σπέρμα πεφθέν, πεπεμμένον Ζγα19. 726 b6. 7. 718 a7, 9. cf 20. 728 a19. (οὐκοῦν δεῖ ἐν τῷ συνδυασμῷ τὸ σπέρμα πέττειν αὐτούς Ζγα7. 718 a6.) (ὁ ἐγκέφαλος) τὸ πρῶτον ὑγρὸς καὶ πολύς, ἀποπνέοντος καὶ πεττομένου σωματοῦται μᾶλλον καὶ συμπίπτει Ζγβ6. 744 a16. — τὸ πεπεμμένον καὶ συγκεκριμένον ὕστερον τῇ γενέσει ΜΑ8. 989 a16. ἐν πᾶσι τὸ πεπεμμένον γλυκύτερον Ζγγ1. 750 b25. ἡ γλυκύτης τῆς ὑγρότητος ὡς οὔσα πεπεμμένη καὶ αἱματώδης Ζμδ5. 681 b31. θερμὸν τὸ πεπεμμένον ἐστί, πέπεπται δὲ τὸ συνεστηκὸς καὶ πάχος ἔχον· τὸ πεπεμμένον ἔχει πάχος καὶ σεσωμάτωται μᾶλλον Ζγβ8. 747 a6. 4. 739 a12. τὰ πεττόμενα πάντα συνίστασθαι πέφυκεν, ἀνάγκη τὰ πεττόμενα παχύτερα καὶ θερμότερα εἶναι μβ3. 358 a10. δ2. 380 a4. (μὴ πέττειν μηδὲ συνιστάναι Ζγα20. 729 a18.) πᾶν τὸ κοινὸν γῆς καὶ ὕδατος παχύνεται πεσσόμενον Ζμγ5. 668 b10. λέγεται καὶ ἄλλα πολλὰ πέπονα τῶν πεπεμμένων μδ3. 380 a17. διακρίνουσι καὶ πέττουσι τὴν ὑγρότητα μᾶλλον πίονες ὄντες (οἱ νεφροί) Ζμγ9. 672 a20. — *d.* (τῶν σελαχῶν) τὰ κάτω ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἅμα πέττεται καὶ τελεσιουργεῖται· ὅταν πεφθῶσιν ἐκδύνουσιν ἀκρίδες Ζιζ10. 565 b23. ε28. 555 b28. ὅταν πεφθῇ τετελείωταί τε καὶ γέγονεν μδ2. 379 b20. — *e.* τῶν φυτῶν τὰ δ' αὐτὰ μὲν οὐ φέρει καρπόν, συμβάλλεται δὲ τοῖς φέρουσι πρὸς τὸ πέττειν· δι' ἀδυναμίαν οὐ πέττουσι Ζγα1. 715 b24. 18. 726 a9. cf Ζμβ10. 655 b34. πάντων μάλιστα συμβαίνει πέττεσθαι τῶν ἀνθῶν τὰ ἄκρα χ5. 796 b29. — *f.* (τὸ φῦμα) μέχρι οὗ ἂν πυωθῇ πεφθέν αν20. 479 b30. ὅταν γὰρ ὑγρὸν ὄντα τὸν ἀέρα διαθερμαίνων (ὁ ἥλιος) πέττῃ καὶ διακρίνῃ· (τὸ ὕδωρ) τὸ πεπεμμένον ὑπὸ τῆς γῆς πκς33. 944 a13. γ21. 933 b36. εἰ ὁ ἄρτος πέπεπται ὡς δεῖ Ηγ5. 1113 a1. — *g.* πέττειν, dist σήπειν. πέττεται μὲν γὰρ ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ, σήπεται δ' ἐν τῇ κάτω τὸ ἀποκριθέν μδ3. 381 b12. σήπεται πᾶν τὸ σηπόμενον ὑπ' ἀλλοτρίου θερμοῦ, ὑπὸ δὲ οἰκείου πέττεται πβ33. 870 a2. γίνεται οὐθὲν σηπόμενον ἀλλὰ πεττόμενον, ἡ σῆψις καὶ τὸ σηπτὸν περίττωμα

τοῦ πεφθέντος ἐστίν Ζγγ11. 762 a14, 15. — 3. metaphor. concoquere iram. ἐν αὐτῷ δὲ πέψαι τὴν ὀργὴν χρόνου δεῖ Ηδ11. 1126 a24.

πεττοί. ἄζυξ ὥσπερ ἐν πεττοῖς (?) Πα2. 1253 a7.

Πευκέστιος (Πευκέτιος coni Beckmann) θ78. 836 a5.

Πευκετῖνοι θ110. 840 b18.

Πευκέτιος (cf Πευκέστιος) θ78. 836 a5.

πεύκη. πεύκης φύλλα ἐσχισμένα, χυλοὶ λιπαροί, φλοιοὶ παχεῖς φτα5. 820 a17, 33. β9. 829 a2. πεύκη ταχὺ μεταβάλλει εἰς ἐνέργειαν πυρός Ζμβ2. 649 a28, 23. αἱ πρὸς ταῖς πεύκαις κάμπαι Ζιε19. 552 b2. (Pinus maritima *Mill.* vel P Piraster *Ait* Wimmer ad Theophr. hodie πεύκη et πεῦκος Pinus halepensis *Ait* Fraas 263. Heldreich Nutzpflanzen Griechenlands 14. Oribas II 898.)

πεφυκότως λέγειν, opp πεπλασμένως Ργ2. 1404 b19, cf φύειν.

πέψις ἐστὶ τελείωσις ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ ϗ οἰκείου θερμοῦ ἐκ τῶν ἀντικειμένων παθητικῶν μδ2. 379 b18. cf 3. 380 b16. ψβ4. 416 b29. Ζγγ2. 753 a19. δ1. 765 b15. ε6. 786 a17. Ζμβ3. 650 a4. ἡ πέψις ἀλλοίωσίς ἐστι τοῦ πεττομένου πιβ7. 907 a18. περὶ πέψεως μδ2. 379 b18-380 a6. πέψις, opp ἀπεψία (cf h v) μδ2. 379 b13, 380 a6, 9. 3. 381 b20, opp σαπρότης Ζμδ8. 777 a11. πέψεως species μδ3. 2. 379 b12 (cf Meyer Gesch d Bot I 104. Albert Magn ed Jessen p XLI). — ἡ πέψις τοῦ ἐγκεφάλου, ἡ περὶ τὸν ἐγκέφαλον πέψις Ζγε5. 785 a11. β6. 744 b2. ἡ καθ' αὑτὸ πέψις αἵματος στέαρ ϗ πιμελή ἐστιν Ζμβ6. 652 a9. ἡ διάκρισις πέψις ἐστί, πέττει ἡ θερμότης, ἡ πέψις γλυκέα ποιεῖ Ζγδ6. 775 a17. ε6. 786 a16. ἐν ταῖς ὑστέραις ἐστὶ τὸ γινόμενον, ὃ δεῖται φυλακῆς ϗ σκέπης ϗ πέψεως Ζγα12. 719 a34. ἡ τοῦ γάλακτος πέψις Ζγδ8. 776 a22, b35. ἡ τοῦ σπέρματος πέψις Ζγα12. 719 b2. ζῷα οὐκ ἐγγίνεται ἐν τῇ πέψει ὥσπερ τινές φασιν μδ3. 381 b10. cf f231. 1519 b13. — ἡ τῆς τροφῆς ἐν τῷ σώματι πέψις ὁμοία ἑψήσει ἐστίν μδ3. 381 b7 (Galen XV 247). οὐδ' ἡ πέψις, δι' ἧς ἡ τροφὴ γίνεται τοῖς ζῴοις, οὔτ' ἄνευ ψυχῆς οὔτ' ἄνευ θερμότητός ἐστιν αν8. 474 a26. τὸ παῦον τὴν πέψιν κωλύει τρέφεσθαι ζ5. 469 b27. τίνα μόρια ϗ πῶς λειτουργεῖ πρὸς τὴν πέψιν Ζμβ3. 650 a11, 14, 26. γ14. 675 a10, 29. 7. 670 a20, 27. f231. 1519 b12. cf Galen VI 786. ἡ ποικίλη τροφὴ νοσώδης, ταραχώδης γὰρ ϗ οὐ μία πέψις πα15. 861 a6. ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς ϗ τοῖς μετάλλοις πέψις φτβ1. 822 a25, 26, b4, 8. ἡ πέψις τῶν χυλῶν, τῶν χρωμάτων χ5. 795 b23, 796 b17, 797 a12. 6. 799 b16. ἡ πάχνη γίνεται πέψεως γινομένης πκϛ3. 940 b9. (voc πέψις usum explic Philippson 45, Frantzius 271, 65. AZi I 34, 39. Bussemaker ad Oribas I 571, 573. Ideler Meteor ad l coll.)

πῇ διαφέρουσι τά τε περὶ τὸ σπέρμα ϗ τὰ περὶ τὴν κύησιν Ζμδ10. 689 a17. — indef πῆ, opp ἁπλῶς Αα37. 49 a8. Φθ9. 266 a4. εν3. 462 a27.

πηγαῖα ὕδατα κ4. 395 b24. dist συλλογιμαῖα μβ1. 353 b25. τὰ ῥυτὰ πάντα πηγαῖα μβ1. 353 b20. 4. 360 a31.

Πηγαῖον σ973 b16 (scr Παγγαῖον, cf h v).

πήγανον, λάχανόν τι φτα4. 819 b10. πῶς γίνεται κάλλιστον πκ18. 924 b35. δυσώδεις τοὺς ἱδρῶτας ποιεῖ πβ13. 867 b8. κ33. 926 b16. βασκανίας φάρμακον πκ34. 926 b20. cf Bsm probl ined p 326, 37. ἡ γαλῆ ὅταν ὄφει μάχηται, ἐπεσθίει τὸ πήγανον Ζιι6. 612 a29. (Ruta graveolens *L* Sprengel hist rei herb I 42. Fraas 82. Langkavel Bot 12.)

Πήγασος ἵππος, γενόμενος ἐκ Ποσειδῶνος ϗ τῆς Μεδούσης f164. 1505 b13.

πηγή. αἱ τῶν ποταμῶν πηγαὶ πῶς γίγνονται μα13. 349 b1-350 a16, b30. πηγὰς θαλάττης ἀδύνατον εἶναι μβ1. 353 b17. — πλῆθος ἀέρος οὐκ ἔχον ἀρχὴν οὐδὲ πηγήν μβ4. 360 a33. cf πκϛ36. 944 b4. ὑδραγωγίαι ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς ϗ πηγῆς εἰς πολλοὺς ὀχετούς Ζμγ5. 668 a15. ἀρχὴ ϗ πηγὴ τοῦ αἵματος Ζμγ4. 666 a8. πνεύματος ϗ πυρὸς πηγαί κ4. 395 b19. ἀρχαὶ ϗ πηγαὶ στάσεων, φιλίας Πε1. 1301 b5. ηεη10. 1242 b1.

πῆγμα. πῆξις οὐ στιφρά, ἀλλὰ πλαδῶσα, καθάπερ ἡ τοῦ γάλακτος, ἄν τις εἰς αὐτὸ τὸ πῆγμα μὴ ἐμβάλλῃ Ζιγ6. 516 a4.

πηγνύναι, πηγνύειν, πήγνυσθαι. 1. notio. τὸ συνάγον ϗ πηγνύον ψα2. 404 a15. πήγνυσθαι, syn συνίστασθαι Ζγβ6. 743 a5, syn στερεοῦσθαι Ζγβ2. 735 b2, syn σκληρύνεσθαι μδ8. 385 a23. Ζγγ11. 762 a30, syn παχύνεσθαι Ζγβ2. 735 a35, 36, dist παχύνεσθαι Ζγβ2. 735 b28. πεπηγός, syn σκληρόν Γα9. 327 a22, opp ὑγρόν Γα9. 327 a17. μδ10. 389 a3. ὑγρὸν μέν ἐστι τὸ ἔχον οἰκείαν ὑγρότητα, βεβρεγμένον δὲ τὸ ἔχον ἀλλοτρίαν ὑγρότητα ἐν τῷ βάθει, πεπηγὸς δὲ τὸ ἐστερημένον ταύτης Γβ2. 330 a22. συνίσταται ϗ πήγνυται τὰ μὲν ψυχρῷ τὰ δὲ θερμῷ Ζγβ6. 743 a5. μδ8. 385 a23. Ζμβ2. 648 b32, 649 a29. 7. 653 b4. πήγνυται τὰ ὑδατώδη Ζγβ2. 735 a34. μαλακτά ἐστι τῶν πεπηγότων ὅσα μὴ ἐξ ὕδατος μδ9. 385 b6. ἀνάγκη τὸ ὡρισμένον σῶμα πεπηγὸς εἶναι, τούτῳ γὰρ ὁρίζεται μδ5. 382 a23. — 2. varietas usus. πηγνύει (ὁ νότος) ὕστερον τὰ νέφη πκϛ27. 943 a26, syn συνιστάναι εἰς νέφη a19. ταχὺ πήγνυται ϗ συνίσταται (ὁ ἀήρ) εἰς ὕδωρ πκϛ27. 943 a18. — πηγνύναι, gelu cogere, congelare, παγῆναι gelu cogi μα10. 347 a17, 20, 26 al. πκγ34. 935 a25 (πηγνύναι ϗ ἀποκάειν). τὸ ὕδωρ ἅμα πᾶν πήγνυσθαι αι6. 447 a3. πεπηγὸς ὕδωρ κρύσταλλος Αδ12. 95 a17, 19. τὰ πεπηγότα ὕδατα τήκεσθαι μβ5. 362 a5. ὑγραινομένων τῶν πεπηγότων πνεῦμα γίνεται πκϛ15. 942 a2. ὅταν παγῇ τὸ νέφος, χιών ἐστιν μα11. 347 b23. cf 10. 347 a20. ὑετὸς πεπηγώς πκϛ60. 947 a29. τὸ πεπηγὸς οὐ σήπεται μδ1. 379 a29. ψύχεται ϗ πήγνυται ὕδωρ θᾶττον ἐλαίου Ζμβ2. 648 b32. — τὰ ἐκ τοῦ γάλακτος πηγνύμενα μδ12. 390 b2. ποῖον αἷμα πήγνυται, ποῖον οὐ πήγνυται Ζιγ6. 515 b32. Ζμβ4. 650 b15. 2. 648 b33. — ὁ σίδηρος ψύχει πήγνυται μδ7. 384 b14. κέραμος ξηραινόμενος πήγνυται κατὰ μικρόν μδ7. 384 b21. ἐξελθὸν τὸ ᾠὸν εὐθέως πήγνυται Ζιζ2. 559 b15. βρέγμα τελευταῖον τῶν ἐν τῷ σώματι πήγνυται ὀστῶν Ζια7. 491 a32. τοῦ γεώδους σκληρυνομένου ϗ πηγνυμένου τὴν αὐτὴν πῆξιν τοῖς ὀστοῖς ϗ τοῖς κέρασι Ζγγ11. 762 a30. πήγνυνται λίθοι πκδ11. 937 a12. ἡ ἀναθυμίασις ἡ ἀτμιδώδης διὰ ξηρότητα εἰς ἓν συνθλιβομένη ϗ πηγνυμένη μγ7. 378 a30. — πηκτὰ τίνα μδ8. 385 a12, 20-33.

πηδάλιον ποῖον δεῖ εἶναι ὁ κυβερνήτης γνωρίζει Φβ2. 194 b5. Πγ11. 1282 a22. τὸ πηδάλιον ὄργανον ψβ4. 416 b26. τὸ πηδάλιον πρός τι Κ7. 7 a12. τὸ πηδάλιον μικρὸν ὂν πῶς ἔχει τοσαύτην δύναμιν μχ5. 850 b28. — τὸ οὐροπύγιόν ἐστι πρὸς τὸ κατευθύνειν τὴν πτῆσιν, καθάπερ τὰ πηδάλια τοῖς πλοίοις Ζπ10. 710 a3. (τῶν πηδητικῶν) τὰ πηδάλια καμπτόμενα εἰς τοὔπισθεν Ζιδ7. 532 a29. cf Ζμδ6. 683 a35. αἱ ἀκρίδες τοῖς πηδαλίοις τρίβουσαι ποιοῦσι τὸν ψόφον Ζιδ9. 535 b12. cf Siebld Zeitschr XVII, 108, 111. — ὁ ναυτίλος ἀντὶ πηδαλίων ⟨δύο⟩ τῶν πλεκτανῶν παρακαθίησιν Ζιι37. 622 b13 Aub. f316. 1531 b25.

πηδαλιώδης. ὄπισθεν μόνον ἔχουσι τὰ πηδαλιώδη αἱ ἀκρίδες Ζμδ6. 683 a36.

πηδαλιωτόν K7. 7 a12.

πηδᾶν. θῶς πηδᾷ πόρρω, θηρία τινὰ διὰ τοῦ πυρὸς πηδᾷ καὶ βαδίζει, ἀράχνη πηδᾷ εὐθὺς καὶ ἀφίησιν ἀράχνιον Ζιζ35. 580 a31. ε19. 552 b13. 27. 555 b5. in ovo ἡ καρδία πηδᾷ καὶ κινεῖται ὥσπερ ἔμψυχον Ζιζ3. 561 a12. ἡ καρδία πηδᾷ τινὶ ψυχομένη πκζ4. 948 a16. τὸ τῶν γόγγρων ᾠὸν ἐπὶ τὸ πῦρ τιθέμενον πηδᾷ καὶ ψοφεῖ ἐκθλιβόμενον Ζιζ17. 571 a32. θᾶττον ψοφοῦσι καὶ πηδῶσιν οἱ μικροὶ ἅλες πια42. 904 a4. οἱ πυρῆνες οἱ ἐκ τῶν δακτύλων πηδῶντες μβ9. 369 a23.

Πηδασία τῆς Καρίας θ137. 844 a35, Πήδασοι b2.

πήδησις τῆς καρδίας ἐστὶ σύνωσις τοῦ θερμοῦ τοῦ ἐν αὐτῇ διὰ κατάψυξιν αν20. 479 b19. ἡ τῆς καρδίας πήδησις οὐχ ὁμοία πκζ3. 947 b29. ἀνθρώπῳ συμβαίνει μόνον τὸ τῆς πηδήσεως διὰ τὸ μόνον ἐν ἐλπίδι γίνεσθαι Ζμγ6. 669 a20. cf Plat Tim 70 C.

πηδητικός. ὅσα πηδητικὰ αὐτῶν (τῶν ἐντόμων) οἷον αἵ τ' ἀκρίδες καὶ τὸ τῶν ψυλλῶν γένος Ζμδ6. 683 a33. descr Ζιδ7. 532 a27. cf ἔντομα p 256 a34. τῶν δηκτικῶν φαλαγγίων τὸ ἕτερον (γένος) μικρὸν καὶ ποικίλον καὶ ὀξὺ καὶ πηδητικόν Ζι38. 622 b30.

πηκτή. τοῦ πέρδικος ἁλόντος ἐν ταῖς πηκταῖς Ζι8. 614 a12.

πηκτίδες Πθ6. 1341 a40.

πηλαμύς. refertur inter τὰ ἀγελαῖα τῶν πλωτῶν, τοὺς χυτούς Ζια1. 488 a6. ι2. 610 b6. ε9. 543 a1. τίκτει ἅπαξ, ἐν τῷ Πόντῳ ἄλλοθι δ' οὔ Ζιε9. 543 a1. 10. 543 b2. εἰς τὸν Πόντον ἐμβάλλουσι τοῦ ἔαρος καὶ θερίζουσιν, εἰσπλέουσι τοῦ ἔαρος ἤδη οὖσαι πηλαμύδες, οἱ θύννοι δοκοῦσιν ἐνιαυτῷ εἶναι πρεσβύτεροι τῶν πηλαμύδων Ζιθ13. 598 a26. ζ17. 571 a19, 11 Aub. syn γόνος Ζιθ13. 598 b9 (S II 468). ('anniculus thynnus'. cf Bsm ad Orib I 598. v θύννος.)

Πηλεύς Μλ5. 1071 a22. Ργ17. 1418 a36. — Πηλεὺς ἠθικὴ τραγῳδία (Sophoclis, Nck fr trg p 189) πο18. 1456 a2. — Πηλείδης, de forma Πηληιάδης πο21. 1458 a4.

πήληξ. ὁ πήληξ dicitur κατὰ σολοικισμόν τι14. 173 b20.

πηλίκος ὁ τῆς γῆς ὄγκος μα3. 339 b6. πηλίκον ἀγαθόν ἐστιν f 83. 1490 a18. — τὸ τέκνον ἕως ἂν ᾖ πηλίκον Ηε10. 1134 b11.

πήλινος ἀνδριάς Μζ10. 1035 a32. πήλινον ὀξύ Ζιε24. 555 a14 Aub.

πηλὸς τήκεται μδ6. 383 a29, b9. 8. 385 a31. ἐλατόν μδ9. 386 b25. σχεδὸν ὥσπερ πηλὸς γίγνεται μβ3. 359 a14. πηλὸς ἔμφυτος φτβ2. 823 b41. 4. 826 a17. ἀπὸ πηλοῦ οὐκ ἔστιν ἀνάκλασις φωνῆς πια7. 899 b21. τῶν σεισμῶν τινὲς πηλὸν ἐκβάλλουσιν κ4. 396 a6. τὰ ἔξω στηλῶν βραχέα διὰ τὸν πηλόν μβ1. 384 a22. ὁ πηλὸς πότερον γῆ ὑγρῷ πεφυραμένη τδ5. 127 a14 sqq. ἀναθολοῦται τὸ ὕδωρ καὶ ὁ πηλὸς ὑπὸ πνευμάτων γινομένων ἐναντίων Ζιθ2. 592 a8. ὁ πηλὸς καὶ ὅλως τὰ ὕδατα ὑπὸ τοῦ νότου μάλιστα γίνεται· εἰ βορρᾶς πηλὸν καταλήψεται πκς46. 945 b3. σφῆκες τρώγλην πηλῷ προσκαταλείφουσιν Ζιε20. 552 b28. χελιδὼν συγκαταπλέκει τοῖς κάρφεσι πηλόν Ζι7. 612 b22-24. φωλεῖν ἐν τῷ πηλῷ Ζιθ15. 599 b27. τὰ μαλάκια νέμονται τὸν πηλὸν καὶ τὸ φῦκος Ζιθ2. 591 b11. — οἱ πλάττοντες ἐκ πηλοῦ ζῷον Ζμβ9. 654 b29. φθείρεται ὁ πήλινος ἀνδριὰς εἰς πηλόν Μζ10. 1035 a32. ἔστιν ὡς ὁ πηλὸς εἰς πηλοὺς διαιρεῖται, ἔστι δ' ὡς οὔ Φα4. 188 a14. cf φτα3. 818 a22.

Πηλούσιον. ἐν τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ εἰσὶ πλὴν ἐν Πηλουσίῳ Ζι27. 627 b30, 31.

πηλώδης. ἡ πηλώδης καὶ πεδιὰς γῆ πκ32. 926 b9. ἰκμὰς τῶν φυτῶν εὐπεπτοτέρα καὶ οὐ πηλώδης πιγ4. 908 a13. — ἐν τοῖς πηλώδεσιν οὐ γίνονται κάραβοι Ζιε17. 549 b15.

Πηνέλεως. ἐπίγραμμα ἐπὶ Πηνέλεῳ f 596. 1576 a16.

Πηνελόπη Ργ16. 1417 a14 (Od ψ 263 sqq).

πηνέλοψ, refertur inter τὰ βαρύτερα τῶν στεγανοπόδων Ζιθ3. 593 b23. (in incert rel Belon I 23. Gesner s h v. Su 154, 143. AZι I 106, 89. Penelope Klein ord av 69 n. C II 618. Anas Penelope S I 601. St. Cr. K 870, 8. cf E 47. Lnd 159.)

πηνίον. τὰ πηνία (v l ὑπήνια) ἐκ τίνων καμπῶν γίνεται Ζιε19. 551 b6 Aub. (ippenia Thomae, acia Gazae, penia Scalig. in incert rel C II 444. fort Phalaenidarum sp St. Cr. Su 204, 18 et 19. AZι I 169, 40. cf S I 345.)

πῆξις, cf πηγνύναι. περὶ πήξεως μδ5-7. opp διάχυσις μδ5. 382 a30. ἡ πῆξις καὶ ἡ ζέσις ὑπερβολαί τινές εἰσιν. ἡ μὲν ψυχρότητος, ἡ δὲ θερμότητος Γβ3. 330 b27. ἡ ψύξις καὶ ἡ πῆξις αι5. 443 b16. ἡ πῆξις ξηρασία τις μδ7. 384 a11. πῆξις τοῦ ὑγροῦ Αδ16. 98 b37. πῆξις ἀθρόα, ἀθροωτέρα, θᾶττον γενομένη, ἐγγὺς εἶναι τῆς πήξεως Φθ3. 253 b25. μα12. 348 a29, 31, b1, 18, 23. πῆξις στιφρά, πλαδῶσα Ζιγ6. 516 a2. ὅσα διὰ πῆξιν συμβαίνει πάθη μα1. 339 a4. ὕδατα καὶ νομαί, αἳ διὰ τὴν πῆξιν ποιήσουσιν ἐτησίας μβ5. 363 a15. ἡ τοῦ ἀέρος συγκρινομένου πῆξις μα4. 342 a30. πήγνυσθαι τὴν αὐτὴν πῆξιν τοῖς ὀστοῖς καὶ τοῖς κέρασιν Ζγγ11. 762 a30. πῆξις τοσαύτη ὥστε μὴ δύνασθαι κινεῖν τὸ σῶμα θ145. 845 a26.

πηροῦν. ζῷα πεπηρωμένα, syn ἀτελῆ, opp ὁλόκληρα ψγ1. 425 a10. πι8. 891 b23. ἐκ πεπηρωμένων ὁτὲ μὲν γίνεται πεπηρωμένα ὁτὲ δ' οὔ Ζγβ3. 737 a25, cf ἀνάπηρος p 51 a15. τὸ θῆλυ ὥσπερ ἄρρεν ἐστὶ πεπηρωμένον Ζγβ3. 737 a28. ἡ φώκη ὥσπερ πεπηρωμένον ἐστὶ τετράπουν Ζιβ1. 498 a32. Ζμβ12. 657 a23. εἴ τι πεπήρωται ἐν τῇ γενέσει, οἷον ὀρεύς Ζγα20. 728 b10. cf β7. 746 b22. τὸ τῶν ἀσπαλάκων γένος, ἡ φήνη πεπήρωται τοὺς ὀφθαλμούς Ζια9. 491 b34. δ8. 533 a2. ι34. 620 a1. οἱ ἀστακοὶ τὰς χηλὰς ἀτάκτως ἔχουσιν, ὅτι πεπήρωνται καὶ οὐ χρῶνται ἐφ' ὃ πεφύκασιν Ζμδ8. 684 a35. τὸ πηρωθὲν ἐν τῇ ὑστέρᾳ καλεῖται μετάχοιρον Ζγβ8. 749 a2, 4. ἄνηβοι ἐκ γενετῆς καὶ ἄγονοι διὰ τὸ πηρωθῆναι περὶ τὸν τόπον τὸν γόνιμον Ζιη1. 581 b22. ἐὰν παῖδας ὄντας πηρώσῃ τις Ζι50. 631 b31. οἱ εὐνοῦχοι ἑνὸς μορίου πηρωθέντος ἐξαλλάττουσι τῆς ἀρχαίας μορφῆς Ζγδ1. 766 a26. τὰ ἄλλα ζῷα συνεχῶς ἔχει κέρατα (opp ἀποβάλλειν) ἐὰν μή τι βίᾳ πηρωθῇ Ζιβ1. 500 a12. ἐὰν μή τι πηρωθῇ διὰ νόσον Ζγγ1. 749 a18. μηδὲν πεπηρωμένον τρέφειν Πη16. 1335 b20. πηροῦσθαι τὴν ἀκοήν πια1. 898 b29. οἱ μὴ πεπηρωμένοι πρὸς ἀρετήν Ηα10. 1099 b19. ὁ νοῦς ἐπὶ γήρως ἀποτελεῖται μάλιστα, ἂν μὴ ὑπό τινος πηρωθῇ πλ5. 955 b33.

πήρωμα Μζ9. 1034 b4 Bz. πηρώματα, syn ἀτελῆ ζῷα, opp τέλεια ψβ4. 415 a27. γ9. 432 b22, 24. πήρωμα, coni παρὰ φύσιν Ζγα18. 724 b32. ἡ ἀγονία πολλοῖς καὶ πολλαῖς διὰ πηρώματα συμβαίνει Ζγβ7. 746 b32.

πήρωσις Μζ16. 1040 b16. πδ26. 879 b25. γίνονται μεταβολαὶ καὶ πηρώσεις περὶ τὰ ἐντὸς μόρια Ζγδ4. 771 a1. ἡ πήρωσις τῶν εὐνούχων Ζγε3. 784 a10. ἡ ἀγονία πήρωσις Ζγβ8. 747 a24. ἀσθένεια καὶ πήρωσις Ηγ7. 1114 a25. θηριότης διὰ πηρώσεις καὶ νόσους Ηη1. 1145 a31 Fritzsche. 7. 1149 b29. ἡδέα φύσει, opp ἡδέα διὰ πηρώσεις Ηη6. 1148 b17. φόβοι περὶ θάνατον καὶ τὰς σωματικὰς πηρώσεις αρ6. 1251 a12. πήρωσις συνάλλαγμα ἀκούσιον βίαιον Ηε5. 1131 a9.

πηχυαῖος. γίνεται (ὀφείδιον) τὸ μέγιστον πηχυαῖον Ζιθ29. 607 a32. σαῦροι μείζους πηχυαίων γίνονται Ζιθ28. 606 b6.

πῆχυς. 1. antibrachium. AZι II tab II. Plat Tim 75 A. Ζια15. 493 b27. φλέβες τείνουσι διὰ τῶν πήχεων (v l πηχέων, cf

Lob Phryn 246) ἐπὶ τοὺς καρποὺς Ζιγ3. 513 a3. περὶ χειρὸς ϗ πήχεος ϗ βραχίονος φορᾶς φ6. 813 a10. — 2. mensurae nomen Φδ12. 221 a3. Μι1. 1053 a35. πρόβατα οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος πήχεως Ζιθ28. 606 a14. ὅταν ὁ ποὺς τεττάρων πηχῶν ᾖ Πε3. 1302 b37.

πιαίνειν. ἄριστον πρὸς τὸ πιαίνειν ϗ τρέφειν (τὰς ὗς) οἱ ἐρέβινθοι Ζιθ21. 603 b27. πιαίνειν, dist ἐμφυσᾶν, σαρκοῦν Ζιθ21. 603 b31. ὗς πῶς πιαίνεται Ζιθ6. 595 a22. 21. 603 b31. ε14. 546 a16. πιαίνεται πάντα πρεσβύτερα μᾶλλον ἢ νεώτερα ὄντα Ζιγ18. 520 b17. τῶν ἀνθρώπων τοῖς πονοῦσι τοὺς νεφροὺς συμφέρει πιαίνεσθαι Ζμγ9. 672 a35. αἱ καθέδραι τὴν κοιλίαν πιαίνουσι (syn παχύνειν a28), τὸ δ' ἄλλο σῶμα λεπτύνουσιν πε14. 882 a26. — ἵππον μάλιστα πιαίνει ὁ τοῦ δεσπότου ὀφθαλμός οα6. 1345 a3, cf παροιμία p 570 a21. — αἱ φλόγες μὲν τὸ παγετῶδες πιαίνουσιν (χλιαίνουσιν?), οἱ πάγοι δὲ τὰς φλόγας ἀνιᾶσιν κ5. 397 b1.

πιδᾶν. οἷον πιδώσης εἰς ἓν τῆς γῆς τὰς ἀρχὰς τῶν ποταμῶν μα13. 349 b34 Ideler, cf διαπιδᾶν.

πιέζειν, πιεζεῖν. πιέζειν, εἶδός τι τοῦ κινεῖν Ρα5. 1361 b17. πιέζεται ὅσα πόρους ἔχει κενοὺς συγγενοῦς σώματος μδ9. 386 b1. πιέσαι τῇ χειρί, dist λαβεῖν Ζμβ1. 646 b24. τὸ ἐπικείμενον ϗ πιεζοῦν βάρος μχ19. 853 b18. πιέσαι τὰς ἐπὶ τοῦ τραχήλου φλέβας πλε8. 965 a28. κάτωθεν πιέσαι τὴν ὄψιν πγ30. 875 b14. χαλκὸς τῇ διαιρέσει πιεζούμενος (?) πιϛ8. 915 a9. φοίνικος ξύλον ἂν ἄνωθεν ἐπιθεὶς βάρη πιέζῃς, οὐ κάτω θλιβόμενον ἐνδίδωσιν f 220. 1518 b8. πιέσαι τὰ ζεύγη, τὰς τῶν αὐλῶν γλώττας, φῦσαι μὴ δυνάμεναι πιέζεσθαι ῥαδίως ακ804 a12, 801 b39, 800 b3. κατὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ κόσμου συνερηρεισμένη γῆ πᾶσα ϗ πεπιεσμένη συνέστηκεν κ3. 392 b33. — πιεστόν, dist ἐλατόν μδ9. 386 b24. περὶ πιεστοῦ μδ8. 385 a15. 9. 386 a29-b11.

πίειρα γῆ Ζγδ6. 774 b26. ἡ τρυγὼν ἄρχεται τῆς φωλείας σφόδρα πίειρα οὖσα Ζιθ16. 600 a23.

Πιερία τῆς Μακεδονίας θ47. 833 b18. f 248. 1524 a1. — ὁ Πιερικὸς Ὄλυμπος σ973 b22. f 238. 1522 a6. Λειβήθριοι, ἔθνος Πιερικόν f 511. 1561 b27.

Πιερίδες ἑπτὰ ἐθρήνησαν Ἀχιλλέα f 596. 1575 b6.

πίεσις. πιλητὰ ὅσα τῶν πιεστῶν μόνιμον ἔχει τὴν πίεσιν μδ9. 387 a16, 17. αἱ καμπαὶ τῶν δακτύλων καλῶς ἔχουσι πρὸς τὰς λήψεις ϗ πιέσεις Ζμδ10. 687 b11. ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος πκε1. 937 b32. ἡ ἐπίτασις ϗ πίεσις τῆς φωνῆς πιθ3. 917 b33.

πιθανολογοῦντος μαθηματικοῦ ἀποδέχεσθαι (opp ἀποδείξεις ἀπαιτεῖν) Ηα1. 1094 b26.

πιθανός. οὔτε ἀναγκαῖον οὔτε πιθανόν ατ969 b28. coni syn εἰκός Ρβ23. 1400 a11, 12. πο25. 1461 b12 coll 24. 1460 a27. syn ἔνδοξον Ρα2. 1356 b27, 32. φανερὸν ϗ πιθανόν μβ3. 357 b33. opp ἀπίθανος, ἀμφίβολος πρὸς πίστιν ρ17. 1432 a32. 16. 1431 b21. πρὸς ποίησιν αἱρετώτερον πιθανὸν ἀδύνατον ἢ ἀπίθανον ϗ δυνατόν πο25. 1461 b11. μόνον ἐφρόντισαν τοῦ πιθανοῦ τοῦ πρὸς αὐτούς Μβ4. 1000 a10. ἀπόδειξις πιθανή Ζγβ8. 747 b28. λόγοι πιθανοί τα11. 104 b14. ἡ τῶν πιθανῶν λόγων χρῆσις πρὸς κρίσιν ἐστίν Ρβ18. 1391 b8. ψευδηγορεῖν πιθανά Ρβ23. 1397 a18. δόξα πιθανωτάτη ρ13. 1430 b37. τὰ πράγματα ἐκ τίνων ἔχει τὸ πιθανόν Ργ1. 1403 b20. ὁ ῥήτωρ τὸ ἐν ἑκάστῳ πιθανὸν θεωρεῖ, τὸ ἐνδεχόμενον πιθανόν, ϗ τὸ φαινόμενον πιθανόν τζ12. 149 b27. Ρα2. 1355 b27. 1. 1355 b16. πιθανὰ τὰ τοιαῦτα μαρτύρια ταύταις ταῖς δόξαις Ζγα17. 721 b28. — πιθανόν (sc ἐστί) c inf τζ14. 151 a29. ατ969 b28. — ἡ ἐπαγωγὴ πιθανώτερον ϗ σαφέστερον ϗ κατὰ τὴν αἴσθησιν γνωριμώτερον ϗ τοῖς πολλοῖς κοινόν τα12. 105 a16. πιθανώτεροι οἱ ἀπαίδευτοι τῶν πεπαιδευμένων ἐν τοῖς ὄχλοις Ρβ22. 1395 b27. πιθανώτερον λέγειν Ηα4. 1096 b5. τἀληθῆ εὐσυλλογιστότερα ϗ πιθανώτερα Ρα1. 1355 a38. πιθανώτατοι οἱ ἐν τοῖς πάθεσιν πο17. 1455 a30. — τὸ πιθανῶς γινόμενον ημβ6. 1200 b30.

πιθανότητά τινα ἔχει ὁ λόγος Ηα4. 1097 a3. ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης f 108. 1495 b12.

πιθανοῦν. πιθανοῖ τὸ πρᾶγμα ἡ οἰκεία λέξις Ργ7. 1408 a19.

πιθηκοειδής. τὰ πιθηκοειδῆ ζῷα Ζιβ1. 498 b15.

πίθηκος. descr Ζιβ8. 502. Ζμδ10. 689 b31 sq. πιὼν οἶνον μεθύσκεται f 102. 1494 b21. physiolog quaedam φ6. 811 a26, b9, 20, 23, cf Rose Ar Ps 705, 9. — πίθηκος ἀνθρώπῳ ὅμοιος ἐπὶ τὸ γελοιότερον τγ2. 117 b17. εἰκάζουσιν οὕτως, οἷον πιθήκῳ αὐλητήν Ργ11. 1413 a3. ὡς λίαν ὑπερβάλλοντα (τῇ μιμήσει) πίθηκον ὁ Μυννίσκος τὸν Καλλιππίδην ἐκάλει πο26. 1461 b34. (Galen II 219, cf H II 794. singe C II 772. S I 75, II 295. Simia silvanus *L* St. Cr. K 467. Su 39, 1. Simia silvanus vel Inuus ecaudatus *Geoff.* AZι I 71, 27. KaZι 68, 1. cf Oken Isis 1825 II 1185. Salmas exer Pl 68.) v κῆβος, κυνοκέφαλος.

Πιθηκοῦσαι θ37. 833 a14.

πιθηκώδης. οἱ τὰ ὦτα μικρὰ ἔχοντες πιθηκώδεις, οἱ δὲ μεγάλα ὀνώδεις φ6. 812 a9.

πίθος. πίθοι οἴνου Φδ6. 213 b17. πίθων κενῶν, διαμέστων ἠχώ πιθ50. 922 b35. ια8. 899 b25. ὁ λεγόμενος τετρημένος πίθος (cf παροιμία p 570 b22) Πζ5. 1320 a32. οα6. 1344 b25. — πίθοι coelestes κ4. 395 b12.

πιθώδης. ἡ ἐμὺς τίκτει ὀρύξασα βόθυνον πιθώδη Ζιε33. 558 a8.

πικέριον παρὰ Φρυξὶ καλεῖσθαι τὸ βούτυρον f 593. 1574 a29.

πικραίνεσθαι, opp γλυκαίνεσθαι Φη2. 244 b23.

πικρία. στρέφεται εἰς πικρίαν ὁ καρπός φτβ10. 829 a39. — ὀργιλότητος εἴδη τρία, ἀκροχολία πικρία βαρυθυμία αρ6. 1251 a4.

πικρίς. ὁ δράκων ὅταν ὀπωρίζῃ, τὸν ὀπὸν τῆς πικρίδος ἐκροφεῖ Ζιθ6. 612 a30. (fort Helminthia echioides *Gaert* Sprengel hist rei herb I 100. Aub I 186. Apium petroselinum Langk Bot 37.)

πικρολογία ἀκολουθεῖ τῇ ὀργιλότητι αρ6. 1251 a9.

πικρός. τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρὸν εἴδη χυμῶν, οἱ χυμοὶ ἐκ γλυκέος ϗ πικροῦ ψβ10. 422 b12. αι4. 442 a13, b19. ἡ τέφρα πικρά αι4. 441 b5. πικρὸν ϗ ἁλμυρόν αι4. 442 a18, 27. μβ2. 355 b8. τὰ δυσώδη ϗ πικρὰ ἄπεπτα πα47. 865 a5. τοῖς πικροῖς χυμοῖς ἀνάλογον αἱ σαπραὶ ὀσμαί αι5. 443 b10. cf ψβ9. 421 a27. — πικρός, def φυλακτικὸς ὀργῆς ηεβ3. 1221 b13. οἱ πικροὶ δυσδιάλυτοι Ηδ11. 1126 a19. διὰ τιμωρίαν ἄδικοι Ρα10. 1368 b21. πικρῷ ἤθει, opp πραεῖ ρ38. 1445 b16. ὁ λογισμὸς φεύγει τὸν θυμὸν ὡς πικρὸν τύραννον f 97. 1493 b38. πικροῦ σημεῖα φ3. 808 a17-19.

πικρότης, opp γλυκύτης Γβ2. 392 b12. coni ἁλμυρότης μβ2. 354 b2.

πιλεῖν. εἰ μή ἐστι μανὸν ϗ πυκνόν, οὐδὲ συνιέναι ϗ πιλεῖσθαι οἷόν τε Φδ9. 216 b24. 6. 213 b16. τὸ πολὺ εἰς ὀλίγον πιληθῆναι τόπον μβ8. 366 b13. ὁ ἀὴρ βίᾳ κατέχεται ϗ πεπίληται πκε1. 937 b36. πιλούμενος ὁ πολύπους ἀφίησιν ἀεί τι ϗ τέλος ἀφανίζεται Ζιι37. 622 a16. αὐξήσεις βίαιοι, οἷον οἱ σῖτοι οἱ ταχὺ ἁδρυνόμενοι ϗ μὴ πιληθέντες Φε6. 230 b3. — πιλητόν. περὶ πιλητοῦ μδ8. 385 a17. 9. 387 a15-17.

πίλημα. χάλαζα γίνεται νιφετοῦ συστραφέντος ϗ βρῖθος ἐκ πιλήματος λαβόντος κ4. 394 b2. πνεῦμα εἰληθὲν ϗ βιαίως ῥηγνύον τὰ συνεχῆ πιλήματα τοῦ νέφους κ4. 395 a12.

πίλησις. (τί γίνεσθαι ἀνάγκη), εἰ μή ἐστι πίλησις Φδ 9. 217 a15. ἡ ἔξωθεν ἁφὴ ἐναντιουμένη διὰ τῆς πιλήσεως τῇ φορᾷ πλζ 6. 966 b16.

πιλητικὸν τὸ ψυχρός ἐστιν πιδ 8. 909 b18.

πιλίον. τὰ πιλία θᾶττον ποιεῖ πολιούς f 226. 1519 a14.

πῖλος. τὰς σκεπαζομένας τρίχας πίλοις πολιοῦσθαι θᾶττον Ζγε 5. 785 a27.

πιμελή. refertur inter τὰ ὑγρὰ τῶν ὁμοιομερῶν Ζιγ 2. 511 b9. α1. 487 a3. Ζμβ 2. 647 b12. χυτὸν καὶ ἄπηκτον, θυμιᾶται καὶ τήκεται Ζιγ 17. 520 a8. 20. 521 b31. ζ17. 571 a31. πιμελὴ καὶ στέαρ πῶς διαφέρουσι Ζμβ 5. 651 a20. Ζιγ 17. 520 a6. οὐκ ἔστι φύσει ἀλλ' ἐπίκτητον· θερμόν, ἂν μὴ δίυγρος πε 14. 882 a22. η4. 887 b25. ἡ καθ' αὑτὸ πέψις αἵματος στέαρ καὶ πιμελή ἐστιν Ζμβ 6. 652 a10. γ9. 672 a4. τοῖς εὐτραφέσι πεττόμενον τὸ περίττωμα γίνεται πιμελή, ἔστιν ἡ πιμελὴ περίττωμα δι' εὐβοσίαν ὑγιεινόν Ζγα 18. 726 a5, 6. 19. 727 a34. (τῶν ζῴων) εὐβοσίᾳ πλείονι χρωμένων πιμελὴ (γίνεται) ἀντὶ σαρκῶν Ζιγ 16. 519 b34. (τοῖς ἀγονωτέροις ἡ γονὴ καὶ τὸ σπέρμα) εἰς τὴν πιμελὴν ἀναλίσκεται καὶ τὸ στέαρ Ζμβ 5. 651 b15. cf Ζγα 19. 727 a36. γίνεται μεταξὺ δέρματος καὶ σαρκός Ζιγ 17. 520 a11. πλείστη περὶ τὴν γαστέρα πε 3. 880 b35. 14. 882 a22. ἔχουσιν οἱ νεφροὶ μάλιστα τῶν σπλάγχνων πιμελήν, ἐλάττω πιμελὴν ἔχει τοῦ ἀριστεροῦ καὶ αὐχμηρότερος ὁ δεξιὸς (τῶν νεφρῶν) Ζμγ 9. 672 a2, 11, 19. Ζια 17. 497 a2. ἡ ἰκμὰς πεττομένη γίνεται πιμελὴ πι 3. 891 a23. τὸ ἐπίπλοον ἔχει πιμελὴν Ζμδ 3. 677 b15, 29. Ζιγ 17. 520 a14. οὐκ ἔχει αἴσθησιν οὐδὲ πιμελὴ οὐδὲ στέαρ Ζμβ 5. 651 b6. — τὰ ζῷα τὰ πιμελὴν ἔχοντα Ζμδ 3. 677 b15 (cf M 319). τὰ ἀμφώδοντα καὶ ἀκέρατα καὶ πολυσχιδῆ Ζιγ 17. 520 a15. Ζμβ 5. 651 a34, b3, cf 29. τὰ σελάχη ἐστὶν ἀπιμελώτατα καὶ κατὰ σάρκα καὶ κατὰ κοιλίαν κεχωρισμένῃ πιμελῇ Ζιγ 17. 520 a20. οὐδὲν ἔχει τῶν ἀναίμων οὔτε πιμελὴν οὔτε στέαρ Ζμβ 5. 651 a26 (F 272, 15). Ζγα 19. 727 b4, 5. Ζιδ 7. 532 b8. (cf Bussemaker ad Oribas I 587. Langk Schol ad Ζμ p 15, 78.)

πιμελώδης. πιμελώδης ὑμήν Ζια 16. 495 b30. 17. 496 a6, σάρξ φ3. 807 b13. ἧπαρ πιμελῶδες Ζιγ 17. 520 a17. πιμελώδεις δεσμοί Ζια 16. 495 b12. στεατώδεις οἱ μυελοὶ καὶ πιμελώδεις Ζμβ 6. 652 a7. ἰχθύων στέαρ πιμελῶδες Ζιγ 17. 520 a21. ἀθροίζεται τὸ πιμελῶδες ὑπὸ τὴν τοῦ δέρματος σκέπην Ζγβ 6. 743 b13. — ἔστιν ἀγονώτερα τὰ πιμελώδη Ζιγ 18. 520 b6. ἔξω περιίσταται πιμελὴ ἐν τοῖς πιμελώδεσιν Ζμγ 9. 672 a11. τῶν πιμελωδῶν ὁ μυελὸς πιμελῇ ὅμοιος, πιμελώδης, τὸ ἐπίπλοον πιμελῶδες Ζμβ 6. 651 b28. Ζιγ 20. 521 b10. 17. 520 a14.

πιμπλάναι. ἡ ἵππος οὐκ εὐθὺς μετὰ τὸν τόκον πίμπλαται ἀλλὰ διαλείπει χρόνον· ἐπειδὰν πλησθῶσιν αἱ θήλειαι (ἔλαφοι) Ζιζ 22. 576 b29. 29. 578 b32.

πιμπράναι. κύτισος ὁ ἀνθῶν οὐ συμφέρει (ταῖς βουσίν), πίμπρησι γάρ Ζιγ 21. 522 b28.

πινακίδιον. γράψας εἰς πινακίδιον θ57. 834 b12.

πινάκιον (δικαστικὸν) φέρειν Πβ 8. 1268 a2.

πίναξ. πίνακας νεῶν (Hom μ 67) θ105. 839 b33. — πίναξ ὃν ἀνέθηκε Θράσιππος χορηγήσας Πθ 6. 1341 a36.

Πινδάρου versus afferuntur Ρα 7. 1364 a28 (Ol 1, 1). β24. 1401 a17 (fr 73 Bgk). Πινδάρῳ Ἀντιμένης ὁ Κῷος ἐφιλονείκει f 65. 1486 b32. — Πίνδαρος (histrio? Τυνδάρεος Bk³) λίαν ὑπερβάλλων περὶ τὴν μίμησιν πο 26. 1461 b35.

Πίνδος ὄρος μα 13. 350 b15.

πίνειν. τὰ ζῷα πῶς πίνει Ζιθ 6. 595 a7-12. β1. 497 b27. τοῖς ὄρνισιν οὐ συμφέρει τὸ πολὺ πίνειν Ζιθ 18. 601 a31, b4. οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες τί πάσχουσιν f 101. 1494 b6. ἀναξηραίνεται ὁ οἶνος ὥστε ξυόμενος πίνεσθαι μδ 10. 388 b7. — τὰ βεβρεγμένα τῶν ζευγῶν καὶ τὰ πεπωκότα τὸ σίαλον εὐφωνότερα γίγνεται ακ 802 b22.

πίννα (v l πίνναι, πίναι, πῖναι, πίννη v l et f 287. 1528 b9). refertur inter τὰ ἀρράβδωτα τῶν τραχυοστράκων, τὰ ἀκίνητα ἐκ τῆς προσφυῆς Ζιδ 4. 528 a24, 26, 33. λεπτόστομον f 287. 1528 b13. προσπεφύκασιν, ἐρρίζωνται, ὀρθαὶ φύονται ἐκ τοῦ βύσσου (βυθοῦ ci Müller, Archiv f Naturgesch 1837 I 2 et Aub) ἐν τοῖς ἀμμώδεσι καὶ βορβορώδεσιν Ζιθ 1. 588 b15. ε15. 548 a5, 547 b15 Aub et II 495. ἀεὶ ἔχουσι τὰ ᾠά, πρὸς τὴν ἐδωδὴν εὔχυμα πότε Ζγγ 11. 763 b8, 7. ἔχουσιν ἐν αὑταῖς πιννοφύλακα, οὗ στερισκόμεναι διαφθείρονται θᾶττον Ζιε 15. 547 b16, 28. (perna Alberto, pinna C II 645. S I 320. II 368. St. Cr. K. AΖι I 181, 21. Pinna rotundata Mr 236. cf Naturforscher 1777 X 20. Mongez in Mém de l'Institut 1814 IV 228. Yates textr antiq 152-159, Ritter Erdkunde XIX 1196.)

πιννοτήρας. οἱ καλούμενοι πιννοτῆραι (v l πιννοθῆραι, πινοθῆραι) ἐν ταῖς πίνναις, ἐν τοῖς κτεσίν, ἐν τοῖς λιμνοστρέοις, descr Ζιε 15. 547 b28 Aub. (praedones pinnarum Guilel (Plin XXXII § 150), pinnother Gazae, pinnothera Scalig. Pinnothere C II 647. S I 320. Cancer pinnophylax St. Pinnotheres veterum Cr. cf M 249. οἱ ἐν τοῖς κτεσί def non possunt, de ceteris cf καρίδιον, καρκίνιον.)

πιννοφύλαξ, καρίδιον ἢ καρκίνιον ἐν ταῖς πίνναις, τῶν σπόγγων descr Ζιε 15. 547 b16. 16. 548 a28 Aub. (cf AΖι I 155, 9. Young 261, Forskal descr an 1775 p 89.) v καρίδιον, καρκίνιον.

πῖνον. οἱ τὸν κρίθινον πεπωκότες, ὃν πῖνον καλοῦσι, τί πάσχουσιν f 101. 1494 a43, 45, b2.

πινύσκη (Simonid fr 12) Ζιε 8. 542 b8.

πιότης τῶν ἐναίμων, τοῦ σώματος, ἡ πιότης κεχωρισμένη, syn ἡ πιμελὴ κεχωρισμένη Ζμδ 5. 680 a27. Ζιγ 4. 515 a22. 17. 520 a23, 20. ὀλίγαιμα, ἅτε εἰς τὴν πιότητα ἀναλισκομένου τοῦ αἵματος Ζμβ 5. 651 b9.

πίπα v l (πιπώ Bk, πίπρα C) Ζιθ 3. 593 a4.

πίπος. πίπῳ (v l πιπώ, ἵππω, πιποῖ ci Bsm Pik) Ζιι 1. 609 a30. 22. 617 a28. cf AΖι II 496. v πιπώ.

πίπρα (v l πιπρώ, πιπώ ci S Bsm Pik) Ζιι 1. 609 a7. v πιπώ.

πιπράσκειν. τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως f 401. 1545 a3. ἐξ ὧν ἢ πραθέντων ἢ μισθωθέντων πρόσοδος τῇ πόλει γίγνοιτο ρ3. 1425 b23. ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται f 411. 1546 b12.

πίπτειν. οἱ κεραυνοὶ κάτω πίπτουσιν μα 4. 342 a14, 11. πίπτοντα οἰκοδομήματα Πζ 8. 1321 b20, 1322 b21. πίπτουσι τὰ φύλλα φτα 4. 819 b33. τὴν γλῶσσαν ὀλιγάκις ὑπὸ τοὺς ὀδόντας πίπτειν Ζμγ 3. 664 b35. τὰ πνεύματα πίπτει (opp λαμπρά) πκς 3. 940 b15. 60. 947 a29. — αἱ κάθετοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πεσοῦνται μγ 5. 376 b19. ατ 970 a11. τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄρτιον πίπτοντος περιττὸς ἀριθμὸς γίγνεται Μμ 8. 1084 a5. — ὑπὸ τέχνην, ὑπὸ τὴν αἴσθησιν, ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον, διαίρεσιν sim πίπτειν Ηβ 2. 1104 a7. τα 5. 102 a37. ζ13. 151 a15. 4. 141 a11. ρ4. 1426 a29. τὸ ὄνομα πίπτει ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην ΜΑ 2. 982 b8. ἅπασαι αἱ αἰτίαι πίπτουσιν εἰς τέσσαρας ταύτας, ὡς εἰς γένη ταῦτα πίπτουσιν sim Φη 2. 243 b16. β3. 195 a15. Μδ 2. 1013 b17. γ3. 1005 a2. Ζμγ 14. 675 a25. πίπτειν εἰς τὴν τοῦ ἐλέγχου ἄγνοιαν τι 6. 169 a18. ἔξω πίπτουσι τῶν διῃρημένων γενῶν Ζμδ 5. 681 b1. ἔξω πίπτειν Αγ 23. 85 a2, 4. ἐξωτέρω πίπτειν Πδ 11. 1295 a32. ἐκτὸς τῶν εὐλόγων πίπτειν Μκ 2. 1060 a18. —

εἰς ὀργὴν πεσεῖν (frg tr adesp 55) Ρβ23. 1397 a14. — τȣ̃νομα πίπτει πως (cf πτῶσις) Αα36. 49 a5. — οἱ ὄρτυγες ὅταν πέσωσιν (Bk, ἐμπέσωσιν Aub e duobus codd) συνδυάζονται Ζιθ12. 597 b9.

πιπώ. refertur inter τὰ σκνιποφάγα, σκέλη βραχέα (ἵπποις v l, πίπῳ Bk) Ζιθ 3. 593 a4. ι21. 617 a28. πολέμιοι τῶν ὀρνίθων ποικιλίδες ϗ κορυδῶνες ϗ πιπώ (πίπρα Bk) ϗ χλωρεύς· (πόλεμος) πιποῖ (ci S Bsm Pik, πίπῳ Bk) ϗ ἐρωδιῷ Ζιι1. 609 a7 (S II 5), a30 (S I 591, II 10). dist πιπώ (v l πίπα) ἥ τε μείζων ϗ ἡ ἐλάττων· ὅμοια ἀλλήλοις ϗ φωνὴν ἔχȣσιν ὁμοίαν, πλὴν μείζω τὸ μεῖζον· νέμεται ἀμφότερα ταῦτα πρὸς τὰ ξύλα προσπετόμενα· καλȣ̃σί τινες ἀμφότερα ταῦτα δρυοκολάπτας Ζιθ3. 593 a4, 6, 7, 5. (πίπος pipone, πίπρα pic C II, 651, 636. πίπος πίπρα πιπώ Picus viridis, maior, minor St. Cr. Picus minor, maior AZι I 90, 28ab. Su 128, 87.) v δρυοκολάπτης.

πισσόκηρος Ζιι40. 624 a17 S.

πιστεύειν. 1. cum obiecto personae. ȣ̓ ῥᾴδιον ȣ̓δενὶ πιστεῦσαι περὶ τȣ̃ ἐν πολλῷ χρόνῳ ὑπ᾽ αὐτῶν δεδοκιμασμένȣ Ηθ 5. 1157 a21. cf Ρα1. 1356 a6. β14. 1390 a32 (opp ἀπιστεῖν). 23. 1400 a34. ταῦτ᾽ ȣ̓ μόνον Αἰγυπτίοις πιστεῦσαι δεῖ, ἀλλὰ ϗ ἡμεῖς ἐφεωράκαμεν μα6. 343 b10. vel omisso dativo ὅταν ἠθικῶς ἀλλὰ μὴ νομικῶς πιστεύσωσιν ηεη10. 1243 a14. pass πρὶν ἂν ἑκάτερος ἑκατέρῳ φανῇ φιλητὸς ϗ πιστευθῇ Ηθ4. 1156 b29. πιστευθέντες τȣ̀ς πιστεύσαντας ἀδικȣ̃σιν ρ12. 1430 b21. πιστευθέντες ὑπὸ τȣ̃ δήμȣ Πε5. 1305 a22. πιστευθέντες τοῖς ἐχθροῖς Πγ16. 1287 a39. πιστευθέντες ἐκ τȣ̃ διαβάλλειν τȣ̀ς γνωρίμȣς Πε10. 1310 b16. πιστευθεὶς ὡς δημοτικὸς ὢν Πε5. 1305 a28. — 2. cum obiecto rei. ȣ̓χ ἱκανῷ πεπιστεύκασι σημείῳ Ηθ2. 1155 b14. πιστεύειν τῷ ἀληθεῖ, τοῖς οἰκείοις λόγοις al Ηη15. 1154 a25. Φθ8. 264 a7. Μβ2. 997 b18. Πε8. 1307 b40. ȣ̓κέτι τȣ̃το ῥᾴδιον πιστεῦσαι Πγ15. 1286 b26. τῷ ποιόν τινα φαίνεσθαι τὸν λέγοντα πιστεύομεν Ρα7. 1366 a11. τὰ πράγματα δεῖ πιστεύεσθαι Ργ17. 1417 b32. πιστευθήσεται κατὰ τὴν ὁμοιότητα ϗ τὰ κατὰ τȣ̃τȣ λεγόμενα ρ8. 1428 b28. — πιστεύειν omnino firmitatem persuasionis significat, sive ea δόξης sive ἐπιστήμης vim ac naturam habet sive ad cognitionem principiorum pertinet. φαίνεται μὲν ὁ ἥλιος ποδιαῖος, πεπίστευται δ᾽ εἶναι μείζων τῆς οἰκȣμένης ψγ3. 428 b4. ȣ̓κ ἐνδέχεται δοξάζοντα οἷς δοκεῖ μὴ πιστεύειν ψγ3. 428 a21. τὰ μὲν ȣ̓ πιστεύȣσιν οἱ νέοι ἀλλὰ λέγȣσιν Ηζ9. 1142 a19. ἔνιοι πιστεύȣσιν ȣ̓χ ἧττον οἷς δοξάζȣσιν ἢ ἕτεροι οἷς ἐπίστανται Ηη5. 1146 b29 (ἠρέμα πιστεύειν b27). ἅπαντα πιστεύομεν ἢ διὰ συλλογισμȣ̃ ἢ ἐξ ἐπαγωγῆς Αβ23. 68 b13. τότε πιστεύομεν μάλιστα ὅταν ἀποδεδεῖχθαι ὑπολάβωμεν Ρα1. 1355 a5 (cf τοσαῦτά ἐστι δι᾽ ἃ πιστεύομεν ἔξω τῶν ἀποδείξεων Ρβ1. 1378 a8). τȣ̃το μάλιστ᾽ ἄν τις πιστεύσειε θεωρῶν πῶς γίνεται τὸ σπέρμα Ζγα2. 716 a7. πιστεύειν coni syn εἰδέναι, γνωρίζειν Αγ2. 72 a25, 33, 36. εἴπερ ἴσμεν ϗ πιστεύομεν διὰ τὰ πρῶτα, κἀκεῖνα ἴσμεν τε ϗ πιστεύομεν μᾶλλον Αγ2. 72 a31. ὅταν πως πιστεύῃ ϗ γνώριμοι αὐτῷ ὦσιν αἱ ἀρχαί, ἐπίσταται Ηζ3. 1139 b33. ἐκ τȣ́των συλλογιζόμενος πιστεύσειεν ἄν τις ὡς ἔστι τι Οα2. 269 b14. ἐκ τȣ́των πιστεύσειεν ἄν τις ὅτι vel seq acc c inf Φθ3. 254 a3. 6. 259 a20, b20. ψγ1. 424 b24. Ρα9. 1367 b33. λογικῶς ἐκ τȣ́των ἄν τις πιστεύσειεν περὶ τȣ̃ λεχθέντος Αγ22. 84 a7.

πιστευτικός. ἀδικȣ̃σι τȣ̀ς μὴ εὐλαβεῖς μηδὲ φυλακτικȣ̀ς ἀλλὰ πιστευτικȣ́ς Ρα12. 1372 b29.

πίστις. 1. fides. cf πιστεύειν 1. οἴονται δεῖν στέργειν τȣ̀ς κατὰ πίστιν συναλλάττοντας Ηθ15. 1162 b30. ἡ φιλία ἐν πίστει ϗ βεβαιότητι ημβ11. 1208 b24. ȣ̓κ ἔστιν ἄνευ πίστεως φιλία βέβαιος ηεη2. 1237 b12. πάντα φυλάττειν ὅθεν εἴωθε γίνεσθαι δύο, φρόνημά τε ϗ πίστις (mutua fides) Πε11. 1313 b2. ἀκολȣθεῖ τῇ δικαιοσύνῃ πίστις αρ5. 1250 b24. ἡ πίστις (causa fidei) ἦν ἡ ἀπέχθεια ἡ πρὸς τȣ̀ς πλȣσίȣς Πε5. 1305 a22. ὅρκοι δεξιαὶ πίστεις Ρα14. 1375 a10. — 2. persuasionis firmitas, sive ea ex argumentis et rationibus, sive ex sensu et experientia orta est, atque eae res quae ad efficiendam eam persuasionem conferunt. πίστις, dist ὑπόληψις τδ5. 125 b30 sqq, 126 b15. δόξῃ ἕπεται πίστις ψγ3. 428 a20. ϗ γὰρ ἐμπειρίας ϗ πίστεως δέονται πολλῆς Πζ8. 1322 a32. συμβαίνει τȣ̃το ϗ διὰ τῆς αἰσθήσεως ἱκανῶς, ὥς γε πρὸς ἀνθρωπίνην εἰπεῖν πίστιν Οα3. 270 b13. ἡ πίστις ȣ̓ μόνον ἐπὶ τῆς αἰσθήσεως ἀλλὰ ϗ ἐπὶ τȣ̃ λόγȣ Φθ 8. 262 a18. Πη4. 1326 a29, 26. ηεα6. 1216 b26. πίστις διὰ (ἐκ) τῆς ἐπαγωγῆς, διὰ συλλογισμȣ̃ Αδ3. 90 b14. τα8. 103 b3, 7. ι4. 165 b27. μδ1. 378 b14. Φε1. 224 b30. Μκ11. 1067 b14. ἐν τῷ παραδείγματι ἡ πίστις ἐκ τῶν ὁμοίων Αβ24. 69 a4, 12. ἡ πίστις τȣ̃ μέσȣ πρὸς τὸ ἄκρον Αβ24. 69 a12. πρῶτα τὰ μὴ δι᾽ ἑτέρων ἀλλὰ δι᾽ αὐτῶν ἔχοντα τὴν πίστιν τα1. 100 b19. ἡτισȣ̃ν πίστις καθ᾽ ἡντινȣ̃ν μέθοδον Αβ23. 68 b12. λαβεῖν τὴν πίστιν ἔκ τινος Οα4. 270 b33. β4. 287 a31. μγ2. 372 a32. ψα1. 402 a11. Μν2. 1090 a3. cf Πβ3. 1262 a18. [δια]λαμβάνειν (?) τὴν πίστιν διὰ τῶν ἔργων Πη1. 1323 a40. τȣ̃το συμβάλλεται πρὸς τὴν πίστιν Ηη15. 1154 a23. πολὺ διαφέρει πρὸς πίστιν Ρβ1. 1377 b25. τὰ κύκλῳ εἰς πίστιν Ρα 9. 1367 b29. ἡ πίστις γίγνεται, συμβαίνει ἔκ τινος Φθ7. 261 b25. γ4. 203 b15. τὸ πάντας ὑπολαμβάνειν παρέχεται πίστιν μτ1. 462 b15. πρὸς ἅπαντα ἱκανὴ μία πίστις Φθ3. 254 a35. ὁ ἀναιρῶν ταύτην τὴν πίστιν ȣ̓ πάνυ πιστότερα ἐρεῖ Ηκ2. 1173 a1. πίστιν ϗ τὰ τοιαῦτα ἔχει τινά (aliquid quod valeat ad fidem faciendam) Ηκ 9. 1179 a17. κυριωτάτην ἔχει πίστιν τὸ ἦθος Ρα2. 1356 a13. παραπλησίαν ἔχει (τὸ κενὸν) τήν τε ἀπιστίαν ϗ τὴν πίστιν διὰ τῶν ὑπολαμβανομένων Φδ6. 213 a15. — Βαβυλώνιοι, παρ᾽ ὧν πολλὰς πίστεις ἔχομεν περὶ τῶν ἄστρων (multa tradita accepimus fide digna) Οβ12. 292 a9. — rhetorice πίστις probatio rei de qua agitur, τȣ́των τὸ μὲν πρόθεσίς ἐστι, τὸ δὲ πίστις, ὥσπερ ἂν εἴ τις διέλοι ὅτι τὸ μὲν πρόβλημα, τὸ δὲ ἀπόδειξις Ργ13. 1414 a35. α1. 1355 a5. ἐν διηγήσει ϗ ἐν πίστει Ργ17. 1418 a18. ἐνθυμήματα, ὅπερ ἐστὶ σῶμα τῆς πίστεως Ρα1. 1354 a15. αἱ πίστεις ἔντεχνόν εἰσι μόνον, τὰ δ᾽ ἄλλα προσθῆκαι Ρα1. 1354 a13. πίστεις ἔντεχνοι, syn διὰ τȣ̃ λόγȣ ποριζόμεναι, opp ἄτεχνοι Ρα2. 1356 a1-20, 1355 b35. 1. 1354 b21. περὶ τῶν ἀτέχνων πίστεων Ρα15 (πίστεις διὰ τῶν μαρτύρων πιη3. 916 b34). τὰς πίστεις ἑκατέρων ἐμβαλόντες εἰς καδίσκȣς f 414. 1547 a22. πίστεις ἀποδεικτικαί Ρα2. 1358 a1. πίστεις κοιναί Ρβ20-26, opp ἴδιαι Ρβ20. 1393 a22. τὰς πίστεις ποίας δεῖ εἶναι Ργ17. δευτέρα πίστις (i e δεύτερον εἶδος τῶν πίστεων) Ρα9. 1366 a27. περὶ πίστεων ρ8-18. πίστεις ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων ρ8-15. πίστεις ἐπίθετοι ρ16-18. 8. 1428 a18. ποιεῖσθαι τὰς πίστεις διά τινος Ρα1. 1355 a27. ἐξ ὧν αἱ πίστεις γίνονται περὶ αὐτῶν Ρβ11. 1388 b29. ἐκ τȣ́των ληπτέον τὰς πίστεις Ρα6. 1363 b4. φέρειν τὰς πίστεις ἔκ τινος Ρβ18. 1391 b25. πίστεις ἐπιφέρειν ρ1. 1421 a6. ἐκ βασάνων τὰς πίστεις λαμβάνειν ρ17. 1432 a15.

πιστός. 1. τȣ̃ αὐτȣ̀ς τȣ̀ς λέγοντας πιστȣ̀ς εἶναι τρία ἐστὶ τὰ αἴτια Ρβ1. 1378 a6-16. τὸν μάρτυρα εἶναι πιστὸν ἢ ἄπιστον

ἢ ἀμφίδοξον ρ16. 1431 b22. cf Ρα15. 1376 a16. αἱ βάσανοι ἔχουσι τὸ πιστόν Ρα15. 1376 b32. πανταχοῦ πιστότατος ὁ διαιτητής Πδ12. 1297 a5. — 2. τοῦτο πιστὸν ἐκ τῆς ἐπαγωγῆς Οα7. 276 a14. τὸ πιστὸν οὐκ ἐκ τῶν φαινομένων ἀθροῦσιν ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῶν λόγων Οβ13. 293 a29. ἀμφοῖν ἐχόντοιν τὸ πιστόν Ηι8. 1168 b12. κακῶς κρίνειν τὸ πιστὸν καὶ τὸ μὴ πιστόν Φθ3. 254 a32. ἡ ἀρχὴ αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν πιστή τα1. 100 b21. ἀρχὴ πιστοτέρα Μκ5. 1062 a3. τὸ μὲν εὐθὺς ὑπάρχει δι' αὐτὸ πιθανὸν καὶ πιστόν Ρα2. 1356 b28. ὁμοίως πιστὸν ἢ μᾶλλον τοῦ συμπεράσματος Αβ25. 69 a22. λόγος ἀποδεικτικὸς καὶ πιστός Ρβ1. 1377 b23. πιστότερον, syn γνωριμώτερον, πρότερον Αβ16. 64 b32. γ2. 72 b1. 25. 86 b5, 27, 30. 26. 87 a26. Ργ17. 1418 a11. λόγοι πιστότεροι τῶν ὑποθέσεων Ογ1. 299 a5. ἡ ἐπιστήμη ὑπόληψις πιστοτάτη τε3. 131 a23. ἧττον πιστά, syn ἀδοξότερα τθ11. 161 b31.

πιστοῦν. ἔργον ῥήτορος προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν, διηγήσασθαι πρὸς πιθανότητα, πιστώσασθαι πρὸς πειθώ f 123. 1499 a28.

πιστώματα περί τινος Ρα15. 1376 a17.

Πιτθεύς. γνωμολογία Πιτθέως (Hes ε370) f 556. 1570 a11.

Πιτθεύς. Ἀνδροκλῆς ὁ Π. Ρβ23. 1400 a9.

πίττα, πίσσα. ἡ πίττα γλισχρόν μδ5. 382 b16, φλογιστὸν μᾶλλον μετ' ἄλλων ἢ καθ' αὐτό μδ9. 387 b22. πίττης ἡ θυμίασις λιγνύς μδ9. 388 b4, ὁ καπνὸς μελάντατος χ1. 791 b23. χυμὸς ἐν τισὶ δένδροις ὅμοιος ὑγρᾷ πίσσῃ φτα3. 818 b35. οἱ βόες βέλτιον ἴσχουσι τῶν κεράτων ἀλειφομένων πίσσῃ θερμῇ Ζιθ23. 604 a17. ἐν Ἀπολλωνίᾳ γίνεται ἄσφαλτος ὀρυκτὴ καὶ πίσσα θ127. 842 b16. — πίττα in exemplis syllogismi saepius adhibetur, veluti Αα15. 35 a24, b10. 16. 36 a31. β3. 55 b34, cf πιττώδης.

Πιττακός Ηι6. 1167 a32. τύραννος Πγ14. 1285 a35, 38. in eum versus Alcaei Πγ14. 1285 a39 (Alc fr 37). Πιττακῷ Ἀντιμενίδας ἐφιλονείκει f 65. 1486 b34. Πιττακοῦ νόμος εἰς μεθύοντας Πβ12. 1274 b18. Ρβ25. 1402 b11. ἀπόφθεγμα Ρβ22. 1389 a16. Πιττακὸς σοφός, ἐλευθέριος, φιλότιμος Αβ27. 70 a16-33.

πιττώδης. χρῶμα μέλαν καὶ πιττῶδες Ζιη10. 587 a32.

πιτύα (πυτία Bk) θ77. 835 b31. v l Beckm et S ad Theophr IV 816.

πίτυς. σμύρος χρῶμα ἔχει ὅμοιον τῇ πίτυϊ Ζιε10. 543 a26. πίτυες (πεῦκαι Stob, pinus Apul) καὶ πύξοι, δένδρα ἄκαρπα κ6. 401 a3. καλάμου ὀρόφου θρυαλλίδος στροβάλου πίτυος f 252. 1524 b37. (Pinus silvestris *L* Fraas 263. cf Oribas II 898.)

πίφιγξ (v l πίφηξ) Ζιι1. 610 a11. (tifunx Thomae, pifex Gazae Scalig C II 639. Alauda trivialis St Cr. in incert rel K. Su 162, 165. ΑΖι I 106, 91.)

πίων. τὸ πῖον ξηρὸν λιπαρόν μδ9. 388 a7. θερμὰ τὰ πίονα τῷ ταχὺ μεταβάλλειν εἰς ἐνέργειαν πυρὸς Ζμβ2. 649 a28. τὸ πῖον ἄναιμον, ἄσηπτον, θερμόν, τοῖς πιμελώδεσιν ὑγρόν, τήκει μᾶλλον Ζιγ19. 520 b33, 521 a1. Ζμδ3. 677 b33. γ9. 672 a32, 26. τὸ πῖον τήκεται θερμαινόμενον πε4. 880 b37. 14. 882 a18. τὸ λευκὸν τοῦ ὄμματος ἐν τοῖς ἔχουσιν αἷμα πῖον καὶ λιπαρόν αι2. 438 a20. ἡ λιπαρότης τοῦ μυελοῦ καὶ τὸ πῖον Ζμβ7. 652 a30. πῖον, dist λιπαρόν cf h v p 431 b57. — τῶν ζῴων τὰ μὲν ὑπὸ σάρκα, τὰ δὲ κατὰ σάρκα πίονά ἐστι, τὰ δὲ κατ' ἀμφότερα πι3. 891 a20. τὰ περὶ κοιλίαν πιότατα πε5. 880 b39. πίων ὁ ὀφθαλμός πλα22. 959 b16. ὅσοι σαρκώδη πίονα τὴν πυγὰ ἔχουσιν φ6. 810 a2. γίνονται ὑγιεινότερα καὶ πιότερα τὰ πρόβατα ἁλῶν διδομένων Ζιθ10. 596 a18. ἄρκτοι περὶ τὸν χρόνον τοῦ φωλεύειν πιότατοι Ζιζ31. 579 a27. τὰ πίονα ἀγονώτερα, ἧττον σπερματικά Ζμβ5. 651 b13. Ζγα18. 725 b32, 726 a1, 3. 19. 727 a23. β7. 746 b26. γηράσκει ταχέως τὰ λίαν πίονα Ζμβ5. 651 b9. — τὸ κύκλῳ πῖον (ci Aub, κυκλώπιον Bk) Ζιϛ8. 533 a9. πίονι (ci Bsm recte, πλείονι Bk) πγ5. 871 b13. πῖον (ci Pik Aub, πλεῖον Bk) Ζιγ20. 522 a23 Aub. cf v l Ζιγ17. 520 a25.

πλάγγος (v l πλάνος) ἕτερον γένος ἀετοῦ, descr Ζιι32. 618 b23. (planga et clanga Gazae, plancus Scalig. C II 650. Aquila naevia Su 104, 27. fort Pandion haliaetus ΑΖι I 83, 1 *f.*)

πλάγιος. τὰ πλάγια ἐν τῷ κόσμῳ εἰώθαμεν λέγειν τὰ περὶ τοὺς πόλους Οβ2. 285 b12. τὰ πλάγια τοῦ σώματος, dist τὸ ὄπισθεν, τὸ πρόσθεν Ζπ17. 713 b31. Ζμβ13. 657 b21. γ7. 670 a14. μαστοὶ πλάγιοι, dist κατὰ μέσην γαστέρα Ζμδ10. 688 a35. τὸν στόμαχον εἰς μέσην ἢ πλαγίαν τείνειν τὴν κοιλίαν Ζιβ17. 507 b15. σπαρτία πλάγια, dist λοξά μχ25. 856 b10. νεῖ, προέρχεται, κεῖται al πλάγιος Ζιδ1. 524 a13. ε7. 541 b29. 22. 554 a20. ζ22. 576 a23. η8. 586 b1. θ2. 590 b27. ἐκ τοῦ πλαγίου (προσπεφυκέναι, προσκεῖσθαι al) Ζπ15. 713 a18. Ζια15. 494 b14. ε17. 549 a22. Ζμδ9. 684 b12, 685 b11. πκϛ35. 944 a38. ἐκ τῶν πλαγίων, dist ἄνωθεν, κάτωθεν μγ6. 377 b29. Ζια15. 494 b8. ε23. 555 a12. ἐκ πλαγίου (προσκεῖσθαι, προσπεφυκέναι al) Ζμδ10. 688 a14, 677 b11, 13. Ζιδ6. 531 a20. Ζπ15. 713 a6. ἐκ πλαγίων πιε12. 912 b28. ἐκ πλαγίας, dist ἄνωθεν, ἐξ ἐναντίας μγ2. 372 a11. 6. 378 a9. πιε12. 913 a2. ἐν τῷ πλαγίῳ μγ6. 378 a3. Ζγα11. 719 a26. πιε12. 912 b37. ι15. 892 b9. ἐν τοῖς πλαγίοις μβ4. 361 a10. εἰς τὸ πλάγιον (κινεῖσθαι, φέρεσθαι al), dist εἰς τὸ πρόσθεν, ἄνω, κάτω μα4. 342 a24. γ1. 370 b24. Οβ2. 285 b14. Φθ8. 262 a12. Ζπ1. 704 b6. 14. 712 b20 (syn ἐπὶ τὸ πλάγιον 14. 712 b17). 15. 713 a20. Ζιβ1. 498 a16. δ2. 525 b25, 526 a10. Ζμδ11. 691 a1, 2, 30, b1. εἰς τὸ πλάγιον, dist εἰς ὁμαλές πιϛ4. 913 b12. εἰς τὸ πλάγιον ἢ εἰς τὸ ὀρθόν πιϛ13. 915 b25. εἰς τὸ πλάγιον, opp ἐπὶ τῆς διαμέτρου μχ8. 852 a12. εἰς τὰ πλάγια μα9. 347 a1. Οβ13. 295 b13. Ζιγ3. 513 b34. πι15. 892 b12. εἰς πλάγιον πλα7. 958 a8. εἰς πλάγια κ4. 396 a1. — αὐξάνειν τὸν συλλογισμὸν εἰς τὸ πλάγιον Αγ12. 78 a16. — πλαγίως δέχεσθαι τὴν θάλατταν μχ5. 850 b37. πλαγίως v l Ζιδ1. 524 a13. ε7. 541 b29.

Πλαγκταί θ105. 839 b19.

πλαδᾶν. πῆξις πλαδῶσα, καθάπερ ἡ τοῦ γάλακτος, opp στιφρά Ζιγ6. 516 a3.

πλακώδης, coni τραχύς, λεῖος Ζιβ17. 507 b8. f 317. 1531 b36. πλακωδέστερα τὰ κάτω, τὰ ὕπτια Ζμδ8. 684 a20. Ζιδ2. 525 b14.

πλανᾶν. τὸ ἀόριστον πλανᾷ Ργ14. 1415 a14. τά τε μὴ πλανῶντα καὶ τὰ δοκοῦντ' εἶναι παράλογα μα12. 347 b35. — πλανᾶσθαι νύκτωρ Ρβ24. 1401 b24. ἐχῖνος πλανώμενος Ρβ20. 1393 b27. πλανᾶται μάλιστα τὰ σαρκοφάγα Ζιι37. 621 b5. πλανᾶσθαι διὰ τὸν τόπον μα6. 343 a2. οἱ πλανώμενοι ἀστέρες, τὰ πλανώμενα ἄστρα μα6. 343 a22. 8. 346 a2 (opp τὰ ἐνδεδεμένα). Οβ12. 292 a1. τὰ πλανώμενα (int ἄστρα) Οβ12. 293 a1. μα8. 345 a21. ζέφυρος πλανᾶται πκϛ52. 946 a25. δεῖ μὴ πλανᾶσθαι τοὺς πορους, ἀλλ' ἑδραίους εἶναι, ἐρηρεῖσθαι Ζγα13. 720 a12, 28. τὸ περίττωμα πλανώμενον ἀτάκτως πε7. 881 a25. — πεπλανημένως. τὰ καταμήνια γίνεσθαι δι' ἴσων χρόνων καὶ μὴ πεπλανημένως Ζιχ1. 634 a13, 17.

πλάνη. ἡ κατὰ τὰς κώμας πλάνη πο3. 1448 a38. ἴδοι ἂν τις

ἐν ταῖς πλάναις ὡς οἰκεῖον ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ Hθ1. 1155 a21. — τοσαύτην ἔχει διαφορὰν ϗ πλάνην Ha1. 1094 b16, 17. πολλὰς ἀπορίας ἔχει ϗ πλάνας ψα1. 402 a21.

πλάνης. οἱ πλάνητες ἀστέρες, opp οἱ ἐνδεδεμένοι Oβ8. 290 a19. τῶν πλανήτων ἀστέρων μα6. 342 b28, 31. 7. 344 a36, τῶν πλανήτων (int ἀστέρων) μα6. 343 b29. 8. 345 b28. ἡ δευτέρα περιφορά, ἡ τῶν πλανήτων Oβ2. 285 b28. Mλ8. 1073 a31. οἱ πλάνητες κινοῦνται πλείους κινήσεις Oβ12. 291 b29 sqq. οἱ πλάνητες ἐγγύς εἰσιν, οὐ στίλβουσιν Oβ8. 290 a19. Aγ13. 78 a30 Wz.

πλανησίεδρος. τοῦ σκέλους τὸ πλανησίεδρον μύλη Zια15. 494 a5.

πλανήτης. ἡ τῶν πλανητῶν σφαῖρα Oβ4. 287 a9. τοὺς πλανήτας κύνας τῆς Περσεφόνης (ἐκάλει Πυθαγόρας) f 191. 1512 a31.

πλανητικός. τὰ ὑγρὰ πλανητικά ἐστιν πκς2. 940 b4.

πλανητός. τῶν ἄστρων τὰ πλανητὰ κινεῖται ἐν ἑτέροις ϗ ἑτέροις κύκλοις κ2. 392 a13.

πλάξ. 1. πλάκες, cancelli et crustae Gazae, plagulae membranaceae, Peyer Merycologia 135. S I 110, 179. Theophr III 729. psalterion ἔχει ἐντὸς πλάκας πολλὰς ϗ μεγάλας ϗ λείας, ἡ τῆς ὑὸς κοιλία ὀλίγας ἔχει λείας πλάκας Zιβ17. 507 b11, 20. Zμγ14. 675 a28. — 2. pinna caudalis, tabella Gazae, 'appendices inferioris caudae' S I 194 et S Mz fin, the hairy plates Young 248. syn πτερύγια Zιδ2. 525 b27. τοῦ ἀστακοῦ τὸ πλατὺ ϗ ἔσχατον ἔχει πέντε πλάκας, αἱ κυφαὶ πλάκας ἐν τοῖς ὑπτίοις οὐκ ἔχουσι, μείζους ἔχει τὰς πλάκας τὰ θήλεα αὐτῶν (τῶν καραβώδων) ἢ τὰ ἄρσενα Zιδ2. 526 b9, 525 b20. Zγγ8. 758 a14.

πλάσις. εἰς πλάσιν τοῦ ἐμβρύου γίγνεται ἡ δαπάνη Zγδ8. 776 a33. — οἱ τὰ μαθηματικὰ μόνον ποιοῦντες, ὁρῶντες τὴν περὶ τὰ εἴδη δυσχέρειαν ϗ πλάσιν Mμ9. 1086 a4, cf πλάσμα, πλασματίας, πλασματώδης, πλάττειν 2.

πλάσμα. τοῦτο παντελῶς ἄλογον ϗ πλάσματι ὅμοιον Oβ6. 289 a6. 8. 289 b25. Φθ1. 252 a5.

πλασματίας. ἄτοπος ϗ πλασματίας ὁ λόγος Zγβ1. 734 a33. δ3. 769 a36. Mμ2. 1076 a39.

πλασματώδης. λέγω πλασματῶδες τὸ πρὸς ὑπόθεσιν βεβιασμένον Mμ7. 1082 b3. πλασματῶδες, coni ἀδύνατον, ἄτοπον Φθ5. 257 a23. Mμ7. 1081 b30, 1082 b2. 9. 1085 a15. ἔοικεν ὁ τρόπος τῆς αἰτίας πλασματώδης εἶναι Zγδ1. 764 b10. αν5. 472 b12. 6. 473 a11.

πλάστιγξ. κατήρτηται ἡ πλάστιγξ μχ20. 853 b27. ἐπὶ ἑκάτερον μέρος τῆς πλάστιγγος μχ1. 849 b24.

πλαστικός. ἡ πλαστικὴ τέχνη, coni ἡ γραφική Zμα5. 645 a13.

πλαταγή Ἀρχύτου, ἡ παιδεία πλαταγὴ τοῖς μείζοσι τῶν νέων Πθ6. 1340 b26, 30.

πλαταμώδης. (κνιδῶν γένος τι) ἐπὶ τοῖς λείοις ϗ πλαταμώδεσιν ἀπολυόμεναι μεταχωροῦσιν Zιε16. 548 a26.

πλαταμών. ὕδωρ ἀπορρέον ἀεὶ ϗ ἐπιρρέον ἐπὶ πλαταμώνων Zιθ2. 592 a4.

πλάτανος, πλάτανοι ϗ πίτυες ϗ πύξοι (ἄκαρπα) κ6. 401 a3. (θεωρεῖν τὰς τοῦ ἡλίου ἐκλείψεις) διὰ πλατάνου ἢ ἄλλου πλατυφύλλου πιε11. 912 b12. cf Schol 262 b42. (Platanus orientalis *L* Fraas 242. Langkavel Bot 92. hodie πλάτανος Heldreich Nutzpfl Griechenlands 21.)

πλάτη. νέουσιν ἐπερειδόμενοι οἷον πλάταις αὐταῖς (ταῖς οὐραῖς) Zμδ8. 684 a3, cf 13. — πλάτη καθ' ὅλον συνεχής Zμδ12. 694 b5, pedes fissopalmati avium (Podiceps).

Πλάτης. Παμφίλη, Πλάτεω (v l πλατέω, λατοῦ, λατώου) θυγάτηρ Zιε19. 551 b16.

πλάτος. διαστήματα ἔχει ὁ τόπος τρία, μῆκος ϗ πλάτος ϗ βάθος, οἷς ὁρίζεται σῶμα πᾶν Φδ1. 209 a5. μεγέθους τὸ ἐπὶ δύο συνεχὲς πλάτος Mδ13. 1020 a12, 14. μῆκος πλάτος ἔχον, opp ἀπλατές τζ6. 143 b14. τὸ μῆκος τοῦ πλάτους πρότερον Oβ2. 285 a19. cf πιζ2. 916 a13. δεξιὸν ἀριστερόν, ἐναντία ἐν πλάτει Φε5. 229 b8. τὸ δεξιὸν τοῦ πλάτους ἀρχή ἐστι Oβ2. 284 b5. διαιρέσεις σώματος εἰς πλάτος, εἰς βάθος, εἰς μῆκος Mβ5. 1002 a19. πλάτους μέτρον πλάτος Mι1. 1053 a26. πλάτη πολλά μδ9. 387 a10. τὸ πρῶτον μῆκος ϗ πλάτος ϗ βάθος (Plat) ψα2. 404 b21. — κατὰ πλάτος, dist κατὰ μῆκος, κατὰ βάθος Oγ1. 299 b26. μα4. 341 b34, 29. δ9. 387 a3, 9. εἰς πλάτος διαταθέν, opp ἀθρόον μβ2. 355 b25. — πλάτος, μῆκος τῆς οἰκουμένης κ3. 393 b18. μβ5. 362 b20, 18. — τὸ πλάτος τοῦ κέρκου Zιε17. 549 b1. ὅσα τὸ πλάτος μὴ ἔχει ἀπολελεπτυσμένον (Pristides et Rhinobatides) Zια5. 489 b33. cf Zμδ13. 695 b15. οἱ πλατεῖς τῶν ἰχθύων ἀντὶ τῶν πτερυγίων τῷ ἐσχάτῳ πλάτει (τοῖς πλάτεσι) νέουσιν, τῷ πλάτει τοῦ σώματος χρῶνται Zμδ13. 696 a26. Zια5. 489 b32. Zπ9. 709 b15.

πλάττειν. 1. formare, fingere. οἱ πλάττοντες ἐκ πηλοῦ ζῷον Zμβ9. 654 b29. πλάσας κήρινον ἀγγεῖον μβ3. 359 a1. Zιθ2. 590 a24. οὐκ οὖν ἔχει (int ἡ τῶν ὀρνίθων φύσις) τοιαύτην ὕλην ἐξ ἧς ἂν ἔπλασε τὰ ὦτα Zμβ12. 657 a20. (ἡ φύσις) ἔοικε τοῖς πλάττουσιν, οὐ τοῖς τεκταινομένοις Zγα22. 730 b30. τὰ σχήματα τῶν σπλάγχνων καθάπερ ἐν τύπῳ πλασθῆναι διὰ τὸν τόπον Zμδ1. 676 b10. ἐκ τούτων ὡς ἐνυπαρχόντων συνεστάναι ϗ πεπλάσθαι τὴν οὐσίαν MA5. 986 b7 Bz. οἱ πεπλασμένοι βάτραχοι εν3. 461 b15. πλαστόν, opp ἄπλαστον, περὶ πλαστοῦ μδ8. 385 a15. 9. 386 a25-29. — ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι τὴν φωνήν Zιδ9. 536 b19. τὸ ἔμμετρον ἀπίθανον, πεπλάσθαι γὰρ δοκεῖ Pγ8. 1408 b22. δεῖ μὴ δοκεῖν λέγειν πεπλασμένως ἀλλὰ πεφυκότως Pγ2. 1404 b19. — 2. confingere, comminisci. οὐδ' ἐγένετο τὸ τεῖχος, ὁ δὲ πλάσας ποιητὴς ἠφάνισεν f 173. 1506 b44. χαλεπὸν ϗ πλάσαι ψα5. 411 b18. οὐδὲ πλάττειν βουλομένοις ῥᾴδιον ἀποδοῦναι ψα3. 406 a27. Oγ1. 299 b17. πεπλασμένῳ ἔοικεν Γα8. 325 a10. Oδ2. 310 a4. τὰ ἐπιμυθευόμενα πέπλασται μᾶλλον ὑπὸ τῶν γυναικῶν Zιθ24. 605 a5. — med πλασάμενος ὅ τι βούλεται πιθανόν πκθ13. 951 a28. τοὺς μὴ πλαττομένους πρὸς ἑαυτοὺς φιλοῦσιν Pβ4. 1381 b28.

πλατυγάστωρ ὁ φώρ Zιε22. 553 b10. ι40. 624 b25.

πλατύγλωττος. τὰ πλατύγλωττα γένη ὀρνίθων Zιβ12. 504 b3. θ12. 597 b26. οἱ πλατυγλωττότεροι ὄρνιθες μάλιστα φθέγγονται γράμματα Zμβ17. 660 a30.

πλατύκερκοι οἶες Zιθ10. 596 b4. v πρόβατον.

πλατύνειν. πλατύνεται, syn αὔξεται εἰς εὖρος θ112. 841 a2. Ὠκεανὸς πλατυνόμενος κ3. 393 a23. ἡ σκίλλα ὑποκάτω πλατύνεται φτα5. 820 a26. πλατυνθείη φτβ1. 822 a38.

πλάτυνσις πλείων φτβ3. 825 a10.

πλατυπρόσωποι μύες θ28. 832 b2. v μῦς p 478 b39.

πλατύρυγχα τίνα τῶν ζῴων ἐστίν Zμγ1. 662 b12.

πλατύς. 1. ἐκ πλατέος ϗ στενοῦ τὸ ἐπίπεδον MA9. 992 a12. μ9. 1085 a11. ν1. 1088 b8. 2. 1089 b13. εἰς ἀχανῆ ϗ πλατὺν τόπον μβ2. 355 b31. τὰ πλατέα σιδήρια ἐπιπλεῖ Oδ6. 313 a16. πλατεῖς ὀδόντες Zγε8. 788 b30, 789 a10, 16. ἕλμινς ἡ πλατεῖα, cf ἕλμινς p 239 b29. ζῳδάρια πλατέα, cf οἶστρος p 502 b44 et Philol XXVII 739. τῶν ἰχθύων οἱ πλατεῖς, cf ἰχθύς p 351 a53. τὰ πλατέα, cf σελάχη et M 282. — πλατέος ὅρκου (Emp 179) Mβ4. 1000 b15. — 2. ὕδωρ ἁλμυρὸν ϗ πλατύ, ὕδατα πλατέα μβ3. 358

b15, 4. ὕδωρ πλατύτερον, ὕδατα πλατύτερα μβ3. 359 a25, 358 a28.
πλατυσμὸς τῶν πόρων φτβ9. 828 b10.
πλατύτης τὸ τῆς πέρκης κυήματος Ζιζ14. 568 a24.
πλατύφυλλος ἡ πλάτανος πιε11. 912 b12. τὰ πλατύφυλλα φυλλορροεῖ Αδ16. 98 b4, 7.
Πλάτων (comicus) τί εἶπε πρὸς Ἀρχίβιον Ρα15. 1376 a10 (cf Meineke fr com II p 692).
Πλάτων. 1. libri Platonis et qui feruntur Platonis esse ab Arist ita respiciuntur ut aut et libri titulus et Platonis (vel Socratis) nomen afferatur (*a*), aut ad titulum libri non addatur nomen Platonis (*b*), aut ad nomen Platonis non addatur certum quendam librum eius spectari (*c*), aut denique cum nec libri nec Platonis nomen adhibeatur, veluti φασί, οἴονται, νομίζουσί τινες, Platonem et certum quidem eius librum respici vel certum sit vel probabiliter coniiciatur (*d*); siglis *a b c d* haec formae varietas distincta est. auctoritatem eorum locorum, quos siglis *b c d* notavimus, posse in dubitationem vocari apparet. eius modi dubitationes cognosci poterunt ex libro Caroli Schaarschmidt (die Sammlung der Plat Schr), quem conferendum significavimus.

libros de Republica et operis titulo et auctoris nomine adhibito Ar accurato examini subiicit Πβ1-5, et in ea quidem disputatione pertinet Πβ2. 1261 a12 ad Rep IV 423D. V 462B, 3. 1261 b18 ad V 462C, 4. 1262 a37 ad III 403A, b24 ad III 415B, 5. 1264 a11 et 6. 1264 b34 ad libros de Rep universos, 5. 1264 a27 ad Rep IV 425CD, b4 ad V 451D, b13 ad III 415A, b17 ad IV 420B, 6. 1264 b32 ad II 373E, b33 ad III 412B, b37 ad V 451E, b39 ad libros V-VII. praeterea e libris de Republica hi loci respiciuntur: Rep I 343C Ηε3. 1130 a3. 10. 1134 b5 (*d*), II 368E Πη1. 1323 b33 (*d?*), II 369D Πδ4. 1291 a11 (*a* Σωκράτης), II 369E ημα34. 1194 a6 (*a*), II 375C Πη7. 1327 b39 (*d*), III 398E sq Πθ7. 1342 a33 (*a* Σωκ.) b23 (*a* Σωκ) 1341 b28, 23 (*d*) 5. 1340 b6 (*d*), III 416D Πη10. 1330 a1 (*d*), IV 435E Πη7. 1327 b23 (*d?*), IV 436 sqq (cf Tim 69) ψα5. 411 b5 (*d*), V Πβ12. 1274 b9 (*c*), V 456C VI 499C VII 540D IX 592A Πδ11. 1295 a28 (*d*), V 469E VI 488A X 601B Ργ4. 1406 b32 (*c*, ipsa fere Platonis verba afferuntur), VI 511B (cf Phaedr 265D Phil 16D) Ηα2. 1095 a31 (*c*), VIII et IX Πδ7. 1293 b1 (*a* ἐν ταῖς πολιτείαις), VIII 544C Πε12. 1316 a17 (*a* Σωκ), VIII 546C Πε12. 1316 a1 (*a* Σ), VIII 551A Πε12. 1316 a39 (*a* Σ), VIII 551D Πε12. 1316 b6 (*a* Σ), VIII 555D Πε12. 1316 b15 (*a* Σ), X 601B Ργ4. 1406 b37 (*d*), X 617C κ7. 401 b24 (*c*). — libros de Legibus et operis et auctoris nomine adhibito (οἱ νόμοι οἱ ὕστερον γραφέντες Πβ6. 1264 b26) examini Ar subiicit Πβ6 et in ea quidem disputatione pertinet β6. 1265 a9 ad Legg VI 780E, a10 ad V 737E 745C, a30 ad V 737D, a39 ad V 740B, b19 ad V 734E, b22 ad V 744E, b24 ad V 745C, 1266 a1 ad III 693D 701E VI 756E, a9 ad VI 764A, a12 ad VI 763DE, a14 ad VI 756C, a26 ad VI 753D, b5 ad V 744E. praeterea e libris de Legibus hi loci respiciuntur: Legg I 625E Πβ9. 1271 b1 (*a*), I 640D II 671E Πβ12. 1274 b11 (*c*), II 653 Ηβ2. 1104 b12 (*c*), III 697B V 743E Ηα8. 1098 b12 (*d?*) Πη1. 1323 a24 (*d*), IV 704A-705D Πη6 (*d*), VI 777E Πα13. 1260 b15 (*d*), VI 778D Πη11. 1330 b32 (*d*), VII 792A Πη17. 1336 a35 (*d*). — Timaeus respicitur universe Γα2. 315 a29 (*c*), Tim 30A Oγ2. 300 b17 (*b*) Μλ6. 1071 b32 (*c*), 32C Oα10. 280 a30 (*b*) 12. 283 a4 (*d*), 34B Oβ1. 284 a27-35 (*d*), 34B coll Phaedr 245E Μλ6. 1071 b37 (*c*), 35A ψα2. 404 b16 (*a*) 3. 406 b26 (*b*), 35B 40B coll Rep VII 530D Oβ9. 290 b15 (*d?* Prtl), 37D Φθ1. 251 b17 (*c*) δ10. 218 a33 (*d*), 40B Oβ13. 293 b32 (*b*), 45B αι2. 437 b11, 15 (*b*), 51A Oγ8. 306 b19 (*b*) Γβ1. 329 a13 (*b*), 52 Φδ2. 209 b11 (*a*) 210 a2 (*a*), 53C Γα8. 325 b25 (*a*) 2. 315 b30 (*b*) β1. 329 a22 (*b*) Oβ4. 286 b27 (*d*) γ1. 298 b33-300 a12 (*d*) 7. 305 a35, b30 (*d*) δ2. 309 b34 (*d*) 5. 312 b22, 29 (*d*), 54B 56D Γβ5. 332 a29 (*a*), 56A Oγ8. 306 b3 (*d*), 56B Oγ5. 304 a10 (*d*), 56B 63C Oγ1. 300 a1 (*b*) δ2. 308 b4 (*b*) b36 (*d*), 56D μα4. 341 b7 (*d*), 57CD Γα2. 316 a12 (*d*), 59A 79B Φδ8. 215 a15 (*d*) θ10. 276 a16 (*d*) cf Simpl Schol 383 b13, 452 b10, 63A Oδ1. 308 a20 (*d*), 67D ψβ7. 418 b15 (*d*), 69 sqq ψβ2. 413 b29 (*d*), 70E Zμβ3. 650 a19 (*d?*), 71C Zμδ2. 676 b24 (*d*), 73BC, 86C Zμβ6. 651 b21 (*d*), 73D Zμβ7. 652 a25 (*d*), 77B φτα1. 815 a21 (*c*), 79E αν5. 472 b6 (*b*). — Phaedo resp 66B ψα3. 407 b4 (*d*), 100D ΜΑ9. 991 b3 (*a*) μ5. 1080 a2 (*a*) Γβ9. 335 b10 (*a* Σωκ), 109A Oβ13. 295 b11 (*d*), 111C μβ2. 355 b32 (*b*) α13. 349 b30 (*d*). — Symposion resp 192C Πβ4. 1262 b11 (*a* ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς λόγοις λέγοντα τὸν Ἀριστοφάνην, et de Platone agi e contextu apparet). — Phaedrus resp 237A 241E 257A sim Ργ7. 1408 b20 (*b*), 245E τζ3. 140 b4 (*c*) Μλ6. 1071 b37 (*c*). — Hippias (minor) resp 365-369 et 373-376 Μδ29. 1025 a6 (*b*) cf Schaarsch 382, 375D Ηε13. 1137 a17 (*d*). — Hippias (maior) 298A sqq τζ7. 146 a22 (*d*). — Meno resp 73A Πα13. 1260 a22 (*c* Σωκ), 80D Αγ1. 71 a29 (*b*), 81D Αβ21. 67 a21 (*b*) cf Schaarsch 342. — Gorgias resp 455B Πγ11. 1281 b32 (*d?*), 463AB Ηη12. 1152 b18 (*d?*), 465A Ρα1. 1354 a11 Spgl (*d?*), 482E τι12. 173 a8 (*b*), 495-499 Ηη12. 1152 b8 (*d*), 508A f 16. 1476 b45 (*d?*), 509D Ηε13. 1137 a4 (*d*), 526C Ηζ9. 1142 a2 (*d?*). — Menexenus resp 235D 236A Ργ14. 1415 b30 (Σωκράτης ἐν τῷ ἐπιταφίῳ) α9. 1367 b8 (Σωκράτης ἔλεγεν); sed cf Ueberweg Plat Schriften p 143 sqq. — Apologia resp 27B Ργ18. 1419 a8 (Σωκράτης εἴρηκεν) β23. 1398 a15 (*d*) cf Schaarsch 376. — Theaetetus resp 171E 178C Μγ5. 1010 b12 (*c*), 181C τδ2. 122 b26 (*c*), 152C ψγ3. 428 a24 (*d?* Themist ad h l p 166 ed Spgl). — Philebus resp videtur in disputationibus de voluptate Ηη12-15 κ2 (Platonis nomen affertur κ2. 1172 b28) ημβ7, ac praecipue Phil 53C Ηη13. 1153 a13 (*d*) ημβ7. 1204 a33 (*d*), 54CD Ηη13. 1153 a8 (*d*), 22A 60C Ηκ2. 1172 b28 (*c*), 24E Ηθ2. 1155 b13 (*d?*). cf Schaarsch 278. Georgii, Jahn Jahrb 97, 300. — Protagoras resp 318E Ηκ10. 1180 b35 (*d?*), 321C Zμδ10. 687 a24 (*d*), 322B Πγ9. 1280 b30 (*d?*), 328B Ηι1. 1164 a24 (*d*), 345D coll Tim 86D Ηγ7. 1113 b14 (*d*) ηεβ11. 1128 a7 (*d*), 352BC Ηη3. 1145 b23 (*c* Σωκ), 360D ηεγ1. 1229 a15 (*c* Σωκ). — Euthydemus resp ηεη14. 1247 b15 (*c* Σωκ). — Sophistes resp 237A 258C Μν2. 1089 a3 (*c*) cf Schaarsch Rh M 18, 5, 254A 237A Με2. 1026 b14 (*c*) κ8. 1064 b29, 258E 260C ε11. 21 a32 (*d*) τι5. 167 a1 (*d*) 25. 180 a32 (*d*) Φα3. 187 a1 (*d?*) Μζ4. 1030 a25 (*d*) Ρβ24. 1402 a5 (*d*). — Politicus resp 259BD Πα1. 1252 a7 (*d*) 7. 1255 b16 (*d*) η3. 1325 a27 (*d*), 259E 293C Πα3. 1253 b18 (*d*) 7. 1255 b20 (*d*), 264E Zμα3. 643 b19 (*d*) Μζ12. 1038 a12 (*d*), 291D Πγ7. 1279 a33 (*d*), 293C Πγ11.

1282 b2 (d), 294A 297B Πγ15. 1286 a9 (d) 17. 1288 a1 (d), 296B Πγ16. 1287 a33 (d), 302E Πδ2. 1289 b5 (d). — Cratylus fort resp 399DE ψα2. 405 b28 (d). — Lysin, Lachetem, Charmidem respici verisimile est quamquam nec librorum nec Platonis nomen adhibetur, Lys 212D Ηθ2. 1155 b27, 214CD Ηθ10. 1159 b7. ηεη5. 1239 b13. 6. 1240 b17, 214E Ηθ1. 1155 a31. ηεη1. 1234 b27, 215C Ηθ2. 1155 a35-b6. ηεη1. 1235 a13-19, 215D Ηθ10. 1159 b13, 218D-220B Αγ2. 72 a30 (?); Lach 191D Ηγ9. 1115 a17, 195A ηεγ1. 1229 a15, 198B Ηγ9. 1115 a9; Charm 168DE ψγ2. 425 b19. — non inter Platonis libros referenda sunt τὰ λεγόμενα ἄγραφα δόγματα Φδ2. 209 b15, τὰ περὶ φιλοσοφίας λεγόμενα ψα2. 404 b19, αἱ διαιρέσεις Γβ3. 330 b16, sive αἱ γεγραμμέναι διαιρέσεις Ζμα2. 642 b11, cf Zeller Gesch II 1, 320 sq. Ueberweg Plat Schr 155, et supra s v Ἀριστοτέλης p 98 b18, 104 a21, b28.

2. Platonis doctrinam Ar adeo saepe per universos libros respicit, ut sufficere videatur potissima doctrinae capita et praecipuos locos significasse. plerumque ipsum Platonis nomen non adhibetur, sed quoniam respici Platonis doctrinam apertum est, non putavi distinguendum esse utrum afferatur nomen an reticeatur. doctrinam de ideis universe Ar exponit et refutat ΜΑ6. 9. μ4. 5. 9. 1086 a35-b13. ζ13. 1039 a2. 6. 1031 b15 Bz. ι10. 1059 a10. f 182-184. ideas Platonis esse οὐσίας χωριστάς, ἀιδίους, ἕν τι παρὰ τὰ πολλά (opp ἕν τι κατὰ πολλῶν) Αγ11. 77 a5. 22. 83 a22. τβ7. 113 a25. ζ6. 143 b23. Φβ2. 193 b36. Οα9. 278 a16. ΜΑ7. 988 b5. β3. 997 b6. 6. 1002 b13. ζ14. 6. 1031 a31. 8. 1033 b27. 11. 1036 b14. 16. 1040 b27, 29. η1. 1042 a7, 15. θ8. 1050 b36. λ1. 1069 a27. 3. 1070 a27. μ1. 1076 a19. ημα1. 1082 b10. αἱ ἰδέαι ἀπαθεῖς τζ10. 148 a20. τὸ εἶδος συνώνυμον τοῖς καθ᾽ ἕκαστον τη4. 154 a18. τὰ εἴδη αἰσθητὰ ἀΐδια Μβ2. 997 b12. cf ζ6. 1040 b32. Ηα4. 1096 a34. ηεα8. 1218 a10. οὐδεμίαν ἰδέαν ἔστιν ὁρίσασθαι Μζ15. 1040 a8. εἴδη ἐστὶν ὁπόσα φύσει Μλ3. 1070 a18. cf Α9. 990 b29, 991 b6. μ4. 1079 a25. οὐκ ἐποίουν ἰδέας ἐν οἷς τὸ πρότερον ϗ ὕστερον ἔλεγον, οὐδὲ τῶν ἀριθμῶν ἰδέαν κατεσκεύαζον Ηα4. 1096 a17. ηεα8. 1218 a1. Μβ3. 999 a6. cf Πγ1. 1275 a36. (τὸ πρότερον quomodo Plato definiverit Μδ11. 1019 a4.) τὸ ἓν ϗ τὸ ὂν Platoni οὐσία Μβ1. 996 a6. 4. 1001 a9. ι2. 1053 b13. idea boni refutatur Ηα4. 1096 a11-1097 a14. ηεα8. ημα1. 1183 a27-b8. — μεθέξει τῶν ἰδεῶν τὰ ὄντα ΜΑ6. 987 b12, πᾶσα ἰδέα μεθεκτὴ Μζ15. 1040 a27, sed αἰτίαν μεθέξεως et γενέσεως non contineri in ideis Γβ9. 335 b10. ΜΑ9. 991 b3. ζ8. 1033 b28. η6. 1045 b8. λ6. 1071 b15. 10. 1075 b18, 27. μ5. 1079 b13, 1080 a2. ν2. 1090 a5, nec causam finalem ΜΑ7. 988 b6-16. — τὰ μαθηματικὰ μεταξύ, παρὰ τὰ εἴδη ϗ τὰ αἰσθητά ΜΑ6. 987 b14. 8. 990 a30. 9. 992 b13. β1. 995 b17. 2. 997 b1. 6. 1002 b13. ζ2. 1028 b19. κ1. 1059 b6. λ1. 1069 a34. — de Platonis numeris idealibus Μμ6-9. ν2. 1090 a4. Α9. 991 b9, 992 b13. η3. 1043 b34 (cf μ8. 1083 a32). λ10. 1075 b27. — principia Plato ponit τὸ ἓν et τὸ μέγα ϗ μικρόν Φα4. 187 a17. 6. 189 b15. 9. 192 a7. γ4. 203 a4, 15. 6. 206 b27. ΜΑ7. 988 a26, b5. β3. 998 b10. λ10. 1075 a33. cf μέγας p 448 b23. τὸ ἄπειρον (τὸ μέγα ϗ μικρόν) τίθησι τῶν ὄντων καθ᾽ αὐτό Φγ4. 203 a4. materiale principium κακοποιόν ΜΑ6. 988 a14. θ9. 1051 a19. ν4. 1091 b13. Φα9. 192 a15. Plato idearum et rerum sensibilium idem ponit principium materiale Φγ4. 203 a8. 6. 207 a29, itaque quaerendum est, διὰ τί οὐκ ἐν τόπῳ τὰ εἴδη ϗ οἱ ἀριθμοί Φδ2. 209 b33. numeros et reliquas res mathematicas ex quibus principiis Plato repetat ΜΑ9. 992 a10. μ9. 1085 a9. β4. 1001 b19. κ2. 1060 b7. ψα2. 404 b21. Μν3. 1090 b21, cf ψγ4. 429 b20. μέχρι δεκάδος ποιεῖ τοὺς ἀριθμοὺς Φγ6. 206 b32. τὰς στιγμὰς ἐκάλει ἀρχὴν γραμμῆς, τοῦτο δὲ πολλάκις ἐτίθει τὰς ἀτόμους γραμμάς ΜΑ9. 992 a21. οἱ ἐν τοῖς εἴδεσι τὰς ἀτόμους κατασκευάζοντες ατ969 a17. Platonicam mundi compagem ex figuris primariis refutat Ar Ογ1. 299 a2 sqq. 7. 306 a3 sqq. δ2. 308 b3. 5. 312 b22. Γβ1. 329 a21. οἱ τὴν κίνησιν ἑτερότητα ϗ ἀνισότητα φάσκοντες Φγ2. 201 b20. Μκ9. 1066 a10. τὰς γενέσεις ϗ τὰς διακρίσεις ποιεῖ κατὰ τὴν ἁφὴν μόνον Γα8. 325 b32. Plato πῶς ἄφθαρτον λέγει τὸν κόσμον, γενόμενον δέ Οα10. 279 b32, cf Schol 488 b17. — ἡ ψυχὴ τὸ ἑαυτὸ κινοῦν τζ3. 140 b4. ψα2. 404 a21. Μλ6. 1071 b37. ἡ ψυχὴ ἐκ τῶν στοιχείων ψα2. 404 b16. ψυχὴ τόπος εἰδῶν ψγ4. 429 a27. anima distincta in μόρια χωριστά ψα5. 411 b5. β3. 413 b29. γ9. 432 a24. 10. 433 b4. ημα1. 1182 a24. ψυχὴ τριμερὴς κατὰ Πλάτωνα αρ1. 1249 a31. animae partes ad numerorum naturam relatae, νοῦς μὲν τὸ ἓν κτλ ψα2. 402 b21. τῆς ὄψεως explicatio ψγ12. 435 a5. — Πλάτων ἐπιθυμεῖν μόνον τὰ φυτὰ ἔφησεν φτα1. 815 a21. Plato ὁρίζεται τὸ θνητὸν προσάπτων ἐν τοῖς τῶν ζῴων ὁρισμοῖς τζ10. 148 a15. ἡ διὰ τῶν διαιρέσεων ὁδός, διαιρετικοὶ ὅροι, ἀπόδειξις ἢ διαίρεσις Αδ5. ψα1. 402 a20. ἡ διὰ τῶν γενῶν διαίρεσις Αα31. 46 a31, cf Alex Schol 180 a11, 14. οὐκ ἐνδέχεται τῶν καθ᾽ ἕκαστον εἰδῶν λαμβάνειν οὐδὲν διαιροῦσι δίχα τὸ γένος, ὥσπερ τινὲς ᾠήθησαν Ζμα3. 643 b27. Plato χρῆται ὀνόμασι μὴ κειμένοις τζ2. 140 a3.

Ar ἐν τοῖς ἐλεγείοις τοῖς πρὸς Εὔδημον αὐτὸν ἐπαινῶν Πλάτωνα ἐγκωμιάζει f 623. 1583 a11. Aristippi in Platonem dictum Ρβ23. 1398 b29. Πλάτων μελαγχολικός πλ1. 953 a27. φησὶν Ἀριστοτέλης τὴν τῶν λόγων ἰδέαν Πλάτωνος μεταξὺ ποιήματος εἶναι ϗ πεζοῦ λόγου f 62. 1486 a17. Plato Nicocli respondet ὅτι ὁ ἄνθρωπος μόνον τῶν ἄλλων ζῴων ἐπίσταται ἀριθμεῖν πλ6. 956 a12.

Platonici, cf Ξενοκράτης, Σπεύσιππος. hic eos colligimus locos, qui cum ad scholam Platonis manifesto pertineant, non possunt satis probabiliter vel ad Xenocratem vel ad Speusippum referri. Platonicorum variae de principiis sententiae Μν1. 5. 1092 a35. variae de ideis et rebus mathematicis et de mutua earum relatione sententiae Μβ2. 998 a7. ζ2. 1028 b25. 11. 1036 b13. ι5. 1056 a10. λ1. 1069 a34. 8. 1073 a18. μ1. 1076 a19. 8. 1083 a20, 1084 a12, 31. 9. 1086 a2. ν1. 1087 b4. 2. 1088 b34, 1089 b10, 1090 a7. μὴ δεῖν τῇ γῇ τὴν τοῦ μέσου χώραν ἀποδιδόναι Οβ13. 293 a27. universe de iis Ar iudicat γέγονε τὰ μαθήματα τοῖς νῦν ἡ φιλοσοφία ΜΑ9. 992 a32.

πλεγμάτιον. τὰ πλεγμάτια, οἷς οἱ ἰατροὶ οἱ ἀρχαῖοι τοὺς δακτύλους ἐνέβαλλον Ζμδ9. 685 b5 Langk.

πλεθριαῖος. τόπος τις ὅσον πλεθριαῖος θ122. 842 a17.

πλέθρον. χρόνον οὐκ ἐλάττονα ἢ ὅσον πλέθρον διέλθοι τις Ζι12. 615 a30.

Πλειάδες ἑπτά Μν6. 1093 a14. Πλειάς πα3. 859 a23. ἀπὸ Πλειάδος μέχρι ζεφύρου οἱ τὰς μακρὰς νόσους κάμνοντες μάλιστα ἀναιροῦνται πα17. 861 a28. πρὸ Πλειάδος ἐπιτολῆς Ζιε22. 533 b31. ἀπὸ Πλειάδος ἀνατολῆς Ζιθ15. 599 b10. περὶ Πλειάδας Ζιθ2. 592 a7. μετὰ Πλειάδα Ζιθ13. 598 b7. ἀπὸ Πλειάδος δύσεως Ζιθ14. 599 a28. περὶ Πλειάδος δύσιν

Ζιε9. 542 b22. 10. 543 a15. πρὸς δύσιν Πλειάδος χειμερινήν Ζιζ11. 566 a21. Πλειάδος βορείου γενομένης Ζιε8. 542 b11. — τὴν Πλειάδα Μουσῶν λύραν (ἐκάλει Πυθαγόρας) f 191. 1512 a31.

πλεῖν. πλέειν οβ1353 a22. πλεῦσαι διὰ τῆς ἠπείρου (Isocr 4, 89) Ργ9. 1410 a10. γίνονται ὥσπερ αἱ κῶπαι τοῖς πλέουσι τὰ πτερύγια τοῖς ἰχθύσιν Ζμδ12. 694 b10.

Πλεῖον (cf Πολίειον) θ106. 840 a13.

πλειστάκις Ηη14. 1153 b34. Ζμβ13. 657 b1. φτα7. 821 b13. β2. 823 a17. μάλιστα ϗ πλειστάκις Ζιδ5. 530 b16. οἷς πλείστοις χρώμεθα ϗ πλειστάκις Πη11. 1330 b12.

πλέκειν. πλέκουσί τινες περὶ τὰ σμήνη ὥστε τὰς μελίττας εἰσδύεσθαι Ζιε22. 553 b12. τὰ φαλάγγια τίκτει εἰς γύργαθον πλεξάμενα παχύν Ζιε27. 555 b10. — μονάδες ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοὶ πλέκονται Μμ7. 1081 a33. μῦθοι πεπλεγμένοι, opp ἁπλοῖ· πρᾶξις, σύνθεσις τῆς τραγῳδίας πεπλεγμένη, opp ἁπλῆ πο10. 1452 a12, 16. 13. 1452 b32. τραγῳδία πεπλεγμένη, opp ἁπλῆ πο18. 1455 b33. 24. 1459 b9. πολλοὶ πλέξαντες εὖ λύουσι κακῶς πο18. 1456 a9. ταῦτα (τὰ κατηγορούμενα) πολλάκις πεπλεγμένα ε11. 21 a11. ὀνόματα πεπλεγμένα (Wz e codd, συμπεπλεγμένα Bk, i e σύνθετα), opp ἁπλᾶ ε2. 16 a23. ὅσοι βαρύτονον φωνοῦσι μέγα, μὴ πεπλεγμένον (?) φ6. 813 b2.

πλεκτάνη. 1. Dibranchiatorum brachia. ὅσοις πλεκτάναι πρόσεισιν· ὁ πολύπους τὰς πλεκτάνας ἔχει χρησίμους Ζμδ9. 685 b4. 4. 679 a12. ἡ κεφαλὴ ἁπάντων (τῶν πολυπόδων) ἐν μέσῳ τῶν ποδῶν τῶν καλουμένων πλεκτανῶν· πρὸ τοῦ κύτους ὑπὲρ τῶν πλεκτανῶν ἔχουσι κοῖλον αὐλόν· ὁ πολύπους ϗ ὡς ποσὶ ϗ ὡς χερσὶ χρῆται ταῖς πλεκτάναις, προσάγεται (sc τὴν τροφὴν) ταῖς δυσὶ ταῖς ὑπὲρ τοῦ στόματος, ἅπτεται ϗ κατέχει ταῖς πλεκτάναις ὑπτίαις· πολυπόδων πλεκτάναι τηλικαῦται (διπήχεις) ϗ μείζους ἔτι τὸ μέγεθος Ζιδ1. 524 b1, a9 Aub, 3 (cf Troschel Archiv 1856, 237), 4, 18 Aub, 28. ἡ μέση, ἡ ἐσχάτη Ζιε6. 541 b11. δ1. 524 a5. ἡ ἀκαλήφη αἰσθάνεται ϗ συναρπάζει προσφερομένης τῆς χειρὸς ϗ προσέχεται, καθάπερ ὁ πολύπους ταῖς πλεκτάναις· ἀπεδηδεμένας (Bk, v l περιεδηδεσμένας S, ἀπεδηδεσμένας Pik Aub) ἔχουσιν ἔνιοι τὰς πλεκτάνας ὑπὸ τῶν γόγγρων Ζιδ6. 531 b3. θ2. 591 b5 (cf Antig Caryst ed Beckm 44). αἱ τευθίδες νέουσι τὰς πλεκτάνας ἐφαρμόττουσαι καταντικρὺ ἀλλήλαις Ζιε6. 541 b13. — τὰ μαλάκια ... κατὰ τὸ στόμα συμπλέκονται τὰς πλεκτάνας πρὸς τὰς πλεκτάνας συναρμόττοντες· ὁ πολύπους ὅταν διαπετάσῃ τὰς πλεκτάνας ἅτερος ἐφαρμόττει ἐπὶ τὸ πέτασμα τῶν πλεκτανῶν Ζιε6. 541 b3, 6. τὰ μαλάκια συμπλέκεται κατὰ τὸ στόμα ἀντερείδοντα ϗ διαπτύττοντα τὰς πλεκτάνας Ζγα15. 720 b17. φασί τινες ϗ τὸν ἄρρενα ἔχειν αἰδοιῶδές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν Ζιδ6. 541 b9. ἡ τῆς πλεκτάνης τοῦ ἄρρενος διὰ τοῦ αὐλοῦ δίεσις ἐπὶ τῶν πολυπόδων, ᾗ φασὶν ὀχεύειν πλεκτάνῃ οἱ ἁλιεῖς, συμπλοκῆς χάριν ἐστίν Ζγα15. 720 b32. τῇ ἐσχάτῃ τῶν πλεκτανῶν, ἥ ἐστιν ὀξυτάτη τε ϗ μόνη παράλευκος αὐτῶν ϗ ἐξ ἄκρου δικρόα, χρῆται ἐν ταῖς ὀχείαις Ζιδ1. 524 a5 Aub. (cf Siebld Zeitsch IV 123. Huxley scientific Memoirs 1853. Lewes 201, 203). ὁ πολύπους ὁ θῆλυς ὁτὲ μὲν ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς ὁτὲ δ' ἐπὶ τῷ στόματι προκάθηται τῆς θαλάμης τὴν πλεκτάνην ἐπέχων Ζιε18. 550 b6 Aub. — 2. Nautilinorum. τὸ συνυφὲς μεταξὺ τῶν πλεκτανῶν (τοῦ ναυτίλου) Ζιι37. 622 b10 Aub. (ϗ ἄλλος ἐν ὀστράκῳ) ἔξω ἐνίοτε τὰς πλεκτάνας προτείνει Ζιδ1. 525 a28 Aub. cf AZι I 150, 4c. ὁ ναυτίλος ἐμφερὴς κατὰ τὰς πλεκτάνας f 316. 1531 b18, descr b21, 24.

πλεονάζειν. ὅπου ἡ θάλασσα ἐπλεόναζεν μα14. 351 b6. τὰ πλεονάζοντα τῶν γιγνομένων ἐκπέμψασθαι Πη6. 1327 a26. ὅταν πλεονάσῃ (τὸ σπέρμα), syn ἂν ὑπερβάλλῃ τῷ πλήθει Ζγα18. 725 b10. cf β4. 738 a32. πλεονάζειν, opp ἐλλείπειν Ζγγ2. 753 a30. Ηβ5. 1106 a31, opp ὑπολείπειν χ6. 799 a18. πλεονάζειν, opp ἐνδεᾶ εἶναι Πα9. 1257 a33. τὰ μέρη (τῶν ζῴων) πλεονάζει, opp κολοβὰ γίνεται Ζγδ4. 770 b32. μόρια πλεονάζοντα Ζγδ4. 772 b13, 27, 773 a11. ἀνάγεσθαι εἰς ἄλλον ὁρισμὸν πλεονάζοντα τῷ λόγῳ Μα2. 994 b18. — πλεονάζει ἡ ἀρχή, opp ἁπλῆ ἐστίν ηεβ8. 1224 a24.

πλεονάκις λέγειν τὸ αὐτό τε2. 130 a29. ζ3. 141 a21. cf Πδ15. 1299 a9. πλεονάκις χρώμενος τῷ ἀφροδισιάζεσθαι Ζγα19. 726 b8. πλεονάκις ἤ Ζιζ12. 566 b8. μα7. 344 b16. cf γ3. 373 a27.

πλεονασμὸς ὑγρότητος Ζγε1. 780 a20. πλεονασμὸς τῶν μερῶν Ζγδ4. 770 b28, 771 a16, cf πλεονάζειν p 600 b6.

πλεοναχόθεν ἄν τις λάβοι τὴν πίστιν Οα4. 270 b33.

πλεοναχῶς λέγεσθαι (cf πολλαχῶς), syn πλείω σημαίνειν, opp ἁπλῶς λέγεσθαι τε2. 129 b31-130 a28. Ηε1. 1129 a23.

πλεονεκτεῖν, syn πλέον ἔχειν Πε2. 1302 a26, b1. 7. 1307 a35. μικρὰ πλεονεκτεῖν παρ' ἀλλήλων Πδ5. 1292 b19. πλεονεκτεῖν δόξης, χάριτος, τιμωρίας Ηε12. 1136 b22, 1137 a1. βούλονται, ἀξιοῦσι, ζητοῦσι πλεονεκτεῖν Πβ7. 1267 b7, 1266 b37. δ6. 1293 a23. ε1. 1301 a35. 3. 1303 a32. ὑβρίζειν ϗ πλεονεκτεῖν Πε3. 1302 b7. 7. 1307 a20. — ἀεὶ ἔστι πλεονεκτεῖν ἀπολογούμενον μᾶλλον ἢ κατηγοροῦντα διὰ τοῦτον τὸν παραλογισμόν Ρβ25. 1402 b25.

πλεονέκτημα. τῶν πλεονεκτημάτων τὰ μὲν χρήματα τυραννικά Πε10. 1311 a5.

πλεονέκτης, coni ἄνισος, ἄδικος Ηε2. 1129 a32, b1, 10. 4. 1130 a26. οἱ περὶ ταῦτα πλεονέκται Ηι8. 1168 b19.

πλεονεκτικός. πλεονεκτικοὶ παρὰ τὴν ἀξίαν αρ3. 1250 a25. καταλλαγαὶ ὠφελιμώταται ϗ πλεονεκτικώταται Ργ17. 1418 b37. ἀποκλῖναι πρὸς τὰς χρησίμους ϗ πλεονεκτικωτέρας ἀρετάς Πη14. 1333 b10. — πλεονεκτικῶς χρῆσθαι τοῖς συμμάχοις ρ9. 1429 b38.

πλεονεξία, i e τὸ πλέον ἔχειν. πλεονεξία τῶν πολιτικῶν δικαίων, δοῦναί τισι πλεονεξίαν τῶν αὐλῶν Πγ12. 1282 b29, 32. ἀπονεῖμαι τοῖς φεύγουσι ταύτην τὴν πλεονεξίαν ἐν ταῖς ψήφοις ρ19. 1433 a9. ἡ πλεονεξία γίνεται ἀπὸ τῶν ἰδίων, ἀπὸ τῶν κοινῶν Πε3. 1302 b9. αἱ πλεονεξίαι τῶν πλουσίων Πδ12. 1297 a11. ἐφίεσθαι πλεονεξίας Ηι6. 1167 b11. — πλεονεξία, i q τὸ βούλεσθαι πλέον ἔχειν. τοῦ ἀγαθοῦ ἡ πλεονεξία Ηε2. 1129 b9. ἡ πλεονεξία εἶδος ἀδικίας· πλεονεξία περὶ τὰ συμβόλαια αρ7. 1251 a30, 33. πλεονεξία in disputando (cf συκοφαντία) τι16. 175 a19.

πλευμονώδης. (ἀπλυσίας) πυκνότερόν ἐστι ϗ γλισχρότερον τοῦ σπόγγου, ϗ τὸ σύνολον πλευμονῶδες (v l πνευμονῶδες Aub) Ζιε16. 549 a7.

πλεύμων, πνεύμων. 1. pulmo etymol ἔοικε ϗ τοὔνομα εἰληφέναι ὁ πνεύμων διὰ τὴν τοῦ πνεύματος ὑποδοχήν αν10. 476 a9. Bk in textu exhibuit πλεύμων cum v l 31 locis, sine v l 73, πνεύμων in textu 56. πλεύμων ubique Bsm (cf praef IIIb) Pik, πνεύμων ubique Aub. cf Lob Phryn 305. Path II 343. — refertur inter τὰ μόρια ψβ8. 420 b24. αν15. 478 a14. Ζια17. 496 b1. θ2. 589 b7. Ζγβ1. 734 a17. cf φτα3. 818 a24, τὰ ὄργανα αν19. 479 b15, τὰ μονοφυῆ τῶν σπλάγχνων Ζμγ7. 669 b13. cf Ζια17. 496 b7. αν15. 478 a14. descr αν1. 15. Ζια16. 495 a32. 17. 496 b1. Ζμγ6.

α. τοῦ πλεύμονος σῶμα, σύστασις, ἐναιμότης, θερμότης,

κίνησις, ἀναπνοή, in generatione. θέλει εἶναι διμερὴς ὁ πλεύμων Ζια16. 495 a33. ἐν ἐνίοις τοσοῦτον διέστηκεν ὥστε δοκεῖν δύ' ἔχειν αὐτὰ πλεύμονας Ζμγ7. 669 b24. οὐ πολυσχιδὴς ὁ τοῦ ἀνθρώπου ὥσπερ ἐνίων ζῳοτόκων οὐδὲ λεῖος ἀλλ' ἔχει ἀνωμαλίαν Ζια16. 495 b1. ἑκάτερον τὸ μέρος, τῶν μερῶν Ζια16. 495 a32, b6, 4. τὰ κοῖλα μέρη, ταῦτα διαφύσεις ἔχει χονδρώδεις εἰς ὀξὺ συνηκούσας· ἐκ τῶν διαφύσεων τρήματα διὰ παντός ἐστι τοῦ πλεύμονος ἀεὶ ἐκ μειζόνων εἰς ἐλάττω διαδιδόμενα Ζια16. 495 b9, 11. — ἡ σύστασις τοῦ ὀργάνου, δεῖ ὑπολαβεῖν τὴν σύστασιν τοῦ ὀργάνου παραπλησίαν μὲν εἶναι ταῖς φύσαις ταῖς ἐν τοῖς χαλκείοις· οὐ πόρρω γὰρ οὔθ' ὁ πνεύμων οὔθ' ἡ καρδία πρὸς τὸ δέξασθαι σχῆμα τοιοῦτον αν19. 479 b15. 21. 480 a20, 22. cf ακ800 b2. ἅπας ἐστὶ σομφός· ὁ πνεύμων σομφὸς ὢν ϗ συρίγγων πλήρης Ζια17. 496 b3. αν15. 478 a13. — εἰς πολλοὺς οἷον αὐλῶνας τὰς σύριγγας ἐμπίπτειν τὰς ἐν τῷ πνεύμονι, ὧν παρ' ἑκάστην παρατέτανται φλέβες, ὥστε δοκεῖν ὅλον εἶναι τὸν πνεύμονα πλήρη αἵματος· ἐναιμότατον μάλιστα τοῦτο τὸ μόριον τῶν καλουμένων σπλάγχνων αν21. 480 b7. 15. 478 a14. Ζια17. 496 b1. γ3. 513 b22. (cf Plat Tim 70CD. Galen V 713.) ὁ περὶ τὴν καρδίαν ϗ τὸν πλεύμονα τόπος θερμότατος ϗ ἐναιμότατος Ζμβ7. 653 a29. ὁ πλεύμων οὐκ ἐν αὐτῷ ἀλλ' ἐν ταῖς φλεψὶ τὸ αἷμα ἔχει Ζια17. 496 b8. ἡ ἀναιμότης τοῦ πλεύμονος Ζμδ1. 676 a31. — τούτῳ τῷ μορίῳ πλεῖστον ἔχει τὸ θερμὸν τὰ πεζὰ τῶν ζῴων· ὁ πνεύμων ἔγκειται αὐτοῖς (τοῖς μεγάλοις) θερμότητος ὢν πλήρης αἱματικῆς· τῆς θερμότητος τῆς φυσικῆς ὅρος ὁ πλεύμων ψβ8. 420 b24. Ζμδ13. 697 a28. Ζγβ1. 732 b32 Aub. πλγ17. 963 b8. — τῆς πέψεως γινομένης ἐν τῷ πνεύμονι· εἰ ἐν τῷ πνεύμονι ϗ τῇ ἀρτηρίᾳ τὸ πεττόμενον, ἡ τοῦ θερμοῦ δύναμις ἐν τούτοις· ὁ λυγμὸς τοῦ περὶ τὸν πνεύμονα κατάψυξις ϗ ἀπεψία πνεύματος ϗ ὑγροῦ πν2. 481 b24, 12. πλγ1. 961 b11. — ἡ τοῦ πλεύμονος κίνησις, ἡ οἰκεία κίνησις, ἡ αἰτία τῆς κινήσεως, ὁ πλεύμων ἐμφυσώμενος τῇ κινήσει Ζμγ10. 673 a24. 6. 669 b1. αν9. 475 a24. 19. 479 b13. 1. 470 b20. ὁ πλεύμων ἔχει ἄρσιν πολλὴν αν9. 475 a23, cf 13. ἐν τοῖς ζῳοτόκοις οὐχ ὁμοίως ἡ διάστασις φανερά, ἥκιστα ἡ διάστασις φανερὰ ἐν ἀνθρώπῳ. ὅταν ὁ περὶ τὸν πνεύμονα τόπος αὐτῶν ὑπὸ τῆς διαστάσεως ἐκλυθῇ Ζια16. 495 a34, b1 (Lewes 166). ακ804 b13. τὸ πρὸς τὴν ἅλσιν εἶναι τὸν πλεύμονα τῆς καρδίας οὐκ εἴρηται καλῶς Ζμγ6. 669 a18, 23. — τοῦ ἀναπνεῖν ὁ πλεύμων ὄργανόν ἐστιν, ὅλως ὁ πλεύμων ἐστὶν ἀναπνοῆς χάριν Ζμγ6. 669 a14, b8. ἡ ἀναπνοὴ διά τε τοῦτο (τοῦτον cf Langk ad h l) ϗ διὰ τὴν ἀρχὴν τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐνυπάρχουσαν Ζμγ3. 665 a15. ὄργανον τῇ ἀναπνοῇ ὁ φάρυγξ· οὗ ἕνεκα ϗ τὸ μόριόν ἐστι τοῦτο, πλεύμων ψβ8. 420 b24. ἡ ἀναπνοὴ μέχρι τοῦ πνεύμονος πν2. 481 b18. τὸ περὶ τὸν πταρνύμενον τόπον εἶναι τῆς ῥινὸς κοινωνίαν τῷ πνεύμονι δηλοῖ ἡ ἀναπνοὴ κοινὴ οὖσα πλγ1. 961 b17. φυσωμένης τῆς ἀρτηρίας διαδίδωσιν εἰς τὰ κοῖλα μέρη (om Pik) τοῦ πλεύμονος τὸ πνεῦμα Ζια16. 495 b9 (cf Plat Tim 79C). ὁ πλεύμων τῆς ὑπὸ τοῦ πνεύματος καταψύξεως ἕνεκέν ἐστι αν10. 476 a8. τὸ σύμφυτον πνεῦμα δι' ὅλου ϗ ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ πνεύμονος πν3. 482 a34. ὁ πνεύμων ὅταν ᾖ μικρὸς ϗ πυκνὸς ϗ σκληρός, οὔτε δέχεσθαι τὸν ἀέρα δύναται πολὺν εἰς αὑτὸν οὔτε ἐκπέμπειν πάλιν ἔξω· ἐκ πολλοῦ διαστήματος συνάγων αὑτὸν ἐκθλίβει τὸν ἀέρα βιαίως· ὅταν ᾖ ὑγρασίας πλήρης· ἡ τοῦ πνεύματος γιγνομένη πληγὴ βιαίως ὑπὸ τοῦ πνεύμονος· οἴονταί τινες διὰ τὴν τοῦ πνεύμονος γλισχρότητα τὸ πνεῦμα οὐ δύνασθαι περαιοῦσθαι περὶ τὸν ἔξω τόπον διαμαρτάνοντες ακ800 a31, b16. 4. 801 a13, 803 a12, 804 b21, cf 31. — μείζων ὢν ὁ πνεύμων τῆς καρδίας ὕστερον φαίνεται τῆς καρδίας ἐν τῇ ἐξ ἀρχῆς γενέσει Ζγβ1. 734 a23 (Lewes 318, 365).

b. pulmo qualis sit. ἔναιμος αν1. 470 b24. 10. 475 b23. 15. 478 a12, 15, 22. Ζμγ7. 670 b17. 8. 670 b34, 671 a8. 9. 671 a35. Ζγβ1. 732 b33. ἔναιμος ϗ μέγας, σαρκώδης ϗ ἔναιμος, ἔναιμος ϗ μαλακός Ζμγ6. 669 a25. 8. 671 a17. Ζγβ1. 732 b35. λεῖος Ζια16. 495 b1. μέγας ϗ μαλακὸς ϗ εὔτονος, ὑγρὸς ϗ μαλακός ακ800 b16, 803 a15. σομφὸς αν10. 475 b24. Ζιθ4. 594 a8. 18. 601 b5. Ζμγ7. 670 b14. 8. 671 a10. σομφὸς ϗ ὀλίγαιμος Ζιθ4. 594 a9 Aub. cf αν9. 475 a21. σομφὸς ϗ στιφρὸς ϗ ὀλίγαιμος Ζγβ1. 732 b35. ἐλάττων ϗ σομφός, σομφὸς ϗ ὅμοιος ἀφρῷ i q μικρὸς ϗ ὑμενώδης Ζμγ6. 669 a25, 32, 34. ἄναιμος ϗ σομφός αν1. 470 b14. μείζων ϗ πολύαιμος, ξηρὸς ϗ μικρός, μείζων ἢ κατὰ λόγον, ὀλίγαιμος ϗ ὀλίγην θερμότητα ἔχων, ὅμοιος βοείῳ Ζμγ6. 669 a25. 8. 671 a18. αν1. 470 b19. ἄναιμος αν9. 475 b13. μικρὸς ϗ πυκνὸς ϗ σκληρός, σκληρὸς ϗ σύντονος ακ800 a31, 803 a15. οἱ νομίζοντες εἶναι κενὸν διηπάτηνται, θεωροῦντες τοὺς ἐξῃρημένους ἐκ τῶν διαιρουμένων τῶν ζῴων Ζια17. 496 b5, cf Pik.

c. quae animalia pulmonem habeant, quibus pulmo non sit. ὁ πλεύμων οὔθ' ὅμοιος οὔτε τῇ θέσει ὁμοίως ἔχων Ζιβ15. 506 a4. διαφέρει ὁ πλεύμων πολὺ τοῖς ζῴοις· τοῖς μὲν ὑπάρχει πλεύμων τοῖς δὲ πλεύμων μὲν οὔ, ὃ δὲ τοῖς ἔχουσι πλεύμονα, ἐκείνοις ἕτερον ἀντὶ τούτου Ζμγ6. 669 a24. α5. 645 b7. πλεύμονα οὐ πάντα, οἷον ἰχθὺς οὐκ ἔχει, οὔτ' εἴ τι ἄλλο τῶν ζῴων ἔχει βράγχια Ζιβ15. 506 a10. πλεύμονα ϗ ἀρτηρίαν πάντα τὰ ἔναιμα ἔχει πλὴν τῶν ἰχθύων· τὰ μὲν ἔχει βράγχια τὰ δὲ πλεύμονα Ζμδ1. 676 b12. αν10. 476 a14. τῶν ζῴων τίνα ἔχει πλεύμονα αν10. 475 b19. ὅσα πλεύμονα ἔχει αι5. 444 b3. αν1. 470 b12. 10. 475 b17. 16. 478 a31. Ζια1. 487 a30. 16. 495 a22. Ζμγ3. 664 b23. δ10. 686 a3. 11. 691 b26. 13. 697 a17, 26. ὅσα ἀναπνεῖ, ϗ πλεύμονα ἔχει Ζμγ7. 670 a29. 6. 669 a6. αν9. 475 a11. ὅσα ἔχει τὸν πλεύμονα σομφὸν Ζιθ4. 594 a8. τὰ πλεύμονα ἔχοντα αν9. 475 a21. 11. 476 a20. 15. 478 a22. Ζμβ16. 659 a31. Ζγα3. 716 b22. Ζια16. 495 a33. τὰ τὸν πνεύμονα ἔναιμον ἔχοντα αν21. 480 b6. 1. 470 b24. τὰ ἔχοντα γλῶτταν ϗ πλεύμονα Ζιδ9. 536 a4. ὅλως τὰ ἔχοντα πλεύμονα τῶν μὴ ἐχόντων θερμότερα, τούτων δ' αὐτῶν τὰ μὴ σομφὸν ἔχοντα μηδὲ στιφρὸν μηδ' ὀλίγαιμον ἀλλ' ἔναιμον ϗ μαλακὸν Ζγβ1. 732 b33, 733 a3. πλεύμονα ἔχει διὰ τὸ πεζὸν εἶναί τι γένος τῶν ζῴων Ζμγ6. 668 b33. δ1. 676 a27. τὰ ἀναπνέοντα ϗ ἐν τῇ μήτρᾳ λαμβάνοντα τὴν διάρθρωσιν οὐκ ἀναπνεῖ πρὶν ἢ ὁ πλεύμων λάβῃ τέλος Ζγβ6. 742 a6. πάντα ὅσα τὸν ἀέρα δεχόμενα ἀναπνεῖ ϗ ἐκπνεῖ, πάντ' ἔχει πνεύμονα, τὰ δεχόμενα τὴν θάλατταν ϗ ἔχοντα πλεύμονα Ζιβ15. 506 a2, b4. τὰ κητώδη, δελφὶς κτλ ἔχει πλεύμονα αν12. 476 b16, 19. Ζιδ9. 536 a2. ζ12. 566 b14. θ2. 589 b6. πλεύμων βόειος Ζμγ8. 671 a18. — τὸν πλεύμονα σομφὸν ἔχει πάντα τὰ ᾠοτοκοῦντα· ὁ πλεύμων ἐν τοῖς ᾠοτόκοις τοσοῦτον διέστηκεν ὥστε δοκεῖν δύ' ἔχειν αὐτὰ πλεύμονας αν1. 470 b16. Ζμγ7. 669 b24. Ζια16. 495 b5. ὅσα ἢ μηδ' ὅλως ἔχει πλεύμονα ἢ ἄναιμον ἐλαττονάκις δεῖται καταψύξεως· ὅσα ἄναιμον ἔχει τὸν πλεύμονα ϗ σομφόν, ἧττον δέονται τῆς ἀναπνοῆς αν9. 475 b13. 1. 470 b14. ὁ τῶν ὀρνίθων πλεύμων ποῖος Ζιβ17. 507 a19. ὁ ὄφεως πλεύμων ἁπλοῦς, ἰνώδει πόρῳ (bronchus) διηρθρωμένος ϗ μακρὸς σφόδρα ϗ πολὺ ἀπηρτημένος τῆς καρδίας Ζιβ17. 508 a32. — ὅσα μὴ ἔχει πλεύμονα αν1. 470 b26. 3. 471

a22. 11. 476 a22. Ζμγ3. 664 a19. ὅσα μὴ ἔχει πνεύμονα οὐδὲ φθέγγεται Ζιδ 9. 535 a30 (vocem non habere nisi quae pulmonem et arterias habent hoc est nisi quae spirent Ar putat Plin XI § 266). τὰ δὲ καρδίαν μὲν ἔχοντα, πνεύμονα δὲ μή αν16. 478 a32. τῶν ἰχθύων οὐδεὶς ἔχει πλεύμονα ἀλλ' ἀντὶ τούτου βράγχια, οἱ ἰχθύες ἔχουσι βράγχια ἀντὶ τοῦ πλεύμονος, πνεύμονα οὐκ ἔχουσιν Ζμγ6. 669 a3. δ1. 676 a28. Ζιδ 9. 535 b15. ἅμα πλεύμονα ϗ βράγχια οὐδὲν ὦπταί πω ἔχον αν10. 476 a6, cf 11, 14. Ζιθ2. 589 b27.

d. de situ. ακ800 a21, 804 b13, 16. κοινωνοῦσιν οἱ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόποι τῷ πνεύμονι, τῶν ἄνω τόπων εἰς τὸν πνεύμονα συντετρημένων πλγ1. 961 b13. 17. 963 b7. — ἡ καρδία κεῖται τὴν θέσιν ἀνωτέρω τοῦ πλεύμονος, ὁ πλεύμων κεῖται οὗ ἡ καρδία ϗ περὶ ταύτην Ζια17. 496 a5. Ζμγ6. 669 a22. 3. 665 a15. ἡ καρδία σύντρησιν ἔχει πρὸς τὸν πλεύμονα αν16. 478 b27. αἱ τῆς καρδίας κοιλίαι εἰσὶν εἰς τὸν πλεύμονα τετρημέναι πᾶσαι (loc corr) Ζια17. 496 a22, 23 Aub. τὴν ἐπιγλωττίδα οὐθὲν τῶν ᾠοτοκούντων ἔχει, ἀλλὰ συνάγει ϗ διοίγει τὸν πόρον ὥστε μηθὲν καθεῖναι τῶν ἐχόντων βάρος εἰς τὸν πλεύμονα Ζιβ12. 504 b6. μετὰ τὴν τοῦ στόματος θέσιν ἐνδέχεται κεῖσθαι τὴν κοιλίαν εὐθέως, τὸν δὲ πλεύμονα οὐκ ἐνδέχεται· διήκει ὁ στόμαχος ἐπὶ τὰ κάτω παρὰ τὸν πλεύμονα· ἡ γλῶττα ἐπὶ τῷ πνεύμονι ἐπίκειται· ὑπὸ τὸν πνεύμονά ἐστι τὸ διάζωμα τὸ τοῦ θώρακος Ζμγ3. 664 a26. Ζιβ17. 507 b1. α17. 496 b10. πλδ4. 963 b36.

e. vasa pulmoni connexa. ἀπὸ μιᾶς δύο ἐστὶ μόρια τῆς ἀρτηρίας εἰς ἑκάτερον τὸ μέρος τείνοντα τοῦ πλεύμονος, τείνει ἡ ἀρτηρία πᾶσιν εἰς τὸν πλεύμονα, σχίζεται ἀπ' αὐτῆς μόρια δύο, τὸ μὲν ἐπὶ τὸν πλεύμονα· ἡ ἀρτηρία ἐπὶ θάτερα καθήκει εἰς τὸ μεταξὺ τοῦ πλεύμονος, εἶτ' ἀπὸ τούτου σχίζεται εἰς ἑκάτερον τῶν μερῶν τοῦ πλεύμονος Ζια16. 495 a31, b6. β17. 507 a24. γ3. 513 b15, 17 (cf Plat Tim 78 C). τὰ μὲν (φάρυγξ ϗ ἀρτηρία) πρὸς τὸν πλεύμονα τείνει ϗ τὴν καρδίαν Ζμγ3. 665 a21. συμβαίνει πνίγεσθαι παρεισιούσης τῆς τροφῆς ἢ τῆς ὑγρᾶς ἢ τῆς ξηρᾶς ἐπὶ τὸν πνεύμονα διὰ τῆς ἀρτηρίας αν11. 476 a31. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πόρου τῷ πνεύμονι ϗ τῇ ἀρτηρίᾳ ἡ ἀκοή πλβ6. 960 b36. — ὁ πλεύμων οὐκ ἐν αὐτῷ ἀλλ' ἐν ταῖς φλεψὶ τὸ αἷμα ἔχει· αἱ φλέβες αἱ παχεῖαι διὰ τοῦ νώτου παρὰ τὸν πλεύμονα ὑπὸ τοὺς μαστούς· (φλέβες) συντέτρηνται πᾶσαι πρὸς τὸν πλεύμονα· φλέβες ὑπὸ τὰς ὠμοπλάτας εἰς τὸν πλεύμονα ἀφικνοῦνται . . . ἐκ τοῦ πνεύμονος ὑπὸ τὸν μαστόν, τείνει φλὲψ πρὸς τὸν πλεύμονα Ζια17. 496 b8. γ2. 511 b26. 3. 513 a36, b13, 512 b27, 30. — πόρος οὐδεὶς εἰς τὴν κοιλίαν ἀπὸ τοῦ πλεύμονος Ζμγ3. 664 b11. φέρουσι ϗ εἰς τὸν πλεύμονα πόροι ἀπὸ τῆς καρδίας κατὰ πάντα τὸν πλεύμονα παρακολουθοῦντες τοῖς ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας (arteriae et venae pulmonales), παρ' ἑκάστην τὴν σύριγγα πόροι φέρουσι τῆς μεγάλης φλεβός Ζια17. 496 a28, b3.

f. morbi. αν17. 479 a26. Ζιθ21. 603 b3. 23. 604 a21. 25. 605 a19. οἱ νεφροὶ πολλάκις φαίνονται λιθῶν μεστοὶ ϗ φυμάτων ϗ δοθιήνων, ὡσαύτως ϗ ὁ πλεύμων· πολλὰ ϗ ἕτερα παθήματα συμβαίνοντα περὶ αὐτὰ φαίνεται, ἥκιστα δὲ τοῦ πλεύμονος περὶ τὴν ἀρτηρίαν· οὐκ ὀρθῶς ἐοίκασιν οἱ περὶ Ἀναξαγόραν ὑπολαμβάνειν ὡς αἰτίαν οὖσαν τῶν ὀξέων νοσημάτων (τὴν χολήν)· ὑπερβάλλουσαν γὰρ ἀπορραίνειν πρός τε τὸν πλεύμονα ϗ τὰς φλέβας ϗ τὰ πλευρά Ζμγ4. 667 b5, 8. δ2. 677 a7. αἱ νόσοι ἀντιπερίστανται αἱ τοῦ ὠτὸς εἰς τὰ τοῦ πνεύμονος πάθη· οὗ (ἐν τῷ πλεύμονι) ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῶν πυρετῶν πλγ1. 961 b15. δ4. 963 b36. μὴ δυναμένων κινεῖν τῶν ἀναπνεόντων τὸν πνεύμονα διὰ πάθος ἢ διὰ γῆρας, τότε συμβαίνειν τὴν τελευτήν αν16. 478 b20. cf 17. 479 a10 (cf Plat Tim 84 D). — πνεύμων in v l αν3. 471 a26. ὁ πνεύμων πθ6. 890 a26, 28 utrum animal an pars animalis? cf Diosc II 39, 40, 41. (cf Schubert Gesch der Seele I 146. Philippson ὕλη 51. M 437.)

2. animal. γίνονται οἱ καλούμενοι πλεύμονες (v l πνεύμονες) αὐτόματοι Ζιε15. 548 a11. αἴσθησιν οὐδεμίαν ἔχει Ζμδ5. 681 a18. (poumon de mer C II 697. Tethys leporina *L* vel Aplysia depilans *L* St. defin non possunt F 310, 45. KaZμ 136, 41. Cr. AZι I 181, 22. cf M 169. Fuhr Pytheas p 40.)

πλευρά. 1. πλευρὰ figurae mathematicae. φέρεσθαι τὸν λόγον τὸν τῶν πλευρῶν μχ1. 848 b24. ἀνῆκτο ἡ παρὰ τὴν πλευράν Μθ9. 1051 a25. πλευρὰ (quadrati) ϗ διάμετρος ἀσύμμετροι v διάμετρος p 185 a7, adde Ζγβ6. 742 b28. — 2. πλευρὰ corporis animalium. *a.* latus. (κοινὸν μέρος) πλευρᾶς ϗ βραχίονος ϗ ὤμου μασχάλη. τὰ παιδία (ἔμβρυα) τὰς χεῖρας παρατεταμένας ἔχει παρὰ τὰς πλευράς Ζια14. 493 b7. η10. 587 a26. αὐτῷ (τῷ καλλιωνύμῳ) τὸ ἧπαρ κατὰ τὴν λαιὰν φορεῖται πλευράν f 298. 1529 b12. — *b.* costa. num sing perrarus. ἀπὸ ταύτης τείνουσι παρά τε τὴν πλευρὰν ἑκάστην φλέβια ϗ πρὸς ἕκαστον τὸν σφόνδυλον Ζιγ3. 513 b29. — αἱ συγκλείουσαι πλευραὶ τὸ στῆθος σωτηρίας χάριν τῶν περὶ τὴν καρδίαν σπλάγχνων· τὰς πλευρὰς συνάπτεσθαι μὲν ἀλλήλαις κατὰ τὸν τόπον τοῦτον (στῆθος), μὴ ἐπίπονον δ' εἶναι τὴν φύσιν αὐτῶν· ὁ περὶ τὴν κοιλίαν τόπος ἀσύγκλειστος ταῖς πλευραῖς διὰ τὴν εἰρημένην ἔμπροσθεν αἰτίαν Ζμβ9. 654 b35. δ10. 688 a27 (cf F 316, 80), 688 b35 (cf β9. 655 a2). τὰς ἀπὸ τῶν ὀστῶν γίνεσθαι συνεχεῖς ὥσπερ ταῖς πλευραῖς πν6. 484 a27. ἀπὸ τῆς ῥάχεως αἱ πλευραί· συνάπτουσι· ἀφ' ἧς (ῥάχεως) ϗ αἱ πλευραὶ πρὸς τὴν σύγκλεισιν Ζιγ7. 516 a29, 30. πν7. 484 b18. (Polybi sententia: φλέβες) ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἄνωθεν· πλεῖστα νεῦρα περὶ τὰς πλευράς (v l πλευρά)· τὸ στῆθος ἐπὶ πλευραῖς κείμενον· τὸ διάζωμα πρὸς τὰς πλευρὰς σαρκωδέστερον ϗ ἰσχυρότερον Ζιγ3. 513 a5. 5. 515 b22. 7. 516 a29. Ζμγ10. 672 b24, 35. homini κοινὸν τοῦ ἄνω ϗ κάτω πλευραὶ ἑκατέρωθεν ὀκτώ Ζια15. 493 b14 Aub (Vesalii opp omn ed Boerhaave 1725 p 76. Sonnenburg 5. Lewes 167. KaZι 39, 5). (ὄφεις) πλευρὰς ἔχουσιν ἴσας ταῖς ἐν τῷ μηνὶ ἡμέραις· τριάκοντα γὰρ ἔχουσιν Ζιβ17. 508 b3 (KaZι 90, 17). τῶν ἀναπνεόντων συμπιεζομένη ταῖς πλευραῖς κάτω, καθάπερ αἱ φῦσαι, προσογκεῖν φαίνεται πλδ11. 964 b3. πλευραὶ ἰσχυραὶ ἀνδρείου σημεῖον, εὔλυτα τὰ περὶ τὰς πλευρὰς εὐφυοῦς· ὅσοι ἐκ τῶν πλευρῶν περίογκοί εἰσιν, οἷον πεφυσημένοι, λάλοι ϗ μωρολόγοι φ3. 807 a32, b16. 6. 810 b14. v πλευρόν.

πλευρῖτις, def f 339. πλευρῖτις νόσος μείζων προσπταίσματος Ηε15. 1138 b2. ἁλίσκεσθαι ὑπὸ πλευρίτιδος πγ1. 871 a3. 6. 871 b33.

πλευρόν costa. num sing ap Diog Apolloniat. σχίζονται ἐπὶ τὴν κοιλίαν ϗ τὸ πλευρὸν πολλαὶ ἀπ' αὐτῶν ϗ λεπταὶ φλέβες Ζιγ2. 512 a19. — αἱ φρένες πρὸς τὰ πλευρὰ ϗ τὰ ὑποχόνδρια ϗ τὴν ῥάχιν συνηρτημένα· (τῷ χαμαιλέοντι) τὰ πλευρὰ κάτω καθήκει συνάπτοντα πρὸς τὸ ὑπογάστριον, καθάπερ τοῖς ἰχθύσιν· ἀνατετρημένος ὅλος συνάγει διαφερόντως τὰ περὶ τὰ πλευρά Ζια17. 496 b12. β11. 503 a16, b26. (οὐκ ὀρθῶς ἐοίκασιν οἱ περὶ Ἀναξαγόραν ὑπολαμβάνειν) τὴν χολὴν ὑπερβάλλουσαν ἀπορραίνειν πρός τε τὸν πλεύμονα ϗ τὰς φλέβας ϗ τὰ πλευρά (v l τὰς πλευράς) Ζμδ2. 677 a8. v πλευρά *b.*

πλευστικῶς. πλοῖα ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ βάρους ἐν μὲν τοῖς ποτα-

μοῖς ὀλίγῳ καταδύνειν, ἐν δὲ τῇ θαλάττῃ μετρίως ἔχειν ἢ πλευστικῶς μβ3. 359 a10.

πλέως. τράχηλος παχὺς ἢ πλέως φ6. 811 a13. πάντα ταῦτά ἐστι θεῶν πλέα κ6. 397 b18. — τὸ γὰρ πλέον ἐστὶ νόημα (Parm 149) Μγ5. 1009 b25 Bz, sed rectius videntur interpretari τὸ ὑπερβάλλον (Zeller Gesch I 415), v πολύς.

πληγή. ἢ οἱ ἀγύμναστοι τύπτουσι πολλάκις καλὰς πληγάς ΜΑ4. 985 a15. — πληγή, def ὅταν ἀπὸ φορᾶς γίγνηται ἡ κίνησις μδ9. 386 b1. dist ὦσις μδ9. 386 a20, 33. πκδ9. 936 b38. ὁ ἀὴρ ποιεῖ πληγήν, τὴν πληγὴν μαλακήν πε13. 882 a12, 10. 37. 884 b33, 30. ὁ ἀὴρ διὰ τὴν πληγὴν τῇ κινήσει γίγνεται πῦρ Οβ7. 289 a28. πληγή ἐστιν ἡ ποιοῦσα ψόφον ψβ8. 419 b10. Οβ9. 291 a10. μβ9. 369 a29, 30. πια19. 901 a17. 42. 904 a10. ἧττον ἡ πληγὴ ψοφεῖ Ζιε16. 548 b3. ἐν φερομένῳ συνεχὲς ἢ μὴ ποιοῦντι πληγὴν ἀδύνατον ψοφεῖν Οβ9. 291 a17. οἷαι αἱ τοῦ ἀέρος πληγαί, τοιαῦται ἢ αἱ φωναί ακ803 b27. ποιεῖσθαι τὴν πληγήν Ζμα1. 641 a12. ποιεῖσθαι πληγὴν ἰσχυράν, εὔρωστον, σκληρὰ ἡ πληγὴ γίνεται ακ 800 a33, b4, 7, 11. πληγαὶ ἰσχυρότεραι Ζμγ2. 663 b7, cf δ11. 691 b11. τῶν μὲν διὰ πληγῆς ἡ βοήθεια, τῶν δὲ διὰ δήγματος Ζμγ1. 661 b25. δέρμα πρὸς τὰς πληγὰς ἰσχυρόν· λέων πρὸς τὰς πληγὰς εἰς τὰ κοῖλα ἀσθενής Ζια5. 630 b6. 44. 630 a3. πληγὴ καίριος Ζγε5. 785 a14. αἱ ἐν τοῖς πολέμοις πληγαί· ἡ ἐκ τῆς πληγῆς γινομένη θερμότης Ζμγ10. 673 a11, 12. οἰδησάσης τῆς πληγῆς πθ4. 889 b37. — μίαν πληγὴν οὐχ ὑπήνεγκεν ἡ πόλις (Sparta) Πβ9. 1270 a33.

πλῆγμα ὀδυνηρότερον Ζια41. 627 b27.

πλῆθος, def ποσόν τι ἂν ἀριθμητὸν ᾖ, τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῆ· ὁ ἀριθμὸς πλῆθος ἐνὶ μετρητόν Μδ13. 1020 a8, 10, 13. ι6. 1057 a3. πλῆθος ἢ ἓν ἀντίκεινται ὡς ἐναντία Μι3. 1054 a20-29. γ2. 1004 a10, 16 (cf πλῆθος δικαστῶν opp δικαστὴς εἷς Πδ16. 1300 b35. τὴν πόλιν πλῆθος ὂν μίαν ποιεῖν διὰ τὴν παιδείαν Πβ5. 1263 b36). πλῆθος ὀλιγότητι ἀντίκειται, τὸ πολὺ τῷ ὀλίγῳ Μν1. 1087 b32. Α3. 984 a10. μβ1. 353 b24. Πγ8. 1279 b26 (cf πλήθει ἢ ὀλιγότητι διαφέρειν, dist διαφέρειν εἴδει Πα1. 1252 a9. πλήθεσι, dist σχήμασι ξ2. 975 b25). πλῆθος πρῶτον, πλῆθός τι Μμ9. 1085 b9. πλῆθος βραχύ, πολύ, πλέον, ἄφθονον μα11. 347 b22. β3. 357 a19, 358 a21. 4. 360 a11, b12. ὀλίγα τῷ πλήθει Ζγα8. 718 b10. τὸ πλῆθος (i e ὁ ἀριθμός) τῶν μορίων Φζ7. 237 b33. τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν Πγ11. 1281 b24. πλῆθος ὀργάνων οἰκονομικῶν Πα3. 1253 b31. 8. 1256 b36. τὸ τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος, ἐπεισοδίων πλήθη πο4. 1449 a16, 28. τέτταρα γένη, ἃ περιέχει τὸ πλῆθος τῶν λοιπῶν ζῴων Ζιδ8. 534 b13. πλῆθος νεύρων, ἐντέρων, ποδῶν al Ζμγ4. 666 b13. δ3. 677 b20. 8. 683 b26. 5. 680 b28, 36. πλῆθος ὕδατος, θαλάσσης, ἀέρος, πνεύματος μα3. 340 a8. β1. 353 b34. 3. 357 a19. 4. 360 a32, b11. 5. 362 b18. 8. 366 a31, 368 a2. δ3. 381 b18 (cf τὸ πλῆθος ἕκαστον μβ3. 357 b31). Ζιθ19. 601 b18. 8. 596 a3. Ζγδ3. 768 b35. πλῆθος θερμῆς ἀναθυμιάσεως μα7. 344 b23. πλῆθος τῆς ψυχρότητος, ταύτης τῆς δυνάμεως μδ3. 381 a17. β3. 358 a23. τάττειν πλῆθος τῆς οὐσίας, νομίσματος, τῶν τέκνων Πβ7. 1266 b10. γ8. 1279 b19. α9. 1257 b9. Ρα5. 1361 a13. πλῆθος τιμήματος Πδ13. 1297 b2. ἔχει τι πλῆθος ἡ τέχνη τι34. 183 b34. πλῆθος χρόνου μα14. 351 b22. Ηζ9. 1142 a15. Πβ8. 1269 a22. ἐν τῷ πλήθει τῆς ζωῆς αν17. 479 a17. τὸ πλῆθος (i e ὁ πολὺς χρόνος cf Aub) τῶν τόκων τῆς τελειώσεως Ζιη4. 584 b26. ὅρος μέγιστον τῷ πλήθει ἢ ὕψει μα13. 350 a29, b6. τῆς φυλακῆς τὸ πλῆθος ἢ τὸ εἶδος Ρα4. 1360 a7. ἀνδραπόδων πλήθει ἢ μεγέθει ἢ κάλλει διαφερόντων Ρα5. 1361 a14. ἄπειρον οὔτε πλήθει οὔτε μεγέθει Πα8. 1256 b35. ἐν ἓξ ἔτεσι λαμβάνει τὸ πλῆθος τοῦ σώματος, ἢ ἐπιδίδωσι μέχρι ἐτῶν εἴκοσιν Ζιζ22. 576 b6. τὰ περιστερώδη ἔχει πλήθη τοῦ σώματος ὥσπερ τὰ βαρέα Ζγγ1. 749 b20, 23. (sed οἱ ἄνθρωποι ἐπιδιδόασι ὁτὲ μὲν τῷ πλήθει, ὁτὲ δὲ τῇ παχύτητι πκ7. 923 a37 scribendum videtur μήκει.) χρώματα διαφέρει πλήθει ἢ ταῖς δυνάμεσι (πλῆθος ac δύναμις coni syn, cf τὸ πολὺ ἢ ἄκρατον μέλαν χ5. 795 b29, 796 a30, Prantl Farbenl p 167) χ3. 793 a5. — πλῆθος αἱματικόν Ζγδ1. 766 b22. πλῆθος φιλικόν, syn πλῆθος φίλων Ηι10. 1170 b30, 33. πλ. πολιτικόν, i e πολιτῶν Πγ13. 1283 b2. η6. 1327 b18. 10. 1329 b24. πλ. γεωργικόν (cf τὸ περὶ τὴν τροφὴν πλῆθος Πδ4. 1290 b40), βάναυσον, ἀγοραῖον, θητικόν Πζ7. 1321 a5. 1. 1317 a25. 4. 1319 a19, 24. τὸ κατὰ τὴν χώραν πλῆθος Πζ4. 1319 a38. πλ. ὀλιγαρχικόν Πδ12. 1296 b34. — πλῆθος, syn τὸ πλέον μέρος Πδ4. 1290 a31, 32. cf η2. 1324 b9. β5. 1264 a13. (ὄμματα αἰγωπά, καθάπερ ἢ τὸ τῶν αἰγῶν αὐτὸ πλῆθος Ζγε 1. 779 a33.) inde in rebus publicis τὸ πλῆθος, opp οἱ ὀλίγοι Πγ13. 1283 b24, 33. 15. 1286 a32. opp οἱ εὔποροι Πε9. 1309 b39. 12. 1316 b13. οἱ γνώριμοι, οἱ μέσοι Πδ14. 1298 b21. ε10. 1310 b13. ζ4. 1319 b13. opp οἱ ἐπιεικεῖς, οἱ πλούσιοι Πε8. 1308 b28. γ10. 1281 a12. syn οἱ πολλοί Πγ7. 1279 a31, 27, 28. syn δῆμος Πε10. 1310 b13. ζ4. 1319 a19. αἱ ἀποκλίνουσαι πρὸς τὸ πλῆθος, opp πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν Πε7. 1307 a16. καταστῆσαι τὸ πλῆθος ἰσχυρότερον ὥστε γενέσθαι δημοκρατίαν Πγ15. 1286 b19. πολιτεία καλεῖται, ὅταν τὸ πλῆθος πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύηται συμφέρον Πγ7. 1279 a37. διὰ τί δεῖ κύριον εἶναι τὸ πλῆθος μᾶλλον ἢ τοὺς ἀρίστους μὲν ὀλίγους δέ Πγ11. 1281 a40 sqq. τίνων κύριον τὸ πλῆθος, τίνων οἱ ἄρχοντες Πδ14. 1298 b36. κύριον τὸ πλῆθος, dist κύριος ὁ νόμος Πδ4. 1292 a5. ε9. 1310 a4.

πληθύειν. ἡ πόλις πληθύει ἀνδρῶν Πβ9. 1270 a39. μέχρι ἀγορᾶς πληθυούσης Ζια32. 619 a16. ἡ τοῦ γάλακτος πληθύουσα τροφή Πη17. 1336 a7. — σῶμα πληθύον (augescens, πληθῦον Bk[2]) ἔτι Πη16. 1335 a27. — cf πληθύνειν.

πληθύνειν, trans ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθύνεται Ζιη11. 587 b20. πληθύνονται οἱ ὑετοί, οἱ ἄνεμοι al φτβ4. 825 b15, 826 a14. 8. 828 a14. — intr θάλαττα ῥεύμασι πληθύνουσα (v l πληθύουσα) μα14. 351 b7. πληθύνοντα (v l Aub πληθύοντα) κατὰ τὰς λεπτοτάτας φλέβας Ζγβ4. 738 a37.

πλήκτης ἢ λοιδορητικός ηεβ3. 1221 b14.

πληκτικός. ὁ σκορπίος πληκτικός f 312. 1531 a19. — metaph γυνὴ ἀνδρὸς φιλολοίδορον μᾶλλον ἢ πληκτικώτερον Ζια1. 608 b10, cf πλήκτης.

πλῆκτρον. 1. plectrum, instrumentum quo cithara percutitur Πα4. 1253 b38. f 253. 1524 b41. — 2. *a.* calcar. τὰ πλῆκτρα τῶν ὀρνίθων Ζγβ6. 745 a2. referuntur inter τὰ πρὸς ἀλκήν τε ἢ βοήθειαν ὀργανικὰ μόρια Ζμγ1. 661 b31. δ8. 684 a30. Ζιδ11. 538 b15. ἐκ τῆς ἐπικτήτου τροφῆς ἢ τῆς αὐξητικῆς Ζγβ6. 745 a2. γένη ἔνια τῶν ὀρνίθων ἔχει ἢ πλῆκτρα Ζιβ12. 504 b7. cf α1. 486 b13. ἔχουσιν ἔνιοι τῶν βαρέων βοήθειαν ἀντὶ τῶν πτερύγων τὰ καλούμενα πλῆκτρα ἐν τοῖς σκέλεσιν Ζμδ12. 694 a13, 17, 26. ἢ πλῆκτρα τῶν ἀρρένων ἐχόντων αἱ πολλαὶ τῶν θηλειῶν οὐκ ἔχουσιν, ἐνίαις (ἀλεκτορίσι) ἢ πλῆκτρά τινα μικρὰ ἐπανέστη Ζμγ1. 662 a4. Ζιδ11. 538 b19, 20. ι49. 631 b12. ἔστι τοῖς γαμψώνυχοις ἢ πτητικοῖς ἄχρηστα τὰ πλῆκτρα, χρήσιμα γάρ ἐστιν ἐν ταῖς πεζαῖς μάχαις, γαμψώνυχον ἅμα ἢ πλῆκτρον ἔχον

οὐθέν Ζμδ 12. 694 a16. Ζιβ 12. 504 b7. — *b.* penis. Palinuri τοῦ μὲν ἄρρενος ἐν τοῖς τελευταίοις ποσὶ μεγάλα καὶ ὀξέα εἰσὶν ὥσπερ πλῆκτρα, τῆς δὲ θηλείας ταῦτα μικρὰ καὶ λεῖα Ζιδ 2. 526 a5 Aub. — *c.* τὰ καλούμενα πλῆκτρα ἐν τοῖς ἔχουσι σφυρόν Ζιγ 7. 516 b2 Aub. cf S I 143.

πληκτροφόρος. τὰ πληκτροφόρα τῶν βαρέων ὀρνίθων ἐστίν Ζιβ 12. 504 b9.

πλημμέλεια. ἀσέβεια ἡ περὶ τοὺς θεοὺς πλημμέλεια αρ 7. 1251 a31.

πλημμελεῖν περί τι κ 2. 392 a6. ἔν τινι πιθ 21. 919 a31. ἐάν τι πλημμεληθῇ παρὰ τὴν τοιαύτην κίνησιν Ζμγ 2. 664 b29.

πλημμελής. τὸ μέγιστον ἐπιτρέψαι τύχῃ λίαν πλημμελές Ηα 10. 1099 b24. cf κ 6. 397 b10.

πλημμυρεῖν. εἰ πλημμυρήσῃ ἄνεμος φτβ 6. 826 b14.

πλημμυρίς. ἡ ἔξωθεν πλ., opp ἄμπωτις μβ 8. 366 a20. ἡ γῆ πλημυρίσιν (v l πλημμυρίσιν) ἐπικλυζομένη κ 5. 397 a28.

πλήν, praepos. πάντα τἆλλα πλὴν πυρός μδ 1. 379 a15. πλὴν τοῦ χρώματος Ζι 14. 616 a21. οὐκ ἄρα δοτέον ἐν παντί, ἀλλὰ πλὴν τοῦ τελευταίου νῦν ἐφ᾽ οὗ τὸ γ Φθ 8. 263 b20. — adverb excipiendi potestate, 'nisi, praeterquam' οὐδὲν ἄλλο σῶμα, πλὴν τὸ τῆς θαλάττης μέγεθος μβ 2. 354 b12. τὰ ζῳοτόκα πάντα πλὴν ἀσπάλακος Ζια 9. 491 b28. πανταχοῦ, πλὴν ἐν τῷ Πόντῳ μα 10. 347 a36. cf Ζιβ 17. 506 b33. οὐκ ἔστιν ὀφθαλμός, πλὴν ὁμωνύμως ψβ 1. 412 b21. cf Πη 7. 1328 a10. πλὴν ὅτι κατὰ τὸ ἀνάλογον Ζμβ 7. 652 b24. πλὴν ὅσαι Πε 8. 1309 a30. πλὴν καθ᾽ ὅσον κ 6. 400 b8. πλὴν ὅσα μή, pleonastice addita negatione Ηδ 8. 1124 b30. πλὴν εἰ ψα 2. 405 b9. Πε 5. 1305 a14. f 72. 1488 a5. πλὴν εἰ μή, pleonastice addita negatione Αα 27. 43 a39 Wz. Γα 7. 323 b27. ψα 3. 406 b8. πλὴν ἀλλ᾽ ἤ ΜΑ 1. 981 a18. — inde πλήν transit ad limitandi et definiendi potestatem, τὸ στερητικὸν τὸ κατὰ μέρος ἐν ἅπασι τοῖς σχήμασι δείκνυται, πλὴν ἐν μὲν τῷ πρώτῳ ἅπαξ, ἐν δὲ τῷ μέσῳ καὶ τῷ ἐσχάτῳ διχῶς καὶ τριχῶς Αα 26. 42 b39. cf τη 6. 119 b22. μα 13. 350 b32. Ζιβ 8. 502 b4, 7. Ζμα 1. 641 a10. Ηδ 3. 1121 a15. Πγ 12. 1283 a21. Ρα 12. 1372 b7. — limitandi vi πλήν etiam ita usurpatur, ut peculiarem enunciationem ordiatur, veluti παραπλησίως ἀπεφήναντο. πλὴν τήν γε κόμην οὐκ ἐξ αὑτοῦ φασὶν ἔχειν μα 6. 343 a1. cf 14. 351 a28. τι 4. 166 a4 Wz. β 3. 110 a32. ψα 2. 405 a15. Ζια 15. 493 b21. 17. 496 a19. β 8. 502 a20, 26. θ 3. 592 b26. ζ 15. 569 b30. Ζμδ 1. 676 a27. πο 1. 1447 b13. Μδ 6. 1015 b32. Πδ 15. 1299 b5. Φγ 4. 203 a6. paullo liberius φτβ 2. 824 a16. 3. 825 a7. 4. 825 b25.

Πλήξιππος ὁ Ἀντιφῶντος Ρβ 2. 1379 b15.

πλήρης, c gen πλήρης πυρός, σώματος, στοιχείων al μα 3. 339 b18, 23, 340 a1, 5, 37, 341 a12. Ζιζ 15. 599 b24. Ζμβ 10. 656 b15. γ 4. 665 b35. δ 3. 678 a1 al. οἱ κυνοραϊσταὶ ἤδη μου πλήρεις εἰσίν Ρβ 20. 1393 b30. — abs ᾠὰ πλήρη μβ 3. 359 a14. πορφύρα πλήρης, opp κενή Ζιε 15. 547 a32. ψῆφοι πλήρεις, opp τετρυπημέναι f 424. 1548 b9. 425. 1548 b23. σελήνη πλήρης μγ 5. 376 b26. ἔχειν πλήρη τὴν ἐπιθυμίαν ηεα 5. 1215 b18. τὸ πλῆρες τέλειόν ἐστι f 108. 1495 b8. τὸ σύνολον σῶμα συνέστηκε πράξεώς τινος ἕνεκα πλήρους Ζμα 5. 645 b17. — τὸ πλῆρες καὶ τὸ κενόν (Democr) ΜΑ 4. 985 b5. γ 5. 1009 a28.

πληροῦν. αἱ κοιλίαι πληροῦνται ὕδατος μβ 8. 366 b12 (cf τόποι πληρούμενοι μα 13. 351 a4). πληροῦσθαι τροφῆς Ζμδ 5. 680 b33. ψυχὴ πληρουμένη μένους (apud Alcidam) Ργ 3. 1406 a2. τοῖς ἔξωθεν λόγοις πεπλήρωκε τὸν λόγον Πβ 6. 1264 b39. — πληροῖ ὁ ἵππος οὐκ ἐν τεταγμέναις ἡμέραις· ὁ ὀρεὺς ἑπταετὴς ὢν καὶ πληροῖ· ὁ βοῦς πληροῖ ἐκ μιᾶς ὀχείας sim Ζιζ 22. 575 b27, 576 a5. 24. 577 b20. 20. 574 a20. 21. 575 a13. Ζγα 4. 717 b4. αἱ πέρδικες πληροῦνται· πληρωθῆναι sim Ζγγ 1. 751 a16. 8. 758 a10. Ζιε 5. 541 a13. η 4. 585 a4. τὸ θῆλυ ὑπὸ μιᾶς πληροῦται ὀχείας, τὸ δ᾽ ἄρρεν πολλὰ πληροῖ ΜΑ 6. 988 a6. — πεπληρώσθω (de conficienda figura geometrica) μχ 23. 854 b29. — τὸ ὅμοιον ταχὺ πληροῖ (satietatem affert) πο 24. 1459 b31. — πληρωθῇ (σκληρωθῇ ci Pik) Ζιη 11. 587 b23.

πλήρωμα τῆς πόλεως παρέχεσθαι, γίνεσθαι Πβ 7. 1267 b16. γ 13. 1284 a5. δ 4. 1291 a17. πληρώματα εἰς ἑκατὸν ναῦς οβ 1353 a19.

πλήρωσις σιτίων, opp ἔνδεια φ 6. 810 b22. πκβ 1. 930 a7. ῥᾷον λαμβάνοντα διεφθείρετ᾽ ἂν διὰ τὴν πλήρωσιν (τροφῆς) ταχέως Ζμδ 13. 696 b32. — μετὰ τὴν κάθαρσιν καὶ τὴν φθίσιν ἡ πλήρωσις ἀμφοῖν (ταῖς γυναιξὶ καὶ τῇ σελήνῃ συμβαίνει) Ζιη 2. 582 b2. — πρᾶοί εἰσιν ἐν εὐημερίᾳ, ἐν πληρώσει Ρβ 3. 1380 b4.

πλησιάζειν. ὁ ἥλιος πλησιάζων ἀνάξει τὸ πότιμον, ἀποχωρῶν ἀφήσει μβ 3. 356 b29. ὅταν τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικὸν πλησιάζωσιν (int ἀλλήλοις) Μθ 5. 1048 a7. ὁ ἥλιος πλησιάζων τῷ τροπικῷ μα 6. 343 a14. ὁ πολύπους ποιῶν τὸ χρῶμα ὅμοιον οἷς ἂν πλησιάζῃ λίθοις Ζι 37. 622 a10. cf ε 2. 540 a18. Ζμδ 2. 677 b3. πλησιάζειν ἀλλήλοις Φθ 1. 251 b3. οα 4. 1344 a20. πλησιάζει πρὸς ἡμᾶς Οβ 13. 295 a35. — οἱ οὐδὲ τὰ μέτρια πλησιάζουσι τοῖς ἡδέσιν ηεγ 2. 1230 b20. — πλησιάζειν τινι, de coitu. ἀναγκαῖον (τὸν πολύποδα) κατὰ τὸν ὑστερικὸν πλησιάζειν Ζγα 15. 720 b32. c dat τὰ μαλάκια τὸν αὐτὸν τρόπον πάντα πλησιάζουσιν ἀλλήλοις Ζιε 6. 541 b2. ὁ ἔλαφος πλησιάζει ἄλλαις Ζιζ 29. 578 b12. πλησιάσαι γυναικί πδ 10. 877 b12. γυναῖκες πλησιάζουσαι ἀνδράσιν Ζγγ 1. 750 b35. Ζιη 4. 584 a30. sine dat, de maribus Ζιε 14. 546 a26. f 315. 1531 b11, de feminis Ζγα 19. 727 b25. Ζιη 4. 584 b23, de utrisque Ζιε 2. 539 b21. Ζγα 18. 724 a1.

πλησίασμα (v l πλῆσμα Bk) Ζιζ 23. 577 a30.

πλησιασμὸς φοβεροῦ ὁ κίνδυνος Ρβ 5. 1382 a32. — ἴδιαι φωναὶ πρὸς τὴν ὁμιλίαν καὶ τὸν πλησιασμόν (cf πλησιάζειν p 604 b27) Ζιδ 9. 536 a15.

πλησίον εἶναι τῶν ἄστρων, τῆς γῆς μα 3. 340 a27, 29. 11. 347 b29 al. πλησίον εἶναι, γίγνεσθαι, opp πόρρω, πορρώτερον Πε 7. 1307 b21. μα 9. 346 b22. οἱ πλησίον τόποι Ζγα 20. 728 b27. πλησιαίτερον τοῦ πρώτου σώματος Οβ 12. 292 a2. πλησιαίτερα ἡμῶν εἶναι Ζμα 5. 645 a2. ὕλῃ χρῶνται πλησιωτέρᾳ φτβ 8. 827 b20. τὸ πλησιαίτατον Οβ 12. 291 b33. — ὁ πλησίον, οἱ πλησίον, τῶν πλησίον τινές, veluti δεσπόζειν τῶν πλησίον, παριέναι τῷ πλησίον, πατάξαι τὸν πλησίον Πη 2. 1324 b25 (cf syn ὁ πέλας b5). 3. 1325 a37. 6. 1327 b1. β 7. 1267 a25. δ 4. 1291 a21. Ρα 11. 1371 b4. Ηε 9. 1134 a5. 13. 1137 a7 al.

πλησιόχωροι θ 109. 840 b6.

πλῆσμα. (ἡ θήλεια ὄνος) δέχεται, λαμβάνει τὸ πλῆσμα Ζιζ 23. 577 a30, 32.

πλησμονή. πλησμονῆς ἀπαλλαγῆναι Ζικ 5. 636 b30. ἐν πλησμονῇ Κύπρις πι 47. 896 a24.

πλήττειν. ὁ μὲν ἰατρὸς ἰᾶται, ἡ δὲ χεὶρ πλήττει Φε 1. 224 a33. — πληγεισῶν τῶν φρενῶν (ὁ γέλως συμβαίνει) Ζμγ 10. 673 a28. πληγῆναι, opp πατάξαι Ηε 7. 1132 a8. Ρα 15. 1377 a21. dist κολασθῆναι Ηε 8. 1132 b29. πληγῆναι (fulmine), coni πατάξαι μγ 1. 371 b14. — τὸν Ὀδυσσέα πληγῆναι ἐν Παρνασσῷ πο 8. 1451 a26.

πλίνθινος. ἡ οἰκία πλινθίνη ἀλλ᾽ οὐ πλίνθοι ΜΖ 7. 1033 a19.

πλίνθος. πλίνθοι ὕλη οἰκίας Φα4. 188a15. Ζμα5. 645a34. β1. 646a27. πηλός, ἐξ οὗ γίνεται πλίνθος ὀστρακώδης φτβ1. 822a18.

Πλοάς, λόχος Λακεδαιμονίων f 498. 1559a23, 26.

πλοῖον. ναυπηγικῆς πλοῖον (τὸ τέλος) Ηα1. 1094a9. πλοῖον ἑλκαδικόν, λεμβῶδες, ἀπήδαλον Ζπ10. 710a19, 31, 8. πλοῖα ἱππαγωγά, στρατηγικά f 571. 1572a9. πλοῖα στεγανά, τὰ πλοῖα ῥεῖ f 513. 1562a9, 8. τὰ τῶν πλοίων ἐκλελυμένα Πζ6. 1320b37. πλοίου ἀνατροπή, σωτηρία Φβ3. 195a14. Μδ2. 1013b14. πλοῖον ἐν τῇ θαλάττῃ μετρίως ἔχον καὶ πλευστικῶς ἐν τοῖς ποταμοῖς ὀλίγου καταδύνει μβ3. 359a8. cf πκγ3. 931b9. ἀποσαλεύουσιν ὥσπερ πλοῖον ὅταν χειμὼν ᾖ Ζμδ9. 685a35. πρὸς τοῖς πλοίοις γίνεται (τὰ ὀστρακόδερμα) Ζγγ11. 763a27. — πῶς κινεῖται ὁ ἐν τῷ πλοίῳ καθήμενος τοῦ πλοίου θέοντος Φζ10. 240b19. εἰ οὕτως ἐντελέχεια τοῦ σώματος ἡ ψυχὴ ὥσπερ πλωτὴρ πλοίου ψβ1. 413a9.

πλοκή. τὰ ἀπὸ λίνων ξυόμενα μαλακά ἐστι καὶ οὐ δέχεται πλοκήν Ζγε3. 783a12. ὅμοιον γίγνεσθαι τὸ ζῷον τῇ τοῦ δικτύου πλοκῇ Ζγβ1. 734a20, Trdlbg de an p 287. — πλοκή (tragoediae), opp λύσις πο18. 1456a9.

πλομίζειν. θηρεύουσι τοὺς ἐν τοῖς ποταμοῖς ἰχθῦς πλομίζοντες Ζιθ20. 603a1.

πλόμος. ἀποθνήσκουσιν οἱ ἰχθῦς τῷ πλόμῳ Ζιθ20. 602b31.

πλοῦς. ἐκ τῶν Παναθηναίων (i e μετὰ τὰ Π.) ὁ πλοῦς Ζγα18. 724b2. κώπαις ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν Ζπ10. 710a20. λογίζεσθαι τοὺς πλοῦς καὶ τὰς ὁδούς μβ5. 362b23, 19. — δεύτερος πλοῦς Ηβ9. 1109a35. Πγ13. 1284b19, cf παροιμία p 570a22.

πλούσιος. οἱ πλούσιοι, pars civitatis, opp ἄποροι, πένητες, δῆμος, coni et dist εὐγενεῖς, ἐλεύθεροι, πεπαιδευμένοι Πβ7. 1266b3. γ12. 1283a17. 13. 1283a31, 32. δ4. 1290b2, 3, 14. 6. 1293a8. 11. 1295b31. 12. 1297a12. 15. 1299b26. ε4. 1304b1. — τί σοφία (τῇ σοφίᾳ Bk, codd) πρὸς τὸ πλούσιον ηεη10. 1243b34.

πλουτεῖν ἐν τίνι ἐστίν Ρα5. 1361a23. opp πένεσθαι Πδ4. 1291b7. ῥᾴδιον πλουτεῖν τοῖς φιλοσόφοις Πα11. 1259a17. πλουτεῖν νομίσματος Πα9. 1257b13 (syn εὐπορεῖν b15). — οἱ πλουτοῦντες ρ3. 1424a24. — πλουτεῖν (fort scribendum πλουτίζειν) Πβ11. 1273b19.

πλουτίνδην αἱρεῖσθαι Πβ11. 1273a24, 26. δ7. 1293b10.

πλοῦτος, def Ρα5. 1361a12-25. 6. 1362b18. β16. 1391a1. Πα8. 1256b30 (πλοῦτος ἀληθινός), 36. 9. 1257b8, 17 (cf Häcker, zur Nik Eth 1863 p 15 sq). πλούτου μέρη τίνα Ρα5. 1361a12. Πβ7. 1267b11. οἰκονομικῆς τέλος πλοῦτος Ηα1. 1094a9. ὁ πλοῦτός ἐστι τῶν χρησίμων Ηδ1. 1120a5. πλούτου δ' οὐθὲν τέρμα (Solon fr 13, 71) Πα8. 1256b33. πλούτῳ ποῖα ἕπεται ἤθη Ρβ16. — ὀλιγαρχίας ὅρος πλοῦτος Πδ8. 1294a11. Ηε6. 1131a28, universe quae sit πλούτου vis in rebus publicis Πβ9. 1269b24. γ8. 1279b40. 9. 1280a7. 13. 1283b15, 1284b27. δ4. 1291b28. 7. 1293b18. 8. 1294a20, 22. 11. 1295b14. 12. 1296b18. ε3. 1303b16. ζ2. 1317b39. — διὰ τί ὁ πλοῦτος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ παρὰ τοῖς φαύλοις ἐστίν πκθ8. 950b36.

Πλούτων ὅπου ἁρπαγὴν ἐποιήσατο τῆς Κόρης θ82. 836b21.

πλύμα (Lob Par 419). τὸ πλύμα τῶν ἰχθύων Ζιδ8. 534a27.

πλύνειν. πλύνει μὲν τὸ γλυκύ, ῥύπτει δὲ τὸ πικρόν πκγ40. 935b35. σπόγγοι ἀπλυσίαι (καλοῦνται) διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πλύνεσθαι Ζιε16. 549a4 (cf Oribas II 864). τὴν ἄμμον πλύναντας καμινεύειν θ48. 833b25. f 248. 1524a8, 10.

πλυντικός. πλυντικὸν ἢ ῥυπτικὸν ἐγχύμου ξηρότητος αι5. 443a1.

πλύντρον. ἐνίοις τῶν πνευματικῶν ἰχθύων (cf ἰχθύς p 352a59) πλύντρου ὄζει ἡ γονή πδ29. 880a27.

πλύσις. ἡ ὀσμὴ οἷον βαφή τις καὶ πλύσις αι5. 445a14.

πλώειν. δάκρυ πλώειν (Hom τ 122) πλ1. 953b12.

πλωτῆρες Πζ6. 1320b35. Ρβ20. 1393b7. Ηθ11. 1160a15. τῶν πλωτήρων ὁ μὲν ἐρέτης ὁ δὲ κυβερνήτης ὁ δὲ πρωρεύς Πγ6. 1279b27, 20, a4, 7. οἱ πλωτῆρες οἱ ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς Πγ13. 1284a25. ὁ πλωτὴρ ἐντελέχεια πλοίου, κινεῖται ἐν κινουμένῳ ψβ1. 413a9. α3. 406a6.

πλωτός. τὴν γῆν Θαλῆς φησὶ πλωτὴν εἶναι ὥσπερ ξύλον Οβ13. 294a30. οὐκ ἀεὶ ταὐτὰ οὔτε χερσεύεται τῆς γῆς οὔτε πλωτά ἐστιν μα14. 353a26. πλωτὸς ἅπας ὁ τόπος γενόμενος μα14. 352b25. — ποταμοὶ πλωτοί θ84. 836b32. — ζῷον πλωτόν, animal natans. τὰ πλωτά, dist τὰ πεζά, τὰ πτηνά Ζια1. 488a1. Μλ10. 1075a16. Πα11. 1258b19. ὁμοίως γίνεται, eorum συνδυασμός. ὀλιγοτόκα καὶ πολυτόκα, ἔμβρυα, oculi τῶν ἐμβρύων Ζιη18. 586a21. cf ζ18. 571b3. ε8. 542a24. Ζγδ4. 771b11. β7. 746a23. 6. 743b34. κοινωνοῦνθ' ὕπνου υ1. 454b15. ad τὰ πλωτὰ refertur τὸ τῶν ἰχθύων γένος Ζια1. 488a5. — οἱ πλωτοὶ τῶν ὀρνίθων, aves aquaticae Ζμδ12. 694a7. dist duo genera Ζμδ12. 694b2. cf Ζιβ12. 504a7. referuntur inter τὰ μὴ πτητικά Ζπ10. 710a2. τὰ πλωτὰ καὶ στεγανόποδα Ζμγ1. 662b10. δ12. 694b15. Ζιβ12. 504a7. πᾶσι τοῖς πλωτοῖς ἄχρειον τὸ οὐροπύγιόν ἐστιν Ζπ10. 710a13. — οἱ πλωτοί, pisces qui vagantur, Zugfische Ζιθ30. 607b26 Aub. cf S I 455. opp τὰ μόνιμα Ζιι37. 621b3. M 286. Rose Ar Ps 298.

πνεῖν. νότος ἔπνευσε μέγας μα7. 345a1. — ἐκ τοῦ αὐτοῦ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἡμᾶς πνεῖν πκς48. 945b15. cf Ζιθ24. 604b9.

πνεῦμα. 1. flatus, ventus. ἔστιν ἡ φλὸξ πνεύματος ξηροῦ ζέσις μα4. 341b22. — πνεῦμα, syn ἀήρ αι5. 443b4, 5. cf Ζγβ2. 735b10. ὁ ἄνεμος καὶ πνεῦμα λέγεται κ4. 394b9. ἔστι πνεῦμα ῥύσις συνεχὴς ἐπὶ μῆκος ἀέρος μδ9. 387a29. τὸ πνεῦμα κίνησις ἀέρος, σύνωσις ἀέρος τδ5. 127a4. ζ8. 146b29. πκς2. 940b7. 34. 944a26. κγ11. 932b30. ε17. 882b16. περὶ ἀνέμων καὶ πάντων πνευμάτων μα13. 349a12. περὶ πνευμάτων μβ4-6. μάλιστα τῶν σωμάτων τὸ πνεῦμα κινητικόν μβ8. 366a1. πνεῦμα γίνεται λαμπρόν μβ4. 361b8. πνεύματα βίαια κ4. 395a5. f 17. 1477a16. πνεῦμα οὔριον μχ7. 851b7. f 13. 1476a23. πνεῦμα ἐξαίσιον πκς36. 944b20, κοῦφον πα24. 862a29. κς42. 945a16, ψυχρόν πκς48. 945b8. συγγενὲς πνεῦμα εὔκρατον ἐν τῇ γῇ κ4. 395b31. τὸ πνεῦμα ὅταν ἔχῃ νοτίδα αχ802b25. πνεύματα βόρεια, νότια Πδ3. 1290a14, 18. η16. 1335b1. τὰ πνεύματα περιίσταται ἢ εἰς τἀναντία ἢ εἰς τὰ δεξιά· ἡ τῶν πνευμάτων περίοδος πκς31. 943b28, 944a2. 55. 946b29. 12. 941b11. ἄρχεται τὰ πνεύματα ἢ περὶ ἕω ἢ περὶ δυσμάς· πνεύματα ἑωθινά πκδ4. 938a28. κς33. 944a11. 35. 944a32. 21. 942b8, 3. 54. 946a35. πίπτει τὰ πνεύματα πκς3. 940b15. τὰ πνεύματα τὰ ἀπὸ τῶν ποταμῶν καὶ ἀπὸ τῆς χώρας ἀποπνέοντα αχ800a12. πότερον τὸ πνεῦμα ἀπὸ πηγῆς τινὸς φέρεται ὥσπερ τὸ ὕδωρ πκς36. 944b4. πνευμάτων ὄντων Ζιδ4. 530a17. οὐ κατὰ πνεῦμα προσιόντες θηρεύουσιν Ζιδ8. 535a19. — πνεύματα ci Bz (ῥεύματα Bk) πκγ5. 932a13.

2. spiritus. respiratio. ἡ ἐν τῷ πνεύματι φύσις Ζγβ3. 736b37 Aub. τὸ πνεῦμα τὸ διὰ τοῦ στόματος φυσώμενον μβ8. 367b1. ἐν τῷ πνεύματι αὐτῶν (τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἀέρα δεχομένων ὅσα ἐν τῷ ὑγρῷ διατελεῖ τὸν πλεῖστον χρόνον) ἐστὶ τὸ τέλος τοῦ ζῆν Ζμγ6. 669a13. ὁ πόνος

γυμνάζει τὸ πνεῦμα Ζγδ 6. 775 b1. τὸ πνεῦμα κατέχειν Ζιη 9. 587 a4. ι 48. 631 a27. αν 4. 472 a35. ἀνάγκη κατασχόντας τὸ πνεῦμα προΐεσθαι τὴν γονήν, ἐκ τȣ̃ πνεύματος συνισταμένȣ ἀποσπερματίζει Ζγα 6. 718 a3. 20. 728 a10. cf β 4. 737 b30-36. ἕλκειν τὸ πνεῦμα, syn ἀναπνεῖν αν 3. 471 a27, 26. διὰ τί ȣ̓́τε συντείνȣσιν ȣ̓́τε κατέχȣσι τὸ πνεῦμα γίνεται ἱδρώς, ἀλλὰ μᾶλλον ἀνιεῖσιν πβ 1. 866 b9. (γυναῖκες) δυστοκȣ̃σι μᾶλλον ϗ ἐὰν μεταξὺ ἀποπνεύσωσιν ἀποβιαζόμεναι τῷ πνεύματι Ζιη 9. 587 a5. ἐνεργεῖ δὲ ϗ τῷ πνεύματι ἀνατετμημένος ὅλος Ζιβ 11. 503 b23 Aub. τὸ τῷ πνεύματι ἐργάζεσθαι τὰ πολλὰ εἰκὸς ὡς ὀργάνῳ Ζγε 8. 789 b8, cf 11. τὸ πνεῦμα θερμὸν ϗ πυκνόν Ζιθ 23. 604 a17. τῷ πνεύματι (καταχρῆται ἡ φύσις) πρός τε τὴν θερμότητα τὴν ἐντὸς ὡς ἀναγκαῖον ϗ πρὸς τὴν φωνήν ψβ 8. 420 b20. διορίζεται τὰ μέρη τῶν ζῴων πνεύματι Ζγβ 6. 741 b37. ἐν ταῖς εὐρυχωρεστέραις τὸ πνεῦμα πλεῖον ϗ ἐνισχύει μᾶλλον· (ὁ πλεύμων) ποιῶν εὐρυχωρίαν τῇ εἰσόδῳ τȣ̃ πνεύματος διὰ τὴν αὐτȣ̃ σομφότητα ϗ τὸ μέγεθος, αἰρομένȣ μὲν γὰρ εἰσρεῖ τὸ πνεῦμα, συνιόντος δ' ἐξέρχεται πάλιν· ἱκανὴ τροφὴ τῷ σώματι ἡ ἐκ τȣ̃ πνεύματος (v l σώματος) ὑπομένȣσα ὑγρότης Ζμδ 4. 667 a29. 5. 682 a25. γ 6. 669 a15, 17. ὁ φάρυγξ τȣ̃ πνεύματος ἕνεκεν πέφυκεν Ζμγ 3. 664 a17, cf 18, b27. δι' ȣ̃ (αὐλῶνος) μερίζεται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ἀρτηρίας εἰς τὰς σύριγγας Ζμγ 3. 664 a27. cf δ 11. 691 b27. Ζια 16. 495 b9. (οἱ ἀπὸ τῆς καρδίας πόροι) διὰ τὴν σύναψιν δέχονται τὸ πνεῦμα ϗ τῇ καρδίᾳ διαπέμπȣσιν Ζια 17. 496 a32 (KaZι 48, 9. Sprgl I 324). ἡ τȣ̃ πνεύματος ἀρχὴ ἐν τῇ καρδίᾳ υ 2. 456 a7. διὰ τὸ μὴ καταψύχειν ἱκανῶς τὸ εἰσιὸν πολλάκις τὸ πνεῦμα συμβαίνει σπᾶν αν 5. 473 a2. — (τὸ τῶν ἀρρένων αἰδοῖον) ἔκτασιν ἔχει ϗ πνεύματός (v l πράγματος) ἐστι δεκτικόν Ζμδ 10. 689 a30 (F 316, 85). ἐν τῇ τȣ̃ σπέρματος ἐξόδῳ πρῶτον μὲν ἡγεῖται πνεῦμα· (δηλοῖ δὲ ϗ ἡ ἔξοδος ὅτι γίνεται ὑπὸ πνεύματος· ȣ̓θὲν γὰρ ῥιπτεῖται πόρρω ἄνευ βίας πνευματικῆς) Ζιη 7. 586 a15. cf πλ 1. 953 b38, 33. Harvey 296, 300. σπέρμα παχὺ ϗ λευκὸν διὰ τὸ μιμίχθαι πνεῦμα, ἔστι τὸ σπέρμα κοινὸν πνεύματος ϗ ὕδατος, τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον ἐν τῷ σπέρματι ϗ ἐν τῷ ἀφρώδει πνεῦμα Ζγβ 2. 736 a9, 1. 3. 736 b37. τὰς ἐξόδȣς αὐτῶν ἠθροισμένῳ τῷ πνεύματι συνεκκρίνȣσι Ζγβ 4. 737 b35. — ἐγκατακλειόμενα τὰ πνεύματα ποιεῖ τὸν πόνον (σφακελισμόν) Ζμγ 9. 672 a33, cf b4. ἐν τȣ́τῳ (τῷ νοσήματι τῷ σατυριᾶν) διὰ ῥεύματος ἢ πνεύματος ἀπέπτȣ πλῆθος Ζγδ 3. 768 b35 (cf Oribas IV 662). ἡ τȣ̃ πνεύματος κάθεξις ποιεῖ τὴν ἰσχὺν τοῖς πονȣ̃σιν, ὃ συμβαίνει ϗ τοῖς παιδίοις διατεινομένοις Πη 17. 1336 a38. cf υ 2. 456 a16. τὸ σύμφυτον πνεῦμα, τὸ ἔσω, τὸ θύραζε (cf M 412.) v σύμφυτος. τὸ σύμφυτον πνεῦμα ὑπάρχει φύσει πᾶσι ϗ ȣ̓ θύραθεν ἐπεισακτόν ἐστιν· πάντα ζῷα τῷ συμφύτῳ πνεύματι τȣ̃ σώματος ὥσπερ κινεῖται Ζμβ 16. 659 b18, 17. τοῖς μὴ δεχομένοις πνεῦμα ἐν τῷ ἀνάλογον τὸ σύμφυτον πνεῦμα ἀναφυσώμενον ϗ συνιζάνον φαίνεται υ 2. 456 a12. τὰ μὴ ἔναιμα ϗ τῷ συμφύτῳ πνεύματι δύναται καταψύχειν Ζμγ 6. 669 a1. πνεῦμα ἔχει τȣ́των (piscium) ἕκαστον, ὃ προστρίβοντα ϗ κινȣ̃ντα ποιεῖ τȣ̀ς ψόφȣς· τὰ ἔντομα ψοφεῖ τῷ ἔσω πνεύματι, ȣ̓ τῷ θύραζε· τῶν τεττίγων τι γένος ψοφεῖ τῇ τρίψει τȣ̃ πνεύματος, τȣ̃ ἔσω πνεύματος (S II 367)· βομβȣ̃ντα φαίνεται τῇ τρίψει τȣ̃ πνεύματος προσπίπτοντος πρὸς τὸ ὑπόζωμα· ὑπὸ τῆς τρίψεως ἐγκατακλείεται πνεῦμα Ζιδ 9. 535 b23 Aub, 4 Aub, 9, 11. υ 2. 456 a19. Ζγβ 2. 735 b23. τὸ πνεῦμα τὸ σύμφυτον ἐνταῦθα (ἐν τῇ καρδίᾳ ἢ ἐν τῷ ἀνάλογον) φαίνεται ὄν Ζκ 10. 703 a15. λέγȣσι τȣ̃ πνεύματος διαπορευθέντος τȣ̀ς μυκτῆρας ἀναρραγῆναι· ἐὰν δικνῶνται αἱ ὀσμαὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τὸ θύραζε κάτωθεν ἄνω· ἡ ὄσφρησις ϗ ἡ ἀκοή, πλήρεις συμφύτȣ πνεύματος Ζμα 1. 640 b15. Ζγβ 8. 747 a8. 6. 744 a3. ὁ πόρος τῆς ἀκοῆς, ἐπεί ἐστι τὸ αἰσθητήριον ἀέρος, ᾗ τὸ πνεῦμα τὸ σύμφυτον ποιεῖται ἐνίοις μὲν τὴν σφύξιν τοῖς δὲ τὴν ἀναπνοὴν ϗ εἰσπνοήν, ταύτῃ περαίνει· ἅμα κινȣ̃ντος τȣ̃ ὀργάνȣ (τῆς ἀκοῆς) τὸ πνεῦμα· τὰ ὦτα πληρȣ̃σθαι δοκεῖ πνεύματος Ζγε 2. 781 a24, 33, 35. — τὸ πνεῦμα ϗ τὸ σύμφυτον πνεῦμα in libro πν. (cf Philippson ὕλη 54. Rose libr ord 167. Sprgl I 322.) τίς ἡ τȣ̃ ἐμφύτȣ πνεύματος διαμονή; τὸ σύμφυτον πνεῦμα δι' ὅλȣ, ϗ ἀρχὴ ἀπὸ τȣ̃ πνεύμονος 1. 481 a1, 27. 3. 482 a33. ἡ αὔξησις ϗ τροφὴ τȣ̃ πνεύματος· σῶμα ὑπὸ σώματος τρέφεται, τὸ δὲ πνεῦμα σῶμα· ἐν τῇ κινήσει τῇ τȣ̃ πνεύματος ἐκθερμαίνεσθαι τὴν τροφήν 2. 482 a27, 481 b14. 1. 481 a10. εἰ μὴ ἐδεῖτο ϗ τὸ ὑγρὸν πνεύματος· ϗ τὸ πνεῦμα ὑγρȣ̃· ἄτοπον τῇ τȣ̃ πνεύματος χώρᾳ τὸ θερμόν 5. 484 a3, 5. τρεῖς αἱ κινήσεις τȣ̃ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ πνεύματος ἀναπνοή, σφυγμός, ἡ τὴν τροφὴν ἐπάγȣσα ϗ κατεργαζομένη 4. 482 b14. τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῆς ἀναπνοῆς φέρεται εἰς τὴν κοιλίαν· πόρος ἐστὶ παρὰ τὴν ὀσφύν, δι' ȣ̃ τὸ πνεῦμα 5. 483 a18, cf 25. τὴν ἀρτηρίαν μόνον εἶναι δεκτικὴν πνεύματος· ȣ̓κ ἂν δόξειε κινήσεως ἕνεκα τὰ ὀστᾶ, ἀλλὰ μᾶλλον τὰ νεῦρα ἢ τὰ ἀνάλογον, ἐν ᾧ πρώτῳ τὸ πνεῦμα τὸ κινητικόν 5. 483 b13, 18. 8. 485 a7. Ἀριστογένης οἴεται τροφὴν ϗ τὸ πεττόμενον ȣ̓ τȣ̃ ἀέρος ἐν τῷ πνεύματι 2. 481 a29. — πνεῦμα in Ζκ. πάντα φαίνεται τὰ ζῷα ϗ ἔχοντα πνεῦμα σύμφυτον ϗ ἰσχύοντα τȣ́τῳ· τίς ἡ σωτηρία τȣ̃ συμφύτȣ πνεύματος· πότερον ταὐτόν ἐστι τὸ πνεῦμα ἀεὶ ἢ γίνεται ἀεὶ ἕτερον· ἡ τȣ̃ πνεύματος φύσις Ζκ 10. 703 a10, 11, 16, 21 (cf Rose lib ord 165. 166). — λέγεται δὲ ϗ ἑτέρως πνεῦμα ἥ τε ἐν φυτοῖς ϗ ζῴοις ϗ διὰ πάντων διήκȣσα ἔμψυχός τε ϗ γόνιμος ȣ̓σία κ 4. 394 b10 Kapp, Rose ibid 95. — πνεύματα, strepitus ventris πκζ 9. 948 b25. πνεύματα ci Bz πκγ 5. 932 a13 (ῥεύματα Bk).

πνευματικός. 1. ἐκ τῶν πνευματικῶν ὑδατώδη, ἐκ δὲ τῶν τοιȣ́των τὰ γεηρὰ συνίσταται μδ 3. 380 a23. ἢ πνευματικὴ ἢ ὑδατώδης ἐστὶν ἡ ὠμότης μδ 3. 380 a29. — 2. ἐπὶ τῷ πνευματικῷ μορίῳ τὴν ἀρχὴν εἶναι τȣ̃ αἰσθητηρίȣ τȣ̃ τῆς ἀκοῆς Ζγε 2. 781 a31. ὁ πνευματικὸς τόπος πλγ 5. 962 a11. ἄνευ βίας πνευματικῆς Ζιη 7. 586 a17. πνευματικῶν γενομένων τῶν ὑστερῶν Ζιη 4. 584 b22. ἄμφω πνευματικά, ϗ ὁ οἶνος ϗ ἡ μέλαινα χολή πλ 1. 955 a35, 953 b24. πνευματικαὶ κινήσεις, περίττωμα πνευματικόν πιη 1. 916 b4, 6. 7. 917 a20, 22. ἔνιοι τῶν πνευματικῶν ἰχθύων πδ 29. 880 a26, cf ἰχθύς p 352 a59.

πνευματοποιεῖν πκδ 10. 937 a5.

πνευματȣ̃ν. τὸ θερμὸν πνευματοῖ τὰ ὑγρά, τὸ ὄξος ἐπνευμάτωσε τῇ θερμασίᾳ πλζ 3. 965 b39. λγ 5. 962 a8. τὸ ὑγρὸν πνευματȣ̃ται ὑπὸ τȣ̃ θερμȣ̃ αν 20. 479 b31. Ογ 7. 305 b14. Ζγγ 4. 755 a19. πλγ 15. 963 a18. 5. 962 a9. κς 52. 946 a22. κα 9. 927 b37. τὸ σπέρμα τῆς γονῆς διαλύεται ϗ πνευματȣ̃ται Ζγβ 3. 737 a11. ἐξιόντος βιαίȣ ἀέρος ϗ πνευματȣμένȣ πις 8. 915 a14.

πνευματώδης. πνευματῶδες, dist ὑδατῶδες μδ 3. 380 b16. πνευματώδης ὁ ἀήρ μβ 8. 366 b7. πκς 33. 944 a14. ξηροὶ ϗ πνευματώδεις γίγνονται οἱ ἐνιαυτοί· αἱ ὧραι αὗται πνευματωδέσταται μα 7. 344 b27. β 8. 366 b4. ἀναθυμίασις πνευματώδης, πνευματωδεστέρα, opp ἀτμιδώδης, ἀτμιδωδεστέρα μα 4. 341 b9, 11. αι 5. 445 a26. πνευματῶδες ὁ

οἶνος υ3. 457 a16. πλ1. 953 b27. ὑγρȣ̃ ἔξοδος πνευματώδȣς ἐγκατακλεισμένȣ παρὰ φύσιν πδ15. 878 b8. — ὁ ἐλέφας φωνεῖ πνευματῶδες Zιδ9. 536 b21. φωνὴ πνευματώδης ϗ ἀσμενής φ3. 807 b35. — πάθη πνευματώδη (τὸ πυρέττειν, οἰνȣ̃σθαι al) εν3. 461 a24. πλ1. 953 b24.

πνευμάτωσις τȣ̃ ὑγρȣ̃ θερμαινομένȣ αν20. 480 a15.

πνευμονικὸς τόπος πλγ14. 962 b37.

πνευμονώδης v πλευμονώδης.

πνεύμων v πλεύμων.

πνευστιᾶν, syn πυκνὸν ἀναπνεῖν Pα2. 1357 b21, 19. τὸ πνεῦμα τῶν πνευστιώντων ἢ ἀσθμαινόντων δι' ἀδυναμίαν ἀθρόον φέρεται πλγ14. 962 b38. ἐν ταῖς θήραις παραγγέλλȣσιν ἑαυτοῖς μὴ πνευστιᾶν πια41. 903 b36.

πνίγειν. εἴ τίς τινα τῶν ἀναπνεόντων πνίγοι, τὸ στόμα κατασχών αν9. 475 a12. αἱ ὑστέραι προσιστάμεναι πνίγȣσιν Zγα11. 719 a21. ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγῃ, τί δεῖ ἐπιπίνειν (cf παροιμία p 570 b27) Hη3. 1146 a35. pass πνίγεσθαι πε21. 883 a3. λδ9. 964 a27. — impers πνίγει i e πνῖγος καθέστηκε πκϛ12. 941 b4. 32. 944 a7.

πνιγεύς. ἄνθρακες περιπεπωμασμένοι τῷ καλȣμένῳ πνιγεῖ ζ5. 470 a9. cf Zμβ8. 654 a7.

πνιγηρότεραι νύκτες πκε16. 939 b9.

πνῖγμα. εἰς πνῖγμα τὸν δῆμον ἔχων Pγ10. 1411 a7.

πνιγμός τις ϗ λιποψυχία υ3. 456 b10. ποιεῖν (ἐμποιεῖν) πνιγμȣ̀ς Zμγ3. 664 b31, 5. πολλαῖς ὅταν ὁρμᾷ τὰ καταμήνια πνιγμοὶ γίνονται Zιη2. 582 b10. ἄνευ πνιγμȣ̃ καταπίπτȣσιν οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀναισθησίας Zιγ3. 514 a6.

πνῖγος ϗ ἀλέα, πνίγη, opp ψῦχος, ψύχη Mε2. 1026 b34. πκε6. 938 a37. ἐν τῷ πνίγει, opp ἐν χειμῶνι Zι40. 626 b22. καταμαραίνεσθαι ὑπὸ τȣ̃ πνίγȣς μβ5. 361 b27. πνίγη πότε γίνεται μάλιστα μβ5. 362 a20. πιε5. 911 a36. πνίγη σφοδρὰ γίνεται πολλά πιδ13. 910 a5.

πνίξις (fort πνῖξις), def αν9. 475 a28.

πνοιή. Ζεὺς πνοιὴ πάντων (Orph VI 14) κ7. 401 b3.

πνοή. τὰ φυτὰ ἔχει πνοήν φτα2. 816 b26. 1. 815 a27.

πόα. ἡ πόα μέχρι σπέρματος ζῇ, εἶτα ἐνεγκȣ̃σα αὐαίνεται πκ7. 923 a31. ἡ πόα αὐαινομένη λευκαίνεται Zγε5. 785 a33. τόποι ἑλώδεις ϗ πόαν ἔχοντες Zιζ8. 564 a12. νέμεσθαι, φαγεῖν, ἐσθίειν πόαν Zμγ15. 676 a15. Zιθ2. 590 b7. 4. 594 a6. ι6. 612 a7. πόα ὀπώδης Zμγ15. 676 a15. πόα Μηδική Zιγ 21. 522 b26. θ8. 595 b28. ι40. 627 b17. (Medicago sativa *L* Fraas 63. KaZi 134.)

ποδάγρα ἵππων Zιθ24. 604 a23, βοῶν Zιθ23. 604 a14. 24. 604 a23, κυνῶν Zιθ22. 604 a5, 10.

ποδαγρᾶν. ὁπόταν ποδαγρᾷ βȣ̃ς Zιζ21. 575 b8.

Ποδαλείριος f 596. 1576 a13.

ποδανιπτήρ Πα12. 1259 b9.

Ποδάρκης f 596. 1576 a32.

ποδιαῖος. ὁ ἥλιος φαίνεται ποδιαῖος ψγ3. 428 b3. εν1. 458 b29. 2. 460 b18. ἡ ποδιαία Oα5. 272 b20. ἡ ποδιαία δυνάμει ἐν τῇ δίποδι αι6. 446 a6. χρῶνται ὡς ἀτόμῳ τῇ ποδιαίᾳ Mι1. 1052 b33. ὁ γεωμέτρης ποδιαίαν ὑποτίθεται τὴν ȣ̓ ποδιαίαν Aα41. 49 b35. γ10. 76 b42. Mμ3. 1078 a20 Bz. ν2. 1089 a23. ποδιαῖον (πόδα ci Capelle) μχ7. 851 b8.

ποδότης τις ἡ σχιζοποδία Mζ12. 1038 a15. ποδότης πολυσχιδής, δισχιδής Zμα3. 642 b28.

Poeta incertus. eos versus, qui prorsus ἀδέσποτοι in proverbii usum abierant, v s v παροιμία. eos quos ex Homerico textu repetitos esse probabile est, s v Ὅμηρος p 507 b52 collegi. restant praeterea aliquot versus, qui unde petiti sint nihil dum compertum est. — poetae epici incerti: πεντήκοντ' ἀνδρῶν ἑκατὸν λίπε δῖος Ἀχιλλεύς τι4. 166 a37. 'fortasse cyclici carminis versus est' Meineke fr com IV 604; probabilius hunc versum aenigma dixeris, cuius ne quaeritur quidem auctor. ἔστειχε δ' ἔχων ὑπὸ ποσσὶ χίμεθλα Pγ11. 1412 a30 parodia versus epici. — poetae elegiaci: ἐσθλοὶ μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακοί Hβ5. 1106 b35 (fr eleg adesp 11 Bgk). ȣ̓κέτι γιγνώσκȣσιν Ἀθηναῖοι Μεγαρῆας ηεη2. 1236 a36. 10. 1242 b25 (fr eleg adesp 6). de epigrammate quod affertur θ133. 843 b27-32. cf G Hermanni opusc V 179. — poetae lyrici: ὦ παῖδες, οἳ χαρίτων τε ϗ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν f 93. 1492 b29 (carm popul 44 Bgk). δολοπλόκȣ Κυπρογένȣς Hη7. 1149 b16 (fr lyr adesp 129 Bgk, poetae tragico tribuit Nck fr adesp 51). Δαλογενὲς εἴτε Λυκίαν. χρυσεοκόμα Ἕκατε παῖ Διός. μετὰ δὲ γᾶν ὕδατά τ' ὠκεανὸν ἠφάνισε νύξ Pγ8. 1409 a14, 15, 16 (?). φόρμιγξ ἄχορδος Pγ11. 1431 a1 (fr lyr adesp 127, cf Theognis p 324 b24). διὰ σὲ ϗ τεὰ δῶρα Pγ14. 1415 a11 (fr lyr adesp 124). — poetae tragici. Nck ex libris Aristotelicis tragica fragmenta adespota undecim (50-60) affert: μβ6. 364 b13 (cf παροιμία p 570 a31). Hη7. 1149 b16. ηεη12. 1245 a23. Πη7. 1328 a16. Pβ2. 1394 b21. 23. 1397 a13, b18, 22. γ6. 1407 b34. πο16. 1454 b22. 21. 1457 b29. his addendum videtur ἆλις ἐγὼ δυστυχῶν Hι11. 1171 b18. ἄλυρον μέλος Pγ6. 1408 a6 sive lyrici sive tragici poetae est, non videtur recte ex Eur I T 144 repeti. ἔχει τελευτήν, ἧσπερ ȣ̔́νεκ' ἐγένετο Φβ2. 194 a30 vel tragico poetae vel propter solutam quintam arsin comico tribuendum erit. incertorum poetarum tragoediae: Ἕλλη πο14. 1454 a8 (Nck fr tr p 651), Ὀδυσσεὺς ὁ ψευδάγγελος πο16. 1455 a13 (Nck 652), Φινεῖδαι πο16. 1455 a10 (Nck 654). — poetae comici. ȣ̓δεὶς ἑκὼν πονηρὸς ȣ̓δ' ἄκων μάκαρ Hγ7. 1113 b14 et θνατὰ χρὴ τὸν θνατόν, ȣ̓κ ἀθάνατα τὸν θνατὸν φρονεῖν Pβ21. 1394 b24 num Epicharmi esse recte iudicentur dubium est. fragmenta comica ex Ar sex (9-14) Meineke fr com IV 603 affert Pγ11. 1412 b27, 1413 a11, 12, 24, 27, 1412 b13 (cf Vhl Rhet p 91). τι4. 166 a36. Zγε4. 784 b20. ὥσπερ γὰρ ϗ λέγεται 'ἂν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἀλλοῖον βαλεῖς' μτ2. 463 b21 vel comici poetae versus vel proverbium videtur esse.

ποηφάγα ζῷα, dist ῥιζοφάγα, καρποφάγα Zμγ1. 662 b16, 9 Langk. Zιθ6. 595 a14. 10. 596 a13. cf ποοφάγος et ποιοφάγος.

ποθεῖν. περὶ ὧν εἰδέναι ποθȣ̃μεν Zμα5. 644 b27. ποθεῖται ἐναργέστερον ἔτι λεχθῆναι Hα6. 1097 b23.

πόθεν τὸ ὑγρὸν πορεύεται sim Zμγ3. 664 b13. 2. 663 b6. μβ2. 356 a20. πόθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως μδ12. 390 b19. ἡ φορὰ κίνησις πόθεν ποῖ Hκ3. 1174 a30, 32, b5. Mλ3. 1069 b26. πόθεν δεῖ καθιστάναι τὴν βασιλείαν ϗ πῶς Πδ10. 1295 a7. πότε ϗ πῶς μεταλαμβάνει ϗ πόθεν Zγβ3. 736 b5. — αἱ ὑστέραι φαίνονται πλήρεις ᾠῶν, ἃ πόθεν εἰσῆλθεν Zγγ12. 756 b12. — ποθέν. ἐντεῦθέν ποθεν Πγ15. 1286 b15.

πόθος. σοῖς (Ἀρετᾶς) πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴδαο δόμȣς ἦλθεν f 625. 1583 b19. ὅσον δεῖ σε λόγον μίμημα, φέρε πόθȣ τέχνασμα (exemplum παρομοιώσεως, locus corr Spgl p 194) ρ29. 1436 a7.

ποῖ. κίνησις πόθεν ποῖ Hκ3. 1174 a30, 32, b5. Mλ3. 1069 b26. ποῖ τρέπεται Zγγ2. 752 a28. — indef, προϊέναι ποι Zμγ10. 673 a29. πέφυκέ ποι Φθ4. 255 b15.

ποιεῖν. 1. ποιεῖν una e categoriis K4. 2 a3. τα9. 103 b23.

ι4. 166 b13. Mδ7. 1017 a26. cf κατηγορία p 378 a49-53. ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον K9. 11 b1. περὶ τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν Γα7-9. — τὸ κινεῖν ἐπὶ πλέον τοῦ ποιεῖν ἐστιν Γα6. 323 a20, 15, 17. οὐδὲ ποιοῦντος καὶ πάσχοντός ἐστι κίνησις Φε2. 225 b13. Mκ12. 1068 a14. — τοῦ ποιεῖν καὶ πάσχειν conditiones: μία ἡ ὑποκειμένη ὕλη, τἀναντία ὑπ' ἀλλήλων, ἅμα τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικόν, ἅψασθαι ἀλλήλων Γα6. 322 b18, 23. 7. 323 b31, 324 a2, 34, b16. Oβ3. 286 a33. ψγ4. 429 b26. μκ3. 465 b16. cf Zγκ21. 729 b10. εἰ μὴ ἐποίει τὸ ποιοῦν καὶ ὅσον καὶ οἷον καὶ τὸ πάσχον ἔπασχε Hε8. 1133 a15. τὸ ποιοῦν τιμιώτερον, ἀρχή, opp ἡ ὕλη ψγ5. 430 a19. μβ8. 368 a28. αι4. 441 a9. — genera τοῦ ποιεῖν distinguuntur. ὁτὲ μὲν τὸν ἄνθρωπόν φαμεν θερμαίνειν, ὁτὲ δὲ τὸ θερμὸν Γα7. 324 a20. τὸ πρῶτον, τὸ ἔσχατον ποιοῦν Γα7. 324 a25, b13. 8. 324 b27. εἴδη τοῦ ποιεῖν τὸ ἐπιτάττειν, τὸ ὑπηρετεῖν Hε12. 1136 b29. Πα7. 1255 b34. ποιεῖν, opp χρῆσθαι Πγ4. 1277 a34. 11. 1282 a18. — ποιεῖν, dist πράττειν Hζ4. κ8. 1178 b21. ημα35. 1197 a3. Bz ad Mθ8. 1050 a23. inde τὰ ποιούμενα, syn τὰ χειρόκμητα Φβ1. 192 b28, 30, sed ποιεῖν et πράττειν syn, ἕτερον τὸ δι' ἄγνοιαν πράττειν τοῦ ἀγνοοῦντα ποιεῖν Hγ2. 1110 b25. ποιεῖν ubi πράττειν exspectes ρ2. 1421 b27 (Spgl). πλ12. 956 b33.

2. constructiones verbi act ποιεῖν et med ποιεῖσθαι. *a.* cum simplice accusativo obiecti ποιεῖν οἰκίαν τε7. 136 b36. Πγ11. 1282 a18. θυσίας Hθ11. 1160 a23. ρ39. 1446 a36. ἆθλον Ργ14. 1414 b35. χρήματα, πόρον, πρόσοδον Πα9. 1258 a11. 11. 1259 a22. ρ3. 1425 b21. τὸ κέρδος αρ7. 1251 b12. παντοδαπὰ χρώματα μα5. 342 b7. κάτω ποιεῖ τὴν ῥίψιν μα4. 342 a2. ποιεῖν μέγεθος, ὄγκον, πνεύματα, τροπὰς ἡλίου, νύκτα, φῶς, καπνόν, φλόγα, ψόφον, ἦχον, νέφη al μα6. 343 b35. β1. 353 b9, 354 a31. 5. 361 b19. 8. 368 a14. δ9. 387 b30. Zγβ2. 735 b18. Zιδ8. 533 b16. ι37. 621 a29. Zμβ2. 649 b5. χ1. 791 b11. πκς38. 944 b27. ποιεῖν σχάδονας ἀρίστας Zιε22. 554 a16. τὰ μὲν (ἀράχνια) οὐδεμίαν, τὰ δ' ἀσθενῆ ποιεῖ τὴν δῆξιν Zιι39. 623 a1. ποιεῖ γάλα τῶν φυσωδῶν ἔνια Zιγ21. 522 b32. ἄρχονται τὰ παιδία τρίχας ποιεῖν Zιη4. 524 a23. τὰ φυτὰ ποιοῦσι φύλλα, καρπόν φτα4. 819 b32, 30. ποιεῖν μεταβολήν (cf infra ποιεῖσθαι μεταβολήν) μδ1. 379 a33. ποιεῖν μίξιν, γένεσιν χ2. 792 a32, τὰς ἀριστοκρατικὰς πολιτείας Πδ12. 1297 a8. ποιεῖν τὸ αὑτοῦ ἔργον Ργ2. 1404 b3, τὸ τῆς τοιαύτης ψυχῆς ἔργον Zγβ3. 736 b11. πλέον οὐθὲν ποιεῖν Πε7. 1307 b17. πάθη ποιεῖν καὶ πάσχειν μβ3. 359 b25. ποιεῖν τὰ νομιζόμενα Πβ8. 1267 b35, στάσιν Πε4. 1304 b4, ἐξαγωγήν οβ1352 a20, ὑγίειαν τε7. 136 b37. ζ5. 143 a3, τὴν αὐτὴν τάξιν Oγ2. 300 b23. ὁ τῆς συζεύξεως ἀριθμὸς ποιήσει πλείω γένη Πδ4. 1290 b32. ποιεῖν αἴσθησιν, αἰσθήματα, φαντασίαν αι3. 440 a17. Mκ6. 1063 b4. Zμβ3. 650 b4. χ2. 792 b15, ἠθικὴν φιλίαν ηεη10. 1243 a1, 2, ἡδονήν, μανίας, τὴν ἀπορίαν, ῥοπὴν τῆς ζωῆς Hη6. 1147 b24. 5. 1147 a17. ε14. 1137 b11. α11. 1100 b24, ἄλλην ἐπιστήμην Ρα2. 1358 a24, λόγους τοῦ συμβεβηκότος τβ2. 109 b30, τὸν συλλογισμόν, παραλογισμόν, τὴν ἀπόδειξιν Aα8. 30 a10. 15. 34 b9. 25. 42 a22. 27. 43 a24. 28. 44 b26. 6. 28 a23. τε2. 130 a7. πο16. 1455 a15. ποιεῖν τὸ ἀδύνατον Aα15. 34 b3. ὁ λόγος ὁ ποιῶν ἴδιον τε2. 130 b27. 3. 132 a26. ποιεῖν τὰς προτάσεις τα14. 105 b3. ποιεῖν γνωριμώτερον τε2. 131 a13, 17, διαβολήν (opp λῦσαι), τὴν συκοφαντίαν, ἦθος, τὸ ἀντισυλλογίζεσθαι, παλιλλογίαν Ργ14. 1415 a28. β24. 1402 a15. γ16. 1417 a17. β25. 1402 a33. ρ38. 1445 b21. ποιεῖν τὸ θαυμαστόν πο24. 1460 a12. — ποιεῖσθαι μηδεμίαν μεταβολήν Mκ6. 1063 a14, τὴν γένεσιν (syn γίνεσθαι) Zμβ1. 646 a31. ποιεῖσθαι τὸν βίον, τὴν ζωήν, τὴν διαγωγήν, τὰς διαγωγάς, τὴν τροφὴν αν10. 475 b27. Zια1. 487 a16, 17 (syn ζῆν καὶ τὴν τροφὴν ἔχειν a31), 19, 24. δ8. 534 a11. θ2. 589 a17, 591 a9. 3. 593 a27. 10. 596 a14. ι1. 608 b20. 19. 617 a17. ποιεῖσθαι τὴν θήραν, τὰς ἀποφυγάς, τὰς φωλείας sim Zιθ20. 603 a2. 2. 590 b23. 17. 601 a15. 13. 599 a7. ι5. 611 a20. 32. 619 a31, τὰς πράξεις καὶ τὰ πάθη, τὴν ἐργασίαν Zιι49. 631 b6. 40. 624 b9. ποιεῖσθαι τὴν κίνησιν, βάδισιν, νεῦσιν, μετάστασιν sim Oδ4. 312 a5. Zπ15. 713 a13. Zιδ4. 530 a9. ε6. 541 b16. θ12. 597 a20, 3. 13. 599 a4. ι37. 622 b7. ζ29. 579 a13. ποιεῖσθαι τὴν ὀχείαν, τὸν συνδυασμόν, τὴν τέκνωσιν sim Zια1. 488 b6. ε2. 540 a17. 3. 540 a28. 4. 540 b5. 5. 540 b7. ζ14. 568 a17. 18. 573 a29. 29. 578 b6, 16. η2. 583 a2. 4. 584 a34. ι29. 618 a26. ποιεῖσθαι τὸν ὕπνον, τὴν ἀναπνοήν Zιδ10. 536 b27. ι46. 630 b29. ποιεῖσθαι ἀνατολήν, τροπάς μα7. 345 a3. β2. 355 a1. αἵρεσιν τῶν γερόντων, ἐπιγαμίας πρὸς ἀλλήλους Πβ9. 1271 a9. γ9. 1280 b16. τὴν ἐργασίαν τῶν σωμάτων μδ8. 384 b26. τὰς ἐπιθέσεις, τὰς κολάσεις, τὴν ἰατρείαν, τὴν ἀνταπόδοσιν Ργ2. 1405 b22. Πε10. 1312 a20. 11. 1315 a21. 6. 1306 a39. β10. 1272 a1. Hθ15. 1163 a11. τὴν ὁμιλίαν, κοινωνίαν Πη16. 1335 b38. Zιθ1. 589 a1. τῶν φασμάτων ὅσα ταχείας ποιεῖται, τὰς φαντασίας μα5. 342 b23. κατὰ λόγον τὰς ὀρέξεις ποιεῖσθαι Hα1. 1095 a10. οἱ ἀνδρεῖοι ποιοῦνται μεγάλους φόβους καὶ πολλοὺς ηεγ1. 1228 b15. ποιεῖσθαι ἐπιμέλειαν, σπουδήν Πδ7. 1293 b12. η12. 1331 b7. Hα10. 1099 b30. κ2. 1174 a4. Zιζ6. 563 a11, αἴσθησιν Zμβ17. 661 a9, μνείαν Πβ8. 1268 b31. δ2. 1289 b23. 8. 1293 b28, τὴν μίμησιν πο1. 1447 b12, 21, λόγον τινός Πη17. 1336 b24, ζήτησιν, σκέψιν, ἐπίσκεψιν Πη1. 1323 a14. δ10. 1295 a5. Hα3. 1096 a5, τὴν θεωρίαν, τὴν μέθοδον Zμα1. 640 a11. Zιε1. 539 a5. α6. 491 a12. ποιεῖσθαι τὸν ὁρισμόν, τὸν λόγον, τὸ ἴδιον τζ4. 142 a2, 141 b18. ε2. 129 b18, ἄλλην ἀρχήν Φθ7. 260 a20 (cf ἀρχή p 111 b38), ἐρωτήσεως (εἰρωνείας ci Spgl) σχῆμα ρ37. 1444 b34. ἐμποδὼν ποιεῖσθαι Hε8. 1133 a3. — *b.* cum infinitivo. ἐποίησεν αὐτὸν παύσασθαι Πβ7. 1267 a36. ποιοῦσι συναπολαύειν τὴν ὅλην πόλιν Πε4. 1303 b32. ποιεῖ τὸν ἀκροατὴν προσπταίειν, ἐνθουσιάσαι Ργ9. 1409 b19. 7. 1408 b14. ἐκπίπτειν ποιεῖ τὴν τραγῳδίαν πο24. 1459 b31. θέρμη ποιήσει ἀλεάζειν πα39. 863 b22. ε38. 884 b38. ποιεῖ νοσεῖν, ἀλγεῖν sim Zιθ27. 605 b13. 24. 604 b23. γ21. 523 a1. ποιεῖ ἐμφαίνεσθαι τὸ χρῶμα μγ6. 377 b21. ποιεῖ δοκεῖν, οἴεσθαι, πιστεύειν, προσέχειν μα5. 342 b15. β2. 354 b3. Hη15. 1154 a25. ρ30. 1436 b15. — *c.* cum duplice acc, obiecti et praedicati. τοὺς Οἰνωτροὺς ποιῆσαι γεωργοὺς Πη10. 1329 b15. ποιεῖν τὴν τροφὴν ποικίλην Zιθ21. 603 b28. τροφὴν ποιεῖται τοὺς ὄφεις Zιι1. 609 a4. ποιεῖσθαι τοὺς ξένους πολίτας, τοὺς φίλους συνάρχους Πε3. 1303 b1. γ16. 1287 b31. τοὺς τοῦτο πεποιημένους ἔργον καὶ τέχνην Πθ5. 1339 a37. ποιεῖσθαί τι σημεῖόν τινος Hβ2. 1104 b3. cf Zιζ7. 571 a9. ι7. 613 a30. — ποιεῖν τι δῆλον, φανερόν, φαινόμενον, κατάδηλον Πγ8. 1275 b35. 13. 1283 b28. αι3. 440 a10. Zια16. 495 b15. τὴν μίαν πρότασιν πολλὰς ποιητέον τα14. 105 b33 (syn διαιρετέον b35). ποιεῖν ἦθος κατοκώχιμον ἐκ τῆς ἀρετῆς Hκ10. 1179 b9. ποιεῖσθαι τοὺς βίους ἑτέρους Πη8. 1328 b1. saepe ποιεῖν de eo usurpatur, quod cogitatione vel oratione ut tale sit vel videatur esse efficitur (cf infra p 609 a16). ποιεῖν ἕτερον τὴν ἕξιν καὶ τὸ κατὰ τὴν ἕξιν τε4. 133 b25 (cf b23). ποιεῖν τινὰ εὔνουν, προσεκτικόν, τοὺς μάρτυρας πιστούς Ργ14. 1415 a36, 34.

ρ16. 1431 ^{b}33. ποιήσομεν αὐτὰ πολλά ρ4. 1426 ^{a}3. ποιεῖν τινὰ ἀχάριστον Ρβ7. 1385 ^{a}35. — *d.* cum duplice obiecto. τὸ θερμὸν ποιεῖν τι δύναται τὴν αἴσθησιν μδ8. 385 ^{a}4. αὐτὸν ἢ τῶν αὐτῷ τι πεποίηκεν Ρβ2. 1378 ^{b}1. τῶν παρ' αὐτῷ γυναικῶν τὸν κόσμον τοῦτο πεποίηκε οβ 1349 ^{a}18. — ἑτέρῳ ποιεῖν Ηε10. 1134 ^{b}5. πλείω ἀγαθὰ σύ μοι ποιεῖς ἢ ἐγώ σοι ημβ11. 1210 ^{a}32. — *e.* haud raro obiectum verbi ποιεῖν non additur, ubi indefinitum aliquod et universale intelligitur. πάντα δυνάμει τινί ἐστι τοῦ ποιεῖν ἢ τοῦ πάσχειν μδ12. 390 ^{a}18. ποιοῦντος τοῦ ψυχροῦ πήγνυται μδ6. 383 ^{a}10 (cf supra p 608 ^{a}11). ποιῆσαι ϗ μὴ παθεῖν δύνανται μάλιστα ἐκ τῆς ἐμπειρίας Ηγ11. 1116 ^{b}9, 11. — τοῦτο ποιεῖν ita usurpatur ut actionis antea significatae notionem renovet (cf δρᾶν p 205 ^{a}43) Ζιζ17. 570 ^{b}7. 20. 574 ^{b}23. 29. 579 ^{a}4, 15 al.

3. ποιεῖν τι cogitatione, i e τίθεσθαι, veluti ποιεῖν ἰδέας, τὰ μαθηματικὰ παρὰ τὰ αἰσθητά, τοὺς ἀριθμούς Μβ1. 995 ^{b}16. μ9. 1086 ^{a}3, 5, 30. ν3. 1090 ^{a}22, ^{b}29. Ηα4. 1096 ^{a}17. ποιεῖν μίαν ἀρχήν, πλείω, τὰ εἴδωλα sim Φθ1. 252 ^{a}10. α4. 187 ^{a}13. ΜΑ3. 984 ^{b}5. Γβ7. 334 ^{b}2. Ογ2. 300 ^{b}32. Γβ2. 330 ^{b}8-20. μτ2. 464 ^{a}11. ποιεῖν τὰς ἀτόμους γραμμάς Ογ1. 299 ^{a}12. ατ969 ^{b}18. cf praeterea Οβ2. 285 ^{b}26. δ2. 309 ^{b}30. μβ1. 353 ^{a}35, ^{b}6. ψγ2. 425 ^{b}17 (quem locum ci tentarunt Trdlbg Torstrik). Ζμγ4. 665 ^{b}29. ημβ11. 1210 ^{a}16. ηεη10. 1243 ^{b}26. 11. 1244 ^{a}7. 12. 1246 ^{a}8. τῆς πόλεως τὴν θέσιν κατ' εὐχὴν ποιεῖν Πη5. 1327 ^{a}4. τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν στοιχείων ποιεῖν ψα2. 404 ^{b}17. ἀρχὴν φλεβοῦν ἐκ τῆς κεφαλῆς ποιοῦσιν Ζιγ3. 513 ^{a}12. ἵνα μή ποτε πολλὰ εἶναι ποιῶσι τὸ ἓν Φα2. 185 ^{b}31. τὸν σπουδαῖον ποίησον πράττειν τὰ κατ' ἀρετήν ημβ7. 1206 ^{a}10. ἐὰν ἐκεῖνο ποιῇ τις ὑπερέχειν (sed ὑπερέχον F H M) τῇ ὕλῃ Οδ5. 312 ^{b}32. — ποιεῖν de poetis. οἱ ἄνθρωποι συνάπτουσι τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν πο1. 1447 ^{b}14. non addito obiecto, ὡς ῥάδιον ποιεῖν πο22. 1458 ^{b}8. Σιμωνίδης οὐκ ἤθελε ποιεῖν, Σόλων φησὶ ποιήσας, συνέγραψε ποιήσας, ὁ ποιήσας (i e Homerus) sim Ργ2. 1405 ^{b}26. Πα8. 1256 ^{b}33. γ5. 1278 ^{a}37. Ργ15. 1416 ^{a}30. ηεα1. 1214 ^{a}4. η1. 1235 ^{a}26. 11. 1244 ^{a}11. Ζιγ3. 513 ^{b}27. ζ28. 578 ^{b}1. μχ847 ^{a}19. ὁ ποιήσας (i e Sophocles) κ6. 400 ^{b}24. ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος sim Ζιι49B. 633 ^{a}18. ε8. 542 ^{b}7. μδ4. 382 ^{a}1. additum obiectum vel materiam vel formam carminis significat, τοιούτους Ὅμηρος ποιεῖ Ηγ11. 1116 ^{a}22. ποιεῖν τὸν Ἀχιλλέα παράδειγμα πο15. 1454 ^{b}13. τὸν Ἄτλαντα ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν Μδ23. 1023 ^{a}20. ἐποίησεν ἀποκτείνουσαν τὴν Μήδειαν πο14. 1453 ^{b}29. cf Ζιθ18. 601 ^{b}2. f 154. 1504 ^{a}6. μὴ τὸν πόλεμον ποιεῖν ὅλον sim πο23. 1459 ^{a}32. 18. 1456 ^{a}13, 16. ποιεῖν λόγους ϗ μύθους πο5. 1449 ^{b}8. ποιεῖν Ὀδύσσειαν, Ἡρακληΐδα πο8. 1451 ^{a}25, 21, τραγῳδίας, ἑξάμετρα, ἰαμβεῖον Ργ1. 1404 ^{a}29, 35. πο22. 1458 ^{b}19, 22. — ποιεῖν, fingere, ποιεῖν παραδείγματα, opp λέγειν πράγματα γεγενημένα Ρβ20. 1393 ^{a}29, 1394 ^{a}4. ποιεῖν ὄνομα Μζ15. 1040 ^{a}10. ὄνομα πεποιημένον, ὃ ὅλως μὴ καλούμενον ὑπό τινων αὐτὸς τίθεται ὁ ποιητής πο21. 1457 ^{b}33. 9. 1451 ^{b}20, 22. Ργ2. 1404 ^{b}29. Vahlen Poet III 316. πεποιημέναι ἀναγνωρίσεις πο16. 1454 ^{b}31, cf 1455 ^{a}20.

τὸ ποιηθὲν οα1. 1343 ^{a}6. τὸ ποιησόμενον pass Μδ15. 1021 ^{a}23. — ποιητοὶ πολῖται Πγ1. 1275 ^{a}6. τὸ ποιητόν Ηζ2. 1139 ^{b}3. dist τὸ πρακτόν Ηζ4. 1140 ^{a}1. — ποιητέος. τὸ πλῆθος οὐ ποιητέον κύριον Πγ11. 1282 ^{a}13. τὴν ἀμοιβὴν ποιητέον κατὰ τὴν προαίρεσιν Ηι1. 1164 ^{b}1. ἆρα ποιητέον ὡς πλείστους φίλους Ηι10. 1170 ^{b}20. ἄκοντα φίλον οὐ ποιητέον (οὐκ οἰητέον ci Rsw) Ηθ15. 1163 ^{a}3.

ποίημα, dist ποίησις, opp πάθος Φγ3. 202 ^{a}24. Μζ3. 1029 ^{a}13. τὸ αὐτῷ τι εἶναι ποίημα τὸν υἱόν ημβ12. 1211 ^{b}34, 37. — αὔξεται ὁ τοῦ ποιήματος ὄγκος πο24. 1459 ^{b}28. Ἡρακληΐδα ϗ τὰ τοιαῦτα ποιήματα πο9. 1451 ^{a}2. cf 24. 1459 ^{b}14. ποίημα (de poetica dictione et rhythmo) γίνεται, ἔσται Ργ3. 1406 ^{a}31. 8. 1408 ^{b}31.

ποίησις, ἐνέργεια τοῦ ποιητικοῦ, opp πάθησις, dist ποίημα cui opp πάθος Φγ3. 202 ^{a}23. τί ποίησις Γα6. 322 ^{b}26. ποίησις, opp πάθησις ψγ2. 426 ^{a}9, sed etiam ποίησις opp πάθος ψγ2. 426 ^{a}2. Οα7. 275 ^{a}24, cf πάθος p 556 ^{a}7. ἡ ποίησις ϗ ἡ πάθησις ἐν τῷ πάσχοντι ψγ2. 426 ^{a}2, 9. ποιεῖν, πάσχειν τὰς φυσικὰς ποιήσεις Γα2. 315 ^{b}6. ἐπὶ ποιήσεως τὸ πρῶτον ἀπαθές Γα7. 324 ^{a}32. ποίησις ἀπὸ τοῦ τελευταίου τῆς νοήσεως Μζ7. 1032 ^{b}17. ποιήσεις ἢ ἀπὸ τέχνης ἢ ἀπὸ δυνάμεως ἢ ἀπὸ διανοίας Μζ7. 1032 ^{a}27. dist φύσις Φβ1. 192 ^{b}29. ἡ ποίησις τῶν διαγραμμάτων Οα10. 280 ^{a}3. — ποίησις, dist πρᾶξις Ηζ4. 1140 ^{a}2. 5. 1140 ^{b}4, 6. Πα4. 1254 ^{a}5. — ποίησις τροφῆς Ζμγ14. 675 ^{b}23, ὀχείας Ζιε5. 541 ^{a}31. — οὐκ ἂν προσεποιήθη δακρύειν· ἡ γὰρ χαρὰ ὑποῦσα οὐκ ἂν κρατεῖν τῆς ποιήσεως (fere i q προσποίησις, cf ποιεῖν p 609 ^{a}49) εἴασεν f 168. 1506 ^{a}33. — ποίησις τραγῳδίας, τῶν διθυραμβικῶν, τῶν νόμων πο1. 1447 ^{a}14, ^{b}26. ποίησις σατυρική, ὀρχηστικωτέρα πο4. 1449 ^{a}23. οἱ ἐφ' ἑκατέραν τὴν ποίησιν (utrumque poeseos genus, tragoediae et comoediae) ὁρμῶντες πο4. 1449 ^{a}3. — ἡ ποίησις μίμησις, ac distinguendum οἷς, ἅ, ὡς πο1-3. ποίησις ἱστορίας φιλοσοφώτερον. τίνος στοχάζεται ἡ ποίησις πο9. 1451 ^{b}6, 10. ἡ ποίησις ἔνθεον Ργ7. 1408 ^{b}19. κραυγὴ Καλλιόπης ἡ ποίησις Ργ2. 1405 ^{a}34. — ἑτέρα λόγου ϗ ποιήσεως λέξις ἐστίν Ργ1. 1404 ^{a}28. 2. 1405 ^{a}4. 3. 1406 ^{a}12, 13. πρὸς ποίησιν ἱκανῶς εἰπεῖν, opp πρὸς τὸ γνῶναι τὴν φύσιν μβ3. 357 ^{a}26. — ποίησις, carmen. δῆλον ἐκ τῆς Τυρταίου, Σόλωνος ποιήσεως Πε7. 1306 ^{b}39. δ11. 1296 ^{a}20. cf πο22. 1458 ^{a}20. 23. 1459 ^{a}37. 1. 1447 ^{a}10. — τεθεώρηται ἐν τοῖς περὶ ποιήσεως (ποιητικῆς Spgl Bk³) Ργ2. 1404 ^{b}28, cf Ἀριστοτέλης p 102 ^{a}4, 103 ^{b}61.

ποιητής. οἱ ποιηταί ΜΑ2. 982 ^{b}32. 3. 983 ^{b}32. δ23. 1023 ^{a}19. ν4. 1091 ^{b}4. μάρτυρα ἐπάγεσθαι ποιητήν Μα3. 995 ^{a}8. — μιμητὴς ὁ ποιητής πο25. 1460 ^{a}8. 1. 1447 ^{b}15. ὁ ποιητὴς μᾶλλον τῶν μύθων ποιητὴς ἢ τῶν μέτρων, ὅσῳ ποιητής κατὰ τὴν μίμησίν ἐστιν πο9. 1451 ^{b}27. ποιητοῦ οὐ τὰ γενόμενα ἀλλ' οἷα ἂν γένοιτο πο9. dist ἱστορικός, λογογράφος πο9. 1451 ^{b}1. Ρβ11. 1388 ^{b}22. dist φυσιολόγος πο1. 1447 ^{b}19. — τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητὴς Ὅμηρος ἦν πο4. 1448 ^{b}34. οἱ ποιηταὶ τοὺς τυχόντας μύθους ἀπηρίθμουν πο13. 1453 ^{a}18. — τῷ ποιητῇ συνωνυμίαι χρήσιμοι, τῷ σοφιστῇ ὁμωνυμίαι Ργ2. 1404 ^{b}39. οἱ ποιηταὶ τὸ ἓν πολλὰ ποιοῦσιν Ργ6. 1407 ^{b}33. οἱ ποιηταὶ λέγοντες εὐήθη Ργ1. 1404 ^{a}24. — οἱ ποιηταὶ ὑπεραγαπῶσι τὰ οἰκεῖα ποιήματα Ηι7. 1168 ^{a}2. κρίνειν τὰ τῶν ποιητῶν ἔργα Πγ11. 1281 ^{b}9. ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς πο18. 1456 ^{a}5. — οἱ λεγόμενοι τῆς κωμῳδίας ποιηταί πο5. 1449 ^{b}3. οἱ ποιηταὶ ἐν ταῖς κωμῳδίαις εὖ μεταφέρουσι σκώπτοντες Ζγε4. 784 ^{b}19. ὑπεκρίνοντο αὐτοὶ τὰς τραγῳδίας οἱ ποιηταὶ τὸ πρῶτον, μεῖζον δύνανται νῦν τῶν ποιητῶν οἱ ὑποκριταί Ργ1. 1403 ^{b}24, 33. Ἐπίχαρμος ὁ ποιητής πο3. 1448 ^{a}33. — ὁ ποιητής i e Homerus Ρα7. 1365 ^{a}11, 30. β3. 1380 ^{b}28. πο22. 1458 ^{b}7 (?). f 173. 1506 ^{b}44. κ6. 397 ^{b}26, 400 ^{a}10, 401 ^{a}2. θ105. 839 ^{b}30. 109. 840 ^{b}15. πθ9. 890 ^{b}9; i e Hesiodus πδ25. 879 ^{a}28; poeta incertus (cf p 607 ^{b}26) Φβ2. 194 ^{a}30.

ποιητικὸς εὐεξίας, ὑγιείας τε7. 137 ^{a}4, 6. τὰ ποιητικὰ τῆς

ἀρετῆς Ηε 5. 1130 b25, ἡδονῆς, λύπης, φθορᾶς al ημβ 7. 1207 a28. ηεγ 1. 1229 a33, 34, b12, 37, τοῦ ζῆν Πα 9. 1258 a2. ποιητικὴ πλούτου Πα 9. 1257 b7. ποιητικὸν πολλῶν Ρα 6. 1362 b15, 18, 20, 21. coni φυλακτικός, σωστικός. τὰ ποιητικὰ καὶ φυλακτικὰ τῆς εὐδαιμονίας sim Ηε 3. 1129 b17. α 4. 1096 b11. Ρα 6. 1362 a27. τβ 9. 114 a29. ημα 2. 1183 b36. opp φθαρτικός, κωλυτικός Ηα 4. 1096 b11. τβ 9. 114 b16. η 1. 151 b36. — τὰ ποιητικὰ τριχῶς Ρα 6. 1362 a32. τὸ ποιητικὸν αἴτιον ὡς ὅθεν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως, opp ὕλη Γα 7. 324 b13. ψγ 5. 430 a12. Ζγα 21. 729 b13. τῶν μὲν προϋπάρχει τὸ ποιητικὸν ὅμοιον, οἷον ἀνδριαντοποιητικὴ Ζμα 1. 640 a30. τὸ ποιητικόν, opp τὸ παθητικόν Ζκ 8. 702 a13. Ζγα 21. 729 b13. αἱ ποιητικαὶ δυνάμεις ἐν τοῖς ἀνομοιομερέσιν (ἐγγίνονται) Ζια 4. 489 a26. δύναμις ποιητικὴ καὶ παθητική Οα 7. 275 b5. Μδ 15. 1021 a15. τίνα ποιητικὰ καὶ παθητικὰ ἀλλήλων, τίνα τῶν ποιητικῶν ἀπαθῆ Γα 7. 324 a7, 10, b5, 12. 10. 328 a20. Φδ 5. 212 b32. Πε 8. 1307 b29. ὅταν ἅμα ᾖ τὸ ποιητικὸν καὶ τὸ παθητικόν, ἀεὶ τὸ μὲν ποιεῖ τὸ δὲ πάσχει μκ 3. 465 b15. Φθ 4. 255 a34. Μθ 5. 1048 a6. Ζγβ 4. 740 b21. ἡ τοῦ ποιητικοῦ ἐνέργεια ἐν τῷ πάσχοντι ἐγγίνεται ψγ 2. 426 a4. β 2. 414 a11. ἐνέργεια ἄλλη τοῦ ποιητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ ψγ 3. 202 a23. τῶν στοιχείων δύο (τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρόν) ποιητικά μδ 1. 378 b12, 379 a11, cf 5. 382 b6. — ποιητικόν, dist πρακτικόν ημα 35. 1197 a3. ἕξις ποιητική, πρακτική Ηζ 4. 1140 a4. ὄργανα ποιητικά, πρακτικά Πα 4. 1254 a2. αἱ ἀρεταὶ ποιητικαὶ τῶν ἀγαθῶν καὶ πρακτικαί Ρα 6. 1362 b4. (ποιητικός ubi πρακτικός exspectes Ηη 5. 1147 a28). — ἐπιστήμη, διάνοια ποιητική, πρακτική, θεωρητική τζ 6. 145 a16. Με 1. 1025 b25. προτάσεις ποιητικαί Ζκ 7. 701 a23. ἐπιστῆμαι ποιητικαί, i e αἱ τέχναι Μθ 2. 1046 b3 Bz. κ 7. 1064 a1. ηεα 5. 1216 b17. dist πρακτικαί Με 1. 1025 b22, θεωρητικαί ΜΑ 1. 982 a1, b11, μαθηματικαί Μκ 7. 1064 a1, φυσική Ογ 7. 306 a16. — ποιητική (int τέχνη), poesis. τὸ μεμιμημένον, ὥσπερ γραφικὴ καὶ ἀνδριαντοποιία καὶ ποιητική Ρα 11. 1371 b7. (cf ποιητικὸν τὸ μιμεῖσθαι τὰ εἰωθότα γίνεσθαι f 137. 1501 b4.) εὐφυοῦς ἡ ποιητικὴ ἢ μανικοῦ πο 17. 1455 a32. eius origo πο 4 (ποιητική, syn ποίησις 1448 b4), ἁμαρτίαι πο 25. 1460 b15. cf 19. 1456 b15. ποιητική, coni ῥητορική ε 4. 17 a6, dist ὑποκριτική πο 26. 1462 b6. αἱ ἐξ ἀνάγκης ἀκολουθοῦσαι αἰσθήσεις τῇ ποιητικῇ πο 15. 1454 b16. Vhl Poet II 79. μεταφοραὶ ποιητικαί ΜΑ 9. 991 a22. μ 5. 1079 b26. μβ 3. 357 a27. Ἐμπεδοκλῆς μεταφορικός τ' ὢν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς περὶ ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος f 59. 1485 b10. (Ὅμηρος) δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος f 66. 1487 a13. — εἴρηται, διώρισται ἐν τοῖς περὶ ποιητικῆς Ρα 11. 1372 a2. γ 1. 1404 a39. 2. 1404 b8, 28 (ποιήσεως Bk, ποιητικῆς Spgl, Bk³), 1405 a6. 18. 1419 b6. — ποιητικῶς ὑγιείας τα 15. 106 b37. λέγειν Ργ 3. 1406 a32.

ποιηφάγοι ὄρνιθες f 268. 1526 b38, cf ποηφάγος.

ποικιλερυθρομέλαιναν αὐτὴν (τὴν πύτινον) Ἀριστοτέλης ὀνομάζει f 280. 1528 a15.

ποικιλία. ἡ τῶν χρωμάτων ποικιλία μγ 4. 373 b35. cf πι 33. 894 b33. ἐν τῷ μέλανι τὸ λευκὸν πολλὰς ποιεῖ ποικιλίας μα 5. 342 b18. ποικιλία τῶν πτερῶν Ζιζ 9. 564 a26. f 274. 1527 b7. cf Ζιθ 3. 593 b7, τοῦ τῆς ἴριδος ἄνθους χ 5. 796 b26. ἐν τῷ δέρματι προϋπάρχει ἡ ποικιλία Ζιγ 11. 518 b16. πρὸς τὸ θεωρεῖσθαι ποικιλία (τις add Spgl) περὶ τὰς τῶν θεῶν θυσίας ρ 3. 1423 b7. — ἔστι περὶ τὴν ἐργασίαν τῶν μελιττῶν καὶ τὸν βίον πολλὴ ποικιλία Ζι 40. 623 b26. αἱ γενέσεις πολλὴν ἔχουσαι ποικιλίαν Ζιε 1. 539 a3. ἡ τοῦ ὕδατος ποικιλία, syn ἡ τῶν ὑδάτων μεταβολή πα 16. 861 a12, 10. (πόλεμος ab Homero narratus) τῷ μεγέθει μετριάζων καταπεπλεγμένος τῇ ποικιλίᾳ πο 23. 1459 a34.

ποικιλίς. πολέμιοι ποικιλίδες καὶ κορυδῶνες καὶ πίπρα καὶ χλωρεύς Ζι 1. 609 a6. (pikilis Thomae, varia Gazae, variola Scalig, Fringilla carduelis Belon Aldrovandi Gesner Johnston Brisson, oiseau-tacheté C II 575. S II 5. def non potest St. Cr. ΑΖι I 106, 92. Su 160, 157.)

ποικίλλειν. οὕτω ποικίλλεται καὶ τὰ τικτόμενα πι 10. 891 b35. πεποίκιλται ἡ γῆ χλόαις μυρίαις κ 3. 392 b17. μελαίναις γραμμαῖς πεποικίλθαι f 280. 1528 a16. εἰς ἄλληλα μεταβάλλειν καὶ ποικίλλεσθαι μᾶλλον Ζγε 6. 785 b32.

ποικίλματα καὶ ὑφάσματα μγ 4. 375 a23.

ποικιλόγραμμος, syn μελαίναις πεποικίλθαι γραμμαῖς f 280. 1528 a15.

ποικίλος. αἱ τριήρεις μύλωνες ποικίλοι Ργ 10. 1411 a24. ζῷα ποικίλα Ζιδ 1. 525 a16. ι 39. 623 a6. f 293. 1529 a15, 21 (Rose A P 304), κατὰ τὰς τρίχας Ζιγ 11. 518 b15. ποικίλα, opp μονόχροα χρώματα τῶν τριχῶν Ζγε 4. 784 a24, 785 b5. τοῦ ἱέρακος τὰ ποικίλα οἷον γραμμαί Ζιζ 7. 563 b23. — τροφὴ ποικίλη, opp ἁπλῆ Ζιθ 21. 603 b29. cf πα 15. 861 a5. λόγος ποικίλος, opp ἁπλοῦς Ργ 16. 1416 b25. ρ 32. 1438 b21. ὁ εὐδαίμων οὐ ποικίλος καὶ εὐμετάβολος Ηα 11. 1101 a8. οἰκονομία ποικιλωτάτη καὶ ῥάστη οβ 1345 b15. ἡ φωνὴ τὸ ποικιλώτατον καὶ πλείστας ἔχον διαφοράς πια 57. 905 a33.

ποικιλόστικτα ὄρνεα, dist μελανόστικτα f 283. 1528 a29.

ποικιλοῦν. πεποικίλωκε (Aesch fr 297, 2) Ζι 49 B. 633 a20.

ποικιλόχρως. ἀκανθοστεφῆ εἶναι καὶ ποικιλόχροα φυκίδα f 279. 1528 a10.

ποικιλταὶ ἐργαζόμενοι πρὸς τὸν λύχνον μγ 4. 375 a27.

ποιμήν. οἱ ποιμένες Ζιζ 18. 573 a2. ι 3. 610 b28. — ποιμένα λαῶν (Hom B 243 al) Ηθ 13. 1161 a15.

ποίμνη. ἐν ἑκάστῃ ποίμνῃ κατασκευάζουσιν ἡγεμόνα τῶν ἀρρένων Ζιζ 19. 573 b25.

ποιμνίον ὑγιεινότερον Ζιθ 10. 596 a19.

ποιολόγος ὁ ταώς f 274. 1527 b6.

ποῖος. ποία ποίοις ἁρμόττει τῶν πολιτειῶν sim Πδ 13. 1297 b34. 15. 1299 a14. 1. 1288 b13. — ποῖός τις: ποίους τινὰς εἶναι δεῖ, ποίαν τινὰ δεῖ γίγνεσθαι τὴν ἄσκησιν Πγ 9. 1280 b2. δ 14. 1298 a2. ποῖός τις τὸ ἦθος ηεβ 1. 1220 a12. τί ἢ ποῖόν τί ἐστιν Ηγ 4. 1112 a13. κ 10. 1181 a14. Ζμα 1. 641 a16. περὶ τοῦ στοιχείου ποῖόν τι τὴν δύναμίν ἐστι μα 3. 339 b17. ἐκ τίνων τε συνεστᾶσι καὶ ποῖ' ἄττα τὴν φύσιν ἐστί Ογ 1. 298 a26. σημαίνει ποία τις ἡ ἕξις τα 15. 107 b12. (cf δῆλον οὖν ὅτι ἔχει τινὰ δυνάμει ψυχήν. ποίαν οὖν ταύτην Ζγβ 5. 741 a24.) huiusmodi locos si contuleris cum usu pron indef ποιός (v ποιός), apparebit aliquoties interrogativi pron accentum restituendum esse, ubi nunc indefinitum exhibetur, veluti οὐ γάρ τί ἐστιν ἡ χιών, ἀλλὰ ποῖόν τι δηλοῖ (ποιόν Bk) τδ 1. 120 b28. οὐδεμία διαφορὰ σημαίνει τί ἐστιν, ἀλλὰ μᾶλλον ποῖόν τι (ποιόν τι Bk) τδ 2. 122 b17. ὁ μὲν γὰρ εἴπας πεζὸν ποῖόν τι ζῷον λέγει, ὁ δὲ ζῷον εἴπας οὐ λέγει ποῖόν τι ζῷον (ποιόν τι Bk) τδ 6. 128 a28, 29. ἡ μὲν ἕξις τί ἐστι σημαίνει ἡ ἀρετή, τὸ δ' ἀγαθὸν οὐ τί ἐστιν, ἀλλὰ ποῖον (Wz, ποιόν Bk) τζ 6. 144 a18. δοκεῖ ποιόν τι πᾶσα διαφορὰ δηλοῦν τζ 6. 144 a21 non videtur mutandum et δοκεῖ δ' ἡ διαφορὰ ποῖόν τι σημαίνειν a18 dubium an rectius indefinitum ποιόν τι scribatur.

ποιός. τὸ ποιόν in numerum categoriarum refertur Κ 4. 1 b29 al. cf κατηγορία p 378 a49-b11. τὸ ποιόν def et dist Κ 8 Wz. Μδ 14 Bz. Trdlbg Kat p 89 sqq. ποιὰ τὰ κατὰ

τὰς ποιότητας παρωνύμως λεγόμενα K 9. 10 a27. 8. 8 b25. τοῦ ποιοῦ duo genera distinguuntur, ἡ τῆς οὐσίας διαφορά, τὰ πάθη τῶν κινουμένων καὶ αἱ τῶν κινήσεων διαφοραί Mδ 14. 1020 b14-18 Bz (aliam generum distinctionem v s ποιότης). ἐπὶ τῶν δευτέρων οὐσιῶν οὐ δοκεῖ τόδε τι σημαίνειν, ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν τι K 5. 3 b15. ἡ οὐσία κατὰ τὸ ποιόν, τοῦτο δὲ τῆς ὡρισμένης φύσεως Mκ 6. 1063 a27. λέγω τὸ ποιὸν οὐ τὸ ἐν τῇ οὐσίᾳ ἀλλὰ τὸ παθητικόν Φε 2. 226 a27. οὐ γίγνεται τὸ ποιὸν ἀλλὰ τὸ ποιὸν ξύλον Mζ 9. 1034 b15. (ἐν τῇ γενέσει) ποιὸν οὐκ ἀνάγκη προϋπάρχειν ἀλλ' ἢ δυνάμει μόνον Mζ 9. 1034 b18. μεταβολὴ κατὰ τὸ ποιόν, cf μεταβολή p 459 b18. ποιόν, coni syn πάθος Γα 4. 319 b33. Mμ 8. 1083 a9, cf πάθος p 556 a44. — τὰ ποιὰ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον K 8. 10 b26. ὑπάρχει καὶ ἐναντιότης κατὰ τὸ ποιόν K 8. 10 b12. τὸ μὲν μορφή, τὸ δὲ στέρησις, καὶ κατὰ τὸ ποιόν, τὸ μὲν γὰρ λευκὸν τὸ δὲ μέλαν Φγ 1. 201 a5. Mκ 9. 1065 b11. καὶ ἐν τῷ ποιῷ ἐστὶ τὸ μὲν ὡς εἶδος μᾶλλον, τὸ δ' ὡς ὕλη Oδ 4. 312 a15. ὕστερον τοῖς ἀριθμοῖς τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ Mμ 8. 1083 a11. ὅταν τὸ μὴ ταὐτὸ ὡσαύτως ἑρμηνεύηται, οἷον τὸ ποιὸν ποσὸν ἢ τὸ ποσὸν ποιόν τι 4. 166 b13. οὐκ εἰς τὸ ποσὸν συμβάλλεται τὸ ἄρρεν ἀλλ' εἰς τὸ ποιόν Zγα 21. 730 a23. πᾶσα πόλις ἔκ τε τοῦ ποιοῦ καὶ ποσοῦ Πδ 12. 1296 b17, 19. — τοὺς ποιοὺς ὑπάρχειν κατὰ τὰς ἀρετάς Hκ 2. 1173 a19. τῷ προαιρεῖσθαι ποιοί τινές ἐσμεν Hγ 4. 1112 a2. ποιούς τινας εἶναι κατὰ τὸ ἦθος πο 6. 1449 b37, 1450 a5. τῷ ποιούς τινας εἶναι sim Hθ 3. 1156 a13. α 10. 1099 b31. ηεα 3. 1215 a15 Fritzsche. 4. 1215 a22, 24, 25. ημα 1. 1181 a27 (ποῖόν τινα falso Bk). ποιόν τι, dist τόδε τι Zγδ 3. 767 b34.

ποιότης, cf ποιός. ποιότητα λέγω καθ' ἣν ποιοί τινες εἶναι λέγονται· ἡ ποιότης τῶν πλεοναχῶς λεγομένων K 8. 8 b25, 26. τῆς ποιότητος quatuor distinguuntur genera, ἕξις καὶ διάθεσις, κατὰ δύναμιν φυσικὴν καὶ ἀδυναμίαν, παθητικαὶ ποιότητες (Bz ad Mδ 14. 1020 b19, cf παθητικός p 555 b43), σχῆμα καὶ μορφή K 8. 8 b27, 9 a14, 28, 10 a11. ἴδιον ποιότητος, ὅμοια καὶ ἀνόμοια κατὰ μόνας τὰς ποιότητας λέγεται K 8. 11 a6. ad eam distinctionem duorum generum, ποιότητος, quae s v ποιός p 611 a2, exposita est, talia sunt referenda: ἡ διαφορὰ ποιότητα τοῦ γένους σημαίνει τδ 6. 128 a27. Φε 2. 226 a28. πάθος, coni syn ποιότης Φα 2. 185 a34. Mδ 21. 1022 b15. πάθος, dist ποιότης K 8. 9 b33. — τὰ ἄλλα λέγεται ὄντα τῷ τοῦ οὕτως ὄντος τὰ μὲν ποσότητας εἶναι, τὰ δὲ ποιότητας, τὰ δὲ πάθη Mζ 1. 1028 a19. οὐκ ἔστι ποιότητος ποιότης Aγ 22. 83 a36. αἱ τῆς ἀρετῆς ἐνέργειαι οὐκ εἰσὶ ποιότητες Hκ 2. 1173 a15, 13. — συλλογισμοὶ κατὰ ποιότητα Aα 29. 45 b17 Wz.

ποιοφαγεῖν, ποιοφάγος in v l exhibetur Zιθ 3. 593 a15. 6. 595 a14. 10. 596 a13. Zμγ 1. 662 b9, 16, cf ποηφάγος, ποοφαγεῖν, ποοφάγος.

ποιώδης. τὸ ἐξ ἀρχῆς οἱ βλαστοὶ γίγνονται ποιώδεις χ 5. 795 a17. cf ποώδης.

πολέμαρχοι Πζ 8. 1322 a39. ὁ Ἀθήνησι πολέμαρχος πόσα διοικεῖ f 374. 1540 a38. 387. 1542 b5. 388. 1542 b16, 19, 24, 26. 389. 1542 b31. 510. 1561 b23.

πολεμεῖν, πεπολεμηκέναι πολέμους μεγάλους sim Πβ 9. 1271 b13, 1270 a2. Pβ 22. 1396 a11. α 4. 1359 b37.

πολεμικός. ἄνδρες θυμοειδεῖς καὶ πολεμικοί, γένη στρατιωτικὰ καὶ πολεμικά sim Πβ 5. 1264 b10. 9. 1269 b26. ε 5. 1303 a21. 7. 1307 b8. γ 17. 1288 a13. δ 4. 1291 b21. στρατηγὸν χειροτονητέον τὸν πολεμικόν Hι 2. 1164 b24. — πολεμικοὶ καιροί, πολεμικαὶ ἔξοδοι, χρεῖαι, πολεμικὴ ἰσχύς, ἀρετή, τιμή, πρᾶξις Πε 11. 1314 b16. γ 14. 1285 a10. α 5. 1254 b31. ζ 8. 1322 a34. β 7. 1267 a20. 9. 1271 b3. γ 7. 1279 b1. 12. 1283 a20. ε 10. 1312 a18. Hα 1. 1094 a12. ἡ ἀσφαλεστάτη ἐρυμνότης τῶν τειχῶν πολεμικωτάτη Πη 11. 1330 b41. πολεμικώτατα τῷ παρόντι στρατοπέδῳ χρῆσθαι Hα 11. 1101 a4. — ἡ πολεμικὴ φύσει κτητική πως Πα 8. 1256 b23. 7. 1255 b38. πολεμικὴν παιδεύεσθαι Πγ 4. 1277 a18. — τὸ πολεμικόν, pars civitatis, dist τὸ βουλευόμενον, τὸ κρῖνον Πδ 4. 1291 a26 (syn τὸ προπολεμοῦν a19). η 9. 1329 a2. — τὰ πολεμικά. ἀπειρία τῶν πολεμικῶν, ἡγεμονία τ. π. Πε 5. 1305 a14. γ 14. 1285 b18.

πολέμιος. πολέμιον, opp συμφέρον πλα 9. 958 b8. πολεμία ἡ ὀσμὴ (τοῦ πηγάνου) τοῖς ὄφεσιν Zι 6. 612 a29. ἡ πολεμία (sc γῆ). πορίζειν ἐκ τῆς πολεμίας οβ 1350 b17.

πολεμιστήριος. χρῶνται (τοῖς ἐλέφασιν) οἱ Ἰνδοὶ πολεμιστηρίοις Zι 1. 610 a19.

πολεμοποιὸς ὁ τύραννος Πε 11. 1313 b28.

πόλεμος εἰρήνης χάριν, ἀσχολία σχολῆς Πη 14. 1333 a35. 15. 1334 a15. 2. 1325 a6. τίς πόλεμος φύσει δίκαιος Πα 8. 1256 b26. τίνα τὰ χρήσιμα πρὸς πόλεμον Πζ 7. 1321 a7. κύριον τὸ βουλευόμενον περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης Πδ 14. 1298 a4. περὶ πολέμου καὶ εἰρήνης πῶς δεῖ συμβουλεύειν Pα 4. 1359 b33-1360 a6. ρ 3. 1425 a8-b18. ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ Πε 6. 1306 a20. πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα ρ 3. 1425 a10. ἡ κατὰ πόλεμον δουλεία Πα 6. 1255 a23. πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου Hγ 11. 1116 b7. πόλεμος ἀστυγειτόνων, ξενικός, Λακωνικός, Μεσσηνιακός, ἱερός Πη 10. 1330 a18. β 10. 1272 b20. ε 3. 1303 a10. 7. 1306 b37. 4. 1304 a13. — πόλεμοι καὶ φιλίαι τῶν ζῴων Zι 1. 2.

πολιά. πῶς γίγνεται ἡ καλουμένη πολιά Zγε 4. 784 b13. εἴτ' αὔανσις τριχὸς ἡ πολιὰ εἴτ' ἔνδεια θερμοῦ f 226. 1519 a13. ἡ πολιὰ ὥσπερ σαπρότης τις τῶν τριχῶν ἐστίν πι 34. 894 b9.

Πολίειον (ci Salmasius, Πλεῖον codd Bk) θ 106. 840 a13.

πολιεὺς πόθεν ὀνομάζεται ὁ θεός κ 7. 401 a19.

πολιορκεῖν Ἀταρνέα Πβ 7. 1267 a32.

πολιορκία Πβ 7. 1267 a37. μηχαναὶ εὑρημέναι πρὸς τὰς πολιορκίας Πη 11. 1331 a2. ἡ πολιορκία ἡ Νίνου Zιθ 18. 601 b3.

πολιός. τρίχωσις πολιῶν ἢ γενείου Zγα 18. 722 a7. ἄνθρωπος μόνος τῶν ζῴων πολιὰς ἔχει πι 63. 898 a31, cf πολιοῦσθαι. πολιοὶ πρῶτον γίνονται τοὺς κροτάφους Zγε 3. 782 a15. τὰς πολιὰς καλοῦσι γήρως εὐρῶτα καὶ πάχνην οἱ ποιηταί Zγε 4. 784 b20. αἱ πολιαί, αἱ διὰ γῆρας, αἱ διὰ νόσον Zγε 4. 784 a25. Zιγ 11. 518 a10, 13, 14.

πολιότης. πολιότητος ἀνθρώπων καὶ ἵππων τί τὸ αἴτιον Zγε 4. 5. ἡ πολιότης ἀσθένειά τίς ἐστι τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ Zγε 1. 780 b6. νόσος τριχὸς πολιότης ἐστίν Zγε 4. 784 a30. οὐχ αὐότης ἐστὶν ἡ πολιότης Zιγ 11. 518 a11.

πολιοῦσθαι. ὁ ἄνθρωπος πολιοῦται μόνος, τῶν δ' ἄλλων ζῴων ἵππος μόνον ἐπιδήλως λευκαίνεται Zγε 1. 780 b4, 778 a25. 3. 782 a11. Aα 13. 32 b6, 17. πι 5. 891 b1. πρῶτον πολιοῦνται οἱ κρόταφοι, τοὺς κροτάφους πολιοῦνται πρῶτον, αἱ ἐν ταῖς βλεφαρίσι βραδύτατα πολιοῦνται Zιγ 11. 518 a16, b11. Zγε 4. 784 b35. 3. 782 a11. χ 6. 798 a22. αἱ πυρραὶ θᾶττον πολιοῦνται τρίχες τῶν μελαινῶν Zγε 5. 785 a19. πολιοῦσθαι τὰ τριχώματα, syn λευκαίνεσθαι, opp μελαίνεσθαι χ 6. 798 b25, 27, 23.

πόλις. πόλεως. ἐπεκτεταμένον πόληος πο 21. 1458 a4. — πόλις πολλαχῶς λέγεται Πγ 3. 1276 a23. — πόλις, def ἡ γενῶν καὶ κωμῶν κοινωνία ζωῆς τελείας καὶ αὐτάρκους. κοινωνία τῶν ὁμοίων ἕνεκεν ζωῆς τῆς ἐνδεχομένης ἀρίστης sim Πγ 9. 1280

b40, 33. 1. 1274 b33, 41, 1275 b20. η8. 1328 a36. 4. 1326 b3. α2. 1252 b28, 29. β2. 1261 b12. δ4. 1291 a9. οα1. 1343 a10. cf Πα1. 1252 a1. γ1. 1274 b33, 41. 3. 1276 b1. — πᾶσα πόλις φύσει ἐστίν Πα2. 1252 b30, 1253 a2, 27 (cf s πολιτικός). πρότερον τῇ φύσει ἡ πόλις ἢ οἰκία ϗ ἕκαστος ἡμῶν ἐστίν Πα2. 1253 a19, 25, cf 1252 b31. γινομένη ἡ πόλις τȣ͂ ζῆν ἕνεκεν, ȣ̓͂σα δὲ τȣ͂ εὖ ζῆν Πα2. 1252 b29. δ4. 1291 a17. ἡ πρώτη πόλις (i e prima ac simplicissima) Πδ4. 1291 a17. τὴν πόλιν δεῖ εἶναί πως μίαν, ἀλλ' ȣ̓ πάντως Πβ5. 1263 b32. 2. 1261 a18. — τίνος χάριν συνέστηκεν ἡ πόλις, ȣ̓ τȣ͂ ζῆν ἕνεκεν, ȣ̓δὲ συμμαχίας, ȣ̓δὲ τȣ͂ μὴ ἀδικεῖν σφᾶς αὐτȣ́ς, ȣ̓δὲ διὰ τὰς ἀλλαγὰς ϗ τὴν χρῆσιν, ἀλλὰ τȣ͂ εὖ ζῆν ἕνεκεν Πγ6. 1278 b16. 9. 1280 a31, b30. β2. 1261 a25. ταὐτὸν τέλος ἑνὶ ϗ πόλει, θειότερον δὲ πόλει· ἡ αὐτὴ εὐδαιμονία ἑνὸς ἑκάστȣ ϗ πόλεως Ηα1. 1094 b7. ι8. 1168 b31. Πη2. 1324 a5. 15. 1334 a11. εὐδαίμονα πόλιν ȣ̓κ εἰς μέρος τι βλέψαντας δεῖ λέγειν αὐτῆς, ἀλλ' εἰς πάντας τȣ̀ς πολίτας Πη9. 1329 a33. β5. 1264 b17, 18. γ13. 1283 b41. πόλεως ἀρετὴ ϗ ἑνὸς ἑκάστȣ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν ϗ μορφήν Πη1. 1323 b34. σπȣδαία πόλις τῷ τȣ̀ς πολίτας εἶναι σπȣδαίȣς Πη13. 1332 a33. παιδευτέον ϗ παῖδας ϗ γυναῖκας Πα13. 1260 b17. β9. 1269 b15 sqq. γ18. 1288 a40. θ1. 1337 a13. ἡ πόλις σύγκειται ἐκ πλειόνων μερῶν Πγ1. 1274 b39. δ3. 1289 b28, 1290 a3. 4. 1290 b24, 38. ε3. 1302 b40. α3. 1253 b1 sqq. πᾶσα πόλις ἐξ οἰκιῶν σύγκειται, πρότερον ϗ ἀναγκαιότερον οἰκία πόλεως Πα3. 1253 b3. δ3. 1289 b29. Ηθ14. 1162 a18. πόλεως μέρη· γεωργοί, βάναυσον, ἀγοραῖον, θητικόν κτλ Πδ4. 1290 b39 sqq, 1291 a12, 25. πόλεως τίνα ἐστὶ μέρη, τίνα δ' ȣ̓͂ Πη8. 9. τὸ βάναυσον ȣ̓ μετέχει τῆς πόλεως, μέρη πόλεως τό τε ὁπλιτικὸν ϗ βȣλευτικόν Πη9. 1329 a20, 37. πόλεως μέρη κατὰ τὸ ποσόν, κατὰ τὸ ποιόν Πδ12. 1296 b17, 20. ἀδύνατον εὖ οἰκεῖσθαι πόλιν ἄνευ ἀρετῆς, ἐλευθερίας, πλȣ́τȣ, εὐγενείας Πγ12. 1283 a21. ἡ κτῆσις πότερον μέρος τῆς πόλεως Πη8. 1328 a35. α11. 1259 a34. ἡ πόλις ἐξ ἀνομοίων, εἴδει διαφερόντων Πγ4. 1277 a5. β2. 1261 a23. ἡ πόλις κοινωνία τῶν ἐλευθέρων, ἡ πόλις ἐξ ὁμοίων Πγ6. 1279 a21. 16. 1287 a12. δ11. 1295 b25. πολιτῶν διαφοραὶ κατὰ πλȣ͂τον, κατὰ γένος, κατ' ἀρετήν Πδ3. 1290 a1. πόλεως τρία μέρη, οἱ εὔποροι, οἱ ἄποροι, οἱ μέσοι Πδ11. 1295 b1. 4. 1291 b8. γ12. 1283 a18. ἄριστα πολιτεύονται αἱ πόλεις, ἐν αἷς πολὺ τὸ μέσον Πδ11. 1295 b1-1296 a21. δεῖ κρεῖττον εἶναι τὸ βȣλόμενον μέρος τῆς πόλεως τȣ͂ μὴ βȣλομένȣ μένειν τὴν πολιτείαν Πδ12. 1296 b16. ὑποληπτέον συνεστάναι τὸ ζῷον ὥσπερ πόλιν εὐνομȣμένην Ζκ10. 703 a30. — τȣ͂ γίγνεσθαι εἴδη πόλεως τί τὸ αἴτιον Πη8. 1328 a40. τί δεῖ τὸ κύριον εἶναι τῆς πόλεως ϗ πότερον ἄνθρωπον ἢ τὸν νόμον Πγ10. 1281 a11 sqq, 34 sqq. cf 15. 1286 a7-20. 16. 1287 a28-32, τίνες πόλεις βασιλεύονται, πότερον συμφέρει βασιλεύεσθαι Πα2. 1252 b19. γ13. 1284 a8. 14. 1284 b38. 15. 1286 b6. πόλις, opp μόναρχος Πγ13. 1284 b14. πόθεν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐγένοντο ὀλιγαρχίαι, δημοκρατίαι Πδ3. 1289 b36. 15. 1286 b20. πῶς ἄμεινον κρίνει ἡ πόλις, εἰ ϗ εἷς ὁστισȣ͂ν ἴσως χείρων Πγ15. 1286 a29. πόλιν τὴν αὐτὴν ἢ μὴ τὴν αὐτὴν λεκτέον μάλιστα εἰς τὴν πολιτείαν βλέποντας Πγ3. 1276 b11, a8, 18, 34, b3. — πόλεως μέγεθος πόσον δεῖ εἶναι Πη4. 6. 1327 b4. 8. 1328 b16. ε3. 1303 a26. Ηι10. 1170 b31. πόλις μεγάλη, dist πολυάνθρωπος, opp μικρά Πη4. 1326 a10, 25. αἱ ἀρχαὶ πῶς διῄρηνται ἐν μεγάλαις, ἐν μικραῖς πόλεσιν Πδ15. 1299 a35, b1. πόλις, dist ἔθνος Πβ2. 1261 a28. γ3. 1276 a29. 13. 1284 a38. — πόλεως χώραν ϗ θέσιν ποίαν δεῖ εἶναι Πη5. 6. 11. ε3. 1303 b7. εἴπερ ἐνδέχεται πόλιν οἰκεῖσθαί πȣ καθ' ἑαυτήν Πη2. 1325 a2. ϗ τὰ κατὰ πόλιν ϗ τὰ ἔνδημα ϗ τὰ ὑπερόρια Πγ14. 1285 b13. πρὸς τὴν πόλιν, opp πρὸς τὰς ἐσχατιάς Πη10. 1330 a15. πρὸς τὸ ἄστυ ϗ τὴν πόλιν Πζ4. 1319 a10. ἡ τῶν πόλεων διαίρεσις Πβ8. 1267 b23. — πρόξενος τῆς πόλεως Πε4. 1304 a10. ἡ Λοκρῶν πόλις Πε7. 1307 a38. τρέφεσθαι ἀπὸ τῆς πόλεως Πδ6. 1293 a19.

πολιτεία. 1. i q universitas civium. τὸν μὲν νόμον ἄρχειν πάντων, τῶν δὲ καθ' ἕκαστα τὰς ἀρχὰς ϗ τὴν πολιτείαν κρίνειν Πδ4. 1292 a34. δεῖ τὴν πολιτείαν εἶναι ἐκ τῶν τὰ ὅπλα ἐχόντων Πδ13. 1297 b1, 13, 16. ἔστι τρία μόρια τῶν πολιτειῶν πασῶν, τὸ βȣλευόμενον, τὸ δικάζον, αἱ ἀρχαί Πδ14. 1297 b37. — 2. i q civitatis forma et ordo. ἡ πολιτεία κοινωνία τις Πβ1. 1260 b40. ἡ πολιτεία τῶν τὴν πόλιν οἰκȣ́ντων τάξις τις, πόλεως τάξις, τάξις ταῖς πόλεσι περὶ τὰς ἀρχάς Πγ1. 1274 b38. 6. 1278 b8. δ1. 1289 a15. 3. 1290 a7. ἡ πολιτεία βίος τίς ἐστι πόλεως Πδ11. 1295 a40. τῆς πολιτείας τάξις Πβ10. 1272 a4. ὁ τρόπος τῆς ὅλης πολιτείας Πβ5. 1264 a11. ȣ̓ πολιτείας ἐστὶν ἀλλὰ δυναστείας μᾶλλον Πβ10. 1272 b10. ἡ ἄλλη πολιτεία (i e reliquae partes institutorum publicorum) Πβ9. 1271 a13. ε7. 1307 b16. ὅπȣ ἡ πολιτεία βλέπει εἰς πλȣ͂τον ϗ ἀρετήν Πδ7. 1293 b14. παιδεύειν βλέποντα πρὸς τὴν πολιτείαν, πεπαιδεῦσθαι πρὸς τὴν πολιτείαν, ἐν τῇ πολιτείᾳ Πα13. 1260 b15. ε9. 1310 a20, 17. δικαστήρια ὅσα εἰς τὴν πολιτείαν φέρει, δικάζειν περὶ εὐθυνῶν ϗ πολιτείας Πδ16. 1300 b21. ζ2. 1317 b28. — dist πόλις. μάλιστα λεκτέον τὴν αὐτὴν πόλιν εἰς πολιτείαν βλέποντας Πγ3. 1276 b11. ἐν ταῖς πόλεσιν ȣ̓ γιγνόμενον τȣ͂το βλάπτει τὰς πολιτείας Πθ1. 1337 a13. πολιτεία ἧς τὰς πλείστας πόλεις ἐνδέχεται μετασχεῖν Πδ11. 1295 a30. — πολιτεία, dist νόμοι Πβ6. 1265 a2, 1. 12. 1274 b15, 18, 1273 b33. γ15. 1286 a4. δ1. 1289 a13. 14. 1298 a18. Ηκ10. 1181 b14, 13, 21, 22. — δεῖ κρεῖττον εἶναι τὸ βȣλόμενον μέρος τῆς πόλεως τȣ͂ μὴ βȣλομένȣ μένειν τὴν πολιτείαν Πδ12. 1296 b16. 9. 1294 b39. ε9. 1309 b17. β9. 1270 b21. — 3. i q ius civitatis, potestas in civitate (cf πολιτεία ϗ πολίτευμα σημαίνει ταὐτόν Πγ7. 1279 a25. 6. 1278 b10). μετέχειν τῆς πολιτείας Πβ8. 1268 a24, 27. 9. 1271 a35. δ3. 1290 a4. 6. 1293 a4. 8. 1294 a14. 13. 1297 b5, 23 (syn μετέχειν τȣ͂ πολιτεύματος b10). ε1. 1301 a38. 3. 1302 b26. η10. 1329 b37. κοινωνεῖν τῆς πολιτείας Πβ8. 1268 a18. δ4. 1291 b36. 6. 1292 b24. ε8. 1309 a29. μεταλαμβάνειν τῆς πολιτείας Πη4. 1326 b21. εἰσάγειν τινὰς εἰς τὴν πολιτείαν Πε8. 1308 a8. μεταδιδόναι τινὶ τῆς πολιτείας Πε6. 1306 a26. β9. 1270 a35. ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι τὴν πολιτείαν ταύτην (hanc partem reipublicae administrandae) Πη9. 1329 a14. οἱ ἐν τῇ πολιτείᾳ Πζ7. 1321 a32 (syn οἱ ἐν τῷ πολιτεύματι a31). ε6. 1306 b4, cf b20, 28. οἱ ἐκ τῆς πολιτείας Πε8. 1309 a31. οἱ ἔξω (ἐκτὸς) τῆς πολιτείας Πε8. 1308 a6 (opp οἱ ἐν τῷ πολιτεύματι a7). 4. 1304 a17. τρία ἐστὶ τὰ ἀμφισβητȣ͂ντα τῆς ἰσότητος τῆς πολιτείας Πδ8. 1294 a20. ὑπεροχὴ τῆς πολιτείαι Πδ11. 1296 a30. καθ' ἑαυτȣ̀ς ἄγȣσι, εἰς ἑαυτὸν περιέστησε τὴν πολιτείαν Πδ11. 1296 a26. ε4. 1304 a33. — 4. πολιτείας εἴδη. πότερον μία πολιτεία ἢ πλείȣς Πγ6. πόσαι ϗ τίνες Πγ7. δ2. 1289 b13. διὰ τίνα αἰτίαν πλείȣς αἱ πολιτεῖαι Πδ4. 1290 b21-1291 b13. 3. 1289 b27, 1290 a11. η8. 1328 a41. 9. 1328 b31. πολιτεῖαι εἴδει διαφέρȣσαι ἀλλήλων, αἱ μὲν ὕστεραι αἱ δὲ πρότεραι Πγ1. 1275 a39. πολιτείας εἴδη conferuntur cum

εἴδεσι τȣ̃ δικαίȣ Πε9. 1309 a37. γ9. 1281 a9. ηεη9. 1241 b14, cum εἴδεσι τῆς φιλίας ηεη9. 1241 b29 sqq. περὶ τὰς πολιτείας τάς τε κυρίας ϗ τὰς ὑπό τινων εἰρημένας Πβ12. 1274 b26. — πολιτεῖαι ὀρθαί, ὅσαι τὸ κοινῇ συμφέρον σκοπȣ̃σιν, τρεῖς, βασιλεία ἀριστοκρατία πολιτεία, opp παρεκβάσεις (παρεκβεβηκυῖαι Πε9. 1309 b19, ἐξημαρτημέναι Πδ2. 1289 b9, ἡμαρτημέναι v h v), ὅσαι τὸ σφέτερον μόνον τῶν ἀρχόντων, τρεῖς, τυραννὶς ὀλιγαρχία δημοκρατία Πγ6. 1279 a17. δ2. 1289 a27, b28. 3. 1290 a19. γ7. 1279 a30. 13. 1284 b4. 14. 1284 b37. 17. 1287 b40. 18. 1288 a33. Ηθ12. 13. ηεη9. 1241 b27. δεῖ μὴ λανθάνειν, ὃ νῦν λανθάνει τὰς παρεκβεβηκυίας, τὸ μέσον Πε9. 1309 b19. cf δ11. 1296 b7. — πολιτεῖαι τέσσαρες, δημοκρατία, ὀλιγαρχία, ἀριστοκρατία, μοναρχία Ρα8. 1365 b29. δ7. 1293 a38. πολιτεῖαι ἀριστοκρατικαί, ὀλιγαρχικαί, δημοκρατικαί Πγ17. 1288 a21. πολιτεῖαι, opp βασιλεῖαι ϗ τυραννίδες, μοναρχίαι Πε10. 1310 b1, 1311 a24, b37. δύο μάλιστα γίνονται πολιτεῖαι, δῆμος ϗ ὀλιγαρχία Πε1. 1301 b40. δ3. 1290 a15. 4. 1291 b12. 11. 1296 a22. γ6. 1278 b14. ἡνίκα (ἐν τοῖς Χαλκιδεῦσιν) ἡ τῶν ἱπποβοτῶν ἐπεκράτει πολιτεία f 560. 1570 b4. — ἡ ὀρθοτάτη πολιτεία Πδ8. 1293 b25. τῶν πολιτειῶν αἱ χείρισται Πζ6. 1320 b39. πολιτεία αἱρετωτέρα Πδ11. 1296 b10. ποία πολιτεία ποίοις συμφέρει Πδ12. πολιτεία μόνιμος, ὅπȣ τὸ μέσον ὑπερτείνει πλῆθος Πδ12. 1296 b40. πολιτεία κατὰ τȣ̀ς νόμȣς μὴ δημοτικὴ ȣ̃σα διὰ τὸ ἦθος ϗ τὴν ἀγωγὴν πολιτεύεται δημοτικῶς Πδ5. 1292 b13. ἑκάστης πολιτείας ἔθη ϗ νόμιμα ϗ συμφέροντα Ρα8. ὅσα προφάσεως χάριν σοφίζονται ἐν ταῖς πολιτείαις Πδ13. 1297 a14 sqq. περὶ τόπων τῶν ἐρυμνῶν ȣ̓ πάσαις ἔχει ὁμοίως τὸ συμφέρον ταῖς πολιτείας Πη11. 1330 b19 sqq. — 5. πολιτειῶν στάσεις, μεταβολαί, σωτηρίαι Πε. δ11. 1296 a6. ὅθεν αἱ στάσεις ϗ αἱ μεταβολαί, πῶς ἔχοντες στασιάζȣσι, τίνων ἕνεκεν, τίνες ἀρχαί Πε1-4. 7. 1307 b19. περὶ σωτηρίας τῶν πολιτειῶν Πε8. 9. 1309 b15. ȣ̓κ ἔλαττον ἔργον ἐπανορθῶσαι πολιτείαν ἢ κατασκευάζειν ἐξ ἀρχῆς Πδ1. 1289 a4. αἱ πολιτεῖαι ϗ ἀνιέμεναι ϗ ἐπιτεινόμεναι φθείρονται Ρα4. 1360 a24. ἡ πολιτεία μετέβαλε κατὰ μόριον Πε1. 1301 b22. κινεῖν τὰς πολιτείας, μέρος τι τῆς πολιτείας Πε4. 1304 b8. 1. 1301 b18. αἱ πολιτεῖαι κινȣ̃νται Πε4. 1304 a38. πολιτειῶν κινήσεις Πδ16. 1300 b38. στασιάζȣσι ϗ πρὸς ἀλλήλȣς ϗ πρὸς τὰς πολιτείας Πε3. 1302 b8. μεταβολαὶ γίνονται πρὸς τὴν πολιτείαν, ὅπως ἐκ τῆς καθεστηκυίας ἄλλην μεταστήσωσι Πε1. 1301 b7. μεταβάλλȣσιν αἱ πολιτεῖαι εἰς τὴν ἐναντίαν ἢ τὴν σύνεγγυς Πε12. 1316 a19. — 6. περὶ πολιτείας ἀρίστης Πηθ. δ11. α13. 1260 b23. γ13. 1284 a1. 18. 1288 b3. δ1. 1288 b31. 3. 1290 a27. ἡ ἀρίστη πολιτεία, syn ἡ κατ' εὐχὴν γινομένη, ἡ ἀκροτάτη ϗ δεομένη πολλῆς χορηγίας, dist ἡ ἐκ τῶν ὑποκειμένων ἀρίστη, ἡ ἐξ ὑποθέσεως, ἡ δυνατή, ἡ ῥᾴων ϗ κοινοτέρα Πδ1. 1288 b22-39. 2. 1289 b14, 17. 11. 1295 a28. β1. 1260 b29. μία μόνον πανταχȣ̃ κατὰ φύσιν ἡ ἀρίστη Ηε10. 1135 a5. ἐκ τίνων ϗ ποίων συνεστάναι αὐτὴν δεῖ Πη13-15. ὁ αὐτὸς ὅρος τῷ τε ἀρίστῳ ἀνδρὶ ϗ τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ Πη15. 1334 a13. 2. 1324 a23. ἔνιοι λέγȣσιν ὡς δεῖ τὴν ἀρίστην πολιτείαν ἐξ ἁπασῶν εἶναι τῶν πολιτειῶν μεμιγμένην Πβ6. 1265 b34, 1266 a5. ȣ̓κ ἔστιν ἡ κατὰ γράμματα ϗ νόμȣς ἀρίστη πολιτεία Πγ15. 1286 a15. — 7. πολιτεία ἡ τῷ κοινῷ ὀνόματι προσαγορευομένη, ἡ καλȣμένη, ἡ νομιζομένη Πβ6. 1265 b8. δ2. 1289 a35. 7. 1293 a40, b9. 8. 1293 b22. 9. 1294 a31. ηεη9. 1241 b30. Ηθ12. 1160 a34. πολιτεία καλεῖται ὅταν τὸ πλῆθος πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύηται συμφέρον, μίξις ὀλιγαρχίας ϗ δημοκρατίας Πγ7. 1279 a39. δ8. 1293 b33, 31, 1294 a28. 9. 1294 a31. ἀρχὴ τὸ καλῶς μεμῖχθαι ἐν τῇ πολιτείᾳ δημοκρατίαν ϗ ὀλιγαρχίαν Πε7. 1307 a8. δ9. 1294 b15, 35. 12. 1297 a6. πολιτεία μίξις τῶν εὐπόρων ϗ τῶν ἀπόρων Πδ8. 1294 a15, 23. πολιτεία μέση, ἐκ τῶν μέσων Πδ11. 1296 a37. ε1. 1302 a14. περὶ πολιτείας τῆς νομιζομένης τί ἐστιν Πδ8. τίνα τρόπον γίγνεται ϗ πῶς αὐτὴν δεῖ καθιστάναι Πδ9. ἡ δημοκρατία παρέκβασις πολιτείας Πγ7. 1279 b6. δ3. 1290 a18. 4. 1292 a31. ε3. 1303 a6. 4. 1304 a21, 24. τὰς πρὸς ὀλιγαρχίαν ἀποκλινȣ́σας καλȣ̃σιν ἀριστοκρατίας, τὰς πρὸς δῆμον πολιτείας Πδ8. 1293 b36. ε7. 1307 a16. β11. 1273 a5. αἱ ἀρχαῖαι πολιτεῖαι εὐλόγως ἦσαν ὀλιγαρχικαὶ ϗ βασιλικαί Πδ13. 1297 b26. ἀριστοκρατίαι ὀλιγαρχικαὶ ϗ πολιτεῖαι δημοκρατικώτεραι Πζ1. 1317 a3. δημοκρατίαν ποιεῖσθαι χρηστὴν ϗ πολιτείαν Πζ4. 1319 a35. πολιτεία ἀριστοκρατική, dist πολιτεία αὐτή Πδ14. 1298 b11. — 8. ἡ Δημοσθένȣς πολιτεία (administratio publica) Ρβ24. 1401 b33. — πολιτεῖαί τινες φιλοσόφων ϗ πολιτικῶν (civitatis formae descriptae a philosophis) Πβ7. 1266 a31. πολιτεία Ἱπποδάμȣ Πβ8. 1267 b29. ἡ πολιτεία ἡ Πλάτωνος, Πλάτων ἐν τῇ πολιτείᾳ Ργ4. 1406 b32. Πβ1. 1261 a1, 6. 5. 1264 b24, 28-40. ε12. 1316 a1. f 176. 1507 a20. ἡ Πλάτωνος πολιτεία ἡ ἐν τοῖς νόμοις Πβ6. 1266 a29, 1264 b27, 1265 a3, b3, 31. Πλάτων ἐν ταῖς πολιτείαις Πδ7. 1293 b1. cf Πλάτων p 598 a23-60.

πολιτεύειν. pass ὀθνείων τινὲς πολιτευθέντες αὐτοί Πβ12. 1273 b31. — med πολιτεύεσθαι, civem esse optimo iure, εὐτυχία μεγίστη τȣ̀ς πολιτευομένȣς ȣ̓σίαν ἔχειν μέσην ϗ ἱκανήν Πδ11. 1295 b40. — gerere, administrare rempublicam, τοῖς τὰ κοινὰ πράττȣσι ϗ πολιτευομένοις Πη2. 1324 b1. τοῖς γεωργοῖς ἥδιον τὸ ἐργάζεσθαι τȣ̃ πολιτεύεσθαι ϗ ἄρχειν Πζ4. 1318 b15. πολιτεύονται ἢ φιλοσοφȣ̃σιν, opp ἐπιτάττειν τοῖς δȣ́λοις Πα7. 1255 b37. πολιτεύεσθαι μόνȣς λέγȣσι τȣ̀ς καθ' ἕκαστα πρακτικȣ́ς, dist νομοθεσία Ηζ8. 1141 b28. οἱ πολιτευόμενοι, dist οἱ σοφισταί Ηκ10. 1181 a1. Πβ8. 1267 b29. πολιτεύεσθαι, dist μετέχειν τῆς πολιτείας Πδ6. 1293 a5. οἱ ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενοι ρ1. 1420 a19. κακῶς πολιτευομένων ἡ δημοκρατία διεφθάρη Πε3. 1302 b30. πολιτεύεσθαι πρὸς ἑκάστην πολιτείαν Πθ1. 1337 a14. πολιτεύεσθαι πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον Πγ7. 1279 a37. ἐξ ὧν τὰ πρὸς αὐτȣ̀ς πολιτεύσονται καλῶς Πβ7. 1267 a18. τῶν πολιτευομένων τινὲς πολιτεύονται ταῦτα μόνον Πα11. 1259 a35. — πολιτεύεσθαι, i q ἔχειν πολιτείαν τινά, χρῆσθαι πολιτείᾳ τινί. ἄριστα πράττειν προσήκει τȣ̀ς ἄριστα πολιτευομένȣς Πη1. 1323 a18, cf ἀρίστη πολιτεία a16. τοῖς μέλλȣσι πολιτεύεσθαι τὴν ἀρίστην πολιτείαν Πβ5. 1262 b39. τῶν καθεστηκυιῶν πολιτειῶν ϗ καθ' ἃς πολιτεύονται νῦν Πβ7. 1266 a33. Συρακȣ́σιοι καθ' ὃν χρόνον ἐπολιτεύοντο καλῶς Πε10. 1312 b9. cf ζ4. 1318 b33. — inde ipsa πόλις πολιτεύεσθαι dicitur. πόλιν μέλλȣσαν μακαρίαν ἔσεσθαι ϗ πολιτεύεσθαι (πολιτεύσεσθαι Bk[2]) καλῶς Πη13. 1331 b26, 1332 a5. πόλις εὖ πολιτευομένη, δοκȣ̃σα εὖ πολιτεύεσθαι sim Πη9. 1328 b37. 4. 1326 a27. δ11. 1295 b36. εἴ τινι πόλει συμβέβηκε μὴ τὴν ἀρίστην πολιτεύεσθαι πολιτείαν Πδ1. 1288 b31. τὴν πολιτείαν τὴν κατὰ τȣ̀ς νόμȣς μὴ δημοτικὴν διὰ τὰ ἦθος πολιτεύεσθαι δημοτικῶς Πδ5. 1292 b14. τὰ ὄντα ȣ̓ βȣ́λεται πολιτεύεσθαι κακῶς Μλ10. 1076 a3.

πολίτευμα. κύριον πανταχȣ̃ τὸ πολίτευμα τῆς πόλεως, πολίτευμα δ' ἐστὶν ἡ πολιτεία Πγ6. 1278 b10. 7. 1279 a25. τȣ̀ς κατ' ἀρετὴν ἀξιȣ̃ντας κυρίȣς εἶναι τȣ̃ πολιτεύματος Πγ13. 1283 b31. ἡ δύναμις τȣ̃ πολιτεύματος Πε3. 1302

b16. τοῦ παντὸς πολιτεύματος ὀλίγου ὄντος Πε6. 1306 a14. τὴν μετάδοσιν γίνεσθαι τῷ πλήθει τοῦ πολιτεύματος Πζ7. 1321 a27. οἱ μετέχοντες τοῦ πολιτεύματος Πδ6. 1293 a16. 13. 1297 b10. οἱ ἐν τῷ πολιτεύματι Πγ13. 1283 b22. ε1. 1301 b24. 4. 1303 b26. 8. 1308 a7, 13. ζ7. 1321 a31. η14. 1332 b31. ὅπου τὰ δικαστήρια μὴ ἐκ τοῦ πολιτεύματός ἐστιν Πε6. 1305 b34. αὐτοὶ αἱροῦνται τοὺς εἰς τὸ πολίτευμα βαδίζοντας Πδ6. 1293 a24.

πολίτης. τίνα χρὴ καλεῖν πολίτην Πγ1. 2. 1276 a4. 5. 1277 b34. 13. 1283 b42. δ4. 1292 a3. πολίτης ὁ ἐξ ἀμφοτέρων πολιτῶν, ὁ ἐξ ὁποτερουοῦν πολίτου Πγ2. 1275 b22. δ4. 1291 b27. ζ4. 1319 b10. οβ1346 b27. ποιεῖν, ποιεῖσθαι πολίτην, πολίτης ποιητός Πζ4. 1319 b9. ε3. 1303 b1. γ1. 1275 a6. — πότερον πᾶσι πολίταις κοινωνητέον πάντων Πη9. 10. 13. 1332 a34. εἴδη πολίτου, πολίτης μᾶλλον, μάλιστα Πγ5. 1278 a15, 36. 13. 1283 a34. β1. 1260 b38. — οὐ χρὴ νομίζειν αὐτὸν αὑτοῦ τινὰ εἶναι τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ πάντας τῆς πόλεως Πθ1. 1337 a28. ποίους τινὰς εἶναι δεῖ τοὺς πολίτας Πη7. πότερον τὴν αὐτὴν ἀρετὴν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ϗ πολίτου σπουδαίου θετέον Πγ4. 5. 1278 a9. 18. 1288 a38. η14. 1333 a11. Ηε5. 1130 b29. — πολῖται, opp ξενικόν Πγ14. 1285 a25. πολῖται, opp αἱ ἀρχαί Πδ14. 1298 a15. πολῖται αὐτόνομοι, opp τυραννίς Πε11. 1315 a5. οἱ βέλτιστοι τῶν πολιτῶν, οἱ μέσοι πολῖται Πδ4. 1292 a9. 11. 1296 a19.

πολιτικός. 1. πολιτικόν, i e τὸ ἐκ πολιτῶν. φυλακὴ πολιτική, opp διὰ ξένων Πε10. 1311 a7. συνημερευταὶ πολιτικοί, opp ξενικοί Πε11. 1314 a11. τὰ πολιτικά, opp οἱ στρατιῶται Ηγ11. 1116 b18. τὸ πολιτικὸν πλῆθος Πγ13. 1283 b2. η6. 1327 b18. 10. 1329 b23. τὸ πολιτικὸν διῄρηται εἰς τὸ ὁπλιτικὸν ϗ τὸ βουλευτικόν Πη9. 1329 a30. — 2. πολιτικόν id quod aptum est ad πολιτείαν. πῶς γὰρ ἂν εἴη πολιτικὸν ἢ νομοθετικὸν ὅ γε μηδὲ νόμιμόν ἐστιν Πη2. 1324 b26. οὔτε πολιτικὸς τῶν τοιούτων νόμων οὐδεὶς οὔτε ὠφέλιμος οὔτε ἀληθής ἐστιν Πη14. 1333 b35. quod in voc πολιτεία cernitur discrimen, ut vel (a) universe civitatis formam et instituta, vel (b) moderatum quoddam imperium populare significet, idem ad adi πολιτικός pertinet; est tamen ubi dubites, utrum generis an speciei vi accipiendum videatur. a. ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῷον Πα2. 1253 a3, 8-18. γ6. 1278 b19. Ηα5. 1097 b11. ι9. 1169 b18. θ14. 1162 a18 (συνδυαστικὸν μᾶλλον ἢ πολιτικόν). ηεη10. 1242 a23 (πολιτικὸν ϗ οἰκονομικόν). ζῷα πολιτικά ἐστιν ὧν ἕν τι ϗ κοινὸν γίνεται πάντων τὸ ἔργον, enumerantur, opp σποραδικά Ζια1. 488 a7, 9, 3. τὰ συνετώτερα ζῷα ἐπὶ πλέον ϗ πολιτικώτερον χρῶνται τοῖς ἀπογόνοις Ζιθ1. 589 a2. πολιτικὸν ἀγαθόν, syn ἀγαθὸν ἡμῖν ημα1. 1182 b5, 3. πολιτικὴ κοινωνία Πα1. 1252 a7. 2. 1253 a38. β1. 1260 b28. 2. 1261 a38. 7. 1266 b15. 10. 1272 b15. γ6. 1278 b25. 9. 1281 b3. δ15. 1299 a16. Ηθ11. 1160 a9, 11 sqq al. πολιτικὴ χορηγία Πη4. 1326 a5. πολιτικὴ τάξις Πβ8. 1269 a10. πολιτικαὶ ταραχαί Πε2. 1302 a21. πολιτικαὶ ἀρχαί, τιμαί, ἐπιμέλειαι Πγ6. 1279 a8. 10. 1281 a30. 13. 1283 b14. 16. 1287 a37. δ15. 1299 a18 (dist ἱερεῖς), 20 (dist οἰκονομικαί, ὑπηρετικαί). ζ8. 1322 b17 (opp αἱ ἐπιμέλειαι αἱ περὶ τοὺς θεούς). πολιτικὴ δύναμις, ἰσχύς, ἡγεμονία Πγ13. 1284 a7, 21. 17. 1288 a9. πράξεις πολιτικαί Πβ11. 1273 b28. ποιεῖν τι τῶν πολιτικῶν sim Πβ6. 1266 a11. ημα1. 1181 a27. πολιτικοὶ ἀγῶνες Ρβ18. 1391 b18. cf Πδ16. 1300 b37. τῶν πολιτικῶν λόγων δύο γένη ρ2. 1421 b7 (cf πολιτικὴ κατασκευὴ ρ3. 1424 a8-b26). πολιτικὸς συλλογισμός Ρβ22. 1396 a4. ἡ δημηγορικὴ πραγματεία πολιτικωτέρα τῆς περὶ τὰ συναλλάγματα Ρα1. 1354 b24. βίος πολιτικός Πα5. 1254 b30 (opp ἀναγκαία χρῆσις), 31. β6. 1265 a22. η2. 1324 a32 (π. ϗ φιλόσοφος), 40 (πρακτικὸς ϗ π.). 3. 1325 a19. 6. 1327 b5. Ηα3. 1095 b18 sqq (dist ἀπολαυστικός, θεωρητικός). ηεα4. 1215 a36 (dist ἀπολαυστικός. φιλόσοφος). πολιτικὴ ἀρετή, ἀνδρεία, σύνεσις, ἕξις Πγ9. 1280 b5, 1281 a7. δ4. 1291 a28 (cf b1). Ηγ11. 1116 a17-b3. ηεγ1. 1229 a13, 1230 a16 sqq. η15. 1248 b37. πολιτικὴ φιλία Ηθ14. 1161 b13. ι6. 1167 b2. 1. 1163 b34 (?). ηεη7. 1241 a22. 10. 1242 a2 sqq. — b. κοινὸν ϗ μέσον τούτων (ὀλιγαρχίας ϗ δημοκρατίας)· διὸ ϗ πολιτικόν· μέμικται γὰρ ἐξ ἀμφοῖν Πδ9. 1294 b1. πολιτικόν, dist δημοκρατικόν, ὀλιγαρχικόν, ἀριστοκρατικόν Πδ15. 1300 a37. 16. 1301 a14. 14. 1298 b24. ὀλιγαρχία πολιτική, πολιτικωτέρα Πδ14. 1298 a39. ε6. 1305 b10. ἀριστοκρατικὸν ϗ πολιτικόν Πδ9. 1294 b11. πολιτικὸν ἀριστοκρατικῶς Πδ15. 1300 a41. πολιτικὸν πλῆθος Πγ17. 1288 a12. πολιτικός, dist βασιλικός, δεσποτικός, οἰκονομικός Πα1. 1252 a27. γ18. 1288 b2. πολιτικόν, dist δεσποστόν, βασιλευτόν, ἀριστοκρατικόν Πγ17. 1287 b38, 1288 a7. ἰατρεία πολιτική. opp δυναστευτικὴ Πβ10. 1272 b2. ἀρχὴ πολιτική, dist βασιλική, δεσποτικὴ Πα5. 1254 b4, 5. γ4. 1277 b9. α12. 1259 b4. οἰκονομίαι βασιλικὴ σατραπικὴ πολιτικὴ ἰδιωτική οβ1345 b14, 1346 a5-8. πολιτικώτερον ϗ δημοτικώτερον Πβ11. 1273 b12. δίκαιον πολιτικόν, dist δεσποτικόν, οἰκονομικόν Ηε10. 1134 b3 sqq, a26 (quamquam quod dicitur ἡ δικαιοσύνη πολιτικόν Πα2. 1253 a37, τὸ δίκαιον ἀγαθὸν πολιτικόν Πγ12. 1282 b17, δίκαιον πολιτικόν Πγ13. 1284 b17. ημα34. 1194 b8, 1195 a7, πολιτικὰ δίκαια Πγ12. 1282 b29, ad universalem voc notionem videtur referendum esse). ἡ κοινωνία ἡ πολιτικὴ ἀρίστη ἡ διὰ τῶν μέσων Πδ11. 1295 b38, 24. — ἡ πολιτική (int ἀρχή), dist οἰκονομία (sive οἰκονομική), δεσποτεία, βασιλικὴ Πα3. 1253 b19. 7. 1255 b17, 18, 20. οα1. 1343 a1, 15. — ἡ πολιτική (int τέχνη, ἐπιστήμη) Πβ8. 1268 b37. Zeller Gesch II 2 p 126 sq. ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία, ἣν δίκαιον προσαγορεύειν πολιτικήν· ἡ περὶ τὰ ἤθη πολιτικὴ Ρα2. 1356 a27. 4. 1359 b10. ἀρχὴ ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία τῆς πολιτικῆς ημα1. 1181 b27. τίνος ἐφίεται ἡ πολιτικὴ Ηα2. 1095 a15. 13. 1102 a8, 12, 18. 1. 1094 b15. ὁ τὴν πολιτικὴν φιλοσοφῶν τοῦ τέλους ἀρχιτέκτων Ηε12. 1152 b1. τῆς πολιτικῆς τὸ τέλος οὐ γνῶσις ἀλλὰ πρᾶξις Ηα1. 1095 a5. ημα1. 1182 a1-7. ἡ π. λαβοῦσα παρὰ φύσεως τοὺς ἀνθρώπους χρῆται αὐτοῖς Πα10. 1258 a21. πολιτικῆς ἔργον ποιῆσαι φιλίαν ηεη1. 1234 b23. ἡ π. κυριωτάτη τῶν ἐπιστημῶν Ηα1. 1094 a27. ζ7. 1141 a20. ηεα8. 1218 b13. ημα1. 1182 b1. ἡ σοφία ϗ ἡ πολιτικὴ οὐχ ἡ αὐτή Ηζ7. 1141 a29. ἡ π. ϗ ἡ φρόνησις ἡ αὐτὴ ἕξις, τὸ μέντοι εἶναι οὐ ταὐτὸν αὐταῖς Ηζ8. 1141 b23. τῆς πολιτικῆς οὐκ ἔστιν οἰκεῖος ἀκροατὴς ὁ νέος Ηα1. 1095 a2. ἡ περὶ τὴν πόλιν φρόνησις διττή, νομοθετική, πολιτικὴ Ηε8. 1141 b25. ἡ πολιτική, dist δεσποτικὴ Πη2. 1324 b22. ἡ πολιτικὴ δύναμις, syn τέχνη, ἐπιστήμη Πγ12. 1282 b16, 14, cf ημα1. 1182 b1. τοῦτο ἔχει ἀπορίαν ϗ φιλοσοφίαν πολιτικήν Πγ12. 1282 b23. — ὁ πολιτικός, coni νομοθέτης Πγ1. 1274 b36. δ1. 1288 b27. ε9. 1309 b35. η4. 1326 a4. Ηκ10. 1180 b30. coni οἰκονόμος, οἰκονομικός Πα8. 1256 b38. Ηζ5. 1140 b11. coni ὁ ἀγαθὸς πολίτης Πγ4. 1277 b4. τὸν πολιτικὸν ἀναγκαῖον εἶναι φρόνιμον Πγ4. 1277 a15. ὁ πολιτικὸς προαιρετικὸς τῶν καλῶν πράξεων αὐτῶν χάριν ηεα5. 1216 a25. 4. 1215 b3. τοῦ πολιτικοῦ τί ἐστι γνῶναι Ηα13. 1102 a8. Πδ1. 1289 a7. γ3. 1276 a34. ε8. 1308 a34. α11. 1259 a33. β7. 1266 a32. οἱ

πολιτικοὶ non possunt alios docere artem suam Ηκ10. 1180 b35 sqq. οἱ πολιτικοὶ δοκοῦσι πολυπράγμονες εἶναι Ηζ9. 1142 a2. — πολιτικῶς ἄρχειν, dist βασιλικῶς, δεσποτικῶς Πα12. 1259 b1. η2. 1324 a37. πολιτικῶς φίλον εἶναι πολλοῖς Ηι10. 1171 a17. πολιτικῶς λέγειν, dist ῥητορικῶς πο6. 1450 b7. ὁρίζεσθαι πολιτικῶς ϗ ταχέως (ci παχέως) Πγ2. 1275 b25.

πολῖτις. ὁ ἐκ πολίτου ἢ ἐκ πολίτιδος Πγ2. 1275 b33. 5. 1278 a28.

πολιτοφύλακες Πβ8. 1268 a22. ε6. 1305 b29.

πολίωσις τῶν τριχωμάτων χ6. 798 a13, b14.

πολλάκις. τὸ πολλάκις φύσιν ποιεῖ μν2. 452 a30 (cf Ηη11. 1152 a32). πολλάκι δόσκον (Hom ρ420. τ76) Ηδ4. 1122 a27. — πολλάκις (πολλαχῶς ci Spgl) ρ2. 1422 b1.

πολλαπλασιάζειν. ὁ τοῦ μορίου χρόνος πολλαπλασιασθεὶς τῷ πλήθει τῶν μορίων Φζ7. 237 b33.

πολλαπλάσιον, opp πολλοστημόριον, τῶν πρός τι ἐστί Μδ15. 1020 b18. τδ4. 125 a7 sqq. ζ9. 147 a26. πολλαπλάσιον τμῆμα, τίμημα μα6. 343 a13. Πε8. 1306 b12, 2. ἀναλογία πολλαπλασία (πολλαπλάσιος) Αγ12. 78 a1, 4. πολλαπλάσιός τινος, veluti χώρα πολλαπλασία αὐτῆς al μβ1. 354 a17. 8. 368 b27. πιθ2. 917 b29. τὴν κεφαλὴν πολλαπλασίαν ἔχει τοῦ λοιποῦ σώματος (ὁ βάτραχος) Ζγγ3. 754 a27. Διονύσιον, πολλαπλάσιον (πολλαπλασίονα Spgl e codd) ἔχοντα δύναμιν ρ9. 1429 b17. (fem πολλαπλάσιος Αγ12. 78 a4. πιθ2. 917 b29, alibi πολλαπλασία.)

πολλαπλασιοῦν. ἀριθμὸς πολλαπλασιούμενος τθ14. 163 b26.

πολλαπλασίων, cf πολλαπλάσιος.

πολλαπλασίωσις. ἐπιτείνειν τὰ τιμήματα κατὰ πολλαπλασίωσιν Πε8. 1308 b5. τὸ αὐτὸ δεῖ γένος εἶναι ἐν ταῖς πολλαπλασιώσεσιν Μν6. 1092 b33.

πολλαπλοῦν ὄνομα, coni διπλοῦν, τετραπλοῦν πο21. 1457 a34.

πολλαχῇ τῆς γῆς μα13. 349 b20. πολλαχῇ διεσπαρμένα μα4. 341 b33. κατὰ μικρὰ μὲν πολλαχῇ δὲ διαπιδῶσιν μα13. 350 a8. ὀδόντες πολλοὶ ϗ πολλαχῇ Ζμγ1. 662 a13. πολλαχῇ γελοῖον φαίνεται Ζμγ3. 664 b9.

πολλαχόθεν δῆλον Οδ4. 311 b31.

πολλαχοῦ, opp οὐδαμοῦ Πε1. 1302 a2. πολλαχοῦ τῆς γῆς μα13. 351 a2. — πολλαχοῦ αἴτιον τὸν νοῦν λέγει, ἑτέρωθι δὲ ψα2. 404 b1.

πολλαχῶς λέγεσθαι τθ3. 158 b10. Πγ3. 1276 a23. Μλ5. 1071 a31, 37. μδ3. 380 b4. Ζμβ2. 648 a36, 649 b6 al. syn πλεοναχῶς λέγεσθαι, κατὰ πλείους τρόπους λέγεσθαι, πλείω σημαίνειν, opp ἁπλῶς λέγεσθαι τε2. 129 b31-130 a28. Μκ8. 1064 b15. dist ὁμωνύμως λέγεσθαι τβ3. 110 b16 Wz. Μγ2. 1003 a33. κ3. 1060 b32. Γα6. 322 b30. τὸ ὂν λέγεται πολλαχῶς Μγ2. 1003 a33 Bz. Α9. 992 b19. ε4. 1028 a5. ζ1. 1028 a10. ν2. 1089 a7 al. πολλαχῶς λεγομένων ἀνάγκη τὴν διάνοιαν ἀορίστως ἔχειν Οα11. 280 b2. πολλαχῶς γίγνεται ἄλλο ἐξ ἄλλου Ζγα18. 724 a20. τῷ διαιρουμένῳ πολλαχῶς ὡς ἀδιαιρέτῳ χρῆσθαι Οα11. 280 b4. cf Ζμδ10. 687 b9.

Πόλλιος οἶνος f 543. 1568 a22.

Πόλλις, Συρακοσίων βασιλεύς f 543. 1568 a25.

πολλοστημόριον, opp πολλαπλάσιον, τῶν πρός τι ἐστί Μδ15. 1020 b28. τδ4. 125 a7 sqq. ζ9. 147 a26. πολλοστημόριόν τινος τδ4. 125 a7 sqq. Πε8. 1308 b2.

πολλοστός. πολλοστὸν μέρος ηεη10. 1243 b36. — πολλοστῶς. κυρίως λέγεται, opp δευτέρως ϗ πολλοστῶς Ηκ5. 1176 a29.

πόλος. axis. ὁ διὰ παντὸς τεταμένος πόλος (Plat Tim 40B) Οβ13. 293 b32. — polus. πόλοι σημεῖα στερεὰ μένοντα περὶ ἃ ὁ πᾶς κόσμος κινεῖται, ἔσχατα, στιγμαί κ2. 391 b25. Ζκ3. 699 a20. πόλος τοῦ κύκλου, τῆς σφαίρας μγ5. 376 a18. Μλ8. 1073 b28. cf πν7. 484 b11. ἴλλεσθαι ϗ κινεῖσθαι περὶ τὸν πόλον μέσον· μὴ κινεῖσθαι τοὺς πόλους Οβ14. 296 a27. 2. 285 b11. ὁ ἄνω, ὁ καθ' ἡμᾶς, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν πόλος, opp ὁ ἕτερος, ὁ κάτω, ὁ ἀφανής, ὁ ἡμῖν ἄδηλος Οβ2. 285 b9, 14, 21. μβ5. 362 a33, b4, 31, 363 a8 (Ideler I 562). κ4. 394 b32. μῆκος οὐρανοῦ τὸ κατὰ τοὺς πόλους διάστημα Οβ2. 285 b9.

πολυάγκιστρον. ἁλίσκονται (ἰχθύες τινὲς) πολυαγκίστροις ἐν ῥοώδεσι ϗ βαθέσι τόποις Ζι37. 621 a16. λαβέσθαι τοῦ πολυαγκίστρου τῷ ἄκρῳ Ζιδ7. 532 b25.

πολυαιμεῖν. πολυαιμεῖ τὸ θῆλυ μᾶλλον Ζγδ1. 765 b18. διὰ θερμότητα ϗ πολυαιμούσαις (ταῖς γυναιξὶ) γίνεσθαι τὰ γυναικεῖα Ζμβ2. 648 a30.

πολυαιμία, θερμότητος σημεῖον Ζμγ6. 669 b4.

πολύαιμος. ζῷα πολύαιμα, πολυαιμότερα Ζιγ4. 515 a20, 21. 19. 520 b27. πν6. 484 a36. τίνα ζῷα πολύαιμον ἔχει τὸν πλεύμονα Ζμγ6. 669 a27. ἐν τοῖς θήλεσιν ἐντὸς πολυαιμότερον· μάλιστα τῶν θηλέων ζῴων γυνὴ πολύαιμον Ζιγ19. 521 a25, 26.

πολυανθρωπία σώζει τὰς δημοκρατίας Πζ6. 1321 a1. ἡ π. ἡ γιγνομένη περὶ τὸν ναυτικὸν ὄχλον Πη6. 1327 b7, a15. ἡ π. ἡ λίαν Πη4. 1326 b20.

πολυάνθρωπος πόλις, dist μεγάλη Πη4. 1326 a25. χαλεπὸν εὐνομεῖσθαι τὴν λίαν πολυάνθρωπον Πη4. 1326 a27. αἱ τελευταῖαι δημοκρατίαι πολυάνθρωποι Πζ5. 1320 a17. πόλεις πολυανθρωπότεραι Πζ8. 1321 b25.

Πόλυβος (Soph OR 774) Ργ14. 1415 a20.

Πόλυβος τί εἴρηκε περὶ τῶν φλεβῶν Ζιγ3. 512 b12.

πολυγάλακτος. λέων οὐ πολυγάλακτον Ζμδ10. 688 b3.

πολυγηθής. φάος ἐς πολυγηθές (Orph VI 42) κ7. 401 b6.

Πολύγνωτος ἀγαθὸς ἠθογράφος πο6. 1450 a27. comparatur cum Zeuxide l l, cum Pausone πο2. 1448 a5. Πθ5. 1340 a37. Vhl Rgf p 160.

πολυγονία. τὰ τῶν βασιλέων (κηρία πλάττουσιν αἱ μέλιτται) ὅταν ἡ πολυγονία Ζι40. 624 a1. πολυγονία ϗ ταχυγονία τῶν μυῶν Ζιζ37. 580 b27.

πολύγονος. ζῷον πολύγονον Ζιε12. 544 a9. πι61. 898 a11. τὰ μεγάλα τῶν ζῴων ὀλιγοτόκα εἶναι, τὰ δὲ μικρὰ πολύγονα Ζγα18. 725 a30. τοῖς πολυγόνοις τρέπεται εἰς τὸ σπέρμα ἡ τροφή Ζγγ1. 750 a20. φύσις ὀχευτικὴ ϗ πολύγονος Ζγγ1. 750 a1. ἐν τόποις τισὶ πολύγονοι αἱ γυναῖκες, οἷον περὶ Αἴγυπτον Ζγδ4. 770 a34, τῶν Ὀμβρικῶν θ80. 836 a22. ὄρνιθες πολύγονοι διχῶς, οἱ μὲν τῷ πολλάκις, οἱ δὲ τῷ πολλά Ζιζ1. 558 b26. τῶν ὀρνίθων τίνες πολύγονοι Ζι17. 616 b24. Ζγγ1. 749 b2, 10, 26, 750 b2. πολύγονον τὸ τῶν ἰχθύων γένος, πολυγονώτατα τὰ μικρὰ ἰχθύδια Ζγγ1. 751 a27. 4. 755 a31. α8. 718 b8, 12. Ζιζ17. 570 b29.

πολύγραμμοι ϗ μελανόγραμμοι ἰχθύες f 282. 1528 a24.

πολυγωνοειδές. τὸ τετράγωνον πολυγωνοειδὲς φαίνεσθαι πιε6. 911 b19.

πολύγωνος. τίνι τῶν πολυγώνων περιφερὲς ἐναντίον αι4. 442 b21.

πολυδάκτυλος. 1. τὰ πολυδάκτυλα τῶν τετραπόδων ζῳοτόκων referuntur inter τὰ ἀμφώδοντα Ζμβ16. 659 a23. γ14. 674 a26. opp διχαλά, μώνυχα vel ἀσχιδῆ, enumerantur Ζμβ16. 659 a25. γ14. 674 a26. δ10. 686 a4, 18. Ζιβ1. 499 b8. μίαν κοιλίαν ἔχει, οὐκ ἔχει ἀστράγαλον, τοῖς πολυδακτύλοις οὐ μόνον πρὸς τὴν πορείαν χρήσιμ' εἶναι τὰ

ἔμπροσθεν σκέλη ἀλλὰ ϗ ἀντὶ χειρῶν Ζμγ14. 674 a26. δ10. 690 a24, 686 b18, 687 b30. τὰ μικρὰ τῶν πολυδακτύλων, τὰ πολυδάκτυλα ϗ ἀκέρατα Ζμδ10. 688 a8, 686 b18. — 2. πάντα τὰ τετράποδα ᾠοτόκα εἰσὶ πολυδάκτυλα ϗ πολυσχιδῆ Ζιβ10. 502 b34.

πολυειδής. διατείνει ἐπὶ πολὺ ϗ πολυειδές ἐστιν Ηδ3. 1121 b16. τὸ πολυειδὲς ϗ τὸ ἄπειρον τῶν χρωμάτων χ3. 729 b33. ἡ τῶν φυτῶν φύσις οὖσα μόνιμος οὐ πολυειδής (πολυειδῶν ci Thurot) ἐστι τῶν ἀνομοιομερῶν Ζμβ10. 656 a1. τὸ κακὸν πολυειδές, τὸ ἀγαθὸν μονοειδὲς ημα25. 1192 a11, 13, 14. ἡ συγγενικὴ φιλία πολυειδής Ηθ14. 1161 b17. ἡ ᾠδὴ ἐγένετο μακρὰ ϗ πολυειδής πιθ15. 918 b16.

Πολυείδου τοῦ σοφιστοῦ ἡ περὶ τῆς Ἰφιγενείας ἀναγνώρισις πο16. 1455 a6, b10 (Nck fr trg p 606).

Πολυεύκτου τὸ εἰς ἀποπληκτικόν τινα Σπεύσιππον Ργ10. 1411 a21.

πολύθυρος. πολύθυροι διαπτυχαί (Eur I T 727) Ργ6. 1407 b34.

πολύιδρις. ἡ σίττη λέγεται φαρμάκεια εἶναι διὰ τὸ πολύιδρις εἶναι Ζι17. 616 b24.

πολύκαμπτος. μελέων πολυκάμπτων (Parm 146) Μγ5. 1009 b23.

πολυκαρπεῖν. τῶν δένδρων τὰ πολλὰ πολυκαρπήσαντα λίαν Ζγγ1. 750 a22.

πολύκενος. πολυκενώτερος ὁ ἀήρ πκε22. 940 a4, 7.

πολυκέφαλα ϗ πολύποδα, τέρατα Ζγδ3. 769 b27.

πολυκίνητος. καματηρὸν τὸ ἄρχειν πολυκίνητόν τε ϗ πολυμέριμνον κ6. 400 b9.

Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός Φβ3. 195 a34, 35, b11, 12. Μδ2. 1013 b35, 1014 a1, 3, 6, 14, 15, ἀνδριαντοποιὸς σοφὸς Ηζ7. 1141 a11.

πολύκλονος (Lob Par 202). τὸ ἄρρεν φυτόν ἐστι πολυκλονώτερον τοῦ θήλεος φτα7. 821 b24.

πολυκοίλιος. τὰ πολυκοίλια, opp τὰ μονοκοίλια Ζμγ15. 676 a6, 8, 17. δ3. 677 b17.

πολύκοινον ἡ εὐδαιμονία Ηα10. 1099 b18. τὸ ἀγαθὸν πότερον πολύκοινον ημβ7. 1204 b1, 1205 b28-37.

πολυκοιρανίη. οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη (Hom B 204) Μλ10. 1076 a4. Ὅμηρος ποίαν λέγει πολυκοιρανίην Πδ4. 1292 a13.

Πολυκράτεια ἔργα τῶν περὶ Σάμον Πε11. 1313 b24.

Πολυκράτης. τὸ Πολυκράτους εἰς Θρασύβουλον, ὅτι τριάκοντα τυράννους κατέλυσεν Ρβ14. 1401 a34 (ex encomio Thrasybuli, Sauppe Orat II 221). ὃ λέγει Πολυκράτης εἰς τοὺς μῦς Ρβ24. 1401 a13, b15 (cf μυῶν ἐγκώμιον Sauppe l l) cf Ἀλέξανδρος p 31 a16.

Πολυκρίτη f 518. 1562 b36.

Πολύκριτος ὁ τὰ Σικελικὰ γεγραφώς θ112. 840 b32.

πολυλογία. περὶ τυραννίδος λοιπὸν εἰπεῖν, οὐχ ὡς ἐνούσης πολυλογίας περὶ αὐτήν Πδ10. 1295 a2.

πολυμάθεια πολλὰς ταραχὰς ποιεῖ f 51. 1484 a39.

πολυμερής. ἡ ψυχὴ πότερον ἓν ἢ πολυμερές ψα5. 411 b11. (τῶν τεράτων ἔνια λέγεται) τῷ πολυμερῆ τὴν μορφὴν ἔχειν Ζγδ3. 769 b26. πολυμερὴς ἡ ῥάχις τῇ διαιρέσει τῶν σπονδύλων Ζμβ9. 654 b16. πολυμερέστερα ἀναγκαῖον εἶναι τῶν ζῴων τὰ κινητικά Ζμδ7. 683 b5. οὐ πολυμερῆ τὰ ἔντομα, τὰ ὀστρακόδερμα Ζμδ6. 682 a35. 7. 683 b4. πολυμερέστατος ὢν ὁ Πόντος κ3. 393 a31. — τῆς ὕβρεως οὔσης πολυμεροῦς Πε10. 1311 a33. οἱ ἄλλοι ποιηταὶ περὶ ἕνα ποιοῦσι ϗ περὶ ἕνα χρόνον ϗ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ πο23. 1459 b1.

πολυμέριμνον τὸ ἄρχειν κ6. 400 b10.

πολυμιγὴς γονή Ζγδ3. 769 a34.

πολύμορφος. ποιεῖν πολύμορφον τὸ συνιστάμενον Ζγδ3. 768 b28. πολύμορφα τὰ ἐν τῷ ὑγρῷ μᾶλλον τῶν ἐν τῇ γῇ Ζγγ11. 761 a32. πολύμορφα τοῖς σχήμασιν Ζμβ1. 646 b32. τὰ πρὸς τῷ ζῆν αἴσθησιν ἔχοντα πολυμορφοτέραν ἔχει τὴν ἰδέαν Ζμβ10. 656 a4. τὰ ἄγρια πολυμορφότατα ἐν τῇ Λιβύῃ Ζιθ28. 606 b18. (χαμαιλέων) πολύμορφον γίνεται διὰ τὸν φόβον Ζμδ11. 692 a12. πολυμόρφων τῶν πράξεων ϗ τῶν κινήσεων ὑπαρχουσῶν τοῖς ζῴοις Ζμβ1. 646 b14. — τὸ κακὸν πολύμορφον ηεη5. 1239 b12.

πολύμοχθος. ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ f 625. 1583 b8.

πολύμυθος. ἐποποιικὸν λέγω τὸ πολύμυθον πο18. 1456 a12.

Πολυνείκη θάψαι ἀπείρηται Ρα13. 1373 b10.

πολύξεινος (Hes ε 715) Ηι10. 1170 b21.

Πολύξενος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Π. f 596. 1576 b22.

πολύοζοι φλέβες Ζιγ2. 512 a8.

πολυόστεος. τοῦ σκέλους τὸ πολυόστεον ποῦς Ζια15. 494 a10.

πολύοχλα εἴδη δήμου Πδ4. 1291 b23.

πολυπλήθεια τῶν φαττῶν Ζιζ4. 562 b29.

πολυποδία. ἡ πολυποδία ἀνυτικωτέραν ποιεῖ τὴν κίνησιν Ζμδ6. 682 b1.

πολυπόδιον. ἡ γένεσις τῶν πολυποδίων, ex ovis Ζιε37. 622 a23. ε18. 550 a4 (v l πολύποια, πολύπεια).

πολυποδώδης. τὰ πολυποδώδη Ζμδ9. 685 a24. v πολύπους 5.

—Πολυποίτης. ἐπίγραμμα ἐπὶ Πολυποίτου f 596. 1576 a35.

πολυπονώτεροι, dist ὑποστατικώτεροι ηεβ5. 1222 a33.

πολύποτος. (ὄρνεά τινα) πίνει μέν, οὐ πολύποτα δ' ἐστίν Ζιθ18. 601 b4.

πολύπους. 1. multipes. τὰ τέρατα τὰ πολύποδα ϗ πολυκέφαλα γινόμενα Ζγδ3. 769 b27. (metaph πολύπους ἄνθρωπος τὸ πλῆθος Πγ11. 1281 b6, cf πολύχειρ.) τὸ πολύπουν, διαφορὰ τοῦ ὑπόποδος Ζμα3. 644 a1. μάλιστα πολύποδα τὰ μάλιστα κατεψυγμένα διὰ τὸ μῆκος Ζμδ6. 682 b2. αἱ σκολόπενδραι θαλάττιαι πολύποδες μᾶλλον ϗ λεπτοσκελέστεραι τῶν χερσαίων Ζιβ14. 505 b16. — τὰ πολύποδα. διὰ τίν' αἰτίαν τὰ μὲν δίποδα (τὰ δὲ τετράποδα) τὰ δὲ πολύποδα τὰ δ' ἄποδα τῶν ζῴων Ζμδ10. 687 a3. Ζπ1. 704 a13. τὰ πολύποδα ἢ ἄποδα (τὸ ἄνω) πρὸς τὸ μέσον ἔχει Ζπ5. 706 b5, 8, a30. τὰ τετράποδα ϗ πολύποδα Ζια5. 490 b4. β1. 498 b6. τὰ πολύποδα κατὰ διάμετρον κινεῖται, πάντων τῶν πολυπόδων εἰς τὸ πλάγιον αἱ καμπαί Ζια5. 490 b4. β1. 498 b6. Ζπ16. 713 b17. διὰ τί τὰ πολύποδα βραδύτατα, καίτοι τὰ τετράποδα θάττω τῶν διπόδων πνν8. 485 a25. οἱ καρκίνοι τῶν πολυπόδων εἰσίν, τῶν πολυπόδων περιττότατα πεφύκασιν Ζπ14. 712 b14. 16. 713 b12.

2. τὰ ἄναιμα ϗ πολύποδα i q Insecta Aristotelis. πολύποδα πάντα τὰ ἔντομα διὰ τίν' αἰτίαν· (τὰ ἔντομα) πάντα μέν ἐστιν ἄναιμα, ὅσα δὲ πόδας ἔχει, πολύποδα Ζμδ6. 682 a36, b5. Ζιε31. 557 a26. α6. 490 b15 (M 198, 200). τὰ ἄναιμα ϗ πολύποδα, τὰ ἄναιμα τῶν ὑποπόδων πολύποδά ἐστι ϗ οὐθὲν αὐτῶν τετράπουν Ζπ17. 713 b26. 16. 713 a26. τοὺς πόδας ἔχει ἐκ τοῦ πλαγίου τὰ πολύποδα ϗ ἄναιμα τῶν ζῴων Ζμδ9. 684 b12. cf Ζιβ1. 498 a17. τῶν ἀναίμων τε ϗ πολυπόδων ἔνια διαιρούμενα δύναται ζῆν Ζπ7. 707 a27. ἔτι ἐλάττονος γινομένης τῆς αἰρούσης θερμότητος ϗ τοῦ γεώδους πλείονος τά τε σώματα ἐλάττονα τῶν ζῴων ἐστὶ ϗ πολύποδα, τέλος δ' ἄποδα Ζμδ10. 686 b30. cf αν9. 475 b10 (M 422).

3. τὰ μακρὰ ϗ πολύποδα i q Myriopoda *Latr* (cf M 224). Ζιδ7. 531 b29, 532 a2, 5. cf Ζμα2. 642 b19. δ6. 682 b2. Ζπ7. 707 a30. 8. 708 b5. Ζιβ14. 505 b16. v ἴουλος, σκολόπενδρα.

4. ὁ ὄνος ὁ πολύπȣς Ζιε31. 557 a23 (cf M 225. Orib IV 662).

5. πολύπȣς, syn τὰ πολυποδώδη. ταῖς σηπίαις ϗ τοῖς πολύποσιν ὅμοια ϗ τοῖς σχήμασι ϗ τῇ ἀφῇ τὰ περὶ τὴν κοιλίαν· ἔχȣσιν ἀνομοίως αἱ σηπίαι ϗ αἱ τευθίδες (Decapoda) τοῖς πολύποσι· ȣ̓κ ἔχȣσιν ἔσω στερεὸν ȣ̓δέν, ἀλλὰ περὶ τὴν κεφαλὴν χονδρῶδες Ζμδ5. 678 b28. 9. 685 a14. Ζιδ1. 524 b28 (Mo 146). ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ διὰ τȣ̃ κοίλȣ αν12. 477 a4 (Octopoda A Siebld XII 378).

6. πολύπȣς, fort syn p 617 b52, 54, 57. ȣ̓ γίνονται ἐν τῷ εὐρίπῳ ȣ̓δὲ πολύποδες ȣ̓δὲ βολίταιναι ȣ̓δ' ἄλλ' ἄττα Ζιι37. 621 b17 (A Siebld 406).

7. Octopus vulgaris vel Octopoda. (acc πολύπȣν, πολύπȣς Ζιι37. 622 a24. δ8. 534 a25. cod E exhibet ubique πȣλύπȣς, cf Oribas IV 670). refertur inter τὰ μαλάκια, ὅσα δοκεῖ πόδας ἔχειν Ζια5. 490 a1. Ζμβ17. 661 a15. δ9. 685 a4. ἄναιμός ἐστιν, ἔστι πολύγονον τὸ ζῷον f 315. 1531 b12. Ζιε12. 544 a9. τὰ μὲν ἄλλα ἰσχυρὸν τὸ ζῷον, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενές. ὅταν πιεσθῇ· φύσει συντηκτικόν, ἀφανίζεται Ζιι37. 622 a34, cf 16, 15, 17. — *a.* partes corporis. ἡ καλȣμένη κεφαλή Ζμβ8. 654 a23. Ζιε6. 541 b5. 12. 544 a11. 18. 550 a2. δ1. 524 a13, 525 a6. αν12. 477 a5 (v infra a30). ἡ κεφαλή, ἕως ἂν ζῇ, σκληρὰ καθάπερ ἐμπεφυσημένη Ζιδ1. 524 a16. κατὰ τὸ ἀνάλογον ἔχει τὸν ἐγκέφαλον, διμερῆ Ζμβ7. 652 b25. f 315. 1531 b4. ὀφθαλμοί Ζιδ1. 524 a15. f 315. 1531 b2. στόμα Ζιδ1. 524 a15. ε6. 541 b3. f 315. 1531 b3. τὸ γλωττοειδές Ζμβ17. 661 a15 (Owen Cyclopaedia I 554). ὀδόντες f 315. 1531 b2, 3 al. τράχηλος Ζιι37. 622 a34. τὰ δεξιά, τὰ εὐώνυμα Ζιδ1. 524 a12. τὸ κύτος καλεῖται μόνον ἐπὶ τῶν πολυπόδων κεφαλή, τὸ κύτος μικρὸν Ζμδ9. 685 a5, 24, b25. β8. 654 a22. Ζιδ1. 524 a9, 22. τὸ πτερύγιον κύκλῳ περὶ τὸ κύτος, στενόν, ἐλάχιστον, ἥκιστα ἐπίδηλον Ζμδ9. 685 b16, 20, 24. πόδες, descr f 1531 a43, b3. Ζιδ1. 523 b29, 524 a22. Ζμδ9. 685 a21, 24, 28, b2. ὁ μεταξὺ τῶν ποδῶν ὑμήν Ζιδ1. 524 a18. πλεκτάναι Ζγα15. 720 b32. Ζιε6. 541 b3. 18. 550 b6. θ2. 591 a5. πλεκτάναι διπήχεις ϗ μείζȣς ἔτι· τὰς πλεκτάνας ἔχει χρησίμȣς· ἔχει ἀντὶ χειρῶν· ϗ ὡς ποσὶ ϗ ὡς χερσὶ χρῆται ταῖς πλεκτάναις, προσάγεται ταῖς δυσὶ ταῖς ὑπὲρ τȣ̃ στόματος· ἅπτεται ϗ κατέχει, προσέχεται, ταῖς πλεκτάναις ὑπτίαις· τῇ ἐσχάτῃ τῶν πλεκτανῶν χρῆται ἐν ταῖς ὀχείαις Ζμδ5. 679 a12. 9. 685 b4, 12. Ζιδ1. 524 a3 (Troschel Archiv 1856, 237), 5-9 Aub, 17, 28. 6. 531 b3. κοτυληδόνες, αἷς τὴν τροφὴν προσάγεται f 315. 1531 b1 al. κοιλία, μήκων, μύτις f 315. 1531 b7, 6. Ζμδ5. 679 a8. θολός, διὰ φόβον ἀφίησι τὸν θολόν, ἔχȣσιν ἄνωθεν τὸν θολὸν ἐπὶ τῇ μύτιδι μᾶλλον, θολȣ̃ χρῶμα Ζιδ1. 524 a13. ι37. 621 b30. Ζμδ5. 679 a8 Langk, 14. f 315. 1531 b5 (v θολός 1 et 2). τὸ ὄργανον χρήσιμον πρὸς τὴν γένεσιν, δικρόαι ὑστέραι, αἰδοιῶδές τι ἐν μιᾷ τῶν πλεκτανῶν, τὸ καλȣ́μενον αἰδοῖον, vasa deferentia Ζγα15. 720 b34. 3. 717 a6. Ζιε6. 541 b8 (cf δ1. 524 a5-9 Aub, Troschel Archiv 1856, 236. A Siebld 390, 393). 12. 544 a12. δ1. 524 b32, 525 a1. ὁ κοῖλος αὐλός, syn μυκτήρ, ὁ λεγόμενος φυσητήρ Ζγα15. 720 b32. Ζιδ1. 524 a10 Aub. ε6. 541 b11 (A Siebld 398). f 315. 1531 b12. ἐρυθρὰ ἄττα σωμάτια Ζιδ1. 525 a2 Aub. ȣ̓κ ἔχει τὸ σήπιον, τὰς προβοσκίδας, σπλάγχνον ἀναλογȣ̃ν Ζμδ5. 679 a22. 9. 685 b2. f 315. 1531 b7. — *b.* sexus, generatio. πῶς διαφέρει ὁ ἄρρην τῆς θηλείας Ζιι37. 622 a26. ε12. 544 a11. ὁ ἄρρην Ζγα15. 720 b32. Ζιδ1. 524 b31. ε6. 541 b8. ι37. 622 a21. ἡ θήλεια, ὁ θῆλυς Ζιδ1. 525 a1. ι37. 622 a17. ε6. 541 b12. 18. 550 b4. — ὀχεία, πῶς ὀχεύȣσι, πλησιάζȣσιν ἀλλήλοις, ὀχεύεται τȣ̃ χειμῶνος Ζγα15. 720 b33 (cf Ζιδ1. 524 a5. ε6. 541 b8). f 315. 1531 b10. Ζιε6. 541 b1. 12. 544 a7. γένεσις, τὰ κυήματα Ζιι37. 622 a30, 22. ε18. 550 b2. τίκτει τȣ̃ ἔαρος, ἀποτίκτει εἰς τὰς θαλάμας ἢ εἰς κεράμιον ἤ τι ἄλλο κοῖλον f 315. 1531 b12. Ζιε12. 544 a7. 18. 549 b31. ἓν ᾠόν, καθάπερ βοστρύχιον, βοτρυῶδόν Ζγγ8. 758 a8. Ζιδ1. 525 a2. ε12. 544 a8 (cf 18. 549 b33. f 315. 1531 b13). (sed πολύποδος ᾠόν Ζιδ1. 525 a21 quid sit p 618 a6). ᾠά Ζιε18. 549 b34. ι37. 622 a25. f 315. 1531 b13, syn τὰ ἐκτεκόντα Ζιε18. 550 b2. ἄπειρον τὸ πλῆθος (600-1000) Ζιε12. 544 a10. cf 18. 550 a1, 5 (A Siebld 400). ἐπῳάζει, πῶς Ζιε12. 544 a13. 18. 550 b4, 1 (A Siebld 404). οἱ μικροὶ ϗ νέοι τῶν πολυπόδων, i q πολυπόδια Ζιε37. 622 a29. ε18. 550 a3 al. — *c.* victus, vita, magnitudo. victus f 315. 1531 b8, 1. Ζιθ2. 591 a1, 590 b14. ι37. 622 a6. θηρεύȣσι, νέμονται, ὡς αὐτὸς αὑτὸν ἐσθίει ψεῦδος Ζιι37. 622 a20, 8. ε12. 544 a14. θ2. 591 a4. — ȣ̓ διετίζει, σημεῖον τȣ̃ μὴ διετίζειν f 317. 1532 a2. Ζιε18. 550 b15. ι37. 622 a22 (A Siebld 405). — μέγας, μείζȣς, μέγιστος Ζιι37. 622 a24, 25, 31. — *d.* μεταβολή, βάδισις, νεῦσις. ἡ τȣ̃ χρώματος μεταβολὴ διὰ δειλίαν, μεταβάλλει τὸ χρῶμα, τὴν χρόαν, τὸν χρῶτα Ζμδ5. 679 a12. Ζιι37. 622 a9, 14. θ30. 832 b14. πολύπȣς τις ὁ μὲν τρεψίχρως f 289. 1528 b24. — νευστικοὶ ϗ πορευτικοί εἰσιν, νεῖ πλάγιος, τοῖς ποσὶ νεῖ ϗ τοῖς πτερυγίοις ϗ θᾶττον ἐπὶ κύτος Ζμδ9. 685 a15. Ζιδ1. 524 a13. α5. 490 a1. διορθȣ̃σθαι τοῖς ποσὶν ἱκανῶς Ζμδ9. 685 b25. εἰς τὸ ξηρὸν ἐξέρχεται· πορεύεται ἐπὶ τȣ̃ τραχέος, τὸ δὲ λεῖον φεύγει Ζιι37. 622 a32, 33. βαδίζει Ζια5. 490 a1 (A Siebld XII, 377). cf Ζμδ9. 685 a28, b2. ἐπ' ὀλίγον ϗ κακῶς βαδίζει πν8. 485 a10. (sed βαδίζει πρὸς τὴν χεῖρα καθιεμένην Ζιι37. 622 a4 homines infestant Plin). — *e.* physiolog. mores, πάθος, πολέμιοι. ȣ̔́τω προσέχονται ὥστε μὴ ἀποσπᾶσθαι ἀλλ' ὑπομένειν τεμνόμενοι, ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῶν φωλεῶν Ζιδ8. 534 b27. ι37. 622 a28. φωλεύει περὶ δύο μῆνας Ζιε12. 544 a8. θαλάμη Ζιι37. 622 a5. θ2. 591 a3. f 315. 1531 b9. ὀσμή Ζιδ8. 534 b29. — ἀνόητον, οἰκονομικός Ζιι37. 622 a3, 4. φόβος, δειλία Ζιι37. 621 b30, 622 a10. Ζμδ5. 679 a12, 14. — πότε ἄριστα, χείριστοι Ζιθ30. 607 b7. ε12. 544 a14. ἀφανίζονται, μωραί, βλεννώδεις, σκοτώδεις, γλίσχροι, καταγηράσκȣσι ϗ ἀσθενεῖς γίνονται Ζιι37. 622 a17, 18, 20, 21, 26. — γόγγροι ἐσθίȣσιν αὐτȣ́ς, ὑπὸ τῶν ἰχθυδίων κατεσθίεται Ζιθ2. 591 a5, 590 b18. ι37. 622 a27. οἱ θηρεύοντες, τοῖς δελέασιν ἁλίσκονται, ὀπτᾶν τȣ̀ς πολύπȣς f 315. 1531 b10. Ζιθ2. 591 a3. δ8. 534 b26, a25 (C II 682. M 268. Rose Ar Ps 317. KaZμ 123, 149. Aubert Cephalopoden des Ar in Siebld Zeitsch XII 382 sq. AZι I 150, 4).

8. dist πλείω γένη πολυπόδων Ζιδ1. 525 a13 (sed τὸ πλεῖστον γένος i q οἱ πλεῖστοι Ζιι37. 622 a15). cf μαλάκια εἶναι πολύποδας ὀσμύλην ἐλεδώνην σηπίαν τευθίδα f 288. 1528 b20. — *a.* τὸ μάλιστ' ἐπιπολάζον ϗ μέγιστον Ζιδ1. 525 a14. (Octopus vulgaris A Siebld 378, 382. AZι I 150, 4a.) — *b.* μικροί, ποικίλοι, οἳ ȣ̓κ ἐσθίονται Ζιδ1. 525 a15. (Octopus Salutii Verany Mollusques méditerranéens 20. in incert rel A Siebld 378, 382. fort Tremoctopus violaceus AZι I 150, 4b.) — *c.* ἐλεδώνη (v h v). syn γένος δέ τι πολυπόδων μονοκότυλον Ζμδ9. 685 b13. cf Ζιδ1. 523 b29 (A Siebld 380). v h v. — *d.* βολίταινα (ὄζολις), ναυτίλος ποντίλος (v h v et πολύπȣς τις ὁ μὲν τρεψίχρως ὁ δὲ ναυτίλος f 289. 1528 b24). — *e.* ϗ ἄλλος ἐν ὀστράκῳ οἷον

κοχλίας, ὃς οὐκ ἐξέρχεται ἐκ τοῦ ὀστράκου, ἀλλ᾽ ἔνεστιν ὥσπερ ὁ κοχλίας, καὶ ἔξω ἐνίοτε τὰς πλεκτάνας προτείνει Ζιδ 1. 525 a26. (Nautilus Pompilius Férussac et d'Orbigny hist nat des Mollusques 58. in incert rel A Siebld 381, 382. AZι I 150, 4c).

9. πολύποδος ᾠόν (ὑπ᾽ ἐνίων καλούμενον) i q ποντίλος Ζιδ 1. 525 a21 Aub.

πολυπραγματεῖν, opp μονοπραγματεῖν Πδ 15. 1299 b1.

πολυπραγμοσύνη, syn φιλοπραγμοσύνη τβ4. 111 a9.

πολυπράγμων ρ30. 1437 a35. οἱ πολιτικοὶ πολυπράγμονες δοκοῦσιν εἶναι Ηζ9. 1142 a2 Fritsche.

πολυπρόσωπον οὐρανὸν (Λυκόφρων ὠνόμασεν) Ργ3. 1405 b35, cf Λυκόφρων p 439 b49.

πολύπτερος. τῶν ἐντόμων τὰ πολύπτερα Ζμδ 6. 682 b13, 683 a18. Ζια1. 486 b11. cf M 206.

πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα (ζῷα) ὡς σάλπη f 278. 1528 a3.

πολύς. de numero, πολὺ λέγεται ἕνα μὲν τρόπον ἐὰν ᾖ πλῆθος ἔχον ὑπεροχήν, τὸ δὲ ὡς ἀριθμός, ὃ καὶ ἀντίκειται τῷ ἑνὶ μόνον Μι6. 1056 b16. τὸ πολὺ ἐναντίον τῷ ὀλίγῳ, οὐ ποσὸν ἀλλὰ τῶν πρός τι Κ6. 5 b14, 16. cf Μι6. 1057 a13. πολὺ ὀλίγον, ἐξ ὧν οἱ ἀριθμοί (Plat) Μν2. 1089 b12. 1. 1087 b16. τὰ πολλὰ ἀντικειμένως λεχθήσεται τῷ ἑνὶ Μδ 6. 1017 a3. cf A5. 987 a27 Bz. πγ10. 872 b4. 30. 875 b9. πολλὰ καὶ ἓν πῶς ἀντίκειται Μι3. 6. τὸ ἓν ἐπὶ πολλῶν (notionis unitas opponitur rerum concretarum multitudini) ΜΑ9. 990 b13. μ4. 1079 a9, 32. τὰ πολλὰ τῶν συνωνύμων τοῖς εἴδεσι ΜΑ6. 987 b10 Bz. ὅσα ἀριθμῷ πολλά, ὕλην ἔχει Μλ8. 1074 a34. τὰ πολλά, opp ἕν, ad significandos grammaticos numeros Ργ5. 1407 b10. 6. 1407 b32. πολλά, dist πολύ Μι6. 1056 b15. τὸ μέσον πολὺ καὶ οὐκ ἀδιαίρετον Γβ7. 334 b28. — συμβήσεται πολλὰ καὶ ἀδύνατα Γα5. 320 b7. — οἱ πολλοί Πβ7. 1267 b4. γ11. 1281 a42. δ 4. 1292 a12. ε8. 1308 a9. syn οἱ πλεῖστοι Ηη11. 1152 b26, 27. αἱ πολλαὶ τῶν καλουμένων ἀριστοκρατιῶν Πε7. 1307 a12. τὰ πολλὰ τῶν νομίμων Ηε5. 1130 b22. θ1. 1164 b16. — πολύς ad magnitudines et ad δυνάμεις transfertur, πολὺ πλῆθος ὕδατος sim μβ3. 357 a19, 358 a20. 4. 360 a32. πολὺ αἷμα, πολὺς ὄγκος Ζμβ7. 652 b32. δ 14. 697 b25. πολὺ τὸ λευκὸν λέγεται τῷ τὴν ἐπιφάνειαν πολλὴν εἶναι Κ6. 5 b2. πολὺς χρόνος, τόπος μα14. 352 b4. 11. 347 b19. χιὼν πολλή μβ5. 362 a18. πνεῦμα πολύ μβ8. 365 b26. πολλοί τε καὶ ἰσχυροὶ πνέουσι μάλιστα οὗτοι οἱ ἄνεμοι μβ6. 364 b6. φωνὴ πολλή Ζι23. 617 b9. πια52. 905 a3. ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι πολλήν Πε8. 1309 a21. ἀφροσύνης πολλῆς σημεῖον ηεα2. 1214 b11. — πολύ adverbii loco ab Ar perinde usurpatur atque ab aliis scriptoribus, veluti πολὺ μείζων, ἀργότερος, πολὺ (οὐ πολὺ) διεστάναι, ὑπερβάλλειν sim Ζμβ9. 655 a6. δ 8. 684 a6. γ9. 672 b2. 14. 675 a30. α4. 644 b4 al. τὸ πολύ i q plerumque πκς15. 942 a2. ὡς τὸ πολύ χ6. 798 a4. τὰ πολλά μβ9. 369 b5. δ 7. 384 a17. Ζγγ1. 750 a19. ὡς τὰ πολλά μβ4. 360 b12, 27. Ζιζ6. 563 a20. 23. 577 a25. Ζγγ1. 750 a16. δ 5. 773 b15. Ρα2. 1357 a15 (ὡς ἐπὶ τὸ πολύ ci Spgl). εἰς πολύ: ὅσα εἰς πολὺ τοὺς πόρους ἔχει, κατακτά μδ 9. 386 a16. ἐπὶ πολὺ ἐκτείνεσθαι, συμπεριάγεσθαι, ἐκκάειν μδ 9. 387 a14. α7. 344 a11, 18. ἐπὶ πολὺ ἥξει ἡ τοῦ ἡδέος ὄρεξις Ηγ15. 1119 b7. ἀρχαὶ αἱ ἐπὶ πολὺ δύνανται συνείρειν, opp ἐπ᾽ ἔλαττον Γα2. 316 a8, 5. ἐπὶ τὸ πολύ, opp ἐξ ἀνάγκης Μδ 30. 1025 a15. Ρα2. 1357 a27 al. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, veluti φοβερὸν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ἐπ᾽ ἄλλῳ εἶναι al Ρβ5. 1382 b6. Ηγ1. 1110 a32. ε1. 1129 a24. η13. 1161 a27. ι2. 1164 b31. Πδ 4. 1291 b9. syn ἐν τοῖς πλείστοις, opp ὅλως, πᾶσιν, ἀεί ε9. 19 a21. Αα27. 43 b33-36 (τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἑπόμενα, opp τὰ πᾶσιν ἑπόμενα). γ14. 79 a21. τε1. 129 a7, 10. opp ἁπλῶς Φβ7. 198 b6. opp ἐξ ἀνάγκης, ὁπότερ᾽ ἔτυχεν, ἐπ᾽ ἔλαττον Αα13. 32 b6-22 Wz. τβ6. 112 b1-20. Μδ 30. 1025 a18, 20. ε2. 1026 b30. κ8. 1064 b35. Ρβ19. 1392 b32. syn πεφυκέναι Αα3. 25 b14 Wz. ὡς ἐπὶ πολύ, opp ἀεί Φβ5. 196 b11. τὰ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, veluti τὸ βουλεύεσθαι ἐν τοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ al Ηγ5. 1112 b9. α1. 1094 b21. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰπεῖν Ζμδ 10. 690 a10. Ζγα18. 725 b17. 20. 728 a3. — μείζων (ἐλάττων sim) πολλῷ Πδ 13. 1297 b19. Ζμδ 10. 686 b7, 27. — πλείων, πλέων (multo saepius in textu Arist forma per diphthongum scripta exhiberi videtur, legitur tamen non solum πλέον ἔχειν Πε2. 1302 a28, πλέον ποιεῖν Πε7. 1307 b17, τὸ πλέον μέρος Πδ 4. 1290 a32, οὐδὲν πλέον Ρα2. 1357 a7, sed etiam ἐπὶ πλέον veluti τδ 1. 121 a12, b3. Γα8. 325 b35. Μθ1. 1046 a1. Ηγ4. 1111 b8. ε14. 1137 b15. Πγ2. 1275 b23. θ5. 1339 b29. ηεη1. 1235 a6, longe tamen saepius in eadem formula exhibetur πλεῖον. neutrum pl πλείω Πδ 2. 1289 b28, πλείονα Πδ 2. 1289 b13). — πλείω τῶν πέντε Ζμδ 5. 680 b25. τὸ πλεῖον ἄνισον Πε1. 1301 a25. τὸ πλεῖον, opp τὸ ἔλαττον Φζ2. 232 a26 sqq. Οα11. 281 a27. οἱ πλείους. τὸ δόξαν τοῖς πλείοσιν sim Πγ13. 1283 a40. δ 4. 1291 b37. 8. 1294 a12. ε7. 1307 a18 (τὸ πλεῖον). ζ3. 1318 a19. πλεῖον πλῆθος μγ1. 370 b16. πλείων γῆ, πλεῖον πῦρ, ὕδωρ Οα8. 277 b4. Πγ15. 1286 a32. πλείων τόπος, χώρα, χρόνος μβ5. 363 a16 (τόπος πλείων καὶ ἀναπεπταμένος). 4. 360 b13. α14. 352 a3. (cf ἀφεστηκυῖα πλεῖον Πδ 11. 1296 b9.) πλεῖον τίμημα, πλείων οὐσία Πε7. 1307 a28. ζ3. 1318 a20. πλείων ψυχρότης, θερμότης, πλεῖον θερμόν, φέγγος μα10. 375 a25. β5. 361 b16, 362 a28. 9. 370 a20. Ζμδ 13. 697 a27. πλείων κοινωνία, dist πρώτη κοινωνία Πα9. 1257 a21. πλείων ἡ ἁμαρτία τε1. 139 b9. μείζων καὶ πλείων ἄνεμος μβ5. 363 a17. — ἂν ἐπὶ τὸ πλέον ἀνερρώγῃ τὸ στόμα Ζμγ1. 662 a30. ἐπὶ πλέον ζητεῖν Πγ2. 1275 b23. χρῶνται ταῖς παιδιαῖς οὐχ ὅσον ἐπὶ πλέον ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἡδονὴν Πθ5. 1339 b29. ἐπὶ πλέον (accuratius) διορίζειν, θεωρεῖν τγ6. 120 a27. Γα3. 317 b14 (opp συντόμως). 8. 325 b35. ημα1. 1182 a15. ἐπὶ πλεῖον τοῦ δέοντος εἰρηκέναι (in definitione, i e προσκεῖσθαι περίεργόν τι) τζ1. 139 b15 sqq. saepe ἐπὶ πλεῖον ad latiorem notionis ambitum refertur ἐπὶ πλεῖον ἐπεκτείνειν, ὑπάρχειν, εἶναι, εἰπεῖν τζ3. 140 a24 sqq. δ 1. 121 a12, b3-13. Αδ 13. 96 a24 (syn ὑπάρχειν καὶ ἄλλῳ). γ24. 85 b10. Κ5. 3 b21. Φβ6. 197 a36. Μθ1. 1046 a1. Ηγ4. 1111 b8. ε14. 1137 b15. ηεη1. 1235 a6. dist καθόλου Αγ4. 74 a3. εἶναι ἐπὶ πλειόνων Αγ11. 77 a20. — τὸ πλέον ἐστὶ νόημα (Parmen 149) Μγ5. 1009 b25 Bz, cf πλέως p 603 a5. — πλείονι πγ5. 871 b13, codd, πίονι ci Bk. — πλεῖστος. οἱ πλεῖστοι, opp οἱ ὀλίγοι Πδ 14. 1298 b40. 1. 1288 b15. πλεῖστος τόπος τοῦ ποιεῖν παράδοξα λέγειν τι12. 173 a7. ἀναγνώρισις ἀτεχνοτάτη, ᾗ πλείστῃ (πλεῖστοι) χρῶνται πο16. 1454 b20. πλεῖστον χρόνον σώζεσθαι Πδ 1. 1288 b30. τὸν πλεῖστον χρόνον Ζμγ6. 669 a11. πλεῖστος ἐγκέφαλος, γάλα πλεῖστον Ζμβ14. 658 b7. δ 10. 688 b10. πλείστη προσπίπτει ἡ ὄψις μγ4. 375 a3. πλείστη φυλακή Ζμβ14. 658 b8. γ11. 673 b10. — πλεῖστον ἀπέχειν πολιτείας Πδ 2. 1289 b2. — τὰ πλεῖστα i q plerumque μγ4. 374 a21. Ζιζ6. 563 a31. 7. 564 a2. 19. 573 b19. 21. 575 a30. τὰ πλεῖστα i q summum, τίκτουσι δύο ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ δὲ πλεῖστα

τρία sim Ζιζ4. 562 b4. 12. 567 a2. 20. 574 b25. 22. 576 a1. 30. 579 a21. 31. 579 b1. η4. 584 b33. ι11. 615 a14. Ζγγ1. 750 a18. τὸ πλεῖστον Ζγγ1. 750 a11. πλεῖστον Ζιθ9. 596 a3. κύει τοὺς πλείστους μῆνας ἒξ Ζιζ11. 566 a16. — πνεῦμα τὸ ἐπὶ πλεῖστον πεφυκὸς ἰέναι ϗ σφοδρότατον μβ8. 365 b31. τὸ γένος ἐπὶ πλεῖστον πάντων λέγεται τζ6. 144 a31. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰπεῖν Πδ13. 1297 b33. η16. 1335 a8. — πολλάκις, πλεονάκις, πλειστάκις v h v.

πολύσαρκος. διὰ τί οὐ πολύσαρκος ὁ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τόπος Ζμβ10. 656 a19. οἱ ὑγρότεροι τὰς φύσεις ϗ μὴ πολύσαρκοι λίαν Ζιη2. 583 a7. (ἄνθρωποι) εὐεκτικοὶ ὄντες ϗ γινόμενοι πολύσαρκοι ἢ πιότεροι μᾶλλον Ζγα11. 725 b32.

πολύσπερμος, dist ὀλιγόσπερμος, ἄσπερμος Ζγα18. 725 b29. πολύχοά ἐστι ϗ πολύσπερμα τὰ μὲν διὰ δύναμιν τὰ δὲ δι' ἀδυναμίαν Ζγα18. 726 a10. τὰ ὀχευτικὰ ϗ πολύσπερμα γηράσκει ταχύ μκ5. 466 b8. ζῷα πολύσπερμα Ζγγ1. 750 a26, 751 a20 (coni ὀχευτικά). 7. 757 a18. τῶν ἀνθρώπων οἱ δασεῖς ἀφροδισιαστικοὶ ϗ πολύσπερμοι μᾶλλόν εἰσι τῶν λείων Ζγδ5. 774 b2.

πολύστοιχοι ὀδόντες Ζιβ13. 505 a29.

πολυσχιδής. ἰσχάδες πολυσχιδεῖς, dist αἱ δίχα ἐσχισμέναι, αἱ ἀσχιδεῖς πκβ9. 930 b33. ἔστιν οὐ πολυσχιδὴς ὁ τοῦ ἀνθρώπου πλεύμων Ζια16. 495 b1, cf 4. τὰ τῶν ἐλάφων (κέρατα) μόνα δι' ὅλου στερεὰ ϗ πολυσχιδῆ, τὸ πολυσχιδὲς (τῶν κεράτων) μᾶλλον βλάπτει ἢ ὠφελεῖ Ζιγ9. 517 a24. Ζμγ2. 663 a10. ἡ χεὶρ διαιρετὴ ϗ πολυσχιδής, πολυσχιδεῖς οἱ πόδες τῶν ἀνθρώπων Ζμδ10. 687 b7, 690 b6. cf Ζιβ1. 499 b7. μάλιστα ἀνάλογον ταῖς χερσὶ τὰ πολυσχιδῆ (suppleas τὰ σκέλη πρόσθια) αὐτῶν (τῶν τετραπόδων ϗ ζῳοτόκων) Ζιβ1. 497 b20 (cf Aub et Wiegmann obs zool 7). — 1. τὰ πολυσχιδῆ persaepe significant mammalia pedibus multifidis. mammalium τὰ μέν ἐστι πολυσχιδῆ τὰ δὲ δισχιδῆ τὰ δὲ ἀσχιδῆ vel μώνυχα· ποδότης ὡσαύτως ἡ μὲν πολυσχιδὴς ἡ δὲ δισχιδὴς ἡ δ' ἀσχιδὴς ϗ ἀδιαίρετος Ζιβ1. 499 b7. cf Ζμδ10. 690 a6. α3. 642 b29, cf 643 b32, 36. M 79 adn. ὅσα πολυσχιδῆ τῶν τετραπόδων Ζγβ6. 742 a8. cf M 80 adn. AZι I 62, 3. τὰ πολυσχιδῆ πάντα πολυτόκα σχεδόν Ζγδ4. 771 a22, b3. 5. 774 a33. οὐ τελειογόνα ἐστίν· τίκτει ἀτελῆ, τυφλά Ζγδ3. 770 a37. 6. 774 b10 (cf 7). Ζιζ33. 580 a5. ἔχει τὸν σπλῆνα μακρόν Ζμγ12. 674 a1. πολυσχιδὲς οὐθὲν ἔχει ἀστράγαλον, κέρας, ἐν τοῖς μηροῖς τοὺς μαστούς Ζιβ1. 499 b23. Ζμγ2. 662 b30 (cf M 321). δ10. 688 b8. — τοῖς ἀμφώδουσι ϗ πολυσχιδέσι πιμελώδης ὁ μυελός, τὰ ἀμφώδοντα ϗ ἀκέρατα ϗ πολυσχιδῆ πιμελὴν ἔχει ἀντὶ στέατος Ζμβ6. 651 b32. 5. 651 a34. — syn τὰ πολυδάκτυλα Ζιβ1. 499 b8. τὰ πολυτόκα ἢ πολυσχιδῆ, opp τὰ πολυτόκα ϗ μώνυχα ϗ κερατοφόρα Ζμδ10. 688 a34. cf γ12. 674 a1. — τὰ μὴ πολυσχιδῆ, syn τὰ ὀλιγοτόκα ἢ κερατοφόρα Ζμδ10. 688 b21. — enumerantur Ζιβ1. 499 b8, 24. Ζμγ12. 674 a1. δ10. 688 b7. Ζγβ6. 742 a8. δ3. 770 b1. 4. 771 a22. 5. 774 a32 (cf Langk Schol ad Ζμ p 15, 82). — 2. πολυώνυχοί εἰσι πάντες οἱ ὄρνιθες, ἔτι δὲ πολυσχιδεῖς τρόπον τινὰ πάντες Ζιβ12. 504 a6 (M 295). — 3. coni πολυδάκτυλα. πάντα τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα πολυδάκτυλα ϗ πολυσχιδῆ ἐστίν Ζιβ10. 502 b34.

πολυτεκνεῖν. ἡ διάζευξις τῶν γυναικῶν ἵνα μὴ πολυτεκνῶσιν Πβ10. 1272 a24.

πολυτεκνία, coni εὐτεκνία, εὐγηρία Ρα5. 1360 b20, 1361 a1-12.

πολύτεκνος ὁ αἴγιθος Ζιι15. 616 b10. τὰ πολύτεκνα τῶν ζῴων πι14. 892 a38.

πολυτελής. ζῆν περιεργότερον κόσμῳ πολυτελεῖ Πβ8. 1267 b26. παρασκευάζειν ἱερεῖα πολυτελῆ οβ1347 a28.

πολυτοκεῖν. γυναῖκες ὅταν πολυτοκήσωσιν Ζγδ5. 774 a4. τίνα τῶν ζῴων πολυτοκεῖ Ζγγ1. 750 a27, b18. δ4. 770 a11, 771 a27. 5. 774 a20. 6. 774 b27. Ζιζ1. 558 b20. τί ἂν τις θαυμάσειεν ἐπὶ τῶν πολυτοκούντων Ζγδ4. 771 b16.

πολυτοκία τῶν ζῴων Ζγγ4. 755 a25. ἡ τῆς πολυτοκίας αἰτία Ζγδ4. 771 a16, b7. ἀλεκτορίδων ἔνιαι μετὰ τὴν πολυγονίαν ἀπέθανον Ζγγ1. 750 a28.

πολυτόκος. τὰ τέρατα ἐν τοῖς μονοτόκοις σπάνια πάμπαν, ἐν δὲ τοῖς πολυτόκοις μᾶλλον ϗ μάλιστα ἐν ὄρνισι Ζγδ3. 770 a9, 32, b25. — 1. inter mammalia διὰ τί τὰ μὲν πολυτόκα τὰ δὲ μονοτόκα Ζγδ4. 771 a17, 22, b1. Ζιη4. 584 b28, τῶν κολοβῶν ζῴων ϗ ἀμφωδόντων Ζγβ7. 746 a12. τὰ πολυτόκα Ζγδ4. 771 b31, 772 a19. 5. 774 a20. οἱ μαστοὶ ποῦ Ζμδ10. 688 a34, b16. τὰ πολυσχιδῆ πολυτόκα ἐστίν Ζγδ4. 771 b3. 5. 774 a33. 6. 774 b10. τὰ πολυτόκα ἢ πολυσχιδῆ, opp τὰ ὀλιγοτόκα ϗ μώνυχα ϗ κερατοφόρα Ζμδ10. 688 a34. αἶγες ϗ πρόβατα πολυτοκώτερα (τῶν γυναικῶν), μόνον πολυτόκον ὂν ἡ ὗς τελειογονεῖ Ζγδ3. 770 a36. 6. 774 b16. πι6. 891 b9. — 2. ϗ ἐν τοῖς πτηνοῖς ϗ ἐν τοῖς πλωτοῖς τὰ μὲν μεγάλα ὀλιγοτόκα τὰ δὲ μικρὰ πολυτόκα Ζγδ4. 771 b12. inter aves τὰ πολυτόκα, opp τὰ γαμψώνυχα ὀλιγοτόκα Ζγγ2. 753 a27, 31. αἱ ἀγεννεῖς (ἀλεκτορίδες) τῶν γενναίων πολυτοκώτεραι, τῶν ἀλεκτορίδων αἱ Ἀδριανικαὶ πολυτοκώταταί εἰσιν Ζγγ1. 749 b31, 29. cf 750 a27. Ζιζ1. 558 b16, 17.

πολύτροπος. τὸ πυκνὸν πολυτρόπων δεῖται δυνάμεων φτβ1. 822 b11.

πολυφαγία τῶν ἀθλητῶν Ζγδ3. 768 b29.

πολυφάγος ὁ Κροτωνιάτης Μίλων f 477. 1556 b5.

Πολύφημος, διὰ τί Κύκλωψ f 164. 1505 b10.

πολυφιλία, coni πλοῦτος, ἰσχύς Ρα5. 1360 b20, 1361 b35-39. β5. 1383 a3. 11. 1388 b5. Πγ13. 1284 a20, b27. ὑπερτείνειν ταῖς οὐσίαις ϗ πολυφιλίαις Πδ6. 1293 a31. ἡ π. δοκεῖ τῶν καλῶν ἕν τι εἶναι Ηθ1. 1155 a30.

πολύφιλοι Ρα12. 1372 a13. πολύφιλοι καθ' ὑπερβολήν, οἱ π. οὐδενὶ δοκοῦσιν εἶναι φίλοι Ηι10. 1170 b23, 1171 a15. μὴ ζητεῖν ὡς πολυφιλώτατον εἶναι Ηι10. 1171 a9.

πολυφυής. τὸ διφυὲς τοῦ στόματος παρίσθμιον, τὸ δὲ πολυφυὲς ὅλον Ζια11. 493 a1.

πολύφωνοι τῶν ὀρνίθων οἱ μικρότεροι Ζμβ17. 660 a34, 33. Ζιδ9. 536 a34 (coni λαλίστεροι).

πολύχειρ ἄνθρωπος τὸ πλῆθος Πγ11. 1281 b6.

πολυχειρίας δεῖ τοῖς ἄρχουσι κ6. 398 b12.

πολυχοεῖν. ἡ φύσις οὐ δύναται ἐπ' ἀμφότερα (τήν τε τῶν πτερῶν φύσιν ϗ τὴν τοῦ σπέρματος) πολυχοεῖν Ζγγ1. 749 b9. cf δ8. 777 a16.

πολύχοος, πολύχους. 1. πολύχοά ἐστι ϗ πολύσπερμα τὰ μὲν διὰ δύναμιν τὰ δὲ δι' ἀδυναμίαν Ζγα18. 726 a10. ἡ τενθρηδὼν πολύχουν Ζιι43. 629 a35 Aub. — 2. i q πολυειδής. πολυχουστέρα ἰδέα, coni syn πολυμορφοτέρα Ζμβ10. 656 a5, 4. ἂν πολύχους ᾖ ἡ ἐναντίωσις Ργ17. 1418 b9.

πολύχρηστος, coni χρήσιμος πρὸς τὸν βίον Πθ3. 1337 b26. ἔνια πολύχρηστά ἐστι τῶν περὶ τὰς τέχνας, ὥσπερ ἐν τῇ χαλκευτικῇ ἡ σφύρα ϗ ὁ ἄκμων Ζγε8. 789 b9.

πολύχροια. πολύχροα διὰ τὴν πολύχροιαν τῶν ὑγρῶν πλδ4. 963 b37.

πολυχρονία. ἡ π. τοῦ τόκου πι47. 896 a27.

πολυχρόνιος. ζωὴ πολυχρόνιος, opp ἐπέτειος μκ1. 464 b25. πολυχρονιώτερα ὅλως τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων, ἐν τοῖς ὄρνισι

τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα Ζι7. 613 a25. f 270. 1527 a1. ὁ λέων πολυχρόνιος· σπόγγων γένος πολυχρόνιον· πολυχρονιώτερα ἡ φάσσα Ζι44. 629 b32. ε16. 549 a9. f 271. 1527 a21. πολυχρόνιος ὁ τῶν ἐλεφάντων τόκος Ζγδ10. 777 b15. ὅσα φαίνεται τίκτεσθαι πολυχρονιώτερα τῶν ἕνδεκα μηνῶν Ζη4. 584 b20. πολυχρονιώτερα, ὀλιγοχρονιώτερα τῆς φύσεως μκ3. 465 b28. cf Ρα7. 1364 b30. πολυχρόνιος ὢν οὐκ ἄνευ τύχης διαμείνειεν ἂν Ρα5. 1361 b30. τὸ πολυχρόνιον, opp τὸ ἐφήμερον Ηα4. 1096 b4. ὅσα πολυχρόνια τῶν ἔργων Ηδ5. 1123 a8. τὸ καλὸν πολυχρόνιον Ηι7. 1168 a16. πολυχρόνιοι, πολυχρονιώτεραι ἀρχαί, dist ἀίδιοι, opp ἐπέτειοι Πδ15. 1299 a7, 9. ε8. 1308 b13. πόροι πολυχρόνιοι ρ3. 1425 b29. πολυχρονιώτερον, syn βεβαιότερον, μονιμώτερον, δυσκινητότερον, ἀσφαλέστερον τγ1. 116 a13. Κ8. 8 b28 (πολὺ χρονιώτερον Bk), 9 a5, 9. Πδ11. 1296 a14. — Σίβυλλα πολυχρονιωτάτη γενομένη θ95. 838 a7.

πολύχροος, πολύχρους, πολύχρως. τῶν ζῴων τὰ μέν ἐστι μονόχροα, τὰ δὲ πολύχροα μέν, ὁλόχροα δέ, τὰ δὲ ποικίλα Ζγε6. 785 b19. cf ε1. 779 b3. τὰ τῶν ἀνθρώπων ὄμματα πολύχροα· ὁ ἄνθρωπος πολύχρους τὰ ὄμματα Ζγε1. 779 a34. Ζα10. 492 a5. ὄμμα πολύχρων, opp μονόχρων Ζγε1. 779 b9. παρὰ τὴν βαφὴν πολύχρους φαίνεται ἡ γῆ χ1. 791 a5. πολύχροα πάντα διὰ τὴν πολύχροιαν τῶν ὑγρῶν πλδ4. 963 b37.

πολυώνυμος. εἷς ὢν ὁ θεὸς πολυώνυμός ἐστιν κ7. 401 a12. καλεῖται ᾗ μὲν λαμβάνει, στόμα, εἰς ὃ δὲ δέχεται, κοιλία, τὸ δὲ λοιπὸν πολυώνυμόν ἐστιν Ζα2. 489 a2 Aub.

πολυώνυχος. πολυώνυχοί εἰσι πάντες οἱ ὄρνιθες Ζβ12. 504 a5. τὰ πολυώνυχα πι43. 895 a38.

πολυωρεῖν. προσήκειν οἴονται πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων Ρβ2. 1378 b34.

πολυωφελές Ηα1. 1095 a11, opp ἀνόνητος a9, ἀνωφελῶς a5.

πόμα γλυκύ, γλύκιον μβ3. 357 a29. ηεη2. 1238 a28. πόμα πρόσφατον Ζγ19. 520 b30. μιγνύναι εἰς τὰ πόματα τὰς τοιαύτας δυνάμεις (ὀσμάς) αι5. 444 a1. πόμα ἧττον ἄκρατον πκα20. 929 a36. προσδιαποιεῖν τῷ πόματι πγ35. 876 a28. ἀκρατεῖς περὶ τὰ πόματα Ζμδ11. 691 a2. λαβεῖν τρίχα ἐν τῷ πόματι Ζη11. 587 b25.

πομπεύειν. τῶν ἵππων ὅσοι τὸν τρόπον τοῦτον ποιοῦνται τὴν κίνησιν οἷον οἱ πομπεύοντες Ζπ14. 712 a34. v ἵππος p 345 b42.

πομφολυγοῦν. ἀναφερόμενος ὁ ἀὴρ πομφολυγοῖ τὴν θάλατταν πκγ4. 931 b34.

πομφόλυξ ἀφρώδης Ζγγ11. 762 a14. ὁ ἀφρὸς σύγκειται ἐκ πομφολύγων· ὅσῳ ἂν ἐλάττους καὶ ἀδηλότεραι αἱ πομφόλυγες ὦσι, τοσούτῳ στιφρότερος ὁ ὄγκος φαίνεται Ζγβ2. 735 b12, 736 a16. γίνονται πομφόλυγες τοῦ πνεύματος ἐξιόντος βιαίως αν3. 471 b1. ἡ πομφόλυξ ὑγροῦ ὑπ' ἀέρος κάτωθεν ἀνωθουμένου· ἡ ὑπέρζεσίς ἐστιν ἡ ἀναβολὴ τῶν πομφολύγων πκγ4. 931 b34. κδ6. 936 b1. ποιεῖν πομφόλυγας πλγ17. 963 b3. αἱ πομφόλυγες ἡμισφαίρια· αἱ βάσεις τῶν πομφολύγων πις2. 913 a29. 1. 913 a19.

πονεῖν, opp ἀργεῖν Ζζ20. 574 b29. αἱ εἰωθυῖαι πονεῖν γυναῖκες Ζγδ6. 775 a35. πονεῖν, opp ῥαθυμεῖν Ηζ1. 1138 b28. οἱ πονοῦντες καὶ οἱ ἀπολαύοντες πιθ1. 917 b19. ὁ πονῶν δεῖται τῆς ἀναπαύσεως Πθ3. 1337 b38. τὸ πονεῖν αἴτιον τῆς εὐεξίας καὶ αὐτὴ τοῦ πονεῖν Φβ3. 195 a9. Μδ2. 1013 b9. ἀδυνατοῦντες συνεχῶς πονεῖν Ηκ6. 1176 b35. φεύγοντες τὸ πονεῖν, ἡσσώμενος τοῦ πονεῖν (apud Agathonem) ηεγ1. 1229 b39, 1230 a1. — πονεῖν τὴν ἀπὸ τοῦ αἴρειν λύπην Ηη8. 1150 b4. πονεῖν τὴν κεφαλήν, τοὺς ὀφθαλμοὺς al Ζε31. 557 a10. πγ14. 873 a5. ε19. 882 b25. 24. 883 a30. λα19. 959 a33. 23. 959 b21. θ5. 831 a1. πονεῖν τῇ κυήσει Ζζ17. 570 b3. οἱ πονοῦντες Ζγα18. 725 a17. ἅπαν συμπαθὲς ἑνὸς μορίου πονήσαντος Ζμδ10. 690 b4. οἱ ἀσθενεῖς καὶ πεπονηκότες τῶν τόπων χ6. 798 a23. ἀεὶ πονεῖ τὸ ζῷον Ηη15. 1154 b7. τὰ σπαρτία ἧττον πονέσει μχ25. 856 b9. — οἱ γεγυμνασμένοι καὶ πεπονηκότες Πε9. 1310 a24. — πεπόνηται ὁ πολιτικὸς περὶ τὴν ἀρετήν, οἱ περὶ τὰ ἐγκώμια πεπονημένοι Ηα13. 1102 a8. 12. 1101 b35. πεπονημένην ἔχειν δεῖ τὴν ἕξιν Πη16. 1335 b8.

πονηρεύεσθαι Ργ10. 1411 a17.

πονηρία, syn μοχθηρία Ηε4. 1130 a21, 17. dist μοχθηρία: ἡ μοχθηρία πονηρία συνεχής Ηη9. 1150 b35. dist ἀβελτερία ρ5. 1426 b30, 32. dist κακοήθεια: κανθοὶ μακροὶ κακοηθείας σημεῖον, κρεώδεις πονηρίας Ζα9. 491 b26. ἡ πονηρία τῶν ἀνθρώπων ἄπληστον Πβ7. 1267 b1. ἡ παροιμία, προφάσεως δεῖται μόνον ἡ πονηρία Ρα12. 1373 a4. εὐήθεις διὰ τὸ μήπω τεθεωρηκέναι πολλὰς πονηρίας Ρβ12. 1389 a18.

πονηροκρατουμένη πόλις Πδ8. 1294 a2.

πονηρολογία. ἀνάγκη πονηρολογίαν συμβαίνειν, syn πρὸς ἐνίους φαύλους γίνεσθαι τοὺς λόγους τθ14. 164 b13, 9.

πονηρός. πονηροὶ καὶ ἀσεβεῖς καὶ ἄδικοι Ηδ3. 1122 a6 (cf τὸ ἀδικεῖν εἶναι τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ρ5. 1427 a32). πονηροὶ καὶ ἀβέλτεροι ρ5. 1426 b35. syn μοχθηρός, opp ἐπιεικής πο13. 1453 a1, 1452 b36, 34. πονηρὸς δ' οὔ· ἡ γὰρ προαίρεσις ἐπιεικής Ηη11. 1152 a16. οὔπω πονηροί· οὐ γὰρ διὰ μοχθηρίαν ἡ βλάβη Ηε10. 1135 b24. dist ἀκρατής Ηη11. 1152 a20-24. πονηροὶ δημαγωγοί Πε5. 1304 b26. πονηρὰ πολιτεία Πδ9. 1294 b38. προοιμιάζονται οἱ πονηρὸν τὸ πρᾶγμα ἔχοντες ἢ δοκοῦντες Ργ14. 1415 b22. ἐκ πονηροῦ θεᾶσθαι Ηι7. 1167 b26.

πονηρόφιλον ἡ τυραννίς Πε11. 1314 a1.

πονητικός. βραχυβιώτερα ὅσα πονητικὰ τῶν ἀρρένων, καὶ διὰ τὸν πόνον γηράσκει θᾶττον μκ5. 466 b12. ἐν οἷς ἔθνεσι πονητικὸς ὁ τῶν γυναικῶν βίος Ζγδ6. 775 a33.

πόνος. ὁ πόνος ἀναλίσκει τὰ περιττώματα Ζγδ6. 775 a35. ξηραίνει ὁ πόνος μκ5. 466 b14. οἱ πρὸς ἀνάγκην πόνοι, syn ἀναγκαῖα γυμνάσια, opp κουφότερα γυμνάσια Πθ4. 1338 b41, 40, 1339 a4. ἀναγκαῖοι πόνοι Πη17. 1336 a25. ἕξις πεπονημένη πόνοις μὴ βιαίοις Πη16. 1335 b9. πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας f 625. 1583 b12. — οἱ ὀδόντες πόνον παρέχουσιν ἐν τῇ ἀνατολῇ Ζβ4. 501 b27. cf Ζγγ2. 752 a34. πόνων ἐπιγιγνομένων Ζγδ4. 773 a17. πόνοι ἐν τῇ κεφαλῇ, περὶ τὴν κοιλίαν· πόνος συνεχής, νωθρότερος, χαλεπώτερος Ζη9. 586 b30, 28. 4. 584 a4, 28.

ποντίλος, ποντῖλος S cf Lob Prol 114 (v l ναυτικός) Ζδ1. 525 a21. v ναυτίλος.

Ποντικὸς μῦς λευκός Ζθ17. 600 b13. ι50. 632 b9. v μῦς p 478 b28.

πόντιος. νῆσοι πόντιαι, dist πρόσγειοι μβ8. 368 b33.

πόντος. μή ποτ' ἀπ' ἠπείρου δείσῃς νέφος ἀλλ' ἀπὸ πόντου πκς57. 747 a8, cf παροιμία p 569 b52.

Πόντος κ3. 393 a32, b25, 27. μυχοὶ Πόντου ὅροι Εὐρώπης κ3. 393 b24. τὰ καλούμενα βαθέα τοῦ Πόντου μα13. 351 a12. τῆς Μαιώτιδος βαθύτερος μβ1. 354 a20. εἰς τὸν Αἰγαῖον ῥεῖ μβ1. 354 a14. Πόντου ἔκπλους κατὰ τὸν Ἴστρον θ105. 839 b10, 14. τοῦ Πόντου καθαιρομένου Ζζ13. 568 a4. de maris natura et aeris temperie μα10. 347 a36, b4. Ζθ19. 601 b17, 18. πιδ2. 909 a18. κγ6. 932 a21, 24, 28. κε6. 938 a37. ἐν Πόντῳ ὄρνεα φωλεύοντα θ63. 835 a15. navium commeatus οβ1346 b31, 1347 b25. θ104. 839 b3, 6. pisces

aliaque animalia maritima ἐν τῷ Πόντῳ Ζιε10. 543 b3. ζ12. 566 b10. 17. 571 a15, 21. θ12. 596 b31, 597 a14, 15. 13. 598 a24, 27, 30, b2, 10, 29. 19. 601 b17. 20. 603 a25. 28. 606 a10. μέλιτται, ὄνοι, κρίοι al περὶ τὸν Πόντον, ἐν τῷ Πόντῳ Ζι22. 554 b8, 18. θ25. 605 a21. 28. 606 a20. Ζμδ5. 682 a27. οἱ περὶ τὸν Πόντον μα12. 348 b34. Πθ4. 1338 b21. οἱ ἀπηγριωμένοι περὶ τὸν Πόντον Ηη6. 1148 b22. οἱ ἐν τῷ Πόντῳ Σκύθαι Ζγε3. 782 b33. Ἡράκλεια ἡ ἐν τῷ Πόντῳ μβ8. 367 a1. Πε6. 1305 b36. θ73. 835 b15. Ἀπολλωνία ἡ ἐν τῷ Πόντῳ Πε6. 1306 a9, cf Ἀπολλωνιᾶται οἱ ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ Πε3. 1303 a37. Τραπεζοῦς ἡ ἐν τῷ Πόντῳ θ18. 831 b23. ἐν τῷ Πόντῳ περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν Ζιζ13. 567 b16.

Πόντος ποταμὸς Θρᾴκης θ115. 841 a28, cf Tomaschek Ztsch f d öst Gym 1867 p 695.

ποοφαγεῖν. ἄλλα δ' ἔστιν (ὄρνεα) ἃ ζῇ καρποφαγοῦντα καὶ ποοφαγοῦντα Ζιθ3. 593 a15.

ποοφάγος καὶ ἕλειος βίος Ζμδ12. 693 a15, cf ποηφάγος.

πόπανα τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἄνευ πυρός, ἱερεῖον δὲ μηδέν f 447. 1551 b15.

Ποπλώνιον Τυρρηνῶν θ93. 837 b31.

Πορδοσελήνη Ζιθ28. 605 b29.

πορεία. ὑπὸ τὴν τοῦ ἡλίου πορείαν μα7. 344 b5. πολλὴν εἶναί φαμεν τὴν ὁδόν, ἂν ᾖ ἡ πορεία πολλή Φδ12. 220 b30. τὰ φαινόμενα περί τε τοὺς πλοῦς καὶ τὰς πορείας μβ5. 362 b20. ποιεῖσθαι πορείαν πρὸς θεῶν ἀποθεραπείαν Πη16. 1335 b15. ἡ τῶν ζῴων πορεία Ζμα1. 639 b1. κάμψεως μὴ οὔσης οὔτ' ἂν πορεία οὔτε νεῦσις οὔτε πτῆσις ἦν Ζπ9. 708 b27. δυνατὸν καὶ ἀπὸ περιττῶν ποδῶν πορείαν γίνεσθαι Ζπ8. 708 b6. τὸ πρόσθεν, ἐφ' ὃ καὶ ἡ πορεία Ζια15. 494 b6. ποιεῖσθαι τὴν αὐτὴν κίνησιν τῆς πορείας Ζιβ1. 501 a2. κυμαίνειν τῇ πορείᾳ Ζιε19. 551 b7. οἱ γαμψοὶ ὄνυχες ὑπεναντίοι πρὸς τὴν πορείαν Ζμδ12. 694 a19. ἡ ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ πορεία Ζπ13. 713 a5. εἴρηται ἐν τοῖς περὶ τῆς πορείας τῶν ζῴων Ζμδ11. 690 b15, 692 a17. 13. 696 a11, cf Ἀριστοτέλης p 103 b3.

πορεῖν. μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις (Hom υ 71) πι36. 894 b34.

πορεύεσθαι, dist ἄλλεσθαι Ζπ3. 705 a6, 5. (τὰ ἔντομα διῃρημένα) καὶ ἐπὶ τὴν τομὴν πορεύεται καὶ ἐπὶ τὴν οὐράν Ζιδ7. 532 a4. — ὁ οἰσοφάγος ἐστὶ δι' οὗ ἡ τροφὴ πορεύεται εἰς τὴν κοιλίαν sim Ζμγ3. 664 a21, b14. Ζιδ4. 529 b10. — de inquirendi via ac ratione (cf ὁδός, μετιέναι, βαδίζειν), ἐπὶ τὸ ἄνω πορευομένοις ἵσταταί ποτε Αα27. 43 a36. ἐπὶ τὸ μὴ καλῶς δεδεῖχθαι πορευτέον τι17. 176 a37. οὕτως ἀεὶ πορεύσεται Αγ23. 85 a7. καὶ τοῦτ' ἐπορεύετ' ἂν εἰς ἄπειρον Ζγα1. 715 b14, cf ἄπειρον p 74 b52.

πορεύσιμος. ὥστ' εἰ μή που κωλύει θαλάττης πλῆθος, ἅπαν εἶναι πορεύσιμον μβ5. 362 b19.

πορευτικός. τὸ σφαιροειδὲς πλεῖστον ἀφέστηκε τῷ σχήματι τῶν πορευτικῶν σωμάτων Οβ8. 290 b8. οὐθὲν τῶν πορευτικῶν ὀργάνων, τὸ πορευτικόν (sc μόριον), syn τὰ ὀργανικὰ μέρη τῆς πορείας Ζγβ1. 732 b27. α2. 716 a31. ψγ9. 432 b26. — a. Gangthier. τὰ πορευτικὰ τῶν ζῴων, syn ἕκαστον τῶν πορευομένων Ζγδ8. 776 b7. Ζπ3. 705 a6. 8. 708 b17. ζ2. 468 a18. τὰ φυτὰ λαμβάνει τὴν τροφὴν ἐκ τῆς γῆς, τὰ δὲ ζῷα πάντα μὲν σχεδόν, τὰ δὲ πορευτικὰ φανερῶς ἐν αὑτοῖς ἔχει τὸ τῆς κοιλίας κύτος Ζμβ3. 650 a24. ἐν τοῖς ζῴοις πᾶσι τοῖς πορευτικοῖς κεχώρισται τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος, ἐν τοῖς φυτοῖς δ' οὔ Ζγα23. 730 b33 (cf 731 a1, b8). β1. 732 a14. τῷ πορευτικῷ ζῴῳ ἀνάγκη ὑπάρχειν αἰσθήσεις ψγ12. 434 b25, a33. αι1. 436 b18. τί ἐστι τὸ κινοῦν τὸ ζῷον τὴν πορευτικὴν κίνησιν ψγ9. 432 b14. ἀδιόριστον τὸ ἄνω καὶ τὸ κάτω τοῖς μαλακίοις τῶν πορευτικῶν μόνοις Ζγβ6. 741 b34. — b. τῶν χερσαίων τὰ μὲν πτηνὰ τὰ δὲ πεζά, καὶ τῶν πεζῶν τὰ μὲν πορευτικὰ τὰ δὲ ἑρπυστικὰ τὰ δὲ ἰλυσπαστικά Ζια1. 487 b20. (ἀναγκαῖον τοῖς ἀντικειμένοις διαιρεῖν καὶ μὴ τὰ μὲν πορευτικὰ τὰ δὲ πτηνά· ἔστι γάρ τινα γένη οἷς ἄμφω ὑπάρχει Ζμα3. 643 b1.) syn τὰ ἔναιμα καὶ πορευτικά, τὰ πεζὰ καὶ πορευτικά, opp οἱ ὄρνιθες, τὰ πορευτικὰ τῶν τελείων ζῴων Ζμγ5. 667 b32. δ12. 693 b9. ζ2. 468 a18. τοὺς ὀπισθίους δύο πᾶσιν ἀναγκαῖον τοῖς πορευτικοῖς ἔχειν Ζμδ10. 686 b1. τὸ ἔμβρυον χρῆται τῇ ὑστέρᾳ ὥσπερ γῇ φυτόν, ἕως ἂν τελεωθῇ πρὸς τὸ εἶναι ἤδη ζῷον δυνάμει πορευτικόν Ζγβ4. 740 a27. — c. τῶν ἐνύδρων τὰ μὲν τῷ προσπεφυκέναι ζῇ (μόνιμα), τὰ δὲ νευστικά, τὰ δὲ πορευτικά, οἷον τὸ τῶν καρκίνων γένος· τοῦτο γὰρ ἔνυδρον ὂν τὴν φύσιν πορευτικόν ἐστιν Ζια1. 487 b18. opp τὰ μόνιμα Ζμδ5. 681 b36. τὰ πορευτικὰ μείζω τῶν μονίμων ζῴων Ζγβ1. 732 a22. πορευτικὰ καὶ νευστικὰ πολλὰ τῶν ζῴων ἐστίν Ζια1. 487 b31. αἱ σηπίαι καὶ αἱ τευθίδες νευστικαὶ μόνον, τοὺς δὲ πολύποδας καὶ πορευτικούς· ἔνια μαλακόστρακα νευστικώτερά εἰσιν ἢ πορευτικώτερα· τὰ δὲ μαλακόστρακα πάντα πορευτικά, μόνιμος ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων φύσις Ζμδ9. 685 a15. 8. 684 a18, 683 b25, 5. cf Ζπ19. 714 b16. ὅλως πᾶν τὸ γένος τὸ τῶν ὀστρακοδέρμων φυτοῖς ἔοικε πρὸς τὰ πορευτικὰ τῶν ζῴων· ἥκιστα τὴν ὄσφρησιν τῶν ὀστρακοδέρμων φαίνεται ἔχειν τῶν μὲν πορευτικῶν ἐχῖνος, τῶν δ' ἀκινήτων τήθυα καὶ βάλανος Ζιθ1. 588 b17. δ8. 535 a24. ὅσα μὴ πορευτικά, καθάπερ τὰ ὀστρακόδερμα τῶν ζῴων καὶ τὰ ζῶντα τῷ προσπεφυκέναι Ζγα1. 715 b16. sed πορευτικὰ δὲ κῆρυξ πορφύρα ἡδυπορφύρα ἐχῖνος στράβηλος f 287. 1528 b10. (cf M 88. 89. 135.)

πορθεῖν πόλεις Ηδ3. 1122 a5. πεπορθηκέναι Ἴλιον Ηζ2. 1139 b7. ὁ κλέψας καὶ λαβεῖν καὶ πορθῆσαι λέγεται Ργ2. 1405 a28.

πορθμεύς μβ3. 356 b16.

πορθμευτικόν, εἶδος δήμου Πδ4. 1291 b21, 24.

πορθμὸς μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας θ55. 834 b3. 130. 843 a1. ἄνεμος (ἐν Σικελίᾳ) πνέων ἀπὸ τοῦ πορθμοῦ σ973 b1. f 238. 1521 b19. πορθμοί, coni εὔριποι κ4. 396 a25. — αὐλοῦ πορθμός (Emped 352, 359) αν7. 473 b18, 25, cf Sturz ad h v.

πορίζειν τὰ ἔξωθεν, σώζειν τὰ ἔνδον οα3. 1344 a2. πορίζειν τροφήν, μισθόν, μισθοφοράν, ζημίαν, χώραν Πβ8. 1268 a32. δ13. 1297 a37, 40, b12. ε5. 1304 b28. γ14. 1285 b7, ἀγαθὸν τῷ κοινῷ Ηθ16. 1163 b6. εἰ μὴ οἷόν τε πορισθῆναι χρήματα Ηγ5. 1112 b26. πορίζεσθαι τὴν τροφὴν ῥᾳδίως, ἐκ τοῦ ὑγροῦ Ζγγ1. 749 b24. Ζια1. 487 b1. πορίσασθαι ὠφελείας ρ1. 1420 b11. ἡ φύσις τὸ ἀναπνεῖν πεπόρικεν εἰς σωτηρίαν υ2. 456 a10. τοῖς κολυμβηταῖς ἔνιοι πρὸς τὴν ἀναπνοὴν ὄργανα πορίζονται Ζμβ16. 659 a10. πεπόρισται κοινὸν μέτρον τὸ νόμισμα Ηι1. 1164 a1. Πα9. 1257 a33, b1. πορίζειν ἡδονήν Ηδ3. 1121 b7. ηεα5. 1215 b33. πορίσαι, πορίσασθαι λόγους, δόξαν, πίστεις, ἐνθυμήματα, παραδείγματα τθ3. 158 b6. Ηκ10. 1179 b6. Ρα2. 1356 a1, 33. β20. 1394 a6. γ1. 1403 b13, 1404 a25. τὴν εὐμένειαν πῶς ποριστέον ρ37. 1442 a2. πορισθὲν διά τινος ρ4. 1426 a6. οἱ τὰς τέχνας τῶν λόγων συντιθέντες ὀλίγον πεπορίκασιν αὐτῆς μόριον Ρα1. 1354 a12. τὰ ἐκτὸς μόρια ἑκάστοις (τῶν ζῴων) ἴδια πεπόρισται πρὸς τοὺς βίους Ζμγ4. 665 b3. αἱ πράξεις (τῶν ζῴων) πρὸς τὰ ψύχη καὶ τὰς ἀλέας πεπορισμέναι εἰσίν Ζιθ12. 596 b22.

ποριστής. οἱ λησταὶ αὑτοὺς ποριστὰς καλοῦσιν Ργ2. 1405 a26.

ποριστικός. ἀρετή ἐστι δύναμις ποριστικὴ ἀγαθῶν ϗ φυλακτική Ρα9. 1366 a37.

πορνοβοσκοί (εἶδός τι ἀνελευθερίας) Ηδ3. 1121 b33.

πόρος. ὅτι οὐκ ὀρθῶς δοκεῖ τισὶ πάσχειν ἕκαστον διά τινων πόρων εἰσιόντος τοῦ ποιοῦντος Γα8. τὸ μικρομερέστερον διὰ τῶν μειζόνων πόρων διέρχεται Αδ11. 94 b29. μὴ διιέναι διὰ τῶν πόρων Ογ8. 307 b13. πόροι κενοὶ συγγενοῦς σώματος μδ9. 386 b2. πόρους ἔχειν μείζους, ἐλάττους τῶν τοῦ ὕδατος ὄγκων μδ8. 385 a29. 9. 385 b20. τῶν χρωμάτων συνεισιόντων εἰς τοὺς τῶν βαπτομένων πόρους χ4. 794 a27, 29, 33, b8. πόρους ἔχειν κατὰ μῆκος, κατὰ πλάτος, κατ' εὐθυωρίαν, δι' ὅλου, παραλλάξ, παραλλάττοντας μδ9. 387 a2, 21, 385 b24, 25, 386 a15. εὐθυωρίαι τῶν πόρων πλεῖσται ϗ μέγισται πκγ8. 932 b10. πόροι κατ' ἀλλήλους, κατάλληλοι πια58. 905 a40, b4, 8, 14. οἱ πόροι ἐπαλλάττουσι, παραλλάττουσι πκε9. 939 a13. θ13. 890 b38. οἱ πόροι συνίασι, μύουσιν μδ3. 381 b1, 3. ἡ μαλακότης ϗ ἡ ἀραιότης τῶν (τοῦ κέρατος) πόρων ακ802 a25.

πόροι τῶν ζῴων ϗ τῶν φυτῶν (Philippson ὕλη 17: 'hoc verbo semper significatur locus cavus per quem aliquid permeat'. p 19: 'Plato hac voce non utitur sed διέξοδος' cf Tim 67 E. 73 E. 79 E. 84 D. 91 A, C. δίοδος 79 C.) 1. τῶν ζῴων. *a.* universe. οἱ τῆς φύσεως πόροι, οἱ τῶν σωμάτων πόροι πβ41. 870 b21. ια58. 905 b15. κγ22. 934 a7. οἱ κατὰ φύσιν πόροι (Bk, περιττώματα ci Aub) Ζιγ11. 518 a4. οἱ πόροι δι' ὧν ἀποκρίνεται τὸ περίττωμα συγκεχυμένοι ϗ συμπεφυκότες Ζγβ8. 747 a11 (cf Philopon ad Ζγ 59 A). συμβαίνει πολλάκις πολλοῖς ἤδη τετελειωμένοις τοὺς μὲν συμπεφυκέναι τῶν πόρων (atresia) τοὺς δὲ παρεκτετράφθαι (situs mutatus) Ζγδ4. 773 a15 Aub. τὰ φάρμακα φέρονται καθ' οὕσπερ ἡ τροφὴ πόρους εἰς τὰς φλέβας· ἡ σκαμμωνία ὀλίγη οὖσα μετὰ τοῦ ποτοῦ ἀναπίνεται εἰς τοὺς πόρους· οἱ πόροι ἐπιλαμβάνουσι τὴν τροφήν· οἱ πόροι κενώτεροι οἱ τοῦ σώματος νήστεσι, πλήρεσι δὲ πλήρεις· συμπιπτόντων τῶν πόρων ϗ καταψυχομένων ἀλγηδόνες γίνονται· ἐμφράττονται οἱ πόροι πα42. 864 a32. 43. 864 b22. β25. 868 b32. δ9. 877 b5. λδ12. 964 b10, 8. λζ4. 966 a24 (cf τοῖς περιπάτοισι ξυμφέρει χρέεσθαι ὄρθρου ὅκως αἱ διέξοδοι κενῶνται τοῦ ὑγροῦ ϗ μὴ φράσσωνται οἱ πόροι τῆς ψυχῆς Hipp I 660). — οἱ πόροι ἐν τοῖς ἀκρωτηρίοις στενοὶ ὄντες ὀλίγαιμοί εἰσιν ὥστε ϗ ὀλιγόθερμοί εἰσι πη5. 887 b27. πόροι ἀραιοί, ἀραιούμενοι, εὐρεῖς, στενοί πβ42. 870 b37. ι37. 884 b34. 43. 895 a38. οἱ πόροι ἐμφράττονται πα52. 865 b28. γ13. 872 b35. λη3. 967 a4. ἀνοῖξαι τοὺς πόρους, πόροι ἀνεῳγμένοι, opp συμπίπτοντες πια33. 903 a22. λδ12. 964 b10, 12. — *b.* πόρος i q στόμα, oesophagus. τὸ στόμα τῆς ἀκατεργάστου τροφῆς πόρος ἐστίν Ζμβ3. 650 a15. γ3. 664 b12. ὁ πόρος ὁ διὰ τοῦ στόματος εἰσιὼν εἰς τὴν κοιλίαν φέρει Ζγγ5. 756 b8. (τῷ καρκινίῳ) ἀπὸ τοῦ στόματος πόρος εἷς ἄχρι τῆς κοιλίας ἐστί Ζιδ4. 530 a2. ὁ ἄνθρωπος τοὺς πόρους εὐρεῖς ἔχει δι' ὧν τὸ πνεῦμα ϗ ἡ ὀσμὴ εἰσέρχεται πι18. 892 b23, cf 24. λγ10. 962 b9. τὰ τήθυα δύο ἔχει πόρους ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων, πάμπαν μικροὺς ϗ οὐ ῥᾳδίους ἰδεῖν, ᾗ ἀφίησι ϗ δέχεται τὸ ὑγρόν· ἔχει τοῦτο τὸ ζῷον δύο πόρους ϗ μίαν διαίρεσιν Ζιδ6. 531 a12, 22, 24. Ζμδ5. 681 a29 (F 311, 47. KaZμ 135, 39). — *c.* ὁ τῆς ξηρᾶς τροφῆς πόρος i q ἔξοδος Ζγδ4. 773 a25. ὁ πόρος δι' οὗ ἡ ξηρὰ περίττωσις ἐξέρχεται Ζγα13. 719 b29. ῥεῖ μάλιστα τὸ αἷμα κατὰ τοὺς εὐρυχωρεστάτους τῶν πόρων· διόπερ ἐκ τῆς ἕδρας Ζμγ5. 668 b17. τῆς ὑαίνης ὁ τῆς περιττώσεως πόρος Ζιζ32. 579 a22, 25. — ὁ πόρος ἐν τοῖς μεγάλοις κτεσί· (ἐν τῷ καρκινίῳ) τῆς περιττώσεως οὐ δῆλος ὁ πόρος· ὁ ἔξω πόρος τῶν ἐχίνων τῶν θαλαττίων· τὰ τήθυα (ascidia) δύο ἔχει πόρους ἀπέχοντας ἀπ' ἀλλήλων, πάμπαν μικροὺς ϗ οὐ ῥᾳδίους ἰδεῖν, ᾗ ἀφίησι ϗ δέχεται τὸ ὑγρόν Ζιδ4. 529 b9 Aub, 530 a3. 5. 530 b14, cf 28. 6. 531 a12, 22, cf 24. — *d.* πόρος i q τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν, orificium uteri Ζγδ4. 773 a16, 15. ἕλκει τὸ ὑγρὸν ἡ ὑστέρα θερμανθεῖσα ϗ οἱ πόροι ἀναστομοῦνται Ζγγ1. 751 a2. cf Ζιη1. 581 b19 Aub. μικρὸς πόρος ᾗ οὐροῦσιν αἱ γυναῖκες Ζικ5. 637 a24, 30, 31, 32, 34. — *e.* Kiemenlöcher, Kiemenarterie. ἡ συναγωγὴ τῶν πόρων τῶν βραγχίων· αἱ ἐγχέλυς λεπτὰ ἔχουσαι τὰ βράγχια αὐτίκα ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται Ζμδ13. 696 b10. f 294. 1529 a29. — εἰσὶ δὲ ϗ ἄλλοι πόροι τεταμένοι ἐξ αὐτῆς (τῆς τῶν ἰχθύων καρδίας) εἰς ἕκαστον τῶν βραγχίων Ζιβ17. 507 a7, syn αὐλός 10. — *f.* πόρος, coni πλεύμων, καρδία (cf M 438). πόροι τοῦ πνεύματος, τῆς φωνῆς. πόροι ἀπὸ τοῦ ἥπατος. φέρουσιν εἰς τὸν πλεύμονα πόροι ἀπὸ τῆς καρδίας ϗ σχίζονται τὸν αὐτὸν τρόπον ὅνπερ ἡ ἀρτηρία· ἐπάνω εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῆς καρδίας πόροι· οὐδεὶς δ' ἐστὶ κοινὸς πόρος ἀλλὰ διὰ τὴν σύναψιν δέχονται τὸ πνεῦμα ϗ τῇ καρδίᾳ διαπέμπουσιν· φέρει γὰρ ὁ μὲν (arteria pulmonalis) εἰς τὸ δεξιὸν κοῖλον τῶν πόρων ὁ δ' εἰς τὸ ἀριστερόν (venae pulmonales) Ζια17. 496 a28 Aub. KaZι 48, 9. συντέτρηνται πᾶσαι αὗται (αἱ τῆς καρδίας κοιλίαι) πρὸς τὸν πλεύμονα, ἀλλ' ἄδηλοι (v l ἄδηλον C S Bsm Pik Aub) διὰ σμικρότητα τῶν πόρων πλὴν μιᾶς (arteriae et venae pulmonales) Ζιγ3. 513 b1. cf KaZι 47, 7. κατιόντος τοῦ θερμοῦ πρὸς τὴν καρδίαν διὰ τῶν πόρων ϗ καταψυχομένου (τὰ τῶν ἰχθύων βράγχια) συνίζουσι ϗ ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ αν21. 480 b16. οἱ κάτω τῆς καρδίας πόροι πι54. 897 a19. πόρος οὐδείς ἐστιν εἰς τὴν κοιλίαν ἀπὸ τοῦ πλεύμονος Ζμγ3. 664 b11. οἱ πόροι τῶν αἰσθητηρίων πάντων τείνουσι πρὸς τὴν καρδίαν, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι καρδίαν πρὸς τὸ ἀνάλογον Ζγε2. 781 a20. (cf Trdlbg de an 396. Rose libr ord 226.) — ὁ πόρος ὁ πρῶτος δι' οὗ ἡ φωνὴ φέρεται τοῖς ἀγόνοις μικρός ἐστιν, opp τοῖς ἀκμάζουσι δὲ διίσταται πια34. 903 a31, 35 (cf τῆς φωνῆς ὁκοίη τις ἂν εἴη οἱ πόροι αἴτιοι τοῦ πνεύματος Hipp I 666). τοῖς πρεσβύταις οἱ πόροι συμπεπτώκασι δι' ὧν τὸ πνεῦμα, ἀφωνία συμβαίνει διὰ τὸ ἐμφράττεσθαι τὸν τοῦ πνεύματος πόρον πλγ12. 962 b29. η9. 888 a9. — ἔνιοι τῶν ἰχθύων πρὸς τοῖς ἐντέροις ἔχουσι (τὴν χολὴν) ἀποτεταμένην ἀπὸ τοῦ ἥπατος πόροις ἐνίοις πάνυ λεπτοῖς Ζιβ15. 506 b12. (δασυπόδων τι γένος) ἄν τις δόξειε δύο ἥπατα ἔχειν διὰ τὸ πόρρω τοὺς πόρους (μόρια Scalig, λοβοὺς S II, 312) συνάπτειν ὥσπερ ϗ ἐπὶ τοῦ τῶν ὀρνίθων πλεύμονος Ζιβ17. 507 a18. — *g.* πόροι, coni ἀρτηρία, ἀορτή. συντήκεται ἐπὶ τὴν ἀρτηρίαν ἀπὸ τοῦ πόρου (πόνου Bk, sed cf Bsm praef VII) κάτωθεν ὑγρόν· ὃ ποιεῖ τὴν βῆχα πλβ6. 960 b38. πόρος syn ἀρτηρία Ζιβ12. 504 b5, 4. ἀπὸ τῆς ἀορτῆς ἄλλοι δύο πόροι φέρουσιν εἰς τὴν κύστιν ἰσχυροὶ ϗ συνεχεῖς (arteriae vesicales KaZμ 100, 10. ligamenta vesicae lateralia Aub) Ζιγ4. 514 b34. cf infra p 623 a11, 18. — *h.* πόροι αἱματώδεις, φλεβικοί, ἰσχυροὶ ϗ συνεχεῖς. arteriae et venae spermaticae internae. ἄλλοι ἀπὸ τῶν νεφρῶν αἱματώδεις· τείνουσιν ἐκ τῆς ἀορτῆς πόροι φλεβικοὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς ἑκατέρου τοῦ ὄρχεως ἄναιμοι, ϗ ἄλλοι ἐκ τῆς ἀορτῆς ἰσχυροὶ ϗ συνεχεῖς Ζιγ1. 510 a15, 14, 30. Ζμγ9. 671 b17 (arteriae vesicales Ka 100, 10). Ζια17. 497 a13 (arteriae iliacae Aub, vesicales KaZμ 100, 10). — *i.* arteriae et venae renales. φέρουσιν εἰς αὐτοὺς (τοὺς νεφροὺς) πόροι ἔκ τε τῆς μεγάλης φλεβὸς ϗ τῆς ἀορτῆς· οἱ πόροι οἱ τείνοντες εἰς

αὐτοὺς εἰς τὸ σῶμα καταναλίσκονται τῶν νεφρῶν Ζια17. 497 ^{a}4, 8. cf Ζμγ9. 671 ^{b}3. οἱ πόροι συνεχεῖς ἀπὸ τούτων τῶν φλεβῶν εἰσὶ πρὸς τοὺς νεφρούς. ὁ ἀπὸ τῆς φλεβὸς τείνων πόρος οὐκ εἰς τὸ κοῖλον τῶν νεφρῶν κατατελευτᾷ Ζμγ9. 672 ^{b}6, 12. — *k.* οἱ τῶν φλεβῶν πόροι, πόροι ϗ φλέβες, πόροι φλεβικοὶ ϗ διαλήψεις. ἐπάνω οἱ ἀπὸ τῆς φλεβός εἰσι πόροι τῶν ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας συρίγγων τεινουσῶν, vena bronchialis· παρ' ἑκάστην τὴν σύριγγα (τοῦ πνεύμονος) πόροι φέρουσι τῆς μεγάλης φλεβός Ζιγ3. 513 ^{b}24 (cf Plat Tim 70 C. Philippson 52, 1). α17. 496 ^{b}4. ᾗ φέρουσι πόροι ϗ ἐκ τῆς φλεβὸς ϗ ἐκ τῆς ἀρτηρίας εἰς αὐτό (ci Bsm, sc ὀστοῦν) πν6. 484 ^{a}24. ἀπιέναι τὸ σπέρμα διὰ τοιούτου εἰς ὃ πάντες συντείνουσιν οἱ πόροι τῶν φλεβῶν πγ15. 878 ^{b}5. οὐ μέντοι (φλέβες τινὲς) πλήρεις εἰσὶν αἵματος, ἔχουσι δὲ πόρους εἰς τὸν ἔξω ἀέρα (Empedocl) αν7. 473 ^{b}3. διευρυνομένων τῶν φλεβίων ϗ τῶν πόρων ψβ9. 422 ^{a}3. (τῆς καλουμένης ἀορτῆς) ἐλάττους οἱ πόροι ϗ τὰ φλέβια πολλῷ ἐλάττω ταῦτ' ἐστὶ τῶν τῆς μεγάλης φλεβός Ζιγ4. 514 ^{a}25. ἐκ μειζόνων εἰς ἐλάττους αἱ φλέβες ἀεὶ προέρχονται, ἕως τοῦ γενέσθαι τοὺς πόρους ἐλάσσους τῆς τοῦ αἵματος παχύτητος Ζμγ5. 668 ^{b}2. τῶν πολυαίμων οἱ πόροι συγκεχυμένοι καθάπερ ὀχετοί τινες ὑπὸ πολλῆς ἰλύος εἰσίν Ζιγ4. 515 ^{a}23. cf Plat Tim 77 C et Ζμγ5. 668 ^{a}27. τὰς φλέβας ἔχειν πόρους πν5. 483 ^{b}19. διὰ τῶν φλεβῶν ϗ τῶν ἐν ἑκάστοις πόρων διαπιδύουσα ἡ τροφὴ καθάπερ ἐν τοῖς ὠμοῖς κεραμίοις τὸ ὕδωρ Ζγβ6. 743 ^{a}9. αἱ φλέβες πληρούμεναι τοῦ περιττώματος διὰ τῶν πόρων προΐενται τὴν ῥύσιν (τοῦ αἵματος)· αἱ φλέβες ἐμφυσώμεναι τοὺς πόρους συμμεμυκέναι ποιοῦσι, παυσαμένων δὲ συνίζουσιν, ὥστε δι' εὐρυτέρων γινομένων τῶν πόρων ῥᾷον διέρχεται τὸ ὑγρόν πι2. 891 ^{a}16. β20. 868 ^{a}17. — πόροι φλεβικοὶ ϗ διαλήψεις i q φλέβες Ζμβ1. 647 ^{b}2. — *l.* οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ πόροι, πολλοί πι54. 897 ^{a}25. λς2. 965 ^{b}8. οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ πόροι ϗ τόποι καταψύχονται ἀναφερομένης τῆς ἀναθυμιάσεως υ3. 457 ^{b}13. οἱ περὶ τὴν κεφαλὴν πόροι δεκτικοὶ γίνονται τῶν ὑγρῶν μᾶλλον ἢ οἱ κάτω τῆς καρδίας πόροι· ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν καταρρῶν τὸ θερμὸν πνευματοῦν τοὺς πόρους πι54. 897 ^{a}35, 19, 28. ἀπὸ τῆς περὶ τὸν ἐγκέφαλον ὑγρότητος ἀποκρίνεται τὸ καθαρώτατον διὰ τῶν πόρων, οἳ φαίνονται φέροντες ἀπ' αὐτῶν πρὸς τὴν μήνιγγα τὴν περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζγβ6. 744 ^{a}9 Aub. ἡ κεφαλὴ ὑγρότητα οἰκείαν ἔχει πλείστην· δηλοῦσιν αἱ φλέβες τείνουσαι ἐντεῦθεν ϗ οἱ κατάρροι ϗ ὁ ἐγκέφαλος ὑγρός, ϗ οἱ πόροι πολλοί· σημεῖον αἱ τρίχες ὅτι πολλοὶ οἱ πόροι (ἐν τῇ κεφαλῇ)· ὁ ἄκρατος (οἶνος) παχυμερὴς ὢν εἰς τοὺς περὶ τὴν κεφαλὴν πόρους στενοὺς ὄντας αὐτὸς μὲν οὐκ ἐκπίπτει, ἡ δὲ δύναμις αὐτοῦ, ἡ ὀσμὴ ϗ θερμότης πβ17. 867 ^{b}38, 39. γ14. 873 ^{a}7. — *m.* οἱ πόροι τοῦ ὄμματος αι2. 438 ^{b}14. φέρουσιν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τρεῖς πόροι εἰς τὸ ἐγκέφαλον, ὁ μὲν μέγιστος ϗ ὁ μέσος εἰς τὴν παρεγκεφαλίδα, ὁ δ' ἐλάχιστος εἰς αὐτὸν τὸν ἐγκέφαλον· ἐλάχιστος δ' ἐστὶν ὁ πρὸς τῷ μυκτῆρι μάλιστα, οἱ μὲν οὖν μέγιστοι παρ' ἀλλήλους εἰσὶ ϗ οὐ συμπίπτουσιν, οἱ δὲ μέσοι συμπίπτουσιν Ζια16. 495 ^{a}11 (Nerven S I 47. μέσοι nervi optici, ἐλάχιστος oculomotorius, μέγιστος ramus ophthalmicus trigemini KaZι 44, 8. in incerto rel Aub. cf Trdlbg de an 162, 165. Philippson ὕλη 15-21, 185). εἰσὶν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου, ᾗ συνάπτει τῷ μυελῷ, δύο πόροι νευρώδεις ϗ ἰσχυροὶ παρ' αὐτὰς τείνοντες τὰς ἕδρας τῶν ὀφθαλμῶν, τελευτῶντες εἰς τοὺς ἄνω χαυλιόδοντας Ζιδ8. 533 ^{a}13 Aub. (cf ὁ καθήκων εἰς τὸν ὀφθαλμὸν πόρος ὃν καλοῦσιν οἱ ἀνατομικοὶ τὸ νεῦρον, τὰ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς νεῦρα ἃ καλοῦσιν Ἡρόφιλός τε ϗ Εὔδημος πόρους Galen VIII 219. XIX 30. Lewes 171.) ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν οἱ πόροι φέρουσιν εἰς τὰς περὶ τὸν ἐγκέφαλον φλέβας Ζμβ10. 656 ^{b}17 (Nerv F 280, 54. cf KaZμ 54, 10. M 430 sq). τὸ τῶν ὀφθαλμῶν αἰσθητήριον ἐστὶ μέν, ὥσπερ ϗ τὰ ἄλλα αἰσθητήρια, ἐπὶ τῶν πόρων Ζγβ6. 743 ^{b}37 (M 427). αἱ ὄψεις διά τινων πόρων ἐκπίπτουσιν, ἀραιουμένων τῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ πόρων ὑπὸ τῆς πληγῆς πλα21. 959 ^{b}10. ε37. 884 ^{b}34 (Philippson 188). τῶν ῥευματικῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς περὶ τοὺς κροτάφους φλέβας κάουσι, πυκνοῦντες τοὺς τῶν ὑγρῶν πόρους πλα5. 957 ^{b}27 (Philippson 18). τὸ ἔλαιον λεπτομερέστερον ὂν εἰσδύνει διὰ τῶν πόρων (τοῦ ὀφθαλμοῦ) πλα21. 959 ^{b}14 (Philippson 18. cf Mich Ephes ad Ζμβ 10 p 78). — *n.* οἱ πόροι τῶν μυκτήρων, τῶν ῥινῶν Ζγδ6. 775 ^{a}2. (ὀχετοὶ τῆς ῥινός Plat Tim 78 C. δίοδος τῶν μυκτήρων 79 C). ἔτι προσώπου μέρος τὸ μὲν ὂν τῷ πνεύματι πόρος ῥίς Ζια11. 492 ^{b}5. ῥεῖ μάλιστα τὸ αἷμα κατὰ τοὺς εὐρυχωρεστάτους τῶν πόρων· διόπερ ἐκ μυκτήρων. ἐκ τῆς ἕδρας Ζμγ5. 668 ^{b}17. ἡ ὄσφρησις ϗ ἡ ἀκοή (εἰσι) πόροι συνάπτοντες πρὸς τὸν ἀέρα τὸν θύραθεν, πλήρεις συμφύτου πνεύματος, περαίνοντες πρὸς τὰ φλέβια τὰ περὶ τὸν ἐγκέφαλον τείνοντα ἀπὸ τῆς καρδίας Ζγβ6. 744 ^{a}2. οἱ τῶν ῥινῶν πόροι ἐκτὸς ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου διατείνουσι, διίσταται τῶν μυκτήρων ὁ πόρος ὑπὸ τοῦ πνεύματος, τοῖς πόροις πνεύματος πληρουμένοις (ὁ ἄνθρωπος) πτάρνυται πι54. 897 ^{b}6, ^{a}34. 18. 892 ^{b}24. ια4. 899 ^{a}17. ἀκριβέστεροι οἱ λεπτοὶ πόροι (λεπτόποροι ci Bsm praef) πλγ10. 962 ^{b}12 (cf ι18. 892 ^{b}26). ὁ ἄνθρωπος τοὺς πόρους εὐρεῖς ἔχει δι' ὧν τὸ πνεῦμα ϗ ὀσμὴ εἰσέρχεται πι18. 892 ^{b}23. λγ10. 962 ^{b}9 (cf Theophr de sens § 7). πολλὰ ἑπτάμηνα ϗ τῶν πόρων ἐνίους ἔχοντα ἀσχίστους, οἷον ὤτων ϗ μυκτήρων Ζιη4. 584 ^{b}4. — αἱ ῥῖνες ἔχουσιν εἴσω εἰς τὸν φάρυγγα πόρον τινὰ ϗ εἰς τὸν ἔξω ἀέρα Ζικ5. 637 ^{a}29, 33. (v αὐλών p 122 ^{a}55, et Theophr caus plant VI 9, 3.) — ἐν τῷ ῥύγχει τοὺς πόρους ἔχουσι τῆς ὀσφρήσεως Ζμβ16. 659 ^{b}12. τὰ μὲν ἔχει μυκτῆρας, τὰ δὲ τοὺς πόρους τῆς ὀσφρήσεως· οἱ ὄρνιθες οὔτε ὦτα οὔτε μυκτῆρας, ἀλλὰ τοὺς πόρους τούτων τῶν αἰσθήσεων· piscium Ζιδ8. 533 ^{a}23. β12. 504 ^{a}21. 13. 505 ^{a}34 Aub. οἱ ὄρνιθες ϗ οἱ ὄφεις ϗ ὅσα ἄλλ' ἔναιμα ϗ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων τοὺς πόρους ἔχουσι τῶν μυκτήρων πρὸ τοῦ στόματος Ζμβ16. 659 ^{b}1. — *o.* ὁ πόρος τῆς ἀκοῆς πια33. 903 ^{a}22, τῶν ὤτων Ζγδ6. 775 ^{a}2. ἐκ τῶν ὤτων πόρος εἰς τοὔπισθεν συνάπτει Ζμβ10. 656 ^{b}18 (nervus acusticus et facialis F, nervus acusticus internus Ka, 'nervus acusticus an vena auricularis posterior' Philippson 232). τὸ οὖς εἰς τὸν ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει πόρον Ζια11. 492 ^{a}19 (KaZι 35, 4). ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πόρου τῷ πνεύμονι ϗ τῇ ἀρτηρίᾳ ἡ ἀκοή πλβ6. 960 ^{b}36 (cf Langk Schol ad Ζμ 656 ^{a}35). ὁ πόρος τῆς ἀκοῆς, ᾗ τὸ πνεῦμα τὸ σύμφυτον ποιεῖται ἐνίοις μὲν τὴν σφύξιν τοῖς δὲ τὴν ἀναπνοὴν ϗ εἰσπνοήν, ταύτῃ περαίνει· τὸ τῶν ὤτων μόριον πρόσκειται τοῖς πόροις Ζγε2. 781 ^{a}23 (Philippson 232), ^{b}25. cf β6. 744 ^{a}2. πόροι ἀκουστικοί Oribas III 386, 4. — meatus auditorius externus. (τῶν ζῴων) τὰ μὲν ὦτα ἔχει, τὰ δ' οὐκ ἔχει, ἀλλὰ τὸν πόρον φανερόν Ζια11. 492 ^{a}25. cf β10. 503 ^{a}5. δ8. 533 ^{a}22. οἱ ὄρνιθες τοὺς πόρους μόνον ἔχουσι Ζμβ12. 657 ^{a}18. cf δ11. 691 ^{a}14. Ζιβ12. 504 ^{a}21. ἡ φώκη πόρους ἔχει φανεροὺς ᾗ ἀκούει Ζια11. 492 ^{a}28. cf β13. 505 ^{a}34 Aub. Ζμβ12. 657 ^{a}23. δ11. 691 ^{a}14. Ζγε2. 781 ^{b}24. πολλὰ ἑπτάμηνα ϗ τῶν πόρων ἐνίους ἔχοντα ἀσχίστους, οἷον ὤτων ϗ μυκτήρων Ζιη4. 584 ^{b}4. — tuba Eustachii. τὸ οὖς εἰς τὸν τοῦ στόματος οὐρανὸν ἔχει πόρον Ζια11. 492 ^{a}20 (Philippson 232). — *p.* πόροι τοῦ ὑγροῦ περιττώματος,

διττοί. organa urogenitalia. πόρος τοῦ περιττώματος ϗ τῶν περὶ τὴν γένεσιν ὁ αὐτός Ζμδ 13. 697 a11. τῆς γενέσεως ἕνεκεν οὐ τῆς τοῦ ὑγροῦ περιττώματος ἐκκρίσεως εἰσὶ διττοὶ οἱ πόροι· διὰ τὸ ὑγρὰν εἶναι τὴν φύσιν τοῦ σπέρματος ϗ ἡ τῆς ὑγρᾶς τροφῆς περίττωσις κεκοινώνηκε τοῦ αὐτοῦ πόρου· ὁ πόρος εἷς ϗ τούτοις τῆς τε ξηρᾶς περιττώσεως ϗ τῆς ὀχείας· ὁ πόρος δι' οὗ ἡ ὑγρὰ περίττωσις ἐξέρχεται· ἐπάνω ϗ ἐν τοῖς προσθίοις ὑπάρχει ὁ πόρος τοῦ τῆς ξηρᾶς τροφῆς· ὁ πόρος ᾗ διέρχεται τὸ περίττωμα τὸ ἐκ τῆς κύστεως Ζγα13. 720 a7, 9, 22 (cf 18. 726 a16), 719 b30, 34 Aub. δ4. 773 a21. — cloaca. τοῖς μὴ ἔχουσι κύστιν ὁ αὐτὸς ϗ τῆς ξηρᾶς περιττώσεως πόρος ἔξωθεν· ἔσωθεν σύνεγγυς ἀλλήλων· τῶν χελωνῶν ἡ θαλαττία (θήλεια Bk) ἕνα πόρον ἔχει καίτοι κύστιν ἔχουσα Ζιε5. 541 a7, 10 Pik (v S Naturg der Schildkröten 122). cf Ζγα13. 720 a3. τοῖς ἰχθύσιν εἷς πόρος ἄνωθεν τῆς τοῦ περιττώματος ἐξόδου Ζιγ1. 509 b17. — q. πόρος, fere i q τὸ τῶν ἀρρένων αἰδοῖον. ἔστι τοῖς ζῳοτόκοις ϗ πεζοῖς ὁ αὐτὸς πόρος τοῦ τε σπέρματος ϗ τῆς τοῦ ὑγροῦ περιττώσεως ἔξωθεν, ἔσωθεν δ' ἕτερος πόρος· οὗτοι οἱ πόροι εἰς ἓν συνάπτουσιν ὥσπερ ϗ τοῖς ὄρνισιν· αἱ χελῶναι ἔχουσί τι εἰς ὃ οἱ πόροι συνάπτουσι ϗ ᾧ ἐν τῇ ὀχείᾳ πλησιάζουσιν· οἱ ἰχθύες οὔτε μαστοὺς ἔχουσιν οὔτε αἰδοίων πόρον ἐκτὸς οὐθένα φανερόν Ζιε5. 541 a4 Aub, 540 b32 (cf 541 a2). 3. 540 a30 (S Naturgesch der Schildkröt 161). β13. 504 b28. — r. πόροι νεανικοί, ἰσχυροί, τεταμένοι, ἄναιμοι, εὐρεῖς. ureteres (cf Oribas III 704). ἐκ τοῦ κοίλου τῶν νεφρῶν φέρουσιν εἰς τὴν κύστιν πόροι δύο νεανικοί· ἡ κύστις τὴν ἐξάρτησιν ἔχουσα τοῖς ἀπὸ τῶν νεφρῶν τεταμένοις πόροις· φέρει ἀπὸ τῆς κύστεως πόρος ϗ συνάπτει ἄνωθεν εἰς τὸν καυλόν, ἄλλοι ἐκ τοῦ κοίλου τῶν νεφρῶν Ζια17. 497 a12, 20. γ1. 510 a27. 4. 514 b35. ἐκ τοῦ κοίλου τῶν νεφρῶν φέρουσι πόροι ἄναιμοι εἰς τὴν κύστιν δύο νεανικοὶ ἐξ ἑκατέρου εἷς, ἐκ τοῦ μέσου διὰ τούτων τῶν πόρων εἰς τὴν κύστιν ἤδη μᾶλλον ὡς περίττωμα ἀποκρίνεται· τείνουσι πόροι ἰσχυροὶ πρὸς αὐτὴν (τὴν κύστιν) Ζμγ9. 671 b16, 24, 26. οἱ περὶ τὴν κύστιν πόροι, τῶν ὑποζυγίων ϗ τῶν πολυωνύχων οἱ πόροι τῆς κύστεως εὐρεῖς εἰσίν πη13. 888 b3. ι43. 895 a38. cf πόρος i q ἡ ὁδὸς ἀπὸ νεφρῶν εἰς τὴν κύστιν, οὐρητήρ Aretaei opp ed Kühn 135, 138, 284. — s. πόροι εὐθεῖς ϗ ἁπλοῖ, δίκροοι, σπερματικοί, θορικοί, θοροῦ πλήρεις, ἄδηλοι, δῆλοι, διάδηλοι, λεπτοί, τὸ μῆκος τῶν πόρων. testes. (cf ΑΖγ 3. ΑΖι I 34.) τὰ μὲν ὄρχεις ἔχει τὰ δὲ τοὺς τοιούτους πόρους, τὰ μὲν ὄρχεις οὐκ ἔχει ἀλλὰ πόρους μόνον δύο σπερματικούς· τῶν μὴ ἐχόντων ὄρχεις οἱ πόροι ἕλικας ἔχουσιν· ἔνια ἔσω ἔχει τοὺς ὄρχεις ϗ οὐ πόρους ἀλλ' αἰδοῖον Ζγα2. 716 b35, 17. 4. 717 a25, 28. 3. 716 b28. ὄρχεις οὔτε ἰχθὺς οὔτε ἄλλο τῶν ἀπόδων ἔχει οὐθέν, πόρους δὲ δύο Ζιδ5. 540 b29. — οἱ ἰχθύες ὄρχεις οὐκ ἔχουσιν οὐδ' οἱ ὄφεις· πόρους δὲ δύο ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ ὑποζώματος ἠρτημένους ἐφ' ἑκάτερα τοῦ ῥάχεως συνάπτοντας εἰς ἕνα πόρον ἄνωθεν τῆς τοῦ περιττώματος ἐξόδου· οἱ τῶν ὄφεων ϗ τῶν ἰχθύων πόροι γίνονται θοροῦ πλήρεις περὶ τὴν τῆς ὀχείας ὥραν ϗ προΐενται ὑγρότητα γαλακτώδη πάντες Ζιγ1. 509 b16 Ka, 32. ε5. 540 b30. ὠμμένοι εἰσὶ συνδυαζόμενοι ϗ πλήρεις ἔχοντες θοροῦ τοὺς πόρους Ζγα4. 717 a20. — οἱ ὄφεις ὄρχεις οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ὥσπερ ἰχθύες δύο πόρους εἰς ἓν συνάπτοντας· οἱ ὄφεις δοκοῦσι βραδύτερον ἀπολύεσθαι τῶν ἰχθύων διὰ τὸ μῆκος τῶν πόρων Ζιβ17. 508 a13. Ζγα7. 718 a20, 33. — (οἱ ἰχθύες) ὄρχεις οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' εὐθεῖς ϗ ἁπλοῦς τοὺς πόρους· εἰσὶν οἱ πόροι δίκροοι ἀπὸ τοῦ ὑποζώματος ϗ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἔχοντες τὴν ἀρχήν Ζγα6. 718 a10, 15. Ζιζ11. 566 a4. οἱ πόροι γίνονται περὶ τὴν ὥραν τῆς ὀχείας θοροῦ πλήρεις, οἱ θορικοὶ πόροι Ζιγ1. 509 b20. ζ11. 566 a3, 11, 14. — οἱ πόροι ποτὲ διάδηλοι, δῆλοι, ἄδηλοι Ζιζ11. 566 b6-10. γ1. 510 a1. αἱ ἐγχέλυς οὔτε θορικοὺς πόρους οὐθ' ὑστερικοὺς ἔχουσιν Ζιζ16. 570 a5. — (τῶν μαλακοστράκων) οἱ ἄρρενες ἔχουσι λεπτοὺς πόρους ϗ θορικούς, ὁ τῶν καράβων πόρος θορικός Ζγα14. 720 b13. Ζιδ2. 527 a11, 13, 15, 17, 18. — πόρους τὰ ἄρρενα (τῶν ἐντόμων) θορικοὺς οὐ φαίνεται ἔχοντα Ζγα16. 721 a12. — ᾗ τὸν θορὸν ἀφίησι διὰ τοῦ πόρου (τὸ τῶν μαλακίων ἄρρεν) Ζγα15. 720 b27. — t. πόροι σπερματικοί, ἑδραῖοι, ἄναιμοι, πληρούμενοι, πλήρεις σπέρματος, πυκνότεροι, νευρωδέστεροι, ἐπανακάμπτοντες, προσκαθήμενοι, ἡ ἐπαναδίπλωσις, ἡ τάσις τῶν πόρων. vasa deferentia et vesiculae seminales. ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς τείνουσι πόροι εἰς ἑκάτερον τῶν ὄρχεων, οὐθέν εἰσι μόριον τῶν πόρων οἱ ὄρχεις ἀλλὰ πρόσκεινται, ἐπίκειται τὸ αἰδοῖον ἐπὶ τοῖς πόροις, ἡ τῶν ὄρχεων φύσις προσήρτηται πρὸς τοὺς σπερματικοὺς πόρους· τῶν σπερματικῶν πόρων μεταβαλλόντων Ζιγ1. 509 b34. Ζγα4. 717 a35. ε7. 787 b27, 29. πδ 22. 879 a14. τὰ μὲν ἐντὸς ἔχει πρὸς τῇ ὀσφύι τοὺς ὄρχεις ϗ δύο πόρους ἀπὸ τούτων ὁμοίως τοῖς ὄφεσιν· οἱ τῶν δελφίνων πόροι· οἱ τῶν ἀρρένων πόροι ϗ τῶν ἐχόντων ϗ τῶν μὴ ἐχόντων ὄρχεις Ζγα 8. 716 b24. 13. 720 a33, 25. ἀπὸ τῆς κεφαλῆς (τοῦ ὄρχεως) πρὸς αὐτῷ τῷ ὄρχει πόρος ἐστὶ πυκνότερος ἐκείνου ϗ νευρωδέστερος, ὃς ἀνακάμπτει πάλιν ἐν ἐσχάτῳ (ἑκατέρῳ Bk) τῷ ὄρχει πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὄρχεως· οἱ ἐπανακάμπτοντες πόροι ϗ προσκαθήμενοι τοῖς ὄρχεσιν ὑμένι περιειλημμένοι εἰσὶ τῷ αὐτῷ (tunicae vaginali propriae) ὥστε δοκεῖν ἕνα εἶναι πόρον· ὁ προσκαθήμενος πόρος ἔτι αἱματῶδες ἔχει τὸ ὑγρόν, ἧττον μέντοι τῶν ἄνω τῶν ἐκ τῆς ἀορτῆς (sic Bk, haec quattuor verba om Gaza, ἐκ τῶν νεφρῶν KaΖι 99, 15)· ἐν τοῖς ἐπανακάμπτουσι (πόροις) εἰς τὸν καυλὸν τὸν ἐν τῷ αἰδοίῳ λευκή ἐστιν ἡ ὑγρότης· τῆς ἐπαναδιπλώσεως τοῦ πόρου τὸ μὲν ἔναιμον μέρος ἐστὶ τὸ δ' ἄναιμον Ζιγ1. 510 a17, 31, 21, 33, 25, 26 (Philippson 60, 1). Ζγα6. 718 a12. τοῖς ἐντὸς ἔχουσι τοὺς ὄρχεις εὐθὺς ἐρηρεισμένοι εἰσὶν ἅμα τοῖς πόροις· δεῖ τοὺς τῶν ἀρρένων πόρους τοὺς σπερματικοὺς ἐρηρεῖσθαι ϗ μὴ πλανᾶσθαι, syn ἑδραίους· τοῖς ἄρρεσι πόροι τοῖς σπέρμα προϊεμένοις, ἄναιμοι δ' οὗτοι, i e πλήρεις σπέρματος Ζγα 13. 720 a31, 12, 29. β4. 739 a1. διὰ τί οὐρητιῶντες οὐ δύνανται ἀφροδισιάζειν· διὰ τί οἱ ἀφροδισιάζοντες ϗ οὐρητιῶντες ἐντείνουσιν· διὰ τὸ πνεύματος πληροῦσθαι τοὺς πόρους πδ19. 878 b34. 22. 879 a12. 23. 879 a18. ἀποτεμνομένων ἢ ἀφαιρουμένων τῶν ὄρχεων αὐτῶν ἀνασπῶνται οἱ πόροι ἄνω, ἀνίεται ἡ τάσις τῶν πόρων· ταῦρός τις μετὰ τὴν ἐκτομὴν εὐθέως ὀχεύσας ἐπλήρωσε διὰ τὸ μήπω τοὺς πόρους ἀνεσπάσθαι· οἷς οἱ πόροι μὴ κατὰ φύσιν ἔχουσιν, ἀλλ' ἢ διὰ τὸ ἀποτυφλωθῆναι τοὺς εἰς τὸ αἰδοῖον πόρους Ζιγ1. 510 b1. Ζγε7. 788 a4. α4. 717 b4 (cf Ζιγ1. 510 b3). πδ 26. 879 b6. — u. πόροι ὑστερικοί. ovaria (cf M 457). τοῖς θήλεσι mammalium τὸ μόριον τὸ δεκτικὸν οὐ πόρος ἐστίν, ἀλλὰ αἱ ὑστέραι Ζγβ4. 738 b37. Δημόκριτός φησι διεφθάρθαι τοὺς πόρους (v l σπόρους) τῶν ἡμιόνων ἐν ταῖς ὑστέραις Ζγβ8. 747 a30. ἡ τῶν ὄφεων ὑστέρα τείνει ἀρξαμένη ἀφ' ἑνὸς πόρου συνεχής, ἔνθεν ϗ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης, οἷον πόρος ἑκάτερος ὤν, πρὸς τὸ ὑπόζωμα Ζιγ1. 511 a19. — τῶν ἰχθύων οἱ ὑστερικοὶ πόροι, syn οἱ τῶν θηλειῶν πόροι, αἱ ἐγχέλυς οὔτε θορικοὺς πόρους οὐθ' ὑστερικοὺς ἔχουσιν Ζιζ11. 566 a11, 12. 16. 570 a5. — ὁ τῶν καράβων πόρος ὑστερικός, ὁ πόρος ὁ αὐτὸς τοῦ περιττώματος ϗ τοῦ ὑστερικοῦ μορίου ϗ τοῖς μαλακοστράκοις ϗ τοῖς μαλακίοις Ζιδ 2. 527 a11, 13, 15, 17. Ζγα15. 720 b24. τῶν καράβων γίνεται τὰ

μέγιστα (ᾠά) οὐ τὰ πρὸς τῷ πόρῳ ἀλλὰ τὰ κατὰ μέσον, τὰ ᾠὰ οὐκ εὐθύς ἐστιν ἐχόμενα τοῦ πόρου ἀλλὰ κατὰ μέσον Ζιε17. 549 a27, 29. — ὁ ὑστερικὸς πόρος τῶν μαλακίων, syn πόρος· (τῶν ἐντόμων) ἐναφίησι τὸν πόρον κάτωθεν τὸ θῆλυ εἰς τὸ ἄρρεν τὸ ἔπανω, syn μόριον Ζγα15. 720 b31, 35. Ζιε8. 542 a2, 4. ὁ πολύπους τίκτει διὰ τοῦ λεγομένου φυσητῆρος, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι f 315. 1531 b13. — τὸ καλούμενον ᾠὸν οὐκ ἔχει πόρον ἐν οὐθενὶ (τῶν μεγάλων κτενῶν) Ζιδ4. 529 b11. — v. πόροι σαρκός, δέρματος, τριχῶν. ἡ ἐντὸς σὰρξ μάλιστ' ἔχει πόρους, ἐμφράττονται οἱ πόροι πλα21. 959 b9. ε34. 884 a36. cf β23. 868 b16. — τὸ μέγεθος τῶν πόρων, opp ἡ στενότης· ὅσῳ ἂν λεπτότεροι οἱ πόροι ὦσιν Ζγε3. 782 b1, 2, 783 a3. οἱ ἱδρῶτες γίνονται διὰ τὸ τοὺς πόρους ἀνεῷχθαι μᾶλλον· τοῖς μὴ χρωμένοις ταῖς ἀφιδρώσεσι συμμεμύκασιν οἱ πόροι, τοῖς χρωμένοις δ' ἀναστομοῦνται· τοὺς πόρους συμμύειν ποιεῖ ἐκκαίων ὁ ἥλιος· ὥσπερ πῶμα γίνεται ὁ ἔξω ἱδρὼς ἐπὶ τοῖς πόροις· ἀραιῶν τῶν πόρων διὰ τὰς ἱδρωτοποιίας ὄντων πβ8. 867 a14, 16. 9. 867 a20. 12. 867 b7. 42. 872 b37 (cf Dietz Schol in Hipp et Gal II 75). ἀναστομουμένων τῶν πόρων διὰ τὴν ἔκκρισιν τοῦ σπέρματος· διὰ τὴν τῶν πόρων ἀποστόμωσιν τοῖς ἱδρῶσιν οἷον πολλαὶ θύραι ἐξῄρηνται ('aperiuntur' ant vers et Gaza)· διὰ τὸ πεπηγέναι ὑπὸ τοῦ ψύχους τοὺς πόρους· δι' ἐλαττόνων πόρων ἡ ἔξοδός ἐστιν πγ12. 877 b34, 10. η10. 888 a28. 19. 889 a14. λζ2. 965 b26. cf οἱ κατὰ τὸ δέρμα πόροι Galen XI 749. — ἐν ταῖς οὐλαῖς οἱ πόροι ἐπιτυφλοῦνται ἐξ ὧν αἱ τρίχες· σημεῖον αἱ τρίχες, ὅτι πολλοὶ πόροι εἰσὶ περαίνοντες ἔξω (ἐν τῇ κεφαλῇ) πθ13. 890 b38. λς2. 965 b9. — x. varia. οἱ ὀδόντες λεπτῶν πόρων εἰσίν, ἐπὶ τοὺς πόρους προσπεφύκασιν πλδ3. 963 b29. 2. 963 b23. cf οἱ πόροι τῶν ὀδόντων Oribas III 402, 3. — πόρον εἶναι παρὰ τὴν ὀσφύν, δι' οὗ τὸ πνεῦμα τῇ ἀναπνοῇ φέρεσθαι ἐκ τοῦ βρογχίου εἰς τὴν κοιλίαν καὶ πάλιν ἔξω πν5. 483 a21. — οἱ κενοὶ τόποι, ὅσοιπερ ἂν ὦσιν ἐπὶ τῶν αὐτῶν πόρων, ductus lactiferi Ζγδ8. 776 b31. — ὥστε τὰς κοιλίας τῶν πόρων ὑγιεινὰς εἶναι πβ41. 870 b18. — αἱ πορφύραι ποιοῦσι τὴν μελίκηραν· τοῦτ' ἐστὶν οἷον κηρίον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐκ λεπυρίων ἐρεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγείη· οὐκ ἔχει δ' ἀνεῳγμένον πόρον οὐθὲν τούτων Ζιε15. 546 b22 Aub. — ἡ ἀπλυσία τοὺς μὲν μεγάλους πόρους ἔχει, τὸ δ' ἄλλο πυκνόν ἐστι πᾶν Ζιε16. 549 a5. — spongiae. ἄνωθεν οἱ ἄλλοι πόροι συγκεκλεισμένοι, φανεροὶ δ' εἰσὶ τέτταρες ἢ πέντε· ἡ πρόσφυσίς ἐστιν οὔτε καθ' ἓν οὔτε κατὰ πᾶν, μεταξὺ γάρ εἰσι πόροι κενοί, fistulae inanes Plin, Ζιε16. 549 a1, 548 b31. — αἱ χρυσαλλίδες προσέχονται πόροις ἀραχνιώδεσιν (spinngewebartige Fäden) Ζιε19. 551 a21. τοῖς ὄφεσιν ὁ πλεύμων ἁπλοῦς ἰνώδει πόρῳ διηρθρωμένος, bronchus Ζιβ17. 508 a32. — Ruminantia habent τέτταρας τοὺς τοιούτους πόρους? (sinus Gazae, τόπους S II 313, cf Ζμγ14. 674 b13) Ζιβ17. 507 a36. — τὸ δοκοῦν (αἰδοῖον) θηλείας εἶναι παραπλήσιον ἐστὶ τῷ σχήματι τῷ τοῦ θήλεος, οὐκ ἔχει μέντοι οὐδένα πόρον (Tasche, Afterdrüse) Ζιζ32. 579 b21, 24. Ζγγ6. 757 a9. — οἱ γλάνεις προσαγαγόντες τοὺς πόρους πρὸς ἀλλήλους, οὓς καλοῦσί τινες ὀμφαλούς, ᾗ τὸν γόνον ἀφιᾶσιν, ὁ μὲν τὸ ᾠὸν ὁ δὲ τὸν θορὸν ἐξίησιν Ζιζ14. 568 a31 Aub. — πόρος i q funiculus umbilicalis. τὴν τροφὴν ῥᾷον ἕλκειν (τὸ τῶν σελαχῶν ᾠὸν) ἐκ τῆς ὑστέρας πόροις τισὶν ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς· φανερὸν ὅτι καὶ πρότερον ἔτεινον οἱ πόροι τοῦ ᾠοῦ ἔτι ὄντος περὶ ἐκεῖνο πρὸς τὴν ὑστέραν Ζγγ3. 754 b26, 31. cf Müller glatt Hai 12. — πόροι, πόροι φλεβικοὶ καὶ ἔναιμοι i q Dottergefässe, Allantoisgefässe. in ovo gallinarum: τῶν πόρων τῶν ἐκ τῆς καρδίας τεινόντων ὁ μὲν φέρει εἰς τὸ κύκλῳ περιέχον ὁ δ' εἰς τὸ ὠχρὸν ὥσπερ ὀμφαλὸς ὤν· τὸ σημεῖον (i e στιγμὴ αἱματίνη) πηδᾷ καὶ κινεῖται καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύο πόροι φλεβικοὶ ἔναιμοι (fibrae sanguineae, Harvei libr de gen an 268) Ζιζ3. 561 a23, 13, 16. in ovo piscium Ζιζ10. 564 b28. — οἱ ἄρρενες (τῶν πολυπόδων) ἔχουσι πόρον ὑπὸ τὸν στόμαχον (bursa Needhamii A Siebld XII 390) Ζιδ1. 524 b32. — παρύφανται ἀπὸ τῆς κοιλίας τῷ στομάχῳ ἐν τοῖς μεγάλοις κόχλοις συνεχόμενος ὑμενίῳ μακρὸς πόρος καὶ λευκός, ἔχει ἐντομάς, λευκός ἐστιν, ἔχει οὐδεμίαν ἔξοδον τοῦτο (sc ὁ πόρος) οὔτε πόρον, κοιλότητα ἔχον ἐν αὐτῷ στενήν (Zwitterdrüse mit den accessorischen Organen) Ζιδ4. 529 a17, 18, 20. — ἀφίησι τὸ ὕδωρ κατὰ τοὺς ἄνω πόρους τοῦ στόματος Ζιδ3. 527 b18 Aub. quid sit nescimus cf S I 199, II 352. ἔχει τὸν πόρον τῷ ἐντέρῳ Ζιδ1. 524 b20 (v l θορόν) legendum θολὸν S Pik Bsm Aub. cf p 332 a25.

2. meatus plantarum. πόροι πλατεῖς, ὁ πλατυσμὸς τῶν ἰδίων πόρων φτβ10. 829 b37. 9. 828 b10. ἡ στενότης τῶν πόρων· πόροι στενοί, στενώτεροι· τὰ μέρη τοῦ ἐβένου εἰσὶ συμπεπηγότα καὶ οἱ πόροι στενοὶ φτβ9. 828 b28, 34, 17, 19, 26. πάλιν ἀκολούθως ἕλκει διὰ τὴν ἀραιότητα τοῦτο τὸ δένδρον πόρους φτβ10. 829 b40. τῆς ὑγρότητος βυούσης τοὺς πόρους, τελείως βύονται τὰ ἄκρα τῶν πόρων ἄνω φτβ9. 828 b29, a36. τοῦ νάρθηκος οἱ πόροι παραλλάττοντες πια58. 905 b8.

3. περὶ πόρου χρημάτων (περὶ πόρων) πῶς δεῖ συμβουλεύειν Ρα4. 1359 b23-33. ρ3. 1425 b19-31. πόλεων ἔνιαι τοῦτον ποιοῦνται τὸν πόρον Πα11. 1259 a22.

πόρρω de loco, opp σύνεγγυς Ζμδ13. 696 a13. πόρρω τῆς γῆς, τῶν διαφθειρόντων μα13. 351 a14. Πε8. 1308 a25. πορρώτερον τῆς γῆς, τοῦ ἀλλοιουμένου μα3. 340 a26. Φθ7. 260 b4. πόρρω ἀπὸ τῆς γῆς μα8. 345 b5. coniungitur cum verbis et quietis et motus, πόρρω εἶναι μβ5. 362 a25. Πε7. 1307 b21. πόρρω μετεωρίζεσθαι, προϊέναι, διήκειν, ἀποτείνεσθαι, διατείνειν μα10. 347 a28. δ3. 380 b7. β5. 363 a5. γ6. 377 b34. αx800 a15. πορρωτέρω γίνεσθαι, διελθεῖν μβ4. 359 b35. Οα6. 273 a12. πορρώτερον ποιεῖν μχ6. 851 b4. πληγαὶ πορρώτεραι, dist ἰσχυρότεραι Ζμγ2. 663 b7. ὁ δι' αὐλοῦ βλέπων ὄψεται πορρώτερον Ζγε1. 780 b21. ὅσῳ ἂν πλείων ᾖ ὁ ὄχλος, πορρωτέρω ἡ θέα Ργ12. 1414 a9. ὁρᾶν τὸ πορρώτερον, τὰ πόρρω μελάντερα φαίνεται μγ4. 375 a33, 374 b14, 18. τὸ πόρρω, longinquitas Πβ10. 1272 b18. — οἱ μὴ πόρρω τῆς συγγενείας ὄντες Πβ4. 1262 a29. — de tempore, μέχρι πόρρω διαμένει Ζιη1. 581 a26. — de serie argumentandi, causarum, qualitatum, ὁ πυνθανόμενος οὐ δύναται πορρωτέρω προαγαγεῖν τθ10. 161 a4. τῶν συμβεβηκότων (τῶν αἰτίων) ἄλλα ἄλλων πορρώτερον καὶ ἐγγύτερον Φβ3. 195 b2. Μδ2. 1014 a4. πορρώτερον, opp κοινωνεῖν ζωῆς Πα13. 1260 a40. πορρώτερον, πορρωτάτω τῆς αἰσθήσεως τὰ καθόλου Αγ2. 72 a3. cf Οβ3. 286 a5. πόρρω εἶναι τοῦ διδάξαι Ηι10. 1181 a13. πόρρω ἀλλήλων εἶναι, πορρωτέρω ἀφεστηκέναι ἀλλήλων ἢ τοῦ μέσου Πδ8. 1294 a29. Ηβ8. 1108 b28. οὔτε ταὐτὸ σαρκὶ οὔτε πόρρω σαρκός Ζια13. 493 a33. β12. 504 b11. οὔτε ἡ αὐτὴ οὔτε πόρρω ἐκείνης Πα9. 1257 a3. τὰ πόρρω, syn ὧν ἡ διαφορὰ πολλή, opp σύνεγγυς Ηε2. 1129 a28, 27. τὸ μὲν ἐναντίον, ὅτι πόρρω, τὸ δ' ὅμοιον, ὅτι ἐγγύς Ζμβ2. 648 b23. — comp πορρωτέρω, πορρώτερον, superl πορρωτάτω v supra.

πόρρωθεν γίγνεται ἀνάκλασις μγ4. 374 a2. πόρρωθεν προΐεσθαι Ζμδ5. 679 a16. πόρρωθεν αἰσθάνεσθαι, opp ἐγγύθεν ψβ11. 423 b6. πόρρωθεν ἡ χρῆσις τῆς ὄψεως Ζμβ13. 657 b24.

πόρρωθεν αἱ φωναὶ ὀξύτεραι δοκοῦσιν εἶναι πια6. 899 a22. — τὸ πνεῦμα πόρρωθεν ψυχρόν μβ8. 367 b3. — πόρρωθεν ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν Οβ3. 286 a4. τὸ λέγειν οὕτω πόρρωθέν ἐστιν ἅπτεσθαι τῆς αἰτίας Ζγδ1. 765 b4. πόρρωθεν λογίζεσθαι, λαμβάνειν, μεταφέρειν Ρα2. 1357 a4. β22. 1395 b24. γ2. 1405 a35. 3. 1406 b8.

πορφύρα. 1. animal, refertur inter animalia mari propria Ζιδ4. 528 a10. θ13. 599 a11. αι5. 444 b13, inter τὰ στρομβώδη Ζιδ4. 528 a10. ε15. 547 b4. Ζμδ5. 679 b14. Ζπ5. 706 a15, τὰ κινητικά, τὰ πορευτικά Ζιθ2. 590 b2. f 287. 1528 b11, τὰ ζῳοφαγοῦντα Ζιθ2. 590 b2. — ἡ ἕλικη τοῦ ὀστράκου, πρόσφυσιν ἔχει πρὸς τὰ ὄστρακα Ζιδ4. 529 a7, 5. ἐπιπτύγματα ἐκ γενετῆς πρὸς βοήθειαν, ἐπικάλυμμα, κάλυμμα Ζμδ5. 679 b20. Ζιε15. 547 b3, 5. τὸ ἐντὸς σαρκῶδές ἐστι, καὶ ἐν τούτῳ τὸ στόμα Ζιδ4. 530 a25. τὸ γλωττοειδὲς στιφρόν, ἡ γλῶττα, μέγεθος μεῖζον δακτύλου, τῇ γλώττῃ νέμεται καὶ διατρυπᾷ τὰ κογχύλια καὶ τὸ αὑτῆς (αὐτῆς S Bsm Aub) ὄστρακον· αὐταῖς τοσαύτην ἔχει δύναμιν τὸ γλωττοειδές, ὥστε καὶ τῶν κογχυλίων διατρυπῶσι τὸ ὄστρακον Ζιδ4. 528 b30. 7. 532 a9. ε15. 547 b5, 6, 7. Ζμβ17. 661 a21. ἡ καλουμένη κοιλία, intestina, μήκων, τράχηλος Ζιδ4. 529 a6. ε15. 547 a25, 16, 24. τὰ ἴδια περὶ τὰς πορφύρας Ζιε15. 547 b1. τὸ ἄνθος· συνεξεμεῖ· ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τοῦ μήκωνος καὶ τοῦ τραχήλου· φασὶ δέ τινες τῶν θαλαττίων καὶ τὴν πορφύραν ἴσχειν ἀπὸ τούτου (τοῦ φυκίου) τὸ ἄνθος Ζιε15. 547 a7, 11, 19, 21, 23, 25, 27, 15 Aub (Oribas I 594). ζ13. 568 a9. τὸν αὐτὸν τρόπον γίνονται ταῖς πορφύραις καὶ οἱ κήρυκες καὶ τὴν αὐτὴν ὥραν· τοῦ ἔαρος ποιοῦσι τὴν μελίκηραν, κηριάζουσιν· ἀπὸ σπερματικῆς φύσεως προΐενται μυξώδεις ὑγρότητας Ζιε15. 547 b2, 18, a13, 20. Ζγγ11. 761 b31. ἀεὶ ἔχουσιν ᾠά, ἐκτίκτει, φύονται ἐξ ἰλύος καὶ συσσήψεως Ζγγ11. 763 b9. Ζιε15. 547 a1, 2, 546 b22. ὄσφρησιν καὶ γεῦσιν ἔχει, aquae dulcedine necantur item sicubi flumen immergitur αι5. 444 b13. Ζιδ8. 535 a7. θ20. 603 a14. ἐπὶ μικρότατον, ἐπὶ τὸ καταντικρύ, προέρχεται Ζιι37. 621 b11. Ζπ5. 706 a15. τὰ ἔπομβρα ἔτη οὐ συμφέρει αὐταῖς· γίνεται ἐπὶ τοῖς ὀστράκοις ὥσπερ φῦκός τι καὶ βρύον Ζιθ20. 603 a13, 17. νέμονται ἐξαίροντα (v l ἐξεγείροντα, ἐξείροντα ci S Bsm Aub) τὴν γλῶτταν ὑπὸ τὸ κάλυμμα· τρέφονται τοῖς μικροῖς ἰχθυδίοις, ὑπ' ἀλλήλων Ζιε15. 547 a14, b5. θ2. 590 b2. 20. 603 a15. τὴν αὔξησιν ἔχει ταχεῖαν, μακρόβιόν ἐστιν, ζῇ περὶ ἔτη ἓξ καὶ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν φανερά ἐστιν ἡ αὔξησις τοῖς διαστήμασι τοῖς ἐν τῷ ὀστράκῳ τῆς ἕλικος· ζῇ ὅταν θηρευθῇ περὶ ἡμέρας ν' Ζιε15. 547 b24, 8, 9. θ20. 603 a15. φωλεῖ, ὑπὸ κύνα περὶ ἡμέρας λ', ἀφανίζονται δέ τινα χρόνον ἐν τῇ ἄμμῳ Ζιθ13. 599 a11, 17. cf ε15. 547 a15, b31. — ἅλωσις, τοῦ ἔαρος, οὐχ ὑπὸ κύνα Ζιε15. 547 a29, 1, 13, 546 b33. τοῖς στρόμβοις δελεάζουσιν αὐτάς· δελεάζεται τοῖς σαπροῖς καὶ προέρχεται πρὸς τὸ τοιοῦτον δέλεαρ ὡς αἴσθησιν ἔχουσα πόρρωθεν· σπουδάζουσι ζώσας κόπτειν, φυλάττουσιν ἐν τοῖς κύρτοις Ζμβ17. 661 a23. Ζιδ8. 535 a7. ε15. 547 a26, 27. dist γένη πλείω Ζιε15. 547 a4. ἔνιαι μεγάλαι, οἷον αἱ περὶ τὸ Σίγειον καὶ Λεκτόν, αἱ μὲν ἐν τοῖς κόλποις μεγάλαι καὶ τραχεῖαι, γίνονται ἔνια τῶν μεγάλων καὶ μναϊαῖαι· τῶν μειζόνων περιελόντες τὸ ὄστρακον ἀφαιροῦσι τὸ ἄνθος Ζιε15. 547 a5, 7, 9, 23. αἱ μικραί, οἷον ἐν τῷ Εὐρίπῳ καὶ περὶ τὴν Καρίαν· αἱ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ περὶ τὰς ἀκτὰς γίνονται μικραί, τὸ δ' ἄνθος ἐρυθρὸν ἔχουσιν· τὰς μικρὰς μετὰ τῶν ὀστράκων κόπτουσιν· τὸ ἄνθος αὐτῶν αἱ μὲν πλεῖσται μέλαν ἔχουσιν, ἔνιαι δ' ἐρυθρὸν καὶ μικρόν· ἐν μὲν τοῖς προσβορείοις μέλαιναι, ἐν δὲ τοῖς νοτίοις ἐρυθραὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰπεῖν Ζιε15. 547 a6, 10, 21, 8, 12. cf f 478. 1556 b16. τὸ ἀλουργὲς τῇ πορφύρᾳ βάπτεται χ4. 794 a21. τὰ ὅμοια ταύτῃ Ζιι37. 621 b12. (pourpre C II 698. Heusinger de purpura antiq 12. murices K 577, 2. Murex et Buccinum sp F 284, 77. Purpura, Buccinum et fort Murex ΚαΖμ 69, 9. Murex brandaris, erinaceus, ramosus St, Murex trunculus *Spratts Lycia* and probably some other shells Cr. cf AZγ 36. Lenz 624. AZι I 181, 23. Mr 206. Ad Schmidt griech Papyrusurkunden 107, et quos attulit M 183, 184.) — 2. vestis purpurea, πορφύραν εἰσφέρειν κωμῳδοῖς Ηδ6. 1123 a23.

πορφυρεύς. οἱ ἁλιεῖς καὶ πορφυρεῖς πυρροί πλη2. 966 b26.

πορφυρίζουσα ἡ θάλαττα διαφαίνεται θ130. 843 a26.

πορφύριον. πορφύρια μικρά, ἔνια οὔπω διηκριβωμένα τὴν μορφήν Ζιε15. 546 b32, 33.

πορφυρίων. descr f 272. 1527 a35-41. Ζιβ17. 509 a11. θ6. 595 a12. Ζπ10. 710 a12. (Porphyrion C II 692. Fulica porphyrion St. Cr. K 494. Porphyrio hyacinthinus *Temm* ΚαΖι 94, 47. Su 144, 117. cf E 61. Lnd 130. fort Phoenicopterus roseus AZι I 106, 93.)

πορφυροειδής, syn ἀλουργής χ2. 792 a17, 15, 21, 24. τὸ πορφυροειδὲς πῶς γίνεται χ2. 792 a15-26.

πορφυροῦς. χρόα πορφυρᾶ, χρῶμα πορφυροῦν, dist φοινικοῦν μα5. 342 b8. γ4. 374 a27, 32, 375 a25. εν2. 459 b17.

Πορφυροῦσσα ἐκαλεῖτο ἡ Κύθηρα διὰ τὸ κάλλος τῶν περὶ αὐτὴν πορφυρῶν f 478. 1556 b15.

ποσάκις. οἱ ποσάκις ποσοὶ ἢ ποσάκις ποσάκις ποσοὶ ἀριθμοί Μδ14. 1020 b5.

ποσαχῶς. διελεῖν ποσαχῶς ἕκαστον λέγεται τα15. 105 a23. 18. 108 a18-37. διώρισται ἐν τοῖς περὶ τοῦ ποσαχῶς (i e in libro δ Metaphysicorum) Μζ1. 1028 a11. ι1. 1052 a15. τόπος ἐκ τοῦ ποσαχῶς Ρβ23. 1398 a28. διαφοραὶ τῶν πολιτειῶν πόσαι καὶ συντίθενται ποσαχῶς Πδ1. 1289 a11.

Ποσειδεών Ζιε11. 543 b15. περὶ τὸν Ποσειδεῶνα μῆνα Ζιζ17. 570 a32. ε9. 543 a11. Ποσειδεῶνι μηνί f 423. 1548 a41.

Ποσειδῶν in Odyssea πο17. 1455 b18. Κύκλωψ κολαστέος Ποσειδῶνι f 166. 1505 b40. Ποσειδῶν ἀπέστρεψε τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα f 469. 1555 a41. Ποσειδῶνος ἀπόγονοι f 164. 1505 b13. 530. 1566 a42. 548. 1568 b36. 555. 1569 b42. 595. 1575 a14.

Ποσειδώνειον σ973 a16. f 238. 1521 b10.

Ποσειδωνία ἐν Ἰταλίᾳ θ103. 839 a30.

πόσις, ὁ Πη16. 1335 b41. πόσις καὶ ἄλοχος, μέρος οἰκίας Πα3. 1253 b6. ἥτις ἂν κτείνῃ πόσιν (Theodect fr 5) Ρβ24. 1401 a36.

πόσις. ἡ τοῦ οἴνου πόσις οα5. 1344 a32. μετὰ τὴν (τοῦ ὕδατος) πόσιν Ζιγ12. 519 a13.

ποσοποιός. ἡ δυὰς ποσοποιόν (Bz, ποσὸν ποιόν Bk) Μμ8. 1083 a13 Bz.

πόσος. περὶ χρόνου, πόσος ἑκάστης ἀρχῆς Πδ15. 1299 a6. πόσον δύναται ηεη12. 1246 a5.

ποσός. τὸ ποσόν in categoriarum numerum refertur, cf κατηγορία 2. eius notio def et dist K 6 Wz. Μδ13 Bz. ι1. Trdlbg Kat p 79 sqq. ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα, ὧν ἑκάτερον ἢ ἕκαστον ἕν τι καὶ τόδε τι πέφυκεν εἶναι Μδ13. 1020 a7. πᾶν τὸ ποσὸν γιγνώσκεται ἢ ποσὸν τῷ ἑνί Μι1. 1052 b22, 19. τοῦ ποσοῦ τὸ μέν ἐστι διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές Κ6. 4 b20. ποσὸν διαιρετὸν εἰς μὴ συνεχῆ, εἰς συνεχῆ Μδ13. 1020 a10. ἐν ἅπασι τοῖς ποσοῖς ἄρ' ἐστι τι ἀμερὲς ατ968 a2. ποσὰ τὰ μὲν ἐκ θέσιν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα τῶν ἐν αὐτοῖς μορίων συνέστηκε, τὰ δὲ οὐκ ἐξ

ἐχόντων θέσιν K6. 5 a15. ποσὰ κυρίως, κατὰ συμβεβηκός K6. 5 a38. Mδ13. 1020 a27. πάθη καὶ ἕξεις τοῦ ποσοῦ, οἷον τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον Mδ13. 1020 a19. — τῶν ἀφωρισμένων ποσῶν οὐδὲν οὐδενὶ ἐναντίον ἐστίν K5. 3 b32. 6. 5 b11. τὸ ποσὸν οὐκ ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον K6. 6 a19. ἴδιον μάλιστα τοῦ ποσοῦ τὸ ἴσον τε καὶ ἄνισον λέγεσθαι K6. 6 a26. κατὰ τὸ ποσὸν τὸ μὲν τέλειον τὸ δ' ἀτελές Φγ1. 201 a6. Mκ9. 1065 b12. — μεταβολὴ κατὰ τὸ ποσόν Mλ2. 1069 b10. τῷ εἴδει ἢ τῷ ποσῷ μεταβαλλόντων τῶν μερῶν μβ3. 357 b28. οὐκ εἰς τὸ ποσὸν συμβάλλεται τὸ ἄρρεν ἀλλ' εἰς τὸ ποιόν Zγα21. 730 a22. — ποσὸν καθόλου οὐ γίνεται, οὐ γίνεται τὸ ποσὸν ἀλλὰ τὸ ποσὸν ξύλον ἢ ζῷον Γα5. 322 a16. Mζ9. 1034 b15. (πρὸς τὴν γένεσιν) ποσὸν οὐκ ἀνάγκη προϋπάρχειν ἀλλ' ἢ δυνάμει μόνον Mζ9. 1034 b18. τὸ ποσὸν τῆς ἀορίστου φύσεως Mκ6. 1063 a28. ἐν τῷ ποσῷ ἐστὶ τὸ μὲν ὡς εἶδος μᾶλλον, τὸ δ' ὡς ὕλη Oδ4. 312 a14. ὅταν τὸ μὴ ταὐτὸ ὡσαύτως ἑρμηνεύηται οἷον τὸ ποιὸν ποσὸν ἢ τὸ ποσὸν ποιόν τι4. 166 b13. ὕστερον τοῖς ἀριθμοῖς τὸ ποιὸν τοῦ ποσοῦ Mμ8. 1083 a11. οἱ ποσάκις ποσοὶ ἀριθμοί Mδ14. 1020 b5. στοιχεῖα συμβλητὰ κατὰ τὸ ποσὸν οὐχ ᾗ ποσόν, ἀλλ' ᾗ δύνανταί τι Γβ6. 333 a26. — ὁ χαρακτὴρ ἐτέθη τοῦ ποσοῦ σημεῖον Πα9. 1257 a41. ἔστι πᾶσα πόλις ἔκ τε τοῦ ποιοῦ καὶ ποσοῦ Πδ12. 1296 b17, 21, 23, 24, 32. ἴσον κατὰ ποσόν, κατ' ἀξίαν Hθ9. 1158 b31.

ποσότης. τὰ σχήματα τῶν φυτῶν εἰσὶν ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ ποσότητι τῶν σπερμάτων φτβ8. 828 a17. τὰ ἄλλα λέγεται ὄντα τῷ τοῦ οὕτως ὄντος τὰ μὲν ποσότητας εἶναι, τὰ δὲ ποιότητας Mζ1. 1028 a19.

ποταγωγίδες καλούμεναι περὶ Συρακούσας Πε11. 1313 b13.

ποταμεὺς καλεῖται ὁ ἀπηλιώτης σ 973 a13, 16. f 238. 1521 b7.

ποταμιαῖος. αὐτόματα ῥεῖ τὰ κρηναῖα καὶ ποταμιαῖα (v l ποτάμια) μβ1. 353 b28.

ποτάμιος. ἡ θάλαττά ἐστιν ἅπαν τὸ ποτάμιον ὕδωρ μβ3. 357 a22. τὰ ποτάμια ὕδατα Zιζ13. 568 a4. τὸ ποτάμιον ὕδωρ, opp τὸ θαλάττιον πκγ13. 933 a12. τὰ πότιμα καὶ ποτάμια ὕδατα, opp ἡ θάλαττα πκγ32. 935 a6. τὰ ποτάμια καὶ τὰ ἔνυδρα χωρία θ73. 835 b17. — τῶν ἐνύδρων (ζῴων) τὰ μὲν θαλάττια τὰ δὲ ποτάμια τὰ δὲ λιμναῖα τὰ δὲ τελματιαῖα Zια1. 487 a27. ὁ ποτάμιος χοῖρος f 284. 1528 a32. cf ἵππος p 345 b58, ἰχθύς p 351 a47, κροκόδειλος p 410 a45.

ποταμός. τῶν ποταμῶν φύσις, γενέσεις, ἀπολείψεις al μα13. 14. ποταμοὶ τελευτῶντες εἰς θάλατταν, εἰς ἀλλήλους μβ2. 356 a23, 27. οἱ ποταμοὶ ψυχροί, ἡ θάλαττα οὔτε θερμὴ οὔτε ψυχρά πκγ16. 933 a33. κς30. 943 b10. ποταμοί, ὧν ὁ μὲν λευκὰ ὁ δὲ μέλανα ποιεῖ τὰ πρόβατα Zιγ12. 519 a16. πῶς λέγομεν ποταμοὺς τοὺς αὐτούς Πγ3. 1276 a37. ῥεύματα ποταμῶν μβ2. 356 a26. f 469. 1555 a41. τελματιαῖοι ποταμοί Zγβ5. 741 b2. ἄνω ποταμῶν μβ2. 356 a19. cf παροιμία p 570 a5. γράφουσιν οἱ γραφεῖς τοὺς ποταμοὺς ὠχρούς πκγ6. 932 a31. — ὁ τῆς ἀτμίδος ποταμός μα9. 347 a4. — δὶς τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι (Heraclit fr 21) Mγ5. 1010 a14.

πότε. πότε ὑπάρχει ἢ πότε οὔ, οὐ ῥᾴδιον διιδεῖν μδ12. 390 a20. πότε δεῖ βασιλείαν νομίζειν διώρισται Πδ2. 1289 a34. διαπορήσειεν ἄν τις τὸ πότε Zγβ4. 740 a10.

ποτέ. τὸ ποτέ in numerum categoriarum refertur K4. 2 a2. 9. 11 b10. Mδ7. 1017 a27 al, cf κατηγορία 2. ποτέ def χρόνος ὡρισμένος πρὸς τὸ [πρότερον] νῦν Φδ13. 222 a25-b7 (Bz Ar St I 228). — ποτέ, opp ἀεί· διὰ τί οὐκ ἀεὶ γεννᾷ συνεχῶς, ἀλλὰ ποτὲ μὲν ποτὲ δ' οὔ Γβ9. 335 b19. συμβαίνει δέ ποτε ταὐτὰ γίνεσθαι ψυχρότατα καὶ θερμότατα μδ11. 389 b18. ἀεὶ ἀληθεστάτας, οὐ γάρ ποτε (γάρ ποτε Bk Bz) ἀληθεῖς Mα1. 993 b29. περὶ τῶν ἀκινήτων οὐκ ἔστιν ἀπάτη κατὰ τὸ ποτέ Mθ10. 1052 a5. ποτέ, opp ἁπλῶς τβ11. 115 b13. — ὅσα ἐστὶν ἁλμυρὰ ῥεύματα, τὰ πλεῖστα θερμά ποτε εἶναι δεῖ νομίζειν, εἶτα τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπεσβέσθαι τοῦ πυρός μβ3. 359 b5. οἷον περὶ Κνίδον φασὶν εἶναί ποτε, ὃ ἐξηραίνετο μὲν ὑπὸ κύνα (εἶναι, ὅ ποτε ἐξηραίνετο ci Schn, εἶναι. ὅτε ἐξηραίνετο ci Aub) Zιζ15. 569 a14. τέλος παύσασθαί ποτε (τὴν γῆν) σειομένην μβ7. 365 b18. οὐ δεῖ μανθάνειν, εἰ μή ποτε χρείας χάριν Πγ4. 1277 b5. ἵνα μή ποτε Φα1. 185 b30. οὐδὲν φοβερὸν μή ποτε συμφωνήσωσιν οἱ πλούσιοι τοῖς πένησιν Πδ12. 1297 a1. πῶς ποτὲ χρὴ λέγειν, τί ποτ' ἐστὶ τὸ ἕν, διὰ τίνα ποτ' αἰτίαν sim Πγ3. 1276 a18. μα3. 340 a25. β9. 369 b22. αι3. 439 a10. Mβ4. 1001 a7. eandem τῆς ἀοριστίας notionem, ac pronominibus interrogativis, addita particula ποτέ tribuit etiam pronominibus demonstrativis, ὅπως τοιόνδε ἢ τοιόνδε ποτὲ τὴν μορφὴν γένηται Zμα1. 641 a14, ac praecipue pron relativis, τὰ πρός τι ἐν ἐκείνοις ἐστὶ πρὸς ἅ ποτε τυγχάνει λεγόμενα, πρὸς ἅ ποτε λέγεται τδ4. 125 a33, 38, b2. ἐὰν δ' ἀπὸ ταὐτομάτου, ἀπὸ τούτου ὅ ποτε τοῦ ποιεῖν ἀρχὴ τῷ ποιοῦντι ἀπὸ τέχνης Mζ7. 1032 b24. cf praeterea β4. 999 b14 Bz (ὁπότε Bk). K7. 7 b1, 10. 8. 11 a36. τζ8. 146 b8. γ5. 119 a18. 3. 118 b19 (ὁπότε Bk, cf Bz Ar St IV 348) (similiter ὥς ποτε usurpatur: ὥς ποτε γίνεται τὸ συνέχον ἕν, οὕτω καὶ τὸ ὅλον ἔσται ἕν Φε3. 227 a15. cf K10. 12 b12). τὸ νῦν τὸ αὐτὸ ὅ ποτ' ἦν· τὸ δ' εἶναι αὐτῷ ἕτερον Φδ11. 219 b11. inde explicationem habet formula ὅ ποτ' ὄν· ἔνια τῶν τοιούτων οὐδ' ἔστιν ἁπλῶς εἰπεῖν ὅτι θερμὸν ἢ μὴ θερμόν· ὃ μὲν γάρ ποτε τυγχάνει ὂν τὸ ὑποκείμενον, οὐ θερμόν Zμβ2. 649 a15. φανερὸν ὅτι τὸ αἷμα ὡδὶ μέν ἐστι θερμόν, οἷον τί ἦν αὐτῷ τὸ αἵματι εἶναι, τὸ δ' ὑποκείμενον καὶ ὅ ποτε ὂν αἷμά ἐστιν, οὐ θερμόν Zμβ3. 649 b24. ἔστι μὲν ὡς (ἡ ὕλη) ἡ αὐτή, ἔστι δ' ὡς [ἡ] ἑτέρα· ὃ μὲν γάρ ποτε ὂν ὑπόκειται τὸ αὐτό, τὸ δ' εἶναι οὐ τὸ αὐτό Γα3. 319 b3. Philop ad h l. cf praeterea Φδ11. 219 a20, b14, 18, 26, 220 a8. 14. 223 a27. Torstrik Rh Mus 12, 161-173. Bz Ar St I 227.

πότερον. τὸ πότερον ἀεὶ ἐν ἀντιθέσει λέγομεν Mι5. 1055 b32, 1056 a4. πότερον . . ἢ Πδ15. 1299 b16, 18. γ14. 1284 b37-39 et saepe. πότερα . . ἢ Hγ5. 1112 a18. θ15. 1163 a10 Fr. ι2. 1164 b22. κ8. 1178 b10 al.

ποτέρωθεν ἡ ἀρχὴ τῶν πνευμάτων μβ4. 361 a25.

ποτέρως ἔχει τὸ ἀληθές Πη2. 1324 a33. ποτέρως ὑποληπτέον, γίγνεται, ἐνυπάρχει, ἐστίν Γα5. 320 a32. Oγ3. 302 a17. Φγ4. 203 b32. Zγα17. 721 a32. ποτέρως δίκαιον, ποτέρως ἀσύμβλητοι Hε10. 1135 b32. Mμ7. 1081 a1.

ποτήριον. ἐν τοῖς Δαρείου ποτηρίοις f 248. 1524 a19.

Ποτίδαια οβ1347 a18. — **Ποτιδαιάτας** οἱ Ἀθηναῖοι ἠνδραποδίσαντο Ρβ22. 1396 a20.

ποτίζειν. ἐπότισεν οὐκ ὀρθῶς ὁ ἰατρὸς τὸ φάρμακον Φβ8. 199 a34 (inde pro ἐπὶ σωτηρίᾳ παίσας ἀποκτεῖναι ἂν Hγ2. 1111 a14 scribendum videtur ποτίσας). — αἱ ῥοιαὶ δι' ὕδατος ψυχροῦ ποτιζόμεναι βελτιοῦνται φτα7. 821 a38.

πότιμος. ὕδωρ πότιμον, opp ἁλμυρόν μα13. 351 a14. β2. 354 b18, 355 a32. Zιβ14. 505 b7. πκγ7. 932 a39. 8. 932 b9. 38. 935 b17. 22. 934 a8. 30. 934 b25. 32. 935 a6. τῶν ἁλμυρῶν ἐν τοῖς ποτιμωτέροις Zγγ11. 761 b4. ἐν τῇ θαλάττῃ πότιμον ἔνεστιν Zιθ2. 590 a22. γίνεται ἀτμίζουσα ἡ

θάλαττα πότιμος ϗ οὐκ εἰς θάλατταν συγκρίνεται τὸ ἀτμίζον μβ3. 358 b16. τὸ πότιμον γλυκὺ ϗ τρόφιμον Ζγγ11. 761 b1. Ζιθ2. 590 a20.

πότμος. ϗ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος f 625. 1583 b11.

πότνια συκῆ, falsae σεμνότητος exemplum Ργ7. 1408 a16.

ποτός. τὸ ποτὸν ϗ ἄποτον, κοινὸν ἀφῆς ϗ γεύσεως τὸ ποτόν ψβ10. 422 a31, 34. τὰ ποτὰ ϗ τὰ σιτία Ηβ2. 1104 a16. γ13. 1118 a31. τὰ ἐδώδιμα ϗ ποτά Οβ13. 295 b33. τῶν ἐν τοῖς καρποῖς χυλῶν οἱ μὲν ποτοί, οἱ δ' οὐ ποτοί φτα5. 820 a30. — τὸ ποτόν, opp τροφή Ζμγ3. 671 a11. δέχεσθαι, εἰσδέχεσθαι τὸ ποτόν Ζμγ3. 664 b7, 10. πιαίνει μάλιστα τὸ πρόβατον τὸ ποτόν Ζιθ10. 596 a16.

πότος. ἐν τοῖς πότοις πγ12. 872 b27.

πού. τὸ ποῦ in numerum categoriarum refertur Κ4. 2 a1. 9. 11 b11. Γα3. 317 b10. Μδ7. 1017 a26, cf κατηγορία 2. syn ἔν τινι τόπῳ Φδ5. 212 b9. γ5. 206 a2. Μκ10. 1067 a31. τὰ ὄντα πάντες ὑπολαμβάνουσιν εἶναί που Φδ1. 208 a29. τὸ πᾶν οὐ που· τὸ γάρ που αὐτό τ' ἐστί τι, ϗ ἔτι ἄλλο τι δεῖ εἶναι παρὰ τοῦτο ἐν ᾧ ὃ περιέχει Φδ5. 212 b14. οὐ δοκεῖ οὐσία οὐσίας διαφέρειν τῷ που εἶναι τζ6. 144 b32, 35. μεταβολὴ κατὰ τὸ ποῦ Μλ2. 1069 b10, cf μεταβολή p 459 b19. μέχρι ποῦ διώρισται τοῖς τόποις μα3. 339 b15. — ποῦ, indef, opp ἁπλῶς τβ11. 115 b13. ἑτέρωθί που Ζμγ2. 663 b3. ἐνιαχοῦ δέ που Ζμα1. 642 a18. πόρρω που ἀπὸ τῆς γῆς μα8. 345 b5. εἰ μή που κωλύει θαλάττης πλῆθος μβ5. 362 b18. Παρμενίδης μᾶλλον βλέπων ἔοικέ που λέγειν ΜΑ5. 986 b28. δή που, cf δή p 173 a60.

Πουλυδάμας (Hom X 100) Ηγ11. 1116 a23. ημα20. 1191 a8.

πούς. 1. τὸ ὄνομα ἐοίκασιν εἰληφέναι ἀπὸ τοῦ πέδου οἱ πόδες· καλῶ πόδα μέρος ἐπὶ σημείῳ πεζῷ κινητικῷ (κινητικὸν?) κατὰ τόπον Ζπ5. 706 a32, 31. refertur inter τὰ ἀνομοιομερῆ μδ10. 388 a19. Ζια4. 487 a28. Ζγα18. 722 a20, τὰ μέρη, μόρια, μέλη πν7. 484 b25. Ζιδ11. 538 b11. Ζγδ4. 772 b17, τὰ μέρη ὀργανικά, κινητικά Ζπ4. 705 b22. Ζγβ1. 734 b29. πν7. 484 b37, τὰ ἀκρωτήρια, τὰ μόρια ἐξωτερικά Ζγδ4. 772 b17. ε6. 786 a27. — πούς, syn σκέλος saepissime. τῶν ζῴων τὰ μὲν πόδας ἔχει τὰ δ' ἄποδα, ὅσα πόδας ἔχει Ζια5. 489 b19. γ9. 517 a31. Ζπ1. 704 a14. 18. 714 a20. τοῖς ἔχουσι πόδας τὸ ὀπίσθιόν ἐστι σκέλος τὸ κάτωθεν μέρος πρὸς τὸ μέγεθος Ζιβ1. 500 b30. οὐδ' ἐν τῷ πόδας ἔχειν ἢ μὴ ἔχειν διαφέρει Ζγβ1. 732 b20. — σκέλη ϗ πόδες ζ2. 468 a20. τῶν ποδῶν τὸ κινητικώτερον μέρος, ἐπὶ τὸ κοῖλον ἔχει τὴν κάμψιν Ζια15. 494 b6. Ζπ13. 712 a21. — a. partes pedis et anatom quaedam. τὸ πολυόστεον τοῦ σκέλους πούς. τὰ ἐν τοῖς ποσὶν ὀστᾶ Ζια15. 494 a11. γ7. 516 b3. φλέβες διὰ τῶν σκελῶν τελευτῶσιν εἰς τοὺς πόδας, τείνουσιν εἰς τὸν πόδα, ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι Ζιγ4. 515 a10. 2. 512 a16. πλεῖστα δ' ἐστὶ νεῦρα περὶ τοὺς πόδας· πόδες ἀσαρκότατοι, διηρθρωμένοι, νευρώδεις Ζιγ5. 515 b21. πς6. 886 a13. φ6. 810 a16. τὸ ὀπίσθιον μέρος πτέρνα, τὸ τῆς πτέρνης ἔσχατον Ζια15. 494 a11. β8. 502 b18. τοῦ ποδὸς ὅσοις τὸ ἐντὸς παχὺ ϗ μὴ κοῖλον, ἀλλὰ βαίνουσιν ὅλῳ, πανοῦργοι· τὰ ἐντὸς, τὸ κάτω τοῦ ποδός Ζια15. 494 a16. β8. 502 b7. πλε2. 964 b31. τὸ ἐμπρόσθιον τοῦ ποδός, τὸ μὲν ἐσχισμένον δάκτυλοι πέντε, τὸ δὲ σαρκῶδες κάτωθεν στῆθος, τὸ δ' ἄνωθεν ἐν τοῖς πρανέσι νευρῶδες ϗ ἀνώνυμον Ζια15. 494 a12 Aub. τὸ ἄσχιστον τοῦ ποδὸς τῶν δακτύλων, τὸ μεταξὺ τῶν ποδῶν Ζμδ10. 690 b2. 12. 694 b1, 11. οἱ δάκτυλοι, τὰ δάκτυλα, cf δάκτυλος p 165 a23. ἐπὶ τῶν ποδῶν ὀνύχων πλῆθος, κοτυληδόνες ϗ πλεκτάναι πρὸς τοῖς ποσίν Ζμδ12. 694 a26. 9. 685 b4. (v AZι II tab II et III.) — b. ποδῶν πλῆθος, ὁ τῶν ποδῶν ἀριθμός Ζπ8. 708 b9. Ζμδ8. 683 b26. f 318. 1532 a6. ἄρτιοι Ζια5. 489 b22. Ζπ1. 704 a14. 8. 708 a21, 27, b12. 9. 708 b20. πι26. 893 b20. 30. 894 b17. δεξιός, ἀριστερός, διὰ τί ποὺς διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ δεξιὰ ϗ ἀριστερά Ζιδ2. 526 a15. πλα29. 960 a29. δύο Ζια5. 489 b20. ζ37. 581 a3. Ζπ8. 708 a18. f 320. 1532 a24 al. (τρεῖς Ζπ8. 708 a32). τέτταρες Ζια5. 489 b21. δ2. 525 b22. Ζπ8. 708 a19 al. πλείους, πλείους τεττάρων Ζια5. 489 b22. Ζμδ8. 684 a17. Ζπ8. 708 a17 al. ὀκτώ Ζιδ2. 526 b6. Ζμδ9. 685 a22. f 317. 1531 b30. 315. 1531 a43. πολλοί Ζπ17. 713 b32. πόδες (πλεονάζοντα μόρια παρὰ φύσιν) τῶν τεράτων Ζγδ4. 772 b17. — c. εἴδη ποδῶν Ζμα3. 642 b24. οἱ πόδες τοῖς τετράποσι πῶς διαφέρουσι Ζμδ10. 690 a4. πρῶτος, πρῶτοι Ζιδ2. 526 a1, 525 b22. — οἱ πρόσθιοι, ἡ τῶν προσθίων ποδῶν χρεία Ζμδ6. 683 a26. 10. 686 a26, 34, 688 a5. β16. 659 a23. οἱ ἔμπροσθεν πόδες, πόδες ἔμπροσθεν περὶ τὴν κεφαλήν, οἱ πόδες ἐπὶ τὸ καλούμενον ἔμπροσθεν Ζιι40. 624 b1. Ζμδ9. 684 b8, 13. οἱ μέσοι, οἱ ἐν μέσῳ πόδες Ζιι40. 624 b1. Ζμδ9. 685 b22. οἱ ὄπισθεν, ὀπίσθιοι Ζμδ10. 688 a8, b5. 13. 697 b5. cf 10. 690 a17, 19. οἱ τελευταῖοι Ζια15. 494 b4. δ2. 526 a4. Ζμδ8. 684 a12. οἱ ἐν τοῖς ὑπτίοις πόδες Ζπ18. 714 b5. — μικροὶ πάμπαν, ἐλάττους, μικροὶ στενοὶ ἄναρθροι, ἐλάχιστοι Ζμδ11. 691 b7. 6. 682 b5. φ6. 810 a17. f 315. 1531 a44. μεγάλοι, μῆκος προσθεῖναι εἰς τοὺς πόδας, εὐφυεῖς ϗ μεγάλοι Ζιδ2. 526 a13, 14, 25, b14. Ζμδ9. 685 a24. Ζπ17. 714 a16. φ6. 810 a15. μείζους, μέγιστοι Ζμδ6. 683 a26. 9. 685 a22. 10. 690 a27. f 315. 1531 a44. 317. 1531 b30. βραχεῖς Ζιδ1. 524 a23. Ζμδ9. 685 a23, 30. μακροί Ζιδ1. 524 a22. Ζπ17. 714 a18. (γραφεὺς οὐκ ἂν ἐάσειε τὸν ὑπερέχοντα πόδα τῆς συμμετρίας ἔχειν τὸ ζῷον Πγ13. 1284 b9. cf ε3. 1302 b37.) ποδὸς διαφοραὶ ποῖον ἦθος σημαίνουσιν φ6. 810 a15-24. — μώνυξ Ζιδ2. 526 a1. Ζμβ16. 659 a26. δίκρους δίκροοι Ζιδ2. 526 a1, b7. 4. 529 b31, 530 a8. πολυσχιδεῖς, τετραδάκτυλοι, πενταδάκτυλοι, μακροδάκτυλοι Ζμδ10. 690 b7, 688 a5, 9. ἐσχισμένος, διηρθρωμένοι ϗ νευρώδεις, διῃρημένοι μὲν σεσιμωμένοι δέ Ζιδ2. 526 a17. φ6. 810 a16. Ζμδ12. 693 a7. — δασεῖς Ζιδ2. 526 a25, 29. τρίχες ὑπὸ τοὺς πόδας, ὑπὸ τοῖς ποσί Ζγδ5. 774 a35. Ζιγ12. 519 a23. πλατεῖς, πλατύτεροι, ἀποδοῦναι πλάτος τοῖς ποσίν Ζμδ8. 684 a12, 14. Ζιδ2. 526 a14. Ζπ17. 714 a18. — ἀργότεροι πρὸς τὴν πορείαν, εὐφυεῖς ϗ μεγάλοι, ἡδίους τε ἰδεῖν ἢ ῥωμαλεώτεροι, κομψότεροι Ζμδ8. 684 a6. 11. 691 b14. φ6. 810 a15, 18. 5. 809 b9. — χρήσιμοι, χρήσιμοι πρὸς τὴν νεῦσιν, πρὸς τὸ νεῖν ϗ πρὸς τὸ βαδίζειν, opp ἄχρηστοι, ἄχρηστοι πρὸς τὸ λαβεῖν ϗ κατασχεῖν Ζπ17. 714 a11 (cf 14), b2. Ζμδ9. 685 a28, 29, 31, b2. δ11. 691 b7. 12. 694 b8. — ἀνώμαλοι, κεκολοβωμένοι Ζιδ2. 526 a15. α1. 487 b24 (v p 629 a9). μεταβάλλοντες, περιττοί, προωσθεὶς Ζπ8. 708 a30, b6. 12. 711 a26. ἰχθυώδεις πάμπαν Ζμδ13. 697 b5. ἀντίστοιχοι Ζπ8. 708 b13. cf 15. 9. 708 b31 (v p 629 a8). ἡγεμόνες, ἡγούμενος, ἠρεμοῦντες Ζπ17. 713 b32, 714 a6. 12. 711 a22. ἐξεστραμμένοι φ6. 813 a14. simiis ἴδιοι πόδες, εἰσὶ γὰρ οἷον χεῖρες μεγάλαι. simia ἔχει πόδας ὁμοίους χερσὶ ϗ ὡσπερανεὶ συγκειμένους ἐκ χειρὸς ϗ ποδός, ἐκ μὲν ποδὸς κατὰ τὸ τῆς πτέρνης ἔσχατον, ἐκ δὲ χειρὸς τἆλλα μέρη Ζιβ8. 502 b5, 17. (χαμαιλέοντος) τῶν ποδῶν ἕκαστος διχῇ διήρηται εἰς μέρη θέσιν ὁμοίαν πρὸς αὑτὰ ἔχοντα οἵανπερ ὁ μέγας ἡμῶν δάκτυλος Ζιβ11. 503 a23. οἱ ὀνομαζόμενοι τῶν

μαλακίων, descr Ζιδ1. 523 b22, 27 cf A Siebld XII 383. — d. τῶν ποδῶν ἡ χρῆσις, ἡ ἀπὸ τῶν ποδῶν γινομένη βοήθεια Ζμβ16. 659 b34, a35. ἡ θέσις, πρόσθεσις Ζπ12. 711 a32. Ζμδ13. 695 b22. ἡ κίνησις, ἡ κίνησις ἡ κατὰ τόπον ἐν ποσίν, οἰκεία μὲν γάρ ἐστι κίνησις ποδῶν βάδισις Ζπ12. 711 b29. Ζια4. 489 a28 Aub. ψα3. 406 a9. ἡ κάμψις πν7. 484 b20, 21. ὁ μετεωρισμός Ζπ12. 711 b23. ἡ ἀντιστοιχία πι30. 894 a19 (v p 628 b53). ἡ τῶν ἀντιστοίχων ποδῶν κολόβωσις Ζπ8. 708 b8 (v p 628 b50). ἡ ἔλλειψις Ζμδ6. 682 b6. — e. διορθοῦσθαι τοῖς ποσίν Ζμδ9. 685 b25. ποδῶν δεῖσθαι, τὸν πόδα κινεῖν Ζπ8. 708 a23. 12. 711 b4. τοὺς πόδας ἐπαίρειν καὶ κάμπτειν, κάμπτειν εἰς τὸ πλάγιον πν7. 484 b30. cf Ζμδ8. 683 b34. Ζιδ2. 525 b25. νεῖν τοῖς ποσίν Ζπ17. 714 a9. οἷον βαδίζειν ἄνευ ποδῶν, βαδίζειν ἐπὶ τοῖς δυσὶ ποσίν Ζγβ3. 736 b24. Ζιζ37. 581 a3. δ4. 530 a10. ἀπὸ περιττῶν ποδῶν πορείαν γίνεσθαι, ἀπερειδόμενον πρὸς τὸ ὑπὸ τοὺς πόδας ποιεῖσθαι τὴν ἅλσιν Ζπ8. 708 b6. 3. 705 a13. οἱ τοῖς ποσὶν ἐξεστραμμένοις πορευόμενοι φ6. 813 a14. χρῆσθαι, λαμβάνειν ποσί, τοῖς ποσὶ προσάγεσθαι Ζμδ10. 687 b28. 11. 691 b23. 9. 685 b10. ἀφαιρεῖν τοὺς πόδας Ζιβ17. 508 a11. — f. πόδες δύο ὄφεώς τινος f 320. 1532 a24. πόδες τῶν μαλακοστράκων Ζμδ8. 683 b26. Ζιδ2. 525 b15, 18, 22, 23, 526 a1, 13, b6, 527 b5, τῶν μαλακίων v p 443 b9. οἱ ἐχῖνοι οἱ θαλάττιοι χρῶνται ποσὶ ταῖς ἀκάνθαις Ζμδ5. 681 a9. simia κέχρηται τοῖς ποσὶν ἐπ' ἄμφω, καὶ ὡς χερσὶ καὶ ὡς ποσί Ζιβ8. 502 b10. τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν πρὸς τῇ γαστρὶ τοὺς πόδας ἔχοντες πέτονται, opp ἐκτεταμένους Ζιβ12. 504 a34. τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες ὁρῶνται μεταξὺ τῶν δακτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες f 316. 1531 b23. τοῖς γαμψώνυξι καὶ πρὸ ἔργου εἰσὶ καὶ πρὸς τὴν ἁρπαγήν Ζμδ12. 694 b25. — g. ἡ γένεσίς ἐστιν ἡ κατὰ φύσιν πᾶσιν ἐπὶ κεφαλήν, συγκεκαμμένα δὲ καὶ ἐπὶ πόδας γίνεται παρὰ φύσιν· τῷ ᾠῷ ἡ ἔξοδος οἷον ἐπὶ πόδας Ζιη8. 586 b7. Ζγγ2. 752 b14. — h. οἰδεῖν, ναρκᾶν τοὺς πόδας Ζιζ21. 575 b9. πς6. 886 a10. βράγχος τοῦ ποδὸς λαμβάνεται Ζιθ21. 603 b1. — i. τὸ στόμα ἐν μέσοις τοῖς ποσί f 315. 1531 b3. δῆλον καὶ ἐπὶ τῶν ἐν ποσὶ μάλιστα τῶν τοιούτων (ἐντόμων) Ζιδ10. 537 b10. cf ε8. 542 a9. — πόδες v l Ζμδ10. 689 b8. — k. formulae. τὰ ἐν ποσίν Ζιε8. 542 a9. Πβ5. 1263 a18. τὸ κείμενον ἐν τοῖς ποσίν f 96. 1493 b31. τὰ παρὰ πόδας τθ14. 164 b19. παρὰ πόδας θ152. 846 a1. — 2. πούς, mensura πιθ39. 921 a14, cf ποδιαῖος.

ποώδης. τὸ φῶς ὅταν γένηται φοινικιοῦν ἢ ποῶδες χ3. 793 b24. ἐν τοῖς φυτοῖς ἀρχὴ τὸ ποῶδές ἐστι τῶν χρωμάτων χ5. 794 b20. μᾶλλον τοῦ ὑγροῦ μελαινομένου τὸ ποῶδες γίνεται κατακορὲς ἰσχυρῶς καὶ πρασοειδές χ5. 795 a3. cf ποώδης χ5. 794 b22, 24, 29, 795 a1, 30, 796 a1, 13, 16, b6, 797 a24. 6. 799 a12, v ποιώδης. τὰ χλωρὰ καὶ ποώδη πλα19. 959 a25. — ὄζειν ποωδέστερον, opp ἥδιον πιβ4. 906 b36.

πρᾶγμα. καὶ λόγων καὶ πραγμάτων κοινωνεῖν Ηδ12. 1126 b12 (syn πράξεις 13. 1127 a20). σύστασις τῶν πραγμάτων πο14. 1453 b2. 6. 1450 a5, 22, 37 (cf τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας πο6. 1449 b24, σύστασις τοῦ μύθου πο10. 1452 a18, Vhl Poet I 32. Bz Ar St V 19). πράγματα δίκαια, σώφρονα Ηβ3. 1105 b5 (dist ἀνὴρ δίκαιος, σώφρων). οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν Πε7. 1307 b10. κύκλος τὰ ἀνθρώπινα πράγματα Φδ14. 223 b25. πράγματ' ἔχειν ζητοῦντα Οβ13. 294 a24. — τὸ πρᾶγμα, opp ὁ λόγος, τὸ κατὰ τὸν λόγον τζ7. 146 a3, 13. πρᾶγμα, opp ὄνομα τι16. 175 a8. 19. 177 a31. 22. 178 a26. οὐκ ἔστιν αὐτὰ τὰ πράγματα διαλέγεσθαι φέροντας τι1. 165 a6 (tamen τῶν πραγμάτων τὰ μὲν καθόλου ἐστὶ τὰ δὲ καθ' ἕκαστον ε7. 17 a38. πράγματα ψευδῆ τίνα Μδ29. 1024 b24). τὸ ἴδιον μόνῳ ὑπάρχει καὶ ἀντικατηγορεῖται τοῦ πράγματος τα5. 102 a19. 8. 103 b8. Steinthal Gesch p 204. πρᾶγμα οὐθέν ἐστι παρὰ τὰ αἰσθητὰ κεχωρισμένον ψγ8. 432 a3. ἡ συμπλοκὴ καὶ ἡ διαίρεσις ἐν διανοίᾳ ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πράγμασιν Με4. 1027 b31. ἐπ' ἐνίων ἡ ἐπιστήμη τὸ πρᾶγμα Μλ9. 1075 a1. ἔψευσται ὁ ἐναντίως ἔχων ἢ τὰ πράγματα Μθ10. 1051 b5. πράγματα, opp λόγοι, νόησις Γα8. 325 a18. Φγ8. 208 a15. τὸ πρᾶγμα, opp τὸ συμβεβηκός τι24. 179 a28, 37. πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν ἀλήθειαν, opp πρὸς τὸν ἐρωτῶντα Φθ8. 263 a17. οὕτω ἔχει καὶ ἐπὶ τῶν πραγμάτων Ηι10. 1171 a13. aliter τὸ δίκαιον διήρηται ἐπί τε τῶν πραγμάτων καὶ οἷς Πγ9. 1280 a17, 18, 19. διαιρεῖν κατὰ τὸ πρᾶγμα, κατὰ τοὺς ἀνθρώπους Πα15. 1299 b18. — ἔξω τοῦ πράγματος λέγειν, τὰ ἔξω τοῦ πράγματος ἀκούειν Ρα1. 1354 a22, 1355 a2. γ14. 1415 b6. πραγματεύεσθαι περὶ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος, τὰ ἔξω τοῦ πράγματος τεχνολογεῖν Ρα1. 1354 a15, b17, 1355 a19. πρὸς τὸ πρᾶγμα Αβ27. 70 a32, opp πρὸς τοὔνομα τα18. 108 a21. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ὡδοποίησεν ΜΑ3. 984 a18. — τὸ πρᾶγμα (i e spatium, quantitas, qualitas, quibus categoriis genera motus distinguuntur) ἐν ᾧ κινεῖται Φε3. 226 b30. 4. 227 b28. — ἐλάττων ἡ ἐν τῷ ἀέρι θερμότης τῆς ἐν τῷ πράγματι μδ1. 379 a32, b1.

πραγματεία, rei alicuius tractatio via ac ratione instituta, οὐ γάρ ἐστι δι' ἐπιμελείας ἡ κτῆσις (τῶν διὰ τύχην) οὐδ' ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲ τῆς αὐτῶν πραγματείας ηεα3. 1215 a15. ἡ τῶν ὄψων πραγματεία Πθ5. 1339 a40. τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ νομοθέτου πᾶσα ἡ πραγματεία περὶ πόλιν Πγ1. 1274 b37. Μκ1. 1059 b18. περὶ ἡδονὰς καὶ λύπας πᾶσα ἡ πραγματεία καὶ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ πολιτικῇ Ηβ2. 1105 a11, 6. περὶ ἀνθρώπου τελευταῖον λεκτέον διὰ τὸ πλείστην ἔχειν πραγματείαν Ζιε1. 539 a8. τοῦ ἰατροῦ καὶ τοῦ φυσικοῦ σύνορος ἡ πραγματεία αν21. 480 b26. δημηγορική, δικανικὴ πραγματεία Ρα1. 1354 b24. ρ5. 1426 b24. praecipue usurpatur de disputationibus et quaestionibus philosophicis, ταῦτα πρὸς μὲν τὰς χρήσεις οὐδὲν διαφέρει, ἔχει δέ τιν' ἄλλην διανοητικὴν πραγματείαν Πδ15. 1299 a30. ἡ περὶ τοὺς ὅρους πραγματεία τζ1. 139 a24. τοῦ εἰδέναι χάριν ἡ πραγματεία Φβ3. 194 b18. ἡ παροῦσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἕνεκα Ηβ2. 1103 b26 (cf μέθοδος α1. 1094 b11). cf τα1. 100 a18, 23. 2. 101 a26. 6. 102 b38. θ1. 155 b27. ι1. 165 a36. 34. 183 b4, 17, 38. (interdum non tam tractationem rei quam rationem rei tractandae videtur significare, τὸ πιστὰς τὰς συνθήκας παρασκευάζειν οὐδὲν διαφέρει τῆς περὶ τοὺς μάρτυρας πραγματείας Ρα15. 1376 b4.) — inde transfertur ad ipsam doctrinam philosophicam, ἡ Πλάτωνος ἐπεγένετο πραγματεία ΜΑ6. 987 a30 (cf ἡ τῶν Ἰταλικῶν φιλοσοφία a31). οἱ Πυθαγόρειοι προσεγλίχοντο τοῦ συνειρομένην πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν ΜΑ5. 986 a8, ac de singulis etiam philosophiae partibus usurpatur, ἔχει ἡ μέθοδος ἱκανῶς παρὰ τὰς ἄλλας πραγματείας τὰς ἐκ παραδόσεως ηὐξημένας τι34. 184 b5. τρεῖς αἱ πραγματεῖαι, ἡ μὲν περὶ τὸ ἀκίνητον κτλ Φβ7. 198 a30. ἡ φυσικὴ πραγματεία περὶ κινήσεώς ἐστι Οδ1. 308 a1. ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία Ρα2. 1356 a26. ἡ πραγματεία ἡ περὶ τὴν ῥητορικὴν Ργ1. 1404 a2. ἄλλης πραγματείας ε1. 16 a9. 5. 17 a14. τη3. 153 a11. λόγοι ἀλλότριοι τῆς πραγματείας καὶ κενοί ηεα6. 1217 a3. αὕτη ἡ πραγματεία Φθ3. 253 a32. τι34. 183 b34 (sed fere ubique sufficit, voc πραγματεία interpretari

'disputatio, quaestio'). cf Wz ad Aδ13. 96 b15. Bz ad MA6. 987 a30.

πραγματεύεσθαι. οὔτε βουλεύεσθαι δέοι ἂν οὔτε πραγματεύεσθαι ε9. 18 b32. πραγματεύεσθαι ϗ κακοπαθεῖν τὸν βίον ἅπαντα Ηκ6. 1176 b29. δ3. 1122 a9. ὅσα (τῶν ζῴων) πραγματεύεται περὶ τὰ τέκνα Ζγγ10. 759 a36. ὅσον ἐπιδίδωσιν ἡ ὗς, γινώσκουσιν οἱ περὶ ταῦτα πραγματευόμενοι Ζιθ6. 595 a22. cf ζ23. 577 b14. μέχρι ὑγείας πραγματεύονται οἱ ἰατροί πλ8. 956 a28. τῷ νομοθέτῃ πραγματευτέον περὶ τὴν τῶν νέων παιδείαν Πθ1. 1337 a11. ἃ δεῖ πραγματευθῆναι περὶ τὸν λόγον Ρβ26. 1403 a34. γ1. 1403 b6, 26. πραγματεύεσθαι περὶ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος Ρα1. 1354 a16. τοῦτο τῷ νομοθέτῃ πραγματευτέον, ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ γίνωνται Πη14. 1333 a14. cf Ρα1. 1354 b20. ηεα8. 1218 b3. πραγματεύεσθαι πρός τι Ρα2. 1356 a17. πραγματεύεσθαι πρὸς οἰκείους (de oratione iudiciali) ρ37. 1442 a39. τῶν τὰς τῆς γῆς περιόδους πραγματευομένων Πβ3. 1262 a19. — πραγματεύεσθαι i q quaestionem aliquam via ac ratione instituere (Wz ad Aδ13. 96 b15. Bz ad MA6. 987 a30), ἔτι χαλεπώτερον τὸ πραγματευθῆναι ψα1. 402 a18 (cf μέθοδος a17, 20). πραγματεύεσθαι περί τινος τα14. 105 b31. Φβ2. 193 b31. Με1. 1025 b9. αν21. 480 b29. ηεα8. 1218 a29 al. πρ. περί τι Αδ13. 96 b15. τα15. 106 a2. Με1. 1025 b17. μ4. 1078 b18. πρ. περὶ τὴν τοῦ σώματος γνῶσιν Ηα13. 1102 a22. διαλέγονται ϗ πραγματεύονται περὶ φύσεως πάντα ΜΑ8. 989 b33. λίαν ἁπλῶς ἐπραγματεύθησαν ΜΑ5. 987 a21. τοιαύτην οὐκ ἐπραγματεύθησαν ἀκριβολογίαν περὶ τὰς φλέβας Ζιγ3. 513 a9. — aoristus medii ubique passivae formae πραγματευθῆναι Μν2. 1088 b25. αν21. 480 b29 al. πραγματευόμενος passive: φορτικαὶ τέχναι αἱ πρὸς δόξαν πραγματευόμεναι μόνον ηεα4. 1215 a30.

πραγματολογεῖν ρ32. 1438 b20.

Praepositio eadem ad duo membra pertinens in altero saepe non iteratur (Wz ad K5. 3 b13), veluti apud relativum, ἐὰν πρὸς τὸ τυχὸν ἀποδιδῶται ϗ μὴ πρὸς αὐτὸ ὃ λέγεται (i e πρὸς ὃ λέγεται coll a31, b3). K7. 7 a24, 28. Αα5. 27 b28. ψγ4. 430 a1. Ζμδ12. 692 b20. Ργ1. 1404 a38. πο26. 1462 b3. πκς4. 940 b16. post οἷον Ηη6. 1149 a11. Ρα1. 1355 b5. in membro copulative cum superiore coniuncto per particulam καί: πρὸς ἑαυτὸν κατασκευάσαι εὖ τὸν ἀκροατὴν ϗ τὸν ἐναντίον (i e πρὸς τὸν ἐναντίον) φαύλως Ργ19. 1419 b11. πρὸς τὸ κατασκευάζειν ϗ ἀνασκευάζειν sim τβ4. 111 a13. 10. 114 b28. ε7. 137 a28 ac saepe. ϗ οὐ (μή) Ρβ12. 1389 b7. Πγ2. 1275 b22. καὶ ... καί Πε10. 1311 a29. η11. 1330 b31. καί (explicativum) Πα8. 1256 a35. Ρα1. 1354 a20. ϗ δὴ καί Πδ15. 1299 a34. δέ: ἕνεκα μέντοι τοῦ νοῦ τὴν τῆς ὀρέξεως ἐπιμέλειαν ἀναγκαῖον εἶναι, τὴν δὲ τοῦ σώματος τῆς ψυχῆς sim Πη15. 1334 b27. Ζγε7. 787 a14. οὐθείς ... οὐδὲ Ηζ5. 1140 a31. μηδέ Ρα2. 1357 a13. ἔτι δέ, ὁμοίως δέ, εἶτα Ηκ10. 1179 a33. 3. 1174 b21. Ζιγ11. 518 b5. ὁμοίως δὲ καί Πγ13. 1283 b31. in membro disiunctivo ἢ ... ἤ: ἢ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐκ μιᾶς κοιλίας ῥεῖν ἢ ἄλλον ἄλλης sim μα13. 349 b5. τε6. 136 a14. Ρβ11. 1388 b22. α5. 1360 b36. Πε2. 1302 a33. ἤ Ργ16. 1417 a5. in membro adversativo, οὐδὲ δι' ἀληθῶν ἀεὶ ἀλλ' ἐνίοτε ϗ ψευδῶν sim τθ11. 161 a27. Πα9. 1258 a1. γ7. 1279 b1. 17. 1288 a23. τζ6. 144 a35. Αγ4. 73 b35. Ρα9. 1368 a4. in comparativis membris, δι' ἀρετῆς μᾶλλον ἢ κακίας Πβ9. 1271 b8. ε12. 1316 a19. τθ3. 159 a5. ἐν ἄλλῳ πεποίηκεν ἢ τῷ ἥρωϊ πο24. 1460 a3. πρὸς τὰ παραδειγματώδη ἡ αὐτὴ λύσις ϗ τὰ εἰκότα Ρβ25. 1403 a5. ὥσπερ ϗ περὶ τὰς πολιτείας, ϗ τὰς μοναρχίας Πε10. 1311 b37. β8. 1269 a9. Ρβ18. 1391 b15, 17. εἰς ὃ ὥσπερ ἀγγεῖον ἔσχατον ἀφικνεῖται Ζια11. 492 a18. — praepositio per adverbium a nomine seiuncta, πρὸς μάλιστα ταύτην Πθ4. 1338 b15.

πρακτικὸς τῶν καλῶν, τῶν δικαίων Ηα10. 1099 b31. ε1. 1129 a8. 9. 1134 a2. ποιητικὸς ἀγαθῶν ϗ πρακτικός Ρα6. 1362 b4. δύναμις φυλακτικὴ ϗ πρακτικὴ τούτων Ρα5. 1360 b17. βίος πρακτικὸς ϗ πολιτικός, πρακτικὴ ζωὴ τοῦ λόγον ἔχοντος Πη2. 1324 a40. 3. 1325 b16. Ηα6. 1098 a3. οἱ χαρίεντες ϗ πρακτικοί (opp φορτικοί, ἀπολαυστικοί) Ηα3. 1095 b22. μέλη ἠθικά, πρακτικά, ἐνθουσιαστικά Πθ7. 1341 b34. τὸ ἰαμβικὸν (ἰαμβεῖον Vhl) πρακτικόν (natum rebus agendis Hor A p 82) πο24. 1460 a1. — πρακτικόν, dist ποιητικόν ημα35. 1197 a3. ἕξις πρακτική, ποιητική Ηζ4. 1140 a4. ὄργανον πρακτικόν, ποιητικόν Πα4. 1254 a2, 17. διάνοια πρακτική, ποιητική Ηζ2. 1139 b1, a27. πᾶσα διάνοια ἢ πρακτικὴ ἢ ποιητικὴ ἢ θεωρητική Με1. 1025 b25. cf ψγ10. 433 a18 (sed διάνοιαι πρακτικαὶ οὐ μόνον αἱ τῶν ἀποβαινόντων χάριν γιγνόμεναι ἐκ τοῦ πράττειν Πη3. 1325 b18). ἐπιστήμη θεωρητική, πρακτική, ποιητική τζ6. 145 a16. θεωρητικῆς φιλοσοφίας τέλος ἀλήθεια, πρακτικῆς δ' ἔργον Μα1. 993 b21. ἡ πρακτικὴ χρηστικὴ ηεβ1. 1219 b3. αἱ πρακτικαὶ τῶν ἐπιστημῶν Ηα1. 1094 b4. λόγος πρακτικός, θεωρητικός Πη14. 1333 a25. νοήσεις πρακτικαί, θεωρητικαί ψα3. 407 a23. νοῦς πρακτικός, opp θεωρητικός ψγ10. 433 a14. 9. 432 b27. διαψεύδεσθαι περὶ τὰς πρακτικὰς ἀρχάς Ηζ13. 1144 a35. ἀρχὴ τῶν πρακτικῶν ἐν τῷ πράττοντι ἡ προαίρεσις Με1. 1025 b23. ἡ φρόνησις οὐ τῶν καθόλου μόνον, πρακτικὴ γάρ Ηζ8. 1141 b16. — πρακτικώτεροι ἔνιοι οὐκ εἰδότες ἑτέρων εἰδότων Ηζ8. 1141 b17. 13. 1143 b24, 27, 1144 a11. cf ΜΑ1. 981 b5. ἡ ὀργὴ πολλάκις πρακτικώτερον τοῦ μίσους Πε10. 1312 b27. — (τὸ πρακτικὸν μέρος τοῦ ἐγκωμιαστικοῦ λόγου τελευταῖον ὁρισάμενοι ρ36. 1441 b2, sed αὐτὸ τὸ μέρος Spgl.)

πρανής, (cf πρηνής et Lob Phryn 431). τὰ πρανῆ τοῦ σώματος Ζιβ10. 502 b31. δ1. 524 b23. Ζμδ12. 693 a24. τὸ πρανὲς τοῦ ἀστραγάλου, τοῦ αὐχένος· τὰ πρανῆ τοῦ (τῶν ἐχίνων) ὀστράκου· τῶν ἀκρωτηρίων τὰ πρανῆ, opp τὰ ὕπτια Ζιβ1. 499 b28, 498 b29. δ5. 530 b23. γ12. 519 a21. — 'apparet in hominis statu recto πρηνῆ et ὕπτια dici anteriora et posteriora, contra in animalium statu humili vel horizontali esse et dici inferiora et superiora' S II 340. — 1. τῶν ἀνθρώπων. τὰ ὕπτια, opp τὰ πρανῆ, syn τὰ πρόσθια, opp τὰ ὀπίσθια Ζμβ14. 658 a18. cf a22 et Ζιβ1. 498 b13. — 2. τῶν ζῴων. τὰ πρανῆ, opp τὰ ὕπτια Ζιβ1. 498 b20. 10. 502 b31. δ7. 532 a30. ε14. 544 b29. in coitu πρὸς τὰ πρανῆ τῶν θηλειῶν τὰ ὕπτια τῶν ἀρρένων Ζιε2. 540 a2. cf b10. Ζγα14. 720 b11, 36. 5. 717 b30. (οἱ τῶν ἀρρένων πόροι) πρὸς τὰ πρανῆ προσπεφύκασι ϗ κατὰ τὸν τόπον τῆς ῥάχεως Ζγα13. 720 a27. — τὰ πρανῆ, opp τὰ πρόσθια τοῦ σώματος Ζγα13. 720 a14. τὰ πρανῆ i q τὸ νῶτον. τὸ ἄκρον τῆς καρδίας πρὸς τῷ στήθει ϗ ὅλως ἐν τοῖς πρόσθεν τοῦ σώματος· πᾶσι γὰρ ἀσαρκότερον τὸ στῆθος, τὰ δὲ πρανῆ σαρκωδέστερα, διὸ πολλὴν ἔχει σκέπην τὸ θερμὸν κατὰ τὸ νῶτον Ζμγ4. 666 b4. — ἔχουσι τὰ τετράποδα ζῷα, ὅσα μὲν ὁ ἄνθρωπος μόρια ἔχει ἐν τῷ πρόσθεν, κάτω ἐν τοῖς ὑπτίοις, τὰ δ' ὀπίσθια ἐν τοῖς πρανέσι Ζιβ1. 498 b13. τὰ πρανῆ, opp τὰ ὕπτια Ζιβ8. 502 a23. Ζμβ14. 658 a17, 28. τὰ πρανῆ, opp τὰ πρόσθια Ζμβ14. 658 a20. cf Ζγα13. 720 a16. — avium τὰ πρανῆ τοῦ σώματος, opp

τὰ ὕπτια Ζμδ12. 693 a24. — reptilium τὰ πρανῆ, opp τὰ ὕπτια Ζιβ17. 508 a11, opp ἐπὶ τῇ γαστρὶ Ζγα13. 720 a21. — piscium τὰ πρανῆ, opp τὰ ὕπτια Ζιβ13. 504 b15. α5. 489 b25. Ζπ18. 714 b4, 6. (pisces ἔχουσι πτερύγια δύο ἐν τοῖς πρανέσι, δύο δ' ἐν τοῖς ὑπτίοις. syn πρὸς τῇ κεφαλῇ· ἡ νάρκη ϗ ὁ βάτραχος τὰ ⟨μὲν⟩ ἐν τῷ πρανεῖ κάτω τὰ δ' ἐν τοῖς ὑπτίοις πρὸς τῇ κεφαλῇ Ζμδ13. 696 a1, 2, 21, cf 23, 27 Langk, cf 30.) τὰ πτερύγια τὰ πρανῆ Ζιγ3. 514 a2. — τῶν μαλακίων τὰ πρανῆ τοῦ κύτους, τῇ σηπίᾳ ἐντός ἐστι τὰ στερεὰ (os sepiae) ἐν τῷ πρανεῖ τοῦ σώματος Ζιδ1. 525 a10, 524 b23. (μύτις) προσπέφυκε πρὸς τὰ πρανῆ μᾶλλον Ζμδ5. 681 b19. — τῶν μαλακοστράκων. τὰ ἐν τοῖς πρανέσι, ὀφθαλμοὶ (καρκίνου) ὑπὸ τὸ πρανὲς εὐθύς Ζιδ2. 525 b21, 527 b11. (εἰ μύτις ἦν μεταξὺ τοῦ στομάχου ϗ τοῦ πρανοῦς i q τοῦ ὀπισθίου Ζμδ5. 681 b24.) sed in coitu ὅταν τὸ μὲν ὕπτιον τὸ δὲ πρανὲς ἐπαλλάξῃ τὰ οὐραῖα Ζγα14. 720 b10. — τῶν ἐντόμων τὰ πρανῆ, opp τὰ ὕπτια Ζια1. 487 a34. δ1. 523 b14. 7. 532 a30. — τὰ μονόθυρα σώζεται τῷ πρανὲς ἔχειν τὸ ὄστρακον Ζμδ5. 679 b24.

πρᾶξις. ἡ πρᾶξις κίνησις ηεβ3. 1220 b27, πολυμόρφων τῶν πράξεων ϗ τῶν κινήσεων ὑπαρχουσῶν τοῖς ζῴοις Ζμβ1. 646 b15, inde ἑκάστης πράξεως ὡρισμένος ὁ ἐλάχιστος χρόνος Οβ6. 288 b33, πρᾶξις μακρά Κ6. 5 b2, sed dist κίνησις Μθ6. 1048 b21 Bz. syn ἐνέργεια Ηα1. 1094 a5, 4. 6. 1098 a13. Πη3. 1325 a32 (Ηκ7. 1177 a12). ημα35. 1197 a10. opp πάθος Ηε7. 1132 a9. ἐν τοῖς πάθεσι ϗ ταῖς πράξεσι Ηβ6. 1107 a5, 8. 9. 1109 a23. 8. 1108 b18. ἡ ἀρετὴ περὶ πάθη ϗ πράξεις Ηγ1. 1109 b30. τὰς πράξεις κατὰ τὰ πάθη συμβαίνει ποιεῖσθαι πᾶσι τοῖς ζῴοις Ζι49. 631 b5. sed coniungi etiam πάθη et πράξεις ita ut non opposita sed synonyma esse videantur v s πάθος p 556 a53. — dist ποίησις: τῆς ποιήσεως ἕτερον τὸ ἔργον, τῆς δὲ πράξεως οὐκ ἂν εἴη Ηζ4. 1140 a2. 5. 1140 b6, 4. ημα35. 1197 a11. Πα4. 1254 a5, cf ποιεῖν p 608 a17, ποίησις p 609 b17. πρᾶξις ϗ τέχνη Ηα5. 1097 a16. πρᾶξις ϗ ἔργον v ἔργον p 285 b15-32. — πρᾶξις, syn ζωή Οβ12. 292 a21. ἡ τραγῳδία μίμησις πράξεως ϗ βίου πο6. 1450 a16. αἱ διαφοραὶ τῶν ζῴων εἰσὶ κατά τε τοὺς βίους ϗ τὰς πράξεις ϗ τὰ ἤθη Ζια1. 487 a12, 15, b34. τὰ ἤθη μεταβάλλουσι (τὰ ζῷα) κατὰ τὰς πράξεις Ζι49. 631 b7. αἱ πράξεις ϗ οἱ βίοι κατὰ τὰ ἔθη ϗ τὰς τροφὰς διαφέρουσιν Ζιθ1. 588 a17. αἱ περὶ τὴν τεκνοποιίαν (ὀχείαν) πράξεις, ἡ γεννητικὴ πρᾶξις Ζιθ1. 589 a3. 12. 596 b20. ε2. 539 b20. πρὸς τὴν πρᾶξιν τὴν τοιαύτην (i e πρὸς τὸ ἀφροδισιάζειν) πγ11. 872 a23. — αἱ πράξεις ἐν τοῖς (περὶ τά, περὶ τῶν) καθ' ἕκαστον, τὸ τέλος τῆς πράξεως κατὰ τὸν καιρόν ἐστιν ΜΑ1. 981 a17. Ηγ1. 1110 a13, b6. ζ8. 1141 b16. Πβ8. 1269 a12. τὸ οὗ ἕνεκα (ἕκαστον τῶν τοῦ ζῴου μορίων ἐστὶ) πρᾶξίς τις Ζμα5. 645 b15, cf β1. 647 a23. 10. 656 a2. ἐν ταῖς πράξεσι τὸ οὗ ἕνεκα ἀρχή, ἀρχὴ λογισμοῦ, opp ἀρχὴ πράξεως Ηη9. 1151 a16. ηεβ11. 1227 b33. Φβ9. 200 a23. Οβ12. 292 b6. ψβ4. 415 a19. γ10. 433 a17 Trdlbg p 531. περὶ τὰς πράξεις τῶν πραγμάτων, opp πρὸς τὸ γνῶναι ηεα1. 1214 a12. cf Ηβ2. 1103 b30, 26. ἐκ τῶν δύο προτάσεων τὸ συμπέρασμα γίνεται ἡ πρᾶξις Ζκ7. 701 a13, 20, 22. πράξεως ἀρχὴ προαίρεσις Ηζ2. 1139 a31. πρᾶξις, coni προαίρεσις Ηα1. 1094 a1. 5. 1097 a21. ηεγ6. 1233 a32. Ρα13. 1374 b14. ὁ ἄνθρωπος πράξεών τινων ἀρχὴ μόνον τῶν ζῴων ηεβ6. 1222 b19. Ηζ2. 1139 a20. θεῶν πράξεις τίνες, οὐκ ἐξωτερικαί Ηκ8. 1178 b10. Πη3. 1325 b29. ἄστρων πράξεις ποῖαι Οβ12. 292 b1. οὐχ ὁμοίως αἱ πράξεις ἑκούσιοί εἰσι ϗ αἱ ἕξεις Ηγ8. 1114 b30-1115 a3. πράξεις μικταί (i e μεταξὺ ἑκουσίων ϗ ἀκουσίων) Ηγ1. 1110 a12. πέφυκεν αἴτια δύο τῶν πράξεων εἶναι, διάνοιαν (διάνοια Bk) ϗ ἦθος πο6. 1450 a2. Ηζ2. 1139 a35. πιθ27. 919 b36. αἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ θυμοῦ ϗ ἐπιθυμίας Ηγ3. 1111 b2. αἱ κατ' ἀρετὴν πράξεις Ηδ2. 1120 a23. πράξεις καλαὶ αἱ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς ηεα4. 1215 b3. 5. 1216 a21. πρᾶξις σπουδαία, φαύλη Κ5. 4 a15. ἡ τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας ϗ τελείας πο6. 1449 b24. 7. 1450 b24, πρᾶξις τελεία τίς πο23. 1459 a19, ἁπλῆ τίς πο10. 1452 a14. cf 9. 1451 b33. — πράξεις πολιτικαί Πβ12. 1273 b28. ὁ τὴν πρᾶξιν τὴν πρὸς Χάρητα πράξας Πε6. 1306 a4. αἱ τῶν περὶ τὰς πράξεις γραφόντων ἱστορίαι Ρα4. 1360 a36. αἱ ἐν χρήμασι πράξεις Ηδ4. 1122 a21. πρᾶξις πολεμική Ηα1. 1094 a12. ἔνδημοι πράξεις κ6. 399 b18. πρᾶξις ἐπιστημονική, ἀνεπιστημονική, τεχνική, ἄτεχνος ηεβ2. 1220 b25. ὑπηρετεῖν τὰς διακονικὰς πράξεις Πγ4. 1277 a37. πράξεις ἀναγκαῖαι Πη12. 1331 b13. — ἐνταῦθα τὰ ὀνόματα οὐκ ἐναντία, αἱ δὲ πράξεις ἐναντίαι ρ27. 1435 b35. — sensu iudiciali αἱ πράξεις τῶν καταδικασθέντων Πζ8. 1321 b42, 1322 a7. — (τάξις pro πρᾶξις ρ2. 1421 b17 ci Spgl.)

πρᾷος, def Ηβ7. 1108 a6. δ11. 1125 b34. ηεγ3. 1231 b6. ημα23. 1191 b36. opp ὀξύθυμος Ρβ5. 1382 b21. dist ἐγκρατής τδ5. 125 b23. πρᾴου ἔργα τίνα Ηε3. 1129 b22. ζῷα πρᾶα, coni τιθασσευτικά, δύσθυμα, οὐκ ἐνστατικά Ζια1. 488 b22, 13. — ἡ τῆς τροφῆς δαψίλεια πραοτέρους παρέχει τοὺς ἐλέφαντας Ζιζ18. 572 a3. ταύτην πραοτέραν θετέον τὴν ἀπορίαν Πγ3. 1276 a23. — πράως ἔχειν, opp ὀργίζεσθαι Ρβ1. 1377 a23. 3. 1380 a7. πράως χρῆσθαι Πβ6. 1265 a36.

πραότης, opp ὀργή Ρβ3. 1380 a6. πάθος μετὰ σώματος ψα1. 403 a17. περὶ πραότητος Ηβ7. 1108 a6. δ11. ηεβ3. 1220 b38. γ3. ημα23. def αρ1. 1249 b26. 2. 1250 a4. 4. 1250 a39-44. πῶς ἔχοντες πρᾶοί εἰσι ϗ πρὸς τίνας πράως ἔχουσι ϗ διὰ τίνων πραΰνονται Ρβ3. πραότης τῶν ζῴων Ζι3. 610 b21, opp χαλεπότης Ζιθ1. 588 a21. ι1. 608 a16, opp ἀγριότης Ζι44. 629 b7, coni ἡμερότης Ζι48. 631 a9.

πράσινος. τὸ πράσινον μεταξὺ τοῦ λευκοῦ ϗ μέλανος αι4. 442 a24. τὸ φοινικοῦν ϗ πράσινον ϗ ἁλουργὸν οὐ γίγνεται κεραννύμενον μγ2. 372 a8. τὸ φοινικοῦν παρὰ τὸ πράσινον λευκὸν φαίνεται μγ4. 375 a8. ἀνακλασθείσης τῆς ὄψεως τὸ μὲν χρῶμα τοῦ ἡλίου φοινικοῦν φαίνεται, τὸ δὲ πράσινον ϗ ξανθόν μγ6. 377 b10. ἡ ἰσχυροτέρα ὄψις εἰς φοινικοῦν μετέβαλεν, ἡ δ' ἐχομένη εἰς τὸ πράσινον, ἡ δ' ἔτι ἀσθενεστέρα εἰς τὸ ἁλουργόν μγ4. 374 b32.

πράσιον. ἡ σάλπη βόσκεται ϗ τὸ πράσιον Ζιθ2. 591 a16 Aub. (fort Caulerpa prolifera Ritter Erdkunde XIX 1193.)

πρᾶσις συνάλλαγμα ἑκούσιον Ηε6. 1131 a3. λέγω ἀπαλλοτρίωσιν δόσιν ϗ πρᾶσιν Ρα5. 1361 a23. ἀγοραῖον πλῆθος τὸ περὶ τὰς πράσεις ϗ τὰς ὠνάς Πδ4. 1291 a1, 5, b20. πράσεις καπηλικαί ηεα4. 1215 a32.

πρασοειδής. μᾶλλον τοῦ ὑγροῦ μελαινομένου τὸ ποῶδες γίνεται κατακορὲς ἰσχυρῶς ϗ πρασοειδές χ5. 795 a4.

πρασοκουρίδες (v l πρασουκαρίδες) Ζιε19. 551 b20. de loco corrupto S et Aub.

πράσον συμφέρει πρὸς εὐφωνίαν πια39. 903 b27. οὐ δέχεται τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πκ1. 923 a7. (Allium porrum *L* Sprengel hist rei herb I 87. Fraas 290. Langkavel 112. hodie τὰ πράσα, pelasg präs Heldreich 7.)

πράττειν, trans. ὁ τὴν πρᾶξιν τὴν πρὸς Χάρητα πράξας· ὅσας πράξεις ὁ τύραννος ἔπραξεν Πε6. 1306 a4. γ10. 1281

a22. πράττειν τὰ κοινά Πη2. 1324 b1. πράττων δυσὶ ποσὶ ϗ χερσί Πγ16. 1287 b28. — dist ποιεῖν v p 608 a17. opp ἀπρακτεῖν Πη3. 1325 a31. ηεβ10. 1226 b31, 32. opp φιλοσοφεῖν, τῷ περὶ ἑκάστην μέθοδον φιλοσοφȣ̃ντι ϗ μὴ μόνον ἀποβλέποντι πρὸς τὸ πράττειν Πγ8. 1279 b14. — πράττεται ἕνεκά τȣ Φβ8. 199 a11. διὰ τίνας αἰτίας τίς τι πράττει Ρα10. 1368 b32-1369 a7, 1369 b22. Ηγ1. 1110 b11. τῶν ἄλλων ζῴων πλὴν ἀνθρώπȣ ȣ̓δὲν εἴποιμεν ἂν πράττειν ηεβ6. 1222 b20. 8. 1224 a29. πράττειν δεῖ ταχύ, βȣλεύεσθαι δὲ βραδέως Ηζ10. 1142 b4. τὰ ὠμῶς πραττόμενα f 551. 1569 a29. — πράττειν intr. καλῶς πράττειν, dist τὰ καλὰ πράττειν Πη1. 1323 b32. ἄριστα πράττειν Πη1. 1323 a17. εὖ πράττειν ηεβ1. 1219 b1. ρ1. 1420 a5. — perf transitiva vi πέπραχα μτ1. 463 a24. Ηγ2. 1110 b21, 1111 a17. Πγ1. 1274 b35. Ρα9. 1367 b23. 13. 1373 b38. β19. 1392 b19. 23. 1400 a37, b1. πκθ13. 951 b36. πέπραγα Ρα9. 1367 b32 (sed πεπραχότα Bk³). Ηι8. 1168 b35. κ9. 1179 a11. πο11. 1452 a35. ρ36. 1440 b12. οβ1346 a26. intransitiva vi πεπραχότας ρ35. 1440 a36. (πρᾶξαι Ρβ8. 1386 a12 recte in ὑπάρξαι mutavit Vahlen). — πρακτέος. περὶ τὰς πράξεις πῶς πρακτέον αὐτάς, ȣ̓ πρακτέον τὰ τοιαῦτα Ηβ2. 1103 b30. δ15. 1128 b22. ȣ̓δέτερα πρακτέα Ηδ15. 1128 b24. — πρακτός. τὸ πρακτὸν ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν Ηζ5. 1140 b3. ψγ10. 433 a9. τὸ πρακτὸν διχῶς λέγεται, ȣ̔ ἕνεκα πράττομεν ϗ τὰ τȣ́των χάριν πραττόμενα ηεα7. 1217 a35. τὰ πρακτὰ τῶν καθ' ἕκαστα ϗ τῶν ἐσχάτων Ηζ12. 1143 a33, 35. ψγ10. 433 a17. πρακτόν, dist ποιητόν Ηζ4. 1140 a2. 2. 1139 b3. ημα35. 1197 a11. τῶν πρακτῶν τὰ μὲν [εἰς τὰ] ἀναγκαῖα ϗ χρήσιμα, τὰ δὲ [εἰς τὰ] καλά Πη14. 1333 a32. ἀρχὴ τῆς κινήσεως τὸ ἐν τῷ πρακτῷ διωκτὸν ϗ φευκτόν Ζκ8. 701 b34. τέλος τῶν πρακτῶν ὃ δι' αὑτὸ αἱρȣ́μεθα, τὸ ἀκρότατον τῶν πρακτῶν ἀγαθῶν (sive τὸ πρακτὸν ἀγαθόν) Ηα1. 1094 a19. 2. 1095 a16. 5. 1097 a23. cf Μκ1. 1059 a36. τὸ πρακτὸν ἀγαθόν ψγ10. 433 a28, b16. πρακτὰ ἀνθρώπῳ ηεα7. 1217 a31. τὰ ἐφ' ἡμῖν, δι' αὑτῶν, αὑτῷ πρακτά Ηγ5. 1112 a31, 34, b32. τῶν πρακτῶν τίνες συλλογισμοί Ηζ13. 1144 a31. τὸ αὐτὸ τὸ πρακτὸν ϗ τὸ προαιρετόν Με1. 1025 b24. ἡ τῶν νοητῶν φρόνησις ϗ ἡ τῶν πρακτῶν αι1. 437 a3.

Πράτυς Ργ11. 1413 a7.

πραΰνεσθαι, opp ὀργίζεσθαι Ρβ3. 1380 a5, 7. (τὰ ἄγρια ζῷα) πρὸς ἄλληλα πραΰνεται διὰ τὴν τȣ̃ ποτȣ̃ χρείαν Ζιθ28. 606 b23.

πράυνσις, def Ρβ3. 1380 a8.

πραϋντικός. τὰ πραϋντικά (πραΰνοντα Spgl Vhln) Ρβ3. 1380 a31.

πραΰς. ἤθει πραεῖ, opp πικρῷ ρ38. 1445 b17. πραέος σημεῖα φ3. 808 a24-27.

πρέπειν, excellere, φ4. 809 a18. — πρέπον ἐστί c inf Πγ17. 1288 a25. ταὐτόν ἐστι τὸ καλὸν ϗ πρέπον τε5. 135 a13. τὸ πρέπον κατ' ἀξίαν ἐστίν, ἐν κόσμῳ ἐστίν ηεγ6. 1233 b7, a34. δαπάνη ἐν μεγέθει πρέπȣσα Ηδ4. 1122 a23. μάλιστα πρέπȣσα ἡ ἐκείνων μάθησις κ1. 391 a7. — τὸ πρέπον τῇ λέξει πόθεν γίγνεται Ργ7. 2. 1404 b4, 18. — πρεπόντως δαπανᾶν Ηδ5. 1122 b28. πρεπόντως χρῆσθαι γλώτταις πο22. 1459 a4. πρεπόντως τῷ πλȣ́τῳ παρασκευάσασθαι οἶκον Ηδ5. 1123 a6. πρεπόντως ἔχειν τινὶ πρός τι Πη11. 1331 a13.

πρεπώδης. κάλλιστον ϗ πρεπωδέστατον Ηδ4. 1122 b8. σεμνότερον ϗ πρεπωδέστερον τὸν θεὸν ἀνωτάτω ἱδρῦσθαι κ6. 398 b6.

πρεσβεία. 1. τὸ γεννῆσαν ἄρχον κατὰ πρεσβείαν Πα12. 1259 b13. — 2. ἡ τρίτη ἐκκλησία κήρυξι ϗ πρεσβείαις f 394. 1543 b19.

πρεσβεῖον. ἐπιλαμβάνȣσι πρεσβείων ηεη10. 1242 a6.

πρεσβεύειν. οἱ πρεσβεύσαντες τὰς εὐθύνας ἐδίδοσαν f 405. 1545 b43.

πρεσβευταὶ αἱρȣ̃νται Πδ15. 1299 a19.

πρέσβυς. πολέμιος δὲ ϗ ὁ πρέσβυς καλȣ́μενος ϗ γαλῆ ϗ κορώνη Ζι1. 609 a17 Aub. (verba πολέμιος - καλȣ́μενος ad noctuam retulerunt Gaza Plin Aub cf S II 7. Corvus monedula St. Su 124, 77.) ὁ τροχίλος καλεῖται πρέσβυς ϗ βασιλεύς· διὸ ϗ τὸν ἀετὸν αὐτῷ φασὶ πολεμεῖν Ζι11. 615 a19. (Roitelet C II 731. cf S II 85. K 944, 1. i q τροχίλος Cr. Su 114, 52. AZι I 109, 107.) v βασιλεύς.

πρεσβύτερος, πρεσβύτατος. τῷ τὸν χρόνον πλείω εἶναι ϗ πρεσβύτερον ϗ παλαιότερον λέγεται Κ12. 14 a29. κριοὶ πρεσβύτεροι sim Ζε14. 546 a4, 7, 8. τῶν ἀδελφῶν οἱ πρεσβύτεροι, ὁ πρεσβύτατος, opp οἱ νεώτεροι Πε6. 1305 b7, 16. τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἔκγονα ἀτελῆ Πη16. 1335 b29. πρεσβύτεροι γινόμενοι μᾶλλον νȣ̃ν ἔχομεν πλ5. 955 b22. τὸ πρεσβύτερον ϗ τέλειον τȣ̃ νεωτέρȣ ϗ ἀτελȣ̃ς ἡγεμονικώτερον Πα12. 1259 b3. 2. 1252 b21. τιμιώτατον τὸ πρεσβύτατον ΜΑ3. 983 b33. οἱ πρεσβύτεροι ϗ παρηκμακότες ποῖοί τινές εἰσι τὰ ἤθη Ρβ13. — τῶν σοφῶν ϗ πρεσβυτέρων (i e ἀρχαίων) τινὲς ᾠήθησαν ηεα4. 1215 a23.

πρεσβύτης. ȣ̓́θ' οἱ πρεσβῦται ȣ̓́θ' οἱ στρυφνοὶ φιλικοί εἰσι Ηθ6. 1157 b14. οἱ πρεσβῦται ἀσθενεῖς τὰ ὄμματα ψα4. 408 b21. πλα25. 959 b38. οἱ πρεσβῦται τρέμȣσιν πια62. 906 a12. λέοντες ὅταν πρεσβῦται γένωνται Ζι44. 629 b28. — Σωκράτης ὁ πρεσβύτης ηεα5. 1216 b3. ημβ6. 1200 b25.

πρεσβυτικός. ἐν τοῖς στρυφνοῖς ϗ πρεσβυτικοῖς ἧττον γίνεται ἡ φιλία Ηθ7. 1158 a2, cf 6. 1157 b14.

πρεσβῦτις. τῶν γυναικῶν αἱ πρεσβύτιδες πι4. 891 a27.

πρήθειν. πρῆσεν (Hom A 481)· Ἀριστοτέλης φησὶν ὡς κινȣ́μενα ὀνόματα γράφει ὁ ποιητής f 129. 1500 a25.

πρηνής. τί διαφέρει κοίλην ϗ ὑπτίαν ἢ πρηνῆ τὴν περιφέρειαν εἶναι ϗ κυρτήν μα13. 350 a11. πρηνῆ ϗ ὑπτίαν κινεῖν (τὴν χεῖρα) πν7. 484 b29. πρηνεῖς ϗ ὕπτιοι πίπτȣσιν οἱ μεθυσθέντες f 101. 1494 b1.

πρηστήρ. 1. περὶ κεραυνῶν πτώσεως ϗ τυφώνων ϗ πρηστήρων μα1. 339 a4. πρηστήρ def μγ1. 371 a16. κ4. 395 a24. περὶ πρηστῆρος μγ1. β9. 369 a10. πρηστὴρ χθόνιος κ4. 395 a10. — 2. σπείραμα πρηστήρων ἤ τινων ἄλλων μεγάλων ὄφεων θ130. 843 a31. (Coluber Prester, Diosc ed Sprengel II 71, 675. Lenz Zool d Gr u Röm 469.)

Πρίαμος Ηα10. 1100 a8. Ργ14. 1414 b38. 15. 1416 b3. in versibus ex Iliade allatis Ηη1. 1145 a21 (Ω 258). Ρα6. 1362 b36 (A 255), 1363 a6 (B 160). ἐν τῇ τȣ̃ Πριάμȣ ἐξόδῳ Ζι32. 618 b26. ἐν τῷ Τεύκρῳ (Sophoclis, cf Nck fr trg p 204) Ργ15. 1416 b1. — Πριαμικαὶ τύχαι Ηα11. 1101 a8.

πρίειν. ἔργον τȣ̃ πρίειν διαίρεσις τοιαδί Φβ9. 200 b5. Γβ9. 336 a10.

Πριηνεὺς Σάλαρος Βίαντι ἐφιλονείκει f 65. 1486 b34. Πριηνέων πολλȣ̀ς ὑπὸ Μιλησίων ἀναιρεθῆναι f 534. 1566 b42. τὰς Πριηνείας γυναῖκας ὀμνύναι τὸ περὶ Δρῦν σκότος f 534. 1566 b44.

πριμάδες (v l πριμάδιαι, πρημάδες Pik) κρύπτȣσιν ἑαυτὰς ἐν τῷ βορβόρῳ Ζιθ15. 599 b17 Aub. (primadae Gazae, primadiae Scalig. cf C II 704. S I 632. 'junge Thunfische' K 892, 2. cf AZι I 128, 25.)

πρίν, non addita part ἄν, c coniunctivo aoristi Ζιβ 2. 501 b9. πρὶν ἢ c coniunctivo aoristi, non addita part ἂν Ζιγ11. 518 a30. Πδ4. 1291 a20. η17. 1336 b21. Μζ16. 1040 b9 (inde probabile est, pro πρὶν ἢ πιστεύσȣσι Πε11. 1314 a18 scribendum esse πιστεύσωσι). — πρὶν ἢ c infinitivo Ζμγ5. 668 a35. cf Eucken I 5-8.

Principium contradictionis affertur ε12. 21 b3, 17. 14. 24 b9. Αα46. 51 b20. β2. 53 b15, 22. γ11. 77 a10, 30. 32. 88 b1. τβ7. 113 a22. ζ6. 143 b15. θ5. 159 b32. ι25. 180 a26, explicatur Μγ3-6. principium exclusi tertii affertur Αγ1. 71 a14. 4. 73 b23, explicatur Μγ7.

πρῖνος (Lob Prol 77). τȣ̀ς πρίνȣς ὑφ᾽ αὑτῶν κατακόπτεσθαι Ργ4. 1407 a4, cf Περικλῆς p 582 a1. (Quercus ilex vel coccifera *L* Sprengel h rei h I 103. Fraas 251. Langkavel 96. hodie τὸ πρινάρι, πȣρνάρι, pelasg prér Heldreich 18.)

πριονωτός. τȣ̃ κρανίȣ τὸ πριονωτὸν μέρος ῥαφὴ καλεῖται Ζιγ7. 516 a15.

πρίσις. ȣ̓χ ἡ πρίσις τȣ̃ πρίονος χάριν γέγονεν, ἀλλ᾽ ὁ πρίων τῆς πρίσεως Ζμα5. 645 b17, 18.

πρίστις (v l πρίστης) Ζιζ12. 566 b3. (cf Buttmann Lexilogus I 108 et S hist lit piscium 129. S I 451 et in lexico gr s v. Salmas exer Pl 713a. Bsm ad Orib IV 673. fort Squalus pristis vel Pristis Antiquorum Müller et Henle 107. K 745, 7. St. Cr. M 290. AZι I 147, 97.)

πρίων. τὸν πρίονα ποιόν τινα δεῖ εἶναι ἕνεκα τȣ̃ ἔργȣ Φβ9. 200 a10, 28, b5. πρίων ϗ τέχνη (exemplum ὀργάνȣ ϗ ψυχῆς) ηεη10. 1242 a13, cf τγ3. 118 b14. ὁ πρίων ȣ̓ διαιρεῖται εἰς πρίονας Ογ8. 307 a31. ὁ πρίων τῆς πρίσεως χάριν Ζμα5. 645 b17. cf β7. 652 b14. πρίων ξύλινος ὁμωνύμως μδ12. 390 a13. Μη4. 1044 a28. ῥινᾶν ϗ χαράττειν τȣ̀ς πρίονας ακ803 a3. πρίων ἀκονώμενος φρίττειν ποιεῖ πζ5. 886 b10. λε3. 964 b37.

πρό. Eucken II 14. 1. de loco. κεῖται πρὸ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ, πρὸ τῆς κοιλίας sim Ζμδ13. 698 a25. 5. 678 b35, 679 a6. β15. 658 a18. γ14. 674 b22, 24 al. πρὸ ὀμμάτων, cf ὄμμα p 509 b30. — 2. de tempore. πρὸ τῶν μεγάλων σεισμῶν μβ8. 367 a29, b8 al. πρό c genet infinitivi, πρὸ τȣ̃ μάχεσθαι, πρὸ τȣ̃ τίκτειν sim Ζιδ9. 536 a27. ζ17. 571 a3. 18. 572 b32. 20. 574 b7. θ13. 598 b28. ι5. 611 b25. ημα17. 1189 a33. β6. 1202 b15 (πρὸ τȣ̃ ἀκȣ̃σαι, cf πρὶν ἀκȣ̃σαι Ηη7. 1149 a27). πρὸ τȣ̃ ζῷον ἢ αἴσθησιν εἶναι Κ7. 8 a8, 10. cf ρ31. 1438 a24. πρὸ τȣ̃ πο15. 1454 b3. 13. 1453 a17 (sed πρῶτον A^c Vhl). Ζικ4. 636 a23. οβ1351 b15. — πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν (i e duobus vel tribus diebus ante) Ζι40. 625 b10. — 3. πρό significat praeferri alteri alterum. ὁ δȣ̃λος ὥσπερ ὄργανον πρὸ ὀργάνων Πα4. 1253 b33. ἔστι γὰρ (ἡ χεὶρ) ὡσπερεὶ ὄργανον πρὸ ὀργάνων Ζμδ10. 687 a21. δȣ̃λος πρὸ δȣ́λȣ, δεσπότης πρὸ δεσπότȣ Πα7. 1255 b29, cf παροιμία p 570 a28. — τὰ δὲ πρὸς τῷ ζῆν αἴσθησιν ἔχοντα πολυμορφοτέραν ἔχει τὴν ἰδέαν, ϗ τȣ́των ἕτερα πρὸ ἑτέρων μᾶλλον Ζμβ10. 656 a5. — 4. formulae. πρὸ ὁδȣ̃, cf ὁδός p 496 a57. πρὸ ἔργȣ, cf ἔργον p 286 a9. προέργȣ coniunctim scriptum exhibetur Ζμγ14. 674 b2, cf πρȣ́ργȣ.

προάγειν. εἴ τις συμφύσας τȣ̀ς ἄνωθεν ὀδόντας χωρὶς ϗ τȣ̀ς κάτωθεν προαγάγοι μῆκος ποιήσας ἀμφοτέρωθεν εἰς στενόν Ζμβ16. 659 b25. — ὅταν (ἡ θάλαττα) μηκέτι δύνηται τὰ ἀπόγεια προάγειν πκϛ4. 940 b19. προάγειν τινὰ εἰς ὀργήν, εἰς γέλωτα Ρα1. 1354 a25. γ14. 1415 a37. εἰς πάθος ὑπὸ τȣ̃ λόγȣ προαχθῆναι Ρα2. 1356 a14. προήχθη εἰπεῖν Φβ2. 194 a31. κ6. 397 b17. πιη2. 916 b22. ὁ νομοθέτης προάγεται τȣ̀ς πολίτας παῖδας ποιεῖσθαι Πβ9. 1270 b2. οἱ ἐπιεικῶς τοῖς ἔθεσι προηγμένοι Ηκ10. 1180 a8. — τὰ φυτὰ προάγει καρπȣ́ς, φύλλα, σπέρμα φτα4. 819 a8. 5. 820 b15. 6. 821 a2. προάγειν τὰς τέχνας ἐπὶ μικρόν τι τι34. 183 b29. cf πο4. 1449 a13, 1448 b23. προήγαγεν αὔξων εἰς τὴν νῦν δημοκρατίαν Πβ12. 1274 a10. τὰ μαθήματα προήγαγον ΜΑ5. 985 b24. προάγειν τὰ καλῶς ἔχοντα τῇ περιγραφῇ, syn διαρθρȣ̃ν, ἀναγράφειν Ηα7. 1098 a22. προάγειν τὸν λόγον ηεβ8. 1224 a8. omisso hoc obiecto vel alio quod facile cogitatione additur προάγειν videtur intransitivum esse, i q προϊέναι: εἰ μηκέτι προάγειν δύναται ὁ ἐρωτῶν τθ10. 161 a8, 4. προάγειν ἐκ τῶν ἀσαφεστέρων ἐπὶ τὰ σαφέστερα Φα1. 184 a19. προαγαγȣ̃σιν ἔσται φανερόν Πγ12. 1282 b35. cf θ5. 1339 a13. πο4. 1448 b23. οβ1351 b18.

προαγορεύειν. προενίστασθαι ϗ προαγορεύειν τι15. 174 b30. προενστατέον ϗ προαγορευτέον τι17. 176 b27. ἡ ψυχὴ προμαντεύεται ϗ προαγορεύει τὰ μέλλοντα f 12. 1475 b44. — ὁ βασιλεὺς προαγορεύει ἀπέχεσθαι μυστηρίων f 385. 1542 a23, 39.

προαγόρευσις. τὰ ὕστερον, ἃ δεῖται προαγορεύσεως ϗ ἀγγελίας πο15. 1454 b5.

προαγωγεία Ηε5. 1131 a7.

προαδικεῖν. μὴ παροξύνεσθαι τοῖς προαδικήσασιν ρ3. 1425 b6.

προαιρεῖσθαί τινας ἐκ τȣ̃ πλήθȣς Πδ14. 1298 b27. — προαιρȣ̃νται τὴν αὐτὴν κατάστασιν Πε1. 1301 b11. ταύτην προῃρήμεθα τὴν σκέψιν Πη2. 1324 a21. ἔτι ὧν προειλόμεθα δύ᾽ ἔστιν εἰπεῖν Ηζ12. 1136 b15. Πε1. 1301 a19. προῃρȣ́μεθα ζῴων λαβεῖν εἴδη Πδ4. 1290 b25. ὁ δυνάμενος ϗ προαιρȣ́μενος ἄρχεσθαι ϗ ἄρχειν Πγ13. 1284 a2. — τῷ προαιρεῖσθαι τἀγαθὰ ἢ τὰ κακὰ ποιοί τινές ἐσμεν Ηγ4. 1112 a2. τῷ προαιρεῖσθαι γὰρ ὁ ἄδικος ἄδικος Ρβ5. 1382 a35. προελόμενοι, syn προβȣλευσάμενοι, dist ἑκόντες Ηε10. 1135 b9, 10. Ρα10. 1368 b11. προαιρεῖσθαι, opp φεύγειν πο6. 1450 b11. Ηκ1. 1172 a25. sed cf αἱρεῖσθαι et Vhl Poet II 75. — rhetor παλιλλογήσομεν προαιρȣ́μενοι ρ21. 1433 b32 (cf προαίρεσις extr). — προαιρετόν, dist βȣλευτόν Ηγ5. 1113 a3. def τὸ προαιρετὸν βȣλευτὸν ὀρεκτὸν τῶν ἐφ᾽ ἡμῖν Ηγ5. 1113 a10. τὰ προαιρετὰ ϗ ἀπὸ διανοίας Φβ5. 197 a2. τὸ αὐτὸ τὸ πρακτὸν ϗ τὸ προαιρετόν Με1. 1025 b24. προαιρετὰ τίνα Ρα6. 1363 a19. ȣ̓θὲν γεγονὸς προαιρετόν Ηζ2. 1139 b6.

προαίρεσις. περὶ προαιρέσεως Ηγ4-7. ηεβ10. ημα17-19. πόθεν ὠνόμασται Ηγ4. 1112 a17. ηεβ10. 1226 b7. ημα17. 1189 a12. def ἡ προαίρεσις ἂν εἴη βȣλευτικὴ ὄρεξις τῶν ἐφ᾽ ἡμῖν Ηγ5. 1113 a10. ζ2. 1139 a23. ηεβ10. 1226 b17. ημα17. 1189 a31. ἢ ὀρεκτικὸς νȣ̃ς ἡ προαίρεσις ἢ ὄρεξις διανοητική Ηζ2. 1139 b4. πράξεως ἀρχὴ προαίρεσις (cf ἡ προαίρεσις ἀρχή, κύριον Μδ2. 1013 a21. 11. 1018 b25. θ6. 1048 a11. διὰ προαιρέσεως ἀρχήν Ηε10. 1134 a20), προαιρέσεως ἀρχὴ ὄρεξις ϗ λόγος ὁ ἕνεκά τινος Ηζ2. 1139 a31, 32 (cf τῶν ἕνεκά τȣ τὰ μὲν κατὰ προαίρεσιν τὰ δ᾽ ȣ̓ κατὰ προαίρεσιν Φβ5. 196 b18). τὰ κινȣ̃ντα τὸ ζῷον διάνοια ϗ φαντασία ϗ προαίρεσις ϗ βȣ́λησις ϗ ἐπιθυμία· ἡ προαίρεσις κοινὸν διανοίας ϗ ὀρέξεως Ζκ6. 700 b18, 23. coni πρᾶξις ϗ προαίρεσις Ηα1. 1094 a2. 5. 1097 a21. ηεγ6. 1233 a32. coni ὁρμή: παρὰ τὴν ὁρμὴν ϗ τὴν προαίρεσιν Μδ5. 1015 a27. coni διάνοια sim: παρὰ τὴν προαίρεσιν ϗ τὴν διάνοιαν Ηη6. 1148 a9. ἡ προαίρεσις ȣ̓κ ἄνευ διανοίας Φβ5. 197 a7. Μκ8. 1065 a32. κινεῖν τὴν διάνοιαν παρὰ τὴν προαίρεσιν Ζμγ10. 673 a6. ἐναντίον τῇ κατὰ τὴν προαίρεσιν

κινήσει ϗ κατὰ τὸν λογισμόν Μδ5. 1015 a33. κινεῖ ἡ ψυχὴ τὸ ζῷον διὰ προαιρέσεώς τινος ϗ νοήσεως ψα3. 406 b25. opp σύμπτωμα, τύχη Ρα9. 1367 b25. opp πάθος: οὐ διὰ προαιρέσεως ἀρχήν, ἀλλὰ διὰ πάθος Ηε10. 1134 a20 (dist ἐπιθυμία Ηγ4. 1111 b12. ηεη7. 1241 a20, 18, 26). dist δύναμις (cf infra de προαιρέσει et ἕξει): οὐκ ἐν δυνάμει ὁ ἀλαζών, ἀλλ' ἐν τῇ προαιρέσει Ηδ13. 1127 b14. διαφέρει ἡ φιλοσοφία τῆς μὲν διαλεκτικῆς τῷ τρόπῳ τῆς δυνάμεως, τῆς δὲ σοφιστικῆς τοῦ βίου τῇ προαιρέσει Μγ2. 1004 b25. ὁ γὰρ σοφιστικὸς οὐκ ἐν τῇ δυνάμει ἀλλ' ἐν τῇ προαιρέσει Ρα1. 1355 b18-21 (cf σοφιστικὴ προαίρεσις τι12. 172 b11). τδ5. 126 a34, 36, b10. — ἡ προαίρεσις οὐκ ἔστι τοῦ τέλους ἀλλὰ τῶν πρὸς τὸ τέλος ημα17. 1189 a7. Ηγ5. 1112 b11, 1113 a2. 4. 1111 b27 (opp ἡ βούλησις τοῦ τέλους). ηεβ10. 1226 b9. ἡ προαίρεσις ἀναφέρεται πρὸς τὸ τέλος Ρα8. 1366 a15. ἡ προαίρεσις ποιὰ τῷ τέλει Ργ16. 1417 a18. — ἡ προαίρεσις ἀφ' ἕξεως Ηθ7. 1157 b31. πάντας ἐπαινοῦμεν ϗ ψέγομεν εἰς τὴν προαίρεσιν βλέποντες μᾶλλον ἢ εἰς τὰ ἔργα, εἰς τὴν πρᾶξιν ηεβ11. 1228 a12, 2, 17. Ρα13. 1374 b14. τῇ φύσει εὐφυής, τῇ προαιρέσει φιλόπονός τε ϗ δίκαιος οβ1345 b9. ἐν τῇ προαιρέσει ἡ μοχθηρία Ρα13. 1374 a11. οἱ φαῦλοι κατὰ προαίρεσιν λέγονται τδ5. 126 a36 (cf supra προαίρεσις, dist δύναμις). πονηρὸς δ' οὔ· ἡ γὰρ προαίρεσις ἐπιεικής Ηη11. 1152 a17. τὴν προαίρεσιν ὀρθὴν ποιεῖ ἡ ἀρετή, ἡ φρόνησις ΗΖ13. 1144 a20, 1145 a4. τῆς ἀρετῆς ϗ τοῦ ἤθους ἐν τῇ προαιρέσει τὸ κύριον Ηθ15. 1163 a23. ἡ προαίρεσις τῷ ἀγαθῷ ϗ κακῷ διαιρεῖται Ηγ4. 1111 b34. ἡ προαίρεσις δοκεῖ μᾶλλον τὰ ἤθη κρίνειν τῶν πράξεων Ηγ4. 1111 b6. ἕξει δὲ ἦθος ἐὰν ποιῇ φανερὸν ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσίν τινα πο15. 1454 a18. Ρβ21. 1395 b14. δεῖ (ἐν τῇ γνώμῃ) τὴν προαίρεσιν συνδηλοῦν Ρβ21. 1395 a27. μὴ ὡς ἀπὸ διανοίας λέγειν ἀλλ' ὡς ἀπὸ προαιρέσεως Ργ16. 1417 a24. Vhl Rgf 173. — κατὰ προαίρεσιν, παρὰ προαίρεσιν Ηη9. 1151 a7. 6. 1148 a9. Μδ5. 1015 a27, 33. Φβ5. 196 b18. Πγ9. 1280 a34. οὐκ ἐκ προαιρέσεως (σκαρδαμύττει), ἀλλ' ἡ φύσις ἐποίησε Ζμβ13. 657 b1. — προαίρεσις c gen obi, ἡ προαίρεσις τοῦ συζῆν Πγ9. 1280 b39. c gen subi, κατὰ τὴν τοῦ μονάρχου προαίρεσιν Πγ16. 1287 b32. (συμβαίνει τοὐναντίον τῷ νομοθέτῃ τῆς προαιρέσεως Πβ9. 1271 a32.) πρὸς τὴν προαίρεσιν τῆς πολιτείας Πβ9. 1269 b13, cf πρὸς τὴν ὑπόθεσιν 1269 a32. — προαίρεσις 'id quod disputationi alicui propositum est', τέλος ἔχειν οἰητέον τὴν προαίρεσιν Ηκ10. 1179 a35. μα1. 339 a9. γένοιτ' ἂν ἡ ζήτησις κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς προαίρεσιν Ηα13. 1102 a13. — rhet ἐκ προαιρέσεως ἀναμιμνήσκειν τί ἐστιν ρ21. 1434 a3-8.

προαιρετικὸς ϗ πρακτικὸς τῶν τοιούτων Ηε14. 1137 b35. εὐχερὴς ϗ προαιρετικὸς τῶν τοιούτων λόγων Μδ29. 1025 a3. προαιρετικὸς τοῦ πλεονεκτεῖν, καλῶν πράξεων al Πβ7. 1266 b37. ηεα5. 1216 a25. γ6. 1233 a37. ἕξεις προαιρετικαί ηεβ5. 1222 a31. ἡ ἀρετὴ ἕξις προαιρετική Ηβ6. 1106 b36. ζ2. 1139 a22. ηεγ1. 1230 a27. μεσότητες προαιρετικαί ηεγ1. 1228 a24.

προαισθάνεσθαι αι1. 436 b21. χαίρουσι προαισθανόμενοι Ρβ23. 1400 b32. προαισθόμενοι ϗ προϊδόντες Ηη8. 1150 b23.

προακούειν. οὐχ ὁμοίως μεγάλα φαίνεται τοῖς ἤδη προακηκοόσιν ρ19. 1433 a39. cf Οα10. 279 b8. ὡς προακήκοας ρ37. 1443 b28.

προαλγεῖν. ὅσαι γυναῖκες τὴν ὀσφὺν προαλγοῦσι, μόλις τίκτουσιν Ζιη9. 586 b31.

προαναιρεῖν. προανελὼν ἃ ἐροῦσιν Ργ17. 1418 b11.

προανακινεῖν. οὐδὲν προεξαγκωνίσας οὐδὲ προανακινήσας εὐθὺς ἄρχεται (Γοργίας τοῦ ἐγκωμίου) Ργ14. 1416 a2.

προανακρίνειν, opp κρίνειν Πδ14. 1298 a31.

προαναλίσκεσθαι. πολὺ ὕδωρ, ὥστε διαρκεῖν ϗ μὴ προαναλίσκεσθαι πρὶν ἐπελθεῖν τὸ ὄμβριον πάλιν μα13. 349 b11.

προαναφέρεσθαι. τὸ θερμὸν προαναφερόμενον τοῦ ὑγροῦ πι54. 897 a28.

προανέρχεσθαι. φθήσεται καταβὰν τὸ προανελθόν μβ3. 356 b26.

προαποδεικνύναι. καθὼς προαπεδείξαμεν φτβ4. 826 a9.

προαποθνήσκειν τῶν τέκνων αἱροῦνται τὰ θηρία ηεη1. 1235 a34.

προαπολείπειν. οὐ προαπολείπουσιν (αἱ περιστεραὶ) τὴν κοινωνίαν, πλὴν ἐὰν χῆρος ἢ χήρα γένηται Ζιι7. 612 b33. ὅσοις τόποις μικραὶ αἱ ἐπικρεμάμεναι συστάσεις τῶν ὀρῶν, τούτους προαπολείπει (τὸ ὕδωρ) μα14. 352 b11. — ἐὰν μὴ προαπολιπόντες τὴν πρᾶξιν, περὶ ἧς ἂν ἐγχειρήσωμεν λέγειν, πάλιν ἑτέραν ἐξαγγείλωμεν ρ31. 1438 a31.

προαπορεῖν. δῆλον προαπορήσαντι πρῶτον Αδ19. 99 b19. μα13. 349 a13 (idem fort c cod E scribendum μβ3. 357 b26, ἀπορῆσαι Bk). τῷ προηπορηκότι δῆλον Μβ1. 995 b2. λέγομεν (λέγωμεν?) προαπορήσαντες ηεβ11. 1227 b19. προηπορημένον, opp προευπορημένον Φδ1. 208 a35.

προαποτίκτουσιν ἀράχναι εἰς ἀράχνιον Ζιε27. 555 b7.

προαποφάναι. προαποφῆσαι τὸ διττόν τι19. 177 a19.

προάρχεσθαι. μάχεται ϗ τῷ ἀετῷ ὁ κύκνος αὐτὸς μάχης μὴ προαρξάμενος f 268. 1526 b36.

προασκεῖν. τὴν ἕξιν προήσκησαν ἡμῶν Μα1. 993 b14.

προαυλεῖν. τοῦτο προαυλήσαντες συνῆψαν τῷ ἐνδοσίμῳ Ργ14. 1414 b23.

προαύλιον. προοίμιον ἀρχὴ λόγου, ὅπερ ἐν ποιήσει πρόλογος ϗ ἐν αὐλήσει προαύλιον Ργ14. 1414 b20.

προβαίνειν εὐθέσι τοῖς σκέλεσι, μικρόν sim Ζιθ24. 604 b5. ε19. 551 b7. Ζμδ10. 686 b31. πάντες ἑστῶτες προβεβήκασι τὰ ἀριστερὰ μᾶλλον Ζπ4. 706 a7. — ἐκ τούτου (τῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἰδέας) προβὰς ὑπὲρ τῶν καθ' ἕκαστα ἐρεῖ ημα1. 1183 a39. τούτου μὴ πέρα προβαίνειν Πζ4. 1319 b14. impers ϗ τοῦτον δὴ τὸν τρόπον εἰς ἄπειρον προβαινέτω Φη1. 242 a23. — αἱ διαφοραὶ προβαίνουσιν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ φτα1. 815 b35.

προβάλλειν. 1. proprie, ἵππος ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκώς πο25. 1460 b19. πάντες τὰ ἀριστερὰ προβάλλονται Ζπ4. 706 a6. συστέλλειν ϗ προβάλλειν παντοδαπὴ τοιαύτη οὖσα ἡ γλῶττα μάλιστ' ἂν δύναιτο Ζμβ17. 660 a24. ἢ μὴ προβέβληται τὸ ὄστρακον Ζμδ5. 679 b21. τὰ φυτὰ προβάλλονται κλάδους, φύλλα φτα7. 821 b17, 9. — 2. metaph, κατὰ τὸ μνημονικὸν παράγγελμα τίθεσθαι τὰ προβαλλόμενα εν1. 458 b22. πρὸς τὴν ἀπορίαν, ἣν ζητοῦσι ϗ προβάλλουσί τινες Πγ13. 1283 b35. προβάλλειν, dist προτείνειν: οὐδεὶς ἂν προτείνειε τὸ μηδενὶ δοκοῦν οὐδὲ προβάλοι τὸ πᾶσι φανερόν τα10. 104 a5. ἐξ ἐνδοξοτέρων ἀποδεικνύναι τὸ προβληθέν τθ15. 159 b9.

προβάτειος. τὸ προβάτειον γάλα Ζιγ20. 522 a22.

πρόβατον. τὸ τῶν προβάτων γένος, πάντα ὅσα ἡμερά ἐστι γένη ϗ ἀγριά ἐστιν Ζγε3. 783 a5. β7. 746 b19. Ζια1. 488 a31. refertur inter τῶν τετραπόδων ϗ ἐναίμων ϗ ζῳοτόκων τὰ δισχιδῆ, τὰ μὴ ἀμφώδοντα Ζιβ1. 499 b10. γ21. 523 a5. ι50. 632 b2, τὰ κερατοφόρα ϗ δίχαλά Ζμγ14. 673 b33, 674 b7, τὰ στέαρ ἔχοντα, τὰ ποηφάγα Ζιγ17. 520 a10, 32. θ10. 596 a13, τὰ πολύγονα, τὰ μὴ μεγάλα, οὐ μέγιστον σῶμα ἔχοντα, τὰ βραχύβια πι61. 898 a12. 6. 891 b5. 63. 898 b34. — α. corporis descr. ἀσθένεια τῶν σωμάτων

πι6. 891 b11. τρίχες, ἔριον, τριχῶν χρῶμα Ζγε3. 783 a5, 8. χ6. 797 a34, 798 a6 (v l a60, b60). ἐκ περιττώματος πλείστου ἡ τοῦ ἀνθρώπου θρὶξ ἢ ἡ τοῦ προβάτου· αἱ τῶν προβάτων τρίχες ἐκ τοῦ ἐπιπολῆς πεφύκασιν· πλῆθος ϗ πυκνότης τῆς τριχός· οὐκ ἔχει τρίχα ῥυάδα πι23. 893 b7. 22. 893 a19. 21. 893 a13. 63. 898 b34. διὰ τί αἱ τρίχες ὅσῳ ἂν μακρότεραι ὦσι, σκληρότεραι γίνονται; διὰ τί μαλακώτεραι ἀναφύονται τιλλόμεναι πι23. 893 a36, 38. 22. 893 a17. μαλακωτάτη φ2. 806 b9. — διαφέρει τὰ κέρατα τῶν θηλειῶν ϗ τῶν ἀρρένων Ζμγ1. 662 a3. cf πι36. 894 b23. μάλιστα διέστηκε τὰ ὄμματα πι15. 892 b14. ἀντὶ τῶν ὀνύχων ἔχει χηλάς, ὁπλάς Ζιβ1. 499 b10. f 241. 1522 b38. ἔχουσι πλείους οἱ ἄρρενες τῶν θηλειῶν ὀδόντας Ζιβ3. 501 b25 Aub. ἔχει δύο μαστοὺς ἐν τοῖς μηροῖς ϗ τὰς θηλὰς δύο· τὰ οὔθατα· πρὸς τοὺς τόκους ἀλιζόμεναι μείζω τὰ οὔθατα καθιᾶσιν Ζιβ1. 500 a24, b11. θ10. 596 a24. ἔχει πλείους κοιλίας (μηρυκάζει), νεφροὺς ποίους Ζμγ14. 674 b7. (Ζιι50. 632 b2.) Ζμγ12. 673 b33. 9. 671 b8. ἐν τόπῳ τινὶ τῆς ἐν Νάξῳ Χαλκιδικῆς οὐκ ἔχει χολήν Ζια17. 496 b26. cf Ζμδ2. 677 a1 Ka. Rose Ar Ps 332. στέαρ, τῷ πλήθει (στέατος) πολὺ ὑπερβάλλει, οἱ ζωμοὶ πήγνυνται Ζμγ9. 672 b1, 2. Ζιγ17. 520 a10. τὸ αἷμα πῶς συνίσταται Ζιγ6. 516 a6. γάλα· τὸ πρῶτον (γάλα τοῦ ἀνθρώπου) ϗ ἁλμυρόν, ὥσπερ τοῖς προβάτοις· διὰ τί ἀμέλγονται πλεῖστον γάλα· τὸ περιγινόμενον τοῦ περιττώματος γάλα γίνεται πᾶν Ζιθ10. 596 a22. η5. 585 a31. πι6. 891 b4, 7. τὸ οὖρον τὸ τῶν θηλειῶν παχύτερον ἔτι ἢ τὸ τῶν ἀρρένων Ζιζ18. 573 a18. — *b.* sexus, coitus, partus. ἀμφότεροι Ζιε14. 546 a1. οἱ ἄρρενες Ζιβ3. 501 b25. ε14. 545 a25. ζ18. 573 a19. ι3. 610 b28, vel οἱ κριοί (v h v, adde Ζιε14. 546 a4. ζ19. 574 a4. πι36. 894 b23), ἡγεμών v infra b21. αἱ θήλειαι Ζιβ3. 501 b25. ζ18. 573 a18, vel πρόβατον Ζιβ1. 500 a24, b11. γ21. 523 a5. ε14. 545 a24, b31. ζ18. 572 b31, 573 a25. 29. 578 b9. η5. 585 a31. θ21. 604 a1. πι47. 896 b26, vel ἡ μήτηρ Ζιζ19. 573 b32, αἱ ἰσχύουσαι τῶν οἰῶν Ζιθ10. 596 a31. τὰ ἔκγονα Ζιε14. 546 a6. ζ19. 574 a5. αἱ νέαι, τὰ νεώτερα, τὰ νέα πρόβατα Ζιε14. 546 a5, 6. ζ19. 574 a15. πι23. 893 b8, ἄρνες v h v. — ἐπειδὰν ὥρα ᾖ ὀχεύεσθαι, ἐπισημαίνει (τὰ καταμήνια) πρὸ τοῦ ὀχεύεσθαι· ϗ ἐπειδὰν ὀχευθῶσι, γίνεται τὰ σημεῖα (καταμήνια ci Aub), εἶτα διαλείπει μέχρι οὗ ἂν μέλλωσι τίκτειν· ὀχεύει ϗ ὀχεύεται, ἕως ἂν ζῇ, διὰ βίου Ζιζ18. 572 b31. 19. 573 b30. ε14. 546 a1. ὀχεύουσιν οἱ κριοὶ τὰς πρεσβυτάτας πρῶτον, τὰς δὲ νέας οὐ διώκουσιν· αὐτοετὲς ὀχεύεται ϗ κύει, οἱ ἄρρενες ὀχεύουσιν ὡσαύτως Ζιε14. 546 a4, 545 a24. τὰ τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πίνοντα πρότερον ὀχεύεται· ὑπομένουσαι ὀχεύονται· οὐχ ὑπομένειν τοὺς κριούς Ζιζ19. 574 a8, 4. 29. 578 b9. — ὁ χρόνος τῆς κυήσεως Ζγδ3. 769 b23. κυΐσκεται ἐν τρισὶν ἢ τέτταρσιν ὀχείαις, κύοντα πιότερα γίνεται ϗ ἐσθίουσι μᾶλλον, κύει πέντε μῆνας Ζιζ19. 573 b17, 20. 18. 573 a25. ἂν ὕδωρ ἐπιγένηται μετὰ τὴν ὀχείαν ἀνακυΐσκει (ἀμβλίσκει? ci Aub)· ἐὰν κύουσαι πλείους (βαλάνους) ἐσθίωσιν, ἐκβάλλουσιν· πότε ἐκτιτρώσκει Ζιε19. 573 b18 Aub. θ21. 604 a1. ι3. 610 b35. — τίκτει μέχρι ἐτῶν η', ἐὰν δὲ θεραπεύηται καλῶς ϗ μέχρι ια', primiparis minores fetus, τίκτουσι τὰ μὲν πλεῖστα β' ἐνίοτε δὲ ϗ γ' ἢ (ἤδη δὲ ϗ codd, C S Bsm Pik) δ' Ζιε14. 545 b31, 546 a5. ζ19. 573 b19. οὐ χαλεπὰ μετὰ τὸν τόκον πι35. 894 b13. πολυτόκα Ζγδ3. 770 a36. πολυτοκώτερα τῶν μεγάλων πι6. 891 b9. διδυμοτοκοῦσι διὰ τίνας αἰτίας· θηλυγόνα, ἀρρενογόνα διὰ τὰ ὕδατα· λευκὰ τὰ ἔκγονα γίνεται ϗ μέλανα ἐὰν ὑπὸ τῇ τοῦ κριοῦ γλώττῃ λευκαὶ φλέβες ὦσιν ἢ μέλαιναι· ἐὰν ἀμφότεραι, ἀμφότερα· πυρρὰ δ' ἐὰν πυρραί· τῶν ποικίλων ποικίλαι αἱ γλῶτται Ζιζ19. 573 b30, 32 St, 574 a5. πλδ4. 963 b35. ἄγονα, τέρατα Ζγβ7. 746 b19. δ3. 769 b14, 15. — *c.* τὸ τῶν προβάτων ἦθος, ἐνύπνιον, φωνή, ζωή. εὔηθες ϗ ἀνόητον, κάκιστον, ἀπαθές, δειλότατον Ζιι3. 610 b22, 24. πι21. 893 a13. φ2. 806 b8. — ἐνυπνιάζειν φαίνονται Ζιδ10. 536 b29. — ἴδιαι φωναὶ πρὸς τὴν ὁμιλίαν ϗ τὸν πλησιασμόν (ὅσοι μαλακὸν ἄτονον φωνοῦσι, πραεῖς· ἀναφέρεται ἐπὶ τὰς ὄις) Ζιδ9. 536 a15. φ6. 813 b4. — ζῇ περὶ ἔτη ι', τὰ δὲ πλεῖστα ἐλάττω· αἱ πρεσβύτεραι, τὰ πρεσβύτερα, αἱ πρεσβύταται, τὰ παλαιά Ζιζ19. 573 b23, 574 a12. ε14. 546 a7, 4. πι23. 893 b8. — *d.* νομή, ποίμνη, ποιμνίον, ἡγεμών, οἰκία, ποιμήν, alia. αἱ νομαὶ αἱ πρὸς ἑσπέραν συμφέρουσι, τὴν νομὴν ποιοῦνται προσεδρεύοντα ϗ μονίμως, ἕρπει εἰς τὰς ἐρημίας πρὸς οὐδέν Ζιθ10. 596 a29, 14. ι3. 610 b24. λαμβάνει τὴν τροφήν, ἐσθίει, τροφὴ ἄφθονος Ζιγ17. 520 b2. ζ18. 573 a25. 19. 573 b21. θ21. 604 a1. 10. 596 a21. πίνει, ὕδωρ τοῦ μετοπώρου τὸ βόρειον τοῦ νοτίου ἄμεινον Ζιθ10. 596 a23, 28, cf a16. δεῖ ἁλίζειν Ζιζ19. 574 a9. θ10. 596 a17, 19, 24. — ποίμνη, ποιμνίον Ζιζ19. 573 b25. θ10. 596 a19. — ἡγεμών v p 313 b40. — ἐν τῇ οἰκίᾳ συνθέουσι διὰ τὸ ἔθος ἐὰν ψοφῇ· διδάσκουσιν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατα συνθεῖν ὅταν ψοφήσῃ Ζιι3. 611 a1, 610 b34. ἐπιμελεῖται αὐτῶν, ἵν' εὖ πράττωσιν, ὥσπερ νομεὺς προβάτων Ηθ13. 1161 a14. ὁ ποιμὴν κινεῖ, ἐξελαύνει τὰ πρόβατα Ζιι3. 610 b26. γ17. 520 b1. (ἕρπει εἰς τὰς ἐρημίας πρὸς οὐδέν· μάλιστα ποιεῖσθαι τὴν πορείαν κύπτοντα Ζιι3. 610 b24. πι15. 892 b14.) θεραπεύονται καλῶς, κείρονται, ἀμέλγεται μῆνας η' Ζιε14. 545 b32. θ28. 606 a17. γ21. 523 a5. τί πιαίνει τὰ πρόβατα· παχύνεται Ζιθ10. 596 a24, 16, 26. κακοθηνεῖν τὰ πρόβατα, opp εὐετηρία Ζιζ19. 574 a15. τὰ πρόβατα ὀρύττοντα τὴν γῆν ἔοικε σημαίνειν χειμῶνα, ἀναβαινόμενα δὲ τὰ αὐτὰ πρωὶ χειμῶνα ὁμολογεῖ f 241. 1522 b38. πολέμιον ταῖς μελίτταις, οἱ λύκοι σφάζουσιν αὐτά Ζιι40. 627 b5. 6. 612 b2. θύειν πρόβατα Ηε10. 1134 b22. ὁπότε διαπορευομένῳ προσενέγκοι τις πρόβατον ἢ μόσχον οβ1348 a19. — *e.* morbi. ἀσθένεια Ζιθ10. 596 b1. οἱ ἔμπειροί φασι, σχεδὸν ὅσαπερ ἀρρωστεῖ ἄνθρωπος ἀρρωστήματα, ϗ ἵππον ἀρρωστεῖν ϗ πρόβατον· ἀπόλλυνται καταλειπόμενα· λεπτύνουσιν αἱ ὁδοὶ ϗ αἱ ταλαιπωρίαι Ζιθ24. 604 b27. 10. 596 a30. ι3. 610 b27. γίνεται περίνεφρα τάχιστα τῶν ζῴων τὰ πρόβατα πάντων Ζμγ9. 672 b3. cf a28, 31. Ζιγ17. 520 a32 Aub, 33. ἤδη ϗ ὁ τῆς ξηρᾶς τροφῆς πόρος συμπεφυκὼς γέγονε, atresia ani Ζγδ4. 773 a26. ἔχει κρότωνας, inmunis pediculis, ovium a lupis interemptarum lanicio pediculi gignuntur Ζιε31. 557 a16. θ10. 596 b7. — *f.* distinguuntur: τὰ περὶ τὴν Αἰθιοπίαν πρόβατα, ζῇ ϗ ιβ' ϗ ιγ' ἔτη· ἐν Αἰγύπτῳ μείζω ἢ ἐν τῇ Ἑλλάδι· ἐν Συρίᾳ τὰς οὐρὰς ἔχει τὸ πλάτος πήχεως· εὐχειμερώτεραι αἱ πλατύκερκοι οἶες τῶν μακροκέρκων ϗ αἱ κολέραι τῶν λασίων (v l δασείων, δασέων S, δασειῶν Pik) Ζιζ19. 573 b28. 28. 606 a23, 13. 10. 596 b4 (Ovis platyura cf Hartmann, Annalen der Landwirthschaft XLIV 12). δυσχείμεροι ϗ αἱ οὖλαι Ζιθ10. 596 b5, 6. Ζιι3. 610 b31, 33. ἐν ἐνίοις τόποις, ὅσοι ἀλεεινοί εἰσι ϗ ἐν οἷς εὐημεροῦσι ϗ τροφὴν ἄφθονον ἔχουσι, δὶς τίκτουσιν· ἐν Μαγνησίᾳ ϗ Λιβύῃ τίκτει δὶς Ζιζ9. 573 b21. πι47. 896 a26. ἐν Λιβύῃ κερατοφόρα Ζιθ28. 606 a18. τὰ Σαυροματικὰ σκληρότριχα Ζγε3. 783 a14. μέγιστα τὰ Πυρρικά Ζιγ21. 522 a24 (Beckm de hist nat vett 22, adn). ποικίλα πλδ4. 963 b35. oves nigras, albas, rufas faciunt amnes quidam Ζιγ12. 519 a17 S et Aub, 18. θ170.

846 b37. cf πι7. 891 b13. f 321. 1532 a44, cf supra p 635 a60. τὰ πρόβατα ci Aub (ταὐτά Bk) Ζιγ12. 519 a12. (Ovis Aries C II 141. S 62, 41. AZι I 75, 42.)

προβιβάζειν. κάπρος εἴωθεν ὀχεύειν χορτασθεὶς ϗ μὴ προβιβάσας ἄλλην Ζιε14. 546 a10.

πρόβλημα. 1. proprie. ἀντὶ σαρκὸς ἡ πιμελὴ πρόβλημα γίνεται τοῖς νεφροῖς Ζμδ9. 672 a19. ὁ αὐχὴν πρόβλημά (v l προβολή) ἐστι ϗ σώζει τὴν ἀρτηρίαν Ζμδ10. 686 a19 (cf Plat Tim 74 B). τῶν φυμάτων τὰ πλατέα ϗ πολὺ πρόβλημα ἔχοντα πα34. 863 a23. — 2. logice, πρόβλημα, syn τὸ προτεθέν Αβ12. 62 a21, 30. cf α36. 48 b34 Wz. πρόβλημα, syn τὸ πρᾶγμα περὶ ὅ, πρόθεσις, opp ἀπόδειξις Ργ13. 1414 a35, 31, 34. πρόβλημα saepe coniungitur cum v πρότασις, veluti τα4. 101 b17. 14. 105 b19 al, sed quomodo inter se differant τῷ τρόπῳ Ar exponit τα4. 101 b29-37 (Alex ad h l, Wz ad 20 b22), cf προβάλλειν dist προτείνειν, et τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προβλημάτων ϗ ὁ συλλογισμὸς ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ προτάσεων Αα27. 43 b34. — τῶν προβλημάτων τὰ μὲν καθόλου, τὰ δ' ἐπὶ μέρους τβ1. 108 b37. προβλήματα ἠθικά, φυσικά, λογικά τα14. 105 b20sqq. f 109. 1496 a10. πρόβλημα λογικόν, i e πρὸς ὃ λόγοι γένοιντ' ἂν συχνοὶ ϗ καλοί τε1. 129 a30. πρόβλημα διαλεκτικόν, def, dist et syn θέσις τα11. 104 b1-5, 29, 35. προβλήματα (int ἀποδεικτικά) Αδ17. 99 a6 Wz. πρόβλημα χαλεπόν, εὐεπιχείρητον, δυσεπιχείρητον Αα26. 42 b29 sqq. τὸ πρόβλημα περαίνεται ἐν σχήματί τινι Αα32. 47 b10, 13. τὸ πρόβλημα δείκνυται διὰ σχήματός τινος, ἐν ἑκάστῳ σχήματι Αα4. 26 b31. 26. 43 a18. ἐμπίπτει εἰς ἄλλο πρόβλημα ϗ σκέψιν ἑτέραν Πβ8. 1268 b26. περὶ ὧν ὕστερον τὴν αἰτίαν θεωρητέον· τὸ γὰρ πρόβλημα τοῦτ' ἐκείνοις ταὐτόν ἐστιν Ζγα18. 724 a7. cf ηεη11. 1244 a3, 8. πε40. 885 b4. ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα καθόλου, διὰ τίν' αἰτίαν ἄγονον ἄρρεν ἐστὶν Ζγβ7. 746 b16. cf Πγ13. 1284 b3. διὸ ϗ τὸ πρόβλημά ἐστιν πε14. 882 a16. οὐ κατὰ θύρας πρὸς τὸ πρόβλημα ἀπαντῶσιν Φδ6. 213 b3. — περὶ προβλημάτων ϗ λύσεων πο25. 1460 b6, 21 (cf περὶ ἐπιτιμήσεων ϗ λύσεων 26. 1462 b18). — τὰ προβλήματα, opus Aristotelicum, cf Ἀριστοτέλης p 103 b17.

προβληματικός. ἐν τοῖς προβληματικοῖς εἴρηται υ2. 456 a29. cf Ἀριστοτέλης p 103 b20.

προβολή. ἀπὸ τῶν δεξιῶν ἡ ἀρχὴ τῆς κινήσεως ϗ αἱ προβολαί Ζπ4. 706 a6, cf προβάλλειν p 634 b41. — εἴ τι τῶν ζῴων ἔχει προβολὴν τοῦ ὄμματος πολλήν Ζγε1. 780 b23. — τὸ νῶτον σαρκῶδές ἐστιν, ὅπως ᾖ προβολὴ τοῖς περὶ τὴν καρδίαν σπλάγχνοις Ζμγ9. 672 a17. cf 11. 673 b4. Ζγβ1. 733 a17. — τὰς προβολὰς εἰσάγουσιν οἱ θεσμοθέται f 378. 1540 b45.

προβοσκίς. μυκτήρ ἐστιν ἡ προβοσκὶς τοῖς ἐλέφασιν Ζμβ16. 659 a15. — αἱ σηπίαι, τευθίδες ϗ τεῦθοι ἔχουσι δύο προβοσκίδας μακράς, ἐπ' ἄκρων (ἄκρου ci Aub) τραχύτητα ἐχούσας δικότυλον (sic interpungendum) Ζιδ1. 523 b29 Pik Aub (cf S I 176). τὸ χρῶμα ϗ ἡ σύστασις Ζιδ2. 527 a23. descr Ζμδ9. 685 a33, b10 (cf A Siebld XII 383). f 317. 1531 b31, 38, 40. 318. 1532 a6, 8. syn τὰ μακρὰ τὰ ἀποτείνοντα Ζι37. 622 a1 (A Siebld XII 406). οἱ πολύποδες οὐκ ἔχουσι τὰς προβοσκίδας, διὰ τί Ζμδ9. 685 b2. — (τὰ στρομβώδη) ἔχουσι ϗ προβοσκίδα (ci Pik Aub, προβοσκίδας Bk), τῶν κόχλων ποῦ Ζιδ4. 528 b29 Aub. Ζμδ5. 679 b7. — τῶν μυιῶν Ζιδ4. 528 b29, cf S I 206.

προβουλεύειν. ὅταν πράττῃ τις εἰδὼς μέν, μὴ προβουλεύσας δέ Ηε10. 1135 b20. προελόμενοι πράττομεν, ὅσα προβουλευσάμενοι Ηε10. 1135 b10. τὸ προβεβουλευμένον Ηγ4. 1112 a15. — προβουλεύειν in rebus publicis. πρόβουλοι καλοῦνται διὰ τὸ προβουλεύειν Πζ8. 1322 b16. προβουλεύειν τοῦ δήμου Πδ15. 1299 b33, περί τινος Πδ14. 1298 b30.

πρόβουλος. πρόβουλοι ὀλιγαρχικόν, βουλὴ δημοκρατικόν Πδ14. 1298 b29. 15. 1299 b31, 36. ζ8. 1322 b16, 1323 a9. οἱ πρόβουλοι (Atheniensium) Ργ18. 1419 a28.

προβρέχειν. τὰ βαπτόμενα προβρέχουσιν ἐν τοῖς στρυφνοῖς πκβ11. 931 a14.

προγαργαλίσαντες οὐ γαργαλίζονται Ηη8. 1150 b22.

προγενής. εἴ τι εἴρηται καλῶς ὑπὸ τῶν προγενεστέρων Ηκ10. 1181 b16. cf ψα2. 403 b27. Ζμα1. 642 a24. — εὔλογον τὸν νοῦν εἶναι προγενέστατον ϗ κύριον κατὰ φύσιν ψα5. 410 b14.

προγεύεσθαι. ὀλίγη ἦν χρεία τοῖς ἰχθύσι τῆς γλώττης διὰ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μασᾶσθαι μηδὲ προγεύεσθαι Ζμδ11. 690 b27.

προγευματίζειν. ὅταν προγευματίσας τις ἰσχυροῦ χυμοῦ γεύηται ἑτέρου ψβ10. 422 b7.

προγίνεσθαί τινος, opp παρακολουθεῖν Ηγ4. 1112 a11. αἴτια ὡς προγεγενημένα, opp ἅμα Μλ3. 1070 a21. οἱ προγεγενημένοι φυσιογνώμονες φ1. 805 a18. — (ἐκ μοχθηρῶν προγεγονότες ρ36. 1441 a4, προγόνων γεγονότες ci Spgl.)

προγνωρίζειν τι (cf γνωριμώτερον ἡμῖν) τζ4. 141 b12, 6, 11.

προγιγνώσκειν, προγινώσκειν. προγινώσκουσι χειμῶνα ἢ ὕδωρ αἱ μέλιτται Ζι40. 627 b10. — προγιγνώσκειν τι, syn προειδέναι ΜΑ9. 992 b28, 27. πᾶσα μάθησις διὰ προγιγνωσκομένων ΜΑ9. 992 b31. Ηζ3. 1139 b26. Αγ1. 71 a6. διχῶς ἀναγκαῖον προγινώσκειν Αγ1. 71 a11. 2. 71 b31. προγινώσκειν, dist μᾶλλον γινώσκειν Αγ2. 72 a28. διὰ τὸ προεγνῶσθαι μηδέν Ρβ21. 1394 b11.

πρόγονοι φύσει ἀρχικὸν ἐκγόνων Ηθ13. 1161 a19. εὐγενεῖς οἷς ὑπάρχει προγόνων ἀρετὴ ϗ πλοῦτος Πε1. 1301 b4. cf Ηδ5. 1122 b31. ἐοικέναι τοῖς προγόνοις, dist πατρί, μητρί Ζγδ3. 767 b2, 37, 769 b7.

προγράφειν. c acc, οἱ πρυτάνεις προγράφουσι κυρίαν ἐκκλησίαν f 395. 1543 b34. χορηγοὺς προέγραψε τοὺς εὐπορωτάτους οβ1352 a1. c enunciato interrog, οἱ θεσμοθέται προγράφουσι πότε δεῖ δικάζειν sim f 378. 1540 b43. 394. 1543 b10. 429. 1549 a22.

προγύμνασμα. ἂν ἐθίσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς ϗ γυμνάσωμεν ἀναλαμβάνειν αὐτὰς (τὰς κοινὰς δυνάμεις) κατὰ τὰ προγυμνάσματα ρ29. 1436 a25.

προδεικνύναι. om obiecto intr (cf δηλοῦν p 174 a13), ἡ σηπία προδείξασα εἰς τὸ πρόσθεν ἀναστρέφεται εἰς τὸν θόλον Ζι37. 621 b34 S.

πρόδηλοι φόβοι, opp αἰφνίδιοι, syn τὰ προφανῆ Ηγ11. 1117 a19, 21. ἐν τοῖς ζῴοις φανερὰ ϗ πρόδηλος ἡ ζωή φτα1. 815 a11.

προδιαβάλλειν. προκατέλαβέ μου τὸν λόγον ϗ προδιέβαλεν ρ19. 1433 b5. ἄνθρωπον προδιαβεβλημένον οὐ δέχεται ἡ ψυχή Ργ17. 1418 b14. κἂν πάνυ ἰσχυρὰ ᾖ τὰ προδιαβεβλημένα ρ19. 1433 a38. ἄλλος τόπος τοῖς προδιαβεβλημένοις ϗ ἀνθρώποις ϗ πράγμασιν Ρβ23. 1400 a22.

προδιαλύειν. τὸ πρῶτον πνεῦμα ὡσανεὶ προδιαλύεται πκγ28. 934 b6.

προδιανοεῖσθαι. ὅταν τις ἀποκτείνῃ μηδὲν προδιανοηθείς, ἄκοντά φαμεν ποιῆσαι ημα16. 1188 b30.

προδιασύρειν. πρὸς τἀναντία ἀπαντᾶν λύοντα ϗ προδιασύροντα Ργ17. 1418 b9. εἰ ϗ ταῦθ' οὗτος προδιέσυρε λέγων ρ19. 1433 b9.

προδιαχωρεῖν. ἀδικοῦσιν οἷς ἂν ἐγκεκληκότες ὦσι ϗ προδιακεχωρηκότες Ρα12. 1373 a19.
προδιδάσκειν. ἀηδὼν νεοττὸν προδιδάσκουσα Ζιδ9. 536 b17.
προδιδόναι, i q antea dare, τὴν προδεδομένην τριμήνου σιταρκίαν δωρεὰν αὐτοῖς διδόναι οβ1350 a36.
προδιεργάζεσθαι. pass ὑπὸ τῶν στρυφνῶν ἡ γλῶττα προδιεργάζεται πκβ11. 931 a12 (cf διεργασθὲν a14). δεῖ προδιειργάσθαι τοῖς ἔθεσι τὴν τοῦ ἀκροατοῦ ψυχήν Ηκ10. 1179 b25.
προδιέρχεσθαι. προδιέλθωμεν ϗ περὶ τούτου τὰ παρὰ τῶν ἄλλων εἰρημένα πρῶτον μα8. 345 a12.
προδιήγησις, dist διήγησις Ργ13. 1414 a14.
Προδίκου διαιρέσεις τβ6. 112 b22. Προδίκου ἡ πεντηκοντάδραχμος Ργ14. 1415 b15. Πρόδικος (fort Ἡρόδικος cf h v) ὁ ἰατρός ηεη10. 1243 b23.
προδιομολογεῖν. προδιομολογήσασθαι Αα44. 50 a33, 36. προδιομολογησόμεθα τα18. 108 b15. προδιομολογητέον τβ3. 110 a37 (syn ἐξ ὁμολογίας διαλέγεσθαι a33, προομολογητέον b3). ζ10. 148 b7. ἐκεῖνο προδιομολογείσθω Ηβ2. 1103 b34.
προδοξάζειν. μηθενὸς προδοξάσαντος Μγ6. 1011 b6. προδεδοξάσθαι Ρα2. 1356 a10.
πρόδρομοι ϗ ἐτησίαι πότε γίνονται μβ5. 361 b24. πκε16. 939 b10. κς12. 941 b7. 51. 946 a15.
προδύειν. οὐκ ὤφθη (ὁ ἀστὴρ) ὡς προδεδυκὼς τοῦ ἡλίου μα6. 343 b20.
προεγείραντες ἑαυτοὺς οὐχ ἡττῶνται ὑπὸ τοῦ πάθους Ηη8. 1150 b23.
προεγχειρεῖν. ὑπέχειν θέσιν αὐτὸν αὑτῷ δεῖ προεγχειρήσαντα τθ9. 160 b15.
προεδρίαν νέμειν τινί Πε8. 1309 a28. εἶναι ἐν προεδρίᾳ Πδ4. 1292 a9. προεδρίαι, μέρος τιμῆς Ρα5. 1361 a35.
πρόεδρος. ὁ ἐπιστάτης κληροῖ προέδρους ἐννέα sim f 397. 1544 a16, 30, 9. 394. 1543 b26. 398. 1544 a34. πεποίηκε τὸν τῆς μαντείας πρόεδρον ἀετὸν Ἡσίοδος (cf h v p 321 a34) Ζιθ18. 601 b2.
προεθίζεσθαί τι ϗ προπαιδεύεσθαι Πθ1. 1337 a20.
προειδέναι τι, syn προγιγνώσκειν ΜΑ9. 992 b27, 28. προειδέναι ὅτι Αγ1. 71 a20. προειδέναι τί ἐστιν ὅρος τα5. 102 b11. ἵνα προειδῶσι περὶ οὗ ὁ λόγος Ργ14. 1415 a12.
προεικάζοντες τὰ μέλλοντα, ἀναμιμνήσκοντες τὰ γενόμενα Ρα3. 1358 b20.
προειπεῖν. τοῦτο προειπόντα ἐπειπεῖν τὰ ἔμπροσθεν Ρβ21. 1394 b31. cf γ13. 1414 a32. οὕτω προειπὼν ἑτέρους τινὰς ‘οἳ καλέουσιν ἀοιδόν’ φησιν Πθ3. 1338 a26. μὴ προείπας διότι ἀποδέδωκεν τε5. 134 b13. ὡς προείπομεν, προειρήκαμεν φτβ8. 828 a31. 4. 826 a19. — τὰ προειρημένα Μβ2. 998 a17. Ηε1. 1129 a6. Ρβ1. 1378 a28. γ19. 1419 b28. πια14. 900 b6. 16. 900 b20, 22 (cf εἴρηται πρότερον, s v Ἀριστοτέλης p 96 b21, 97 a36). τὸν προειρημένον τρόπον Ζμδ5. 681 b14. διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν Πδ6. 1292 b40. τὰς προειρημένας Ἡρακλέους στήλας κ3. 393 b10.
προεισάγειν (de histrionibus) Πη17. 1336 b29.
προεκβάλλειν. τὸ πώλιον αἱ ἵπποι προεκβάλλουσι πρὸ τοῦ πώλου Ζιθ24. 605 a7.
προεκπίπτει τὸ κῦμα τοῦ πνεύματος πκγ12. 932 b37.
προεκτιθέναι. εἰς τοῦτο προεκτίθεται τοῖς ἐμβρύοις ἡ φύσις τὴν αἱματικὴν τροφὴν τῆς ὑστέρας Ζγβ7. 746 a3. — προεκτιθέναι τὸ πρᾶγμα τοῖς ἀκούουσι ϗ φανερὸν ποιεῖν def ρ30. 1436 a40.
προεκτίκτει κάραβος πρὸ ἀρκτούρου Ζιε17. 549 b11. προεκτίκτουσι τὰ ᾠά Ζιε17. 549 a17 (Aub e ci, προστίκτουσι Bk). δ2. 526 b10 (Aub e ci, προεντίκτουσιν Bk).
προεμβάλλειν. πολλοὶ πρὸ τοῦ ἀποδοθησομένου συνδέσμου προεμβέβληνται σύνδεσμοι Ργ5. 1407 a28.
προενεργεῖν. τὰς δυνάμεις, ὅσαι ἔθει ϗ λόγῳ, ἀνάγκη προενεργήσαντας ἔχειν Μθ5. 1047 b33.
προενίστασθαι ϗ προαγορεύειν τι15. 174 b30. προενστατέον ϗ προαγορευτέον τι17. 176 b26.
προεντίκτειν. τὰ ἐντός, εἰς ἃ προεντίκτουσιν (προεκτίκτουσιν Aub e ci) αἱ (τῶν ἀστακῶν) θήλειαι, δασέα τέτταρα Ζιδ2. 526 b10.
προεξαγκωνίζειν. οὐδὲν προεξαγκωνίσας οὐδὲ προανακινήσας εὐθὺς ἄρχεται (Γοργίας τοῦ ἐγκωμίου) Ργ14. 1416 a2.
προεξασθενεῖν. ὅπως μὴ προεξησθενηκότι ἡ φλεγμασία ἐπιπίπτῃ πα50. 865 a36.
προεξεργάζεσθαι. ταύτης τῆς πραγματείας οὐδὲν ἦν προεξειργασμένον τι34. 183 b35.
προεξιστάναι. τὴν ἄνω γένυν οὐ προεξεστηκυῖαν ἀλλὰ ἰσορροποῦσαν τῇ κάτω (ἔχει ὁ λέων) φ5. 809 b17.
προεξορμᾶν. ὅσαις ἂν ἐν ταῖς ἀποκαθάρσεσι προεξορμήσωσιν οἱ καθαρμοί Ζιη10. 587 b1.
προεπίστασθαι πιθ5. 918 a3. 40. 921 a32. οὐ προεπίστασθαι τὸ καθ᾽ ἕκαστον, ἀλλ᾽ ἅμα τῇ ἐπαγωγῇ λαμβάνειν Αβ21. 67 a22. περὶ τούτων ἥκειν προεπισταμένους, ἀλλὰ μὴ ἀκούοντας ζητεῖν Μγ3. 1005 b5.
προέργου coniunctim scriptum exhibetur Ζμγ14. 674 b2, cf ἔργον p 286 a9.
προέρχεσθαι. προέρχεται ὁ ψόφος τῆς κινήσεως μβ8. 368 a19. — ἐκ μειζόνων εἰς ἐλάσσους αἱ φλέβες ἀεὶ προέρχονται Ζμγ5. 668 b1. — ἡ κεφαλὴ ἔξω τοῦ κελύφους προέρχεται Ζιε32. 557 b14. πλάγια προέρχεται τὰ ἔμβρυα πάντων Ζιζ22. 576 a24. προέρχεται ὁ καυλός μκ6. 467 a24. προέρχεται σπέρμα, γάλα, προέρχονται οἱ ἰχῶρες sim Ζγα5. 717 b24. Ζιγ20. 522 a6, 20. η9. 586 b32. κ1. 634 a28. πδ7. 877 a25. — προελθόντα τοῖς χρόνοις, opp εὐθὺς γενόμενα Ηθ14. 1161 b25. — προελθούσης τῆς τῶν ὄντων φύσεως Μν4. 1091 a35. τὸ περὶ τὴν λέξιν ὀψὲ προῆλθεν Ργ1. 1403 b36. ἐὰν προεληλυθότος τοῦ λόγου θορυβῶσιν ρ19. 1433 a14. δῆλον ἔσται τοῦτο μᾶλλον προελθοῦσιν Οδ2. 308 b3. ψβ7. 418 a28. cf α2. 403 b21. μέχρι τινὸς προέρχονται Πγ9. 1280 a10. ζητοῦντες τὰς αἰτίας ἐκ τούτων ἐπ᾽ ἐκεῖνα προῆλθον ΜΑ9. 990 b6. μ4. 1079 a2. cf Φθ6. 259 a32. ἀδύνατον ἀμφοτέρως προελθεῖν εἰς τὸ πρόσθεν Μβ1. 995 a33.
προεσθίειν. τὸ πήγανον προεδεσθὲν πκ34. 926 b29.
πρόεσις, opp λῆψις Ηβ7. 1107 b12, 13. — πρόεσις τοῦ σπέρματος, τῆς γονῆς, τοῦ οὔρου, τῶν καταμηνίων, τοῦ θολοῦ, τῶν ᾠῶν, τοῦ περιττώματος Ζιε18. 550 b12. η1. 581 a30. 5. 585 a35. κ2. 634 b37. Ζγα20. 728 b15. δ1. 765 b21. 8. 776 b28. Ζμγ2. 663 a16. δ5. 679 a14. πδ2. 876 b1. η13. 888 b1. κζ11. 949 a20. πν6. 484 a15. ἡ τοῦ ἄρρενος πρόεσις ἐν τῇ συνουσίᾳ Ζγβ4. 739 a26. ἡ εἰσάπαξ πρόεσις Ζγβ4. 739 a10. ὅσαις μὴ γίνεται θύραζέ τις πρόεσις Ζγβ4. 739 a13. τῶν ἰχθύων ταχεῖα ἡ πρόεσις Ζγγ1. 751 a29.
προέτειος. οὐκ ἔσται σίκυος τῶν προετείων πκ14. 924 b6.
προετικός (cf προΐεσθαι). σῶμα προετικὸν σπέρματος Ζικ3. 635 b37. 7. 638 a30. προετικώτερος τοῦ πνεύματος, opp καθεκτικώτερος πλγ15. 963 a21. προετικώτερα ἐκκρίσεων, δεκτικώτερα τροφῆς πλζ3. 966 a13. — προετικός, syn μὴ τιμῶν τὰ χρήματα Ηδ2. 1120 b15. προετικὸν εἶναι χρημάτων αρ5. 1250 b25. προετικὸς τοῖς τυχοῦσι, τοῖς φίλοις Ρα9. 1367 b6. — προετικῶς ϗ ἡδέως δαπανᾶν Ηδ4. 1122 b7.

προευπορεῖν. οὐδὲν ἔχομεν παρὰ τῶν ἄλλων οὔτε προηπορημένον οὔτε προευπορημένον περὶ τοῦ τόπου Φδ1. 208 a35.

προέχειν. trans, δίκαιον τὸν προέχοντα τάττειν τὴν ἀξίαν Hι1. 1164 b9 (syn προλαβεῖν 1164 a23, 28). — intr, τὸ προέχον οὐ καταλαμβάνεται Φζ9. 239 b27. προέχειν δοκεῖ τῆς γλώττης ἡ ἀρτηρία Ζιβ17. 508 a20. τὸ μὲν ἀνακεχωρηκέναι δοκεῖ τῆς γραφῆς τὸ δὲ προέχειν ακ801 a35. οὐδὲν ἀπηρτημένον οὐδὲ προέχον ἡ σφαῖρα ἔχει Οβ8. 290 b6. cf πλα6. 957 b34. — πάντες περὶ ὧν φοβοῦνται μὴ ἄλλως ἀποβῇ, πολὺ τῷ ἀσφαλεῖ προέχειν πειρῶνται f 157. 1504 b24. — οἱ προύχοντες βίοι Hα3. 1095 b18.

προζητεῖν. ὁ προζητήσας (?) οὐδ' ἀναμνησθεὶς μν2. 451 b28, cf Freudenthal Rh M 24, 409.

προηγεῖσθαι. ὁ ἡγεμὼν (τῆς ποίμνης) ὅταν ὀνόματι κληθῇ ὑπὸ τοῦ ποιμένος προηγεῖται Ζιζ19 573 b27. προηγεῖσθαι ἐδόκει εἴδωλον βαδίζοντι αὐτῷ μγ4. 373 b5. σχίζεται, ὅταν ἐπὶ πλεῖον διαιρῆται ἢ τὸ διαιροῦν διαιρεῖ ϗ προηγεῖται ἡ διαίρεσις μδ9. 386 b29, 387 a5. ἀνάγκη πᾶσι (τοῖς ποσὶ) προηγεῖσθαι (i e omnes pedes praevios habere) Ζπ17. 714 a4. — διερευνήσωμεν τοῦτο, ο προηγήσατο ἐν τῷ ἡμετέρῳ λόγῳ φτα2. 816 b23. cf 1. 815 a13. — ζωγραφία χρωμάτων ἐγκερασαμένη φύσεις τὰς εἰκόνας τοῖς προηγουμένοις ἀπετέλεσε συμφώνους κ5. 396 b14.

προήδεσθαι. οὐδεὶς ἐρᾷ μὴ προησθεὶς τῇ ἰδέᾳ Hι5. 1167 a5.

προήκειν. οἱ ἔχοντες ἡλικίαν πλέον προήκουσαν Πη17. 1336 b18.

προθερμαίνεσθαι. προτεθερμάνθαι τὸ ὕδωρ μα12. 348 b32. ὕδωρ προθερμανθέν f 208. 1515 b37.

πρόθεσις. αἱ προθέσεις τῶν ἀναγεγραμμένων (cf προτιθέναι) Πζ8. 1322 a9. — τοῦ νοσοῦντος ϗ αἱ τῆς διανοίας προθέσεις φαῦλαι πλ14. 957 a30. ὑπὲρ ποιότητος τὴν πρόθεσιν ποιησάμενοι πολλὰ τῶν πρός τι συγκαταριθμούμεθα K8. 11 a21. ἡ πρόθεσις τῆς πραγματείας τα1. 100 a18. ἀποδοῦναι τὴν ἐξ ἀρχῆς πρόθεσιν, τέλος ἂν ἔχοι ἡ ἐξ ἀρχῆς πρόθεσις Ρβ18. 1392 a4. Aα32. 47 a5. τι34. 183 a34 (cf προειλόμεθα a37 et προαίρεσις p 634 a41). — εἰσὶν ἑπτὰ προθέσεις περὶ ὧν δημηγορήσομεν ρ3. 1423 a21, b34, 1425 b31. προθέμενοι τὰς προθέσεις ρ36. 1440 b7. ἐκθεῖναι, ποιῆσαι τὴν πρόθεσιν ρ30. 1437 b35. 36. 1441 a21. — τὰ πλεῖστα τοῦ λόγου μόρια προοίμιον πρόθεσις πίστις ἐπίλογος, ἀναγκαῖα πρόθεσις πίστις Ργ13. 1414 b8, 7, a34 (cf προλέγειν, προειπεῖν a32, 33). — ἡ εἰκὼν μεταφορὰ διαφέρουσα προθέσει Ργ10. 1410 b18 (cf 4. 1406 b20 sqq). — τὸ ἐκ τοῦ α κινούμενον ἅμα κινήσεται εἰς τὸ α κατὰ τὴν αὐτὴν πρόθεσιν (?) Φθ8. 264 b11.

προθεσμία. τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας f 401. 1545 a10. χρὴ προφασίζεσθαι ἢ μέγεθος ἀδικημάτων ἢ προθεσμίαν χρόνου ρ37. 1442 b12.

προθετικὸν ϗ ποιητικόν ημα18. 1190 a21. ἡ ἀρετὴ προθετικὴ τοῦ τέλους ημα18. 1190 a19.

προθησαυρίζειν. πρὸ τῆς κοιλίας μέρος τι ἐν ᾧ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκατέργαστον τροφήν Ζμγ14. 674 b24.

Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός f 596. 1576 a39, 38.

προθυμεῖσθαι. οἱ περὶ τὸ ἀφροδισιάζειν προθυμούμενοι Ζιη1. 581 a22. οἱ φίλοι εὖ δρᾶν ἀλλήλους προθυμοῦνται Hθ15. 1162 b7. περὶ νοῦ ἔχει πλείστην ἀπορίαν ϗ δεῖ προθυμεῖσθαι κατὰ δύναμιν λαβεῖν Ζγβ3. 736 b7.

προθυμία τελεσφόρος (Alcidam) Ργ3. 1406 a3. σημεῖον ἢ πολλῆς εὐηθείας ἢ πολλῆς προθυμίας Οβ5. 287 b31.

προθύμως καλεῖν δεῖ τοὺς φίλους εἰς τὰς εὐτυχίας, πρὸς τοὺς ἀτυχοῦντας ἰέναι ἄκλητον ϗ προθύμως Hι11. 1171 b15, 21. προθύμως εὖ πεποιήκασι Ρβ4. 1381 a13. ὁ δῆμος αὐτοὺς χειροτονήσαν προθύμως Πε7. 1307 b13.

πρόθυρα τοῦ βασιλείου οἴκου κ6. 398 a17.

προϊέναι (πρόειμι). sensu locali et temporali, εἰς τὸ πρόσθεν προϊέναι μγ1. 370 a23. προϊὼν ὁ νότος μβ3. 358 a33. τὰ ἄστρα μὴ προϊέναι Οβ8. 290 b9, a34. προϊοῦσαι (ἡ φλὲψ ϗ ἡ ἀορτὴ) σχίζονται Ζμγ5. 668 b21. cf 14. 675 b6, 30, 13. ὁ σεισμὸς μέχρι μ' ἡμέρας πρόεισι μβ8. 367 b34. προϊόντος τοῦ χρόνου μα14. 353 a13. προϊούσης τῆς ἡλικίας χ6. 798 b31. τὸ ὠχρὸν προϊὸν (i q προϊόντος τοῦ χρόνου) ἀναλίσκεται Ζιζ3. 562 a13. inde ad incrementa transfertur, προϊοῦσι τοῖς ἀνθρώποις αὔξεται τὰ κάτωθεν Ζμδ10. 686 b11, 13. ὁ νοῦς προϊοῦσιν ἐγγίνεσθαι πέφυκεν, opp εὐθὺς τοῖς παιδίοις Πη15. 1334 b24, 23. προϊοῦσα ϗ γινομένη μία μᾶλλον οὐδὲ πόλις ἔσται Πβ2. 1261 a17. cf 5. 1263 b33. — de progressu disputationis et argumentationis. ἐκ τῶν καθόλου ἐπὶ τὰ καθ' ἕκαστα δεῖ προϊέναι Φα1. 184 a24. ὅταν προϊέναι μὴ δύνηται διὰ τὸ λῦσαι μὴ ἔχειν τὸν λόγον Hη3. 1146 a26. προϊόντος τοῦ λόγου ἐπιδείξειν ρ31. 1438 b7. προϊόντες δεικνύουσιν Aγ24. 85 a37. προϊοῦσιν ἔσται φανερώτερον sim Hδ3. 1121 a9. Γα2. 316 a14. ηεα6. 1216 b33. πόρρω προϊόντων ϗ κέραμος ὠμὸς λέγεται μδ3. 380 b8. κατὰ μικρὸν οὕτω προϊόντι φαίνεται Φβ8. 199 a24. — impers, εἰς ἄπειρον πρόεισιν, opp στήσεται Φδ1. 209 a26. η1. 242 a19, b33. Mκ2. 1060 a36. Hα1. 1094 a20. 5. 1097 b13 al. οὕτω πρόεισιν ἐπὶ τὸ ἄπειρον ψα5. 411 b13. οὕτω προϊὸν Ζγδ3. 769 b8.

προϊέναι (προΐημι). προϊέναι πολλαπλάσιον ἀέρα, syn ὠθεῖν πιθ2. 917 b28. — med προΐεσθαι. 1. προΐεσθαι κόπρον, οὖρον, περίττωμα, θολόν, φῦσαν Ζιε18. 550 a30. 22. 554 b1. θ4. 594 a13. 5. 594 b23. 26. 605 a24. Ζμβ4. 650 b31. δ5. 679 a16, σπέρμα, γονήν, κάθαρσιν Ζγα6. 718 a3. 12. 719 b3. 17. 721 a30. 18. 725 b33. 19. 726 a31. 20. 728 a31. δ5. 773 b32. Ζιζ18. 573 a22. Ζμδ10. 689 a12. προΐεσθαί τινα δύναμιν ἀφ' αὑτῶν Ζγγ11. 761 b25. μόριον οὐδὲν προΐεται θάτερον εἰς θάτερον Ζιε7. 541 b33. οὐδὲν προϊέμεναι εἰς ἀλλήλας τίκτουσιν ᾠά Ζιζ2. 560 b31. τὸ θῆλυ προΐεται εἰς τὸ ἄρρεν Ζγα21. 730 a3. προΐεσθαι αἵματος ῥύσιν, ὑγρότητα, ἰκμάδα sim Ζιζ18. 573 a10. Ζγα17. 721 b5. 20. 728 a33. γ1. 749 b15. 11. 761 b32. προΐεσθαι τὴν χολήν πκζ7. 948 b10. προΐεσθαι τὸ κύημα, ᾠά (τέλεια, ἀτελῆ), ἔμβρυον, ἔκγονον, ζῷον Ζγα21. 729 b31. 8. 718 b7. β1. 733 a23. γ1. 749 a17. 7. 757 a31. δ6. 774 b5. Ζιε9. 543 a10 (προΐεσθαι πρώϊα, ὄψια, int ᾠά). ζ22. 576 a25. κ7. 638 b9. cf ζ12. 567 a1. τὸ φυτὸν προΐεται τὰ σπέρματα ϗ τοὺς καρποὺς Ζμβ10. 655 b35. — 2. προΐεσθαι, προέσθαι χρήματα, τὰ ὑπάρχοντα, τιμάς al τῷ φίλῳ sim Hι8. 1169 a20, 26, 30. ρ3. 1425 b10, non addito dat Ρα9. 1366 b7. ρ27. 1435 b31. 30. 1436 b24. opp προλαβεῖν Hι1. 1164 a23, 35. opp προσίεσθαι ηεγ4. 1232 a13. ἑταίρῳ προετέον (Fr e cod Kb, δοτέον Bk), opp εὐεργέτῃ ἀνταποδοτέον Hι2. 1164 b26. τὰ πλείονος ἄξια ὄντα προήκατο ὁ Γλαῦκος f 150. 1503 b11, 12. προΐεσθαι τὸ ζῆν ηεα5. 1215 b19. προϊέμενος τὴν δύναμιν προΐεται ϗ τὸ τυραννεῖν Πε11. 1314 a37. — θᾶττον ἂν προεῖντο πάντες ταύτην ἐκείνης τὴν δόξαν ξ1. 974 b28. — negligere, omittere Ρβ23. 1398 a2. α3. 1358 b34 (? cf οὐκ ἀμφισβητεῖν b31, οὐδὲν φροντίζειν b37). εἰ προεῖτο τὴν ἀπορίαν τῶν ἐπιεικῶν ὁ νομοθέτης Πβ11. 1273 b6. ὅταν προῶνταί τι τῶν πρὸς τὴν πολιτείαν Πε7. 1307 b4. προεμένῳ (syn ἀκρατῶς βιοτεύειν ϗ ἀπειθεῖν τοῖς ἰατροῖς) οὐκέτι ἔξεστι μὴ νοσεῖν Hγ7. 1114 a17. — pass προΐεται ἀπὸ τῆς ἔξω τὰ πνεύματα πκϛ21. 942 b3.

προίξ. προῖκας διδόναι, λαμβάνειν Πβ7. 1266 b3. προῖκες με-

γάλαι· προῖκα μετρίαν τετάχθαι Πβ9. 1270 a25.

προϊστάναι. trans, προστησάμενοι τὴν χεῖρα πρὸ τοῦ φωτός πλα28. 960 a21. — intr, ὁ προϊστάμενος ἀὴρ ψυχρότερος πκδ12. 937 a23. χολὴ προΐσταται αὐτοῖς (τοῖς θερμοῖς τὴν φύσιν) πολλάκις πδ29. 880 a23. τὸ δέρμα προεστός (προσεστός ci Bsm, opp ἀφεστός a22) πι3. 891 a24. — ὁ βασιλεὺς μυστηρίων προέστηκε f 385. 1542 a16. προειστήκεσαν τῶν φυγάδων Πγ14. 1285 a36. τὸν δῆμον ἰσχυρὸν ποιοῦσιν οἱ προεστῶτες Πζ4. 1319 b7.

προϊστορεῖν. νῆσοι τῶν προϊστορημένων μείζους κ3. 393 b13.

προϊσχναίνω. ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἀποθνήσκουσιν, ἐάν τις προϊσχνάνας (intr, i q antea extenuatus) πολὺ πίῃ πγ23. 874 a35.

προκαθῆσθαι. ὁ πολύπους ἐπὶ τὸ στόματι προκάθηται τῆς θαλάμης Ζιε18. 550 b5. ὅταν ἑσμὸς (μελιττῶν) προκάθηται Ζι40. 625 b26. — προκαθῆσθαι τοῦ πλήθους Πζ8. 1322 b14.

προκαθίζεσθαι. ἐνταῦθα ἡ πύκνωσις (νεφῶν) ἀθροίζεται, ὅπου ἂν προκαθίζεσθαι ἔχῃ πκς56. 946 b36.

προκαλεῖσθαι. ἐὰν βούλωνται (τοὺς ἐν σπηλαίοις ὄντας ἰχθῦς) προκαλέσασθαι πρὸς τὴν θήραν οἱ ἁλιεῖς Ζιδ8. 534 a17. εἰ δ' ὁ νότος βορέαν προκαλέσσεται πκς46. 945 a37, cf παροιμία p 570 b50. καρποί τινες ἀφροδίτην προκαλοῦνται φτα7. 822 a6. — (τῶν ὀρνέων ἔνια) πρὸ τοῦ μάχεσθαι προκαλούμενα φθέγγεται Ζιδ9. 536 a27. εἰ ἰσχυρὸς ἀσθενῆ πατάξαι ἢ πληγῆναι προκαλέσαιτο Ρα15. 1377 a21. — 'monere, hortari ut', αὐτὰ (τὰ πράγματα) προκαλεῖται παρασκευάζειν ἔνια τῶν συσσιτίων Πη12. 1331 a22.

προκαταβαίνειν. τὸ ἔμβρυον, ἐὰν ᾖ γόνιμον, προκαταβαίνει τῷ ὀγδόῳ μηνί· τὰ ἔμβρυα προκαταβαίνει κάτω Ζιη4. 583 b31, 34.

προκαταλαμβάνειν. ἔοικεν ἀήρ τις προκαταλαμβάνων τὸν τόπον καὶ διὰ τοῦτο μὴ δέχεσθαι πκε8. 939 a8. — προκαταλαμβάνειν τὰ μέλλοντα λέγεσθαι, τὰ ἐπίδοξα λέγεσθαι sim ρ37. 1443 a6, 40, b14. 19. 1433 b1, 13, 15. προκαταλαβεῖν τοὺς ἀκροατάς, τοὺς δικαστάς ρ30. 1437 b38. 37. 1442 b5. προκαταλαβεῖν τῷ λόγῳ (omisso obiecto), syn προλαβεῖν ημβ6. 1203 b4, 9, 2.

προκατάληψις, rhet (cf προκαταλαμβάνειν) ρ7. 1428 a8. def ρ19. 1432 b11-14. περὶ προκαταλήψεως ρ19. 34.

προκατασκευάζειν. ἐκ τοῦ προκατεσκευασμένου ληπτέον καὶ θεωρητέον τὴν κρᾶσιν χ2. 792 b5.

προκαταφέρεσθαι. συναπέρχεται τῇ ὀσμῇ καὶ γῆς μόρια, ἃ προκαταφέρεται διὰ βάρος πιβ2. 906 32.

προκεῖσθαι. ἐν οἷς οὐ πρόκειται (i e non praemittitur, non primo loco ponitur) τοῦ λόγου τὸ τί ἐστι τζ5. 142 b24. — ὁ κατευθύνων τὴν ναῦν καὶ εἰς τοὺς προκειμένους λιμένας καταντῶν f 13. 1476 a25. — ἡ νῦν ἡμῖν προκειμένη σκέψις ΜΑ8. 989 b28. ἡ προκειμένη πραγματεία, μέθοδος, τὸ προκείμενον (cf πρόθεσις) Αβ16. 64 b29, 39. τα1. 100 a23. 4. 101 b13. 6. 102 b38. η3. 153 a25. τοῖς δούλοις ἆθλον προκεῖσθαι τὴν ἐλευθερίαν Πη10. 1330 a33. ὑπεναντίον πρὸς τὸν τρόπον τῆς προκειμένης αὐτοῖς πολιτείας (rei publicae, quam sibi proposuerunt) Πβ9. 1269 a33.

προκηρύττειν. προεκήρυξεν ὠνεῖσθαι τὸν βουλόμενον οβ1350 a20.

πρόκλησις. οὐκ ἴση πρόκλησις αὕτη (ἡ πρὸς ὅρκον) ἀσεβεῖ πρὸς εὐσεβῆ Ρα15. 1377 a20. σημεῖα ἐκ τῶν προκλήσεων ρ13. 1431 a4. αἵ τε μαρτυρίαι καὶ αἱ προκλήσεις ἔγγραφοι ἐνεβάλλοντο ὑπὸ τῶν δικαζομένων εἰς ἐχῖνον f 415. 1547 b12. cf 414. 1547 a20. ὁ δῆμος ἀσμένως δέχεται τὴν πρόκλησιν Πδ4. 1292 a29.

προκολάζειν δεῖ τῷ λόγῳ Ρβ3. 1380 b19.

προκόμιον. 1. προκόμιον βονάσου Ζι45. 630 a35. — 2. ἔφη γράμματα ἥκειν παρὰ βασιλέως κόμας ἀποστεῖλαι εἰς προκόμια οβ1348 a30.

Προκόννησος σ973 a20. f 238. 1521 b13.

προκόπτει τὸ φυτόν φτβ3. 824 b38.

προκρέμασθαι. ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν οἷον κύστιδες προκρέμανται φ6. 811 b14. οἱ τὰ χείλη ἔχοντες παχέα καὶ τὸ ἄνω τοῦ κάτω προκρεμώμενον μωροί φ6. 811 a25.

προκρίνειν Ρα6. 1363 a17. β23. 1399 a3. τὸ ἐκ τῆς βουλῆς προκριθέν Ηγ5. 1113 a4. τὰ προκριθέντα ζῷα (?) φ1. 806 a2. — **πρόκριτος.** κληρωτοὶ ἐκ προκρίτων Πδ14. 1298 b9.

προκυλινδεῖσθαι. ὅταν τις θηρεύῃ περιπεσὼν τῇ νεοττιᾷ, προκυλινδεῖται ἡ πέρδιξ τοῦ θηρεύοντος Ζι8. 613 b18.

προλάκκιον. ἰχθῦς παρὰ τὴν κοιλίαν ἀποφυάδας ἔχουσιν, ἵν' ἐν ταύταις ὥσπερ ἐν προλακκίοις θησαυρίζοντες (τὴν τροφὴν) συσσήπωσιν Ζμγ14. 675 a13.

προλαμβάνειν. τὴν ἀξίαν τάξαι πότερόν ἐστι τοῦ προεμένου ἢ τοῦ προλαβόντος (i e τοῦ πρότερον λαβόντος) Ηι1. 1164 a23, 28. ἡ χελιδὼν δίδωσιν ἑκατέρῳ τῶν τέκνων, διατηροῦσα τὸ προειληφός Ζι7. 612 b29. — τῷ λόγῳ προλαβεῖν, syn προκαταλαβεῖν ημβ6. 1203 b2, 4, 9. τῇ διανοίᾳ προλαβεῖν f 96. 1493 b33. προλαμβάνοντες ὡς οὕτως ἔχον πρὶν γινόμενον οὕτως ἰδεῖν Ζγδ1. 765 a28. τοῦ χρόνου ἀεὶ προλαμβάνει ἐνέργεια ἑτέρα πρὸ ἑτέρας Μθ8. 1050 b5. τῶν κηρύκων προλαμβάνουσι τὰ παιδία Ργ8. 1408 b24.

προλέγειν τὰ μέλλοντα, διεξιέναι τὰ παρεληλυθότα, δηλοῦν τὰ παρόντα ρ31. 1438 a21, 5. cf Ζι6. 612 b8. ὁ προλέγων ἕνεκα τοῦ ἀποδεῖξαι προλέγει Ργ13. 1414 a33. — ἡ προλεχθεῖσα αἰτία μχ3. 850 b3.

προλείπειν. ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὑρίσκονται (οἱ φθεῖρες) προλελοιπότες τὴν κεφαλήν f 263. 1526 a35.

προλεπτύνειν. οἱ τράγοι πίονες ὄντες ἧττον ὀχεύουσιν· διὸ καὶ προλεπτύνουσιν αὐτούς Ζγα18. 726 a1. ἐν μόνοις τοῖς ἀποπεπνιγμένοις τῶν ζῴων προλεπτυνθεῖσιν ἔστιν ἱκανῶς καταμαθεῖν τὰς φλέβας Ζιγ3. 513 a14.

προλιμνάς. ἐν ταῖς προλιμνάσι τῶν ποταμῶν Ζιζ14. 568 a20.

προλιμοκτονεῖν. σχεδὸν πάντα προλιμοκτονούμενα πιαίνεται Ζιθ6. 595 a23. πιαίνεται ὗς προλιμοκτονηθεῖσα ἡμέρας τρεῖς Ζιθ6. 595 a22. 10. 596 a27.

πρόλοβος. ἔστι δ' ὁ πρόλοβος δέρμα κοῖλον καὶ μέγα, descr Ζμβ17. 508 b28. (τῶν ὀρνίθων) οἱ μὲν ἔχουσι πρὸ τῆς κοιλίας πρόλοβον, enumerantur, διὰ τί τὰ μὲν ἔχει τὸν καλούμενον πρόλοβον (v l πρόβολον saepius) Ζιβ17. 508 b27. Ζμδ5. 678 b35. γ14. 674 b22. τὸν πρόλοβον μακρὸν ἔχει τὰ μακροσκελῆ καὶ ἕλεια διὰ τὴν τῆς τροφῆς ὑγρότητα Ζμγ14. 674 b31. ἔστι δὲ ἃ οὐκ ἔχει οὔτε τὸν στόμαχον οὔτε τὸν πρόλοβον εὐρὺν ἀλλὰ τὴν κοιλίαν μακράν· ἔχει ἀντὶ τοῦ προλόβου τὸν στόμαχον εὐρὺν καὶ πλατύν· ὀλίγοι οὔτε τὸν πρόλοβον ἔχουσιν οὔτε τὸν στόμαχον εὐρὺν ἀλλὰ σφόδρα μικρόν Ζιβ17. 509 a7, 9, 508 b34. f 275. 1527 b19. ὁ τοῦ ὄρτυγος πρόλοβος descr Ζιβ17. 509 a13. ἔνιοι τῆς κοιλίας αὐτῆς τι ἔχουσιν ὅμοιον προλόβῳ, syn τῆς κοιλίας αὐτῆς τι ἐπανεστηκός Ζιβ17. 509 a6. Ζμγ14. 674 b15. — πρόλοβος ὀρνιθώδης Ζμδ5. 679 b9 (A Siebld XII 387). τὰ μαλάκια ἔχει τὸν πρόλοβον μέγαν καὶ περιφερῆ ὀρνιθώδη (v l παρεμφερῆ ὄρνιθι, C et Pik) Ζιδ1. 524 b10 Aub. — ὁμοία δ' ἐστὶν ἡ κοιλία προλόβῳ ὄρνιθος ἢ τῶν κόχλων Ζιδ4. 529 a2. cf Ζμδ5. 678 b26.

προλοβώδης. ἡ ὑποδοχὴ κοιλιώδης καὶ προλοβώδης Ζμδ5. 678 b31.

πρόλογος. τὰ τοῦ δικανικοῦ προοίμια ταὐτὸ δύναται ὅπερ τῶν δραμάτων οἱ πρόλογοι καὶ τῶν ἐπῶν τὰ προοίμια Ργ14. 1415 a9, 1414 b20. πρόλογοι κωμῳδίας πο5. 1449 b4. tragoediae πρόλογος def, μέρος ὅλον τραγῳδίας τὸ πρὸ χοροῦ παρόδου πο12. 1452 b19.

προλυπεῖσθαι. προλυπηθέντας ἥδεσθαι τῇ ἀναπληρώσει Ηκ2. 1173 b15. προλυπηθῆναι, προλυπήθη ημβ7. 1204 b15, 16, 17. προλελυπημένος καὶ κατεψυγμένος Ζικ5. 636 b22.

προμαλάσσειν. τὰ προμαλαχθέντα ὑγρὰ πβ32. 869 b30.

προμαντεύεσθαι. ἡ ψυχὴ προμαντεύεται καὶ προαγορεύει τὰ μέλλοντα f12. 1475 b43.

προμαραίνεσθαι. τὸ μὲν πρῶτον (τοῦ πνεύματος) ὥσπερ προεμαράνθη πκγ11. 932 b33.

Προμηθεύς (Aeschyli), τραγῳδίας τερατώδους exemplum πο18. 1456 a2. Vhl Poet II 47.

προμήκης. ὁ στηριγμός ἐστι χωρὶς φορᾶς προμήκης ἔκτασις καὶ οἷον ἄστρου ῥύσις κ4. 395 b7. προμήκης ἐστὶν ἡ τῶν ὄφεων φύσις Ζγα7. 718 a20. ἐπὶ τὴν οὐρὰν πρόμηκες τὸ τῶν τοιούτων σῶμα, τὸ οὐροπύγιον πρόμηκες, οὐ πρόμηκες (τὸ τοῦ βονάσου σῶμα) Ζμδ13. 696 a25. Ζι32. 618 b33. 45. 630 a22. σιαγόνες προμήκεις εἰς στενὸν ἀπηγμέναι Ζμβ16. 658 b29. (ὦτου) κεφαλὴ προμήκης f275. 1527 b18. ἤνυστρον τὸ σχῆμα προμηκέστερον Ζιβ17. 507 b10. μέτωπον προμηκέστερον φ5. 810 a2. opp στρογγύλος. τὸ ὅλον (καρδίας) εἶδος οὐ πρόμηκες ἀλλὰ στρογγυλώτερον· τὸ σῶμα τὸ μὲν τῶν καρίδων καὶ τῶν καράβων πρόμηκες, τὸ δὲ τῶν καρκίνων στρογγύλον Ζια17. 496 a18. δ2. 525 b32. ὀφθαλμοὶ οὔτε περιφερεῖς οὔτε ἄγαν προμήκεις φ5. 809 b20. — σφῆκες προμηκέστεροι τὴν μορφήν, τενθρήνιον προμηκέστερον, καρκίνια προμηκέστερα Ζι41. 627 b25. 43. 629 b2. δ4. 530 a6. — τῶν ἰχθύων οἱ προμήκεις v ἰχθύς p 351 a54. — τῶν σελαχῶν τὰ προμήκη Ζιβ13. 505 a5. v γαλεός 1 et M 283.

προνεύειν. καλοῦνται ἀμυντῆρες τὰ προνενευκότα τῶν φυομένων κεράτων εἰς τὸ πρόσθεν Ζι5. 611 b5.

προνοεῖν. ὥσπερ τὸ μέλλον ἔσεσθαι προνοούσης τῆς φύσεως Οβ9. 291 a24. συμβιβάζων ὡς ἐκ πολλοῦ προενόησεν ρ4. 1426 a37.

προνοητικός. ἔχειν δύναμιν προνοητικὴν περὶ τὸν αὑτῶν βίον Ηζ7. 1141 a28.

πρόνοια. τὸν νομοθέτην ὑμῶν τοσαύτην πρόνοιαν ἔχειν ρ19. 1432 b40. τὰ ἐκ προνοίας, opp τὰ ἀκούσια Πδ16. 1300 b26. ημα16. 1188 b35 (syn ἐκ διανοίας, μετὰ διανοίας, προδιανοηθείς b26, 28, 30, 38). ηεβ10. 1226 b38. πκθ13. 951 b30, 952 a2. ἐκ προνοίας οὐ τῆς τυχούσης ἀλλὰ μετὰ παρασκευῆς πλείστης ἠδίκησεν ρ5. 1427 a4.

πρόξ refertur inter τὰ ζῳοτόκα καὶ τετράποδα, χολὴν οὐκ ἔχει, ἐν τῷ αἵματι οὐκ ἔνεισιν ἶνες, αἷμα ἔξω οὐ πήγνυται Ζιβ15. 506 a22. γ6. 515 b34. 19. 520 b24. Ζμδ2. 676 b27. β4. 650 b15. (Dama Gazae, Scalig exercit ad Cardan 207, Salmas exer Pl 158a, Belon obs I 54. Cervus dama C II 275. S II 486. Su 69, 51. Cervus capreolus Wiegmann 25. K 482. St. Cr. F. AZι I 67, 13. in incert rel KaZι 82, 13.)

πρόξενος τῆς πόλεως Πε4. 1304 a10. δίκαι προξένων λαγχάνονται πρὸς τὸν πολέμαρχον f387. 1542 b9.

προογκεῖν v l πλδ11. 964 b4, v προσογκεῖν.

προοδοποιεῖν πρός τι: πρὸς τὰς ὕστερον διατριβάς Πη17. 1336 a32. προωδοποίησε καὶ παρεσκεύασε τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἱδροῦν πβ11. 867 a39. πρ. τινί: τὸ γῆρας προωδοποίηκε τῇ δειλίᾳ Ρβ13. 1389 b31. προωδοπεποίηκε τῷ φόβῳ al πλ1. 954 b12. γ35. 876 a28. — pass, τὰ ὀλίγαιμα ἤδη προωδοποίηται πρὸς τὴν φθοράν Ζμβ5. 651 b10. cf Ζγδ4. 770 b3. προωδοποίηται τῷ πάθει τὰ τοιαύτην ἔχοντα τὴν κρᾶσιν Ζμβ4. 650 b28. προωδοποίηται ἕκαστος πρὸς τὴν ὀργὴν Ρβ2. 1379 a21. προωδοποιημένη κίνησις, προωδοποιῆσθαι τὴν διάνοιαν μτ1. 463 a26, 29. αὐτοὺς παρεῖχον τῷ νομοθέτῃ προωδοπεποιημένους Πβ9. 1270 a4. προωδοποίηνται (οἱ ἄρτοι) τὸ ῥήγνυσθαι πκα17. 929 a19 (fort προωδοποίηται). — med οὐ ταὐτὸ προοδοποιεῖται καὶ ἐπιτηδείως ἔχειν παρασκευάζει πβ11. 867 a36. δεῖ προοδοποιήσασθαι διὰ τὴν κίνησιν πρὸς τὸ ἄνω πάντα τὰ μόρια μᾶλλον Ζμγ9. 671 b31. — forma perfecti προωδοπεποίηκε πλ1. 954 b12, προωδοπεποιημένοι Πβ9. 1270 a4. — (ὡς προοδοποιεῖ Ργ12. 1413 b22, ὥσπερ ὁδοποιεῖ ci Spgl).

πρόοδος (Emped 220) αι2. 437 b26. ἐν τῇ προόδῳ τοῦ ἔτους φτβ9. 829 a28.

προοικονομεῖν. προῳκονόμηται ὑπὸ τοῦ θείου ἡ φύσις ἑκατέρου οα3. 1343 b26.

προοιμιάζεσθαι ρ35. 1440 a7. μακρῶς Ργ16. 1416 b33. οὐ τὰ ἐρωτώμενα λέγουσιν ἀλλὰ τὰ κύκλῳ καὶ προοιμιάζονται Ργ14. 1415 b24. ἔργον ῥητορικῆς κατὰ Θεοδέκτην προοιμιάσασθαι πρὸς εὔνοιαν f123. 1499 a27, 32. πεπροοιμιασμένων ηεα7. 1217 a18. cf φροιμιάζεσθαι.

προοίμιον, dist διήγησις Ρα1. 1354 b18. Κ12. 14 b3. περὶ προοιμίου Ργ14. ρ30. προοίμια δικανικά, δημηγορικά ρ37. 1442 b28. ἐπῶν προοίμια, δραμάτων πρόλογοι Ργ14. 1415 a10. Ἐμπεδοκλέους προοίμιον εἰς Ἀπόλλωνα f59. 1485 b12.

προομολογεῖν. προομολογηθέντος τοῦ ἀντικειμένου Αβ11. 61 a24. προομολογητέον τβ3. 110 b3, syn προδιομολογητέον a37.

προορᾶν εἰς τὸ πρόσθεν, ἐφ' ὃ ἡ κίνησις Ζιδ1. 524 a14. Ζμβ10. 656 b31. — ἐὰν μὴ τύχῃ προεωρακώς (i q πρότερον ἑωρακώς) πο4. 1448 b17. ὅσα ἀρχόμενοι προορῶσι Ρβ23. 1400 b30. προϊδόντες καὶ προεγείραντες τὸν λογισμόν Ηη8. 1150 b23. τὸ δυνάμενον τῇ διανοίᾳ προορᾶν Πα2. 1252 a32. πότερον ἐνδέχεται προορᾶν τὰ μέλλοντα υ1. 453 b21. cf μτ1. 462 b25. 2. 464 a18, 25.

προορατικοὶ καὶ εὐθυόνειροι μτ2. 463 b15.

προοχεύειν. τὰ προωχευμένα ᾠά Ζγγ7. 757 b2.

προπαιδεύειν. ἃ δεῖ προπαιδεύεσθαι καὶ προεθίζεσθαι πρὸς τὰς τῶν τεχνῶν ἐργασίας Πθ1. 1337 a19.

πρόπαππος f83. 1490 a28, 35.

προπαρασκευάζειν πρὸς τὴν τροφήν Ζι7. 613 a4.

προπέτεια, εἶδος ἀκρασίας, dist ἀσθένεια Ηη8. 1150 b19.

προπετής. προπετὴς ἂν ἐγίνετο ἡ βάδισις Ζπ14. 712 a29. τῷ σχήματι μὴ ὀρθὸς ἀλλὰ μικρῷ προπετέστερος φ3. 807 b31. τὰ εἴδη προπετεῖς φ3. 808 a33. (τῆς ἴυγγος) τὸ σῶμα ἧττον προπετὲς ἐπὶ τὸ πρόσθεν Ζμδ12. 695 a25. προπετὲς ἡμῶν τὸ σῶμα πε19. 882 b36. — ἄγειν τὸν ἀκροατὴν προπετῆ Ργ9. 1409 b31. διὰ θερμότητα προπετέστεροι πια60. 905 b30. τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων κακουργότερα, προπετέστερα, ἀναλκέστερα Ζι1. 608 b1. φ5. 809 a39. οἱ θρασεῖς προπετεῖς Ηγ10. 1116 a7. προπετεῖς, syn θρασεῖς, μαινόμενοι ημα9. 1186 b16, 17. ἀκρατεῖς τὴν προπετῆ ἀκρασίαν Ηη8. 1150 b26. — προπετῶς κάτω σπᾶσθαι πε15. 882 a31. — διορίσασθαι μήτε προπετῶς μήτε ῥαθύμως ηεα2. 1214 b12.

προπετικὴ (ci, προτρεπτικὴ codd Bk) ἀκρασία, syn ἀπρονόητος ημβ6. 1203 a30.

προπηλακίζειν (cf S I p LIV), coni ἐπηρεάζειν Πε10. 1311 a36. ἀνέχεσθαι προπηλακιζόμενον Ηδ11. 1126 a7. προπηλακίζεσθαι εὐχερῶς ηεγ3. 1231 b12. — Ἀρίστιππος προεπηλάκιζε τὴν μαθηματικήν Μβ2. 996 a33.

προπηλακισμός Ηε5. 1131 a9. πκη3. 949 b18. coni ὕβρις, χλευασία τζ6. 144 a6.

προπίπτειν. τῶν ἰχθύων ἐνίοις προπίπτει ἡ κοιλία εἰς τὸ στόμα Ζιβ17. 507 a29. — ὁ πορθμὸς ἐπ' αὐτῆς τῆς ἄκρας, ὃς κεῖται πρὸ τοῦ προπεπτωκότος τόπου θ103. 839 a28.

προπολεμεῖν. τὸ προπολεμοῦν (μέρος τῆς πόλεως), τὸ προπολεμῆσον, οἱ προπολεμοῦντες Πβ6. 1264 b33. 8. 1267 b32, 36, 1268 a35. γ7. 1279 b3. δ4. 1291 a7, 19, b3.

Προποντίς κ3. 393 b1. ἐν τῇ Προποντίδι Ζιθ13. 598 a25, b28.

προπορεύεσθαι. αἲξ προπορεύεται τοῦ τὴν ἱερωσύνην ἔχοντος θ137. 844 b5.

προπράττειν. τὰ προπεπραγμένα πο18. 1455 b30.

προπύλαιον τοῦ Λητῴου ηεα1. 1214 a2.

πρόρρησις, προρρήσεις, rhet, dist ἀπαγγελία, δήλωσις ρ31. 1438 b11. 32. 1438 b24. cf προλέγειν p 639 b27.

πρόρριζος, v πρόσριζος.

πρός. Eucken II 68-72. — 1. c genetivo. *a.* πρὸς αἵματος Πβ4. 1262 a11. πρὸς δείλης (cf ἀπὸ μέσων νυκτῶν b19) ϗ ἐπὶ μέσας νύκτας πλγ11. 962 b25. — *b.* πρὸς ἐνίων ἱδρώτων φρίττομεν πβ34. 870 a7. ταῦτα πάντα ἔοικεν αὐτῇ πρὸς ἀγαθοῦ γινόμενα τὴν δι' αἰῶνος σωτηρίαν παρέχειν κ5. 379 a30.

2. c dativo. *a.* locali vi. οὐκ ἂν ἡ σκιὰ πρὸς τοῖς ἄστροις εἴη τῆς γῆς μα8. 345 b7. οὔπω ἔσται πρὸς τῷ δ', ἀλλ' ἀπολείψει Φζ2. 232 a30. cf θ8. 264 a32. 9. 265 a31. πρὸς τῇ συναφῇ, πρὸς τῇ κεφαλῇ, τῇ οὐρᾷ, τῷ στήθει Ζμδ5. 680 a23. 13. 696 a23, 28, 31. γ14. 674 a11. Ζιβ1. 498 a1, 500 a16. πρὸς τῇ ῥινί Ζια9. 491 b23 (cf πρὸς τὴν ῥῖνα b16). εἶναι πρὸς τῇ ἀρχῇ, πρὸς τῷ τέλει, πρὸς τοῖς δεξιοῖς sim Οβ2. 285 b24, 33, 34. ζ4. 469 a32. πρὸς ἀγορᾷ Πη12. 1331 b10. παντελῶς πρὸς τῇ ἄρκτῳ οἰκοῦμεν πκϛ49. 946 a2. — *b.* εἶναι πρός τινι fere i q διατρίβειν περί τι. ὁ ἄρρην ἔλαφος οὐ πρὸς μιᾷ διατρίβει Ζιζ29. 578 b11. πᾶσα ἡ ἐργασία ϗ ἡ κίνησις ἡ ἐσχάτη πρὸς τῇ ὕλῃ Ζγα22. 730 b7, 5. εἶναι (σχολάζειν) πρὸς τοῖς ἰδίοις, πρὸς τῷ καθ' ἡμέραν, διατρίβειν πρὸς τοῖς ἔργοις, γίγνεσθαι πρὸς τοῖς ἄλλοις μαθήμασιν Πε8. 1308 b36, 1309 a5, 8. 11. 1313 b20. ζ4. 1318 b13. θ4. 1339 a5. ηεη14. 1248 b2. οἱ πρὸς ταῖς δίκαις f 394. 1543 b16. εἶναι πρὸς τῷ οἰκείῳ πάθει Ρβ8. 1385 b34. ὁ πρὸς τοῖς ὁρατοῖς (Fritsche, εἰρημένοις codd Bk) ηεη14. 1248 b2. — *c.* ad localem vim praep πρός referendum videtur, quod in logicis libris saepe legitur ἐὰν τὸ στερητικὸν (τὸ καθόλου) τεθῇ πρὸς τῷ ἐλάττονι (πρὸς τῷ μείζονι) ἄκρῳ sim (i e si propositio minor ponatur negativa) Αα5. 27 a4. 10. 30 b14. 16. 36 a25, b3 sqq Wz. 18. 37 b29. 19. 38 a26, b13. 20. 39 a5 (τῷ Wz. τὸ Bk). 38. 49 a37. 45. 50 b22, 26. β11. 61 b16 (τῷ Wz. τὸ Bk), 23, 26. τὸ πρὸς τῷ μείζονι, ἐλάττονι ἄκρῳ, i e propositio maior, minor Αα4. 26 b12. sed eadem vi πρός c acc coniunctum legitur, veluti τὸ καθόλου κείσθω πρὸς τὸ μεῖζον ἄκρον, εἰ τὸ στερητικὸν τεθείη πρὸς τὸ ἔλαττον ἄκρον sim Αα5. 27 b13. 9. 30 a17. 21. 39 b22. 22. 40 a33. — *d.* i q praeter. πρὸς τῇ ἄλλῃ ἀλογίᾳ ϗ τοῦτο ἄτοπον μτ1. 462 b20. πρὸς τούτοις, πρὸς δὲ τούτοις Οα2. 269 b2. Πγ14. 1285 b10. δ11. 1295 b13 ac saepissime. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τε2. 130 a5. 3. 131 a33. 5. 135 a1 al. his videtur comparari posse τὸ 'οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος' γνώμη, πρὸς δὲ τῷ ἐχομένῳ (i e coniuncta cum proximo versu) ἐνθύμημα Ρβ21. 1394 b5.

3. c accusativo. *a.* locali ac temporali vi. ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν ἥλιον, φέρεσθαι πρὸς τὴν γῆν μα6. 343 a20. 9. 347 a9 al. πρὸς ἄναντες πᾶσιν εἶναι τὴν φορὰν μβ2. 356 a12. πρὸς ἀνάντη ῥεῖν πκϛ7. 940 b35. sed usurpatur accusativus etiam ubi motus notio delitescit, πρὸς ὀρθὴν (int γωνίαν), πρὸς ὀρθάς, πρὸς ὁμοίας γωνίας φέρεσθαι sim Οα5. 272 b25. β14. 296 b20, 297 b19. δ4. 311 b33. μβ6. 363 b2. γ3. 373 a14 al. τὰ πρὸς ἄρκτον, πρὸς τὴν ἕω τὴν χειμερινὴν μα6. 343 a35. β1. 354 a25. α13. 350 a21, 29. τὸ ἕτερον μέρος τὸ πρὸς τὰς ἐσχατιάς, ἕτερον δὲ τὸ πρὸς τὴν πόλιν Πη10. 1330 a15. πτερύγια ὄντα πρὸς τὰ βράγχια Ζιβ13. 504 b31. οἱ πρὸς αὐτόν, syn οἱ πλησίον ρ36. 1440 b39, 1441 a1. ἐργάζεσθαι πρὸς τὸν λύχνον μγ4. 375 b27. πρὸς πολὺ πῦρ ἧττον ἱδροῦμεν πβ36. 870 b21. — τῶν ζῴων τὰ μὲν οὐ πολιοῦται πρὸς τὸ γῆρας ἐπιδήλως Ζγε1. 778 a25, 780 a20. πρὸς τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ ἤδη δύνανται τὸ σπέρμα ἐκκρίνειν Ζγε7. 787 b29. πρὸς ἡμέραν δρόσος πίπτει πκε5. 938 a34. ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ πκϛ33. 944 a10, cf τῆς δείλης a31. — *b.* i q adversus, contra. γέρανοι πέτονται πρὸς τὸ πνεῦμα Ζιθ12. 597 a32. ἡ ἰσχὺς πρὸς τὴν διάσπασιν (i e ἡ ἰσχὺς πρὸς τὸ μὴ διασπᾶσθαι b17) Οδ6. 313 b19. τοῦτο βοηθεῖ πρὸς ταύτην τὴν φθοράν (i e ὥστε τεύξεσθαι σωτηρίας b23) αν8. 474 b24. μάχεσθαι πρὸς τὸν νόμον Ρα15. 1375 b15. ἀντικρούειν τῷ διψῶντι πρὸς τὸ πιεῖν Ρβ2. 1379 a12. αἱ μεταβολαὶ γίγνονται πρὸς τὴν καθεστηκυῖαν πολιτείαν Πε1. 1301 b7. ἀμφισβητεῖν, διαμφισβητεῖν, ἀμφισβήτησις, ἔνστασις, ἔλεγχος πρός τι vel πρός τινα Πη1. 1323 a24. γ16. 1287 b35. Φθ3. 253 a35, b5. Μζ6. 1032 a7. ἐπιχειρεῖν πρὸς τοὺς ὁρισμούς, ἐπιχείρημα πρὸς τὴν θέσιν sim τα5. 102 a15 (coll a14). β4. 111 b12, 15. 5. 111 b32 al. cf ἐπιχειρεῖν p 282 b58. διαλέγεσθαι πρός τι τη5. 154 a34, cf διαλέγεσθαι p 182 b41. πρὸς ἅπαντα ταῦτα ἱκανὴ μία πίστις Φθ3. 254 a35. πάλιν ἥξουσιν οἱ πρότερον εἰρημένοι λόγοι πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν Ογ5. 304 a24. — *c.* cum locali usu, quo motus ad aliquem locum significatur, talia possunt conferri: ἂν πρὸς ἕνα τις τῷ λόγῳ χρώμενος προτρέπῃ Ρβ18. 1391 b10. περὶ οὐθενός ἐστι πρὸς τοῦτον ἡ σκέψις Μγ4. 1008 a30. περὶ τῶν τοιούτων ἁπλῶς μὲν οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις, πρὸς τόνδε δ' ἔστιν Μκ5. 1062 a3. πρότερον πρὸς ἡμᾶς, opp ἁπλῶς Αγ1. 71 b34. Ηβ5. 1106 a28 al. cf πρότερον. ἐρωτηματίσαι, γεγυμνάσθαι πρὸς ἑαυτόν, πρὸς ἕτερον τθ1. 155 b6, 27. 14. 163 b3. μανθάνειν χρείας χάριν αὐτῷ πρὸς αὐτόν Πγ4. 1277 b6. χρῆσθαι τῇ ἀρετῇ, τῇ μοχθηρίᾳ πρὸς ἕτερον Ηε3. 1129 b32, 1130 a6. ἡ δικαιοσύνη ἀρετὴ οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ πρὸς ἕτερον Ηε3. 1129 b27. πρὸς οὓς αἰσχύνονται, φιλοτιμοῦνται Ρβ4. 1381 b20, 21. ὀργίζονται τοῖς ὀλιγωροῦσι πρὸς οὓς θαυμάζουσιν Ρβ2. 1379 b24. ὅπερ οἱ δημογέροντες ἔπαθον πρὸς τὴν Ἑλένην Ηβ9. 1109 b9. διὰ τὸν πρὸς τὰ θηρία φόβον Ζιζ29. 578 b17. δίκαι (γραφαὶ) λαγχάνονται πρὸς τὸν ἄρχοντα sim f 381. 1541 b15. 382. 1541 b30. 383. 1542 a1 al. — *d.* πρός c acc universe referri aliquid ad aliud significat, etiam referri ad aliquid tamquam ad finem. λόγοι πρὸς τοὔνομα, πρὸς τὴν διάνοιαν τι10. 170 b13. cf ΜΑ3. 985 a4. πρὸς πολλά (i e multarum rerum ratione habita) τε1. 129 a22 Wz. πρότερα ϗ ὕστερα λέγεται τῷ ἐγγύτερον ἀρχῆς τινὸς ὡρισμένης ἢ ἁπλῶς ϗ τῇ φύσει ἢ πρός τι Μδ11. 1018 b11. τὰ πρὸς τὸ γένος ϗ τὸ ἴδιον τα6. 102 b27. δ1. 120 b12. τὰ πρὸς ὅρον Μζ15. 1040 a6 Bz. πρὸς δόξαν, opp πρὸς ἀλήθειαν Ρα7. 1365 b1, 5. β4. 1381 b20, 21, 30 al. πρὸς διαγωγήν, πρὸς ἄνεσιν, πρὸς χάριν, πρὸς ἐπήρειαν sim Πθ7. 1341 b40. γ16. 1287 a38. Ηδ12. 1126 b12. 13. 1127 a18. Ρα1. 1354 b34. τθ6. 160 a3. Ζμδ6. 683 a24 al. (πρὸς ἀνάγκην, syn ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαῖον Πθ4. 1338 b41, 1339 a4. Ρα11. 1370 a16.) ζῆν ἀκολάστως πρὸς ἅπασαν ἀκολασίαν Πβ9. 1269 b22. βαρέως φέρειν πρὸς τὴν ἀφροδισιαστικὴν χάριν Πε10. 1311 b16.

αἱρετὰ ἢ φευκτὰ πρὸς τὸ πράττειν Ρβ21. 1394 a25. τὸ ποιητικὸν ϗ γεννητικόν, ἢ τοιαῦτα, πρὸς τὸ ποιούμενόν ἐστι ϗ γεννώμενον Ζγβ6. 742 a31. μέγα πρὸς φιλίαν τὸ σύντροφον Ηθ14. 1161 b23. διαφέρει οὐ μικρὸν πρὸς τὸ σώζεσθαι τὴν κοινωνίαν Πβ5. 1264 a40. ἕρπει τὸ πρόβατον εἰς τὰς ἐρημίας πρὸς οὐδέν Ζι3. 610 b24. ὀξεῖς ϗ πρὸς πᾶν ὀργίλοι ϗ ἐπὶ παντί Ηδ11. 1126 a18. — εὐλόγως διαφέρονται πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς ἀρετῆς (fere i q περὶ τῆς ἀσκήσεως) Πθ2. 1337 b3. ὅμοιοι, φιλοτιμότατοι πρὸς ἀρετήν Πγ15. 1286 b12. η2. 1324 a30. γένος ὑπερέχον, ἡγεμονικοὶ πρὸς πολιτικὴν ἀρχήν Πγ17. 1288 a9, 12. πολὺ ὑπερέχειν πρὸς τὸ φανερῶς κρεῖττον Πε4. 1304 b3. πρὸς τὰ δήγματα τῶν θηρίων μεγάλην ἔχουσιν αἱ χῶραι διαφοράν Ζιθ29. 607 a13. αἰγωπός, πρὸς ὀξύτητα ὄψεως κράτιστος Ζια10. 492 a4. — inde πρός c acc comparari aliquid cum altero significat, ὡς εἰκάσαι πρὸς μικρὸν μεῖζον μβ8. 366 b29. ὀλιγότης πυρὸς πρὸς τὸ ὕδωρ μα10. 374 a14. πρὸς τὰ ζῷα φυτοῖς ἐοίκασι (τὰ ὀστρακόδερμα), πρὸς δὲ τὰ φυτὰ ζῴοις Ζγγ11. 761 a15. αἱ μέσαι ἕξεις πρὸς τὰς ἐλλείψεις ὑπερβάλλουσι, πρὸς τὰς ὑπερβολὰς ἐλλείπουσιν Ηβ8. 1108 b17. τὸ μέγα ϗ τὸ μικρὸν τὰ μὲν ἁπλῶς λέγεται, τὰ δὲ πρὸς ἄλληλα Ζγε7. 787 a12. τούτῳ διαφέρει τὰ μέγιστα γένη πρὸς τὰ λοιπά Ζιβ15. 505 b26. θ1. 588 a26. ἡ πρὸς τὸ νῦν ἀπόστασις· ἀπόστημα τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν γῆν Φδ14. 223 a5. Οβ13. 294 a5. ὥστε μὴ διάδηλον εἶναι τὴν φωνὴν πρὸς τὴν ἐναντίαν σιγήν Οβ9. 290 b6. Ζιε16. 549 a9. ὁρίζεσθαι τὴν δύναμιν πρὸς τὴν ὑπεροχήν Οα11. 281 a11, 8. ἔχει ἰδίαν αἰτίαν πρὸς τὰ ζῷα μκ6. 467 a11. — e. logice λαμβάνειν τι πρός τι de referendo ad subiectum aliquod praedicato usurpatur Αα25. 42 a9. ϗ καθόλου ϗ μὴ καθόλου (ἐν μέρει) τῶν ὅρων ὄντων πρὸς τὸ μέσον sim Αα6. 28 a17, b5. 4. 26 a17. 5. 27 a26. λόγος πρὸς ὁρισμόν, λόγους ποιεῖσθαι, διαλέγεσθαι (cf h v p 182 b38) πρός τι Αα43. 50 a11 Wz. τβ5. 111 b36, 37. ι33. 183 a1-26. 19. 177 a20 Wz. συλλογισμὸς γίνεται πρός τι Αβ17. 65 b9, cf συλλογισμός. ἡ πίστις γίνεται τοῦ μέσου πρὸς τὸ ἄκρον Αβ24. 69 a12. — aliter usurpatur formula πρὸς ἕν, dist καθ' ἕν (cf κατά p 369 a45), ὁμωνύμως (cf p 514 b5) Μγ2. 1003 a33 Bz, b6, 14. δ16. 1022 a3. ζ4. 1030 b3. η3. 1043 a37. θ1. 1046 a10. ηεη2. 1236 a18. 11. 1244 a26. — f. πρός c acc i q secundum, ad alicuius normam ac legem. ζῆν πρὸς τὸ καλόν, τὸ συμφέρον, τὸ δίκαιον, τὴν πολιτείαν, πρὸς ἄλλον Ηδ3. 1121 b10. 8. 1124 b31. ηεα4. 1215 b12. Πε9. 1310 a35. Ρα9. 1367 a32. 12. 1373 a17. β13. 1389 b36. 14. 1390 a34. κρίνειν πρὸς ὑπόθεσιν Πδ11. 1296 b9. δεῖ παιδεύεσθαι, πολιτεύεσθαι, τοὺς νόμους κεῖσθαι sim πρὸς τὴν πολιτείαν Πε9. 1310 a14, 20. θ1. 1337 a14. γ11. 1282 b10. 4. 1276 b30. δ14. 1298 b12. η17. 1336 b38. τὰ κυρτὰ τῶν σκελῶν ϗ τῶν βραχιόνων πρὸς ἄλληλα (i e ἀντίστροφα, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον) εἶναι ἐπ' ἀνθρώπων μάλιστα Ζια15. 494 b10 Aub. οἱ τεχνῖται μελετῶσι πρὸς τὸν θεατήν Πθ6. 1341 b17. τὴν ζήτησιν ποιεῖσθαι πρὸς τὸ πρᾶγμα, πρὸς τὰ φαινόμενα Οβ13. 294 b8, 293 a25, 26. ἂν ὁ γεγραμμένος νόμος ἢ πρὸς τὸ πρᾶγμα Ρα15. 1375 b16. — ᾄδειν πρὸς αὐλόν, πρὸς χορδάς πιδ9. 918 a22, 23. 43. 922 a1. ὀρχεῖσθαι πρὸς αὐλὸν f 541. 1567 b29. ἀγωνίζεσθαι πρὸς κλέψυδραν πο7. 1451 a8. — πρός fere i q ἀντί. οἶνον πρὸς σῖτον διδόντες ϗ λαμβάνοντες Πα9. 1257 a27. ὅσα δ' ἐλάττονας ἔχει πόδας, πτηνὰ ταῦτ' ἐστὶ πρὸς τὴν ἔλλειψιν τὴν τῶν ποδῶν Ζμδ6. 682 b6.

μέχρι πρός v μέχρι p 464 b17.

πρός adverb, τοσοῦτον ϗ ἔτι πρός τι4. 166 a35.

πρός τι. Trdlbg Kat 117-129. τὸ πρός τι in numerum categoriarum refertur, cf κατηγορία p 378 a45. definitur et in sua genera distinguitur K 7 Wz. Μδ15 Bz. ι6. 1056 b35 Bz. τδ4. 125 a33. ζ4. 142 a28. 8. 146 b2. Φγ1. 200 b28 (cf τι13. 173 b6). τὰ πρός τι inter τὰ ἀντικείμενα referuntur, cf ἀντικεῖσθαι p 64 a20. τὰ πρός τι ἅμα μᾶλλον Αγ24. 86 a9. τὰ πρός τι πάντα ἀντιστρέφει τζ12. 149 b12. οὐ δοτέον τῶν πρός τι λεγομένων σημαίνειν τι χωριζομένας καθ' αὑτὰς τὰς κατηγορίας τι31. 181 b26. τὰ πρὸς ἄλληλα πεφυκότα, τόπος ἐκ τῶν πρὸς ἄλληλα Ρβ19. 1392 b3. 23. 1397 a23-b11. τὸ πρός τι πάντων ἥκιστα φύσις τις ἢ οὐσία, οὔτε δυνάμει οὐσία οὔτε ἐνεργείᾳ, παραφυάδι ἔοικε τοῦ ὄντος, οὐκ ἔστιν αὐτοῦ γένεσις φθορὰ ἀλλοίωσις κίνησις Μν1. 1088 a23, 30, b2. κ12. 1068 a11. Φε2. 225 b11. η3. 246 b11. Ηα4. 1096 a20. cf K7. 8 a13. τῶν λόγων οἱ μὲν τῶν πρός τι ποιοῦσιν ἰδέας ΜΑ9. 990 b16 Bz. μ4. 1079 a12. ἕξις ϗ διάθεσίς εἰσι τῶν πρός τι K9. 11 a22. τδ4. 125 a1. τῶν πρός τι ἡ ὕλη· ἄλλῳ γὰρ εἴδει ἄλλη ὕλη Φβ2. 194 b8. τῶν πρός τι, ὅσα μὴ μόνον τὰ γένη ἀλλὰ ϗ αὐτὰ πρός τι λέγεται τι13. 173 b2. sunt alia, quorum genera solum, non species ad τὸ πρός τι referuntur K8. 11 a20. τδ4. 124 b18. ι31. 181 b34, aliter Μδ15. 1021 b6.

προσάγειν ϗ ἀπάγειν τὸ γεννητικόν Γβ10. 336 a17. προσαγαγεῖν τὴν μητέρα ἵν' ὀχεύσῃ Ζι47. 631 a3. προσαγαγόντες αὐτοῖς ἑτέρους ἐλέφαντας Ζζ18. 572 a3. προσάγειν πρὸς τὸ στόμα τὰς χεῖρας, τοὺς πόρους πρὸς ἀλλήλους Ζιη10. 587 a27. ι37. 620 b18. ζ14. 568 a30. ἐγγὺς προσαγαγόντι (τὸν ἀέρα?) πκς48. 945 b17. ἡ ὄψις κλωμένη τὸ λευκὸν ποιεῖ φαίνεσθαι ἧττον λευκὸν ϗ προσάγει πρὸς τὸ μέλαν μγ4. 374 b30. — προσάγειν τι (i e εἰσφέρειν τι) πρὸς τὸν δῆμον Πβ11. 1273 a6. — παιδιὰς προσάγειν φαρμακείας χάριν Πθ3. 1337 b41. δῆλον ὅτι προσακτέον (τὴν μουσικὴν?) ϗ παιδευτέον ἐν αὐτῇ τοὺς νέους Πθ5. 1340 b13. ἡλικία, ἣν οὔτε πω πρὸς μάθησιν καλῶς ἔχει προσάγειν οὔτε πρὸς πόνους Πη17. 1336 a24. — πρὸς τὰ λεγόμενα προσακτέον παραδείγματα sim ρ33. 1438 b40, 1439 a7. τὰ λοιπὰ μυθικῶς προσῆκται Μλ8. 1074 b4. οἱ μὲν ἁπλουστέρως λέγοντες, οἱ δὲ κομψοτέρως τῷ λόγῳ προσάγοντες ὅτι Ογ5. 304 a13. δεῖ ὅτι μάλιστα προσάγειν (τὰ add W e cod P) ἐγγὺς τῶν πρώτων αἰτίων Ζγδ1. 765 b5, videtur προσάγειν intr usurpatum esse. — med προσάγεσθαι. προσάγεται τοὺς δύο πόδας πρὸς τὸ στόμα Ζιδ2. 526 a28. προσάγεσθαι τὴν τροφὴν Ζιδ1. 523 b31. Ζμβ16. 658 b35. οὐκ ἔστιν ᾧ προσάξεται Ζμδ9. 685 b10. — αἱ θήλειαι προσάγονται τοὺς ἄρρενας εἰς τὰς ὀχείας Ζιε2. 540 a12. πᾶσαν μηχανὴν μηχανώμενος προσηγάγετο τὸν Σειληνὸν φθέγξασθαί τι f 40. 1481 b7. προσήγετο τοὺς δημοτικούς, τοὺς εὐπόρους Πε4. 1303 b36. προσάγεσθαι τοὺς μέσους τοῖς νόμοις Πδ12. 1296 b37.

προσαγνοεῖν. διὰ ταύτην τὴν ἄγνοιαν τοσοῦτον προσηγνόησαν Φα8. 191 b11.

προσαγορεύειν, syn καλεῖν. ἀνάγκη προσαγορεύειν αὐτὴν οἷον καπνόν μβ4. 351 b31, 29. c duplice acc προσαγορεύειν τὴν τοιαύτην πολιτείαν ὀλιγαρχίαν sim Πδ4. 1290 a39. α12. 1259 b13. β3. 1262 a7, 10, b31. Φα5. 188 a21. Μβ2. 996 b10. πο1. 1447 b23. προσαγορεύειν ὡς φίλους τοὺς σύμπλους Ηθ11. 1159 b27. μεταφορᾶς εἶδος, προσαγορεύσαντα τὸ ἀλλότριον ἀποφῆσαι τῶν οἰκείων τι πο21. 1457 b31. προσαγορεύειν τι ὀνόματι οἰκείῳ, ἀλλοτρίῳ, κοινῷ, ἑνί sim τβ1. 109 a31. 2. 110 a16. Πδ2. 1289 a36. ρ22. 1434 a26. 24. 1435 a1. 31. 1438 a35. Ζμα4. 644 a13. (alia vi dativus usur-

patus est ἀριθμῷ ἢ εἴδει ἢ γένει τὸ ταὐτὸν προσαγορεύομεν τα7. 103 a8. cf προσαγορεύεσθαι ἔκ τινος Φα4. 187 b3.) ἐν (?) τοῖς ἐναντίοις ὀνόμασι τὰ πράγματα προσαγορεύειν ρ22. 1434 a18, cf τοῖς ἐναντίοις ὀνόμασι προσαγορεύειν a26. οὕτω προσαγορεύειν τι Πγ8. 1279 b28. μα2. 339 a30. — pass c nom praedicati, ὅταν ᾖ ϗ προσαγορευθῇ πόσις sim Πη16. 1335 b40. Φα4. 187 b3. Γβ1. 329 a20. μδ3. 380 b7. — πέμπτη πολιτεία ἣ προσαγορεύεται τὸ κοινὸν ὄνομα πασῶν Πδ7. 1293 a39. οἰκείως προσαγορεύεσθαι Ηδ1. 1119 a33. προσαγορευέσθω τα4. 101 b23.

προσαγωγή. ἡ τῆς τροφῆς προσαγωγή Ζμδ10. 687 b26. ἡ προσαγωγὴ τῆς πολλῆς ὑγρότητος φτβ7. 827 a23. ἐκ προσαγωγῆς, opp ἀθρόος, syn κατὰ μικρόν Πε6. 1306 b14. 8. 1308 b16. 11. 1315 a13. η17. 1336 a19. πα20. 861 b24. ε14. 882 a14. λ1. 953 a39. opp ἐξαίφνης μβ8. 368 a7. ἐκ προσαγωγῆς ϗ ἐν χρόνοις παμμήκεσι μα14. 351 b9. τόποι ὑψηλοὶ ἐκ προσαγωγῆς (paulatim adsurgentes) μα13. 350 b22.

προσαιροῦνται οἱ ἄρχοντες γραμματέα f 389. 1542 b38.

προσαισθάνεσθαι. ὅταν ἐνεργῇ τῇ μνήμῃ ὅτι εἶδε τοῦτο, προσαισθάνεται ὅτι πρότερον μν1. 450 a21.

προσαιτεῖν. Ἄμασις ἐπὶ τῷ φίλῳ προσαιτοῦντι ἐδάκρυσεν Ρβ8. 1386 a21.

προσάλλεσθαι. πάρδαλις προσαλλομένη (πρὸς τὸ δένδρον) Ζι6. 612 a11. θ6. 831 a8. — θύελλα πνεῦμα βίαιον ϗ ἄφνω προσαλλόμενον κ4. 395 a7.

προσαναβαίνει ὁ κύκνος πρὸς τὰς πέτρας Ζι21. 617 a26.

προσαναβάλλουσι τῶν σεισμῶν τινὲς πνεῦμα, πέτρας κ4. 396 a6.

προσαναιρεῖν. ϗ τἀληθὲς προσαναιροῦσι Ηκ1. 1172 b1. προσαναιρεῖται τὸ ἀληθές Αβ11. 62 a3.

προσανάλλεσθαι. αἱ ἀμίαι θηρευθεῖσαι προσανάλλονται ϗ ἀποτρώγουσαι τὴν ὁρμιὰν ἐκφεύγουσιν f 291. 1528 b35.

προσαναπιμπλάναι. ὁ λοιμὸς μάλιστα τῶν νόσων τοὺς πλησιάζοντας τοῖς θεραπευομένοις προσαναπίμπλησιν πα7. 859 b16.

προσαναπληροῦν τὸν ἐνδεέστατον βίον Πα8. 1256 b3.

προσαναπτύττεσθαι. τῷ πλάτει τῆς κέρκου προσαναπτυττομένης Ζιε17. 549 b2 Aub.

προσαναφέρεσθαι. ὅ τι ἂν ἐπιστάξῃ τις αὐτοῖς τῶν τροφωδῶν ὑγρῶν, προσαναφέρεσθαι συμβαίνει πγ5. 871 b19.

προσάντης. φορὰ εἰς τὸ πρόσαντες πθ4. 889 b39. — προσάντης ζήτησις Ηα4. 1096 a12.

προσαπερείδεσθαι. ὁ ἀὴρ ἔξω ὁρμῶν κατὰ φύσιν προσαπερείδεται πρὸς τὸ ἐντὸς ἀπειλημμένον σῶμα πκε1. 937 b36.

προσαποδιδόναι. παρὰ τὸν ποιοῦντα λόγον ἴδιον τὸ ῥηθὲν οὐδὲν προσαποδοτέον τε2. 130 b28, cf προσκεῖσθαι b26.

προσαποκρίνεσθαι. διὰ τὸ μὴ καλῶς ἐρωτᾶν τοὺς πυνθανομένους ἀνάγκη προσαποκρίνεσθαί τι τὸν ἐρωτώμενον τι17. 175 b11. οὐ προσαποκριτέον τῷ ἐρομένῳ Μγ4. 1007 a17, 19.

προσαπορεῖν. καίτοι ϗ (κἂν Bk³) τοῦτό τις ἔτι προσαπορήσειεν Πγ2. 1275 b39.

προσαποφαίνεσθαι. τοῦτο δὲ προσαπεφήνατο ὁ ταῦτα λέγων Μν2. 1089 b16.

προσάπτειν. τὰς λαιὰς προσάπτουσιν αἱ ὑφαίνουσαι τοῖς ἱστοῖς Ζγα4. 717 a36. ε7. 787 b25. προσάπτειν τοὺς κύρτους (τῷ δελέατι) Ζιε15. 547 a29, 31. τὴν Αἴγυπτον τῇ Ἀσίᾳ προσάπτουσι κ3. 394 a3. προσάψαι τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει (cf Ἀλκμαίων p33 a18) πιζ3. 916 a35. προσάπτειν ἕκαστον τῶν αἰσθητηρίων ἑνὶ τῶν στοιχείων αι2. 438 b18. προσάπτειν τῷ τοῦ παντὸς σώματι ταύτας τὰς ἀρχάς Οβ2. 284 b10. ἐκείνῳ (τῷ Θαλῇ) προσάπτουσι τὸ κατανόημα Πα11. 1259 a8. προσάπτειν τῷ ζῆν ἡδονάς τινας, τὴν ἀρετὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ηεα5. 1216 a33, 34, b1, τὰ θεωρήματα τοῖς σώμασιν Μμ8. 1083 b18, τῷ ὕπνῳ τὴν μεταφορὰν ταύτην υ2. 455 b21. cf Ργ11. 1412 a4. προσάπτειν τὰ οἰκεῖα, τὰς διαφοράς, προσῆπται τὰ ῥηθέντα πρὸς ἑκάστοις τα6. 106 a3, 4. ζ1. 139 a29. εἰ τὸ ἔστι προσήπτετο· τὸ ἔστι προσάπτοντες ε10. 20 a5. Φα2. 185 b30. προσάπτειν τὸ ἀγαθὸν τῷ ἑνί Μν4. 1091 b33, τὴν ἀνελευθερίαν τινί Ηδ1. 1119 b29. προσάπτειν τι τῷ μὴ ὄντι ξ4. 978 a35, b28. — θηρεύει ἡ νάρκη τὰ ἰχθύδια προσαπτομένη ϗ ναρκᾶν ποιοῦσα f 305. 1530 a14.

προσαρμόζειν, προσαρμόττειν. trans, proprie. ᾗ προσήρμοσται τὸ πηδάλιον τῷ πλοίῳ μχ5. 850 b32. cf 24. 855 b10. metaph, προσαρμόττειν ποίαις ποῖαι πολιτεῖαι συμφέρουσιν Πδ15. 1299 a13. τοῦτον τὸν τρόπον προσαρμόζοντα τὴν μέθοδον ποιεῖσθαι φ4. 809 a24. — intr proprie, οἱ ὄφεις μικρῷ προσαρμόττοντες μορίῳ Ζγα7. 718 a28. metaph, ὁμιλητικοί, ᾗ προσαρμόττουσιν ἑκάστῳ ηεη2. 1238 b13.

προσαρτᾶν. μόλυβδον πρὸς τοῖς οἰστοῖς προσαρτῶντες Ζι13. 616 a11. — ἡ τῶν ὄρχεων φύσις προσήρτηται πρὸς τοὺς σπερματικοὺς πόρους Ζγε7. 787 b26. δύο ψαθυρά ἐστι προσηρτημένα τῷ ἐντέρῳ θορικά Ζιδ2. 527 a30. ὄρνιθες κατὰ τὴν κοιλίαν προσηρτημένοι Ζιε18. 550 a20.

προσαυλεῖν. ὅταν προσαυλῇ τις ἅμα ϗ κιθαρίζῃ (πολὺ ἧττον συνίεμεν) διὰ τὸ συγχεῖσθαι τὰς φωνάς ακ801 b18. προσαυλεῖν, i q πρόσχορδα κρούειν, dist ὑπὸ τὴν ᾠδὴν κρούειν πιθ39. 921 a26, Westphal Harmonik 1863 p 112.

προσαφοδεύειν. ἀμύνεται (βόνασος) λακτίζων ϗ προσαφοδεύων Ζι45. 630 b9. θ1. 830 a18.

προσβαίνειν. ἐὰν πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας (ξύλον) ϗ τῷ ποδὶ προσβὰς πόρρωθεν τῇ χειρὶ καταγνύῃ μχ14. 852 b25.

προσβάλλειν. trans, τοὺς τοίχους καταβάλλει ὁ ἐλέφας τοὺς ὀδόντας τοὺς μεγάλους προσβάλλων Ζι1. 610 a22. τὰ ἄνθη ἡδίστην τοῖς ὁδοιποροῦσι προσβάλλειν τὴν ἀναπνοήν θ113. 841 a14. — intr, τὰ πνεύματα οὐ ψυχρὰ διὰ τὸ ἀπὸ τῆς θαλάττης προσβάλλειν πκϛ58. 947 a22. (αἱ τοῦ ἡλίου αὐγαὶ) πρὸς σκιερὸν ὄντα τὸν ἀέρα προσβάλλουσιν χ2. 792 a20. ὁ ἥλιος προσβάλλων τῇ σελήνῃ πιε7. 911 b37. ἕκαστον (τῶν αἰσθητῶν) προσβάλλει μέν πως τῇ αἰσθήσει, οὐχ οὕτω δ' ὥσπερ ἐγρηγορότος εν1. 459 a4.

προσβιάζεσθαι. ὅταν τις προσβιάζηται πλεονάκις χρώμενος τῷ ἀφροδισιάζειν, ἐνίοις αἱματῶδες ἤδη προελήλυθεν Ζγα19. 726 b8.

προσβλέποντι συνεστηκός τι φαίνεται Ζιε17. 549 a25.

προσβολή. κόλλησιν εἶπε τὴν τῆς σικύας προσβολήν Ργ2. 1405 b3. πλησίον τῆς τοῦ στομάχου προσβολῆς (ubi gula applicatur ventri) Ζιβ17. 507 b3. τῆς γλώττης μὴ τοιαύτης οὔσης οὐκ ἂν ἦν φθέγγεσθαι τὰ πλεῖστα τῶν γραμμάτων· τὰ μὲν γὰρ τῆς γλώττης εἰσὶ προσβολαί, τὰ δὲ συμβολαὶ τῶν χειλῶν Ζμβ16. 660 a6. cf γ1. 661 b14. Ζιδ9. 535 a32. ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, ἡμίφωνον δὲ μετὰ προσβολῆς πο20. 1456 b26, 27, 29. Vhl Poet III 224.

προσβόρειος. ἐν τοῖς προσβορείοις, opp ἐν τοῖς νοτίοις Ζιε15. 547 a12.

πρόσβορρος. ἐν τοῖς προσβόρροις (ci W, προσβόροις codd PSZ, πρὸς βορρᾶν Bk) Ζγε3. 783 a31. cf S Theophr V 489.

πρόσγειος. (τὰ πλανητὰ ἄστρα κινεῖσθαι) ἐν ἑτέροις ϗ ἑτέροις κύκλοις, ὥστε αὐτῶν τὸν μὲν προσγειότερον εἶναι τὸν δὲ ἀνώτερον κ2. 392 a16. ἡ θερμότης ἡ ἐκκαίουσα τὸν ἀέρα τὸν κεκραμένον μετὰ τοῦ προσγείου φτα5. 820 b22. — νῆσοι

πρόσγειοι, dist νῆσοι πόντιαι μβ8. 368 ^{b}33. οἱ πρόσγειοι τόποι θαλάττης Ζιθ13. 598 ^{a}7. (ἰχθύες τινὲς μεταβάλλουσιν) ἐν μὲν τῷ χειμῶνι ἐκ τοῦ πελάγους πρὸς τὴν γῆν, ἐν δὲ τῷ θέρει ἐκ τῶν προσγείων εἰς τὸ πέλαγος Ζιθ12. 597 ^{a}17. 13. 597 ^{b}32. οἱ πρόσγειοι πολύποδες, ἰχθύες, opp οἱ πελάγιοι Ζιδ1. 525 ^{a}15. θ13. 598 ^{a}2, 9. f 308. 1530 ^{b}33. ὁ πρόσγειος βίος σηπίας, καρκίνου Ζμδ5. 679 ^{a}10. 8. 684 ^{a}4.

προσγελᾶν. οὐδὲ προσγελᾶν οὐδεὶς εἴα Ἀριστοτέλης ποτέ f 179. 1508 ^{b}10.

προσγίνεσθαι, opp ἀπογίνεσθαι Μθ7. 1049 ^{a}10. ξ2. 976 ^{a}28. opp χωρίζεσθαι Γα1. 315 ^{a}16. δυνάμει ἐστὶν ἤδη (τὸ αἰσθητόν), καὶ ἐνεργείᾳ ἔσται προσγενόμενον, opp χωριστόν αι6. 446 ^{a}14, 13, 11. syn προσέρχεσθαι Γα5. 321 ^{b}26, 27. αὐξάνει τὸ αὖξον προσγινόμενον, ὥστε ἓν γίνεσθαι τὸ ὅλον Φη2. 245 ^{a}13. θ7. 260 ^{a}32. Ζγα18. 723 ^{a}13. προσγίνεται τροφὴ τοῖς ἐμψύχοις πν1. 481 ^{a}4. προσγεγένηνται τοῖς μὲν πένησι τέτταρες τῶν πλουσίων, τοῖς δὲ πλουσίοις πέντε τῶν πενήτων Πζ3. 1318 ^{a}35. — τὰ μέν γε τῇ τύχῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τέχνῃ προσγίγνεται (Agath fr 8) Ρβ19. 1392 ^{b}9.

προσγλίχεσθαι. εἴ τί που διέλειπε προσεγλίχοντο (v l προσεπεγλίχοντο) τοῦ συνειρομένην πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν ΜΑ5. 986 ^{a}7 Bz. οὗτοι μὲν οὖν ταύτῃ προσγλιχόμενοι ταῖς ἰδέαις τὰ μαθηματικὰ διαμαρτάνουσιν Μν3. 1090 ^{b}31 Bz.

προσδεῖ τινὶ ἐμπειρίας Ηκ10. 1181 ^{a}12. ὅπου ἐλάχιστον προσδεῖ τῆς ἀρετῆς Πα11. 1258 ^{b}39. οὐθὲν προσδεήσει τοῦ διότι Ηα2. 1095 ^{b}7. — προσδεῖσθαι. ὁ αὐτάρκης, τὸ τέλειον, ὁ θεὸς οὐδενὸς προσδεῖται Ηι9. 1169 ^{b}6. Μι4. 1055 ^{a}15. ηεη12. 1244 ^{b}8. ἡ εὐδαιμονία προσδεῖται τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν Ηα9. 1099 ^{a}31, ^{b}6. η14. 1153 ^{b}17, 21. οὐ προσδεῖται τῆς ἡδονῆς ὁ βίος ὥσπερ περιάπτου τινός Ηα9. 1099 ^{a}15. οὐ προσδεῖται ὁ ὅμοιος τοῦ ὁμοίου ημβ11. 1209 ^{a}38, ^{b}1. προσδεῖσθαι ὁμιλίας Ηθ3. 1156 ^{a}28. πότερον ὁ αὐτάρκης προσδεήσεται φίλων ημβ15. 1212 ^{b}25, 29, 33, 1213 ^{b}1. προσδεῖσθαι τῶν κοινῶν Πε8. 1309 ^{a}7, χρόνου Ηθ4. 1156 ^{b}25, τέχνης τῆς ἐργασομένης μβ1. 353 ^{b}29, ῥύμματος θ53. 834 ^{a}32. μηδεμιᾶς προσδεῖσθαι βιαίας ἀνάγκης Οβ1. 284 ^{a}15, cf ^{a}20. προσδέονται (οἱ γαμψώνυχες) τοῦ ἄρρενος πρὸς τὴν ὁρμὴν τῆς τοῦ σπέρματος ἐκκρίσεως Ζγγ1. 750 ^{b}20. cf 11. 762 ^{b}10. (τῶν ἐντόμων) σῶμα οὐ προσδεῖται ἑτέρου ἐρείσματος Ζιδ7. 532 ^{b}2. τὸ ἧττον προσδεόμενον θατέρου Ρα7. 1364 ^{a}5.

προσδεικνύναι. προσδεικτέον ὅτι τδ2. 122 ^{a}24.

προσδεῖν (προσδέω). οὐδὲν ὀστοῦν ἐστὶν αὐτὸ καθ' αὑτό, ἀλλ' ἢ μόριον ὡς συνεχὲς ἢ ἁπτόμενον καὶ προσδεδεμένον Ζμβ9. 654 ^{a}35. γλῶττα προσδεδεμένη καὶ σκληρά Ζμβ17. 660 ^{b}5. ναῦς προσδεδεμένη τῷ σκαλμῷ μχ4. 850 ^{b}22.

προσδέχεσθαι. admittere. ὅταν (αἱ βοῦς) προσδέχωνται τὴν ὀχείαν Ζιζ21. 575 ^{b}17. οὐ προσδέχεται ἡ ἵππος τὸν ὄνον Ζιζ23. 577 ^{b}15. — exspectare. ἐὰν τἀναντία τύχῃ προσδεχόμενος (syn παρὰ δόξαν) Ρβ2. 1379 ^{a}23. ᾧ γινώσκουσιν οἱ μελιττουργοὶ ὅτι (αἱ μέλιτται) χειμῶνα προσδέχονται (syn προγινώσκουσιν) Ζιι40. 627 ^{b}13, 10. — pass ὅταν τις ἢ ἐκκριθῇ ἢ προσδεχθῇ εἴς τι τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἀθλημάτων πλ11. 956 ^{b}25.

προσδηλοῦν. οἱ ὅροι οὐ προσδηλοῦσιν ὅτι δυνατόν Αδ7. 92 ^{b}23, 34. pass προσδηλοῦται τι13. 173 ^{b}7.

προσδιαιρεῖσθαι. τὸ προσδιαιρεῖσθαι τὴν λέξιν περίεργον Ργ12. 1414 ^{a}19. τὸ προσδιαιρεῖσθαι καθ' ἡλικίας περίεργον Ρα10. 1369 ^{a}7. προσδιαιρετέον τι17. 175 ^{a}39.

προσδιαλέγεσθαι. τὸ ποιῆσαι ἀδολεσχῆσαι τὸν προσδιαλεγόμενον τι3. 165 ^{b}15.

προσδιηθεῖν. ἡ θάλαττα προσδιηθουμένη ποιεῖ ἁλμυρώτερον πκγ21. 933 ^{b}37.

προσδιορίζειν c enuntiatione interrog πότερον ... ἤ, πῶς sim ε11. 20 ^{b}29. ψα3. 407 ^{b}16. β2. 414 ^{a}23. προσδιορίζειν τι ηεβ3. 1221 ^{b}6. οὐδὲν προσδιορίζειν τγ6. 120 ^{a}8 (cf ἀδιόριστος ^{a}6). ψα3. 407 ^{b}21. οὐκ ἀπόχρη εἰπεῖν, ἀλλὰ προσδιοριστέον ποῖα τις τζ14. 151 ^{a}24. τὸ ἔνυδρον ἔτι προσδιοριστέον Ζιθ2. 589 ^{b}13. προσδιοριστέον ὅτι Ζμβ2. 649 ^{b}1. προσδιωρίσθω καὶ ταύτῃ τῇ προτάσει τὰ εἰωθότα Μγ3. 1005 ^{b}27, 21. — med τοῦτο προσδιορίζεσθαι οὐθὲν ἔτι δεῖ Μθ5. 1048 ^{a}17. ὅσα προσδιοριζόμεθα πρὸς τὰς σοφιστικὰς ἐνοχλήσεις sim ε6. 17 ^{a}36. Μγ3. 1005 ^{b}21. Ηζ3. 1139 ^{b}32.

προσδοκία τοῦ μέλλοντος Ζμγ6. 669 ^{a}21. opp μνήμη Ηθ7. 1168 ^{a}18. τὸν φόβον ὁρίζονται προσδοκίαν κακοῦ Ηγ9. 1115 ^{a}9.

προσδόκιμος. ὅταν πόλεμος ἤ τις προσδόκιμος ρ3. 1424 ^{b}32. προσδοκίμων οὐσῶν τριήρων πολλῶν πρὸς αὐτόν· εἰ μὴ τῇ ἀληθείᾳ προσδόκιμα ἦν τὰ χρήματα πρὸς αὐτόν· τηρήσας τοὺς στρατιώτας ἅπαντας προσδοκίμους ὄντας οβ1347 ^{a}32, 1350 ^{b}2, 1352 ^{b}29.

προσεγχεῖν. προσεγχέουσιν (οἱ κολυμβῶντες) εἰς τὰ ὦτα ἔλαιον· ἐὰν εἰς τὸ οὖς ὕδωρ ἐγχυθῇ, ἔλαιον προσεγχέονται πλβ11. 961 ^{a}25. 10. 961 ^{a}18. ὁ οἶνος αὐξάνεται ὕδατος προσεγχυθέντος Ζγα18. 723 ^{a}19. ἡ ἐπῳάζουσα προσεγχεῖ τὸ ἐν αὐτῇ θερμόν Ζγγ2. 753 ^{a}20.

προσεδρεύειν. τὴν νομὴν ποιοῦνται τὰ πρόβατα προσεδρεύοντα καὶ μονίμως Ζιθ10. 596 ^{a}14. οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τίκτουσι καὶ ἐπῳάζουσιν (οἱ πέρδικες), ἵνα μή τις κατανοήσῃ τὸν τόπον πλείω χρόνον προσεδρευόντων Ζιι8. 613 ^{b}17. cf ζ14. 568 ^{b}15. οἱ κόλακες ταχέως προσεδρεύσαντες φίλοι μὲν οὐκ εἰσί, φαίνονται δέ ημβ11. 1208 ^{b}21. οὐθὲν δι' ἑτέρων οἷά τε ποιεῖν ἡ φύσις (τῶν τοιούτων ἀρρένων), ἀλλὰ μόλις αὐτῆς προσεδρευούσης ἰσχύουσιν αἱ κινήσεις Ζγα22. 730 ^{b}29. — προσεδρεύειν ταῖς φιλοπονίαις Πθ4. 1338 ^{b}25. προσεδρεύειν λίαν πρὸς τὸ ἐντελές Πθ2. 1337 ^{b}16. μᾶλλον ἐπιδώσουσι πρὸς ἴδιον ἑκάστου προσεδρεύοντος Πβ5. 1263 ^{a}29.

προσεῖναι. ὃ προσὸν ἢ μὴ προσὸν μηδὲν ποιεῖ ἐπίδηλον, οὐδὲ μόριον τοῦ ὅλου ἐστίν πο8. 1451 ^{a}34. δεῖ προσεῖναι καὶ τὴν τρίτην αἰτίαν (τὴν κίνησιν) Γβ9. 335 ^{b}7. εἰ προσέσται ἑτέρα μία δυάς Μμ7. 1081 ^{b}23. ὅσοις κοτυληδόνες πρὸς τοῖς ποσὶ πρόσεισι Ζμδ9. 685 ^{b}4. cf Ζιι37. 621 ^{a}31 Aub. προσούσης δ' αἰσθήσεως (sed apte προϊούσης Aub e cod A^a pr) Ζιθ1. 588 ^{b}28. — κρεῖττον ᾧ μὴ πρόσεστι τὸ παθητικὸν ὅλως ἢ ᾧ συμφυές Πγ15. 1286 ^{a}18. λέγειν τὰ ἴδια τινὶ προσόντα Ργ16. 1417 ^{a}38. τῶν μὴ προσόντων ἀγαθῶν κτῆσις ρ2. 1422 ^{a}5, syn ὑπάρχειν ^{a}4. πορίζεσθαι τὰς μὴ προσούσας ὠφελείας ρ1. 1420 ^{b}11. τῶν μὴ προσόντων συνοικείωσις, dist τῶν ἐνδόξων αὔξησις ρ4. 1425 ^{b}38. ὁ τόπος μετὰ τῆς προσούσης ὑγρότητος αὐτῷ φτβ4. 825 ^{b}27. logice de notis notionem aliquam determinantibus, ὅσα ἄλλα ἀνάγκη προσεῖναι ἐν τῷ διορισμῷ Μθ5. 1048 ^{a}2, 20. cf ζ4. 1029 ^{b}19. ἀδίκημα οὔπω, ἐὰν μὴ τὸ ἑκούσιον προσῇ Ηε10. 1135 ^{a}23. cf πο14. 1454 ^{a}4. — (προσῆν παρ' ἑκάστοις οβ1352 ^{a}8?).

προσεκσπᾶν. τὰ ἐκ τῆς γῆς ἀνασπώμενα, οἷς προσεκσπᾶταί τι ἀλλότριον πδ8. 877 ^{a}38.

προσεκτικός. οὐκ ἀεὶ συμφέρει προσεκτικὸν ποιεῖν τὸν ἀκροατήν Ργ14. 1415 ^{a}36, ^{b}3. προσεκτικοὶ τοῖς ἰδίοις, τοῖς θαυμαστοῖς Ργ14. 1415 ^{b}1.

προσέληνοι διὰ τί κατωνομάσθησαν οἱ Ἀρκάδες f 549. 1569 a2 (Humboldt Kosmos III 480).

προσέλκειν. πρός τινας λόγους κ̀ δόξας αὐτῶν τὰ φαινόμενα προσέλκοντες κ̀ πειρώμενοι συγκοσμεῖν Οβ13. 293 a27.

προσελώδης. ἐν τοῖς κοίλοις κ̀ προσελώδεσι τόποις πκγ34. 935 a22.

προσεμφαίνεσθαι. τῇ περιεχούσῃ γραμμῇ τὸν κύκλον, πλάτος οὐθὲν ἐχούσῃ, τἀναντία πως προσεμφαίνεται, τὸ κοῖλον κ̀ τὸ κυρτόν μχ847 b24.

προσεμφερής τινι, ἡ τενθρηδὼν προσεμφερὴς τῇ ἀνθρήνῃ sim Ζι43. 629 a31. β1. 499 a3. Ζμγ12. 673 b20.

προσεννοεῖν. ἂν δὲ γινομένων (γενομένων Torstr) ἢ ἐσομένων, τὸν χρόνον προσεννοῶν ψγ6. 430 b1.

προσεξαμαρτάνειν. τοιοῦτόν τι πάθος, ὥστε καθίστασθαι κ̀ ἄνευ θεραπείας, ἂν μή τι προσεξαμαρτάνῃ αὐτή (ἡ γυνή) Ζικ1. 634 b1.

προσεξαπατᾶν. τὰ ἀστεῖα τὰ πλεῖστα διὰ μεταφορᾶς κ̀ ἐκ τοῦ προσεξαπατᾶν (προεξαπατᾶν Vict) Ργ11. 1412 a19. — προσεξαπατᾶν ἑαυτοὺς μείζους ἀπάτας ατ969 b5.

προσεοικέναι τινί τι, παῖδες προσεοικότες τοῖς γονεῦσι τὰ σύμφυτα, τὰ ἐπίκτητα Ζγα17. 721 b29. φ1. 805 b15. κόκκυξ κατὰ τὸ χρῶμα προσέοικεν ἱέρακι Ζιζ7. 563 b22. ταύτῃ προσέοικε τοῖς φυτοῖς Ζμδ6. 682 b29. τρόπον τινὰ προσεοίκασιν ἀλλήλαις (αἱ γενέσεις) Ζιε1. 539 a4.

προσεπηρεάζειν. ὅταν ὁ ἀποκρινόμενος τἀναντία τῷ ἐρωτῶντι παρατηρῇ προσεπηρεάζων τθ11. 161 a23. cf δυσκολαίνειν.

προσεπιβλέπειν ἄλλην ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας Αα28. 45 a21.

προσεπικτᾶσθαι τιμὴν εὐδαιμονικὸν κ̀ καλόν Ρα9. 1367 b14.

προσεπιπλήττειν δεῖ αὐτὸν αὑτῷ Ργ7. 1408 b2.

προσεπιτιθέναι. ἄκρου προσεπιτεθέντος καλύπτει πάντα (τὰ ᾠά) κ̀ γίνεται τοῦτ' αὐτοῖς οἷον πῶμα Ζιε17. 549 a33. οἱ Πυθαγόρειοι δύο τὰς ἀρχὰς κατὰ τὸν αὐτὸν εἰρήκασι τρόπον, τοσοῦτον δὲ προσεπέθεσαν ὅτι ΜΑ5. 987 a15. — προσεπιτιθέντες τὴν ἀκρασίαν περὶ ἑκάστου λέγουσιν Ηη6. 1148 b6 (syn προστιθέντες 1147 b33, cf h v p 648 b29, 33, opp ἁπλῶς ἀκρασία 1148 b8).

προσερείδω. μακρὸν ἡ φύσις τὸ ἰσχίον ποιήσασα (τοῖς ὄρνισιν) εἰς μέσον προσήρεισεν Ζμδ12. 695 a11. ἐὰν θάτερον τῶν ξύλων ᾖ προσερηρεισμένον ἢ προστεθειμένον κατὰ τὰς τροχαλίας μχ18. 853 a35.

προσέρχεσθαι, προσελθεῖν, προσεληλυθέναι, de accedente ad corpus aliquod augmento vel nutrimento, syn προσγίγνεσθαι, προσιέναι, opp ἀπελθεῖν, ὑπεκρεῖν Γα5. 321 b27, 34, 35, 322 a2, 12, 19. Ζγα18. 723 a13, 14. 19. 726 b14, 26. (προσέρχεσθαι ποιεῖ ἐν ἑαυτοῖς πκα6. 927 b13, fort προσέχεσθαι ποιεῖ ἑαυτοῖς, cf Bsm.)

προσερωτᾶν τὸ ἐνδεές τι8. 169 b35. μὴ προσερωτᾶν τὸ φανερόν· ἑνὸς προσερωτηθέντος συμβαίνει τὸ ἄτοπον Ργ18. 1419 a7, 1. προσερωτῶντες (unus e modis τῆς παλιλλογίας, cf ἐξ ἐπερωτήσεως) ρ21. 1433 b22. 37. 1444 b32, Spgl p 185.

πρόσεσις. οἱ μετὰ τὴν πρόσεσιν τῶν σιτίων ὕπνοι πλ14. 957 a19.

προσεσπέριος. ἐν τῇ Ἀκαρνάνων τὸ προσεσπέριον ἔχειν Λέλεγας f 433. 1549 b33.

προσέτι δὲ καί θ1. 830 a9.

προσευθύνουσα ἀρχὴ κ̀ ληψομένη λογισμόν Πζ8. 1322 b9.

προσεφέλκεσθαι, med. ἐν πολλαῖς πολιτείαις προσεφέλκεται (int πρὸς πολιτείαν) κ̀ τῶν ξένων ὁ νόμος Πγ5. 1278 a27.

προσέχειν τὸν νοῦν, opp ἀμελεῖν Πε12. 1316 b14. οὗ δεόμενος τυγχάνει τις, τούτοις κ̀ προσέχει Ηι1. 1164 a21. προσέχειν ταῖς δόξαις, τοῖς φαινομένοις, τῷ πολλῷ χρόνῳ κ̀ τοῖς πολλοῖς ἔτεσιν Μκ6. 1062 b33. ηεα6. 1217 a11. Πβ5. 1264 a2. cf Ηζ12. 1143 b11. κείρεσθαι τὸν μύστακα κ̀ προσέχειν τοῖς νόμοις f 496. 1558 b36. — med προσέχεσθαι, adhaerere. c dat προσέχεσθαι τῷ τοίχῳ sim Ζιε23. 555 a1. 32. 557 b17. 19. 551 a20 (cf προσέρχεσθαι p 645 a47). non addito dat, οἱ πολύποδες οὕτω προσέχονται ὥστε μὴ ἀποσπᾶσθαι sim Ζιδ8. 534 b27. 6. 531 b2.

προσεχής. τὸ προσεχὲς ἀεὶ τοῦ κάτω κόσμου μα3. 340 b12.

προσζευγνύναι. ἢ τὸ πηδάλιον προσέζευκται μχ5. 851 a33.

προσηγορία (quomodo differat a κατηγορία cf Steinthal Gesch p 202). τυγχάνειν ταύτης τῆς προσηγορίας Πγ1. 1275 a6. ηεα1. 1214 a16. 4. 1215 b11. 5. 1216 a24. κοινωνεῖν τῆς τοιαύτης προσηγορίας ηεα7. 1217 a25. οἱ ἐν ταῖς τοιαύταις προσηγορίαις Ηδ3. 1121 b21. (καλεῖν τινὰ) κατὰ τὴν προσηγορίαν τοῦ πατρός f 77. 1488 b41. παλαιὰν εἴληφε τὴν προσηγορίαν μα3. 339 b22. τὴν κατὰ τοὔνομα προσηγορίαν ἔχει Κ1. 1 a13. ἀποδιδόναι τὰς προσηγορίας, φάναι ταύτην τὴν πρ. Οα1. 268 a16, 18. μεταβάλλειν τὰς προσηγορίας τα7. 103 a33. μικρὸν παραλλάσσειν τῇ προσηγορίᾳ τγ5. 119 a15. τῷ σχήματι τῆς προσηγορίας Κ5. 3 b14. κατὰ τὴν τοῦ ὀνόματος προσηγορίαν ηεγ5. 1232 a29. αἱ προσηγορίαι κατὰ ταὐτὰ μέρη ὄντα Φδ3. 210 b2. — γενῶν ἔσται ὁ ἀριθμὸς ὁ τούτων ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης προσηγορίας Μν1. 1088 a14.

προσήκειν. οὐ προσήκει (μᾶλλον προσήκει) λέγειν, ἔχει προσήκουσαν σκέψιν sim Ηδ15. 1128 b10. μα3. 341 a14, 340 a26. 13. 349 a31. Πγ18. 1288 b5. η2. 1325 a14. οὐδὲν τῶν ὡς γένους εἰδῶν προσηκόντων Μι8. 1058 a22. παραγενέσθαι κατὰ τοὺς προσήκοντας καιρούς ρ3. 1425 a5. κατὰ τὸ προσῆκον, παρὰ τὸ προσῆκον Ρα1. 1355 a22. ρ35. 1439 b19, 22. 37. 1445 a16. — ἡ ὀργὴ τῆς ὀλιγωρίας πρὸς τοὺς μὴ προσήκοντας (i e οἷς μὴ προσήκει ὀλιγωρεῖν) Ρβ2. 1379 b12, cf 1378 a33. — προσηκόντως ἀπορηθῆναι μβ2. 355 a35, ἐγκαλῶν Πη7. 1328 a3, λεχθῆναι, ἐνέγκαι τὸ ὄνομα Πγ11. 1412 b3, 11. οὐ προσηκόντως ρ35. 1440 a30.

προσημαίνειν. προσημαίνει impers, ὅταν ἄνεμος μέλλῃ πνεῦσεῖσθαι νότος, προσημαίνει μβ8. 367 a13.

προσήνεμος. τὰ προσήνεμα, opp τὰ κοῖλα Ζγε3. 783 a32. πκ9. 923 b20. καθίζειν ἐν προσηνέμῳ, opp ἐν ἐπισκεπεῖ Ζιι16. 616 b14 (S II 433).

προσηνής. προσηνέστερα κ̀ μαλακώτερα τὰς ψυχὰς τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων φ5. 809 a31.

προσήπειν. τὰ κρέα κατεσθίει (ἄρκτος) προσήπουσα πρῶτον Ζιθ5. 594 b16.

πρόσθεν, cf ἔμπροσθεν, ὄπισθεν. πρόσθε (Simonid fr 163) Ρα7. 1365 a26; apud Ar ubique πρόσθεν scriptum exhibetur. θέσεως (int διαφοραί) ἄνω κάτω, πρόσθεν ὄπισθεν Φα5. 188 a25. Οβ2. 284 b22. τὸ πρόσθεν τοῦ βάθους ἀρχή Οβ2. 284 b25. ἡ εἰς τὸ πρόσθεν κίνησις, opp ἡ εἰς τοὔπισθεν Φθ8. 261 b35. Οβ2. 285 a24. 5. 288 a5. μγ1. 370 b23. τὸ (τὰ) πρόσθεν, anterior pars corporis animalium, syn τὰ ἔμπροσθεν, opp τὰ ὄπισθεν πβ14. 867 b12-18. τῆς καρδίας τὸ ὀξὺ ἐχούσης εἰς τὸ πρόσθεν Ζιγ3. 513 a31. τὸ κοινὸν αἰσθητήριον μέσον τοῦ πρόσθεν καλουμένου κ̀ ὄπισθεν ζ1. 467 b30.

πρόσθεσις. ἄμφω (τὸ κολλᾶν κ̀ σικύας προσβολή) πρόσθεσίς τις Ργ2. 1405 b3. ἡ τῶν ποδῶν πρόσθεσις πρὸς τὴν ἐπὶ τῷ πεδίῳ κίνησιν χρήσιμός ἐστιν Ζμδ13. 695 b22. —

πρόσθεσίς τις ἡ αὔξησις Φη2. 245 a27. αὔξησις κατὰ πρόσθεσιν, γίγνεσθαι προσθέσει Γβ6. 333 b1. Φα7. 190 b6. πρόσθεσις, opp ἀφαίρεσις τβ11. 115 a26. γ3. 118 b10. 5. 119 a23. καθ' ἕκαστα ἡ πρόσθεσις οὐ γνώριμος Ηγ8. 1115 a1. ἀριθμεῖσθαι κατὰ πρόσθεσιν Μμ7. 1081 b14, cf 1082 b35. λόγοι ἐν προσθέσει ἀριθμῶν Μν6. 1092 b31. τῇ εὐθείᾳ πρόσθεσίς ἐστιν ἀεί Οβ4. 285 b20. ἄπειρον προσθέσει, κατὰ πρόσθεσιν, opp ἀφαιρέσει, κατὰ διαίρεσιν Φγ6. 206 a15, b3, 16. 4. 204 a7. Μκ10. 1066 b1. α2. 994 b30. — logice, de praedicato adiiciendo ad subiectum ε12. 21 b27, 30, de coniungendo vel accidente cum substantia Μζ4. 1029 b30 Bz. 5. 1030 b15, 1031 a4, vel nota determinante cum notione, opp ἀφαίρεσις Αδ5. 92 a2. τη1. 152 b10 sqq. Μγ2. 1003 b31. inde τὰ ἐκ προσθέσεως, opp τὰ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὰ ἀφαιρέσει Αγ27. 87 a34-36 (Wz ad 81 b3). Μμ2. 1077 b10. τὰ μὲν ἐξ ἀφαιρέσεως λέγεσθαι τὰ μαθηματικά, τὰ δὲ φυσικὰ ἐκ προσθέσεως Ογ1. 299 a17. αἱ ἐξ ἐλαττόνων ἐπιστῆμαι ἀκριβέστεραι τῶν ἐκ προσθέσεως λεγομένων, οἷον ἀριθμητικὴ γεωμετρίας ΜΑ2. 982 a27 Bz. ἀκρατὴς κατὰ πρόσθεσιν (i e cum nota aliqua notionem determinante), opp ἁπλῶς Ηη6. 1148 a10 Fritsche, cf 1149 a16. ημβ6. 1202 b2.

πρόσθετος. τὰ πρόσθετα. τὰ πρόσθετα (cod P Did, τὰ πρόσθεν Bk) ὑγρὰ προστεθέντα ἀφαιρεῖται ξηρὰ Ζγβ4. 739 b5. τὰς γυναῖκας βασανίζουσι τοῖς προσθέτοις Ζγβ7. 747 a8.

προσθεωρεῖν. 1. cf θεωρεῖν 1. οὐ προσθεωρήσαντες τὸ πῶς ἔχουσιν Ζιδ11. 538 a6 (cf ὦπται a8). προστεθεωρημένον χ2. 792 b1 (cf τεθεωρημένον a30). — 2. cf θεωρεῖν 2. προσθεωρητέον τίς ὁ τρόπος τῆς γενέσεως Ογ3. 302 a27. προσθεωροῦντας ὅτι οα5. 1344 b10.

προσθήκη. ἀρχὴ τῆς φύσεως ἡ καρδία, τὸ δὲ κάτω προσθήκη καὶ τούτου χάριν Ζγβ4. 738 b17. αἱ πίστεις ἔντεχνόν ἐστι μόνον, τὰ δ' ἄλλα προσθῆκαι Ρα1. 1354 a14.

πρόσθιος. οἱ πρόσθιοι ὀδόντες (v ὀδοὺς 2), πόδες (v ποὺς p 628 a30), τὰ πρόσθια σκέλη Ζμδ10. 688 a3 al (τὰ πρόσθια σκέλη saepius in v l, in textu ἐμπρόσθια Bk exhibuit Ζμδ12. 695 a7. 10. 687 a6, b28, 31, 688 b6 al). τὰ πρόσθια κῶλα Ζμδ9. 684 b30. 10. 686 a24 al. τὸ πρόσθιον ἀρχὴ τοῦ πλαγίου μᾶλλον Ζμβ13. 657 b21. ἡ ἐπὶ τὸ πρόσθιον τῶν κώλων ἔκτασις Ζμδ10. 688 a16 Langk. τὰ πρόσθια τῶν σωμάτων Ζμγ5. 668 b26. τὰ πρόσθια, opp τὰ ὀπίσθια (ἀνθρώπου) Ζια12. 493 a11. cf Ζγα18. 722 b29. opp τὰ πρανῆ Ζγα13. 720 a14. ἔστι τὰ μὲν ἄνω καὶ πρόσθια πάντων τῶν ζῴων τὰ ἄρρενα κρείττω καὶ ἰσχυρότερα καὶ εὐοπλότερα, τὰ πρόσθια πολιοῦνται πρότερα τῶν ὀπισθίων, τὰ πρόσθια τιμιώτερα Ζιδ11. 538 b3. γ11. 518 a17. Ζμβ14. 658 a20, 22. ἐν τοῖς προσθίοις ἡ ὑστέρα, ἐπάνω καὶ ἐν τοῖς προσθίοις (v l ἐμπροσθίοις, πρόσθεν) ὁ τοῦ ὑγροῦ περιττώματος πόρος Ζγα13. 720 a15, 719 b34. τὸ πρόσθιον v l (ἐμπρόσθιον Bk) Ζμδ13. 695 b15.

προσιέναι (πρόσειμι). προσιόντες (πρὸς τὸν Ἡράκλειτον) εἶδον· οὕτω καὶ πρὸς τὴν ζήτησιν περὶ ἑκάστου τῶν ζῴων προσιέναι δεῖ Ζμα5. 642 a19, 22. ἐάν τις κινῶν τὸν δάκτυλον προσίῃ ἐπικάμπτων καὶ ἐκτείνων πάλιν Ζιε30. 556 b17. τοῦ προσιέναι καὶ ἀπιέναι (αἰτία) ἡ ἔγκλισις Γβ10. 336 b3, 17, opp ἀπελθεῖν b8, 9. σάρκας ἐκ τῆς τροφῆς προσιέναι ταῖς σαρξὶ sim (cf προσέρχεσθαι p 645 a43) Ζγα18. 723 a11, 725 a25. Γα5. 322 a26, 29. — τὴν γένεσιν προσιοῦσαν τοῖς ἀιδίοις (loc corr) ξ2. 975 b9.

προσίεσθαι τὴν ὀχείαν Ζιζ20. 574 a33, 575 a15. τὰ θήλεα τιθασσεύεται θᾶττον καὶ προσίεται τὰς χεῖρας μᾶλλον Ζια1. 608 a26. ὁ αἰσχροκερδὴς ὅτι οὐ προσίεται ηεγ4. 1232 a13. ὁ σικχὸς ὀλίγα προσίεται, ὁ ἄγροικος οὐδὲν γελοῖον προσίεται ηεγ7. 1234 a7, 9. τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔργου ἡδέως προσίεσθαι πκα4. 928 b36.

προσιζάνειν. ἡ μέλιττα πρὸς οὐδὲν προσιζάνει σαπρόν Ζιθ8. 535 a2.

προσίζειν. ἡ μέλιττα πρὸς οὐδὲν προσίζει σαπρόν Ζιθ11. 596 b15.

προσιστάναι, inhibere, προσιστάναι τὸ πνεῦμα πβ38. 870 a32, 38, b2. cf α41. 864 a13. — pass et intr. καὶ κεναὶ οὖσαι αἱ ὑστέραι ἄνω προσιστάμεναι πνίγουσιν Ζγα11. 719 a21 Aub. οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς διὰ συχνοῦ χρόνου κινοῦντες, ἔχοντές τε βάμμα λευκώματος ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ, ὡς προσεστηκότας (?), ἐννοητικοί φ6. 813 a29. τὸ δέρμα προσεστός (ci Bsm, προεστός codd Bk, cf ἀφεστός a22) πι3. 891 a24.

προσκαθῆσθαι. πόροι προσκαθήμενοι τοῖς ὄρχεσι, πρὸς τῷ ὄρχει Ζιγ1. 510 a21, 24, 32.

προσκαθίζειν. ὅταν μὴ ἔχωσιν αἱ μέλιτται ὁδὸν ᾗ προσπορεύσονται (πρὸς τὰ κηρία), οὐ προσκαθίζουσιν Ζιι40. 625 a14.

προσκαίειν. ἐν τοῖς ἑψομένοις προσκαίει τὸ πλεῖον πῦρ Ζγδ2. 767 a20. (τὸ ἑψόμενον) τῇ ὑπερβολῇ προσκεκαῦσθαι λέγεται μδ3. 381 a27.

προσκαλεῖν. med ἐδικάζοντο προσκαλούμενοι εἰς διαιτητῶν αἵρεσιν f 383. 1541 b33. — pass ὑπέμεινε προσκληθεὶς δίκην εἰς Ἄρειον πάγον Πε12. 1315 b21.

προσκαταλείφειν. οἱ ἰχνεύμονες πηλῷ προσκαταλείψαντες (τὴν τρώγλην?) Ζιε20. 552 b28.

προσκαταλλάττεσθαι. οἱ φίλοι ἀφύλακτοί τε πρὸς τὸ ἀδικεῖσθαι καὶ προσκαταλλάττονται (προκαταλλάττονται ci Vict, cf Spgl) πρὶν ἐπεξελθεῖν Ρα12. 1372 a19.

προσκατασκευάζειν. med ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηταί τις τῶν ἀγαθῶν τγ2. 118 a13. προσκατασκευάζεται ὡς πεῖραν δύναται λαβεῖν τι34. 183 b1.

προσκατηγορεῖν. τὸ ἔστι προσκατηγορεῖται Αα3. 25 b22. τὸ ἔστι τρίτον προσκατηγορεῖται ε10. 19 b19. τῷ μὴ προσκατηγορεῖσθαί τι τὸ εἷς ἄνθρωπος τοῦ ἄνθρωπος Μι2. 1054 a16 Bz.

προσκεῖσθαι. οὐδὲν μόριόν εἰσι τῶν πόρων οἱ ὄρχεις ἀλλὰ πρόσκεινται Ζγα4. 717 a35. ὥσπερ προσκείμενον δελέατος χάριν Ζιι37. 620 b15. οἱ ἀγκῶνες ἐκ πλαγίου προσκείμενοι Ζμδ10. 688 a14. προσκείμενον ἢ προσκρεμάμενον μχ24. 856 a23. ὁ βορέας σφοδρὸς πρόσκειται τοῖς πλησίον τόποις πκς45. 945 a33. — προσκεῖσθαι i q προστεθεῖσθαι, opp ἀφῃρῆσθαι. (τῇ ἰδίᾳ φορᾷ) αὕτη οἷον πρόσκειται Οβ12. 293 a10. προσκείσθω τῷ ἔλαττον ἔχοντι Ηε7. 1132 b7. 15. 1138 a19. τῷ συμβεβηκότι προσκείσθωσαν (adnumerantor) αἱ πρὸς ἄλληλα συγκρίσεις τα5. 102 b14. ταῖς κυριωτάταις ἀρχαῖς δεῖ προσκεῖσθαι (iniungi) λειτουργίας Πζ7. 1321 a33. — de inhaerentia τοῦ συμβεβηκότος: τῷ αὐτὸ ἄλλῳ προσκεῖσθαι λέγεται ὃ ὁρίζεται Μζ4. 1029 b30 Bz. — de addita ad notionem nota (cf πρόσθεσις p 646 a12) προσκεῖσθαι, τὸ προσκείμενον ε11. 21 a21. Αα8. 30 a1. τε2. 130 b26 (cf προσαποδοῦναι b28). ζ3. 140 a33, b9 (opp ἀφαιρεθῆναι a33, b10). 14. 151 b22 (προσκείμενον περιέργως, opp ἐλλεῖπον). ηεβ8. 1224 b6. cf Φζ9. 239 b24. — de coniunctis in oratione vocabulis, τὸ ἔστι τῷ δικαίῳ προσκείσεται ε10. 19 b30 (cf προστίθεσθαι Αα1. 24 b17). τὰ Ἡρακλείτου διαστίξαι ἔργον διὰ τὸ ἄδηλον εἶναι ποτέρῳ πρόσκειται Ργ5. 1407 b15. τὸ αὐτὸ πρόσκειται πρὸς τὸν λόγον τὸν κοινόν ηεα8. 1218 a11 (cf προστιθέντες τὸ ῥῆμα τὸ αὐτό Μζ16. 1040 b34).

προσκεφάλαιον. ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὑρίσκονται οἱ φθεῖρες προλελοιπότες τὴν κεφαλήν f 263. 1526 a34.

προσκολλᾶν. τὰ δέρματα τῇ γλισχρότητι προσκολλᾶται πθ1. 889 b16. προσφῦναι δεῖ τὴν τροφὴν ϗ προσκολληθῆναι τῷ σώματι πκα2. 927 a20.

προσκόπτειν. τὰ μείζω διαλύεται ῥᾳδίως, προσκόπτει γὰρ πολλοῖς Γα8. 326 a27. cf Ζκ6. 700 b13. ἧττον ἂν οὕτως ἐν τῇ πορείᾳ (τὰ σκέλη) ἐμπόδιά τε αὐτὰ αὑτοῖς εἴη ϗ προσκόπτοι Ζπ16. 713 b9. διὰ τὸ μὴ προσκόπτειν μχ8. 851 b23. 11. 852 a32. τροχάζοντες προσκόπτομεν τῷ ἀέρι πε17. 882 b18. ἡ φωνὴ προσκόψασα τῷ ἐξ ἐναντίας ἀέρι πια45. 904 a34. καθ᾿ ὅ τι ἂν προσκόψῃ φερόμενος ὁ ἦχος ακ802 a27, cf 801 a14.

πρόσκοψις μχ11. 852 a32.

προσκρέμασθαι. ὅταν προσκείμενον κινῇ ἢ προσκρεμάμενον μχ24. 856 a23.

προσκρούειν. κατὰ μικρὸν ἅπτεται ὁ κύκλος τοῦ ἐπιπέδου ϗ προσκρούει μχ8. 852 a7. cf πις4. 913 b10. — διαφέρεσθαι ϗ ἐκ μικρῶν προσκρούειν ἀλλήλοις Πβ5. 1263 a18, 20. τῶν φίλων οἱ προσκεκρουκότες Ηι4. 1166 a6.

πρόσκρουσμα. τὸ ὕδωρ οὐκ ἔχει πολλὰ τὰ προσκρούσματα πρὸς τὴν ὄψιν ὥσπερ ὁ ἀήρ Ζμβ13. 658 a7.

προσκυνεῖν διδάσκονται ἐλέφαντες τὸν βασιλέα Ζι46. 630 b20. τὸ ἐντεῦθεν πνεῦμα ὡς ἱερὸν προσκυνοῦσιν πλγ9. 962 a38.

προσκύνησις, τιμὴ βαρβαρική Ρα5. 1361 a36.

προσλαμβάνειν, syn κερδαίνειν, opp προστιθέναι Ηε4. 1130 a25. — ἀριθμοῦμεν προσλαμβάνοντες, κατὰ μερίδας Μμ7. 1082 b35, 29. τὸ προσλαμβανόμενον μέγεθος Φζ9. 239 b19. εἴ τις προσλάβοι τῇ κόρῃ τὸ διαφανὲς πᾶν Ζμβ8. 653 b26. ἡ εὔνοια φιλία εἰ προσλάβοι βούλησιν ημβ12. 1212 a8. ἡ Καλλίππου τέχνη προσλαβοῦσα ϗ τὸ δυνατόν Ρβ23. 1399 a16. προσλαβεῖν τινὰς ϗ ποιεῖν πολίτας Πζ4. 1319 b8. cf δ12. 1296 b35. προσλαβεῖν (in suas partes trahere) τὸν δῆμον Πε10. 1312 b17. cf 4. 1303 b25. προσλαμβάνειν τῆς μὴ χρησίμου τροφῆς Ζγα18. 726 a23. τὰ σιτία ταχὺ τοῦ ἄνω κενοῦ προσλαμβάνει (?) πκβ1. 930 a13. — logice προσλαμβάνειν ὅρους, opp διὰ μέσων, ἐντὸς ἐμβάλλεσθαι Αγ12. 78 a14. 22. 84 a36. 32. 88 b5, a36. αἱ ἀποδείξεις προσλαμβάνουσαι ἀεὶ μέσον ϗ ἄκρον εὐθυπορούσιν ψα3. 407 a29. προσλαμβάνειν πρότασιν Αβ11. 61 a20, 38 (προσειλήφθω), b7. 25. 69 a28. 27. 70 a25. προσλαμβάνειν de propositione, quae conversa sumitur, quamquam non conversa data est (Wz I 496) Αα5. 28 a5. 6. 29 a16. 25. 42 a34. β6. 58 b27. 7. 59 a12, 22. γένος τό τε πρῶτον ϗ μετὰ τῶν διαφορῶν τοῦτο προσλαμβανόμενον Αδ13. 97 b4. ὅταν μὴ ἐν τοῖς προσλαμβανομένοις ᾖ ὁ λόγος (?) τθ11. 162 a7. — προσλαμβάνειν i q affigere. τούτων ἡ φύσις οἷον ἥλοι πρὸς τὸ σῶμα προσλαμβάνουσιν αὐτήν Ζμγ7. 670 a14. περὶ τὰ ὀστᾶ αἱ σάρκες περιπεφύκασι προσειλημμέναι λεπτοῖς δεσμοῖς Ζμβ9. 654 b27. cf Ζια17. 497 a22. ζ11. 566 a13.

προσλείπειν. τὸ προσλεῖπον τῆς φύσεως ἀναπληροῦν Πη17. 1337 a2.

πρόσληψις. διὰ προσλήψεως Αβ5. 58 b9 (Wz cum codd om, ut vocabulum Theophrasteum).

προσλογίζεσθαι. οὐ προσλογιζόμενοι τὸ ἀπόστημα τοῦ ἡλίου Οβ13. 294 a4.

προσμένειν. θερμαίνεται ἡ κοιλία τοῦ δένδρου, ὅταν προσμείνῃ εἰς αὐτὴν ὁ ἥλιος φτβ10. 829 b4.

προσνέμειν. τὰς νήσους προσνέμουσι ταῖς γείτοσιν ἀεὶ μοίραις κ3. 394 a4. προσνέμεται (ὑπὸ τῶν φαύλων) ὁ φίλος τοῖς πράγμασιν, οὐ τὰ πράγματα τοῖς φίλοις ηεη2. 1237 b33. τοῖς προγόνοις ταῦτα προσνέμεται (Fritzsche, ἀπονέμεται Bk) Ηθ13. 1161 a18.

προσογκεῖν. τῶν ἀναπνεόντων συμπιεζομένη ἡ κοιλία ταῖς πλευραῖς κάτω, καθάπερ αἱ φῦσαι, προσογκεῖν (προογκεῖν cod Ya Did) φαίνεται πλδ11. 964 b4.

πρόσοδος. πρόσοδοι, opp ἀναλώματα οβ1346 a10, 16. (ἀναλίσκειν) τὰς τῶν γνωρίμων προσόδους (dist αἱ οὐσίαι) ταῖς λειτουργίαις Πε5. 1305 a5. αἱ πρόσοδοι τῆς πόλεως Ρα4. 1359 b24. ποιεῖν πρόσοδον ρ3. 1425 b21. πρόσοδός τις τῇ πόλει γίγνεται ρ3. 1425 b23. προσόδων εὐπορία Πδ6. 1293 a3. ρ2. 1422 a13. προσόδων μὴ οὐσῶν, διὰ τὸ μὴ εἶναι πρόσοδον Πδ6. 1292 b33, 38. ζ5. 1320 a19. προσόδου χάριν πράττειν τι Πη6. 1327 a29. δύναμις ἡ κυρία τῶν προσόδων Πδ15. 1300 b10. προσόδων ταμίαι κ6. 398 a24. σῖτος καλεῖται ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς f 384. 1542 a12.

προσοικεῖν λίμνας Πα8. 1256 a37.

προσοικοδομεῖν. ὁ ἱδρὼς τὸ κακῶς προσῳκοδομημένον ἐστὶν ἐν τῇ σαρκί πβ2. 866 b17.

προσόμοιος τούτων (τῶν γονέων) οὐθενί Ζγδ3. 769 b8.

προσονομάζειν. διὰ τί αἰθέρα προσωνόμασαν τὸν ἀνωτάτω τόπον Οα3. 270 b22.

προσορίζεσθαι. οἱ χρησμολόγοι οὐ προσορίζονται τὸ πότε Ργ5. 1407 b5. εἰ προσοριεῖται τὸ ἐν μέρει Φθ1. 252 a27.

προσουρεῖν. κακοῖ ϗ προσουρῶν τὸν λέοντα τοῦτο τὸ ζῷον (τὸ λεοντοφόνον) θ146. 845 a33.

προσοφλισκάνειν. προσοφλήσει ὁ ὑπάρξας Ηδ8. 1124 b11.

πρόσοψις. ἕπεται αὐτῷ ὁ πλησίον ἀὴρ διὰ τὴν πρόσοψιν (πρόωσιν recte ci Bsm) πκε22. 940 a12.

πρόσπαιος. ἐκ προσπαίου, opp μετὰ συνηθείας Ηι5. 1166 b35, 34. — **προσπαίως** εὖνοι γίνονται ϗ ἐπιπολαίως στέργουσιν, syn ἐκ προσπαίου Ηι5. 1167 a2.

προσπέτασθαι, προσπέτεσθαι. κατὰ μόνας προσπέταται Ζι43. 629 a35. προσπετόμενος, προσπετόμενα Ζι36. 620 a30, 32. 1. 609 a15. θ3. 593 a8.

προσπιέζειν. προσπιέζουσι τὸ ἄνω μέρος πρὸς τὸ κάτω Ζιδ2. 526 a23. προσπιέσασα τὰ ᾠὰ τούτοις (i e τοῖς χονδρώδεσιν) ἀποτίκτει Ζιε17. 549 b2.

προσπίπτειν. ἀὴρ πρὸς τὰ σώματα προσπίπτων, ἦχοι πρὸς μαλακὸν προσπίπτοντες ακ800 a2, 803 b1. πόλος πρὸς ὃν αἱ γραμμαὶ προσπίπτουσιν, προσπεσοῦνται μγ5. 376 a19, 375 b25. ῥέων ὁ ἄνεμος ϗ προσπίπτων, προσπίπτειν τὸ πνεῦμα στερεοῖς ὄγκοις sim μβ8. 366 b14, 368 a23. γ1. 371 a14, b10. πη16. 888 b24. ια7. 899 b24. κς17. 942 a19. λβ2. 960 b14. ἡ ὄψις προσπίπτει πρός τι, πρὸς τὸν ἥλιον sim μγ4. 375 a3. 6. 377 a32, b19, 378 a3. ἡ νεφέλη λευκὴ οὖσα προσπίπτουσα πρὸς τὸ πράσινον μγ4. 375 a16. ἡ κίνησις ἐλάττων προσπίπτει τοῖς ὁρωμένοις Ζγε1. 781 a5. — κυνίδια προσπίπτοντα δάκνει Ργ4. 1406 b28. ψύλλοι κατεσθίουσιν ἰχθῦς προσπίπτοντες Ζιδ10. 537 a7. cf Ζμδ5. 681 b9. προσπίπτειν πρὸς τὴν τροφήν Ζμδ5. 681 b3. — τὰ προσπίπτοντα τοῖς βλεφάροις, πρὸς τὰ ὄμματα, τὰ ἔξωθεν προσπίπτοντα Ζμβ13. 657 a37, 33. 15. 658 b17. αἱ ἀκαλῆφαι τρέφονται ὅ τι ἂν προσπέσῃ ἰχθύδιον Ζιθ2. 590 a27. δ6. 531 b5. αἰσθάνεσθαι τῶν προσπιπτόντων Ζμδ5. 681 b4. οἱ νόμοι τὸ καθόλου λέγουσιν ἀλλ᾿ οὐ πρὸς τὰ προσπίπτοντα ἐπιτάττουσιν Πγ15. 1286 a11.

προσπλεῖν. ἂν οἱ ἁλιεῖς ἀψοφητὶ προσπλεύσωσιν Ζιδ8. 533 b32. φασί τινες προσπλεύσαντες (πρὸς Λιβύην) Ζιθ28. 606 b10.

προσποιεῖσθαι μείζω τῶν ὑπαρχόντων sim Ηδ13. 1127 b9,

18, 21. ηεβ3. 1221 a 25. προσποιοῦνται λέγειν τι, βούλεσθαι sim Ργ5. 1407 a 33. Ηκ8. 1178 a 31. ι3. 1165 b 5. προσποιεῖται τοιοῦτος εἶναι Ηθ10. 1159 a 15. — προσποίητος. μετ' ὀργῆς προσποιήτου οβ1352 b 9. φιλανθρωπία προσποίητος αρ7. 1251 b 3.

προσποίημα. ἀληθεύειν ἐν λόγοις ϗ πράξεσι ϗ τῷ προσποιήματι Ηδ13. 1127 a 20.

προσποίησις ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἐπὶ τὸ ἔλαττον Ηβ7. 1108 a 21. προσποίησις παραλείψεως ρ22. 1434 a 24. ἀπατᾶσθαι ὑπὸ τῆς προσποιήσεως Ηι3. 1165 b 10.

προσποιητικὸς ἀνδρείας Ηγ10. 1115 b 30. προσποιητικὸς τῶν ἐνδόξων Ηδ13. 1127 a 21.

προσπορεύεσθαι. ὅταν μὴ ἔχωσιν αἱ μέλιτται ὁδὸν ᾗ προσπορεύσονται (πρὸς τὰ κηρία) Ζι40. 625 a 13. — προσπορευομένης τῆς νουμηνίας, προσπορευομένου τοῦ μηνός οβ1353 b 1, 3. — τὰ ἀπὸ τῶν λιμένων ϗ τῶν ἄλλων τελῶν αὐτοῖς προσπορευόμενα οβ1350 a 7.

προσπορίζειν. προσπεπορίσθω πρὸς τὴν β (int ἡ γραμμή), ἐφ' ἧς τὸ ζ μγ5. 376 a 14.

προσπταίειν. προσπταίσαντα πεσεῖν Ηε15. 1138 b 4. ἐὰν προσπταίσωμεν λυπούμεθα ημβ11. 1210 b 38. — οἱ ἰσχνόφωνοι προσπταίοντες (offendentes, haesitantes lingua) ἐπίσχουσιν πια60. 905 b 30. — metaph, τὸ μικρὸν τῆς περιόδου προσπταίειν πολλάκις ποιεῖ τὸν ἀκροατήν Ργ9. 1409 b 19, 21.

πρόσπταισμα. πλευρῖτις μείζων νόσος προσπταίσματος Ηε15. 1138 b 3.

προσπυνθάνεσθαι εἴ τι σημαίνει τι13. 173 b 12. cf προσερωτᾶν.

προσραίνειν. κάπτουσιν οἱ κέπφοι τὸν ἀφρόν, διὸ προσραίνοντες θηρεύουσιν Ζι35. 620 a 14. ἅπαντα μᾶλλον πιαίνει ἅλμη προσρανθέντα Ζθ10. 596 a 26. ἂν προσρανθῇ τινὶ (φάρμακον) θ78. 835 b 35.

πρόσρησις. καθ' ἑκάστην πρόσρησιν (i e καθ' ἑκάστην τρόπου προσθήκην Schol 148 b 18, in qualibet modalitate, cf πρόσθεσις ε12. 21 b 27, 30) Αα2. 25 a 3 Wz.

πρόσριζος. ἡ χλωρὶς τὴν νεοττιὰν ποιεῖται ἐκ τοῦ συμφύτου ἕλκουσα πρόσριζον (πρόρριζον codd Aa Da Aub) Ζι13. 616 a 2.

προσσημαίνειν. ῥῆμά ἐστι τὸ προσσημαῖνον χρόνον ε3. 16 b 6, 8, 9, 13, 18. 10. 19 b 4. πο20. 1457 a 17. τὸ εἶναι προσσημαίνει σύνθεσίν τινα ε3. 16 b 24. τὰ τοιαῦτα τῶν ὀνομάτων προσσημαίνει τὴν προαίρεσιν Ρα13. 1374 a 13. τὸ πᾶς οὐδὲν ἄλλο προσσημαίνει ἢ ὅτι καθόλου ε10. 20 a 13. προσσημαίνειν ϗ τοὺς ἐναντίους λόγους τζ2. 140 a 19. μὴ προσσημήνας τε5. 134 b 18. cf τη5. 155 a 33. ι7. 169 b 11.

προσσπᾶν. γαστροκνημίαι κάτω προσεσπασμέναι φ3. 807 b 1.

προσσπαστικός. ὑστέραι προσσπαστικαὶ οὖσαι σημαίνουσι καλῶς ἔχειν πρὸς τὸ συλλαβεῖν Ζκ2. 635 a 25, cf b 3, 636 a 7.

προσστέλλω. μαλακωτέρα ἡ (τοῦ βονάσου) θρὶξ τῆς τοῦ ἵππου ϗ προσεσταλμένη μᾶλλον Ζι45. 630 a 25 (S II 518). κοιλία πλατεῖα ϗ προσεσταλμένη· ἰσχίον προσεσταλμένον φ3. 807 a 34. 37.

πρόσταγμα. κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ παιδαγωγοῦ ζῆν Ηγ15. 1119 b 13.

προστακτικὸν ἡ ψυχή, opp ὑπηρετικόν τε1. 128 b 19.

πρόσταξις πατρική Ηκ10. 1180 a 19. κατὰ πρόσταξιν τοῦ τὸ κράτος ἔχοντος ἡγεμόνος κ6. 399 b 9. ποιεῖσθαί τινι τὴν πρόσταξιν τα7. 103 a 35.

προστάτης. προστάτην νέμειν Πγ1. 1275 a 13. μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων f 401. 1545 a 13. προστάται τοῦ δήμου Πε5. 1305 a 20. cf 6. 1305 a 39, b 7.

προστάττειν. τὸ λογιστικὸν (ἡ φρόνησις, ὁ λόγος, ὁ νόμος) προστάττει. opp προστάττεσθαι, ὑπηρετεῖν τε1. 129 a 12-15. Ηγ8. 1114 b 30. ε3. 1129 b 19. opp κωλύειν Ηε5. 1130 b 25. ὁ ἀλείπτης ἓξ μνᾶς προστάξει Πβ5. 1106 b 2. πολλὰς ἐπιμελείας ἅμα προστάττειν Πδ15. 1299 b 8. τοῖς κοπιῶσι προστάττουσιν ἐμεῖν πε7. 881 a 12. τύπτειν προστάττουσι τούτοις (τοῖς ἐλέφασι) Ζι1. 610 a 27. ζ18. 572 a 4. — ποιεῖν τὸ προσταττόμενον Ρβ23. 1399 b 13. Ηβ3. 1105 b 16. τούτοις (τοῖς ἐπιμεληταῖς ἐμπορίου) προστέτακται τῶν ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι f 410. 1546 b 6.

προστέλλειν. ἀναγκαῖον (ζῷά τινα) τοὺς μηροὺς προστέλλοντα ϗ ὑποτιθέμενα ὑφ' αὑτὰ τὸν μετεωρισμὸν τοῦ ὅλου σώματος ποιεῖσθαι Ζπ15. 713 a 22.

προστιθέναι, coni περιθεῖναι, ἐναρμόσαι μχ24. 856 a 20. dist ἐπιτιθέναι Ογ1. 299 b 28. opp ἀφαιρεῖν Ηε7. 1132 a 33. opp προσλαμβάνειν Ηε4. 1130 a 25. προσθεῖναι τὸ ἐλλεῖπον Ηα7. 1098 a 25. οὐδενὸς προστεθέντος, syn μονούμενον Ηκ2. 1172 b 31. προστιθέμενον ποιεῖ ῥοπήν Πδ11. 1295 b 38. cf Ηα5. 1097 b 19. opp ἀφαιρεῖν: πρὸς πεπερασμένον ἀεὶ προστιθείς, ἀφαιρῶν sim Φθ10. 266 b 2. Μβ4. 1001 b 8. ὃ ἐκεῖθεν ἀφαιρεῖ ἡ φύσις, προστίθησιν ἐνταῦθα Ζγγ1. 750 a 4. cf 4. 755 a 35. Ζμγ2. 663 a 9. δ9. 684 b 30, 685 a 26. 10. 689 b 14. (αἱρετώτερον) δυοῖν ὃ τῷ αὐτῷ προστιθέμενον μεῖζον ποιεῖ τὸ ὅλον Ρα7. 1365 b 13. τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις οὔτ' ἀφελεῖν ἔστιν οὔτε προσθεῖναι Ηβ5. 1106 b 11. προστεθείσης τῆς αἰτίας ϗ τοῦ διὰ τί Ρβ21. 1394 a 31, b 32. παραλογισμοὶ παρὰ τὸ προστιθέναι τι τι29. — logice de addendo ad subiectum praedicato ε10. 19 b 38 Wz. cf ἢ προστιθεμένου ἢ ἀφαιρουμένου τοῦ εἶναι ϗ μὴ εἶναι Αα1. 24 b 17 Wz; saepe de adiicienda nota ad determinandam notionem (cf ἢ προσθετέον Ηα11. 1101 a 16. ε11. 1136 b 3. θ2. 1155 b 34). opp ἀφαιρεῖν Αδ5. 91 b 27. δεῖ ἢ ὁμωνύμως ταῦτα φάναι εἶναι ὄντα, ἢ προστιθέντας ϗ ἀφαιροῦντας Μζ4. 1030 a 33 Bz. ἁπλῶς ἀκρατής, opp προστιθέντες τὸ χρημάτων ἀκρατής sim Ηη6. 1147 b 33. ημβ6. 1202 a 38. σκεπτέον περὶ τῶν μαθηματικῶν, μηδεμίαν προστιθέντας φύσιν ἄλλην αὐτοῖς Μμ1. 1076 a 23. Ἐμπεδοκλῆς οὐ καλῶς τοῦτο εἴρηκε, προστιθείς ψβ4. 415 b 28 (Torstr). — ὡς οὐκ αἰσθανομένων, ἂν μὴ αὐτὸς προσθῇ (i e in maius auxerit) πο26. 1461 b 30. πάντες προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι πο24. 1460 a 18 (inde Ρβ24. 1401 b 7 pro ὄρσῃ ci προσθῇ Vahlen Poet IV 435). — τὸ προσθεῖναι μεσότης (τοῦ ἆραι et τοῦ θεῖναι) πε41. 885 b 8? — προστίθεται (adnumeratur) τὰ ζεφυρικὰ τῷ βορέᾳ μβ6. 364 a 19. — med προσθέσθαι τῇ ἡδονῇ ϗ πρᾶξαι τὰ φαῦλα ημβ6. 1201 a 2. — (παντὸς τοῦ προστεθέντος μεῖζον Ογ2. 301 b 15, fort προτεθέντος coll α12. 281 a 34). — τὰ πρόσθετα v h v.

προστίκτειν. οἱ κάραβοι προστίκτουσιν (προεκτίκτουσιν Aub, v h v) ὑπὸ τὴν κοιλίαν Ζε17. 549 a 17.

προστιμᾶν. ἄν τις ἱερωσύνης ἀμφισβητήσῃ, προστιμᾷ ὁ βασιλεύς f 385. 1542 a 31.

προστρίβειν. πνεῦμα, ὃ προστρίβοντα ϗ κινοῦντα (ζῷά τινα ἄφωνα) ποιεῖ τοὺς ψόφους Ζιδ9. 535 b 23.

προσυλλογίζεσθαι τὰ συμπεράσματα Αβ19. 66 a 35 Wz. κρύπτοντα προσυλλογίζεσθαι δι' ὧν ὁ συλλογισμός τθ1. 156 a 7. προσυλλογιστέον τζ10. 148 b 8.

προσυλλογισμός. περαίνεσθαι διὰ προσυλλογισμῶν Αα25. 42 b 5 Wz, cf Αβ1. 53 a 40. ἐκ προσυλλογισμοῦ Αα28. 44 a 22.

προσυπάρχειν. δεῖ δὲ ϗ τρίτην ἔτι (ἀρχὴν) προσυπάρχειν Γβ9. 335 a 31.

προσυπολαμβάνειν. προσυπολαβόντες τὸ μέσον ὁμοίως ἔχειν πρὸς ἅπαν Οδ1. 308 a 27.

πρόσφατος. πρόσφατόν ἐστι καὶ νέον ὕδωρ τὸ ὑόμενον f 207. 1515 b24. ἀναθυμιάσεις πρόσφατοι φτβ4. 825 b38. τὰ πεπωκότα πόμα πρόσφατον Ζιγ19. 520 b31. δέλεαρ πρόσφατον Ζιδ8. 534 a12. ἔλαιον πρόσφατον, opp παλαιόν πκα4. 927 a29. σπέρμα πρόσφατον, opp παλαιότερον, τριετές πκ17. 924 b28. οὖρον πρόσφατον πιγ1. 907 b25. ἐν ᾧ μεταβάλλει (ἡ τροφὴ) καὶ οὔτ' ἔτι πρόσφατος οὔτ' ἤδη κόπρος Ζμγ14. 675 b32. ὅταν ἡ ὀχεία πρόσφατος ᾖ Ζιγ1. 509 b31. ἡ τῶν καταμηνίων ῥύσις ἢ παλαιοτέρα ἢ προσφατωτέρα Ζγδ1. 764 a6. ὁ ἐκ τῆς προσφάτου φαντασίας ἀκρατής ημβ6. 1203 b4. αἱ πρόσφατοι θεωρίαι καὶ μαθήσεις αἰσθηταὶ μάλιστα ηεη2. 1237 a24. κρείττων ἂν δόξειεν ἀρχαίας ἀρετῆς πρόσφατος f 83. 1490 a34. δηλοῖ Ὅμηρος, οὕτω πρόσφατος ὢν ὡς εἰπεῖν πρὸς τὰς τοιαύτας μεταβολάς μα14. 351 b35. μάρτυρες διττοί, οἱ μὲν παλαιοὶ οἱ δὲ πρόσφατοι Ρα15. 1375 b27, 1376 a7.

προσφέρειν. ὅθεν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς τοὺς θεοὺς f 108. 1495 b7. τὰ πολλὰ (τῆς τροφῆς) ἁλίζοντες προσφέρουσιν Ζιθ10. 596 a19. προσφέρειν λόγον τοῖς λόγου μηδὲν δεομένοις ηεα3. 1215 a2. μέχρις ἥβης κουφότερα γυμνάσια προσοιστέον Πθ4. 1338 b40. — med, προσφέρεσθαι, προσενέγκασθαι τροφήν, σιτίον, τὰ ὑγιεινά, πτισάνην al ζ6. 470 a24. Μκ6. 1063 a29. Ζια11. 492 b19. Ζμγ8. 671 a10. δ8. 683 b36. f 99. 1494 a9. ημα35. 1196 b9. β3. 1199 b28, 29. 10. 1208 a24. πβ40. 870 b12. ποῖα δεῖ προσφέρεσθαι πρὸς τὸ σῶμα Ηζ1. 1138 b30. — θεωρητέον . . . πίστιν προσφερομένους χ2. 792 b15. — pass, ἡ προσφερομένη τροφή, τὸ προσφερόμενον αι4. 441 b27, 30. Ζιγ21. 522 b33. Ζμγ3. 664 b30. — ἡ ἀκαλήφη αἰσθάνεται προσφερομένης τῆς χειρός Ζιδ6. 531 b2. ηεβ1. 1220 a27. — med, ἴσως καὶ κοινῶς προσφέρεσθαι πρός τινα ρ9. 1430 a2. νομικῶς καὶ ἑταιρικῶς προσφέρεσθαι ηεη10. 1243 a5. (τοῖς βαρβάροις) ὡς ζῴοις προσφερόμενος f 81. 1489 b31. — τὰ εὐθύγραμμα εἰς τοὔμπροσθεν προσηνέχθη ἐκκρούεσθαι (?) πις4. 913 b19.

προσφιλής. προσφιλὲς ἑκάστῳ τῶν ζῴων τὸ κατὰ φύσιν Ζιθ2. 591 a10. cf θ140. 844 b33. πάσαις ἡλικίαις ἡ χρῆσις αὐτῆς (τῆς μουσικῆς) ἐστὶ προσφιλής Πθ5. 1340 a5.

προσφιλονεικεῖν. Δημόκριτος προσπεφιλονείκηκε τῇ δόξῃ τῇ αὐτοῦ μα6. 343 b25.

προσφορὰ τῆς τροφῆς, τοῦ ὑγροῦ (cf προσφέρεσθαι supra p 649 a21) Ζμγ8. 671 a13, 10. πν1. 481 a7. θ86. 837 a17. 100. 838 b28. πια12. 900 a19. τῆς προσφορᾶς γινομένης γίνεται ἡδονή· ἅμα τῇ προσφορᾷ ὧν ἐσμὲν ἐνδεεῖς ημβ7. 1204 b24, 26, 29, 31, 35. περὶ αὐτῆς τῆς προσφορᾶς τῶν αἰτίων τούτων (τοῦ νέκταρος καὶ τῆς ἀμβροσίας) ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν· εἰ μὲν γὰρ χάριν ἡδονῆς αὐτῶν θιγγάνουσιν Μβ4. 1000 a14.

πρόσφορος. ἡ φύσις ζητεῖ τὸ πρόσφορον Ζι12. 615 a26. τυγχάνειν τοῦ προσφόρου Ηκ10. 1180 b12.

προσφύειν. 'quidquid aut sero aut praeter naturam corpori accedit neque tamen ita cum eo coniungitur, ut unitatem cum eo faciat, προσφύεσθαι dicitur: contrarium συμφύεσθαι' S Theophr III 720.

1. πολλὰ (φυτὰ) τὰ μὲν οὐκ ἔχει, τὰ δὲ καὶ ἀφέλοι τις ἄν, τὰ δὲ προσφύεται· προσφύεται δὲ μάλιστα πλησίον ἀλλήλων Ζγα18. 722 a14. δ4. 772 b22. τὰ δὲ προσφύεται καὶ ἀπολύεται, οἷον γένος τι τῆς ἀκαλήφης· καθ' οὓς (πόρους) προσφύεται ἀλλήλοις Ζια1. 487 b11. μδ9. 387 a3. τῷ ἀτελὲς εἶναι καὶ προσφύεσθαι ταχέως ταῖς πέτραις τοῖς φυτοῖς παραπλήσιον Ζμδ5. 681 b6. ὅσα κατὰ μῆκος ἔχει τοὺς πόρους, καθ' οὓς προσφύεται ἀλλήλοις μδ9. 387 a3. — 2. ἅτε παρὰ φύσιν ὄν, προσπέφυκεν ὥσπερ τὰ φύματα· καὶ γὰρ ταῦτα λαμβάνει τροφήν, καίπερ ὄντα ὑστερογενῆ καὶ παρὰ φύσιν Ζγδ4. 772 b29. προσπέφυκε γάρ, καὶ χωριζόμενα πολλὰ (ζῷα) διαφθείρεται, οἷον αἱ μὲν πίνναι προσπεφύκασιν, οἱ δὲ σωλῆνες ἀνασπασθέντες οὐ δύνανται ζῆν Ζιθ1. 588 a13 Aub. — (βατράχου γλώττης) τὸ ἔμπροσθεν προσπέφυκεν ἰχθυωδῶς, ὃ τοῖς ἄλλοις ἀπολέλυται· προσπέφυκεν ὁ ὀμφαλὸς μικρὸν κατωτέρον τοῦ στόματος (v l σώματος) τῆς γαστρός (τῇ γαστρί ci Aub) Ζιδ9. 536 a9. ζ10. 565 a3. cf f 303. 1530 a4. 311. 1531 a13. — εἰ δ' ἔστι τι δι' οὗ προσπέφυκε Ζγγ2. 752 a28. — τούτου δ' αἴτιον τὸ εἰρημένον, ὅτι προσπέφυκε κατὰ τὴν ἀρχήν· τὸ (ᾠὸν) προσπεφυκὸς ὕστερον ἐξέρχεται, κατὰ τὴν ἀρχὴν δὲ προσπέφυκεν, ἐν τῷ ὀξεῖ δ' ἡ ἀρχή· ὁ νηρείτης προσπέφυκε νεανικῶς κατὰ τὸ μέσον Ζγγ2. 752 b15, a16. Ζιδ4. 530 a15. καθ' ὃ προσπέφυκε τῇ ὑστέρᾳ τὸ ᾠόν· τὸ σαρκῶδες προσπέφυκε κατὰ δύο τόπους τῷ ὑμένι Ζγγ2. 752 a11. Ζιδ6. 531 a19. προσπεφυκέναι ὥσπερ τὰ ἔμβρυα Μδ4. 1014 b8. cf f 259. 1525 b29. — ἐπὶ πόρους προσπεφύκασιν οἱ ὀδόντες πλδ2. 963 b23. πρὸς ἑκάστῳ (δακτύλῳ) προσπέφυκεν οἷον πλάτη καθ' ὅλον συνεχής· πρὸς τῇ ὑστέρᾳ ὁ ὀμφαλὸς προσπέφυκε τῶν ἤδη τελείων· πρὸς τῇ ὑστέρᾳ προσπέφυκε τὸ ᾠὸν τέλειον Ζμδ12. 694 b4. Ζγγ3. 754 b17, 14. πᾶσι πρὸς τοῖς πρανέσι προσπεφύκασι καὶ κατὰ τὸν τόπον τῆς ῥάχεως (οἱ τῶν ἀρρένων πόροι) Ζγα13. 720 a27. ἡ γένεσις ἐξ ἄκρου τοῦ ᾠοῦ ἀλλ' οὐχ ᾗ προσπέφυκε πρὸς τὴν ὑστέραν, φλέβες πρὸς τὴν ῥάχιν μᾶλλον προσπεφύκασι Ζιγ4. 514 b17. syn ἡ πρόσφυσις τοῦ ᾠοῦ Ζγγ3. 754 b10, 12. (μύτις) προσπέφυκε πρὸς τὰ πρανῆ μᾶλλον Ζμδ5. 681 b19. πρὸς ἃ (ἃς? cf Ζγδ6. 777 a26) ὁ ὀμφαλὸς συνάπτει καὶ προσπέφυκεν Ζγβ7. 745 b33 in v l. — ἐνίοις (γαλεώδεσιν) ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὑστέρας περὶ τὴν ῥάχιν προσπέφυκε τὰ ᾠά Ζιζ10. 565 a15. — ᾗ προσπέφυκε Ζιδ6. 531 a21. ᾗ συνῆπται τὸ δίθυρον τῶν κυάμων, ταύτῃ προσπέφυκεν Ζγγ2. 752 a23. τὰ τήθυα προσπέφυκε ταῖς πέτραις τῷ ὀστράκῳ· ἡ ἀκαλήφη προσπέφυκε ταῖς πέτραις· (οἵ τε θορικοὶ πόροι καὶ οἱ ὑστερικοὶ) οἱ μὲν προσπεφύκασι τῇ ὀσφύϊ οἱ δὲ τῶν θηλειῶν πόροι εὐκίνητοί εἰσιν Ζιδ6. 531 a11, 31. ζ11. 566 a12. ἡ πλατεῖα (ἕλμινς) προσπέφυκε μόνη τῷ ἐντέρῳ· σκωλήκια ἃ οὐ προσπέφυκεν οὐδενί Ζιε19. 551 a11. 25. 555 a20 (nulli annexum Gazae, nulli rei annexi sunt Scalig, qui nulla re continentur S II 411). — 3. ἐν τῷ ὑγρῷ πολλὰ τῷ προσπεφυκέναι ζῇ Ζια1. 487 b8. τὰ ζῶντα τῷ προσπεφυκέναι Ζγα1. 715 b17. τὰ μονόθυρα διὰ τὸ προσπεφυκέναι σῴζεται τῷ πρανὲς ἔχειν τὸ ὄστρακον Ζμδ5. 679 b23. — 4. vivipara ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἔχει (τὰ ᾠὰ) καὶ προσπεφυκότα· τριχώδη καὶ ἑλμινθώδη προσπεφυκότ' (v l πρασώδη τ') ἔχουσαί ποτέ τινες (ἐγχέλεις) φαίνονται· οὔσης δικρόας τῆς ὑστέρας (τῶν γαλεωδῶν) καὶ προσπεφυκυίας πρὸς τῷ ὑποζώματι Ζιδ11. 538 a9, 5 S et Aub. ζ10. 565 a17. ὑμὴν τὸ μὲν πλεῖστον προσπεφυκὼς τῇ μήτρᾳ, τῇ δ' ἀφεστώς Ζιη7. 586 a27. (αἰδοιῶδες) μέχρι εἰς μέσην τὴν πλεκτάνην προσπεφυκός· ταῦτα (τὰ κάρφη) σύμφυτα τῷ χιτῶνί ἐστιν, ὥσπερ (ὡς γὰρ ci Aub) κοχλίᾳ τὸ ὄστρακον, οὕτω τὸ ἅπαν τῷ σκώληκι, καὶ οὐκ ἀποπίπτει ἀλλ' ἀποσπᾶται ὥσπερ προσπεφυκότα· (τὰ ζῷα μικρὰ καὶ ἐρυθρὰ) χρόνον μέν τινα κινεῖται προσπεφυκότα, ἔπειτ' ἀπορραγέντα φέρεται κατὰ τὸ ὕδωρ Ζιε6. 541 b11. 32. 557 b20. 19. 552 a3 S et Aub. οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς προσπεφυκυίας ἔχοντες τὰς τρίχας φ6. 812 b32. (τὰ σκληρόφθαλμα) οἷον βλέποντα διὰ τοῦ βλεφάρου προσπεφυκότος· ἀλλὰ τὸ μόριον (γλῶττα) τοῖς μὲν ἀπολελυμένον τοῖς δὲ

προσπεφυκός Ζμβ13. 657 b35. 17. 661 a11, cf supra p 157 a41. τὸν θολὸν ἐν χιτῶνι ὑμενώδει προσπεφυκότα· ὁ σπόγγος ϗ τῷ ζῆν προσπεφυκὼς (τῇ γῇ add nonnulli) μόνον, ἀπολυθεὶς δὲ μὴ ζῆν, ὁμοίως ἔχει τοῖς φυτοῖς· ϗ εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον γένος τῷ προσπεφυκὸς ζῆν μόνον φυτῷ παραπλήσιον Ζμδ5. 679 a1, 681 a16, 26. — ἀναγκαῖον τὸ σῶμα εἶναι μεταξὺ τοῦ ἁπτικοῦ προσπεφυκός ψβ11. 423 a16. — τὸ πεφθὲν ὑπὸ τῆς φύσεως προσφύεται τοῖς σώμασι ϗ καλεῖται τροφή πα42. 864 b8. cf 15. 861 a5. κα2. 927 a20.

προσφυή (Lob Phryn 497). τὰ μὲν κινητικὰ αὐτῶν ἐστί, τὰ δ' ἀκίνητα ἐκ τῆς προσφυῆς (v l ἐστιν ἐκ, προσφύσεως, ἀκίνητα ϗ προσφυῆ ci Aub) Ζιδ4. 528 a33. syn διὰ τὸ προσπεφυκέναι v προσφύειν 3.

προσφυής. ἀκίνητα ϗ προσφυῆ (ci Aub, ἐκ τῆς προσφυῆς Bk) Ζιδ4. 528 a33. — φυτὸν προχειρότερον ϗ προσφυέστερον εἰς ἰατρείαν φτβ6. 826 b3.

προσφυσᾶν. ἀφιᾶσιν αἱ ἄρκτοι ἐκ τοῦ στόματος φλέγμα πάμπολύ τι, ὃ προσφυσᾷ πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν κυνῶν θ144. 845 a22.

πρόσφυσις. ἐν γίνεσθαι ἁφῇ ἢ προσφύσει Φε3. 227 a17. cf Μκ12. 1069 a12. ἡ πρόσφυσις ἡ ὀμφαλώδης Ζιε18. 550 a20. ἡ πρόσφυσις τοῦ ὀμφαλοῦ, τοῦ ᾠοῦ, τῶν ᾠῶν πρὸς τῇ κοιλίᾳ, τῶν κεράτων (syn περιήρμοσται, ἐνήρμοσται) Ζγβ7. 745 b24. γ3. 754 b12, 25 Aub. Ζιδ2. 527 a32. γ9. 517 a21 (cf β1. 500 a9. Ζμγ2. 663 b15. syn ἔκφυσις Theophr f XIII, 2 cf S V 180). τῶν σπόγγων ἡ πρόσφυσις οὔτε καθ' ἓν οὔτε κατὰ πᾶν ... κατὰ πλείω δ' ἐστὶν ἡ πρόσφυσις· λαμβάνεται ϗ ἐν ταῖς κόγχαις τοιοῦτον (καρκίνιον), ὧν ἐστὶν ἡ πρόσφυσις παραπλησία ϗ ἐν τοῖς ἄλλοις Ζιε16. 548 b30, 549 a1. δ4. 530 a11. (τὸ καρκίνιον) πρόσφυσιν οὐκ ἔχει πρὸς τὰ ὄστρακα, opp εὐαπόλυτόν ἐστι Ζιδ4. 530 a4 Aub. τὰ σκωληκοτοκοῦντα αὐξάνεται δι' αὑτοῦ ϗ οὐ διὰ πρόσφυσιν οὐδεμίαν Ζγγ4. 755 a17. οἱ ὑμένες ἔχουσιν ἀρχὴν τὴν πρὸς τὸν μυκτῆρα πρόσφυσιν Ζμβ13. 657 b21. αἱ φλέβες εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν (ὀσφύν? Aub)· προσπέφυκεν ἡ ἀορτὴ μάλιστα τῇ ῥάχει περὶ τὴν καρδίαν· ἡ δὲ πρόσφυσίς ἐστι φλεβίοις νευρώδεσι ϗ μικροῖς Ζιγ2. 512 a12. 4. 514 b21. ἀπὸ τῆς προσφύσεως ἡ τροφή Ζιε16. 548 b8. ἐν τῇ προσφύσει κάμπτειν, ἐκ πλαγίου τὴν τῶν μερῶν πρόσφυσιν ἔχειν Ζπ10. 710 a4. 15. 713 a7. — ἀποκρίνειν ὅσον ἀλλότριον ἔνεστιν ἐν τῇ προσφύσει τῆς τροφῆς πβ3. 866 b21.

προσχεῖν. τοῖς προσχεομένοις θερμὸν ἐξαίφνης φρίκη γίνεται υ3. 457 b14. πγ26. 875 a9. η11. 888 a31. 20. 889 a22. κδ13. 937 a29.

πρόσχημα Καμβύσου, Ξέρξου, Δαρείου (σεμνότητος et μεγαλοπρεπείας exemplum) κ6. 398 a12.

πρόσχισμα. εἰ πρόσχισμα ϗ κεφαλὶς ϗ χιτὼν δύναται γενέσθαι, ϗ ὑποδήματα δυνατὸν γενέσθαι, ϗ εἰ ὑποδήματα, ϗ πρόσχισμα ϗ κεφαλὶς ϗ χιτών Ρβ19. 1392 a31 Spgl. (ποιεῖν ὡς ἐκ μέρους), οἷον ἡ σκυτικὴ ὑπόδημα ἐκ προσχίσματος πλ8. 956 b4.

προσχοῦν. ὅπου (ἡ θάλασσα) τοῖς ῥεύμασι πληθύνουσα ἐξηραίνετο προσχουμένη μα14. 351 b7. ὁ Βόσπορος ἀεὶ ῥεῖ διὰ τὸ προσχοῦσθαι μα14. 353 a8.

προσχρῆσθαι. τοῖς θεράπουσι πλεῖστα προσχρώμεθα πρὸς τὰς διακονίας τὰς ἐγκυκλίους Πβ5. 1263 a20. — ὁριζομένοις τὸ συνεχὲς συμβαίνει προσχρήσασθαι τῷ λόγῳ τῷ τοῦ ἀπείρου sim Φγ1. 200 b19. μν1. 450 a2. Αα41. 49 b34. προσκέχρηται αὐτῷ, οὗ τὸ ἴδιον ἀποδέδωκε τε3. 130 b38, 131 a5, 14, 19 al. — προσχρῶνται πολλάκις οἱ ἐπαινοῦντες (i e insuper, praeter praesentia, utuntur etiam praeteritis et futuris) Ρα2. 1358 b19. — προσχρῆσθαι. i q χρῆσθαι ρ7. 1428 a1 Spgl. — προσχρῆσθαι restituendum videtur ξ1. 974 b11 ubi προχρῆσθαι Bk e codd.

προσχωρεῖν. οἱ θύννοι πρὸς τὴν ἄμμον τὴν πρὸς τῇ γῇ προσχωροῦσι τῆς ἀλέας ἕνεκεν Ζιθ19. 602 b1.

πρόσχωρος. πολεμεῖν τοῖς προσχώροις Πβ9. 1269 a6.

πρόσχωσις. πᾶσα ἡ χώρα (Αἴγυπτος) τοῦ ποταμοῦ πρόσχωσις οὖσα τοῦ Νείλου· ἑλώδεις εἶναι τοὺς ἐγγύτερον τῆς προσχώσεως τόπους· τὰ περὶ Μαιῶτιν λίμνην ἐπιδέδωκε τῇ προσχώσει τῶν ποταμῶν μα14. 351 b30, 352 a4, 353 a2.

πρόσω. τὴν φωνὴν (ὁ ἄνθρωπος) εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει Ζμγ1. 662 b22. καλεῖται ῥάχις τὸ λεῖον, οὗ πρόσω αἱ κοτυληδόνες εἰσίν Ζιδ1. 524 a7. — οὕτως εἰς τὸ πρόσω ἕως τῶν ἀτόμων Ζμα3. 643 a21.

προσῳδία, accentus, ὀξεῖα, βαρεῖα τι23. 179 a14, 15. πο25. 1461 a22 Vahlen Poet IV 369. — spiritus τι20. 177 b3. πο25. 1461 a22. — λόγοι, παραλογισμοὶ παρὰ τὴν προσῳδίαν τι21. 4. 166 b1-9. 7. 169 a27.

πρόσωθεν. τῶν ζῴων (ἄνθρωπος) μόνον πρόσωθεν ὄπωπεν Ζμγ1. 662 b21.

πρόσωπον. 1. γρηῦς κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα (Hom τ 361) Ργ16. 1417 b5. τῶν ἀνθρώπων καλεῖται τὸ μεταξὺ τῆς κεφαλῆς ϗ τοῦ αὐχένος πρόσωπον, τὸ ὑπὸ τὸ κρανίον ὀνομάζεται πρόσωπον ἐπὶ μόνου τῶν ἄλλων ζῴων ἀνθρώπου· ἰχθύος γὰρ ϗ βοὸς οὐ λέγεται πρόσωπον Ζμγ1. 662 b19. Ζια8. 491 b9. (πρῶτον μὲν περὶ τὸ τῆς κεφαλῆς κύτος ὑποθέντες αὐτόσε τὸ πρόσωπον ὄργανα ἐνέδησαν ἐν τούτῳ πάσῃ τῇ τῆς ψυχῆς προνοίᾳ ϗ διέταξαν τὸ μετέχον ἡγεμονίας τοῦτ' εἶναι τὸ κατὰ φύσιν πρόσθεν Plat Tim 45 A.) ἀπὸ τῆς πράξεως αὐτῆς ὀνομασθέν, ὡς ἔοικεν· διὰ γὰρ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζῴων μόνον πρόσωθεν ὄπωπε ϗ τὴν φωνὴν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπει Ζμγ1. 662 b20. Lewes 316. cf s v Etymologica p 291 a42. (τὸ οἴεσθαι διὰ τοῦτο ὀρθῶς ἑστάναι τὸν ἄνθρωπον, ἵν' εἰς τὸν οὐρανὸν ἑτοίμως ἀναβλέπῃ ϗ λέγειν ἔχῃ, ἀνταυγέω πρὸς ὄλυμπον ἀταρβήτοισι προσώποις, ἀνθρώπων μέν ἐστιν οὐκ ἑωρακότων οὐδεπώποτε τὸν καλούμενον οὐρανοσκόπον ἰχθύν Gal III 182.) τὸ σύνολον πρόσωπον, τὸ πρόσωπον πᾶν Ζμα5. 645 b36. β1. 646 b13 (ἡ τοῦ προσώπου φύσις Plat Tim 75 D). refertur inter τὰ μόρια, τὰ ἀνομοιομερῆ Ζμα5. 645 b36. β1. 646 b13. Ζγα18. 722 a18, 20, 26. μδ10. 388 a18. 12. 390 a9. οὐδὲ τὸ πρόσωπον διαιρεῖται εἰς πρόσωπα Ζια1. 486 a8. Ζμβ2. 647 b19. — τὰ μόρια τοῦ προσώπου, τὰ ἐν τῷ προσώπῳ μόρια Ζγδ3. 768 b35. πλβ1. 960 b5. τὰ ὦτα ἀναιμότατα τοῦ προσώπου, ἥκιστα βάθος ἔχει πλβ1. 960 a36, b3, μέτωπον, ῥίς v h v. αὐχὴν τὸ μεταξὺ προσώπου ϗ θώρακος Ζια12. 493 a5. — ὥστε τὸ σπέρμα ἐστὶ τὸ τῆς χειρὸς ἢ τὸ τοῦ προσώπου ἢ ὅλου τοῦ ζῴου ἀδιορίστως χεὶρ ἢ πρόσωπον ἢ ὅλον ζῷον· οὐ γάρ ἐστι πρόσωπον μὴ ἔχον ψυχήν, οὐδὲ σάρξ, ἀλλὰ φθαρέντα ὁμονύμως λεχθήσεται τὸ μὲν εἶναι πρόσωπον τὸ δὲ σάρξ· ἀδύνατον πρόσωπον ἢ χεῖρα ἢ σάρκα εἶναι μὴ ἐνούσης αἰσθητικῆς ψυχῆς Ζγα19. 726 b16 (cf 18. 722 a18, 20, 26). β1. 734 b24. 5. 741 a10. ὅσα περὶ πρόσωπον πλϛ 965 b1-17. διὰ τί τοῦ προσώπου τὰς εἰκόνας ποιοῦνται; διὰ τί τὸ πρόσωπον ἰδίουσι μάλιστα, ἀσαρκότατον ὄν; διὰ τί ἐν τῷ προσώπῳ μάλιστα οἱ ἴονθοι πλϛ1. 965 b2. 2. 965 b4. 3. 965 b14. εὐσαρκία, ἀσαρκία Ζια15. 493 b22 Aub. — ἔνιοι οὐκ οἱ αὐτοὶ ὄντες τὰ ἐπὶ τῶν προσώπων ἤθη τὰ αὐτὰ ἔχουσιν, τὸ ἦθος τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου μεταβαλεῖν, τὰ σχήματα ϗ τὰ παθήματα τὰ ἐπιφαινόμενα ἐπὶ τῶν προσώπων κατὰ τὰς

ὁμοιότητας λαμβάνεται τῷ πάθει, τὸ σχῆμα ϗ τὸ ἦθος τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου φ1. 805^{b}2, 8. 2. 806^{b}29. 3. 808^{a}6. cf 807^{b}11, 27. αἱ τοῦ προσώπου διαφοραὶ τί σημαίνουσιν φ6. 811^{b}5-13. τὰ περὶ τὸ πρόσωπον ἰσχνότερα, τὰ πρόσωπα ἰσχνά, τὰ περὶ τὸ πρόσωπον διεξυσμένα, πίονα φ3. 807^{b}15, 808^{a}18, 27. 6. 811^{b}6. πρόσωπον σαρκῶδες, ὑπόμακρον, ὑπνῶδες, μικροπρεπές, πρόσωπα μικρά, μεγάλα. τὸ πρόσωπον ἐπιφοινίσσον φ3. 807^{b}25, 27, 808^{a}28. 6. 811^{b}5, 7, 8, 12, 9, 812^{a}31, cf 32 et πια32. 903^{a}3. λβ1. 960^{b}2. τὰ ῥυτιδώδη τῶν προσώπων, τὸ πρόσωπον ῥυτιδῶδες φ3. 808^{a}8, 18. περὶ τὸ πρόσωπον ὕπωχρος, τὸ πρόσωπον σεσηρός φ3. 807^{b}6, 808^{a}17. — οἱ ἀπ᾽ οἴνου μεθυσθέντες ἐπὶ πρόσωπον φέρονται, opp ἐξυπτιάζεσθαι f 101. 1494^{b}5. — τὸ τῶν ζῴων πρόσωπον. ἔνια ἔχει τὸ ὑποκείμενον τοῦ προσώπου μόριον ἔλαττον, ὅσα στρογγυλοπρόσωπα· τὰ πρόσωπα τῶν κυνοκεφάλων κυνοειδέστερα· τὸ τοῦ πιθήκου ἔχει πολλὰς ὁμοιότητας τῷ τοῦ ἀνθρώπου· τὸ τοῦ χαμαιλέοντος ὁμοιότατον τῷ τοῦ χοιροπιθήκου· τὸ τοῦ ἀστακοῦ ὀξύτερον τοῦ καράβου· τὰ πρόσωπα διὰ τὸ ῥαίνεσθαι μέλανα γίνεται αὐτῶν (τῶν ἐλάφων) Ζια16. 495^{a}2. β8. 502^{a}20, 27. 11. 503^{a}18. δ2. 526^{b}4. ζ29. 579^{a}2. αἰγῶν, τοῦ προσώπου τὸν τύπον ὅμοιον ἔχει (τάρανδος) ἐλάφῳ· τῶν κυνῶν προσφυσᾶν πρὸς τὰ πρόσωπα θ9. 831^{a}21. 30. 832^{b}15. 144. 845^{a}22. λέοντος τὸ πρόσωπον τετραγωνότερον φ5. 809^{b}16. — τῆς σελήνης ἀεὶ δῆλόν ἐστι τὸ καλούμενον πρόσωπον Οβ8. 290^{a}27.

2. τίς δὲ πρόσωπα (τῆς κωμῳδίας) ἀπέδωκεν ἠγνόηται πο5. 1449^{b}4. τὸ γελοῖον πρόσωπον αἰσχρόν τι ϗ διεστραμμένον ἄνευ ὀδύνης πο5. 1449^{a}36. τὰ τραγικὰ πρόσωπα πλα7. 958^{a}17.

3. πρόσωπον fort i q διάστασις p 189^{a}34 vel διάστημα p 189^{a}59. εἰ δὲ συμβλητὸν τῇ γραμμῇ ἡ στιγμή, τὸ δὲ ἐλάχιστον ἐν τρισὶ προσώποις ατ972^{b}5.

πρότασις, def λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικὸς τινὸς κατά τινος Αα1. 24^{a}16 Wz. ἀντιφάσεως μιᾶς μόριον ε11. 20^{b}23. ἀποφάνσεως τὸ ἕτερον μόριον, ἓν καθ᾽ ἑνός Αγ2. 72^{a}8. τι6. 169^{a}8, 14; sed suum locum nomen πρότασις ibi habet, ubi ἡ ἀπόφανσις pars est syllogismi, προτάσεις ἐξ ὧν ὁ συλλογισμός Αγ12. 77^{a}37. cf Ammon ad Hermen ὡς ἀποφάνσεις μόνον ἐπισκέψεται, ἐν δὲ τοῖς Ἀναλυτικοῖς ὡς μέρη τῶν συλλογισμῶν παραλαμβάνων ἅμα ϗ ὡς προτάσεις εἰκότως ἀξιώσει σκοπεῖν· ὡς γὰρ προτεινομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῶν συλλογίσασθαί τι βουλομένων τοῖς κοινωνοῖς τῶν λόγων, οὕτως οἱ παλαιοὶ προτάσεις ἐπονομάζουσιν Schol p 96^{b}26. (ex hac origine nominis πρότασις explicatur οὐ γὰρ ἐν τῷ συλλογισμῷ ἡ πρότασις Μν2. 1089^{a}25, i e ἡ προτεινομένη ϗ γραφομένη γραμμή Alex cf Μμ3. 1078^{a}20 Bz.) coni ὑπόθεσις, αἴτημα Αγ25. 86^{a}35. dist πρόβλημα τα4. 101^{b}15, 16, 29 Wz et ad 20^{b}22. — πρότασις καταφατική (sive κατηγορική), ἀποφατική (sive στερητική) Αα2. 25^{a}3, 7. 13. 32^{b}1. προτάσεις eiusdem qualitatis dicuntur ὁμοιοσχήμονες v h v. — πρότασις καθόλου, ἐν μέρει, ἀδιόριστος Αα1. 24^{a}17. 2. 25^{a}4 al (cf Zeller Gesch II 2. 159, 2). προτάσεων δύο τρόποι Ηη4. 1147^{a}1. cf Paraphr. πρότασις φθαρτὴ ϗ μὴ καθόλου Αγ8. 75^{b}27. — προτάσεις ἀντικείμεναι (sive ἀντιφατικῶς ἀντικείμεναι), ἐναντίαι, ἀντικείμεναι κατὰ λέξιν ε7. Αβ15. — πρότασις τοῦ ὑπάρχειν, τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν Αα2. 25^{a}1. πρότασις ὑπάρχουσα Αα13. 32^{b}36, ὑπάρχειν λαμβάνουσα Αα15. 33^{b}38, 35^{b}16, ὑπάρχειν λαμβανομένη Αα15. 35^{a}26. προτάσεις ἀναγκαῖαι Αα3. 25^{a}27. 9. 30^{a}15. 10. 30^{b}8, 18. προτάσεις αἱ κατὰ τὸ ἐνδέχεσθαι Αα13. 32^{a}30, ^{b}35. 14. 33^{b}2. 15. 35^{a}6. προτάσεις ἐνδεχόμεναι Αα13. 32^{b}25, 36. 14. 33^{b}18. πρότασις ἐνδέχεσθαι λαμβάνουσα Αα15. 33^{b}38, 35^{b}16, ἐνδέχεσθαι λαμβανομένη Αα15. 35^{a}26, ἐνδέχεσθαι σημαίνουσα Αα21. 39^{b}21. πρότασις ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Αα27. 43^{b}35. quae eiusdem sunt modalitatis προτάσεις dicuntur ὅμοιαι Αα12. 32^{a}11, ὁμοιόσχημοι Αα13. 32^{b}37 (qualitatem, non modalitatem significari contendit Wz ad 36^{a}7). — πρότασις ἄμεσος, πρώτη ϗ ἄμεσος Αβ23. 68^{b}30. γ2. 72^{a}7. 23. 85^{a}1. αἱ ἀποδεικτικαὶ ἀρχαί dicuntur προτάσεις Μβ2. 996^{b}31. γ3. 1005^{b}28. — πρότασις ἀποδεικτική Αα1. 24^{a}23, 30. γ2. 72^{a}10. 12. 77^{b}39, συλλογιστική Αα1. 24^{a}28 (cf πρότασις ἀντιφάσεως, i q ἐρώτημα συλλογιστικόν Αγ12. 77^{a}36), διαλεκτική def τα10. cf θ2. 158^{a}16. Αα1. 24^{a}25, ^{b}10. γ2. 72^{a}9. τὰ τεκμήρια ϗ τὰ εἰκότα ϗ τὰ σημεῖα προτάσεις εἰσὶ ῥητορικαί Ρα3. 1359^{a}8. πρότασις ἐπακτική Αγ12. 77^{b}35 Wz. πρότασις ἔνδοξος Αβ27. 70^{a}4. γ6. 74^{b}23, dist ἀποδεικτικὴ ἀναγκαία Αβ27. 70^{a}7. δόξαι ϗ προτάσεις Ρβ1. 1377^{b}18. 18. 1391^{b}25. — αἱ περὶ ἕκαστον γένος ϗ εἶδος προτάσεις Ρα2. 1358^{a}18. προτάσεις ἠθικαί, φυσικαί, λογικαί τα14. 105^{b}20 sqq. αἱ προτάσεις αἱ ποιητικαί Ζκ7. 701^{a}23. — de conversione τῶν προτάσεων Αα2. 3. 13. 32^{a}29 sqq. 17. 36^{b}35 sqq. β1. 53^{a}7. numerus τῶν προτάσεων et τῶν ὅρων in syllogismis comparatur Αα25. 42^{b}1-26. ἐκ δύο προτάσεων πᾶς συλλογισμός Αα25. 42^{a}32. ἡ πρώτη, ἡ δευτέρα (ἑτέρα, τελευταία) πρότασις ημβ6. 1201^{b}25 sqq. Ηζ12. 1143^{b}3. η5. 1147^{b}9, paullo aliter ἡ προτέρα, ἡ ὑστέρα πρότασις Αγ24. 86^{a}24. ἀνάγκη πρὸς τὸ ἔσχατον ἄκρον ἀμφοτέρας λαβεῖν τὰς προτάσεις Αβ8. 59^{b}19. οὐ δοτέον δὶς ταὐτὸν ἐν ταῖς προτάσεσιν Αβ19. 66^{a}27. τὰς προτάσεις ληπτέον κατὰ τὰς ἑκάστου πτώσεις Αα36. 49^{a}1. λαβεῖν, ἐκλέγειν, ἐκλέγεσθαι προτάσεις τα14. 13. 105^{a}23. Ρβ18. 1391^{b}25. α9. 1366^{a}32. 2. 1358^{a}23. ποιῆσαι πρότασιν τα13. 105^{a}27. 14. 105^{b}3. αὔξειν πρότασιν, syn μέσον ἐμβάλλειν Αγ25. 86^{b}17, 18.

προτατικός τθ14. 164^{b}3. — προτατικῶς ἐρωτᾶν τι15. 174^{b}39.

προτάττειν. ἆθλον προὔταξαν, προὐτέτακτο πλ11. 956^{b}17, 20.

προτείνειν. proprie, (ὁ ναυτίλος) προτείνει τὰς πλεκτάνας Ζιδ1. 525^{a}28. ὅσα τῶν ἀγαλμάτων φιάλην εἶχε προτετακότα οβ1353^{b}23. — logice προτείνειν, tamquam artis vocabulum, significat i q πρότασιν ποιεῖσθαι (cf s πρότασις) Αα32. 47^{a}15, 16. β26. 69^{b}9. τα10. 104^{a}5. γ3. 118^{b}11. δ6. 128^{b}5. θ1. 156^{a}2, ^{b}25, 27, 33. 2. 157^{b}10. 17. 176^{a}34. προτείνειν πρότασιν Αα27. 43^{b}19. τθ2. 158^{a}21. ὁ προτείνων τθ1. 155^{b}34, 38, 156^{a}34, ^{b}5 al. προτείνειν, dist προβάλλειν: οὐδεὶς ἂν προτείνειε τὸ μηδενὶ δοκοῦν οὐδὲ προβάλοι τὸ πᾶσι φανερόν τα10. 104^{a}5, cf πρότασις. med προτείνεσθαι τθ14. 164^{b}4. — pass τὸ προτεινόμενον τθ1. 152^{b}2, 6, 26, 157^{a}5, 16. 2. 157^{a}38 al. ἐν οἷς ἀσαφὲς τὸ προτεινόμενον οὐ συγχωρητέον ἁπλῶς τι17. 176^{b}6. τὰ κατ᾽ ἀντίφασιν προτεινόμενα τα10. 104^{a}14, 21 Wz. 14. 105^{b}2. προτατέον τθ1. 155^{b}30. 11. 161^{a}29.

προτερεῖν, opp ὑστερεῖν Ζγδ6. 775^{a}26. opp ὑστερίζειν ηεγ3. 1231^{b}22. προτερεῖ τῇ γενέσει τὸ ἄνω κύτος τοῦ κάτωθεν, τὰ χρώματα τὰ φοινικιᾶ τῶν μελάνων Ζγβ6. 741^{b}35. ἡ ὄψις προτερεῖ τῆς ἀκοῆς μβ9. 369^{b}9. τοῖς ἰσχνοφώνοις ἡ ὁρμὴ τοῦ λέγειν προτερεῖ τῆς δυνάμεως πια38. 903^{b}21. θηρία προτερεῖ τῆς τελειογονίας διὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐκτρέφειν Ζγδ6. 774^{b}34. — προτερεῖν non addito genet, ἐὰν

μή τι προτερῇ (ἐν τῇ κυήσει) διὰ βλάβην τῆς φύσεως Zιε 14. 544 ^{b}21 (S I 296).

πρότερος, def ἀφ' οὗ μὴ ἀντιστρέφει ἡ τοῦ εἶναι ἀκολούθησις K12. 14 ^{a}34. οὗ μὴ ὄντος οὐκ ἔσται τἆλλα Φθ7. 260 ^{b}18. Γβ11. 337 ^{b}14. Ρβ19. 1392 ^{a}20. ὅσα ἐνδέχεται εἶναι ἄνευ ἄλλων, ἐκεῖνα δὲ ἄνευ ἐκείνων οὔ Mδ11. 1019 ^{a}2. τὰ ἐγγυτέρω τῆς ἀρχῆς πιζ3. 916 ^{a}23. πολλαχῶς λέγεται K12. (Wz ad 14 ^{a}26). Mδ11 Bz. Oβ2. 285 ^{a}22. Zγβ6. 742 ^{a}19. πιζ3. 916 ^{a}18. πρότερα λόγῳ, χρόνῳ, γενέσει Mζ13. 1038 ^{b}28. χρόνῳ, κατ' οὐσίαν Φθ7. 260 ^{b}18. φύσει, λόγῳ, χρόνῳ Φθ9. 265 ^{a}22. — τὸ πρότερον ϰ ὕστερον ἐν τόπῳ πρῶτόν ἐστιν Φδ11. 219 ^{a}15. — πρότερον χρόνῳ κατὰ τὴν πρὸς τὸ νῦν ἀπόστασιν Φδ14. 223 ^{a}5, 9 (cf προτέρα θυγάτηρ, opp νεωτέρα Πε10. 1311 ^{b}11). πρότερον ϰ ὕστερον πῶς ἔσται χρόνου μὴ ὄντος Φθ1. 251 ^{b}10. πρότερον χρόνῳ, syn κατὰ γένεσιν ϰ χρόνον Mθ8. 1049 ^{b}18, 1050 ^{a}3. αἱ τῶν προτέρων δόξαι ψα2. 403 ^{b}21. — πρότερον κατὰ δύναμιν, κατ' ἐντελέχειαν Mδ11. 1019 ^{a}7. Φθ1. 251 ^{a}15. ἡ κατὰ δύναμιν ἐπιστήμη χρόνῳ προτέρα ἐν τῷ ἑνί, ὅλως δ' οὐδὲ χρόνῳ ψγ5. 430 ^{a}21. 7. 431 ^{a}2. — γενέσει πρότερον, οὐσίᾳ ὕστερον· τὸ τῇ γενέσει ὕστερον, τῇ φύσει, τῇ οὐσίᾳ, τῷ εἴδει πρότερόν ἐστι MA8. 989 ^{a}16. θ8. 1050 ^{a}5. μ2. 1077 ^{a}19, 27. Φθ7. 261 ^{a}14. Zγβ6. 742 ^{a}21. cf α18. 722 ^{a}24. Mδ11. 1019 ^{a}2. Oβ4. 286 ^{b}16. — πρότερον οὐσίᾳ, dist πρότερον λόγῳ Mμ2. 1077 ^{b}1, 2 Bz, 10. πρότερον λόγῳ def Mθ8. 1049 ^{b}17. cf ι3. 1054 ^{a}29. Φε3. 227 ^{a}19. τὰ γένη τῶν εἰδῶν πρότερα, τὸ καθόλου πρότερον ϰ τὸ εἶδος, αἱ διαφοραὶ πρότεραι K13. 15 ^{a}5. Mμ8. 1084 ^{b}5. ι7. 1057 ^{b}10. μέρη τοῦ λόγου ϰ εἰς ἃ διαιρεῖται ὁ λόγος πρότερα Mζ10. 1035 ^{b}5. ποίας δυνάμεως ἡ ἐνέργεια προτέρα Mθ8. 1049 ^{b}11 Bz. ὡς ὕλη πρότερον, κατὰ τὸ εἶδος ὕστερον Mμ8. 1084 ^{b}10. ζ10. 1034 ^{b}31. τὸ ὅλον πρότερον τοῦ μέρους Πα2. 1253 ^{a}20 (τὰ μέρη πρότερα τοῦ ὅλου τὴν φύσιν ατ968 ^{a}10). πρότερον γνώσει Mδ11. 1018 ^{b}31. πρότερον ϰ γνωριμώτερον διχῶς, ἁπλῶς ϰ φύσει, πρὸς ἡμᾶς sive ἡμῖν Aγ2. 71 ^{b}33, 72 ^{a}1, 3. 3. 72 ^{b}26. β23. 68 ^{b}35. τὰ πρότερα ϰ ἐξ ὧν ἡ ἀπόδειξις, πρότερα τοῦ συμπεράσματος Aγ3. 72 ^{b}21. 2. 71 ^{b}21 Wz. cf 25. 86 ^{b}3, 29. 26. 87 ^{a}25. β16. 64 ^{b}32, 33. τζ4. 141 ^{b}4, 35. ἡ προτέρα τῶν προτάσεων Aγ24. 86 ^{a}24. ἡ καταφατικὴ προτέρα ϰ γνωριμωτέρα τῆς ἀποφατικῆς Aγ25. 86 ^{b}33. πρότερον κατηγορεῖσθαι (praedicari tamquam genus superius? aliter Wz) Aα27. 43 ^{a}30. — ἀεὶ περὶ τὰ πρότερα ἡ ἐπιστήμη Mμ2. 1076 ^{b}35. ἑτέρας ϰ προτέρας ἢ τῆς φυσικῆς σκέψεως Oγ1. 298 ^{b}20. ἑτέρας ϰ προτέρας φιλοσοφίας ἔργον Γα3. 318 ^{a}6. — ἐν οἷς τὸ πρότερον ϰ ὕστερόν ἐστιν, οὐχ οἷόν τε τὸ ἐπὶ τούτων εἶναί τι παρὰ ταῦτα Mβ3. 999 ^{a}6 Bz. οὐκ ἐποίουν ἰδέας ἐν οἷς τὸ πρότερον ϰ ὕστερον ἔλεγον Hα4. 1096 ^{a}18. ἀμφοτέρους εἶναι τοὺς ἀριθμούς, τὸν μὲν ἔχοντα τὸ πρότερον ϰ ὕστερον τὰς ἰδέας Mμ6. 1080 ^{b}12 Bz. cf Zeller Gesch II 1, 433. — τοὺς ἐντιμοτέρους προτέρους φάσκειν εἰώθασιν K12. 14 ^{b}6 Wz. τοῦτο πρότερον ϰ ποιητοῦ ἀμείνονος πο14. 1453 ^{b}3. ἐπιστήμη κυριωτέρα ϰ προτέρα Mβ2. 997 ^{a}12. πολιτεῖαι ὕστεραι (i e αἱ παρεκβάσεις), πρότεραι Πγ1. 1275 ^{b}1. — πρότερον adverb, οἱ πρότερον ἄνθρωποι μα3. 339 ^{b}20. οἱ πρότερον μα1. 338 ^{a}26. 9. 347 ^{a}6. β2. 354 ^{b}3. Zμα1. 640 ^{a}10. Πδ13. 1297 ^{b}24. ἀπεφήνατό τις τῶν πρότερον Πδ2. 1289 ^{b}5 (aliter οἱ τὸ πρότερον Πδ6. 1293 ^{a}21 'qui prius dicti sunt'). ἔφαμεν, ἐλέχθη, δέδεικται, εἴρηται, διώρισται πρότερον Aα3. 25 ^{a}36, ^{b}2, 13. 4. 25 ^{b}39, 26 ^{b}18. 5. 27 ^{a}8. 13. 32 ^{b}3. 14. 33 ^{a}10. 25. 42 ^{a}10 al. εἴρηται ἐν τοῖς πρότερον Πε7. 1307 ^{b}2. πρότερον c part praes, πρότερον ἐπαγγελλόμενος νῦν οὐθὲν ἐπιτελεῖ Hι1. 1164 ^{a}5. — προτέρως ϰ ὑστέρως ἄλλο ἄλλου λέγεται Φβ3. 195 ^{a}30. Mδ2. 1013 ^{b}31.

πρῶτος, πρώτως. usu vulgari, οἱ πρῶτοι εἴτε γηγενεῖς ἦσαν Πβ8. 1269 ^{a}5. (ἅμα ταῖς πρώταις αἰξίν Zιζ12. 567 ^{a}5? Aub). πρώτως παρ' αὐτοῖς φανῆναι πύρινον καρπόν θ82. 836 ^{b}24. οἱ ἀρχαῖοι ϰ πρῶτοι φιλοσοφήσαντες, θεολογήσαντες Zμα1. 640 ^{b}4. MA2. 982 ^{b}11 Bz. 3. 983 ^{b}6, 29. ὁ μυθολογήσας πρῶτος Πβ9. 1269 ^{b}28. ψελλιζομένῃ ἔοικεν ἡ πρώτη φιλοσοφία MA10. 993 ^{a}15. εἴρηται κατὰ τοὺς πρώτους λόγους, διώρισται ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις Πγ6. 1278 ^{b}18. 18. 1288 ^{a}37. η3. 1325 ^{a}30. Zμδ6. 682 ^{a}2 al. cf ἀρχή p 111 ^{b}27. τὸν πρῶτον λόγον ἐὰν κατηγορῶμεν (opp is qui sequitur λόγος ἀπολογητικός) οὕτω συνθήσομεν ρ37. 1443 ^{b}21. ἐν τῇ πρώτῃ μεθόδῳ περὶ τῶν πολιτειῶν Πδ2. 1289 ^{a}26. (Plato) μετὰ τὴν πρώτην πολιτείαν (in libris de republica expositam) Πβ6. 1265 ^{b}31, ^{a}3. ἡ πρώτη λεχθεῖσα ἀπορία Πγ11. 1282 ^{b}1. ἡ πρώτη λεχθεῖσα ἀπεψία μδ3. 381 ^{a}13 (aliter Ideler II 435). λέγωμεν ἀρξάμενοι (ἀρξάμενοι πρῶτον, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον) ἀπὸ τῶν πρώτων τι1. 164 ^{a}22. Zμα5. 646 ^{a}3. β5. 655 ^{b}28. πο1. 1447 ^{a}12. ηεα7. 1217 ^{a}19 Fritsche. Wz II 395. cf Zγβ4. 737 ^{b}25. μα1. 339 ^{a}10. αι1. 436 ^{a}6. Zιε1. 539 ^{a}2. — οὐ φθείρεται εἰς τὸ τυχὸν πρῶτον Φα5. 188 ^{b}3. — πρῶτον μὲν αὐτὸ τὸ ἕν, ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐστί τι πρῶτον ἓν δεύτερον δὲ μετ' ἐκεῖνο Mμ7. 1081 ^{a}29. — οἱ πρῶτοι (i q πρόσθιοι) ὀδόντες Zμδ5. 678 ^{b}10, 679 ^{a}32. οἱ πρῶτοι μαστοί i q οἱ ὑπὸ ταῖς μασχάλαις Zμδ10. 688 ^{b}12, 14. — οἱ πρῶτοι, i e οἱ ἐκ τοῦ πρώτου τιμήματος Πβ6. 1266 ^{a}18. — μὴ πωλεῖν ἐξεῖναι τοὺς πρώτους (πατρῴους ci Bk[2]) κλήρους Πζ4. 1319 ^{a}11. — τὸ πρῶτον, ubi τὸ πρότερον exspectes, quia duo tantum inter se comparantur πο24. 1460 ^{a}23 Vhl Poet III 341. τγ5. 119 ^{a}22. — voc πρῶτος, πρώτως usus philosophicus latissimum habet ambitum, ut videatur in significandis summis generibus acquiescendum esse. 1. πρῶτος ubi absolute usurpatur conferri potest cum notione et vario usu nominis ἀρχή. ἥ τε ἀρχὴ πρῶτον ϰ τὸ πρῶτον ἀρχή τθ1. 121 ^{b}9. οὗ ἄνευ τῶν ἄλλων οὐδέν ἐστιν, ἐκεῖνο δ' ἄνευ τῶν ἄλλων, ἀνάγκη πρῶτον εἶναι Φδ1. 209 ^{a}1. ἅπαντα μετρεῖται τῷ πρώτῳ Φθ9. 265 ^{b}10. πρῶτον λόγῳ, γνώσει, χρόνῳ Mζ1. 1028 ^{a}32 Bz. πρῶτον τὸ τῇ γενέσει τελευταῖον Zμβ1. 646 ^{a}26, 35. — α. ἐξ ὧν ἐνυπαρχόντων ἐστὶ πρώτων, ἐξ ὧν πρώτων, ἐξ οὗ πρώτου ἐστί Mβ3. 998 ^{a}23 (πρῶτον Bk). η3. 1043 ^{b}30. 4. 1044 ^{a}16. δ3. 1014 ^{a}26. 4. 1014 ^{b}18, 27. Φα7. 190 ^{b}17. τγ1. 116 ^{b}20 (v l πρῶτον). Γα8. 325 ^{b}18 (idem per adverbia significatur ὅθεν πρῶτον Mδ1. 1013 ^{a}4, 7, 14, cf Bz ad β3. 998 ^{a}23). τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἑκάστῳ Φβ1. 193 ^{a}10. τὸ ὑποκείμενον πρῶτον, opp τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ τέλος Mδ6. 1016 ^{a}20 Bz. ἡ πρώτη ὑποκειμένη ὕλη Φβ1. 193 ^{a}29. ἡ πρώτη ὕλη Mδ4. 1015 ^{a}7. θ7. 1049 ^{a}25. Zγα20. 729 ^{a}32. χρόνος οὐκ ἔστι πρῶτος οὐδὲ συνεχὲς οὐδέν, ἅπαν γὰρ εἰς ἄπειρα μεριστόν Φζ8. 239 ^{a}21. πρῶτα τῶν ἐνυπαρχόντων τὰ στοιχεῖα Oγ3. 302 ^{a}11. οἰκία πρώτη, κοινωνία πρώτη (i e simplicissima, quae tamquam pars inest aliis), πόλις πρώτη, πλῆθος πρῶτον, ζῷον πρῶτον Πα2. 1252 ^{b}10, 16. 3. 1253 ^{b}6. 5. 1254 ^{a}34. 9. 1257 ^{a}20. δ4. 1291 ^{a}17. η4. 1326 ^{b}8. τὴν γονὴν εἶναι τὴν πρώτην ψυχήν (Hippo dicit) ψα2. 405 ^{b}5. τὸ θρεπτικὸν πρώτη ϰ κοινοτάτη δύναμις ψυχῆς (quae inest in reliquis et ad eas necessario requiritur) ψβ4. 415 ^{a}24. cf ἐσχάτη ψυχή Zγβ5. 741 ^{a}24. ἀριθμὸς πρῶτος, opp σύνθετος Aγ4. 73 ^{a}40.

ΜΑ6. 987 b34 Bz. ποῖον σχῆμα πρῶτον καὶ ἐν ἐπιπέδοις καὶ ἐν στερεοῖς Οβ4. 286 b12. πρῶτος συλλογισμὸς ὁ ἐκ τῶν τριῶν δι' ἑνὸς μέσου Μδ3. 1014 b2. Ρα2. 1357 a17. Wz I 372 extr. — b. τὸ πρῶτον κινοῦν ἀκίνητον, τὸ πρώτως κινοῦν Φθ5. 256 a9, 258 a30, b4, 11. 7. 260 a25, b16. ἀνωτέρω καὶ πρώτως κινοῦν Ζκ4. 700 a20. κινεῖ μὴ κινούμενον, ὥσπερ τὸ παντελῶς ἀκίνητον καὶ τὸ πάντων πρῶτον Φβ7. 198 b3. ὁ πρῶτος οὐρανός (sphaera stellarum fixarum) Μλ7. 1072 a23 Bz. Οβ6. 288 a15. 12. 292 b22. περὶ τὴν πρώτην γένεσιν τῆς γῆς μβ3. 357 b17. τὸ φυσικὸν θερμὸν τὸ πρῶτον πεπτικόν μκ5. 466 b32. τὸ πρῶτον καταψυκτικὸν μόριον αν18. 479 a31. τὸ πρῶτον αἰσθητικόν υ1. 454 a23. μν1. 450 a11. — c. τὰ πρῶτα αἴτια τῆς φύσεως μα1. 338 a20. τότε εἰδέναι φαμὲν ἕκαστον, ὅταν τὴν πρώτην αἰτίαν οἰώμεθα γνωρίζειν ΜΑ3. 983 a25 Bz. πανταχοῦ κυρίως τοῦ πρώτου ἡ ἐπιστήμη καὶ ἐξ οὗ τὰ ἄλλα ἤρτηται καὶ δι' ὃ λέγονται Μγ2. 1003 b16. ἀπὸ τοῦ πρώτου καὶ τῆς τοῦ πράγματος ἀρχῆς, opp ὅθεν ῥᾷστ' ἂν μάθοι Μδ1. 1013 a2. τὸ θεῖον ἀμετάβλητον πᾶν τὸ πρῶτον καὶ ἀκρότατον Οα9. 279 a32. ἐν τοῖς πρώτοις οὐδέν ἐστι παρὰ φύσιν Οβ6. 288 b19. τὰ ἀίδια καὶ πρῶτα, opp τὰ γενητὰ καὶ φθαρτά Γβ9. 335 a29, 24. τὸ πρῶτον σῶμα Οβ12. 291 b32. ἡ πρώτη κίνησις Οδ3. 310 b34. — d. πρώτη φιλοσοφία (i e ἡ φιλοσοφία ἡ περὶ τὰ πρῶτα, θεῖα, ἀκίνητα, ἀχώριστα) Με1. 1026 a16 Bz. κ4. 1061 b19. Οα8. 277 b10. ἡ πρώτη ἐπιστήμη Μκ4. 1061 b30. ὁ πρῶτος φιλόσοφος ψα1. 403 b16. — e. πρώτως (coni syn κυρίως, ἁπλῶς, καθ' αὑτό), πρῶτος significat ipsam per se rei notionem et naturam (ut quae iam a principio sit et rem constituat) Bz ad Μδ5. 1015 b11. Obs ad Met p 62. μάλιστα καὶ πρώτως ψυχὴν εἶναι τὸ κινοῦν ψα2. 403 b29. ἡ ψυχὴ τοῦτο ᾧ ζῶμεν καὶ αἰσθανόμεθα πρώτως ψβ2. 414 a13. τὸ πρώτως καὶ κυρίως πν3. 482 b5. φιλία πρώτως καὶ κυρίως, dist καθ' ὁμοιότητα Ηθ5. 1157 a30. cf ηεη2. 1236 a20. ἴσον πρώτως, δευτέρως Ηθ9. 1158 b31-33. τὸ πρώτως καὶ [τὸ] μὴ κατ' ἄλλο μεταβάλλον Φε1. 224 b17. τὰ πρώτως λεγόμενα ἕν, τὰ πρῶτα καὶ καθ' αὑτὰ λεγόμενα ἕν. κυριώτατα καὶ πρώτως Μδ6. 1016 b8. ι1. 1052 a18. τα7. 103 a26. τὸ πρώτως λεγόμενον καθό, dist δευτέρως Μδ18. 1022 a17. τὰ πρώτως λεγόμενα τέλεια, ἐναντία Μδ16. 1022 a3. 10. 1018 b4. πρώτη ἐναντίωσις Μι4. 1055 a32 Bz. ὁ πρώτως καὶ ἁπλῶς ὁρισμός, τὸ τί ἦν εἶναι μάλιστα καὶ πρώτως καὶ ἁπλῶς τῶν οὐσιῶν ἐστίν Μζ4. 1030 b5, a29. 5. 1031 a13. τὸ ἀληθῶς καὶ πρώτως ἀγαθόν Ζκ6. 700 b33. ἡ πρώτη φύσις καὶ κυρίως λεγομένη Μδ4. 1015 a13. cf Φβ1. 192 b22. πρῶτον δίκαιον, dist νομικόν Ηε12. 1136 a32-34. ἡ ἀληθινὴ καὶ πρώτη ἀριστοκρατία Πδ8. 1294 a25. πρώτη ποιότης Μδ14. 1020 b14. στέρησις ἡ πρώτη (i e ἡ τελεία) Μθ2. 1046 b15 Bz. τὸ πρῶτον καὶ κυρίως ἀναγκαῖον Μδ5. 1015 b11 Bz. πέρας πρῶτον Μδ17. 1022 a5 Bz. ἅπαντα ταῦτ' ἐστὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ ὑγροῦ τῶν πρώτων (an πρώτως?) λεχθέντων Γβ2. 330 a15. πρώτως δυνατόν Μθ8. 1049 b13 Bz. ἡ πρώτη δύναμις Μθ1. 1046 a10. δ12. 1020 a5. τὸ ἔστιν ὑπάρχει τῷ μὲν πρώτως (syn ἁπλῶς) τοῖς δ' ἑπομένως Μζ4. 1030 a22. τὸ πρώτως ὂν καὶ πρὸς ὃ πᾶσαι αἱ ἄλλαι κατηγορίαι τοῦ ὄντος ἀναφέρονται, ἡ οὐσία Μθ1. 1045 b27. τίς οὐσία ἐστὶν ἡ κυριωτάτη τε καὶ πρώτως καὶ μάλιστα λεγομένη Κ5. 2 a11, sed quoniam dubitatur, quae dicatur κυριωτάτη οὐσία Μζ3, ambiguitas inest formulae πρώτη οὐσία, qua vel significatur res individua, τὸ καθ' ἕκαστον Κ5. 2 b6, vel τὸ εἶδος αὐτὸ καθ' αὑτὸ χωριστὸν ὄν: εἶδος λέγω τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστου καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν Μζ7. 1032 b2. λέγω πρώτην οὐσίαν ἣ μὴ λέγεται τῷ ἄλλο ἐν ἄλλῳ εἶναι καὶ ὑποκειμένῳ ὡς ὕλῃ Μζ11. 1037 b3. ὁρισμός ἐστιν ἐὰν πρώτου τινὸς ᾖ Μζ4. 1030 a10. ὁ λόγος ὁ τῆς πρώτης οὐσίας Μι3. 1054 b1. ἓν εἶναι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀγαθῷ εἶναι, ὅσα μὴ κατ' ἄλλο λέγεται, ἀλλὰ καθ' αὑτὰ καὶ πρῶτα Μζ6. 1031 b14. αἱ πρῶται οὐσίαι ἐνέργειαι ἄνευ δυνάμεως ε13. 23 a24. — f. huic usui, quem extremo loco attulimus, cognatum est, quod res ideales ex Platonis doctrina πρῶτα dicuntur. ἡ ἰδέα πρώτη τῶν συνωνύμων ατ968 a10. πρῶτον μῆκος, πλάτος, βάθος ψα2. 404 b20 Trdlbg. ἐπιφάνειαι αἱ πρῶται Μκ2. 1060 b13. ὁ πρῶτος ἀριθμός Μμ6. 1080 b22. 7. 1081 a4. cf Bz ad Α6. 987 b34. πρώτη δυάς Μμ6. 1080 a26. 7. 1081 b30. — g. logice τὸ πρῶτον i q τὸ καθόλου. τὰ γένη, πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ τὰ πρῶτα Μβ1. 995 b30. 3. 998 b15. οὐ μόνον περὶ τῆς οὐσίας, ἀλλὰ περὶ πάντων ὁμοίως τῶν πρώτων (i e τῶν κατηγοριῶν) Μζ9. 1034 b9 Bz. τὰ πρῶτα καὶ τὰ γένη τῶν ἐναντίων Μι4. 1055 b27. τὰ πρῶτα καὶ τὰ καθόλου μάλιστα, opp τὰ ὑπ' ἐκεῖνα Αα28. 44 a39, b4. τὰ πρῶτα, syn καθόλου Αδ19. 100 b4, 5. λέγω πρῶτον ὃ αὐτὸ μὲν κατ' ἄλλου, κατ' ἐκείνου δὲ μηδὲν ἄλλο Αγ21. 82 b2. ὅρος πρῶτος, terminus maior syllogismi Αα4. 25 b33. ἀκριβέσταται αἱ ἐπιστῆμαι αἳ μάλιστα τῶν πρώτων εἰσίν· μάλιστα ἐπιστητὰ τὰ πρῶτα καὶ τὰ αἴτια ΜΑ2. 982 a26, b2. — 2. πρῶτον relatum ad aliud id dicitur, quod alteri ita est proximum, ut nihil intercedat medium. potest haec relatio significari, πρῶτον πρὸς τὸ καθόλου, πρὸς τὸ καθ' ἕκαστον Αδ17. 99 b9, plerumque non significatur sed ex contextu sententiarum intelligitur. — a. τόπος ὁ μὲν κοινός, ἐν ᾧ ἅπαντα σώματά ἐστιν, ὁ δ' ἴδιος ἐν ᾧ πρώτῳ Φδ2. 209 a33. 4. 211 a28. ε3. 226 b22. Μκ12. 1068 b26. αν8. 474 a29. πρῶτον δεκτικόν Φη4. 248 b21, 249 a3. εἶναι ἔν τινι πρώτως Φδ3. 210 a33, b22, 29. ἐν ᾧ πρώτῳ μεταβέβληκε τὸ μεταβεβληκός Φζ5. 235 b32, 33, 236 a7, b20. τὸ πρῶτον (proximum) κινοῦν Φη2. 243 a3, 14, 245 a8, 25, b1, opp ἔσχατον 244 b4, 245 a4, cf πρῶτον κινοῦν supra p 653 a4. τὸ κινούμενον πρώτως κατὰ τόπον ἀνάγκη ἅπτεσθαι ἢ συνεχὲς εἶναι τῷ κινοῦντι Φη1. 242 b24. ὅσα (μόρια) κύρια καὶ ἐν ᾧ πρώτῳ ὁ λόγος καὶ ἡ οὐσία, οἷον εἰ τοῦτο καρδία ἢ ἐγκέφαλος Μζ10. 1035 b26. ὕπνου τί τὸ πρῶτον πάσχον Μη4. 1044 b16 Bz. τὸ πρῶτον κεχρῶσθαι ἴδιον ἐπιφανείας τε3. 131 b34. ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκεν εἶναι τε2. 129 b18, 20. ζ9. 147 b29 sqq. 13. 150 a26-33. πρῶτον φρόνιμον ἴδιον τοῦ ἐπιθυμητικοῦ sim τε8. 138 b2, 13. τὸ ὁρῶν πρῶτον ψγ2. 425 b19. τὸ πρῶτον αἰσθητήριον ψβ11. 422 b22, 31. 12. 424 a24. Ζμβ10. 656 b35. αἰσθητικὸν πρῶτον τὸ πρῶτον ἔναιμον, τοιοῦτον δ' ἡ καρδία Ζμβ4. 666 a34. τὸ περίττωμα τὸ πρῶτον ζ1. 468 a4. τὰ νοήματα τὰ πρῶτα τίνι διοίσει τοῦ μὴ φάντασμα εἶναι ψγ8. 432 a12. πρώτη οὐσία ἴδιος ἑκάστῳ ἣ οὐχ ὑπάρχει ἄλλῳ, τὸ δὲ καθόλου κοινόν Μζ13. 1038 b10. ὧν τὰ ἐν τῇ φωνῇ σημεῖα πρώτως ε1. 16 a6 Wz. — b. logice πρώτῳ ὑπάρχειν, syn οὐκ ἔστιν ἄλλο μεταξύ Αγ19. 81 b31, 35, 82 a11. ὑπάρχειν πρώτῳ, πρώτως Αβ21. 66 b20 Wz (syn καθ' αὑτό b22). γ15. 79 a38. 16. 79 b25, 38, 80 a3. τοῦ πρώτου ἀποδιδόναι τζ6. 145 a28-32. δεικνύναι ἐπὶ τοῦ πρώτου Αγ5. 4. 73 b33. λέγεσθαι κατ' ἄλλο τι πρῶτον, opp αὐτὸ πρῶτον τε5. 134 a18-25. οὗ πρῶτόν τι κατηγορεῖται Αγ22. 83 b31. 23. 84 b32. οὐκ οἰκείως τὸ πρῶτον ἀποδέδοται πτερὸν ὄρνιθος Κ7. 7 a1. — πρώτη καὶ ἄμεσος πρότασις Αβ23. 68 b30. πρῶτα ἀναπόδεικτα Αγ2. 71 b26. 31. 88 a8 (quamquam haec et similia etiam ad usum voc

πρῶτος supra 1, expositum referri possunt). πρῶτα τὰ μὴ δι' ἑτέρων ἀλλὰ δι' αὑτῶν ἔχοντα τὴν πίστιν τα1. 100 b18. πρῶτον αἴτιον Αγ13. 78 a25, b4. ἐκ πρώτων δεῖ εἶναι τὴν ἀποδεικτικὴν ἐπιστήμην, coni ἄμεσα sim Αγ2. 71 b16 Wz, 21 sqq (sed cf ταὐτὸν λέγω πρῶτον καὶ ἀρχήν 72 a6). ὁ ψευδὴς λόγος γίνεται παρὰ τὸ πρῶτον ψεῦδος Αβ18. 66 a16. — πρώτως. cf supra. πρώτως ἐγένετο ἡ τροφὴ τῷ τρέφοντι συνεχής φτα1. 816 b19. — πρῶτον. τὸ πρῶτον..., εἶτα..., μετὰ δὲ τοῦτο μα14. 353 a11. τὸ πρῶτον..., εἶθ' ὕστερον Πε4. 1304 b11. τὰ πρῶτα Πδ5. 1292 b19. πρῶτον ... εἶτα Ζμα1. 639 b4, 28, 640 a14, b2. πρῶτον μὲν ... εἶτα Ζμα1. 640 a22. γ4. 665 b28. πρῶτον μὲν ... ἔπειτα δέ Ζμδ9. 684 b24. — τὴν πρώτην. τοσαῦτα εἰρήσθω τὴν πρώτην Μζ12. 1038 a35. Πγ15. 1286 a5. ἐκ πρώτης, syn ἐξ ἀρχῆς πβ32. 869 b24, 23. ἀπὸ πρώτης πλε9. 965 a34. χ6. 798 b26. — πρώτιστον (Parm 132) ΜΑ4. 984 b26. πρώτιστα (Hes θ 116) Φδ1. 208 b31. ΜΑ4. 984 b28. (ε 405) οα2. 1343 a21.

προτιθέναι. ἀεὶ πλείων τοῦ προτεθέντος χρόνος (i e ἄπειρος) Οα12. 281 a34. — i q proponere, in medium afferre, ἐν τοῖς προοιμίοις προθήσομεν τὸ πρᾶγμα sim ρ37. 1441 b33. 30. 1437 b40. τὸ ἐγκωμιαστικὸν πάλιν προθέμενοι σκοπῶμεν sim ρ36. 1440 b5. 3. 1425 b33. προθέμενοι τὰς προθέσεις ρ36. 1440 b7. αὐτὸ τὸ μέρος ὁρισάμενοι πάλιν ἕτερον προθησόμεθα ρ33. 1439 a23 (eodem sensu activum legitur a30), cf ρ35. 1440 a7, a9 (προτιθεμένους ci Spgl, προτιθέμενον Bk). 36. 1441 a21. 37. 1443 b26. ἀρχὴ ζητήσεως προθέσθαι τὰ μάλιστα δοκοῦνθ' ὑπάρχειν ψα2. 403 b24. τὸ προτεθέν (id quod propositum est, veluti ad demonstrandum), τὸ προτεθὲν πρόβλημα, ἡ προτεθεῖσα ἐπιστήμη sim Αβ12. 62 a30 (cf πρόβλημα a21). 13. 62 b10. τα1. 100 a19. 2. 101 a30, 38. τί προτιθέμεθα, πεφροιμιάσθω τοσαῦτα Ηα1. 1095 a12. — προτιθέντι ἀνάγκη πολλὰ λέγειν, opp ἐπιλέγοντι ἓν ἱκανόν Ρβ20. 1394 a15. προτιθέμενα, opp ἐπιλεγόμενα Ρβ20. 1394 a12. προθέντα τὸν ἐπίλογον, syn προειπόντα Ρβ21. 1394 b28, 31. ἂν μὴ προθεὶς εἴπῃς μέλλων πολλὰ μεταξὺ ἐμβάλλειν Ργ5. 1407 b21. — ἐπιτελεῖν ἃ ἂν προθῆται φ6. 813 b34. ὁ φαῦλος ὃ προτίθεται ἰδεῖν (οὗ προτίθεται τυχεῖν Bk[3]) τεύξεται Ηζ10. 1142 b18. καλῶς προθέσθαι τὸ τέλος, προθέσθαι τὸ καλόν Ηα18. 1190 a13, 17. 19. 1190 a33. — οἱ προτιθέμενοι κατὰ τὰς ἐγγραφάς Πζ8. 1321 b42 (Göttling p 421). — προτιθέναι, praeferre, anteponere, ὀρθῶς ζητοῦσιν οἱ τὴν ἀρχαίαν ἀρετὴν προτιθέντες f 85. 1490 b42.

προτιμᾶν τὴν ἀλήθειαν, τὸ ζῆν Ηα4. 1096 a16. ηεα5. 1215 b34, τὸ λυσιτελὲς μάλιστα ρ8. 1428 b22, τινά τινος μᾶλλον ρ3. 1424 a29.

προτρέπειν. οἷς βοηθεῖν προτρεπόμεθα ρ35. 1440 a27. προτρέψοντες, opp κωλύσοντες Ηγ7. 1113 b26. — med, οὐδεὶς προτρέπεται πράττειν Ηγ7. 1113 b27. προτρέψασθαι πρὸς καλοκαγαθίαν, ἐπὶ τὴν ἀρετήν, syn παρορμῆσαι, παρακαλεῖν Ηκ10. 1179 b7, 10, 1180 a7, 6. — pass, οἱ προτρεπόμενοι ρ35. 1440 a27.

προτρεπτικὸν εἶδος τῶν λόγων ρ35. 2. 1421 b9. — προτρεπτικόν, opp ἐμπόδιον ημβ7. 1206 a24. προτρεπτικὴ (fort προπετική) ἀκρασία, syn ἀπρονόητος, opp ἀσθενική ημβ6. 1203 a30.

προτροπή, def ρ2. 1421 b20. συμβουλῆς τὸ μὲν προτροπὴ τὸ δὲ ἀποτροπή Ρα3. 1358 b8. προτροπαί, ἀποτροπαί Ρα5. 1360 b10.

προϋπάρχειν. θερμότης ἡ ἐν τῷ πράγματι προϋπάρχουσα μδ1. 379 b1. ἀεὶ δεῖ προϋπάρχειν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος Μζ9. 1034 b12. cf γ5. 1009 a26. Γα3. 317 b17, 31, τὸ κινοῦν τοῦ κινουμένου Ζκ5. 700 b1, τὸ ποιητικὸν ὅμοιον Ζμα1. 640 a30, cf Ζιε15. 546 b28. δυνάμεις προϋπάρχουσαι, δυνάμει προϋπάρχειν Ζγβ3. 736 b17, 21. 6. 742 a12, 744 a6. τὸ πάθος προϋπάρχει τούτοις Ζμγ4. 667 a17. εἰς τὸ προϋπάρχον (κύημα) τὸ περίττωμα τρέπεται Ζγδ5. 773 b19. cf Ζιη4. 585 a10. ζ2. 560 a14. ἡ τῶν σωμάτων αὔξησις ἐκ προϋπαρχόντων ἐστίν Ργ19. 1419 b22. διαφέρει πολὺ τὰ παράνομα προϋπάρχειν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἢ πράττεσθαι Ηα11. 1101 a33. οἱ νόμοι διαμένουσιν οἱ προϋπάρχοντες Πδ5. 1292 b20. προϋπάρχει ἦθος, φιλία al Ηκ10. 1179 b30. δ5. 1122 b31. ρ35. 1439 b16. προϋπαρχόντων τῶν πραγμάτων τὰς ἐπιστήμας λαμβάνομεν Κ7. 7 b24. πᾶσα μάθησις διανοητικὴ ἐκ προϋπαρχούσης γίνεται γνώσεως Αγ1. 71 a1. προϋπάρχειν γνωρίζοντα, syn προειδέναι, προγιγνώσκειν ΜΑ9. 992 b25, 27, 28. προϋπάρχουσι στέργοντες καὶ εὐπειθεῖς τῇ φύσει Ηκ10. 1180 b6. σκληρὰ προϋπῆρχεν ὄντα μδ6. 383 a23. cf Ζμβ1. 646 b29. ἄξια τῶν προγόνων καὶ τῶν προϋπηργμένων Ρα9. 1367 b13.

προϋπαρχή. ἀμείψασθαι τὴν πρ. Ηι2. 1165 a5.

προϋπολαμβάνειν Αβ14. 62 b36 (cf γνώριμον εἶναι b35). γ1. 71 a12 (cf προγιγνώσκειν a11). ἀλόγως προϋπολαμβάνειν πο25. 1461 b1. χαίρουσι καθόλου λεγομένου ὃ κατὰ μέρος προϋπολαμβάνοντες τυγχάνουσιν Ρβ21. 1395 b6, 11.

προϋποτίθεσθαι. med, δεῖ πολλὰ προϋποτεθεῖσθαι καθάπερ εὐχομένους Πη4. 1325 b38.

προὔργου Ζμβ8. 653 b28. ΜΑ3. 983 b4. cf πρό p 633 a53.

προφαίνεσθαι. καθάπερ ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήμασι περὶ τὰ θεῖα πολλάκις προφαίνεται τοῖς λόγοις Οα9. 279 a31. Bernays Dial 115.

προφάναι. ὡς προέφημεν φτβ3. 825 a34.

προφανής. τὰ προφανῆ, opp αἰφνίδια, syn πρόδηλα Ηγ11. 1117 a21, 19. — εἴ τι μὴ προφανές πν8. 485 a24. διὰ τὸ προφανῆ εἶναι Κ9. 11 b11. προτάσεις λίαν προφανεῖς τθ1. 155 b37. προφανεστάτην ἔχει τὴν δύναμιν μδ10. 388 a22. — ἐξ αὐτῶν προφανές τθ1. 156 a26. τοῦτο φύσει δίκαιον προφανές (?) ημα34. 1195 a4.

προφασίζεσθαι ὑπέρ τινος ἔκ τινος ρ30. 1437 a39. νέῳ ἐκ τῶν τοιούτων προφασιστέον ρ30. 1437 b7. προφασισάμενος ὅτι ρ31. 1438 b7. προφασιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτοῖς ἀρρωστεῖν f 513. 1562 a7.

πρόφασις. τὰς ἀπολογίας καὶ τὰς προφάσεις συντόμως ἐνεγκόντες ρ30. 1437 b39. προφάσεις εὐλόγους ἐνεγκόντες ρ38. 1445 a37. προφάσεις πράξεώς τινος ρ3. 1425 a10. μετὰ προφάσεως εὐλόγου οβ1347 b25. ὅσα προφάσεως χάριν σοφίζονται πρὸς τὸν δῆμον Πδ13. 1297 a14. προφάσεως δεῖται μόνον ἡ μοχθηρία (cf παροιμία p 570 b23) Ρα12. 1373 a3. — ἀρρωστήματα ἀπὸ μικρᾶς προφάσεως πα28. 862 b18. — οἱ περὶ Θήβας ὄφεις ἔχουσιν ἐπανάστασιν ὅσον προφάσεως χάριν Ζιβ1. 500 a5, cf ὅσον σημείου χάριν Ζιβ8. 502 b23. ι5. 611 a31. Ζμγ7. 669 b29, 670 b12.

προφέρειν. κατὰ τὸ δίκαιον ὃ προφέρειν εἰώθασιν Πγ17. 1288 a20. οἱ προφέροντες τὰς ἐπονειδίστους τῶν ἡδονῶν Ηκ2. 1173 b21. ἔχοι ἂν τις προφέρειν (προενεγκεῖν) τὸ τοιοῦτο Κ5. 4 a12. τι24. 179 a31. πν2. 482 a14. πολλὰ προενέγκαντι ἀξιωτέον καθόλου ὁμολογεῖν τγ6. 120 a36. cf β2. 109 b27. τὰ προφερόμενα τθ2. 157 a25. προοιστέον τὰ τοιαῦτα τβ3. 110 b29. — pass προφέρεσθαι ad significandum motum, προενεχθέντος τοῦ σώματος ἡ ἔκτασις τοῦ σκέλους ἔσται Ζπ12. 711 a29.

προφητεύουσα ἡ ψυχὴ τοῖς ἀνθρώποις κ1. 391a16.
προφθάνει πέψις ἐν τόποις θερμοῖς φτβ3. 825a27.
προφοβητικός. δειλοὶ ϗ πάντα προφοβητικοὶ οἱ πρεσβύτεροί εἰσιν Ρβ13. 1389b29.
πρόφορος. ὑγρότης ὑδατώδης ἢ αἱματώδης, ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν γυναικῶν πρόφορος Ζιη7. 586a30. ('proliferum vocant' Gazae, 'aquam praeviam' vertit Accorambonus, 'primitias' Scalig. 'graece vocant stalsoron' Alberto. cf Galen XIX 176.)
πρόφραγμα. Ἱππίας ϗ τοὺς ἀναβαθμοὺς ϗ τὰ προφράγματα ἐπώλησεν οβ1347a5.
προχειμάζειν. impers (cf ἀποχειμάζειν p 89a5), ἧττόν ἐστι φοβερόν, ὅταν προχειμάσαντος ἢ ὅταν ἐξ εὐδίας τοῦτο συμβῇ πκϛ8. 941a17.
προχειρίζεσθαι. med, σκεπτέον προχειρισαμένοις περὶ ἑκάστου τούτων sim Φγ1. 200b23. μγ6. 378b6. Οα5. 271b25. Ζμα1. 639a18. προχειρίζεσθαι τὰς πάντων δόξας, τὰς ἄλλας κατηγορίας τα14. 105a35. Κ8. 10b19. ἐπὶ παραδείγματος προχειρισάμενοι πλ1. 953a33. — pass, φανερὸν ἐκ τῶν καθ' ἕκαστα προχειριζομένων Κ5. 2a36.
πρόχειρος. τὰ πρόχειρα τῶν ἀπόρων ΜΑ2. 982b13. ἐὰν πλείω ἔχῃ ταὐτά, ἢ ἁπλῶς ἢ τὰ πρόχειρα Μι3. 1054b12. ἔχειν ὅρους προχείρους τθ14. 163b21. αἱ χρήσεις ἡμῖν οὕτως πρόχειροι πϛ7. 886a19. — οὗ μὴ ἐδύνατο κρατῆσαι ἡ φύσις, τὰ προχειρότατα εἰς κύστιν ϗ κοιλίαν ἀποκρίνεται πκ12. 924a12. φυτὸν προχειρότερον ϗ προσφυέστερον εἰς ἰατρείαν φτβ6. 826b3. — de personis, πρόχειρον εἶναι περί τι, coni ἐκ στόματος ἐπίστασθαι τθ14. 163b27. — ἐν προχείρῳ (ἐστὶ) τὴν αἰτίαν ἰδεῖν μβ3. 356b19. — προχείρως ἔχειν περί τι τθ14. 163b25. προχείρως ὁρίζεσθαι, τιθέναι ηεβ4. 1222b3. τθ1. 156b39. τοῦτο παντάπασιν ἔοικεν εἰρῆσθαι προχείρως μβ9. 369b24.
προχειροτονία περὶ τῆς ὀστρακοφορίας f 396 1544a4.
πρόχευμα. καθάπερ ῥέοντος ὕδατος ἰλύς, τἆλλα σπλάγχνα τῆς διὰ τῶν φλεβῶν ῥύσεως τοῦ αἵματος οἷον προχεύματά ἐστιν Ζμβ1. 647b4.
προχρῆσθαι ξ1. 974b11. sed cf προσχρῆσθαι p 650b3.
προχωννύναι. ταύτας τὰς νήσους φασὶ προκεχωκέναι τὸν Ἠριδανόν θ81. 836a30.
προχωρεῖν. διὰ τρίτης προχωρεῖ (τὸ τοῦ λέοντος περίττωμα) Ζιθ5. 594b22. ἐντεῦθεν προχωροῦσι καρποὶ ϗ φύλλα φτβ7. 827a16. ἡ χιὼν οὐ ζητεῖ προχωρεῖν ἐπὶ τούτῳ φτβ3. 825a4.
προωθεῖν. αἱ ἄρκτοι ὅταν φεύγωσι τὰ σκυμνία προωθοῦσι ϗ ἀναλαβοῦσαι φέρουσιν Ζιι6. 611b32. καταβαίνοντες (καταβαίνοντος?) τῷ ἐμπίπτειν τὸ σῶμα κάτω ϗ προωθεῖν παρὰ φύσιν ὁ πόνος ἐστίν πε24. 883a37. κατὰ τὸν προωσθέντα πόδα Ζπ12. 711a26. τὸ πλεῖον ἀεὶ τὸ πρὸ αὐτοῦ ἔλαττον προωθεῖν ἀναγκαῖον Οβ14. 297a28. παύεται ὅταν μηκέτι δύνηται ποιεῖν τὸ προωθοῦν τὸ φερόμενον ὥστε ὠθεῖν μχ33. 858a20. τὴν θάλατταν προωθεῖσθαι ἤδη πόρρωθεν. dist ἀπωθεῖσθαι πάλιν εἴσω· προωθεῖν, dist ἀπῶσαι μβ8. 367a15, 16, 368b2. ᾗ πλείστην θάλατταν διαιρεῖ ἡ κώπη, ταύτῃ ἀνάγκη μάλιστα προωθεῖσθαι μχ4. 850b24. τὸ πνεῦμα διὰ τὸ ἀεὶ προωθεῖσθαι γίνεται πκγ11. 932b31, 33. ακ800a9. (ἄνεμοι) φθάνουσι πηγνύντες ἢ προωθοῦντες μβ6. 364b11, 29.
πρόωσις. ἀνισαζομένων τῶν ἐλαττόνων ὑπὸ τῶν μειζόνων τῇ προώσει τῆς ῥοπῆς Οβ14. 297b13. σεισμοὶ ἀνατρέποντες κατὰ μίαν πρόωσιν κ4. 396a8. κυμάτων ἐπιδρομαί, ποτὲ μὲν ἀνταναχοπὴν ἔχουσαι, ποτὲ δὲ πρόωσιν μόνον κ4. 396a20. ἕπεται αὐτῷ ὁ πλησίον ἀὴρ διὰ τὴν πρόωσιν (ci Bsm, πρόσοψιν codd Bk) πκε22. 940a12.
πρύλις. πυρρίχη, ἣν παρὰ Κρησί φησιν Ἀριστοτέλης πρύλιν λέγεσθαι· πρυλεῖς Ἀχιλλέως f 476. 1556a33, 36.
πρύμνα ἢ τῶν ἄλλων τι μορίων τῶν τῆς νεώς Πγ13. 1284b10.
πρυτανεία ἐν Μιλήτῳ Πε5. 1305a17. ἡ (Ἀθήνησι) πρυτανεία πόσων ἡμερῶν ἐστίν f 393. 1543a22, 32. καθ' ἑκάστην πρυτανείαν. ἐπὶ τῆς ἕκτης πρυτανείας τί γίγνεται f 374. 1540b8. 396. 1544a3.
πρυτανεῖον. εἰς τὸ πρυτανεῖον βαδίζει σιτησόμενος κ6. 400b19.
πρυτανεύειν. πόσας ἡμέρας ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει f 393. 1543a29, 34. ἡ πρυτανεύουσα φυλή f 394. 1543b27. 397. 1544a31. πρυτανεύει ἐκ τῶν πωλητῶν εἷς f 401. 1545a19.
πρύτανις ἐν Μιλήτῳ Πε5. 1305a18. πρυτάνεις καλοῦσι τοὺς ἀφωρισμένους πρὸς τὰς θυσίας τὰς κοινάς Πζ8. 1322b29. πρυτάνεις (Ἀθήνησι), τὸ δέκατον μέρος τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων, συνάγουσι τὴν βουλὴν ϗ τὸν δῆμον f 393. 1543a26. 394. 1543b8. 395. 1543b31. οἱ καθιστάμενοι ἐπιστάται, ὧν ὁ μὲν ἐκ πρυτάνεων κληρούμενος f 397. 1544a8.
πρωΐ, coni ἀπὸ τῆς ἕω, ὑποφωσκούσης ἕω πκϛ54. 946a35. κε5. 938a32.
πρώϊμος. πρωΐμους οἴσει σικύους πκ14. 924b5.
πρώϊος. διὰ τὸ τὰ μὲν πρώϊα τὰ δ' ὄψια (ᾠὰ) προΐεσθαι δὶς δοκεῖ τίκτειν (θυννίς) Ζιε9. 543a9. κινεῖται ϗ γίγνεται πνεῦμα τῆς ἐκλείψεως πρωϊαίτερον μβ8. 367b31. κόττυφος πρωϊαίτατα τίκτει Ζιε13. 544a28.
πρῶρα πλοίου λεμβώδους Ζπ10. 710a31. τοῦ οἴακος ἀκαριαῖόν τι μεθισταμένου πολλὴ ἡ τῆς πρώρας γίνεται μετάστασις Ζκ7. 701b27.
πρωρεύς, dist ἐρέτης, κυβερνήτης Πγ4. 1276b23. ὁ πρωρεὺς ἔμψυχον ὄργανον Πα4. 1253b29.
Πρωταγόρας. eius de cognitione doctrina Μγ5. 4. 1007b22. resp Αγ33. 89a26. Ψγ3. 427b3 (cf 2. 426a21). ἄνθρωπος πάντων μέτρον Μι1. 1053a35. κ6. 1062b13. οὐδὲν αἰσθητὸν μὴ αἰσθανόμενον (αἰσθανομένων Bz) Μθ3. 1047a6. Πρωταγόρας ἐλέγχων τοὺς γεωμέτρας Μβ2. 998a3. τὸ Πρωταγόρου ἐπάγγελμα τὸν ἥττω λόγον κρείττω ποιεῖν Ρβ24. 1402a25. scriptas fuisse et paratas a Protagora rerum inlustrium disputationes, quae nunc communes appellantur loci f 131. 1500b13. πρῶτον τῶν λόγων ἑαυτοῦ ἀνέγνω τὸν περὶ θεῶν f 56. 1485a2. genera nominis, modos verbi distinxit τι14. 173b19. Ργ5. 1407b7. πο19. 1456b15. de eius mercede Ηι1. 1164a24. τὴν καλουμένην τύλην, ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, εὗρεν f 52. 1484a41.
πρωταγωνιστεῖν δεῖ τὸ καλὸν ἀλλ' οὐ τὸ θηριῶδες Πθ4. 1338b30.
πρωταγωνιστὴν τὸν λόγον Αἰσχύλος παρεσκεύασεν πο4. 1449a18.
Πρώταρχος Φβ6. 197b10.
Πρωτεσίλαος ἐν Χερρονήσῳ ἐτάφη· ἐπίγραμμα ἐπ' αὐτοῦ f 597. 1577a30. 596. 1576a32.
πρωτεύειν. οὐ πρωτεύουσιν ἄλλοι Ηδ8. 1124b23. πρωτεύειν τοῖς ἔργοις, ὑστερίζειν τοῖς λόγοις ρ1. 1420a17.
Πρωτεύς, δρᾶμα σατυρικὸν Αἰσχύλου f 575. 1572b23, 27.
Πρωτιάδαι, γένος ἐν Μασσαλίᾳ f 508. 1561b6.
Πρωτογένεια, Ὀποῦντος θυγάτηρ, Ἠλείων βασιλέως f 520. 1563a28.
πρωτόκουρος. τῆς πόας τῆς Μηδικῆς ἡ πρωτόκουρος φαύλη Ζιθ8. 595b28.

Πρῶτος, Εὐξένου ϗ Ἀριστοξένης υἱός f 508. 1561 b6.

πρωτοτόκος ὗς Ζιε 14. 546 a12. αἱ πρωτοτόκοι ταῲ Ζιζ 9. 564 a30. f 274. 1527 b10.

πταίειν. τῶν μεθυόντων ϗ τῶν ῥιγώντων ἡ γλῶττα πταίει· τὸ δὲ μὴ ἀκριβοῦν ἐστὶ τὸ πταίειν πγ 31. 875 b19, 28. η 14. 888 b8. — οἱ ἐπταικότες, opp οἱ κρατοῦντες ἐν τῷ πολέμῳ ρ 3. 1425 b5. ταύτης (τῆς φιλοσοφίας) προηγουμένης οὐ πταίειν συμβήσεταί σοι περὶ τὰς πράξεις ρ 1. 1421 a19.

πταίρειν, πτάρειν, πτάρνυσθαι. διὰ τί ἄνθρωπος πτάρνυται μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων πλγ 10. 962 b8, 15. ι 18. 892 b22, 29. 54. 897 a1. οἱ πρεσβῦται χαλεπῶς πτάρνυνται πλγ 12. 962 b28. ἀνακύπτομεν πρὸς τὸν ἥλιον, ὅταν βουλώμεθα πτάρειν πλγ 15. 963 a9. ἐάν τις μέλλων πτάρνυσθαι τρίψῃ τὸν ὀφθαλμόν, ἧττον πτάρνυται πλγ 2. 961 b27. πότε εὐλαβούμεθα πτάρειν πλγ 11. 962 b25. πτερῷ τὰς ῥῖνας κνήσαντες πτάρνυνται πλε 8. 965 a25. ἀδύνατον πτάρειν μὴ ἐκπνέοντα πλγ 1. 961 b25. πτάραντες (πταρέντες) ϗ οὐρήσαντες φρίττουσιν πλγ 16. 963 a33. η 8. 887 b35. — formae in textu Bk hae exhibentur: πτάρνυται, πτάρνυνται, πτάρνυσθαι 892 b22, 897 a1, 961 b27, 962 b8, 28, 965 a25, πτάρνοιντο 892 b29, πτάρνυντο 962 b15, πτάρειν 961 b25, 962 b25, 963 a9, πτάραντες 963 a33, πταρέντες 887 b35.

πταρμικόν. τοὺς ἐκθνήσκοντας κινοῦσι πταρμικῷ πλγ 9. 962 b4. cf Bsm probl ined p 301, 23.

πταρμός. ὁ πταρμὸς διὰ τῆς ῥινὸς γίνεται, πνεύματος ἀθρόου ἔξοδος· σημεῖον οἰωνιστικὸν ϗ ἱερὸν μόνον τῶν πνευμάτων Ζια 11. 492 b6. cf πι 54. 897 a11. λγ 7. 962 a21. 9. 962 a33. ἀπὸ μέσων νυκτῶν ἄχρι μέσης ἡμέρας οὐκ ἀγαθοὶ πταρμοί πλγ 11. 962 b20. ὁ πταρμὸς ἡμῖν καθεύδουσιν οὐ γίνεται πλγ 15. 963 a5. ὁ πταρμὸς διὰ πλῆθος ὑγροῦ πλα 1. 957 a40, b4. λγ 8. 962 a25, 31. τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν παυόμεθα τῶν πταρμῶν πλα 1. 957 a38. λγ 8. 962 a25 ὁ πταρμὸς λυγμὸν μὲν παύει, ἐρυγμὸν δὲ οὐ παύει πλγ 1. 961 b9. 5. 962 a1. 17. 963 a38.

πτελέα. πιαίνονται (βόες) τοῖς φύλλοις τῆς πτελέας Ζιθ 7. 595 b11. δάκρυα πτελέας Ζιι 40. 623 b29. περὶ τὰς πτελέας ἁλίσκονται αἱ μῆτραι Ζιι 41. 628 b26. τοῦ ἐβένου ϗ τῆς πτελέας τὸ ξύλον γίνεται μέλαν φτβ 9. 828 b24. cf Nic Damasc ed Meyer p 127. (Ulmus campestris *L* et nemoralis *Ait* Fraas 245. Langkavel 93.)

πτέρνα, calcaneus, calx AZι II tab II et III. ἡ πτέρνα ἐκ τοῦ ὄπισθεν, τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ποδός Ζια 15. 494 b7, a11 (v l περόνη). cf Gal XIV 708. σείονται τῶν ποδῶν αἱ πτέρναι πε 15. 882 a31, cf 39. cf Gal XVIII B 445. (τῆς τοῦ πιθήκου χειρὸς) τὸ ἔσχατον σκληρότερον, κακῶς ϗ ἀμυδρῶς μιμούμενον πτέρνην· ἕνα (δάκτυλον) εἰς τὸ ὄπισθεν κείμενον ἔχουσιν οἱ πλεῖστοι (τῶν ὀρνίθων) ἀντὶ πτέρνης Ζιβ 8. 502 b10, cf 18. 12. 504 a11. cf Ζμδ 12. 695 a20.

πτέρνις, ὁ (v l πτερνίς, πτέρνης), τῶν ἱεράκων Ζιι 36. 620 a19. (pernix Gazae, pternis Thomae, pernes Scalig, 'in πέρκης mutatum voluit' Gesner av 42. definiri non potest Su 101, 18. AZι I 37 *f*.)

πτερόν. refertur inter τὰ ὁμοιομερῆ Ζμβ 9. 655 b17. τὸ πτερωτὸν πτερῷ πτερωτόν Κ 7. 7 a4. τῶν πτερῶν φύσις Ζπ 10. 710 a17, 25. 11. 710 b32. Ζγγ 1. 749 b7. ε 5. 785 a23 (Empedoclis de ea re sententia μδ 9. 387 b5, Emped 216). δύναμις, πλῆθος Ζμδ 6. 682 b15. 12. 694 a3. Ζιη 2. 582 b34, διαφορά Ζγε 1. 778 a20, ἀσθένεια Ζπ 10. 710 a21, ἰδέα, ποικιλία Ζιι 13. 615 b28. ζ 9. 564 a26. τὸ ὑγρὸν ἐν τοῖς πτεροῖς Ζγε 5. 785 a24. — ἡ πτερότης ἔχει εἴδη· τὸ μὲν ἄσχιστον τὸ δ' ἐσχισμένον ἐστὶ πτερόν· τὸ πτερὸν σχιστὸν ϗ οὐχ ὅμοιον τῷ εἴδει τοῖς ὁλοπτέροις· τῶν μὲν γὰρ ἄσχιστον τῶν δὲ σχιστόν ἐστι ϗ τὸ μὲν ἄκαυλον, τὸ δ' ἔχει καυλόν Ζμα 3. 642 b28. δ 12. 692 b12. — 1. avium. ὃ ἐν ὄρνιθι πτερόν, τοῦτο ἐν ἰχθύι ἐστὶ λεπίς Ζια 1. 486 b21. cf Ζγε 3. 782 a18, 783 b4. Ζμα 4. 644 a22. 5. 645 b5. γ 7. 670 b4, 16. δ 1. 676 a32. Ζιβ 12. 504 a31. ε 31. 557 a13. πδ 31. 880 a38, b2. (cf τὸ τῶν ὀρνέων φῦλον μετερρυθμίζετο ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύον ἐκ τῶν ἀκάκων ἀνδρῶν, κούφων δέ, ϗ μετεωρολογικῶν Plat Tim 91 D.) τὰ πτερὰ ἔχει καυλὸν ἅπαντα (ἀποτμηθέντα) οὔτ' ἄνωθεν οὔτε κάτωθεν αὐξάνεται ἀλλ' ἐκπίπτει Ζιβ 12. 504 a31. γ 12. 519 a26. ἡ τῶν πτερῶν αὔξησις Ζμβ 13. 657 b8. τὰ πτερὰ μελάντερα. βραχύτατα, καμπύλα, τριχώδη Ζιγ 12. 519 a3. ι 32. 618 b33, 619 a5. Ζμδ 14. 697 b17 (cf 15). τὸ πτερὸν σκληρόν, μαλακόν φ 2. 806 b12. ὅταν τὰ πτερὰ τίλλωσιν· τὰ πτερὰ λευκαίνεται θ 63. 835 a17. Ζιζ 6. 563 a25. αἱ πτέρυγες ϗ τὰ πτερά Ζγγ 1. 749 b4. ἐκ τοιούτου (σχιζοπτέρου) πτεροῦ γίνεται τὸ οὐροπύγιον Ζμδ 13. 697 b12, cf 13. (ἔποψ) διαπάλλει πτερὸν κίρκου λεπάργου (Aeschyl fr 297, 4) Ζιι 49 B. 633 a22. (χελιδὼν) κἂν ἀπορῆται πηλοῦ, βρέχουσα αὑτὴν καλινδεῖται τοῖς πτεροῖς πρὸς τὴν κόνιν Ζιι 7. 612 b24 (cf Basil VIII 5 τὰ ἄκρα τῶν πτερῶν ὕδατι καταβρέξασα, Müllenhoff, Hermes II 257). — ἔνια τῶν ὀρνέων λόφον ἔχουσι, τὰ μὲν αὐτῶν τῶν πτερῶν (αὐτόπτερον ci Pik) ἐπανεστηκότα Ζιβ 13. 504 b10. — 2. insectorum. τὸ πτερὸν οὐκ ἔχει καυλὸν οὐδὲ σχίσιν· ἄσχιστον τῶν ἐντόμων ἐστὶ τὸ πτερὸν ϗ ἄκαυλον· οὐ γὰρ πτερὸν ἀλλ' ὑμὴν δερματικός Ζιδ 7. 532 a25. Ζμδ 6. 682 b18. τὰ πτερὰ τῶν πολυπτέρων, τῶν τετραπτέρων Ζμδ 6. 683 a19, b10. cf Ζιδ 7. 532 a19. α 5. 490 b1. ε 19. 551 b20. ἡ κάμψις γίνεται ὅθεν γε ἡ ἀρχὴ τοῖς μὲν ὁλοπτέροις τοῦ πτεροῦ (v l πίλου, πτίλου ci Bsm) τοῖς δ' ὄρνισι τῆς πτέρυγος Ζπ 10. 709 b30. φύει ἡ σχάδων πόδας ϗ πτερά, τοῖς πτεροῖς βομβεῖν Ζιε 22. 554 a29 (cf πρὶν πτερὰ ἔχειν b4). ι 41. 628 b19. ὅσα τὸ πτερὸν ἔχει ἐν κολεῷ Ζιδ 7. 531 b24, cf 532 a23. Ζμδ 6. 682 b14, 15. — οὐκ ἀναφύεται ἐκτιλθὲν οὔτε τῶν μελιττῶν τὸ πτερὸν οὔθ' ὅσα ἄλλα ἔχει ἄσχιστον τὸ πτερόν· τῶν πτερῶν συσπωμένων φθείρεσθαι· ϗ κηφῆνος πτερὸν ἂν ἀποκνίσας ἀφῇ τις. τῶν λοιπῶν αὗται τὰ πτερὰ ἀπεσθίουσιν· αἱ μικραὶ μέλιτται ἔχουσι τὰ πτερὰ περιτετριμμένα Ζιγ 12. 519 a27. ε 20. 553 a14. 22. 554 b5. ι 40. 627 a13.

πτερόποδες v l (πυγολαμπίδες Bk) Ζιδ 1. 523 b21. cf S I 175.

πτερορροεῖν Ζγε 3. 783 b17 Aub. om Bk cum quatuor codd.

πτερορρυεῖν. πότε πτερορρυεῖ ὁ ταώς, ἡ τρυγών Ζιζ 9. 564 a32. θ 16. 600 a23.

πτερότης. ἡ πτερότης ἔχει εἴδη Ζμα 3. 642 b27.

πτεροῦσθαι. ἐν πόσαις ἡμέραις πτεροῦνται αἱ περιστεραί Ζιζ 4. 562 b31. ὡς ὄρνις ὢν (ὁ στρουθὸς) τὰ κάτωθεν ἐπτέρωται Ζμδ 14. 697 b21. σκωλήκια πτερούμενα ἐκπέτεται Ζιι 40. 625 a11.

πτερύγιον. 1. pinna piscium (S I 17, 133. M 277. v ἰχθύς p 351 b38). ἴδιον ἰχθύσι τὰ πτερύγια Ζιβ 13. 504 b30. Ζμδ 13. 695 b21. Ζπ 15. 713 a10. 18. 714 b1 (syn τὸ ἀνάλογον μόριον, τὰ ἀνάλογον Ζπ 10. 709 b30. Ζια 4. 489 a29), γίνονται ὥσπερ αἱ κῶπαι τοῖς πλέουσι τὰ πτερύγια τοῖς ἰχθύσι· διὸ ϗ ἐὰν τῶν μὲν τὰ πτερύγια σφαλῇ, οὐκέτι νέουσι Ζμδ 12. 694 b10. πτερύγια τέτταρα Ζια 5. 489 b24, 490 a30. β 13. 504 b30. Ζμδ 13. 695 b28, cf 23. Ζπ 9. 709 b11-19. πτερύγια δύο in loc collat et Ζμδ 13. 696 a21, 16, 31, 32. Ζπ 7. 708 a3, 7. 18. 714 b4. Ζια 5. 489 b25. πτερύγια πρὸς τῇ οὐρᾷ, κεφαλῇ, ἐν τοῖς πρανέσιν, ἄνω ἐν τοῖς πρανέσιν,

κάτω ἐν τοῖς ὑπτίοις, ἔν τε τοῖς ὑπτίοις ϗ ἐγγὺς τῶν πρανῶν, ὑπὸ τῇ γαστρί Zμδ13. 696 a31, 32, 23, 21. Zια5. 489 b25. ε9. 543 a13. Zπ18. 714 b6, 4. πτερύγια πλατέα ϗ μακρά, ἐντεθλιμμένα Zιδ9. 535 b29. θ15. 599 b20. νεῖν, κινεῖσθαι πτερυγίοις Zπ9. 709 b11. Zια5. 490 a30. — φλέβες τείνουσι τοῖς ἰχθύσιν εἰς τὰ πτερύγια τὰ πρανῆ· ὅσα ἄποδα ϗ ἄχειρά ἐστιν, ἔχει τὰ νεῦρα λεπτὰ ϗ ἄδηλα· διὸ τῶν ἰχθύων μάλιστά ἐστι δῆλα πρὸς τοῖς πτερυγίοις· (μεταβάλλει ἡ μαινίς·) μάλιστα δ' ἐπίδηλός ἐστι περὶ τὰ πτερύγια ϗ τὰ βράγχια Zιγ3. 514 a2. 5. 515 b26. θ30. 607 b24. — ἡ θήλεια (θύννος) οὐκ ἔχει ὑπὸ τῇ γαστρὶ πτερύγιον, αἱ χελιδόνες αἱ θαλάττιαι τὰ πτερύγια ἔχουσι πλατέα ϗ μακρά, οἱ θύννοι ϗ οἱ ξιφίαι ἔχουσι ζῷά τινα παρὰ τὰ πτερύγια Zιε9. 543 a13. δ9. 535 b29. θ19. 602 a27. τῶν σελαχῶν ἔνια οὐκ ἔχει πτερύγια Zια5. 489 b30. οἱ βάτοι ἀντὶ τῶν πτερυγίων τῷ ἐσχάτῳ πλάτει νέουσιν· ἔνια οὐδὲν ἔχει πτερύγιον· τὰ μακροφυέστερα οὐδὲν ἔχουσι πτερύγιον ἁπλῶς· ἄποδες οἱ ἰχθύες πάντες, ϗ γὰρ ἃ ἔχει, καθ' ὁμοιότητα τῶν πτερυγίων ἔχουσιν Zια5. 489 b30. Zμδ13. 696 a26, 7, 10, 14, 18. Zπ7. 707 b31. αν10. 476 a4. — 2. τῶν μαλακοστράκων pinna caudalis. ἡ ἀπάρτησις τῶν πτερυγίων Zγα14. 720 b12. τάχιστα νεῖ ἐπὶ τὴν κέρκον τοῖς ἐν ἐκείνῃ πτερυγίοις Zια5. 490 a3. πτερύγια ε' τοῦ καράβου, δ' τῆς κυφῆς Zιδ2. 525 b27, 28. ἔχει ἡ κραγγὼν πτερύγια ἐφ' ἑκάτερα ἐν τῇ οὐρᾷ· τὰ πτερύγια τὰ ἐν τῷ ὑπτίῳ ἡ μὲν θήλεια (τῶν καρκίνων) μεγάλα ἔχει ϗ ἐπαλλάττοντα πρὸς τῷ τραχήλῳ, ὁ δ' ἄρρην ἐλάττω ϗ οὐκ ἐπαλλάττοντα Zιδ2. 525 b29, 526 a1. οἱ πάμπαν μικροὶ καρκίνοι ὥσπερ πτερύγια ἢ πλάτας ἔχουσι τοὺς τελευταίους πόδας Zμδ8. 684 a13. — 3. τῶν μαλακίων pinnulae. πτερύγιον ἔχουσι ταῦτα πάντα κύκλῳ περὶ τὸ κύτος Zμδ9. 685 b16. Zιδ1. 523 b25, 524 a1, 31 (S II 341. M 262. A Siebld XII 376). — 4. (τὰ ζῷα τὰ) ἀσπίσιν ὅμοια, fort Idalia laciniosa, πτερύγια ἔχοντα πυκνά· (ζῷα) ὅμοια αἰδοίῳ ἀνδρός, Pennatula, ἀντὶ τῶν ὄρχεων πτερύγια ἔχει δύο· οἱ κορδύλοι πτερύγια οὐκ ἔχουσιν Zιδ7. 532 b22, 24. Zμδ13. 695 b25. — 5. Federbusch. ὁ ὠτὸς περὶ τὰ ὦτα πτερύγια ἔχει Zιθ12. 597 b22. f 276. 1527 b31. — 6. i q πτέρυξ. ἐπ' ἄκρων τῶν πτερυγίων ἐρυθρά Zιι13. 615 b30. ἀντὶ πτερυγίων χρήσιμοι οἱ πόδες τοῖς στεγανόποσι τοιοῦτοι ὄντες Zπ17. 714 a11. — 7. πτερύγια i q τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων. ὅταν ῥινῶσι τὰς ἀπηρτημένας στολίδας τῶν ἀνδριάντων ἢ τὰ πτερύγια ακ 802 a39. — πτερύγιον v l Zμδ12. 693 b12, 15, 21.

πτερυγωτός. ὄρνις δίπουν ἐστὶ ϗ πτερυγωτόν Zμβ16. 659 b7. δ12. 693 b7. τὰ πτερυγωτὰ (v l πτερωτά) οἷον οἱ ὄρνιθες αν10. 475 b22.

πτέρυξ. 1. ala avium. τοῖς ὄρνισιν αἱ πτέρυγες τὸ ἴδιον Zμδ12. 693 b12, cf 2, a27, 695 a9. Zπ5. 706 a28. 15. 712 b24. Zιβ1. 498 a30. 12. 503 b35. refertur inter τὰ ὀργανικὰ μέρη Zπ4. 705 b23. ἡ τῆς κινήσεως ἐργασία τῆς κατὰ τόπον ἐν ποσὶν ἢ πτέρυξιν ἢ τοῖς ἀνάλογον· ὄρνις κινεῖται. πτέρυξι δυσὶ ϗ ποσὶ δυσίν, οἱ ὄρνιθες τέτταρσι σημείοις κινήσονται μετὰ τῶν πτερύγων, ἔχουσι τὰς πτέρυγας ἐπὶ τὸ περιφερές· μεταξὺ τῶν πτερύγων ϗ τῶν σκελῶν ταῦτα τὰ μόρια Zια4. 489 a29. 5. 490 a28. Zμδ12. 693 b15, 4, 21. ἡ κάμψις γίνεται ὅθεν γε ἡ ἀρχὴ τοῖς μὲν ὁλοπτέροις τοῦ πτεροῦ (v l πίλου. πτίλου ci Bsm), τοῖς δ' ὄρνισι τῆς πτέρυγος, τοῖς δ' ἄλλοις τοῦ ἀνάλογον μορίου Zπ10. 709 b30. cf 15. 712 b25. βίᾳ γὰρ οὕτω κινεῖσθαι τοῖς πτηνοῖς πτέρυγας πν8. 485 a16. — τοῖς ὄρνισιν ἄνω αἱ πτέρυγες, τοῖς ἰχθύσι πτερύγια δύο ἐν τῷ πρανεῖ· τοῖς ὄρνισιν αἱ πτέρυγες, τοῖς δ' ἐνύδροις τὰ πτερύγια· ἰχθύες οὔτε σκέλη οὔτε χεῖρας οὔτε πτέρυγας ἔχουσι Zπ18. 714 b4. 15. 713 a10. Zμδ13. 695 b3. — φλέβες τείνουσι τοῖς ὄρνισιν εἰς τὰς πτέρυγας Zιγ3. 514 a1. — ὁ γινόμενος ταῖς πτέρυξι ψόφος οὐ φωνή ἐστι Zιδ9. 535 b31. ἡ τῶν πτερύγων ἕξις Zπ11. 711 a6. πτέρυγες μεγάλαι ϗ ἰσχυραὶ τίσιν Zμδ12. 693 b27, 694 a3. τῶν γαμψωνύχων Zγγ1. 749 b4. Zμδ12. 694 a9. ἔχουσιν ἔνιοι τῶν βαρέων βοήθειαν ἀντὶ τῶν πτερύγων τὰ πλῆκτρα Zμδ12. 694 a12. τὰ μὲν τὰς πτέρυγας εὐθύνοντα ϗ κάμπτοντα πέταται, syn τὰ πετόμενα Zπ9. 709 b10, 9. — ὑπὸ τῇ πτέρυγι τὴν κεφαλὴν ἔχουσαι καθεύδουσι· (in ovo) ἔχει τὴν πτέρυγα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς Zιι10. 614 b24. ζ3. 561 b31. — κόραξ κρούων τὰς πτέρυγας ϗ κροτῶν αὐτάς, (alcedinis) αἱ πτέρυγες, ἀετοὶ ϗ ὠτίδες τύπτουσι ταῖς πτέρυξι, (aves aquaticae) ῥαίνουσαι ἀπερύκουσι ταῖς πτέρυξι (τὸν ἁλιάετον), ἔποπος στικτὴ πτέρυξ f 241. 1522 b4. Zιι14. 616 a16. 32. 619 a23. 33. 619 b17. 34. 620 a12. 49B. 633 a26 (Aeschyl fr 297, 8). — 2. οἱ ἔρωτες ἔχοντες πτέρυγας Zπ11. 711 a2. — 3. pedes τῶν κητωδῶν. ὅσα αὐλὸν ἔχει, καθεύδει ἠρέμα κινοῦντες τὰς πτέρυγας Zιδ10. 537 b3. αἱ φῶκαι ὡς πεζαὶ πτέρυγας ἔχουσι (τοὺς γὰρ ὄπισθεν πόδας ἰχθυώδεις ἔχουσι πάμπαν) Zμδ13. 697 b5. — 4. i q πτερύγια piscium. (ἐχενηὶς) ἔχει τὰς πτέρυγας ὁμοίας ποσίν Zιβ14. 505 b21. βαδίζειν ἐπὶ τῶν πτερύγων θ72. 835 b10. πτερύγων, v l πτέρυγας Zπ17. 714 a11. Zγα14. 720 b12. Zια5. 489 b30.

πτέρωμα. τῶν πτερωμάτων πῶς γίνεται τὰ χρώματα χ6. τὰ πτερώματα πολλὰς ποιοῦσι μεταβολὰς χρωμάτων χ2. 792 b28, ἀλουργῆ φαίνεται χ2. 792 a24.

πτέρωσις. ὁ ταὼς πότε ἀπολαμβάνει τὴν πτέρωσιν, opp πτερορρυεῖν Zιζ9. 564 b2. τῶν ὀρνίθων ἐν ταῖς ἀρρωστίαις ἐπίδηλος ἡ πτέρωσις γίνεται Zιθ18. 601 b6. τῆς πτερώσεως εἴδη ϗ διαφοραί εἰσι Zμα3. 642 b24.

πτερωτός. γένος πτερωτόν Zια5. 490 a12. β13. 505 a24. δ1. 523 b19. πτερωτὸν ζῷον Zιε19. 552 a20, 551 a24. 32. 557 b24. f 328. 1532 b32. τὸ πτερωτὸν πτερῷ πτερωτόν K7. 7 a4. τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερωτὸν τὸ δὲ ἄπτερον Mζ12. 1038 a12. — 1. Flugthier. τὰ πτερωτὰ τῶν ζῴων Zιγ12. 518 b35. τὰ τετράποδα ϗ μὴ πτερωτά (veluti τὸ ἐφήμερον)· ἔστι τὰ μὲν πτερωτὰ ϗ δερμόπτερα δίποδα πάντα ἢ ἄποδα (serpentes aliferae) Zια6. 490 b20. 5. 490 a10. — 2. i q ὄρνις Zμβ12. 657 a19. γ7. 670 a33. δ11. 691 a15. Zια11. 492 a25. τὸ πτερωτὸν γένος τῶν ζῴων ὄρνις καλεῖται, πτερωτοὶ ἅπαντές εἰσιν (οἱ ὄρνιθες) ϗ τοῦτ' ἴδιον ἔχουσι τῶν ἄλλων Zια5. 490 a12. cf β13. 505 a24. Zμδ12. 692 b9, 12. πτερωτὰ μὲν οὖν ἐστὶν ὅσα ἔναιμα Zια5. 490 a8. οἱ βαρεῖς τῶν πτερωτῶν Zμβ13. 657 b8. τῶν πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά, οἷον ἀετὸς ϗ ἱέραξ, τὰ δὲ πτιλωτά, τὰ δὲ δερμόπτερα Zια5. 490 a5. τὰ πτερωτὰ λεπιδωτὰ φολιδωτά· οὔτε πτερωτὰ οὔτε φολιδωτὰ οὔτε λεπιδωτά· τὰ τριχωτά, τὰ μὴ φολιδωτὰ μηδὲ πτερωτὰ Zμγ3. 664 b24. 9. 671 a27. δ11. 691 a15. Zγε3. 783 b4. β1. 733 a12. — 3. ἔστιν ἔντομα ϗ ἄπτερα ϗ πτερωτά Zιδ1. 523 b18. 8. 534 b19. Zμα3. 642 b33. γ8. 671 a12. Zγγ9. 758 b27. (τῶν ἐντόμων) ϗ ταὐτὸ γένος ἐστὶ ϗ πτερωτὸν ϗ ἄπτερον, οἷον μύρμηκες· ὅσα πτερωτά, ϗ τῶν πτερῶν συσπωμένων (φθείρονται) Zιδ1. 523 b19, 20. ε20. 553 a14. βομβοῦντα φαίνεται τὰ πτερωτὰ υ2. 456 a18. πτερωτὰ ζῷα, ἃς καλοῦμεν ψυχάς· πτερωτὰ ζῷα ὁμοίως τοῖς εἰρημένοις· ὅ τι τῶν πτερωτῶν ζῴων Zιε19. 551 a24, 552 a20. 32. 557 b24. f 328. 1532 b32. —

πτερωτόν, v l πτερωτά Zμδ12. 693 b7. αν10. 475 b22 (M 206.)

πτηνός. τῶν ζῴων τὰ πεζὰ ϗ πτηνὰ ϗ πλωτά Zια1. 488 a1. ε8. 542 a23. η7. 586 a22. υ1. 454 b16. Zγβ6. 743 b34. δ4. 771 b11. Mλ10. 1075 a17. Πα11. 1258 b19, τὰ μὲν νευστικὰ τὰ δὲ πτηνὰ τὰ δὲ πεζευτικά Zγα1. 715 a27. — 1. Flugthier. τὰ πτηνὰ πόδας ἔχει· πτηνὸν μόνον οὐδέν ἐστιν, ὥσπερ νευστικὸν μόνον ἰχθύς Zπ18. 714 a20. Zια1. 487 b21. τῶν χερσαίων τὰ μὲν πτηνά, ὥσπερ ὄρνιθες ϗ μέλιτται, τὰ δὲ πεζά· τῶν πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά, οἷον ἀετὸς ϗ ἱέραξ, τὰ δὲ πτιλωτά, τὰ δὲ δερμόπτερα Zια1. 487 b19. 5. 490 a5. τῶν δεχομένων τὸ ὑγρὸν οὐθὲν οὔτε πεζὸν οὔτε πτηνόν Zιθ2. 589 a23. τῶν πτηνῶν ϗ πεζῶν τὰ μὲν ἐξ ἀέρος τὰ δ' ἐκ πυρός αν13. 477 a29 (M 413). — 2. i q ὄρνις Zια1. 488 a4. ε8. 542 a29. γ9. 517 b2. ἡ τῶν πτηνῶν φύσις ϗ καλουμένων ὀρνίθων Zμγ6. 669 a30. (cf τοῖς ὄρνισι χρησιμωτέρα ἡ ὀξυωπία πτηνοῖς οὖσι πρὸς τὸν βίον Zμδ11. 691 a25.) ἔνυδρα ϗ πτηνά, οἷον αἴθυια ϗ κολυμβίς· τὰ ἔνυδρα, opp τὰ πτηνά Zια1. 487 a22. ε8. 542 a26. τὰ ἔμβρυα τῶν πτηνῶν Zγβ7. 746 a23. τοῖς πτηνοῖς τὸ ὀρροπύγιον, τοῖς ἰχθύσι τὸ οὐραῖον Zμδ9. 685 b23. cf Zπ10. 710 a2, cf 15. — αἱ νυκτερίδες ἐπαμφοτερίζουσι τοῖς πτηνοῖς ϗ πεζοῖς Zμδ13. 697 b2, cf 9, 7. — 3. τὰ πτηνά vel plenius τὰ πτηνὰ τῶν ἀναίμων Zμδ6. 683 a9. Zια5. 490 a33. τῶν ἐντόμων ἔνια ϗ πτηνά ἐστιν. τῶν πτηνῶν μὲν ἀναίμων δὲ τὰ μὲν κολεόπτερα τὰ δ' ἀνέλυτρα Zια6. 490 b15. 5. 490 a13. τὰ πτηνὰ τῶν ἐντόμων πρὸς τοῖς ἄλλοις μορίοις ϗ πτερὰ ἔχει· τὰ μὲν ἔχει τῶν πτηνῶν ἔλυτρον τοῖς πτεροῖς, τὰ δ' ἀνέλυτρα· τὰ μὲν βομβεῖ, οἷον μέλιττα ϗ τὰ πτηνὰ αὐτῶν Zιδ7. 532 a19, 23. 9. 535 b6. τῶν πτηνῶν ὧν μέν ἐστιν ὁ βίος νομαδικός, τὰ μὲν τετράπτερα τὰ δὲ δίπτερα· ὅσα ἐλάττονας ἔχει πόδας, πτηνὰ ταῦτ' ἐστὶ πρὸς τὴν ἔλλειψιν τὴν τῶν ποδῶν Zμδ6. 682 b7, 6. τὸ ἐφήμερον ϗ πτηνόν ἐστι τετράπουν ὄν Zια5. 490 b3. — πτηναί v l Zμδ13. 697 b9. (M 135, 206.)

πτῆσις, dist νεῦσις, βάδισις, ἅλσις Zμα1. 639 b2. Φη4. 249 a18. Hκ3. 1174 a31. τὰ μὲν πτήσει κινεῖται τὰ δὲ νεύσει τὰ δὲ πορείᾳ· οὐδ' ἔσται οὔτε πορεία, εἰ μὴ ἡ γῆ μένοι, οὔτε πτῆσις ἢ νεῦσις, εἰ μὴ ὁ ἀὴρ ἢ ἡ θάλαττα ἀντερείδοι Zκ1. 698 a5. 2. 698 b17. κάμψεως γε μὴ οὔσης οὔτ' ἂν πορεία οὔτε νεῦσις οὔτε πτῆσις ἦν Zπ9. 708 b27. — πτῆσίς ἐστιν ἡ τῶν ὀρνίθων οἰκεία κίνησις Zπ15. 712 b28. ἡ ταχυτὴς τῆς πτήσεως Zπ10. 710 a27. Zμδ12. 694 a5. στῆθος ἔχουσιν ἅπαντες (οἱ ὄρνιθες) ὀξὺ πρὸς τὴν πτῆσιν Zμδ12. 693 b16. cf ὀξὺ πρὸς τὸ εὔτονον (v l εὔτολμον, εὔπορον codd, Gaza et Bsm) εἶναι Zπ10. 710 a31. τὰ πτερὰ (struthocameli) οὐ χρήσιμα πρὸς πτῆσιν Zμδ14. 697 b17. τὸ οὐροπύγιόν ἐστι τοῖς πτηνοῖς πρὸς τὸ κατευθύνειν τὴν πτῆσιν Zπ10. 710 a2, cf 15. ἐν τῇ πτήσει ἀντ' οὐροπυγίου χρῶνται τοῖς σκέλεσι Zμδ12. 694 b20. κόραξ κρείττων τοῖς ὄνυξι ϗ τῇ πτήσει, μὴ δύνασθαι τῇ πτήσει πορίζειν αὐτοῖς τροφήν Zι1. 609 a22. 8. 613 b13. — βραδεῖα ἡ πτῆσις τῶν ὁλοπτέρων Zπ10. 710 a16, 20. τῇ πτήσει αἴροντα ϗ συστέλλοντα· ἀνορροπύγιος ἡ πτῆσις αὐτῶν (insectorum) πάντων ἐστίν Zιδ9. 535 b10. 7. 532 a25.

πτήσσειν. ὁ λέων ἐν ταῖς θήραις ὁρώμενος οὐδέποτε φεύγει οὐδὲ πτήσσει Zι44. 629 b13.

πτητικός. τῷ ὄρνιθι ἐν τῇ οὐσίᾳ τὸ πτητικόν ἐστιν Zμδ12. 693 b13. τῶν ὀρνίθων τίνα γένη πτητικά Zμδ12. 693 b27, 694 a2, 4. Zγγ1. 749 b19, 21, 750 b17. Zι8. 614 a32. β12. 504 b8. τῶν πτητικῶν ὅσα τὰ σώματα ὀγκώδη, καθάπερ περιστερᾶς Zγγ1. 749 b11. διάφορα τοῖς πτητικωτέροις ϗ βραχυτέροις (βραδυτέροις vel βαρυτέροις ci Bsm) πν8. 485 a17, syn οἱ τάχιστα πετόμενοι, τὰ πετόμενα Zπ10. 710 a26. 15. 713 a4 (S II 425), opp τὰ μὴ πτητικά Zπ10. 710 a7, 12. Zγγ1. 749 b2. οὐκ ἐν νεοττιαῖς τίκτει Zιζ1. 558 b31. τούτοις τὰ σώματα ὀγκώδη Zμδ12. 694 a11. τὰ μὲν ἐπίγεια ϗ μὴ πτητικά· ὅσοι μὴ πτητικοὶ ἀλλ' ἐπίγειοι Zμβ13. 657 b28. Zι49B. 633 a30. ἔνια δ' οὐ πτητικά ἐστιν ἀλλὰ βαρέα, τὰ βαρῆ ϗ μὴ πτητικά Zμδ12. 694 a6. cf β13. 657 b8. Zγγ1. 749 b13. πτητικοί ci Ka et Thurot Zμδ12. 693 b12 (τονικοί Bk). (AZι I 82, 8.)

πτίλον proprie insectorum, cf der Naturforscher Halle 1776 VIII 66. τὰ πτίλα τοῖς ὁλοπτέροις ἐκ τοῦ πλαγίου προσπέφυκεν Zπ15. 713 a10. γίνεται ἐκ περιττωμάτων Zγε6. 786 b4.

πτιλωτός. τῶν πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά ἐστιν, τὰ δὲ πτιλωτά, οἷον μέλιττα ϗ μηλολόνθη, τὰ δὲ δερμόπτερα· πτιλωτὰ δὲ ὅσα ἄναιμα, οἷον τὰ ἔντομα Zια5. 490 a6, 9. cf S I 21. M 206. Su 189.

πτισάνη. πτισάνην προσφέρεσθαι ημβ10. 1208 a24. ἡ πτισάνη ἐλαίου ἐπιχεομένου λευκοτέρα γίνεται πκα1. 927 a11. πτισάνη κριθίνη, πυρίνη πα37. 863 a34 (cf Oribas I 554).

πτίσσειν. οἱ βόες πιαίνονται κριθαῖς ϗ ἁπλῶς (v l ἀπλαῖς) ϗ ἐπτισμέναις Zιθ7. 595 b10.

πτοεῖν. ἐπτοῆσθαι περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, οἱ ὄρτυγες ἐπτόηνται περὶ τὴν ὀχείαν Zιζ18. 571 b10. ι8. 614 a26. οὐ περὶ πᾶσαν ἡδονὴν ἐπτόηνται τὰ θηρία ηεγ2. 1231 a13.

πτόησις. αἱ γυναῖκες πότε παύονται τῆς πτοήσεως (v l προέσεως) Zγδ5. 774 a5.

πτολιπόρθιος (Hom ι 504) Pβ3. 1380 b23.

πτόρθος. τὰς ῥίζας πρότερον ἀφιᾶσι τὰ σπέρματα τῶν πτόρθων Zγβ6. 741 b36. ἡ καλλιστέφανος ἐλαία ἀφίησι τοὺς πτόρθους συμμέτρως θ51. 834 a15. περιφερῆ τῶν φυτῶν τὸ στέλεχος ϗ οἱ πτόρθοι πις9. 915 a27. ἀεὶ ἕτεροι οἱ πτόρθοι, οἱ δὲ γηράσκουσιν μκ6. 467 a13. (τὸ σπέρμα) ἄνω ϗ ἐπ' ἄκροις γίνεται τοῖς πτόρθοις Zμδ10. 687 a2.

πτύγξ (Lob Par 110) Zι12. 615 b11. v ὕβρίς.

πτύειν. οἱ πτύοντες ϗ βήττοντες (πῶς ῥίπτουσι τὸ βάρος) Zκ4. 700 a24. ξηρὸν πτύειν πόθεν γίνεται πκζ3. 947 b35.

πτύελον. τὸ ἐν τῷ στόματι πτύελον Zγβ7. 747 a10. ἔστι τοῖς πλείστοις αὐτῶν (τῶν ἰοβόλων) πολέμιον τὸ τοῦ ἀνθρώπου πτύελον Zιθ29. 607 a30.

πτύελος. τὸν πτύελον ϗ τὰς τρίχας παραβάλλων ηεη1. 1235 a38.

πτύξ. κάραβοι προστίκτουσιν (προεκτίκτουσιν Aub) ὑπὸ τὴν κοιλίαν εἰς τὰς πτύχας Zιε17. 549 a17.

πτυρτικός. ὁ Σύβαρις τοὺς (fort add ἵππους) πίνοντας ἀπ' αὐτοῦ πτυρτικοὺς εἶναι ποιεῖ θ169. 846 b35.

πτύσις ϗ ὅσαι ἄλλαι διὰ τοῦ σώματος ἐκκριτικαὶ κινήσεις Φη2. 243 b13, 27. τὸ στόμα πτύσεως δεῖται Zικ3. 635 b28.

πτύσσειν. (τῆς τοῦ βατράχου γλώττης) τὸ πρὸς τὸν φάρυγγα ἀπολέλυται ϗ πέπτυκται (v l ἐπέπυκται) Zιδ9. 536 a11 Aub.

πτυχώδης. (τῶν καρκίνων) τὰ ἐπικαλύμματα τὰ πτυχώδη Zιε7. 541 b27.

πτῶσις. 1. proprie κεραυνῶν πτῶσις μα1. 339 a3. κινηθείη ἂν πολὺ πλῆθος ἀέρος ὑπό τινος μεγάλης πτώσεως μβ4. 360 a33. ἡ πτῶσις τῶν καρπῶν φτα6. 821 a16. — 2. πτῶσις vocabulum artis grammaticae et logicae. saepe coniunguntur αἱ πτώσεις ϗ τὰ σύστοιχα τγ6. 119 a38. δ3. 124 a10. η1. 151 b30. 3. 153 b25. 4. 154 a13. Pα7. 1364

b34, sed latius patere τὰ σύστοιχα apparet ex τβ9. 114 a26-b5 (ubi b3 ϗ post δικαίως delendum est). sunt enim πτώσεις quaecunque ab eodem nomine vel verbo derivantur (cf εἴ πως ἄλλως πίπτει τοὔνομα Αα36. 49 a5), veluti substantivi casus vel aliqui (cf κλῆσις) ε2. 16 b1 (dist ὄνομα b3, i e nominativus) Wz. K7. 6 b33. τδ4. 124 b36 sqq. ε7. 136 b19 sqq. πο20. 1457 a18, vel omnes Αα36. 48 b39, 49 a1, 4. τι14. 173 b27-174 a11. 32. 182 a27, nominis numerus singularis vel pluralis πο20. 1457 a20, adiectivi flexio per genera τε4. 133 b36 sqq. ι14. 173 b27, per adverbium et gradus comparationis τα15. 106 b29-107 a2. β9. 114 b3. ε7. 136 b15-32, eiusdem radicis substantivum, adiectivum, adverbium, verbum K1. 1 a13 (cf παρώνυμος). τα15. 106 b29. γ3. 118 a34. 6. 119 a38 sqq. δ3. 124 a10. ε7. 136 b27. ζ10. 148 a10-13 (ὄνομα subiectum, λόγος praedicatum significat). η1. 151 b30. 3. 153 b25. Ρα7. 1364 b34. β23. 1397 a20-22. γ9. 1410 a27, 32, tempora verbi praeter praesens ε3. 16 b17. 5. 17 a10 (sed etiam tempora verbi reliqua praeter praesens ῥῆμα nuncupantur ε10. 19 b14), modi verbi praeter indicativum (vel potius omnino τὰ ὑποκριτικά) πο20. 1457 a21. cf Steinthal Gesch p 259 sq. Vahlen Poet III 239. — πτώσεις συλλογισμοῦ, i e τρόποι συλλογισμοῦ Αα26. 42 b30 Wz, 43 a10. ὁ ὁρισμὸς συλλογισμὸς τοῦ τί ἐστι, πτώσει διαφέρων τῆς ἀποδείξεως Αδ10. 94 a12 (cf θέσις a2). — τὸ ἀγαθὸν ἐν ἑκάστῃ τῶν πτώσεων, i e τῶν κατηγοριῶν ηεα8. 1217 b30. τὸ κατὰ τὰς πτώσεις μὴ ὂν ἰσαχῶς ταῖς κατηγορίαις λέγεται Μν2. 1089 a27 Bz. Trdlbg Kat p 28. προθεὶς τὰς κατηγορίας σὺν ταῖς πτώσεσιν αὐτῶν ϗ ταῖς ἀποφάσεσι ϗ τοῖς ἀορίστοις ὁμοῦ συνέταξεν αὐτῶν τὴν διδασκαλίαν, πτώσεις τὰς ἐγκλίσεις ὀνομάζων f 113. 1496 b24, 33, 35.

πτώσσοντα Ηγ11. 1116 a34 (ex Hom B 391, ubi ἐθέλοντα pro πτώσσοντα legitur).

πτωχεία, argumentum tragoediae πο23. 1459 b6.

πτωχεύειν. οὐ δίκαιον ἐμὲ τὰ ὄντα προϊέμενον οὕτω πτωχεύειν ρ27. 1435 b31. (μεταφορὰ) τὸ φάναι τὸν μὲν πτωχεύοντα εὔχεσθαι, τὸν δὲ εὐχόμενον πτωχεύειν Ργ2. 1405 a18.

πτωχόμουσος κόλαξ (τοῦ κατὰ τὴν λέξιν ψυχροῦ exemplum, πτωχομουσοκόλακας ci Vahlen Rh M 21, 146) Ργ3. 1405 b37.

πτωχός. ἐν τοῖς ἱεροῖς οἱ πτωχοὶ ϗ ᾄδουσι ϗ ὀρχοῦνται Ρβ24. 1401 b25.

πυγαῖος. τὸ πυγαῖον (τῶν κέπφων) μόνον θινὸς ὄζει Ζι35. 620 a15.

πύγαργος. 1. (v l ὁ τρύγγας), μέγιστος τῶν ἐλαττόνων (ὀρνίθων), ἔστιν ὅσον κίχλη, τὸ οὐραῖον κινεῖ Ζιθ3. 593 b5. (Tringa ochropus K 868, 10. cf S I 596, II 87, Cr. Totanus ochropus Su 147, 123. fort Motacilla alba AZι I 95, 48.) — 2. τῶν ἀετῶν γένος τι, ὁ καλούμενος πύγαργος, κατὰ τὰ πεδία ϗ τὰ ἄλση ϗ περὶ τὰς πόλεις γίνεται, πέτεται ϗ εἰς τὰ ὄρη ϗ εἰς τὴν ὕλην διὰ τὸ θάρσος, ἔνιοι καλοῦσιν νεβροφόνον αὐτόν, περὶ τὰ τέκνα χαλεπός Ζι32. 618 b19. ζ6. 563 b6. (albicilla Gazae, hargus Alberto, hargor Vincent 16 cap 151. cf C II 709. S II 142, 16. G 18. Aquila fulva vel Haliaëtus albicilla Su 104, 26. K 733, 5. in incert rel AZι I 83, 1e. Circus cyaneus Cr, quia hodie πύγαργος i q Circus cyaneus cf E 46, 7.)

πυγηδὸν συνιόντα ζῷα Ζιε2. 539 b22. τοὺς βόας νέμεσθαί φασι ὑποχωροῦντας πάλιν πυγηδόν (cf παλιμπυγηδόν p 559 a57) Ζμβ16. 659 a20.

Πυγμαίοις ἐπιχειρεῖν λέγονται γέρανοι Ζιθ12. 597 a6. ὁμοίως γίνονται ϗ οἱ πυγμαῖοι (ὥσπερ τὰ μετάχοιρα ϗ οἱ γίννοι) Ζγβ8. 749 a4. cf πι12. 892 a12.

πυγολαμπίς (Lob Prol 453). refertur inter τὰ ἔντομα, ταὐτὸ γένος ϗ πτερωτὸν ϗ ἄπτερον, οἷον αἱ καλούμεναι πυγολαμπίδες (v l πτερόποδες)· ἐκ τίνων ζῴων (v l πυρολαμπίδες, cf S I 350) Ζιδ1. 523 b21. ε19. 551 b24. (picopides versio Thomae, pikokpis C ex suo libro, cicindela Gazae et Scalig. cu-luisant C II 269. fort Lampyris sp Su 195, 4. K 557, 12. AZι I 162, 10. Lampyris noctiluca St. Cr. cf M 202.) v βόστρυχος 1.

πυελώδης. καρκίνοι λευκοὶ ἐν τοῖς μυσὶ τοῖς πυελώδεσιν ἐμφύονται Ζιε15. 547 b27.

πυετία γάλα ἐστὶ θερμότητα ζωτικὴν ἔχον, ἣ τὸ ὅμοιον εἰς ἓν ἄγει ϗ συνίστησι· τὴν καλουμένην πυετίαν τίνα ἔχει, πῶς τὰ ἔχοντα ἔχει Ζγβ4. 739 b22. cf Ζιγ21. 522 b5, 8. Ζμγ 15. 676. βελτίων, ἀρίστη, παλαιοτέρα, συμφέρει πρὸς τὰς διαρροίας Ζιγ21. 522 b9, 11, 10. cf Galen XII 274. comparatur ἡ γονή Ζγβ4. 739 b22, 24. δ4. 772 a25. v πυτία.

Πυθαγόρας. ἐγένετο τὴν ἡλικίαν Ἀλκμαίων ἐπὶ γέροντι Πυθαγόρᾳ ΜΑ5. 986 a29. Ἰταλιῶται Πυθαγόραν τετιμήκασι (Alcidamas Mus fr 2 Sauppe) Ρβ23. 1398 b14. Πυθαγόρας πρῶτος ἐνεχείρησε περὶ ἀρετῆς εἰπεῖν ημα1. 1182 a11. Πυθαγόρας Τυρρηνός f 185. 1510 a37. Πυθαγόρᾳ Κύλων Κροτωνιάτης ἐφιλονείκει f 65. 1486 b29. τοῦ λογικοῦ ζῴου τὸ μέν ἐστι θεός, τὸ δ' ἄνθρωπος, τὸ δὲ οἷον Πυθαγόρας f 187. 1511 a44. de eius vita narrationes fabulosae f 186. quibus nutrimentis abstinendum esse praeceperit f 190. Πυθαγόρας ἄλλο τὴν ὕλην ἐκάλει ὡς ῥευστὴν ϗ ἀεὶ ἄλλο γιγνόμενον f 201. 1514 a25.

Πυθαγόρειοι. cf Ἰταλικοί, οἱ περὶ Ἰταλίαν s h v. οἱ καλούμενοι Πυθαγόρειοι Οβ2. 284 b7. 13. 293 a20. μα6. 342 b30. 8. 345 a14. ΜΑ5. 985 b23. 8. 989 b29 (cf Zeller Phil I 245, 2). de doctrina Pythagoreorum Ar peculiarem librum scripsit ΜΑ5. 986 a12 Bz. doctrinam eorum universe exponit et refutat ΜΑ5. 985 b23-986 b4. 8. 989 b29-990 a32. μ. ν. cf Rothenbücher, das System der Pythagoreer nach den Angaben des Ar 1867. Aristotelis de philosophia Pythagorica iudicia: πραγματεύονται περὶ φύσεως πάντα, κοσμοποιοῦσι ϗ φυσικῶς βούλονται λέγειν ΜΑ8. 989 b33. ν3. 1091 a18. περὶ τοῦ τί ἐστιν ἤρξαντο μὲν λέγειν ϗ ὁρίζεσθαι, λίαν δ' ἁπλῶς ἐπραγματεύθησαν, διαλεκτικῆς οὐ μετεῖχον ΜΑ5. 987 a20, b32. cf μ4. 1078 b21. ημα1. 1182 b21. ταῖς ἀρχαῖς ἐκτοπωτέρως χρῶνται τῶν φυσιολόγων ΜΑ8. 989 b29. ὅσα εἶχον ὁμολογούμενα δεικνύναι συνάγοντες ἐφήρμοττον ΜΑ5. 986 a2 sqq. — Pythagoreis ὁ ἀριθμὸς ἡ οὐσία ἁπάντων, οἱ ἀριθμοὶ φύσει πρῶτοι, ἀρχαὶ τῶν ὄντων, ἐξ ἀριθμῶν συνιστᾶσι τὴν φύσιν, συντιθέασι τὸν οὐρανόν ΜΑ5. 987 a19, 985 b26. 8. 990 a21. β5. 1002 a12 (resp). δ8. 1017 b20 (resp). μ1. 1076 a17. 6. 1080 b16. 8. 1083 b11. ν3. 1090 a32. Ογ1. 300 a17, 15. τὸν ὅλον οὐρανὸν ἁρμονίαν εἶναι ϗ ἀριθμόν ΜΑ5. 986 a2, 985 b31. τὸν ἀριθμὸν νομίζουσιν ἀρχὴν εἶναι ϗ ὡς ὕλην τοῖς οὖσι ϗ ὡς πάθη τε ϗ ἕξεις ΜΑ5. 986 a15, b6. cf ν6. 1092 b8, 18. a Platonica doctrina Pythagorica eo distinguitur, quod Pythagoreis οἱ ἀριθμοὶ οὐ χωριστοί, ἀλλ' ἐξ ἀριθμῶν ἐνυπαρχόντων τὰ ὄντα· οἱ ἀριθμοὶ αὐτὰ τὰ πράγματα ΜΑ6. 987 b27, b31. 8. 990 a15, 32. 9. 990 a33. μ6. 1080 b2, 16, 31. 8. 1083 b8-19. ν3. 1090 a20-35. Φγ4. 203 a6. originem eius sententiae Ar inde repetit, quod Pythagorei ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐδόκουν θεωρεῖν ὁμοιώματα πολλὰ τοῖς οὖσι ϗ γιγνομένοις ΜΑ5. 985 b27, 33. ν3. 1090 a20. μιμήσει τῶν ἀριθμῶν τὰ ὄντα ΜΑ6.

987 b11. — τοῦ ἀριθμοῦ στοιχεῖα τό τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, τούτων δὲ τὸ μὲν πεπερασμένον τὸ δὲ ἄπειρον, τὸ δ' ἓν ἐξ ἀμφοτέρων εἶναι τούτων, τὸν δ' ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἑνός ΜΑ5. 986 a17, 987 a13-27. 8. 990 a8. μ6. 1080 b31. cf γ2. 1004 b31. ν3. 1091 a17. Φα5. 188 b34. γ4. 203 a10. Ηβ5. 1106 b29. f 194. 1513 a9. (idem significare πέρας ΜΑ8. 990 a8. ν3. 1091 a17 ac πεπερασμένον ΜΑ5. 986 a17, 987 a13. Ηβ5. 1106 b29 ex ipsis his locis apparet; τὸ πέρας etiam τὸ ἓν appellari ex ΜΑ5. 987 a15-18 colligit Rothenbücher l l p 9-13.) Pythagoreis perinde ac Platoni τὸ ἓν et τὸ ἄπειρον substantiae sunt, non alius substantiae praedicata ΜΑ5. 987 a16, b23. β1. 996 a6. 4. 1001 a10. ι2. 1053 b12. Φγ4. 203 a4. 5. 204 a33. — ad hanc principiorum numeri contrarietatem Pyth referunt συστοιχίας τῶν ἐναντίων ΜΑ5. 986 a22 Bz, 34. τὸ κακὸν τοῦ ἀπείρου, τὸ δ' ἀγαθὸν τοῦ πεπερασμένου, τιθέντες ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συστοιχίᾳ τὸ ἓν Ηβ5. 1106 b30. α4. 1096 b6. Μν6. 1093 b12, cf 1092 b26. τὸ κάλλιστον καὶ ἄριστον μὴ ἐν ἀρχῇ εἶναι Μλ7. 1072 b31. fort resp ἡ κίνησις κατὰ τὴν ἀνισότητα καὶ τὸ μὴ ὂν Φγ2. 201 b20. Μκ9. 1066 a10 (Schol 359 b30). — de ipsorum numerorum natura: τέλειον ἡ δεκὰς εἶναι δοκεῖ καὶ περιειληφέναι τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν ΜΑ5. 986 a8. διὰ τί τέλειος ἀριθμός πιε3. 910 b32-38. τὸ πᾶν καὶ τὰ πάντα τοῖς τρισὶν ὥρισται Οα1. 268 a11. περιτιθεμένων τῶν γνωμόνων Φγ4. 203 a14. — ad numeros figuras geometricas referunt, ἀνάγουσι πάντα εἰς τοὺς ἀριθμοὺς καὶ γραμμῆς τὸν λόγον τὸν τῶν δύο φασὶν εἶναι Μζ11. 1036 b8-13. οὐχ οἷόν τε εἶναι μονάδα καὶ στιγμὴν τὸ αὐτό Φε3. 227 a28, Schol 401 a4. δοκεῖ τισὶ τὰ τοῦ σώματος πέρατα εἶναι οὐσίαι (resp?) Μζ2. 1028 b15 Bz. οἱ Πυθαγόρειοι τὴν ἐπιφάνειαν χροιὰν ἐκάλουν αι3. 439 a31. — quoniam ad numeros omnia referunt (τὸ τοιονδὶ τῶν ἀριθμῶν πάθος δικαιοσύνη ΜΑ5. 985 b29, καιρός, δίκαιον, γάμος Μμ4. 1078 b22, cf ν5. 1092 b8. 6. 1093 b14), Ar concludit τὰ διαφέροντα πίπτειν ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν Μν6. 1093 a10, 1. ζ11. 1036 b18. cf Α8. 990 a22. — Pythagorei ποιοῦσι γένεσιν τοῦ κόσμου· φανερῶς γὰρ λέγουσιν ὡς τοῦ ἑνὸς συσταθέντος τὰ ἔγγιστα τοῦ ἀπείρου εἵλκετο Μν3. 1091 a13. εἶναι τὸ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ ἄπειρον Φγ4. εἶναι τὸ κενὸν καὶ ἐπεισιέναι αὐτὸ (αὐτῷ Prantl) τῷ οὐρανῷ ἐκ τοῦ ἀπείρου πνεύματος ὡς ἀναπνέοντι καὶ τὸ κενόν Φδ6. 213 b23. sed quoniam non ponunt nisi mathematicum numerum, Ar quaerit πῶς ἔσται ἐξ ἀμεγεθῶν μεγέθη, βαρέα καὶ κοῦφα ἐκ μὴ ἐχόντων βάρος Ογ1. 300 a17. ΜΑ8. 990 a13, 18, 21. λ10. 1075 b28. μ6. 1080 b16, 20, 30. 8. 1083 b11. ν3. 1090 a32. τὰ πάθη πῶς ἀριθμοί Μν5. 1092 b15. τὸ μέσον τοῦ κόσμου τιμιώτατον, Διὸς φυλακή (Ζανὸς πύργος) Οβ13. 293 a31, b1, 3. f 199. 1513 b18. φέρεσθαι τὰ θεῖα πάντα συνεχῶς περὶ τὸ μέσον ψα2. 405 a32. Οβ13. 293 b21. ἀντίχθων ΜΑ5. 986 a12. Οβ13. 293 a24, b20. οἱ δὲ τὴν σφαῖραν αὐτήν φασι τὸν χρόνον Φδ10. 218 b1 (resp Pyth Schol 387 b8). ἡ τῶν φερομένων συμφωνία Οβ9. 290 b15 sqq. τὸ δεξιὸν καὶ τὸ ἀριστερὸν ἐν τῷ κόσμῳ Οβ2. 284 b7, 285 a10, b25. περὶ κομητῶν μα6. 342 b30. περὶ γαλαξίου μα8. 345 a14. — λέγουσί τινες τῶν Πυθαγορείων τρέφεσθαι ἔνια ζῷα ταῖς ὀσμαῖς αι5. 445 a16. — ἔφασάν τινες τῶν Πυθαγορείων ψυχὴν εἶναι τὰ ἐν τῷ ἀέρι ξύσματα, οἱ δὲ τὸ ταῦτα κινοῦν ψα2. 404 a17 Trdlbg. ad Pyth pertinere videtur, quod quidam statuerunt ἁρμονίαν εἶναι ἢ ἔχειν τὴν ψυχὴν Πθ5. 1340 b18. ψα4. 407 b30. μῦθοι Πυθαγορικοὶ de metempsychosi refutantur ψα3. 407 b13-26. β2. 414 a22. — ἡ δικαιοσύνη ἀριθμὸς ἰσάκις ἴσος ημα1. 1182 a14. ΜΑ5. 985 b29. μ4. 1078 b22. δίκαιον τὸ ἀντιπεπονθός Ηε8. 1132 b22. ημα34. 1194 a29. ὥσπερ ἱκέτιν καὶ ἀφ' ἑστίας ἠγμένην ὡς ἥκιστα δεῖν ἀδικεῖν τὴν γυναῖκα οα4. 1344 a10. ἡ βροντὴ ἀπειλῆς ἕνεκα τῶν ἐν τῷ ταρτάρῳ Αδ11. 94 b33. — Pythagorei quibus nutrimentis abstinuerint f 190. 189. 1511 b30. ὁ Πυθαγορείοις Πάρων Φδ13. 222 b18. Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cecropis f 9. 1475 b2.

Πυθαγορικοὶ μῦθοι ψα3. 407 b22. οἱ Πυθαγορικοί f 189. 1511 b30. Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῷ Πυθαγορικῷ, ἐν τοῖς Πυθαγορικοῖς f 194. 1513 a9. 199. 1513 b18.

Πύθια Μδ11. 1018 b18. ἐν Ἠλέκτρᾳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες πο24. 1460 a31. ὁ Πύθια νικήσας f 573. 1572 a31. 574. 1572 a34. — ἡ Πυθία θ24. 832 a21. Ἀριστοτέλης τῆς Πυθίας (τὸ γνῶθι σαυτὸν ὑπείληφεν) f 5. 1475 a21. τῆς Πυθίας συνεχῶς χρώσης τοῖς Λάκωσι καταλύειν τὴν τυραννίδα f 357. 1538 b16. — ὁ **Πυθικὸς** ἀγών f 594. 1574 b37.

πυθιονίκης Θήρων f 574. 1572 b2. ἐν τῇ τῶν πυθιονικῶν ἀναγραφῇ f 572. 1572 a27.

πυθμήν. τῶν ἀγγείων ὁ πυθμήν πκδ5. 936 a32. 8. 936 b13. Ζεὺς πυθμὴν γαίης (Orph VI 13) κ7. 401 b1. ἡ μήκων τοῖς μονοθύροις ἐν τῷ πυθμένι Ζμδ5. 680 a23. Ζιδ4. 529 a5 (cf S II 356). — ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἓν σῶμα γίνεται, οἷον ἑνὸς πυροῦ εἷς πυθμήν Ζγα20. 728 b36. — mathem ἐπίτριτος πυθμὴν πεμπάδι συζυγείς (Plat Rep VIII 546 C) Πε12. 1316 a6.

Πυθοκλείδης. παρὰ Πυθοκλείδῃ μουσικὴν διαπονηθῆναι τὸν Περικλέα f 364. 1539 b21.

Πυθοκλῆς Ἀθηναῖος οβ 1353 a15.

Πυθόπολις περὶ τὴν Ἀσκανίαν λίμνην θ54. 834 a34 (cf Oribas I 629).

πυθόχρηστόν τι μαντεῖον Πη12. 1331 a27.

Πυθώδε ἐλθεῖν τὸν Σωκράτην f 3. 1474 b10.

Πύθων. ὁ Πυθικὸς ἀγὼν ἐπὶ τῷ Πύθωνος φόνῳ f 594. 1574 b37.

Πύθων καὶ Παμμένης διεφέροντο ηεη10. 1243 b20.

πυκινὸν ῥόον (Emped 356) αν7. 473 b22.

πυκνάκις κινεῖται ἡ ὄψις πγ9. 872 a22. 20. 874 a9.

πυκνός, v μανός p 445 a60-b12. πυκνὸν καὶ μανόν, ἀρχαὶ τῶν παθημάτων ΜΑ4. 985 b11. τὸ πυκνὸν διαιρετόν Ογ1. 299 b10. τὸ θερμὸν τὰ πυκνὰ ἀραιοῖ πκδ10. 937 a4. — οὐ πυκναὶ αἱ ψακάδες αἱ μεγάλαι πίπτουσιν μα12. 348 b25. πυρέττει, πυκνὸν γὰρ ἀναπνεῖ Ρα2. 1357 b18. πλείω καὶ πυκνότερα ἄστρα μα8. 346 a25. πυκναὶ καὶ λεπταὶ φλέβες Ζμβ7. 652 b32. σπόγγος πυκνός, dist μανός, λεπτότατος Ζιε16. 548 a32. μα13. 350 a8. δέρμα πυκνόν, opp μανόν Ζγε2. 782 a26. πυκνὸν μῖγμα, opp μαλακόν Ζγβ8. 747 a35, b13, 15. πυκνὸν τὸ σπλάγχνον Ζμγ9. 672 a14. τὰ ἀναίσθητα σκληρὰν ἔχει τὴν καρδίαν καὶ πυκνήν Ζμγ4. 667 a14. πυκνὸν νέφος (opp μανόν), πυκνὴ ἀχλύς, πυκνοτέρα σύστασις τῶν νεφῶν μγ6. 377 b5, 19. β9. 369 a16. διὰ πυκνοτέρου διαφαινόμενον ἔλαττον φῶς μα5. 342 b5. πνεῦμα ἀθρόον καὶ πυκνότερον μγ1. 370 b8. φωναὶ πυκναί, dist ἀραιαί, μαλακαί ακ803 b28, 801 b28.

πυκνόσαρκοι πα20. 861 b29, 36.

πυκνότης, v μανότης p 445 b14-18. πυκνότης καὶ μανότης, πάθη τῶν αἰσθητῶν Μη2. 1042 b23. Ζμβ1. 646 a19. τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον καὶ μαλακὸν καὶ σκληρὸν καὶ θερμὸν καὶ ψυχρὸν πυκνότητες δοκοῦσι καὶ ἀραιότητες εἶναί τινες Φθ7. 260 b10.

πυκνότης τῶν ὑψηλῶν τόπων μα14. 352 b7. πυκνότης τοῦ ὑμένος Ζμδ3. 677 b25, τῶν νεφῶν μβ9. 369 a36, χαλκοῦ λείου μγ6. 377 b2. — συμβαίνει πολλάκις ὁρῶντας τὴν ἀμφιβολίαν ὀκνεῖν διαιρεῖσθαι διὰ τὴν πυκνότητα τῶν τὰ τοιαῦτα προτεινόντων τι17. 175 b34.

πυκνοῦν, pass πυκνοῦσθαι. κἂν ἐκ μεγάλου συνέλθοι πυκνούμενον εἰς ἐλάττω τόπον Οβ13. 296 a18. ἐνδέχεται ϗ πυκνοῦσθαι μὴ εἰς τὸ κενόν (εἰς τὰ ἐνόντα κενὰ συνιόντος τοῦ πυκνουμένου σώματος), ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ ἐνόντα ἐκπυρηνίζειν Φδ7. 214 a33. 6. 213 b18. τὸ ψυχρὸν οὐ μόνον σκληρύνει ἀλλὰ ϗ πυκνοῖ Ζγε3. 783 b1. νέφεσι πυκνοῦσι τὸν οὐρανὸν καικίας μὲν σφόδρα, λὶψ δὲ ἀραιοτέροις μβ6. 364 b24. διὰ τὸ συνίστασθαι αὐτὸν (τὸν ἀέρα) ϗ πυκνοῦσθαι Ζγβ2. 735 b30. ἀναθυμίασις πυκνουμένη· ὅταν οὕτως ᾖ πεπυκνωμένος ὁ ἀήρ· διὰ τὸ ἀεὶ τὰ νέφη πυκνοῦσθαι μα4. 342 a21. 7. 344 a4. γ1. 371 a1. τὸ κρυστάλλῳ εἶναι (ἐστὶ) τὸ οὕτω πεπυκνῶσθαι Μη2. 1042 b28. πεπηγότος ϗ πεπυκνωμένου τοῦ ὑγροῦ πη21. 889 a34. πολλῶν κυκωμένων τὰ ἐλάχιστα ἐμπίπτοντα πυκνοῖ πκγ29. 934 b15. οὐ δεῖ πυκνοῦν τὴν σάρκα πρὸς ὑγίειαν, ἀλλ᾽ ἀραιοῦν· ἡ σὰρξ πυκνοῦται, ἀραιοῦται πα52. 865 b18. 29. 863 a3, 4. ε34. 884 a26. λζ3. 966 a13. — ἀεὶ πυκνοῦται τὸ μέσον Αγ23. 84 b35 Wz. — πυκνοῦν intrans videtur usurpatum esse, ᾗ μάλιστα ἐπύκνωσε τὸ ὑπέκκαυμα μα7. 344 a30.

πυκνόφυλλος, αἱ μέλαιναι μυρρίναι πυκνοφυλλότεραί εἰσι τῶν λευκῶν· τὰ ἄγρια πάντα πυκνοφυλλότερα πκ36. 927 a3, 6.

πύκνωσις. πάντων τῶν παθημάτων ἀρχὴ πύκνωσις ϗ μάνωσις· πύκνωσις δὲ ϗ μάνωσις σύγκρισις ϗ διάκρισις Φθ7. 260 b8, 11. τὸ τάχος τῆς πυκνώσεως μα12. 348 b11. διὰ τὸ τὴν πύκνωσιν εἰς τὸ κάτω ῥέπειν τὴν ἀπωσθεῖσαν μα4. 342 a12. κρατεῖν τοῦ ἐναπολαμβανομένου θερμοῦ μηδ᾽ ἔρχεσθαι εἰς πύκνωσιν ὑδατώδη μγ3. 372 b31. τὸ νέφος πύκνωσις ἀέρος τζ8. 146 b29. ἡ πύκνωσις ἀθροίζεται, syn ἄθροισις νεφῶν πκς56. 946 b36. — πύκνωσις i q πύκνωμα. ὅταν εἰς τὴν τοιαύτην πύκνωσιν ἐμπέσῃ ἀρχὴ πυρώδης μα7. 344 a16.

πυκτεύειν. Τυρρηνοὶ πυκτεύουσιν ὑπ᾽ αὐλῷ f 566. 1571 a9.

πύκτης. οἱ πύκται σάρκινοι Ηγ12. 1117 b3.

πυκτικοὶ τίνες λέγονται Κ8. 9 a14, 19, 10 a34. πυκτικὸς ὁ δυνάμενος ὦσαι τῇ πληγῇ, dist παλαιστικός, παγκρατιαστικός Ρα5. 1361 b25. ὁ πυκτικὸς οὐ πᾶσι τὴν αὐτὴν μάχην περιτίθησιν Ηκ10. 1180 b10. — πυκτικὴ ἐπιστήμη Κ8. 10 b3.

Πυλάδης. ἐπίγραμμα ἐπὶ Πυλάδου f 596. 1577 a1.

Πυλαιμένης Παφλαγὼν f 597. 1577 b13.

πύλη. ᾔεσαν διὰ τῶν πυλῶν Ρβ6. 1385 a12. — αἱ καλούμεναι πύλαι τοῦ ἥπατος (porta hepatis) Ζια17. 496 b32. ηθ8. 586 b19. cf Plat Tim 71 C. — πύλαι Σύριαι σ973 a18. f 238. 1521 b11.

Πύλος. Νέστωρ κείμενος ἐν Πύλῳ f 596. 1575 b18.

πυλῶνες (τοῦ βασιλέως οἴκου) πολλοὶ ϗ συνεχεῖς κ6. 398 a16.

πυλωροὶ ϗ ὠτακουσταὶ λεγόμενοι οἱ ἑκάστου περιβόλου φύλακες κ6. 398 a21.

πύματον κατὰ σῶμα (Emped 344) αν7. 473 b10.

πύνδαξ ἀμφορέως πκε2. 938 a13.

πυνθάνεσθαι. τὰς τῆς γῆς περιόδους ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαι παρ᾽ ἑκάστων οὕτως ἀνέγραψαν μα13. 350 a16. δεῖ πυνθάνεσθαι παρὰ τῶν ἰατρῶν Ζμβ16. 660 a8. — πυνθάνεσθαι vocabulum artis dialecticae, eadem vi usurpatur atque ἐρωτᾶν. ὅ τί ποτε βούλεται ὁ ἐρωτῶν πυθέσθαι τθ11. 161 b5. ἐκ τοῦ πυνθάνεσθαί πως ϗ διὰ τῆς ἐρωτήσεως συμβαίνει τι12. 172 b12. διὰ τὸ μὴ καλῶς ἐρωτᾶν τοὺς πυνθανομένους ἀνάγκη προσαποκρίνεσθαί τι τὸν ἐρωτώμενον cf τθ2. 158 a25. 10. 161 a4, 8. ι15. 174 b1, a31, 35. 16. 175 a19, 21. 17. 176 b27, 26. 27. 181 a16, 18. πυνθανομένῳ μέν, συλλογιζομένῳ δέ Αα1. 24 b10, 11.

πυξ (Lob Par 107). πυγὸς διαφοραὶ τί σημαίνουσιν· πὺξ ὀξεῖα, ὀστώδης, σαρκώδης, πίων φ6. 810 b1-4. cf Rose Ar Ps 707.

πύξοι κ6. 401 a3. τὸ ἀπὸ τῆς πύξου μέλι βαρύοσμον θ18. 831 b23. (Buxus sempervirens *L* Fraas 92. cf Günther Ziergewächse bei den Alten Progr Bernburg 1861, 10.)

πυοειδὲς γάλα Ζιζ18. 573 a24.

πύον, Schmidt üb Arcadius, Stettin Progr 1864, 15. σαπρότης τις Ζγδ8. 777 a11. τὸ γλεῦκος ϗ τὰ ἐν τοῖς φύμασι συνιστάμενα πεπέφθαι φαμέν, ὅταν γένηται πῦον μδ2. 379 b31. ἴονθοι μικροὶ οὐκ ἔχοντες πύον Ζιε31. 556 b29 (cf Siebld Zeitsch XIV 35, 36). ὀσμὴν ἔχει τὰ λευκὰ ταῦτα οὐ σηπεδόνος οὔτε πύου Ζικ1. 634 b22. Ἐμπεδοκλῆς ἢ οὐκ ὀρθῶς ὑπελάμβανεν ἢ οὐκ εὖ μετήνεγκε ποιήσας ὡς τὸ γάλα ‘μηνὸς ἐν ὀγδοάτου δεκάτῃ πύον ἔπλετο λευκόν’ (Emp 336) Ζγδ8. 777 a10 (cf Aub p 17 *d*. Lob Techn 310.)

πυοῦν. μέχρι οὗ ἂν πυωθῇ πεφθὲν τὸ φῦμα αν20. 479 b30.

πῦρ. philosophorum veterum de igne placita: ‘Ἡράκλειτός φησιν ἅπαντα γίγνεσθαί ποτε πῦρ Φγ5. 205 a4. ὅσοι πῦρ ἀρχὴν τιθέασιν ΜΑ8. 989 a2. ἐπὶ τοῦ μέσου πῦρ εἶναί φασιν (Pythag) Οβ13. 293 a21, 31. Ἀναξαγόρας αἰθέρα ταὐτὸν τῷ πυρὶ ἡγήσατο μα3. 339 b22. β9. 369 b15. ὅσοι πῦρ καθαρὸν εἶναί φασι τὸ περιέχον μα3. 339 b30. τὴν ψυχὴν πῦρ τιθέασιν Ζμβ7. 652 b8, 13. τὸ πῦρ οἱ μὲν ἐποίησαν σφαῖραν, οἱ δὲ πυραμίδα Ογ8. 306 b32. 4. 303 a14. — τὸ πῦρ θερμὸν ϗ ξηρόν Γβ3. 330 b3. τὸ πῦρ θερμοῦ μᾶλλον ἢ ξηροῦ Γβ3. 331 a5. cf Κ10. 12 b38. Ηε10. 1134 b26. τὸ πῦρ ἐστιν ὑπερβολὴ θερμότητος, ζέσις ξηροῦ θερμοῦ Γβ3. 330 b25, 29, 21. μα3. 340 b23. τὸ θερμὸν ϗ ξηρόν, ὃ λέγομεν πῦρ, ἀνώνυμον γὰρ τὸ κοινὸν ἐπὶ πάσης τῆς καπνώδους διακρίσεως μα4. 341 b14. 3. 340 b22. φέρεται τὸ πῦρ ἄνω Οδ3. 310 b16. 2. 308 b13. α8. 277 a29, b4. Φδ8. 214 b14. τε2. 130 a13. 8. 137 b37. 9. 139 a14. ὅπου τὸ πᾶν πῦρ φέρεται, ϗ σπινθὴρ ⟨εἰς⟩ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον Οα7. 276 a3. τὸ ὕδωρ ἐστὶ περὶ τὴν γῆν, ὁ δ᾽ ἀὴρ περὶ τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ πῦρ περὶ τὸν ἀέρα Οβ4. 287 a33. μα2. 339 a17. πρῶτον ὑπὸ τὴν ἐγκύκλιον φοράν ἐστι τὸ θερμὸν ϗ ξηρόν, ὅ λέγομεν πῦρ μα4. 341 b14. τὸ πῦρ μανὸν εἶναί φασιν Φδ9. 217 a1. τὸ πῦρ σῶμα λεπτομερέστατον τζ7. 146 a15. ε2. 130 a37, b29. 4. 132 b21. 5. 134 a31. γῆ ϗ ὕδωρ ϗ ἀὴρ ὕλη τῷ πυρί ἐστι μδ1. 379 a16. Γβ8. 335 a17. μόνον ϗ μάλιστα τοῦ εἴδους τὸ πῦρ διὰ τὸ πεφυκέναι φέρεσθαι πρὸς τὸν ὅρον Γβ8. 335 a19. τὸ πῦρ φαίνεται τὴν μορφὴν οὐκ ἰδίαν ἔχον, ἀλλ᾽ ἐν ἑτέρῳ τῶν σωμάτων Ζγγ11. 761 b18. ἀήρ, ὃς διὰ τὴν πληγὴν τῇ κινήσει γίγνεται πῦρ Οβ7. 289 a28. — τὸ πῦρ ἀεὶ διατελεῖ γινόμενον ϗ ῥέον ὥσπερ ποταμός ζ5. 470 a3. τὸ ὑγρὸν τροφὴ τῷ πυρί μβ2. 355 a4. ημβ11. 1210 a18. φθορὰ πυρὸς σβέσις ϗ μάρανσις αν8. 474 b13. ζ5. 469 b21. Ογ6. 305 a10. τὸ ἔλαττον πῦρ ὑπὸ τοῦ πλείονος φθείρεται Γα7. 323 b8. πγ23. 874 b5. λγ2. 961 b31. cf α55. 866 a27. 56. 866 a37. πῦρ ἐπὶ πῦρ μγ4. 375 a20. αν4. 472 b5. πδ28. 880 a21. κβ12. 931 a19. πῦρ ἐπὶ πυρί πα12. 860 b17. 16. 861 a31. ἐκ λίθων ἐκλάμπει πῦρ Ζιγ7. 516 b11. ἕψειν πυρὶ συντόνῳ, opp μαλακῶς Ζιζ2. 560 b2. πῦρ μαγειρικόν, τεκτονικόν, χαλκευτικόν, χρυσοχοϊκόν πν9.

485 ^{a}35. πῦρ καλάμινον πγ5. 871 ^{b}30. — τὸ πῦρ λαμπρὸν ὂν ϗ λευκόν μγ4. 374 ^{a}6. τὸ πῦρ ϗ ὁ ἥλιος ξανθά χ1. 791 ^{a}3. τὸ φῶς πυρός ἐστι χρῶμα χ1. 791 ^{b}7. πῦρ ὁρᾶται ϗ ἐν σκότει ϗ ἐν φωτί ψβ7. 419 ^{a}23. ποιοῦσι πάντες τὴν ὄψιν πυρός αι2. 437 ^{a}22. — τὴν θρεπτικὴν δύναμιν ἀδύνατον ὑπάρχειν ἄνευ τοῦ φυσικοῦ πυρός αν8. 474 ^{b}12 (cf θερμός p 326 ^{b}15-29, θερμότης p 327 ^{a}20-29). δοκεῖ τισὶν ἡ τοῦ πυρὸς φύσις ἁπλῶς αἰτία τῆς τροφῆς ϗ τῆς αὐξήσεως εἶναι ψβ4. 416 ^{a}9. τὸ πῦρ ὁμοιότατον ψυχῇ, τὸ πῦρ ἐν ᾧ πρώτῳ ψυχὴ πέφυκεν εἶναι τε2. 129 ^{b}11, 18. τὸ οἰκεῖον πῦρ, τὸ ἔξω πῦρ μδ1. 379 ^{b}3. 3. 381 ^{b}18. ὡς τρεφομένου τῷ πνεύματι τοῦ ἐντὸς πυρός αν6. 473 ^{a}4. μικρὰ ἡ ῥοπὴ τοῦ ψυχικοῦ πυρός αν15. 478 ^{a}16 (cf Ehrenberg, Monatsberichte der Berl Acad 1851, 414. Rose libr ord 165). τὸ καλούμενον θερμόν, ὅπερ ποιεῖ γόνιμα τὰ σπέρματα, τοῦτο δ' οὐχὶ πῦρ Ζγβ3. 736 ^{b}35. νόσοι αἱ μὲν ἀπὸ πυρὸς αἱ δὲ ἀπὸ νοτίδος πα57. 866 ^{b}4. — plur πυρὰ καιόμενα θ35. 833 ^{a}1. — μὴ τὸ πῦρ μαχαίρᾳ σκαλεύειν (Pythag), ὅπερ ἦν μὴ τὸν ἀνοιδοῦντα ϗ ὀργιζόμενον κινεῖν λόγοις παρατεθηγμένοις f 192. 1512 ^{a}42.

πυρὰ Πατρόκλου f 476. 1556 ^{a}32.

Πυραίχμης. ἐπίγραμμα ἐπὶ Πυραίχμου f 596. 1577 ^{a}18.

πυραλλίς (v l πυραλίς, cf Lob Phryn 338). (πελέμιος) ϗ τρυγὼν ϗ πυραλλίς Ζια1. 609 ^{a}18. (pirallis Thomae, ignaria Gazae, pyralis Scalig. C II 710. 'eine Art wilder Tauben' K 944, 4. definiri non potest Su 160, 158. AZι I 107, 95. St. Cr. cf S II 7.)

πυραμητός. περὶ τὸν πυραμητόν Ζιζ17. 571 ^{a}26.

πυραμιδοῦν. τὰ φυτὰ πυραμιδοῦται, ὥσπερ πυραμιδοῦται τὸ πῦρ φτβ8. 827 ^{b}37.

πυραμίς, σχῆμα στερεόν Φη3. 245 ^{b}11. Γβ7. 334 ^{a}33. τῶν σχημάτων τμητικώτατον ἡ πυραμίς, τῶν δὲ σωμάτων τὸ πῦρ Ογ5. 304 ^{a}12. 8. 306 ^{b}33. ἐν τοῖς στερεοῖς δύο μόνα σχήματα συμπληροῖ τὸν τόπον, πυραμὶς ϗ κύβος Ογ8. 306 ^{b}7. τὰ σχήματα σύγκειται ἐκ πυραμίδων Ογ4. 303 ^{a}32. 5. 304 ^{a}15. — αἱ πυραμίδες αἱ περὶ Αἴγυπτον Πε11. 1313 ^{b}21.

πυραμοειδὴς κεφαλὴ φυτῶν φτβ7. 827 ^{b}16. cf ^{b}12. 10. 829 ^{b}14.

πυραύστης Ζιθ27. 605 ^{b}11. Salmas exer Pl 125^{a}. verba: οἱ δὲ πυραύστην καλοῦσιν om Pik. v κλῆρος p 394 ^{a}48.

πύργος. τὰ τείχη διειλῆφθαι πύργοις κατὰ τόπους ἐπικαίρους Πη12. 1231 ^{a}21. Ζανὸς πύργος (Pythag), i q Διὸς φυλακή f 199. 1513 ^{b}17.

πυρετός. ὁ πυρετὸς νόσου εἶδός τι τδ3. 123 ^{b}36. ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις πυρετός, τοῦτο ἐν τοῖς βουσὶ τὸ κραυρᾶν Ζιθ23. 604 ^{a}18. πυρετός def πα20. 862 ^{a}1. 8. 860 ^{a}5. 55. 866 ^{a}29. 56. 866 ^{b}2. τίνας πυρετοὺς συμβαίνει καύσους γίνεσθαι πα20. 861 ^{b}34. ἐν τοῖς πυρετοῖς πῶς δεῖ διδόναι τὸ ποτόν πα55. 866 ^{a}8. ἄνεσις τοῦ πυρετοῦ πια22. 901 ^{b}11. πυρετοὶ διαλείποντες, τεταρταῖοι πα55. 866 ^{a}23. 56. 866 ^{a}31 (Plat Tim 86 A). ὕδρωψ ϗ πυρετοὶ ϗ ἀποπληξίαι πζ8. 887 ^{a}23.

πυρέττειν. σημεῖον ὅτι νοσεῖ, πυρέττει γάρ Ρα2. 1357 ^{b}15, 19. cf υ3. 457 ^{a}3. ὁ πυρέττων θερμός τι5. 167 ^{b}19. ἡ τραχύτης τῆς γλώττης τοῦ πυρέττειν σημεῖον μτ1. 462 ^{b}31. οἱ φλεγματώδεις ϗ χολώδεις ϗ πυρέττοντες καύσῳ ΜΑ1. 981 ^{a}12. τεταραγμέναι αἱ ὄψεις τοῖς μελαγχολικοῖς ϗ πυρέττουσι ϗ οἰνωμένοις εν3. 461 ^{a}23. 2. 460 ^{b}11. τῷ ἀρχομένῳ πυρέττειν ῥῖγος γίνεται πγ33. 875 ^{a}12. τῷ πυρέττοντι συμφέρει ἡσυχία ϗ ἀσιτία Ηκ10. 1180 ^{b}9. τῷ πυρέττοντι συμβέβηκεν εἶναι μουσικῷ Ζμβ2. 649 ^{a}4. — aor πυρέξειεν Φε4. 228 ^{a}28. perf οἱ πεπυρεχότες πια22. 901 ^{b}10.

πυρετώδης. οἱ ξηροὶ νότοι πυρετώδεις πα23. 862 ^{a}17. κϛ50. 946 ^{a}4.

πυρήν. τέλος ὁ πυρὴν ἔχει τὸ σπέρμα πκ24. 925 ^{b}26. πυρῆνες πυραμοειδεῖς φτβ10. 829 ^{b}13. οἱ πυρῆνες οἱ ἐκ τῶν δακτύλων πηδῶντες μβ9. 369 ^{a}23. α4. 342 ^{a}10.

Πυρήνη, ὄρος πρὸς δυσμὴν ἰσημερινὴν ἐν τῇ Κελτικῇ μα13. 350 ^{b}1.

πυρία. 1. γίνονται οἷον πυρίαι ἐν τῷ αἵματι ϗ ζέσιν ποιοῦσιν ἐν τοῖς θυμοῖς Ζμβ4. 651 ^{a}1. πυρίας μεγάλας πγ25. 874 ^{b}18 (? locus corr). — 2. i q captura nocturna cum igni seu facibus, θύννοι ἐν ταῖς πυρίαις ἁλίσκονται Ζιδ10. 537 ^{a}18.

πυριάματα παρὰ τοὺς πόδας προστιθέναι πα55. 866 ^{a}24.

πυριατήριον. ἱδροῦσιν ἐν τοῖς πυριατηρίοις πβ11. 867 ^{a}30. 29. 869 ^{a}19. 32. 869 ^{b}20 (cf Oribas II 872, 873).

πυρίκαυστος. τὰ πυρίκαυστα πα54. 866 ^{a}6. λη8. 967 ^{b}11.

πυρίμαχος. τήκεται ὁ λίθος ὁ πυρίμαχος ὥστε στάζειν ϗ ῥεῖν μδ6. 383 ^{b}5 (Ideler II p 472). ὁ πυρίμαχος καλούμενος λίθος θ48. 833 ^{b}27. f 248. 1524 ^{a}11.

πύρινος. οἱ πύρινα φάσκοντες τὰ ἄστρα Οβ7. 289 ^{a}16. σῶμα πύρινον ἢ ἀέρινον sim ψγ13. 435 ^{a}12. Μθ7. 1049 ^{a}26. ν5. 1092 ^{b}20.

πύρινος, i e ἐκ πυροῦ. πτισάνη κριθίνη ἢ πυρίνη πα37. 863 ^{a}35.

Πυριφλεγέθων περὶ Κύμην θ102. 839 ^{a}23.

πυρίχρως (Alcidam) Ργ3. 1406 ^{a}2.

πυρκαϊά. ἐν ταῖς μικραῖς πυρκαϊαῖς, opp πολλῆς ὕλης καομένης μγ1. 371 ^{b}3. τὸν χλωρίωνα γενέσθαι ἐκ πυρκαϊᾶς Ζια1. 609 ^{b}10. ἡ γῆ πυρκαϊαῖς φλογιζομένη, πυρκαϊαὶ ϗ φλόγες ἐξ οὐρανοῦ γενόμεναι κ5. 397 ^{a}29. 6. 400 ^{a}29.

πυροειδής. εἴ τι τῷ πυρὶ ὅμοιον, πυροειδές, οὐ πῦρ Γβ3. 330 ^{b}24.

Πυρόεις, planeta κ6. 399 ^{a}9. 2. 392 ^{a}25 (cf Humboldt Kosmos III 467).

πυρός. εὐπεπτότερος ὁ πυρὸς τῆς κριθῆς πκα24. 929 ^{b}28. 2. 927 ^{a}17. cf πα37. 863 ^{b}6. — ἑνὸς πυροῦ εἷς πυθμὴν γίνεται Ζγα20. 728 ^{b}35. ὁ μέδιμνος ἔχειν λέγεται τοὺς πυρούς Κ15. 15 ^{b}24. κριθὰς μεμῖχθαι πυροῖς, ὅταν ἡτισοῦν παρ' ὁντινοῦν τεθῇ Γα10. 328 ^{a}3. — πυροὺς ϗ κριθὰς ϗ πόπανα μόνα τίθεσθαι ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἄνευ πυρός f 447. 1551 ^{b}15 (Tritici sp).

πυροῦν. φλόγα ποιεῖν ϗ πυροῦν, dist θερμαίνειν Ζμβ2. 649 ^{b}5. εἰ τὸ καιόμενον πυροῦται (i e πῦρ γίγνεται) Ογ8. 307 ^{a}24. ὁ χρυσὸς μόνος οὐ πυροῦται μγ6. 378 ^{b}4. οἱ ἄνθρακες μένουσι πεπυρωμένοι πολὺν χρόνον ζ5. 470 ^{a}11. ἢ ἀὴρ ἢ καπνὸς ἢ γῆ φαίνεται τὸ πεπυρωμένον Ζγγ11. 761 ^{b}20. πνεῦμα πεπυρωμένον, πυρωθέν μγ1. 371 ^{b}6. κ4. 395 ^{a}15. 2. 392 ^{b}1. οἱ χυμοὶ μεταβάλλουσιν ἀφαιρουμένων τῶν περικαρπίων εἰς τὸν ἥλιον ϗ πυρουμένων αι4. 441 ^{a}13. πκ4. 923 ^{a}18. 6. 923 ^{a}26 (opp ὠμός). πυρούμενον ϗ ὀπτώμενον τὸ ἐν τῷ ᾠῷ ὠχρόν Ζγγ2. 753 ^{b}4. σταῖς πυρούμενον πκα10. 927 ^{b}39. ξηρὸν τὸ πεπυρωμένον πκα22. 929 ^{b}12. τὰ στερεώτατα κάει μάλιστα ἐὰν πυρωθῇ, opp ἐὰν στερηθῇ θερμότητος μδ11. 389 ^{b}21. τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἀγγεῖον πυρωθὲν σπᾶται Οδ5. 312 ^{b}13. οὐ φαίνεται συνιστάμενον ζῷον ἐν πυρουμένοις Ζγβ3. 737 ^{a}2. τὰ μέλανα πυρωθέντα εἰς φοινικοῦν μεταβάλλει χ2. 792 ^{a}12. — ὅσα πεπύρωται, ἔχει δυνάμει θερμότητα ἐν αὐτοῖς μβ3. 358 ^{b}7, ^{a}18. δ11. 389 ^{b}4. αι2. 437 ^{b}22. Ζμβ2. 649 ^{a}24. γ9. 672 ^{a}5. — φλὲψ δύναται πυροῦσθαι Ζιγ5. 515 ^{b}18.

Πύρρα. οἱ ἀπὸ Πύρρας Μδ28. 1024 ^{a}36.

Πύρρα ἡ ἐν Λέσβῳ Ζγγ11. 763 ^{b}1. ὁ εὔριπος ὁ ἐν Πύρρᾳ

Ζι37. 621 b12. ὁ εὔριπος ὁ τῶν Πυρραίων, ὁ Πυρραῖος εὔριπος Ζιε15. 548 a9. 12. 544 a21. θ20. 603 a21. Ζμδ5. 680 b1. Πυρραῖοι σ973 b22. f 238. 1522 a6.

Πυρρικός. τὰ καλούμενα Πυρρικὰ πρόβατα Ζιγ21. 522 b24.

πυρρίχη παρὰ Κρησὶ πρύλις λέγεται· πρῶτον Ἀχιλλέα ἐπὶ τῇ τοῦ Πατρόκλου πυρᾷ τῇ πυρρίχῃ κεχρῆσθαι f 476. 1556 a34, 32.

πυρριχίζων προηγεῖται ὁ στρατὸς τῶν βασιλέων κηδευομένων f 476. 1556 a39.

Πύρριχος (?). τὰς καλουμένας Πυρρίχας βοῦς Ζιθ7. 595 b18 (S II 466. Lob Prol 342).

πυρρόθριξ. Κριτίᾳ πυρρότριχι (Solon fr 22) Ρα15. 1375 b34. οἱ πρὸς ἄρκτον πυρρότριχες ϗ λεπτότριχες πλη2. 966 b33.

πυρρός. λέοντες πυρροὶ πάντες Ζγε6. 785 b17. χρυσὸς πυρὶ ὅμοιον ἢ ξανθὸν ϗ πυρρόν Μι3. 1054 b13. ἐν τῷ κύτει τῶν καρκίνων πυρρὰ διαπεπασμένα Ζιδ3. 527 b30. οἱ καρποὶ ἐκ τοῦ ποώδους μεταβάλλοντες μικρὸν ἐπιφοινικίζουσι ϗ γίνονται πυρροί χ5. 796 a2. τριχώματα ϗ πτερώματα πυρρά χ6. 797 b1. τὰ τῶν θαλαττίων τριχώματα ὑπὸ τῆς θαλάττης γίγνονται πυρρά χ4. 794 a24. οἱ τὴν θάλατταν ἐργαζόμενοι πυρροί εἰσιν πλη2. 966 b26. αἱ πυρραὶ θᾶττον πολιοῦνται τρίχες τῶν μελαινῶν Ζγε5. 785 a19. οἱ πυρροὶ ἄγαν πανοῦργοι φ6. 812 a16. ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ πυρροῦ f 455. 1552 b36.

Πύρρος ὁ βασιλεύς Ζιγ21. 522 b25.

πυρρότης. ἡ πυρρότης ἐστὶν ὥσπερ ἀρρωστία τριχός Ζγε5. 785 a20.

πυρρούλας (v l πυρρουρὰς, πυρρουρᾶς, πυρουλὰς, πύρρος ὕλας. cf Lob Prol 132). refertur inter τὰ σκωληκοφάγα Ζιθ3. 592 b22. (pirrus ylas vel yras Thomae, rubecula Gazae, byrriola Scalig. 'πυρράλης aut πυρρόλας' ci Salmas exer Pl 168b. Loxia pyrrhula C II 141. cf S I 588, II 490. Loxia pyrrula vel enucleator K 866, 3. St. Cr. 'certe' Luscinia rubecula Su 111, 44. definiri non potest AZι I 107, 96.)

πυρροῦν. αἱ τρίχες ξηραινόμεναι λεπτύνονται ϗ πυρροῦνται πλη2. 966 b32.

πυρσεύειν. τῶν φρυκτωριῶν κατὰ διαδοχὰς πυρσευουσῶν ἀλλήλαις κ6. 398 a33.

πυρώδης. ἀναθυμίασις ξηρὰ ϗ πυρώδης μγ3. 372 b33. σύστασις πυρώδης μα8. 344 b18. ἀρχὴ πυρώδης μα7. 344 a17. φύσις πυρώδης κ2. 392 b2. τὸ πνεῦμα ἔχει ϗ βάρος πρὸς τὰ πυρώδη ϗ κουφότητα πρὸς τὰ ἐναντία Ζκ10. 703 a24. πυρῶδες μὲν ϗ θερμόν, οὐ μὴν καιόμενον θ37. 833 a14. διὰ τὸ πυρῶδες, syn διὰ τὴν θερμότητα φ6. 813 b14, 12. τὰ γλαυκὰ ὄμματα πυρώδη (Emped) Ζγε1. 779 b15. — de colore, ὁ ἥλιος φαίνεται λευκὸς ἀλλ' οὐ πυρώδης ὤν μα3. 341 a36. τὸ πορφυροῦν ἐκ πυρώδους ϗ λευκοῦ φαίνεται μιγνυμένων μα5. 342 b8. τὰ πυρώδη φαινόμενα ϗ λάμποντα ψβ7. 419 a3. ὅταν ἐνῇ τι πυρῶδες ἐν διαφανεῖ αι3. 439 a19. ὀφθαλμοὶ πυρώδεις φ6. 812 b7.

πύρωσις. τὸ πνεῦμα τὸ ἐκθλιβόμενον ἐκπυροῦται ἀσθενεῖ πυρώσει μβ9. 369 b6. τὸν ἀέρα τῇ πυρώσει χρωματίζων μγ1. 371 a17. — ἑψητά, ὅσα ἔχει ὑγρότητα παθητικὴν ὑπὸ τῆς ἐν τῷ ὑγρῷ πυρώσεως μδ3. 380 b28. — πύρωσις τοῦ σταιτός πκα12. 928 a24. — τὸ ὕδωρ σβέννυσι τὴν θερμότητα τὴν ἐνυπάρχουσαν (int ἐν τοῖς φυτοῖς) ἀπὸ τῆς πυρώσεως πιβ3. 906 b29.

πυτία (v l πιτύα) φώκης θ77. 835 b31 Beckm. cf S Theophr IV 816. Galen XII 274. Rose Ar Ps 354. τὸ γάλα (διακρινόμενον) εἰς ὀρρὸν ϗ πυτίαν (v l πυετίαν, πυτνίαν) μδ3. 381 a7 (Ideler II 433 et 487).

Πυτίνη, comoedia Cratini f 578. 1573 a12.

πώ. οὐδέν πω διώρισται, οὐ γάρ πω sim Ζμγ7. 670 b30. 10. 673 a26. Πγ9. 1280 b23. 11. 1282 b7. δ15. 1299 a29. ε5. 1305 a12 al. εἰ μὲν συνεχές, ἀνάγκη ἅπτεσθαι, εἰ δ' ἅπτεται, οὔπω συνεχές Φε3. 227 a22.

πώγων. τρίχες ἐν πώγωνι μάλιστα αὔξονται Ζιγ11. 518 b6. ἀνθρώπου πι25. 893 b17. ἱππελάφου κατὰ τὸν λάρυγγα Ζιβ1. 498 b34 (cf Wiegmann 28). πώγωνα στρουθίων (nigras maculas circa rostrum Alberto) Ζι7. 613 a31 (S II 56).

πωγωνίας, κομήτης ἐπὶ μῆκος ἐσχηματισμένος μα7. 344 a23.

πωλεῖν, opp ὠνεῖσθαι Ηε7. 1132 b15. Ρβ23. 1397 a27. γ9. 1410 a18. Πβ9. 1270 a20 (dist διδόναι ϗ καταλείπειν). πωλεῖν τὴν οὐσίαν, τοὺς πρώτους κλήρους Πβ7. 1266 b19. ζ4. 1319 a11. πωλεῖν τὸ ἐλλιμένιον οβ1350 a16.

πώλησις, χρῆσις τοῦ κτήματος κατὰ συμβεβηκός ηεγ4. 1232 a3.

πωληταὶ οἱ Ἀθήνησι τί πράττουσιν f 401. 1544 b45.

πωλίον. 1. i q τὰ τῶν ἵππων ἔκγονα Ζγβ8. 748 a29 et supra p 344 b31. — 2. τὸ καλούμενον πωλίον (v l πάλιον) Ζιθ24. 605 a6 Aub.

πῶλος τῶν ἵππων Ζιζ18. 572 a28. 22. 577 a8 Aub. θ24. 605 a3 (v l πωλίοις). Ζμδ10. 686 a15. τῶν ἀγρίων ὄνων θ10. 831 a23. τῶν ἐλεφάντων Ζι1. 610 a33. τῶν καμήλων Ζι47. 630 b34. θ2. 830 b8. — Herodici apophthegma, Πῶλος, ἀεὶ σὺ πῶλος εἶ Ρβ23. 1400 b20.

Πῶλος quid de ἐμπειρίᾳ et ἀπειρίᾳ dixerit ΜΑ1. 981 a4. Herodici in eum apophthegma Ρβ23. 1400 b20.

πῶμα. οἷον πῶμα, ὥσπερ πῶμα, veluti ἔχει ἡ ἀρτηρία τὴν ἐπιγλωττίδα οἷον πῶμα αν11. 476 a34. αι5. 444 b23. Ζιδ4. 530 a21. ε17. 549 a34. πβ12. 867 b6.

πωμάζειν. πωμάσαι λοπάδα sim Ζι40. 627 b8. θ141. 845 a6. πια8. 899 b26. πωμασθέντος τοῦ αὐλοῦ πις8. 915 a4.

πώποτε. οὐθεὶς γοῦν πώποτε μα13. 351 a13. Ζγδ4. 771 a3 al.

πῶρος. 1. λίθος μδ10. 388 b26, 389 a14. cf S Theophr IV 544. Oribas I 622. — 2. ἐκ τοῦ πύου πῶρος γίνεται Ζιγ19. 521 a21 Aub.

πωροῦν. τὰ τῶν γερόντων (κέρατα) ἐστὶ ξηρὰ ϗ πεπωρωμένα ϗ χαῦνα ακ802 b8.

πῶς. πῶς ἔχοντες στασιάζουσιν Πε2. 1302 a20, 31 al. πῶς ποτὲ χρὴ λέγειν Πγ3. 1276 a17. τίνα ἔχουσι δύναμιν ϗ πῶς αἴτια Πε3. 1302 b6, 11 al. πῶς δυνατόν, πῶς γὰρ δυνατόν μα8. 345 b28. β3. 357 a19, b10, 17 al. — πῶς indef, i q τρόπον τινά. ἄλλως πως Ζμα1. 639 b10. εἴτε ἐκ δυνάμει ὄντος οὖσα εἴτε καί πως ἄλλως Γα3. 317 b20. εἰ γὰρ μὴ ἔχει πως οὕτως ὁ ἀήρ μγ3. 372 b30. τὸ πήγνυσθαι ξηραίνεσθαί πώς ἐστιν μδ5. 382 b1. ϗ τὸ σῶμά πως τῆς ψυχῆς ἕνεκεν Ζμα5. 645 b19. ἀναγκαῖον μέν πως, μὴ λίαν δ' εἶναι πᾶσι τοῖς ζῴοις Ζμγ7. 670 a2. opp ὅλως Πβ5. 1263 a26. opp πάντως Πβ5. 1263 b31. ὑπάρχει τὸ τί ἐστιν ἁπλῶς μὲν τῇ οὐσίᾳ, πῶς δὲ τοῖς ἄλλοις Μζ4. 1030 a23. ϗ παρὰ ταῦτα οὐδέν [πως] (πως c cod Ac om Spgl) Ρα2. 1356 b7.

πῶϋ (om Vhl c cod Ac) τελευτᾷ εἰς τὸ υ πο21. 1458 a16.

πῶυξ (Lob Phryn 72). Hesych: πῶυξ. ὄρνις ποιός, ὁ Ἀρ. ἐν τῷ περὶ ζῴων. πῶυξ S (φῶϋξ Bk) Ζι18. 617 a9. cf S II 117. Salmas exer Pl 65. v φῶυξ.

P

ρ, ἡμίφωνον πο20. 1456 b28, cf h v et Vhl Poet III 224. ἄρρενα ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ ν ϗ ρ ⟨ϗ σ⟩ πο21. 1458 a9. Vhl Poet III 259, 316.

ῥαβδεύειν. καθαμμίζουσιν ἑαυτὰ ϗ ψῆττα ϗ ῥίνη, ϗ ὅταν ποιήσῃ ἑαυτὰ ἄδηλα, εἶτα ῥαβδεύεται τοῖς ἐν τῷ στόματι, ἃ καλοῦσιν οἱ ἁλιεῖς ῥαβδία Ζι37. 620 b31.

ῥαβδίον. ῥαβδία Ζι37. 620 b32. cf ῥαβδεύειν.

ῥάβδος. ῥάβδῳ τὴν θάλατταν τύπτειν μγ9. 370 a13. ῥάβδος ὀνομαζομένη λευκόφυλλον, πρὸς τὸ τηρεῖν τὸν γάμον θ158. 846 a28. — τὰ πρανῆ διαποίκιλα ῥάβδοις Ζδ1. 525 a12. τῶν γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ῥάβδοις κεχρημένων πέρκη f 279. 1528 a11. — ῥάβδοι, ἔμφασις ἐν ἀέρι μγ2. 371 b19. 4. 374 a17. κ4. 395 a31, 35, explicantur μγ6.

ῥάβδωσις κίονος Ηκ3. 1174 a24.

ῥαβδωτός. ὄστρακα ῥαβδωτά, οἷον κτείς, opp ἀρράβδωτα Ζδ4. 528 a25. f 287. 1528 b12.

ῥαγδαῖος. ὕδατα ῥαγδαῖα μα12. 349 a6. ϗ τῶν βροντῶν αἱ βιαιόταται γίγνονται σκληρόταται ϗ τῶν ὑδάτων τὰ καλούμενα ῥαγδαῖα τὴν βίαν ακ803 a5.

Ῥαδάμανθυς (apud Anaxandridem) Ργ12. 1413 b26. τὸ Ῥαδαμάνθυος δίκαιον Ηε8. 1132 b25. ὑπὸ Ῥαδαμάνθυος παιδευθῆναι τὸν Ἡρακλέα f 475. 1556 a27.

ῥᾴδιος def, opp χαλεπός Ρα6. 1363 a23. ρ2. 1422 a17. ῥᾴδιον διιδεῖν, διορίσαι al μα14. 353 a4. δ12. 390 a20. Πγ15. 1286 b26. δ15. 1299 a15. Ηγ1. 1110 b8 al. ὀργισθῆναι παντὸς ϗ ῥᾴδιον Ηβ9. 1109 a27, 29. οὐ ῥᾴδιον λῦσαι, εἰ μὴ ῥᾴδιον δεῖ λέγειν τὸ ἀδύνατον Μμ9. 1085 a29. τίνα τρόπον γίνοιτ' ἂν ἡ θεωρία περὶ αὐτῶν ὁδῷ ϗ ῥᾷστα Ζμα4. 644 b17. ἡ μέση κτῆσις ῥᾴστη τῷ λόγῳ πειθαρχεῖν Πδ11. 1295 b5. πολιτεία ἀρίστη, δυνατή, ῥᾴων ϗ κοινοτέρα Πδ1. 1288 b30. αἱ διὰ μαρτύρων ῥᾴδιοι (?) πίστεις πιη3. 916 b34. — ῥᾳδίως μεταβάλλειν Πβ8. 1269 a24. ῥᾳδιέστερον παρεμπίπτειν πβ42. 870 b37.

ῥᾳδιουργός. τὸ ῥᾳδιουργὸν εἶναι ἐν τοῖς λόγοις ϗ ἐν τοῖς ἔργοις αρ6. 1251 a20.

ῥαθυμεῖν πλείω, ἐλάττω, opp πονεῖν Ηζ1. 1138 b28. ἐπιμελεῖσθαι τῶν σωμάτων μὴ ῥαθυμούσας Πη16. 1335 b13.

ῥαθυμία ἄμουσος ρ1. 1421 a33. ῥαθυμίαι, coni ἀπονίαι, παιδιαί, ἀναπαύσεις Ρα11. 1370 a14. ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ ῥαθυμία αρ6. 1251 a22.

ῥάθυμοι, opp ὀξεῖς ηεη5. 1240 a2. — ὁ μαλακὸς περὶ τὰ ῥάθυμα ἄδικός ἐστι Ρα10. 1368 b18. — ῥαθύμως ἀφεῖσαν ΜΑ4. 985 b20. διορίσασθαι μήτε προπετῶς μήτε ῥαθύμως ηεα2. 1214 b12. τοῦτο ὡς ἀληθῶς Ἐμπεδοκλῆς ῥαθυμότερον ὑπείληφεν Ζγδ1. 764 a12. μὴ ῥαθύμως ἔχειν ἀλλὰ διακρίνειν ρ37. 1444 b9. ῥαθυμοτέρως διάγειν Πη16. 1335 b17. (Bk plerumque α exhibet, non ᾳ.)

ῥαιβός. τὸ ῥαιβὸν (coni σιμόν, ῥοικόν) κοιλότητα σκέλους σημαίνει τι31. 182 a2.

ῥαίνειν. ῥαίνουσαι (αἱ θαλάττιαι ὄρνιθες) ἀπερύκουσι τοῖς πτέρυξι (τὸν ἁλιάετον) Ζι34. 620 a12. ἄν τις λεπταῖς ῥανίσι ῥαίνῃ εἴς τι τοιοῦτον χωρίον, φαίνεται ἶρις μγ4. 374 b1, 3. — pass τὰ πρόσωπα διὰ τὸ ῥαίνεσθαι μέλανα γίνεται Ζζ29. 579 a2. ῥανθέντος τοῦ παντὸς τόπου ὑγρῷ ψυχρῷ πκε5. 938 a35. λίθοι ὕδατι ῥαινόμενοι θ115. 841 a31.

ῥάκος. εἰκάσαι τὸ ἐρείπιον ῥάκει οἰκίας Ργ11. 1413 a6.

ῥάμνος. οὗ ἂν ἀσπάλαθος ᾖ ϗ ῥάμνος ϗ ὧν τὰ ἄνθη εὐώδη ἐστίν πιβ3. 906 b11 (Bot Zeitung v Mohl u Schl XIX 118). — τινὰ ἔχουσιν ἀκάνθας, ὡς αἱ ῥάμνοι φτα5. 820 a20. cf 'ut ramnus qui alaz arabice dicitur' Albert magn ed Jessen p 83, 'ut alaz' Nic Damasc ed Meyer 20, 10. 'quo nomine veteris aevi scriptores lycium, medii rubum vocare solebant' ib 83.

Rhamnusius Antiphon f 131. 1500 b20.

ῥανίς. ἐν τῷ ὑπὲρ γῆς τόπῳ μικραὶ συνιστάμεναι ῥανίδες μα13. 349 b31. ἀπὸ ῥανίδων μικρῶν, συνεχῶν δὲ γίνεται ἡ (τῆς ἴριδος) ἀνάκλασις μγ4. 374 a9, 34. cf πα51. 865 b13.

ῥάξ (Lob Phryn 75). ῥᾶγες βότρυος Ζιε18. 550 a28 (ῥάγες Bk). χ2. 792 b8. αἱ ῥᾶγες τετρυγημέναι τῶν βοτρύων γλυκύτεραί εἰσι τῶν ἀτρυγήτων πκ23. 925 b15. ῥαξὶ ϗ τοῖς ἄλλοις καρποῖς πόθεν ὑπάρχει οἷον ἐμπύρευμα f 217. 1518 a10. θύλακοι μείζους ῥαγῶν Ζιε19. 552 b20.

ῥαπίζειν. δεῖ φθάσαι τὴν κίνησιν τοῦ ῥαπίζοντος τὴν θρύψιν τοῦ ἀέρος ψβ8. 419 b23. ῥαπιζόμενος ὁ ἀήρ, ῥαπιζομένου τοῦ ὑγροῦ μβ8. 368 a16. 9. 370 a14. — μὴ ὀργίζεσθαι ῥαπιζόμενον ηεβ5. 1222 b2.

ῥᾳστώνη. (τὰ ἐκ πλαγίου προσπεφυκότα σκέλη) χρήσιμα πρὸς τὴν τῆς ὑποδύσεως ῥᾳστώνην Ζπ15. 713 a21. θειότατον τὸ μετὰ ῥᾳστώνης ϗ ἁπλῆς κινήσεως παντοδαπὰς ἀποτελεῖν ἰδέας κ6. 398 b13. — πρὸς ῥᾳστώνην ϗ διαγωγήν, opp τὰ ἀναγκαῖα ΜΑ2. 982 b23. κίνησις ἄσχολος ϗ πάσης ἀπηλλαγμένη ῥᾳστώνης ἔμφρονος Οβ1. 284 a32. πρὸς ῥᾳστώνας (ad commoditatem victus) Πα8. 1256 a26.

ῥαφανίς. αἱ ῥαφανῖδες αἱ λεπταὶ δριμύτεραι πκ11. 923 b37. πῶς φυτευόμεναι αἱ ῥαφανῖδες γίνονται ἄπλετοι τὸ πάχος πκ13. 924 a24. ἡ ῥαφανὶς ἐξαίρει πθ6. 890 a25. (Raphanus radicula *L.* Fraas 123. Langkavel 28.)

ῥάφανος. αἱ καλούμεναι ψυχαὶ γίνονται ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν χλωρῶν, ϗ μάλιστα ἐπὶ τῆς ῥαφάνου, ἣν καλοῦσί τινες κράμβην Ζιε19. 551 a15. — ἡ ῥάφανος οὐκ ἔστι τῶν παραβλαστανόντων πκ13. 924 a34, syn ῥαφανίς a24. ἡ ῥάφανος ἄνω ποιεῖ, dist φυσητικὸν τῆς κάτω κοιλίας πιγ6. 908 b3. (Brassica oleracea *L.* Fraas 121. Langkavel 26. Oribas III 697.)

ῥαφή. τοῦ κρανίου τὸ πριονωτὸν μέρος ῥαφή (v l ῥαφίς), descr, αἱ ῥαφαὶ αὐταὶ τῶν ὀστῶν συνέχουσι τὴν κεφαλὴν Ζιγ7. 516 a15. 5. 515 b14. ῥαφὰς πλείστας ἔχει περὶ τὴν κεφαλὴν (ὁ ἄνθρωπος) ϗ τὸ ἄρρεν πλείους τῶν θηλειῶν Ζμβ7. 653 a37. τὸ μὲν θῆλυ κύκλῳ ἔχει τὴν ῥαφὴν Ζιγ7. 516 a18. α7. 491 b2. τῶν ἀνδρῶν τρεῖς εἰς ἓν συναπτούσας ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τρεῖς ῥαφὰς ἄνωθεν συναπτούσας, τριγωνοειδεῖς Ζια7. 491 b3. γ7. 516 a19 (cf τὸ τῶν ῥαφῶν παντοδαπὸν εἶδος Plat Tim 76 A. ἡ ῥαφὴ στεφανιαία, λαμβδοειδής, ἡ κατὰ τὸ μῆκος εὐθεῖα, sutura coronalis lambdoidea sagittalis, Galen II 742). ἤδη ὠμμένη ἐστὶ κεφαλὴ ἀνδρὸς οὐδεμίαν ἔχουσα ῥαφήν (suturarum obliteratio) Ζια7. 491 a5. cf γ7. 516 a20. τὴν κεφαλὴν ἄνθρωπός ἐστι τῶν ζῴων δασύτατον ἐξ ἀνάγκης μὲν διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ ἐγκεφάλου ϗ διὰ τὰς ῥαφάς· τὸ ἄρρεν τοῦ θήλεος μακροβιώτερον διὰ τὰς ῥαφάς Ζμβ14. 658 b4. πι48. 896 a36. — ἔχουσι διάρθρωσίν τινα αἱ καρδίαι παραπλησίαν ταῖς ῥαφαῖς Ζμγ4. 667 a7 (sulcus longitudinalis et circularis). — κατὰ τὴν ὑπογεγραμμένην ῥαφήν Ζμδ3. 677 b19. cf Ζιγ14. 519 b10.

ῥαφίς. ἀνόδοντα ϗ λεῖα, ὡς ῥαφίς f 278. 1528 a1, 6.

ῥαχία. εἰ ἔσται τις ῥαχία κούφη, τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς καταδύσεται ἐν ὕδατι, τὸ δὲ λοιπὸν ὑπερνήξεται φτβ2. 823 b8. cf Nic Damasc ed Meyer 111.

ῥάχις. 1. significat non solum vertebrarum columnam sed

etiam τὸν τόπον τῆς ῥάχεως Ζγα 13. 720 ᵃ28, i e τὸ μεσαίτατον τȣ̃ νώτȣ παντὸς ἄνωθεν μέχρι γλȣτῶν Galen XIV 707. cf XVIII A 493. *a*. τί ἐστιν, ἐκ τίνων σύγκειται. νώτȣ μέρη ὠμοπλάται δύο ϗ ῥάχις, σύγκειται ἐκ σφονδύλων Ζια15. 493 ᵇ13. γ7. 516 ᵃ11. πᾶσα διῃρημένη κατὰ τȣ̀ς σφονδύλȣς· ἡ τὸ μῆκος ϗ τὴν ὀρθότητα συνέχȣσα τῶν ζῴων ἡ ῥάχις ἐστίν Ζμβ6. 651 ᵇ34. 9. 654 ᵇ14 (cf Galen IV 42). ἀρχὴ τῶν ὀστῶν ἡ καλȣμένη ῥάχις τοῖς ἔχȣσιν ὀστᾶ πᾶσιν· ἀρχὴ ϗ μένον Ζμβ9. 654 ᵇ12. cf Ζιγ7. 516 ᵃ10. πν7. 484 ᵇ17 (cf ᾿Αρ. νομίζει πρῶτον τὴν ὀσφὺν γίνεσθαι ὥσπερ τρόπιν νεώς Galen XIX 331). τείνει ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι πρὸς τὰ ἰσχία· κάτω ἧ περαίνει (ἡ ῥάχις) Ζιγ7. 516 ᵃ12, 35. ἐν πολλοῖς (ὀστοῖς οἱ πόροι) εὔδηλοι, μάλιστα δ' εἰς τὴν ῥάχιν· πολλὰ ἄχονδρα καθάπερ ἡ ῥάχις πν6. 484 ᵃ26, 29. ὁ μυελὸς κατὰ τὴν ῥάχιν ὢν ὑγρασίαν πολλὴν παρέχει, πρὸς τὴν χρείαν καλῶς· αἱ ἀπὸ τῆς ῥάχεως κινήσεις πβ14. 867 ᵇ23. cf πι54. 897 ᵃ7. πν7. 484 ᵇ25, 38. Ζκ9. 702 ᵇ19. ᾿Εμπεδοκλῆς ȣ̓κ ὀρθῶς εἴρηκε τὴν ῥάχιν τοιαύτην ἔχειν (τὰ ζῷα) ὅτι στραφέντος καταχθῆναι συνέβη Ζμα1. 640 ᵃ21. — *b*. πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα μόρια. ἀπὸ τῆς ῥάχεως ἥ τε περόνη ἐστὶ ϗ αἱ κλεῖδες ϗ αἱ πλευραί Ζιγ7. 516 ᵃ28 Aub. ἀφ' ἧς ϗ αἱ πλευραὶ πρὸς τὴν σύγκλεισιν πν7. 484 ᵇ18. — ὁ στόμαχος ἐντὸς πρὸ τῆς ῥάχεως, συνεχὴς ὢν πρός τε τὴν ῥάχιν ϗ τὴν ἀρτηρίαν ὑμενώδεσι δεσμοῖς Ζια12. 493 ᵃ9. 16. 495 ᵇ21. ἡ καρδία συνέχεται πρὸς τὴν ῥάχιν πόροις ὑμενώδεσι ϗ χαλαροῖς· προσπέφυκεν ἡ ἀορτὴ μάλιστα τῇ ῥάχει Ζιγ4. 514 ᵃ31, ᵇ20. φλέβες παρά, κατά, ἐπί, πρὸς τὴν ῥάχιν Ζιγ3. 512 ᵇ15, 513 ᵃ17, ᵇ15, 25, 26. 4. 514 ᵇ17. αἱ φρένες πρὸς τὰ πλευρὰ ϗ τὰ ὑποχόνδρια ϗ τὴν ῥάχιν συνηρτημέναι Ζια17. 496 ᵇ12. οἱ νεφροὶ πρὸς αὐτῇ τῇ ῥάχει κεῖνται, vena renalis τείνȣσα παρ' αὐτὴν τὴν ῥάχιν Ζια17. 496 ᵇ35, 497 ᵃ15. γ4. 514 ᵇ37. πόροι (vasa deferentia) ἠρτημένοι ἐφ' ἑκάτερα τῆς ῥάχεως Ζιγ1. 509 ᵇ18. ἡ γονή ἐστι ἀπὸ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ χωρȣ̃σα διὰ τῆς ῥάχεως πι57. 897 ᵇ26. Etymolog magn v s ὀσφύς (636, 19) ῥάχις ϗ ψύα ὡς μὲν ᾿Αρ. — *c*. τὰ ζῷα τὰ ἔχοντα ῥάχιν Ζκ9. 702 ᵇ20. πάντα τὰ ζῷα ὅσα ἔναιμά ἐστιν, ἔχει ῥάχιν ἢ ὀστώδη ἢ ἀκανθώδη Ζιγ7. 516 ᵇ23. Ζμδ9. 654 ᵇ12. ἡ ὕαινα λοφιὰν (χαίτην) ἔχει δι' (καθ') ὅλης τῆς ῥάχεως Ζιζ32. 579 ᵇ16. θ5. 594 ᵇ2. ὁ αὐλὸς κεῖται τοῖς κήτεσι πρὸ τȣ̃ ἐγκεφάλȣ· διελάμβανε γὰρ ἂν ἀπὸ τῆς ῥάχεως αὐτόν Ζμδ13. 697 ᵃ26. (χαμαιλέοντος) ῥάχις ἐπανέστηκεν ὁμοίως τῇ τῶν ἰχθύων· (τοῖς ἰχθύσι ϗ τοῖς ὄφεσι) πόροι ἠρτημένοι ἐφ' ἑκάτερα τῆς ῥάχεως· ἀκανθώδης ἡ ῥάχις τȣ̃ ὄφεως Ζιβ11. 503 ᵃ17. γ1. 509 ᵇ18. 7. 516 ᵇ20. — ἐν τοῖς σελάχεσιν ἡ ῥάχις χονδρώδης μέν ἐστιν, ἔχει δὲ μυελόν· τὸ κατὰ τὴν ῥάχιν ἀνάλογον τοῖς ὀστοῖς χονδρῶδες· (ἐν τοῖς μὴ ἔχȣσιν ὀστᾶ) ϗ κοίλη ἄκανθα μόνον ἡ τῆς ῥάχεώς ἐστιν Ζμβ9. 655 ᵃ37. 6. 652 ᵃ15. Ζιγ8. 517 ᵃ1. περὶ τὴν ῥάχιν προσπέφυκε τὰ ᾠά, μεταξὺ κατὰ τὴν ῥάχιν Ζιζ10. 565 ᵃ15, 564 ᵇ22. — 2. 'vielleicht die Aussenseite der Fangarme der Polypen' Aub. cf S I 177. καλεῖται ῥάχις τὸ λεῖον ȣ̔ πρόσω αἱ κοτυληδόνες εἰσίν· (ἡ ἐσχάτη τῶν πλεκτανῶν) ἐπὶ τῇ ῥάχει Ζιδ1. 524 ᵃ7, 525 ᵃ7 Aub.

ῥαχίτης. ὁ ῥαχίτης μυελὸς συνεχὴς τῷ ἐγκεφάλῳ ἐστίν, ποῖος, ἐν τοῖς μὴ ἔχȣσιν ὀστᾶ ἀλλ' ἄκανθαν ὁ ῥαχίτης μόνος ἐστὶ μυελός Ζμβ7. 652 ᵃ30, 26. 6. 651 ᵃ32, 652 ᵃ13. cf Plat Tim 77 D, 91 A. ὁ ῥαχίτης ϗ ὁ ἐγκέφαλος πν7. 484 ᵇ21.

ῥαψῳδεῖν. ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις ϗ ῥαψῳδȣ̃ντα ϗ διάδοντα πο26. 1462 ᵃ6. Vhl Poet IV 395.

ῥαψῳδία. εἰς τὴν τραγικὴν ϗ ῥαψῳδίαν ὀψὲ παρῆλθεν (ἡ ὑπόκρισις) Ργ1. 1403 ᵇ23, 1404 ᵃ23. Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων πο1. 1447 ᵇ22. Welcker Trag III 1091.

῾Ρέα. τὰς ἄρκτȣς ῾Ρέας χεῖρας (ἐκάλει Πυθαγόρας) f 191. 1512 ᵃ30.

ῥέγχει ὁ δελφὶς καθεύδων Ζιζ12. 566 ᵇ15. δ10. 537 ᵇ3. αν12. 476 ᵇ20.

ῥέζω. τά κ' ἔρεξε (Hes fr 217 Gtlg) Ηε8. 1132 ᵇ27. μέρμερα ῥέζων (Orph VI 43) κ7. 401 ᵇ7.

ῥεῖθρον. τȣ̃ θέρȣς ναυσίπορον ἔχȣσι τὸ ῥεῖθρον ῾Ρῆνος ϗ ῎Ιστρος θ168. 846 ᵇ31.

ῥεῖν. περὶ τὸ μέσον ὕδατός τι πλῆθος, ἐξ ȣ̔ ϗ τὰ ῥέοντα ϗ τὰ μὴ ῥέοντα ἀναδίδωσι πάντα μβ2. 356 ᵃ2. δεῖ πηγαῖον εἶναι τὸ ῥέον μβ4. 360 ᵃ31. ῥέȣσα ἡ θάλαττα φαίνεται κατὰ τὰς στενότητας· ὁ Βόσπορος ῥεῖ μβ1. 354 ᵃ5. α14. 353 ᵃ7. ὡσπερανεὶ παρ' ὀχετὸν τὴν φλέβα ῥέȣσαν Ζγβ7. 746 ᵃ18. ῥεῖ μάλιστα ὁ ἀὴρ ῥέων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς μα10. 347 ᵃ34. ῥεῖ ὁ ἄνεμος, τὰ πνεύματα, ἡ ἀναθυμίασις μα13. 349 ᵃ34. β4. 360 ᵇ19, 361 ᵃ33. 8. 366 ᵃ4, 367 ᵃ11. — ἔξω ῥεῖν τὸ σπέρμα λευκόν Ζιζ11. 566 ᵃ4. ἡ (τῶν ὑῶν) κοιλία ῥεῖ Ζιθ21. 603 ᵇ9. — προφασιζόμενοι τὰ πλοῖα ῥεῖν, opp πλοῖα στεγανά f 513. 1562 ᵃ8. — τήκεται ὁ λίθος ὁ πυρίμαχος ὥστε ϗ ῥεῖν μδ6. 383 ᵇ6, 7. — τρίχες ῥέȣσιν, coni syn λείπȣσιν, ἐλάττȣς γίνονται Ζιγ11. 518 ᵃ24, ᵇ10. η4. 584 ᵃ24. — usitata metaphora (cf Heraclit fr 21. 22) ῥεῖν mutationem significat, coni syn κινεῖσθαι, μεταβάλλειν, ἀλλοιȣ̃σθαι ΜΑ6. 987 ᵃ33. κ6. 1063 ᵃ22, 35. μ9. 1086 ᵃ37. Φε4. 228 ᵃ9. θ8. 265 ᵃ6. Ογ1. 298 ᵇ30. ψα2. 405 ᵃ27. — fut ῥευσεῖται, ῥευσȣ̃νται μβ4. 361 ᵃ33. 2. 356 ᵃ16. aor ῥυῇ, ῥυέν μβ8. 368 ᵃ3, ᵇ7, 366 ᵃ4. — ῥευστός, ῥυτός v h v.

ῥέπειν (cf ῥοπή). 1. ἀνάγκη ῥέπειν τὰ σώματα πρὸς τὴν γῆν Ζμδ10. 686 ᵃ32. κάτω ῥέπειν μα4. 342 ᵃ13, 20. υ3. 456 ᵇ27. πδ1. 876 ᵃ34. τάχιστα κάτω ῥέπειν μβ3. 358 ᵇ6. ὅταν κάτωθεν (i e κάτω) ῥέψαντος ἀφέλῃ τὸ βάρος, πάλιν ἀναφέρεται τὸ ζυγόν μχ2. 850 ᵃ4. ἅπαν τὸ βάρος ῥέπει ἐφ' ἓν μχ26. 857 ᵃ17. καθάπερ ἐν ζυγοῖς ἠρτημένα ἐξ αὐτȣ̃ (τȣ̃ ὀμφαλȣ̃ τὰ ἔμβρυα) ῥέπει ἐπὶ τὸ βάρος Ζγδ9. 777 ᵃ31. — 2. ἐφ' ὁπότερ' ἂν ῥέψῃ κυμαίνων ὁ Τάρταρος μβ2. 356 ᵃ17. ὅταν τὸ τȣ̃ φερομένȣ βάρος ῥέπῃ μᾶλλον τῆς εἰς τὸ πρόσθεν δυνάμεως τȣ̃ ὠθȣ̃ντος μχ33. 858 ᵃ21. πάντα ῥέπει μᾶλλον τῷ ἐκ μειζόνων εἶναι σωμάτων Οδ5. 312 ᵇ24. — 3. metaph, ῥέπειν πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν μᾶλλον Πδ7. 1293 ᵇ20. ῥέπειν πρὸς ἡδονήν Ηκ1. 1172 ᵃ31. η8. 1150 ᵃ16. ῥέπειν μᾶλλον ἐπὶ τὸ ὀργίζεσθαι ηεβ5. 1222 ᵇ4. πᾶσα ἡλικία ῥέπει ἀποκλίνοντος τȣ̃ σώματος ἐπὶ ψύξιν Ζγε4. 784 ᵃ32. ῥέπειν ἐπὶ τὰ μελαγχολικὰ νοσήματα sim πλ1. 954 ᵇ28. α12. 860 ᵇ16.

ῥεῦμα. τὰ ῥεύματα, syn τὰ ῥέοντα ὕδατα μβ2. 356 ᵃ2, 3, 6. τὰ ῥεύματα τῶν ποταμῶν ἐκ τῶν ὀρῶν φαίνεται ῥέοντα μα13. 350 ᵃ2, ᵇ14, 18. ὁ ᾿Ινδὸς πάντων τῶν ποταμῶν ῥεῦμα πλεῖστον μα13. 350 ᵃ26. οἱ μακρὰν ῥέοντες ποταμοὶ πολλῶν δέχονται ῥεύματα ποταμῶν μβ2. 356 ᵃ26. ὅσα ἐστὶν ἁλμυρὰ ῥεύματα ποταμῶν ἢ κρηνῶν μβ3. 359 ᵇ4. — ὁ ᾿Αχελῷος πολλαχȣ̃ τὸ ῥεῦμα μεταβέβληκεν μα14. 352 ᵇ1. ἀποστρέψαι τὰ τῶν ποταμῶν ῥεύματα f 469. 1555 ᵃ42. — ῥεύματα φερόμενα διὰ τῶν εὐρίπων ακ800 ᵇ29. — τὸ τῶν ῥεόντων ὑδάτων ϗ τὸ τῆς φλογὸς ῥεῦμα μβ3. 357 ᵇ32. αἰθέρος ῥεῦμα κατέρχεται (Emped 366) αν7. 474 ᵃ5. —

τὸ περὶ τὴν Αἴτνην ῥεῦμα θ105. 840 a4. — τὰ ῥεύματα τοῖς σώμασιν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐστὶ τὴν ἀρχήν· ῥεύματα φλέγματος ᾗ ἰχῶρος Ζμβ7. 652 b34, 653 a2. ῥεύματα νοσηματικά αι5. 444 a13. cf πκη1. 949 b5. ῥεύματος ἢ πνεύματος ἀπέπτυ πλῆθος εἰς μόρια τοῦ προσώπυ παρεμπεσόν Ζγδ3. 768 b34.

ῥευματικοὶ εἰς τὺς ὀφθαλμὺς πλα5. 957 b25 (cf Oribas I 663). συμβαίνει (τῶν οἰνοφλύγων) τὺς μὲν ὑδρωπικὺς γενέσθαι, τὺς δὲ ῥευματικὺς πγ5. 871 b25.

ῥευμάτιον. ἡ ἔμφραξις τῦ φάραγγος ἡ γινομένη ὑπὸ τῦ φλέγματος ἐπικατασπᾷ ῥευμάτιον εἰς αὐτόν πια18. 901 a3.

ῥευστός. ἡ ὕλη ῥευστή (i e ἀεὶ μεταβάλλυσα) f 201. 1514 a26.

Ῥήγιον οβ1349 b17. θ73. 835 b15. 130. 843 a6. πῶς εἰς τυραννίδα μετέβαλε Πε12. 1316 a38. — Ῥηγῖνοι οβ1349 b22. Ῥηγίνων πολιτεία f 527. Ἀνδροδάμας Ῥηγῖνος Πβ12. 1274 b23. νόμισμα τῶν Ῥηγίνων, Ἀναξίλας ὁ Ῥηγῖνος f 527. 1565 a9, 6.

ῥῆγμα. 1. θηρεύονται περὶ τὺς κρημνὺς ᾗ τὰ ῥήγματα τῆς γῆς Ζι41. 628 b29. πνεῦμα ἄνω φερόμενον κατὰ τὴν ἐκ βυθῦ τινὸς ἢ ῥήγματος ἀνάδοσιν κ4. 395 a9. — 2. medic, ἐὰν ᾖ ῥῆγμα ἢ φύσει ἢ ὑπὸ τῆς νόσυ Ζικ2. 635 a4.

ῥηγμίν. ὅταν κυμαίνυσα (ἡ θάλαττα) ἐκβάλλῃ, σφόδρα παχεῖαι ᾗ σκολιαὶ γίνονται αἱ ῥηγμῖνες μβ8. 367 b14. ὥσπερ ῥηγμῖνα ὖσαν ἀέρος τὴν νεφέλην μβ8. 367 b19.

ῥηγνύναι, pass ῥήγνυσθαι, ῥαγῆναι. βρεχομένην τὴν γῆν ᾗ ξηραινομένην ῥήγνυσθαι μβ7. 365 b7. cf 8. 367 a4. κέραμος ἐκ πληγῆς ῥαγείς ακ804 a35. ῥηγνυμένων ᾗ ξηραινομένων τῶν ξύλων μβ9. 369 a34. γ1. 371 b4. πνεῦμα βιαίως ῥηγνύον τὰ συνεχῆ πιλήματα τῦ νέφυς κ4. 395 a12. ῥήγνυται τὸ κέλυφος Ζιε30. 556 b9. (τὸ τῶν ὑστερῶν στόμα συμπεφυκὸς) αὐτόματον ἐρράγη Ζγδ4. 773 a18. ἡ θάλαττα ῥήγνυσι τὰ ὦτα (syn τὸ ὕδωρ προσπῖπτον διακόπτει), τὰ ὦτα ἐν τῇ θαλάττῃ ῥήγνυται τοῖς κολυμβῶσιν πλβ2. 960 a14, b8. 11. 961 a24, 30. ἐπὶ τῶν ἐρρωγότων κεράτων ᾗ ἐπὶ τῶν χορδῶν τῶν παρανενευρισμένων (ὁ ἦχος διασπᾶται) ακ804 a38. — ῥηγνυμένων χειμώνων ἐξαισίων κ5. 397 a22. μεθ' ὕδατος ἀθρόως ῥαγέντος κ4. 394 b19. ὅταν ὁρμᾷ τὰ καταμήνια ᾗ μέλλῃ ῥήγνυσθαι Ζιη2. 582 b10, 11. Ζγα19. 727 a7.

ῥήκτης. τῶν σεισμῶν οἱ χάσματα ἀνοίγοντες ᾗ γῆν ἀναρρηγνύντες ῥῆκται καλῦνται κ4. 396 a5.

ῥῆμα. 1. latiore sensu. ὅταν ἀκύσῃ τὸ πρῶτον ῥῆμα ὅτι ἠδίκησεν ημβ6. 1202 b18. οἱ ἰσχνόφωνοι πολὺν χρόνον τὸ αὐτὸ ῥῆμα λέγυσιν ακ804 b30. προστιθέντες τοῖς αἰσθητοῖς τὸ ῥῆμα τὸ αὐτό ΜΖ16. 1040 b34. ad hunc usum voc ῥῆμα fort referendum est τζ11. 148 b36. — 2. ῥῆμά ἐστι τὸ προσσημαῖνον χρόνον, ὗ μέρος ὐδὲν σημαίνει χωρίς, ᾗ ἔστιν ἀεὶ τῶν καθ' ἑτέρυ λεγομένων σημεῖον ε3. 16 b6 Wz. πο20. 1457 a14. ῥῆμα ἀόριστον τί ε3. 16 b14. 10. 19 b10, 11. πτῶσις ῥήματος ε3. 16 b17. 5. 17 a10. πο20. 1457 a19. ἄνευ ῥήματος ὐδεμία κατάφασις ὐδὲ ἀπόφασις ε10. 19 b12. ὄντων ὀνομάτων ᾗ ῥημάτων ἐξ ὧν ὁ λόγος συνέστηκεν Ργ2. 1404 b26, 6. ὀνόματα ᾗ ῥήματα ᾗ συνδέσμυς πρῶτα μέρη τῆς λέξεως (ἐποίυν Θεοδέκτης ᾗ Ἀριστοτέλης) f 126. 1499 b22, 29. quod Steinthal Gesch p 237 (cf Trdlbg El § 1). vocabulo ῥῆμα ab Arist praedicati potius quam verbi naturam significari putat, admodum dubium est, quamquam ε10. 20 b1. 1. 16 a13, 15 adiectivum videtur ῥῆμα nominari.

Ῥήνεια, ἐχθρὰ ταῖς γαλαῖς f 324. 1532 b6.

Ῥῆνος Γερμανὺς παραμείβει θ168. 846 b29.

ῥῆξις. βίᾳ γενομένης τῆς ῥήξεως (τῦ τῶν ὑστερῶν στόματος συμπεφυκότος), dist αὐτόματον ἐρράγη Ζγδ4. 773 a19, 18. οἱ κατὰ ῥῆξιν νέφυς γινόμενοι ἄνεμοι ἐκνεφίαι καλῦνται κ4. 394 b17. ῥῆξις δίνης πκγ4. 931 b32.

ῥῆσις. ἐφεξῆς θεῖναι ῥήσεις ἠθικὰς ᾗ λέξεις ᾗ διανοίας εὖ πεποιημένας πο6. 1450 a29. Vhl Rangfolge p 162. ῥῆσιν ἐξ ἄλλυ εἰς ἄλλο ἁρμόττειν πο18. 1456 a31. ἡ τῆς Μελανίππης ῥῆσις πο15. 1454 a31.

Ῥῆσος. Ῥῆσον Τρῶες θάψαν f 597. 1577 b26. — Ῥῆσος ἐν ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον (Εὐριπίδυ) ἀναγέγραπται f 583. 1573 b5.

ῥητίνη. ἡ ἰξοβόρος ὐκ ἐσθίει ἀλλ' ἢ ἰξὸν ᾗ ῥητίνην Ζι20. 617 a19. τινὰ τῶν φυτῶν ἔχυσί τι ὑγρὸν ὡς ῥητίνην φτα3. 818 a4.

ῥητορεῖαι αἱ μὲν παραδειγματώδεις αἱ δὲ ἐνθυμηματικαί Ρα2. 1356 b20 (cf εἶδος ῥητορείας b18 ex Ac, εἶδος τῆς ῥητορικῆς Bk). παραδείγμασι χαίρυσιν ἄνθρωποι ἐν ταῖς ῥητορείαις ᾗ τοῖς λόγοις μᾶλλον τῶν ἐνθυμημάτων πιη3. 916 b27.

ῥητορεύειν. λυσιτελὲς μανθάνειν ῥητορεύειν ρ37. 1444 a33.

ῥητορικός. ἐν τῷ λέγειν ῥητορικὸς ἀδυνάτυ εἰπεῖν ὑπερέχει πολύ Ρβ2. 1379 a2. τοῖς ῥητορικοῖς ὐκ οἰκεῖον ἐπαγωγή Ρβ20. 1394 a13. ῥητορικὸν ἀποδείξεις ἀπαιτεῖν ἄτοπον Ηα1. 1094 b27. ὁ οἶνος ῥητορικὺς ᾗ θαρραλέυς ποιεῖ πλ1. 953 b3. — ἡ ῥητορική, ἐν ταῖς ἐντιμοτάταις τῶν δυνάμεων Ηα1. 1094 b3. Ἀριστοτέλης ἐν τῷ σοφιστῇ φησὶ πρῶτον Ἐμπεδοκλέα ῥητορικὴν εὑρεῖν f 54. 1484 b28, 32, 35. ῥητορικῆς ἔργον τὸ ἰδεῖν τὰ ὑπάρχοντα πιθανὰ περὶ ἕκαστον Ρα1. 1355 b10. 2. 1355 b26. ῥητορικὴ ὐκ ἔστιν ἑνός τινος γένυς ἀφωρισμένυ Ρα1. 1355 b8, 1354 a2. ἐπιστήμη λόγων, opp ἐπιστήμη πραγμάτων Ρα4. 1359 b6-16. ἡ ῥητορικὴ σύγκειται ἔκ τε τῆς ἀναλυτικῆς ἐπιστήμης ᾗ τῆς περὶ τὰ ἤθη πολιτικῆς Ρα4. 1359 b9. 2. 1356 a25. ἡ ῥητορική ἐστιν ἀντίστροφος τῇ διαλεκτικῇ, ἡ διαλεκτικὴ ᾗ ἡ ῥητορικὴ συλλογίζονται τἀναντία Ρα1. 1354 a1, 1355 a35. 4. 1359 b11. β24. 1402 a27. ὑποδύεται ὑπὸ τὸ σχῆμα τὸ τῆς πολιτικῆς ἡ ῥητορική Ρα2. 1356 a28. Ηκ10. 1181 a15. ῥητορικῆς γένη τρία, συμβυλευτικόν, δικανικόν, ἐπιδεικτικόν Ρα3. ἕνεκα κρίσεώς ἐστιν ἡ ῥητορική Ρβ1. 1377 b21. ἐλάχιστον γάρ ἐστιν ἑνί (ἑνὶ ci Vahlen, i e ἑνὶ κριτῇ, ἑνὸς ἀκροωμένυ ᾗ κρίνοντος, ἐν Ac Bk) ῥητορικῆς (Ac, ῥητορικοῖς Bk) Ργ12. 1414 a11. ῥητορικῆς ἢ ποιητικῆς οἰκεία σκέψις ε4. 17 a5. τῆς ῥητορικῆς ηὐξημένης Πε5. 1305 a12. τὰ περὶ ῥητορικῆς, libri Aristotelis πο19. 1456 a35. cf Ἀριστοτέλης p 103 b55. τὰ ῥητορικά τθ14. 164 a5. dist διαλεκτικά, ἐριστικά Ρβ24. 1402 a7, 4, 3. opp τὰ συλλογιστικά, τὰ ἐλεγκτικά τι5. 167 b8. 15. 174 b19. τὰ μὲν ῥητορικά ἐστι τοιαῦτα Ρα13. 1375 a8. — ῥητορικοὶ λόγοι Αγ1. 71 a9. τι34. 183 b26. ῥητορικὸς λόγος, dist ποίησις Ργ2. 1404 b37. συλλογισμοὶ ῥητορικοί, διαλεκτικοί, ἀποδεικτικοί Ρα2. 1358 a11. Αβ23. 68 b11. ἀπόδειξις ῥητορική Ρα1. 1355 a6. — ῥητορικῶς λέγειν, opp πολιτικῶς πο6. 1450 b8. cf Vahlen Rangfolge p 175.

ῥητός. εὐεργετεῖσθαι ἐπὶ ῥητοῖς, ἡ διὰ τὸ χρήσιμον φιλία ἐπὶ ῥητοῖς Ηθ15. 1163 a5, 1162 b26, 31. — γραμμὴ ῥητή, opp ἄλογος ατ968 b15, 18. — ῥητῶς, ῥητόν falso videtur additum esse Μδ7. 1017 b1, 3 Bz.

ῥήτωρ, def ὁ δυνάμενος τὸ ἐν ἑκάστῳ πιθανὸν θεωρεῖν τζ12. 149 b16. ῥήτορες οἱ μὲν παραδειγματώδεις οἱ δὲ ἐνθυμηματικοί Ρα2. 1356 b21. οἱ κατὰ τὴν ὑπόκρισιν ῥήτορες, opp γραφόμενοι λόγοι Ργ1. 1404 a18. cf 12. 1413 b16, 21,

1414 a15. οἱ Ἀττικοὶ ῥήτορες Ργ11. 1413 b1. οἱ Ἀθήνησι ῥήτορες Ργ17. 1418 a30. ὥσπερ ῥήτορα γράφονται παρανόμων Πα6. 1255 a8. ῥήτωρ, coni κλέπτης τζ12. 149 b25. ὁ Δημοκράτης εἴκασε τοὺς ῥήτορας ταῖς τίτθαις Ργ4. 1407 a7. ῥήτωρ, dist φιλόσοφος πιη5. 917 a3. λ9. 956 b6. στρατηγοί, ῥήτορες Ρβ11. 1388 b18.

ῥιγαλέος (Emped 124) Γα1. 314 b22.

ῥῖγος. ὅσα ἐκ ῥίγους καὶ φρίκης πη. ῥίγη καὶ τρόμους παρασκευάζειν πα29. 862 b29. τῷ ἀρχομένῳ πυρέττειν ῥῖγος γίνεται πγ33. 875 a12.

ῥιγοῦν ἢ πεινῆν Πβ7. 1267 a4. τυραννοῦσιν οὐχ ἵνα μὴ ῥιγῶσιν Πβ7. 1267 a14. ἐὰν βρεχθῇ ἢ ἄλλως πως ῥιγώσασα ἐκβάλῃ ἡ ὄρνις Ζγγ2. 752 b5. πῶς ἔχοντες ῥιγοῦσιν πη6. 887 b29. 16. 888 b21. 20. 889 a15, 24. γ6. 872 a1. κζ8. 948 b13. μάλιστα τὰ ἀκρωτήρια ῥιγῶσιν πη5. 887 b26. ὁ ὀφθαλμὸς οὐ ῥιγοῖ πλα22. 959 b16. αι2. 438 a23. οἱ ῥιγῶντες τρέμουσι πγ5. 871 a29. 26. 874 b24, καθεύδειν οὐ δύνανται πη2. 887 b15. 22. 889 b4, πελιδνοὶ γίνονται πη1. 887 b10. (de vocali contractionis cf ῥιγοῦσιν 872 a1, 887 b29, 948 b14, ῥιγῶσιν 887 b26, 889 a15, 24, 948 b13, ῥιγῶμεν 888 b21; ῥιγοῦντες 949 a12, 14, ῥιγῶντες 871 a29, 874 b24, 887 b10, 15, 889 b4.)

ῥίζα. τὰ ἀνομοιομερῆ, τὰ ὄργανα, οἷον ἐν φυτοῖς ῥίζα μδ10. 388 a20. ψβ1. 412 b3. αἱ ῥίζαι τῆς τροφῆς (τῆς αὐξήσεως) ἕνεκα, αἱ ῥίζαι τοῖς φυτοῖς εἰσὶ τὸ στόμα, ἡ κεφαλή, τὸ ἄνω Φβ8. 199 a28. ψβ1. 412 b3. 4. 416 a4. μκ6. 467 b2. ζ1. 468 a10. Ζγβ4. 740 b10. Ζμβ3. 650 a21, 25. δ7. 683 b20. 5. 682 a20. 4. 678 a11. 10. 686 b34 (cf S Theophr V 252). Ζπ4. 705 b6. — τοῖς φυτοῖς τῆς οὐσίας ἡ ἀρχὴ μέσον βλαστοῦ καὶ ῥίζης αν17. 478 b35. ἐντεῦθεν (ἐκ τοῦ μέσου) ὅ τε καυλὸς ἐκφύεται καὶ ἡ ῥίζα τῶν φυομένων ζ3. 468 b22. καλοῦμεν τὴν ῥίζαν οὐ μόνον ῥίζαν ἀλλὰ καὶ αἰτίαν ζωῆς φτα4. 819 a21. ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς σπέρμασιν ἀρχῆς ἀφίεται ὅ τε βλαστὸς καὶ ἡ ῥίζα Ζγβ4. 739 b37. τὰς ῥίζας πρότερον ἀφιᾶσι τὰ σπέρματα τῶν πτόρθων Ζγβ6. 741 b36. τὸ λοιπὸν τοῦ σπέρματος τροφὴ γίγνεται τῷ βλαστῷ καὶ τῇ ῥίζῃ τῇ πρώτῃ Ζγα23. 731 a9. αἱ ῥίζαι αἱ μὲν νέαι γίγνονται αἱ δὲ γηράσκουσιν μκ6. 467 a13. τὰ κατὰ γῆς, καυλοὶ καὶ ῥίζαι λευκαί εἰσιν χ5. 795 a14. βαρύτερον ἐν ᾧ μέρος ἡ ῥίζα τοῦ ξύλου ἐστίν μχ1. 850 a1. ἐσθίειν βοτάνας καὶ ῥίζας Ζιθ2. 592 a25 (cf Plat Tim 115 A). — metaph, αἱ ῥίζαι τῶν ὀδόντων Ζγε8. 789 a13. ὄρχεων, τριχῶν, αἱ ῥίζαι αἱ ὑπόλοιποι τῶν σπόγγων Ζια50. 632 a17. γ11. 518 b14. ε16. 548 b17. τὰ ζῷα ἀφίησιν οἷον ῥίζαν τὸν ὀμφαλὸν εἰς τὴν ὑστέραν Ζγβ7. 745 b25. cf 4. 740 a34. ἡ τοῦ μεσεντερίου φύσις ἐστὶν οἷον ῥίζας ἔχουσα τὰς δι' αὐτῆς φλέβας Ζμδ4. 678 a15. ταῦτα τὰ πέντε (σπέρμα, ὑγρότης al) εἰσὶν ὡς ἂν εἴποι τις ῥίζαι φυτῶν φτβ6. 827 a6. cf 8. 828 a25. ἀρχαὶ καὶ ῥίζαι γῆς καὶ θαλάττης μβ1. 353 b1. ὅθεν φασὶ ταὐτὸν αἷμα καὶ ῥίζαν καὶ τὰ τοιαῦτα Ηθ14. 1161 b32. μακρῇσι κατὰ χθόνα δύετο ῥίζαις (Emped 259) Γβ6. 334 a5. Ζεὺς πόντου ῥίζα (Orph VI 15) κ7. 401 b4. — ῥίζα in loc corr Ζιθ26. 605 b4, v ὄρυζα p 530 b55.

ῥιζοῦν. πίνναι ἐρρίζωνται Ζιε15. 548 a5. τὴν γῆν ἐπ' ἄπειρον ἐρριζῶσθαι λέγουσιν Οβ13. 294 a23.

ῥιζοφάγος ἡ ὗς Ζιθ6. 595 a16. Ζμγ1. 662 b14, 15.

ῥίζωμα. θείων ἔκγονον ῥιζωμάτων (Theodect fr 3) Πα6. 1255 a37.

ῥικνοῦσθαι. ἔντομα φθείρονται ἐρρικνωμένων τῶν μορίων Ζιε20. 553 a13.

ῥινᾶν. ὅταν ῥινῶσι τὰς ἀπηρτημένας στολίδας τῶν ἀνδριάντων ακ802 a38. ὅταν ῥινῶσι καὶ χαράττωσι τὰ σιδήρια καὶ τοὺς πρίονας ακ803 a2.

ῥίνη. 1. lima ακ803 a2. — 2. ῥίνη (v l ῥίνα, ῥῖνες Ζιε11. 543 b9. 5. 540 b11) refertur inter τὰ θαλάττια, σελάχη, γαλεούς (σελαχώδη Aub), εἶδος γαλεῶν Ζγβ7. 746 b6. Ζιε10. 543 a14. ζ10. 565 b25. f 293. 1529 a16. τὸ δέρμα τραχύ, τὰ ἐν τῷ στόματι ῥαβδία, πολὺ τὸ οὐραῖον, χολὴ πρὸς τῷ ἥπατι Ζμδ13. 697 a6. Ζια37. 620 b31 (cf S II 500). ε5. 540 b11. β16. 506 b8. — αἱ ῥῖναι, καὶ ὅσοις τῶν τοιούτων πολὺ τὸ οὐραῖον, παρατριβόμενα μόνον ὀχεύεται τὰ ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια Ζιε5. 540 b11. τίκτει δίς, ποτε. ὁ εἷς τόκος γίνεται περὶ ζ' ἢ η' Ζιε10. 543 a14. 11. 543 b9 Aub. ζ11. 566 a20. ἐξαφιᾶσι καὶ δέχονται εἰς ἑαυτὰς τοὺς νεοττούς, εὐθηνεῖ (v l ἀσθενεῖ) δ' αὐτῆς μάλιστα (μᾶλλον ci S) μὲν ὁ γόνος ὁ ὕστερος Ζιζ10. 565 b25 S. 11. 566 a22. τῶν ἄλλων ζῴων παρὰ τὰς συγγενείας οὐθὲν ὦπται συνδυαζόμενον, ῥίνη δὲ δοκεῖ μόνη τοῦτο ποιεῖν καὶ βάτος Ζιζ11. 566 a27. Ζγβ7. 746 b6. M 352. — εὐημερεῖ ἐν τῷ φθινοπώρῳ μᾶλλον, μεταβάλλει τὴν χρόαν, καθαμμίζει ἑαυτήν, syn ποιεῖ ἑαυτὴν ἄδηλον, quomodo pisces capiat Ζιε10. 543 a15. ι37. 622 a13, 620 b30, 31. (squatina Plin Gazae Scalig, rine Thomae. lime C II 467. Squalus squatina K 483. Squatina vulgaris Ar syn pisc 138. R de pisc 367. F 324, 118. Ermerins anecd med gr 247. Squalus angelus *Cuv.* KaZι 83, 20. KaZμ 180, 15. in incert rel AZι I 147, 98. cf Rose Ar Ps 304.)

ῥινίον (Lob Phryn 211). ἐλεήμονές εἰσιν ὅσοι τὰ ῥινία ἄνωθεν διεξυσμένοι φ3. 808 a34.

ῥινόβατος, ῥινοβάτης, forma et ortus Ζιζ11. 566 a28. Ζγβ7. 746 b6. (cf Fab Columnae phytobasanus p 108. Gesner de aquat in squatinoraia, R de pisc 79. Ar synops pisc 28. lime-raie C II 478. S I 450. Raja rhinobatos Cr. K 745, 1. 'non dari huiusmodi piscem' R de pisc 12, 20. in incert rel AZι I 148, 98.)

ῥίον. ῥίῳ ὑλήεντι (Hom ι 191) Ζιζ28. 578 b2.

Ῥῖπαι. αἱ καλούμεναι Ῥῖπαι μα13. 350 b7.

ῥιπίζειν. οἱ ἐν κινήσει ὄντες ὥσπερ ῥιπίζονται ὑπὸ τοῦ πνεύματος πλη6. 967 a23. ῥιπιζόμενοι σβέννυνται ταχέως (οἱ ἐν ποταμῷ Πόντῳ λίθοι) θ115. 841 a31.

ῥίπτειν, ῥιπτεῖν. τὰ ῥιπτούμενα πῶς κινεῖται Φθ10. 266 b30, 267 b13. δ8. 215 a14. cf θ10. 266 a28. Οβ6. 288 a22. μα4. 342 a9. Ζκ2. 699 a1. μχ34. 858 a25. πια13. 900 a23. οὐθὲν πόρρω ῥιπτεῖται ἄνευ βίας πνευματικῆς Ζιη7. 586 a17. τὰ βίᾳ ῥιπτούμενα ἄνω βάρη κατὰ σταθμὴν πάλιν φέρεται εἰς ταὐτὸ Οβ14. 296 b23. διὰ τί παύεται φερόμενα τὰ ῥιφέντα μχ32. 858 a13. ῥιπτεῖσθαι τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς ῥίψεως Φθ5. 257 a2. ῥῖψαι λίθον Ηγ7. 1114 a19. ῥῖψαι ἑαυτὸν κατὰ τῶν κρημνῶν Ζια47. 631 a6. ῥίπτειν τὰ ὅπλα, τὴν ἀσπίδα Ηγ15. 1119 a30. ε3. 1129 b21. 4. 1130 a18. ῥιπτεῖν τὰ σκέλη, syn δρομικός Ρα5. 1361 b25. (ῥίπτειν et ῥιπτεῖν ab Ar sine discrimine videntur usurpari, et usitatius quidem ῥιπτεῖν.)

ῥιπτιζόμενον τὸ πῦρ πα55. 866 a18.

ῥίς. (μυκτῆρα· οἱ μὲν ἀξιοῦσιν οὕτως ὅλην τὴν ῥῖνα λέγεσθαι, οἱ δὲ ταύτην μὲν ῥῖνα, μυκτῆρα δὲ τὰ ἑκατέρωθεν τρήματα Bk Anecd 108, 19. cf Gal XIV 702. ita ubivis Hippocr severe distinguit, rarius Ar; saepe ῥίς et μυκτήρ syn.) ἀνθρώπου ῥίς refertur inter τὰ μόρια ταὐτὰ εἴδει Ζια1. 486 a17. προσώπου μέρος τὸ μὲν ὂν τῷ πνεύματι πόρος ῥίς· αἱ ῥῖνες ἔχουσιν εἴσω εἰς τὸν φάρυγγα πόρον τινὰ καὶ εἰς τὸν ἔξω ἀέρα· οἱ περὶ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν ῥῖνα πόροι Ζια11.

492 b5. κ5. 637 a28. πι54. 897 a34, b6. cf οἱ ὀχετοὶ τῆς ῥινός Plat Tim 78 C, cf 79 E. — μετὰ τὴν ῥῖνα χείλη δύο· ὁ μὲν (κανθὸς) πρὸς τῇ ῥινί· αἱ ὀφρύες πρὸς τὴν ῥῖνα τὴν καμπυλότητ᾽ ἔχουσαι· οἱ τὰς ὀφρῦς κατεσπασμένοι πρὸς τῆς ῥινός· οἱ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς προσπεφυκυίας ἔχοντες τὰς τρίχας ἐπὶ τοῦ μετώπου κατὰ τὴν ῥῖνα ἀνελεύθεροι Ζιε11. 492 b25. 9. 491 b23 (Galen XIV 702), 16 (Antig Caryst p 173 Beckm). φ6. 812 b27, 37. — ἀναπνεῖ καὶ ἐκπνεῖ ταύτῃ Ζια11. 492 b6. αἱ ῥῖνες καὶ αἱ ἀκοαὶ λαμβάνουσί τινας ἀπορροίας κατὰ τὰς οἰκείας δυνάμεις πζ7. 887 a19. ἡ αἱμορροῒς ἡ ἐν ταῖς ῥισίν, ἐκ ῥινῶν ῥύσις Ζιγ19. 521 a19, 30. Ζγα19. 727 a13. διὰ τί οἱ κωφοὶ πάντες διὰ τῶν ῥινῶν φθέγγονται· οἱ ἐνεοὶ λαλοῦσι διὰ τῶν ῥινῶν· ἔστιν ἡ διὰ τῶν ῥινῶν διάλεκτος γινομένη, ὅταν τὸ ἄνω τῆς ῥινὸς εἰς τὸν οὐρανόν, ᾗ συντέτρηται, κοῖλον γένηται πια2. 899 a4, 2. 4. 899 a15, 18 (Galen VIII 272). λγ14. 963 a1 (Galen XVI 204). τὸ θερμὸν ἀνακλᾶται ἐπὶ τὰς ῥῖνας· παρὰ φύσιν τῆς ἐκτὸς κλάσεως φορᾶς γινομένης ἐπὶ τὰς ῥῖνας τῷ πνεύματι· ὅταν ἐνταῦθα προΐωνται, ἐντεῦθεν σπῶσι τῷ πνεύματι οἷον αἱ ῥῖνες, καὶ αἱ ὑστέραι τὸ σπέρμα πι54. 897 b6, 8. Ζικ2. 634 b35 (Rose libr ord 172). ὁ ὀφθαλμὸς τριφθεὶς πλείω λαμβάνει θερμότητα τῆς ἐν τῇ ῥινὶ πλα1. 957 b3. λγ8. 962 a30, cf 2. 961 b30. ὁ πταρμὸς διὰ ταύτης γίνεται, κἂν τις αὐτὴν τὴν ῥῖνα τρίψῃ παύεται ὁ πταρμός· τὸ περὶ τὸν πταρνύμενον τόπον εἶναι τῆς ῥινὸς κοινωνίαν τῷ πνεύμονι δηλοῖ ἡ ἀναπνοὴ κοινὴ οὖσα· διὰ τί πτερῷ τὰς ῥῖνας κνήσαντες πτάρνυνται Ζια11. 492 b7. πλα1. 957 b3. λγ8. 962 a30. 1. 961 b17. λε8. 965 a25. τὰ δίποδα (ἔμβρυα) συγκεκαμμένα, ῥῖνα μὲν μετὰ τῶν γονάτων (ἔχει) Ζιη8. 586 b2. — ῥινὸς διαφοραὶ τί σημαίνουσιν φ6. 811 a28-b4. ῥὶς παρεκβεβηκυῖα τὴν εὐθύτητα τὴν καλλίστην πρὸς τὸ γρυπὸν ἢ τὸ σιμόν Πε9. 1309 b23. ῥὶς σιμή vel τὸ σιμόν, usitatum exemplum τοῦ συνόλου ἐξ ὕλης καὶ εἴδους, cf σιμός. — Ἡράκλειτος εἴρηκεν (Heracl fr 26), ὡς εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν αι5. 443 a24. — ἀλλ᾽ ἥ γε ὄρνις ὥστε μηθὲν ἂν εἰπεῖν ἔχειν ῥῖνας Ζμβ16. 659 b4, 13 (cf Ζιη8. 586 b2 et supra μυκτήρ p 477 a17-23. F 284, 69. M 436). ἡ ὕαινα τὴν ὑπνοποιὸν χεῖρα προσέθηκε τῇ ῥινὶ (ἀνθρώπου) f 330. 1533 b15. τῷ προστεθῆναι ταῖς ῥισὶν ἀπέρχεται τὸ δαιμόνιον θ166. 846 b25 Beckm. v μυκτήρ.

ῥίψ. ἐν ταῖς ῥιψὶν πιε6. 911 b4. πρὸς εὐθεῖαν προσπίπτουσι τὴν τοῦ ῥιπὸς γραμμήν πιε6. 911 b11 (Lob Par 114).

ῥῖψις, def Φη2. 243 a20, 244 a21. cf θ5. 257 a3. ῥίψεως ταχυτής μα4. 342 a2, 6, 7. ποιεῖν ῥῖψιν μα4. 342 a21 (ῥίψιν Bk). μχ34. 858 a27. — ῥῖψις τοῦ σπέρματος πλ1. 954 a1.

ῥοά, ῥόα (Lob Prol 76). αἱ οἰνώδεις ῥοαὶ καλούμεναι πιθ43. 922 a9. ἔνια ἄνθος ἔχοντα ἄκαρπά ἐστιν, οἷον ῥόα πκ3. 923 a14. cf ῥοιά.

ῥοάς. v l ῥοάδες ἰχθύες (ῥυάδες Bk) Ζιε11. 543 b14.

Ῥοδανός μα13. 351 a16, 18.

ῥοδιακός. αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες ἐκ τίνων σύγκεινται f 105. 106. 1494 b42, 36, 1495 a1.

ῥόδινον μύρον πιγ11. 909 a4.

ῥοδοδάκτυλος ἠὼς μᾶλλον ἢ φοινικοδάκτυλος Ργ2. 1405 b19.

ῥόδον. ῥόδων ὀσμαί Ηγ13. 1118 a10. ῥόδων αἱ εὐωδίαι ποῖαι πιγ11. 909 a3. κη7. 950 a16. τῶν ῥόδων ὧν ὁ ὀμφαλὸς τραχύς, λεῖος v supra p 513 b55. τὸ ῥόδον φύσει ἀκανθῶδες πιβ8. 907 a22. τὰ τῶν ῥόδων φύλλα κατ᾽ ἀρχὰς γίνεται λευκά χ5. 796 a22. (Rosae L sp var.)

Ῥοδόπη μα13. 350 b18.

Ῥόδος Πβ10. 1271 b37. σ973 a4. f 238. 1521 a36. περὶ Ῥόδον παραβαλόντος ναυτικοῦ στόλου Ζγγ11. 763 a31. πῶς ἐν Ῥόδῳ ἡ δημοκρατία μετέβαλε Πε3. 1302 b23, 32. 5. 1304 b27. Τληπόλεμος κείμενος ἐν Ῥόδῳ f 596. 1576 a7. — Ῥόδιοι. Ῥοδίων πολιτεία f 528. Ῥόδιοι οἱ μετὰ Τληπολέμου θ107. 840 a23. Ἀριστοτέλης Ῥόδιος, Μέμνων Ῥ., Ἀντιμένης Ῥ. οβ1348 a35, 1351 b1, 1352 b26.

ῥοή. ῥοαί τε καὶ δῖναι κ4. 396 a23.

ῥόθιος. πνεῦμα ἐνειλούμενον ἐν τῇ γῇ ὅταν κόπτηται μετὰ ῥοθίου βίας κ4. 396 a14.

ῥοιά, cf ῥοά. 1. arbor. ῥοιαί (Hom η 115) κ6. 401 a7. τῆς ῥοιᾶς ὁ καρπὸς κατ᾽ ἀρχὰς γίνεται λευκός χ5. 796 a21. αἱ ῥοιαὶ πῶς βελτιοῦνται φτα7. 821 a36. cf Bsm prob ined p 326, 28. (Punica granatum L Fraas 79. Langkavel 19. hodie ἡ ῥοΐδηά Heldreich 64.) — 2. fructus. τῶν ῥοιῶν οἱ χυλοί φτα5. 820 a31, 39. ἐκ ῥοιᾶς ὀξώδους καλὰ δένδρα προβαίνουσιν φτα6. 821 a5. ῥοιαὶ καὶ μῆλα τιθέμενα εἰς χύτρας πκ9. 923 b25. (hodie τὰ ῥοΐδια.)

ῥοιζεῖν. οἱ κτένες ῥοιζοῦσιν Ζιδ9. 535 b27.

ῥοῖζος. ῥοῖζον καὶ πολὺν ἦχον ἀφιᾶσι καὶ ψόφον (οἱ ἀνδριάντες ῥινώμενοι) ακ802 a39. πολλῷ ῥοίζῳ φερόμενον τὸν κλύδωνα προσβάλλειν θ130. 843 a3.

ῥοικός. τὸ ῥοικὸν καμπυλότης ἐν τῷ σκέλει τι31. 181 b38, cf ῥαιβός.

ῥόμβος. ὅσῳ ἂν ὀξύτερος γένηται ὁ ῥόμβος μχ23. 854 b16, 855 a5.

ῥόπαλον. Πειθόλαος τὴν πάραλον ῥόπαλον τοῦ δήμου ἐκάλει Ργ10. 1411 a13.

ῥοπή. 1. inclinatio deorsum. βάρος τό τε ὁποσηνοῦν ἔχον ῥοπὴν καὶ τὸ ἔχον ὑπεροχὴν ῥοπῆς Μι1. 1052 b29. μεῖζον γίνεσθαι τὸ μέγεθος τῆς ῥοπῆς ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ βάρους μχ1. 849 b33. ἔχειν ῥοπὴν μέχρι τοῦ μέσου Οβ14. 297 a28, b7. θάττονος τυγχάνειν φορᾶς τῆς οἰκείας ῥοπῆς Οβ1. 284 a25. inde transfertur, προστιθέμενον (τὸ μέσον ἐν τῇ πολιτείᾳ πρὸς θάτερον μέρος) ποιεῖ ῥοπὴν καὶ κωλύει γίνεσθαι τὰς ἐναντίας ὑπερβολάς Πδ11. 1295 a38. cf similia μικρὰ ἐνίοτε ῥοπὴ αἰτία γίνεται Ζγδ2. 767 a12. εὔσημον ποιεῖν τὴν ῥοπήν, μικρᾶς δεῖσθαι ῥοπῆς, μικρᾶς εἶναι ῥοπῆς πκς26. 942 b38. α17. 861 a31. αν15. 478 a16. 9. 474 b31. οὐ ποιεῖ ῥοπὴν τῆς ζωῆς Ηα11. 1100 b25. ποιεῖ τὴν ῥοπὴν τοῦ βούλεσθαι ηεη12. 1246 a19. — id quod facit inclinationem deorsum, i e βάρος μχ2. 850 a13, 15 (coll a18) cf 847 a22. vis gravitatis, διὰ τὴν ῥοπὴν παύεται φερόμενα, ἐὰν κρείττων ᾖ τῆς ἰσχύος τῆς ῥιψάσης μχ32. 858 a15 (cf ῥέπειν μχ33. 855 a21). — 2. universe insita alicui rei vis movendi. ταῖς ἐνεργείαις (int τοῦ βαρέος καὶ τοῦ κούφου) ὀνόματα οὐ κεῖται, πλὴν εἴ τις οἴοιτο τὴν ῥοπὴν εἶναι τοιοῦτον Οδ1. 307 b33. ῥοπὴν ἔχειν βάρους καὶ κουφότητος Ογ2. 301 a22, 24. 6. 305 a25. Φδ8. 216 a13. ἅπαντα δεῖται τῆς ἐναντίας ῥοπῆς, ἵνα τυγχάνῃ τοῦ μετρίου Ζμβ7. 652 b17. ὑπὸ μιᾶς ῥοπῆς ὀτρυνομένων ἁπάντων κ6. 399 b11. — inde transfertur, διὰ τὸ ῥοπὴν ἔχειν (vergere) τὴν γωνίαν τὴν τοῦ μείζονος κύκλου πρὸς τὴν τοῦ ἐλάττονος μχ8. 851 b38. cf νεύειν. — 3. metaph i q δύναμις. ἔχει τι μεγάλην ῥοπὴν πρὸς τὸν βίον, εἰς πίστιν, πρὸς τὴν νίκην Ηα1. 1094 a23. 7. 1098 b6. Οβ1. 284 a1. ρ9. 1429 b5. ἔχειν βρῖθος καὶ ῥοπὴν πρὸς τὸν βίον Ηα11. 1101 a29. ῥοπὴν ἔχειν καὶ δύναμιν πρὸς ἀρετήν Ηκ1. 1172 a23.

ῥοῦς. πυκινὸν ῥόον (Emped 356) αν7. 473 b22. — ῥοῦς, def πκγ5. 932 a10. ὅτε ἀπὸ τῆς Ἀσίας ἠόνα ποιήσειεν ὁ ῥοῦς,

τὸ ὄπισθεν λίμνη ἐγίγνετο μα14. 353 ᵃ10. — medic, νενοσηκὸς τοῦτο τὸ αἷμα (τὸ τῶν καταμηνίων) καλεῖται ῥοῦς Ζιγ19. 521 ᵃ28.

ῥοφεῖν. τὸ τελευταῖον ῥοφήσασα (ἡ Χάρυβδις) ξηρὰν ποιήσει πάμπαν μβ3. 356 ᵇ15.

ῥόφημα. τὸ ῥόφημα ἐν αὐτῷ σῶμα ἔχει πκδ9. 936 ᵇ34. ποῖα δεῖ ῥοφήματα προσφέρεσθαι τὸν πυρέττοντα πα37. 863 ᵇ6. cf 50. 865 ᵃ38.

ῥόφησις. ἕψεσθαι πρὸς ῥόφησιν, dist πρὸς ἐδωδήν μδ3. 381 ᵃ2.

ῥοώδης. ἐν ῥοώδεσι (πετρώδεσι ci Gesn) ϗ βαθέσι τόποις (τόποις om Pik) Ζι37. 621 ᵃ16 ('videntur τόποι ῥοώδεις loci esse fluviis irrigui, quos exemplo Celsi, qui πυρετοὺς ῥοώδεις ita fuit interpretatus, licebit fluentes dicere' S Theophr IV 207). ὅπου ἡ θάλαττα ῥοώδης ἢ ἡ χώρα σομφὴ ϗ ὕπαντρος μβ8. 366 ᵃ25.

ῥύαξ. ὁ ἐν τῇ Αἴτνῃ ῥύαξ θ38. 833 ᵃ17 (cf Humboldt Kosmos I 451). — ὁ δελφὶς οὐκ ἔχει ὥσπερ τὰ τετράποδα ἐπιφανεῖς θηλάς, ἀλλ' οἷον ῥύακας δύο, ἐξ ὧν τὸ γάλα ῥεῖ Ζιβ13. 504 ᵇ24 Aub.

ῥυάς. τοῦ σώματος ῥυάδος (v l ῥυώδους) ϗ μανοῦ γενομένου Ζμγ5. 668 ᵇ7 Langk. θρὶξ ῥυάς (v l φυάδα) πι63. 898 ᵃ32, 33, 36. v θρίξ p 334 ᵇ10. — αἱ ῥυάδες ἰχθύες (v l ῥοάδες, ῥυαλῶν), ὀσφραίνονται ταχύ, τοῦ θέρους τίκτουσι Ζιδ8. 534 ᵃ27, 29. ε11. 543 ᵇ14. ζ17. 570 ᵇ11. οἱ πλεῖστοι τῶν ῥυάδων εἰς τὸν Πόντον ἐμβάλλουσι τοῦ ἔαρος ϗ θερίζουσι, πότε κομίζονται ϗ ἡσυχάζουσι Ζιθ13. 598 ᵃ28, ᵇ22 Aub. captura Ζιδ8. 534 ᵇ3. θ13. 598 ᵇ29. ῥυάδες, dist ἀγελαῖοι Ζιθ13. 598 ᵃ28. cf M 287. (reuzi Alberto, rhyades Thomae, solitariorum genus vel fusaneum genus Gazae, sparsi vel palantes Scalig. cf Gesn de aquatil 258 et 1058. 'pisces migratorii, praecipue ii qui quotannis in Pontum gregatim immigrabant' S I 470, II 435. hist lit pisc 89.

ῥύβδην. ἐὰν ἐκπετασθῶσιν οἱ κηφῆνες, προσφέρονται ῥύβδην ἄνω πρὸς τὸν οὐρανόν Ζι40. 624 ᵃ24 Aub.

ῥύγχος. *a*. avium. refertur inter τὰ σκληρὰ ϗ γεώδη τὴν μορφήν, σύνεγγυς κατὰ τὴν ἁφὴν τοῖς ὀστοῖς Ζγβ6. 743 ᵃ15, cf 745 ᵃ1. Ζμβ9. 655 ᵇ4. cf Ζιγ9. 517 ᵃ8. οἱ ὄρνιθες ἔχουσιν ἐν τῇ κεφαλῇ περιττὴν ϗ ἴδιον τὴν τοῦ ῥύγχους φύσιν, τοῦτο ἀντὶ χειλῶν ϗ ὀδόντων, ἀντὶ σιαγόνων, τοῖς ὄρνισιν ἐστι τὸ καλούμενον ῥύγχος στόμα Ζμδ12. 692 ᵇ16, 18. γ1. 662 ᵃ34. β16. 659 ᵇ6. Ζιβ12. 504 ᵃ21. — τὸ ῥύγχος τῶν ὀρνίθων. ῥύγχος ὀρνιθῶδες, ῥύγχους σκληρότης ἢ μέγεθος Ζμβ9. 655 ᵇ4. 16. 659 ᵇ26. δ12. 694 ᵃ25. στενὸν διὰ τὴν μικρότητα τῆς κεφαλῆς· ὀστῶδες, ὄστινον, ὅπως ᾖ χρήσιμον πρός τε τὴν ἀλκὴν ϗ διὰ τὴν τροφήν Ζμβ16. 659 ᵇ11, 23-26, 10, 22. δ12. 692 ᵇ18. ἐν τῷ ῥύγχει οἱ πόροι τῆς ὀσφρήσεως, τὰ ἄκρα τοῦ ῥύγχους Ζιβ12. 504 ᵃ22. Ζμβ 16. 659 ᵇ12. γ1. 662 ᵇ15. — διαφέρει τὰ ῥύγχη κατὰ τὰς χρήσεις ϗ τὰς βοηθείας ϗ τοὺς βίους Ζμγ1. 662 ᵃ35. δ12. 693 ᵃ11. μεγάλα ϗ σκληρά, ἰσχυρὸν ϗ σκληρὸν θ79. 836 ᵃ10. Ζμγ1. 662 ᵇ7. μακρόν Ζια1. 486 ᵇ10. ι24. 617 ᵇ25. Ζμδ12. 693 ᵃ18. βραχύ Ζια1. 486 ᵇ10. μακρὸν ϗ λεπτόν Ζι14. 616 ᵃ18. 21. 617 ᵃ27 cf v l. πλατὺ ϗ μακρόν Ζιθ3. 593 ᵇ3. πλατύ, εὐθύ Ζμγ1. 662 ᵇ12. δ12. 693 ᵃ15, 11, 12. γαμψόν, γλαφυρόν, τὰ ἄκρα τοῦ ῥύγχους κεχαραγμένα (cf τὸ ῥύγχος οἷον ὁρμιὰ ϗ τὸ ἄγκιστρον), τὸ ἄνω γαμψούμενον Ζμγ1. 662 ᵇ2, 8, 15. δ12. 693 ᵃ12, 23. Ζι32. 619 ᵃ17. ὀξύ f 275. 1527 ᵇ18. ἄλλον τρόπον χρήσιμον Ζμγ1. 662 ᵇ11. v l χαλεπόν Ζι21. 617 ᵃ27. — τοῖς δέρμασι συνακολουθεῖ (ἡ τοῦ ῥύγχους χρόα) χ6. 797 ᵇ20. cf Ζιγ9. 517 ᵃ13. ὑπόχλωρον, φοινικοῦν, ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν Ζι14. 616 ᵃ18. 19. 617 ᵃ17. f 272. 1527 ᵃ38. — μείζω γίνονται ϗ τὰ ῥύγχη τῶν ὀρνίθων γηρασκόντων, γηράσκουσι τοῖς ἀετοῖς τὸ ῥύγχος αὐξάνεται τὸ ἄνω γαμψούμενον ἀεὶ μᾶλλον Ζιγ11. 518 ᵇ34. ι32. 619 ᵃ17 (cf ὁ 'Αρ. φησὶ τῷ ἀετῷ γηράσκοντι τὸ ῥύγχος αὐαίνεσθαι ϗ γαμψοῦσθαι Antig Caryst p 92 Beckm). ἡ τοῖς ῥύγχεσι πρὸς ἄλληλα κοινωνία Ζγγ6. 756 ᵇ20, v supra κόραξ p 404 ᵇ2. τοῖς ῥύγχεσι τιτρώσκειν, ἐξέλκειν θ79. 836 ᵃ14. 7. 831 ᵃ13. — *b*. τῶν τετραπόδων ϗ ζῳοτόκων ὅσα μὲν ἔχει προμήκεις εἰς στενὸν ἀπηγμένας τὰς σιαγόνας τὸ καλούμενον ῥύγχος Ζμβ16. 658 ᵇ30. ῥιζοφάγον μάλιστα ἡ ὗς τῶν ζῴων διὰ τὸ εὖ πεφυκέναι τὸ ῥύγχος πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην Ζιθ6. 595 ᵃ18. ὁ δελφὶς ὑπερέχων τὸ ῥύγχος Ζιζ12. 566 ᵇ15. θ2. 589 ᵇ11. — *c*. ὁ ὄφις ὁ θαλάττιος εἰς τὴν ἄμμον καταδύεται ταχὺ τῷ ῥύγχει διατρυπήσας Ζι37. 621 ᵃ5. — *d*. piscium. (ἔνια) περιφερῆ ϗ λεπτὴν ἔχοντα τὴν τοῦ ῥύγχους φύσιν Ζμδ13. 696 ᵇ33. (ὁ ξιφίας ἔχει) τοῦ ῥύγχους τὸ μὲν ὑποκάτω μικρόν, τὸ δὲ καθύπερθεν ὀστῶδες μέγα, ἴσον τῷ ὅλῳ αὐτοῦ μεγέθει f 306. 1530 ᵃ18.

ῥυθμίζειν. τὸ σχηματιζόμενον ϗ ῥυθμιζόμενον Φη3. 245 ᵇ9. cf Ογ8. 306 ᵇ18. πν9. 485 ᵇ2. ἐν δυσὶ τετραχόρδοις ῥυθμίζεται τὰ (τοῦ οὐρανοῦ) μέρη f 43. 1483 ᵃ9. — οὐ χρῶνται τοῖς ἐναντίοις, ἐὰν μὴ ῥυθμίσῃ τις (i e eorum sententias in iustam formam redegerit) Μλ10. 1075 ᵇ12 Bz.

ῥυθμός, dist ἁρμονία, μέλος, μέτρον πο1. 1447 ᵃ22, 23, ᵇ25. 6. 1449 ᵇ29. τῷ ῥυθμῷ μιμεῖται χωρὶς ἁρμονίας ἡ ὀρχηστική πο1. 1447 ᵃ26. vocis distinguitur μέγεθος ἁρμονία ῥυθμός Ργ1. 1403 ᵇ31. πᾶς ῥυθμὸς ὡρισμένῃ μετρεῖται κινήσει πε16. 882 ᵇ2. ὁ τοῦ σχήματος τῆς λέξεως ἀριθμὸς ῥυθμός ἐστιν Ργ8. 1408 ᵇ29. τίνες ῥυθμοὶ ποιοῦσι τὴν λέξιν εὔρυθμον Ργ8. 1409 ᵃ23. τὸ ὑποκείμενον ἐν ῥυθμοῖς βάσις ἢ συλλαβή Μν1. 1087 ᵇ36. Πβ5. 1263 ᵇ35. τὰ μέτρα μόρια τῶν ῥυθμῶν ἐστί πο4. 1448 ᵇ21. διὰ τί τοῖς ῥυθμοῖς χαίρομεν πιθ38. 920 ᵇ29, 33. κατὰ φύσιν ὁ ῥυθμός πο4. 1448 ᵇ21. οἱ ῥυθμοὶ ὁμοιώματα τῶν ἠθῶν πιθ29. 920 ᵃ3. Πθ5. 1340 ᵃ19. ποῖον ἑκάστου τῶν ῥυθμῶν ἦθος (veluti dactyli, iambi al) distinguitur Ργ8. 1408 ᵇ32 sqq. Πθ5. 1340 ᵇ8. τίσι ῥυθμοῖς χρηστέον Πθ7. οἱ πολλοὶ ᾄδοντες μᾶλλον σώζουσι τὸν ῥυθμὸν ἢ οἱ ὀλίγοι πιθ22. 919 ᵃ36. 45. 922 ᵃ31. οἱ ἐν τῷ βαρυτέρῳ (l βραδυτέρῳ) ῥυθμῷ πλημμελοῦντες καταδηλοι μᾶλλον πιθ21. 919 ᵃ31. — ἀναθήματα ὁμοίως ἔχοντα τοὺς ῥυθμοὺς τῶν γραμμάτων θ133. 843 ᵇ24. θόλοι περισσοῖς τοῖς ῥυθμοῖς κατεξεσμένοι θ100. 838 ᵇ14 ῥυθμῷ διαφέρειν (Democr) ξ2. 975 ᵇ29 (cf ῥυσμός). ἡ φύσις ἅμα τοῖς αἰσθητοῖς πάθεσι τὸν ῥυθμὸν ἀποδίδωσι πν9. 485 ᵇ9.

ῥύμη. ὅπως μήτε κώπης μήτε τῆς ῥύμης τῆς ἁλιάδος ἀφίκηται ὁ ψόφος Ζιδ8. 533 ᵇ19. ὁ ἄνθρωπος τοὺς πόρους εὐρεῖς ἔχει, δι' ὧν τὸ πνεῦμα ϗ ἡ ῥύμη εἰσέρχεται πλγ10. 962 ᵇ10.

ῥύμμα. ὕδωρ τι οὕτω νιτρῶδες, ὥστε τὰ ἱμάτια οὐδενὸς ἑτέρου ῥύμματος προσδεῖσθαι θ53. 834 ᵃ32. cf Antig Caryst ed Beckm 215.

ῥυπαίνουσι τὸ μακάριον Ηα9. 1099 ᵇ2 (cf λυμαίνεσθαι α11. 1100 ᵇ28). μεταφορὰ ῥυπαινόντων Ργ2. 1405 ᵃ25.

ῥυπαρός. βίος δουλοπρεπὴς ϗ ῥυπαρός αρ7. 1251 ᵇ13.

ῥύπος. ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος πικρός, γλυκύς πλβ4. 960 ᵇ18. f 228. 1519 ᵃ40. 264. 1526 ᵃ38.

ῥύπτειν. πικρὰ οὕτως ἡ λίμνη ϗ ἁλμυρά, ὥστε τὰ ἱμάτια ῥύπτειν μβ3. 359 ᵃ22. πλύνει τὸ γλυκύ, ῥύπτει τὸ πικρόν πκγ40. 935 ᵇ35.

ῥυπτικός. πλυντικὸν ἢ ῥυπτικὸν ἐγχύμου ξηρότητος αι5. 443 a1. cf πγ17. 873 b1. ια39. 903 b29. κγ40. 935 b37.

ῥύσις. ἀνωτέρω δεῖ τὴν πηγὴν εἶναι τῆς ῥύσεως· εἰς τὸ κοιλότατον ἡ ῥύσις μβ1. 353 b27. 2. 355 b17. εἴσω γίγνεται πάλιν ἡ ῥύσις, ὥσπερ ἄμπωτις μβ8. 366 a19. ἡ τῶν φλεβῶν ῥύσις διὰ παντὸς τοῦ σώματος Ζμγ5. 668 a11. β1. 647 b3. ἡ τῶν καταμηνίων ῥύσις, ῥύσις αἵματος Ζγα19. 727 a21. δ1. 764 a5. Ζιζ18. 573 a10. f 499. 1559 a35. γίγνεται ἐκ τῶν ῥινῶν ῥύσις αἵματος Ζγα19. 727 a13. Ζιγ19. 521 a30. πι2. 891 a16. προΐεσθαι αἵματος ῥύσιν Ζιζ18. 573 a10. πι2. 891 a16. — ἔστι πνεῦμα ῥύσις συνεχὴς ἐπὶ μῆκος ἀέρος μδ9. 387 a29. ἡ φωνὴ ῥύσις τίς ἐστι πια45. 904 a23. ὁ στηριγμός ἐστι χωρὶς φορᾶς προμήκης ἔκτασις καὶ οἷον ἄστρου ῥύσις (ῥῦσις Bk) κ4. 395 b8.

ῥυσμός, vocabulum Democriteum (cf Democr ed Mullach p 132-135), i q σχῆμα ΜΑ4. 985 b16 Bz. η2. 1042 b14. ψα2. 404 a7 Trdlg.

ῥυσός. δέρμα ῥυσόν πκδ10. 937 a10, 2, τῶν ὀμμάτων (coni σκληρόδερμα) πλα14. 958 b32.

ῥυσοῦν. συμπιπτόντων (τῶν ὄγκων) ῥυσοῦται τὸ πέριξ δέρμα πκδ10. 937 a9.

ῥυτιδοῦν. τὸ θερμὸν ὕδωρ ῥυτιδοῖ πκδ7. 936 b10. ὥσπερ τὸ ἄλλο δέρμα, καὶ τὸ τοῦ ὄμματος ῥυτιδοῦται γηράσκουσιν Ζγε1. 780 a32, 30. ἐὰν ἀπὸ τῆς γνάθου τὸ δέρμα ἐφελκόμενον πολὺν χρόνον μένῃ ἐρρυτιδωμένον, παλαιὸν τὸ ζῷον Ζιζ25. 578 a9.

ῥυτιδώδης. μέτωπον ῥυτιδῶδες, opp λεῖον· τὰ ῥυτιδώδη τῶν προσώπων φ3. 807 b4, 808 a8. κάτωθεν τῶν μυκτήρων ἔγκοιλον γίνεται καὶ ῥυτιδῶδες Ζιθ24. 604 a28.

ῥυτίς. ἡ κάμψις (τοῦ δέρματος) ῥυτίς ἐστιν πκδ7. 936 b12.

ῥυτός. ὕδατα ῥυτά, opp στάσιμα μβ1. 353 b19.

ῥυώδης v l (ῥυάς Bk) Ζμγ5. 668 b7.

ῥωγμή. ἀκρίδες ἐκτίκτουσιν ἐν ῥωγμαῖς Ζιε28. 556 a5. δρυοκολάπτης ἀμύγδαλον εἰς ῥωγμὴν ξύλου ἐνθεὶς διέκοψε Ζιι9. 614 b15.

ῥωμαλέοι ὦμοι φ5. 809 b27.

ῥωμαλεοῦν. τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων ἧττον ῥωμαλεούμενα φ5. 809 a32.

ῥώμη. οὐκ ἔτι γίγνεται τῷ κάπρῳ ἐπίδοσις οὐδὲ ῥώμη Ζιε14. 546 a9.

Ῥώμη. ἐν τῇ Ῥώμῃ φτα7. 821 b7 (cf Nic Damasc p 103). ἁλῶναι Ῥώμην ὑπὸ Κελτῶν δῆλός ἐστιν ἀκηκοὼς Ἀριστοτέλης f 568. 1571 b16.

ῥώννυσθαι. Νέστωρ εἰκότως ἔρρωται τῷ γήρᾳ, opp ἐκλελυμένος τῷ σώματι f 172. 1506 b26. οὗτος ἔρρωται τῷ σώματι, ἐγὼ δ' ἀρρωστῶν τυγχάνω ρ25. 1435 a25. μάλιστα ἐρρώμεθα πρὸς τὸ μηδαμῇ μηδὲν εἶξαι φ5. 809 a36. ἔρρωσο ρ1. 1421 b6. ἐρρωμένος τράχηλος φ3. 807 a36. φωνὴ ἐρρωμένη, opp ἀνειμένη καὶ ἀσθενής φ2. 807 a23, 24. ἐνύπνια ἐρρωμένα, opp τεταραγμένα εν3. 461 a22, 27. — ἐρρωμένως τοὺς ἐν τοῖς γυμνασίοις ὑπομένων πόνους ρ36. 1441 a35.

ῥῶπος ναυτικός θ135. 844 a19.

Ῥωσίων σκόπελος σ973 b3. f 238. 1521 b22. τὰ Ῥώσια ὄρη f 238. 1521 b12. σ973 a19 (cf Ταυρόσια).

Ῥωσός, Ῥωσσός. ἐν τῷ Ἰσσικῷ κόλπῳ καὶ περὶ Ῥωσσόν σ973 a17. περὶ Ῥωσόν f 238. 1521 b10.

Σ

σ. ἡμίφωνον τὸ μετὰ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, οἷον τὸ σ καὶ τὸ ρ πο20. 1456 b28. τὰ ὀνόματα ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ σ καὶ ὅσα ἐκ τούτου σύγκειται πο21. 1458 a17, 9 Vhl. cf σίγμα.

σαθέριον (v l σάθριον) refertur inter τὰ τετράποδα, ποιεῖται τὴν τροφὴν περὶ λίμνας καὶ ποταμούς Ζιθ5. 594 b31 Aub. (sathrium Thomae, satherium Gazae Scalig. zibellina Aug Nipho. C II 465. Lutreola *L* Pallas spicileg zool XIV 42, Schreber S I 607. St. Cr. K 874, 4. i q κάστωρ Su 55, 29. cf AZι I 70, 26.)

σαθρός. τῶν φωνῶν τίνες εἰσὶ σαθραὶ καὶ παρερρυηκυῖαι ακ804 a32.

σαθρῶς ἱδρυμένος τις Ηα11. 1100 b7.

σαίνειν. κύνες σαίνουσι τοὺς ἀφικνουμένους ὥσπερ τοὺς συνηθεστάτους θ109. 840 b5. — ἀληθῆ τὰ λεγόμενα καὶ σαίνει τὴν ψυχήν Μν3. 1090 a37.

σαίρειν. πρόσωπον σεσηρός φ3. 808 a17.

σαλάκων, def ηεβ3. 1221 a35. ημα27. 1192 b2, 3. σαλάκωνες, coni ἀπειρόκαλοι ηεγ6. 1233 b1, 6. coni σόλοικοι, τρυφεροί Ρβ16. 1391 a4, 3.

σαλακωνεία ημα27. 1192 a37.

σαλαμάνδρα (Lob Par 212 adn). ἡ σαλαμάνδρα, ὡς φασί, διὰ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ Ζιε19. 552 b16. (salamandra Thomae Gazae Scalig. cf C II 737. Su 186, 19. AZι I 119, 12. M 201, 313. Lewysohn Zool des Talmud 228. Dietz Schol in Hippocr II 342.)

Σαλαμίς. Ὅμηρος μάρτυς περὶ Σαλαμῖνος Ρα15. 1375 b30. Σόλων συνῆγε τὸν ὄχλον περὶ Σαλαμῖνος f 139. 1501 b34. ἡ περὶ Σαλαμῖνα νίκη Πε4. 1304 a22. Ρβ22. 1396 a12. γ10. 1411 a32. πλ7. 956 a20. Ξανθίππου κύων ἱστορεῖται ἐμπεσεῖν εἰς τὴν Σαλαμῖνα f 360. 1539 a27. κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ ἡ ἐν Σικελίᾳ Καρχηδονίων μάχη πο23. 1459 a25. περὶ Ἀθήνας ἐν Σαλαμῖνι Ζιζ15. 569 b11. — ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου f 596. 1575 b15. — Σαλαμίνιος. ἡ Σαλαμινίων νῆσος f 354. 1538 a13. — ἡ Σαλαμινία πρὸς τί ἐπέμπετο f 403. 1543 a42, b13, 20.

σάλαξ, τὸ τῶν μεταλλέων κόσκινον f 247. 1523 b17.

Σάλαρος Πριηνεὺς Βίαντι ἐφιλονείκει f 65. 1486 b33.

σαλεύειν. intr, σαλεύει (ὁ Τάρταρος), syn κινεῖται ἄνω καὶ κάτω μβ2. 356 a3. ᾧ μάλιστα ἐμπίπτει (τὸ τοῦ καταβαίνοντος σῶμα) καὶ σαλεύει, τοῦτο παρέχει τὸν πόνον πε24. 883 a38. — pass, ἡ κνήμη σαλεύεται πε24. 883 a34. σαλευόμενον τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον κωλύει φέρειν μχ26. 857 a7. 27. 857 a26.

σάλευσις. (ξύλου ἄκρον) ἀντισπῶν τῇ σαλεύσει τὴν φοράν μχ26. 857 a8. 27. 857 a24.

σάλπη (v l σάρπη Ζιδ8. 534 a9. θ13. 598 a20. ι37. 621 b7, οἱ σάλποι Ζιδ8. 534 a16, σάλπιγξ Ζιε9. 543 a8). refertur inter τὰ πολύραβδα καὶ ἐρυθρόγραμμα f 278. 1528 a4. 309. 1531 a2, τοὺς μάλιστα ὀξυηκόους τῶν ἰχθύων Ζιδ8. 534 a9. οὐ σαρκοφάγον, καρχαρόδους καὶ μονήρης ἐστίν Ζιι37. 621 b7. f 309. 1531 a3. γίνονται ἐν ταῖς λιμνοθαλάτταις Ζιθ13. 598 a20. τίκτει τοῦ θέρους ἀρχομένου ἐν τοῖς πλείστοις, ἐνιαχοῦ δὲ μετοπώρου· μετοπώρου ἅπαξ Ζιζ17. 570 b17. ε9. 543 a8. 11. 543 b8. f 309. 1531 a1. δελεάζεται κόπρῳ, τρέφεται τῇ κόπρῳ καὶ φυκίοις, βόσκεται δὲ καὶ τὸ πράσιον, θηρεύεται

δὲ ϗ κολοκύνθη μόνη τῶν ἰχθύων Ζιδ8. 534 a16. θ2. 591. a15. f 309. 1531 a4. (salpa Thomae Gazae Scalig, keleka et celeti Alberto. saupe C II 746. cf R de pisc V 23. S I 576 et hist lit pisc 94, 95. Rose Ar Ps 314. Scomber St. Sparus salpa Cr. K 603, 1. Box salpa Cuv VI 364. AZι I 138, 55. hodie σάλπα E 88, 50. Ritter Erdkunde XIX 1193.)

σάλπιγξ. φωνὴ σύριγγος ϗ σάλπιγγος Ζιβ1. 501 a33. τῆς σάλπιγγος φωνὴ πῶς γίνεται σκληροτέρα ακ803 a24. ὁ ἐλέφας φωνεῖ μετὰ τῦ μυκτῆρος ὅμοιον σάλπιγγι τετραχυσμένῃ Ζιδ9. 536 b23. ἐπειδὰν ἡ σάλπιγξ σημήνῃ τῷ στρατοπέδῳ κ6. 399 b2. — τὸ φάναι τὴν σάλπιγγα εἶναι μέλος ἄλυρον Ργ6. 1408 a9.

σαμαγόρειος οἶνος f 104. 1494 b31.

σαμβῦκαι, ὄργανα μυσικά Πθ6. 1341 b1.

Σαμοθράκη ἐκαλεῖτο πρότερον Λευκωσία f 538. 1567 a35, 38, 40. — Σαμοθράκων πολιτεία f 538.

Σάμος οβ1350 b4. ἐπιφανὴς πρὸς τῇ Καρίᾳ νῆσος f 529. 1565 b41. ἔργα Πολυκράτεια Πε11. 1313 b24. ἡ Σάμυ κληρυχία Ρβ6. 1384 b32. Αἰσώπυ ἐν Σάμῳ λόγος Ρβ20. 1393 b23. λευκὴ χελιδὼν ἐν Σάμῳ f 531. 1566 b14. — Σάμιοι Πγ13. 1284 a39. ε3. 1303 a36. οβ1347 b16, 19. Ρβ20. 1393 b32. ἡ Περικλέυς εἰκὼν εἰς Σαμίυς Ργ4. 1407 a1. Σαμίων πολιτεία f 529-537. οἱ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων f 537. 1567 a27. Σάμιος Ἀγκαῖος, Μανδρόβυλος f 530. 1566 a43. 532. 1566 b26.

σανδαράκη. 1. refertur inter τὰ ὀρυκτά μγ6. 378 a23. ὑπὸ φαρμάκυ διαφθείρεται ϗ ἵππος ϗ πᾶν ὑποζύγιον σανδαράκης Ζιθ24. 604 b29 Aub. h v om Thom Albert, 'quam sandaracam intelligi voluerit Ar, dubium est' S I 667. — 2. ἄλλη τροφὴ μελιττῶν, ἣν ὀνομάζυσί τινες σανδαράκην Ζιι40. 626 a7 Aub et Beckm ad θ p 42.

σανίς. τὰ κεράμια τιθέασιν εἰς σανίδας θ22. 832 a9.

σάξις (cf σάττειν, συσσάττειν) πκε8. 938 b29. κα14. 928 b34.

σαπερδίς (v l ὁ) refertur inter τὺς ποταμίυς ϗ λιμναίυς τῶν ἰχθύων, κύων ἀγαθός Ζιθ30. 608 a2. cf Bsm probl ined p 330, 13. (saperdis Thom Gazae Scalig. i q κορακῖνος Gesner de aquat v coracino. cf C II 743. S I 692. fort Acipenser huso St. Cr. K 930, 3. in incert rel AZι I 138 56.)

σαπρός. πῦρ ὐ γίνεται σαπρόν μκ5. 466 a25. τοῖς πικροῖς χυμοῖς τὰς σαπρὰς ὀσμὰς ἄν τις ἀνάλογον εἴποι· ὥσπερ ἐκεῖνα δυσκατάποτα, ὕτω τὰ σαπρὰ δυσανάπνευστά ἐστιν αι5. 443 b11. τὸ σαπρὸν ἁλμυρὸν πικρόν πλβ4. 960 b19. τὰ σαπρὰ τῶν περικαρπίων πκβ5. 930 b5. ὁ ἱδρὼς σαπρός πλβ11. 960 b19. οἱ εὐνῦχοι ἑλκώδεις τὰς κνήμας ἴσχυσι ϗ σαπράς πι42. 895 a32. πνευμόνων σαπρός Ζιθ23. 604 a21. ἡ μέλιττα πρὸς ὐδὲν προσιζάνει σαπρόν, ἀλλὰ πρὸς τὰ γλυκέα Ζιδ8. 535 a3. σαπρῷ δελέατι δελεάζειν Ζιδ8. 534 b3. ἐν τοῖς σαπροῖς ζῷα ἐγγίγνεται μδ11. 389 b5.

σαπρότης ϗ πέψις ἐναντίον Ζγδ8. 777 a11. τῇ ἁπλῇ γενέσει ἐναντίον μάλιστα κοινὸν σῆψις· πᾶσα γὰρ ἡ κατὰ φύσιν φθορὰ εἰς τῦθ' ὁδός ἐστιν, οἷον γῆρας ϗ αὔανσις· τέλος δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων σαπρότης μδ1. 379 a6. ὁ εὐρὼς ἐστι σαπρότης γεώδυς ἀτμίδος Ζγε4. 784 b10. cf πλη9. 967 b15. ἡ πολιὰ ὥσπερ σαπρότης τις τῶν τριχῶν ἐστίν πι34. 894 b9. πικρότητα ἔχει ἡ σαπρότης πκβ5. 930 b6.

σαπφείρινον χρῶμα φτβ9. 828 b35. 'ut lazulum' Nic Damasc p 43, 10.

Σαπφώ, eius versus afferuntur Pα9. 1367 a8 (fr 28), apophthegma Ρβ23. 1398 b27. Μυτιληναῖοι Σαπφὼ τετιμήκασι Ρβ23. 1398 b12.

σαργῖνος (Lob Prol 207, 208) refertur inter τὺς ἀγελαίυς τῶν ἰχθύων Ζιι2. 610 b6. (definiri non potest S I 287. AZι I 138, 57. K 950, 13. hodie σαργάννος Belone acus L E 91, 128.) v σαρδῖνος.

σάργος (Bk, ubique in v l σαργός). fort dist duo pisces. a. refertur inter τὺς κεστρεῖς, ἄρχεται κύων τῦ Ποσειδεῶνος, κυΐσκεται περὶ τὸν Ποσειδεῶνα μῆνα, κύει λ' ἡμέρας Ζιε11. 543 b14, 15, 16. ζ17. 570 a32, b1, 3 (hic def non potest). — b. τίκτει δίς, ἔαρος ϗ μετοπώρυ, μετοπώρυ τίκτει, ἐπινέμεται τῇ τρίγλῃ Ζιε9. 543 a7, b8. θ2. 591 b19, 21. descr f 282. 1528 a24. fort i q hodie σάργος, Sargus Rondeletii Cuv E 88, 32. Cuv VI 11. AZι I 138, 58. (cf C II 744. S I 282, 287, 471, 580). — σάργος, v l σαργός (σκάρος Bk) Ζιι37. 621 b15, cf Aub.

Σαρδανάπαλλος, Σαρδανάπαλος. Σαρδανάπαλος ἀπολαυστικός, μαλακός Ηα3. 1095 b22 (Σαρδαναπάλλῳ Bk³). ηεα5. 1216 a16. Πε10. 1312 a1 (Σαρδανάπαλλον Bk³). Σαρδανάπαλλον ἀδιανοητότερον εἶναι κατὰ τὴν προσηγορίαν τῦ πατρὸς Ἀριστοτέλης ἔφη f 77. 1488 b40.

Σάρδεις. οἱ Ἀθηναῖοι εἰς Σάρδεις ἐνέβαλον Αδ11. 94 b1.

σαρδῖνος. σαρδίνυς (σαργίνυς Meineke) αὐτὰς (τὰς ἐριτίμυς) καλεῖ f 310. 1531 a8. cf Rose Ar Ps 314. Heitz fragm 182 a44.

Σαρδώ κ3. 393 a13. θ100. 838 b12. οἱ ἐν Σαρδοῖ μυθολογύμενοι καθεύδειν παρὰ τοῖς ἥρωσιν Φδ11. 218 b24. — Σαρδονικός (πόντος sive κόλπος) μβ1. 354 a21. — Σαρδόνιον πέλαγος κ3. 393 a27. cf Rose lib ord 98.

Σαρίμας (?), λόχος Λακεδαιμονίων f 498. 1559 a26.

σαρκίδιον. τὰ ἔμβρυα σαρκίδιόν τι βδάλλειν ὐκ ὀρθῶς λέγυσιν Ζγβ7. 746 a20. (ὁ πολύπυς τρέφεται) τοῖς τῶν κογχυλίων σαρκιδίοις f 315. 1531 b9.

σαρκικός. ὅταν σαρκικώτερα (v l σαρκινώτερα) ᾖ τὴν χρόαν τὰ σημεῖα Ζικ2. 635 a11. σαρκικῶν v l (σαρκῶν Bk) πε7. 881 a16.

σάρκινοι πύκται Ηγ12. 1117 b5. σάρκινα μόρια (παρίσθμιον ϗ ὗλον) Ζια11. 493 a1, (γλῶττα ϗ χείλη) Ζμβ16. 660 a11. σαρκινώτερα v l Ζικ2. 635 a11, v σαρκικός.

σαρκίον. τὰ σαρκία ταῖς πλεκτάναις ἕλκειν, τοῖς ῥύγχεσιν ἐξέλκειν Ζμδ9. 685 b7. θ7. 831 a13. — χαμαιλέων πρὸς τῇ κεφαλῇ ϗ ταῖς σιαγόσι ὀλίγα σαρκία ἔχει Ζιβ11. 503 b13, cf χαμαιλέων. οἱ πολύποδες ἐξαιρῦντες τὰ σαρκία (τῶν κογχυλίων) τρέφονται τύτοις Ζιθ2. 591 a2. — μεταξὺ τῶν ὀδόντων σαρκίον γλωττοειδές (τοῖς μαλακοστράκοις) ἐστίν Ζιδ2. 527 a3, v μαλακόστρακος p 444 b4.

σαρκοειδής. (ὁ στόμαχος) σαρκοειδὴς (v l σαρκώδης) ὢν τὴν φύσιν Ζια16. 495 b22. ἀτελῆ ϗ ἀδιάρθρωτα ϗ σαρκοειδῆ f 260. 1526 a7.

σαρκῦν. τὸ μὲν ἐμφυσᾶν τὸ δὲ σαρκῦν τὸ δὲ πιαίνειν τῶν προσφερομένων Ζιθ21. 603 b30. αἱ τρίψεις σαρκῦσιν πλζ3. 965 b36. 6. 966 b10. ε14. 882 a13. εἰ σεσαρκωμένην εἶχε τὴν κεφαλήν Ζμβ10. 656 b10.

σαρκοφαγεῖν. σαρκοφαγῦσι τὰ γαμψώνυχα Ζμγ1. 662 b1, αἱ ἀνθρῆναι Ζιι42. 628 b33, αἱ τρίγλαι, τὰ μαλακόστρακα Ζιθ2. 591 a13, 19, 590 b12. ὁ κεστρεὺς ὐδ' ὅλως σαρκοφαγεῖ f 299. 1529 b16.

σαρκοφαγία. τυμβωρυχεῖ (ὕαινα) ἐφιέμενον τῆς σαρκοφαγίας τῆς τοιαύτης Ζιθ5. 594 b4.

σαρκοφάγος. ζῷα σαρκοφάγα, dist καρποφάγα, παμφάγα Ζια1. 488 a14. θ28. 606 a27. τῶν τετραπόδων ϗ ζῳοτόκων

τὰ μὲν ἄγρια ϗ καρχαρόδοντα πάντα σαρκοφάγα Ζιθ5. 594 a26. τὰ σαρκοφάγα ἔχει τὸ στόμα ἀνερρωγός Ζμγ1. 662 a31, 32. δ13. 697 a1, 3, ποίȣς ὀδόντας Ζμγ1. 661 b5, ὀστᾶ σκληρότερα Ζμβ9. 655 a13. πλανᾶται μάλιστα τὰ σαρκοφάγα Ζιθ37. 621 b5. σαρκοφάγα: λέων Ζιθ5. 594 b17. Ζμβ9. 655 a13. δ10. 688 b4, ὄρνιθες, γαμψώνυχοι Ζιζ5. 563 a12, 14. θ3. 592 a29, ἰχθύες Ζιθ2. 591 a9. 19. 602 a21. Ζμγ1. 662 a31, 32, ἀμία, φάγρος al f 291. 1528 b34. 296. 1529 a44. 297. 1529 b6. 302. 1529 b41. 303. 1530 a3. 311. 1531 a11. 314. 1531 a38, οἱ ὄφεις Ζιθ4. 594 a12, τὰ φολιδωτά, τὰ μαλάκια, ἡ πορφύρα Ζιθ4. 594 a4. 2. 590 b20, 2. τῶν ἐντόμων ὅσα σαρκοφάγα μὲν μή ἐστι, ζῇ δὲ χυμοῖς σαρκὸς ζώσης Ζιε31. 556 b21.

σαρκώδης. ὁ ȣ̓ρανός, τόπος, μαστός, οἰσοφάγος, καυλὸς σαρκώδης Ζμβ17. 660 b34, 35. δ10. 688 a21. γ3. 664 a32. Ζιγ1. 511 a1, 510 b28. ἡ κεφαλὴ σαρκώδης i q πολύσαρκος, γλῶττα, κοιλία, φύσις τȣ̃ σώματος, ὑστέρα, ὀσφύς, πρόσωπον σαρκῶδες, κνῆμαι, σιαγόνες σαρκώδεις sim Ζμβ10. 656 a16, 19. γ14. 674 b3, 675 a11. Ζιβ17. 508 b32. θ1. 588 b19. Ζγα11. 719 a22. φ3. 807 b25, 26, 24. τὰ μόρια τὰ σαρκώδη Ζμβ10. 656 a19. 9. 654 b33. 5. 651 a23. (τῶν ὀρνίθων) τὸ στῆθος ὀξὺ ϗ σαρκῶδες, τὰ τετράποδα τῶν ᾠοτόκων ἔχει τὸ κάτωθεν σαρκῶδες, τὰ ἰσχία σαρκώδη Ζμδ12. 693 b16. 10. 689 b14, 21. β13. 657 b14. Ζιβ1. 499 b3. τὸ αἰδοῖον σαρκῶδες, dist χονδρῶδες, νευρῶδες Ζιβ1. 500 b21. σκέλη σαρκώδη, dist ὀστώδη, νευρώδη πι41. 895 a23. — opp ἄσαρκος. τὰ σκέλη ἀνθρώπων σαρκώδη, τὰ δὲ τῶν ἄλλων ἄσαρκα· τὸ νῶτον σαρκῶδες, ἡ ὀσφὺς ἄσαρκος· ἀσαρκότερον τὸ στῆθος, τὰ δὲ πρανῆ σαρκωδέστερα· τὸ ȣ̓ραῖον σαρκωδέστερον, ἀσαρκότερον Ζμδ10. 689 b7, 8, 21. 13. 695 b13. γ9. 672 a17. 4. 666 b4. πβ14. 867 b21. — opp ἀκανθῶδες. τὸ ȣ̓ραῖον σαρκῶδες Ζμδ13. 695 b11, 15. — coni μαλακός. τὰ μαλάκια σχεδὸν ὅλα σαρκώδη ϗ μαλακά· τῶν ἀνθρώπων τὰ χείλη μαλακὰ ϗ σαρκώδη· τὸ ὅλον σῶμα σαρκωδέστερον ϗ μαλακώτερον· φώκη σαρκῶδές ἐστι ϗ μαλακόν ϗ ὀστᾶ ἔχει χονδρώδη Ζμβ8. 654 a13. 16. 659 b31. Ζιδ2. 526 b6. ζ12. 567 a9. — coni ἰσχυρός. ἡ κοιλία ἰσχυρὰ ϗ σαρκώδης· τὸ διάζωμα σαρκωδέστερον ϗ ἰσχυρότερον Ζμγ14. 674 b26. 10. 672 b24, cf 35. κοιλία σαρκώδης ϗ στιφρά Ζιβ17. 508 b32. — coni αἱματώδης, ἔναιμος. ἡ σαρκώδης ϗ αἱματώδης σύστασις· ὁ πλεύμων σαρκώδης ϗ ἔναιμος Ζμδ3. 677 b28. γ8. 671 a17. — τὸ σαρκῶδες, caro. piscium. ὡς ἡ ἄκανθα ἔχει πρὸς τὸ ὀστȣ̃ν ȣ̓́τω ϗ τὸ σαρκῶδες πρὸς τὰς σάρκας Ζιγ16. 519 b29. τῶν μαλακίων Ζμδ5. 679 b33. 9. 684 b18. Ζιδ1. 523 b3. 2. 525 b12. τῶν μαλακοστράκων Ζιδ1. 523 b6. 4. 528 a2. τῶν ἐντόμων Ζμβ8. 654 a29. δ6. 682 b20. Ζιδ1. 523 b15. τῶν ὀστρακοδέρμων Ζμδ5. 679 b33. 9. 685 a7. β8. 654 a4. Ζιδ1. 523 b9. 4. 528 a2, 13, b3. τῶν τηθύων Ζμδ5. 681 a27. Ζιδ6. 531 a18. ἀκαλήφης Ζιδ6. 531 a33, syn τȣ̃ σώματος σαρκώδης φύσις v supra a17. τῶν ἐχίνων, sed ὁ ἐχῖνος ȣ̓δὲν ἔχει σαρκῶδες Ζμδ5. 680 a6, 12, 679 b34. — τὸ σαρκῶδες (τῆς κοιλίας), dist δέρμα Ζιβ17. 508 b33. — τὸ σαρκῶδες i q τὸ γλωττοειδές Ζμδ5. 678 b8, 10, 679 b6. Ζιδ1. 524 b4. 5. 530 b25. — τὸ αἷμα παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκωδῶν (ci Aub, σαρκῶν Bk) ἐγγίνεται Ζιγ2. 512 b9.

σάρξ (cf Philippson ὕλη 233, 237). refertur inter τὰ ὁμοιομερῆ Γα5. 321 b19. μδ12. 389 b24. Ζια1. 486 a14. 4. 489 a24. γ2. 511 b5. Ζμβ1. 646 a22. 8. 653 b20. Ζγα18. 722 a17, 27, b34, 724 b30. β4. 740 b17. φτα3. 818 a25, inter τῶν ὁμοιομερῶν τὰ ὑγρὰ ἢ ὅλως ἢ ἕως ἂν ᾖ ἐν τῇ φύσει, τὰ ὁμοιομερῆ μὲν φυσικὰ δὲ σώματα Ζια1. 487 a4. μδ8. 385 a8 (cf Galen XV 8, XVI 33), inter τὰ μόρια Ζμα1. 642 a24. 5. 645 a29. Ζγα18. 723 a20. ἡ σὰρξ πιεστόν μδ9. 386 b8. σάρξ def τζ14. 151 a22. — τὸ σῶμα τὸ τῶν σαρκῶν, τὸ τέλος τῶν σαρκῶν Ζγδ1. 764 b31. Ζιγ17. 520 a12.

a. ἡ σὰρξ τί ἐστιν. λέγωμεν τί σὰρξ ἢ ὀστȣ̃ν μδ12. 389 b24, 390 b16. τὰς σάρκας καθ' αὑτάς Ζγβ4. 740 b17. μαλακόν, θερμόν Ζμβ8. 654 a16. πλδ3. 963 b31 (cf θερμὴν νοτίδα ἐντὸς ἑαυτῆς ἔχȣσα Plat Tim 74 C). ἡ τῶν σαρκῶν θερμότης φ6. 813 b26. τῶν ἀναγκαίων μερῶν ἐστί, τȣ̃ μέσȣ ϗ εὔκρατος πε14. 882 a23, 15. λδ3. 963 b27. ἡ σάρξ, διὰ τὸ μὴ ζῷον εἶναι, ἀεὶ τῶν ὁμαλῶν· ἔστι διαιρετὴ πάντῃ, πόρων μεστή Ζικ7. 638 a34. γ16. 519 b31. α12. 493 a15. ὃ μάλιστα δή ἐστι τὸ σῶμα τῶν ζῴων, ἡ σάρξ· ἀρχὴ ϗ σῶμα καθ' αὑτὸ τῶν ζῴων ἐστίν· ἀρχαὶ πάντων τȣ́των (κύστεως ὑμένος τριχῶν πτερῶν κτλ) τό τε ὀστȣ̃ν ϗ ἡ σάρξ Ζιγ2. 511 b5. Ζμβ8. 653 b21. 9. 655 b23. τὸ αἷμα ϗ τὸ ἀνάλογον τȣ́τῳ δυνάμει σῶμα ϗ σὰρξ ἢ τὸ ἀνάλογόν ἐστιν Ζμγ5. 668 a26. αὐξάνεται ἡ ὕλη τῆς σαρκός· ἡ ὕλη ἑτέρα ȣ̃σα δήλη μᾶλλον τȣ̃ εἴδȣς ἐνταῦθα ἢ ἐπὶ σαρκὸς ϗ τῶν ὁμοιομερῶν Γ5. 321 b26, 31. ἡ σὰρξ ȣ̓κ ἄνευ τῆς ὕλης ἀλλ' ὥσπερ τὸ σιμὸν τόδε ἐν τῷδε· ἐπ' ἐνίων ταὐτὸν ἐστι τὸ σαρκὶ εἶναι ϗ σάρκα ψγ4. 429 b13, 17. 7. 431 b15 Trdlbg. τῆς σαρκὸς ἔργον τί ἐστιν Ζγβ1. 734 b30. — δύναμις συνεκκρινομένη ἐκ τῶν σαρκῶν μβ3. 357 b5. σαρκῶν ὑπερτεινȣσῶν τὴν δύναμιν αὐτῶν πε7. 881 a16.

b. ἡ σὰρξ ἐκ τίνων στοιχείων σύγκειται. δῆλον ὅτι ἡ σὰρξ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐστίν (ȣ̓́τε ἕν τι τῶν στοιχείων ȣ̓́τε δύο ἢ τρία ȣ̓́τε πάντα ἀλλὰ λόγος τῆς μίξεως αὐτῶν) Ζμα1. 642 a23 (cf Plat Tim 82 C. Galen I 246). cf φτα4. 819 a35. λόγος ᾧ ἤδη τὸ μὲν σὰρξ τὸ δ' ὀστȣ̃ν Ζγβ1. 734 b34. ψβ11. 423 a14. α4. 408 a15. σὰρξ ϗ ὀστȣ̃ν ϗ ἕκαστον τῶν τοιȣ́των μορίων ἐστὶ διττόν· ϗ γὰρ ἡ ὕλη λέγεται ϗ τὸ εἶδος σὰρξ ἢ ὀστȣ̃ν Γα5. 321 b19, 22. ἡ σύνταξις μβ2. 355 b11. τί θεὸς ἢ ἄνθρωπος ἢ σὰρξ ἢ ὀστȣ̃ν ψα5. 409 b32.

c. σαρκὸς γένεσις (cf Plat Tim 61 C). ἡ φύσις ἐκ τῆς καθαρωτάτης ὕλης σάρκας συνίστησιν· ἡ θερμότης ȣ̓́τε ὅ τι ἔτυχε ποιεῖ σάρκα ἢ ὀστȣ̃ν ȣ̓́θ' ὅπῃ ἔτυχεν, ἀλλὰ τὸ πεφυκὸς ϗ ᾗ πέφυκε ϗ ὅτε πέφυκεν· γίνονται σάρκες ὑπὸ τȣ̃ ψυχρȣ̃ συνιστάμεναι, διὸ ϗ λύονται ὑπὸ πυρός Ζγβ6. 744 b23, 743 a21, 10 (cf κατὰ φύσιν σάρκες γίγνονται ἀπὸ τȣ̃ παγέντος αἵματος, ὃ πήγνυται χωριζόμενον ἰνῶν· αἷμα νομὴ σαρκῶν Plat Tim 82 D, 80 E. σάρξ ἐστιν ἐξ αἵματος πεπηγυῖα, ὑγρὰ ϗ θερμή, σκέπην τε ϗ τὴν μαλακότητα παρεχομένη τῷ σώματι Galen XIX 367). ὀγκοτέρα τῆς τροφῆς (fort τῇ τροφῇ Did praef p VIII) γίνεται ἡ σὰρξ διὰ τὴν θερμασίαν· ἡ εἰς τὴν σάρκα διαδιδομένη τροφὴ ὑγρά ἐστι πλζ3. 966 a3, 4. Ἀναξαγόρας εὐλόγως φησὶ σάρκας ἐκ τῆς τροφῆς προσιέναι ταῖς σαρξίν Ζγα18. 723 a11 (v supra p 49 b10). τὸ γλυκύ ϗ πότιμον ἀναλίσκεται διὰ κȣφότητα εἰς τὰς σάρκας· τὸ γλυκὺ ϗ πότιμον ὑπὸ τῆς ἐμφύτȣ θερμότητος ἑλκυσθὲν εἰς τὰς σάρκας ϗ τὴν ἄλλην σύνταξιν ἦλθε τῶν μερῶν, ὡς ἕκαστον πέφυκεν Ζμδ1. 676 a36. μβ2. 355 b10 (cf M 449, 450). τὸ ὀλίγον ποτὸν διαβρέχει ϗ εἰς τὰς σάρκας χωρεῖ πα55. 866 a10.

d. σαρκὸς διαφοραί. σὰρξ οἰκεία Ζμγ3. 665 a5. ὁμοία, ἀφανὴς πᾶσα Ζιδ6. 531 a19. 4. 528 a7. ὀγκοτέρα πλζ3. 966 a3. ἡ ἐντός, ἡ περικειμένη πλα21. 959 b7. Ζιδ4. 528 a6.

Ζμβ9. 655 a30 (opp τὸ φανερὸν τῆς σαρκός Ζμδ5. 679 b9, ἡ ἐπιπολῆς σάρξ πι27. 893 b35, 39). εὐκίνητος Ζια11. 492 b25. εὔκρατος πλδ3. 963 b27. εὔπνους ϗ ἀραιά, ἀραιά πλζ3. 966 a7. 6. 966 b15. στιφρά Ζιδ6. 531 b13. 4. 528 b22. σκληρὰ ϗ εὐεκτική, λεία φ2. 806 b22. πυκνή, σομφὴ ϗ πορῶν μεστή, μανὴ ϗ σομφή, γλυκυτέρα, ὑγρὰ λίαν ϗ διάχυλος Ζια12. 493 a15. 11. 492 b33. θ21. 603 b19, 32. διὰ τὴν πυκνότητα στέγει ἡ σὰρξ τὸ προσπῖπτον θερμόν πλζ4. 966 a37 (cf Plat Tim 84B, σὰρξ προβολὴ μὲν καυμάτων, πρόβλημα δὲ χειμώνων 74B). ὑγροτέρα ϗ ἀπαλωτέρα (τὰ νοτερὰ τῆς σαρκὸς ϗ ἀπαλά Plat Tim 65D), οὐκ εὐεκτικὴ οὐδὲ πιμελώδης σφόδρα φ3. 807 b12. μαλακή, μαλακωτέρα, μαλακωτάτη Ζγβ6. 743 b3. Ζμβ8. 654 a16. 16. 660 a11. δ5. 678 b32. — αἱ σάρκες πολλαί Ζιγ16. 520 a1. ξηραί Ζμγ3. 665 a1. φ6. 813 b12, 24. μαναί Ζμγ7. 670 b4. αν5. 472 b15. ὑγραί φ6. 813 b16, 20. ἐδώδιμοι Ζμδ5. 680 a19. v κρέας. — σωζόμεναι αἱ σάρκες Ζμγ5. 668 a33. ἀδύνατον σάρκα εἶναι ἢ ἄλλο τι μόριον μὴ ἐνούσης αἰσθητικῆς ψυχῆς· οὐκ ἔστι πρόσωπον μὴ ἔχον ψυχήν, οὐδὲ σάρξ, ἀλλὰ φθαρέντα ὁμωνύμως λεχθήσεται τὸ μὲν εἶναι πρόσωπον τὸ δὲ σάρξ Ζγβ5. 741 a10. 1. 734 b26. Γα5. 321 b32. μδ12. 390 a2, 8, 14, 19. οὐ πάντως οὖν ἔχον αἷμα οὐδὲ σάρξ Ζγα18. 722 b34, cf ὁμώνυμος p 514 a56. — ζῴων σάρξ cf Galen XII 310 (ζῴων σάρκες Ζιθ2. 591 a21). τὰ ἔχοντα σάρκας, τὰς σάρκας πολλάς Ζμβ8. 653 b20. Ζιγ16. 520 a1. ἐξ ὧν συνέστηκε τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, οἷον αἷμα σάρκες ὀστᾶ φλέβες ϗ τὰ τοιαῦτα μόρια· διόπερ ἐξ ὀστῶν ϗ νεύρων ϗ σαρκὸς (v l σαρκῶν) ϗ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων συνεστήκασι τὰ ὀργανικὰ τῶν μορίων Ζμα5. 645 a29. β1. 646 b25. τῆς σαρκὸς ἔργον τί ἐστιν Ζγβ1. 734 b30. ἐοικότες σάρκας ϗ ὄνυχας Ζγα18. 722 a27. σὰρξ ἐν τοῖς ἐναίμοις πᾶσίν ἐστι μεταξὺ τοῦ δέρματος ϗ τοῦ ὀστοῦ Ζιγ16. 519 b26 (opp ἐπὶ τῷ φανερῷ τῆς σαρκός Ζμδ5. 679 b19). τῶν μεγαλοκοιλίων οὐδὲν οὐδὲ τῶν μεγαλοφλέβων πῖόν ἐστι κατὰ σάρκα Ζμγ4. 667 a30. ὅσοι τῶν μεγάλων, τῶν μικρῶν, ὑγραῖς, ξηραῖς σαρξὶ κεχρημένοι εἰσίν φ6. 813 b16, 24, 12, 20 (cf Rose Ar Ps 708). (τοῖς κύστιν μὴ ἔχουσι) τρέπεται τὸ περίττωμα διὰ μανῶν τῶν σαρκῶν εἰς πτερὰ ϗ λεπίδας, sed ξηραὶ αἱ σάρκες τῶν λεχθέντων ζῴων (τῶν φολιδωτῶν ϗ τῶν πτερωτῶν) Ζμγ7. 670 b4. 8. 671 a20. 3. 665 a1. cf 664 b24. — μαλακωτάτη ἡ σὰρξ ἡ τῶν ἀνθρώπων· πυκνὴ τοῖς ἄρρεσι, ταῖς δὲ γυναιξὶ σομφὴ ϗ πόρων μεστή Ζμβ16. 660 a11. Ζια12. 493 a15. — κἂν μὲν ὀλίγας (χαλάζας) ἔχῃ ὗς, γλυκυτέρα ἡ σάρξ, ἂν δὲ πολλάς, ὑγρὰ λίαν ϗ διάχυλος γίνεται· αἱ βάλανοι ποιοῦσιν ὑγρὰν τὴν σάρκα Ζιθ21. 603 b19, 32. — (ἀλεκτρυόνος λόφος) οὔτε σάρξ ἐστιν οὔτε πόρρω σαρκὸς τὴν φύσιν Ζιβ12. 504 b11 Aub. — χαμαιλέων σάρκα οὐδαμοῦ ἔχει Ζιβ11. 503 b12 (v σαρκίον). — τὰ σελάχη ἐστὶν ἀπιμελώτατα ϗ κατὰ σάρκα ϗ κατὰ κοιλίαν Ζιγ17. 520 a19. — ἡ σὰρξ ἡ γλωττοειδὴς τῶν μαλακοστράκων Ζμδ5. 679 a32. — insectorum ἡ τοῦ σώματος σὰρξ οὔτε ὀστρακώδης ἐστὶν οὔθ' οἷον τὸ ἐντὸς τῶν ὀστρακωδῶν, οὔτε σαρκώδης, ἀλλὰ μεταξύ Ζιδ7. 532 a31. — τῶν ὀστρακωδῶν τὰ μὲν οὐκ ἔχει σάρκα οὐδεμίαν· τὸ σαρκῶδες, ὅσα σάρκας ἔχει, ὁμοίως ἔχει τοῖς μαλακοστράκοις· διαφορὰς ἔχει κατὰ τὴν σάρκα τὴν ἐντός· τὰ δ' ἐντὸς ἔχει τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν πλὴν τῆς κεφαλῆς· αἱ σάρκες οὐχ ὁμοίως ἐδώδιμοι πάντων Ζιδ4. 528 a2, 6, 7. Ζμδ5. 680 a19. τὰ στρομβώδη ἔχει ἐπιπτύγματ' ἐπὶ τῷ φανερῷ τῆς σαρκός· ἔχει πάντα τὴν (v l τὸ Pik Aub) ἐξωτάτω ἐν τῷ στόματι τοῦ ὀστράκου σάρκα στιφράν Ζμδ5. 679 b19. Ζιδ4. 528 b22. — τευθίς. τὸ σῶμα πᾶν ἐκ μαλακωτέρας συνεστάναι σαρκός Ζμδ5. 678 b32. — τήθυα. αὐτὴ ἡ σὰρξ πᾶσιν (αὕτη-πᾶσα Pik Aub) ὁμοία Ζιδ6. 531 a19. — ἀκαλῆφαι τοῦ χειμῶνος τὴν σάρκα στιφρὰν ἔχουσιν Ζιδ6. 531 b13.

e. τὸ σαρκὶ ἀνάλογον. λέγω δὲ ἀνάλογον τὸ ἀντὶ σαρκὸς τοῖς ἄλλοις ἐνυπάρχον ζῴοις πιγ4. 908 a5. τὸ ταύτῃ (ταύταις) ἀνάλογον Ζμβ1. 647 a20. Ζγβ6. 743 a10. τὸ ἀνάλογον ψβ11. 422 b21, 423 a15. Ζια1. 487 a5. γ2. 511 b5. Ζμβ5. 651 b4. 8. 653 b21. γ5. 668 a26. syn τοιοῦτόν τι. τὸ παραπλησίαν ἔχον τὴν φύσιν τῇ σαρκί Ζια4. 489 a24. γ16. 519 b26. v ἀνάλογον p 48 a35. — ϗ αἱ φλέβες ϗ ἡ σὰρξ ὅλου τοῦ δένδρου ἐκ τῶν τεττάρων στοιχείων πεφύκασιν φτα4. 819 a35. 3. 818 a33. 5. 820 a37.

f. σάρξ, αἰσθητήριον. ἡ ἁφὴ ἐν ὁμοιομερεῖ ἐγγίνεται μέρει, οἷον ἐν σαρκὶ ἢ τοιούτῳ τινί Ζια4. 489 a24. τὸ τῆς ἁφῆς αἰσθητήριον, ἡ σάρξ Ζμβ1. 647 a20. 8. 653 b24 (M 443). ἡ σὰρξ οὐκ ἔστι τὸ ἔσχατον (τὸ πρῶτον) αἰσθητήριον ψγ2. 426 b15. Ζμβ10. 656 b35. σῶμα τῶν αἰσθητηρίων Ζγβ6. 744 b23. ψβ11. 423 b17, 21, a1. τὸ μεταξὺ τοῦ ἁπτικοῦ ἡ σάρξ· τῷ αἰσθητικῷ τὸ θερμὸν ϗ τὸ ψυχρὸν κρίνει ϗ ὧν λόγος τις ἡ σάρξ ψβ11. 423 b26. γ4. 429 b16. θιγγανομένη ποιεῖ αἴσθησιν, ἡ σὰρξ ϗ τὸ ἀνάλογον αἰσθητικόν Ζμβ3. 650 b5. 5. 651 b4. ἡ σὰρξ τοῦ θερμοῦ μᾶλλον αἰσθάνεται ἢ τοῦ ψυχροῦ πλδ3. 963 b27. (ἡ γλῶττα) αἰσθάνεται δὲ ϗ ὧν ἡ ἄλλη σὰρξ πάντων, οἷον σκληροῦ θερμοῦ ϗ ψυχροῦ καθ' ὁτιοῦν μέρος Ζια11. 492 b29. εἰ μὲν οὖν ϗ ἡ ἄλλη σὰρξ ᾐσθάνετο τοῦ χυμοῦ ψβ11. 429 a19.

g. σαρκὸς πάθη. συνίσταται ἡ σὰρξ ϗ κομιδῇ ἀποσαρκοῦται πα52. 865 b29. ε34. 884 a38. λζ3. 966 a26. ἠλλοιωμένης τῆς ἐπιπολῆς σαρκός (διακριθείσης σαρκὸς πνεῦμα ἐγγίγνεται Plat Tim 74E)· ἡ σὰρξ δίομβρος γενομένη τὴν κακίστην πρὸς ὑγείαν διάθεσιν λαμβάνει· ὁ ἥλιος τὴν σάρκα μελαίνει, ἐπικαίει, οἱ δρόμοι περιψύχουσι τὴν σάρκα πι27. 893 b35, 29. α41. 870 b25. λη1. 966 b22, 24. λζ6. 966 b11. αἱ βάλανοι ποιοῦσιν ὑγρὰν τὴν σάρκα (ὑός) Ζιθ21. 603 b32. ἡ τρῖψις εὔπνουν ϗ ἀραιὰν ποιεῖ τὴν σάρκα, ἡ σὰρξ τριβομένη πυκνοῦται, ἡ παλάμη τῇ τρίψει τὴν σάρκα ἀραιὰν ϗ δεκτικὴν αὐτῆς παρασκευάζει πλζ3. 966 a7. 5. 966 b3. 6. 966 b15. πότε συμβαίνει τὴν σάρκα πυκνοῦσθαι· οὐ δεῖ πυκνοῦν τὴν σάρκα πρὸς ὑγείαν ἀλλ' ἀραιοῦν· τῶν μὲν τῷ ψυχρῷ λουομένων πυκνοῦται ἡ σάρξ, τῶν δὲ θερμολουτρούντων ἡ σὰρξ ἀραιοῦται πι27. 893 b34. α52. 865 b18, 27. 53. 866 a4. ε34. 884 a26, 35. λζ3. 966 a14, 23. α29. 863 a3. πυκνότης, μανότης σαρκός Ηε1. 1129 a21, 22. ἡ ἐν ταῖς σαρξὶν ἀπεψία ποιεῖ τὰς πολιάς Ζγε4. 785 b29. τοῖς πρεσβύταις μάλιστα πελιδνοῦται ἡ σάρξ, ὅτι ἐλαχίστην ἔχει θερμότητα πη1. 887 b13. πολλαῖς κυούσαις περὶ τὰ σκέλη οἰδήματα ϗ ἐπάρσεις γίνονται τῆς σαρκός Ζιη4. 584 a17. ἡ ἐσχάρωσις ϗ σῆψις, (οὐ τήκεται), ἀνάκλασις τῆς σαρκός πα33. 863 a15. ε4. 880 b38. λζ6. 966 b17. τοῖς μὲν ἄλλοις ζῴοις ἐστὶ τὸ δέρμα μέρος τῆς σαρκός, ἀνθρώπῳ δὲ καθάπερ πάθος σαρκός· τὸ τοῦ ἀνθρώπου καλούμενον δέρμα σὰρξ ἂν εἴη πι27. 893 b29, 33. τὸ δέρμα ξηραινομένης τῆς σαρκὸς γίνεται Ζγβ6. 743 b6. (τῆς σαρκοειδοῦς φύσεως οὐ καταξηραινομένης λέμμα μεῖζον περιγιγνόμενον ἐχωρίζετο, δέρμα τὸ νῦν λεγόμενον Plat Tim 75E. ἡ ξύμφυσις τοῦ δέρματος ϗ τῆς σαρκός 77D). — (ζῷα γίνεται) ἐν σαρκὶ τῶν ζῴων, οἱ φθεῖρες ἐκ τῶν σαρκῶν Ζιε19. 551 a6. 31. 556 b28. — βέλος ἐνὸν ταῖς σαρξί Ζμβ9. 654 b7.

h. ἡ σὰρξ πῶς ἔχει πρὸς τὰ ἄλλα μόρια. οὐ συνεχές ἐστι

τὸ αἷμα ταύτῃ (τῇ σαρκὶ) οὐδὲ συμπεφυκός Ζμβ3. 650 b7. τὸ αἷμα παχύτατον ὑπὸ τῶν σαρκῶν ἐγγίνεται Ζιγ2. 512 b9. — φλέβες διὰ τῆς σαρκὸς τείνουσι· περὶ τὰς φλέβας ὡς περὶ ὑπογραφὴν τὸ σῶμα περίκειται τὸ τῶν σαρκῶν Ζιγ2. 512 b3. Ζγδ1. 764 b31. αἱ ἐλάχισται (φλέβες) γίνονται σάρκες ἐνεργείᾳ, δυνάμει δ' εἰσὶν οὐδὲν ἧττον φλέβες Ζμγ5. 668 a31. γίνεται ὁ αὐτὸς τόπος λεπτῶν μὲν ὄντων φλέβια, παχυνθέντων δὲ σάρκες Ζιγ2. 515 b3. cf 16. 520 a1, 4. Plat Tim 77 D. — περὶ τὰ ὀστᾶ αἱ σάρκες περιπεφύκασιν, ἡ σὰρξ ἡ περικειμένη, ἡ περίφυσις τῆς σαρκός Ζμβ9. 654 b27, 655 a30. Ζπ10. 710 a32 (cf τὰ ὀστᾶ σαρξὶ πάντα κατεσκίασεν ἄνωθεν ὁ θεός Plat Tim 74 D). — οὐ μόνον διαφέρει τὰ σπλάγχνα τῆς σαρκὸς τῷ ὄγκῳ τοῦ σώματος, ἀλλὰ ϗ τῷ τὰ μὲν ἔξω τὰ δ' ἔσω τὴν θέσιν ἔχειν Ζμγ13. 674 a5. — πῶς ἔχει τὸ σαρκῶδες πρὸς τὰς σάρκας Ζιγ16. 519 b30. — ἐντὸς εἰσέρχεται τὸ ὠχρὸν μετὰ τοῦ ὀμφαλοῦ, ϗ περιφύεται ἡ σὰρξ Ζγγ2. 754 a15. cf 3. 755 a5. — πάντα τὰ ζῷα τὰ μὲν κατὰ σάρκα ἐστὶ πίονα τὰ δὲ ἀφωρισμένως· ἡ πιμελὴ γίνεται μεταξὺ δέρματος ϗ σαρκός, στέαρ δ' οὐ γίνεται ἀλλ' ἢ ἐπὶ τέλει τῶν σαρκῶν· εὐβοσίᾳ δὲ πλείονι χρωμένων πιμελὴ ἀντὶ σαρκῶν Ζιγ17. 520 a22, 12. 16. 519 b34. cf φ3. 807 b12. ἀντὶ σαρκὸς ἡ πιμελὴ πρόβλημα γίνεται τοῖς νεφροῖς, ὡς τῆς εἰς τοὺς νεφροὺς τεταγμένης σαρκὸς οὐκ ἐχούσης χώραν ἀλλὰ διεσπαρμένης εἰς πολλά Ζμγ9. 672 a19, 671 a29. cf 4. 664 a30. Ζιγ17. 520 a19. — τὸ σπέρμα οὐκ αὐτὸ ϗ αἷμα ϗ σάρκες Ζγα18. 723 a17. — physiognom. εὐφυοῦς σημεῖον σὰρξ ὑγροτέρα ϗ ἁπαλωτέρα, οὐκ εὐεκτικὴ οὐδὲ πιμελώδης σφόδρα· ἡ σὰρξ ἡ μὲν σκληρὰ ϗ εὐεκτικὴ φύσει ἀναίσθητον σημαίνει, ἡ δὲ λεία ϗ εὐφυέα ϗ ἀβέβαιον φ3. 807 b12. 2. 806 b22-25.

Σαρπηδών f 597. 1577 b30.

σατραπεία οβ1346 a18.

σατραπεύειν Καρίας, Αἰγύπτου οβ1351 b36, 1352 a9, 16.

σατράπης κ6. 398 a29. οβ1. 1345 b25.

σατραπικὴ οἰκονομία, dist βασιλική, πολιτική, ἰδιωτική οβ1345 b13, 1345 b28-1346 a5.

σάττειν. μᾶλλον σάττεται κατὰ μικρὸν σαττόμενον ἅπαν ἢ ἀθρόον πκε8. 938 b30. τὸ σαττόμενον ποίαν ἔχει φύσιν μβ7. 365 b18. σέσακται τὰ ἐν τοῖς πυροῖς· τὰ ἄλευρα ψυχόμενα ἧττον σάττεται πκα21. 929 b4. 26. 929 b35. τὰ ἀγγεῖα σαττόμενα οὐδὲν μείζω γίνεται· metaph, τὸ συνεχῶς προσφερόμενον σάττει μὲν ϗ πληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν πκα14. 928 b29, 32. — σάττεσθαι videtur scribendum esse πις8. 914 b24, cf ἅττειν p 121 a24.

σατυριᾶν. τὸ νόσημα τὸ καλούμενον σατυριᾶν Ζγδ3. 768 b34.

σατυρικός. τὸ μέγεθος (τῆς τραγῳδίας) ἐκ μικρῶν μύθων ϗ λέξεως γελοίας, διὰ τὸ ἐκ σατυρικοῦ μεταβαλεῖν, ὀψὲ ἀπεσεμνύνθη· τὸ πρῶτον τετραμέτρῳ ἐχρῶντο διὰ τὸ σατυρικὴν ϗ ὀρχηστικωτέραν εἶναι τὴν ποίησιν πο4. 1449 a20, 22.

σατύριον (v l σαπείριον) refertur inter τὰ τετράποδα, ποιεῖται τὴν τροφὴν περὶ λίμνας ϗ ποταμοὺς Ζιθ5. 594 b31 Aub. (satirium Thomae, satyrium Gazae Scalig. desman Buffon hist nat XXVI 118 ed min. C II 465. fort Sorex moschatus K 874, 5. i q σαθέριον S I 607. St. Cr. Su 55, 29. AZι I 70, 26.)

σάτυρος. v l σάτυροι (σαῦραι Bk) Ζγβ1. 732 b3.

σάτυρος. σατύρῳ φαίνεται τὸ πρόσωπον (τῶν σατυριώντων) Ζγδ3. 768 b36.

Σάτυρος ὁ ὑποκριτής f 604. 1579 b44. — Σάτυρος ὁ φιλοπάτωρ ἐπικαλούμενος Ηη6. 1148 a34. — Σάτυρος ὁ Κλαζομένιος πγ27. 875 a34.

σαύρα. refertur inter τετραπόδων ὅσα ᾠοτοκεῖ, τὰ τρωγλοδυτικά, τὰ φολιδωτά, τὰ τὴν φύσιν ψυχρὰ ζῷα Ζπ16. 713 b19. Ζιγ1. 509 b8, 510 b35. α1. 488 a24. 5. 489 b21. θ15. 599 a31. αν10. 475 b23. Ζγβ1. 732 b3, 19. μκ5. 466 b20. flexio pedum Ζιβ1. 498 a14. Ζπ16. 713 b19. οἱ ὄρχεις ἐντὸς πρὸς τῇ ὀσφύι, ὑστέρα, τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ϗ τὴν τῶν ἐντέρων φύσιν Ζιγ1. 509 b8, 510 b35. β17. 508 a5. προΐεται τέλειον τὸ ᾠόν Ζγβ1. 732 b3. φωλεῖ, λέγεται ἔκμηνος εἶναι βίος σαύρας Ζιθ15. 599 a31. ε33. 558 a17. πολέμιοι: arachne, strigidae Ζι39. 623 a34. 34. 619 b22. αἱ μικραί Ζι39. 623 b1. μεγάλαι ἐν τοῖς θερμοῖς τόποις μκ5. 466 b20. v l σαῦρα Ζιγ1. 509 b8. σαῦροι Ζγβ1. 732 b3. Ζπ16. 713 b19. Ζιθ28. 606 b6. αν10. 475 b23. μκ5. 466 b20. σαύρῳ Ζιβ1. 498 a14. σάτυροι Ζγβ1. 732 b3. (lacerta AZι I 119, 13. Su 175, 4. KaZμ 14, 55. hodie σαυράδα E 81. C II 468.) v σαῦρος. — dist ἐν Ἀραβίᾳ σαῦραι μείζους πηχυαίων γίνονται Ζιθ28. 606 b6. (Monitor sp, praecipue Varanus scincus *Merr.* AZι I 119, 13a. Su 176, 4.)

σαυροειδής. τὸ σχῆμα σαυροειδές Ζιβ11. 503 a16.

Σαυροματικὰ πρόβατα Ζγε3. 783 a14.

σαῦρος. 1. i q σαύρα. cf f 328. 1532 b26. τὸ τῶν σαύρων γένος Ζιε4. 540 b4. M 307. refertur inter τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα τῶν πεζῶν, τὰ τρωγλοδυτικά, τὰ φολιδωτά, τὰ παμφάγα Ζμγ6. 669 a29. δ11. 691 a6. Ζπ15. 713 a17. Ζιθ4. 594 a4. β17. 508 a10. 12. 504 a28. flexio pedum Ζπ15. 713 a17. Ζιβ11. 503 a22. οἱ ὄφεις ἔχουσι παραπλήσια σχεδὸν πάντα αὐτοῖς Ζιβ17. 508 a10. cf ἡ τῶν ὄφεων φύσις ὁμοία ἐστὶ σαύρῳ μακρῷ ἢ ϗ ἄποδι Ζμδ1. 676 a26 Langk. περιπλοκῇ ποιοῦνται τὴν ὀχείαν, τίκτουσιν εἰς τὴν γῆν, ἐκλέπεται τὰ τῶν σαύρων αὐτόματα ἐν τῇ γῇ· ἐκδύνει τὸ γῆρας Ζιε4. 540 b4. 33. 558 a14, 16. θ17. 600 b22. ἔχουσιν ὄρχεις ἐντὸς πρὸς τῇ ὀσφύι ϗ δύο πόρους ἀπὸ τούτων Ζγα3. 716 b24. τὰ περὶ τὸν στόμαχον ϗ τὴν ἀρτηρίαν· χροιά· αἱ κέρκοι ἀποτεμνόμεναι φύονται Ζιβ11. 503 b12, 5. 17. 508 b8. γλῶττα Ζιβ17. 508 a24. Ζμδ11. 691 a6. β17. 660 b6. μύουσι· σπλήν, πλεύμων Ζιβ12. 504 a28. 16. 506 a20. 17. 508 a35. Ζμγ6. 669 a29. φωλεύει, οὐ διετίζει Ζιβ11. 503 b28. ε33. 558 a17. — τὰ ὁμογενῆ (ὁμοιογενῆ Bk) τούτοις Ζιβ12. 504 a28. cf M 308. — v l σαῦρα Ζιβ16. 506 a20. σαῦραι Ζιε33. 558 a14. Ζπ15. 713 a17. Ζγα3. 716 b24. σαυρῶν Ζιβ11. 503 a22. ε4. 540 b4. 33. 558 a16. — 2. piscis ignot σαῦροι (v l σαυροὶ) τῶν ἀγελαίων Ζιι2. 610 b5 Aub. cf C II 458.

σαυρωτήρ (Hom K 153) πο25. 1461 a3.

σαυσαρισμὸς διὰ τί γίνεται πκζ3. 947 b35. 'siccitas' vers ant.

σαφήνεια, syn τὸ εὐπαρακολούθητον Ηβ7. 1108 a18. τί ποιεῖ τὴν σαφήνειαν πο22. 1458 a34. τθ1. 157 a14.

σαφηνίζειν. ὁ κόκκυξ τῇ φωνῇ οὐ σαφηνίζει, ὅταν μέλλῃ ἀφανίζεσθαι Ζι49 B. 633 a12. τῶν ῥιγώντων ἡ γλῶττα οὐ δύναται σαφηνίζειν πη14. 888 b10. ἡ ἡλικία ἐν ᾗ σαφηνίζειν ὥρα τοῖς παιδίοις πια27. 902 a6. — τὰ μὲν τῷ λόγῳ, τὰ δὲ πρὸς τὴν ὄψιν αὐτῶν σαφηνίζειν δεῖ μᾶλλον Ζμδ5. 680 a3. ἂν εὖ ποιῇ τις, ἔσται τε ξενικὸν ϗ λανθάνειν ἐνδέχεται ϗ σαφηνιεῖ Ργ2. 1404 b36.

σαφής. ἔοικεν ἀεὶ γίνεσθαι ἠχώ, ἀλλ' οὐ σαφής ψβ8. 419 b28. ἡ μέση γλῶττα βελτίστη ϗ σαφεστάτη Ζια11. 492 b31. οὐ σαφῆ ἔχουσι τὴν διάρθρωσιν τῆς γλώττης Ζμβ17. 661 a2. — λέξεως ἀρετὴ τὸ σαφῆ ϗ μὴ ταπεινὴν εἶναι πο22. 1458 a18.

Vahlen Poet III 263. λέξις σαφὴς πόθεν γίνεται Ργ2. πο22. 1458 ^{a}18, ^{b}5. σαφεστάτη ἑρμηνεία τζ1. 139 ^{b}14. ἧττον σαφὲς δι' ἀγνωστοτέρων ὀνομάτων τζ11. 149 ^{a}7. — σαφέστερον ϗ γνωριμώτερον ἡμῖν, φύσει Φα1. 184 ^{a}17. ψβ2. 413 ^{a}12. τὸ σαφές, syn τὸ ἀκριβὲς ἐν ὑπολήψει τβ4. 111 ^{a}9. τὸ σαφὲς δεῖ ὑπάρχειν ἐν τοῖς ὅροις Αδ13. 97 ^{b}32. οὐ σαφὲς τὸ ἴδιον, syn οὐ καλῶς κείμενον τε3. 131 ^{a}34. ἀληθὲς μέν, οὐθὲν δὲ σαφές, syn διωρισμένον Ηζ1. 1138 ^{b}26, 33. οἴεταί τι σαφὲς εἰρηκέναι μβ3. 357 ^{a}25. ἐν ἑτέροις διώρισται (δεδήλωται) σαφέστερον Ζμβ2. 649 ^{a}33. 1. 646 ^{a}9. σαφές (distincta varia vocabuli alicuius notatione) τα18. 108 ^{a}19. — σαφῶς. σαφῶς εἰπεῖν (de infantibus) πια27. 902 ^{a}6. cf σαφηνίζειν p 674 ^{b}53. — σαφῶς λέγειν πόθεν γίνεται ρ26. 31. 1438 ^{a}26-37. — σαφῶς εἰδέναι ποιεῖν, opp οἴησιν ἐμποιεῖν ρ15. 1431 ^{a}41. ἀληθῶς μέν, οὐ σαφῶς δέ ηεα6. 1216 ^{b}33. ἀμυδρῶς ϗ οὐθὲν σαφῶς ΜΑ4. 985 ^{a}13. οὐ διώρισται σαφῶς Γα6. 322 ^{b}9. οὐ σαφῶς, opp γνωρίμως μᾶλλον Ζγβ 8. 747 ^{a}27. — σαφεστέρως ΜΑ5. 986 ^{b}30. — (Wz ad Αγ10. 76 ^{b}17.)

σβεννύναι, δύο τρόπους ὁρῶμεν φθειρόμενον τὸ πῦρ· ὑπό τε γὰρ τοῦ ἐναντίου φθείρεται σβεννύμενον, ϗ αὐτὸ ὑφ' αὑτοῦ μαραινόμενον Ογ6. 305 ^{a}10. cf κ2. 392 ^{b}5. 4. 395 ^{b}10. — ὁ βορέας τῆς ἀναθυμιάσεως σβέννυσι τὴν θερμότητα μα10. 347 ^{b}4. cf γ1. 371 ^{a}6. — ἡ Μηδικὴ πόα σβέννυσι τὸ γάλα Ζιγ21. 522 ^{b}25. τότε παύεται ϗ σβέννυται τὸ γάλα Ζιη11. 587 ^{b}28.

σβέσις. καλοῦμεν (τὴν τοῦ πυρὸς φθορὰν) τὴν μὲν ὑφ' αὑτοῦ μάρανσιν, τὴν δ' ὑπὸ τῶν ἐναντίων σβέσιν ζ5. 469 ^{b}23. αν8. 474 ^{b}14. 18. 479 ^{a}33. βροντὴ σβέσις πυρός μβ9. 370 ^{a}24.

σβεστικὸν τὸ ξηρὸν ἧττον τοῦ ὑγροῦ πκγ15. 933 ^{a}23.

σέβας Διὸς ξενίου f 625. 1583 ^{b}24.

σέθεν οὐθεὶς ἂν εἴποι ἐν τῇ διαλέκτῳ πο22. 1458 ^{b}34.

σείειν. (ὁ λέων τὸν βαλόντα) σείσας ϗ φοβήσας ἀφίησι πάλιν Ζι44. 629 ^{b}26. ἐκ τῶν σφοδρῶν δρόμων ὅταν στῇ τις ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων, σείονται αἱ πτέρναι πε15. 882 ^{a}30. τοῦ σώματος σειομένη ἡ σύνθεσις πδ21. 879 ^{a}7. σείεται ἡ καρδία τοῦ θερμοῦ ἐξιόντος πια31. 902 ^{b}31. σείεται ϗ τρέμει (ἡ φωνή) πια62. 906 ^{a}17. δεῖ τὸ τυπτόμενον ὁμαλὸν εἶναι, ὥστε τὸν ἀέρα ἀθροῦν ἀφάλλεσθαι ϗ σείεσθαι ψβ8. 420 ^{a}26. σείεσθαι ϗ κινεῖσθαι (τὸ τῆς ἀκοῆς αἰσθητήριον) ἅμα κινοῦντος τοῦ ὀργάνου τὸ πνεῦμα Ζγε2. 781 ^{a}32. τὸ σεῖον τὴν γῆν πνεῦμα μβ8. 368 ^{b}1. ὁ σεισμὸς οὐδ' εἰσάπαξ παύεται σείσας μβ8. 367 ^{b}23. τῶν σεισμῶν οἱ εἰς πλάγια σείοντες κ4. 396 ^{a}1. σείεσθαι τὴν γῆν τυπτομένην κάτωθεν ἄνω δι' ὅλης sim μβ7. 365 ^{a}32, ^{b}8. 8. 366 ^{b}1, 368 ^{a}31. ῥεῖ ϗ οὐ σείεται (ἡ θάλαττα) κρατουμένη ὑπὸ τῶν πνευμάτων μβ8. 368 ^{b}35. — σείει impers i q σεισμὸς γίγνεται μβ8. 368 ^{b}26, ^{a}12.

Σειληνός. ὡς ἔλαβε (Μίδας) τὸν Σειληνόν f 40. 1481 ^{b}3.

σεῖος (vox Laconica, i q θεῖος) ἀνήρ Ηη1. 1145 ^{a}29.

σειρά. τὰ πρόσθια σκέλη (τῶν ἐλεφάντων) δεσμεύουσι σειραῖς Ζι1. 610 ^{a}32.

σειρήν (v l εἰρήν). νομαδικὰ τρία (γένη τῶν μελιττωδῶν), σειρὴν ὁ μικρός, φαιός, ἄλλος σειρὴν ὁ μείζων, ὁ μέλας ϗ ποικίλος, τρίτος ὁ βομβύλιος Ζι40. 623 ^{b}11. (cf C II 774. S I 370, 373, II 192, 193. animalia definiri non possunt, fort Vespae solitariae AZι I 170, 42. Su 221, 31.)

Σειρηνοῦσαι νῆσοι θ103. 839 ^{a}26.

σείριος. ἀνίσχοντος τοῦ σειρίου Ζι49Β. 633 ^{a}15.

σεισμός. 1. i q σεισμὸς γῆς τζ8. 146 ^{b}28. περὶ σεισμοῦ μβ7. 8. κ4. 395 ^{b}33-396 ^{a}12. ἀνέμου, σεισμοῦ, βροντῆς ἡ αὐτὴ φύσις μβ9. 370 ^{a}27. τῶν σεισμῶν οἱ πλεῖστοι ϗ μέγιστοι νηνεμίᾳ μβ8. 366 ^{a}5, ἐνίοτε περὶ τὰς ἐκλείψεις σελήνης μβ8. 367 ^{b}19. διὰ τί ἧττον σεισμοὶ ἐν ποντίαις νήσοις ἢ ἐν προσγείοις μβ8. 368 ^{b}32. ὁ ἐν Ἀχαΐᾳ σεισμὸς ϗ ἡ τοῦ κύματος ἔφοδος μα6. 343 ^{b}2. — 2. ὁ σεισμὸς τῶν νεύρων πε15. 882 ^{a}33.

σεῖστρος (ci Sylb, σίστρος Bk) θ160. 846 ^{a}34.

σέλας. πυρὸς σέλας αἰθομένοιο (Emped 221) αι2. 437 ^{b}27. — σέλας, φάντασμα ἐν ἀέρι καθ' ὑπόστασιν, dist κατ' ἔμφασιν κ4. 395 ^{a}31. σέλας ἐστὶ πυρὸς ἀθρόου ἔξαψις ἐν ἀέρι κ4. 395 ^{b}3. ἐν τῇ πυρώδει ϗ ἀτάκτῳ λεγομένῃ φύσει τὰ σέλα διάττει κ2. 392 ^{b}3.

σελαχοειδής. v l σελαχοειδῶν (σελαχωδῶν Bk) Ζιε5. 540 ^{b}24.

σέλαχος. v σελαχώδης. καλεῖται σέλαχος ὃ ἂν ἄπουν ὂν ϗ βράγχια ἔχον ζῳοτόκον ᾖ Ζιγ1. 511 ^{a}5. εἴ τι τοιοῦτον (ἀκανθῶδες) ἄλλο σέλαχός ἐστιν Ζμδ13. 695 ^{b}9. plerumque legitur num plur, saepe add voc καλούμενα, τὰ καλούμενα σελάχη Ζια5. 489 ^{b}2. γ7. 516 ^{b}16. Ζμβ9. 655 ^{a}23. Ζγβ1. 732 ^{b}1. γ3. 754 ^{a}23 (cf τραχὺ ϗ λαμπρὸν ἐν τῇ νυκτὶ τὸ δέρμα τῶν τοιούτων ἐστὶ ζῴων· διὸ καί τινες ἀπὸ τοῦ σέλας ἔχειν ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὰ σελάχια Galen VI 737.) τὸ τῶν καλουμένων σελαχίων γένος, coni τὸ τῶν ἄλλων ἀπόδων αν10. 476 ^{a}2. refertur inter τὰ ἔνυδρα τῶν ζῳοτόκων Ζια5. 489 ^{b}2 Aub, τὰ ἄποδα Ζγβ1. 732 ^{b}22, τοὺς ἰχθῦς Ζιγ17. 520 ^{a}17. δ11. 538 ^{a}29. ε5. 540 ^{b}6. Ζγγ3. 754 ^{a}23. 5. 755 ^{b}2 (sed ϗ ἄποδα ζῳοτοκεῖ, οἷον οἱ ἔχεις ϗ τὰ σελάχη, τὰ δ' ᾠοτοκεῖ, οἷον τὸ τῶν ἰχθύων γένος ϗ τὸ τῶν ἄλλων ὄφεων Ζγβ1. 732 ^{b}22), inter τοὺς πελαγίους, τοὺς σαρκοφάγους τῶν ἰχθύων Ζιθ13. 598 ^{a}12. 2. 591 ^{a}10. — *a*. descr part. ἀλεπίδωτα μὲν τραχέα δ' ἐστί Ζμδ13. 697 ^{a}7. τὰ ὀστᾶ χονδράκανθα Ζιγ7. 516 ^{b}15. 8. 516 ^{b}36. Ζμβ9. 655 ^{a}23. δ13. 696 ^{b}3, 6, 697 ^{a}8. cf Ζιγ8. 517 ^{a}1 Aub. ἔχει βράγχια, ἀκάλυπτα δὲ πάντα αν10. 476 ^{a}2. Ζια5. 489 ^{b}6. β13. 505 ^{a}1, 3, 5. Ζμδ13. 696 ^{b}4. τὰ πτερύγια, πῶς νεῖ Ζια5. 489 ^{b}30. ἀμφώδοντα, μονοκοίλια, τὰ σπλάγχνα πάμπαν μικρά Ζμδ1. 676 ^{b}4, 3, 5. ἀπιμελώτατα, τὸ ἧπαρ πιμελῶδες, ἔλαιον τῶν ἡπάτων τηκομένων Ζιγ17. 520 ^{a}19, 17, 18. πρὸς ἄλληλά τε ϗ πρὸς τοὺς ἄλλους ἰχθῦς ἡ διαφορὰ τῶν ὑστερῶν, ὑστέραι δικρόαι, ὀρνιθωδέστεραι Ζιγ1. 511 ^{a}12, 6. ζ10. 564 ^{b}20 Aub. v ὑστέρα. — *b*. physiolog. ψυχρὰ τὴν φύσιν Ζγα10. 718 ^{b}35. β1. 733 ^{a}10. γ3. 754 ^{a}33. ὑγρά, θερμά Ζγβ1. 733 ^{a}8, 11. οὕτω καθεύδει ἐνίοτε ὥστε ϗ λαμβάνεσθαι τῇ χειρί, ἔνια δοκεῖ τρίζειν, ἐπὶ τῶν μικρῶν μείζω τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων Ζιδ10. 537 ^{a}30. 9. 535 ^{b}24. 11. 538 ^{a}29. — *c*. περὶ γενέσεως. ὀχεία· κατὰ μὲν τὸ μετόπωρον ἀναμὶξ τὰ ἄρρενα τοῖς θήλεσι κατὰ τὴν ὀχείαν, τοῦ δ' ἔαρος εἰσπλέουσι διακεκριμένα, μέχρι οὗ ἂν ἐκτέκωσι· κατὰ τὴν ὀχείαν ἁλίσκεται πολλὰ συνεζευγμένα Ζιε5. 540 ^{b}19, 10, 12. ι37. 621 ^{b}25, 28. ὅλως ὀλιγογονώτερα μέν ἐστι διὰ τὸ ζῳοτοκεῖν, (πολυγονώτατον τῶν σελαχῶν ὁ βάτραχος) Ζιζ17. 570 ^{b}32 Aub, 30. τὰ ᾠὰ ποῦ γίνεται, τέλειον ᾠόν, τὰ ᾠὰ μαλακόδερμα ϗ μονόχροα Ζιγ1. 511 ^{a}9. α5. 489 ^{b}16. Ζγα10. 718 ^{b}33. γ3. 754 ^{a}23, 32. ζῳοτοκεῖ πρότερον ᾠοτοκήσαντα ἐν αὑτοῖς (πλὴν βατράχου) ϗ ἐκτρέφουσιν ἐν αὑτοῖς Ζιζ10. 564 ^{b}15, 16 Aub. cf α11. 492 ^{a}27. β13. 503 ^{b}3. γ1. 511 ^{a}4. 7. 516 ^{b}15. αν10. 475 ^{b}20. Ζμδ1. 676 ^{b}2. Ζγα10. 718 ^{b}32. β1. 732 ^{b}1. γ3. 754 ^{a}23. 4. 755 ^{a}12. 5. 755 ^{b}2. ἐν τοῖς ἰχθύσι τὰ σελάχη πρὸς τοὺς ἄλλους ἔχουσι τὴν αὐτὴν διαφορὰν ἣν ϗ τῶν ὄφεων οἱ

ἔχεις πρὸς τοὺς ἄλλους ζῳοτόκους Ζμδ 1. 676 b2. — ἐκτίκτει πρὸς τὴν γῆν ἐπανιόντα. ἐπικυΐσκεται ϗ κύει τοὺς πλείστους μῆνας ἕξ Ζιζ 11. 566 a24. cf 17. 570 b32. 11. 566 a15. νεοττοί, τέκνα, σῴζεται δὲ μάλιστα ταῦτα διὰ τὸ μέγεθος Ζιζ 10. 565 b30. 11. 566 a26. 17. 571 a1. εἰσὶ δέ τινες οἳ ἑωρακέναι φασὶ ϗ συνεχόμενα τῶν σελαχῶν ἔνια ὄπισθεν· ἔνιοί φασι πάντας εἶναι ἰχθῦς θήλεις ἔξω τῶν σελαχῶν Ζιε 5. 540 b14. Ζγγ 5. 755 b8, 12. — *d.* dist τὰ μικρά· τὰ μὲν τραχέα τὰ δὲ λεῖα Ζιδ 11. 539 a29. β13. 505 a26. οἱ γαλεοί, τὰ γαλεώδη, τὰ προμήκη Ζια 5. 489 b6. γ1. 511 a4. β13. 505 a5. ε5. 540 b17. οἱ βάτοι, τὰ πλατέα ϗ κερκοφόρα Ζια 5. 489 b6. β13. 505 a3. γ8. 517 a1. ε5. 540 b6, 8, 10, 12. ζ10. 565 b28, ὁ βάτραχος v h v. enumerantur Ζια 5. 489 b30. β13. 505 a3. ε5. 540 b8, 10, 12, 17. ζ10. 565 b24-31. Ζμδ 13. 695 b9. f 277. 1527 b40, 44. (selachea Thomae, cartilaginea Plin Gaz Scalig. cf C II 759. Eichwald de selachis Ar. F 277, 45. KaZμ 50, 10. M 280-283. AZι I 123, 1.)

σελαχώδης. v σέλαχος. τὸ τῶν σελαχωδῶν γένος Ζγγ 7. 757 a19, vel οἱ σελαχώδεις ἰχθύες (Ζιβ 13. 505 a7. 17. 508 b23. ε5. 540 b24. θ2. 591 b10, 25. Ζμγ 7. 669 b36. Ζγβ 4. 737 b24. γ1. 749 a19. 5. 755 b14. 7. 757 a15, 22. f 305. 1530 a13) vel τὰ σελαχώδη, opp οἱ ἐν τῷ γένει τῷ τῶν ᾠοτόκων, οἱ μὴ σελαχώδεις, οἱ μὴ ζῳοτόκοι, οἱ ἕτεροι ἰχθύες Ζγγ 5. 755 b14. 7. 757 a15. Ζιβ 13. 505 a7. Ζμγ 7. 669 b36. referuntur inter τὰ σαρκοφάγα Ζιθ 2. 591 b10. — *a.* descr part. τὸ στόμα κάτω, ἐν τοῖς ὑπτίοις Ζιθ 2. 591 b27. Ζμδ 13. 696 b26. ϗ αὐτῶν τῶν πόρων ἡ συναγωγὴ γίνεται διὰ βραγχίων· ἡ ῥάχις χονδρώδης ἐστίν· δύο δοκοῦσιν ἥπατ' ἔχειν Ζμδ 13. 696 b10. β9. 655 a37. γ7. 669 b36. οἱ πλεῖστοι ἀποφυάδας ὅλως οὐκ ἔχουσι, marium appendices Ζιβ 17. 508 b23. ε5. 540 b25 Aub. ὑστέρα, descr Ζγα 11. 719 a8. β4. 737 b24. γ1. 749 a31. 7. 757 a20. — *b.* physiolog. φωλεῖ τὰς χειμεριωτάτας ἡμέρας Ζιθ 15. 599 b29. ὕπτιοι ἀναπίπτοντες, ὕπτια στρεφόμενα, λαμβάνουσι τὴν τροφήν Ζιθ 2. 591 b25. Ζμδ 13. 696 b26. ἐν πᾶσι μεῖζον τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος Ζιε 5. 540 b15. — *c.* περὶ γενέσεως. κατὰ μῆνα τίκτειν ϗ ὀχεύεσθαι οἴονται πολλοί· πάντα ἅμα ἔχουσιν ἄνω μὲν πρὸς τῷ ὑποζώματι ᾠά, τὰ μὲν μείζω τὰ δ' ἐλάττω, πολλά, κάτω δ' ἔμβρυα ἤδη Ζιζ 10. 565 b20, 18. ἐν αὑτοῖς ᾠοτοκήσαντες ζῳοτοκοῦσι, ἔνιοι τέλειον ᾠὸν γεννῶσι Ζγγ 1. 749 a19. 5. 755 b30. τὸ γένος οὐ πολύσπερμον ὅλως, ὀλιγοχούστεροι πρὸς τὴν γονήν εἰσιν Ζγγ 7. 757 a19, 22. — *d.* dist τὰ γαλεώδη, his adnumeratur ἡ νάρκη Ζιε 5. 540 b27. f 305. 1530 a13. — σελαχώδη ci Aub (οὕτω κητώδη Bk) Ζια 11. 492 a26.

σελήνη. περιφορὰ τοῦ παντός, ἐν ᾧ σελήνη ϗ ἥλιος ϗ ἔνια τῶν ἄστρων Οα 9. 278 b17. κάτω σελήνης. ἄνω ϗ μέχρι σελήνης μα 4. 342 a30. 3. 341 b6. δεῖ τὸ τοιοῦτον γένος (τὸ τοῦ πυρός) ζητεῖν ἐπὶ τῆς σελήνης· αὕτη γὰρ φαίνεται κοινωνοῦσα τῆς τετάρτης ἀποστάσεως Ζγγ 11. 761 b21. ἡ σελήνη γίνεται (διὰ τὴν πρὸς τὸν ἥλιον κοινωνίαν) ὥσπερ ἄλλος ἥλιος ἐλάττων Ζγδ 10. 777 b25. νύκτες ἀλεεινότεραι διὰ τὸ φῶς τῆς σελήνης Ζμδ 5. 680 a34. cf πκϛ 18. 942 a25. ὁ μεὶς κοινὴ περίοδος σελήνης ϗ ἡλίου Ζγδ 10. 777 b20. κ6. 399 a6. ὁ ἥλιος ἐν ὅλῳ τῷ ἐνιαυτῷ ποιεῖ χειμῶνα ϗ θέρος, ἡ δὲ σελήνη ἐν τῷ μηνί Ζγδ 2. 767 a6. β4. 738 a21. ἡ σελήνη συμβάλλεται εἰς πάσας τὰς γενέσεις ϗ τελειώσεις Ζγδ 10. 777 b24. τὰ τῆς σελήνης παθήματα ϗ τὰ περὶ τὸν ἥλιον ΜΑ 2. 982 b16. εἰσὶ περίοδοι σελήνης πανσέληνοί τε ϗ φθίσεις ϗ τῶν μεταξὺ χρόνων αἱ διχοτομίαι· φθίσις ϗ ἀπόλειψις τῆς σελήνης· σελήνη πλήρης, σφαιροειδής, διχοτόμος Ζγδ 10. 777 b21. 2. 767 a5. Οβ 11. 291 b18. 12. 292 a4. μγ 5. 376 b25. Αγ 13. 78 b5. πιε 7. 911 b35 (cf αὐξάνειν p 122 b19). τὴν σελήνην εἶναι θῆλυ, ὅτι ἅμα συμβαίνει ταῖς μὲν (γυναιξὶν) ἡ κάθαρσις, τῇ δὲ ἡ φθίσις Ζιη 2. 582 a35. τῆς σελήνης ἀεὶ δῆλόν ἐστι τὸ καλούμενον πρόσωπον Οβ 8. 290 a26. cf πιε 7. 912 a9. αἱ ἅλῳ περὶ τὸν ἥλιον ϗ τὴν σελήνην μα 7. 344 b3. αἱ τῆς σελήνης ἐκλείψεις Οβ 14. 297 b24. διὰ τί τὰς τῆς σελήνης ἐκλείψεις πλείους ἢ τὰς τοῦ ἡλίου γίγνεσθαί φασιν Οβ 13. 293 b23. ἥλιος ἐκλείπει σελήνης ἀντιφράξει f 203. 1515 a23. αἱ ἀπὸ τῆς σελήνης σκιαὶ μείζους τῶν ἀπὸ τοῦ ἡλίου πιε 10. 912 b4. περὶ τὰς ἐκλείψεις τῆς σελήνης ἐνίοτε συμβαίνει γίγνεσθαι σεισμόν μβ 8. 367 b20. (cf ἀπολείπειν p 83 a58, ἐκλείπειν, ἔκλειψις p 229 a36, 41.) τὴν σελήνην ἑωράκαμεν ὑπελθοῦσαν τὸν ἀστέρα τὸν Ἄρεος Οβ 12. 292 a4. — πρὸ τοῦ ἐπιτεῖλαι τὴν σελήνην f 549. 1569 a1. ἐκπορεύεσθαι πρὸς τὴν σελήνην, opp τὴν ἡμέραν θ15. 831 b16. τὴν νύκτα ἡσυχάζουσιν, ἐὰν μὴ σελήνη ᾖ Ζιθ 13. 598 b23.

σελήνιον. ὁ πορθμὸς ὁ μεταξὺ Σικελίας ϗ Ἰταλίας αὔξεται ϗ φθίνει ἅμα τῷ σεληνίῳ θ55. 834 b4.

σέλινον. τὰ σέλινα δέχεται τὸ ἁλυκὸν ὕδωρ πκ 1. 923 a6. τοῦ σελίνου πῶς γίνονται παμμεγέθεις αἱ ῥίζαι πκ 8. 923 b10. ὥσπερ σέλινον οὖλα τὰ σκέλη φορεῖ (cf Poeta incertus p 607 b36) Ργ 11. 1413 a11, 27. (Apium graveolens cultum *L.* Fraas 147. Heldreich 39.)

Σελλοί μα 14. 352 b2, cf Γραικοί.

σεμνόθεοι, i q δρυίδαι παρὰ Κελτοῖς f 30. 1479 a33.

σεμνός. αἱ σεμναὶ θεαί Ρβ 23. 1398 b26. σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν f 623. 1583 a13. τί ἂν εἴη τὸ σεμνόν (τοῦ νοῦ) Μλ 9. 1074 b18. — τῶν ποιητῶν οἱ σεμνότεροι, opp οἱ εὐτελέστεροι πο 4. 1448 b25. — σεμνός, def μέσος αὐθάδους ϗ ἀρέσκου ηεγ 7. 1233 b38. ημα 29. 1192 b36. σεμνὸς ϗ μεγαλοπρεπής, dist αὐθάδης Ρα 9. 1367 b1. σεμνός, dist χαλεπός, βαρύς Πε 11. 1314 b18. Ρβ 17. 1391 a26. — σεμνή, σεμνοτέρα λέξις πο 22. 1458 a21. Ργ 2. 1404 b8. σεμνὸν ϗ αὔθαδες, τὸ σεμνὸν ἄγαν ϗ τραγικόν Ργ 3. 1406 b3, 7. τραγικώτερον ϗ σεμνότερον ὑπέλαβον μβ 1. 353 b2. ὁ ἡρῷος ῥυθμὸς σεμνὸς ϗ λεκτικῆς ἁρμονίας δεόμενος Ργ 8. 1408 b32. — οὐδὲν σεμνόν Ηη 3. 1146 a15. ηεγ 1. 1228 b11. Πη 3. 1325 a6. χαλεπὸν ϗ σεμνόν Ηδ 8. 1124 b21. — **σεμνῶς** λέγειν περὶ εὐτελῶν, opp περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως Ργ 7. 1408 a13.

σεμνότης. ἐντεῦθεν λαμβάνουσι τὴν σεμνότητα κατὰ τοῦ ἀπείρου Φγ 6. 207 a19. — ἡ σεμνότης μεσότης αὐθαδείας ϗ ἀρεσκείας ηεβ 3. 1221 a8. γ7. 1233 b34. ημα 29. 1192 b30. ἡ σεμνότης μαλακὴ ϗ εὐσχήμων βαρύτης Ρβ 17. 1391 a28. — σεμνότης τῆς λέξεως Ργ 8. 1408 b35.

σεμνύνεσθαι ἐν τοῖς ταπεινοῖς Ηδ 8. 1124 b21. σεμνύνεσθαι ϗ καλλωπίζεσθαι ἐπί τινι ημα 34. 1195 b19, 22, 23. ρ36. 1441 b25.

Σέριφος θ70. 835 b3.

σέσελις. ἐπὶ σέσελιν τρέχουσιν ἔλαφοι Ζιι 5. 611 a18.

σεσερῖνος f 278. 1528 a13.

Σέσωστρις comp cum Minoe Πη 10. 1329 b4, 25. ἐπεχείρησε διορύττειν τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν μα 14. 352 b26.

σεύειν. ἐσσύμενός περ (Hom Λ 554. Ρ 663) Ζιι 44. 629 b23.

Σεύθης ὁ Θρᾷξ Πε 10. 1312 a14.

σηκός. οἱ πέρδικες δύο ποιοῦνται τῶν ᾠῶν σηκούς Ζιζ 8. 564 a21.

σήκωμα. ὅσῳ ἂν μακρότερον ᾖ τὸ μῆκος τοῦ μοχλοῦ τοῦ ἀπὸ

τοῦ ὑπομοχλίου, τοσούτῳ ἐκεῖ μὲν ῥᾷον κινεῖ, ἐνταῦθα δὲ σήκωμα ποιεῖ μχ20. 854 a13 Cappelle.

Σηλυβριανοί οβ1348 b32.

σημαίνειν. οἱ διαιτηταὶ τὰς πίστεις ἐμβαλόντες εἰς καδίσκους ϗ σημηνάμενοι f 414. 1547 a22. — αἱ ἄλῳ σημαίνουσιν ἀνέμους μα7. 344 b19. β4. 361 a28. βέλτιστα τὰ μέσα ὦτα πρὸς ἀκοήν, ἦθος δ' οὐδὲν σημαίνει Ζια11. 492 a34. εἰ μὴ ἄρα εἰς τὸν ἀπόπλουν ἐσήμανεν (τὸ τέρας an ὁ Κάλχας?) f 140. 1501 b43. — ἡ φωνὴ σημαίνει τι, οὐδέν ε1. 16 a17. 2. 16 a22, 23, 26 al. τῶν διπλῶν ὀνομάτων τὸ μὲν ἐκ σημαίνοντος ϗ ἀσήμου, τὸ δ' ἐκ σημαινόντων σύγκειται πο21. 1457 a33. δεῖ λαβεῖν τί σημαίνει τοὔνομα Φδ7. 213 b30. cf Πγ4. 1277 a39. σημαίνειν ταὐτόν μα3. 339 b23. Πγ7. 1279 a26. σημαίνειν ἕν, dist καθ' ἑνός Μγ4. 1006 a32, b14, 15. καθάπερ εἰ ὀνόματι σημαίνοιμεν Ζμβ3. 649 b22 (cf dist ὄνομα, λόγος s v λόγος p 433 b44). saepe σημαίνειν coni λέγεσθαι: καθ' αὑτὰ δὲ εἶναι λέγεται ὅσαπερ σημαίνει τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας· ὁσαχῶς γὰρ λέγεται, τοσαυταχῶς τὸ εἶναι σημαίνει Μδ7. 1017 a23. cf 38. 1024 b14. β4. 1001 b31. ε2. 1026 b1 al. Prantl Log I 200. ἐνταῦθα οὐθὲν ἄλλο σημαίνοντες τὴν σοφίαν ἢ ὅτι ἀρετὴ τέχνης ἐστίν Ηζ7. 1141 a12. — ἐπειδὰν ἡ σάλπιγξ σημήνῃ τῷ στρατοπέδῳ κ6. 399 a31, b2. — σημαίνειν perinde ac δηλοῦν (cf p 174 a13) interdum ita omisso obiecto usurpatur, ut idem fere sit ac φανερόν ἐστι, φανερὸν γίγνεται. εἰς δὲ τὰ ἔξω οὐδὲν σημαίνει τούτων διὰ τὸ τοῦ δέρματος πάχος Ζιδ8. 533 a11. cf ϗ περὶ αἰσθήσεως τὰ μὲν αὐτῶν οὐδὲ ἓν σημαίνεται (i e οὐδὲ ἑνὸς αἰσθητηρίου σημεῖον φανερὸν παρέχει). τὰ δ' ἀμυδρῶς Ζιθ1. 588 b18 Aub. — σημαίνει impers (i e μεταβολὴ τοῦ ἀέρος γίγνεται Ideler ad Met II 278) πκϛ12. 941 b2. 32. 944 a4.

σημαντικός. τὸ ὑγιεινὸν σημαντικὸν ὑγιείας τα15. 106 b36. σημαντικός τις ψόφος ἡ φωνή ψβ8. 420 b32. φωνὴ σημαντική, σημαντικὴ κατὰ συνθήκην πο20. 1457 a1, 5, 9, 11, 12, 14. ε2. 16 a19, 20, 24. 4. 16 b26, 27, 31. λόγος σημαντικὸς κατὰ συνθήκην ε4. 17 a1. — σημαντικῶς τα15. 106 b37.

σημάντωρ. πάντα ὑφ' ἕνα σημάντορα δινεῖται κατὰ πρόσταξιν τοῦ τὸ κράτος ἔχοντος ἡγεμόνος κ6. 399 b9.

σημασία ἤθους αἱ πράξεις πιθ27. 919 b36.

σημεῖον. ὁ κηρὸς δέχεται τὸ τοῦ δακτυλίου σημεῖον ψβ12. 424 a20. σημεῖα ἔχοντες συγγενῆ Ζιη6. 585 b31 (cf στίγμα ἐν βραχίονι b33). — signum ex quo quid vel fore vel esse vel factum esse colligitur. ἂν τὰ ἀπὸ σημείων ϗ λογίων καλῶς ἔχῃ Ρβ5. 1383 b6. τὰ ἐνύπνια ἢ αἴτια ἢ σημεῖα τῶν γιγνομένων ἢ συμπτώματα μτ1. 462 b27. σημεῖα οὐράνια πολλὰ οὐκ ἀποβαίνει μτ2. 463 b23. ὁμίχλη σημεῖον εὐδίας sim μα9. 346 b34. 12. 348 a33. γίγνεται σημεῖον πρὸ τῶν σεισμῶν μβ8. 367 b8. σημεῖα φυσιογνωμονικά, ἐκλογὴ τῶν σημείων, λαμβάνειν σημεῖα φ6. 1. 805 a28, 33, b11. 2. 806 a20. εὐθεῖαι ὀφρύες μαλακοῦ ἤθους σημεῖον sim Ζια9. 491 b15. 10. 492 a4. 11. 492 b1. 9. 491 b24. ὁ πταρμὸς σημεῖον οἰωνιστικὸν ϗ ἱερόν Ζια11. 492 b7. τὰ τοιαῦτα ὡς σημεῖα ὑπολαμβάνουσιν Ζιγ20. 522 a17. σημεῖα ὑγιείας μδ2. 380 a1. ὡς σημείῳ εὐπαθείας χαίρουσι τῇ τιμῇ Ηθ9. 1159 a21. σημεῖα τῶν ἠθῶν, dist ὁμοιώματα Πθ5. 1340 a33. σημεῖα ὕβρεως, ὀλιγωρίας, βουλήσεως Ρβ2. 1378 a31, b36. 4. 1381 a7. ἀνδρείας ἔργα ἢ σημεῖα sim, πράξεις ϗ σημεῖα Ρα9. 1366 b30. β6. 1384 a8. 8. 1386 b2. περιεργάζεσθαι (in imitandis actionibus) τοῖς σημείοις πο26. 1462 a6. Vahlen Poet IV 395. cf σύμβολον 3. — logice ac rhetorice σημεῖον def, dist εἰκός, τεκμήριον, παράδειγμα Αβ26. 69 b37. 27. 70 a3-b6 Wz. Ρα2. 1357 a34, b1. 3. 1359 a8. β24. 1401 b9. 25. 1402 b14, 20. ρ13 (def ρ13. 1430 b30). dist γνώμη, ἔλεγχος ρ15. 1431 a39, b2. σημεῖον ἄλυτον (i e τεκμήριον), opp λύσιμον Αβ27. 70 a29-b6. cf Ρβ25. 1403 a2, 4. οἱ διὰ σημείων συλλογισμοί Αγ6. 75 a33. οἱ κατὰ τὸ σημεῖον ἀποδείξεις ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τι5. 167 b9. ἀποδέδεικται κατὰ σημεῖον, opp καθ' αὑτό Αδ17. 99 a3. οὐχ ἱκανῶς πεπιστεύκασι σημείῳ Ηθ2. 1155 b14. in afferendis indiciis, ex quibus aliquid colligatur, usitatum σημεῖον δέ· ... γάρ ε1. 16 a15 Wz. Αγ4. 73 a32. δ1. 89 b27. Φδ11. 219 b3. αν5. 472 b21. μα8. 346 a23. Μγ2. 1004 b17. Ηε4. 1130 a16. Πε10. 1312 b21. ζ4. 1318 b17 al. cf Πβ8. 1268 b38. Ζιε22. 554 a1. σημεῖον δ' ἐστίν· καλούμενος γάρ Ζιι37. 622 a16 (ἐστίν omittendum ci S II 178). σημεῖον δὲ μέγιστον· ... γάρ πο13. 1453 a26. σημεῖον ὅτι ... γάρ Πθ4. 1338 b42. Ζιζ15. 569 b4. σημεῖον δὲ ὅτι Αγ6. 74 b18. Ζιζ17. 570 b28. πδ5. 877 a11. 13. 878 a24. σημεῖον δὲ τούτου ὅτι (διότι) Φδ12. 221 b5. μγ3. 372 b28. cf Ργ2. 1404 b2. σημεῖον δ' ἱκανὸν ὅτι μα3. 341 a31. σημεῖόν ἐστιν ἰσχυρὸν ὅτι πκϛ8. 941 a15. interdum ad σημεῖον subiecti loco nomen vel infinitivus ponitur, σημεῖον ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις, σημεῖον τὸ δύνασθαι al ΜΑ1. 980 a21, 981 b7 Bz. α1. 993 a31. Πδ11. 1296 a18. ε6. 1306 a10. αν12. 476 b27. f 146. 1503 a11. πδ26. 879 b9. πρὸς τὸ μὴ ἐξ ὀχείας γίνεσθαι σημεῖον ϗ τὸ τὸν γόνον φαίνεσθαι μικρόν Ζγγ10. 760 b33. τὸ λέγειν τοὺς ἀπὸ τῆς ἐπιστήμης λόγους οὐδὲν σημεῖον Ηη5. 1147 a19. σημεῖον γεγονέναι ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων Πβ8. 1268 b38. σημεῖον ποιεῖσθαί τί τινος Ηβ2. 1104 b3. πο3. 1448 a35. Ζιι7. 613 a30. ζ17. 571 a8. ρ30. 1437 a18. — ὅσον (ὥσπερ) σημείου χάριν, veluti πίθηκος κέρκον οὐκ ἔχει, πλὴν μικρὰν τὸ ὅλον, ὅσον σημείου χάριν Ζιβ8. 502 b23. ι5. 611 a31. Ζμγ7. 669 b29, 670 b12 (inde σημείου χάριν Ζμδ10. 689 b5 scribendum est pro σμικροῦ χάριν). — σημεῖον mathem punctum Αγ10. 76 b5 al. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου, ἐπί, πρὸς τὸ αὐτὸ σημεῖον μβ6. 364 a31. γ3. 373 a4, 5. Φζ9. 240 b3. οὐκ ἔστιν ἐχόμενον σημεῖον σημείου ἢ στιγμὴ στιγμῆς Γα2. 317 a11. cf Φθ8. 264 a3. ἐντὸς τῶν ἄκρων ὁτιοῦν σημεῖον δυνάμει μέσον Φθ8. 262 a23. χρῆσθαι τῷ ἑνὶ σημείῳ ὡς δυσίν Φθ8. 263 a24, b12. σημεῖον αἰσθητόν Γα5. 321 b14. τοῦτο τὸ σημεῖον (ἡ ἐν τῷ ᾠῷ καρδία) πηδᾷ ϗ κινεῖται Ζιζ3. 561 a12. τὰ ζῷα κινεῖται τέτταρσι σημείοις, δυοῖν σημείοιν, πλείοσι σημείοις, πόσοις ἐλαχίστοις σημείοις sim Ζια5. 490 a26, 33. Ζμδ12. 693 b8, 14. 13. 696 a13. Ζπ1. 704 a10. 7. 707 a18, 22, b14. τὰ πρόσθια ὀπίσθια δεξιὰ ἀριστερὰ σημεῖα· τὸ μὲν ἠρεμεῖν τῶν σημείων, τὸ δὲ κινεῖσθαι· τὰ κινητικὰ σημεῖα Ζκ1. 698 a21. 8. 702 a25. Ζπ7. 707 b12, 13. Ζμδ13. 696 a15. — σημεῖον χρόνου Φδ8. 262 b2, 25. Οα12. 283 a11, 13.

σημειώδης. ἄλῳ σημειώδεις μγ3. 373 a30. τὰ ἐνύπνια ἔχει τι σημειῶδες μτ1. 462 b15.

σηπεδών. εἴ τις κατορύξειε κλίνην ϗ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδὼν ὥστε ἀνεῖναι βλαστόν Φβ1. 193 a13. αἱ ψύλλαι γίνονται ἐξ ἐλαχίστης σηπεδόνος Ζιε31. 556 b25. ὀσμὴν ἔχει τὰ λευκὰ οὐ σηπεδόνος, ἀλλὰ δριμυτέραν Ζικ1. 634 b21. τὸ γῆρας σηπεδών τίς ἐστιν πιδ7. 909 b3.

σήπειν. ἡ ἀλέα ἰσχύουσα σήπει Ζιζ16. 570 a23. ἡ πλεονάζουσα θερμασία ἀναθολοῖ τὰ ᾠὰ οἷον σήπουσα Ζγγ2. 753 a30. — ἐξελθούσης τῆς ψυχῆς διαπνεῖται ϗ σήπεται τὸ σῶμα ψα5. 411 b9. σήπεται πάντα τἆλλα πλὴν πυρός, γῆ, ὕδωρ, ἀήρ, τὸ ἀποκριθέν, σπόγγος ὥσπερ τὰ φυόμενα· ἡ

τροφὴ οὐ πεττομένη μδ1. 379 a14, 15. 3. 381 b12. Ζιε16. 548 b27. 19. 552 a13. Ζγε4. 784 b12, cf 785 a4. πκε20. 939 b27. κς17. 942 a17 al. ἡ ὑγρότης σήπεται ὑπὸ τῆς θερμότητος, ἐν τοῖς ψύχεσιν ἧττον σήπεται ἢ ἐν ταῖς ἀλέαις, ϗ τὸ κινούμενον ϗ ῥέον ἧττον σήπεται τοῦ ἀκινητίζοντος Ζγε4. 784 b5. μδ1. 379 a26, 34. πβ33. 870 a5. σήπεται πᾶν τὸ σηπόμενον ὑπ' ἀλλοτρίου θερμοῦ, τὸ ἠρεμοῦν, κινούμενα πάντα πβ33. 870 a1, 3. ιδ7. 909 b3. κβ4. 930 b3. ἡ θάλασσα κατὰ μέρος διαιρουμένη ταχὺ σήπεται· ἡ αὐτὴ αἰτία ϗ τοῦ τὸ πολὺ ἧττον τοῦ ὀλίγου σήπεσθαι μδ1. 379 b5, 2. τὰ ἄχυρα οὐ σήπει τὰ πεπεμμένα πκβ13. 931 a24. ἡ ἰλὺς σηπομένη Ζιε19. 551 b30. cf Ζγγ11. 763 a27. ὁ ἰχὼρ ὁ σηπόμενος πκβ13. 931 a26. τὰ ἔναιμα τάχιστα σήπεται Ζιγ19. 521 a2. πέττεται ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ, σήπεται δ' ἐν τῇ κάτω τὸ ἀποκριθὲν μδ3. 381 b12. τὸ ὑγρὸν ἢ ὀπτώμενον ἢ ἑψόμενον ἢ σηπόμενον ἢ ἄλλως πως θερμαινόμενον· γίνεται οὐδὲν σηπόμενον ἀλλὰ πεττόμενον, φαίνεται δὲ ϗ σηπόμενον τὸ χωριζόμενον μδ2. 379 b28. Ζγγ11. 762 a14. Ζμβ9. 654 b10. ὑγρὰ πρῶτον, εἶτα ξηρὰ τέλος γίγνεται τὰ σηπόμενα· ξηρότερα γίνεται τὰ σηπόμενα πάντα ϗ τέλος γῆ ϗ κόπρος μδ1. 379 a9, 22. ζῷα γίνεται ἐκ γῆς σηπομένης ϗ φυτῶν ϗ περιττωμάτων, ἐκ σηπομένης τῆς ὕλης, ἐκ σηπομένων ὑγρῶν, ἐν τῇ ἀποκρίσει σηπομένῃ ἐν τῇ κάτω κοιλίᾳ, ἐγγίνεται τοῖς σηπομένοις (syn ἐν τοῖς σαπροῖς) Ζιε1. 539 a23. 19. 552 a13. Ζγα1. 715 a25, b28, 5. 16. 721 a7. Ζμδ1. 379 b7. 11. 389 b5. πδ13. 878 a3. τὰ λευκὰ ϗ σεσημμένα προέρχεται Ζικ1. 634 a31, cf 27, 33. ὁ οἶνος ὕδωρ σεσημμένον, σαπέν (Emped 298) τδ5. 127 a18, 19. ὕδωρ σεσημμένον φτβ3. 825 a9. — ἡ σῆψις ϗ τὸ σηπτὸν περίττωμα τοῦ πεφθέντος ἐστίν Ζγγ11. 762 a15.

σήπειον, v σήπιον.

σηπία (v l σιπύα Ζιε12. 544 a2, σηπυία Ζιδ1. 525 a6. 8. 534 b25. ε6. 541 a12, σηπύα cod Aa, 'ut solet'). refertur inter τὰ ἄναιμα, τὰ θαλάττια, τὸ τῶν μαλακίων γένος Ζια4. 489 a33. 6. 490 b13. ε12. 544 a2. f 288. 1528 b21 et saepius. — a. descr part. πλατύτερον Ζιδ4. 524 a25. στόμα Ζιδ1. 523 b32. ε6. 541 b13, 16. f 317. 1531 b32. ὀφθαλμοί, ὀδόντες, τὸ γλωττοειδές f 317. 1531 b31, 32. Ζμβ17. 661 a14. πόδες ὀκτώ, βραχεῖς, ἐπὶ τῶν ποδῶν αἱ κοτυληδόνες f 317. 1531 b29. Ζμδ9. 685 a16, 23. Ζιδ1. 524 a23, 2. πλεκτάναι Ζιε6. 541 b13. προβοσκίδες δύο, μακραί f 317. 1531 b31, 38. Ζμδ9. 685 a33. Ζιδ1. 523 b30 Aub. 2. 527 a23. μυκτήρ, φυσητήρ Ζιε6. 541 b15, 17, 18. πτερύγια περὶ τὸ κύτος, πτερύγιον στενόν Ζιδ1. 524 a1. Ζμδ9. 685 b20. τὸ ὄστρακον ἐν τῷ νώτῳ, ἐντὸς τὰ στερεὰ ἐν τῷ πρανεῖ τοῦ σώματος, ἃ καλοῦσι τὸ σήπιον (v h v) f 317. 1531 b33. Ζιδ1. 524 b22. τὰ περὶ τὴν κοιλίαν, κύστις, ὑστέρα Ζμδ5. 678 b28. f 317. 1531 b35. Ζγγ8. 758 a6. δύο λευκὰ στιφρὰ Ζιδ4. 529 a4 Aub. χρῆται τῷ θόλῳ κρύψεως χάριν ϗ οὐ μόνον φοβουμένη Ζιι37. 621 b29 Aub. cf 33. δ1. 524 b16, 17. ε18. 550 a15. Ζμδ5. 679 a5, 9, 15, 20. f 315. 1531 b5. 317. 1531 b34, 41. ἐν τῷ σκότει πέφυκε λάμπειν ὁ τῆς σηπίας θολός αι2. 437 b7. — b. physiolog. πῶς νέουσι, νευστικαί, ἀφιᾶσι τὸ ὕδωρ Ζια5. 489 b35. δ1. 524 a1. ε6. 541 b12. Ζμδ9. 685 a14. αν12. 477 a4. ἀποσαλεύουσι, βαδίζουσι κατὰ ζυγά, οὐ πορεύονται ἐπὶ τοῖς ποσί Ζιδ1. 523 b33, 524 a23. ε12. 544 a5. λέγεται ὑπό τινων ὡς μεταβάλλει τὸ χρῶμα, οὐ διετίζουσιν, βραχύβιον, ἔνιαι διπήχεις Ζιι37. 622 a11, 31. ε18. 550 b14. δ1. 524 a27. f 317. 1532 a1. πανουργότατον Ζιι37. 621 b28. κρατοῦσι τῶν ἰχθύων Ζιθ2. 590 b33. cf ι37. 622 a1, 11. f 317. 1531 b37. ὅταν τῷ τριώδοντι πληγῇ ἡ σηπία, ὁ μὲν ἄρρην βοηθεῖ τῇ θηλείᾳ, ἡ δὲ θήλεια φεύγει τοῦ ἄρρενος πληγέντος· τοῖς δελέασιν ἁλίσκονται· τῆς σηπίας τὰ σαρκία σταθεύσαντες Ζιι1. 608 b17. δ8. 534 b25, a23. f 317. 1531 b43. — c. περὶ γενέσεως. ὁ ἄρρην, ἡ θήλεια (nusquam τὸ ἄρρεν, τὸ θῆλυ), πῶς διαφέρουσι Ζιδ1. 525 a9. ε12. 544 a5. 18. 550 b19. coitus, descr, κατὰ τὸν φυσητῆρα ἔνιοι ὀχεύεσθαί φασιν αὐτάς Ζιε6. 541 b1, 12, 18. ὁ ἄρρην, ὅταν ἐκτέκῃ ἡ θήλεια, ἐπιρραίνει τὰ ᾠά Ζιζ13. 567 b8, 10. cf ε12. 544 a4 Aub. κύει τοῦ ἔαρος, (πᾶσαν ὥραν Bk, πλῆθος ᾠῶν ci Aub), κύουσαι ἄρισται Ζιε18. 550 a26. 12. 544 a2. θ30. 607 b7. ποιεῖται τὸν τόκον, πῶς, πότε, πρὸς τὴν γῆν ἐκτίκτει Ζγγ8. 757 b32. Ζιε12. 544 a2. 17. 549 b5. 18. 550 b6. ἀποτίκτει ἐν ἡμέραις ιε', ἐκτίκτει κατὰ τὸν φυσητῆρα Ζιε12. 544 a3. 18. 550 a26. 6. 541 b17. τὰ ᾠά, στιφρά, αὐξάνεται Ζγγ8. 758 a6. Ζιε18. 550 a27. 12. 544 a4, 5 Aub. 18. 550 a14. ⟨ἃ⟩ δὲ αἱ σηπίαι ἀποτίκτουσι, γίνεται ὅμοια μύρτοις μεγάλοις ϗ μέλασιν· ἔχει δύο τε τὰ κύτη ϗ πολλὰ ᾠὰ ἐν τούτοις. χαλάζαις ὅμοια λευκαῖς· μακρὸν ϗ συνεχὲς ἐκ τῶν ᾠῶν, syn τὸ ᾠὸν συνεχές Ζιε18. 550 a10 Pik Aub, b10, 13. δ1. 525 a6. ἐπῳάζει τὰ ᾠὰ ἐκτεκόντα οὗ ἂν τὰ κυήματα ᾖ, προσπέφυκεν ἡ γιγνομένη σηπία τοῖς ᾠοῖς κατὰ τὸ πρόσθιον Ζιε18. 550 b1, 3. Ζγγ8. 758 a21. (Sepia officinalis *L.* C II 757. A Siebld XII 372 sq. AZι I 150, 5. M 264 sq. Lichtenstein Abh der Berl Acad 1818. Vogt zool Briefe I 381. Ritter Erdkunde XIX 1192, 1194.)

σηπίδιον. Ζιε18. 550 a16, 19 Aub, 22, 26, 29, 31, b16. syn ἡ γιγνομένη σηπία, αἱ μικραί, v σηπία. (cf Oken Isis 1835 p 499.)

σήπιον (de v l cf Langk ad Ζμ 654 a21). τῇ σηπίᾳ ἐντός ἐστι τὰ στερεὰ ἐν τῷ πρανεῖ τοῦ σώματος, ἃ καλοῦσι σήπιον· τὸ σήπιον ἰσχυρὸν ϗ πλατύ ἐστι, μεταξὺ ἀκάνθης ϗ ὀστοῦ, ἔχον ἐν αὐτῷ ψαθυρότητα σομφήν· οὔτ' ἄκανθα οὔτ' ὀστοῦν οὐθ' οἷον σήπιον Ζιδ1. 524 b23, 25. 7. 532 b1. τὸ ἀνάλογον ταῖς ἀκάνθαις, τὸ καλούμενον σηπίον Ζμβ8. 654 a21. cf δ5. 679 a21. ἓν γὰρ λαβεῖν οὐκ ἔστι τὸ αὐτό, ὃ δεῖ καλέσαι σήπειον ϗ ἄκανθαν ϗ ὀστοῦν Αγ14. 98 a21. os sepiae.

σηπτικόν. ἡ ἀσπὶς ἐν Λιβύῃ γίνεται, ἐξ οὗ ὄφεως ποιοῦσι τὸ σηπτικόν Ζιθ29. 607 a22.

σήραγξ. ἐν ταῖς σήραγξι τῶν πετρῶν, περὶ τὰς σήραγγας τῶν πετριδίων Ζιε16. 548 a24. 15. 547 b21. εἰς μυχοὺς σήραγγας τῆς γῆς κ4. 395 b31.

σής. οἱ σῆτες ποῦ γίνονται Ζιε32. 557 b3. (tynea Thomae, tinea Gazae Scalig. Tinea pellionella, tapetzella, sarcitella C II 791. S I 391. Su 205, 20. AZι I 170, 43. St. Cr. K 705, 4.)

Σηστὸς τηλία τοῦ Πειραιέως Ργ10. 1411 a13, cf Πειθόλαος.

σήψ. ὄφεις οἱ λεγόμενοι σῆπες. descr θ164. 846 a11. cf Beckm p 311. Prantl de coloribus 135. Meyer Gesch d Bot I 192. tabificus aspis Salmas exer Pl 243b.

σηψιδακὶς τὸ φαλάγγιον (cf Πλάτων p 599 b31) τζ2. 140 a4.

σῆψίς ἐστι φθορὰ τῆς ἐν ἑκάστῳ ὑγρῷ οἰκείας ϗ κατὰ φύσιν θερμότητος ὑπ' ἀλλοτρίας θερμότητος· οὐ μὴν ἀλλ' ἰδίως λέγεται σῆψις ἐπὶ τῶν κατὰ μέρος φθειρομένων, ὅταν χωρισθῇ τῆς φύσεως· τῇ ἁπλῇ γενέσει ἐναντίον μάλιστα κοινὸν σῆψις μδ1. 379 a16, cf 21, 13, 3. περὶ σήψεως μδ1. 379 a3-b9. ἔστιν ἡ σῆψις ϗ ὕδατος ϗ γῆς ϗ τῶν σωματικῶν πάντων τῶν τοιούτων, διὸ ϗ τῆς γεώδους ἀτμίδος· ἡ σῆψις ϗ τὸ σηπτὸν περίττωμα τοῦ πεφθέντος ἐστίν· γίνεται

σῆψις ὑπὸ θερμότητος μὲν πᾶσα, οὐ τῆς συμφύτου δέ Ζγε4. 784 b8, 23, b6. γ11. 762 a15. ὅταν ἡ μάλιστα σῆψις (ἐν τῇ θαλάττῃ, ἐν τοῖς ποταμοῖς) Ζιζ16. 570 a20. ἔνια δὲ σῆψίς ἐστιν, οἷον τὰ συντηκτά· τὸ τέλος τῆς κατὰ φύσιν φθορᾶς σῆψίς ἐστιν μδ11. 389 b8. 1. 379 a8. παῦλα ἐν τοῖς φύμασι σῆψις αν20. 480 a1. αἱ ἐκκρίσεις ϗ σήψεις ἀλλότρια τῆς φύσεως ἡμῶν εἰσίν πδ13. 878 a12. ἄνευ ἐσχαρώσεως ϗ σήψεως τῆς σαρκός πα33. 863 a14. γίνεται ἡ πολιὰ σήψει τινί· τὰ πνεύματα κωλύει τὴν σῆψιν Ζγε5. 785 a25. ἡ ἐπιπολάζουσα σῆψις Ζιζ15. 569 a28. τὰ φυτὰ γίνονται ἐκ σήψεων· αἱ γὰρ σήψεις κατέχουσιν ἀέρα φτβ4. 825 b13, 14.

Σθένελος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Σθενέλου ϗ Εὐρυάλου f 596. 1576 b19. — Σθένελος τραγῳδίας ποιητής f 577. 1572 b41, eius ποίησις ταπεινή πο22. 1458 a21. Vhl Poet III 263.

σιαγών. σιαγόνες δύο Ζια11. 492 b22. ἡ ἄνω Ζια11. 492 b24. β1. 501 a13. δ9. 536 a17. Ζμβ17. 660 b29. δ11. 691 b6. ἡ κάτω Ζιδ9. 536 a16. Ζμβ17. 660 b27, 28. δ11. 691 a28, b5. vel ἡ ἄνωθεν, ἡ κάτωθεν Ζιγ7. 516 a24, 25. Ζμδ11. 691 b15. τὸ ὀστοῦν τῆς σιαγόνος· (τῶν σιαγόνων) τὸ πρόσθιον γένειον, τὸ δ' ὀπίσθιον γένυς (cf αἱ σιαγόνες ἄκραι Plat Tim 75 D)· ἐν ταῖς σιαγόσιν ἔνεστι τὸ τῶν ὀδόντων γένος Ζγε8. 789 a1. Ζια11. 492 b22. γ7. 516 a26. τὰ ἄλλα πάντα κινεῖ τὴν σιαγόνα τὴν κάτω, τοῖς ἄλλοις ἡ ἄνω ἀκίνητος Ζμδ11. 691 b5. β17. 660 b29 (F 284, 74). Ζιγ7. 516 a24. ἄνθρωπος et mammalia ϗ ἄνω ϗ κάτω κινοῦσι τὰς σιαγόνας ϗ εἰς τὸ πλάγιον Ζμδ11. 691 a29. οἱ ἰχθύες, ὄρνιθες ϗ τὰ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων εἰς τὸ ἄνω ϗ κάτω μόνον κινοῦσι τὰς σιαγόνας, sed ἡ ὄρνις ἀντὶ σιαγόνων ἔχει τὸ καλούμενον ῥύγχος Ζμδ11. 691 a30. β16. 659 b5. ἄνθρωπος ἔχει πώγωνα ἐν ταῖς σιαγόσιν· ἔνια (ζῷα) ἔχει τὰς σιαγόνας δασείας, τὸ τῶν λοφούρων γένος ἔχει τὰς σιαγόνας μακράς· σιαγόνες μεγάλαι σαρκώδεις σημεῖον ἀναισθήτου πι25. 893 b19. Ζιγ11. 518 b19. α16. 495 a4. φ3. 807 b24. mammalium ὅσα ἔχει προμήκεις εἰς στενὸν ἀπηγμένας τὰς σιαγόνας Ζμβ16. 658 b30, cf 33. ἐν τῷ βράγχῳ μάλιστα τὰ περὶ τὰς σιαγόνας (ὑῶν) φλεγμαίνει Ζιθ21. 603 a32. ἡ τοῦ ποταμίου κροκοδείλου σιαγών, v κροκόδειλος p 410 b5-9. χαμαιλέων ἔχει πρὸς ταῖς σιαγόσιν ὀλίγα σαρκία Ζιβ11. 503 b13. βάτραχος ποιεῖ τὴν ὀλολυγόνα, ὅταν ἰσοχειλῆ τὴν κάτω σιαγόνα ποιήσας ἐπὶ τῷ ὕδατι περιτείνῃ τὴν ἄνω· δοκεῖ δὲ διαλαμπουσῶν τῶν σιαγόνων ἐκ τῆς ἐπιτάσεως ὥσπερ λύχνοι φαίνεσθαι οἱ ὀφθαλμοί Ζιδ9. 536 a16 (? cf Aub). τοῦ ἀστακοῦ digitus mobilis ὥσπερ σιαγών Ζιδ2. 526 a18. — κινεῖ πάντα τὰ ζῷα τὴν κάτω σιαγόνα (v l, S et Aub, κάτωθεν γένυν Bk) Ζια11. 492 b23. cf τὸ μὲν κινούμενον ἐν τοῖς ὀδοῦσι στόμα τὴν κάτω γένυν εἶναι, τὸ δ' ἀκίνητον τὴν ἄνω Galen XVIII A 426.

σίαλον. ὥσπερ ϗ τῷ στόματι σιάλου πολλαχοῦ μὲν ϗ πρὸς τὴν φορὰν τῶν σιτίων (σίαλον πολλαχοῦ ἀφίεμεν κατὰ τὴν προσφορὰν ci Pik) Ζικ3. 635 b19. ὥσπερ σιάλῳ καταλείφονται (ci Aub, ὥσπερ οἱ ἅλες κ Bk, ὑάλῳ S, ἁλὸς στίλβη Pik) Ζιε24. 555 a14 Aub. παραλείφειν τῷ σιάλῳ τὰ παιδία (cf Δημοκράτης p 174 b57) Ργ4. 1407 a8. τὰ βεβρεγμένα τῶν ζευγῶν ϗ πεπωκότα τὸ σίαλον εὐφωνότερα γίγνεται ακ802 b22.

Σιβύλλης θάλαμος κατάγειος ἐν Κύμῃ θ95. 838 a6. Σίβυλλαι ϗ Βάκιδες πλ1. 954 a36.

σιγᾶν. σιγῶντα λέγειν, ambigue dictum (Plat Euthyd 300 B) τι4. 166 a12. 10. 171 a8. 19. 177 a12, 25.

Σίγειον. περὶ τὸ Σίγειον Ζιε15. 547 a5. 17. 549 b16. Σίγειον antiquum nomen Tarenti θ106. 840 a15. — Σιγειεῖς Ρα15. 1375 b31.

σιγή, opp φωνή Οβ9. 290 b27. opp ψόφος ψβ10. 422 a23. ὅτι μάλιστα σιγῇ πλεῖν Ζιδ8. 533 b21.

σιγηλός. ζῷα σιγηλά, opp κωτίλα Ζια1. 488 a34.

σίγμα. τριῶν ὄντων τόπων (τοῦ στόματος) ἐν ἐφ' ἑκάστῳ ἐπιφέρεται τὸ σίγμα Μν6. 1093 a24 Bz, cf σ p 670 a30.

σιγμός. σιγμὸν μικρὸν ἀφιᾶσιν αἱ χελῶναι, συριγμὸν οἱ ὄφεις Ζιδ9. 536 a7.

σίγυνον Κυπρίοις μὲν κύριον (ὄνομα), ἡμῖν δὲ γλῶττα πο21. 1457 b6, Vhl Poet III 247.

σιδηρεῖον. συνεπρίατο τὸν σίδηρον ἐκ τῶν σιδηρείων Πα11. 1259 a25.

σιδήρεος, σιδηροῦς. εἰ ἦσαν οἱ ἰχθύες σιδηροῖ (fort ὑγροί) Φδ8. 216 b19. χαλκοῦν ἢ σιδηροῦν δεῖ εἶναι τὸν πέλεκυν Ζμα1. 642 a11.

σιδήριον. κόπτειν σιδηρίῳ ὀξεῖ Ζιι14. 616 a26. αἰσθέσθαι τὸ σιδήριον προσιόν Ζιδ8. 535 a16. ἐὰν ἐπικαύσῃ τις (τοὺς ὄρνιθας) δυσὶν ἢ τρισὶ σιδηρίοις Ζιι50. 631 b27. ἂν τύχῃ σιδήριόν τι ἐν τῷ σώματι (ἐλεφάντων) ἐνόν, ἐκβάλλει τὸ ἔλαιον, ὅταν πίωσιν Ζιθ26. 605 b3. πλατέα σιδήρια ἐπιπλεῖ Οδ6. 313 a17. ῥινοῦν ϗ χαράττειν τὰ σιδήρια ϗ τοὺς πρίονας ακ803 a3.

σιδηρῖτις. μῦς σιτοῦνται τὴν γῆν τὴν σιδηρῖτιν f 326. 1532 b15.

σίδηρος τήκεται, μαλάττεται, χυτόν, ἐλατόν, ἀπίεστον, γῆς μᾶλλόν ἐστιν μγ6. 378 a28. δ6. 383 a31, 32. 7. 384 b14. 9. 385 b11, 386 b10. 10. 388 b31, 389 a11. σίδηρος θερμαίνεται βραδύτερον ὕδατος Ζμβ2. 648 b34. ὁ χαλκὸς ϗ σίδηρος ὀσμώδη αι5. 443 a18. διαφωνεῖ τὸ βαρὺ ϗ τὸ σκληρὸν ἐπὶ μολίβδου ϗ σιδήρου Φδ9. 217 b19. ὁ λίθος τὸν σίδηρον κινεῖ ψα2. 405 a21. τὴν βαφὴν ἀφίησιν ὁ σίδηρος Πη14. 1334 a8. ἀμείνων σίδηρος ὁ ἐλάττω ἔχων τὴν ἀποκάθαρσιν μδ6. 383 a4. ἰδιαιτάτη γένεσις σιδήρου τοῦ Χαλυβικοῦ ϗ τοῦ Ἀμισηνοῦ θ48. 833 b22. f 248. 1524 a5. — ἀπέκτεινα πρότερον ἐπ' ἐμὲ σίδηρον αἰρόμενον ρ37. 1444 b12. ἐὰν χαλκῷ τις τμηθῇ, ῥᾷον ὑγιάζεται ἢ σιδήρῳ πα35. 863 a25. — τὸν θεὸν μῖξαι χαλκὸν ϗ σίδηρον τοῖς τεχνίταις μέλλουσιν ἔσεσθαι (cf Πλάτων p 598 a29) Πβ5. 1264 b14.

σιδηροφορεῖσθαι. οἱ Ἕλληνες ἐσιδηροφοροῦντο Πβ8. 1268 b40.

Σιδηρώ Ρβ23. 1400 b17 (Soph fr 592, Nck σιδήρῳ c Schol).

σίζειν. εἰ βροντᾷ, ἀποσβεννυμένου τοῦ πυρὸς ἀνάγκη σίζειν ϗ ψοφεῖν Αδ11. 94 b33. τῆς ἡμέρας σίζειν ϗ ψοφεῖν τὸν ἀέρα θερμαινόμενον ὑπὸ τοῦ ἡλίου (cf Ἀναξαγόρας p 49 b45) πια33. 903 a8.

Σιθωνία τῆς Θρᾴκης (ci Sylb ex Steph Byz pro Βιθυνία) θ33. 832 b27.

Σικανική. ἐν τῇ Σ. τῆς Σικελίας μβ3. 359 b15.

Σικελία μβ3. 359 b15. 8. 366 a26. Πβ10. 1271 b39. σ973 a25, b20. f 238. 1521 b19, 1522 a4. inter νήσους ἀξιολόγους refertur κ3. 393 a12. ἐν Σικελίᾳ Ζιη6. 586 a3. εἰς Σικελίαν τὴν πόλιν ἐξέχεαν Ργ10. 1411 a25. Χαλκιδικαὶ πόλεις περὶ Σικελίαν Πβ12. 1274 a25. f 560. 1570 b1. de eius rebus publicis Πα11. 1259 a23. ε12. 1316 a35. πο23. 1459 a26, naturalibus θ40. 833 a21. 55. 834 b3. 57. 834 b8. 81. 836 a28. 82. 836 b13. 105. 840 a2. 111. 840 b25. 130. 843 a1, 5. 148. 845 b4. 172. 847 a3. Ζιγ17. 520 b1. 20. 522 a22. θ28. 606 a5. — comoedia Sic πο3. 1448 a32. 5. 1449 b7. — Σικελικὸς (πόντος, κόλπος) μβ1. 354 a21. Σικελικὸν πέλαγος κ3. 393 a28. Ζιε8. 542 b16. Πολύκριτος ὁ

τὰ Σικελικὰ γεγραφώς θ112. 840 b32. τάλαντον Σικελικόν f 547. 1568 b27. Σικελικῶν νομισμάτων ὀνόματα f 467. 1555 a4. — Σικελιώτης. Ἀγαθοκλῆς ὁ βασιλεὺς Σικελιωτῶν θ110. 840 b23. οἱ Σικελιῶται τὼς δύο χαλκῶς ἐξᾶντα καλῶσιν f 467. 1554 b42.

σικύα. 1. planta. τὸ χρῶμα παραπλήσιον ταῖς σικύαις ταῖς ἐχώσαις τὼς τραχήλως μακρώς Ζι14. 616 a22. (Cucumis prophetarum, Cucurbita pepo Sprengel hist rei herb I 48, 105. Cucumis melo Fraas 103.) — 2. σικύα ἰατρική. ἕλκειν τὰ αἰδοῖα (τὸ σπέρμα) ὥσπερ τὰς σικύας Ζγβ4. 737 b32. κόλλησιν εἶπε τὴν τῆς σικύας προσβολήν Ργ2. 1405 b3. cf Oribas II 781.

σίκυος. σικύω σπέρμα Ζιε19. 551 a12. ὗς πιαίνεται σικύοις Ζιθ6. 595 a29. τὼς σικύως πῶς δεῖ φυτεῦσαι πκ9. 923 b17. 14. 924 a36. 32. 926 b4. σίκυος ϗ κολόκυνθα ἄνθος ἔχοντα ἄκαρπά ἐστιν πκ3. 923 a13. οἱ σικυοὶ εἰσι σύνθετοι ἐκ σαρκῶν ϗ κόκκων ϗ λεμμάτων φτα5. 820 a38. (σικυός 820 a38, reliquis locis σίκυος Bk, cf Lob Par 148.) (Cucumis melo Sprengel I 105. C. sativa Fraas 103.)

Σικυών θ58. 834 b23. f 596. 1576 a32. eius tyrannis Πε12. 1315 b13, 1316 a30. — Σικυώνιοι Ηγ11. 1117 a27. Σικυωνίων πολιτεία f 539.

σίκχος def, opp παμφάγος ηεγ7. 1234 a6.

σίλφη (v l σίφλη, cf Lob Phryn 300). refertur inter τὰ ἔντομα ὅσα ἐκδύνει τὸ γῆρας Ζιθ17. 601 a3 Aub. (silpha Gazae Scalig. silphe C II 772. cf S I 641. Blatta orientalis rel Lepisma St. Cr. K 898, 3, Blatta germanica Su 199, 12. in incert rel AZι I 170, 44.)

σίλφιον (AZι I 186). γίνεται ἐν τῷ σιλφίῳ τι ὀφείδιον Ζιθ 29. 607 a23. Βάττω σίλφιον f 485. 1557 a35, b7, cf παροιμία p 570 a12.

σίμβλος. ἐκ τῶ σίμβλω τότ' ἐξαιρετέον τὸν κηρόν Ζι40. 627 a6.

σιμός. (τῶ ἐγχέλυος) τὸ μὲν γένος μείζω κεφαλὴν ἔχει ϗ μακροτέραν, τὸ δὲ μικρὰν ϗ σιμοτέραν Ζιδ11. 538 a13. ὁ ἵππος ὁ ποτάμιος τὴν ὄψιν σιμός Ζιβ7. 502 a11. σιμός, opp γρυπός Ρα4. 1360 a29. Πε9. 1309 b24. τὰ παιδία πάντα σιμὰ πλγ18. 963 b15. οἱ ὐλότριχες σιμότεροι πλγ18. 963 b11. οἱ σιμὴν τὴν ῥῖνα ἔχοντες λάγνοι φ6. 811 b2. τὸ σιμόν, dist κοῖλον, ῥοικόν, ῥαιβόν τι31. 181 b38. τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ῥινί, usitatum Aristoteli exemplum τῶ συνειλημμένω μετὰ τῆς ὕλης Με1. 1025 b31 Bz, 32. ζ5. 1030 b29, 31. 10. 1035 a26. κ7. 1064 a23. τι13. 173 b10. 31. 182 a4. Φα3. 186 b22. β2. 194 a6. ψγ4. 429 b14. 7. 431 b13 al. — αἱ πρὸς τὸ σιμὸν πορεῖαι, opp αἱ κατάντεις πβ38. 870 a30, 36, 32, 35. ε41. 885 b5.

Σῖμος Ἀλευάδης Πε6. 1306 a30.

σιμότης, opp γρυπότης Ρα4. 1360 a27. ἡ σιμότης, exemplum τῶ συνειλημμένω μετὰ τῆς ὕλης (cf σιμός), dist κοιλότης Μζ5. 1030 b17 Bz. 10. 1035 a5. κ7. 1064 a25. Φβ2. 194 a13 al.

σιμῶν. τὰ στεγανόποδα ϗ διῃρημένως μὲν ἔχοντα τὼς πόδας σεσιμωμένως δέ Ζμδ12. 693 a7 Fr.

Σιμωνίδης. eius versus afferuntur ΜΑ2. 982 b30 (fr 5, 10), Ζιε8. 542 b7 (fr 12), Ρα6. 1363 a15 (fr 50), 9. 1367 b19 (fr 111, 3), γ2. 1405 b24 (fr 7), non addito poetae nomine Ηα11. 1100 b21. Ργ11. 1411 b27 (fr 5, 2), Ργ8. 1409 a14-17 (? fr 27). ὁ Σιμωνίδω μακρὸς λόγος Μν3. 1091 a7 (cf fr 189). Simonidis apophthegma Ρβ16. 1391 a8, avaritia Ηδ2. 1121 a7. Σιμωνίδῃ Τιμοκρέων ἐφιλονείκει f 65. 1486 b35. — epigramma ab aliis, non ab Aristotele, Simonidi adscriptum affertur Ρα7. 1365 a26. 9. 1367 b18 (fr 163). Simonidis dictum ὅτι σοφώτατος ὁ χρόνος resp Φδ13. 222 b17 (cf fr 19). Σιμωνίδης τίνας ἔλεγε τὼς εὐγενεῖς f 83. 1490 a22.

σιναμωρία. ζῴων γένος ἄλλο ἄλλω διαφέρει ὕβρει ϗ σιναμωρίᾳ ϗ τῷ παμφάγον εἶναι Ηη7. 1149 b33.

σίνηπι (Lob Path II 294). τῶ σινήπιος χυλοὶ θερμοὶ ϗ δριμεῖς φτα5. 820 a36. (Sinapis alba *L* Langkavel p 26.)

Σίνις. λόχος Λακεδαιμονίων f 498. 1559 a22, 26.

σίννις. Σκίρων σίννις ἀνήρ Ργ3. 1406 a8, cf Λυκόφρων p 439 b49.

σινόδων (v l σινώδων, συνώδων, συνόδων, cf Lob Par 248. Oribas I 591. Xenocrates περὶ τῶν ἀπὸ ἐνύδρων τροφῆς ed Cajet de Ancora 4 et 251). refertur inter τὼς ἰχθῦς σαρκοφάγως, προσγείως, ἀγελαίως Ζιθ2. 591 a11, b5, 9. 13. 598 a10. ι2. 610 b5. ἐκβάλλει τὴν κοιλίαν Ζιθ2. 591 b6 (cf Cuv VI 218). (synodus Thomae, dentex Gazae Scalig. dentale C II 284. cf Gesner s h v. Belon I 174. Ar syn pisc 60. S I 626 et hist lit pisc 93. Wiegmann, Archiv 1840 I 387. Tetraodon hispidus vel mola vel Sparus dentex St. Tetraodon lineatus K 859, 6. Cr. in incert rel AZι I 139, 60.)

σίνος. ὁ καλώμενος ἀστὴρ (cf ἀστήρ p 116 a56) σίνος μέγιστόν ἐστιν ἐν τῷ εὐρίπῳ τῷ τῶν Πυρραίων Ζιε15. 548 a9 Aub.

Σιντῶν χώραν τῆς Θράκης θ115. 841 a27. cf Oribas I 602.

σινώδων Bk et Pik Ζιθ13. 598 a10. v σινόδων.

Σίνων tragoedia πο23. 1459 b7. cf Vhl Poet III 283. Nck fr tr p 200.

Σινώπη σ973 a24. f 238. 1521 b17. κατ' Εὔμηλον ϗ Ἀριστοτέλη Ἀσωπῶ (ἡ Σινώπη) f 540. 1567 b23. — Σινωπέων πολιτεία f 540.

σίξις (Lob Par 407). ἡ σίξις μικρὰ ζέσις μβ9. 370 a9. τὸν ψόφον ἀποσβεννυμένω (τῶτω τῶ πυρὸς) ϗ τὴν σίξιν βροντὴν εἶναι μβ9. 369 b17.

Σίπυλος μβ8. 368 b31. θ162. 846 b3.

Σῖρις. οἱ τὴν Σῖριν κατοικῶντες εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν ὠχ ἧττον Συβαριτῶν f 542. 1568 a11.

Σιρῖτις. τὴν καλωμένην Σιρῖτιν (ci Bk², codd Σύρτιν) Πη10. 1329 b21.

Σίρρας Πε10. 1311 b12.

σίστρος (cf σεῖστρος), βοτάνη παραπλησία ἐρεβίνθῳ θ160. 846 a34 Beckm. cf Meyer Gesch der Bot II 157. Langkavel p 3.

σισύμβριον. ἐκ τῶν σισυμβρίων σαπέντων σκορπίως γίνεσθαι f 325. 1532 b11. τὸ τράγιον τμηθὲν ϗ φυτευθὲν παρὰ τὴν θάλασσαν ἔσται σισύμβριον φτα7. 821 a31. cf Meyer Nic Damasc p 100. (fort Mentha aquatica *L* Fraas 177.)

Σίσυφος Ργ11. 1412 a5. πο18. 1456 a22. ἀγὼν ἐν Ἰσθμῷ Σισύφω νομοθετήσαντος f 594. 1574 b33.

σιταρκία τριμήνω προδεδομένη οβ1350 a36.

σιταρχία (σιταρκία?). δῶναι, εἰληφέναι τὴν σιταρχίαν, παραιρεῖσθαι τὰς σιταρχίας ϗ τὼς μισθὼς οβ1353 b2, 5, 1351 b16, 12.

σιτεῖσθαι. σιτησόμενος κ6. 400 b19 Bsm. σιτώμενος ἄλφιτα ξηρά f 99. 1494 a12, 17. σιτεῖσθαι τὴν γῆν τὴν σιδηρῖτιν f 326. 1532 b14.

σιτηρεσιάζειν εἰς δίμηνον οβ1353 a22.

σιτηρός. μέτρα σιτηρὰ ϗ οἰνηρά Ηε10. 1135 a2.

σιτίζειν. (ἡ κορώνη) παραπετομένη σιτίζει (τὼς νεοττώς) Ζιζ6. 563 b12. f 8. 564 a18.

σιτίον. τὰ σιτία ϗ τὰ ποτά Ηβ2. 1104 a16. γ13. 1118 a31. τὰς ζῶντας σιτίων δεῖσθαι ρ14. 1431 a11. (αἱ ἐγχέλυες) τρέφονται τῇ ἰλύϊ ϗ σιτίοις Ζιθ2. 592 a1.

σιτοδεία. ἐν σιτοδείᾳ οβ1346 b29, 1348 b17.

σιτομέτρας αἱρῦνται Πδ15. 1299 a23.

σιτόπωλος. τὰς σιτοπώλας (v l σιτοπώλας) Ζιζ24. 578 a1.

σῖτος. ἐπέτεια, οἷον τά τε χεδροπὰ ϗ ὁ σῖτος Ζγγ1. 750 a25 (cf Oribas I 573, 582). σῖτος κατὰ πᾶν ἔτος γεννᾶται ϗ ξηραίνεται, μεταβάλλεται εἰς ἕτερον εἶδος φτα4. 819 b13. 7. 821 a31. ὁ σῖτος ϗ τὰ φυόμενα πάντα τελευταῖον γίνεται ξανθά χ5. 797 a19. ὁ σῖτος ἀποκάεται (i e ὑπὸ ψυχρότητος πήγνυται a25) πκγ34. 935 a19. αἱ κύνες ὅταν ἑλμινθιῶσιν ἐσθίυσι τῦ σίτυ τὸ λήιον Ζιι6. 612 a32. — οἱ σῖτοι οἱ ταχὺ ἁδρυνόμενοι ϗ μὴ πιληθέντες Φε6. 230 b2. ὁ σῖτος γῆς ἐστίν μδ10. 389 a15. σίτυ ἐξαγωγή Ηε8. 1133 b9, εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Ἀττικὸν ἐμπόριον f 410. 1546 b7, φυλακή f 396. 1544 a1. — σῖτος καλεῖται διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν ἢ τοῖς ὀρφανοῖς f 384. 1542 a11.

σιτοφάγος (Hom ι 191) Ζιζ28. 578 b2.

σιτοφύλακες, ἀρχή τις Ἀθήνησιν f 411. 1546 b11.

σίττη (v l σίππη), aquilae hostis, καταγνύει γὰρ τὰ ᾠὰ τῦ ἀετῦ, mores, descr Ζιι1. 609 b11, 12. 17. 616 b22-25. (sytha, sita, speghta Thomae, sitta Gazae, Scalig. sitte C II 774. cf S I 592, II 13, 114. Sitta europaea K 946, 7. St. Cr. Su 121, 72. in incert rel AZι I 107, 97.)

Σιφαί. ἡ λίμνη ἡ ἐν Σιφαῖς Ζμδ13. 696 a5. Ζιβ13. 504 b32. Ζπ7. 708 a5. cf Forchhammer Halcyonia p 23.

σιωπᾶν. ὄρθριαι σιωπῶσιν αἱ μέλιτται Ζιι40. 627 a24. οἱ φοβύμενοι σιωπῶσιν, opp ἀναβοᾶν πκζ9. 948 b21.

σιωπή. ὁ δὲ (ἡγεμὼν τῶν περδίκων) πολλάκις σιωπῇ προσέρχεται Ζιι8. 614 a17.

σιωπηλός, opp λαλίστερος πλ1. 953 b1.

σκαιός. δεῖ τὰς γνώμας οἰκείας φέρειν τῦ πράγματος, ἵνα μὴ σκαιὸν ϗ ἀπηρτημένον φαίνηται τὸ λεγόμενον ρ12. 1430 b7.

σκαίρειν. ὠχριῶσι τὰ πρόσωπα οἱ ἀγωνιῶντες, κινῦνται δὲ ϗ σκαίρυσι τοῖς ποσίν πβ31. 869 b9. σκάρος ἀπὸ τῦ σκαίρειν (κέκληται) f 313. 1531 a28.

σκαλεύειν τὸ ὗς, τὰ ὦτα πλβ6. 960 b35. 13. 961 a37. λγ1. 961 b16. μὴ τὸ πῦρ τῇ μαχαίρᾳ σκαλεύειν (Pythag, i e μὴ κινεῖν τὸν ὀργιζόμενον λόγοις παρατεθηγμένοις) f 192. 1512 a42.

σκαληνής. τρίγωνον σκαληνές (v l σκαληνόν), dist ἰσοσκελές, ἰσόπλευρον Αγ5. 74 a27. Φδ14. 224 a5, 11.

σκαληνός. τρίγωνον σκαληνόν, dist ἰσοσκελές Αγ23. 84 b7. cf Theophr f 1, 66.

σκαλίδρις (v l σκαλίδρες, σκανδρίς, ὁ καλίδρις. ὁ καλίδρις C et S in textu, ci σκαλυδρίς S I 596). τὸ ὐραῖον κινεῖ, ποικιλίαν ἔχει, τὸ δ' ὅλον σποδοειδές Ζιθ3. 593 b7. (skandris Thomae, calidris Gazae Scalig. le chevalier Belon IV 16. calidris C II 152. Scolopax calidris K 869, 2, Cr. Totanus calidris Su 147, 125. in incert rel AZι I 94, 41.)

σκάλλειν ϗ σκάπτειν θ91. 837 b22.

σκαλμός. ὑπομόχλιον ὁ σκαλμὸς γίνεται μχ4. 850 b11.

Σκάμανδρος θ160. 846 a34. cur Ξανθός ab Homero appellatus sit Ζιγ12. 519 a18, 19.

σκαμμωνία τὴν κοιλίαν λύει, κινεῖ πα43. 864 b13. 41. 864 a4. (Convolvulus Scammonia *L* Fraas 171. Langkavel 53.)

σκάπτειν. ἀρῦντες ϗ σκάπτοντες Ζιι41. 628 a9. σκάπτυσι ϗ σκάλλυσι θ91. 837 b21.

σκαπτήρ Ηζ7. 1141 a15, cf Ὅμηρος p 507 a28.

σκαρδαμύκτης. οἱ σκαρδαμύκται δειλοί φ6. 813 a20.

σκαρδαμυκτικός. οἱ ὀφθαλμοὶ ἢ σκαρδαμυκτικοὶ ἢ ἀτενεῖς ἢ μέσοι Ζια10. 492 a10. ὀμμάτιον σκαρδαμυκτικὸν βραδέως φ3. 807 b37.

σκαρδαμύττειν. τῦ σκαρδαμύττειν genera distinguuntur Ζμβ13. 657 a27, 29, 36, b15, 19, 22, syn μύειν a29. τῶν ὀρνίθων ἔνιοι σκαρδαμύττυσιν ὑμένι ἐκ τῶν καιθῶν Ζμδ11. 691 a22. Ζιβ12. 504 a25, 29. διὰ τί σκαρδαμύσσομεν πλδ12. 964 b14. ὄμματα ἀσθενῆ ϗ σκαρδαμύττοντα φ3. 807 b7. τὰ ταχέως σκαρδαμύττοντα τῶν ὀφθαλμῶν τὰ μὲν δειλὸν τὰ δὲ θερμὸν σημαίνει φ3. 808 a1. (σκαρδαμύσσειν 657 a36, 964 b14 Bk.)

Σκαρίσκος. ἐν τοῖς περὶ τὸν Σκαρίσκον Βυδινοῖς οἰκῦσιν ὐ γίνεσθαι πρόβατον λευκόν f 321-323. 1532 a43.

σκάρος. κέκληται ἀπὸ τῦ σκαίρειν f 313. 1531 a28. refertur inter τὰς ἰχθύας τὰς ἀκανθηροτέρυς Ζιι37. 621 b16 (cf Did praef V). descr f 311. 1531 a10-17. ὐ καρχαρόδυς Ζιβ13. 505 a28. Ζμγ1. 662 a7 (sed καρχαρόδοντα εἶναι f 311. 1531 a11). ἔχει δύο βράγχια ἐφ' ἑκάτερα τὸ μὲν ἁπλῦν τὸ δὲ διπλῦν Ζιβ13. 505 a14. f 311. 1531 a15, κοιλίαν ἐντεροειδῆ Ζιβ17. 508 b11. τρέφεται φυκίοις Ζιθ2. 591 a14. f 311. 1531 a16. δοκεῖ μόνος ἰχθὺς μηρυκάζειν Ζιβ17. 508 b12. θ2. 591 b22. Ζμγ14. 675 a3. f 311. 1531 a16. φθέγγεται f 284. 1528 a32, cf 35. ὐ γίνεται ἐν τῷ εὐρίπῳ ὁ σκάρος (v l σάργος, σαργός) Ζιι37. 621 b15. σκάρος v l, σπάρος Bk, Ζιβ17. 508 b17. (scarus Plin Thom Gazae Scalig, hodie σκάρος cf E 91, 126. scare C II 749. S II 259. Scarus cretensis K 477. St. Cr. ΚαΖμ 71, 2. Lewes 288. AZι I 139, 61. Ritter Erdkunde XIX 1193. cf Rose Ar Ps 314.)

σκάφη. (ἀναγνώρισις) ἐν τῇ Τυροῖ διὰ τῆς σκάφης πο16. 1454 b25.

σκεδάννυσθαι. διὰ τὸ τὴν (τῆς ὄψεως) κίνησιν μὴ σκεδάννυσθαι εἰς ἀχανὲς ἀλλ' εὐθυπορεῖν Ζγε1. 781 a2 (syn διασκεδάννυσθαι a4). τὸ πνεῦμα διαχεῖται ϗ σκεδάννυται αχ800 b28. διὰ τὸ ὑποχωρῦσαν τίκτειν τὴν θήλειαν σκεδάννυται τὸ ᾠόν Ζιζ14. 569 a1.

σκέλος (τοῖν σκελοῖν Ζπ12. 711 a21, cf b8). 1. latiore quodam usu fere i q κῶλον significat. cf Plat Tim 44 E et 45 A. Galen XIV 708, VII 735. ὐ μόνον μέρος ἀλλὰ ϗ μέλος ἐστί· κώλυ διμερὲς ἄλλο σκέλος· σκέλη δύο referuntur inter τὰ μέγιστα μέρη Ζια1. 486 a11. 15. 494 a4. 7. 491 a29. σκέλυς partes enumerantur, τὰ τῶν σκελῶν ὀστᾶ Ζια15. 494 a4, 11. γ7. 516 a36. φλέβες ἐν τοῖς σκέλεσι Ζιγ2. 511 b34, 512 a12. 4. 515 a9. 3. 514 a1. σκελῶν μῆκος, αἱ μασχάλαι τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν Ζμδ12. 694 a29. 10. 688 b6. μεταξὺ τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν τὸ στῆθός ἐστιν· ὁ μεταξὺ τόπος τῶν ἔμπροσθεν σκελῶν ϗ τῶν ὄπισθεν Ζμδ10. 688 a12, 30, b20. cf 12. 693 b21. ὅλυ τῦ σκέλυς (κινυμένυ ἠρεμεῖ) τὸ ἰσχίον Ζκ1. 698 b4. ἑκάτερον, ἕκαστον τὸ σκέλος, τὰ σκέλη ἑκάτερα Ζια15. 494 a10. β1. 499 a20. γ2. 511 b34. — *a*. σκελῶν διαφοραί. τὰ πρόσθια σκέλη Ζιβ1. 497 b19, 24, 25, 498 a9, 12, 15. β1. 498 a15, 30. 12. 503 b34. 10. 502 b31. γ3. 514 a1. 7. 516 a34. ζ22. 576 b27. Ζμδ10. 688 a2. 12. 693 a27, b10, 11, cf 695 a9. Ζπ15. 712 b24. 1. 704 a24 al, insectorum Ζιι38. 622 b32. Ζμδ6. 683 a29, 31. τὰ ἐμπρόσθια σκέλη Ζιι1. 610 a31. θ24. 604 b1. Ζμδ10. 688 a12, 30, b6. τὰ ἔμπροσθεν σκέλη Ζιθ28. 606 b7. Ζμδ10. 688 b20. τὰ ὀπίσθια σκέλη Ζιβ1. 497 a24, 498 a15, 9, 500 b30. 10. 502 b31. θ24. 604 b1.

ι50. 632 a24. θ10. 831 a26. Ζμδ10. 688 a3, insectorum Ζιθ28. 606 b8. Ζμδ6. 683 a31. τὰ ὄπισθεν σκέλη Ζιβ1. 499 b26. Ζμδ10. 686 b16, 690 a11, τῶν πηδητικῶν Ζιδ7. 532 a28. insectorum τὰ μέσα, τὰ ἔσχατα σκέλη Ζμδ6. 683 a31. Ζπ16. 713 a28, 31, b5. Ζιβ1. 498 a18. — τὰ ἀντικείμενα σκέλη Ζπ9. 708 b28. τὸ ἀριστερόν, τὸ δεξιὸν σκέλος Ζιζ3. 561 b30. πε32. 884 a16, 17. τὰ σκέλη βραχέα Ζιζ35. 580 a30. ι21. 617 a28. Ζμδ12. 693 a10, 694 b23. Ζπ17. 714 a12. τὰ μικρά φ3. 807 b8. τὰ μακρά f 272. 1527 a37. Ζμδ12. 693 a1, cf 694 b19. Ζι38. 622 b32. φ3. 807 b20, 25. τὰ μέγιστα Ζπ11. 710 b10. σπιθαμῆς, ὅσον ἄχρι τῆς πρώτης καμπῆς τῶν δακτύλων Ζιθ28. 606 b7, 8. — τὰ ἰσχυρά, τὰ σκληρά πι41. 895 a21. Ζπ11. 710 b10. Ζμδ10. 689 b28, cf 31. τὰ νευρώδη, ὀστώδη, ἀκανθώδη Ζιβ1. 499 a31. Ζμδ10. 689 b9. πι41. 895 a22. syn ἡ φύσις τῶν σκελῶν νευρώδης Ζγα5. 717 b20. ἐρρωμένα ϗ νευρώδη φ5. 809 b29. τὰ ἄσαρκα Ζιβ1. 499 a31. Ζμδ10. 689 b8. 12. 695 a14. τὰ σαρκώδη Ζμδ10. 689 b7, 21. cf Ζιβ1. 499 b3. πι41. 895 a23. φ3. 807 b25. — τὰ σκέλη πάχος ἔχοντα Ζγγ1. 750 a5. cf Ζπ17. 714 a17. opp ἡ τῶν σκελῶν λεπτότης ϗ ἀσθένεια Ζγγ1. 749 b34. — τὰ εὐθέα, ἡγούμενα, ἑπόμενα, χρήσιμα Ζιθ24. 604 b6. Ζπ12. 711 a28. 16. 713 a31, b6. Ζμδ12. 694 b22. τὰ σκέλη σχεδὸν ἀδιάρθρωτα Ζιζ30. 579 a24. — ὅσα σκέλη ἔχει τῶν ζῴων i q ὅσα πόδας ἔχει, opp ὅσα μὴ ἔχει σκέλη i q τὰ ἄποδα Ζμδ10. 689 b9. Ζιγ7. 516 b27. τοῖς ἔχουσι πόδας τὸ ὀπίσθιόν ἐστι σκέλος τὸ κάτωθεν μέρος κατὰ τὸ μέγεθος, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν οὐραὶ ϗ κέρκοι ϗ τὰ τοιαῦτα Ζιβ1. 500 b30. ὅσοις ὑπάρχει κατὰ φύσιν ἡ κατὰ τόπον μεταβολὴ τοῖν σκελοῖν· τὰ ὑπόποδα ἐν ἑκατέρῳ τῶν ἀντικειμένων σκελῶν ἐν μέρει ἵσταται ϗ τὸ βάρος ἴσχει Ζπ12. 711 a21, cf b8. 9. 708 b28. (ὁ ἄνθρωπος ϗ τὰ τετράποδα) ἔχουσιν ἀπὸ τῆς ἕδρας βραχὺ τὸ ἰσχίον ϗ τὸ σκέλος εὐθὺς ἐχόμενον Ζμδ12. 695 a5. — τὰ περὶ τὰ σκέλη τοῖς ἀνθρώποις ἰδίως ἔχει πρὸς τὰ τετράποδα Ζμδ10. 689 b1. τὰ σκέλη πρὸς τοὺς βραχίονας ἀντίκειται Ζια15. 493 b23. ἔχει τὰ σκέλη σαρκώδη Ζμδ10. 689 b7, 21. cf Ζιβ1. 499 b3. ὁ ἄνθρωπος τὰ σκέλη κατὰ λόγον ἔχει πρὸς τὰ ἄνω τοῦ σώματος μέγιστα τῶν ὑποπόδων ϗ ἰσχυρότατα Ζπ11. 710 b10. ἐν τοῖς καταντέσι, διὰ τὸ ὑποφέρεσθαι τοῖς σκέλεσι, τοῖς μηροῖς ἀποστηριζόμενοι πονοῦμεν αὐτούς· οἱ ἐν ἀντιτύποις περίπατοι τοῖς τε μυσὶ ϗ τοῖς τεταμένοις τῶν σκελῶν παρέχουσι κόπους· τοῖς εὐνούχοις τὰ σκέλη οἰδεῖ πε19. 882 b30. 40. 885 a37. δ3. 876 b31. πολλαῖς (γυναιξὶ) περὶ τὰ σκέλη οἰδήματα γίνεται Ζιη4. 584 a16. τὰ μικρὰ σκέλη, δειλοῦ σημεῖον· τὰ σκέλη σαρκώδη, μακρά, ἀναισθήτου φ3. 807 b8, 20, 25. — τῶν ζῴων ὅσα ἔχει τὰ πρόσθια σκέλη· mammalia ἀντὶ τῶν βραχιόνων ἔχει τὰ πρόσθια σκέλη Ζιγ7. 516 a34. β1. 497 b19. (τὰ τῆς ἄρκτου ἔμβρυα) σχεδὸν ἀδιάρθρωτα ἔχει τὰ σκέλη Ζιζ30. 579 a24. ἡ πάρδαλις τῶν ἀνδρείων εἶναι δοκούντων θηλυμορφότερόν ἐστιν, ὅτι μὴ κατὰ τὰ σκέλη φ5. 809 b37. cameli ἀστράγαλος ἐν τοῖς ὄπισθεν σκέλεσι Ζιβ1. 499 a20, b26. ἔνια ἀμύνονται τοῖς προσθίοις, τὰ δὲ μώνυχα τοῖς ὀπισθίοις· οἱ ἵπποι πότε τὰ ὀπίσθια σκέλη ἐφέλκουσιν ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια Ζμδ10. 688 a2, 3. Ζιθ24. 604 b1. elephanti Ζιβ1. 497 b24, 25, 498 a9, 12. χαλαζώδεις εἰσὶ τῶν ὑῶν αἱ ὑγρόσαρκοι τά τε περὶ τὰ σκέλη ϗ τὰ περὶ τὸν τράχηλον Ζιθ21. 603 b17. — aves σκέλη δύο καθάπερ ἄνθρωπος ἔχουσιν, ὑπὸ μέσην τὴν γαστέρα Ζιβ12. 503 b32. Ζγα5. 717 b16. ἡ ἀναπηρία τῶν σκελῶν πδ31. 880 b6. ι24. 893 b15. τὰ πλεῖστα σχεδὸν ἀκόλουθον ἔχει τὸν αὐχένα τοῖς σκέλεσιν· ἀντὶ βραχιόνων ϗ τῶν σκελῶν τῶν προσθίων ἔχουσι τὰς πτέρυγας Ζμδ12. 692 b22, 693 a27, b10, 11, cf 695 a9. Ζπ15. 712 b24. Ζιβ1. 498 a30. 12. 503 b34. — χαμαιλέοντος, σαυρῶν, κροκοδείλου τοῦ ποταμίου Ζιβ11. 503 a22. 1. 498 a15. — τῶν ἀναίμων ϗ ὑποπόδων τὰ σκέλη, τὸ πλῆθος τῶν σκελῶν Ζπ16. 713 a28, b8. — b. σκελῶν καμπή, κάμψις, πῶς κάμπτεται. σκελῶν καμπή Ζιβ1. 498 a22. 11. 503 a22. Ζμδ10. 690 a11. 12. 693 b20. Ζπ12. 711 a28. σκελῶν κάμψις Ζια15. 494 b5. Ζπ14. 712 a23. 12. 711 a12, cf 8. — ὁ ἄνθρωπος πῶς κάμπτει τὰ σκέλη, ἐπὶ τὴν περιφέρειαν Ζια15. 494 b10. β8. 502 b1. Ζπ1. 704 a19, cf 18, 21. 12. 711 a15, b9. 13. 712 a16, 11. Ζγα20. 728 b9. mammalia τὰ πρόσθια σκέλη ἐπὶ τὸ κυρτὸν τῆς περιφερείας κάμπτει, τὰ δ' ὄπισθεν ἐπὶ τὸ κοῖλον Ζπ1. 704 a24. 12. 711 a16, b13, 31. 13. 712 a11. cf Ζγα20. 728 b9. οἱ ὄρνιθες τὰ σκέλη καθάπερ τὰ τετράποδα κάμπτουσι, ἐπὶ τὸ κοῖλον Ζπ15. 712 b22, 713 a1. 1. 704 a20. cf Ζμδ12. 693 a2. — c. κινεῖν τὰ σκέλη, προβαίνειν, εὐθέσι τοῖς σκέλεσι, κατὰ σκέλος βαδίζειν Ζκ10. 703 a1. Ζιθ24. 604 b6. β1. 498 b7, 9 Aub. ὁ λέων κατὰ σκέλος ὑποχωρεῖ Ζι44. 629 b14. ὁ δυνάμενος τὰ σκέλη ῥιπτεῖν πως ϗ κινεῖν δρομικός Ρα5. 1361 b23. ὑποκύψαι ἐπὶ τὰ ὀπίσθια σκέλη θ10. 831 a26. πέρδιξ κυλίνδεται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος f 270. 1527 a5. θιγγάνειν τῷ σκέλει τῆς κεφαλῆς Ζμδ10. 686 b16. τὰ πρόσθια σκέλη συνεπαίρειν, δεσμεύειν σειραῖς· ὅταν κρεμάσωσι τῶν ὀπισθίων σκελῶν Ζιζ22. 576 b27. ι1. 610 a31. 50. 632 a24. κομίζειν κήρινθον τοῖς σκέλεσι, τὰ προσπίπτοντα ἀποκαθαίρουσι τοῖς σκέλεσι, χαρακίζουσι Ζι40. 623 b25. Ζμδ6. 683 a29, 31. τὸ σκέλος αἴροντες οὐροῦσι Ζιζ20. 574 a17, b19, 24. θ5. 594 b25.

2. interdum i q femur signif videtur. σκέλη τε ϗ πόδες ζ2. 468 a19. (τῶν ὀρνίθων) τὰ πλῆκτρα ἐπὶ τοῖς σκέλεσιν, opp ἢ ἐπὶ τῶν ποδῶν ὄνυχες Ζμδ12. 694 a13, 26. ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ σκελῶν ϗ ποδοῖν τῶν προσθίων βραχίονας ϗ τὰς χεῖρας ἔχει, sed ἀνθρώπῳ οὐδεμία χρεία σκελῶν τῶν ἐμπροσθίων, ἀλλ' ἀντὶ τούτων βραχίονας ϗ χεῖρας ἔχει Ζμδ10. 686 a26, 687 a6, cf 31. haec distinctio fortasse tenetur πν7. 484 b36.

σκέμμα. τὸ σκέμμα σχεδὸν περὶ δυοῖν ἐστίν, ἓν μὲν πότερον … ἓν δὲ πότερον … Πγ15. 1285 b37 (syn περὶ ὧν σκεπτέον ἐστίν b34).

σκεπάζειν. σκεπάζει ἡ μήτηρ· σκεπάζεται ἐντὸς τῷ σώματι τῷ τῆς ἐχούσης Ζγγ3. 754 b7, 1. σκεπάζεσθαι δεῖ τὰ περὶ τὴν καρδίαν Ζμδ10. 688 a20. cf Ζγγ2. 752 a15. τὰ ἀσθενέστερα μᾶλλον ἀεὶ σκεπάζειν ἡ φύσις εἴωθεν πι53. 896 b33. αἱ τρίχες σκεπάζουσι φυλάττουσαι τὰς ὑπερβολὰς τοῦ τε ψύχους ϗ τῆς ἀλέας Ζμβ14. 658 b6. συμφέρει ἐσκεπάσθαι ϗ συνδεδέσθαι τοὺς κροτάφους f 90. 1492 a31. ὑφ' αὑτὰ ἔχειν τὰ τέκνα ϗ σκεπάζειν Ζπ12. 711 b32. τὴν κονίστραν σκεπάζει (ὄρτυξ) φρυγάνοις f 269. 1526 b42. τρίχες σκεπαζόμεναι, opp διαπνεόμεναι Ζιγ11. 518 a15. τὰς σκεπαζομένας τρίχας πίλοις ἢ καλύμμασι πολιοῦσθαι θᾶττον Ζγε5. 785 a27.

σκέπασμα. τὸ φύλλον περικαρπίου σκέπασμα, τὸ δὲ περικάρπιον καρποῦ ψβ1. 412 b2. ὄνυχες σκέπασμα ἀκρωτηρίων Ζμδ10. 687 b24. τὸ σκέπασμα τοῦ ὀφθαλμοῦ Ζγε1. 780 b28. σκέπασμα μικρὸν ἀμπίσχειν (infantibus) Πη17. 1336 a17. ἡ οἰκία σκέπασμα Μη3. 1043 a32, 33. ψα1. 403 b4.

σκεπαστικός. ἡ οἰκία ἀγγεῖον σκεπαστικὸν σωμάτων ϗ χρημάτων Μη2. 1043 a16. τὸ σκεπαστικὸν μόριον Ζγα12. 719 b17.

σκέπειν. δεῖ σκέπεσθαι (v l σκεπάζεσθαι) τὰ ἀκρωτήρια μάλιστα Ζμδ10. 690 b9.

σκέπη. δεῖσθαι φυλακῆς ϗ σκέπης, σωτηρίας ϗ σκέπης, σκέπης ϗ καλύμματος Ζγα12. 719 a33, b1. β4. 740 a33. Ζμδ10. 690 a3. β14. 658 a20. ὅπως ἐν φυλακῇ ϗ σκέπῃ ᾖ τὸ λειτουργοῦν μόριον Ζμδ10. 689 b29. τὰ φύλλα τῆς τοῦ καρποῦ ἕνεκα σκέπης Φβ8. 199 a27. σκέπης χάριν αἱ τρίχες Ζμβ14. 658 a18. ἔχειν πολλὴν σκέπην Ζμγ4. 666 b5. δ12. 693 b18. οἱ ὄρχεις ἔχουσι σκέπην δερματικὴν τὴν καλουμένην ὀσχέαν Ζγα12. 719 b5. τῶν ἀναίμων σκληρόδερμοι οἱ ὀφθαλμοί εἰσι, ϗ τοῦτο ποιεῖ τὴν σκέπην αι2. 438 a25.

σκέπτεσθαι. σκεπτόμεθα τί ἐστιν ἡ ἀρετή Ηβ2. 1103 b28. σκέψασθαι τὰ περὶ τὰς πράξεις Ηβ2. 1003 b29. σκεπτέον cum enuntiatione interrog τί ἐστι, πότερον — ἤ, ἆρα al ε12. 21 a34. Φβ4. 196 b7. Μζ2. 1028 b15. 4. 1029 b25. Ηβ4. 1105 b19. η4. 1146 b8. Πε1. 1301 a25. πῶς δεῖ, ἄδηλον ϗ σκεπτέον Ηζ9. 1142. σκεπτέον περί τινος Φγ1. 200 b23. Ηα8. 1098 b9. ζ13. 1144 b1. Μμ1. 1076 a22. ἐξ ὧν ἄν τις σκέψαιτο περὶ αὐτῶν Ζμα5. 644 b26. — pass, λέγω τοὺς συνδυασμούς, οὓς δεῖ μὲν ἐπισκοπεῖν, οὐκ ἐσκεμμένοι δ' εἰσὶ νῦν Πζ1. 1317 a4.

σκευαστός. τὰ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν ϗ ἡ ὕλη τῶν σκευαστῶν ὡς τὸ ἐξ οὗ αἴτιά ἐστιν Φβ3. 195 a17. Μδ2. 1013 b18.

σκευή. ἡ τῶν τραγῳδῶν ἐν τῇ σκευῇ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλία οα4. 1344 a22. ἂν σκευὴν ἔχῃ πολυτελῆ (ὁ ἵππος) αὐτὸς φαῦλος ὤν f 89. 1492 a3.

σκευοποιός. περὶ τὴν ἀπεργασίαν τῶν ὄψεων ἡ τοῦ σκευοποιοῦ τέχνη κυριωτέρα πο6. 1450 b20.

σκεῦος. ἐξενέγκας τὰ σκεύη ἐπώλει οβ1349 b2. ἡ τῶν σκευῶν ὠνὴ ϗ πρᾶσις Πθ3. 1338 a42. cf Ζμα5. 645 a31. φτβ2. 824 a17. — grammatice, Πρωταγόρας τὰ γένη τῶν ὀνομάτων διῄρει, ἄρρενα ϗ θήλεα ϗ σκεύη Ργ5. 1407 b8. τι14. 173 b40, 174 a1, 3 (syn τὰ μεταξύ 173 b28. 4. 166 b12. πο21. 1458 a17, Vhl Poet III 258).

σκευωρεῖσθαι. ἀμύττουσιν ἄν τινα λάβωσι σκευωρούμενον περὶ τὰς νεοττιάς Ζι32. 619 a24.

σκευωρία. ἄρρενες περὶ τοὺς νεοττοὺς τὴν τῆς θηλείας ποιούμενοι σκευωρίαν Ζι49. 631 b15. οἱ ὄφεις βραδύτερον ἀπολύονται (τῆς ὀχείας) οὐ μόνον διὰ τὸ μῆκος τῶν πόρων, ἀλλὰ ϗ διὰ τὴν περὶ ταῦτα σκευωρίαν Ζγα7. 718 a33.

σκέψις. syn θεωρία ε4. 17 a6, 7. Μγ3. 1005 a22, 29, 35, b1. coni θεωρία Ζμβ7. 653 b14. coni πεῖρα τθ5. 159 a33, 28. coni πρόβλημα Πβ8. 1268 b26. δεῖται σκέψεως, coni ἔχει ἀπορίαν ηεα1. 1214 a10. αἱ σκέψεις, coni οἱ λόγοι Αα13. 32 b21. 27. 43 a41. — ποιεῖσθαι τὴν σκέψιν Αγ14. 79 a21. Φδ4. 211 a7. μβ3. 358 b23. Μβ1. 995 b24. Πγ18. 1288 b6. δ10. 1295 a6. ἐπιστῆσαι τὴν σκέψιν Μν2. 1090 a2. προῃρήμεθα νῦν τὴν σκέψιν Πη2. 1324 a21. ἡ σκέψις ἐστίν Αα29. 45 b19. γ22. 84 a11. περὶ τούτου δύο εἰσὶν αἱ σκέψεις Πβ9. 1269 a31. ἡ σκέψις ἡμῖν ἔστω κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον Ηε1. 1129 a5. — σκέψις περί τινος Αα13. 32 b21. 27. 43 a41. γ22. 84 a11. μβ3. 358 b23. Ζγδ4. 771 a14. ΜΑ9. 992 b9. γ3. 1005 a22, b1. 4. 1008 a31. Πδ10. 1295 a6 al. περί τι Αα1. 24 a10. σκέψις τινός (gen obiect) Αα28. 46 b25. γ14. 79 a21. ΜΑ5. 986 b13. 8. 989 b29. σκέψις τινός (gen subiect) Αα1. 24 a10. σκέψις ἔκ τινος Μβ1. 995 b24. σκέψις ἔν τινι Αα29. 45 b19. ἡ ἐν τοῖς λόγοις σκέψις ΜΑ6. 987 b32. πρώτη σκέψις ἐστὶν ἰδεῖν τί ἐστιν Πγ1. 1274 b33. σκέψις πότερον Μμ1. 1076 a10. Ζγδ4. 771 a14. — τοῦτο ἔχει προσήκουσαν σκέψιν μα13. 349 a31. οὐδεμίαν ἔχει σκέψιν ἰδίαν Μλ8. 1073 a18. ἔχει φιλοσοφίαν ἡ σκέψις Φα2. 185 a20. — οἰκεῖον τῇ σκέψει θεωρῆσαι ϗ περὶ εὐνοίας ηεη7. 1241 a1. τὰ συγγενῆ ταύτης τῆς σκέψεως αν21. 480 b22. πρὸς τὴν παροῦσαν σκέψιν ἱκανόν Ζγγ2. 753 b18. ἔξω τῆς νῦν σκέψεως Φε4. 228 a20. οὐκ οἰκεῖα τῆς παρούσης σκέψεως Ηθ2. 1155 b9. ἐστὶ προτέρας ἢ τῆς φυσικῆς σκέψεως Ογ1. 298 b20. ἡ τοιαύτη σκέψις ἑτέρων λόγων οἰκειοτέρα ψα3. 407 b12. ὑπολείπει σκέψιν τῇ πολιτικῇ ἐπιστήμῃ Ρα4. 1359 b17. τοῖς περὶ γενέσεως λόγοις ἁρμόττουσαν ἔχει τὴν σκέψιν Ζμβ9. 655 b26. — ταραχώδης ἡ σκέψις Πθ2. 1337 a40.

σκηνή. 1. tentorium. τὰς στρωμνὰς ϗ τὰς σκηνὰς ἐκ κρόκου κατασκευάζουσιν θ111. 840 b30. — 2. scena theatri. τὰ περὶ τὴν Ἕκτορος δίωξιν ἐπὶ σκηνῆς ὄντα γελοῖα ἂν φανείη πο24. 1460 a15. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ οὐκ ἐνδέχεται ἅμα πραττόμενα πολλὰ μέρη μιμεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς ϗ τῶν ὑποκριτῶν μέρος μόνον πο24. 1459 b25. ἐπὶ τῶν σκηνῶν ϗ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται φαίνονται πο13. 1453 a27. — τὰ ἀπὸ σκηνῆς πο12. 1452 b18, 25. πιθ15. 918 b27. 30. 920 a9. 48. 922 b17.

σκηνογραφίαν Σοφοκλῆς (παρεσκεύασεν) πο4. 1449 a18.

σκηνοπηγία. ἡ τῆς χελιδόνος σκηνοπηγία Ζι7. 612 b22.

σκηνοποιεῖσθαι ἐπὶ τοῦ κρυστάλλου πρὸς τὰς τῶν ἰχθύων θήρας μα12. 348 b35.

σκηπτοὶ λέγονται τῶν κεραυνῶν ὅσοι κατασκήπτουσιν εἴς τι κ4. 395 a28, 25.

σκήπτρου ἐπανάτασις ὁ ὅρκος ἦν Πγ14. 1285 b12.

σκῆψις. οὐ δοτέον ἐπιτιμήσεως σκῆψιν τε3. 131 b11.

σκιά, τὸ μὴ ὁρώμενον (ὑπὸ τοῦ ἡλίου) πις1. 913 a25. σκιὰ τῆς γῆς πρὸς τοῖς ἄστροις, σκιὰ πρὸς ἄρκτον, ὑπολείπει, μεταβάλλει πρὸς μεσημβρίαν μα8. 345 b7. β5. 362 b6, 8. σκιαὶ ἀπὸ τῆς σελήνης, ἀπὸ τοῦ ἡλίου, τοῦ ἡλίου πιε10. 912 b4. 13. 913 a5. ποιεῖν σκιάν ψβ8. 419 b32. αὔξησις ϗ φθίσις τῶν σκιῶν πιε5. 911 a15. 9. 912 a34. τῆς σκιᾶς τὸ ἄκρον τοῦ ἡλίου τρέμειν φαίνεται πιε13. 913 a5. ἐν τῇ σκιᾷ, opp ἐν τῷ ἡλίῳ πκδ13. 937 a25. αἱ σκιαὶ φαίνονται μέλαιναι χ1. 791 a20. — Ὄνου σκιά, δράματός τινος ἐπιγραφή f 582. 1573 a43. Meineke fr com I 208.

σκιαγραφία. ἡ σκιαγραφία ϗ τὰ ἐνύπνια πῶς ψευδῆ Μδ29. 1024 b23 Bz. ἡ δημηγορικὴ λέξις ἔοικε τῇ σκιαγραφίᾳ Ργ12. 1414 a8.

σκιάζειν. τῇ μὲν ὁ ἥλιος ἀνέχει τῇ δὲ σκιάζει μγ4. 374 b3. ὅταν τὰ κύματα μετεωριζόμενα κατὰ τὴν ἔγκλισιν σκιασθῇ χ2. 792 a22.

σκίαινα ἔχει λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ Ζιθ19. 601 b30 Aub. (skiena Thomae, umbra Gazae, Scalig. ombre C II 575. hodie σκιόν Umbrina vulgaris Cuv V 172. Sciaena cirrosa K 902, 4. in incert rel AZι I 139, 62. cf Graff, Bulletin de l'Acad Petersb II 1863 p 550 cap 3, 12.)

σκιερός. φηγῷ ὕπο σκιερᾷ (ex antiquo epigrammate) θ133. 843 b32. — τὸ σκιερὸν μέλαν φαίνεται χ1. 791 a23. 2. 792 a9. ἄνθη σκιερὰ ϗ ζοφώδη χ4. 794 b4.

σκίλλα φτα5. 820 a25. αἱ σκίλλαι ϗ οἱ βολβοί πκ26. 926 a6. 28. 926 a19. σκίλλης καυλοῖς ἐντίκτουσι τέττιγες Ζιε30. 556 b4. αἱ ἀπὸ σκίλλης ϗ ἀκαλήφης δήξεις f 210. 1517 b10. (Scilla maritima Fraas 285.)

σκιοειδεῖς ϗ μελανοειδεῖς καρποί χ5. 795 a33.

Σκιρροφοριών Ζιε11. 543 b7. 17. 549 a15. ζ21. 575 b16.

Σκίρρων καλεῖται ὁ θρᾳκίας ἀπὸ τῶν Σκιρρωνίδων πετρῶν σ973 b19. f 238. 1522 a3. cf σκίρων.

σκίρων, syn ἀργέστης, ὀλυμπίας μβ6. 363 b25.

Σκίρων σίννις ἀνήρ Ργ3. 1406 a8.

σκιώδης. χρώματα σκιώδη, χρόαι σκιώδεις χ3. 793 b5, 8.

σκληρόδερμοι ὀφθαλμοί αι2. 438 a24. πλα14. 958 b32. κῶλα σκληρόδερμα Ζπ17. 713 b26. ᾠὰ σκληρόδερμα Ζιε3. 558 a4. ζ2. 559 a15. Ζγα8. 718 b17. β1. 733 a18, 21. γ1. 749 a18. 2. 753 a2, 754 a18. κύημα σκληρόδερμον Ζγγ8. 758 a19. τὰ σκληρόδερμα (ζῷα), οἷον κάραβος Ζια5. 490 a2. ε18. 549 b31. Ζμβ13. 657 a32, b30, 32, 658 a1. f 278. 1528 a2.

σκληρόθριξ. ἀνδρεῖοι ϗ σκληρότριχες φ2. 806 b16. τὰ πρόβατα τὰ Σαυροματικὰ σκληρότριχα, opp μαλακότριχα Ζγε3. 783 b14.

σκληρός. τὸ σκληρόν, def μὴ ὑπεῖκον εἰς αὑτὸ κατὰ τὸ ἐπίπεδον, δύναμιν ἔχον τοῦ μὴ ῥᾳδίως διαιρεῖσθαι, opp μαλακόν μδ4. 382 a11, 18. Ογ1. 299 b13. Κ8. 9 a25. opp μαλακόν Ζγβ1. 734 b37. γ2. 752 a33. ε7. 788 a30 al. coni κραῦρον Ζγγ2. 752 a33. coni πυκνόν, ξηρόν, παχύ, πεπηγός Φδ9. 217 b17. θ7. 260 b9. Γβ2. 330 a11. μδ6. 383 a23. 10. 388 a28. Ζμβ7. 653 a22. πκβ10. 931 a5. coni γεηρόν Ζμβ7. 653 a26. — μάττειν σκληρὰν ἢ μαλακήν Ργ16. 1416 b31. — οἱ τὸ σῶμα σκληροί, σώματα σκληρὰ ϗ σύντονα, opp ὑγρὰ ϗ μαλακά πγ16. 873 a34. ακ803 a14. φ5. 809 b31 (sed υ3. 457 a29 et πλ1. 954 a7, 10 cum Busem e codd scribendum est σκληφροί). σάρξ σκληρὰ ϗ εὐεκτική, πτερὸν σκληρόν φ2. 806 b22, 12. τρίχες σκληραί, σκληρότεραι, τριχώματα σκληρά Ζιγ10. 517 b11, 16. Ζγε3. 782 b30, 783 b3. (Ζμβ13. 657 b12.) πι22. 893 a31, 34. 23. 893 a37. φ2. 806 b6. δέρμα σκληρόν, σκληρότερον, βύρσα σκληρά Ζμγ3. 665 a2. Ζγε3. 783 b5. Ζιδ6. 531 a11. σκληρὰ σκέλη, ὀδόντες, τὸ περὶ τὴν κεφαλήν, γλῶττα, κοιλία Ζμδ10. 689 b28. 5. 679 b5. β13. 657 b13. 17. 660 a32. γ7. 670 b9. μαστοὶ σκληρότεροι Ζμδ10. 688 a27. πνεύμων σκληρός αν17. 479 a24. — πληγὴ σκληρά, ψόφος σκληρός, φωνὴ σκληρά (dist ὀξεῖα, syn λαμπρά) ακ800 b11, 801 a17, b38, 802 b29 sqq, 42, 803 a6. ἐὰν τὰ ὀνόματα σκληρὰ ᾖ, μὴ ϗ τῇ φωνῇ ϗ τῷ προσώπῳ [ϗ τοῖς] ἁρμόττουσι χρῆσθαι Ργ7. 1408 b6 (Vhl Rhet p 88). — ἐν σκληρᾷ αὐγῇ ἢ μαλακῇ χ3. 793 b17. — οἱ λίαν βραδεῖς οὐ μνήμονες· σκληρότεροι γάρ μν1. 450 b10. — ἡ δίαιτα ὑπερβάλλει ἐπὶ τὸ σκληρόν Πβ9. 1270 b33. σκληρός, syn καρτερικός, ταλαίπωρος, κακοπαθητικός ηεγ1. 1229 b2. β3. 1221 a31. οἱ μηδὲν ἂν εἰπόντες γελοῖον ἄγριοι ϗ σκληροὶ δοκοῦσιν εἶναι Ηδ14. 1128 a9. — σκληρῶς αὐλεῖν ακ803 a20. σκληρῶς λέγειν τὰ μαλακά, μαλακῶς τὰ σκληρά Πγ7. 1408 b9.

σκληρόσαρκος. οἱ σκληρόσαρκοι ἀφυεῖς τὴν διάνοιαν ψβ9. 421 a25. μόρια σκληρόσαρκα, opp μαλακόσαρκα Ζια1. 486 b9.

σκληρόστρακος. τῶν σκληροστράκων λεῖόν ἐστιν ἐντὸς τὸ ὄστρακον Ζιδ4. 528 b2 Aub.

σκληρότης, πάθημα σωματικόν μδ4. 382 a9. 12. 390 b7. opp μαλακότης Ζμα4. 644 b14. β1. 646 b18. γ4. 667 a12. Ζγα18. 722 b32. β5. 741 b12 al. σκληρότητες, opp μαλακότητες Ζγβ6. 743 b22. ἡ τοῦ δέρματος σκληρότης Ζμβ12. 657 a18. 13. 657 b6. δ11. 691 a14. τῶν ὀστράκων Ζμδ7. 683 b10. σκληρότης τοιαύτη, ὀστοῦ μὲν σαρκωδεστέρα, σαρκὸς δὲ ὀστωδεστέρα Ζμβ8. 654 a29. — ἡ ξηρασία ϗ ἡ σκληρότης ἀξύμφορον πρὸς τοὺς κόπους πε6. 881 a10. — διὰ σκληρότητα τοῦ δεχομένου τὸ πάθος οὐκ ἐγγίνεται ὁ τύπος, διόπερ ἀμνήμονες μν1. 450 b4. — παράδειγμα σκληρότητος πο15. 1454 b14, Vhl Poet II 38, 77.

σκληρόφθαλμος, opp ὑγρόφθαλμος Ζμβ2. 648 a17. ὄμματα σκληρόφθαλμα Ζιδ2. 526 a9. ζῷα σκληρόφθαλμα Ζιγ18. 520 b6. Ζμβ13. 657 b34, σκληροφθαλμότερα Ζμδ11. 691 a24. ὀφθαλμοὺς πάντες (οἱ ἰχθύες) ἔχουσιν ἄνευ βλεφάρων, οὐ σκληρόφθαλμοι ὄντες Ζιβ13. 505 b1. τὰ σκληρόφθαλμα οὐκ ἔχει βλέφαρα ψβ9. 421 b30. αι5. 444 b26, φαύλως αἰσθάνεται τῶν χρωμάτων, ἀμυδρῶς βλέπει ψβ9. 421 a13. Ζιδ10. 537 b12. Ζμδ6. 683 a27, κοιμᾶται υ1. 454 b18.

σκληρύνειν, opp μαλάττειν, coni ξηραίνειν, πηγνύναι μδ1. 378 b17. πα9. 860 a17. ε6. 881 a9. κδ11. 937 a18. λα14. 958 b30. cf Ζγγ11. 762 a29. β2. 736 a4. φτβ2. 823 b30. ὅσα πήγνυται ϗ σκληρύνεται μδ8. 385 a23. ὁ πλεύμων, τὰ βράγχια σκληρύνεται αν17. 479 a11. ὁ χειμὼν σκληρύνει τοὺς σπόγγους Ζιε16. 548 b23. (τὰ σελάχη) οὐ δύνανται σκληρύνειν τὸ πέριξ (τῶν ᾠῶν) Ζγγ13. 754 a32. (τῶν ἐντόμων) τὰ μὴ ἑλικτὰ σκληρύνεται μᾶλλον συνιόντα εἰς τὰς τομάς Ζμδ6. 682 b24.

σκληφροί scribendum e codd pro σκληροί υ3. 457 a29. πλ1. 954 a7, 10 Bsm.

σκνῖπες. ὁ μὲν Ἀρ. μετὰ τοῦ σ, οἱ δὲ λοιποὶ χωρὶς τοῦ σ Bk Anecd gr III index. v κνῖπες.

σκνιποφάγα (ὄρνεα), ἃ τοὺς σκνῖπας θηρεύοντα ζῇ μάλιστα Ζιθ3. 593 a3.

σκολιόγραπτα (τῶν ἰχθύων) κολίας f 281. 1528 a20.

σκολιός. σκολιαὶ γίνονται αἱ ῥηγμῖνες μβ8. 367 b14. — σκολιὰ μέλη (Alcaei) Πγ14. 1285 a38.

σκολόπαξ ἐπὶ τῆς γῆς καθίζει Ζιι8. 614 a33. (Scolopax rusticola, hodie ξυλόκοτα, cf E 47, 56 et 52, 43. Lnd 146.) v ἀσπαλώπας.

σκολόπενδρα (v l σκολόπεδρα Ζιδ7. 532 a5. cf S I 228. de accentu Lob Par 212 adn). refertur inter τὰ ἄναιμα ϗ πολύποδα, τὰ ἔντομα ϗ προμήκη, τὰ μακρὰ ϗ πολύποδα, τὰ ἔντομα ϗ ἄπτερα Ζπ7. 707 a30, 31. 8. 708 b5. Ζιδ7. 532 a5. 1. 523 b18. — dist *a.* ἡ καλουμένη σκολόπενδρα, ἡ χερσαία αν3. 471 b22. Ζιδ7. 532 a5. Ζπ7. 707 a30, πλείους ἔχει πόδας Ζια5. 489 b22. πορεία πῶς γίνεται, βαδίζουσι πρὸς τὰ κνισώδη Ζπ8. 708 a5 (cf Galen III 177). Ζιι37. 621 a10. ζῶσι διατεμνόμεναι· κινεῖται τὸ ἀποτμηθὲν ἐπ' ἀμφότερα τὰ ἔσχατα· ϗ γὰρ ἐπὶ τὴν τομὴν πορεύεται ϗ ἐπὶ τὴν οὐράν Ζιδ7. 532 a5. Ζπ7. 707 a28. αν3. 471 b22. cf f in schol Nic Ther 812, quod om Rose et Heitz: οὐ γάρ ἐστιν, ἀλλ' ὡς Ἀρ. φησὶν εἰς τοὐπίσω πολλάκις ἕρπει ϗ παρέχει δόξαν τοῦ δικέφαλος εἶναι. (mille-pieds C II 752. cf S I 227, 230. M 224. Scolopendra K 418. KaΖμ 11, 1. AΖι I 164, 17. fort Scolopendra forficata Su 235, 54. Sc morsitans St. Cr.) — *b.* ἡ θαλαττία. ἣν καλοῦσι σκολόπενδραν Ζιι37. 621 a6. εἰσὶ δὲ ϗ σκολόπενδραι θαλάττιαι, παραπλήσιαι τὸ εἶδος ταῖς χερσαίαις, τὸ δὲ μέγεθος μικρῷ ἐλάττους· γίγνονται περὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· τὴν δὲ χροιὰν εἰσὶν ἐρυθρότεραι ϗ πολύποδες μᾶλλον ϗ λεπτοσκελέστεραι τῶν χερσαίων· οὐ γίγνονται δ' οὐδ' αὗται ἐν τοῖς βαθέσι σφόδρα Ζιβ14. 505 b13, 15, 17. ὅταν καταπίῃ τὸ ἄγκιστρον, ἐκτρέπεται τὰ ἐντὸς ἐκτός, ἕως ἂν ἐκβάλῃ τὸ ἄγκιστρον, εἶθ' οὕτως εἰστρέπεται πάλιν ἐντός (cf Rose Ar Ps 302)· βαδίζουσι πρὸς τὰ κνισώδη· τῷ στόματι οὐ δάκνουσι, τῇ δὲ ἅψει καθ' ὅλον τὸ σῶμα Ζιι37. 621 a6, 9, 11 Aub. (C II 753. 'ad Nereidum genus scolopendram Ar retulit O F Müller, alii forte cum Aphroditis *L* comparabunt' S II 173. Nereis vel Aphrodite aculeata K 479. St. Cr. KaΖμ 11, 1. M 225. Nereis Su 235, 54. AΖι I 170, 45.)

σκόλυμος (Lob Prol 171, 298). ἐπὶ τῷ σκολύμῳ μαχλό-

ταται γυναῖκες (Hes ε 582, 586) πδ25. 879 a28. (Scolymus maculatus *L* Fraas 201. Heldreich 78.)

σκομβρίδες (v l σκορπίδες Bk) Ζιε11. 543 b5.

σκόμβρος. refertur inter τοὺς ἀγελαίους, ἀσθενής ἐστι, τίκτουσιν οἷον ἐν θυλάκῳ τὰ ᾠά Ζιι2. 610 b7. θ12. 597 a22. ζ17. 571 a14. ὀχεύονται, τίκτουσι, ποιοῦνται τὴν μετάστασιν, πότε· ποῦ ἁλίσκονται Ζιζ17. 571 a12. θ12. 597 a22 Aub. 13. 599 a2. (scombria Thomae, scomber Gazae Scalig. maquereau C II 496. Scomber scomber K. St. Cr. AZι I 139, 63.)

Σκόμβρος ὄρος μα13. 350 b17.

σκοπεῖν, med σκοπεῖσθαι. 1. de videndi acie, ὥστε τοῖς μὴ σκοπουμένοις ἀκριβῶς δοκεῖν ταύτην εἶναι γλῶτταν Ζιδ8. 533 a30. — 2. de agendi consilio, ὁ κυβερνήτης σκοπεῖ τὸ τῶν ἀρχομένων ἀγαθόν Πγ6. 1279 a5. — 3. σκοπεῖν, coni syn θεωρεῖν, ποιεῖσθαι τὴν θεωρίαν, τὴν σκέψιν, τὴν ζήτησιν, πραγματεύεσθαι περί τι Μκ1. 1059 b18, 20, 21. 8. 1064 b19, 22. Ζιε1. 539 a6, 5. Ζμγ5. 668 a9. σκοπεῖσθαι, coni syn θεωρεῖν, φιλοσοφεῖν ΜΖ3. 1029 a19, 26. Φγ5. 204 b4, 10. Οα6. 274 a20. μτ1. 463 a7. sine discrimine activum et medium usurpari, cernitur etiam ex formulis οὕτω (ὧδε) σκοποῦσι φανερόν Φθ6. 258 b16. δ2. 209 b5, ὧδε σκοπουμένοις Οα8. 277 b13. 9. 277 b30. Ηε14. 1137 a34. Αγ32. 88 b9. ΜΖ3. 1029 a19 promiscue usurpatis. σκοπεῖν τι Μγ5. 1010 a2. κ3. 1061 a36. 8. 1064 b19, 22. λ8. 1073 b5. Πβ9. 1270 a10. (ἐὰν ἐπιμελῶς σκοπήσωμεν τὰς τῶν παλαιῶν βίβλους φτα7. 821 b30.) σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι περί τινος Ζιε1. 539 a6. Μβ4. 1000 a19. γ3. 1005 a32. κ1. 1059 b18. Ηα1. 1094 b15. σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι πρός τι Ζγα23. 731 a34. Ρα1. 1354 b33. σκοπεῖν ἐν ταῖς δυσὶ προτάσεσι, ἐν ἠρεμοῦντι Αδ4. 91 a33. Φδ4. 211 b30. σκοπεῖν, σκοπεῖσθαι ἔκ τινος Μλ8. 1073 b5. Φδ2. 209 b18. Ρβ22. 1396 a23. ημα34. 1195 b36. σκοπεῖν ἐπακτικῶς, opp τῷ λόγῳ δῆλον Φδ3. 210 b8. σκοπουμένοις λογικῶς, κατὰ λόγον, καθόλου Φγ5. 204 b4. Πη1. 1323 b6. Οα6. 274 a20.

Σκοπελεὺς καλεῖται ὁ εὖρος σ973 b3. f 238. 1521 b22.

σκόπελος Ῥώσιος, Ῥωσίων f 238. 1521 b22. σ973 b4.

σκοπός. 1. ἡμεροδρόμοι καὶ σκοποί κ6. 398 a31. — 2. σκοπός, syn τέλος. ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῶν πράξεων Πη13. 1331 b27. sed cf πονηρὸς ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν ποιοῦνται τὸ τέλος Πθ6. 1341 b15. θεῖναι, θέσθαι σκοπὸν τοῦ καλῶς ζῆν ημα19. 1190 a32. ηεα2. 1214 b7. ὁ σκοπὸς κεῖται (ἔκκειται, πρόκειται) καλῶς, ὀρθῶς Πη13. 1331 b27, 31. Ρα6. 1362 a18. καθάπερ τοξόται σκοπὸν ἔχοντες Ηα1. 1094 a24. ἀποβλέπειν πρὸς σκοπόν, τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν συντείνοντα Ηζ1. 1138 b22. 13. 1144 a25. ἔχειν σκοπόν τινα φτβ7. 827 a34. cf α1. 815 b14. τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ ΜΑ2. 983 a22. πιθ9. 918 a26. 5. 918 a5. 40. 921 a34. ἀποτυχεῖν, ἐπιτυχεῖν τοῦ σκοποῦ Ηβ5. 1106 b32. ἡ ἀρετὴ τὸν σκοπὸν ποιεῖ ὀρθόν· ἂν ὁ σκοπὸς ᾖ καλός Ηζ13. 1144 a8, 26. πᾶσι σκοπὸς ἡ εὐδαιμονία Ρα5. 1360 b4. σκοπὸς ἀμφοῖν τὸ καλὸν Ηγ15. 1119 b16. οὐχ οἱ αὐτοὶ σκοποὶ τοῖς διδάσκουσι καὶ τοῖς ἀγωνιζομένοις τθ5. 159 a26. σκοπὸς τυραννικός, βασιλικὸς Πε10. 1311 a4. — τὸν σκοπὸν τῆς ἀρετῆς εἶναι (i e τὴν ἀρετὴν σκοπεῖν) πρὸς τὸ τέλος ημα18. 1190 a16.

σκορδύλαι (Lob Prol 124. cf supra p 404 b42). γίγνονται ἐκ τοῦ ᾠοῦ ἃς καλοῦσιν οἱ μὲν σκορδύλας (v l σκοροδύλας), Βυζάντιοι δ' αὐξίδας διὰ τὸ ἐν ὀλίγαις αὐξάνεσθαι ἡμέραις Ζιζ17. 571 a16. v αὐξίς.

σκόροδον οὐ ποιεῖ δακρύειν, dist κρόμμυον πκ22. 925 b10. πῶς φυτεύεται πκ26. 926 a2. 28. 926 a16. 27. 926 a11. τὸ σκόροδον (σύντηξιν ποιεῖ) εἰς τὸ οὖρον πκζ10. 949 a6. cf ιγ6. 908 a28. κζ10. 949 a6. τὰ σκόροδα ὄζει μᾶλλον ἐγκαυλοῦντα ἢ νέα ὄντα πκ30. 926 a26. cf α48. 865 a22. ιβ12. 907 b7. ἑφθὰ λεαίνει πια39. 903 b28. (Allium sativum *L* Fraas 290. Langkavel 113. Heldreich 7.)

σκορπιομάχον, γένος τι ἀκρίδος, ἐν Ἄργει, pugna cum scorpione descr θ139. 844 b23. (fort Sphex vel Ichneumon sp Beckm p 315.)

σκορπίος. 1. ὁ σκορπίος vel ὁ σκορπίος ὁ χερσαῖος refertur inter τὰ πεζά, τὰ ἔντομα, χηλὰς ἔχει Ζμδ6. 683 a11. Ζιβ1. 501 a31. δ7. 532 a16, 18. μακρόκερκον (cod P, Bsm Pik Aub M 229. μακρόκεντρον Bk) Ζιδ7. 532 a17 Aub. cf Ζιε32. 557 b10. ἐν τῇ κέρκῳ κέντρον ἔχει, ἐκτός Ζιβ1. 501 a31. δ7. 532 a16. descr Ζμδ6. 683 a10. generatio, undenos pariunt, fetus matrem consumit Ζιε26. 555 a23. ἐκ τῶν σισυμβρίων σαπέντων σκορπίους γίνεσθαι f 325. 1532 b11. cf Rose Ar Ps 337. Galen VI 640. αἱ πληγαὶ τοῦ σκορπίου θ139. 844 b31. cf Bk Anecd gr I 46. πατάσσει ἄνθρωπον, θηρίον, τὰς ὗς, syn πλήττει· οὐ χαλεποὶ περὶ μὲν Φάρον καὶ ἄλλους τόπους· ἐν ἄλλοις τόποις καὶ ἐν τῇ Καρίᾳ πολλοὶ καὶ μεγάλοι καὶ χαλεποὶ γίγνονται, ἄπλετόν τι πλῆθος in Perside Ζιθ29. 607 a17, 20, 15, 16. θ27. 832 a27. f 562. 1570 b21. πάντων χαλεπώτερά ἐστι τὰ δήγματα τῶν ἰοβόλων, ἐὰν τύχῃ ἀλλήλων ἐδηδοκότα, οἷον σκορπίον ἔχις Ζιθ29. 607 a29 (de v l cf Aub et Rose Ar Ps 342). pugna cum scorpiomacho, descr θ139. cf Beckm, Rose Ar Ps 350. ἐκθηρεύειν, θηρεύειν θ24. 832 a29. cum scorpionibus comparantur μαρτιχόρας, ὁ τῶν θύννων οἶστρος, τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις Ζιβ1. 501 a31. θ19. 602 a28. ε31. 557 a28. 32. 557 b10. (scorpius Thom Scalig, scorpio Gazae. scorpion C II 753. Scorpio europaeus et fort Buthus afer, gibbosus KaZμ 143, 11. Su 231, 49. AZι 170, 46. cf PCG II 329. de v ὁ χερσαῖος cf M 228.) — 2. piscis. πληκτικός, μονήρης, φυκοφάγος f 312. 1531 a20. ἔχει πολλὰς ἀποφυάδας, τίκτει δίς, ἐπαμφοτερίζει (πρόσγειος καὶ πελάγιος) Ζιβ17. 508 b17. ε9. 593 a7 (Rose Ar Ps 315). θ13. 598 a14. (scorpius Thom Scalig. scorpio Gazae. scorpion de mer C II 756. S I 287 et hist lit pisc 116. Cottus scorpius St. Cr. K 492. Scorpaena scrofa AZι I 140, 64.)

σκορπίς. σκορπίδες (v l σκομβρίδες) τίκτουσιν ἐν τῷ πελάγει Ζιε11. 543 b5. (scombrides Thomae, scorpiones Gazae. femina σκορπίου Ar syn pisc 75. scorpide C II 753. cf S I 286. fort Scorpaena porcus Or. AZι I 140, 64.)

σκορπιώδης. τὸ ζῷον, τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις γινόμενον σκορπιῶδες, χηλὰς ἔχει Ζιδ7. 532 a19. cf καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις ἄλλα γίνεται ..... τὰ δὲ ὅμοια σκορπίοις ἄνευ τῆς οὐρᾶς, μικρὰ πάμπαν Ζιε32. 557 b10. (scorpiale Thomae, bestiola similis scorpioni Gazae, scorpiunculus Scalig. scorpion de petite espèce C II 756. Phalangium cancroides *L* S I 230. St. Cr. Chelifer cancroides K 595, 3. AZι I 170, 46b. M 229. Su 231, 48.)

σκοτεινός. ὁ σκοτεινὸς λεγόμενος Ἡράκλειτος κ5. 396 b20.

σκότος, τὸ et ὁ. ἡ αὐτὴ φύσις ὁτὲ μὲν σκότος ὁτὲ δὲ φῶς ἐστίν, τὸ φῶς ἐναντίον τῷ σκότει, ὁ σκότος στέρησις τῆς τοιαύτης ἕξεως ψβ7. 418 a31, b18. ἐν τῷ ἀέρι τὸ μὲν φῶς τὸ δὲ σκότος αι3. 439 b17. σκότος γίνεται ἐκλείποντος τοῦ φωτός, τὸ σκότος οὐ χρῶμα ἀλλὰ στέρησις φωτὸς χ1. 791 a12, b2. ἐν σκότει λανθάνει τὰ χρώματα μγ2. 372 a25. σκότος ἂν ἐγίνετο ἔξω τοῦ ἡλιουμένου ψβ8. 419 b30. — ἐν τοῖς πάγοις μᾶλλον γίνεσθαι σκότον αι2. 437 b22. — σκότοι

πρὸ τῶν ὀμμάτων, coni πόνοι ἐν τῇ κεφαλῇ Ζιη8. 584 a3. — τὰς Πριηνείας γυναῖκας ὀμνύναι τὸ περὶ Δρῦν σκότος f 534. 1566 b45.

σκοτοῦν. μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν ἀλλὰ πίπτειν σκοτουμένους ὑπὸ δέους θ130. 843 a18.

Σκοτοῦσαι τῆς Θετταλίας θ117. 841 b9.

σκοτῶδες τῇ τοῦ φωτὸς ἀπουσίᾳ τὸ λειπόμενον πιδ 14. 910 a21.

σκυζᾶν (i e ὁρμητικῶς ἔχειν πρὸς τὴν ὀχείαν), πάθος τῶν κυνῶν, τῶν ἵππων Ζιζ18. 572 b26, a29. 20. 574 a30, b1.

Σκύθης. Σκύθαι Ηγ5. 1112 a28. οἱ ἐν τῷ Πόντῳ Σκύθαι Ζγε3. 782 b33. ἐν Σκύθαις Ζιι33. 619 b13. περὶ Σκύθας Ζγβ8. 748 a25. ὑπὲρ τοὺς Σκύθας σφίγγει τὴν οἰκουμένην ὁ Ὠκεανός κ3. 393 b8. οἱ Σκύθαι εὐθύτριχες, μαλακότριχες Ζγε3. 782 b33, 783 a13. de eorum moribus φ1. 805 a27. Πη2. 1324 b11, 17. Ρα9. 1367 b10. Ηη8. 1150 b14. οἱ Σκύθαι φίλοινοι πγ7. 872 a4. ἐν Σκύθαις οὐκ εἰσὶν αὐληταί, οὐδὲ γὰρ ἄμπελοι Αγ13. 78 b30. ad naturalem historiam spectantia Ζιζ22. 576 a21. ι33. 619 b13. 47. 631 a1. Ζγβ8. 748 a25. θ30. 832 b7. 141. 845 a1, 3. πκ21. 925 a25. — Σκυθία μα13. 350 b7. β5. 362 b22. — Σκυθικός. τὰ Σκυθικὰ πεδία Ζιθ12. 597 a5. ἐν τῇ Σκυθικῇ Ζιθ28. 606 b4. περὶ τὴν Σκυθικήν μβ3. 359 b18. Ζιθ25. 605 a21. 28. 606 a20.

Scythes Lydus aes conflare monstravit f 506. 1561 a21.

σκυθρωπός. οἱ σκυθρωπὰ μέτωπα ἔχοντες δυσάνιοι φ6. 812 a2. οἱ ἀνιώμενοι σκυθρωπότεροί εἰσι ϗ οἱ εὐφραινόμενοι ἱλαροί φ4. 808 b16. σκυθρωπὸν τὴν φροντίδα τῆς ψυχῆς (Ἀλκιδάμας εἶπε) Ργ3. 1406 a25.

Σκυλάντιμον (?). ἀπὸ χωρίου Σκυλαντίμου σ973 b14. cf Σκυλλήτιον.

σκυλάκιον. τὰ σκυλάκια τῆς κυνός Ζιζ20. 574 a23, 27 et supra p 418 b12. cf Oken Isis 1830, 811.

Σκύλαξ Πη14. 1332 b24.

σκυλεύειν τοὺς νεκρούς (Plat Rep V 469 C) Ργ4. 1406 b33.

Σκυλητῖνος καλεῖται ὁ ἰάπυξ σ973 b14, cf Σκυλλήτιον.

σκύλιον. τὰ σκύλια (v l σκύλλια, σκύλλα), οὓς καλοῦσί τινες νεβρίας γαλεούς· ἐν μέσῳ τῆς ὑστέρας περὶ τὴν ῥάχιν προσπέφυκε τὰ ᾠά· ἴσχουσι τὰ ὀστρακώδη ἐν οἷς ἐγγίνεται ᾠώδης ὑγρότης· ὅταν περιρραγῇ ϗ ἐκπέσῃ τὸ ὄστρακον, γίνονται οἱ νεοττοί· ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ τίκτει Ζιζ10. 565 a16, 22, 26. 11. 566 a19. (scyllium Thomae, canicula Gazae Scalig. la roussette C II 221. Squalus stellaris et canicula St. Cr. K 739, 9. Scyllium canicula et catulus AZι I 148, 99. hodie σκυλίον i q Scyllium canicula E 92, 156. cf Müller glatt Hai des Ar 9, 14, 59.)

Σκύλλα, tragoedia incerti auctoris πο15. 1454 a31. ἂν Σκύλλαν αὐλῶσιν πο26. 1461 b32 (Nck fr trg p 653).

Σκυλλήτιον. ἀπὸ χωρίου Σκυλλητίου (codd Σκυλαντίμου) f 238. 1521 b37. — Σκυλλητικὸς κόλπος Πη10. 1329 b12. — Σκυλλητῖνος (codd Σκυλητῖνος) καλεῖται ὁ ἰάπυξ f 238. 1521 b36.

σκυμνίον. τὰ σκυμνία φώκης, ἄρκτου Ζιι1. 608 b25. 6. 611 b32.

σκύμνος. οἱ σκύμνοι θηρίων, ἐλέφαντος Ζιζ6. 563 a24. 27. 578 a22. αἱ θήλειαι ἄρκτοι χαλεπαὶ ἀπὸ τῶν σκύμνων, ἐξάγουσι τοὺς σκύμνους Ζιζ18. 571 b30. θ17. 600 b2. σκύμνος, γαλεῶν εἶδος f 293. 1529 a15. cf Rose Ar Ps 304.

σκυμνοτοκεῖν. ἔστιν ἡ νάρκη τῶν σελαχωδῶν ϗ σκυμνοτοκούντων f 305. 1530 a13.

σκυτάλη. 1. αἱ τροχιλίαι ϗ αἱ σκυτάλαι αἱ μείζους τῶν ἐλαττόνων ῥᾷον ϗ θᾶττον κινοῦνται μχ9. 852 a16. cf σκύταλον. — 2. σκυτάλη, ἐπιστολὴ Λακωνική f 466. 1554 b15.

σκύταλον. διὰ τί ἐπὶ τῶν σκυτάλων ῥᾷον τὰ φορτία κομίζεται ἢ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν μχ11. 852 a29, sed coll 852 a16 scribendum videtur σκυταλῶν 852 a29, 31, 34.

σκυτεύς. τέκτονος ϗ σκυτέως ἔργα Ηα6. 1097 b29. σκυτεῖς, coni τέκτονες, γεωργοί Πβ2. 1261 a36 (syn σκυτοτόμος). δ4. 1291 a19. — εἰ σκυτεὺς ϗ ἀγαθός, ϗ σκυτεὺς ἀγαθός ε11. 20 b35. τι20. 177 b14.

σκύτευσις. σκυτοτομικῆς ϗ σκυτεύσεως ὑπόδημα ηεβ1. 1219 a21.

σκυτική πλ8. 956 b4. syn σκύτευσις, σκυτοτομική ηεβ1. 1219 a22. refertur inter βαναύσους τέχνας Μβ2. 996 a34.

σκῦτος. ἐκ τῶν δοθέντων σκυτῶν Ηα11. 1101 a5.

σκυτοτομεῖν Πβ11. 1273 b12.

σκυτοτομική τι34. 184 a5. syn σκυτική ηεβ1. 1219 a20.

σκυτοτόμος Ηα11. 1101 a4. syn σκυτεύς, coni τέκτων, γεωργός, οἰκοδόμος Πβ2. 1261 a36. γ9. 1280 b21. δ4. 1291 a13. πῶς κοινωνήσει γεωργῷ, οἰκοδόμῳ Ηε7. 1133 a7, 32, b5. ι1. 1163 b34. ηεη10. 1243 b31.

σκυτώδεις ϗ γλίσχροι οἱ ἄρρενες πολύποδες Ζιι37. 622 a21.

σκύφος περιφερόμενος Πη2. 1324 b17.

σκωλήκιον. ἡ ἀρχὴ τῶν σκωληκίων μικρά, σκωλήκιον ἀκίνητον Ζιε19. 552 a24, 26. κολεοπτέρων τινῶν ϗ ἀνωνύμων ζῴων, τῶν βομβυκίων, (σκωλήκια ἐν ὑμένι μέλανι), τῶν ψηνῶν Ζιε20. 553 a1. 24. 555 a16. 32. 557 b26. αἱ ὀρσοδάκναι ἐκ τῶν σκωληκίων μεταβαλλόντων, τὰ δὲ σκωλήκια ταῦτα γίνεται ἐν τοῖς καυλοῖς τῆς κράμβης· οἱ κάνθαροι ἐκτίκτουσι σκωλήκια, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι· οἱ μύρμηκες τίκτουσι σκωλήκια, ἃ οὐ προσπέφυκεν οὐδενί· οἱ σκορπίοι οἱ χερσαῖοι τίκτουσι σκωλήκια ᾠοειδῆ πολλά· τὰ ἀράχνια γεννᾷ σκωλήκια μικρὰ πρῶτον, στρογγύλα κατ' ἀρχάς Ζιε19. 552 a30, 18. 25. 555 a19. 26. 555 a23. 27. 555 a28. ἔστι τι σκωλήκιον ὃ καλεῖται ξυλοφθόρον Ζιε32. 557 b13. κλῆρος, τὸ σκωλήκιον τὸ ἀραχνιοῦν· κόπρον προΐεται, ἕως ἂν ᾖ σκωλήκιον· ἐκ τοῦ τῶν μελιττῶν ϗ τῶν κηφήνων γόνου τὰ σκωλήκια γίνεται· ἐν τῷ κηρίῳ τὸ σκωλήκιον μικρὸν ὂν κεῖται πλάγιον· ἐν τοῖς φθειρομένοις κηρίοις ἃ πτερούμενα ἐκπέταται (Tineae cerellae larva) Ζιθ27. 605 b10 (cf ι40. 626 b17). ε22. 554 b1, a23, 19. ι40. 625 a10. ἐν τῇ κόπρῳ, ἐν τῇ γαστρὶ τῶν ἰχθύων, ἐν τῇ ὑστέρᾳ τρίγλης ἃ τὸν γόνον τὸν γινόμενον κατεσθίει· οἱ θύννοι ἔχουσι παρὰ τὰ πτερύγια οἷον σκωλήκιον τὸν καλούμενον οἶστρον Ζιζ15. 569 b18. 17. 570 b9. θ19. 602 a27. f 313. 1531 a34.

σκωληκοειδής. μέγεθος ἔχον σκωληκοειδές Ζγγ10. 761 a2. τοῖς σκωληκοειδέσι τοῖς πλείστοις τρεῖς ἑπτάδες (ὁ χρόνος τῆς γενέσεως) Ζιε20. 553 a4.

σκωληκοτοκεῖν. τὰ ἔντομα σκωληκοτοκεῖ Ζγα21. 729 b32. β1. 732 a29, b10, 733 a25, b13. γ9. 758 a31-33 al. σκωληκοτοκεῖν, coni ᾠοτοκεῖν, opp ζῳοτοκεῖν Πα8. 1256 b13. τὰ ἄναιμα οὐ πάντα σκωληκοτοκεῖ ἁπλῶς Ζγβ1. 733 a26. τὰ σκωληκοτοκοῦντα· ἔστι δ' ἅπαντα ἄναιμα τὰ ἔντομα, διὸ ϗ σκωληκοτοκοῦντα θύραζε Ζγγ7. 757 a30. 4. 755 a15. β1. 733 a26. — τὰ δ' ὅλως οὐκ ἀναπνεῖ τῶν ζῴων, σκωληκοτοκεῖται δὲ ϗ ᾠοτοκεῖται· ὅσα μὴ ζῳοτοκεῖται ἀλλὰ σκωληκοτοκεῖται ἢ ᾠοτοκεῖται Ζγβ6. 742 a4. 1. 733 b28. γ11. 762 b21 al. τὰ σκωληκοτοκούμενα Ζιθ17. 601 a5. Ζγβ6. 741 b31 al.

σκωληκοτόκος. τὰ σκωληκοτόκα Ζγγ7. 757 a31. δ6. 774 b13. Ζια5. 489 a35. δ11. 538 a25 al.

σκωληκοφάγα τῶν γαμψωνύχων ἔνια Ζιθ3. 592 b16.

σκωληκώδης. ἐνίων ζῴων τὰ ᾠὰ σκωληκώδη ἐστίν· τὰ σκωληκώδη τῶν ζῴων Ζγβ1. 733 a30. γ11. 763 a18.

σκώληξ. ἡ τῶν σκωλήκων φύσις Ζγγ9. 758 a36, b24. 11. 762 b27. (ἡ τῶν σκωλήκων φύσις φαύλη ημβ7. 1205 a29.) τὸ ζῷον τέλεον, ὁ δὲ σκώληξ ϗ τὸ ᾠὸν ἀτελές· εἰς τὸ φανερὸν τῶν μὲν τελεωθέντος τοῦ κυήματος ζῷον ἐξέρχεται, τῶν δ' ᾠόν, τῶν δὲ σκώληξ Ζγβ1. 733 a1. Ζια5. 489 b13. διαφέρει δ' ᾠὸν ϗ σκώληξ· σκώληξ δ' ἐξ οὗ τὸ γινόμενον ὅλου ὅλον γίνεται· σκώληξ ἐστὶν ἐξ οὗ ὅλου ὅλον γίνεται τὸ ζῷον διαρθρουμένου ϗ αὐξανομένου τοῦ κυήματος· ἐκ τῶν σκωλήκων οὐκ ἐκ μέρους τινὸς γίνεται τὸ ζῷον ὥσπερ ἐκ τῶν ᾠῶν, ἀλλ' ὅλον αὐξάνεται ϗ διαρθρούμενον γίνεται τὸ ζῷον Ζγβ1. 732 a29, 31. cf γ2. 752 a27. Ζια5. 489 b9. ε19. 550 b28 (cf Harvei lib de gen an 77, 243. Ehrenberg üb Formbeständigkeit in der Natur 3). ὅσα ἐκ συνδυασμοῦ τίκτει ζῷον ἢ ᾠὸν ἢ σκώληκα· σκώληξ ἐκ συνδυασμοῦ ζῴων, ἄνευ ὀχείας Ζιδ11. 537 b28. ε19. 551 a28. ἐκ τοῦ σπέρματος δὲ ἄν τι ἄλλο γένηται οἷον σκώληξ σαπέντος πδ13. 878 a20. τὰ δὲ συνδυάζεται μὲν ϗ γεννῶσιν, οὐχ ὁμογενῆ δ' αὐτοῖς ἀλλὰ σκώληκας μόνον· τὰ ἔντομα ϗ γεννᾷ τὰ γεννῶντα σκώληκας· ἢ ὡς σκώληκος συνισταμένου τὸ πρῶτον ἢ ἐξ ᾠῶν· τὸ τοιοῦτον κύημα σκώληξ ἐστίν Ζγα16. 721 a6. γ9. 758 b7. 11. 762 b31, 33. ἡ γένεσις ἐκ τοῦ ᾠοῦ οὐχ ὁμοίως γίνεται τοῖς ἐκ τῶν σκωλήκων γινομένοις· ἡ τοῦ ᾠοῦ αὔξησις ὁμοία τοῖς σκώληξίν ἐστιν, ὡς ὄντος τοῦ σκώληκος ἔτι ἐν αὐξήσει ᾠοῦ μαλακοῦ Ζιζ13. 567 b31. Ζγγ4. 755 a14. 9. 758 b21. τὰ τῶν μαλακοστράκων ᾠὰ αὐξάνεται ὥσπερ οἱ σκώληκες· τὰ ὀστρακόδερμα ποιοῦνται τὴν αὔξησιν ὁμοίως τοῖς σκώληξιν Ζιε17. 549 a18. Ζγγ11. 763 a10. ἐπὶ τὰ ἄνω ϗ τὴν ἀρχὴν αὐξάνονται οἱ σκώληκες Ζγγ11. 763 a11. οἱ πόδες ἐπ' ἄκρου τοῖς σκώληξι· πᾶσι δὲ ϗ τοῖς ἄλλοις σκώληξι ϗ τοῖς ζῴοις τοῖς ἐκ τῶν σκωλήκων περιρρηγνυμένοις ἡ ἀρχὴ γίγνεται τῆς γενέσεως (κινήσεως ci Sylb Pik Aub) ὑφ' ἡλίου ἢ ὑπὸ πνεύματος· τὸ ἅπαν (κέλυφος) σύμφυτον τῷ σκώληκι (ξυλοφθόρῳ) v l b20. Ζιε32. 557 b15, 19. 19. 552 a9, cf 28. M 460. ὁ χρόνος τῆς γενέσεως ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους τοῖς σκώληξι τρεῖς ἑπτάδες· ἀκινητίζουσιν· ἔνιοι ἔχονται ἐκ τῶν πλαγίων Ζιε20. 553 a4. 19. 551 b18 (cf Ζγγ9. 758 b24). 23. 555 a11. πᾶσιν ἂν ἐνδέχοιτο τοῖς θηρίοις φαντασίαν ὑπάρχειν· δοκεῖ δ' οὔ, οἷον μύρμηκι ἢ μελίττῃ ἢ σκώληκι ψγ3. 428 a11. — τῶν σκωλήκων οἱ μὲν ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς τὸ τοιοῦτον ὅθεν τρεφομένοις ἐπιγίγνεται τοιοῦτον περίττωμα, οἵ τε τῶν μελιττῶν ϗ σφηκῶν· οἱ δὲ λαμβάνουσι θύραθεν, ὥσπερ αἵ τε κάμπαι ϗ τῶν ἄλλων τινὲς σκωλήκων Ζγγ9. 758 b36. ὅταν ἐκ τῶν σκωλήκων εἰς τὴν διατύπωσιν ἔλθωσι, καλοῦνται νύμφαι τότε· τὰ πλεῖστα τῶν γινομένων ἔκ τε καμπῶν ϗ σκωλήκων ὑπὸ ἀραχνίων κατέχεται τὸ πρῶτον Ζιε19. 551 b2, 552 b24. δεῖ ϗ τὰς κάμπας εἶδος τιθέναι σκώληκος ϗ τὰ τῶν ἀραχνίων, cf γένος τι σκωλήκων Ζγγ9. 758 b9. α18. 723 b6. — ὅσα γίνεται ἐκ σκωλήκων Ζιε19. 551 a28. ἐκ σκωλήκων γίνονται οἱ κάραβοι, αἱ μηλολόνθαι, πτερωτά τινα (Tenebriones), αἱ μυῖαι, οἱ κώνωπες, τεττιγομήτρα, χρυσαλλίς Ζιε19. 551 b16, 552 a16, 19, 21, b5. 30. 556 b6. 32. 557 b23. ἔκ τινος σκώληκος μεγάλου, ὃς ἔχει οἷον κέρατα ϗ διαφέρει τῶν ἄλλων, γίνεται νεκύδαλος Ζιε19. 551 b9. — enumerantur et descr οἱ σκώληκες τῶν ἀραχνίων, τῶν ἀκρίδων Ζιε27. 555 b6. 28. 555 b23, 556 a1. τῶν μυιῶν, ψυλλῶν (ψυχῶν Bk) Ζιε1. 539 b11, 12. Ζγα18. 723 b6. τῶν σφηκῶν, ἀνθρηνῶν Ζιε19. 551 a29. 23. 555 a4, 11. ι41. 628 a19. Ζγγ9. 758 b18, 32. τῶν μελιττῶν· ἐκ τοῦ τῶν βασιλέων γόνου οὐ γίνεται σκώληξ ἀλλ' εὐθέως ἡ μέλιττα· τὰ κηρία ἐνίων οὐκ ἴσχει σκώληκας Ζγγ9. 758 b18, 22. Ζιε19. 551 a29. 22. 554 a27, b19. τῶν ἐντόμων οἱ σκώληκες προϊόντες γίνονται ᾠοειδεῖς Ζγβ1. 733 a31, cf b14. τίκτει πάντα τὰ ἔντομα σκώληκας πλὴν γένος τι ψυχῶν Ζιε19. 550 b26. — διαφέρουσι κατὰ τὸν τόπον. ἐν χιόνι τῇ παλαιᾷ Ζιε19. 552 b8, 14 (cf S Theophr IV 607. Froriep Notizen 1856 III 102. Humboldt Kosmos I 488). ἐν τῇ γῇ, κόπρῳ (Hippocr übers Grimm IV 633) Ζιε30. 556 b6. 19. 552 a21. ἐν ἐρίοις, ἐν τῇ κεφαλῇ ἐλάφου Ζιε32. 557 b5. β15. 506 a26 (Oestrus rufibarbis *Meig*). ἐν τοῖς βολίτοις, ὀσπρίοις, ξύλοις τοῖς αὔοις, πρὸς πᾶσι τούτοις (καυλοῖς, συκαῖς, ἀπίοις, πεύκαις), ἐκ τῶν δένδρων Ζιε19. 552 a16, 19, b3, 551 b16. ι9. 614 a35, b12, 13. θ13. 831 b9. ἐκ τῆς περὶ τὸ ὄξος ἰλύος Ζιε19. 552 b5 (cf Zeitschr Naturforscher I 6). — σκώληκες ᾠοειδεῖς vel ᾠώδεις Ζιε1. 539 b12. 28. 555 b23, 556 a1. Ζγβ1. 733 a31, b14. ἐρυθροί, δασεῖς, λευκοί, μεγάλοι, μείζους, μικροί, νέοι Ζιε19. 552 b8, 9, 551 a16, 30, b9. ι41. 628 a19. οἱ μὲν εὐθὺς κινητικοὶ οἱ δ' ἀκίνητοι· δυσκίνητοι πάντες Ζια5. 489 b16. ε19. 552 b9. ἐν χιτῶνι Ζιε32. 557 b6. — τὰ καλούμενα γῆς ἔντερα σκώληκος ἔχει φύσιν Ζγγ11. 762 b27. — ὁ χυμὸς ἐν τοῖς σκώληξι θλιβομένοις· (ὄρνιθές τινες) οὐ νέμονται σκώληκα οὐδ' ἔμψυχον οὐδέν· picus κόπτει τὰς δρῦς τῶν σκωλήκων ϗ σκνιπῶν ἕνεκεν, ἵν' ἐξίωσιν· βόσκεται τοὺς σκώληκας τοὺς ἐκ τῶν δένδρων, θηρεύει τοὺς σκώληκας Ζιε27. 555 b6. θ3. 593 a1. ι9. 614 a35, b12, 13. (cf C II 825. S I 17, 263, 374, II 404, Theophr IV 320. Oken Isis 1821. II 1124. AZγ 14. Su 192*a*. Landois in Siebold Zeitschr XIV 34 adn.)

σκῶμμα, def Ηδ14. 1128 a30. ηεγ7. 1234 a16. εὐτραπελία περὶ τὰ σκώμματα Ηδ14. ημα31. ηεγ7. 1234 a15. τὰ παρὰ γράμμα σκώμματα Ργ11. 1412 a29. μᾶλλον οἱ λόγοι τῶν σκωμμάτων πείθουσι τοὺς ἀκούοντας ρ36. 1441 b16.

σκώπτειν, coni καταγελᾶν, χλευάζειν, ὑβρίζειν Ρβ2. 1379 a29. ϗ σκώπτειν ἔνια δεῖ τοὺς νομοθέτας κωλύειν (dist λοιδορεῖν) Ηδ14. 1128 a31. ἐμμελῶς σκώπτειν, μὴ λυπεῖν τὸν σκωπτόμενον, τὸ εὖ σκώπτειν πῶς ὁριστέον Ρβ4. 1381 a36. ημα31. 1193 a18. Ηδ14. 1128 a7, 14, 25. ὥσπερ Ἀναξανδρίδης ἔσκωψεν Ηη11. 1152 a22. οἱ σκώπτοντες τίσιν εἰκάζουσι τοὺς μὴ καλοὺς Ζγδ3. 769 b18. — σκώπτειν τινά αι5. 443 b30. ημα31. 1193 a16. δεῖ μὴ σκώπτειν ὃν ἂν κακολογῶμεν ρ36. 1441 b15. σκωφθῆναι ημα31. 1193 a14.

σκωρία ὑφίσταται ϗ ἀποκαθαίρεται κάτω μδ6. 383 b1. ὅταν ἐκκαυθῇ τὸ ὑγρόν, ἀοσμότεραι αἱ σκωρίαι γίγνονται πάντων αι5. 443 a19.

σκώψ (Bk Anecd gr III s h v) refertur inter τοὺς γαμψώνυχας τῶν νυκτερινῶν, ἐλάττων γλαυκός, dist et descr δύο σκῶπες· οἱ ἀεισκῶπες (v supra p 11 b1 et Lob Par 293. Path I 590 adn), οἱ ἕτεροι Ζιθ3. 592 b11, 14, 13. ι28. 617 b31 Aub. (scops Thomae, asio Gazae Scalig. le petit duc C II 288. cf S II 132, 496. Strix scops St. K 865, 3. Su 97. AZι I 107, 99. Strix scops et otus Cr. cf Lnd 36. hodie κλῶσσος E 44 et 57.)

σμαρίλη i q μαρίλη (v h v) θ41. 833 a25. πλη8. 967 b5 (Bsm, μαρίλης Bk. cf Lob Path I 129).

σμαρίς (v l χαρίς) μεταβάλλει τὴν χρόαν Ζιθ30. 607 b22 Aub. (karis Thomae, cerrus Gazae, smaris Scalig. cf C II 775. S I 691. Parus smaris St. Cr. K 929, 3. hodie μαρίδα Smaris vulgaris. Cuv VI 413. σμαρίδα Smaris vulg, insidiator, chryselis *Cuv*, gracilis *Bonap* E 88, 56-59. cf AZι I 140, 65.)

Σμέρδις (Μυτιληναῖος) Πε10. 1311 b29.

σμῆνος. 1. apium. *a.* alveare. τοῦ σμήνους ὀροφή, ἔδαφος, στόμα, μυχός, δυσωδία Ζι40. 624 a6, 7, 13, 626 b11, 20. σμῆνος καθαρόν, ἀγαθόν, πλήρη τὰ σμήνη Ζι40. 623 b27, 625 a29. ε22. 554 a2. ἐν τῷ αὐτῷ σμήνει ϗ ἐν τῷ ἑνὶ κηρίῳ, σμῆνος ἀλλότριον Ζι40. 624 a20, 626 b13. βλίττεται Ζι40. 627 b3. ε22. 554 a15. αἱ περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κηρίων πρὸς τὰ σμήνη συνύφειαι· ὅταν εἰς τὸ σμῆνος ἀφίκωνται, ὅταν κρέμωνται ἐξ ἀλλήλων ἐν τῷ σμήνει, ἕως ἂν εἰς τὸ σμῆνος εἰσπετασθῇ Ζι40. 624 a10, b6, 5, 627 b14. ἐκλείπειν τὸ σμῆνος, ἐκβάλλειν ἐκ τῶν σμηνῶν Ζι40. 626 a4, 625 a28. πειρῶνται ἔξω τοῦ σμήνους τοῦτο πράττειν (κτείνειν, cf Antig Caryst p 102)· αἱ ἐν Θημισκύρᾳ (μέλιτται) ἐν τῇ γῇ ϗ ἐν τοῖς σμήνεσι ποιοῦνται κηρία Ζι40. 625 a33. ε22. 554 b10. ἐγγίνεται ἐν τοῖς σμήνεσι θηρία ἃ λυμαίνεται τὰ κηρία, κάμπαι· ἄρκτος τὰ σμήνη καταγνύουσα· ἴκτις κακουργεῖ τὰ σμήνη Ζθ27. 605 b9, 17. 5. 594 b8. ι6. 612 b13. — *b.* examen. ὅλον τὸ σμῆνος, πολύγονον, τὰ εὐθηνοῦντα Ζι40. 626 b19, 16, 625 a19, b28, 627 b3. ἐὰν μὴ εὐμελιτῇ τὰ σμήνη· ἰσχύει· ἂν διαμείνῃ ἔτη θ΄ ἢ ι΄, εὖ δοκεῖ διαγεγενῆσθαι Ζι40. 625 a24, 627 a29. ε22. 554 b7. τὸ σμῆνος ἀπολείπει· νοσήσαντος τοῦ σμήνους· ἀπόλλυται τὸ σμῆνος ἐάν τε ἡγεμόνες μὴ ἱκανοὶ ἐνῶσιν, ἐάν τε πολλοὶ ὦσιν ἡγεμόνες· εἰσὶ πλείους ἐν ἑκάστῳ σμήνει ἡγεμόνες Ζι40. 627 b15, 626 b12. ε22. 553 b16, 15. κηφῆνες ὀλίγοι ἐνόντες ὠφελοῦσι τὸ σμῆνος Ζι40. 627 b9. — 2. αἱ ἀνθρῆναι ποιοῦσι τὸ σμῆνος ὑπὸ γῆν Ζι42. 629 a7.

σμηρίον. ὅτε κατὰ στράγγα ῥεῖ τὸ κόμι, γίνεται ὡς τὸ λεγόμενον σμηρίον φτβ9. 829 a21. cf Meyer Nic Damasc p 44, 128.

σμικρός. τί διαφέρει σφαίρας λέγειν σμικρὰς ἢ μονάδας μεγάλας ψα5. 409 b9. pro σμικροῦ γ' ἕνεκεν Ζμδ10. 689 b5 scribendum est σημείου γ' ἕνεκεν, cf σημεῖον p 677 b34.

σμικρότης. μεγέθεσιν ὑπερβάλλοντα ἢ σμικρότησιν ἐλλείποντα φ6. 813 b28.

Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης ηεα5. 1216 a16.

σμύξων v μύξων.

σμύραινα v μύραινα.

σμύρνα (σμύρνη). ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα (cf φτα3. 818 a5) ψύξει ἐστίν, οἷον σμύρνα· γῆς ἐστίν μδ10. 388 b20, 389 a13. σμύρνης ϗ τῶν τοιούτων ἑτέρων εἰς τὸ ὕδωρ ἐμβληθέντων ἕψονται αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες f 105. 1494 b39, 42. ἡ σμύρνη τῶν ἰατρῶν πιβ1. 906 a25. (Amyris Kafal *Forsk* Fraas 87. cf Meyer bot Erläut zu Strabo p 139.)

Σμύρνα. τῶν Λυδῶν κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν f 66. 1487 a9, 1486 b45.

σμῦρος. διαφέρει ὁ σμῦρος ϗ ἡ σμύραινα, descr Ζε10. 543 a24, 25, 28. (murus Gazae. mure C II 536. S I 284. fort Ophisurus serpens Lacepède poiss V pl. AZι I 136, 48) v μύραινα p 477 b26.

σοβεῖν. ἀναπετόμεναι (αἱ τέττιγες) ὅταν σοβήσῃ τις Ζε30. 556 b14. ἔχοντες ξύλα σοβοῦσι τὸν κάλαμον ϗ τὴν ὕλην, ἵνα πέτωνται τὰ ὀρνίθια Ζι36. 620 a35.

σολοικίζειν, syn τῇ λέξει βαρβαρίζειν τι3. 165 b20. περὶ τοῦ σολοικίζειν τι14. 173 b17-174 a11. τί ποιεῖ σολοικίζειν Ργ5. 1407 b18. ὅταν δέῃ ὄνομα μνημονεῦσαι, παρόμοιον μέν, εἰς δ' ἐκεῖνο σολοικίζομεν μν2. 452 b5.

σολοικισμός. παραλογισμοὶ παρὰ σολοικισμόν τι14, eorum λύσις τι32.

σόλοικος, coni syn σαλάκων, τρυφερός Ρβ16. 1391 a4, 3.

Σόλων, versus eius afferuntur Πα8. 1256 b33 (fr 13, 71). Ρα15. 1375 b32, 34 (fr 22). Σόλων ἔοικε τὴν ἀναγκαιοτάτην ἀποδιδόναι τῷ δήμῳ δύναμιν Πβ12. 1274 a15 respici videtur fr 5, 1. — de Solonis νόμοις et πολιτείᾳ Πβ7. 1266 b17. 12. 1273 b34, 41, 1274 a3, 11. γ11. 1281 b32. δ11. 1296 a19. Ρβ23. 1398 b16. f 350. 1537 a15, 24. 353. 1538 a9. 354. 1538 a13. 377. 1540 b33. 572. 1572 a28. 139. 1501 b33; respici videtur Πδ11. 1296 a38. — τίνας ἀπεφαίνετο τοὺς εὐδαίμονας Ηκ9. 1179 a9. οὐδένα εὐδαιμονιστέον ἕως ἂν ζῇ Ηα11. 1100 a11, 15. ηεβ1. 1219 b6.

σομφός. 1. συστάσεις τῶν ὀρῶν σομφαὶ ϗ λιθώδεις ϗ ἀργιλώδεις μα14. 352 b10. χώρα σομφὴ ϗ ὕπαντρος μβ8. 366 a25, cf a35. 7. 365 a23. ψαθυρότης σομφή Ζιδ1. 524 b26. τὸ καχρύδιον σομφὸν ὂν πκ8. 923 b13. σομφός, opp πυκνός, στερρός πκ9. 923 b22, 26. ἡ γλῶττα σὰρξ μανὴ ϗ σομφή Ζια11. 492 b33. ταῖς γυναιξὶ σὰρξ σομφὴ ϗ πόρων μεστή Ζια12. 493 a16. σομφὸν ϗ κοῖλον Ζμβ1. 661 a18. πλεύμων σομφός αν1. 470 b14, 17. 9. 475 a22. 10. 475 b24. 15. 478 a13. Ζια17. 496 b3. θ4. 594 a8. Ζμγ6. 669 a31, 25. 7. 670 b14. 8. 671 a10. Ζγβ1. 732 b35. τὸ γλωττικὸν σομφὸν ϗ σπαστικὸν τῆς τροφῆς Ζμδ6. 683 a21. — 2. σομφὴ φωνή, τὸ σομφὸν ἐν τῇ φωνῇ ἀνὰ μέσον λευκοῦ ϗ μέλανος τα5. 106 b7-12.

σομφότης τοῦ πλεύμονος Ζμγ6. 669 a16.

σοῦς, voc Democriteum. φησὶ γὰρ (Democritus) οὐκ εἰς ἓν ὁρμᾶν τὸν σοῦν, λέγων σοῦν τὴν κίνησιν τῶν ἄνω φερομένων σωμάτων Οδ6. 313 b5.

Σοῦσα κ6. 398 a14, 34. θ27. 832 a26. 96. 838 a23.

σοφία. notionem σοφίας Ar exponit ΜΑ1. 2. Ηζ7. τὴν σοφίαν ἐν ταῖς τέχναις τοῖς ἀκριβεστάτοις τὰς τέχνας ἀποδίδομεν, ἐνταῦθα οὐθὲν ἄλλο σημαίνοντες τὴν σοφίαν ἢ ὅτι ἀρετὴ τέχνης ἐστίν Ηζ7. 1141 a9. cf ΜΑ1. 981 a26. ὡς ἐν ἀνθρώπῳ τέχνη ϗ σοφία, οὕτως ἐν ἐνίοις τῶν ζῴων ἐστί τις ἑτέρα τοιαύτη φυσικὴ δύναμις Ζιθ1. 588 a29. cf Ηζ7. 1141 a27. ἡ σοφία ἀρετὴ διανοητική Ηζ3. 1139 b17. cf ημα35. 1197 b3. ἡδίστη τῶν κατ' ἀρετὴν ἐνεργειῶν ἡ κατὰ τὴν σοφίαν ὁμολογουμένως ἐστίν Ηκ7. 1177 a24. ἡ σοφία τί χρήσιμος, πῶς ποιεῖ εὐδαιμονίαν Ηζ13. 1143 b18, 19, 1144 a4. ὅσα περὶ φρόνησιν ϗ νοῦν ϗ σοφίαν πλ. ἡ σοφία universe i q scientia, ὡς κατὰ τὸ εἰδέναι μᾶλλον ἀκολουθοῦσαν τὴν σοφίαν πᾶσιν ΜΑ1. 981 a27. ἡ ἀκριβεστάτη ἂν τῶν ἐπιστημῶν εἴη ἡ σοφία· ἡ σοφία νοῦς ϗ ἐπιστήμη, ὥσπερ κεφαλὴν ἔχουσα ἐπιστήμη τῶν τιμιωτάτων· ἡ σοφία ἐστὶ ϗ ἐπιστήμη ϗ νοῦς τῶν τιμιωτάτων τῇ φύσει Ηζ7. 1141 a16, 19, b3. cf ημα35. 1197 a23-30. inde σοφία i q φιλοσοφία: ὅλως ζητούσης τῆς σοφίας περὶ τῶν φανερῶν τὸ αἴτιον ΜΑ9. 992 a25. ϗ ταύτην (τὴν φυσικήν) ϗ τὴν μαθηματικὴν μέρη τῆς σοφίας εἶναι θετέον Μκ4. 1061 b33. partes τῆς σοφίας plur numero σοφίαι nuncupantur Μβ1. 995 b12 Bz (paullo aliter num plur σοφίαι usurpatur Ηζ7. 1141 a31). οἱ σοφώτεροι τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν, opp οἱ διατρίβοντες περὶ τὰς θεολογίας μβ1. 353 b6, a35. ἡ σοφιστική ἐστι φαινομένη σοφία ἀλλ' οὐκ οὖσα τι11. 171 b34, 29. Μγ2. 1004 b19. ἔστι σοφία τις ϗ ἡ φυσική, ἀλλ' οὐ πρώτη Μγ3. 1005 b1. sed etiam non addito adiectivo πρώτη ipsum nomen σοφία significat τὴν πρώτην φιλοσοφίαν, i e τὴν τῶν πρώτων ἀρχῶν ϗ αἰτιῶν θεωρητικήν ΜΑ1. 981 b28. 2. 982 b9. β2. 996 b9. κ1. 1059 a18, 21, 32. cf Bz ad ΜΑ2. 983 a20. Wz II 295. τῇ σοφίᾳ ϗ τῇ τιμιωτάτῃ ἐπιστήμῃ Μλ10. 1075 b20.

σοφίζεσθαι τι17. 176 b23. πάντως σοφίζεσθαι Πβ1. 1260

b34. μυθικῶς σοφίζεσθαι Mβ4. 1000 a18. σοφίζεσθαι τοῖς ἀλλοτρίοις λόγοις ηεα8. 1218 b24. ὅσα προφάσεως χάριν σοφίζονται πρὸς τὸν δῆμον Πδ13. 1297 a14. ἐὰν μή τι σοφίζωνται τοιοῦτον Πβ5. 1264 a20. πάντα σοφιστέον ὅπως Πζ4. 1319 b25. διὸ φασί τινες τῶν σοφιζομένων ϗ τὴν σελήνην εἶναι θῆλυ Ζιη2. 582 a35.

σόφισμα, def τθ11. 162 a16. σοφίσματα τῶν πολιτειῶν Πε8. 1308 a2. σοφίσματα ὀλιγαρχικὰ πρὸς τὸν δῆμον, δημοκρατικὰ πρὸς τοὺς εὐπόρους Πδ13. 1297 a14-38. ζητεῖν σόφισμα Πζ8. 1322 a21. σοφίσματος χάριν Πε8. 1307 b40.

σοφισματώδη ἐπιχειρήματα τθ3. 158 a35.

σοφιστεύειν τι1. 165 a28.

σοφιστής, περὶ τὸ συμβεβηκός, περὶ τὸ μὴ ὄν Mε2. 1026 b15. κ8. 1064 b29. dist διαλεκτικός, φιλόσοφος Mγ2. 1004 b17. Pα1. 1355 b20. ὁ σοφιστὴς χρηματιστὴς ἀπὸ φαινομένης σοφίας τι1. 165 a22. προλαβεῖν τὸ ἀργύριον οἱ σοφισταὶ ἀναγκάζονται Ηι1. 1164 a31. coni διάβολος, κλέπτης τδ5. 126 a31. οἱ σοφισταὶ τί ἐπαγγέλλονται διδάσκειν Ηκ10. 1180 b35, 1181 b12, 15. ὥσπερ οἱ σοφισταὶ διορίζουσιν ηεη6. 1240 b24. οἱ σοφισταὶ σοφίζονται ἀλλοτρίοις λόγοις ηεα8. 1218 b23. τῷ σοφιστῇ ὁμωνυμίαι χρήσιμοι, τῷ ποιητῇ συνωνυμίαι Pγ2. 1404 b38. οἱ σοφισταὶ πολλάκις ἡττῶνται Pβ23. 1397 b25. οἱ σοφισταί (exempla sophismatum afferuntur) Αγ6. 74 b23. τα11. 104 b26. Φδ11. 219 b20. — οἱ Πάριοι λεγόμενοι σοφισταί ρ1. 1421 a32. Λυκόφρων ὁ σοφιστής Πγ9. 1280 b11. Πολύειδος ὁ σοφιστής πο16. 1455 a6. Ἀρίστιππος Mβ2. 996 a32. ὁ Ἀριστοτέλης σοφιστὰς λέγει τοὺς ἑπτὰ σοφούς f 7. 1475 a31.

σοφιστικός. ὁ σοφιστικός, dist διαλεκτικός, ἐριστικός τι11. ἡ σοφιστική, def φαινομένη σοφία, περὶ τὸ συμβεβηκός, περὶ τὸ μὴ ὄν τι1. 165 a21. 11. 171 b28, 34. Mγ2. 1004 b18 Bz. ε2. 1026 b14 Bz. κ3. 1061 b8. 8. 1064 b28. ἡ σοφιστική, dist φιλοσοφία, διαλεκτική Mγ2. 1004 b23, 26. Pα1. 1355 b17 (ὁ σοφιστικὸς Bk, ἡ σοφιστικὴ A^c). σοφιστικοὶ λόγοι τι1. 165 a34. Ηη3. 1146 a21. Πε8. 1307 b36. Pα4. 1359 b12 (cf b10). γ2. 1405 b9. ἐριστικὸς ἅμα ϗ σοφιστικὸς λόγος ατ969 b14. σοφιστικοὶ συλλογισμοὶ ϗ ἔλεγχοι τι1. 164 a20. 8. 169 b19, 170 a12. Mζ6. 1032 a6. θ8. 1049 b33. σοφιστικὸς τρόπος (ὁ κατὰ συμβεβηκός) Αγ2. 71 b10. 5. 74 a28. τβ4. 111 b32 (v l τόπος). σοφιστικὸς τόπος τι12. 172 b25. σοφιστικὸν συκοφάντημα τι15. 174 b9. σοφιστικαὶ ἐνοχλήσεις ε6. 17 a36. σοφιστικὴ προαίρεσις τι12. 172 b11. σοφιστικὸν ϗ ἥκιστα κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἐν τοῖς μαθήμασιν ατ969 b8. — σοφιστικῶς λαμβάνειν τε4. 133 b16. ἀποκρίνεσθαι Pγ18. 1419 a14. παραλογίζεται ὁ ἀπορῶν σοφιστικῶς μχ24. 856 a33.

Σοφοκλῆς. versus afferuntur nomine Sophoclis addito, ἡ Σ. Ἀντιγόνη Pα13. 1373 b9 (Ant 456, 457), ἐν τῇ Σ. Ἀντιγόνῃ Pα15. 1375 a33 (Ant 456, 458), Σ. ἐκ τῆς Ἀντιγόνης Pγ16. 1417 a28-33 (Ant 911, 912), ἐν τῷ προλόγῳ Σ. Pγ14. 1415 a20 (Oed R 774), ὥσπερ Σ. λέγει Mδ5. 1015 a30 (El 256), ὡς ὁ Σ. Pβ23. 1400 b17 (Tyr fr 592 Nck), τὰ Σ. ἰαμβεῖα Pγ9. 1409 b9 (versus non Sophoclis est, sed Euripidis, fr 519); non addito Sophoclis nomine, ὁ ποιητής Πα13. 1260 a29 (Ai 293), Pγ14. 1415 b20 (Ant 223, cf Bergk ann crit ad v 241), κ6. 400 b25 (Oed R 4, 5), ηεη10. 1242 a37 (fr 684). tragoediae Sophoclis adhibentur addito poetae nomine Φιλοκτήτης Ηη3. 1146 a19. 10. 1151 b18, Antigona Αἵμων ὁ Σοφοκλέους Pγ16. 1417 b19. 17. 1418 b31. Οἰδίπους πο14. 1453 b31. 15. 1454 b8. 16. 1455 a18. 26. 1462 b2. non addito poetae nomine Ἀντιγόνη πο14. 1454 a1. Ἠλέκτρα πο24. 1460 a31. Οἰδίπους πο11. 1452 a24, 33. 24. 1460 a30. Λάκαιναι et Πολυξένη πο23. 1459 b6, 7 (Nck fr trg p 167, 195), ὁ τραυματίας Ὀδυσσεύς πο14. 1453 b33 (Nck p 182), Σίνων πο23. 1459 b7 (Nck p 200. Vhl Poet III 285), Τεῦκρος Pβ23. 1398 a4. γ15. 1416 b1 (Nck p 204), Τηρεύς πο16. 1454 b36 (Nck p 208), Τυρώ πο16. 1454 b25 (Nck p 217), Φθιώτιδες et Πηλεύς πο18. 1456 a1 (Nck p 225, 189). — dictum Sophoclis Pγ15. 1416 a15. — de arte tragica Sophoclis πο3. 1448 a26. 4. 1449 a19. 14. 1453 b31. 15. 1454 b8. 16. 1455 a18. 18. 1456 a27. 25. 1460 b33. 26. 1462 b2.

Σοφοκλῆς orator Pα14. 1374 b36. γ18. 1419 a26.

σοφός. de notione cf σοφία. φύσει σοφὸς οὐδείς Ηζ6. 1143 b6 (sed πόλεις, ἃς τὸ σοφὸν ζῷον ἱδρύσατο ἄνθρωπος κ3. 392 b18). Φειδίαν λιθουργὸν σοφὸν (λέγομεν) Ηζ7. 1141 a10. cf MA1. 981 a25. Θαλῆς σοφός, φρόνιμος δ' οὔ Ηζ7. 1141 b4. σοφοί, opp πρακτικοί MA1. 981 b5. σοφώτατον ἔλεγον τὸν χρόνον, opp ἀμαθέστατον Φδ13. 222 b17. ὁ σοφὸς αὐταρκέστατος Ηκ7. 1177 b1. σοφός de philosophia vel de prima philosophia MA2. 982 a6-19. cf Ηζ7. 6. 1141 a2. οἱ σοφώτεροι τὴν ἀνθρωπίνην σοφίαν, opp οἱ διατρίβοντες περὶ τὰς θεολογίας μβ1. 353 b5, a35. οὐδεὶς τῶν ἀρχαίων σοφῶν, τῶν σοφῶν τινές Φβ4. 196 a9. Πα6. 1255 a12. ημβ15. 1213 a14. — τὸ γνῶναι τὰ δίκαια οὐδὲν οἴονται σοφὸν εἶναι, syn οὐ χαλεπὸν συνιέναι Ηε13. 1137 a10. — σοφῶς. τῶν σοφῶς βουλομένων λέγειν τινές μα13. 349 a20.

σπάθησις ϗ κέρκισις, εἴδη ἕλξεως Φη2. 243 b6, 28.

σπαίρειν. ὅταν σπαίρωσιν (οἱ ἰχθύες) αν3. 471 a30.

σπάλαξ ψγ1. 425 a11, v ἀσπάλαξ p 115 b23.

σπᾶν. (ὁ ἀετὸς τοὺς νεοττοὺς) σπᾷ τοῖς ὄνυξιν Ζιε34. 619 b31. ὅτε (ἡ χελώνη) σπάσαι τῆς ὀριγάνου Ζιθ6. 612 a26. — ὅταν ἡ θήλεια σπάσῃ τῶν ἀποτεταμένων ἀραχνίων ἀπὸ τοῦ μέσου, πάλιν ὁ ἄρρην ἀντισπᾷ Ζιε8. 542 a13. — (τὰ παιδία) σπᾷ εὐθὺς τὸν μαστόν Ζιη10. 587 a33. οὐκέτι προσίεται (ἡ ἵππος τὸν ἡμίονον θηλαζόμενον) διὰ τὸ ⟨ἄγαν Aub⟩ σπᾶσθαι ϗ πονεῖν Ζιζ22. 576 b11. σπᾶν τὸ ὕδωρ, τὴν ὑγρότητα ζ6. 470 a30. μδ1. 379 a25. Οδ5. 312 b9. Ζγβ4. 739 b12. ἕκαστον τῶν τοῦ σώματος τὸ αὐτῷ οἰκεῖον ἐσπακέναι πκβ2. 930 a21. ὅταν σπάσῃ ἱκανὸν (τοῦ σπέρματος ἡ ὑστέρα) Ζικ5. 637 a4. Ζγβ4. 739 b8, 18. σπᾶν τὸ πνεῦμα αν5. 473 a2. σπᾶν τῷ πνεύματι Ζικ2. 634 b34. cf S I 534.

σπάνιος ὁ θηριώδης, σπάνιον τὸ μέσον Ηη1. 1145 a30. β9. 1109 a29. τροφὴ σπάνιος, σπανία Ζιθ1. 608 b21. ε22. 554 a5. Ζμδ10. 688 b4. εἰς τὴν ἀρτηρίαν σπάνιόν τι παραρρεῖ Ζμγ3. 664 b35. σπάνια γίνεται τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν ἄλλων Ζγβ7. 746 a32. σπάνιον ἦν εὑρεῖν ἄνδρας πολὺ διαφέροντας Πγ15. 1286 b8. σπάνιον (int ἐστί) τὸ θεῖον ἄνδρα εἶναι Ηη1. 1145 a27. — σπάνιον, tamquam nomen abstractum, τοῦτο ᾤοντο διὰ τὸ σπάνιον μγ2. 372 a23. αἱ τοιαῦται πράξεις ἐν τῷ σπανίῳ γεγόνασιν, opp πολλάκις ρ9. 1429 b32. — σπάνιον adv, μεσουρανοῦντος σπάνιόν τι γέγονε (παρήλιος), opp τὰ πλεῖστα γίνεται μγ2. 372 a14. οὐδέτερον (οὔτε γυνὴ οὔτε παῖς) ἴσχει ἰξίας, εἰ μή τι σπάνιον γυνή πι37. 895 a3. — σπανίως φωνεῖ, ποιεῖται τὴν ὀχείαν al Ζιζ28. 578 a32. α1. 488 b6. θ80. 836 a22.

σπάνις τοῦ ὕδατος Ζγβ7. 746 b10, τῶν ἐπιτηδείων οβ1350 b7. ἐν ἐνίοις τόποις οὐ σπάνις τῆς θεωρίας (τῆς ὑαίνης) Ζγγ6. 757 a8.

σπανοσιτία θ24. 832 a20.

σπάραγμα. τῶν φυτῶν γίνεται τὰ μὲν ἀπὸ σπέρματος, τὰ δ᾽ ἀπὸ σπαραγμάτων ἀποφυτευομένων Ζγγ11. 761 b28.

σπαράττειν. ἧττον (τοῦ σιδήρου ὁ χαλκὸς) σπαράττει ϗ ποιεῖ πληγήν πα35. 863 a26.

σπαργανοῦσιν ἐρίοις (τὰ ἑπτάμηνα) Ζιη4. 584 b4.

σπάρος (v l σκάρος) ἄνωθεν περὶ τὴν κοιλίαν ἀποφυάδας πολλὰς ἔχει Ζιβ17. 508 b17. (scarus Thomae Gazae Scalig. spare C II 778. Sparus maina St, in incert relinq Cr. K 492. KaZι 92, 27. AZι I 140, 66.)

Σπάρτη. Ἀθηναῖοι ἐξὸν αὐτοῖς ἀνοικίσαι τὴν Σπάρτην ρ2. 1423 a7. ἀπὸ τῆς Αἰγειδῶν φρατρίας ἧκόν τινες εἰς Σπάρτην f 489. 1557 b41. ἁ φιλοχρηματία Σπάρτην ὀλεῖ f 501. 1559 b28, cf παροιμία p 570 b34. — Σπαρτιᾶται Πβ9. 1270 a37, b2, 1271 b11, 13. ε7. 1306 b36. pro exemplo positi ρ25. 1435 a17. Κλεώνυμος ὁ Σπαρτιάτης θ78. 836 a4. ὁ Σπαρτιάτης (Μενέλαος) f 172. 1506 b27.

σπαρτίον. 1. παιδία ἀντιτείνοντα εἰς τοὔπισθεν τὰ σπαρτία πη9. 888 a21. — 2. i q 'funis, ex quo bilancis iugum dependet' μχ2. 850 a3, 7. 9. 852 a20, Cappelle p 166. S Theophr III 22.

σπάρτον. 1. ἀφ᾽ ὧν μέλιτται φέρουσιν, ἔστι τάδε, ἀτρακτυλλίς . . . σπάρτον Ζι40. 627 a9. (Spartium scoparium Sprengel hist rei herb I 80. S II 216. Spartium junceum Fraas 50. Langkavel 2.) — 2. i q σπαρτίον 2. μχ1. 849 b23.

σπάσις. πρὸς τὴν τῆς τροφῆς σπάσιν χρήσιμον τὸ ῥύγχος Ζμδ12. 693 a17. σπάσει πίνειν, dist λάψει, κάψει Ζιθ6. 595 a9. σπάσις τῆς γονῆς Ζγβ4. 739 b14. — ἡ σπάσις πολλὴ τοῦ σώματος [ϗ] ἡ ἀπὸ τῶν γονάτων γίνεται, διὸ πονοῦμεν τὰ γόνατα πε19. 882 b27.

σπάσμα. οἱ θέοντες εὐτόνως μάλιστα λαμβάνουσι σπάσματα πε39. 885 a6. κωλύονται αἱ ὑστέραι, ἐὰν σπάσμα ἔχωσιν Ζικ4. 636 a28. cf S II 272.

σπασματώδης κίνησις πε1. 880 b18.

σπασμός. οἱ τέτανοι ϗ οἱ σπασμοὶ πνεύματός εἰσι κινήσεις μβ8. 366 b26. εἴωθε τὰ παιδία σπασμὸς ἐπιλαμβάνειν Ζιη12. 588 a3. ἡ λύγξ σπασμός τις πλγ5. 962 a13.

σπασμωδέστερόν ἐστι διὰ κενῆς ῥίπτειν τὸν βραχίονα πε8. 881 b1.

σπαστικός. τὸ γλωττικὸν σομφὸν ϗ σπαστικὸν τῆς τροφῆς Ζμδ6. 683 a22. ἡ ὑστέρα σπαστικὴ πρὸς αὑτήν Ζικ7. 638 a20. 1. 634 a6. τὰς φλέβας σπαστικὰς τῶν θύραθεν ποιεῖ δυνάμεων πε9. 881 b15.

σπάταγγος. (τῶν ἐχίνων) ἄλλα δύο γένη τό τε τῶν σπατάγγων (v l σπαταγίων) ϗ τὸ τῶν καλουμένων βρύσσων· πελάγιος Ζιδ5. 530 b4. (spatagius Thomae, spatagus Gazae Scalig. cf C II 414. S I 213. Echinus saxatilis St. Spatangus Cr. K 587, 4. def non potest AZι I 6e.)

σπείραμα. δῖναι μεγάλων ὄφεων σπειράματι παρόμοιοι θ130. 843 a32.

σπείρειν. ὅταν συστῇ τὸ κύημα, παραπλήσιον ποιεῖ τοῖς σπειρομένοις Ζγβ4. 739 b34. σὺ δὲ ταῦτα αἰσχρῶς μὲν ἔσπειρας, κακῶς δὲ ἐθέρισας Ργ3. 1406 b10 (cf Γοργίας p 161 a37). σπείρειν καρπόν, φλόγα πο21. 1457 b27, 29.

σπένδομεν χοὰς τοῖς κατοιχομένοις f 33. 1480 a12.

σπέρμα. ἐκ τοῦ σπέρματος τὰ φύσει γινόμενα συνίσταται Ζγα2. 716 a8. τὰ οἰκεῖα σπέρματα εἴς τε τὰ φυτὰ ϗ ζῷα κ6. 400 b33.

1. φυτῶν σπέρμα. τὰ φυτὰ προΐεται, προάγει, ποιεῖ τὰ σπέρματα Ζμβ10. 655 b35. Ζγα23. 731 a4. φτα6. 821 a2, 3. ἐκφέρει, φέρει Ζγα23. 731 a22. 18. 723 b16, 726 a7. Ζιη1. 581 a16. ἀπὸ τοῦ φυτοῦ ἀπῄει, ἀποκρίνεται τὸ σπέρμα Ζγα18. 723 b19, 12. cf β4. 738 a4. — τὰ φυτὰ γίνεται ἐκ, ἀπὸ σπέρματος Ζγα23. 731 a7. 1. 715 b26. 20. 728 b35. γ11. 761 b28. Ζιε1. 539 a17, προβαίνουσι, προέρχονται, γεννῶνται ἐκ σπέρματος φτα6. 821 a4, 8, 820 b29. τῶν φυτῶν ἔνια ζῇ μέχρι σπέρματος πκ7. 923 a30. διαφέρει τῇ φύσει τὸ σπέρμα ἐν τοῖς φυτοῖς τε ϗ ζῴοις· τῆς τῶν φυτῶν οὐσίας οὐθέν ἐστιν ἄλλο ἔργον οὐδὲ πρᾶξις οὐδεμία πλὴν ἡ τοῦ σπέρματος γένεσις· τῶν φυτῶν ἔργον οὐδὲν ἄλλο φαίνεται πλὴν αὐτὸ ποιῆσαι πάλιν ἕτερον, ὅσα γίνεται διὰ σπέρματος Ζγγ2. 752 a19. α20. 729 a3. 23. 731 a26. Ζιθ1. 588 b25. dist τὰ σπέρματα γόνιμα, ἀτελῆ, ἀσθενῆ Ζγβ3. 736 a34. αν17. 478 b31. φτα6. 821 a6, εὐώδη πα48. 865 a19. ἀγαθόν, κρεῖττον, κακόν, χεῖρον φτα6. 821 a8, 4, 3. τὸ καλούμενον σπέρμα Ζγα23. 731 a4. ἐν ὅσοις μὴ κεχώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν, τούτοις τὸ σπέρμα οἷον κύημά ἐστιν· τὰ φυτὰ προΐεται οὐ γονὴν ἀλλὰ κύημα τὸ καλούμενον σπέρμα· οὐδὲν ἧττον τά τε σπέρματα ϗ τὰ κυήματα τῶν ζῴων ζῇ τῶν φυτῶν ϗ γόνιμα μέχρι τινός ἐστιν Ζγα20. 728 b33 (cf Sprgl I 179). 23. 731 a4. β3. 736 a34. ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἓν σῶμα γίνεται οἷον ἑνὸς πυροῦ εἷς πυθμήν Ζγα20. 728 b35. σπέρμα ϗ καρπὸς διαφέρει τῷ ὕστερον ϗ πρότερον· καρπὸς μὲν γὰρ τῷ ἐξ ἄλλου εἶναι, σπέρμα δὲ τῷ ἐκ τούτου ἄλλο, ἐπεὶ ἄμφω γε ταὐτόν ἐστιν· τὰ φυτὰ προΐεται τὰ σπέρματα ϗ τοὺς καρποὺς Ζγα4. 717 a22. 18. 724 b19 Aub. Ζμβ10. 655 b35. — τὰ μὲν ἀπὸ σπέρματος ἑτέρων φυτῶν, τὰ δ᾽ αὐτόματα γίνεται· γίνεται τὰ μὲν ἀπὸ σπέρματος, τὰ δ᾽ ἀπὸ σπαραγμάτων ἀποφυτευομένων, ἔνια δὲ τῷ παραβλαστάνειν· τῶν δένδρων τὰ μὲν γεννῶνται ἐκ σπέρματος, τὰ δὲ δι᾽ ἑαυτῶν Ζιε1. 539 a17. Ζγα1. 715 b26. γ11. 761 b28. φτα6. 820 b29, 32. σπέρμα ἐκφέρειν, προάγειν· ἔτι τὰ ἀποφυτευόμενα ἀπ᾽ αὐτοῦ φέρει σπέρμα, ἔνια δ᾽ ὅλως οὐδὲ φέρει σπέρμα οἷον ἰτέα ϗ αἴγειρος· πᾶν φυτὸν οὐ προάγει σπέρμα ὅμοιον τῷ σπέρματι ἐξ οὗ ἀνεφύη ἕκαστον Ζγα23. 731 a22. 18. 723 b16, 726 a7. φτα6. 821 a2. Ἀλκμαίων: τὰ φυτὰ μέλλοντα σπέρμα φέρειν ἀνθεῖν Ζιη1. 581 a16. — ἡ ἀρχὴ τοῦ σπέρματος πῶς προσπέφυκεν· ἡ ἀρχὴ ϗ ἐν τοῖς σπέρμασιν ἐν αὐτοῖς ἐστιν ἡ πρώτη· ἡ χώρα ἡ τὴν ὕλην παρέχουσα ϗ τὸ σῶμα τοῖς σπέρμασίν ἐστιν Ζγγ2. 752 a19, 23. β4. 739 b35, 738 b36. ἐν τοῖς σπέρμασιν ἔνεστί τι τοιοῦτον τὸ φαινόμενον πρῶτον γαλακτῶδες Ζγβ4. 740 b6 (cf τὰ διαβλαστάνοντα γαλακτοῦσθαι S Theophr V 257). τὰς ῥίζας πρότερον ἀφιᾶσι τὰ σπέρματα τῶν πτόρθων· αἱ ῥίζαι τοῖς φυτοῖς στόματος ϗ κεφαλῆς ἔχουσι δύναμιν, τὸ δὲ σπέρμα τοὐναντίον· ἀτελῆ λέγω οἷον τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν, ὅσα ἄρριζα· σπέρμα, ἓν τῶν πέντε Ζγβ6. 741 b36. Ζμδ10. 687 a1. αν17. 478 b31. φτβ6. 827 a4. — πῶς ποτὲ γίνεται ἐκ τοῦ σπέρματος τὸ φυτόν· ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων γένεσις Ζγβ1. 733 b24. ζ3. 468 b17. οὐκ ἀπὸ παντὸς τοῦ φυτοῦ ἀπῄει τὸ σπέρμα· ἐκ τοῦ σπέρματος ϗ ἐκ μέρους γίγνεται τὸ φυόμενον· ἡ τῶν σπερμάτων γένεσις συμβαίνει πᾶσιν ἐκ τοῦ μέσου Ζγα18. 723 b19. 23. 731 a7. ζ3. 468 b19. δῆλον ὅτι ἀπὸ μιᾶς κινήσεως τὸν ἐπέτειον πάντα (τὰ φυτὰ) φέρει καρπόν· καίτοι πῶς δυνατόν, εἰ ἀπὸ παντὸς ἀπεκρίνετο τὸ σπέρμα Ζγα18. 723 b12. ὅμοιον δὲ κἂν εἴ τις φαίη τοῖς φυτοῖς ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἑκάστοτε τὰ σπέρματα ἀποκρίνεσθαι πρὸς τοὺς τόπους πρὸς οὓς εἴωθε φέρειν τὸν καρπόν· τῶν δένδρων τὰ πολυκαρπήσαντα ϗ τὰ ἐπέτεια τὴν τροφὴν ἀναλίσκουσιν εἰς τὸ σπέρμα πᾶσαν Ζγβ4. 738 a4. γ1. 750 a26. ἡ τοῦ μεγέθους αὔξησις τρέπεται εἰς τὸ σπέρμα τούτοις (parvis) Ζγα8. 718 b15. τὸ σπέρμα

ὅμοιόν ἐστιν ἐγκυμονήσει ζῴου, ἥτις ἐστὶ μίξις ἄρρενός τε ϗ θήλεος φτα2. 817 a30, 35. — τὰ εἴδη τῶν σπερμάτων· τινὰ κρεῖττον σπέρμα ποιοῦσι, τινὰ χεῖρον· ἐκ τινῶν κακῶν σπερμάτων καλὰ δένδρα προβαίνουσι· τινῶν δένδρων πάλιν σπέρμα ἂν ἀσθενὲς γένηται· οὐ προέρχονται ῥᾳδίως ἐκ σπέρματος κακοῦ καλὰ δένδρα οὐδὲ ἐκ σπέρματος ἀγαθοῦ κακὰ δένδρα φτβ3. 824 b11. α6. 821 a3, 4, 6, 8. τὰ ἐν τῷ περικαρπίῳ σπέρματα μδ3. 380 a14. διὰ τί τὰ μὲν εὐώδη οὐρητικὰ ϗ σπέρματα ϗ φυτά πα48. 865 a19. κνήκου, σικύου σπέρμα Ζιε19. 550 b27, 551 a12. κύαμοι ϗ τὰ τοιαῦτα σπέρματα, τὰ σπέρματα τὰ ξενικά Ζγγ2. 752 a22. β4. 738 a34. πάντα τὰ σπέρματά εἰσιν ἐκ δύο φλοιῶν· αἱ ἐλαῖαι ἔχουσι φλοιὸν σάρκα καί τι ὀστρακῶδες ϗ σπέρμα ϗ καρπόν φτα3. 818 a34, 33. παντοδαπῶν καρπῶν σπέρματα θ119. 841 b33. — τί ἐστι τὸ φυλλορροεῖν; τὸ πήγνυσθαι τὸν ἐν τῇ συνάψει τοῦ σπέρματος ὀπόν Αδ17. 99 a29 Wz (σπέρμα i q τὸ ἄκρον τοῦ ὀχάνου Io Philop Schol 250 a15).

2. ζῴων σπέρμα (cf Philippson ὕλη 61). *a.* σπέρματος φύσις, τί ἐστιν, sententiae aliorum. περὶ τῆς τοῦ σπέρματος φύσεως Ζγβ2. 735 a29. τίς ἐστιν ἡ τοῦ σπέρματος φύσις Ζγα17. 721 b4. 18. 724 a15. ἡ τοῦ λεγομένου σπέρματος φύσις ἡ πρώτη τίς ἐστιν, τὰ περὶ τὸ σπέρμα συμβαίνοντα Ζγα18. 724 b22, a16. σπέρμα, dist γονή Ζγα6. 718 a13. 18. 724 b14, coni Ζμβ5. 651 b14. i q γονή p 160 b29. ἀρχή, ἀρχὴ τῆς γενέσεως, γένεσις πι13. 892 a30. Ζμβ7. 653 b17. α1. 641 b31. ἔστι τὸ σπέρμα διχῶς, ἐξ οὗ τε ϗ οὗ· ϗ γὰρ ἀφ' οὗ ἀπῆλθε, τούτου σπέρμα, οἷον ἵππου, ϗ τούτου ὃ ἔσται ἐξ αὐτοῦ, οἷον ὀρέως Ζμα1. 641 b33, cf 31. οὐ γὰρ δὴ ὅ τι ἔτυχεν ἐξ ἑκάστου γίνεται σπέρματος ἀλλὰ τόδε ἐκ τοῦδε, οὐδὲ σπέρμα τὸ τυχὸν ἐκ τοῦ τυχόντος σώματος· ἀρχὴ ἄρα ϗ ποιητικὸν τοῦ ἐξ αὐτοῦ τὸ σπέρμα Ζμα1. 641 b27. τὸ σπέρμα τοιοῦτον, ϗ ἔχει κίνησιν ϗ ἀρχὴν τοιαύτην, ὥστε παυομένης τῆς κινήσεως γίνεσθαι ἕκαστον τῶν μορίων ϗ ἔμψυχον (cf Galen IV 513, 612)· σπέρμα τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τὰς ἀρχὰς ἔχον τῶν συνδυασθέντων κτλ· βούλεται τοιοῦτον τὴν φύσιν εἶναι τὸ σπέρμα, ἐξ οὗ τὰ κατὰ φύσιν συνιστάμενα γίνεται πρώτου, οὐ τῷ ἐξ ἐκείνου τι εἶναι τὸ ποιοῦν, οἷον τοῦ ἀνθρώπου· γίνεται γὰρ ἐκ τούτου, ὅτι τοῦτό ἐστι τὸ σπέρμα Ζγβ1. 734 b22. α18. 724 b14, a18. τὸ σπέρμα φανερὸν ὅτι δυοῖν τούτοιν ἐν θατέρῳ ἐστίν· ἢ γὰρ ὡς ἐξ ὕλης αὐτοῦ ἢ ὡς ἐκ πρώτου κινήσαντός ἐστι τὸ γινόμενον· τοῖν δυοῖν δὴ ληπτέον ἐν ποτέρῳ θετέον τὸ σπέρμα, πότερον ὡς ὕλην ϗ πάσχον ἢ ὡς εἶδός τι ϗ ποιοῦν, ἢ ϗ ἄμφω· ὅτι οὐκ ἂν εἴη μέρος, φανερόν· ὁμοιομερὲς μὲν γάρ ἐστιν (cf μδ12. 390 b16), ἐκ δὲ τούτου οὐθὲν σύγκειται· ἔτι οὐδὲ κεχωρισμένον· ἀλλὰ μὴν οὐδὲ παρὰ φύσιν, οὐδὲ πήρωμα· ἐν ἅπασί τε γὰρ ὑπάρχει ϗ ἡ φύσις ἐκ τούτου γίνεται· ὥστ' ἀνάγκη ἢ σύντηγμα ἢ περίττωμα εἶναι Ζγα18. 724 a35, b5, 28-34. μόριόν ἐστιν Ζγα2. 716 a11, ζῷον ἂν εἴη μικρόν Ζγα18. 722 b4. — τὸ σπέρμα περίττωμα μκ5. 466 b8. Ζγβ3. 737 a18. δ1. 766 b19. α19. 727 a30. cf γ1. 749 b8. β4. 737 b28. πα50. 865 a33. τὸ σπέρμα ὑπόκειται περίττωμα τροφῆς ὂν τὸ ἔσχατον Ζγδ1. 766 b8 (cf Ἀρ. σπέρμα εἶναί φησι τὸ περίττωμα τροφῆς ϗ τῆς ἐσχάτης Galen XIX 321. IV 557). ἡ τροφὴ εἰς τὸ σπέρμα συγκρίνεται πι24. 893 b16. φανερὸν ὅτι τῆς αἱματικῆς ἂν εἴη περίττωμα τροφῆς, χρησίμου περιττώματος μέρος τι, περίττωμα μεταβαλλούσης τῆς τροφῆς, ἐκ τροφῆς Ζγα19. 726 b10. 18. 725 a12, 726 a26. β3. 736 b26. πγ11. 872 b21. cf τὸ περίττωμα οὐ δυνάμενον πεφθῆναι ϗ γίνεσθαι σπέρμα Ζγα20. 728 a17, cf 19. itaque τὸ παρὰ τοῦ ἄρρενος περίττωμα Ζγδ4. 772 a18 i q σπέρμα. — τὸ σπέρμα πνεύματος ἔξοδός ἐστιν πδ30. 880 a31 (cf Galen XVII B 29). ἐν τῇ τοῦ σπέρματος ἐξόδῳ πρῶτον μὲν ἡγεῖται πνεῦμα Ζιη7. 586 a15 (cf Harvei libr de gen an 296, 300). — οὔτε διεσπασμένων ἐνδέχεται τὸ σῶμα τοῦ σπέρματος εἶναι, τὸ μὲν ἐν τῷ θήλει τὸ δ' ἐν τῷ ἄρρενι, οὔτ' ἐξ ἑκατέρου πᾶν ἀποκρινόμενον· ἔτι εἰ μὲν διεσπασμένα τὰ μέρη ἐν τῷ σπέρματι, πῶς ζῇ; εἰ δὲ συνεχῆ, ζῷον ἂν εἴη μικρόν Ζγδ1. 764 b16. α18. 722 b4. διὰ τί οὐκ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ σπέρμα τοιοῦτόν ἐστιν ὥστ' ἐξ αὐτοῦ δυνατὸν εἶναι γίνεσθαι αἷμα ϗ σάρκας· τοῦ σπέρματος φάναι τι νεῦρον εἶναι ϗ ὀστοῦν λίαν ἐστὶν ὑπὲρ ἡμᾶς τὸ λεγόμενον Ζγα18. 723 a15, 21. πότερον τὸ σπέρμα διὰ τῆς ἀρτηρίας ὡς ϗ συνθλιβόμενον ϗ ἐν τῇ προέσει μόνον πν6. 484 a14. ἐντὸς πῶς ἔχει ϗ πῇ διαφέρουσι τά τε περὶ τὸ σπέρμα ϗ τὰ περὶ τὴν κύησιν Ζμδ10. 689 a17 (cf Galen XIX 370). (οἱ μὲν ἀρχαῖοι ἔλεγον) τὸ ἀπὸ παντὸς ἀπιὸν τὸ σπέρμα (Democrit Hippocr cf Galen ibid 449), ἡμεῖς δὲ τὸ πρὸς ἅπαν ἰέναι πεφυκὸς ἐροῦμεν, ϗ οἱ μὲν σύντηγμα, φαίνεται δὲ περίττωμα μᾶλλον· οἱ ἀρχαῖοι ἐοίκασιν οἰομένοις (τὸ σπέρμα) εἶναι σύντηγμα Ζγα18. 725 a22, cf 28, 724 b35. Empedocl sententia Ζμα1. 640 a22. cf Sprgl I 180. Ἀναξαγόρας ϗ ἕτεροι τῶν φυσιολόγων φασὶν ἐν τοῖς σπέρμασιν εἶναι ταύτην τὴν ἐναντίωσιν (τοῦ θήλεος ϗ ἄρρενος) εὐθύς· γίνεσθαι γὰρ ἐκ τοῦ ἄρρενος τὸ σπέρμα, τὸ δὲ θῆλυ παρέχειν τὸν τόπον Ζγδ1. 763 b30. φασί τινες ἀπὸ παντὸς ἀπιέναι τοῦ σώματος τὸ σπέρμα, syn βαδίζειν, ἀφ' ὅλου ἐλθεῖν· ὥστ' εἰ ἐκείνου (τοῦ ὅλου) σπέρμα ϗ τῶν μορίων ἑκάστου εἴη ἄν τι σπέρμα ἴδιον Ζγα 17. 721 b11, 14, 18, 23, 27. ὅτι ἀπὸ παντὸς ἔρχεται τὸ σπέρμα σχεδὸν ἐκ τούτων μάλιστα πιστεύουσί τινες Ζγα17. 721 b35, cf 18. 722 a13 et Philop fol 15 εἰ οὖν λέγουσι . . . σπέρμα. ἀπὸ παντὸς τοῦ σώματος ἀπιέναι τὸ σπέρμα, ὥσπερ τινές φασιν, ἀπὸ πάντων ἔκκρισιν εἶναι τὸ σπέρμα πδ15. 878 b3. 21. 879 a6. — ὡς ἀπιόντος ἀφ' ἑκάστου τῶν μορίων σπέρματος, τοῦτ' ἐστὶ ψεῦδος· οὐκ ἀπὸ παντὸς ἀπέρχεται Ζγδ3. 769 a12. cf δ1. 764 b10. α18. 724 a12. 21. 730 a12, 24. Ζικ5. 637 a12 (cf φαίνεται ϗ Ἀρ. ἐν τούτοις ἡμῖν ὁμολογῶν, ἐπειδὰν φάσκῃ· οἱ μὲν γὰρ τὸ ἀπὸ παντὸς ἀπιόν, ἡμεῖς δὲ τὸ πρὸς ἅπαν ἰέναι πεφυκὸς σπέρμα ἐροῦμεν Galen IV 557). — *b.* τὸ σπέρμα ϗ τὸ θῆλυ. θεωρητέον ϗ τὰ θήλεα πότερον συμβάλλεται σπέρμα τι ἢ οὔ, ϗ εἰ μὴ σπέρμα, πότερον οὐδ' ἄλλο οὐθέν, ἢ συμβάλλεται μέν τι, οὐ σπέρμα δέ Ζγα2. 716 a9. 17. 721 a35, b8. 19. 726 a31. 18. 723 a33. sensentiae aliorum: οἱ λέγοντες (Pythag Democr Epicur cf Galen XIX 322) προΐεσθαι ϗ τὴν γυναῖκα σπέρμα· ὃ ἀπεργάζεται τὸ σπέρμα ἐν τῷ θήλει· τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα τῷ τοῦ θήλεος σπέρματι μιγνύμενον Ζγβ4. 739 b17. α21. 729 b26. δ4. 771 a20. τὸ σπέρμα τὸ τοῦ ἄρρενος συμβάλλεται πρὸς τὴν ὕλην μόριον γινόμενον τοῦ κυήματος ϗ τῷ τοῦ θήλεος σπέρματι μιγνύμενον, τὸ τοῦ θήλεος ὕλην μόνον (ἔχει) Ζγδ4. 771 b18. 1. 766 b14. εἴπερ γὰρ ϗ ἡ γυνὴ συμβάλλεται εἰς τὸ σπέρμα ϗ τὴν γένεσιν Ζικ5. 636 b16. cf 6. 637 b19. refutatur Ζγα19. 727 a28, b6. 20. 727 b33. τὸ ἕλκειν φάναι τοὺς τόπους τῆς ὑστέρας τὸ σπέρμα, ϗ διὰ τοῦτο πλείω γίνεσθαι, οὐθέν ἐστιν Ζγδ4. 771 b28. — Ar sententia. τί τὸ σημεῖον τοῦ τὸ θῆλυ μὴ προΐεσθαι σπέρμα Ζγα20. 728 a31. 18. 723 b1, cf 15, 724 a8. — ἡ αὐτὴ φύσις σπέρματος ϗ καταμηνίων. ἐν τοῖς καταμηνίοις τὸ σπέρμα· ἔστι τὰ καταμήνια σπέρμα οὐ καθαρὸν ἀλλὰ δεόμενον ἐργασίας· τὰ καταμήνια σπέρμα, οὐ καθαρὸν δέ· ἓν γὰρ οὐκ ἔχει μόνον, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρχήν

εν2. 460 a8. Ζγα20. 728 b22, a26. β3. 737 a28. ὅταν ἔλθῃ τὸ σπέρμα ἀπὸ τοῦ ἄρρενος τῶν σπέρμα προϊεμένων συνίστησι τὸ καθαρώτατον τοῦ περιττώματος (τοῦ θήλεος) Ζγβ4. 739 a6. ἐὰν ἑπτὰ ἐμμείνῃ ἡμέρας (τὸ σπέρμα) φανερὸν ὅτι εἴληπται· ὅταν λάβηται τὸ σπέρμα τῆς ὑστέρας ϗ ἐγχρονισθῇ, ὑμὴν περιίσταται· ἡ ὑστέρα, τύχῃ ὑγρὰ οὖσα, ἀποφυσᾷ τοῦ σπέρματος τὸ ὑγρότερον (cf Galen XIX 322)· ἔνιαι τῆς μήτρας, πρὸς ὃ πίπτει τὸ σπέρμα, ἀλείφουσιν ἐλαίῳ· (κάθαρσις μὴ τοσαύτη) ὥστε ἐξικμάζειν τὸ σπέρμα Ζιη3. 583 a24, 23. 7. 586 a18. 2. 582 a28 Aub. Ζγα19. 727 b25. εἰ μὴ (εἰς ὀρθὸν ἔχῃ τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν), οὐχ ἕλκουσιν εἰς αὐτὰς τὸ σπέρμα· ὅταν συγγένωνται τῷ ἀνδρί, οὔτε προϊέμεναι δῆλαι τὸ σπέρμα οὔτε κυΐσκονται Ζικ2. 634 b28, cf 635 a2. 3. 636 a12. ὅταν συλλάβῃ ἡ ὑστέρα τὸ σπέρμα, εὐθὺς συμμύει ταῖς πολλαῖς· οὕτως ἔχοντος (διὰ τὸ μὴ συμμεμυκέναι τὸ τῆς ὑστέρας στόμα) εὐοδεῖται μᾶλλον ϗ τῷ τοῦ ἄρρενος σπέρματι Ζιη4. 583 b29. Ζγβ4. 739 a35 (cf Galen XIX 323). ὅταν ἐξίῃ χρονίσαν ἐν τῇ ὑστέρᾳ, παχύτερον ἐξέρχεται, ἐνίοτε δὲ ξηρὸν ϗ συνεστραμμένον· τὸ ἐκλύεσθαι σημαίνει προετικὸν εἶναι τὸ σῶμα σπέρματος ἀεί Ζιγ22. 523 a23. κ3. 635 b37. — c. τὸ σπέρμα τοῦ ἄρρενος. φαμὲν τὸ σπέρμα τοῦ ἄρρενος συνάγον ϗ δημιουργοῦν τὴν ὕλην τὴν ἐν τῷ θήλει ϗ τὸ περίττωμα τὸ σπερματικόν· λέγω ἄρρεν τὸ δυνάμενον πέττειν ϗ συνιστάναι τε ϗ ἐκκρίνειν σπέρμα ἔχον τὴν ἀρχὴν τοῦ εἴδους Ζγδ4. 771 b22. 1. 765 b11. ἡ φύσις ἡ ἐν τῷ ἄρρενι τῶν σπέρμα προϊεμένων χρῆται τῷ σπέρματι ὡς ὀργάνῳ ϗ ἔχοντι κίνησιν ἐνεργείᾳ· τὰ τοῦ σπέρματος ἔργα· πῶς ποτὲ γίνεται ἐκ τοῦ σπέρματος τῶν ζῴων ὁτιοῦν Ζγα22. 730 b20. 18. 724 a16. β1. 733 b24. Μη4. 1044 a35 Bz. λ6. 1071 b31 Bz. πῶς αἴτιόν ἐστι τοῦ γινομένου τὸ σπέρμα τὸ ἀπὸ τοῦ ἄρρενος; τί συμβάλλεται εἰς τὴν γένεσιν ϗ πῶς Ζγα21. 729 b2. 17. 721 b2. Ζιγ22. 523 a14. τὸ σπέρμα ποιεῖ ὥσπερ τὰ ἀπὸ τέχνης Μζ9. 1034 a34. τὸ σπέρμα δυνάμει τοιονδὶ σῶμα ψβ1. 412 b27. ἀνάγκη σπέρμα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλὰ μὴ εὐθὺς τὰ ζῷα Φβ8. 199 b8. ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ ϗ οὐκ ἔστι τὸ σπέρμα πρῶτον, ἀλλὰ τὸ τέλειον Μν5. 1092 a17. λ7. 1073 a1. ϗ ὅλως οὐθὲν τῶν τοῦ ζῴου ζῷον γεννᾷ ἀλλ' ἢ τὸ σπέρμα πδ13. 878 a9. διὰ τί ἐὰν ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ ἡμετέρου γένηται τὸ ζῷον, τοῦτο ἡμέτερον ἔκγονόν ἐστιν· ϗ ἐκ τοῦ σπέρματος δὲ ἄν τι ἄλλο γένηται, οἷον σκώληξ σαπέντος, οὐκ ἔκγονον λεκτέον πδ13. 878 a1, 19. — d. πῶς γίνεται τὸ σπέρμα ϗ πόθεν Ζγα2. 716 a8. σπέρματος γένεσις· τὸ μὲν οὖν τὸ σπέρμα λέγειν ἢ ἀφ' οὗ τὸ σπέρμα, οὐθὲν διαφέρει, ὁμοίως δὲ ϗ ἀφ' οὗ τὸ σπέρμα ἢ τὸ ποιῆσαν τὸ σπέρμα· ἐξ οὗ τὸ σπέρμα Ζγα23. 731 a26. β1. 734 b7. πδ13. 878 a26, cf 28. περὶ τῆς αἰτίας τοῦ σπέρματος τάχ' ἂν εἴη πολλὰ λέγειν Ζγδ1. 764 b8. ἐξ ἐναντίων γένεσις ὑπάρχει πᾶσι τοῖς ἐκ τοῦ σπέρματος· δοκεῖ γίνεσθαι ἐκ τῶν γεννώντων· δεῖ γενέσθαι πρότερον, ϗ τοῦτ' ἔργον τοῦ γεννῶντος Ζγα18. 724 b8. 17. 721 b6. β1. 734 b1. — ἔνιοί φασιν, ἀφ' ὁποτέρου ἂν ἔλθῃ σπέρμα πλέον, τούτῳ γίνεσθαι μᾶλλον ἐοικός, cf οὐ γὰρ ἀπ' ἐκείνων (τῶν προγόνων) ἀπελήλυθεν οὐθὲν τοῦ σπέρματος Ζγδ3. 769 a10, 26. τὸ αὐτὸ σπέρμα θῆλυ ἢ ἄρρεν γίγνεται παθόν τι πάθος Μι9. 1058 b23. — μετὰ τοῦ σπέρματος ἀεὶ περίττωμα συναπέρχεται πδ29. 880 a25. συναποκρινομένων τῶν σωμάτων περιττωματικῶν ἐν τοῖς σπέρμασιν ὑγιεινότερα γίνεται τὰ τῶν παίδων σώματα Ζιη1. 581 b31, cf 582 a4. πληρουμένων τῶν πόρων ὑγρότητος τὸ σπέρμα ὑπεξιὸν ἐν ἐλάττονι τόπῳ πλείονά τε ὄγκον ποιεῖ ϗ αἴρει πδ22. 879 a12. cf 2. 876 b14, 17. — e. σπέρμα, ψυχή. τὸ σπέρμα πότερον ἔχει ψυχὴν ἢ οὔ· δῆλον ὅτι ϗ ἔχει ϗ ἔστι δυνάμει Ζγβ1. 735 a5, 9. πότερον ἡ ψυχὴ ἐνυπάρχει τῷ σπέρματι ϗ τῷ κυήματι ἢ οὔ, ϗ πόθεν; ἐνυπάρχει τι ἐν τῇ γονῇ ϗ σπέρματι· ϗ τοῦτ' ἐστὶν ἢ μέρος τι ψυχῆς ἢ ψυχὴ ἢ ἔχον ἂν εἴη ψυχήν Ζγβ3. 736 a31. 1. 733 b33, cf 734 a14. τὴν θρεπτικὴν ψυχὴν τὰ σπέρματα ϗ τὰ κυήματα τὰ ἀχώριστα (χωριστὰ Bk) δῆλον ὅτι δυνάμει μὲν ἔχοντα θετέον, ἐνεργείᾳ δ' οὐκ ἔχοντα, πρὶν κτλ· ἐν τῷ τῆς γονῆς σώματι συναπέρχεται τὸ σπέρμα τὸ τῆς ψυχικῆς ἀρχῆς Ζγβ3. 736 b8, cf 18, 737 a8 Aub. εἰ μὴ ϗ τὴν ψυχὴν ὕστερον λέγοι γίνεσθαι, διακρινομένων τῶν σπερμάτων ϗ εἰς φύσιν ἰόντων πν1. 481 a19. τὴν τῆς ψυχῆς ἀρχὴν τὸ τοῦ ἄρρενος ἐπιφέρει σπέρμα· τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα ἀρχὴν ἐν ἑαυτῷ τοιαύτην οἵαν κινεῖν ϗ ἐν τῷ ζῴῳ ϗ διαπέττειν τὴν ἐσχάτην τροφήν Ζγβ3. 737 a33. δ1. 766 b12 Aub. — f. ἡ τοῦ σπέρματος δύναμις Ζκ11. 703 b26. ἡ τοῦ ἄρρενος δύναμις ἡ ἐν τῷ σπέρματι τῷ ἀποκρινομένῳ Ζγβ4. 739 a17. ἔτι δὲ δυνάμει τὸ σπέρμα Ζμα1. 641 b36. τὸ σπέρμα δυνάμει, ἢ κατὰ τὸν ὄγκον τὸν ἑαυτοῦ, ἢ ἔχει τινὰ δύναμιν ἐν ἑαυτῷ· οὔτε ἀπὸ πάντων ἐστὶ τὸ σπέρμα τῶν μορίων, οὔτε προΐεται τὸ ἄρρεν τοιοῦτόν τι μόριον ὃ ἔσται ἐνυπάρχον τῷ γεννηθέντι, ἀλλὰ μόνον τῇ δυνάμει τῇ ἐν τῇ γονῇ Ζγβ19. 726 b18. 21. 729 b35, cf 730 a27. 22. 730 b10. cf 21. 729 b3. τῇ δυνάμει τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα τὴν ἐν τῷ θήλει ὕλην ϗ τροφὴν ποιάν τινα κατασκευάζει· ἀπὸ τῶν δυνάμεων ὑπάρχουσιν αἱ κινήσεις ἐν τοῖς σπέρμασι πάντων τῶν τοιούτων Ζγα21. 730 a14. δ3. 767 b36. οὐδὲ τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα ἢ ἡ δύναμις ἡ ἐν τῷ σπέρματι οὐθὲν συνίστησι πλέον ἢ ἔλαττον τοῦ πεφυκότος· εἰ πλέον σπέρμα ἀφίησι τὸ ἄρρεν ἢ δυνάμεις πλείους ἐν διαιρουμένῳ τῷ σπέρματι, οὐθὲν ποιήσει μεῖζον τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ διαφθερεῖ καταξηραῖνον Ζγδ4. 772 a8, 10. εἴπερ ἀφίησιν ὁ ἄρρην εἴτε σπέρμα εἴτε μόριον εἴτε ἄλλην τινὰ δύναμιν· τὸ σπέρμα τὸ συστὰν ὑπάρχει τοιαύτην ἔχον δύναμιν Ζγα15. 720 b30. Ζμα1. 640 a23. τὸ σπέρμα ϗ ὁ καρπὸς τὸ δυνάμει τοιονδὶ σῶμα ψβ1. 412 b27. — g. ἡ τοῦ σπέρματος πέψις, θερμότης. ἡ διὰ τοῦ σπέρματος θερμότης Ζγα12. 719 b2. β3. 737 a4. ἡ τοῦ σπέρματος θερμότης οὐ μόνον συνίστησι ποσὸν ἀλλὰ ϗ ποιόν τι Ζγδ4. 772 a23. πέττει ἡ φυσικὴ θερμότης τὸ σπέρμα, ὃ μικρὸν ὂν πολλὴν ἔχει δύναμιν πδ12. 877 b30. τὰ πεζὰ ϗ ζῳοτόκα ἐν τῷ συνδυασμῷ πέττουσι τὸ σπέρμα Ζγα6. 718 a6. ὑπὸ τοῦ θερμοῦ πήγνυται ϗ παχύνεται· τὸ σπέρμα πεφθὲν μὲν ἀλλοιότερον ἀποκρίνεται τοῦ αἵματος· τὸ σπέρμα τοῖς θερμοτέροις ϗ ἄρρεσι τῶν ἐναίμων εὔογκον τῷ πλήθει Ζιγ22. 523 a22. Ζγα19. 726 b6. cf 727 a36. δ1. 766 b20. τὸ σπέρμα τοιοῦτόν (θερμὸν ϗ ὑγρὸν) ἐστι τὴν φύσιν πε31. 884 a8. τὸ σπέρμα τὸ πεπεμμένον θερμότερον, τοιοῦτον δὲ τὸ συνεστός, γονιμώτερον δὲ τὸ συνεστὸς μᾶλλον Ζγγ1. 765 b2. τὸ σπέρμα ἄπεπτον Ζγα19. 726 b7. — ἡ ψυχρότης τοῦ σπέρματος Ζγβ8. 748 a35. (τοῖς μέγα τὸ αἰδοῖον ἔχουσιν) οὐ γόνιμόν ἐστι τὸ σπέρμα τὸ ψυχρόν, ψύχεται δὲ τὸ φερόμενον λίαν μακράν Ζγα7. 718 a24. ψυχόμενον γίνεται ὑγρὸν ὥσπερ ὕδωρ ϗ τὸ χρῶμα ὕδατος· οὐ πήγνυται τιθέμενον ἐν τοῖς πάγοις ὑπαίθριον ἀλλ' ὑγραίνεται Ζγβ2. 735 a30, 35. ἐν τοῖς πάγοις γίνεται πάμπαν λεπτὸν ϗ ὑδατῶδες ϗ τὸ χρῶμα ϗ τὸ πάχος Ζιγ22. 523 a21. τοῖς ἀνδράσι θηλυκοῖς τὸ σπέρμα λεπτὸν ϗ ψυχρόν· τὰ σπέρματα τὰ ὑγρὰ (θηλυγόνα μᾶλλον) τῶν συνεστηκότων Ζγβ8. 747 a2. δ2. 766 b32, 36. ταχὺ διαχεῖται (ἐν τῷ ὕδατι) τὸ λεπτὸν ϗ ψυχρὸν ἐπιπολῆς Ζγβ8. 747 a5. σπέρματος μι-

κρότης πι13. 892 a32. πλῆθος Ζγα20. 728 a5. οἱ πλήρεις πόροι κωλύουσι τὴν εἰς τὸ σπέρμα ὑγρότητα διεξιέναι πδ9. 877 b6. ἀποχώρησις Ζγα18. 726 a23. ἀπόκρισις Ζγβ4. 737 b28. πάροδος πδ2. 876 b21. ἔξοδος πδ7. 877 a34. ἔκκρισις Ζγγ1. 750 b20. cf πδ21. 879 a6. ἔκχυσις πλ1. 954 a1. πρόεσις Ζιη1. 581 a30. 5. 585 a35. κ6. 637 b31. Ζγα20. 728 a5, b15. δ8. 776 b28. πν6. 484 a14 (opp ἀντοχή Bsm probl inedita 295, 35). πδ2. 876 b1. μῖγμα Ζγβ8. 747 a35. ὄγκος Ζγα19. 726 b18. cf δ1. 766 b20. σῶμα Ζγδ1. 764 b16. Ζικ3. 635 b37 (cf Galen XIX 322). — h. σπέρματος διαφοραί. σπέρμα γόνιμον, ἄγονον, ὑγρόν. μέχρι τῶν τρὶς ἑπτὰ ἐτῶν τὸ μὲν πρῶτον ἄγονα τὰ σπέρματά ἐστιν· ἔπειτα γόνιμα μὲν μικρὰ δὲ ϗ ἀτελῆ γεννῶσι Ζιη1. 582 a17. εὐλόγως βασανίζεται ταῖς πείραις τὸ σπέρμα, εἰ ἄγονον, ἐν τῷ ὕδατι· τὸ μὲν γόνιμον ἐν τῷ ὕδατι χωρεῖ κάτω, τὸ δ' ἄγονον διαχεῖται Ζγβ8. 747 a4, 5. Ζιγ22. 523 a25. τοῖς μέγα τὸ αἰδοῖον ἔχουσι τὸ σπέρμα οὐ γόνιμόν ἐστι διὰ τίν' αἰτίαν Ζγα7. 718 a24. τῶν οἰνοφλύγων τὸ σπέρμα οὐ γόνιμον· τὰ ὑγρὰ σπέρματα οὐ γόνιμα, ἀλλὰ τὰ συνεστῶτα ϗ πάχος ἔχοντα πγ4. 871 a23, 25. φανερὸν ὅτι παρ' ἀμφοῖν γίνεται πρόεσις τοῦ σπέρματος, εἰ μέλλει γόνιμον ἔσεσθαι Ζικ6. 637 b31. ὑγρά ἐστιν ἡ φύσις τοῦ σπέρματος Ζγα13. 720 a8. σπέρμα γεῶδες, ξηραινόμενον, ξηρόν. μᾶλλον ἕτερον ἑτέρου σπέρμα γεωδέστερον, λείπεται τὸ ὕδωρ ϗ εἴ τι μικρὸν γεῶδες ϗ ἐν τῷ σπέρματι ξηραινομένῳ Ζγβ2. 736 a6, 735 b37. ἔτι ξηραίνει ἀπιὸν μκ5. 466 b9. σπέρμα ξηρὸν Ζιγ22. 523 a23. — σπέρμα λευκόν, μέλαν, στιφρόν, ἀφρῶδες, συναθροισθέν, συστάν. σπέρμα λευκὸν πάντων Ζιγ22. 523 a17. Ζγβ2. 736 a9. ἐξέρχεται μὲν λευκὸν ϗ παχύ (στιφρόν), ἂν ᾖ ὑγιεινόν, θύραζε δ' ἐλθὸν λεπτὸν (ὑγρὸν) γίνεται ϗ μέλαν Ζιγ22. 523 a19 Aub. Ζγβ2. 735 a30, b32. αἴτιον τῆς λευκότητος τοῦ σπέρματος Ζγβ2. 736 a14. syn γονή. Ἡρόδοτος διέψευσται γράψας τοὺς Αἰθίοπας προΐεσθαι μέλαιναν τὴν γονὴν Ζιγ22. 523 a18. Ζγβ2. 736 a11 (cf Herod III 125). ἀφρώδης ἡ τοῦ σπέρματος οὖσα φύσις Ζγβ2. 736 a19 (cf Galen XIX 321. Sprgl I 300). ἔστι τὸ σπέρμα κοινὸν πνεύματος ϗ ὕδατος Ζγβ2. 735 b37. πάντων ἐν τῷ σπέρματι ἐνυπάρχει ὅπερ ποιεῖ γόνιμα εἶναι τὰ σπέρματα, τὸ καλούμενον θερμόν· τοῦτο δ' ἐστὶ τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον ἐν τῷ σπέρματι ϗ ἐν τῷ ἀφρώδει πνεῦμα ϗ ἡ ἐν τῷ πνεύματι φύσις Ζγβ3. 736 b33, 36. συναθροισθὲν προέρχεται τὸ σπέρμα (τοῖς τοὺς ὄρχεις ἔξω ἔχουσιν) Ζγα5. 717 b25. ὅταν πολὺ τὸ σπέρμα ᾖ ἠθροισμένον ἐπὶ τὸν τόπον ὅθεν προΐενται Ζικ5. 636 b26. τὸ σπέρμα τὸ συστάν, τὰ σπέρματα τὰ συνεστῶτα ϗ πάχος ἔχοντα, συνεστηκότα Ζμα1. 640 a23. πγ4. 871 a25. Ζγδ2. 766 b32. γ1. 765 b2. σπέρμα παχύ, παχύτερον Ζιγ22. 523 a19, 23. ἀθρόον Ζγα6. 718 a7. καθαρόν Ζγβ3. 737 a28. α20. 728 a26. γλίσχρον Ζιγ22. 523 a16 (cf σπέρμα κολλῶδες Bsm probl inedita 295, 39). μικρόν, πολύ, πλεῖστον πδ12. 877 b30. Ζικ5. 636 b26. η2. 583 a5. ἴδιον, ἀλλοιότερον τοῦ αἵματος Ζγα17. 721 b27. 19. 726 b6. — τοῦ σπέρματος τὸ ὑγρότερον Ζιη2. 582 a28 quid sit nescimus. — i. τὸ σπέρμα γίνεται ἐν πδ31. 880 b2, syn τὰ ζῷα ἄρχεται φέρειν τὸ σπέρμα Ζιε14. 544 b26. η1. 581 a13. Ζγδ8. 776 b16, opp σπέρμα φθίνει Ζγγ1. 750 b1. τὰ ζῷα φέρει σπέρμα Ζγα13. 720 a10, syn ἔχει Ζγα6. 718 a9. — τὸ ἄρρεν προΐεται σπέρμα Ζιγ22. 523 a13. 15. Ζγα6. 718 a9. 17. 721 a30, 33, b2. 18. 725 b33. 21. 730 a24, b23, 24. 23. 731 a15. β1. 732 a16, 22. 4. 739 a1, 6. γ1. 751 a19. δ4. 772 a19. πδ6. 877 a17, 20. cf Ζγα20. 728 a10. et om v σπέρμα a12. τὸ θῆλυ προΐεται, οὐ προΐεται Ζικ3. 636 a12. Ζγα18. 724 a8. 19. 726 a31. 20. 728 a31. β4. 739 b17 (sed ἔνιαι προΐενται τὸ σπέρμα sc τοῦ ἄρρενος Ζιζ18. 573 b3), syn ἀφίησι Ζια3. 489 a9. η2. 583 a5. Ζγα4. 717 b12, τὸ σπέρμα ἐξέρχεται Ζιγ1. 509 b21, 523 a19, 23. Ζγβ2. 735 b32. συναπέρχεται Ζγβ3. 737 a8. πδ29. 880 a25, προέρχεται Ζγα5. 717 b25. πδ7. 877 a25. ἀποκρίνεται ἀπό (ὑπό Bsm) Ζγα18. 724 a12. 19. 726 b6. β4. 738 b14, 739 a17. δ1. 764 b10. α19. 726 a31, ἐκκρίνει Ζγδ1. 765 b11. ε7. 787 b30. (τὸ σπέρμα ἐκκρίνεται Ζιε14. 544 b14. Ζγα13. 719 b33, διακρίνεται πν1. 481 a19), ἔξω ῥεῖ, πορεύεται, ἀπεργάζεται Ζιζ11. 566 a4. Ζγα6. 718 a13. 21. 729 b26. τοῦ σπέρματος ἐξιόντος Ζιη1. 581 a30. — τὸ σπέρμα ἄπεισιν ἀπό Ζγα17. 721 b11. 18. 724 a8. δ3. 769 a12. πδ15. 878 b3, syn βαδίζει Ζγα 17. 721 b18, ἔρχεται, ἦλθεν Ζικ5. 637 a12. γ22. 523 a19. Ζγα17. 721 b23, 35. 21. 730 a12. β4. 739 a6. δ3. 769 a10. ἀπελήλυθεν Ζγδ3. 769 a26. — τὸ θῆλυ συμβάλλεται σπέρμα εἰς Ζγα17. 721 a35. 19. 727 a28, ἐν Ζγα20. 727 b33, συμβάλλεται εἰς τὸ σπέρμα Ζικ5. 636 b16. 6. 637 b19. τὸ σπέρμα συμβάλλεται πρός τι Ζγδ4. 771 b18. — ἕλκειν, ἐξικμάζειν τὸ σπέρμα Ζγδ4. 771 b28. α19. 727 b25. Ζικ2. 634 b28. τὸ σπέρμα πίπτει, εἴληπται, ὅταν λάβηται, συλλάβῃ Ζιη3. 583 a23, 24. 7. 586 a18. 4. 583 b29. ἐκθλίβεσθαι, σπᾶσθαι, ὁρμᾶν Ζγγ5. 755 b17. β4. 739 b8. πδ20. 879 a2. — k. τὸ πάθος ϗ αἰτίαι τούτου τοῦ πάθους. τοῖς κάκιστα διακειμένοις δι' ἡλικίαν ἢ νόσον ὑπάρχει σπέρμα ἥκιστα· ἢ γὰρ ὅλως οὐκ ἔχουσιν ἢ οὐ γόνιμον Ζγα18. 725 a9, cf b13. Empedocl αἰτιᾶται τὸ μῖγμα τὸ τῶν σπερμάτων γίνεσθαι πυκνόν· μαλακῶν ὄντων τῶν σπερμάτων Ζγβ8. 747 a35, b19. σπέρμα αἱματῶδες Ζγα19. 726 b9. cf probl inedita Bsm β28. 297 a48. οἱ εὐεκτικοὶ ὄντες ϗ γινόμενοι πολύσαρκοι ἢ πιότεροι μᾶλλον ἧττον προΐενται σπέρμα Ζγα18. 725 b33, cf 726 a4, 9. 19. 727 a34. — εἰ ὁδοποιεῖται ἡ ὁρμὴ γινομένου αὐτοῦ, οὐ ποιεῖ ὁρμᾶν τὸ σπέρμα. τὰ τέρατα γίνεται ἐπαλλαττόντων τῶν σπερμάτων ἀλλήλοις ϗ συγχεομένων ἐν τῇ ἐξόδῳ τῆς γονῆς πδ20. 879 a2. ι61. 898 a15. — l. τῶν ζῴων τίνα προΐεται τὸ σπέρμα. θεωρητέον πότερον πάντα προΐεται σπέρμα τὰ ἄρρενα ἢ οὐ πάντα, ϗ εἰ μὴ πάντα διὰ τίν' αἰτίαν τὰ μὲν τὰ δ' οὔ Ζγα17. 721 a33. ἀλλὰ μὴν ϗ τὸ ἐν τῷ σπέρματι εὐθὺς ἐνυπάρχειν τι μόριον τοῦ ζῴου ἢ φυτοῦ γεγενημένον, εἴτε δυνάμενον ποιεῖν τἆλλα εἴτε μή, ἀδύνατον, εἰ πᾶν ἐκ σπέρματος ϗ γονῆς γίγνεται Ζγβ1. 734 a34 Aub. τῶν ζῴων τὰ μὲν γίνεται ἐν αὐτοῖς τοῖς ζῴοις ὅσα ζῳοτοκεῖται, τὰ δ' ἐν ᾠοῖς ϗ σπέρμασι ϗ τοιαύταις ἄλλαις ἀποκρίσεσι Ζγβ1. 733 b22. δοκεῖ πάντα γίνεσθαι ἐκ σπέρματος· σπέρμα πάντα τὰ ζῷα φέρει· τὰ μὲν προΐεται τὸ σπέρμα τὰ δ' οὔ Ζγα17. 721 b6. 13. 720 a10. β1. 732 a16. ὅσα, ἅπερ προΐεται σπέρμα, τὰ προϊέμενα σπέρμα Ζγβ1. 732 a22. δ4. 772 a19. α22. 730 b23. 17. 721 b2. τὰ ἔναιμα πάντα προΐεται φανερῶς τὸ σπέρμα· τὰ ἔναιμα πάντα γίνεται ἀπὸ σπέρματος· τὰ μὲν ἰόντα τὰ δὲ μικρᾶς γινομένης θίξεως προΐεται Ζιγ22. 523 a13. Ζγα17. 721 a30. β1. 733 b18. γ1. 751 a19. ὅσα μὴ προΐεται σπέρμα. τὰ μὲν οὐ γίνεται τῶν ζῴων ἀπὸ σπέρματος· τὰ μὴ προϊέμενα σπέρμα πολὺν χρόνον συμπεπλέχθαι πέφυκεν, ἕως ἂν συστήσῃ τὸ κύημα (v h v) Ζγα22. 730 b24. 23. 731 a15. β1. 733 b17. γίνεται σηπομένων πολλὰ ϗ ἐκ τοῦ σπέρματος πδ13. 878 a4. ἐν ὅσοις τῶν γενῶν διώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν, ἐν τούτοις ἀφ' ἑνὸς σπέρματος ἐνδέχεται πολλὰ γίνεσθαι ζῷα· τοῖς πολυγόνοις τρέπεται εἰς τὸ σπέρμα ἡ τροφή· ἡ τοῦ μεγέθους αὔξησις τρέπεται εἰς τὸ σπέρμα τούτοις

(parvis) Ζγα20. 729a2. 8. 718b15. γ1. 750a21. mammalibus ἐστὶν ὁ αὐτὸς πόρος τοῦ τε σπέρματος καὶ τῆς τοῦ ὑγροῦ περιττώσεως ἔξωθεν, ἔσωθεν δ' ἕτερος πόρος Ζιε5. 541a4. cf Ζγα18. 726a16. 13. 719b33. ἡ οὐρήθρα δίοδος τῷ σπέρματι τῷ τοῦ ἄρρενος Ζια14. 493b5. τοῖς ἄρρεσι πόροι τοῖς σπέρμα προϊεμένοις, ἄναιμοι δ' οὗτοι Ζγβ4. 739a1. συμβαίνει ἐξ ἑνὸς σπέρματος πλείω γίνεσθαι καὶ μιᾶς συνουσίας Ζγδ3. 770a1, cf 4. τὰ ἐκτὸς ἔχοντα (τοὺς ὄρχεις) οὐ πρότερον τὸ σπέρμα ἀφίησι πρὶν ἀνασπάσαι τοὺς ὄρχεις Ζγα4. 717b12. ἡ ἀρχὴ τοῦ σπέρμα ἔχειν· οὐχ ἅμα τοῖς πολλοῖς ἄρχεταί τε τὸ σπέρμα ἐκκρίνεσθαι καὶ γεννᾶν δύναται ἀλλ' ὕστερον Ζιε14. 544b31, 14. — hominis. οὐκ ἐνυπάρχει σπέρμα οὔτ' ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ οὔτ' ἐν τῷ γήρᾳ οὔτ' ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, διὰ τίν' αἰτίαν Ζγα18. 725b19, cf τὰ πολύσπερμα ὀλιγόσπερμα ἄσπερμα πάμπαν 726a8. ἄνθρωπος ἄρχεται φέρειν τὸ σπέρμα περὶ τὰ δὶς ἑπτὰ ἔτη Ζιε14. 544b26. cf η1. 581a13. cf Ζγδ8. 776b16. ἐν τῇ ἡλικίᾳ δύνανται τὸ σπέρμα ἐκκρίνειν Ζγε7. 787b30. ἔστι τὰ μὲν λεπτὰ τῶν σπερμάτων ἄγονα, τὰ δὲ χαλαζώδη γόνιμα καὶ ἀρρενογόνα μᾶλλον, τὰ δὲ λεπτὰ καὶ θρομβώδη θηλυγόνα Ζιη1. 582a30. σπέρμα πλεῖστον κατὰ τὸ σῶμα ἄνθρωπος προΐεται Ζιγ22. 523a15. cf η2. 583a5. Ζγα20. 728b15. πδ6. 877a17, 20. — mammalium. τὰ πεζὰ καὶ ζῳοτόκα ἐν τῷ συνδυασμῷ πέττουσι τὸ σπέρμα Ζγα6. 718a6. ἔστι τῶν μὲν ἐχόντων τρίχας γλίσχρον, τῶν δ' ἄλλων ζῴων οὐκ ἔχει γλισχρότητα Ζιγ22. 523a16. τοῖς μέγα τὸ αἰδοῖον ἔχουσι ποῖον Ζγα7. 718a24. (λέαινα) εἶτ' οὐθὲν τίκτει ἅμα τῆς ἡλικίας ληγούσης φθίνοντος τοῦ σπέρματος Ζγγ1. 750b1. ψευδὲς δ' ἐστὶ καὶ ὃ Κτησίας γέγραφε περὶ τοῦ σπέρματος τῶν ἐλεφάντων Ζγβ2. 736a3. cf Ζιγ22. 523a26 Aub. sues, ἔνιαι ἅμα τῇ καπρίᾳ καὶ τὸ σπέρμα προΐενται Ζιζ18. 573b3. — aves. τὸ σπέρμα γίνεται ἐν τοῖς τοιούτοις πλεῖστον καὶ τόποις καὶ ὥραις πδ31. 880b2, cf ι24. ὅσα πρὸς τῷ ὑποζώματι ἔχει τὰς ὑστέρας, καθάπερ ὄρνις καὶ τῶν ἰχθύων οἱ ζῳοτοκοῦντες, ἀδύνατον ἐκεῖ μὴ σπᾶσθαι τὸ σπέρμα, ἀλλ' ἀφεθὲν ἐλθεῖν Ζγβ4. 739b8. — pisces. οἱ ἄρρενες τοὺς πόρους ἔχουσι θοροῦ πλήρεις οὕτως ὥστε θλιβομένων ἔξω ῥεῖν τὸ σπέρμα λευκόν, πεπεμμένον Ζιζ11. 566a4. γ1. 509b21. Ζγα6. 718a7, 9. γ5. 755b15. (τὸ ἄναιμον μέρος τοῦ πόρου) ὃ δέχεται καὶ δι' οὗ ἤδη σπέρμα ὂν πορεύεται· οἱ λέγοντες τὰς κυήσεις εἶναι ἐκ τοῦ ἀνακάπτειν τὸ σπέρμα τοὺς θήλεις Ζγα6. 718a13. γ5. 756a6. cf 6. 756b28. — τὰ ἔντομα καὶ τὰ μαλάκια ποτέρως προΐεται σπέρμα, ἄδηλον Ζγα17. 721a32. — τὰ ὀστρακόδερμα τρόπον μέν τινα ἀπὸ σπέρματος φαίνεται γινόμενα, τρόπον δ' ἄλλον οὐκ ἀπὸ σπέρματος, syn ἐνίων προϊεμένων τινὰ δύναμιν ἀφ' αὑτῶν Ζγγ11. 761a17, b25. κήρυκες καὶ πορφύραι καὶ τὰ λεγόμενα κηριάζειν οἷον ἀπὸ σπερματικῆς φύσεως προΐενται μυξώδεις ὑγρότητας, σπέρμα δ' οὐθὲν τούτων δεῖ νομίζειν Ζγγ11. 761b33. — γίγνεσθαι ἐκ σπέρματος, ἄνευ σπέρματος Μζ7. 1032a21.

3. i q γόνος. αἱ μέλιτται ἐκ τόπου τινὸς φέρουσι τὸ σπέρμα Ζγγ10. 759a29. v supra p 161a3. Δαίμονος ἐπιπόνου καὶ Τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα f 40. 1481b10.

4. σπέρμα metaph. σπέρματα (i e στοιχεῖα Anaxagorae) Ογ3. 302b2. ἐν τοῖς παιδίοις τῶν ὕστερον ἕξεων ἐσομένων ἔστιν ἰδεῖν οἷον ἴχνη καὶ σπέρματα Ζιθ11. 588a33.

(τὸ σπέρμα τῆς γονῆς Ζγβ3. 737a11, σῶμα ci Aub. ἡ τοῦ σπέρματος ἔκκρισις Ζγγ1. 750b20, περιττώματος ex aliquot codd Aub.)

σπερμαίνειν. τὰ (ζῷα) σπερμαίνοντα ξηρότερα γίνεται πδ4. 876b39.

σπερματικός. (τὰ ζῷα) σπερματικὰ γινόμενα (i e ἀρχόμενα σπερμαίνειν) πδ4. 876b38. — τὰ πίονα ἧττόν ἐστι σπερματικὰ τῶν ἀπιμέλων Ζγα19. 727a33. τὸ σπερματικὸν ζῷον δεῖ θερμὸν καὶ ὑγρὸν εἶναι Ζγγ1. 750a13. τὸ θερμὸν τὴν φύσιν σπερματικὴν ποιεῖ πδ6. 877a21. — σπερματικὸν περίττωμα, σπερματικὴ περίττωσις Ζγα4. 717a30, b5. β6. 743a27, 744b38. 7. 746b28. γ1. 749b28. δ3. 767b17 al (inde τῆς σπερματικῆς Ζγα18. 725b3 intelligendum videtur τῆς σπερματικῆς περιττώσεως, ubi τοῖς σπερματικοῖς ex aliquot codd W). ἀποκρίσεις σπερματικαί Ζγα19. 727a26. Ζμδ5. 681b35. αἱ σπερματικαὶ καθάρσεις Ζγβ7. 747a19. σύντηξις σπερματική Ζγα19. 726b25. τῆς γονῆς σπερματικὴ δύναμις Ζμβ6. 651b21. ὕλη σπερματική Ζγγ1. 750b5. ὑγρασία σπερματική Ζγα20. 727b36. cf γ1. 750a9. κήρυκες οἷον ἀπὸ σπερματικῆς φύσεως προΐενται μυξώδεις ὑγρότητας Ζγγ11. 761b32. ἄγονον γίνεται τὸ ἀποχωροῦν διὰ τὸ ὀλίγον ἔχειν τὸ σπερματικόν Ζγα18. 725b16. ὁ περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τόπος τῶν περὶ τὴν κεφαλὴν σπερματικώτατός ἐστιν Ζγβ7. 747a14. ὄργανα σπερματικά Ζγα4. 717a12. πόροι σπερματικοί Ζγα3. 716b17. 13. 720a12.

σπερματίτιδες (v l σπερμάτιδες) φλέβες τίνες καλοῦνται Ζιγ2. 512b8.

σπερμολόγος Ζιθ3. 592b28 Aub. cf S I 589. Su 114, 52 et 53. ΑΖι I 108, 100.

σπερμοποιεῖν. ἡ ἡλικία ἡ ταχὺ σπερμοποιεῖ Ζικ5. 636b34.

Σπερχειός. Δρύοπες ἐκ τῶν περὶ Σπερχειὸν τόπων f 441. 1550a48.

σπεύδει τότε ἡ τοῦ καρποῦ πεπειρότης φτβ10. 829b22.

Σπεύσιππος πλείους οὐσίας τίθησι καὶ ἀρχὰς ἑκάστης οἰκείας Μζ2. 1028b21. resp λ10. 1075b37. μ9. 1085a31. ν3. 1090b15. τὸν μαθηματικὸν μόνον τίθησιν ἀριθμὸν ἀποστὰς ἀπὸ τοῦ εἰδητικοῦ, ἀλλ' ὡς οὐσίαν χωριστήν resp Μμ1. 1077a21. 6. 1080b14. 8. 1083a21. 9. 1086a2. ν2. 1090a3. 3. 1090a25, 35. 4. 1091b23. similis de reliquis rebus mathematicis doctrina resp Μμ6. 1080b23. ν3. 1090b1 (de τόπῳ sententia ν5. 1092a17 fort Speusippi est). materiale principium ponit τὸ πλῆθος resp Μμ9. 1085a33, b5. ν1. 1087b6, 8, 30. 5. 1092a35. δεῖν τὸν ὁριζόμενον πάντα εἰδέναι τὰ ὄντα resp Αδ13. 97a8 (cf Schol. Zeller II, 1. 652, 1). τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον ὑστερογενῆ τίθησι Μλ7. 1072b31. resp λ10. 1075a36. ν4. 1091a34, b35. 5. 1092a12. τὸ ἓν ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συστοιχίᾳ τίθησι Ηα4. 1096b7 (fort resp Μν4. 1091b14). τὴν ἡδονὴν οὐ φησιν εἶναι ἀγαθόν Ηη14. 1153b5. resp Ηκ2. 1173a6.

Σπεύσιππός τις ἀποπληκτικός Ργ10. 1411a21.

σπευστικός Ηδ8. 1125a14.

σπήλαιον. οἱ πῶροι οἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις μδ10. 388b26. πολλοὶ τῶν ἰχθύων διατρίβουσιν ἐν σπηλαίοις Ζιδ8. 534a17. νεοττεύειν ἐν πέτραις καὶ σπηλαίοις Ζιι12. 615b16. 30. 618b1.

σπήλυγξ. οἰκεῖ ὁ αἰγωλιὸς πέτρας καὶ σπήλυγγας Ζιι17. 616b26.

σπίζα (v l πίζαι, ἔσπιζα), de accentu Lob Par 408. refertur inter τὰ σκωληκοφάγα· αἱ σπίζαι τοῦ θέρους ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς, τοῦ δὲ χειμῶνος ἐν τοῖς ψυχροῖς Ζιθ3. 592b17. ι7. 613b3. ἴυγξ, κύανος μικρῷ μείζων σπίζης· σπιζίτης, ἄνθος ἐστὶν ὅσον σπίζα· ὀρόσπιζος σπίζῃ ὅμοιος καὶ τὸ μέγεθος παραπλήσιος Ζιβ12. 504a13. ι21. 617a25. θ3. 592

b19, 25, 26. v l σπίζαι, σπιζίαι Bk Zι36. 620 a20. (pinson C II 648. S I 588, II 461. Fringilla caelebs K 474. Su 119, 64. Fringilla, sed species def non potest St. Cr. G 13. AZι I 108, 101 et 94h.)

σπιζίας (v l σπηζίας, στιγξίας, σπίζαι). refertur inter τοὺς γαμψώνυχας, σαρκοφάγους· ὅ τε φαβοτύπος ϗ ὁ σπιζίας, ἱέρακες ἄμφω, διαφέρουσι τὸ μέγεθος πολὺ ἀλλήλων· ἄλλοι δὲ πέρκοι ϗ σπιζίαι Zιθ3. 592 b2. ι36. 620 a20. (stinxias Thomae, fringillarius Gazae. S I 586, II 461. Falco nisus Cr. St. K 864, 4. Su 101, 20. AZι I 94, 37h.)

σπιζίτης. αἰγιθαλῶν εἶδος, ὁ σπιζίτης μέγιστος, ἔστι γὰρ ὅσον σπίζα Zιθ3. 592 b19. (spizantes Thomae cf S I 588. Parus maior St. K 865, 10. Su 115, 55. AZι I 84, 3a. Parus maior vel ater Cr.)

σπιθαμή. σκέλη μείζω σπιθαμῆς Zιθ28. 606 b7. τὰ ὦτα αἶγες ἔχουσι σπιθαμῆς Zιθ28. 606 a14. σῶμα δυοῖν σπιθαμαῖν Πε3. 1302 b38. διάστημα πέντε πήχεων ϗ σπιθαμῆς Zιθ30. 607 b34.

σπιθαμιαῖον Πη4. 1326 a40. κέρατα τῷ μεγέθει σπιθαμιαῖα ἢ μικρῷ μείζω Zι45. 630 a33. χρυσίον τὸ μέγεθος σπιθαμιαῖον θ47. 833 b21. f 248. 1524 a4.

σπίλος. κατά τινας τῆς γῆς σπίλους κ3. 392 b30.

σπιλώδεις τόποι Zιε15. 548 a2.

σπινθήρ. ὁ αὐτὸς τόπος τοῦ μορίου ϗ παντός, οἷον πυρὸς ϗ σπινθῆρος Φγ5. 205 a12, b22. Οα7. 276 a4.

σπίνος. ὁ καλούμενος σπίνος, ἐξ οὗ φασὶ πῦρ ἀνάπτεσθαι θ33. 832 b29. 41. 833 a24. cf S Theophr IV 550.

σπλάγχνον (Philippson ὕλη 39). τὰ σπλάγχνα (τὰ καλούμενα σπλάγχνα, τὰ περὶ τὰ σπλάγχνα αν15. 478 a14. Zμδ1. 676 a22) μέρη ἐστίν Zγβ1. 734 a2. τῇ μὲν ὁμοιομερῆ τῇ δ᾽ ἀνομοιομερῆ· διαιρεῖται εἰς ὁμοιομερῆ τῶν ἄλλων σπλάγχνων ἕκαστον· τὰ ἀνομοιομερῆ ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν ἐνδέχεται συνεστάναι, ϗ ἐκ πλειόνων ϗ ἑνός, οἷον ἔνια τῶν σπλάγχνων· αὐτοῖς μὲν ὁμοίαν ἔχουσι τὴν τοῦ σώματος φύσιν, τοῖς δ᾽ ἄλλοις ἀνομοίαν Zμβ1. 647 b8, a32, 646 b32. γ10. 673 b3. μδ10. 388 a17. οὐ πάντως ἔχον σπλάγχνον μδ12. 390 a9. ἡ τῶν σπλάγχνων φύσις, σῶμα, μορφή, σχῆμα Zμδ5. 678 a31. γ10. 673 b2. β1. 647 b8. Zιβ17. 508 a16. descr Zμγ7. πῶς διαφέρει τῆς σαρκός Zμγ13. 674 a4. — enumerantur καρδία, νεφροί, ἧπαρ, πλεύμων, σπλήν Zμγ4. 667 b1-12. τῶν ἀναίμων οὐδὲν ἔχει σπλάγχνον· σπλάγχνον οὐδὲν ἔχει τῶν μαλακίων, ἀλλ᾽ ἣν καλοῦσι μύτιν, cf σπλάγχνον δ᾽ οὐκ ἔχει ἀναλογοῦν Zιδ3. 527 b3. 7. 532 b7. Zμγ4. 665 a30. δ5. 678 a28 (cf F 290, 18. Lewes 318). Zιδ1. 524 a14. f 315. 1531 b7. τὰ ἔναιμα πάντα σπλάγχνα ἔχει τὰ ἔσωθεν Zιδ3. 527 b2. cf Zμγ13. 674 a4. πς3. 885 b33. ἔχουσιν ἔνια τῶν ζῴων πάντα τὸν ἀριθμὸν αὐτιῶν, ἔνια δ᾽ οὐ πάντα· πάντα τὰ ἔναιμα δύο τὰ σπλάγχνα ταῦτα μόνον ἔχει (καρδίαν, ἧπαρ)· ὅσα δ᾽ ἀναπνεῖ ϗ πνεύμονα τρίτον Zμγ12. 673 b12. 7. 670 a29. dist τὰ περὶ τὴν καρδίαν, i e καρδία, πλεύμων Zμβ9. 655 a1. γ9. 672 a18 et τὰ κάτω τοῦ ὑποζώματος i e ἧπαρ, σπλήν, νεφροί Zμγ7. 670 a8, 12. δοκεῖ τῶν σπλάγχνων τὰ μὲν μονοφυῆ (καρδία, πλεύμων) τὰ δὲ διφυῆ (νεφροί), φανείη ἂν ἐπαμφοτερίζειν τούτοις τὸ ἧπαρ ϗ ὁ σπλήν· ἔστι δὲ πάντα διφυᾶ, διὰ τίν᾽ αἰτίαν Zμγ7. 669 b13, 18, 670 a3, 7. πάντα τὰ σπλάγχνα ἐν ὑμένι ἐστίν Zμγ11. 673 b4. Zιγ13. 519 a33. τίνος ἕνεκέν ἐστιν ἕκαστον Zμγ10. 673 a32. δ5. 678 a35. γέγονε δ᾽ ἐξ ἀνάγκης ἐπὶ τοῖς ἐντὸς πέρασι τῶν φλεβῶν· ἔστι δὲ σπλάγχνα τὰ κάτω τοῦ ὑποζώματος κοινῇ μὲν πάντα τῶν φλεβῶν χάριν· τούτων τῶν σπλάγχνων ἡ φύσις οἷον ἧλοι πρὸς τὸ σῶμα προσλαμβάνουσιν αὐτήν· τὴν φύσιν ἔχει κοινωνοῦσαν ταῖς φλεψί, ϗ τὰ μὲν τῶν φλεβῶν χάριν, τὰ δ᾽ οὐκ ἄνευ φλεβῶν ἐστίν Zμγ10. 673 a33. 7. 670 a8, 13. 13. 674 a7. cf Zιγ3. 513 a22. αἱματικά ἐστι τὴν μορφήν, τῶν αἱματικῶν ἐστὶν ἴδια Zμβ1. 647 b8 (cf Thurot 236). γ10. 673 b2. 4. 665 b5. συνέστηκεν αὐτῶν ἕκαστον ἐξ αἱματικῆς ὕλης· (ἰκμὰς αἱματική) ἐξ ἧς συνισταμένης ϗ πηγνυμένης γίνεσθαι τὸ σῶμα τῶν σπλάγχνων· ἐξ οὗ (τοῦ αἵματος) συνέστηκεν ἡ τῶν σπλάγχνων φύσις Zμγ4. 665 b6. 10. 673 b2. δ5. 678 a31. ὑπερβολῇ αἱματῶδες ϗ τῶν σπλάγχνων ἕκαστόν ἐστιν ἔτι νέων ὄντων Zμβ6. 651 b27. cf γ4. 665 b7. μεταβάλλει τὰς χρόας Zμβ6. 651 b26. τὰ περὶ τὰ σπλάγχνα μόρια Zμγ7. 670 b31. — σπλάγχνων διαφοραί. νεφροί, σπλάγχνον πυκνόν, δυσωδέστατον, τῶν σπλάγχνων μάλιστα ἔχουσι πιμελήν Zμγ9. 672 a10, 2, 671 b23. Zιγ17. 520 a28. ὁ πνεύμων ἐναιμότατον, τῶν ἄλλων ἡ καρδία μόνον ἔχει αἷμα αν15. 478 a14. Zια17. 496 b7. τούτου τοῦ σπλάγχνου (ἥπατος) περίττωμα (χολή) Zμδ2. 677 b2, 5. cf Zιγ17. 520 a16. στενὰ ϗ μακρὰ τὰ σπλάγχνα τῶν ὄφεων Zιβ17. 508 a16. μεγάλα ϗ αἱματώδη ἔχει τὰ τῶν σελαχῶν ἔμβρυα Zιζ10. 565 b16. μεγάλα, μικρά, πάμπαν μικρά, τίσιν Zιγ16. 520 a4, 2. Zμδ1. 676 b5. ἤδη φανερὰ in fetu Zιζ3. 561 b2. σπλάγχνων πάθη Zμγ4. 667 a32, b3-12. inversio viscerum Zια17. 496 b19. β17. 507 a22. Zγδ4. 771 a9. — χωριζομένων τῶν σπλάγχνων ποιεῖται κίνησιν, οἷον ϗ αἱ χελῶναι τῆς καρδίας ἀφῃρημένης ζ2. 468 b14. τοῖς ἰχθύσιν ἐν τοῖς ὑπτίοις ἡ γαστὴρ ϗ τὰ σπλάγχνα· ἐλέφας τὰ σπλάγχνα παραπλήσια ἔχει τοῖς ὑείοις Zιβ13. 504 b16. 17. 507 b37. Democriti sententia Zμγ4. 665 a31. — (καλοῦσιν αὐτὸν τὸν μυελὸν τὸν ἐν τοῖς δένδροις) ἄλλοι σπλάγχνα φτα4. 819 a34. cf Meyer Nic Damasc 75 fin.

σπλήν. ἀπὸ τοῦ ἐπισπᾶν ϗ σπλὴν εἴρηται Probl inedita Bsm α9. 292, 48. refertur inter τὰ σπλάγχνα Zμγ7. 669 b16. συνήρτηται τῇ κάτω κοιλίᾳ κατὰ τὸ ἐπίπλοον Zια17. 496 b20. κεῖται ἐν τοῖς ἀριστεροῖς, ὁμοίως ἐν ἅπασι τοῖς ἔχουσι κατὰ φύσιν ϗ μὴ τερατωδῶς· ἤδη γὰρ ὦπται μετηλλαχότα τὴν τάξιν ἔν τισι τῶν τετραπόδων Zια17. 496 b17. β17. 507 a19. Zμγ7. 670 a12. Zγδ4. 771 a9. συνήρτηται τῇ μεγάλῃ φλεβὶ μόνον· τείνει γὰρ ἀπ᾽ αὐτῆς φλὲψ εἰς τὸν σπλῆνα Zια17. 496 b33. cf γ2. 511 b29, 512 a11, b29, 513 a6. 4. 514 b4, 9. Zμγ7. 670 a15. τὸ ἧπαρ ἔχει ὥσπερ ἀντίζυγον ἐν τοῖς μάλιστ᾽ ἀπηκριβωμένοις τὸν σπλῆνα· φανείη ἂν ἐπαμφοτερίζειν (μονοφυής, διφυής)· ἐν τοῖς ἐξ ἀνάγκης ἔχουσι σπλῆνα δόξειεν ἂν οἷον νόθον εἶναι ἧπαρ ὁ σπλήν· ἡ τοῦ σπληνὸς φύσις, ὥστ᾽ ἀναγκαῖον μέν πως, μὴ λίαν δ᾽ εἶναι πᾶσι τοῖς ζῴοις Zμγ4. 666 a28. 7. 669 b16, 26, 28, 670 a1. βοηθεῖ πρὸς τὴν πέψιν τῆς τροφῆς· ἀντισπᾷ ἐκ τῆς κοιλίας τὰς ἰκμάδας τὰς περιττευούσας, ϗ δύναται συμπέττειν αἱματώδης ὤν· ἂν ᾖ ὀλιγόθερμος, νοσακερὰ γίνεται πλήρη τροφῆς Zμγ7. 670 a20, b4, 7. cf πθ5. 890 a11. πάθη Zμγ4. 667 b6. cf Plat Tim 72 C. Galen II 132. — σπλῆνα τὰ πλεῖστα ἔχει ὅσαπερ ϗ αἷμα Zιβ15. 506 a12. καρδίαν οὐθὲν πώποτε ἐγένετο ζῷον οὐκ ἔχον, σπλῆνα δ᾽ οὐκ ἔχον, ϗ δύο ἔχον Zγδ4. 771 a3, 773 a6. στρογγύλον ἔχει τὰ κερατοφόρα ϗ διχαλά· τὰ πολυσχιδῆ πάντα μακρόν, τὰ μώνυχα μεταξὺ τούτων ϗ μικτόν· τῇ μὲν γὰρ πλατὺν ἔχει τῇ δὲ στενόν Zμγ12. 673 b32, 674 a1 (cf Gurlt Anat der Haussäugethiere 10). τὴν ὄψιν ἐστὶν ὁ τοῦ ἀνθρώπου σπλὴν στενὸς ϗ μακρός, ὅμοιος τῷ ὑείῳ Zια17. 496 b21. cf Zμγ12. 674 a2 et Hippocr ed Littré I 236. ἐλέ-

φας ἔχει τὸν σπλῆνα ἐλάττω ἢ κατὰ λόγον, βȣ̃ς διὰ μέγεθος εὐαυξέστερον κατὰ μῆκος Ζιβ17. 508 a2 Aub. Ζμγ12. 673 b34. σπλὴν ὑγρὸς ἐν τοῖς κύστιν ἔχȣσι ϗ πλεύμονα ἔναιμον Ζμγ7. 670 b18. ἐν τοῖς τετράποσι ϗ ᾠοτόκοις ὁ σπλὴν μικρὸς ϗ στιφρὸς ϗ νεφρώδης, διὰ τίν' αἰτίαν Ζμγ7. 670 b14. Ζιβ15. 506 a14-18. ὄφεις ἔχȣσιν αὐτὸν μικρὸν ϗ στρογγύλον ὥσπερ ϗ οἱ σαῦροι Ζιβ17. 508 a30 Aub. τὰς ἀμίας ἔχειν σπλῆνα ἰσομήκη τῷ ἐντέρῳ f 291. 1528 b35. χαμαιλέων ȣ̉δαμȣ̃ ἔχει φανερόν, αἰγοκέφαλος ὅλως ȣ̉κ ἔχει Ζιβ11. 503 b27. 15. 506 a17. (Philippson ὕλη 42. F 295, 47. M 452.)

σπληνιᾶν. πολλοῖς αἱ κοιλίαι σκληραὶ γίνονται σπληνιῶσιν Ζμγ7. 670 b9. αἱ ȣ̉λαὶ μέλαιναι τῶν σπληνιώντων πθ5. 890 a10.

σπληνῖτις, φλέψ descr Ζιγ2. 512 a6, 29. cf Aub II tab IV et VI.

σπογγεύς. οἱ σπογγεῖς κατακολυμβῶσιν Ζιι37. 620 b34, διατέμνονται τὰ ὦτα ϗ τȣ̀ς μυκτῆρας πλβ5. 960 b21.

σπογγιά. (σὰρξ) ἀραιοτέρα γινομένη μᾶλλον δύναται δέχεσθαι ὑγρὸν ὥσπερ σπογγιὰ πλζ3. 966 a7. ἡ μεγίστη σπογγιά Ζιι14. 616 a24.

σπόγγος. in corpore spongiae dist: πόροι κενοί, οἱ ἄλλοι· τὰ κοῖλα Ζιε16. 548 b31, 549 a1. ι14. 616 a30 (cf Plat Tim 70 C). τὰ κάτω, opp ἄνωθεν, ὑμὴν περὶ τὰ κάτω, αἱ ῥίζαι, αἱ θαλάμαι Ζιε16. 549 a1, 548 b32, 16, a28 Aub. γίνονται ἐν ταῖς σήραγξι τῶν πετρῶν· ἡ πρόσφυσις ποία· τὴν τροφὴν πȣ̃ δέχεται Ζιε16. 548 a23, b30 Aub, 5 Aub, 549 a1, 3. ἄπλυτοι ὄντες ϗ ζῶντες ἰδεῖν μέν εἰσι μέλανες· ἐὰν ἀπορραγῇ, φύεται πάλιν ἐκ τȣ̃ καταλοίπȣ ϗ ἀναπληρȣ̃ται Ζιε16. 548 b18, 30, 549 a11. δοκεῖ ἔχειν τινὰ αἴσθησιν· σημεῖον δὲ ὅτι χαλεπώτερον ἀποσπᾶται, ἂν μὴ γένηται λαθραίως ἡ κίνησις, ὥς φασιν· εἰσὶ δέ τινες, οἳ περὶ τȣ́τȣ ἀμφισβητȣ̃σιν, ὥσπερ οἱ ἐν Τορώνῃ Ζια1. 487 b9 (cf Dietz schol in Hippocr I 328). ε16. 548 b10, 14. cf Rose lib ord 209. τὰ τήθυα ζωτικώτερα τῶν σπόγγων Ζμδ5. 681 a11. τὸ πνεῦμα ϗ ὁ χειμὼν σκληρύνει ϗ ἀφαιρεῖται τὴν αὔξησιν· δεῖ δὲ μηδ' ἀλέαν εἶναι σφόδρα· σήπεται γάρ Ζιε16. 548 b22, 26. παντελῶς ἔοικε τοῖς φυτοῖς, πάμπαν ἔχει φυτȣ̃ δύναμιν Ζιθ1. 588 b20. Ζμδ5. 681 a11, cf 16.— τρέφει ἐν ἑαυτῷ ζῷα· τῶν σπόγγων ἐν ταῖς θαλάμαις γίνονται πιννοφύλακες· τὰ ἰχθύδια τὰ πετραῖα κατεσθίει τὰς ῥίζας τὰς ὑπολοίπȣς Ζιε16. 548 b15, 16, a28 Aub. — geographica, ὅλως οἱ ἐν τοῖς βάθεσι ϗ εὐδιεινοῖς μαλακώτατοί εἰσιν· οἱ ἐν Ἑλλησπόντῳ τραχεῖς εἰσὶ ϗ πυκνοί· οἵ τ' ἐπέκεινα Μαλέας ϗ οἱ ἐντὸς διαφέρȣσι μαλακότητι ϗ σκληρότητι· οἱ πρὸς ταῖς ἀκταῖς εἰσὶ κάλλιστοι, ἂν ὦσιν ἀγχιβαθεῖς Ζιε16. 548 b21, 24, 25, 28. (sfongus Thomae, spongia Gazae Scalig. Spongia officinalis C II 322. S eclog phys II 59-67. K 408. St. Cr. Ritter Erdkunde XIX 1199. Levysohn Zool des Talmud 342. KaΖμ 135, 40. KaΖι 10, 25. F 310, 44. Lenz Bot d Gr u Röm 752, 4. M 167, 169. AΖι I 182, 24. Spongia auctorum Osc Schmidt die Spongien d adriat Meeres p 2.) — τῶν σπόγγων τρία γένη. 1. ὁ μανός. μέγιστοι γίνονται ϗ πλεῖστοι περὶ Λυκίαν Ζιε16. 548 a32, b19. (fort Spongia equina Schmidt l l p 2, 20, 23.) — 2. ὁ δὲ πυκνός· ἀσθενέστεροι δ' εἰσὶν τῶν μανῶν διὰ τὸ τὴν πρόσφυσιν εἶναι κατ' ἔλαττον· μαλακώτατοι· οἱ σκληροὶ σφόδρα ϗ τραχεῖς τράγοι καλȣ̃νται Ζιε16. 548 a32, b9, 20, 4. (fort Spongia mollissima, τράγοι fort Hircinia typica Schmidt p 2, 23, 32.) — 3. τρίτος, ὃν καλȣ̃σιν Ἀχίλλειον, λεπτότατος ϗ πυκνότατος ϗ ἰσχυρότατος· σπανιώτατος· στιφρότεροι τῶν πυκνῶν· ὃν ὑπὸ τὰ κράνη ϗ τὰς κνημῖδας ὑποτιθέασι ϗ ἧττον ἡ πληγὴ ψοφεῖ Ζιε16. 548 a32, b3, 20, 2 Aub. (Levysohn ibid 344. Spongia Zimocca Schmidt p 2, 23.) — 4. ἔστι δ' ἄλλο γένος ὃ καλȣ̃σιν ἀπλυσίας v supra p 77 b26. — spongiae quam vim habeant et qualem usum in medicina Ζιι44. 630 a7. ὁ σπόγγος πιεστόν, ȣ̉χ ἑλκτόν μδ9. 386 b7, 17, a28. ȣ̉κ ἔχει ψόφον ψβ8. 419 b6. v l b2. οἱ κολυμβηταὶ σπόγγȣς περὶ τὰ ὦτα καταδȣ̃νται πλβ3. 960 b15. περιθέμενον τȣ̀ς σπόγγȣς ϗ τὰς ἐγκεντρίδας ἀναδραμεῖν εἰς τȣ̀ς τοίχȣς τὸν Εὐρύβατον f 73. 1488 a15, 30. ὁ σπόγγος ἐπισπᾷ τὴν ὑγρότητα, ἐκθλῖψαι τὸ ὑγρὸν ἐκ τῶν σπόγγων πβ25. 868 b31. κε8. 938 b20. cf μα13. 350 a7.

σπογγώδης ἡ τῆς γλώττης σάρξ πγ31. 875 b22.

σποδιὸν χρῶμα f 271. 1527 a18.

σποδοειδὴς τὸ χρῶμα, τὴν χρόαν Ζιι22. 617 b4, 8. θ3. 592 b6, 593 a13. τῶν γυπῶν ὁ μὲν ἐκλευκότερος, ὁ δὲ σποδοειδέστερος Ζιθ3. 592 b8.

σπονδή. σπονδὰς ποιεῖσθαι τοῖς θεοῖς f 192. 1512 b16.

σπονδύλη et σφονδύλη (Lob Phryn 113. cf Prol 126). αἱ σπονδύλαι (v l σφονδύλαι) referuntur inter τὰ ἔντομα, πολὺν χρόνον ὁ συνδυασμός Ζιε8. 542 a10. σταφυλῖνός ἐστιν ἡλίκον σφονδύλη, γλαῦκες θηρεύȣσι σφονδύλας Ζιθ24. 604 b19. ι34. 619 b22. (spondila, fondile Thomae, scarabaeus, verticilla Gazae, sphondyla Scalig. Gryllotalpa Mouffeti theatr insectorum 194. Larva scarabaei melolonthae vel similis Jonston hist insect 135. Swenkfeld Theriotroph 557. Spondyle C II 780. S I 275. Carabus, genus St. Cr. K 641, 4. in incert rel Su 237, 57. AΖι I 171, 48. cf Oken Isis 1837, 169.)

σπόνδυλος vel σφόνδυλος (cf Langk Schol ad Ζμ p 16, 88), vertebra. σύγκειται ἡ ῥάχις ἐκ σφονδύλων πάσης τῆς ῥάχεως διῃρημένης κατὰ τȣ̀ς σφονδύλȣς Ζιγ7. 516 a11. ἡ διαίρεσις τῶν σπονδύλων Ζμβ6. 651 b34. 9. 654 b16. cf Oribas IV 536. πάντες τετρημένοι Ζιγ7. 516 a12. — vertebrae cervicis. εὔκαμπτοι ϗ χονδρώδεις Ζμδ11. 692 a3. σφόνδυλος ᾗ ἡ κεφαλὴ (ἐλάφȣ) προσπέφυκεν, ὁ ὕστατος τȣ̃ τραχήλȣ, οἱ ἔσχατοι Ζιβ15. 506 a28. γ3. 513 b16, 25. 7. 516 a14. τοῖς μὲν ἄλλοις ἐστὶ καμπτὸς ϗ σφονδύλȣς ἔχων, οἱ δὲ λύκοι ϗ λέοντες μονόστȣν τὸν αὐχένα ἔχȣσιν Ζμδ10. 686 a21. cf Ζιβ1. 497 b16. — vertebrae thoracis, abdominis. ἕκαστος ὁ σφόνδυλος, ὁ ὑπὲρ τῶν νεφρῶν σφόνδυλος Ζιγ3. 513 b30.

Σποράδες (νῆσοι) κ3. 393 a14.

σποράδην διαχεόμενον τὸ πνεῦμα μγ1. 370 b5. τὰ λεγόμενα σποράδην συλλέγειν Πα11. 1259 a4.

σποραδικός. ϗ τῶν ἀγελαίων ϗ τῶν μοναδικῶν (ζῴων) τὰ μὲν πολιτικὰ τὰ δὲ σποραδικά ἐστιν Ζια1. 488 a3. σποραδικὰ θηρία, opp ἀγελαῖα Πα8. 1256 a28.

σποράς. σποράδες, ȣ̃τω τὸ ἀρχαῖον ᾤκȣν Πα2. 1252 b23. ἡ ἑτέρα κορύδαλος ἀγελαία ϗ ȣ̉ σποράς Ζιι25. 617 b21. σποράδες ἀστέρες μα7. 344 a15. 8. 346 a20, 32 (Ideler I 398).

σπόρος. διεφθάρθαι τȣ̀ς σπόρȣς (v l, πόρȣς Bk) Ζγβ8. 747 a30 Aub. cf α6. 718 a15 v l.

σπȣδάζειν, opp παίζειν Ηκ6. 1176 b33. opp εἰρωνεύεσθαι Ρβ2. 1379 b31. — σπȣδάζειν περὶ τιμήν, περὶ χρήματα περὶ μεγάλα al Ηη5. 1148 a30, 32. δ1. 1119 b30. 5. 1123 a2. 8. 1125 a15. ηεγ5. 1232 b5. ἐσπȣδάκασι, ἐσπȣδακὼς περί τι Ηι8. 1168 b18. ηεγ4. 1232 a5. ἔνιοι τῶν περὶ τὰς χορείας σπȣδαζόντων Ζιη1. 581 a25. σπȣδάζειν περὶ τιμῆς ηεγ5. 1232 b10. σπȣδάζει τις πράττειν τι, ἔχειν τι sim Ηι8.

1168 b25. Ζιε15. 547 a26. ρ1. 1420 a13. σπουδαστέον ὅπως ὁρισθῶσι καλῶς Ηα7. 1098 b5. — τὰς παιδιὰς εἶναι δεῖ μιμήσεις τῶν ὕστερον σπουδαζομένων Πη17. 1336 a34. αἱ ἐσπουδασμέναι παιδιαί Ρα11. 1371 a3. σπουδάζεσθαι ἀλλ' οὐ καταφρονεῖσθαι Ρβ3. 1380 a26. ἡ κωμῳδία διὰ τὸ μὴ σπουδάζεσθαι ἐξ ἀρχῆς ἔλαθεν πο5. 1449 b1. βίοι τῶν ἀναγκαίων χάριν σπουδαζόμενοι ηα4. 1215 a27. — **σπουδαστόν**, opp φευκτόν Ηθ16. 1163 b25.

σπουδαῖος. τῷ ἀρετὴν ἔχειν σπουδαῖος λέγεται Κ8. 10 b8. ημα1. 1181 a28. Ηι4. 1166 a13. cf Ηε4. 1130 b5. Πγ4. 1276 b34. η2. 1324 a13. 13. 1332 a22. τε3. 131 b2. f 83. 1490 b3. ἴδιον τοῦ σπουδαίου τὸ κατὰ προαίρεσιν Ρα9. 1367 b21. opp φαῦλος Ηβ4. 1105 b30. γ6. 1113 a25. Κ5. 4 a20. 10. 12 a13, 13 a22. syn ἐπαινετός Ηη2. 1145 b9. f 83. 1490 a40. τὰ καλὰ ϗ σπουδαῖα πράττειν Ηκ6. 1176 b8. syn ἐπιεικής v h v et quomodo distinguantur σπουδαῖος et ἐπιεικής cf Vhl Poet II 7. σπουδαῖος, syn ἀγαθός Πγ4. 1276 b17. 13. 1283 b7, 1, 22. 16. 1287 b12. η13. 1332 a39. Ρβ9. 1387 b7. cf 23. 1399 a2, 4. (itaque saepe opponuntur οἱ πολλοί, veluti Πγ11. 1281 b1, 10, 17.) σπουδαῖοι τὴν ψυχήν Πγ15. 1286 b3. ἔργον ἐστὶ σπουδαῖον εἶναι Ηβ9. 1109 a24. μέτρον ἑκάστῳ ἡ ἀρετὴ ϗ ὁ σπουδαῖος Ηι4. 1166 a13. γ6. 1113 a32. κ6. 1176 b25. τὸ σπουδαῖον i q τὸ ἀγαθόν Ηε11. 1136 b8. 14. 1137 b4, 5. — notio τοῦ σπουδαίου aeque late patet ac notio τῆς ἀρετῆς. τέλος σπουδαῖον Μδ16. 1021 b24. προαίρεσις σπουδαία Ηζ2. 1139 a25. ἕξις σπουδαία, φαύλη Ηη9. 1151 a27. ἐνέργειαι σπουδαῖαι, σπουδαιότεραι Ηκ6. 1176 b19, 1177 a5. δύναμις σπουδαία Μθ9. 1051 a5. πρᾶξις σπουδαία, φαύλη Κ5. 4 a16. ἔργον ἀρετῆς ζωὴ σπουδαία ηεβ1. 1219 a27. τη1. 152 a7. ἡδοναὶ σπουδαῖαι, φαῦλαι Ηη12. 1152 b20, 10. Αα24. 41 b9. οὐ σπουδαῖον δοκεῖ ἡ ἡδονή Ηη15. 1154 a31. νομοθέτης σπουδαῖος Πβ12. 1273 b36. δ14. 1297 b38. η2. 1325 a8. νόμοι σπουδαῖοι Πη2. 1325 a3. Ηη11. 1152 a21. κ10. 1180 a35. πόλις, πολιτεία σπουδαία Πα13. 1260 b17. γ4. 1277 a5. δ15. 1299 a32. τραγῳδία σπουδαία, φαύλη πο5. 1449 b17. σπουδαῖος κιθαριστής, σπουδαίου κιθαριστοῦ τὸ εὖ κιθαρίζειν Ηα6. 1098 a9, 12. σπουδαῖον ὑπόδημα ηεβ1. 1219 a22. — σπουδαῖα, opp γελοῖα, μετὰ παιδιᾶς Ηκ6. 1177 a3. πο2. 1448 b34, 37. τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας πο6. 1449 b24 (cf Bernays Grundzüge p 146. Vhl Poet II 77). μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι πο2. 1448 a2. — **σπουδαίως.** τὸ τὴν ὑγίειαν ἔχον ϗ σπουδαίως διακείμενον σῶμα· ἵππος σπουδαίως διακείμενος f 89. 1491 b40, 1492 a5.

σπουδαρχιᾶν Πε5. 1305 a31.

σπουδαστικώτεροι Ρβ17. 1391 a25.

σπουδή. σπουδῆς ὕπο (Soph Ant 223, codd Soph τάχους) Ργ14. 1415 b20. ἐκ σπουδῆς (festinanter) θ86. 837 a15. μὴ συμπήγνυσθαι διὰ τὴν ἄνωθεν σπουδὴν τῆς ἐφελκύσεως τοῦ ἡλίου φτβ7. 827 a32. — σπουδαί, coni ἐπιμέλειαι, συντονίαι Ρα11. 1370 a12. περὶ δύο τούτων αἵ τε σπουδαὶ τυγχάνουσιν οὖσαι ϗ ὁ βίος Ζιθ1. 589 a5. πᾶσαν σπουδὴν ποιητέον ρ1. 1420 b16. ἡ περὶ τὰ τέκνα σπουδὴ ηεη8. 1241 b3. οὐθὲν λέγεται μετὰ σπουδῆς ἀποδεικτικῆς Μλ8. 1073 a22. οὐκ ἄξιον μετὰ σπουδῆς σκοπεῖν Μβ4. 1000 a19. ἐπαινεῖν μετὰ σπουδῆς, χωρὶς σπουδῆς Ρα9. 1366 a29. τὴν τῶν ἐναντίων σπουδὴν διαφθείρειν γέλωτι Ργ18. 1419 b3.

Σταβέλβιος οβ1353 b8.

Στάγειρα. ἐκ μὲν Ἀθηνῶν εἰς Στάγειρα, ἐκ δὲ Σταγείρων εἰς Ἀθήνας f 619. 1582 b20, 21.

σταγών. μεταβάλλεται εἰς σταγόνας ἡ ἀτμίς φτβ1. 822 b22.

σταδιεύειν. ἥλιος τοὺς ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δύσεως δρόμους σταδιεύων f 13. 1476 a28.

στάδιον Οα11. 281 a21. ἐν τῷ σταδίῳ ἀπὸ τῶν ἀθλοθετῶν ἐπὶ τὸ πέρας Ηα2. 1095 b1. ἐν τῷ σταδίῳ κινεῖσθαι ἐξ ἐναντίας Φζ9. 239 b33. πλοῖον δυοῖν σταδίοιν Πη4. 1326 a41. περὶ τριακόσια στάδια μα13. 351 a14.

στάζειν. τήκεται ὁ λίθος ὁ πυρίμαχος ὥστε στάζειν ϗ ῥεῖν μδ6. 383 b5. ῥέον ἀλλ' οὐ στάζον προέρχεται ἐν ταύταις (ταῖς θριξί) τὸ ὑγρόν Ζγε5. 782 b32. ὁ χυμὸς ὁ στάζων ἐκ τῆς ἀμπέλου φτα3. 818 b35. τὸ κόμι τὸ θερμὸν προέρχεται ἐν τῷ στάζεσθαι φτβ9. 829 a16.

σταθεύειν. τῶν σηπιῶν τὰ σαρκία σταθεύσαντες ἕνεκα τῆς ὀσμῆς Ζιδ8. 534 a24.

σταθηρός. σταθηρᾶς ϗ συνεχοῦς τροφῆς δεῖται τὸ φυτόν φτα2. 817 b28.

στάθμη. τὰ βίᾳ ῥιπτούμενα ἄνω κατὰ στάθμην πάλιν φέρεται εἰς ταὐτό Οβ14. 296 b24. εἰς μέσον τῶν τριῶν αἰσθητηρίων συνήγαγεν ἡ φύσις τοὺς μυκτῆρας, οἷον ἐπὶ στάθμην θεῖσα μίαν ἐπὶ τὴν τῆς ἀναπνοῆς κίνησιν Ζμβ10. 657 a10.

σταθμός. 1. stabulum. οἱ τῶν ἐλάφων σταθμοί descr Ζιζ29. 578 b21. ι5. 611 a20. — 2. statera, pondus. εἰ σταθμὸς πλεῖον ἑλκύσῃ Πβ2. 1261 a27. ἐν βάρει σταθμὸς ὡρισμένος τὸ μέτρον Μν1. 1087 b37. νόμισμα τὸ πρῶτον ἁπλῶς ὁρισθὲν μεγέθει ϗ σταθμῷ Πα9. 1257 a39. θύννος οὗ σταθμὸς ἦν τάλαντα ιε' Ζιθ30. 607 b32. cf 20. 603 a18. ἄγειν (ἔχειν) σταθμὸν ἐλάττω, πλείονα, τὸν αὐτόν μδ6. 383 b3. πκα5. 927 a35. f 223. 1518 b38. ἀπογίνεται ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ, ὅσον ἕλκει ζῶσα (ὗς), τὸ ἕκτον μέρος εἰς τρίχας ϗ αἷμα Ζιθ6. 595 b2. σταθμῷ ἐλαφρότερα πε7. 881 a20. τὸ μικρὸν οὐθὲν ἰσχύει ἐν ξύλου σταθμῷ ηεη4. 1239 a15.

σταίς, σταῖς (Lob Par 88). σταὶς ἑλκτόν μδ9. 386 b14. σταῖς, dist μᾶζα πκα8. 927 b23. 9. 927 b33. 15. 929 a6. 23. 929 b18. cf δ21. 879 a10. λζ5. 966 b6.

σταλαγμός. σταλαγμὸς οἴνου μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται Γα10. 328 a27. πῶς ὁ σταλαγμὸς κατατρίβει τὸν λίθον Φθ3. 253 b15, 18. πια28. 902 b1. οἱ τῶν ὑδάτων σταλαγμοὶ φαίνονται χρυσοειδεῖς τοῦ φωτὸς ἀνακλωμένου χ3. 793 a15. σφῆκες ἐναφιᾶσι γόνον, ὅσον σταλαγμόν Ζιε23. 554 b30, 555 a7. τὰ ὑπὸ τοὺς σταλαγμοὺς ἐδάφη χ5. 796 a11. κίονες πεπήγασιν ἀπό τινων σταλαγμῶν θ58. 834 b32.

σταλτικός. τὸ θερμὸν ὅλως πεπτικόν ἐστι ϗ ξηραντικόν, τὸ δὲ ψυχρὸν σταλτικόν πκδ14. 937 a39. cf α33. 863 a14.

στασιάζειν (cf στάσις 3). στασιάζειν ϗ φέρεσθαι ἐν τῷ κενῷ τὰς οὐσίας (Democr) διά τε τὴν ἀνομοιότητα ϗ τὰς ἄλλας διαφοράς f 202. 1514 b18. στασιάζειν def Ηι6. 1167 a34, b14. οἱ μὲν πλείους στασιάζουσιν, ὁ δ' εἷς ἀστασίαστος Πγ15. 1286 b1. σωτηρία τῇ πόλει τὸ στασιάζειν τοὺς βασιλεῖς (Laced) Πβ9. 1271 a26. προσκοπεῖν μὴ στασιάσωσιν αἱ πόλεις ρ2. 1422 b36. ἀσθενὲς τὸ στασιάζον Πε6. 1305 b18. στασιάζειν πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τὴν πολιτείαν Πε3. 1302 b7. 5. 1305 a24. οβ1347 b31. ρ3. 1425 b15. στασιάζειν περί τινος, διά τι Πε2. 1302 a32. 3. 1303 b7. β7. 1266 b38. τίνες ἥκιστα στασιάζουσι Πε1. 1301 a39. στασιάζει ἡ τῶν μοχθηρῶν ψυχή Ηι4. 1166 b19.

στασιασμός οβ1349 a3.

στασιαστικῶς χρῆσθαι τοῖς ὀστρακισμοῖς Πγ13. 1284 b22.

στάσιμος. ὕδατα στάσιμα, opp ῥυτά μβ1. 353 b19. πκγ20. 933 b21. στασιμωτέραν ποιεῖν τὴν κίνησιν Ζγα4. 717 a30. λέξις στάσιμος Ηδ8. 1125 a14. τῶν ῥυθμῶν οἱ μὲν ἦθος ἔχουσι στασιμώτερον, οἱ δὲ κινητικόν Πθ5. 1340 b9. τὸ ἡρωικὸν

μέτρον στασιμώτατον ϗ ὀγκωδέστατον πο24. 1459 b34. ἡ δωριστὶ ἁρμονία στασιμωτάτη ϗ μάλιστ' ἦθος ἔχει ἀνδρεῖον Πθ7. 1342 b13. cf πιθ48. 922 b15 (dist πρακτικόν b13). τὰ στάσιμα γένη ἐξίσταται εἰς νωθρότητα, τὰ εὔφυᾶ εἰς μανικώτερα ἤθη Ρβ15. 1390 b30. τὸ ἠρεμαῖον ἐν τῇ ψυχῇ ϗ στάσιμον αρ4. 1250 a44. — τὸ **στάσιμον** def πο12. 1452 b17, 23.

Stasini versus adhibetur Ρα15. 1376 a6. β21. 1395 a16.

στάσις. 1. syn ἀκινησία Φε4. 228 b6, 3. opp κίνησις, μεταβολή τδ6. 127 b16. Μγ2. 1004 b29. δ2. 1013 b25. ε1. 1025 b21. Φβ1. 192 b14. 3. 195 a23. Ζγδ10. 777 b33. opp πνεῦμα μγ3. 373 a25. στάσις ἀέρος ἡ νηνεμία πκε4. 938 a24. ἡ διαλαμβανομένη στάσει κίνησις οὐ μία Φθ8. 264 a21. ε4. 228 b6, 3. παρέχειν τὴν στάσιν, syn μὴ πλανᾶσθαι Ζγα13. 720 a30, 28. — 2. ἡ στάσις ϗ ἡ καθέδρα θέσεις τινές Κ7. 6 b11. — τῷ φεύγοντι ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὴν δεξιὰν στάσιν διδόασιν πκθ12. 951 a16. κάμνειν τῇ στάσει, opp κατακλίνεσθαι Ζιε14. 546 a26. — ἀνάλογον ἕξει τῶν πνευμάτων ἡ στάσις μβ5. 362 b33. — 3. στάσεις, coni μάχαι πρὸς ἀλλήλους Πδ11. 1296 a27. ταραχαὶ πολιτικαί Πε2. 1302 a22. στάσεις (συστάσεις Bk²) ϗ διαστάσεις Πδ11. 1296 a8. στάσεις ϗ διαφοραί Πη16. 1334 b37. φιλονεικίαι ϗ στάσεις Πε8. 1308 a31. στάσις ϗ κακουργία Πβ6. 1265 b12. ἄτιμος ὁ ἐν στάσει πόλεως μηδετέρᾳ μερίδι προσθέμενος f 353. 1538 a9, 7. στάσις πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τὸν δῆμον Πε1. 1302 a11. στάσιν ποιεῖν, ἐμποιεῖν, ποιεῖσθαι, κινεῖν Πε4. 1304 b4. β6. 1265 b12. 7. 1266 a38. ε4. 1304 a36. διαλύειν τὰς στάσεις Πε4. 1303 b28. αἱ τῶν γνωρίμων στάσεις, γίνονται στάσεις ἐν τοῖς κυρίοις Πε4. 1303 b31, 19. πολιτειῶν στάσεως ἀρχαὶ καθόλου Πε1. πολιτειῶν στάσεις ϗ μεταβολαὶ ἐκ τίνων γίγνονται, πῶς ἔχοντες στασιάζουσι, τίνων ἕνεκεν, τίνες αἱ ἀρχαί Πε2-4. γίγνονται αἱ στάσεις οὐ περὶ μικρῶν ἀλλ' ἐκ μικρῶν Πε4. 1303 b17. — στάσις i q στασιῶται: λόγους ἐποιήσατο πρὸς τὴν ἑτέραν στάσιν οβ1348 b1.

στασιῶδες ϗ μοχθηρόν πλ11. 956 b29.

στασιωτικὸν τὸ μὴ ὁμόφυλον Πε3. 1303 a25. — **στασιωτικῶς** ποιεῖσθαι τὴν κόλασιν Πε6. 1306 a38.

στάτευσις. περὶ στατεύσεως μδ2. 379 b14. 3. 381 b16-20.

στατήρ οβ1349 a28. ἐν Κυρήνῃ χρυσοῦν νόμισμα f 486. 1557 b18. στατὴρ Κορίνθιος f 467. 1555 a1, 9. οἱ Σάμιοι ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ πέντε στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν f 537. 1567 a29.

στατικός. ἀρχὴ κινητικὴ ἢ στατική Μθ8. 1049 b8. cf τδ6. 127 b16. ϗ τὸ στατικὸν δυνατόν τι Μδ12. 1019 a35. τὸ ψυχρὸν στατικὸν ϗ συσταλτικὸν ϗ φορὸν κάτω πιγ5. 908 a24.

σταφυλή. 1. μεθύσκονται ὗες σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες f 102. 1494 b19. οἱ τῶν σταφυλῶν χυλοὶ ποτοί φτα5. 820 a30. — 2. ἔσω ἄλλο μόριον σταφυλοφόρον, κίων ἐπίφλεβος· ὃς ἐὰν ἐξυγρανθεὶς φλεγμήνῃ, σταφυλὴ καλεῖται ϗ πνίγει Ζια11. 493 a3. cf S I 39, II 292. Ἀριστοτέλης σταφυλοφόρον αὐτὸ καλεῖ, ὅτι φλεγμήναντος σταφυλῇ τι ὅμοιον ἐξ αὐτοῦ κρεμάννυται· σταφυλὴν γὰρ οὐ τὸ μόριον, ἀλλὰ τὸ πάθημα χρὴ ὀνομάζειν Rufus p 28. cf Galen XII 960.

σταφύλινος (v l σταφυλῖνος cf Lob Prol 208). (ἵππος) ἐὰν σταφύλινον περιχάνῃ· τοῦτο δ' ἐστὶν ἡλίκον σφονδύλη Ζιθ24. 604 b18 Aub. (stafilion Thomae. staphylin C II 783. cf S I 665. Curculio paraplecticus St. Staphylinus murinus K 915, 3. Cr. fort Meloe Su 238, 58. in incert rel AZι I 171, 49. — pastinaca Gazae Scalig. 'Scaliger herbam staphylinum intelligendam censuit' S.)

σταφυλοφόρος Ζια11. 493 a2. v σταφυλή.

στάχυς. οἱ ὑπερέχοντες τῶν σταχύων Πγ13. 1284 a30. ε10. 1311 a21. ἐν σχήματι στάχυος φτα4. 819 b20.

στέαρ (cf quae s v πιμελή allata sunt). refertur inter τὰ ὑγρὰ τῶν ὁμοιομερῶν Ζμβ2. 647 b13. Ζια1. 487 a3. γ2. 511 b9 al. λεῖον φαίνεται, γεῶδές ἐστι, πῆ γίνεται, ἐν τοῖς νεφροῖς Ζιζ17. 571 a34. γ17. 520 a12. Ζμβ5. 651 a27. 6. 651 b30. γ9. 672 a11, b1. τὰ στέαρ ἔχοντα, τίνα Ζμδ3. 677 b15, 28. β5. 651 a27, 31. Ζιγ17. 520 a10 al. τὸ τῶν ἰχθύων στέαρ πιμελῶδές ἐστι, ἔνιοι γόγγροι στέαρ ἔχουσι Ζιγ17. 520 a21. ζ17. 571 b1. ἄρκτου στέαρ θ67. 835 a30.

στεατώδης μυελός, ὑμήν, dist πιμελώδης Ζμβ6. 651 b30, 31, 35, 652 a7. δ3. 677 b15. Ζιγ20. 521 b11. στεατῶδες ἐπίπλοον, κόρη Ζιγ17. 520 a14. 18. 520 b4. τὰ στεατώδη (int ζῷα), syn τὰ στέαρ ἔχοντα, dist τὰ πιμελώδη Ζμβ6. 651 b30. γ9. 672 a12, 36. δ3. 677 b15. Ζιγ20. 521 b11.

στεγανόπους. γένος στεγανόπουν κολοιῶν, v κολοιός p 402 a11. — τῶν ὀρνίθων οἱ στεγανόποδες, τὰ στεγανόποδα, (Schwimmvögel cf Su 157. AZι I 81, 7) τετραδάκτυλοί εἰσι, βραχὺ τὸ ὀρρογύγιον Ζμδ12. 695 a16. Ζιβ11. 504 a33. τὰ βραχυσκελῆ βραχὺν ἔχει τὸν αὐχένα, χωρὶς τῶν στεγανοπόδων· τὰ στεγανόποδα τὸν μὲν αὐχένα μακρὸν ἔχουσι, τὰ δὲ σκέλη πρὸς τὴν νεῦσιν βραχέα· γίνεται αὐτοῖς ὁ μὲν αὐχὴν καθάπερ ἁλιευτικὸς κάλαμος, τὸ δὲ ῥύγχος οἷον ὁρμιὰ ϗ τὸ ἄγκιστρον Ζμδ12. 692 b24 (cf 694 b15), 693 a6, 22. πόδες, δάκτυλοι descr Ζιβ11. 504 a7. Ζμδ12. 693 a8. νέουσι τοῖς ποσί, ϗ διὰ μὲν τὸ τὸν ἀέρα δέχεσθαι ϗ ἀναπνεῖν δίποδές εἰσι, διὰ δὲ τὸ ἐν ὑγρῷ τὸν βίον ἔχειν στεγανόποδες Ζπ17. 714 a8. τὰ πολλὰ τῶν στεγανοπόδων ἢ ἁπλῶς ἢ κατὰ τὸ μόριον ταὐτὸ θηρεύοντα ζῇ τῶν ἐν τῷ ὑγρῷ ἔνια ζῳδαρίων Ζμδ12. 693 a20. cf Ζιθ3. 593 a27. τὰ πλωτὰ στεγανόποδά ἐστι Ζιβ11. 504 a7. ὅσα ποηφάγα ϗ ὅσα παρ' ἕλη ζῇ, καθάπερ τὰ πλωτὰ ϗ στεγανόποδα· ὡς ἐν τῷ αὐτῷ γένει ὄντα τοῖς στεγανόποσι· οἱ στεγανόποδες ref inter τοὺς πλωτοὺς τῶν ὀρνίθων Ζμγ1. 662 b10. δ12. 693 a8, 694 b3. f 268. 1526 b38. enumerantur Ζιθ3. 593 b15 sq. ι12. 615 a32. dist τὰ βαρύτερα Ζιθ3. 593 a15 (Lamellirostres, Pygopodes, Totipalmati). — ὄρνιθας τοὺς στεγανόποδας φ6. 810 a24 ci Gesn de av 317, 22 (ὄρτυγας τοὺς στενόποδας Bk), cf ὄρτυξ p 530 b22.

στεγανός. πλοῖα στεγανά f 513. 1562 a9. — στεγαναὶ αἱ ὗλαι, ἀλλ' οὐκ ἀραιαί πδ4. 877 a2.

στέγειν. οἱ ὑψηλοὶ τόποι πλεῖστον ϗ δέχονται ὕδωρ ϗ στέγουσι ϗ ποιοῦσιν μα14. 352 b9. διὰ πυκνότητα στέγει ἡ σὰρξ τὸ προσπῖπτον θερμόν πη19. 889 a11. λζ4. 966 a37. — τῇ ἀλυκότητι μᾶλλον ἡ θάλαττα τούς τε νηχομένους ἐξαναφέρει ϗ στέγει τὰ βάρη f 209. 1516 a17.

στέγη. Μάγνητες παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην f 388. 1573 b45.

στεγνός. ἐν στεγνῷ ποιεῖται ὁ κύψελος τὰς νεοττιὰς ὑπὸ πέτραις ϗ σπηλαίοις Ζιι30. 618 a35. ἐν τῷ στεγνῷ φυλάττειν, opp εἰς τὴν αἰθρίαν τιθέναι θ138. 844 b13.

στεῖρος. δένδρον στεῖρον ἀποκαθίσταται φτα6. 821 a12.

στέλεχος. τὸ στέλεχος ϗ οἱ κλάδοι μκ6. 467 a14. τὰ στελέχη τῶν δένδρων ϗ τὰ φύλλα f 332. 1533 b41. τὸ στέλεχος περιφερές πις9. 915 a26. ἔποψ εἰσδυόμενος εἰς τὰ στελέχη τίκτει Ζιζ1. 559 a10.

στέλλειν. ἐστάλησαν αἱ ἀποικίαι αὗται f 560. 1570 b2. —

med, τὸ πρὸς τὸν κυβερνήτην τοῦ ἱστίου μέρος στέλλονται μχ7. 851 b8.

στέμφυλον. μεθύσκονται ὕες σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες f 102. 1494 b19. τὰ στέμφυλα ἐλαίου δεῖται (dictum Androclis, cf Ἀνδροκλῆς p 55 a45) Ρβ23. 1400 a13.

στεναγμάτων (Soph O R 5) κ6. 400 b26.

στένειν. ὁ δελφὶς ἔξω ζῇ πολὺν χρόνον μύζων ϗ στένων Ζιθ2. 589 b9.

στενόπορος ἀκτή (cf Λυκόφρων p 439 b49) Ργ3. 1405 b36. στενόπορον στόμα, στενόποροι αὐχένες Ὠκεανοῦ κ3. 393 a18, 22.

στενόπους. στενόποδες ὄρτυγες φ6. 810 a24. cf στεγανόπους p 698 b43.

στενοπροσωπότερον θῆλυ ἄρρενος φ5. 809 b5.

στενός. ἐκ πλατέος ϗ στενοῦ τὸ ἐπίπεδον ΜΑ9. 992 a12. μ9. 1085 a11. ν2. 1089 b13. ὅταν ἐξ εὐρέος εἰς στενὸν βιάζηται ὁ ἄνεμος μγ1. 370 b19. στενώτατος ἰσθμός κ3. 393 b25. γλῶττα στενή, opp πλατεῖα Ζμδ12. 692 b7. πόδες στενοί φ6. 810 a18. ὀστοῦν πλατύ, στενόν Ζγε8. 789 a2. φλὲψ τείνουσα παρ' αὐτὴν τὴν ῥάχιν διὰ τῶν στενῶν Ζια17. 497 a15 (cf Aub I 327). ἔντερον στενόν, στενώτερον ϗ εἱλιγμένον Ζμγ14. 675 a35, b1, 8, 18. ὄφεων μορφὴ μακρὰ ϗ στενή Ζμδ1. 676 b7. — τὴν τροφὴν ἐπιρρεῖν στενωτέραν Ζγε8. 789 a4. — ἀπὸ τῶν λεπτῶν χορδῶν τὰ φωνία γίγνεται λεπτὰ ϗ στενὰ ϗ τριχώδη ακ803 b24. — οἱ τῶν γραφικῶν (λόγοι) ἐν τοῖς ἀγῶσι στενοὶ φαίνονται Ργ12. 1413 b15. — comparativi forma στενότερον Ζμγ14. 675 b18, 19, sed στενώτερον 675 a35 al.

στενότης. ῥεῖ ἡ θάλαττα κατὰ τὰς στενότητας μβ1. 354 a6. σεισμοὶ γίνονται διὰ τὴν στενότητα μβ8. 366 a30. στενότης τῶν πόρων, τοῦ οἰσοφάγου Ζγε3. 782 b2. Ζια16. 495 a20. τὸ φρέαρ ἔχει τὴν στενότητα πια8. 899 b30.

στενοχωρεῖν. ὅταν τὰ ὕδατα στενοχωρῶνται ἐντός φτβ1. 822 b27.

στενοχωρὴς ἡ ὑστέρα πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ᾠῶν Ζγγ4. 755 a27.

στενοχωρία. ῥήγνυται τὰ ἀγγεῖα, οὐ δέχονται αἱ φλέβες sim διὰ τὴν στενοχωρίαν Ογ7. 305 b16. β13. 294 b26. Ζγβ4. 738 a15. Ζιε15. 547 a3. ακ800 b27. αἱ στενοχωρίαι ἀλεεινότεραι πκε19. 939 b24.

Στεντόρειος κῆρυξ Πη4. 1326 b7.

στέργειν. πάντα στέργομεν τὰ πρῶτα μᾶλλον Πη17. 1336 b33. opp δυσχεραίνειν, ἦθος στέργον τὸ καλὸν ϗ δυσχεραῖνον τὸ αἰσχρόν Ηκ10. 1179 b30. opp μισεῖν Πη7. 1328 a16. syn φιλεῖν Ηθ3. 1156 a15. 5. 1157 a28. δ12. 1126 b23, 22. στέρξαι ἐκ τῆς συνηθείας τὰ ἤθη, στέργειν οὐχ αὐτοὺς ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα Ηθ5. 1157 a11. ι1. 1164 a10. οἱ γονεῖς στέργουσι τὰ τέκνα ὡς ἑαυτῶν τι ὄντα, πάντες στέργουσι τὰ ἔργα, τὰ ἐπιπόνως γενόμενα μᾶλλον, τὰ χρήματα οἱ κτησάμενοι στέργουσι μᾶλλον Ηθ14. 1161 b18, 25. ι7. 1168 a2, 8 (cf ἀγαπᾶν 1167 b34), 22, 24. ἐκ γενετῆς ἀλλήλους στέργειν Ηθ14. 1162 a12. αἱ χελιδόνες στέργουσιν ἀλλήλας Ζιι7. 613 a7. αἱ στέριφαι (ἵπποι) τὰ πωλία στέργουσιν Ζιι4. 611 a13 Aub. στέργοντες sine obiecto Ηκ10. 1180 b6 (cf Zell ad h l). — δεῖ στέργειν τὴν τύχην ηεη10. 1243 b9.

στερεῖν. τὸ πλῆθος οὐκ ἀγανακτεῖ τῶν ἀρχῶν στερούμενον ρ3. 1424 b5. ὅσων στερήσονται ἀγαθῶν sim Πβ5. 1263 b28. ρ37. 1445 a7. 35. 1440 a37. — ἐστερῆσθαι, στερηθῆναι sensu philosophico, cf στέρησις. ἐστερῆσθαι λέγομεν ἕκαστον τῶν τῆς ἕξεως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ᾧ πέφυκεν ὑπάρχειν ϗ ὅτε πέφυκεν ἔχειν μηδαμῶς ὑπάρχῃ Κ10. 12 a29. ἐστερῆσθαι, grammatice, dist στέρησις Κ10. 12 a35, 39. ἐὰν μόνον ᾖ ἐστερημένον, dist ἐὰν ᾖ ποτὲ ᾖ ἔν τινι Μι5. 1055 b21. ὁτὲ μὲν τῷ ἔχειν τι δοκεῖ, ὁτὲ δὲ τῷ ἐστερῆσθαι τοιοῦτον εἶναι Μδ12. 1019 b6. τὸ κενὸν τόπος ἐστερημένος σώματος Φδ1. 208 b27. ἐὰν στερηθῇ θερμότητος μδ11. 389 b21.

στερεομετρία. τὰ μηχανικὰ πῶς ἔχει πρὸς στερεομετρίαν Αγ13. 78 b38.

στερεός. στερεὸν ϗ στιφρόν, opp ὑγρὸν ϗ μαλακόν Ζγγ3. 754 a34, 35. οἱ ἐπιτραγίαι ὅσοι (ὅλοι ci Aub) στερεοί εἰσι ϗ πίονες Ζιδ11. 538 a16. ὅσα μάλιστα πέπηγε ϗ στερεώτατά ἐστι μδ8. 389 b20. Ζγγ2. 753 b9, 8. τὸ στερεώτερον Ζγγ4. 755 a19. φύσις στερεὰ ϗ γεώδης Ζγε3. 782 a30. μδ7. 384 a28. προσπίπτειν στερεοῖς ὄγκοις μβ8. 368 a23. τὰ στερεὰ τῶν μαλακίων, cf μαλάκιον p 443 b22. τὸ στερεὸν τῶν ὀστρακοδέρμων, θραυστὸν ϗ κατακτόν, ἀλλ' οὐ θλαστόν Ζιδ1. 523 b10. τὸ στερεὸν τῶν μαλακοστράκων, cf μαλακόστρακον p 444 a61. — δύο ἀκίνητα σημεῖα, στερεὰ μένοντα κ2. 391 b22. — στερεὰ κέρατα, opp κοῖλα Ζιβ1. 500 a6. γ9. 517 a23, 24, 21. Ζμγ2. 663 b12, 15. Ζγβ8. 747 b27. στερεόν, syn πλῆρες, opp κενόν (Democr) ΜΑ4. 985 b7. Φα5. 188 a22. — στερεόν mathematice Φβ2. 193 b24. Οβ4. 286 b13. γ8. 306 b7. Μν3. 1090 b7. τζ4. 141 b7, 22. σχήματα στερεά Ογ5. 304 a15. ἡ τετρὰς ἀριθμὸς τοῦ στερεοῦ (Plat) ψα2. 404 b24. Μν3. 1090 b23. ἀριθμὸς στερεός Πε12. 1316 a8.

στερεότης. δεῖ τὸ ψοφήσειν μέλλον λεῖον εἶναι ϗ στερεότητα ἔχειν Ζμγ3. 664 b2.

στερεοῦν. ὕδωρ ἐστὶ τὸ στερεοῦν τὰ ὀστρακώδη φτβ1. 822 a18. — pass, ἔδει ψυχόμενον στερεοῦσθαι, syn συνίστασθαι, παχύνεσθαι Ζγβ2. 735 b2.

στερέωμα. τοῖς ὄφεσιν ἀκανθώδης ἐστὶν ἡ τῶν ὀστῶν φύσις, πλὴν τοῖς λίαν μεγάλοις· τούτοις δὲ πρὸς τὴν ἰσχὺν ἰσχυροτέρων δεῖ τῶν στερεωμάτων Ζμβ9. 655 a22.

στέρησις. ἡ βιαία ἑκάστου ἀφαίρεσις στέρησις λέγεται Μδ22. 1022 b31. cf οβ1346 b26. — στέρησις sensu philosophico. ad oppositionis (τοῦ ἀντικεῖσθαι) genera, quae quatuor enumerat, Ar refert ἕξιν ϗ στέρησιν Κ10. 11 b18. τα15. 106 b21. β8. 104 a7. ποσαχῶς λέγεται Μδ22 Bz. θ1. 1046 a32. f 119. 120. ὁσαχῶς αἱ ἀπὸ τοῦ α ἀποφάσεις λέγονται, ϗ αἱ στερήσεις λέγονται Μδ22. 1022 b32. Αα46. 52 a15. Ργ6. 1408 a7. ἕξις et στέρησις πῶς ἀντίκεινται, et quomodo ea oppositio differat a relatione (πρός τι) et a contrarietate Κ10. 12 a26-13 a37 Wz (grammatice στέρησις et ἐστερῆσθαι dist Κ10. 12 a35), quomodo differat a contradictione et a contrarietate Μι4. 1055 b2-29 Bz. cf Trdlbg Kat p 103 sqq. Zeller Gesch II 2, 154, 3. — ἡ στέρησις ἀντίφασίς τίς ἐστιν Μι4. 1055 b3. στερήσει ἀναγκαῖον διαιρεῖν ϗ διαιροῦσιν οἱ διχοτομοῦντες, οὐκ ἔστι δὲ διαφορὰ στερήσεως ᾗ στέρησις· αἱ στερήσεις ἐν τῇ διχοτομίᾳ οὐ ποιήσουσι διαφοράν Ζμα3. 642 b21, 22, 643 b25. τῆς στερήσεως οὐσία ἡ οὐσία ἡ ἀντικειμένη Μζ7. 1032 b3. ἢ ἀποβολαὶ ἢ λήψεις, ἢ ἕξεις ἢ στερήσεις τῶν τοιούτων Μδ10. 1018 a34. ἄμφω ϗ ἡ παρουσία ϗ ἡ στέρησις Μδ2. 1013 b15. τὸ κενὸν μὴ ὄν τι ϗ στέρησις δοκεῖ εἶναι Φδ8. 215 a11. τὸ εἶναι τῷ ἀπείρῳ στέρησις Φγ7. 208 a1. — ἀντιφάσεως οὐκ ἔστι μεταξύ, στερήσεως δέ τινός ἐστιν Μι4. 1055 b9. ἔστιν ἡ στέρησις ἀντίφασίς τις ἢ ἀδυναμία διορισθεῖσα ἢ συνειλημμένη τῷ δεκτικῷ Μι4. 1055 b7 Bz, 11. 5. 1056 a21, eodem spectat quod στέρησις esse dicitur

ἀπόφασις ἀπό τινος ὡρισμένου γένους, τοῦ δεκτικοῦ, τοῦ κατὰ φύσιν ὑπάρχοντος, ἂν πεφυκὸς ϗ ὅτε πέφυκεν ἔχειν μὴ ἔχῃ sim Μγ6. 1011 b19. 2. 1004 a15. ι10. 1058 b27. δ22. 1022 b27, 30. Φε2. 226 b15. τζ3. 141 a11. f 119. 120 (cf Simpl ad Φα7. Schol 341 b27 διαφέρει ἡ στέρησις τῆς ἀντιφάσεως τῷ προσσημαίνειν τὸ ἐν ᾧ ἐστίν). ὁ λόγος ὁ αὐτὸς δηλοῖ τὸ πρᾶγμα ϗ τὴν στέρησιν Μθ2. 1046 b8. ἀπόφασιν ϗ στέρησιν μιᾶς ἐστὶ θεωρῆσαι ἐπιστήμης Μγ2. 1004 a11 Bz. — τῶν ἐναντίων θάτερον στέρησις Μγ6. 1011 b18. 2. 1004 b27. κ3. 1061 a20. 6. 1063 b17. 11. 1068 a6. Φε1. 225 b3. 6. 229 b25, 26. Αγ4. 73 b21. ἡ μὲν ἐναντίωσις στέρησις ἄν τις εἴη πᾶσα, ἡ δὲ στέρησις ἴσως οὐ πᾶσα ἐναντιότης Μι4. 1055 b14. — στέρησις τελεία, πρώτη Μι4. 1055 a34 Bz. θ2. 1046 b15. στέρησις ἐξ ἀνάγκης (videtur i q ἀντίφασις significare) Μι5. 1056 a20 Bz. — in explicandis summis principiis rerum naturae et generationis Ar notione στερήσεως ita utitur, ut inde ambigua eius inter affirmationem et negationem natura appareat; etenim et plenam formae absentiam, quae est τῆς ὕλης natura, στέρησιν appellat, oppositam τῷ εἴδει, quo materia determinetur, ἡ στέρησις ϗ ἡ ἐναντίωσις συμβεβηκὸς τῇ ὕλῃ Φα7. 190 b27. ὧν ἡ στέρησις ἄδηλος, οἷον ἐν χαλκῷ σχήματος ὁποιουοῦν ΜΖ7. 1033 a14. γίγνεσθαι μὲν οὐδέν φαμεν ἁπλῶς ἐκ μὴ ὄντος, ὅμως μέντοι γίγνεσθαι ἐκ μὴ ὄντος, οἷον κατὰ συμβεβηκός· ἐκ γὰρ τῆς στερήσεως, ὅ ἐστι καθ' αὑτὸ μὴ ὄν, οὐκ ἐνυπάρχοντος γίγνεταί τι Φα8. 191 b15. ἡμεῖς ὕλην ϗ στέρησιν ἕτερόν φαμεν εἶναι, ϗ τούτων τὸ μὲν οὐκ εἶναι κατὰ συμβεβηκός, τὴν ὕλην, τὴν δὲ στέρησιν καθ' αὑτήν, ϗ τὴν μὲν ἐγγὺς ϗ οὐσίαν πως, τὴν ὕλην, τὴν δὲ στέρησιν οὐδαμῶς Φα8. 192 a3-6, 26; et cum duplicem distinguat formarum seriem (συστοιχίαν), alteram meliorem, deteriorem alteram, illam tamquam affirmativam εἶδος, hanc negativam στέρησιν nuncupat: ἕκαστον δὲ διχῶς ὑπάρχει πᾶσιν, οἷον τὸ τόδε· τὸ μὲν γὰρ μορφὴ αὐτοῦ, τὸ δὲ στέρησις· ϗ κατὰ τὸ ποιόν· τὸ μὲν γὰρ λευκὸν τὸ δὲ μέλαν· ϗ κατὰ τὸ ποσὸν τὸ μὲν τέλειον τὸ δὲ ἀτελές κτλ Φγ1. 201 a5. Μκ9. 1065 b11. ἧς μὲν μᾶλλον αἱ διαφοραὶ τόδε τι σημαίνουσι, μᾶλλον οὐσία, ἧς δὲ στέρησιν, μὴ ὄν, οἷον τὸ μὲν θερμὸν κατηγορία τις ϗ εἶδος, ἡ δὲ ψυχρότης στέρησις Γα3. 318 b16, 17. cf β5. 332 a23. Οβ3. 286 a25. ὑποκείμενον ὡς τόδε τι, ὑποκείμενον ὡς κατὰ στέρησιν Μη1. 1042 b3. καθ' ἕξιν ϗ κατὰ τὸ εἶδος, κατὰ στέρησιν ϗ φθοράν Μη5. 1044 b33. ἀρχαὶ τρεῖς, τὸ εἶδος ϗ ἡ στέρησις ϗ ἡ ὕλη Μλ4. 1070 b19, 12. 2. 1069 b34. 5. 1071 a9. Φα7. 191 a14 (sed sufficere, si pro στερήσει ponatur ἀπουσία τοῦ εἴδους a5). τὴν κίνησιν ἢ εἰς στέρησιν ἀναγκαῖον θεῖναι ἢ εἰς δύναμιν ἢ εἰς ἐνέργειαν ἁπλῆν Φγ2. 201 b34. ἡ ἠρεμία στέρησις κινήσεώς ἐστι Φθ8. 264 a27. φαίνεται στέρησίς τις ὁ ὕπνος τῆς ἐγρηγόρσεως υ1. 453 b26. ἡ στιγμὴ ϗ πᾶσα διαίρεσις δηλοῦται ὥσπερ ἡ στέρησις ψγ6. 430 b21. στερήσει θερμοῦ, ὑγροῦ μδ8. 385 a32. 10. 388 b14. ἡ ψῦξις στέρησις θερμότητός ἐστιν Ζγβ6. 743 a36, sed τὸ ψυχρὸν φύσις τις ἀλλ' οὐ στέρησίς ἐστιν, ἐν ὅσοις τὸ ὑποκείμενον κατὰ πάθος θερμόν ἐστιν Ζμβ2. 649 a19, nam ἡ στέρησις εἶδός πώς ἐστιν, ἡ στέρησίς ἐστιν ἕξις πως Φβ1. 193 b19, 20. Μδ12. 1019 b7 Bz.

στερητικός. πρότασις στερητική i q ἀποφατική Αα2. 25 a6, 3, 12. 3. 25 a35 ac saepe. εἰ πρὸς τῷ γ τεθείη τὸ στερητικόν, opp ἐὰν δὲ κατηγορικαί Αα19. 38 b13 Wz. ἡ δεικτικὴ ἀπόδειξις βελτίων τῆς στερητικῆς Αγ25. ἀμφοῖν ἀπόφασις στερητική Μι5. 1056 a17 Bz. διαθέσεις στερητικαί, opp ἕξεις ψβ5. 417 b15. τῆς ἑτέρας συστοιχίας αἱ ἀρχαὶ διὰ τὸ στερητικαὶ εἶναι ἀόριστοι Φγ2. 201 b26. Μκ9. 1066 a15. — στερητικῶς i q ἀποφατικῶς Αα4. 26 b22, 23. 5. 27 a27 al. ὡρισμένα πως τὰ χρώματα ἐφ' ὧν λέγεται στερητικῶς ἡ ἀπόφασις αὕτη Μι5. 1056 a29.

στερίσκεσθαί τινος. τὰ ζῷα στερισκόμενα τοῦ ὑγροῦ οὐ δύναται ζῆν sim Ζια1. 487 a18. 4. 489 a20. ε15. 547 b17. μόνου γὰρ αὐτοῦ ϗ θεὸς στερίσκεται (Agath fr 5) Ηζ2. 1139 b10. — στερισκομένου τοῦ αἵματος ϗ ἀφιεμένου ἔξω (τὰ ζῷα) ἐκθνήσκουσιν Ζιγ19. 521 a10.

στέριφαι ἵπποι Ζι4. 611 a12.

στερκτικὸς σφόδρα ὁ λέων πρὸς τὰ συνήθη Ζι44. 629 b11.

στέρνον πια61. 905 b40. cf Da I 47.

στερρός. ἐν πᾶσι τοῖς ζῳοτοκοῦσι τὰ στερρὰ τῶν θηλέων ἀφροδισιαστικά Ζγδ5. 773 b33, 30 Aub. ἡ μὲν κυματώδης γῆ στερρά, ἡ δ' ἄποθεν χαῦνος πκγ29. 934 b11. τὸ ὕδωρ ἐστὶ στερρὸν ϗ οἱ λίθοι στερροί φτβ2. 823 a4.

στερρότης. ἡ ἵππος διὰ τὴν τῆς φύσεως στερρότητα Ζγδ5. 773 b27 Aub.

στεφανίτης ἀγών, στεφανίτης τὰ Ὀλύμπια Ρα2. 1357 a19, 21.

στεφανοποιοί ημβ7. 1206 a27.

στέφανοι λεύκινοι οβ1353 b26. στεφάνοις διὰ τί ἐχρῶντο ἐν τοῖς συμποσίοις f 108. 1495 b18, 13. ὁ βασιλεὺς τὸν στέφανον ἀποθέμενος σὺν τοῖς ἐξ Ἀρείου πάγου δικάζει f 385. 1542 a22. στέφανον μὴ τίλλειν, τουτέστι τοὺς νόμους μὴ λυμαίνεσθαι (Pythag) f 192. 1512 b1. — στέφανος, sidus μβ5. 362 b10.

στεφανοῦν. στεφανοῦνται οἱ ἀγωνιζόμενοι, οἱ νικῶντες Ηα9. 1099 a4. ηεβ1. 1219 b9. ἕνεκα τοῦ στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν πολιτῶν πόνους ὑπομένειν ρ4. 1426 a13. διὰ τί βέλτιον τὴν κεφαλὴν στεφανοῦσθαι f 90. 1492 a30.

στέφειν. θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει (Hom θ170) f 108. 1495 b11. τὸ στέφειν πλήρωσίν τινα σημαίνει f 108. 1495 b9, 20.

στηθικός. κατὰ μέσον τοῦ στηθικοῦ τόπου Ζμγ4. 666 b7.

στηθίου διαφοραὶ τί σημαίνουσι· στηθία μεγάλα διηρθρωμένα φ6. 810 b23. Lob Phryn 211.

στῆθος (Da I 47). 1. θώρακος μέρος Ζια12. 493 a11. cf Galen XVIII A 412, 413. μετὰ τὸν αὐχένα ἐν τοῖς προσθίοις στῆθος διφυὲς μαστοῖς Ζια12. 493 a12 (cf Plat Tim 69 E). τὸ μέσον μέρος, τοῦτο ἐν τοῖς μεγίστοις τῶν ζῴων καλεῖται στῆθος, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τὸ ἀνάλογον ζ2. 468 a16. cf Ζιδ7. 531 b28. μεταξὺ τῶν ἀγκώνων τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς δ' ἄλλοις τῶν ἐμπροσθίων σκελῶν, τὸ καλούμενον στῆθός ἐστι Ζμδ10. 688 a13. αἱ συγκλείουσαι πλευραὶ τὸ στῆθος· ἔστι τὸ στῆθος ἐπὶ πλευραῖς κείμενον Ζμβ9. 654 b35. Ζιγ7. 516 a29. τὸ ἄνω μέρος τοῦ στήθους, μέσον τὸ στῆθος Ζια17. 496 a17, 14. μετὰ τὸ στῆθος ὁ περὶ τὴν κοιλίαν ἐστὶ τόπος ἀσύγκλειστος ταῖς πλευραῖς, ὑπὸ τὸ στῆθος ἡ κοιλία Ζμδ10. 688 b34. 12. 693 b18. τοῦ στήθους τὸ ὄπισθεν νῶτον· στῆθος ϗ νῶτον, τὸ μὲν ἐκ τοῦ πρόσθεν τὸ δ' ἐκ τοῦ ὄπισθεν Ζια14. 493 b12. 15. 494 b2. cf δ7. 531 b28. κοινὸν μέρος αὐχένος ϗ στήθους σφαγή Ζια14. 493 b7. ἐκ τοῦ στήθους αἱ χεῖρες ἤρτηνται πκζ6. 948 a39. — ἡ καρδία κεῖται πρὸς τῷ στήθει Ζμγ4. 666 b2, 7. τὰ ὀξέα (τῆς καρδίας) κατὰ τὸ στῆθος, κατὰ μέσον τὸ στῆθος, τοῖς ἰχθύσιν οὐ πρὸς τὸ στῆθος ἀλλὰ πρὸς τὴν κεφαλήν, τοῖς ὄφεσιν ἐπὶ τοῦ φάρυγγος οὐ πρὸς τὸ στῆθος Ζια17. 496 a8, 14. β17. 507 a4, 508 a31. οἱ μαστοὶ ἐν τῷ στήθει Ζια1. 486 b25. β1. 500 a16, 24. 8. 502 a34. Ζμδ10. 688 a30, cf 19, πρὸς τῷ στήθει, syn περὶ τὰς μασχάλας Ζιβ1. 498 a1, 500 a19, opp ἐν τοῖς μηροῖς, ἐν

τῇ γαστρί Ζιβ1. 500 a16, 25. cf α1. 486 b25. — ἅμα ἡ ἀνάπνευσις ϗ ἔκπνευσις γίνεται εἰς τὸ στῆθος, ἐκ τοῦ στήθους ἡ ἀναπνοὴ ϗ ἐκπνοή, ἐκ τοῦ στήθους ἡ φωνὴ τρέμει, τὸ θερμὸν ἠθροῖσθαι εἰς τὸν περὶ τὸ στῆθος τόπον ὄντα εὐσωματωδέστερον Ζια11. 492 b9, 10. πκζ6. 948 a38. β31. 869 b14. — τὸ ἀνάλογον τῷ στήθει. (ὄρνις) ἔχει ϗ νῶτον ϗ τὰ ὕπτια τοῦ σώματος ϗ τὸ ἀνάλογον τῷ στήθει· τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα ϗ ἔναιμα ἔχει τὸ ἀνάλογον τῷ στήθει Ζιβ12. 503 b31. 10. 502 b32. (ὄφεις) ἔχουσι ϗ τῷ στήθει ἀνάλογον μόριον Ζμδ11. 692 a9. cf τοῖς ἐντόμοις κοινὰ μέρη τρία, κεφαλή, τὸ περὶ τὴν κοιλίαν κύτος ϗ τρίτον τὸ μεταξὺ τούτων, οἷον τοῖς ἄλλοις τὸ στῆθος ϗ τὸ νῶτον ἐστίν Ζιδ7. 531 b28. — ἀνθρώπου στῆθος. τοῖς ἀνθρώποις ἔχον πλάτος εὐλόγως, πλατύ Ζμδ10. 688 a13. Ζιβ1. 497 b34. ἀνδρείου τὸ στῆθος σαρκῶδές τε ϗ πλατύ, ἀναιδοῦς ἀνεσπασμένον φ3. 807 a36, b33. τὴν κοιλίαν ἧττον ἰδροῦμεν ἢ τὸ στῆθος πβ14. 867 b16. ἀγαθοὶ φαγεῖν οἷς τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ πρὸς στῆθος μεῖζόν ἐστιν ἢ τὸ ἐντεῦθεν πρὸς τὸν αὐχένα φ3. 808 b3. cf πι64. 898 b1. — ζῴων στῆθος. ὅσα ἔχει στῆθος Ζια17. 496 a9, 15. πᾶσιν ἀσαρκότερον τὸ στῆθος, opp τὰ δὲ πρανῆ σαρκωδέστερα Ζμγ4. 666 b4. τῷ στήθει τῷ τοῦ ἀνθρώπου πάντα τὰ ζῷα ἀνάλογον ἔχει τοῦτο τὸ μόριον ἀλλ' οὐχ ὅμοιον· τὰ δ' ἄλλα στενὸν ἔχει τὸ στῆθος Ζιβ1. 497 b32, 34. τοῖς τετράποσι στενὸν τοῦτ' ἐστὶ τὸ μόριον Ζμδ10. 688 a17. λέοντος στῆθος νεανικόν φ5. 809 b27. avibus τὸ στῆθος στενόν· ἔχουσιν ἅπαντες ὀξὺ ϗ σαρκῶδες, syn ἰσχυρὸν ϗ ὀξύ Ζμβ16. 659 b9. δ12. 693 b15. Ζπ10. 710 a30, 32. τῶν ὀρνιθίων πν6. 484 a38. τὰ γαμψώνυχα ἔχει τὸ στῆθος ἰσχυρότερον τῶν ἄλλων Ζιβ12. 504 a4. στῆθος καράβων, καρίδων Ζιδ2. 527 a11, 19, 22. — τὰ στήθη saepe i q στῆθος διφυές cf Plat Tim 69 E, 79 C. ἔστι διὰ τῆς ἀρτηρίας ἐκ τῶν στηθῶν ἡ ἀναπνοὴ αν7. 473 a19. ἕτεραι (φλέβες) διὰ τῶν στηθῶν ὑπὸ τὴν μασχάλην, ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ στήθη κηρυκώδους ἐστὶν ἑλιγμός (ταῖς καρίσι) Ζιγ2. 512 a4. δ2. 527 a28. οὐδὲ τὰ στήθη γυμνὰ ἔχοντα βαδίζειν ἐν ἡλίῳ πλζ3. 966 a29. τοῖς αἰδουμένοις ἄνω ἔρχεται τὸ θερμὸν περὶ τὰ στήθη, ἡ λύπη κατάψυξίς ἐστι τοῦ τόπου τοῦ περὶ τὰ στήθη πια53. 905 a13. 13. 900 a27. ὅσοις τὰ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ κάτω μείζονα ἢ τὰ πρὸς τὰ στήθη βραχύβιοι ϗ ἀσθενεῖς πι64. 898 b1. cf supra φ3. 808 b3. ἐν ἑκάστῳ γένει τὸ θῆλυ τὰ στήθη ἀσθενέστερα ἔχει, αἱ γυναῖκες τὰ στήθη ψιλὰ ἄγαν ἔχουσι φ5. 809 b6. 6. 812 b17. (ὁ θυμώδης) λεῖος περὶ τὰ στήθη, οἱ περὶ τὰ στήθη ἄγαν δασέως ἔχοντες φ3. 808 a22. 6. 812 b14. (ὄρνιθες) τὰ στήθη δασύτατα ἔχουσιν· οἷς περὶ τὰ στήθη ἐπιφλεγές ἐστι τὸ χρῶμα, τοῖς ὀργιζομένοις ἐπιφλέγεται τὰ περὶ τὰ στήθη φ6. 812 b16, a25, 27. θυμὸς ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται (Hom Σ 110) Ρβ2. 1378 b6.

2. στῆθος ποδός cf Galen XVIII A 613-15. Oribas IV 538. Daremberg not et extraits I 135, planta. τὸ σαρκῶδες κάτωθεν στῆθος Ζια15. 494 a13 Aub.

στήλη. ἐποιήσαντο συνθήκας ϗ στήλην ἐν Ἀλφειῷ κοινὴν ἀνέστησαν f 550. 1569 a7. — στῆλαι Ἡρακλέους, Ἡράκλειοι, cf Ἡρακλῆς p 320 a28, 31. τὰ ἔξω στηλῶν, ἡ ἔξω στηλῶν θάλαττα μβ1. 354 a22, 3. α13. 350 b3.

στηλίτης. Λεωδάμας ἦν στηλίτης γεγονὼς ἐν τῇ ἀκροπόλει Ρβ23. 1400 a32.

στημονίζεσθαι. (ὁ ἀράχνης) ὑφαίνει πρῶτον, εἶτα στημονίζεται ἀπὸ τοῦ μέσου, ἐπὶ δὲ τούτοις ὥσπερ κρόκας ἐμβάλλει, εἶτα συνυφαίνει Ζι39. 623 a9.

στημόνιον, dist κρόκη (Plat Legg V 734 E) Πβ6. 1265 b20.

στήμων. αἱ τοὺς ἱστοὺς ὑφαίνουσαι τὸν στήμονα κατατείνουσι προσάπτουσαι τὰς καλουμένας λαιάς Ζγε7. 787 b25.

στηριγμός. ὁ στηριγμός ἐστι χωρὶς φορᾶς προμήκης ἔκτασις ϗ οἷον ἄστρου ῥύσις κ4. 395 b7.

στηρίζειν. τὸ αὐτῷ στηριζόμενον ϗ ἐν αὐτῷ ὂν ἀκίνητον εἶναι ἀνάγκη· στηρίζειν αὐτὸ αὑτό φησι (Ἀναξαγόρας) τὸ ἄπειρον Φγ5. 205 b7, 2, 19. ἐφ' οὗ (τοῦ κάτω) στηρίζεται τὸ ἄλλο (τοῦ καμήλου) σῶμα, ὅταν κατακλιθῇ ἐς γόνατα Ζιβ1. 499 a17. τῶν μὲν ἄνω τὸν ἥλιον οὐ κρατεῖν, τῶν δὲ πρὸς τῇ γῇ στηριζομένων κρατεῖν μγ5. 376 b23. κομῆται στηρίζονται ϗ σβέννυνται πολλάκις κ2. 392 b4. τῶν σελάων ἃ μὲν ἀκοντίζεται ἃ δὲ στηρίζεται κ4. 395 b4.

Στησίχορος πῶς ἐμνήσθη περὶ ἀλκυόνος Ζιε9. 542 b25 (cf fr 56). Στησιχόρου λόγος περὶ Φαλάριδος Ρβ20. 1393 b9. ἀπόφθεγμα ἐν Λοκροῖς Ρβ21. 1395 a1. γ11. 1412 a22.

στιβαδοποιεῖται χελιδὼν ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι Ζι7. 612 b25. ἡ φυκὶς μόνη τῶν θαλαττίων ἰχθύων στιβαδοποιεῖται Ζιθ30. 607 b20.

στιβαροῖσι μέλεσσιν (Emp 217) μδ9. 387 b5.

στιβάς. ἡ φυκὶς τίκτει ἐν τῇ στιβάδι Ζιθ30. 607 b21.

στίγμα ἔχειν ἐν τῷ βραχίονι Ζγα17. 721 b32. Ζιη6. 585 b33.

στιγμή. ὅσον στιγμὴ αἱματίνη ἐν τῷ λευκῷ ἡ καρδία Ζιζ3. 561 a11. καρδία φαίνεται, στιγμῆς ἔχουσα μέγεθος Ζμγ4. 665 a35. τὰ ποικίλα οἷον στιγμαί εἰσι, dist οἷον γραμμαί Ζιζ7. 563 b24. — στιγμὴ τὸ πάντη ἀδιαίρετον κατὰ τὸ ποσὸν ϗ θέσιν ἔχον, στιγμὴ μονὰς θέσιν ἔχουσα, οὐσία θετός Μδ6. 1026 b26, 31. μ8. 1084 b26. κ12. 1069 a12. η5. 1044 a8. Φε3. 227 a28. ζ1. 231 a25. Ογ1. 299 b6. ψα4. 409 a6. Αγ27. 87 a36. 32. 88 a33. τα18. 108 b26. στιγμῆς μοναδικῆς τίς διαφορὰ πλὴν θέσις ψα4. 409 a20. τὸ νῦν τὸ ἄτομον οἷον στιγμὴ γραμμῆς ἐστίν Ογ1. 300 a14. Φδ11. 220 a20. ζ1. 231 b9. ατ971 a18, 20. στιγμὴ πέρας, διαίρεσις γραμμῆς τζ4. 144 b20, 21. Μκ2. 1060 b15, 18. ν3. 1090 b6. ψγ6. 430 b20. ατ971 a18. cf Φζ1. 231 b9. δ11. 220 a10. ἡ στιγμὴ ἀρχὴ γραμμῆς, ἁπλῶς πρότερον γραμμῆς τα18. 108 b26, 30. ζ4. 141 b6. στιγμὴ οὐκ ἔχεται στιγμῆς, οὐ σύγκειται γραμμὴ ἐκ στιγμῶν Γα2. 317 a12. Φδ8. 215 b18. ατ971 a6, 20. κινηθεῖσα στιγμὴ ποιεῖ γραμμήν ψα4. 409 a4. στιγμὴ πότερον μόριον μεγέθους ψα3. 407 a12. Οβ13. 296 a17. πόλους οὐθὲν ἔχοντας μέγεθος ἀλλ' ὄντας ἔσχατα ϗ στιγμάς Ζκ3. 699 a22. στιγμῆς οὐκ ἔστι τόπος Φδ5. 212 b24. 1. 209 a11. στιγμὴ οὐκ ἔχει βάρος Ογ1. 299 a30. στιγμῆς οὐκ ἔστι γένεσις Μβ5. 1002 a32, b4. η5. 1044 b22. Ηκ3. 1174 b12. στιγμὴ ἢ μία ϗ ἢ δύο ψγ2. 427 a10. ἅπτεσθαι κατὰ στιγμήν ψα1. 403 a14. αἱ στιγμαὶ πότερον οὐσίαι ἢ οὔ Μβ5. 1001 b27.

στίλβειν. τὸ στίλβον, coni λαμπρόν, opp αὐχμηρὸν ϗ ἀλαμπές χ3. 793 a11. ἔστι τὸ στίλβον οὐκ ἄλλο τι ἢ συνέχεια φωτὸς ϗ πυκνότης χ3. 793 a12. οἱ ἀστέρες φαίνονται στίλβειν, οἱ πλάνητες οὐ στίλβουσιν Οβ8. 290 a18. Αγ13. 78 a30. φαίνεται τὸ ὕδωρ στίλβειν τυπτόμενον μβ9. 370 a18. ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἔνεστι λευκὸν ὑγρὸν σφόδρα στίλβον πρὸς τὴν αὐγήν Ζιζ3. 561 a32 Aub. τὸ οἰνωπὸν γίγνεται, ὅταν ἀκράτῳ τῷ μέλανι ϗ στίλβοντι κραθῶσιν αὐγαὶ ἠεροειδεῖς χ2. 792 b7. πτέρωμα εὐανθὲς ὂν ϗ στίλβον χ2. 792 a28.

Στίλβων, ὃν ἱερὸν Ἑρμοῦ καλοῦσιν ἔνιοι, τινὲς δὲ Ἀπόλλωνος κ2. 392 a26.

Στίλβων Θηβαῖος Ρβ23. 1398 b3.

στιλπνοὶ ὀφθαλμοί φ6. 812 b11. cf Rose Ar Ps 706.

στιφρός. (Lob Techn 56). ᾠὸν στερεὸν ϗ στιφρόν Ζγγ3. 754 a34. τὰ ζῷα μὴ σομφὸν πλεύμονα ἔχοντα μηδὲ στι-

φρόν Ζγβ1. 732 b35. αἱμάτων πῆξις οὐ στιφρά Ζιγ6. 516 a2. σὰρξ στιφρά Ζιδ4. 528 b23. 6. 531 b13. πε40. 885 a22. cf 14. 882 a15. κοιλία σαρκώδης ϗ στιφρά Ζιβ17. 508 b32. καυλὸς στιφρός Ζιγ1. 510 b28. σπλὴν στιφρός Ζμγ7. 670 b13. οἱ Ἀχίλλειοι σπόγγοι στιφρότεροι Ζιε16. 548 b21. ὄγκοι στιφρότεροι πκ9. 923 b19. στιφρότερον ποιεῖ τὸ καταψύχεσθαι πη3. 887 b20.

στίχος. αἱ περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κηρίων πρὸς τὰ σμήνη συνύφειαι, ὅσον ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς στίχους κύκλῳ, κεναὶ μέλιτος Ζι40. 624 a11.

στλεγγίς. τῇ στλεγγίδι κἂν ἀρύσαιτό τις τζ6. 145 a23, 24.

στλέγγισμα θ105. 839 b25. cf Lob Path I 412.

στοὰ βασίλειος, βασιλεία f 374. 1540 a45. 352. 1537 b24.

στοιβή. χονδρώδη μόρια μεταξὺ τῶν καμψεών ἐστιν, οἷον στοιβή, πρὸς τὸ ἄλληλα μὴ τρίβειν Ζμβ9. 654 b26.

στοιχεῖν. κατὰ τὸ στοιχοῦν, i e secundum seriem, κατ' ἀκολουθίαν ε10. 19 b24 Wz.

στοιχεῖον, ποσαχῶς λέγεται Μδ3 Bz. def ἐξ οὗ σύγκειται πρώτου ἐνυπάρχοντος, ἀδιαιρέτου τῷ εἴδει εἰς ἕτερον εἶδος Μδ3. 1014 a26. Ογ3. 302 a15, 12. cf Μβ3. 998 a28. Α3. 983 b10. quod ἀδιαίρετον τῷ εἴδει τὸ στοιχεῖον dicitur cf coni syn ἁπλᾶ ϗ στοιχεῖα Γα1. 314 a29, ἀδύνατον ἐκ τῶν τοῦ ποσοῦ στοιχείων οὐσίαν εἶναι ϗ μὴ ποσόν ψα5. 410 a21; quod πρῶτον ἐνυπάρχον dicitur cf πρότερον τὸ στοιχεῖον ἢ ὧν ἐστὶ στοιχεῖον Μλ4. 1070 b2. μ10. 1087 a3. ατ968 a15. — in explicanda universa rerum natura saepe pro syn coniuncta leguntur ἀρχὴ ϗ στοιχεῖον, ἀρχαὶ ϗ στοιχεῖα Φα5. 188 b28. Γβ1. 329 a5. ΜΑ3. 983 b11. 8. 989 b30. β1. 995 b27. 3. 998 a22. κ1. 1059 b23. λ4. 1070 a34. μ7. 1081 a15. 10. 1087 a3. ν4. 1091 a31, αἰτία ϗ στοιχεῖον, αἴτια ϗ στοιχεῖα ψα2. 405 b17. Μλ5. 1071 a25, ἀρχαὶ ϗ στοιχεῖα ϗ αἴτια Φα1. 184 a11. Με1. 1025 b5. η1. 1042 a5. λ1. 1069 a26. μ9. 1086 a21. τὰ αἴτια τὰ πρῶτα ϗ τὰς ἀρχὰς τὰς πρώτας ϗ μέχρι τῶν στοιχείων Φα1. 184 a14. Ἀναξαγόραν εἴ τις ὑπολάβοι δύο λέγειν στοιχεῖα ΜΑ8. 989 a30, cf ἀρχαί b17. τρία τὰ στοιχεῖα (ὕλη, εἶδος, στέρησις) Φα6. 189 b16, cf ἀρχαί b13, a30, 19. τὰ στοιχεῖα τἀναντία λέγουσιν Φα5. 188 b28. στοιχεῖα τῆς αἰσθητῆς οὐσίας, τῶν νοητῶν Μλ1. 1069 a32. 4. 1070 b7. sed ἀρχὴ latius quam στοιχεῖον patet: ἐπεὶ δ' οὐ μόνον τὰ ἐνυπάρχοντα αἴτια ἀλλὰ ϗ τῶν ἐκτὸς οἷον τὸ κινοῦν, δῆλον ὅτι ἕτερον ἀρχὴ ϗ στοιχεῖον, αἴτια δ' ἄμφω· ὥστε στοιχεῖα μὲν τρία (εἶδος, στέρησις, ὕλη), αἰτίαι δὲ ϗ ἀρχαὶ τέτταρες Μλ4. 1070 b23, 25. quamquam etiam formalis causa dici potest ἐνυπάρχειν, tamen στοιχεῖον plerumque refertur ad causam materialem: στοιχεῖόν ἐστιν εἰς ὃ διαιρεῖται ἐνυπάρχον ὡς ὕλην ΜΖ17. 1041 b31 Bz. στοιχεῖον ἐξ οὗ γίγνεται τὰ ὄντα πρώτου ϗ εἰς ὃ φθείρεται τελευταῖον, τῆς μὲν οὐσίας ὑπομενούσης τοῖς δὲ πάθεσι μεταβαλλούσης ΜΑ3. 983 b10. τὰ ὡς ἐν ὕλης εἴδει λεγόμενα στοιχεῖα ΜΑ4. 985 a32. cf 5. 986 b6. τὰ στοιχεῖα ὕλη τῆς οὐσίας Μν2. 1088 b27. στοιχεῖον, dist οὐσία Μη3. 1043 b12, dist φύσις Μδ1. 1013 a20, dist ἀρχή ΜΖ17. 1041 b31. nec tamen idem plane est στοιχεῖον atque ὕλη, quia ἡ ὕλη δυνάμει est, στοιχεῖον vero ἐνυπάρχον δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ Ογ3. 302 a16. cf Μβ6. 1002 b33. inde proprio nomine στοιχεῖα saepissime appellantur quatuor illa corpora simplicissima (πῦρ, ἀήρ, ὕδωρ, γῆ), quae prodeunt ἐκ τῶν πρώτων ἐναντιώσεων, θερμοῦ ψυχροῦ, ὑγροῦ ξηροῦ, quae eadem σωματικὰ στοιχεῖα, ἁπλᾶ σώματα dicuntur ΜΑ4. 985 a32. δ4. 1014 b33. ι1. 1052 b13. Οα10. 280 a16. β13. 295 a30. Γα1. 314 a29. μα1. 338 a32 (cf 3. 339 a36). ψα5. 410 a28. αι5. 443 a9. Ζμα1. 642 a21. ατ969 a21 ac saepe. nomen iam usu receptum esse Ar significat, quod ea dicit τὰ λεγόμενα, τὰ καλούμενα, τὰ καλούμενα ὑπό τινων στοιχεῖα Φα4. 187 a26. γ5. 204 b33. Μκ10. 1066 b36. Γβ1. 328 b31, 329 a26. μα3. 339 b5. Ζμβ1. 646 a13. Ζγβ3. 736 b31. (principes illas ἐναντιώσεις, θερμὸν ψυχρόν, ὑγρὸν ξηρόν, quae sunt αἰτίαι, ἀρχαὶ τῶν στοιχείων μδ1. 378 b10, 11. Ζμβ2. 648 b9, interdum Ar et ipsa στοιχεῖα appellat Γβ3. 330 a30, 33. 2. 329 b13). περὶ τῶν στοιχείων universe Γβ1-8. ὅτι ἔστι στοιχεῖα ϗ διὰ τί ἐστιν Ογ3. πῶς γίγνεται ἐξ ἀλλήλων Ογ6. Γβ4. συμβλητὰ τὰ στοιχεῖα Γβ6. 333 a19. ποιητικὰ ἀλλήλων ϗ παθητικὰ τὰ στοιχεῖα Γβ2. 329 b23. πότερον πλείω ἢ ἕν, πεπερασμένα ἢ ἄπειρα Ογ4. 5. οὐκ ἔστιν ἕν, ἐξ οὗ ἅπαντα, οὐδ' ἄλλο παρὰ τὰ τέτταρα Γβ5. οὐ τοῖς σχήμασι διαφέρει τὰ στοιχεῖα Ογ8. 307 b19. τὰ στοιχεῖα τὰ εἰλικρινῆ ἀδιάφορα, ἐν δὲ τοῖς ἐκ τῶν στοιχείων ἡ διαφορὰ πλα29. 960 a30. τοῖς ὁμοιομερέσι τὰ καλούμενα στοιχεῖα τῶν σωμάτων ὕλη ἐστί Ζγα1. 715 a11. Ζμβ1. 646 b6. — τόπος ἑκάστου τῶν στοιχείων μβ2. 355 b1. τριῶν ὄντων τῶν σωματικῶν στοιχείων, τρεῖς ἔσονται ϗ οἱ τόποι τῶν στοιχείων Οα8. 277 b14, cf 276 b9. a quatuor elementis (Empedocleis) distinguitur τὸ πρῶτον τῶν στοιχείων, τὸ ἄνω στοιχεῖον (i e ὁ αἰθήρ, ὁ οὐρανός) Ογ1. 298 b6. μα1. 338 b21. 3. 341 a3. οὐρανοῦ ϗ ἄστρων οὐσίαν αἰθέρα καλοῦμεν, στοιχεῖον οὖσαν ἕτερον τῶν τεττάρων ἀκήρατόν τε ϗ θεῖον κ2. 392 a8. cf 3. 392 b35. πάσης ψυχῆς δύναμις ἑτέρου σώματος ἔοικε κεκοινωνηκέναι ϗ θειοτέρου τῶν καλουμένων στοιχείων· τὸ ἐμπεριλαμβανόμενον τῷ σπέρματι ἀνάλογον τῷ τῶν ἄστρων στοιχείῳ Ζγβ3. 736 b31, 737 a1. — τὰ τῶν ἀριθμῶν στοιχεῖα ex sententia Pythag ΜΑ5. 986 a1, 18. 6. 987 b19. Μμ6. 1080 b32. — etiam in aliis generibus στοιχεῖον usurpatur ad significandum id quod est simplicissimum, ex quo reliqua conficiuntur. στοιχεῖα φωνῆς ἐξ ὧν σύγκειται ἡ φωνὴ ϗ εἰς ἃ διαιρεῖται ἔσχατα, τὸ φωνῆεν ϗ τὸ ἄφωνον Μδ3. 1014 a27. β3. 998 a23. ζ17. 1041 b16. ι1. 1053 a13. 2. 1054 a1. στοιχεῖόν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος, οὐ πᾶσα δέ, ἀλλ' ἐξ ἧς πέφυκε συνετὴ γίνεσθαι φωνή πο20. 1456 b22. opp συλλαβή, quae fit συνθέσει ἐκ τῶν στοιχείων ΜΖ10. 1034 b26, 1035 a11 Bz, 14. 17. 1041 b16. Ζγα18. 722 a33. Κ12. 14 b1. τζ4. 141 b9. ι20. 177 b5. Φβ3. 195 a16. ὁ τὰ στοιχεῖα ἐπιστάμενος τὸ ἔπος οἶδεν Ρβ24. 1401 a28. τῶν στοιχείων ὁ Κάδμος εὑρετής, quae et quot fuerint antiquitus f 459. 1553 b4, 2, 15. — στοιχεῖα τῆς γεωμετρίας, οἷον γραμμὴ κύκλος τθ3. 158 b35 Wz (cf ἀρχαί a39). 14. 163 b24. στοιχεῖα τῶν διαγραμμάτων Κ12. 14 a39 Wz. Μβ3. 998 a25 Bz. dubitatur utrum significet punctum lineam planum etc (Ammon Schol 89 b9) an simplicissimas quae in reliquis continentur demonstrationes (Ammon Schol 98 a6). — τοῖς τῆς ἀρετῆς στοιχείοις καλλιγραφούμενοι ρ1. 1420 b17. — τὸ νόμισμα στοιχεῖον ϗ πέρας τῆς ἀλλαγῆς ἐστίν Πα9. 1257 b23. — στοιχεῖα τῶν ἀποδείξεων αἱ πρῶται ἀποδείξεις ϗ ἐν πλείοσιν ἐνυπάρχουσαι, αἱ ἄμεσοι προτάσεις Μδ3. 1014 b1. Αγ23. 84 b21 Wz, 22, 26. inde στοιχεῖα significant 'universa quaedam argumenta, ex quibus cum veritatis specie aliquid vel probetur vel refellatur' Wz ad 84 b21. τὸ αὐτὸ λέγω στοιχεῖον ϗ τόπον· ἔστι γὰρ στοιχεῖον ϗ τόπος εἰς ὃ πολλὰ ἐνθυμήματα εἰσπίπτει Ρβ26. 1403 a18, 19. 22. 1396 b22. ἔστι ταῦτα στοιχεῖα τῶν πρὸς τοὺς ὅρους τδ1. 120 b13 Wz. cf 121 b1. 3. 123 a27. πρὸς ἅπαντας τοὺς

ὁρισμὸς οὐκ ἐλάχιστον στοιχεῖον τζ14. 151 b18. εἰς τὸ μῆκος τοῖς προειρημένοις στοιχείοις χρηστέον τι15. 174 a18, 21. στοιχείοις χρώμενον τοῖς ἐκ τῶν ἐναντίων τζ9. 147 a22. σκοπεῖν ἐκ τῶν περὶ τὰ γένη στοιχείων τζ5. 143 a13. στοιχεῖον τοῦ τυχεῖν τὸ ἐρωτᾶν sim τι12. 172 b22, 31. ληπτέον στοιχεῖα περὶ ἀγαθοῦ ϗ συμφέροντος ἁπλῶς Ρα6. 1362 a20. δύο στοιχεῖα λέγω κοινὰ κατὰ πάντων ρ37. 1442 b3. τὸ πολλάκις εἰρημένον μέγιστον στοιχεῖον, τὸ τηρεῖν ὅπως κτλ Πε9. 1309 b16. ἡ κρίσις περὶ ἁπάντων τούτων ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἐστίν Πδ11. 1295 a35.

στοιχειώδης. ἢ τοῦτο μὲν ἐκ συνθέσεως, ἐκεῖνα δ' ἐκ διαλύσεως, στοιχειωδέστερα ἐκεῖνα ϗ πρότερα τὴν φύσιν Γα1. 315 a24. στοιχειωδέστατον πάντων ἐξ οὗ γίγνονται συγκρίσει πρώτου ΜΑ8. 988 b35.

στοιχηδὸν κεῖται τὸ πλῆθος τῶν ᾠῶν Ζγδ4. 770 a26, syn κατὰ στοῖχον Ζιγ11. 511 a21.

στοῖχος, series. ὁ στοῖχος ἐφ' οὗ αβγ Μν6. 1092 b34 Bz. πόροι πυκνοὶ ϗ κατὰ στοῖχον Γα8. 324 b31. τὰ ᾠὰ κατὰ στοῖχον ἐγγίνεται Ζιγ1. 511 a21, syn στοιχηδὸν Ζγδ4. 770 a26.

στολίς. ὅταν ῥινῶσι τὰς ἀπηρτημένας στολίδας τῶν ἀνδριάντων ἢ τὰ πτερύγια ακ802 a38.

στόλος. 1. classis. παραβαλόντος ναυτικοῦ στόλου Ζγγ11. 763 a31. — 2. appendix. στόλος μικρός, μακρός Ζμβ14. 658 a33. cf δ10. 689 b5. αἱματῶδές τε φαίνεται τὸ κύημα ϗ ἔχον στόλον μικρὸν ὀμφαλώδη Ζγγ2. 752 b6. cf Harvei lib de gen an 9.

στόμα. 1. animalium os. (τὸ καλούμενον στόμα ζ1. 468 a10. αν11. 476 a20. Ζμδ5. 678 b7, 25.) καλεῖται ᾗ μὲν λαμβάνει (τὸ ζῷον τροφήν), στόμα· τὸ ἐντὸς στόμα σιαγόνων ϗ χειλῶν· τὸ δέρμα διαλείπει κατὰ τὸ στόμα Ζια3. 489 a2. 11. 492 b25 Pik. γ11. 518 a5. τῆς ἀκατεργάστου τροφῆς πόρος ἐστὶ Ζμβ3. 650 a15. τὸ στόμα τὸ περιεχόμενον ὑπὸ τούτων (ὀδόντων) ϗ συνεστηκὸς ἐκ τούτων· τὸ ὀστοῦν τῆς σιαγόνος πρὸς τῷ στόματι στενόν Ζγγ1. 661 a35. ε8. 789 a2. (cf Plat Tim 75 D. Philippson ὕλη 33. in figura anatomica Ζμδ9. 684 b24.) ὁ τέττιξ μόνον τῶν ἄλλων ζῴων στόμα οὐκ ἔχει ἀλλὰ τὸ γλωττοειδές Ζιδ7. 532 b11. cf Ζμδ5. 682 a19. 12. 692 b18. αν11. 476 a19. χρυσαλλίδες οὔτε στόμα ἔχουσαι οὔτ' ἄλλο τῶν μορίων διάδηλον οὐθέν Ζιε19. 551 a21. — τοῖς ὄρνισίν ἐστι τὸ καλούμενον ῥύγχος στόμα Ζγγ1. 662 a34. — a. ἔχει ϗ περὶ τὸ στόμα διαφορὰς (τὰ ζῷα) Ζμδ13. 696 b24. Πδ4. 1290 b28, 30, 33. (τῶν μαλακοστράκων) τὸ στόμα σαρκωδέστερον ἀντὶ γλώττης, αἱ χελῶναι αἱ θαλάττιαι ἔχουσι τὸ στόμα ἰσχυρότερον πάντων Ζιδ2. 526 b23. θ2. 590 b5. — (τῶν ἰχθύων) ἀκανθώδης ἐστὶν ὁ τόπος τοῦ στόματος πᾶσιν· τὰ μὲν κατ' ἀντικρὺ ἔχει τὸ στόμα ϗ εἰς τὸ πρόσθεν, τὰ δ' ἐν τοῖς ὑπτίοις Ζμβ17. 660 b17, 23. δ13. 696 b25. σελαχώδεις, δελφῖνες, κητώδεις, ἐχῖνοι οἱ θαλάττιοι, στρομβώδη, λεπάδες κάτω τὸ στόμα ἔχουσι Ζιθ2. 591 b27. δ5. 530 b19, 21, 22. σηπία ἔχει μεταξὺ τῶν προβοσκίδων τοὺς ὀφθαλμοὺς ϗ στόμα, πολύπους τὸ στόμα ϗ τοὺς ὀδόντας ἔχει ἐν μέσοις τοῖς ποσίν f 317. 1531 b32, 3. ἀκαλήφη ἔχει τὸ στόμα ἐν μέσῳ Ζιδ6. 531 a4. τὰ μαλακόστρακα ἔχει ὑποκάτω τὸ στόμα τῶν ὀφθαλμῶν Ζιδ3. 527 b13. 4. 529 b30. τὰ στρομβώδη ἐν τῷ σαρκώδει Ζιδ4. 530 a23. — ἔχουσι τὰ ζῷα ϗ τὰ μεγέθη διαφέροντα τοῦ στόματος Ζιβ7. 502 a6. (ἰχθύων) τῶν ἄνω τὸ στόμα ἐχόντων τὰ μὲν ἀνερρωγὸς ἔχει τὸ στόμα, τὰ δὲ μύουρον Ζμδ13. 696 b34. τῶν μὲν τὰ στόματα ἀνερρωγότα, τὰ δὲ μικρόστομα, τὰ δὲ μεταξὺ Ζιβ7. 502 a6. τὸ στόμα οἱ μὲν (ἰχθύες) ἀνερρωγὸς ἔχουσι Ζιβ13. 505 a32. ὄνος (ἰχθὺς) στόμα ἔχει ἀνερρωγός f 307. 1530 a24. ὅσα ἔχει στόμα μέγα πα32. 863 a11. λέων ἔχων στόμα εὐμέγεθες φ5. 809 b16. σκάρος ἔχει στόμα μικρόν f 311. 1531 a12. τὰ μονόθυρα ϗ δίθυρα στόμα ἔχουσιν ἀλλ' ἐν τοῖς ἐλάττοσι διὰ μικρότητα ἄδηλον Ζιδ4. 529 a27. — b. ἡ τοῦ στόματος θέσις Ζμγ3. 664 a25. piscis τὴν καρδίαν ἔχει πρὸς τὴν κεφαλὴν ϗ τὸ στόμα Ζιβ17. 507 a5. αν16. 478 b7. μαλακίων στόμα Ζμδ5. 678 b7, 25. 9. 684 b10, 685 a10. Ζιδ1. 524 b2, 4. ἡ φύσις παρὰ τὸ στόμα τὴν τελευτὴν τοῦ περιττώματος συνήγαγε κάμψασα, τὰ μαλάκια κατὰ τὸ στόμα σύμπλεκονται Ζγα15. 720 b18. 14. 720 b16. Ζιε6. 541 b3, 13. τὸ στόμα τῶν ἐχίνων, ἐντόμων, στρομβωδῶν Ζμδ5. 680 a14, 678 b16. 9. 685 a10. καράβου, κοχλίου, τηθύων Ζιδ3. 527 b14. 4. 528 b27. 6. 531 a24, cf 22. — c. physiologica. ὅσα περὶ τὸ στόμα ϗ τὰ ἐν αὐτῷ πλδ. ἐπὶ τοῦ στόματος ἡ μὲν τροφὴ πάντων κοινόν, ἡ ἀλκὴ τινῶν ἴδιον ϗ ὁ λόγος ἑτέρων, ἔτι τὸ ἀναπνεῖν οὐ πάντων κοινόν Ζγγ1. 662 a20-b16. cf Ζμγ1. 662 a16. τοῖς ἔχουσι τὸν πλεύμονα τῷ καλουμένῳ στόματι (ἡ φύσις χρῆται) πρός τε τὴν τῆς τροφῆς ἐργασίαν ϗ τὴν ἐκπνοὴν ϗ τὴν ἀναπνοήν· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι πνεύμονα μηδ' ἀναπνέουσι τὸ στόμα πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς τροφῆς αν11. 476 a20. ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τὰς σάρκας διαδίδοσθαι τὴν τροφήν, οὐ κατὰ τὰ πλάγια ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα, καθάπερ σωλῆνας πν5. 483 b28. — τοῦ στόματος χρῆσις, λειτουργία Ζμδ11. 691 b22. γ14. 674 b10, 20. cf β3. 650 a9. ἡ τῆς τροφῆς ἐργασία ἐν στόματι, ἡ τοῦ στόματος ἐργασία, μίαν τινὰ ἐργασίαν ἡ τοῦ στόματος λειτουργεῖ δύναμις Ζια4. 489 a28. Ζμβ3. 650 a27. γ14. 674 b23. ζ3. 469 a3. — (ἐνίοις ἰχθύσιν) ἐν τῷ στόματι ἡ ἰσχύς· (κροκοδείλοις) πρὸς ταύτας τὰς χρείας (τὸ λαβεῖν ϗ κατασχεῖν) ἀντὶ ποδῶν τὸ στόμα ἡ φύσις χρήσιμον ἐποίησε· διαιρεῖν τῷ στόματι ϗ δάκνειν Ζμδ13. 697 a2. 11. 691 b9, 25, 23. ὁ ψὴν διὰ στομάτων (διαστομῶν ci S Aub) ποιεῖ μὴ ἀποπίπτειν τὰ ἐρινὰ Ζιε32. 557 b28. ἡ τοῦ στόματος ἔνδεια Ζμγ14. 674 b29. cf δ11. 691 b20. (ὁ μῦς τὸ κῆτος ὀδόντας ἐν τῷ στόματι οὐκ ἔχει Ζιγ12. 519 a24.) — πλείστην διαφορὰν ἀπεργάζονται τῆς φωνῆς αἵ τε τοῦ ἀέρος πληγαὶ ϗ οἱ τοῦ στόματος σχηματισμοί· ὅσων εἰσὶν αἱ γλῶτται ϗ τὰ στόματα δυσκίνητα ακ800 a23, 21, 29, 801 b8. τὸ πνεῦμα τὸ διὰ τοῦ στόματος φυσώμενον μβ8. 367 b1. διὰ τί ἐκ τοῦ στόματος ϗ θερμὸν ϗ ψυχρὸν πνέουσι πλδ7. 964 a10, 14, 16. (ἄρκτοι λευκαί) ἀφιᾶσιν ἐκ τοῦ στόματος φλέγμα θ144. 845 a21. — ἀναπνεῖ τὰ φανερῶς ἀναπνέοντα διὰ τῆς ἀρτηρίας, διά τε τοῦ στόματος ἅμα ϗ διὰ τῶν μυκτήρων. amphibia ἐν τῷ ὑγρῷ ὑπερέχοντα τὸ στόμα διὰ τὴν ἀναπνοὴν αν7. 474 a9, 22. 10. 475 b31 (cf piscium ἔνια ὑπερέχοντα τὸ στόμα μόνον Ζιθ15. 599 b27). (κήτη) δεχόμενα κατὰ τὸ στόμα τὴν θάλατταν ἀφιᾶσι κατὰ τὸν αὐλὸν Ζμδ13. 697 a18. pisces. ᾗ (κατὰ τὰ βράγχια) τὸ ὕδωρ ἀφιᾶσι δεξάμενοι κατὰ τὸ στόμα Ζιβ13. 504 b29. τὸν ἐν τῷ στόματι γινόμενον ἀέρα ἕλκοντας ἀναπνεῖν τοὺς ἰχθῦς (Anaxagoras)· ἐκ τοῦ περὶ τὸ στόμα περιεστῶτος ὕδατος ἕλκειν τῷ κενῷ τῷ ἐν τῷ στόματι τὸν ἀέρα (Diogenes) αν2. 471 a1, 3, refutatur 13, 15. 3. 471 a20. (τὰ μαλακόστρακα) δέχεται τὸ ὕδωρ παρὰ τὸ στόμα, ἀφίησι κατὰ τοὺς ἄνω πόρους τοῦ στόματος Ζιδ3. 527 b18, cf 21. 2. 526 b18. — ὅσα ἔχει στόμα, χαίρει ϗ λυπεῖται τῇ τῶν χυμῶν ἅψει Ζιδ8. 535 a12. — λέγουσι τίκτειν κατὰ τὸ στόμα τὴν γαλῆν Ζγγ6. 756 b16, cf 32, 757 a1. λέγουσι κατὰ τὸ στόμα μίγνυσθαι τούς τε κόρακας

καὶ τὴν ἶβιν, cf ἡ τοῖς ῥύγχεσι πρὸς ἄλληλα κοινωνία Ζγγ6. 756 b14, 20. — *d.* στόματος πάθη. ἐκ τοῦ στόματος αἱμορροΐδες Ζμγ5. 668 b18. τὸ ἐν τῷ στόματι πτύελον Ζγβ8. 747 a10. ὥσπερ καὶ τῷ στόματι σιάλου πολλαχοῦ, τὸ στόμα πτύσεως Ζικ3. 635 b19, 28. — διὰ τί οἱ νήστεις δυσώδες ἔχουσι τὸ στόμα Probl inedit Bsm 298, 11. Εὐριπίδου δυσωδία τοῦ στόματος Πε 10. 1311 b34. — *e.* μόρια στόματος ἐχόμενα. μυκτήρ. ἡ ἐκ τῶν μυκτήρων σύντρησις εἰς τὸ στόμα· ὅταν πίνοντες ἀνασπάσωσί τι τοῦ ποτοῦ χωρεῖ ἐκ τοῦ στόματος διὰ τῶν μυκτήρων ἔξω Ζια16. 495 a26 Pik, 27. (ὄρνιθες καὶ τὰ τετράποδα ᾠοτόκα) ἔχουσι τοὺς πόρους τῶν μυκτήρων πρὸ τοῦ στόματος Ζμβ16. 659 b2. αἱ ῥῖνες (ἔχουσι) τὸν εἰς τὸν ἀέρα (πόρον) μείζω τοῦ εἰς τὸ στόμα καὶ φάρυγγα, ἐντεῦθεν σπᾷ τῷ πνεύματι ὥσπερ τοῖς στόμασιν ἢ τοῖς μυκτῆρσι Ζικ5. 637 a33, 17. cf Plat Tim 79 E. — ὁ ἐν τῷ στόματι οὐρανός αν7. 474 a21. — ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἐν τῷ στόματι ἡ γλῶττα Ζμβ17. 660 a14. δ11. 690 b19. Ζγε6. 786 a27. ὁ κυπρῖνος τὴν γλῶτταν οὐχ ὑπὸ τῷ στόματι ἀλλ' ὑπὸ τὸ στόμα κέκτηται (?) f 302. 1529 b44 (cf Beckmann Beitr zur Gesch der Erfind III 417). — ἐντὸς τοῦ στόματος ἐνίοις (ἐντόμων) ἐστὶ τὸ καλούμενον κέντρον Ζμδ5. 682 a10. — τὸ μὲν διφυὲς τοῦ στόματος παρίσθμιον, τὸ δὲ πολυφυὲς οὖλον Ζια11. 492 b34. — ἡ ἀρτηρία κεῖται ἐπὶ τὰ ἄνω πρὸς τὸ στόμα, τὸ τῆς ἀρτηρίας τρῆμα τὸ εἰς τὸ στόμα τεῖνον, ἀρχὴ τῆς ἀρτηρίας πρὸς αὐτῷ ἐστὶ τῷ στόματι Ζια16. 495 a25, 29. β17. 508 a19. cf Plat Tim 78 C. — οἰσοφάγος τὸ συνεχὲς αὐτῷ μόριον Ζμβ3. 650 a16. cf γ3. 664 a31. (μαλακόστρακα) ἀπὸ τοῦ στόματος ἔχει οἰσοφάγον· πόρος εἷς ἄχρι τῆς κοιλίας· (μαλακίοις) μετὰ τὸ στόμα ὁ οἰσοφάγος Ζιδ2. 527 a4. 4. 530 a2. 1. 524 b9. — (ὀστρακόδερμα ἔχει) τοῦ στόματος ἐχόμενον πρόλοβον Ζμδ5. 679 b8. — ὁ στόμαχος ἤρτηται ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ στόματος, ἀπὸ τοῦ στόματος ἀρξάμενος· (μαλακόστρακα ἔχει) εὐθὺς ἐχόμενον τοῦ στόματος στόμαχον μικρόν Ζια16. 495 b20. β17. 507 a37. Ζμδ5. 679 a34. — τὴν κοιλίαν ἔνια ἔχουσιν εὐθὺς πρὸς τῷ στόματι Ζμγ14. 674 a11. ὁ πόρος ὁ διὰ τοῦ στόματος εἰσιὼν εἰς τὴν κοιλίαν φέρει Ζγγ5. 756 b9. piscibus εὐθὺς ἡ κοιλία πρὸς τῷ στόματι, εὐθὺς πρὸς τὸ στόμα συνάπτει ἡ κοιλία αν3. 471 a23. Ζιθ2. 591 b7. β17. 507 a28. (προσπίπτει ἡ κοιλία εἰς τὸ στόμα τίσι καὶ πότε Ζιβ17. 507 a30.) τῶν ἐντόμων ἔνια τὴν κοιλίαν μετὰ τὸ στόμα ἔχει Ζμδ5. 682 a16. τῶν μαλακοστράκων ἡ κοιλία τοῦ στόματος ἐχομένη Ζιδ2. 526 b24. 3. 527 b24. (ὀστρακοδέρμοις) τοῦ στόματος ἔχεται εὐθὺς ἡ κοιλία Ζιδ4. 529 b18, a1. — insectis εὐθὺς μετὰ τὸ στόμα ἔντερον, τοῖς μαλακίοις πρὸς τὸ στόμα ἔντερον λεπτόν Ζιδ7. 532 b5. 1. 524 b13. — cephalopoda ἔχει τριχώδη ἄττα ἐν τῷ στόματι· ἡ μύτις κεῖται ὑπὸ τὸ στόμα, παρ' αὐτὸ τὸ στόμα Ζιδ1. 524 b22, 18. f 317. 1531 b35. — (ἐχῖνοι ἔχουσι) τὰ μέλανα τὰ ἀπὸ τοῦ στόματος πλείω Ζιδ5. 530 b13. — (τῶν μαλακοστράκων) οἱ πρὸς τῷ στόματι πόδες, ἄλλοι δύο δασεῖς μικρὸν ὑποκάτω τοῦ στόματος, τὰ βραγχιώδη τὰ περὶ τὸ στόμα Ζιδ2. 526 a26, 29, 30, 27. — *f.* αἱ ῥίζαι τοῖς φυτοῖς στόματος καὶ κεφαλῆς ἔχουσι δύναμιν Ζμδ10. 686 b35. cf ψβ1. 412 b3. ζ1. 468 a10. τὰ φυόμενα λαμβάνει ταῖς ῥίζαις τὴν τροφήν, καθάπερ τὰ ζῷα τοῖς στόμασι Ζπ4. 705 b8. — *g.* dicendi usus. ἀπὸ στόματος ἐξεπίστασθαι τθ14. 163 b28. διὰ στόματος εἶναι, γίγνεσθαι f 40. 1481 a41. μν2. 453 a29. cf Οβ13. 294 a27 (Emp 241). ἄνευ προαιρέσεως ᾄδομεν καὶ οὐ δύναται ἐκ τοῦ στόματος ἐξελθεῖν πια27. 902 a32. τοὺς συγγενεῖς φιλοῦσι τῷ στόματι f 567. 1571 a36. — θηλάζειν τῷ στόματι Ζιζ27. 578 a23. τῷ στόματι μεταφέρειν τοὺς νεοττούς Ζγγ6. 757 a1. εἰσδέχεσθαι τὰ γεννηθέντα εἰς τὸ στόμα f 293. 1529 a20. columba εἰσπτύει τοῖς νεοττοῖς διοιγνὺς τὸ στόμα Ζιι7. 613 a4. οἱ τροχίλοι εἰσπετόμενοι εἰς τὰ στόματα τῶν κροκοδείλων θ7. 831 a12. τῷ στόματι ἀποσπάσαι τὰ αἰδοῖα θ10. 831 a26. pisces κόπτουσιν ὑπὸ τὴν γαστέρα τοῖς στόμασι Ζιε5. 541 a16. ἐὰν μή τις τὸ στόμα ἐπικλίνῃ Ζμβ17. 660 b22. πλησίον προσάγειν τὴν χεῖρα τοῦ στόματος πλδ7. 964 a12. ἡ θήρα τῶν ἡττόνων (ἰχθύων) καταντικρὺ γίνεται τοῖς στόμασι Ζιθ2. 591 b24. (σηπία, τευθίς) τὴν νεῦσιν ἡ μὲν ἐπὶ τὸ ὄπισθεν ἡ δ' ἐπὶ τὸ στόμα ποιεῖται Ζιε6. 541 b16 ('dorsum significat et supinas partes, ut τὸ στόμα pronas' S I 273). — ταῖς σαύραις ἐπιβάλλον περὶ τὸ στόμα περιθέον ἀφίησιν, ἕως ἂν συλλάβῃ τὸ στόμα (?) Ζιι39. 623 b1.

2. στόμα latiore sensu. — *a.* ὑστέρας στόμα. μήτρα ὁ καυλὸς καὶ τὸ στόμα τῆς ὑστέρας, τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν Ζιγ1. 510 b14. κ2. 634 b27, 635 a21. 3. 635 a31. Ζγδ4. 773 a16. ἡ ἀρχὴ μία καὶ τὸ στόμα ἕν, τὰ χείλη τοῦ στόματος Ζιγ1. 510 b11. η3. 583 a16. στενόν, συμμύει Ζγβ4. 739 a36, 33. α19. 727 b23. μὴ ἀνοιγομένου τοῦ στόματος Ζικ4. 636 a32. ἡ γονὴ προΐεται εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ στόματος τῶν ὑστερῶν, δεῖ τὸ στόμα εἰς ὀρθὸν εἶναι, θιγγανόμενον ἔσται τὸ στόμα μαλακώτερον, μαλακόν Ζικ5. 637 a15. 2. 635 a6, 9, 19. στόμα ὑγιεινῶς ἔχον· ἐὰν φῦμα ἐπὶ τοῦ στόματος ᾖ· αἷς πως τὸ στόμα συμφύεται· τὸ στόμα τοιαύτη οἷον ὅταν κύωσιν Ζικ2. 635 a22. 4. 636 a36, b1. 7. 638 b35, 37. (αἱ γυναῖκες) ἔχουσι καυλόν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄνδρες τὸ αἰδοῖον· ἀλλ' ἐν τῷ στόματι ἀποπνέουσι διὰ τοῦτο μικρῷ τε πόρῳ ἀνωτέρω (ἔχουσι ... αἰδοῖον, ἀλλ' ἐν τῷ σώματι. ἀποπνέουσι διὰ τούτου ... v l, Pik, Scalig) Ζικ5. 637 a23. — *b.* κοιλίας στόμα Αδ11. 94 b15. ἧς πρὸς τῷ στόματι ὀδόντες εἰσὶ τρεῖς Ζιδ2. 527 a5. — μικρὸν κατώτερον τοῦ στόματος (v l σώματος S Bsm Pik) τῆς γαστρός (τῇ γαστρί Aub) Ζιζ10. 565 a4. — *c.* τὸ στόμα τοῦ ὀστράκου, τοῦ σμήνους Ζιδ4. 528 b22. ι40. 624 a13. halcyonis nidi στόμα στενὸν ὅσον εἴσδυσιν μικράν, στόμα θαλάμης (πολυπόδων) Ζιι14. 616 a28. ε18. 550 b5. τὸ στόμα τῶν ἀγγείων, τοῦ κεραμίου Ζγβ4. 739 b13. Ζιδ8. 534 a22. πιϛ8. 914 b31. — Νείλου στόματα μα14. 351 b32. (Ὠκεανοῦ) στενόπορον στόμα κατὰ τὰς Ἡρακλείους στήλας κ3. 393 a18. — στόμα ἕλκους μέγα πα32. 863 a11. — (στόματος in v l, σώματος Bk, in vers Guill, σῶμα Bk Ζμβ 16. 659 b17. Ζικ2. 635 a28).

στόμαχος (cf Langk Schol ad Ζμ 13, 68. Da I 47). αὐχένος τὸ μὲν πρόσθιον μέρος λάρυγξ, τὸ δ' ὀπίσθιον στόμαχος· τὸ σαρκῶδες στόμαχος, ἐντὸς πρὸ τῆς ῥάχεως Ζια12. 493 a6, 8. τείνει εἰς τὴν κοιλίαν διὰ τοῦ διαζώματος· φλὲψ μεγάλη παρὰ πᾶν τὸ ἔντερον καὶ τὴν κοιλίαν μέχρι τοῦ στομάχου τεταμένη Ζιβ17. 507 a25. γ4. 514 b14. τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τῆς ἀναπνοῆς φέρεσθαι εἰς τὴν κοιλίαν οὐ διὰ τοῦ στομάχου, ἀλλὰ πόρον εἶναι παρὰ τὴν ὀσφύν πν5. 483 a20. figura anatomica Ζμδ9. 684 b25. situs et forma descr Ζια16. 495 b19-24, 496 a2. εἴδη τούτου τοῦ μορίου Ζιβ15. 506 a1, cf 4. τοῦ στομάχου προσβολή, σύντρησις Ζιβ17. 507 b3, 27. θέσις Ζιβ15. 506 a3. 17. 507 b27. ὅλος ὁ στόμαχος Ζιβ17. 509 a4. τὸ κάτω Ζιβ17. 509 a1, 2. dist ὁ στόμαχος ἁπλοῦς καὶ μακρός, μακρός, μακρότερος, σφόδρα μακρός Ζιβ17. 508 a18, 509 a10. δ4. 529 a5. Ζμδ5. 678 b25. λεπτὸς καὶ μακρός Ζιθ4. 594 a21. λεπτός f 272. 1527 a38. εὐρύς, εὐρύτερος Ζιβ17. 509 a2, 4, 10, 7, 508 b34. πλατύς

Ζιβ17. 509 a1, 4, 508 b34. μικρός Ζιβ17. 507 a10, 509 a2. δ2. 526 b25. Ζμδ5. 679 a34. βραχύς, βραχὺς πάμπαν Ζμγ14. 675 a9. Ζιδ3. 527 b23. — κοινὸν (τοῖς ἐναίμοις ϗ τοῖς ἀναίμοις) πᾶσι κοιλία ϗ στόμαχος ϗ ἔντερον· ὅλως πάντα ὅσα τὸν ἀέρα δεχόμενα ἀναπνεῖ ϗ ἐκπνεῖ, πάντ' ἔχει στόμαχον ϗ τὴν θέσιν τοῦ στομάχου ὁμοίως ἀλλ' οὐχ ὅμοιον· πάντα τετράποδα ϗ ζῳοτόκα στόμαχον μὲν ϗ ἀρτηρίαν ἔχει ϗ κείμενα τὸν αὐτὸν τρόπον ὥσπερ ἐν τοῖς ἀνθρώποις, ὁμοίως δὲ ϗ ὅσα ᾠοτοκεῖ τῶν τετραπόδων, καὶ ἐν τοῖς ὄρνισιν Ζιδ3. 527 b4 Aub. β15. 506 a3, 505 b33. — mammalia. διαφορὰ ϗ κατὰ τοῦ στομάχου τῇ θέσει τὴν σύντρησιν Ζιβ17. 507 b27 Pik Aub. ruminantes, Ζιβ17. 507 a37, b14. aves. οἱ δὲ πρόλοβον οὐκ ἔχουσιν, ἀλλ' ἀντὶ τούτου τὸν στόμαχον εὐρὺν ϗ πλατύν· ἔστιν ἃ οὐκ ἔχει οὔτε τὸν στόμαχον οὔτε τὸν πρόλοβον εὐρύν, ἀλλὰ τὴν κοιλίαν μικράν· ὀλίγοι οὔτε τὸν πρόλοβον ἔχουσιν οὔτε τὸν στόμαχον εὐρὺν ἀλλὰ σφόδρα μακρόν· ἔστι δ' αὐτόθι (αὐτόθεν S Pik) μὲν ἀπὸ τοῦ στομάχου στενώτερος (ὁ πρόλοβος) Ζιβ17. 508 b34 Aub, 30, 509 a7, 10 Aub. ὄρτυγος, αἰγοκεφάλου, γλαυκός, νήττης, χηνός, λάρου, καταρράκτου, ὠτίδος al Ζιβ17. 509 a1, 14, 2, 4, πορφυρίωνος f 272. 1527 a38. ὄφεως, σαύρου, χαμαιλέοντος Ζιθ4. 594 a21. β11. 503 b11. 17. 508 a18. pisces. στόμαχον οἱ μὲν ὅλως οὐκ ἔχουσιν οἱ δὲ βραχύν· πρὸς τῷ στόματι τὰς κοιλίας εἶναι ϗ στόμαχον μὴ ἔχειν· στόμαχον ὀλίγοι ἔχουσι ϗ οὗτοι μικρόν· οἱ πλεῖστοι οὐκ ἔχουσι Ζμγ14. 675 a9. Ζιθ2. 591 b8. β17. 507 a10, 27. μαλακίων Ζιδ1. 524 b13, 18 et supra p 443 b15. μαλακοστράκων Ζμδ5. 679 a34, 681 b23, καράβου καρκίνου Ζιδ2. 526 b25. 3. 527 b23. κόχλου, πορφύρας, κήρυκος Ζμδ5. 679 b10. Ζιδ4. 529 a5 Aub. ἐχίνου τοῦ θαλαττίου Ζμδ5. 680 a7, cf 10. Ζιδ5. 530 b26.

στόμιον. cf στόμα 2. στόμια συρίγγων (Emp 345) αν7. 473 b11. στόμιον ἀμφορέως πκε2. 938 a9. στόμια γῆς κ4. 395 b27. θ52. 834 a25. ποιεῖν τὸ ἀράχνιον ἐπὶ τοῖς στομίοις Ζιι39. 623 a4 Aub.

στομοῦν. ψύχειν τὸ ὕδωρ ϗ στομοῦν δοκοῦσι (τὰς ἀκόνας) f 205. 1515 a34.

στόμωμα. τὰ (τοῦ σιδήρου) στομώματα πῶς ποιοῦσιν μδ6. 383 a33, b2.

στοργὴ γονέων πρὸς τέκνα f 178. 1507 b21, 37. — στοργὴ δὲ στοργήν (Emp 380) ψα2. 404 b15. Μβ4. 1000 b8.

στοχάζεσθαι. σκοπός τις ἐστίν. οὗ στοχαζόμενοι ϗ αἱροῦνται ϗ φεύγουσιν Ρα5. 1360 b5. ὧν δεῖ στοχάζεσθαι ϗ ἃ δεῖ εὐλαβεῖσθαι συνιστάντας τοὺς μύθους πο13. 1452 b28. cf 18. 1456 a20. τίνων δεῖ στοχάζεσθαι τὸν ἀποκρινόμενον, πρὸς τὸ κατασκευάζειν ὅρον τθ5. 159 a34. Αδ13. 97 a23. στοχάζεσθαι τοῦ ἀγαθοῦ, τῆς ἡδονῆς, τοῦ συμφέροντος, τῆς ἐλευθερίας al Πα1. 1252 a4 (syn ἕνεκεν, χάριν a2, 3). δ8. 1294 a16. 12. 1296 b36. ε11. 1314 a15. Ηβ9. 1109 a30. ε3. 1129 b15. θ11. 1160 a13. Με2. 1027 a3. τὰ σκώμματα στοχάζεται τῆς ἰδέας ρ36. 1441 b18. στοχάζεσθαι τοῦ κρατεῖν, τοῦ μὴ λυπεῖν al Πη2. 1324 b7. Ηδ12. 1126 b29, 1127 a8. 14. 1128 a6. τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γιγνομένου ἐστόχασται τὰ εἰρημένα Ζιζ17. 571 a27. πολλὰ (ζῷα) πρὸς τὰς ἐκτροφὰς τῶν τέκνων στοχαζόμενα ποιοῦνται τὸν συνδυασμὸν ἐν τῇ ἀπαρτιζούσῃ ὥρᾳ Ζιε8. 542 a31. δεῖ στοχάζεσθαι πῶς τυγχάνουσι ποῖα προϋπολαμβάνοντες Ρβ21. 1395 b10. στοχαζόμενοι οὐκ ἐκ ταὐτομάτου συμβαίνειν τὴν τοῦ ὅλου διακόσμησιν f 13. 1476 a30. — τίνων στοχαστέον τθ6. 159 b36. τοῦ μέσου στοχαστέον Πβ7. 1266 b28.

στοχαστικός. ὁ εὔβουλος στοχαστικὸς τοῦ ἀρίστου τῶν πρακτῶν Ηζ8. 1141 b13. ἡ ἀρετὴ στοχαστικὴ τοῦ μέσου, τοῦ τέλους μᾶλλον ἢ τῶν πρὸς τὸ τέλος Ηβ5. 1106 b15, 28. 9. 1109 a22. ημα18. 1190 a27. δύναμις στοχαστικὴ τῆς ἡδονῆς πιη4. 916 b38. — στοχαστικῶς ἔχειν πρὸς τὰ ἔνδοξα Ρα1. 1355 a17.

Στράβαξ μισθοφόρος Ρβ23. 1399 b2.

στράβηλος refertur inter τὰ πορευτικά f 287. 1528 b11.

στραγγαλίς. διαμένουσιν (τῶν τεκουσῶν γυναικῶν τισίν) εἰς τὸν ὕστερον χρόνον στραγγαλίδες Ζιη11. 587 b22.

στραγγουρία. πολλαῖς (γυναιξὶ κυούσαις) ϗ στραγγουρίαι γίνονται τὸ τελευταῖον Ζιη4. 584 a12. στραγγουρίας φάρμακον Ζιδ5. 530 b9. ι6. 612 b16. Ζγε3. 783 a21. θ12. 831 b3.

στράγξ (Lob Par 109). κατὰ στράγγα ῥεῖ τὸ κόμι φτβ9. 829 a20.

στρατεία. ὅσας ἂν στρατεύσωνται στρατείας Πη2. 1324 b15. ἐρωτῶνται εἰ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατείας ἐστρατεύσαντο f 375. 1540 b22. στρατεία ἐν τοῖς ἐπωνύμοις f 429. 1549 a12.

στρατεύεσθαι στρατείας Πη2. 1324 b14. στρατεύεσθαι ὑπὲρ τῆς πατρίδος, τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος στρατείας f 374. 1540 a43. 375. 1540 b22. στρατεύεσθαι ἐκ τοῦ καταλόγου Πε3. 1303 a10. τὰς ἀρχὰς αἱρεῖσθαι ἐκ τῶν στρατευομένων Πδ13. 1297 b15.

στρατηγεῖν, i e στρατηγὸν εἶναι Πε7. 1307 a4. 5. 1305 a11. στρατηγεῖν ἀπὸ μεγάλων τιμημάτων Πγ11. 1282 a31, συνεχῶς Πε7. 1307 b12, 7. δεῖ στρατηγεῖν στρατηγηθέντα Πγ4. 1277 b10.

στρατηγία διὰ βίου, ἀΐδιος ἡ Λακωνικὴ βασιλεία Πγ14. 1285 a15, 7, b27. 16. 1287 a5. στρατηγία ὠνητή Πβ11. 1273 a37. ἐν στρατηγίᾳ πολὺ τύχης ἐνυπάρχει ηεη14. 1247 a6. — στρατηγία i q στρατηγική ηεα8. 1217 b40. Πε9. 1309 b5.

στρατηγικὸς μέν, πονηρὸς δέ Πε9. 1309 b1. στρατηγικώτερος Ηα4. 1097 a10. — στρατηγικὴ ἐν ταῖς ἐντιμοτάταις τῶν δυνάμεων Ηα1. 1094 b3, cf 1094 a13. στρατηγικῆς τέλος νίκη Ηα1. 1094 a9. Πα9. 1258 a12. στρατηγικὴ ἐπιστήμη καιροῦ ἐν πολέμῳ Ηα4. 1096 a32.

στρατηγοί, coni πολέμαρχοι, πολιτοφύλακες, βασιλεῖς Πζ8. 1322 a39. β8. 1268 a22. 11. 1273 a30. οἱ βασιλεῖς (heroici) στρατηγοί Πγ14. 1285 b22. β9. 1271 a40. στρατηγὸς ἀΐδιος Πγ15. 1285 b38. ὁ αὐτὸς δημαγωγὸς ϗ στρατηγός Πε5. 1305 a8. οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι (Ἀθήνησι) στρατηγοὶ δέκα f 390. 1542 b42. cf 374. 1540 b7. 378. 1541 b2.

στράτιος ϗ τροπαιοῦχος ὁ θεὸς ὀνομάζεται κ7. 401 a22.

στρατιῶται, opp τὰ πολιτικά Ηγ11. 1116 b15. cf 12. 1117 b17. Πε6. 1306 a21.

στρατιωτικὸς βίος Πβ9. 1270 a5. στρατιωτικὴ ἀνδρεία ηεγ1. 1229 a14, 1230 a14 sqq. στρατιωτικὸς ἄνθρωπος ηεγ1. 1230 a6. στρατιωτικὰ ϗ πολεμικὰ γένη Πβ9. 1269 b25.

Στρατόνικος ἐμμελῶς ἔφη ηεγ2. 1231 a11.

Στράττις Εὐριπίδην σκώπτων εἶπε (Phoenissarum fr 1 Mke II 2 p 780) αι5. 443 b30.

Στράτων ἰατρός f 336. 1534 a13.

στρέβλη. τὰ αὐτόματα κινεῖται μικρᾶς κινήσεως γινομένης, λυομένων τῶν στρεβλῶν Ζκ7. 701 b3, 9.

στρεβλός. εἴ τις, ᾧ μέλλει χρῆσθαι κανόνι, τοῦτον ποιήσειε στρεβλόν Ρα1. 1354 a26.

στρεβλοῦν. στρεβλοῦντες τοὺς ἀσκοὺς ϗ δεικνύντες ὡς ἰσχυρὸς ὁ ἀήρ Φδ6. 213 a26. ἐπειδὰν τινα ἴδωμεν στρεβλούμενον ἢ ἄλλο τι τῶν δεινῶν πάσχοντα πζ7. 887 a16.

στρέφειν. ἡ ἕλιξ τῇ κύκλῳ κινήσει στρέφει τι μγ1. 371 a14.

ὁ ἁλιάετος τὸν μὴ βουλόμενον (τῶν νεοττῶν εἰς τὸν ἥλιον βλέπειν) κόπτει ϗ στρέφει Ζι34. 620 a4 Aub. — metaph ἡ μοχθηρία στρέφει τὴν ἐν τῷ λογισμῷ ἀρετήν sim ηεη13. 1246 b15, 20, 22, 28. τῇ λέξει μετατιθέναι ϗ στρέφειν Ρα9. 1368 a3. νόμος ἀμφίβολος ὥστε στρέφειν Ρα15. 1375 b11. — pass, χωρίον τὴν θέσιν πρὸς τὸν ἥλιον ἐστραμμένον μγ4. 374 b2. ὅταν θᾶττον στραφῇ τὸ (τῆς ἵππου) ἔμβρυον Ζιζ22. 576 a21. — τὸ ψυχρὸν θερμαίνει στραφὲν ϗ ἀπελθὸν Φθ1. 251 a32. — κύκλῳ στρέφεσθαι Οα5. 272 a5, 19, b14. μγ1. 370 b32. — metaph, περὶ τὸ αὐτὸ γένος στρέφεται ἡ σοφιστικὴ τῇ φιλοσοφίᾳ Μγ2. 1004 b22. ἐν τούτοις (τετραγώνοις, κύβοις) στρέφεσθαι (ἀνάγκη τοὺς ἀριθμούς?) Μν6. 1093 a9.

στρέψις. σώζεσθαι ἐν τῇ στρέψει Ζμδ13. 696 b28.

στρόβιλος. 1. λαῖλαψ ϗ στρόβιλος πνεῦμα εἰλούμενον κάτωθεν ἄνω κ4. 395 a7. — 2. στρόβιλος, coni κάλαμος, ὄροφος, θρυαλλίς, πίτυς f 252. 1524 b37. cf S Theophr V 509.

στρογγυλοπρόσωπος Ζια16. 495 a2. φ3. 807 b33. cf S Theophr III 63.

στρογγύλος. μορφὴ στρογγύλη ϗ σφαιροειδής Ζγγ8. 758 a9. στρογγύλος, coni κύκλος μβ6. 363 a28. τὰ στρογγύλα ϗ περιφερῆ τῶν σχημάτων εὐκινητότερα μχ8. 851 b15. χαλκὸς στρογγύλος, opp γωνιοειδής Γα4. 319 b13. Μλ3. 1070 a3. τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ ὄστρακα ϗ λίθοι στρογγύλα γίνεται πκγ36. 935 a37. χάλαζα στρογγύλη μα12. 348 a28, 33. σπλὴν στρογγύλος, dist μακρός Ζμγ12. 673 b32, 674 a1. καρδίας εἶδος στρογγυλώτερον, dist προμήκες Ζια17. 496 a18. ᾠὸν οὐ πάμπαν στρογγύλον ἀλλ' ἐπὶ θάτερα ὀξύτερον Ζγγ2. 752 a12. στρογγύλα, dist πλατέα Οδ6. 313 a18. κοτύλη στρογγύλη φ3. 807 b21. τὰ στρογγύλα τῶν ἑλκῶν δυσίατα f 229. 1519 a46. τῶν λεόντων τὸ στρογγυλώτερον γένος δειλότερον Ζι44. 629 b34. — αἱ στρογγύλαι, v ἕλμινς p 239 b34. — rhet, προστιθέναι τὸ διότι στρογγυλώτατα Ρβ21. 1394 b33.

στρογγυλότης ἐγγίνεται ἐν χαλκῷ ΜΖ10. 1035 a14.

στρομβοειδής. ἡ φύσις τῶν στρομβοειδῶν Ζιδ4. 528 b17. saepius in v l v στρομβώδης.

στρόμβος. 1. τῶν ὀστρακοδέρμων ὁ στρόμβος Ζμδ9. 685 a6. τὸ οὖς εἴσω τὴν φύσιν ἔχει οἷον οἱ στρόμβοι Ζια11. 492 a17. — 2. μεῖζον ὄστρακον Ζιε15. 548 a17. αἱ πορφύραι τῶν κογχυλίων διατρυπῶσι τὸ ὄστρακον, οἷον τῶν στρόμβων οἷς δελεάζουσιν αὐτάς Ζμβ17. 661 a23. καρκίνια ἐν τοῖς στρόμβοις Ζιδ4. 530 a6, 26. ε15. 548 a18. v supra p 366 a45. (strombus Thomae, turbo Gazae Scalig. trompe C II 818. fort Cerithium vulgatum *Brug* Mr 219. cf AZι I 183, 25 et στρομβώδης.)

στρομβώδης. τὰ στρομβώδη referuntur inter τὰ ὀστρακόδερμα, γένος τι τῶν ὀστρακοδέρμων Ζμδ5. 679 b16. 7. 683 b12. 9. 684 b16, 34. Ζπ4. 706 a13. 5. 706 b1. Ζγγ11. 763 a22. Ζιδ4. 528 b9. τὰ μαλάκια ϗ τὰ στρομβώδη ἔχει αὐτοῖς μὲν παραπλησίως, τοῖς μαλακοστράκοις δ' ἀντεστραμμένως· τρόπον τινὰ τὰ στρομβώδη διθύροις ἔοικεν· ὃ τοῖς διθύροις ἄμφω, τοῦτο τοῖς στρομβώδεσι τὸ ἕτερον μέρος Ζμδ9. 684 b34. 5. 679 b18. cf Ζιδ4. 528 b17, 530 a22 Aub. τῶν ἐντὸς (μορίων) τρόπον τινὰ παραπλήσιος ἡ φύσις ἐστὶ πάντων Ζιδ4. 528 b13. ἡ ἕλικη Ζμδ5. 680 a22. 9. 684 b21. Ζγγ11. 763 a22. Ζιδ4. 528 b6. ἐντὸς λεῖον τὸ ὄστρακον Ζιδ4. 528 b3. δεξιὰ πάντ' ἐστὶν Ζπ4. 706 a13. Ζιδ4. 528 b9. ἔχει τὰ ἐπιπτύγματ' ἐπὶ τῷ φανερῷ τῆς σαρκὸς ἐκ γενετῆς πρὸς βοήθειαν· τὰ ἐπικαλύμματα Ζμδ5. 679 b19, 27. Ζιδ4. 528 b7. ε15. 547 b4. ἐντὸς ἔχει τὴν σάρκα ἀφανῆ πᾶσαν πλὴν τῆς κεφαλῆς, τὸ σαρκῶδες ἀπολέλυται μᾶλλον Ζιδ4. 528 a11, b5. τὸ περίττωμα ἐκ τοῦ πλαγίου, ἡ τελευτὴ τοῦ ἐντέρου παρὰ τὴν κεφαλήν Ζμδ9. 685 a10, 11. Ζιδ4. 529 a15. ἐν τῇ ἑλίκῃ μήκων Ζμδ5. 680 a22. τὰ μέλανα Ζιδ5. 531 a1. τὸ ἄνω, τὸ κάτω Ζιδ5. 531 b21. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔχει τὸ πρόσθιον ϗ τὸ ὀπίσθιον Ζπ5. 706 b1. ἡ αὔξησις Ζγγ11. 763 a22. πάντα κινεῖται ϗ ἕρπει· κινεῖται οὐκ ἐπὶ τὴν ἑλίκην ἀλλ' ἐπὶ τὸ καταντικρύ Ζιδ4. 528 a33, b9. Ζπ4. 706 a14. τὰ χερσαῖα ϗ τὰ θαλάττια dist Ζιδ4. 529 a15, cf 528 a11. μεγέθει ἀλλήλων διαφέρει ϗ τοῖς καθ' ὑπεροχὴν πάθεσι Ζιδ4. 528 b13, 18. enumerantur Ζμδ5. 679 b14, 20. Ζπ4. 706 a15. Ζιδ4. 528 a11 al. cf M 182, 186, 188.

στρουθίον (Bk, στρουθός S et Pik, 'correxi quod est genericum nomen' S II 56). ὀξέως συγγίνεται· λέγουσί τινες ἐνιαυτὸν μόνον ζῆν τοὺς ἄρρενας, τὰς θηλείας μακροβιωτέρας εἶναι· οἱ ἄρρενες ἴσχουσι τὰ περὶ τὸν πώγωνα μέλανα Ζιε2. 539 b33. ι7. 613 a29, 31 Aub. v στρουθός 1.

στρουθός. 1. refertur inter τὰ σκωληκοφάγα, τὰ μικρὰ τῶν ὀρνίθων, τὰ μικρὰ πάμπαν Ζιθ3. 592 b17. β17. 509 a9, 23. cf Ζγδ6. 774 b29. Ζι14. 616 a14. πρὸς τοῖς ἐντέροις ἡ χολή, ἀποφυάδες ὀλίγαι κάτωθεν κατὰ τὴν τοῦ ἐντέρου τελευτήν, κοιλία μακρά Ζιβ15. 506 b22. 17. 509 a23 Aub, 9 Aub. τίκτουσιν ἀτελῆ ϗ τυφλά, πολυτοκοῦσιν Ζγδ6. 774 b29. τίκτει ϗ μέχρι ὀκτώ, ὀχευτικὸν ϗ πολύγονον f 273. 1527 a44. ϗ κονίονται ϗ λοῦνται Ζι49Β. 633 b4. οἱ ἄρρενες βραχυβιώτεροι τῶν θηλειῶν ζ5. 466 b11. τοὺς ἄρρενας τῷ χειμῶνι ἀφανίζεσθαι· μεταβάλλει f 273. 1527 a44. ἐνίοτε γίνεται τῶν μονοχρόων ἐκ μελάνων τε ϗ μελαντέρων λευκά, Albino Ζιγ12. 519 a6 Aub. (Passer domesticus C II 610. K 484. KaZι 85, 36. St. Cr. Su 119, 65. AZι I 108, 102. Rose Ar Ps 291, 294.) — 2. ὁ στρουθὸς ὁ Λιβυκός, vel ὁ ἐν Λιβύῃ στρουθός. descr, διχηλός· βλεφαρίδας ἔχει· τίκτει πολλά Ζμδ14. 697 b14-26. 12. 695 a17. β14. 658 a13. Ζγγ1. 749 b17. Ζι15. 616 b5. (Struthio Camelus C II 610. St. Cr. Su 151, 135. AZι I 109, 103. M 153. Scheye de hist syst av 12. Lenz Zool der Gr u Röm 362.)

στροφεύς. ψόφος σκληρὸς τῶν στροφέων ὅταν ἀνοίγωνται βιαίως αx802 b41.

στροφή. (τὸ τῶν ὄφεων σῶμα) ἀφυές ἐστι πρὸς τὴν στροφήν Ζμδ11. 692 a6. — metaph, ἄλλη ἐπιστήμη κυρία ποιεῖ τὴν στροφήν (ci, codd τροφήν) ηεη13. 1246 b9.

στρόφος. τὰ πνεύματα πόνους ϗ στρόφους (tormina) παρέχει πκ34. 926 b28.

Στρυμονίας καλεῖται ὁ Θρᾳκίας ἄνεμος σ973 b18. f 238. 1522 a1.

Στρυμών μα13. 350 b16. σ973 b18. f 238. 1522 a2. ἐν τῷ Στρυμόνι Ζιθ2. 592 a7. ἀπὸ τοῦ Στρυμόνος ποταμοῦ ἐπὶ τὸν Ἴστρον Ζιθ12. 597 a10.

στρυφνὸς χυμός, τὸ στρυφνόν, μεταξὺ γλυκέος ϗ πικροῦ, coni δριμὺ αὐστηρὸν ὀξὺ ψβ10. 422 b13. αι4. 442 a19. πα42. 864 a24. 49. 865 a30. κβ11. 931 a6. στρυφναὶ ὀσμαί αι5. 443 b10. — metaph, coni δύσκολος, πρεσβυτικός, opp φιλικός Ηθ7. 1158 a3, 2, 6. 6. 1157 b14. στρυφνοῦ ἤθους σημεῖα Ζια9. 491 b16. τὰ τραγικὰ πρόσωπα ϗ οἱ στρυφνοὶ πῶς διαστρέφουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς πλα7. 958 a17.

στρυφνότης, παθητικὴ ποιότης Κ8. 9 a30. ἀλλοιοῦνται οἱ καρποὶ εἰς στρυφνότητα φτβ10. 829 b41.

στρῶμα. παρέχειν τοῖς ἐπιδημοῦσι κλίνας, στρώματα f 588.

1574 a1. (ἡ χλωρὶς ἐν τῇ νεοττιᾷ) στρώματα ὑποβάλλει τρίχας ϗ ἔρια Ζι13. 616 a2.

στρωματόδεσμος. δῆσαι στρωματόδεσμον κ6. 398 a8.

στρωμνή. τὰς στρωμνὰς ϗ τὰς σκηνὰς ἐκ κρόκȣ κατασκευάζειν θ111. 840 b30.

Στὺξ ὅρκος τῶν θεῶν ΜΑ3. 983 b32.

στυπτηρία Ζιε15. 547 a20. coni κονία μβ3. 359 b12. ὄζει θείȣ ϗ στυπτηρίας θ127. 842 b22. cf Beckmann Beitr z Gesch d Erfind II 99.

στυπτηριώδης γῆ πκδ18. 937 b23.

στύραξ. θυμιωμένȣ στύρακος Ζιδ8. 534 b25. cf Fraas 194. Meyer bot Erläut zu Strabo 54. Langkavel 64.

Στυρεύς. Ἀλεξανεμὸς ὁ Στυρεὺς ἢ Τήιος f 61. 1485 b41.

στύφειν. τὸ νίτρον στύφει ϗ ȣ̓ τήκει πα38. 863 b17. ζ9. 887 b7.

στύφος. γίνεται ὁ χυμὸς τȣ̃ καρπȣ̃ στύφος ὀλίγον φτβ10. 829 b5.

στύψις. πολλὰς αἱ στύψεις ἐν τῇ βαφῇ ποιȣ̃σι διαφορὰς ϗ μίξεις χ4. 794 a29.

σύ. ȣ̓κ εἰώθασι τὰ τοιαῦτα πράττειν ȣ̓́τε σὺ ȣ̓́τε οἱ σοὶ ὅμοιοι ρ37. 1443 b36.

Σύαγρος Ὁμήρῳ ζῶντι ἐφιλονείκει f 65. 1486 b30.

Σύβαρις fluvius θ107. 840 a23. 169. 846 b33, 34. — urbs Πε3. 1303 a29. θ96. 838 a26. — Συβαρῖται τρυφῶντες f 541. 1567 b28. 542. 1568 a14. πόθεν τὸ ἄγος συνέβη τοῖς Συβαρίταις Πε3. 1303 a31. Συβαριτῶν πολιτεία f 541. 542. παρὰ τοῖς Συβαρίταις Φιλοκτήτης τιμᾶται θ107. 840 a15. Σμινδυρίδης ὁ Συβαρίτης ηεα5. 1216 a17. Ἀλκιμένης ὁ Συβαρίτης θ96. 838 a15.

συβότης. Ὀδυσσεὺς πῶς ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν συβοτῶν πο16. 1454 b28.

συγγένεια. 1. cf συγγενής 2. εἴδη φιλίας ἑταιρεία οἰκειότης συγγένεια Ρβ4. 1381 b34. ἡ κατὰ συγγένειαν φιλία ηεη6. 1240 b35. ἀνεψιὸς ἢ κατ' ἄλλην συγγένειαν Πβ3. 1262 a11. οἱ μὴ πόρρω τῆς συγγενείας ὄντες Πβ4. 1262 a29. δοκεῖ συγγένειά τις εἶναι Τενεδίοις πρὸς τȣ́τȣς (τȣ̀ς Τενεάτας) f 552. 1569 b8. — 2. cf συγγενής 3. τὸ μέσον ἐν τῇ αὐτῇ συγγενείᾳ ὑπάρχειν ἀνάγκη Αγ9. 76 a9. πόρρω ἀφιστάναι τῆς συγγενείας περὶ ὧν ὁ λόγος τθ14. 163 b36. γεννᾶν κατὰ τὴν συγγένειαν Ζγα1. 715 b4. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἀπὸ ζῴων γίνεται κατὰ συγγένειαν τῆς μορφῆς Ζιε1. 539 a22. οἱ παρὰ τὴν συγγένειαν (παρὰ τὰς συγγενείας) συνδυαζόμενοι Ζγβ8. 747 a29. Ζιζ11. 566 a26. ἔχεσθαι τῆς περὶ τὰς βλεφαρίδας αἰτίας διὰ τὴν (int πρὸς τὰς τρίχας) συγγένειαν αὐτῶν Ζμβ14. 658 b12. — ὑπηλλάχθαι τὸ φ εἰς τὸ β κατὰ συγγένειαν f 539. 1567 b9.

συγγενής. 1. nativus. τρίχες συγγενεῖς, opp ὕστερον γινόμεναι, ὑστερογενεῖς Ζιγ11. 518 a18-24. η4. 584 a24. πθ5. 890 a19 (cf σύμφυτος). σημεῖα ἔχοντες συγγενῆ Ζιη6. 585 b31. δυνάμεις συγγενεῖς, dist ἔθει, μαθήσει Μθ5. 1047 b31. ἡ τῆς ἐπιθυμίας ἐνέργεια αὔξει τὸ συγγενές Ηγ15. 1119 b9. cf η7. 1149 b11. — 2. cognatus (cf γένος 1). διώκων φόνον τῶν αὐτȣ̃ συγγενῶν Πβ8. 1269 a2. ȣ̓δενὶ τῶν συγγενῶν ἐοικέναι, syn πρόγονοι, οἰκεῖοι Ζγδ3. 767 b4, 2, 768 b11. τȣ̀ς συγγενεῖς τῷ στόματι φιλȣ̃σιν αἱ γυναῖκες f 567. 1571 a35. τὸ συγγενές (Aesch fr 298) Ρβ10. 1388 a7. — 3. συγγενές i q τὸ ἐν ταὐτῷ γένει ὄν (cf γένος 2) Αγ9. 76 a1, 3, 30. 28. 87 b4. syn ὁμογενές Γβ2. 329 b30, 26. ἐκ τῶν συγγενῶν ϗ τῶν ὁμοειδῶν μεταφέρειν τὰ ἀνώνυμα ὠνομασμένως Ργ2. 1405 a35. ζῷα συγγενῆ, ἵπποι ϗ τὰ συγγενῆ ζῷα, κάραβοι ϗ τὰ συγγενῆ τȣ́τοις sim Ζγβ8. 748 a17. δ10. 777 b12. γ8. 757 b33. 10. 761 a2. Ζιε19. 550 b30. ι38. 622 b22. Ζμδ11. 691 b32. γίγνεσθαι ἐκ συνδυασμȣ̃ τῶν συγγενῶν ζῴων, γίγνεσθαι μὴ ἐκ συγγενῶν ζῴων Ζγα1. 715 b3. β8. 747 a31. Ζιε1. 539 a26. γεννᾶσθαι ἐξ ἑτέρȣ μὲν συγγενȣ̃ς δὲ γένȣς Ζγγ10. 760 a11. ἵππος ἵππῳ χαίρει, ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ ϗ ὅλως τὰ συγγενῆ τοῖς συγγενέσι ϗ ὁμοίοις πι52. 896 b11. Ρα11. 1371 b12, 13. ἀεὶ συγγενὲς τὸ μέτρον, μήκȣς μῆκος, μονάδων μονάς Μι1. 1053 a24 Bz. Φδ14. 223 b13. ἀριθμοὶ ϗ γραμμαὶ ϗ τὰ συγγενῆ τȣ́τοις Μμ1. 1076 a18. πῦρ ϗ γῆ ϗ τὰ συγγενῆ τȣ́τοις Οα2. 268 b29. μα2. 339 a28, 36. μκ2. 465 a18. εἰς ταὐτὸ φέρεται τὰ συγγενῆ Ογ2. 301 a4. cf Φδ5. 212 b31. σῶμα συγγενές μδ9. 386 b2. cf Οα3. 270 a24. διῄρηται τῶν ἐναντίων ἕκαστον πρὸς τὴν συγγενῆ συστοιχίαν Ζμγ7. 670 b20. τρίχες ϗ τὰ συγγενῆ τȣ́τοις Ζγβ6. 745 a11. ἡ τῶν ὄφεων φύσις ἐστὶ συγγενὴς τοῖς σαύροις Ζμδ1. 676 a25. ἐπιστῆμαι συγγενεῖς Μβ1. 995 b12. ȣ̓δεμία γένεσις συγγενὴς τοῖς τέλεσιν (Plat) Ηη12. 1152 b14. συγγενέστατον τῷ θεῷ ὁ νȣ̃ς Ηκ9. 1179 a26. cf 8. 1178 b23. saepe dubites utrum συγγενής ipsam ταυτότητα τȣ̃ γένȣς an omnino similitudinem et naturae quandam propinquitatem significet. συγγενῆ, coni syn παραπλήσια, ὅμοια τα7. 103 a18. 10. 104 a20. τοῖς περὶ γενέσεως λόγοις τὴν αἰτίαν συγγενῆ δεῖ νομίζειν Ζγε8. 788 b9. συγγενεστάτη τῇ φιλοσοφίᾳ ϗ μάλιστα πρέπȣσα ἡ τȣ́των μάθησις κ1. 391 a6. in ambiguitate voc συγγενής quod et cognatum et simile significat, luditur Ρβ23. 1398 a20, 21.

συγγενικός. 1. i q συγγενής 1. συγγενικαὶ τρίχες πδ18. 878 b27. — 2. cf συγγενής 2. συγγενικὴ φιλία Ηθ14. ηεη10. 1242 a1 sqq. ημβ12. 1211 b19. — 3. cf συγγενής 3. εἴδη πρὸς ἄλληλα συγγενικά Ζιδ7. 531 b22. ἔχει πάντα (τὰ ἔντομα) τὴν μορφὴν συγγενικήν Ζι40. 623 b6.

συγγεννᾶν. τὸ φανερὸν συγγεννῶσιν Ζι50. 632 a20. cf S Pik Aub ad h l.

συγγιγνώσκειν. οἰόμενος συγγνώσεσθαι Πε10. 1311 b40.

συγγίνεσθαι. 1. cf συγγενής 1. φασὶν αὐτȣ̀ς (πιννοτήρας) ἅμα συγγίνεσθαι γινομένοις Ζιε15. 547 b31. παρὰ φύσιν πολλὰ ϗ τῶν συγγινομένων (eorum quae simul fiunt?) ἐστίν πδ13. 878 a17. — 2. οἱ ἄριστα πολιτευόμενοι λόγῳ πρῶτον ἢ τοῖς ἔργοις συγγίνονται (i e χρῶνται, διατρίβȣσι περί) ρ1. 1420 b28. — συγγίνεσθαι de coitu. συγγίνεσθαι γυναικί Ηε10. 1134 a20. f 462. 1554 a12. γυνὴ συγγενομένη ἀνδρὶ ϗ δόξασα συλλαβεῖν Ζγδ7. 775 b28. cf α18. 722 a10. Ζικ2. 634 b38. 3. 636 a11.

συγγνώμη. def Ηζ11. 1143 a23. συγγνώμη ἐστὶν ἐπὶ τοῖς ἀκȣσίοις Ηγ1. 1109 b32. ȣ̓ πρὸς τὴν συγγνώμην ἀπέβλεψεν, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον Πβ12. 1274 b21. ἀποδȣ̃ναι συγγνώμην τινί ημβ6. 1201 a2. ἔχειν συγγνώμην τινί, περί τι ημβ6. 1201 a4. Πβ9. 1270 a10. Ηζ11. 1143 a22. πῶς χρὴ περιαιρεῖσθαι συγγνώμην, περιαιρετέον τὴν συγγνώμην ρ37. 1443 b1-12. 5. 1427 a8. συγγνώμης τεύξεσθαι, τυχεῖν Ρα12. 1373 a28. ρ5. 1427 a30. συγγώμην ἔχειν (i e τυγχάνειν συγγνώμης) ρ5. 1427 a40. συγγνώμη (sc ἐστί) τινί Ηη3. 1146 a2, 3. συγγνώμη (sc ἐστί) c inf, ταῖς φυσικαῖς ἀκολȣθεῖν ὀρέξεσιν Ηη7. 1149 b4.

συγγνωμονικός. propensus ad ignoscendum Ηζ11. 1143 a21. συγγνωμονικός τινι Ρβ6. 1384 b3. opp τιμωρητικός Ηδ11. 1126 a3. ἔστιν ἀρετῆς ἵλεων ϗ εὐμενικὸν ϗ συγγνωμονικὸν εἶναι, opp κολαστικός, τιμωρητικός αρ8. 1251 b33. — συγγνωμονικόν, dignum venia Ηη8. 1150 b8. τῶν ἀκȣσίων τὰ μέν ἐστι συγγνωμονικὰ τὰ δ' ȣ̓ συγγνωμο-

νικά Hε10. 1136 ᵃ5.

συγγνώμων, coni syn εὐγνώμων, συνετός Hζ12. 1143 ᵃ31.

συγγνωρίζειν ϗ συναισθάνεσθαι ηεη12. 1244 ᵇ26.

σύγγραμμα. ἐν ἀρχῇ τοῦ συγγράμματος (Ἡρακλείτου) Ργ5. 1407 ᵇ16. — συγγράμματα ἰατρῶν Hκ10. 1181 ᵇ2, 5.

συγγράφειν λόγους δικανικοὺς ρ37. 1444 ᵇ4. συνέγραψε ποιήσας ηεα1. 1214 ᵃ2. — συγγραψαμένους μαρτυρεῖν κελεύσομεν ρ16. 1432 ᵃ10.

συγγραφή. συγγραφαί referuntur inter τὰς ἀτέχνους πίστεις Ρα2. 1355 ᵇ37.

συγγυμνάζεσθαι Hι12. 1172 ᵃ4.

συγκάειν, συγκαίειν. φασὶ τὴν ὑπόστασιν τὴν γενομένην ἐκ τῆς πλύσεως πολλάκις πλυθεῖσαν συγκαίειν θ48. 833 ᵇ27. f 248. 1524 ᵃ10. συγκάεσθαι τὴν τροφὴν ὑπὸ τῶν θερμῶν χ6. 798 ᵇ17. ὅσοι (λίθοι) ὑπὸ πυρὸς τῆς γῆς συγκαυθείσης γίγνονται μδ6. 383 ᵇ12.

συγκαθαιρεῖν. φορτίον συνανατιθέναι τοῖς βαστάζουσιν, συγκαθαιρεῖν δὲ μή (Pythag) f 192. 1512 ᵇ12.

συγκαθιέναι. intr, συγκαθείσης τῆς θηλείας ἐπιβαίνει τὸ ἄρρεν Ζιε2. 539 ᵇ29, 31, 540 ᵃ22. συγκαθιᾶσιν, opp ἐκτείνονται πβ31. 869 ᵇ11.

συγκαθίζειν. (ἐλέφας) συγκαθίζει ϗ κάμπτει τὰ σκέλη Ζιβ1. 498 ᵃ9. τίκτει ἡ θήλεια (ἐλέφας) συγκαθίσασα ἐπὶ τὸ ὄπισθεν Ζιζ27. 578 ᵃ21. τὸ σῶμα συγκεκαθικός (δειλοῦ σημεῖον) φ3. 807 ᵇ5.

συγκαλλύνειν. τὸ διαρριπτούμενον (ἐν τοῖς ἀργυροκοπείοις) συγκαλλύνοντες λαμβάνουσι τὰ λείψανα πκδ9. 936 ᵇ27, cf καλλύνειν.

συγκαμπή. φλέβες διὰ τῶν πήχεων ἐπὶ τοὺς καρποὺς ϗ τὰς συγκαμπάς Ζιγ3. 513 ᵃ3.

συγκάμπτειν. πίθηκος πόδας συγκάμπτει ὥσπερ χεῖρας Ζιβ8. 502 ᵇ11. τὸ κινούμενον ὁτὲ μὲν ἐκτεινόμενον προέρχεται, ὁτὲ δὲ συγκαμπτόμενον Ζπ9. 709 ᵇ5. συγκαμφθέντος, opp ἐκτεταμένου πϛ3. 885 ᵇ34. τὰ ἔντομα σώζεται συγκαμπτόμενα Ζμδ6. 682 ᵇ22. τὰ δίποδα συγκεκαμμένα (ἐν τῇ ὑστέρᾳ) Ζιη8. 586 ᵇ1. συγκεκαμμένον βέλτιον κατακεῖσθαι πϛ3. 885 ᵇ26. ὄρνιθες τινὲς συγκεκαμμένῳ αὐχένι πέτονται Ζμδ 12. 694 ᵇ28. — ὁ βοῦς βαίνει σφόδρα ὥστε συγκάμπτεσθαι τὴν βοῦν Ζιζ21. 575 ᵃ14.

σύγκαμψις τοῦ σκέλους Ζπ12. 711 ᵇ2, τοῦ σώματος ἐν ταῖς πορείαις πβ38. 870 ᵇ1. — σύγκαμψις v l (σύμψαυσις Bk) Ζμβ17. 661 ᵇ24.

συγκαταβαίνειν, opp ἀνέρχεσθαι μβ3. 358 ᵇ32. πκγ4. 931 ᵇ32. — ἵνα συγκαταβαίνωσι (ἀνὴρ ϗ γυνή) ταῖς ἡλικίαις ἐπὶ τὸν αὐτὸν καιρὸν ϗ μὴ διαφωνῶσιν αἱ δυνάμεις Πη16. 1334 ᵇ34, 1335 ᵃ31. συγκαταβαίνει ἐλαττούμενος (ὁ θορὸς τοῖς ἄρρεσιν) ἅμα τοῖς ᾠοῖς τοῖς ἐν τοῖς θήλεσιν Ζγγ 5. 756 ᵃ25.

συγκατάγειν. ὅταν ἐπὶ γῆς φέρεται ἡ ἕλιξ συγκατάγουσα τὸ νέφος μγ1. 371 ᵃ22. τὰ ῥεύματα συγκατάγει τὴν γῆν πκγ38. 935 ᵇ26. — ὁ βάτραχος συγκατάγει τὰ τριχώδη, opp ἐπαίρει Ζιι37. 620 ᵇ18.

συγκαταγηράσκει ἢ πολὺν ἐμμένει χρόνον ἡ μύλη Ζγδ7. 776 ᵃ5, 775 ᵇ33. Ζικ7. 638 ᵃ17.

συγκαταθαπτομένης τῇ ἀρετῇ αὐτῶν (τῶν ἐν Σαλαμῖνι τελευτησάντων) τῆς ἐλευθερίας (Lys 2, 60) Ργ10. 1411 ᵃ33, 34.

συγκατακλείειν. μιγνυμένων (τοῦ ὑγροῦ ϗ τοῦ ἀλφίτου) πνεῦμα συγκατακλείεται πκα18. 929 ᵃ27. σῆτες μάλιστα γίνονται ἐν ἐρίοις, ἂν ἀράχνης (?) συγκατακλεισθῇ Ζιε32. 557 ᵇ4 Aub.

συγκατακλίνω. ὕες συγκατακλιθέντες πλησιάζουσιν Ζιε14. 546 ᵃ26.

συγκαταλέγειν. χρὴ δὲ τούτων (i e τῶν ἀστείων) κατὰ πάντα τὰ μέρη συγκαταλέγειν διαλλάττοντα τοὺς λόγους ρ23. 1434 ᵃ38.

συγκαταμιγνύναι. τὸ ἐκ τῆς γῆς συγκαταμιγνύμενον τῷ ὑγρῷ αἴτιον τῆς ἁλμυρότητος μβ3. 357 ᵇ7.

συγκαταπλέκει (ἡ χελιδών) τοῖς τάρφεσι πηλόν Ζιι7. 612 ᵇ23.

συγκαταριθμεῖσθαι, med, ἡμᾶς πολλὰ τῶν πρός τι συγκαταριθμεῖσθαι Κ8. 11 ᵃ22.

συγκατατίθεσθαι, assentiri, συγκαταθήσεται ἡ διάνοια τγ1. 116 ᵃ11.

συγκαταφέρεσθαι. ὑπὸ τῶν ποταμῶν συγκαταφερομένην (γῆν) μβ3. 357 ᵃ17, cf ᵇ2, 358 ᵃ24. τὸ φερόμενον, μεθ᾽ οὗ ἀὴρ συγκαταφέρεται πκγ4. 931 ᵇ21.

συγκατέρχεσθαι. ἐπὶ τὴν ἀρχὴν συγκατέρχονται αἱ ἐνοῦσαι κινήσεις εν3. 461 ᵇ12. — οἱ συγκατελθόντες (int ἐκ τῆς φυγῆς) Πδ15. 1300 ᵃ18.

συγκατιέναι. ὅπως συγκατιόντα λεπτύνῃ τὰ ὑγρά πιβ12. 907 ᵇ11. κ16. 924 ᵇ25.

σύγκαυσις. τὰ κατοπτηθέντα (κέρατα) παραπλήσιον τὸν ἦχον ἔχουσι τῷ κεράμῳ διὰ τὴν σκληρότητα ϗ τὴν σύγκαυσιν ακ802 ᵇ4.

συγκεῖσθαι, συγκείμενος. συγκεῖσθαι δεῖ τὸ ὅλον ἐκ τῶν μερῶν Φδ10. 218 ᵃ7. ἐξ ὧν πρώτων σύγκειται ϗ εἰς ἃ ἔσχατα διαλύεται Γα8. 325 ᵇ19. τὸ ἐκ τῶν στοιχείων συγκείμενον, opp τὰ στοιχεῖα Μλ4. 1070 ᵇ6. ὅσα ὥσπερ αἱ ἀλύσεις σύγκειται τῶν σωμάτων μδ9. 387 ᵃ13. σύγκειται τὰ ἀνομοιομερῆ ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν Ζγα18. 722 ᵃ25, 27, cf 724 ᵇ30. ἡ πόλις ἐκ πολλῶν σύγκειται μερῶν Πδ4. 1290 ᵇ39, 1291 ᵃ13. 3. 1289 ᵇ29. γ1. 1274 ᵇ40 (syn τὰ συνεστῶτα ἐκ μερῶν). ε3. 1302 ᵇ40, 35. πολιτεία συγκειμένη ἐκ δημοκρατίας ϗ τυραννίδος Πβ6. 1266 ᵃ1, 5. — συγκείμεναι (γραμμαί, ἐπιφάνειαι), syn ἁπτόμεναι, opp διῃρημέναι Μβ5. 1002 ᵇ2, 1. — logice de coniunctis inter se materia et forma, οὐσία συγκειμένη (cf σύνθετος) Μι3. 1054 ᵇ5 Bz, substantia et accidente, subiecto et praedicato Μθ10. 1051 ᵇ4 Bz (huc fort referendum πρότερα τῶν συγκειμένων τὰ ἀσύνθετα Μμ2. 1076 ᵇ18). τὸ ἔστι τρίτον σύγκειται, syn προσκατηγορεῖται ε10. 19 ᵇ21, 19. cf Vhl Poet III 317. — οὔπω σύγκειται τέχνη περὶ αὐτῶν Ργ1. 1403 ᵇ35. ἐκ τούτου τοῦ τόπου ἡ Κόρακος τέχνη συγκειμένη Ρβ24. 1402 ᵃ17. ὁ μῦθος σύγκειται ἐκ θαυμασίων ΜΑ2. 982 ᵇ19. μὴ πιστεύειν τοῖς σοφίσματος χάριν πρὸς τὸ πλῆθος συγκειμένοις Πε8. 1308 ᵃ1.

συγκεραννύναι. ἡ τοῦ χυμοῦ τοῦ συγκραθέντος θερμότης Ζγγ4. 755 ᵃ21.

συγκεφαλαιοῦν. cf κεφαλαιοῦσθαι. τὰ λεχθέντα συγκεφαλαιώσαντες ψγ8. 431 ᵇ20. — med, ὡς εἰπεῖν συγκεφαλαιωσαμένους Πζ8. 1322 ᵇ30. — pass, οἱ συγκεφαλαιούμενοι τρόποι εἰσὶ τέτταρες Μι1. 1052 ᵃ17 Bz. ἐκ πολλῶν γὰρ ὀλίγον (τὸ σπέρμα) συγκεκεφαλαίωται πδ12. 877 ᵇ31.

συγκεχυμένως, v συγχεῖν.

συγκινδυνεύειν. ἐγκαταλιμπάνειν τοὺς συγκινδυνεύοντας διὰ φόβον Ρα10. 1368 ᵇ19.

συγκινεῖν πκζ11. 949 ᵃ19. — pass, κινουμένων ἡμῶν ἀνάγκη τὰ ἐν ἡμῖν πάντα συγκινεῖσθαι τβ7. 113 ᵃ30. cf πιθ42. 921 ᵇ28. μχ24. 855 ᵇ37.

συγκίνησις. διὰ τί τὰ πνεύματα ψυχρά, ὄντα ἀπὸ τῆς τοῦ θερμοῦ συγκινήσεως πκϛ48. 945 ᵇ9.

συγκλᾶν. διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου συγκλώμεναι αἱ εὐθεῖαι καμπύλαι γίνονται πι12. 892 a15.

συγκλείειν. πρὶν συγκλεῖσαι (τοὺς ἰχθῦς τοῖς δικτύοις) Ζιδ8. 533 b26. αἱ συγκλείουσαι πλευραὶ τὸ στῆθος Ζμβ9. 654 b35. cf πν7. 484 b17. — pass, (τὰ ὄστρακα) τῇ μὲν συμπέφυκε, τῇ δὲ διαλέλυται, ὥστε συγκλείεσθαι ϗ ἀνοίγεσθαι· συγκέκλεισται ἐπ' ἀμφότερα, ἐπὶ θάτερα Ζιδ4. 528 a16, 17. Ζμδ7. 683 b15, 16. συγκλείονται οἱ ὀφθαλμοί, τῆς σαρκὸς οἱ πόροι πδ1. 876 a34. β23. 868 b15. συγκέκλεισται ὁ τόπος ὁ περὶ τὸν πνεύμονα πιγ10. 908 b30. — συγκλειστός. οὐ πολὺ διαφέρει οὐδὲ τὰ μονόθυρα ϗ δίθυρα, συγκλειστὰ δέ (τὰ πλεῖστα δέ v l, τὰ πλεῖστα S Aub) Ζιδ4. 528 b15 Aub.

σύγκλεισις. ἡ ῥάχις, ἀφ' ἧς ϗ αἱ πλευραὶ πρὸς τὴν σύγκλεισιν· συναφῆς ϗ συγκλείσεως χάριν οἷον ἡ κλείς πν7. 484 b18, 22.

σύγκλητοι, dist ἐκκλησία Πγ1. 1275 b8.

συγκλυσμός. ἀλλήλοις συμπίπτειν ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν ἀκρωτηρίων τοὺς κλύδωνας ϗ ποιεῖν συγκλυσμόν θ130. 843 a14.

συγκοιμᾶσθαι. Ὅμηρος οὐκ ἐποίησε Μενελάῳ συγκοιμωμένην παλλακίδα f 172. 1506 b21.

συγκολλᾶν. διὰ τὸ κῦμα τὸ τελευταῖον ἐδαφίζεται ϗ τὸ ἠρέμα ὑγρὸν συγκολλᾷ πκγ29. 934 b20. συγκολλᾶται τὰ μέρη τοῦ πηλοῦ φτβ1. 822 a23.

συγκομιδή. μετὰ τὰς τῶν καρπῶν συγκομιδάς Ηθ11. 1160 a26.

συγκόπτειν. συνέκοψάς μου τὸν υἱόν ρ37. 1444 b12.

συγκόρυφος. δύο κῶνοι συγκόρυφοι πιε11. 912 b18.

συγκοσμεῖν. (Πυθαγόρειοι) πρός τινας λόγους ϗ δόξας αὐτῶν τὰ φαινόμενα προσέλκοντες ϗ πειρώμενοι συγκοσμεῖν Οβ13. 293 a27. cf κοσμοποιεῖν.

συγκραδαίνειν. πνεῦμα πολλὰ μέρη συνεκράδανεν κ4. 395 b33.

σύγκραμα. ἐν Τήνῳ φιάλιον σύγκραμα ἔχον, ἐξ οὗ πῦρ ἀνάπτουσιν θ33. 832 b26.

σύγκρασις. εἰ πνοὴν ϗ γένος ἐκ συγκράσεως ἔχουσι τὰ φυτά φτα1. 815 a27.

συγκρίνειν. 1. syn συνάγειν, opp διακρίνειν. ἡ φιλία, τὸ νεῖκος συγκρίνει, διακρίνει (Emped) ΜΑ3. 984 a10. 4. 985 a24, 26. Φθ9. 265 b22. cf 1. 252 a27. ἡ τῆς ὥρας θερμότης συγκρίνει πέττουσα ϗ συνίστησιν Ζγγ11. 762 b15. πεπεμμένον ϗ συγκεκριμένον ΜΑ8. 989 a16. τὴν ἀτμίδα ψύχουσι ϗ συγκρίνουσι πάλιν εἰς ὕδωρ μα13. 350 a13. συνιόντων ϗ συγκρινομένων εἰς ὕδωρ· συγκριθῆναι εἰς ὕδωρ τὴν ἀτμίδα sim μβ9. 370 a30. 3. 358 b17. α10. 347 a19. 3. 341 a4. 4. 342 a29. θερμόν ἐστι τὸ συγκρῖνον τὰ ὁμογενῆ, ψυχρὸν δὲ τὸ ὁμοίως συνάγον ϗ συγκρῖνον ὁμοίως τά τε συγγενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμόφυλα Γβ2. 329 b26, 29. cf Ογ8. 307 b3. συγκρινομένων (τῶν σχημάτων Democr) ὑπὸ τοῦ περιέχοντος αν4. 472 a5. ζῷα γίνεται ἔκ τινων συγκρινομένων, dist ἐξ ἀλλήλων πι13. 892 a24. — 2. comparare. δεῖ πρὸς ἐνδόξους συγκρίνειν, syn ἀντιπαραβάλλειν Ρα9. 1368 a21, 20. συγκρίνειν τι πρός τι Πδ11. 1295 a27. ημα2. 1184 a30, 31, 35. ατ972 b20. cf Lob Phryn 278. ταῦτα πρὸς ἄλληλα συγκριτέον Πδ12. 1296 b24. δύο πρὸς δύο συγκρίνειν τη3. 154 a5. τὸ ὡσαύτως ἔχον ἓν πρὸς πλείω συγκρίνεται τε7. 137 a20. ἐκ τοῦ ὑπάρχειν τι συγκρίνεται τε8. 138 b26. σχεδὸν ϗ πρὸς τἆλλα συγκρίνεσθαι πάντα (ἐργατικώτατον τὸ τῶν μυρμήκων γένος) Ζιι38. 622 b20. — πειρατέον τὸ οἰκεῖον ἀπονέμειν ϗ συγκρίνειν τὰ ἑκάστοις ὑπάρχοντα κατ' οἰκειότητα Ηι2. 1165 a32.

σύγκρισις. 1. cf συγκρίνειν 1. γίγνεσθαι ϗ ἀπόλλυσθαι συγκρίσει ϗ διακρίσει v διάκρισις p 182 a15-20. Γα2. 315 b20, 23. cf Oribas I 591. πύκνωσις ϗ μάνωσις σύγκρισις ϗ διάκρισις Φθ7. 260 b11. σύγκρισις ϗ διάκρισις κίνησις κατὰ τόπον Φη2. 243 b11, 29. θ9. 265 b20. αἱ ἄλλαι συγκρίσεις ϗ διακρίσεις Φη2. 243 b8. ἡ σύγκρισις μίξις Γα6. 322 b8. περίττωμα τῆς εἰς ὕδωρ συγκρίσεως· ἐκεῖνα ὑποληπτέον συγκρίσεις ϗ ταῦτα διακρίσεις εἶναι μα9. 346 b34. β9. 369 b33. ὁ ἀὴρ πολύκενός ἐστι τὴν σύγκρισιν πκε22. 940 a5. — σύγκρισις etiam rem concretam significat (cf διάκρισις p 182 a26, σύστασις), συστῆναι τὴν τοιαύτην σύγκρισιν sim μα8. 346 a16, 23, 4. 7. 344 b9. ὅπερ ϗ ἐνίοις τὸ αἷμα, ἐν τούτοις ἑτέρα ὑπάρχει σύγκρισις Ζγα20. 728 b2. — 2. cf συγκρίνειν 2. αἱ πρὸς ἄλληλα συγκρίσεις τα5. 102 b15. γ4. 119 a1-11. τὴν σύγκρισιν ποιητέον πρός τι τθ5. 159 b25.

συγκριτικός. τὸ συγκριτικὸν ὥσπερ ποιητικόν τί ἐστιν μδ1. 378 b22. συγκριτικὸν χρῶμα, v διακριτικόν p 182 a29.

συγκρούειν. (οἱ ἵπποι) τὰ ὀπίσθια σκέλη ἐφέλκουσιν ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν, ὥστε ὀλίγου συγκρούειν Ζιθ24. 604 b2. ἀὴρ συγκρούων ακ800 a5. — metaph, τὸ διαβάλλειν ἀλλήλοις ϗ συγκρούειν τὸν δῆμον τοῖς γνωρίμοις (τυραννικόν ἐστιν) Πε11. 1313 b17.

σύγκρουσις. λίθοι γίνονται ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν ὑδάτων τῆς ἰσχυρᾶς φτβ2. 823 b12.

συγκρύπτειν. ὁ αὐλὸς συγκρύπτει πολλὰ τῶν τοῦ ᾠδοῦ ἁμαρτημάτων πιθ43. 922 a15.

συγκτᾶσθαι. τὴν χώραν ὅλην συγκτήσασθαι Πε7. 1307 a30.

συγκυβεύειν Ηι12. 1172 a4.

συγκυκλοῦσθαι. μέχρι περ ἂν συγκυκλώσωνται (οἱ ναῦται τοὺς ἰχθῦς) Ζιδ8. 533 b22.

συγκυνηγεῖν Ηι12. 1172 a4.

συγκύπτειν. περὶ τὴν ὥραν τῆς ὀχείας συγκύπτουσι πρὸς ἀλλήλας (αἱ ἵπποι) μᾶλλον ἢ πρότερον Ζιζ18. 572 a23.

συγκυρεῖν. συνέκυρσε (Emp 260) Φβ4. 196 a22. Γβ6. 334 a3.

συγχαίρειν (syn συνήδεσθαι) τῷ φίλῳ, ἑαυτοῖς sim Ηι10. 1171 a6, 8. 4. 1166 a8, b18. non addito dat personae ηεη6. 1240 b8. 11. 1244 a25.

συγχειλίαι. τὰ χείλη λεπτὰ ϗ ἐπ' ἄκραις ταῖς συγχειλίαις χαλαρά φ6. 811 a18, cf 20.

συγχεῖν. συγχεῖσθαι μετὰ τῶν ἄλλων ὑγρῶν Ζικ6. 638 a2. λύειν ϗ συγχεῖν τὸ σύμπαν ἄγαλμα κ6. 400 a3. θ155. 846 a21. ὁ ἀφρὸς ἐκ πολλοῦ μικρὸς γίνεται συγχεόμενος Ζμγ6. 669 a33. συγχεομένων τῶν τῆς φύσεως πόρων πβ41. 870 b21. πόροι συγκεχυμένοι ϗ συμπεφυκότες Ζγβ7. 747 a12. Ζιγ4. 515 a23. τήκειν ϗ συγχεῖν τὴν ἕξιν πβ42. 870 b33. τέρατα γίνεται ἐπαλλαττόντων τῶν σπερμάτων ἀλλήλοις ϗ συγχεομένων πι61. 898 a15. συγχεῖν τὰ ἴχνη πκς22. 942 b14. συγχέονται αἱ κινήσεις Ζγδ3. 768 b10. ἧττον συνίεμεν ὅταν προσαυλῇ τις ἅμα ϗ κιθαρίζῃ διὰ τὸ συγχεῖσθαι τὰς φωνὰς ὑπὸ τῶν ἑτέρων ακ801 b18. συγχεῖται ἡ (τοῦ παμμικροῦ) θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου [χρόνου] γινομένη πο7. 1450 b38. συγκεχυμένον ϗ οὐ διηρθρωμένον γράμμα Ζγα17. 721 b34. Ζιη6. 585 b35. τῶν ἄλλων ζῴων τὰ μὲν οὐκ ἔχει (ταῦτα τὰ μόρια), τὰ δ' ἔχει μὲν συγκεχυμένα δ' ἔχει μᾶλλον Ζια15. 494 a32. ἡμῖν πρῶτον δῆλα ϗ σαφῆ τὰ συγκεχυμένα μᾶλλον, ὕστερον δ' ἐκ τούτων γίνεται γνώριμα τὰ στοιχεῖα ϗ αἱ ἀρχαὶ διαιροῦσι ταῦτα Φα1. 184 a22. — rhet, συγχεῖν τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων, σύνθεσις

τῶν ὀνομάτων συγκεχυμένη def ρ26. 1435 b10, a37. — συγκεχυμένως τὸν ἀκόλαστον ἀκρατῆ ϗ τὸν ἀκρατῆ ἀκόλαστόν φασιν Hη2. 1145 b16. συγκεχυμένως, opp σαφῶς ηεα6. 1216 b35. συγκεχυμένως (συνθεῖναι τὰ ὀνόματα) ρ26. 1435 b6.

συγχορεύειν Πγ13. 1284 b12.

συγχορευτής. ὑπό τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις f 66. 1486 b41.

συγχωρεῖν. συμπιέζεσθαι μᾶλλον ϗ συγχωρεῖν ἕτερον ἑτέρῳ Oβ14. 297 a11. ὁ ἀὴρ συγχωρεῖ ϗ συστέλλεται πκε22. 940 a5. — ἡμεῖς αὐτῷ μὴ συγχωρῶμεν ηεα1. 1214 a7.

Συέννεσις ὁ Κύπριος ἰατρός Zιγ2. 511 b23. 3. 512 b12.

συζευγνύναι. 1. συμβαίνει πολλοῖς ϗ πολλαῖς γυναιξὶ ϗ ἀνδράσι μετ' ἀλλήλων μὲν συνεζευγμένοις μὴ δύνασθαι τεκνοποιεῖσθαι, διαζευχθεῖσι δέ Zιη6. 585 b9. cf Zγδ2. 767 a25. συζευγνύναι νέους ϗ νέας Πη16. 1335 a16. συζεῦξαι τὸν Ἄρη πρὸς τὴν Ἀφροδίτην Πβ9. 1269 b28. κατὰ τὴν ὀχείαν ἁλίσκεται πολλὰ (σελάχη) συνεζευγμένα Zι37. 621 b28. — 2. συζευγνύναι κατὰ διάμετρον ηεη10. 1242 b16. συνέζευκται ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ Hκ8. 1178 a16. συνεζεῦχθαι φαίνεται (ἡ ἡδονὴ ϗ τὸ ζῆν) ϗ χωρισμὸν οὐ δέχεσθαι Hκ5. 1175 a19. ἐπίτριτος πυθμὴν πεμπάδι συζυγείς (Plat rep VIII 546 C) Πε12. 1316 a6. πηγαὶ ϗ ποταμοὶ συζεύγνυνται ὅτε γίνεται σεισμός φτβ2. 822 b37. συνακολουθεῖ ἡ φύσις τῷ ὅλῳ ᾧ συζεύγνυται φτβ2. 823 b7.

σύζευξις. 1. γυναικὸς ϗ ἀνδρὸς σύζευξις Πα3. 1253 b10. πότε ϗ ποίους τινὰς δεῖ ποιεῖσθαι τὴν σύζευξιν Πη16. πότε ἄρχεσθαι χρὴ τῆς συζεύξεως Πη16. 1335 b28. — 2. ἡ τοῦ α ὅρου τῷ γ σύζευξις, ἡ κατὰ διάμετρον σύζευξις Hε7. 1131 b10. 8. 1133 a6. ὅσαιπερ αἱ συζεύξεις τῶν ἀναγκαίων μορίων εἰσίν Πδ4. 1290 b36, 32 (cf συνδυασμός b35). τῶν τεττάρων στοιχείων ἓξ αἱ συζεύξεις Γβ3. 330 a31.

συζῆν, def κοινωνεῖν λόγων ϗ διανοίας Hι9. 1170 b11. cf δ12. 1126 b11. ηεη12. 1244 b25. ἄνθρωπος πολιτικὸν ϗ συζῆν πεφυκός Hι9. 1169 b18. cf ηεη10. 1242 a9. ὀρέγεσθαι τοῦ συζῆν, χαίρειν τῷ συζῆν Πγ6. 1278 b21. Pβ12. 1389 b1. συζῆν τοῖς φίλοις αἱρετώτατον Hι12. 1171 b32. θ6. 1157 b19. 7. 1158 a23. διαγωγαὶ τοῦ συζῆν Πγ9. 1280 b38. cf Hδ13. 1127 a18. — οἱ συζῶντες Hθ6. 1157 b7, 18. συζῆν μετ' ἀλλήλων Hθ3. 1156 a27. πλείοσι συζῆν Hκ8. 1178 b5.

συζυγίαι τῶν ἐναντίων sim (cf συμπλοκή) τβ7. 113 a12. Γβ5. 332 b3. αι1. 436 a13. κατὰ τὰς συζυγίας στοιχεῖα τέτταρα συμβέβηκεν εἶναι μδ1. 378 b11. εἰσὶ διαστάσεις μὲν ἕξ, συζυγίαι δὲ τρεῖς (ἄνω κάτω, ἔμπροσθεν ὄπισθεν, δεξιὸν ἀριστερόν) Zπ2. 704 b20. συζυγία φλεβῶν Zιη8. 586 b21. κατὰ συζυγίας οἱ πετραῖοι (ἰχθύες) φωλοῦσιν οἱ ἄρρενες τοῖς θήλεσιν Zιθ15. 599 b4. cf ι48. 631 b1.

σύζυγος. τῶν ἰχθύων ἔνιά ἐστιν οὐ μόνον ἀγελαῖα ἀλλὰ ϗ σύζυγα Zι6. 610 b8. ἐκ τοῦ ζεύγους τῶν ἀετῶν θάτερον τῶν ἐγγόνων ἁλιαίετος γίνεται παραλλάξ, ἕως ἂν σύζυγα γίνηται θ60. 835 a1.

συκαλίς (v l συκαλλίς cf Lob Phryn 338 adn. Prol 96). ὄρνις σκωληκοφάγος· αἱ συκαλίδες ϗ οἱ μελαγκόρυφοι μεταβάλλουσιν εἰς ἀλλήλους Zιθ3. 592 b21. ι49 B. 632 b31, 32. cf μελαγκόρυφος p 450 b14. (Sicallis vers Thomae, ficedula Gazae Scalig. bec-figue C II 117. cf S II 247, 490. Sylvia ficedula K 866, 1. Cr. Motacilla atricapilla vel Parus ater St. Muscicapa atricapilla Su 116, 59. fort Parus sp AZι I 102, 74.)

συκάμινον. βοηθεῖ (τοῖς κάπροις βραγχῶσι) συκάμινα διδόμενα Zιθ21. 603 b14. συκαμίνων κάλαθος Pγ11. 413 a21. (Morus nigra Fraas 236.)

συκῆ. συκαῖ τε γλυκεραί (Hom η 116. λ 590) κ6. 401 a1. ἐν ὅσοις (φυτοῖς) τὸ μὲν καρποφορεῖ, τὸ δ' ἄκαρπόν ἐστιν, οἷον συκῆ ϗ ἐρινεός Zγγ5. 755 b1. διὰ τί φυτεύουσι πλησίον ταῖς συκαῖς ἐρινεούς Zιε32. 537 b31, 28. Zγα1. 715 b25. πήγνυσι τὸ γάλα ὀπὸς συκῆς Zιγ20. 522 b2. αἱ πρὸς ταῖς συκαῖς κάμπαι Zιε19. 552 b1. f 328. 1532 b33. συκαῖ ἄγριαι, κηπαῖαι φτα6. 821 a23, 24. αἱ συκαῖ ἔχουσιν ἐκ τῆς οἰκείας ῥίζης φιτρόν, φύλλα ἐσχισμένα φτα4. 819 b5. 5. 820 a16, οὐκ ἔχουσιν ἄνθη φτβ9. 828 b40. αἱ συκαῖ εὔφοροι διὰ πολλῶν χρόνων φτα7. 821 b15. ὁ χυμός, οἱ χυλοὶ τῆς συκῆς φτα3. 818 b34. 5. 820 a34. — πότνια συκῆ (ἀπρεποῦς λέξεως exemplum, cf Κλεοφῶν p 393 b53) Pγ7. 1408 a16. (Ficus carica L Fraas 242.)

Συκίνη. περὶ τὴν λίμνην τὴν Βόλβην ἐν τῇ καλουμένῃ Συκίνῃ Zιβ17. 507 a17.

σύκινος. φύλλα σύκινα Zμγ5. 668 a24. ἐκ τῶν συκίνων ξύλων καπνὸς δριμύτατος f 219. 1518 a37.

σῦκον. σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ (Hom η 121) f 617. 1582 a23, 32. τίνα τῶν ζῴων πιαίνεται σύκοις Zιθ6. 595 a29. 7. 595 b10. 21. 603 b28. ὅταν τὰ σῦκα ἄρχηται πεπαίνεσθαι Zιε7. 541 b24. σῦκα ξηραινόμενα ταῖς καμίνοις· τὰ σῦκα λυμαίνεται τοὺς ὀδόντας πκβ10. 930 b39. 14. 931 a27. σῦκον ἀλεξιφάρμακον f 218. 1518 a25.

συκοφαντεῖν. ὁ συκοφαντῶν ἀεὶ ἐκ προνοίας ἀδικεῖ πκθ13. 952 a3. συκοφαντεῖν τοὺς τὰς οὐσίας ἔχοντας, τοὺς πολίτας al Πε5. 1304 b22. ρ3. 1424 b13. 37. 1444 a32. πκθ13. 952 a13. — ὡς νῦν συκοφαντοῦσι τοὺς ποιητάς πο18. 1456 a5. — συκοφαντεῖν in disputando τζ2. 139 b26, 35. θ2. 157 a32.

συκοφάντημα μάλιστα σοφιστικόν (in disputando) τι15. 174 b9.

συκοφάντης, coni κλέπτης Pβ4. 1382 a7.

συκοφαντία ρ3. 1424 a31. συκοφαντίαι ϗ κινήσεις τῆς πολιτείας Πβ8. 1268 b25. ἀκολουθεῖ τῇ ἀδικίᾳ συκοφαντία αρ7. 1251 b2. γραφαὶ συκοφαντίας f 378. 1541 a3, 40. — τὸ κατὰ τί καὶ πρὸς τί οὐ προστιθέμενα ποιεῖ τὴν συκοφαντίαν Pβ24. 1402 a15. πρὸς τὰς συκοφαντίας τὰς λογικάς ηεβ3. 1221 b7 (cf ἐνοχλήσεις ε6. 17 a37, δυσχέρειαι Mγ3. 1005 b22).

συκώδης γλυκύτης Zι40. 623 b24.

συλᾶν ἱερά Hδ3. 1122 a6, τὰ πλοῖα οβ1347 b25, τοὺς Καρχηδονίους Pα12. 1372 b27.

συλλαβή. τὰ στοιχεῖα τῶν συλλαβῶν αἴτια ὡς τὸ ἐξ οὗ Φβ3. 195 a16. Mδ2. 1013 b18. τὰ στοιχεῖα πρότερα τῶν συλλαβῶν K12. 14 b2. τζ4. 141 b9. τὸ ἔκ τινος σύνθετον οὕτως ὥστε ἓν εἶναι τὸ πᾶν, μὴ ὡς σωρὸς ἀλλ' ὡς ἡ συλλαβή (cuius exempla βα, αβ) Mζ17. 1041 b12. η3. 1043 b5. οὐδενὶ τῶν στοιχείων ἐξ ὧν σύγκειται ἡ συλλαβὴ συνώνυμος τζ13. 150 b20. συλλαβή ἐστι φωνὴ ἄσημος (cf ε4. 16 b31), συνθετὴ ἐξ ἀφώνου ϗ φωνὴν ἔχοντος· ϗ γὰρ τὸ γρ (i e ἄφωνον et ἡμίφωνον φωνὴν ἔχον ἀκουστήν 1456 b27) ἄνευ τοῦ α συλλαβὴ ϗ μετὰ τοῦ α οἷον γρα πο20. 1456 b34 Vahlen Poet III 227. ἔστι ϗ ἐν ταῖς συλλαβαῖς ἁμαρτία (? Vhl Poet III 226) Pγ2. 1405 a31. συλλαβή, dist ὄνομα, στοιχεῖον Zγα18. 722 a32. ὄνομα ἐπεκτεταμένον συλλαβῇ ἐμβεβλημένῃ πο21. 1458 a2. ὅμοιά ἐστιν ὀνόματα τὰ ἐξ ὁμοίων συλλαβῶν ρ29. 1436 a10. καταμετρεῖται ὁ λόγος συλλαβῇ βραχείᾳ ϗ μακρᾷ K6. 4 b33. cf Mν1. 1087 b36.

συλλαμβάνω. ἕως ἂν συλλάβῃ (τῷ ἀραχνίῳ ταῖς μικραῖς σαύραις) τὸ στόμα Ζι 39. 623 b2. — συλλαβόντι εἰπεῖν Ρα 10. 1369 b18. — ὁ τῆς γῆς ὄγκος, ἐν ᾧ συνείληπται καὶ πᾶν τὸ τοῦ ὕδατος πλῆθος μα 3. 340 a7. τὸ δι' οὗ συνειλημμένον (τῷ αἰσθητηρίῳ). ὥσπερ ἂν εἴ τις προσλάβοι τῇ κόρῃ τὸ διαφανὲς πᾶν Ζμβ 8. 653 b25. διὰ τί ἓν ὁ ἀριθμὸς συλλαμβανόμενος; ΜΑ 9. 992 a2. μετὰ τοῦ γένους αἱ συλλαμβανόμεναι διαφοραί, τὰ μεταξὺ συλλαμβανόμενα μετὰ τῶν διαφορῶν ΜΖ 12. 1037 b31. β 3. 998 b28. ἔνια εὐθὺς ὠνόμασται συνειλημμένα μετὰ τῆς φαυλότητος Ηβ 6. 1107 a10. ηεβ 3. 1221 b22. σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος ὁ λόγος, συνειλημμένα τὸ εἶδος καὶ ἡ ὕλη, συνειλημμένον μετὰ τῆς ὕλης, τῇ ὕλῃ, τῷ δεκτικῷ ΜΖ 15. 1039 b21. 10. 1035 a25, 28. ε 1. 1025 b32 Bz. ι 9. 1058 b2. 4. 1055 b8. τὸ συνειλημμένον (i e τὸ συνειλημμένον τῇ ὕλῃ, res concreta) ΜΖ 10. 1035 a23. 11. 1036 a27. — οἱ συνειλημμένοι, comprehensi et capti, οβ 1347 b32. — συλλαμβάνειν, concipere. de mulieribus. συλλαμβάνουσι (πάλιν, θᾶττον, μόλις, ῥᾳδίως) Ζγα 19. 727 b8, 18, 25. β 4. 739 a30. Ζιη 2. 582 b14, 17, 18. 1. 582 a19. 10. 587 b5. 5. 585 b19 (syn εἴληπται med Ζιη 3. 583 a25). ἐὰν (ἕως ἄν, ὅταν) συλλάβωσι Ζγδ 8. 777 a14. Ζιη 5. 585 b20. 2. 582 b25. 3. 583 a34. κ 3. 636 a28. οὐ συλλαμβάνουσι θηλαζόμεναι (v l 34), ταράττονται συλλαμβάνουσαι (συλλαβοῦσαι v l) Ζγδ 8. 777 a13. 6. 775 b10. αἱ συλλαβοῦσαι πρότερον, συνειληφυῖαι, αἱ μὴ δυνάμεναι συλλαμβάνειν Ζγα 19. 727 b26. Ζιη 4. 584 b14, 23. 3. 583 a27. 5. 585 b24. ἀδύνατον συλλαβεῖν, συνέβη τινὶ γυναικὶ δοξάσῃ συλλαβεῖν Ζγβ 4. 739 a27. δ 7. 775 b28 (cf Oribas III 681, 7). διὰ θεραπείαν συλλαμβάνειν, σημεῖον τοῦ συνειληφέναι, ὑστέρας κατασκευάζειν πρὸς τὸ συλλαμβάνειν Ζιη 5. 585 b25. 3. 583 a14, 20, cf 21. — de animalibus. ἵππος ἂν συλλάβῃ τὸ πρῶτον· συλλαβεῖν δεῖ τὴν ἡμίονον Ζιζ 22. 577 a4. 33. 580 b3. Ζγβ 8. 748 b22, cf 29. δασύπους συλλαμβάνει ἔτι θηλαζομένη Ζιη 4. 585 a6. — de utero. ὅταν συλλάβῃ ἡ ὑστέρα τὸ σπέρμα, οὐ συλλαμβάνει, οὐ θέλει συλλαμβάνειν Ζιη 4. 583 b29. 3. 583 a22, 16. συγγινόμεναι συνελάμβανον, ἀδύνατον συλλαβεῖν Ζικ 2. 634 b38, 635 a1. — τὰ ὕστερον πολλῷ χρόνῳ συλληφθέντα Ζιη 4. 585 a9.

συλλέγειν. οἱ πολύποδες μάλιστα κογχύλια συλλέγοντες τρέφονται τούτοις Ζιθ 2. 591 a1. ἡ ἀτμὶς συνίσταται εἰς ὕδωρ ἐάν τις βούληται συλλέγειν μδ 7. 384 a7. — pass, σχολάζοντες συλλέγονται πολλάκις καὶ ἅπαντα αὐτοὶ κρίνουσιν Πδ 15. 1300 a3. τὸ συλλεχθὲν (ὕδωρ) ἐκ τοῦ χειμῶνος εἰς τὰς ὑποδοχάς μα 13. 349 b6. τὸ ὑγρὸν (τὸ περίττωμα) συλλέγεται εἰς τὴν κύστιν μβ 3. 357 a33. Ζμγ 3. 664 b15. Ζγδ 8. 776 b4. σπέρμα συνειλεγμένον μέν, μὴ ἀποκρινόμενον δέ Ζγδ 5. 773 b34. συνελέγη (συνελέχθη) χρήματα, σίτου πλῆθος οβ 1347 a30, 1348 a34, 1351 a21.

συλλείβειν. οἱ ὑψηλοὶ τόποι κατὰ μικρὰ μὲν πολλαχῇ δὲ διαπιδῶσι καὶ συλλείβουσι τὸ ὕδωρ· ἐν τῇ γῇ ἐκ μικρῶν συλλείβεσθαι (τὸ ὕδωρ) μα 13. 350 a9, 349 b33. τὸ περίττωμα συλλείβεται εἰς αὐτὴν τὴν ὑστέραν Ζγγ 1. 751 a5.

συλλήβδην κ 4. 395 a28. συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή (Theogn. 147) Ηε 3. 1129 b30. usitatum auctori rhetor ad Alex (Spgl p 110) ρ 2. 1422 a14. 3. 1424 a21, 1425 b11, 28. 4. 1425 b36, 1426 a20, b7. 8. 1428 a29. 9. 1429 b22. 11. 1430 a34. 14. 1431 a20. 18. 1432 b4. 19. 1433 a24. 31. 1438 b10. 35. 1440 a35. 37. 1443 b12, 1445 a19. συλλήβδην εἰπεῖν ρ 3. 1424 a10. 5. 1426 b25. 13. 1430 b38.

συλληπτικός. οὐ συλληπτικὰ τὰ θήλεα ἐκ τῶν ἀρρένων ἀεὶ Ζγβ 8. 748 a18.

σύλληψις, conceptus. f 259 et 260. cf Rose Ar Ps 382. φύσει ἡ σύλληψις γίνεται μετὰ τὴν τῶν καταμηνίων ἀπαλλαγὴν ταῖς γυναιξίν (cf ἄριστον δὲ καὶ ἐπὴν παύσηται Hippocr II 640)· ἡ τῆς συλλήψεως ἀρχὴ λανθάνει τὰς γυναῖκας· πότε εὐκαίρως ἔχει πρὸς τὴν σύλληψιν Ζιη 2. 582 b11. 4. 584 b21. 3. 583 a19. ἐμποδίζει πρὸς τὰς συλλήψεις Ζικ 4. 636 a37. μετὰ τὴν σύλληψιν οὐκέτι κατὰ φύσιν (αἱ καθάρσεις)· μετὰ τὰς συλλήψεις τίνα πάθη Ζιη 3. 583 a31. 4. 584 a2. ἐὰν (εἰ Aub) ἐγγὺς ἡ σύλληψις ἐγένετο (γένηται S Bsm Pik) Ζιη 4. 585 a12. — αἱ τῶν ὑπηνεμίων ᾠῶν συλλήψεις, coni αἱ κυήσεις Ζιζ 2. 560 b11.

συλλογὴ τοῦ περιττώματος Ζμδ 10. 688 b26. συλλογαὶ τῶν καρπῶν Ζμγ 1. 662 b8.

συλλογίζεσθαι, propria computandi et consummandi vi, συλλογιστέον καὶ ταύτην τὴν διαφοράν Ηα 11. 1101 a34. ἐκ τῶν εἰρημένων συλλογίσασθαι δεῖ καὶ συναγαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι Μη 1. 1042 a3. — transitum ad logicam verbi significationem parant: χαίρουσι τὰς εἰκόνας ὁρῶντες, ὅτι συμβαίνει θεωροῦντας μανθάνειν καὶ συλλογίζεσθαι τί ἕκαστον πο 4. 1448 b16. ἰδοῦσαι τὸν τόπον συνελογίσαντο τὴν εἱμαρμένην πο 16. 1455 a10, 7. συλλογίζεσθαι καὶ συνάγειν τι ἔκ τινος Ρα 2. 1357 a8. cf Ζγγ 6. 756 b27. Bz Zts f öst Gym 1866. 792. — συλλογίζεσθαι, logice, cf συλλογισμός. ἀνάγκη συλλογιζόμενον ἢ ἐπάγοντα δεικνύναι ὁτιοῦν Ρα 2. 1356 b8. συλλογίζεσθαί τι κατά τινος Αα 23. 40 b30. συλλογίζεσθαί τί τινι Αβ 23. 68 b16. συλλογίσασθαι τὸ καθόλου διὰ σχήματός τινος Αα 6. 29 a17. συλλογίζεσθαι ἐξ ἀληθῶν ἀληθῆ, ἐκ ψευδῶν ἀληθῆ Αβ 2. 3. 4. συλλογίζεσθαι ὅρον, ψεῦδος, τὴν ἀντίφασιν, σολοικισμόν τη 3. 153 a8. θ 10. 160 b23. ι 8. 169 b26, 27. 14. 173 b23. συλλογίζεσθαι τὰ γνωριμώτερα καὶ πιστότερα Ργ 17. 1418 a11. συλλογίζεσθαι δεικτικῶς, opp διὰ τοῦ ἀδυνάτου Αα 29. 45 a37, 27, 28, b1, 14, διαλεκτικῶς, ἐνδόξως, opp ἀληθῶς, κατὰ τἀληθές, πρὸς ἀλήθειαν τι 17. 175 a31-33. Αγ 19. 81 b18-22, ἀκριβέστερον, μαλακώτερον Ρβ 22. 1396 b1, ἐριστικῶς Φα 3. 186 a6. ὁ ἐριστικὸς συλλογισμὸς φαίνεται συλλογίζεσθαι, συλλογίζεται δ' οὔ τα 1. 101 a4. — perf συλλελόγισται, συλλελογισμένος et active usurpatur Αγ 19. 81 b22. τι 32. 182 a20, 23, b3. 15. 174 b11. Ρβ 26. 1403 a33, et passive Αα 25. 42 a39. τι 6. 168 a31. 33. 182 b34, 183 a8. Μδ 18. 1022 a21. συλλελογισμένος λόγος, συλλελογισμένα, opp ἀσυλλόγιστος λόγος, ἀσυλλόγιστα τι 18. 176 b35, 37, 177 a3. Ρα 2. 1357 a8, b24. συλλογίζεται passive, οὐδ' ἡ διὰ τῶν διαιρέσεων ὁδὸς συλλογίζεται Αδ 5. 91 b12. — συλλογισθῆναι, συλλογισθεὶς λόγος pass Αδ 5. 91 b24. τι 33. 183 a14. Μγ 7. 1012 a20.

συλλογιμαῖα ὕδατα καὶ ὑποστάσεις, dist πηγαῖα μβ 1. 353 b23.

συλλογισμός interdum latiore sensu usurpatur perinde ac συλλογίζεσθαι, v h v p 711 b18. (ἀνάγκη ἡδὺ εἶναι) πᾶν ὃ ἂν εὖ μεμιμημένον ᾖ, κἂν ᾖ μὴ ἡδὺ αὐτὸ τὸ μεμιμημένον· οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ χαίρει, ἀλλὰ συλλογισμός ἐστιν ὅτι τοῦτο ἐκεῖνο, ὥστε μανθάνειν τι συμβαίνει Ρα 11. 1371 b9. ἀναγνωρίσεις ἐκ συλλογισμοῦ πο 16. 1455 a4. Vhl Poet II 29. cf ἀλλ' οὐχ εὑρίσκοντες διὰ τίνα αἰτίαν ἔνιαι τῶν αἰσθήσεων ἐν τῇ κεφαλῇ τοῖς ζῴοις εἰσί, τοῦτο δ' ὁρῶντες ἰδιαίτερον ὂν τῶν ἄλλων μορίων, ἐκ συλλογισμοῦ πρὸς ἄλληλα συνδυάζουσιν Ζμβ 12. 657 a27. cf Ζγγ 6. 756 b18. — sed plerumque συλλογισμός artis vocabulum est ad significandam conclusionem logicam. 1. συλλογισμοῦ notio ac natura. doctrinae de syllogismo ipse Ar auctor est τι 34.

184 b1. συλλογισμός ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι Αα1. 24 b18 Wz, a12. τα1. 100 a25. ι1. 165 a1. Ρα2. 1356 b17. dist ἀναγκαῖον: ὁ συλλογισμὸς πᾶς ἀναγκαῖον, τὸ δ' ἀναγκαῖον οὐ πᾶν συλλογισμός Αα32. 47 a33, 23, 27. συλλογισμός et συμπέρασμα quomodo differant, veluti ὁ συλλογισμὸς τοῦ συμπεράσματος (i e ratiocinatio per quam conclusio ad quam tendimus efficitur Wz) τθ1. 156 a20, cf s v συμπέρασμα, sed interdum συλλογισμός usurpatur pro v συμπέρασμα Αα9. 30 a16 (coll 8. 30 a5). ψα3. 407 a27. συλλογισμός i q deductio ad absurdum Αβ14. 63 a1, 4, 5 Wz. — τὸ ἐνθύμημα συλλογισμός τις Ρα1. 1355 a8. 2. 1356 b3, 17. ὁ ἔλεγχος ἀντιφάσεως συλλογισμός Αβ20. 66 b11. τι1. 165 a1, 2. Ρβ22. 1396 b26. συλλογισμός, opp ἐπαγωγή, quae sit utriusque natura, qui usus Αα24. 42 a3. γ1. 71 a5. τα12. θ2. 157 a18. Ηζ3. 1139 b29. cf φτα4. 819 b15, 26. ὁ ἐξ ἐπαγωγῆς συλλογισμός Αβ23. 68 b15. — συλλογισμὸς διὰ τίνων καὶ πότε καὶ πῶς γίνεται Αα4-6. (ἐκ πόσων καὶ ποίων ποιεῖσθαι δεῖ τοὺς συλλογισμοὺς Ρα10. 1368 b2.) πᾶς συλλογισμὸς διὰ τριῶν ὅρων Αα25. συλλογισμοὶ οἱ πρῶτοι ἐκ τριῶν ὅρων δι' ἑνὸς μέσου Μδ3. 1014 b2 Bz (cf ὁ πρῶτος συλλογισμός Ρα2. 1357 a17). ἅπας συλλογισμὸς ἐκ προτάσεων ἀρτίων, ἐξ ὅρων δὲ περιττῶν Αα25. 42 b2. ημβ6. 1201 b26. ἐν ἅπαντι συλλογισμῷ δεῖ κατηγορικόν τινα τῶν ὅρων εἶναι καὶ τὸ καθόλου ὑπάρχειν Αα24. 41 b6. ἐν ἅπαντι συλλογισμῷ ἢ ἀμφοτέρας ἢ τὴν ἑτέραν πρότασιν ὁμοίαν ἀνάγκη γίγνεσθαι τῷ συμπεράσματι Αα24. 41 b27. ὁ συλλογισμὸς ἐκ τῶν καθόλου Ηζ3. 1139 b29. ἀρχὴ συλλογισμοῦ τὸ τί ἐστιν, ἡ οὐσία Μμ4. 1078 b24. ζ9. 1034 a31 Bz. ἀρχὴ συλλογισμοῦ πρότασις ἄμεσος Αγ23. 84 b39. ἀρχὴ συλλογισμοῦ, i e propositio maior Αγ25. 86 b30. συλλογισμὸς τοῦ ὅτι, τοῦ διότι Αγ13. συλλογισμός ἐστιν ἀπὸ τοῦ ὕστερον γεγονότος Αδ12. 95 a28 sqq. — 2. syllogismi figurae. σχῆμα πρῶτον Αα4, δεύτερον Αα5, τρίτον Αα6. τέλειος συλλογισμὸς ὁ μηδενὸς ἄλλου προσδεόμενος, ἐπιτελεῖται διὰ τῶν ἐξ ἀρχῆς ληφθέντων Αα1. 24 a13, b23. 4. 25 b34, 26 a20, 28 b30 (cf φανερὸς συλλογισμός Αα14. 33 a31), opp ἀτελής Αα1. 24 a13, b24. 5. 28 a4 sqq. 6. 29 a15. 14. 33 a20. 15. 34 a4 (cf 35 a4, 13). 16. 36 a6. τέλειος συλλογισμὸς οὐκ ἔστιν ἐν τῷ δευτέρῳ οὐδ' ἐν τῷ τρίτῳ σχήματι Αα5. 27 a1. 6. 28 a15. ἔστιν ἀναγαγεῖν πάντας τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τοὺς ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμοὺς Αα7. 29 b1-25. πάντα τὰ προβλήματα δείκνυται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος Αα4. 26 b31. τὸ πρῶτον σχῆμα ἐπιστημονικὸν μάλιστα Αγ14. ἀνάγειν (ἀναλύειν) τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τὰ προειρημένα σχήματα Αα32, εἰς ἀλλήλους Αα45. — 3. syllogismi genera distinguuntur. συλλογισμοὶ τοῦ ὑπάρχειν, τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, τοῦ ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν dist Αα8. 29 b29-35, explicantur Αα8-22. συλλογισμὸς ἀναγκαῖος, i e τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν Αα9. 30 a16. — πᾶς συλλογισμὸς ἢ ὑπάρχον τι ἢ μὴ ὑπάρχον δείκνυσι, καὶ τοῦτο ἢ καθόλου ἢ κατὰ μέρος, ἔτι ἢ δεικτικῶς ἢ ἐξ ὑποθέσεως Αα23. 40 b23. οἱ καθόλου συλλογισμοί Αα27. 29 b2 (aliter οἱ ἐν μέρει συλλογισμοί Αα38. 49 b2 Wz). συλλογισμὸς στερητικός, opp δεικτικός i e affirmativus Αα23. 85 a3, 2. sed plerumque inter se opponuntur ὁ δεικτικός et ὁ εἰς τὸ ἀδύνατον συλλογισμός Αα23. 40 b27, 41 a22. (idem significare τὸν εἰς τὸ ἀδύνατον et τὸν διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμόν apparet ex Αβ14. 62 b29. cf ἀδύνατον p 11 a14-28. ὁ συλλογισμὸς καὶ τὸ ἀδύνατον, i e ὁ συλλογισμὸς τοῦ ἀδυνάτου Αβ11. 61 b25, 31. 12. 62 a29. 13. 62 b9. 14. 63 a11 Wz). ὁ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμός Αβ11-14. α15. 34 b30. def β11. 61 a18. τῷ διὰ τοῦ ἀδυνάτου συλλογισμῷ οὐ χρηστέον διαλεγομένῳ τθ2. 157 b35. συλλογισμὸς ἐξ ἀντικειμένων προτάσεων Αβ15. συλλογισμοὶ δι' ἀντιστροφῆς Αβ8-10, comparantur cum συλλογισμοῖς διὰ τοῦ ἀδυνάτου Αβ11. 61 a21-33. 14. 63 b16-18. συλλογισμοὶ ἐξ ὑποθέσεως Αα29. 45 b16, 20. 44. 50 a16-28. συλλογισμοὶ κατὰ μετάληψιν, κατὰ ποιότητα Αα29. 45 b17 Wz. — συλλογισμὸς καθόλου μᾶλλον ἀποδείξεως, ἡ μὲν γὰρ ἀπόδειξις συλλογισμός τις, ὁ συλλογισμὸς δὲ οὐ πᾶς ἀπόδειξις Αα24. 25 b29. συλλογισμὸς ἀποδεικτικός, syn ἐπιστήμη Αα13. 32 b18. συλλογισμὸς ἀποδεικτικὸς sive ἐπιστημονικὸς ἐκ τίνων ἐστίν Αγ6. 2. 71 b18 sqq. συλλογισμοὶ ἀποδεικτικοί, διαλεκτικοί, ῥητορικοί Αβ23. 68 b10, 11. Ρα2. 1358 a11. συλλογισμὸς λογικός, i q διαλεκτικός, opp ἀπόδειξις Αδ8. 93 a15 Wz (sed aliter λογικὸς συλλογισμός Ρα1. 1355 a14, ubi opp τοῖς ἐνθυμήμασι). διαλεκτικὸς συλλογισμὸς ὁ ἐξ ἐνδόξων συλλογιζόμενος τα1. 100 a30. συλλογισμὸς διαλεκτικός, syn κατὰ δόξαν Αα30. 46 a9. συλλογισμοὶ ἔνδοξοι τι9. 170 a40. ὁ συλλογισμὸς ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ πολὺ προτάσεων Αα27. 43 b35. συλλογισμοὶ ἐριστικοί, σοφιστικοί τα1. 101 a4. ι11. 171 b8. 8. 169 b19. Πβ3. 1261 b30. συλλογισμὸς ἄλυτος, λύσιμος Αβ27. 70 a29, 34. συλλογισμὸς ἀσθενὴς ἡ διαίρεσις Αα31. 46 a33. συλλογισμοὶ ἀσύναπτοι Αα25. 42 a21. συλλογισμοὶ φαινόμενοι τι8. 169 b18. Ρβ24. 1400 b34. (ὁ ἐριστικὸς συλλογισμὸς φαίνεται συλλογίζεσθαι, συλλογίζεται δ' οὔ τα1. 101 a4.) συλλογισμὸς ψευδὴς διχῶς τι18. 176 b31. συλλογισμὸς τοῦ ψευδοῦς Αα29. 45 b6. β11. 61 b2. συλλογισμὸς ἀπατητικός Αγ16. 80 b15. πῶς συμβαίνει ἀπατᾶσθαι περὶ τοὺς συλλογισμοὺς Αα33. 34. — ὁ καθ' ἑκάστην ἐπιστήμην οἰκεῖος συλλογισμός Αγ12. 77 a39. συλλογισμὸς γεωμετρικός, ἰατρικός, πολιτικός τι9. 170 a32. Ρβ22. 1396 a5. συλλογισμοὶ τῶν πρακτῶν describuntur Ηζ13. 1144 a31. — 4. dicendi usus. ποιεῖσθαι τὸν συλλογισμὸν ἔκ τινων τα1. 101 a14. Ρα10. 1368 b2. ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν κατά τινος Αα8. 30 a10. ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν τοῦ πλεοναχῶς λεγομένου τε2. 130 a7. διελόμενον αὐτὸν ποιῆσαι συλλογισμόν τζ2. 139 b30. σκέψεις ἄχρειοι πρὸς τὸ ποιεῖν συλλογισμόν Αα28. 44 b26. ποιεῖν συλλογισμόν (de terminis ad efficiendum syllogismum idoneis) Αα25. 42 a22. συνάπτειν τὸν συλλογισμὸν πρός τι Αβ24. 69 a18, 19. συλλογισμός ἐστί τινος πρός τι Αα23. 41 a1, 40 b39. 29. 45 b5. β5. 58 a4. ὁ πρὸς ταύτην ἔσται συλλογισμός (?) Αβ17. 65 b9. εὐπορεῖν συλλογισμῶν πρὸς τὸ τιθέμενον Αα27. 43 a20. συλλογισμός ἐστί τινος κατά τινος Αα23. 41 a3. συλλογισμὸς γίνεται τῆς αβ, τοῦ α καὶ τοῦ γ Αβ8. 60 a8. 10. 60 b12, 14, 31, 32. οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ γενέσθαι τὸν ἑκατέρου συλλογισμόν Αα1. 24 a26. περαίνεται ὁ συλλογισμός Αβ17. 65 b7. ὁ συλλογισμὸς καταπυκνοῦται. αὔξεται Αγ14. 79 a30 Wz. οἱ ἐν τούτοις τοῖς σχήμασι συλλογισμοί, οἱ ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλου συλλογισμοί Αα23. 40 b17, 18. ἀνάγειν, ἀναλύειν τοὺς συλλογισμοὺς εἰς τὰ σχήματα, εἰς ἀλλήλους Αα32. 45. δείκνυσθαι διὰ σχήματός τινος Αα4. 26 b31. ἐκ συλλογισμοῦ διαψευδόμενοι Ζγγ6. 756 b18.

συλλογιστικὸς λόγος Αα25. 42 a36. συλλογιστικὴ πρότασις Αα1. 24 a28, def τθ8. 160 a35, dist ἀποδεικτική. διαλεκτική Αα1. 24 b13. συλλογιστικὸν ἐρώτημα, i q πρότασις ἀντιφάσεως Αγ12. 77 a36. συλλογιστικαὶ ἀρχαί Μγ3. 1005 b7. συλλογιστικὴ ἀρχὴ ἄμεσος Αγ2. 72 a15. — ἡ

γυμνασία ποιήσει τινὰ συλλογιστικώτερον τθ 14. 163 b30. — συλλογιστικῶς λέγειν Ρβ 24. 1401 a8. συλλογιστικῶς τελειοῦν τὴν ἐρώτησιν τι 5. 167 a13.

σύλλογοι σχολαστικοί Πε 11. 1313 b3, πολιτικοί ρ 38. 1445 a40, κοινότατοι (coni σύνοδοι) πκθ 14. 952 b14.

συλλυπεῖν τοὺς φίλους αὐτοῖς Ηι 11. 1171 b7. pass συλλυπεῖσθαι τῷ φίλῳ ηεη 6. 1240 a37.

σῦλον. εἴ τις τῶν πολιτῶν ἢ μετοίκων σῦλον ἔχει κατὰ πόλεως ἢ ἰδιώτου οβ 1347 b23.

συμβαίνειν. 1. convenire, quadrare. ἀνάγκη εἰς μίαν δόξαν συμβαίνειν δύο ἁμαρτίας Μμ 8. 1083 b4. — ὡς Σπεύσιππος ἔλυεν οὐ συμβαίνει ἡ λύσις Ηη 14. 1153 b5. ἐπὶ τούτων συμβαίνει τὸ λεχθὲν ψγ 2. 426 a25. τὰ φαινόμενα συμβαίνει Οβ 14. 297 a4. cf Φδ 8. 214 b25.

2. evenire. ὃ δὴ καθ' ἕνα συμβαίνει τῶν ἀστέρων, τοῦτο δεῖ λαβεῖν γιγνόμενον περὶ ὅλον τὸν οὐρανόν μα 8. 346, pariter atque hoc loco συμβαίνειν fere pro syn coniungitur cum v γίγνεσθαι μα 8. 346 a6. Ζγα 17. 721 b17, 16. β 4. 739 a28. cf Πβ 3. 1261 b24. inde τὰ συμβαίνοντα saepe significat rerum quae fiunt et eveniunt evidentiam (syn ἔργα, τὰ φαινόμενα, opp ὁ λόγος), φανερὸν ἐκ τῶν συμβαινόντων (ἐκ τοῦ συμβαίνοντος, ἐπὶ τῶν συμβαινόντων) Πε 10. 1310 b14. 1. 1302 a4. Ζγγ 1. 750 a21 (cf 5. 755 b23). αι 3. 439 a29. 2. 438 b12. ὅπερ καὶ φαίνεται συμβαῖνον Ζγα 20. 729 a31. β 4. 739 a20. μβ 3. 357 b16. ἐκ τοῦ θεωρεῖν τοῦτο πολλάκις συμβαῖνον Αγ 31. 88 a3. ἀδύνατα ἐκ τῶν συμβαινόντων Ζγγ 10. 759 a25. μαρτύρια (τεκμήρια) τὰ συμβαίνοντα Ζγα 18. 725 b4. 19. 727 a32. δ 2. 766 b28. συμβαίνει (συμβέβηκέ) τι εὐλόγως, ὥσπερ εὔλογον, κατὰ λόγον, ὁμολογούμενον τῷ λόγῳ, ὁμολογουμένως πρὸς τὰς θέσεις μα 3. 341 a27. Φδ 12. 220 b24. Ηη 13. 1153 a24. αι 6. 446 a28. Ζγγ 2. 753 a27. α 20. 729 a9. 21. 729 b21. Πη 7. 1328 a12. Γα 8. 325 b15. καίτοι συμβαίνει γ' ἐναντίως ΜΑ 6. 988 a1 Bz (syn φαίνεται a3). οὐκ εἶχε λόγον τὰ συμβαίνοντα Ζγγ 10. 760 b18. αἴσθησιν ἔχειν, ἐμπειρικῶς ἔχειν τῶν συμβαινόντων Ζγε 1. 779 a18. β 6. 742 a18. οὐκ εἴληπται τὰ συμβαίνοντα ἱκανῶς Ζγγ 10. 760 b30. cf β 2. 735 b8. τοῦτο εὖ μεμηχάνηται πρὸς τὸ συμβαῖνον ἡ φύσις Ζγβ 6. 745 a32. μαντευόμενοι τὸ συμβησόμενον ἐκ τῶν εἰκότων Ζγδ 1. 765 a27. — constructiones v συμβαίνειν. εἰ πολλάκις ἡ ὁμιλία συμβαίνει· ἡ ἀρχὴ τῆς τελειώσεως ὑπὸ θερμότητος συμβαίνει sim Ζγα 18. 723 b35. 20. 728 a9. 22. 730 a33. δ 1. 764 b35. μδ 2. 379 b22. α 1. 338 b20, 339 a5. 12. 348 b2. β 4. 361 b32. 8. 367 a31. μτ 2. 463 b25. Πδ 12. 1297 a11. η 16. 1335 a7 al. συμβαίνει τί τινι, veluti πολλοῖς ζῴοις συμβαίνει διαφορά Ζγα 18. 725 b25. 19. 727 a32. μβ 3. 358 a2. γ 4. 373 b4. Πε 3. 1303 a31. τζ 4. 141 b10. συμβαίνει τι περί τι, veluti τὰ συμβαίνοντα περὶ τὴν γένεσιν τῆς χαλάζης μα 12. 347 b34. 2. 339 a21, 27. 6. 342 b33. 9. 346 b18. 14. 352 a16. β 2. 355 a3. 7. 365 a34. γ 2. 371 b21. 4. 373 a34, 374 b16. εν 2. 459 a24. Ζγα 18. 724 a16. 20. 728 b12. 21. 729 b33. γ 10. 759 a25, 760 b18. Πγ 10. 1281 a36. 13. 1283 b20 al. Ηι 4. 1166 a9 Fritsche. συμβαίνει τι περί τινος μα 7. 344 a8. συμβαίνει τι ἐπί τινος, veluti ἐπὶ πάντων, ἐπ' ἀμφοτέρων Ζγβ 5. 741 b19. ε 8. 788 b18. μβ 3. 358 b29. α 14. 352 a15. Ζιβ 3. 501 b15. ζ 10. 565 b1. συμβαίνει τι c adverbio, veluti ὧδε, οὕτως, ὁμοίως, ὅντινα τρόπον, κατὰ φύσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ μα 7. 344 a8. 14. 353 a9, 12. 1. 338 b20. μχ 847 a11. μβ 8. 367 a27. Ζγδ 10. 777 a35. συμβαίνει cum praedicato ἄπιστ' ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνει βροτοῖς (Eurip fr 400) Ρβ 23. 1397 a19. οὐδὲν ἄλλο συμβήσεται νενομοθετημένον Πβ 5. 1264 a9 (syn τοῖς ἔργοις a5). συμβαίνει c inf, veluti ἀπ' ἀμφοῖν συμβαίνει πήγνυσθαι, συμβαίνει τὰ σώματα μεγάλα γίνεσθαι μδ 7. 384 b6. 11. 389 b18. 2. 379 b32. α 8. 346 b4. β 6. 363 a24. Ζγβ 8. 748 b19. α 17. 721 b19. Πα 6. 1255 a28. β 3. 1262 a5. 6. 1265 b9. 7. 1266 b23. θ 5. 1340 a14 al. συμβαίνει τοῖς ἀπόροις γίγνεσθαι εὐπόροις sim Πε 8. 1309 a7. δ 11. 1296 a29. πολλαχοῦ συμβέβηκεν ὥστε c inf Πδ 5. 1292 b12.

3. συμβαίνειν ab eveniendi serie et ordine saepe transfertur ad concludendi necessitatem. — *a*. συλλογισμός ἐστι λόγος ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει τῷ ταῦτα εἶναι Αα 1. 24 b19. 13. 32 a29. τι 6. 168 a21. συμβαίνειν ἐξ ἀνάγκης Φα 4. 187 a36. σ. ἐκ συλλογισμοῦ, λογικῶς ἐπισκοποῦσι Φδ 7. 214 a2. θ 8. 264 a9. σ. διὰ τὸν λόγον Ρα 2. 1356 a9. οὐ συμβαίνει ἐκ τῶν κειμένων τθ 2. 156 b38. ἐκ τῶν ἐξ ἀνάγκης ἀναγκαῖον τὸ συμβαῖνόν ἐστιν ηεβ 6. 1223 a1. οὐδὲν συμβαίνει ἀναγκαῖον Αα 4. 26 a4, 6. 18. 37 b22. συμβαίνει ψεῦδος, οὐδὲν σ. ψεῦδος Αα 17. 37 a36. 23. 41 a40. Οα 12. 281 b23. συμβαίνει ἀδύνατον, σ. τὸ ἀδύνατον, οὐδὲν σ. ἀδύνατον ε 13. 22 b28. Αα 17. 37 a29. 23. 41 a25. τι 29. 181 a32. Οα 12. 281 b15. συμβαίνει ἀδύνατα, ἔνια (πολλὰ) ἀδύνατα sim Μβ 2. 998 a9. 6. 1002 b31. ι 6. 1056 b5. (Α 9. 990 b27). Ογ 1. 299 a12, 3. δ 2. 309 b11. Γα 2. 315 b21. Ζγα 18. 722 a3. συμβαίνει ἄτοπον, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει ε 19. 18 b26. Αα 41. 49 b33. Φα 2. 185 a12. 3. 186 a10. η 1. 242 b21, 243 a2. οὐδὲν ἄλογον συμβαίνει Οβ 8. 289 b34. συμβαίνει ἀπορία, δυσχέρεια Ηε 14. 1137 b6. Μν 4. 1091 b22. συμβαίνει τὸ λεχθέν Οα 11. 280 b5. συμβαίνει ἀντιστρόφως Φθ 9. 265 b8. τὸ συμβαῖνον Αα 15. 34 b2, 26. τὸ συμβησόμενον τζ 10. 148 b9. θ 1. 155 b14, 156 a26, b29. συμβαίνει (συνέβαινε, συμβήσεται) c inf, veluti μὴ εἶναι ἀγαθόν Ηη 13. 1152 b25. ε 7. 1131 b13. Αα 22. 40 a30. Φζ 5. 236 a16. μδ 1. 378 b11. Ζγβ 4. 740 b16. Μβ 4. 1000 b3. η 1. 1042 a12. συμβαίνει λέγειν, λέγεσθαι Ζγα 18. 722 b24, a3. συμβαίνει ὥστε δοκεῖν αι 2. 437 b8. συμβαίνει ὅτι ἀδύνατόν ἐστι κινηθῆναι Οα 3. 270 a5. inde συμβαίνει usurpatur ubi factis ex aliqua hypothesi conclusionibus ipsa hypothesis refutatur Αα 29. 45 a39. γ 3. 72 b32, 35. αν 6. 473 a14. ita συμβαίνειν usurpatur ubi concludendo aliorum philosophorum placita refutantur ΜΑ 1. 989 a22 Bz, b1, 16. 9. 990 b12. β 2. 998 a9, 17 al. — *b*. inde συμβαίνειν, συμβεβηκέναι, συμβεβηκός id dicitur, quod cum non insit ipsi alicuius rei notioni, tamen concludendo ex ea necessario colligitur. λέγεται καὶ ἄλλως (cf 4) συμβεβηκός, οἷον ὅσα ὑπάρχει ἑκάστῳ καθ' αὑτὸ μὴ ἐν τῇ οὐσίᾳ ὄντα, οἷον τῷ τριγώνῳ τὸ δύο ὀρθὰς ἔχειν Μδ 30. 1025 a30 Bz (exemplum, quod h l adhibetur, usitatum in ea re est Ζμα 3. 643 a30. Αγ 5. 74 a25. τβ 3. 110 b22 al. cf τρίγωνον). τὸ γένος, οὗ τὰ πάθη καὶ τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα δηλοῖ ἡ ἀπόδειξις Αγ 7. 75 b1 (syn τὰ καθ' αὑτὰ ὑπάρχοντα 6. 75 a30). ad distinguendum hunc usum v συμβεβηκός ab eo qui infra (4) afferetur, interdum Aristoteles vel καθ' αὑτό addit, τὸ συμβεβηκὸς καθ' αὑτό, τὰ συμβεβηκότα καθ' αὑτά Αγ 22. 83 b19. 7. 75 b1. 6. 75 a18. Φβ 2. 193 b27. γ 4. 203 b33. Ζμα 3. 643 a28. Μβ 1. 995 b20, 25. 2. 997 a20, πολλὰ συμβέβηκε καθ' αὑτὰ τοῖς πράγμασιν Μμ 3. 1078 a5, vel similes formulas τὰ συμβεβηκότα τῷ ὄντι καθ' ὅσον ἐστὶν ὄν Μκ 3. 1061 b4 (syn πάθη a34), τῷ εὐθεῖ ἢ εὐθὺ πολλὰ συμβαίνει ψα 1. 403 a13, τὰ κοινῇ συμβεβηκότα πᾶσι

Ζμα1. 639 a18, περὶ τῶν συμβεβηκότων κατὰ τὴν τοιαύτην αὐτῆς ȣ̓σίαν Ζμα1. 641 a24, τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ἰδίων ἀπόδειξις ψα1. 402 a15 (syn ἴδια πάθη a9). saepe συμβέβηκε, συμβεβηκός simpliciter, non addito καθ' αὑτό, dicitur et lectori e disputationis perpetuitate notio definienda permittitur, Καλλίας, ᾧ συμβέβηκε ϗ ἀνθρώπῳ εἶναι ΜΑ1. 981 a20 Bz. τοῖς νέοις συμβέβηκεν ὀργίλοις εἶναι Ρα10. 1369 a9. cf φ1. 805 b33. ὅσα συμβέβηκε περὶ ψυχὴν ψα1. 402 a8 Trdlbg. cf οβ1345 b18. τὰ συμβεβηκότα ψα1. 402 b18, 21, 23, 26 Trdlbg. 5. 409 b14. λέγειν τȣ̀ς ὅρȣς ϗ αὐτῶν ϗ τῶν συμβεβηκότων Φβ2. 194 a3. τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος Μβ2. 997 a29, 33. τὰ συμβεβηκότα περὶ ἕκαστον γένος, ὅσα καθ' αὑτὰ ὑπάρχει τοῖς ζῴοις Ζμα5. 645 b1. πάθη ταῦτα ϗ συμβεβηκότα μᾶλλον ἢ ὑποκείμενα τοῖς ἀριθμοῖς Μν1. 1088 a17. τὰ πάθη ϗ τὰ συμβεβηκότα χωρίζοιτ' ἂν τῆς ȣ̓σίας ΜΑ8. 989 b3. ἡ ἀποδεικτικὴ σοφία ἡ περὶ τὰ συμβεβηκότα Μκ1. 1059 a33, 30. γ2. 1004 b7. 1. 1003 a25 Bz. γεωμετρία περὶ τὰ συμβεβηκότα πάθη τοῖς μεγέθεσιν Ρα2. 1355 b30.

4. συμβεβηκός, id quod fortuito alicui substantiae inhaeret ac vere de ea praedicatur. — a. συμβεβηκὸς λέγεται ὃ ὑπάρχει μέν τινι ϗ ἀληθὲς εἰπεῖν, ȣ̓ μέντοι ȣ̓́τ' ἐξ ἀνάγκης ȣ̓́τ' ἐπὶ τὸ πολύ Μδ30. 1025 a14 Bz. ε2. 1026 b32. κ8. 1065 a1. συμβεβηκός, ὃ μήτε ὅρος μήτε ἴδιον μήτε γένος, ὑπάρχει δὲ τῷ πράγματι, ϗ ὃ ἐνδέχεται ὑπάρχειν ὁτῳȣ̃ν ἑνὶ ϗ τῷ αὐτῷ ϗ μὴ ὑπάρχειν τα5. 102 b3-26. 8. 103 b17. δ1. 120 b34. τὰ συμβεβηκότα ȣ̓κ ἀναγκαῖα Αγ6. 74 b12, 75 a31. ȣ̓κ ἀναγκαῖον ἀλλ' ἀόριστον τὸ κατὰ συμβεβηκός Μκ8. 1065 a25. ȣ̓κ ἀναγκαῖον τὸ συμβεβηκός, ἀλλ' ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι Φθ5. 256 b10. τὰ συμβεβηκότα ἐνδέχεται μὴ ὑπάρχειν Αγ6. 75 a20. τζ6. 144 a26. Μι10. 1059 a2. τὸ ὁπότερ' ἔτυχε ϗ τὸ κατὰ συμβεβηκός Με2. 1027 a17. τὸ συμβεβηκὸς ἐγγύς τι τȣ̃ μὴ ὄντος Με2. 1026 b21. ὥσπερ ὄνομά τι μόνον τὸ συμβεβηκός ἐστιν Με2. 1026 b13. — ἀεὶ τὸ συμβεβηκὸς καθ' ὑποκειμένȣ τινὸς σημαίνει τὴν κατηγορίαν Μγ4. 1007 a35. Φα3. 186 a34. συμβεβηκός, opp πρᾶγμα τι24. 179 a28, 37. τὸ πρός τι παραφυάδι ἔοικε ϗ συμβεβηκότι τȣ̃ ὄντος Ηα4. 1096 a22. τȣ́τῳ διώρισται ȣ̓σία ϗ τὸ συμβεβηκός· τὸ γὰρ λευκὸν τῷ ἀνθρώπῳ συμβέβηκεν, ὅτι ἔστι μὲν λευκὸς ἀλλ' ȣ̓χ ὅπερ λευκόν Μγ4. 1007 a31, 32. (λευκόν, μȣσικόν, quod sit συμβεβηκὸς τῷ ἀνθρώπῳ, usitatum in hoc τȣ̃ συμβεβηκότος genere exemplum Μζ6. 1031 b22. δ11. 1018 b34 et cf μȣσικός). — τὸ συμβεβηκὸς (i e τὸ μὴ καθ' αὑτὸ συμβεβηκός) ποσαχῶς λέγεται Μδ7. 1017 a19-22 Bz. ἔστι τῶν συμβεβηκότων ἄλλα ἄλλων πορρώτερον ϗ ἐγγύτερον Φβ3. 195 b1. Μδ2. 1014 a4. τὸ συμβεβηκὸς ȣ̓ συμβεβηκότι συμβεβηκός, εἰ μὴ ὅτι ἄμφω συμβέβηκε ταὐτῷ Μγ4. 1007 b3. τὸ συμβεβηκὸς λαμβανόμενον μετὰ τȣ̃ ᾧ συμβέβηκεν sim τε4. 133 b15-134 a4. — συμβεβηκός, opp καθ' αὑτό Αγ4. 73 b4, 9, 11 (cf ȣ̓ καθὸ ὑγιάζεται τὴν ἰατρικὴν ἔχει, ἀλλὰ συμβέβηκε τὸν αὐτὸν ἰατρὸν εἶναι ϗ ὑγιαζόμενον Φβ1. 192 b25). τὰ συμβεβηκότα ȣ̓ καθ' αὑτὰ ἀλλ' ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα ἁπλῶς λέγεται Μδ9. 1018 a1. συμβεβηκός, opp ὁρισμός Αγ12. 78 a11, dist γένος, ἴδιον, τί ἐστι Αα27. 43 b7. 31. 46 b27. τα4. 101 b17. τῶν συμβεβηκότων μὴ καθ' αὑτὰ ȣ̓κ ἔστιν ἐπιστήμη ἀποδεικτική Αγ6. 75 a19. ἐπιστήμη ȣ̓κ ἔστι τȣ̃ συμβεβηκότος Με2. 1027 a20. κ8. 1064 b18, 31. τὸ συμβεβηκὸς ȣ̓δὲν μέλει τῇ τέχνῃ Ηε15. 1138 b2. ἡ διαλεκτικὴ ϗ ἡ σοφιστικὴ τῶν συμβεβηκότων εἰσὶν Μκ3. 1061 b8. τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ϗ τὸ αἴτιον κατὰ συμβεβηκός Με2. 1027 a7. δ30. 1025 a25. ἡ ὕλη αἰτία τȣ̃ συμβεβηκότος Με2. 1027 a14. — παραλογισμοὶ παρὰ τὸ συμβεβηκός τι5. 166 b28-36. 6. 168 a34-b10 (eorum λύσις τι24). τόπος φαινομένȣ ἐνθυμήματος διὰ τὸ συμβεβηκός Ρβ24. 1401 b15. — b. κατὰ συμβεβηκός. τὸ ὂν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ καθ' αὑτὸ Μδ7. 1017 a7. Φβ5. 196 b25. περὶ τȣ̃ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντος Με2-4. τῶν κατὰ συμβεβηκὸς ὄντων ȣ̓κ ἔστι γένεσις ϗ φθορά Με2. 1026 b23. τȣ̃ κατὰ συμβεβηκὸς ὄντος ȣ̓κ εἰσὶν αἰτίαι τοιαῦται οἷαί περ τȣ̃ καθ' αὑτὸ ὄντος Μκ8. 1065 a6. γίνεσθαι κατὰ συμβεβηκός Φα5. 188 a34. ἓν λέγεται τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός, τὸ δὲ καθ' αὑτό Μδ6. 1015 b16. saepissime cum formula κατὰ συμβεβηκός coniuncta legitur oppositi significatio: κατὰ συμβεβηκός, opp καθ' αὑτό Ζγε3. 783 a36. Πγ7. 1279 a1. Ηε15. 1138 b1, 4. η5. 1147 b2. 10. 1151 a33, b2. 12. 1152 b9. θ10. 1159 b20. κ8. 1178 b30. ȣ̓δὲν κατὰ συμβεβηκός ἐστι πρότερον τῶν καθ' αὑτό Φβ6. 198 a7. Μκ10. 1065 b2. τὸ μὲν καθ' αὑτὸ αἴτιον ὡρισμένον, τὸ δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἀόριστον Φβ5. 196 b28, 26. ὑπάρχειν πρώτως καθ' αὑτὸ ϗ μὴ κατὰ συμβεβηκός Φβ1. 192 b23. τῶν πρώτων ϗ καθ' αὑτὰ λεγομένων ἕν, ἀλλὰ μὴ κατὰ συμβεβηκός Μι1. 1052 a19. κατὰ συμβεβηκός, opp δι' αὑτό Ηθ9. 1159 a18. 4. 1156 b11. πάντα ϗ τὰ οἰκείως λεγόμενα ϗ τὰ κατὰ συμβεβηκός Μδ2. 1014 a8. Φβ3. 195 b4. κατὰ συμβεβηκός, opp ἁπλῶς ΜΑ7. 988 b15. Ηθ6. 1157 b4. ἐπίστασθαι ἁπλῶς, ἀλλὰ μὴ τὸν σοφιστικὸν τρόπον τὸν κατὰ συμβεβηκός Αγ2. 71 b10 Wz. ἀποδέδεικται ἁπλῶς, κατὰ συμβεβηκός Αδ17. 99 a3. κατὰ συμβεβηκός, opp φύσει ψα3. 406 a14. ἀναγκαῖον κατὰ συμβεβηκός, opp πρὸς τὴν ἕνεκά τȣ αἰτίαν Ζγδ3. 767 b14. τὰ πάθη διαιρετὰ διχῶς, κατ' εἶδος, κατὰ συμβεβηκός Ογ1. 299 a21, 22. ex oppositis eiusmodi notionibus κατὰ συμβεβηκός etiam tum explicationem habet, ubi oppositio non est addita, veluti μδ5. 382 b7. Ζγδ3. 767 b28. Ηγ13. 1118 a10. ε10. 1135 a26, b6. 11. 1136 a25. 13. 1137 a12, 23. ζ3. 1139 b35. η13. 1152 b34. 15. 1154 b17. θ5. 1157 a35. Πγ8. 1279 b36. μχ24. 856 a34. — κατηγορεῖν κατὰ συμβεβηκός (veluti τὸ λευκὸν ἐκεῖνο ἄνθρωπός ἐστιν, ubi substantia praedicatum est accidentis, κατηγορίαι παρὰ φύσιν Schol 175 a29, dist κατηγορεῖν ἁπλῶς) Αα27. 43 a34 Wz. γ19. 81 b24sqq, 82 a20 (opp κατηγορία propria nominis vi). 22. 83 a16, 20. cf Steinthal Gesch p 222, 228.

συμβάλλειν. 1. συμβεβληκότες τὰ βλέφαρα Ζιγ3. 514 a8. συμβάλλȣσι κάτω τὰ ὦτα πρὸς τὴν γῆν Ζιθ28. 606 a15. συμβάλλειν τὰς ἀκτῖνας, τὸν κύκλον μα8. 345 b6. γ5. 376 b24. τὰ βαλαύστια ταῖς ἐλαίαις συμβάλλȣσιν, ὅταν ὁμȣ̃ φυτεύωνται φτα6. 821 a25. — intr, φλὲψ συμβάλλει τῇ πρότερον ἀποσχίσει τῆς φλεβός, ταῖς ἑτέραις φλεψὶν Ζιγ3. 514 a12. 4. 514 b1. φλέβες συμβάλλȣσιν εἰς ἓν Ζμγ5. 668 b24. ᾗ συμβάλλȣσιν αἱ γένυες τῆς κεφαλῆς Ζιγ3. 514 a9. — ἐὰν μὴ (ἐάν πῃ?) συμβάλλωσιν οἱ φαῦλοι, ȣ̓ φίλοι ἑαυτοῖς, ἀλλὰ διΐστανται ηεη15. 1239 b15. — 2. συμβάλλειν, comparare. ταῦτα δεῖ πρὸς ἄλληλα συμβάλλειν sim Οδ6. 313 b18. Πβ5. 1263 b26. pass συμβάλλεσθαι, comparari Γβ6. 333 a27. Πγ15. 1286 a28. ατ972 b18. — 3. med συμβάλλεσθαι, conferre. τὰ θήλεα πότερον συμβάλλεται σπέρμα τι ἢ ȣ̓ Ζγα17. 721 a35. πλεῖον λαμβάνȣσιν οἱ συμβαλλόμενοι πλεῖον Ηθ16. 1163 a32. ȣ̓θέν, μικρὸν συμβάλλεσθαι Ηγ1. 1110 a2, b3. δ14. 1128 b2. κ10. 1181 a10. μβ3. 358 b3. συμβάλλεσθαι πρός τι μα12. 348 b30.

Ηδ 8. 1124 a20. η 15. 1154 a23. Πζ 2. 1317 b16. Ζγα 17. 721 b3. (συμβάλλεται ταύτη πρὸς τὴν ἐλευθερίαν τὴν κατὰ τὸ ἴσον Πζ 2. 1317 b16?) πλεῖστον (πλεῖστον μέρος, μεγάλα, μέγα μέρος, πολλά, τί, οὐδέν) συμβάλλεσθαι πρός τι Πη 11. 1330 b13. αι 1. 437 a12. ψα 1. 402 a5, b21. οα 2. 1343 b3. Ργ 1. 1403 b17. α 2. 1356 a12. Πβ 9. 1270 a14. ημβ 10. 1208 a30. Ζμγ 1. 661 b15. 12. 673 b25. Ζγα 19. 726 a34. Ζιγ 22. 523 a14. συμβάλλεσθαι εἴς τι, πλεῖστον (οὐδὲν) συμβάλλεσθαι εἴς τι Ηκ 10. 1180 a32. ηεα 1. 1214 b1. γ 7. 1234 a30. Ργ 6. 1407 b26. Πγ 9. 1281 b4. 12. 1283 a1, 2. συμβάλλεσθαί τί τινι Ηα 11. 1101 b5. ΜΑ 9. 991 a9. λ 10. 1076 a2. μ 5. 1079 b13. φτα 6. 821 a24 (?). — 4. συμβάλλειν i q συνιέναι, coniicere, intelligere. συμβαλόντες τὸν χρησμόν f 489. 1558 a10. ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὅμηρος f 66. 1487 a28.

συμβιβάζειν. cf συμβαίνειν 3, p 713 b10. syn συμπεραίνεσθαι, συλλογίζεσθαι τη 5. 154 a36, 155 a25. θ 3. 158 b27. 11. 161 b37. ι 28. 181 a22. cf ατ 969 a27. συμβιβάζων ὡς ἐκ πολλοῦ προενόησεν sim ρ 4. 1426 a37. 36. 1441 a6. 37. 1443 a26. χρὴ καὶ εἰκάζοντα συμβιβάζειν ρ 4. 1426 b3. pass, ῥητέον συμβιβασθέντας ὁμοίως πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ ἀναγκαῖον τι 24. 179 a30.

σύμβιος Ηι 11. 1171 a23.

συμβιοῦν Ηδ 11. 1126 a31. ι 3. 1165 b30. ημβ 15. 1213 a29. πῶς συμβιωτέον ἀνδρὶ πρὸς γυναῖκα Ηθ 14. 1162 a29. συμβιώσαντες, συμβιώσεσθαι μετά τινος ρ 1. 1421 a37. ημβ 15. 1212 b31, 1213 a28.

συμβλάπτειν. βραχεῖς ὄντες (οἱ τοῦ ποδὸς δάκτυλοι) ἧττον ⟨ἂν⟩ συμβλάπτοιντο Ζμδ 10. 690 b6.

συμβλητικὸν πρὸς τὴν τῶν ἐνυπνίων φαντασίαν πλ 14. 957 a29.

συμβλητός. μονάδες συμβληταὶ ὁποιαιοῦν ὁποιαισοῦν Μμ 6. 1080 a20 (Bz ad μ 6). μονάδες συμβληταὶ καὶ ἀδιάφοροι Μμ 7. 1081 a5. συμβλητὰ κατὰ τὸ μᾶλλον τα 15. 107 b13. πᾶν ἀγαθὸν πρὸς πᾶν ἂν εἴη συμβλητόν Πγ 12. 1283 a4, 8. συμβλητὰ τὰ στοιχεῖα κατὰ τὸ ποσόν, ᾗ δύνανται Γβ 6. 333 a19, 21, 24, 26, 31. κίνησις ποία ποίᾳ συμβλητή Φη 4. τὰ συμβλητὰ μὴ ὁμώνυμα, τὸ συνώνυμον πᾶν συμβλητόν Φη 4. 248 b9, 249 a4. τα 15. 107 b17. πάντα συμβλητὰ δεῖ πως εἶναι, ὧν ἐστὶν ἀλλαγή Ηε 8. 1133 a19.

συμβοηθεῖν τινί ρ 37. 1445 a10.

συμβόλαιον. ποιήσασθαι τὸ συμβόλαιον ρ 14. 1431 a17. ἀρχὴ πρὸς ἣν ἀναγράφεσθαι δεῖ τὰ ἴδια συμβόλαια Πζ 8. 1321 b34. πιστοὶ πρὸς τὰ συμβόλαια Πγ 13. 1283 a33. πλεονεξία ἐστὶν ἡ περὶ τὰ συμβόλαια πλημμέλεια αρ 7. 1251 a33. τῶν ἀρχείων ὅσα περὶ τὰ συμβόλαια ποιεῖται τὴν ἐπιμέλειαν Πη 12. 1331 b7. δύναμις ἡ τῶν περὶ τὴν ἀγορὰν συμβολαίων κυρία Πδ 15. 1300 b12. δίκαι περὶ συμβολαίων Πβ 5. 1263 b20. γ 1. 1275 b9. αἱ περὶ τὰ συμβόλαια δικαιολογίαι ρ 2. 1421 b13. περὶ τῶν πρὸς ἄλλας πόλεις συμβολαίων πῶς ἐνδέχεται λόγῳ χρήσασθαι ρ 3. 1424 b28-30. τῶν ἑκουσίων συμβολαίων δίκας μὴ εἶναι Ηι 1. 1164 b13 Fr. τὸ δίκαιον ἐν ἰσότητι συμβολαίων ημα 34. 1193 b24. τὰ συμβόλαια οὐ βούλονται διαλύειν Πγ 3. 1276 a10. τὸ ἀκριβὲς ἐπὶ τῶν συμβολαίων ἀνελεύθερον εἶναι δοκεῖ Μα 3. 995 a11.

συμβολή. 1. (τὰ γράμματα) τὰ μὲν τῆς γλώττης εἰσὶ προσβολαί, τὰ δὲ συμβολαὶ τῶν χειλῶν Ζμβ 16. 660 a6. συμβολαὶ τῶν νεύρων ακ 802 b16. εἰς τὰς συμβολὰς τῶν κεφαλῶν πν 5. 483 b33. εἰς φωνήεντα τελευτᾶν ταῖς συμβολαῖς καὶ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι ρ 24. 1434 b35. — 2. συνθῆκαι καὶ συμβολαί Ρα 4. 1360 a15.

σύμβολον. 1. pars. ἀφ' ἑκατέρας διαιρέσεως ὥσπερ σύμβολον λαμβάνοντας συνθετέον Πδ 9. 1294 a35. ὥστε καθάπερ ἐκ συμβόλων συνίσταιτο ἂν ὁ ἀὴρ ὑγρὸς καὶ θερμός μβ 4. 360 a26. ὡς σύμβολα ὀρέγεται ἀλλήλων τὰ ἐναντία ηεη 5. 1239 b31. ὅσα στοιχεῖα ἔχει σύμβολα πρὸς ἄλληλα, ταχεῖα τούτων ἡ μετάβασις Γβ 4. 331 a24, 34. 5. 332 a32. ἐν τῷ ἄρρενι καὶ τῷ θήλει οἷον σύμβολον ἐνεῖναι (cf Ἐμπεδοκλῆς p 242 a42) Ζγα 18. 722 b11. — 2. pactum. συνθῆκαι περὶ τῶν εἰσαγωγίμων καὶ σύμβολα περὶ τοῦ μὴ ἀδικεῖν Πγ 9. 1280 a39, 37. ἀπὸ συμβόλων κοινωνεῖν Πγ 1. 1275 a10. δίκαι ἀπὸ συμβόλων f 378. 1541 a10, 9. 380. 1541 b3. — 3. σύμβολον, syn σημεῖον. τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων σύμβολα ε 1. 16 a4 (Wz, Steinthal p 182-186. syn σημεῖον a6). 14. 24 b2. τὰ ὀνόματα σύμβολα ἀντὶ τῶν πραγμάτων ε 2. 16 a28. τι 1. 165 a8. αι 1. 437 a15. ἃ ἴσασι σύμβολα γίνεται ἐκείνων ὧν οὐκ ἴσασι Ργ 16. 1417 b2. ὁ τόπος τὸ σύμβολα λέγειν Ργ 15. 1416 a36. — τὸ παραδιδόμενον τοῖς εἰσιοῦσιν εἰς τὸ δικαστήριον σύμβολον f 420. 1548 a13, 19. — 4. σύμβολα Πυθαγόρου f 192. 1512 a40.

συμβουλεύειν, dist ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν, κατηγορεῖν καὶ ἀπολογεῖσθαι Ρβ 18. 1391 b32. 22. 1396 a7 (cf 12, 16, 22), 30 (cf 28, 29), 25 (cf 26). dist ἐπιδείκνυσθαι, ἀμφισβητεῖν Ρβ 18. 1391 b25. περὶ τίνων ἐστὶ τὸ συμβουλεύειν Ρα 4. ρ 3. τῷ συμβουλεύειν σκοπὸς τὸ συμφέρον Ρα 6. 1362 a17. πῶς δεῖ τὸν σύμβουλον συμβουλεύειν f 136. 1501 a31. χρῶνται πάντες τῷ μειοῦν καὶ αὔξειν συμβουλεύοντες Ρβ 18. 1391 b32. — med, οἱ συμβουλευόμενοι ρ 3. 1425 a37.

συμβούλευμα Περιάνδρου πρὸς Θρασύβουλον Πε 10. 1311 a20.

συμβουλευτικὸν γένος τῶν λόγων, dist δικανικόν, ἐπιδεικτικόν Ρα 3. 1358 b7. ἐν τοῖς συμβουλευτικοῖς εἴρηται Ρβ 18. 1391 b21.

συμβουλή. τῆς συμβουλῆς (in rebus publicis) μεταδιδόναι πᾶσι Πδ 14. 1298 b33. ποιεῖσθαι τὴν συμβουλὴν ἐπί τινι f 136. 1501 a32. — συμβουλῆς τὸ μὲν προτροπὴ τὸ δὲ ἀποτροπή Ρα 3. 1358 b8. περὶ τίνων ἐστὶ συμβουλή Ρα 4. ρ 3. ἔχει κοινὸν εἶδος ὁ ἔπαινος καὶ αἱ συμβουλαί Ρα 9. 1367 b36. τὰς κατὰ τὸ εἰκὸς γινομένας συμβουλὰς ἀπίστους ποιεῖν ρ 9. 1429 b33.

συμβουλία. ἡ Περιάνδρου Θρασυβούλῳ συμβουλία Πγ 13. 1284 a27. καθ' ἑκάστην συμβουλίαν ρ 3. 1423 a17.

σύμβουλος. ἀπιστοῦντες ἡμῖν αὐτοῖς συμβούλους παραλαμβάνομεν εἰς τὰ μεγάλα Ηγ 5. 1112 b10. πῶς δεῖ τὸν σύμβουλον συμβουλεύειν f 136. 1501 a31. — οἱ καλούμενοι σύμβουλοι (apud Thurios) Πε 7. 1307 b14.

Σύμηθεν (Hom B 671) Ργ 12. 1414 a3.

συμμάχεσθαι. συμμαχεσάμενοι πρὸς τὸν δῆμον, πρὸς τὸν βάρβαρον Πδ 15. 1300 a18. Ρβ 22. 1396 a18.

συμμαχία, dist πόλις, ἡ συμμαχία βοηθείας χάριν, ἕνεκα τοῦ συμφέροντος Πβ 2. 1261 a24 sqq. γ 9. 1280 a34, b8, 23. Ηθ 5. 1157 a27. γραφαὶ περὶ συμμαχίας Πγ 9. 1280 a40. βουλεύεσθαι περὶ συμμαχίας Πδ 14. 1298 a4, 26. περὶ συμμαχιῶν πῶς ἐνδέχεται λόγῳ χρήσασθαι ρ 3. 1423 a24, 1424 b27-1425 a8.

συμμαχικός. ἐν τῷ συμμαχικῷ (Isocr) Ργ 17. 1418 a32.

σύμμαχος. περὶ συμμάχων πῶς ἐνδέχεται λόγῳ χρήσασθαι ρ 3. 1424 b27-1425 a8.

συμμέθεξις τῶν χαλεπῶν ηεη 12. 1245 b34.

συμμεθιστάναι. οὐ μένων (ὁ νότος) ἐν ταὐτῷ τόπῳ συμμεθίστησι καὶ τὴν τοῦ ἀέρος κίνησιν πκς 2. 940 b5.

συμμένειν. αἴτιον τοῦ ἓν εἶναι καὶ συμμένειν Μμ 2. 1077 a24. τοῦ συμμένειν τὰς οὐσίας (Democr) μετ' ἀλλήλων τίς ἡ

αἰτία f 202. 1514 b25. ἡ φιλία, ἡ πόλις συμμένει ρ39. 1446 b9. Ηε8. 1132 b34, 1133 a2. οὐκ ἴσον οὐδὲ συμμένει Ηε8. 1133 a12. μὴ δύνασθαι τὴν φωνὴν συμμένειν μηδὲ διατείνειν ἐπὶ πολὺν τόπον ακ800 b30.

συμμεταβάλλειν τοὺς τόπους μβ3. 358 b33. — intr, συμμεταβάλλειν τινί vel omisso dativo Φθ5. 256 b17. 10. 267 b2. Ηα11. 1100 a28. Ζιβ11. 503 b7. κ1. 634 b11. Ζγα2. 716 b4, 11. β6. 845 a21. ημα10. 1178 b2. μχ8. 851 b17. (συμμεταβάλλει v l, μεταβάλλει Bk Ζμβ6. 651 b25.)

συμμεταπίπτειν. ἡ διὰ τὸ συμφέρον φιλία συμμεταπίπτει τῷ συμφέροντι ημβ11. 1209 b16.

συμμετέχειν βουλῆς, τῶν χαλεπῶν Πη10. 1330 a21. ηεη12. 1245 b35, 38.

συμμέτοχος. οὐδεμία τῶν τοιούτων φύσεων χωρίζεται τῆς συμμετόχου αὐτῆς φτα1. 816 b19.

συμμετρεῖσθαι μχ20. 853 b39.

συμμετρία (cf σύμμετρος). 1. συμμετρία ἀριθμοῦ ἢ ἀριθμὸς ἴδιον πάθος Μγ2. 1004 b11. ὁ μαθηματικὸς τῶν ποσῶν τὰς συμμετρίας καὶ ἀσυμμετρίας σκοπεῖ Μκ3. 1061 b1. οὐκ ἔστιν ἰσότης μὴ οὔσης συμμετρίας Ηε8. 1133 b18. — 2. ἡ ὑγίεια συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν ἐστίν Φη3. 246 b5, 21. τζ2. 139 b21. 6. 145 b8. ἐν τῇ τοῦ ἄρρενος μίξει καὶ τοῦ θήλεος δεῖ τῆς συμμετρίας Ζγδ2. 767 a23. 4. 772 a17. τὴν τῆς θερμότητος συμμετρίαν εἰς τὴν κίνησιν παρασκευάζομεν Ζγβ6. 743 a33. οὐχ ἡ αὐτὴ συμμετρία ἐν πᾶσίν ἐστιν Ηκ2. 1173 a26. ποὺς ὑπερβάλλων τῆς συμμετρίας Πγ13. 1284 b9. αὐξάνειν παρὰ τὴν συμμετρίαν Πε8. 1308 b12. cf 3. 1302 b36 (syn παρὰ τὸ ἀνάλογον 1302 b34).

σύμμετρος. 1. γραμμαὶ σύμμετροι αἱ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμεναι ατ968 b6. ὁ ἀριθμὸς σύμμετρος Μδ15. 1021 a5. μῆκος σύμμετρον Αα31. 46 b10. γραμμαὶ σύμμετροι μήκει, δυνάμει ατ970 a2. βάρη σύμμετρα ἢ ἀσύμμετρα Οα6. 273 b10. πόροι σύμμετροι πρὸς ἀλλήλους Γα8. 324 b35. τὸ νόμισμα ὥσπερ μέτρον σύμμετρα ποιεῖ Ηε8. 1133 b16, 19. τὸ σύμμετρόν ἐστιν ἕν πιζ1. 915 b39. ἀδύνατον τὸ τὴν διάμετρον σύμμετρον εἶναι (τῇ πλευρᾷ), usitatum exemplum Αα23. 41 a27 Bz. γ2. 71 b26. 33. 89 a30. Φδ12. 221 b25. Οα11. 281 a7. Μγ8. 1012 a33 (Bz ad A2. 983 a16). δ7. 1017 a35. 12. 1019 b24. 29. 1024 b20. Ρβ19. 1392 a18. — 2. σύμμετρος, opp ὑπερβάλλων, ἐλλείπων Ηβ2. 1104 a18. ημα5. 1185 b20. β11. 1210 a21. ψυχρότερα τῆς συμμέτρου κράσεως sim Ζμβ7. 652 b35. Ζγε1. 779 b27. ἐν τῷ σύμμετρον ἢ ἀσύμμετρον εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀπιόν Ζγα18. 723 a29. cf 19. 727 b12. πολιτεία ἀρίστη οὐ γίνεται ἄνευ συμμέτρου χορηγίας Πη4. 1325 b37. σύμμετρος γίνεται ἡ θερμότης μβ5. 362 a4. σύμμετρα τὰ θερμὰ καὶ ψυχρά Αγ13. 78 b18 sqq. τοῦτο (ὁ θώραξ) σύμμετρον πρὸς τὸ κάτω Ζμδ10. 686 b7. σύμμετρα πρὸς ἄνθρωπον sim ηεγ1. 1229 b17. Πδ14. 1298 b25. σύμμετρον τῷ καιρῷ Ρα8. 1366 a21. ημβ16. 1213 b17. ἀποστῆναι τοῦ συμμέτρου (int πρὸς τὴν τῆς ὄψεως δύναμιν) ημβ6. 1213 b8. συμμετρότερον ἀράχνιον, dist μακροσκελέστερον Ζι39. 623 a29 Aub. — οἱ μικροὶ ἀστεῖοι ἢ σύμμετροι, καλοὶ δ' οὔ Ηδ7. 1123 b7. — συμμέτρως ἔχειν τα15. 107 b9. Ζγβ4. 739 b3. cf Ζγγ2. 752 a33. ἐνταῦθα τὸ μόριον ὑπέκειτο συμμέτρως μάλιστα Ζμδ10. 686 a13. ἀφίησι τοὺς πτόρθους εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρως θ51. 834 a15.

συμμηχανᾶσθαι, pass, ταύτῃ συμμεμηχανῆσθαι καὶ τὸ εἶδος [καὶ] τῇ φύσει τῆς χειρὸς Ζμδ10. 687 b6.

συμμιγνύναι. trans, συμμιγνύναι τὸ τῶν ἀπόρων πλῆθος καὶ τὸ τῶν εὐπόρων Πε8. 1308 b29. συμμιγνύντα τὰς δυνάμεις αὐτῶν (τῶν τοῦ λόγου εἰδῶν) ρ6. 1427 b32. ὅπως μὴ διαφθαρῇ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ συμμιγείσης τῆς θαλάττης μα14. 352 b30. οἷον ἂν ᾖ τὸ συμμιχθέν, τοιοῦτον ποιεῖ τὸν χυμόν μβ3. 358 b22. περίττωμα συμμίγνυται, σπέρμα οὐ συμμίγνυται, συμμιγνυμένου ἀεὶ πλείονος αἱματώδους Ζγα18. 726 a12. 21. 730 a11. γ1. 751 b33. cf S II 436. — intr, πλείους θάλατται πρὸς ἀλλήλας οὐ συμμιγνύουσαι κατ' οὐδένα τόπον μβ1. 354 a1.

σύμμιξις. πάθη τἆλλα (τοῦ ὕδατος) διά τινα σύμμιξιν τοῦ ὕδατός ἐστιν μβ3. 358 b21, cf a5. τῶν δὲ ποικίλων (ζῴων) καὶ γιγνομένων ἐκ συμμίξεως τῇ μὲν λευκὸν τῇ δὲ μέλαν φαίνεται ὂν (τὸ δέρμα) Ζγε5. 785 b5.

συμμίσγειν. συμμισγομένων καὶ συνδιακρινομένων ἀλλήλοις ξ2. 977 a3.

συμμύειν. κτένες χάσκουσι καὶ συμμύουσιν Ζιδ8. 535 a18. ὅταν συλλάβῃ ἡ ὑστέρα τὸ σπέρμα, εὐθὺς συμμύει· συμμέμυκε τὸ τῆς ὑστέρας στόμα sim Ζιη4. 583 b29. 2. 582 b19. κ2. 635 a30. Ζγα19. 727 b22. β4. 739 a32. δ5. 774 a26. πόροι συμμύουσι, συμμεμύκασιν, opp ἀναστομοῦνται πβ8. 867 a16. 9. 867 a20. 20. 868 a18. ὄμμα συμμύον, συμμεμυκός φ3. 807 b2, 36. πκ22. 925 a29. συμμύειν (?) ακ802 a39.

συμπάθεια. ὅσα ἐκ συμπαθείας πζ.

συμπαθεῖν δοκεῖ ἀλλήλοις ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα φ4. 808 b11.

συμπαθής. ἅπαν ἂν συμπαθὲς ἦν ἑνὸς μορίου πονήσαντος Ζμδ10. 690 b4. τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ θερμὸν καὶ ἡ ἀρχὴ συμπαθέστατόν ἐστιν Ζμβ7. 653 b6. ἀκροώμενοι τῶν μιμήσεων γίγνονται πάντες συμπαθεῖς Πθ5. 1340 a13. συμπαθής ἐστιν ὁ ἀκροατὴς τῷ ᾄδοντι πιδ40. 921 a36. ἡ ψυχή τε καὶ τὸ σῶμα συμπαθῆ, οὐ μέντοι συνδιατελοῦντα ἀλλήλοις φ4. 808 b19. ἐν ταῖς μέθαις ἡ ψυχὴ συμπαθὴς γινομένη πταίει πγ31. 875 b29 (cf συμπάσχειν b32). — αἱ γυναῖκες (βοτάνην τινὰ περιάψασαι) ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν συμπαθέστερον ἐρῶνται θ163. 846 b9.

συμπαρακολουθεῖν. τὰ τῆς ἐλάττονος φλεβὸς μέρη, συμπαρακολουθοῦντα τοῖς τῆς μεγάλης Ζιγ4. 514 a24. — ἄτοπον τὸ τῷ ἀδίκῳ συμπαρακολουθεῖν τὴν φρόνησιν, syn παρακολουθεῖν ημβ3. 1199 a25, 27. cf παρακολουθεῖν p 564 a28-38.

συμπαραλαμβάνειν. ἅτερος συμπαρέλαβε τοὺς ἐκτὸς τῆς πολιτείας ὡς ἐπηρεασθείς Πε4. 1304 a16. συμπαραλαμβάνειν τὰς τῶν προτέρων δόξας, πρὸς ἐγκώμιον κυνὸς τὸν ἐν οὐρανῷ κύνα, γνώμας, τὸ ἴδιον al ψα2. 403 b22 (v l συμπεριλαμβάνειν) Ρα3. 1358 b24, 27. β24. 1401 a16. ρ8. 1428 a37, b7. 23. 1434 a37. 26. 1435 b21. συμπαραλαμβάνειν πρὸς εὐδαιμονίαν τὴν ἐκτὸς εὐετηρίαν, τὴν φιλίαν Ηα9. 1098 b26 (v l συμπεριλαμβάνουσι). ημβ11. 1208 b6. συμπαραληπτέον τὰς ἐλαττώσεις ρ37. 1442 a15. συμπαραληπτέα ἡ φιλία ημβ11. 1208 b6. (inde συμπαραλαμβάνειν pro συμπεριλαμβάνειν scribendum videtur πο6. 1450 a21. ρ32. 1438 b26. Vhl Rgfolge 158 n 10.)

συμπαρανεύειν. ὅταν ἀμφίβολα λέγωσιν (οἱ μάντεις), συμπαρανεύουσιν (οἱ πολλοί) Ργ5. 1407 a37.

συμπαρεῖναι. ἐκ τῶν συμπαρόντων ἡμῖν ἢ τοῖς ἐναντίοις (πολλὰ ποιήσομεν σημεῖα) ρ13. 1431 a3.

συμπαρέπεσθαι. ἀμιγεστέρα γίνεται ἡ ὀσμὴ τῶν συμπαρεπομένων ὀσμῶν πιβ4. 907 a1.

συμπαρορμᾶν. συμβάλλεσθαι καὶ συμπαρορμᾶν πρὸς τὸ τὴν ψυχὴν ἐπιτελεῖν τὸ αὐτῆς ἔργον ημβ10. 1208 a16, cf συνεργεῖν a18.

σύμπας. τὸ σύμπαν, syn τὸ σύνολον, opp μέρος τε5. 135 ª22-ᵇ6. ἡ σύμπασα γῆ, opp μία βῶλος Οα7. 276 ª3. εἴς τις συμπάντων ὑπερέχων Πγ18. 1288 ª35. ὁ σύμπας οὐρανός κ6. 397 ᵇ27. τὸ σύμπαν, τὰ σύμπαντα, i e ὁ κόσμος κ6. 399 ª14, 18, ᵇ10. 1. 391 ᵇ4. cf πᾶς p 571 ᵇ54.

συμπάσχειν τινί ρ8. 1428 ᵇ3 Spgl. τοῖς τῆς ψυχῆς παθήμασι τὸ σῶμα συμπάσχει φ1. 805 ª6. cf Αβ27. 70 ᵇ16. πγ31. 875 ᵇ32. τοῦ κυρίου τῶν ἄλλων πάντων αἰσθητηρίων πεπονθότος τι συμπάσχειν ἀναγκαῖον ϗ τὰ λοιπά υ2. 455 ª34. ὅταν δοξάσωμέν τι δεινόν, εὐθὺς συμπάσχομεν ψγ3. 427 ᵇ22.

συμπείθειν. οἱ ῥητορικοὶ λόγοι συμπείθουσιν Αγ1. 71 ª9. cf Ζγδ3. 769 ᵇ21. συμπείθειν, συμπεῖσαί τινα Ηδ11. 1126 ª4. Πζ3. 1318 ᵇ3. καλῶς ἔχει συμπείθειν ἑαυτοὺς τοὺς πατρίους λόγους ἀληθεῖς εἶναι Οβ1. 284 ª2. συνεπείσθησαν Πε7. 1307 ᵇ15. συνεπείσθη c inf Πδ11. 1296 ª38.

συμπέμπειν. πρὸς τοὺς πολίτας ὠφελίμως (ἔξουσιν αἱ θυσίαι), ἐὰν ἱππεῖς ϗ ὁπλῖται διεσκευασμένοι συμπέμπωσιν ρ39. 1446 ᵇ5.

συμπεραίνεσθαι, logice, τὶ κατά τινος Αβ19. 66 ª38. ῥᾷον ἓν συμπεράνασθαι ἢ πολλά τη5. 154 ª33. ἀγαπητὸν ἐκ τῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λέγοντας τοιαῦτα ϗ συμπεραίνεσθαι Ηα1. 1094 ᵇ22. — pass, τὸ συμπερανθέν Ηη3. 1146 ª26. 5. 1147 ª27. ἔστω συμπεπερασμένον Αα25. 42 ª8. συμπεπερασμένος λόγος τθ11. 162 ª4. 12. 162 ª36. ἡ λύσις τῇ μὲν ὅτι ψευδής τῇ δὲ ὅτι οὐ συμπεραίνεται (sc ὁ λόγος?) Φα3. 186 ª24. συμπεραίνεται, συμπεραινόμενος pass τθ11. 161 ᵇ20. 12. 162 ᵇ2, 4, 5 sqq. — (οὐ συμπεπερασμένῳ χρόνῳ ατ969 ª27, fort τὸ ἐν πεπερασμένῳ χρόνῳ.) — συμπεραίνειν, intr, τοῦτο συμπεραίνει ϗ ἐπεκτείνεται εἰς τὴν τοῦ θήλεος χώραν ϗ ὑποδοχήν Ζιε5. 541 ª2.

συμπεραντικῶς εἰπεῖν τι15. 174 ᵇ11 (cf συμπερασματικῶς).

συμπέρασμα, conclusio Αα8. 30 ª5. 9. 30 ª29, 35. 17. 37 ᵇ2. 20. 39 ª6, 12, ᵇ8, 13, 16, 19, 21 ac saepissime. opp αἱ προτάσεις, αἱ ὑποθέσεις, αἱ ἀρχαί Αα15. 34 ª21-23. Φβ3. 195 ª18. Μδ2. 1013 ᵇ20. Ηζ3. 1139 ᵇ34. Ζκ7. 701 ª11. dist συλλογισμός (συλλογισμός est ea ratiocinatio, per quam efficitur τὸ συμπέρασμα) Αα24. 41 ᵇ29, 27. 25. 42 ª5, 13, 37, ᵇ4, β4. 57 ª39. γ26. 87 ª15, 16-21, et omnino Αα2-4 ubi συμπέρασμα ἀληθές ubivis ad veritatem conclusionis, non ad formam syllogismi refertur. συμπέρασμα τῆς ἀποδείξεως Αδ10. 93 ª8. ὥσπερ συμπεράσμαθ᾽ οἱ λόγοι τῶν ὅρων εἰσίν ψβ2. 413 ª16. οὐ δεῖ τὸ συμπέρασμα ἐπερωτᾶν Ργ18. 1419 ᵇ1. δεῖ ἐκ τῶν κειμένων συμβαίνειν τὸ συμπέρασμα τι6. 168 ª21. συμπέρασμα ἀναγκαῖον (i e τοῦ ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν) Αα9. 30 ª29, 35, ᵇ3, 19. 16. 35 ᵇ38 al. τὸ συμπέρασμα τὶ κατά τινός ἐστιν Αβ1. 53 ª8 (sed Αβ1. 53 ª17 συμπέρασμα non conclusionem significat, sed eum terminum ad quem tendit conclusio, subiectum conclusionis, Wz). ποιεῖν συμπέρασμα Αα25. 42 ᵇ20. τὸ συμπέρασμα ὅμοιον ταῖς ἀρχαῖς Αα27. 43 ᵇ36.

συμπερασματικῶς τὸ τελευταῖον εἰπεῖν Ρβ24. 1401 ª3 (cf συμπεραντικῶς).

συμπεριάγεσθαι. (ἡ ἀναθυμίασις) συμπεριάγεται περὶ τὴν γῆν ὑπὸ τῆς φορᾶς τῆς κύκλῳ μα7. 344 ª12.

συμπεριλαμβάνειν πολλὴν ἀναθυμίασιν ξηράν μβ3. 358 ª33. τὰ ἐκ τοῦ πλαγίου (ἐπικαλύμματα) οὐ δύναται συμπεριλαμβάνειν (τὰ ᾠά) Ζιε17. 549 ª33. δύνανται αἱ ἀναθυμιάσεις συμπεριλαβεῖν τὴν αἰτίαν τῆς τῶν βοτανῶν ὑπάρξεως φτβ3. 824 ᵇ7. — ἐν τῷ τοῦ ἑτέρου λόγῳ συμπεριειλῆφθαι ϗ θάτερον τζ4. 142 ª31. οἱ ἔξωθεν συμπεριλαμβάνοντες ηεη5. 1239 ᵇ7 (syn οἱ ἔξωθεν περιλαμβάνοντες ϗ ἐπὶ πλέον λέγοντες 1. 1235 ª5). — (pro συμπεριλαμβάνειν πο6. 1450 ª21. ρ32. 1438 ᵇ26 scribendum videtur συμπαραλαμβάνειν, Vhl Rgfolge 158.)

συμπεριοδεύειν. πολλαὶ ἀμπώτεις λέγονται ϗ κυμάτων ἄρσεις συμπεριοδεύειν ἀεὶ τῇ σελήνῃ κ4. 396 ª26.

συμπεριπατεῖν. ἀπολείπουσιν (οἱ ἐξώτερω ἀποκάμπτοντες τοῦ τέρματος) τοὺς συμπεριπατοῦντας Ργ9. 1409 ᵇ24.

συμπεριστρέφεσθαι. τῶν ἄστρων τὰ ἀπλανῆ τῷ σύμπαντι οὐρανῷ συμπεριστρέφεται κ2. 392 ª10.

συμπεριφέρειν. τὸ καρκίνιον ὅταν εἰσδύσῃ, συμπεριφέρει τὸ ὄστρακον Ζιε15. 548 ª19.

συμπέττειν. ἡ γῆ συμπέττει τῇ θερμότητι, πάντα συμπέττεται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θερμότητος Ζγγ2. 753 ª19, 752 ᵇ33. — τὸ ἐπ᾽ ἐκεῖνο μέρος συμπέττει τὸ παρακείμενον ἧπαρ Ζμδ3. 677 ᵇ34. ὁ σπλὴν δύναται συμπέττειν· (κάραβος) συμπέψασα· τῇ γλώττῃ λείχουσα (τὰ τυφλὰ ἡ ἀλώπηξ) ἐκθερμαίνει ϗ συμπέττει· αἱ μέλιτται ἐπικάθηνται ἐπὶ τοῖς κηρίοις ϗ συμπέττουσι Ζμγ7. 670 ᵇ6. Ζιε17. 549 ᵇ7. ζ34. 580 ª10. ι40. 625 ª6. ταῖς ὄρνισι λαβοῦσα ἡ ὑστέρα συμπέττει Ζικ6. 638 ª3. ἡ ὄρνις ἐπῳάζουσα ϗ συμπέττουσα· ἡ ἐν τῷ ζῴῳ θερμότης ἀποκρίνουσα ϗ συμπέττουσα Ζγγ2. 752 ᵇ17. 11. 762 ᵇ8. θερμότης ἐλάττων ἢ ὥστε ὁμαλῦναι ϗ συμπέψαι μδ3. 381 ª20. ὁ ἄκρατος θερμότερος ὢν συμπέττει τὰ λοιπά πγ3. 871 ª21. 22. 874 ª33. — ἡ τροφὴ συμπέττεται διὰ λουτρῶν μδ2. 379 ᵇ23. τὸ ᾠὸν πάλιν συμπεττόμενον, τὸ ὠχρὸν συμπεττόμενον Ζιζ2. 560 ᵇ17. Ζγγ2. 753 ᵇ2. ἡ θάλαττα συμπεττομένη Ζιθ2. 590 ª21 Aub. ὁ τόπος συμπεττόμενος Ζμδ3. 677 ᵇ27.

συμπηγνύναι. ὅταν τὸ πέριξ ᾖ ψυχρὸν ϗ συνάγῃ ϗ συμπηγνύῃ τὸ σῶμα αν4. 472 ª34. — pass, ἡ μελίκηρα, ὥσπερ ἂν εἰ ἐκ λεπυρίων ἐρεβίνθων λευκῶν πολλὰ συμπαγείη Ζιε15. 546 ᵇ21. ὅταν συμπαγῶσιν αἱ ἀναθυμιάσεις φτβ3. 824 ᵇ7.

σύμπηξις. ἡ σύμπηξις τοῦ ἐνόντος ὑγροῦ ἐργάζεται τὴν ψυχρότητα κ4. 394 ª35. ἀπὸ τοῦ ὕδατος ἡ σύμπηξις (τῆς βοτάνης ἐστίν) φτβ1. 822 ª15.

συμπιέζειν. τὸ ἔλαττον συμπιέζει τὸ πλέον πκα26. 929 ᵇ39. — pass, τὸ ἔλαττον ὑπὸ τοῦ μείζονος ὠθούμενον οὐχ οἷόν τε κυμαίνειν, ἀλλὰ συμπιέζεσθαι μᾶλλον ϗ συγχωρεῖν ἕτερον ἑτέρῳ Οβ14. 297 ª11. συμπιέζεσθαι ἀναγκαῖον τὰς ἀκοὰς διασπωμένου τοῦ στόματος πια44. 904 ª21. ἡ κοιλία συμπιεζομένη ταῖς πλευραῖς κάτω πλδ11. 964 ᵇ3.

συμπιεσμός. διὰ τὸν ἐντὸς συμπιεσμὸν σχίζει τὴν γῆν ἡ ἀτμίς φτβ1. 822 ᵇ28.

συμπιλεῖσθαι, opp συνεπεκτείνεσθαι Φδ9. 216 ᵇ29, dist μεθίστασθαι Φδ8. 216 ª31. τὸ αὐτὸ μέγεθος οὐ δοκεῖ συμπιληθὲν γίνεσθαι βαρύτερον Ογ7. 305 ᵇ7. τοὺς ἐν τοῖς ψυχροῖς συμπιλεῖσθαι πιδ8. 909 ᵇ23. ὁ ἀὴρ ὁ συμπιληθεὶς ἐν τῇ χιόνι φτβ3. 825 ª11.

συμπίλησις τῆς ὑγρότητος φτβ4. 826 ª18.

συμπίνειν Ηι12. 1172 ª3. ηεη12. 1245 ª13. συμπίνειν μετά τινος Πε10. 1311 ª40.

συμπίπτειν. 1. οἱ ὀφθαλμοὶ μικροὶ γίνονται ϗ συμπίπτουσιν Ζιζ3. 561 ª21. Ζγβ6. 743 ᵇ35. opp λαμβάνειν μέγεθος Ζγβ6. 744 ª14, 17, 16, 743 ᵇ35, 33. 7. 746 ª8. αἱ φλέβες, οἱ πόροι συμπίπτουσιν Ζιγ2. 511 ᵇ15. Ζγδ8. 777 ª25. πλγ12. 962 ᵇ29. λδ12. 964 ᵇ10 (opp ἀνεῷχθαι ᵇ12). ὁ ὀμφαλὸς συμπίπτει, συμπεπτωκὼς ἀπολύεται Ζγγ2. 754 ª10. Ζιζ3. 562 ª6. συμπίπτει ϗ γίνεται ῥυσά πκδ10. 937 ª2. αἱ κοιλίαι

τοῦ νέφους συμπίπτουσι πκς6. 940 b31. ὁ ἀὴρ συμπίπτει, syn συστέλλεται πκε22. 940 a6. αἱ θερμαὶ φύσεις ἐν τῷ θέρει συμπίπτουσιν πδ25. 879 a32. — 2. αἱ παράλληλοι οὐ συμπίπτουσιν Αγ12. 77 b23. 5. 74 a14. οἱ πόροι παρ' ἀλλήλους εἰσὶ ϗ οὐ συμπίπτουσιν, πλεῖστον ἀπήρτηνται ἀλλήλων ϗ οὐ συμπίπτουσιν Ζια16. 495 a15, 18. τὸ οὐροπύγιον καθ' ὃ συμπίπτουσιν ὀχεύοντες Ζι50. 631 b26. οὐ κατὰ τὸ αὐτὸ συνέπεσε τὸ πέρας τοῦ αἰδοίου ϗ ὁ τοῦ περιττώματος πόρος Ζγδ4. 773 a21. οὗ συμπίπτει ἡ ὄψις πλα25. 960 a1. ἀμφοῖν ἔχοντες τυγχάνομεν αἴσθησιν, ᾗ ϗ ὅταν συμπέσωσιν ἀναγνωρίζομεν ψγ1. 425 a23. — ϗ ἄλλα πολλὰ δεῖ συμπεσεῖν μγ2. 372 a25. συμπίπτει ἅμα τῷ μὲν συνήδεσθαι τῷ δὲ συνάχθεσθαι Ηι10. 1171 a7 (hi duo loci etiam ad proximum significationis genus, 3, referri possunt). — 3. συμπίπτειν perinde ac συμβαίνειν eveniendi significationem habet. *a.* cf συμβαίνειν 3. τοῦτο εὐλόγως συμπίπτει Με2. 1026 b13. πᾶσι τούτοις συμπίπτει λέγειν ἀδύνατα μα6. 343 a21. οὐδὲν ἀδύνατον συμπίπτει Αα9. 30 b4. διαψεύδεσθαι συμπεσεῖται Αα34. 48 a1 (cf ἀπατᾶσθαι συμβήσεται 48 a32). οὕτω συνέπιπτεν ἐπὶ τοῦ πρώτου σχήματος, ϗ ἐπὶ τούτων ἀναγκαῖον συμπίπτειν Αα22. 40 a16, b8 (syn συμβαίνειν a30). τοῦτο ἐπ' ἐνίων οὐ συμπίπτει τε5. 134 b27. — *b.* cf συμβαίνειν 2. ἀπαγγείλας τὸ συμπεσόν Πγ13. 1284 a32. τούτου συμπεσόντος f 508. 1561 b2. τὰ παρὰ φύσιν συμπίπτοντα Ζγδ9. 778 a9. 8. 776 a19. μχ1. 849 b11 (syn συμβαίνειν a9). οἷον ἐν Βοσπόρῳ ποτὲ συνέπεσεν μγ2. 372 a15. τοῦτο ἐν τῷ τρέχειν μάλιστα συμπίπτει πη16. 888 b26. τὸ ἀνάλογον συμπίπτει τούτοις ἐν θαλάσσῃ κ4. 396 a17. ἐπὶ τῶν γενῶν τῶν ἀνθρώπων ταὐτὸ τοῦτο συμπίπτει φ2. 806 b15. συμπίπτειν c dativo et inf, ὅσοις ἂν συμπέσῃ αἷμα ἐμέσαι sim Ζιη11. 588 a1. τι14. 174 a8. πκθ13. 952 a5, c acc et inf, veluti τὰς δὲ διαφθαρῆναι συνέπεσεν Ζγδ4. 773 a19. μα7. 344 a20, 345 a5. 13. 349 a22. β4. 360 b28. — saepe accedit fortuiti notio, ἐὰν ἴσοι συμπέσωσιν (i e τύχωσιν ὄντες) Πζ3. 1318 a39. οὐ τούτου ἕνεκα γενέσθαι, ἀλλὰ συμπεσεῖν Φβ8. 198 b27. ἀπὸ ταὐτομάτου συνέπεσεν Οβ8. 289 b22. ἀπὸ τύχης συνέπεσεν Ρβ7. 1385 b2. διὰ τύχην τοῦτο συμπέπτωκεν Πβ9. 1270 b20. ὅταν οὕτω συμπέσῃ (opp διὰ λόγον a23) τῷ ἀνδρείῳ, ὥστε ὅλως μὴ φοβεῖσθαι ημα20. 1191 a26.

συμπλάττειν. κάθηνται ἐν τοῖς σφηκίοις ἀεὶ μῆτραι, συμπλάττουσαι ϗ διοικοῦσαι τὰ ἔνδον Ζι41. 628 a34. cf Ζγγ10. 761 a7.

συμπλείονες Πγ15. 1286 b36.

συμπλέκεσθαι. ἡ ψυχὴ τῷ κινεῖσθαι αὐτὴ ϗ τὸ σῶμα κινεῖ διὰ τὸ συμπεπλέχθαι πρὸς αὐτό ψα3. 406 b28. τὰ σκέλη σαρκώδη ϗ συμπεπλεγμένα ϗ συνδεδεμένα φ3. 807 b21. — συμπλέκεσθαι de coitu. τὰ φαλάγγια συμπλέκεται ἀντίπυγα, τὰ μαλάκια κατὰ τὸ στόμα Ζιε8. 542 a16 Aub. 6. 541 b3 Aub. Ζγα15. 720 b16, 17. συμπλέκονται πρὸς ἀλλήλους ἐνίοτε ϗ πάνυ μέγας γλάνις πρὸς μικρόν Ζιζ14. 568 a29. τὰ μὴ προϊέμενα σπέρμα πολὺν χρόνον συμπεπλέχθαι πέφυκεν, syn συνδυάσθαι Ζγα23. 731 a15. 21. 729 b29, 30. — grammatice, ὀνόματα συμπεπλεγμένα (πεπλεγμένα Wz), opp ἁπλᾶ ε1. 16 a23. — logice saepe usurpatur de coniungendis in eandem notionem pluribus notis, ἐπεὶ κινητικὸν ἐδόκει ἡ ψυχὴ εἶναι ϗ γνωριστικόν, οὕτως ἔνιοι συνέπλεξαν ἐξ ἀμφοῖν ψα2. 404 b29. τοῖς συμπλέξασιν εἰς τὸ αὐτὸ κίνησιν ϗ ἀριθμόν ψα5. 409 b11. τὴν ἀσωτίαν ἐπιφέρομεν ἐνίοτε συμπλέκοντες (cf πολλὰς ἅμα κακίας ἔχει b34) Ηδ1. 1119 b30. πῦρ ϗ γῆ ϗ ἀὴρ ϗ ὕδωρ μετ' ἐναντιοτήτων συμπεπλεγμένα ἐστίν Φα6. 189 b5. ἔτι συμπλεκόμενα ϗ ταῦτα κἀκεῖνα λεχθήσεται, οἷον οὐ Πολύκλειτος οὐδὲ ἀνδριαντοποιός, ἀλλὰ Πολύκλειτος ἀνδριαντοποιός, opp ἁπλῶς λεγόμενα Φβ3. 195 b10, 15. Μδ2. 1014 a13, 19. τὰ συμπεπλεγμένα ε12. 21 a38. τζ10. 148 b23 sqq (veluti γραμμὴ πεπερασμένη εὐθεῖα). συμπεπλεγμέναι κατηγορίαι, opp ἁπλαῖ Αα37. 49 a8. cf Ζμα3. 643 b30. συμπεπλεγμένη δόξα ε14. 23 b25. cf Μκ5. 1062 b5. 6. 1063 b23. συμπλέκεται, συμπλακήσεται τὰ ἐναντία ἀλλήλοις τβ7. 112 b27-32. de coniungendo praedicato cum subiecto vel accidente cum substantia, οὐδὲ γὰρ πλείω συμπλέκεται δυοῖν Μγ4. 1007 b2.

σύμπλεξις. ἢ τὸ σχιζόπουν μόνον, ἢ πᾶσα ἡ σύμπλεξις, οἷον εἴ τις συνθείη ὑπόπουν δίπουν σχιζόπουν Ζμα3. 644 a4. cf συμπλέκεσθαι p 718 a55.

Συμπληγάδες θ105. 839 b29.

συμπληγάς. μυρίων γνόφων συμπληγάδες κ2. 392 b13.

συμπληροῦν. ἐν τοῖς ἐπιπέδοις τρία σχήματα δοκεῖ συμπληροῦν τὸν τόπον, syn ἀναπληροῦν Ογ8. 306 b6, 4. ἐνίοις (τὸ γεῶδες) συμπληροῖ τὸ μεταξὺ τῶν ποδῶν Ζμδ12. 694 b1. οὔτ' ἀὴρ οὔτε πῦρ συμπεπλήρωκε μόνον τὸν μεταξὺ τόπον μα3. 340 a18. τῶν ἴων ἀπέραντόν τινα τόπον συμπεπληρῶσθαι θ82. 836 b16. — συνεπλήρωσε τὸ ὅλον ὁ θεός, ἐντελεχῆ ποιήσας τὴν γένεσιν Γβ10. 336 b31. συμπληρουμένης φτα2. 817 b37.

συμπλήρωμα. τὸ συμπλήρωμα στενώτερον ποιεῖ τὸν φάρυγγα πια18. 901 a4.

συμπλήρωσις. ἡ τροφὴ τοῦ νεοσσοῦ μέχρι αὐτῆς τῆς ὥρας τῆς συμπληρώσεως φτα2. 817 a34. κόσμος ἠλαττωμένος ϗ οὐ τέλειος κατὰ τὴν συμπλήρωσιν φτα2. 817 b37.

συμπλοϊκαὶ ϗ φυλετικαὶ φιλίαι Ηθ14. 1161 b13.

συμπλοκή. τῇ τούτων (τῶν ἀτόμων Democr) συμπλοκῇ ϗ περιπλέξει πάντα γεννᾶσθαι Ογ4. 303 a7. ὄργανον συμπλοκῆς χάριν, opp χρήσιμον πρὸς τὴν γένεσιν Ζγα15. 720 b34. sed de coitu χρονιωτέρα ἡ συμπλοκὴ πάντων τῶν ζῳοτόκων Ζιε5. 540 b21. — logice (cf συμπλέκεσθαι p 718 a55) de coniungendis in eandem notionem pluribus notis, οὐδὲ συμπλοκὴ δόξης ϗ αἰσθήσεως φαντασία ἂν εἴη ψγ3. 428 a25. διαφορὰ ἤτοι ἁπλῆ ἢ ἐκ συμπλοκῆς τὸ τελευταῖον ἔσται εἶδος Ζμα3. 643 b16. ἀποδίδοται τὸ ἴδιον ἐκ συμπλοκῆς τη5. 154 b16. εἴ τις ἁπλῶς φήσει τὰς συμπλοκὰς γίνεσθαι (i e τὰ πλείω κατηγορούμενα ὡς ἓν κατηγορεῖσθαι) ε11. 21 a5. συμπλοκὴ (συμπλοκαὶ) τῶν ἐναντίων ποσαχῶς τβ7. 113 a1. ζ9. 147 a33. η3. 153 a30. de coniungendo praedicato cum subiecto (cf σύνθεσις), συμπλοκὴ νοημάτων ἐστὶ τὸ ἀληθὲς ἢ ψεῦδος ψγ8. 432 a11. Μκ8. 1065 a22. Κ10. 13 b10. opp διαίρεσις Με4. 1027 b29. λέγεσθαι κατὰ συμπλοκήν, ἄνευ συμπλοκῆς, κατὰ μηδεμίαν συμπλοκήν Κ2. 1 a16. 4. 1 b25. 10. 13 b10.

σύμπλους. τοὺς σύμπλους Ηθ11. 1159 b28.

συμπνεῖν. στασιωτικὸν τὸ μὴ ὁμόφυλον, ἕως ἂν συμπνεύσῃ Πε3. 1303 a26.

συμπολεμεῖν Πβ6. 1264 b36, 38.

συμπολιτεύεσθαι ϗ κοινωνεῖν πόλεως, opp ἀπολελύσθαι τῆς πολιτικῆς κοινωνίας Πη2. 1324 a15.

συμπομπεύειν ρ3. 1423 b3, 1424 a5.

συμπονεῖν τινί πβ5. 867 a1. δ2. 876 a39, b2. ἐάν τι πονήσῃ μέρος, συμπονεῖ τὸ ὅλον πε22. 883 a14.

συμπορεύεσθαι ἐπί τινι συμφέροντι Ηθ11. 1160 a9.

συμποσιαρχεῖν Πβ12. 1274 b12.

συμπόσιον. ἀπρεπὲς ἥκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἱδρῶτι πολλῷ

ϗ κονιορτῷ f 175. 1507 b12.

συμπράττειν τινὶ τἀγαθά Ρβ4. 1381 b23. συμπρᾶξαί τινι ἀγαθά, dist βούλεσθαί τινι ἀγαθά, συνθέλειν Ηι5. 1167 a1, 9. absol, opp ἀντιπράττειν μκ3. 465 b27. Ρβ2. 1379 a14, 13.

συμπρεσβευτὰς ἐξέπεμπον τοὺς ἐχθροὺς Πβ9. 1271 a24.

συμπρίασθαι πάντα τὸν σίδηρον Πα11. 1259 a24.

συμπροϊέναι (συμπροίημι). τὴν ναῦν προσδεδεμένην τῷ σκαλμῷ συμπροϊέναι μχ4. 850 b22.

σύμπτωμα, coni syn πάθος τδ5. 126 b36, 39. τὰ συμπτώματα οὔτ' ἀεὶ οὔθ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γίνεται μτ1. 463 b10, 31, a2. opp τίνος ἕνεκα αν5. 472 b26, 24. ψγ12. 434 a32 (Trdlbg p 548), coni τέρας Ζγδ4. 770 b6. dist αἴτια, σημεῖα μτ1. 462 b27 sqq. δι' ἄλλα συμπτώματα φυσικά Ζγδ10. 777 b8. cf Ζι40. 626 a29. ἔκ τινων φυσικῶν συμπτωμάτων Κ8. 9 b15. ἀπὸ συμπτώματος γίγνεσθαι Πε6. 1306 b6. ἀπὸ συμπτώματος, syn ἀπὸ τύχης, opp κατὰ προαίρεσιν, ἐν προαιρέσει Φβ8. 199 a1. Πβ12. 1274 a12. Ρα9. 1367 b24. ταῦτα ἔοικε συμπτώμασιν Μν6. 1093 b17. Ζι37. 620 b35. οἰωνισάμενός τι σύμπτωμα Πε4. 1304 a1.

σύμπτωσις. αἱ μὴ δυνάμεναι συλλαμβάνειν ἐὰν ἢ διὰ θεραπείαν συλλάβωσιν ἢ δι' ἄλλην σύμπτωσιν Ζιη6. 585 b25.

συμφάναι. ἄλλου λέγοντος συνέφησεν ἄν ΜΑ10. 993 a23. ὁ λόγος σύμφησι ταῦτα ημβ6. 1203 a27. ἐνδόντες τῷ λόγῳ σύμφασιν ἀληθὲς εἶναι τὸ συλλογισθέν Μγ7. 1012 a19.

συμφανές ἐστί τι ἐκ τοῦ λόγου Ηα10. 1099 b25. ψα2. 405 b22, δι' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς Ηα7. 1098 b7. μάλιστα τοῦτο συμφανές ἐστιν ἐπὶ τῆς ῥινὸς ακ803 b10. συμφανὲς δὲ ϗ ὅτι φ4. 808 b27. συμφανῆ ποιεῖν τὴν τῆς ᾠδῆς ἁμαρτίαν πιθ43. 922 a17.

σύμφασις. τοὺς κομήτας σύμφασιν εἶναι τῶν πλανήτων ἀστέρων μα6. 342 b28.

συμφέρειν. συμφερόμενον ϗ διαφερόμενον (Heracl fr 45) κ5. 396 b21. — πολλοὶ πολλὰ συνενηνόχασι μέρη (τῆς τέχνης) τε34. 183 b33. — συμφέρειν πρός τι, πρὸς πολιτείαν, πρὸς οἰκονομίαν Πβ10. 1272 a30. 6. 1265 b25. Ζιε3. 558 a4. (aliter συμφέρειν πρός τι de removendo malo aliquo, συμφέρειν πρὸς τὰς διαρροίας Ζιγ21. 522 b10.) συμφέρειν τινί. τὸ αὐτὸ συμφέρει τῷ μέρει ϗ τῷ ὅλῳ Πα6. 1255 b10. ποίαις ποῖαι πολιτεῖαι συμφέρουσιν Πδ15. 1299 a14. πότερον ἀσύμφορον ἢ συμφέρει ταῖς πόλεσιν Πδ10. 1295 a6. συμφέρειν τινὶ πρός τι f 170. 1506 b2. συμφέρειν absol, τίς πολιτεία συμφέρει Ρα4. 1360 a31. ἔστιν ὅπου συμφέρουσιν αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ϗ ὅπου διαφέρουσιν Πδ15. 1299 b28. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν τοῦτο συνενήνοχεν Πβ8. 1268 b34. τοῦ πιαίνεσθαι συμφέροντος Ζμγ9. 672 a35. — τὸ συμφέρον. Ἡράκλειτος τὸ ἀντίξουν συμφέρον λέγει Ηθ2. 1155 b5. συμφέρον def, dist καλόν Ρβ13. 1390 a1. α6. 1362 a20. opp βλαβερόν Πα2. 1253 a14. 5. 1254 b7. dist ἀναγκαῖον Πα5. 1254 a22. dist δίκαιον Πε8. 1308 a13. δίκαιον τὸ κοινῇ συμφέρον Ηθ11. 1160 a14. Πγ12. 1282 b17. τὸ κοινῇ συμφέρον Ηι3. 1129 b15. Πγ6. 1278 b22, 1279 a17. τὸ κοινὸν συμφέρον Πγ7. 1279 a29, 34, 37. συμφέρον τινί vel τινός. ὁ μὲν τύραννος τὸ ἑαυτῷ συμφέρον σκοπεῖ, ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων Ηθ12. 1160 b2. τὸ τοῦ δεσπότου, τοῦ μοναρχοῦντος, τῶν βελτιόνων συμφέρον Ηθ12. 1160 b30. Πγ7. 1279 b7. 13. 1283 b39, 41. — στοιχεῖα περὶ ἀγαθοῦ ϗ συμφέροντος ἁπλῶς Ρα6. τὸ συμφέρον πῶς δεῖ πολλαχῶς λαμβάνειν ρ2. 1422 a4 sqq, b25-1423 a8. — συμφερόντως ἔχει τοῖς πράγμασι Πβ9. 1270 b20. συμφερόντως πράττειν ρ30. 1436 b22.

συμφερώτερον, coni κάλλιον, ἥδιον τγ3. 118 b32.

συμφεύγειν. τοῖς φοβουμένοις κάτω συμφευγόντων τοῦ αἵματος ϗ τοῦ θερμοῦ πκζ3. 947 b28.

συμφθίνειν. τὰ ὀστᾶ συμφθίνει τῷ σώματι ϗ τοῖς μέρεσιν Ζγβ6. 745 a16.

συμφιλοσοφεῖν Ηι12. 1172 a5.

συμφοιτητής Ηθ14. 1162 a33.

συμφορεῖσθαι, med, τὸ χρυσίον θ26. 832 a24. ὁ ἔποψ τίκτει οὐδὲν συμφορούμενος, syn οὐ ποιεῖται νεοττιάν Ζιζ1. 559 a10, 8. — συμφορητὸς ἑστίασις, συμφορητὰ δεῖπνα Πγ15. 1286 a29. 11. 1281 b3.

συμφράδμονες (Hom B 372) Πγ16. 1287 b15.

συμφράττειν. ὁ ἀὴρ συμφράττεται πια61. 906 a1. τὰ περὶ τὰς κλεῖδας εὐλυτώτερα μᾶλλον ἢ συμπεφραγμένα φ5. 809 b27. cf 6. 811 a8, 810 a22. — ἡ ἀναπνοὴ συμφράττει πλδ9. 964 a31, dubium utrum συμφράττει intr usurpatum an scribendum sit συμφράττεται coll φραχθῇ a28.

συμφρονεῖν. ἡ ψυχὴ τὰ πλεῖστον ἀλλήλων ἀφεστῶτα τοῖς τόποις τῇ διανοίᾳ συνεφρόνησεν κ1. 391 a14.

συμφύειν. ἡ θερμότης ϗ ψυχρότης ὁρίζουσαι ϗ συμφύουσαι ϗ μεταβάλλουσαι τὰ ὁμογενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμογενῆ μδ1. 378 b15. (τὸ ῥύγχος) ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀφελὼν ἀνθρώπου τὰ χείλη ϗ συμφύσας τοὺς ἄνωθεν ὀδόντας χωρὶς ϗ τοὺς κάτωθεν προαγάγοι μῆκος ποιήσας Ζμβ16. 659 b24. — intr συμφύεσθαι, συμφῦναι, συμπεφυκέναι. οὐ τῷ τυχόντι συμφύεται τὸ τυχόν αι2. 438 b1. συμπεφυκότα μὲν ἀπαθῆ, ἁπτόμενα δὲ παθητικὰ ϗ ποιητικὰ ἀλλήλων Φδ5. 212 b31. Μθ1. 1046 a28. οὐ συμφύεται ἀκροποσθία, βλεφαρίς, γνάθου τὸ λεπτόν, ψιλὸς ὑμήν, κύστις, φλέψ Ζια13. 493 a28. γ5. 515 b19. 11. 518 a1. 13. 519 b5, 16. Ζμβ13. 657 b3 (cf Hippocr ed Littré I 71). τὸ ἀριστερὸν οὖς θᾶττον συμφύεται πλβ7. 960 b40. συμφύεται τὰ κυήματα· συμφύεσθαι ϗ ἐπαλλάττειν τὰ μόρια Ζγδ3. 770 a14. 4. 769 b35. συμπεφυκέναι ἢ προσπεφυκέναι ὥσπερ τὰ ἔμβρυα Μδ4. 1014 b21. βελόνη ἔχει διάφυσιν, ὅταν δ' ἐκτέκῃ, συμφύεται ταῦτα πάλιν· ὁ ὀμφαλός, ᾗ ἂν ἀποδεθῇ, συμφύεται Ζιζ13. 567 b26. η10. 587 a15. οὔτε ὥσπερ ζῷα ὄντα πλείω συμφύεσθαι ὥστ' εἶναι πάλιν ἕν Ζγα18. 722 b23, cf 21. ἐοίκασι τὰ ἔντομα πολλοῖς ζῴοις συμπεφυκόσιν ζ2. 468 b10. λέγεται τὸ ἔντερον ὀλίγου συμφύεσθαι τῇ ἄρκτῳ ϗ διὰ τοῦτο γεύεσθαι τοῦ ἄρου πρὸς τὸ ἀφιστάναι τὸ ἔντερον ϗ διευρύνειν Ζιθ17. 600 b10. ἅπαντα τὰ τοιαῦτα (ἀνάπτυκτα) τῇ μὲν συμπέφυκε τῇ δὲ διαλέλυται Ζιδ4. 528 a16. Ζμδ7. 683 b17. (ὀδόντες) διὸ ϗ πάλιν δύνανται φύεσθαι ἐκπεσόντες· ἅπτονται γάρ, ἀλλ' οὐ συμπεφύκασι τοῖς ὀστοῖς Ζγβ6. 745 b6 (cf ἀλλ' ὅτι γε οὐ συμπεφύκασιν οὗτοι τοῖς φατνίοις, οἱ ἐξαιρούμενοί τε ϗ αὐτομάτως ἐκπίπτοντες δηλοῦσιν Galen II 738). atresiae: τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν συμπεφυκός· ὁ τῆς ξηρᾶς τροφῆς πόρος συμπεφυκώς· ἓν εἶναι τὸ ζῷον τὸ τερατῶδες ἢ πλείω συμπεφυκότα Ζγδ4. 773 a16, 25, 8. πόροι συγκεχυμένοι ϗ συμπεφυκότες, τοὺς μὲν συμπεφυκέναι τῶν πόρων τοὺς δὲ παρεκτετράφθαι Ζγβ8. 747 a12. δ4. 773 a14. τὸ αὐτὸ μόριον (τῶν τεττίγων) ἔχει στόμα ϗ γλῶτταν συμπεφυκὸς Ζμδ5. 682 a19. συμπεφυκέναι διὰ τὴν τῶν κυημάτων σύναψιν Ζγδ4. 773 a12. (v l συμπέφυκεν Ζμδ12. 694 b4, προσπέφυκεν Bk.) — τὰ ἄλφιτα συμφύεται μᾶλλον ϗ συνθλίβεται πρὸς ἄλληλα πκα16. 929 a15. συμφύεται ὁ σίδηρος ἐκ τῆς ἄμμου θ48. 833 b23. f 248. 1524 a6. συμφύσεται πα33. 863 a17. οὐ συμφύεται τὰ πεπηγότα μα12. 348 a12. μέχρι τινὸς ἐξιοῦσαν τὴν ὄψιν συμφύεσθαι αι2. 438 a27. — τῶν ἐρώντων ἐπιθυμούντων

συμφῦναι ϗ γενέσθαι ἐκ δύο ὄντων ἀμφοτέρȣς ἕνα Πβ4. 1262 b13. συνείρȣσι μὲν τȣ̀ς λόγȣς, ἴσασι δ' ȣ̓· δεῖ γὰρ συμφῦναι. τȣ́τῳ δὲ χρόνȣ δεῖ Ηη5. 1147 a22.

συμφυής. ἔστιν ἡ γλῶττα (τῶν κροκοδείλων) τῇ κάτω σιαγόνι συμφυής Ζμβ17. 660 b28. τὰ ζῳοτοκȣ̃ντα ἔχει συμφυὲς ἐν αὐτῷ τὸ γιγνόμενον ζῷον Ζγβ4. 737 b17. τέττιξ ἔχει (γλωττοειδὲς) μακρὸν ϗ συμφυὲς ϗ ἀδιάσχιστον Ζιδ7. 432 b12. εἰ δὲ ϗ συμφυὲς γένοιτο τὸ κάλυμμα ψβ11. 423 a5. cf Ζιδ1. 525 a22. f 287. 1528 b15. συμφυὲς εἶναι μᾶλλον τȣ̀ς μηρȣ̀ς πε26. 883 b17. ξηραίνεται ὅσα ὕδωρ ἔχει εἴτ' ἐπακτὸν εἴτε συμφυές μδ5. 382 b11. ἀκοῇ συμφυὴς ἀήρ (ἀκοὴ συμφυὴς ἀέρι Bk) ψβ8. 420 a4, 12. καθαρώτερον ὃ τῇ ψυχῇ συμφυές πν1. 481 a17. κρεῖττον ᾧ μὴ πρόσεστι τὸ παθητικὸν ἢ ᾧ συμφυές Πγ15. 1286 a18. ἀνελευθερία συμφυέστερον τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἀσωτίας Ηδ3. 1121 b14. — συμφυὴς μάλιστα γίνεται τῷ φθόγγῳ ὁ ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἦχος διὰ τὸ σύμφωνος εἶναι πιθ24. 919 b16. — συμφυὲς ἕκαστον ϗ ἓν ὂν ἀπαθές Γα9. 327 a1. cf Φθ4. 255 a12. πιγ2. 907 b31. λε1. 964 b24. — συμφυῶς. ȣ̔́τως ἔχει πρὸς ἄλληλα σῶμά τε ϗ ψυχὴ συμφυῶς φ1. 805 a10.

συμφυλάττειν. ὤμνυον οἱ θεσμοθέται συμφυλάξειν τȣ̀ς νόμȣς f 374. 1540 b1.

σύμφυλος (cf συγγενής). αἵ τε μέλιτται ϗ τὰ σύμφυλα ζῷα ταύταις Ζμδ6. 682 b10. — κεραυνοὶ ϗ τἆλλα ἃ δὴ τȣ́τοις ἐστὶ σύμφυλα κ4. 394 a19.

συμφυσᾶν. ἐκ τȣ́τȣ (τȣ̃ λεπτομερεστάτȣ) συντιθεμένȣ φασὶ γίγνεσθαι τἆλλα καθάπερ ἂν εἰ συμφυσωμένȣ ψήγματος Ογ5. 304 a21.

σύμφυσις, dist ἁφή, φύσει ἓν Φε3. 227 a33. Μκ12. 1069 a12. δ4. 1014 b22. ζ16. 1040 b15. σύμφυσις δέ (ἐστιν), ὅταν ἄμφω ἐνεργείᾳ ἓν γένωνται Φδ5. 213 a9. σύμφυσις ὀστῶν πυκνή Ζιε15. 547 a16. γ11. 518 b8 (cf ἡ σύμφυσις ἕνωσις ὀστῶν φυσική Galen II 734. 738). (ἀνάγκη τὰ κέρατα) μηδὲ τὴν σύμφυσιν ἔχειν πυκνὴν ϗ σκληρὰν ϗ δύσφορον ακ802 a26. ὁ ἐλέφας ἔντερον ἔχει συμφύσεις ἔχον· (de umbilico avium) εἰς τὸ ἔντερον ἡ σύμφυσις γίνεται Ζιβ17. 507 b35. Ζμδ12. 693 b25F. σύμφυσις, dist παραφύσεις πολυτοκία τέρατα Ζγδ4. 773 a4 (cf Aub ad h l et S II 313, 366, 396).

συμφυτικός. τȣ̃ ἐναίμȣ (i e medicamenti supprimentis sanguinem) ἀρετὴ τὸ ξηραντικὸν εἶναι ϗ συμφυτικόν πα33. 863 a14.

σύμφυτον. ἡ χλωρὶς τὴν νεοττιὰν ποιεῖται ἐκ τȣ̃ συμφύτȣ Ζι13. 616 a1 Aub.

σύμφυτος. 1. cf συμφύεσθαι. περὶ αὐτὸ (τὸ ξυλοφόρον σκωλήκιον) κάρφη, ὥστε δοκεῖν προσέχεσθαι βαδίζοντι· ταῦτα δὲ σύμφυτα τῷ χιτῶνί ἐστιν Ζιε33. 557 b18. ἡ ἀλγηδὼν διάστασις τῶν συμφύτων μερῶν μετὰ βίας τζ6. 145 b2, 13. — 2. σύμφυτος, insitus a natura, opp ἐπακτός, ἐπίκτητος, ὑστερογενής sim. ȣ̓ μόνον τὰ σύμφυτα προσεοικότες γίνονται τοῖς γονεῦσιν οἱ παῖδες, ἀλλὰ ϗ τὰ ἐπίκτητα Ζγα17. 721 b29. σύμφυτον ὕδωρ ἐν γάλακτι, syn συμφυές, opp ἐπακτόν μδ5. 382 b12. ὑγρὰ σύμφυτα τοῖς ζῴοις, opp ὑστερογενῆ (γάλα, γονή) Ζιγ20. 521 b17. ὑγρότης σύμφυτος, opp ἐπακτός Ζγγ1. 750 a8. θερμὸν σύμφυτον, opp ἐπίκτητον πε21. 883 a7. πνεῦμα σύμφυτον, opp θύραθεν Ζμγ6. 669 a1, 668 b35, opp τὸ ἐμπνεόμενον υ2. 456 a12, 17. ὄργανον σύμφυτον, opp ἀφαιρετόν ηεη9. 1241 b22. σημεῖα σύμφυτα, opp ἐπίκτητα πο16. 1454 b22. σύμφυτος θερμότης φυσική ζ4. 469 b7. τὸ σύμφυτον θερμόν, ἡ σύμφυτος θερμότης υ3. 458 a27. Ζγε4. 784 b7. πα9. 860 a34. πνεῦμα σύμφυτον Ζμβ16. 659 b17. γ6. 669 a1. Ζγβ6. 744 a3. Ζκ10. 703 a10. πν3. 482 a33. τὰ σύμφυτα τοῖς ζῴοις ὑγρά Ζμβ7. 653 b9. ἡ ζωὴ κίνησις γένȣς θρεπτȣ̃ σύμφυτος παρακολȣθȣ̃σα (ὅρος Διονυσίȣ) τζ10. 148 a28. σύμφυτος δύναμις κριτική, ἣν καλȣ̃σιν αἴσθησιν Αδ19. 99 b35. αἴσθησις σύμφυτος ψα3. 406 b30. Ζιθ12. 596 b24. ηεγ2. 1230 b18. ἐπιστήμη σύμφυτος ΜΑ9. 993 a1. τὸ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστίν πο4. 1448 b5. — ἡ τροφὴ ϗ αὔξησις τȣ̃ συμφύτȣ πν2. 482 a8, 22. αἱ θήλειαι ἑνός τινος στερισκόμεναι τῶν συμφύτων Ζγγ2. 753 a17. ὁρῶμεν ἀεί τι κινȣ́μενον ἐν τῷ ζῴῳ τῶν συμφύτων Φθ2. 253 a12.

συμφωνεῖν, proprie πιθ23. 919 b2, 5. — metaph, ȣ̓κ ἀεὶ ἡ ὄρεξις ϗ ὁ λόγος συμφωνεῖ ηεβ8. 1224 a25. δέον ἐπὶ τȣ́των συμφωνεῖν Ηβ7. 1107 a32. διαφωνεῖν ἀλλήλοις ϗ συμφωνεῖν Πη13. 1331 b30. οἱ πλȣ́σιοι συμφωνȣ̃σι τοῖς πένησι sim Πδ12. 1297 a1. γ13. 1284 b14. συμφωνεῖν τῷ λόγῳ, τοῖς λόγοις Ηγ15. 1119 b16. κ9. 1179 a17. πρὸς ἄλληλα συμφωνεῖν τὴν ἀρίστην συμφωνίαν Πη15. 1334 b10. cf ημβ7. 1206 b12. ψυχὴ συμφωνȣ̃σα κατὰ πάντα τὰ μέρη αρ8. 1251 b28. — τȣ̃το ὅτι ȣ̓κ ἀσφαλές ἐστι συμφωνȣ̃σιν (uno ore perhibent) θ101. 838 b34.

συμφωνία πᾶσα ἐν φθόγγοις τδ3. 123 a37. ζ2. 139 b37. dist ὁμοφωνία Πβ5. 1263 b35. συμφωνία ὀξέος ϗ βαρέος μῖξις τοιαδί Μη2. 1043 a10. αι7. 447 b3. ψγ2. 426 b6. ἡ συμφωνία κρᾶσίς ἐστι λόγον ἐχόντων ἐναντίων πρὸς ἄλληλα πιθ38. 921 a2. 41. 921 b8. ἐν ἀριθμοῖς εὐλογίστοις ὀλίγαι συμφωνίαι αι3. 440 a2, 439 b31-33. ἡ συμφωνία λόγος, λόγος ἀριθμῶν ἐν ὀξεῖ ἢ βαρεῖ ψγ2. 426 a27, 29. ΜΑ9. 991 b14. ν5. 1092 b14. οἱ τῶν συμφωνιῶν λόγοι (in sideribus, Pyth) Οβ9. 290 b22. ἡ διὰ πασῶν καλλίστη συμφωνία πιθ35. 920 a27. ἡ διὰ πασῶν συμφωνία ᾄδεται μόνη πιθ18. 918 b40 Bojesen. ἐν τῇ διὰ πασῶν ἡ αὐτὴ ἡ σύμφωνος τῇ συμφωνίᾳ πιθ17. 918 b35. ταῖς συμφωνίαις χαίρȣσι πάντες πιθ38. 920 b29, 921 a2. ἡ συμφωνία ȣ̓κ ἔχει ἦθος πιθ27. 919 b34. πῶς λύεται ἡ συμφωνία ψβ12. 424 a31. ȣ̓χ ἅμα ἀφικνȣ̃νται (οἱ ἐν ταῖς συμφωνίαις φθόγγοι), φαίνονται δέ αι7. 448 a20. cf ακ804 a2. τὸ συγχεῖσθαι τὰς φωνὰς ἐπὶ τῶν συμφωνιῶν φανερόν ἐστι ακ801 b20. — τὸ ξψζ συμφωνίας φασὶν εἶναι Μν6. 1093 a20. — ἡ σωφροσύνη συμφωνία τδ3. 123 a34. ζ2. 139 b34. συμφωνεῖν πρὸς ἄλληλα τὴν καλλίστην συμφωνίαν Πη15. 1334 b10.

σύμφωνος. ἥδιον τὸ ἀντίφωνον τȣ̃ συμφώνȣ, τὸ σύμφωνον τȣ̃ ὁμοφώνȣ πιθ16. 918 b30. 39. 921 a7. τὸ ἀντίφωνον σύμφωνόν ἐστι διὰ πασῶν πιθ39. 921 a8. cf 24. 919 b17. ἐν τῇ διὰ πασῶν ἡ αὐτὴ ἡ σύμφωνος τῇ συμφωνίᾳ πιθ17. 918 b35. σύμφωνοι ψόφοι Οβ9. 290 b13. — φέρεσθαι συμφώνȣς φοράς (Plat) ψα3. 406 b31. ἀποφαίνεσθαι συμφώνȣς λόγȣς Οβ1. 284 b4. τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται ϗ ἐκ τȣ́των ἀποτελεῖ τὸ σύμφωνον κ5. 396 b8. — σύμφωνον ἔσται, i q συμβήσεται, λόγον ἔχει φτα1. 815 a24, 26.

συμψαύειν. τὰ δὲ (ᾠὰ δίδυμα) ȣ̓κ ἔχει ταύτην τὴν διάφυσιν, ἀλλὰ συμψαύȣσιν Ζιζ3. 562 a27. τὰς ȣ̓σίας (Democr) περιπλέκεσθαι περιπλοκὴν τοιαύτην, ἣ συμψαύειν αὐτὰ ϗ πλησίον ἀλλήλων εἶναι ποιεῖ f 202. 1514 b21.

σύμψαυσις. σύγκειται (ȣ̃τος ὁ τόπος τȣ̃ στόματος) ἐκ τῆς συμψαύσεως τῶν βραγχίων Ζμβ17. 660 b24.

σύμψηφος. ὁ λόγος ὕστερος ἐπιγινόμενος ϗ σύμψηφος ὢν τοῖς πάθεσι ημβ7. 1206 b25. 6. 1203 b27.

σὺν. rarissimum esse apud Ar praepositionis σύν usum et prope ubivis eius loco usurpari praep μετά observavit Eucken II 29. ἡ μὲν οὕτως ἐστὶν οὐσία σὺν τῇ ὕλῃ συνειλημμένος ὁ λόγος Μζ15. 1039 b21 (cf συνειλημμένον μετὰ τῆς ὕλης Με1. 1025 b33). ὁ σὺν τῷ αἰτίῳ λόγος οὗτος Μη4. 1044 b15 (cf ἐὰν μὴ μετὰ τῆς αἰτίας ᾖ ὁ λόγος b12). σὺν τῇ ὕλῃ οἱ λόγοι αὐτῶν Μι9. 1058 b17 (cf λόγος μετὰ τῆς ὕλης ζ11. 1037 a27 al). φερόμενα σὺν ψόφῳ πολλῷ μα12. 348 a24. αἱ καμπαὶ τέτταρες, ἢ δύο σὺν τοῖς πτερυγίοις Ζια5. 490 a32. πόδας οἱ μὲν κάραβοι ἐφ' ἑκάτερα ἔχουσι πέντε σὺν ταῖς ἐσχάταις χηλαῖς· ὁμοίως δὲ ᾗ οἱ καρκίνοι δέκα τοὺς πάντας σὺν ταῖς χηλαῖς Ζιδ2. 525 b15, 17. ἑξάποδα τὰ τοιαῦτα πάντ' ἐστὶ σὺν τοῖς ἁλτικοῖς μορίοις Ζμδ6. 683 b3 (cf τέτταρσι σημείοις κινήσονται μετὰ τῶν πτερύγων Ζμδ12. 693 b15). — etiam in libris pseudepigraphis raro praep σύν legitur. σὺν κόσμῳ κ6. 398 b23. σὺν πολλῷ βρόμῳ θ130. 843 a7. ἔχειν εὐωδίαν σὺν αὐτῇ πιβ3. 906 b23. ᾆσαι τὴν παραμέσην σὺν ψιλῇ τῇ μέσῃ πιθ12. 918 a38. ἀποδώσειν σὺν τόκῳ οβ1351 b11. ἐξέρχεται ἀναθυμίασις σὺν ὑγρότητι φτβ5. 826 a25. — cf Eucken II 29, 30.

συναγανάκτησις. περὶ τὴν ὠδῖνα δεινὴ ἡ τοῦ ἄρρενος θεραπεία ᾗ συναγανάκτησις Ζιι7. 612 b35.

συνάγειν. διώρυξι συνάγειν τὸ ὕδωρ, ἡ θάλαττα εἰς μικρὸν συνάγεται, συνάγειν ᾗ ἀντιπεριστάναι τὸ θερμόν μα13. 350 a1. β1. 354 a7. δ5. 382 b9. συνῆκται αὐτῶν τὸ ὄπισθεν πρὸς τὸ ἔμπροσθεν· ἡ φύσις ἅπαντα συνήγαγεν εἰς ἓν sim Ζμδ9. 684 b14. γ1. 662 a23. β16. 659 b23. 10. 657 a9. Ζγα15. 720 b19. συνάγειν τὰ βλέφαρα, τὰ ὄμματα πλα7. 958 a21. 8. 958 a38. 15. 958 b36. 16. 959 a3. συνάγειν, opp διοίγειν· συνάγεται ᾗ διοίγεται ὁ φάρυγξ sim Ζμγ3. 664 b25. Ζιβ12. 504 b5. ε16. 548 a30, 31. οὐ δύναται τὰ μόρια κινεῖν οὐδ' αἴρειν ᾗ συνάγειν αν17. 479 a13. ὁ ὄφις (ἡ φώκη) συνάγει ἑαυτὸν ᾗ συστέλλει Ζιθ4. 594 a19. ζ12. 567 a8. συνάγει τὰ περὶ τὰ πλευρά Ζιβ11. 503 b25. συνάγων ἑαυτὸν ἐκθλίβει τὸ πνεῦμα ακ800 a36, b5. ἡ φιλότης (Emped) συνάγει, εἰς ἓν συνάγει, τὸ νεῖκος διακρίνει Φθ1. 252 a27. Γα1. 315 a6. Μβ4. 1000 b11. τὸ σπέρμα τὸ τοῦ ἄρρενος συνάγον ᾗ δημιουργοῦν τὴν ὕλην τὴν ἐν τῷ θήλει Ζγδ4. 771 b21. συνάγειν τὰ σώματα, ψυχρὸν τὸ συνάγον ᾗ συγκρῖνον (πηγνύον, συμπηγνύον) ψα2. 404 a10, 15. Γ2. 329 b29. αν4. 472 a34. ἡ κύκλου περιφέρεια, τὸ κοῖλον συνάγεται Φδ9. 217 b12. διὰ τὸ συνάγεσθαι τὰς γραμμάς, syn διὰ τὸ ὀξυτέραν γίνεσθαι τὴν γωνίαν μχ23. 855 a18, 17. εἰς ὀξὺ συνηγμένα πα34. 863 a24. ὦμοι πρὸς τὸ στῆθος συνηγμένοι φ6. 810 b29. ἡ κύκλῳ φορὰ τῷ μήκει συνηγμένη Οβ6. 288 a25. — τὰ κακά, τὸ κοινῇ συμφέρον, ὁ κοινὸς φόβος συνάγει τοὺς ἀνθρώπους Ρα6. 1362 b38. Πγ6. 1278 b22. ε5. 1304 b23. διὰ τὸ συναγαγεῖν ἐγίγνοντο βασιλεῖς Πγ14. 1285 b7. συνάγειν τὴν βουλήν, τὸν δῆμον f 394. 1543 b9. 395. 1543 b31. 397. 1544 a15. τὰς θηλείας περιβάλλονται συνάγοντες Ζιε5. 541 a21. — συνάγειν τὰς εἰσφορὰς ᾗ τὰς λειτουργίας Πε11. 1314 b15. ἃ ὑπολαμβάνομεν ἀξιόλογα εἶναι, συναγηόχαμεν οβ1346 a25. συναγαγὼν τοὺς εὐδοκιμοῦντας τῶν νόμων, θεωρῆσαι ἐκ τῶν συνηγμένων πολιτειῶν Ηκ10. 1181 a16, b17. πάντα σχεδὸν εὕρηται, ἀλλ' οὐ συνῆκται Πβ5. 1264 a4. συνάγειν τῶν παραδειγμάτων ὅ τι πλεῖστα sim ρ9. 1429 b35. 3. 1425 a1. 37. 1445 a17. 8. 1428 b24. συνάγειν ἀρχάς τινας, opp χωρίζειν, ποίας ἀρχὰς ἁρμόττει συνάγειν εἰς ὀλίγους, εἰς μίαν ἀρχήν Πδ15. 1299 b1, 13. ζ1. 1317 a36. 8. 1321 b11. συνάγειν τὰ παρ' ἑκατέροις Πδ13. 1297 a39. εἴ τις ᾗ συνάγοι τοὺς τόπους εἰς ἓν Πγ9. 1280 b13. συνακτέον τὰ τῶν ἰδίων ἱερῶν εἰς ὀλίγα ᾗ κοινά Πζ4. 1319 b24. τῷ συνῆχθαι (in picturis pulchris) τὰ διεσπαρμένα χωρὶς εἰς ἓν Πγ11. 1281 b13. συνάγει (Emped) τὰ τέτταρα στοιχεῖα εἰς τὰ δύο Γβ3. 330 b20. συναγαγεῖν (αὐτὰ) πρὸς τὰς εἰρημένας αἰτίας ΜΑ5. 986 b5. πρὸς τέτταρα στοιχεῖα πέντ' οὔσας τὰς αἰσθήσεις συνάγειν αι2. 437 a21. cf Ζγβ6. 745 a32. ἄμφω εἰς ταὐτὸ συνακτέον ηεη2. 1236 b36. ᾗ εἰκάζουσι δὲ οὕτως, οἷον πιθήκῳ αὐλητήν, λύχνῳ ψακαζομένῳ μύωπα· ἄμφω γὰρ συνάγεται Ργ11. 1413 a4 (?). — συλλογίζεσθαι ᾗ συνάγειν (ratiocinando colligere, concludere, demonstrare) Ρα2. 1357 a8. Μη1. 1042 a3. συναγαγεῖν τὴν αἰτίαν Ζγδ1. 764 a28. συνάγειν ἐξ ἀναγκαίων, ἐξ εἰκότων, ἐνθύμημα συνηγμένον ἔκ τινος Ρβ22. 1395 b25, 1396 a2, b27, 28. 25. 1402 b15. συνάγειν ἀδύνατα, ψεῦδος τι24. 179 b21, 25. Ογ1. 299 b12. ΜΑ9. 991 a18. μ5. 1079 b22. cf ν6. 1093 b15, 25. συνάγειν εἰς τὰ οὕτως ἄδοξα τι12. 173 a27. συνάγειν ἐπί τινος τι22. 178 a33. συνακτέον ὅτι c ind Ρα15. 1377 b6. συνάγειν ὡς c gen absol Πβ12. 1274 a25.

συναγείρειν. τὸ θερμὸν ἡμῶν ἐν τῷ θέρει διέσπαρται, ἐν δὲ τῷ φθίνοντι καιρῷ συναγείρεται πάλιν f 222. 1518 b32.

συναγελάζειν. τῶν ἰχθύων οἱ μὲν συναγελάζονται μετ' ἀλλήλων ᾗ φίλοι εἰσίν Ζιι2. 610 b1, 2, 11. ἰχθύες συναγελαζόμενοι f 291. 1528 b33. 297. 1529 b6. 318. 1532 a5.

συναγελαστικοὶ ἰχθύες f 302. 1529 b42.

συναγοράζειν. συνηγόρασαν τὸν σῖτον πάντα οβ1347 b5.

συναγορεύειν τῇ συμμαχίᾳ, τῷ νόμῳ ρ3. 1424 b35, 16 (opp διακωλύειν 1425 a1).

συναγρίς (v l σύναγρις). τέτταρα ἐφ' ἑκάτερα ἁπλᾶ ἔχει βράγχια· χολὴ πρὸς τοῖς ἐντέροις Ζιβ13. 505 a15. 15. 506 b16 (synagris vers Thomae, Scalig. dentex Gazae. synagris C II 789. Sparus dentex K 477, Cr. hodie συνακρίδα i q Dentex vulgaris cf E 88. 44. ΑΖι I 140, 67. def non potest St. KaZι 78, 18. cf Wiegmann Archiv 1840 I 387.)

συναγωγὴ ᾗ διαστολὴ τῆς αὐτῆς ὕλης Φδ9. 217 b15. ἡ τῶν ὀφθαλμῶν συναγωγή πδ2. 876 b10. ἡ συναγωγὴ τῶν βραγχίων, τῆς ἐπιγλωττίδος Ζμδ13. 696 b10. γ3. 665 a5. τὸ ἐκπνεῦσαι συναγωγὴ τόπου πλδ8. 964 a22. οὐκ ἔπεστι πῶμα τῇ ἀρτηρίᾳ, ἀλλὰ τῇ συναγωγῇ τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν αν11. 476 b1. ἡ τῶν κιόνων συναγωγὴ ἡ πρὸς τὸ ἔδαφος· ἔστι γὰρ ταύτῃ στενώτατον θ58. 834 b33. — αἱ συναγωγαὶ πάντων τῶν τρόπων, syn συνδυασμός Πζ1. 1316 b40, 1317 a3. — τῶν νόμων ᾗ τῶν πολιτειῶν αἱ συναγωγαί Ηκ10. 1181 b7. — ὁ ἔλεγχος συναγωγὴ τῶν ἐναντίων ἐστίν Ργ9. 1410 a22. cf β23. 1400 b26.

συναγωνίζεσθαι. τὸν χορὸν δεῖ μόριον εἶναι τοῦ ὅλου ᾗ συναγωνίζεσθαι, μὴ ὥσπερ [παρ'] Εὐριπίδῃ ἀλλ' ὥσπερ [παρὰ] Σοφοκλεῖ πο18. 1456 a26.

συνᾴδειν. μία ἐκ πάντων ἁρμονία συναδόντων κ6. 399 a12. συνᾴδειν τινί πιθ40. 921 a36. — συνᾷδον ᾗ διᾷδον (Heraclit fr 45) κ5. 396 b21. — συνᾴδειν τοῖς ἔργοις, τῷ λόγῳ sim Ηκ9. 1179 a21 (syn συμφωνεῖν a16, opp διαφωνεῖν a22). 10. 1181 a21. α8. 1098 b20. τῷ ἀληθεῖ πάντα συνᾴδει τὰ ὑπάρχοντα, opp διαφωνεῖν Ηα8. 1098 b11.

συναθροίζειν. πορφύραι συναθροιζόμεναι εἰς ταὐτό Ζιε15. 546 b18. πάντες συναθροιζόμενοι, opp καθ' ἕνα Μα1. 993 b3. — τὰ ἀπὸ τῶν προσόδων γινόμενα συναθροίζοντας ἀθρόα χρὴ διανέμειν τοῖς ἀπόροις Πζ5. 1320 a37. πολὺ

συναθροιζόμενον τὸ θερμόν ζ5. 469 b30. ὅσαις γυναιξὶ συναθροίζεται ἰκμὰς τοσαύτη Ζιη2. 582 b15. προέρχεται τὸ σπέρμα συναθροισθέν Ζγα5. 717 b25. ἐφ᾽ ἕνα τόπον συναθροιζόμενον τὸ βάρος πε11. 881 b30.

συνάθροισις. ἡ τῶν καταμηνίων ἔκκρισις ϗ συνάθροισις Ζγβ 4. 739 b10.

συναιρεῖν. πρὸς οὓς (δικαστὰς) τὸ φιλεῖν ἤδη ϗ τὸ μισεῖν ϗ τὸ ἴδιον συμφέρον συνήρηται πολλάκις, ὥστε μηκέτι δύνασθαι θεωρεῖν ἱκανῶς τὸ ἀληθές Ρα1. 1354 b9. — οὐ ταὐτὸ (σημαίνει) ϗ ⟨διῃρημένον ϗ⟩ συνῃρημένον τι31. 181 b33 (ϗ διῃρημένως ϗ συνημμένως Alex Schol 319 a5).

συναίρειν. ὁ νότος τοιοῦτός ἐστιν οἷος νεφέλας ϗ ὕδωρ πολὺ συναίρειν πκϛ46. 945 a39. συναίρῃ v l Ζγα18. 725 b12, συναπίῃ Bk.

συναισθάνεσθαι τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ φίλου ὅτι ἔστιν Ηι9. 1170 b4, 10. τὰ ἔντομα ὄντα πόρρω συναισθάνεται (ἔντομα ἀποζόντων πόρρωθεν αἰσθάνεται ci Pik Aub) Ζιδ8. 534 b18. τῆς ἀκοῆς οὐ δυναμένης συναισθάνεσθαι τὰς διαλείψεις ακ803 b36. συναισθάνεσθαι ὡς πλείστοις (πλείστους codd et Bk) ηεη12. 1245 b22. τὸ συζῆν τὸ συναισθάνεσθαι ϗ τὸ συγγνωρίζειν ἐστίν ηεη12. 1244 b25.

συναίσθησις ηεη12. 1245 b24.

συναίτιος. συναίτιοί πως Ηγ7. 1114 b23. συναιτία τῇ μορφῇ Φα9. 192 a13. συναίτιον αι4. 441 a29. συναίτιόν πως, dist ἁπλῶς αἴτιον ψβ4. 416 a14. συναίτιον πάθους τινός, dist αἴτιον Ζγε3. 782 a26, 783 b21, 18. cf Ζικ1. 634 a17. ἀναγκαῖον λέγεται, οὗ ἄνευ οὐκ ἐνδέχεται ζῆν ὡς συναιτίου Μδ5. 1015 a21 Bz.

συνακμάζειν. Λυκοῦργον Ἰφίτῳ συνακμάσαι f 490. 1558 a15.

συνακολουθεῖν. τὸν βασιλέα ὃν κατέλιπον, ἐὰν συνακολουθήσῃ, διαφθείρουσιν (αἱ μέλιτται) Ζι40. 625 a25. ἐὰν ἀποφεύγῃ, συνακολουθοῦσιν εἰς βυθόν Ζι48. 631 a25. — συνακολουθεῖν ἀεὶ ταῦτ᾽ ἀλλήλοις, syn ἅμα συμβαίνειν Ζγδ1. 764 b24, 22. ἁπλᾶ τῶν χρωμάτων ἐστὶν ὅσα τοῖς στοιχείοις συνακολουθεῖ· χυλοὺς διαφόρους συμβαίνει τοῖς ἄνθεσι ϗ τοῖς καρποῖς συνακολουθεῖν χ1. 791 a1, 10. 5. 796 b22. ὅταν συνακολουθήσῃ πολλὴ ἔκκρισις μγ1. 370 b10. — συνακολουθεῖν ταῖς τύχαις Ηα11. 1100 b5. — μέχρι τούτου συνηκολουθήκασι (int τούτῳ τῷ λόγῳ, ταύτῃ τῇ δόξῃ) ϗ τῶν ἄλλων οἱ πλεῖστοι Φα5. 188 b26. — logice (cf ἀκολουθεῖν p 26 a25, ἕπεσθαι p 266 a61), συνακολουθεῖ τῷ γ τὸ α Αα46. 52 b11. συνακολουθοῦσιν αἱ ἀρχαί Μμ9. 1085 a16.

συνακόλουθος. ὅταν ὁ αὐτὸς σύνδεσμος συνακόλουθος ᾖ ρ26. 1435 b2 (cf ἀκολουθῶν a39).

συνακούειν. ἄλογον ἐδόκει τὸ μὴ συνακούειν ἡμᾶς τῆς φωνῆς ταύτης Οβ9. 290 b24.

συναλγεῖν (syn συνάχθεσθαι, coni συγχαίρειν, συνήδεσθαι, συζῆν) τῷ φίλῳ, ἑαυτῷ, ἀλγοῦντι sim Ηι4. 1166 a7, 27, b18. 10. 1171 a7, 8. ηεη6. 1240 a33. non addito dativo personae Ηι11. 1171 a29, 32, b11. ηεη6. 1240 b9. 11. 1244 a25. Ρβ2. 1379 b23. συναλγεῖν τῇ διανοίᾳ πζ7. 887 a16. c dat causali συναλγεῖν τοῖς λυπηροῖς, συνήδεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς Ρβ4. 1381 a5.

συναλείφειν. αἰσχρὸν τὸ τἀγαθὰ μὲν ὑπεραινεῖν τὰ δὲ φαῦλα συναλείφειν Ρβ6. 1383 b33. τὰ μὲν ἄνω (τῆς γῆς) συναληλίφθαι διὰ τοὺς ὄμβρους (Ἀναξαγόρας φησίν), ἐπεὶ φύσει γε πᾶσαν ὁμοίως εἶναι σομφήν μβ7. 365 a21.

συναληθεύειν. τὰς κατὰ διάμετρον ἀντιφάσεις οὐκ ἐνδέχεται συναληθεύειν ε10. 19 b36.

συναλίζειν. ἐκβληθέντων κεραμίων εἰς τὴν θάλατταν, χρόνου γινομένου ϗ βορβόρου περὶ αὐτὰ συναλισθέντος Ζγγ11. 763 a33.

συνάλλαγμα. ἐν συναλλάγμασι ϗ χρείαις ϗ πράξεσι παντοίαις Ηκ8. 1178 a12. συναλλάγματα ἑκούσια ἀκούσια, λαθραῖα βίαια Ηε5. 1131 a2-9. Ρα15. 1376 b12. ηεη10. 1243 a10. εἶδος δικαιοσύνης τὸ ἐν τοῖς συναλλάγμασι διορθωτικόν Ηε5. 1131 a1. 7. 1131 b25. ἡ περὶ τὰ συναλλάγματα πραγματεία Ρα1. 1354 b25. πράττειν τὰ ἐν τοῖς συναλλάγμασι Ηβ1. 1103 b14. ἐν τοῖς συναλλάγμασι περὶ τοῦ γενέσθαι ἀμφισβητοῦντες Ηε10. 1135 b29. συναλλάγματα ἴδια, ἔχοντα μέγεθος, μικρά Πδ16. 1300 b23, 32. ζ2. 1317 b28. συναλλαγμάτων ἀναγραφαί Πζ8. 1322 b34.

συναλλάττειν ϗ παρακαταθήκας ἀποδιδόναι Ηκ8. 1178 b11. συναλλάττειν, opp διαλύεσθαι Ηθ15. 1162 b25, 33. δεῖ στέργειν τοὺς κατὰ πίστιν συναλλάξαντας Ηθ15. 1162 b30. συναλλάττουσιν ὡς ἀγαθοί ηεη10. 1243 a11. συναλλάττουσιν ἢ κατὰ προαίρεσιν ἢ ἀκουσίως ρ39. 1446 b38.

συναλλοιοῦν. ἡ τῆς ψυχῆς ἕξις ἀλλοιουμένη συναλλοιοῖ τὴν τοῦ σώματος μορφήν φ4. 808 b12.

σύναμα. (τὰ δένδρα) προάγουσι τοὺς καρποὺς πρὸ τῶν φύλλων ἢ σύναμα τοῖς φύλλοις ἢ μετὰ τὰ φύλλα φτβ7. 827 a8.

σύναμμα. εἰ μέλλει ἰσχυρῶς ὥσπερ σύναμμα ἰσχυρὸν συνδεῖν Ζμδ10. 687 b15. τοὺς ὄρχεις εἶναι σύναμμα πολλῶν ἀρχῶν Ζγε7. 788 a10.

συναμπρεύειν. ἡμίονος ἀφειμένος ἤδη διὰ τὸ γῆρας συναμπρεύων ϗ παραπορευόμενος παρώξυνε τὰ ζεύγη Ζιζ24. 577 b31.

συναμφότεροι. χρημάτων ἢ τιμῆς ἢ συναμφοτέρων sim Πβ7. 1266 b37. αι3. 440 b8. ρ16. 1431 b35. συναμφότερα τὰ ἄκρα Πδ12. 1296 b39. τὸ συναμφότερον (i e οὐσία et ποσόν), οἷον ποσὴ σάρξ Γα5. 322 a21. τὸ συναμφότερον ϗ συμπεπλεγμένον (ex duabus propositionibus contrariis) Μκ5. 1062 b4.

συνάμφω. ὅροι τοῦ συνάμφω (i e τοῦ εἴδους ϗ τῆς ὕλης) Μη2. 1043 a22. εἰ ἑκάτερον ἀληθές, οὐ δεῖ ϗ τὸ συνάμφω (i e coniunctum ex utraque notione praedicatum) ἀληθεύειν ε11. 20 b37.

συναναβαίνειν. τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ βαρύ ἐστι ϗ οὐ συναναβαίνει τῷ γλυκεῖ φτβ3. 824 b14.

συναναγκάζει ἡ χρεία Πα8. 1256 b7. συνηναγκάσθησαν Ρβ7. 1385 b2.

συναναθυμιᾶσθαι. πολὺ ϗ τοῦ γεώδους συναναθυμιᾶται ϗ γίνεται καπνός πιβ11. 907 a38.

συναναιρεῖν. ἀρχὴ τὸ συναναιροῦν Μκ1. 1060 a1 Bz. συναναιρεῖ τὸ γένος ϗ ἡ διαφορὰ τὸ εἶδος, syn πρότερον εἶναι τζ4. 141 b28. δ2. 123 a15. Μκ1. 1059 b30, 38. συναναιρεῖ ἄλληλα τὰ πρός τι Κ7. 7 b19, cf b27, 37, 8 a4. τῆς ἡδονῆς οὔσης τέλους ἀναιρεῖται μὲν ἡ δικαιοσύνη, συναναιρεῖται δὲ τῇ δικαιοσύνῃ ϗ τῶν ἄλλων ἀρετῶν ἑκάστη f 75. 1488 b9.

συνανακρίνειν. δέκα συνήγοροι, οἵ τινες συνανακρίνουσι τοῖς λογισταῖς f 407. 1546 a29.

συναναλίσκειν. τοὺς λεγομένους ἅλας συναναλῶσαι (cf παροιμία p 570 b8) Ηθ4. 1156 b27. — pass συναναλίσκεσθαι ρ3. 1424 a3. 39. 1446 b2.

συναναστομοῦν. τὸ ἔξω πέλαγος πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον συνανεστόμωται τῇ καλουμένῃ Προποντίδι κ3. 393 b1.

συνανατιθέναι φορτίον τοῖς βαστάζουσιν, συγκαθαιρεῖν δὲ μή f 192. 1512 b11.

συναναφέρεται ἐν μέρει (ἀὴρ) τῷ ἀναθυμιωμένῳ πυρί μα3. 341 a7.

συναναχορεύει οὐρανὸς πᾶσι τοῖς ἄστροις κ2. 391 b18.

συνανείργειν. (σώματα, σχήματα Democr) συνανείργοντα τὸ συνάγον ϗ πηγνύον ψα2. 404 a15 Trdlbg.

συνανέχειν, intr. δι' ὅλης τῆς ἡμέρας συνανασχόντες δύο παρήλιοι διετέλεσαν μέχρι δυσμῶν μγ2. 372 a15.

συνανθρωπεύεσθαι. ζῷα συνανθρωπευόμενα Ζιε8. 542 a7. ζ18. 572 a6. θ14. 599 a21.

συνανθρωπίζει τῶν ζῴων τινά Ζια1. 488 b3.

συνανύειν. ȣ̔́σης τῆς φορᾶς ἐν μεγάλῳ τόπῳ ϗ βραδείας, ȣ̓ συνανύει ἀφικνȣμένην (ἀφικνȣμένη?) ἐπὶ τὸ φρονȣ̃ν φ6. 813 b19.

συναπαίρειν, intr. ὅταν ἐντεῦθεν ἀπαίρωσιν, ἡ γλωττὶς συναπαίρει Ζιθ12. 597 b16.

συναπαντήσαντος εἰς τὸν τόπον ὄχλȣ πολλȣ̃ θ56. 834 b6.

συναπεργάζεσθαι. ἀνάγκη τȣ̀ς συναπεργαζομένȣς σχήμασι ϗ φωναῖς ἐλεεινοτέρȣς εἶναι Ρβ8. 1386 a31. ὅσα δυνατὸν ϗ τοῖς σχήμασι συναπεργαζόμενον πο17. 1455 a29. Vhl Poet II 42, 80. δεῖ τȣ̀ς μύθȣς συνιστάναι ϗ τῇ λέξει [συν]απεργάζεσθαι ὅτι μάλιστα πρὸ ὀμμάτων τιθέμενον πο17. 1455 a22.

συναπέρχεσθαι. συναπέρχεταί τι μετά τινος, μετὰ τȣ̃ θερμȣ̃ τὸ ὑγρὸν συναπέρχεται συνεξατμίζον al μδ6. 383 a19. πδ29. 880 a26. συναπέρχεταί τί τινι, τῇ ὀσμῇ ϗ γῆς μόρια πιβ2. 906 a31. ϗ ἕτεραι μεμιγμέναι δυνάμεις τȣ́τοις (τοῖς σπέρμασι) συναπέρχονται Ζγα18. 725 b14. τὸ τῆς γονῆς σῶμα, ἐν ᾧ συναπέρχεται τὸ σπέρμα τὸ τῆς ψυχικῆς ἀρχῆς Ζγβ 3. 737 a8.

συναπιέναι. ὅταν συναπίῃ ἄλλα περιττώματα Ζγα18. 725 b12. ἢ ȣ̓ λαμβάνονται (οἱ ἀθληταὶ) νόσῳ, ἢ ταχὺ συναπίασιν (i e moriuntur) πα28. 862 b23.

συναποβιάζεσθαι. ἐὰν ϗ συναποβιάζωνται (τὴν τῆς φωνῆς μεταβολὴν) ταῖς ἐπιμελείαις Ζιη1. 581 a24. κατέσπασε (τὴν τȣ̃ πνεύματος ὁρμὴν) ϗ κατέπνιξε ϗ συναπεβιάσατο πλγ5. 962 a7.

συναποδημεῖν Πε11. 1314 b13.

συναπόδημος. αἱ τῶν συναποδήμων κοινωνίαι Πβ5. 1263 a17.

συναποθνήσκειν ηεη6. 1240 b10. οἱ συναποθνήσκειν μέλλοντες Ρβ6. 1385 a11. — συγκαταγηράσκει ϗ συναποθνήσκει τȣ̃το τὸ πάθος Ζγδ7. 775 b34. Ζικ7. 638 a18, 36.

συναποκρινομένων τῶν τοιȣ́των (περιττωμάτων) ἐν τοῖς καταμηνίοις Ζιη1. 581 b30.

συναποκτιννύναι τȣ̀ς ἐρωμένȣς ηεη12. 1246 a23.

συναπολαύειν. εὐτυχȣ̃ντες ζητȣ̃σι τȣ̀ς συναπολαυσομένȣς ηεη12. 1244 b18. ἐργάζεται ϗ θηρεύει ἡ θήλεια, ὁ δ' ἄρρην συναπολαύει Ζι39. 623 a24. — αἱ τῶν γνωρίμων στάσεις συναπολαύειν ποιȣ̃σι τὴν ὅλην πόλιν Πε4. 1303 b32. τὸ ἀσύμμετρον ȣ̓ συναπολαύει τῶν μερῶν πε22. 883 a15.

συναπόφασις ἀντικειμένων, αἱ συναποφάσεις Μι5. 1056 a35, b2 Bz.

συναποφέρεσθαι. αἱ ὀσμαὶ ἐγγύθεν ἧττον εὐώδεις, ὅτι πλησίον συναποφέρεται τὸ γεῶδες πιβ9. 907 a25.

συνάπτειν. trans, ἔχȣσί τι κοινὸν (αἱ ἀρχαὶ) τὸ συνάπτον αὐτάς f16. 1477 a4. συνάψαι μάχην θ107. 840 a25. συνάπτȣσι τὸ πρότερον νῦν τῷ ὕστερον νῦν ϗ ἐν ποιȣ̃σιν Φδ11. 218 b25. συνάψαι τῷ προοιμίῳ τὸν λόγον Ργ14. 1414 b26. ρ32. 1438 b16. συνάπτειν τῷ μέτρῳ τὸ ποιεῖν πο1. 1447 b13. εἴ τι συνάπτει ἢ διαιρεῖ ἡ διάνοια Με4. 1027 b32. συνάπτειν τὴν πρώτην ὁμόνοιαν, συνάψειας ȣ̃λα ϗ ȣ̓χὶ ȣ̃λα (Heraclit fr 45) κ5. 396 b11, 20. ἀδύνατα συνάψαι πο22. 1458 a27. συνάπτειν τὰς κατηγορίας Αα23. 41 a12. συνάπτειν τὸν συλλογισμὸν πρὸς τὸ ἄκρον Αβ24. 69 a18, 19, cf 17. 65 b33. συνάψαι ταῦτα εἰς ταὐτόν Μμ9. 1086 a35. cf θ2. 1046 b22. μηθὲν συνάπτοντας πρὸς τὴν τῶν ἀριθμῶν φύσιν Μμ4. 1078 b10. — pass. δύο κύκλοι δισσαχῇ συνημμένοι ψα3. 406 b32. ᾗ συνῆπται τὸ δίθυρον τῶν κυάμων Ζγγ2. 752 a21. διὰ τὸ τὰς πλευρὰς συνάπτεσθαι ἀλλήλαις κατὰ τὸν τόπον τȣ̃τον Ζμδ10. 688 a28. συναπτόμενον ϗ συνεχές Ζμδ9. 658 b18. ἵνα πως συναφθῶσι (τὰ φύλλα ἀμφοτέρων) φτα6. 821 a15. συνῆπται τἀγαθῷ τὸ αὐτῷ ἀγαθόν ημβ11. 1209 a5. ἀρχὴ συνημμένη, coni οἰκεία ημα1. 1183 b4. — intrans. sensu locali. τὸ ἄνω ϗ τὸ κάτω συνάπτει αν17. 478 b34. τρεῖς ῥαφὰς ἄνωθεν συναπτȣ́σας Ζιγ7. 516 a9. αἱ γραμμαὶ ἐφ' ἓν σημεῖον συνάπτȣσιν μγ3. 373 a15. συνάπτειν εἴς τι, πόροι εἰς ἓν συνάπτοντες sim Ζιβ17. 508 a13. α7. 491 b3. γ1. 509 b18, 28. ε3. 540 a30. Ζμβ10. 656 b19. Ζγα3. 716 b20. πν5. 483 b25. συνάπτειν πρός τι μα8. 345 a24. Ζιβ11. 503 a16. 17. 507 a28. δ5. 530 b14. Ζγβ4. 740 a34. 6. 744 a2. δ6. 775 a19 (β7. 745 b33 v l). Κ6. 4 b26, 29, 36. συνάπτειν τινί, συνάπτει τῇ ἀρχῇ τὸ πέρας al Φη2. 245 a23. θ8. 264 b27. μβ5. 362 b16. συνάπτειν ἀλλήλοις Οβ14. 298 a15. Ζιβ17. 507 a5. γ4. 515 a13. ακ803 b39. αν16. 478 b9. — metaph. συνάπτει ἐν αὐτῇ πάνθ' ὅσα τοῖς φίλοις δεῖ ὑπάρχειν Ηθ4. 1156 b18, cf 5. 1157 a34. λόγος πρὸς μῦθον συνάπτων Ζιζ35. 580 a15. τῷ γένει αἱ ἰδέαι συνάπτȣσιν Μη1. 1042 a16. συνάπτει πρὸς τὴν εἰρημένην ἀμφισβήτησιν Πγ3. 1276 a7. διὰ πλειόνων συνάπτειν πρός τι (de notionum inter se ratione) Αα23. 41 a19, 1. — συναπτέον τȣ̃το πρὸς τȣ̀ς πάλαι λόγȣς Φθ3. 254 a16. — συναπτός. συναπτὰς ποιεῖν τὰς πράξεις ρ32. 1438 b18. 33. 1438 b32.

συναπωθεῖται (τὰ περὶ τὴν κοιλίαν ὑγρὰ) ὑπὸ τȣ̃ ἐν τῷ ὕπνῳ γινομένȣ πνεύματος πλγ15. 963 a20.

συναραττόντων μὲν ἀνέμων παντοίων, πιπτόντων δὲ ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ κεραυνῶν κ5. 397 a20.

συναριθμεῖσθαί τινι Πζ3. 1318 a38. συναριθμεῖσθαι Ρα7. 1363 b19 (cf ἐνυπάρχον b9, 20). τι5. 167 a25 (Wz, syn ἐναριθμεῖσθαι τι8. 170 a8). Ηβ3. 1105 b1. ημα2. 1184 a16, 20. inde explicandum est Ηα5. 1097 b17. cf Rassow Progr 1862 p 5-10.

συναρμόζειν, συναρμόττειν. trans, τὰς πλεκτάνας πρὸς τὰς πλεκτάνας συναρμόττοντες Ζιε6. 541 b4. κύκλοι συναρμοσθέντες μχ24. 856 a17. γυναῖκες συναρμοσθεῖσαι (matrimonio iunctae) θ109. 840 b14. — intr, οἱ ἀγαθοὶ συναρμόττȣσιν ἀλλήλοις ηεη2. 1238 a38. συναρμόττει τὰ κοῖλα τοῖς πυκνοῖς ἀλλήλων Ζγβ8. 747 b1. cf Ζμβ9. 654 b19. ȣ̔́τω συναρμόζειν, ὥστε μηθὲν συγγενὲς παραδέχεσθαι ψα4. 408 a8. συνεχὲς γίνεται πιπτȣ́σης ἄμμȣ ἕως ἂν συναρμόσῃ πκγ29. 934 b19. — εἰς τὴν νῦν σκέψιν ȣ̓ συναρμόττει περὶ αὐτῶν ὁ λόγος ΜΑ5. 986 b13.

συναρπάζειν. οἱ ἱέρακες ἐπὶ τῆς γῆς καθημένην τύπτȣσι τὴν περιστερὰν ϗ συναρπάζȣσιν Ζι36. 620 a24. ἡ ἀκαλήφη αἰσθάνεται ϗ συναρπάζει προσφερομένης τῆς χειρός Ζιδ6. 531 b1.

συναρτᾶν. συνηρτῆσθαί τινι, veluti ὁ πλεύμων συνήρτηται τῇ μεγάλῃ φλεβί Ζια16. 495 b6, 12, a30. 17. 496 b19. συνηρτῆσθαι πρός τι, φρένες πρὸς τὴν ῥάχιν συνηρτημέναι al Ζια17. 496 b12. γ1. 509 a35. ζ3. 562 a7. Ζπ6. 707 a7. δίδυμα μέν, συνήρτηται δ' εἰς ἓν Ζμγ7. 670 a7. ὀστᾶ συνηρτημένα ἀφ' ἑνός Ζιγ7. 516 a8. αἱ ὄψεις δύο ȣ̃σαι ἐξ ἑνὸς συνηρτημέναι πλα7. 957 b40. ὅσων ἡ κίνησις μὴ συνήρτηται πρὸς τὴν ἀρχήν Ζγβ6. 744 a35. — metaph, ȣ̓κ ἔστιν εἰς ἀίδιον συναρτῆσαι τῆς τοιαύτης ἀποδείξεως τὴν

ἀνάγκην Zμα1. 640 a6. συνηρτημέναι αἱ ἀρεταὶ ϗ τοῖς πάθεσι Hκ8. 1178 a19. τῷ ἀθανάτῳ τὸ ἀθάνατον συνηρτημένον Oα3. 270 b9.

συνάρτησις τῶν φλεβῶν ϗ νεύρων πε26. 883 b22.

συνάρχειν. οἱ συνάρχοντες Πβ10. 1272 b4.

συναρχία. βουλεύονται αἱ συναρχίαι συνιοῦσαι Πδ14. 1298 a14.

σύναρχος. τοὺς φίλους ποιοῦνται συνάρχους Πγ16. 1287 b31.

συναυλία. τὴν συναυλίαν ταύτην (int γαμικὴν) ποιεῖσθαι Πη16. 1335 a38.

συναύξειν. ἡ φύσις δαπανᾷ τὸν θορὸν πρὸς τὸ συναύξειν τὰ ᾠά Zγγ7. 757 a26. συναύξει τὴν ἐνέργειαν ἡ οἰκεία ἡδονή Hκ5. 1175 a30, 36. 7. 1177 b21. ῥᾷον προστιθέναι ϗ συναύξειν τὸ λοιπόν τι34. 183 b26. οὐκ ἀνάγκη συναύξεσθαι τὸν τόπον Φδ5. 212 b24.

συναύξησις. περὶ γενέσεως ϗ συναυξήσεως τοῦ ὀστράκου Zι37. 622 b15.

συναφή. συναφή (i q στιγμὴ ᾗ ἅπτονται ἀλλήλων κύκλος ϗ εὐθεῖα) ατ971 b17, cf σύναψις b22, 25. τὸ ὄργανον ἐκ δύο σύγκειται μοχλῶν, ὑπομόχλιον ἐχόντων τὸ αὐτό, τὴν συναφὴν ἐφ' ἧς τὸ α μχ22. 854 a39, cf σύναψις μχ21. 854 a23, Cappelle p 141. ἐπὶ συναφῆς ϗ συγκλείσεως χάριν, οἷον ἡ κλείς πν7. 484 b22. μήκων τοῖς διθύροις πρὸς τῇ συναφῇ Zμδ5. 680 a24, syn ἐν τῷ γιγγλυμώδει Zιδ4. 529 a32. cf S II 356.

συναφής. Ὠκεανὸς περιλαμβάνων κόλπους ἀλλήλοις συναφεῖς κ3. 393 a21. οὐκ εἰσὶ συναφεῖς (αἱ καρδίαι) ὥς τινος ἐκ πλειόνων συνθέτου, ἀλλὰ διαρθρώσει μᾶλλον Zμγ4. 667 a7.

συναφιέναι μετὰ τοῦ ὕδατος ϗ γῆν πκγ38. 935 b24. συναφιέναι ὑγρότητα λεπτήν πκ22. 925 b9.

συνάχθεσθαί τινι, syn συναλγεῖν, coni συνήδεσθαι Hι10. 1171 a8, 7. συνάχθεσθαι ἐπί τινι ϗ ἐλεεῖν Pβ9. 1386 b14.

σύναψις, cf συναφή. ἡ σύναψις τῶν στιγμῶν ατ971 b22, 25, 970 a20. τὸ β ἐπὶ τῆς διαμέτρου ἔσται κατὰ τὴν σύναψιν τῶν πλευρῶν μχ23. 854 b39. ἡ ὀδοντάγρα δύο μοχλοί εἰσιν ἀντικείμενοι, ἓν τὸ ὑπομόχλιον ἔχοντες τὴν σύναψιν τῆς θερμαστρίδος μχ21. 854 a23, 28. ἐν τῷ παρατρίβεσθαι ἀπολαμβάνει πάλιν τὴν χρόαν ἐν τῇ συνάψει ϗ συνεχείᾳ χ3. 793 b2. ἐν τούτοις ἐστὶ τὸ συνεχές, ἐξ ὧν ἕν τι πέφυκε γίνεσθαι κατὰ τὴν σύναψιν Φε3. 227 a15. Mκ12. 1069 a9. συμπεφυκέναι διὰ τὴν τῶν κυημάτων σύναψιν Zγδ4. 773 a12. παθήματα τοῦ ἥπατος περὶ τὴν σύναψιν τῇ μεγάλῃ φλεβί Zμγ4. 667 b8. cf Zιγ3. 513 b13. α17. 496 a32. φυλλορροεῖν ἐστὶ τὸ πήγνυσθαι τὸν ἐν τῇ συνάψει τοῦ σπέρματος ὀπόν Aδ17. 99 a29. — οἱ τὴν σύναψιν (i q ἄθροισμα ἀστέρων) λέγοντες (τὸν κομήτην εἶναι) μα6. 343 b8.

συνδάκνειν. ὁ γλάνις τῷ ὀδόντι τῷ σκληροτάτῳ συνδάκνων διαφθείρει τὰ ἄγκιστρα Zι37. 621 b2. κινεῖ τὸν αὐχένα ὁ κροκόδειλος, ἵνα μὴ συνδάκῃ (τὸν τροχίλον) Zι6. 612 a24.

συνδεῖν. εἰ μέλλει ἰσχυρῶς ὥσπερ σύναμμα ἰσχυρὸν συνδεῖν Zμδ10. 687 b16. ᾗ μὲν τοιοῦτο, ἀεὶ ἕτερον τὸ νῦν, ᾗ δὲ συνδεῖ, ἀεὶ τὸ αὐτό Φδ13. 222 a15. τὰ ἄφωνα πρὸς τὰ φωνήεντα συνδεῖν ρ24. 1434 b38. Φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι ϗ συνδῆσαι τῷ ἀγάλματι κ6. 399 b35. — pass, ἐσκευάσθαι ϗ συνδεδέσθαι τοὺς κροτάφους πρὸς τὸν οἶνον f 90. 1492 a31. τούτῳ (τῷ ὑπομοχλίῳ) ἀκολουθεῖ τὸ πλοῖον διὰ τὸ συνδεδέσθαι μχ5. 851 a2. ὀστᾶ (κῶλα) συνδέδενται νεύροις Zιγ5. 515 b12. Zμβ9. 654 b25, 18. διὰ τῆς τῶν φλεβῶν ἐπαλλάξεως συνδεῖται τῶν σωμάτων τὰ πρόσθια τοῖς ὄπισθεν Zμγ5. 668 b26. ὠμοπλάται οὔτε λίαν συνδεδεμέναι οὔτε παντάπασιν ἀπολελυμέναι φ3. 807 a35, cf b21. τὸ λουτρὸν τοὺς συνδεδεμένους τὸ σῶμα ϗ σκληροὺς εὐκινήτους ποιεῖ πγ16. 873 a33.

συνδειπνεῖν ἅμα ηεη12. 1246 a7.

σύνδεσις. ἡ τῶν κροτάφων σύνδεσις f 90. 1492 a26.

σύνδεσμος. ὁ τῶν ἐντέρων σύνδεσμος Zμγ7. 670 a10. (ἡ ῥάχις δεῖται συνδέσμου διὰ τὰς διαλήψεις Zμβ6. 652 a16. ὄντων τεττάρων τρόπων τῆς κάμψεως κατὰ τοὺς συνδέσμους Zπ13. 712 a2. ἡ κίνησις τῶν συνδέσμων ᾠδίς ἐστιν Zικ6. 638 b9. (cf Philippson ὕλη 13.) — σύνδεσμος τὰ τέκνα δοκεῖ εἶναι Hθ14. 1162 a27. τῶν φθόγγων ἡ μέση ὥσπερ σύνδεσμός ἐστι πιθ20. 919 a26. — λόγος συνδέσμῳ εἷς ε5. 17 a9, 16. πο20. 1457 a29. Zμα3. 643 b18, καθάπερ ἡ Ἰλιάς Mη6. 1045 a13. ζ4. 1030 b9. Aδ10. 93 b36. — grammatice σύνδεσμος def πο20. 1456 b38. f 126. 1499 b22, 29. Vhl Poet III 229, 306-312. ὁ σύνδεσμος ἓν ποιεῖ τὰ πολλά Pγ12. 1413 b32. τὴν λέξιν ἀνάγκη εἶναι ἢ εἰρομένην ϗ τῷ συνδέσμῳ μίαν ἢ κατεστραμμένην Pγ9. 1409 a24. χρὴ τοὺς συνδέσμους ὀλίγους ποιεῖν, τὰ πλεῖστα δὲ ζευγνύναι ρ23. 1434 b13. ἑλληνίζειν, τὸ ἀποδιδόναι τοὺς συνδέσμους ὡς πεφύκασι πρότεροι ϗ ὕστεροι γίγνεσθαι ἀλλήλων Pγ5. 1407 a20. ρ26. 1435 a38. cf πιθ20. 919 a23. videtur tamen σύνδεσμος non solum vocabula coniungentia sed etiam coniuncta inter se orationis membra significare Pγ5. 1407 a24, 27, b12.

σύνδετος. σύνδετα τὰ περὶ τὰς ὠμοπλάτας (σημεῖον εὐφυοῦς) φ3. 807 b15.

σύνδηλος. ἀεὶ ὁ μείζων μέχρι τοῦ σύνδηλος εἶναι καλλίων ἐστὶ κατὰ τὸ μέγεθος πο7. 1451 a10, cf δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν ϗ τὸ τέλος πο24. 1459 b19.

συνδηλοῦν. δεῖ τῇ λέξει (int ἐν τῇ γνώμῃ) τὴν προαίρεσιν συνδηλοῦν Pβ21. 1395 a27.

συνδιάγειν τῷ φίλῳ, ἑαυτῷ Hι4. 1166 a7, 23, μετ' ἀλλήλων Hθ6. 1157 b22. syn συνδιημερεύειν Hθ15. 1162 b14, 16. Pβ4. 1381 a30.

συνδιακρίνειν. συμμισγομένων ϗ συνδιακρινομένων ἀλλήλοις ξ2. 977 a4.

συνδιαμένειν ἐν ταῖς ἀτυχίαις ηεη1. 1235 b9.

συνδιαρθροῦν. εἴ τις ἀκολουθήσειε συνδιαρθρῶν ἃ βούλεται λέγειν (Ἀναξαγόρας) MA8. 989 b5.

συνδιατελεῖν. ἡ ψυχή τε ϗ τὸ σῶμα συμπαθῆ, οὐ μέντοι συνδιατελοῦντα ἀλλήλοις φ4. 808 b19.

συνδιατιθέναι. Λυκοῦργον Ἰφίτῳ συνδιαθεῖναι τὴν Ὀλυμπιακὴν ἐκεχειρίαν f 490. 1558 a15.

συνδιαφθείρειν. τὰ ὕστερον συλληφθέντα συνδιαφθείρει τὸ προϋπάρχον (κύημα) Zιη4. 585 a10.

συνδιημερεύειν μετά τινος Hι4. 1166 b14. ηεη1. 1235 a1. syn συνδιάγειν Hθ15. 1162 b16, 14. Pβ4. 1381 a30.

συνδιορθοῦν ϗ συσχηματίζειν τοὺς ἀσαφεῖς τῶν ὁρισμῶν τζ14. 151 b7.

συνδιψῆν διψῶντι ηεη6. 1240 a38.

συνδοκεῖ ϗ ἡμῖν Πη10. 1330 a4. συνδοκεῖ. συνδόξειεν ἂν πολλοῖς ψα3. 407 b5. Oβ13. 293 a28. Πβ11. 1273 a23. ξ2. 976 b14. συνδοκεῖ πᾶσι Πη10. 1330 a3.

συνδοξάζειν. νόμοι συνδεδοξασμένοι ὑπὸ πάντων Πε9. 1310 a15.

σύνδουλος Hη6. 1148 b26.

συνδρομή. εὐλαβεῖσθαι ἐκέλευε μὴ πολλὰς ποιήσωσι τὰς συνδρομὰς ἐκκλησίας Pγ10. 1411 a29. — αἵματος συνδρομὴ εἰς τὸν πληγέντα τόπον ἐρύθημά ἐστιν πθ3. 889 b30. 14. 891 a5.

συνδρόμως (i e συμμέτρως) ἔχειν πρὸς ἀλλήλους Ζικ5. 636b13.

συνδυάζειν. de coniungendis duabus rebus, notis, conditionibus, συνδυάζουσι πρὸς τὴν ἱππικὴν δύναμιν καὶ τὴν ὁπλιτικήν Πζ7. 1321a17. συνδυαζόμενος ὁ πρίων τῇ τεκτονικῇ τγ3. 118b15. τὸ κοῖλον καὶ τὸ κυρτόν, συνδυαζόμενα καὶ λαβόντα σύνθεσιν, τῷ εὐθεῖ ἀντίκειται Οα4. 271a1. τὰ ἐναντία (veluti τὸ ὑγρὸν et τὸ ξηρόν) οὐ πέφυκε συνδυάζεσθαι Γβ3. 330a31. cf 5. 332b30. τὰ τῆς ἀσωτίας (i e duae notae, quibus ἀσωτίας notio constituitur) οὐ πάνυ συνδυάζεται Ηδ3. 1121a15. cf ημα17. 1189a24. Ηθ5. 1157a35. ε6. 1131b8, 9. ταῦτα (i e τὰ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὀλιγαρχίας ἴδια) ποιεῖ τὰς πολιτείας ἐπαλλάττειν Πζ1. 1317a1. cf δ15. 1300a19. 16. 1301a7. ὥστε καὶ συνδυασθέντων (sc τοῦ ἐναίμου καὶ τοῦ πεζοῦ) ἐν τοῖς ἐναίμοις καὶ πεζοῖς τὰ μακροβιώτατα τῶν ζῴων ἐστίν μκ4. 466a13. ἐπεὶ δὲ καθ' ἕκαστον δῆλον πῶς λεκτέον, καὶ συνδυαζόμενον (fort συνδυαζομένων, i e coniunctis duabus conditionibus) πῶς λεκτέον δῆλον Ρα15. 1377a30. τίνος ἔσται ὁρισμὸς τῶν οὐχ ἁπλῶν ἀλλὰ συνδεδυασμένων (i e ἅπερ εἰσὶ τόδε ἐν τῷδε), οἷον ἀριθμοῦ περιττοῦ Μζ5. 1030b16 Bz, 1031a6. cf η2. 1043a4. Ζμβ2. 649a15. ἐκ συλλογισμοῦ πρὸς ἄλληλα συνδυάζουσιν Ζμβ10. 656a27. — de coniungendis duobus hominibus vel animalibus, ἀνάγκη πρῶτον συνδυάζεσθαι τοὺς ἄνευ ἀλλήλων μὴ δυναμένους εἶναι Πα2. 1252a26. cf η16. 1335b24. ηεη10. 1242a24. ὅταν περὶ τὴν ὀχείαν ὦσιν (οἱ ἰχθύες), συνδυάζονται. syn σύζυγα Ζιζ17. 570a28. ι2. 610b8. S II 481. praecipue de coitu animalium, τὰ συνδυαζόμενα Ζιζ13. 567a29. Ζγβ1. 732b13. α16. 721a11. ὅσα συνδυάζεται, ὅσα γίνεται ἐκ ζῴων συνδυαζομένων, ὅσα γίνεται μὴ ἐκ ζῴων συνδυαζομένων Ζγα16. 721a2, 5, 9. 1. 715b9, a24. ζῷα δυνάμενα, πεφυκότα συνδυάζεσθαι, ὅσα συνδυάζεσθαι πέφυκε Ζγα1. 715b12. 16. 721a24. 18. 724b13. τὰ πλεῖστα ὅτι οὐ συνδυάζεται φανερόν Ζγα14. 720b7. ὅσα ἀπὸ ταὐτομάτου γίνεται, ἐκ τούτων συνδυαζομένων γίνεται μέν τι, οὐ ταὐτὸ δ' ἐξ οὐθενὸς ἀλλ' ἀτελές Ζιε1. 539b9. cf Ζγβ1. 732b13. ὅσα ἢ ἐκ συνδυασμοῦ γίνεται ἢ αὐτὰ συνδυάζεται Ζγβ1. 732b11. συνδυαζόμενα ὁρᾶται, ὦπται Ζγγ5. 755b34. 8. 757b34. 11. 762a33. α4. 717a19. συνδυάζεται πολὺν χρόνον Ζγγ10. 760b35. συνδεδύασται μέχρι ἂν συστήσῃ σπέρμα τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τὰς ἀρχὰς ἔχον τῶν συνδυασθέντων Ζγα21. 729b30. cf 23. 731a16. 18. 724b15. οἱ καρκίνοι κατὰ τὰ πρόσθια ἀλλήλων συνδυάζονται· (τέττιγες) ὕπτιοι συνδυαζόμενοι ἀλλήλους· ἐνίοτε συνδυάζονται καὶ ἐπὶ τὰ πρανῆ τὰ μαλάκια Ζιε16. 541b26. 30. 556a26. Ζγα15. 720b36. παρὰ τὰς συγγενείας οὐθὲν ὦπται συνδυαζόμενον· τὰ παρὰ τὴν συγγένειαν συνδυαζόμενα Ζιζ11. 566a27. Ζγβ8. 747b29. coni μίγνυσθαι: ἡ ὄψις τῶν μιγνυμένων καὶ συνδυαζομένων· τὰ ζῷα συνδυάζεται καὶ μίγνυται Ζγα23. 731a13, b6. cf β7. 746b12. coni εὐημερεῖν: οἱ ὄρτυγες συνδυάζονταί τε καὶ εὐημεροῦσιν Ζιθ12. 597b10. αἱ περιστεραὶ οὐ συνδυάζεσθαι θέλουσι πλείοσιν Ζιι7. 612b33. συνδυαζόμενα φαίνεται ἀλλήλοις· συνδυαζόμενον ἄλλο γένος ἄλλῳ· συνδυαζόμενον τὸ ἄρρεν τῷ θήλει· ἔνια τῶν ἀρρένων καὶ συνδυαζομένων τοῖς θήλεσι Ζγβ7. 746b12. γ10. 759a18 (cf b12). 8. 757b34. α21. 729b23. cf τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν συνδυαζόμενα· δοκοῦσιν οἱ ῥινοβάται γίνεσθαι ἐκ ῥίνης καὶ βάτου συνδυαζομένων Ζγα21. 731a27. β7. 746b6.

συνδυασμός. coniunctio duarum notarum, ὅταν ληφθῶσι τούτων πάντες οἱ ἐνδεχόμενοι συνδυασμοί, ποιήσουσιν εἴδη ζῴων, καὶ τοσαῦτ' εἴδη ζῴων ὅσαιπερ αἱ συζεύξεις Πδ4. 1290b35. cf ζ1. 1317a3 (syn συναγωγή 1316b40). δ9. 1294b2 (syn σύνθεσις ϗ μῖξις a36). 15. 1300a31. — coitus, ὁ τῶν νέων συνδυασμὸς φαῦλος πρὸς τεκνοποιίαν Πη16. 1335a11. ἡ ἐνέργεια τοῦ συνδυασμοῦ Ζγα4. 717a26. οἰκεῖος, ἐνδεχόμενος Ζγβ8. 748b15. Ζιε2. 539b26. χρόνιος, χρονιώτερος (cf χρονιωτέρα ἡ συμπλοκή), πολὺν χρόνον ὁ συνδυασμός ἐστι τῶν τοιούτων (ἐντόμων) Ζγγ5. 755b34. 8. 758a4. Ζιε5. 540b21. 8. 542a8. ταχύς Ζγα5. 717b29. γ5. 756a31. — ἐν τῷ συνδυασμῷ πέττειν τὸ σπέρμα Ζγα7. 718a6. ποιεῖσθαι τὸν συνδυασμόν Ζιε2. 539b26. 5. 540b7. 8. 542a31. ὁρμᾶν, ὁρμητικῶς ἔχειν πρὸς τὸν συνδυασμόν Ζιε8. 542a24. ζ18. 572a9. τὸ ὄργανον, μόριον, μόριον χρήσιμον πρὸς τὸν συνδυασμόν Ζγα5. 717b14. 2. 716a26. Ζμδ10. 689a25. — ὁ συνδυασμὸς κατὰ τοῦτο γίνεται τῷ ἄρρενι πρὸς τὴν θήλειαν· τὰ μὲν προΐεται σπέρμα τὰ δ' οὐ προΐεται ἐν τῷ συνδυασμῷ· γίνεται ὁ συνδυασμὸς κατὰ φύσιν τισὶν Ζγα15. 720b29. β1. 732a16. 7. 746a29. γίνεται ἀπὸ συνδυασμοῦ πάντα ὅλως Ζγγ1. 749a15. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐκ συνδυασμοῦ γίνεται θήλεος καὶ ἄρρενος Ζγα1. 715a18, b3. cf β1. 732b10, 733b19. Ζιε1. 539a27. 11. 543b17. 19. 551a28. ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἡ γένεσις Ζγγ11. 762a34. ὅσα ἐκ συνδυασμοῦ τίκτει Ζιδ11. 537b28. τὰ μαλάκια ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ καὶ τῆς ὀχείας ᾠὸν ἴσχει λευκόν· διὰ τὴν περιφέρειαν τῆς κοιλίας οὗτος ἁρμόττει ὁ συνδυασμὸς αὐτοῖς· ἕτερον γένος τῶν ἐκ συνδυασμοῦ γινομένων ἵππου καὶ ὄνου Ζιε18. 549b29. 8. 542a17. ζ36. 580b2. ὦπται πολλάκις ὁ συνδυασμὸς αὐτῶν Ζγγ10. 761a8. 5. 756a34.

συνδυαστικὸν ἄνθρωπος τῇ φύσει μᾶλλον ἢ πολιτικόν Ηθ14. 1162a17.

σύνδυο ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια f587. 1573b32.

σύνεγγυς. de loco, οἱ σύνεγγυς τόποι, τὰ σύνεγγυς μβ3. 358a34. 4. 360b14. θ82. 836b17. σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις, opp διεστάναι, πόρρω ἀφεστηκέναι Κ8. 10a21. Ζμδ13. 696a13. ακ801a40. σύνεγγυς ἀλλήλων Ζιε5. 541a8. — de tempore et actione, φοβοῦνται ἐὰν μὴ πόρρω ἀλλὰ σύνεγγυς φαίνηται ὥστε μέλλειν Ρβ5. 1382a25. οἱ σύνεγγυς τἀγαθὰ κεκτημένοι, opp οἱ ἐκ πάλαι πλούσιοι f85. 1490b34. τῷ σύνεγγυς ἢ πόρρω τὸν ἀρχηγὸν εἶναι Ηθ14. 1162a3. ἐκ τοῦ εὐχερῶς λέγειν τὰ αἰσχρὰ γίνεται καὶ τὸ ποιεῖν σύνεγγυς Πη17. 1336b6. τὸ μὴ σύνεγγυς τῆς κοινωνίας Πγ9. 1280b24. σύνεγγυς δὲ τούτων ἐστὶ (i e συνεχές, ἐφεξῆς ἐστίν, ἕπεται) τὸ διαπορῆσαι Μβ6. 1002b32. — de qualitate, σύνεγγυς κατὰ τὴν ἁφήν εἰσι τοῖς ὀστοῖς αἱ ὁπλαί Ζμβ9. 655b2: ὡς σύνεγγυς ὢν καὶ ταὐτὸν τῷ νεμεσᾶν Ρβ9. 1386b17. ληπτέον καὶ τὰ σύνεγγυς ὡς ταὐτὰ ὄντα Ρα9. 1367a33. cf Φγ6. 207a13. Ηγ4. 1111b20. Πζ8. 1321b40. α9. 1257b35 (τὸ σύνεγγυς αὐτῶν, cf ἡ γειτνίασις a2). σύνεγγυς ἀλλήλοις, coni syn πάμπαν μικρὸν διαφέρειν Ζμδ5. 681a15. opp ἐναντία, τὰ πολὺ διεστῶτα, διωρισμένα Πε12. 1316a20. τγ1. 116a7. Ηκ5. 1175b32. ἡ ὁμωνυμία σύνεγγύς ἐστι, opp τὰ πόρρω Ηε2. 1129a27. σύνεγγύς τινι Πβ11. 1273b27. ζ6. 1320b22. ταύτης ἐχομένη καὶ σύνεγγυς Πζ8. 1321b18. ἐκ τῶν μέσων καὶ τῶν σύνεγγυς, opp ἐκ τῆς δημοκρατίας τῆς νεανικωτάτης καὶ ἐξ ὀλιγαρχίας Πδ11. 1296a5. (hac vi σύνεγγυς interdum pro adiectivo usurpari videtur, καλοῦνται ἐπιστάται καὶ μνήμονες καὶ τούτοις ἄλλα ὀνόματα σύνεγγυς Πζ8. 1321b40. cf b18. Ηγ4. 1111b20.) — τὰ σύνεγγυς, syn τὰ συνεχῆ, eae notiones et protases, quae in contextu concludendi

vicinae sibi sunt et contiguae Αβ19. 66 ^{a}37 (Wz, cf 17. 65 ^{b}21, 24). τθ1. 153 ^{b}13, 15.

συνεδρεία. ὡς οἱ μάντεις τὰς συνεδρείας ϗ διεδρείας λέγουσιν ηεη2. 1236 ^{b}10. cf συνεδρία.

συνεδρεύειν. οἱ συνηδρευκότες ἤδη τῷ λόγῳ σοφοί ΜΑ5. 987 ^{a}2.

συνεδρία. ὅθεν τὰς διεδρίας ϗ τὰς συνεδρίας οἱ μάντεις λαμβάνουσιν Ζι1. 608 ^{b}28. cf συνεδρεία.

συνέδριον. ἐξίασι ϗ ἐκκλησιασταὶ εἰς »συνέδρια τὰ προσήκοντα κ6. 400 ^{b}18.

σύνεδρος. σύνεδρα ζῷα τὰ εἰρηνοῦντα πρὸς ἄλληλα, δίεδρα τὰ πολέμια Ζι1. 608 ^{b}29.

συνεθίζειν τινά, c inf, δρᾶν τι sim ρ39. 1445 ^{b}26. Ζιζ19. 573 ^{b}27. συνεθίζεσθαι μηθὲν οὕτως ὡς τὸ κρίνειν ὀρθῶς Πθ5. 1340 ^{a}16. πρὸς τὰ ψύχη συνεθίζειν ἐκ παίδων σμικρῶν Πη17. 1336 ^{a}13. οἷς ἂν συνεθισθῶσιν πιη6. 917 ^{a}15. ἄγει ἡ φώκη τὰ τέκνα εἰς τὴν θάλατταν πολλάκις, συνεθίζουσα κατὰ μικρόν Ζιζ12. 567 ^{a}6. τὰ αὐτὰ συνεθιζομένοις ἡδέα φαίνεται πκα14. 928 ^{b}23.

συνειδέναι. συνειδότες ἑαυτοῖς ἄγνοιαν Ηα2. 1095 ^{a}25. διὰ τὸ συνειδέναι αὑτῷ τὴν δειλίαν Ζι29. 618 ^{a}26. ὁ συνειδὼς αὑτῷ ὅτι ἄξιός ἐστι ημα26. 1192 ^{a}26. σύνοιδεν αὐτὸς αὑτῷ ἔχοντι ρ8. 1428 ^{a}30. — οἱ συνειδότες πεποιηκότι τι δεινόν Ρβ5. 1382 ^{b}6. τοὺς ἀκούοντας συνειδότας ληψόμεθα περὶ τοῦ πράγματος ρ8. 1428 ^{a}33. ἐὰν συνειδῶμεν ὅτι πάντες ἐλεοῦσι ρ35. 1439 ^{b}26.

συνεῖναι, dist φιλεῖσθαι Αβ22. 68 ^{b}3, 4. — de coitu i q ὁμιλεῖν, συνδυάζεσθαι. τὸ συνεῖναι μόνον ἀφελεῖν τῶν ἐρώντων Πβ4. 1262 ^{a}33. τοῦ μὴ γεννᾶν ἀλλήλοις συνόντας (ἄνδρα ϗ γυναῖκα) τί τὸ αἴτιον Ζικ1. 633 ^{b}13. cf 2. 634 ^{b}36. αἱ θήλειαι (αἴλουροι) ἀφροδισιαστικαὶ ϗ συνοῦσαι κράζουσιν Ζιε2. 540 ^{a}13.

συνείρειν. trans, θερμαινόμενοι ῥᾷον συνείρουσι τὸν λόγον πια54. 905 ^{a}19. 55. 905 ^{a}23. 60. 905 ^{b}37. συνείρειν τοὺς λόγους, dist εἰδέναι Ηη5. 1147 ^{a}21. συνείρειν τοὺς λόγους, opp διαλῦσαι τι16. 175 ^{a}30. cf θ3. 158 ^{a}37. Μα3. 995 ^{a}10. μηθένα τρόπον δύνασθαι συνεῖραι Μν6. 1093 ^{b}27. λεκτέον ἀπὸ τῶν εἰρημένων συνείροντας Ζγα2. 716 ^{a}4. μακροποιεῖν ϗ συνείρειν Μν3. 1090 ^{b}30. συνείρειν εἰς τὸ πρόσω μτ2. 464 ^{b}4. — pass, συνείρεται τὸ ἐφεξῆς Ζγβ5. 741 ^{b}9. μάλιστ' ἂν συνείροιτο τὸ εἶναι Γβ10. 336 ^{b}33. προσεγλίχοντο τοῦ συνειρομένην πᾶσαν αὐτοῖς εἶναι τὴν πραγματείαν ΜΑ5. 986 ^{a}7. — intr, de terris inter se cohaerentibus μβ5. 362 ^{b}29. συνείρειν κινούμενον, dist ἀνακάμψαι πάλιν Φθ8. 262 ^{a}16. τί τὸ αἴτιον τοῦ συνείρειν τὴν γένεσιν Γα3. 318 ^{a}13. τοιαῦται ἀρχαὶ αἱ ἐπὶ πολὺ δύνανται συνείρειν Γα2. 316 ^{a}8.

συνεισδῦναι. τὴν ἀλώπεκα εἰσδῦναι εἴς τινα ὑπόνομον ϗ τὸν κύνα συνεισδῦναι αὐτῇ θ99. 838 ^{b}5.

συνεισιέναι. ἀναπνέοντος ϗ εἰσιόντος τοῦ ἀέρος συνεισιέναι ταῦτα (τὰ σφαιροειδῆ Democr) αν4. 472 ^{a}9. ἅμα τῷ ὑγρῷ τῶν χρωμάτων συνεισιόντων εἰς τοὺς τῶν βαπτομένων πόρους χ4. 794 ^{a}26.

συνεισπίπτειν. εἰσιόντος τοῦ ὕδατος βίᾳ ὠθοῦν συνεισπίπτει (ὁ ἀήρ?) εἰς τὸν αὐλὸν αὐτοῦ πις8. 915 ^{a}8.

συνεκβάλλειν. Περίανδρον συνεκβαλὼν τοῖς ἐπιθεμένοις ὁ δῆμος Πε4. 1302 ^{a}32. τὰς φάττας ϗ αὐτὰς συνεκβάλλειν ἐκείνῳ (τῷ κόκκυγι) τοὺς ἰδίους νεοττούς θ3. 830 ^{b}18. — δασεῖαί εἰσι τῶν φωνῶν ὅσαις ἔσωθεν τὸ πνεῦμα εὐθέως συνεκβάλλομεν μετὰ τῶν φθόγγων ακ804 ^{b}9.

συνεκθλίβεται ἐντεῦθεν (ἐκ τῶν ἰσχίων) ὅσον εὔτηκτον τῆς τροφῆς ἔνεστιν πδ2. 876 ^{b}1.

συνεκκλύζειν. διὰ τούτων (τῶν φυτῶν) τὸ ὑγρὸν διηθούμενον ϗ μεθ' ἑαυτοῦ συνεκκλύζον ἁπάσας λαμβάνει τὰς τῶν χρωμάτων δυνάμεις χ5. 795 ^{b}6. ὅτε δὲ (ἡ γονή) συνεκκλύζεται διὰ τὸ πλῆθος (τῶν καταμηνίων) Ζγα19. 727 ^{b}16.

συνεκκρίνειν. τὰς ἐξόδους αὐτῶν (τῶν περιττώσεων) ἠθροισμένῳ τῷ πνεύματι συνεκκρίνουσιν Ζγβ4. 737 ^{b}35. τῷ ἱδρῶτι συνεκκρινομένης (τοιαύτης δυνάμεως) ἐκ τῶν σαρκῶν μβ3. 357 ^{b}4. συνεκκρίνεται περίττωσις ἐν τοῖς καταμηνίοις al Ζγα19. 727 ^{a}17. μβ3. 357 ^{b}4. γ1. 370 ^{b}15. πδ16. 878 ^{b}16.

συνεκπέττειν. χειμῶνος τὰ περιττώματα οὐ συνεκπέττεται πβ21. 868 ^{a}30.

συνεκπίμπρησιν ὁ πρηστὴρ τὸν ἀέρα μγ1. 371 ^{a}17.

συνεκπίπτειν. ἐὰν ϗ τὸ ὕστερον συνεκπέσῃ, ἐρίῳ ἀποδεῖται ἀπὸ τοῦ ὑστέρου ὁ ὀμφαλός Ζιη10. 587 ^{a}13. ταῦτα μὲν οὖν (ὄμβρος, χάλαζα al) ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπτειν (v l συνεμπίπτειν) κ4. 394 ^{b}6.

συνεκτικός. ἡ τῶν ὅλων συνεκτικὴ αἰτία κ6. 397 ^{b}9.

συνεκτίκτειν ἱκανὴν τροφήν Πα8. 1256 ^{b}10. ὅσα (τῶν ὀρνέων) μὴ δαψιλῆ τροφὴν συνεκτίκτει τοῖς τέκνοις Ζγδ6. 774 ^{b}30.

συνελίττεσθαι. συνελίττεται τὰ μῆκος ἔχοντα τῶν ἐντόμων Ζμδ6. 682 ^{b}22. χαμαιλέων κέρκον ἔχει συνελιττομένην ἐπὶ πολύ Ζιβ11. 503 ^{a}20.

συνεμπίπτειν. οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρώπων εἴ τι τοιοῦτον (ἁμαρτία τις) αὐτῷ συνεμπέσοι ρ37. 1444 ^{a}14. cf συνεκπίπτειν.

συνενοῦν. στενώτερον τὸν τόπον ἔχουσιν αἱ αἰσθήσεις, συνενωμένον (συνηνωμένον Bsm) τε τῷ τὴν τροφὴν δεχομένῳ φ6. 810 ^{b}21.

συνεξάγειν. οἱ ἔμετοι συνεξάγουσι τὸ γλίσχρον πβ22. 868 ^{b}7. λζ2. 965 ^{b}30.

συνεξατμίζειν. trans, ὑπὸ τοῦ ἐντὸς θερμοῦ συνεξατμίζοντος τὸ ὑγρὸν ξηραίνεται μδ5. 382 ^{b}20, 24. — intr, ἐκθλιβομένου τοῦ θερμοῦ συνεξατμίζει τὸ ὑγρόν sim Ζγε3. 783 ^{a}17. 2. 752 ^{a}35. Ζμβ4. 650 ^{b}18, 651 ^{a}9. μδ1. 379 ^{a}24. 6. 383 ^{a}19, 30.

συνεξεμεῖν. ἡ πορφύρα συνεξεμεῖ τὸ ἄνθος Ζιε15. 547 ^{a}27.

συνεξέρχεσθαι. τοῖς πεμπομένοις (εἰς Δελφοὺς) συνεξελθεῖν f443. 1550 ^{b}41. — μετὰ τοῦ θερμοῦ συνεξέρχεται τὸ ὑγρόν Ζγε3. 783 ^{a}36. μδ10. 388 ^{b}28. ἐὰν μὴ συνεξέλθῃ εὐθὺς τὸ ὕστερον, ἀποτέμνεται ἀποδεθέντος τοῦ ὀμφαλοῦ Ζιη10. 587 ^{a}17. cf Ζγγ2. 752 ^{a}29.

συνεξιδροῦν. διὰ τί τὰ πολλὰ τῶν μύρων συνεξιδρῶσαι δυσώδη πιγ11. 908 ^{b}34.

συνεξιέναι. τοῦ ὑγροῦ συνεξιόντος τῷ θερμῷ sim μδ10. 388 ^{b}14. πκα6. 927 ^{b}13. λβ10. 961 ^{a}22.

συνεξικμάζειν. ἡ κίνησις ϗ ἄλλα περιττώματα συνεξικμάζει μετὰ τοῦ ἱδρῶτος πε27. 883 ^{b}28.

συνεξορμᾶν. ὁ ἥλιος ϗ παύει ϗ συνεξορμᾷ τὰ πνεύματα μβ5. 361 ^{b}14.

συνεπαινεῖν. κόλαξ ὁ πλείω συνεπαινῶν ηεβ3. 1221 ^{a}26. — συνεπαινεῖσθαι δεῖ ἐν τοῖς ἐπιδεικτικοῖς τὸν ἀκροατήν Ργ14. 1415 ^{b}28.

συνεπαίρειν τὰ πρόσθια σκέλη Ζιζ22. 576 ^{b}27.

συνεπεκτείνεσθαι, opp συμπιλεῖσθαι Φδ9. 216 ^{b}29.

συνέπεσθαι. Ἴωνας συνεπομένους (τοῖς Ἡρακλείδαις) εἰς Ἄργος f449. 1551 ^{b}38. ὁ κύκλῳ ἀὴρ συνέπεται τῇ φορᾷ μβ4. 361 ^{a}24. — τοῖς ἀποβαίνουσι συνεπόμενος Ηδ12. 1127 ^{a}4.

συνεπηχεῖ πᾶς ὁ χορὸς κατάρξαντος κορυφαίου κ6. 399 ^{a}15.

συνεπιβαίνειν. τὰς ἀσθενεστέρους ἑαυτῷ κωλύει συνεπιβαίνειν (ὁ σάργος) Ζιθ2. 591 b21.
συνεπιβάλλειν. τὸ τῷ τοίχῳ μῆκος λαμβάνομεν μὴ συνεπιβάλλοντες αὐτῷ τῷ πλάτει f 24. 1478 b16.
συνεπιβλάπτεσθαι ταύτῃ τὴν πολιτείαν Πβ9. 1270 b16.
συνεπικοσμεῖν τὸν λόγον τθ1. 157 a11, τὸν βίον Ηα11. 1100 b26.
συνεπιμαρτυρεῖν κ6. 400 a15.
συνεπινεύειν τι7. 169 a33.
συνεπισκέπτεσθαι. ἐκ τῶν ἀπορουμένων λόγων συνεπισκεψάμενοι ημβ6. 1200 b22.
συνεπισπᾶσθαι, med. οἱ ἐν ἀκμῇ πλείω συνεπισπῶνται τὸν ἀέρα πια62. 906 a6. ὁ ἀὴρ συνεπισπᾶται τὸ ἐκ πλαγίου κινοῦν τὴν θάλατταν πκγ4. 931 b22.
συνεπίστασθαι. οὐ συνεπίσταται (intelligit) ὁ ὡδὶ ἐπιστάμενος τι19. 177 a29, 27, 13.
συνεπιτείνειν, intr. ταῦτα (τὰ φαντάσματα) ἐνίοτε συνεπιτείνει τοῖς πάθεσιν οὕτως εν2. 460 b13.
συνεπιτελεῖν. κἂν διά τινος τῶν ἐκτὸς βοηθείας (ἡ πέψις) συνεπιτελεσθῇ μδ2. 379 b23.
συνεπιτίθεσθαι. συνεπέθετο καὶ Ἑλλανοκράτης Πε10. 1311 b17.
συνεπιφέρειν. ἑκάστη τῶν διαφορῶν συνεπιφέρει τὸ οἰκεῖον γένος τζ6. 144 b17, 29, 30. cf θ2. 157 b23. Αα26. 52 b7.
συνεπιψηφίσαι τὰ δόξαντα τοῖς γέρουσιν Πβ10. 1272 a11.
συνεπούλωσις. τὰ καθαρὰ ἕλκη συνεπουλώσεως δεῖται μόνον πα49. 865 a31.
συνεπουρίζειν τὴν φοράν, συνεπουρίζεται ἡ φορά μχ23. 855 a13, 20. τὴν κατὰ φύσιν κίνησιν (ὁ ἀὴρ) συνεπουρίζει Ογ2. 301 b29. οἱ ἰχθύες ἐκπλέουσι θᾶττον διὰ τὸ τὸ πνεῦμα ἐπουρίζειν Ζιθ13. 598 b9.
συνεπῳάζει ὁ ἄρρην τῇ θηλείᾳ Ζιε27. 555 b14.
συνερᾶν. πολλὰ συνεράσας τις ᾠὰ εἰς κύστιν Ζγγ1. 752 a4. Ζιζ2. 560 a31.
συνεργάζεται ἡ ὁμοιότης πρὸς τὸ συνεχῆ τὴν κίνησιν εἶναι πε1. 880 b23. συνεργάζεται ἡ ὥρα (int πρὸς τὸ τελεοῦν τὰ ᾠά) Ζγγ2. 753 a18.
συνεργεῖν τινί Ηγ11. 1116 b31. ημα35. 1198 a7. φ5. 809 b38. αἱ ἀρεταὶ συνεργοῦσι μετ' ἀλλήλων ημβ3. 1200 a10. τοῦτο οὐδὲν συνεργεῖ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ημα4. 1185 a35. ἐν τῷ συζῆν συνεργεῖν ηεη12. 1245 b4. συνεργοῦν, opp πρὸς εὐπάθειαν Ηι11. 1171 b23.
συνεργία πδ2. 876 b15. εὔνοιαι καὶ συνεργίαι οα3. 1343 b17.
συνεργός. ὁ χρόνος εὑρετὴς ἢ συνεργὸς ἀγαθός Ηα7. 1098 a24. συνεργοὺς ἔχων Ηκ7. 1177 a34. ἡ εὐτυχία συνεργὸς τῇ εὐδαιμονίᾳ ημβ8. 1207 b18. συνεργὰ καὶ χρήσιμα Ηα10. 1099 b28. συνεργὸς πρός τι τα11. 104 b3, 9. συνεργὰ ἀλλήλοις τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν οα3. 1343 b19.
συνερείδειν. διὰ τὸ μὴ συνερείδεσθαι τὴν ἀρτηρίαν ακ801 a2. ἐν τοῖς βυθοῖς συνερηρεισμένη γῆ πᾶσα καὶ πεπιεσμένη συνέστηκεν α3. 392 b33.
συνέρχεσθαι. σύν τε δύ' ἐρχομένω (Hom K 224) Πγ16. 1287 b14. — συνέρχονται οἱ ἄνθρωποι τοῦ ζῆν ἕνεκεν, κτημάτων χάριν, syn κοινωνεῖν Πγ6. 1278 b24. 9. 1280 a26. γίνεσθαι συνελθόντας ὥσπερ ἕνα ἄνθρωπον τὸ πλῆθος Πγ11. 1281 b5, 1, cf 1282 a17. 9. 1280 b25, 29. de coitu, συνέρχεται καὶ μίγνυται τῷ θήλει τὸ ἄρρεν Ζγβ1. 732 a9. τὰ ἔντομα συνέρχεται μὲν ὄπισθεν, εἶτ' (?) ἐπιβαίνει τὸ ἔλαττον ἐπὶ τὸ μεῖζον Ζιε8. 541 b34. — ἑωράκαμεν ἀστέρα τὸν τοῦ Διὸς τῶν ἐν τοῖς διδύμοις συνελθόντα τινὶ δὶς ἤδη καὶ ἀφανίσαντα μα6. 343 b31. πλείους αἱ φοραὶ συνεληλύθασιν εἰς ἓν Οβ6. 288 a16. ὅταν αἱ ἀναθυμιάσεις συνέλθωσιν εἰς ἓν μβ8. 368 b16. ἂν μὴ οὕτω συνέλθῃ (int τῷ πεπηγότι σώματι τὸ ὑγρόν) μδ8. 385 a28.
συνεσθίειν ηεη12. 1245 a13. ἔθος πλείονας τῶν δέκα μὴ συνεσθίειν f 461. 1553 b43.
σύνεσις, universe, i q ἐπιστήμη, γιγνώσκειν. ἑκάστη τῶν ἀρχῶν ἄγνοια πλείων ἢ σύνεσις ὑπάρξει (syn γιγνώσκειν) ψα5. 410 b3. οὐδεμίαν περὶ τοῦ ἀριθμοῦ σύνεσιν ἔχοιμεν ἄν f 11. 1475 b29. περὶ τούτων καλῶς ἔχει ζητεῖν τὴν ἐπὶ πλεῖον σύνεσιν Οβ12. 292 a15. ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν εἶναι δόξειεν ἂν σύνεσιν εὑρεῖν μτ1. 462 b26. τὰ τέκνα σύνεσιν λαβόντα Ηθ14. 1161 b26. τῆς περὶ τὴν διάνοιαν συνέσεως ἔνεισιν ἐν πολλοῖς (τῶν ἄλλων ζῴων) ὁμοιότητες· ὡς γὰρ ἐν ἀνθρώπῳ τέχνη καὶ σοφία καὶ σύνεσις, οὕτως ἐνίοις τῶν ζῴων ἐστί τις ἑτέρα τοιαύτη φυσικὴ δύναμις Ζιθ1. 588 a23, 29. obiective: οἱ περὶ τὴν σύνεσιν ταύτην (i e οἱ περὶ τὴν μουσικὴν τέχνην) Πθ7. 1342 b8. — sensu morali, def, ἡ σύνεσις κριτικὴ μόνον ΗΖ11. 1143 a9. ημα35. 1197 b11-17. comparatur cum notionibus ἐπιστήμη, δόξα, γνώμη, φρόνησις, νοῦς ΗΖ 11. etymol ΗΖ 11. 1143 a16. οὐδὲ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρίστων νόμων οὖσαν συνέσεως Ηκ10. 1181 a18. τὸ βουλευόμενον, ὅπερ ἐστὶ συνέσεως πολιτικῆς ἔργον Πδ4. 1291 a28.
συνεστηκότως, v συνιστάναι.
συνεστραμμένως, v συστρέφειν.
συνετός, def, comparatur cum notionibus ἐπιστήμη, δόξα, φρόνησις ΗΖ 11. ημα35. 1197 b13-17. λόγος συνετός ρ1. 1420 b12. (τῶν ζῴων) τὰ συνετώτερα καὶ κοινωνοῦντα μνήμης Ζιθ1. 589 a1. τῶν ἀναίμων ἔνια συνετωτέραν ἔχει τὴν ψυχὴν ἐνίων ἐναίμων Ζμβ4. 650 b24. — φωνὴ συνετή (i q σημαντική) πο20. 1456 b23. Vhl Poet III 221. ψεῦδος καὶ οὐ συνετόν Αα38. 49 a22. — συνετῶς διαλέγεσθαι πια27. 902 a17.
συνευωχεῖσθαι ηεη12. 1245 b5.
συνεφέλκειν. τὸ συνεφέλκεσθαι πῶς συμβαίνει Φη2. 244 a11. ῥεῖ κύκλῳ (ὁ ἀὴρ) διὰ τὸ συνεφέλκεσθαι τῇ τοῦ ὅλου περιφορᾷ μα3. 341 a2. τὰς ἀδιαιρέτους σφαίρας συνεφέλκειν καὶ κινεῖν τὸ σῶμα πᾶν ψα3. 406 b21. συνεφέλκονται καὶ οἱ ὄρχεις αὐτοῖς (φοβουμένοις) πκζ11. 949 a16.
συνέχεια. ἐπίπονος ἡ συνέχεια τῆς κινήσεως Μθ8. 1050 b26. cf Γβ10. 336 b3. αι6. 445 b30. ἡ συνέχεια τῶν ἀπὸ τοῦ γένους κατὰ τὴν διαίρεσιν διαφορῶν Ζμα3. 643 b33. ἐκ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζῷα μεταβαίνει κατὰ μικρὸν ἡ φύσις, ὥστε τῇ συνεχείᾳ λανθάνειν τὸ μεθόριον αὐτῶν Ζιθ1. 588 b5. καταφανὴς ἐγίνετο ἂν ἡ συνέχεια πάντων (τῶν νεύρων) Ζιγ5. 515 b6. οὐκ ἔχει συνέχειαν οὐδεμίαν πρὸς τὰ αἰσθητικὰ μόρια ὁ ἐγκέφαλος Ζμβ7. 652 b3. ἡ ῥάχις μία μὲν διὰ τὴν συνέχειαν, πολυμερὴς δὲ τῇ διαιρέσει τῶν σπονδύλων Ζμβ9. 654 b15. ὥστ' εἶναι διὰ τὴν συνέχειαν ὥσπερ ὁρμαθὸν νεοττιῶν Ζιζ1. 559 a7. τὸ ὄστρακον φυλακὴ τῆς συνεχείας (τῶν ὀστρακοδέρμων) Ζμβ8. 654 a5. (συνέχεια οὐσίας φτβ3. 825 a37.) συνέχεια, coni syn σύναψις χ3. 793 b2. ἐν συνεχείᾳ, λόγῳ Φα3. 186 a28. pro concreto, τῆς ἐξ ἁπάντων τῶν ἐνόπτρων συνεχείας (i e τοῦ συνεχοῦς ἐπιπέδου) ὁρωμένης μγ4. 373 b26. — τὸ νῦν ἐστὶ συνέχεια χρόνου Φδ13. 222 a10 (cf συνεχής 1). — κατὰ συνέχειαν πν3. 842 a35. κατὰ τὴν συνέχειαν πιζ1. 916 a9.
συνέχειν. 1. trans, συνέχειν τὴν κοινωνίαν, τὴν πολιτείαν sim Πβ9. 1270 b17 (cf 10. 1272 a32). γ6. 1278 b25. Ηθ1. 1155 a23. ε8. 1133 a27, b7. ἥ τε μεγάλη φλὲψ καὶ ἡ ἀορτὴ κάτω ἐναλλάσσουσαι συνέχουσι τὸ σῶμα Ζμγ5. 668 b21.

τί συνέχει τὴν ψυχήν ψα5. 411 b6. omisso obiecto, τὸ δίκαιον, ἡ χρεία, τὸ κοινὸν συνέχει Ηε8. 1132 b32, a27. θ14. 1162 a29. τὸ συνέχον καὶ φυλάττον ἐκτὸς τὸ γεῶδές ἐστιν Ζμβ8. 654 a4. — pass, συνεχόμενος (circumdatus, clusus) ὑμενίῳ πόρος μακρός Ζιδ4. 529 a17. — συσχεθεῖσαν τὴν κόρην ὑπὸ τῆς ὠδῖνος f 66. 1487 a4. — συνέχεσθαι, dist ἅπτεσθαι τδ2. 122 b29, 30. συνέχεται τὰ τοῦ συνεχοῦς πέρατα Φε3. 227 a10. Μκ12. 1069 a5. ἀνέλκουσι πολλάκις οἱ ἁλιεῖς περὶ τὸ δέλεαρ ὥσπερ σφαῖραν συνεχομένων αὐτῶν (ἰχθύων) Ζιδ10. 537 a12. συνέχεσθαι ἐν τῇ ὀχείᾳ πολὺν χρόνον, syn συμπεπλέχθαι Ζγα23. 731 a19. Ζιε2. 540 a24. — 2. intr, φλὲψ εἰς ἣν αἱ πλεῖσται συνέχουσιν sim Ζιγ2. 512 a27. δ5. 530 b27. ταὐτὸ πέρας τῶν συνεχουσῶν γραμμῶν ατ970 b28.

συνεχής continuitatem significat vel eam qua quid cum proximis et contiguis rebus cohaeret, vel qua ipsius rei partes in unitatem coaluerunt. 1. συνεχής, contiguus. c dat τὸ συνεχὲς σῶμα τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ, ὁ κόσμος ὁ συνεχὴς ταῖς φοραῖς, τῷ πυρὶ ὁ ἀὴρ συνεχής sim Οα9. 278 b17. μα2. 339 a22. 3. 341 a3. 8. 346 b11. συνεχὲς εἶναι τῷ κινοῦντι Φη1. 242 b26. οὐ συνεχές ἐστι (syn ἀσύναπτον) τὸ ψεῦδος τῇ φάσει τῇ ἐξ ἀρχῆς Αβ17. 65 b20, 21, 14. c gen συνεχὲς τοῦ Κρητικοῦ τὸ Αἰγύπτιον πέλαγος κ3. 393 a29. ὁ συνεχὴς ὑπ' αὐτὴν ἀὴρ μα7. 344 a11. συνεχὲς ἀπό τινος, πρός τι Ζμβ9. 654 b12, 8. Ζια16. 495 b20. Ζγε1. 781 a9. non significata ea re, quam quid contingit, οἱ ἀσκοὶ ἄνω φέρουσι τὸ συνεχές Φδ9. 217 a3. ἕκαστον τὸ αὐτὸ χρῶμα ἀποδίδωσι τῷ συνεχεῖ μγ4. 373 b28. ἀπὸ μικροτάτων συνεχῶν δὲ ῥανίδων μγ4. 374 a34. dist ἅπτεσθαι Οβ4. 287 a34. opp διῃρημένον Φδ4. 211 a30. Πα5. 1254 a29. συνεχεῖς ὄρχεις καὶ οὐκ ἀπηρτημένοι Ζιγ1. 509 b13. λέκιθοι συνεχεῖς, opp διωρισμένοι Ζγδ4. 770 a18, 16. — 2. συνεχής, continuus, def Φε3. 227 a10-b2. Μκ12. 1069 a5-14. δ6. 1016 a5 Bz, 7. 26. 1023 b32. συνεχῆ ὧν τὰ ἔσχατα ἕν (dist ἁπτόμενον, ἐφεξῆς) Φε3. 227 a10, 21. Μκ12. 1269 a5, 10. Φε4. 228 a29. ζ1. 231 a22. θ6. 259 a16, 19. ατ971 b29. τὸ συνεχὲς εἰς ἄπειρον διαιρετόν, διαιρετὸν εἰς ἀεὶ διαιρετά sim Φα2. 185 b10. γ1. 200 b20. ζ1. 231 a22, 24, b6. 2. 232 a24, b24, 233 b17, 31. 8. 239 a22. θ8. 263 a28. Οα1. 286 a6, 29. (cf αι6. 445 b27, 28?) τὸ συνεχὲς ἄπειρον κατὰ διαίρεσιν Φζ2. 233 a25. γ1. 200 b18. (τὸ συνεχὲς ἕν τι ἐκ πλειόνων ἐνυπαρχόντων, μάλιστα μὲν δυνάμει, εἰ δὲ μή, ἐνεργείᾳ Μδ26. 1023 b32. cf Ζγδ4. 772 a26, 25. α18. 722 b4. Ζμβ9. 654 b1.) τὸ συνεχὲς τοιοῦτον ὥστ' εἶναί τι συνώνυμον μεταξὺ τῶν περάτων Φζ3. 234 a8. συνεχὲς λέγεται οὗ κίνησις μία καθ' αὑτό Μδ6. 1016 a5. — συνεχὲς καθ' αὑτό, φύσει, opp βίᾳ, δεσμῷ Μδ6. 1016 a1, 7. ζ16. 1040 b15. ι1. 1052 a19. συνεχές τι καὶ συμφυὲς Φθ4. 255 a12. — τοῦ ποσοῦ τὸ μέν ἐστι διωρισμένον, τὸ δὲ συνεχές Κ6. 4 b20, 23 Wz. συνεχές, opp διῃρημένον ηεβ3. 1220 b22. opp διαλεῖπον Ζμβ9. 654 b6. συνεχὲς ἐφ' ἕν, ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρία Φδ10. 218 a23. Μδ13. 1020 a11. κ3. 1061 a33. 4. 1061 b24. ἐν συνεχεῖ εὐορίστῳ Μι6. 1056 b12. — κίνησις συνεχής, dist ἐχομένη Φθ8. 262 a1. 10. 267 a24 (cf οὕτω ἂν ἐγίγνετο συνεχὲς καὶ κύκλος Πε12. 1316 a29. τὸ συνεχές, opp τὸ ἀνακάμπτον Φθ8. 262 b22). ἄνεμοι γίνονται, πνέουσι συνεχεῖς, ῥύσις συνεχής, ἔκκρισις συνεχής, ἡ φλὸξ φέρεται συνεχής sim μβ5. 362 a11, 26, 363 a7. 8. 365 b27, 366 a6. γ1. 370 b10, 30, 371 a32. δ9. 387 a29. πκς22. 942 b14. ἔχειν αὔξησιν συνεχῆ Ζγβ6. 745 a35. ἐνέργεια συνεχεστέρα, συνεχεστάτη Ηι9. 1170 a7. κ7. 1177 a21. ἐπίπονον τὸ συνεχὲς τῆς νοήσεως Μλ9. 1074 b29. πονηρία συνεχής, οὐ συνεχής Ηη9. 1150 b34. — χρόνος συνεχής Φδ11. 219 a13. 12. 220 b2. ζ8. 239 a22. — μέγεθος συνεχές Φδ11. 219 a12. μγ4. 373 b26 al. συνεχὴς θάλαττα, χώρα, ὑγρὸν δι' ὅλου συνεχές μα13. 352 b31. β4. 360 b6. δ9. 387 b28, 29. τὸ συνεχὲς τοῦ νέφους, τῆς πυκνότητος, τῆς πυκνώσεως μγ1. 370 b30. 3. 372 b23. β9. 369 b3. δεῖ νοεῖν συνεχῆ τὰ ἔνοπτρα μγ3. 373 a19. οὔτε περίττωμα οὔτε τῶν συνεχῶν μορίων Ζμβ7. 652 b1 Fr (cf συνεχὲς καὶ κολλῶδες Ζγγ8. 758 a17). — ἀναλογία συνεχής Ηε6. 1131 a33, b15. — συνεχῶς κινεῖσθαι Φε3. 226 b27, γίγνεσθαι μβ9. 369 b23. 4. 360 a34, πνεῖν, ῥεῖν, ἀθροίζεσθαι sim μα8. 346 a22, b8. 13. 349 b17. β2. 355 b30. 5. 362 a30. συνεχῶς ἐνεργεῖν, θεωρεῖν Ηκ4. 1175 a5, 22. συνεχέστατα καταζῆν ἐν ταῖς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείαις Ηα11. 1100 b16. συνεχῶς ἄρχειν, στρατηγεῖν, λειτουργεῖν Πγ6. 1279 a14. 14. 1285 b14. δ4. 1291 a37 (opp κατὰ μέρος). ε7. 1307 b12. ἀεὶ νέος συνεχῶς μβ2. 355 a15. — τῷ συνεχῶς εἶναι πᾶσαν οἰκουμένην μβ5. 362 b29. — συνεχῇ μα13. 351 a15 (Ideler, συνεχῆ Bk, συνεχῶς cod H).

συνέψειν. τοῦ ὑγροῦ συνεψομένου μᾶλλον, τῆς ὑπαρχούσης ἐν τοῖς καρποῖς ὑγρασίας συνεψομένης ὑπὸ τοῦ ἡλίου χ5. 795 b16, a24. τοῦ ἄνθους συνεψηθέντος ἱκανῶς sim χ5. 797 a7, 795 b20. αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης σχοίνου κτλ συνεψηθέντων f 105. 106. 1494 b43. — τὸν Μοσσύνοικον χαλκὸν λαμπρότατον εἶναι, γῆς τινὸς αὐτοῦ γινομένης καὶ συνεψομένης αὐτῷ θ62. 835 a11. f 248. 1524 a34.

συνηγορεῖν τινί, τοῖς καθεστῶσι, συνηγορῆσαι περὶ τῶν ἀριστείων τῇ ἡδονῇ Ρβ20. 1393 b23. ρ37. 1444 a20. 3. 1423 b10. Ηα12. 1101 b28. συνηγορεῖν ὑπέρ τινος Ρα14. 1374 b36. omisso obiecto ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν ρ37. 1444 a35. (δεῖ τούτων ἕκαστα συνηγορεῖν ὡς εἰς βραχύτατα ρ11. 1430 a36, Cas ci συναγαγεῖν, Spgl ci ἑκάστοις.)

συνηγορίαι περὶ τῶν συμμάχων ρ3. 1425 a7.

συνήγορος Πζ8. 1322 b11. δέκα συνήγοροι κληρωτοὶ συνανακρίνουσι τοῖς λογισταῖς f 407. 1546 a28, 33.

συνήδεσθαι πολλοῖς, syn συγχαίρειν Ηι10. 1171 a8, 6. συνήδεσθαι καὶ συναλγεῖν ἑαυτῷ Ηι4. 1166 a27. συνήδεσθαι τὰ φορτικά, τὰς θειοτέρας ἡδονάς ηεη12. 1245 a37, 39. συνήδεσθαι c dativo causali, συνήδεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς, συναλγεῖν τοῖς λυπηροῖς Ρβ4. 1381 a4.

συνηδύνειν, opp λυπεῖν Ηδ12. 1126 b30, 32, 33, 1127 a3, 7.

συνήθεια. προσδεῖσθαι χρόνου καὶ συνηθείας Ηθ4. 1156 b26. cf φ4. 809 a2. εὔνοια χρονιζομένη καὶ εἰς συνήθειαν ἀφικνουμένη Ηι5. 1167 a12. ποιεῖν συνήθειαν πε12. 882 a1. συνήθεια καὶ φιλία Ζγγ2. 753 a12. πολιτικὴ συνήθεια Ηκ10. 1181 a11 (cf ἐμπειρία a12). τῇ διὰ τῆς ἐπαγωγῆς συνηθείᾳ γνωρίζειν τα14. 105 b27. δρᾶν διὰ συνήθειαν ἀπὸ ἕξεως Ρα1. 1354 a7. cf Ζγε1. 779 a20. γνώριμα διὰ τὴν συνήθειαν Ζια16. 494 b21. ποιεῖν τι κατὰ συνήθειαν ρ8. 1428 b8. — ὅπως αἱ συνήθειαι αἱ πρότερον διαζευχθῶσιν Πζ4. 1319 b26. αἱ βόες νέμονται καθ' ἑταιρείας καὶ συνηθείας· αἱ συνήθειαι γίνονται ταῖς βουσὶν ὥσπερ ταῖς ἵπποις, ἧττον δέ Ζιι4. 611 a7. ζ21. 575 b19. S II 483. I 479.

συνήθης. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἐν αὐτοῖς τοῖς συνήθεσι τόποις εὑρίσκεται τὰς βοηθείας Ζιθ12. 596 b29. ὁ λέων πρὸς τὰ σύντροφα καὶ συνήθη σφόδρα στερκτικός Ζιι44. 629 b11. τοὺς λύκους φασὶ συνήθεις εἶναι τοῖς ποιουμένοις τὴν θήραν τῶν ἰχθύων Ζιι36. 620 b6. συνήθης, syn γνώριμος, opp ἀσυνήθης, ἀγνώς, ὀθνεῖος Ηδ12. 1126 b25. ρ8. 1429 a3. — τὸ σύνηθες καὶ τὸ ἐθιστὸν Ρα10. 1369 b16. σύνηθες καὶ λεγόμενον

τὸ τοιοῦτον τθ1. 156 b20. τὸ σύνηθες γνωριμώτερον, οὐ λυπηρόν, ἡδύ Μα3. 995 a3. Ηκ10. 1179 b35. Ρα10. 1369 b16. πιθ5. 918 a8. σύνηθές τινί ἐστι c inf Οβ13. 294 b8. Πδ11. 1295 b17. — συνήθης ταῖς Ἡρακλειτείοις δόξαις, ταῖς περὶ τῆς ἀνακλάσεως δόξαις ΜΑ6. 987 a32. μβ9. 370 a16. οὐ ῥᾴδιον γνῶναι τῷ μὴ παρεπομένῳ μηδὲ συνήθει σφόδρα Ζιζ18. 573 a14. λαθεῖν τὸν μὴ συνήθη, ἧττον διάδηλον τῷ μὴ συνήθει sim Ζιγ12. 519 a9. ζ11. 566 a8. 20. 574 b17. — (pro v συνήθεις πο23. 1459 a25 scribendum videtur συνθέσεις, v h v.)

συνήκειν. διαφύσεις εἰς ὀξὺ συνήκουσαι Ζια16. 495 b10. τὰ ὄπισθεν συνήκοντα εἰς στενόν Ζπ10. 710 b2.

συνημερεύειν, coni συζῆν Ηθ3. 1156 b4. συνημερεύειν τινί, coni συζῆν, συνδιάγειν Ηθ6. 1157 b15, 20, 18, 22. συνημερεύειν ἀλλήλοις, coni χαίρειν ἀλλήλοις Ηθ7. 1158 a9. συνημερεύειν μετά τινος, μετ' ἀλλήλων Ηι9. 1169 b21. 10. 1171 a5, ἔν τινι Ηι12. 1172 a5. (συνημερεύειν v l, συνδιημερεύειν Bk Ηθ15. 1162 b16.)

συνημερεύσεις ἀλλήλοις Ηη5. 1239 b19.

συνημερευταὶ ξενικοί, πολιτικοί Πε11. 1314 a10.

συνηρεφὲς ὄστρακον Ζμδ5. 679 b29. ἐπικάλυμμα συνηρεφέστερον Ζιδ3. 527 b33. ε7. 541 b31.

συνηχεῖν. τὰ χαλκεῖα ϗ τὰ κέρατα συνηχοῦντα ποιεῖ τοὺς ἀπὸ τῶν ὀργάνων φθόγγους σαφεστέρους ακ801 b9.

συνθεῖν. διδάσκουσιν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατα συνθεῖν ὅταν ψοφήσῃ Ζιι3. 610 b34, 611 a1. ἵνα φοβηθέντες συνθέωσιν εἰς ταὐτὸ (οἱ ἰχθύες) Ζιδ8. 533 b24. — συνθεῖ εἰς τὴν καρδίαν τὸ θερμόν πκζ6. 948 b5. εἰ μὴ πανταχόθεν ὁμοίως συνέθει πρὸς τὸ μέσον τὰ μόρια αὐτῆς (τῆς σφαίρας) Οβ14. 297 a26.

συνθέλειν, coni εὔνους γίνεσθαι Ηι5. 1167 a1.

συνθερμαίνειν. συνθερμαίνουσι τοὺς νεοττοὺς ἀμφότεροι (θῆλυ ϗ ἄρρεν) Ζιζ4. 562 b21. ἐπειδὰν ἅπαξ συνθερμανθῇ (ὁ περὶ τὸ σῶμα ἀήρ), οὐκέτι ἐνοχλεῖ πη16. 888 b23. συνθερμαινόμενον τὸ ἐπιπολῆς ὑγρόν πλη3. 966 b37.

σύνθεσις. ἡ τῶν λίθων σύνθεσις ἑτέρα τῆς τοῦ κίονος ῥαβδώσεως Ηκ3. 1174 a23. τὰ παλαιὰ οἰκοδομήματα διεστῶσαν ἔχει τὴν σύνθεσιν τῶν μορίων πι4. 891 a34. αἱ ὀφρύες ἐπὶ συνθέσει ὀστῶν Ζμβ15. 658 b19. συνθέσεις λέγω τὰς γωνίας πιε1. 910 b14. γίγνεσθαι συνθέσει, dist μετασχηματίσει, ἀλλοιώσει Φα7. 190 b8. cf Μη2. 1042 b16. οἱ λέγοντες τὴν φύσιν εἶναι τὴν πρώτην σύνθεσιν Μδ4. 1014 b37. cf Ζμα5. 645 a35. τριῶν οὐσῶν τῶν συνθέσεων πρώτην ἄν τις θείη τὴν ἐκ τῶν καλουμένων ὑπό τινων στοιχείων Ζμβ1. 646 a12. opp διάλυσις Ογ6. 304 b29. συνθέσει, ὥσπερ συλλαβή Μν6. 1092 a26. σύνθεσις, dist κρᾶσις, μίξις Γα10. 328 a8, sed coni τὴν ἁρμονίαν κρᾶσιν ϗ σύνθεσιν ἐναντίων εἶναι ψα4. 407 b31. ἡ σύνθεσις ϗ μίξις δημοκρατίας ϗ ὀλιγαρχίας Πδ9. 1294 a36. οὐ γὰρ ὁπωσοῦν ἔχοντα τὰ στοιχεῖα σὰρξ ἢ ὀστοῦν, ἀλλὰ λόγῳ τινὶ ϗ συνθέσει ψα5. 410 a2. πᾶσα κοινωνία ϗ σύνθεσις Πγ3. 1276 b7. συνθέσεως genera distinguuntur τζ14. 151 a20-32. 13. 150 b22. — (αἱ πλεκτάναι) δύναμιν ἔχουσι ϗ σύνθεσιν (fortasse fere i q δύναμιν τοῦ συνέχειν) τοιαύτην Ζμδ9. 685 b4 Fr. — σύνθεσις materiae et formae Φβ3. 195 a21. Μδ2. 1013 b22. η6. 1045 b11. — σύνθεσις praedicati et subiecti, ἐν οἷς ϗ τὸ ψεῦδος ϗ τὸ ἀληθές, σύνθεσίς τις ἤδη νοημάτων ὥσπερ ἓν ὄντων ψγ6. 430 a27, b2. opp διαίρεσις ε1. 16 a12 Wz. Με4. 1027 b19. κ11. 1067 b26. Φε1. 225 a21. aliter dicuntur παραλογισμοὶ παρὰ τὴν σύνθεσιν τι4. 166 a23-32, quorum λύσις τι20. — συνθέσεις ὀνομάτων τρεῖς, μία μὲν εἰς φωνήεντα τελευτᾶν ταῖς συμβολαῖς ϗ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι ρ24. 1434 b34. aliter σκόπει σύνθεσιν ὀνομάτων, ὅπως μήτε συγκεχυμένη μήτε ὑπερβατὴ ἔσται ρ26. 1435 a36, b10. τῆς ἑρμηνείας τὴν σύνθεσιν ἅπασαν ἴσμεν ρ29. 1436 a22. λέγω λέξιν αὐτὴν τὴν τῶν μέτρων (ὀνομάτων ci) σύνθεσιν, dist μελοποιία πο6. 1449 b35. — λέγω μῦθον τὴν σύνθεσιν τῶν πραγμάτων πο6. 1450 a5, 32 (syn σύστασις v h v). μὴ ὁμοίας ἱστορίαις τὰς συνθέσεις (ci, ἱστορίας τὰς συνήθεις codd) εἶναι πο23. 1459 a22. σύνθεσις τραγῳδίας ἁπλῆ, πεπλεγμένη πο13. 1452 b31. ἡ σύνθεσις τῆς παραβολῆς ηεη12. 1245 b13. — rhetorice, ἡ σύνθεσις ὑπεροχὴν δείκνυσι πολλήν Ρα7. 1365 a17, cf συντιθέναι ϗ ἐποικοδομεῖν a16.

σύνθετος. ὁ δῆμος γίνεται μόναρχος σύνθετος εἷς ἐκ πολλῶν Πδ4. 1292 a11. τὸ σύνθετον μέχρι τῶν ἀσυνθέτων ἀνάγκη διαιρεῖν Πα1. 1252 a19. εἰδέναι τὸ σύνθετον ὑπολαμβάνομεν, ὅταν εἰδῶμεν ἐκ τίνων ϗ πόσων ἐστίν Φα4. 187 b12. τὰ μὴ ἁπλᾶ τῶν ὄντων ἀλλὰ σύνθετα (cf exemplum οἰκίας b17) Φα5. 188 b10. ἡ ἐπὶ πεπερασμένης εὐθείας ἀνακάμπτουσα (κίνησις) συνθετὴ ϗ δύο κινήσεις Φθ9. 265 a21. τὸ ἄπειρον οὔτε σύνθετον οὔτε ἁπλοῦν Φγ5. 204 b11. Μκ10. 1066 b26. σύνθετος eandem fere habet varietatem usus ac nomen σύνθεσις, v h v. τὸ σύνθετον, syn τὸ ἐκ τῶν στοιχείων συγκείμενον, τὸ μικτόν, opp στοιχεῖον Μλ4. 1070 b8. Γβ8. 335 a9, 334 b31. τὰ σώματα τὰ σύνθετα ϗ ὡρισμένα οὐκ ἄνευ πήξεως, syn τὸ ὡρισμένον ϗ συνεστηκός μδ5. 382 a26, 25. σύνθετα μόρια, ὅσα εἰς ἀνομοιομερῆ διαιρεῖται, opp ἀσύνθετα Ζια1. 486 a6. μόρια σύνθετα ϗ ἀνομοιομερῆ, opp ἁπλᾶ ϗ ὁμοιομερῆ Ζμβ1. 647 a2. (ἔνι ἐν τῷ διαιρετὴν εἶναι (τὴν χεῖρα) ϗ συνθετὴν εἶναι, ἐν τούτῳ δ' ἐκεῖνο οὐκ ἔστιν Ζμδ10. 687 b8 Fr?). χρώματα σύνθετα, opp ἁπλᾶ χ2. 792 a33. φωνὴ συνθετή, opp στοιχεῖον φωνὴ ἀδιαίρετος πο20. 1456 b22, 35, 1457 a11, 14, 23. — τρόποι ὀνομάτων τρεῖς, ἁπλοῦς, σύνθετος, μεταφέρων ρ24. 1434 b34. — λόγος σύνθετος, opp ἁπλῆ ἀπόφανσις ε5. 17 a22. — ἀναγνώρισις συνθετὴ ἐκ παραλογισμοῦ τοῦ θεάτρου πο16. 1455 a12. Vhl Rhet 72. — οἱ σύνθετοι ἀριθμοὶ ϗ μὴ μόνον ἐφ' ἓν ὄντες, ἀλλ' ὧν μίμημα τὸ ἐπίπεδον ϗ τὸ στερεόν, opp πρῶτοι Μδ14. 1020 b4. Αγ4. 73 a40. cf Schol 203 b20 sqq. — τὸ σύνθετον, ἡ σύνθετος (συνθέτη, συνθετὴ) οὐσία, id quod compositum est ex materia et forma vel ex substantia et accidente Μδ24. 1023 a31. ζ4. 1029 b23 Bz. η3. 1043 a30. θ10. 1051 b19, 27. λ9. 1075 a8 Bz. ψα5. 410 a1. β1. 412 a16. Ηκ7. 1177 b28 (opp τὸ θεῖον). 8. 1178 a20. — feminini forma exhibetur σύνθετος Μη3. 1043 a30, συνθέτη ψβ1. 412 a16, συνθετή Φθ9. 265 a21. Ζμδ10. 687 b8. Μθ10. 1051 b27. πο16. 1455 a12. 20. 1456 b35, 1457 a11, 14, 23.

συνθεωρεῖν τὸ καθ' ἑκάτερον Αβ21. 67 a37, cf συνορᾶν. τὰς εἰκόνας αὐτῶν (τῶν ἀτιμοτέρων) θεωροῦντες χαίρομεν ὅτι τὴν δημιουργήσασαν τέχνην συνθεωροῦμεν Ζμα5. 645 a12. — συνθεωρεῖν ϗ συνευωχεῖσθαι ηεη12. 1245 b4.

συνθήκη. ἡ συνθήκη νόμος ἐστὶν ἴδιος ϗ κατὰ μέρος Ρα15. 1367 b7. ὁ νόμος συνθήκη ϗ ἐγγυητὴς ἀλλήλοις τῶν δικαίων Πγ9. 1280 b10. συνθήκη, opp φύσει κοινὸν δίκαιον Ρα13. 1373 b8. κοινωνεῖν νόμου ϗ συνθήκης Ηθ13. 1161 b7. συνθῆκαι ϗ συμβολαί Ρα4. 1360 a15. συνθῆκαι ϗ σύμβολα Πγ9. 1280 a38. τὰ συμβόλαια κατὰ τάξεις ϗ συνθήκας κοινὰς γίγνεται ρ3. 1424 b29. αἱ συνθῆκαι τρόπαιον κάλλιον τῶν ἐν τοῖς πολέμοις Ργ10. 1411 b16. συνθῆκαι, πίστις ἄτεχνος Ρα15. 1376 a33-b31. οἱ ὑπὸ τὰς συνθήκας

Πγ9. 1280 b3. παρὰ τὰς συνθήκας Πγ13. 1284 a41. κατὰ συνθήκην, συνθήκῃ, syn νομικόν, opp φύσει Ηε10. 1134 b32, 35. 8. 1133 a29. φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην, λόγος σημαντικὸς κατὰ συνθήκην, opp φύσει ε2. 16 a19, 27. 4. 16 b26, 17 a2. διὰ συνθήκης ὡμολογημένοι συλλογισμοί, syn ἐξ ὑποθέσεως Αα44. 50 a18, 16.

σύνθημα. παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα κ6. 399 b6.

συνθηρεύειν παραλαμβάνουσι τοὺς ἱέρακας θ118. 841 b18.

συνθλᾶν. φανερὰ (ἡ τῆς ἀνδράχνης ὑγρότης) ἐὰν συνθλασθῇ χρόνον τινά πα38. 863 b13. inde συνθλασθῇ ci Prantl πζ9. 887 b3, συντεθῇ Bk.

συνθλίβειν. ἀνάγκη κινεῖν ἕτερον ἢ ἕλκοντα ἢ ὠθοῦντα ἢ αἴροντα ἢ πιέζοντα ἢ συνθλίβοντα Ρα5. 1361 b17. μαλακὰ τὰ κυήματα, ὥστε ἄν τις ἅψηται συνθλίβεσθαι Ζιε28. 555 b26. ἐνδέχεται πυκνοῦσθαι διὰ τὸ τὰ ἐνόντα ἐκπυρηνίζειν, οἷον ὕδατος συνθλιβομένου τὸν ἐνόντα ἀέρα Φδ7. 214 b1. τὸ ὑγρὸν συνθλίβεσθαι ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ μδ7. 384 b9. ἡ ἀναθυμίασις εἰς ἓν συνθλιβομένη καὶ πηγνυμένη μγ7. 378 a30. φασὶ ψυχρὸν τὸ μεγαλομερὲς διὰ τὸ συνθλίβειν καὶ μὴ διιέναι διὰ τῶν πόρων Ογ8. 307 b12. (τὸ πνεῦμα καταβαῖνον) συνθλίβει τὸν πόρον δι' οὗ ἡ ἀναπνοὴ γίνεται υ3. 457 a13. ὅταν κρατῇ τὸ περιέχον συνθλῖβον αν4. 472 a12. πότερον τὸ σπέρμα διὰ τῆς ἀρτηρίας ὡς καὶ συνθλιβόμενον πν6. 484 a14. εἰς τὴν κοιλίαν ἡ τοιαύτη συνθλίβεται ὑπόστασις πι43. 895 b2. συμφύεται μᾶλλον καὶ συνθλίβεται πρὸς ἄλληλα πκα16. 929 a15.

συνθρήνους οὐ προσίεται ὁ ἀνδρώδης Ηι11. 1171 b9.

συνιέναι (σύνειμι). ὁ δῆμος συνιὼν χρηματίζει sim Πδ15. 1300 a1. 14. 1298 a14, 17, 20, 29. γ15. 1286 a26 al. ἄλλου ἄλλοθεν συνιόντος f 139. 1501 b33. — ἐκ κεχωρισμένων συνιόντα καὶ δυνάμενα χωρίζεσθαι πάλιν Γα10. 327 b28. cf ΜΑ4. 985 a28. Ζγβ4. 739 b26. τῶν στοιχείων εἰς ἄλληλα συνιόντων Οα10. 280 a16. συνιόντος τοῦ σωματώδους ἐκκρίνεται τὸ ὑγρόν Ζγβ4. 739 b26. συνιέναι εἰς αὐτό, συνιέναι εἰς τὰ ἑαυτοῦ κενά, συνιέναι καὶ πιλεῖσθαι μδ9. 386 a30, b3. Φδ6. 213 b16, 18. 9. 216 b24. Ζμδ6. 682 b24. πια58. 905 b17. συνιόντων τῶν πόρων μδ3. 381 b1. πλεύμονος συνιόντος, opp αἰρομένου Ζμγ6. 669 a17. ἐπὶ πολὺ δύναται ἐκτείνεσθαι καὶ συνιέναι μδ9. 387 a14. Ζμδ10. 689 a30. συνιέναι καὶ ψύχεσθαι μα4. 342 a19. β9. 370 a4. 8. 367 b5. συνιόντων τῶν νεφῶν, συνιόντων καὶ συγκρινομένων τῶν νεφῶν εἰς ὕδωρ μβ6. 364 b33. 9. 369 a27, 370 a30. — συνιέναι de coitu. ζῷα συνιόντα ὄπισθεν, πυγηδόν Ζιε2. 540 a10, 539 b32. ζ33. 579 b30.

συνιέναι (συνίημι), ξυνιέναι. μᾶλλον ἑνὸς ἀκούοντες συνίεμεν ἢ πολλῶν ἅμα ταὐτὰ λεγόντων ακ801 b16. οὐκ ἂν ἀκούσειεν οὐδ' αὖ συνείη Ηκ10. 1179 b27. ὁ ἔμπειρος ἅμα τῷ θεάσασθαι συνίησιν ὅτι f 13. 1476 a24. ἂν μὴ σαφὲς ᾖ τὸ ῥηθέν, φατέον μὴ συνιέναι τθ7. 160 a22. cf α5. 102 b11. ξυνιέναι, τί τὸ λεγόμενόν ἐστι Αγ1. 71 a13, 7 Wz. 2. 71 b32. τίς συνίησιν ἄλλον ἀριθμόν f 11. 1475 b30. συνεὶς ἑαυτοῦ τί ποτε λέγει Μκ5. 1062 a35, 12. τοὺς ὅρους ξυνίεσθαι δεῖ Αγ10. 76 b37. περὶ οὗ οἱ νόμοι λέγουσιν, οὐ χαλεπὸν ξυνιέναι Ηε13. 1137 a11. — τὸ μανθάνειν λέγεται ξυνιέναι ὅταν χρῆται τῇ ἐπιστήμῃ Ηζ11. 1143 a13, 18. — ὁ ὁτιοῦν ξυνιεὶς τῶν ὄντων Μγ3. 1005 b15. — (συνιέτω ημβ10. 1208 a26, corr.)

συνιζάνειν. intr, τὸ σύμφυτον πνεῦμα ἀναφυσώμενον καὶ συνιζάνον φαίνεται υ2. 456 a13. — trans, συνιζάνοντες καὶ καταπνίγοντες, ὥσπερ ἐκεῖ τὰς φύσας, opp αἴροντες αν17. 474 a14, 12.

συνίζειν. intr, opp αἴρεσθαι αν19. 479 b14. 21. 480 b2, 3, 17. τὸ ἄλφιτον βρεχθὲν καὶ τριβόμενον συνίζει πκα9. 927 b34. — transitive usurpatum videtur αν9. 475 a8. 17. 479 a27, opp αἴρειν. (πβ20. 868 a18 incertum utrum trans an intr accipiendum sit.)

συνίζησις. τῶν σεισμῶν οἱ συνιζήσεις ποιοῦντες εἰς τὰ κοῖλα χασματίαι καλοῦνται κ4. 396 a3.

συνικνεῖσθαι. τὰ τῶν ἐκγόνων συνικνεῖσθαι τοῖς γονεῦσιν Ηα11. 1100 a30, 1101 a25.

συνιστᾶν, cf συνιστάναι. ἡ ὕλη ἐξ ἧς συνιστᾷ τὴν γένεσιν ἡ φύσις Ζγδ8. 777 a6. τὸ μέλι συνιστᾷ μὲν ἀλλ' ἐπιξηραίνει πκα11. 928 a9.

συνιστάναι, συστῆσαι, intr et pass συνίστασθαι, συσταθῆναι, συστῆναι, συνεστηκέναι, συνεστάναι. — συνεστηκέναι ἐκ μορίων ἐχόντων θέσιν, μὴ ἐχόντων θέσιν Κ6. 5 a16. τὰ ὅλα μὲν συνεστῶτα δὲ ἐκ πολλῶν μορίων Πγ1. 1274 b40. συσταθέντος τοῦ ἑνὸς ἐξ ἐπιπέδων Μν3. 1091 a15. τὰ συνιστάμενα μεγέθη ΜΑ8. 990 a26. μ6. 1080 b21. τρίγωνον συνίσταται ἐκ τριῶν δοθεισῶν εὐθειῶν ατ970 a9. γραμμαί τινες οὐ συσταθήσονται (concurrent, coibunt) πρὸς σημεῖόν τι μγ5. 376 a2, b2, cf a9. τὰ σώματα συνιστᾶσιν (cf ποιεῖν p 609 a15) ἐξ ἐπιπέδων Ογ1. 299 a3. συνιστάναι τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν ἐναντίων ψα2. 405 b24, 16. συστῆσαι τὸν οὐρανόν Ογ2. 301 a17. ἐκ τῶν τοιούτων σωμάτων συνιστᾶσι τὴν φύσιν πάντες Ζμα1. 640 b17. ἐξ ὧν ὁ κόσμος συνέστηκεν ΜΑ8. 990 a22. Οα6. 274 a27. τὸν οὐρανὸν ἀπὸ τύχης συστῆναι Ζμα1. 641 b22. — πέφυκε τὸ μὲν θερμὸν διακρίνειν, τὸ δὲ ψυχρὸν συνιστάναι Γβ9. 336 a4. ἐναλλὰξ συνιστάναι καὶ διαλύειν Οα10. 280 a12. συνεστῶτα διαλυθήσεται καὶ διαλελυμένα συνέστη Οα10. 279 b28. ἡ θερμότης συγκρίνει πέττουσα καὶ συνίστησιν Ζγγ11. 762 b15. ἀήρ, ἀτμίς, ἀχλύς, νέφος, ὕδωρ συνίσταται (συνεστός) μα3. 340 a25. 4. 342 a1. 7. 344 a36. 9. 346 b29. 12. 349 a3. β2. 354 b20. γ3. 373 a1. δ6. 382 b28. ἐκ τῶν μορίων συνισταμένων γίνεται ἡ ψακάς μγ4. 373 b16. πρὶν συστῆναί τι πλῆθος (ἀναθυμιάσεως) μα10. 347 b10. ὁ ἀήρ, ἡ ἀτμὶς συνίσταται εἰς ὕδωρ, εἰς ὑγρόν, εἰς ψακάδας, εἰς νέφος μα3. 340 a34. 8. 344 b24. 13. 349 b23. β2. 355 a32. 3. 358 b20. 4. 360 a1. γ3. 372 b16, 17. 4. 373 b20. πκς19. 942 a33. πνεῦμα συνεστηκός, opp διεσκεδασμένον ακ801 b36. φωνὴ συνεστῶσα, opp κενή ακ800 b36. τὰ συνεστῶτα, τὸ συνεστηκός, syn πεπηγός μδ5. 382 a25, 23. 10. 388 b9. 9. 387 a4. β3. 358 a10. ὁ ὀπὸς συνίστησι τὸ γάλα Ζγβ3. 737 a14. α20. 729 a13. θερμότης ζωτική, ἢ τὸ ὅμοιον εἰς ἓν ἄγει καὶ συνίστησιν Ζγβ4. 739 b24. (ὅπως ἡ χολὴ τῆς ψυχῆς τὸ περὶ τὸ ἧπαρ μόριον δάκνουσα μὲν συνιστῇ, λυομένη δ' ἵλεων ποιῇ Ζμδ2. 676 b25?) συνίσταται (τὸ περίττωμα) καὶ γίνεται πεπεμμένη τροφὴ τοῖς ζῴοις Ζγδ8. 776 b34. ὅσα γῆς πλεῖον ἔχει, συνίσταται καὶ παχύνεται ἑψόμενα Ζγβ2. 735 b1. συνίστασθαι, coni syn πυκνοῦσθαι, παχύτερον γίνεσθαι Ζγβ2. 735 b30. συνίσταται καὶ πήγνυται τὰ μὲν ψυχρῷ τὰ δὲ θερμῷ sim Ζγβ6. 743 a5. Ζμγ10. 673 b1. Ζιγ6. 516 a5. τὸ συνεστηκὸς καὶ πάχος ἔχον Ζγβ7. 747 a7. σωματῶδες δεῖ εἶναι τὸ συστησόμενον αν5. 445 a22. σπέρμα συνεστηκός, συνεστός, opp ὑγρόν Ζγδ2. 766 b33. 1. 765 b3, 4. πῶς τῶν ἰχθύων αἱ σάρκες συνεστᾶσι μᾶλλον Ζιθ13. 598 a8. πολὺν χρόνον συμπεπλέχθαι πέφυκεν, ἕως ἂν συστήσῃ τὸ κύημα Ζγα23. 731 a16, 18. 21. 729 b31. ὄρνιθες συνιστᾶσι τὰ ᾠά· συστῆσαι τὸ ζῷον Ζγα21. 730 a32. 19. 727 b15. τὸ σπέρμα συνίστησι τὸ καθαρώτατον τοῦ περιττώματος Ζγβ4. 739 a7, cf

740 b33. γ1. 751 b31. δ3. 767 b19. 4. 772 a9. τὸ σπέρμα τὸ συστάν Ζμα1. 640 a23. cf Ζιε1. 539 a18. τὸ συνιστάμενον ἐκ τῆς ἐν τοῖς θήλεσιν ὕλης sim Ζγβ4. 738 b12. 3. 736 a28, 737 a13. α21. 729 b6, 730 a26. ὅταν συστῇ τὸ κύημα ἤδη Ζγβ4. 739 b33. cf δ1. 765 a3 Aub. συνίσταται τὰ ᾠά Ζιζ2. 560 a26, b19. 10. 564 b22. 13. 567 a28. Ζγγ2. 753 a3. εἰσελθούσης γονῆς τὰ ζῷα συνίσταται ϗ λαμβάνει μορφήν Ζγβ1. 733 b20. cf γ2. 753 b3. τὸν ἐγκέφαλον συνίστασθαι μόλις Ζγβ6. 744 a22. πρῶτον τῶν χρωμάτων ἐν τοῖς φυομένοις τὸ ποῶδες συνίστασθαι χ5. 794 b26. συνίσταται κυήματα ϗ αὐτόματα Ζγγ1. 749 a35. τίνα τῶν ζῴων συνίσταται αὐτόματα Ζγγ11. 763 a25, 761 b24. Ζιε31. 556 b26. συνεστάναι (συνεστηκέναι) ἔκ τινος, veluti ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης Ζμβ1. 647 a35, 646 b11. 2. 647 b23. α5. 645 a25. γ4. 665 b6. δ5. 678 b32. 10. 689 a27 al. συνεστάναι καλῶς, ἐναντίως, πρός τι sim Ζγγ10. 760 a35, b10. ε7. 788 a16. Ζμδ10. 687 a23. 5. 679 b32. β8. 654 a11. 16. 659 b7. τὰ ὑπὸ φύσεως συνιστάμενα. τὰ φύσει συνεστηκότα, opp τὰ κατὰ τέχνην ἔργα Ζγδ6. 775 a22. Ζμα1. 639 b16. τὰ φύσει (κατὰ φύσιν) συνιστάμενα Φβ1. 193 a36. θ4. 254 b31. Οα10. 279 b14. γ2. 300 b28. ψβ4. 416 a16. Ζμα1. 640 b4. Μζ9. 1034 a33. αἱ φύσει συνεστῶσαι οὐσίαι Γβ1. 328 b33. Μζ17. 1041 b30. μ6. 1080 b18. τὰ φύσει συνεστῶτα Φβ1. 192 b13. θ1. 250 b15. Οα1. 268 a4. Ζμα5. 644 b22. 5. 645 a14. β2. 648 b2. Μη3. 1043 b22. εἰ μή τι συνέστηκε παρὰ φύσιν Πα12. 1259 b2. — συνιστάναι (συστῆσαι, συστήσασθαι) πόλιν, πολιτείαν Πγ13. 1284 b18. 18. 1288 a40. ζ5. 1319 b33. οα1. 1343 a7. συνιστάναι πολιτείαν τινὰ ἐκ δημοκρατίας ϗ μοναρχίας Πβ6. 1266 a23. ἐκ τίνων, τίνος χάριν συνέστηκε πόλις Πγ16. 1287 a12. 12. 1283 a14. 6. 1278 b16. πολιτεία συνεστηκυῖα (συνεστῶσα) καλῶς, κατ' εὐχήν, παρὰ τὸ δίκαιον Πδ3. 1290 a35. 2. 1289 b16, a33. η4. 1325 b36. 14. 1332 b28. τὸ κοινὸν πᾶν διὰ τοῦ δικαίου συνέστηκεν ηεη9. 1241 b15. — συνιστάναι (συστῆσαι) τὸν μῦθον, τοὺς μύθους, τοὺς μύθους δραματικούς, τὴν Ὀδύσσειαν, συνίστασθαι πράγματα πο9. 1451 b12. 13. 1452 b28. 17. 1455 a22. 23. 1459 a18. 8. 1451 a29. 6. 1450 a37. 1. 1447 a9. μῦθοι εὖ συνεστῶτες, οὕτω συνεστάναι τὸν μῦθον πο7. 1450 b32. 14. 1453 b4. Vhl Poet I 31, 32. ἱστορίαι περὶ ἓν συνεστηκυῖαι πιη9. 917 b9. συστῆσαι τὸν λόγον, τοὺς λόγους Οβ1. 284 a21. ρ3. 1425 b32. πρὸς κριτὴν ὁ λόγος συνέστηκεν Ρβ18. 1391 b17. εἶδός τι (λόγων) συνίσταται ρ5. 1427 a33. 38. 1445 a31. τὰ σχήματα τοῦ συλλογισμοῦ οὐκ ἐνδέχεται δι' ἄλλων συσταθῆναι Αα29. 45 b40. τὴν ὅλην τέχνην συνεστήσατο κ5. 396 b19. αἱ τέχναι συνέστησαν Ργ1. 1404 a22. ΜΑ1. 981 b24. ἐκ πόσων ἡ δύναμις αὕτη (ἡ σοφιστική) συνέστηκεν τι1. 165 a35. ἡ ὄψις, δι' ἧς αἱ ἡδοναὶ συνίστανται πο26. 1462 a16. — συστησόμεθα φιλίαν πρός τινα ρ39. 1446 b6. — συστῆσαι τοὺς δανείσαντας τοῖς ναυάρχοις οβ1351 a16. — συνιστάναι τοὺς γνωρίμους (cf συστρέφειν) Πε5. 1305 a4, 1304 b23. συστήσας ἐπίθεσιν Πε7. 1306 b35. συνέστησαν οἱ γνώριμοι ἐπὶ τὸν δῆμον, συστάντες τινές sim Πε3. 1302 b23. 5. 1304 b27, 30. β6. 1266 a27. 10. 1272 b3, sed οὐ δεῖ συνεστάναι πρὸς τοὺς τυχόντας, syn διαλέγεσθαι, γυμνάζεσθαι τθ14. 164 b12, 8, 9. — κοπώδεις οἱ βραχεῖς τῶν περιπάτων, ὅτι πολλάκις συνίστανται (? consistunt, cf ἵστασθαι πε12. 881 b38) ϗ οὐχ ὁμαλῶς κινοῦνται περὶ τὰς καμπάς πε35. 884 b9. — συνίστασθαι, συστῆναι, fere i q δείκνυσθαι, συλλογίζεσθαι φτα1. 815 a23, 25, b28, a13. 2. 817 b29. — pro v συνέστηκεν Ηη13. 1153 a7 fort διέστηκεν scribendum est). — συνεστηκότως μᾶλλον ϗ ὀδυρτικωτέρως ἔχειν Πθ5. 1340 b1.

συνιτικός. οὐχ ἅπαν τὸ μανότερον διιτικώτερον, οὐδὲ συνιτικώτερον εἰς αὐτό, syn δυνάμενον εἰς αὐτὸ συνιέναι πια58. 905 b14, 16, cf συνιέναι p 730 a34.

συννέμεσθαι. τὰ ἄγρια οὐ συννέμονται τοῖς θήλεσι πρὸ τῆς ὥρας τοῦ ὀχεύειν Ζιζ18. 572 b21.

συννέφεια. οἱ νότοι μικροὶ πνέοντες οὐ ποιοῦσιν ἐπίνεψιν [ἤτοι συννέφειαν] πκς38. 944 b26.

συννεφεῖν. εἰ συννεφεῖ, εἰκὸς ὗσαι Ρβ19. 1393 a6.

συννεφής. οἱ συννεφὲς μέτωπον ἔχοντες αὐθάδεις φ6. 811 b34.

συννοεῖν. ὅταν ἄρχωνται ἐκδύνειν οἱ ὄφεις, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀφίσταται πᾶσι πρῶτον, ὥστε δοκεῖν γίνεσθαι τυφλοὺς τοῖς μὴ συννοοῦσι τὸ πάθος Ζιθ17. 600 b29. μὴ συννοεῖν ὅτι Οβ13. 295 a33. μα8. 345 a19. συννοῆσαι ὅτι Πγ13. 1284 a32.

σύννοια. μετὰ συννοίας πιθ4. 917 b39.

σύννομος. ταῦροι, τράγοι σύννομοι Ζιζ18. 571 b22, 572 b17. αἱ σύννομοι ἵπποι Ζια4. 611 a10. ζ18. 572 b10.

συννοσεῖν. νενοσηκότος τοῦ δέρματος ϗ ἡ θρὶξ συννοσεῖ Ζγε4. 784 a30.

σύννους. σύννουν γενέσθαι Πβ7. 1267 a36. βλέμμα σύννουν πλα7. 958 a18. πρόσωπον σύννουν φ3. 808 a5.

σύνοδος κοινή Πη12. 1331 b10. ζ4. 1319 a32. β9. 1271 a28. ρ3. 1424 b9 (cf συνάγειν τὸν ὄχλον b7). αἱ ἀρχαῖαι θυσίαι ϗ σύνοδοι Ηθ11. 1160 a26. κοινότατοι σύλλογοι ϗ σύνοδοι πκθ14. 952 b14. σύνοδοι διαλεκτικαί τθ4. 159 a32. — σύνοδος i q συνδυασμός, ὀχεία: ἡ ἀληθινὴ σύνοδος τῶν ᾠοτόκων ἰχθύων ὀλιγάκις ὁρᾶται Ζιε5. 541 a31. — τῶν πλανήτων πρὸς αὐτοὺς σύνοδοι μα6. 343 b30. χειμέριοι αἱ σύνοδοι τῶν μηνῶν μᾶλλον ἢ αἱ μεσότητες Ζγβ4. 738 a22, 20. — ὁ ὕπνος ἐστὶ σύνοδός τις τοῦ θερμοῦ εἴσω υ3. 457 b1. — ἡ σύνοδος (τοῦ εἴδους ϗ τῆς ὕλης) Μζ8. 1033 b17 Bz. ἡ τῶν μορίων σύνοδος Ζγδ1. 764 b7.

συνόδους. 1. τὰ συνόδοντα, syn τὰ μὴ καρχαρόδοντα, opp τὰ καρχαρόδοντα cf M 319. τὰ συνόδοντα σπάσει (πίνει), οἷον ἵπποι ϗ βόες Ζιθ6. 595 a9. — 2. i q σινόδων, v h v.

συνόζειν. τὰ μεμιγμένα αὐτοῖς συνόζει ἐν οἷς ἐστίν πιβ3. 907 a3.

συνοικεῖν. intr, ἀπάτης χάριν τῶν συνοικούντων Πγ5. 1278 a39. Ἴωνας αὐτοῖς συνοικῆσαι f 449. 1551 b37. — συνοικεῖν, syn ἔχειν γυναῖκα Κ15. 15 b30. Ηθ14. 1162 a21. — trans, Τροιζηνίοις Ἀχαιοὶ συνῴκησαν Σύβαριν Πε3. 1303 a29, 32.

συνοικειοῦν. μᾶλλον συνῳκείωται τὸ ἀφ' οὗ τῷ γεννηθέντι Ηθ14. 1161 b21. οἱ συγγενεῖς συνῳκείωνται Ηθ14. 1162 a2. δοκεῖ συνῳκειῶσθαι ἡδονὴ τῷ γένει ἡμῶν sim Ηκ1. 1172 a20. 5. 1175 a29. 8. 1178 a15.

συνοικείωσις μὴ προσόντων ρ4. 1425 b38.

συνοικίζω. Ἐρέτρια συνῴκισε τὰς περὶ Παλλήνην πόλεις f 560. 1570 a43.

σύνοικοι, dist ἔποικοι Πε3. 1303 a28.

σύνολκος. τὸ κεχρύδιον θερμὸν ὂν ϗ σομφὸν κατέχει σύνολκον τὴν τροφήν πκ8. 923. b13.

σύνολος. ῥῖνα ϗ ὀφθαλμὸν ϗ τὸ σύνολον πρόσωπον Ζμα5. 645 b36. τὸ σύνολον σῶμα, opp τὰ τοῦ σώματος μόρια Ζμα5. 645 b16. Ζγδ1. 764 b29, 28. Ζια7. 491 a28. ὅ τε σύνολος οὐρανὸς ϗ τὰ μόρια αὐτοῦ Ογ1. 298 a31. τὸ σύνολον, syn σύμπαν, opp μέρος τε5. 135 a21, 22, 25, 27, 30. ἡ τοῦ παντὸς φύσις πεπέρανται τὸν σύνολον ὄγκον Οα2.

268 b12. — τὸ σύνολον μῖγμα opponitur eius elementis, ποιεῖ τὸ τοῦ οἴνου ἔργον τὸ σύνολον μῖγμα (οἴνου ϗ ὕδατος) Γα5. 321 b2. τὸ σύνολον τίνι γνωριεῖ, opp τὰ ἐξ ὧν ψα5. 409 b31. — substantia concreta, quoniam Aristoteli composita est ex materia et forma, ἡ σύνολος (συνόλη Μζ11. 1037 a26) οὐσία, τὸ σύνολον appellatur. ἡ οὐσία ἐστὶ τὸ εἶδος τὸ ἐνόν, ἐξ οὗ ϗ τῆς ὕλης ἡ σύνολος λέγεται οὐσία Μζ11. 1037 a30, 25, 26. 10. 1036 a2. κ2. 1060 b24. Ζμα1. 640 b26. λέγω δὲ σύνολον ὅταν κατηγορηθῇ τι τῆς ὕλης Μβ1. 995 b35. 4. 999 a33 Bz (Wz ad ε7. 17 a39). ad hunc usum v σύνολος referendum videtur quod legitur εὐθὺς μετὰ τῆς τελευταίας διαφορᾶς τοῦ συνόλου μὴ διαφέρειν εἴδει τοῦτο Αδ13. 97 a39 (τὸ σύνολον est res concreta, de qua definienda agitur; ab ea definitio, consummata per genus et differentias, non distinguitur εἴδει). etiam οὐσία coniuncta cum accidente σύνολον, σύνολος οὐσία dicitur, σύνολον δὲ λέγω τὸν ἄνθρωπον τὸν λευκόν Μμ2. 1077 b8. ἐν τῇ συνόλῳ οὐσίᾳ οἷον ῥινὶ σιμῇ Μζ11 1037 a32. — quae inter materiam et formam, eadem inter genus et differentiam ratio (cf γένος p 152 a6), inde τὸ σύνολον id quod compositum est ex genere et differentia τε2. 130 a12. — τὸ σύνολον pro adverbio usurpatum idem fere atque ὅλως significat. ἥδιον ϗ λευκότερον ϗ τὸ σύνολον κάλλιόν ἐστι τὸ ἐαρινὸν τοῦ μετοπωρινοῦ Ζι40. 626 b30. πυκνότερον ϗ γλισχρότερον τοῦ σπόγγου ϗ τὸ σύνολον πλευμονῶδες Ζιε16. 549 a7. ὑγίειαι ϗ νόσοι τοῖς ἑτερογενέσιν ἕτεραι ϗ τὸ σύνολον οὐχ αἱ αὐταὶ πᾶσιν Ζιθ18. 601 a26. περὶ σύνθεσιν ϗ διαίρεσιν, τὸ δὲ σύνολον περὶ μερισμὸν ἀντιφάσεως Με4. 1027 b19. ἐποποιία ϗ τραγῳδία . . . τυγχάνουσιν οὖσαι μιμήσεις τὸ σύνολον, διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν πο1. 1447 a16. Vhl Poet I 34.

συνομνύναι. φησὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, συνώμοσε δὲ τοῖς τριάκοντα Ρβ23. 1400 a18.

συνομοιοπαθεῖ ὁ ἀκούων ἀεὶ τῷ παθητικῶς λέγοντι Ργ7. 1408 a23.

συνομολογεῖν πάντας τοῖς ῥηθησομένοις ηεα6. 1216 b29. συνομολογήσαντος (τοῦ ἀνθρώπου) Ρβ20. 1393 b17. ἔστω συνομολογούμενον, συνωμολογημένον Γβ1. 329 a6. Πη1. 1323 b23.

συνοπτικός. διερευνῆσαι ἐρεύνῃ συνοπτικῇ φτα7. 821 b32.

σύνοπτος Πβ12. 1274 a38. σύνοπτον τοῖς μακρὰν ἀπέχουσι θ130. 843 a9.

συνορᾶν. δεῖ συνορᾶσθαι τὴν ἀρχὴν ϗ τὸ τέλος πο24. 1459 b19. συνορᾶν (συνιδεῖν) τὸ ἀνάλογον, τὰ ὅμοια, ἅμα πολλά, τὴν ὁμωνυμίαν Μθ6. 1048 a37 Bz. τα17. 108 a16, b20. ι15. 174 a18. ζ10. 148 a34. συνορᾶν τὰ διαπεφορημένα τῶν εἰδώλων μτ2. 464 b13. συνορᾶν διὰ πολλῶν, λογίζεσθαι πόρρωθεν Ρα2. 1357 a4. συνορᾶν ἐκ τῆς περὶ τὰ ἴδια ἐμπειρίας Ρα4. 1359 b31. ἐπὶ πάντων οὕτως ἔχον συνιδόντες Ηδ13. 1127 a17. — εἰ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ ἡ γένεσις αὐτῶν ἐστὶν ἢ μή, οὔπω συνῶπται ἱκανῶς sim (οὐ συνεώραται, οὐ συνῶπται μέχρι γε τοῦ νῦν, οὐ συνεωράκει) Ζγγ11. 762 a34. α16. 721 a17. β5. 741 a34. δ1. 764 a36. Ζιε32. 557 b25. ζ35. 580 a20. ι50. 632 b3. (διὰ ταχυτῆτα) οὐ δυνάμεθα συνορᾶν τὸν τῆς ἀναπνοῆς ῥυθμόν πε16. 882 b11. τὰ ὁμολογούμενα συνορᾶν Γα2. 316 a5. τὰ κενὰ τοῦ πολέμου συνεωράκασι Ηγ11. 1116 b7. συνιδεῖν τοὺς καιροὺς αρ4. 1250 a33. — τὸ αἴτιον ἐκ τῶν νῦν λεχθέντων συνίδοι τις ἂν Ζγδ4. 772 b11. cf χ6. 799 b20. οὐθενὶ συνέβη τὴν τοιαύτην συνιδεῖν αἰτίαν ΜΑ3. 984 b2. συνιδεῖν ποία πολιτεία ἀρίστη, πότερον ὑπὸ ποτέρου κινεῖται Ηκ10. 1181 b21. Φη1. 241 b32 (cf τα14. 105 b11 Wz). συνίδοι ἂν τις ὅτι φ1. 805 a9. τοῦτο οὐχὶ συνεωράκεσαν, ὅτι Ζγγ5. 755 b27. συνίδοι ἂν τις ὑπὲρ τούτου οὕτως ημβ7. 1205 a8. — δύνασθαι, οὐ δύνασθαι συνορᾶν τα1. 100 b30. 17. 108 a14. 18. 108 b20. γ2. 117 a6. θ2. 158 a5. 14. 163 b10. ι5. 167 a38. ῥᾴδιον, χαλεπὸν (sc ἐστὶ) συνιδεῖν τι15. 174 a18. Γα1. 314 b13. αι4. 442 b3. ακ803 a18. χ5. 796 a21, b18. 6. 797 b24. οὐκ ἐπιπολῆς τὸ συνιδεῖν τθ2. 158 a4.

συνορίζειν ϗ συγκρίνειν, συνορίζειν ϗ ἑνοῦν, opp διακρίνειν Ογ8. 307 a33, b2.

σύνορος. σύνοροι πολιτεῖαι Ηθ12. 1160 b17. σύνορος ἡ πραγματεία τοῦ ἰατροῦ ϗ τοῦ φυσικοῦ αν21. 480 b25. ταῦτα σύνορα ἀλλήλοις ϗ ἐγγὺς ἔχει τὰς διαφοράς ηεη9. 1241 b16.

συνουσία ψυχῆς σώματι Μη6. 1045 b9, 13. — εἰς τὰς συνουσίας ϗ διαγωγὰς παραλαμβάνουσι τὴν μουσικήν Πθ5. 1339 b22. — συνουσία, coitus πδ2. 876 a38. dist φιλεῖσθαι Αβ22. 68 b3. ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν, χρῆσθαι ταῖς συνουσίαις Πη16. 1335 a26, 24. ἀδικία ἀνδρὸς αἱ θύραζε συνουσίαι γενόμεναι οα4. 1344 a12. ἡ πρὸς τοὺς ἄρρενας συνουσία, syn ὁμιλία Πβ9. 1269 a27, 29. τὰ ὀργανικὰ πρὸς τὴν συνουσίαν μόρια, ἡ ἡδονὴ ἐν τῇ συνουσίᾳ Ζγβ4. 739 b15. α20. 728 a9. ἡ πρὸς ἄνδρα συνουσία Ζικ3. 635 b17. ἀποτελεῖν τὴν συνουσίαν Ζι47. 630 b35. δέονται τῆς ἀλλήλων συνουσίας Ζγα18. 722 b17. cf Ζιη2. 582 b22. ἄνευ τῆς τοῦ ἄρρενος προέσεως ἐν τῇ συνουσίᾳ ἀδύνατον συλλαβεῖν, τὸ θῆλυ συμβάλλεται σπέρμα ἐν τῇ συνουσίᾳ Ζγβ4. 739 a26. α20. 727 b34. ἀπὸ μιᾶς συνουσίας ἔνια γεννᾷ πολλά Ζγα18. 723 b13. cf δ3. 770 a1. 4. 773 b11.

σύνοφρυς. οἱ συνόφρυες δυσάνιοι φ6. 812 b25.

συνοχή, εἶδός τι τῆς ἅψεως τδ2. 122 b26-30. cf συνέχεσθαι p 728 a6. ὁ νυσταγμός ἐστι συνοχὴ τῆς κινήσεως φτα2. 816 b39. διορίσασθαι τὰς συνοχὰς τὰς περιπιπτούσας τοῖς φυτοῖς φτα3. 818 a40.

συντάγματα Δώρια, Φρύγια Πδ13. 1290 a22.

σύνταξις τῆς πολιτείας, τῶν νόμων Πη2. 1325 a3. β6. 1265 b26. 9. 1271 b2. ἐξέτασις ϗ σύνταξις τῶν πολιτῶν Πζ8. 1322 a36. ἄνευ συντάξεως ἄχρηστον τὸ ὁπλιτικόν Πδ13. 1297 b19, cf b28. — δεῖ γυμνάζεσθαι περὶ τοὺς λόγους ἐκ τῆς προτέρας συντάξεως ρ39. 1446 a34. — abstr pro concr, εἰς τὰς σάρκας ϗ τὴν ἄλλην σύνταξιν ἦλθε τῶν μερῶν μβ2. 355 b10.

συντάραξις διαφόρων γινομένων τῶν περιττωμάτων πα4. 859 a26.

συνταράττειν. ἡ κάμηλος οὐδ' ἀπὸ τῶν ποταμῶν πρότερον πίνει ἢ συνταράξαι Ζιθ8. 596 a1.

σύντασις τῶν σκελῶν ἐν τῇ ὁμιλίᾳ Ζγα5. 717 b19, τοῦ αἰδοίου πδ23. 879 a15. 26. 879 b17. συντάσεις ἐμποιεῖν τοῖς νεύροις πε40. 885 a38. τὰ θήλεα συντάσει οὐρεῖ, τὰ δὲ ἄρρενα οὐ πι20. 892 b36.

συντάττειν. συντέτακται τὰ περὶ τὴν πολιτείαν Πβ11. 1273 a28. συντάξαι, συντάττεσθαι, συντετάχθαι πρὸς τέλος τι, πρὸς τοὺς πολέμους al Πη14. 1333 b7. 2. 1324 a34, b8. β7. 1267 a20. ζ1. 1316 b33. ηεα2. 1214 b10. ὀλιγαρχικῶς συντεταγμένον Πζ1. 1317 a6. τί σημεῖον πολιτείας συντεταγμένης Πβ11. 1272 b30. — εἰσφέρειν τὸ συντεταγμένον Πη10. 1330 a7. — (συντάττη πη21. 889 b1, scribendum συσσάττη coll 938 b28).

συντείνειν. trans, συντείνειν τὸ πνεῦμα πβ1. 866 b9. cf πια15. 900 b8. βιάζεται συντεῖνον τῷ πνεύματι πι20. 893 a2. ὅταν συντείνῃ, opp χαλαρὰ ὄντα Ζμδ9. 685 b8. οἱ κλαίοντες συντέτανται πια50. 904 b25. ταχυτέρα ἡ ἀπὸ

συντεταμένου φωνή πια 56. 905 a26. — intr, συντείνειν πρὸς τὴν καρδίαν, πρὸς τὸν ἄνω τόπον, ἐνταῦθα ζ 3. 469 a20, 16, 13. υ 2. 455 a34. cf πδ 15. 878 b5. συντείνειν πρὸς σκοπόν, πρὸς τέλος, πρὸς εὐδαιμονίαν, πρὸς τὸ γνῶναι μόνον, πρὸς τὴν ἐντελέχειαν al Ηζ 13. 1144 a25. Πη 2. 1325 a15. θ 3. 1337 b27. 5. 1340 a6. Μθ 8. 1050 a23. λ 8. 1074 a18. Ζγε 1. 778 a34. Ζκ 2. 698 b11. τα 11. 104 b1. γ 1. 116 b25. πο 23. 1459 a27. Ρβ 2. 1378 b12. ρ 3. 1425 a33. ηεα 1. 1214 a11. 3. 1215 a9. 5. 1216 a32. συντείνειν εἰς τέλος, εἰς δικαιοσύνην, εἰς τὴν ἀναγκαίαν χρῆσιν al ηεβ 10. 1226 b11. η 7. 1241 a18. Ηδ 13. 1127 a34. Πδ 4. 1291 a26. Ρα 5. 1360 b9. β 5. 1382 a30. 17. 1391 a31. αρ 2. 1250 a4. τἀναντία, εἰς ταὐτὸ δὲ συντείνοντα οα 3. 1343 b29.

συντέλεια χρημάτων ρ 3. 1423 b1.

συντελεῖν. πρὸς ἓν ἅπαντα συντελεῖ Ηα 4. 1096 b28. συντελεῖν εἰς (πρὸς) μίαν ἀρχήν Ζμγ 5. 667 b22. 7. 669 b19. τὰ εἰς (πρὸς) τὴν γένεσιν συντελοῦντα μόρια Ζιγ 1. 509 a29. Ζμδ 3. 678 a23. Ζγα 1. 715 a12. 13. 720 a36. 14. 720 b3. τροφὴ ἄχρηστος, ἀφ' ἧς μηδὲν ἔτι συντελεῖται εἰς τὴν φύσιν Ζγα 18. 725 a5. ὠφέλιμα τὰ τούτων ποιητικὰ ϗ εἰς ταῦτα συντελοῦντα f 110. 1496 a38. τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν τέχνην τι 1. 165 a37. τὸ πρὸς ἀνδρείαν συντελοῦν χρῶμα φ 6. 812 a14. βοτάνη συντελοῦσα πρὸς ἀμβλυωπίαν ἄριστα θ 171. 847 a2. — συντελεῖν τι τῶν ὑπὸ τοῦ λόγου παραγγελθέντων ρ 1. 1420 b26. περὶ τὰς θυσίας μικρὰ συντελεῖν ρ 30. 1437 b21. συντελεῖν ἀργύριον οβ 1353 a2, 9. θυσία τῷ Διὶ συντελεῖται θ 137. 844 a35. — ὅταν ταῦτα πάντα συντελεσθῶσι, γεννᾶται φυτόν φτβ 6. 826 a40.

συντελής. περὶ τῆς διαφορᾶς τῆς κοιλίας ϗ τῶν συντελῶν μορίων Ζμγ 14. 674 a22.

σύντηγμα. ἀνάγκη δὴ πᾶν, ὃ ἂν λαμβάνωμεν ἐν τῷ σώματι ἢ μέρος εἶναι τῶν κατὰ φύσιν ἢ τῶν παρὰ φύσιν, οἷον φῦμα ἢ περίττωμα ἢ σύντηγμα ἢ τροφήν· σύντηγμα λέγω τὸ ἀποκριθὲν ἐκ τοῦ αὐξήματος ὑπὸ τῆς παρὰ φύσιν ἀναλύσεως· τὰ συντήγματα τῶν παρὰ φύσιν τι Ζγα 18. 724 b26, 27, 725 a1. τὸ σύντηγμα γίνεται ὥσπερ τροφὴ ἄπεπτος υ 3. 456 b35. συντήγματος δύναμις Ζγα 18. 725 a1. dist περίττωμα Ζγα 18. 724 a26, 725 a30, 35. περιττώματα ϗ συντήγματα πα 41. 864 a18. 43. 864 b24. οἱ ἀρχαῖοι ἐοίκασιν οἰομένοις εἶναι σύντηγμα (τὸ σπέρμα)· τὸ γὰρ ἀπὸ παντὸς ἀπιέναι φάναι διὰ τὴν θερμότητα τὴν ἀπὸ τῆς κινήσεως συντήγματος ἔχει δύναμιν· ἀνάγκη (σπέρμα) ἢ σύντηγμα ἢ περίττωμα εἶναι· τεκμήριον τοῦ μὴ σύντηγμα εἶναι Ζγα 18. 724 b35, 34, 725 a23, 28. τόπος συντήγματι μὲν οὐθεὶς ἀποδέδοται κατὰ φύσιν, ἀλλὰ ῥεῖ ὅπου ἂν εὐοδήσῃ τοῦ σώματος· σύντηγμα μὲν πλέον ἀναγκαῖον εἶναι τοῖς μεγάλοις, περίττωμα δ' ἔλαττον· τὸν αὐτὸν τρόπον ϗ τὸ τελευταῖον περίττωμα τῷ πρώτῳ συντήγματι ταὐτόν ἐστι Ζγα 18. 725 a34, 30. 19. 726 b29. οἱ κοπιῶντες διὰ τὸν κόπον ϗ τὴν κίνησιν συντήγματος θερμοῦ πλήρεις εἰσίν πε 31. 884 a13. cf ἥ τε κίνησις ϗ ὁ πόνος ἅπαν ἐξήρανε τὸ σύντηγμα ϗ ἐξέπεψε Theophr frgm VII § 6. (colliquamentum. cf Philippson ὕλη 61. 'Säftefluss' ΑΖγ p 88.)

συντήκειν. τὰ ζῷα τροφὴν μὴ λαμβάνοντα συντήκει αὑτὰ ἑαυτά μκ 5. 466 b29. συντήκεται αὐτὸ ὑφ' αὑτοῦ τὸ θερμόν αν 17. 479 a10. συντηκόμενον φθείρεται πᾶν ϗ ἐξίσταται τῆς φύσεως· συντήκεσθαι εἰς τὸ οὖρον Ζγα 18. 725 a27, 726 a14. οἱ θύννοι φαῦλοι οἱ γέροντες, πολὺ γὰρ συντήκεται τῆς σαρκός Ζιθ 30. 607 b29. — κακὸς κακῷ συντέτηκεν (Eur fr 298 Nck) ηεη 2. 1238 a34. — συντηκτός. ὄψις, οἷον τὰ συντηκτά μδ 11. 389 b8.

συντηκτικός. 1. act, τὸ ἁλμυρὸν συντηκτικὸν γλώττης ψβ 10. 422 a19. ὁ κόπος συντηκτικόν υ 3. 456 b35, διὰ κατάψυξιν περιττωματικὴν ἢ συντηκτικήν αν 20. 479 b21. οὐρητικά, μᾶλλον μέντοι συντηκτικά πα 48. 865 b23. κ 16. 924 b22 (syn τηκτικά πιβ 12. 907 b8). τῶν νόσων αἱ μακραὶ ϗ συντηκτικαί πγ 5. 871 b10. — 2. pass, τὸ πλεῖστον γένος τῶν πολυπόδων οὐ διετίζει, ϗ γὰρ φύσει συντηκτικόν ἐστιν Ζιι 37. 622 a15.

σύντηξις. ἡ σύντηξις ἀεὶ νοσώδης, βλάπτει Ζγα 18. 726 a21, 24. σύντηξις σπερματική Ζγα 19. 726 b24. ἡ κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα γινομένη χολὴ περίττωμά τί ἐστιν ἢ σύντηξις Ζμδ 2. 677 a13. διὰ τὴν σύντηξιν, διὰ τὰς συντήξεις πα 5. 859 b2. 12. 860 b20. ἡ γινομένη ὑπὸ τοῦ θερμοῦ σύντηξις πκ 22. 925 a35. ἡ σύντηξις περίττωμα πε 7. 881 a24. αἱ ἀτροφίαι ϗ αἱ συντήξεις πλζ 3. 966 a10.

συντηρεῖν. ἐν τῷ ἰδίῳ γένει τὴν ζωὴν διὰ γενέσεως συντηρεῖ ἡ φύσις φτα 1. 816 a8.

συντιθέναι. ἕκαστον ἐν ἄλλῳ χρόνῳ διαλύεται ϗ συντίθεται τῶν μορίων Ογ 6. 304 b30. συνθεῖναι διαγράμματα, opp ἀναλύειν τι 16. 176 a28. ἂν οὕτως συντεθῇ (τὰ τῆς ἀναλογίας), δικαίως συνδυάζει Ηε 6. 1131 b8. καθόλου συνθέντας τὰ καθ' ἕκαστα κεφαλαιωσαμένους εἰπεῖν ημβ 9. 1207 b21. ἅμα συνθεῖναι δύο ἐν τῷ λόγῳ ηεη 12. 1244 b35. συνθεὶς τὰ ἑτέροις εἰρημένα ξ 5. 979 a14. συνθεῖναι τὰς διαφοράς, τῇ εὐπορίᾳ τὴν ὀλιγότητα sim Πγ 8. 1279 b26. δ 1. 1289 a11. 15. 1300 a11. ἀφ' ἑκατέρας διαιρέσεως σύμβολον λαμβάνοντας συνθετέον Πδ 9. 1294 a35. τὸ συντιθέμενον (ἐξ οὐσίας ϗ ποσοῦ), opp ἀφαιρεῖν τα 15. 107 a37. — οἱ τὰς τέχνας τῶν λόγων συντιθέντες Ρα 1. 1354 a12. περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται πο 13. 1453 a19. cf σύνθεσις p 729 b9. ὁ τὸν μῦθον συνθεὶς Ζιζ 31. 579 b4. — συντιθέναι de coniungendo per propositionem affirmantem praedicato cum subiecto, opp διαιρεῖν Μγ 7. 1012 a4. δ 29. 1024 b19. θ 10. 1051 b10. cf ἄλλος τόπος τὸ διῃρημένον συντιθέντα λέγειν Ρβ 24. 1401 a24. — rhetorice, τὸ συντιθέναι ϗ ἐποικοδομεῖν ὥσπερ Ἐπίχαρμος Ρα 7. 1365 a16. — ἡ ἐνέργεια τοὔνομα ἡ πρὸς τὴν ἐντελέχειαν συντιθεμένη Μθ 3. 1047 a31, cf συντείνει πρὸς ἐντελέχειαν 8. 1050 a23. — med, συνθέσθαι πρός τινα Πα 9. 1257 a35. συνθέσθαι παρὰ τὸν νόμον Ρα 15. 1375 b10. — (συντεθῇ πζ 9. 887 b3, συνθλασθῇ ci Prantl coll πα 38. 863 b13.)

συντινάσσειν. πνεῦμα μετὰ βίας τὴν γῆν συνετίναξεν κ 4. 395 b35.

συντιτρᾶν. ἅπαντα εἰς ἄλληλα συντέτρηται ὑπὸ γῆς μβ 2. 355 b34. συντέτρηνται πᾶσαι αὗται (αἱ κοιλίαι) πρὸς τὸν πλεύμονα sim Ζιγ 3. 513 a35. πλγ 17. 963 b7. 14. 963 a3. συντετρῆσθαι τὴν ὄσφρησιν τῷ στόματι κατὰ τὸν οὐρανόν πιγ 2. 907 b28. συντετρημένων τῶν μυκτήρων αν 7. 474 a21.

συντομία τῆς λέξεως, opp ὄγκος Ργ 6. 1407 b28, 26. αἱ παροιμίαι φιλοσοφίας ἐγκαταλείμματα περισωθέντα διὰ συντομίαν ϗ δεξιότητα f 2. 1474 b8.

σύντομος. βέλτιον μὴ κύκλῳ περιιέναι παρέντας τὴν σύντομον Ζγδ 4. 770 a2. λέξις, opp ἀδολεσχεῖν Ργ 12. 1414 a25. σύντομος ἀνάμνησις ρ 21. 1433 b29. σύντομα ἐπεισόδια πο 17. 1455 b16. κοινόν τι ἐπὶ πάντων ϗ σύντομον ΜΖ 17. 1041 a20. συντομώτερος ἂν εἴη ὁ λόγος Ηκ 6. 1176 a33. — συντόμως, opp μακρῶς Ργ 15. 1416 b5. opp διαιροῦντα λόγῳ Ργ 18. 1419 a21. syn ἐπιζευγνύναι Ργ 6. 1407 b36, 35. συντόμως εἰπεῖν, λεκτέον, ποιεῖσθαι μνείαν ηεα 8.

1217 b19. Γα3. 317 b14 (opp ἐπὶ πλεῖον). Πδ2. 1289 b23. συντόμως ϗ κεφαλαιωδῶς ἐπεληλύθαμεν ΜΑ7. 988 a18. cf Πζ1. 1317 a16. συντομώτερον Αγ22. 84 a8. — καρποί τινες σήπονται συντόμως, opp βραδέως φτα7. 822 a3.

συντονία. ἀνιέναι τὴν τȣ̃ πνεύματος συντονίαν ακ803 a26. διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι μετὰ συντονίας τὴν τȣ̃ ἀέρος πληγήν sim ακ804 b24, 800 b11, 26. πε9. 881 b13. ια15. 900 b9. ἡ ἀρχὴ ἐξ ἧς ὑπάρχει τῷ σώματι ἡ συντονία Ζγε7. 788 a9. νέοις ἐπιτέταται, γηράσκȣσιν ἀνίεται ἡ συντονία Ζγε7. 787 b14. συντονία τȣ̃ αἰδοίȣ Ζιε2. 540 a6. πδ20. 879 a3. ιγ6. 908 b7. cf Ζιζ28. 578 b8. — τὸ ἀσχολεῖν συμβαίνει μετὰ πόνȣ ϗ συντονίας Πθ3. 1337 b40. πρὸς ἄνεσιν ϗ πρὸς τὴν τῆς συντονίας ἀνάπαυσιν Πθ7. 1341 b41. τὰς ἐπιμελείας ϗ τὰς σπȣδὰς ϗ τὰς συντονίας λυπηράς Ρα11. 1370 a12.

σύντονος. κατατείνας χορδὴν σύντονον Ζγε7. 787 b23, 16. σχῆμα σύντονον ἐν ταῖς κινήσεσιν φ3. 807 b10. σύντονον φέρεσθαι ακ801 b36. σύντονον πῦρ, opp μαλακόν Ζιζ2. 560 b2. ἀπὸ τῶν συντόνων ὀξεῖα ἡ φωνή πια50. 904 b23. ἐν τοῖς μέλεσι τὸ βαρὺ τῶν συντόνων βέλτιον Ζγε7. 786 a1. ἀπὸ συντόνȣ σώματος ῥιπτȣ́μενον ταχὺ φέρεται πια13. 900 a23. σώματα σκληρὰ ϗ σύντονα, opp ὑγρὰ ϗ μαλακά ακ803 a14. τȣ̃ ἀπέπτȣ ὑπόστασις μονιμωτάτη ϗ σύντονος πα19. 861 b19. ἁρμονίαι σύντονοι, opp ἀνειμέναι Πθ7. 1342 b21. τῶν μελῶν τὰ σύντονα ϗ παρακεχρωσμένα Πθ7. 1342 a24. — σύντονος, syn σπευστικός Ηδ8. 1125 a15. — ποιῆσαι τὴν πολιτείαν συντονωτέραν Πε4. 1304 a21. παρεκβάσεις συντονώτεραι τῆς πολιτείας, opp ἀνειμέναι, μαλακαί Πδ3. 1290 a27. — συντόνως τρέχειν πε16. 882 b1. συντονώτερον βαδίσαι ημα15. 1188 b22. συντονώτερον ἐπιτίθενται διὰ τὸ μὴ χρῆσθαι λογισμῷ Πε10. 1312 b28. — ἐκλύεσθαι τὸ τελευταῖον συντόνως ακ804 b15.

συντρέφειν. κόκκυξ συντρεφόμενος τοῖς νεοττοῖς Ζι29. 618 a25. τὸ ἡδὺ ἐκ νηπίȣ ἡμῖν συντέθραπται Ηβ2. 1105 a2. — τὰ συντρεφόμενα ζῷα, i q τὰ συνανθρωπευόμενα Ζγβ6. 744 b20. Ζι50. 629 b3.

συντρέχειν. ἐὰν βροντήσαντος ὑπολειφθῇ τις (ὄις) ϗ μὴ συνδράμῃ Ζι3. 610 b35. ὅταν βȣ́λωνται (οἱ ἁλιεῖς τȣ̀ς ἰχθῦς) συνδραμεῖν Ζιδ8. 533 b23. — τὸ αἷμα συντρέχει εἰς τὴν καρδίαν, opp διαχεῖται ἐκ τῆς καρδίας εἰς ἅπαντα τὰ μέρη f 233. 1520 a14. — χρὴ συντρέχειν ἐπὶ τȣ̃ οἴκȣ ταῦτα πάντα, σχέσιν γυναικὸς πρὸς ἄνδρα, στοργὴν γονέων πρὸς τέκνα κτλ f 178. 1507 b20. — κάμπτεται τὸ εὐθύ, ἐὰν ἐξατμίζηται, ϗ συντρέχει ὥσπερ ἐπὶ τȣ̃ πυρὸς καομένη ἡ θρίξ Ζγε3. 782 b27.

σύντρησις. ἡ καρδία τὴν σύντρησιν ἔχει πρὸς τὸν πλεύμονα αν16. 478 a26. ἡ ἐκ τῶν μυκτήρων σύντρησις εἰς τὸ στόμα Ζια16. 495 a25. cf β17. 507 b27 Aub.

συντρίβειν. κλᾶται ϗ συντρίβεται ϗ κάμπτεται ϗ ὅλως φθείρεται Μδ12. 1019 a29. οἱ ἄρρενες πέρδικες τὰ ᾠὰ διακυλινδȣ̃σι ϗ συντρίβȣσιν Ζι8. 613 b27. ζ9. 564 b4. f 270. 1527 a9. ὀστᾶ σκληρὰ συντριβόμενα Ζιγ7. 516 b11.

σύντριμμα. ἐὰν μή τι ἔχῃ σύντριμμα τὸ ξύλον ακ802 a34.

σύντροφοι ϗ παιδευθέντες ὁμοίως Ηθ14. 1162 a13. ἔστι λέων πρὸς τὰ σύντροφα σφόδρα φιλοπαίγμων Ζι44. 629 b11. — τὸ σύντροφον μέγα πρὸς φιλίαν Ηθ14. 1161 b34. περὶ τῶν ζῴων εὐπορȣ̃μεν μᾶλλον πρὸς τὴν γνῶσιν διὰ τὸ σύντροφον Ζμα5. 644 b29.

συνυπάρχειν ηεη9. 1241 b27.

συνυπηρετȣ̃σιν οἱ ἔσχατοι πόδες πρὸς τὸ φέρειν (τὸ τȣ̃ σώματος φορτίον) Ζμδ9. 685 a21.

συνυπονοεῖν. συνυπονοȣ̃ντες τίθεμεν, syn ȣ̓ σαφῶς, κολοβῶς, opp κυρίως τι17. 176 a39.

συνυφαίνειν. ὁ ἀράχνης ὑφαίνει πρῶτον, εἶτα στημονίζεται, ἐπὶ τȣ́τοις ὥσπερ κρόκας ἐμβάλλει, εἶτα συνυφαίνει Ζι39. 623 a11. τὰ κέρατα (τῶν βοῶν) ϗ τὰ ὦτα ἐκπεφυκέναι τὴν αὐτὴν ἔκφυσιν ϗ εἶναι συνυφασμένα f 321. 1532 a40. — ἄλλο ἄλλῳ μέρει συνάπτειν ϗ συνυφαίνειν τὸν λόγον ρ33. 1439 a31.

συνύφειαι (v l συνυφεῖαι συνηφεῖαι συνυφυῖαι). αἱ περὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κηρίων πρὸς τὰ σμήνη συνύφειαι Ζι40. 624 a11. cf S II 198.

συνυφής. αἱ μέλιτται κάτω συνυφεῖς ποιȣ̃σιν ἕως τȣ̃ ἐδάφȣς ἱστȣ̀ς πολλȣ́ς Ζι40. 624 a6 Aub. — ὁ ναυτίλος ἔχει μεταξὺ τῶν πλεκτανῶν ἐπί (ἐπισπαστόν ci Pik) τι συνυφές, syn ἀραχνιῶδες Ζι37. 622 b10, 12.

συνωδίνειν. οἱ συνωδίνοντες ὄρνιθες ηεη6. 1240 a36 Fritzsche.

συνῳδός τινι λόγος Ηα9. 1098 b30. λόγοι συνῳδοὶ τοῖς ἔργοις Ηκ1. 1172 b5.

συνωθεῖν. ὁ βορέας πολλὰ συνωθεῖ νέφη πκς56. 947 a1. τὰ μέρη τȣ̃ ἀέρος συνωθȣ̃σι τὸν τόπον φτβ2. 823 a7. ὅταν εἰς ταὐτὸν συνωσθῶσι τὰ νέφη μβ4. 361 a1. συνωθȣ́μενον τὸ θερμόν, ἡ συνεωσμένη θερμότης f 248. 1524 a26. υ3. 458 a10. — intr usurpatum videtur συνῶσαι θ99. 838 b8.

συνώθησις τῆς θερμότητος φτβ9. 829 a2.

συνωνυμία. τῷ ποιητῇ συνωνυμίαι (cf συνώνυμος 2) χρήσιμοι, τῷ σοφιστῇ ὁμωνυμίαι Ργ2. 1404 b39.

συνώνυμος, συνωνύμως. 1. συνώνυμα λέγεται, ὧν τό τε ὄνομα κοινὸν ϗ ὁ κατὰ τȣ̃νομα λόγος τῆς ȣ̓σίας ὁ αὐτός Κ1. 1 a6 Wz. 5. 3 b7. τζ10. 148 a23-b22. f 114. 1497 a8, 18. συνώνυμον τὸ γένος ϗ τὸ εἶδος, συνωνύμως τὰ γένη κατηγορεῖται τῶν εἰδῶν τδ3. 123 a28. 6. 127 b5, 6. β2. 109 b6 (cf συνώνυμοι ἀστρολογία ἥ τε μαθηματικὴ ϗ ἡ ναυτική Αγ13. 78 b40 Wz). ἀδικία παρὰ τὴν ὅλην ἄλλη ἐν μέρει, συνώνυμος, ὅτι ὁ ὁρισμὸς ἐν τῷ αὐτῷ γένει Ηε4. 1130 b1. συνώνυμον τὸ εἶδος (int τοῖς καθ' ἕκαστα) τθ4. 154 a18. τὰ πολλὰ τῶν συνωνύμων τοῖς εἴδεσιν ΜΑ6. 987 b10 Bz. cf ατ968 a10. ὑπάρχει ταῖς ȣ̓σίαις ϗ ταῖς διαφοραῖς τὸ πάντα συνωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγεσθαι Κ5. 3 a34. ἑκάστη ἐκ συνωνύμȣ γίγνεται ȣ̓σία Μλ3. 1070 a5. ἐγέννησε τὸ συνώνυμον, οἷον ἄνθρωπος ἄνθρωπον· ἡ γένεσις ἐκ ζῴων συνωνύμων Ζγβ1. 735 a20. α16. 721 a3. 18. 722 b35 (cf συγγενῆ β8. 747 a29). ἓν ἅπαντα ἔσται· συνώνυμα γάρ Μγ4. 1006 b18. τὰ ὁμοιομερῆ, ὧν ἑκάστȣ συνώνυμον τὸ μέρος ἐστίν Γα1. 314 a20. Ζμβ9. 655 b21. ȣ̓ συνώνυμον τὸ ὅλον θατέρῳ τζ13. 150 b19. ἕκαστον μάλιστα αὐτὸ τῶν ἄλλων, καθ' ὃ ϗ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει τὸ συνώνυμον Μα1. 993 b25. τὸ συνώνυμον συμβλητόν τα15. 107 b17. τὸ συνεχὲς τοιȣ̃τον ὥστ' εἶναί τι συνώνυμον μεταξὺ τῶν περάτων Φζ3. 234 a9. cf θ5. 257 b12. — εἴπερ συνώνυμον ἦν τὸ λευκὸν τὸ ἐφ' ἑκατέρȣ λεγόμενον (i e si non modo nomen idem, sed etiam eadem notio est) τα15. 107 b4 Wz. — 2. συνώνυμα dicuntur nomina diversa, quae eandem vel fere eandem notionem habent, τὸ πορεύεσθαι ϗ τὸ βαδίζειν ϗ κύρια ϗ συνώνυμα ἀλλήλοις Ργ2. 1405 a1, inde explicandum τθ13. 162 b38 (ita Alex, aliter Trdlbg elem § 42). ι5. 167 a24.

συνωρίς. ἀναβαίνει συνωρίδα κ6. 399 b5.

σύνωσις. ἡ μὲν δίωσις ἄπωσις, ἡ δὲ σύνωσις ἕλξις Φη2. 243 b5. τὸ πνεῦμά ἐστι σύνωσις ἀέρος πκγ11. 932 b30.

ἀναπήδησις (καρδίας) ἐστὶν ἡ γινομένη ἄντωσις πρὸς τὴν τοῦ ψυχροῦ σύνωσιν αν20. 480 a14, 479 b19.

συοφόρβιον Ζιζ18. 571 b19.

Συράκουσαι. ἐν Συρακούσαις Ζιζ2. 559 b2. de rebus publicis Πα10. 1259 a30. ε3. 1302 b32. 4. 1303 b20, 1304 a27. 6. 1306 a1. 10. 1310 b30. 11. 1313 b13, 26. 12. 1315 b35, 1316 a33. geographica θ56. 834 b5. 172. 847 a3. ρ9. 1429 b16. ἐπιστήμη δουλικὴ οἵαν περ ὁ ἐν Συρακούσαις ἐπαίδευεν Πα7. 1255 b24. — Συρακούσιοι οβ1349 b4. ρ9. 1429 b18, 20. de eorum rebus publicis Πγ15. 1286 b40. ε3. 1303 a38. 10. 1312 b8. Δίων ὁ Συρακούσιος ρ9. 1429 b16. Διονύσιος Συρακούσιος οβ1349 a14. Μακαρὸς ὁ Συρακούσιος πλ1. 954 a38. Πόλλις ὁ Συρακοσίων βασιλεὺς f 543. 1568 a25. Εὐριπίδου ἀπόκρισις πρὸς τοὺς Συρακοσίους Ρβ6. 1384 b16. Συρακουσίων πολιτεία f 543-547. 444. 1551 a21. Συρακούσιοι pro exemplo cuiuslibet populi ρ30. 1436 b2. 33. 1439 a25.

σύρειν (Lob Path I 127). τὰ ὄπισθεν τῶν γαμψωνύχων συνήκοντα εἰς στενόν, ἵν' ἐπακολουθῇ τοῖς ἔμπροσθεν, μὴ σύροντα τὸν ἀέρα διὰ τὸ πλάτος Ζπ10. 710 b3. — συρομένοις ci πις4. 913 b19, cf ξυρεῖν p 494 b52.

Συρία γεώδης, εὐώδης πιβ3. 906 b18. ιγ4. 908 a14. ἡ Συρία ἡ ὑπὲρ Φοινίκης Ζιζ24. 577 b23. Φοίνικες τῆς Συρίας τὴν παραλίαν οἰκοῦντες θ132. 843 b9. Αἰγαὶ αἱ κατὰ Συρίαν σ973 b3. f 238. 1521 b21. μάγος τις ἐλθὼν ἐκ Συρίας εἰς Ἀθήνας f 27. 1479 a13. memorabiles ibi bestiae θ10. 831 a22. 146. 845 a28. 149. 845 b8 (ἐν Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας). οἱ ἐν Συρίᾳ λέοντες Ζιζ31. 579 b9. αἱ ἐν Συρίᾳ καλούμεναι ἡμίονοι Ζια6. 492 a2. ζ24. 577 b23. 36. 580 b1. τὰ ἐν Συρίᾳ πρόβατα Ζιθ28. 606 a13. — Σύριος. πόα Μηδική, Συρία Ζιι40. 627 b17. Σύριαι πύλαι σ973 a18. f 238. 1521 b11. Σύριον πέλαγος κ3. 393 a30. — Σύροι θ150. 845 b14. Εὐαίσης Σύρος οβ1352 a9.

Συριάνδος (Μυριανδεύς ci Rose) καλεῖται ὁ ἀπηλιώτης σ973 a17. f 238. 1521 b11.

συριγμός. ἀφίησι συριγμόν, ὥσπερ οἱ ὄφεις Ζιδ9. 536 a6. ἡ χαλκὶς ψοφεῖ οἷον συριγμόν Ζιδ9. 535 b19.

συριγξ. 1. αὐλῶν συρίγγων θ' ὁμαδόν (Hom K 13) πο25. 1461 a18. ἡ τῶν συρίγγων (τέχνη) πο1. 1447 a26. φωνὴ σύριγγος ϗ σάλπιγγος Ζιβ1. 501 a33. cf πιθ14. 918 b12. 23. 919 b4. κἂν κατασπάσῃ τις τὰς σύριγγας κἂν δὲ ἐπιλάβῃ ακ804 a14. — 2. ὁ πνεύμων συρίγγων πλήρης αν15. 478 a13. cf 21. 480 b7. λίφαιμοι σαρκῶν σύριγγες (Emp 344) αν7. 473 b10. μερίζεται τὸ πνεῦμα κατὰ τὰς ἀρτηρίας εἰς τὰς σύριγγας Ζμγ3. 664 a28. παρ' ἑκάστην τὴν σύριγγα πόροι φέρουσι τῆς μεγάλης φλεβός· ἡ ἀορτὴ κατὰ στενωτέραν σύριγγα πολλῷ κοινωνεῖ (τῇ μεγάλῃ φλεβί)· ἡ ἐπὶ τὸν πλεύμονα τείνουσα φλὲψ παρ' ἑκάστην σύριγγα τείνει· οἱ πόροι τῶν ἀπὸ τῆς ἀρτηρίας συρίγγων τεινουσῶν Ζια17. 496 b3. γ3. 513 b5, 18, 24. cf Plat Tim 70 C. ('arteriae asperae fistulae in pulmone, bronchia' Philippson ὕλη 52, 1. S I 132. Daremberg not et extraits I 130, 30.)

συρικτής, coni θαυματοποιός, μῖμος πιη6. 917 a8.

Σύριος. Φερεκύδης ὁ Σύριος Ζιε31. 537 a4.

συρίττειν. ἁλίσκονται θηρευόμεναι αἱ ἔλαφοι συριττόντων ϗ ᾀδόντων Ζιι5. 611 b26.

σύρματα ἑλέσθαι μᾶλλον ὄνον ἢ χρυσόν Ηκ5. 1176 a7.

συρμός. οἱ συρμοὶ οἱ γινόμενοι ἐν τοῖς ἀνυπερβλήτοις χειμῶσιν θ130. 843 a11.

σύρραξις. ἡ τῶν κλυδώνων σύρραξις πρὸς ἀλλήλους θ130. 843 a16.

συρράπτειν. τῆς καπρίας μικρὸν ἀποτέμνοντες συρράπτουσιν Ζιι50. 632 a26.

συρρεῖν κατὰ μικρὸν ἐκ πολλῶν νοτίδων μα13. 350 b28. cf β1. 353 b22. πέφυκεν ἀεὶ συρρεῖν τὸ ὕδωρ εἰς τὸ κοιλότερον Οβ4. 287 b6. cf πις8. 915 a5. κε8. 939 a1. ἀθροίζεται ϗ συρρεῖ τὰ κατὰ φύσιν περιττώματα Ζγα18. 725 b4. cf Ζμγ9. 671 b22. τὸ συρρυὲν ὑγρόν, περίττωμα πη14. 888 b11. γ34. 876 a17.

σύρρευσις ὕδατος Ζιε19. 551 b28.

συρρηγνύναι. (τὸ αἰδοῖον) τὸ μὲν ἐξωτάτω τρῆμα συνερρωγὸς εἰς ταὐτό Ζια17. 497 a25.

συρριζοῦσθαι. τὰ φυτὰ κάτω συρριζούμενα ψβ4. 415 b29.

σύρρους ψυχρῶν ϗ ὑγρῶν περιττωμάτων Ζικ7. 638 b19.

Σύρτις. τὴν καλουμένην Σύρτιν (Σιρῖτιν Bk²) Πη10. 1329 b21. τὰς καλουμένας Σύρτεις κ3. 393 a25.

σῦς. σῦν ἄγριον (Hom I 539) Ζιζ28. 578 b1. σῦς διαλυμαινόμενος τὴν χώραν f 530. 1566 a22. ὅπου ἂν ᾖ κοχλίας, σῦς οὐκ ἔστιν Ζιι37. 621 a1. οὐκ ἔστι σῦς ἄγριος ἐν Λιβύῃ πάσῃ Ζιθ28. 606 a7 (cf Herod IV 192). ἐν Μακεδονίᾳ τοὺς σῦς εἶναι μώνυχας θ68. 835 a35. συῶν ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἕξις φ4. 808 b36. 6. 812 b28. — συός v l, ὑός Bk Ζμγ1. 662 b14.

σύσκιοι τόποι, σύσκια ἄλση Ζιζ28. 578 a27. ε30. 556 a25.

συσπᾶν. οἱ φοβούμενοι συσπῶσι τὰ αἰδοῖα, opp ἀνίεσθαι πκζ11. 949 a9, 11. 7. 948 b10. συσπάσαι τὸ δέρμα πη12. 888 a39. νόσος διὰ φλεγμασίαν συσπάσασα (τὴν ὑστέραν) Ζικ2. 635 a4. ἡ γλῶττα συσπᾶται Ζιβ17. 508 a21. συσπᾶται (ἡ κεφαλή) πάλιν εἰς τὸ ἐντός Ζιδ4. 528 b27 (sed fort συσπᾶται pro med accipiendum et τὴν κεφαλήν intelligendum est). πτερῶν συσπωμένων Ζιε20. 553 a14. ὦμοι δύσλυτοι συνεσπασμένοι φ6. 811 a4.

σύσπασις. ἡ ὁλότης σύσπασις δι' ἔνδειαν τοῦ ὑγροῦ Ζγε3. 782 b28.

συσπειρᾶν. μέλιτται περὶ τὸν βασιλέα συνεσπειραμέναι Ζιι40. 625 b8 (Lob Phryn 204).

συσσάττει ὥστε πυκνοῦσθαι πκε8. 938 b28; inde scribendum συσσάττῃ πη21. 889 b1, ubi συντάττῃ e codd exhibet Bk.

συσσείειν. τὰ μὲν (τῆς τροφῆς) συσσείεται κάτω πλζ6. 966 b12.

συσσήπειν ϗ πέττειν τὴν τροφήν Ζμγ14. 675 a13.

σύσσηψις. φύονται ϗ τἆλλα τὰ ὀστρακόδερμα ἐξ ἰλύος ϗ συσσήψεως (v l σήψεως) Ζιε15. 546 b24. cf Ζγγ11. 762 a28.

συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων Πζ2. 1317 b38.

συσσίτια (Cretensium, Laced, Ital, Plat) Πβ5. 1263 b41. 6. 1265 b41. 9. 1271 a33, 35. 10. 1272 a1, 12, 20, 26. 11. 1272 b34. δ9. 1274 b27. η10. 1329 b5. συσσίτια τὰ καλούμενα φιδίτια Πβ9. 1271 a26. 11. 1272 b34. συσσίτια τῶν γυναικῶν Πβ6. 1265 a8. 7. 1266 a35. 12. 1274 b11. συσσίτια τῶν ἱερέων, τῶν ἀρχείων Πη12. 1331 b5, a25. περὶ συσσιτίων Πη10. 1330 a3-13. μερίζειν τὴν πόλιν εἰς συσσίτια, εἰς φρατρίας ϗ φυλάς Πβ5. 1264 a8. μήτε συσσίτια ἐὰν μήτε ἑταιρίαν Πε11. 1313 a41.

σύσσιτοι ϗ συνημερευταί Πε11. 1314 a10.

συσσωματοποιεῖται τὰ εἰσιόντα πνεύματα κ4. 396 a14.

συστάς. τῶν ἀμπέλων συστάδες Πη11. 1330 b29.

σύστασις eandem habet varietatem usus ac συνίστασθαι (cf h v) et in quolibet genere vel ipsam actionem et formam τοῦ συνίστασθαι significat, vel eam rem quae ἐκ τοῦ συνίστασθαι concreta est. ὑγρὸν κατὰ σύστασιν φερόμενον κ4. 394 a24. σύστασις ἀνώμαλος, πυκνοτέρα τῶν νεφῶν

μγ6. 377 b5. β9. 369 a16, 18. σύστασις ἰσχυρά πκϛ8. 941 a5, 15. 59. 947 a27, ταχεῖα μα5. 342 b14. διαλύειν τὰς συστάσεις (i e τὰ συνεστῶτα), σύστασις πυρώδης, συστάσεις τῶν ὀρῶν λιθώδεις sim μα3. 340 a30. 4. 341 b3. 7. 344 b18. 8. 345 b34, 346 a13. 10. 347 a35. 14. 352 b10. γ3. 373 a28. χ3. 793 a22. οἱ πλάττοντες ἐκ πηλοῦ ζῷον ἤ τινος ἄλλης ὑγρᾶς συστάσεως Ζμβ9. 654 b30. — τῶν στοιχείων συνιόντων οὐχ ἡ τυχοῦσα τάξις γίγνεται ϗ σύστασις Οα10. 280 a17, 25. ἡ τῶν ὅλων σύστασις κ5. 396 b23. κατὰ φυσικὴν σύστασιν, ἡ κατὰ φύσιν σύστασις Κ8. 9 b18, 22. τῶν κατὰ φύσιν συνεστώτων οὐ ταὐτά ἐστι μόρια τῆς ὅλης συστάσεως Πη8. 1328 a23. τὸ μὲν ὕλη τὸ δ' οὐσία τῆς συστάσεώς ἐστι Οβ13. 293 b15. σώματος οὐσία τις ἄλλη παρὰ τὰς ἐνταῦθα συστάσεις Οα2. 269 a31. ἐν ταῖς ἐξ ἀρχῆς συστάσεσι τὰ βουγενῆ Φβ8. 199 b5. — frequens nominis σύστασις usus in describenda animalium natura. ἡ πρώτη σύστασις τῶν μορίων Ζγβ6. 744 b28, 745 b4. 7. 746 b35. Ζμγ4. 665 b9. δευτέρα σύστασις ἐκ τῶν πρώτων ἡ τῶν ὁμοιομερῶν φύσις ἐν τοῖς ζῴοις ἐστίν, οἷον ὀστοῦ ϗ σαρκὸς ϗ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· τρίτη δὲ ϗ τελευταία κατ' ἀριθμὸν ἡ τῶν ἀνομοιομερῶν, οἷον προσώπου ϗ χειρὸς ϗ τῶν τοιούτων, syn σύνθεσις Ζμβ1. 646 a20, cf 12, b9. σύστασις μαλακὴ ϗ μυξώδης, ὑγιεινή, σαρκώδης ϗ αἱματώδης Ζμβ9. 655 a37. δ2. 677 a19. 3. 677 b28. ὑγρὰ ϗ θερμή, γεοειδὴς ϗ ὑγρά, γεωδεστέρα Ζγα20. 728 b16. 23. 731 b13. Ζμβ9. 655 b15. αὐτομάτη, ὁμοειδής Ζγγ11. 761 b26, 762 b19. ἡ σύστασις τῆς γενέσεως Ζιθ2. 590 a9, τῶν ζῴων Ζμγ7. 670 a19. Ζγδ1. 766 a24. ἡ ἐξ ἀρχῆς τῶν ζῴων σύστασις αν21. 480 a20. κτένες ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν Ζιε15. 547 b14. ὅμοια τὸ χρῶμα ϗ τὴν σύστασιν Ζιδ2. 527 a23. σύστασις σώματος, ὄρχεων Ζγα20. 728 b16. γ1. 751 b4. α4. 717 a15, χόνδρου, ἥπατος Ζμβ9. 655 a37. δ2. 677 a19, καταμηνίων, κυημάτων Ζγα19. 727 b32. 20. 729 a22. γ1. 750 b10. τοῦ ὀργάνου αν19. 479 b15. ἡ σύστασις (τῶν ᾠῶν) Ζιε19. 553 a7, τῶν φυτῶν Ζγγ11. 762 b19. ἡ ἐξ ἀρχῆς σύστασις Ζιθ2. 590 a2. Ζγγ7. 757 a27, 762 a7. ἐν τῇ ὕλῃ τῶν ζῴων τὸ περίττωμα τῆς συστάσεως τροφή ἐστιν· ἡ ἐξ ἀρχῆς τάξις τῆς συστάσεως Ζγβ4. 740 b8. δ8. 776 b5. ἡ ἐν τῷ κάτω μορίῳ σύστασις· τελευταῖα ταῦτα (ὄνυχες, ὁπλαί) λαμβάνει τὴν σύστασιν· τὰ ἐν αὐτῇ τῇ συστάσει τὴν διαφορὰν λαμβάνοντα Ζγγ11. 763 a14. β6. 744 b26. ε1. 778 b15. ἡ σύστασις τῶν ζῴων ἐκ τοιούτων συνέστηκεν Οβ6. 288 b12. cf Vhl Poet I 33. ἐνδέχεται μὴ κάεσθαι συστάσεις τινὰς ζῴων Ζιε19. 552 b15. τὰ πολυτόκα τῶν ζῴων εὐθὺς ἀφίησι τὸ μὲν ἄρρεν δυνάμενον πλείω συνιστάναι μεριζόμενον, τὸ δὲ θῆλυ τοσοῦτον ὥστε πλείους γίνεσθαι συστάσεις Ζγδ4. 772 a21. τὰ ὀστρακόδερμα συνίσταται ϗ γεννᾶται ἔκ τινος συστάσεως γεοειδοῦς ϗ ὑγρᾶς· ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων φύσις ἀπὸ συστάσεως αὐτομάτης· ἐκ τῆς τοιαύτης συστάσεως ἡ τῶν ὀστρακοδέρμων γίνεται φύσις Ζγα23. 731 b13. γ11. 761 b26, 762 a28, syn σύσσηψις Ζιε15. 546 b24. (τῶν ἐντόμων) τὰ γιγνόμενα αὐτόματα ἐκ τοιαύτης γίγνεται πρῶτον συστάσεως Ζγγ9. 758 b8. αἱ μεγάλαι συστάσεις τῶν ζῴων ϗ τῶν ἄλλων Ζγδ10. 777 b11. ξηραὶ συστάσεις ἐν τῇ κύστει Ζιγ15. 519 b19. πλείω, δύο ἐξ ἑνὸς γίνονται συστάσεις ἔχουσαι τὴν αὐτὴν κίνησιν· ἀθροίζεσθαί τινα σύστασιν εἰς τὸν ὑστερικὸν τόπον Ζγδ4. 772 a21, b20. β4. 738 b7. ἡ τρῖψις κωλύει συστάσεις γίνεσθαι κατὰ τὸ σῶμα πλζ3. 966 a8. — ἐξ ὧν φύσει ἡ σύστασις τῆς πόλεως Πδ11. 1295 b28. η13. 1332 a30. — ἡ σύστασις τοῦ μύθου, τῶν πραγμάτων πο10. 1452 a18. 6. 1450 a15. 14. 1453 b2. Vhl Poet I 33. ποίαν δεῖ εἶναι τὴν σύστασιν τῶν πραγμάτων πο7. ἡ καλλίστη τραγῳδία ἐκ ταύτης τῆς συστάσεώς ἐστιν πο13. 1453 a23. ἔχειν διπλῆν τὴν σύστασιν πο13. 1453 a31. συστάσεις ἐλάττους, τῆς συστάσεως τὸ μῆκος, σύστασις μακρά πο24. 1459 b21, 17, 1460 a3. — ὅπου πολὺ τὸ μέσον, ἥκιστα συστάσεις (στάσεις Bk[1]) ϗ διαστάσεις γίνονται τῶν πολιτειῶν Πδ11. 1296 a8. — σύστασις in canendo πιθ4. 917 b37.

συστέλλειν. 1. συνάγει ἑαυτὸν ϗ συστέλλει ὁ ὄφις Ζιθ4. 594 a19. ζ12. 567 a8. συστέλλειν, opp προωθεῖν μβ8. 368 b3. συστέλλειν ϗ προβάλλειν τὴν γλῶτταν Ζμβ17. 660 a23. γλῶττα συστέλλεται εἰς ἑαυτήν Ζιβ12. 504 a16. ῥᾳδίως αὐτὸν συστέλλειν, coni μαλακότης ακ800 b19. συστέλλεσθαι, opp ἐκτείνεσθαι ακ800 a4, opp αὐξάνεσθαι Ζκ7. 701 b15. συγχωρεῖ ὁ ἀὴρ ϗ συστέλλεται πκε22. 940 a6. cf Ζκ10. 703 a22. συστέλλεται (συνεσταλμένον) εἴσω τὸ θερμόν πα29. 863 a3, 862 b33. 25. 862 a36. β33. 869 b33. κζ1. 947 b2. 9. 948 b34. λγ15. 963 a22. τὸ θερμὸν ὑποφεῦγον ϗ συστελλόμενον αν20. 479 b24. ἰχθῦς συστέλλεσθαι κατὰ γῆς θ73. 835 b18. — 2. ὅταν ἐπὶ τὸ ταπεινότερον συστέλλωμεν ρ3. 1423 b24. συστελλόμενοι, syn φοβούμενοι πκζ11. 949 a17, 9, 11.

συστένειν. γύναια τοῖς συστένουσι χαίρουσι Ηι11. 1171 b10.

σύστημα. cf σύστασις, Vhl Poet I 33. τὸ ἐκ πάντων τῶν ᾠῶν σύστημα (cf πολλὰ συνεράσας τις ᾠὰ εἰς κύστιν) Ζγγ1. 752 a7. cf 4 et Ζιζ2. 560 a31. syn σύστασις: ἀρχὴ τοῦ ζῴου ϗ τοῦ συστήματος· τὰ ἐν αὐτοῖς ζῳοτοκοῦντα τρόπον τινὰ μετὰ τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀρχῆς ᾠοειδὲς γίνεται Ζγβ4. 740 a20. γ9. 758 b3. πόλις ϗ πᾶν ἄλλο σύστημα Ηι8. 1168 b32. — μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγῳδίαν πο18. 1456 a11.

συστοιχία, series notionum, quae eodem genere continentur, sive ita ut altera earum notionum alteri subiecta sit, ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας, ἐξ ἑτέρας συστοιχίας Αβ21. 66 b27, 35 (Wz ad 66 b19). γ15. 79 b7, 8. 17. 80 b27, 81 a21. 29. 87 b6, 14. αἱ συστοιχίαι ἐπαλλάττουσιν (duae series ita comparatae sunt, ut altera cum altera aliquid commune habeat) Αγ15. 79 b7, 11 Wz, sive ita ut eundem in hoc genere teneant ordinem, ἐν τῇ αὐτῇ συστοιχίᾳ πάντα τὰ ἐναντία τῆς κατηγορίας, ὅσα εἴδει διάφορα ϗ μὴ γένει Μι8. 1058 a13. 3. 1054 b35 Bz. omnino series notionum, quae aliquo modo inter se cognatae sunt, veluti τὰ δίκαια, ὁ δίκαιος, ἡ δικαιοσύνη sim τβ9. 114 a26-b25, cf σύστοιχος, πτῶσις. Trdlbg Kat 28. ac Pythagorei quidem notiones quasdam primarias in duas distinxerant series, quarum altera ad πέρας, altera ad τὸ ἄπειρον referretur ΜΑ5. 986 a23 Bz. ν6. 1093 b12 Bz. Ηα4. 1096 b6. ηεη12. 1245 a2 (Rothenbücher Syst d Pythag p 61). similiter Aristoteles notiones quasdam primarias in duas disposuit series, quarum altera complecteretur τὰ καταφάσει δηλούμενα, altera τὰ ἀποφάσει vel στερήσει δηλούμενα: τῶν ἐναντίων ἡ ἑτέρα συστοιχία στέρησις Μγ2. 1004 b27 Bz. κ9. 1066 a15. Φγ2. 201 b25. γένεσις κατὰ τὰ ἐν τῇ ἑτέρᾳ συστοιχίᾳ λέγεται, opp φθορά Γα3. 319 a15. διῄρηται τῶν ἐναντίων ἕκαστον πρὸς τὴν συγγενῆ συστοιχίαν Ζμγ7. 670 b21. νοητὴ ἡ ἑτέρα συστοιχία καθ' αὑτήν (nimirum τὰ καταφάσει δηλούμενα, quoniam τὰ ἀποφάσει δηλούμενα necessario ad κατάφασιν referuntur) Μλ7. 1072 a31 Bz. λαμβάνειν ἐκ τῆς αὐτῆς συστοιχίας Φα5. 189 a1.

σύστοιχος. σύστοιχα ea sunt, quae in eadem serie (cf κατὰ

στοῖχον Γα8. 324 b31) continentur, opp ἀντίστοιχα: τάς τε ἀντιστοίχους ϗ τὰς συστοίχους τῶν ἐν τοῖς μέρεσι κινήσεως ἀρχάς Ζπ6. 707 a11. inde σύστοιχα quae eodem genere continentur τὸ α ἐν ὅλῳ ἐστὶ τῷ θ συστοίχῳ ὄντι Αγ15. 79 b10, et omnino quae aliqua generis vel analogiae ratione inter se connexa sunt, τὰ ἁπλᾶ σώματα, οἷον πῦρ ϗ γῆν ϗ τὰ σύστοιχα τούτοις (τούτων) Ογ1. 298 a30. 3. 302 a29. Γα1. 315 a21. μα3. 340 a5. ὡς δ' αὔτως ἑαυταῖς κρίνουσι τὰ σύστοιχα, οἷον ὡς ἡ γεῦσις τὸ γλυκύ, οὕτως ἡ ὄψις τὸ λευκόν αι7. 447 b30. τὸ γλυκὺ ϗ τὸ λευκὸν καλῶ σύστοιχα, γένει δ' ἕτερα αι7. 448 a16. διῄρηται τῶν ἐναντίων ἕκαστον πρὸς τὴν συγγενῆ συστοιχίαν, οἷον δεξιὸν ἐναντίον ἀριστερῷ ϗ θερμὸν ἐναντίον ψυχρῷ· ϗ σύστοιχα γὰρ ἀλλήλοις εἰσὶ τὸν εἰρημένον τρόπον Ζμγ7. 670 b22. opp ἐναντία τζ9. 147 a22. σύστοιχα, coni πτώσεις, cf πτῶσις p 658 b59. σύστοιχα i q πτώσεις τθ1. 156 a28. — σύστοιχός τινι Ογ1. 298 a30. 3. 302 a29. Ζμγ7. 670 b22, τινός Γα1. 315 a21. τβ9. 114 a30 Wz. — συστοίχως. διαφέρει τὰ συστοίχως μὲν λεγόμενα ἐν ἄλλῳ δὲ γένει τῶν ἐν ταὐτῷ γένει αι7. 448 a14.

συστομώτερα, opp μεγαλόστομα Ζμγ1. 662 a24, 26.

συστρατιῶται Ηθ11. 1159 b28, 1160 a16.

σύστρεμμα. ὄμβρου συνεχῆ συστρέμματα κ4. 394 a32.

συστρεμμάτιον ὕδατος θ29. 832 b4 (σύστημά τι ci Schröder J Jahrb 97, 218).

συστρέφειν. οἱ δελφῖνες συστρέψαντες ἑαυτοὺς φέρονται ὥσπερ τόξευμα Ζι48. 631 a27. 32, cf συστρέφεσθαι Ζζ15. 569 b18 Aub. — (ὁ ἄρρην ἵππος) συστρέψας εἰς ταὐτὸ (int τὰς θηλείας ἵππους) ϗ περιδραμὼν κύκλῳ Ζζ18. 572 b18 (cf S II 437). συστρέφειν τοὺς τὰς οὐσίας ἔχοντας, syn συνάγειν Πε5. 1304 b23. ἀνθρῆναι συστραφεῖσαι· συστρέφονται αἱ ἀμίαι Ζι42. 629 a19. 37. 621 a16. νέφος ἐστὶ πάχος ἀτμῶδες συνεστραμμένον κ4. 394 a27. σπέρμα ξηρὸν ϗ συνεστραμμένον Ζιγ22. 523 a24. ἡ ἀναθυμίασις εἰς τὴν φλόγα συνεστραμμένη φέρεται μβ9. 369 a34. νότοι κυματοειδεῖς ϗ συνεστραμμένοι πκϛ16. 942 a7. — ἐκ τῶν τοιούτων συνόδων τὰ πλήθη συστρέφεται ρ3. 1424 b9. — rhet, τὰ ἐνθυμήματα συστρέφειν δεῖ Ργ18. 1419 a19. — συνεστραμμένως εἰπεῖν Ρβ24. 1401 a5.

συστροφή. διαφέρειν τῇ συστροφῇ πλδ7. 964 a18.

συσφίγγει τὴν χιόνα ἀήρ φτβ3. 825 a7. εἰ συσσφιγχθῇ ἡ γῆ φτβ6. 826 b15.

συσχηματίζειν ϗ συνδιορθοῦν τοὺς ἀσαφεῖς ὁρισμοὺς πρὸς τὸ ἔχειν ἐπιχείρημα τζ14. 151 b8.

συχνάκις φτβ2. 823 a20.

συχνός. ϗ ἕτεροι συχνοὶ τῶν γνωρίμων πλ1. 953 a28. — συχνὸν ἀποπτάς, opp ἐκ τῶν σύνεγγυς τόπων Ζι32. 619 a32.

σφαγή, κοινὸν μέρος αὐχένος ϗ στήθους Ζια14. 493 b7. σφαγαί. (φλέβες) ἄνω εἰς τὴν κεφαλὴν παρὰ τὰς κλεῖδας διὰ τῶν σφαγῶν Ζιγ2. 511 b35, 512 a20, 27 (cf AZι II tab II).

σφαγῖτις. αἱ ἀρχαὶ τούτων τῶν φλεβῶν, ᾗ σχίζονται τὸ πρῶτον, καλοῦνται σφαγίτιδες Ζιγ3. 514 a4, cf 512 b20. 'venae anonymae' Aub.

σφάζειν, cf σφάττειν. φρονίμως δοκεῖ ἡ γαλῆ χειροῦσθαι τοὺς ὄρνιθας· σφάζει γὰρ ὥσπερ οἱ λύκοι τὰ πρόβατα Ζι6. 612 b2.

σφαῖρα. ἐκ τοῦ κηροῦ ϗ τοῦ εἴδους ἡ σφαῖρα Ζγα21. 729 b17. σφαίρας σχῆμα τὸ ἴσον ἀπέχειν τοῦ μέσου τὸ ἔσχατον Οβ14. 297 a25. ἑκάστη σφαῖρα σῶμα τυγχάνει ὂν Οβ12. 293 a8. ἡ σφαῖρα πρῶτον τῶν στερεῶν σωμάτων Οβ4. 285 b4-33. οὐκ ἔστι σφαῖρα ἄπειρος Οα5. 272 b20. ἡ σφαῖρα πῶς κινεῖται ἅμα ϗ ἠρεμεῖ Φθ9. 265 b2. ζ9. 240 a29. ἡ σφαῖρα πρὸς τὴν ἐν τῷ αὐτῷ κίνησιν χρησιμώτατον, πρὸς δὲ τὴν εἰς τὸ πρόσθεν ἀχρηστότατον Οβ8. 290 b2. 11. 291 b16. ἡ ἀνακλασθεῖσα σφαῖρα Φθ4. 255 b28. τὸ πῦρ σφαῖραν ἢ πυραμίδα ἐποίησαν Ογ8. 306 b33. 4. 303 a14. ἡ σφαῖρα ἐξ ὀκτὼ μορίων Ογ4. 303 b1 Prtl. ἡ περὶ τὴν γῆν σφαῖρα ἡ τοῦ ἀέρος, τοῦ πυρός, τοῦ κυκλικοῦ σώματος, τοῦ ὅλου σφαῖρα μα4. 341 b20. β2. 354 b24. Οβ7. 289 a30. Φδ10. 218 b6, 1. τῆς ὅλης σφαίρας τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω μβ7. 365 a23. αἱ τῶν ἄστρων σφαῖραι πόσαι, πῶς κείμεναι Μλ8 Bz. Οβ4. 287 a9. 12. 293 a7. νικᾷ ἐνίοτε (ὄρεξις) ϗ κινεῖ τὴν βούλησιν, ὁτὲ δ' ἐκείνη ταύτην, ὥσπερ σφαῖρα ψγ11. 434 a13 (? Trdlbg p 541 sqq). σφαῖρα fort machinam vel tabulam pictam coeli significat μα8. 346 a33. — σφαῖρα τοῦ ὀφθαλμοῦ πλα7. 958 a7. — σφαῖρα ἢ λήκυθος δῶρα παιδικά Ηδ5. 1123 a15. ἠχὼ γίνεται ὅταν πάλιν ὁ ἀὴρ ἀπωσθῇ ὥσπερ σφαῖρα ψβ8. 419 b27. — ἀνέλκουσι πολλάκις οἱ ἁλιεῖς περὶ τὸ δέλεαρ ὥσπερ σφαῖραν συνεχομένων (ἰχθύων) Ζιδ10. 537 a11. — ἡ τῆς ἀκανθυλλίδος νεοττιὰ πέπλεκται ὥσπερ σφαῖρα λινῆ Ζι13. 616 a5 Aub. — ἡ (τῆς ἀλκυόνος) νεοττιὰ παρομοία ταῖς σφαίραις ταῖς θαλαττίαις Ζι14. 616 a20 Aub.

σφαιρικῶς. πέντε στοιχεῖα ἐν πέντε χώραις σφαιρικῶς ἐγκείμενα κ3. 393 a1.

σφαιρίον. τὰ Δημοκρίτου σφαιρία ψα4. 409 a12.

σφαίρισις. ἀστραγαλίσεις ϗ σφαιρίσεις Ρα11. 1371 a2.

σφαιροειδής, def ξ4. 978 a23. 3. 977 b1. ἡ γῆ κυρτὴ ϗ σφαιροειδής μβ7. 365 a31. α3. 340 b36. Φβ2. 193 b30. πιε4. 911 a9. ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη, τὰ ἄστρα σφαιροειδῆ Αγ13. 78 b4 sqq. Οβ8. 290 a7. πιε8. 912 a28. σφαιροειδὴς ὁ οὐρανός, ὁ κόσμος Οβ4. 286 b10. Φβ2. 193 b30. ὁ ἐχῖνος σφαιροειδής· τὰ ὀστρακόδερμα σφαιροειδῆ· (τῶν πολυπόδων) ἡ μορφὴ στρογγύλη τὴν ἰδέαν ϗ σφαιροειδής Ζμδ5. 680 b9, 11, 17. 7. 683 b13. Ζγγ8. 758 a9. ὀφθαλμοὶ μεγάλοι ϗ σφαιροειδεῖς Ζζ13. 567 b30 Aub. — τοῦ σφαιροειδοῦς δύο κινήσεις, κύλισις ϗ δίνησις Οβ8. 290 a9. τὸ πῦρ, ἡ ψυχὴ σφαιροειδές, εὐκινητότατον (Democr) ψα2. 404 a2, 6, 405 a12. αν4. 472 a5.

σφαιροῦν. ἐσφαιρῶσθαι τὸ δόρυ Ηγ2. 1111 a13.

σφαίρωμα μχ20. 853 b32.

σφακελίζειν. ψιλούμενα τὰ ὀστᾶ τῶν ὑμένων σφακελίζει Ζιγ13. 519 b6. λέγεται σφακελίζειν ϗ ἀστρόβλητα γίνεσθαι τὰ δένδρα ζ6. 470 a31.

σφακελισμός. σφακελισμοῦ τί τὸ αἴτιον· πρόβατα διὰ τὸν σφακελισμὸν ταχέως ἀναιροῦνται Ζμγ9. 672 a33, b4. ποιεῖν σφακελισμούς· σφακελισμὸς γινόμενος ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ψυχρότητος πκ10. 860 b5. 9. 860 a19.

σφάλλεσθαι. σώματι ἰσχυρῷ ἄνευ ὄψεως κινουμένῳ συμβαίνει σφάλλεσθαι ἰσχυρῶς Ηζ13. 1144 b11. ἡ γλῶττα σφαλλομένη πταίει πγ31. 875 b21. — ἐὰν τῶν ὀρνίθων τὰ πτερύγια σφαλῇ, οὐκέτι νέουσιν Ζμδ12. 694 b11.

σφᾶς. παρέχουσι σφᾶς αὐτοὺς ἡδεῖς Ηκ6. 1176 b15. στασιάσαι πρὸς σφᾶς αὐτούς ρ3. 1425 b15.

σφάττειν ἑαυτὸν δι' ὀργήν Ηε15. 1138 a10.

σφενδονᾶν. ἐν τῷ σφενδονᾶν ἡ χεὶρ γίνεται κέντρον μχ12. 852 b7. οἱ Λίγυες εὖ σφενδονῶσιν θ90. 837 b16.

σφενδόνη. 1. πορρωτέρω τὰ βέλη φέρεται ἀπὸ τῆς σφενδόνης ἢ ἀπὸ τῆς χειρός μχ12. 852 a38. cf ακ800 b13. — 2. δακτύλιοι μὴ ἔχοντες σφενδόνην Φγ6. 207 a3.

σφετερίζεσθαί τι τῶν ἀλλοτρίων πκθ14. 952 a29.

σφετερισμός. ἐπὶ βλάβῃ ϗ σφετερισμῷ ἑαυτοῦ Ρα13. 1374 a16.

σφετεριστής, opp ἐπίτροπος Πε11. 1315 b2.

σφέτερος. τοῖς σφετέροις τέκνοις, τοὺς σφετέρους υἱεῖς Ηκ10. 1180 a31, 1181 a5. σφετέρας τῆς χώρας Πε3. 1303 a32. τὰ ζῷα εἰς τὰ σφέτερα ἤθη διεξερπύσει κ6. 398 b33. ἑκατέρων τὸ σφέτερον αὐξανόντων Πε7. 1307 a22. πρὸς τὸ σφέτερον αὐτῶν συμφέρον Πδ11. 1296 a36. 10. 1295 a21. γ6. 1279 a19.

σφηκία. τὰς σφηκίας ἐξαιροῦσι Ζι40. 626 a12.

σφηκίον. σφηκία πλεῖστα ϗ μέγιστα, πολλὰ ϗ μεγάλα, μικρὰ ϗ ὀλίγα, ἄνω ἐπὶ τοῦ σφηκίου ἐπιπολῆς, κάθηνται ἐν τοῖς σφηκίοις, ἐν τοῖς πλείστοις σφηκίοις ἔνεισιν αἱ μῆτραι Ζι41. 628 a17, b24, 25, a19, 33, 35. cf S II 224.

σφηκίσκος. τοῖς δικαστηρίοις χρῶμα ἐπιγέγραπται ἐφ' ἑκάστου ἐπὶ σφηκίσκου τῆς εἰσόδου f 420. 1548 a16.

σφηκών, v σφηκωνεύς.

σφηκωνεύς. οἱ ἡγεμόνες (σφῆκες) πλάττονται τὰ κηρία ϗ συνίστανται οὓς καλοῦσι σφηκωνεῖς (σφηκῶνας ci) τοὺς μικρούς Ζι41. 628 a13.

σφήν. τῷ σφηνὶ ὄντι μικρῷ μεγάλα βάρη διίσταται μχ17. 853 a19.

σφηνοῦν. τὸ σφηνούμενον, dist σφήν μχ17. 853 a27.

σφήξ (v l σφίγξ Ζια1. 487 a32, 488 a10. 4. 489 a32). refertur inter τὰ ζῷα πολιτικά, ἄναιμα Ζια1. 488 a10. 4. 489 a32. ἔντομα, ἔντομα ϗ πτερωτά ζ2. 468 a26. Ζια1. 487 a32. δ1. 523 b19. 7. 532 a16. ι38. 622 b21. Ζγα16. 721 a5, ὁλόπτερα, ἀνέλυτρα, ὅσα βομβεῖ υ2. 456 a14. Ζπ10. 710 a11. αν9. 475 a6, τὰ συγγενῆ ζῷα ταῖς μελίτταις Ζγγ10. 761 a3. cf Ζιδ7. 531 b23. ι38. 622 b22. 40. 623 b6, 7 (cf Bk Anecd gr I 404). ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὰ κέντρα Ζμδ6. 683 a9. Ζιδ7. 532 a16. cf θ140. 844 b34. operariae: οἱ ἐργάται, οἱ ἐργάται σφῆκες, οἱ σφῆκες Ζι41. 628 a22, 23, 25, 28. 31 (S II 222). ἡγεμόνες, ἡγεμόνες περυσινοί et νέοι Ζιε23. 554 b23. ι41. 628 a11, 22, 24, 26, μήτρα, πλῆθος μητρῶν Ζι41. 628 a30, 35, b25, 27. ἡ γένεσις τῶν σφηκῶν· ὠμμένοι εἰσὶν ὀχευόμενοι ἤδη· συνδυάζεται ϗ ἡ γένεσις αὐτῶν ἐστὶν ἐκ ζῴων συνωνύμων Ζι41. 628 a11, b14. Ζγα16. 721 a5. ἐν κεχωρισμένοις κυτταρίοις ὁ τόκος Ζγδ3. 770 a28. γόνος Ζιε23. 554 b30, 555 a2. ι41. 628 b17. (syn σφῆκες, οἱ νέοι σφῆκες Ζι41. 628 a14, 18, 27.) σκώληκες, νέοι, μείζους Ζγγ9. 759 a1, 758 b32, 18. Ζιε23. 555 a4. 19. 551 a30. ι41. 628 a19. νύμφαι Ζιε23. 555 a3, 5. τῶν σφηκῶν οἱ μὲν ἄκεντροι, θήλειαι, οἱ δὲ κέντρον ἔχουσιν, ἄρρενες· τεκμήριον τοῦτο· quid de eorum aculeo quidam opinentur Ζι41. 628 b3, 6, 7. 42. 629 a25. γῆρας, πάθος Ζι41. 628 a28, 30. — ζῷα ἐργατικώτατα Ζι38. 622 b21. γίνονται μᾶλλον ἐν τοῖς αὐχμοῖς ϗ ἐν ταῖς χώραις ταῖς τραχείαις Ζι41. 628 b9. ποιοῦσι κηρία τῷ γόνῳ ἐν τρώγλαις, ὑπὸ γῆν, ποτὲ· γίνονται ὑπὸ γῆν· γλαφυρώτερον πολλῷ τὸ τῶν ἀνθρηνῶν ἐστὶν ἢ τὸ τῶν σφηκῶν κηρίον Ζιε23. 554 b22, 25, 29. ι41. 628 b10. κηρία Ζι41. 628 a12, b11. σπηλαῖα Ζι41. 628 b23. ἡ σφηκία, τὸ σφηκίον v h v. ζῇ ϗ τὴν τροφὴν ἔχει ἐν τῇ γῇ· ἡ τροφή, ποία· συλλέγουσιν, ἐσθίουσι Ζια1. 487 a32. ι41. 628 b12, 26. θ140. 844 b32. ϗ οἱ σφῆκες διαιρεθέντες ζῶσι· vespae apes inpugnant· θηρεύονται, ποῦ Ζιδ7. 531 b32. ι40. 626 a8, 14, 627 b5. 41. 628 b29. (vespa Plin Thomae Gazae Scalig. guêpe C II 406. vespa vulgaris St. Cr. K 694, 3. Su 216, 28. AZγ 35, 78. AZι I 171, 50. KaZι 8, 18. cf Lenz Zool der Gr 556-559.) — τῶν σφηκῶν δύο γένη Ζι41. 627 b23. *a.* οἱ ἡμερώτεροι vel οἱ ἥμεροι Ζι41. 627 b32, 628 a1. τούτων δύο γένη: οἱ ἡγεμόνες, οὓς καλοῦσι μήτρας, ϗ οἱ ἐργάται Ζι41. 628 a1. (Vespa vulgaris. Vespa rufa Su 218.) — *b.* οἱ ἄγριοι, descr Ζι41. 627 b23-33, 628 a29, b16. ϗ τούτων δύο γένη: αἱ μῆτραι ϗ οἱ ἐργάται Ζι41. 627 b32. (Vespa crabro, silvestris, tectorum, gallica K 694, 3. 1032, 1. Vespa crabro Su 218. AZι I 171, 50.) — praeterea dist οἱ σφῆκες οἱ ἰχνεύμονες καλούμενοι, ἐλάττους τῶν ἑτέρων· ἀποκτείνουσι τὰ φαλάγγια, γόνος Ζιε20. 552 b26-30. (Sphegidae. Beckmann de hist nat vett 132. Ammophila sabulosa Cr. cf ἰχνεύμων p 353 a16.) σφὴξ ὁ ἐπέτειος, refertur inter τὰ ἀγελαῖα Ζι40. 623 b10. οἱ ἐν Νάξῳ σφῆκες, mores θ140. 844 b32.

σφίγγειν. ὁ Ὠκεανὸς σφίγγει τὴν οἰκουμένην κ3. 393 b9.

σφίγξ. ποῦ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ Φδ1. 208 a31.

σφόδρα, opp ἠρέμα Ηγ2. 1111 a6. τὸ μὲν σφόδρα παθητικόν, τὸ δὲ ἠρέμα Γα10. 328 b6. σφόδρα, ἠρέμα ὅμοιον τγ2. 117 b23. φίλος σφόδρα, ἐπιεικὴς δὲ ἠρέμα ηεη11. 1243 b7. σφόδρα adiectivis et adverbiis, quibuscum coniunctum est, saepe postponitur, ὀλίγοι σφόδρα, ἁλμυρὸν σφόδρα, πόρρω σφόδρα Πδ11. 1295 b2, 1296 a1. ε6. 1305 b3. μβ3. 359 b13. Ζιβ11. 503 a19, 32. 14. 505 b18 (cf b11). Ρβ5. 1382 a26 al. σφόδρα c substantivis, ἐν τοῖς σφόδρα ψύχεσι ϗ ἐν ταῖς σφόδρα ἀλέαις Ζιθ13. 599 a19. σφόδρα cum verbis, σφόδρα ἐπιβλέπειν Μζ7. 1033 a21. σφόδρα τι ἐννοεῖν ἢ φοβεῖσθαι αι7. 447 a16. δημοκρατία ἐπιτεινομένη σφόδρα Ρα4. 1360 a27. ἠρεμοῦσι σφόδρα Ζιδ10. 537 a15. σφόδρα ἀνακλίνειν Ζμδ11. 690 b25. σφόδρα δοκεῖ σημεῖον εἶναι Ζιζ21. 575 b18.

σφοδρός. βορέας σφοδρὸς πρόσκειται πκς45. 945 a32. ἡδονὴ σφοδρὰ γίνεται ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῇ τῶν ἀφροδισίων Ζγα18. 723 b33. δόξα σφοδρὰ τοῦ βέβαιον εἶναι ϗ ἀμετάπειστον ημβ6. 1201 b6. — σφοδροτέρα κίνησις, τρῖψις, ἡδονή Φη2. 243 a20, 244 a23. κ4. 394 a31 (opp ἤπιος a30). θ19. 831 b28. πκη6. 949 b34. σφοδροτέρα ὁμοιότης τα7. 103 a22. σφοδρότερα ὄντα, opp ἀσθενεῖν πια40. 903 b30. — πνεῦμα σφοδρότατον μβ8. 365 b31, 32, 366 a31. ῥεύματα σφοδρότατα ακ802 b36. πόνοι σφοδρότατοι Ζιη9. 586 b30. — σφοδρῶς ὀργισθῆναι, opp ἀνειμένως, dist μέσως Ηβ4. 1105 b27. πατάξαι σφοδρῶς ακ800 b9. σφοδρῶς μάχονται ἐλέφαντες, σφοδρῶς βαίνει (i e ὀχεύει) βοῦς Ζι1. 610 a15. ζ21. 575 a14. πνεῦμα σφοδρῶς ἐλαυνόμενον κ4. 395 a14. σφοδρῶς ἀποφαίνεσθαι ὑπέρ τινος Κ7. 8 b22. — ἐπὶ τὸ μᾶλλον ϗ σφοδρότερον ἁμαρτάνειν Ρβ12. 1389 b3. σφοδρότερον τύπτειν μχ15. 852 b36. σφοδρότερον ϗ μὴ κατὰ μικρὸν κάμπτειν πη18. 889 a3.

σφοδρότης, dist ταχυτής Ηη8. 1150 b27. ὑπερβολαὶ μειρακιώδεις· σφοδρότητα γὰρ δηλοῦσιν Ργ11. 1413 a29. σφοδρότης κινήσεως πε15. 882 a32. ἡ τῶν φθόγγων ὀξύτης σφοδρότης πια14. 900 a33. ἡ σφοδρότης τῆς (ἐν τῇ συνουσίᾳ) ἡδονῆς Ζγα17. 721 b15. σφοδρότης ὑπολήψεως τδ5. 126 b15.

σφονδύλη v σπονδύλη.

σφόνδυλος v σπόνδυλος et Da I 14.

σφραγίζεσθαι. οἱ σφραγιζόμενοι τοῖς δακτυλίοις μν1. 450 a32.

σφραγίς. τὴν δημοσίαν σφραγῖδα φυλάττει ὁ ἐπιστάτης f 397. 1544 a14, 30. — τὰς τῶν δακτυλίων σφραγῖδας (ἀδύνατον εἶναι σαφεῖς), ὅταν μὴ διατυπωθῶσιν ἀκριβῶς ακ801 b4. ὃ γίνεται μνήμη, καθάπερ ἂν εἰς ὕδωρ ῥέον ἐμπιπτούσης τῆς κινήσεως ϗ τῆς σφραγῖδος μν1. 450 b3. — τῶν λίθων ἡ σφραγίς, ὁ καλούμενος ἄνθραξ μδ9. 387 b17 Ideler. — τὸ οὖρον χρήσιμον πρὸς τὰς σφραγῖδας θ76. 835 b30 Bkm.

σφυγμός. σφυγμός, σφυγμοί, coni τρόμος, τρόμοι μβ8. 366 b15, 368 a6, b25. τρεῖς αἱ κινήσεις τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ πνεύματος, ἀναπνοή, σφυγμός, τρίτη δ' ἡ τὴν τροφὴν ἐπάγουσα ϗ κατεργαζομένη· τρία ἐστὶ τὰ συμβαίνοντα περὶ τὴν καρδίαν, πήδησις ϗ σφυγμὸς ϗ ἀναπνοή πν4. 482 b15. αν20. 479 b19. ἡ τοῦ σφυγμοῦ κίνησις ϗ τῇ αἰσθήσει φανερά· ἀνάγκη τὸ ἐκπνευματούμενον διὰ τὴν ἐναπόληψιν ποιεῖν σφυγμόν· οὐδὲν (ποιεῖ) πρὸς τὴν ἀναπνοήν πν4. 482 b17, 32, 36, cf 483 a5. ὁ σφυγμὸς ἴδιός τις, ὅμοιος ϗ ὁ αὐτός, πότε πν4. 482 b29, 483 a2, cf 6. (cf Rose Ar lib ord 167, 168.) ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ τοῦ ἀεὶ προσιόντος ἐκ τῆς τροφῆς ὑγροῦ διὰ τῆς θερμότητος ὄγκωσις ποιεῖ σφυγμόν αν20. 480 a3.

σφυγμώδης. ἡ σφυγμώδης ϗ ἡ ἀναπνευστικὴ κίνησις πν4. 483 a11.

σφύζειν. σφύζει τὸ αἷμα ἐν ταῖς φλεψίν Ζιγ19. 521 a6 (Rose lib ord 165). σφύζουσιν αἱ φλέβες πᾶσαι, σφύζει (ἡ καρδία) μᾶλλον τοῖς νεωτέροις τῶν πρεσβυτέρων αν20. 480 a11, 9. cf τὰ σφύζοντα Plat Phaedr 251 D.

σφύξις, ἡ τοῦ ὑγροῦ θερμαινομένου πνευμάτωσις, ἡ συμβαίνουσα σφύξις τῆς καρδίας αν20. 480 a14, 479 b27. τὸ πνεῦμα τὸ σύμφυτον ποιεῖται ἐνίοις μὲν τὴν σφύξιν, τοῖς δὲ τὴν ἀναπνοὴν ϗ εἰσπνοήν Ζγε2. 781 a25.

σφύρα. ἡ σφύρα ϗ ὁ ἄκμων Ζγε8. 789 b11.

σφύραινα (v l φύραινα) refertur inter τοὺς ἀγελαίους Ζι2. 610 b5. (sudis Plinio, firena vers Thomae, malleolus Gazae, sphyrena Scalig. sphyrene C II 781. cf Rondelet et Belon ap Gesn s v, Artedi syn pisc 112. Esox sphyraena Cr. K 950, 9. fort Sphyraena vulgaris Cuv III 326. AZι I 140, 68, et syn κέστρα Atheniensibus.)

σφυράς. περιττώματα, ὑγρὸν ϗ σφυράδες Ζιη8. 586 b9. 'stercora globosa' S I 549.

σφυρόν, τὸ ἔσχατον (μέρος) ἀντικνημίου, κωλήνων μέρος Ζια 15. 494 a10. γ7. 516 b1. ἑκάτερον τῶν σφυρῶν, τὸ ἔξω τῶν σφυρῶν, τὰ ἔξωθεν σφυρά, τὰ σφυρὰ τὰ εἴσω Ζια15. 494 b7. γ3. 512 b16, 18, 23, 26. τὰ ἔχοντα σφυρόν· (ἐλέφας) πρὸς τοῖς ὀπισθίοις σκέλεσι σφυρὰ ἔχει βραχέα Ζιγ7. 516 b2. β1. 497 b25. κνῆμαι περὶ σφυρὸν παχεῖαι· ὅσοις τὰ περὶ τὰ σφυρὰ νευρώδη τε ϗ διηρθρωμένα εἰσίν· ὅσοι τὰ σφυρὰ σαρκώδεις ϗ ἄναρθροι φ3. 807 b23. 6. 810 a24, 26. (cf AZι II tab II. Galen II 774. Da I 48.)

σχάδων (de accentu S I 368). τῶν μελιττῶν. αἱ θυρίδες τῶν σχαδόνων· σχαδόνας (v l σχαλώνας, χλαδόνας) ἐργάζονται· σχάδονας (v l σχάδωνας, σχάνδοντας) ἀρίστας ποιοῦσιν, ὅταν μέλι ἐργάζωνται Ζι40. 624 a8, 627 a30. ε22. 554 a15. — φύει ἡ σχάδων (ἰσχάδων) πόδας ϗ πτερά, πότε Ζιε22. 554 a29. — τῶν ἀνθρηνῶν ϗ σφηκῶν αἱ σχάδονες (v l σχάδωνες, σχάδοντες) Ζιε23. 555 a8.

σχάζειν (Lob Phryn 219). βοηθεῖ ἐάν τις σχάσῃ ὑπὸ τὴν γλῶτταν (τῶν ὑῶν βραγχώντων) Ζιθ21. 603 b15.

σχαστηρία. διὰ μιᾶς ὀργάνου σχαστηρίας πολλὰς ϗ ποικίλας ἐνεργείας ἀποτελεῖν κ6. 398 b15.

σχεδόν, modeste affirmantis (cf ἴσως) Ρα5. 1360 b4, 17. Φθ3. 254 a11 al. εἴρηται, διώρισται σχεδόν, εἴρηται σχεδὸν ἱκανῶς sim Αα 12. 32 a16 Wz. 30. 46 a29. τη5. 155 a38. Κ15. 15 b32. ψα5. 409 b23. Ζμβ3. 650 a2. γ1. 662 b18. Πε1. 1301 a19. 5. 1305 a2. 7. 1307 b25. 10. 1311 a23. 12. 1315 b41. η7. 1328 a19. σχεδὸν ταῦτ' ἐστί sim Πγ16. 1287 b36. Κ8. 10 a26. 12. 14 b9. Φβ3. 195 a3. Μδ2. 1013 b4. ταῦτα σχεδόν Πγ18. 1288 b1. σχεδὸν ἕκαστον Αα27. 43 a33. πάντα (πᾶσαι) σχεδόν, σχεδὸν πάντες μα13. 350 b21. Ζμβ2. 649 a24, 650 a23. γ14. 675 a26. δ13. 696 a3 al. σχεδὸν οἱ πλεῖστοι Πδ11. 1296 a21. μα13. 350 b34. δ8. 384 a18. σχεδὸν ὁμοίως, παραπλησίως Ζμβ17. 660 a15, b14. σχεδὸν ἀλλοτριώτατος Κ12. 14 b7. σχεδὸν ὡς εἰπεῖν Αγ14. 79 a20. Πε10. 1310 b14. Ρβ5. 1382 b28. σχεδὸν ἴσως τγ2. 118 a13. (σχεδὸν δέ τι Φθ3. 253 b6, sed τι om codd E F H K.)

Σχερίαν ὀνομασθῆναι τὴν Κέρκυραν f 469. 1555 a43.

σχέσις. 1. σχέσις ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα, coni στοργὴ πατρὸς πρὸς τέκνα f 178. 1507 b36, 21. — 2. σχέσις τῶν ἐπιμηνίων Ζικ7. 638 b17.

σχετλιασμός, coni δείνωσις Ρβ21. 1395 a9.

σχῆμα, figura, veluti geometrica. παθημάτων ἐναντιώσεις, οἷον χρώματος ϗ σχήματος Ζια1. 486 b6. κοινὰ τῶν αἰσθήσεων σχῆμα μέγεθος κίνησις εν1. 458 b5. μέγεθός τι τὸ σχῆμα ψγ1. 425 a18. σχῆμα οὐκ ἔστι παρὰ τὸ τρίγωνον ϗ τὰ ἐφεξῆς ψβ3. 414 b21. Μβ3. 999 a9. σχήματι οὐδὲν ἐναντίον Ογ8. 307 b8. αι4. 442 b19. dist τάξις θέσις (Democr Leuc, ῥυσμός i q σχῆμα ΜΑ4. 985 b16) Φα5. 188 a24. Οα7. 275 b32. dist χρῶμα. χαίρειν χρώμασιν ἢ σχήμασιν Ηγ13. 1118 a4. τῶν ἐνόπτρων ἐν ἐνίοις μὲν ϗ τὰ σχήματα ἐμφαίνεται, ἐν ἐνίοις δὲ τὰ χρώματα μόνον μγ2. 372 a33. 4. 373 b19. α5. 342 b12. τὸ ὅμοιον τὸ ἐν χρώμασι ϗ σχήμασι Αδ13. 97 b35. σχήματος γένη γωνία εὐθὺ περιφερές Φα5. 188 a25. εἴδη τῶν σχημάτων, ὁποιονοῦν σχῆμα Μβ3. 999 a9. 5. 1002 a21. τὸ τῆς γραμμῆς σχῆμα πκς1. 940 a25. σχῆμα ἐπίπεδον, εὐθύγραμμον ἀγώνιον περιφερόγραμμον, τρίγωνον τετράγωνον Οβ4. 286 b13. γ4. 303 a31. Μδ14. 1020 a35. 28. 1024 b1. ι2. 1054 a3. ν6. 1092 b12. ἡ τοῦ σχήματος περιφέρεια Ζγγ9. 758 b10. πρῶτον τῶν ἐπιπέδων σχημάτων ὁ κύκλος Οβ4. 286 b18. Αγ24. 86 a1. ατ968 a13. πιε6. 911 b4. ποταμοὶ παγέντες ἐν πεδίου σχήματι θ168. 846 b32. σχῆμα στερεόν, σφαιροειδές, τῆς χαλκῆς σφαίρας, στρογγύλος τῷ σχήματι, τὰ σχήματα τῶν τόπων Μδ28. 1024 b1. λ3. 1070 a23. Ογ5. 304 a14. β4. 286 b10, 12. μα12. 348 a33. β8. 368 a3. τὸ πρῶτον σχῆμα τοῦ πρώτου σώματος Οβ4. 287 a3. ὑγροῦ ἴδιον, σῶμα τὸ εἰς ἅπαν σχῆμα ἀγόμενον ἕν τε2. 130 b35. τὰ εὐμετάβλητα σχήμασιν ἢ χρώμασιν ἢ κράσεσιν Ρα12. 1373 a30. ἡ μορφὴ τὸ σχῆμα τῆς ἰδέας Μζ3. 1029. σχῆμα, coni syn μορφή Κ8. 10 a11. Φη3. 245 b6, 22, 246 a1. ἡ τοῦ σχήματος μορφή Ζμα1. 640 b34. β1. 647 a33. — inde σχῆμα omnino formam formaeque rationem et varietatem significat. σχῆμα τοῦ σώματος ὀρθὸν σύντονον φ3. 807 a32, b10, 31. τὸ σχῆμα τοῦ σώματος Ζιγ5. 515 a35. Ζμδ9. 684 b19, τῶν μορίων Ζμδ10. 689 a20, τῆς ὑστέρας Ζιζ10. 565 a12. 32. 579 b20. Ζγδ3. 770 a26, ὀστράκου Ζιζ10. 565 a24 Aub, νεοττιᾶς Ζι14. 616 a22. τὸ σχῆμα τῆς θέσεως (τῶν ἐμβρύων ἐν τῇ ὑστέρᾳ) Ζγγ8. 785 a24. Ζιη8. 586 a34. καθεύδειν ἔν τινι σχήματι Ζιβ1. 498 a12. τὰ σχήματα τῶν σπλάγχνων πλασθῆναι διὰ τὸν τόπον Ζμδ1. 676 b9. διαφέρειν τοῖς σχήμασιν Ζγα2. 716 b3. ἀκριβέστερον ἂν θεωρηθείη τοῖς σχήμασιν ἐκ τῶν ἀνατομῶν Ζιγ1. 511 a13. κοσμεῖσθαι ἐσθῆτι ϗ σχήματι Ηδ9. 1125 a30. τὰ σχήματα ϗ τὰ παθήματα τὰ ἐπιφαινόμενα ἐπὶ τῶν προσώπων τί σημαίνει φ2. 806 b28. δῆλον εἶναι οἷόν τι τὴν μορφήν ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὡς ὄντος αὐτοῦ τῷ τε σχήματι ϗ τῷ χρώματι γνωρίμου· καίτοι ϗ ὁ τεθνεὼς ἔχει τὴν αὐτὴν τοῦ σχήματος μορφήν Ζμα1. 640 b33. cf Ζια1. 486 b6. τὰ γιγνόμενα σχήματα ϗ χρώματα σημεῖα μᾶλλον τῶν ἠθῶν, οὐχ ὁμοιώματα Πθ5. 1340 a34. ϗ χρώμασι ϗ σχήμασι πολλὰ

μιμοῦνται ἀπεικάζοντες πο1. 1447 a19. ϗ τοῖς σχήμασι (vultu, gestu) συναπεργάζεσθαι· οὐδὲν δεῖσθαι τῶν σχημάτων πο17. 1455 a29. 26. 1462 a3. τοὺς συναπεργαζομένους σχήμασι ϗ φωναῖς ϗ ὅλως ἐν ὑποκρίσει ἐλεεινοτέρους εἶναι Ρβ8. 1386 a32. τὰ στοιχεῖα (soni singularum litterarum) διαφέρει σχήμασι τοῦ στόματος πο20. 1456 b31. ἔχειν σχῆμα βασιλείας Ηθ12. 1160 b25. ϗ τοῦτ' εἶναι σχῆμά τι (speciem quandam) δημοκρατίας Πζ4. 1318 b26. ἥκειν εἰς τὸ τῆς ἀρετῆς σχῆμα ημα2. 1183 b26. οἱ σοφισταὶ ταὐτὸν ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ sim Μγ2. 1004 b18. Ρα2. 1356 a28. τετάχθαι ἐν μείζονι σχήματι Πζ8. 1322 a31. cf α12. 1259 b8. ἐν μύθου σχήματι Μλ8. 1074 b2. τῷ σχήματι τῆς προσηγορίας Κ5. 3 b14. ποιεῖσθαι εἰρωνείας (ci Spgl, ἐρωτήσεως Bk) σχῆμα ρ37. 1444 b33. σχῆμα τῆς λέξεως vel de grammatica vocabulorum forma et de verborum modis κατὰ τὰ ὑποκριτικά (Bernays, Rh. Mus. 8, 589) πο19. 1456 b9. τι22. 4. 166 b10-19 (cf λέξις p 426 a57, similiter σχῆμα καταφατικόν usurpatur de propositionibus, quae cum negent affirmantium habent formam Αα3. 25 b20. 13. 32 a32, cf ὁμοιοσχήμων) vel de forma elocutionis, τὸ σχῆμα τῆς λέξεως δεῖ μήτε ἔμμετρον μήτε ἄρρυθμον εἶναι Ργ8. cf 10. 1410 b28. β24. 1401 a7. Vhl Poet III 217. τοῦ εἰς δύο λέγειν σχήματα (formae, species) τάδε ρ25. 1435 a5. σχήματα κωμῳδίας πο4. 1448 b36, 1449 a6. 5. 1449 b3. τὰ σχήματα τῆς κατηγορίας, τῶν κατηγοριῶν (cf τὰ γένη τῶν κατηγοριῶν) v κατηγορία p 378 a12, 32. — ἄγειν εἰς σχῆμα ἀναλογίας (proportionis) Ηε8. 1133 b1. — σχήματα συλλογισμοῦ (quae Ar videtur primus dixisse, καλῶ δὲ τὸ τοιοῦτον σχῆμα πρῶτον Αα4. 26 b33) significant omnino rationem, quae inter propositiones intercedit, sive fit syllogismus sive non fit Αα5. 26 b35 Wz. δ17. 99 a30 Wz. angustiore sensu eas significant figuras, quibus re vera syllogismus conficitur, σχῆμα πρῶτον Αα4, δεύτερον Αα5, τρίτον Αα6, μέσον i e δεύτερον Αα7. 29 b15, τελευταῖον i e τρίτον Αα7. 29 a36. de ratione, quae inter has tres figuras intercedit, cf συλλογισμός p 712 a34. συλλογίζεσθαι, δείκνυται, συλλογισμὸς γίνεται, τελειοῦται διὰ σχήματός τινος Αα6. 29 a17. 7. 29 a36. 5. 27 a36. 6. 28 a22. 7. 29 a31. 26. 42 b32 al. δείκνυται, συλλογισμὸς γίνεται ἐν σχήματί τινι, οἱ ἐν σχήματί τινι συλλογισμοί Αα26. 42 b30, 31. 4. 26 b7. 23. 40 b17 al. οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ σχήματος συλλογισμοί Αα7. 29 b28.

σχηματίζειν. τὸ ἓν τοῖς ἐναντίοις σχηματίζουσι Φα6. 189 b9. σχηματίζειν τὰ ἁπλᾶ σώματα, τὸν ὄγκον Ογ8. 306 b3. Γα10. 327 b15. σχηματίζειν τὸ πῦρ (Plat) Ογ5. 304 b2. τὸ σχηματιζόμενον ϗ ῥυθμιζόμενον Φη3. 245 b9. τὸ ἐσχηματισμένον γίνεται ἐξ ἀσχημοσύνης Φα5. 188 b19. ἔκ τινος ἐνυπάρχοντος ϗ σχηματισθέντος τὸ ὅλον ἐστίν Ζγα18. 724 a25. τὰ κατὰ φύσιν ἐσχηματισμένα Ογ4. 302 b26. ἡ φωνή ἐστιν ἀήρ τις ἐσχηματισμένος πια23. 901 b16. 51. 904 b27. cf ακ800 a3. ὅπως ἂν τὸ ἀναθυμιώμενον τύχῃ ἐσχηματισμένον μα7. 344 a21. ὅσα ἐκ τοῦ πῶς κεῖσθαι ϗ ἐσχηματίσθαι συμβαίνει πς1. 885 b15-7. 886 a21. — οἱ σχηματιζόμενοι ῥυθμοὶ τῶν ὀρχηστῶν πο1. 1447 a27. — τῶν ὀφθαλμῶν τὸν μὲν ἐῶσι, τὸν δὲ σχηματίζουσι πλα7. 958 a23.

σχημάτισις. οἱ πλατεῖς ἰχθύες καθεύδουσιν ἐν τῇ ἄμμῳ, γιγνώσκονται δὲ τῇ σχηματίσει τῆς ἄμμου Ζιδ10. 537 a26.

σχηματισμός. οἱ κατὰ μῆνα σχηματισμοὶ τῆς σελήνης Οβ14. 297 b26. πλείστην διαφορὰν φωνῆς ἀπεργάζονται οἱ τοῦ στόματος σχηματισμοί ακ800 a23 (cf σχῆμα πο20. 1456 b31).

σχιδανόπους. referuntur inter τοὺς σχιδανόποδας ὄρτυξ, πέρδιξ, πορφυρίων, ταώς, ὠτίδες f 269. 1526 b41. 270. 1526 b46. 272. 1527 a36. 274. 1527 b6. 275. 1527 b16. 'σχιδανόποδα sunt quae Ar σχιζόποδα' Rose Ar Ps 288.

σχίζειν. σχίζεται, ὅταν ἐπὶ πλεῖον διαιρῆται ἢ τὸ διαιροῦν διαιρεῖ, ϗ προηγεῖται ἡ διαίρεσις μδ9. 386 b28. cf μχ25. 856 b7. σχίζειν τῷ πελέκει Ζμα1. 642 a10. τὸ τοῦτον γίνεσθαι τὸν τρόπον σχιζομένων τῶν σωμάτων ἄτοπον Γα9. 327 a15. τὸ ὑγρὸν ἐκπνευματούμενον σχίζει τὸν ἅλα πια26. 902 a3. — οὗ λήγουσιν ἤδη διὰ τὸ σχίζεσθαι εἰς ἀχανὲς αἱ ἀκτῖνες μα3. 340 a31. ᾗ σχίζεται ὁ Ἴστρος Ζιθ13. 598 b16. φλὲψ διχῇ σχίζεται, σχίζονται αἱ φλέβες ἀπό τινος, ἐπί τι· ᾗ σχίζονται αἱ φλέβες Ζιγ3. 513 b17, 14, 514 a20. 4. 514 b15, 18. 2. 512 a18. η8. 586 b20. Ζμγ5. 668 b21. cf Ζγβ7. 745 b33 v l. — πτερὸν ἐσχισμένον, opp ἄσχιστον Ζμα3. 642 b28. τὸ ἐμπρόσθιον τοῦ ποδὸς ἐσχισμένον Ζια15. 494 a12. cf Ζμδ10. 690 a25, b3, 5. γλῶττα ἐσχισμένη Ζιβ17. 508 a27. Ζμβ10. 657 a2. αἱ ἔλαφοι τὸ οὖς ἐσχισμέναι εἰσίν Ζιζ29. 578 b28. πολὺ τὸ μέρος ἑκάτερον (τοῦ πνεύμονος) ἀπ' ἀλλήλων ἔσχισται, ὥστε δοκεῖν δύο ἔχειν πνεύμονας Ζια16. 495 b4. ἐσχισμένον ἧπαρ, αἰδοῖον, κύημα, γονή, ὑστέρα, κοιλία al Ζιβ17. 507 a13. ε30. 556 a28. Ζιη3. 583 b9, 22. Ζγα14. 720 b15. Ζμδ5. 680 b28. πι14. 892 b3. φύλλα ἐσχισμένα φτα5. 820 a15. τῶν ἰσχάδων γλυκύτεραι αἱ δίχα ἐσχισμέναι, dist ἀσχιδεῖς, πολυσχιδεῖς πκβ9. 830 b32. — ἔσχισται impers i q σχίσις ὑπάρχει: ἔσχισται αὐτοῖς (τοῖς τέττιξιν) ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα αν9. 475 a19. — σχιστός. σχιστόν et τὸ δυνάμενον σχίζεσθαι et τὸ ἐσχισμένον significat. περὶ σχιστοῦ μδ8. 385 a16. 9. 386 b25-387 a3, dist τμητόν 9. 387 a7. ἡ τοῦ νεύρου φύσις σχιστὴ κατὰ μῆκος, ἡ φύσις τῆς τριχός ἐστι σχιστή, σὰρξ σχιστὴ Ζιγ5. 515 b15. 11. 517 b21. δ1. 524 b7. μόρια καμπτὰ ϗ σχιστά Ζιγ9. 517 a10. γένος ἕτερον ὑμένων οὔτε σχιστὸν οὔτε τατόν Ζιγ13. 519 a32. πτερὸν σχιστόν, ἄσχιστον Ζμδ12. 692 b12, 14.

σχιζοποδία Ζμα3. 643 b31. ἡ σχιζοποδία ποδότης τις Μζ12. 1038 a15.

σχιζόπους. τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν σχιζόπουν τὸ δ' ἄσχιστον Μζ12. 1038 a14. ἐνίων ἔσται διαφορὰ μία μόνη, τὰ δ' ἄλλα περίεργα, οἷον ὑπόπουν δίπουν σχιζόπουν· συμπεπλεγμένα, οἷον τὸ πολυσχιδὲς πρὸς τὸ σχιζόπουν Ζμα2. 642 b8. 3. 643 b32. ἡ γαλῆ ϗ τἆλλα τὰ σχιζόποδα Ζγγ6. 756 b34. τετραδάκτυλοί εἰσι πάντες οἱ ὄρνιθες ὁμοίως οἱ στεγανόποδες τοῖς σχιζόποσι Ζμδ12. 695 a17 (sed σχιδανοποδῶν ϗ τριδακτύλων f 275. 1527 b16). (τῶν ὀρνίθων) ὅσοι σχιζόποδες, περὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ βιοτεύουσιν, enumerantur Ζιθ3. 593 a28. ι12. 615 a26. syn πολυσχιδῆ et πολυδάκτυλα Μ 320, 295. cf σχιδανόπους.

σχιζόπτερος. σχιζόπτερον, opp ὁλόπτερον Αδ13. 96 b39. οὐδὲν (ὄρνεον) ἔχει οὐροπύγιον μὴ σχιζόπτερον Ζμδ13. 697 b11. τὰ σχιζόπτερα Ζπ10. 710 a5. cf Μ 206.

σχίσις. ἡ σχίσις τῆς σαρκός, τῆς ἀρτηρίας, ἑκατέρας τῆς φλεβός Ζμβ8. 654 a17. Ζια17. 496 a5. γ4. 514 b29. ἡ σχίσις ϗ τὸ διχαλὸν κατ' ἔλλειψιν τῆς φύσεώς ἐστιν, τὰ διχαλὰ δύο ἔχει σχίσεις ὄπισθεν Ζμγ2. 663 a31. Ζιβ1. 499 b14. ἡ σχίσις ϗ τὰ ᾠὰ ἄνω πρὸς τῷ ὑποζώματι Ζιγ1. 511 a2. τὸ πτερὸν οὐκ ἔχει καυλὸν οὐδὲ σχίσιν, syn ἄσχιστον τὸ πτερὸν Ζιδ7. 532 a26. γ12. 519 a28.

σχίσμα. διὰ μέσου τῶν σχισμάτων Ζιβ1. 499 a27.

σχισμή. ἐὰν τῇ (τῆς ῥίζης) σχισμῇ λίθος ἐμβληθῇ, εὔφορον γίνεται τὸ δένδρον φτα6. 821 a13.

σχοινίλος (v l σχοινῖλος, σχοινιλός, σχοίνικλος, σχοινίκλος cf Lob Prol 115) περὶ ποταμȣς ϗ λίμνας βιοτεύει Ζιθ3. 593 b4. (skinilus versio Thomae, Junco Gazae, schoeniclus Scalig. Jonco, l'alouette de mer Belon IV 24. cf Brisson V 211. C II 819. Emberiza schoeniclus Turner ap Gesn. St. Cr. K 868, 7. Motacilla alba Su 118, 63. Motacilla melanocephala AZι I 95, 48. cf Lnd 81. S I 595. II 87, 461.)

σχοινίον. ὅταν παρὰ τῆς ἑτέρας τροχαλίας ἐπιβληθῇ τὸ σχοινίον μχ18. 853 b5. αἲξ σχοινίῳ δεδεμένη θ137. 844 b5.

σχοινίων ϗ κόρυδος φίλοι Ζι1. 610 a8. (skinium vers Thomae, Junco Gazae, schoenio vel Juncarius Scalig. Jonc C II 456. cf S II 20. fort Sylvia arundinacea K 948, 5. Cr. fort i q σχοινίλος St. in incert rel Su 161, 160. AZι I 109, 104.)

σχοῖνος. τόπος ἐν ᾧ πεφύκασι κάλαμος ϗ σχοῖνος μβ3. 359 b1. αἱ ῥοδιακαὶ χυτρίδες γίνονται σμύρνης, σχοίνȣ ἄνθȣς κτλ συνεψηθέντων f 105. 1494 b39, 42. (fort Juncus maritimus *L* Fraas 294.)

σχολάζειν, opp ἐργαζόμενον ζῆν, ἡ τῶν ἰδίων ἐπιμέλεια Πδ4. 1291 b26. 6. 1292 b28, 32, 1293 a5, 6, 18. α8. 1256 a32. Ηθ11. 1160 a27. σχολάζειν πρὸς τοῖς ἰδίοις Πε8. 1308 b36. ἀφείθη σχολάζειν τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος ΜΑ1. 981 b24, 23. ἀσχολȣμεθα ἵνα σχολάζωμεν Ηκ7. 1177 b5. Πθ3. 1337 b34. σχολάζειν καλῶς, ἐλευθερίως, σωφρόνως Πθ3. 1337 b31. η5. 1326 b31. ὁ νομοθέτης ȣ παιδεύσας δύνασθαι σχολάζειν Πη14. 1334 a9, 1333 b1. cf β9. 1271 b5. 11. 1273 a25, 33. — ὅπως ἐπὶ τῶν τελείων ζῴων ὁ λόγος σχολάζῃ μᾶλλον Ζμδ5. 682 a34. — ἕως ἂν σχολάσωσιν Ζιε15. 547 a28 (? Aub).

σχολαίως ἰέναι πρὸς εὐπάθειαν, opp προθύμως Ηι11. 1171 b24. σχολαίως ποιεῖσθαι τὴν λῆψιν Ζμδ11. 691 b21. σχολαιότερον κινεῖσθαι, opp θᾶττον κ6. 399 a4.

σχολαστικοὶ σύλλογοι Πε11. 1313 b4. τὸ σχολαστικόν Ηκ7. 1177 b22. σχολαστικώτεροι γιγνόμενοι διὰ τὰς εὐπορίας Πθ6. 1341 a28. αἱ σχολαστικώτεραι ϗ μᾶλλον εὐημερȣσαι πόλεις Πζ8. 1322 b37.

σχολή. διῄρηται ὁ βίος εἰς ἀσχολίαν ϗ εἰς σχολήν Πη14. 1333 a31. σχολὴ ϗ διαγωγή, ἡ ἐν τῇ σχολῇ διαγωγή, ἡ ἐν τῇ διαγωγῇ σχολή (?) Πη15. 1334 a16. θ3. 1338 a21, 10. σχολὴ τέλος ἀσχολίας Πη14. 1333 a36. 15. 1334 a15. ἡ εὐδαιμονία ἐν τῇ σχολῇ Ηκ7. 1177 b4. δεῖ ἀρετὰς ὑπάρχειν εἰς τὴν σχολήν Πη15. 1334 a14. θ13. 1338 a10, 21. cf η9. 1329 a1. ȣ σχολὴ δȣλοις Πη15. 1334 a21, cf παροιμία p 570 a27. σχολὰς μὴ ἐπιτρέπειν πρὸς σωτηρίαν τυραννίδος Πε11. 1313 b3. ἡ τῶν ἀναγκαίων σχολή Πβ9. 1269 a35. — κατὰ σχολὴν ἰδεῖν, opp προϊδεῖν τι18. 177 a8. — ἑτέρας ἔργον σχολῆς ταῦτα Πη1. 1323 b39. — σχολῇ . . . γε. εἰ μὴ τȣτων, σχολῇ τῶν γε ἄλλων sim Μβ3. 999 a10. 4. 1001 a23. Ρβ23. 1397 b13.

σώζειν τὰ ἔνδον, dist πορίζειν τὰ ἔξωθεν οα3. 1344 a3. τὸ σωζόμενον ϗ τὸ ἐλλεῖπον οα9. 1345 a24. φύσις τις, ἐξ ἧς γίγνεται τἆλλα, σωζομένης ἐκείνης ΜΑ3. 983 b18. σώζεται ἀεὶ τὸ ἴσον μβ2. 356 a21. τȣ μήκȣς σωζομένȣ, syn μένοντος μδ9. 386 a2, 21. πολιτεία πῶς ἂν γένοιτο ϗ γενομένη σώζοιτο Πδ1. 1288 b30. ποῖα σώζει ϗ ποῖα φθείρει τὴν δημοκρατίαν, τὴν πολιτείαν Πε1. 1301 a24. 8. 1307 b29. 9. 1309 b36. β9. 1270 b21. δ9. 1294 b36. τίνες τῶν πολιτῶν μάλιστα σώζονται Πδ11. 1295 b29. σώζειν τὴν ἀρχήν, opp διαφθείρειν Ηη9. 1151 a16, 25. σώζειν τὰ σώματα, opp βλάπτειν Ζμβ4. 738 a28, 30. μὴ σώζεσθαι εἰς αὔξην τὰ ἔκγονα Ζιη2. 582 b21. δεῖ πρὸς τὸ σώζεσθαι σκληρόδερμα εἶναι sim Ζγα9. 718 b17. 18. 722 b18, 23. β1. 733 a19, 23 al. δεῖ σώζεσθαι τὸ γένος Ζγδ3. 767 b9. σώζειν τὸν ῥυθμόν πιθ22. 919 a36. 45. 922 a31. σώζειν τὴν ὑπόθεσιν (cf διαφυλάττειν) Ογ7. 306 a29. σώζειν τῷ λόγῳ (cogitatione et notione tenere) Γα5. 321 a17, b12. ἄλλα σώζει (confirmat) τὸ τȣ ποιήσαντος ὄντως κ6. 400 b24.

Σωκράτης. doctrinae eius theoreticae capita οἱ ἐπακτικοὶ λόγοι (cf παραβολὴ τὰ Σωκρατικά Ρβ20. 1393 b4) ϗ τὸ ὁρίζεσθαι καθόλȣ ΜΑ6. 987 b1-4. μ4. 1078 b17, 28, 30. 9. 1086 b3. Ζμα1. 642 a28. διὰ τί Σωκράτης ἠρώτα ἀλλ' ȣκ ἀπεκρίνετο τι34. 183 b7. doctrina moralis, τὰς ἀρετὰς ἐπιστήμας, φρονήσεις, λόγȣς ἐποίει Ηζ13. 1144 b18, 29. γ11. 1116 b4. ηεα5. 1216 b2-20. γ1. 1229 a15, 1230 a7. η13. 1246 b34. ημα1. 1182 a15, 1183 b8-18. 20. 1190 b28. 35. 1198 a10. Σωκράτει ζητήσεως ταύτης ἀρχὴν ἐνέδωκε τὸ γνῶθι σαυτόν f 4. 1475 a3. ȣκ εἶναι ἀκρασίαν Ηη3. 1145 b23. 5. 1147 b15. ημβ6. 1200 b25. ȣκ ἐφ' ἡμῖν τὸ σπȣδαίȣς εἶναι ἢ φαύλȣς ημα9. 1187 a7 (cf Ηγ7. 1113 b14?). dicta Socratis περὶ πτυελȣ ηεη1. 1235 a37, περὶ εὐγενείας f 83. 1490 a21. ȣκ ἔφη βαδίζειν ὡς Ἀρχέλαον Ρβ23. 1398 a24, refutat Meletum Ργ18. 1419 a8. cf β23. 1398 a15 (fort refertur ad Plat Apol 27B), ȣ χαλεπὸν Ἀθηναίȣς ἐν Ἀθηναίοις ἐπαινεῖν Ρα9. 1367 b8. γ14. 1415 b30 (fort refertur ad Plat Menex 235D, 236A, cf Ueberweg Plat p 143). Aristippi dictum in Socratem et Platonem Ρβ23. 1398 b31. λόγοι Σωκρατικοὶ ἔχȣσιν ἤθη Ργ16. 1417 a20, comparantur cum mimis Epicharmi πο1. 1447 b11. Ἀλεξαμενȣ τȣ Τηίȣ τȣς προτέρȣς γραφέντας τῶν Σωκρατικῶν διαλόγων f 61. 1486 a12. Σωκράτει ἐφιλονείκει Ἀντίλοχος Λήμνιος f 65. 1486 b26. — Σωκράτης εἴρων Ηδ13. 1127 b25, μεγαλόψυχος Αδ13. 97 b21, μελαγχολικός πλ1. 953 a27. eius filii degeneraverunt Ρβ15. 1390 b31. eius mulieres f 84. 1490 b9, 18. Πυθώδε ἐλθεῖν τὸν Σωκράτην f 3. 1474 b10. μάγον ἐλθόντα εἰς Ἀθήνας καταγνῶναι τά τε ἄλλα Σωκράτȣς κτλ f 27. 1479 a14. Σωκράτης ὁ πρεσβύτης, ὁ γέρων ηεα5. 1216 b2 Fritzsche. η1. 1235 a37. ημβ6. 1200 b25. — Σωκράτης ὁ Θεοδέκτȣ Ρβ23. 1399 a8. — Σωκράτης Platonicus (cf s v Πλάτων) Γβ9. 335 b10. Πα13. 1260 a22. β1. 1261 a6, 12, 16. 3. 1261 b19, 21. 4. 1262 b6, 9. 5. 1263 b30, 1264 a12, 27, 29, 38, b7, 13, 24. 6. 1264 b29, 37, 1265 a3, 11. δ4. 1291 a12, 19. ε12. 1316 a2, b27. θ7. 1342 a33, b23. nomina Σωκράτȣς et Ἰσοκράτȣς inter se confusa Ρβ23. 1399 b10 (Ἰσοκράτȣς ci Spgl Bk[3]). — Σωκράτης saepissime positus pro exemplo τȣ τινὸς ἀνθρώπȣ Κ10. 13 b14-30. 11. 14 a10-14. ε7. 17 b28, 29, 18 a2. 10. 20 a25. 11. 21 a2. Αα27. 43 a35. τθ10. 160 b27. ι5. 166 b33. Φε4. 228 a3. ΜΑ3. 983 b13 Bz. 9. 991 a25, b11. β6. 1003 a11. γ2. 1004 b2. 4. 1007 b5. δ29. 1024 b30. ζ6. 1032 a8. 8. 1033 b24, 1034 a6. 10. 1035 b31. Ρα2. 1356 b29, 33, 1357 b12. β4. 1382 a5. Ζμα4. 644 a25. Ζγδ3. 767 b25, 768 a6, 24, 29, 32, b14.

Σωκράτης ὁ νεώτερος ΜΖ11. 1036 b25 Bz.

σωλήν (v l αἱ Ζιθ1. 588 b15). τὸ τῶν σωλήνων γένος Ζμδ7. 683 b17. refertur inter τὰ δίθυρα, τὰ λειόστρακα, τὰ μὴ μεταβάλλοντα Ζμδ7. 683 b17. Ζιδ4. 528 a17, 22. ε15. 548 a5. cf f 287. 1528 b9. ὁμοίως συγκέκλεισται ἐπ' ἀμφότερα, syn ἐπ' ἄμφω συμπέφυκεν Ζιδ4. 528 a18. Ζμδ7. 683 b17. ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνȣσι τὴν σύστασιν, ἀρρίζωτοι διαμένȣσι, fugiunt admota ferramenta, ad sonum

mergere dicuntur, οὐ δύνανται ζῆν ἀνασπασθέντες (abstracti Guil, itaque ἀποσπασθέντες ci S) Ζιε15. 547 b13, 548 a5. δ8. 535 a14. θ1. 588 b15. — ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τὰς σάρκας διαδίδοσθαι τὴν τροφήν, οὐ κατὰ τὰ πλάγια ἀλλὰ κατὰ τὸ στόμα, καθάπερ σωλῆνας πν5. 483 b28. (solin vers Thomae, unguis Gazae, digitellus Scalig. solen C II 776. Solenes K 577, 10. KaZμ 145, 2. AZι I 183, 26. cf M 193. Lewes 293 et Naturstudien am Seestrande 355.)

σῶμα. mathematice. οὐθὲν μᾶλλον περὶ τῶν μαθηματικῶν λέγουσι (Pythag) σωμάτων ἢ περὶ τῶν αἰσθητῶν ΜΑ8. 990 a16. πλῆθος πεπερασμένον ἀριθμός, μῆκος δὲ γραμμή, πλάτος δὲ ἐπιφάνεια, βάθος δὲ σῶμα Μδ13. 1020 a14. σῶμα τὸ τριχῇ (πάντη, πάντη ϗ τριχῇ) διαιρετόν, τὸ ἐπὶ τρία διαιρετόν, τὸ τρεῖς (πάσας) ἔχον διαστάσεις Οα1. 268 a7, 8, b6. 7. 274 b19. β2. 284 b23, 10. Φγ5. 204 b20. Μκ10. 1066 b32. δ6. 1016 b28. τζ5. 142 b24. τὸ σῶμα ἀπετελέσθη ἐν τρισίν Οα2. 268 b25. σώματα, coni syn μεγέθη Οα1. 268 a2. 2. 268 b14. γ1. 298 b3. τὸ σῶμα μόνον τῶν μεγεθῶν τέλειον Οα1. 268 a22. σώματος λόγος τὸ ἐπιπέδῳ ὡρισμένον Φγ5. 204 b5. Μκ10. 1066 b23. cf αι2. 439 a32, b11. ἀναιρουμένου ἐπιπέδου ἀναιρεῖται σῶμα Μδ8. 1017 b19. αἱ ἐπιφάνειαι διαιρέσεις τῶν σωμάτων Μκ2. 1060 b15. cf Κ6. 5 a4. οὐδὲν στιγμὴ τῶν σωμάτων ἐστίν Οβ13. 296 a17. αἱ ἐν τῷ σώματι μονάδες, στιγμαί ψα4. 409 a21, 25, 26, b7. εἰσί τινες (Plat) συντιθέντες (τὰ σώματα) ϗ διαλύοντες εἰς ἐπίπεδα ϗ ἐξ ἐπιπέδων Ογ1. 298 b34. μήκη τίθεμεν (Plat) ἐκ μακροῦ ϗ βραχέος, ϗ ἐπίπεδον ἐκ πλατέος ϗ στενοῦ, σῶμα δ' ἐκ βαθέος ϗ ταπεινοῦ ΜΑ9. 992 a13. ἀπορία, πότερον τὰ σώματα ϗ τὰ ἐπίπεδα ϗ αἱ στιγμαὶ οὐσίαι τινές εἰσιν ἢ οὔ Μβ5. 1001 b27. τὸ μὲν σῶμα οὐσία τις· ἤδη γὰρ ἔχει πως τὸ τέλειον· αἱ δὲ γραμμαὶ πῶς οὐσίαι; Μμ2. 1077 a31.

physice. σῶμα, opp ἀσώματον Γα5. 321 a8, 6. τὰ ἄτομα σώματα (Democr) Φθ9. 265 b29. εἰ πᾶν σῶμα εἰς ἄπειρον διαιρεῖται, ἆρα ϗ τὰ παθήματα αι6. 445 b3. οὐκ ἔστι σῶμα ἄπειρον· οὐδὲν ἄρα ὅλως σῶμα ἔξω τοῦ οὐρανοῦ Οα5. 6. 7. 274 a30, 275 b6, 9. Φγ5. 204 b20. Μκ10. 1066 b32. Ζκ4. 699 b27. πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ἐν τόπῳ Φγ5. 205 b31. Μκ10. 1067 a28. ἀδύνατον δύο σώματα ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ εἶναι ψβ7. 418 b17. Γα5. 321 a8. σῶμα κοινὸν οὐδέν, opp σῶμα τοιονδί Γα5. 320 b23. πᾶν σῶμα αἰσθητὸν ἔχει δύναμιν ποιητικὴν ἢ παθητικὴν ἢ ἄμφω Οα7. 275 b5. σῶμα ἅπαν ἁπτόν ψγ12. 434 b12. — πέφυκέ τις οὐσία σώματος ἄλλη παρὰ τὰς ἐνταῦθα συστάσεις, θειοτέρα ϗ προτέρα τούτων ἁπάντων Οα2. 269 a31. ἡ πρώτη οὐσία τῶν σωμάτων Οα3. 270 b11. τὸ πρῶτον σῶμα (πρῶτον δὲ σῶμα τὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ) Οβ4. 287 a3. 12. 291 b32. μα3. 340 a20. τὸ ἀΐδιον τὸ ἄνω σῶμα ψβ6. 418 b9, 13. Ζκ4. 699 b25. τὸ θεῖον σῶμα, τὰ θεῖα σώματα· σῶμα θειότερον τῶν καλουμένων στοιχείων· τὰ φερόμενα θεῖα σώματα κατὰ τὸν οὐρανόν Οβ3. 286 a11. 12. 292 b32. κ2. 391 b16. 2. 392 a30. Ζγβ3. 736 b30. Μλ8. 1074 a30. τὸ κύκλῳ φερόμενον σῶμα Οα3. 269 b31. τὸ κύκλῳ σῶμα Οα3. 270 a33. 9. 279 b3. τὸ κυκλικὸν σῶμα Οβ7. 289 a30. τὸ ἐγκύκλιον σῶμα, τὰ ἐγκύκλια σώματα Οβ3. 286 a12, b7. 8. 290 a1. σῶμα φυσικὸν τὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ περιφορᾷ τοῦ παντός Οα9. 278 b12. ἡ τοῦ πέριξ σώματος φύσις Οβ4. 287 b19. τὸ κύκλῳ φερόμενον σῶμα οὐκ ἔστιν ἄπειρον· ἄφθαρτόν ἐστιν, ἀναλλοίωτον, οὔτε βάρος ἔχει οὔτε κουφότητα Οα3. 5. — πρῶτον μὲν τὸ δυνάμει σῶμα αἰσθητὸν ἀρχή, δεύτερον δ' αἱ ἐναντιώσεις, λέγω δ' οἷον θερμότης ϗ ψυχρότης, τρίτον δ' ἤδη πῦρ ϗ ὕδωρ ϗ τὰ τοιαῦτα Γβ1. 329 a33. ἁπταί εἰσιν αἱ διαφοραὶ τοῦ σώματος ᾗ σῶμα· λέγω δὲ διαφορὰς αἳ τὰ στοιχεῖα διορίζουσι, θερμὸν ψυχρόν, ξηρὸν ὑγρόν ψβ11. 423 b27. τὰ καλούμενα στοιχεῖα τῶν σωμάτων Ζγα1. 715 a11. αι2. 437 a20. haec στοιχεῖα τέτταρα τῶν σωμάτων (cf στοιχεῖον p 702 a56) nuncupantur τὰ ἁπλᾶ σώματα Οα2. 268 b26, 28. (cf β3. 286 a9.) γ1. 298 a29. 8. 306 b3. Γβ3. 330 b2, 8. ψβ4. 416 a28. ΜΑ3. 984 a6. δ8. 1017 b10. η1. 1042 a9, τὰ πρῶτα σώματα Γβ3. 330 b6, τὰ φυσικὰ σώματα ϗ ἁπλᾶ Φδ1. 208 b8. (cf α4. 187 a14. 6. 189 b3-6), τὰ φυσικὰ σώματα Μζ2. 1028 b10 Bz. (πῦρ μόνον τῶν σωμάτων ἢ τῶν στοιχείων ψβ4. 416 a11. cf γ1. 425 a12.) ἐξ ὑγροῦ ϗ ξηροῦ ἐστὶ τὸ ὡρισμένον σῶμα οἰκείῳ ὅρῳ μδ4. 382 a2. 5. 382 a23. οὐκ ἔστι σῶμα αἰσθητὸν παρὰ τὰ στοιχεῖα καλούμενα Φγ5. 204 b32. Μκ10. 1066 b36. τὸ πειρᾶσθαι τὰ ἁπλᾶ σώματα σχηματίζειν ἄλογόν ἐστι Ογ8. 306 b3. πᾶν τὸ φυσικὸν σῶμα κινήσεως ἔχει ἀρχήν Ογ5. 304 b14. 2. 301 a21. α7. 274 b4. cf Φδ1. 288 b8. τοῦ τε ἁπλοῦ σώματος ἁπλῆ ἡ κίνησις ϗ ἡ ἁπλῆ κίνησις ἁπλοῦ σώματος Ογ2. α2. 269 a3, 268 b28. 7. 274 b3. γ4. 303 b5. 3. 302 b7. ψα3. 406 a29. τὰ αἰσθητὰ σώματα ἢ πάντα ἢ ἔνια βάρος ἔχει Ογ1. 299 a27. 2. 301 b16, 12. σώματα ἰσοβαρῆ τινί Οα6. 273 b25. τὰ ἁπλᾶ σώματα πῶς γίνεται ἐξ ἀλλήλων Γβ4. ἁπλᾶ σώματα, opp σύνθετα, μικτά Οα2. 268 b26. 5. 271 b17. Γβ8. 334 b31. ἅπαντα τὰ μικτὰ σώματα ἐξ ἁπάντων σύγκειται τῶν ἁπλῶν Γβ8. κυριώταται διαφοραὶ σωμάτων αἵ τε κατὰ τὰ πάθη ϗ τὰ ἔργα ϗ τὰς δυνάμεις Ογ8. 307 b20. αἱ τῶν σωμάτων διαφοραὶ πεπερασμέναι Ογ4. 302 b32. Γβ2. 329 b17, syn πάθη τῶν σωμάτων Ζμβ1. 646 a20. cf πάθος p 556 b27-35. — τὸ ξηρὸν ϗ ὑγρὸν ὕλη, τούτων δὲ σώματα μάλιστα γῆ ϗ ὕδωρ μδ11. 389 a31. 5. 382 b3. οἴεσθαι τὴν θάλατταν ἀρχὴν εἶναι ϗ σῶμα τοῦ παντὸς ὕδατος μβ2. 354 b4. cf α13. 350 b35. ἡ γῆ ξηραινομένη ἀναθυμιᾶται, τοῦτο δ' ἦν ἀνέμου σῶμα μβ4. 360 b32. πυκνότερον ἡ θάλαττα ϗ μᾶλλον σῶμα πκγ7. 932 b2. huic usui talia videntur conferenda esse: περὶ τὰς φλέβας ὡς περὶ ὑπογραφὴν τὸ σῶμα περίκειται τὸ τῶν σαρκῶν Ζγδ1. 764 b30. ὃ μάλιστα δή ἐστι τὸ σῶμα τῶν ζῴων, ἡ σὰρξ ϗ τὸ τούτῳ ἀνάλογον Ζιγ2. 511 b5. οἷον ἐξάνθημα γίνεται τὸ σῶμα τὸ τῆς κοτυληδόνος Ζγβ7. 746 a6. τὸ σῶμα τὸ τῆς ὑστέρας, τῶν νεφρῶν, τῶν σπλάγχνων, τῶν αἰσθητηρίων, τῆς ἀρτηρίας Ζγδ1. 765 a14. β6. 744 b24, a1. Ζιγ4. 514 b32. Ζμγ9. 671 b13, 21. 10. 673 b1, 3. 13. 674 a5. πν5. 483 a25. ἐν τῇ τοῦ γάλακτος πήξει τὸ σῶμα τὸ γάλα ἐστίν, ὁ δ' ὀπὸς τὸ τὴν ἀρχὴν ἔχον τὴν συνιστᾶσαν Ζγα20. 729 a12, cf infra p 744 b33. σῶμα σαρκῶδες ἀντὶ γλώττης Ζιδ5. 530 b25. σῶμα χονδρῶδες Ζμγ3. 664 a36. περὶ ἐνθυμημάτων, ὅπερ ἐστὶ σῶμα τῆς πίστεως Ρα1. 1354 a15.

σῶμα de corpore animantis vivi. τὰ τῶν ζῴων σώματα ψα5. 410 a30. Ζγβ4. 738 a19. πιδ4. 909 a29. σώματα, opp ἀήρ, γῆ πα8. 860 a4, 10. ὅλον τὸ σῶμα Ζιβ11. 503 a15. γ19. 521 a10. Ζμβ14. 658 a28. Ζγα17. 721 b21. δ1. 765 b7. 3. 767 b1. φ2. 806 a32. πδ15. 878 b7. ὅσα περὶ ὅλον τὸ σῶμα πλζ. τὸ ὅλον σῶμα Ζιδ2. 526 b12. ε8. 542 a5. η10. 587 a35. Ζμγ4. 666 a26. Ζπ15. 713 a24. πγ31. 875 b20. ε15. 882 a33. τὸ σῶμα ὅλον, σῶμα ὅλον Ζμα4. 644 b8. χ6. 797 b19. τὸ σῶμα τὸ σύνολον, τὸ σύνολον σῶμα Ζια7. 491 a28. Ζμα5. 645 b16. Ζγδ1. 764 b29. ἅπαν τὸ σῶμα Ζιβ1. 498 b26. Ζμβ3. 650 a18. γ5. 667

^{b}21. πε40. 885 ^{a}19. θ15. 890 ^{a}21. τὸ σῶμα πᾶν Ζιγ5. 515 ^{a}35. η4. 584 ^{a}3. Ζμδ5. 678 ^{b}32. Ζπ9. 709 ^{a}30. 11. 710 ^{b}28, 30. πᾶν τὸ σῶμα αν14. 477 ^{b}24. Ζικ3. 636 ^{a}2. 5. 637 ^{a}12. Ζμβ4. 651 ^{a}14. γ5. 668 ^{a}11. Ζπ8. 708 ^{a}29. Ζγα17. 721 ^{b}9, 12. πα20. 861 ^{b}36, 38. 25. 862 ^{b}3. δ15. 878 ^{b}3. (παρήμπισχον τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην apud Alcid, i q τὸ σῶμα Ργ3. 1406 ^{a}29.) metaph ἵνα ἔχῃ (ὁ λόγος) ὥσπερ σῶμα κεφαλήν Ργ14. 1415 ^{b}8. cf Plat Phaedr 264 C. — τῷ σώματι saepissime opp corporis partes. σῶμα, opp μόρια αν8. 474 ^{a}29. ζ1. 467 ^{b}15. Ζμα4. 644 ^{b}8. γ5. 668 ^{a}11. 7. 670 ^{a}10, 11. Ζγα17. 721 ^{b}9, 12, 21. δ1. 765 ^{b}7. 3. 767 ^{b}1. opp μέρη Ζια7. 491 ^{a}28. Ζγα18. 724 ^{b}23. β6. 745 ^{a}16. δ1. 765 ^{b}32. χ6. 797 ^{b}19. φ2. 806 ^{a}32. opp τὰ κῶλα Ζμγ4. 665 ^{b}23. opp πόδες Ζιε32. 557 ^{b}16. πβ31. 869 ^{b}18. δ5. 877 ^{a}10. opp σκέλη Ζπ11. 710 ^{b}30. opp κέρκος Ζιβ11. 503 ^{b}8. opp πτερύγια Ζπ9. 709 ^{b}14. opp κεφαλή Ζιε32. 557 ^{b}16. Ζμγ10. 673 ^{a}29. δ11. 692 ^{a}1. Ζγγ3. 754 ^{a}27. πβ6. 867 ^{a}5. ζ5. 886 ^{b}30. ι62. 898 ^{a}21. opp ὀφθαλμοί Ζιβ11. 503 ^{b}8. πθ2. 889 ^{b}20. ιδ14. 910 ^{a}22. λα18. 959 ^{a}20. (τὸ περὶ τὸν ὀφθαλμὸν σῶμα πλδ12. 964 ^{b}15.) opp γλῶττα πγ31. 875 ^{b}20. opp τράχηλος, τὰ περὶ τὸν θώρακα Ζιβ12. 504 ^{a}17. δ2. 526 ^{b}12. opp στῆθος Ζμδ11. 692 ^{a}10. opp κοιλία πε14. 882 ^{a}28. opp πλευρά Ζιβ11. 503 ^{b}27. opp χολή, αἷμα, ὑστέραι Ζμδ2. 677 ^{a}12. γ4. 666 ^{a}26. Ζικ1. 634 ^{b}2. — τοῦ σώματος φύσις Ζγγ3. 754 ^{a}26. Ζπ8. 708 ^{a}16, ἰδέα φ5. 810 ^{a}7, ὕλη Ζμβ4. 651 ^{a}14. Μζ11. 1037 ^{a}5. Ζγβ4. 738 ^{b}27. ὁ ἀὴρ καὶ τὸ ὕδωρ ὕλη τῶν σωμάτων Ζμα1. 640 ^{b}16. τὸ αἷμα ὕλη τοῖς σώμασι Ζγγ1. 751 ^{b}1. σχῆμα Ζιγ5. 515 ^{a}35. Ζμα4. 644 ^{b}8. δ9. 684 ^{b}19. φ3. 807 ^{a}32. μορφή, τύπος Ζμδ1. 676 ^{b}6. φ4. 808 ^{b}13, 18, 25. 2. 806 ^{a}32. ἀρχή Ζμγ4. 666 ^{a}26. αἱ ἐσχάται περιφέρειαι Ζπ9. 709 ^{b}18. ὄγκος, πολὺς ὄγκος Ζμγ13. 674 ^{a}5. δ6. 682 ^{b}9. 14. 697 ^{b}26. Ζγα3. 717 ^{a}7. β2. 736 ^{a}8. σωμάτων ὄγκος Ζγα19. 727 ^{a}19. διαφορά, διαφοραί Ζκ7. 701 ^{b}31. Ζμδ10. 689 ^{a}22. κρᾶσις Ζμγ6. 669 ^{a}10. πγ4. 871 ^{a}24 (cf Theophr de sensu § 35, 58, de sud § 6). ἄλλη τις σωμάτων μίξις πν4. 482 ^{b}24. ἡ περὶ τὸ σῶμα ἀλεώρα Ζμδ10. 687 ^{a}29. σώματος διάθεσις Ζγδ2. 767 ^{a}30. πλ14. 957 ^{a}28, διακόσμησις Ζγβ4. 740 ^{a}8, ἕξις Ζικ1. 634 ^{b}4, 12, σύστασις Ζγα20. 728 ^{b}16. γ1. 751 ^{b}3, σύνθεσις πδ21. 879 ^{a}7, ἀπόκρισις, καθαίρεσις, ἔλλειψις Ζγβ4. 738 ^{b}4, ^{a}31. α19. 727 ^{a}24, χρεία Ζμδ10. 689 ^{a}26, βάρος Ζμδ10. 690 ^{a}29. Ζπ8. 708 ^{b}2. 10. 710 ^{a}18, μέγεθος σώματος, μεγέθη σωμάτων Ζμγ14. 674 ^{a}28. δ5. 679 ^{a}34. Ζιζ18. 573 ^{a}11. γ21. 522 ^{b}13. Ζγβ4. 738 ^{b}29. φ6. 813 ^{b}28, μικρότης, σμικρότητες Ζγα3. 717 ^{a}10. γ1. 749 ^{b}29. φ6. 813 ^{b}28, ξηρότης Ζγα20. 728 ^{b}5. εὐαγωγία καὶ εὐφυία σωμάτων φ6. 814 ^{a}4, μῆκος Ζμδ10. 686 ^{a}16, πλῆθος Ζγγ1. 749 ^{b}23, 20, ἰσχνότης καὶ παχύτης καὶ εὐτροφία Ζιη1. 581 ^{b}26. εὐτροφία σωμάτων Ζγβ7. 746 ^{b}26. δ6. 775 ^{b}19, εὐβοσία Ζγδ6. 774 ^{b}25, πιότης Ζιγ4. 515 ^{a}22, σπάσις πολλή ε19. 882 ^{b}28. σάρξ, σαρκῶν σύριγγες κατὰ σῶμα τέτανται αν7. 473 ^{b}10 (Emped v 344). πόροι πδ9. 877 ^{b}5. (πολύποδος φυσητήρ, ὅς ἐστι πόρος τῷ σώματι f 315. 1531 ^{b}13.) κατὰ λόγον τοῦ σώματος Ζιε8. 542 ^{a}5. β1. 500 ^{a}21, ^{b}8. πδ6. 877 ^{a}18. λ3. 955 ^{b}5. — ἡ εἰς τὸ σῶμα αὔξησις Ζγγ1. 749 ^{b}27. κατὰ τὸ σῶμα αἱ ἐντομαί Ζια1. 487 ^{a}33. σῶμα εὔρυν Ζιη1. 581 ^{b}19. πδ11. 877 ^{b}18. εὔπνουν πλζ3. 966 ^{a}16, 18. τὸ εὔπνουν μᾶλλον ὑγιεινόν πε34. 884 ^{a}28. α52. 865 ^{b}20. εὐπνούστερα καὶ ἀραιότερα, εὐπνούστατα πη10. 888 ^{a}26. Ζμγ12. 673 ^{b}23. ψγ12. 434 ^{a}28, ^{b}9. 13. 435 ^{a}11. διπλοῦν ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ μὲν δεξιὸν τὸ δ' ἀριστερόν Ζμβ10. 656 ^{b}33. cf γ2. 663 ^{a}20. Ζγδ1. 765 ^{b}2. πλα18. 959 ^{a}20. μέγα, μικρόν, οὐ μέγιστον Ζγα18. 725 ^{a}32. Ζμδ12. 694 ^{a}9. πι6. 891 ^{b}5. τὸ σῶμα μέγεθος ἔχει Ζγδ5. 774 ^{a}19. 6. 774 ^{b}28. ἰσχυρόν, σαρκῶδες, ὀγκῶδες, ὀγκωδέστερον φ2. 806 ^{b}24. Ζιδ6. 531 ^{b}1. Ζγγ1. 749 ^{b}11, 32. πολυμερές Ζμδ7. 683 ^{b}4. σφαιροειδές (ἐχίνου, ἐπὶ τῶν ἄλλων ὀστρέων τοῦ σώματος κύκλος εἷς) Ζμδ5. 680 ^{b}10. τὸ σῶμα ἡμῶν ἐστὶ περιφερέστερον ἢ εὐθύτερον πε11. 881 ^{b}33. στρογγύλον Ζιδ1. 525 ^{b}33. πρόμηκες Ζμδ13. 696 ^{a}25. Ζιδ1. 525 ^{b}32. προπετές Ζπ11. 710 ^{b}28. πε19. 882 ^{b}36. πρανές Ζμβ14. 658 ^{a}28 (cf δασεῖς τὰ πρανῆ Ζιβ8. 502 ^{a}23). σκληρόν, ξηρότερον Ζμδ6. 682 ^{b}27, cf 20. πβ40. 870 ^{b}6. Ζιδ1. 523 ^{b}16. 7. 532 ^{b}2. ἀραιόν, cf ἀραιοτάτη τοῦ σώματος σάρξ πβ8. 867 ^{a}15. 40. 870 ^{b}8. ιδ16. 910 ^{b}5. λα21. 959 ^{b}9. περιττωματικόν Ζιη1. 581 ^{b}30. ἀκάθαρτον πε27. 883 ^{b}27. συγκεκαθικός φ3. 807 ^{b}5. ἀτελέστερον Ζιη1. 582 ^{a}21. προσσπαστικόν Ζικ3. 636 ^{a}7. τὸ σῶμα ἀρριγότατον ὁ ὀφθαλμός αι2. 438 ^{a}22 (cf ὁ ὀφθαλμὸς μόνον τοῦ σώματος οὐ ῥιγοῖ πλα22. 959 ^{b}15). τὰ σώματα διερά πα9. 860 ^{a}28. τὸ ἀναγκαῖον σῶμα Ζμγ4. 665 ^{b}23. — τοῦ σώματος et τῶν στοιχείων quae sit ratio. οὐχ οἷόν τε ἁπλοῦν εἶναι τὸ τοῦ ζῴου σῶμα ψγ12. 434 ^{b}9, ^{a}28. 13. 435 ^{a}11. ἡ τοῦ σώματος οἰκεία θερμότης πγ5. 871 ^{b}1 (cf ἡ τοῖς ἐμψύχοις σώμασιν ἐνυπάρχουσα θερμότης Theophr de igne § 44). κρατεῖ τὸ σῶμα τῆς τροφῆς διὰ τὴν θερμασίαν πς1. 885 ^{b}18. ἡ θερμότης ὀρθοῖ τὰ σώματα μᾶλλον Ζμγ6. 669 ^{b}5. cf δ10. 689 ^{b}20, 690 ^{a}29 (ὀρθὸς τὸ σῶμα φ3. 808 ^{a}20). αὐξητικώτατον τῶν ἐν τῷ σώματι τὸ θερμόν πλζ3. 965 ^{b}37. αὐτὸ τὸ πῦρ διαχαλᾷ τὸ πεπηγὸς ἐν τῷ σώματι πζ3. 886 ^{b}3. ὁ ἀὴρ ὁ περὶ τὸ σῶμα πη16. 888 ^{b}22. ε17. 882 ^{b}16. ἐξ ἀέρος ἢ ὕδατος ἀδύνατον συστῆναι τὸ ἔμψυχον σῶμα ψβ11. 423 ^{a}13. cf Ζμα1. 640 ^{b}16. σώματος ὑγρότης Ζγα7. 718 ^{a}31. ἡ ἐκ τοῦ σώματος ὑγρότης Ζικ1. 634 ^{a}15. σῶμα ὑγρόν, ὑγρότερον πα22. 862 ^{a}15, 8. 20. 861 ^{b}23. 52. 865 ^{b}20. ε34. 884 ^{a}39. κς17. 942 ^{a}17. β42. 870 ^{b}29. ια11. 900 ^{a}11. ὑγρὸν ἐν τοῖς σώμασι· τὰ σώματα ἐκδέχεται τὸ θέρος πολλὴν ἔχοντα ἀλλοτρίαν ὑγρότητα Ζμβ4. 651 ^{a}11. πα8. 859 ^{b}23. τοῦ σώματος (v l σωματίου) ῥυάδος καὶ μανοῦ γενομένου Ζμγ5. 668 ^{b}7. ὁ ἐγκέφαλος, ὑγρότατος καὶ ψυχρότατος τῶν ἐν τῷ σώματι μορίων αι2. 438 ^{b}30. πάντα ὅσα φύσει ὑγρὰ ἐν τῷ σώματι Ζιγ20. 521 ^{b}6. τὸ ὑγρὸν ἐν τῷ σώματι βάρος ποιεῖ πγ15. 873 ^{a}21. τὸ ἐκ τοῦ σώματος ὑγρὸν καὶ πνεῦμα πλη3. 967 ^{a}5, cf 7. τὸ γεηρὸν ἐν τοῖς σώμασιν Ζγβ6. 745 ^{b}20. — σώματος χρῶμα, κύτος φ3. 807 ^{b}3. πι11. 892 ^{a}4. ιδ14. 910 ^{a}22. Ζμδ9. 684 ^{b}8, 685 ^{a}24. Ζιδ3. 527 ^{b}9. σῶμα λευκέρυθρον καὶ καθαρόν φ3. 807 ^{b}17. ἐπίπυρρος τὸ σῶμα φ3. 807 ^{b}32. ὁλόχροα, ὧν τὸ σῶμα ὅλον τὴν αὐτὴν ἔχει χρόαν Ζγε6. 785 ^{b}20. αἱ ἐν τῷ σώματι τρίχες πη15. 888 ^{b}16. κατὰ τὸ σῶμα τριχῶν πλῆθος Ζγα20. 728 ^{b}20. δασύ, δασὺ λίαν Ζιβ1. 478 ^{b}26. Ζμβ14. 658 ^{a}36. αἱ τρίχες πυρραὶ ἐπὶ τοῦ σώματος, τὰ πρὸς τῷ σώματι μελάντερα τριχώματα χ6. 797 ^{b}35, 798 ^{a}5, 10 (cf ἡ τοῦ ἡλίου θερμότης μελαίνει τὰ σώματα Theophr de igne § 32). αἱ τρίχες καὶ τὸ σῶμα καὶ τὰ οὖρα Ζιη2. 582 ^{b}35. ἄνθρωπος ψιλότατον κατὰ τὸ σῶμα τῶν ζῴων πάντων Ζγβ6. 745 ^{b}17. — σώματος τροφή Ζιη2. 583 ^{a}10. τὸ μὲν τρέφον ἐστὶν ἡ πρώτη ψυχή, τὸ δὲ τρεφόμενον τὸ ἔχον αὐτὴν σῶμα ψβ4. 416 ^{b}22. ἡ τροφὴ προσφύεται τοῖς σώμασι, κρατεῖ τὸ σῶμα τῆς τροφῆς διὰ τὴν θερμασίαν πα42. 864 ^{b}8. ς1. 885 ^{b}18.

σῶμα ὑπὸ σώματος τρέφεται τὸ δὲ πνεῦμα σῶμα πν1. 481 a9. ἕκαστον τῶν τοῦ σώματος τὸ αὑτῷ οἰκεῖον ἐσπακέναι πκβ2. 930 a21. τὰ ἐν τῷ σώματι ὑπάρχοντα ἐφόδια πγ5. 871 b23. — σώματος μόρια αν7. 473 b4. Ζπ15. 713 a14. Ζμδ7. 683 b23. Ζιδ2. 525 b24. τὰ αἰσθητικά, παραλελυμένα μόρια αι2. 439 a4. Ηα13. 1102 b20. τὰ ἐν τῷ σώματι μόρια, μέρη Ζμγ4. 667 a33. Ζγα20. 728 b19. αι2. 438 b30. μέρη πε7. 881 a19. ὄργανα ταῖς δυνάμεσι τὰ μέρη τοῦ σώματος Ζγα2. 716 a25. τὸ ὑποκείμενον μέρος Ζπ9. 709 b8. τὸ πρόσθεν Ζμγ4. 666 b3. cf Plat Tim 45 A. τὸ μέρος τὸ ἔμπροσθεν Ζπ12. 711 b14. 15. 712 b31. τὰ πρόσθια καὶ τὰ πρανῆ Ζγα13. 720 a14. τὸ πρανές Ζιδ1. 524 b23. τὸ ἄνω μέρος, τὰ ἄνω μέρη Ζμδ10. 688 b26. Ζγε1. 779 a26. Ζπ11. 710 b7, cf 11, 14. πα20. 861 b31. διῃρημένου τοῦ σώματος τῷ τ' ἄνω καὶ κάτω ζ1. 467 b32. ἡ καρδία ἀκρόπολις τοῦ σώματος Ζμγ7. 670 a26. τὰ πρανῆ καὶ τὰ ὕπτια Ζμδ12. 693 a24. τὰ ὕπτια Ζιβ12. 503 b31. τὰ δεξιά, ἀριστερά Ζγδ1. 765 b2. πλα18. 959 a20. τὰ σύμμετρα πε22. 883 a11. τὰ ἀκρωτήρια φ2. 806 b33. 3. 807 a33, b8. τὰ πλάγια Ζμγ7. 670 a14. τὰ κοῖλα, τὰ ἔξω, τὰ ἔσω πβ28. 869 a18. λβ11. 961 a28. λα21. 959 b6. ἀπὸ τῶν ἄριστα ᾠκοδομημένων τοῦ σώματος ὁ ἥλιος φέρει (an ἀφαιρεῖ? Bk) πλζ3. 966 a31. — τὸ σῶμα τοῦ θήλεος, τοῦ ἄρρενος. ὀργᾷ τὸ σῶμα· ἐὰν ὀργῶντα τύχῃ τὰ σώματα πρὸς τὴν ὁμιλίαν ψα1. 403 a22. Ζγγ1. 751 a18. cf πζ2. 886 a32. ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἓν σῶμα γίνεται Ζγα20. 728 b35. ἕκαστον τῶν ᾠῶν οἷον σῶμά τι τοῦ ζῴου ὄν Ζμδ5. 680 b29. cf Ζικ6. 638 a4. καθαίρεται τὸ σῶμα πε28. 883 b34. τὸ πλῆθος τῆς καθάρσεως ἔλαττον ἢ κατὰ τὸ σῶμα Ζιζ20. 574 b7. αἱ ἀποκρίσεις τῶν περιττωμάτων τὰ σώματα σώζουσι Ζγβ4. 738 a28. τὸ σῶμα βαρύνεται, syn αἱ γυναῖκες βαρύνονται, ὀλίγαις τισὶ συμβαίνει βέλτιον ἔχειν τὸ σῶμα κυούσαις Ζιη2. 582 b8. 4. 584 a3, 22. — σῶμα ὑγιές, νοσερόν. σώματος εὐκρασία καὶ ὑγίεια Ζμγ12. 673 b26. ὑγιὴς τῷ σώματι πκθ10. 951 a8. ἀσθένεια, ἀτροφία καὶ σύντηξις πι6. 891 b11. η9. 888 a10. σῶμα ἀγαθόν, ὑγιαῖνον Ζικ2. 635 a28. 1. 634 a14, 17, b6. τὸ εὔπνουν μᾶλλον ὑγιεινόν πε34. 884 a28. α52. 865 b20. ὑγιεινότερον, ἰσχνότερον καὶ νοσερώτερον Ζιη1. 581 b32, 582 a3. σῶμα γυμναζόμενον Οβ12. 292 a24. ἡ κατὰ τὸ σῶμα ἀγωνία πλ11. 956 b16. γηράσκον καὶ φθίνον Ζγβ6. 745 a12. νόσοι καὶ τἆλλα παθήματα τὰ ἐν τοῖς σώμασι μέλλοντα γίγνεσθαι μτ1. 463 a19 (sed παθήματα σώματος, πάσχειν τὸ σῶμα universe de affectionibus ψα1. 403 a19. φ1. 805 a5. 4. 808 b33). ἀναρμοστία τοῦ ἐμψύχου σώματος νόσος f 41. 1482 a9. cf Πε3. 1302 b35. σώματος θεραπεῖαι φ4. 808 b24. ἀνωμαλία τις περὶ τὸ σῶμα ταραχώδης· ἡ ἐν τῷ σώματι ταραχή· τὸ ἐν τῷ σώματι καῦμα πυρετός ἐστιν· ἐν τοῖς σώμασι πνίγη καὶ καύματα πκζ3. 948 a12. λ14. 957 a31. α8. 860 a5, 4. κάμνει, ἐξερεύγεται, φθίνει καὶ ἐλαττοῦται Ζικ1. 634 b9, 10. πλζ3. 966 a2. τὰ σώματα εὐημερεῖ μᾶλλον Ζγα18. 725 b11. αἱ ὧραι τροπαὶ τοῦ σώματος Ζγε3. 784 a15. τὰ σώματα διάκειται τῇ ὥρᾳ πα9. 860 a15. ἐπὶ ταὐτὸ ῥέπει αὐτοῖς (τοῖς χολώδεσι) τὸ σῶμα καὶ αἱ ὧραι πα12. 860 b17. τὸ σῶμα χεῖρον διακεῖσθαι Πθ2. 1337 b12. τὰ νοσώδη τὴν φύσιν σώματα μκ1. 464 b29. τὰ νενοσηκότα πι27. 894 a1. ἐν τῇ μέθῃ σφάλλεται· ὁ οἶνος κεραννύμενος τῷ σώματι ποιεῖ τὸ ἦθος ποιούς τινας ἡμᾶς πγ31. 875 b20. λ1. 955 a34. φαρμάκοις καθαίρειν τὸ σῶμα φ4. 808 b22. τὸ λοῦτρον τοὺς συνδεδεμένους τὸ σῶμα καὶ σκληροὺς εὐκινήτους ποιεῖ πγ16. 873 a34. μαστιγοῦν τὸ σῶμα πλατεῖ νάρθηκι πκζ3. 948 a10. οἱ τοῖς σώμασι περικλυόμενοι καὶ ἐντριβόμενοι φ6. 813 a16. θάνατος ἡ τῶν τοιούτων σχημάτων ἐκ τοῦ σώματος ἔξοδος αν4. 472 a15. μανοῦ καὶ κατεψυγμένου παντὸς τοῦ σώματος πα25. 862 b3. τοῦ σώματος ἀραιουμένου, σφόδρα θερμαινομένου, ἐκθερμαινομένου πλη5. 967 a16. β36. 870 a23. κζ3. 947 b37. Ζμγ5. 668 b5 (cf περισταμένου τοῦ θερμοῦ ἐκ τοῦ ἄλλου σώματος εἰς τὸν ἐντὸς τόπον· πῦρ ἐν τοῖς σώμασιν ἐμποιεῖν· ἡ παντὸς τοῦ σώματος ὑπερβάλλουσα θερμότης ἐστὶ πυρετός πλ14. 957 a10. α56. 866 a32. 20. 861 b38. β22. 868 a36). τοῦ σώματος καταψυχομένου, σβεσθέντος καὶ ψυχθέντος πγ17. 873 b16. 5. 871 b3 (cf κράμβη ψύχει τὸ σῶμα· ὁ ἱδρὼς καὶ ἡ ἴδισις καταψύχει τὰ σώματα· κατέψυκται τὸ σῶμα τῶν φοβουμένων· τὰ σώματα διγγανόντων ψυχεινότερα τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος πγ17. 873 b8. λε4. 965 a3, 1. κζ9. 948 b24). ξηραινομένων τῶν σωμάτων πα12. 860 b18 (cf κατεξηραμμένου τοῦ σώματος Theophr de lassit 5). καὶ τὰ σώματα ἰσχναίνει τῶν παιδίων Ζιη1. 581 b4. φθειρομένου τοῦ σώματος μκ2. 465 a30, cf 25. ἡ μεταβολὴ ἰσχυρὰ οὖσα τὰ σώματα φθείρει πα8. 860 a7. τοῦ σώματος προενεχθέντος Ζπ12. 711 a30. μιχθέντος συχνοῦ τῷ ἄλλῳ σώματι· ἀεὶ ῥέοντος, cf ἀεὶ ἔοικεν ἀπορρεῖν τι τοῦ σώματος πε7. 881 a16. λζ1. 965 b20. β22. 868 a35. 28. 869 a15.

σώματι et ψυχῇ quae intercedat ratio, cf ψυχή 2 et 4. οὐκ ἂν εἴη τὸ σῶμα ψυχή ψβ1. 412 a17, 20. ζ1. 467 b13. (σῶμά τι λεπτομερὲς ἡ ψυχή Democr ψα5. 409 a32.) ἡ ψυχή ἐστι τὸ τί ἦν εἶναι τῷ τοιῷδε σώματι, ἡ ἐντελέχεια ἡ πρώτη σώματος φυσικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος (ὀργανικοῦ), οὐσία, αἰτία, ἀρχὴ τοῦ ζῶντος (ἐμψύχου) σώματος ψβ1. 412 b20, 27, b5, 8, 11, 27, 413 a3. Μζ10. 1035 b14 Bz. 11. 1037 a5. η3. 1043 a35 sqq. Ζγβ4. 738 b27. οὐκ ἔστι καθ' ὑποκειμένου τὸ σῶμα, μᾶλλον δ' ὡς ὑποκείμενον καὶ ὕλη ψβ1. 412 a8. τὸ σῶμα τὸ δυνάμει ὄν ψβ1. 413 a2. (in generatione τὸ θῆλυ παρέχεται τὸ σῶμα καὶ τὴν ὕλην, τὸ ἄρρεν τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς κινήσεως Ζγα20. 729 a11, 12. β8. 748 b33. τὸ σῶμα τοῦ σπέρματος, dist ἡ ἐν αὐτῷ δύναμις καὶ κίνησις Ζγα21. 729 b5. cf 19. 726 b20. β3. 737 a7, 11 Aub.) οὐ δεῖ ζητεῖν εἰ ἓν ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἑκάστου ὕλην καὶ τὸ οὗ ὕλη ψβ1. 412 b6. cf 2. 414 a23. α3. 407 b15. μκ2. 465 a31. Μη6. 1045 b11. τζ14. 151 a21. οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ χωριστὴ τοῦ σώματος ψβ1. 413 a4. (ὁ νοῦς οὐ μετὰ σώματος, οὐ μέμικται τῷ σώματι ψα3. 407 b4, 2.) τὸ ζῷον σῶμα ἔμψυχον, ζωὴν ἔχον ψγ12. 434 b12. Ζγβ4. 738 b19. cf ψβ11. 423 a13. 4. 416 b10. 12. 424 b14. υ1. 454 a14. Ζκ10. 703 a6. Ζγγ11. 762 a32. τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἕνεκεν Ζμα5. 645 b19. ημβ10. 1208 a10. βέλτιον ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος Ζγβ1. 731 b29. cf Πδ4. 1291 a25. ἡ ψυχὴ ἄρχον φύσει, τὸ σῶμα ἀρχόμενον, ὑπηρετικόν Πα5. 1254 a35, b1, 4. τε1. 128 b18. τὸ σῶμα ὄργανον (ὄργανον σύμφυτον) τῆς ψυχῆς Ζμα1. 642 a11. ψα3. 407 b26. β4. 415 b18. ηεη9. 1241 b18, 22. τὸ αὐτὸ συμφέρει σώματι καὶ ψυχῇ Πα6. 1255 b10. ἅμα τῇ τε διανοίᾳ καὶ τῷ σώματι διαπονεῖν οὐ δεῖ Πθ4. 1339 a8. ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα συμπαθεῖ ἀλλήλοις· ἐν τῷ σώματι σημεῖα τοῦ ἤθους φ4. 1. 805 a1, 6, 9, 14. κοινὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος οἷον αἴσθησις καὶ μνήμη καὶ θυμὸς καὶ ἐπιθυμία κτλ αι1. 436 a8. τῷ σώματι ἐγγίνονται κινήσεις ὑπὸ τοῦ περιέχοντος, τούτων δ' ἔνιαι τὴν διάνοιαν ἢ τὴν ὄρεξιν κινοῦσιν Φθ2. 253 a16. θυμοὶ καὶ ἐπιθυμίαι ἀφροδισίων ἐπιδήλως καὶ τὸ σῶμα μεθιστᾶσιν Ηη5. 1147 a16. κάλλος σώματος, ψυχῆς Πα5. 1254 b39. σώματος ἀρεταί Ρα5. 1361 b3-35.

ἀγαθὰ ἐκτός, ἐν τῷ σώματι, ἐν τῇ ψυχῇ Πη1. 1323 a26. περὶ τὰς φυλακὰς τῶν σωμάτων Πζ8. 1322 a1. τὰ σώματα τῶν δȣ́λων, τῶν ἐλευθέρων ποῖα Πα5. 1254 a29, b29. τιμήσασθαι τὸ σῶμα διμναῖον οβ1347 a22, 1349 b21. — σώματος κίνησις Ζμγ2. 663 b11. πε16. 882 b9, μετεωρισμός, καμπαί Ζπ15. 713 a24. 10. 710 a1, σύγκαμψις πβ38. 870 b1, ταχυτής Ζμδ5. 681 b5. Ζγγ2. 663 a3. σῶμα πορευτικόν ψγ12. 434 a33. Οβ8. 290 b8. κάμπτεται τὸ σῶμα Ζμβ9. 654 b15. τὸ σῶμα κινεῖται φορᾷ ψα3. 406 b1, cf a20. ὅταν ἐν κινήσει ᾖ τὸ σῶμα· τȣ̃το πάσχει τὸ σῶμα ὑπὸ τῶν κινήσεων πβ24. 868 b19. ς1. 885 b20. ἀναρριπτȣ̃μεν ἄνω τὸ σῶμα, ἡ φορὰ ὀρθὴ κατὰ φύσιν παντὶ τῷ σώματι πε19. 882 b27. 40. 885 a16. ἡ θερμότης ὀρθοῖ τὰ σώματα μᾶλλον Ζμγ6. 669 b5. cf δ10. 689 b20, 690 a29. ποιȣ̃νται τοῖς σώμασι τὴν βάδισιν ὀρθήν Ζπ11. 710 b17. καταβαίνοντες τῷ ἐμπίπτειν τὸ σῶμα κάτω πε24. 883 a37. ῥέπει τὰ σώματα πρὸς τὴν γῆν Ζμδ10. 686 a32. — σῶμα, αἴσθησις. ἡ αἴσθησις διὰ σώματος γίνεται τῇ ψυχῇ αι1. 436 b7. ἡ αἴσθησις κίνησίς τις διὰ τȣ̃ σώματος τῆς ψυχῆς ἐστίν υ1. 454 a9, 8. ἡ ψυχὴ ἐν παντὶ τῷ αἰσθανομένῳ σώματι ψα5. 409 b2. γ12. 434 b8, cf a33. τὸ αἰσθητικὸν ȣ̓κ ἄνευ σώματος ψγ4. 429 b5. ἐν τῷ σώματι ποιεῖν αἴσθησιν διὰ τὸν ὕπνον μτ2. 464 a15. (τὰ αἰσθητὰ) ȣ̓́τε σώματα, ἀλλὰ πάθος ϗ κίνησίς τις, ȣ̓́τ' ἄνευ σώματος αι6. 446 b25. cf ψβ12. 424 b11, 14. 10. 422 a10. τὰ σώματα τῶν αἰσθητηρίων Ζγβ6. 744 b24. ὁ ὀφθαλμὸς σῶμα μόνον ἴδιον ἔχει τῶν αἰσθητηρίων Ζγβ6. 744 a5.

v l et ci. σῶμα, στόμα Ζιζ10. 565 a4. Ζμγ7. 669 b19. χρωτός Bk, σώματος v l Ζιε31. 557 a6. σπέρμα Bk, σῶμα ci Aub Ζγβ3. 737 a11. σῶμα Bk, χρῶμα ci Prtl χ1. 791 b17.

σωματικός. σωματικὴ ἀρχή, ȣ̓σία, φύσις ΜΑ5. 987 a4. 8. 989 b23. Φδ7. 214 a12. Γα5. 320 b22. ψα2. 404 b31. Ζγγ11. 761 a34. ὕλη σωματικὴ ϗ χωριστή Γβ1. 329 a9. σωματικὰ στοιχεῖα Οα8. 277 b14. μα1. 338 a23. ψα5. 410 a28. ατ969 a21. σωματικὴ κίνησις Φη1. 242 b25. σωματικὰ παθήματα (πάθη), σκληρότης μαλακότης al μδ4. 382 a8. Ζμα4. 644 b13, cf πάθος p 556 b29. οἱ ἀρχαῖοι τὸ νοεῖν σωματικὸν ὥσπερ τὸ αἰσθάνεσθαι ὑπολαμβάνȣσιν ψγ3. 427 a26. — μανότερον ϗ ἧττον σωματικόν πα36. 863 a32, cf σῶμα p 742 b36. τὰ σωματικὰ ὑγρά Ζγγ11. 762 a23. cf ε4. 784 b9. — σωματικὰ ἔργα, opp ψυχικά Ηα12. 1101 b33. σωματικὴ ἐνέργεια Ζγβ3. 736 b22, 29. cf ψγ10. 433 b19. σωματικαὶ ὑπηρεσίαι τῶν δȣ́λων Πα13. 1259 b26. σωματικὰ πάθη Ηκ2. 1173 b9. σωματικὰ πάθη, dist οἱ τῆς ψυχῆς φόβοι πν4. 483 a4. θάρρη ϗ φόβοι ϗ ἀφροδισιασμοὶ ϗ τἆλλα τὰ σωματικά Ζκ8. 702 a3. σωματικαὶ ἀπολαύσεις Ηη6. 1148 a5. Πα9. 1258 a3. ε11. 1314 b28, ἡδοναί, ἐπιθυμίαι, λῦπαι Ηβ2. 1104 b5. γ13. 1117 b29. η7. 1149 b26. 8. 1150 a24. 11. 1151 b35. 14. 1153 b33. ι8. 1168 b17. Πβ9. 1270 b35. ηεη12. 1245 a21. ημβ6. 1202 b8. σωματικὰ ἡδέα Ηη11. 1152 a5, cf 6. 1147 b25. τοῖς σωματικοῖς χαίρειν Ηη11. 1151 b23. περὶ θάνατον ϗ τὰς σωματικὰς πηρώσεις αρ6. 1251 a12.

σωμάτιον. δόξειεν ἂν ȣ̓δὲν διαφέρειν μονάδας λέγειν ἢ σωμάτια μικρά ψα4. 409 a11. (τευθίδος) τὸ ὅλον σωμάτιον τρυφερὸν ϗ ὑπομηκέστερον f 318. 1532 a9. ἐρυθρὰ ἄττα σωμάτια Ζιδ1. 525 a2. τȣ̃ σώματος (v l σωματίȣ Bsm) ῥυάδος ϗ μανȣ̃ γενομένȣ Ζμγ5. 668 b7. — (τὸ ἐν τῷ ἡλίῳ θερμαινόμενον ὕδωρ ȣ̓κ ἔστιν ὑγιεινότερον) ἐπεὶ τὸ σωμάτιον φρίττειν ποιεῖ πκδ14. 937 a36.

σωματοειδής. τὴν ἐπαγγελίαν ἢ τὴν δήλωσιν ἐπὶ τῷ φροιμίῳ σωματοειδῆ τάττειν, opp παρ' ἕκαστον συναπτὰς ποιεῖν ρ32. 1438 b24, 18. cf 37. 1442 b31. — σωματοειδῶς τάττειν τȣ̀ς λόγȣς ρ29. 1436 a29.

σωματȣ̃σθαι. ἧττον εὔλογον τὸν ἀέρα σωματȣ̃σθαι αι5. 445 a23. σωματȣ̃ταί τε μᾶλλον ϗ συμπίπτει ὁ ἐγκέφαλος Ζγβ6. 744 a17. (τῆς τȣ̃ ἄρρενος γονῆς) τὸ πεπεμμένον πάχος ἔχει ϗ σεσωμάτωται μᾶλλον Ζγβ4. 739 a12.

σωματώδης. ὁ μέλας οἶνος θερμότερος ϗ σωματωδέστερος πλ1. 953 b30. ἡ τροφὴ σωματώδης Ζγγ2. 753 b26. cf αι5. 445 a21. ἡ ὀσμὴ ȣ̓ σωματώδης πα48. 865 a21. ιβ12. 907 b6. κ16. 924 b20. ἡ τῆς ψυχῆς ἀρχὴ πολλῷ δὴ δυσκίνητός ἐστι ϗ σωματώδης Ζμδ10. 686 b28. ἡ θάλαττα ὑγρά τε ϗ σωματώδης πολλῷ μᾶλλον τȣ̃ ποτίμȣ· σωματωδέστερόν ἐστι τὸ θαλάττιον ὕδωρ τȣ̃ ποταμίȣ Ζγγ11. 761 b9, cf 1. πκγ13. 933 a10. cf 7. 932 b2. μβ3. 359 a15. τὸ αἷμα σωματῶδες Ζμβ5. 651 a27. αἷμα σωματωδέστερον, opp καθαρώτατον υ3. 458 a12. τὸ ταύτῃ (τῇ σαρκί) ἀνάλογον σωματωδέστατόν ἐστι τῶν αἰσθητηρίων· μόνον ἢ μάλιστα τȣ̃τ' ἐστὶ σωματῶδες τῶν αἰσθητηρίων Ζμβ1. 647 a20. coni γεώδης. τὸ αἰσθητήριον (ȣ̃ς) καθαρὸν ϗ ἥκιστα γεῶδες ϗ σωματῶδες Ζγε2. 781 b20. τὸ σωματῶδες ϗ γεῶδες πλεῖον ὑπάρχει τοῖς μείζοσι τῶν ζῴων Ζμγ2. 663 b24. πλείονος γινομένȣ τȣ̃ βάρȣς ϗ τȣ̃ σωματώδȣς ἀνάγκη ῥέπειν τὰ σώματα Ζμδ10. 686 a32. νανώδεσιν ȣ̃σι πρὸς τὸ ἄνω τὸ βάρος ϗ τὸ σωματῶδες ἐπίκειται πᾶν Ζμδ10. 689 b26, cf 13. ἄνω τὰ σωματώδη πρὸς τὴν κεφαλὴν ἰόντα ποιεῖ τὸν ὕπνον πιζ7. 917 a36. cf υ3. 457 b20, 458 a26. τὸ σωματῶδες τῆς γονῆς Ζγβ3. 736 a26. πᾶν γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός, ϗ σωματῶδες, ὃ καλεῖται τυρός Ζιγ20. 521 b27. τοῖς ὑγροῖς μὲν σωματώδεσι δὲ θερμαινομένοις περιίσταται· συνιόντος τȣ̃ σωματώδȣς ἐκκρίνεται τὸ ὑγρόν Ζγβ3. 737 a35. 4. 739 b26. ἔστι δ' ὑγρὸν ϗ σωματῶδες ἅμα τȣ̃το τὸ μόριον (μύτις) Ζμδ5. 681 b22. τήν τε ποιȣ̃σαν ποιεῖ· ϗ σωματωδῶν δ' ȣ̓σῶν ἀσθενεστέρα (τήν τ' ἐκποιȣ̃σαν ποιεῖ ϗ σωματώδη ȣ̃σαν ἀσθενεστέραν ci Pik) Ζικ3. 635 b38.

σῶος. εἰσέφερον τὸ ἐπιγραφὲν ἕκαστος σῶον τῇ πόλει οβ1347 a24.

σωρεύειν. ἅπαντες, ὅταν ὑπάρχῃ τι, πρὸς τȣ̃το σωρεύειν εἰώθασιν Ρβ15. 1390 b18. πῶς γίνεται ϗ φθείρεται τὸ σωρευόμενον μέγεθος Γα8. 325 b22.

σώρευσις. ἄτοπος γίγνεται ἡ σώρευσις Μμ2. 1076 b29.

σωρός. τὸ ἔκ τινος σύνθετον ȣ̔́τως ὥστε ἓν εἶναι τὸ πᾶν, ἀλλὰ μὴ ὡς σωρὸς ἀλλ' ὡς ἡ συλλαβή Μζ17. 1041 b12. 16. 1040 b9 Bz. cf η3. 1044 a4. 6. 1045 a9. Φδ5. 212 b6. εἰ σωρὸν ἢ ὁρμαθὸν ψάμμȣ τύπτοι τις φερόμενον ταχύ ψβ8. 419 b24.

Σωσίβιος Ἀναξαγόρᾳ ἐφιλονείκει f 65. 1486 b33.

Σωσίστρατος πο26. 1462 a7.

σωστικός. τὸ ποιητικὸν ἢ σωστικόν τζ12. 149 b34. σωστικὸν ϗ ποιητικὸν ἀγαθȣ̃ ημα2. 1183 b36. ἡ δικαιοσύνη νόμων σωστική τζ12. 149 b33. τὸ ἴσον σωστικόν πως ὁμονοίας κ5. 397 a3. ἡ θάλαττα σωστικωτέρα τȣ̃ θερμȣ̃ πκγ7. 932 b3.

σώτειρα. τὰ τῆς σωτείρας ἱερά Ργ18. 1419 a3.

σωτὴρ ἁπάντων ὁ θεός κ6. 397 b20. 7. 401 a24.

σωτηρία φθορὰ ἐναντίον Πε8. 1307 b30. τὸ πάσχειν τὸ μὲν φθορά τις ὑπὸ τȣ̃ ἐναντίȣ, τὸ δὲ σωτηρία τȣ̃ δυνάμει ὄντος ψβ5. 417 b3. τὰ ὀνόματα τίθενται (τῇ ἑβδόμῃ) ὡς πιστεύοντες μᾶλλον τῇ σωτηρίᾳ Ζιη12. 588 a10. — αἰσθήσεις τοῖς πορευτικοῖς σωτηρίας ἕνεκα αι1. 436 b20. ὑπάρχει ὁ

ἐγκέφαλος τοῖς ζῴοις πρὸς τὴν τῆς φύσεως ὅλης σωτηρίαν sim, πρὸς σωτηρίαν, σωτηρίας χάριν, σωτηρίας ἕνεκεν Ζμβ7. 652 b7. 8. 653 b34. 9. 654 b35, 655 b7. 11. 657 a35. 16. 659 b27. γ9. 672 a15 al. περὶ τιμὴν ἢ χρήματα ἢ σωτηρίαν Ηε4. 1130 b2. cf Πγ4. 1276 b26, 28. — ὁδῶν σωτηρία ϗ διόρθωσις Πζ8. 1321 b21. — περὶ σωτηρίας τῶν πολιτειῶν, τίνες φθοραὶ ϗ τίνες σωτηρίαι τῶν πολιτειῶν Πε8. δ2. 1289 b24. ε1. 1301 a23. ζ1. 1317 a38. ἐν τοῖς νόμοις ἡ σωτηρία τῆς πόλεως Ρα4. 1360 a20. ἀκρόπολις σωτηρίας (ἡ ῥητορική) ρ1. 1421 a1. — ἐπὶ σωτηρίᾳ γε τῆς ἀληθείας Ηα4. 1096 b14. — τὸ αὔταρκες ϗ ἡ σωτηρία (i e τὸ ἀίδιον b16) Μν4. 1091 b18 Bz. σωτηρία τῶν ἄστρων, τοῦ οὐρανοῦ μβ2. 355 a20. Οβ1. 284 a20. ὁ θεὸς συνέχων τὴν τῶν ὅλων ἁρμονίαν ϗ σωτηρίαν κ6. 400 a4, cf 397 b16, 398 a4, b10.

σωτήριος. σωτήρια τῆς ἀρχῆς Πε11. 1314 a13. ἐλπὶς τῶν σωτηρίων Ρβ5. 1383 a17.

σωφρονίζειν. ἡ φρόνησις σωφρονίζουσα τὰ πάθη ημα35. 1198 b20. πῶς καθίστανται μᾶλλον ϗ σωφρονίζονται τῶν γυναικῶν αἱ πρὸς ὁμιλίαν ἀκόλαστοι Ζιη1. 582 a26.

σωφρονικός τβ11. 115 b15. οἱ πρεσβύτεροι σωφρονικοί Ρβ13. 1390 a14. σωφρονικὸς εὐθὺς ἐκ γενετῆς Ηζ13. 1144 b5.

Σωφρονίσκος, υἱὸς Σωκράτους f 84. 1490 b12.

σωφροσύνη, ἀρετὴ ἐπιθυμητικοῦ τε6. 136 b13. ἡ σωφροσύνη συμφωνία τδ3. 123 a34. ζ2. 139 b33. def, opp ἀκολασία Ρα9. 1366 b13. def αρ1. 1249 b27. 2. 1250 a7. 4. 1250 b6-12. ἡ σωφροσύνη μεσότης ἀκολασίας ϗ ἀνωνύμου Ηβ7. 1107 b4-8. μεσότης ἀκολασίας ϗ ἀναισθησίας ηεβ3. 1221 a2. γ2. 1231 a38. ημα22. 1191 a37. etymol ὡς σώζουσα τὴν φρόνησιν Ηζ5. 1140 b11. dist ἐγκράτεια Ηη11. 1151 b13. περὶ σωφροσύνης Ηγ13-15. ηεγ2. ημα22. ὅσα περὶ σωφροσύνην πκη1. 949 a24-8. 950 a19. — ἀνδρὸς ϗ γυναικὸς ἑτέρα σωφροσύνη Πγ4. 1277 b21. σωφροσύνη περὶ τὰς γυναῖκας Πβ5. 1263 b9. σωφροσύνη, dist δικαιοσύνη ἀρχική Πγ4. 1277 b17.

σώφρων (cf σωφροσύνη), dist ἐγκρατής Ηη11. 1152 a1 (cf 2. 1145 b14). ημβ6. 1203 b12. σώφρονος ἔργα τίνα Ηε3. 1129 b21. τὰ θηρία οὔτε σώφρονα οὔτ' ἀκόλαστα λέγομεν Ηη7. 1149 b31. πράττειν τὰ σώφρονα Ηβ3. 1105 a28. ημα34. 1193 b4. τὸ πρῶτον σῶφρον ἴδιον τοῦ ἐπιθυμητικοῦ τε8. 138 b4. — λίθος σώφρων ἐν Μαιάνδρῳ καλούμενος κατ' ἀντίφρασιν θ167. 846 b26. — σωφρόνως ζῆν Πβ6. 1265 a30-35. τῇ οὐσίᾳ σωφρόνως ϗ ἐλευθερίως χρῆσθαι ἔστιν Πβ6. 1265 a37.

Σώφρων. Σώφρονος ϗ Ξενάρχου μῖμοι πο1. 1447 b10. f 61. 1486 a3. cf Bernays Trag p 186.

T

ταγή. πότε ϗ τί παρὰ τῶν σατραπῶν ἐν τῇ ταγῇ ἐκλαβόντι αὐτῷ (τῷ βασιλεῖ) λυσιτελήσει διατίθεσθαι οβ1345 b25. cf Hesych s v ταγή.

τάγμα. 1. lex, institutum, τάγμα ὀλιγαρχικόν, δημοκρατικόν Πδ9. 1294 b6. — 2. vectigal, τάγμα τι ἀνατιθέναι εἰς τὸ ἱερόν οβ1349 a24.

ταινία. 1. redimiculum. ὅταν τις αὐτὰ (τὰ χαλκεῖα) ταινίᾳ διαδήσῃ, παύεσθαι συμβαίνει τὸν ἦχον ακ802 a40. — 2. piscis. ἡ καλουμένη ταινία δύο βράγχια ἔχει Ζιβ13. 504 b33. (tainia Thomae, vitta Gazae Scalig. cf C II 789. Cepola taenia *Bloch* (C rubescens *Cuv*) St. Cr. K 476. KaZι 76, 7. Monochirus Pegusa *Risso* Bsm in indice ad Schol Theocr Nic Opp ed Did p 659. Cobitis taenia AZι I 141, 69. cf M 277.)

ταλαιπωρία. λεπτύνουσι (τὰ πρόβατα) οἱ ὁδοὶ ϗ αἱ ταλαιπωρίαι Ζιθ10. 596 a30.

ταλαίπωρος, syn σκληρός, κακοπαθητικός ηεβ3. 1221 a21. — ταλαιπώρως ζῆν Πβ6. 1265 a32.

ταλαντεύειν. trans, διὰ τὸ ταλαντεύεσθαι (τὴν θάλατταν κατὰ τὰς στενότητας) δεῦρο κἀκεῖσε πολλάκις μβ1. 354 a8. — intr, οὕτω γὰρ αὐτῶν ἀνιστάζειν τε δύναται τὸ βάρος ϗ μὴ ταλαντεύειν ἐπὶ θάτερα μᾶλλον Ζπ8. 708 b14.

ταλαντιαῖος. ἐν ἀέρι βαρύτερον ἔσται ταλαντιαῖον ξύλον μολίβδου μναϊαίου Οδ4. 311 b3. — ταλαντιαίους καθιστάναι τοὺς ἐγγύους τῶν εἴκοσι ταλάντων οβ1350 a19.

τάλαντον. τάλαντα ἆραι ἑκατόν Οα11. 281 a9. τὸ τάλαντον (in voc Homerico ἀτάλαντος) πῶς ἐξηγεῖται Ἀριστοτέλης f 138. 1501 b8, 15, 18. — ὁ ἕνα προδοὺς ϗ πόλιν, ὥσπερ ὁ ὀβολὸν ἀποστερήσας ϗ τάλαντον πκθ6. 950 b26. τὸ Σικελικὸν τάλαντον ἐλάχιστον ἴσχυσεν f 547. 1568 b27.

ταλάντωσις. τὴν ἐν τῷ πελάγει μικρὰν ταλάντωσιν ἐκεῖ (διὰ τὴν στενότητα τῆς γῆς) φαίνεσθαι μεγάλην μβ1. 354 a11. cf Meineke vind Strabon 27.

ταλαρίσκος, τάλαρος. ἐάν τις χειμῶνος φυτεύσῃ σπέρμα σικύου ἐν ταλαρίσκοις . . ., ἐὰν ὡς ἔχει ἐν τοῖς ταλάροις εἰς τὴν ἱκνουμένην ὥραν εἰς τὴν γῆν φυτεύσῃ πκ14. 924 b11, 13.

Ταλθύβιος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Ταλθυβίου f 596. 1576 b25.

ταμίαι ϗ ἀποδέκται Πζ8. 1321 b33. ταμίαι τῶν ἱερῶν χρημάτων Πζ8. 1322 b25. οἱ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ταμίαι τί πράττουσιν f 402. 1545 a22, 27, 29, 34. προσόδων ταμίαι κ6. 398 a24. ταμίας ἐφ' ἑκάστῃ τῶν νεῶν οβ1347 b10.

ταμιεία πλείονος ἀρετῆς δεῖται Πε9. 1309 b7. (τῶν μυρμήκων ἔστιν ἰδεῖν) τὴν ἀπόθεσιν τῆς τροφῆς ϗ ταμιείαν Ζιι38. 622 b26.

ταμιεῖον. ἡ τοῦ ταμιείου θέσις οα6. 1344 b33. ὕμνουν οἱ θεσμοθέται ἐπὶ τοῦ λίθου ὑφ' ᾧ τὰ ταμιεῖα f 374. 1540 b1.

ταμιεύειν ϗ τὰς μεγίστας ἀρχὰς ἄρχειν Πγ11. 1282 a31. — med, ὅταν ὑπολίπωσιν αἱ βάλανοι, ἀποκρύπτουσα (ἡ κίττα) ταμιεύεται Ζιι13. 615 b23. ὅπως ταμιεύηται ἡ φύσις ϗ μὴ ἀθρόος ᾖ ἡ ἔξοδος τοῦ περιττώματος Ζμγ14. 675 b21. τὸ μαλακὸν ὄργανον δύναται ταμιεύεσθαι ϗ παντοδαπὸν γίνεσθαι Ζγε7. 788 a30, 32. ὁ πνεύμων ταμιεύεται ὡς ἂν βούληται διὰ τὴν μαλακότητα ακ800 b18. (ὁ πορφυρίων) τῶν λαμβανομένων εἰς τὸν πόδα ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας f 272. 1527 a39. πάντα κατεργάζεται τῇ θερμότητι ταμιευόμενα (?) πλ1. 953 b22. — pass, οὐχ ὥσπερ ἐξ ἀγγείου ταμιευόμενον εἶναι πηγήν μβ1. 353 b21. cf α13. 350 b27. ταμιευομένης ἐκ τῆς λεκίθου τῆς τροφῆς αὐτοῖς Ζγδ4. 770 a21.

Ταναγρικός. Ἀριστόδικος ὁ Ταναγρικός f 367. 1539 b37.

Τάναϊς μα13. 350 a24. 14. 353 a16. κ3. 393 b26, 30.

ταναός. ταναώτερον (Emp 224) αι2. 437 b30.

ταξιαρχεῖν Πγ4. 1277 b11.

ταξιαρχίαι Πζ8. 1322 b3.

ταξίαρχος οβ1350 b10. κ6. 399 b7. οἱ δέκα ταξίαρχοι (Ἀθήνησι) τῶν ὁπλιτῶν προΐστανται f 374. 1540 b10. 391. 1543 a9. 392. 1543 a19.

τάξις, dist θέσις, σχῆμα, haec tria γένη τῶν ἐναντίων Φα5.

188a24. ΜΑ4. 985b17 (τάξις i q διαθιγή Democr). Κ6. 5a29, 32. τὰ ζῷα διαφέρει τῇ θέσει ἢ τῇ τάξει (τῶν μερῶν) Ζια6. 491a17. (μέρη) μετηλλαχότα τὴν τάξιν Ζια17. 496b19. ὁ ἀὴρ πῶς ἔχει τάξει πρὸς τἆλλα τὰ λεγόμενα στοιχεῖα μα3. 339b5. τάξις οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ ΜΖ12. 1038a33 Bz. οὐχ ἡ τυχοῦσα τάξις ϗ σύστασις Οα10. 280a17. τάξις πᾶσα λόγος Φθ1. 252a13 (cf τάξεις ϗ ἀριθμοί, τάξις ϗ ἠρεμία ηεα8. 1218a19, 23). εὐμνημόνευτα ὅσα τάξιν τινὰ ἔχει μν2. 452a3. τάξεις ὀνομάτων τέσσαρες ρ24. 1434b38. περὶ τάξεως λόγου, τῶν τοῦ λόγου μερῶν Ργ13-19. β26. 1403b2. ρ30-38. περὶ τάξεως ϗ πῶς δεῖ ἐρωτᾶν Τθ. — κατ' ἐνιαυτὸν ἢ κατά τινα ἄλλην τάξιν ἢ χρόνον ἄρχειν Πβ2. 1261a34. τὰ συμβόλαια ϗ τὰς τάξεις κατὰ συνθήκας κοινὰς γίγνεσθαι ρ3. 1424b29. αἱ περὶ τῶν πολεμικῶν ἐμπειρίαι ϗ τάξεις Πδ13. 1297b21. τῶν μοναρχιῶν ἡ κατὰ τάξιν τινὰ βασιλεία, ἡ ἀόριστος τυραννίς Ρα8. 1366a2. — ἡ τάξις νόμος, ὁ νόμος τάξις ἐστίν, ἡ τάξις τῶν νόμων Πγ16. 1287a18. η4. 1326a30. β10. 1271b29, 32. 5. 1263a23 (cf ἄδικον τάξει, opp φύσει Ηε10. 1135a10). ἡ πολιτεία τῆς πόλεως τάξις, τάξις ταῖς πόλεσι περὶ τὰς ἀρχάς ἐστιν, ἡ τάξις πᾶσα τῆς πολιτείας, ἡ πολιτικὴ τάξις Πγ6. 1278b9. δ1. 1289a15. 3. 1290a8. ε7. 1307b18. β8. 1269a10. cf β6. 1264b31. 10. 1272a4, 10. γ11. 1281b39. δ1. 1289a1. ζ1. 1316b32. η2. 1324a24. ἐν τῇ πόλει ὅταν ἅπαξ στῇ ἡ τάξις Ζκ10. 703a31. ἡ βελτίστη, ἀρίστη, ὀλιγαρχικὴ τάξις Πε9. 1309b33. β9. 1269a32. δ11. 1296a40. 14. 1298b5. τάξις Κρητική, Λακωνική, Καρχηδονίων, Ἱπποδάμου Πβ10. 1271b40. 11. 1273a21. 8. 1268a15. δ9. 1294b21. ἀρχαία τῶν συσσιτίων ἡ τάξις Πη10. 1329b6. — ἡ τοῦ κόσμου τάξις ἀίδιός ἐστιν Οβ14. 296a34. cf Μλ10. 1075a13, 14. καταστῆσαι εἰς ταύτην τὴν τάξιν τὸ πᾶν Φβ4. 196a28. Ογ2. 300b23. ἡ τάξις ϗ ὁ κόσμος Ογ2. 301a10. cf β12. 292a12. ἡ φύσις αἰτία πᾶσι τάξεως Φθ1. 252a12. Ογ2. 301a5. ἀεὶ τὸ κατὰ φύσιν ἔχει τάξιν Ζγγ10. 760a31. κατά τινα τάξιν νομίζειν χρὴ ταῦτα γίγνεσθαι ϗ περίοδον μα14. 351a25. cf 9. 347a5. β3. 358a25, 26. παρὰ τὴν τάξιν ταύτην, syn παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Ζγδ4. 770b14, 12. διὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς τάξιν τῆς συστάσεως (τοῦ τῶν ζῴων σώματος) Ζγδ8. 776b5. — τὰ γυμνάσια ἔχει τὴν τάξιν (locum) ἐνταῦθα Πη12. 1331a37, b6. ἕκαστα τῶν ζῴων ἐν τοῖς οἰκείοις τόποις ἔχει τὴν τάξιν αν13. 477a31. λαβεῖν τὴν τοῦ ἀνδρὸς τάξιν, εἶναι ἐν ἀρετῆς τάξει ημα34. 1194b15. 35. 1198a27. 2. 1183b35. ἡ ἑτέρα συστοιχία ἐν τῇ τοῦ αἱρετοῦ (ἑτέρου Bk) τάξει ηεη12. 1245a2. τὴν τάξιν ἀπέλαβεν ἐν τοῖς ὁμοιομερέσι νῦν Ζμβ9. 655b22. τὸ τέταρτον γένος βούλεται κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς εἶναι τάξιν Ζγγ11. 761b17. ὁ λὶψ ἐκ τῆς χειμερίου τάξεως πκς26. 943a1. τὸ θῆλυ ϗ δοῦλον τὴν αὐτὴν ἔχει τάξιν, opp διώρισται Πα2. 1252b6, 1. φανερὰ τῶν ἱερέων ἡ τάξις Πη9. 1329a28. — τάξις militum κ6. 399b7. λείπειν τὴν τάξιν Ηε3. 1129b20. — τάξεις ci Spgl, πράξεις Bk ρ2. 1421b17.

ταπεινός. σῶμα ἐκ βαθέος ϗ ταπεινοῦ ΜΑ9. 992a13. μ9. 1085a11. ν2. 1089b13. χώρα ταπεινοτέρα ϗ κοιλοτέρα μα14. 352b32. — θεωρία ταπεινοτέρα, opp τιμιωτέρα Ζμα1. 639a1. ἐπὶ τὸ ταπεινότερον, opp ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον ρ3. 1423a32, b24. — οἱ δεόμενοι, οἱ ἐν ἐνδείᾳ ταπεινοί, ταπεινότεροι Ρβ3. 1380a28. Πδ11. 1295b18. ἐν τοῖς ταπεινοῖς σεμνύνεσθαι φορτικόν Ηδ8. 1124b22. οἱ ταπεινοὶ κόλακες Ηδ8. 1125a2. ταπεινὸς πρὸς τὰς ὀλιγωρίας ηεγ3. 1231b12. διάνοια ταπεινή Πθ2. 1337b14. δυσχέρειαι μικραὶ ϗ ταπειναί ρ3. 1425a30. — λέξις ταπεινή, opp κεκοσμημένη Ργ2. 1404b6. πο22. 1458a32. coni σαφής πο22. 1458a18. λέξεως ἀρετὴ μήτε ταπεινὴν μήτε ὑπὲρ τὸ ἀξίωμα, ἀλλὰ πρέπουσαν εἶναι Ργ2. 1404b3. — ταπεινῶς ὁμιλεῖν ἔργον κολακείας Πε11. 1313b41. — ταπεινῶς λέγειν, opp ἀγαμένως Ργ7. 1408a19.

ταπεινότης. Θεμιστοκλεῖ οὐκ ἔπρεπε, διὰ τὴν προϋπάρξασαν ταπεινότητα ηεγ6. 1233b13. — syn μικροψυχία Ρβ6. 1384b4. cf αρ7. 1251b15, 25.

ταπεινοῦν. οἱ Ἀθηναῖοι ἐταπείνωσαν τοὺς Χίους παρὰ τὰς συνθήκας Πγ13. 1284a41. ταπεινοῦν, opp αὐξάνειν ηεη11. 1244a6. ταπεινοῦν τῷ λόγῳ, opp αὐξάνειν, syn διασύρειν ρ3. 1425a26. 4. 1426a19. 18. 1432a39. 37. 1443a10. — οἱ ταπεινούμενοι πρός τινα ϗ μὴ ἀντιλέγοντες Ρβ3. 1380a21. τεταπεινῶσθαι ὑπὸ τοῦ βίου, opp μεγαλόψυχον εἶναι Ρβ12. 1389a32. 13. 1389b25. Πε11. 1315b6.

ταπείνωσις, opp αὔξησις Ζμδ10. 689a25. — rhet, ταπείνωσις διὰ τίνων γίγνεται ρ4. 1426a19-b20. ταπεινώσεις, opp αὐξήσεις ρ7. 1428a2. cf 4. 1425b39.

Ταπροβάνη πέραν Ἰνδῶν κ3. 393b14. cf Humboldt krit Unters I 116.

τάρανδος (v l τάρανδρος, τάνανδρος) descr θ30. 832b8. f 332. 1534a3. cf Rose Ar Ps 364. S Theophr IV 812. (Cervus alces *L* Beckm p 68.)

Ταραντῖνοι θ78. 836a6. 106. 840a11. f 571. 1572a7. instituta publica ΠΖ5. 1320b9. Ταραντίνων πολιτεία f 548.

Τάρας θ32. 832b21. 106. 840a6. σ973b14. f 238. 1521b36. περὶ Τάραντα Ζι48. 631a10. res publicae Πδ4. 1291b23. ε3. 1303a3. 7. 1306b31. ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἐντετυπῶσθαι Τάραντα τὸν Ποσειδῶνος δελφῖνι ἐποχούμενον f 548. 1568b36.

ταράττειν. ὅταν θηρεύωσι, ταράττουσι τὸ ὕδωρ Ζιθ2. 592a6. δύσεις καθαραί, τεταραγμέναι πκς8. 941a2. οἱ ἄνεμοι ταράττουσιν οἱ ἐξ ἐναντίας τὰ ὄμματα πε13. 882a10. 37. 884b31. τὸ φάρμακον πρὶν ταράξαι (τὴν κοιλίαν) καταφέρεται πα43. 864b23. ἐνίοις ὅταν δείσωσιν ἡ κοιλία ταράττεται Ζμδ5. 679a26. ταράττεται ὁ ἐγκέφαλος Ζγε1. 780a23. ταράττονται συλλαβοῦσαι αἱ πλεῖσται τῶν γυναικῶν Ζγδ6. 775b10. ταράττεται ἡ τῶν ὀρνέων πτέρωσις ἐν ταῖς ἀρρωστίαις Ζιθ18. 601b6. ὅτε δὲ τεταραγμέναι φαίνονται αἱ ὄψεις ϗ τερατώδεις ϗ οὐκ ἐρρωμένα τὰ ἐνύπνια εν3. 461a21. οἱ ἔνωχροι ϗ τεταραγμένοι τὸ χρῶμα δειλοί φ6. 812a17. ταράττει τὴν διάνοιαν ϗ τὴν αἴσθησιν Ζμγ10. 672b30. τεταραγμένου ϗ φοβουμένου (τοῦ βονάσου), opp ἀταράκτου ὄντος Ζι45. 630b11. — οὐ δεῖ ταράττεσθαι, μή τις φήσῃ Κ8. 11a20 Wz. οὐ δεῖ ταράττεσθαι ὅτι κτλ Φθ7. 261b16. μὴ ταραττέτω ἡμᾶς Κ5. 3a29. ταραττόμενοι ἧττον δύνανται φυλάξασθαι τι15. 174a20 (cf ταραχή, θορυβεῖν).

ταραχή. τοῦ πνεύματος ϗ τῆς ταραχῆς ὁ ἥλιος αἴτιος, opp αἰθρία πκε7. 938b6, 5. ἐν τοῖς τικτομένοις (τὰ μόρια) ἔχει πολλὴν ϗ παντοδαπὴν ταραχὴν Ζγδ4. 771a11. διὰ ταραχὴν ϗ φλεγμασίαν αἱματικὴν εν2. 460a6. ἀπεψία διὰ τὴν ταραχήν, ἣ γίνεται διὰ τὴν ποικιλίαν τοῦ ὕδατος πα16. 861a12. μετὰ ταραχῆς προσφέρεσθαι σιτίον πκ34. 926b25. ταῖς γυναιξὶ μὴ γινομένης τῆς καθάρσεως ταραχὴν παρέχει Ζγδ6. 775b8, cf νόσοι συμβαίνουσιν b9. — ταραχαὶ πολιτικαὶ ϗ στάσεις πρὸς ἀλλήλους Πε2. 1302a22. cf Ζγα18. 724a33. — καθίσταται ἡ ψυχὴ ἐκ τῆς φυσικῆς ταραχῆς Φη3. 247b18, 27, 248a1, 26. γίνονται φανεραὶ (αἱ αἰσθήσεις) καθισταμένης τῆς ταραχῆς εν3. 461a8. ὁ φόβος, ἡ αἰσχύνη ἐστὶ λύπη τις ἢ ταραχή Ρβ5. 1382a21. 6. 1383

b14. 9. 1386 b24. — τὰ πράγματα ταῦτα οὐκ ὄντα ἀληθῆ παρέχει τὴν ταραχὴν αὐτοῖς Mμ9. 1086 a2. ταῦτα πολλὴν ἔχει ταραχήν Πβ8. 1268 b4. τὴν πολυμάθειαν πολλὰς ταραχὰς ποιεῖν f 51. 1484 a39. omisso subiecto πολλὴν ἔχει ταραχήν Πβ4. 1262 b27.

ταραχώδης. αἱ μεταβολαὶ πάντων ταραχώδεις μβ5. 361 b34. ὥρα ταραχώδης ϗ ἀνώμαλος πκϛ13. 941 b32. πέψις ταραχώδης πα15. 861 a6. ἀνωμαλία περὶ τὸ σῶμα ταραχώδης πκζ3. 948 a12. — λύπη ταραχώδης ὁ φθόνος Pβ9. 1386 b18 (cf ταραχή). — ταραχώδης ἡ κρίσις, ἡ σκέψις Πβ8. 1268 b11. θ2. 1337 a40.

ταριχεία. ταὐτὸ τοῦτο δρῶσι περὶ τὰς ταριχείας μβ3. 359 a16. οἱ θύννοι εἰς ταριχείας φαῦλοι οἱ γέροντες Ζιθ30. 607 b28.

ταριχεύειν. ταριχεύοντες τοὺς θύννους θ136. 844 a31. ταριχεύειν, syn ἁλίζειν πκα5. 927 a36. σώζεται ἄσηπτα τὰ τεταριχευμένα πκα5. 927 a39. τῶν μυρρινῶν ταριχευομένων, μὴ τεταριχευμένων πκ31. 926 a34. 33.

ταριχηραὶ ὀσμαί, κεράμιον ταριχηρόν Ζιδ8. 534 a19, 21.

τάριχος. ἡ τοῦ ταρίχου ὀδμή πκη7. 950 a15.

ταρσὸς τοῦ ποδός Ζιγ2. 512 a7, 17. cf Daremberg not et extraits I 135, 125. Da I 48.

Τάρταρος, πηγὴ τῶν ὑδάτων μβ2. 356 a1, 18. cf Πλάτων p 598 b22. ἀπειλῆς ἕνεκα τοῖς ἐν ταρτάρῳ (Pythag) Aδ11. 94 b34.

Ταρτησσὸς ποταμός μα13. 350 b2. — Φοίνικες ἐπὶ Ταρτησσὸν πλεύσαντες θ135. 844 a17.

τάσις. πάντα διαφέρει ταῖς πρότερον εἰρημέναις διαφοραῖς, τάσει, ἕλξει, θραύσει, σκληρότητι, μαλακότητι μδ12. 390 b7. τὸ νεῦρον (ἡ ἀορτή, ὁ στόμαχος al) ἔχει τάσιν, τάσιν πολλήν, τοιαύτην Ζιγ5. 515 b16, a31. α16. 495 b23. Zμβ6. 652 a19. 8. 654 a16. 13. 657 b15. πε14. 882 a18. ἡ τάσις τῶν πόρων Zγε7. 788 a3. ὁ οἰσοφάγος, ἔχων νευρώδη τάσιν Zμγ3. 664 a32. (τῶν μορίων) τὰ μὲν τάσιν ἔχειν δεῖ τὰ δὲ κάμψιν Zμβ1. 646 b19. τὸ ἀσφαλὲς ϗ τὴν τάσιν (δεῖ εἶναι) ἐν τοῖς ὄπισθεν Zμδ10. 690 a18. πρὸς τὴν ἰσχὺν ϗ τὴν τάσιν χρησιμώτερον Zμγ10. 672 b26. ἐν τῇ καταπόσει τῇ τάσει τοῦ οἰσοφάγου γίνεται ἡ χάρις Zμδ11. 691 a1.

τάττειν, sensu locali, τὰ πνεύματα τοῦτον τέτακται τὸν τρόπον μβ6. 364 a5, 27. εἰς τὴν σφαῖραν τάξαι sim μα8. 346 a33. 3. 340 a19. τέτακται τὰ αἰσθητήρια τῇ φύσει καλῶς· τὸ τῶν ὀσμῶν αἰσθητήριον ἐνίοις κατὰ τὴν γλῶτταν τεταγμένον sim Zμβ10. 656 b27. δ6. 683 a1. γ8. 671 a29. — iubere, instituere, οὕτω τάττει ὁ λόγος Hγ15. 1119 b17. de institutis publicis et legibus sim τὴν νομοθεσίαν τοῦ σχολάζειν ἕνεκεν τάττειν Πη14. 1334 a5. τοῖς ἐλευθέροις ἡ βελτίστη τροφὴ τέτακται Zγβ6. 744 b18. τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου τεταγμένα Hε15. 1138 a6. τὰ ταττόμενα νόμιμα Πη2. 1325 a11. τάττειν τὰ περὶ τὰ τέκνα sim Πβ4. 1262 b6. 7. 1266 a37. ε8. 1308 b32. τάττειν ζημίαν, τίμημα, ἀξίαν Πδ9. 1294 a38, 39. 13. 1297 a38. 14. 1298 b17. ε6. 1306 b9. Hι1. 1164 a22, b9, 16. εἰσφέρειν τὸ τεταγμένον Πβ10. 1272 a14. τεταγμένα ἐλάμβανον οἱ παράσιτοι f 510. 1561 b23. τάξασθαι τὴν ταφήν Πβ12. 1274 a39. ἀρχαὶ τεταγμέναι ἐπί τινι, ἐν σχήματι μείζονι, οἱ ὑπὸ τὴν τῆς βασιλείας ἡγεμονίαν ταττόμενοι, δούλους τάττειν πρὸς ὑπηρεσίας Πδ14. 1298 a23. 15. 1299 a24. ε7. 1307 b13. ζ8. 1322 a32. ρ1. 1420 a21. universe τετάχθαι dicuntur, quaecunque normae cuidam et legi subiecta sunt, ὅθεν τέτακται τῶν τοιούτων ἀκολουθεῖν Pα10. 1369 a26. φύσει ὅσων ἡ αἰτία ἐν αὐτοῖς ϗ τεταγμένη Pα10. 1369 b1. αἱ ἀρχαὶ ἢ τεταγμέναι ἢ ἄτακτοι· εἰ τεταγμέναι αἱ ἀρχαί, ἢ ἐξ ἑαυτῶν ἐτάχθησαν ἢ ὑπὸ ἔξωθέν τινος αἰτίας f 16. 1476 b44, 1477 a2. τὸ τεταγμένον ϗ τὸ ἀεὶ ὡσαύτως ημβ8. 1207 a3. τὸ τεταγμένον ϗ τὸ ὡρισμένον πολὺ μᾶλλον φαίνεται ἐν τοῖς οὐρανίοις ἢ περὶ ἡμᾶς Zμα1. 641 b18. cf Zγε1. 778 b3. ἀκριβῶς ἡ περίοδος οὐ τέτακται ταῖς γυναιξίν Zγβ4. 738 a17. τὸ τεταγμένον, opp τὸ ἄτακτον Oα10. 280 a8. αι3. 440 a4. ψυχή, ἠρεμαίαις ϗ τεταγμέναις κινήσεσι χρωμένη αρ8. 1251 b27. χώρα τεταγμένη, χρόνοι τεταγμένοι Γβ10. 337 a15. μβ2. 355 a28. τεταγμένως συμβαίνειν, γίγνεσθαι sim μβ3. 358 a2. Pα10. 1369 a34. κ5. 397 a13. πιθ38. 920 b34. κϛ12. 941 a38. — τάττειν de notionum ordine logico, εἰς ταὐτὸ τάττειν τὴν εὐτυχίαν τῇ εὐδαιμονίᾳ Hα9. 1099 b7. τάττειν τὴν ἕξιν εἰς τὴν ἀκολουθοῦσαν δύναμιν τδ5. 125 b21. εἰς ταύτας τάξειεν ἄν τις τὴν ξενικὴν φιλίαν Hθ14. 1161 b15. cf ημβ8. 1207 a13. Πθ3. 1338 a14. 5. 1339 a20, b14. ηεα4. 1215 a32. Πλάτων τὴν σοφιστικὴν περὶ τὸ μὴ ὂν ἔταξεν Mε2. 1026 b15. ἡ βασιλεία τέτακται κατὰ τὴν ἀριστοκρατίαν Πε10. 1310 b32. ἡ κατὰ τὴν ὅλην ἀρετὴν τεταγμένη δικαιοσύνη Hε5. 1130 b19. τεταγμένον κατὰ τὸ εἶναι, syn λεγόμενον κατὰ τὸ εἶναι τε7. 137 a31-33. τὰ ἑτερογενῆ ϗ μὴ ὑπ' ἄλληλα τεταγμένα K3. 1 b16. — τακτός. ἀπό τινος τακτοῦ, opp ἀπὸ παντός τε1. 128 b37. τακτὸν ἐπικεφάλαιον δοῦναι οβ1348 a32. κατά τινας χρόνους τακτοὺς ϗ τοὺς αὐτοὺς ἀεί Ζιθ15. 599 b4.

Ταυλαντίνων (coni ed Ddt pro Ἀτλαντίνων) χώρα θ127. 842 b14. — Ταυλάντιοι ἐν Ἰλλυριοῖς θ22. 832 a5.

ταυρᾶν. αἱ βόες ταυρῶσιν (v l ταυριῶσιν) Zιζ18. 572 a31.

Ταυρομένιον. περὶ Ταυρομένιον ἀκούεσθαι βροντῇ παραπλήσιον ψόφον f 591. 1574 a19.

ταῦρος, cf βοῦς. — μέγεθος Ζιι45. 630 a21. κέρατα, ὀρύττει Ζιδ11. 538 b23. ι45. 630 b6. Zμγ1. 662 a3. πι36. 894 b23. ὁ Αἰσώπου Μῶμος διαμέμφεται τὸν ταῦρον Zμγ2. 663 a36. cf fab 155 Halm. αἷμα Ζιγ19. 520 a27, 521 a4. Zμβ4. 651 a4 (cf Oribas I 645). φωνή Zγε7. 786 b23, 787 b9. φ2. 807 a19. οἱ πρεσβύτεροι, ὁ νικῶν, μάχαι Zιζ21. 575 a16, 21. 18. 571 b21, 572 b16. ὁ ἐκτμηθείς Ζιγ1. 510 b3. Zγα4. 717 b3. πότε ἀπόλλυνται οἱ ταῦροι (τράγοι ci C), τοὺς ταύρους αἱ βόες οὐχ ὑπομένουσι Ζιι3. 611 a2 Aub. ε2. 540 a6. cf ζ18. 572 b4. θυμώδης ϗ ἐκστατικός, αὐθάδης, ἀνδρεῖος Zμβ4. 651 a2. φ6. 811 a14, b35. 2. 807 a19. ἄρκτος λύκος κόραξ πολέμιοι Ζιι1. 609 b1, 5. θ5. 594 b11-15. ταῦροι ἱεροί (βούμυκοι) πκε2. 937 b39, 938 a2. ταῦρος χρύσειος θ175. 847 b1. cf Su 59, 36. ταῦρος in v l (τράγος Bk) Zιζ19. 573 b32.

Ταῦρος ϗ Ταυρόσια (τὰ Ῥώσια ci Rose) ὄρη σ973 a18. f 238. 1521 b12.

ταυτοποιεῖν ἀλλήλοις Hθ14. 1161 b31.

ταυτότης ϗ ἐναντιότης Mβ1. 995 b21. ἡ ταυτότης ἑνότης τις Mδ9. 1018 a7. ἡ πρὸς ἐκεῖνα ταυτότης Hθ14. 1161 b31. ἡ ταυτότης τῶν β ϗ τῶν θ Aα28. 45 a22.

ταφή. οὕτω τάξασθαι τὴν ταφήν Πβ12. 1274 a39. χωρίον ἀφωρισμένον εἰς ταφήν ρ3. 1424 a35.

τάφος, dist ἱερόν Hδ6. 1123 a10. ὀβελίσκοι περὶ τὸν τάφον Πη2. 1324 b20. ἡ κάππαρις ἐπὶ τῶν τάφων πκ12. 924 a5. ἐπὶ τοῦ τάφου Ἰόλεω (cf Ἰόλεως p 343 b6) f 92. 1492 a42. χαῖρε δὶς ἡβήσας ϗ δὶς τάφου ἀντιβολήσας, Ἡσίοδ' f 525. 1563 b38. — τάφοι μέρος τιμῆς Pα5. 1361 a35.

τάφρος. ἐν ταῖς ὀχετείαις αἱ μέγισται τῶν τάφρων διαμένουσιν· αἱ τάφροι πρὶν ἢ τὴν ἰλὺν ἐξαιρεθῆναι Zμγ5. 668 a28, 35.

τάχα. ἀμφισβητοῦντες προστιθέασιν ἀεὶ τὸ ἴσως ϗ τάχα Ρβ13. 1389 b19. τάχα δὲ ϗ ἡ τοῦ πυρὸς φύσις, εἰ ἔτυχε, τοιαύτη τις ἐστίν· ἴσως γὰρ τὸ ὑποκείμενόν ἐστι καπνός Ζμβ2. 649 a20. sed saepe τάχα non tam dubitantis est, quam cum modestia quadam affirmantis (cf ἴσως p 347 b32), veluti Φε5. 229 a28 (syn ἴσως a29). θ1. 252 a10. Οβ13. 294 a12. μα9. 347 a7. 13. 349 a29. Ηα3. 1095 b30. 4. 1096 b35. 6. 1097 b24. 11. 1100 a31, 1101 a27. 13. 1102 a6. θ2. 1155 b17. ι7. 1167 b26. 8. 1168 b14. κ10. 1180 b23. Πγ11. 1281 a42. 15. 1286 b34. δ2. 1289 b18. τάχα ἂν c ind imperf φτα2. 817 a19. τάχα δὲ ἴσως πκβ14. 931 a31. λα19. 959 a30.

τάχος διχῶς λέγεται Μι1. 1052 b29. τάχος ϗ βραδυτὴς οὐκ εἴδη κινήσεως οὐδὲ διαφοραί Φε4. 228 b29. τάχος τῆς πυκνώσεως, τῆς ἐκκρίσεως, τῆς ξηρότητος μα12. 348 b11. γ1. 370 b9. β5. 361 b22. τῷ τάχει παραλλάττειν μα4. 342 a33. θᾶττον τάχος τοῦ μείζονος κύκλου Οβ8. 289 b35. τὸ τάχος ἕξει τὸ τοῦ ἐλάττονος πρὸς τὸ τοῦ μείζονος ὡς τὸ μεῖζον σῶμα πρὸς τὸ ἔλαττον Ογ2. 301 b11. — τοῖς ἐλάφοις τάχος (βοήθειαν ἡ φύσις) προστέθεικεν Ζμγ2. 663 a10. οἱ πένταθλοι πρὸς βίαν ϗ πρὸς τάχος ἅμα πεφύκασιν Ρα5. 1361 b11. γαστρίμαργα εἰς τάχος, dist εἰς πλῆθος Ζμγ14. 675 b28. — τὰ τάχη τὰ τῆς πληγῆς τὰ ἕτερα τοῖς ἑτέροις συνακολουθοῦντα ακ803 b32. — ὡς τάχος i q ταχέως: κατὰ βυθοῦ ὡς τάχος χωρεῖ ὁ ναυτίλος f 316. 1531 b27.

ταχυβάμων φ6. 813 b7.

ταχυγονία ϗ πολυγονία τῶν μυῶν Ζιζ37. 580 b27.

ταχυδρομία πε9. 881 b7.

ταχύνειν, intr φτβ7. 827 a14. 9. 828 b12.

ταχύς, opp βραδύς, def Φδ10. 218 b15. τὸ θᾶττον, θᾶττον κινεῖσθαι def Φζ2. 232 a25. δ14. 222 b33. μχ1. 848 b6. ατ968 a24. τοῦ θᾶττον φέρεσθαι αἰτίαι Φδ8. 215 a25. Οα8. 277 a29, b4. θᾶττον τὸ τοῦ μείζονος κύκλου τάχος Οβ8. 289 b34. τὸ ταχὺ ὀξὺν ποιεῖ τὸν ψόφον πια40. 903 b32. 6. 899 a26. 21. 901 a34. ιθ50. 922 b39. ταχεῖαν ποιεῖται τὴν μεταβολήν, τὴν κίνησιν Ζμβ16. 659 a5. 13. 657 b17. δ13. 696 b8. ἡ τοῦ βλεφάρου χρῆσις ταχεῖαν ἔχει τὴν ἐργασίαν Ζμβ13. 657 b33. ταχεῖα γίνεται ἡ ἐπιθυμία Ζμγ14. 675 a23. ταχεῖαν ποιεῖται τὴν αἴσθησιν Ζμβ7. 653 b6. ὅσα ταχείας ποιεῖται τὰς φαντασίας μα5. 342 b23. — οἱ ταχεῖς ϗ εὐμαθεῖς πότερον μνήμονες ἢ ἀναμνηστικοί μν1. 449 b8, 450 b8. — διήγησις ταχεῖα Ργ16. 1416 b30. — διὰ ταχέων. τὰ γεγονότα ἄρτι ἢ μέλλοντα διὰ ταχέων Ρβ8. 1386 b1. τὰ μὲν εὐθὺς τὰ δὲ διὰ ταχέων Ζιη10. 587 a29. cf 3. 583 b23. ζ1. 558 b21. — ταχύ adverb. πράττειν ταχύ, βουλεύεσθαι βραδέως Ηζ10. 1142 b4. βουλεύεσθαι ταχύ, opp πολὺν χρόνον Ηζ10. 1142 b27. ταχὺ γίνεσθαι φίλους, διδόναι τιμάς Ηθ7. 1158 a5. Πε8. 1308 b13. ταχὺ μεταβάλλειν, γελᾶν Ζμβ2. 649 a28. γ10. 673 a4. — ἐπεὶ θᾶττον Πγ13. 1284 a40. — ὅτε θᾶττον Ζιζ7. 563 b17. — τήκεσθαι πολὺ τάχιον f 248. 1524 a23. — ταχέως ἀπόλλυσθαι, ἀφανίζεσθαι Πδ11. 1296 a17. μβ2. 355 b13. — ὁρίζεσθαι πολιτικῶς ϗ ταχέως (παχέως interpretes et Schn) Πγ2. 1275 b25. — ὁ ἀὴρ παθὼν ταχέως ('fortasse'? cf Torstrik ad h l) αἰσθητὸς γίνεται ψβ12. 424 b18.

ταχυτής τῆς πήξεως, τῆς μεταβολῆς μα12. 348 b31. β3. 357 b34. ταχυτὴς θαυμαστὴ ϗ ὁμοία ῥίψει μα4. 342 a5. ἡ ὄψις ἡ τοῦ ἐλάττονος ὑπερέχει, ἡ δὲ ταχυτὴς ἡ τοῦ πλείονος Οα11. 281 a26. ἡ εὐθύτης (τοῦ ἐντέρου ποιεῖ) ταχυτῆτα ἐπιθυμίας Ζμγ14. 675 b26. — ὀξυφωνία ϗ ταχυτὴς Ηδ8. 1125 a16. τῶν ζῴων τισὶ ταχυτῆτα σώματος πρὸς σωτηρίαν ἡ φύσις δέδωκεν Ζμγ2. 663 a2. — διὰ ταχυτῆτα οὐκ ἀναμένουσι τὸν λόγον Ηη8. 1150 b27. — τὰς ταχυτῆτας ἐκ τῶν ἀποστάσεων ἔχειν τοὺς τῶν συμφωνιῶν λόγους Οβ9. 290 b21.

ταχυτόκος, opp ὧν πολυχρόνιος ἡ κύησις πι9. 891 b25.

Ταῴ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ οβ1350 b33, 1353 a20 (fort Ταχῷ, cf Schn ad h l, Ddf Steph thes).

ταώς. ταῶνος Ζιζ2. 559 b29. τῷ ταῷ Ζπ10. 710 a23. οἱ ταῴ (v l ταῶνες ταόνες) Ζιζ9. 564 a31. τοῖς ταῴς (v l ταοῖς ταῶσι) Ζπ10. 710 a6. descr Ζιζ9. 564 a25. f 274. 1527 b5. refertur inter τὰ φθονερὰ ϗ φιλόκαλα, τὰ ποικίλα τῷ γένει, τὰ μὴ πτητικά Ζια1. 488 b24. Ζγε6. 785 b23. χ6. 799 b11. Ζπ10. 710 a6. οὐροπύγιον, ὑπηνέμια Ζπ10. 710 a6, 23. Ζιζ2. 559 b29. (pavo vers Thom Gazae Scalig. paon C II 608. Pavo cristatus K 414. KaZι 18, 75. St. Cr. Lenz Zool der Gr u Röm 321. Su 139, 109. AZι I 109, 105.)

τέ adiunctivum. raro usurpatur ad coniungenda singula vocabula, veluti Ηθ8. 1158 b10, 13; saepe ad coniungendas enunciationes, veluti Ηγ4 1112 a9. δ7. 1123 b31. η14. 1153 b7. θ1. 1155 a11, 16, 30. ι1. 1164 b1, 4, 13. κ2. 1173 b4, 1174 a4 al. Zell II 116. ita ubi enumerantur plura deinceps argumenta, τέ usurpatur perinde fere atque ἔτι, ἔτι δέ Πε11. 1314 b28, 36, 1315 a4 (cf ἔτι 1314 b19, 23, 38, ἔπειτα b14). ἔτι τε Αγ24. 85 b18. praecipue series enumerandi clauditur per ὅλως τε ΜΑ1. 981 b7. 8. 989 a26. 9. 990 b17, 992 b18. β2. 997 a15. γ5. 1010 a20, b30. ι4. 1055 a22. μ4. 1079 a14. Πη1. 1323 b13. Αγ24. 85 b7. τζ13. 150 a15. ι10. 171 a1. Γα2. 315 a26. — τέ correlativum. rarius inter se opponuntur τέ ... τέ, veluti Ηβ2. 1104 a20. δ10. 1125 b8. ι11. 1172 a22. κ5. 1175 a20. 7. 1177 a21. Πη5. 1327 a4, longe frequentius τέ ... καί, ut opus non sit exempla afferre. interdum τέ ... καί usurpantur, ubi simplex καί exspectes, πεντήκοντά τε ϗ πέντε Μλ8. 1074 a11, 13. μεταξὺ τῶν δεῦρό τ' ἔσται ϗ αὐτῶν ΜΑ9. 991 b30. β1. 995 b17. 2. 997 b24, 29. cf Hartung Part I 100 sq. — a praeparativo τέ interdum ad alias particulas transitur, veluti τέ ... ἔτι Φη4. 248 a19-22, τέ ... ἔτι δὲ Ζιβ17. 508 a17, 18. Ρα1. 1355 a21, 24, τε ... δὲ ψβ11. 422 b23, 25. μτ1. 462 b20, 22. Μα2. 994 b18 Bz. ζ16. 1040 b6 Bz. θ3. 1046 b33, 35. Οα11. 281 a3. Πα8. 1256 a23, 29. τε ... ὁμοίως δὲ ϗ Πα8. 1256 a23, 29. β9. 1269 a36, 38. — τέ interdum ei vocabulo additur, quod utrique membro commune est, μεταξύ τε τῶν εἰδῶν ϗ τῶν αἰσθητῶν Μκ1. 1059 b6. αἵ τε γὰρ οὐσίαι πρῶται τῶν ὄντων, ϗ εἰ πᾶσαι φθαρταί, πάντα φθαρτά (i e αἱ γὰρ οὐσίαι πρῶταί τε ... ϗ) Μλ6. 1071 b5. αἵ τ' οἰκήσεις μεμηχάνηνται πρὸς τοὺς βίους ϗ τὰς σωτηρίας τῶν τέκνων (i e αἱ οἰκήσεις ... πρός τε τοὺς βίους ϗ τὰς σ) Ζιι11. 614 b31. φύσει τε ⟨γὰρ⟩ ἀρχικὸν πατὴρ υἱῶν ϗ πρόγονοι ἐκγόνων ϗ βασιλεὺς βασιλευομένων (i e φύσει γὰρ ἀρχικὸν πατήρ τε υἱῶν ϗ ...) Ηθ13. 1161 a18. insolentior etiam particulae τέ collocatio φαίνεται δὲ τὰ μιγνύμενα πρότερόν τε ἐκ κεχωρισμένων συνιόντα ϗ δυνάμενα χωρίζεσθαι πάλιν (i e συνιόντα τε ἐκ πρότερον κεχωρισμένων ϗ δ. χ. π.) Γα10. 327 b28. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ διαγωγήν τε (Bk^3 om τε, alii ci γε) παισὶν ἁρμόττει ϗ ταῖς ἄλλαις ἡλικίαις ἀποδιδόναι ταῖς τοιαύταις Πθ5. 1339 a29. cf η3. 1325 a19. α11. 1259 a13. τέ om Ideler cum codd H N μα7. 344 a7. — τὲ δή, sequente part καί Φα3. 186 a4. Ζγα21. 729 b8.

Πβ 5. 1263 b7, non sequente altero membro Ηθ 3. 1156 a17 Fritzsche, Zell. — τὲ γάρ apud Ar saepe ita usurpatur, ut particula τέ manifesto praeparativam vim habeat eamque sequatur καί, veluti Πα6. 1255 a28. 12. 1259 b1. β4. 1262 b7 al. sed aliquot locis (K8. 9 b35 Wz. Φα3. 186 b19. μβ8. 366 b3 codd HL. Ζγα21. 729 b9. β7. 747 a13. Ηθ13. 1161 a18. 16. 1163 a29. Πα8. 1256 a23. η14. 1338 a12) consopita particulae τέ vi praeparativa τε γάρ idem fere significare ac ꝁ γάρ vel γάρ contendunt Fritzsche ad Ηθ13. 1161 a18, Klotz ad Devar p 752; plerisque locis, licet non sequatur enunciatio ab ipsa particula καί exorsa, servari tamen vim praeparativam particulae τέ demonstrat Eucken I 17 sqq; sed relinquuntur certe loci quidam, in quibus coniunctis particulis τε γάρ non aliam apparet vim inesse, quam simplici γάρ vel ꝁ γάρ, veluti ψα2. 405 a2. Πη14. 1333 a1. ζ4. 1318 b32. Αγ9. 75 b41. Ζμγ1. 661 b28. cf Bz Zts f öst Gym 1867 p 672-682.

τέγγειν. γενομένη τοιαύτη (ἡ σὰρξ) τέγγει τοὺς ἱδρῶτας πβ32. 869 b25. — τέγγεσθαι, dist τήκεσθαι μδ9. 385 b23. — τεγκτόν, dist τηκτόν μδ9. 385 b13. περὶ τοῦ τεγκτοῦ μδ8. 385 a13. 9. 385 b13-26.

Τεγέα πο24. 1460 a32. εἰς Τεγέαν (Simonid fr 165 Bgk) Ρα7. 1365 a27. ἐκ Τεγέης Ἀγαπήνωρ f 596. 1576 b5. — Τεγεατῶν πολιτεία f 549. 550. οἱ λακωνίζοντες τῶν Τεγεατῶν f 550. 1569 a11, 15, 5.

τείνειν. trans, τῆς τριχὸς ἰσχυρῶς μὲν ὁμοίως δὲ πάντῃ τεινομένης Οβ13. 295 b32. χορδὴ τεταμένη νευρίνη Ζγε7. 787 b17. — αὐχένα ἔχει (τὰ ὄρνεα) τεταμένον τῇ φύσει Ζμδ12. 692 b20. περὶ τὸν διὰ παντὸς τεταμένον πόλον (Plat Tim 40 B) Οβ13. 293 b31. δι' αἰθέρος ἠνεκέως τέταται· πύματον κατὰ σῶμα τέτανται (Emp 439, 344) Ρα13. 1373 b17. αν7. 473 b10. διὰ τοῦ μέσου τείνεται φλέψ Ζιγ3. 513 b3. οἱ ὀμφαλοὶ τείνονται πι46. 896 a15. ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ τέταται φλὲψ πρὸς τὸν ὑμένα Ζιζ3. 561 b5. φλὲψ τεταμένη ἔκ τινος, διά τινος Ζιγ3. 513 b33. α17. 496 b14. οἱ ἀπὸ τῶν νεφρῶν τεταμένοι πόροι Ζια17. 497 a19 (cf καυλὸς ὁ ἐπὶ τὴν οὐρήθραν τείνων a20). σωφροσύνης (ἐστὶ) τὸ τετάσθαι περὶ τὸν βίον ὁμοίως ἔν τε μικροῖς ꝁ μεγάλοις αρ4. 1250 b10. — intr, φλέβες (πόροι, στόμαχοι al) τείνουσιν ἐκ τῆς καρδίας, εἰς τὸ στόμα, ἐπὶ τὴν οὐρήθραν, διὰ τῆς κοιλίας, ὑπὸ τοὺς μαστούς, παρὰ τὴν ῥάχιν sim Ζια11. 492 a20. 16. 495 a30. 17. 497 a15, 20. β17. 507 b15. γ2. 511 b32, 512 a10, 12, 13, 15, 27, 32. 3. 513 a23, b26. ζ3. 561 a23 al. πότερον ἀσκεῖν δεῖ τὰ χρήσιμα πρὸς τὸν βίον ἢ τὰ τείνοντα πρὸς ἀρετὴν ἢ τὰ περιττά Πθ2. 1337 a41. cf 5. 1339 a22. πρὸς ἀλήθειαν τείνει ταῦτα Ρα7. 1365 b15. αἱ διαφοραὶ τῆς καρδίας τείνουσί πῃ ꝁ πρὸς τὰ ἤθη Ζμγ4. 667 a12. τείνειν εἰς ταὐτό Ηζ12. 1143 a25. περὶ τῶν εἰς τὸ τέλος τεινόντων ηεβ10. 1226 b11. — τατός. ὑμένων γένος ἕτερον, οὔτε σχιστὸν οὔτε τατόν (v l τιλτόν, cf S I 159. II 327) Ζιγ13. 519 a32.

τειχίον. ἔνια τῶν κολεοπτέρων ἐκ πηλοῦ τρώγλας ποιοῦνται μικρὰς ἢ πρὸς τάφοις ἢ τειχίοις Ζιε20. 553 a1, 552 b28. οἱ ἐν τοῖς τειχίοις ἀναπαυόμενοι πε29. 883 b39.

τειχοποιοί Πζ8. 1321 b26.

τεῖχος. ὅτι δεῖ τὴν πόλιν τείχη ἔχειν Πη11. 1330 b32-1331 a18. περιβαλεῖν τεῖχος, οὐ τοῖς τείχεσι μία ἡ πόλις Πγ3. 1276 a27, 26. τὸ ξύλινον τεῖχος Ρα15. 1376 a2.

τεκμαίρεσθαί τινι Οβ14. 298 a12. τεκμαίρεσθαί τινι περί τινος φ1. 805 b10. τεκμαίρεσθαι seq inf ρ10. 1430 a17. τεκμαίρεσθαι absol, ὅταν κατανοήσωσιν ἔν τινι τόπῳ πολλοὺς (ἰχθῦς) ἀθρόους ὄντας, ἐκ τοσούτου τόπου τεκμαιρόμενοι καθιᾶσι τὰ δίκτυα, ὅπως μὴ ἀφίκηται ὁ ψόφος Ζιδ8. 533 b18.

τέκμαρ ꝁ πέρας ταὐτὸν κατὰ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν Ρα2. 1357 b9.

τεκμήριον. τέτταρά ἐστιν, ἐξ ὧν τὰ ἐνθυμήματα, εἰκός, παράδειγμα, τεκμήριον, σημεῖον Ρβ25. 1402 b14-1403 a16. α3. 1359 a7. τὰ δι' ἀναγκαίου ꝁ ὄντος διὰ τεκμηρίου Ρβ25. 1402 b19. α2. 1357 b4, 7. τεκμήριον τὸ εἰδέναι ποιοῦν Αβ27. 70 b2 Wz. τὰ τεκμήρια ꝁ τεκμηριώδη ἐνθυμήματα κατὰ τὸ ἀσυλλόγιστον οὐκ ἔσται λῦσαι Ρβ25. 1403 a10. τοῖς αὐτοῖς τεκμηρίοις ꝁ ταῖς αὐταῖς ἀνάγκαις Οα8. 277 a11. (aliter τεκμήριον def, τεκμήριά ἐστιν, ὅσα ἂν ἐναντίως ᾖ πεπραγμένα τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος ꝁ ὅσα ὁ λόγος αὐτὸς ἑαυτῷ ἐναντιοῦται ρ10. 1430 a14, Spgl p 161. dist παράδειγμα, ἐνθύμημα ρ15. 1431 a27, 29, Spgl p 167.) — οἷς ἂν χρήσαιτό τις τεκμηρίοις Ζγα17. 721 b13. μέγιστον τούτων τεκμήριον τεθεωρήκαμεν Ζγα18. 723 b19. τεκμήρια τὰ συμβαίνοντα τοῖς εἰρημένοις Ζγδ2. 766 b28. ποιοῦντες τεκμήριον, ὅτι Οβ13. 294 a1. τεκμήριον τοῦ φέρεσθαι τὸ κτλ sim Οα8. 277 a27. Ζγα18. 725 a28. ταῦτα τεκμήριον ἱκανόν· . . . γάρ μα14. 352 b24. τεκμήριον τοῦ εἶναι· . . . γάρ μβ3. 359 a11. τούτου δὲ τεκμήριον· . . . γάρ Ζγβ6. 744 a11. τεκμήριον δέ· . . . γάρ Πη16. 1335 a15. cf σημεῖον p 677 b9, μαρτύριον p 446 a60.

τεκμηριώδη ἐνθυμήματα, coni τεκμήρια (v h v) Ρβ25. 1403 a11.

τεκνογονία. πρὸς τὰς τεκνογονίας ἤδη εὐκαίρως ἔχουσιν Ζιη1. 582 a28.

τέκνον. 1. hominum. τέκνα προσεοικότα τοῖς γονεῦσι ꝁ τὰ ἐπίκτητα Ζγα17. 721 b33. τέκνον ἕως ἂν ᾖ πηλίκον, ὥσπερ μέρος αὐτοῦ Ηε10. 1134 b10. καθάπερ ἀποικισθὲν τέκνον ἀπὸ πατρός Ζγβ4. 740 a7. οἱ γονεῖς στέργουσι τὰ τέκνα ὡς ἑαυτῶν τι ὄντα Ηθ14. 1161 b19-30, 1162 a4-8. οἱ βασιλεῖς (τῶν μελιττῶν) τοὺς κηφῆνας κολάζουσιν ὡς τέκνα Ζγ10. 760 b20. σύνδεσμος τὰ τέκνα δοκεῖ εἶναι Ηθ14. 1162 a27. οἱ πατέρες φιλοῦσι τὰ τέκνα μᾶλλον ἢ φιλοῦνται ꝁ αἱ μητέρες τῶν πατέρων ηεη8. 1241 b5. ἡ περὶ τὰ τέκνα σπουδή ηεη8. 1241 b3. τὰ τέκνα μέρη οἰκίας Πα3. 1253 b7. ἄρχειν τῶν τέκνων βασιλικῶς Πα12. 1259 a39. τάττειν τὸ πλῆθος τῶν τέκνων Πβ7. 1266 b10. — κοινωνεῖν τέκνων ꝁ γυναικῶν (Plat) Πβ1. 1261 a4. 7. 1266 a34. — 2. animalium. αἴσθησις ἐπιμελητικὴ τῶν τέκνων Ζγγ2. 753 a8. φοβεῖσθαι περὶ τῶν τέκνων· τὰ δὲ (ζῷα) περὶ τὰς τροφὰς ἐκπονεῖται τῶν τέκνων· ἡ ἐκτροφὴ τῶν τέκνων Ζιζ11. 566 a26. 18. 573 a30. θ1. 588 b33. ε8. 542 a31. τὰ τελεώτερα ꝁ θερμότερα τῶν ζῴων τέλειον ἀποδίδωσι τὸ τέκνον κατὰ τὸ ποιόν· (γάλα) ὅσον τοῖς τέκνοις ἱκανόν Ζγβ1. 733 b2. Ζιγ20. 522 a32. — ὁ δασύπους τὰ μὲν τῶν κυημάτων ἀτελῆ πολλάκις ἔχει, τὰ δὲ προΐεται τετελειωμένα τῶν τέκνων Ζγδ5. 774 b4. δελφίνων, θηλάζεται ὑπὸ τῶν τέκνων παρακολουθούντων, τὴν αὔξησιν ποιοῦνται ταχεῖαν Ζιβ13. 504 b25. ζ12. 566 b17, 18. φωκαινῶν, ὑῶν Ζιζ12. 566 b17. 18. 573 b4. φαττῶν, τρυγόνων, περιστερῶν· ὅσα μὴ δαψιλῆ τροφὴν συνεκτίκτει τοῖς τέκνοις Ζγδ6. 774 b30. σελαχίων, σκορπίων, ἀραχνῶν Ζιζ11. 566 a26. ε26. 555 a25.

τεκνοποιεῖσθαι. συμβαίνει πολλοῖς ꝁ πολλαῖς γυναιξὶ ꝁ ἀνδράσι μετ' ἀλλήλων μὲν συνεζευγμένοις μὴ δύνασθαι τεκνοποιεῖσθαι, διαζευχθεῖσι δέ Ζιη5. 585 b10.

τεκνοποιητική (τεκνοποιικὴ ci Dind Steph thes), coni δεσποτική, γαμική Πα3. 1253 b10.

τεκνοποιία κοινότερον τοῖς ζῴοις Ηθ14. 1162 a19. ἓν μέρος τῆς ζωῆς (τοῖς ζῴοις) αἱ περὶ τὴν τεκνοποιίαν πράξεις Ζιθ1. 589 a3. (οἱ τῶν μελιττῶν βασιλεῖς) μέγεθος ἔχουσιν, ὥσπερ ἐπὶ τεκνοποιίαν συστάντος τοῦ σώματος αὐτῶν Ζγγ10. 760 b10. οἱ ἄνθρωποι οὐ μόνον τῆς τεκνοποιίας χάριν συνοικοῦσι Ηθ14. 1162 a21. οα3. 1343 b15. οὐδὲν ἠλιθιώτερον τεκνοποιίας Ρβ21. 1395 b10. ποίους ϗ πότε δεῖ ποιεῖσθαι τὴν τεκνοποιίαν Πη16. πρὸς τὴν παῦλαν τῆς τεκνοποιίας συγκαταβαίνειν εὐκαίρως Πη16. 1335 a31. ἀφεῖναι τὴν τεκνοποιίαν ἀόριστον, νόμοι περὶ τεκνοποιίαν Πβ6. 1265 a40, b7, 10. 9. 1270 a40.

τεκνοτροφεῖν. φέρει ὕδωρ μέλιττα, ὅταν τεκνοτροφῇ Ζι40. 625 b20.

τεκνοτροφία. χαλεπωτέρα ἡ θήλεια (περιστερὰ) περὶ τὴν τεκνοτροφίαν τοῦ ἄρρενος Ζιζ4. 562 b23.

τεκνοῦν. act, ἀρχὴ τοῖς ἄρρεσι τοῦ τεκνοῦν Ζιη5. 585 a34. med, ἀρχὴ ταῖς γυναιξὶ τοῦ τεκνοῦσθαι Ζιη5. 585 a34, cf S I 542. de coniuncto utroque parente usitatum activum, τέκνα ἐοικότα τοῖς τεκνώσασι sim Ζγδ3. 767 a37. α1. 715 b10. 18. 724 a6, sed usurpatur etiam medium, ἐὰν ἀμφότεροι μὴ δύνωνται τεκνοῦσθαι Ζικ4. 636 b8. — metaph, οὔτε γὰρ ὅμοιον ὑφ᾽ ὁμοίου προσήκειν τεκνωθῆναι μᾶλλον ἢ τεκνῶσαι ξ3. 977 a17. ϗ τὸ μὴ ὂν τεκνοῦσθαι ϗ τὸ ὂν φθείρεσθαι ξ1. 974 a22.

τέκνωσις. αἱ (τῶν ζῴων) πράξεις ἅπασαι περί τε τὰς ὀχείας ϗ τὰς τεκνώσεις εἰσίν Ζιθ12. 596 b21. μόρια πρὸς τὴν τέκνωσιν ϗ τὸν συνδυασμόν Ζγα2. 716 a25. δέονται θεραπείας ὡς ἐμποδιζόντων πρὸς τὴν τέκνωσιν Ζικ1. 634 a35. εἰς τὴν τέκνωσιν καταναλίσκεται ἡ τροφή Ζγγ1. 749 b30. οἱ (τῶν μελιττῶν) βασιλεῖς ὥσπερ πεποιημένοι ἐπὶ τέκνωσιν Ζγγ10. 760 b8. ὁ κόκκυξ φρόνιμον ποιεῖται τὴν τέκνωσιν Ζι29. 618 a26.

τεκταίνεσθαι, med. οἱ τεκταινόμενοι, dist οἱ πλάττοντες Ζγα22. 730 b30.

τεκτονικός. ἡ τεκτονική Ζμα22. 730 b14. β7. 652 b14. εἴ τις φαίη τὴν τεκτονικὴν εἰς αὐλοὺς ἐνδύεσθαι ψα3. 407 b25. τὸ τεκτονικόν πν9. 485 a35.

τέκτων Πβ2. 1261 a36. γ9. 1280 b20. Ηα6. 1097 b28. ὁ τέκτων πῶς ἐπιζητεῖ τὴν ὀρθήν Ηα7. 1098 a29. τέκτονος βέλτιον κυβερνήτης κρινεῖ πηδάλιον Πγ11. 1282 a22. ὁ τέκτων, dist ἡ ὕλη, τὸ ὄργανον, τὸ ἔργον Ζγα18. 723 b30. 21. 729 b16. 22. 730 b6. β6. 743 a25. Ζμβ7. 652 b14. α1. 641 a6.

Τελάμων Ργ15. 1416 b3. — Τελαμωνιάδης (Hom Λ 542) Ρβ9. 1387 a34. — Τελαμώνιος Αἴας f 596. 1575 b10.

τελέθουσι (Emp 329) Ζγα18. 723 a25.

τελεῖν. τελειομένοιο χρόνοιο (Emp 178) Μβ4. 1000 b15. ἐκ τοῦ γιγνομένου τὸ γεγονὸς ἢ ἐκ τοῦ ἐπιτελουμένου τὸ τετελεσμένον Μα2. 994 a26. ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς θερμότητος, ὅταν τελεσθῇ, ὀπτὸν γίνεται μδ3. 361 a26. ἐν τοῖς ἔτεσι τοῖς δὶς ἑπτὰ τετελεσμένοις Ζιη1. 581 a14. — αἱ κόραι θυσίαν τινὰ τελοῦσαι f 443. 1550 b45. — τελεῖν τὸ θητικόν, τὰ τέλη f 350. 1537 a20. 375. 1540 b21.

τελειογονία. ἄγονον εἰς τελειογονίαν· ὅλως προτερεῖ τῆς τελειογονίας διὰ τὴν ἀδυναμίαν τοῦ ἐκτρέφειν Ζγβ8. 748 b7. δ6. 774 b34.

τελειογόνος. ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ πολὺ μονοτόκον ϗ τελειογόνον, opp ζῷα πολυτόκα ϗ οὐ τελειογόνα Ζγδ4. 770 a33, b1. cf τελεόγονος.

τέλειος et τέλεος. τέλειον ποσαχῶς Μδ16. ὅταν κατὰ τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀρετῆς μηθὲν ἐλλείπῃ μόριον τοῦ κατὰ φύσιν μεγέθους Μδ16. 1021 b21. ι4. 1055 a11, 12. Φγ6. 207 a9. η3. 246 a14, b28. Οβ4. 286 b19. syn ὅλος, ὅλον ϗ τέλειον ἢ τὸ αὐτὸ πάμπαν ἢ σύνεγγυς τὴν φύσιν ἐστίν Φγ6. 207 a13, 9. ε4. 228 b13. πο7. 1450 b24. 23. 1459 a19. syn τὰ πάντα ϗ τὸ πᾶν ϗ τὸ τέλειον οὐ κατὰ τὴν ἰδέαν διαφέρουσιν ἀλλήλων Οα1. 268 a21. opp ἀτελής Αα1. 24 a13 (cf συλλογισμὸς τέλειος). Φγ1. 201 a6. Μκ9. 1065 b12. Οβ1. 284 a7. Πα12. 1259 b3. ηεη2. 1237 a30. opp πήρωμα ψβ4. 415 a27. γ9. 432 b23. τέλεια ϗ ὅλα, opp κολοβά f 108. 1495 b8. — συλλογισμὸς τέλειος, opp ἀτελής Αα1. 24 a13. 4. 25 b34, 26 a20, 28, def Αα1. 24 b22. 4. 26 b30. 5. 27 a16. τέλειος συλλογισμὸς οὐκ ἔστιν ἐν τῷ δευτέρῳ σχήματι Αα5. 27 a1. ἐναντίωσις, διαφορά, στέρησις τελεία Μι4. 1055 a16, 35. 5. 1056 a14. 8. 1058 a15. ἁπλῆ ϗ τελεία γένεσις, dist ἀλλοίωσις Γα2. 317 a17, 22. ἐνέργεια τελεία Ηκ4. 1174 b16. ἐνέργεια ϗ χρῆσις ἀρετῆς τελεία Πη13. 1332 a9. οὐδεμία ἐνέργεια τέλειος ἐμποδιζομένη Ηη14. 1153 b16. τελεία ἀρετή, δικαιοσύνη, φιλία Ηε3. 1129 b26, 31 (τελεία τῆς ἀρετῆς χρῆσις coni Trdlbg). ημα34. 1193 b10. β3. 1200 a3. 11. 1210 a8. Πα13. 1260 a17. γ4. 1276 b32. ἀρετὴ ἀρίστη ϗ τελειοτάτη Ηα6. 1098 a17. πέπανσις τελεία μδ3. 380 a13. τέλειος πόλις Πα2. 1252 b28. τέλειον μέγεθος Φε2. 226 a31. μέγεθος τέλεον (v l τέλειον) Ζιζ12. 566 b19. τέλειος ἀνήρ Πα12. 1259 b3 (coni syn πρεσβύτερος). 13. 1260 a32. ημα4. 1185 a3. μόσχοι τῶν τελείων βαρύτερον φθέγγονται Ζιε14. 545 a20. τέλειος χρόνος, μῆκος βίου τέλειον, βίος τέλειος, ζωὴ τελεία Ηα11. 1101 a13. κ7. 1177 b25. ημα4. 1185 a5. ηεβ1. 1219 a36. ζῷα τέλεια ϗ ἔναιμα Ζμδ5. 682 a34. 6. 682 b31. β10. 655 b29. cf ζῷον p 311 b18. τὰ τελεώτερα τῶν ζῴων τέλειον ἀποδίδωσι τὸ τέκνον Ζγβ1. 733 b1, cf a2. δ1. 763 b21. ὅσα ἄποδά ἐστι τέλεα ὄντα Ζια4. 489 a31. κυήματα τέλεια Ζια5. 489 b7. — αὐλοί τέλειοι ακ804 a11. — ἐπεὶ πλείω φαίνεται τὰ τέλη, δῆλον ὡς οὐκ ἔστι πάντα τέλεια· ἁπλῶς τέλειον τὸ καθ᾽ αὑτὸ αἱρετὸν ἀεὶ ϗ μηδέποτε δι᾽ ἄλλο Ηα5. 1097 a28, 33. τὸ τέλειον ἀγαθὸν αὔταρκες, cf ζωὴ τελεία ϗ αὐτάρκης Ηα5. 1097 b8, 20. κ3. 1174 a15. ημα2. 1184 a8. Πγ9. 1280 b34, 1281 a1. τέλειον τέλος Μα2. 1184 a13, 17. ὁ σπουδαῖος τέλειος ηεη2. 1237 a30. αἱ τέχναι ϗ αἱ ἐπιστῆμαι αἱ μὴ κατὰ μόριον γιγνόμεναι ἀλλὰ περὶ γένος ἕν τι τέλειαι οὖσαι Πδ1. 1288 b11. — ὁ κύκλος γραμμὴ μία μάλιστα, ὅτι ὅλη ϗ τέλειος Μδ6. 1016 b17. Φθ8. 264 b28. — ἡ τραγῳδία τελείας ϗ ὅλης πράξεως μίμησις πο6. 1449 b25. 7. 1450 b24. 23. 1459 a19. — πρότερον ϗ φύσει ϗ λόγῳ ϗ χρόνῳ τὸ τέλειον τοῦ ἀτελοῦς Φθ9. 265 a23. Οβ4. 285 b22. Μν5. 1092 a15 (aliorum sententia contraria a13). — τελειότερος, τελειότατος Ηα5. 1097 a30. Μν5. 1092 a13. τελειοτάτη ἐνέργεια Ηκ4. 1174 b20-22. — μεῖζον ϗ τελεώτερον Ηα1. 1094 b8. — τελείως σπουδαῖος ημα34. 1193 b9. τελείως εἰς τὴν ἐναντίαν ἕξιν ἀποκαθίστησιν Κ10. 13 a29. ϗ τελείως (i e cum maxime) φασὶ τοῦτο γίγνεσθαι θ150. 845 b10. — τελέως μετέχειν τινος, opp ἀτελῶς πως Πγ1. 1275 a12. ἀκρατὴς τελέως, syn ἁπλῶς ημβ6. 1202 b9. σπουδαῖος τελέως ηεη2. 1237 a7. τελέως μεταβάλλειν Κ10. 13 a26. χ6. 797 b9. ἐξαιρεῖται τελέως τὸ ὑγρόν Γβ8. 385 a2. τελέως ἕξομεν τὴν μέθοδον τα3. 101 b5. — (femininum plerumque legitur τελεία, aliquoties τέλειος. διαφορὰ τέλειος Μι4. 1055 a16. πόλις τέλειος Πα2. 1252 b28. ἐνέργεια τέλειος Ηη14. 1153 b16. κίνησις τέλειος Φε4. 228 b12. γραμμὴ τέλειος Μδ6. 1016 b17. Φθ8. 264 b28. adiectivum plerumque scribitur per diphthongum ει τέλειος, sed aliquoties τέλεος legitur,

τελέα ἀρετή Πα13. 1260 a17. ἡ εὐδαιμονία τέλεον (πλέον codd), ζωὴ τελέα (sed τελεία Mb) ηεβ1. 1219 a36. μέγεθος τέλεον Ζιζ12. 566 b19. ζῷα τέλεα Ζια4. 489 a31. τελεώτερον (sed τελειότερον Ha Kb Mb) Ηα1. 1094 b8. τελεώτερα ζῷα Ζγβ1. 733 b1 (sed τελειότερον 733 a2). ζῷα τελεώτατα (v l τελειότατα) Ζγδ1. 763 b21. τελεώτατος φ6. 813 b33. adverbii forma τελέως locis supra adhibitis sine v l exhibetur.)

τελειότης μεγέθȣς ϗ ἀτέλεια Φθ7. 261 a36. ἡ τȣ̃ μεγέθȣς τελειότης Φγ6. 207 a21.

τελειοτοκεῖν. μόνον πολυτόκον ὂν ἡ ὗς τελειοτοκεῖ Ζγδ6. 774 b17.

τελειȣ̃ν et τελεȣ̃ν. 1. trans. τελεοῖ τὴν ἐνέργειαν ἡ ἡδονή Ηκ4. 1174 b23, 24, 31, 1175 a15, 17. ὃ τελειώσει τὸ εἶδος· τελειωθήσεται τὸ εἶδος Ηκ3. 1174 a16, 18. τὰ ἕτερα τῷ εἴδει ὑφ' ἑτέρων τελειȣ̃σθαι Ηκ5. 1175 a23, 26. αἱ ἡδοναὶ συμβαίνȣσι τελεȣμένων (v l τελειȣμένων) Ηη15. 1154 b1. ὅπως ἡ περὶ τἀνθρώπινα φιλοσοφία τελειωθῇ Ηκ10. 1181 b15. — οἱ ἀτελεῖς συλλογισμοὶ τελειȣ̃νται προσλαμβανομένων τινῶν, τελειȣ̃νται διὰ τȣ̃ πρώτȣ σχήματος, διὰ τῶν ἐν τῷ πρώτῳ σχήματι καθόλȣ συλλογισμῶν sim Αα6. 29 a16, 30 (syn ἐπιτελεῖν b6, 20). 7. 29 a30, b3. 16. 36 b25. 19. 39 a2. 22. 40 b6, 15. 23. 40 b18. δεικτικῶς τελειȣ̃σθαι Αα7. 29 a33. συλλογιστικῶς τελειώσας τὴν ἐρώτησιν τι5. 167 a13. — τετελείωταί τε ϗ γέγονεν μδ2. 379 b20. ἡ φορὰ ἤδη τετελειωμένων κίνησίς ἐστιν Φθ7. 260 b33. τὰ ᾠὰ τελειȣ̃ται (τελεȣ̃ται) ἔξω, ἐντός· τελεωθέντος (τελειωθέντος) τȣ̃ ᾠȣ̃ sim Ζγα13. 720 a3. γ1. 749 a27, 750 b27. 2. 752 a29, b10. 7. 757 a29. Ζιζ2. 560 b20. κύημα (ἔμβρυον) τελεȣ́μενον, τελεωθέν Ζια5. 489 b12. Ζγβ4. 740 a27. 7. 746 a1. δ8. 776 a31. συμβαίνει τελειȣ̃σθαι τὰς γενέσεις Ζμβ1. 646 b10. ȣ̓ δύναται τελεȣ̃ν ἐν αὐτῇ ἡ ὄρνις (τὸ ζῷον) Ζγγ2. 752 b21. τὴν αὔξησιν λαμβάνοντος ϗ τελειȣμένȣ τȣ̃ ζῴȣ Ζγγ2. 752 b18. συμβαίνει μὴ τελειȣ̃σθαι τὸ γινόμενον Ζγδ2. 767 a22. τῶν ζῳοτόκων τὰ μὲν ἀτελῆ προΐεται ζῷα τὰ δὲ τετελειωμένα Ζγδ6. 774 b6. ἐν τοῖς ἐναίμοις τὸ μὲν ἄρρεν τὸ δὲ θῆλυ τελειωθέν ἐστιν Ζγα1. 715 a21. — τετελειωμένος, τελειωθείς, opp ἀτελής, νέος, παῖς sim Πα8. 1256 b9. θ5. 1339 a33. Φθ7. 261 a17. Ζια15. 494 a34. β1. 500 b26, 32, 501 a2. Ζμδ10. 686 b7. ηεη2. 1237 a29. πι46. 896 a18. τελειȣ́μενος διὰ τȣ̃ ἔθȣς, opp πεφυκώς Ηβ1. 1103 a25. τελεωθέν, opp χωρισθὲν νόμȣ ϗ δίκης Πα2. 1253 a31. — δεῖ τὴν περίοδον ϗ τῇ διανοίᾳ τετελειῶσθαι Ργ9. 1409 b8, cf a31. — 2. intr, ᾗ μὲν φυτόν, τετελέωκεν (τὸ ὑπηνέμιον), ᾗ δ' ȣ̓ φυτόν, ȣ̓ τετελέωκεν Ζγγ7. 757 b24.

τελείωμα τῆς οἰκίας Φη3. 246 a17.

τελείωσις, τελέωσις. τελείωσις τῆς οἰκίας Φη3. 246 a26. ἡ ἀρετὴ τελείωσις, αἱ ἀρεταὶ τελειώσεις, αἱ δὲ κακίαι ἐκστάσεις Φη3. 246 b2, 28, 247 a2. Μδ16. 1021 b20. εἰς τελέωσιν (v l τελείωσιν) ἄγεσθαι τῆς φύσεως Ηη13. 1153 a12. τελείωσις τῶν συλλογισμῶν Αα25. 42 a35. ἡ πέψις τελείωσις μδ2. 379 b18. 3. 380 a12, 30 (opp ἀτέλεια). ἀρχὴ τῆς τελειώσεως μδ2. 379 b21. ȣ̓ κεῖται ὄνομα καθ' ἑκάστην τελείωσιν μδ3. 380 a19. ἡ τȣ̃ σπέρματος τελείωσις πκ7. 923 b4. ȣ̓χ ἅμα πάντα λαμβάνει τελέωσιν (v l τελείωσιν) τὰ ᾠά· οἱ χρόνοι τῆς τελειώσεως Ζιε10. 543 a19. ζ3. 561 a5. τελείωσις κυήματος, τῶν μορίων, τȣ̃ τόκȣ Ζγδ8. 776 b1. Ζιη3. 583 b24. 4. 584 a34, b26. συμβαίνει διὰ τὴν πολυτοκίαν ἐμποδίζειν τὰς τελειώσεις ἀλλήλων Ζγδ4. 770 b26. ἡ τῶν τέκνων αἴσθησις ἐπιμελητική, τοῖς μὲν (τῶν ζῴων) μέχρι τȣ̃ τεκεῖν μόνον, τοῖς δὲ ϗ περὶ τὴν τελέωσιν Ζγγ2. 753 a10.

τελεόγονος. γενομένȣ τȣ̃ χρόνȣ τȣ̃ καθήκοντος τὰ μὲν τελεόγονα ἔτεκε, τὸ δὲ πεντάμηνον Ζιη4. 585 a18.

τελεόμηνος. συνέβη τεκȣ́σῃ τινὶ πρῶτον μὲν ἑπτάμηνον, ὕστερον δὲ δύο τελεόμηνα τεκεῖν Ζιη4. 585 a20.

τελεσιȣργεῖν. τῶν ζῴων τὰ μὲν τελεσιȣργεῖ ϗ ἐκπέμπει θύραζε ὅμοιον ἑαυτῷ Ζγβ1. 732 a25, 733 a7. εἰ ἐν αὐτοῖς ἐτελεσιȣ́ργȣν (τὰ ᾠά) Ζγα8. 718 b10. — pass, τὰ κάτω ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἅμα πέττεται ϗ τελεσιȣργεῖται Ζιζ10. 565 b23.

Τελεσταγόρας, Νάξιος f 517. 1562 b15, 20, 23.

τελεστικός, syn ἀνυστικός φ6. 813 a4. ἡ μέση φύσις πρὸς τὰς αἰσθήσεις κρατίστη ϗ τελεστικωτάτη, οἷς ἂν ἐπιθῆται φ6. 813 b31.

τελεσφόρος προθυμία, πειθώ (apud Alcidam), exempla τȣ̃ κατὰ τὴν λέξιν ψυχρȣ̃ Ργ3. 1406 a3, 4.

τελετὴ τῶν τῆς σωτείρας ἱερῶν Ργ18. 1419 a3. τὰ μυστήρια πασῶν τιμιωτάτη τελετή Ρβ24. 1401 a15.

τελευταῖος. οἱ τελευταῖοι πόδες (τῶν καρκίνων) Ζμδ8. 684 a12. ἐν τῷ μεταξὺ τȣ̃ τελευταίȣ ϗ δύο τῶν πρώτων, ἐν τῷ καλȣμένῳ ἐχίνῳ Ζμγ15. 676 a9. — μάλιστα ποιεῖ ὅμοια τὰ τελευταῖα τῶν ὀνομάτων ρ29. 1436 a8. περὶ ἧς τελευταίας εἴπαμεν δημοκρατίας ἐν ταῖς δημοκρατίαις Πδ5. 1292 b8. — ἄμφω κινεῖν φαμέν, ϗ τὸ τελευταῖον ϗ τὸ πρῶτον τῶν κινȣ́ντων, ἀλλὰ μᾶλλον τὸ πρῶτον Φθ5. 256 a9. ἐξ ȣ̃ γίγνεται πρώτȣ ϗ εἰς ὃ φθείρεται τελευταῖον ΜΑ3. 983 b9. τὸ ὑποκείμενον ἢ τὸ πρῶτον ἢ τὸ τελευταῖον πρὸς τὸ τέλος Μδ6. 1016 a20. τῆς μάλιστ' ȣ̓σίας ἡ τελευταία ὕλη Μλ3. 1070 a21. τὸ αἷμα τοῖς ἐναίμοις ἐστὶ τελευταία τροφή ζ3. 469 a1. Ζμγ15. 676 a9. — εἰ τὰ γένη (ἀρχαί), πότερον ὅσα ἐπὶ τοῖς ἀτόμοις λέγεται τελευταῖα ἢ τὰ πρῶτα Μβ1. 995 b30. τὸ τελευταῖον τȣ̃ γένȣς εἶδος Μδ10. 1018 b5. στέρησις μὴ τȣ̃ ὅλȣ λόγȣ, τȣ̃ τελευταίȣ δὲ εἴδȣς Μκ3. 1061 a24. ἡ τελευταία διαφορὰ ἡ ȣ̓σία τȣ̃ πράγματος ἔσται ϗ ὁ ὁρισμός Μζ12. 1038 a19. ἀεὶ βαδίζων ἐπὶ τὴν ἐσχάτην διαφορὰν ἀφικνεῖται, ἀλλ' ȣ̓κ ἐπὶ τὴν τελευταίαν ϗ τὸ εἶδος Ζμα3. 644 a3, 643 b35, a22. — ὀλιγαρχία ἄκρατος ϗ τελευταία· ἡ τελευταία δημοκρατία Πε10. 1312 b35. δ14. 1298 a31. τέταρτον εἶδος δημοκρατίας ἡ τελευταία τοῖς χρόνοις ἐν ταῖς πόλεσι γεγενημένη Πδ6. 1293 b1. — τελευταῖον, τὸ τελευταῖον, postremo Πδ8. 1293 b27. μα14. 353 a6. β3. 356 b15, 14, 11.

τελευτᾶν. 1. trans, τὸν βίον ἐτελεύτησεν Πβ10. 1271 b39. — 2. intr, ȣ̓κ ἔχει ἀρχὴν ὅθεν ἐγένετο, ȣ̓δὲ τελευτὴν εἰς ὃ γινόμενον ἐτελεύτησέ ποτε ξ1. 974 a11. πᾶσαι αἱ φλέβες τελευτῶσιν εἰς μίαν φλέβα μεγάλην Ζιγ4. 514 b13. αἱ φλέβες τελευτῶσιν ἰνώδεσι φλεβίοις Ζιγ4. 514 b27. αἱ φλέβες τελευτῶσιν εἰς τȣ̀ς ὄρχεις, εἰς μήνιγγα sim Ζιγ3. 512 b3, 31. Ζμβ7. 652 b29. δ5. 680 a10. ποταμοὶ τελευτῶντες εἰς τὴν θάλασσαν μβ2. 356 a23. τὸ ἔντερον τελευτῶν πρὸς τὴν ἔξοδον τῆς τροφῆς Ζιβ17. 507 a32. ᾗ τελευτᾷ τȣ̃το τὸ μόριον Ζμγ14. 674 a10. μίαν (διχοτομίαν) κατὰ μίαν (διαφορὰν) τελευτᾶν Ζμα3. 644 a10. ἡ κατὰ μέρος πρότασις εἰς τὴν αἴσθησιν τελευτᾷ Αγ24. 86 a29. οἱ μὲν (φυσικοὶ) τελευτῶσιν εἰς τὰ περὶ ἰατρικῆς, οἱ δ' (ἰατροὶ) ἐκ τῶν περὶ φύσεως ἄρχονται περὶ τῆς ἰατρικῆς αι1. 436 a21. εἰς φωνήεντα τελευτᾶν ταῖς συμβολαῖς ϗ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι ρ24. 1434 b35, 37. ὅσα (ὀνόματα) εἰς τὸ ο ϗ τὸ ν τελευτᾷ sim τι14. 174 a1. πο21. 1458 a9. — τελευτᾶν, obire, mori. ὅσα διὰ νόσον φαίνεται τελευτῶντα τῶν ζῴων Ζμγ4. 667 b11. τελευτήσαντος τȣ̃ χαμαιλέοντος ἡ χροιὰ ποία ἐστὶν

Ζιβ11. 503 b10. οἱ τελευτῶντες i q mortui, οἱ παῖδες τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τελευτώντων Πβ8. 1268 a8. cf δ6. 1293 a29. Ζμγ9. 671 b15.

τελευτή. ἔνια (κῶλα) ὅμοια ἔχοντα τὴν ἀρχὴν τὴν θατέρου τῇ τελευτῇ θατέρου Ζμβ9. 654 b24. κέκαμπται ἡ τελευτὴ πρὸς τὴν ἀρχήν Ζμδ9. 685 a1. cf Ζγα15. 720 b18. τελευτὴ μᾶλλον ὕδατος ἢ ἀρχὴ ἡ θάλαττα μβ2. 356 a35. ἀρχὴ τῆς φορᾶς ἡ τελευτὴ τῆς διαδρομῆς μα7. 344 a31. — τελευτὴ τῆς λέξεως ἁρμόττει ἡ ἀσύνδετος Ργ19. 1420 b2. τελευτὴν ἤτοι γνώμην ἢ ἐνθύμημα παντὶ τῷ λόγῳ ἐπιθήσομεν ρ36. 1441 b10. παλιλλογίᾳ χρῆσθαι ϗ περὶ τῶν μερῶν ϗ περὶ τῶν ὅλων λόγων τὰς τελευτάς ρ21. 1433 b31. γνωμολογικὰς ποιεῖσθαι τὰς τελευτάς ρ33. 1439 a6. — τελευτή ἐστιν ὃ αὐτὸ μετ' ἄλλο πέφυκεν εἶναι μετὰ δὲ τοῦτο ἄλλο οὐδέν, dist ἀρχή, μέσον πο7. 1450 b29, 27, 31. — τελευτή i q θάνατος Ζγβ5. 741 b18. 6. 745 a33. τελευταί, opp γενέσεις Ζγδ10. 778 a6, 777 b30. τελευτὴ ϗ φθορὰ βίαιος ἡ τοῦ θερμοῦ σβέσις αν18. 479 a32. ἡ τελευτὴ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τέλος, ὅτι ἄμφω ἔσχατα Μδ16. 1021 b28.

τέλμα. τοὺς βατράχους ἐκ τῶν τελμάτων θηρεύουσιν Ζι40. 626 a11. γίνονται ἰχθύων γένη τινὰ ἐν τέλμασιν Ζιζ15. 569 a13.

τελματιαῖος. τῶν στασίμων (ὑδάτων) τὰ μὲν συλλογιμαῖα ϗ ὑποστάσεις, οἷον τὰ τελματιαῖα ϗ ὅσα λιμνώδη μβ1. 353 b24. ποταμοὶ τελματιαῖοι Ζγβ5. 741 b2. ζῷα τελματιαῖα, dist λιμναῖα, ποτάμια, θαλάττια Ζια1. 487 a27. οἱ τελματιαῖοι βάτραχοι Ζι40. 626 a9.

τελματώδης. ἐν ἐνίαις τελματώδεσι λίμναις Ζιζ16. 570 a8.

τέλος. 1. finis, τὸ ἔσχατον. ἡ φύσις ἀεὶ ζητεῖ τέλος, syn φεύγει τὸ ἄπειρον Ζγα1. 715 b16, 15. ἔστιν ἀηδὲς διὰ τὸ ἄπειρον· τὸ γὰρ τέλος πάντες βούλονται καθορᾶν Ργ9. 1409 a31. ἐπειδὴ οὐχ οἷόν τε εἰς ἄπειρον, τέλος ἔσται πάσης φορᾶς Μλ8. 1074 a30. ἡ ἀίδιος ϗ τέλος οὐκ ἔχουσα ἀλλ' ἀεὶ ἐν τέλει μα2. 339 a26. ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος μα14. 351 b13. κατὰ Σόλωνα χρεὼν τέλος ὁρᾶν Ηα11. 1100 a11, 32. ἡ τελευτὴ κατὰ μεταφορὰν λέγεται τέλος, ὅτι ἄμφω ἔσχατα Μδ16. 1021 b29. — πρὸς τῷ τέλει τοῦ ἐντέρου sim Ζμγ14. 675 a16, 35, b1. διὰ τέλους μα8. 346 a33. 13. 349 b12. κ5. 397 b5. ψγ9. 432 b21. Ζιζ4. 562 b13. 24. 577 b23. η2. 582 b20. εἰς τέλος Ζιε13. 544 a29. 14. 545 b9. εἰς τὸ τέλος Πε1. 1302 a7. τέλος, adverbii instar, i q postremo μα13. 349 b32. 14. 351 b2, 353 a14. β1. 353 b10. 3. 356 b11. 7. 365 b17. δ1. 379 a9, 23. 12. 390 b21. Ζιε18. 550 a22. ζ10. 565 a6. 15. 569 b30. η8. 586 b12. ι32. 619 a18. Ζγδ3. 769 b9, 11. Πβ10. 1271 b39. δ2. 1289 b22. ε3. 1303 a23. ζ8. 1322 b36. Ρα4. 1360 a26 al.

2. operis alicuius perfectio et absolutio. ἔχει τέλος ἱκανῶς ὃ προειλόμεθα τι34. 183 b15. cf μα1. 339 a8. Πα13. 1260 b21. συναγαγόντας τὸ κεφάλαιον τέλος ἐπιθεῖναι Μη1. 1042 a4. δεῖ ὁρίζεσθαι πρὸς τὸ τέλος ϗ τὴν ὑπεροχὴν τὴν δύναμιν Οα11. 281 a11, 19. ἐν τοῖς τρισίν, ὥσπερ ϗ πλεῖστα, ἔσχε τέλος μγ4. 374 b35. Ζμβ1. 646 b8. ἡ ἡδονὴ οὐ τέλος, ἀλλὰ γένεσις Ηη12. 1152 b23. ὕστατον γίνεται τὸ τέλος, τὸ δ' ἴδιόν ἐστι τὸ ἑκάστου γενέσεως τέλος Ζγβ3. 736 b4. τὰ ἐλάττω πρὸς τὸ τέλος ἔρχεται θᾶττον Ζγδ6. 775 a20. (στερισκόμενα τὰ σώματα τοῦ ἐκ τῆς τροφῆς γινομένου τέλους Ζγα18. 725 b8, i e eo quod postremum ex alimento conficitur. τέλος εὐπεψίας αἱματικῆς πιμελὴ ϗ στέαρ ἐστίν Ζμγ9. 672 a4.) ἐπὶ τῶν κακῶν τὸ τέλος ϗ ἡ ἐνέργεια χεῖρον τῆς δυνάμεως Μθ9. 1051 a16. ϗ ἀρχὴ ϗ τέλος νοῦς Ηζ12. 1143 b10. τοιοῦτον, ὅπερ ἀναγκαῖον ὑπάρχειν ἐν τοῖς ζῴοις, τὸ πάσης ἔχον τῆς φύσεως ἀρχὴν ϗ τέλος Ζγβ6. 742 b1. ἀπὸ τοῦ τέλους ἅπαντα προσαγορεύειν δίκαιον ψβ4. 416 b23. κατὰ τὸ ἔχειν τὸ τέλος τέλεια Μδ16. 1021 b25. οὐδὲν ὄφελος γίνεσθαι μὲν δίκας, ταύτας δὲ μὴ λαμβάνειν τέλος Πζ8. 1322 a6. τέλος εἶχεν ἡ δίκη f 414. 1547 a19. λήψονται τέλος αἱ πράξεις Πζ8. 1322 a16. ὅ τι ἂν δόξῃ τοῖς πλείοσι, τοῦτ' εἶναι ϗ τέλος Πζ2. 1317 b6. ἡ αὐτὴ ἀρχὴ πολλάκις ἔχει τὸ τέλος ϗ τὴν εἰσφοράν Πζ8. 1322 b13. τοῦ ζῆν ϗ μὴ ζῆν τὸ τέλος ἐστὶν ἐν τῷ ἀναπνεῖν αν21. 480 b19. τὸ τέλος τῆς πράξεως κατὰ τὸν καιρόν ἐστιν Ηγ1. 1110 a13.

3. τέλος i q ὁ σκοπός, τὸ οὗ ἕνεκα. ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν ποιοῦνται τὸ τέλος Πθ6. 1341 b15. τὸν σκοπὸν κεῖσθαι ϗ τὸ τέλος τῶν πράξεων ὀρθῶς Πη13. 1331 b28. συντείνειν πρὸς τέλος τι, ἀπαντᾶν πρὸς τὸ τέλος Πη2. 1325 a15. α9. 1258 a14. τὸ τέλος μέγιστον ἁπάντων πο6. 1450 a23. τὸ οὗ ἕνεκα τέλος, τοιοῦτον δὲ ὃ μὴ ἄλλου ἕνεκα, ἀλλὰ τἆλλα ἐκείνου Μα2. 994 b9. τέλος, coni syn τὸ οὗ ἕνεκα, ἕνεκά του (τινος), τίνος ἕνεκα Μα2. 994 b16. β2. 996 a26. δ2. 1013 a33. κ1. 1059 a38. Φβ2. 194 a27-29. 3. 194 b32. 7. 198 b3, 199 a8. 9. 200 a22, 34. Πα2. 1252 b34. η14. 1333 a10. Ρα7. 1363 b16. Αγ24. 85 b29. ηεα8. 1218 b10. β1. 1219 a10, 11 al. πρὸς τὴν ἕνεκά του ϗ τὴν τοῦ τέλους αἰτίαν Ζγδ3. 767 b14. τὸ τέλος, causa finalis, una est e quatuor summis causis ac principiis ΜΑ9. 982 b32 Bz al (cf ἀρχή p 112 b38, αἰτία p 22 b29, G Schneider, de causa finali Aristotelea 1865). tres causae, finalis formalis movens, saepe ad unum redeunt Φβ7. 198 a24. Ζγα1. 715 a5 al (cf αἰτία p 22 b46). τέλος idem ac τὸ εἶδος (λόγος, ὁρισμός) Μη4. 1044 b1. δ4. 1015 a11. Φβ8. 199 a30. 9. 200 a34. Γα7. 324 b18. μδ2. 379 b25. Ζγα1. 715 a8. ε1. 778 b10. τέλος idem atque ἡ κινοῦσα αἰτία Ζμα1. 641 a27. inde simpliciter inter se opponuntur τέλος et ὕλη Φβ9. 200 a33 (cf ἀνάγκη p 43 a60, ἕνεκα p 250 b29). — ἡ φύσις τέλος ϗ οὗ ἕνεκα Φβ2. 194 a28. Πα2. 1252 b32, cf τύχη. ὁ λόγος ἡμῖν ϗ ὁ νοῦς τῆς φύσεως τέλος Πη15. 1334 b15. ὡς ἡμῶν ἕνεκα πάντων ὑπαρχόντων· ἐσμὲν γάρ πως ϗ ἡμεῖς τέλος Φβ2. 194 a34. τέλος ἡ ἐνέργεια, τὸ ἔργον Μθ8. 1050 a9, 21. ηεβ1. 1219 a8. ημβ12. 1211 b27-33. — τὸ τέλος ϗ τὸ οὗ ἕνεκα πράξεώς τινός ἐστι τέλος Μβ2. 996 a26. τὸ τῶν πρακτῶν τέλος Ζκ6. 700 b25, 27. τῆς μὲν νοήσεως ἀρχὴ τὸ τέλος, τῆς δὲ πράξεως ἡ τῆς νοήσεως τελευτή ηεβ11. 1227 b33. τέλος τῆς ποιητικῆς ἐπιστήμης τὸ ἔργον, τῆς δὲ φυσικῆς τὸ φαινόμενον κυρίως κατὰ τὴν αἴσθησιν Ογ7. 306 a16. διαφορὰ τῶν τελῶν, τὰ μέν εἰσιν ἐνέργειαι, τὰ δὲ παρ' αὐτὰς ἔργα τινά Ηα1. 1094 a3. εἴ τι τέλος ἐστὶ τῶν πρακτῶν ὃ δι' αὐτὸ βουλόμεθα, τοῦτ' ἂν εἴη τἀγαθὸν ϗ τὸ ἄριστον Ηα1. 1094 a18. τὸ τέλος, coni syn τὸ ἀγαθόν, τὸ ἄριστον, τὸ βέλτιστον Ηα5. 1097 a21, 23. ζ13. 1144 a32. Ρα7. 1364 b25. Πα2. 1252 b34, 1253 a1. ηεα8. 1218 b10. β1. 1219 a10. τζ8. 146 b10. Μδ2. 1013 b26. υ2. 455 b24. τῷ ποιοί τινες εἶναι τὸ τέλος τοιόνδε τιθέμεθα Ηγ7. 1114 b24. ὁ τὴν πολιτικὴν φιλοσοφῶν τοῦ τέλους ἀρχιτέκτων Ηη12. 1152 b2. τὰ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν τέλη πάντων ἐστὶν αἱρετώτερα τῶν ὑπ' αὐτά Ηα1. 1094 a14. τέλος τέλειον, ἡ εὐδαιμονία ημα2. 1184 a13, 17. τέλος ὅ φησι (Plato) τῇ πόλει δεῖν ὑπάρχειν Πβ2. 1261 a13. τέλος τῆς τέχνης Πα9. 1257 b26-29. — τὸ τέλος, opp τὰ πρὸς τὸ τέλος Ρα6. 1362 a18. Πα9. 1257 b26. η2. 1325 a7. γ9. 1280 b39. τβ3. 110 b18, 35, 111 a1. γ1. 116 b22. οὐχ ὡς ἐν τέλει (cf Πη14. 1333 a10) ἀλλ'

ὡς πρὸς τὸ τέλος ηεη5. 1239 b27. τριῶν ὄντων, ἑνὸς μὲν τȣ̃ τέλȣς, δευτέρȣ δὲ τῶν τȣ́τȣ ἕνεκα, τρίτȣ δὲ τȣ̃ χρησίμȣ ϰ̀ ᾧ χρῆται τὸ τέλος Ζγβ6. 742 a28. cf Zeller Gesch II 2, 248.

4. vectigal, tributum, Ρβ23. 1397 a26. οβ1345 b30. εἰσφορὰ τῶν τελῶν Πε11. 1313 b26. ὁ μὴ δυνάμενος τȣ̃το τὸ τέλος φέρειν Πβ9. 1271 a37. εἰ τὰ τέλη τελȣ̃σιν f 375. 1540 b21. διοικȣ̃σιν (οἱ πωληταὶ) τὰ πιπρασκόμενα τῆς πόλεως πάντα, τέλη ϰ̀ μέταλλα f 401. 1545 a3. ἐπιβάλλειν τέλος οβ1349 b11, 1352 a20. τέλη ἀγοραῖα οβ1346 a2. — classis, ordo civium. τρίτον τέλος ἡ καλȣμένη ἱππάς Πβ12. 1274 a20. Σόλων εἰς τέτταρα διεῖλε τέλη τὸ πᾶν πλῆθος Ἀθηναίων f 350. 1537 a16, 23.

τελώνης. ὁ τελώνης Διομέδων Ρβ23. 1397 a25.

τεμενίζειν. Ἡρακλέης τεμένισσε θ133. 843 b27. cf G Hermann opusc V 180.

τέμενος. τεμένη, μέρος τιμῆς Ρα5. 1361 a35. Βυζάντιοι δεηθέντες χρημάτων τὰ τεμένη τὰ δημόσια ἀπέδοντο οβ1346 b13.

τέμνειν γραμμήν Οα5. 272 a14. τέμνειν γραμμὴν πρὸς ὀρθήν μβ6. 363 b2. τετμήσθω ἡ γραμμὴ ὡς ἡ μη πρὸς τὴν μκ, εἰς ἄνισα μγ5. 376 a10. Ηε7. 1132 a25. εἴ τι τμηθήσεται μέτρον ὡρισμένην γραμμήν ατ968 b17. — ȣ̓ τέμνειν ἀλλ' ἐπιπωματίζειν τὸν ἀέρα Οβ13. 294 b15. κίσηρις τεμνομένη πζ5. 886 b10. medic, ποῖα δεῖ κάειν ἢ ποῖα δεῖ τέμνειν πα32. 863 a10. 34. 863 a19. τγ1. 116 b9. cf Welcker kl Schr III 209. — οἱ μὲν τέμνȣσιν εἰς δύο τὸ μέσον, οἱ δ' ἓν μόνον ποιȣ̃σιν Γβ3. 330 b18. ἡ νεωλκῶν τέμνεται ἰσχὺς εἰς τὸν ἀριθμὸν ϰ̀ τὸ μῆκος Φη5. 250 a18. τέμνεται ἡ ἐπιστήμη εἰς (ὥσπερ ϰ̀ ci Torstr) τὰ πράγματα ψγ8. 431 b24. — τεμνόμενος (κενȣ́μενος ci Spgl) Ηκ2. 1173 b12. — τμητός Μδ15. 1020 b29. περὶ τμητȣ̃ μδ8. 385 a17. 9. 387 a3-11. dist σχιστόν μδ9. 387 a7. — ῥυθμός, ȣ̃ ϰ̀ τὰ μέτρα τμητά Ργ8. 1408 b30.

Tempora verbi. **Praesentis** temporis infinitivus, ubi indicativus vel imperfecti vel aoristi erat ponendus, τὰ πλεῖστα θερμά ποτε εἶναι δεῖ νομίζειν, εἶτα τὴν ἀρχὴν ἀπεσβέσθαι τȣ̃ πυρός μβ3. 359 b5. οἱ δὲ τὸν ἥλιον τȣ̃τον τὸν κύκλον φέρεσθαί ποτέ φασιν μα8. 345 a16. cf Πβ8. 1269 a6. — **Imperfecto** interdum respicitur ad ea quae antea disputata sunt, τȣ̃το δ' ἦν ἀλλοίωσις (i e τȣ̃το δ' ἐστὶν ἀλλοίωσις, ὡς πρότερον ἐλέγομεν) Γα1. 314 b25. cf μβ3. 357 a22. Ρα6. 1363 a9. β3. 1380 b19. πα1. 859 a2. — **Aoristi** vis inchoativa manifesto apparet, ἡσθῆναι μὲν ἔστι ταχέως ὥσπερ ϰ̀ ὀργισθῆναι, ἥδεσθαι δ' ȣ̓ Ηκ2. 1173 a34 (cf μεταβάλλειν, ἐνεργεῖν b2, 3). εἰ δυνατὸν ἄνθρωπον ὑγιασθῆναι, ϰ̀ νοσῆσαι Ρβ19. 1392 a11. cf α2. 1355 b39. 12. 1372 a6. εἰ συννεφεῖ, εἰκὸς ὗσαι Ρβ19. 1393 a7. πολλὰ βȣλευθέντα καλῶς τῶν πραχθῆναι δεόντων διελύθη μτ2. 463 b27. inde explicatur aoristus post v ἐλπίζειν, οἴεσθαι de tempore futuro usurpatus, ὅταν ἔχῃ ȣ̔́τως ὥστ' ἀναμνησθῆναι τοιαῦτα συμβεβηκότα ἢ ἐλπίσαι γενέσθαι Ρβ8. 1386 a1. πρὸς ἃ εὐφυεῖς εἰσὶ ϰ̀ ἔμπειροι· ῥᾷον γὰρ κατορθῶσαι (cod Ab, κατορθώσειν Bk) οἴονται Ρα6. 1363 a35. Vahlen Zts f öst Gym 1868 p 14. — **Futuro** saepe id significatur quod non tempore, sed concludendo consequens est, ἔσται i q συμβαίνει εἶναι (de conditionali usu futuri cf Bz Obs ad Met p 62-67). et in apodosi quidem usurpatum futurum vel referri potest ad conditionem non veram, ut idem significet atque imperfectum cum part. ἄν, veluti ȣ̓κ ἔστι πᾶσα δύναμις τῶν ἐναντίων, οἱονεὶ τȣ̃ ὑγιεινȣ̃ ϰ̀ τȣ̃ νοσώδȣς· ἅμα γὰρ ἔσται τὸ αὐτὸ ὑγιεινὸν ϰ̀ νοσῶδες Αα44. 50 a22. β2. 53 b23. 16. 65 a8. γ15. 79 b11. τι9. 170 a27 (δεήσει). Φζ5. 236 a4. Ργ8. 1408 b31. μβ5. 363 a11. Ηη3. 1146 a5. πιε4. 911 a27. εἰς ἄπειρον πρόεισι Ηα1. 1094 a20. 5. 1097 b13 al (cf ἄπειρος p 74 b47), vel id significat, quod potest esse, veluti ἐὰν δ' ἡ μὲν αβ πρότασις ὅλη ληφθῇ ἀληθής, ἡ δὲ βγ ὅλη ψευδής, ἔσται συλλογισμὸς ἀληθής· ȣ̓δὲν γὰρ κωλύει τὸ α τῷ β ϰ̀ τῷ γ παντὶ ὑπάρχειν κτλ Αβ2. 54 a29. cf β2. 54 b3, 35, 55 a5, 20, 29. 3. 55 b38, 56 a3, b21, 57 a30 (quibus locis omnibus futurum per ȣ̓δὲν γὰρ κωλύει, ἐγχωρεῖ, ἐνδέχεται explicatur). γ16. 80 a25. τε5. 134 b8, 14 al. futurum conditionale transfertur in protasin, veluti ληπτέον τι μέσον ἀμφοῖν, ὃ συνάψει τὰς κατηγορίας, εἴπερ ἔσται τȣ̃δε πρὸς τόδε συλλογισμός (i e εἴπερ μέλλει εἶναι συλλογισμός, si volunt, si ponunt esse syllogismum) Αα23. 41 a12. γ11. 77 a6. 16. 80 a31. 23. 84 b16. Μλ6. 1071 b12, 17. Ηγ6. 1113 a19 al. inde explicantur et eae enunciationes, quae et in protasi et in apodosi futurum conditionale habent Πβ8. 1268 a36-39, et enunciationes interrogativae per fut conditionale, ποῖος γὰρ ἔσται ἀριθμὸς αὐτοάνθρωπος; (i e ποῖος ἀριθμὸς μέλλει εἶναι αὐτοάνθρωπος; qualem numerum esse volunt αὐτοάνθρωπον?) Μμ7. 1081 a8, 13, b27, 28. κ2. 1060 b1. αι3. 439 a17. cum hoc usu indicativi conferendus est usus participii fut, ἀναγκαῖον εἶναί τι τὸ κινῆσον τὰς μονάδας ψα4. 409 a16. Φδ14. 223 a23. — futurum sine particula εἰ ad significandam aliquam hypothesin, τὸ δὴ α οἰσθήσεται (i e ponamus A ferri) διὰ τȣ̃ β Φδ8. 215 b1.

τέναγος. ὄστρεα φύεται ἐν τενάγεσιν Ζιε15. 548 a1. περὶ Ναυπλίαν τῆς Ἀργείας περὶ τὸ τέναγος πολλοὶ τυφλοὶ ἐλήφθησαν ἰχθύες Ζιθ19. 602 a9.

Τενέα, κώμη τῆς Κορινθίας f 552. 1569 b6.

Τένεδος Ρβ24. 1401 b18. τὸ πορθμευτικὸν πολύοχλον ἐν Τενέδῳ Πδ4. 1291 b25. βασιλεύς τις ἐν Τενέδῳ f 551. 1569 a24. — οἱ Τενέδιοι Περιάνδρῳ μάρτυρι ἐχρήσαντο Ρα15. 1375 b31. τοῖς Τενεδίοις συγγένεια πρὸς τȣ̀ς Τενεάτας f 552. 1569 b8. Τενέδιος πέλεκυς f 551. 1569 a21, 30, 37, cf παροιμία p 570 b26. Τενεδίων πολιτεία f 551. 552.

τενθρηδών (Ahrens δρῦς u seine Sippe p 36). descr, refertur inter τὰ ἀγελαῖα, γένος τι τῶν κηριοποιῶν Ζι43. 629 a31. 40. 623 b10. (tenthridon Thomae, teredo Gazae, tenthredo Scalig. cf S II 227, 516. le grugeur C II 406. Apis terrestris St. Cr. K 1039, 3. Vespae sp Su 219, 29. AZι I 171, 51. anthredon ci Hermol Barbarus corollar p 31, 2, 26.)

Τενθρηδών. σῆμα Προθόȣ, Τενθρηδόνος υἱȣ̃ f 596. 1576 a39.

τενθρήνιον. τὸ τενθρήνιον αὐτῶν (τῶν τενθρηδόνων) πολὺ μεῖζον ἢ τῶν σφηκῶν ϰ̀ προμηκέστερον Ζι43. 629 b1.

Τέννης. συγγένειά τις Τενεδίοις πρὸς τȣ́τȣς (τȣ̀ς Τενεάτας) ἀπὸ Τέννȣ τȣ̃ Κύκνȣ f 552. 1569 b9.

τένων, ἕτερον νεῦρον διπτυχές Ζιγ5. 515 b9. minus recte: musculus sternocleidomastoideus K 524, 3. Achillessehne Aub. cf S I 139. Oribas I 661. Galen XIV 703. Da I 29.

τερηδών. 1. ἐγγίνονται δὲ ϰ̀ κάμπαι ἐν τοῖς σμήνεσιν, ἃς καλȣ̃σι τερηδόνας Ζιθ27. 605 b17. (teredo Gazae, harde Scalig. cf C II 200. Tineae mellonellae larva St. Cr. K 920. AZι I 164, 16. cf Su 205 et 206.) — 2. αἱ λεγόμεναι τερηδόνες ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ f 231. 1519 b18.

τέρας. τὰ τέρατα ἁμαρτήματα ἐκείνȣ τȣ̃ ἕνεκά τȣ Φβ8. 199 b4. τὸ τέρας ȣ̓κ ἀναγκαῖον πρὸς τὴν ἕνεκά τȣ ϰ̀ τὴν τȣ̃ τέλȣς αἰτίαν Ζγδ3. 767 b13. ἔστι τὸ τέρας τῶν ἀνο-

μοίων, τῶν παρὰ φύσιν τι Ζγδ4. 770 b5, 9. τὸ τέρας ἀναπηρία τις Ζγδ3. 769 b30. πολλὰ τῶν τεράτων σύμφυσις Ζγδ4. 773 a3. διὰ τί Δημόκριτος ἔφησε τὰ τέρατα γίγνεσθαι Ζγδ4. 769 b31. cf πι61. 898 a14. ἐοικότα οὐδ' ἀνθρώπῳ τὴν ἰδέαν ἀλλ' ἤδη τέρατα· ὁ μὴ ἐοικὼς τοῖς γονεῦσιν ἤδη τρόπον τινὰ τέρας ἐστίν Ζγδ3. 767 b5, 6. οὐδὲ ἄνθρωπος ἀλλὰ ζῷόν τι μόνον φαίνεται τὸ γιγνόμενον, ἃ δὴ ϗ λέγεται τέρατα Ζγδ3. 769 b10. τέρατα πολυμερῆ μορφὴν ἔχοντα Ζγδ3. 769 b26, 22. τέρατα τίκτουσι μάλιστα τὰ τετράποδα τὰ μὴ μεγάλα πι61. 898 a9. τέρατα, dist ἔκγονα πδ13. 878 a21. χολὴ τοσαύτη ὥστε δοκεῖν τέρας εἶναι τὴν ὑπερβολήν Ζμδ2. 677 a1. ἃ πολλοὶ τέρατα νομίζουσιν εἶναι πια27. 902 a8. τὰ τοιαῦτα ὡς τέρατα κρίνεται Ζιβ17. 507 a23. κρίνειν ἐν τέρασιν Ζιζ22. 576 a2. τεθέναι ἐν τέρατος λόγῳ Ζιζ2. 559 b20. διὰ τί ὁ Κάλχας, εἰ μὲν οὐδὲν ἦν τέρας τὸ γενόμενον, ἐξηγεῖται ὡς τέρας f 140. 1501 b41.

τερατολογεῖν. οἱ τερατολογοῦντες μβ8. 368 a25.

τερατοσκόπος Ἀντιφῶν f 65. 1486 b28.

τερατοτοκεῖν. προωδοποίηται τῇ φύσει τὸ τερατοτοκεῖν Ζγδ4. 770 b4.

τερατώδης. δοκεῖ τερατώδη εἶναι (ἐὰν διτοκῇ τὰ μονοτόκα), ὅτι γίνεται παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ϗ τὸ εἰωθός Ζγδ4. 772 a36. πεπονθέναι τι τερατῶδες· τὸ ἐκλείπειν ἢ προσεῖναί τι τερατῶδες Ζγδ4. 770 b8, 9. πάθος τερατῶδες Ζιε14. 544 b21. ζῷον τερατῶδες ἐν ᾗ πλείω συμπεφυκότα Ζγδ4. 773 a8. ᾠὸν τερατῶδες Ζιζ3. 562 b2. νεοττοὶ τερατώδεις διὰ τί· σπανιώτερον τὸ τερατῶδες ἐπὶ τῶν ὄφεων Ζγδ4. 770 a19, 25. γενόμενα δύναται ζῆν, κἂν τερατώδη γένηται Ζιη4. 584 b9. πλὴν ἐάν τι τερατῶδες ᾖ Ζιζ21. 575 b13. εἰ μή τι συμβέβηκε τερατῶδες ηεγ2. 1231 a4. — τεταραγμέναι φαίνονται αἱ ὄψεις ϗ τερατώδεις εν3. 461 a21. οἱ μὴ τὸ φοβερὸν διὰ τῆς ὄψεως ἀλλὰ τὸ τερατῶδες μόνον παρασκευάζοντες, οὐδὲν τραγῳδίᾳ κοινωνοῦσιν πο14. 1453 b9. (τὸ τερατῶδες ci Schöll πο18. 1456 a2, τέταρτον οης cod A^c, Vhl Poet II 47.) λέγειν τερατῶδές τι ϗ ἄπιστον, τερατωδέστερον θ101. 838 b32, 839 a2. 118. 841 b16. — τερατωδῶς, opp κατὰ φύσιν Ζια17. 496 b18.

τερετίζειν. ἡ φωνή. οἷον τερετιζόντων πιθ10. 918 a30.

τερετίσματα τὰ εἴδη (ideae Plat) Αγ22. 83 a33.

τέρην. τέρεν αἷμα, τέρεν δέμας (Emp 348, 353, 364) αν7. 473 b14, 19, 474 a3.

τερθρεύεσθαι τθ1. 156 b38.

τέρθρον. ῥινῶν ἔσχατα τέρθρα (Emp 346) αν7. 473 b12.

τέρμα. πλούτου δ' οὐδὲν τέρμα (Solon f 13, 71) Πα8. 1256 b33. οἱ ἐξωτέρω ἀποκάμπτοντες τοῦ τέρματος Ργ9. 1409 b23.

τέρμινθος. ἔλαιον ἐκ τῆς τερμίνθου θ88. 837 a33. (Pistacia terebinthus *L* Fraas 83. Langkavel 9. Hehn 307.)

Τέρπανδρος τὴν νήτην προσέθηκε πιθ32. 920 a17. Λέσβιος ᾠδός f 502. 1560 a2, cf παροιμία p 570 b4. οἱ ἀπόγονοι τοῦ Τερπάνδρου f 502. 1560 a16.

τέρπειν τινά, opp λυπεῖν Ηδ14. 1128 a27. κ5. 1176 a11. sine obiecto, ἐγκαλεῖν τῷ μὴ τέρποντι Ηθ15. 1162 b15. τὸ παρὰ δόξαν τέρπει, opp λυπεῖν Ρβ2. 1379 a24. cf Ηκ5. 1175 a6. τέρπησιν (Hom ρ 385) Πθ3. 1338 a27. τέρπεται (Hom ο 400) Ρα11. 1370 b5.

τέρψις, coni χαρά, εὐφροσύνη τβ6. 112 b23. dist κέρδος Ηι1. 1164 a19.

τεταγμένως, cf τάττειν.

τέτανος. τέτανοι ϗ σπασμοί μβ8. 366 b26. λαμβάνει ἵππους ϗ τέτανος Ζιθ24. 604 b4.

τεταρταῖος. τεταρταῖοι πυρετοί πα56. 866 a31. δυσεντερίαι ϗ τεταρταῖοι χρόνιοι πα19. 861 b4.

τεταρτημόριον (int ὀβολοῦ) Πη1. 1323 a31.

τέταρτος Πβ6. 1266 a17. δ14. 1298 a28. 16. 1300 b21 al.

τετραγωνίζειν, μέσης εὕρεσις Μβ2. 996 b21 Bz. τὸν κύκλον, διὰ μηνίσκων Αβ25. 69 a31. τι11. 171 b16, 172 a7 Wz. ὁ κύκλος πῶς ἂν τετραγωνισθείη ηεβ10. 1226 a29.

τετραγωνισμὸς ἑτερομήκους, μέσης εὕρεσις ψβ2. 413 a17, 19. τετραγωνισμὸς κύκλου Κ7. 7 b31, διὰ τμημάτων, διὰ μηνίσκων, Βρύσωνος, Ἀντιφῶντος Φα2. 185 a16. Αγ9. 75 b41 Wz. τι11. 171 b15, 172 a3, 7 Wz.

τετράγωνος. ἡ χλαῖνα τετράγωνον ἱμάτιον f 458. 1553 a28. τὸ τετράγωνον Οα5. 272 b19. γ8. 306 b6. opp ἑτερόμηκες Κ8. 11 a10. ΜΑ5. 986 a25. ἐν τετραγώνῳ τρίγωνον ψβ3. 414 b31. τὸ τετράγωνον γνώμονος περιτεθέντος ηὔξηται Κ14. 15 a30. ἀριθμοὶ τετράγωνοι Μν6. 1093 a7. Αγ10. 76 b8. — τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα φάναι τετράγωνον μεταφορά Ργ11. 1411 b27. Ηα11. 1100 b21. — πρόσωπον τετραγωνότερον φ5. 809 b16.

τετραδάκτυλος. πόδες τετραδάκτυλοι Ζμδ10. 688 a5. ὄρνιθες τετραδάκτυλοι Ζμδ12. 695 a15. Ζιβ12. 504 a9.

τετράδραχμος. ὄντος μεδίμνου τῶν ἀλφίτων τετραδράχμου οβ1347 a33.

τετραήμερον. αἱ μεταβολαὶ γίνονται κατὰ τριήμερον ἢ τετραήμερον Ζιε19. 553 a10. cf τετρήμερον.

τετράθυρος. οἱ ἡγεμόνες συνίστανται οὓς καλοῦσι σφηκωνεῖς τοὺς μικρούς, οἷον τετραθύρους ἢ ἐγγὺς τούτων Ζιι41. 628 a13.

τετραίνειν. τέτρηνται (Emp 345) αν7. 473 b11. σφόνδυλοι τετρημένοι· κοιλίαι εἰς τὸν πνεύμονα τετρημέναι Ζιγ7. 516 a13. α17. 496 a22. ὁ τετρημένος πίθος ΠΖ5. 1320 a21. οα6. 1344 b25, cf παροιμία p 570 b22. — τρητός. ὀστοῦν τῇ μὲν ἄτρητον τῇ δὲ τρητόν Ζιγ7. 516 a27.

τετρακισμύριοι. πλάτος βραχὺ ἀποδέον τετρακισμυρίων σταδίων κ3. 393 b20.

τετρακόσιοι. ἐν τοῖς τετρακοσίοις οἱ περὶ Φρύνιχον Πε6. 1305 b27. ἐπὶ τῶν τετρακοσίων Πε4. 1304 b12. καταστῆσαι τοὺς τετρακοσίους Ργ18. 1419 a28. οἱ τετρακόσιοι πότε κατέστησαν f 372. 1540 a25.

τετραλογία, ἡ Ὀρέστεια, ἡ Πανδιονίς f 575. 1572 b21. 576. 1572 b35.

τετραμερὴς τῇ δυνάμει πεφυκυῖα (ἡ ἁρμονία) δύο μεσότητας ἔχει f 43. 1483 a5.

τετράμετρον. τροχερὸς ῥυθμὸς τὰ τετράμετρα Ργ8. 1409 a1. τὸ ἰαμβεῖον (ἰαμβικὸν Bk) ϗ τετράμετρον κινητικά, ϗ τὸ μὲν ὀρχηστικὸν τὸ δὲ πρακτικόν πο24. 1459 b37. Vhl Poet III 291. τὸ μέτρον (τῆς τραγῳδίας) ἐκ τετραμέτρου ἰαμβεῖον ἐγένετο πο4. 1449 a21. Ργ1. 1404 a31.

τετράμηνος. ὕες ὀχεύουσι τετράμηνοι Ζιε14. 545 b1. καταμήνια διαλείποντα δίμηνον ϗ τετράμηνον ϗ ἑξάμηνον Ζιζ18. 573 a13.

τετραξός. γραμμαὶ τετραξαί Μμ2. 1076 b32.

τετραπήχεις τὸ μῆκος κλῖναι μχ25. 856 b4.

τετραπλάσιος. ἧπαρ τετραπλάσιον τοῦ βοείου Ζιβ17. 508 a1.

τετράπλευρον μχ1. 848 b20. πιε6. 911 b3.

τετραπλοῦς. τριπλοῦν ϗ τετραπλοῦν ὄνομα πο21. 1457 a34.

τετραποδίζειν. ὁ ἄνθρωπος παιδίον ὂν ἕρπει τετραποδίζον Ζιβ1. 501 a3.

τετράπολις Ἀττική f 449. 1551 b38.

τετράπους. μέγεθος τετράποδος, opp ὄρνιθος Ζμδ14. 697 b23. οἱ πίθηκοι δασεῖς τὰ πρανῆ ὡς ὄντες τετράποδες, οὔτ'

ἰσχία ἔχει ὡς τετράπουν ὂν οὔτε κέρκον ὡς δίπουν· διατελεῖ τὸν πλείω χρόνον τετράπουν ὂν μᾶλλον ἢ ὀρθόν· ὡς μὲν δίπους ὢν οὐρὰν (οὐκ ἔχει) ὡς δὲ τετράπους ἰσχία Ζιβ8. 502 a23, b21. Ζμδ10. 689 b34. τῶν γαμψωνύχων τετραπόδων ὁ λέων· τάρανδος ὢν τετράπους f 265. 1526 b5. 332. 1534 a4. ἡ φώκη ὥσπερ πεπηρωμένον τετράπουν ἐστί, τετράπουν ὂν ϗ ζῳοτόκον οὐκ ἔχει ὦτα, τετράπουν κακῶς δ' ἐστὶν Ζιβ1. 498 a32. Ζγε2. 781 b23. Ζπ19. 714 b13. αἱ νυκτερίδες ὡς μὲν πτηνὰ ἔχουσι πόδας ὡς δὲ τετράποδα οὐκ ἔχουσι, ϗ ταῦτα τετράποδα κακῶς δ' ἐστίν Ζμδ13. 697 b8. Ζπ19. 714 b13. παντὸς τετράποδος τὰ κρέα χείρω, ὅπου ἑλώδη χωρία νέμονται ἢ ὅπου μετεωρότερα Ζιθ10. 596 b2. ὁ στρουθὸς ὁ Λιβυκὸς δίπους μέν ἐστιν ὡς ὄρνις, διχαλὸς δ' ὡς τετράπους Ζμδ14. 697 b22, 15. ὁ κορδύλος, τετράπουν ἐστὶν ὡς ϗ πεζεύειν πεφυκός Ζιθ2. 589 b28. τὸ καλούμενον ζῷον ἐφήμερον τέτταρσι ϗ ποσὶ ϗ πτεροῖς κινεῖται ϗ πτηνόν ἐστι ϗ τετράπουν ὂν Ζια5. 490 b3. τὰ ἄναιμα τῶν ὑποπόδων πολύποδά ἐστι ϗ οὐθὲν αὐτῶν τετράπουν Ζπ16. 713 a27.

τὰ ζῷα τὰ τετράποδα vel τὰ τετράποδα πάντα vel τὰ τετράποδα Ζιβ1. 498 b5. δ11. 537 b30. α5. 490 a29, b4. Ζγα5. 717 b15. πι26. 893 b24. referuntur inter τὰ ἔναιμα, τὰ ὑπόποδα, τὰ πόδας ἔχοντα αι5. 444 a21. Ζπ19. 714 b12. Ζγβ1. 732 b24. ἔστι γὰρ τὰ τετράποδα [ϗ μὴ πτερωτὰ Aub] ἔναιμα πάντα Ζια6. 490 b19. τῶν ζῴων τὰ μὲν ἄποδα τὰ δὲ δίποδα τὰ δὲ τετράποδα τὰ δὲ πολύποδα· τὰ πεζὰ ϗ τὰ δίποδα ϗ τετράποδα· ἄοικα πολλὰ τῶν ἐντόμων ϗ τῶν τετραπόδων Ζπ1. 704 a13. Ζιδ11. 537 b27. α1. 488 a23. ὅσα ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὸ πρόσθεν ἔχει ϗ τὸ ἄνω, τετράποδα ϗ πολύποδα ϗ ἄποδα· τὰ τετράποδα (τὸ ἄνω ἔχει) ἐπὶ τὸ μέσον, ϗ τὰ πολύποδα ϗ ἄποδα Ζπ5. 706 a30, b7. κατὰ διάμετρον κινεῖται Ζια5. 490 b4, cf a29. β1. 498 b5. ἀναπνοή αι5. 444 a21. τὸ ὄργανον τὸ πρὸς τὸν συνδυασμόν, τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζγα5. 717 b15. Ζιδ11. 537 b27. dist τῶν τετραπόδων τὰ ζῳοτόκα ϗ τὰ ᾠοτόκα. οὔτε τὰ τετράποδα πάντα ᾠοτοκεῖ (ἵππος ... ϗ ἄλλα μυρία ζῳοτοκεῖ) οὔτε ζῳοτοκεῖ πάντα (σαῦραι ... ϗ ἄλλα πολλὰ ᾠοτοκοῦσι) Ζγβ1. 732 b17.

1. Mammalia (cf M 315). πᾶν τὸ τῶν ζῳοτόκων ϗ τετραπόδων γένος· τοῦ γένους τοῦ τῶν τετραπόδων ζῴων ϗ ζῳοτόκων εἴδη μέν ἐστι πολλὰ ἀνώνυμα δέ Ζιδ10. 536 b29. α6. 490 b31 (τετράπουν τὸ γένος Plat Tim 92 A). — ζῳοτόκα ἐστὶ τῶν τετραπόδων ἔνια· ἔναιμα, πανθ' ὅσα ἢ ἄποδά ἐστι τέλεα ὄντα ἢ δίποδα ἢ τετράποδα· ὅσα τετράποδα ϗ ἔναιμα ϗ ζῳοτόκα· τὰ ἔναιμα ϗ ζῳοτόκα τῶν τετραπόδων· τὰ τετράποδα ϗ ἔναιμα Ζιε1. 539 a15. α4. 489 a32. β1. 501 a10. Ζμβ17. 660 a31. αν11. 476 a33. τὰ τετράποδα ϗ τρίχας ἔχοντα· ὅσα ἐστὶ ζῳοτόκα ϗ δίποδα ἢ τετράποδα Ζιβ1. 498 b25. γ1. 510 b15. dist τῶν τετραπόδων ϗ ἐναίμων ϗ ζῳοτόκων τὰ μὲν πολυσχιδῆ τὰ δὲ δισχιδῆ τὰ δὲ ἀσχιδῆ Ζιβ1. 499 b6 (cf infra b27). τὰ μὲν ἀμφώδοντα, τὰ δ' οὐ (i e τὰ κερατοφόρα)· ἔνια οὐκ ἀμφώδοντα ϗ ἀκέρατα· πάντα ὅσα κερατοφόρα, τετράποδά ἐστιν Ζιβ1. 501 a10, 500 a2. — τὰ τετράποδα ϗ ζῳοτόκα Ζιβ1. 497 b13. γ1. 509 b10. θ5. 594 a25. Ζμβ16. 658 b27. δ11. 690 b17. Ζπ12. 711 b12. 15. 713 a3. τὰ τετράποδα τὰ ζῳοτόκα Ζιγ1. 509 b7, 8. Ζπ1. 704 a23. τὰ ζῳοτόκα τετράποδα Ζιε14. 544 b18. ι1. 608 a24. τὰ ζῳοτόκα ϗ τετράποδα Ζιβ13. 505 a33. θ17. 600 a28. 19. 602 b14. τὰ ζῳοτόκα ϗ τετράποδα ζῷα, τὰ τετράποδα ζῷα ϗ ζῳοτόκα Ζιδ9. 536 a32. β1. 497 b18 Aub. τὰ ζῳοτόκα τῶν τετραπόδων Ζιβ1. 498 a6. 10. 502 b33. 15. 505 b28. Ζμγ6. 669 b6. δ11. 691 a29. τῶν τετραπόδων τὰ ζῳοτόκα Ζιζ12. 566 b6. τὰ ζῳοτοκοῦντα τῶν τετραπόδων Ζγα8. 718 b3. τὰ τετράποδα ζῷα τῶν ζῳοτόκων Ζμβ9. 655 b13. ὅσα τετράποδα ϗ ζῳοτόκα Ζιβ1. 498 b16. 15. 505 b32. — τὰ ζῷα τὰ τετράποδα Ζιε11. 543 b25. ι6. 612 a2. τὰ τετράποδα τῶν ζῴων Ζιε5. 541 a23. Ζμδ10. 688 a18. τὰ τετράποδα ζῷα Ζιβ1. 498 b11. Ζμδ9. 684 b23. Ζπ11. 710 b26. ἅπαντα τὰ τετράποδα Ζιζ18. 573 a21. τὰ τετράποδα ἅπαντα Ζιζ18. 573 a9. πι53. 896 b34. τὰ τετράποδα πάντα, πάντα τὰ τετράποδα Ζιζ18. 573 a27. ι3. 610 b24. β1. 499 a31. τὰ τετράποδα πν8. 485 a25. Ζια11. 492 a31. 17. 496 b19, 27. β1. 498 a28, 499 a13. 8. 502 a17, 25, 31, 33, b15. 13. 503 b23, 33. 17. 507 a22. γ3. 513 b36. 7. 516 b17. 11. 518 b30. 21. 522 b30, 523 a5. δ2. 527 a16. 4. 528 b32. 7. 532 a20. ε2. 539 b26, 540 a15. ζ10. 565 b6, 12, 16. 12. 567 a3. 18. 573 a17. 22. 576 a23. η8. 586 a35, b8. θ21. 603 a30. 26. 605 b6. ι44. 630 a14. 50. 632 a5, b12. κ6. 637 b38. Ζμβ11. 657 a12. 14. 658 a16, 19. γ1. 662 b13. 9. 671 b8. δ9. 685 a18. 10. 686 a35, b12, 687 b27, 688 a15, 689 a31, b2, 6, 16, 25, 690 a4. 12. 693 a25, b3, 5, 20. 695 a4, 7, 15. Ζπ12. 711 a16. 13. 712 a10. 15. 713 a1. Ζγα5. 717 b30. β8. 748 a21. γ1. 751 a17. 2. 753 a13. 6. 756 b15, 30. 11. 762 b28. ε2. 781 b14. θ9. 831 a20. πι41. 895 a22. 53. 896 b30. 54. 897 a11. — ἔνια τῶν τετραπόδων Ζμβ13. 658 a1, syn τὰ τετράποδα Ζιδ2. 591 b23. — dist τῶν τετραπόδων τὰ πολυδάκτυλα· τὰ μώνυχα, τὰ διχαλά, τὰ πολυσχιδῆ· τὰ ὀπισθουρητικά Ζμβ16. 659 a23. δ10. 690 a5. ε7. 541 b21. Ζγβ6. 742 a8. τὰ ἄγρια ϗ τετράποδα, τὰ τετράποδα ϗ ἄγρια ζῷα, τὰ τετράποδα τὰ ἄγρια Ζιι5. 611 a15. θ5. 594 b28. Ζγε6. 786 a30. τὰ μεγάλα τετράποδα, τὰ τετράποδα τὰ μὴ μεγάλα Ζιγ21. 522 b20. πι61. 898 a9. τὰ νέα ϗ τὰ παλαιὰ τετράποδα Ζιζ25. 578 a6, 8. ι50. 632 a6. — descr part corp. γεωδεστέραν ἔχει πάντα τὴν σύστασιν ἢ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος Ζμβ9. 655 b15. κεφαλὴν μὲν ἔχει ϗ αὐχένα Ζιβ1. 497 b13. ὀφθαλμοί, βλεφαρίδες Ζμβ13. 658 a1. Ζιβ8. 502 a31, 33. οὖς Ζια11. 492 a31. Ζμβ11. 657 a12. Ζγε2. 781 b14. σιαγών, ὀδόντες Ζμδ11. 691 a29. Ζιβ1. 501 a10. θ5. 594 a25. ῥάχις Ζιγ7. 516 b17. τὰ ἄνω τοῦ κάτω πολὺ μείζονα, τὰ ὕπτια ϗ τὰ πρανῆ Ζιβ8. 502 b15. 1. 498 b11. Ζμδ12. 693 a25. δέρματα, τρίχες; μεταβάλλει τὰ χρώματα Ζιδ4. 528 b32. γ11. 518 b30. β1. 498 b16. ι44. 630 a14. Ζγε6. 786 a30. Ζμβ14. 658 a16, 19. σκέλη Ζιβ1. 499 a31. δ7. 532 a29. Ζμδ10. 690 a4. 12. 695 a15. Ζπ11. 710 b26. πι41. 895 a22. σκελῶν καμπή Ζιβ1. 498 a6. 12. 503 b33. Ζμδ12. 693 b3, 5, 20. Ζπ1. 704 a23. 13. 712 a10. 15. 713 a1. τὰ πρόσθια σκέλη Ζιβ1. 497 b18 Aub. γ3. 513 b36. Ζμδ10. 686 a35, 687 b27, 688 a15. 12. 695 a4, 7. Ζπ12. 711 a16, b12. τὰ ὀπίσθια Ζμδ9. 685 a18. cf 10. 686 b12, 689 b2. Ζγα20. 728 b8. πι53. 896 b30, 34. ἰσχία οὐκ ἔχει, οὐδὲν ἄκερκον Ζμδ10. 689 b25, 6. μαστοί, θηλαί Ζμδ10. 688 a18. Ζιβ13. 503 b23. ζ12. 567 a3. ὄρχεις Ζιγ1. 509 b7, 8, 10. — τὰ ἐντός Ζιβ15. 505 b28. ἀρτηρία αν11. 476 a33. situs viscerum, ὑστέρα Ζια17. 496 b19, 27. γ1. 510 b15, cf 23. Ζγα8. 718 b3. σπλήν. οὖρον Ζιβ17. 507 a22. ζ18. 573 a21, 17. — τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν, συνδυασμός, ὀχεία Ζικ6. 637 b38. ε2. 539 b26, 540 a15. ζ18. 573 a27. Ζγα5. 717 b30. cf γ1. 751 a17. καταμήνια Ζιζ18. 573 a9. Ζγβ8. 748 a21. γένεσις, τόκος, ἔμβρυα (τυφλά) Ζγγ11. 762 b28. 6. 756 b15, 30. β6. 742 a8. Ζιζ22. 576 a23. 10. 565 b6, 12, 16. η8. 586 a35, b8.

τέρατα, τὰ ἐκτεμνόμενα πι61. 898 a9. Zι50. 632 a6. — βίος, φωλεία, ἦθος Zθ5. 594 b28. 17. 600 a28. ι3. 610 b24. φωνή Zιδ9. 536 a32. ι50. 632 a5. Zμβ17. 660 a31. τοῖς τετράποσιν ἄκοπον τὸ ἑστάναι· τὸ τῆς ὀσφρήσεως αἰσθητήριον Zμδ10. 689 b16. β16. 658 b27. τὰ πολύποδα βραδύτατα καίτοι τὰ τετράποδα θᾶττω τῶν διπόδων πν8. 485 a25. νόσοι Zιθ21. 603 a30. οὐδὲ πάνυ κορυζᾷ οὐδὲ πτάρνυται πι54. 897 a11.

2. Reptilia (cf M 303). τῶν ἐναίμων ζῴων ᾠοτόκων τὰ μέν ἐστι τετράποδα τὰ δ' ἄποδα· τὰ τετράποδα καὶ ἔναιμα καὶ ᾠοτόκα· τὰ τετράποδα μὲν ᾠοτόκα δὲ καὶ ἔναιμα· οὐδὲν ᾠοτοκεῖ χερσαῖον καὶ ἔναιμον μὴ τετράπουν ὂν ἢ ἄπουν Zμδ11. 690 b13, cf 692 b1. Zιε33. 557 b32. β10. 502 b28, 29. τῶν τετραπόδων τὰ ᾠοτόκα αν11. 476 b1. τῶν τετραπόδων ὅσα ᾠοτόκα vel ᾠοτοκεῖ vel plenius ὅσα ᾠοτοκεῖ τὸ ᾠὸν τὸ σκληρόδερμον, ὅσα μὴ ζῳοτοκεῖ ἀλλὰ ᾠοτοκεῖ Zιγ1. 509 b7. Zγγ5. 755 b29. 3. 754 a17. Zπ1. 704 b5. ὅσα τετράποδα ᾠοτοκεῖ, τὰ τετράποδα τῶν ᾠοτόκων Zγβ1. 732 b3. α8. 718 b16. τὰ τετράποδα τὰ ᾠοτόκα Zμγ7. 670 b13. τὰ τετράποδα μὲν ᾠοτόκα (ᾠοτοκοῦντα) δέ Zιβ17. 508 a4. γ1. 510 b34. 7. 516 b20. Zμγ6. 669 a28. δ1. 676 a23. τὰ τετράποδα καὶ ᾠοτόκα Zιε3. 540 a27. Zμγ12. 673 b19, 28. δ11. 691 a5, 10. Zπ15. 713 a16. Zγα16. 721 a18. γ2. 752 b32, 34. τὰ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων Zιβ15. 505 b29. ι50. 631 b23. Zμβ13. 657 a26, 29. δ11. 691 a31. Zγα4. 717 b5. τὰ (ὅσα) ᾠοτόκα καὶ τετράποδα Zιβ15. 506 a18, b6. δ9. 536 a5. Zμγ7. 670 b1. δ13. 697 a13. Zγα12. 719 b11. ὅσα ᾠοτοκεῖ τῶν τετραπόδων, τὰ ᾠοτοκοῦντα τετράποδα Zιβ15. 505 b35. 13. 505 a23. Zγα3. 716 b21, 718 b4. raro τὰ τετράποδα, om ᾠοτόκα, veluti Zμδ11. 692 b1. Zπ16. 713 b18. Zγα6. 718 a10. γ2. 753 a1, 5. Zιθ4. 594 a5. referuntur inter τὰ δεχόμενα τὸν ἀέρα καὶ πλεύμονα ἔχοντα 716 b21, τὰ ᾠοτοκοῦντα Zγβ1. 732 b3 (ὅσα ᾠοτοκεῖ ἢ δίποδα ὄντα ἢ τετράποδα Zιγ1. 509 b24), τὰ πεζά Zιε3. 540 a27. Zμγ6. 669 a28, τὰ φολιδωτά Zιθ4. 594 a5. Zγα12. 719 b11 (sed τῶν τετραπόδων τὰ ᾠοτόκα καὶ φολιδωτὰ Zμβ12. 657 a21 et ἔνια τῶν ᾠοτοκούντων τετραπόδων φολίδας ἔχει Zιβ13. 505 a23). descr eorum part corp Zιβ10. 502 b28. φωνή, ῥάχις, σιαγών, σκελῶν καμπή Zιδ9. 536 a5. γ7. 516 b20. Zμδ11. 691 a31. Zπ1. 704 b5. πάντα πολυδάκτυλα καὶ πολυσχιδῆ, παμφάγα ἐστι Zιβ10. 502 b34. θ4. 594 a5. πλεύμων, τὰ ἐντός, χολή, σπλήν, κοιλία, σπλάγχνα Zια16. 495 b3. β15. 505 b29, 6, a18. 17. 508 a4. Zμδ1. 676 a23. — τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄρρεν, ἡ σπερματικὴ περίττωσις, ὀχεία, γενέσεις Zγα16. 721 a18. 4. 717 b5. Zιε3. 540 a27. 33. 557 b32. ὑστέραι Zιγ1. 510 b34. Zγα8. 718 b4. οἱ ὄρχεις ἐντός Zιγ1. 509 b7, 24. ι50. 631 b23. Zγα3. 716 b21. 6. 718 a10. 12. 719 b11. τέλειον ᾠόν Zγα8. 718 b16. β1. 732 b3. γ2. 752 b32, 34, 753 a1, 5. 5. 755 b29. — dist τὰ τρωγλοδυτικὰ τῶν τετραπόδων καὶ ᾠοτόκων Zπ15. 713 a16. cf 16. 713 b18.

τετράπτερος. τὰ τετράπτερα descr Zμδ6. 682 b8. Zια5. 490 a16. δ7. 532 a21, cf M 206.

τετράς Mμ7. 1081 b16 al. ἐκ τῆς τετράδος τὰ στερεὰ ποιοῦσιν Mν3. 1090 b23.

τετραστάτηρον καὶ στατὴρ καὶ ἡμιστάτηρον ἐν Κυρήνῃ χρυσᾶ νομίσματα f 486. 1557 b18.

τετράχορδον. τοῦ μὲν ἄνω τετραχόρδου τελευτή, τοῦ δὲ κάτω ἀρχή πιθ47. 922 b8. ἐν δυσὶ τετραχόρδοις ῥυθμίζεται τὰ μέρη (μέλη codd) f 43. 1483 a9.

τετραχῶς λέγεται τὰ αἴτια MΔ3. 983 a26. ἔστι λόγον κωλῦσαι συμπεράνασθαι τετραχῶς τθ10. 161 a1.

τετρήμερος. μετὰ τὴν τετρήμερον Πγ15. 1286 a13. cf τετραήμερον.

τετρήρη Καρχηδόνιοι πρῶτοι κατεσκεύασαν f 558. 1570 a29.

τέτριξ τίκτει ἐν τῇ γῇ Zιζ1. 559 a2. (tetrix Thomae Gazae Scalig C II 797. S I 399, cannepetiere Belon observ 1, 9. Tetrao tetrix vel Otis tetrix St. Cr. K 715. def non potest AZι I 109, 106.) dist, descr ἡ τέτριξ, ἣν καλοῦσιν Ἀθηναῖοι οὔραγα Zιζ1. 559 a12 (v l τέτιξ). τέτραξ Lob Par 141 adn. cf S I 401. def non ausus est Scalig. Praticola rubetra Su 112, 47.)

τετταράκοντα. οἱ τετταράκοντα (Ἀθήνῃσι κατὰ δήμους δικασταί) πρότερον ἦσαν τριάκοντα f 413. 1546 b38, 40.

τετταρακοσταῖος. τὸ ἄρρεν (κύημα) ὅταν ἐξέλθῃ τετταρακοσταῖον Zιη3. 583 b14.

τέτταρες (τέσσαρες Πδ15. 1300 a23) τέτταρα, τεττάρων, τέτταρσι, τέτταρας Πβ9. 1270 b4. γ14. 1285 b20. δ4. 1291 a12, 22. 7. 1293 a37, 42 al. — διὰ τεττάρων, dist διὰ πασῶν, διὰ πέντε πιθ17. 918 b38. 23. 919 b11. 34. 920 a24. 41. 921 b1, 3.

τεττιγομήτρα. ὁ (τῶν τεττίγων) σκώληξ αὐξηθεὶς ἐν τῇ γῇ γίνεται τεττιγομήτρα Zιε30. 556 b7 Aub, 10. (nympha.)

τεττιγόνιον. εἶδος τεττίγων, ὑμένα φανερὸν οὐκ ἔχει, καλοῦσι δέ τινες τοὺς μὲν μεγάλους καὶ ᾄδοντας ἀχέτας τοὺς δὲ μικροὺς τεττιγόνια (v l τριγόνια) Zιδ7. 532 b17. ε30. 556 a20. (tettigonium Thomae, cicadaster Gazae Scalig. cigalette C II 232. cf S I 382. fort Cicadae minores, veluti atra, montana, annulata, flexuosa Su 201, 13. AZι I 162, 7.)

τέττιξ. τὸ τῶν τεττίγων γένος Zμδ5. 682 a18, 24. refertur inter τὰ ἔντομα Zιδ7. 532 b10. στόμα οὐκ ἔχει, ἀμυδρῶς ὁρᾷ Zιδ7. 532 b10. ε30. 556 b19. τὸ γλωττοειδές, descr Zμδ5. 682 a18. Zιδ7. 532 b12 Aub. ἐν τῇ κοιλίᾳ οὐκ ἔχει περίττωμα, τὸ ὄπισθεν ὀξύ Zιδ7. 532 b14. ε30. 556 a30. — γίνονται ἐκ ζῴων τῶν συγγενῶν, συνωνύμων Zιε19. 550 b32. Zγα16. 721 a4. ὁ ἄρρην, ἡ θήλεια, συνδυασμὸς ποῖος, τίκτουσι ποῦ, πῶς (cf Plat Sympos 191)· ἐντίκτουσι δὲ [καὶ Aub] ἐν τοῖς καλάμοις, διατρυπῶντες τοὺς καλάμους, καὶ ἐν τοῖς τῆς σκίλλης καυλοῖς· ᾠὰ λευκά Zιε30. 556 a27 Aub, 26, 30, b11-13, 2, 14. ὁ σκώληξ, τὰ κυήματα καταρρεῖ εἰς τὴν γῆν, πότε γίνονται ἐκ τῆς τεττιγομήτρας Zιε30. 556 b6, 5, 9. ὅταν ἐξέλθωσι, καθιζάνουσιν ἐπί τε τὰς ἐλαίας καὶ καλάμους· περιρραγέντος τοῦ κελύφους ἐξέρχονται ἐγκαταλιπόντες ὑγρότητα μικράν Zιθ17. 601 a6, 9 (Siebld anat compar 625. Milde 12). — βομβεῖ αν9. 475 a6. ᾄδειν λέγεται, ᾄδουσι, τίνες Zιδ9. 535 b7. ε30. 556 b11. θ17. 601 a10. αν9. 475 a18. θ64. 835 a24 Beckm. Rose Ar Ps 367. ακ804 a23. (cf Sturz de voc an III 7, 9. IV 9. S eclog phys II 50. Landois 106, 107, 153, 157, 158.) ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ᾄσονται (Stesichori apophthegma, Bergk poet lyr p 996) Pβ21. 1395 a2. γ11. 1412 a23. — τροφή, τῇ δρόσῳ τρέφεται μόνον (ὅ λέγουσιν οἱ γεωργοί) Zμδ5. 682 a25. Zιδ7. 532 b13. ε30. 556 b15. τὸ μὲν πρῶτον ἡδίους οἱ ἄρρενες, μετὰ δὲ τὴν ὀχείαν αἱ θήλειαι· ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὸν δάκτυλον· ἐν τοῖς ψυχροῖς οὐ γίνονται οὐδ' ἐν τοῖς συσκίοις ἄλσεσιν· γίνονται πολλοὶ ὅταν ἐπομβρία γένηται Zιε30. 556 b13, 19 Aub, 5, a24, cf Theophr f VI 54. ἔνθα μὲν γίνονται ἔνθα δ' οὐ γίνονται Zιθ28. 605 b27 Aub. cf ε30. 556 a21, 23, 22. Milde 13. — dist δύο γένη. οἱ μὲν μικροὶ οἳ πρῶτοι φαίνονται καὶ τελευταῖοι ἀπόλλυνται, οἱ δὲ μεγάλοι οἱ ᾄδοντες οἳ καὶ ὕστερον γίνονται καὶ πρότερον ἀπόλλυνται· ὁμοίως ἔν τε τοῖς μικροῖς καὶ τοῖς μεγάλοις οἱ

μὲν διῃρημένοι εἰσὶ τὸ ὑπόζωμα, οἱ ᾄδοντες, οἱ δὲ ἀδιαίρετοι, οἱ οὐκ ᾄδοντες, i q ἀχέται (v ἀχέται p 130 b52), τεττιγόνια· τῶν τεττίγων τι γένος τῇ τρίψει τοῦ πνεύματος ψοφεῖ Ζιε30. 556 a14, cf b12, a17. δ9. 535 b8. syn πλείω εἴδη, πῶς διαφέρει Ζιδ7. 532 b14. M 223, 346. (cicada Plin Thom Gazae Scalig. cigale C II 229. cf S I 382. Lenz Zool der Gr 548. Singcicade Su 200, 14. AZι I 161, 7. Milde Singcicaden Breslau 1866 p 20, 21. Landois in Siebld Zeitschr XVII.)

τευθίς. αἱ καλούμεναι τευθίδες Ζμδ5. 678 b29. 9. 685 b19. referuntur inter τὰ νευστικά, πελάγια, συναγελαζόμενα Ζιδ9. 685 a14. 1. 524 a33. Ζμδ5. 679 a14. f 318. 1532 a4, τὰ μαλάκια Ζια6. 490 b13. ε6. 541 b1. θ2. 590 b33. 30. 607 b7. f 288. 1528 b21. τὸ κύτος, τὸ σῶμα μακρότερον, τὸ ὅλον σωμάτιον τρυφερὸν καὶ ὑπομηκέστερον Ζμδ9. 685 a24. Ζιδ1. 524 a25 (v l τεφθίς). f 318. 1532 a9. τῇ τευθίδι ἐλλείπει τὸ κύκλῳ πτερύγιον, τὸ πτερύγιον πλατύτερον καὶ οὐ στενόν Ζιδ1. 524 a32. Ζμδ9. 685 b19. cf S II 507. πόδες descr Ζμδ9. 685 a23. f 318. 1532 a7. προβοσκίδες δύο descr Ζμδ9. 685 a33, b1. f 318. 1532 a6, 8. Ζιδ1. 523 b29. ἐντός ἐστι τὰ στερεὰ ἐν τῷ πρανεῖ τοῦ σώματος, syn τὸ ξίφος λεπτὸν καὶ χονδρωδέστερον, τὸ ὄστρακον μικρὸν λίαν καὶ χονδρῶδες Ζιδ1. 524 b22, 26. Ζμβ8. 654 a21. δ5. 679 a22. f 318. 1532 a11. αἱ κοιλιώδεις ὑποδοχαί Ζμδ5. 678 b30. ἔχει ἄνωθεν τὸν θολὸν ἐπὶ τῇ μύτιδι μᾶλλον, ἐν τῇ μύτιδι, διὰ φόβον ἀφίησι τὸν θόλον Ζμδ5. 679 a7. f 318. 1532 a10. Ζιι37. 621 b30. διαφέρουσι τῷ σχήματι τῶν τευθίδων οἱ τεῦθοι Ζιδ1. 524 a30, 25. κρατεῖ τῶν μεγάλων ἰχθύων Ζιδ2. 590 b33. πῶς διαφέρει ἡ ἄρρην τευθὶς τῆς θηλείας, coitus Ζιε18. 550 b17 (v l τευθός). 6. 541 b1, 12. πῶς νεῖ Ζια5. 489 b35 Aub. τὸ ᾠὸν συνεχές, ἐξ ἑνὸς ᾠοῦ μία τευθίς Ζιε18. 550 b12, 16. Ζγγ8. 758 a6. κύουσαι ἄρισται, πελάγιαι ἀποτίκτουσι Ζιθ30. 607 b7. ε18. 550 b12. (teuthis Thom, lolligo Gazae, lolliguncula Scalig. calmar (petit) C II 154. Loligo vulgaris St. Cr. AZι I 150, 6 et A Siebld XII 376, 381. cf M 264 sq. Rose Ar Ps 323.)

τευθός. οἱ τευθοί (v l τεῦθοι) referuntur inter τοὺς ἀγελαίους τῶν ἰχθύων Ζιι2. 610 b6. 'an recte' S II 24. Cresswell in indice. — τευθός in v l (τευθίς Bk) Ζιε18. 550 b17. οἱ μεγάλοι τευθοί (v l τεῦθοι) Ζμδ9. 685 b18. v τεῦθος.

τεῦθος (τευθοί Bk in textu semel exhibuit Ζμδ9. 685 b18, v l τεῦθοι). ὁ καλούμενος τεῦθος Ζιδ1. 524 a25. refertur inter τὰ μαλάκια Ζια6. 490 b13. μέγεθος χρῶμα ὀδόντες κοιλία descr f 319. 1532 a14. προβοσκίδες, τὸ στερεὸν ἐν τῷ πρανεῖ τοῦ σώματος, πλατύτερον τὸ ὀξύ· τὸ κύκλῳ πτερύγιον περὶ ἅπαν ἐστὶ τὸ κύτος Ζιδ1. 523 b30, 524 b22, a31 Aub. cf Ζμδ9. 685 b16. τῶν τευθίδων οἱ τεῦθοι ἐπὶ πολὺ μείζους, γίγνονται καὶ πέντε πήχεων τὸ μέγεθος· (ζῷον) πελάγιον, βραχύβιον Ζιδ1. 524 a25, 26, 32. ε18. 550 b14. διαφέρουσι τῷ σχήματι τῶν τευθίδων οἱ τεῦθοι Ζιδ1. 524 a30. ἔστι δὲ τὸ γένος ὀλίγον τῶν τεύθων Ζιδ1. 524 a29. cf M 266. οἱ μεγάλοι τευθοί (v l τεῦθοι) Ζμδ9. 685 b18. (teuthos Thomae, lolius Gazae Scalig. calmar (grand) C II 154. Loligo media K. St. Cr. Sepioteuthis *Blainv* vel Chondrosepia loliginiformis *Leuckart* AZι I 150, 6 et in Siebld Zeitschr XII 382. cf F 314, 74. M 266. KaZμ 150, 6.)

Τεῦκρος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Τεύκρου f 596. 1575 b15. ἐν τῷ Τεύκρῳ (Sophoclis ut videtur, Nck p 204) Ρβ23. 1398 a4. γ15. 1416 b1.

τευκτικός. ἡ εὐβουλία τευκτικὴ ἀγαθοῦ Ηζ10. 1142 b22.

Τευμησσός Ργ6. 1408 a3.

τεύχειν. οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ ἄλλῳ κακὰ τεύχων (cf Δημόκριτος p 176 a41) Ργ9. 1409 b28. Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται (Orph VI 11) κ7. 401 a29.

τεῦχος, syn σμῆνος Ζιι40. 625 a26. — βόροι, ὅτι τὸ τεῦχος μέγα ἔχουσιν ᾧ δέχονται τὴν τροφήν φ6. 810 b19.

τέφρα. καυστὰ ὅσα εἰς τέφραν διαλύεται τῶν σωμάτων μδ9. 387 b14, coni syn κονία Ζμβ2. 649 a25. γ9. 672 a6. ἡ τέφρα περίττωσις ἐν τοῖς καομένοις, δυνάμει θερμότητα ἔχει, ἐνεργείᾳ ξηρόν μβ3. 385 a14, b9. δ11. 389 a28, b2. Ζμβ3. 649 b14. τὰ τῶν παλαιουμένων νεκρῶν σώματα ἐξαίφνης τέφρα γίνεται ἐν ταῖς θήκαις μδ12. 390 a23. (σεισμὸς) τὸν φέψαλον καὶ τὴν τέφραν ἀνῆκεν μβ8. 367 a5. ἐν τῇ τέφρᾳ χρονισθέντα (τὰ μικρὰ ζῷα) ἀνίσταται αν9. 475 b5. ἡ τέφρα διὰ τί πικρά· τὸ διὰ τῆς τέφρας διηθούμενον ὕδωρ πικρόν, ἁλμυρόν αι4. 442 a28, 441 b5. μβ1. 353 b15. 3. 357 a31. δ11. 389 b2. τὸ περὶ τῆς τέφρας, ἣ δέχεται ἴσον ὕδωρ ὅσον τὸ ἀγγεῖον τὸ κενόν Φδ6. 213 b21. 7. 214 b4. πκε8. 938 b27. cf κονία p 403 a38. — τῇ τέφρᾳ τῇ Φρυγίᾳ χρῶνται πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς θ58. 834 b30. — ἡ διασπορὰ κατακαυθέντος Σόλωνος τῆς τέφρας ἀπίθανος f 354. 1538 a13.

τεφρός. γέρανος τεφρὰ οὖσα Ζιγ12. 519 a2. ἡ τρυγών, χρῶμα τεφρόν f 271. 1527 a19. τὸ χρῶμα (βόνασος) ἔχει τι μέσον τεφροῦ καὶ πυρροῦ Ζιι45. 630 a28.

τεχνάζειν, def Ηζ4. 1140 a11. ἐν τοῖς ποιητοῖς μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς πρακτοῖς ημα35. 1197 a13. — τεχνάζει τοιόνδε οβ1350 b19. ἑαυτοῖς ἐτέχνασαν γενέσθαι μονοπωλίαν Πα11. 1259 a32. τεχναστέον ὅπως ἂν εὐπορίᾳ γένοιτο Πζ5. 1320 a35. τεχνάζουσιν οἱ ἀλουργοπῶλαι πρὸς τὸ παρακρούεσθαι ἱστάντες μχ1. 849 b34. — τεχναστός. ἐν τοῖς τεχναστοῖς ὑπάρχει τὸ ἐξ ὑποθέσεως ἀναγκαῖον, ἡ τέχνη ἀρχή Ζμα1. 639 b25, 640 a28, 641 b13.

τέχνασμα πόθου ρ29. 1436 a7.

τέχνη. opp τύχη et ταὐτόματον ΜΑ1. 981 a5. ζ7. 1032 a13. θ7. 1049 a4. λ3. 1070 a6. Ηζ4. 1140 a19 (Agath fr 6). μβ1. 353 b28. πο14. 1454 a11. sed τρόπον τινὰ περὶ τὰ αὐτά ἐστιν ἡ τύχη καὶ ἡ τέχνη Ηζ4. 1140 a18. Ζμα1. 640 a28. Μζ9. 1034 a9. Ρα5. 1362 a2. β19. 1392 b6, 8. cf Πα11. 1258 b26. — τέχνη, dist φύσις μδ3. 381 b4. 12. 390 b14. Ζγγ11. 762 a17 al. ἡ μὲν τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ, ἡ δὲ φύσις ἀρχὴ ἐν αὐτῷ Μλ3. 1070 a7 Bz. ζ7. 1032 a13. 8. 1033 b8. Ηζ4. 1140 a15. Ζγβ4. 740 b28. τὰ κατὰ τέχνην, τὰ ὑπὸ τέχνης, τὰ ὑπὸ τῆς τέχνης δημιουργούμενα, τὰ τέχνῃ γινόμενα, τὰ τῆς τέχνης ἔργα sim, dist τὰ κατὰ φύσιν, τὰ φύσει συνεστηκότα (γινόμενα), τὰ φύσει sim Φβ1. 193 a31. 8. 199 a17. Ζμα1. 639 b15, 20. Ζγβ1. 734 a31, b21. γ11. 762 a16. δ2. 767 a17. 6. 775 a21. Μλ3. 1070 a17. Πη14. 1333 a23. Ηκ5. 1175 a24 al. ἡ κατὰ τέχνην διάθεσις, opp ἡ οὐσία Φβ1. 193 a16. ἡ τέχνη τὰ μὲν ἐπιτελεῖ ἃ ἡ φύσις ἀδυνατεῖ ἀπεργάσασθαι, τὰ δὲ μιμεῖται Φβ8. 199 a15. ἡ τέχνη μιμεῖται τὴν φύσιν Φβ2. 194 a21. μδ3. 381 b6. κ5. 396 b12. cf πο1. 1447 a16. τέχνῃ κρατοῦμεν ὧν φύσει νικώμεθα (Antiph fr 4) μχ847 a20. τὰ γεγραμμένα διὰ τέχνης διαφέρει τῶν ἀληθινῶν τῷ συνῆχθαι τὰ διεσπαρμένα χωρὶς εἰς ἓν Πγ11. 1281 b12. μᾶλλόν ἐστι τὸ οὗ ἕνεκα καὶ τὸ καλὸν ἐν τοῖς τῆς φύσεως ἔργοις ἢ ἐν τοῖς τῆς τέχνης Ζμα1. 639 b20. τὰς εἰκόνας αὐτῶν θεωροῦντες χαίρομεν ὅτι τὴν δημιουργήσασαν τέχνην συνθεωροῦμεν Ζμα5. 645 a12. cf πο4. 1448 b16. Vhl Poet I 10. — ἐμπειρίαι καὶ τέχναι Πγ11. 128 a1. (βέλτιον ἀπεργάζονται οἱ πεποιημένοι τι ἔργον καὶ τέχνην Πθ5. 1339 a37.)

τέχνη, dist ἐμπειρία: ἡ μὲν ἐμπειρία τῶν καθ' ἕκαστόν ἐστι γνῶσις, ἡ δὲ τέχνη τῶν καθόλου ΜΑ1. 980 b28 Bz, 981 a16, 5. Αα30. 46 a19 Wz, 22. cf Ηκ10. 1180 b20. οὐδεμία τέχνη σκοπεῖ τὸ καθ' ἕκαστον Ρα2. 1356 b29. τὸ κατὰ συμβεβηκὸς οὐδὲν μέλει τῇ τέχνῃ Ηε15. 1138 b2. ἡ τέχνη γίνεται μαθήσει Μθ5. 1047 b33. 3. 1046 b37. οὔθ' ὑπὸ τέχνην οὔθ' ὑπὸ παραγγελίαν οὐδεμίαν πίπτει Ηβ2. 1104 a7. πάντα τὰ γινόμενα κατὰ τέχνην ἢ φύσιν λόγῳ τινί ἐστιν Ζγδ2. 767 a17. τῶν ποιητικῶν ἐν τῷ ποιοῦντι ἡ ἀρχὴ ἢ νοῦς ἢ τέχνη ἢ δύναμίς τις Με1. 1025 b22. ἡ τέχνη τὸ εἶδος Μζ9. 1034 a24 Bz. 7. 1032 a32, b11. λ3. 1070 a15, 30. 4. 1070 b33, ἀρχὴ καὶ εἶδος τοῦ γινομένου Ζγβ1. 735 a2, μορφὴ τῶν γινομένων ἐν ἄλλῳ Ζγβ4. 740 b28, λόγος τοῦ ἔργου ὁ ἄνευ τῆς ὕλης Ζμα1. 640 a31, 639 b15. ὅσα φύσει γίγνεται ἢ τέχνῃ, ὑπ' ἐνεργείᾳ ὄντος γίνεται ἐκ τοῦ δυνάμει τοιούτου Ζγβ1. 734 b21, a31. ἡ τέχνη ἕξις τις μετὰ λόγου ποιητική, dist πρακτική Ηζ4. 1140 a6-23. ημα35. 1197 a12. cf distincta inter se τέχνην et φρόνησιν Ηζ5. 1140 b22, τέχνην et πρᾶξιν Ηα5. 1097 a16. ὡς ἐν ἀνθρώπῳ τέχνη καὶ σοφία, οὕτως ἐνίοις τῶν ζῴων ἐστί τις ἑτέρα τοιαύτη φυσικὴ δύναμις Ζιθ1. 588 a29. — τέχνη, dist ἐπιστήμη: ἐπιστήμη περὶ τὸ ὄν, τέχνη περὶ τὴν γένεσιν Αδ19. 100 a8. ΜΑ1. 981 b26 Bz. Ηζ3. 4. itaque saepe τέχνη et δύναμις coniunguntur Μζ8. 1033 b8. ε1. 1025 b22. Ηη13. 1153 a25. Πβ8. 1268 b36. θ1. 1337 a19. Ρα2. 1358 a6. τι9. 170 a36. verumtamen τὴν τέχνην τῆς ἐμπειρίας οἰόμεθα μᾶλλον ἐπιστήμην εἶναι ΜΑ1. 981 b8. cf Αα30. 46 a22. inde τέχναι vocantur ποιητικαὶ ἐπιστῆμαι Μλ9. 1075 a1 (Alex ad h l p 689, 17). κ7. 1064 a1. θ2. 1046 b3 Bz. Α1. 982 a1. Ογ7. 306 a16. τθ1. 157 a11; et τέχνη atque ἐπιστήμη (φιλοσοφία) pro syn coniunguntur Αα30. 46 a22. ΜΑ1. 981 a3. λ8. 1074 b11. Ηα1. 1094 a7, 18. Πγ12. 1282 b14. δ1. 1288 b10. η13. 1331 b37. Ρβ19. 1392 a26, ipsae doctrinae theoreticae τέχνης nomine continentur Αγ1. 71 a4. Μβ2. 997 a5. αἱ μαθηματικαὶ τέχναι συνέστησαν ΜΑ1. 981 b24. τῶν ἰατρῶν οἱ φιλοσοφωτέρως μετιόντες τὴν τέχνην αι1. 436 a21, ac promiscue ad significandas et artes et doctrinas τέχνη et ἐπιστήμη usurpatur τι9. 170 a30, 31. 11. 172 a28, 29. Ηα1. 1094 a18. cf coniuncta inter se τέχνη καὶ μέθοδος Ηα1. 1094 a1, τέχνη καὶ παιδεία, τέχνη καὶ διάνοια, τέχνη καὶ ἐπιμέλεια Πη17. 1337 a2. 7. 1327 b25. Ρβ19. 1392 b6. — genera τέχνης distinguuntur ἀρχικώτεραι, ὑπηρετοῦσαι ΜΑ2. 982 a14. 1. 981 a30 Bz, ἀρχιτεκτονικαί, αἱ ὑπ' αὐτάς· ἡ χρωμένη, ἡ ποιητική Ηα1. 1094 a14. Φβ2. 194 b1. Μδ1. 1013 a13. οα1. 1343 a5. αἱ ἐξ ἀνάγκης, αἱ ἀναγκαῖαι τέχναι Πδ4. 1291 a3. πλ10. 956 b13. βάναυσοι, φορτικαί, ἑδραῖαι, μισθαρνικαὶ τέχναι Πθ2. 1337 b9 (definitur τέχνη βάναυσος). δ4. 1291 a1. ηεα4. 1215 a28. Ρα9. 1367 a31. τέχνη μυρεψική al Ηη13. 1153 a26. — τέχνη, ratio et doctrina artis (Kunstlehre), praecipue institutio oratoria, οἱ τὰς τέχνας τῶν λόγων συντιθέντες, ἡ Καλλίππου, Κόρακος, Παμφίλου, Θεοδώρου τέχνη sim Ρα1. 1354 a12. β23. 1399 a16, 1400 a4, b16. 24. 1402 a17. γ1. 1403 b35. 16. 1416 b20. ρ1. 1421 a40. τὰ ἀπὸ τέχνης τι34. 184 a3. αἱ τέχναι συνέστησαν, ἥ τε ῥαψῳδία καὶ ἡ ὑποκριτική· οὔπω σύγκειται τέχνη περὶ αὐτῶν Ργ1. 1404 a22, 1403 b35.

τεχνικός πια62. 906 a17. τεχνικὸς καὶ θεωρητικός Ηκ10. 1180 b20. τεχνικώτατος κριτὴς ἐνυπνίων μτ2. 464 b5. οἱ τεχνικώτατοι καὶ ἀδικώτατοι Ργ15. 1416 b6. τεχνικαί τινες τῶν μαιῶν γενόμεναι Ζιη10. 587 a22. τροχίλος εὐβίοτος καὶ τεχνικός Ζι11. 615 a19. τῶν ἀραχνίων οἱ (ἀραχνῶν ἔνιοι Aub) γλαφυρώτατοι καὶ τεχνικώτεροι περὶ τὸν βίον Ζι38. 622 b23. — τεχνικὸν ὄργανον Πθ6. 1341 a18. ὄργανα τεχνικὰ ἢ φυσικά μδ3. 381 a10. τεχνικὴ παιδεία ἡ πρὸς τοὺς ἀγῶνας Πθ6. 1341 b10. τεχνικὴ πρᾶξις, opp ἄτεχνος ηεβ3. 1220 b26. τεχνικώταται τῶν ἐργασιῶν ὅπου ἐλάχιστον τῆς τύχης Πα11. 1258 b36. τεχνικώταται ἀφορμαί ρ39. 1445 b29. — τὸ τεχνικόν Φβ1. 193 a32. doctrina ac vis artis Ρα2. 1355 b35. εἴ τι τεχνικὸν (βέλτιον ci Hampke Philol 24, 170) περὶ ἕκαστον τῶν ῥηθέντων Πα1. 1252 a22. — τεχνικῶς χρῆσθαί τινι ρ18. 1433 b11. τεχνικῶς διοικεῖν οβ1346 a27. τεχνικῶς ἡ τῆς ἀκανθυλλίδος ἔχει νεοττιά Ζι13. 616 a4. τεχνικώτερον γίγνεσθαι (opp ἁπλῶς) Πα9. 1257 b4. τεχνικώτατα μετιέναι ρ8. 1429 a20.

τεχνίτης δοκεῖ σοφώτερος εἶναι τῶν ἐμπείρων ΜΑ1. 981 b31, a26 (cf τέχνη p 759 a1). εὔλογον καὶ τοῖς μὴ τεχνίταις μέν (i e artis medicae non gnaris), σκοπουμένοις δέ τι καὶ φιλοσοφοῦσιν μτ1. 463 a7. οἱ τεχνῖται καὶ ὅλως οἱ ἐπιστήμονες τι6. 168 b6. οἱ τεχνῖται Ηα4. 1097 a7. cf αἱ ἐπιστῆμαι a4. εἰ μηδ' οἱ ἄλλοι τεχνῖται φαῦλοι, οὐδ' οἱ φιλόσοφοι Ρβ23. 1397 b23. — τεχνίτης πρὸς ὄργανον πῶς ἔχει ηεη9. 1241 b8. 10. 1242 a28. ὁ τεχνίτης τὸ οἰκεῖον ἔργον ἀγαπᾷ Ηι7. 1167 b34. — οἱ ὑποκριταὶ αὐτοὺς τεχνίτας καλοῦσιν Ργ2. 1405 a24. Διονυσιακοὶ τεχνῖται πλ10. 956 b11. — βάναυσος τεχνίτης Πα13. 1260 a40. γ4. 1277 b1, et ipsum v τεχνίτης per se usurpatur ad significandos opifices Πα13. 1260 a38. β4. 1262 b26. 5. 1264 a27, b15, 23. 7. 1267 b15. 8. 1267 b32, 1268 a16, 30. γ5. 1278 a25. δ4. 1291 b4. η9. 1329 a36.

τεχνογράφος ρ1. 1421 a39.

τεχνολογεῖν τὰ ἔξω τοῦ πράγματος Ρα1. 1354 b17, 1355 a19. ἔνιοι τῶν τεχνολογούντων Ρα2. 1356 a11.

τέως. ἡ θήλεια ἀφίησι φωνὴν λαμπροτέραν ἢ τέως, ἄχρι ἐτῶν εἴκοσι· μετὰ μέντοι τὸν χρόνον Ζιε14. 545 a12. τέως πᾶσαν τὴν τελείωσιν βραδύτερον ἀπολαμβάνει τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος· ὅταν δὲ γένηται Ζιη3. 583 b23. οἱ ἀκρατεῖς ἐφ' ἃ ὁρμῶσι, ταῦτα τέως βούλονται ημα13. 1188 a29. οὔσης τῆς Σικελίας τέως ἀγόνου λαγῶν f 527. 1565 a7. τέως ὀλίγον ὑπνώττουσιν φτα2. 816 b38.

Τέως. ἐν Τέῳ σ973 a20. f 238. 1521 b14. — Τήιος Γλαύκων Ργ1. 1403 b27, Ἀλεξάμενος f 61. 1485 b41, 1486 a11.

τῇ. τῇ μὲν ἀληθές ἐστι τῇ δ' οὔ sim μκ3. 465 b10. υ2. 455 a11. μδ9. 387 b30. Ζμα2. 642 b6. ΜΑ8. 988 b34. πο3. 1448 a25. ρ6. 1427 b35. 9. 1430 a8. τῇ μὲν τῇ δὲ μή, opp πάντῃ Γα8. 325 a9, 8. 9. 327 a6, 7. Οα1. 269 b10.

τήγανον. τὸ ἐπὶ τῶν τηγάνων ὀπτᾶται μδ3. 380 b17. cf Oribas I 561.

τήθη, τηθή. τήθη, dist μήτηρ, οἱ ἄνωθεν Ζγδ3. 768 a20 (v l τίθη). ἡ Τίμωνος τηθή f 38. 1481 a6.

τῆθος, τό, refertur inter τὰ ὄστρεα, ἀρράβδωτον λειόστρακον f 287. 1528 b10, 12. v τήθυον et S I 222.

τήθυον (v l τηθέου τήθεα Ζιδ6. 531 a18, 29, 8. 4. 528 a20. 9. 535 a24, τήθυαι τηθύα τιθύα Ζιε15. 547 b21, τηθῦα τίθυα τίθεα Ζιθ1. 588 b20. δ4. 528 a20. τήθεια Aldina. cf S I 219). τὸ γένος τῶν τηθύων Ζμδ5. 680 a5. cf 681 a25, vel τὰ καλούμενα τήθυα Ζιδ6. 531 a8. 4. 528 a20. θ1. 588 b20. Ζμδ5. 680 a5. refertur inter τὰ ἀκίνητα τῶν ὀστρακοδέρμων, μικρὸν τῶν φυτῶν διαφέρει τὴν φύσιν, σωτικώτερον τῶν σπόγγων, οὐδὲν τῆς σαρκὸς γυμνόν, ἥκιστα τὴν ὄσφρησιν φαίνεται ἔχειν, statio Ζμδ5. 680 a5, 681 a9, cf 25. Ζιδ4. 528 a20. 9. 535 a29. ε15. 547 b21. descr Ζμδ5. 681 a28.

Ζγγ11. 763 b14 et plenius Ζιδ6. 531 a8-30. (tethya, tenthua Thomae, tubera vel verticula vel calli Gazae, tethya Scalig. téthyes C II 796. cf S I 219-224. τήθυον i q τὸ τῆθος Athenaei Lister de bivalvibus 93. Ascidia *L* Bohadsch Beschr minderbekannt Seethiere 1776, 120-130. Cuvier règne an Mollusq 79. Oken Isis 1829 p 1097-99. 1832 p 60. F 311, 47. Ascidiae simplices H 676. KaZμ 134, 39. AZι I 183, 27. Ascidia phusa St. Cr. cf M 171, 177, 179.) dist τὸ μὲν ὠχρὸν τὸ δ' ἐρυθρόν Ζιδ6. 531 a30. fort Cynthia papillata *Sav* et C claudicans *Sav* Aub ibid.

Τηθὺς ϗ Ὠκεανὸς γενέσεως πατέρες ΜΑ3. 983 b30.

Τήϊος v Τέως.

τήκειν, τήκεσθαι. τὸ τήκεσθαι τὸ πεπηγός, εἶδός τι τοῦ ὑγραίνεσθαι μδ6. 382 b29. καίει ϗ τήκει τὸ καυστὸν ϗ τηκτὸν ἡ φλόξ Ζμβ2. 648 b27. τήκεται (ἐτάκη) θερμῷ (ὑπὸ θερμοῦ, ὑπὸ πυρός) ὁ εἰργασμένος σίδηρος, ὁ λίθος ὁ πυρίμαχος, χάλκωμα, μόλυβδος, μολυβδίς, ὕδωρ πεπηγός al μδ6. 383 a28, 32, b5. 7. 384 b14. 8. 385 a32. 10. 388 b33, 389 a9. γ1. 371 a26. β5. 362 a5. Οβ7. 289 a24. θ50. 834 a6. f 248. 1524 a25. cf πκγ22. 934 a2. τήκεσθαι πυρί, dist μαλάττεσθαι Ζγβ6. 743 a16. μδ6. 383 a31. ἡ κίνησις δύναται ἐκπυροῦν, ὥστε ϗ τὰ φερόμενα τηκόμενα φαίνεσθαι πολλάκις μα3. 341 a18. τήκεται ὑγρῷ, οἷον νίτρον, ἅλες μδ8. 385 a30. 10. 389 a21. εν3. 461 b16. πκγ22. 934 a1, dist τέγγεσθαι μδ9. 385 b22. στύφει (ἡ κονία ϗ τὸ νίτρον) ϗ οὐ τήκει πα38. 863 b18. ζ9. 887 b7. ὁ τοὺς ἱδρῶτας ἐμποιῶν τήκει ϗ συγχεῖ τὴν ἕξιν πβ42. 870 b33. τὰς ἐχίδνας τήκουσιν ἡμέρας τινάς θ141. 845 a3. — τηκτός. τηκτὰ τίνα μδ8. 385 a12, 20-33. cf Μδ4. 1015 a10. 24. 1023 a28. τηκτόν, dist φλογιστόν μδ9. 387 b25, dist τεγκτόν μδ9. 385 b13.

τηκτικός. λέγεται μᾶλλον θερμὸν ὑφ' οὗ μᾶλλον θερμαίνεται τὸ ἁπτόμενον, ἔτι τὸ τηκτικώτερον τοῦ τηκτοῦ ϗ τοῦ καυστοῦ καυστικώτερον Ζμβ2. 648 b17. — τὰ μὴ εὐώδη οὐρητικά, μᾶλλον μέντοι τηκτικά πιβ12. 907 b8.

Τηλεβόας, Λέλεγος θυγατριδοῦς f 433. 1549 b38. 503. 1506 a34. — Τηλεβόαι, παῖδες Τηλεβόου, ᾤκησαν Λευκάδα f 433. 1549 b38, 33.

Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ (fort Sophoclis, Nauck fr tr p 182) πο14. 1453 b33.

Τηλεκλέους τοῦ Μιλησίου πολιτεία Πδ14. 1298 a13.

Τηλέμαχος εἰς Λακεδαίμονα ἐλθών πο25. 1461 b5. Τηλέμαχος ἔγημε Ναυσικάαν f 463. 1554 a32.

Τήλεφος aptum tragoediae argumentum πο13. 1453 a21. Τήλεφος Εὐριπίδου φησί (Eur fr 700) Ργ2. 1405 a28.

τηλία. μὴ ἀπελαύνειν τὸν ἡμίονον τοὺς σιτοπώλους ἀπὸ τῶν τηλιῶν Ζιζ24. 578 a1 S. Πειθόλαος Σηστὸν τηλίαν τοῦ Πειραιέως ἐκάλει Ργ10. 1411 a14.

τηλικοῦτος. τηλικαῦτα τὸ μέγεθος ὥστε Γα8. 326 b16. λίμνας οὐ τηλικαύτας ὥστε μα3. 350 b32. ἀπὸ τιμημάτων τηλικούτων ὥστε Πδ4. 1292 a40. πότερον τηλικαῦτά ἐστι τὰ μεγέθη ϗ τὰ χρώματα τοιαῦτα οἷα φαίνεται Μγ5. 1010 b4. οὔπω Μέμφιος οὔσης ἢ ὅλως ἢ οὐ τηλικαύτης μα14. 352 a1. τηλικαύτη ὑπερβολή Πγ17. 1288 a27. τηλικαῦται ὑπεροχαί αι6. 446 a7.

τήμερον Φδ10. 218 a29.

τηνικαῦτα μβ5. 361 b36. 8. 366 a20. Ηα11. 1100 a16. πκδ2. 936 a17 al.

τῆνος. τόκα μὲν ἐν τήνων ἐγὼν ἦν, τόκα δὲ παρὰ τήνοις ἐγών (Epicharm ed Lorenz p 273) Ργ9. 1410 b5.

Τῆνος ἡ νῆσος θ33. 832 b26. 151. 845 b21. νῆσος Κυκλάς, ἀπὸ οἰκιστοῦ Τήνου f 553. 1569 b23. — Τηνίων πολιτεία f 553.

τῆξις. περὶ τήξεως μδ6. 7.

τηρεῖν. 1. observare. οἱ πάλαι τετηρηκότες τοὺς ἀστέρας Οβ12. 292 a8. οὐθεὶς τῶν ἁλιέων οὐθὲν τηρεῖ τοιοῦτον (τῶν ἰχθύων συνδυασμόν) τοῦ γνῶναι χάριν Ζγγ5. 756 a33. τηρήσας τοὺς σατράπας οβ1352 b29. τηρεῖν καιρόν, τὴν βοήθειαν Ρβ5. 1382 b10. αν4. 472 a22. τηρεῖν τὸ ἀεὶ πρὸς πολλοὺς χρόνους τε1. 129 a26 (cf παρατηρεῖν a23). οἱ πλείους τηρήσουσιν ἀλλήλους Πε11. 1315 a9. τετηρηκὼς εὐωδέστερον γινόμενον τὸ ἔλαιον f 215. 1517 b23. sine obiecto μὴ τηρούντων Ηι6. 1167 b13. τὴν θήραν ποιεῖ ἡ ἀράχνη τηροῦσα· τηρεῖ ἕως ἂν ἐμπεσόν τι κινηθῇ Ζι39. 623 a13, 5. — 2. syn σώζειν. πῶς ἂν τηρηθείη ϗ σώζοιτο ἄνευ φίλων Ηθ1. 1155 a9. ἐτήρησεν ἀβλαβεῖς τοὺς νεανίσκους κ6. 400 b5. τηρεῖν μᾶλλον τοὺς ἐπιτηδείους τόπους Ρα4. 1360 a11. ἐκύρωσε ϗ περὶ τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον f 551. 1569 a28. — 3. τηρεῖν τι i q φυλάττεσθαί τι, cavere aliquid Αβ19. 66 a29, 33. Ρα1. 1355 a3. Πε8. 1308 b34. τηρεῖν ὅπως c fut, ὅπως μὴ c coniunct Πε9. 1309 b16. 8. 1307 b31. Ζι39. 623 a27.

Τηρεὺς Σοφοκλέους πο16. 1454 b36 (Nauck fr tr p 208).

τήρησις. ἀφυές ἐστι (τὸ τῶν ὄφεων σῶμα) πρὸς τὴν τῶν ὄπισθεν τήρησιν Ζμδ11. 692 a7. ἡ τῆς πολιτείας τήρησις Πε8. 1308 a30.

τητᾶν. ἐνίων τητώμενοι Ηα9. 1099 b2.

Τηΰγετος ὄρος θ163. 846 b7.

τίγρις. φασὶν ἐκ τοῦ τίγριος (v l ἀγρίου) ϗ κυνὸς γίνεσθαι τοὺς Ἰνδικούς, syn τὸ θηρίον, θηριόν τι κυνῶδες Ζιθ28. 607 a4, cf 8. Ζγβ7. 746 a35. (fort Felis tigris *L* Su 45, 16. AZι I 75, 43. AZγ 198, 3. K 925. St. Cr. cf C II 805. Lewysohn Zool des Talmud 70, 369.)

Τίγρις θ159. 846 a31.

τιθασσεύειν (τιθασεύειν Ζγγ6. 756 b22). μετὰ ταῦτα τιθασσεύεται ὁ ἐλέφας ϗ πειθαρχεῖ Ζι1. 610 a29. τὸ θῆλυ τιθασσεύεται θᾶττον Ζι1. 608 a25. τιθασσευόμενος δρυοκολάπτης, κολοιός Ζι9. 614 b14. Ζγγ6. 756 b22.

τιθασσευτικός. ζῷα πρᾶα ϗ τιθασσευτικά, οἷον ἐλέφας Ζια1. 488 b22.

τιθασσός. τιθασσοὶ ἔλαφοι, τιθασσὸν γίνεται μᾶλλον ἡ περιστερά Ζιε2. 540 a8. 13. 544 b2. τιθασσοὶ πέρδικες, opp ἄγριοι Ζι8. 614 a9. ὁ κίγκλος, ὅταν ληφθῇ, τιθασσότατος Ζι12. 615 a22. πάντων τιθασσότατον ϗ ἡμερώτατον τῶν ἀγρίων ὁ ἐλέφας Ζι46. 630 b18. — τιθασσῶς. πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἂν ἔχειν τιθασσῶς τὰ νῦν φοβούμενα ϗ ἀγριαίνοντα Ζι1. 608 b31.

τιθέναι, med τίθεσθαι. 1. ἀντίγραφα κατὰ φρατρίας τιθέσθωσαν Πε8. 1309 a12. τεθέντος παρ' αὐτῷ νομίσματος Πα11. 1259 a23. πίνουσιν αἱ μέλιτται θέμεναι τὸ ἄχθος Ζι40. 626 b26. — ἂν τὸ μέρος μὴ χωρὶς τιθῆται Φδ8. 214 b27. ἐν ἡλίῳ τεθῆναι πις1. 913 a20. εἰς τὸ κοινὸν τιθέντες τὰ ἴδια Ηθ14. 1162 a23. τίθεσθαί τι πρὸ ὀμμάτων μν1. 450 a6. εν1. 458 b23. πο17. 1455 a23. — εἴη ἂν τὰ Ἡροδότου εἰς μέτρα τεθῆναι πο9. 1451 b2. — 2. τίθεσθαι, θέσθαι νόμους Ηε10. 1134 b21. Πγ13. 1283 b38, 1284 a17. δ1. 1289 a14. 6. 1293 a26. τιθέναι νόμον Πβ8. 1268 a6. δ12. 1296 b36. cf β8. 1268 a41. f 40. 1481 a39. τιθέναι τοῦτο τὸ πλῆθος Πβ6. 1265 b8 (syn ὁρίζειν b6). οἱ τιθέμενοι (νόμους) Ρα15. 1376 b18. θεῖναι ἀγῶνα f 594. 1574 b29, 35. ᾧ ἔτει ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν f 585. 1573 b21.

ἐκκλησίᾳ τοῖς βουλομένοις ἱκετηρίαν θεμένοις λέγειν ἀδεῶς f 394. 1543 b18. τίθεσθαι ὄνομα Ργ13. 1414 b16. Ζιη12. 588 a9. — 3. statuere aliquid apud animum, ponere (cf eundem significationis transitum s v ποιεῖν). et usurpatur quidem τιθέναι ac τίθεσθαι vel ubi quid non demonstratum ponitur tamquam fundamentum demonstrationis, τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει Αα1. 24 b19. ἐὰν θῶμεν τὸ δυνατὸν εἶναι, οὐδὲν ἀδύνατον συμβήσεται sim Φθ5. 256 b11. η1. 243 a1. Οα12. 283 a17, b15, 281 b23. Γα2. 316 b8. ταῦτα θεμένοις οὐχ ἧττον συμβαίνει ἀδύνατον Γα2. 316 b16, vel ubi omnino statuendi et contendendi vim habet, τιθέναι, opp ἀναιρεῖν, ἀρνεῖσθαι Αβ14. 62 b30. τθ5. 159 b29. μηδὲν τιθέντες ἀναιροῦσι τὸ διαλέγεσθαι Μκ6. 1063 b11. οἱ τιθέμενοι τὰς ἰδέας, ἰδέας εἶναι, ἃ τίθεμεν εἴδη τβ7. 113 a28. ζ6. 143 b24, 31. 8. 146 b6. η4. 154 a19. Μβ6. 1002 b14. f 183. 1509 b19. ὁ θεὶς (θέμενος) πυρὸς ἴδιον εἶναι τὸ ὁμοιότατον ψυχῇ sim, syn ἀποδοῦναι τε2. 129 b9, 8. 3. 131 a8, 10, 35, 36, b33, 36. 4. 132 b28. τὸ τιθέμενον (id quod ponitur ad demonstrandum) Αα27. 43 a20. — constructionis formae. *a.* c acc obiecti, μὴ τίθεσθαι μηδὲν μηδ' ἀξιοῦν ἀξίωμ' ἄλογον Φθ1. 252 a24. θέσθαι ἀρχὴν Αγ6. 74 b13. τίθενται εἴδη δύο Πδ3. 1290 a21 (syn τιθέασιν a17). εἴ τις ταῦτα θείη, ταῦτα θετέον, ταῦτα ἔθου Μκ6. 1063 a29. Οα10. 279 b18. Ργ18. 1419 a33. cf Ηα6. 1098 a6. μν1. 450 a6. ἂν δὲ θῇ (sc τὸ ἄλογον ἐν τῇ συστάσει τοῦ μύθου) πο24. 1460 a34. — *b.* obiecto additur acc praedicati, εὐδαιμονίαν τέλος τίθεμεν sim Ηα11. 1101 a19. 12. 1102 a4. γ3. 1111 b3. 7. 1114 b24. ψα5. 409 b28, 410 a26, b25. Ζμβ7. 652 b7. οὐ πᾶν πρόβλημα διαλεκτικὸν θετέον sim τα10. 104 a5. 5. 102 a5. ι6. 168 b20. Ζμα3. 643 a5. Ηκ6. 1176 b4. Πδ15. 1299 a17. οἱ τὰς ἰδέας αἰτίας τιθέμενοι sim ΜΑ9. 990 b1. μδ5. 382 b3. τιθέασι τὴν ἐπιείκειαν τοῦ λέγοντος ὡς οὐδὲν συμβαλλομένην πρὸς τὸ πιθανόν Ρα2. 1356 a11. interdum obiectum non significatur per substantivum οὐ δεῖ τιθέναι δημοκρατίαν, ὅπου κύριον τὸ πλῆθος Πδ4. 1290 a30. cf Ηζ13. 1143 b28. — *c.* obiectum determinatur adverbio vel locutione adverbiali (nom c praep), εἰ τοῦτο θήσομεν οὕτως Ζγα18. 723 a31. ἐάν τις οὕτω τιθῆται τὸ ἴδιον τε4. 132 b28. εἰ μὴ τούτου χάριν φρόνιμον θετέον Ηζ13. 1143 b28. περὶ ποῖα τὸν ἀκρατῆ θετέον Ηη4. 1146 b10. τιθέναι ἐν ἐπαίνῳ Ρα3. 1359 a2. ἐν πρώτοις τιθέναι ψα1. 402 a4. ἐν τίνι μέρει θετέος ἕκαστος Πγ5. 1277 b38. Ἵππωνα θεῖναι μετὰ τούτων ΜΑ3. 984 a4. θεῖναί τι ἐν γένει, εἰς γένος, εἰς εἶδος Φγ2. 201 b19. Μκ9. 1066 a10. τδ2. 122 b18, 25. Ζιδ7. 532 b19. cf γένος p 150 b45. τίθημι τὴν τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν ἐν ἀγαθοῖς Ρα10. 1369 b23. ἃ ἐν τέρατος λόγῳ τιθέασιν Ζιζ2. 559 b20. ἐν ποτέρῳ τὸ σπέρμα θετέον, πότερον ὡς ὕλην ἢ ὡς εἶδός τι Ζγα18. 724 b5. εἰς ταύτας καὶ τὴν ξενικὴν φιλίαν τιθέασιν Ηθ3. 1156 a30. οὔτ' εἰς δύναμιν οὔτ' εἰς ἐνέργειαν ἔστι θεῖναι τὴν κίνησιν sim Φγ2. 201 b29, 34, 24. Μκ9. 1066 a19, 23. Ηδ3. 1121 a12. κ6. 1176 b1. τιθέντες ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συστοιχίᾳ τὸ ἓν Ηα4. 1096 b6. εἰς μίαν φύσιν τιθέντες τὰ εἴδη καὶ τὰ μαθηματικά Μλ1. 1069 a35. πότερον θετέον εἰς παιδείαν τὴν μουσικὴν Πθ5. 1339 b12. — *d.* seq acc c inf, τὰ μὲν παρὰ φύσιν ἐθήκαμεν κινεῖσθαι Φθ4. 254 b35. ἕτερον ἑτέθη γίνεσθαι Ζγβ8. 748 a7. δεῖ τιθέναι καὶ τὸ φαινόμενον ἀγαθὸν ἀγαθοῦ χώραν ἔχειν Ζκ6. 700 b28. τίθενται γνωρίζειν τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ψα5. 409 b26. — *e.* sine obiecto, vel addito adverbio, θετέον οὕτως Ηα11. 1100 a12. οὕτω τιθεμένοις Οβ4. 286 b34. πῶς θέμενον Μβ3. 998 a20, vel absolute περὶ νόμων ἐντεῦθεν καὶ τιθέναι καὶ λέγειν εὐπορήσομεν ρ3. 1424 b26. — (θήσεσθαι ξ2. 975 b3 ex Emped v 104. fort θεύσεσθαι.) — **θετός** (cf θέσις 2). οὐσία θετός Αγ27. 87 a36 (opp ἄθετος, syn θέσιν ἔχειν 32. 88 a34). μονὰς θετός, opp ἄθετος Μδ6. 1016 b30, 26.

τιθήνη. ἡ γῆ τιθήνη τζ2. 139 b33. τὴν τιθήνην καὶ τὴν ὕλην (Plat Tim 52 D) Γβ1. 329 a23.

τίκτειν. 1. τὰ ζῳοτόκα. τίκτειν ἓν δίδυμα τρία τέτταρα πέντε, φαῦλα, οὐκ ἀθρόα, πάμπαν μικρά sim Ζιη4. 584 b30, 585 a13. 2. 582 b20. ζ33. 579 b33. Ζγγ6. 756 b33. τάχιστα, μόλις Ζιη9. 586 b30, 31. χαλεπώτερον, opp εὐτοκεῖν, εὐτοκωτέρας γίνεσθαι Ζιγ21. 522 b29. πᾶσαν ὥραν, κατὰ μῆνα sim Ζιζ33. 579 b32. ὅσῳ ἂν ᾖ ἐγγυτέρω ἡ θήλεια τοῦ τίκτειν Ζγγ5. 756 a10. τὰ ἄλλα τετράποδα κατακείμενα τίκτει, ἡ δ' ἵππος ὀρθὴ στᾶσα προΐεται τὸ ἔκγονον Ζιζ22. 576 a23. τὴν γαλῆν τίκτειν κατὰ τὸ στόμα Ζγγ6. 756 b15. ὁ λέων τίκτει sim Ζγγ1. 750 a31. ἑτέρᾳ δέ τινι (feminae) συνέβη τεκούσῃ πρῶτον μὲν ἑπτάμηνον ὕστερον δὲ δύο τελεόμηνα τεκεῖν· ἐκτιτρώσκουσαι δέ τινες τὸ μὲν ἐξέβαλον τὸ δ' ἔτεκον, μία τις ἐν τέτταρσι τόκοις ἔτεκεν κ' Ζιη4. 585 a20, 23, 584 b35. σημεῖον ὅτι τέτοκεν, ὅτι γάλα ἔχει Ρα2. 1357 b15. — 2. τὰ ᾠοτόκα. τὰ τέλεια ᾠὰ τίκτοντα, τὰ ἀτελὲς τίκτοντα τὸ ᾠόν, τὰ πλεονάκις ἢ ἅπαξ τίκτοντα sim Ζγα8. 718 b23. β1. 733 a28. γ4. 755 a10. Ζιζ5. 563 a13 al. οἱ ἰχθύες καὶ τἆλλα τὰ τίκτοντα Ζμδ8. 684 a24. τίκτειν πλείω δυοῖν, πολλά, πολλάκις, ἐν ἀλλοτρίαις νεοττιαῖς, παραχρῆμα sim Ζμδ10. 688 b2. Ζγγ1. 749 b16, 22, 750 a15, 751 a16. τοῖς μὲν μέχρι τοῦ τεκεῖν μόνον, τοῖς δὲ καὶ περὶ τὴν τελέωσιν Ζγγ2. 753 a10. τὰ τῶν ὀρνέων ᾠὰ δεῖται τῆς τεκούσης Ζγγ2. 753 a7. cf ἡ τρέφουσα supra p 528 b5. οἱ ὄρνιθες οἱ τὰ ὑπηνέμια τίκτοντες sim Ζγβ5. 741 a17 al. — τὸ ᾠὸν ἐξέρχεται μὲν ἔτι μαλακόν (πόνον γὰρ ἂν παρεῖχε τικτόμενον), ἐξελθὸν δ' εὐθὺς πήγνυται Ζγγ2. 752 a34. — 3. τὰ ἄναιμα. τίκτει πάντα τὰ ἔντομα σκώληκας πλὴν γένος τι ψυχῶν· οὐ τίκτειν τὰς μελίττας Ζιε19. 550 b26. 21. 553 a19. καθάπερ ἐν τοῖς ὀστρακοδέρμοις καὶ φυτοῖς τὸ μὲν τίκτον ἐστὶ καὶ γεννῶν, τὸ δ' ὀχεῦον οὐκ ἔστιν Ζιδ11. 538 a19.

τίλλειν τὰς τρίχας ημβ6. 1202 a21. αἱ τιλλόμεναι τρίχες ἀναφύονται μαλακώτεραι, σκληρότεραι πι22. 893 a18. τίλλειν τὰ πτερά θ63. 835 a17. προσπετόμενα (τὰ ὀρνίθια) τίλλουσι τὴν γλαῦκα Ζιι1. 609 a15, cf b31 (coni τύπτειν). κόκκυξ τίλλεται ὑπὸ τῶν μικρῶν ὀρνέων Ζιι29. 618 a29. — στέφανον μὴ τίλλειν (Pythag), τουτέστι τοὺς νόμους μὴ λυμαίνεσθαι f 192. 1512 b1.

τίλσεις τριχῶν, coni ὀνύχων τρώξεις Ηη6. 1148 b27.

τίλων. ὃν καλοῦσι τίλωνα (v l τύλωνα ψίλωνα ψύλωνα), τίκτει πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς· ἀγελαῖος· ἐν τίλωνι (v l τριχῶνι vel τριλῶνι, τίλλωνι) ἑλμὶς ἐγγινομένη Ζιζ14. 568 b25. θ20. 602 b26. (thron et tilon Thom, tillon et fullon Gazae, tilon Scoto, cylona Alberto. cf C II 806. S I 648. Cyprinus brama K 755, 5. St. Cr. def non potest AZι I 141, 70. cf Kner, Sitzungsber d Wien Akad 1864. L p 336.)

Τίμαιος ὁ Λοκρός θ178. 847 b7. — Τίμαιος, Platonis dialogus Φδ2. 209 b12, 210 a2. Οα10. 280 a30. β13. 293 b32. γ1. 300 a1. 2. 300 b17. 8. 306 b19. δ2. 308 b4. Γα2. 315 b30. 8. 325 b24. β1. 329 a13. 5. 332 a29. ψα2. 404 b16. 3. 406 b26. αι2. 437 b11, 15. αν5. 472 b6. cf Πλάτων p 598 a60.

τιμαλφεῖν τοὺς θεούς Πη17. 1336 b19.

τιμᾶν τοῦ ἴσου sim Ηκ1. 1164 b17, 20, a25. δεῖ πάντα τετιμῆσθαι Ηε8. 1133 b15. τιμήσασθαι τὸ σῶμα διμναῖον οβ1347 a23. τιμᾶσθαι κατ' ἐνιαυτόν, ὅλας τὰς κτήσεις Πε8. 1308 a40. ζ4. 1319 a17. — οἱ δικασταὶ ζημίας τιμῶσιν ρ5. 1427 b3. οὐ τιμήσειν ἐλάττονος ἢ οὗ ὁ παθὼν ἐτίμησεν Ρα14. 1375 a1. — τιμᾶσθαι, opp ἀτιμάζεσθαι Πε3. 1302 b12. dist φιλεῖσθαι Ηθ9. 1159 a16 sqq. τιμηθησόμενοι Ηδ9. 1125 a32. οἱ μὴ τιμώμενοι ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς, syn ἄτιμοι Πγ10. 1281 a30. τιμᾶν τὰ χρήματα δι' αὐτά, τὴν χρηματιστικήν Ηδ2. 1120 b16, a32, 1121 a5. Πα11. 1259 a6. κατ' ἀλήθειαν ὁ ἀγαθὸς μόνος τιμητέος Ηδ8. 1124 a25.

Τίμαρχος, ὁ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίου πατήρ f 484. 1557 a24.

τιμή, pretium, aestimatio Ρβ2. 1378 b31. οβ1346 b33. θ58. 834 b21. ὁ πλοῦτος οἷον τιμή τις τῆς ἀξίας τῶν ἄλλων Ρβ16. 1391 a1. — honor, τιμή def Ρα5. 1361 a27 - b2. 7. 1365 a8. ἡ τιμὴ τῆς ἀρετῆς ἆθλον, γέρας, μέγιστον τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν Ηδ7. 1123 b35, 20. ε10. 1134 b7. θ16. 1163 b4. λαμβάνειν τὴν τιμήν Πγ12. 1283 a14. τιμὴ ὑπό τινος Ηθ9. 1159 a22. τιμὴ πατρική, μητρική Ηι2. 1165 a26, 27. οἱ μεγίστης τιμῆς ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τετυχηκότες ρ1. 1421 a9. — θεοὶ οἱ εἰληχότες τὴν περὶ γενέσεως τιμήν Πη16. 1335 b16. ὁ ἐπίτροπος λαμβάνει ταύτην τὴν τιμήν (munus) Πα7. 1255 b36. ὅσαι θυσίαι ἀπὸ τῆς κοινῆς ἑστίας ἔχουσι τὴν τιμήν Πζ8. 1322 b28. — τιμὴ τῷ ἄρχοντι φύσει πρὸς τὸ ἀρχόμενον ηεη10. 1242 b19. τιμὴ τέλος βίου πολιτικοῦ, ἐν τῷ τιμῶντι μᾶλλον ἢ ἐν τῷ τιμωμένῳ Ηα3. 1095 b23, 25 (cf Haecker, Eintheilungsprincip d Nic Eth p 17). τιμὴ μικρὰ καὶ μεγάλη διχῶς ηεγ5. 1232 b17. τιμαὶ πολιτικαί Πγ13. 1283 b14. τιμὰς λέγομεν εἶναι τὰς ἀρχάς Πγ10. 1281 a31. ἐν τιμαῖς εἶναι, μετέχειν τιμῶν, τιμαὶ δίδονται κατ' ἀρετήν, κατ' ἀξίαν, τιμαὶ μικραὶ μεγάλαι πολυχρόνιοι Πβ8. 1268 a21. γ5. 1278 a20. δ4. 1290 b12. 13. 1297 b7. ε6. 1305 b4. 8. 1308 b13. στασιάζειν διὰ τιμήν, opp διὰ κέρδος Πε3. 1302 b10-14. 2. 1302 a32, 39. β7. 1266 b39. — εἰς τιμὰς ἀνόρουσε (Emp 178) Μβ4. 1000 b14.

τίμημα. πολλαπλασίου τιμήματος ἄξιαι γίγνονται αἱ αὐταὶ κτήσεις Πε6. 1306 b13. τὰ ὑπὲρ τοῦτο τὸ τίμημα (δέκα δραχμάς) τοῖς διαιτηταῖς παραδιδόασιν (οἱ τετταράκοντα) f 413. 1547 a9. — τοῦ τιμήματος τὸ πλῆθος ὁρίσασθαι Πδ13. 1297 b2. τὸ ταχθὲν τίμημα Πε6. 1306 b9. οἱ ἔχοντες, φέροντες τίμημα, opp οἱ ἄποροι Πδ13. 1297 a20. γ12. 1283 a17. θεσμοθετῶν ἀνάκρισις, εἰ τὸ τίμημα ἔστιν αὐτοῖς f 374. 1540 a44. ὅταν κτήσωνται τὸ τίμημα Πδ6. 1292 b30. καθιστάναι τὰς ἀρχὰς ἢ τιμήματι ἢ γένει ἢ ἀρετῇ Πδ15. 1300 a16. ἀπὸ τιμήματος (ἀπὸ τιμημάτων) εἶναι τὰς ἀρχάς, βουλεύειν, ποιήσασθαι τὰς εἰσφοράς Πδ4. 1291 b39. 5. 1292 a39. 9. 1294 b10, 13. ε6. 1306 b8. ρ3. 1425 b25. 39. 1446 b18. f 560. 1570 b4. ἡ ἀπὸ τιμημάτων πολιτεία Ηθ12. 1160 a33. ρ39. 1446 b25. ἀπὸ τιμημάτων τῶν ὡρισμένων, μακρῶν, μετριωτέρων, μικρῶν, βραχέων· ἀπὸ τιμήματος πλείονος, μικροῦ, οὐθενός Πβ7. 1266 b23. γ5. 1278 a23. δ5. 1292 b1. 14. 1298 a36. γ11. 1282 a30. δ4. 1291 b39. ε7. 1307 a28. δ9. 1294 b3. ε3. 1303 a23 (Bk²). καθιστάναι τὰς ἀρχὰς sim ἐκ τῶν μεγίστων τιμημάτων, ἐκ τοῦ πρώτου τιμήματος Πβ6. 1266 a13, 21, 15. αἱ ἀρχαὶ ἐκ τιμημάτων μεγάλων εἰσὶν ἢ ἑταιριῶν Πε6. 1305 b32. ἴσοι πάντες οἱ ἐν τῷ τιμήματι Ηθ12. 1160 b19. — ἡ διὰ τὰ τιμήματα γιγνομένη μεταβολὴ τῆς πολιτείας Πε8. 1308 a35 sqq.

τίμησις. αἱ τιμήσεις κατέστησαν, ἐλάττω ποιεῖν τὴν τίμησιν Πε8. 1308 b2, 6. ὑπερβάλλειν ταῖς τιμήσεσι Πζ4. 1319 a19. — τίμησις τί χρὴ παθεῖν ἢ ἀποτῖσαι πκθ16. 953 a4.

τιμητής. τιμηταὶ ζημίας οἱ δικασταί ρ5. 1427 b6.

τίμιος, opp εὔωνος οβ1345 b13. — τίμιον, dist ἐπαινετόν Ηα12. ημα2. 1183 b19-37. syn τέλειον, θεῖον, καλόν Ηα12. 1102 a1, 4. ΜΑ2. 983 a5. ε1. 1026 a21, 20. λ9. 1074 b21, 26, 30. ψα1. 402 a1. Krische Forsch p 258. ἐν τῇ διαιρέσει τῶν ἀγαθῶν τίμια μὲν τῶν ἀγαθῶν εἶπεν εἶναι τὰ ἀρχικώτερα, ὡς θεοὺς γονεῖς εὐδαιμονίαν f 110. 1496 a34. τὸ ἀίδιον καλὸν καὶ τὸ ἀληθῶς καὶ πρώτως ἀγαθὸν θειότερον καὶ τιμιώτερον ἢ ὥστ' εἶναι πρὸς ἕτερον Ζκ6. 700 b34. τίμιον τὸ καθόλου ὅτι δηλοῖ τὴν αἰτίαν Αγ31. 88 a5, 6. ἡ ἀρχὴ τίμιον Ζπ5. 706 b12. τὸ βέλτιον καὶ τὸ τιμιώτερον πρότερον εἶναι τῇ φύσει δοκεῖ Κ12. 14 b4. ἐπιστήμης ἕνεκεν ἡ αἵρεσις τιμία τοῦ ζῆν ηεα5. 1216 a15. — τιμιώτατον γένος τῶν ὄντων, ἡ τιμιωτάτη ἐπιστήμη περὶ τὸ τιμιώτατον γένος ΜΑ2. 983 a5. ε1. 1026 a21. κ7. 1064 b4. λ10. 1075 b20. Ηζ7. 1141 a20 Fritzsche. οὐσίαι τίμιαι καὶ θεῖαι Ζμα5. 644 b24. θεωρία καὶ μέθοδος ὁμοίως ταπεινοτέρα τε καὶ τιμιωτέρα Ζμα1. 639 a2. τῆς γνώσεως τὸ τίμιον, dist τὸ ἄτιμον Ζγα23. 731 a34. τιμιώτερον τὸ ποιοῦν τοῦ πάσχοντος ψγ5. 430 a18. ἡ ψυχὴ καὶ τῆς κτήσεως καὶ τοῦ σώματος τιμιώτερον Πη1. 1323 b17. τὸ κύκλῳ φερόμενον τιμιωτέραν ἔχει τὴν φύσιν Οα2. 269 b16. β8. 290 a32. φορὰ τιμιωτέρα Οβ5. 288 a4. τόπος τιμιώτατος μβ1. 353 b5. ζῷα τίμια καὶ ἀτιμότερα, τιμιώτερα, ψυχὴ τιμιωτέρα ψα2. 404 b4. αν13. 477 a16, 17. Ζγβ1. 732 a17. γ11. 762 a24. μόρια τῶν ζῴων τιμιώτερα, opp ἀτιμότερα, ἀναγκαῖα Ζμγ10. 672 b21. 4. 665 b20. 5. 667 b34. Ζγβ6. 744 b12, 14. — ἡ εὐγένεια παρ' ἑκάστοις τίμιος Πγ13. 1283 a36. τῶν δαπανημάτων οἷα λέγομεν τὰ τίμια Ηδ5. 1122 b19.

τιμιότης. δυνάμει καὶ τιμιότητι ὑπερέχειν Ηκ7. 1178 a1. διαφέρουσι τιμιότητι αἱ ψυχαὶ καὶ ἀτιμίᾳ ἀλλήλων Ζγβ3. 736 b31. διὰ τὴν τιμιότητα τοῦ γνωρίζειν (τὰ ἀγένητα καὶ ἄφθαρτα) ἥδιον ἢ τὰ παρ' ἡμῖν ἅπαντα Ζμα5. 644 b32.

Τιμόθεος, dux Atheniensis οβ1350 a23. ρ25. 1435 a14. — Τιμόθεος νόμων ποιητής πο2. 1448 a15. Μα1. 993 b15. Timotheus resp (fr 14) Ργ4. 1407 a17. 11. 1413 a6, 1412 b35. πο21. 1457 b22, coll Athen X 433c.

τιμοκρατία. ἡ τιμοκρατία χειρίστη Ηθ12. 1160 a36. dist δημοκρατία Ηθ12. 1160 b17, 18.

τιμοκρατικὴ πολιτεία Ηθ12. 1160 a34, 1161 a3.

Τιμοκρέων Σιμωνίδῃ ἐφιλονείκει f 65. 1486 b35.

Τιμόμαχος, ἡγεμὼν Αἰγειδῶν f 489. 1557 b43.

Τιμοφάνης ἐν Κορίνθῳ τύραννος ἐγένετο Πε6. 1306 a23. — Τιμοφάνης Mitylenaeus Πε4. 1304 a7.

Τίμωνος ἡ τηθή f 38. 1481 a5.

τιμωρεῖν τινί Πε10. 1311 b21. Ρβ24. 1401 a10. — τιμωρεῖσθαι ὑπέρ τινος Ρα12. 1372 b4. κολάζειν καὶ τιμωρεῖσθαι Ηγ7. 1113 b23.

τιμωρητικός. οὐ τιμωρητικὸς ὁ πρᾶος Ηδ11. 1126 a2. ἔστι τοῦ ὀργίλου εἶναι τιμωρητικόν αρ6. 1251 a6. τιμωρητικός, opp ἵλεως, εὐμενικός, συγγνωμονικός αρ8. 1251 b32. 5. 1250 b11. — τὰ τιμωρητικὰ διὰ θυμὸν πράττεται Ρα10. 1369 b12.

τιμωρία, opp ὠφέλεια Ρα12. 1372 b1. dist κόλασις Ρα10. 1369 b12. ἡ τιμωρία παύει τῆς ὀργῆς Ηδ11. 1126 a22. ὑπέχειν τιμωρίαν ρ5. 1427 a18. ἐπάγειν τὰς τιμωρίας ρ5. 1427 b2. ὁρμᾶν πρὸς τὴν τιμωρίαν Ηη7. 1149 a31.

τιμωρός. δίκη τῶν ἀπολειπομένων τȣ̃ νόμȣ τιμωρός κ7. 401 b28.

τινάσσεσθαι. ἡ γῆ σεισμοῖς τινασσομένη κ5. 397 a28.

τίς indef. pronominis indefiniti et vis et collocatio eandem apud Ar habet varietatem atque apud alios scriptores. ποιοί τινες, ὁποῖοί τινες, ποία τις Πγ9. 1280 b2. 15. 1286 b24. μγ4. 373 a33. τὰ ἤθη ποιά ἄττα Ρβ15. 1390 b15. τῶν πολιτῶν ἕνα τινά Πγ16. 1287 a20. ἅπαντες ἅπτονται δικαίȣ τινός, ἀλλὰ μέχρι τινὸς προέρχονται Πγ9. 1280 a10, 21. εἰσὶ δέ τινες οἵ Πε1. 1301 b2. τισὶ μὲν συμφέρει, τισὶ δ' ȣ̓ συμφέρει Πγ14. 1284 b40. ἐπὶ μέν τινων ἔχει, ἐπὶ δέ τινων ȣ̓χ ȣ̔́τως Πγ17. 1287 b37. τὸ μέν τι ἐν τȣ́τῳ εἶναι, τὸ δ' ἐν θατέρῳ τȣ̃ μεταβάλλοντος Φζ4. 234 b16. ταχ' ἄν τι (aliquid) λέγοιεν οἱ λέγοντες ȣ̔́τως μα13. 349 a29. ἔχȣσι μὲν ȣ̓̃ν τι πᾶσαι δίκαιον Πε1. 1301 a36. μικρὰ ὄντα ἁπλῶς ὅμως μείζω τινῶν ἑτέρων ἐστίν Ογ1. 299 b4. ἄφρονα ὥσπερ τι παιδίον ἢ μαινόμενον Πη1. 1323 a33. τὴν σελήνην, ὁμοίως δὲ ϗ περί τι (fere i q ἔνια) τῶν ἄλλων ἄστρων μγ3. 372 b14. τινὰ γὰρ ἐκ γενετῆς ȣ̓́τε ὄψιν ἔχει ȣ̓́τε ὀδόντας Κ10. 12 a33. — genetivi sing forma et τινός et τȣ̃ exhibetur, veluti ἕνεκά τȣ Φβ5. 196 b19, 21. Μκ8. 1065 a26. Ζγδ3. 767 b13, ἕνεκά τινος Ζμα1. 639 b14 (ἕνεκα τίνος ci Eucken II 19). μέχρι τινός Οβ13. 294 b6. Ηη8. 1150 a17. Πγ9. 1280 a10, 21. 12. 1282 b18, μέχρι τȣ Γβ2. 316 b32. (μέχρι τȣ̃ exhibet Bk Ηε13. 1137 a30). — in omittendo pron indef τίς, τί Ar easdem fere leges observat ac reliqui scriptores, cf Persona p 589 b47, ad exempla ibi allata insolentioris omissionis adde Γα4. 319 b11. — pronomine indef Ar utitur ad circumscribendas notiones abstractas, τὸ ἕνεκά τȣ, τὸ πρός τι (cf ἕνεκα, πρός τι). τινί, dist πρός τι ψγ7. 431 b12 Trdlbg p 531. — peculiaris philosophicae dictioni est usus pron indef ad significandam τὴν ἀτομότητα (τὸ τὶ προσκείμενον παραστατικόν ἐστι τῆς τȣ̃ ὑποκειμένȣ ἀτομότητος) ita quidem ut vel significetur τὸ καθ' ἕκαστον, vel εἶδός τι distinctum ab universo genere. (transitum ad hunc usum ea videntur parare exempla, in quibus τινές, τίς et πάντες inter se opponuntur, veluti ἤτοι πᾶσι τοῖς πολίταις ἀποδιδόασι πάσας τὰς κρίσεις ἢ τισὶ πάσας ἢ τινὰς μὲν πᾶσι τινὰς δὲ τισίν Πδ14. 1298 a9. ȣ̓χ ἡ αὐτὴ ἀρετὴ ἁπλῶς ἂν εἴη πολίτȣ ϗ ἀνδρός. τινὸς μέντοι πολίτȣ Πγ4. 1277 a23.) ὁ τὶς ἄνθρωπος (i e ὁ καθ' ἕκαστον ἄνθρωπος), τὸ τὶ ζῷον sim Κ5. 3 b26 Wz. 2. 1 a25, b4, 8. ε11. 21 a19, 31. τδ1. 121 a38. ε1. 128 b20. 3. 131 b12. 5. 134 b21, 135 a30, 34. 9. 147 a24-27 al. τόδε τι cf ὅδε p 495 b44. ὅπερ ἐκεῖνό τι, ὅπερ αὐτό τι, ὅπερ ὄν τι cf ὅσπερ p 534 a7-18. τὰ τινά, opp αὐτό (i e ἡ ἰδέα) τθ11. 162 a28, 30. ἡ τὶς δυάς, opp αὐτὴ δυάς Μα9. 991 a5 Bz. πότερον (κινητέοι οἱ νόμοι) τῷ τυχόντι ἢ τισίν Πβ8. 1269 a26, inde explicatur pronominis τίς usus ad significandam ἔκθεσιν in syllogismis Αα2. 25 a16 Wz. 8. 30 a9. τῷ ἁπλῶς διαφέρει ϗ τινί ψγ7. 431 b12. ἡδονή τις ἀγαθόν sim, τινὶ ὑπάρχειν, τινὶ μὴ ὑπάρχειν (ad significandam propositionem particularem) Αα2. 25 a11, 13 sqq. 28. 44 b11, 16 al. ἐστὶ φαινόμενον ἐνθύμημα παρὰ τὸ μὴ ἁπλῶς εἰκός, ἀλλὰ τὶ εἰκός Ρβ24. 1402 a8, 16. τὸ πρώτως ὂν ϗ ȣ̓ τὶ ὂν ἀλλ' ὂν ἁπλῶς ἡ ȣ̓σία ἂν εἴη Μζ1. 1028 a30. πᾶσαι αὗται (αἱ ἐπιστῆμαι) περὶ ὄν τι, ϗ γένος τι περιγραψάμεναι περὶ τȣ́τȣ πραγματεύονται· πότερον ἡ πρώτη φιλοσοφία καθόλȣ ἐστίν, ἢ περί τι γένος ϗ φύσιν τινὰ μίαν· ἡ μὲν γεωμετρία ϗ ἀστρολογία περί τινα φύσιν εἰσίν Με1. 1025 b8, a24, 27. ἡ ȣ̓κ ἐξ ὑποκειμένȣ εἰς ὑποκείμενον μεταβολὴ κατ' ἀντίφασιν γένεσίς ἐστιν, ἡ μὲν ἁπλῶς ἁπλῆ, ἡ δὲ τινὸς τίς sim Φε1. 225 a14, 19. Μκ11. 1067 b23, 24. Γα3. 317 b3. (pro indef pronomine τι scribendum interrog τί Φε2. 226 a13. cf Μκ12. 1068 b12. Bz Ar St I 215.)

τίς. pronomine interrogativo τί Ar utitur in formulis quibusdam, quibus notiones philosophicas significat, τὸ διὰ τί, syn αἰτία, cf διά p 177 a50. τὸ τί i q ȣ̓σία cf infra p 764 a41. praecipue notatu dignae sunt formulae τὸ τί ἐστι et τὸ τί ἦν εἶναι.

τί ἐστιν. qui quaerit τί ἐστι πῆξις ϗ τῆξις μδ7. 384 b22, τί ἐστι τὸ τετραγωνίζειν Μβ2. 996 b20, τί ἐστιν εὐδαιμονία Ρα5. 1360 b7 al, is ipsam rei naturam quaerit, τί ἐστιν ὁ χρόνος ϗ τίς αὐτȣ̃ ἡ φύσις Φδ10. 218 a31, non quaerit eius accidentia, τὸ συμβεβηκός Αγ27. 43 b7. τδ1. 120 b21 (quamquam τὰ συμβεβηκότα alio sensu, i e τὰ καθ' αὑτὸ συμβεβηκότα, συμβάλλεται μέγα μέρος πρὸς τὸ εἰδέναι τὸ τί ἐστιν ψα1. 402 b22). ad eam quaestionem qua respondetur formula τὸ τί ἐστι nominis vim induit, cuius usus eandem habet varietatem, ac verbi εἶναι et nominis ȣ̓σία. ac quoniam ȣ̓σία ἥ τε ὕλη ϗ τὸ εἶδος ϗ τὸ ἐκ τȣ́των Μζ10. 1035 a2, τὸ τί ἐστιν et significare potest ὕλην Μη2. 1043 a15. ψα1. 403 a30, b1, et τὸ σύνολον Μη2. 1043 a18, 24. ζ7. 1033 a2. ε1. 1025 b31, 1026 a4. ψα1. 403 a30, b8, et τὸ εἶδος, cf ll ll. sicuti autem ȣ̓σία πρώτως ϗ κυρίως cernitur in ea forma, quae notione ac definitione exprimitur, ita prope ubivis τὸ τί ἐστι ad formam rei notione definiendam pertinet: κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί ἐστι Αα27. 43 b7. γ22. 82 b37, 39, 83 b5. δ4. 91 a15, 22, 23. 13. 96 a22, b2, 36, 97 a24. τα5. 102 a32. 18. 108 b22. δ1. 120 b21, 29. 2. 122 a5, 6, 14-17, 21, 32, 36- b2 al. λέγεσθαι ἐν τῷ τί ἐστιν Αδ4. 91 a19, 20 (cf λέγεσθαι ἐν τῷ ὁρισμῷ τα8. 103 b13, 14). Μδ28. 1024 b5. ὑπάρχειν ἐν τῷ τί ἐστιν Αγ4. 73 a34. 6. 74 a8. 22. 84 a14. δ4. 91 a18. Μδ18. 1022 a27. ἐνυπάρχειν ἐν τῷ τί ἐστι Αγ22. 84 a13, 25. λαμβάνειν ἐν τῷ τί ἐστιν Αδ5. 91 b28. 13. 96 b4, 97 b1. τιθέναι ἐν τῷ τί ἐστι τε13. 132 a10, 15, 17, 20. itaque ponitur ἐν τῷ τί ἐστιν et genus et differentiae, κατηγορεῖται ἐν τῷ τί ἐστι τὰ γένη ϗ αἱ διαφοραί τη3. 153 a18. 5. 154 a27, et γένος quidem primo loco, τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον, ὃ λέγεται ἐν τῷ τί ἐστι, τȣ̃το γένος Μδ28. 1024 b5. τα18. 108 b22. cf 9. 103 b36. δ5. 128 a24. ψα1. 402 a23. τὸ γένος βȣ́λεται τὸ τί ἐστι σημαίνειν ϗ πρῶτον ὑποτίθεται τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ λεγομένων τζ5. 142 b27, 24. εἰς τὸ τί ἐστι θείς τε3. 132 a10, 15, 17, 20, cf εἰς τὸ γένος θείς τζ1. 139 a28, 29. τὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορȣ́μενα ἀναγκαῖα Αδ13. 96 b2. τὸ τί ἐστιν ἅπαν καθόλȣ ϗ κατηγορικόν Αδ3. 90 b4. γ14. 79 a28. si quis τὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορȣ́μενα et omnia compleverit et suo ordine posuerit, τὸ τί ἦν εἶναι vel τὸν ὁρισμόν constituit Αγ22. 82 b37-39. τη3. 153 a14-19. τὸ τί ἦν εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἐν τῷ τί ἐστιν ἴδιον (Wz, ἰδίων Bk) Αγ6. 92 a7, sed τὸ τί ἐστιν opponitur τῷ ἰδίῳ Αα27. 43 b7. quoniam igitur τὸ τί ἦν εἶναι angustiorem habet ambitum quam τὸ τί ἐστιν, etiam ubi haec formula ad significandam formam restringitur, τὸ τί ἦν εἶναι nusquam usurpatur pro τῷ τί ἐστι, veluti in formulis κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί ἐστι sim (cf distinctas has formulas ὁ νȣ̃ς ȣ̓ πᾶς, ἀλλ' ὁ τȣ̃ τί ἐστι κατὰ τὸ τί ἦν εἶναι ἀληθής ψγ6. 430 b28), sed nihil impedit, quominus per τὸ τί ἐστι significentur πάντα τὰ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορȣ́μενα, i e legitur interdum τὸ τί ἐστι, vel ubi τὸ τί ἦν εἶναι exspectes, vel coniunctum pro synonymo cum

τῷ τί ἦν εἶναι Aδ4. 91 a25, 15 (cf 6. 92 a7), 35 (cf b2). 7. 92 b4 (cf 6. 92 a7). 8. 93 a20, 19, quibus addendum est, quod ὁρισμὸς et τὸ τί ἐστι et τὸ τί ἦν εἶναι δηλοῦν dicitur, cf ὁρισμός p 524 b55. — τὸ τί ἐστι coni syn οὐσία Aα31. 46 a37. γ4. 73 a36, 37. δ3. 90 b30. 6. 92 a6. 7. 92 a34. τα18. 108 b4-6. ψα1. 402 a13. MA8. 988 b29. ζ9. 1034 a31, 32. syn λόγος Aγ22. 84 a16, 13, 14 (cf ὁ λόγος ὁ λέγων, δηλῶν τὸ τί ἐστι Aγ4. 73 a36, 38. δ10. 93 b39. Mδ13. 1020 a19. κατὰ τὴν τοῦ τί ἐστιν ἀπόδοσιν τδ6. 128 a24). syn ὁρισμός Φβ7. 198 a16, 17. ὁ ὁρισμὸς τί ἐστι δηλοῖ Aδ3. 91 a1. 10. 93 b29, 39. περὶ τοῦ τί ἐστιν ἤρξαντο λέγειν καὶ ὁρίζεσθαι MA5. 987 a20. ε1. 1026 a4. πότερον ἔστι τὸ τί ἐστιν ὁρίσασθαι Mη3. 1043 b25. syn εἶδος Φβ2. 194 b10, etiam ubi εἶδος non simpliciter speciem ac formam, sed causam formalem significat (id quod negat Trdlbg Kateg p 37) MA6. 988 a10. 8. 988 b29. Φβ7. 198 a25, b3. — τί ἐστι, dist ὅτι, διότι, εἰ ἔστιν Aδ1. cf γ2. 72 a23, sed τῆς αὐτῆς διανοίας τό τε τί ἐστι δῆλον ποιεῖν καὶ εἰ ἔστιν Mε1. 1025 b18, ἐν τίσι ταὐτὸ τὸ τί ἐστι καὶ τὸ διὰ τί ἐστι Aδ2. 90 a15, 31. cf μδ12. 390 b17. ἐπίστασθαι μάλιστά φαμεν τὸν τί ἐστι γνωρίζοντα Mβ2. 996 b17. ζ1. 1028 a36. κ7. 1064 a19. τὴν τοῦ τί ἐστιν ἐπιστήμην διὰ μόνου τοῦ πρώτου σχήματος θηρεῦσαι δυνατόν Aγ14. 79 a24. τῆς ἐπιστήμης καὶ τί ἐστι γνωρίσαι καὶ τὰ συμβεβηκότα (int τὰ καθ' αὑτὸ συμβεβηκότα) αὐτοῖς Mγ2. 1004 b7 (cf 1003 b34). ε1. 1026 a32, 36 Bz. Φβ2. 193 b27. ψα1. 402 b17. τὸ τί ἐστιν ἀρχὴ συλλογισμοῦ, ἀποδείξεως Mμ4. 1078 b24, 29. ζ9. 1034 a32. κ7. 1064 a19. Aδ3. 90 b31. ψα1. 402 b26. Pβ23. 1398 a27. (τὸ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν ἐρώτησις διαλεκτική ε10. 20 b27.) ἀρχὴ ἐν τοῖς ἀκινήτοις τὸ τί ἐστιν Zγβ6. 742 b33. τοῦ τί ἐστιν οὐκ ἔστιν ἀπόδειξις, τὸ τί ἐστι πῶς δείκνυται Mβ2. 997 a31. ε1. 1025 b14. κ7. 1064 a7, 9. Aα31. 46 a36. δ3-8. τὰ ἁπλᾶ καὶ τὰ τί ἐστιν Mε4. 1027 b28. — quemadmodum οὐσία et naturam alicuius rei significat et substantiam eam, quae primum obtinet inter categorias locum, ita τὸ τί ἐστι etiam substantiam significat Mδ7. 1017 a25. 28. 1024 b13. ζ1. 1028 a11, 14. ι2. 1054 a15. Hα4. 1096 a20. τι22. 178 a7 al. οὐδεμία διαφορὰ σημαίνει τί ἐστι (quamquam altero sensu διαφορὰ dicitur κατηγορεῖσθαι ἐν τῷ τί ἐστιν), ἀλλὰ μᾶλλον ποιόν τι τδ2. 122 b16 (eodem sensu usurpatur τὸ τί Mε1. 1026 a36 Bz. θ1. 1045 b33. ι2. 1054 a18. λ2. 1069 b9. ν2. 1089 b8. Hα4. 1096 a24. Aγ24. 85 b20, sed nusquam τὸ τί ἦν εἶναι). utraque τοῦ τί ἐστι significatio, ut vel notio sit vel substantia, distinguitur Mζ4. 1030 a18 Bz, ab altera ad alteram transitur τα9. 103 b22, 27, vix distinguas utra significatione τὸ τί ἐστι accipiendum sit Aγ22. 83 a21. — de notione τοῦ τί ἐστι cf Zeller II 2, 146, 1 et quos ille affert, Trdlbg Kat 34. Steinthal Gesch 216.

τί ἦν εἶναι. εἶναι cum dativo constructum, τὸ ἑνὶ εἶναι, τὸ ἀνθρώπῳ εἶναι sim, quid significet cf εἶναι p 221 a34. inde intelligitur quam vim habeat quaestio τί ἐστι τὸ ἱματίῳ εἶναι Mζ4. 1029 b28, qua in formula quod prope ubivis Aristoteles imperfectum usurpat, τί ἦν αὐτῷ τὸ αἵματι εἶναι; Zμβ3. 649 b22, τί ἦν εἶναι κύκλῳ al, non improbabili ratione ad τὸ πρότερον φύσει pertinere suspicantur, cf Schwegler Metaph IV 372 sqq. Wz Org II 400. ad eam quaestionem, τί ἦν εἶναι, quod respondetur, praeposito articulo τό, τὸ τί ἦν εἶναι, substantivi naturam induit, pariter atque in formula τὸ τί ἐστι, cf p 763 b17. ea res, de cuius natura substantiali agitur, plerumque casu dativo formulae τί ἦν εἶναι postponitur, veluti τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστῳ Mζ4. 1029 b13, 20 al, interdum inter vocabula ἦν et εἶναι interponitur τὸ τί ἦν αὐτῷ εἶναι Zπ8. 708 a12; obscurata videtur formulae origo, cum aliquoties pro dativo genetivus ponitur τί ἦν εἶναι τοῦ ἑνός, ἑκάστου Mζ6. 1032 a3. 7. 1032 b2. sed quod uno loco accusativus legitur, τὸ τί ἦν εἶναι ἕκαστον Mζ4. 1029 b13, ex corruptela ortum videtur; item quod semel legitur τί ἦν Mζ4. 1029 b27 suspectum est, nec videtur εἶναι omitti potuisse, τί ἦν εἶναι. numerus pluralis τὰ τί ἦν εἶναι Mζ6. 1031 b9, 29. — quae sit τοῦ τί ἦν εἶναι notio Ar exponit Mζ4. ἐν ᾧ μὴ ἐνέσται λόγῳ αὐτό, λέγοντι αὐτό, οὗτος ὁ λόγος τοῦ τί ἦν εἶναι ἑκάστῳ Mζ4. 1029 b20 Bz. λέγω οὐσίαν ἄνευ ὕλης τὸ τί ἦν εἶναι Mζ7. 1032 b14. γ4. 1007 a26, 21. δ17. 1022 a9. λ8. 1074 a35 (cf A7. 988 a34. Hβ6. 1107 a6), ubi quidem οὐσία non primam categoriam, sed naturam substantialem significat. τὸ τί ἦν εἶναι ἡ κατὰ τὸν λόγον οὐσία Mζ10. 1035 b16, 13. ψβ1. 412 b10. cf τὸ τί ἦν εἶναι ἑκατέρῳ κατὰ τὸν λόγον Aγ33. 89 a32 Wz. (coni syn τὸ τί ἦν εἶναι et οὐσία Aδ4. 91 b8. τζ5. 143 a18. Mδ17. 1022 a8. ζ13. 1038 b14.) itaque τὸ τί ἦν εἶναι idem est atque εἶδος, forma, causa formalis, εἶδος λέγω τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστου καὶ τὴν πρώτην οὐσίαν Mζ7. 1032 b2. 10. 1035 b32, 16. 17. 1041 a28. η3. 1043 b1. 4. 1044 a36. A3. 983 a27 (7. 988 a34). 10. 993 a18. δ2. 1013 a27, b22. Φβ2. 194 a21. 3. 194 b26, 195 a20. ψβ1. 412 a20, b11 (cf coni syn μορφή Γβ9. 335 b35, λόγος Mε1. 1025 b28. ψβ1. 412 b15). inde synonyma τῷ τί ἦν εἶναι sunt ἐνέργεια: τὸ γὰρ τί ἦν εἶναι τῷ εἴδει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει Mη3. 1043 b1, et ἐντελέχεια ψβ1. 412 a27, b5, 9, 11. Mλ8. 1074 a35. ac sicuti est ubi ταὐτὸ τὸ εἶδος καὶ τὸ οὗ ἕνεκα (cf αἰτία p 22 b46), ita ibidem τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ οὗ ἕνεκα ταὐτά Mη4. 1044 b1. — τὸ τί ἦν εἶναι ὑπάρχει πρώτως μὲν καὶ ἁπλῶς τῇ οὐσίᾳ (i e primae categoriae, ad quam significandam τὸ τί ἐστι, τὸ τί usurpatur, nusquam τὸ τί ἦν εἶναι), εἶτα καὶ τοῖς ἄλλοις Mζ4. 1030 a29 Bz, b5, a3. 5. 1031 a12. οὐκ ἔσται οὐθενὶ τῶν μὴ γένους εἰδῶν ὑπάρχον τὸ τί ἦν εἶναι Mζ4. 1030 a12. (τὰ συμβεβηκότα non pertinere ad τὸ τί ἦν εἶναι cf Oα9. 278 a3. Mδ29. 1024 b29.) τὸ τί ἦν εἶναι οὐ γίγνεται οὐδ' ἔστιν αὐτοῦ γένεσις Mζ8. 1033 b7. ἐπὶ τίνων ταὐτόν ἐστι καὶ ἐπὶ τίνων οὐ ταὐτὸν τὸ τί ἦν εἶναι καὶ ἕκαστον Mζ6. 11. 1037 a33. ἓν καθ' αὑτὸ τὸ τί ἦν εἶναι ἑκάστῳ Mδ18. 1022 a26. — ἐπιστήμη ἑκάστου ἐστὶν ὅταν τὸ τί ἦν εἶναι ἐκείνῳ γνῶμεν Mζ6. 1031 b6, 20 (cf τὸ τί ἐστι p 764 a20). is λόγος, quo τὸ τί ἦν εἶναι exprimitur (ὁ λόγος ὁ τοῦ τί ἦν εἶναι Mδ2. 1013 a27. 29. 1024 b29. ζ4. 1029 b20. ὁ λόγος ὁ δηλῶν τὸ τί ἦν εἶναι Mδ6. 1016 a34. ὁ λόγος ὁ τό τί ἦν εἶναι λέγων Mδ6. 1016 a33, 1017 a6 Bz. Hβ6. 1107 a6) est ὁρισμός Mζ5. 1031 a12. δ8. 1017 b21. η1. 1042 a17, ὁρισμός ἐστι λόγος ὁ τὸ τί ἦν εἶναι σημαίνων τη5. 154 a31, vel ὅρος τα5. 101 b39. 4. 101 b22. 8. 103 b10. η3. 153 a15. inde saepe pro syn coniuncta leguntur τὸ τί ἦν εἶναι et ὁρισμός Mα2. 994 b17. ζ4. 1030 a17, b5. 5. 1030 b26, 1031 a9. η3. 1044 a1. τη3. 153 a14, τὸ τί ἦν εἶναι et ὁρίζεσθαι Aγ22. 82 b37-39. τζ1. 139 a33. 4. 141 b23. τὸ τί ἦν εἶναι καὶ τὸ ὁρίσασθαι τὴν οὐσίαν οὐκ ἦν Zμα1. 642 a25. quemadmodum ὁρισμὸς οὐκ ἔστι μὴ οὐσιῶν Aδ7. 92 b29. Mζ5. 1031 a1, ita τὸ τί ἦν εἶναί ἐστιν ὅσων ὁ λόγος ἐστὶν ὁρισμός Mζ4. 1030 a6 Bz. δ8. 1017 b21. τὸ τί ἦν εἶναι, dist τὸ καθόλου, τὸ γένος Mζ3. 1028 b34, quomodo differant inter se τὸ τί ἦν εἶναι et τὸ τί ἐστι cf

p 763 ᵇ47. τὸ τί ἦν εἶναι τὸ ἐκ τῶν ἐν τῷ τί ἐστιν ἴδιον Αδ6. 92 ᵃ7. ἀπολείπων διαφορὰν ἥντινοῦν οὐ λέγει τὸ τί ἦν εἶναι τζ8. 146 ᵇ31. τὸ τί ἦν εἶναι ἴδιον τα4. 101 ᵇ19, sed distinguitur ab angustiore et propria notione τοῦ ἰδίου τα4. 101 ᵇ22. 5. 102 ᵃ18. 8. 103 ᵇ9-12. τε3. 131 ᵇ37-132 ᵃ9. 4. 133 ᵃ1, 6, 9. cf ἴδιος p 339 ᵇ15.

Τισίας τι34. 183 ᵇ31. f 131. 1500 ᵇ10.

τίτανος. ὅσα γῆς, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ θερμά, οἷον τίτανος καὶ τέφρα μδ11. 389 ᵃ28. ὅμοιον τῇ τιτάνῳ μδ6. 383 ᵇ8.

τιτθεύεσθαι. γάλα πελιδνότερον βέλτιον τοῖς τιτθευομένοις Ζιγ21. 523 ᵃ10. (τὸ γενόμενον ἐκ τοῦ ᾠοῦ) οὔτε ἀπὸ τῆς μητρὸς τιτθεύεται δι' αὐτοῦ τε οὐκ εὐθὺς δύναται πορίζεσθαι τὴν τροφήν Ζγγ2. 754 ᵃ13.

τίτθη. αἱ τίτθαι, εὔσαρκοι Ζιη10. 587 ᵇ17. 12. 588 ᵃ5 (v l τιτθοί). τοῖς παιδίοις οὐ συμφέρουσιν οἶνοι οὐδὲ ταῖς τίτθαις υ3. 457 ᵃ15. ὁ Δημοκράτης εἴκασε τοὺς ῥήτορας ταῖς τίτθαις Ργ4. 1407 ᵃ7.

τιτρώσκειν. τρῶσαι, dist κεντῆσαι Ηε10. 1135 ᵇ15. — (ἡ περιστερὰ) τιτρώσκει τὸ ᾠὸν τῇ προτεραίᾳ ἢ ἐκλέπει Ζιζ4. 562 ᵇ20.

Τιτυός. οὐκ ἂν κινήσειεν οὔτε ὁ Τιτυὸς οὔθ' ὁ Βορέας πνέων Ζκ2. 698 ᵇ25.

τιφή. ἐκβάλλουσιν (αἱ ὕες) τὰς χαλάζας ταῖς τιφαῖς (τίφαις Aub) Ζιθ21. 603 ᵇ26 Aub.

τλῆναι πόνους μαλεροὺς ἀκάμαντας f 625. 1583 ᵇ12. οἵτινες ἔτλησαν (Isocr 4, 96) Ργ7. 1408 ᵇ16.

Τληπόλεμος θ107. 840 ᵃ24. Ἡρακλείδην εὐήνορα Τληπόλεμον f 597. 1577 ᵇ19. ἐπίγραμμα ἐπὶ Τληπολέμου f 596. 1576 ᵃ7.

τμῆμα γραμμῆς μεῖζον, ἔλαττον Ηε7. 1132 ᵃ26, 27. μχ1. 849 ᵃ37. τμῆμα τοῦ κύκλου Οβ8. 290 ᵃ4. μα6. 343 ᵃ12. Μζ10. 1034 ᵇ25. αἱ τοῦ τμήματος γωνίαι ἴσαι Αα24. 41 ᵇ18. τμῆμα μεῖζον ἡμικυκλίου μγ1. 371 ᵇ27. 5. 375 ᵇ17, 377 ᵃ6, 16. τμῆμα ἡλίου, σελήνης κ4. 395 ᵃ33. δύο τμήματα τῆς δυνατῆς οἰκεῖσθαι χώρας μβ5. 362 ᵃ32. ὁ τετραγωνισμὸς ὁ διὰ τῶν τμημάτων Φα2. 185 ᵃ16.

τμῆσις ψβ1. 412 ᵇ28. dist σχέσις μδ9. 386 ᵇ30.

τμητικός πκγ37. 935 ᵇ9. opp τμητός Μδ15. 1020 ᵇ29. δύναμις τμητική πν9. 485 ᵃ29. τῶν σχημάτων τμητικώτατον ἡ πυραμίς Ογ5. 304 ᵃ12.

Τμῶλος ὄρος θ174. 847 ᵃ8.

τοί. μή τοί γε Πε8. 1308 ᵇ15. 11. 1315 ᵃ10. οὕτω τοι (τοιαῦται Spgl e codd) διαβολαὶ γενήσονται ρ30. 1437 ᵃ38. — cf ἤ p 313 ᵃ29, ad ἢ γάρ τοι ... ἤ adde Ζγβ1. 734 ᵃ16.

τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις f 625. 1583 ᵇ22.

τοιγαροῦν. τοιγαροῦν ἐσῴζοντο πολεμοῦντες Πβ9. 1271 ᵇ3. τοιγαροῦν postpositum, ἤδη τοιγαροῦν ἔγνωμεν φτβ2. 824 ᵃ34. 5. 826 ᵃ30.

τοίνυν eandem habet usus varietatem atque οὖν (cf h v), siquidem vel concludendo inservit, λείπεται τοίνυν, φανερὸν τοίνυν, δῆλον τοίνυν, ἀνάγκη τοίνυν Φγ2. 202 ᵃ1. Πα13. 1260 ᵃ2. Ζμα1. 641 ᵃ15, 642 ᵃ23. 3. 643 ᵃ16. γ8. 671 ᵃ7. δ5. 680 ᵇ16 al. ὅτι μὲν τοίνυν ... φανερόν sim Πα8. 1256 ᵇ37. γ3. 1261 ᵇ27. 10. 1281 ᵃ27. η9. 1329 ᵃ34. 13. 1332 ᵇ8 al, vel traducendo ad novam cogitationem, veluti Φα2. 185 ᵇ3, 9. Πα13. 1259 ᵇ18, 1260 ᵃ7. in apodosi τοίνυν υ2. 455 ᵃ25, εἰ τοίνυν Αδ8. 93 ᵃ6, ἐπεὶ τοίνυν ημα23. 1191 ᵇ34. Bz Ar St II 72, 75, 103. — in quibus libris Aristotelicis rarior sit usus particulae τοίνυν, in quibus frequentior cf Eucken I 51, 46.

τοιάσδε. πᾶς ἐπιθυμεῖ τροφῆς, τὸ δὲ τοιᾶσδε ἢ τοιᾶσδε οὐκέτι πᾶς Ηγ13. 1118 ᵇ12. ὁ δεσπότης οὐ λέγεται κατ' ἐπιστήμην, ἀλλὰ τῷ τοιόσδ' εἶναι Πα7. 1255 ᵇ21. ὅτι ξηρὸν τὸ τοιόνδε Ηη4. 1147 ᵃ7. — τοιόνδε etiam ad antecedentia refertur, τὸ μὲν οὖν φράζειν ἐν κεφαλαίῳ τὸ πρᾶγμα τοιόνδε ἐστίν ρ30. 1436 ᵇ4. 21. 1434 ᵃ3. cf Spgl p 186.

τοιοσδί. ἐνδέχεται καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν μεγεθῶν εἶναι καὶ λόγους καὶ ἀποδείξεις, μὴ ᾗ δὲ αἰσθητά, ἀλλ' ᾗ τοιαδί Μμ3. 1077 ᵇ2. πᾶσαν ἐπιστήμην εἶναι τῶν καθόλου καὶ τοῦ τοιουδί Μκ2. 1060 ᵇ21. (ὕλη) σώματος ἤδη τοιουδί, σῶμα γὰρ κοινὸν οὐδέν Γα5. 320 ᵇ22. καὶ (ἔσται) τὸ τοιῳδὶ εἶναι καὶ τοσῳδὶ ταὐτόν Φα2. 185 ᵇ25. ὅταν τοιονδὶ ἢ τοσονδὶ γένηται τὸ ὑγρόν μδ2. 379 ᵇ27. ἐν αὐγῇ τοιᾳδὶ ἢ τοιᾳδί μγ4. 375 ᵃ26. ἀνάγκη ἄρα τοιονδὶ εἶναι καὶ ἐκ τοιωνδί Ζμα1. 642 ᵃ13.

τοιοῦτος. τοιοῦτοι δέκα (Hom B 372) Πγ16. 1287 ᵇ14. τοιοῦτον ἕτερον ε9. 18 ᵇ26. μβ3. 359 ᵃ35. δ3. 380 ᵃ14. τοιοῦτον ὅπερ μα8. 345 ᵇ36. — τοιοῦτος etiam ad ea quae sequuntur refertur ρ22. 1434 ᵃ27, 19. — τοιοῦτος c articulo, τὸ τοιοῦτο, ἡ τοιαύτη σύστασις al Φζ3. 233 ᵇ35. πο6. 1449 ᵇ27. 13. 1453 ᵃ3, 28. 14. 1453 ᵇ16, 1454 ᵃ11. 16. 1455 ᵃ19. Πθ7. 1342 ᵃ13, 16, 17, 29. Ζμγ2. 664 ᵃ9. δ5. 678 ᵃ11, 16. 10. 690 ᵃ8 al. πρὸς τὸν θεατὴν τὸν τοιοῦτον τοιούτῳ τινὶ χρῆσθαι τῷ γένει τῆς μουσικῆς Πθ7. 1342 ᵃ27. Bernays Trag p 196. — καὶ ἄλλα τὰ τοιαῦτα, ὅσα ἄλλα τοιαῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα (τῶν τοιούτων, τοῖς τοιούτοις) μγ7. 378 ᵃ24. δ12. 390 ᵇ22. 8. 384 ᵇ33, 385 ᵃ6. πο4. 1448 ᵇ30. 22. 1458 ᵃ30. Γβ5. 332 ᵃ5. Φδ1. 208 ᵇ9. Ζιγ9. 517 ᵃ19. Ζγγ11. 761 ᵃ25. Ηζ5. 1140 ᵇ8. 7. 1141 ᵇ4. Vahlen Poet I 43. quae formula etiam usurpatur, ubi cum constructione verborum antecedentium non congruit, veluti ὀργιζόμεθα ἐφ' οἷς δεῖ καὶ ὡς δεῖ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα Ηδ11. 1126 ᵇ6. — (πρὸς ἃ τοιοῦτοι Ρα6. 1363 ᵇ1, πρὸς ἃ φιλοτοιοῦτοι ci Vahlen.)

τοιουτότροπος. μάντεων καὶ φαρμακοπωλῶν καὶ ἄλλων τῶν τοιουτοτρόπων οβ1346 ᵇ22. οἷον ἀμφορεῖς καὶ τὰ τοιουτότροπα θ52. 834 ᵃ29. — τοιουτοτρόπως φτα4. 819 ᵇ28. β1. 822 ᵇ25. 2. 824 ᵃ3. 4. 825 ᵇ34. 7. 827 ᵃ38, ᵇ15. 9. 828 ᵇ22.

τοῖχος οἰκίας Πη11. 1331 ᵃ6. Ηε15. 1138 ᵃ25. Φθ4. 255 ᵇ28. opp ἔδαφος θ8. 831 ᵃ18. τοῖχος ἰσχυρός πκθ14. 952 ᵃ21. τοὺς τοίχους καταβάλλει ὁ ἐλέφας Ζιι1. 610 ᵃ21. ἀναδραμεῖν εἰς τοὺς τοίχους f 73. 1488 ᵃ16. εἴ τις ἐν γῇ βαδίζει παρὰ τοῖχον Ζπ9. 709 ᵃ5. τὰ ἐν τοῖς τοίχοις κονιάματα χ1. 791 ᵇ27. οἱ τοὺς κανάβους γράφοντες ἐν τοῖς τοίχοις Ζγβ6. 743 ᵃ2, cf κάναβος. τὸ τοῦ τοίχου μῆκος πῶς λαμβάνομεν f 24. 1478 ᵇ15. τοῖχοι νεώς μχ4. 850 ᵇ19. τοῖχοι ἀγγείων μβ3. 359 ᵃ3. σφῆκες ἐναφιᾶσι γόνον εἰς τὸ πλάγιον τοῦ κυττάρου καὶ προσέχεται τῷ τοίχῳ Ζιε23. 555 ᵃ1.

τοιχωρυχεῖ οὐδεὶς τὸν ἑαυτοῦ τοῖχον Ηε15. 1138 ᵃ25.

τόκα μὲν ... τόκα δέ (Epicharm ed Lorenz p 273) Ργ9. 1410 ᵇ5.

τοκετός. ἐνιαύσιος ὁ τοκετὸς τῶν ἡμιόνων Ζγβ8. 748 ᵇ22. τοκετούς v l, τόκους Bk Ζιη11. 587 ᵇ19.

τοκισμός, εἶδος τῆς χρηματιστικῆς Πα11. 1258 ᵇ25.

τοκισταὶ κατὰ μικρὸν ἐπὶ πολλῷ, εἶδος τῆς ἀνελευθερίας Ηδ3. 1121 ᵇ34.

τόκος. 1. partus. *a.* animalium. ὥρα, χρόνος, τελείωσις τοῦ τόκου Ζιζ17. 571 ᵃ25. η4. 584 ᵃ34 Aub. ἀνάγκη ἐν τῷ θήλει ὑπάρχειν τὸν τόκον Ζγα22. 730 ᵇ5. τοῖς ζῴοις οὐκ ἐπίπονοι γίνονται οἱ τόκοι Ζιη9. 587 ᵃ1. τῶν μὲν ἐνιαύσιος ὁ τόκος τῶν δὲ δεκάμηνος ὁ πλεῖστος, πολυχρόνιος ὁ τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ τόκος Ζγδ10. 777 ᵇ13. τὰ ζῷα μοναχῶς ποιεῖται

τὴν τοῦ τόκου τελείωσιν· εἷς γὰρ ὥρισται τοῦ τόκου χρόνος πᾶσιν Ζιη4. 584 a34 Aub (cf infra a18). ποιεῖσθαι τὸν τόκον, πλεονάκις, ταχέως, ἐπὶ τοῖς ἄστροις, πρὸς αὐτά Ζιε8. 542 a25, 30. 19. 550 b25. ζ14. 568 a18. Ζγγ8. 757 b32, 758 a13. ποιεῖσθαι τοὺς τόκους, παρὰ τὰς ὁδούς, ἐν τῇ γῇ Ζιζ17. 570 a25. 29. 578 b16. θ2. 589 a18. ἡ ἐν τοῖς τόκοις κάθαρσις, πολλὴν ποιοῦσι τὴν διαφορὰν οἱ τόποι κατὰ τοὺς τόκους Ζιζ20. 574 b4. ε11. 543 b29. cf ζ17. 571 a25. μετὰ τὸν τόκον χαλεπωτέρα ἡ θήλεια, ἓν ἔτος διαλιποῦσα ὀχεύεται ἡ κάμηλος, τὸ γάλα ἴσχει ὗς Ζιζ4. 562 b24. ε14. 546 b6, a17. πι35. 894 b12. ἰχθύων, ἐντόμων τόκος sim Ζιε11. 543 b29. 19. 550 b25 al. ὁ τῶν σφηκῶν γόνος οὐ δοκεῖ ἐκ τοῦ τόκου (v l γόνου, ex gono Gaza) γίνεσθαι, ἀλλ' εὐθὺς μείζων εἶναι ἢ ὡς σφηκὸς τόκος Ζιι41. 628 b18 Aub (cf infra a32). — b. hominis. ὁ χρόνος τοῦ τόκου Ζγδ7. 775 b30. 8. 776 a16. τὸ πλῆθος τῶν τόκων τῆς τελειώσεως τοῖς ἀνθρώποις ταύτην ἔχει διαφοράν, syn τῷ ἀνθρώπῳ πολλοὶ χρόνοι Ζιη4. 584 b26, cf a35 (cf supra a2). ἡ αὔξησις οὐ γίνεται μετὰ τοὺς τρεῖς τόκους, μετὰ τοὺς τόκους (τὸν τόκον) αἱ καθάρσεις, μετὰ τοὺς τόκους τὸ γάλα πληθύνεται, μετὰ τὸν τόκον τις συγγενομένη Ζιη1. 582 a25. 3. 583 a29. 10. 587 b2. 11. 587 b19 (cf Ζγδ8. 776 a16). 6. 586 a10. αἱ πλησιάζουσαι πρὸ τῶν τόκων τοῖς ἀνδράσι Ζιη4. 584 a30. σπάσματα ἐν τῷ τόκῳ, αἱ νέαι ἐν τοῖς τόκοις πονοῦσι μᾶλλον, μία τις ἐν τέτταρσι τόκοις ἔτεκεν εἴκοσιν Ζικ4. 636 a30. η1. 582 a20. 4. 584 b35 (cf Ant Caryst ed Beckm p 158). Πη16. 1335 a17. αἱ γυναῖκες αἱ τοῖς τόκοις χρώμεναι πλείοσι Ζιη1. 582 a23, cf 27. 3. 583 b28. τὰ μὴ γόνιμα ἐν τοῖς τόκοις (τόποις ci Pik) οὐκ ἐκφέρουσι Ζιη4. 583 b33 Aub. — 2. proles. ὁ τόκος τῶν μελιττῶν ϗ σφηκῶν Ζγδ3. 770 a29. ὁ τῶν σφηκῶν γόνος οὐ δοκεῖ ἐκ τοῦ τόκου γίνεσθαι ἀλλ' εὐθὺς μείζων εἶναι ἢ ὡς σφηκὸς τόκος Ζιι41. 628 b18. cf supra a14. διὰ τὴν τροφὴν εἰσπλέουσι (δελφῖνες) ϗ διὰ τὸν τόκον (v l ποτόν) Ζιθ13. 598 b4. — 3. usura, fenus. ὁ τόκος γίνεται νόμισμα νομίσματος, ὥστε μάλιστα παρὰ φύσιν ἐστὶ τῶν χρηματισμῶν Πα10. 1258 b7, cf b5, 8, 25. nomen explicatur b5 sqq. τόκοι ἐπίτριτοι, ἐπιδέκατοι Ργ10. 1411 a17. οβ1346 b32. τόκους κομίζεσθαι ρ12. 1430 b28.

τολμηρὰ πολλὰ οἱ μοιχοὶ δρῶσιν Ηγ11. 1117 a2.

τομή. τομαὶ τῶν ἐντόμων: τὰ μὴ ἑλικτὰ τῶν ἐντόμων σκληρύνεται μᾶλλον συνιόντα εἰς τὰς τομάς Ζμδ6. 682 b25. — τομή de vulnere recidendo τγ1. 116 b10. Ηε13. 1137 a15. ημβ3. 1199 a33. ϗ ἐπὶ τὴν τομὴν πορεύεται (τὰ διαιρεθέντα ἔντομα) ϗ ἐπὶ τὴν οὐράν Ζιδ7. 532 a4. τὴν (τῶν ὄρχεων) τομὴν θριξὶ βύουσιν Ζιι50. 632 a18. — τῶν βιβλίων ἡ τομὴ οὖσα ἐπίπεδος πιϛ6. 914 a25. — ὅσοι τὴν διὰ χειρὸς τομὴν ἔχουσι δι' ὅλης, μακροβιώτατοι πι49. 896 a37. λδ10. 964 a33. — τομὴ χρόνου, dist χρόνος Φθ8. 262 b20. ζ6. 237 a9. τομαὶ ϗ διαιρέσεις αἱ γραμμαὶ ἐπιφανειῶν Μκ2. 1060 b14. οὐκ ἀριθμήσει τὰς (τῆς γραμμῆς) τομάς Μα2. 994 b25. ἡ μέση τομὴ τῶν ἀτόμων ατ970 b4. τομὴ σφαίρας, κώνου μγ5. 375 b32. πιε7. 912 a13. — τομή, divisio logica Μζ12. 1038 a28 (cf διαίρεσις), aliter ἄπειρος ἡ τομή (int τῆς προτάσεως διὰ τοῦ μέσου Schol 247 a46) Αδ12. 95 b30 Wz.

τομίας. οἱ τομίαι τῶν βοῶν, προβάτων, ὑῶν, πῶς γίνονται Ζιζ21. 575 b1. 28. 578 a33, b3.

τονιαῖος. τὴν νῦν παραμέσην καλουμένην ἀφῄρουν ϗ τὸ τονιαῖον διάστημα πιθ47. 922 b6.

τονικοὶ οἱ ὄρνιθές εἰσι κατὰ τὰς πτέρυγας Ζμδ12. 693 b12.

τόνος. ὁ ῥαθύμως διακείμενος τόν τε τόνον ἀνίησι ϗ βαρὺ φθέγγεται, opp ἐπιτείνειν τὸν τόνον φ2. 807 a17, 15. cf πια15. 900 b12, 8. ἐν τόνοις ἀνιεμένοις ϗ βαρέσιν ακ804 a26. κατὰ τὸν μέσον τόνον τούτων (τοῦ βαρέος ϗ τοῦ ὀξέος) Ζγε7. 787 a6. ἡ μέση μέσου εἶχε τόνον τῶν ἄκρων πιθ47. 922 b9. ἀνάγκη μὴ ὡς ἓν λέγοντα τῷ αὐτῷ ἤθει ϗ τόνῳ εἰπεῖν Ργ12. 1413 b31. ἐν τῇ φωνῇ, οἷον πῶς τοῖς τόνοις δεῖ χρῆσθαι (coni ὀξεῖα, βαρεῖα, μέση φωνή) Ργ1. 1403 b29. ἡ συμφωνία ϗ ὁ τόνος λύεται κρουομένων σφόδρα τῶν χορδῶν ψβ12. 424 a32. σκληραί εἰσι τῶν φωνῶν ὅσαι βιαίως πρὸς τὴν ἀκοὴν προσπίπτουσι· διὸ ϗ μάλιστα παρέχουσι τὸν τόνον ακ802 b31.

τοξεύειν. ὅταν ἔλαφον τοξεύσωσιν θ86. 837 a15. αἶγες ἄγριαι ὅταν τοξευθῶσι ζητοῦσι τὸ δίκταμνον Ζιι6. 612 a4. θ4. 830 b20.

τόξευμα. συστρέψαντες ἑαυτοὺς (οἱ δελφῖνες) φέρονται ὥσπερ τόξευμα Ζιι48. 631 a28. τὸ δίκταμνον ἐκβλητικὸν τῶν τοξευμάτων ἐν τῷ σώματι Ζιι6. 612 a5. θ4. 830 b22.

τοξικόν, φάρμακον θ86. 837 a13.

τόξον σκληρὸν οὐ δύναται μακρὰν βάλλειν ακ800 b14. νευρὰν τοῖς τόξοις ποιεῖν ἔκ τινος Ζιε2. 540 a19. τὰ τόξα τὰ Ἡράκλεια θ107. 840 a19. τὸ τόξον φόρμιγξ ἄχορδος Ργ11. 1413 a1, cf Theognis p 324 a34.

τοξότης. ψιλοὶ ἢ τοξόται Πζ8. 1322 b1. καθάπερ τοξόται σκοπὸν ἔχοντες Ηα1. 1094 a23.

τοξοφόρων Περσῶν βασιλεύς f 624. 1583 a27.

τοπικός. ὕλη τοπική, dist γεννητὴ ϗ φθαρτή Μη1. 1042 b6 Bz. τοπικὴν κίνησιν οὐχ εὑρίσκομεν ἐν τοῖς φυτοῖς φτα1. 815 b24. — τοπικὸς τρόπος τῆς ἐκλογῆς Ρβ22. 1396 b21. τὰ τοπικά, libri Aristotelis, cf Ἀριστοτέλης p 102 a40.

τόπος. 1. ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας κατά τινα τόπον τῆς χώρας Ζμδ2. 677 a3. πάντα περασμένους διέστηκε τόπους ἀλλήλων μα2. 339 a27. διωρίσθαι τοῖς τόποις μα3. 339 b15. μόρια μεθεστῶτα τοὺς τόπους Ζγδ4. 771 a2. κατέχειν, ἐπέχειν τόπον τινά μβ2. 355 b2, 18. παρέχειν τόπον Ζγα19. 726 a35. συμμεταβάλλειν τοὺς τόπους μβ3. 358 b33. συνάγειν τοὺς τόπους Πγ9. 1280 b14. κοινωνεῖν τοῦ τόπου Πβ1. 1260 b41. ὁ τόπος διεζεύχθη Πγ3. 1276 a21. κατὰ τόπον, κατ' ἄλλον τόπον Πδ15. 1299 b14, 17. adiectiva, quibus ὁ τόπος determinatur, vel ad mathematicas eius rationes pertinent, τόπος μικρός, πλείων μβ8. 368 b14. 5. 363 a16. ὁ ἄνω, ἀνωτάτω, ὁ δεύτερος τόπος μα3. 339 b37, 340 a25, b30. 4. 342 a17. 9. 346 b16. ὁ μεταξύ, μεταξὺ τῶν τροπικῶν τόπος sim μα3. 340 a18. 6. 343 a8. ὁ περὶ τῆς γῆς, περὶ τὰ νέφη, ὁ οὐράνιος τόπος μβ1. 353 b7. α10. 347 b12. κ1. 391 a9. ἑκάτερος τῶν τόπων (i e πρὸς τὸν ὅρον, πρὸς τὸ μέσον) Γβ3. 330 b31. οἱ κατὰ φύσιν τόποι Ζια15. 494 a27. τόπος οἰκεῖος, ἀλλότριος Φθ3. 253 b34. Οα7. 276 a12. μβ2. 355 a34. τοῦ ὅλου ϗ τοῦ μέρους ὁμοειδεῖς οἱ τόποι Φγ5. 205 b21. τόποι ἀνόμοιοι Φγ5. 205 a20. Μκ10. 1067 a16; vel ad diversam regionum naturam, τόποι κοιλοί, ἔφυδροι, ἔνυγροι, ἔνυδροι, ἑλώδεις, πηλώδεις, ξηροί, ὀρεινοί, τραχεῖς, σπιλώδεις, λιθώδεις, ὑψηλοί, πεδινοί, μαλακοί sim μα10. 347 a31. 13. 350 a7. 14. 351 a19. Πη11. 1331 a5 (syn χώρα). cf β10. 1272 b17. ε3. 1303 b8 (syn χώρα). Ζιε15. 548 a2. 17. 549 b18. ζ15. 569 b10. θ2. 589 a19, 590 b23. 29. 607 a10 al. τόποι ἀλεεινοί, θερμοί, καλῶς κεκραμένοι, ψυχροί, χειμερινοί Πη7. 1327 b23. Ζγβ8. 748 a24. Ζιε13. 544 b9. ζ19. 573 b21. θ12. 597 a1, 2, 27. 13. 598 a6. τόποι εὐριπώδεις, ῥοώδεις, βαθεῖς, πρόσγειοι Ζγγ11. 763 b2. Ζιι37. 621 a16. θ13. 598 a7. τόποι συνήθεις, ἐπιτήδειοι ἐντίκτειν Ζιθ12. 596 b29. 13. 598 b4. τόποι ἰσχυροί, ἐρυμνοί

Πη11. 1330 b21, 18. ὁ Ἑλληνικὸς τόπος μα14. 352 a35. τόπος ad significandas animalium partes, ὁ πρὸς τῷ διαζώματι τόπος Ζγγ1. 750 b14. ὁ περὶ τὰ ὄμματα τόπος φ6. 814 b3. ὁ περὶ τὴν καρδίαν (τὴν κοιλίαν, τοὺς φρένας, ὁ τῆς καρδίας) τόπος Ζμβ10. 656 a28. 7. 652 b20. γ10. 672 b15, 673 a11. δ10. 688 b34. ὁ πρὸ τῆς κοιλίας τόπος Ζι10. 640 b29 Aub (cf Aub I 104). ὁ ἐκτὸς τοῦ σώματος τόπος Ζγα12. 719 a34. οἱ ἄνω, κάτω τόποι Ζγε1. 779 a6. Ζμβ7. 653 a16. γ2. 663 b34. τριῶν ὄντων τόπων (τοῦ στόματος) Μν6. 1093 a24. φέρεται ἕκαστον πρὸς τὸν οἰκεῖον τόπον Ζγβ4. 737 b29, 739 a3. τόπος εὔπνους, πολύσαρκος, σαρκώδης Ζμβ8. 653 b2. 10. 656 a20. δ10. 688 a21. τόπος ἐπίκαιρος τοῦ ζῆν Ζγα11. 719 a16. τόπος κύριος πκζ2. 947 b20. οἱ πρὸς μίξιν χρήσιμοι τόποι Ζγβ7. 746 b22. ὁ τόπος ὁ γόνιμος Ζιη1. 581 b23. τόπος ὑστερικός, πνευματικός Ζγβ4. 738 b7. ε2. 781 b1, στηθικός Ζμγ4. 666 b7, θρεπτικός υ3. 457 a32, αἰσθητικός μν2. 453 a24, νοερός, ᾧ φρονοῦμεν πλ1. 954 a35, 955 a1. cf οἱ λέγοντες τὴν ψυχὴν εἶναι τόπον εἰδῶν ψγ4. 429 a27.

2. notio τοῦ τόπου. προσαγορεύει Δημόκριτος τὸν τόπον τοῖσδε τοῖς ὀνόμασι, τῷ τε κενῷ ϗ τῷ οὐθενὶ ϗ τῷ ἀπείρῳ f 202. 1514 b11. φασί τινες εἶναι τὸ κενὸν τὴν τοῦ σώματος ὕλην, οἵπερ ϗ τὸν τόπον, οὐ καλῶς Φδ7. 214 a14. Platonis de τόπῳ sententia Μν5. 1092 a17-21, suam de notione τοῦ τόπου doctrinam exponit Ar Φδ1-5. (usitatum in explicanda ea notione voc τόπος, aliquoties pro synonymo χώρα legitur veluti Φδ1. 208 b7, 209 a8. 2. 209 b15. Οδ2. 309 b26, 24, 25.) αἰσθητὸν (κινητὸν) οὐδὲν μὴ ἐν τόπῳ Οα7. 275 b11. δ2. 309 b26. Φγ5. 205 a10. δ5. 212 b29. ἔστι τι ὁ τόπος Φδ1. 208 b10. ἴσος ἑκάστου ὁ τόπος ϗ ἕκαστον Φδ4. 211 a27. γ5. 205 a33. cf Οα6. 273 a13. ὁ τόπος οὔτε σῶμα οὔτε μόριον σώματος οὔτε ἕξις, ἀλλὰ χωριστὸς ἑκάστου Φδ1. 209 a6. 2. 209 b27. 4. 211 b34. ὁ τόπος τῶν συνεχῶν ἐστίν Κ6. 5 a8. ὁ τόπος ἀκίνητον Φε1. 224 b5, 12. δ4. 212 a18. ὁ τόπος ἐστὶ τὸ τοῦ περιέχοντος πέρας ἀκίνητον πρῶτον, οἷον ἀγγεῖον ἀμετακίνητον Φδ4. 212 a21, 15, 5, 32. 2. 209 b1, 28. Οδ3. 310 b7. εἶναι ἐν τόπῳ κατὰ δύναμιν, κατ' ἐνέργειαν Φδ5. 212 b4. τόπος κοινός, ἴδιος Φδ2. 209 a32. μένει ἕκαστον ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ Φδ5. 212 b33. τόπος οὐκ ἔστιν ἔξω τοῦ οὐρανοῦ Οα9. 279 a12. ἔστιν ὁ τόπος οὐχ ὁ οὐρανός, ἀλλὰ τοῦ οὐρανοῦ τι τὸ ἔσχατον ϗ ἁπτόμενον τοῦ κινητοῦ σώματος πέρας ἠρεμοῦν Φδ5. 212 b18. — ἅμα κατὰ τόπον λέγεται ὅσα ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐστὶ πρώτῳ Φε3. 226 b22. Μκ12. 1068 b26. cf Γα5. 321 a8. χωριστὸν τόπῳ, dist λόγῳ Γα5. 320 b25. τῷ εἶναι διαιρετόν, τόπῳ δὲ ϗ ἀριθμῷ ἀδιαίρετον ψγ2. 427 a5. — φορὰ ἡ μεταβολὴ κατὰ τόπον Μλ2. 1069 b13. Φθ7. 260 a28. — τόπου διαφοραὶ (ἐναντιότητες, εἴδη, μέρη) τἄνω ϗ κάτω ϗ ἔμπροσθεν ϗ ὄπισθεν ϗ δεξιὸν ϗ ἀριστερόν Φγ5. 205 b31. δ1. 208 b12. θ8. 261 b34, 36, 262 a6. Οα4. 271 a5, 26. Γα6. 323 a6. Μκ10. 1067 a29. cf διάστημα, διάστασις. — τόποι sensu dialectico et rhetorico. οἱ τόποι εἰσὶν οἱ κοινῇ περὶ δικαίων ϗ φυσικῶν ϗ περὶ πολιτικῶν ϗ περὶ πολλῶν διαφερόντων εἴδει, οἷον ὁ τοῦ μᾶλλον ϗ ἧττον τόπος ... λέγω δ' εἴδη μὲν τὰς καθ' ἕκαστον γένος ἰδίας προτάσεις, τόπους δὲ τοὺς κοινοὺς ὁμοίως πάντων Ρα2. 1358 a12, 32. τὸ αὐτὸ λέγω στοιχεῖον ϗ τόπον· ἔστι γὰρ στοιχεῖον ϗ τόπος, εἰς ὃ πολλὰ ἐνθυμήματα ἐμπίπτει Ρβ26. 1403 a18. 22. 1396 b22, 1395 b21. cf τα18. 108 b33. β2. 109 a34. ζ5. 142 b20. 3. 153 a25. 5. 155 a37, et definitionem Theophrasteam τοῦ τόπου Schol 252 a10. τόποι τῶν δεικτικῶν Ρβ23. τόποι φαινομένων ἐνθυμημάτων Ρβ24. ὁ ἐκ τοῦ παραλειπομένου τόπος ρ37. 1443 b30. τόποι ἐκ τῶν συστοίχων ϗ τῶν πτώσεων τη4. 154 a12. οἱ πρὸς ταὐτὸν τόποι τοσοῦτοι τη2. 152 b36. τόποι τοῦ ἀσαφῶς τζ2. 139 b19. τόπον εὑρεῖν ὅθεν ἐπιχειρητέον τθ1. 155 b4, 7. τοὺς τόπους ληπτέον ὅτι μάλιστα καθόλου τγ5. 119 a12. θ1. 155 b17. ἐκ τούτων τῶν τόπων ἐπισκεπτέον τζ1. 139 a37, b5. οἱ ἔλεγχοι ἐκ τούτων τῶν τόπων εἰσίν τι4. 166 b20. cf Ρβ25. 1402 a33. διδόναι τόπον ἐπιχειρήματος τβ6. 112 b4. τόποι ἀνασκευαστικοί τη2. 152 b37. κατασκευάζοντες, κατασκευαστικοί, χρήσιμοι πρὸς τὸ δεικνύναι τε4. 132 a25. η2. 153 a2. γ4. 119 a2. ἐπικαιρότατοι, ἐνεργότατοι τη4. 154 a12, 16, 22. ἐπικαιρότατοι ϗ κοινοί τγ6. 119 a36. τόπος εὐφυέστατος ϗ δημοσιώτατος τι1. 165 a5. τόπος an τρόπος scribendum sit cf τρόπος. — ἐν τῷ μνημονικῷ οἱ τόποι τεθέντες εὐθὺς ποιοῦσι μνημονεύειν τθ14. 163 b29. ἀπὸ τόπων δοκοῦσιν ἀναμιμνήσκεσθαι ἐνίοτε μν2. 452 a13.

τόρνος. καθάπερ τῆς ἐν τόρνῳ κυκλοφορουμένης σφαίρας κ2. 391 b22.

Τορώνη. ἐν Τορώνῃ Ζιε16. 548 b15. περὶ Τορώνην Ζιγ21. 523 a7. δ5. 530 b10.

τοσαυτάκις τοσοῦτος ὅσος ὁ τοῦ μορίου χρόνος πολλαπλασιασθεὶς τῷ πλήθει τῶν μορίων Φζ7. 237 b32.

τοσαυταπλάσιον πιθ2. 917 b23. κα22. 929 b14.

τοσαυταχῶς ϗ τὸ πέρας λέγεται, ὁσαχῶς ἡ ἀρχή sim Μδ17. 1022 a11. 7. 1017 a24. Φβ3. 195 a3. Ζμβ2. 648 b24.

τόσος. ὅσῳ μᾶλλον ..., τόσῳ μᾶλλον ατ969 a25. ἡ ὑγρότης ἐστὶ τόση ὥστε φτβ7. 827 a30.

τοσόσδε. τοσόνδε γὰρ μέγεθος εἰ κρεῖττον τοσοῦδε, τοσόνδε δῆλον ὡς ἴσον Πγ12. 1283 a8. — οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται τὸ εἶδος ἢ ὁ τόπος ἢ τὸ τοσόνδε Φε1. 224 b6.

τοσοσδί. ἔσται τὸ τοιῳδὶ εἶναι ϗ τοσῳδὶ ταὐτόν Φα2. 185 b25. ὅταν τοιονδὶ γένηται ϗ τοσονδὶ τὸ ὑγρόν μδ2. 379 b28.

τοσοῦτος. τοσοῦτον ὕδωρ· τοσοῦτον τοῦ ὕδατος πλῆθος μα12. 348 a13. β1. 353 a33. 2. 355 b21. τοῦ τιμήματος τὸ πλῆθος ἁπλῶς μὲν ὁρισαμένοις οὐκ ἔστιν εἰπεῖν τοσοῦτον ὑπάρχειν Πδ13. 1297 b3. ἄστρων τοσούτων ϗ τὸ πλῆθος ϗ τὸ μέγεθος ὄντων μβ2. 355 a20. τοσοῦτοι τὸ πλῆθος Πγ13. 1283 b12. ἀναγκαῖον πολιτείας εἶναι τοσαύτας, ὅσαι περ τάξεις Πδ3. 1290 a11. ἔλαττον τοσούτῳ ὅσῳ sim μβ3. 358 b14. Ζμγ5. 667 b35. τοσοῦτον ὥστε μγ6. 378 a3. ὅσον ἀνάγκη, τοσοῦτον λέγωμεν μγ4. 374 b17. τοιαῦτα ϗ τοσαῦθ' ἡμῖν εἰρήσθω μβ1. 354 a34. ἐπὶ τοσοῦτον εἰρήσθω Πδ15. 1300 a9, cf εἰπεῖν p 221 b56.

τότε, opp νῦν Πε5. 1305 a10. β6. 1265 b2. μα14. 352 b2. β3. 357 b15 al. ὅταν ... τότε Πγ16. 1287 a40. μδ3. 380 a13. ἐὰν ... τότε Πε8. 1308 b37. cf β6. 1265 b2. τότε ... ὅταν Ζγβ4. 737 b11. 6. 745 b8.

τουτέστιν f 85. 1490 b42.

τράγαιναι v αἴξ p 18 a7.

τραγᾶν. τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ φέρωσι, τραγᾶν καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ πάθους τῶν τράγων Ζιε14. 546 a3. Ζγα18. 725 b34, 726 a2.

τραγέλαφος. ποῦ ἐστὶ τραγέλαφος ἢ σφίγξ; Φδ1. 208 a30. cf ε1. 16 a16 Wz. Αα38. 49 a24. δ7. 92 b7.

τραγήματα διὰ τί ἐδεστέον πκβ6. 930 b12. τραγήματα, syn τρωγάλια, dist ἐδέσματα, βρώματα f 100. 1494 a27, 29, 33, 35.

τραγηματίζειν ἐν τοῖς θεάτροις Ηκ5. 1175 b12.

τραγηματισμός. ἐνδορπισμός τις ὁ τραγηματισμός ἐστιν f 100. 1494 a32.

τραγίζειν. γίνεται (τοῖς ἀρχομένοις ἡβᾶν) ὃ καλοῦσί τινες τραγίζειν, ὅταν ἀνώμαλος ᾖ ἡ φωνή Ζγε7. 788 a1. Ζιη1. 581 a21. cf S I 530. Oken Isis 1828 p 849. αἱ φωναὶ παχεῖαι (sed cf ὁμοία φαινομένη ταῖς παρανενευρισμέναις ϗ τραχείαις χορδαῖς Ζιη1. 581 a20) γίγνονται ϗ τῶν τραγιζόντων ϗ τῶν βραγχιώντων ϗ μετὰ τοὺς ἐμετοὺς ακ 804 a17.

τραγικός. χορὸς τραγικός, κωμικός Πγ3. 1276 b5. τὰ τραγικὰ πρόσωπα ϗ οἱ στρυφνοί πλα7. 958 a17. τῶν μεταφορῶν αἱ μὲν ἀπρεπεῖς διὰ τὸ γελοῖον, αἱ δὲ διὰ τὸ σεμνὸν ἄγαν ϗ τραγικόν Ργ3. 1406 b8, 16. τραγικώτερον οὕτω ϗ σεμνότερον ὑπέλαβον ἴσως εἶναι τὸ λεγόμενον μβ1. 353 b1. τραγικὸν τοῦτο ϗ φιλάνθρωπον· τό τε γὰρ μιαρὸν ἔχει ϗ οὐ τραγικόν, ἀπαθὲς γάρ πο18. 1456 a21. 14. 1453 b39. Vhl Poet II 24, 59. ἐπὶ τῶν σκηνῶν ϗ τῶν ἀγώνων τραγικώταται αἱ τοιαῦται (συστάσεις) φαίνονται· τραγικώτατός γε τῶν ποιητῶν φαίνεται (Εὐριπίδης) πο13. 1453 a27, 29. Vhl Poet II 16. ἡ παρακαταλογὴ ἐν ταῖς ᾠδαῖς τραγικόν, syn παθητικόν πιθ6. 918 a10, 11. — οἱ τραγικοὶ (πῶς ποιοῦσι τοὺς προλόγους) Ργ14. 1415 a18. — πότερον βελτίων ἡ ἐποποιικὴ μίμησις ἢ ἡ τραγική πο26. εἰς τὴν τραγικὴν ϗ ῥαψῳδίαν ὀψὲ παρῆλθεν (ἡ ὑπόκρισις) Ργ1. 1403 b22.

τράγιον. τὸ τράγιον τμηθὲν ϗ φυτευθὲν παρὰ τὴν θάλασσαν τυχὸν ἔσται σισύμβριον φτα7. 821 a29. cf Meyer Nic Damasc p 99. Oribas I 556.

τράγος. 1. ὁ ἄρρην αἴξ v αἴξ 17 b53. βρωμᾶται, τράγος (v l ταῦρος) διδυμοτόκος, τὰ πρόσωπα (ἐλάφων) διὰ τὸ ῥαίνεσθαι μέλανα γίνεται ὥσπερ τῶν τράγων Ζιζ29. 579 a1, 3 Aub. 19. 573 b32. οἱ τράγοι πίονες ὄντες ἧττον γόνιμοί εἰσιν, syn τὸ πάθος τῶν τράγων Ζιε14. 546 b1. Ζγα18. 726 a1, 2. περὶ τοὺς καιροὺς τῆς ὀχείας μάχονται πρὸς ἀλλήλους, ἴδιαι φωναί Ζιζ18. 571 b21. δ9. 536 a15. οἱ δασείας ἔχοντες τὰς κνήμας λαγνοί· ἀναφέρεται ἐπὶ τοὺς τράγους φ6. 812 b14. — τράγοι ci C (ταῦροι Bk) Ζια3. 611 a2 Aub. — 2. τράγοι σπόγγων v σπόγγος 2. — 3. τράγοι μαινίδες ἄγριοι v μαινίς p 442 a30.

τραγωδεῖν. πρόσκειται ἐν τούτῳ (τῷ Ζήνωνος λόγῳ ὃς καλεῖται Ἀχιλλεύς) ὅτι οὐδὲ τὸ τάχιστον τετραγῳδημένον ἐν τῷ διώκειν τὸ βραδύτατον Φζ9. 239 b25.

τραγῳδία. ἡ τῆς τραγῳδίας ποίησις (εἶδός τι τῆς ποιήσεως) πο1. 1447 a13. ἀντιποιοῦνται τῆς τε τραγῳδίας ϗ τῆς κωμῳδίας οἱ Δωριεῖς πο3. 1443 a30. ὑπεκρίνοντο αὐτοὶ τὰς τραγῳδίας οἱ ποιηταὶ τὸ πρῶτον Ργ1. 1403 b24. tragoediae origo et incrementa πο4. 1449 a1-30. τῆς τραγῳδίας πρὸς τὴν κωμῳδίαν τίς ἡ διαφορά πο2. 1448 a16. cf 4. 1449 a1, 2. (ἐκ τῶν αὐτῶν τραγῳδία ϗ κωμῳδία γίνεται γραμμάτων Γα2. 315 b14. περὶ τραγῳδίας πο6-22. 25. 26. τραγῳδία def: ἔστιν οὖν τραγῳδία μίμησις πράξεως σπουδαίας ϗ τελείας, μέγεθος ἐχούσης, ἡδυσμένῳ λόγῳ χωρὶς ἑκάστου τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων ϗ οὐ δι' ἀπαγγελίας, δι' ἐλέου ϗ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν πο6. 1449 b24 (Bernays Trag). cf 7. 1450 b24. 11. 1452 b1. (διαφέρει πολὺ τὰ παράνομα ϗ δεινὰ προϋπάρχειν ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἢ πράττεσθαι Ηα11. 1101 a33.) τραγῳδίας μέρη ἕξ, μῦθος ἤθη διάνοια λέξις ὄψις μελοποιία πο6. 1450 a8 (Vhl Rgfolge). τὰ πράγματα ϗ ὁ μῦθος τέλος τῆς τραγῳδίας πο6. 1450 a23, 16. cf 18. 1456 a7. νῦν περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται πο13. 1453 a19. αἱ τῶν νέων τῶν πλείστων ἀήθεις τραγῳδίαι εἰσίν, syn οὐδὲν ἔχειν ἦθος πο6. 1450 a25, 28. τραγῳδίας μέρη κατὰ τὸ ποσὸν ϗ εἰς ἃ διαιρεῖται κεχωρισμένα πο12. L Schmidt, Jahn Jahrb 75, 713 sqq. πάσης τραγῳδίας τὸ μὲν δέσις τὸ δὲ λύσις πο18. 1455 b24. τραγῳδίας εἴδη τέσσαρα πο18. 1455 b32. 24. 1459 b9. Vhl Poet II 47. οὐδὲ οἱ τὰς τραγῳδίας ποιοῦντες ἔτι χρῶνται τὸν αὐτὸν τρόπον (τῇ ξενικῇ λέξει) Ργ1. 1404 a29. τραγῳδίας μῆκος πο5. 1449 b12. 7. 1451 a6. χρὴ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγῳδίαν πο18. 1456 a2. οὐκ ἔοικεν ἡ φύσις ἐπεισοδιώδης οὖσα ὥσπερ μοχθηρὰ τραγῳδία Μν3. 1090 b20. cf πο9. 1451 b33. tragoedia comparatur cum epica poesi πο26. τὰ εἴδη ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν τῇ τραγῳδίᾳ πο24. 1459 b9.

τραγῳδοδιδάσκαλος. οἱ μὲν ἀντὶ τῶν ἰάμβων κωμῳδοποιοὶ ἐγένοντο, οἱ δὲ ἀντὶ τῶν ἐπῶν τραγῳδοδιδάσκαλοι πο4. 1449 a5.

τραγῳδός. ἡ διὰ τῆς κοσμήσεως οὐδὲν διαφέρουσά ἐστι τῆς τῶν τραγῳδῶν ἐν τῇ σκευῇ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλία οα4. 1344 a21. ἐπὶ Καλλίου σύνδυο ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγῳδοῖς ϗ κωμῳδοῖς f 587. 1573 b33.

τράπεζα. εἴ τις ἐπὶ τράπεζαν μεγάλην περιτείνειεν ὕδατος κύαθον μβ2. 355 b8. Μάγνητες παρέχουσι τοῖς ἐπιδημοῦσι στέγην, κλίνας, στρώματα, τράπεζαν f 588. 1574 a2. οὐ κακῶς ἔοικεν εἰπεῖν ὁ πρῶτος δευτέραν προσαγορεύσας τράπεζαν (τὰ τραγήματα) f 100. 1494 a31. — τῶν νομισμάτων τὴν καταλλαγὴν ἀπέδοντο μιᾷ τραπέζῃ οβ1346 b25.

τραπέζιον. τραπέζια, dist τρίγωνα πιε4. 911 a7.

Τραπεζοῦς ἡ ἐν τῷ Πόντῳ θ18. 831 b22.

τραυλίζειν. δηλοῖ δ' ὅσοις μὴ λίαν ἀπολέλυται (ἡ γλῶττα)· ψελλίζονται γὰρ ϗ τραυλίζουσι, τοῦτο δ' ἐστὶν ἔνδεια τῶν γραμμάτων Ζμβ17. 660 a26. (παιδία) ψελλίζουσι ϗ τραυλίζουσι τὰ πολλά Ζιδ9. 536 b8.

τραυλός. ἡ γλῶττα ἢ λελυμένη ἢ καταδεδεμένη, ὥσπερ τοῖς ψελλοῖς ϗ τοῖς τραυλοῖς Ζια11. 492 b33. οὔτε τὰ παιδία δύνανται διαλέγεσθαι σαφῶς οὔθ' ὅσοι φύσει τραυλοὶ τυγχάνουσιν ὄντες ακ801 b7. διὰ τί οὐ μόνον ἰσχνόφωνοι, ἀλλὰ ϗ τραυλοὶ ϗ ψελλοὶ οἱ παῖδες πια30. 902 b22 (cf τραυλότης). 38. 903 b23.

τραυλότης, τῷ γράμματός τινος μὴ κρατεῖν, ϗ τοῦτο οὐ τὸ τυχόν πια30. 902 b23.

τραῦμα. τὰ εἰς τὴν κοιλίαν τραύματα Ζμγ3. 664 b18. ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μύειν f 159. 1504 b44.

τραυματίας. ὁ Τηλέγονος ὁ ἐν τῷ τραυματίᾳ Ὀδυσσεῖ (fort Sophoclis, Nck fr tr p 182) πο14. 1453 b34.

τραυματίζειν πλβ13. 961 b6. τραυματιζομένου τοῦ τόπου συμβαίνει αὐτὸν ϗ οὐλοῦσθαι πι22. 893 a26.

τράχηλος. 1. collum, cervix cf Plat Tim 75 D. Galen XIV 703. περιστρέφειν τὸν τράχηλον εἰς τοὐπίσω· γυναῖκες χαρισίαν τοῖς τραχήλοις περιάπτουσι Ζιβ12. 504 a16. θ163. 846 b8. τὰ μόρια τὰ περὶ τὸν τράχηλον Ζμδ10. 685 b34. Ζιθ21. 603 b17. ι14. 616 a17. φ6. 812 a28 al. ὁ σφόνδυλος τοῦ τραχήλου, ὁ ὕστατος τοῦ τραχήλου σφόνδυλος Ζιγ3. 513 b25, 16. τὸ πρόσθεν τοῦ τραχήλου θ137. 844 b8. τὸ ἀπὸ τοῦ ἀκροστηθίου πρὸς τὸν τράχηλον φ6. 810 b18. ἡ τοῦ τραχήλου κίνησις, εἰ ἓν τὸ ὀστοῦν πν7. 484 b32. φλέβες ἐν τῷ τραχήλῳ, ἐπὶ τοῦ τραχήλου Ζιγ2. 512 a25 (cf διὰ τῶν σφαγῶν a27). 3. 513 b15, 25, 514 a12. φ6. 812 a28. πλε8. 965 a28. τὸ θερμὸν ἐξ ἀνακλάσεως σχιζόμενον τὸ μὲν ἐπὶ τὸν τράχηλον ϗ τὴν κεφαλὴν φέρεται πι54. 897 a6. τράχηλος ἐρρωμένος οὐ σφόδρα σαρκώδης (ἀνδρείου σημεῖον), τὰ περὶ τὰς ὠμοπλάτας ϗ τράχηλον ἰσχνότερα (εὐφυοῦς), τρά-

χηλος παχύς (ἀναισθήτου), ὅσοι τὸν τράχηλον παχύν, λεπτὸν ἔχουσιν, οἷς τράχηλος παχὺς ϗ πλέως, εὐμεγέθης μὴ ἄγαν παχύς, λεπτὸς μακρός, βραχὺς ἄγαν φ3. 807 a35, b14, 25. 6. 811 a10-17. — ὑῶν λέοντος ταύρου ἐλάφου λύκου Ζιθ21. 603 b17. φ5. 809 b24, 811 a15, 14, 16, 17. θ110. 840 b22. — πάντα τὰ τοὺς τραχήλους ἔχοντα μακροὺς φθέγγονται βιαίως, οἷον οἱ χῆνες ϗ γέρανοι ϗ ἀλεκτρυόνες ακ800 b22 (cf Theophr fragm 89, 5). ὠτίδων τράχηλος λεπτός f 275. 1527 b18. τὰ περὶ τὸν τράχηλον πτερώματα, ξανθά χ6. 798 a12, 799 a3. ἴυγγος ἀλκυόνος κόρακος Ζιβ12. 504 a16. ι14. 616 a17. θ137. 844 b8. οἱ τῶν περιστερῶν τράχηλοι χρυσοειδεῖς, ὁ τῆς περιστερᾶς τράχηλος διαφόρων χρωμάτων φαντασίαν ποιεῖ· προσβαλλούσης τῷ τραχήλῳ τῆς (τοῦ ἡλίου) ἀκτῖνος τοῖς μὲν κυανοῦς φαίνεται τοῖς δὲ χρυσίζων τοῖς δὲ μέλας ἄλλοις ἀλλοῖος χ3. 793 a15. 6. 799 b20 v l. — ὄφεως Ζιβ12. 504 a16. ι6. 612 a35. (cf Daremberg not et extraits 126, 19. Sonnenburg 12.) — 2. cauda, postabdomen crustaceorum. (κάραβος ἔχει) πτερύγια πρὸς τῷ τραχήλῳ, τὰ περὶ τὸν τράχηλον καλούμενον ('ex usu vulgi' S) διῄρηται μὲν ἔξωθεν πενταχῇ Ζιδ2. 526 a3, b8 (cf Young on the Malakostr of Ar p 244). — 3. fort vocabulum artis purpurariorum. 'der hinter dem Kopf liegende dünnere Theil des Körpers' Aub. (αἱ πορφύραι) τὸ ἄνθος ἔχουσιν ἀνὰ μέσον τῆς μήκωνος ϗ τοῦ τραχήλου Ζιε15. 547 a16, cf 24 (cf A Schmidt griech Papyrusurkunden 135 adn. Oribas I 594). — 4. fort i q καυλός p 380 a11. σκώληκες περὶ τὸν τράχηλον (τῶν ἀκρίδων) Ζιε28. 556 a2 S et Aub (cf καυλὸς τῆς κύστεως Ζια17. 497 a24 et ὁ τράχηλος τῆς οὐροδόχου κύστεως Alex Aphr probl ed Usener I κβ). — 5. ὁ πολύπους, ζῷον, τὸν τράχηλον ἀσθενές Ζιι37. 622 a34. — 6. αἱ σικύαι αἱ ἔχουσαι τοὺς τραχήλους μακροὺς Ζιι14. 616 a23.

τραχύνειν. ὁ οἰσοφάγος σαρκώδης, ὅπως μαλακὸς ᾖ ϗ ἐνδιδῷ ϗ μὴ βλάπτηται τραχυνόμενος ὑπὸ τῶν κατιόντων Ζμγ3. 664 a35. τὸ ὕδωρ ὅταν τραχυνθῇ, καθάπερ ἡ τῆς θαλάττης φρίκη (μέλαν φαίνεται) χ1. 791 a21. (τὸ ψυχρὸν συνίστησι ϗ τραχύνει τὸ ὑγρόν, τὸ δὲ θερμὸν ἐκπνευματοῖ πα53. 866 a2?) τραχύνεσθαι διὰ τί συμβαίνει τὰς φωνάς, διὰ τὸ τετραχύνθαι τὴν ἀρτηρίαν ακ803 b2-18, 804 b18. πια22. 901 b7. σάλπιγξ τετραχυσμένη Ζιδ9. 536 b23.

τραχυντικὸν τὸ αὐστηρόν, opp τὸ γλυκὺ λεαντικὸν ϗ γλίσχρον πγ13. 872 b36.

τραχυόστρακα, opp λειόστρακα Ζιδ4. 528 a23. f 287. 1528 b12.

τραχύπουν ἡ πελειάς Ζιε13. 544 b4.

τραχύς. λεῖον μὲν τῷ ἐπ' εὐθείας πως τὰ μόρια κεῖσθαι, τραχὺ δὲ τῷ τὸ μὲν ὑπερέχειν τὸ δὲ ἐλλείπειν Κ8. 10 a23. τόποι (χῶραι) τραχεῖς, τὰ τραχέα Ζιθ29. 607 a10. ι41. 628 b10. ε17. 549 b17, 14. σπόγγοι τραχεῖς Ζιε16. 548 b4, 24. κεφαλὴ ἀκανθώδης ϗ σφόδρα τραχεῖα Ζγγ3. 754 a28. σῶμα τραχύ· δέρμα τραχύ· τῶν σελαχῶν τὰ μὲν τραχέα ἐστὶ τὰ δὲ λεῖα· κέρας τραχύτερον Ζιβ11. 503 a20. 13. 505 a26. ε16. 548 b4, 24. ι5. 611 a35. Ζμδ13. 697 a7, 6. τραχεῖαν ἄσιλλαν (Simonid fr 163) Ρα7. 1365 a26. 9. 1367 b19. ψόφοι τραχεῖς ακ803 b12. φωναὶ τραχύτεραι ϗ μικρὸν ὑποσυγκεχυμέναι ακ802 a3. πια11. 900 a10. ἡ φωνὴ (τοῖς ἡβῶσι) μεταβάλλειν ἄρχεται ἐπὶ τὸ τραχύτερον ϗ ἀνωμαλέστερον, ὁμοία ταῖς παρανενευρισμέναις ϗ τραχείαις χορδαῖς Ζιη1. 581 a18, 20.

τραχύτης, opp λειότης, referuntur inter τὰς τῶν σωμάτων διαφοράς (cf πάθος p 556 b29) Ζμβ1. 646 a19. 2. 648 b6 (τραχύτητες). α4. 644 b14. τραχύτης τοῦ σώματος, τῆς κέρκου, τῆς γλώττης Ζμδ5. 681 b5. Ζγγ3. 754 a30. Ζιζ10. 565 b28. μτ1. 462 b31. f 293. 1529 a22. τραχύτης τῆς ἀρτηρίας ακ804 a18. τραχύτης φωνῆς, opp λειότης ψβ12. 422 b31. Ζγε7. 786 b10, 788 a27 (syn τραχυφωνία 788 a22). πια11. 900 a14.

τραχυφωνία Ζγε7. 788 a22, cf τραχύτης φωνῆς.

τρεῖν. τρεῖ (Hom Λ 554. Ρ 663) Ζιι44. 629 b23.

τρεῖς, τρία. τὰ τρία πάντα, τὸ πᾶν ϗ τὰ πάντα τοῖς τρισὶν ὥρισται (Pythag) Οα1. 268 a9, 11. cf μγ4. 374 b34. πκϛ9. 941 a24. ἤδη δὲ ἀπέδωκε τῶν τοιούτων (i e τῶν ἐν τῷ σώματι σημείων) τι διὰ τριῶν (i e ἐν τῷ τρίτῳ γένει) Ζιη6. 585 b32.

τρέμειν. τῆς σκιᾶς τὸ ἄκρον τοῦ ἡλίου τρέμειν φαίνεται πιε13. 913 a5. Σοφοκλῆς οὐκ ἔφη τρέμειν ἵνα δοκῇ γέρων, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης Ργ15. 1416 a15. σείεται ϗ τρέμει ἡ φωνή πια62. 906 a17. 31. 902 b30. οἱ φοβούμενοι (οἱ πρεσβῦται) τρέμουσι, μάλιστα τρέμουσι τὴν φωνὴν πια62. 906 a12. κζ1. 947 b12. 6. 948 a35. 7. 948 b6.

τρέπειν. οἱ τόποι ἐφ' οὓς τρέπεται (ὁ ἥλιος) ϗ ἀφ' ὧν μβ4. 361 a15. ὅταν ὁ ἥλιος τραπῇ θᾶττον Ζιι3. 611 a5. τραπείσης τῆς ὥρας Ζιι41. 628 b26. — τὴν αἰτίαν εἰς τὸν ἐναντίον τρέποντες, syn ἀντιστρέφειν ρ37. 1442 b22, 6. — τὸ περίττωμα τρέπεται εἰς τὸ σῶμα, εἰς τὴν κάθαρσιν, εἰς τοὺς μαστούς Ζμγ7. 670 b15. β13. 657 b9. Ζιη2. 582 b32, 583 a3. 4. 584 a9. — **τρεπτός.** μετὰ τὴν αἰθερίαν ϗ θείαν φύσιν συνεχής ἐστιν ἡ δι' ὅλων παθητή τε ϗ τρεπτή κ2. 392 a33.

τρέφειν. νεῖκος ἐνὶ μελέεσσιν ἐθρέφθη (Emp 177) Μβ4. 1000 b14. — τρέφεσθαι, dist γίγνεσθαι: ἡ φλὸξ γίγνεται ϗ οὐ τρέφεται· οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ οὖσα διαμένει οὐθένα χρόνον ὡς εἰπεῖν μβ2. 355 a10, cf 17, 354 b34. dist αὐξάνεσθαι: τρέφεται μὲν ἕως ἂν σώζηται ϗ φθίνῃ (φθίνον ci Prtl), αὐξάνεται δὲ οὐκ ἀεί Γα5. 322 a24, 23, 21. ἅπαντα τρέφεται τοῖς αὐτοῖς ἐξ ὧνπερ ἐστίν, ἅπαντα δὲ πλείοσι τρέφεται Γβ8. 335 a10. τὸ μὲν τρέφον ἐστὶν ἡ πρώτη ψυχή, τὸ δὲ τρεφόμενον τὸ ἔχον αὐτὴν σῶμα ψβ4. 416 b21, 10. Ζμβ7. 652 b11. τὰ παιδία τρέφονται ἐν ταῖς ὑστέραις Ζγβ7. 746 a19. τρέφεσθαι ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἐκ τοῦ ὠχροῦ Ζγγ3. 755 a4. 1. 751 b8. τὸ περίττωμα μιγνύμενον τροφῇ καθαρᾷ τρέφει Ζγα18. 725 a17. cf 20. 728 a30. πάντα τρέφεται τῷ γλυκεῖ αι4. 442 a2. σαρκοφαγεῖν ϗ μηδενὶ τρέφεσθαι καρπῷ Ζμδ1. 662 b2. τρέφεσθαι τῇ δρόσῳ Ζιε30. 556 b16. ἡ τρέφουσα (τοὺς τοῦ κόκκυγος νεοττοὺς) ὄρνις Ζιι29. 618 a16. τὰ οἴκοι τρεφόμενα· οἱ τρέφοντες ἀλεκτορίδας Ζιι50. 632 b6. ζ9. 564 b3. ἄριστον πρὸς τὸ πιαίνειν ϗ τρέφειν οἱ ἐρέβινθοι Ζιθ21. 603 b27. — ἀεί τι ἡ Λιβύη τρέφει καινόν Ζγβ7. 746 b8, cf παροιμία p 570 b6. — τρέφεσθαι ἐκ κοινοῦ, ἀπὸ τῆς πόλεως Πβ10. 1272 a20. δ6. 1293 a19. χώρα ἀπέραντος, ἐξ ἧς θρέψονται ἀργοὶ πεντακισχίλιοι Πβ6. 1265 a16. — περὶ τῆς ἀποθέσεως ϗ τροφῆς τῶν γιγνομένων, ἔστω νόμος μηθὲν πεπηρωμένον τρέφειν Πη16. 1335 b21. τραφῆναι καλῶς δεῖ ϗ ἐθισθῆναι Ηκ10. 1180 a15. ἐν ἄλλοις τεθραμμένοι νόμοις Πη6. 1327 a14. — τρέφειν intrans videtur usurpatum esse φτβ6. 826 b5.

τρεψίχρως πολύπους f 289. 1528 b24.

τρῆμα. τὸ τῆς ἀρτηρίας τρῆμα τὸ εἰς τὸ στόμα τεῖνον· τρήματα διὰ παντός ἐστι τοῦ πλεύμονος, ἀεὶ ἐκ μειζόνων εἰς ἐλάττω διαδιδόμενα· (αἰδοίου) τὸ μὲν ἐξωτάτω τρῆμα συνερρωγὸς εἰς ταὐτό, μικρὸν ὑποκάτω· τὸ μὲν οὖν εἰς τοὺς ὄρχεις φέρει τῶν τρημάτων, τὸ δ' εἰς τὴν κύστιν Ζια16.

495 ᵃ29, ᵇ10. cf γ3. 513 ᵇ18, 21. α17. 497 ᵃ25, 27. τρήματα πυκνά (Emp 355) αν7. 493 ᵇ21. — ἡ διὰ μέσȣ τῆς σύριγγος τρήματος φωνὴ τῇ δι' ὅλης τῆς σύριγγος συμφωνεῖ διὰ πασῶν πιθ23. 919 ᵇ4.

τρηματώδη ζῷα, opp ἄτρητα Ζια1. 488 ᵃ25.

τρῆσις. μεταξὺ τῶν τρήσεων ἡ καλȣμένη ἐπιγλωττίς Ζια16. 495 ᵃ28. διὰ τῆς τῶν πόρων τρήσεως (ci Prtl, κινήσεως codd Bk) Γα8. 326 ᵇ7.

τριάκοντα. οἱ τριάκοντα, ἐπὶ τῶν τριάκοντα, ἐν τοῖς τριάκοντα Ἀθήνησι Ρβ23. 1400 ᵃ18, 33. Πε6. 1305 ᵇ25. ἡ τῶν τριάκοντα ὀλιγαρχία, οἱ τριάκοντα τύραννοι f 413. 1546 ᵇ43. 372. 1540 ᵃ26. τριάκοντα τυράννȣς κατέλυσεν Ρβ24. 1401 ᵃ34.

τριακοντάμηνος ὄνος, ἵππος Ζιε14. 545 ᵇ21. ζ22. 576 ᵃ3.

τριακοντέτης (v l τριακονταέτης) βίος ἵππων μακρότατος Ζιζ22. 576 ᵃ30.

τριακόσιοι Πδ4. 1290 ᵃ35.

τριάς, def Αβ13. 96 ᵃ35. τῇ τριάδι διὰ τί ὥρισται τὸ πᾶν Οα1. 268 ᵃ13. cf πκς9. 941 ᵃ25. αὐτὴ τριάς, ἡ τριὰς ἡ πρώτη Μμ6. 1080 ᵃ27. 7. 1081 ᵇ31. ἐκ τριάδος τὰ ἐπίπεδα (Plat) Μν3. 1090 ᵇ23.

τριᾶς, νόμισμα Σικελικόν f 467. 1554 ᵇ44, 1555 ᵃ6.

Τριβαλλοὶ τȣ̀ς πατέρας θύȣσι τβ11. 115 ᵇ23, 26.

τρίβειν ἀμφορέως τὸν πύνδακα πκε2. 938 ᵃ14. τρῖψαι τὸν ὀφθαλμόν, τὴν ῥῖνα πλα1. 957 ᵃ38, ᵇ2, 3 (cf Did probl ined 299, 29). λγ2. 961 ᵇ27. Ἀγκαῖος τρίψας βότρυν f 530. 1566 ᵃ19. ὅπως μὴ ἀμβλύνωνται (οἱ ὀδόντες) τριβόμενοι πρὸς ἀλλήλȣς Ζμγ1. 661 ᵇ22. τὰ χονδρώδη οἷον στοιβή, πρὸς τὸ ἄλληλα μὴ τρίβειν Ζμβ9. 654 ᵇ26. αἱ ἀκρίδες τοῖς πηδαλίοις τρίβȣσαι ποιȣ̃σι τὸν ψόφον Ζιδ9. 535 ᵇ12. τὰ μέρη τριβόμενα σαρκȣ̃ται πε14. 882 ᵃ13. τῇ καθέξει τȣ̃ πνεύματος ϗ τριβόμενοι γυμναζόμεθα ϗ τρίβοντες πβ5. 867 ᵃ3. — σταῖς τριβόμενον, μᾶζαι (ἄρτοι) σφόδρα τετριμμέναι, μᾶζα ὅσῳ ἂν μᾶλλον τριφθῇ πκα15. 929 ᵃ6. 17. 929 ᵃ17. 2. 927 ᵃ20. 8. 927 ᵇ21. — τοῖς πειρωμένοις τρίβεσθαι περὶ τὴν τȣ̃ σπέρματος πρόεσιν ἡδονὴ γίνεται Ζιη1. 581 ᵃ29 S. — τρίβεσθαι ὑπὸ πόνȣ ηεγ1. 1228 ᵇ32.

τριβή. τριβῇ ζητεῖν (opp τέχνη, μέθοδος) τι34. 184 ᵇ2.

τριγενῆ γίγνεται τὰ ἔντομα Ζγγ9. 759 ᵃ3.

τρίγλη (v l τρίγλα Ζιθ13. 598 ᵃ21. 2. 591 ᵇ19. ε9. 543 ᵃ5. cf S I 282. Dietz ad Hippocr morb sacr 128). etymol f 313. 1531 ᵃ26. cf Rose Ar Ps 316. refertur inter τȣ̀ς προσγείȣς, γίνονται ἐν ταῖς λιμνοθαλάτταις Ζιθ13. 598 ᵃ10, 21, inter τȣ̀ς ἀγελαίȣς, syn συναγελαστική Ζιζ17. 570 ᵇ22. ι2. 610 ᵇ5. f 313. 1531 ᵃ32. ȣ̓ πλανᾶται, παντόστικτος, καρχαρόδȣς, σαρκοφάγος Ζιι37. 621 ᵇ7. f 313. 1531 ᵃ32, 33. ϗ φυκίοις τρέφονται ϗ ὀστρέοις ϗ βορβόρῳ ϗ σαρκοφαγȣ̃σιν· ἔχει ἀποφυάδας πολλάς Ζιθ2. 591 ᵃ12. β17. 508 ᵇ17. ἡ τρίγλη δύναται ὀρύττειν· ὁ σάργος ἐπινέμεται τῇ τρίγλῃ Ζιθ2. 591 ᵇ19. (οἱ φθεῖρες οἱ θαλάττιοι) γίνονται πανταχȣ̃, μάλιστα δὲ περὶ τὰς τρίγλας (τρώγλας Ald, C, Aub) Ζιε31. 557 ᵃ26 Aub. γίνεταί τινα σκωλήκια αὐτῇ ἐν τῇ ὑστέρᾳ f 313. 1531 ᵃ34. ἀκμάζȣσι τȣ̃ μετοπώρȣ· τρίγλης ἐνίοτε ἀπέχεσθαι τȣ̀ς Πυθαγορικȣ́ς Ζιι37. 621 ᵇ21. f 189. 1511 ᵇ39, 1512 ᵃ3. τίκτει περὶ τὸ μετόπωρον, ἐπὶ τῷ πηλῷ, μόνη τρίς, τρίτον τεκȣ̃σα ἄγονος Ζιζ17. 570 ᵇ22-25. ε9. 543 ᵃ5. f 313. 1531 ᵃ24, 33. (trema, treilia Thom, mullus Plin Gazae Scalig. surmulet C II 787. cf Ar syn pisc 71. Oken Isis 1818 II 1188. Ritter Erdkunde XIX 1194. Mullus surmuletus et barbatus K. St. Cr. AZι I 141, 71.)

τριγλίς f 189. 1511 ᵇ34. i q τρίγλη.

τρίγλυφον, μέρος ναȣ̃ Ηκ3. 1174 ᵃ26.

τριγμός. ἰχθύες τριγμȣ̀ς ἀφιᾶσιν, ȣ̀ς λέγȣσι φωνεῖν· δελφὶς τριγμὸν ἀφίησιν Ζιδ9. 535 ᵇ16, 32. ȣ̓ μόνον ᾄδει ὁ πέρδιξ, ἀλλὰ ϗ τριγμὸν ἀφίησιν Ζιι8. 614 ᵃ22.

τριγονία. θεσμοθετῶν ἀνάκρισις, εἰ Ἀθηναῖοί εἰσιν ἑκατέρωθεν ἐκ τριγονίας f 374. 1540 ᵃ41.

τριγωνοειδεῖς ῥαφαὶ τȣ̃ κρανίȣ Ζιγ7. 516 ᵃ19.

τρίγωνον, τὸ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἔσχατον Ηζ9. 1142 ᵃ28. ψβ3. 414 ᵇ31. ἐν τοῖς ἐπιπέδοις τρία σχήματα συμπληροῖ τὸν τόπον, τρίγωνον ϗ τετράγωνον ϗ ἑξάγωνον Ογ8. 306 ᵇ6. ἡ τῶν τριγώνων παραιώρησις Ογ7. 306 ᵃ21. εἰ ἐκ τριῶν δοθεισῶν εὐθειῶν συνίσταται τρίγωνον ατ970 ᵃ9. τρίγωνα, opp σφαιροειδῆ πιε4. 911 ᵃ7, 9. τριγώνȣ εἴδη, ἰσόπλευρον, σκαληνές (σκαληνόν), ἰσοσκελές Αγ5. 74 ᵃ27. Φδ14. 224 ᵃ4. τὸ τρίγωνον δυσὶν (sive δύο) ὀρθαῖς ἴσας ἔχει (sive ἔχει τὰς γωνίας), τὸ τρίγωνον δύο ὀρθὰς ἔχει, τῷ τριγώνῳ δύο ὀρθαί, τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαῖς ἴσον, τὸ τρίγωνον δυσὶν (δύο) ὀρθαῖς, τὸ τρίγωνον δύο ὀρθαί, usitatum Aristoteli exemplum Αα35. 48 ᵃ36. β21. 67 ᵃ15, 17 Wz, 19, 25. γ1. 71 ᵃ19. 4. 73 ᵇ31, 32. 5. 74 ᵃ25, 28, 39. 9. 76 ᵃ7. 23. 84 ᵇ7. 24. 85 ᵇ5 sqq, 86 ᵃ25. 31. 87 ᵇ35. δ3. 90 ᵇ8, 91 ᵃ4. τβ3. 110 ᵇ6, 22. ι6. 168 ᵃ40. 10. 171 ᵃ14. Φβ9. 200 ᵃ17, 30. θ1. 252 ᵇ2. Οβ4. 286 ᵇ35. ψα1. 402 ᵇ20. μν1. 449 ᵇ20. Ζμα3. 643 ᵃ29. Ζγβ6. 742 ᵇ26. Μδ30. 1025 ᵃ32 Bz. θ9. 1051 ᵃ24. 10. 1052 ᵃ6. μ10. 1086 ᵇ35. Ηζ5. 1140 ᵇ14 Zell. ημα1. 1183 ᵇ2. 10. 1187 ᵃ39, ᵇ3. 17. 1189 ᵇ11. ηεβ6. 1222 ᵇ32. 11. 1227 ᵇ32. πλ7. 956 ᵃ16. εἰ ἕτερόν ἐστι τρίγωνον ϗ τρίγωνον δύο ὀρθὰς ἔχον Μι2. 1026 ᵇ12. — τρίγωνον, ὄργανον μȣσικόν Πθ6. 1341 ᵃ41. ἐν τοῖς τριγώνοις ψαλτηρίοις πιθ23. 919 ᵇ12 Bojesen.

τρίγωνος καρδία σκάρȣ, λάβρακος al f 296. 1529 ᵇ2. 303. 1530 ᵃ5. 311. 1531 ᵃ13. 314. 1531 ᵃ39.

τριδάκτυλος. ȣ̃τός ἐστι τῶν τριδακτύλων f 275. 1527 ᵇ16.

τριετηρίς Πε8. 1308 ᵇ1.

τριετὴς ἵππος Ζιε14. 545 ᵇ13, 546 ᵇ5. τριετὲς σπέρμα, opp πρόσφατον πκ17. 924 ᵇ28. κάπροι ὀχεύȣσι μέχρι ἐπὶ τριετές Ζιε14. 545 ᵇ3, 546 ᵃ7.

τρίζειν. τῶν περδίκων οἱ μὲν κακκαβίζȣσιν οἱ δὲ τρίζȣσιν Ζιδ9. 536 ᵇ14. ἴυγξ τῇ φωνῇ τρίζει Ζιβ12. 504 ᵃ19. τῶν σελαχῶν ἔνια δοκεῖ τρίζειν Ζιδ9. 535 ᵇ25. κύκλῳ περιιȣ̃σα ἡ ἀκρὶς τρίζει περὶ τὸν σκορπίον θ139. 844 ᵇ26.

τριήμερον. αἱ μεταβολαὶ γίνονται κατὰ τριήμερον ἢ τετραήμερον Ζιε19. 553 ᵃ10.

τριηραρχεῖν οβ1347 ᵃ11, λαμπρῶς Ηδ5. 1122 ᵇ23.

τριηραρχίαι Πζ8. 1322 ᵇ4.

τριήραρχος Πε5. 1304 ᵇ29. ȣ̓ τὸ αὐτὸ δαπάνημα τριηράρχῳ ϗ ἀρχιθεώρῳ Ηδ4. 1122 ᵃ24.

τριήρης. εἰρεσία (εἰρεσίαι) τῶν τριήρων μβ9. 369 ᵇ10. Ζιδ8. 533 ᵇ6. — αἱ τριήρεις μύλωνες ποικίλοι Ργ10. 1411 ᵃ23.

τριηρικός. τὸ τριηρικόν, εἶδος πλήθȣς Πδ4. 1291 ᵇ23.

Τρίκκη. ἐν Τρίκκῃ f 596. 1576 ᵃ13.

τρίλοβος. ἧπαρ τρίλοβον σκάρȣ f 311. 1531 ᵃ13.

τριμερὴς ψυχή τε4. 133 ᵃ31. τριμερȣ̃ς τῆς ψυχῆς λαμβανομένης κατὰ Πλάτωνα αρ1. 1249 ᵃ30.

τρίμετρον. εἴ τις διὰ τριμέτρων ἢ ἐλεγείων ἢ τῶν ἄλλων τινῶν τῶν τοιȣ́των ποιοῖτο τὴν μίμησιν πο1. 1447 ᵇ11.

τρίμηνος. (ὄρνεά τινα) ὀχεύεσθαι ϗ γεννᾶν τρίμηνα ὄντα Ζιζ4. 562 ᵇ28. — ἡ προδεδομένη τριμήνȣ σιταρκία οβ1350 ᵃ36.

τριόδους. τριόδουσι διακόπτειν ἰχθύας θ89. 837 b14. τῆς σηπίας θηρευθείσης τριόδοντι f 317. 1531 b44. cf τριώδους.

Τριόπιον Πβ10. 1271 b36.

τριόρχης (v l τρίορχις cf Lob Par 242), ἱεράκων κράτιστος, φρῦνον ϗ ὄφιν κατεσθίει, ἔστι δὲ τὸ μέγεθος ὅσον ἰκτῖνος ϗ φαίνεται διὰ παντός Ζι36. 620 a17. 1. 609 a24. θ3. 592 a3. (triochis Thom, buteo Gazae Scalig. buse C II 148. cf S II 162, 163. Falco buteo K 864, 5. St. Cr. AZι I 93, 37a. Buteo vulgaris et Falco communis Su 100, 12. cf Lnd 21. E 46, 4.)

τρίπηχυ Φγ5. 206 a4. ψα3. 406 a18.

τριπλάσιον, opp τριτημόριον ΜΔ15. 1020 b27.

τριπλοῦν ὄνομα πο21. 1457 a34. — τριπλῶς ἡ τῶν δένδρων εὐπορία ἀκολουθεῖ φτβ7. 827 a7.

Τρίπολις τῆς Φοινίκης σ973 a13. f 238. 1521 b6. — Τριπολιτικὸς κόλπος σ973 a19. f 238. 1521 b12.

τρίπους. ϗ κλίνη ϗ τρίπους τὸ ξύλον ἐστίν, ὅτι δυνάμει ταῦτά ἐστιν Ζμα1. 641 a32.

Τριπτόλεμος θ131. 843 b4.

τρίς. τὸ τρὶς πάντῃ Οα1. 268 a10 (cf τρεῖς).

τρισμύριοι Πβ9. 1270 a30.

τρισσαχῇ μα13. 351 a15.

τρίστοιχοι ὀδόντες Ζιβ1. 501 a27.

τριταῖος ὁ βορέας λήγει πκς14. 941 b34. ἐν ὑμέσιν, οἳ περιρρήγνυνται τριταῖοι Ζιε34. 558 a30. (ἡ μέλιττα) εὐθὺς νέα οὖσα, ὅταν ἐκδύῃ, ἐργάζεται τριταία Ζι40. 625 b25. ᾠὰ τριταῖα ὄντα Ζμγ4. 665 a35.

τριτημόριον, opp τριπλάσιον ΜΔ15. 1020 b27.

τριτοπάτωρ, πάππου ἢ τήθης πατήρ f 376. 1540 b26.

τρίτος. ἐπὶ τοῦ τρίτου ἀριθμοῦ ἐπὶ πολλῶν συμβαίνει τελειοῦσθαι τὰς γενέσεις Ζμβ1. 646 b9. Ζγγ10. 760 a34. ἡ τρίτη (int χορδή), i q παραμέση πιθ7. 918 a15 (cf 47. 922 b5). 32. 920 a16. ἡ τρίτη (int ἡμέρα) κρίσιμος πκς14. 941 b35. οἱ τρίτοι (i e οἱ ἐκ τοῦ τρίτου τιμήματος) Πβ6. 1266 a16. ἡ τρίτη οὐσία, ἡ ἐξ ὕλης ϗ μορφῆς Μη2. 1043 a18, 28. ὁ τρίτος ἄνθρωπος (argumentatio ad refellendam Platonis de ideis doctrinam) ΜΑ 9. 990 b17 Bz. ζ 13. 1039 a2. κ1. 1059 b8. μ4. 1079 a13. τι22. 178 b36 sqq. f 183. 1509 b23, 26. — adv τρίτον (in enumerandis orationis membris) Πε2. 1302 a21.

τριτοστάτης, dist παραστάτης ΜΔ11. 1018 b28.

τριττός, opp μοναχός Μμ2. 1076 b30. τριτταὶ φιλίαι (tria amicitiae genera) Ηθ15. 1162 a34. — τριττῶς λέγειν περί τινος (codd περιττῶς) ρ3. 1423 a30.

τριττύς, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς (Ἀθήνησιν) f 347. 1536 b5, 7, a48. 349. 1537 a4.

τρίχα. τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν τὰ μὲν πρὸς αὐτὸν τρίχα (v l τριχῇ), τὰ δ' ἐκτὸς δίχα διήρηται Ζιβ11. 503 a27, 29.

τριχάς, κιχλῶν εἶδος, ὀξὺ φθέγγεται, τὸ μέγεθος ὅσον κόττυφος Ζι20. 617 a20. (pilosa Thom, pilaris Gazae, trichas Scalig cf S II 121, 491. Turdus trichias St. Turdus pilaris Cr. K 981, 7. Turdus musicus G 4. Su 108, 37. KaZι I 96, 51b. cf M 302.)

τριχῇ διαιρετόν Οα1. 268 a24. ΜΔ6. 1017 b27. τριχῇ διαιρεῖσθαι, διῃρήσθω τα7. 103 a7. 8. 103 b1. τριχῇ νενεμημένων τῶν ἀγαθῶν Ηα8. 1098 b13.

τριχιᾶν. ἂν ἐν τῷ πόματι λάβωσι (γυναῖκες) τρίχα, πόνος ἐγγίνεται ἐν τοῖς μαστοῖς, ὃ καλοῦσι τριχιᾶν Ζιη11. 587 b26.

τριχίας. ἐκ τῶν τριχίδων (γίγνονται) τριχίαι, migratio descr, δὶς τίκτει Ζιζ15. 569 b26. θ13. 598 b12 (v l τριχαῖοι). ε9. 543 a5. cf f 285. 1528 b1. (sardella Thom, sarda Gazae, trichia Plin Scalig. trichias C II 815. cf S I 628. Clupea sprattus K 645, 4. St. Cr. Clupea sardina Cuv XX 21. in incert rel AZι I 141, 72. cf Rose Ar Ps 298.)

τρίχιον. οἱ οὐλότριχες ϗ οἷς ἐπέστραπται τὸ τρίχιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σιμότεροι πλγ18. 963 b10.

τριχίς. ἐκ τῶν μεμβράδων (γίγνονται) τριχίδες, ἐκ δὲ τῶν τριχίδων τριχίαι Ζιζ15. 569 b25. cf f 285. 1528 b1, 3. fort i q τριχίας.

τριχοειδής. ὁ βάτραχος τοῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἀποκρεμαμένοις, ὧν τὸ μῆκός ἐστι τριχοειδές Ζι37. 620 b14 Aub. cf τριχώδης.

τριχοῦσθαι. οὐ πᾶς ἄνθρωπος ἄρρην τὸ γένειον τριχοῦται ΑΔ12. 96 a10. (ὁ τάρανδος) παχύδερμος, τετριχωμένος f 332. 1534 a5. — τριχωτός. τὰ μόρια τῶν ζῴων τὰ μὲν τριχωτά ἐστι τὰ δὲ φολιδωτὰ τὰ δὲ λεπιδωτά ΖμΔ12. 692 b11. τὸ δέρμα τριχωτόν Ζμγ3. 664 b24. (κεφαλῆς μόριον) τὸ τριχωτὸν κρανίον καλεῖται Ζια7. 491 a30. τὰ τριχωτά, syn τὰ τρίχας ἔχοντα Ζμγ3. 665 a6. v θρίξ 6.

τρίχρως φαίνεται ἡ ἶρις μγ4. 375 a1. 2. 371 b33.

τριχώδης. τοῦ στρουθοῦ τὰ πτερὰ τριχώδη, αἱ βλεφαρίδες τριχωδέστεραι ΖμΔ14. 697 b17, 20. (οἱ ὄφεις ἔχουσι τῆς γλώττης) τὸ ἄκρον λεπτὸν ϗ τριχῶδες Ζμβ17. 660 b8. Δ11. 691 a7. πόροι τριχώδεις προσγίνονται τοῖς ὀστράκοις Ζιζ10. 565 a25. ἀπὸ τῶν λεπτῶν χορδῶν ϗ τὰ φωνία γίγνεται λεπτὰ ϗ στενὰ ϗ τριχώδη ακ803 b24. — τὰ τριχώδη. (τὸ καρκίνιον ἔχει) περὶ τὸ στόμα καθαπερεὶ τριχώδη ἄττα πλείω ΖιΔ4. 529 b30. cf Ζι37. 620 b17. τὰ τριχώδη πᾶσιν (τοῖς ὀστρακοδέρμοις) ὑπάρχει κύκλῳ τούτοις ΖιΔ4. 529 a32. (ἡ σηπία ἔχει) τριχώδη ἄττα ἐν τῷ σώματι ΖιΔ1. 524 b21. οἱ φάσκοντες ὅτι (αἱ ἐγχέλυες) τριχώδη ϗ ἑλμινθώδη προσπεφυκότ' ἔχουσαί ποτέ τινες φαίνονται ΖιΔ11. 538 a5.

τρίχωμα et hominis et animalium. τὰ τριχώματα διαφέρουσι ϗ πρὸς αὐτὰ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ τὰς ἡλικίας ϗ πρὸς τὰ γένη τῶν ἄλλων ζῴων Ζγε3. 781 b30. τὰ τριχώματα τί σημαίνουσιν· τριχώματα μαλακά, σκληρά φ2. 806 b6-21. 3. 807 a31. τὸ τρίχωμα ἔχει ἡ λάταξ σκληρόν Ζιθ5. 595 a4. χρῶμα τοῦ τριχώματος (βονάσου) ξανθόν Ζι45. 630 a26. (τοῦ δασύποδος) ὑπερβάλλει τοῦ τριχώματος τὸ πλῆθος ΖγΔ5. 774 a34. τῶν τριχωμάτων πῶς γίνεται τὰ χρώματα χ6. 4. 794 a23. οἱ Λύδιοι ἀγαπῶσι τὸ τρίχωμα φορεῖν οβ1348 a29.

τριχωμάτιον μαλακόν· μὴ λίαν σκληρὸν μηδὲ λίαν μέλαν φ3. 807 b5, 18.

τριχῶς λέγεσθαι (cf διχῶς) Αβ21. 67 b4, διῃρῆσθαι Ζιθ2. 590 a13, cf τριχῇ. κινεῖται τὸ κινούμενον πᾶν τριχῶς, ἢ τῷ κατὰ συμβεβηκὸς ἢ τῷ μέρος τι ἢ τῷ καθ' αὐτό Φε2. 226 a19.

τρίχωσις τῆς ἥβης Ζιη1. 581 a14. ε14. 544 b25. Ζγα20. 728 b27. τρίχωσις πολιῶν ἢ γενείου Ζγα18. 722 a7. η1. 582 a32.

τρῖψις (de accentu Lob Par 412). τρῖψις ὀφθαλμοῦ, γονῆς πλα1. 957 a40. cf Did probl ined p 299, 25. Δ14. 878 a38. αἱ ἐν τοῖς γυμνασίοις διὰ τρίψεως ϗ θερμασίας γινόμεναι ἡδοναί Ηγ13. 1118 b6. διὰ τί αἱ τρίψεις σαρκοῦσιν πλζ3. 965 b36. 6. 966 b10. φωνὴν ἀφιέναι (βομβεῖν) τῇ τρίψει τῶν βραγχίων υ2. 456 a19. ΖιΔ9. 535 b21, 11. οἷον τρῖψιν οὖσαν τὴν τοῦ ἀέρος ἀφήν εν2. 460 a16. ὑπὸ τῆς τρίψεως (ἐλαίου ὕδατι μιγνυμένου) ἐγκατακλείεται πνεῦμα Ζγβ2. 735 b23. — τρῖψιν μᾶλλον δέχεται τὸ ἄλευρον πκα22. 929 b12. cf 17. 929 a19.

τριώβολον οβ1347 a35. f 421. 1548 a23.

τριώδυς (v l τριόδυς). τύπτεσθαι (πληγῆναι) τριώδοντι, τριώδυσιν Ζδ10. 537 a27, 28, 30. ι1. 608 b17. cf τριόδυς.

Τροία θ107. 840 a16. πιζ3. 916 a19. Τροία ποτὲ ἐλήφθη Φδ13. 222 a26. (ἥρωες κείμενοι) ἐν Τροίᾳ f 596. 1575 a38, b24, 1576 a4, b13, 28, 1577 a18. ὁ ἐν Τροίᾳ ἀγών, ὃν Ἀχιλλεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἐποίησεν f 594. 1574 b36. οἱ ἀπὸ Τροίας ἐλθόντες, ἀνακομισάμενοι f 542. 1568 a12. 567. 1571 a21.

Τροιζηνίοις Ἀχαιοὶ συνῴκησαν Σύβαριν Πε3. 1303 a29. Τροιζηνίοις χρησμὸς ἐγένετο Πη16. 1335 a20. ὠνομάζετο παρὰ Τροιζηνίοις ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς ϗ Ὑπερειάς f 554. 1569 b33. Τροιζηνίων πολιτεία f 554-556.

τρόμος. ἀδύνατον κινεῖσθαι εἰς τἀναντία, ὁ δὲ τρόμος τοιῦτος πιε13. 913 a7. (τῶν σεισμῶν τινὲς λέγονται) παλματίαι, τρόμῳ πάθος ὅμοιον ἀπεργαζόμενοι· ὥσπερ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν ϗ τρόμων ϗ σφυγμῶν αἴτιόν ἐστιν ἡ τῦ πνεύματος ἐναπολαμβανομένη δύναμις κ4. 396 a10. μβ8. 366 b15, 368 b23. τρόμοι, coni ἐρυθήματα, ὠχρότητες Ζκ7. 701 b32, coni ῥίγη πα29. 862 b30. λύτταν ἐπιγίνεσθαι ϗ τρόμον εὖ μάλα ἰσχυρὸν (τῷ ὑφ' ὕδρυ πληγέντι) f 327. 1532 b22. τρόμος τῆς ὄψεως, syn κραδαίνεσθαι Οβ8. 290 a23, 22. τρόμος τῆς φωνῆς (τῶν φοβυμένων) πια62. 906 a14. ἕως τύτυ προελθὼν (τῦ ἤχυ) ὁ τρόμος, ὅταν προσκόψῃ πρὸς τὸ μαλακόν, αὐτῦ ποιεῖται κατάπαυσιν ακ802 a42.

τροπαία. ἡ τροπαία ἐστὶν ἀπογείας ἀναστροφή (παλίρροια, ἀνάκλασις) πκς5. 940 b22, 25. 40. 945 b6, 1.

τρόπαιον πολὺ κάλλιον αἱ συνθῆκαι τῶν ἐν τοῖς πολέμοις γινομένων Ργ10. 1411 b16.

τροπαιῦχος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a23.

τροπή. διαφέρειν (τὰ ἄτομα Democr) τροπῇ, ὅ ἐστι θέσις Μη2. 1042 b14. Α4. 985 b17. Γα9. 327 a18. cf Δημόκριτος p 175 b12. — τροπή i q μεταβολή: εἰ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐγένετο τῆς τροπῆς, ἅμα ἄρα μεταβάλλει Πε12. 1316 a17. — ἐν μάχῃ τροπῆς γενομένης ἑνὸς στάντος ἕτερος ἔστη Αδ19. 100 a12. πιη7. 917 a32. κς8. 941 a11. οἱ ἐν ταῖς τροπαῖς διψῶσιν πκζ3. 948 a1. — ἀναγκαῖον γίγνεσθαι παρόδυς ϗ τροπὰς τῶν ἐνδεδεμένων ἄστρων Οβ14. 296 b4. τροπαὶ ἡλίυ ϗ σελήνης μβ1. 353 b8, cf Ἀναξαγόρας p 49 b44. διὰ τὰς τροπάς Ζγδ2. 767 a7. περὶ τὰς τῦ ἡλίυ τροπάς ΜΑ2. 983 a15. τροπὰς ἆρα ἀνάγκη γενέσθαι Γβ11. 337 b12. τροπὴ θερινή μβ6. 364 b2. τροπαὶ θεριναί, χειμεριναί μβ6. 364 b2, 3. Ζιθ13. 598 b25. Ζγβ7. 748 a28. ἐν ταῖς πρὸς τὰς θερινὰς (χειμερινὰς) τροπὰς ἡμέραις μγ5. 377 a20, 25. περὶ τροπάς, περὶ τὰς τροπάς, περὶ τροπὰς θερινάς. περὶ τροπὰς τὰς χειμερινάς Ζιε30. 556 b8. 8. 542 b15, 4. 11. 543 b12. ὑπὸ τροπὰς θερινάς Ζιε19. 552 b19. πρὸ τροπῶν Ζιε8. 542 b6. 9. 543 a11. εὐθὺς ἐκ τροπῶν Ζιε9. 542 b20. μετὰ τροπάς, μετὰ τροπὰς χειμερινάς, μετὰ τὰς τροπὰς ἀμφοτέρας Ζιε8. 542 b7. ζ17. 570 b27. πκς12. 941 b14. α26. 862 b7. ὅταν αἱ τροπαὶ γένωνται εὔδιειναί, νότιοι Ζιε8. 542 b6, 11. τῦ ἡλίυ ὄντος περὶ θερινὰς (χειμερινὰς) τροπάς, ἐπὶ θεριναῖς τροπαῖς μα6. 343 b1, 6, a15. — τῷ τόπῳ ὑποκεῖσθαι ὄντι ὑψηλῷ ϗ ἔξω τροπῶν (i q ἔξω τῶν τροπικῶν, cf μα7. 345 a6. 8. 346 a14) ϗ πλήρει χιόνος πκς15. 942 a1. — τροπαί i q τροπαῖαι πκς4. 940 b16. 5. 940 b21, cf 23.

τροπικός. αἱ ἐν τῷ χειμῶνι τροπικαὶ ἡμέραι· δύο μῆνες οἱ ἐν τῷ χειμῶνι τροπικοί Ζιε13. 544 a33. ζ1. 588 b14. κύκλοι τροπικοί· οἱ πολλοὶ τῶν κομητῶν ἐκτὸς γίνονται τῶν τροπικῶν al μα8. 346 a14, 18. 7. 345 a6. 6. 343 a9. κ2. 393 a12. ὅτε τῷ τροπικῷ (τῷ νοτίῳ add e ci Ideler) πλησιάζοντος ὅτ' ἐπὶ θεριναῖς τροπαῖς ὄντος τῦ ἡλίυ μα6. 343 a14.

τρόπις πλοίυ Μδ1. 1013 a5.

τρόπος. ὃν τρόπον ἐστὶ τὸ μὲν ποιητικὸν τὸ δὲ παθητικόν· τὸν δὲ τρόπον λέγω τὸ ὡς ϗ ὗ ϗ ὅτε Ζγβ4. 740 b22. τὸν τρόπον ζητῦμεν, ὑ τὸ ὑποκείμενον Γα3. 318 b8. λέγεσθαι κατὰ δύο τρόπυς, κατὰ τὸν κυριώτατον, δημοσιώτατον, καθ' ἕτερον τρόπον Αα13. 32 b5. τη1. 151 b29, 152 b31. θ12. 162 a35. καθ' ἕτερον τρόπον λέγεσθαι, i q πολλαχῶς, ὁμωνύμως λέγεσθαι τα15. 106 a2, 21. πλεοναχῶς λεγομένυ οἱ συγκεφαλαιύμενοι τρόποι εἰσὶ τέτταρες Μι1. 1052 a17. διαφέρει τῷ τρόπῳ ἡ πρότασις τῦ προβλήματος (eadem est natura ac notio, sed dicendi forma ac ratione differunt) τα4. 101 b29. cf γ1. 116 a36, Wz ad Αα1. 24 a16. τὸν ὑφηγημένον ἤδη τρόπον λέγοντες μγ1. 371 b4. cf Πα8. 1256 a2. γίγνεσθαι, συμβαίνειν, τετάχθαι, ἔχειν τῦτον τὸν τρόπον μγ4. 374 a31, 373 b29. α14. 353 a9. β6. 364 a6. γίγνεσθαι, ὑπάρχειν κατὰ τρόπον τινά Πδ15. 1299 a13. μα3. 340 a15. cf Πγ4. 1276 b36. τρόπον ἄλλον ϗ ὑ τὸν αὐτόν Ζγβ6. 742 b34. αἱ ὀλιγαρχίαι μεταβάλλυσι διὰ δύο τρόπυς τὺς φανερωτάτυς Πε6. 1305 a37. δι' ἄλλυ τρόπυ ρ37. 1442 b25. τρόπον τινά Πγ13. 1284 a37, opp κυρίως Γα4. 320 a3. ὅσα μὴ δοκεῖ ἔχειν (τὸ αἰσθητήριον), οἷον ἔνιοι τῶν ἰχθύων, ϗ ὗτοι τρόπον τινὰ γλίσχρον ἔχυσιν Ζμβ17. 660 b13. — οἱ λόγοι τῶν ἠθῶν ϗ τῶν τρόπων εἰσὶν εἰκόνες ρ36. 1441 b19. ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ἄλλων ζῴων ἴχνη τῶν περὶ τὴν ψυχὴν τρόπων Ζιθ1. 588 a20. τὸν τρόπον τῦ μάρτυρος διαβάλλειν ρ16. 1431 b33. τρόποι μελῶν πιθ38. 920 b32. κατασκευάσματα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τρόπον διακείμενα τὸν ἀρχαῖον θ100. 838 b13. — τρόποι saepe idem fere significant atque εἴδη. τρόποι ἀρχῆς, syn εἴδη ἀρχῆς Πγ6. 1278 b31, 16 (Bernays Dial p 53), cf δ15. 1300 a12. τρόποι τῶν αἰτίων, τῆς αἰτίας Μβ2. 996 b5. δ2. 1013 b29 (b17 τρόποι an τόποι praeferendum sit dubitatur coll Φβ3. 195 a15). Φβ6. 198 a2. Ζγδ3. 769 a8. ε1. 780 b13. δύο τρόποι τῶν πίστεων, τῶν γνωμῶν ρ8. 1428 a16. 12. 1430 b1. τρόποι ὀνομάτων τρεῖς, ἢ ἁπλῦς ἢ σύνθετος ἢ μεταφέρων ρ24. 1434 b33. τρόποι ἀμφότεροι ἀποδείξεως (δεικτικῶς, διὰ τῦ ἀδυνάτυ) Αβ14. 63 b19. ὁ τρόπος τῆς ἀποδείξεως ϗ τῆς ἀνάγκης ἕτερος ἐπί τε τῆς φυσικῆς ϗ τῶν θεωρητικῶν ἐπιστημῶν Ζμα1. 640 a1. ὁ τρόπος ὁ τῆς μεθόδυ Ζμα1. 642 b2. 5. 646 a2. τρόποι συλλογισμῦ (i q σχήματα, figurae) Αα28. 45 a4, 7. τρόποι (πτώσεις Wz) συλλογισμῦ i e modi figurarum Αα26. 43 a10. ὁ τρόπος τῆς ἀντιθέσεως ὁ αὐτός Κ10. 12 b3, 11. — κατὰ τρόπον i e apte, ut decet τζ2. 139 b31 Wz. 10. 148 b2. θ3. 158 b27. 4. 159 a24. Ζμα1. 639 a5. Ρα2. 1358 a9. ημβ3. 1199 a10, 12. (α18. 1190 a25?) οβ1345 b7. — ἡ νάρκη ναρκᾶν ποιῦσα ὧν ἂν κρατήσειν μέλλῃ ἰχθύων, τῷ τρόπῳ ὃν ἔχει ἐν τῷ στόματι λαμβάνυσα Ζι37. 620 b20, loc corr, cf Aub.

τροφαλίς. γίνεσθαι ἐξ ἀμφορέως αἰγείυ γάλακτος τροφαλίδας ὀβολιαίας μιᾶς δεύσας εἴκοσιν Ζιγ20. 522 a31, 15.

τροφή. Ar lib περὶ τροφῆς v Ἀριστοτέλης p 104 b16. ἡ τροφὴ πρὸς ἔμψυχόν ἐστι ψβ4. 416 b9 (sed latiore sensu dicitur τὸ ὑγρὸν τροφὴ τῷ πυρί sim μβ2. 355 a5, 4, 2. ζ5. 469 b25. ημβ11. 1210 a19, et universe τὸ ἐναντίον τροφὴ τῷ ἐναντίῳ Φθ7. 260 a31. Γα5. 322 a1. ψβ4. 416 a21). τὸ πεφθὲν ὑπὸ τῆς φύσεως καλεῖται τροφή πα42. 864 b9. ἡ τροφὴ ὕλη· ἀναγκαῖόν τι, ὕτε εἶναι ὕτε αὐξάνεσθαι ἐνδέχεται ἄνευ τροφῆς Ζμβ4. 651 a14. 10. 655 b32. α1. 642 a7, 8. cf Γβ8. 335 a15. πάσχει τι ἡ τροφὴ ὑπὸ

τῦ τρεφομένυ ἀλλ' ᾗ τῦτο ὑπὸ τῆς τροφῆς· πότερον ἡ τροφὴ τὸ τελευταῖον προσγινόμενον ἢ τὸ πρῶτον· ἔστιν ἕτερον τροφῇ ϗ αὐξητικῷ εἶναι, ᾗ μὲν γὰρ ποσόν τι τὸ ἔμψυχον, αὐξητικόν, ᾗ δὲ τόδε τι ϗ ὐσία τροφή· στερηθὲν τροφῆς ὐ δύναται εἶναι· ἡ τροφὴ τὸ σῶμα τὸ ἁπτόν ψβ4. 416 a35, b3, 12, 13, 23, 20. γ12. 434 b19. ὐ συμβάλλεται εἰς τροφὴν τὸ ὀσφραντόν αι5. 445 a28. τῆς τροφῆς τὸ μὲν θρεπτικὸν τὸ δ' αὐξητικόν Ζγβ6. 744 b33. — genetivus τροφῆς suspensus a nominibus: τροφῆς σκέψις ϗ θεωρία, ἡδονή, αἴσθησις Ζμβ7. 653 b14. 13. 657 b26. 17. 661 a8, 10. δ11. 690 b29. 5. 678 b12. ψβ3. 414 b7. ἄφεσις ϗ λῆψις αν11. 476 b10. ἐπιμέλεια, ἐπιθυμία Ζι1. 609 a2. Ζγα4. 717 a24. Ζμβ17. 661 a7. εἴσοδος Ζμβ17. 660 b31. δ10. 686 a12. διάδοσις Ζπ4. 705 a32. σπάσις ϗ κυρά Ζμδ12. 693 a17. ἐπίσπασις, ἐπιφορά πν2. 482 a15. 3. 482 b10. cf 4. 483 a14. κίνησις Ζμδ10. 688 b29. προσφορά υ3. 458 a22. πν1. 481 a7, cf 9. ὑποδοχή, προσαγωγή Ζμγ3. 664 b4. δ5. 682 a18. 10. 687 b26. εὐπορίαι (τροφῆς εὐπορεῖν), δαψίλεια, δύναμις, αὐτάρκεια Ζιθ12. 596 b21. 19. 602 a21. ζ18. 572 a2. Ζμγ14. 674 a28. Ζγδ8. 776 b8. πλῆθος Ζγδ3. 768 b30. χ6. 797 b29. πλῆθος ϗ ὑπερβολή, ὑπερβολή Ζμγ5. 668 b13. πα46. 865 a2. ε33. 884 a24. ι62. 898 a23. εὐβοσία ϗ ἀφθονία Ζιζ22. 575 b33. μικρότης, ὀλιγότης χ5. 797 a1. 6. 797 b25, 798 a29 (cf 33, b3), 799 a11. ἔνδεια χ6. 798 a1. πγ26. 875 a6. η9. 888 a1. ποίησις, κατεργασία, χρῆσις Ζμγ14. 675 b23, 5. δ6. 685 b37. ἐργασία αν11. 476 a21, 23. Ζια4. 489 a27. Ζμβ3. 650 a8. 9. 655 b9. γ1. 661 b1. 14. 675 a19. Ζγε8. 788 b23. cf β6. 743 b32. ζ3. 469 a4. αἱ ἁρμόττυσαι ἐργασίαι περὶ τὴν τροφὴν ϗ τῦ γινομένυ περιττώματος Ζμγ14. 675 b13. ἡ εἰς μικρὰ διαίρεσις Ζμβ3. 650 a12. ἀπόλαυσις Ζιθ8. 595 b25. Ζγβ6. 743 b32. πκη7. 950 a1. ἀπόθεσις ϗ ταμιεία Ζι38. 622 b26. ἀνοίδησις Ζμδ10. 689 a1. ἕλκυσις φτα1. 816 b13. πέψις, εὐπεψία, ἀπεψία Ζμγ7. 670 a21. δ3. 677 b31. μδ3. 381 b7, 9, 380 a28. ἀναθυμίασις υ3. 456 b19. αι5. 444 a12. Ζμγ10. 672 b17. φτα2. 816 b34. πρόσφυσις πβ3. 866 b21. ὑγρότης Ζμγ14. 674 b32, cf 34. syn ἡ ὑγρότης ἡ εἰς τὴν τροφήν Ζμδ5. 681 a30. — τὰ πρὸς (περὶ) τὴν τροφὴν μόρια Ζμδ5. 682 a9, 678 b4, 681 b13. ἡ γεῦσις περὶ (διὰ) τὴν τροφήν αι1. 436 b15, 16. ἡ διὰ τῆς τροφῆς βοήθεια ζ6. 470 a21. ἡ λαιμαργία ἡ περὶ τὴν τροφήν Ζμδ13. 696 b31. τὸ ἐκ τῆς τροφῆς βάρος υ3. 458 a25. ἡ ἀπὸ τῆς τροφῆς θερμότης εν3. 461 a14. ἡ ἐκ τῆς τροφῆς αὔξησις ϗ διαμονή πν1. 481 a27, cf 17. — genetivus suspensus a nomine τροφή vel capientem vel praebentem alimentum rem significat, veluti ἡ τροφὴ τῶν ἰχθύων, τῶν τέκνων Ζιθ2. 592 a28. ι7. 612 b27, τῦ νεύρυ, τῦ ὀστῦ πν6. 484 a31, 24. ἡ τῦ ὕδατος τροφή Ζγδ2. 767 a32 al. — τροφή coni c adiectivis, ποία τις ἡ τροφή Ζγδ2. 767 a29. τροφὴ ὀλίγη Ζιθ28. 606 a27. πδ31. 880 b5. ι12. 892 a9. 24. 893 b14. κβ3. 930 a31, cf 34. σπανία Ζιθ28. 606 a26. ι1. 608 b21. βραχεῖα χ6. 798 a12. ἀραιά Πη16. 1335 b13. ἐλάττων, ἐλαχίστη χ6. 798 b32, a7. χείρων, βελτίστη Ζγβ6. 744 b18, 12. πολλή Ζγβ7. 746 a7. ε8. 789 a19. υ3. 457 b18. χ6. 799 a13. πδ21. 879 a10. ι24. 893 b15. κβ3. 930 a34, 36. πλείων Ζμδ5. 682 a18. γ8. 671 a3. 14. 675 b16. Ζγδ8. 777 a2. πκ9. 923 b27. πλείστη Ζι41. 628 b12. Ζγα18. 725 a18. χ6. 798 b30. ἄφθονος Ζιζ19. 573 b22. ε31. 557 a32. θ28. 606 a26. διαρκής, περιττεύυσα Ζι40. 626 a2. 32. 619 a21. ὀγκοτέρα πλζ3. 966 a2. δαψιλής, ἱκανή Ζγδ6. 774 b30, 26. γ2. 752 b20. Ζμδ5. 682 a25. ἁπλῆ, ποικίλη Ζιθ21. 603 b28. Ζγε6. 786 b2. πα15. 861 a5, 7 (Oribas I 611). ὁρῶμεν ὅτι τὴν τροφὴν δεῖ εἶναι σύνθετον αι5. 445 a18. οἰκεία Ζι37. 621 b4. Ζγε8. 789 b2. Πη17. 1336 a8. φτα1. 816 b15. ᾠώδης, σωματώδης, γαλακτώδης, ἀκανθώδης Ζιζ10. 565 b9. Ζγγ2. 753 b26. Ζμδ11. 692 a14. γ14. 674 b2. ἡ ἔσωθεν, ἡ ἐντός Ζγδ10. 778 a10. πη9. 888 a3. ἡ θύραζε Ζγδ8. 776 a17. ἡ θύραθεν υ3. 456 b3. Ζγβ4. 740 b4. 6. 745 a4. Ζμβ16. 659 a18. cf δ4. 678 a6. syn ἀπὸ τῶν ἐκτός πν6. 484 b3. ἡ τροφὴ φανερῶς ἐπείσακτον Ζγα18. 724 b33. ἡ χρησίμη, ἡ ὐ χρήσιμος Ζγα18. 725 b2, a4, 726 a24, 27, 29, b1. ἄχρηστος Ζγα18. 725 a4. β4. 738 a36. ἀκατέργαστος Ζμβ3. 650 a15. γ14. 674 b25. ἄπεπτος υ3. 456 b35. ψβ4. 416 b5. Ζιβ17. 508 b29. πκ25. 925 b32. εὔπεπτος πι22. 893 a33, cf a1. πεπεμμένη ψβ4. 416 b5. Ζγβ6. 744 b12. δ8. 776 b34. πκ12. 924 a15. ἐκπεττομένη χ6. 798 a17, b15, 799 a11. ἐπίκτητος ϗ αὐξητική Ζγβ6. 745 a3. τροφώδης πι22. 893 a30. εὐλέαντος Ζμγ14. 674 b33. καθαρά, καθαρωτάτη Ζγα18. 725 a17. 20. 728 a30. β6. 744 b12. Πγ11. 1281 b37. κοινή πν2. 482 a10. νεαρά, κοπρώδης ϗ ἐξικμασμένη, νοσώδης, ἡδεῖα, γλυκεῖα Ζμγ14. 675 b29. πδ26. 879 b3. αι5. 444 a16. μβ2. 355 b7. σπερματική Ζγα18. 725 b3 Aub. πᾶσα τροφή υ3. 457 a5. μβ2. 356 b2. πν1. 481 a20. 2. 481 b30. Ζιθ6. 595 a19. Ζμβ3. 650 a32. μέλι, τροφὴ μελιττῶν, κήρινθος, (σανδαράκη) ἄλλη τροφή Ζγγ10. 759 a34. Ζιε22. 553 b26, 554 a5. ι40. 623 b18, 23, 626 a6. πν6. 484 b7. ἡ τροφὴ ἑτέρα Ζιδ8. 535 a1. ἡ ἐκεῖ τροφή Ζμδ10. 689 b23. — τροφὴ ὑγρά, ξηρά Ζιη1. 581 b3. αι5. 444 a16. αν11. 476 a30. Ζμγ8. 671 a3. Ζγα18. 726 a18. Ηγ13. 1118 b15. πι56. 897 b20. 59. 897 b35. λζ3. 966 a5. φτα1. 816 b16. (πότιμος μβ2. 355 b12, syn τρέφεται τῷ ποτίμῳ Ζιθ2. 590 a19. cf ποτὸς ϗ τροφή, τὰ σῖτα ϗ τὸ ποτόν, ἐδέσματα ϗ ποτά πκη5. 949 b31. 6. 949 b34. λδ9. 964 a25. λ1. 954 a2. διὰ τὴν τροφὴν ϗ διὰ τὸν ποτόν (v l τόκον Bk) Ζιθ13. 598 b4 sq.) — μβ2. 356 b3, 355 b7. 3. 358 a8. Ζμβ2. 647 b28. Ζγα13. 720 a8. 18. 725 b2. β4. 737 b34. — πη9. 881 a1. Ζγα18. 725 b1. 13. 719 b34, 720 a4. δ4. 773 a25. Ζμβ2. 647 b28. ἡ τροφὴ δ' ὑγρόν πν6. 484 a23. τὸ ὕδωρ γίνεται τροφή πα13. 860 b27. cf 15. 861 a9. ἡ τῦ ὕδατος τροφή, ἐν πᾶσίν ἐστι τροφὴ τῦτο (τὸ ὕδωρ) ϗ ἐν τοῖς ξηροῖς· τροφὴ τοῖς ζῴοις τὰ ἐκ τύτων (ὕδατος ϗ γῆς)· ἡ τροφὴ ϗ τὸ αἷμα μικτὸν ἐξ ἀμφοῖν Ζγδ2. 767 a32, 33. γ11. 762 b12. Ζμγ5. 668 a11. ποιεῖ τῆς γῆς τὰ ὑγρὰ ϗ δριμέα τοιαύτην τὴν ὁμιλίαν μᾶλλον Ζιη2. 583 a12. τὸ ἀεὶ προσιὸν ἐκ τῆς τροφῆς ὑγρόν αν20. 480 a3. τὰ γλυκέα ἅπαντά ἐστι τροφή sim πκβ3. 930 a34. μβ3. 357 a34. Ζγδ8. 776 a28. ἔλαιον μέλι γάλα ϗ τὰ τοιαῦτα τῆς τροφῆς πα42. 864 b1. cf 47. 865 a10. Πη17. 1336 a8. ἱκανὴ τροφὴ τῷ σώματι (τεττίγων, ἐφημέρων) ἡ ἐκ τῦ πνεύματος ὑπομένυσα ὑγρότης, syn τῇ δρόσῳ τρέφεται μόνον Ζμδ5. 682 a25. Ζιδ7. 532 b13. ἡ ἐσχάτη τροφή (Wz I 379), syn ὑστάτη, τελευταία, πρώτη. ἡ ἐσχάτη τροφή, τὸ αἷμα ϗ τὸ ἀνάλογον υ3. 456 a34. ζ4. 469 a32. πν1. 481 a12. Ζμδ4. 678 a7. β4. 651 a15. Ζγβ3. 737 a20. 4. 740 a21. δ1. 766 b14. cf α18. 726 a27, 29. 19. 726 b3. ψβ4. 416 b3. ἡ ὑστάτη Ζγα20. 728 a19. δ1. 766 a33. ἡ τελευταία ζ3. 469 a1. Ζμβ3. 650 a34. Ζγα19. 726 b10. ἡ πρώτη Ζγα18. 725 a14, b10. β4. 740 b4. 6. 744 b12 (sed diversa vi ἡ πρώτη εἰσιῦσα Ζιβ17. 508 b29). τὸ ἐκ τῆς τροφῆς γινόμενον τέλος Ζγα18. 725 b8. — ἡ αἱματική Ζμβ6. 652 a22. Ζγα19. 726 b10. β7. 745 b28, 746 a3, vel ἡ αἱμα-

τώδης Ζμδ3. 677 b26, ἡ φυσική Ζγβ6. 744 b30. — τροφή coni cum verbis, ἡ τροφὴ εἰσέρχεται ζ1. 468 a2. Ζγβ4. 740 b4. μβ2. 355 b7, syn ἡ εἰσιοῦσα, παρεισιοῦσα (v supra p 773 b59). πορεύεται εἰς, διά Ζμγ3. 664 a21. δ4. 678 a11. 10. 689 b23. Ζιη2. 583 a9. ἄνω φέρεται υ3. 457 a5. τρέπεται εἰς Ζγγ1. 750 a2. διηθεῖται χ6. 797 b22 (v διηθεῖν p 195 a56). ἡ τροφὴ ἀποκρίνεται καταναλίσκεται ἀναλίσκεται· ὁ λέων ἀναλίσκει, τὸ θερμὸν καταναλίσκει τὴν τροφήν Ζγδ6. 774 b20. γ1. 749 b30. α18. 725 a33. ε8. 789 b2. Ζμδ12. 694 a10, b19. 10. 688 b4. ζ5. 469 b30, cf 470 a2. μεριζομένη εἰς, μεταβάλλουσα Ζμβ6. 652 a22. Ζγβ3. 737 a20, 736 b27. συμπέττεται μδ2. 379 b23. ἐπιρρεῖ πκ26. 926 a10. cf χ6. 797 b29, 798 b32, 799 a13. πολλῆς ἐμπιπτούσης τροφῆς υ3. 457 b18. ὑπονοστεῖ ἄνωθεν εἰς τὰ κάτω πε9. 881 b12. ὑποχωρεῖ ἔξω Ζιζ2. 590 a30. ὑπολείπουσα, ὑπομένουσα χ6. 799 a2, 4, 18, b2, 798 a15. ζ5. 469 b25. Ζμδ5. 682 a25. διαδίδοται πκα13. 928 b10. λζ3. 966 a5 (v supra p 178 b21). ἡ διδομένη τροφή Ζμγ2. 664 a2. ἡ γινομένη Ζγδ8. 777 a24. β6. 7. 444 b18. Ζμδ10. 689 b31. — τὴν τροφὴν λαμβάνει τὰ ζῷα υ3. 456 a33. Ζιι6. 612 a22. Ζμδ7. 683 b22, 20. 13. 696 b27. Ζγβ7. 746 a7. δ8. 777 a2. πα5. 859 b4, τὸ θερμόν, πᾶν τὸ αὐξανόμενον ζ5. 469 b25. Ζμβ3. 650 a3, τὸ ᾠόν, τὰ φύματα, τὰ μόρια, ἡ θρίξ Ζγα21. 730 a17. δ4. 772 b30. χ6. 798 a12. πδ18. 878 b31. τὸ ἔμβρυον λαμβάνει τὴν τροφὴν διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ, διὰ τῶν φλεβῶν Ζγγ2. 752 a26. β7. 745 b28. 4. 740 a35. ἔνια λαμβάνει τὴν τροφὴν ἐκ τοῦ βάθους, ἐκ τοῦ ὑγροῦ, τὸ σῶμα λήψεται τὴν τροφὴν ἐκ τῆς κοιλίας, τὰ ᾠὰ ἐκ τοῦ ὠχροῦ Ζμδ12. 693 a19. 13. 697 a31. β3. 650 a19. Ζγγ1. 751 b6. ἀπὸ μικρῶν πολλὴν λαμβάνει τὸ σῶμα (sc τροφήν) πκβ3. 930 a34. λαμβάνειν τὴν τροφὴν ἐν τῷ ὑγρῷ, ἐν τῷ ξηρῷ Ζμδ13. 697 a20. Ζιθ2. 589 b26. cf Ζμδ5. 678 b6. ὅλως μὴ λαμβάνειν τροφήν πα5. 859 b3. τὸ σῶμα ἀπολαμβάνει πολλὴν τροφήν πκβ3. 930 a36. ἡ λαμβανομένη τροφή Ζμδ10. 688 b4. ἀπολαύειν τροφῆς Ζιε31. 557 a32. πα5. 859 b4. τὰ ζῷα χρῶνται τροφῇ ψβ4. 415 a26. Ζιη1. 581 b3. θ11. 596 b16, 19. ι41. 628 b12. 42. 629 a2. Ζμδ5. 678 b20. τὰ δ' ἰχθύσι χρῶνται τροφῇ· αἱ μέλιτται μέλιτι χρῶνται τροφῇ· τροφῇ χρῶνται οἱ Λάκωνες τοῖς ὄφεσι Ζια1. 488 a19, 18, 25. θ24. 832 a20, syn ζῶσιν ἀπό Ζια1. 488 a19. τροφὴν προσφέρειν, εἰσφέρειν, ἡ τροφὴ προσφερομένη, εἰσφερομένη, ἐπιφερομένη πα50. 865 a35. Ζιι41. 628 a23. Ζμγ3. 664 b31. 5. 668 b13. χ6. 797 b33. ἡ τροφὴ φέρεται εἰς πα42. 864 a31. μὴ ποιεῖν ἁπλῆν τὴν τροφήν· ἡ τροφὴ ποιεῖ πολεμίους ϗ τούτους Ζιθ21. 603 b28. ι1. 609 a22. ἔνια ποιεῖται τὴν τροφὴν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῶν ἐνύδρων τόπων, περὶ λίμνας, ἐν τῷ ὑγρῷ Ζιθ2. 589 a23, 17, 19. 5. 594 b29. α1. 487 a17, 19, 24. αν12. 476 b24, cf 477 a1. τροφὴν ποιεῖται τοὺς ὄφεις ὁ ἀετός Ζιι1. 609 a4. ἔνια πορίζεται τὴν τροφὴν ἐκ τοῦ ὑγροῦ, ῥᾳδίως Ζια1. 487 b1. Ζγγ1. 749 b25. προσδέχεσθαι τὰς τροφὰς ϗ τὰς χειροηθείας φ5. 809 a32. δέχονται τὴν τροφήν, opp ἀφίησιν, ἐκπέμπει αν6. 473 a13. 12. 477 a9. 11. 476 b2. Ζιδ6. 531 a23. Ζμβ10. 655 b31. γ14. 674 a14, syn καταδέχονται, ἐκδέχονται αν11. 476 a29, b7. πα50. 865 b2. παρεισδέχονται τὸ ὑγρὸν ἅμα τῇ τροφῇ Ζμγ1. 662 a10. ἡ σὰρξ ἐπιδέχεται τὴν τροφήν πλζ3. 966 a5. τὰ ζῷα προσάγεται, λαμβάνουσι ϗ προσάγονται, ἀναλαμβάνουσι ϗ προσάγονται τὴν τροφήν πι56. 897 b20 (cf 59. 897 b35). Ζιδ1. 524 a4, 523 b32. Ζμβ16. 658 b35. δ6. 683 a2, 5. cf 8. 684 a1. ἕλκειν τὴν τροφήν Ζγγ3. 754 b26. β3. 736 b11. φτα1. 816 b11. τὰ ζῷα, τὰ μόρια, τὸ πῦρ ἔχει τροφήν Ζια1. 487 a31. γ21. 522 b32. ε19. 573 b22. Ζγα19. 727 b14. γ11. 762 b32. δ6. 774 b26. πκβ3. 930 a31, cf 34. χ6. 798 b21, cf 30. μβ2. 355 a4. τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα τὴν ἐν τῷ θήλει ὕλην ϗ τροφὴν ποιάν τινα κατασκευάζει· οἱ τόποι παρασκευάζουσιν αὐτῷ (τῷ ἡλίῳ) τὴν τροφήν· ἡ τροφὴ παρασκευάζει ἐνεργεῖν Ζγα21. 730 a15. μβ2. 355 a2 Ideler. ψβ4. 416 b19. εἰσπτύει τοῖς νεοττοῖς διοιγνὺς τὸ στόμα προπαρασκευάζων πρὸς τὴν τροφήν Ζιι7. 613 a5. ἀποτίθεσθαι, προεκτίθεσθαι τὴν τροφήν Ζιι32. 619 a21. Ζμδ10. 688 a25. Ζγβ7. 746 a3. ἀνασπᾶν, ἐπισπᾶσθαι τὴν τροφήν Ζμβ17. 661 a19. Ζιδ7. 532 a8. χ6. 798 a20. ἄνθρωπος ἥκιστα ἐκπονεῖ τὴν τροφήν πδ6. 877 a19. οἱ φυκιοφάγοι τροφῆς εὐποροῦσιν· ὁ ἐχῖνος οὐ πληροῦται τῆς τροφῆς τὸ ἀγγεῖον Ζιθ19. 602 a21. Ζμδ5. 680 b33. προαισθάνεσθαι ἀπολείπειν ὑπάρχειν παρέχειν ἀκολουθεῖν διώκειν αι1. 436 b21. Ζιι40. 626 a2. 1. 608 b34. θ7. 595 b9. 2. 590 a17. δ8. 535 a1. κομίζειν τὴν τροφήν Ζιζ8. 564 a18. τὴν μὲν τροφώδη τῆς σαρκὸς ἐκλελοιπέναι πᾶσαν τροφήν πι22. 893 a30. ἃ ἐμβάλλουσιν εἰς τροφὴν αὐταῖς Ζιθ20. 603 a18. τῆς τροφῆς ἡ μὲν σβέννυσι τὸ γάλα, οἷον ἡ Μηδικὴ πόα Ζιγ21. 522 b25.

τροφή i q alitura, nutritio, Ernährung. διὰ τῆς πέψεως ἡ τροφὴ γίνεται τοῖς ζῴοις αν8. 474 a27. τροφή, dist αὔξησις Γα5. 322 a23, 25. αι4. 441 b28. ἐν τοῖς περὶ τὴν τροφήν (in ratione cibi capiendi)· ἀναλισκομένων τῶν περιττωμάτων τῶν ἐμποδιζόντων τὴν τροφήν Ζγα4. 717 a23. δ6. 775 b16. (τοῖς σπόγγοις) ἀπὸ τῆς προσφύσεως οὖσα ἡ τροφή Ζιε16. 548 b8. ὃ ϗ πρὸς τὴν τροφήν ἐστι χρήσιμον Ζιθ21. 603 b26. τῶν ζῴων ἔνια ϗ περὶ τὰς τροφὰς ἐκπονεῖται τῶν τέκνων Ζιθ1. 588 b32. ι7. 612 b27. μέρος τιμῆς τροφαὶ δημόσιαι Ρα5. 1361 a36. ρ3. 1424 a37. Πβ8. 1268 a9. περὶ τροφῆς πόλεως Ρα4. 1360 a12-17. interdum vel coniuncta est alriturae et alimenti significatio vel dubium utram potius intellegas.

τροφή i q alimentum, nutrimentum, Nahrungsmittel, Nahrungsstoff. 1. τῶν φυτῶν. τροφὴ τοῖς φυτοῖς ὕδωρ ϗ γῆ· τὸ μὲν ἀρχὴ τὸ δὲ τροφὴ γίνεται ἡ πρώτη τοῖς ἐκφυομένοις Ζγγ11. 762 b12, 20. cf Γβ8. 335 a10. ἀρχὴ τῆς τροφῆς τῶν φυτῶν, ἐν τῇ ἀρχῇ τροφὴ γίνεται τῆς ῥίζης φτα2. 817 a24, 39. τροφή, ἀναγκαῖόν τι Ζμα1. 642 a7. τὰ φυτὰ λαμβάνει τὴν τροφὴν ἐκ τῆς γῆς· ῥίζα ἐστὶν ᾗ τὴν τροφὴν λαμβάνει sim Ζγβ4. 740 a26, 739 b37. ζ1. 468 a9, 11. Ζπ4. 705 b6. Ζμβ3. 650 a20. 10. 655 b35. δ4. 678 a12, 14. αἱ ῥίζαι οὐκ ἄνω ἀλλὰ κάτω ἕνεκα τῆς τροφῆς Φβ8. 199 a29. ἕλκειν τροφήν φτα1. 816 b11, ἴσχειν, ἔχειν, πλήρη τροφῆς, ἔχουσι τροφὴν ἅπαντα ἐν αὐτοῖς πκ32. 926 b13. 26. 926 a3. 28. 926 a28. κα2. 927 a19. ἡ τροφὴ ὑπολείπουσα, εὐτελὴς ϗ μοχθηρά, ἐπιτηδεία χ5. 797 a15, cf 19, 30. φτα2. 817 b27, 15. ἡ περιουσία τῆς τροφῆς ἡ ποιοῦσα βλαστάνειν πκ26. 926 a5. 28. 926 a18. τὸ λοιπὸν τροφὴ γίγνεται τῷ βλαστῷ ϗ τῇ ῥίζῃ τῇ πρώτῃ· ἐν αὐτοῖς τοῖς ζῴοις ϗ τοῖς φυτοῖς ὕστερον ἐκ τῆς τροφῆς ποιεῖ τὴν αὔξησιν· αἱ τραγῶσαι ἄμπελοι διὰ τὴν τροφὴν ἐξυβρίζουσι Ζγα23. 731 a8. β4. 740 b31. α18. 725 b35. ἡ ἐν τῷ περικαρπίῳ τροφή· ἡ ἐν τοῖς περικαρπίοις τροφῆς πέψις πέπανσις λέγεται· ἡ πέπανσις κατὰ τὴν τροφὴν αὐτῶν μδ3. 380 a28, 12. φτβ8. 828 a22. δεῖ τὴν (τοῦ ᾠοῦ) τροφὴν σωματώδη οὖσαν ὑγρὰν εἶναι καθάπερ τοῖς φυτοῖς· τοῖς πολυγόνοις τρέπεται εἰς τὸ σπέρμα ἡ τροφή· ἐν τῇ περὶ τοὺς καρποὺς γενέσει ἔνεστι μὲν ἡ τροφή, δεῖται δ' ἐργασίας· τῶν δένδρων τὰ πολλὰ πολυκαρπήσαντα λίαν ἐξαυαίνεται

μετὰ τὴν φοράν, ὅταν μὴ ὑπολειφθῇ τῷ σώματι τροφή Ζγγ 2. 753 b26, cf 29. 1. 750 a21, 23, cf 25. α 20. 728 a28.

2. τῶν ζῴων. a. πόθεν λαμβάνει τὴν τροφήν; διαιρεῖσθαι τὰ ζῷα ταῖς τροφαῖς Ζιθ 2. 590 a15. ἡ τροφὴ πᾶσιν ἐξ ὑγροῦ ϗ ξηροῦ Ζμβ 3. 650 a3. αι 4. 441 b26. cf Πα 10. 1258 a23. λαμβάνει τὴν τροφὴν ἐν τῷ ὑγρῷ, ἐκ τοῦ ὑγροῦ Ζμδ 13. 697 a20, 31, syn πορίζεσθαι, ποιεῖσθαι, δέχεσθαι τὴν τροφὴν ἐκ τοῦ ὑγροῦ, ἐν τῷ ὑγρῷ sim Ζια 1. 487 b1, a17, 24. θ 2. 589 a17, 19. αν 12. 477 a9, 476 b24, 477 a1. ποιεῖσθαι τὴν τροφὴν περὶ λίμνας ϗ ποταμοὺς Ζιθ 5. 594 b29. αὐχὴν μακρὸς χρήσιμος πρὸς τὴν τροφὴν τὴν ἐκ τοῦ ὑγροῦ Ζμδ 12. 693 a9. β 16. 659 a3. τῶν ἐντόμων ὅσα ὑγρᾷ χρῆται τῇ τροφῇ Ζμδ 5. 678 b20. τὰ μὲν δέχεται τὸ ὕδωρ διὰ τὴν τροφήν Ζιθ 2. 589 b16, 19, 21. — ἔνια τὴν τροφὴν ἐκ τῆς γῆς ποιεῖται, syn λαμβάνει τὴν τροφὴν (ἐν τῷ ξηρῷ), πεζεύουσι περὶ τὴν τροφήν Ζιθ 2. 589 a23, 25, b26. πόδας τροφῆς χάριν ϗ ἀναστάσεως πν 8. 485 a18. τῶν ἐντόμων ἔνια ζῇ ϗ τὴν τροφὴν ἔχει ἐν τῇ γῇ Ζια 1. 487 a31. θησαυριστικά τινα τῆς τροφῆς ἐστίν· ἀπὸ τῶν ζῴων ἡ τροφὴ τοῖς ὠμοφάγοις Ζια 1. 488 a20. ι 1. 608 b27. ἡ τροφὴ διὰ μάχης τοῖς σαρκοφάγοις· τοῖς γαμψώνυξιν ἄνωθεν ἡ θεωρία τῆς τροφῆς· ἰχθύες λαίμαργοι πρὸς τὴν τροφήν Ζμβ 9. 655 a13. 13. 657 b26. γ 14. 675 a20. αἱ φιλίαι ϗ οἱ πόλεμοι διὰ τὰς τροφάς Ζι 1. 610 a34. ἡ τροφὴ ἐκ τοῦ ἀέρος πν 8. 485 a19. ἡ τροφὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὀσμῆς αι 5. 444 a17. — b. ἡ τροφὴ πῶς ἔχει ἐν τοῖς τῆς πέψεως ὀργάνοις (cf omnino ψβ 4. 416 a20-b31. αι 4. 441 b26-442 a12). τροφῆς δεῖται τῶν ζῴων ἕκαστον αν 11. 476 a16. Ζγβ 4. 740 a20. πι 67. 898 b22. προσδεῖσθαι τροφῆς πκβ 3. 930 a33. ὑγιεινὸν τὸ τῆς τροφῆς ὑποστέλλεσθαι· ἐναντίον τῇ τροφῇ φάρμακον πα 42. 864 b7. 46. 864 b36. ε 33. 884 a22. ἐν ταῖς οἰκονομίαις τῆς γινομένης τροφῆς ἡ μὲν βελτίστη τέτακται τοῖς ἐλευθέροις, ἡ δὲ χείρων ϗ τὸ περίττωμα ταύτης οἰκέταις, τὰ δὲ χείριστα ϗ τοῖς συντρεφομένοις δίδοασι ζῴοις Ζγβ 6. 744 b18. πάντων ἐστὶ τῶν ζῴων κοινὰ μόρια ᾧ δέχεται τὴν τροφὴν ϗ εἰς ὃ δέχεται· καθ' ὃ εἰσέρχεται μόριον ἡ τροφὴ ἄνω καλοῦμεν· καταδέχονται τὴν τροφήν Ζια 2. 488 b30. Ζμβ 10. 655 b31. ζ 1. 468 a2. αν 11. 476 b2, 7, a29. τὰ ζῷα λαμβάνει τὴν τροφὴν τοῖς στόμασι, ἐπὶ τοῦ στόματος ἡ τροφὴ πάντων κοινόν Ζπ 4. 705 a8. Ζμδ 7. 683 b22, 20. γ 1. 662 a21. ἡ εἰσιοῦσα τροφὴ (παρεισιοῦσα) ποιεῖ κατάψυξιν ζ 6. 470 a23, 26. Ζμγ 3. 664 b28, a33. δ 5. 681 b25. Ζγγ 11. 762 b7, 14. υ 3. 456 b3. αν 11. 476 a30 (sed aliter Ζμδ 4. 678 a17. Ζγδ 8. 777 a25). ἡ εἰσφερομένη Ζμγ 5. 668 b13. ἐὰν προσφερομένης τῆς τροφῆς ἀναπνεύσῃ τις, βῆχας ϗ πνιγμοὺς ποιεῖ Ζμγ 3. 664 b31. διαιρεῖν ϗ λεαίνειν τὴν τροφήν· ἡ τροφὴ δεῖται διαιρέσεως Ζμγ 14. 674 b21. 3. 664 b33. β 3. 650 a10. δ 5. 678 b35. αν 11. 476 b12. ὀδοῦσι κατεργάζεται τὴν τροφήν Ζιβ 2. 501 b31. cf Ζμγ 1. 661 b16. Ζγε 8. 788 b5. τῆς τροφῆς χάριν τῆς ἐν τοῖς χυμοῖς ἐστὶν ἡ αἴσθησις Ζμβ 17. 661 a3. ἡ ἀρτηρία τῷ διακεῖσθαι ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐνοχλεῖται· διὰ τοῦ οἰσοφάγου ἡ τροφὴ πορεύεται εἰς τὴν κοιλίαν Ζμγ 3. 664 b21, a21, cf 23. (οἱ ὄρνιθες) ἐν τῷ προλόβῳ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκατέργαστον τροφήν Ζμγ 14. 674 b25. ἐν τῷ κάτω (σκωλήκων) ἡ τροφὴ τοῖς ἄνω Ζγγ 11. 763 a11. πᾶσι τοῖς ζῴοις τόπος δεκτικὸς τῆς τροφῆς, ᾗ δέχεται τὴν τροφὴν αι 5. 445 a24. ζ 2. 468 a14. cf υ 3. 456 b3. τὸ τῆς τροφῆς δεκτικὸν μέρος Ζμβ 3. 650 a32. γ 14. 674 b19. 10. 672 b23. δ 7. 683 b24. Ζια 2. 489 a4. (τὸ δεχόμενον μόριον τὴν τροφήν, τὸ δεξόμενον τὴν τροφήν, τῆς τροφῆς δεκτικώτερα Ζμδ 5. 681 b34. αν 8. 474 b1. ζ 2. 468 b8. πλζ 3. 966 a12. τὸ τῆς τροφῆς ἐργαστικὸν ϗ δεκτικόν Πδ 4. 1290 b27.) ἐν τῇ ἄνω κοιλίᾳ κατὰ τὴν πρώτην εἴσοδον τῆς τροφῆς νεαρὰν ἀναγκαῖον εἶναι τὴν τροφήν, κάτω δὲ προϊοῦσαν κοπρώδη ϗ ἐξικμασμένην Ζμγ 14. 675 b29. ἐν τοῖς τῶν ζῴων σώμασι τῆς τροφῆς εἰσελθούσης γλυκείας ἡ τῆς ὑγρᾶς τροφῆς ὑπόστασις ϗ τὸ περίττωμα πικρὸν ὂν ϗ ἁλμυρόν μβ 2. 355 b7. ἡ τῆς τροφῆς ἐν τῷ σώματι πέψις· πέττει τὴν τροφὴν ἡ κοιλία· ὁ περὶ τὸ ὑπόζωμα τόπος. ἡ τροφὴ πέττεται, συμπέττεται μδ 3. 381 b7. 2. 379 b23. ζ 4. 469 b12, a32. Ζμγ 14. 675 a13, 674 b28. Ζγα 8. 718 b21. cf γ 11. 763 a16. Ζιδ 11. 538 a10. ἡ τῆς κοιλίας δύναμις ἐργασίαν τινὰ λειτουργεῖ περὶ τὴν τροφήν ζ 3. 469 a4, cf 7. τὴν τροφὴν μεταβάλλειν ϗ πέττεσθαι ψβ 4. 416 a33. θερμαινομένης τῆς τροφῆς Ζμδ 10. 689 a2 (cf infra d). ἡ ἐξικμασμένη τροφὴ εἰς κοιλίαν πδ 26. 879 b3. τὸ εἰς τὴν κοιλίαν ἐλθὸν ἀνάγκη τροφὴν γίνεσθαι Ζγγ 5. 756 b10. cf 6. 756 b29. τὸ ἄνω τὸ κύριον τοῦ ζῴου, τὸ κάτω τῆς τροφῆς ϗ τοῦ περιττώματος Ζγδ 8. 776 b6. εἰς τὰ κάτω ὑπονοστεῖ ἄνωθεν ϗ ἡ τροφὴ ϗ τὰ περιττώματα, ἡ ἐκ τοῦ πυροῦ τροφὴ μάλιστα τοῖς σώμασιν ἁρμόττει πε 9. 881 b12. κα 2. 927 a17. ἡ τροφὴ ὑπολείπουσα, καταξηραίνεται ταχέως χ 6. 798 a15, b15, 799 a2, 4, 18, b2. πγ 26. 875 a14. τὰ ἔντερα ϗ δέξασθαι τὴν εἰσελθοῦσαν τροφὴν ϗ τὴν ἐξικμασμένην ἀναγκαῖον ἐκπέμψαι Ζμγ 14. 674 a14, cf 17. τὸ τελευταῖον ἐκ πλείστης τροφῆς ὀλίγιστον Ζγα 18. 725 a18. — c. τροφῆς περιττώματα μβ 2. 356 b2. αι 5. 445 a19. πν 1. 481 a20. Ζια 2. 488 b34. Ζμβ 7. 653 b13, 11. cf Rose lib ord 176. εἰ αἱ τροφαὶ αἰτίαι τῆς μεταβολῆς, εὐλόγως αἱ ποικίλαι τροφαὶ παντοδαπωτέρας ποιοῦσι τὰς κινήσεις ϗ τὰ περιττώματα τῆς τροφῆς Ζγε 6. 786 b2. ὁ αὐτὸς λόγος (τόπος ci Furlan) τῆς τροφῆς ϗ τοῦ περιττώματος πν 2. 481 b28. τὸ περίττωμα τῆς ἀχρήστου τροφῆς· ἡ περίττωσις τῆς ὑγρᾶς ἢ τῆς ξηρᾶς τροφῆς Ζγβ 4. 738 a36, 737 b34. ἡ τῆς ὑγρᾶς τροφῆς περίττωσις Ζγα 13. 720 a8. cf μβ 2. 356 b3. 3. 358 a8. ἡ τῆς τροφῆς (ξηρᾶς, ὑγρᾶς) ὑπόστασις, τὸ τῆς τροφῆς ὑπόλειμμα μβ 3. 357 b8. Ζμβ 2. 647 b28. Ζγα 18. 724 b27. ὁ τῆς ξηρᾶς τροφῆς πόρος, ὁ τῆς ποτίμου τροφῆς τόπος, ἡ ἔξοδος τῆς τροφῆς Ζγα 13. 719 b34, 720 a4. δ 4. 773 a25. μβ 2. 355 b12. Ζιβ 17. 507 a32. itaque ἡ τροφὴ saepius i q περίττωμα cf Ζιζ 2. 590 a30 et ΑΖι I 203. syn τοιοῦτον Ζγγ 9. 758 b33 (τροφήν ci Aub minus recte). — d. τροφή, θερμόν. καθάπερ ϗ τἆλλα δεῖται τροφῆς, κἀκεῖνο (τὸ θερμόν)· ϗ γὰρ τοῖς ἄλλοις ἐκεῖνο τῆς τροφῆς αἴτιόν ἐστιν αν 21. 480 a17. τὸ θερμὸν ϗ δεῖται τροφῆς ϗ πέττει τὴν τροφὴν ταχέως Ζμδ 5. 682 a23, 681 a4. καταναλίσκει τὴν τροφὴν τὸ θερμόν· ἐργάζεται ϗ πέττει τῷ φυσικῷ θερμῷ τὴν τροφὴν πάντα. μάλιστα τὸ κυριώτατον (ἡ καρδία) ζ 5. 469 b30 (cf 470 a2), 12. συγκαέσθαι τὴν τροφὴν ὑπὸ τοῦ θερμοῦ χ 6. 798 b17. ἐκ τῆς περὶ τὴν τροφὴν ἀναθυμιάσεως γίνεται τὸ πάθος τοῦτο (ὁ ὕπνος) υ 3. 456 b19. — τὸ θερμὸν κατέχει σύνολκον τὴν τροφὴν ϗ οὐ προΐεται ἄνω. τὸ ἐκτὸς θερμὸν ἐξατμίζει τὴν εὔπεπτον τροφήν πκ 8. 923 b14. ι 22. 893 a33, cf b1. ἡ τοῦ θερμοῦ τροφὴ ἀναιρουμένη ἢ λεπτυνομένη· τροφὴ μὲν γὰρ ὑγρὸν τῷ θερμῷ πγ 5. 871 b11. 26. 875 a14. — e. οἱ τρόποι διαφέρουσι διὰ τοὺς τόπους ἐν οἷς λαμβάνουσι τὴν τροφήν· ἅπαν λήψεται τὸ σῶμα τὴν τροφὴν ἐκ τῆς κοιλίας ϗ τῆς τῶν ἐντέρων φύσεως Ζμδ 5. 678 b6. β 3. 650 a19. τὸ σῶμα ἀπολαμβάνει πολλὴν τροφήν· τροφὴ τῷ σώματι πκβ 3. 930 a36. η 9. 888 a7. εἰς τὸ σῶμα μέγα ὂν ἀναλίσκεται τὰ

πλεῖστον τῆς τροφῆς, ὥστ' ὀλίγον γίνεται τὸ περίττωμα· τῶν ἄλλων μορίων γίνεται ἕκαστον ἐκ τῆς τροφῆς, τὰ μὲν τιμιώτατα ἐκ τῆς πεπεμμένης ϗ καθαρωτάτης ϗ πρώτης τροφῆς, τὰ δ' ἀναγκαῖα μέρη ἐκ τῆς χείρονος Ζγα18. 725 a33. β6. 744 b12. cf Ζμβ2. 647 b25. διαδοθείσης τῆς τροφῆς ἐν τοῖς ἄλλοις μέρεσιν πκα13. 928 b10. ἡ εἰσιοῦσα τροφή Ζμδ4. 678 a17 (cf p 774 a3). μόρια ὅσα κατ' ἀρχὰς ἔχει τροφήν, ὅσα βραχεῖαν τὴν τροφὴν λαμβάνει, τόπος ὁ δυνάμενος ὁμοίως ἐπισπᾶσθαι τὴν τροφήν χ6. 798 a12, b21, cf 30, a20. ὁ πέττει τὴν τροφὴν ὁ τόπος (ἡ κεφαλή) πδ18. 878 b31. (ἐπίπλοον) τόπος πλήρης ἐστὶ τροφῆς Ζμδ3. 677 b24 (τροφῆς τὰ πλήρη πι47. 896 a28. cf Ζμγ7. 670 b7). — ἡ τροφὴ πᾶσιν αἷμα Ζμβ6. 652 a6. πι60. 898 a7. cf πν1. 481 a12, 13. 6. 484 b7 et supra p 773 b52. τὸ αἷμα τροφῆς ἕνεκεν ὑπάρχει τοῖς ἐναίμοις Ζμβ3. 650 b2, cf 12. εἰ τὸ αἷμα τροφή ἐστιν Ζγβ4. 740 b3, 4 Aub. ἡ τροφὴ ἐξ ἧς ἤδη γίνεται τὰ μόρια τοῖς ζῴοις, ἡ τοῦ αἵματος φύσις ἐστίν αν8. 474 b3 (τὰ ἄνω πλήρη τῆς τροφῆς τοῖς παιδίοις υ3. 457 a18, cf a5, 458 a22. εν3. 461 a12, 462 b4). ἡ πρόσφυσις τῆς τροφῆς πρὸς αἷμα πβ3. 866 b21. cf α42. 864 b9. — εἰς τὰς φλέβας ἐκ τῆς κοιλίας οἷον διὰ ῥιζῶν πορεύσεται ἡ τροφή Ζμδ4. 678 a11, cf b17. φλέβες ὑπερπληρούμεναι ἐκ τῆς τροφῆς· διὰ τῶν φλεβῶν ϗ τῶν πόρων διαπιδύουσα ἡ τροφή Ζγβ4. 738 a12, cf 36. 6. 743 a9. τῆς θύραθεν τροφῆς εἰσιούσης εἰς τοὺς δεκτικοὺς τόπους γίνεται ἡ ἀναθυμίασις εἰς τὰς φλέβας υ3. 456 b3. ἡ τροφὴ φέρεται εἰς τὰς φλέβας πα42. 864 a31. — ἡ τοῦ νεύρου τροφή πν6. 484 a31. — ἐκ τῆς ἐπικτήτου τροφῆς ϗ τῆς αὐξητικῆς ὄνυχες τρίχες κτλ Ζγβ6. 745 a3. ἀναλίσκεσθαι τὴν τροφὴν εἰς τὰ ὅπλα ϗ τὴν βοήθειαν Ζμδ12. 694 a10. λαμβάνουσαι τροφὴν αἱ τρίχες πδ18. 878 b31. cf χ6. 797 b29, 33. διὰ τοῦ δέρματος ἡ τροφὴ εἰς τὴν ἐκτὸς περιοχὴν διηθεῖται χ6. 797 b22, cf 798 b32. ἡ διδομένη τροφὴ εἰς τοὺς ὀδόντας τούτους εἰς τὴν τῶν κεράτων αὔξησιν ἀναλίσκεται Ζμγ2. 664 a2. — τίς ἡ τοῦ ὀστοῦ τροφή, (ἀπὸ τοῦ ὀστοῦ ἡ τροφή) πν6. 484 a24, 21. τῶν ζῴων αὐξανομένων ἐκ τῆς φυσικῆς τροφῆς λαμβάνει τὴν αὔξησιν (τὰ ὀστᾶ) Ζγβ6. 744 b30. ἐμπεριλαμβανομένης τῆς τροφῆς ἐξ ἧς γίνεται τὰ ὀστᾶ· ἡ αἱματικὴ τροφὴ ἡ εἰς ὀστᾶ ϗ ἄκανθαν μεριζομένη Ζμβ6. 652 a5, 22. ἐκ τῆς τροφῆς τῆς εἰς τὰ ὀστᾶ διαδιδομένης γίνονται οἱ ὀδόντες· εἰς τὴν αὔξησιν (αὐτῶν) ἀναλίσκεται ἡ τροφὴ τὴν οἰκείαν Ζγβ6. 745 b7. (cf Ζμγ2. 664 a2). ε8. 789 b2. ἐνίοις ἤδη γεγένηνται οἱ ἔσχατοι παντελῶς (ὀδόντες) διὰ τὸ πολλὴν εἶναι τροφὴν ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ τοῦ ὀστοῦ Ζγε8. 789 a19. — σάρκας ἐκ τῆς τροφῆς προσιέναι ταῖς σαρξίν (Anaxag) Ζγα18. 723 a11. ταῖς εὐσάρκοις πορεύεται εἰς τὴν τροφὴν τοῦ σώματος τὸ πολὺ τῆς ἐκκρίσεως Ζιη2. 583 a9. ὀγκοτέρα τῆς τροφῆς (τῇ τροφῇ ci Bsm) γίνεται ἡ σὰρξ διὰ τὴν θερμασίαν· ἡ σὰρξ ἐπιδέχεται τὴν τροφὴν μᾶλλον διὰ τὴν ἀραίωσιν· ἡ εἰς τὴν σάρκα διαδιδομένη τροφὴ ὑγρά ἐστι· τὴν μὲν τροφώδη τῆς σαρκὸς ἐκλελοιπέναι πᾶσαν τροφήν πλζ3. 966 a2, 5. ι22. 893 a30. ἡ εἰς τὰ σκέλη γιγνομένη (καταναλισκομένη) τροφή· ἡ ἐκεῖ τροφὴ πορευομένη εἰς ταῦτα (ἰσχία) ἀναλίσκεται Ζμδ12. 694 b19. 10. 689 b31. 23. — ἡ τροφὴ κάτω ὀλίγη πδ31. 880 b5. — ἡ γονὴ περίττωμά ἐστι τροφῆς ϗ τῆς ἐσχάτης Ζγα19. 726 b3. — τὸ σπέρμα περίττωμα μεταβαλλούσης τῆς τροφῆς ἐστίν, (syn μεριζομένης τῆς ἐσχάτης τροφῆς), χρησίμου τροφῆς ϗ τῆς ἐσχάτης, τῆς αἱματικῆς ἂν εἴη περίττωμα τροφῆς τὸ σπέρμα τῆς εἰς τὰ μέρη διαδιδομένης τελευταίας Ζγβ3. 736 b27, 737 a20. α18. 726 a27, cf 29, b10. τοῖς πολυγόνοις τρέπεται εἰς τὸ σπέρμα ἡ τροφή Ζγγ1. 750 a21. cf δ6. 774 b20. — ἡ εἰς τὸ ἔμβρυον τροφή Ζγδ6. 775 b24. ἡ διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ τροφή Ζγδ8. 777 a23, cf 25. β7. 745 b28. γ2. 752 a26, syn ἡ εἰσιοῦσα, ἡ παρὰ τοῦ θήλεος, ἄλλοθεν λαμβάνειν τὴν τροφήν Ζγδ8. 777 a25. β6. 745 a4. 4. 740 a25. cf 7. 746 a3, 7. δ8. 777 a2. πρώτως ἐγένετο ἡ τροφὴ τῷ τρέφοντι συνεχής φτα1. 816 b20. διὰ τῶν φλεβῶν λαμβάνει τὸ κύημα τὴν τροφήν· τὴν τροφὴν ῥᾷον ἕλκειν ἐκ τῆς ὑστέρας πόροις τισίν Ζγβ4. 740 a35. γ3. 754 b26. ὅταν ἀπολυθῶσιν ἐκ τῆς ἐν αὐτοῖς τροφῆς· τὰ χωριζόμενα τῶν κυημάτων ἕλκει τὴν τροφήν Ζγβ4. 740 b11. 3. 736 b11. τῆς τροφῆς τῆς σπερματικῆς (τοῖς σπερματικοῖς v l et Aub) ὑστέραι ϗ αἰδοῖα ϗ μαστοί Ζγα18. 725 b3. τὸ τοῦ ἄρρενος σπέρμα τὴν ἐν τῷ θήλει ὕλην ϗ τροφὴν ποιάν τινα κατασκευάζει· ἐν τῇ ὕλῃ τῶν ζῴων τὸ περίττωμα τῆς συστάσεως τροφή ἐστιν Ζγα21. 730 a15. β4. 740 b8. τροφὴ ᾠώδης τοῦ τῶν γαλεωδῶν ἐμβρύου Ζιζ10. 565 b9. — λαμβάνει τροφὴν τὸ ᾠὸν ἕως ἂν αὐξάνηται· ἐν τῷ ᾠῷ ἡ ἱκανὴ τροφὴ πρὸς τὴν αὔξησιν· ἐν τῷ ᾠῷ ἡ τροφὴ ἐγγίνεται ἐν τοῖς ζῳοτόκοις γαλακτώδης ὑπάρχουσα Ζγα21. 730 a17. γ2. 752 b20. Ζμδ11. 692 a14. ὅσα δίχροά ἐστι τῶν ᾠῶν τὴν τροφὴν λαμβάνει ἐκ τοῦ ὠχροῦ Ζγγ1. 751 b6, cf 23. 2. 752 b27, 753 b3, 11, 24, 754 a8, 12, 14. α23. 731 a7. β1. 732 a31. φτα2. 817 a33. ἡ ὄρνις συνεκτίκτει τὴν τροφὴν ἐν τῷ ᾠῷ Ζγγ2. 752 b21. cf δ6. 774 b30. ἡ τροφὴ ὁμοία γίνεται τοῖς ἰχθυδίοις ἐν τῇ κοιλίᾳ ὥσπερ τοῖς τῶν ὀρνίθων νεοττοῖς, syn μικρόν τι τοῦ ᾠοῦ λείπεται Ζιζ10. 565 a10. 3. 562 a15. εἰς τὴν τέκνωσιν (gallinaceis) καταναλίσκεται ἡ τροφή· ἡ εἰς τὰ κῶλα τροφὴ τρέπεται τοῖς τοιούτοις εἰς περίττωμα σπερματικόν Ζγγ1. 749 b30, 750 a2. δεῖ τὴν τροφὴν σωματώδη (τοῦ ᾠοῦ) οὖσαν ὑγρὰν εἶναι καθάπερ τοῖς φυτοῖς Ζγγ2. 753 b26, cf 29. — τοῖς ζῳοτοκουμένοις ἐν ἄλλῳ μορίῳ γίνεται ἡ τροφή, τὸ γάλα, ἐν τοῖς μαστοῖς· ἡ φύσις ἀποτίθεται ἐνταῦθα τοῖς γεννωμένοις τροφήν, ὅπου γὰρ κίνησις γίνεται τῆς τροφῆς, ἐντεῦθεν ϗ λαβεῖν ἐστὶν αὐτοῖς δυνατόν Ζμδ10. 688 a25, b29. τῆς τροφῆς χάριν τὸ γάλα τῆς θύραζε ἐποίησεν ἡ φύσις τοῖς ζῴοις· τὸ γάλα γίνεται χρήσιμον πρὸς τὴν γινομένην τροφήν Ζγδ8. 776 a17, 777 a24. cf ε8. 788 b23. φύσει ἀπὸ τῆς μητρὸς ἡ τροφή οα2. 1343 b1. Πα10. 1258 a35. — ϗ τὰ φύματα λαμβάνει τροφήν Ζγδ4. 772 b30, cf 28. — τὰ περὶ τὴν κοιλίαν πιότατα· πότερον ὅτι ἐγγύς ἐστι τῆς τροφῆς πε5. 881 a1. cf 14. 882 a21. — οὐδὲ τροφῆς χάριν γίνεται ἡ ἀναπνοή αν6. 473 a3, 12. cf 11. 476 a29. ἐν τῇ κινήσει τῇ τοῦ πνεύματος ἐκθερμαίνεται ἡ τροφή· (πνεύμων) εἰ μὴ δεῖταί τινος κινήσεως ϗ οἷον τροφῆς· (τοῦ πνεύματος ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ) ἡ κίνησις ἡ τὴν τροφὴν ἐπάγουσα ϗ κατεργαζομένη πν2. 481 b15. 3. 482 b1. 4. 482 b15, 20. ἡ αὔξησις ϗ ἡ τροφὴ τοῦ πνεύματος· τοῖς μὴ ἀναπνευστικοῖς τίς ἡ τροφὴ τοῦ συμφύτου· τοῖς ἐνύδροις τίς ἡ τροφὴ ϗ αὔξησις τοῦ συμφύτου πν2. 482 a27, 8, 22, 24, 25. Ἀριστογένης τροφὴν οἴεται ϗ τὸ πνεῦμα πεττόμενον πν2. 481 a29.

τροφή, i q educatio Ηκ10. 1179 b34, 1180 a1, syn ἀγωγή 1179 b31, ἐπιμέλεια 1180 a1. τροφὴ ϗ ἐπιτηδεύματα Ηκ10. 1180 a26. τὰ περὶ τὴν τροφὴν τῶν παίδων (Laced) Πδ9. 1294 b21, 27. β8. 1268 b2.

τροφίας. οἱ τροφίαι ἵπποι Ζιθ24. 604 a29.

τρόφιμος. γάλα τροφιμώτατον τὸ πλεῖστον ἔχον τυρόν Ζιγ21. 523 a11. ἡ ἐκ τοῦ πυροῦ τροφὴ μᾶλλον τρόφιμος ἢ ἡ ἐκ τῶν κριθῶν· αἱ τετριμμέναι μᾶζαι τροφιμώτεραι πκα2.

927 a18, 22. τὸ πότιμον (ὑγρὸν) γλυκὺ ϗ τρόφιμον Ζγγ11. 761 b1. cf αι4. 442 a27. λίαν τρόφιμον εἶναι τὸ γλυκὺ αι4. 442 a11. ȣ̓ παντὸς ξηρȣ̃ ἀλλὰ τȣ̃ τροφίμȣ οἱ χυμοὶ πάθος εἰσίν αι4. 441 b24. ἡ τρόφιμος ϗ μὴ νοσώδης (ἀναθυμίασις) καταφέρεται συνισταμένη υ3. 458 a4. τρόφιμόν τι φυτόν φτβ4. 826 a10.

τροφός. Ὀδυσσεὺς πῶς ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῆς τροφȣ̃ πο16. 1454 b27.

τροφώδης. ὅτι ἂν ἐπιστάξῃ τις αὐτοῖς (τοῖς μαράνσει νοσȣ̃σι) τῶν τροφωδῶν ὑγρῶν πγ5. 871 b19. συμβαίνει σκληρὰς ἀνιέναι τὰς τρίχας, διὰ τὸ τὴν τροφώδη τῆς σαρκὸς ἐκλελοιπέναι πᾶσαν τροφήν πι22. 893 a29.

τροχάζειν γυμνόν, ἐν ἱματίῳ, ἐν τῷ πνεύματι πβ30. 869 a25 (syn τρέχειν a33). 24. 868 b18. κδ12. 937 a23. coni περιπατεῖν ημα17. 1189 a10. ὅταν ἀναβῇ τις, τροχάζει (ὁ ἵππος), ἕως ἂν μέλλῃ τις κατασχεῖν Ζιθ24. 604 b12.

τροχαῖος. ὁ τροχαῖος κορδακικώτερος Ργ8. 1408 b36, cf τετράμετρον. στάσιμον, μέλος χορȣ̃ τὸ ἄνευ ἀναπαίστȣ ϗ τροχαίȣ πο12. 1452 b24.

τροχαλία (i q τροχιλέα) μχ18. 853 a36, b2. cf τροχιλέα.

τροχερὸς ῥυθμὸς τὰ τετράμετρα Ργ8. 1409 a1.

τροχίζεσθαι, in rota cruciari Ηη14. 1153 b19. — currere, in orbem moveri πκγ39. 935 b29 (v l τροχάζεσθαι).

τροχιλέα. περὶ τὸ κέντρον (ὁ κύκλος κυλίεται) ὥσπερ αἱ τροχιλέαι, τȣ̃ κέντρȣ μένοντος sim μχ8. 851 b19. 9. 852 a15. τροχιλέα (v l τροχιλαία) μχ18. 853 a32, 39, b7,

τροχίλος (v l τροχῖλος, τροχεῖλος, τρόχηλος, τράχηλον. cf S II 44. Lob Par 115). 1. λόχμας ϗ τρώγλας οἰκεῖ, δυσάλωτος ϗ δραπέτης ϗ τὸ ἦθος ἀσθενής, εὐβίοτος ϗ τεχνικός, καλεῖται πρέσβυς ϗ βασιλεύς, ἀετῷ πολέμιος Ζι11. 615 a17, 18, 20. 1. 609 b12. (trochilus Plin Thom Gazae Scalig. roitelet C II 731. Sylvia troglodytes et regulus K 971, 7. Cr. Troglodytes europaeus St. Su 114, 52. AZι I 109, 107. cf Lnd 75. Schiller Thier und Kräut Buch des Mecklenb Volks II 17.) — 2. περὶ τὰς λίμνας ϗ τȣ̀ς ποταμȣ̀ς βιοτεύει, crocodilos repurgat Ζιθ3. 593 b11, cf 1. ι6. 612 a21 Aub. θ7. 831 a11 Beckm. ηεη2. 1236 b9. cf Herod II 68. Antig Caryst ed Beckm 68. (Charadrius aegyptiacus Cr. K 958, 3. Pluvianus aegyptius (Charadrius melanocephalus) Su 148, 128. H II 425. AZι I 110, 108. Leunis Synops der Zool 269. Oken Naturgesch VI 693. cf Oken Isis 1832 II 959.)

τροχίσκος. ȣ̔̀ς ἀνατιθέασιν ἐν τοῖς ἱεροῖς ποιήσαντες τροχίσκȣς χαλκȣ̃ς τε ϗ σιδηρȣ̃ς μχ848 a25. ποιεῖν ἐξ αὐτȣ̃ (τȣ̃ μέλιτος) τȣ̀ς ἐνοικȣ̃ντας ἄνευ κηρȣ̃ τροχίσκȣς θ19. 831 b27.

τροχός. ὥσπερ ὁ τροχὸς ὁ τῆς ἁμάξης κυλίεται· ὥσπερ ὁ κεραμεικὸς τροχὸς κυλίνδεται μχ8. 851 b18, 20. τὸ ἁμάξιον κύκλῳ κινεῖται τῷ ἀνίσȣς ἔχειν τȣ̀ς τροχȣ́ς Ζκ7. 701 b5.

τρόχος. fabulosa quaedam narrat Herodorus Ζγγ6. 757 a3 sq. animal dubium cf AZγ 28. S I 519. Hehn 449, 75.

τρύγγας, ὁ, v l (πύγαργος Bk) Ζιθ3. 593 b5. cf S I 596. II 87, 462. Su 161, 161.

τρυγᾶν. αἱ ῥᾶγες τετρυγημέναι τῶν βοτρύων γλυκύτεραί εἰσι τῶν ἀτρυγήτων πκ23. 925 b15.

τρυγίας οἶνος f 555. 1570 a1.

τρυγώδης. ἡ ὀρίγανος τὸ ὑδατῶδες ϗ τὸ τρυγῶδες (τȣ̃ οἴνȣ) ἀναδέχεται πκ35. 926 b35.

τρυγών. 1. avis (v l τριγόνων θ3. 830 b13). γένος τι τῶν περιστεροειδῶν, εἶδός τι τῶν περιστερῶν Ζιε13. 544 b7, cf 1. f 271. 1527 a14. refertur inter τὰ περιστεροειδῆ, τὰ καρποφαγȣ̃ντα ϗ ποοφαγȣ̃ντα, τὰ ὀλιγοτοκȣ̃ντα Ζιζ4. 562 b4. θ3. 593 a16. Ζγδ6. 774 b30. ἐλάχιστον τῶν τοιȣ́των Ζιε13. 544 b7. cf f 271. 1527 a18. Ζιθ3. 593 a9. ι22. 617 a32 (cf M 341). τὸ χρῶμα τεφρόν f 271. 1527 a19. νεοττεύȣσιν ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις ἀεί, διτοκȣ̃σι, τίκτει δύο ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ δὲ πλεῖστα τρία, ἐν τῷ ἔαρι, ȣ̓ πλεονάκις ἢ δίς, ἔνιοί φασιν ὀχεύεσθαι ϗ γεννᾶν ϗ τρίμηνα ὄντα Ζιι7. 613 a25. ζ1. 558 b23. 4. 562 b4 Aub, 6, 9, 28. ἐπῳάζȣσιν ἀμφότεροι ϗ ὁ ἄρρην ϗ ἡ θήλεια· διαγνῶναι δ' ȣ̓ ῥᾴδιον τὴν θήλειαν ϗ τὸν ἄρρενα, ἀλλ' ἢ τοῖς ἐντός· ἔχει τὸν ἄρρενα ἡ θήλεια τὸν αὐτὸν ϗ ἄλλον ȣ̓ προσίεται Ζιι7. 613 a14. ἡ πολυπλήθεια αὐτῶν, ἔγκυα γίνεται ιδ' ἡμέρας ϗ ἐπῳάζει ἄλλας τοσαύτας, πτερȣ̃νται ἐν ιδ' ἡμέραις Ζιε4. 562 b29, 30, 31. ἐν ταῖς τῶν τρυγόνων νεοττιαῖς ἐντίκτȣσιν οἱ κόκκυγες θ3. 830 b13. ἴδιον τὸ μὴ ἀνακύπτειν πινȣ́σας, ἐὰν μὴ ἱκανὸν πίωσιν· ἴδιον τὸ ἀποψοφεῖν. ποιȣ̃νται ϗ περὶ τὴν ἕδραν κίνησιν ἰσχυρὰν ἅμα τῇ φωνῇ Ζιι7. 613 a13. 49 B. 633 b7 (S II 251. haec fort Psophila crepitans vel Rallus crex Cr). τόπος τῆς νομῆς, βίος, ζῶσι ϗ η' ἔτη, πτερορρυεῖ, σφόδρα πίειρα, παχεῖα, πότε Ζιι1. 609 a19. 7. 613 a22. θ16. 600 a23. φίλος κόττυφος· πολέμιοι πυραλλίς, χλωρεύς Ζι1. 610 a13, 609 a18, 25. ἀγελάζονται πότε, τȣ̃ θέρȣς φαίνεται, τȣ̃ χειμῶνος ἀφανίζεται, φωλεῖ Ζιθ12. 597 b7 Aub, 4, 6. 3. 593 a17. 16. 600 a22, 20. ι7. 613 b2. f 271. 1527 a19. (turtur Thom Gazae Scalig. tourterelle C II 814. Columba turtur *L.* St. Cr. G 48. K 651, 4. Su 137, 105. AZι I 105, 88*d.* cf M 300. Rose Ar Ps 288. Lnd 120. E 51, 25. hodie τρυγώνιον vel τριγόνι.)

2. piscis. refertur inter τȣ̀ς πελαγίȣς Ζιθ13. 598 a12, τῶν σελαχῶν τὰ πλατέα ϗ κερκοφόρα f 277. 1527 b40. Ζμδ13. 695 b9, 28. Ζια5. 489 b31. ε5. 540 b8. ζ10. 565 b28. 11. 566 b1. cf θ13. 598 a12. ἀκανθῶδες ϗ μακρὸν τὸ ȣ̓ραῖόν ἐστιν Ζμδ13. 695 b10. ȣ̓κ ἔχει πτερύγια, αὐτοῖς νεῖ τοῖς πλατέσι, coitus, ζῳοτοκȣ̃σιν ᾠοτοκήσαντες, ȣ̓ δέχεται (τὸ ἔμβρυον) διὰ τὴν τραχύτητα τῆς κέρκȣ, κατακρύπτει αὐτὴν πῶς· ἁλίσκονται ἔχοντες κεστρέας πολλάκις ὄντες αὐτοὶ βραδύτατοι, τὸν τάχιστον τῶν ἰχθύων Ζια5. 489 b31, 32 Aub. ε5. 540 b8. ζ11. 566 b1. 10. 565 b28 Aub. ι37. 620 b24 Aub, 25. (turtur Thom, pastinaca Plin Gazae Scalig. pastenaque C II 613. Ar syn pisc 140. Trygon pastinaca *Adans* K 418. St. Cr. F 320, 108. KaZμ 175, 1. KaZι 24, 10. AZι I 148, 100.)

3. animal ignotum, refertur inter τῶν πεζῶν τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα, ejus coitus descr Ζιε3. 540 a31 Aub. τριγόνες Ald pr, φρῦνοι ci Gesn de quadrup 62. (turtur Thom pastinaca Gazae, Scalig. cf C II 815. S I 267 et Naturgesch d Schildkröten 161. M 312. K 633, 7.)

τρύξ. οἱ οἶνοι ἧττον μαλακοί, ἐὰν ἐν τῇ τρυγὶ πλείω χρόνον ἐάσῃ τις πκ35. 926 b37.

τρυπᾶν. ὑελὸς τετρυπημένη Αγ31. 88 a14. ποιεῖν βόμβον διὰ τῶν καλάμων τῶν τετρυπημένων αν9. 475 a17. τετρύπηται τὸ ὄστρακον Ζιδ4. 529 b17. 5. 530 b28. τὸ ȣ̃ς συμφύεται ὅταν τρυπηθῇ πλβ7. 961 a1. ψῆφοι τετρυπημέναι, opp πλήρεις, ἀτρύπητοι f 424. 1548 b8, 16. 425. 1548 b22. 426. 1548 b38.

τρύπανον, dist τρύπησις ηεη10. 1242 a17. πέλεκυς ἢ τρύπανον, ὄργανα τέκτονος Ζμα1. 641 a9.

τρυπήματα τὰ ἐν τῇ κλίνῃ μχ25. 856 b12, 22, 33. τὰ τῆς κλεψύδρας πιε8. 914 b19.

τρύπησις, exemplum ἐνεργείας ηεη10. 1242 a18.

τρυφᾶν Πδ15. 1300 a7. opp πεπονηκέναι, γεγυμνάσθαι Πε9. 1310 a23. opp ἐπιπόνως, γλίσχρως ζῆν Πβ6. 1265 a34.

7. 1266 ᵇ26. ὁ τρυφῶν def, syn μαλακός Ηη8. 1150 ᵇ2. οἱ τρυφῶντες ἢ οἱ ἐν ἐξουσίᾳ μᾶλλον ὄντες Ρβ6. 1384 ᵃ1.

τρυφερός, def ηεβ3. 1221 ᵃ29. coni σαλάκων Ρβ16. 1391 ᵃ3. — ἡ κόπρος τὰς ἀμυγδάλας ποιεῖ μείζους ϗ τρυφεράς f 255. 1525 ᵇ6. τὸ ὅλον (τῆς τευθίδος) σωμάτιον τρυφερὸν ϗ ὑπομηκέστερον f 318. 1532 ᵃ9. — τρυφερῶς ϗ ἀκολάστως ζῆν Πβ9. 1269 ᵇ23.

τρυφερότης, opp κακοπάθεια, καρτερία ηεβ3. 1221 ᵃ9.

τρυφή, def, syn ἀκρασία, μαλακία Ηη8. 1150 ᵇ3. 1. 1145 ᵃ35. opp γλισχρότης Πη5. 1326 ᵇ38. τρυφὴ ἀκολουθεῖ τῇ ἀκολασίᾳ αρ6. 1251 ᵃ22. μεγαλοψυχίας τὸ μὴ θαυμάζειν τρυφήν αρ5. 1250 ᵇ36. εἰς τρυφὴν ἢ τὸ καλῶς ζῆν, opp ἐξ ἀνάγκης Πδ4. 1291 ᵃ4. διὰ τρυφὴν οὐδ' ἐν τοῖς διδασκαλείοις ἄρχεσθαι σύνηθες αὐτοῖς Πδ11. 1295 ᵇ17. οἱ ταχὺ διὰ τρυφὴν ἡβῶντες Φε6. 230 ᵇ2.

τρύχος. δι' ἱματίων (θιελθὼν ὁ κεραυνὸς) οὐ κατέκαυσεν, ἀλλ' οἷον τρύχος ἐποίησεν μγ1. 371 ᵃ28.

τρωγάλιον. τὰ τραγήματα λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια f 100. 1494 ᵃ36, 28.

τρώγλη. (ἔνια τῶν ζῴων) οἰκοῦσι τρώγλας, ποιοῦνται τρώγλας μικράς sim Ζι11. 615 ᵃ17. ε20. 552 ᵇ28, 31. 23. 554 ᵇ25. θ72. 835 ᵇ8. (Ζιε31. 557 ᵃ26 τρίγλας codd Bk, τρώγλας ci Ald C Aub.)

τρωγλοδυτεῖν. τρωγλοδυτεῖ τὰ μὲν τοῖς τόκοις, τὰ δὲ ϗ τῷ βίῳ παντί Ζπ17. 713 ᵇ20. οὐδὲν ὁμοίως τρωγλοδυτεῖ τῶν ζῳοτόκων Ζμγ6. 669 ᵇ7.

τρωγλοδύτης. τρωγλοδύται ἀλώπηξ, ὄφις, καρκίνος Ζι1. 610 ᵃ12. Ζμδ8. 684 ᵃ5. cf Ζπ17. 713 ᵇ28. οἱ Πυγμαῖοι τρωγλοδύται εἰσὶ τὸν βίον Ζιθ12. 597 ᵃ9 Aub.

τρωγλοδυτικός. τὰ τρωγλοδυτικὰ τῶν τετραπόδων ϗ ᾠοτόκων, descr et enum, ἡ βλαισότης Ζπ15. 713 ᵃ16. 16. 713 ᵇ18, 10 (v l τρωγλόδυτα). dist τὰ ὑπέργεια Ζια1. 488 ᵃ23. cf M 101.

τρωγλόδυτος. τίνα ζῷά ἐστι τρωγλόδυτα Ζμδ11. 691 ᵃ26.

τρώξεις ὀνύχων, coni τίλσεις τριχῶν Ηη6. 1148 ᵇ28.

Τρώς. Τρῶες Ρβ22. 1396 ᵇ17. θ106. 840 ᵃ14. f 146. 1503 ᵃ8. 154. 1504 ᵃ9, 13. ἐνὶ Τρώεσσ' (Hom Θ 148) Ηγ11. 1116 ᵃ25. — Τρῳάδες αἱ ληφθεῖσαι θ109. 840 ᵇ8. τί ἐτολμήθη ταῖς Τρῳάσι περὶ τὴν Ἰταλίαν f 567. 1571 ᵃ39. Τρῳάδες, argumentum tragoediae πο23. 1459 ᵇ7. Vhl Poet III 283, 285. — Τρωικὸν πεδίον πο25. 1461 ᵃ18. ἐπὶ τῆς Τρωικῆς Ἴδης f 13. 1476 ᵃ14. τὰ Τρωικὰ πρότερα τῶν Μηδικῶν Μδ11. 1018 ᵇ16. ἐπὶ τῶν Τρωικῶν μα14. 352 ᵃ10.

τρῶσις. αἱ περιωδυνίαι ϗ τρώσεις πο11. 1452 ᵇ13.

Τύανα θ152. 845 ᵇ33.

τυγχάνειν. κατὰ ταύτας (int τὰς πράξεις) ϗ τυγχάνουσι ϗ ἀποτυγχάνουσι πάντες πο6. 1450 ᵃ3. Vhl Poet I 21. c gen, τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ, τοῦ δέοντος πιθ9. 918 ᵃ25. 5. 918 ᵃ5. 40. 921 ᵃ34. Ηα1. 1094 ᵃ24. ἐὰν τοῦ μέσου τύχωσι, τοῦ δικαίου τευξόμενοι Ηε7. 1132 ᵃ23. τυγχάνειν τοῦ μέσου, τοῦ εὖ Ηβ9. 1109 ᵇ13, 26. τυχεῖν τῆς ἀρίστης πολιτείας Πδ1. 1288 ᵇ25. τυγχάνειν τιμῆς Πβ8. 1268 ᵃ8. οἱ μεγίστης τιμῆς ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τετυχηκότες ρ1. 1421 ᵃ10. τὰ φρονήσεως τυγχάνοντα ζῷα αι1. 437 ᵃ1. οὐδ' ὀνόματος τετυχήκασιν, οὐ τέτευχεν ὀνόματος Ηβ7. 1107 ᵇ7. γ3. 1119 ᵃ10. τὰ ζῷα τούτων τῶν μορίων τέτευχε, πλειόνων τετύχηκε μερῶν Ζμβ2. 647 ᵇ15. δ6. 683 ᵃ18. τετυχηκέναι φαύλης κράσεως, ταύτης τῆς φήμης Ζμγ12. 673 ᵇ30. Ζγγ6. 756 ᵇ24. εἰ τοῦτο τυχεῖν δεῖ ζητήσεως Πγ4. 1276 ᵇ18. τυγχάνειν συγγνώμης ρ5. 1427 ᵃ30. μικρᾶς τυχὸν κινήσεως μα3. 341 ᵇ20. τυγχάνειν ταύτης τῆς προσηγορίας ηεα1. 1214 ᵃ16. 4. 1215 ᵇ11. 5. 1216 ᵃ23. — τυγχάνειν c part. τυγχάνομεν εἰρηκότες, τετύχηκε εἴδη πλείω ὄντα al Πε1. 1301 ᵃ38. 2. 1302 ᵃ19. ζ1. 1316 ᵇ36 et saepissime; non addito part verbi εἶναι: τί ποτε τυγχάνει τὸ δηλούμενον τζ14. 151 ᵇ11. οἱ εἰρημένοι τρόποι πολλοὶ τυγχάνουσιν Οβ13. 294 ᵃ11. δύο μέρη τετύχηκεν Πζ3. 1318 ᵃ31. εἴ τις ἄλλη τετύχηκεν ἀριστοκρατικὴ ϗ συνεστῶσα καλῶς Πδ2. 1289 ᵇ16. οἱ ἐπ' ἐξουσίας τυγχάνοντες ηεα4. 1215 ᵃ36. τί πράττοντες χεῖρον οἱ πολῖται τυγχάνουσι ρ3. 1423 ᵇ26. ὡς τυχόντα (i e πῶς διακείμενα) φ6. 813 ᵇ29. — ὁποῖοί τινες ἔτυχον Πγ15. 1286 ᵇ25. ὅ τι ἔτυχεν Φβ4. 196 ᵃ31. ὅ τι ἂν τύχωσι τοιοῦτον ὑπολαμβάνουσιν Μδ1. 1013 ᵃ6. τῆς ἑτέρας προτάσεως. πλὴν οὐχ ὁποτέρας ἔτυχεν Αα9. 30 ᵃ17. β2. 53 ᵇ28. ὁπότερ' ἔτυχε, τὸ ὁπότερ' ἔτυχεν, ὁπότερον ἔτυχεν, ὁποτέρως ἔτυχεν, opp ἐξ ἀνάγκης, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. syn ἀπὸ τύχης, ἐπ' ἔλαττον, κατὰ συμβεβηκός ε9. 18 ᵇ6, 7, 8, 15 sqq. τβ6. 112 ᵇ1-20. Με2. 1027 ᵃ17. 3. 1027 ᵇ13. κ8. 1065 ᵃ12. Κ10. 12 ᵇ40, 13 ᵃ3, 11. ὅπως ἔτυχε, τὸ ὅπως ἔτυχε Μκ8. 1064 ᵇ36 (opp ἐξ ἀνάγκης), 1065 ᵃ9. Φβ8. 199 ᵇ14. πκθ13. 952 ᵃ5. ὅπως ἂν τύχῃ Φβ4. 196 ᵃ22. οὐδὲν ὡς ἔτυχε γίγνεται τῶν κατὰ φύσιν Ογ2. 301 ᵃ11. ὡς ἔτυχε Ζμα1. 641 ᵇ20 (syn ἄλλοτ' ἄλλως). Οβ5. 287 ᵇ25 (coni syn ἀπὸ ταὐτομάτου). ηεη2. 1236 ᵇ25 (syn ὡς ὁμώνυμοι). ημβ8. 1207 ᵃ1 (syn ἀτάκτως). ὡς ἂν τύχῃ ημβ8. 1207 ᵃ9. ὅπῃ δὴ ἔτυχεν ἀφικνουμένας μτ2. 464 ᵃ12. δεῖ μήθ' ὁπόθεν ἔτυχεν ἄρχεσθαι μήθ' ὅπου ἔτυχε τελευτᾶν πο7. 1450 ᵇ32. — εἰ οὕτως ἔτυχε Κ7. 8 ᵇ12 Wz. Ηγ6. 1113 ᵃ19, 22. 7. 1114 ᵃ15. ι1. 1164 ᵃ4. εἰ ἔτυχεν τι4. 166 ᵃ19. Φδ9. 217 ᵃ25. η5. 250 ᵃ15, ᵇ6. Ζμβ2. 649 ᵃ20. Ηη14. 1153 ᵇ13. πο25. 1460 ᵇ36 Vhl. ἐὰν τύχῃ ψα1. 403 ᵇ13. ὅταν τύχῃ Ηη10. 1151 ᵇ10. cf Bz Zts f öst Gym 1866, 746. — ὁ τυχών. ὃ μὴ κἂν ὁ τυχὼν εἴπειεν Γα2. 315 ᵇ2. μα13 349 ᵃ16. ὁ τυχών, οἱ τυχόντες Πβ3. 1261 ᵇ34. 8. 1269 ᵃ6. 9. 1270 ᵇ29. 10. 1272 ᵃ30. ε8. 1308 ᵃ34 (opp πολιτικὸς ἀνήρ), 1309 ᵃ9 (opp γνώριμοι). Ζγδ3. 767 ᵇ2. φτα1. 816 ᵃ17. μετ' ὀθνείων ϗ τῶν τυχόντων Ηι9. 1169 ᵇ21. τοῖς ἐν ἀξιώματι ϗ τοῖς τυχοῦσιν Ηδ12. 1126 ᵇ36. τὸ τυχὸν ἀνδράποδον κ6. 398 ᵃ10. ὑστερίζειν τῶν τυχόντων ρ1. 1420 ᵃ18. οἱ τυγχάνοντες, opp οἱ δόξαντες εἶναι σοφοί ξ1. 975 ᵃ10. τὸ τυχόν Οδ3. 310 ᵃ26, 31. Φα5. 188 ᵃ33 (syn ὁτιοῦν). Ζγδ3. 768 ᵃ2. Ηζ13. 1144 ᵃ33. τὸ τυχὸν ϗ μικρὸν μόριον Ζμα1. 644 ᵇ34. τὸ τυχὸν πρῶτον Φα5. 188 ᵇ3. δεικνύναι τὸ καθόλου ἐπὶ τοῦ τυχόντος ϗ πρώτου Αγ4. 73 ᵇ33. ἡ εἰς τὰ τυχόντα διαίρεσις μδ9. 386 ᵃ13. παντὶ ϗ τῷ τυχόντι ἐφίστασθαι ἔργῳ κ6. 398 ᵃ7. ὁ τυχὼν οἶνος μδ9. 387 ᵇ12. αἱ τυχοῦσαι ὧραι, ὁ τυχὼν χρόνος μβ7. 365 ᵃ35. Πε3. 1303 ᵃ26. ἡ τυχοῦσα ἡλικία Πγ11. 1282 ᵃ31. τὸ τυχὸν πλῆθος Πε3. 1303 ᵃ26. η4. 1326 ᵃ18. τὸ τυχὸν σῶμα, σπέρμα, ψυχρόν Ζμα1. 641 ᵇ28. β5. 651 ᵇ12. — τυχόν, i e εἰ ἔτυχε ηεη2. 1238 ᵃ20. φτα3. 818 ᵇ3. 6. 821 ᵃ20. 7. 821 ᵃ30. — τυχόντως Ζγδ4. 770 ᵇ15. opp καλῶς Ηι8. 1169 ᵃ24. opp δικαίως Ηδ8. 1124 ᵇ6. opp ἕνεκά τινος Ζμα5. 645 ᵃ23.

Τυδείδης (Hom Θ 149) Ηγ11. 1116 ᵃ26. Τυδεῖδαι θ106. 840 ᵃ7.

Τυδεὺς Θεοδέκτου πο16. 1455 ᵃ9 (Nauck fr tr p 624).

τύλη, ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν f 52. 1484 ᵃ42.

τυλοῦν. τετυλωμένης τῆς μήτρας ἔμπροσθεν τῶν καθάρσεων f 259. 1525 ᵇ29.

τυμβωρυχεῖ ἡ ὕαινα Ζιθ5. 594 ᵇ4.

τύμμα. μίτυς φάρμακόν ἐστι τυμμάτων ϰ̀ τῶν τοιύτων ἐμπυημάτων Zι40. 624 a16.

τυμπανοειδής. τοῖς μὲν δοκεῖ (ἡ γῆ) εἶναι σφαιροειδής, τοῖς δὲ πλατεῖα ϰ̀ τὸ σχῆμα τυμπανοειδής Oβ13. 293 b34.

τύμπανον. τυμπάνων ϰ̀ κυμβάλων ἦχος θ 101. 838 b34. ὔσης (τῆς γῆς) οἷον τυμπάνυ μβ5. 362 a35.

Τυνδάρεος (Τυνδαρέυ ci pro Πινδάρυ) histrio πο26. 1461 b35.

Τυνδαρίδαι Pβ23. 1397 b21. — Τυνδαρὶς Κλυταιμνήστρη f 596. 1575 a33.

τύπανος. ἡ κορώνη (ἀποκτείνει) τὸν καλύμενον τύπανον Zι1. 609 a27. (tympanius Thom. ideoque K 945, 1: Trommeltaube. tympanus Gazae. Tapynus, 'eam puto esse aviculam quae ab Italis misellus vocatur' Scalig. animal ignotum C II 819. S II 480. Su 162, 164. AZι I 110, 109.)

τύπος. ἡ κίνησις ἐνσημαίνεται οἷον τύπον τινὰ τῦ αἰσθήματος μν1. 450 a31. διὰ σκληρότητα τῦ δεχομένυ τὸ πάθος ὐκ ἐγγίνεται ὁ τύπος μν1. 450 b5. ὕλας ἐχόντων τῶν γεννησάντων ἤδη τινὲς ἔσχον τῶν ἐκγόνων τὸν τύπον τῆς ὕλης Zγα17. 721 b32. — ὁ τύπος ὅλος τῦ σώματος φ2. 806 a32. τῦ προσώπυ τὸν τύπον ὅμοιον ἔχειν θ30. 832 b15. — καθάπερ ἐν τύπῳ τὰ σχήματα (τῶν σπλάγχνων) πλασθῆναι διὰ τὸν τόπον Zμδ1. 676 b9. τὰ μὲν τῶν ζῴων πολλὰς μήτρας ϰ̀ τύπυς ἔχει πι14. 892 b2. — τύπῳ εἰπεῖν sim, quasi delineare aliquid, antequam accuratius describatur (Trdlbg Elem p 50). τύπῳ ταύτῃ διωρίσθω ϰ̀ ὑπογεγράφθω ψβ1. 413 a9. παχυλῶς ϰ̀ τύπῳ Hα1. 1094 b20. καθόλυ λεχθὲν ϰ̀ τύπῳ Hα11. 1101 a27. τύπῳ μὲν εἴπωμεν πρῶτον, ὕστερον δὲ περὶ ἕκαστον γένος ἐπιστήσαντες ἐρῦμεν Zμα1. 487 a12. τύπῳ ϰ̀ ἐπὶ κεφαλαίῳ λέγομεν (opp ἀκριβέστερον) Hβ7. 1107 b14. τύπῳ ϰ̀ ὐκ ἀκριβῶς λέγεσθαι Hβ2. 1104 a1. τύπῳ περιλαβεῖν (opp ἀκριβὴς λόγος) τα1. 101 a18, 21 Wz. Hγ12. 1117 b21. τύπῳ εἴρηται (opp διασαφητέον) ψβ4. 416 b30. τύπῳ ἱκανὸν εἰπεῖν νῦν (opp ἐπιστήσασι μᾶλλον λεκτέον) Πη16. 1335 b5. cf praeterea τύπῳ γε περιλαβεῖν, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν, τύπῳ τινὶ ληπτέον, ὡς τύπῳ λαβεῖν Hα1. 1094 a25. γ12. 1117 b21. τα14. 105 b19. 7. 103 a7. Πγ4. 1276 b19. ὡς ἐν τύπῳ ὑποκείσθω, εἴρηται Hε1. 1129 a11. Πζ8. 1323 a10. εἴρηται νῦν ὡς ἐν τύπῳ, γεύματος χάριν, δι' ἀκριβείας δ' ὕστερον ἐρῦμεν Zια6. 491 a8. τύπῳ εἴρηται, εἰρήσθω Mζ3. 1029 a7. Hγ8. 1114 b27. 5. 1113 a13. ὡς τύπῳ εἰπεῖν K10. 11 b20. τύπῳ, ὅσον τύπῳ διελθεῖν Hκ6. 1176 a31. τα1. 101 a23. τύπῳ διοριστέον, διαιρετέον Πε2. 1302 a19. τα6. 103 a1. ὡς ἐν τύπῳ διελέσθαι οβ1345 b12. ὡς τύπῳ φράζοντος πιζ3. 916 a35. — plur, τὺς τύπυς μόνον εἰπόντες (opp ἡ περὶ ἕκαστον ἀκριβολογία) Πθ7. 1341 b31. ἱκανῶς εἴρηται τοῖς τύποις Hκ10. 1179 a34. Eucken II 26.

τυπῦν. τυπῦνται οἱ κλάδοι ϰ̀ φύεται τὰ φύλλα φτβ8. 828 a30.

τύπτειν. τὸ τύπτον ἅμα ϰ̀ αὐτὸ τύπτεται μβ8. 368 a18. οἱ ἀγύμναστοι τύπτυσι καλὰς πληγάς MA4. 985 a15. τυπτήσει ἄνθρωπον τι5. 168 a6. τὴν θάλατταν ῥάβδῳ τις τύπτει μβ9. 370 a13. κόραξ ἐπιπετόμενος τύπτει τὸν ταῦρον Zι1. 609 b6. αἱ μέλιτται τύπτυσι μάλιστα τὺς μεμυρισμένυς θ21. 832 a5. σείεσθαι τὴν γῆν τυπτομένην κάτωθεν ἄνω μβ7. 365 a32. ἐξάπτεσθαι τυπτομένων καθάπερ ἐκ λίθων πῦρ Zμβ9. 655 a15. — τύπτειν sine obiecto, πνεῦμα ἄνωθεν τύπτον ἐξαίφνης κ4. 395 a6. τὸ πνεῦμα τύπτει μάλιστα διὰ τὸ τάχος μβ8. 365 b33. οἱ βασιλεῖς μελιττῶν ὐ τύπτυσιν· αἱ τύπτυσαι μέλιτται ἀπόλλυνται sim Zιε21. 553 b6. ι40. 626 a17. Zμδ6. 683 a17. οἱ μεθύοντες ἂν τυπτήσωσι (ἄν τι πταίσωσι ci Mur) πλείω ζημίαν ἀποτίνυσιν Πβ12. 1274 b20.

τυπώδης. ὡς εἰς τυπώδη μάθησιν κ6. 397 b12.

τυραννεῖν τινῶν Πε6. 1305 a41, χρόνον τινὰ Πε12. 1315 b24. Πεισίστρατος δὶς ἔφυγε τυραννῶν Πε12. 1315 b31. — τυραννῦσιν ὐχ ἵνα μὴ ῥιγῶσιν Πβ7. 1267 a14. Ἰάσων ἔφη πεινῆν ὅτε μὴ τυραννοῖ Πγ4. 1277 a24.

τυραννεύειν. ἐτυράννευσεν (v l ἐτυράννησεν) Πε12. 1315 b32.

τυραννικός. δεσποτικὸς ϰ̀ τυραννικὸς τρόπος τῆς πολιτείας Πη2. 1324 b2. σκοπὸς τυραννικὸς τίς Πε10. 1311 a4. 11. 1315 a41. τυραννικὸν ὐκ ἔστι κατὰ φύσιν, dist δεσποστόν, βασιλευτόν, πολιτικόν Πγ17. 1287 b39. ἀρχαὶ τυραννικαί, dist βασιλικαί Πδ10. 1295 a16. μοναρχίαι τυραννικαὶ ϰ̀ δεσποτικαί Πγ14. 1285 b2. ὀλιγαρχία δυναστευτικὴ ϰ̀ μοναρχία τυραννική Πδ14. 1298 a33. βασιλεῖαι τυραννικαί Πγ14. 1285 a23. βασιλεία φθείρεται τῷ τυραννικώτερον διοικεῖν Πε10 1313 a2. ἡ δυναστικωτάτη ϰ̀ τυραννικωτάτη τῶν ὀλιγαρχιῶν Πζ6. 1320 b32. τυραννικὴ δύναμις Πγ14. 1285 a19. τυραννικὴ φυλακή, opp βασιλική Πγ14. 1285 a25. τὰ τυραννικὰ κατασκευάσματα δημοτικά Πζ4. 1319 b27. — οἱ Συρακύσιοι μετὰ τὰ τυραννικά Πε3. 1303 a38.

τυραννὶς μοναρχία ἀνυπεύθυνος, δεσποτική, ἀόριστος Πδ10. 1295 a19. γ7. 1279 b6. 8. 1279 b16. Pα8. 1366 a2, 6. ἡ τυραννὶς ἀκύσιος Πδ10. 1295 a22. τυραννίς def, dist βασιλεία Πε10. 1310 b2-1311 a22. γ7. 1279 b6. Hθ12. 1160 b7. eius εἴδη Πδ10. ἡ τυραννὶς παρέκβασις βασιλείας Πγ7. 1279 b5. δ2. 1289 a28. Hθ12. 1160 b1. ηεη9. 1241 b31. μοναρχίαι ϰ̀ τυραννίδες, opp βασιλεῖαι Πε10. 1313 a4. τυραννίδες ϰ̀ βασιλεῖαι, opp πολιτεῖαι Πε10. 1310 b2. δυναστεῖαι ϰ̀ βασιλεῖαι ϰ̀ τυραννίδες Mδ1. 1013 a13. ἡ τυραννὶς ἥκιστα πολιτεία, χειρίστη Πδ8. 1293 b28. 2. 1289 b2. β6. 1266 a2. ἡ τυραννὶς ἐξ ὀλιγαρχίας τῆς ὑστάτης σύγκειται ϰ̀ δημοκρατίας Πε10. 1310 b3. τυραννίς, coni δῆμος ἔσχατος, ὀλιγαρχία ἄκρατος Πδ11. 1296 a2. 5. 1292 b8. 4. 1292 a18. αἱ ἔσχαται δημοκρατίαι εἰσὶ τυραννίδες διαιρεταί Πε10. 1312 b37. πόθεν μεταβάλλυσιν εἰς τυραννίδας Πγ15. 1286 b16. δ11. 1296 a4. ε5. 1305 a8, 15, 21. 6. 1305 b41, 1306 a23. 8. 1308 a21, 22 (ἐπιτίθεσθαι τυραννίδι Πε5. 1305 a21. 6. 1305 b41. 8. 1308 a22). τὴν ἀρχὴν εἰς τυραννίδα μετέστησε Περίανδρος f 473. 1556 a10. ἡ τυραννὶς τίνων στοχάζεται Πε11. 1314 a15-29. κατὰ τίνας τρόπυς σώζεται Πε11. 1313 a34-1315 b10. γ13. 1284 a26. πόθεν φθείρεται Πε10. 1312 a39-b38. ἡ τυραννὶς πασῶν τῶν πολιτειῶν ὀλιγοχρονιωτάτη Πε12. 1315 b11-39. — οἱ αἰσυμνῆται αἱρετὴ τυραννίς Πγ14. 1285 a32.

τύραννος. 1. τύραννος τὸ ἑαυτῷ συμφέρον σκοπεῖ Hθ12. 1160 b2. βιάζεται ὧν κρείττων Πγ10. 1281 a23. τὺς τυράννυς φυλάττει ξενικόν Πγ14. 1285 a26. τύραννοι πόθεν γίγνονται Hε10. 1134 b1-8. τύραννοι ἐκ δημαγωγῶν Πε5. 1305 a9. χαρίζεσθαι τῷ δήμῳ ὥσπερ τυράννῳ Πβ12. 1274 a6. ἐκάλυν αἰσυμνήτην ἢ τύραννον Πγ15. 1286 b39. οἱ τύραννοι ὐ λέγονται ἄσωτοι Hδ2. 1120 b25. — τίμιον ἀποκτεῖναι τύραννον Πβ7. 1267 a16. ἡ τῶν τυράννων ἐκβολὴ Ἀθήνησι Πγ2. 1275 b36. οἱ τριάκοντα τύραννοι παρ' Ἀθηναίοις f 372. 1540 a26. — 2. τύραννος, avis, descr Zιθ3. 592 b23. (tyrannus Thom Gazae Scalig. roitelet hupé C II 733. Motacilla regulus *L.* S I 588. Cr. St. K 866, 7. Regulus cristatus Su 114, 51. hic et ignicapillus AZι I 110, 110. cf Lnd 96.)

τυρεία. γάλα χρήσιμον εἰς τυρείαν Zιγ21. 523 a6.

τυρεύειν. τὸ γάλα τῶν ἡμέρων τυρεύεται Ζιγ20. 521 b30, 522 b2.

τύρευσις. γάλα χρήσιμον εἰς τύρευσιν Ζιγ20. 522 a26, 33.

Τύριοι οβ1353 a16.

τυρός. χωρίζεται ὁ ὀρρὸς ϗ ὁ τυρός μδ7. 384 a22. ὕδωρ τὸ λοιπόν, ὥσπερ τὸ γάλα τȣ̃ τυρȣ̃ ἐξαιρεθέντος μδ7. 384 a30. ὁ τυρὸς γῆς μδ10. 388 b12. πᾶν γάλα ἔχει ἰχῶρα ὑδατώδη, ὃ καλεῖται ὀρρός, ϗ σωματῶδες, ὃ καλεῖται τυρός Ζιγ20. 521 b28. πλείω ἔχει τυρὸν τὸ παχύτερον τῶν γαλάκτων· τὸ ὀλίγον ἔχον τυρὸν ἄτροφον Ζιγ20. 521 b28, 522 a24. μδ7. 384 a24. Φρύγιος τυρός Ζιγ20. 522 a29.

Τυρρηνία οβ1349 b33. τὸ πρὸς Τυρρηνίαν Ὀπικοὶ (Αὔσονες) ᾤκȣν Πη10. 1329 b18. νῆσος Αἰθάλεια, πόλις Οἰναρία ἐν τῇ Τυρρηνίᾳ θ93. 837 b26. 94. 837 b32. Ὀδυσσεὺς κείμενος ἐν Τυρρηνίᾳ f 596. 1575 b27. — ὁ Τυρρηνικός (sc κόλπος) μβ1. 354 a21. τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος θ105. 839 b21. 130. 843 a3. f 567. 1571 a25. — Τυρρηνοί Πγ9. 1280 a36. θ93. 837 b31. Τυρρηνῶν τρυφή f 565. 1571 a3. 566. 1571 a8. Πυθαγόρας Τυρρηνὸς ἦν f 185. 1510 a37.

Τυρρίας. ἐν Κύπρῳ περὶ τὸν καλȣ́μενον Τυρρίαν (Κȣ́ριον vel Στιρίαν ci Beckm) θ43. 833 a31. f 248. 1523 b26.

Τυρταίȣ ποίησις ἡ καλȣμένη Εὐνομία Πε7. 1306 b39.

Τυρώ (Sophoclis) πο16. 1454 b25. Nck fr tr p 217.

τύφεσθαι ϗ θυμιᾶσθαι μβ5. 362 a7.

τυφλῖναι ὄφεις v ὄφις p 550 b11.

τυφλός. τυφλὸν τὸ μὴ ἔχον ὄψιν, πεφυκὸς ϗ ὅτε πέφυκεν Μθ3. 1047 a8. Κ10. 12 a32. τζ6. 143 b34. τυφλός, dist ἑτερόφθαλμος Μδ22. 1023 a4. φρονιμώτεροι οἱ τυφλοὶ τῶν ἐνεῶν ϗ κωφῶν αι1. 437 a16. cf ηεη14. 1248 b1. οἱ ἐκ γενετῆς τυφλοί πλα5. 957 b23. cf Didot probl ined p 303, 8. ἐκ τυφλῶν τυφλοί Ζιη5. 585 b30. τυφλὰ γίνεται τῇ κυνὶ τὰ σκυλάκια· τίκτειν τυφλά Ζζ20. 574 a23. Ζγδ4. 770 b2. 6. 774 b15. ἰχθύες τυφλοί Ζιθ19. 602 a9. — τῶν φωνῶν τίνες εἰσὶ τυφλαὶ ϗ νιφώδεις ακ800 a14. — ȣ̓δὲν περαίνει πρὸς τὸν ἐγκέφαλον, ἀλλὰ τὰ μὲν τυφλά, τὰ δὲ φέρει μέχρι τῶν βραγχίων Ζιδ8. 533 b3, Philippson ὕλη p 38.

τυφλότης, στέρησις ὄψεως Κ10. 12 a27, 36, b19. τζ9. 147 b34. ε6. 136 a2.

τυφλȣ̃ν. ἄν τις τὸν ἑτερόφθαλμον τυφλώσῃ Ρα7. 1365 b18. τρυγόνες τετυφλωμέναι Ζι7. 613 a23.

τυφȣ̃ν. ὁ οἶνος τετυφωμένȣς ποιεῖ, opp μανικȣ́ς πγ16. 873 a23.

τυφών. τυφῶνες μα1. 339 a3. κ2. 392 b11. τυφών def μγ1. 371 a2. κ4. 395 a24. πῶς γίνεται μγ1. 371 a9. πότε ȣ̓ γίνεται μγ1. 371 a3. περὶ τυφώνων μγ1.

τύχη latiore sensu plerumque coniunctum legitur cum v αὐτόματον, ἡ τύχη ϗ τὸ αὐτόματον, ἀπὸ ταὐτομάτȣ ϗ ἀπὸ τύχης sim Φβ5. 196 b31. Ζμα1. 641 b22. ΜΑ3. 984 b14. ζ7. 1032 a29 al. notio τύχης explicatur Φβ4-6. τὰ γινόμενα φύσει πάντα γίγνεται ἢ ἀεὶ ὡδὶ ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ δὲ παρὰ τὸ ἀεὶ ϗ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ ταὐτομάτȣ ϗ ἀπὸ τύχης Γβ6. 333 b7, 15. Οβ8. 289 b27. 12. 283 a33. Αγ30. 87 b19 Wz. ηεη14. 1247 a32. πιε3. 910 b31. τύχη, opp φύσις Μζ7. 1032 a12 sqq, 29. λ3. 1070 a6. Ζμα1. 641 b22. Πα2. 1253 a3. ἀπὸ τύχης, opp ἐξ ἀνάγκης ε9. 18 b5, 16 (syn ὁπότερ' ἔτυχεν). Ρα10. 1368 b34. τὰ ἀπὸ τύχης ὁμώνυμα Ηα4. 1096 b7. ἀπὸ τύχης ϗ ἀταξίας Ζμα1. 641 b23. ἡ τύχη πῶς τȣ̃ ἀορίστȣ ϗ ἀόριστον Φβ5. 197 a9-21. 4. 196 a1. Μκ8. 1065 a32. ἔστιν αἴτιον ὡς συμβεβηκὸς ἡ τύχη, ὡς δ' ἁπλῶς ȣ̓θενός Φβ5. 197 a14. 8. 199 b23. Μκ8. 1065 a34. ἡ τύχη αἰτία κατὰ συμβεβηκὸς ἐν τοῖς κατὰ προαίρεσιν τῶν ἕνεκά τȣ Φβ5. 197 a5. Μκ8. 1065 a30. τύχη ϗ τέχνη περὶ τὰ αὐτά Ηζ4. 1140 a18. Ρα5. 1362 a2. Ζμα1. 640 a28, 32. τύχη, opp τέχνη ΜΑ1. 981 a5. ζ7. 1032 a12 sqq, 29. θ7. 1049 a4. λ3. 1070 a6. πο14. 1454 a11. Ηζ4. 1140 a19 (Agath fr 6). ἡ τύχη πότερον φύσις ἢ νȣ̃ς ἢ λόγος ὀρθὸς ἢ ἐπιμέλειά τις θεῶν ημβ8. 1206 b38-1207 a18. ȣ̃ πλεῖστος νȣ̃ς ϗ λόγος, ἐνταῦθα ἐλαχίστη τύχη, ȣ̃ δὲ πλείστη τύχη, ἐνταῦθ' ἐλάχιστος νȣ̃ς ημβ8. 1207 a5. τύχη, opp προαίρεσις: ἀπὸ τύχης ȣ̓δὲν ἕνεκά τȣ γίνεται Αδ11. 95 a8. εἰ ἔστιν ἀρετή, ȣ̓κ ἔστι τύχη f 88. 1491 b19. τὰ συμπτώματα ϗ τὰ ἀπὸ τύχης ὡς ἐν προαιρέσει ληπτέον Ρα9. 1367 b24. τὸ θαυμαστὸν ȣ̔́τως (i e ἐξ αὐτῶν τῶν πράξεων, cf ἐπίτηδες a7) ἕξει μᾶλλον ἢ εἰ ἀπὸ τȣ̃ αὐτομάτȣ ϗ τῆς τύχης πο9. 1452 a6. ἡ τύχη ἀβέβαιος Φβ5. 197 a31. τȣ̃ ἀπὸ τȣ́χης ȣ̓κ ἔστιν ἐπιστήμη Αγ30. 87 b19. ὕστερον τὸ αὐτόματον ϗ ἡ τύχη ϗ νȣ̃ ϗ φύσεως Φβ6. 198 a10. ἡ τύχη παράλογόν τι Φβ5. 197 a18. Ρα5. 1362 a7. ἡ τύχη αἰτία ἄλογος ηεη14. 1247 b7. (cf ἀπὸ τύχης f 508. 1561 a46.) τῶν ἀγαθῶν ποῖά ἐστιν ἀπὸ τύχης Ρα5. 1362 a6. 10. 1369 a32. β15-17. 12. 1389 a1. Πη1. 1323 b28. τύχη ἀγαθή, dist εὐτυχία Φβ5. 197 a25, 26. Μκ8. 1065 a35. — angustiore sensu τύχη a τῷ αὐτομάτῳ distinguitur: ἐν τοῖς ἁπλῶς ἕνεκά τȣ γινομένοις, ὅταν μὴ τȣ̃ συμβάντος ἕνεκα γένηται ȣ̃ ἔξω τὸ αἴτιον, τότε ἀπὸ ταὐτομάτȣ λέγομεν· ἀπὸ τύχης δέ, τȣ́των ὅσα ἀπὸ ταὐτομάτȣ γίνεται τῶν προαιρετῶν τοῖς ἔχȣσι προαίρεσιν Φβ6. 197 b20-22. Μκ8. 1065 a30. τὸ ἀπὸ τύχης πᾶν ἀπὸ ταὐτομάτȣ, τȣ̃το δ' ȣ̓ πᾶν ἀπὸ τύχης Φβ6. 197 a37. περὶ τὰ πρακτὰ ἡ τύχη Φβ6. 197 b3. — plerumque γίγνεσθαι ἀπὸ τύχης dicitur (cf αἰτία ἡ τύχη ϗ τὸ ἀπὸ τύχης Φβ5. 196 b12), sed etiam διὰ τύχην Φβ4. 195 b32. Ρα10. 1368 b34. συμβαίνει ἐνίοτε τȣ̃το ϗ διὰ τύχας Πε3. 1303 a3. πολλῶν γινομένων κατὰ τύχην Ηα11. 1100 b22. τὸ μὲν λέγειν εὐχῆς ἔργον ἐστί, τὸ δὲ συμβῆναι τύχης Πη12. 1331 b22. — Τύχη. Δαίμονος ἐπιπόνȣ ϗ Τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα f 40. 1481 b9.

τυχηρός. χορηγία τυχηρά Πδ11. 1295 a28.

τυχόντως, cf τυγχάνω p 778 b52.

τωθάζειν. τωθάσαι Ρβ4. 1381 a34.

τωθασμός. θεοὶ τοιȣ̃τοι, οἷς τὸν τωθασμὸν ἀποδίδωσιν ὁ νόμος Πη17. 1336 b17.

τώς (Parm 147) Μγ5. 1009 b23.

Υ

υ. εἰς τὸ υ πέντε ὀνόματα τελευτᾷ πο21. 1458 a16. εἴ τις ἐπεκτείνας λέγοι τὸ υ (nominis φύσις) Μδ4. 1014 b17 Bz.

ὕαινα. ὃν καλȣ̃σιν οἱ μὲν γλάνον οἱ δ' ὕαιναν, descr Ζιθ5. 594 a31-b5. ζ32. 579b. Ζγγ5. 757 a3-13 (cf Didot praef II adn 2). f 330. 1533 b10-26. μεγάλην τὴν καρδίαν ἔχει Ζμγ4. 667 a20. γένος τι ἐν τῇ Ἀραβίᾳ descr θ145. 845 a24-27 Beckm. (Yena Thomae, hyaena Gazae Scalig. la civette Belon observat II 20. Hyaena striata C II 443. S I 519, 604. St. Cr. K 872, 5. AZι I 75, 44. Su 44, 11. cf Rose Ar Ps 347. Hartmann, Koner Zeitschr der

Ges f Erdkunde III 59. Lewysohn Zool des Talmud 77.)

Ὑακίνθια. τοῖς Ὑακινθίοις f 489. 1558 a1.

ὕαλος, cf ὕελος. διὰ τί διὰ τῆς ὑάλου διορᾶται πκε9. 939 a14. ἀχλὺς ἐπὶ τῆς ὑάλου (v l ὑέλου) χ3. 794 a5.

Ὑάντειαν ὁ Λοκρὸς ἔκτισεν f 520. 1563 a39.

ὕβος. 1. ὁ καλούμενος ὕβος ἐπὶ τῷ νώτῳ τῆς καμήλου, αἱ Βάκτριαι δύο ἔχουσιν ὕβους Ζιβ1. 499 a14, 15. — 2. ἄλλον ἔχουσιν ὕβον ἐν τοῖς κάτω Ζιβ1. 499 a16, Brustschwiele.

ὑβρίζειν, def Ρα13. 1374 a14. syn καταγελᾶν, χλευάζειν, σκώπτειν, ὀλιγωρεῖν Ρβ2. 1379 a30, 1378 b23. ὑβρίζειν καὶ πλεονεκτεῖν Πε3. 1302 b6. 7. 1307 a20. οὐδεὶς ὑβρίζει λυπούμενος Ηη7. 1149 b20. ὑβρίζειν τινά, ὑβρισθείς, ὑβρισμένος Πδ13. 1297 b7. ε11. 1314 b24. 4. 1304 a2. 10. 1311 b23. ρ3. 1424 b13. f 517. 1562 b24. ὑβρίζειν εἴς τινα Πε8. 1309 a22. — οἱ Εἵλωτες ἀνιέμενοι ὑβρίζουσι καὶ τῶν ἴσων ἀξιοῦσιν ἑαυτοὺς τοῖς κυρίοις Πβ9. 1269 b9. — οἱ ὑβριζόμενοι (cinaedi) ἐκ παίδων Ηη6. 1148 b30. — ὑβρίζειν lege prohibitum Ηε3. 1129 b22. ὁμολογοῦσι πατάξαι ἀλλ' οὐχ ὑβρίσαι Ρα13. 1374 a3.

ὕβρις, def Ρβ2. 1378 b23. 23. 1398 a25. αρ7. 1251 a34. ὕβρις εἶδός τι ὀλιγωρίας Ρβ2. 1378 b15, εἶδός τι ἀδικίας αρ7. 1251 a10. ἡ ὕβρις πολυμερὴς Πε10. 1311 a33. ὕβρις, coni προπηλακισμός, χλευασία, σιναμωρία τζ6. 144 a6. Ηη7. 1149 b33. ὕβρις αἰτία τοῦ στασιάζειν Πε10. 1302 b2. ἀδικήματα δι' ὕβριν, dist διὰ κακουργίαν Πδ11. 1295 b11. δίκαι ὕβρεως Πβ8. 1267 b39. πκθ16. 953 a3. f 379. 1541 a41. τίκτει κόρος ὕβριν f 89. 1492 a11, cf παροιμία p 570 a60.

ὑβρίς (v l ὕβρις Lob Par 41). eius vita moresque descr, ἡμέρας μὲν οὐ φαίνεται (οὖν Bk cf Bsm praef V) Ζι12. 615 b10, 12. (Ydris Thomae, obris Scoto, om Gaza et Scalig. cf C II 443. S II 96. Strix bubo Su 96, 8 et 97. def non pot K 973, 6. St. Cr. AZι I 107, 94). v πτύγξ p 658 b37.

ὑβριστής. ὑβρισταί, coni ὑπερόπται Ηδ8. 1124 a29. coni χλευασταί, ὀλίγωροι, θρασεῖς, ὑπερήφανοι Ρβ3. 1380 a29. 5. 1383 a1. 16. 1390 b33. ὑβρισταὶ καὶ μεγαλοπόνηροι, opp κακοῦργοι καὶ μικροπόνηροι Πδ11. 1295 b9. τί ποιεῖ ὑβριστὰς Πη15. 1334 a28. οα5. 1344 a32. — οὐ δεῖ ὑβριστὰς εἶναι Ρβ21. 1395 a1, cf Στησίχορος p 701 b15.

ὑβριστικός. ἀδικήματα ὑβριστικά, opp κακουργικὰ Ρβ16. 1391 a19. διάθεσις ὑβριστικὴ Ρβ8. 1385 b31. ἡδονὴ μὴ ὑβριστικὴ Ρβ3. 1380 b5.

ὑγεία v s ὑγίεια.

ὑγιάζειν, syn ἰατρεύειν Ηε13. 1137 a24. Μδ2. 1014 a22. ὑγιάσαι τοὺς κάμνοντας Πγ16. 1287 a37. τὰς νόσους πα2. 859 a4. ὑγιάζεσθαι τὴν αὐτὴν ὑγίανσιν Φε4. 228 a1. ὑγιάζεσθαι, opp νοσάζεσθαι Φε5. 229 b4, opp ἀναιρεῖσθαι Ζγα18. 726 a13, opp κοπιᾶν Ζιθ26. 605 a31. ὑγιασθῆναι. opp κάμνειν, νοσῆσαι Ζιγ11. 518 a14. Ζγε4. 784 b24. Ρβ19. 1392 a11. τῶν χελιδόνων ἐάν τις ἔτι νέων ὄντων ἐκκεντήσῃ τὰ ὄμματα, πάλιν ὑγιάζονται Ζγδ6. 774 b32. ὁ ἰατρὸς οὐ βουλεύεται εἰ ὑγιάσει Ηγ5. 1112 b13. τὸ ὑγιάζεσθαι ὑγιείας ἕνεκεν αἱρούμεθα τγ2. 119 a19. — ὑγιάζειν, ὑγιάζεσθαι frequens Ar exemplum κινήσεως vel ἐνεργείας, veluti Φε1. 224 a25. Μκ11. 1067 b4. Φε4. 228 a1. η4. 249 a30. Οα8. 277 a16. Γα7. 324 b1. Ζγα21. 729 b21. ὑγιάζει ὁ ἰατρεύων τὸν καθ' ἕκαστον ΜΑ1. 981 a18. δ2. 1014 a22. Φβ3. 195 b19. ὁ ὑγιάζων ὑγιάζεται, ὑγιάζει ὁ οἰκοδόμος, ὁ ὑγιαζόμενος τρέχει al. exempla τοῦ κατὰ συμβεβηκός et μεταβολῆς τοῦ μεταβάλλοντος Με2. 1026 b37. Φβ1. 192 b25. θ5. 256 b32, 33, 257 b5. ε2. 226 a22. — ὑγιαστόν Φθ5. 257 a17. ταὐτὸ ὑγιαστὸν καὶ τὸ νόσου δεκτικόν Οδ3. 310 b29. ταὐτὸ τὸ νοσερὸν καὶ τὸ ὑγιαστόν, τὸ δ' εἶναι οὐ ταὐτόν Οδ4. 312 a20.

ὑγιαίνειν λῷστον (ex epigr Deliaco) ηεα1. 1214 a5. ὑγιαίνων Μδ7. 1017 a28. ὑγιανεῖ Μζ7. 1032 b18. ὑγιάναντες καὶ ἰσχύσαντες Ζγε4. 784 b30. ὁ ἰατρὸς αἴτιος τοῦ ὑγιαίνειν Ηκ4. 1174 b26. βουλόμενοι ὑγιαίνειν οὐ μανθάνομεν ἰατρικὴν Ηζ13. 1143 b32. διὰ τὸ ὑγιαίνειν Ζγε8. 789 b14. def σύμμετρα εἶναι τὰ θερμὰ καὶ ψυχρά Αγ13. 78 b18. τὸ αἷμα γλυκὺ τὸ ὑγιαῖνον Ζμδ2. 677 a29. σπέρμα ὑγιαῖνον (Aub, ὑγιεινόν Bk) Ζιγ22. 523 a19. — ὑγιαντόν Φε1. 224 a30.

Ὑγιαίνετος, v Ὑγιαίνων.

Ὑγιαίνων. Εὐριπίδης πρὸς Ὑγιαίνοντα (Ὑγιαίνετον ci Valck) ἐν τῇ ἀντιδόσει Ργ15. 1416 a29, cf Εὐριπίδης p 300 a14.

ὑγίανσις Μκ12. 1068 a30. ηεβ1. 1219 a15 (Fr, ὑγίασις Bk). def ἡ εἰς ὑγίειαν μεταβολή Φε5. 229 a26. ὑγιάζεσθαι τὴν αὐτὴν ὑγίανσιν Φε4. 228 a2. ὑγίανσις, opp νόσανσις Φε6. 230 a22. cf 2. 225 b31.

ὑγίασις ηεβ1. 1219 a15, cf ὑγίανσις.

ὑγιαστικὸν καὶ ὑγιάζον Φθ5. 257 a17. ἡ ὑγίεια οἷον ἐνέργεια τοῦ ὑγιαστικοῦ ψβ2. 414 a10.

ὑγίεια Μλ3. 1070 a23. 4. 1070 b28. Πα10. 1258 a32 al. dist εὐεξία τε7. 137 a4. coni ἰσχύς Ηβ2. 1104 a14. coni ἰσχύς, κάλλος τγ1. 116 b17 (Bernays Dial p 146). coni εὐκρασία τοῦ σώματος Ζμγ12. 673 b26. opp νόσος Ζμβ2. 648 b6. ὑγίειαι καὶ νόσοι Ζιθ18. 601 a25. ὁ μεθ' ὑγιείας θερμός, opp ὁ πυρέττων Ζμβ2. 649 a5. def συμμετρία θερμῶν καὶ ψυχρῶν τζ2. 139 b21. 6. 145 b8. Φη3. 246 b4, 21. πα3. 859 a12. cf Ηβ2. 1104 a17. σώματος ἀρετή, ποιητικὴ ἡδονῆς Ρα5. 1361 b3, 6. 6. 1362 b15. τέλος ἰατρικῆς Ηα1. 1094 a8. Ζμα1. 639 b17, 640 a4, 29. πλ8. 956 a28. τέλος τοῦ περιπατεῖν Φβ3. 194 b33. Μδ2. 1013 a34. τὰ ἐμποδίζοντα τὴν ὑγίειαν Ζιη1. 582 a1. συμφέρειν καὶ πρὸς τὴν ἄλλην ὑγίειαν καὶ πρὸς τοὺς τόκους Ζιθ18. 601 a27. πρὸς ὑγίειαν ἔχει βοήθειαν Ζμβ5. 651 a1. οὐ δεῖ πυκνοῦν τὴν σάρκα πρὸς ὑγείαν πε34. 884 a26. ἀπὸ τῆς ὑγιείας οὐ πράττεται τὰ ἐναντία Ηε1. 1129 a15. σημεῖα ὑγιείας μδ2. 380 a1. κακίστη πρὸς ὑγείαν διάθεσις πβ41. 870 b26. πρὸς βοήθειαν ὑγιείας ὀσμὴ γέγονε αι5. 444 a14. — ἡ ἄνευ ὕλης ὑγίεια Μλ3. 1070 a17. — commentatio περὶ ὑγιείας καὶ νόσου incipi videtur αν21. 480 b22-30. περὶ ὑγιείας καὶ νόσου liber Aristotelis, cf Ἀριστοτέλης p 104 a47. — (in libris Problematum saepe exhibetur ὑγεία, veluti 859 a11, 865 b18, 870 b26, 888 a29, 956 a29, 32, b1, 962 b6, interdum ὑγίεια 966 a14.)

ὑγιεινοὶ λέγονται τῷ δύναμιν ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδὲν πάσχειν ὑπὸ τῶν τυχόντων ῥᾳδίως Κ8. 9 a21. ὑγιεινὸν πολλαχῶς λέγεται, ἀλλ' ἅπαν πρὸς ὑγίειαν Μγ2. 1003 a35. κε. 1060 b37. τα15. 106 b34. ὑγιεινὸν ὑγιείας ποιητικόν, φυλακτικόν, σημαντικόν τα15. 106 b35. β2. 110 a19. opp νοσῶδες Αβ26. 69 b17. Ρβ24. 1401 a30. ηεγ1. 1228 b31. syn εὐεκτικόν Ηζ13. 1143 b25. ὑγιεινὸν ἐν ἰατρικῇ, εὐεκτικὸν ἐν γυμναστικῇ Ηε15. 1138 a30. γάλα ὑγιεινότερον, dist τροφιμώτερον Ζιγ21. 523 a10, 12. σπέρμα ὑγιεινόν (Bk, ὑγιαῖνον v l Aub) Ζιγ22. 523 a19. ὅσοις ἡ τοῦ ἥπατος σύστασις ὑγιεινὴ Ζμδ2. 677 a19. ἡ πιμελὴ περίττωμα δι' εὐβοσίαν ὑγιεινόν Ζγα18. 726 a6. ὑγιεινότεραι αἱ οἶες τῶν αἰγῶν Ζιθ10. 596 b6. ἐν τοῖς καταμηνίοις ὑγιεινότερα τὰ σώματα γίνεται Ζιη1. 581 b32. τίνες χῶραι ὑγιεινότεραι Πη11. 1330 a40. — τὸ ἄρρεν γένος πρὸς μὲν τὰς ἡσυχίας χεῖρον πρὸς δὲ τὰς κινήσεις ὑγιεινόν (fort ἰσχῦον?) οα3. 1344 a6. — ὑγιεινῶς, ὑγιείας ποιητικῶς, φυλακτικῶς,

σημαντικῶς τα15. 106 b36. ὑγιεινῶς βαδίζειν Ηε1. 1129 a16. ὑγιεινοτέρως ἔχειν αι5. 444 a23.

ὑγιής. ποιῆσαι ὑγιᾶ τὸν κάμνοντα τῆς νόσου τῆς παρούσης Πγ11. 1281 b41. Ζγα18. 724 a27. τὸ ἓν (Melissi) ὑγιές τε ϗ ἄνοσον ξ1. 974 a19. — μηθὲν ὑγιὲς λέγειν Μν3. 1091 a9. μηδὲν ὑγιὲς εἶναι τῶν λεγομένων, τῶν πραττομένων ρ10. 1430 a18. τὰ τοιαῦτα ὡς φαῦλα ἀποτρεπόμενοι τῷ ὑγιεῖ ἐνστῶμεν λόγῳ φτα1. 815 b18. — εὑρίσκουσι τὸ ἔδαφος ϗ τοὺς τοίχους ὑγιεῖς θ123. 842 a33.

ὑγραίνειν. τὸ ὑγραίνεσθαί ἐστιν ἓν μὲν τὸ ὕδωρ γίγνεσθαι συνιστάμενον, ἓν δὲ τὸ τήκεσθαι τὸ πεπηγός μδ6. 382 b28 sqq. φαίνεται ἡ θερμότης ϗ ψυχρότης ὑγραίνουσαι ϗ ξηραίνουσαι μδ1. 378 b17. cf πκδ14. 937 b3, a38. ὑγραίνεσθαι, opp ξηραίνεσθαι Ζμβ7. 653 b3. μδ5. 382 a30. ἡ γῆ ξηρὰ οὖσα ὑγραίνεται μβ3. 357 b16. ζῳδάρια γίνεται ἐν ξηροῖς ὑγραινομένοις ϗ ἐν ὑγροῖς ξηραινομένοις Ζιε32. 557 b11. ἀναγκαῖον ὑγρανθῆναι τὸ γευστικὸν αἰσθητήριον ψβ10. 422 b3, 2, 4. ὑγραινομένων τινῶν τόπων θερμὴ φλεγμασία γίνεται πα6. 859 b8. ἐν τῷ ἔαρι ἔτι ὑγρός (ὁ ἀήρ), ἐν δὲ τῷ μετοπώρῳ ἤδη ὑγραίνεται μα12. 348 b29. ὑγραίνεσθαι, opp πήγνυσθαι Ζζ2. 560 a23. Ζγγ2. 753 b1, 3, 8. β2. 735 a36. τοῦ στερεωτέρου ὑγραινομένου, τοῦ δ' ὑγροῦ πνευματουμένου Ζγγ4. 755 a19. cf πκς15. 942 a2. ἡ ξανθὴ χολὴ χωριζομένη ὑγραίνεται Ζμβ3. 649 b32, 33.

ὑγρασία. νόσημά τι, ὅταν ὑγρασία πολλὴ ἐν τῷ σώματι ᾖ Ζιε31. 557 a1. ὑγρασία, syn ὑγρὰ ἀπόκρισις Ζγα20. 727 b36. cf Ζιζ18. 572 b28. ὅταν ὦσιν ὑγρασίας πλήρη πολλῆς ὅ τε πνεύμων ϗ ἡ ἀρτηρία ακ801 a12. cf πκ27. 926 a13. 28. 926 a17. τὰ τῶν νέων κέρατα ἁπαλὰ ϗ πολλὴν ἔχει ἐν αὐτοῖς ὑγρασίαν ακ802 b9. ὁ μυελὸς κατὰ τὴν ῥάχιν ὑῶν ὑγρασίαν πολλὴν παρέχει πβ14. 867 b23. ἐν ταῖς κεφαλαῖς ὅταν ὑγρασία γένηται πα10. 860 b4. ἡ ἐν τοῖς καρποῖς ὑπάρχουσα (ἐμμένουσα) ὑγρασία χ5. 795 a24, 7.

ὑγροκέφαλοι οἱ παῖδες πα16. 861 a17.

ὑγροκοίλια τὰ μακροσκελῆ τῶν ζῴων Ζι50. 632 b11.

ὑγρορροεῖν. ἕως ἂν ὑγρορροῇ, οὐ συμφύσεται πα33. 863 a17.

ὑγρός, cf ξηρός. 1 (cf ὑγρότης 1). ὑγρὸν ποσαχῶς λέγεται, dist δυνάμει ὑγρόν, διερόν, βεβρεγμένον Γβ2. 330 a12-29. Ζμβ3. 649 b9-35. τὸ ὑγρὸν ϗ τὸ ξηρόν πάσχοντα, παθητικά, ὕλη (opp τὸ θερμὸν ϗ ψυχρὸν ποιοῦντα) Γβ2. 329 b25. μδ1. 378 b13, 18, 23. 4. 381 b23. 8. 384 b29. 10. 388 a22. 11. 389 a30. ὑγρὸν τὸ ἀόριστον οἰκείῳ ὅρῳ εὐόριστον ὄν, ξηρὸν δὲ τὸ εὐόριστον μὲν οἰκείῳ ὅρῳ, δυσόριστον δέ Γβ2. 329 b30. α10. 328 b4. μδ4. 381 b29. τε2. 130 b35. τὸ ὑγρὸν τῷ ξηρῷ αἴτιον τοῦ ὁρίζεσθαι μδ4. 381 b31. τὸ ὑγρὸν ἀπίεστον μδ9. 386 b11. ὑγρόν, opp πεπηγός μδ10. 389 a3. ὑγρὸν μέλι, opp συνίσταται Ζιε22. 554 a8, 9. ὑγρόν, opp στερεόν Ζζ3. 561 a31, 32. διατμιζομένου ϗ πνευματουμένου τοῦ ὑγροῦ Ογ7. 305 b15. τὸ διατμίζον ὑγρόν μα7. 344 b23. ἀναθυμίασις ὑγροτέρα, opp πνευματώδης μα4. 341 b12. ἐνιαυτὸς ὑγρός, syn ἔπομβρος, νότιος πα22. 862 a13. 21. 862 a5. 10. 860 a36. ἡ ὀσμὴ τοῦ ξηροῦ, ὁ χυμὸς τοῦ ὑγροῦ ψβ9. 422 a6. τὸ ἔγχυμον ὑγρόν αι5. 442 b29. ϗ ὁ ἀὴρ ὑγρὸν τὴν φύσιν ἐστίν αι4. 443 b5, 3. τὸ ὑγρὸν τροφὴ τοῦ πυρός ημβ11. 1210 a19. πγ5. 871 b12. 26. 875 a14. πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγρὰν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ ἀρχὴν τῆς φύσεως εἶναι τοῖς ὑγροῖς ΜΑ3. 983 b27. τιθέμεθα ὑγροῦ σῶμα ὕδωρ, ξηροῦ δὲ γῆν μδ5. 382 b3. 4. 382 a3. τὸ ὑγρόν, i q τὸ ὕδωρ Γβ8. 335 a3, 1. δέχεσθαι ϗ ἀφιέναι τὸ ὑγρόν, syn τὸ ὕδωρ Ζια1. 487 a18, 20. θ2. 589 a22, 13, 16, b19, 21, 24. ζῆν ἐν τῷ ὑγρῷ, opp ζῷα χερσαῖα Ζια1. 487 b8, 9. cf αν14. 477 b25. — εἴδη τοῦ ὑγροῦ: τῶν ὑγρῶν ὅσα μὲν ἐξατμίζεται, ὕδατος, ὅσα δὲ μή, ἢ γῆς ἢ κοινὰ γῆς ϗ ὕδατος, οἷον γάλα, ἢ γῆς ϗ ἀέρος, οἷον ξύλον, ἢ ὕδατος ϗ ἀέρος, οἷον ἔλαιον μδ10. 388 a29, cf 388 a29-389 a23. παχύνεται τὸ ἐξ ὕδατος ϗ γεώδους συνιστάμενον ὑγρόν Ζγβ2. 735 b9. ὑγρὸν οἰνῶδες πγ15. 873 a17. ὑγρὸν αἱματῶδες Ζιγ1. 510 a24. in corpore animantium ὑγρά enumerantur αἷμα, μυελός, ἐγκέφαλος Ζιγ20. 521 b17, 6, 4, 7. Ζγβ6. 743 b31, 744 a12, 16, 28. Ζμβ14. 658 b8 (cf ὑγρὰ μόρια, opp ξηρά Ζμβ2. 647 b20. ἐν τοῖς ψυχροῖς τόποις ὑδατωδέστερον τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τοῖς ζῴοις ἐστίν μκ5. 466 b23), γάλα, γονή, σπέρμα, καταμήνια, θορός Ζιγ20. 521 b18. Ζγβ7. 746 b29. 4. 739 a8, 9, b26. 3. 737 a12. 2. 735 a31, 34, b35. α13. 720 a8. γ1. 750 a13. 5. 756 a10. τὸ ὑγρὸν τοῦ ᾠοῦ, τὸ λευκόν· τὰ ᾠὰ τὰ ὑπηνέμια ὑγρότερα τῶν γονίμων sim Ζιζ2. 559 b27, 25. 3. 561 b12. Ζγγ1. 752 a1. 3. 754 a35. δεῖ μὴ ἐν ὑγρῷ τὸ ζῷον (τὸ ἔμβρυον) εἶναι ἀλλὰ κεχωρισμένον Ζγβ4. 739 b30. cf 7. 746 a25. γ1. 751 a1. Ζιζ3. 561 b10. τὸ ἐν τῇ κύστει ὑγρόν Ζιγ15. 519 b18. Ζμγ9. 671 b21. περιττώματα ὑγρά, cf περίττωμα p 587 b6. τὰ καταβαίνοντα ὑγρά (veluti ἱδρώς) Ζμβ15. 658 b15. οὐχ ἱδρῶτα (Ἀλκιδάμας λέγει) ἀλλὰ τὸν ὑγρὸν ἱδρῶτα Ργ3. 1406 a21, cf Ἀλκιδάμας p 33 a3. τὸ πνεῦμα ὑγρὸν τὴν φύσιν, ὅτι ἐξ ὕδατος Ζγβ2. 736 a2. τροφὴ ὑγρὰ ϗ ξηρά Ηγ13. 1118 b10, cf τροφή p 773 b28. πάντα ἐξ ὑγροῦ λαμβάνει τὴν αὔξησιν Ζμβ2. 647 b26. ζωτικὸν τὸ ὑγρόν Ζγβ1. 733 a11. — τῶν σωμάτων τῶν δεδημιουργημένων τὰ μὲν ὑγρά, τὰ δὲ μαλακά, τὰ δὲ σκληρά μδ10. 388 a27. τὰ μὲν ξηρὰ σκληρά, τὰ δὲ ὑγρὰ μαλακά πκβ10. 931 a5. τὸ ὑγρὸν παλαιούμενον ϗ καταξηραινόμενον μελαίνεται χ5. 794 b29. γῆ ὑγρά πα21. 862 a5. ζῷα ἔν τε τοῖς ξηροῖς ὑγραινομένοις ϗ ἐν τοῖς ὑγροῖς ξηραινομένοις, syn ἐκ σηπομένων ὑγρῶν, ἔκ τινος συστάσεως γεοειδοῦς ϗ ὑγρᾶς Ζιε32. 557 b12. Ζγα16. 721 a7. 23. 731 b13. μήτε κατάξηρον οὖσαν τὴν γλῶτταν αἰσθάνεσθαι μήτε λίαν ὑγράν ψβ10. 422 b6, 7. τῶν χειλῶν μὴ ὄντων ὑγρῶν οὐκ ἂν ἦν φθέγγεσθαι τὰ πλεῖστα τῶν γραμμάτων Ζμβ16. 660 a4. τὸ ὑγρὸν τοῦ ὀφθαλμοῦ, ᾧ βλέπει, ἡ κόρη· ὁ ὀφθαλμὸς ὑγρὸν ϗ ψυχρόν· τὸ ὑγρὸν τὸ ἐν τοῖς ὄμμασιν Ζια9. 491 b21. Ζγβ6. 744 a6, 13, 20. Ζμβ13. 657 a31 (sed aliter οἱ ὑγροὺς ἔχοντες τοὺς ὀφθαλμούς· εὐφυοῦς ὄμμα χαροπόν, ὑγρόν μγ4. 374 a22. φ3. 807 b19, cf ὑγρόφθαλμος). κοιλίαι ὑγραί· ἡ κοιλία ἀεὶ ὑγρά Ζμγ14. 674 b34. Ζι18. 617 a1. δέρματα ὑγρότερα, opp παχύτερα Ζιγ10. 517 b13. σάρκες ὑγραί, ὑγρότεραι, syn κεχυμέναι, ἁπαλαί, opp συνεστάναι μᾶλλον Ζιθ13. 598 a9, 8. 21. 603 b32 (cf Oribas III 709). φ3. 807 b12, 808 a25. 5. 809 b11. 6. 813 b16. ὅλον τὸ σῶμα οὔτε λίαν σκληρὸν οὔτε λίαν ὑγρόν φ5. 809 b31. cf πα52. 865 b30. ε34. 884 a38. ὑγρότερα τὰ σώματα ϗ ὀγκωδέστερα, opp ξηρότερα· ζῷα θερμότερα τὴν φύσιν ϗ ὑγρότερα ϗ μὴ γεώδη sim Ζγγ1. 749 b31, 751 b11, 12. β1. 732 b31. α20. 728 b17. Ζιε14. 546 a20. η1. 582 a14. 2. 583 a7. τὰ ἔνυδρα τῶν πεζῶν ἧττον μακρόβια, οὐχ ὅτι ὑγρὰ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτι ὑδατώδη μκ5. 467 a1. ϗ οἱ λίαν ταχεῖς ϗ οἱ λίαν βραδεῖς οὐδέτεροι φαίνονται μνήμονες· οἱ μὲν γὰρ εἰσιν ὑγρότεροι τοῦ δέοντος, οἱ δὲ σκληρότεροι μν1. 450 b9. — 2 (cf ὑγρότης 2). ὑγροτέραν ἀναγκαῖον αὐτῶν (τῶν σελαχῶν) εἶναι τὴν κίνησιν Ζμβ9. 655 a24. ταχυτῆτι διαφέρει (ὁ θώς) διὰ τὸ ὑγρὸς εἶναι ϗ πηδᾶν πόρρω Ζιζ35. 580 a30.

ὑγρόσαρκος. χαλαζώδεις εἰσὶ τῶν ὑῶν αἱ ὑγρόσαρκοι Ζιθ21.

603 b16. ὑγροσαρκότερα τὰ θήλεα Ζιδ 11. 538 b9.

ὑγρότης. 1 (cf ὑγρός 1). interdum ὑγρότης abstracti nominis vim retinet, ut τὴν τοῦ ὑγροῦ φύσιν significet, πρὸς πολλὴν θερμότητα ἀντίκειται πλείων ὑγρότης ϗ ψυχρότης Ζμβ7. 653 a33. ὅταν κρατηθῇ ἡ ὑγρότης μδ 2. 379 b33. πρόλοβος μακρὸς διὰ τὴν τῆς τροφῆς ὑγρότητα Ζμγ14. 674 b32. (ad hunc usum talia vix videntur referenda esse, ὅταν ἔχῃ τὸ ξηρὸν ὑγρότητα μβ5. 362 a10. ἡ τοῦ ἀέρος ὑγρότης μγ4. 374 a24, i e τὸ ἐν τῷ ἀέρι ὑγρόν.) sed plerumque ὑγρότης pro concreto nomine usurpatum (cf γλισχρότης p 156 b45) significat i q τὸ ὑγρόν vel εἶδός τι τοῦ ὑγροῦ. ὑγρότης παθητική, syn ὑγρόν μδ 3. 380 b27, 25. ἡ ἑλκομένη ὑγρότης, syn ὕδωρ μα6. 343 b3, 9. ὑγρότης ὑδατώδης μδ 8. 385 b1. Ζιη7. 586 a29, οἰνηρά πγ15. 873 a19, μυξώδης Ζιγ5. 515 b16 Aub et Ka. ε18. 550 a13. πν7. 485 a2 (ὑγρότητες μυξώδεις Ζγγ11. 761 b33), γλίσχρα Ζιγ11. 518 b14, λευκή Ζιγ1. 510 a26. ζ18. 572 b29, ὠχρά Ζιδ 2. 527 a18, θερμή, θερμὴ ϗ περιττωματική Ζγε3. 783 b17. Ζμγ10. 672 b29, ἀόριστος μδ 3. 380 a29, αἱματική, αἱματώδης Ζγδ 8. 777 a7. α19. 726 b34. Ζιη7. 586 a29, ἰχωροειδής Ζιζ3. 561 b22, μυελοειδής Ζιγ8. 517 a2, χολώδης Ζιβ15. 506 b3, γαλακτώδης Ζιε5. 540 b31, ᾠώδης Ζιζ10. 565 a23, σύμφυτος, ἐπακτός Ζγγ1. 750 a8, ζωτική Ζκ11. 703 b23. ὑγρότης appellatur τὸ αἷμα, ὁ ἰχώρ, τὸ γάλα, τὰ καταμήνια al Ζια4. 489 a20. γ6. 515 b28. 11. 518 b9. ζ3. 561 b27. η11. 587 b23, 32. Ζμβ4. 650 b23. Ζγα17. 721 b15. β4. 739 a20. 6. 744 a9. δ 4. 771 b23. μν2. 453 a23. ἡ ὑγρότης ἡ ἐν τοῖς ᾠοῖς Ζγγ2. 753 a34. ἡ ἐνταῦθα παλίρροια τῆς ὑγρότητος Ζμγ7. 670 b8. αἱ θερμότεραι ἡμέραι ξηραίνουσαι τὰς ὑγρότητας πκς11. 941 a36. — 2 (cf ὑγρός 2). οἱ ὄφεις τῇ ὑγρότητι χρῶνται τοῦ σώματος περιελιττόμενοι ἀλλήλοις Ζγα7. 718 a30. (ἄρκτος) ἀναβαίνει ἐπὶ τὰ δένδρα διὰ τὴν ὑγρότητα τοῦ σώματος Ζιθ5. 594 b6. — metaph, ἀκολουθεῖ τῇ ἐλευθεριότητι τοῦ ἤθους ὑγρότης αρ5. 1250 b32.

ὑγρόφθαλμος, opp σκληρόφθαλμος Ζμβ2. 648 a18. οἱ ἰχθύες ὑγρόφθαλμοι Ζμβ13. 658 a3, 9.

ὑδαρής οἶνος Γα5. 322 a32. Ζιη12. 588 a7. πγ3. 871 a22. 18. 873 b24, 35. μελίκρατον ὑδαρές Μν6. 1092 b30. περιττώματα ὑδαρῆ πκη1. 949 a38. καταμήνια ὑδαρέστερα Ζικ1. 634 b17. ἰχῶρες ὑδαρεῖς Ζιη9. 586 b33. ὄμμα ὑδαρὲς τῶν προβάτων Ζγε1. 779 a32. οἱ καρποὶ πρόσφατοι ὄντες ὑδαρέστεροι πκ30. 926 a31. — metaph, φιλία ὑδαρής Πβ4. 1262 b15. μῦθος ὑδαρής πο26. 1462 b7.

ὑδαρώδης. ἐν ὑδαρώδεσι (v l ὑδρώδεσι) τόποις φτβ6. 826 b10.

ὑδάτιον. διαιρεῖσθαι εἰς ἐλάττω ὑδάτια Γα2. 317 a28. ζῷα ἀπαντῶντα πρὸς τὰ ὑδάτια Ζιθ28. 606 b21. τοῖς ποταμίοις ὑδατίοις (v l ὕδασιν Bk) Ζιζ13. 568 a4.

ὑδατοειδής χ3. 793 b30.

ὑδατοθρέμμονες ἰχθῦς (Emp 130) κ6. 399 b28. Μβ4. 1000 a31.

ὑδατώδης, dist ὑγρός μκ5. 467 a1, 466 b25. ὑγρότης ὑδατώδης μδ 8. 385 b1. Ζγε3. 782 a28 (dist λιπαρά). Ζιη7. 586 a29 (dist αἱματώδης). φύσις ὑγρὰ ϗ ὑδατώδης Ζγβ3. 737 a12. ἐκ τῶν πνευματικῶν ὑδατώδη, ἐκ δὲ τούτων τὰ γεηρὰ συνίσταται μδ 3. 380 a23. τὸ ἐνὸν ὑδατῶδες πνεῦμα γίνεται Ζγβ2. 735 b15. ἡ ὠμότης ἢ πνευματικὴ ἢ ὑδατώδης μδ 3. 380 a29, b16. πύκνωσις ὑδατώδης μγ3. 372 b31. νέφος ὑδατωδέστερον μγ6. 377 b6. ἄνεμος ὑδατώδης, opp αἴθριος, ξηρός μβ3. 358 b2. 6. 364 b21. πα25. 862 a17. κς27. 943 a6. 50. 946 a4. ἀτμὸς ὑδατώδης πιβ4. 907 a2. τὰ ξύλα ὀσμώδη, ϗ τούτων τὰ ὑδατώδη ἧττον αι5. 443 a16, 20. πήγνυται τὰ ὑδατώδη Ζγβ2. 735 a34. μδ 8. 385 b1. ὑδατωδέστερα, ὅσα τήκεται ὑπὸ πυρός μδ 10. 388 b33. τοῦ αἵματος τὸ ὑδατῶδες οὐ πήγνυται, dist τὸ γεῶδες Ζμβ4. 650 b16, 651 a17. ἰχὼρ ὑδατώδης Ζιγ20. 521 b27. ἀπομύττεσθαι ὑδατώδη πι54. 897 b31. δειλότερα ζῷα τὰ λίαν ὑδατώδη Ζμβ4. 650 b27. ἡ ὀρίγανος ἐξαίρει τὸ ὑδατῶδες ϗ τὸ τρυγῶδες πκ35. 926 b34, 39. — τὸ κάτω ἡμισφαίριον τῆς πομφόλυγος ἀποτέμνεται ὑπὸ τοῦ ἐπιπέδου τοῦ ὑδατώδους πις2. 913 a32. — τὸ εὐδίοπτον τῆς θαλάττης γλαυκὸν φαίνεται, τὸ δ' ἧττον ὑδατῶδες· ὄμμα γλαυκόν, dist ὑδατῶδες Ζγε1. 779 b32, 30.

ὕδερος. ὑδέρῳ ϗ φθίσει ἔοικεν ἡ μοχθηρία Ηη9. 1150 b33. ἁλίσκεσθαι ὑδέροις ϗ φθόαις θ152. 846 a3. ὑδέρῳ νοσήματι τελευτῆσαι f 444. 1551 a20.

ὕδνον. μύκητες ϗ ὕδνα ϗ τὰ ὅμοια φτβ4. 825 b18. (Tuber. Fraas 319.)

ὑδραγωγία. ποιεῖν, κατασκευάζειν τὰς ὑδραγωγίας μα13. 349 b35. Ζμγ5. 668 a14.

ὑδρεύεσθαι. ἀπὸ τελμάτων ὑδρεύονται αἱ μέλιτται Ζιι40. 626 a11.

ὑδρία. ἐπὶ θύραις τὴν ὑδρίαν Ρα6. 1363 a7, cf παροιμία p 570 a44.

ὕδρος. refertur inter ὅσα τὴν μὲν τροφὴν ποιεῖται ϗ τὴν διατριβὴν ἐν τῷ ὑγρῷ, οὐ μέντοι δέχεται τὸ ὕδωρ ἀλλὰ τὸν ἀέρα ϗ γεννᾷ ἔξω· τὰ ἄποδα· ἐπὶ τῷ ἥπατι ἔχουσι (τὴν χολήν) αν10. 475 b27. Ζια1. 487 a23. β17. 508 b1. τὸν ὑπὸ ὕδρου πληγέντα παραχρῆμα ὀσμὴν βαρυτάτην ἀπεργάζεσθαι λέγει Ἀρ· ὕδρος μεταβάλλεται εἰς ἔχιν ξηραινομένων τῶν λιμνῶν f 327. 1532 b18. 328. 1532 b33. (Ydros Thomae, natrix Gazae Scalig. serpentes magni Alberto. serpent d'eau C II 771. Coluber natrix K 407. St. Cr. Su 184, 14. def non potest KaΖι 7, 13. AΖι I 119, 14. cf Cuv leçons d'anat comp IV 2, 481. M 310. E 75: Coluber viperinus hodie νερόφιδον vel οἴχενδρα fort i q ἔχιδνα vett vel ἔχις in f 328. 1532 b33.)

Ὑδροῦσσα ἐκλήθη ἡ Τῆνος διὰ τὸ κατάρρυτον εἶναι f 553. 1569 b24.

ὑδροφορεῖν. αἱ μέλιτται ὑδροφοροῦσιν Ζιι40. 625 b19.

ὑδρωπιᾶν. τὸ ὕδωρ ἐξεληλυθέναι τοῖς ὑδρωπιῶσιν Ζγε8. 789 b14.

ὑδρωπικός, dist ῥευματικός πγ5. 871 b24.

ὕδρωψ. 1. i q ὕδερος. ἀπὸ ὕδρωπος ϗ πυρετῶν οὐχ ἁλίσκονται οἱ πλησιάζοντες πζ8. 887 a23. — 2. liquor amnii. ὕδρωψ ἐξέρχεται Ζιη9. 587 a6.

ὕδωρ. τὸ ὕδωρ ψυχρὸν ϗ ὑγρόν Γβ3. 330 b5. ὕδωρ ψυχροῦ μᾶλλον ἢ ὑγροῦ Γβ3. 331 a4. τὸ βαρύτατον ϗ ψυχρότατον γῆ ϗ ὕδωρ μα3. 340 b20. ὕδωρ πυρὶ ἐναντίον Γβ8. 335 a5. οὐδὲ τὸ πῦρ θερμαίνει τὸ ὕδωρ μᾶλλον, ὅσῳπερ ἂν ᾖ πλέον, ἀλλ' ἔστιν ὅρος τῆς θερμότητος Ζγδ 4. 772 a13. τὸ ὕδωρ θερμότερον ἐνίοτε τῆς φλογὸς γινόμενον οὐ κατακάει τὰ ξύλα πκδ 3. 936 a21. λ1. 954 a16. — ὕδωρ πλὴν γῆς πᾶσιν ὑφίσταται Οδ 5. 312 a26, 25. 4. 311 a28. μα3. 340 b20. τὸ ὕδωρ ἐστὶ περὶ τὴν γῆν, ὁ δ' ἀὴρ περὶ τὸ ὕδωρ Οβ4. 287 a32. τὰ φερόμενα ἐν τῷ δινουμένῳ ὕδατι εἰς τὸ μέσον τελευτῶντα φέρεται μχ35. 858 b4. τὸ ἐν τοῖς κυάθοις ὕδωρ κύκλῳ τοῦ κυάθου φερομένου οὐ φέρεται κάτω Οβ13. 295 a19. ἐν ὕδατι κουφότερον ταλαντιαῖον ξύλον μολίβδου μναιαίου Οδ 4. 311 b4. τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἀγγεῖον πυρωθὲν σπᾶται, γῆ δ' οὔ Οδ 5. 312 b13, 9. ἡ τοῦ ὕδατος ἐπιφάνεια σφαιροειδής· ἀεὶ συρρεῖ τὸ ὕδωρ εἰς τὸ κοιλότερον Οβ4. 287 b1, 6. — μόνον τῶν ἁπλῶν εὐόριστον τὸ ὕδωρ Γβ8. 335 a1, 334 b34. ὕδα-

τος φύσιν ȣ̓κ ἐνδέχεται κεχωρισμένην εἶναι τȣ̃ περὶ τὴν γῆν ἱδρυμένȣ σώματος μα3. 339 b9. ὕδατος εἴδη οἶνος ȣ̃ρον ὀρρὸς ϗ ὅλως ὅσα μηδεμίαν ἢ βραχεῖαν ἔχει ὑπόστασιν μδ5. 382 b13. εἰ πάντα τὰ τηκτὰ ὕδωρ Μδ4. 1015 a10. 24. 1023 a29. ὅσα ὕδατος μόνον, ταῦτα πήγνυσι τὸ ψυχρόν Ζμβ2. 649 a30, 650 b29. ὕδωρ μόνον θερμαινόμενον ȣ̓ παχύνεται αι4. 441 a27. μδ3. 380 a34. (ἡ παχύτης τȣ̃ ὕδατος Ζμβ13. 658 a9.) τὸ ὕδωρ ἐλαίῳ μιγνύμενον γίγνεται παχὺ ϗ λευκόν Ζγβ2. 735 b21. τὸ ὕδωρ ἄθλαστον, ἀπίεστον, ἄνελκτον, ȣ̓ μαλακόν, ψαθυρόν μδ9. 386 a18, b10, 15. 4. 382 a13. αι4. 441 a25. λεπτότατον τῶν πάντων ὑγρῶν τὸ ὕδωρ, ϗ αὐτȣ̃ τȣ̃ ἐλαίȣ αι4. 441 a23. τὸ ὕδωρ διαφανές, ἄχροον αι2. 438 b6. πκγ9. 932 b23. de colore aquae χ1. 791 a3. 5. 794 b26. πκγ23. 934 a13. λη1. 966 b24. — τὸ ὕδωρ ὕλη ἀέρος, ὁ δ' ἀὴρ οἷον ἐνέργειά τις ἐκείνȣ Φδ5. 213 a2. γίγνεται ὕδωρ ἐξ ἀέρος ϗ ἀὴρ ἐξ ὕδατος διακριθέντος μα3. 340 a24, 10. Γβ6. 333 a22. τὸ ἀναχθὲν ὕδωρ μβ2. 355 a26. ὕδωρ ȣ̓ θυμιατὸν ἀλλ' ἀτμιστόν μδ9. 387 b8. ἀτμὶς συνίσταται εἰς ὕδωρ μα3. 340 a35, b29, 341 a4. εὐφυλακτότερον ϗ εὐπιλητότερον τὸ ὕδωρ τȣ̃ ἀέρος αι2. 438 a16. — aquae genera varia. ὕδατος χυμοὶ πόθεν γίγνονται μβ3. 359 b4 sqq. κρήνη τις ὕδατος ὀξέος μβ3. 359 b17. ὕδωρ ὕδατος διὰ τί διαφέρει Ζγδ2. 767 a28. μεταβάλλȣσι τὰς χρόας τῶν τριχῶν κατὰ τὰς τῶν ὑδάτων μεταβολάς Ζιγ12. 519 a10, 12. Ζγε6. 786 a4. ὕδατα θηλυγόνα, ἀρρενογόνα Ζιζ19. 573 b33. τὸ μεταβάλλειν τὰ ὕδατα νοσῶδες πα13. 860 b26. 14. 860 b34. ὕδωρ λιμνάσαν μα14. 352 b35. ὕδατα ῥυτά, στάσιμα μβ1. 353 b18. σωματωδέστερον τὸ θαλάττιον ὕδωρ τȣ̃ ποταμίȣ πκγ13. 933 a12. ὑδάτων ϗ ναμάτων πλῆθος οἰκεῖον Πη11. 1330 b4. ὕδωρ πότιμον, ὕδατα πότιμα μα13. 351 a15. β3. 357 a22. Ζιβ14. 505 b7. θ2. 592 a2. τὸ πότιμον ϗ τὸ γλυκύτερον ὕδωρ Ζιθ13. 598 b5. ὕδατα γλυκέα Ζιζ13. 567 b17. ἐν θαλάττῃ, opp ἐν τοῖς γλυκέσιν ὕδασιν Ζια5. 490 a25. ὅσα περὶ τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ ϗ θάλατταν πκγ. ἁλμυρὰ ὕδατα αι4. 441 b3. τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ ȣ̓κ ἀπόρρυτον πκγ20. 933 b21. ὕδωρ ἁλυκόν Ζιζ19. 574 a8, δυσῶδες Ζιθ9. 595 b29. ἁλυκὰ ϗ μοχθηρὰ ὕδατα πγ8. 872 a10. 19. 874 a1. διὰ τί ἡ μὲν θάλαττα κάεται, τὸ δὲ ὕδωρ ȣ̓ πκγ15. 933 a17. ὕδωρ καθαρόν, ἀκέραιον, opp θολερόν, ταράττειν (ἀνατρέπειν) τὸ ὕδωρ Ζιθ2. 592 a3, 5, 6. 11. 596 b18. 24. 605 a10, 15. ὕδωρ γεώδη ἔχον ὑπόστασιν Ζιε19. 551 b29. τὰ βαρύσταθμα ὕδατα φαῦλα Ηζ9. 1142 a22. κȣφότης τȣ̃ ὕδατος f 258. 1525 b12. τὰ ἀπὸ χιόνος ϗ κρυστάλλȣ ὕδατα φαῦλα f 206. 1515 b15. τὰ ἀτέραμνα ὕδατα Ζγδ2. 767 a34. ὅσα περὶ τὰ θερμὰ ὕδατα πκδ. ὕδωρ προθερμανθὲν ψύχεται μᾶλλον f 208. 1515 b37. — ὕδωρ i q ὑετός. τὸ ὑόμενον ὕδωρ μα13. 349 b32. χ5. 794 b23. ὕδωρ ὄμβριον Ζιζ15. 569 b16, 570 a9. ὕδατα ὄμβρια Πη11. 1330 b6. πρόσφατόν ἐστι ϗ νέον ὕδωρ τὸ ὑόμενον f 207. 1515 b24. etiam ὕδωρ per se, non addito adiectivo, ὑετὸν significat, ὕδατα ϗ χειμῶνες μβ4. 361 a12. προγιγνώσκειν χειμῶνα ϗ ὕδωρ Ζι40. 627 b11. ὕδωρ ϗ χιὼν ϗ χάλαζα μα11. 347 b13. ὕδωρ (ὕδατα) νότιον, βόρειον, μετοπωρινόν μβ3. 358 a28. Ζιε29. 556 a10. θ10. 596 a27. 19. 601 b23. ὕδατα μέτρια, λαβρά, λαβρότερα, ἀθροώτερα, ῥαγδαῖα μβ4. 360 b10. α12. 348 b10, 349 a5. πκς36. 944 b19. καταβαίνει, κάτεισιν ὕδωρ μβ4. 361 a15. 2. 355 a26. α13. 349 b32, 350 a10. ὕδωρ πολὺ ἐξ ȣ̓ρανȣ̃ γίγνεται Ζιζ15. 569 b15. ὕδωρ (ὕδατα) γίγνεται μβ4. 360 a3, b29. Ζιθ28. 606 b26. ὕδωρ ἐπιγίγνεται Ζιζ19. 573 b18. πα19. 861 b6. εἰς ὕδωρ ἐλθεῖν μγ4. 372 b24. ὕδατος σημεῖον μγ1. 372 b22. γ6. 377 b24. μετὰ τὰ ὕδατα πκς61. 947 a37, b2. — ἐξ ὕδατος τὸ τῶν ἐνύδρων γένος αν13. 477 a29. τὸ ὕδωρ αὐτὸ μόνον ἄμικτον ȣ̓κ ἐθέλει τρέφειν αι5. 445 a21. ὕδωρ ἥδιστα εἰς ἑαυτὰς λαμβάνȣσιν αἱ μέλιτται Ζιθ11. 596 b17. ὕδωρ δέχεσθαι, ἀφίεσθαι Ζιδ3. 527 b16, 20. ζ12. 566 b27. θ2. 589 a12, 16, b14. — πάντων τὰ σπέρματα τὴν φύσιν ὑγρὰν ἔχειν, τὸ δ' ὕδωρ ἀρχὴν τῆς φύσεως εἶναι τοῖς ὑγροῖς ΜΑ3. 983 b27. ζωτικώτερον γῆς ὕδωρ Ζγγ11. 761 a28. — μέτρον τι ὕδατος· διανέμειν τὸ ὕδωρ τῷ διώκοντι, τῷ φεύγοντι, τοῖς δικάζȣσιν f 423. 1548 a40, 43. — διδόναι γῆν ϗ ὕδωρ Ρβ23. 1399 b11. ἄριστον μὲν ὕδωρ (Pind Ol 1, 1) Ρα7. 1364 a28. ὅταν τὸ ὕδωρ πνίγῃ, τί δεῖ ἐπιπίνειν Ηη3. 1146 a35, cf παροιμία p 570 b27.

ὕειν. ὕει ὁ Ζεὺς ȣ̓χ ὅπως τὸν σῖτον αὐξήσῃ Φβ8. 198 a18. — impers εἰ συννεφεῖ, εἰκὸς ὗσαι Ρβ19. 1393 a7. ὅταν ὕσῃ Ζια1. 487 b30. ὕσαντος τι5. 167 b7. μβ4. 360 b38. — pass, τὸ ὑόμενον ὕδωρ μα13. 349 b4, 32. β3. 358 b14. χ5. 794 b22. πρόσφατόν ἐστι ϗ νέον ὕδωρ τὸ ὑόμενον f 207. 1515 b24. — τὰ λάχανα καίπερ ὑδρευόμενα ὅμως ἐπιδίδωσιν ὑόμενα πλέον Ζιθ19. 601 b13.

ὕειος σπλήν Ζια17. 496 b21. ὑεία κοιλία, θρίξ Ζια16. 495 b27. γ12. 519 a24. f 319. 1532 a18. ὕειον γάλα, ὕεια ὀστᾶ, κρέα Ζιζ20. 574 b13. 34. 580 a4. γ20. 521 b15. θ26. 605 b1 (cf Rose lib ord 213).

ὕελος ὕδατος, τήκεται γὰρ θερμῷ μδ10. 389 a8 (v l ὕαλος). διὰ τί διὰ τῆς ὑέλȣ διορᾶται πια58. 905 b6. ὕελος τετρυπημένη Αγ31. 88 a14.

ὑέτιος ἄνεμος πκς7. 940 b33. 56. 946 b32. 19. 942 a29.

ὑετός, def κ4. 394 a31. dist ψακάδες μα9. 347 a12. dist δρόσȣς μα11. 347 b17. περὶ ὑετȣ̃ μα11. ὑετῶν γένεσις ποία Ζμβ7. 653 a4-8. τȣ̃ ἐν Αἰθιοπίᾳ ὑετȣ̃ γένεσις ποία f 236. 1520 b32. ὑετὸς πότε γίνεται μγ1. 370 b12. ὑετὸς πεπηγώς πκς60. 947 a29.

υἱιδȣ̃ς. ὁ μὲν υἱὸς ȣ̓κ ἐγένετο ὁ δ' υἱιδȣ̃ς (v l ὑγιδȣ̃ς) ἔχων (στίγμα) ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ Ζιη5. 585 b34. cf Salmas Pl ex 28.

υἱός. ȣ̓κ ἄρχȣσιν ἅμα πατὴρ ϗ υἱός Πε6. 1305 b9, 16. τῶν τελευτώντων διαδέχεσθαι τȣ̀ς υἱεῖς Πδ6. 1293 a30. τὸν γεννήσαντα τρεῖς υἱȣ̀ς ἄφρȣρον εἶναι Πβ9. 1270 b3. ὁ υἱὸς ὥσπερ μέρος ἐστὶ τȣ̃ πατρός ημα34. 1194 b14. ὅμοιός τις υἱὸς τῷ πατρί Ζγα18. 723 b32. — υἱȣ̃ Ηη7. 1149 b11. υἱῷ, υἱόν Ηθ8. 1158 b16. 16. 1163 b19. οἱ υἱοί Πβ3. 1261 b33. οἱ υἱεῖς Πγ4. 1277 a18. υἱῶν Ηθ13. 1161 a19. υἱέσιν Ηθ8. 1158 b22. 12. 1160 b29. Πε4. 1304 a8. τȣ̀ς υἱȣ̀ς Πβ9. 1270 b3. τȣ̀ς υἱεῖς Πδ6. 1293 a30. Ηθ12. 1160 b24. κ10. 1181 a6.

ὑλαγμός. δηλȣ̃σιν οἱ κύνες τῷ ὑλαγμῷ ὅτι ἐνυπνιάζȣσιν Ζιδ10. 536 b30.

ὑλακτεῖν. τὸν κύνα ὑλακτȣ̃ντα ἦχον μέγαν ποιεῖν θ99. 838 b5.

ὑλακτικὸς ὁ κύων φ2. 807 a19.

ὕλη, sensu vulgato, ἂν ᾖ τι τοιȣ̃τον ἐκβεβλημένον, οἷον ὕλη, κλήματα ἢ λίθοι Ζιε18. 550 b8. νέμεσθαι τὴν φυομένην ὕλην Ζιθ2. 591 b12. ὅταν αἱ μέλιτται ἐρυσιβώδη ἐργάζωνται ὕλην Ζι40. 626 b24. θ27. 605 b18. κατοικȣ̃σιν ἐν τοῖς ὄρεσι ϗ τῇ ὕλῃ Ζι11. 615 a15. 32. 618 b21, 28. (ὄρνεα) ἐπηλυγαζόμενα ὕλην Ζιζ1. 559 a2. ὕλη φλοιώδης ϗ ἀραχνώδης Ζιε23. 554 b28. τῆς περὶ ξύλα ὕλης Πη5. 1327 a8. τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρυψεν (Alcidam) Ργ3. 1406 a28. ὅ τι ἂν ὑπὸ ῥεύματος ληφθῇ ϗ μὴ προσπέσῃ πρὸς ὕλην Ζιζ14. 569 a3.

ὕλη tamquam artis vocabulum ad significandam materiam (cf Engel, Rh Mus 7. 391-418. Wz Org II 402. Bz ad Μη4. 5) primus Ar videtur usurpasse. 1. origo notionis. ὕλην esse ponendam ad explicandam mutationem docetur Φα6-10. Μλ1. 1069 b2-2. 1069 b34. cf Φδ4. 211 b33. Μζ8. 1033 b13. itaque ὕλη tam late patet quam mutatio, ἐν παντὶ τῷ γενομένῳ ὕλη ἔνεστιν Μζ7. 1032 a20. 8. 1033 b19. 9. 1034 b12. η5. 1044 b27. λ2. 1070 a24. Γα1. 314 b27, διὰ τὴν ὕλην ἀεὶ φθορὰ καὶ γένεσις οὐχ ὑπολείπει Γα3. 318 a9, ὅσα ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν ἔστιν ἢ μή, οὐκ ἔστι τούτων ὕλη Μη5. 1044 b29. cf ζ10. 1035 a26 (inde explicatur οὐθενὸς γὰρ ἄνευ κινήσεως ὁ λόγος αὐτῶν, ἀλλ' ἀεὶ ἔχει ὕλην Με1. 1026 a3), et ὕλη quidem κυρίως τὸ ὑποκείμενον γενέσεως καὶ φθορᾶς δεκτικόν, τρόπον δέ τινα καὶ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς Γα4. 320 a2. cf 1. 314 b27. Μλ2. 1070 a24. atque ὑπόκειται ἡ ὕλη mutationi, tamquam μία, ἡ αὐτὴ τῶν ἐναντίων (τοῖς ἐναντίοις) Φδ9. 217 a22. Γα1. 314 b27. 7. 324 b6 (cf β1. 329 a30). Οβ3. 286 a25. Μι4. 1055 a30 (unde fit ut ἡ ὕλη μέσον esse dicatur Γβ5. 332 a35), ipsa vero ὕλη ἡ μία οὐθενὶ ἐναντίον Μλ10. 1073 a34, et falluntur qui τὸ ἕτερον τῶν ἐναντίων ὕλην ποιοῦσιν Μν1. 1087 b5 (quod legitur μκ3. 465 b30 εὐθὺς ἡ ὕλη τὸ ἐναντίον ἔχει explicandum videtur esse ex b11 ἀδύνατον τῷ ὕλην ἔχοντι μὴ ὑπάρχειν πως τὸ ἐνατίον).

2. definitio notionis. ἡ καθ' αὑτὴν μήτε τὶ μήτε ποσὸν μήτε ἄλλο μηθὲν λέγεται οἷς ὥρισται τὸ ὄν Μζ3. 1029 a20. ὃ καθ' αὑτὸ οὐκ ἔστι τόδε τι ψβ1. 412 a7. ἡ μὴ τόδε τι οὖσα ἐνεργείᾳ δυνάμει ἐστὶ τόδε τι Μη1. 1042 a27 (τόδε τι οὖσα τῷ φαίνεσθαι Μλ3. 1070 a9 Bz), itaque ἀποφάσει δηλοῦται Μι8. 1058 a23. cf η3. 1043 b13, est enim ὕλη τὸ ἀόριστον Φδ2. 209 b9. Μγ4. 1007 b28. ζ11. 1037 a27. θ7. 1049 b1. μ10. 1087 a16. οὐκ ἀκριβοῖ ἡ φύσις διὰ τὴν τῆς ὕλης ἀοριστίαν Ζγδ10. 778 a6 (quocum conferendum est, quod τὸ ἄπειρον dicitur αἴτιον ὡς ὕλη et τῆς τοῦ μεγέθους τελειότητος ὕλη Φγ6. 207 a22. 7. 207 b35. Πλάτων τὴν ὕλην καὶ τὴν χώραν ταὐτό φησιν Φδ2. 209 b11. φασί τινες εἶναι τὸ κενὸν τὴν τοῦ σώματος ὕλην, οἵπερ καὶ τὸ κενόν, οὐ καλῶς Φδ7. 214 a13, 15), τὸ ἄμορφον, τὸ ἀειδές Φα7. 191 a10. Ογ8. 306 b17 (inde pro ἡ ὕλη ἡ ἀριθμητή Φα7. 190 b20 ci Bz ἡ ἀρύθμιστος Ar St I 57. cf Φη3. 245 b9), itaque, quia unice τὸ εἶδος cognoscitur, ἡ ὕλη ἄγνωστος καθ' αὑτήν Μζ10. 1036 a8 Bz. Φγ6. 207 a26, ἐπιστητὴ κατ' ἀναλογίαν Φα7. 191 a10, ἀναίσθητος Γβ5. 332 a35 (aliud est αἰσθητὴ ὕλη, opp ἡ τοῦ εἴδους ὕλη Μδ24. 1023 b2).

3. synonyma. ὕλη idem est ac δύναμις. τῆς ὕλης φύσις τοιαύτη ὥστ' ἐνδέχεσθαι καὶ εἶναι καὶ μή Μζ15. 1039 b29. δυνατὸν καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι ἕκαστον, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῳ ὕλη Μζ7. 1032 a22. Οα12. 283 b4. ὡς ὕλη τοῖς γενητοῖς ἐστὶν αἴτιον τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μή Γβ9. 335 a32. ἡ ὕλη δύναμις ψβ1. 412 a9. 2. 414 a16. ἡ ὕλη τὸ δυνάμει ἕκαστον Μν4. 1092 a3. θ8. 1050 a15. ν1. 1088 b1. ψγ5. 430 a10. v praeterea Φδ9. 217 a22, 23, 33. μα3. 340 b15. Μγ4. 1007 b28. 5. 1009 a33. η1. 1042 a27. 2. 1042 b9, 1043 a16. 6. 1045 a23, b18. θ8. 1050 b27. κ2. 1060 a21. λ2. 1069 b14. 4. 1070 b12. 5. 1071 a10. μ10. 1087 a16. — ἡ ὕλη ἐστὶ τὸ δεκτικόν Γα4. 320 a2. 10. 328 b11. ψβ2. 414 a10. Μι4. 1055 a30, sive Platonico vocabulo τὸ πανδεχές Ογ8. 306 b19. ἡ ὕλη ᾗ ὕλη παθητικόν Γα7. 324 b18. μδ10. 388 a21. 11. 389 a30. τῆς ὕλης τὸ πάσχειν καὶ κινεῖσθαι Γβ9. 335 b30. μα2. 339 a29. — ἡ ὕλη τὸ πρῶτον ὑποκείμενον ἑκάστῳ, τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον, τὸ ὑποκείμενον Φα9. 192 a31. Μδ18. 1022 a18. 8. 1017 b24. Πα8. 1256 a8. v praeterea Ογ8. 306 b17. Γα4. 320 a2. μα2. 339 a29. ψβ1. 412 a19. 2. 414 a14. ΜΑ3. 983 a29. ζ11. 1037 b4. η2. 1042 b9. λ3. 1070 a11. sed latius patet notio τοῦ ὑποκειμένου quam τῆς ὕλης Μζ13. 1038 b6. η4. 1044 b9. θ7. 1049 a36. ἡ ὑποκειμένη ὕλη Φβ1. 193 a29. Ζμα1. 640 b8. β1. 646 a35. — ἡ ὕλη ὡς τὸ ἐξ οὗ αἴτιόν ἐστι Φβ3. 195 a17, 19. Μδ2. 1013 b18, 21. Πα8. 1256 a8 (sed non ὥσπερ ἐξ ἀγγείου Ογ7. 305 b5), et quidem ἐξ οὗ ἐνυπάρχοντος Φα9. 192 a31. β3. 194 b24. Ζγα17. 724 a24. ΜΑ5. 986 b6. β3. 998 b13. η2. 1043 a21 (sed latius quam ὕλη patet τὸ ἐξ οὗ Μδ24. 1023 a27. ζ8. 1033 a25), vel εἰς ὃ διαιρεῖται ἐνυπάρχον Μζ17. 1041 b32, cf ἄλλο ἐν ἄλλῳ Μζ11. 1037 b2; itaque ὕλη τὸ περιεχόμενον Οδ4. 312 a15, μέρος, μόριον Φγ6. 207 a28. Μζ10. 1035 a27. μ8. 1084 b20. — ὕλη τὸ ἐξ ἀνάγκης, ἐν ὕλῃ τὸ ἀναγκαῖον Ζμα1. 642 a17, coll a2. Φβ9. 200 a14. Αδ11. 94 a22, cf ἀνάγκη p 42 b13.

4. opposita. ὕλη una est ex quatuor summis rerum causis sive principiis (cf ἀρχή p 112 b40, αἰτία p 22 b29, 52), ἡ ἐν ὕλης εἴδει τιθεμένη, λεγομένη αἰτία ΜΑ3. 983 b7 Bz, 984 a17. 4. 985 a32. 5. 987 a7. Γα3. 318 a9. μα2. 339 a29, ac sola per se non sufficit ad explicandam rerum naturam (οὐ γὰρ ἥ γε ὕλη κινήσει αὐτὴ ἑαυτήν, ἀλλὰ τεκτονική Μλ6. 1071 b30. et de antiquissimis philosophis, qui μίαν τινὰ φύσιν ὡς ὕλην τιθέασι cf ΜΑ8. 988 b23. 3. 983 b7, 984 a17. οἱ ἀρχαῖοι φυσιολόγοι οὐχ ἑώρων πλείους οὐσίας, ἀλλὰ μόνον τὴν τῆς ὕλης καὶ τὴν τῆς κινήσεως καὶ ταύτας ἀδιορίστως Ζγε1. 778 b9). reliquae tres causae quoniam πολλάκις ἔρχονται εἰς ἕν Φβ7. 198 a24, oppositum τῇ ὕλῃ praecipue est τὸ εἶδος, ἡ μορφή, τὸ τί ἐστιν, ὁ λόγος: δεήσει γὰρ διαιρετὸν εἶναι ἀεὶ τὸ γιγνόμενον καὶ εἶναι τὸ μὲν τόδε, λέγω δ' ὅτι τὸ μὲν ὕλην τὸ δ' εἶδος Μζ8. 1033 b13. εἰ γίγνεται ... ἀεὶ δεῖ προϋπάρχειν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος Μζ9. 1034 b12. ἡ ὕλη ἐστὶ δυνάμει, ὅτι ἔλθοι ἂν εἰς τὸ εἶδος Μθ8. 1050 a15. v praeterea Φβ1. 193 a29. 8. 199 a31. Οδ4. 312 a15. Γα7. 324 b18. 10. 328 b11. β9. 335 a30. μδ12. 390 b18. ψα1. 403 b1. β1. 412 a9. 2. 414 a10, 14, 16. Ζμα5. 645 a32, 33. β1. 646 a35. Μδ8. 1017 b24. 25. 1023 b22. ζ10. 1035 a2. 11. 1036 b6, 1037 a10. 17. 1041 b8. η2. 1043 a13, 21, 27. 6. 1045 a23, b18. ι3. 1054 a35. λ4. 1070 b12. 5. 1071 a10. μ8. 1084 b20. τὸ κατὰ τὴν ὕλην, τὸν λόγον, τὸ εἶδος etc, ἡ κατὰ τὴν ὕλην, τὸν λόγον οὐσία Γα2. 317 a24. Ζμα1. 640 b29. ΜΑ5. 986 b20. 6. 988 a10. μ8. 1084 b9. τὸ εἶδος καὶ τὸ παράδειγμα Φβ3. 194 b24. τὸ περιέχον καὶ τὸ πέρας Οβ13. 293 b15. δ4. 312 a13. ἡ τέχνη λόγος τοῦ ἔργου ἄνευ τῆς ὕλης ἐστίν Ζμα1. 640 a32. πᾶσα ἡ ἐργασία καὶ ἡ κίνησις ἡ ἐσχάτη πρὸς τῇ ὕλῃ, οἷον ἡ οἰκοδόμησις ἐν τοῖς οἰκοδομουμένοις Ζγα22. 730 b7. opposita τῷ εἴδει et ipsa στέρησις est, sed distincta ab ὕλῃ: ὕλην καὶ στέρησιν ἕτερόν φαμεν εἶναι Φα9. 192 a3, 5, 6. ἀρχαί εἰσι τρεῖς, τὸ εἶδος καὶ ἡ στέρησις καὶ ἡ ὕλη Μλ4. 1070 b19. 2. 1069 b34. cf ζ8. 1033 a25. — quoniam ἡ ὕλη idem est ac δύναμις, pariter ac τὸ εἶδος opponitur τῇ ὕλῃ ἡ ἐνέργεια, ἡ ἐντελέχεια: διχῶς ὑπόκειται, ἢ τόδε τι ὂν ... ἢ ὡς ἡ ὕλη τῇ ἐντελεχείᾳ Μζ13. 1038 b6. v praeterea ψβ1. 412 a9. 2. 414 a10, 16. Μγ4. 1007 b28. 5. 1009 a33. η1. 1042 a27. 2. 1043 a6, 13, 21, 27. 6. 1045 a23, 34, b18. θ8. 1050 b27. λ5. 1071 a10. μ1. 1076 a9. 3. 1078 a30. 10. 1087 a16. ὕλη, opp τὸ ἔργον

Πα8. 1256 a8. — ubi τῇ ὕλῃ opponitur ἡ οὐσία, vel definitur distincte ἡ κατὰ τὸν λόγον οὐσία Μμ8. 1084 b9, vel intelligitur Φα7. 191 a11. Οβ13. 293 b15. Ζμα1. 641 a26. Μβ3. 998 b13. ζ11. 1037 a27. 17. 1041 b8. ν5. 1092 b18. τῷ μὲν χρόνῳ προτέραν τὴν ὕλην ἀναγκαῖον εἶναι ϗ τὴν γένεσιν, τῷ λόγῳ δὲ τὴν οὐσίαν ϗ τὴν ἑκάστου μορφήν Ζμβ1. 646 a35. pariter τῇ ὕλῃ opp ἀρχή, φύσις ψγ5. 430 a19. μβ8. 368 a33. Μλ3. 1070 a9. ἀρχὴ ἡ φύσις μᾶλλον τῆς ὕλης Ζμα1. 642 a17. — πάθος quamquam proprie κατηγορεῖται τῆς οὐσίας, cf Μζ13. 1038 b6. θ7. 1049 b1, tamen etiam τῇ ὕλῃ similiter ac τὸ εἶδος opp πάθη, ἕξεις, διαθέσεις Γα1. 314 b17. 7. 324 b18. αν14. 477 b17, 478 a7. ΜΑ5. 986 a17. λ3. 1070 a9. cf πάθος p 556 a60-b42. ὁτὲ μὲν ὑπάρχειν τὴν παθητικὴν ὕλην ὁτὲ δὲ μὴ τοιαύτην ἢ τοιαύτην Ζκ11. 704 a1. — ex materia et forma constat τὸ συνειλημμένον τῇ ὕλῃ, συνειλημμένον τὸ εἶδος ϗ ἡ ὕλη Μζ11. 1037 b4. 10. 1035 a26, ἡ σύνολος οὐσία Μζ11. 1037 a30, ἡ μετὰ τῆς ὕλης οὐσία Μη3. 1044 a11. κ7. 1064 a23, τὸ ἐκ τούτων, τὸ ὅλον τὸ ἐκ τούτων ψβ1. 412 a9. Μζ10. 1035 a2. μ8. 1084 b11. ἡ ἐν τῇ ὕλῃ μορφή, τὰ ἐν τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος (τὴν μορφὴν) ἔχοντα Οα9. 278 a24. Γα5. 321 b21. 7. 324 b4. τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ Ζμα3. 643 a24. ἐξ οὗ ὡς ὕλης γίνεται ἔνια λέγεται, ὅταν γένηται, οὐκ ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐκείνινον Μζ7. 1033 a6. λέγομεν παρωνυμιάζοντες χαλκοῦν Φη3. 245 b9. ὁμωνύμως τῷ πάθει προσαγορεύειν τὴν ὕλην Φη3. 246 a1, 22.

5. inter ὕλην et οὐσίαν quae intercedat ratio. οὐ γίγνεται οὔτε ἡ ὕλη οὔτε τὸ εἶδος, λέγω δὲ τὰ ἔσχατα Μλ3. 1069 b35. ἄφθαρτον ϗ ἀγένητον ἀνάγκη τὴν ὕλην εἶναι Φαγ. 192 a28. Μβ4. 999 b12. — ἡ ὕλη οὐ χωρίζεται (οὐ χωριστή, ἀχώριστος) τῶν πραγμάτων vel τῶν ἐναντιώσεων Φδ2. 209 b23. 4. 211 b36. 7. 214 a15. 9. 217 a24. Γα5. 320 b16. β1. 329 a9, 24, 30. 5. 332 a35. Μζ10. 1035 a8. 11. 1036 b23. 12. 1038 a6. οὐκ ἔστι τοιοῦτον σῶμα αἰσθητὸν παρὰ τὰ στοιχεῖα καλούμενα Φγ5. 204 b32 (cf τὸ εἶδος οὐ χωρίζεται τοῦ πράγματος Φδ2. 209 b23. τὰ πάθη τῆς ψυχῆς ἀχώριστα τῆς φυσικῆς ὕλης ψα1. 403 b18. τὰ πάθη τῆς ὕλης τὰ μὴ χωριστά ψα1. 403 b10). — ὕλη et εἶδος suapte natura in unitatem coeunt. οὐ δεῖ ζητεῖν εἰ ἓν ἡ ψυχὴ ϗ τὸ σῶμα ... οὐδ' ὅλως τὴν ἑκάστου ὕλην ϗ τὸ οὗ ὕλη ψβ1. 412 b8. α5. 410 b11. εἰ τὸ αὐτὸ ἡ ὕλη ϗ ἡ ἐντελέχεια Φδ5. 213 a6. ἡ ἐσχάτη ὕλη ϗ ἡ μορφὴ ταὐτό Μη6. 1045 b18. — τὴν ὕλην esse οὐσίαν demonstratur Μη1. 1042 a32-b6. cf δ8. 1017 b24. ζ3. 1029 a10-30 Bz. 10. 1035 a2. η1. 1042 a32. 2. 1042 b9. 4. 1044 a15. θ7. 1049 a36. μ2. 1077 a36. ἡ ὕλη πρότερον τῆς οὐσίας κατὰ δύναμιν Μδ11. 1019 a9. cf Ζμβ1. 646 a35. sed τὸ εἶδος τῆς ὕλης πρότερον ϗ μᾶλλον ὄν, τιμιώτερον, κυριώτερον τῆς ὑλικῆς φύσεως Μζ3. 1029 a6, 29. Οβ13. 293 b15. Ζμα1. 640 b29. β1. 646 a35. ἡ μορφὴ τέλος Φβ8. 199 a31; propterea dicitur ἡ ὕλη οὐσία πως Φα9. 192 a6, et οὐσία opponitur ὕλη (cf supra 4). — per ὕλην fit, ut sint τὰ καθ' ἕκαστον, πλείω τὸν ἀριθμόν, ἀδιάφορα τὸ εἶδος. ὅσων ἡ οὐσία ἐν ὕλῃ ἐστίν, πλείω ϗ ἄπειρα ὄντα τὰ ὁμοειδῆ Οα9. 278 a19. ὅσα ἀριθμῷ πολλά, ὕλην ἔχει Μλ8. 1074 a34. οὐ ποιεῖ διαφορὰν ἡ ὕλη Μι9. 1058 b6. cf 3. 1054 a35. ζ8. 1034 a7. 10. 1035 b30. 15. 1039 b29. Οα9. 278 a9. ἡ διαφορὰ τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ Ζμα3. 643 a24. — ἡ ὕλη αἰτία ἡ ἐνδεχομένη παρὰ τὸ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἄλλως τοῦ συμβεβηκότος Με2. 1027 a13. cf ἡ ὕλη αἰτία τοῦ εἶναι ϗ μή Οα12. 283 b5.

6. ὕλης genera distinguuntur. ἐν ἁπάσῃ τῇ φύσει ἐστί τι τὸ μὲν ὕλη ἑκάστῳ γένει ψγ5. 430 a10. ἄλλα ἄλλων αἴτια ϗ στοιχεῖα, τῷ καθόλου δὲ λόγῳ (τῷ ἀνάλογον) ταὐτά, εἶδος στέρησις ὕλη Μλ4. 1070 b17. 5. 1071 a4, 29. ἡ ἐνέργεια ἄλλη ἄλλης ὕλης ϗ ὁ λόγος Μη2. 1043 a13. τῶν πρός τι ἡ ὕλη· ἄλλῳ γὰρ εἴδει ἄλλη ὕλη Φβ2. 194 b9. cf πκ12. 924 a7. — quae alterius ὕλης forma est, eadem alterius potest formae ὕλη esse Οδ4. 312 a17. 5. 312 b20. inde ἡ πρώτη ὕλη opponitur τῇ ἐσχάτῃ ὕλῃ. ὃ μηκέτι κατ' ἄλλο λέγεται ἐκείνινον, τοῦτο πρώτη ὕλη Μθ7. 1049 a26 (sed quoniam ἡ πρώτη ὕλη λέγεται διχῶς, ἢ ἡ πρὸς αὐτὸ πρώτη ἢ ἡ ὅλως πρώτη Μδ4. 1015 a7, πρώτη ὕλη dicitur etiam ea, quae rei definitae proxima est Μη4. 1044 a16, 23 Bz Schwgl. δ4. 1014 b32. Φβ1. 193 a29). ἡ ἐσχάτη ὕλη ϗ ἡ μορφὴ ταὐτό Μη6. 1045 b18 (sed Μλ3. 1069 b5 ἡ ἐσχάτη ὕλη i q ἡ πρώτη), syn τελευταία Μλ3. 1070 a21. syn οἰκεία, ἴδιος ὕλη ψβ2. 414 a26. μδ2. 379 b20. Μη4. 1044 b2. πῶς τοῦ αὐτοῦ πλείους ὗλαι Μη4. 1044 a20. — quae ex prima materia definita sunt quatuor στοιχεῖα, et ipsa dicuntur τέτταρες ὗλαι Οδ5. 312 a30. (βέλτιον ἴσως ἐκ τῶν δυνάμεων λέγειν· ὑγρὸν γὰρ ϗ ξηρὸν ϗ θερμὸν ϗ ψυχρὸν ὕλη τῶν συνθέτων σωμάτων ἐστίν Ζμβ1. 646 a17.) in iis ἀεὶ τὸ ἀνώτερον πρὸς τὸ ὑφ' αὐτὸ ὡς εἶδος πρὸς ὕλην Οδ3. 310 b15, 33. 4. 312 a16, 17. Φδ5. 213 a1. Γα3. 318 b32. β8. 335 a19. μα3. 340 b15. δ10. 388 a21. 11. 389 a30 (cf ἡ ὕλη ἢ τὸ θερμὸν τρέφεται πγ5. 871 b5. καικίας ἔχει πολλὴν ὕλην ϗ ἀτμίδα ἣν προωθεῖ μβ6. 364 b28). ὁ ἀὴρ ϗ τὸ ὕδωρ ὕλη τῶν σωμάτων Ζμα1. 640 b16. ὕλη τῶν μερῶν τῶν ὁμοιομερῶν Ζμβ2. 647 b22. ὕλη τοῖς ζῴοις τὰ μέρη, παντὶ μὲν τῷ ὅλῳ τὰ ἀνομοιομερῆ, τοῖς δ' ἀνομοιομερέσι τὰ ὁμοιομερῆ, τούτοις δὲ τὰ καλούμενα στοιχεῖα τῶν σωμάτων Ζγα1. 715 a9. τὸ ἄρρεν ϗ τὸ θῆλυ τοῦ ζῴου οἰκεῖα μὲν πάθη, ἀλλ' οὐ κατὰ τὴν οὐσίαν, ἀλλ' ἐν τῇ ὕλῃ ϗ τῷ σώματι Μι9. 1058 b23 (quamquam τὸ ἄρρεν ϗ θῆλυ διαφέρει κατὰ τὸν λόγον Ζγα2. 716 a18. cf ψβ4. 415 a26). τὸ θῆλυ ὕλη, παρέχει ὕλην Ζγα2. 716 a7. 20. 729 a11, 32. β1. 732 a5. 4. 738 b20. γ1. 750 b4. δ4. 772 a2. ΜΑ6. 988 a5. δ28. 1024 a35 Bz (ἀλλὰ τοῦτ' ἔστιν ἡ ὕλη, ὥσπερ ἂν εἰ θῆλυ ἄρρενος ϗ αἰσχρὸν καλοῦ· πλὴν οὐ καθ' αὑτὸ αἰσχρὸν ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός Φα9. 192 a22). ἡ αὐτὴ ὕλη ἡ τρέφουσα ϗ ἐξ ἧς συνιστᾷ τὴν γένεσιν ἡ φύσις· ἔστι δὲ τοῦτο ἡ αἱματικὴ ὑγρότης τοῖς ἐναίμοις Ζγδ8. 777 a5. cf γ2. 752 b19, (ἄνθρωπος ἄνθρωπον ϗ φυτὸν γεννᾷ φυτὸν ἐκ τῆς περὶ ἕκαστον ὑποκειμένης ὕλης Ζμβ1. 646 a35. γίγνεσθαι ἐκ συνδυασμοῦ, opp ἐκ σηπομένης τῆς ὕλης Ζγα1. 715 b5). αἱ τροφαὶ μάλιστα διαφέρουσι κατὰ τὴν ὕλην ἐξ ἧς συνεστήκασι (τὰ ζῷα) Ζιθ1. 589 a6. cf 2. 590 a9. ἡ τροφὴ ὕλη, τὸ δ' αἷμα ἡ ἐσχάτη τροφή· τὸ αἷμα παντὸς ὕλη Ζμβ4. 651 a14. γ5. 668 a21. αἱματικὴ ὕλη Ζμγ4. 665 b6, 8. (τέρατα γίγνεται) τῆς ὕλης οὐ κρατουμένης Ζγδ3. 769 b12. ἡ φύσις ἐκ τῆς καθαρωτάτης ὕλης τῶν αἰσθητηρίων τὰ σώματα συνίστησιν Ζγβ6. 744 b23. — τὸ σῶμα ὕλη τῆς ψυχῆς ψβ1. 412 a19. Μζ11. 1037 a6. ϗ ἐν τῇ ψυχῇ δεῖ ὑπάρχειν ταύτας τὰς (τῆς ὕλης ϗ τοῦ εἴδους) διαφοράς, ϗ ἔστιν ὁ μὲν τοιοῦτος νοῦς τῷ πάντα γίνεσθαι, ὁ δὲ τῷ πάντα ποιεῖν ψγ5. 430 a13. — ϗ ἐν τῷ ποιῷ ϗ ἐν τῷ ποσῷ ἐστὶ τὸ μὲν ὡς εἶδος μᾶλλον τὸ δ' ὡς ὕλη Οδ4. 312 a15. γένει διαφέρει ὧν μὴ ἔστι κοινὴ ἡ ὕλη μηδὲ γένεσις εἰς ἄλληλα, οἷον ὅσων ἄλλο σχῆμα τῆς κατηγορίας Μι3. 1054 b28. ὕλη κυρίως τὸ ὑποκείμενον γενέσεως ϗ φθορᾶς δεκτικόν, τρόπον δέ τινα ϗ τὸ ταῖς ἄλλαις

μεταβολαῖς Γα4. 320 a2. 1. 314 b27. inde ὕλη γεννητή, γεννητὴ καὶ φθαρτή, i e ὕλη γενέσεως, dist τοπική, κατὰ τόπον κινητή, πόθεν ποῖ Μη1. 1042 b6 Bz. 4. 1044 b7. θ8. 1050 b22. λ2. 1069 b26. ἐν τοῖς ἀιδίοις ὕλην τοπικὴν ὑπάρχειν οὐθὲν κωλύει Μθ8. λ2. 1069 b25 (quamquam ταύτας δεῖ τὰς οὐσίας εἶναι ἄνευ ὕλης, ἀιδίους γὰρ δεῖ Μλ6. 1071 b21). οὐκ ἐξ ἀμεγέθους ὕλης δεῖ εἶναι τὴν αὔξησιν Γα5. 320 b32. ὕλη τοῦ βαρέος, τοῦ κούφου Οδ4. 312 a17. 3. 310 b31. ἡ φωνὴ ὕλη τοῦ λόγου Ζγε7. 786 b21. ΜΖ12. 1038 a7. ἡ τῶν πρακτῶν ὕλη Ηε14. 1137 b19. τῷ νομοθέτῃ δεῖ τὴν οἰκείαν ὕλην ὑπάρχειν ἐπιτηδείως ἔχουσαν Πη4. 1326 a1, 4. — ὕλης notio a rebus sensibilibus transfertur ad res cogitabiles. αἱ αἰσθηταὶ οὐσίαι πᾶσαι ὕλην ἔχουσιν Μη1. 1042 a25. ἔσται γὰρ ὕλη ἐνίων καὶ μὴ αἰσθητῶν ΜΖ11. 1036 b35. ὕλη ἡ μὲν αἰσθητὴ ἡ δὲ νοητή ΜΖ10. 1036 a9 Bz (cf 1035 a17). 11. 1037 a4. η6. 1045 a34, 36. ἡ τῶν μαθηματικῶν ὕλη Μκ1. 1059 b16 Bz. ζ10. 1036 a9. εἰ πλείους αἱ ὕλαι, καὶ ἑτέρα μὲν γραμμῆς, ἑτέρα δὲ τοῦ ἐπιπέδου, καὶ ἄλλη τοῦ στερεοῦ Μμ9. 1085 b1. in definitionibus et notionibus τὸ γένος ὕλης locum habet, αἱ διαφοραὶ εἴδους Φβ9. 200 b7. Μδ6. 1016 a28. 24. 1023 b2. 28. 1024 b9 Bz, 4. ζ12. 1038 a6. η6. 1045 a34. ι8. 1058 a23. inde explicatur, quod ὕλη transfertur ad eam rem, quae tamquam γένος alicui disputationi vel disciplinae subiecta est, εἰ κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην διασαφηθείη· κατὰ τὴν ὕλην οἱ λόγοι ἀπαιτητέοι Ηα1. 1094 b12. 7. 1098 a28. β2. 1104 a3.

ὑλήεις. ῥίῳ ὑλήεντι (Hom ι 191) ΖιΖ28. 578 b2.

ὑλικός. ὑλικὴ οὐσία Μη4. 1044 a15. θ7. 1049 a36. μ2. 1077 a36. ὑλικὴ ἀρχή, ὑλικὴ φύσις Ζμα1. 640 b5, 29. τὸ κατὰ τὴν ὑλικὴν ἀρχὴν συνιστάμενον Ζγγ11. 762 b1. τὸ ὑλικὸν οὐδέποτε καθ' αὑτὸ λεκτέον ΜΖ10. 1035 a8. — ὑλικῶς. διττὸν τὸ ὄν, τὸ μὲν ἐντελεχείᾳ τὸ δ' ὑλικῶς Μμ3. 1078 a31.

ὑλοκοποῦσα ζῇ ἡ σίττη Ζι17. 616 b25.

ὑλονόμοι μέλιτται, dist αἱ τὰ ἥμερα νεμόμεναι Ζι40. 624 b29.

ὑλοτομία Πα11. 1258 b31.

ὑλωροί, coni ἀγορανόμοι ΠΖ8. 1321 b30. η12. 1331 b15.

ὑμένιον (v l ὑμήν). λεπτὰ καὶ ἰνώδη ὑμένια· συνεχόμενος ὑμενίῳ πόρος, syn ἐν ὑμένι ἐστὶ λεπτῷ Ζια17. 497 a21. δ4. 529 a17, 21.

ὑμενοειδὴς ἡ κύστις Ζιγ15. 519 b13.

ὑμενώδης φλέψ Ζιγ3. 513 b8, κοιλία Ζιδ2. 527 a5, πλεύμων Ζμγ6. 669 a34, χιτών Ζμδ5. 679 a1. ὑμενώδεις δεσμοί Ζια16. 495 b21, πόροι Ζιγ4. 514 a32, ὑστέραι Ζιγ1. 510 b23. Ζγα11. 719 a24. 14. 720 b14. ξηροῦ καὶ ὑγροῦ μίγματος θερμαινομένου τὸ ἔσχατον ἀεὶ δερματῶδες γίνεται καὶ ὑμενῶδες Ζμδ3. 677 b24. τὸ πρὸς τῷ ὑποζώματι ὑμενῶδες· τὰ λεπτὰ καὶ ὑμενώδη Ζιγ1. 510 b29. α17. 496 b13 (speculum Helmontii KaZι 49, 15). τὸ διάζωμα πρὸς μὲν τὰς πλευρὰς σαρκωδέστερον καὶ ἰσχυρότερον, κατὰ μέσον δ' ὑμενωδέστερον Ζμγ10. 672 b25.

ὑμήν. ὑμένα περιτείνειν περί τι ψβ11. 423 a3, cf b9. — 1. plantarum. ὑμὴν λεπτὸς τῶν καλάμων αν9. 475 a18, membrana interior Sacchari Ravennae. — 2. animalium. 'besonders seröse Häute' KaZμ 51, 13. 'Membran' AZι I 349, 80. σκεπάσματά εἰσιν οἱ ὑμένες Galen V 592. εἰσὶ δὲ καὶ ὑμένες ἐν τοῖς ζῴοις πᾶσι Ζιγ13. 519 a30. τῆς αὐτῆς μορφῆς (νεύρῳ) ἐστὶ καὶ δέρμα καὶ φλὲψ καὶ ὑμὴν καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον γένος Ζγβ3. 737 b5. Ζμβ9. 655 b17. Ζιγ2. 511 b7. Bsm probl ined p 295, 11. Galen XV 8. ab his et similibus dist ὑμήν Ζιγ13. 519 a31. 14. 519 b14. cf ε16. 548 b32. 28. 555 b25. η3. 583 b16. ὅμοιός ἐστιν ὁ ὑμὴν δέρματι πυκνῷ καὶ λεπτῷ, οὔτε γάρ ἐστι σχιστὸν οὔτε τατόν, ἔχει γὰρ τάσιν (om Bk) Ζιγ13. 519 a31 Aub, b14 Aub. cf δέρμα p 171 a11. χιτὼν ὑμὴν μῆνιγξ syn, dist cf Oribas III 700. — ὑμένος διαφοραί. ὑμὴν λεπτός αν9. 475 a3, 18. Ζιγ13. 519 a33. δ4. 529 a21. ζ11. 566 a13. Ζγγ9. 758 b4. f 316. 1531 b22. μαλακός Ζγγ2. 752 a32 (cf ὑμὴν ἅπας ἀκριβῶς ἐστὶ λεπτὸς καὶ μαλακός, σύνδεσμος δὲ καὶ σκληρός Galen V 204). ἰσχυρός Ζια16. 494 b29. β11. 503 b21. γ13. 519 b2. Ζμγ11. 673 b9. παχύς Ζια17. 496 a5. γ13. 519 b3. δερμάτινος, δερματικός f 316. 1531 b24. Ζμδ6. 682 b18. ἄδηλος, μικρός, μέγιστος Ζιγ13. 519 a33, b2. Ζμγ11. 673 b9. χοροειδής, πιμελώδης, στεατώδης ΖιΖ3. 561 b32, 562 a2. α17. 496 a5. Ζμδ3. 677 b14. ψιλός, νευρώδης, μέλας, κοινός, ἴδιος, ὑστερικός, αἱματώδης Ζιγ13. 519 b5. δ6. 531 a17. ε24. 555 a16. ζ10. 565 a8, b11. Ζγα3. 717 a5. γ2. 753 b35. — descr Ζιγ13. 519a. *a.* περὶ ἕκαστον τῶν σπλάγχνων ὁ ὑμήν ἐστι καὶ ἐν τοῖς μείζοσι καὶ ἐν τοῖς ἐλάττοσι ζῴοις· ἀλλ' ἄδηλοι ἐν τοῖς ἐλάττοσι διὰ τὸ πάμπαν εἶναι λεπτοί καὶ μικροί· πάντα τὰ σπλάγχνα ἐν ὑμένι ἐστίν, descr Ζιγ13. 519 a33. Ζμγ11. 673 b4, 6, peritonaeum. ὑμὴν λεπτός ΖιΖ11. 566 a13, duplicatura peritonaei. ἡ καρδία ἔχει ὑμένα πιμελώδη καὶ παχύν, ὁ περὶ τὴν καρδίαν ὑμήν Ζια17. 496 a5. γ13. 519 b4. Ζμγ11. 673 b9, pericardium. chamaeleontis ὑμένες πολλοὶ καὶ ἰσχυροί (pulmo Plin, πλεύμονες ἰσχυροί ci KaZι 72, 6. cf S II 302) Ζιβ11. 503 b21, pulmonis appendices. ἔστι καὶ τὸ ἐπίπλοον ὑμήν, τοῖς μὲν στεατώδης τοῖς δὲ πιμελώδης· ἡ πυκνότης τοῦ ὑμένος Ζιγ14. 519 b7. Ζμδ3. 677 b14, 25, omentum gastrocolicum. τὸ μεσεντέριόν ἐστιν ὑμήν Ζμδ4. 677 b36, mesenterium. ἔστι καὶ ἡ κύστις ὑμενοειδὴς μέν, ἄλλο δὲ γένος ὑμένος· ἔχει γὰρ τάσιν Ζιγ14. 519 b14 Aub, vesica. τῶν μαλακίων: τῷ αὐτῷ ὑμένι περιεχόμενον ἔχει τὸν πόρον (θολὸν Aub) τῷ ἐντέρῳ Ζιδ1. 524 b19. τὸ ὑγρὸν ἐν ὑμένι κείμενον i q μύτις Ζμδ5. 681 b17. τὰ τήθυα ὑμένα ἔχει νευρώδη περὶ τὸ σαρκῶδες (Aldina, Aub, ὀστρακῶδες Bk) Ζιδ6. 531 a17 Aub, 20, muskulöser Sack. τῶν κόχλων ὁ πόρος μακρὸς καὶ λευκὸς ἐν ὑμένι ἐστὶ λεπτῷ, syn συνεχόμενος ὑμενίῳ Ζιδ4. 529 a21, cf 17 (v ὑμένιον). — *b.* ὁ ὑμὴν περὶ ἕκαστον τῶν ὀστῶν. διακοπεὶς οὐ συμφύεται ψιλὸς ὑμήν, ψιλούμενά τε τὰ ὀστᾶ τῶν ὑμένων σφακελίζει Ζιγ13. 519 a33, b5, periosteum, cf περιόστεοι ὑμένες Galen XIX 367. — *c.* ὑμένες τὸν ἐγκέφαλον δύο περιέχουσιν, ὁ μὲν περὶ τὸ ὀστοῦν ἰσχυρότερος (dura mater), ὁ δὲ περὶ αὐτὸν τὸν ἐγκέφαλον ἧττων ἐκείνου, syn μῆνιγξ (pia mater) Ζια16. 494 b29. cf γ13. 519 b2. Ζμγ11. 673 b9. cf ὁ περικράνιος ὑμήν Galen XII 522. — *d.* (ἔνιοι ὄρνιθες) σκαρδαμύττουσιν ἐκ τῶν κανθῶν ὑμένι Ζμβ13. 657 a30, b16, 18. δ11. 691 a23, membrana nictitans. — *e.* ὁ ὑμὴν τῶν αἰσθητηρίων ὁ ἐπιπολῆς ἐστίν, ὑμὴν ὠτός Ζγε2. 781 b4. πλβ13. 961 b1. syn ὁ χιτών, veluti μυκτήρων Galen III 920, II 863. — *f.* in generatione animalium. distinguuntur in mammalibus hominibusque: οἱ ἐπανακάμπτοντες πόροι καὶ προσκαθήμενοι τοῖς ὄρχεσιν ὑμένι περιειλημμένοι εἰσὶ τῷ αὐτῷ Ζιγ1. 510 a22, cf 23, tunica vaginalis. περιίστανται κύκλῳ ξηραινομένων τῶν γενηρῶν ὑμένες· μεταξὺ τῆς ὑστέρας καὶ τοῦ ἐμβρύου τὸ χόριον καὶ οἱ ὑμένες εἰσίν· ῥηγνυμένων τῶν ὑμένων Ζγβ4. 739 b27, 31. 7. 745 b35 (cf 746 a18, 24). Ζιη9. 587 a7. ὅταν λάβηται τὸ σπέρμα τῆς ὑστέρας καὶ ἐγχρονισθῇ, ὑμὴν περίσταται, φλεβῶν μεστός Ζιη7. 586 a19, 20, 21,

25, decidua Aub, amnion Philippson ὕλη 64. ἄλλος ὑμήν Ζιη7. 586 a27, amnion. εἰσὶ περὶ τὴν συζυγίαν ἑκατέραν τῶν φλεβῶν ὑμένες Ζιη8. 586 b22, gelatina Whartoniana. — avium, ἐν τοῖς μείζοσι δῆλος ὁ ὑμὴν (τῆς ὑστέρας) ἐστὶ μᾶλλον ϗ φυσώμενος διὰ τοῦ αὐλοῦ αἴρεται ϗ κολποῦται· τὸ γινόμενον ὄστρακον τὸ πρῶτον μαλακὸς ὑμήν ἐστιν Ζιγ1. 510 b31. Ζγγ2. 752 a32. ὁ τοῦ ὀστράκου ὑμὴν sim Ζιζ3. 561 b17, 32. 10. 564 b27, Eischaalenhaut. ὑπὸ τούτῳ ὁ ἐντὸς ὑμήν. ὃς ὁρίζει τὸ λευκὸν ϗ τὸ ὠχρὸν ἀπὸ τούτου· διώρισται τό τε ὠχρὸν ϗ τὸ λευκὸν χωρὶς ὑμέσιν· ὅσων ἂν αἱ λέκιθοι διορίζωνται κατὰ τὸν ὑμένα· ὧν ἡ λέκιθος τῷ ὑμένι οὐ διαιρεῖται (τέρατα) Ζγγ2. 752 b9, 753 b13. Ζιζ2. 560 a27. Ζγδ3. 770 a16. πι61. 898 a19. ὁ μὲν ὀμφαλὸς εἰς τὸν ὑμένα τὸν περιέχοντα τὸ ὠχρόν, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὸν ὑμένα τὸν χοροειδῆ, ὃς κύκλῳ περιέχει τὸ ζῷον· ἔστι δ' οὗτος περὶ τὸν ὑμένα τὸν τοῦ ὀστράκου Ζγγ2. 753 b21. ὁ ὑμὴν ὁ περιέχων τὸ ὠχρόν sim Ζιζ3. 561 b6, 9, 24, Dotterhaut. ὁ χοροειδὴς ὑμήν Ζιζ3. 561 b32. ὁ ἐξωτάτω ὑμὴν ὁ αἱματώδης, αἱματικὰς ἶνας ἔχων (syn χιτών)· ὁ περιέχων ὅλος, μεθ' ὑγρότητος ἰχωροειδοῦς· ὁ ἕτερος ὑμὴν χοροειδὴς ὤν, ὁ περὶ τὸ ὠχρόν Ζγγ2. 753 b35. Ζιζ3. 561 a15, cf 14, b8, 21, 562 a2, allantois. ἄλλος ὑμὴν περὶ αὐτὸ ἤδη τὸ ἔμβρυον, χωρίζων Ζιζ3. 561 b22, 19, 9, amnion. τούτου τι τοῦ ὑμένος κατ' ἀρχὰς ὀμφαλῶδές ἐστι κατὰ τὸ ὀξὺ ϗ ἀπέχει ἔτι μικρῶν ὄντων οἷον αὐλός Ζγγ2. 752 b2. — piscium, ὑμὴν ὁ περιέχων τὸ ᾠὸν ϗ τὸ ἰχθύδιον, syn κέλυφος Ζιζ14. 568 b10, cf 9. 13. 567 b29. squalinorum περιέχεται τὸ ἔμβρυον ϗ τὸ ᾠὸν ὑμένι κοινῷ (äussere Eischale), ἄλλος ὑμὴν ὃς περιέχει ἰδίᾳ τὸ ἔμβρυον, vel ὑμένες ἴδιοι (Eiweisshaut) Ζιζ10. 565 a8, 9, b11. — in ovis τῶν ἀναίμων περιέχεται τὸ ὑγρὸν ὑμένι λεπτῷ Ζγγ9. 758 b4. — ὑμὴν ὑστερικὸς τῶν μαλακίων Ζγα3. 717 a5, Eierstockshaut, cf A Siebld XII 396. — echinorum τὰ ᾠὰ ἐν ἄλλῳ ὑμένι Ζιδ5. 530 b29. cf Ζμδ5. 680 a13. Mo 94. — *g.* τῶν ὀρνίθων οἱ πόδες μεταξὺ τῶν δακτύλων δερμάτινον ὑμένα ἔχοντες f 316. 1531 b24, syn τὸ συνυφὲς τὸ μετὰ τῶν δακτύλων Ζι37. 622 b11. — ναυτίλου αἱ πλεκτάναι μεταξὺ αὐτῶν λεπτὸν ὑμένα ἔχουσι διαπεφυκότα f 316. 1531 b22. polypi ὁ μεταξὺ τῶν ποδῶν ὑμήν Ζιδ1. 524 a18 Aub. cf ι37. 622 b10 et Antig Caryst ed Beckm p 100. — *h.* ἐν ὑμένι ἐστί, δι' οὗ διηθεῖ τὸ πότιμον ϗ λαμβάνει τὴν τροφὴν (τὸ ὀστρακόδερμον) Ζμδ7. 683 b21, Körperhaut. — apis, τὸν ὑμένα περιρρήξας ἐκπέταται· (τῶν βομβυκίων) τὰ σκωλήκια λευκὰ ἐν ὑμένι μέλανι· (ἀκρίδων) σκώληκες περιλαμβάνονται ὑπό τινος γῆς λεπτῆς ὥσπερ ὑμένος Ζιε22. 554 a30. 24. 555 a16, 17. 28. 555 b25 Aub, fort Larvenhülle. — τοῖς μακροβιωτέροις τῶν ἐντόμων ὑπὸ τὸ διάζωμα διέσχισται, ὅπως διὰ λεπτοτέρου ὄντος τοῦ ὑμένος ψύχηται· ἐν αὐτῷ τῷ ὑποζώματι, τῷ ἐμφύτῳ πνεύματι αἴροντι ϗ συνίζοντι, συμβαίνει πρὸς τὸν ὑμένα γίνεσθαι τρῖψιν αν9. 475 a3, 9, 16. fort Körpertheil zwischen thorax und abdomen, Landois in Siebld Zeitschr XVII 106, 134. cf M 437. — *i.* insectorum ala οὐκ ἔστι πτερὸν ἀλλ' ὑμὴν δερματικός Ζμδ6. 682 b18. — *k.* τοὺς ἀχέτας ὑπὸ τὸ διάζωμα διηρῆσθαι ϗ ἔχειν ὑμένα, (ὁ τέττιξ) ψοφεῖ τῷ ὑμένι τῷ ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα Ζιδ7. 532 b16. 9. 535 b7, Trommelhaut, Landois ibid 157, 158.

ὑμνεῖν. αἱ ὑμνούμεναι φιλίαι ἐν δυσὶ λέγονται Ηι10. 1171 a15.

ὕμνος. ὕμνους ϗ ἐγκώμια ποιεῖν, opp ψόγους πο4. 1448 b27. ὁ δὲ (εἰς Ἑρμείαν) ὕμνος ἔχει τοῦτον τὸν τρόπον f 625. 1583 b4.

ὑοβοσκοί Ζιθ21. 603 b5.

ὑοσκύαμος, ἀνθρώποις δηλητήριον φτα5. 820 b5. f 338. 1354 b10. (Hyoscyamus niger *L.* Fraas 169. Langkavel 51.)

ὑπάετος Ζι32. 618 b32. v περκνόπτερος.

ὑπάγειν. trans, τὰς ἁμάξας θᾶττον κινουμένας ὑπάγουσιν ἢ ἀρχομένας μχ31. 858 a4. — ἄρρενας ὑπάγοντες τὰς θηλείας (κεστρέας) περιβάλλονται συνάγοντες Ζιε5. 541 a20. — ἐὰν πέρδιξ ὑπ' ἀνθρώπου ὀφθῇ, ἀπὸ τῶν ᾠῶν ὑπάγει (int τὸν ἄνθρωπον), syn ἀπάγειν Ζι8. 613 b32, 33. — intr, ἐὰν λέων διὰ πλῆθος ἀναγκασθῇ τῶν θηρευόντων ὑπαγαγεῖν, βάδην ὑποχωρεῖ· λέων ὑπάγει βάδην Ζι44. 629 b14, 17. — ὑπάγοντα τὰ θήλεα δέχονται τὴν γονήν Ζιε2. 540 a7.

ὑπαγορεύειν. γράψαι τὸ ὑπαγορευθέν τζ5. 142 b32.

ὑπαγωγή. ἡ ἔλαφος τὴν ὀχείαν ποιεῖται τὰ πλεῖστα ἐξ ὑπαγωγῆς Ζιζ29. 578 b27 Aub, cf τοὺς ἄρρενας ἐλάφους αἱ θήλειαι οὐχ ὑπομένουσιν Ζιε2. 540 a5.

ὑπαίθριος. τὸ σπέρμα τιθέμενον ἐν τοῖς πάγοις ὑπαίθριον Ζγβ2. 735 a35.

ὑπαίτιος. τῆς πενίας οὐκ ἐγὼ ἀλλ' ὁ τούτου τρόπος ὑπαίτιος ἔσται ρ19. 1433 a34.

ὑπακούειν, opp προτείνειν τδ6. 128 b5. syn ἀποκρίνεσθαι τθ11. 161 b15. coni ὑπολαμβάνειν τι7. 169 a34. — λόγῳ ὑπακούειν δύνασθαι, dist λόγον ἔχειν καθ' αὑτό Πη14. 1333 a18.

ὑπαλείφειν. ἔλαιον ὑπαλειφθέν πλη3. 967 a4.

ὑπάλλαγμα τῆς χρείας τὸ νόμισμα Ηε8. 1133 a29.

ὑπαλλάττειν. ἐπὶ τῶν ὀβελῶν ὑπηλλάχθαι τὸ φ εἰς τὸ β f 539. 1567 b9.

ὑπάλληλος. ἕτερα τῷ εἴδει λέγεται ὅσα ταὐτοῦ γένους ὄντα μὴ ὑπάλληλά ἐστιν Μδ10. 1018 b1.

ὑπανάστασις. ὑπαναστάσει τιμᾶν τοὺς πρεσβυτέρους Ηι2. 1165 a28 Fritzsche.

Ὕπανις ποταμὸς περὶ Βόσπορον τὸν Κιμμέριον Ζιε19. 552 b18.

ὕπαντρος. χώρα σομφὴ ϗ ὕπαντρος μβ8. 366 a25. πκγ5. 932 a8.

ὕπαρ πλ14. 957 a18.

ὕπαρξις. διὰ τὴν τροφὴν ϗ διὰ τὴν μακρότητα τῆς οἰκείας ὑπάρξεως φτα2. 817 b17.

ὑπάρχειν. 1. i q ἄρχειν. ὁ ἀδικῶν ὑπάρχει Ηε11. 1136 b13. ὁ ὑπάρξας προσοφλήσει Ηδ8. 1124 b12. οὐδὲν ποιήσας ἄξιον τῶν ὑπηργμένων ὀφείλει Ηθ16. 1163 b21. χάριτας τῶν ὑπηργμένων ἀποδοῦναι ρ37. 1445 a1. — 2. ὑπάρχειν, fere i q esse. εἰ μηδὲν τοιοῦτον ὑπῆρχεν, οὐκ εἶχε λόγον τὰ συμβαίνοντα Ζγγ10. 760 b17. cf 11. 762 a2. τὰ ἐντὸς ὑπάρχοντα μόρια Ζμδ5. 682 a30. τούτων ὑπαρχόντων, δεῖ τίθεσθαι ὡς ὑπάρχοντα, χρηστέον ὡς ὑπάρχουσιν sim μβ8. 365 b23. 1. 353 b17. γ2. 372 b11. Οβ13. 295 a2. μν2. 451 a20. ὅσῳπερ ἂν μᾶλλον αἱ διαθέσεις (πλοῦτος, ἰσχύς κτλ) καθ' ὑπερβολὴν ὑπάρξωσι f 89. 1492 a14. coni cum particip ἐκ γενετῆς ὑπάρχουσι στέργοντες ἀλλήλους, αἱ πράξεις εὐθὺς ὑπάρχουσι τοιαῦται οὖσαι sim Ηθ14. 1162 a12. πο10. 1452 a13. μα3. 340 a17. Ζμα1. 640 a23. etiam sine participio adiectivum pro praedicato additur, ὑπάρχει ἡ γῆ καθ' αὑτὴν ξηρά μβ8. 365 b24. ὑπάρχοντος τοῦ τόπου σαρκώδους Ζμδ10. 688 a21. ὑπάρξαντος τοιούτου τοῦ μυκτῆρος Ζμβ16. 659 a20. ἀνάγκη τοιάνδε τὴν ὕλην ὑπάρξαι, εἰ ἔσται οἰκία Ζμα1. 639 b26. — ὡς ὑπάρχει (τὰ ζῷα) τοῦ ἔχειν τὰ μόρια, οὕτω ϗ τοῦ ἔχειν τὰ ἐν τούτοις ὀστᾶ Ζιγ7. 516 b25 Aub (cf ἔχειν p 306 a4). impers, περὶ τοὺς μαστοὺς ὑπεναντίως ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις ὑπάρχει Ζιβ1. 500 a13. —

ὑπάρχειν i q esse in re ac veritate, ἐκ τῶν πολλῶν λόγων ἀθεώρητοι τῶν ὑπαρχόντων ὄντες Γα2. 316 a9. cf Οβ14. 297 b22. πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δεῖ σκοπεῖν Αγ19. 81 b23. opp στέρησις Μθ2. 1046 b10. — modalitatis genera distinguuntur ὑπάρχειν, ἐξ ἀνάγκης ὑπάρχειν, ἐνδέχεσθαι (sive ἐνδέχεσθαι ὑπάρχειν) Αα8. 29 b29. 12. 32 a6. 14. 33 a9. πρότασις ἐν τῷ ὑπάρχειν Αα2. 25 a5. 17. 37 a39. πρότασις ὑπάρχουσα, opp ἐνδεχομένη Αα13. 32 b36. — distinguuntur diversa tempora, αἴτιος τῶν ὑπαρξάντων ἢ ὑπαρχόντων ἢ μελλόντων Ρβ6. 1384 a15. κατὰ τὸν ὑπάρχοντα (i e παρόντα) καιρόν ρ1. 1421 a26. — 3. ὑπάρχειν c dat (vel c praep ἐν, vel ita ut cogitatione addatur casus nominis) ea dicuntur, quae quasi in possessione alicuius sunt sive res externae sive ποιότητες et πάθη τοῦ ὑποκειμένου. ὑπάρχει ἐν τῇ γῇ πολὺ πῦρ, ὑπάρχει δυνάμει ἕκαστον ἐν ἑκάστῳ μβ4. 360 a5. α3. 339 a1. τοῖς ἄλλοις ἡ τῶν ὀδόντων φύσις εἰς τὴν τῆς τροφῆς ἐργασίαν ὑπάρχει Ζμγ1. 661 b1. τὸ γεῶδες πλεῖον ὑπάρχει τοῖς μείζοσι τῶν ζῴων Ζμγ2. 663 b25. οἱ ἄριστα πολιτευόμενοι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς Πη1. 1328 a18. οὐ γὰρ αὐτοὺς ἔστεργον, ἀλλὰ τὰ ὑπάρχοντα (int κάλλος, χρήματα), οὐ μόνιμα ὄντα Ηι1. 1164 a11 (τὰ ὑπάρχοντα, i e τὰ χρήματα, ἡ οὐσία Ηδ3. 1121 a34. Ρβ10. 1387 b27). ὑπάρχειν τῷ γένει, ὑπάρχει ὅλῳ τῷ γένει ἐν τῇ φύσει τὸ μίαν ἔχειν χρόαν Ζγβ8. 748 a15. ε6. 785 b30. τὸ τί ἦν εἶναι τῷ εἴδει καὶ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει Μη3. 1043 b2. δοκεῖ ἡ οὐσία ὑπάρχειν φανερώτατα τοῖς σώμασιν Μζ2. 1028 b8. cf praeterea μδ1. 378 b31. Ηε12. 1136 b27. Πδ9. 1294 b38. Ρβ22. 1396 a6 al. τὸ αὐτὸ ἅμα ὑπάρχειν τε καὶ μὴ ὑπάρχειν ἀδύνατον τῷ αὐτῷ Μγ3. 1005 b19 et omnino γ3-6. — haec significatio verbi ὑπάρχειν sicuti ad rem et veritatem ita pariter ad cogitationem et enunciationem refertur, ut discerni vix possit, ubi ab altero ad alterum transeatur (cf Steinthal Sprachw p 198. 225). τὸ ὑπάρχειν τόδε τῷδε, syn τὸ ἀληθεύεσθαι τόδε κατὰ τοῦδε Αα37. 49 a6. ὑπάρχειν παντί, syn κατὰ παντὸς κατηγορεῖσθαι, ἐν ὅλῳ εἶναι Αα4. 26 a2, 5, 8, 24, b33, 37 al. τὰ καθόλου ὑπάρχοντα Ζμα4. 644 a25, cf καθόλου p 356 b45. ὑπάρχειν τινί, syn κατηγορεῖσθαι κατά τινος Αα2 et saepe, syn ἕπεσθαι Αα28. 44 a15, 13 (idem significat ὑπάρχειν κατά τινος ε3. 16 b13 Wz. Αβ22. 67 b28. ὑπάρχειν ἐπί τινος ε2. 16 a32. 3. 16 b15). ὑπάρχει τινὶ δίποδα εἶναι τβ1. 109 a14. ὑπάρχειν, syn συμβεβηκέναι Φθ4. 255 a28, 254 b9. Μδ7. 1017 a21. φ1. 805 b33. cf τβ2. 109 a35. ὑπάρχειν, syn τὸ ὑποκείμενον παθεῖν τι Μζ12. 1037 b16. ὑπάρχειν κατά τι, opp ἁπλῶς Αγ9. 76 a5. τβ1. 109 a20. ὑπάρχειν κατὰ τοῦτο πρῶτον Αγ5. 74 a36, b2. ὑπάρχειν τινὶ πρώτῳ sive πρώτως, opp ἔστι τι μεταξύ Αγ5. β21. 66 b20, 22. γ19. 81 b31, 35, 82 a11. 15. 79 a38. ὑπάρχειν ἀτόμως, syn τὸ μὴ εἶναι μέσον, opp κατ' ἄλλο ὑπάρχειν Αγ15. 79 a34 sqq. ὑπάρχειν μᾶλλον Αγ2. 72 a29. ὑπάρχειν καθ' αὑτό, τὰ ὑπάρχοντα καθ' αὑτό, syn συμβεβηκότα καθ' αὑτό, πάθη καθ' αὑτό Μδ30. 1025 a31, 30 Bz. γ2. 1004 b5 Bz. 1. 1003 a22. ε1. 1025 b12, 1026 a32. ζ5. 1030 b23. Φβ1. 192 b35. δ4. 210 b33 (cf ubi καθ' αὑτό additum non est Φδ4. 211 a9. 1. 208 a34). ὑπάρχειν κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τὸ εἶδος Αδ33. 89 a20. (aliter ὑπάρχειν ἐν εἴδει Κ5. 2 a16, et ὑπάρχειν τινί Μζ15. 1040 a15 i q non esse in complexu notionis, sed esse in eius ambitu videtur significare, cf Bz.) ὑπάρχειν ἐν τῷ τί ἐστι Μδ18. 1022 a28. ὑπάρχειν τι τούτων ὅσα τί ἐστι σημαίνει, ὑπάρχειν τι τῶν πρός τι ἢ ποσῶν τι22. 178 a6, 7. τὸ ὑπάρχειν τοσαυταχῶς λέγεται, ὁσαχῶς τὸ εἶναι, ὁσαχῶς αἱ κατηγορίαι διῄρηνται Αα36. 48 b4. 37. 49 a6. — (μηδὲν μᾶλλον ὑπάρχειν τοὺς ἀπόρους ἢ τοὺς εὐπόρους Πδ4. 1291 b32. corr cf Stahr.)

ὑπαρχή. τοιοῦτόν τι γίνεται καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ τῆς ἐπιστήμης ὑπαρχῇ Φη3. 247 b29. — ἐξ ὑπαρχῆς. a. i q de integro, αὐξάνονται αἱ τρίχες καὶ τεθνεώτων. οὐ μέντοι γίνονταί γ' ἐξ ὑπαρχῆς Ζγβ6. 745 a18. πάλιν ὥσπερ ἐξ ὑπαρχῆς ἐπανίωμεν sim ψβ1. 412 a4. Ζμδ10. 685 b29. Ρα1. 1355 b24. — b. i q ab initio. αἱ πόλεις μείζους γεγόνασι τῶν ἐξ ὑπαρχῆς Πδ6. 1293 a2. τὸ ἄνω ἐξ ὑπαρχῆς ἔλαττον Ζγβ6. 741 b32. τὴν ἐξ ὑπαρχῆς λαμβάνει γένεσιν Ζιθ2. 590 a21. τὰ ἐξ ὑπαρχῆς εὑρισκόμενα, opp τὰ παρ' ἑτέρων ληφθέντα τι34. 183 b20, 18. αἱ κρόκαι στρογγύλαι εἰσὶν ἐκ μακρῶν τῶν λίθων τὸ ἐξ ὑπαρχῆς ὄντων μχ15. 852 b31.

ὕπαρχος οβ1348 a18.

Ὑπάτη τῆς Αἰνιανικῆς χώρας θ133. 843 b16.

ὑπάτοπος. ἐστὶν ὑπάτοπον καὶ μακρὸν τὸ περὶ ἑκάστου λέγειν χωρίς Ζμα4. 644 a35.

ὕπατος. Ζῆν' ὕπατον (Hom Θ 22) Ζκ4. 700 a1. ὕπατος διὰ τί ὠνόμασται ὁ θεός κ6. 397 b25. — ἡ ὑπάτη. cf νήτη et νεάτη. ἡ μέση βαρεῖα πρὸς τὴν νήτην καὶ ὀξεῖα πρὸς τὴν ὑπάτην Φε1. 224 b34. ἀπὸ τῆς ὑπάτης ἐπὶ τὴν νήτην εἰ μεταβαίνοι τῷ ὀλιγίστῳ, ἥξει πρότερον εἰς τοὺς μεταξὺ φθόγγους Μι7. 1057 a22. διπλασία ἡ νήτη τῆς ὑπάτης πιθ23. 919 b1. 35. 920 a29. ἐάν τις ψήλας τὴν νήτην ἐπιλάβῃ, ἡ ὑπάτη μόνη δοκεῖ ἀντηχεῖν πιθ24. 919 b15. 42. 921 b14. μᾶλλον ἡ ὑπάτη ἀπεδίδου τὸ ἀντίφωνον ἢ ἡ νήτη πιθ7. 918 a17. τὴν νήτην χαλεπῶς, τὴν δὲ ὑπάτην ῥᾳδίως (ᾄδουσιν) πιθ4. 917 b35.

ὑπείκειν. σκληρὸν τὸ μὴ ὑπεῖκον εἰς αὑτό, opp ἀντιπερίστασθαι μδ4. 382 a11, 12, 13. cf γ1. 370 b21. Φδ8. 215 a22. (ὄρνεα) μακροσκελῆ διὰ τὸ ἐν ὑπείκοντι εἶναι τὸν βίον Ζμδ12. 694 b15. πρὸς ἀντιπῖπτον ἡ πληγὴ γίνεται καὶ οὐ πρὸς ὑπεῖκον πλβ13. 961 b4. (ὁ βορέας, διὰ τὸ ὑπείκειν ἡμᾶς αὐτῷ πκς41. 945 a9, ὑποικεῖν ci Sylb.) — metaph. οὐ δοκεῖ λόγῳ ὑπείκειν τὸ πάθος Ηκ10. 1179 b29. οὐκ ἀξιοῖ ἑαυτὸν ἄρχειν ἀλλ' ὑπείκει ηεγ5. 1233 a29.

ὑπεικτικός. τὸ ὑπεικτικὸν μαλακόν Γα8. 326 a14.

ὑπεῖναι. τούτοις διὰ τὸ μέγεθος οἷον ἐρείσματος χάριν ὀστοῦν ὕπεστιν Ζμγ4. 666 b20. β9. 654 b33. ὕλην δεῖ ὑπεῖναι καὶ τῷ γινομένῳ καὶ τῷ μεταβάλλοντι Φε2. 226 a10. Μλ1. 1069 b6. συμβαίνει μηδὲν ὁρᾶν διὰ τὴν ἔτι ὑποῦσαν κίνησιν ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑπὸ τοῦ φωτός εν2. 459 b10. ὕπεστι δέ τις εὐλάβεια (τῇ δειλίᾳ), opp ἀκολουθεῖ τῇ δειλίᾳ μαλακία αρ6. 1251 a15, 14. δεῖ τινὰ ἐλπίδα ὑπεῖναι σωτηρίας Ρβ5. 1383 a6. ἡ χαρὰ ὑποῦσα οὐκ ἂν κρατεῖν τῆς ποιήσεως εἴασεν f 168. 1506 a32.

ὑπεισδύεσθαι. γενομένης τῆς αὐξήσεως ὑπεισδυομένων στερεῶν Γα8. 325 b4.

ὑπεκθεῖν. ὑπεκθέει αὔξιμον ὕδωρ (Emped 363) αν7. 474 a2.

ὑπέκκαυμα, materia idonea combustioni vel ignibus gignendis. εἰς πολὺ πῦρ ἐὰν ὀλίγον ἐμπέσῃ ὑπέκκαυμα, φθάνει πολλάκις πρὶν καπνὸν ποιῆσαι κατακαυθέν μβ5. 361 b19. ἐπὶ πῦρ ὑπέκκαυμα ὑποβάλλεσθαι αν6. 473 a5. (μαραίνονται) οἱ λύχνοι, ὅταν μὴ ἔχωσιν ὑπέκκαυμα μηδ' ἔλαιον πγ26. 875 a6. δεῖ νοῆσαι οἷον ὑπέκκαυμα τοῦτο ὃ νῦν εἴπομεν πῦρ περιέστασθαι τῆς περὶ τὴν γῆν σφαίρας ἔσχατον, ὥστε μικρᾶς κινήσεως τυχὸν ἐκκάεσθαι μα4. 341 b19, 24, 25, 29 Ideler. ταχὺ διὰ τὴν εὐφυΐαν τοῦ ὑπεκκαύματος

διαδίδωσιν ἐπὶ μῆκος μα7. 344 ᵃ29, 31. ἐν ὑπεκκαύματι καθαρῷ μα7. 344 ᵇ14. — metaph, ὑπέκκαυμα τῆς νόσȣ, ὑπεκκαύματα τῷ ψύχει πα7. 859 ᵇ19. 11. 860 ᵇ14.

ὑπεκκεῖσθαι. εἴ τί ποτ' ἦν αὐτοῖς ἀποκεκρυμμένον ἢ ὑπεκκείμενον οβ1351 ᵃ36.

ὑπεκρεῖν. (ἐν τῇ τῆς σαρκὸς αὐξήσει) τὸ μὲν ὑπεκρεῖ τὸ δὲ προσέρχεται Γα5. 321 ᵇ27.

ὑπεναντίος. τὰς κάμψεις τῶν κώλων ὑπεναντίας ἔχȣσι ϗ ἑαυταῖς ϗ ταῖς τȣ̃ ἀνθρώπȣ καμπαῖς Ζιβ1. 498 ᵃ4. ὑπεναντίον τȣ̃ μανθάνοντος τῇ δόξῃ, syn ἐναντίον Αγ10. 76 ᵇ33, 31. ὑπεναντία ταῖς βȣλήσεσιν τθ9. 160 ᵇ20. ὑπεναντίον τῇ αὐτῶν (αὐτῶν Vhl) οἰήσει πο25. 1461 ᵇ3, 23. ὑπεναντία τοῖς μαθήμασιν, πᾶσι τοῖς εὐλόγοις Ογ1. 299 ᵃ4. Μμ9. 1085 ᵃ15. ὑπεναντίος τοῖς ἐγκλήμασιν ρ37. 1442 ᵃ25 (explicatur ᵃ28-31). ἐν μιᾷ πόλει δύο πόλεις ὑπεναντίαι ἀλλήλαις Πβ5. 1264 ᵃ25. λόγοι ὑπεναντίοι ἀλλήλοις, δόξαι ὑπεναντίαι ἀλλήλαις Γα7. 323 ᵇ2 (cf ὑπεναντία non addito ἀλλήλοις ᵇ16). ξ1. 974 ᵇ19. ηεη1. 1235 ᵇ3. μχ847 ᵇ21. ἔχει ἅπαντα τρόπον τινὰ ὀρθῶς ϗ ȣ̓θὲν ὑπεναντίον ἑαυτοῖς Ηε14. 1137 ᵇ17. τὰ λαμβανόμενα πρότερον ϗ ὕστερον ὑπεναντία ἐστίν Οα10. 280 ᵃ6. ὑπεναντίον πρός τι Πβ9. 1270 ᵃ39. η6. 1327 ᵃ17. 9. 1328 ᵇ41. μχ847 ᵃ14. βλαβεροὶ οἱ γαμψοὶ ὄνυχες, ὑπεναντίοι ὄντες πρὸς τὴν πορείαν sim Ζμδ12. 694 ᵃ19, 693 ᵃ3. ὗλαι ὑπεναντίαι, syn ἐναντίαι Οδ2. 309 ᵇ32, 34. τὰ αὐτὰ τάττειν εἰς ἀμφοτέρας τὰς διαιρέσεις ἄτοπον, ὑπεναντίȣς ȣ̓́σας Ζιθ2. 589 ᵇ12. πάθος ὑπεναντίον υ3. 457 ᵃ27. εἰ μὴ τοῖς ἄλλοις ὁμολογῶν ὁ νόμος ἀλλ' ὑπεναντίος ἔσται ρ3. 1424 ᵇ23. ἐὰν ὑπεναντίαι ὦσιν αἱ βάσανοι ϗ μετὰ τȣ̃ ἀμφισβητȣ̃ντος Ρα15. 1377 ᵃ1. — τὰ ὑπεναντία abs, i e ea quae inter se non concinunt Vahlen Poet IV 383. εὑρίσκοι ἄν τις τὸ πρέπον ϗ ἥκιστ' ἂν λανθάνοι[το] τὰ ὑπεναντία πο17. 1455 ᵃ26. cf Γα7. 323 ᵇ16. ὑπεναντία ὡς εἰρημένα πο25. 1461 ᵇ16 Vhl l l. — οἱ ὑπεναντίοι, hostes οβ1350 ᵃ32. — ὑπεναντίως. ὑπεναντίως ἔχȣσι τὰ περὶ τὰς ὑστέρας ἔνια τῶν ζῴων Ζγα12. 719 ᵃ28. κεῖνται ὑπεναντίως αἱ ὑστέραι τοῖς τε ζῳοτοκȣ̃σι ϗ τοῖς ᾠοτοκȣ̃σιν Ζγα12. 719 ᵇ18. τὰ ἄρρενα ὑπεναντίως ἔχει ἀλλήλοις Ζιβ1. 500 ᵇ17. ὑπεναντίως ὑπάρχει ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις πρὸς αὐτά τε ϗ πρὸς τὸν ἄνθρωπον Ζιβ1. 500 ᵃ13. εἴ τι νενομοθέτηται ὑπεναντίως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Πβ9. 1269 ᵃ33. οἱ πόδες ὑπεναντίως ἔχȣσιν ἢ τοῖς ἄλλοις Ζμδ9. 685 ᵃ13. (ὑπεναντίως ci Twining, ὑπεναντία ὡς codd Bk πο25. 1461 ᵇ16.)

ὑπεναντιȣ̃σθαι. τὰ μὲν ὑπεναντιȣ̃ται, τὰ δ' ὅμοια φαίνεται ὄντα ηεη6. 1240 ᵃ12. σημεῖα μὴ ὁμολογȣ́μενα ἀλλ' ὑπεναντιȣ́μενα φ2. 807 ᵃ26.

ὑπεναντίωμα, τῷ ἁπλῶς δόντι ȣ̓θὲν ὑπεναντίωμα συμβαίνει τι30. 181 ᵇ5. ὅταν ὄνομά τι ὑπεναντίωμά τι δοκῇ σημαίνειν πο25. 1461 ᵃ31. (ὑπεναντίωμα v l, ἐναντίωμα Bk Ζμδ 12. 695 ᵃ18.)

ὑπεναντίωσις. εἰς τὴν κατὰ φύσιν ϗ κατὰ νόμον ὑπεναντίωσιν ἄγειν τι12. 173 ᵃ28. ταῦτα τίνας ἀπορίας τε ϗ ὑπεναντιώσεις ἔχει ψα5. 409 ᵇ22. cf μχ847 ᵇ22. ηεη12. 1246 ᵃ13. ὑπεναντιώσεις, fere i q διαφοραί Ζγα8. 718 ᵇ5. δ2. 767 ᵃ26.

ὑπεξάγειν. intr. ὅταν μὴ δύνηται ὑπεξάγειν (ὁ ἀήρ?) διὰ τὸ πλῆθος πε21. 883 ᵃ5. cf κϛ56. 946 ᵇ37. διὰ τὸ μὴ ὑπεξάγειν ἀλλ' αὐτȣ̃ προσκόπτȣσαν ἀνειλεῖσθαι τὴν φωνήν ακ804 ᵃ19.

ὑπεξαιρεῖν. ὑπεξαιρήσομεν τὰς ἐπιφερομένας δυσχερείας ρ19. 1432 ᵇ13.

ὑπεξαίρεσθαι μικρὰ εὐτυχήσαντα μικροψυχίας ἐστίν αρ7. 1251 ᵇ19.

ὑπεξιέναι. ἀεὶ τȣ̃ μὲν ἐπιγινομένȣ νάματος τȣ̃ δ' ὑπεξιόντος Πγ3. 1276 ᵃ39. ἅμα ἐνδέχεται ὑπεξιέναι ἀλλήλοις, ȣ̓δενὸς ὄντος διαστήματος χωριστȣ̃ παρὰ τὰ σώματα τὰ κινȣ́μενα Φδ7. 214 ᵃ29. σπέρμα ὑπεξιόν· τὸ πνεῦμα ȣ̓ φθάνει ὑπεξιόν al πδ22. 879 ᵃ12. ια60. 905 ᵇ34. ι43. 895 ᵇ10.

ὑπεπιμόριον, opp ἐπιμόριον Μδ15. 1021 ᵃ2 Bz.

ὑπέρ. cf Eucken II p 47-49. 1. c gen. *a.* locali sensu, i q super. ὑπὲρ τȣ̃ ὁρίζοντος μα6. 343 ᵃ32, ᵇ15. ὑπὲρ γῆς, ὑπὲρ τῆς γῆς τε3. 131 ᵇ26, 27, 29. ζ4. 142 ᵇ4. μα6. 343 ᵃ12. 9. 346 ᵇ29. 13. 349 ᵇ22, 30. γ5. 377 ᵃ25 al. ὑπὲρ κεφαλῆς, veluti τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς ἄστρα, μετεωρότερον ϗ ὑπὲρ κεφαλῆς Οβ14. 298 ᵃ1. μβ5. 362 ᵇ11. Ζμδ10. 688 ᵃ11. πιε9. 912 ᵇ3 (ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς), sed ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τὴν πτέρυγα ἔχει, τὴν κεφαλὴν ὑπὲρ τȣ̃ δεξιȣ̃ σκέλȣς sim Ζιζ3. 561 ᵇ29. αν12. 477 ᵃ5. — i q ultra, veluti ὑπ' αὐτὴν τὴν ἄρκτον ὑπὲρ τῆς ἐσχάτης Σκυθίας μα13. 350 ᵇ7. Ζιζ24. 577 ᵇ23. Ζγβ8. 748 ᵃ26. πκϛ44. 945 ᵃ22. — *b.* ὑπέρ τινος, ad defendendum aliquem, ὑπὲρ αὐτῶν ἢ τῶν φίλων στασιάζȣσιν Πε2. 1302 ᵃ33. sed latiore sensu λέγειν, διεξέρχεσθαι, σκέπτεσθαι sim ὑπὲρ τȣ́των idem significat ac περὶ τȣ́των, veluti Κ9. 11 ᵇ8, 10. 10. 11 ᵇ15. τα10. 104 ᵃ32. γ1. 116 ᵃ5, 7. θ2. 157 ᵃ21. Φη2. 243 ᵃ10. Ηα4. 1096 ᵇ30. γ5. 1112 ᵃ20, 21. θ2. 1155 ᵇ16. κ1. 1172 ᵃ26; frequentior hic usus apud auctorem libri ρ, prope ubivis ὑπέρ τινος pro περί τινος legitur in Magnis Moralibus (cf Ramsauer progr 1858 p 4).

2. c acc. *a.* locali sensu. i q super. raro hac vi usurpatum περί apud Ar legitur. ἡμικύκλιον ἀποληφθήσεται τȣ̃ κύκλȣ ὑπὸ τȣ̃ ὁρίζοντος τὸ ὑπὲρ γῆν (γῆς ci Eucken) γιγνόμενον μγ5. 375 ᵇ28. cf ὑπὲρ τȣ̃το μα3. 340 ᵇ26. τῶν πόλων ὁ μὲν ὑπὲρ ἡμᾶς φαινόμενος· τὸ ὑπὲρ ἡμᾶς ἡμισφαίριον sim Οβ2. 285 ᵇ15. 7. 289 ᵃ33 (v l ἡμῶν). δ1. 308 ᵃ26. ȣ̓κ ἔστιν ȣ̓δεμία μεταβολὴ τῶν ὑπὲρ τὴν ἐξωτάτω τεταγμένων φοράν Οα9. 279 ᵃ20. ὑπόρριζον μονοφυὲς τὸ μὲν ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν ἦτρον, τὸ δ' ὑπὲρ τὸν ὀμφαλὸν ὑποχόνδριον Ζια13. 493 ᵃ20. ὑπερ δὲ τὸν ἐγκέφαλον (v l τȣ̃ ἐγκεφάλȣ) λεπτότατον ὀστȣ̃ν Ζια16. 495 ᵃ9. — i q ultra. ὑπὲρ τὴν Μαιῶτιν λίμνην, ὑπὲρ τȣ̀ς Σκύθας τε ϗ Κελτικήν, ὑπὲρ τȣ̀ς Κελτȣ́ς κ3. 393 ᵇ7, 8, 13. περὶ Θράκην τὴν ὑπὲρ Ἀμφίπολιν θ118. 841 ᵇ15. ὑπὲρ τὸν Ἐλαιατικὸν κόλπον σ973 ᵃ10. f 238. 1521 ᵇ2. in ipsis Ar libris huius usus exempla non videntur reperiri. — *b.* ultra numerum aliquem vel aliquam mensuram. ἐν ἔτεσιν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα μγ2. 372 ᵃ28. ὑπὲρ τὰς εἴκοσιν (ἡμέρας) Ζιζ3. 561 ᵇ26. — τοῖς πολὺ ὑπὲρ αὐτȣ̀ς τῇ δυνάμει ȣ̓κ ὀργίζονται Ρα11. 1370 ᵇ14. λέγομεν δέ τι (φοβερὸν) ϗ ὑπὲρ ἄνθρωπον Ηγ10. 1115 ᵇ8. τῶν δυνάμεων ἔνιαι ὑπὲρ ἡμᾶς εἰσίν ηεγ1. 1229 ᵇ20. ὑπὲρ τὰς αἰσθήσεις τὰς ἡμετέρας, ὑπὲρ τὴν ὑμετέραν σύνεσιν Μμ2. 1077 ᵃ30. μτ1. 462 ᵇ25. ὑπὲρ ἡμᾶς εἰρήκασιν Μβ4. 1000 ᵃ15 Bz. λίαν ἐστὶν ὑπὲρ ἡμᾶς τὸ λεγόμενον Ζγα18. 723 ᵃ22. β8. 747 ᵇ8. τȣ̀ς μέγα τι ϗ ὑπὲρ αὐτȣ̀ς λέγοντας θαυμάζȣσιν Ηα2. 1095 ᵃ25.

ὕπερα, τά. insecta, generatio descr Ζιε19. 551 ᵇ6. (ippa Guil, superae Gazae, hyperia Scalig. hyperes C II 444. cf S I 345. Geometrae sp K 680, 1. St. Cr. Su 204, 18. AZι I 169, 40.)

Ὑπέρα, i q Ὑπέρεια f 555. 1570 ᵃ2, 1569 ᵇ45.

ὑπεραγανακτεῖν f 157. 1504 ᵇ27.

ὑπεραγαπᾶν τὰ οἰκεῖα ποιήματα Ηι7. 1168 ᵃ2.

ὑπεραίρειν. αὐξάνεσθαι ϗ ὑπεραίρειν τὰ ἀγγεῖα θ67. 835

a32. ἐὰν ὑπεραίρῃ τῆς οὐσίας τὸ μέγεθος ὁ τῶν τέκνων ἀριθμός Πβ7. 1266 b11. ἰδιαζόμενος οὐδεὶς ἂν αὐτῶν (τῶν ἀδόντων) διαλάμψειεν ὑπεράρας τὸ πλῆθος πιθ45. 922 a36.

ὑπεραλγεῖν τινί Ρβ3. 1380 b33. λίαν ὑπεραλγεῖν, opp παντελῶς ἀναλγήτως ἔχειν ημα7. 1186 a20. ὑπεραλγεῖν ἀλγοῦντι παρόντα, κολακείας σημεῖον Ρβ6. 1383 b33.

ὑπεράλλονται δελφῖνες πλοίων μεγάλων ἱστούς Ζι48. 631 a22.

ὑπεράνω τούτων τῶν μορίων σχίζεται ἡ ὅλη φλέψ Ζιγ3. 513 b32. τὸ ἔλαιον ὑπεράνω τοῦ ὕδατος ἄνεισιν φτβ2. 823 a40.

ὑπεραποθνήσκειν ὑπὲρ τῆς πατρίδος Ηι8. 1169 a20, 25; ὑπὲρ τέκνων ρ1. 1421 a31.

ὑπερασθενής, opp ὑπερίσχυρος Πδ11. 1295 b8.

ὑπερβαίνειν τὸ ὄρος μα13. 350 a21. — πολλὰ ἀνήρηκε δίκαια ϗ ὑπερβέβηκε Ρα14. 1375 a9. — λεκτέον περὶ κύστεως νῦν, ὑπερβάντας τὸν ἐφεξῆς τῶν μορίων ἀριθμόν Ζμγ7. 670 b29. ὑπερβαίνειν τὰ γένη, syn μὴ εἰς τὸ ἐγγυτάτω γένος θεῖναι τζ5. 143 a15 sqq. ὑπερβεβηκέναι τι τῆς οὐσίας Αδ5. 91 b27. ὑπερβάντες τὴν αἴσθησιν ϗ παριδόντες αὐτὴν ὡς τῷ λόγῳ δέον ἀκολουθεῖν Γα8. 325 a13. — ὑπερβατός. τὰ πολλὰ τῶν ἐνυπνίων συμπτώμασιν ἔοικε, μάλιστα δὲ τὰ ὑπερβατὰ πάντα μτ1. 463 b1. cf 2. 464 a1. — σκόπει τὴν σύνθεσιν τῶν ὀνομάτων, ὅπως μήτε συγκεχυμένη μήθ' ὑπερβατὴ ἔσται ρ26. 1435 a37. — ὑπερβατῶς τιθέναι τὰ πραχθέντα, opp ἀεὶ τὰ ἐχόμενα ἑξῆς τάττειν ρ31. 1438 a28, 29. 36 (Spengel p 216).

ὑπερβάλλειν. trans. excedere, de loco vel de tempore, ὁ κύκλος ἐν ᾧ τὸ γάλα φαίνεται πολὺ τοὺς τροπικοὺς ὑπερβάλλει μα8. 346 a18. (fort trans, Εὐρύβατον λαβεῖν τὸν ὄροφον ϗ ὑπερβάλλοντα διὰ τοῦ τέγους καταπηδῆσαι f 73. 1488 a18.) αἷς ἂν τὰ καταμήνια ὑπερβάλῃ τὸν χρόνον τοῦτον Ζιη5. 585 b3. cf υ1. 454 a26. — de magnitudine, ὑπερβάλλειν τὴν ἰσότητα, τὸ κατὰ φύσιν, τὸ πρέπον μα3. 340 a4. Ηγ13. 1118 b17. ηεβ3. 1221 a35. ὑπερβάλλειν τὸν τῆς γῆς ὄγκον μα13. 349 b17. ὑπερβάλλειν ταῖς δόσεσι τὸ πλῆθος τῆς κτήσεως Ηδ2. 1120 b27. ὁ φθονερὸς ὑπερβάλλων τοῦτον Ηβ7. 1108 b4. λέξει πάντας ὑπερβέβληκεν Ὅμηρος πο24. 1459 b17. (fort trans, ᾔτει αὐτοὺς χρήματα ὑπερβαλὼν τῷ πλήθει οβ1352 b1.) — intrans. τὸ αἷμα ὑπερβάλλον εἰς τοὺς τόπους τούτους λεπτὸν γίνεται Ζιγ2. 512 b9. — ὑπερβάλλον θερμόν, opp ἠρέμα θερμόν Γα8. 326 a12. μδ6. 383 a31. ἰσχυρὰ ϗ ὑπερβάλλουσα ἡδονή Ηη8. 1150 b7. τὰ καύματα, ἡ τοῦ ἀέρος φύσις, ὕδατα ὄμβρια ὑπερβάλλει μβ5. 362 b16. α3. 340 a36. Ζιθ19. 602 a3. τὸ μέγεθος, τὸ πλῆθος, ἡ χολή, ἡ ἔκκρισις ὑπερβάλλει al Ζμβ16. 659 a7. δ2. 677 a6. Ζγα18. 725 a20. 20. 728 a6. δ5. 774 a34. β4. 738 a6. γυμνάσια ὑπερβάλλοντα Ηβ2. 1104 a15. ὑπερβάλλειν, opp ἐλλείπειν Ζγδ8. 776 a18. τὰ τιμήματα, τὰ ἀγαθὰ ὑπερβάλλει, opp ἐλλείπει Πε8. 1308 b4. η1. 1323 b11. ὑπερβάλλειν, ἐλλείπειν, opp τὸ μέτριον Ρβ14. 1390 b8. ὑπερβάλλον πλῆθος θ136. 844 a29. Καλλιππίδης (histrio) ὡς λίαν ὑπερβάλλων (modum excedens, exsuperans) πίθηκος ἐκαλεῖτο πο26. 1461 b34. — τὰ ὑπερβάλλοντα φθείρει, λυπεῖ ψγ2. 426 a30, b7. — ὑπερβάλλειν τῷ πλήθει, τῷ πάχει, τῇ συνέσει, τῷ θαρρεῖν, τῷ φοβεῖσθαι al, opp ἐλλείπειν Ζμβ5. 651 b2. γ9. 672 b2. Ζιε15. 548 a12. ι46. 630 b21. Ηγ10. 1115 b28, 34. δ14. 1128 a4. β6. 1107 a4. ηεβ3. 1221 a20. γ1. 1228 b2 al. πρότερα τῇ οὐσίᾳ ὅσα χωριζόμενα τῷ εἶναι ὑπερβάλλει Μμ2. 1077 b3. — ὑπερβάλλειν κατὰ τὴν διαίρεσιν, μετροῦντα, opp ἐλλείπειν Φζ4. 235 a7, 4. 2. 233 b3. Οα6. 273 b12. cf ἐλάχιστος χρόνος κατὰ τὸ μὴ ὑπερβάλλειν Οβ6. 288 b34. ὑπερβάλλειν κατὰ μέγεθος, κατὰ τὴν λῆψιν Πη4. 1326 a38. Ηδ3. 1121 b32. ποταμοὶ κατὰ πλῆθος ϗ κατὰ μέγεθος ὑπερβάλλοντες μα13. 350 a28. — ὑπερβάλλειν τὴν δειλίαν Ζι29. 618 a29. — ὑπερβάλλειν ἐπὶ τὴν αὔξην, ἐπὶ τὴν καθαίρεσιν, ἐπὶ τὸ σκληρόν, ἐπὶ θάτερα Φγ6. 206 b29. Πβ9. 1270 b33. πα11. 860 b10. — ὑπερβάλλειν πρὸς παιδιάν, πρὸς ἡδονὰς αἱρετάς al Ηη8. 1150 b18. 6. 1147 b31. ηεβ3. 1221 a33. aliter praep πρός accipienda est: αἱ μέσαι ἕξεις πρὸς (i e comparatae cum) μὲν τὰς ἐλλείψεις ὑπερβάλλουσι (i e ὑπερβολαί εἰσι), πρὸς δὲ τὰς ὑπερβολὰς ἐλλείπουσι Ηβ8. 1108 b17. — ὑπερβάλλειν c gen comparativo. οὐχ ὑπερβάλλει τὰ πνεύματα τῶν ὑψηλοτάτων ὀρῶν μα3. 341 a1, Ideler ad h l p 355. κοιλία οὐ πολὺ ὑπερβάλλουσα τοῦ ἐντέρου sim Ζμγ14. 675 a30. Ζγδ5. 774 a23. Ζιβ11. 503 b22. ὑπερβάλλειν παντὸς ὡρισμένου, παντὸς λόγου Φγ6. 206 b18, 19, 21. 7. 207 a34, b3, 4, 12. θ10. 266 b3, 15, 20. δ8. 215 b22. ὑπερβάλλειν τῶν περιεχομένων στερεῶν Οδ2. 309 a31. ὑπερβάλλειν τοῦ δέοντος Ηβ6. 1107 a4. τὸ ὑπερβάλλον τῆς μεσότητος, τῆς συμμετρίας, τῆς τῶν πολλῶν ἕξεως, τῆς ἐνδείας al μδ4. 382 a20. Πγ13. 1284 b8. η4. 1326 b10. Ηη11. 1152 a25. ημα9. 1186 b13. — ὑπερβεβλημένως χαίρειν Ηγ13. 1118 a7. — med ὑπερβάλλεσθαι, differre, οὐ διὰ ῥαθυμίαν ὑπερεβαλόμην ρ1. 1420 a8. cf 31. 1438 b6.

ὑπερβεβλημένως v ὑπερβάλλειν.

ὑπερβιβάζειν, opp ἑξῆς τὰ πραχθέντα ὀνομάζειν ρ24. 1435 a2. cf ὑπερβατῶς s v ὑπερβαίνειν p 791 a24.

ὑπερβολή. de loco, cf ὑπερβάλλειν p 791 a27. ὑπερβολή i q altitudo supra horizontem μα6. 342 b32, cf ἐπαναβαίνειν b34. — de magnitudine, ἡ ὑπερβολὴ δισσή, ϗ γὰρ τῷ ποσῷ ϗ τῷ ποιῷ Ζμγ5. 668 b14. ἐπώλει μόνος οὐ πολλὴν ποιήσας ὑπερβολὴν τῆς τιμῆς Πα11. 1259 a26. τέλειον τὸ κατὰ τὸ εὖ μὴ ἔχον ὑπερβολήν Μδ16. 1021 b15. εἰς ἄπειρον ζητοῦσι τὴν ὑπερβολήν Πη1. 1323 a38. ἀδικεῖν διὰ τὰς ὑπερβολάς, οὐ διὰ τὰ ἀναγκαῖα Πβ7. 1267 a13. συμβήσεται λέγειν ὑπερβολὴν ὑπερβάλλουσαν τδ5. 126 b28. ὑπερβολὴ θερμοῦ, ὄμβρων, ὑπερβολαὶ ὕδατος μα3. 340 b23 (cf δ3. 381 a27). 14. 352 a31, b3. β3. 356 b33. ὑπερβολαὶ ψύχους, ἀλέας· καθ' ἑκατέραν ὑπερβολήν· ἐν ταῖς ὑπερβολαῖς ἁπάσαις Ζμβ14. 658 b6. δ5. 680 a30. Ζιθ13. 598 a1. 12. 597 a22. 18. 601 a24. τόποι οὐδεμιᾷ διαφέροντες ὑπερβολῇ μβ7. 365 b15. ὑπερβολὴ τροφῆς (coni πλῆθος), ἐκκρίσεως, αἵματος sim Ζμγ5. 668 b13. Ζγβ4. 738 a15. γ1. 750 a30. δ1. 765 b23. ὑπερβολὴ περισσωματική Ζμγ2. 663 b31. ὑπερβολὴ τοῦ μεγέθους Ζγδ10. 777 b16. Ζμγ2. 663 a4. φ6. 813 b26. δι' ὑπερβολὴν χρημάτων, opp δι' ἔνδειαν ηεη15. 1249 b20. ὑπερβολὴ μοχθηρίας Ργ3. 1406 a32. οἱ ἀκμάζοντες μεταξὺ τῶν νέων ϗ πρεσβυτέρων τὸ ἦθος ἔσονται, ἑκατέρων ἀφαιροῦντες τὴν ὑπερβολήν Ρβ14. 1390 a30. ὑπερβολὴ ἀπολαυστική Πα9. 1258 a7. — αἱ ὑπερβολαὶ φθείρουσι ψβ12. 424 a29. 11. 424 a15, 4. γ13. 435 b15. Ηβ2. 1104 a12. ημα5. 1185 b13. πα1. 859 a1. ιδ1. 909 a15 (αἱ ἐναντίαι ὑπερβολαὶ σώζουσιν, ἐπανισοῦσιν εἰς τὸ μέτριον αν14. 477 b15, 478 a4. πα2. 859 a5. ἵνα ἰσάζῃ τὴν θατέρου ὑπερβολὴν θάτερον Ζμβ7. 652 a33, 31. τὸ εὔτοπον συμμέτρως ἔχει πρὸς ἀμφοτέρας τὰς ὑπερβολάς, τοῦ ὀξέος ϗ τοῦ βαρέος Ζγε7. 786 b9); inde ἡ ὑπερβολὴ (cf ὑπεροχή) et ἡ ἔλλειψις (interdum ἔνδεια) κακίαι sunt, τὸ μέσον sive τὸ μέτριον ἀρετή Ηβ5. 1106 a29. 7. 1107 b6, 9, 19, 22 sqq saepissime. ε9. 1134 a8. Ρα9. 1367 b1. τδ3. 123 b28 (opp ἔνδεια). β7. 113 a6 (opp ἔνδεια). ὁ τὰς ὑπερβολὰς διώκων τῶν ἡδέων

ἢ καθ' ὑπερβολάς· διώκειν τὰς καθ' ὑπερβολὴν ἡδονὰς Ηη8. 1150 a19. 9. 1151 a12. ὑπερβολῆς οὐκ ἔστι μεσότης Ηβ6. 1107 a25. ἡ ἀκολασία ὑπερβολὴ σωφροσύνης ημα9. 1186 b32. quamquam non ubique ὑπερβολή nimium significat, sed etiam summum ac perfectum alicuius rei modum, ἐξ ἀνθρώπων γίνονται θεοὶ δι' ἀρετῆς ὑπερβολήν Ηη1. 1145 a24. διαφέρων κατ' ἀρετῆς ὑπερβολήν Πγ13. 1284 a4. ὑπερβολὴ φιλίας Ηι4. 1166 b1. θ7. 1158 a12 (aliter accipiendum est φιλία καθ' ὑπερβολήν, i e καθ' ὑπεροχήν, opp κατ' ἰσότητα ηεη3. 1238 b18 Fr. 4. 1239 a18). δυνατόν, ἀδύνατον καθ' ὑπερβολήν Οα11. 281 a16, 25 (syn ὑπεροχή a15, 19). ὅσῳ ἂν αὗται μᾶλλον αἱ διαθέσεις καθ' ὑπερβολὴν ὑπάρξωσιν f 89. 1492 a14. inde ὑπερβολῇ τιθέναι, τὸ καθ' ὑπερβολήν usurpatur de superlativo adiectivorum gradu τε9. 139 a9, 17. 5. 134 b24. — ἐν ὑπερβολῇ εἶναι Πα9. 1258 a6. εἰς ὑπερβολήν Πη1. 1323 b3 (opp μετριάζειν b4). ημβ3. 1200 a14, 18. καθ' ὑπερβολήν Πδ11. 1295 b18. θ103. 839 a31. πι62. 898 a23. δύο οὐσῶν κακιῶν, τῆς μὲν καθ' ὑπερβολὴν τῆς δὲ κατ' ἔλλειψιν Ηβ8. 1108 b12. 9. 1109 a21. συλλογισμοὶ καθ' ὑπερβολήν Αγ13. 78 b29 Wz. — ὑπερβολῇ pro adverbio usurpatur, ὑπερβολῇ ἀγαθὸν σμῆνος, ὑπερβολῇ αἱματῶδες σπλάγχνον Ζι40. 625 a29. Ζμβ6. 651 b26. ὑπερβολῇ σπάνιον, ὀχυρόν θ30. 832 b8. 94. 837 b33. — ὑπερβολαί rhetor Ργ11. 1413 a19, 29 (μειρακιώδεις). ἐξ ὑπερβολῆς ρ12. 1430 b9.

Ὑπερβόρεοι. ἐξ Ὑπερβορέων εἰς Δῆλον Ζιζ35. 580 a18.

ὑπέργειος. τοῖς τόποις τὰ μὲν (τῶν ζῴων) τρωγλοδυτικὰ τὰ δ' ὑπέργεια Ζια1. 488 a24.

Ὑπέρεια. Ὑπέρειαν ἐκάλουν τὴν νῆσον (Καλαυρίαν) f 555. 1569 b45. — Ὑπερειὰς ἄμπελος f 554. 1569 b34.

ὑπερειδειν. τοῖς τετράποσι πρὸς τὸ βάρος σκέλη ἐμπρόσθια ὑπερήρεισται Ζμδ12. 695 a7. τὰ σκέλη ὑπερηρεισμένα φέρει τὸ σῶμα πᾶν Ζπ11. 710 b30.

Ὑπερείδου (ci Ruhnken h cr or gr p 71 pro Εὐριπίδου) ἀπόκρισις πρὸς τοὺς Συρακουσίους Ρβ6. 1384 b16.

ὑπερειπεῖν. συναγαγὼν ἐκκλησίαν πολλὰ τοῦ κεκομμένου νομίσματος ὑπερεῖπεν οβ1349 a34.

ὑπέρεισμα. τοῖς μεγάλοις ἰσχυροτέρων δεῖ τῶν ὑπερεισμάτων Ζμβ9. 655 a10.

ὑπερεπαινεῖν Ρβ6. 1383 b33.

ὑπερευγενής Ρδ11. 1295 b6.

ὑπερευδαιμονεῖν. οἱ ὑπερευδαιμονεῖν οἰόμενοι Ρβ8. 1385 b21.

ὑπερέχειν. trans, ὑπερέχειν τὸ στόμα (τὸ ῥύγχος, τὸν αὐλόν) διὰ τὴν ἀναπνοήν αν10. 475 b31. 12. 476 b20. Ζιζ12. 566 b15. θ2. 589 b11. δ10. 537 b1. — intr, proprie ὑπερέχει αὐτῶν (τῶν σωλήνων) μικρόν, opp καταδύεσθαι Ζιθ8. 535 a16. οἱ ὑπερέχοντες τῶν σταχύων, τὰ ὑπερέχοντα τῶν ὑπερῴων sim Πγ13. 1284 a30. οβ1347 a4, 1348 a24. Κ8. 10 a23. universe def ὑπερέχον ⟨τὸ⟩ τοσοῦτον καὶ ἔτι Ρα7. 1363 b8. Μδ15. 1021 a6. Φδ8. 215 b16. opp λείπεσθαι, ἐλλείπειν Πδ12. 1296 b23. θ4. 1338 b25. Ρβ10. 1388 a4, 12. μκ5. 466 b1. ὑπερέχειν τινός τινι τγ116 b31. δ4. 125 a20. Φδ8. 215 b14. Ηδ4. 1122 a22. ε7. 1132 a26, 34, b1, 4. Ρβ10. 1388 a4. ὑπερέχειν τινί τι Αα25. 42 b7. ὑπερέχειν τι Πδ12. 1296 b25. ὑπερέχειν τινός Ζγε7. 787 a16. Πγ17. 1288 a26. θ4. 1338 b25. Ρβ10. 1388 a12. Φδ12. 221 b30. Οδ2. 309 a14. πκγ22. 934 a7. ὑπερέχειν τινί Πδ12. 1296 b23. Μδ11. 1018 b22. Ηβ5. 1106 a34. θ12. 1160 b4. ημβ11. 1210 a38, 39, b3, 15 (ἔν τινι b18). ὑπερέχειν κατά τι Πγ12. 1282 b34, 29. 17. 1288 a9. δ4. 1290 b15. μκ5. 466 b1. ὑπερέχειν διά τι Φα4. 187 b3. ὑπερέχειν absol Μμ8. 1084 a17. Οα11. 281 a26. Πε4. 1304 b2 (mutata distinctione). πο25. 1461 b13 (puncto posito post ὑπερέχειν Vahlen Poet IV 380, 426). ἀγαθὸν καὶ ὑπερέχον Ηθ14. 1162 a5. ὁ ὑπερέχων, praestans, οἱ ὑπερέχοντες, viri potentiores in civitate Ηθ7. 1158 a34. Πε8. 1308 b18. 11. 1313 a40. γ13. 1284 a33. δ11. 1296 a24. logice ὑπερέχειν i q maiorem ambitum habere (cf ὑπερτείνειν) Αδ17. 99 a24. — ὑπερέχεσθαι def Ρα7. 1363 b8. Μδ15. 1021 a6. ὑπερέχεσθαί τινι Ηβ5. 1106 a34. θ7. 1158 a35. Φδ8. 215 b12, κατά τι Πγ9. 1281 a8. τὸ ὑπερεχόμενον, opp τὸ ὑπερέχον τε6. 135 b20. Μδ15. 1021 a6. ι6. 1057 a14. ν1. 1087 b18. ὁ ὑπερεχόμενος, opp ὁ ὑπερέχων ηεη9. 1241 b37. 10. 1242 b15. Ηθ7. 1158 a36. ὑπερεχόμενος φίλος ὁ κόλαξ Ηθ9. 1159 a14. — (τὸ ὑπερέχον, fort τὸ ὑπάρχον φ6. 813 b16.)

ὑπερζεῖν. οὐχ ὑπερζεῖ τοῦ χειμῶνος ὁμοίως καὶ τοῦ θέρους τὸ ὕδωρ πκδ6. 936 a37. (τὰ γαμψώνυχα) θερμὰ ὄντα τὴν φύσιν οἷον ὑπερζεῖν ποιεῖ τὴν ὑγρότητα τὴν ἐν τοῖς ᾠοῖς Ζγγ2. 753 a33. — τὰ παιδία ὑπερζεῖ τῷ πάθει πα19. 861 b8.

ὑπέρζεσις, ἡ ἀναβολὴ τῶν πομφολύγων πκδ6. 936 b1, 8.

ὑπέρζεστα ὕδατα, dist χλιαρά, εὖ ἔχοντα κράσεως κ4. 395 b25.

ὑπερήμεροι τῶν γάμων αἱ παρθένοι Ργ10. 1411 a20, cf Ἀναξανδρίδης p 50 a2.

Ὑπέρης f 555. 1569 b44. 554. 1569 b35.

ὑπερήφανοι καὶ ὑβρισταί Ρβ16. 1390 b33. ὑπερηφάνους εὐπραγοῦντας τοὺς Κερκυραίους γενέσθαι f 470. 1555 b20. ὑπερηφανώτεροι καὶ ἀλογιστότεροι Ρβ17. 1391 a33.

ὕπερθεν. τὸ ὕπερθεν αὐτῆς (τῆς γῆς) πᾶν τε καὶ πάντῃ πεπερατωμένον κ2. 391 b14.

ὑπερθερμαίνεσθαι πα12. 860 b19, 22. ὑπερθερμανθέντες, opp ὑπερψυχθέντες ηεη5. 1239 b35, 34.

ὑπέρθυρον καὶ οὐδὸς θέσει διαφέρουσιν Μη2. 1042 b19.

ὑπεριδεῖν. c gen, τῶν μὲν ζῴων φροντίσαι, τῶν δ' οὕτω τιμίων ὑπεριδεῖν Οβ8. 290 a32. — c acc, ὑπεριδὼν τὴν τῶν πολλῶν ὁμιλίαν διέτριβε καθ' αὑτόν Ρβ24. 1401 b21. δοκεῖ δὲ ὑπεριδεῖν ὅσα εἶπον (locus corr, cf v l, Spgl) Ργ12. 1414 a1.

ὑπέρινοι γίνονται καὶ οἱ ὄρνιθες καὶ τὰ φυτά Ζγγ1. 750 a29.

ὑπερίπταται οὐδὲν ὄρνεον θ81. 836 a33.

ὑπερίσχυρος, opp ὑπερασθενής Πδ11. 1295 a6.

ὑπέρκαλος Πδ11. 1295 b6.

ὑπερκεῖσθαι. τὸ γλυκὺ ὕδωρ τοῦ θαλαττίου ὑπερκεῖσθαι ἀπεδείξαμεν φτβ2. 824 a35. ὑπερκειμένων αὐτῇ (τῇ λίμνῃ) πυκνῶν δένδρων θ102. 839 a17. ἔν τινι ὑπερκειμένῳ αὐτοῖς (τοῖς Χάλυψι) νησιδίῳ θ26. 832 a23.

ὑπέρκοπος γενομένη ἡ πάρδαλις θ6. 831 a9.

ὑπερμεγέθη ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάττῃ τὰ ὀστρακόδερμα Ζιθ28. 606 a12.

ὑπερνήχονται τοῦ ὕδατος λίθοι τινές, τὸ ἔλαιον φτβ2. 823 a41, 31.

ὑπερξηραίνεσθαι. οἱ πρότερον εὔκραεῖς (τόποι) ὑπερξηραινόμενοι τότε γίγνονται χείρους μα14. 352 a7.

ὑπέρξηρος ὑστέρα Ζικ3. 636 a17. ὑπέρξηρα αν14. 477 b28.

ὑπέρογκος. τὰ ὑπέρογκα τῶν βελῶν βιαιοτάτην φέρεται τὴν φοράν ακ802 b34.

ὑπερομβρία, ὑπερομβρίαι, opp αὐχμός, αὐχμοί, coni ψῦχος μβ8. 368 b17, 16, 366 b9. 7. 365 b10. Ζιθ19. 602 a7.

ὑπερόπτης Hδ 7. 1124 a20. syn ὑβριστής Hδ 8. 1124 a29. coni ἀηδής ημβ3. 1200 a15.

ὑπερόριος. τὰ ὑπερόρια, opp τὰ κατὰ πόλιν ϗ τὰ ἔνδημα Πγ14. 1285 b14, 18. ὑπερόριος πόλεμος, opp ἔνδημοι πράξεις κ6. 399 b18. — ἀρχαὶ ἐνυπνίων ὑπερόριαι ἢ τοῖς χρόνοις ἢ τοῖς τόποις ἢ τοῖς μεγέθεσιν μτ2. 464 a1.

ὑπεροχή. ὑπεροχὴ ϗ ἔλλειψις πάθη ἀριθμοῦ ἢ ἀριθμός Mγ2. 1004 b12. ἀμφοτέρας ἕξει τὰς ὑπεροχὰς τὸ ἕτερον ἄκρον Hε8. 1133 b2. καθ' ὑπεροχὴν ϗ ἔλλειψιν ἀσύμμετρον, opp κατὰ λόγον αι3. 439 b30, 440 b20. ὑπεροχὴ ϗ ἔλλειψις, summa genera τῶν ἐναντίων in rerum natura Φα4. 187 a16. 6. 189 b10. MA9. 992 b6. η2. 1042 b25, 35. διαφέρει τὰ πλεῖστα (τῶν ζῴων γένη) τῶν μορίων ἐν αὐτοῖς πλήθει ϗ ὀλιγότητι ϗ μεγέθει ϗ σμικρότητι ϗ ὅλως ὑπεροχῇ ϗ ἐλλείψει· διαφέρειν καθ' ὑπεροχὴν ϗ ἔλλειψιν· τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον ὑπεροχὴν ἄν τις ϗ ἔλλειψιν θείη Zια1. 486 b8, 17, a22. Zμδ12. 692 b4. Zγβ3. 737 b6. δ4. 771 b36. ὅσα διαφέρει καθ' ὑπεροχὴν ϗ τὸ μᾶλλον ϗ ἧττον Zμα4. 644 a17, 20. 5. 645 b24. cf γ8. 671 a1. Zιδ4. 528 b14. οὐ κατὰ λόγον ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀρρένων (φασιανῶν) ἀλλὰ πολλῷ μείζων f 589. 1574 a6. τὰ ἐναντία μιγνύμενα φθείρει τὰς ὑπεροχὰς ἀλλήλων Γβ7. 334 b12. ἅμα τὴν αὐτὴν ὑπεροχὴν εἰς πολλοὺς τόπους διανέμειν ἀδυνατεῖ ἡ φύσις Zμβ9. 655 a27. cf γ2. 663 a33. Zγδ4. 771 a31. δεῖ ὁρίζεσθαι τὴν δύναμιν πρὸς τὸ τέλος ϗ τὴν ὑπεροχήν Οα11. 281 a10-12. ἡ τῆς αἰσθήσεως ὑπεροχή αι6. 446 a10, 12, cf a8. ἡ τῆς ἐπιστήμης ὑπεροχή Zμα5. 645 a2. τὸ τάχος ὑπεροχὴ κινήσεως Mι1. 1052 b30. ὑπεροχὴ μεγέθους, τῶν ὄγκων Οδ3. 310 b21. μα3. 340 a9. κ1. 391 b3. περὶ θερμοῦ ϗ ψυχροῦ ϗ τῆς ὑπεροχῆς αὐτῶν Zμβ2. 649 b8. ἡ τῆς ὕλης ὑπεροχή Zγδ4. 772 b24. ἡ τοῦ μέρους ὑπεροχὴ κρατήσασα Zγδ1. 764 b20. ὑπεροχὴ (i e maior numerus) τῶν ἴσων μορίων Οδ2. 308 b9. ὑπεροχὴ ἀγαθῶν γίνεται τὸ προστιθέμενον Hα5. 1097 b18 (cf τὸ ὑπερέχον διαιρεῖται εἴς τε τὴν ὑπεροχὴν ϗ τὸ ὑπερεχόμενον Φδ8. 215 b16). ὑπεροχὴ τοῦ πλήθους Πδ6. 1293 a4. 12. 1296 b19. οἱ ἐν ὑπεροχαῖς εὐτυχημάτων ὄντες Πδ11. 1295 b14. ἀεὶ τὸ κρατοῦν ἐστὶν ἐν ὑπεροχῇ ἀγαθοῦ τινός Πα6. 1255 a15. γ12. 1282 b24. 13. 1284 b27. τὸ βέλτιον ἐν ὑπεροχῇ Zγε7. 787 a2. ἡ κατ' ἀρετὴν ὑπεροχή Hα6. 1098 a11. cf Πδ2. 1289 b1. γ12. 1282 b34. ὑπεροχαί, i e varia τῆς ὑπεροχῆς genera Πγ13. 1284 b16. 17. 1288 a23. δ3. 1290 a12. 4. 1291 b12. ὑπεροχή in civitate, syn ἰσχύς Πδ13. 1297 b18. 8. 1293 b41. 11. 1296 a31. ε2. 1302 b2. 3. 1302 b15-21. 7. 1307 a19. ἐφίεσθαι τῆς ἀνισότητος ϗ τῆς ὑπεροχῆς Πε2. 1302 a27. κατὰ τὴν ὑπεροχὴν Πη1. 1323 b14. διαφέρεσθαι τῷ ποσῷ ϗ ταῖς ὑπεροχαῖς Πη1. 1323 a35 (cf ὑπερβολή a38). — φιλίαι ἐν ὑπεροχῇ, καθ' ὑπεροχήν, opp ἐν ἰσότητι Hθ8. 1158 b12 Fritzsche. 13. 1161 a12, 20. 15. 1162 a36. ηεη3. 4 (ηεη3. 1238 b18 codd ὑπερβολήν, sed cf 1238 b33, 1239 a4, 11, 22, 27, b5). μικραὶ ὑπεροχαί ηεη4. 1239 a13.

ὑπερπέτεσθαι. αἱ πέρδικες ἔγκυοι γίνονται ὑπερπετομένων (τῶν ἀρρένων) Zιε5. 541 a28. ὅταν ὑπερπτῶνται (οἱ πελεκᾶνες) τὸ ὄρος Zιθ12. 597 a12.

ὑπερπηδᾶν. μήτε στάσεως γινομένης μήθ' ὑπερπηδῶντος τοῦ ἐλάττονος μηθὲν σημεῖον μχ24. 855 b26. — κἂν ὑπερπηδήσῃ τις εἰς τὰ γενόμενα Mε3. 1027 b6.

ὑπερπιμπλάναι. πίνειν ἕως ἂν ὑπερπλησθῇ Hγ13. 1118 b17. διὰ τὸ ὑπερπεπλῆσθαι οὐ δύναται πέτεσθαι (φώρ) Zι40. 625 b4.

ὑπερπίπτειν. διότι κοιλὴ τὰ κάτω ἡ Αἴγυπτός ἐστι, διὸ ὑπερπίπτει αὐτῆς (ὁ νότος) πκϛ44. 945 a25.

ὑπερπληροῦσθαι. ὑπερπληρουμένων (τῶν φλεβῶν) ἐκ τῆς τροφῆς Zγβ4. 738 a12. δύναται (ὁ λέων ἀσιτεῖν) διὰ τὸ ὑπερπληροῦσθαι Zιθ5. 594 b20.

ὑπερπλούσιος, opp ὑπέρπτωχος Πδ11. 1295 b7.

ὑπέρπτωχος, opp ὑπερπλούσιος Πδ11. 1295 b7.

ὑπέρπυρος αν14. 477 b29.

ὑπερτείνειν. trans, τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν Hγ1. 1110 a25. τὴν δύναμίν τινος πε7. 881 a16. ὑπερτείνει τοῖς χρόνοις τὴν Μίνω βασιλείαν Πη10. 1329 b24. — intr, ὑπερτείνειν τῷ πλήθει, ταῖς οὐσίαις· τὸ πλῆθος, τὸ τίμημα ὑπερτείνει Πδ6. 1293 a30. 11. 1296 a16. 12. 1296 b28 (cf b32), 38. ζ3. 1318 a37. ὑπερτείνειν τῇ ἀλυπίᾳ, τῷ καλῷ Hι11. 1171 b8. 2. 1165 a4. ὅταν ὑπερτείνῃ ὁ κίνδυνος Hγ11. 1116 b16. ἡ γένεσις ὑπερτείνει πι65. 898 b8. (ὁ ἥλιος ὑπερτείνει πιε9. 912 a37?). c gen compar, μέχρις ἂν ὑπερτείνῃ τὸ πλῆθος τῶν μέσων Πζ4. 1319 b13. — logice, ὑπερτείνειν, opp κατηγορεῖσθαι ἐπ' ἴσων, ἀντιστρέφειν Αα14. 33 a39. β23. 68 b24. 27. 70 b34. γ22. 84 a25. — pass, ὅταν ὑπερτείνηται δυνάμει (fort ὑπερτείνῃ τῇ δυνάμει) πγ5. 871 a39.

ὑπερτίμια ἠγορακέναι τὰ ἀγοράσματα οβ1352 b7.

ὑπερυγραίνεσθαι. γῆ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ὑπερυγραινομένη διαπίπτει μβ7. 365 b11.

ὑπέρυθρος f 315. 1531 b5. τῶν δρυοκολαπτῶν ἓν γένος ἔχει ὑπέρυθρα μικρά Zι9. 614 b8.

ὑπερφαίνεσθαι. πολλάκις ὑπερφαίνεται (int τοῦ ὕδατος) πρὸς τῇ γῇ τὸ τῆς σηπίας κύτος Zιε18. 550 b3. οἱ ἱέρακες ἄνωθεν ὑπερφαινόμενοι καταδιώκουσι (τὰ ὀρνίθια) Zι36. 620 b2.

ὑπερφιλεῖν Hι1. 1164 a3.

ὑπερφυής. ποιεῖν ὑπερφυᾶ τῷ μεγέθει τὸν ψόφον Οβ9. 291 a21.

ὑπερχεῖσθαι. τὴν λίμνην ἀναζεῖν ϗ ὑπερχεῖσθαι θ89. 837 b9. ὑπερχεῖται (τὸ ὕδωρ)· ἐὰν ἅπαξ ὑπερχυθῇ τὸ ὕδωρ πκε8. 939 a5. ὑπερχεῖται (τοῖς νέοις τὸ ὑγρὸν περίττωμα), syn ἐνουροῦσιν πγ34. 876 a18. ὑπερχεῖται (ὁ ἀὴρ) εἰς τὸ ἀχανὲς ἔξω μβ8. 367 a19.

ὑπέρχεσθαι. τὴν σελήνην ἑωράκαμεν ὑπελθοῦσαν τὸν ἀστέρα τὸν Ἄρεος Οβ12. 292 a4. — ὑπελθόντος τοῦ ἀέρος (fort i q ὑποχωρήσαντος), ποῦ ποτ' οἰσθήσεται (ἡ γῆ) Οβ13. 295 a22.

ὑπερχωρεῖν. αἱ κινήσεις οὐ διὰ πολλοῦ οὖσαι ῥᾳδίως ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν νοῦν· οὖσαί τε οὐ κατὰ μικρὸν ὑπερχωροῦσιν (fort ὑπεκχωροῦσιν vel ὑποχωροῦσιν) φ6. 813 b33.

ὑπερψύχεσθαι. ὑπερψυχθέντες, opp ὑπερθερμανθέντες ηεη5. 1239 b34, 35.

ὑπερῷα. στόματος μέρη τὸ μὲν ὑπερῷα (v l ὑπερώα) τὸ δὲ φάρυγξ Zια11. 492 b26. cf Galen XVII A 821, Philippson ὕλη 34 b. Daremberg not et extraits I 129, 27. Da I 48. Oribas III 699.

ὑπερῷον. Ἱππίας τὰ ὑπερέχοντα τῶν ὑπερῴων ἐπώλησεν οβ1347 a4.

ὑπέχειν δίκην Πγ1. 1275 a9. ρ16. 1432 a7. τιμωρίαν οὐχ ὑφέξουσιν ρ5. 1427 a18. ὑπέχειν λόγον Ρα1. 1354 a5. Mγ6. 1011 a22. Αβ19. 66 a32. τα1. 100 a20. β5. 112 a5. λόγον ὑφεκτέον Αγ12. 77 b3, 5. ὑπέχειν θέσιν ϗ ὁρισμόν τθ9. 160 b14. ὑπέχειν ὑπόθεσιν τθ3. 158 a31. 9. 160 b17. λόγου χάριν ὑπέχειν, opp τὰ δοκοῦντα λέγειν τθ9. 160 b22.

ὑπήκοος. ποιεῖν τοὺς πολίτας ὑπηκόους τῶν νόμων Hα13. 1102 a10. οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ συμβόλων ἐδίκαζον τοῖς ὑπηκόοις f 380. 1541 b4.

ὑπηνέμιος. ὑπηνέμια ᾠά, v ᾠόν. οὐδὲν διαφέρει τὸ ζῷον (τοῦ ζῴου ci Pik, Bsm) τὸ ὑπηνέμιον τούτου Zικ6. 637 b21, cf 638 a23.

ὑπήνεμος. ὑπηνέμυς ποιεῖται τὰς νεοττεύσεις Ζιζ1. 559 a3. τίκτειν πρὸς τοῖς αἰγιαλοῖς ἐν ὑπηνέμοις Ζιζ14. 568 b26.

ὑπήνη. τὴν ὑπήνην ϗ τὸ γένειον δασὺ ἔχειν Ζιγ11. 518 b18. cf Da I 48.

ὑπηρεσία. τῷ θεῷ ὐδὲν δεῖ ὑπηρεσίας τῆς παρ' ἑτέρων κ6. 398 b11. ὑπηρεσίαι Ηθ7. 1158 a17. ὑπηρεσίαι σωματικαί Πα13. 1259 b26. — ὅσα ἐστὶ ζῷα πορευτικά, πρόσκειται ϗ μόρια τὰ πρὸς ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν ζ2. 468 a19, cf δεῖ ὖν τοιαύτης ὑπερεσίας ϗ ἰσχύος Ζμγ4. 666 b15. κατὰ τὰς ὑπηρεσίας τὰς ἔξωθεν κινητικὰς διαφέρει (τὰ ἔντομα) τῶν ἐναίμων Ζμδ9. 684 b33.

ὑπηρετεῖν φίλῳ, αὐτοῖς Ηι2. 1164 b25. Πε9. 1309 b12. ὑπηρετεῖν τὰς διακονικὰς πράξεις Πγ4. 1277 a36. ὑπηρετεῖν τὰ φιλικά, τὰ χρήσιμα, μέγα, μείζω, ἴσα, ἔλαττον, ὑπηρετηκότες τοιῦτόν τι ηεη2. 1237 b19. 10. 1243 a22. 11. 1244 a2. Ηθ10. 1159 b5. Ρβ7. 1385 a33, 34, b1, 7, 8. οἱ πολλοὶ θεράποντες ἐνίοτε χεῖρον ὑπηρετῦσι τῶν ἐλαττόνων Πβ3. 1261 b37. τὸ πρᾶγμα τὸ ὑπηρετηθὲν ηεη10. 1243 a16. — ὐκ ἂν ὑπηρέτει αὐτοῖς ὁ αὐχὴν πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς γῆς νομήν Ζμδ12. 693 a1. τὸ πνεῦμα ἀνάγκη δυσταμίευτον εἶναι ϗ μὴ ῥᾳδίως ὑπηρετεῖν, ἀνωμάλως ὑπηρετεῖν ακ800 b32, 801 a5. — τὸ ἐπιθυμητικὸν ὑπηρετεῖ, syn προστάττεται τε1. 129 a12 sqq. ὑπηρετῶν, opp ἀρχιτέκτων ημα35. 1198 a35. ὑπηρετῦσα ἐπιστήμη, opp ἀρχικωτέρα ΜΑ2. 982 a16 (Bz ad 1. 981 a30). — ὑπηρετητέον Ηι2. 1164 b25.

ὑπηρέτης, opp ἀρχιτέκτων ημα35. 1198 b1. ὁ ὑπηρέτης ἐν ὀργάνυ εἴδει ταῖς τέχναις Πα4. 1253 b30. — τύτυς καταστατέον νομοφύλακας ϗ ὑπηρέτας τοῖς νόμοις Πγ16. 1287 a21.

ὑπηρέτησις. εἰς ὑπηρετήσεις ἔργων αἰσχρῶν Ρβ6. 1384 a18.

ὑπηρετικός, opp ἀρχιτέκτων ημα35. 1198 b2. τὸ σῶμα ὑπηρετικόν, opp προστακτικόν τε1. 128 b19. ἀνδρία ὑπηρετική, opp ἀρχική Πα13. 1260 a23. ἐπιμέλειαι ὑπηρετικαί, dist πολιτικαί, οἰκονομικαί Πδ15. 1299 a24. — ὑπηρετικοὶ τῷ νόμῳ Ρα9. 1366 b13. ἡ χρηματιστικὴ ὑπηρετικὴ τῇ οἰκονομικῇ Πα8. 1256 a5. τοῖς τῆς ψυχῆς ἔργοις ὑπηρετικώτατον τῶν σωμάτων τὸ θερμόν ἐστιν Ζμβ7. 652 b10.

ὑπηχεῖν. ἐάν τις ψήλας τὴν νήτην ἐπιλάβῃ, ἡ ὑπάτη μόνη δοκεῖ ὑπηχεῖν πιθ42. 921 b15.

ὑπιέναι. τὰ πίπτοντα τῶν κηρίων ὀρθῦσιν αἱ μέλιτται ϗ ὑφιστᾶσιν ἐρείσματα, ὅπως ἂν δύνωνται ὑπιέναι Ζι40. 625 a13. — ὑπιὸν τὸ θερμὸν ἐν μὲν τῷ φόβῳ κάτω, ἐν δὲ τῷ θανάτῳ κάτωθεν ἄνω πδ7. 877 a32.

ὕπνος. περὶ ὕπνυ ϗ ἐγρηγόρσεως υ1-3. Ζιδ10. ὅσα αὐξήσεως ϗ φθίσεως μετέχει μόνον τῶν ζώντων, τύτοις ὐχ ὑπάρχει ὕπνος ὐδ' ἐγρήγορσις, οἷον τοῖς φυτοῖς υ1. 459 a16. Ζγε1. 779 a2. ὐθεὶς ὕπνος ἀνέγερτος Ζγε1. 779 a3. υ1. 454 b14. ὕπνυ κοινωνεῖ τὰ ζῷα πάντα υ1. 454 b23. cf Ζμα1. 639 a20. 2. 648 b5. ἄνευ αἰσθήσεως ὐχ ὑπάρχει ὔθ' ὕπνος ὔτ' ἐγρήγορσις υ1. 454 b29. ὕπνος πότερον ἀδυναμία αἰσθήσεως τζ6. 145 b1. ὁ ὕπνος στέρησις τῆς ἐγρηγόρσεως υ1. 453 b27. ὐκ ἔστιν ὁ ὕπνος ἡτισῦν ἀδυναμία τῦ αἰσθητικῦ υ3. 456 b9, 18. 2. 455 b4. ὁ ὕπνος τῦ αἰσθητικῦ μορίυ ἐστὶν οἷον δεσμὸς ϗ ἀκινησία τις υ1. 454 b10, 26. διὰ τί καθεύδει ϗ ἐγρήγορε ϗ διὰ ποίαν τιν' αἴσθησιν ἢ ποίας υ2. 455 a4-b13. ὁ ὕπνος ϗ ἡ ἐγρήγορσις πάθος τῦ κυρίυ τῶν ἄλλων πάντων αἰσθητηρίων ϗ πρὸς ὃ συντείνει τἆλλα· ἐν τῷ πρώτῳ ᾧ αἰσθάνεται πάντων υ2. 455 a26, 33, b10. ὁ ὕπνος κατάληψις τῦ πρώτυ αἰσθητηρίυ πρὸς τὸ μὴ δύνασθαι ἐνεργεῖν υ3. 458 a28. ὁ ὕπνος ἀδυναμία δι' ὑπερβολὴν τῦ ἐγρηγορέναι υ1. 454 b4. ὁ ὕπνος ἀνάπαυσις, σωτηρίας ἕνεκα υ2. 455 b20. 3. 458 a31. ὁ ὕπνος ἠρέμησις, ἀκινησία πιη1. 916 b15. 7. 917 a31. ϛ5. 886 a7. περὶ τῶν αἰτιῶν ὕπνυ ϗ ἐγρηγόρσεως, πόθεν ἡ ἀρχὴ γίνεται τῦ τ' ἐγρηγορέναι ϗ τῦ καθεύδειν υ2. 455 b13-3. 458 a32. cf Φθ2. 253 a19. ὁ ὕπνος σύνοδός τις τῦ θερμῦ εἴσω ϗ ἀντιπερίστασις φυσική υ3. 457 b1, 20. ποιεῖ τὸν ὕπνον τοῖς ζῴοις τῦτο τὸ μόριον πᾶσι τοῖς ἔχυσιν ἐγκέφαλον, τοῖς δὲ μὴ ἔχυσι τὸ ἀνάλογον Ζμβ7. 653 a10, 17. ἂν βάρος γένηται περὶ τὴν κεφαλὴν δι' ὕπνον ἢ μέθην Ζγβ6. 744 b7. ἐν τοῖς ὕπνοις μάλιστα ἐνεργεῖ τὸ θρεπτικόν Ηα13. 1102 b4. υ3. 458 b21-32. Ζγε1. 779 a14 sqq. ἀργία τις ὁ ὕπνος τῆς ψυχῆς ᾗ λέγεται σπυδαία ϗ φαύλη Ηα13. 1102 b8, 6. ηεβ1. 1219 a25, b19 (μάλιστα ἐν τοῖς ὕπνοις ἡ ψυχὴ κινεῖται πλ14. 957 a8). ὁ ὕπνος οἷον τῦ ζῆν ϗ τῦ μὴ ζῆν μεθόριον Ζγε1. 778 b29. ὁ ὕπνος ἀνάλογον τῷ ἔχειν ϗ μὴ ἐνεργεῖν ψβ1. 412 a25 (cf καθεύδειν p 355 b29). ὕπνος τῶν ἐμβρύων ϗ τῶν παιδίων Ζγε1. 778 b20-779 a26. — ἐν τοῖς βαθυτάτοις ὕπνοις πγ34. 876 a25. ὕπνος λαμβάνει τινὰς ἐὰν ἄρξωνται ἀναγινώσκειν πιη1. 916 b1. 7. 917 a18, 31.

ὑπνῦν. ᾧ τὸν ἐγρηγορότα γνωρίζομεν, τύτῳ ϗ τὸν ὑπνῦντα υ1. 454 a2. ὅταν ἐν τῷ ὑπνῦν καθ' ἑαυτὴν γένηται ἡ ψυχή f 12. 1475 b42.

ὑπνώδης. ὑπνωδέστεροι γινόμεθα ἐν τοῖς ἑλώδεσι πιδ11. 909 b37. πρόσωπον ὑπνῶδες, ὑπνωδέστερον φ3. 808 a4, 28.

ὑπνώσσειν. καρηβαρῦσιν οἱ ὑπνώσσοντες Ζμβ7. 653 a14. — ὑπνώττειν ἀπὸ τῦ ἀναβαίνειν ἀναθυμίασιν ἀπὸ τῆς τροφῆς φτα2. 816 b35. τὰ φυτὰ ὔτε ὑπνώττυσιν ὔτε γρηγορῦσιν φτα2. 816 b28.

ὑπνωτικός. 1. οἱ φλεβώδεις ὐχ ὑπνωτικοί υ3. 457 a26. ὑπνωτικώτεροι οἱ νέοι τῶν πρεσβυτέρων, χειμῶνος ἢ θέρυς, ὑπνωτικώτατοι μετὰ τὰ σιτία πγ34. 876 a20. 25. 874 b17. ια17. 900 b32. — ἐὰν αἰσθάνηται τῦ πάθυς ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις τῦ ὑπνωτικῦ εν3. 462 a4. — 2. τὰ ὑπνωτικά, οἷον μήκων μανδραγόρας οἶνος υ3. 456 b29, 457 b8.

ὑπό. cf Eucken II 73-75. 1. c gen. *a*. locali vi non videtur usurpari nisi ὑπὸ γῆς, ὑπὸ τῆς γῆς μα14. 352 b6. Ζιε28. 555 b27. Οβ13. 294 a3. πκγ21. 933 b37, sed longe frequentior usus est accusativi ὑπὸ γῆν. — *b*. causalis usus praep ὑπό apud Ar non differt ab usu aliorum scriptorum.

2. c dat. *a*. locali vi raro legitur usurpatum. ὑπὸ τοῖς ὄρεσιν ἔχειν τὰς πηγάς μα13. 350 b27. ὑπὸ τῷ μετώπῳ ὀφρύες διφυεῖς Ζια9. 491 b14, 18 (cf ὑπὸ τὸ κρανίον 8. 491 b9). ὑπὸ ταῖς μασχάλαις Ζμδ10. 688 b5, 14. ὑπὸ τῇ γῇ Οβ13. 295 a28. οἰκεῖν ὑπὸ τῷ βορέᾳ, ὑπὸ ταῖς ἄρκτοις πκϛ2. 940 a37. φ2. 806 b16 (cf ὑπὸ τὴν ἄρκτον infra p 795 a3). — αἱ γωνίαι αἱ ἀπὸ τῶν ἀκτίνων ὑπὸ ταῖς ἴσαις περιφερείαις πιε9. 911 a16. — *b*. ὑπ' αὐλῷ πυκτεύυσιν οἱ Τυρρηνοί f 566. 1571 a9.

3. c acc. *a* locali vi ὑπό c acc saepissime et de motu et de statu usurpatur. τὸν ἥλιον μὴ φέρεσθαι ὑπὸ γῆν ἀλλὰ περὶ γῆν μβ1. 354 a30. τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ὡρμημένον πνεῦμα μβ8. 368 b9. (sed μάλιστα ὑπὸ τὴν γῆν πνεῖν πκϛ22. 942 b15 non potest aliud significare quam ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ τῆς γῆς 52. 946 a19, 30.) ἐκδιδόναι ὑπὸ γῆν μα13. 351 a11. πρῶτον ὑπὸ τὴν ἐγκύκλιον φοράν ἐστι τὸ θερμόν sim μα4. 341 b13. 7. 344 a9. 3. 340 b15. Οβ7. 289 a30. οἱ ψόφοι οἱ ὑπὸ τὴν γῆν γινόμενοι μβ8. 368 a14, 16. ὑπὸ γῆν λίμναι τινὲς ἀποκεκριμέναι μα13. 349 b29. τὰ ἕλη ὑπ' ὄρη κεῖσθαι συμβαίνει μα13. 350 b21. ὑπὸ τῦτον τὸν

(ἐρυμνότερον) τόπον Πη12. 1331 a30. ἡ ὑπὸ τὸν Καύκασον λίμνη μα13. 351 a8. ὑπὸ τὸν ἥλιον εἶναι μβ6. 364 a25. γ6. 378 a3. οἱ ὑπὸ τὴν ἄρκτον τόποι μβ5. 362 a17. α13. 350 b6. ὑπὸ τὸ δέρμα ἔχειν ὀφθαλμοὺς ψγ1. 425 a11. ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὁ αὐχήν sim Ζμγ3. 664 a13. 14. 674 a9. β14. 658 a26. 16. 659 b20. 17. 660 a14. Ζια8. 491 b9 al. — τὸ γ ὑπὸ τὸ β, τὸ δ ὑπὸ τὸ α Αα46. 51 b38, 39 Wz, de externo ordine τῆς διαγραφῆς. — ὑπὸ χεῖρα μβ9. 369 b33. θ52. 834 a28. — *b.* circa aliquod tempus. ὑπὸ τὸν Λακωνικὸν (Μεσσηνιακὸν) πόλεμον Πε3. 1303 a10. 7. 1306 b38. ὑπὸ τὸν καιρὸν τοῦτον, ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρόν Ζιδ10. 537 a15. Ζγγ5. 756 a8. ὑπὸ τροπὰς θερινάς Ζιε19. 552 b18. ὑπὸ κύνα Φβ8. 199 a2. Ζιε15. 547 a14. ζ12. 566 b21. 15. 569 a14. θ13. 599 a17 al. ὑπὸ τὴν ἐαρινὴν ὥραν Ζιζ2. 560 a7. ὑπὸ τὴν ὀπώραν Ζιι13. 615 b30. — *c.* εἶναι ὑπό τι significat subiectum esse aliquid alterius imperio. τῶν ἀγελαίων ζῴων τὰ μὲν ὑφ' ἡγεμόνα ἐστί, τὰ δ' ἄναρχα Ζια1. 488 a10. ὑφ' ἕνα σημάντορα κ6. 399 b9. οἱ ὑπὸ τὴν σὴν βασιλείαν καθεστῶτες ρ1. 1420 a24. οἱ ὑπὸ τὰς συνθήκας Πγ9. 1280 b3. τριηραρχίαι ὑπὸ τὰς ναυαρχίας Πζ8. 1322 b4. ὑπὸ τὴν ἱππικὴν ἡ χαλινοποιική Ηα1. 1094 a10, 12, 13. πᾶσαι αὗται αἱ κοινωνίαι ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἐοίκασιν εἶναι Ηθ11. 1160 a21 Fritsche. τὰ ὑπὸ τὴν αἵρεσιν Ηβ2. 1104 a35. ὑπὸ τὴν αἴσθησιν πίπτειν τζ4. 141 a10. τὰ ὑπὸ τὴν αἴσθησιν, τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν αἴσθησιν Ηκ4. 1174 b15, 19, 23. Φη2. 244 b19. αι7. 447 a30, b21, 448 a3. τὰ ὑπὸ τὴν αὐτὴν δύναμιν, ὑπὸ μίαν δύναμιν Μδ10. 1018 a29. ι4. 1055 a31. Ηα1. 1094 b3. ὑπὸ τέχνην πίπτει Ηβ2. 1104 a7. τὰ ὑπὸ τὴν ἐπιστήμην, ὑπὸ μίαν ἐπιστήμην, ὑπὸ τὴν τέχνην Μκ3. 1060 b34, 1061 b15. 7. 1063 b37. Αγ10. 76 a39. τι11. 172 a1. ὑπὸ τὴν αὐτὴν μέθοδον τα5. 102 a9, 37. τὰ ὑπὸ τὴν ἀρχήν, ὑπὸ μίαν ἀρχὴν Αβ16. 64 b36. τι11. 172 a14. Γβ10. 337 a22. Μκ2. 1060 a30. ηεα8. 1218 b11, 13. — inde logice ὑπό c acc subiectam generi speciem significat. τὰ ἐπάνω τῶν ὑπ' αὐτὰ γενῶν κατηγορεῖται Κ3. 1 b21. ὑπό τι εἶναι Κ10. 12 b6. Αα9. 30 a40. 10. 30 b13. 11. 31 a30, 37, b17 etc. τη1. 152 a29 (syn περιέχεσθαι a16, 19). δ2. 121 b25 (opp περιέχειν). Ηθ11. 1160 a21. ὑπὸ ταὐτὸ γένος vel εἶδος τα7. 103 a13, 14. ζ3. 140 a26, 30 (syn ἐν ταὐτῷ γένει a28, 31), b17, 21, 25. τὰ ὑπὸ μίαν κατηγορίαν Ηα4. 1096 a32. ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν πίπτειν Μν6. 1093 a10. εἶναι ὑπὸ μίαν διχοτομίαν Ζμα3. 644 a9. ὑπὸ τὴν αὐτὴν διαίρεσιν τδ1. 121 a6. ζ13. 151 a14. ὑπὸ τὸ καθόλου, τὸ αὐτὸ καθόλου, τὸν λόγον, τὸν ὁρισμόν, τὸ ὄνομα Ρα2. 1357 b35. Αγ1. 71 a19. τα6. 102 b30. 15. 107 a18, b19, 27, 34. ζ12. 149 a39. η5. 154 b11. θ1. 156 b17. 7. 160 a32. θάτερον ὑπὸ θάτερον, ὑπ' ἄλληλα Κ3. 1 b16, 21. Αβ2. 54 a32. γ7. 75 b15. 13. 78 b36, 79 a13. 17. 81 a27. Γβ2. 330 a28 (τὰ ὑφ' αὑτὰ Μζ10. 1035 a30, corr, cf Bz).

ὑποβάλλειν. (τὴν νεοττιὰν ποιουμένη ἡ χλωρὶς) στρώματα ὑποβάλλει τρίχας καὶ ἔρια Ζιι13. 616 a2. ἀναπνέοντος ὥσπερ ἐπὶ πῦρ ὑπέκκαυμα ὑποβάλλεσθαι αν6. 473 a5. γένη τινὰ λίθων ταῖς ῥίζαις ὑποβάλλουσιν ζ6. 470 a33. ὑποβάλλειν τὸν δάκτυλον ὑπὸ τὴν ὄψιν (ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν, τῷ ὀφθαλμῷ) Μκ6. 1063 a8 Bz. εν3. 461 b31. πλα7. 958 a25. — ὑποβάλλουσιν ἐπίτηδες (int πρὸς τὸ θηλάζειν) οὓς καλοῦσιν ἱπποθήλας Ζιζ23. 577 b16. — τοῖς ἀπειρηκόσι διὰ χρόνον οὐ ῥᾴδιον ᾄδειν τὰς συντόνους ἁρμονίας, ἀλλὰ τὰς ἀνειμένας ἡ φύσις ὑποβάλλει (suggerit) τοῖς τοιούτοις Πθ7. 1342 b22. — ὑποβεβλημένης τινὸς τὸν αὐτῆς υἱόν Ρβ23. 1400 a24. τοὺς ἐξ αὐτῶν γεννηθέντας οἱ γεννήσαντες τῶν ὑποβαλλομένων (i e qui subditicios sibi assumpserunt) μᾶλλον φιλοῦσιν ρ1. 1421 a29. Εὐριπίδης τὸ δρᾶμα (Μήδειαν) δοκεῖ ὑποβαλέσθαι παρὰ Νεόφρονος διασκευάσας f 592. 1574 a23.

ὑπόβλαισα σκέλη εἰς τὸ ὄπισθεν Ζπ16. 713 a30.

ὑποβλέπειν. ἐν τῷ καθεύδειν ὑποβλέποντες, ὃ ἠρέμα ἑώρων φῶς τοῦ λύχνου καθεύδοντες, ἐπεγερθέντες ἐγνώρισαν εν3. 462 a22. διεστραμμένοι (int τοὺς ὀφθαλμούς), διὸ ὑποβλέπουσι καὶ συνάγουσι τὰ ὄμματα πλα7. 958 a21. ὁ δ' ᾤχετό με ὑποβλέψας Ργ16. 1417 a38.

ὑποβολή. οἷον ἐν ταῖς ὑποβολαῖς (ci, ὑπερβολαῖς codd Bk) αἱ γυναῖκες ποιοῦσιν ηεη4. 1239 a37.

ὑποβολιμαῖος. ὥσπερ ὑποβολιμαίους ποιεῖ τοὺς ἑαυτοῦ νεοττοὺς ὁ κόκκυξ Ζιι29. 618 a28.

ὑπογάστριον. χαμαιλέοντος πλευρὰ κάτω καθήκει συνάπτοντα πρὸς τὸ ὑπογάστριον Ζιβ11. 503 a17 Aub. ἐὰν μὴ εἰς ὀρθὸν βλέπωσιν αἱ ὑστέραι ἀλλ' ἢ πρὸς τὰ ἰσχία ἢ πρὸς τὴν ὀσφὺν ἢ πρὸς τὸ ὑπογάστριον Ζικ2. 634 b40.

ὑπογλουτίς. μηροῦ καὶ γλουτοῦ τὸ ἔξω ὑπογλουτίς Ζια14. 493 b10.

ὑπογλώττιον Ζιβ15. 506 a28.

ὑπογράφειν. ὑπογέγραφά σοι τὰς θέσεις τῶν ἀνέμων σ973 b22. οἱ γραφεῖς ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῷον Ζγβ6. 743 b23. ἐκ τῆς καρδίας τὰς δύο φλέβας πρῶτον ἡ φύσις ὑπέγραψεν Ζγβ4. 740 a28. cf δ1. 764 b30. πρὸς τὴν ἀκαμψίαν ὑπέγραψε ταῦτα ἡ φύσις Ζμβ8. 654 a24. κατὰ τὴν ὑπογεγραμμένην οἷον ῥαφήν Ζμδ3. 677 b18. — τοῖς τιμιωτέροις ὑπέγραψεν ἡ φύσις τὴν βοήθειαν Ζμβ14. 658 a23. — τύπῳ ταύτη θεωρείσθω καὶ ὑπογεγράφθω περὶ ψυχῆς ψβ1. 413 a10. καθάπερ ὑπεγράφη πρότερον τι26. 181 a2. ἔστιν ἐν ἐνίαις πόλεσιν οὕτως ὑπογεγραμμένον Πβ5. 1263 a31.

ὑπογραφή (cf διαγραφή). θεωρείσθω ἐκ τῆς ὑπογραφῆς ε13. 22 a22. μα8. 346 a32. β6. 363 a26. Ζιγ1. 510 a30. ηεβ3. 1220 b37. ἐπίστασθαι διὰ συλλογισμῶν καὶ παραδειγμάτων καὶ ὑπογραφῶν φτα4. 819 b16. — ἐν ταῖς οἰκοδομίαις παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν θεμελίων ὑπογραφὴν λίθοι παραβέβληνται Ζμγ5. 668 a17. φλέβες, περὶ ἃς ὡς περὶ ὑπογραφὴν τὸ σῶμα περίκειται τὸ τῶν σαρκῶν Ζγδ1. 764 b30.

ὑπόγυιοι τῇ ὀργῇ, opp κεχρονικότες Ρβ3. 1380 b6. ἐξ ὑπογυίου γίγνεσθαι, opp ἐκ πολλοῦ χρόνου σκεψαμένων Ρα1. 1354 b3. β22. 1396 b6. ὅσα θάνατον ἐπιφέρει ὑπόγυια ὄντα (Paraphr: αἰφνιδίως ἐπερχόμενα) Ηβ9. 1115 a34. — ὑπογυιότατον πρὸς αὐτάρκειαν Πζ8. 1321 b16.

ὑπόγυος. ἔν τε τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ὑπογύοις εἴρηται λόγοις Ζγγ7. 757 a28. ὑπογύου οὔσης τῆς ἑορτῆς οβ1347 a28.

ὑποδεής. ἔστι ταῖς μελίτταις καὶ ἄλλη τροφή, ἣν καλοῦσί τινες κήρινθον· ἔστι δὲ τοῦτο ὑποδεέστερον Ζιι40. 623 b24. νῆσοι ὑποδεέστεραι, opp ἀξιόλογοι κ3. 393 a14, 12. ὁ νοῦς ὅταν τι νοήσῃ σφόδρα νοητόν, οὐχ ἧττον νοεῖ τὰ ὑποδεέστερα ψγ4. 429 b4.

ὑποδεικνύναι. οὐχ οἷόν τε μὴ καλῶς ὑποδεικνύντος καλῶς μιμεῖσθαι οα6. 1345 a9. Ὅμηρος καὶ τὰ τῆς κωμῳδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξε πο4. 1448 b37. ὅπερ Εὐριπίδης ποιεῖ καὶ ὑπέδειξε πρῶτος Ργ2. 1404 b25. τὰ ἐπίδοξα λέγεσθαι ὡς δεῖ προκαταλαμβάνειν ὑποδείξω ρ19. 1433 a33. δεῖ ταῦτα ὑποδεικνύειν ρ37. 1443 a32. κατὰ τὸν ὑποδεδειγμένον (cf ὑφηγεῖσθαι) τρόπον θεωρητέον πάσας τὰς τῶν χρωμάτων διαφορὰς χ2. 792 b11.

ὑποδεῖν. τὰς εἰς πόλεμον ἰούσας (καμήλους) ὑποδοῦσι καρβατίνοις Ζιβ1. 499 a29. ὑποδησάμενος (ci Reiske, ὑποδυσά-

μενος codd) ἐγκεντρίδας f 73. 1488 a29. τὸν ἀριστερὸν πόδα ὑποδέδενται οἱ Αἰτωλοί, τὸν δὲ δεξιὸν ἀνυποδετοῦσιν f 64. 1486 b22. ὑποδέδεται Κ4. 2 a3. ἀναγκαῖον τὸ ζῷον ὑποδεδεμένον ἀεὶ καθεύδειν καὶ πάντα πράττειν Ζμδ 10. 687 a28.

ὑποδερίς. τὰ (τῶν ὄφεων) ᾠὰ ἀλλήλοις συνεχῆ ἐστιν, ὥσπερ αἱ τῶν γυναικῶν ὑποδερίδες Ζιε34. 558 b2.

ὑπόδεσις ὑποδήματος Πα9. 1257 a9. Οα4. 271 a32.

ὑποδέχεσθαι κ5. 396 b6, syn εἰσδέχεσθαι Πε3. 1303 a36, 35.

ὑπόδημα δυνατὸν γενέσθαι, εἰ πρόσχισμα καὶ κεφαλὶς καὶ χιτὼν δύναται γενέσθαι Ρβ19. 1392 a32. ἡ σκυτικὴ ποιεῖ ὑπόδημα ἐκ προσχίσματος πλ8. 956 b4. ἐκ τῶν δοθέντων σκυτῶν κάλλιστον ὑπόδημα ποιεῖν Ηα11. 1101 a5. ὑπόδημα σπουδαῖον ηεβ1. 1219 a23. ὑποδήματος ὑπόδεσις Πα9. 1257 a9. Οα4. 271 a32. φορεῖν ὅμοια ὑποδήματα Ζγα18. 723 b31. — ὑποδήματος χρῆσις καθ' αὑτό, κατὰ συμβεβηκός ηεγ4. 1231 a1. Πα9. 1257 a9-13.

ὑποδιδόναι. ἔξω δεῖ τι εἶναι τοῦ ζῴου ἀκίνητον· εἰ γὰρ ὑποδώσει ἀεί, ὥσπερ τοῖς ἐν τῇ ἄμμῳ πορευομένοις, οὐ πρόεισιν Ζκ2. 698 b15.

ὑπόδικος. ὁ νομοθέτης ὑποδίκους ἐποίησε τοὺς ἐξαμαρτάνοντας, opp ἀφῆκε ρ5. 1427 a13. οὐχ ὑπόδικα τὰ εἰκότα Ρα15. 1376 a22.

ὑποδοχή. 1. receptio. ξένων ὑποδοχαὶ καὶ ἀποστολαί Ηδ5. 1123 a3. — ἐμποδίζειν περὶ τὴν ὑποδοχὴν τῆς τροφῆς· κοῖλον πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ αἵματος Ζμγ3. 664 b4. 4. 666 a1. διευρύνεται (τὸ λιμνίον) εἰς πεντήκοντα ἀνδρῶν ὑποδοχήν θ112. 841 a3. — 2. receptaculum. κατασκευάζειν ὑποδοχὰς ὕδασιν Πη11. 1330 b16. cf μα13. 349 b7. ἡ κύστις ὑποδοχὴ τοῦ ὑγροῦ πα40. 863 b33. ὑποδοχὴ τῆς τροφῆς, τοῦ περιττώματος· ὑποδοχαὶ ἁπλαῖ, εὐρύχωροι, κοιλιώδεις Ζμα1. 640 b14. γ14. 675 b27. δ5. 682 a17, 678 b30 (cf Langk Schol p 33, 14). αἵματος ὑποδοχή, ὑποδοχὴ πρώτη, ὑποδοχαί Ζμγ4. 666 b31 (F 292, 31. M 425), 23, a8, 28. ὁ μαστὸς ὑποδοχὴ καὶ ὥσπερ ἀγγεῖόν ἐστι γάλακτος Ζμδ11. 692 a12. ὑποδοχὴ αἵματός τινος (ἡ ὑστέρα) Ζγδ1. 764 b32. τὰ θήλεα ἔχει ὑποδοχήν (fere i q ὑστέραν) Ζγα18. 722 b14. ἡ τοῦ θήλεος χώρα καὶ ὑποδοχή Ζιε5. 541 a3 Aub.

ὑποδύειν, ὑποδύεσθαι. διὰ τὸ ὑπὸ ταῖς πέτραις ὑποδεδυκέναι (τὰ ἰχθύδια) Ζιδ8. 534 a2. ὑποδύεται ὑπὸ τὸ σχῆμα τὸ τῆς πολιτικῆς ἡ ῥητορική Ρα2. 1356 a27. οἱ διαλεκτικοὶ καὶ σοφισταὶ ταὐτὸν ὑποδύονται σχῆμα τῷ φιλοσόφῳ Μγ2. 1004 b18. — (ἐγκεντρίδας ὑποδυσάμενος f 73. 1488 a29, sed ὑποδησάμενος ci Reiske.)

ὑπόδυσις. (σκέλη ἐπὶ τῇ γῇ κατατεταμένα) πρὸς τὴν τῆς ὑποδύσεως ῥᾳστώνην Ζπ15. 713 a20.

ὑποδωριστί. οἱ ἐν τραγῳδίᾳ χοροὶ οὔθ' ὑποδωριστὶ οὔθ' ὑποφρυγιστὶ ᾄδουσιν· ἡ ὑποδωριστὶ ἦθος ἔχει μεγαλοπρεπὲς καὶ στάσιμον πιθ48. 922 b10, 14. 30. 920 a8.

ὑποζευγνύναι. ὅσα διαφέρει τῶν γενῶν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἧττον, ταῦτα ὑπέζευκται ἑνὶ γένει Ζμα4. 644 a18.

ὑποζύγιον μβ3. 359 a18. οβ1347 b18. διαφθείρεται καὶ ἵππος καὶ πᾶν ὑποζύγιον Ζιθ24. 604 b28, 20. ὡς ἂν πίνῃ τὰ ὑποζύγια τὸ ὕδωρ, οὕτω καὶ πρὸς τὴν ἀπόλαυσιν ἔχει τῆς τροφῆς Ζιθ8. 595 b24. ὑποζύγια σκιρτῶντα καὶ βοῶντα f 241. 1523 a10. πάντων τῶν ὑποζυγίων τὰ τριχώματα γίνεται λευκά χ6. 798 a17. λύπῃ κολάζεσθαι ὥσπερ ὑποζύγιον Ηκ10. 1180 a12.

ὑπόζωμα, v διάζωμα (᾿Αρ. ὠνόμαζεν ὑπόζωμα τὸ μόριον τοῦτο τοῦ ζῴου Galen VIII 328 et schol ad h l ap Daremberg not et extraits p 114). num pluralis Ζγα 11. 719 a15, 23. γ6. 756 b30. — 1. septum transversum. ὁ τόπος ὁ περὶ τὸ ὑπόζωμα, syn ὁ τόπος ἐπίκαιρος ὢν τοῦ ζῆν· ἡ ἀρχὴ τῆς φύσεως ἐντεῦθεν, τὸ ἄνω τοῦ ὑποζώματος τὸ κύριον τοῦ ζῴου ἐστί Ζγα8. 718 b21. 11. 719 a16. β4. 738 b16. 8. 747 a20. δ8. 776 b5. cf Ζμδ5. 681 a35. τὰ σπλάγχνα τὰ κάτω τοῦ ὑποζώματος· ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα κεῖται ἡ κοιλία Ζμγ7. 670 a8. 14. 674 a9. vena cava inferior τείνει διὰ τοῦ ὑποζώματος, vena phrenica εἰς τὸ ὑπόζωμα τελευτᾷ Ζιγ4. 514 a30, 36. αἱ σπερματικαὶ καθάρσεις ἀπὸ τοῦ ὑποζώματός εἰσιν Ζγβ8. 747 a19. cf δ8. 776 b9. τοιαῦτα (ᾠά, τέρατα) ἐν ἀλεκτρυόνι διαιρουμένῳ ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα Ζιζ2. 559 b18 Aub. οἱ ἰχθύες πόρους δύο ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ ὑποζώματος ἠρτημένους· ἀπὸ τοῦ ὑποζώματος οἷον μαστοὶ λευκοί Ζιγ1. 509 b17. cf ζ11. 566 a5. 10. 565 a21 Aub et Müller glatt Hai 9. αἱ ὑστέραι τοῖς μὲν πρὸς τῷ ὑποζώματι τοῖς δὲ κάτω sim Ζγα3. 717 a2. 8. 718 b1, 23, 24. 11. 719 a7, 23, 30. 12. 719 b20. 13. 720 a20. 20. 728 a36. β4. 739 b6. γ1. 749 a29. 6. 756 b30. δ5. 774 a8. Ζιγ1. 510 b21, 14, 22, 29, 511 a2, 7, 9, 10, 21. ζ2. 559 b8. 10. 564 b20, 21, 565 a18, 29, b18. ἀδύνατον ζῷα γίγνεσθαι πρὸς τοῖς ὑποζώμασι Ζγα11. 719 a25. — 2. 'Einschnürung zwischen Metathorax und Hinterleib' ΚαΖμ 64, 6. Landois in Siebld Zeitsch XVII 106, cf F 284, 71. Langk ad Ζμβ16. 659 b16 et Schol p 23, 9. τὰ ἔντομα διὰ τοῦ ὑποζώματος αἰσθάνονται τῶν ὀσμῶν· τὸ ἐν τῷ ὑποζώματι ὑγρόν (v l θερμόν)· ἡ τροφὴ ἐν τῷ μορίῳ τῷ ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα· εἰ διὰ τοῦ ὑποζώματος αὐτοῖς γίνεται ταύτῃ δῆλον ὅτι καὶ ἡ τοῦ ἀέρος εἴσοδος Ζμβ16. 659 b16. αν9. 475 b4. Ζγγ11. 763 a17. πν2. 482 a17. πάντα ταῦτα ψοφεῖ τῷ ὑμένι τῷ ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα· βομβοῦντα φαίνεται τὰ πτερωτὰ τῇ τρίψει τοῦ πνεύματος προσπίπτοντος πρὸς τὸ ὑπόζωμα τῶν ὁλοπτέρων Ζιδ9. 535 b8. υ2. 456 a19. τῶν τεττίγων οἱ ᾄδοντες διῃρημένοι εἰσὶ τὸ ὑπόζωμα Ζιε30. 556 a18. cf αν9. 475 a20. ἐν αὐτῷ τῷ ὑποζώματι συμβαίνει πρὸς τὸν ὑμένα γίνεσθαι τρῖψιν αν9. 475 a9 (cf Landois 107, 134. M 437). τοὺς ἀχέτας ὑπὸ τὸ ὑπόζωμα (v l, Aub, διάζωμα Bk) διῃρῆσθαι Ζιδ7. 532 b16. — ὑπόζωμα v l (ὄστρακον Bk) Ζιζ10. 564 b28.

ὑποθερμαίνεσθαι. ψυχομένων ἐνίων τόπων ἕτεροι ὑποθερμαίνονται πδ7. 877 a26.

ὑπόθεσις, id quod ponitur tamquam fundamentum. in arte rhetorica eam rem significat de qua agitur, ἵνα γινώσκωσι περὶ ὧν ὁ λόγος παρακολουθῶσί τε τῇ ὑποθέσει ρ30. 1436 a36. ἡ ὑπόθεσις ἐλάττων Ργ2. 1404 b15. πρὸς ὑπόθεσιν λέγειν Ρβ18. 1391 b13. cf ρ2. 1421 b32. — in doctrina politica (quoniam ἐν ταῖς πράξεσι τὸ οὗ ἕνεκα ἀρχή, ὥσπερ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς αἱ ὑποθέσεις Ηη9. 1151 a17) ὑπόθεσις non multum differt a notionibus τέλους et ὅρου. ὑπόθεσις τῆς δημοκρατικῆς πολιτείας ἐλευθερία· τούτου γὰρ στοχάζεσθαί φασι πᾶσαν δημοκρατίαν Πζ2. 1317 a40 sqq. πάντα ἀνάγοι ἄν τις τὰ τυραννικὰ πρὸς ταύτας τὰς ὑποθέσεις Πε11. 1314 a28, cf εἰς οὓς μὲν ὅρους ἀνάγεται πάντα τὰ βουλήματα τῶν τυράννων a25. ὑπεναντίως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν τρόπον τῆς προκειμένης πολιτείας, syn πρὸς τὴν προαίρεσιν τῆς πόλεως Πβ9. 1269 a32, b13. ἅπαντα τὰ οἰκεῖα συναγαγεῖν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Πζ1. 1317 a36. ἐνδέχεται διημαρτηκέναι τὸν λόγον τῆς βελτίστης ὑποθέσεως Πη15. 1334 b11. cf Πε11. 1314 a38. β11. 1273 a4. 9. 1271 a41. 5. 1263 b30. 2. 1261 a16. — logice ὑποθέσεις eae sunt propositiones, sive demonstratae sive non demonstratae, quibus positis aliquid demonstratur, ὅθεν γνωστὸν τὸ πρᾶγμα

πρῶτον ἀρχὴ λέγεται τȣ̃ πράγματος, οἷον τῶν ἀποδείξεων αἱ ὑποθέσεις· αἱ ὑποθέσεις τȣ̃ συμπεράσματος Μδ 1. 1013 a16 Bz. 2. 1013 b20. Φβ 3. 195 a18. ὑποθέσεις, coni syn ἀρχαί Αγ19. 81 b14. Μμ9. 1086 a15. ηεβ10. 1227 a8. 11. 1227 b30. Ργ17. 1418 a25, 26. Ηη9. 1151 a17. αἱ ἐξ ἀρχῆς ὑποθέσεις Αα1. 24 b10. ἰδίας ϗ ȣ̓ μαθηματικὰς ὑποθέσεις λέγȣσιν Μμ9. 1086 a11. 8. 1083 b6. ληπτέον ὑπόθεσιν ἑτέραν, syn λαβεῖν ἀρχήν ηεη2. 1235 b30, 25. ὑπόθεσιν λαβȣ̃σαι τὸ τί ἐστι Με1. 1025 b11. λαβεῖν ὑπόθεσιν Οβ4. 287 b5. Ζγδ 3. 768 b6. ὑπόθεσις, seq ὅτι Οβ4. 287 b5. Φθ3. 253 b5. αἱ περὶ τὰς κινήσεις ὑποθέσεις Οα8. 276 b8. εἴ τις ἡμῖν ἐάσει τὰς πρώτας ὑποθέσεις Οα7. 274 a34. σώζειν τὰς ὑποθέσεις Ογ7. 306 a30 (cf διαφυλάττειν). κινεῖν τὰς ὑποθέσεις Οα8. 277 a9. γ1. 299 a6. ἀνελεῖν τὴν ὑπόθεσιν ηεβ6. 1222 b28. — sed in syllogismis, cum propositiones proprie appellentur τὰ τεθέντα, τὰ κείμενα Αα1, nominis ὑπόθεσις vim Ar in angustiorem ambitum restringit. ‘hypothetica dicitur demonstratio quae non recta pergit a propositionibus ad id quod colligi debet, sed quae, ut efficiat quod vult, alia quaedam praeter ipsas propositiones, ut sibi concedantur’ (cf ὑπόθεσις, syn ὁμολογία, συνθήκη Αα23. 41 a40. 44. 50 a16, 18. τγ6. 119 b35. Ηε8. 1133 b21, a29) ‘postulat’ Wz ad 40 b25. ὑπόθεσις, dist αἴτημα, ἀξίωμα, θέσις, ὁρισμός, ὅρος Αγ10. 76 b23, 32, 35, 77 a3. 25. 86 a34. 2. 72 a20 (Wz ad a15). Μγ3. 1005 b16 Bz. συλλογισμοὶ ἐξ ὑποθέσεως Αα29. 45 b16, 20. 44. 50 a16. ἀποδεῖξαι ἐξ ὑποθέσεως Αδ6. 92 a7, 20. ἐξ ὑποθέσεως ἐπίστασθαι, opp ἁπλῶς. κυρίως Αγ3. 72 b15. 22. 83 b39 Wz, 84 a6. πᾶσα ἀπόδειξις δείκνυσιν ἢ δεικτικῶς ἢ ἐξ ὑποθέσεως, τȣ̃ δ’ ἐξ ὑποθέσεως μέρος τὸ διὰ τȣ̃ ἀδυνάτȣ Αα23. 40 b25 Wz. 44. 50 a32. ὑπόθεσις in syllogismo indirecto (apagogico) Αβ14 (Wz ad 63 a8). α5. 28 a7. 15. 34 b29, 22. ἡ ἐξ ἀρχῆς ὑπόθεσις Αα23. 41 a32. ὑποθέσεως ἀντίφασις Αβ15. 64 b14, 16. — ἐξ ὑποθέσεως, opp ἁπλῶς. ἀναγκαῖον ἐξ ὑποθέσεως (syn ἀναγκαῖον τȣ́των ὄντων Αα10. 30 b32 Wz. 13. 32 b9 Wz. Γβ10. 336 a16) Φβ9. 199 b34. Γβ11. 337 b26. υ2. 455 b26. ὑπάρχει τὸ μὲν ἁπλῶς (ἀναγκαῖον) τοῖς ἀιδίοις, τὸ δ’ ἐξ ὑποθέσεως ϗ τοῖς ἐν γενέσει πᾶσιν Ζμα1. 639 b24, 642 a9. ἀδύνατον ϗ δυνατὸν ἐξ ὑποθέσεως, ἁπλῶς Οα12. 281 a5. βȣ́λεσθαι ἐξ ὑποθέσεως, ἁπλῶς ηεη2. 1238 b6. τὴν εὐδαιμονίαν φαμὲν εἶναι ἐνέργειαν ϗ χρῆσιν ἀρετῆς τελείαν, ϗ ταύτην ȣ̓κ ἐξ ὑποθέσεως ἀλλ’ ἁπλῶς· λέγω δ’ ἐξ ὑποθέσεως τἀναγκαῖα (i e ὧν ȣ̓κ ἄνευ τὸ εὖ, cf Μδ5. 1015 b4), τὸ δ’ ἁπλῶς τὸ καλῶς Πη13. 1332 a10. ἡ ἐξ ὑποθέσεως πολιτεία· δεῖ γὰρ ϗ τὴν δοθεῖσαν δύνασθαι θεωρεῖν Πδ1. 1288 b28 (cf ποίας τινὰς δεῖ τὰς ὑποθέσεις εἶναι περὶ τῆς μελλȣ́σης κατ’ εὐχὴν συνεστάναι πόλεως Πη4. 1325 b35). οἱ παῖδες πολῖται ȣ̓χ ἁπλῶς, ἀλλ’ ἐξ ὑποθέσεως Πγ5. 1278 a5. ȣ̓ τȣ̃ γεωμέτρȣ θεωρῆσαι τί τὸ ἐναντίον ἀλλ’ ἢ ἐξ ὑποθέσεως (i e quatenus pertinet ad τὸ ὑποτεθὲν τῇ γεωμετρίᾳ) Μγ2. 1005 a13 Bz. — πρὸς ὑπόθεσιν, opp ἁπλῶς. ἄνδρες ἄριστοι, δίκαιοι ἁπλῶς, πρὸς ὑπόθεσιν (πρὸς τὴν ὑπόθεσιν) Πδ7. 1293 b4. η9. 1328 b39. πρὸς ὑπόθεσιν κρίνειν Πδ11. 1296 b10. πρὸς μὲν τὴν ὑπόθεσιν ὀρθῶς λέγȣσιν, ἁπλῶς δ’ ȣ̓κ ὀρθῶς Μμ7. 1082 b32. λέγω πλασματῶδες τὸ πρὸς ὑπόθεσιν βεβιασμένον Μμ7. 1082 b3. — ȣ̓δὲν τοιȣ̃τον ἐνδέχεται λέγειν κατὰ τὰς ὑποθέσεις Μν3. 1090 a27. κατὰ τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἐν τοῖς μαθήμασιν ατ969 b8. κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν Πδ16. 1300 b14.

ὑποθήκη. 1. syn συμβȣλή Ρα9. 1368 a2, 1367 b36, dist ἔπαινος Ρα9. 1368 a5. ἡ Βίαντος ὑποθήκη Ρβ13. 1389 b23. — 2. pignus οβ1348 b21.

ὑποικεῖν. ὁ βορέας, διὰ τὸ ὑποικεῖν (ci Sylbg, ὑπείκειν codd Bk) ἡμᾶς αὐτῷ ϗ εἶναι τὴν οἴκησιν πρὸς ἄρκτον, εὐθὺς μέγα πνεῖ πκϛ41. 945 a9.

ὑποκάειν. εἰ μηδὲ τὸ ὑποκαόμενον τρέφεται πῦρ μβ2. 355 a17.

ὑποκάπτειν. τὸν νεοττὸν τȣ̃ κόκκυγος ὑποκάπτοντα τὰ προσφερόμενα φθάνειν Ζι29. 618 a23.

ὑποκαταβαίνει ἡ κονία πκε8. 938 b31.

ὑποκάτω, locali sensu, ὁ ὑποκάτω κύκλος, τὸ ὑποκάτω τεταγμένον ἄστρον sim κ2. 392 a21. 6. 399 a11. Οβ6. 288 a16. Μλ8. 1074 a4. οἱ ὑποκάτω πόδες Ζιδ2. 526 a13. μικρὸν ὑποκάτω Ζια17. 497 a26. τὸ μὲν ὑποκάτω ὠχρόν, τὸ δ’ ἐπάνω κυάνεον Ζι13. 615 b28. cf 6. 612 b12. c gen ὑποκάτω τȣ̃ ὁρίζοντος μγ5. 377 a4, τῆς κοιλίας, τῆς καρδίας sim Ζιγ1. 509 b33. 4. 514 a29. δ2. 526 a26. β15. 506 a28. α13. 493 a32 al. φτα4. 819 a9 (opp ἐπάνω). — logice, τὸ ὑποκάτω γένος, opp τὸ ἐπάνω τζ5. 143 a21, 25, 27. τὰ ὑποκάτω, opp τὰ ἐπάνω τδ2. 122 a9, 15, 14. ζ4. 142 b11, 14.

ὑποκάτωθεν, opp κατὰ τὸ αὐτό Ζγδ4. 773 a22.

ὑποκεῖσθαι, ὑποκείμενον. 1. sensu locali. τὴν οἰκȣμένην ὑποκεῖσθαι πρὸς τȣ̃τον τὸν τόπον μβ6. 364 a7. πρὸς τȣ́τῳ τὴν οἰκȣμένην τῷ τόπῳ ὑποκεῖσθαι ὄντι ὑψηλῷ πκϛ15. 941 b39. ἐὰν κάτωθεν ᾖ τὸ ὑποκείμενον μχ2. 850 a21. τὰ τετράποδα, ὑποκειμένων τεττάρων ἐρεισμάτων Ζμδ10. 689 b18. ἀναγκαῖον πρὸς τὸ ἑστάναι δύνασθαι τὸν μηρὸν ȣ̔́τω ὑποκείμενον ἔχειν Ζπ15. 712 b32. (ἡ φύσις) ὑπέθηκε μόριον τὸ τὴν τῆς τροφῆς εἴσοδον δημιȣργȣ̃ν· ἐνταῦθα γὰρ ὑπέκειτο συμμέτρως μάλιστα Ζμδ10. 686 a12. ἅπαντα εἰς τὸ ὑποκείμενον μέχρι τινὸς ϗ οἷον εἰς ὑπεῖκον προέρχεται Ζπ10. 709 b27. — 2. ὑπόκειταί τι, i e positum aliquid est (sive sumptum modo et concessum sive demonstratione firmatum) tamquam fundamentum ex quo alia concludantur. ὑποκεῖσθαι, syn δίδοσθαι Αβ27. 70 b16, 7, 12, syn κεῖσθαι Φζ2. 232 b25, coll ε4. 228 a29, syn τιθέμεθα μδ6. 382 b6, 3. ὑποκείσθω τȣ̃το νῦν, ὕστερον δὲ πειρατέον δεῖξαι sim Οβ3. 286 a30, 21. α3. 269 b18. Φθ7. 260 b24. Ζμδ10. 689 a10, 13. τȣ̃το ὑποκείσθω Φδ11. 219 a30. αι1. 436 a5. 7. 447 a17. Ηβ2. 1103 b32. ὡς ἐν τύπῳ ὑποκείσθω ταῦτα Ηε1. 1129 a11. ὑποκείσθω δύο τὰ λόγον ἔχοντα Ηζ2. 1139 b6. ὑποκείσθωσαν ὅροι Αα4. 26 b6. ὑπέκειτο in syllogismo directo Αα5. 27 a8, 35. ὑπέκειτο, ἀλλ’ ὑπέκειτο in syllogismo indirecto Αα2. 25 a19. 5. 27 a8, b1, 19. 6. 28 b27, 29 a6. 15. 34 a41, b6. 16. 36 a15, 38 al. Φη1. 242 a9. ὑποκειμένων τȣ́των (τὰ λοιπὰ θεωρητέον sim) Φδ4. 211 a6. Ρβ4. 1381 a3. Ζγδ1. 766 a16. Πζ2. 1317 b17. ὑπόκεινται γὰρ αἰτίαι τέτταρες Ζγα1. 715 a4. ἡμεῖς λέγομεν ἐκ τῶν ὑποκειμένων Φδ9. 217 a21. ἡμῖν ἐκ τῶν ὑποκειμένων ϗ διωρισμένων λεκτέον Μλ8. 1073 a23. δῆλον ἐκ τῶν ὑποκειμένων ηεβ1. 1219 a29. πολιτεία ἀρίστη ἁπλῶς, dist ἀρίστη ἐκ τῶν ὑποκειμένων Πδ1. 1288 b26. διὰ τῶν ὑποκειμένων ὅρων Αα1. 24 b26. ἐν τοῖς ὑποκειμένοις, ȣ̓κ ἐν τοῖς ἐξ ἀρχῆς Αα29. 45 b17 Wz. εἴ τις τοῖς ὑποκειμένοις πιστεύει Οα3. 270 b3. πρὸς τὸν ὑποκείμενον αὐτοῖς ὅρον Πη13. 1331 b36. λέγωμεν ἀναλαβόντες τὴν ὑποκειμένην ἀρχὴν ἡμῖν μα8. 345 b32. πῶς κίνησις ἔσται πέρατος ϗ ἀπείρȣ μόνον ὑποκειμένων ΜΑ 9. 990 a9. — ὑποκεῖσθαι cstr cum part ὅτι, veluti ὑποκείσθω ὅτι βίος ἄριστος ὁ μετὰ ἀρετῆς Πη1. 1323 b40. οα3. 1343 b9. ηεβ1. 1218 b37; cum acc et inf

ὑποκείσθω ἡμῖν εἶναι τὴν ἡδονὴν κίνησίν τινα sim Pα11. 1369 ᵇ33. Φα2. 185 ᵃ12. μα7. 344 ᵃ8. β6. 363 ᵃ30; cum nom et inf, ὑπόκειται ἡ ἀρετὴ εἶναι ἡ τοιαύτη ἕξις sim Hβ2. 1104 ᵇ27. ηεβ1. 1220 ᵃ22. 5. 1222 ᵃ6. Pα2. 1357 ᵃ11; cum partic verbi εἶναι, veluti τοιόνδε ζῷον ὑπόκειται ὂν Zγε1. 778 ᵇ17. δ1. 766 ᵇ8; cum praedicato, omisso participio verbi εἶναι, veluti ἡ τοῦ σπέρματος φύσις ὑπόκειται γεώδης Zγε3. 782 ᵃ29. Φζ2. 232 ᵇ25. Γα5. 321 ᵃ29. μδ6. 382 ᵇ6. ηεβ1. 1219 ᵃ10. πο11. 1452 ᵇ1. ὑπόκειται ἡ ὀργὴ τῆς ὀλιγωρίας πρὸς τοὺς μὴ προσήκοντας Pβ2. 1379 ᵇ11. — 3. ὑποκεῖσθαι, positum esse (τὸ ὑποκείμενον id quod positum est) tamquam fundamentum cui alia inhaereant. μεταβάλλει τετραχῶς· ἢ γὰρ ἐξ ὑποκειμένου εἰς ὑποκείμενον, ἢ ἐξ ὑποκειμένου εἰς μὴ ὑποκείμενον κτλ· λέγω δὲ ὑποκείμενον τὸ καταφάσει δηλούμενον Φε1. 225 ᵃ6. Mκ11. 1067 ᵇ15. δεῖ τι ἀεὶ ὑποκεῖσθαι τὸ γινόμενον Φα7. 190 ᵃ15, 34 (syn ὑπομένειν ᵃ18). διὰ τὸ ὑπομένειν τὸ ὑποκείμενον τὸν Σωκράτη αὐτόν, opp ἀποβάλλειν τὰς ἕξεις MA3. 983 ᵇ16. γίγνεσθαι ἅπαν τὸ γιγνόμενον καὶ φθείρεσθαι ὑποκειμένου τινός Oα3. 270 ᵃ15, 16. ἕτερόν τι δεῖ ὑποκεῖσθαι ἐξ οὗ ἔσται πρώτου ἐνυπάρχοντος Zγα18. 724 ᵇ4. ἕν τι ὑπόκειται εἰς ὃ ἀναλύονται ἔσχατον μα3. 339 ᵇ2. περὶ τοῦ ὑποκειμένου, ὅτι διχῶς ὑπόκειται, ἢ τόδε τι ὄν, ὥσπερ τὸ ζῷον τοῖς πάθεσιν, ἢ ὡς ὕλη τῇ ἐντελεχείᾳ Mζ13. 1038 ᵇ5. in hoc Aristotelico usu voce ὑποκεῖσθαι, ὑποκείμενον tria potissimum genera distingui possunt, siquidem τὸ ὑποκείμενον vel est ἡ ὕλη quae determinatur per formam, vel ἡ οὐσία cui inhaerent πάθη, συμβεβηκότα, vel subiectum logicum cui tribuuntur praedicata; sed quoniam ὕλη et ipsa ad notionem οὐσίας refertur (cf οὐσία p 545 ᵃ27, ὕλη p 786 ᵃ43), primum genus ab altero, et quoniam εἶναι (ὑπάρχειν) et λέγεσθαι (κατηγορεῖσθαι) arte inter se cohaerent, alterum genus a tertio non ubique certis finibus est distinctum. *a*. τὸ ὑποκείμενον i q ἡ ὕλη. τὸ ὑποκείμενόν ἐστι καθ' οὗ τὰ ἄλλα λέγεται, ἐκεῖνο δὲ αὐτὸ μηκέτι κατ' ἄλλου Mζ3. 1028 ᵇ36 Bz. saepe ἡ ὕλη et τὸ ὑποκείμενον pro syn coniuncta leguntur, ἡ ὕλη καὶ τὸ ὑποκείμενον MA3. 983 ᵃ30 Bz. δ18. 1022 ᵃ19. ψβ1. 412 ᵃ18. 2. 414 ᵃ14. τὸ ὑποκείμενον ὃ λέγομεν ὕλην Mδ28. 1024 ᵇ9. Πα8. 1256 ᵃ9. ἡ ὑποκειμένη ὕλη Φβ1. 193 ᵃ29. μδ1. 378 ᵇ33. Zμβ1. 646 ᵃ35. α1. 640 ᵇ8. ᾗ μὲν ὡς ὕλη ὑπόκειται, τὸ ἓν στοιχεῖον Γα1. 315 ᵃ21. ἡ ὡς ὑποκειμένη καὶ ὡς ὕλη οὐσία Mη2. 1042 ᵇ9. ἡ ὑποκειμένη οὐσία MA4. 985 ᵇ10. γίγνεται πᾶν ἔκ τε τοῦ ὑποκειμένου καὶ τῆς μορφῆς Φα7. 190 ᵇ20 (sed etiam μορφὴ dicitur ὑποκείμενον Mζ3. 1029 ᵃ4 Bz. τοῖς δ' εἰς ὑποκειμένην τινὰ μορφὴν τὸ τέλος ἐστὶ τῆς πέψεως μδ2. 379 ᵇ26). ἀειδὲς καὶ ἄμορφον δεῖ τὸ ὑποκείμενον εἶναι Oγ8. 306 ᵇ17. ἡ ὑποκειμένη φύσις ἐπιστητὴ κατ' ἀναλογίαν Φα7. 191 ᵃ8. ὡς ἐν ὕλης εἴδει, ... τὸ γὰρ ὑποκείμενον καὶ πάσχον τοῦτον προσαγορεύομεν τὸν τρόπον μα2. 339 ᵃ29. cf Γα6. 322 ᵇ17, 19. cf praeterea τὸ ὑποκείμενον i q ὕλη MA 3. 984 ᵃ22. η1. 1042 ᵃ13. ν1. 1088 ᵃ18. Φα4. 187 ᵃ13. 7. 190 ᵇ2, 24. γ7. 208 ᵃ1 (coll ᵃ3, 207 ᵇ35) al. ἔστιν ὕλη μάλιστα μὲν καὶ κυρίως τὸ ὑποκείμενον γενέσεως καὶ φθορᾶς δεκτικόν, τρόπον δέ τινα καὶ τὸ ταῖς ἄλλαις μεταβολαῖς, ὅτι πάντα δεκτικὰ τὰ ὑποκείμενα ἐναντιώσεών τινων Γα4. 320 ᵃ2, 4. perinde atque ὕλη πρώτη, ἐσχάτη (cf ὕλη p 786 ᵇ8), etiam τὸ ὑποκείμενον distinguitur πρῶτον, ἔσχατον (τελευταῖον) Mδ6. 1016 ᵃ19, 23. 8. 1017 ᵇ24. 16. 1022 ᵃ19. Φβ1. 193 ᵃ29. — genus quasi materia per differentias determinatur (cf ὕλη p 787 ᵃ19, γένος p 152 ᵃ6), τὸ γένος ἓν τὸ ὑποκείμενον ταῖς διαφοραῖς Mδ6. 1016 ᵃ26. 28. 1024 ᵇ3 (alia ratione singulae res, quae aliquo genere continentur, ὑποκείμενα dicuntur, cf infra *c*). πᾶσα ἀποδεικτικὴ περὶ γένος τι ὑποκείμενον θεωρεῖ τὰ καθ' αὑτὰ συμβεβηκότα Mβ2. 997 ᵃ20, 6. — *b*. τὸ ὑποκείμενον i q ἡ οὐσία. μάλιστα δοκεῖ εἶναι οὐσία τὸ ὑποκείμενον τὸ πρῶτον· τί ποτ' ἐστὶν ἡ οὐσία, ὅτι τὸ μὴ καθ' ὑποκειμένου ἀλλὰ καθ' οὗ τὰ ἄλλα Mζ3. 1029 ᵃ1, 8. η1. 1042 ᵃ26. 4. 1044 ᵇ9. οὐθενὸς ὑποκειμένου κατηγορεῖται ἡ οὐσία μκ3. 465 ᵇ6. τούτῳ διαφέρει τὸ καθόλου καὶ τὸ ὑποκείμενον τῷ εἶναι τόδε τι ἢ μὴ εἶναι Mθ7. 1049 ᵃ28. αἱ ἀρχαί, καὶ αἱ ἐν τοῖς λόγοις καὶ αἱ ἐν τῷ ὑποκειμένῳ Mβ1. 996 ᵃ2. (οὐκ ἐν συνεχέσι καὶ ὑποκειμένοις ἡ τῆς διανοίας κίνησις ατ969 ᵇ1.) τὸ ὑποκείμενον πρότερον, διὸ ἡ οὐσία πρότερον Mδ11. 1019 ᵃ5. πότερον τὸ ἓν καὶ τὸ ὂν οὐσίαι εἰσίν, ἢ δεῖ ζητεῖν τί ποτ' εἰσὶν ὡς ὑποκειμένης ἄλλης φύσεως Mβ4. 1001 ᵃ8. εἴπερ οὐσία τὸ ἄπειρον καὶ μὴ καθ' ὑποκειμένου Φγ5. 204 ᵃ24. Mκ10. 1066 ᵇ14. ὅσα αἱ εἰρημέναι δυνάμεις ἐργάζονται ἐξ ὑποκειμένων τῶν φύσει συνεστώτων ἤδη μδ2. 379 ᵇ11. ἐν δυσὶν ἡ κίνησις ὑποκειμένοις Φε6. 229 ᵇ30. — τῷ ὑποκειμένῳ, τῇ οὐσίᾳ, quae est τόδε τι, καθ' αὑτό, opponitur τὸ πάθος, τὸ συμβεβηκός, veluti ὅταν ὑπάρχῃ καὶ πάθη τι τὸ ὑποκείμενον ὁ ἄνθρωπος al Mζ12. 1037 ᵇ16. β5. 1001 ᵇ31. γ4. 1007 ᵃ35. 5. 1010 ᵇ34. ν1. 1087 ᵃ35, ᵇ1. Γα4. 319 ᵇ8. Aγ4. 73 ᵇ5, 8. ἐν ὅσοις τὸ ὑποκείμενον κατὰ πάθος θερμόν ἐστι Zμβ2. 649 ᵃ19, cf 21. 3. 649 ᵇ23. τὸ πάθος, τὸ συμβεβηκός dicitur ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι: ἐν ὑποκειμένῳ δὲ λέγω, ὃ ἔν τινι μὴ ὡς μέρος ὑπάρχον ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τοῦ ἐν ᾧ ἐστίν, οἷον ἡ τὶς γραμματικὴ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστὶ τῇ ψυχῇ K2. 1 ᵃ24. κοινὸν κατὰ πάσης οὐσίας τὸ μὴ ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι K5. 3 ᵃ7, 31. ἐν ὑποκειμένῳ λέγεσθαι τδ6. 127 ᵇ1. καθ' ὑποκειμένου cf sub *c*. — *c*. τὸ ὑποκείμενον i q subiectum logicum, opp τὸ κατηγορούμενον Aα1. 24 ᵇ29. 28. 43 ᵇ40 al. ὅσα κατὰ τοῦ κατηγορουμένου λέγεται, πάντα καὶ κατὰ τοῦ ὑποκειμένου ῥηθήσεται K3. 1 ᵇ12, 24. 5. 3 ᵇ5. τὸ ὑποκείμενον ἀρχὴ καὶ πρότερον δοκεῖ τοῦ κατηγορουμένου εἶναι Φα6. 189 ᵃ31. εἰ ἀκολουθεῖ τῇ τοῦ ὑποκειμένου ἐπιδόσει ἡ τοῦ συμβεβηκότος ἐπίδοσις τβ10. 115 ᵃ3. καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι et ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι K2. 1 ᵃ20 Wz, 21, 24. 5. 2 ᵃ12, 13, 3 ᵃ7, 8, 9 Aristoteles ita distinguit, ut per formulam ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι accidens substantiae, per formulam καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι praedicatum subiecto, genus speciei rebusque singulis opponatur (cf Steinthal Gesch p 210 sq); sed quoniam accidens praedicatur de substantia, ea quae sunt ἐν ὑποκειμένῳ saepe dicuntur καθ' ὑποκειμένου λέγεσθαι veluti Φα2. 185 ᵃ32. 6. 189 ᵃ30. γ5. 204 ᵃ24. τε4. 132 ᵇ22 Wz. Γα4. 319 ᵇ8. MA9. 990 ᵇ31 Bz. β5. 1001 ᵇ31. γ4. 1007 ᵃ35. ζ3. 1029 ᵃ8. κ10. 1066 ᵇ14. μ4. 1079 ᵃ27. ν1. 1087 ᵃ35, ᵇ1. Aγ4. 73 ᵇ5, 8 al (τὰ μαθήματα περὶ εἴδη ἐστίν· οὐ γὰρ καθ' ὑποκειμένου τινός· εἰ γὰρ καὶ καθ' ὑποκειμένου τινὸς τὰ γεωμετρικά ἐστιν, ἀλλ' οὐχ ᾗ γε καθ' ὑποκειμένου Aγ13. 79 ᵃ8, 9); contra vero numquam genus id quod καθ' ὑποκειμένου λέγεται dicitur ἐν ὑποκειμένῳ εἶναι: τὸ γένος καθ' ὑποκειμένου τοῦ εἴδους, οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ τῷ εἴδει τδ6. 127 ᵇ1-3. — ad hanc quam proxime exposuimus vim voc ὑποκείμενον referri potest duplex eius nominis usus; etenim τὸ ὑποκείμενον, τὰ ὑποκείμενα significat eas res singulas, quae continentur notionis alicuius universalis ambitu, vel ad quas ea notio refertur et a quibus suspensa est; et τὸ ὑποκείμενον non solum est enunciati logici subiectum, sed omnino ea res, de qua in disputatione aliqua

vel doctrina agitur. ὁ τὴν καθόλου ἐπιστήμην ἔχων οἶδέ πως πάντα τὰ ὑποκείμενα ΜΑ2. 982 a23 Bz, cf b4. οὐδὲ ὁρισμὸς ϗ ἀπόδειξις οὔτε τὸ αὐτὸ ἂν εἴη οὔτε θάτερον ἐν θατέρῳ· ϗ γὰρ ἂν τὰ ὑποκείμενα (i e τὰ ὑπὸ τὴν ἀπόδειξιν ϗ τὸν ὁρισμὸν πίπτοντα, aliter Wz) ὁμοίως εἶχεν Αδ3. 91 a11. λευκοῦ ὄντος τοῦ ὑποκειμένου λέγοντες αὐτὸ εἶναι λευκόν Μκ6. 1063 b21. ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου τα8. 103 b13. ἑκάστη αἴσθησις τοῦ ὑποκειμένου αἰσθητοῦ ἐστίν ψγ2. 426 b9, 10, 425 b14. Ζγε2. 781 a17. Μι1. 1053 b3. γνωρίζονται πολλάκις αἱ ἕξεις ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων, οἷον ἐκ τῶν εὐεκτικῶν ἡ εὐεξία Ηε1. 1129 a19 (τὰς φωνὰς ἐκπέμπομεν ἀλλοίας διὰ τὰς τῶν ὑποκειμένων ἀγγείων διαφορὰς ακ800 a18). θεωρῆσαι τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων τῶν ὑποκειμένων ταῖς ἀρεταῖς ηεα5. 1216 b14. cf ημα35. 1196 b18, 23. β6. 1202 b6. οα1. 1343 a2. τῶν πραγμάτων (veluti τοῦ πολίτου) ἐν οἷς τὰ ὑποκείμενα (i e singulae πολιτεῖαι, ad quas refertur πολίτου notio) διαφέρει τῷ εἴδει, οὐθέν ἐστιν, ἢ τοιαῦτα, τὸ κοινόν Πγ1. 1275 a35. τῶν φθαρτῶν φθαρτὰς εἶναι δεῖ τὰς ἀρχάς, ὅλως δ' ὁμογενεῖς τοῖς ὑποκειμένοις Ογ7. 306 a11. τὸν τρόπον ζητοῦμεν, ἀλλ' οὐ τὸ ὑποκείμενον Γα3. 318 b9. ἑκάστη τέχνη περὶ τὸ αὑτῇ ὑποκείμενόν ἐστι διδασκαλική Ρα2. 1355 b29, cf 1358 a22. 1. 1355 a36. τὰ πράγματα τὰ ὑποκείμενα ταῖς ἐπιστήμαις ηεα6. 1216 b14. τὸ πρέπον ἕξει ἡ λέξις ἐὰν ᾖ τοῖς ὑποκειμένοις πράγμασιν ἀνάλογον Ργ7. 1408 a11. ἐν ἑκάστοις τὴν ἀκρίβειαν ἐπιζητεῖν δεῖ κατὰ τὴν ὑποκειμένην ὕλην Ηα7. 1098 a28. 1. 1094 b12.

ὑποκίρνασθαι. οὐ μόνον τῶν ἐμβαλλομένων ἢ ὑποκιρναμένων ἀναλαμβάνουσι τὰς ὀσμάς εν2. 460 a30.

ὑπόκοιλος. μέτωπον τετράγωνον, ἐκ μέσου ὑποκοιλότερον φ5. 809 b21.

ὑποκορίζεσθαι τί ἐστι Ργ2. 1405 b28.

ὑποκορισμός, ὃς ἔλαττον ποιεῖ ϗ τὸ κακὸν ϗ τὸ ἀγαθόν Ργ2. 1405 b28.

ὑποκουφίζει τὴν ἀναθυμίασιν ὁ ἀήρ φτβ2. 823 a19.

ὑποκρίνεσθαι, respondere, τὰ τοιαῦτα οὕτω δεῖ ὑποκρίνεσθαι ρ37. 1444 b18. — αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ ὑπεκρίνοντο τὰς τραγῳδίας Ργ1. 1403 b23. οἱ ὑποκρινόμενοι, histriones Ηη5. 1147 a23. θ31. 832 b19. ὑποκρίνεσθαι τὸ βασιλικόν Πε11. 1314 a40. cf 9. 1310 a40. — de actione oratoris. τὸ μεταβάλλειν τὸ αὐτὸ λέγοντας προοδοποιεῖ τῷ ὑποκρίνεσθαι Ργ12. 1413 b23, cf 28. — μηδ' ὑποκρινόμενον ἐξαπατᾶν (?) ηεη10. 1243 b8.

ὑπόκρισις. μέλεσιν ἢ ὑποκρίσει χαίρειν Ηγ13. 1118 a8. ὅπου ἐπικεχείρηται τὰ περὶ τὴν ὑπόκρισιν Ργ1. 1403 b22. ὅπου μάλιστα ὑποκρίσεως, ἐνταῦθα ἥκιστα ἀκρίβεια ἔνι Ργ12. 1414 a15, cf 1413 b18. οἱ κατὰ τὴν ὑπόκρισιν ῥήτορες Ργ1. 1404 a18. — φωναῖς, ἐσθῆτι (αἰσθήσει cod Ab Vhl) ϗ ὅλως τῇ ὑποκρίσει ἐλεεινοτέρους εἶναι Ρβ8. 1386 a32.

ὑποκριτὴς κακός (opp ἁπλῶς κακός) Ηη6. 1148 b8, εὐτελής Πη17. 1336 b30. ὑποκριτής τις νικᾷ Ηγ4. 1111 b24, προεισάγει Πη17. 1336 b30. ὑποκριτὴς τῆς τραγῳδίας Πη17. 1336 b28. τὸ τῶν ὑποκριτῶν πλῆθος πόσον πο4. 1449 a16. 5. 1449 b5. ὑποκριταί, dist χορός πιθ15. 918 b28, sed τὸν χορὸν ἕνα δεῖ ὑπολαβεῖν τῶν ὑποκριτῶν πο18. 1456 a26. οἱ ὑποκριταὶ πῶς φωνασκοῦσιν πια22. 901 b2. 46. 904 b4, ποῖα δράματα διώκουσιν Ργ12. 1413 b11. οἱ ὑποκριταὶ μεῖζον νῦν δύνανται τῶν ποιητῶν Ργ1. 1403 b34, sed ἡ τῆς τραγῳδίας δύναμις ϗ ἄνευ ὑποκριτῶν ἐστίν πο6. 1450 b19. Σάτυρος ὁ ὑποκριτής f 604. 1579 b44.

ὑποκριτικός. ἔστι φύσεως τὸ ὑποκριτικὸν εἶναι Ργ1. 1404 a15. — ἡ ὑποκριτική Ργ1. 1404 a13. πο19. 1456 b10. coni ἡ ῥαψῳδία Ργ1. 1404 a23. dist ἡ ποιητική πο26. 1462 a5. — τὰ ὑποκριτικὰ ἀφῃρημένης τῆς ὑποκρίσεως φαίνεται εὐήθη Ργ12. 1413 b17, 21. πτώσεις κατὰ τὰ ὑποκριτικά, οἷον κατ' ἐρώτησιν ἢ ἐπίταξιν πο20. 1457 a21. Vhl Poet III 240. — ὑποκριτικωτάτη λέξις, ἀγωνιστική, opp γραφική, ἀκριβεστάτη Ργ12. 1413 b9.

ὑποκύπτειν. ὑποκύψας ἐπὶ τὰ ὀπίσθια σκέλη θ10. 831 a25.

ὑπόκωφος ναύκληρος (Plat rep VI 488 B) Ργ4. 1406 b35.

ὑπολαΐς (in accentu libri maxime fluctuant Lob Par 378 adn). ὁ κόκκυξ ἐν ἀλλοτρίαις τίκτει νεοττιαῖς ... ἐν ὑπολαΐδος (v l ὑπολλίδος), ἐντίκτει τῇ τῆς ὑπολαΐδος (v l ὑλαΐδος) νεοττιᾷ Ζι29. 618 a10. ζ7. 564 a2. (Ypolais Thomae, curuca Gazae Scalig. fauvette C II 329. Sylvia hortensis vel curruca St. Cr. K 735, 2. def non potest Su 111, 45. ΑΖι I 110, 111.)

ὑπολαμβάνειν, i q ὑποδέχεσθαι. οἱ ἐκβαλλόμενοι νεοττοὶ βοῶσι, ϗ οὕτως ὑπολαμβάνει αὐτοὺς ἡ φήνη sim Ζι34. 619 b34. 36. 620 b5. — ἐρομένης ὑπολαβὼν φησι Ρβ23. 1397 b6. κἀκεῖνος ὑπολαβὼν ... ἔφη f 40. 1481 a43. — dictum aliquid in aliquam sententiam accipere. οὐ γὰρ ὥσπερ ὁ ἀκούων ὑπέλαβεν Ργ11. 1412 a30. cf 9. 1409 b11. πο25. 1461 a35. Vhl Poet IV 421. ὑπὸ τοῦ ἀκούοντος ὑπολαμβάνεται δεδωκέναι τι22. 178 a20. cf Αα15. 34 a17. τὰ ἐνθυμήματα λέγοντας ἡμίση, ὥστε τὸ ἥμισυ αὐτοὺς ὑπολαμβάνειν τοὺς ἀκούοντας ρ23. 1434 a36. — sumere ac statuere aliquid pro vero. ὑπολαμβάνειν ἁπλῶς, dist λαβεῖν ὑπόληψιν διὰ συλλογισμοῦ Αγ16. 79 b26. distinguitur a mera cogitandi actione, ᾧ διανοεῖται ϗ ὑπολαμβάνει ἡ ψυχή ψγ4. 429 a23, a dubitatione, εἰ μηθὲν ὑπολαμβάνει, ἀλλ' ὁμοίως οἴεται ϗ οὐκ οἴεται Μγ4. 1008 b10, a dictione, οὐκ ἀναγκαῖον ἅ τις λέγει, ταῦτα ϗ ὑπολαμβάνειν Μγ3. 1005 b25. syn τιθέναι Μβ3. 998 a22. quoniam quod quis pro vero statuit apud animum non est necessario verum (ἐὰν ὑπολάβῃ νύκτωρ Ἀθήνησιν εἶναι ὢν ἐν Λιβύῃ Μγ5. 1010 b10. ἀπάγει ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς ϗ ποιεῖ ὑπολαμβάνειν ΜΖ11. 1036 b26. cf μ2. 1077 a15. τοιαῦτ' αὐτοῖς ἔσται τὰ ὄντα οἷα ἂν ὑπολάβωσιν Μγ5. 1009 b27. τῇ διανοίᾳ ὑπολαβεῖν, coni ἐννοίας χάριν Μλ8. 1073 b13), ὑπολαμβάνειν, dist ἐπίστασθαι, εἰδέναι, syn οἴεσθαι, veluti οἰήσεται οὐκ εἰδώς, ἐὰν ὑπολάβῃ ὡς ἀναγκαῖον τὸ μὴ ἀναγκαῖον Αγ6. 75 a15. β21. 66 b30, 31. Wz ad b19. Πα3. 1253 b17. syn δοξάζειν Μγ5. 1009 a10. ὑποληπτόν i q δοξαστόν Αα39. 49 b6. τὰ ὑπολαμβανόμενα, i e αἱ ὑπολήψεις (v h v) Φδ6. 213 a15. cf Πα3. 1253 b17. — coniungitur ὑπολαμβάνειν c acc obiecti, ὑπολαβεῖν τὴν ἀρχήν Πε1. 1301 a25. τὰς αὐτὰς αἰτίας ὑποληπτέον μγ6. 377 a29. ὑπολαμβάνειν ϗ ὑποκρίνεσθαι τοὐναντίον Πε9. 1310 a10. ὑπολαβεῖν πλῆθος ὡρισμένον Μλ8. 1073 b13. τί χρὴ περὶ τῶν ἄλλων ὑπολαβεῖν Ζμβ2. 648 a34. c acc obiecti et praedicati, τὰ τοιαῦτα ὡς σημεῖα ὑπολαμβάνουσι Ζιγ20. 522 a17. cf Ηη1. 1145 b2. κ9. 1179 a22. ψα1. 402 a1. ποῖοί τινες ὑποληφθησόμεθα κατὰ τὸ ἦθος Ρα9. 1366 a26. ὑπολαμβάνουσιν ὡς αἰτίαν οὖσαν Ζμδ2. 677 a5. περὶ πάντων ὑπολαμβάνουσιν ὡς ἁπάντων (οὕτως) ἐχόντων Ζμδ2. 676 b34. c acc et inf, τοὺς θεοὺς μάλιστα ὑπειλήφαμεν μακαρίους εἶναι al Ηκ8. 1178 b9, 18. η3. 1146 a29. 5. 1147 a23. 6. 1148 b11. Πβ3. 1262 a15. ε2. 1302 a27 (syn νομίζειν a25). 7. 1307 b15. μα3. 340 b30. β2. 355 b33. 9. 369 b35. δ2. 379 b14. μτ1. 462 b14. Ζμβ2. 648 a14. τὸ θεῖον ὑπολαμβάνεται βοηθεῖν Ρβ5. 1383 b8. saepe adverbiis determinatur ὑπολαμβάνειν, sive additur

περί τινος, sive non additur, οὕτως (ὡς, πῶς) ὑπολαμβάνειν Ζμα1. 640 b31. ΜΑ3. 983 b30, 984 b20. 6. 987 b1. β4. 1001 b19. μ4. 1078 b11. μβ1. 353 b2. 7. 365 b16. Πδ3. 1290 a23, ὁμοίως μβ3. 358 b31, τὸν αὐτὸν τρόπον Ζιε21. 553 a18, ὀρθῶς, οὐκ ὀρθῶς Ηη3. 1145 b21, 26. Ζμδ2. 677 a5. γ4. 665 b28. ξ1. 974 b11. καλῶς ὑπολαμβανόμενον Ργ1. 1404 a1. λίαν ἀρχαίως ὑπολαμβάνειν Πη11. 1330 b33.

ὑπόλειμμα. λέγω περίττωμα τὸ τῆς τροφῆς ὑπόλειμμα Ζγα18. 724 b27. μκ3. 465 b18. τὰ ὑπολείμματα καὶ περιττώματα· τὰ ὑπολείμματα καὶ τὰ περιττωματικά Ζγβ6. 744 b15, 31. τὰ ὑπηνέμιά ἐστιν ὑπολείμματα ἐκ προτέρας ὀχείας Ζγγ1. 751 a11. Ζιζ2. 559 b21. γίνεται (ἡ ὀμίχλη) ἐξ ἀρχῆς νέφους ἢ ἐξ ὑπολείμματος κ4. 394 a22. cf πκς8. 941 a19. ὑπόλειμμα τοῦ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ αἰσθήματος εν3. 461 b21.

ὑπολείπειν. 1. relinquere. pass, ἀφαιρουμένου μήκους καὶ πλάτους καὶ βάθους οὐθὲν ὁρῶμεν ὑπολειπόμενον Μζ3. 1029 a17. τοῦ ὑγροῦ τὸ ὑπολειφθὲν γέγονε θάλαττα μβ5. 357 b8. 3. 356 b23. τὸ ὑπολειπόμενον τῶν ᾠῶν Ζιζ4. 562 b11. ἰκμὰς τοσαύτη, ὅση ταῖς γονίμοις ὑπολείπεται μετὰ τὴν κάθαρσιν Ζιη2. 582 b16. cf Ζμδ3. 681 a30. τὸ ὑπολειπόμενον μέρος f 156. 1504 a43, b3. ὅμοιον τὸ προσελθὸν πρὸς τὰ μέρη τῷ ὑπολειφθέντι Ζγα19. 726 b15, cf 727 b17. — tardius aliis moveri, remanere in via, πάντα τὰ φερόμενα τὴν φορὰν τὴν ἐγκύκλιον ὑπολειπόμενα φαίνεται καὶ κινούμενα πλείους μιᾶς φορᾶς ἔξω τῆς πρώτης σφαίρας Οβ14. 296 a35. οἱ πλανώμενοι πάντες ἐν τῷ κύκλῳ ὑπολείπονται τῷ τῶν ζῳδίων sim μα6. 343 a24, 4, 6, 7, 17, b17, 22. 7. 344 b11. ἐπειδήπερ ὑπολείπεται ὁ κομήτης καὶ εἰς ἄλλους τόπους μα6. 343 a29. εἰς τὸν ἐντὸς ἀεὶ κύκλον ὑπολείπεσθαι μχ35. 858 b24 (cf ἀπολείπεσθαι b20, μεθίστασθαι b28). — inde explicatur: δεῖ οὔτε λίαν ὑπολείπεσθαι ταῖς ἡλικίαις τὰ τέκνα τῶν πατέρων οὔτε λίαν πάρεγγυς εἶναι Πη16. 1334 b39. εἰ τοσοῦτον γένοιντο διάφοροι τὸ σῶμα ὅσον αἱ τῶν θεῶν εἰκόνες, τοὺς ὑπολειπομένους (inferiores) πάντες φαῖεν ἂν ἀξίους εἶναι τούτοις δουλεύειν Πα5. 1254 b35. — med, sibi relinquere. παραδοῦναι τοὺς ἰδιώτας τὸν σῖτον, ὑπολειπόμενον ἕκαστον ἐνιαυτοῦ τροφήν οβ1348 b36. — 2. deficere. ὅταν ὑπολίπωσιν αἱ βάλανοι· ὅταν ὑπολίπῃ τὸ μέλι Ζι13. 615 b22. 40. 626 b6. ὑπολειπούσης τῆς τροφῆς ζ5. 469 b24. χ6. 798 b15, 799 a18 (opp πλεοναζούσης). πγ26. 875 a14. cf Ζμβ3. 658 a36. ὅταν ὑπολείπῃ τὸ περίττωμα, καὶ αἱ τρίχες ὑπολείπουσιν Ζγβ6. 745 a15. πρὶν ἢ ὑπολείπειν ἢ μεταβάλλειν τὴν σκιὰν πρὸς μεσημβρίαν μβ5. 362 b8. μηδέποτε ὑπολείπειν τὸ ὕδωρ, τὴν θάλασσαν Πη11. 1330 b7. μβ3. 356 b5, 11. οὐχ ὑπολείπει γένεσις καὶ φθορά, ἡ διαίρεσις, ὁ χρόνος Φγ4. 203 b19, 24. δ13. 222 a29, b6. ζ5. 236 b14. Ογ4. 303 a27. 7. 305 b20. Γα3. 318 a10, 20, 22, 319 a28. β10. 336 b26 (cf ἐπιλείπειν b1). μα4. 353 a15. Μθ6. 1048 b16. — ὑπολείποι ἂν ὁ αἰὼν διαριθμοῦντα· οὐχ ὑπολείπει αὐτὸν ὁ λόγος Ρα13. 1374 a33. γ17. 1418 a34.

ὑπόλειψις. συνάγει (ἡ φύσις) εἰς τὸ γῆρας τὴν ὑπόλειψιν τῶν ὀδόντων Ζγβ6. 745 a33. ὑπόλειψις τῆς συντήξεως πε30. 884 a2.

ὑπόλευκον χρῶμα Ζιδ2. 526 a11.

ὑπόληψις. ἐκ πολλῶν τῆς ἐμπειρίας ἐννοημάτων μία καθόλου γίγνεται περὶ τῶν ὁμοίων ὑπόληψις ΜΑ1. 981 a7 Bz. τὰ θηρία οὐκ ἔχει τῶν καθόλου ὑπόληψιν Ηη5. 1147 b5. ὑπολήψεως διαφοραὶ ἐπιστήμη καὶ δόξα καὶ φρόνησις ψγ3. 427 b17, 25, 28 Trdlbg. dist ἐπιστήμη Αγ33. 88 b37, 89 a39. τζ11. 149 a10. Wz ad 66 b19, cf ἐπιστήμη p 279 a4. περὶ ὧν μηθὲν ἴσμεν, ὅμως λαμβάνομεν ὑπόληψίν τινα Ργ16. 1417 b10. ὑπολήψει καὶ δόξῃ ἐνδέχεται διαψεύδεσθαι Ηζ3. 1139 b17. cf ημα35. 1197 a30. ἀπάτη κατὰ τὴν ὑπόληψιν Αβ21 Wz. τῆς ἁπλῆς ὑπολήψεως ἁπλῆ ἡ ἀπάτη Αγ16. 79 b28. syn δόξα ηεη1. 1235 a20, 29. Μγ5. 1010 a10. ἡ περὶ τὰς ἰδέας ὑπόληψις Μλ8. 1073 a17. Α9. 990 b23. μ4. 1079 a19 (cf ἡ περὶ τῶν ἰδεῶν δόξα Μμ4. 1078 b13). ἀρχαία καὶ δημοτικὴ ὑπόληψις μα3. 339 b20. ΜΑ8. 989 a12 (cf ἀρχαία καὶ παλαιὰ δόξα ΜΑ3. 984 a1). διεξελθεῖν τὰς τῶν ἄλλων ὑπολήψεις Οα10. 279 b6. cf μα8. 345 b10. αἱ ὑπολήψεις ἃς ἔχομεν περὶ τοῦ σοφοῦ ΜΑ2. 982 a6 Bz. vulgatae ὑπολήψεις quam vim habeant μτ1. 462 b14-16. ἔχειν ὑπόληψιν ΜΑ2. 982 a6. Πε1. 1301 a37. θ5. 1339 b7. λαβεῖν ὑπόληψιν ΜΑ3. 983 b22, 25. μβ2. 354 b22. Ργ16. 1417 b10. τὴν ὑπόληψιν λαμβάνειν διὰ συλλογισμοῦ Αγ16. 79 b27. πόθεν ἡ ἀρχὴ τῆς ὑπολήψεως Μκ6. 1062 b21. σώζειν, διαφθείρειν, διαστρέφειν τὴν ὑπόληψιν Ηζ6. 1140 b13. διὰ τὴν ὑπόληψιν (i e ὅτι τοῦτο ὑπολαμβάνουσιν) Ζιη4. 584 b12. κατά, παρὰ τὴν ὑπόληψιν Πε1. 1301 a37. Ηη5. 1146 b28. πο18. 1456 a15. ὑπόληψις ἰσχυρά, ἠρεμαία Ηη3. 1145 b36, 1146 a1. ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρὰ τδ5. 126 b18, 15, cf πίστις p 595 b10. ἡ τοῦ Δίωνος ὑπόληψις (sententia, consilium) Πε10. 1312 a34. ἐκ τῆς ὑπολήψεως ἢ τῆς ὑποψίας κατακρίνειν ρ37. 1442 b19. ὑπόληψιν δυσχερῆ ἀπολύσασθαι Ργ15. 1416 a4.

ὑπολογεῖν τινός, syn φροντίζειν Πη3. 1325 a39.

ὑπόλοιπος. οὐκ εὐθὺς ἀνάλωσε τὴν ὕλην . . . ἕως ἂν οὗ ἀναλωθῇ τὰ ὑπόλοιπα τούτων μβ8. 368 a11. ἐν τῷ καθεύδειν τὰ φαντάσματα καὶ αἱ ὑπόλοιποι κινήσεις αἱ συμβαίνουσαι ἀπὸ τῶν αἰσθημάτων εν3. 461 a18 (cf ὑπόλειμμα p 800 a14). περὶ δὲ τῶν ὑπολοίπων εἴπωμεν ἔργων τῆς ἐκκρίσεως sim μγ1. 370 b3. Ζμδ10. 685 b30. ρ18. 1432 b8. — ἔστι δ' ἡ ἐνέργεια ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ὑπολοίπου (Bk, v l ὑπολύπου, ἐπιλοίπου, ὑπολύπου Zell, fort ἐπιλύπου coll Ηκ5. 1175 b18. η13. 1153 a32, 35) ἕξεως καὶ φύσεως Ηη13. 1152 b35, cf ἐπίλυπος.

ὑπόλυπος v l Ηη13. 1152 b35, Zell II 310. cf ὑπόλοιπος.

ὑπόμακρος. πρόσωπον σαρκῶδες, ὑπόμακρον ἱκανῶς φ3. 807 b26.

ὑπομένειν. intrans, ὑπομένει διὰ βάρος, opp ἀνάγεται μβ2. 355 a34. τὸ θερμὸν περὶ τὴν γῆν ὑπομένον πκε21. 940 a2. ὑπομένουσιν οἱ τέττιγες, opp ἀναπέτονται Ζιε30. 556 b18, 14. ὑπομένειν, opp φεύγειν Ζι45. 630 b8. — ὑπομένειν μέχρι τινός, opp λείπειν τὰς χώρας μα14. 351 b17. τὸ ὑπομένον (i e τὸ ὑπόλοιπον) ὑγιές Ηη15. 1154 b18. ὅταν ὑπομένῃ πληγεὶς ὁ ἀὴρ καὶ μὴ διαχυθῇ ψβ8. 419 b21. ἡ ἐκ τοῦ πνεύματος ὑπομένουσα ὑγρότης Ζμδ6. 682 a26. ὑπομένει τὸ ζῆν, opp φθείρεται ζ4. 469 b14. ἡ ὕλη ὑπομένει, τὸ δ' ἐναντίον οὐχ ὑπομένει Μλ2. 1069 b7. 3. 1070 a25. β5. 1002 a3. Φα7. 190 a10. 9. 192 a13. τὸ μὴ ὑπομένον οὐκ ἂν ἔχοι θέσιν Κ6. 5 a28. — trans, c acc, ὑπομένειν πάντα, τὰ φοβερά, τὰ λυπηρά, κινδύνους, πολεμίους Ηβ2. 1104 a20. γ1. 1110 a21, 22, 26. 10. 1115 b18, 23, 33. 11. 1116 a12, 15, 1117 a17. 12. 1117 a35. Ζιθ29. 607 a12. ημα20. 1190 b26, 1191 a6, κεραυνοὺς φερομένους, τὰ φερόμενα ηεγ1. 1229 b27, a17, τὴν πληγήν Ζι9. 614 b16 al, ἀρχήν, τυραννίδα, τὸ ἄρχεσθαι Πβ5. 1264 a19. γ14. 1285 a22. δ10. 1295 a22. 13. 1297 b28. ζ4. 1318 b18, κάματον κ6. 397 b23. τί ἀντὶ τίνος ὑπομενετέον Ηγ1. 1110 a30. ὑπομένειν λόγον, ἐναντιώσεις, τὸ συμβαῖνον Μγ4. 1006 a26. ν2. 1090 a2. Ογ7. 306 a13. (accusativus eius rei, quam quis ὑπομένει,

interdum omittitur, ubi obiectum per se intelligitur Πγ15. 1286 ᵇ13. ηεγ1. 1230 ᵃ13, 17. ημα20. 1191 ᵃ29 al. μάχιμοι αἱ γέρανοι· ὑπομένουσι γάρ Ζι12. 615 ᵇ18. ἐπιδέξιοι ϗ τωθάσαι ϗ ὑπομεῖναι Ρβ4. 1381 ᵃ34.) ὑπομένειν τὴν ὀχείαν Ζιγ20. 522 ᵃ7 (cf ὑπομένει ἡ πέρδιξ, ἵνα ὀχευθῇ Ζι8. 614 ᵃ25), sed etiam ipsum ὑπομένειν significat pati coitum, ὑπομένειν τοὺς ἐλάφους, τοὺς κριούς, τοὺς ἐπιχειροῦντας ὀχεύειν ὄρνιθας sim Ζιε2. 540 ᵃ5. ζ29. 578 ᵇ7. 19. 574 ᵃ4. ι49. 631 ᵇ18. — ὑπομένειν c partic, ὑπομένουσι κρατούμενοι, ἀρχόμενοι, ὑπέμεινε προσκληθείς Πδ11. 1296 ᵇ2. η9. 1329 ᵃ11. ε12. 1315 ᵇ21. cf Ηθ15. 1163 ᵃ9. ηεη2. 1236 ᵇ16. πολύποδες ὑπομένουσι τεμνόμενοι Ζιδ8. 534 ᵇ28. — c infin, ἐν μέρει ἄρχειν οὐκ ἂν ὑπομείνειαν Πδ12. 1297 ᵃ4. ἀνακάμψαι οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειεν ηεα5. 1215 ᵇ23.

ὑπομενετικὸς κινδύνων ηεγ5. 1232 ᵃ26, πρὸς λύπας ηεγ1. 1229 ᵇ5. ὑπομενετικώτερος τῶν δεινῶν Ηγ9. 1115 ᵃ25.

ὑπομήκης. τὸ ὅλον (τῆς τευθίδος) σωμάτιον τρυφερὸν ϗ ὑπομηκέστερον f 318. 1532 ᵃ9.

ὑπομίμνησκε τοὺς δικαστὰς ὅτι ρ37. 1443 ᵃ16. ὑπομνηστέον τῆς εὐμενείας ρ30. 1436 ᵇ29.

ὑπόμνημα τῶν τῆς πόλεως ἔργων Ργ10. 1411 ᵇ10. εὑπορήσεις ἐκ τῶνδε τῶν ὑπομνημάτων σοι γεγραμμένων ρ1. 1421 ᵇ5.

ὑπομνηστευσάμενος θυγατέρα· ὁ ὑπομνηστευθεὶς πατήρ Πε4. 1304 ᵃ14, 15.

ὑπομονή, opp ἀκολούθησις Ργ9. 1410 ᵃ4. ἡ ὑπομονὴ ϗ τὸ μὴ ἀμύνεσθαι Ρβ6. 1384 ᵃ21.

ὑπομονητικὸς τῆς κατὰ φύσιν ἐνδείας αρ5. 1250 ᵇ14, cf ὑπομενετικός.

ὑπομόχλιον μχ3. 850 ᵃ35. 20. 854 ᵃ10. 21. 854 ᵃ28. πδ23. 879 ᵃ17.

ὑπονεῖν. ἐφάνησαν δελφῖνες δελφινίσκον μικρὸν τεθνηκότα ὑπονέοντες ϗ μετεωρίζοντες Ζι48. 631 ᵃ18.

ὑπονοεῖν. ὑπενόησαν οἱ ἄνθρωποι εἶναί τι θεόν, τὸ καθ' ἑαυτό (εἶναί τι θεῖον καθ' ἑαυτὸ ὂν ci Bernays Dial p 105) f 12. 1476 ᵃ4.

ὑπόνοια, dist αἰσχρολογία Ηδ14. 1128 ᵃ24. Bernays Rh M 8, 570.

ὑπόνομος, cuniculus. οἱ τὰς ὑδραγωγίας ποιοῦντες ὑπονόμοις ϗ διώρυξι συνάγουσιν μα13. 350 ᵃ1. ἀσυμφανὴς ὑπόνομος θ82. 836 ᵇ20. εἰσδῦναι εἴς τινα ὑπόνομον θ99. 838 ᵇ5.

ὑπονοστεῖν. reverti, τὸν ἥλιον ὑπονοστεῖν μβ8. 367 ᵃ24. — subsidere, ἔδει τούτου συμβαίνοντος ὑπονοστοῦσαν πολλαχοῦ φαίνεσθαι τὴν γῆν μβ7. 365 ᵇ12. τὸ ὑγρὸν εἰς τὴν κύστιν ὑπονοστεῖ sim πκδ4. 936 ᵃ31. ε9. 881 ᵇ11.

ὑποπέμπων (subornans) τινὰς ἠρώτα οβ1352 ᵃ3.

ὑποπίνειν. νεανίσκοι ὑποπιόντες ἐκώμαζον πρὸς αὐτόν f 517. 1562 ᵇ22.

ὑποπίπτειν. πάντα τὰ φυτὰ τοῖς τοιούτοις ὑποπίπτουσιν ὀνόμασιν φτα4. 819 ᵇ2.

ὑποπλάσσειν. ὅταν ὑποπλασθῇ (?) ὑπὸ τῆς πηγῆς τὸ ὕδωρ ἐν τῷ ἀέρι προθερμανθέν, περιψύχεται ταχέως f 208. 1516 ᵃ3.

ὑποπνεῖν. διὰ τί ἐὰν μετέωροι ὦσιν οἱ πόδες, μᾶλλον ῥιγοῦσιν; πότερον ὑποπνεῖ μᾶλλον πη6. 887 ᵇ30.

ὑποποιήσασθαι τὸν ἐρώμενον τοῦ ἑταίρου Πε4. 1303 ᵇ24.

ὑποπόρφυρον χρῶμα Ζι14. 616 ᵃ15.

ὑπόπους (Lob Par 250. M 79). οὐ λεκτέον τοῦ ὑπόποδος τὸ μὲν πτερωτὸν τὸ δ' ἄπτερον Μζ12. 1038 ᵃ10-18. (περίεργον τὸ λέγειν) ὑπόπουν δίπουν σχιζόπουν Ζμα2. 642 ᵇ8. 3. 643 ᵇ36. τὰ ὑπόποδα· ἅπαν τὸ ὑπόπουν ἐξ ἀνάγκης ἀρτίους ἔχει τοὺς πόδας· πῶς ἵσταται Ζπ11. 710 ᵇ11. 19. 714 ᵇ12. 8. 708 ᵃ21. 9. 708 ᵇ27. τῶν ἐναίμων ὅσα κατὰ τὸ μῆκος ἀσύμμετρά ἐστι πρὸς τὴν ἄλλην τοῦ σώματος φύσιν οὐθὲν αὐτῶν οἷόν θ' ὑπόπουν εἶναι Ζπ8. 708 ᵃ17. τὰ ἀμφώδοντα ϗ ζῳοτόκα ϗ ὑπόποδα· τὰ ἄναιμα τῶν ὑποπόδων Ζιγ1. 511 ᵃ32. Ζπ16. 713 ᵃ26. τὰ ὀστρακόδερμα τῶν ἐνύδρων ὑπόποδα (οὐχ ὑπόποδα ci Furl) διὰ τὸ βάρος πν8. 485 ᵃ21.

ὑπόπτερα θηρία Ζιε19. 552 ᵇ12.

ὑποπτεύειν. τοὺς ἰατροὺς ὅταν ὑποπτεύωσι πιστευθέντας τοῖς ἐχθροῖς Πγ16. 1287 ᵃ39. ἐάν τις ὑποπτεύηται εἰς πονηρίαν τινά ρ30. 1437 ᵃ1. — ὑποπτεύσειεν ἄν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον ΜΑ4. 984 ᵇ23. ὅτι ὅλως οὐκ ἔστιν, ἐκ τῶνδέ τις ἂν ὑποπτεύσειεν Φδ10. 217 ᵇ33.

ὑπόπτης. ἔστι τὸ ἦθος λέων οὐχ ὑπόπτης οὐδενός Ζι44. 629 ᵇ10.

ὑπόπτως ἔχειν περὶ τὰ προσφερόμενα πκ34. 926 ᵇ22.

ὑποπύγιον v l Ζμδ12. 694 ᵇ16.

ὑπόπυον ἀμέλγονται (αἶγές τινες) Ζιγ20. 522 ᵃ10.

ὑπόπυρρος χρόα Ζι14. 616 ᵃ21. βασιλέων (μελιττῶν) γόνος ὑπόπυρρος Ζιε22. 554 ᵃ25.

ὑπορρεῖν. ἐπειδὰν (τὸ κῦμα) πάλιν εἰς τὴν ὑπορρέουσαν θάλασσαν κατενεχθῇ θ130. 843 ᵃ21.

ὑπόρριζος. τῆς γαστρὸς ῥίζα ὀμφαλός· ὑπόρριζον δὲ τὸ μὲν διφυὲς λαγών, τὸ δὲ μονοφυὲς τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν ἦτρον Ζια13. 493 ᵃ18.

ὑποσημαίνειν ἔοικε ϗ τοὔνομα Ηγ4. 1112 ᵃ16. δ4. 1122 ᵃ23. πιε1. 910 ᵇ13.

ὕποσμος. (ϗ τῶν ἐναίμων) ἔνια πόρρωθεν ἀπαντᾷ πρὸς τὴν τροφὴν ὕποσμα γινόμενα ψβ9. 421 ᵇ12.

ὑποσπᾶν. ὁ τὸ ὑφιστάμενον ϗ κωλῦον κινήσας ἔστι μὲν ὡς κινεῖ ἔστι δ' ὡς οὔ, οἷον ὁ τὸν κίονα ὑποσπάσας Φθ4. 255 ᵇ25. Οδ3. 311 ᵃ10. καταπίπτουσιν ὑποσπωμένου τοῦ θερμοῦ τοῦ ἀνάγοντος υ3. 457 ᵇ24. cf πε15. 882 ᵃ37.

ὑπόσταλσις ci S Ζιβ1. 499 ᵃ21, cf ὑπόστασις p 801 ᵇ59.

ὑπόστασις. 1. τοὺς προσθίους πόδας τὰ πολυδάκτυλα τῶν τετραπόδων ἀντὶ χειρῶν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ μόνον ἕνεχ' ὑποστάσεως τοῦ βάρους Ζμβ16. 659 ᵃ24. — 2. ὑπόστασις et subsidendi actionem significat (τὸ μὲν πνεῦμα τὸν σεισμὸν ἐποίησεν, ἡ δ' ὑπόστασις τοῦ κύματος τὸν κατακλυσμόν μβ8. 368 ᵇ12) et plerumque id quod subsidendo remanet, sedimentum, τῶν στασίμων (ὑδάτων) τὰ μὲν συλλογιμαῖα ϗ ὑποστάσεις, τὰ δὲ πηγαῖα μβ1. 353 ᵇ23. ὅπου ἂν σύρρευσις γίνηται ὕδατος γεώδη ἔχουσα ὑπόστασιν· ἐν τοῖς (ὕδασιν) ἔχουσι παντοδαπὴν ὑπόστασιν Ζιε19. 551 ᵇ19, 552 ᵃ12. ὕδατος εἴδη τὰ τοιάδε, οἶνος, οὖρον, ὀρρός, ϗ ὅλως ὅσα μηδεμίαν ἢ βραχεῖαν ἔχει τὴν ὑπόστασιν μδ5. 382 ᵇ14. οἱ δέ φασι (τοὺς Χάλυβας) τὴν ὑπόστασιν τὴν γενομένην ἐκ τῆς πλύσεως (τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἄμμου) πολλάκις πλυθεῖσαν συγκαίειν θ48. 833 ᵇ25. τὰ μὲν ὡς ὕλη τῶν μερῶν τῶν ἀνομοιομερῶν ἐστίν, τὰ δὲ τροφὴ τούτοις, τὰ δὲ περιττώματα συμβέβηκεν εἶναι τούτων, οἷον τήν τε τῆς ξηρᾶς τροφῆς ὑπόστασιν ϗ τὴν τῆς ὑγρᾶς τοῖς ἔχουσι κύστιν Ζμβ2. 647 ᵇ28. ἡ τῆς τροφῆς ὑπόστασις δι' ἀπεψίαν μβ3. 357 ᵇ8. ἡ ἐν τῇ κοιλίᾳ ϗ ἐν τοῖς ἐντέροις ὑπόστασις· ἡ τῆς ξηρᾶς τροφῆς (ἡ ξηρὰ) ὑπόστασις Ζμδ2. 677 ᵃ15. β2. 647 ᵇ28. Ζγα18. 726 ᵃ21. πι43. 895 ᵇ3 (syn ὑπόστημα ᵇ10). τῶν θερμοτάτων κατὰ τὴν κοιλίαν ζῴων συμβαίνει θερμοτάτην εἶναι τὴν ὑπόστασιν μβ3. 385 ᵇ11, 9. (διὰ τὴν ὑπόστασιν τῆς κοιλίας Ζιβ1. 499 ᵃ21, ὑπόσταλσιν ci S, cf κοιλία p 396 ᵃ25.) ἡ τῆς ὑγρᾶς τροφῆς ὑπόστασις, ἡ εἰς τὴν κύστιν, ἡ ἐκ τῶν νεφρῶν γιγνομένη ὑπόστασις, τὸ οὖρον

μβ2. 355 b8. 3. 358 a8. Ζμβ2. 647 b28. γ9. 671 b20. 8. 671 a21. πβ3. 866 b26. cf Galen XIX 584 sq. δυσώδης ἡ ὑπόστασις τῦ ἱδρῶτος πδ12. 877 b37. β3. 866 b26. ἡ τῦ ἀπέπτυ ὑπόστασις μονιμωτάτη ἐστὶ ϗ σύντονος γίνεται τῷ σώματι, καθάπερ ἡ μέλαινα χολή πα19. 861 b19. — 3. καθ' ὑπόστασιν fere i q κατ' ἐνέργειαν, τῷ ὄντι: τῶν ἐν ἀέρι φαντασμάτων τὰ μέν ἐστι κατ' ἔμφασιν τὰ δὲ καθ' ὑπόστασιν κ4. 395 a30.

ὑποστατικός. ὑποστατικώτεροι, dist πολυπονώτεροι ηεβ5. 1222 a33.

ὑποστέλλεσθαι, med. ὑποστέλλονται (τῦ ἱστίυ μέρος) μχ7. 851 b10, 7. — διὰ τί ὑγιεινὸν τὸ τῆς τροφῆς μὲν ὑποστέλλεσθαι, πονεῖν δὲ πλείω πκ46. 864 b36. ε33. 884 a22. τοιῦτος ὢν οἷος ὑποστελλόμενός τι τῶν ἀγαθῶν πρὸς τὰ μὴ εἶναι αὐτῷ, ὐκ ἂν δόξειε καλὸς ϗ ἀγαθὸς εἶναι ημβ9. 1208 a1.

ὑπόστημα. 1. cf ὑπόστασις 1. τὸ μὲν ὐθὲν ὅλως ὑπόστημα ἔχει ἐφ' ᾧ τὸ τῦ σώματος ἕξει βάρος Ζπ8. 708 b2. — 2. cf ὑπόστασις 2. (ἔχει θερμότητα) οἷον κονία ϗ τέφρα, ϗ τὰ ὑποστήματα τῶν ζῴων Ζμβ2. 649 a25. cf μβ3. 385 b11, 9. τῶν ὑστερογενῶν (τοῖς ζῴοις ὑγρῶν) τά τε περιττώματα τῆς τροφῆς ἐστί, τό τε τῆς κύστεως ὑπόστημα ϗ τὸ τῆς κοιλίας, ϗ παρὰ ταῦτα γονή Ζμβ7. 653 b11. τὰ ὑποστήματα τῆς κοιλίας ϗ τῆς κύστεως Ζια1. 487 a6. Ζμγ7. 670 b26. δ2. 677 b8. cf πι43. 895 b10 (syn ὑπόστασις b3). τοῖς ὄρνισι τὸ ὑπόστημα τὸ λευκὸν ἐπὶ τῦ περιττώματος γεῶδες Ζμδ5. 679 a18. ὑπόστημα ἐν τῇ κοιλίᾳ ὠχρόν Ζιζ3. 562 a9.

ὑποστρέφειν. ὐ δυνάμενα τὰ γεώδη ὑποστήματα ῥᾳδίως ὑπεξιέναι, πρὸς ἄλληλα ὑποστρεφόμενα λίθος γίνεται πι43. 895 b10.

ὑποσυγχεῖν. αἱ τραχύτεραι ϗ μικρὸν ὑποσυγκεχυμέναι φωναί ακ802 a4.

ὑπόσχεσις. ἀπαιτεῖν τὰς ὑποσχέσεις Ηε1. 1164 a17.

ὑποσχίζειν Ζιγ2. 512 a30 e cod Aa Aub. 4. 514 ci Aub, cf ἀποσχᾶν, ἀποσχάζειν p 86 b37, 36.

ὑποτάσσειν. φύλαρχος, ὑποτεταγμένος τῷ ἱππάρχῳ f 392. 1543 a13.

ὑποτείνειν. trans, ὑποτέταται (τὸ τῶν ὀρνίθων ἰσχίον) μέχρι μέσης τῆς γαστρός Ζμδ12. 695 a2. — intr, μείζων ἡ γραμμή, ὑπὸ γὰρ τὴν μείζω γωνίαν ὑποτείνει τὴν τῦ τριγώνυ μγ5. 376 a13. ἡ ὑποτείνυσα (i e ἡ ὑπὸ τὴν ὀρθὴν τῦ τριγώνυ γωνίαν ὑποτείνυσα) Ζπ9. 709 a1, 20.

ὑποτέμνεσθαι, med. (τῶν ποταμῶν οἱ μακρὰν ῥέοντες διὰ κοίλης) πολλῶν δέχονται ῥεύματα ποταμῶν, ὑποτεμνόμενοι τῷ τόπῳ ϗ τῷ μήκει τὰς ὁδὺς μβ2. 356 a27.

ὑποτιθέναι. σπόγγον ὑπὸ τὰς κνημῖδας ὑποτιθέασιν Ζιε16. 548 b3. ὅταν ὑποθῇ τις ὑπὸ τὸν ὀφθαλμόν, δύο φαίνεται πγ20. 874 a9. πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τὺς προσθίυς πόδας ὑπέθηκεν ἡ φύσις τοῖς τετράποσιν Ζμδ10. 686 a34. cf 12. 695 a11. ἀλεκτορίδι ὑποτιθέασιν ᾠὰ Ζιζ9. 564 b3, 7. ἡ θήλεια αἴλυρος ὑποτίθησιν ἑαυτήν (πρὸς ὀχείαν) Ζιε2. 540 a11. — ὑποθεῖναι τοῖς ἐναντίοις φύσιν τινά, τὴν ὕλην Φα6. 189 a28, b1. γ4. 203 a17. Γα1. 314 b26. ΜΑ7. 988 a25. τὸ γένος πρῶτον ὑποτίθεται τῶν ἐν τῷ ὁρισμῷ λεγομένων τζ5. 142 b28. τοιῦτον ἦθος ὑποτιθείς πο15. 1454 a27. ὑποθεῖναι τὰ ὀνόματα πο17. 1455 b12. (cf 9. 1451 b13 v l.) Vhl Poet II 45. — med ὑποτίθεσθαι. φιλοπότης τις ὑποτιθέμενος ὑπὸ τὴν ψίαθον ᾠὰ Ζιζ2. 559 b3. (τὰ τρωγλοδυτικὰ) ἀναγκαῖον τὺς μηρὺς προστέλλοντα ϗ ὑποτιθέμενα ὑφ' αὑτὰ τὸν μετεωρισμὸν τῦ ὅλυ σώματος ποιεῖσθαι Ζπ15. 713 a23. — suadere, praecipere, γραμματικόν τι ποιῆσαι ἄλλυ ὑποθεμένυ Ηβ3. 1105 a23. ἃ ἐν τῷ συμβυλεύειν ὑπόθοιο ἂν Ρα9. 1367 b37. — proponere, περὶ ἀέρος εἰπόντες ὥσπερ ὑπεθέμεθα μα3. 340 a23. ρ18. 1432 b5. — ὑποθετέον (pro fundamento disputationis ponendum est) πρῶτον τίνος χάριν συνέστηκε πόλις Πγ6. 1278 b15. τὰ κοινῇ συμβεβηκότα πᾶσι κατά τι κοινὸν ὑποθέμενοι Ζμα1. 639 a19. αἱ ἀποδείξεις ὑποτιθέμεναι ϗ λαμβάνυσαι τὸ τί ἐστι Αδ3. 90 b31. αἱ ἐπιστῆμαι λαμβάνυσι τὸ τί ἐστιν αἱ μὲν δι' αἰσθήσεως αἱ δ' ὑποτιθέμεναι Μκ7. 1064 a8. ἔδει ἢ ὁρίσασθαι ἢ ὑποθέσθαι ἢ ἀποδεῖξαι Γβ6. 333 b25. νοήσαντας ϗ ὑποθεμένυς ὅτι μγ4. 374 b9. ὁ ὑποτιθέμενος, i e ὁ ἀξιώσας τὴν ὑπόθεσιν τγ6. 120 a3. ἰδίας ὑποθέσεις ὑποθέμενος Μμ8. 1083 b6. ὑποθετέον τὸ ἀντικείμενον (in syllogismo indirecto)· ἐὰν τὸ ἐναντίον ὑποτεθῇ· ψεῦδος τὸ ὑποτεθέν Αβ11. 61 b18, 21, 24 sqq saepissime (syn ὑποκείσθω b25, εἰ ληφθείη b30). ὑποθέμενοι ἓν τὸ ὄν ΜΑ5. 986 b14. τὴν φύσιν ὑποτιθέμεθα, ἐξ ὧν ὁρῶμεν ὑποτιθέμενοι, μάταιον ὐθὲν ποιῦσαν Ζγε8. 788 b20, 21. ὐ μόνον τὸ λεχθὲν ἔργον ὑπεθέμεθα τῆς πραγματείας τι34. 183 b4. καθ' ἕκαστον τῶν ἔργων ἄλλυς ὑποθετέον Πη9. 1328 b28. τὸ πρότερον ὑποτεθὲν φανερὸν ἔσται Φθ7. 261 a9. ὑποτίθεσθαί τι, περί τινος καλῶς, κατὰ λόγον Μι3. 1054 b33. Φθ1. 250 b22. ὃ ἂν ὁ φρόνιμος ὑποθῆται πο25. 1461 b18. ὑποτίθεσθαί τι ψεῦδος, ἀδύνατον Οα12. 281 b14. Μν2. 1089 a22. Πη3. 1325 b2. δεῖ ὑποτίθεσθαι κατ' εὐχήν, μηδὲν μέντοι ἀδύνατον Πβ6. 1265 a17.

ὑποτιμᾶν. κἂν ἐλεγχθῇς τι τὴν πόλιν ἀδικῶν, ἀποθνήσκειν ὑποτιμῶ ρ30. 1437 a17. — med, τὺς φόρυς πράσσεσθαι ἐκέλευσεν ὅσυς αὐτοὶ ὑπετιμήσαντο οβ1353 a12, 1347 a22.

ὑποτριόρχης (Lob Par 378). οἱ πλατύτεροι (πλατύπτεροι S Bsm Pik) ἱέρακες ὑποτριόρχαι καλῦνται Ζιι36. 620 a19. (ypotriorcha Thom, subbuteo Gazae Scalig. sous-buse C II 778. cf S II 163. i q Buteo vulgaris Cr. 'grasmückenartige Falken' K 996, 5. in incert rel Su 101, 19. ΑΖι 94, 37g.)

ὑποτυπῦν. ὑποτυπῶσαι πρῶτον, syn περιγράφειν, opp ἀναγράφειν, προάγειν, διαρθρῦν Ηα7. 1098 a21. ὑποτυπωσάμενοι τὴν ὐσίαν πρῶτον τί ἐστι Μζ2. 1028 b31 (cf τύπῳ εἴρηται 3. 1029 a7).

ὕπυλος. (ἕλκη τινὰ) καίειν δεῖ, ὕτω γὰρ ὐκ ἔσται ὕπυλα πα32. 863 a12.

ὑπυργεῖν χάριν δεομένῳ Ρβ7. 1385 a18 (syn ὑπηρετεῖν a33, 34, b1).

ὑπυργία. ἐν οἷς μὴ γίνεται διομολογία τῆς ὑπυργίας Ηι1. 1164 a34. ἀνάγκη εἰς ταὐτὰ ἔχειν τὴν ὑπυργίαν ἢ εἰς ἴσα Ρβ7. 1385 a29.

ὑποφαίνειν. trans, ἰχθύες ἡσυχάζοντες ϗ τὰ λευκὰ ὑποφαίνοντες Ζιδ10. 537 a21. ὑποφαίνοντες (ἀποφαίνοντες Spgl e cod D) κεφαλαιωδῶς ἐφ' οἷς εὖ πεποιήκαμεν τὺς ἀδικῦντας ρ37. 1444 b36. — (ὁ ἵππος ὁ ποτάμιος) ἔχει χαυλιόδοντας ὑποφαινομένυς Ζιβ7. 502 a12. — τοῖς λεχθεῖσιν ἀμφισβήτησίς τις ὑποφαίνεται Ηα4. 1096 b18. — intr, ἐὰν ὑποφαίνῃ ἀπορία μέλιτος Ζιι40. 625 a23.

ὑποφαύσκοντος ἡλίυ, opp ἐγγυτέρω ὄντος πη17. 888 b27.

ὑποφέρειν. ἐὰν ὑποφέρηται (si subtrahatur, recedat) τῦτο (τὸ ὑποκείμενον τῷ κινυμένῳ) θᾶττον ἢ ὥστ' ἔχειν ἀπερείσασθαι Ζπ3. 705 a9. (οἱ ἵπποι ἀρρωστῦντες) τὰ ὀπίσθια σκέλη ἐφέλκυσιν ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια ϗ ὑποφέρυσιν Ζιθ24. 604 b1. ἐν τοῖς καταντέσι, διὰ τὸ ὑποφέρεσθαι τοῖς σκέλεσι, τοῖς μηροῖς ἀποστηριζόμενοι πονῦμεν πε19. 882 b29. — ὑποφέρεσθαι, ὑποφέρειν, dist φέρεσθαι, φέρειν μχ1. 848 b15.

23. 855a12, 23. — ἡ καρδία χαλεπὸν πάθος οὐθὲν ὑποφέρει Ζμγ4. 667a34. ὁ τόπος ἐπίκαιρος ὢν τῷ ζῆν οὐκ ἂν δύναιτο ταῦθ' ὑπενεγκεῖν Ζγα11. 719a17. ὅταν ἀπολάβῃ πολλὴν τροφήν, οὐκέτι δύναται ἐσθίειν διὰ τὸ μὴ ὑποφέρειν πκβ3. 930a37. ὑπενεγκεῖν πόλεμον, μίαν πληγήν Πβ7. 1267a27. 9. 1270a33.

ὑποφεύγειν. τοὺς νηρείτας ὑποφεύγειν, ἐὰν φθέγγωνται οἱ θηρεύοντες Ζιδ8. 535a22. — τὸ θερμὸν ὑποφεῦγον καὶ συστελλόμενον αν20. 479b23. cf Ζμβ7. 653a15.

ὑποφρυγιστί. οἱ ἐν τραγῳδίᾳ χοροὶ οὐθ' ὑποδωριστὶ οὐθ' ὑποφρυγιστὶ ᾄδουσιν πιθ48. 922b10. 30. 920a8. ἡ ὑποφρυγιστὶ ἐνθουσιαστικὴ καὶ βακχική, πρακτικὸν ἔχει τὸ ἦθος πιθ48. 922b22, 12.

ὑποφύεσθαι. μὴ βάλλειν πρότερον (ὀδόντας) πρὶν ὑποφυῶσιν ἐντὸς ἴσοι Ζιβ2. 501b9. γίνεται ἅμα τῆς ἑτέρας ὑποφυομένης ἡ τῆς ἑτέρας ὀπλῆς ἀποβολή Ζιθ24. 604a25.

ὑποφωσκούσης ἔω καὶ ἤδη πρωΐ, opp τῆς νυκτός πκε5. 938a32.

ὑποχεῖν. ἑξῆς ταύτης (τῆς πυρώδους φύσεως) ὁ ἀὴρ ὑποκέχυται κ2. 392b6.

ὑποχείριος πῶς γίνεται τοῖς θηρεύουσιν ἡ πάρδαλις θ6. 831a9.

ὑπόχλωρον τὸ ῥύγχος τῆς ἀλκυόνος Ζι14. 616a18.

ὑποχόνδριον τὸ ὑπὲρ τὸν ὀμφαλόν· τὸ δὲ ⟨κοῖλον v l, Aub⟩ κοινὸν ὑποχονδρίου καὶ λαγόνος χολάς· αἱ καλούμεναι φρένες πρὸς τὰ πλευρὰ καὶ τὰ ὑποχόνδρια καὶ τὴν ῥάχιν συνηρτημέναι Ζια13. 493a20, 21. 17. 496b12. cf AZι II tab II. πάθη ὑποχόνδρια πλ1. 953b25.

ὑποχωρεῖν. οἱ βόες νέμονται ὑποχωροῦντες παλιμπυγηδόν (πάλιν πυγηδόν Bk) Ζμβ16. 659a20. ἐὰν λέων διὰ πλῆθος ἀναγκασθῇ τῶν θηρευόντων ὑπαγαγεῖν, βάδην ὑποχωρεῖ Ζι44. 629b14. εἰς τὰ βαθέα ὑποχωροῦσιν αἱ ἐγχέλυες Ζιθ2. 592a27. τῆς θηλείας ἀφιείσης τὸ ᾠὸν καὶ ὑποχωρούσης ἐπακολουθοῦντες (οἱ ἄρρενες ἰχθύες) ἐπιρραίνουσι τὸν θορόν Ζιζ14. 568b30. οὐκ ἂν κινηθῆναι μὴ εἴς τι ὑποχωρῆσαν· ὑποχωρῆσαι δὲ ἀνάγκην εἶναι ἤτοι εἰς πλῆρες ἰὸν ἢ εἰς κενόν ξ1. 974a16. — τὸ θερμὸν ἐξαδυνατεῖ καὶ ὑποχωρεῖ υ3. 457b17. πθ12. 890b36. πόρος, ᾗ ὑποχωρεῖ ἔξω ἡ τροφή Ζιθ2. 590a30. cf πα40. 863b35. ἔκπικρον ὑποχωρεῖ πδ29. 880a24. τὰ βαρέα εἰς τὸ κάτω ὑποχωρεῖ, ὑποκεχώρηκε πιδ6. 909a38. cf α18. 861a36.

ὑποχώρησις (cf ὑπόστασις 2). οὖρα καὶ ὑποχωρήσεις καὶ ὅλως τὰ περιττώματα μδ3. 380a1, b5. ὁ ἄνθρωπος πλείω τὴν ὑποχώρησιν ποιεῖται τὴν ὑγρὰν τῆς ξηρᾶς πι59. 897b33. οἱ ὄφεις ὅλα (ζῷα) κατὰ τὴν ὑποχώρησιν προΐενται Ζιθ4. 594a13.

ὑποψία. ἐκ τῆς ὑπολήψεως ἢ τῆς ὑποψίας κατακρίνειν ρ37. 1442b19. ὑποψίαν λαβεῖν θ123. 842a34. νεωτερισμοῦ ὑποψίαν παρέχειν f 154. 1504a16. ὑποψία τις ἐγένετο f 168. 1506a31.

ὕπτιος, cf πρηνής, πρανής. καὶ πρηνεῖς καὶ ὕπτιοι πίπτουσιν οἱ μεθυσθέντες f 101. 1494b1, 2. οὐδὲν τῶν ἄλλων ζῴων ὕπτιον κατάκειται πι16. 892b16. ὁμόσε χωρήσασα ἡ ἄρκτος ταύρῳ ὑπτία καταπίπτει Ζιθ5. 594b12. δρυοκολάπτης, ἀσκαλαβῶται πορεύονται ὕπτιοι ἐπὶ τοῖς δένδρεσι· τέττιγες ὕπτιοι συνδυαζόμενοι πρὸς ἀλλήλους· (ἰχθύες) παραπίπτοντες τὰ ὕπτια πρὸς τὰ ὕπτια Ζι9. 614b3. ε30. 556a26. 5. 540b7. οἱ σελαχώδεις ὕπτιοι ἀναπίπτοντες λαμβάνουσιν Ζιθ2. 591b26. cf Ζμδ13. 696b25 Fr. τὰ ὕπτια τοῦ (τῶν μαλακίων) σώματος, ἐν τοῖς ὑπτίοις Ζγα15. 720b27 Aub. Ζμδ5. 679a4 Fr. 8. 684a19. πρηνῆ καὶ ὑπτίαν κινεῖν τὴν χεῖρα πν7. 484b29. φ3. 808a14. ὁ πολύπους ἅπτεται καὶ κατέχει ταῖς πλεκτάναις ὑπτίαις Ζιδ1. 524a18. ὁ πραῢς ὕπτιος τῷ σχήματι φ3. 808a26, cf 807b11. ὅσοι τὸ μετάφρενον ὕπτιον ἔχουσιν φ6. 810b32. περιφέρεια κοίλη καὶ ὑπτία, opp πρηνὴς καὶ κυρτή μα13. 350a11.

ὑπωπιάζειν. ὑπωπιασμένος Ργ11. 1413a20.

ὑπώπιον. ὅσα περὶ ὑπώπια καὶ οὐλὰς καὶ μώλωπας πθ. τὰ ὑπώπια διαλύεται προσέχουσι τὰ χαλκᾶ πθ10. 890b20. ἐρυθρόν τι τὸ ὑπώπιον Ργ11. 1413a21.

ὑπώρεια. φεύγειν πρὸς τὰς ὑποκειμένας ὑπωρείας θ130. 843a29.

ὕπωχρος. ἰχῶρες ὑδαρεῖς ὕπωχροι Ζιη9. 586b33. τὸ λευκὸν (τοῦ ᾠοῦ) γίνεται παχὺ καὶ ὕπωχρον Ζιζ3. 561b15. περὶ τὸ πρόσωπον ὕπωχρος φ3. 807b7. οἱ ἐν τοῖς ἑλώδεσιν ὕπωχροι πιδ12. 910a4.

Ὑρκανία θάλαττα μβ1. 354a3. κ3. 393b6, 24, 27.

ὗς. 1. sus et sus scrofa domesticus. ἡ ὗς (genus masc rarius, veluti Ζιζ24. 577b27. θ29. 607a12. nom plur ὗς v l ibid et ε14. 545b1. cf ἰχθύς p 350a51) vel τὸ τῶν ὑῶν γένος Ζια1. 488a31. β1. 499b12. 7. 502a9. γ1. 509b14. Ζμγ2. 663a7. Ζγε3. 782b7 refertur inter τὰ ζῳοτόκα καὶ τετράποδα, τὰ τετράποδα καὶ τρίχας ἔχοντα Ζιγ1. 510b17. θ21. 603a30. β1. 498b27, τὰ πολυσχιδῆ Ζμγ12. 674a2 (v l μῦς). δ10. 688a35, τὰ διχαλὰ μὲν ἀμφώδοντα δέ Ζμγ14. 674a28. Ζιβ17. 507b16. Ζγδ4. 771a24 (cf 2), τὰ πολυτόκα, πολύγονα, πολύτεκνα, χαλεπὰ μετὰ τὸν τόκον Ζμδ10. 688a35. πι61. 898a12. 14. 892a38. 35. 894b13, τὰ πιμελώδη Ζιγ17. 520a27, τὰ νωθρότερα Ζμγ4. 667a11, συνανθρωπευόμενα Ζιε8. 542a29. ζ18. 572a7. — a. descr part exter. ἅπαν τὸ σῶμα δασύ, παχυδερμότερον, παχυτριχώτερον, οὐκ ἀποβάλλει τὰς χειμερινὰς τρίχας Ζιβ1. 498b27. Ζγε3. 782b5. πι21. 893a5. αἱ μέλαιναι Ζιθ29. 607a18, cf Bsm probl ined II ρμδ'. στόμα, μυκτῆρες Ζιβ7. 502a9. θ21. 603b11. ῥύγχος, δύναται ὀρύσσειν, εὖ πέφυκε τὸ ῥύγχος πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην Ζμγ1. 662b14, 13. Ζιθ6. 595a17. ὅλως οὐθένα βάλλει τῶν ὀδόντων, ἔχουσι πλείους οἱ ἄρρενες τῶν θηλειῶν ὀδόντας, οἱ ἄρρενες χαυλιόδοντας ἔχουσι, χαυλιόδοντας αἱ θήλειαι οὐκ ἔχουσι τῶν ὑῶν (v l ἐνίων) Ζιβ1. 501b4 (cf Bsm probl ined p 318, 28. H II 601), a15. 3. 501b21. δ11. 538b21. Ζμγ1. 661b18. 2. 663a7. περὶ τὴν γαστέρα (ἐν τῇ γαστρὶ) μαστοὶ πλάγιοι καὶ πολλοί, οὐ πάντες δ' ἴσοι Ζμδ10. 688a35. Ζιβ1. 500a27. διχαλόν· ἡ ὗς ἐπαμφοτερίζει, διὸ καὶ οὐ καλλιαστράγαλόν ἐστι Ζμγ2. 663a7. Ζιβ1. 499b21, 12. οἱ ὄρχεις πρὸς τῇ ἕδρᾳ, ἐκ τοῦ ὄπισθεν συνεχεῖς καὶ οὐκ ἀπηρτημένοι εἰσίν Ζγα3. 716b30. Ζιγ1. 509b14. — b. part interior. σάρξ v h v p 673a44, Oribas I 584, 585. ὁ ἐγκέφαλος λιπαρός Ζιγ17. 520a27 Aub. καρδία, σπλὴν μακρός Ζμγ4. 667a11. 12. 674a2 (v l μῦς). τῶν ὑῶν (v l μυῶν) ἔνιοι χολὴν οὐκ ἔχουσιν Ζιβ15. 506a23 ('oft durch Lebersubstanz verdeckt' Meckel vergl Anat IV 595). ἡ ὑστέρα ἐστὶ κάτω τοῦ ὑποζώματος οἷον . . . ὑί (om nonnulli) Ζιγ1. 510b17. ἡ καπρία (ovaria?) Ζι50. 632a21, 26. ἔχει μίαν κοιλίαν, θερμήν, μείζω καί τινας ἔχουσαν μετρίας πλάκας Ζιβ17. 507b16, 19, 20. θ6. 595a30. Ζμγ14. 675a27. τῶν ζῴων τὰ μὲν ὑὶ ὁμοίαν ἔχει κοιλίαν Ζιβ17. 507b23 Aub, cf 508a8. Ζμγ14. 675a27. opp ἡ τοῦ κυνός v κύων p 418a57. — c. nomina suum. verres: ὗς Ζιδ9. 536a15. ζ18. 572a7. ὁ ὗς Ζγα3. 716b30. φ6. 811a24. ὁ ἄρρην Ζιε14. 546a20. θ29. 607a13. ι50. 632a24. ὁ γηράσκων, οἱ ἀδύνατοι Ζιε14. 546a22, 23. κάπρος v h v p 363b30. scrofa: ὗς Ζιε14. 546a12. ἡ ὗς Ζιε14.

546 a27. ζ18. 573 a31, b11. ἡ θήλεια, ἡ θήλεια ὗς Zμγ1. 661 b26. Zιε14. 546 a25. θ29. 607 a12. ι50. 632 a21. τετοκυῖα ἡ ὗς, γηράσκουσα Zιζ18. 573 b11, a33. ε14. 546 a16. γραῖαι πότε γίνονται Zιε14. 546 a14 v infra a31. ἐκτέμνεται ϗ ἡ καπρία τῶν θηλειῶν ὑῶν Zιι50. 632 a21, 26 (cf Lewysohn Zool des Talmud 147). pulli: καλλίχοιροι, τέκνα, δέλφακες χρησταί, ἐπαυξανόμεναι Zιζ18. 573 b12, 13. ἔκγονα, νέα, γαλαθηναί Zιε14. 546 a17, 16. θ21. 603 b25. μετάχοιρον v h v. — *d.* de generat. ὁ ἄρρην γεννᾷ μὲν ὀκτάμηνος, φαῦλα μέντοι πρὶν γενέσθαι ἐνιαύσιος Zιε14. 545 a28. — ὀχεύει ϗ ὀχεύεται πρῶτον ὀκτάμηνος· ποιεῖται τὴν ὀχείαν ϗ τὸν τόκον πᾶσαν ὥραν· πολλάκις ποιοῦνται τὰς ὀχείας ϗ οὐ κατὰ μίαν ὥραν· ἂν ὀργῶσαν βιβάσῃ, μία ὀχεία ἀρκεῖ Zιε14. 545 a28. 8. 542 a29. ζ18. 572 a7, 573 b9. πι47. 896 a22. ἐὰν εὐτραφὴς ᾖ, θᾶττον ὁρμᾷ πρὸς τὰς ὀχείας, ϗ νέα ϗ γηράσκουσα· ὁ ἄρρην, ἐὰν εὐτραφὴς ᾖ, πᾶσαν ὥραν ὀχεύειν δύναται, ϗ μεθ' ἡμέραν ϗ νύκτωρ· εἰ δὲ μή, μάλιστά γ' ἕωθεν Zιε14. 546 a16, 20. ἐνιαχοῦ αἱ ὕες ὀχεύονται μὲν ϗ ὀχεύουσι τετράμηνοι, ὥστε δὲ γεννᾶν ϗ ἐκτρέφειν ἑξάμηνοι· γηράσκων ἧττον ἀεὶ ὀχεύει· οἱ ἀδύνατοι πῶς ὀχεύουσι Zιε14. 545 b1, 546 a22, 23. — κυΐσκονται ἐκ μιᾶς ὀχείας, ἀλλὰ πολλάκις ἐπιβιβάσκουσι· κύουσι δ′ μῆνας· αἱ κυήσεις ὀλιγοχρόνιοι· κυΐσκεται μάλιστα, ἐπειδὰν θυῶσα καταβάλλῃ τὰ ὦτα, εἰ δὲ μή, ἀναθυᾷ πάλιν Zιζ18. 573 a34, 31. ε8. 542 a29. 14. 546 a27. — ἔγκυος οὖσα ἐὰν πιαίνηται σφόδρα, ἔλαττον ἴσχει τὸ γάλα μετὰ τὸν τόκον Zιε14. 546 a16. — τίκτει ἡ θήλεια μὲν ἐνιαυσία· τίκτει ἐλάχιστα, ὅταν ᾖ πρωτοτόκος· δευτεροτόκος δ' οὖσα ἀκμάζει· γηράσκουσα δὲ τίκτει μὲν ὁμοίως, ὀχεύεται δὲ βραδύτερον· ὅταν δὲ πεντεκαιδεκαετεῖς ὦσιν, οὐκέτι γεννῶσιν ἀλλὰ γραῖαι γίνονται (v l ἀγριαίνονται, C S Pik, ἄγονοι γίνονται Aub) Zιε14. 545 a28, 546 a12 Aub. cf ζ18. 573 a33. τίκτουσι τὰ πλεῖστα κ′· πλὴν ἂν πολλὰ τέκωσιν, οὐ δύνανται ἐκτρέφειν πάντα Zιζ18. 573 a32. μόνον πολυτόκον ὂν ἡ ὗς (v l μῦς) τελειοτοκεῖ Zγδ6. 774 b17. — τὰ ἔκγονα κατὰ μὲν τὴν ἡλικίαν βέλτιστα ἐν ἀκμῇ, κατὰ δὲ τὰς ὥρας, ὅσα τοῦ χειμῶνος ἀρχομένου γίνεται· χείριστα δὲ τὰ θερινά· ϗ γὰρ μικρὰ ϗ λεπτὰ ϗ ὑγρὰ Zιε14. 546 a17 Aub. τῷ πρώτῳ τὸν πρῶτον παρέχει μαστόν Zιζ18. 573 b6. Zμδ10. 688 b11. cf Bsm probl ined II ρμς′. θηλαζόμεναι λεπτότεραι γίνονται Zιθ6. 595 b3. — *e.* de aetate et vita, de propria natura ac consuetudine suis, hostes. ζῶσιν αἱ πλεῖσται περὶ ἔτη ιε′. ἔνιαι δὲ ϗ τῶν κ′ ὀλίγον ἀπολείπουσιν Zιζ18. 573 b15. — ἴδιαι φωναὶ πρὸς τὴν ὁμιλίαν ϗ τὸν πλησιασμόν, ἧττον μάχονται (οἱ ἄρρενες) πρὸς ἀλλήλους διὰ τὴν ἀφθονίαν τῆς ὁμιλίας, cf θυμώδεις ϗ ἐκστατικοί Zιδ9. 536 a15. ζ18. 572 a7. Zμβ4. 651 a2. αἱ θήλειαι δάκνουσιν Zμγ1. 661 b26. — χρονιωτέρα ἡ πέψις, πέττεται καλῶς τὴν τροφήν, θερμότατον (ζῷον) Zμγ14. 675 a28. πι21. 893 a9, 6. cf Bsm probl ined p 319, 2. 326, 28. τροφὴ ἁπλῆ, ποικίλη Zιθ21. 603 b28. cf ζ18. 573 b10. cf ι37. 621 a1 (Lewysohn Zool des Talmud 146). εὐχερέστατον πρὸς πᾶσαν τροφὴν τῶν ζῴων ἐστίν· εὐωχεῖν τὰς ὗς· νέμεσθαι βούλονται κατὰ τὰς ἡλικίας Zιθ6. 595 a18, 24, 31 Aub et Pik. ῥιζοφάγος, διὰ τί Zμγ1. 662 b12. Zιθ6. 595 a17. μεθύσκονται ὕες σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες f 102. 1494 b18. τὰς ὗς ἐμβάλλειν (ἐπὶ τοὺς μῦς)· ἀνορύττουσι τὰς μυωπιάς· ἐσθίει τοὺς ὄφεις Zιζ37. 580 b24, 25. ι1. 609 b30. οὐδὲ τῶν ὑῶν (v l οἰῶν) οὐδεμία τολμᾷ γεύσασθαι τῆς κόπρου τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἂν ἐκ τῶν κριθῶν τούτων μάζαν φαγόντες ἢ ἄρτον ἀφοδεύωσι, τῷ θνήσκειν θ116. 841 b6. cf ὗς χαίρει τοῖς δυσώδεσιν Bsm probl ined II ρμζ′. ρνγ′. — οἱ πραγματευόμενοι, πιαίνοντες, ὑοβοσκοί Zιθ6. 595 a22, 25. 21. 603 b5. πῶς πιαίνονται ϗ τίσιν, ἐν ξ′ ἡμέραις, πότε ταχέως Zιθ6. 595 a21-29, 20, 19, b2, 27 (cf Bsm probl ined II ρλε′). ϗ ἡ ἀτρεμία πιαίνει ϗ τὸ λοῦεσθαι ἐν πηλῷ Zιθ6. 595 a30, 31 Aub (Pik p XXI). οἱ ζωμοὶ οἱ τῶν πιόνων οὐ πήγνυνται Zιγ17. 520 a9. — μάχεται ϗ λύκῳ· ὄφις ὑὶ πολέμιον· ἤδη ὦπται λέων ϗ ὑὶ ἐπιτίθεσθαι μέλλων, ϗ ὡς εἶδεν ἀντιφρίξαντα, φεύγων Zιθ6. 595 b1. ι1. 609 b28, cf 30. 44. 630 a2. οἱ σκορπίοι τὰς ὗς ϗ τούτων τὰς μελαίνας μᾶλλον ἀποκτείνουσιν, ἥκιστα αἰσθάνονται τῶν ἄλλων δηγμάτων Zιθ29. 607 a18. — *f.* morbi et remedia Zιθ21. 603 a30 sq. νοσεῖν ἐν τῇ κυήσει· θυῶσαν οὐ δεῖ εὐθὺς βιβάζειν, πρὶν ἂν μὴ τὰ ὦτα καταβάλῃ· εἰ δὲ μή, ἀναθυᾷ πάλιν Zιζ24. 577 b27. 18. 573 b7. κραυρᾶν, βράγχος, χαλαζᾷ Zιθ21. 603 b7, 13, 16, a31, 604 a2, cf Bsm probl ined II ρμθ′. καπρία· ἔνιαι ἅμα τῇ καπρίᾳ ϗ τὸ σπέρμα προΐενται· τὸ πάθος ὅπερ ἐπὶ τῶν ὑῶν (v l τινῶν) λέγεται τὸ καπρίζειν Zιζ18. 573 a2 Aub, 3, 572 a16 Aub (om Pik). oculo amisso cito exstinguuntur, φθεῖρες μεγάλοι ϗ σκληροί Zιζ18. 573 b14 (cf Antig Caryst ed Beckm p 161). ε31. 557 a17. — *g.* signa physiognomica e natura suum petita φ6. 811 a24, 30, b29, cf 812 b28. (sus Thom Gazae Scalig Plin. porc C II 685. Sus scrofa domesticus AZι I 75, 45. Su 78, 60. E 26.)

2. ὕες μώνυχες v μῶνυξ p 479 b55. locis ab Aub Zιβ1. 499 b12 collatis addas Oken, Isis 1823 I 366 sq. KaZι 60, 18.

3. ὗς ἄγριος (Lob Phryn 381 adn). πάντα ὅσα ἥμερά ἐστι γένη ϗ ἄγριά ἐστιν, οἷον ὕες· διαφέρουσιν οἱ ἄγριοι βόες τῶν ἡμέρων ὅσον περ οἱ ὕες οἱ ἄγριοι πρὸς τοὺς ἡμέρους Zια1. 488 a31. β1. 499 a5. — *a.* nomina suum. ὁ ἄρρην, ἡ θήλεια Zιζ28. 578 a25, 28, 31, 32. οἱ τομίαι πῶς γίνονται, νέοι Zιζ28. 578 b3, a33. — *b.* de generat. ἅπαξ ὀχεύεται, τοῦ χειμῶνος ἀρχομένου, χαλεπώτατοι καίπερ ἀσθενέστατοι περὶ τὸν καιρὸν τοῦτον ὄντες διὰ τὴν ὀχείαν πι47. 896 a22 (Bsm probl ined II ρμα′). Zιζ28. 578 a25. 18. 571 b13. — τίκτουσι τοῦ ἔαρος ἀποχωροῦσαι εἰς τοὺς δυσβατωτάτους τόπους ϗ ἀποκρήμνους μάλιστα ϗ φαραγγώδεις ϗ συσκίους· τὸ πλῆθος τῶν τικτομένων ϗ ὁ χρόνος τῆς κυήσεως ὁ αὐτὸς ϗ ἐπὶ τῶν ἡμέρων ὑῶν ἐστίν Zιζ28. 578 a26, 29. — *c.* mores, hostes. refertur inter τὰ θυμώδη ϗ ἐνστατικὰ ϗ ἀμαθῆ· ἀνδρειότατον ϗ τρίχα σκληροτάτην ἔχει Zια1. 488 b14. φ2. 806 b10. μάχονται πρὸς ἀλλήλους, ἐξελαύνοντες ἐκ τῶν συοφορβίων, οὕτω σφοδρῶς ὥστε πολλάκις ἀμφότεροι ἀποθνήσκουσι Zιζ18. 571 b19 Aub, 15. διατρίβει ὁ ἄρρην ἐν ταῖς ὑσὶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἡμέρας λ′· θωρακίζοντες ἑαυτοὺς ϗ ποιοῦντες τὸ δέρμα ὡς παχύτατον ἐκ παρασκευῆς (Panzer oder Harnischschweine Bechstein I 772) Zιζ28. 578 a28. 18. 571 b16 (cf Bsm probl ined p. 319, 7). οἱ τομίαι μείζους γίνονται ϗ χαλεπώτεροι· τὰς φωνὰς παραπλησίως ἔχουσι τοῖς ἡμέροις, πλὴν μᾶλλον ἡ θήλεια ὁ δ' ἄρρην σπανίως Zιζ28. 578 a33, 31. — ἡ ἄρκτος ἐπιτίθεται ϗ τοῖς ἀγρίοις ὑσίν Zιθ5. 594 b10. — *d.* νόσημα κνησμὸς εἰς τοὺς ὄρχεις Zιζ28. 578 b3 (Bsm probl ined II ρμβ′). (porcus silvestris Thom, sus ferus Gazae Scalig. sanglier C II 741. cf Su 80, 62. KaZι 17, 69.)

4. οἱ ἐν τῷ Ἄθῳ ὕες (v l ὗς), ἐν τῇ Ἰνδικῇ οὔτε ἄγριος οὔτε ἥμερος ὗς Zιθ29. 607 a12. 28. 606 a9 Aub, cf a7 Aub.

ὕες in loc corr Zιθ6. 595 a15 Aub. — ὗς Bk, v l σῦς v h v. v l μῦς Zιβ15. 506 a23. Zμγ12. 674 a2. Zγδ6. 774

b17. v l ἐνίων, τινῶν Ζιδ11. 538 b21. ζ18. 572 a16 (om Pik). v l οἰῶν θ116. 841 b6. ὗς in v l cf ὄϊς 502 a36, 38, 39, 40, 43. — v σῦς.

ὑσπλήξ v l Ζμγ14. 674 a28. cf Lob Phryn 71.

ὑστέρα, ὑστέραι. τὸ μόριον ὃ καλοῦσιν ὑστέραν· καλεῖται τούτων τὰ μὲν ὑστέρα ϗ δελφύς, μήτρα δ' ὁ καυλὸς ϗ τὸ στόμα τῆς ὑστέρας Ζγδ1. 764 a30. cf β4. 739 b11. Ζιγ1. 510 b13 Aub. KaZι 100 (cf Plat Tim 91 B. Galen XVI 177, XVII B 280, XIX 362). τοῦ θήλεος ἴδιον μέρος ὑστέρα, τῷ θήλει ὄργανον ἡ ὑστέρα Ζια13. 493 a25. Ζγδ1. 766 a4. cf α2. 716 a33 (itaque τὸ ἔχον ὑστέραν i q τὸ θῆλυ Ζγγ5. 755 b36. Ζιγ1. 510 b5). τούτῳ τῷ μορίῳ τὸ θῆλυ διαφέρει τοῦ ἄρρενος Ζγδ1. 766 b25. cf Ζια17. 497 a31. ὑποδοχὴ αἵματός τινος, τῆς σπερματικῆς τροφῆς ὑστέραι Ζγδ1. 764 b33. α18. 725 b3. descr Ζιγ1. 510 b5-511 a34. Ζγα8. 718 (M 456. Lewes 167. AZι I 34, 507. II 31, 36. AZγ 4, 5, 14. KaZι 19, 6. Philippson ὕλη 62. Janus, Zeitschr f Gesch u Lit der Medicin II 219 adn). ὑστέρας φύσις, σῶμα, διάστασις, εὐρυχωρία, μέγεθος Ζγδ1. 766 b25, 765 a15. β4. 738 b37. δ5. 774 a21, 773 b23. ὄψις, σχῆμα, ἕξις, διάθεσις, ὄγκος Ζια17. 497 a32. ζ10. 565 a12. κ1. 634 a37. 7. 638 a26, 13. ὁ τῶν ὑστερῶν τόπος, syn ὁ ὑστερικὸς τόπος Ζγβ4. 738 a9, b7, 739 b9. γ1. 749 a21. δ4. 771 b28, 31. ὑστέρα, syn τὰ (τὸ) περὶ τὰς ὑστέρας Ζιγ1. 511 a17. κ1. 633 b15, 634 b24. Ζγα3. 716 b13. 8. 718 b35.

1. uteri partes. ἡ ἀρχὴ μία ϗ τὸ στόμα ἕν, οἷον καυλὸς σαρκώδης ϗ χονδρώδης Ζιγ1. 510 b11. cf KaZι 100, 24. ὑστέρας στόμα, χείλη Ζγβ4. 739 a37. δ4. 773 a16. Ζικ2. 634 b27. 3. 635 a31. 5. 637 a16. η3. 583 a16 et saepius. καυλός Ζιγ1. 510 b34, 28. τὸ ἔμπροσθεν, τὸ πρόσθεν Ζικ5. 637 a27, 32, 34. τὸ μέσον Ζιζ10. 565 a15. τὰ ἄνω, ἡ προϊοῦσα κάτω, τὸ πλάγιον, τὸ κάτω μέρος, τὰ κάτω Ζγα8. 719 a27. 13. 720 a19. Ζιζ10. 565 b7, 23. ἐπ' ἄκρων αἱ ὑστέραι τῶν καλουμένων κερατίων εἰλιγμὸν ἔχουσιν αἱ τῶν πλείστων (tubae Fallopii)· ἀκρόταται (ἀωρόταται ci Pik) Ζιγ1. 510 b19. κ7. 638 b7. δικρόαι, syn διμερεῖς Ζιγ1. 510 b8. Ζγα3. 717 a8, 716 b32. ἡ ὑστέρα ἑκατέρα, ἑκάτερον τὸ μέρος Ζγα8. 718 b11. Ζιζ10. 565 b2, a17. τὸ δεξιόν, τὸ ἀριστερὸν μέρος Ζγδ1. 765 a18, 763 b34. Ζιζ10. 565 b14. γ1. 510 b10. syn ἡ σχίσις Ζιγ1. 511 a1. ὀμφαλός, κοτυληδόνες, χόριον, ὑμένες χωρίζοντες Ζγβ7. 745 b26, 32, 35, 746 a10, 25 et saepius.

2. ὑστερῶν φλέβες. τὰς φλέβας οὐ διὰ τὴν ὑστέραν εὔλογον γενέσθαι ποιάς τινας, ἀλλὰ μᾶλλον δι' ἐκείνας τὴν ὑστέραν· φλέβες πρὸς τὴν ὑστέραν, σχίζονται πάντῃ κατὰ τὴν ὑστέραν Ζγ1. 764 b31. cf β7. 746 a11. 4. 740 a29, 34. v l ad 7. 745 b33. φλέβες περὶ τὸν τῶν ὑστερῶν τόπον· τίνες τελευτῶσιν εἰς τὰς ὑστέρας (syn ὑστερικὸς τόπος) Ζγβ4. 738 a9, 12, 14, b7. Ζιγ2. 512 b5. φλεβῶν πέρατα πρὸς τὰς ὑστέρας (arteria uterina)· αἱ ὑστέραι πέρατα φλεβῶν πολλῶν εἰσίν Ζιγ4. 515 a5. Ζγβ7. 745 b29. ὅσων ἡ ὑστέρα μὴ μίαν φλέβα ἔχει ἀλλὰ πυκνὰς πολλάς· τείνει ἀπὸ μὲν τῆς μεγάλης φλεβὸς οὐδεμία εἰς τὰς ὑστέρας, ἀπὸ δὲ τῆς ἀορτῆς πολλαὶ ϗ πυκναί Ζγβ7. 745 b31. Ζιγ4. 515 a6 Aub. φλεβῶν ἀρχὴ ἐκ τῆς ὑστέρας Ζιη8. 586 b13.

3. ζῳοτόκων ὑστέραι, uterus. αἱ ὑστέραι τῶν ἐχόντων ὑστέρας ζῴων οὔτε τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχουσιν οὔθ' ὅμοιαι πάντων εἰσίν, ἀλλὰ διαφέρουσι ϗ τῶν ζῳοτοκούντων πρὸς ἄλληλα ϗ τῶν ᾠοτοκούντων Ζιγ1. 510 b5. ἔχει τὰ περὶ τὰς ὑστέρας οὐχ ὁμοίως πᾶσι, πολλαὶ ὑπεναντιώσεις ϗ κατὰ λόγον, sim Ζγα3. 716 b13. 8. 718 a36, b5, 35, 37. 11. 719 a28. δ1. 764 a15. Ζια17. 497 a35. γ1. 511 a28 (M 322). αἱ ὑστέραι τίνας ἔχουσι διαφορὰς ϗ διὰ τίνας αἰτίας· ἐν τοῖς ζῳοτοκουμένοις ἡ ὑστέρα ἐν τῇ μητρί ἐστιν, ἐν δὲ τοῖς ᾠοτοκουμένοις ἀνάπαλιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἴποι τὴν μητέρα ἐν τῇ ὑστέρᾳ εἶναι· situs· ἐπὶ τῆς γαστρός Ζγγ1. 749 a27, 30-34. 2. 754 a5. α12. 719 b25 (cf Galen II 887). ἡ θέσις τῶν ὑστερῶν, ἐπὶ τοῖς ἐντέροις· ἔχουσι πάντα ἐντὸς διὰ τί· πέφυκε μᾶλλον κάτω ἢ ἄνω Ζια17. 497 a33. Ζγα12. 719 b18, a31. 8. 718 a25. ἐπὶ τῆς ὑστέρας ἡ κύστις, οὐρήθρα ἔξω τῶν ὑστερῶν (μήτρα ἐξέχουσα τῶν ὑστερῶν ci Pik), τόπος μεταξὺ τῆς ὑστέρας ϗ κοιλίας Ζια17. 497 a33. 14. 493 b5. κ7. 638 b29. τοῖς ζῳοτόκοις ἐν τοῖς προσθίοις αἱ ὑστέραι· τὰ ἔχοντα κάτω τὴν ὑστέραν Ζγα13. 720 a16. γ3. 754 a22. οἱ ἄνθρωποι ϗ τὰ πεζὰ πάντα κάτω πρὸς τοῖς ἄρθροις ἔχουσι Ζγα8. 718 a38. 3. 716 b33. cf γ1. 751 a29. Ζιγ1. 510 b8 (cf τὸ κάτω αὐτῆς πέρας κατὰ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικὸς ἔχει Galen II 889). ὅσα μὲν πρὸς τῷ ὑποζώματι ἔχει τὰς ὑστέρας, ὅσα δ' οὔ Ζγβ4. 739 b7. α3. 716 b33. 11. 719 a24. 8. 718 b22. 20. 728 a36. ἡ ὑστέρα τῶν ζῳοτόκων ϗ διπόδων ἢ τετραπόδων ἐστὶ κάτω τοῦ ὑποζώματος, sed mammalia ἔχουσι τὴν ὑστέραν ἄνωθεν τῆς κοιλίας Ζιγ1. 510 b16, 511 a23 S et Aub. ἔνια μὲν ἔχει κοτυληδόνας ἐν τῇ ὑστέρᾳ, τὰ δὲ ἄλλα λείαν ἔχει τὴν ὑστέραν· ὅσα λείαν ἔχει τὴν ὑστέραν, (ὁ ὀμφαλὸς προσπέφυκε) πρὸς τῇ ὑστέρᾳ ἐπὶ φλεβός· τὸν ὀμφαλὸν πρὸς τὴν ὑστέραν ἔχει Ζγβ7. 745 b32, 746 a10. Ζιγ1. 511 a29, 33 Aub. η8. 586 a34. 7. 586 a23. τὸ ᾠὸν τελειοῦται ἀπὸ τῆς ὑστέρας ϗ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπολύεται ἀπὸ τῆς ὑστέρας Ζγβ4. 737 b22. ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἔχει (τὰ ἔμβρυα) ϗ προσπεφυκότα, ἀλλ' οὐκ ἐν τῇ γαστρί Ζιδ11. 538 a9 Aub. (ὁ πόρος ὁ διὰ τοῦ στόματος εἰσιὼν εἰς τὴν κοιλίαν φέρει ἀλλ' οὐκ εἰς τὰς ὑστέρας Ζγγ5. 756 b10. 6. 756 b27). — de leone ὁ λεχθεὶς μῦθος (Herodot III 108) περὶ τοῦ ἐκβάλλειν τὰς ὑστέρας τίκτοντα ληρώδης ἐστί Ζιζ31. 579 b2. ἡ γαλῆ τὸν αὐτὸν τρόπον ἔχει τοῖς τετράποσι τὰς ὑστέρας· ἔχει ἡ ὕαινα ἡ θήλεια ϗ ὑστέραν Ζγγ6. 756 b32. Ζιζ32. 579 b26. ἡ τοῦ ἵππου ὑστέρα πι9. 891 b31. Δημόκριτός φησι διεφθάρθαι τοὺς πόρους τῶν ἡμιόνων ἐν ταῖς ὑστέραις, τὸ πηρωθὲν ἐν τῇ ὑστέρᾳ καλεῖται μετάχοιρον· μετάχοιρον γίνεται ὅπου ἂν τύχῃ τῆς ὑστέρας Ζγβ8. 747 b30, 749 a2. Ζιζ18. 573 b6.

4. ᾠοτόκων ὑστέρα. ὁμοίως ἔχουσιν οἱ τῶν ἀρρένων πόροι ταῖς τῶν ᾠοτόκων ὑστέραις Ζγα13. 720 a26. πάντα ἔχει τὴν ὑστέραν κάτωθεν πρὸς τῇ ὀσφύϊ Ζιγ1. 511 a24. ὅσα εἰς τὸ φανερὸν μὲν ζῳοτοκεῖ ἐν αὐτοῖς δ' ᾠοτοκεῖ, ἐπαμφοτερίζει· τὸ μὲν γὰρ κάτωθεν πρὸς τὴν ὀσφὺν τῆς ὑστέρας μέρος ἐστίν, ἐν ᾧ τὰ ᾠά, τὸ δὲ περὶ τὴν ἔξοδον ἐπάνω τῶν ἐντέρων Ζιγ1. 511 a26. τῶν ᾠοτοκούντων εἰς τοὐμφανὲς οὐχ ὁμοίως ἁπάντων ἔχουσιν αἱ ὑστέραι Ζιγ1. 510 b20. ὅσα ᾠοτοκεῖ ἀτελὲς ᾠὸν οὐχ ὑπὸ τῇ γαστρὶ ἀλλὰ πρὸς τῇ ὀσφύϊ ἔχουσι τὰς ὑστέρας ϗ τοῖς πρανέσιν· τίνα τρόπον ἐκ τῆς ὑστέρας συμβαίνει (ἡ αὔξησις τῶν ᾠῶν) Ζγα13. 720 a2, cf 16. γ2. 752 a25. ἐν τοῖς τετράποσι ϗ ᾠοτόκοις ὁ καυλὸς κάτωθεν εἷς ϗ σαρκωδέστερος, ἡ δὲ σχίσις ϗ τὰ ᾠὰ ἄνω πρὸς τῷ ὑποζώματι Ζιγ1. 510 b34, 511 a1, cf S Naturgesch der Schildkr 161.

5. ὀρνίθων ὑστέραι Ζιζ10. 564 b21. γ1. 511 a7. cf Ζγγ6. 756 b29, πρὸς τῷ ὑποζώματι Ζιγ1. 510 b21. Ζγδ5. 774 a8. γ1. 751 a5. α8. 718 b3. τοῖς θήλεσι κάτω καταβαίνουσιν Ζγδ5. 774 a12. ἡ τῶν ὀρνίθων ὑστέρα κάτωθεν μὲν ἔχει τὸν καυλὸν σαρκώδη ϗ στιφρόν (oviductum), τὸ δὲ πρὸς

τῷ ὑποζώματι ὑμενῶδες ϗ λεπτὸν πάμπαν (ovarium), ὥστε δόξαι ἂν ἔξω τῆς ὑστέρας εἶναι τὰ ᾠά Ζιγ1. 510 ᵇ28, cf v l et Pik (KaZι 100, 28). τὰ ᾠὰ ἀνάγκη ἐν τῇ ὑστέρᾳ εἶναι, καθ' ὃ προσπέφυκε τῇ ὑστέρᾳ τὸ ᾠόν· τὸ τῶν ὀρνίθων ᾠὸν χωρίζεται τῆς ὑστέρας Ζγα8. 718 ᵇ22. γ2. 752 ᵃ11. 3. 754 ᵇ10, 13 (cf Müller 12). τὸ ἐπιρρέον διὰ τῆς ὑστέρας τοῦτο αὔξει τὸ ᾠόν· τὸ καταμηνιῶδες περίττωμα συλλείβεται εἰς αὐτὴν τὴν ὑστέραν Ζγγ1. 751 ᵃ8, 6. ἡ ὄρνις εἰς τὴν ὑστέραν προΐεται· ταῖς ὄρνισι λαβούσα ἡ ὑστέρα συμπέττει Ζικ6. 637 ᵇ36, 638 ᵃ2.

6. τῶν ὄφεων ovarium: ἡ τῶν ὄφεων ὑστέρα μακρὰ ϗ δικρόα, situs Ζιβ17. 508 ᵃ13. γ1. 511 ᵃ18. oviductus: echidnae παραπλησίως ἔχει τὰ περὶ τὴν ὑστέραν τοῖς σελάχεσιν Ζιγ1. 511 ᵃ17. cf Ζγα8. 719 ᵃ5.

7. piscium ovarium: ἔχουσι ϗ ὑστέρας αἱ θήλειαι, ἐν ταῖς ὑστέραις ἀδύνατον αὐτοῖς λαμβάνειν ὅλην τὴν αὔξησιν διὰ τὴν πολυτοκίαν, στενοχωρὴς ἡ ὑστέρα πρὸς τὸ πλῆθος τῶν ᾠῶν Ζιζ11. 566 ᵃ7. Ζγγ5. 755 ᵇ16, 20, 22. 4. 755 ᵃ24, 27. ἔχουσι τὰς ὑστέρας διαφόρους Ζιζ10. 564 ᵇ18. — *a.* οἱ ᾠοτοκοῦντες τὴν ὑστέραν ἔχουσι δικρόαν ϗ κάτω Ζιζ13. 567 ᵃ17. 10. 564 ᵇ20. Ζγα8. 718 ᵇ2. τὴν ὑστέραν εἶναι πλήρη πᾶσαν ᾠῶν, ὥστ' ἔν γε τοῖς μικροῖς τῶν ἰχθύων δοκεῖν ᾠὰ μόνον εἶναι δύο· διὰ τὴν μικρότητα ϗ τὴν λεπτότητα ἄδηλος ἐν αὐτοῖς ἡ ὑστέρα· ὑστέραι λεπταὶ ϗ ὑμενώδεις ϗ μακραί Ζιζ 13. 567 ᵃ22. γ1. 510 ᵇ22 Aub. cf Ζγα8. 718 ᵇ11. γ5. 756 ᵇ11. — *b.* σελαχῶν ὑστέραι, Muttergänge, uterus (Müller glatt Hai des Ar 9), ovarium Aub. τὰ σελάχη ἔχει τὰς ὑστέρας ὀρνιθωδεστέρας, αὐτῶν δὲ τούτων πρὸς ἄλληλά τε ϗ πρὸς τοὺς ἄλλους ἰχθῦς ἡ διαφορὰ τῶν ὑστερῶν· τὴν ὑστέραν ἀνομοίαν ἔχουσι ϗ τοῖς ζῳοτόκοις ϗ τοῖς ᾠοτόκοις Ζιζ10. 564 ᵇ20. γ1. 511 ᵃ12. Ζγα8. 719 ᵃ5. ἄνω πρὸς τῷ ὑποζώματι ἔχουσι τὰς ὑστέρας Ζγα8. 718 ᵇ1. γ7. 757 ᵃ20. δικρόα ἡ ὑστέρα ὁμοίως ϗ πρὸς τὸ ὑπόζωμα τείνει· διὰ μέσου τῶν δικρόων κάτωθεν ἀρξαμένη μέχρι πρὸς τὸ ὑπόζωμα τείνει Ζιγ1. 511 ᵃ6 Aub, 8. ἐνίων ἀπολέλυται τὰ ᾠὰ τῆς ὑστέρας Ζγγ3. 754 ᵇ18, cf 28. ἐνίοις ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὑστέρας περὶ τὴν ῥάχιν προσπέφυκε τὰ ᾠά· οὔσης δικρόας τῆς ὑστέρας ϗ προσπεφυκυίας πρὸς τῷ ὑποζώματι περιέρχεται (τὰ ᾠὰ) εἰς ἑκάτερον τὸ μέρος Ζιζ10. 565 ᵃ15, 17 Aub. ἔχει ἡ ὑστέρα οἷον μαστοὺς λευκούς Ζιζ10. 565 ᵃ19 Aub. πρὸς τῇ ὑστέρᾳ ὁ ὀμφαλὸς προσπέφυκε τῶν ἤδη τελείων Ζγγ3. 754 ᵇ17, cf 30. Ζιη7. 586 ᵃ25. πρότερον ἔτεινον οἱ πόροι (Nabelstrang) τοῦ ᾠοῦ περὶ ἐκεῖνο πρὸς τὴν ὑστέραν Ζγγ3. 754 ᵇ32. ἡ ὑστέρα ποῦ ἔχει τὰ ᾠά Ζιζ10. 564 ᵇ21. μεταστάντος τοῦ ᾠοῦ ἐξ ἄλλου τόπου τῆς ὑστέρας εἰς ἄλλον· τὸ ᾠὸν πρὸς τῇ ὑστέρᾳ προσπέφυκε Ζγγ1. 749 ᵃ21. 3. 754 ᵇ14. τὰ ἔμβρυα τὰ κάτω ἐν τῇ ὑστέρᾳ ἅμα πέττεται ϗ τελεσιουργεῖται· οἱ λεῖοι τὰ μὲν ᾠὰ μεταξὺ τῶν ὑστερῶν, περιστάντα δὲ (περιμόντα Aub) ταῦτα εἰς ἑκατέραν τὴν δικρόαν τῆς ὑστέρας καταβαίνει ϗ τὰ ζῷα γίνεται τὸν ὀμφαλὸν ἔχοντα πρὸς τῇ ὑστέρᾳ Ζιζ10. 565 ᵇ23 Aub, 2. σκωλήκια ἐν τῇ τῆς τρίγλης ὑστέρᾳ f 313. 1531 ᵃ34.

8. μάλιστα ἀδιόριστον ἐπὶ τῶν πολυπόδων ἐστίν, ὥστε δοκεῖν μίαν εἶναι Ζγα3. 717 ᵃ6. τὰ μαλάκια ϗ τὰ μαλακόστρακα: φανερόν ἐστι τὸ μὲν ἄρρεν ὄν, τὸ δ' ἔχον ὑστέραν· ἔχουσι δικρόας τὰς ὑστέρας· ὑστέραι ὑμενώδεις παρὰ τὸ ἔντερον, ἔνθεν ϗ ἔνθεν ἐσχισμέναι, syn ὑστερικὸν μόριον· δικρόα ἡ τῶν καράβων ὑστέρα· ταῖς σηπίαις ϗ ταῖς τευθίσι δύο τὰ ᾠὰ φαίνεται διὰ τὸ διηρθρῶσθαι τὴν ὑστέραν ϗ φαίνεσθαι δικρόαν Ζγα3. 717 ᵃ4. 14. 720 ᵇ14, 25. γ5. 755 ᵇ36. 8. 758 ᵃ7, 11. δικρόαι ϗ αἱ τῶν ἐντόμων, ἐν δὲ τοῖς ἐλάττοσιν ἄδηλοι· τὰ ἔντομα ἔχει τὸ ταῖς ὑστέραις ἀνάλογον μόριον ἐσχισμένον Ζγα3. 717 ᵃ8. 16. 721 ᵃ21. β4. 739 ᵃ19 (cf τῶν ζῴων τὰ μὲν ἔχει ὑστέραν τὰ δὲ τὸ ἀνάλογον, τὸ ἀνάλογον τῇ ὑστέρᾳ τὸ ὄστρακον τοῦ ᾠοῦ Ζια3. 489 ᵃ14. Ζγγ2. 754 ᵃ1).

9. physiologica quaedam. ὑστέραι-κάθαρσις, ἀπόκρισις, πρόεσις, ἔκκρισις. πρὶν ἐλθεῖν τὰς καθάρσεις εἰς τὰς ὑστέρας Ζιη11. 587 ᵇ35. μετὰ τὴν κάθαρσιν συμμύει τὸ στόμα τῶν ὑστερῶν Ζγα19. 727 ᵇ23. cf δ5. 774 ᵃ25, 773 ᵇ15. Ζιη2. 582 ᵇ19. opp αἱ ὑστέραι χάσκουσιν Ζιη4. 583 ᵇ35. περὶ αὐτὴν τὴν ὑστέραν δεῖ συμβαίνειν τοιαῦτα μετὰ τὴν κάθαρσιν Ζικ3. 635 ᵃ32. ἡ ἐν ταῖς ὑστέραις ἀπόκρισις τοῦ θήλεος ὑπὸ τῆς τοῦ ἄρρενος γονῆς· ἡ προτέρα πρόεσις τῆς ὑστέρας ἄγονος μᾶλλον Ζγβ4. 739 ᵇ20, ᵃ10. ἡ τῶν ὑστερῶν ἔκκρισις ταῖς μὲν γίνεται ταῖς δ' οὔ (secretum glandularum Cowperi), syn ὑγρασία, ἰκμάς Ζγα20. 728 ᵃ1, 34. β4. 739 ᵇ1. — ὑστέρα-σπέρμα. ἡ μίξις ἡ ἐν τῇ ὑστέρᾳ τῆς θηλείας πια61. 898 ᵃ16. σπέρμα εἰς τὰς ὑστέρας ἐλθόν· ἂν τύχῃ συμμέτρως ἔχουσα ϗ θερμὴ διὰ τὴν κάθαρσιν ἡ ὑστέρα, εἴσω σπᾷ (τὸ σπέρμα) Ζγα20. 729 ᵃ8. β4. 739 ᵇ4. σπῶσι τῷ πνεύματι τὸ σπέρμα Ζικ2. 634 ᵇ35. προϊεμέναις ἔξω συμβαίνει ταῖς ὑστέραις πάλιν εἴσω σπᾶν· προΐενται οὐκ εἰς αὐτὰς αἱ ὑστέραι, ἀλλ' ἔξω, οὗ ϗ ὁ ἀήρ Ζγβ4. 739 ᵇ17. Ζικ6. 637 ᵇ32. cf 5. 637 ᵃ15. ἕλκει τὸ ὑγρὸν θερμανθεῖσα· ἕλκειν φάναι τοὺς τόπους τῆς ὑστέρας τὸ σπέρμα Ζγγ1. 751 ᵃ1. δ4. 771 ᵇ28. οὐχ ἕλκειν εἰς αὐτὰς τὸ σπέρμα· πνεύματι ἕλκει τὸ προσελθὸν ἔξωθεν αὐτῇ· ἕλκει ἄνωθεν Ζικ2. 634 ᵇ28. 3. 636 ᵃ4. 6. 637 ᵇ33. 7. 638 ᵃ7. εἰ μηδ' ἀπὸ τῆς ὑστέρας σπέρμα γίνεται· ἐν ταῖς ὑστέραις χωρίζεσθαι (τὸ σπέρμα) ἀδύνατον· σπέρμα χρονίσαν ἐν τῇ ὑστέρᾳ· ὅταν λάβηται τὸ σπέρμα τῆς ὑστέρας ϗ ἐγχρονισθῇ Ζγα18. 723 ᵇ1, 14. Ζιγ22. 523 ᵃ23. η7. 586 ᵃ18. ὅταν συλλάβῃ ἡ ὑστέρα τὸ σπέρμα, εὐθὺς συμμύει ταῖς πολλαῖς· πότε καταβαίνουσι κάτω· πρὸς τὸ συλλαμβάνειν δεῖ κατασκευάζειν τὰς ὑστέρας Ζιη4. 583 ᵇ29. 2. 582 ᵇ24. 3. 583 ᵃ20. καταβεβηκυῖαι αἱ ὑστέραι ἐγγύς Ζγβ4. 739 ᵃ31 Aub. — ὑστέρα-ἔμβρυον. δεῖ τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ ὑστέρᾳ εἶναι, ἐν ταῖς ὑστέραις ἐστὶ τὸ γινόμενον, δεκτικὴ ἡ ὑστέρα τοῦ διδομένου Ζγγ2. 754 ᵃ4. α12. 719 ᵃ33. Ζικ3. 635 ᵇ2. ἀνάγκη τὰς μελλούσας ζῷον ἕξειν ἰσχυροτέρας εἶναι, διὸ σαρκώδεις εἰσὶν αἱ τοιαῦται πᾶσαι· πῶς ἔχει τὰ ἔμβρυα πρὸς τὴν ὑστέραν· μεταξὺ τῆς ὑστέρας ϗ τοῦ ἐμβρύου τὸ χόριον ϗ οἱ ὑμένες εἰσίν Ζγα11. 719 ᵃ22. γ2. 753 ᵇ35. β7. 745 ᵇ35. σχῆμα τῶν ἐμβρύων ἐν τῇ ὑστέρᾳ Ζιη8. 586 ᵃ35. ἔτι γίνεται δίδυμα θῆλυ ϗ ἄρρεν ἅμα ἐν τῷ αὐτῷ μορίῳ πολλάκις τῆς ὑστέρας· τῆς ὑστέρας τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς εἶναι τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς (Anaxag)· τὰ μὲν εἰς θερμὴν ἐλθόντα τὴν ὑστέραν ἄρρενα γίνεσθαί φησι τὰ δ' εἰς ψυχρὰν θήλεα (Empedocl) Ζγδ1. 764 ᵃ34, 765 ᵃ18, 763 ᵇ34, 764 ᵃ3, cf 17. Ζιζ10. 565 ᵇ14. τὴν τροφὴν ῥᾷον ἕλκειν ἐκ τῆς ὑστέρας πόροις τισίν· ὅταν ἔλθῃ ἡ ἐσχάτη τροφὴ εἰς τὴν ὑστέραν· τὸ ἔμβρυον χρῆται τῇ ὑστέρᾳ τοῦ λαμβάνειν τροφήν· οἱ λέγοντες τρέφεσθαι τὰ παιδία ἐν ταῖς ὑστέραις διὰ τοῦ σαρκίδιόν τι βδάλλειν· προεκτίθεται τοῖς ἐμβρύοις ἡ φύσις τὴν αἱματικὴν τροφὴν τῆς ὑστέρας· ὅταν νοσήσῃ τὸ κύημα ἐν τῇ ὑστέρᾳ Ζγγ3. 754 ᵇ26. β3. 737 ᵃ21. 4. 740 ᵃ25, 35. 7. 745 ᵃ19, 746 ᵃ4. 8. 749 ᵃ1. στρέφονται αἱ ὑστέραι Ζιη9. 587 ᵃ8.

10. ὑστέρας ὑγίεια ϗ πάθη. οὐθὲν αἴτιαι αἱ ὑστέραι, οὐθὲν αἴτιον ἐν ταῖς ὑστέραις Ζικ1. 634 ᵇ4, 13. καλῶς ἔχουσιν αἱ

ὑστέραι ϗ ποιοῦσι τὸ αὑτῶν ἔργον, πότε· εἰ ἡ ὑστέρα εὖ ἔχει τῷ ἐπικαίρῳ τόπῳ· αἱ μάλιστα καλῶς πεφυκυῖαι· φαίνεται ἀνοιγομένη καλῶς ἡ ὑστέρα ϗ συμμύουσα Ζκ2. 635 a17. 1. 634 a1, 633 b30. 3. 635 b26. 4. 636 a38. ὑστέρα ἡ πόνον τε μὴ παρέχουσα, ϗ ὃ ἐκείνης ἐστί, τοῦθ' ἱκανῶς ἀπεργαζομένη· αὐτὰς τὰς ὑστέρας δεῖσθαι θεραπείας Ζκ1. 633 b22, 634 b11. — ὑστερῶν σκληρότης, θερμότης ϗ ψυχρότης πι9. 891 b30. Ζγδ1. 764 b1, 765 a10. ὑστέρα ἀντισπαστική, θερμὴ ϗ ξηρά, ψυχρά, ξηρά, ὑπέρξηρος Ζκ7. 638 a31, 19, b3. 3. 636 a1, 2, 17. ἀκολουθεῖ τῇ τοῦ σώματος ἕξει, ἰσχύει, ἐφυγραίνεται, αἴρεται· ἐξανεμοῦσθαι, αἴτιον τοῦ πάθους ἡ ὑστέρα· πάσχει τοῦτο τὸ πάθος Ζκ1. 634 b4. 3. 636 a3, 13, 22, 635 b26. πνευματικαὶ γενόμεναι ἔμπροσθεν αἱ ὑστέραι· ἐὰν μὴ εἰς ὀρθὸν βλέπωσιν· ὑγραίνονται ἐργαζόμεναι ὅταν τύχωσιν ὑγροτέρας διαθέσεως Ζη4. 584 b22. κ2. 634 b39. 3. 635 b24. μύλη, φῦμα ἐπὶ τοῦ στόματος· γίνονται σπάσματα ἐν ταῖς ὑστέραις ἢ φλεγμασίᾳ διατεινομένης τῆς ὑστέρας· πνιγμοὶ ϗ ψόφος ἐν ταῖς ὑστέραις Ζκ7. 638 b31. 4. 636 a35, 29. η2. 582 b11. ϗ κεναὶ οὖσαι αἱ ὑστέραι ἄνω προσιστάμεναι πνίγουσιν Ζγα11. 719 a21 (cf πλανώμενον πάντῃ κατὰ τὸ σῶμα Plat Tim 91 C, Galen VIII 425, XVI 179, Lewes 344). ἡ ὑστέρα πλείω ἀποδιδοῦσα (ὑγρότητα) σημαίνει φλεγματικόν τι πάθος· ἐπιφλεγμαίνουσα· ἐὰν μὴ φαίνηται εἰς φλεγμασίαν ἀφικνουμένη ἐν τοῖς αὐτῆς ἔργοις Ζκ1. 634 a25. 7. 638 a33. 4. 636 a34. συμφέρει μηθὲν ἐπεῖναι βάρος ἐπὶ ταῖς ὑστέραις Ζγα12. 719 b28. ὁ περὶ τὴν κοιλίαν τόπος ἀσύγκλειστος ταῖς πλευραῖς ὅπως μὴ ἐμποδίζωσι ... τὰς ὑστέρας τὰς περὶ τὴν κύησιν Ζμδ10. 689 a3. ὃ βαρύνει τὴν ὑστέραν· ἡ ὑστέρα οὐθὲν βλάπτει Ζκ7. 638 a35. 1. 633 b30.

11. γαστήρ i q ὑστέρα Ζζ22. 576 b8.

ὑστεραία. τῇ ὑστεραίᾳ μα6. 343 b21.

ὑστερεῖν, opp προτερεῖν, dist ἰσοδρομεῖν Ζγδ6. 775 a26. ὑστερεῖν τῶν καιρῶν τι16. 175 a26.

ὑστερίζειν. ὅσων τοσοῦτον ὑστερίζουσιν ὥσθ' ἅμα εἰρημένων γνωρίζειν Ρβ23. 1400 b32. γ10. 1410 b25. non addito genetivo comparativo τι15. 174 a19. Οδ2. 310 a10. Ζγδ4. 770 a22. 5. 773 b12. ὑστεριεῖ Φθ8. 262 b16. — ὑστερίζειν τοῖς λόγοις, opp πρωτεύειν τοῖς ἔργοις ρ1. 1420 a18. ὑστερίζειν ϗ προτερεῖν, opp ἡ μέση ἕξις ηεγ3. 1231 b23.

ὑστερικός. τὸ ὑστερικὸν μόριον et ὁ ὑστερικὸς τόπος i q αἱ ὑστέραι, ὁ τῶν ὑστερῶν τόπος Ζγα15. 720 b21, 25. β4. 738 b7, a9. ὑμένες ὑστερικοί Ζγα3. 717 a5. οἱ ὑστερικοὶ πόροι, opp οἱ θορικοί, τῶν ἐγχελύων, τῶν μαλακοστράκων, τῶν μαλακίων Ζζ16. 570 a5. 11. 566 a11. δ2. 527 a13. Ζγα15. 720 b31. μόνον ὑστερικόν ἐστι γυνὴ τῶν ἄλλων ζῴων Ζγδ7. 776 a10.

ὑστερογενής. τρίχες ὑστερογενεῖς Ζιγ11. 518 a21, 32, b3. ι50. 631 b32. Ζγε3. 784 a17. ὑγρὰ ὑστερογενῆ, γάλα ϗ γονή Ζμβ7. 653 b10. Ζιγ20. 521 b18. τὸ βρέγμα ὑστερογενές Ζια7. 491 a32. τὰ φύματα λαμβάνει τροφήν, καίπερ ὄντα ὑστερογενῆ ϗ παρὰ φύσιν Ζγδ4. 772 b30. — αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν ϗ τὸ ἄριστον πότερον ἀρχαὶ ἢ ὑστερογενῆ Μν4. 1091 a33.

ὕστερος, ὑστέρως, cf πρότερος. ὕστερον ἐροῦμεν μα7. 344 b18. μικρὸν ὕστερον τῶν Μηδικῶν Πε3. 1303 a5. πρῶτον, εἶθ' ὕστερον Πε4. 1304 b11. ἐὰν τοὺς ὑστέρους λόγους ἔχωμεν ρ19. 1433 a40. — τὸ ζῷον καθόλου ἤτοι οὐθέν ἐστιν ἢ ὕστερον ψα1. 402 b8. — ἡ ὑστέρα τῶν προτάσεων Αγ24. 86 a24. — ὕστερον, syn ἀγνωστότερον Αβ16. 64 b32. — ὕστατον, ὃ ἄλλῳ μηδενὶ ὑπάρχει Αγ21. 82 a39. — ἡ φορὰ γενέσει ὑστάτη τῶν κινήσεων, ὥστε πρώτη ἂν εἴη κατὰ τὴν οὐσίαν Οδ3. 310 b34. — τὸ ὕστερον, partus secundinus. τοῦ ὑστέρου τὰ ἔξω ἐκτὸς ἴσχοντος· ἐὰν ϗ τὸ ὕστερον συνεκπέσῃ· πότε ἀποδεῖται ἀπὸ τοῦ ὑστέρου ὁ ὀμφαλός· ἐὰν μὴ συνεξέλθῃ εὐθὺς τὸ ὕστερον Ζη9. 587 a8 Aub. 10. 587 a13, 14, 17. syn τἆλλα Ζζ12. 567 a1 (v l γάλα, lac Gazae, secundas partus reddit Plin IX 15).

ὕστριξ, ὁ, ἡ S I 24 (v l ἀστρίξ, στρίξ, ὗς τρίχες), refertur inter τὰ ζῳοτόκα ϗ τετράποδα, φωλεύει ϗ κύει ἴσας ἡμέρας ϗ τἆλλα ὡσαύτως τῇ ἄρκτῳ Ζζ30. 579 a29. θ17. 600 a28. ἔχει τὰς ἀκανθώδεις τρίχας· τὰ βάλλοντα ταῖς θριξὶν οἷον αἱ ὕστριχες Ζια6. 490 b29. ι39. 623 a33 Aub. (ystrix Thom, hystrix, porcus spinus Gazae Scalig. porc-épic C II 690. Hystrix cristata AZι I 75, 46. Su 55, 30. KaZι 29, 14. cf Rose Ar Ps 369. Beckm ad θ p 61. Ritter Erdkunde XIX 1194, E 12.)

ὕφαιμος. ἐάν τις τρίχας ἐκτίλλῃ ἐκ τῆς λοφιᾶς (ὑὸς χαλαζώσης), ὕφαιμοι φαίνονται Ζιθ21. 603 b23. ἐὰν φλέβιά τινα ῥαγῇ, ὕφαιμος ἡ συνδρομὴ γίνεται πθ14. 891 a5. βλέφαρα ὕφαιμα ϗ παχέα φ3. 807 b29. ἀναιδοῦς τὸ χρῶμα ὕφαιμον φ3. 807 b32. — metaph, αἱ μὲν ὀξεῖαι (χροιαὶ σημαίνουσι) θερμὸν ϗ ὕφαιμον, αἱ δὲ λευκέρυθροι εὐφυΐαν φ2. 806 b4.

ὑφαίνειν. τὰς λείας προσάπτουσιν αἱ ὑφαίνουσαι τοῖς ἱστοῖς Ζγα4. 717 a36. αἱ τοὺς ἱστοὺς ὑφαίνουσαι Ζγε7. 787 b24. (τὰ βομβύκια) πρώτη λέγεται ὑφῆναι Παμφίλη Ζιε19. 551 b15. — ὁ ἀράχνης πῶς ὑφαίνει τὸ ἀράχνιον Ζιι39. 623 a8, 25. cf ε8. 542 a13.

ὑφαιρεῖν. εἴ τις τῶν φερομένων μορίων αὐτῆς, πρὶν πεσεῖν, ὑφαιροίη τὴν γῆν, οἰσθήσεται κάτω μηθενὸς ἀντερείσαντος Οβ13. 294 a18. cf ὑποσπᾶν.

ὑφάντης, inter necessarias partes civitatis refertur Πδ4. 1291 a13. ὑφάντῃ δεῖ ὑπάρχειν τὴν ὕλην ἐπιτηδείαν Πη4. 1325 b41. α8. 1256 a9. οὐκ ὠφελεῖται τὴν ἰδέαν εἰδὼς Ηα4. 1097 a8. exemplum ἀμοιβῆς Ηι1. 1163 b35.

ὑφαντική Πα8. 1256 a6. ὑφαντικῆς χρήσασθαι ἐρίοις Πα10. 1258 a25.

ὑφαρπάζειν. ἡ κορώνη κατεσθίει ὑφαρπάζουσα αὐτῆς (τῆς γλαυκός) τὰ ᾠά Ζι1. 609 a10. ἐκκρούεσθαι, καθάπερ ὧν τοὺς κολύθρους ὑφαρπάζουσιν πις4. 913 b20.

ὑφή. ἀράχνης πάλιν ἄρχεται τῆς ὑφῆς Ζι38. 623 a21.

ὑφηγεῖσθαι. δεῖ πειρᾶσθαι λαμβάνειν κατὰ γένη τὰ ζῷα, ὡς ὑφήγηνθ' οἱ πολλοὶ διορίσαντες ὄρνιθος γένος ϗ ἰχθύος Ζμα3. 643 b11. τοῦθ' ὑφηγεῖται ϗ ὁ κοινὸς νόμος οα4. 1344 a10. — pass. τοῦτο εὐθὺς ὑφήγηται περὶ τὴν ψυχήν Πα13. 1260 a4. τὸν ὑφηγημένον ἤδη τρόπον λέγοντες μγ1. 370 b4. κατὰ τὸν ὑφηγημένον τρόπον μα1. 339 a7. Ηβ7. 1108 a3. Πα8. 1256 a2. κατὰ τὴν ὑφηγημένην μέθοδον Πα1. 1252 a17. Ζγγ9. 758 a28.

ὑφήγησις. κατὰ τὴν ὑφήγησιν τοῦ λόγου ρ1. 1420 b25.

ὑφημιόλιον, opp ἡμιόλιον Μδ15. 1021 a1.

ὑφιζάνειν. αἱ ἀλεκτορίδες ὑφιζάνουσιν αὐταί, ἐὰν μὴ ὀργᾷ ὁ ἄρρην Ζκ6. 637 b8.

ὑφίζειν. ὑφιζούσης (ci, ἐφιζούσης codd Bk) τῆς ἰλύος Ζιε16. 549 a10.

ὑφιστάναι, ὑφίστασθαι. 1. cf ὑπόστασις 1. τὰ πίπτοντα τῶν κηρίων ὀρθοῦσιν αἱ μέλιτται ϗ ὑφιστᾶσιν ἐρείσματα Ζι40. 625 a12. οἱ πλάττοντες ἐκ πηλοῦ ζῷον ὑφιστᾶσι τῶν στερεῶν τι σωμάτων Ζμβ9. 654 b30. ὡς περὶ βάρος ἐχόντων ἁπάντων τῶν ἄνω σωμάτων ὑπέστησαν αὐτῷ μυθικῶς

ἀνάγκην ἔμψυχον Oβ1. 284 ᵃ23. οὐκ ἔστι δύναμις ἐν τῷ ἀέρι ἵνα ὑποστήσῃ τὰ μέρη τοῦ ὕδατος φτβ6. 826 ᵇ12. — ὁ τὸ ὑφιστάμενον ϗ κωλῦον κινήσας Φθ4. 255 ᵇ24, cf ὑποσπᾶν p 801 ᵇ30. ἐὰν κάτωθεν ὑποστῇ τὸ σπαρτίον, syn ἐὰν κάτωθεν ᾖ τὸ ὑποκείμενον μχ2. 850 ᵃ5, 21. τὸ ὑφεστὸς τῷ βάρει Zπ 9. 708 ᵇ31. 11. 710 ᵇ8. — 2. ὑφίστασθαι, subsistere. ἐν τῷ φεύγειν ἀνάπαυσιν ποιοῦνται τῶν δρόμων, ϗ ὑφιστάμενοι μένουσιν ἕως ἂν πλησίον ἔλθῃ ὁ διώκων Zιζ29. 579 ᵃ13. οἱ θέοντες λαμβάνουσι σπάσματα, ὅταν τις θέουσιν αὐτοῖς ὑποστῇ πε39. 885 ᵃ7, 10. ὑφίσταται τὰ νέφη, opp προωθεῖται πκϛ7. 940 ᵇ36. — 3. ὑφίστασθαι, subsidere, cf ὑπόστασις 2. βαρὺ μὲν ἁπλῶς τὸ πᾶσιν ὑφιστάμενον, κοῦφον δὲ τὸ πᾶσιν ἐπιπολάζον Oδ4. 311 ᵃ17, 29, 312 ᵃ6. cf α3. 269 ᵇ24. 8. 277 ᵇ15. 9. 278 ᵇ30. μα2. 339 ᵃ17. 4. 341 ᵇ12. φαίνεται ὑφισταμένη ἐν τοῖς ἀγγείοις ἁλμυρίς μβ3. 357 ᵇ3, 358 ᵇ27. Zμδ1. 676 ᵃ34. πκγ18. 933 ᵇ16. ὑφίσταται ϗ ἀποκαθαίρεται κάτω ἡ σκωρία μδ6. 383 ᵃ34, cf ὑπόστασις p 801 ᵇ44. ἠθουμένων μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον ϗ βαρύτατον πκγ20. 933 ᵇ27. cf 32. 935 ᵃ8. ἐκεῖ (ἐν τῇ κύστει) ὑφίσταται τὰ ἄπεπτα τῶν ὑγρῶν πα40. 863 ᵇ32, cf ὑπόστασις p 801 ᵇ60. ἐνίοις αἴτιον τοῦ μὴ ὑφίστασθαι μηδὲν ἡ γλισχρότης, ὥσπερ ἐλαίῳ μδ5. 382 ᵇ15. τὸ ὑφιστάμενον (an ἐφιστάμενον?) ἐπάνω τοῦ αἵματος, ὃ δή ἐστιν ὑδατῶδες θ141. 845 ᵃ7. — 4. ὑφεστάναι i q ὑπάρχειν, cf ὑπόστασις 3. ὁ ἄνθρωπος ὁ κατ' ἰδίαν ὑφεστώς (i e ὁ καθ' ἕκαστον) f 183. 1509 ᵇ24. — 5. κἂν μὴ διαφθείρας δοκῇ λόγους ὑποστὰς αὐτὸς ἠδικηκέναι (Eur fr 794) ρ19. 1433 ᵇ12.

ὑφορᾶσθαι, med. ἔστι τὸ ἦθος ὁ λέων οὐχ ὑπόπτης οὐδενὸς οὐδ' ὑφορώμενος οὐδέν Zια44. 629 ᵇ10. ὑφορώμενοί τινας δυσχερείας, syn ὑπόπτως ἔχοντες πκ34. 926 ᵇ21.

ὕφορμος. ἐν τοῖς ὑφόρμοις ἀλκυὼν ἀφανίζεται εὐθύς Zιε9. 542 ᵇ23.

ὕφυγρος. εὐίδρωτα ὅσα ὕφυγρα ϗ ἀραιά, ἡ δὲ κεφαλὴ τοιαύτη πβ17. 867 ᵇ35. λϛ2. 965 ᵇ5.

ὑψηλός. τόποι ὑψηλοί, opp πεδινοί Zια32. 619 ᵃ25. οἱ ὀρεινοὶ ϗ ὑψηλοὶ τόποι μα13. 350 ᵃ7. 10. 347 ᵃ35, 31. τὰ ὑψηλότατα ὄρη μα3. 341 ᵃ1. εὗρεν ὑψηλοτέραν οὖσαν τὴν θάλατταν τῆς γῆς μα14. 352 ᵇ27. — τὰ ὑψηλά. ἐφ' ὑψηλῶν καθίζει Zια32. 619 ᵇ4. ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς, ἐν τοῖς σφόδρα ὑψηλοῖς, ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν μα12. 348 ᵃ23, 21. 13. 350 ᵃ2. ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων τῶν πρὸς ἄρκτον μβ1. 354 ᵃ25.

ὕψος. τῷ ὕψει οἱ πῶλοι τῶν ἵππων μικρὸν ἐλάττους εἰσίν Zμδ10. 686 ᵇ14. ἐπὶ πολὺν τόπον τοῦ ὕψους μα10. 347 ᵃ33. ἀποστάντων διὰ τὸ ὕψος ϗ τὸ μέγεθος κ1. 391 ᵃ5. — metaph, Δαρείου πρόσχημα εἰς σεμνότητος ϗ ὑπεροχῆς ὕψος μεγαλοπρεπῶς διεκεκόσμητο κ6. 398 ᵃ12.

ὑψοῦ πέτεσθαι Zια32. 619 ᵇ5.

Φ

φαβοτύπος (v l φοβότυπος, βαφότυπος, bafotypus Thomae. sim comm Zμβ13. 657 ᵇ2 Langk). ἱεράκων γένος τι. ὅ τε φαβοτύπος ϗ ὁ σπιζίας διαφέρουσι τὸ μέγεθος πολὺ ἀλλήλων Zιθ3. 592 ᵇ2. (Falco communis K 864, 3. F palumbarius *L* St. Cr. Astur palumbarius, syn φασσοφόνος Su 101, 17. AZι I 37*e*. cf S I 586. Lnd 30.)

φαγέδαινα (Aeschyl fr 249. Eur fr 790) ποδ22. 1458 ᵇ23.

φαγεῖν. οὐθὲν ἂν διέχοι φαγεῖν ἢ μὴ φαγεῖν Mκ6. 1063 ᵃ31. τὰ φαγεῖν δυνάμενα τῶν τετραπόδων βδάλλεται πολύ Zιγ 21. 522 ᵇ30. ἀγαθοὶ φαγεῖν οἷς τὸ ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ πρὸς στῆθος μεῖζόν ἐστιν ἢ τὸ ἐντεῦθεν πρὸς τὸν αὐχένα φ3. 808 ᵇ2. — οἱ ἰχθύες πότε φαγεῖν χείριστοι Zιθ30. 607 ᵇ13.

φάγιλος. φάγιλόν φησιν Ἀριστοτέλης τὸν ἀμνὸν εἶναι f 464. 1554 ᵇ2.

φάγρος. φάγροι (v l φαῦροι) ἐπαμφοτερίζουσι (πρόσγειοι, πελάγιοι), μάλιστα πονοῦσιν ἐν τοῖς χειμῶσιν, ἔχουσι λίθον (hodie: otolith) ἐν τῇ κεφαλῇ Zιθ13. 598 ᵃ13. 19. 601 ᵇ30. παραπλήσια εἶναι φάγρον ἐρυθρῖνον ἥπατον· σαρκοφάγον αὐτὸν εἶναι ϗ μονήρη, καρδίαν τε ἔχειν τρίγωνον ἀκμάζειν τε ἔαρος f 295. 1529 ᵃ41. 314. 1531 ᵃ37. (fagrus Thomae; phager, pagrus Gazae; pagrus Scalig. pagre C II 605. Ar syn pisc 64. Sparus pagrus K 885, 8. St. Cr. Pagrus vulgaris Cuv VI 146. fort Dentex macrophthalmus AZι I 142, 73.)

Φαέθων. ἡ λεγομένη ἐπὶ Φαέθοντος φθορά μα8. 345 ᵃ15. κ6. 400 ᵃ31. θ81. 836 ᵇ2. ὁ τοῦ Φαέθοντος Διὸς λεγόμενος κύκλος κ2. 392 ᵃ25.

Φαίακες f 170. 1506 ᵃ45. Φαίηκες (Hom ζ 327) Pγ14. 1415 ᵇ26.

Φαῖδρος Platonis Pγ7. 1408 ᵇ20, cf Πλάτων p 598 ᵇ25.

Φαίδων Platonis MA9. 991 ᵇ3. μ5. 1080 ᵃ2. Γβ9. 335 ᵇ10. μβ2. 355 ᵇ32. cf Πλάτων p 598 ᵇ19-22.

φαίνειν. φαίνειν πηγὰς πρότερον οὐκ οὔσας κ4. 396 ᵃ7. ἦρι μὲν φαίνοντι (Aeschyl fr 297, φανέντι ci Nck) Zια49B. 633 ᵃ22. — **φαίνεσθαι.** φάττα ϗ περιστερὰ ἀεὶ φαίνονται, τρυγὼν τοῦ θέρους ἀφανίζεται Zιθ3. 593 ᵃ17. ὁ διὰ παντὸς φαινόμενος κύκλος μβ6. 363 ᵇ32 Ideler. φαίνεσθαι πρότερον, opp γίνεσθαι πρότερον Zγβ6. 741 ᵇ26, 25. τὴν ἀστραπὴν οὐκ εἶναί φασιν, ἀλλὰ φαίνεσθαι μβ9. 370 ᵃ12. ἔδει ποτὲ φαίνεσθαι ϗ ἄνευ κόμης τὸν ἀστέρα μα6. 343 ᵃ28. τούτων οὐ φαίνεσθαι τὸ φῶς, κωλύεσθαι γάρ μα8. 345 ᵃ28. εἷς τρόπος τῶν χρωμάτων τὸ φαίνεσθαι δι' ἀλλήλων αι3. 440 ᵃ7. ἐγγὺς φαινόμενα τὰ πάθη ἐλεεινά ἐστιν Pβ8. 1386 ᵃ29. τί γὰρ ἂν εἴη τοῦ λέγοντος ἔργον, εἰ φανοῖτο ἡδέα ϗ μὴ διὰ τὸν λόγον πο19. 1456 ᵇ8. Vhl Poet III 302. — φαίνεσθαι quoniam significat 'videri, apparere, sensibus percipi', vel opponi potest ipsi rei ac veritati, vel evidentiam sensuum et translato inde sensu cogitandi concludendique evidentiam potest significare. φαίνεσθαι c part i q manifestum, apertum, evidens esse, ἐμπεριειλημμένα ζῷα ἐν τῷ ἠλέκτρῳ φαίνεται μδ10. 388 ᵇ22. αἱ ἀποδείξεις φαίνονται πᾶσαι ὑποτιθέμεναι τὸ τί ἐστιν Aδ3. 90 ᵇ31. οὐ φαίνεται συμβαῖνον ἐκ τῶν λόγων Πβ2. 1261 ᵃ12 al. φαίνεσθαι c inf i q videri, φαίνεται συλλογίζεσθαι, συλλογίζεται δ' οὔ τα1. 101 ᵃ3 al. sed haud raro φαίνεσθαι c inf perinde ac cum part significat 'apparere, apertum esse', ὥστε ἅπερ αὐτῷ ϗ ἄλλῳ βουλόμενος τούτῳ φαίνεται φίλος εἶναι Pβ4. 1381 ᵃ11. ϗ ἄνευ δὲ λόγου φαίνονται οἱ μεγαλόψυχοι περὶ τιμὴν εἶναι Hδ7. 1123 ᵇ22. cf τι33. 182 ᵇ22. Γα7. 323 ᵇ16. μγ4. 374 ᵃ9. ψβ2. 414 ᵃ24. αν21. 480 ᵃ26. Zιζ3. 561 ᵇ4. Hι2. 1165 ᵃ18. φαίνεσθαι absolute positum sine part vel inf modo est i q 'videri', οὐ γὰρ οὖσα ἀγαθὸν ἡ ἡδονὴ φαίνεται Hγ6. 1113 ᵇ1. οὐ συνεχής, ἀλλὰ φαίνεται Φθ10. 267 ᵃ14. οὐδὲ λέγομεν, ὅταν ἐνεργῶμεν ἀκριβῶς περὶ τὸ αἰσθητόν, ὅτι φαίνεται τοῦτο ἡμῖν ἄνθρωπος ψγ3. 428 ᵃ13. cf Hβ8. 1108 ᵇ19. θ8. 1158 ᵇ11. τα10. 104 ᵃ30.

μα 3. 339 b35, modo i q 'apparere', sive agitur de sensuum evidentia, ἣν ἂν ἐνταῦθα παρὰ ἀέρα ϗ πῦρ ϗ γῆν ϗ ὕδωρ· φαίνεται δ' ὐδέν Φγ5. 204 b35. cf Οδ 5. 313 a6. ὅπερ ϗ φαίνεται κατὰ τὴν αἴσθησιν Ζγα2. 716 a31. εἰ τῦτο φαίνοιτο ἀρκύντως Ηα 2. 1095 b6. cf Γβ 3. 330 b2. μβ 1. 354 a11. α 3. 339 b20. μν 1. 450 b8. μκ 5. 466 a20. αν 5. 472 b33. ΜΑ 6. 988 a3. Ηα 6. 1097 b31. γ 13. 1117 b27, sive de cognoscendi concludendique firmitate, φανείη δ' ἂν τῦτο ϗ ἐκ τῦ συνῳκειῶσθαι Ηκ5. 1175 a29, b2. ϗ ἐφ' ἑκάστῳ δὲ θεωρῦντι τῦτ' ἂν φανείη Ηκ5. 1176 a5. καθ' ὓς τρόπυς δείκνυται ὅτι ἔστι τὰ εἴδη, κατ' ὐθένα φαίνεται τύτων Μμ4. 1079 a5. πρὸς τὸ φανῆναι τὸ ἀναγκαῖον Αα1. 24 b24. cf Κ 5. 4 a21. 15. 15 b31. τδ 5. 126 a16. Ηα 1. 1094 a28. 3. 1095 b31, 1096 a9. 5. 1097 a16, 25, 28. 6. 1097 b31. 12. 1101 b23. γ 13. 1117 b27. η 11. 1151 b29. θ 2. 1156 a2. 13. 1161 a10. Ργ15. 1416 a26 (πεφήνασιν) al. utroque sensu φαίνεσθαι et finitimum usu esse potest verbo δοκεῖν et ab eo distingui, cf δοκεῖν p 203 a7-23. Wz II 327. τὸ φαίνεσθαί ἐστι τὸ δοξάζειν ὅπερ αἰσθάνεται μὴ κατὰ συμβεβηκός· φαίνεται δὲ ϗ ψευδῆ, περὶ ὧν ἅμα ὑπόληψιν ἀληθῆ ἔχει, οἷον φαίνεται μὲν ὁ ἥλιος ποδιαῖος, πεπίστευται δ' εἶναι μείζων τῆς οἰκυμένης ψγ3. 428 b1. — eadem usus diversitas cernitur in participio φαινόμενος. 1. φαινόμενος, opp ὤν, ἀληθής. ἡ λύσις φαινομένη ἀλλ' ὐκ ἀληθής Ρβ25. 1402 b23. ὐκ ἀληθὲς ἀλλὰ φαινόμενον Ρβ24. 1402 a26. φαινόμενον ἀγαθόν, ἡδύ τζ8. 146 b36. Φβ3. 195 a26. Μδ 2. 1013 b28. φαινομένη σοφία τι11. 171 b28. Μγ2. 1004 b19. φαινομένη ἀπόδειξις τι11. 171 b28. φαινόμενος συλλογισμός, ἔλεγχος, σολοικισμός τα1. 100 b25. ι8. 169 b18. 9. 170 b9. 14. 173 b26. φαινόμενον ἔνδοξον τα1. 100 b26. φαινόμενον πιθανόν Ρα1. 1355 b15. elliptice τὴν τῶν λυπηρῶν ἢ φαινομένων (sc λυπηρῶν) ἀπαλλαγήν Ρα10. 1369 b26. ὅταν ἀληθὲς ἢ φαινόμενον (sc ἀληθές) δείξωμεν Ρα 2. 1356 a20. — 2. φαινόμενος i q manifestus. *a.* sensu manifesta, τὰ φαινόμενα κατὰ τὴν αἴσθησιν ἀναιρεῖν Ογ4. 303 a22. τῆς φυσικῆς τὸ φαινόμενον ἀεὶ κυρίως κατὰ τὴν αἴσθησιν Ογ7. 306 a17. ὁ διὰ παντὸς φαινόμενος κύκλος μβ6. 363 b32 (Ideler I 564). τῶν φαινομένων θειότατον Μλ9. 1074 b16 Bz, cf φανερός p 810 b40. τὰ παρ' ἡμῖν ἐν ὀφθαλμοῖς φαινόμενα Οβ4. 287 b17. ἀποδῦναι τὰ φαινόμενα, ὁμολογεῖν, ὁμολογύμενα λέγειν τοῖς φαινομένοις Μλ8. 1073 b36. ηεη2. 1236 a26. Γα8. 325 a26. Ογ7. 306 a7. δ 2. 309 a26. Αγ33. 89 a5. Ζγγ10. 760 b33. τὰ φαινόμενα συμβαίνει Οβ14. 297 a4. συμβαίνειν ἔοικεν ἐκ τῶν φαινομένων Ζγγ10. 759 a11. ἐναντία λέγειν πρὸς τὰ φαινόμενα, βιάζεσθαι τὰ φαινόμενα Γα1. 315 a4. ηεη2. 1236 b22. ἐκ τῶν φαινομένων Μν3. 1090 b20. cf Αα30. 46 a20. γ13. 78 b39. Protagoras et atomistae τὰ φαινόμενα contendunt esse τὰ ὄντα ϗ τὰ ἀληθῆ Μγ 5. 1009 b1, 1010 b1. 6. 1011 a20. Γα2. 315 b10. ψα2. 404 a29. γ3. 427 b3. eo sensu τὰ φαινόμενα saepe τῷ λόγῳ opponuntur, ἔοικε δ' ὅ τε λόγος τοῖς φαινομένοις μαρτυρεῖν ϗ τὰ φαινόμενα τῷ λόγῳ Οα3. 270 b4. παρὰ τὴν ἐν τῷ λόγῳ ἀλήθειαν ϗ παρὰ τὰ φαινόμενα ψβ7. 418 b24. τὰ φαινόμενα, opp τὸ διὰ τί ϗ αἱ αἰτίαι Ζμα1. 639 b8, 10, 640 a14, 15. κατὰ τὰ φαινόμενα δῆλον ζ 3. 469 a23 (syn κατὰ τὴν αἴσθησιν 2. 468 a22, opp κατὰ τὸν λόγον 2. 468 a23. 3. 469 a28). cf μβ5. 362 b14. Οβ13. 293 a26. ΜΑ5. 986 b30. ι5. 1056 a13. ν1. 1087 b2. Ρβ22. 1396 a34, b3. ηεα 6. 1216 b28, 1217 a13. Ηδ 7. 1123 b22. — *b.* translato inde usu ab externis sensibus ad animi cogitationem τὸ φαινόμενον i q τὸ δοκῦν, τὸ ἔνδοξον est. τῦ φαινομένυ ϗ ἐνδόξυ Αα1. 24 b11. Ηη1. 1145 b3, 5. τθ 5. 159 b21, 18. φαινόμεναι προτάσεις τα14. 105 b1, 2 (coll 104 a8-15). ἐκ τῶν νῦν φαινομένων ὑπολάβοι τις ἂν ὧδε συμβαίνειν μα7. 344 a8 (cf Alex ad h l). ΜΑ8. 989 b20. τὸ φαινόμενον ἡμῖν εἴπωμεν Οδ 1. 308 a6. Ζμα 5. 645 a5. — φαινομένως θεωρεῖν, opp κατὰ τὸ πρᾶγμα τι11. 171 b7.

Φαίνων (Lob Par 347). ὁ τῦ Φαίνοντος ἅμα ϗ Κρόνυ καλύμενος κύκλος κ2. 392 a23.

φαιός. τὸ φαιὸν ἀνὰ μέσον τῦ λευκῦ ϗ μέλανος Κ10. 12 a18. τα15. 106 b6. Μι5. 1056 a30. cf Plat Tim 68 C. τὸ λευκὸν ϗ τὸ μέλαν μιχθέντα φαιῦ ποιεῖ φαντασίαν χ2. 792 a8. εἰς ὃ μεταβάλλει τὸ πρῶτον κατὰ τὴν μεταβολήν, οἷον ἐκ τῦ λευκῦ τὸ φαιόν, ὐ τὸ μέλαν Φζ4. 234 b18. Μι7. 1057 a25. τὸ φαιὸν λευκὸν πρὸς τὸ μέλαν ϗ μέλαν πρὸς τὸ λευκόν Φε1. 224 b34. 5. 229 b17. ἑπτὰ εἴδη χρωμάτων, ἄν τις τιθῇ, ὥσπερ εὔλογον, τὸ φαιὸν μέλαν τι εἶναι αι4. 442 a22. — σειρὴν ὁ μικρὸς φαιός Ζι40. 623 b11. — metaph. αἱ καλύμεναι φαιαὶ φωναί ακ802 a2. cf τα15. 106 b7, 12 (syn σομφή), v λευκός p 428 b24, μέλας p 451 b13.

φαιότης γίνεται ἐν τόποις σφόδρα θερμοῖς φτβ9. 828 b15.

φάκελος, φάκελλος (Lob Path 107) δεσμῷ ἐν Μδ 6. 1016 a1. η2. 1042 b17.

φακῆ ϗ ἔτνος ἐκπαφλάζυσιν πκδ 9. 936 b24. ὅταν φακῆν ἕψητε, μὴ ἐπιχεῖν μύρον αι5. 443 b31, cf παροιμία p 570 b29 (Oribas I 569).

φακοειδὲς ἢ ᾠοειδὲς σχῆμα Οβ4. 287 a20.

φαλάγγιον. 1. animal. refertur inter τὰ ἔντομα, ὅσα συνδυάζεται Ζιδ 11. 538 a27. ε8. 542 a12. 19. 550 b31. Ζγα16. 721 a4. ἡ περιφέρεια τῆς κοιλίας Ζιε8. 542 a16. v κοιλία p 396 a40. μείζω τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων, ὁ ἄρρην, ἡ θήλεια, ἡ τεκῦσα Ζιδ 11. 538 a27. ε8. 542 a13, 14. 27. 555 b13, 14, 15. πῶς ὀχεύεται, συνέρχεται ϗ συμπλέκεται ἀντίπυγα, συνδυασμός, ὁ ἄρρην συνεπῳάζει τῇ θηλείᾳ Ζιε8. 542 a11, 12, 15, 17. 27. 555 b14. γίνεται ἐκ ζῴων τῶν συγγενῶν, ᾠῶν πολὺ πλῆθος, ἐνίοτε τ', πῶς ἐξέρπει τὰ φαλάγγια Ζιε19. 550 b31. 27. 555 b12, 15. 18. 550 a5. (τὰ νέα περὶ τὴν τεκῦσαν) πῶς περικέχυνται, fetus matrem consumit saepe et patrem qui matrem incubantem adiuvat Ζιζ17. 571 a5. ε27. 555 b14. δύναται ἄσιτα πολὺν χρόνον ζῆν, ex phalangio quomodo ichneumon suum genus procreet Ζιθ4. 594 a22. ε 20. 552 b27. αἱ ἔλαφοι δηχθεῖσαι ὑπὸ φαλαγγίυ Ζι5. 611 b21 Aub. φαλάγγιον σηψιδακές τζ2. 140 a4, v Πλάτων p 599 b31. (falangium, aranea Thomae, phalangium Gazae Scalig. phalange petite C II 629. M 226. AZγ 36. Salmas ex Pl 70, 71.) — dist πολλὰ γένη Ζι39. 622 b28 (cf φαλάγγιον ἤ τι τοιῦτον Ζι5. 611 b21). *a.* τῶν δηκτικῶν δύο γένη ibid. τὸ μὲν ἕτερον καλεῖται ψύλλα (fort Attus scenicus K 1009, 2. St. Su 234*a* 1. AZι I 160, 4, 1*a*. ψύλλον C II 707, 628.) τὸ δ' ἕτερον (Krebsspinne K, Argyroneta aquatica Su, fort Galeodes araneoides AZι.) — *b.* τὰ δ' ἄλλα πάντα, ὅσα παρατίθενται οἱ φαρμακοπῶλαι τὰ μὲν ὐδεμίαν τὰ δ' ἀσθενῆ ποιεῖ τὴν δῆξιν Ζι39. 622 b34. cf fort ἀγαθὸν τῦτο πίνειν ἀλλ' ἔστιν ἀηδές Ζι5. 611 b22. — *c.* ἄλλο ἐστὶ τῶν καλυμένων λύκων γένος v supra p 439 b29. — *d.* ὅσα γε ὑφαίνει ἀράχνια Ζιε 8. 542 a13. Sedentariae. — 2. tela φαλαγγίων, fort syn γύργαθος. τὰ αὐξηθέντα περιέχει κύκλῳ τὸ φαλάγγιον, ἐν φαλάγγιον Ζιε27. 555 b13 Aub, 16.

φάλαγξ. 1. acies. διασπᾶν τὰς φάλαγγας Πε3. 1303 b14. πρὸ τῆς φάλαγγος, dist ἐπὶ τοῖς κέρασιν f 147. 1503 a24. —

2. iugum bilancis μχ1. 849 b36. genus quoddam staterae μχ20. 853 b25, 29, Cappelle p 174. 242. — 3. phalanx digiti. δακτύλυ τὸ ἄκαμπτον φάλαγξ Ζια15. 493 b29. — 4. ἰχνεύμων κ̔ φάλαγξ πολέμιοι· θηρεύει γὰρ τὺς φάλαγγας ὁ ἰχνεύμων Ζι1. 609 a5. (falanx Thom, phalanx Gazae Scalig, salangor (avis) Alberto. phalange C II 628. 'hoc loco est pro phalangio' S II 4. 'Nestspinne' K 943. in incert rel omnes.)

φάλαινα (v l φάλλαινα Ζια5. 489 b4. δ10. 537 b1. θ2. 589 b1. Ζγβ1. 732 b26. φάλλαινα, φάλλενα Ζμγ6. 669 a8). refertur inter τὰ ζῳοτόκα ἄποδα, ἔνυδρα, κητώδη, τὰ ἀναφυσῶντα κήτη Ζγβ1. 732 b26. α8. 718 b31. Ζια5. 489 a4. γ20. 521 b24. ζ12. 566 b3. θ2. 589 b1. ανl2. 476 b15. Ζμγ6. 669 a8. δ13. 697 a16. ἔχει μαστὺς, πτέρυγας, τὸν αὐλὸν φυσητῆρα ἐν τῷ μετώπῳ, βράγχια ὐκ ἔχει Ζιγ20. 521 b24. δ10. 537 b3, a31. α5. 489 b4. ζ12. 566 b3. θ2. 589 b1. Ζμδ13. 697 a16. ανl2. 476 b15. πῶς καθεύδει· ἀναπνεῖ· τίκτει ἢ δύο τὰ πλεῖστα κ̔ πλεονάκις, ἢ ἕν Ζιδ10. 537 b1. θ2. 589 b6. ζ12. 566 b7. (balaena Thom Gazae Scalig, chalene Alberto, calane Vincent speculum nat 17, 2. baleine C II 114. cf Gesner in balaena. S I 16, 158. eclog phys II 37. hist lit pisc 155. fort Physeter macrocephalus K 417. St. Cr. cf F 321, 122. Delphini spec var KaZι 21, 5. Su 87, 68. fort Delphinus Tursio AZι I 76, 47. cf AZγ 37. M 289. Lewysohn Zool des Talmud 158.)

φαλακρός, opp κομήτης Κ10. 13 a35. οἱ φαλακροὶ ὐ κολοβοί Μδ27. 1024 a28. τὰ ὄπισθεν ὐδεὶς γίνεται φαλακρός Ζιγ11. 518 a27. τίνες ὐ γίνονται φαλακροί Ζγε3. 782 a10. Ζιγ11. 518 b20. ι50. 632 a4. πι57. 897 b23. λα5. 957 b23.

φαλακρότης, λειότης κατὰ κορυφήν Ζιγ11. 518 a28. eius causae Ζγε3. 783 b8-784 a21.

φαλακρῦσθαι. φαλακρῦνται ἐπιδήλως οἱ ἄνθρωποι μάλιστα τῶν ζῴων· φαλακρῦνται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔμπροσθεν τῆς κεφαλῆς Ζγε3. 783 b8, 782 a14, 8. οἱ ἰξίαν ἔχοντες ἧττον φαλακρῦνται Ζιγ11. 518 b26.

φαλαρίς (v l φαληρίς, φαραλίς) refertur inter τὰ βαρύτερα τῶν στεγανοπόδων, περὶ ποταμὺς κ̔ λίμνας ἐστίν Ζιθ3. 593 b16. ἀλλάττεσθαι ὡς τῶν κοσσύφων κ̔ φαλαρίδων ἀπολευκαινομένων κατὰ καιρὺς f 273. 1527 b2. (faleris Thom, phalaris Gazae Scalig. C II 629. cf S I 599 et script rei rust II 2, 458. Fulica atra K 869, 12. St. Cr. fort Mergus albellus Su 155, 144. cf AZι I 110, 112.)

Φάλαρις Πε10. 1310 b28. Ηη6. 1148 b24, 1149 a13. ημβ6. 1203 a23. λόγος Στησιχόρυ περὶ Φαλάριδος Ρβ20. 1393 b9, 11, 23.

Φαλέας Χαλκηδόνιος, eius πολιτεία examinatur Πβ7. 12. 1274 b9 (cf Oncken Staatslehre des Ar p 210).

φαληριᾶν. φαληριόωντα (Hom N 799) Ργ11. 1412 a8.

φαληρικὴ ἀφύη v μεμβράς p 453 b60.

φαλλικόν. γενομένη ἡ μὲν (τραγῳδία) ἀπὸ τῶν ἐξαρχόντων τὸν διθύραμβον, ἡ δὲ ἀπὸ τῶν τὰ φαλλικὰ πο4. 1449 a11.

φάναι. Πίνδαρος ἔφησεν 'ὦ μάκαρ κτλ' Ρβ24. 1401 a17. — διπλῆν εἶναί φαμεν τὴν κίνησιν sim μα2. 339 a14. 3. 339 a36 al. ὥς φαμεν μγ7. 378 a19. (φησί ad afferendam adversarii sententiam frequens in Moralibus Magnis cf Persona p 590 a4.) ὐ γὰρ δὴ φήσομεν μα3. 339 b28. ὐ καλῶς ἔχει τὸ αἰσθητὴν γένεσιν φάναι εἶναι Ηη13. 1153 a13. ἀνάγκη τὸ συμπερανθὲν ἔνθα μὲν φάναι τὴν ψυχήν, ἐν δὲ ταῖς ποιητικαῖς πράττειν εὐθύς Ηη5. 1147 a27. τὰ ποῖα φατέον βίαια, τίνας φατέον πολίτας εἶναι al Ηγ1. 1110 b1. γ6. 1113 a23. 7. 1113 b18. ε10. 1135 b5, 8. Πγ7. 1279 a31. Ρα15. 1377 a23 al. οἱ πρῶτοι τὰς ἰδέας φήσαντες εἶναι Μμ4. 1078 b12. cf Γβ1. 329 a15. ἡ δόξα ἄνευ αἰσθήσεως ὐδὲν ἂν φήσειεν ὔτ' ἀληθῶς ὔτε ψευδῶς εν1. 458 b12. φήσειεν ἄν τις Πη4. 1326 a15. cf Κ8. 11 a20. — Ar φάναι et καταφάναι distinguit, τὸ μὲν θιγεῖν κ̔ φάναι Μθ10. 1051 b24 Bz (cf φάσις), sed quemadmodum in vulgari usu φάναι affirmandi notionem habet, syn ὁμολογεῖν, opp ἀρνεῖσθαι (cf Ρβ20. 1393 b16. γ18. 1419 a11. οβ1348 a31), ita Ar saepissime φάναι pro καταφάναι usurpat, φάναι ἢ (κ̔) ἀποφάναι, φατέον ἢ ἀποφατέον sim ε9. 18 b2, 7. 12. 21 b20. 13. 22 b12. Αγ4. 73 b23. 11. 77 a10, 22, 30. 32. 88 b1. τι11. 171 b3. 12. 172 b18. 15. 174 b36. 17. 175 b23. 30. 181 a39. Μβ1. 995 b9. γ4. 1008 a4, 36. 8. 1012 b11 al. — frequens usus aoristi primi ἔφησεν-ἀπέφησεν, φήσας καταφήσας-ἀποφήσας, φήσειεν, προαποφῆσαι Αγ1. 71 a14. τζ13. 150 a22, 27. η1. 152 b13. θ2. 158 a11, 20. ι5. 166 b35. 15. 174 b36. 17. 175 b4, 17, 36. 19. 177 a19. ε13. 22 b31. Μγ4. 1008 a13 al, quamquam non desunt formae aoristi secundi φάντος τι22. 178 b2 (cf φήσαντος b3). φάς-ἀποφάς ε9. 18 b7. τι30. 181 b23. — med φάμενοι Φδ8. 214 b31. Μν3. 1090 b18. θ82. 836 b26. φάσθαι (Hom ι 504) Ρβ3. 1380 b23. — (φημί falso exhibetur πο20. 1457 a7. cf Vhl Poet III 311.)

φανερόμισος Ηδ8. 1124 b26.

φανερός. τῦτο δ' ἐστὶ κ̔ τοῖς ὄμμασιν ἰδεῖν φανερόν μα8. 346 a21. τὰ φανερά, opp εἴ τι κατὰ βάθυς ἄδηλον ἡμῖν ἐστίν μα3. 339 b12. ἕως ἂν καταστῇ ὁ λέων εἰς φανερόν (i e in campum apertum), opp τὰ δασέα Ζι44. 629 b16. αἱ ὀχετεῖαι ἀφανίζονται τῇ ἰλύϊ, opp πάλιν φαναραὶ γίνονται Ζμγ5. 668 a30. ἐπιπτύγματ' ἐπὶ τῷ φανερῷ τῆς σαρκός Ζμδ3. 679 b19. ὁ ἀσπάλαξ ὐκ ἔχει εἰς τὸ φανερὸν δήλυς ὀφθαλμύς, ὐκ ἔχει ὀφθαλμὺς ἐν τῷ φανερῷ Ζια9. 491 b30. ὅσα εἰς φανερὸν (εἰς τὸ φανερὸν) ζῳοτοκεῖ Ζιγ1. 511 a25, 3. Ζγβ1. 732 a32. ἀφεῖσθαι τῆς εἰς τὸ φανερὸν γεννήσεως Πη16. 1335 b36. ὁρᾶσθαι κ̔ ἐν φανερῷ ἀναστρέφεσθαι Ρβ6. 1385 a8. τὸ λίαν ἐν φανερῷ κ̔ ἐν ὀφθαλμοῖς Ρα12. 1372 a13. β6. 1384 a35. μηδενὸς ὄντος μεταξὺ φανερῦ (i e corpus visu manifestum) Αδ8. 93 a38. τὰ φανερὰ τῶν θείων Με1. 1026 a18 Bz. τὰ θειότατα τῶν φανερῶν Φβ4. 196 a33 (cf τῶν φαινομένων θειότατον Μλ9. 1074 b16). τῶν ἐναργῶν τι κ̔ φανερῶν, οἷον ἡδονὴ πλῦτος τιμή Ηα2. 1095 a22. ἐκ τῶν ἀσαφῶν μὲν φανερωτέρων δὲ γίγνεται τὸ σαφὲς κ̔ κατὰ τὸν λόγον γνωριμώτερον ψβ2. 413 a11. ἡ σοφία ζητεῖ τῶν φανερῶν τὸ αἴτιον ΜΑ9. 992 a25. δεικνύναι τὰ φανερὰ διὰ τῶν ἀφανῶν ἄτοπον Φβ1. 193 a5. μάχεται τοῖς φανεροῖς ὁ ἀμφισβητῶν Φθ3. 254 a8. τὸ φάναι τῦτο λίαν ἐστὶ τοῖς φανεροῖς ἀμφισβητεῖν Φθ3. 253 b29. — φανερός, opp ἐπίβυλος Ηη7. 1149 b15, 14. — ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων (τὰ ἤθη, τὰ περὶ τὴν ψυχήν) φανερωτέρας ἔχει τὰς διαφοράς Ζιθ1. 588 a20. φανεραὶ δόξαι, opp ἀφανεῖς, ἀποκεκρυμμέναι τι12. 172 b36, 173 a6. φανερὰ μαθήματα (quae certam quandam viam ac rationem sequuntur et quorum aditus omnibus patet Wz) Αγ32. 88 b17. διὰ τῶν εἰλημμένων προτάσεων ὐ γίνεται φανερὸς συλλογισμός Αα14. 33 a31. τρόποι φανερώτατοι Πε6. 1305 a38. cf δ8. 1293 b32. — φανερὸν ποιεῖν τι Πβ10. 1272 b21. γ13. 1283 b27. πα15. 1454 a18. φανερὸν τῦτο κ̔ πιθανόν μβ3. 357 b32. φανερὸν δὲ τῦτό ἐστιν ... γὰρ χ5. 795 a30, 797 a3. 6. 797 b26, 798 a13, b13, 28. φανερὸν ἐκ τύτων (διὰ τύτων) ὅτι Αγ22. 84 a8. μα6. 343 b32. 8. 345 b30. β3. 358 a4.

Πδ 6. 1292 b23. φανερὸν ὅτι idem fere videtur significare ac formula δῆλον ὅτι: τὸ γένος οὐχ ὑποτίθεται εἶναι, ἂν ᾖ φανερὸν ὅτι ἔστιν· οὐ γὰρ ὁμοίως δῆλον ὅτι ἀριθμός ἐστι ϗ ὅτι ψυχρόν ἐστιν Αγ10. 76 b17 (aliter Wz ad h l). — φανερῶς. τοῦτο ὦπται ἤδη ὑπό τινων φανερῶς Ζιβ13. 504 b26. φανερῶς κεῖσθαι περί τι μβ2. 354 b10. πρὶν φανερῶς ἐληλυθέναι τὸν ἄνεμον μβ4. 361 a29. τὰ φανερῶς ἀναπνέοντα διὰ τῆς ἀρτηρίας αν7. 474 a8. ἐπὶ τῶν ἄλλων αἰσθητηρίων φανερωτέρως ἐστὶν ἡ αἴσθησις διμερής Ζμβ10. 657 a2. φανερῶς, opp λάθρα, λαθραίως Πε10. 1311 a16. ρ12. 1430 b17. ἐπαινεῖν φανερῶς, opp ἀφανῶς, ἰδίᾳ Ρβ23. 1399 a28, 30. τὸ φανερῶς κρεῖττον Πε4. 1304 b3. φανερῶς ἔνιοι δειλοὶ ὄντες ὅμως ὑπομένουσι ηεγ1. 1230 a13.

φανερόφιλος Ηδ8. 1124 b27.

φανέρωσις τῆς ψυχρότητος, τῆς ἑνώσεως φτβ9. 828 a41. 1. 822 a20.

φανός. τὴν σελήνην ἑωράκαμεν ὑπελθοῦσαν τὸν ἀστέρα τὸν Ἄρεος ϗ ἀποκρυφθέντα μὲν κατὰ τὸ μέλαν αὐτῆς, ἐξελθόντα δὲ κατὰ τὸ φανὸν ϗ λαμπρὸν Οβ12. 292 a6. αἱ μεγάλαι μέλιτται φαναὶ ϗ λαμπραί Ζι40. 627 a14.

φαντάζεσθαι. 1. i q φαίνεσθαι, ἐμφανῆ γίγνεσθαι. φανταζομένην αὐτῷ τὴν Ἀθηνᾶν κατὰ τὸν ὕπνον θ108. 840 a31. — 2. cf φαντασία 2. ταῦτα δοκεῖν οὐκ ὀρθῶς· πολλὰ γὰρ ϗ ἄλλα κατὰ τὴν αἴσθησιν φαντάζεσθαι ξ1. 974 b6. τὸ ὀρεκτὸν κινεῖν τῷ νοηθῆναι ἢ φαντασθῆναι ψγ10. 433 b12. ἡ ὁρμὴ πρὸς τὸ φαντασθὲν πάθος πζ2. 886 a35. ἡ ἑτέρα μοῖρα τῆς ἐναντιώσεως φαντασθείη ἂν τῷ πρὸς τὸ κακοποιὸν αὐτῆς ἀτενίζοντι τὴν διάνοιαν οὐδ' εἶναι τὸ παράπαν Φα9. 192 a15. — φανταστός. μνημονευτὰ καθ' αὑτὰ ὅσα φανταστά μν1. 450 a24.

φαντασία, διὰ τί τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ φάους εἴληφεν ψγ3. 429 a3. — verbo φαίνεσθαι rei obiectae species significatur, quatenus sensu animove percipitur; ex hac duplice v φαίνεσθαι notione explicatur, quod descendens inde v φαντάζεσθαι (v h v) ac nomen φαντασία modo speciem rei obiectae significat sive veram sive fallacem, i q τὸ φαίνεσθαι, modo eam actionem, qua rerum imagines animo informamus. 1. φαντασία i q τὸ φαίνεσθαι. *a.* de rebus sensibilibus. φαίνεται μὲν ὁ ἥλιος ποδιαῖος, ἀντίφησι δὲ πολλάκις ἕτερόν τι πρὸς τὴν φαντασίαν εν2. 460 b19. διὰ τῆς τῶν ἄστρων φαντασίας φανερὸν ὅτι περιφερὴς ἡ γῆ Οβ14. 297 b31. cf 13. 294 a7. τὴν φαντασίαν τῆς λαμπρότητος εἶναι τὴν ἀστραπήν μβ9. 370 a15. διὰ πολλοῦ χρόνου τὴν φαντασίαν κομήτου εἶναι μα6. 342 b32. τοιαῦτα φάσματα ὅσα ταχείας ποιεῖται τὰς φαντασίας μα5. 342 b23. ἡ τοῦ γάλακτος φαντασία μα3. 339 a35. φαντασίαν μήκους ἐμφαίνειν διὰ τὸ τάχος κ4. 395 b6. ἡ κατὰ τὴν μετάστασιν πρώτη φαντασία (?) πκς12. 941 b22. ἡ τοῦ χρώματος (τοῦ μέλανος, τοῦ λευκοῦ al) φαντασία, ἐμποιεῖν (ποιεῖν) χρώματος φαντασίαν μγ4. 374 b8. 2. 372 b8. αι3. 439 b6. χ1. 791 b17 (cf φαίνεται μέλαν a13, 17), b17 (pro σώματος legendum χρώματος). 2. 792 a6, 8, b15. 3. 793 a25. διαμένειν τὴν τῶν σχημάτων φαντασίαν πιε4. 911 a13. — (φαντασία spectrum, μήτε δαιμόνιον μήτε φαντασίαν ἡντιναοῦν φοβεῖσθαι θ160. 846 a37.) — *b.* de rebus cogitatis. πάντες ἐφίενται τοῦ φαινομένου ἀγαθοῦ, τῆς δὲ φαντασίας οὐ κύριοι (i e οὐκ εἰσὶ κύριοι τοῦ φαίνεσθαί τι ἀγαθόν) Ηγ7. 1114 a32, b3. ἀποδιδόναι κατὰ τὴν φαντασίαν (i e κατὰ τοῦτο ὃ φαίνεται ἡμῖν) περὶ τῶν συμβεβηκότων ψα1. 402 b23. ἔστι δὲ τὰ μὲν παρὰ τὴν λέξιν ἐμποιοῦντα τὴν φαντασίαν (int τοῦ ἐλέγχειν) ἓξ τὸν ἀριθμόν τι4. 165 b25. παρὰ τοῦ λόγου τὴν ἔλλειψιν ἡ φαντασία γίγνεται τι6. 168 b29. οὐθὲν τῶν λεγομένων ἐνδόξων ἐπιπόλαιον ἔχει παντελῶς τὴν φαντασίαν (i e εὐθὺς φαίνεται ψευδές) τα1. 100 b27 Wz. πράγματα ψευδῆ ὅσα ἔστι μὲν ὄντα, πέφυκε μέντοι φαίνεσθαι ἃ μή ἐστιν· ταῦτα ἔστι μέν τι, ἀλλ' οὐχ ὧν ἐμποιεῖ τὴν φαντασίαν· ἡ ἀπ' αὐτῶν φαντασία μὴ ὄντος Μδ29. 1024 b24, 26, 1025 a6 (ex ipsa formula ἐμποιεῖν φαντασίαν apparet, quam prope coniunctus hic usus sit cum eo, qui infra, 2, proponitur). ἅπαντα φαντασία ταῦτ' (int τὰ τῆς λέξεως) ἐστὶ ϗ πρὸς τὸν ἀκροατήν Ργ1. 1404 a11. — 2. φαντασία, imaginatio. quae est verbalium nominum natura (cf αἴσθησις 3) φαντασία modo facultatem vel actionem imaginandi, modo id quod inde efficitur, imagines animo informatas significat, nec potest ubique altera significatio ab altera prorsus seiungi. *a.* notio. φαντασία τί ἐστι ψγ3. 427 b29-429 a9. dist αἴσθησις ψγ3. 428 a5-16. αἱ αἰσθήσεις ἀληθεῖς ἀεί, αἱ δὲ φαντασίαι γίνονται αἱ πλείους ψευδεῖς ψγ3. 428 a12. Μγ5. 1010 b3. φαντασία ϗ ὅτε μὴ αἰσθάνεταί τις ψγ3. 428 a7, 16. 2. 425 b25. ἡ τῶν ἐνυπνίων φαντασία πλ14. 957 a29. cf ηεβ1. 1219 b24. αἴσθησις πᾶσι τοῖς θηρίοις ὑπάρχει, φαντασία δ' οὐ ψγ3. 428 a10. (αἴσθησιν ἔχει, εἰ δ' αἴσθησιν, ϗ φαντασίαν ϗ ὄρεξιν ψβ2. 413 b22, ϗ φαντασίαν om ci Freudenthal φαντασία bei Arist p 8). φαντασία ἕτερον ϗ αἰσθήσεως ϗ διανοίας· αὐτή τε οὐ γίγνεται ἄνευ αἰσθήσεως ϗ ἄνευ ταύτης οὐκ ἔστιν ὑπόληψις ψγ3. 427 b14 (latiore sensu φαντασία usurpatur: φαντασία δὲ γίνεται ἢ διὰ νοήσεως ἢ δι' αἰσθήσεως Ζκ8. 702 a19). τὰ θηρία οὐκ ἔχει τῶν καθόλου ὑπόληψιν, ἀλλὰ τῶν καθ' ἕκαστα φαντασίαν ϗ μνήμην Ηη5. 1147 b5. — φαντασία, dist ἐπιστήμη, νοῦς ψγ3. 428 a16-18. ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις οὐ νόησις οὐδὲ λογισμός ἐστιν, ἀλλὰ φαντασία· νοῦς μὲν πᾶς ὀρθός, ὄρεξις δὲ ϗ φαντασία ϗ ὀρθὴ ϗ οὐκ ὀρθή ψγ10. 433 a12, 27. οὐκ ἀναμένουσι τὸν λόγον, διὰ τὸ ἀκολουθητικοὶ εἶναι τῇ φαντασίᾳ Ηη8. 1150 b28. sed quoniam οὐδέποτε νοεῖ ἄνευ φαντάσματος ἡ ψυχή ψγ7. 431 a17, νοεῖν et φαντασία coniunguntur, εἰ δ' ἐστὶ ϗ τὸ νοεῖν φαντασία τις ἢ μὴ ἄνευ φαντασίας ψα1. 403 a8, 9. τὸ νοεῖν τὸ μὲν φαντασία δοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ ὑπόληψις ψγ3. 427 b28. εἴ τις τὴν φαντασίαν τιθείη ὡς νόησίν τινα ψγ10. 433 a10. ὁ λόγος ἢ ἡ φαντασία ἐδήλωσεν Ηη7. 1149 a32. cf φαντασία, coni νοῦς, νόησις, διάνοια Ζκ6. 700 b17. 7. 701 a30, 36, 701 b18. 8. 701 b35. 11. 703 b18. ἡ φαντασία ϗ ἡ αἴσθησις τὴν αὐτὴν τῷ νῷ χώραν ἔχουσιν Ζκ6. 700 b19. — φαντασία, dist δόξα ψγ3. 428 a18-b10. τῶν θηρίων οὐθενὶ ὑπάρχει πίστις, φαντασία δὲ πολλοῖς ψγ3. 428 a22. οὐκ ἐν ταὐτῷ τῆς ψυχῆς ἡ φαντασία ϗ ἡ δόξα ηεη2. 1235 b29. sed latiore sensu φαντασία et δόξα syn coni, ἡ φαντασία ϗ ἡ δόξα κινήσεις τινὲς εἶναι δοκοῦσιν Φθ3. 254 a29. προσέχειν ταῖς δόξαις ϗ ταῖς φαντασίαις τῶν πρὸς αὐτοὺς διαμφισβητούντων Μκ6. 1062 b34 Bz. Wz I p 444. cf supra 1*b*. huc fortasse referenda φαντασία ἡ κατὰ μεταφορὰν λεγομένη ψγ3. 428 a2, Freudenthal l l p 17. — φαντασία et μνήμη: τοῦ αὐτοῦ τῶν τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἡ μνήμη, οὗπερ ϗ ἡ φαντασία μν1. 450 a23 (cf μνήμη et φανταστός). τῶν καθ' ἕκαστα φαντασίαν ϗ μνήμην Ηη5. 1147 b5. — φαντασία def, κίνησις ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως τῆς κατ' ἐνέργειαν γιγνομένη ψγ3. 429 a1 (γιγνομένης Bk). εν1. 459 a17. ἡ φαντασία ἐστὶν αἴσθησίς τις ἀσθενής Ρα11. 1370 a28. — φαντασία πᾶσα ἢ λογιστικὴ ἢ αἰσθητική ψγ10. 433 b29. ἡ μὲν αἰσθητικὴ φαντασία ϗ ἐν τοῖς ἄλλοις ζῴοις ὑπάρχει, ἡ δὲ βουλευτικὴ ἐν τοῖς λογιστικοῖς ψγ11.

434 a6 Trdlbg. inter τὰ κινοῦντα τὸ ζῷον refertur φαντασία, coni αἴσθησις, νόησις, ὄρεξις, προαίρεσις Ζκ6. 700 a5, b17. 7. 701 a30, 33, 36, b18. 8. 701 b35, 702 a19. 11. 703 b10, 18. — *b.* ad v φαντασία obiectum imaginationis additur, φαντασία τοῦ μέλλοντος κακοῦ, τοῦ ὑπάρχειν, τῆς ὑπεροχῆς al Ρβ5. 1382 a21. α11. 1370 a28, b33, 1371 a19. πκζ4. 948 a18. περὶ ἀδοξίας φαντασία ἐστὶν ἡ αἰσχύνη Ρβ6. 1384 a23. γίγνεται φαντασία ἑκάστῳ ὅτι τοιοῦτός ἐστιν Ρα11. 1371 a9. — *c.* non facultatem vel actionem imaginandi significari, sed singulas imagines animo obversantes, praecipue apparet ubi plur φαντασίαι usurpatur, ἀπελθόντων τῶν αἰσθητῶν ἔνεισιν αἱ αἰσθήσεις ϗ φαντασίαι ἐν τοῖς αἰσθητηρίοις ψγ2. 425 b25. μνημονεύει ὀψὲ τὰς φαντασίας τὰ παιδία Ζη10. 587 b11. τὰ ἄλλα ζῷα ταῖς φαντασίαις ζῇ ϗ ταῖς μνήμαις ΜΑ1. 980 b26 Bz. προσέχειν ταῖς δόξαις ϗ ταῖς φαντασίαις Μκ6. 1062 b34. αἱ φαντασίαι βελτίους αἱ τῶν σπουδαίων, εἰ μὴ διὰ νόσον ηεβ1. 1219 b24. ἀλλοιοῦσιν αἱ φαντασίαι ϗ αἱ αἰσθήσεις ϗ αἱ ἔννοιαι Ζκ7. 701 b16. sed etiam numerus singularis interdum ita est accipiendus, ὁ τόπος διὰ τοιαύτης τινὸς εἶναι δοκεῖ φαντασίας Φδ4. 211 b34. ἡ φωνή ἐστι ψόφος μετὰ φαντασίας τινός ψβ8. 420 b32 (i e σημαντικός τινος b33). ὁ ἐκ τῆς προσφάτου φαντασίας ἀκρατής ημβ6. 1203 b5.

φάντασμα. 1. cf φαντασία 1*a*. τὰ ἐν ἀέρι φαντάσματα κ4. 395 a29. — 2. cf φαντασία 2, p 811 b11. εἰ δή ἐστιν ἡ φαντασία καθ' ἣν λέγομεν φάντασμά τι ἡμῖν γίγνεσθαι ψγ3. 428 a1. τὰ φαντάσματα ὥσπερ αἰσθήματά ἐστι, πλὴν ἄνευ ὕλης ψγ8. 432 a9. (τὰ φαντάσματα τὰ νυκτερινά, τὰ καθ' ὕπνον φαντάσματα μτ1. 463 a29. εν1. 458 b18. Ηα13. 1102 b10.) τὸ φάντασμα τῆς κοινῆς αἰσθήσεως πάθος ἐστί μν1. 450 a10. φάντασμά τι τούτων (τῶν φθαρέντων) ἐστίν ΜΑ9. 990 b14. μ4. 1079 a11. τὸ ἐν ἡμῖν φάντασμα δεῖ ὑπολαβεῖν ϗ αὐτό τι καθ' αὑτὸ εἶναι θεώρημα ϗ ἄλλου φάντασμα μν1. 450 b25. φαντάσματος, ὡς εἰκόνος οὗ φάντασμα, ἕξις ἡ μνήμη μν1. 451 a15. οὐδέποτε νοεῖ ἄνευ φαντάσματος ἡ ψυχή ψγ7. 431 a17. 8. 432 a8. μν1. 449 b31. τῇ διανοητικῇ ψυχῇ τὰ φαντάσματα οἷον αἰσθήματα ὑπάρχει ψγ7. 431 a15, b2, 4, 7.

φανταστικός. τὸ αὐτὸ τῷ αἰσθητικῷ τὸ φανταστικόν, τὸ δ' εἶναι φανταστικῷ ϗ αἰσθητικῷ ἕτερον εν1. 459 a16, 458 b30. ψγ9. 432 a31. εἰσὶ κινήσεις φανταστικαὶ ἐν τοῖς αἰσθητηρίοις εν3. 462 a8.

φάος. ἡ φαντασία τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ φάους εἴληφεν ψγ3. 429 a3.

φαραγγίτης διὰ τί ὁ ἰάπυξ καλεῖται ὑπό τινων σ973 b15. f 238. 1521 b38.

φαραγγώδεις τόποι Ζιζ28. 578 a27.

φάραγξ. ὅτι εἰσὶ τοιαῦται φάραγγες ϗ διαστάσεις τῆς γῆς, δηλοῦσιν οἱ καταπινόμενοι τῶν ποταμῶν μα13. 350 b36. ἔκ τινος φάραγγος τῶν κατὰ τὸ Παγγαῖον σ973 b16. f 238. 1521 b39. ἀλώπεκα ἀπωσθῆναι εἰς φάραγγα Ρβ20. 1393 b25. οὐδ' εὐθέως ἔωθεν πορεύεται εἰς φρέαρ ἢ εἰς φάραγγα, ἀλλὰ φαίνεται εὐλαβούμενος Μγ4. 1008 b16.

φαρμακεία. τὴν ἔλαφον ἀποκρύπτειν τὸ ἀριστερὸν κέρας ὡς ἔχον τινὰ φαρμακείαν Ζι5. 611 a30 Aub. αἱ ἄνω φαρμακεῖαι πρὸς τὴν κάτω κοιλίαν πλγ5. 962 a3. 17. 963 b1. — αἱ περὶ τὰς φαρμακείας Ζιζ18. 572 a22 (syn φαρμακίδες 22. 577 a13). ἡ φαρμακεία κόλασις ἰατρική ηεα3. 1214 b33. ἡ φαρμακεία συνάλλαγμα ἀκούσιον λαθραῖον Ηε5. 1131 a6. — metaph, παιδιὰς προσάγειν φαρμακείας χάριν Πθ3. 1337 b41.

φαρμάκεια. ἡ σίττη λέγεται φαρμάκεια εἶναι διὰ τὸ πολύιδρις εἶναι Ζι17. 616 b23 (S II 491).

φαρμακεύειν i q φάρμακα διδόναι Ηε13. 1137 a25. — φαρμακεύεσθαι, dist γυμνάζεσθαι ηεη2. 1237 a15. cf τβ11. 115 b26. φαρμακευθῆναι τβ3. 111 a2.

φαρμακίς. αἱ φαρμακίδες ζητοῦσι τὸ ἱππομανές Ζιζ22. 577 a13.

φάρμακον. 1. medicamentum, venenum. def πα42. 864 a30, b11. 47. 865 a6. opp τροφή πα42. 864 b7. οα5. 1344 b10. φάρμακον στραγγουρίας, ἐμπυημάτων Ζι6. 612 b16. 40. 624 a16, ἐπιληψίας f 331. 1533 b31, βασκανίας πκ34. 926 b20. ὀφείδιον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, οὗ φάρμακον οὐκ ἔχουσιν Ζιθ29. 607 a34. (ἐλάφου χόριον) δοκεῖ εἶναι φάρμακον Ζι5. 611 b26. τοῦτο τὸ φάρμακον (παρδαλιαγχές) διαφθείρει ϗ λέοντας Ζι6. 612 a9, 7. ἕψειν τὰ φάρμακα μδ3. 381 a3. ἐπότισεν οὐκ ὀρθῶς ὁ ἰατρὸς τὸ φάρμακον Φβ8. 199 a35. — metaph, φάρμακον ἡσυχίας Πβ11. 1273 b23. φάρμακον πρός τι λαμβάνειν Πζ7. 1321 a16. — 2. pigmentum. ἐναλείφειν τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην πο6. 1450 b2.

φαρμακοποσίαι πε28. 883 b33.

φαρμακοπῶλαι ἐργαζόμενοι (coni θαυματοποιοί, μάντεις) οβ1346 b22. (τὰ φαλάγγια) ὅσα παρατίθενται οἱ φαρμακοπῶλαι sim Ζι39. 622 b34. θ4. 594 a23.

φαρμακώδη τίνα πα40. 863 b32. 47. 865 a15. (πισσόκηρος) ἀμβλύτερον ϗ ἧττον φαρμακῶδες τῆς μίτυος Ζι40. 624 a18.

Φαρνάβαζος. ἐπὶ Φαρνάκου τοῦ Φαρναβάζου πατρός Ζιζ36. 580 b7.

Φαρνάκης ὁ Φαρναβάζου πατήρ Ζιζ36. 580 b7.

Φάρος. περὶ Φάρον Ζιθ29. 607 a14. πόλις πρὸς τῷ Φάρῳ οβ1352 a30. ἡ Φάρος, ἔνθα τότε τῆς Αἰγύπτου τὸ ἐμπόριον ἦν f 161. 1505 a13.

Φάρσαλος. ἐν Φαρσάλῳ Ζι31. 618 b14. ἡ ἐν Φαρσάλῳ πολιτεία Πε6. 1306 a10. ἡ ἐν Φαρσάλῳ Δικαία ἵππος Πβ3. 1262 a24. Ζιη6. 586 a13.

φάρυγξ (ὁ, ἡ cf Langk Schol ad Ζμ 26, 151. Da I 48). στόματος μέρος Ζια11. 492 b27 (def Galen XIX 359. XVIII B 264, 961. XIV 715). ὄργανον τῇ ἀναπνοῇ ψβ8. 420 b23 Trdlbg. αἱ ῥῖνες ἔχουσιν εἴσω εἰς τὸν φάρυγγα πόρον Ζικ5. 637 a29, cf 33. ὧν χάριν ὁ αὐχὴν πέφυκεν· ταῦτα δ' ἐστὶν ὅ τε φάρυγξ ϗ ὁ οἰσοφάγος· ὁ φάρυγξ τοῦ πνεύματος ἕνεκεν πέφυκεν· διὰ τούτου γὰρ εἰσάγεται τὸ πνεῦμα τὰ ζῷα ϗ ἐκπέμπει ἀναπνέοντα ϗ ἐκπνέοντα Ζμγ3. 664 a16, 17. in serpente ἐπὶ τοῦ φάρυγγος ἡ καρδία Ζιβ17. 580 a30. (τοῖς ἀγόνοις ὁ πόρος) ὀλίγος ὢν ταχὺ φέρεται δι' εὐρέος τοῦ ἄνω φάρυγγος πια34. 903 a34 (opp οὐδὸς στενὸς φάρυγξ Bsm probl ined p 318, 33). Φιλόξενος γεράνου φάρυγγα εὔχετο ἔχειν πκη7. 950 a4. Ηγ13. 1118 a32. ηεγ2. 1231 a16, 14 Fritzsche, cf Rose Ar Ps 90. κεῖται ἔμπροσθεν τοῦ οἰσοφάγου ἐξ ἀνάγκης, συνέστηκεν ἐκ χονδρώδους σώματος, οὐ μόνον ἀναπνοῆς ἕνεκέν ἐστιν ἀλλὰ ϗ φωνῆς· φωνεῖ οὐδενὶ τῶν ἄλλων μορίων οὐδὲν πλὴν τῷ φάρυγγι Ζμγ3. 665 a10, 19, 664 a35, b1. Ζιδ9. 535 a29. φωνοῦσιν, ὡς ἂν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ φάρυγγος τὸ πνεῦμα βιαζόμενον ακ804 b26. ἐνίοις τῶν ζῴων ἀντὶ τῆς ἐπιγλωττίδος συνάγεται ϗ διοίγεται Ζμγ3. 664 b26. deest piscibus Ζιδ9. 535 b15. ψβ8. 421 a4. τὸ περὶ τὸν φάρυγγα μέρος ranarum Ζιδ9. 536 a10. ἔνια τὴν φάρυγγα τραχύνει f 214. 1527 b14. ῥυπτικὸν τοῦ φάρυγγος· συμφράττεται τὸ περὶ τὸν φάρυγγα ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ πια39. 903 b29. 61. 906 a1.

Φασηλίς. Λυρναντεῖς οἱ κατὰ Φασηλίδα σ973 a8. f 238. 1521 a40.

φασιανός (Lob Phryn 460. Oribas I 588. v l φασσιανός) refertur inter τοὺς οὐ πτητικοὺς ἀλλ' ἐπιγείους· οἱ καλούμενοι φασιανοί, ἐὰν μὴ κονιῶνται, διαφθείρονται ὑπὸ τῶν φθειρῶν· κονιστικοί, τὰ ᾠὰ κατεστιγμένα (?) Ζι49 Β. 633 b2. ε31. 557 a12. ζ 2. 559 a25. τῶν φασιανῶν οὐ κατὰ λόγον ἡ ὑπεροχὴ τῶν ἀρρένων ἀλλὰ πολλῷ μείζων f 589. 1574 a5. (fasianus Thom, phasianus Gazae Scalig. faisan C II 329. Phasianus colchicus K 703, 8. St. Cr. Su 138, 108. AZι I 110, 113. cf Hehn 263.)

φάσις. 1. (cf φαίνεσθαι.) ὁ Ἑρμοῦ ἀστὴρ πολλὰς ἐκλείπει φάσεις μα6. 342 b34. — 2. (cf φάναι.) τὸ ὄνομα ἢ ῥῆμα φάσις ἔστω μόνον ε5. 17 a17. 4. 16 b27 (Wz ad 32 a28), dist κατάφασις et ἀπόφασις, quae esse nequeunt ἄνευ συμπλοκῆς Κ4. 2 a5; ita περὶ τὰ ἀσύνθετα φάσιν esse statuit Ar, οὐ γὰρ ταὐτὸ κατάφασις καὶ φάσις Μθ10. 1051 b25 Bz. sed hoc discrimen plerumque Ar ipse non servat, est enim φάσις vel i q κατάφασις (cf φάναι p 810 b7): ἡ φάσις τι κατά τινος ὥσπερ ἡ κατάφασις ψγ6. 430 b26. φάσις ἢ (καὶ) ἀπόφασις, φάσεις καὶ ἀποφάσεις ε12. 21 b21. Αα17. 37 a12. 46. 51 b20, 33, 34, 52 b22, 23, a25. β11. 62 a14, 15. 14. 62 b37. 15. 63 b34. τε6. 136 a5 sqq. θ13. 163 a15. ι25. 180 a26. 31. 181 b30. γ4. 1008 a9, 34. 7. 1012 a14. αἱ ἀντικείμεναι φάσεις (i e καταφάσεις) Αα19. 38 b4, vel φάσις tamquam universalior notio κατάφασιν et ἀπόφασιν complectitur et omnino enunciationem significat, αἱ ἀντικείμεναι φάσεις (i e κατάφασις et ἀπόφασις) ε12. 21 b18. Μγ6. 1011 b14 Bz. κ5. 1062 a6, 10. 6. 1063 b16. οὐ πάσας ψευδεῖς οὐδ' ἀληθεῖς τὰς φάσεις δυνατὸν εἶναι Μκ6. 1063 b31. ἡ φάσις ἡ ἐξ ἀρχῆς, syn θέσις, ὑπόθεσις Αβ17. 65 b20, 14, 22. συμβαίνει ἐναντίας εἶναι τὰς φάσεις ξ1. 975 a1. ἡ δόξα οὐ ζήτησις ἀλλὰ φάσις τις ἤδη Ηζ10. 1142 b14. προσέχειν δεῖ τῶν ἐμπείρων ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσιν Ηζ12. 1143 b12. ὁ ὅρκος φάσις ἀναπόδεικτος ρ18. 1432 a33.

Φᾶσις ποταμός θ158. 846 a28. οἱ ἐκ τοῦ Φάσιδος ἢ Βορυσθένους καταπλέοντες f 72. 1488 a4. — ἐν Φάσει ἐστὶ βοΐδια μικρά Ζιγ21. 522 b14.

φάσκειν. φάσκων, φάσκοντες, ὁ φάσκων, οἱ φάσκοντες Κ5. 3 a31. μβ2. 355 a22. Ζμβ1. 647 a13. δ2. 677 a30. Ηη15. 1154 b8. θ2. 1155 b2. Πδ4. 1292 a31. ε4. 1304 b13. Ρβ4. 1382 a17. 23. 1399 b7. γ10. 1411 a7, 12 al. οὐ φάσκοντος Ρβ23. 1398 a6. γ18. 1419 a9. φάσκειν μβ7. 365 a33 (syn λέγειν a31). Κ5. 3 a31. Ρβ6. 1384 a6. imperativus φάσκε ρ8. 1429 a6.

φάσμα. φαίνεταί ποτε συνιστάμενα νύκτωρ αἰθρίας οὔσης πολλὰ φάσματα ἐν τῷ οὐρανῷ μα5. 342 a35, b22 (cf Epicuri fragm ed Orelli p 69). περὶ τῶν ἐκπυρουμένων καὶ κινουμένων φασμάτων μα1. 338 b23.

φάσσα v φάττα.

φασσοφόνος (v l φασσόφωνος). ὁ φασσοφόνος καλούμενος refertur inter τὸ τῶν ἱεράκων γένος, ἐστὶ μέγεθος ὅσον κύμινδις Ζι36. 620 a18. 12. 615 b7. fort i q φαβοτύπος p 808 a25.

φάτνη τοῦ ὄνου Ζι1. 609 b20. δι' ὧν λήψεται τὸ σῶμα τὴν τροφήν, ὥσπερ ἐκ φάτνης, ἐκ τῆς κοιλίας Ζμβ3. 650 a19. cf Plat Tim 70 E.

φατρία τῶν Αἰγειδῶν f 489. 1557 b40, 1558 a7. cf φρατρία.

φάττα (φάσσα f 271 ter, Ζιθ16. 600 a24 (v l τιθασσῶν), v l Ζιβ17. 508 b28. θ3. 830 b18). refertur inter τὰ καρποφαγοῦντα καὶ ποοφαγοῦντα (om nonnulli codd), τὰ ἄγροικα, ὀλιγοτοκοῦντα, τὰ περιστεροειδῆ Ζιθ3. 593 a16. α1. 488 b2. ζ4. 562 b3. Ζγδ6. 774 b30 (cf Bsm praef VII). γένος τι, μέγιστον γένος, τῶν περιστεροειδῶν f 271. 1527 a14. Ζιε13. 544 b5. ἀλέκτορος τὸ μέγεθος ἔχει, χρῶμα σποδιόν f 271. 1527 a17, 18. διαγνῶναι οὐ ῥᾴδιον τὴν θήλειαν καὶ τὸν ἄρρενα, ἀλλ' ἢ τοῖς ἐντός· πρόλοβον ἔχει· ὅταν ὀχεύωσι, σφόδρα μεγάλους ἴσχουσι (τοὺς ὄρχεις) Ζι7. 613 a16. β17. 508 b28. γ1. 510 a6. πολυχρονιωτέρα, ζῶσι κε', λ', μ' ἔτη f 271. 1527 a21, 23. Ζιζ4. 563. a1. ι7. 613 a18. πρεσβυτέρων γινομένων αὐτῶν οἱ ὄνυχες αὐξάνονται, ἀλλ' ἀποτέμνουσιν οἱ τρέφοντες· αἱ γηράσκουσαι Ζι7. 613 a19, 21. οἱ αὐχμοὶ συμφέρουσι· πότε ἀγελάζονται· ἀπαίρουσιν· ἀεὶ φαίνονται· ἔνιαι μὲν φωλοῦσιν ἔνιαι δ' οὐ φωλοῦσιν, ἀπέρχονται δ' ἅμα ταῖς χελιδόσιν· πότε φθέγγονται Ζιθ18. 601 a28. 12. 597 b7, 3. 3. 593 a16. 16. 600 a24. ι49 Β. 633 a6. — τὰς φάττας ἔνιοί φασιν ὀχεύεσθαι καὶ γεννᾶν καὶ τρίμηνα ὄντα· ἔγκυα γίνεται ιδ' ἡμέρας καὶ ἐπῳάζει ἄλλας τοσαύτας· τίκτει β' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ δὲ πλεῖστα γ', ἐν τῷ ἔαρι, οὐ πλεονάκις ἢ δίς Ζιζ4. 562 b27, 30, 3, 5, 6, 9. cf 1. 558 b22. ἐπῳάζουσιν ἀμφότεροι καὶ ὁ ἄρρην καὶ ἡ θήλεια, non ultra binos pullos educat, ἡ πολυπλήθεια αὐτῶν Ζι7. 613 a15. ζ4. 562 b10, 29. ἔχει τὸν ἄρρενα τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλον οὐ προσίεται· οὐκ ἀπολείπουσιν ἕως θανάτου, ἀλλὰ καὶ τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος Ζι7. 613 a14. f 271. 1527 a24. ὁ νεοττός· πότε ἐκβάλλουσι τοὺς ἰδίους νεοττούς· τοὺς κόκκυγάς φασιν ἐν ταῖς τῶν φαττῶν (v l φαβῶν) νεοττιαῖς ἐντίκτειν Ζιζ4. 562 20. θ3. 830 b18, 12. (fatga, fassa Thom, palumbes Gazae Scalig. le grand ramier C II 717. cf Gesner de av, in palumbe. S I 294, II 133. Columba palumbus K 413. St. Cr. ΚaΖι16, 64. ΑΖγ30; haec et syn φάψ G 47. Su 136 102. ΑΖι I 106, 88 e, 473 adn. cf M 300, 341. Rose Ar Ps 288. Lnd 119. Hehn 240. E 51, 23. hodie φάσα.)

Φάυλλος τὸν κύκλον Ργ16. 1417 a15 Spgl.

φαῦλος. οἱ φαῦλοι πάντες κατὰ προαίρεσιν λέγονται τδ5. 126 a27. φαῦλος τὸ ἦθος, syn μοχθηρός, ἀγεννής, opp σπουδαῖος Ηδ3. 1121 a25. ηεβ4. 1221 b32, 1222 a1. ὁ φαῦλος μάχεται ἀεὶ ἑαυτῷ ημβ11. 1211 a40. ηεη5. 1239 b13. φαῦλος κοινωνός τθ11. 161 a37. φαῦλος, opp ἐπιεικής, χρηστός Ηγ7. 1113 b14. ε7. 1132 a2. Πα10. 1258 a27. β7. 1267 b7. γ11. 1282 a25. cf Ηθ5. 1157 a17. ηεβ4. 1222 a1. Ρβ9. 1387 b13. ἕξις φαύλη, opp σπουδαία Ηη9. 1151 a28. χρόα φαύλη Ζι18. 616 b35. τροφὴ φαύλη, opp χρηστή Ζμβ3. 650 b1. φαύλη κρᾶσις, περίττωσις Ζμγ12. 673 b30, 23. καθάρσεις φαῦλαι καὶ πλήρεις νοσηματικῶν περιττωμάτων Ζγβ7. 746 b30. τύχη φαύλη, opp ἀγαθή Φβ5. 197 a26. Μκ8. 1065. a35. πολιτεῖαι φαῦλαι, opp ἐπιεικεῖς Πδ2. 1289 b8, 11. 1. 1288 b33. λόγος φαῦλος, v λόγος p 435 b33. πρᾶξις φαύλη, opp σπουδαία Κ 5. 4 a16. φαῦλαι ἐπιθυμίαι Ηη11. 1152 a2. φαῦλον, syn φευκτόν, ψεκτόν Ηη6. 1148 b4-6. 2. 1145 b10. πλείω τὰ φαῦλα τῶν καλῶν ἐν τῇ φύσει ΜΑ4. 985 a2. φαῦλον (sc ἐστί) c inf Πβ7. 1266 b13. γ16. 1287 a34. φαῦλον πρός τι Ηη13. 1153 a18. — μιμοῦνται οἱ μιμούμενοι πράττοντας, ἀνάγκη δὲ τούτους ἢ σπουδαίους ἢ φαύλους εἶναι πο2. 1448 a2. 4. 1448 b26. μίμησις φαυλοτέρων μέν, οὐ μέντοι κατὰ πᾶσαν κακίαν πο5. 1449 a32. cf σπουδαῖος p 697 a40. — φαύλως καὶ παρὰ φύσιν ἔχειν Πα5. 1254 b2. φαύλως γνωστά, syn ἠρέμα Μζ4. 1029 b10, 9. φαύλως ἄνθρωπος ὀσμᾶται, syn αἴσθησις οὐκ ἀκριβής ψβ9. 421 a10. φαύλως βλέπειν, opp ὀξύτατον Ζιβ10. 503 a11. διελεῖν μὲν δύνανται (ὀδοῦσι), φαύλως δὲ διελεῖν Ζμγ14. 675 a6.

φαυλότης. τῆς ἀρτηρίας τὴν φαυλότητα τῆς θέσεως ἰατρευ-

κεν ἡ φύσις Ζμγ3. 665 a8. φαυλότης, opp ἐπιείκεια Ηκ5. 1175 b25. ἔνια εὐθὺς ὠνόμασται συνειλημμένα μετὰ φαυλότητος Ηβ6. 1107 a10. ἀσινεστέρα ἡ φαυλότης τοῦ μὴ ἔχοντος ἀρχήν Ηη7. 1150 a5. φαυλότης μοναρχίας ἡ τυραννίς Ηθ12. 1160 b10.

φάψ. refertur inter τὰ καρποφαγοῦντα καὶ ποοφαγοῦντα (om nonnulli codd) Ζιθ3. 593 a15. γένος τι τῶν περιστερῶν, μέσον περιστερᾶς καὶ οἰνάδος· φὰψ (v l, φάττα Bk) ἀεὶ φαίνεται f 271. 1527 a14, 16, 20. Ζιθ3. 593 a16. οὐκ ἀνακύπτουσι πίνουσαι (fassis Guilel, φάσσαν Athen 9, 394e)· νεοττεύουσιν (v l φλάβες) ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις ἀεί Ζι7. 613 a12, 25. τῶν φαβῶν (v l φάβων, φλάβων) ἡ θήλεια, ὁ ἄρρην, πότε ἐπῳάζουσι Ζιζ8. 564 a18. κόκκυξ ἐντίκτει μάλιστα ἐν ταῖς τῶν φαβῶν (v l φάβων, φλάβων, flavarum Guil, φαττῶν S in textu) νεοττιαῖς Ζιζ7. 563 b32. cf ι29. 618 a10 (v l φάβων, βαφῶν). θ3. 830 b12 v l. (le petit ramier C II 717. i q φάττα cf φάττα p 813 b29.)

Φεβόλ, νῆσος κατὰ τὸν Ἀραβικὸν κειμένη κόλπον κ3. 393 b15.

φέγγος. τὸ φέγγος τὸ τῆς ἡμέρας, τὸ μεθ' ἡμέραν μβ9. 370 a21. Μα1. 993 b10. οὗ ποτε νυκτερινὸς βορέας τρίτον ἵκετο φέγγος πκς9. 941 a21, cf παροιμία p 570 b54. τὸ φέγγος τοῦ γάλακτος μα8. 346 a26. τὸ φέγγος ἀμυδρὸν ἐγένετο, ἀπέτεινε (ἐπανῆλθε) μέχρι τινός, διελύθη μα6. 343 b13, 22.

φείδεσθαι τῶν εὐπόρων ἐν ταῖς δημοκρατίαις Πε8. 1309 a15. — φειδόμενος non addito obiecto i q parcus, ἐξελαύνουσι καὶ τὰς ἀργὰς αἱ μέλιτται καὶ τὰς μὴ φειδομένας Ζι40. 627 a20.

Φειδίας λιθουργὸς σοφός Ηζ7. 1141 a10. κ6. 399 b33. θ155. 846 a17.

Φείδιππος. ἐπίγραμμα ἐπὶ Φειδίππου f 596. 1576 b31.

φειδωλία, καθ' ἣν ἀδάπανοι γίνονται τῶν χρημάτων εἰς τὸ δέον, εἶδος ἀνελευθερίας αρ7. 1251 b7, 4.

φειδωλός, εἶδός τι τῆς ἀνελευθερίας Ηδ3. 1121 b22. ηεγ4. 1232 a12.

φείδων, ἀγγεῖόν τι ἐλαιηρὸν ἀπὸ τῶν Φειδωνίων μέτρων ὠνομασμένον f 440. 1550 a43.

Φείδων ὁ Κορίνθιος Πβ6. 1265 b12. ὁ περὶ Ἄργος τύραννος Πε10. 1310 b26. — Φειδώνια μέτρα f 440. 1550 a44.

φενακίζειν. φενακίζει τὸ κύκλῳ πολὺ ὄν (ὅταν τις ἐν ποιήσει καὶ ἀμφίβολα λέγῃ) Ργ5. 1407 a35.

φέναξ, coni διάβολος τδ5. 126 b8.

Φενεός θ58. 834 b24.

φεραῖος refertur inter τοὺς κεστρεῖς, πρὸς τῇ γῇ οὐ νέμεται, τροφῇ χρῆται τῇ ἀφ' αὑτοῦ γενομένῃ μύξῃ f 299. 1529 b17, 18, 19. cf Rose Ar Ps 308. v κεστρεύς p 385 a53 et περαίας p 577 a52.

φέρειν. ὅταν ἐρυσιβώδη τὰ ἄνθη ἡ ὕλη ἐνέγκῃ Ζιθ27. 605 b19. ὅταν τὸ θέρος ἐνέγκῃ εὖ Ζιθ21. 603 b13. φέρειν τρίχα σκληροτάτην φ2. 806 b10. πότε ἄρχεται πρῶτον σπέρμα φέρειν τὸ ἄρρεν Ζιη1. 581 a12. ε14. 544 b26. ὅταν ὀχευθῇ ἡ θήλεια ἐλέφας, φέρει ἐν τῇ γαστρί Ζιζ27. 578 a18. φέρειν i q κύειν Ζγβ8. 748 a20 (cf ἐξενεγκεῖν εἰς τέλος b30). — ἀφ' οὗ φέρουσι τὸ μέλι αἱ μέλιτται Ζιε22. 554 b15. τὰς μελίττας φασὶν οὐ τίκτειν οὐδ' ὀχεύεσθαι, ἀλλὰ φέρειν τὸν γόνον ἀπὸ τῶν ἀνθῶν Ζιε21. 553 a19. — sustinere, φέρειν πολέμους, ἁμαρτίας, εὐτυχίαν al Πη6. 1327 a21. ζ6. 1320 b38. ε8. 1308 b14. αρ2. 1250 a14. 4. 1250 a40. 5. 1250 b35. — φέρειν (creare, instituere) ἄρχοντας Πβ6. 1266 10. ε5. 1305 a33. — οἱ φθονεροὶ πάντας οἴονται τὰ αὑτῶν φέρειν (auferre) Ρβ10. 1387 b29. — φέρειν φόρους, τίμημα Πβ10. 1272 a18. γ12. 1283 a18. — φέρειν βοήθειαν (τῷ λόγῳ) Οα10. 279 b32. φέρειν πίστεις, ἀποδείξεις, αἰτίας, ἐνθυμήματα, προφάσεις, εἰκόνας, μεταφοράς, γνώμας, ἐλαττώσεις, ἔνστασιν, λύσιν al Αγ11. 77 a25. 14. 79 a19. 4. 73 a33. 6. 74 b19. 12. 77 b34, 38. Φθ1. 252 a25. Μγ3. 1005 a26. Ρβ18. 1391 b25. 22. 1396 b31, 1397 a6. 25. 1402 a31. γ4. 1406 b25. 17. 1417 b23, 25, 33. ρ8. 1428 b25, 38. 9. 1429 b34. 12. 1430 b3 (cf φράζειν τὰς αἰτίας b5), 7. 19. 1432 b21. 30. 1436 b34, 1437 b40. 31. 1438 b2. 33. 1438 b39. 35. 1440 a23. 37. 1443 b39. 38. 1445 a38 al. — φέρειν ὄνομά τι ἐπί τι, τὴν πραότητα ἐπὶ τὸ μέσον, τὸν φιλότιμον οὐκ ἐπὶ τὸ αὐτό Μκ5. 1062 a16. Ηγ15. 1119 a34. δ11. 1125 b28. 10. 1125 b15. φέρειν προσηκόντως τὸ ὄνομα Ργ11. 1412 b11. — φέρειν τὴν διάνοιαν ἐπί τι τα18. 108 a23. — φέρειν intrans, φέρουσι πόροι (φλέβες) εἰς τὸν ἐγκέφαλον, πρὸς ἑκάστην τὴν σύριγγα, διὰ τοῦ ὀστράκου, ἀπὸ τῆς κύστεως sim Ζια16. 495 a11. 17. 496 a33, b4. γ1. 510 a27. 4. 514 b30. δ6. 531 a22. ὅσα εἰς ἀτιμίαν φέρει καὶ ὀνείδη, εἰς ἀδοξίαν, μοχθηρίαν, ἀρετήν, τὴν πολιτείαν Ρβ6. 1383 b14, 1384 a18. γ16. 1417 a3. ρ6. 1427 b20. Πδ16. 1300 b21. αἱ πρὸς τὸ τέλος φέρουσαι πράξεις Πη13. 1331 b29. φέρειν πρὸς τὸ μὴ φοβεῖσθαι Πζ5. 1320 a24. τὰ φέροντα πρὸς τὸ κοινόν Πζ5. 1320 a8. — δαίμων κατ' εὔνοιαν φέρων (fr trg adesp 57) Ρβ23. 1399 b22. — φέρεσθαι i p κινεῖσθαι κατὰ τόπον Γα5. 320 a20. μα7. 344 a13. Φθ7. 261 a21. 8. 261 b29. ἅπαν τὸ φερόμενον ἢ ὑφ' αὑτοῦ κινεῖται ἢ ὑπ' ἄλλου Φη2. 243 a11, 21. κυρίως φέρεσθαι λέγεται, ὅταν μὴ ἐπ' αὐτοῖς ᾖ τὸ στῆναι τοῖς μεταβάλλουσι τὸν τόπον Φε2. 226 a34. τὰ φερόμενα κατὰ τὸν οὐρανόν, τὰ ἐγκυκλίως φερόμενα ΜΑ5. 986 a10. 8. 990 a11. μα2. 339 a12. ὑπομένειν τοὺς κεραυνοὺς φερομένους, τὰ φερόμενα ηεγ1. 1229 b27, a17. πνεῦμα, ἀήρ, πῦρ, φλόξ, τὸ θερμὸν φέρεται μβ8. 365 b33, 366 a3. 9. 369 a21. γ1. 371 a32. δ7. 383 b26. ἡ θάλασσα φερομένη ὑπὸ πνεύματος μβ8. 368 b1. ἡ ὄψις φέρεται πρὸς τὸν ἥλιον, τὴν γῆν al μα6. 343 a13. γ6. 378 a5, 10. — φέρεσθαι κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν Οβ13. 295 b22, ἄνω, κάτω μδ7. 383 b26. β9. 369 a21, ἐς τὸν αὑτοῦ τόπον Οα8. 277 b4, def Οδ3, εἰς ἄπειρον Οα8. 277 a29. δ4. 311 b32, πάντῃ Φδ8. 215 a24. (τὰ θηρία ὁμόσε τῇ πληγῇ φέρεται ηεγ1. 1230 a23.) φέρεσθαι κύκλῳ Οα5. 272 a15. μα3. 340 b11. β4. 359 b34 (cf οὐ ταὐτὸν κύκλῳ φερόμενον καὶ κύκλον Φθ8. 262 a15), ἐπ' εὐθείας Φθ9. 265 b13, παρ' ἄλληλα πρὸς ὁμοίας γωνίας, πρὸς ὀρθήν Οβ14. 296 b19. δ4. 311 b34. πις4. 913 b8, ἐπὶ τὴν περιφέρειαν μχ1. 849 a6, ἀνωμαλῶς, ἐν λόγῳ τινί Φθ9. 265 b13. μχ1. 848 b11, 26. τοῦ θᾶττον φέρεσθαι τίνες αἰτίαι Φδ8. 215 a25. θ9. 265 b14. — φέρεσθαι φοράν τινα Φδ8. 215 a17. πις13. 915 b20. φέρεσθαι φορὰς συμφώνους, φορὰν ἔμψυχον, βίαιον ψα3. 406 b30. Οβ9. 291 a23. φέρεσθαι τὴν αὑτοῦ, τὴν οἰκείαν φοράν Οβ8. 289 b12, 290 a1. φέρεσθαι δύο, πλείους φοράς μα4. 342 a25. Οβ12. 293 a1. Ζγε3. 782 b21. μχ23. 854 b16. φέρεται δύο φορὰς ἡ γράφουσα τὸν κύκλον μχ1. 848 b9. φέρεσθαι εὐθεῖαν, τὴν γδ γραμμήν Φθ9. 265 a18. Ογ2. 301 a27. πις3. 913 b2. φέρεσθαι κύκλον (cf supra κύκλῳ φέρεσθαι), κύκλου γραμμήν, τὸν μείζω κύκλον Οβ8. 289 b18. πις3. 913 b3 (cf 12. 915 b13). κς29. 943 a37. φέρεσθαι τὴν ἄπειρον Φζ10. 241 b10. φέρεσθαι ἴσον, μείζω, τὸ ἴσον χωρίον Ογ2. 301 a33, 28. Φδ8. 216 a15. — τὸ ἐν μὴ φερομένῳ φερόμενον ποιεῖ ψόφον Οβ9. 291 a16. — metaph, ἐπὶ ταὐτὸ φέρονται ὅσοι λέγουσιν ψα2. 404 a21. — ἐνήνεκται, ἐνηνέχθαι, ἐνηνέχθω Φζ2. 233 b28, 22. Οβ8. 289 b12 al. ἐνεγκών Ρβ25. 1402 a31. ρ30. 1437 b40 al. οἰσθή-

σεται Φγ5. 205 a13. δ8. 214 b18, 21 al. ἐνεχθήσεται Φγ5. 205 b12. — οἰστέον πρόφασιν, παραδείγματα al ρ8. 1428 b38. 30. 1436 b34. 33. 1438 b39. οἰστέαι αἱ εἰκόνες, αἱ μεταφοραί Ργ4. 1406 b25.

Φερεκύδης Μν4. 1091 b9. Φερεκύδης ὁ Σύριος τίνι νόσῳ διεφθάρη Ζιε31. 557 a3. Φερεκύδης Θάλητι ἐφιλονείκει f 65. 1486 b33.

φερέσβιος ἡ γῆ κ2. 391 b13.

Φερητιάδης Εὔμηλος f 596. 1576 b2.

Φερσεφαάσσῃ θ133. 843 b27. cf G Hermann op V 180.

φερωνύμως. ὑπὸ τοῦ φερωνύμως ἂν κορυφαίου προσαγορευθέντος κ6. 399 a19.

φεύγειν. φυγέειν κύνας (Hom B 393) Πγ14. 1285 a14. — ξηρότης πεφευγότος τοῦ αἵματος πκζ3. 948 a4. — φεύγειν καὶ διώκειν ἡδονὰς καὶ λύπας, πάντα καθ' ἡδονὴν καὶ λύπην ψγ7. 431 a10 (coni καταφάναι καὶ ἀποφάναι). Ηβ2. 1104 b22. ηεβ4. 1221 b33. πλ7. 956 b26. φεύγειν ὑπερβολήν, syn ζητεῖν τὸ μέσον Ηβ5. 1106 b6. ἡ φύσις φεύγει τὸ ἄπειρον Ζγα1. 715 b15. φεύγειν, opp αἱρεῖσθαι Ρα5. 1360 b5. cf αἱρεῖσθαι, opp ὀρέγεσθαι Ρα10. 1368 b28. φεύγειν ζημίαν Πε2. 1302 a33. φεύγουσι τὸ ποιεῖν, τὸ ἀναγράφεσθαι Ηθ16. 1163 b27. Πδ13. 1297 a27. φεύγουσιν ἑαυτούς Ηι4. 1166 b14 Fritzsche. — φεύγειν δίκην κλοπῆς, φεύγειν φόνον, ὁ φεύγων (non addito genetivo) ρ37. 1442 a34. Ρβ24. 1402 a19. Πβ8. 1269 a3. δ16. 1300 b28. πκθ12. 951 a18. 13. 951 b2. ἴσων γενομένων τῶν ψήφων ὁ φεύγων νικᾷ ρ19. 1433 a6. πκθ13. 951 a21. — οἱ φεύγοντες, exules, Πε5. 1304 b37. — **φευκτέον** τὴν μοχθηρίαν Ηι4. 1166 b27. — **φευκτόν**, syn φαῦλον, κακόν, dist ψεκτόν, οὐ σπουδαστόν Ηη6. 1148 b4-6. 14. 1153 b2. θ16. 1163 b25. opp αἱρετόν, διωκτόν Αβ22. 68 a28-39. τε6. 135 b15. Ηγ15. 1119 a23. Ζκ8. 701 b34, cf αἱρετόν p 18 b15. τῶν περὶ τὰ ἤθη φευκτῶν τρία εἴδη Ηη1. 1145 a16. φευκτὰ ἄμφω Ηγ3. 1111 a34. φευκτότερον τγ11. 116 b5.

φευκτιᾶν. ἐν ᾧ πάντες φευκτιῶσιν f 129. 1550 a29.

φευκτικός. οὐχ ἕτερον τὸ ὀρεκτικὸν καὶ φευκτικὸν οὔτ' ἀλλήλων οὔτε τοῦ αἰσθητικοῦ ψγ7. 431 a13.

φέψαλος. τὸν φέψαλον καὶ τὴν τέφραν ἀνῆκεν μβ8. 867 a5.

φηγός. φηγῷ ὕπο σκιερᾷ (ex antiquo epigrammate) θ133. 843 b32.

φήμη (Hes ε763) Ηη14. 1153 b27. φήμη καὶ γνώμη (ex Isocr Paneg § 186 φήμη καὶ μνήμη) Ργ7. 1408 b16. διὰ τὸ καὶ ὀχευόμενα φαίνεσθαι ταύτης οὐ τετυχήκασι φήμης (αἱ περιστεραί) Ζγγ6. 756 b24. — ποιεῖσθαί τι φήμην ἀγαθήν πλγ9. 962 b7.

φήνη. ἡ καλουμένη φήνη refertur inter τοὺς ὄρνιθας γαμψώνυχας, σαρκοφάγους, magnitudo descr, τὸ χρῶμα σποδοειδές Ζιθ3. 592 b5. ι32. 619 a13. mores, ἐπαργεμός τ' ἐστὶ καὶ πεπήρωται τοὺς ὀφθαλμοὺς (S II 160, 499), τὸν ἐκβληθέντα (νεοττὸν τοῦ ἀετοῦ) δέχεται καὶ ἐκτρέφει Ζι34. 619 b23 Aub, 24, 34. ζ6. 563 a27. ἐξ ἁλιαιέτων φήνη γίνεται, ἐκ δὲ τούτων περκνοὶ καὶ γῦπες θ60. 835 a2 (cf Ζι32. 619 a10). (fena Thomae, ossifraga Plin Gazae Scalig. kym, cyfred Alberto. orfraie i e Falco ossifragus *L* C II 577. cf S I 586 II 154, 158, 460, 498. Vultur cinereus *Gm* K 732, 4, St. Cr. Su 106, 32, AZι I 82*b*. Falco albicilla G 19. cf E 53, Lnd 9. syn φίνις Dioscoridis cf Sprengel II 440, Beckm ad θ p 129, Oken Isis 1830 p 1040.)

φθάνειν, c partic, φθάνει διεξιών, ἔφθασε διηθηθέν, φθήσεται καταβάν al μγ1. 371 a22, 24, 27. α13. 349 b14. β3. 356 b26. 5. 361 b17. 6. 364 b11. Ζι29. 618 a22 Ζγα18. 725 b22 al. c inf, τὸ ξύλον φθάνει γίνεσθαι μέλαν φτβ9. 828 b23. — φθάνειν abs, φθάσαι πρὶν ἀδικηθῆναι sim Πε3. 1302 b23. Ρα12. 1373 a23.

φθαρτικός, syn διαλυτικός, opp ποιητικός, γεννητικός τβ9. 114 b17. δ4. 124 a25. η1. 152 a1. 3. 153 b32. φθαρτικὰ ἀλλήλων τὰ ἐναντία Φα9. 192 a21. Οβ3. 286 a33. Μν4. 1092 a2. ηεη1. 1235 b5. τὸ ψυχρὸν φθαρτικόν μδ5. 382 b7. δύναμις, ἀρχὴ φθαρτική Μδ12. 1019 b11. τὸ δίκαιον οὐ φθαρτικὸν πόλεως Πγ10. 1281 a20. ἡ κακία φθαρτικὴ ἀρχῆς Ηζ5. 1140 b19. — τὰ ζῷα διώκουσι τὴν τροφὴν καὶ φεύγουσι τὰ φαῦλα καὶ τὰ φθαρτικά αι1. 436 b21. τὸ φθαρτικὸν τῆς ὑπαρχούσης φύσεως λυπηρόν, opp τὸ ποιητικόν Ρα11. 1370 a2. φαντασία μέλλοντος κακοῦ φθαρτικοῦ ἢ λυπηροῦ Ρβ5. 1382 a22 (syn δύναμιν ἔχειν μεγάλην τοῦ φθείρειν a29). cf 8. 1385 b13. ὅσα τῶν λυπηρῶν καὶ ὀδυνηρῶν φθαρτικά, syn ἀναιρετικά Ρβ8. 1386 a5, 6, 7. προσδοκία τοῦ πείσεσθαί τι φθαρτικὸν πάθος Ρβ5. 1382 b30. πάθος ἐστὶ πρᾶξις φθαρτικὴ ἢ ὀδυνηρά πο11. 1452 b11. τὸ γελοῖόν ἐστιν ἁμάρτημά τι καὶ αἶσχος ἀνώδυνον καὶ οὐ φθαρτικόν πο5. 1449 a35. φοβερὰ ὅσα φαίνεται ποιητικὰ λύπης φθαρτικῆς ηεγ1. 1229 a35. — **φθαρτικῶς** τη3. 153 b32.

φθέγγεσθαι. ἡ λύρα φθέγγεται Μδ12. 1019 b15. — τὸ ἔμβρυον, ὁ νεοττὸς (τῶν ὀρνίθων) φθέγγεται Ζιζ3. 561 b27, 562 a19. τῶν ἀλκυόνων ἡ μὲν φθέγγεται Ζιθ3. 593 b9. οἱ μὲν σκῶπές εἰσιν ἄφωνοι, οἱ δὲ φθέγγονται Ζι28. 618 a5. ὅτε θᾶττον φθέγγεται ὁ κόκκυξ Ζιζ7. 563 b17. ἐν τῷ θέρει ᾄδει κόττυφος, τοῦ χειμῶνος παταγεῖ καὶ φθέγγεται θορυβῶδες Ζι49 B. 632 b17. (θηρίον τι) φθέγγεται ὅμοιον φωνῇ ἅμα σύριγγος καὶ σάλπιγγος Ζιβ1. 501 a32. — ἐξελθόντα τὰ παιδία εὐθὺς φθέγγεται Ζιη10. 587 a27. (οἱ ἁλιεῖς θηρεύουσιν) οὐ φθεγγόμενοι ἀλλὰ σιωπῶντες Ζιδ8. 535 a21. — (οἱ ἀπερρωγότες τὰς φωνὰς) φθέγγονται μὲν ἀλλ' οὐ δύνανται γεγωνεῖν διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι μετὰ συντονίας τὴν τοῦ ἀέρος πληγήν, ἀλλὰ μόνον φωνοῦσιν ακ 804 b23. ἐπιτείνειν τὸν φθόγγον καὶ ὀξὺ φθέγγεσθαι, ἀνιέναι τὸν τόνον καὶ βαρὺ φθέγγεσθαι φ2. 807 a16, 17, 20. μικρὸν μέγα, ὀξὺ βαρὺ φθέγγεσθαι, ὀξύτερον φθέγγονται τὰ νεώτερα, τὸ θῆλυ (sed αἱ βόες βαρύτερον τῶν ταύρων), οἱ ἀσθενοῦντες sim Ζγε7. 786 b15, 18, 23, 788 a32. πια13. 900 a20. 15. 900 b7. 16. 900 b16. 18. 901 a1. 21. 901 a31. 24. 901 b25. 32. 902 b36. 53. 905 a5. 34. 903 a28. 40. 903 b30. 62. 906 a4. ὁ μεῖζον καὶ κάλλιον τοῦ παντὸς χοροῦ φθεγγόμενος Πγ13. 1284 b12. μικρὸν καὶ ἀμενηνὸν φθέγγεσθαι πια6. 899 a32. οἱ κωφοὶ διὰ τῶν ῥινῶν φθέγγονται πια2. 899 a4. 4. 899 a15. — φωνεῖ μὲν οὐδενὶ τῶν ἄλλων μορίων οὐδὲν πλὴν τῷ φάρυγγι· διὸ ὅσα μὴ ἔχει πνεύμονα, οὐδὲ φθέγγεται Ζιδ9. 535 a30. μόνους (τῶν ἰχθύων) φθέγγεσθαι σκάρον καὶ τὸν ποτάμιον χοῖρον f 284. 1528 a32. ἀδύνατον φθέγγεσθαι κεφαλὴν κεχωρισμένης τῆς ἀρτηρίας Ζμγ10. 673 a14, 16 (Hom K 457), 23. φθέγγεσθαι γράμματα Ζιβ12. 504 b2. Ζμβ16. 660 a5, 29. πι39. 895 a8. εἰ ὁμοίως ἅπαντες καὶ ψεύδονται καὶ ἀληθῆ λέγουσιν, οὔτε φθέγξασθαι οὔτ' εἰπεῖν τῷ τοιούτῳ ἔστιν Μγ4. 1008 b8. δὶς φθέγξασθαι ταὐτὸν ὄνομα τζ3. 141 a5 (syn εἴρηκε 140 b27). μάλιστα πάντων τῶν μέτρων ἰαμβεῖα φθέγγονται λέγοντες Ργ8. 1408 b35. φθέγγονται τὰ τοιαῦτα ἐνθουσιάζοντες Ργ7. 1408 b17. προσηγάγετο τὸν Σειληνὸν φθέγξασθαί τι πρὸς αὐτόν f 40. 1481 b8. — ἔφθεγκται trans, ἡ γραμμὴ ἣν ὁ γεωμέτρης ἔφθεγκται Αγ10. 77 a2. pass, τοῦτο τοὔνομα θείως ἔφθεγκται παρὰ τῶν ἀρχαίων Οβ9. 279 a23.

φθείρ. M 223, 87. 1. refertur inter τὰ ἔντομα σαρκοφάγα

Ζιε31. 556 ᵇ22. ἐκ τῶν σαρκῶν γίνονται, ἐξ ἄλλων φθορᾶς ϗ ἐξ ἀρχῆς, ἐν τῷ σώματι διαφθειρομένης τῆς τροφῆς Ζιε31. 556 ᵇ28. πκ12. 924 ᵃ8. cf ἐκ σήψεως δηλονότι Ermerins Anecd med gr 135. ἐξ αἵματος διαφθαρέντος Theophr c pl II 9, 6. Mercurialis var lect II 4. γίνονται οἷον ἴονθοι μικροί, οὐκ ἔχοντες πύον· τούτους ἄν τις κεντήσῃ, ἐξέρχονται Ζιε 31. 556 ᵇ29. cf Antig Caryst ed Beckm 144. Siebld Zeitschr XIV 27, 35, 36. XV 499. fort Acariasis. ζῇ χυμοῖς σαρκὸς ζώσης, ἐκ τῶν φθειρῶν ὀχευομένων αἱ κονίδες Ζιε 31. 556 ᵇ22. 1. 539 ᵇ10 Aub. (pediculus Plin Thom Gaz Scalig. pou C II 703. Pediculus capitis et vestimenti *L* Su 228, 44. AZι I 171, 52. Lenz Zool der Gr u Röm 536.) — dist *a*. οἱ ἐν τοῖς πολλοῖς γιγνόμενοι Ζιε31. 557 ᵃ5. παισὶν οὖσιν αἱ κεφαλαὶ γίνονται φθειρώδεις, τοῖς δ' ἀνδράσιν ἧττον· γίνονται ϗ αἱ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν μᾶλλον φθειρώδεις· ὅσοις ἂν ἐγγίνωνται ἐν τῇ κεφαλῇ, ἧττον πονοῦσι τὰς κεφαλάς Ζιε31. 557 ᵃ7, 9. οἱ φθεῖρες ἐν τῇ κεφαλῇ ἐν ταῖς μακραῖς οὐ φθίνουσι νόσοις μελλόντων τελευτᾶν τῶν πασχόντων, ἀλλ' ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια εὑρίσκονται προλελοιπότες τὴν κεφαλήν f 263. 1526 ᵃ32. cf πα16. 861 ᵃ10, 18 et διὰ τί ἐν τῇ κεφαλῇ μάλιστα γίνονται Bsm probl ined p 307, 16. ϗ ἐν νόσοις τισὶ γίνεται πλῆθος φθειρῶν Ζιε 31. 557 ᵃ4. — νόσημα Ζιε 31. 557 ᵃ1 Aub. cf νόσημα νεανικόν piscium Ζιθ20. 622 ᵇ29, 31. (fort Argas persicus Aub.) — *b*. ἔστι γένος φθειρῶν οἳ καλοῦνται ἄγριοι, σκληρότεροι, δυσαφαίρετοι ἀπὸ τοῦ χρωτός Ζιε31. 557 ᵃ4. (morpion C II 703. Pediculus pubis *L*. K 703, 4. Su 230, 44. Ixodes ricinus AZι I 535, cf 172, 52.)

2. ἐγγίνονται ϗ τῶν ἄλλων ζῴων ἐν πολλοῖς φθεῖρες· πάντες ἐν τοῖς ἔχουσιν ἐξ αὐτῶν γίνονται τῶν ζῴων Ζιε31. 557 ᵃ11, 18. — *a*. τῶν τρίχας ἐχόντων Ζιε 31. 557 ᵃ14 Aub. τῶν βοῶν Ζιε31. 557 ᵃ15 (fort P vituli vel eurysternus *Nitz*). τῶν ὑῶν φθεῖρες μεγάλοι ϗ σκληροί Ζιε31. 557 ᵃ17 (fort Haematopinus suis *Leach*). ἐν τοῖς κυσὶν οἱ κυνοραῖσται v h v. γίνονται μᾶλλον ὅταν μεταβάλλωσι τὰ ὕδατα οἷς λούονται Ζιε31. 557 ᵃ19. πρόβατα, αἶγες οὐκ ἔχουσι Ζιε 31. 557 ᵃ16 (cf ἱμάτια φθειρωδέστερα Ζιθ10. 596 ᵇ9. ignotus Ar Trichodectes sphaerocephalus al). ὄνος οὐκ ἔχει Ζιε 31. 557 ᵃ14 (minus recte, cf Redi de generat insect tab 21. Charleton exercit insecta 52. Pediculus asini *Fabr*). — *b*. ϗ οἱ ὄρνιθες ἔχουσιν, οἱ φασιανοὶ διαφθείρονται ὑπὸ τῶν φθειρῶν Ζιε31. 557 ᵃ11, 13 (Philopterus, Liotheum *Nitz* sp var Dermanyssus avium *Dug*). — *c*. insectorum. Ζιε31. 557 ᵃ13 Aub. Acarina quaedam. — *d*. ἰχθύων. ἓν δ' εἶδός ἐστι τῶν φθειρῶν τῶν θαλαττίων, ϗ γίνονται πανταχοῦ· οὐκ ἐκ τῶν ἰχθύων γίνονται ἀλλ' ἐκ τῆς ἰλύος· εἰσὶ τὰς ὄψεις ὅμοιοι τοῖς ὄνοις τοῖς πολύποσι, πλὴν τὴν οὐρὰν ἔχουσι πλατεῖαν Ζιδ10. 537 ᵃ5. ε31. 557 ᵃ22 Aub, 24, 23 (Ichthyophthira quaedam AZι I 537). ὁ τῶν θύννων οἶστρος· v οἶστρος p 502 ᵃ28. φθεῖρες ὑπὸ τὰ βράγχια τῆς χαλκίδος γινόμενοι πολλοὶ ἀναιροῦσι Ζιθ20. 602 ᵇ29 (Chondracanthus *Müll* vel alia Siphonostomata parasitica).

3. piscis, eius mores, vita, descr Ζιε31. 557 ᵃ30 S. (Naucrates ductor S in Ar hist lit pisc 27. cf H II 710. K 705, 2. AZι I 537. Echeneis sp Su 87.)

φθείρειν, φθείρεσθαι. 1. notio. φθείρεσθαι, syn διαλύεσθαι τη3. 153 ᵇ31, opp ἐμμένειν Ζγβ1. 734 ᵃ7, dist εἶναι, γίγνεσθαι τε7. 137 ᵃ21 sqq. τὸ νῦν μὴ ὂν πρότερον δὲ ὂν ἀνάγκη ἐφθάρθαι ποτέ Φδ10. 218 ᵃ14. φθείρεσθαι ἁπλῶς, opp οὐχ ἁπλῶς, τοδί Γα3. 318 ᵃ27-319 ᵇ5. ἀεὶ τῶν μὲν φθειρομένων τῶν δὲ γινομένων Πγ3. 1276 ᵃ36. ἅπαντα τὰ γινόμενα ϗ φθειρόμενα φαίνεται Οα10. 279 ᵇ20. φθείρεσθαι ἀνάγκη ὑποκειμένου τέ τινος ϗ ὑπ' ἐναντίων ϗ εἰς ἐναντίον Οα3. 270 ᵃ15. μκ3. 465 ᵇ9. ἅπαντα φθείρεται εἰς ταῦτ' ἐξ ὧν ἔστιν Μβ4. 1000 ᵇ25 (cf ἡ γραμμὴ διαιρουμένη εἰς τὰ ἡμίση φθείρεται ΜΖ10. 1035 ᵃ18). φθειρόμενα ϗ ἐξιστάμενα τῆς φύσεως, opp ἔχειν τὴν φύσιν, εἶναι ἐν τῇ φύσει μδ11. 389 ᵇ10, 9, 14. cf Ζγα18. 725 ᵃ27. (πρόσωπον, σάρξ) φθαρέντα ὁμωνύμως λεχθήσεται τὸ μὲν εἶναι πρόσωπον τὸ δὲ σάρξ Ζγβ1. 734 ᵇ25. ἀεὶ ἔσται τοῦ μὲν φθείρεσθαι τὸ ἐφθάρθαι πρότερον, τοῦ δ' ἐφθάρθαι τὸ φθείρεσθαι Φζ6. 237 ᵇ18. τὸ ἐφθαρμένον ϗ τὸ γεγονὸς ἐν ἀτόμῳ τὸ μὲν ἔφθαρται τὸ δὲ γέγονεν Φζ5. 236 ᵃ5. πολλὰ τῶν αὐτὰ ἑαυτὰ κινούντων φθείρεται, τὰ δ' ἐπιγίνεται Φθ6. 259 ᵃ2. φθείρεταί τι ϗ μηδὲν (i e μὴ) κινούμενον Φδ13. 222 ᵇ24. φθειρομένης τῆς ἀρχῆς οὐκ ἔστιν ἐξ οὗ γένοιτ' ἂν βοήθεια τοῖς ἄλλοις ἐξ αὐτῆς ἠρτημένοις Ζμγ4. 667 ᵃ34. — 2. usus varius. θερμότης ἡ φθείρασα τὴν οἰκείαν θερμότητα μδ11. 389 ᵇ6. τί ἔσται τὸ φθεροῦν μκ3. 465 ᵇ8. ὑπερβάλλοντα τῷ πλήθει φθείρει ϗ βλάπτει Ζμβ5. 651 ᵇ2. ἡ ἀρετὴ ϗ ἡ μοχθηρία τὴν ἀρχὴν ἡ μὲν φθείρει ἡ δὲ σώζει Ηη9. 1151 ᵃ15. ποῖα σώζει ϗ ποῖα φθείρει τὴν δημοκρατίαν Πε9. 1309 ᵇ36. δι' ὧν φθείρονται ϗ δι' ὧν σώζονται αἱ πολιτεῖαι Πε8. 1307 ᵇ28. οὐκ ἐνδέχεται φθειρομένου τοῦ δούλου σώζεσθαι τὴν δεσποτείαν Πγ6. 1278 ᵇ36. — φθαρτός. τὸ φθαρτόν, opp ἄφθαρτον Οα11. 280 ᵇ20 al. φθαρτόν ἐστι τὸ πρότερον μὲν ὄν, νῦν δὲ μὴ ὂν ἢ ἐνδεχόμενόν ποτε ὕστερον μὴ εἶναι Οα12. 281 ᵇ27, 283 ᵃ28. 11. 280 ᵇ20-25. φθείρεται ἄρα ποτὲ τὸ φθαρτόν, ϗ εἰ γενητόν, γέγονεν Οα12. 283 ᵃ28. εἰ γενητὸν ἢ φθαρτόν, οὐκ ἀΐδιον· τὸ γενητὸν ϗ τὸ φθαρτὸν ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλοις· τὰ φθαρτὰ ϗ γενητὰ ϗ ἀλλοιωτὰ πάντα Οα12. 282 ᵃ23, ᵇ9, 283 ᵇ20. οὐδέν ἐστι φθαρτὸν κατὰ συμβεβηκός Μι10. 1059 ᵃ2, 7. ἕτερον τῷ γένει τὸ φθαρτὸν ϗ τὸ ἄφθαρτον Μι10. 1058 ᵇ28. πρότερον ϗ φύσει ϗ λόγῳ ϗ χρόνῳ τοῦ φθαρτοῦ τὸ ἄφθαρτον Φθ9. 265 ᵃ23. οὐσία ἀΐδιος, φθαρτή Μλ1. 1069 ᵃ31. οὐσία φθαρτὴ ἄνευ τοῦ φθείρεσθαι Μη3. 1043 ᵇ15. ὕλη γεννητὴ ϗ φθαρτή, dist τοπική Μη1. 1042 ᵇ6. — τὰ φθαρτά, opp τὰ εἴδη (Plat) ΜΑ9. 992 ᵇ17. φθαρτὰ τὰ κατὰ μέρος Αγ24. 85 ᵇ18. τῶν φθαρτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη οὐδ' ἀπόδειξις ἁπλῶς Αγ8. 75 ᵇ24. φθαρτὴ πρότασις Αγ8. 75 ᵇ27 Wz.

φθειρίσασθαι f 66. 1487 ᵃ23.

φθειρώδης v φθείρ p 816 ᵃ14-16, 37.

φθίνειν, intr. φθίνει τὸ φθῖνον ἀπογινομένου τινός· συνεχὲς τὸ φθῖνον Φη2. 245 ᵃ14, 15. τρέφεται μὲν ἕως ἂν σώζηται ϗ φθῖνον (Prantl e cod L, φθίνῃ Bk) Γα5. 322 ᵃ24. πᾶν ἀκμάζειν ϗ φθίνειν ἀναγκαῖον μα14. 351 ᵃ30. τῶν σωμάτων γηρασκόντων ϗ φθινόντων Ζγβ6. 745 ᵃ12. ἅμα τῆς ἡλικίας ληγούσης φθίνοντος τοῦ σπέρματος Ζγγ1. 750 ᵃ35. — μηνὸς φθίνοντος Αδ15. 98 ᵃ31. φθινόντων τῶν μηνῶν Ζγβ4. 738 ᵃ17. περὶ φθίνοντας τοὺς μῆνας Ζιη2. 582 ᵃ34. σελήνη φθίνουσα Οβ11. 291 ᵇ20. — φθιτόν. τοῦ φθιτοῦ ἐντελέχεια φθίσις Φγ1. 201 ᵃ13.

φθινοπωρινὴ ἰσημερία Ζιε11. 543 ᵇ9. θ12. 596 ᵇ30. φθινοπωρινὰ ἐνύπνια f 232. 1519 ᵇ28.

φθινόπωρον, syn μετόπωρον πα27. 862 ᵇ11, 12. ὅταν τὸ ἔαρ ϗ τὸ θέρος ϗ τὸ φθινόπωρον γένηται ἔπομβρον, ὁ δὲ χειμὼν εὔδιεινός Ζιη19. 601 ᵇ25. ἐν τῷ θέρει [ϗ] πρὸς τὸ φθινόπωρον Ζιι37. 622 ᵃ23. πρὸ τοῦ φθινοπώρου Ζιι40. 625 ᵃ31. ἀρχομένου τοῦ φθινοπώρου Ζιε10. 543 ᵃ15. περὶ τὸ φθινόπωρον Ζιζ11. 566 ᵃ23. τοῦ φθινοπώρου Ζιε13. 544 ᵇ10. ζ7. 571 ᵃ18. η3. 593 ᵃ18. ι23. 618 ᵃ1. ἡ οἰνὰς φθινοπώρῳ

μόνῳ φαίνεται f 271. 1527 a21. μετὰ τὸ φθινόπωρον Ζι49Β. 633 a1.

φθινύθειν. λαοὶ μὲν φθινύθουσι (Hom I 593, ubi vulgo nunc exhibetur ἄνδρας μὲν κτείνουσι, cf Z 327) Ρα7. 1365 a14.

φθισιᾶν. cf φθίσις 2. οἱ κοπιῶντες ϗ φθισιῶντες πε31. 884 a6. ἐφθισίασεν πκη1. 949 a27.

φθισικός. οἱ φθισικοὶ ϗ κοπιῶντες πε31. 884 a11 (cf φθίσις 2).

φθίσις. 1. ἡ κατὰ τὸ ποσὸν κίνησις αὔξησις ϗ φθίσις Φε2. 226 a31. η2. 243 a10. γ1. 201 a14. Γα5. 320 a14, b31. ψα3. 406 a13. Ζμα1. 639 a21. Μλ2. 1069 b11. αὔξη ϗ φθίσις Γα4. 319 b32. φθίσεως πέρας ἡ τούτου (τοῦ κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν τελείου μεγέθους) ἔκστασις Φζ10. 241 b1. διαιρεῖται ἡ φθίσις εἰς ἄπειρα Φθ3. 253 b22. cf η2. 245 a15. τὸ τῆς φθίσεως αἴτιον ἀφαίρεσίς τις Φη2. 245 a28. ποιεῖσθαι φθίσιν τοῦ ποσοῦ Γα5. 322 a33. αὔξησις ϗ φθίσις τῶν σκιῶν πιε5. 911 a15. — φθίσις σελήνης Ζιη2. 582 b2. ἡ φθίσις ϗ ἡ ἀπόλειψις τῆς σελήνης Ζγδ2. 767 a4, opp πλήρωσις Ζιη2. 582 b2. τῆς σελήνης οὔτε ἐκλειπούσης οὔτε ἐν αὐξήσει οὔσης ἢ φθίσει πιε11. 912 b24. — 2. φθίσις, νόσος συνεχής Ηη9. 1150 b33. αἱ ἐν τοῖς ζῴοις ἀδυναμίαι πᾶσαι παρὰ φύσιν, οἷον γῆρας ϗ φθίσις Οβ6. 288 b16. τρίχες αὔξονται ἐν ταῖς φθίσεσιν Ζιγ11. 518 b21. νόσοι τινὲς τελευτῶσιν εἰς φθίσεις πα10. 860 b1. ἀπὸ φθίσεως οἱ πλησιάζοντες ἁλίσκονται πζ8. 887 a22.

Φθιώτιδες, tragoedia ethica (Soph) πο18. 1456 a1.

φθόγγος. πεπέρανται τὰ εἴδη ϗ χρώματος ϗ φθόγγων αι6. 445 b22. φθόγγος λύρας, αὐλῶν πιθ43. 922 a11. οἱ ἀπὸ τῶν ὀργάνων φθόγγοι ακ801 b10. φθόγγος βαρύς, μαλακός, ἠρεμαῖος πιθ49. 922 b31. συμφωνία εὔλογον ἐχόντων φθόγγων πρὸς ἀλλήλους πιθ41. 921 b9. ἁρμονία τῶν αὐτῶν φθόγγων ὁτὲ μὲν Δώριος ὁτὲ δὲ Φρύγιος Πγ3. 1276 b8. — ἡ τοῦ φθόγγου φορὰ κατ' εὐθυωρίαν ακ802 a30-37. ἐπιτείνειν τὸν φθόγγον φ2. 807 a15. οὐκ ἐν ταῖς τῶν φθόγγων ἀφαῖς τὸ λιγυρὸν τῆς φωνῆς ἐστίν ακ804 a27. — φθόγγος, dist φωνή ακ800 a22, 24, 801 b2, 804 b9, sed φθόγγος, quae notio latius patet, interdum usurpatur ubi φωνή intelligitur, ὅταν ἕτερον δέῃ φθόγγον εἰπεῖν, χαλεπῶς τὴν γλῶτταν μεταφέρουσιν ακ804 b29. ἐπὶ τῶν φθόγγων στοιχείων ἂν ἦν τὰ ὄντα ἀριθμὸς ϗ τὸ ἓν στοιχεῖον φωνῆεν Μι2. 1054 a1 (coll 1. 1053 a13. δ3. 1014 a27).

φθόη i q φθίσις 2. βράγχοι ϗ φθόαι γίνονται πα10. 860 b7 (syn φθίσις b1). ἁλίσκεσθαι ὑδέροις ϗ φθόαις θ152. 846 a3.

φθονεῖν. εἰ πέφυκε φθονεῖν τὸ θεῖον ΜΑ2. 982 b32 Bz. τὸ φθονεῖν φαῦλον ϗ φαύλων Ρβ11. 1388 a34. τὸ φθονεῖν πλησίον τοῦ μισεῖν ἐστίν ρ37. 1445 a19. φθονεῖν, opp καταφρονεῖν Πδ11. 1295 b22. ἐπὶ τίσι φθονοῦσι ϗ τίσι ϗ πῶς ἔχοντες αὐτοί Ρβ10. — φθονεῖν τινὶ τιμωμένῳ Πε4. 1304 a36. pass φθονήσονται ρ37. 1445 a15. — ὦ παῖδες, μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν f 93. 1492 b30.

φθονερία, dist ἐπιχαιρεκακία, νέμεσις ημα28. 1192 b18, 24 (cf φθόνος).

φθονερός, def, dist ἐπιχαιρέκακος, νεμεσητικός Ηβ7. 1108 b4. ημα28. 1192 b24. ηεγ7. 1233 b18 (paullo aliter β3. 1221 a3, 38). ὁ αὐτός ἐστιν ἐπιχαιρέκακος ϗ φθονερός Ρβ9. 1387 a1. (τῶν ζῴων ἔνια) φθονερὰ ϗ φιλόκαλα Ζια1. 488 b23.

φθόνος, dist ἐπιχαιρεκακία, νέμεσις Ηβ7. 1108 b1. cf ηεβ3. 1221 a3. ημα28. 1192 b18, 24. def τβ2. 109 b36. Ρβ9. 1386 b19. 10. 1387 b22. α5. 1362 a6. ὁ φθόνος εἰς ἀδικίαν συμβάλλεται ηεγ7. 1234 a30. ἐπὶ τίσι φθονοῦσι ϗ τίσι ϗ πῶς αὐτοὶ ἔχοντες Ρβ10. πῶς δεῖ ἐμποιεῖν φθόνον ρ35. 1440 a34-39. αἱ κατεσπασμέναι ὀφρύες φθόνου σημεῖον Ζια9. 491 b18.

φθορά. 1. φθορᾶς notio. φθαρτοῦ ἐντελέχεια φθορά Φγ1. 201 a15. φθορὰ διάλυσις οὐσίας τη3. 153 b31. ἡ ἐξ ὑποκειμένου εἰς οὐχ ὑποκείμενον μεταβολὴ φθορά Φε1. 225 a18. Μκ11. 1067 b24. ἡ φθορὰ ἐκ τοῦ ὄντος εἰς τὸ μὴ ὄν, opp γένεσις Ζγβ5. 741 b23. γενέσεως ϗ φθορᾶς μετέχειν, opp ἀγένητα ϗ ἄφθαρτα Ζμα5. 644 b24. ἡ φθορὰ οὐκ ἔστι κίνησις· ἐναντίον μὲν γὰρ κινήσει ἢ κίνησις ἢ ἠρεμία, ἡ δὲ φθορὰ γενέσει ἐναντίον Φε1. 225 a20-b3. Μκ11. 1067 b37. γένεσις ἡ ἁπλῆ ϗ φθορὰ ἡ κατὰ τόδε μεταβολή, dist ἀλλοίωσις, αὔξησις φθίσις, φορά (cf κίνησις 2) Μλ2. 1069 b11. Γα2. 317 a26. γένεσις ϗ φθορὰ περὶ τὸ δυνατὸν εἶναι ϗ μὴ εἶναι Γβ9. 335 b4. ὅταν μηδὲν ὑπομένῃ οὗ θάτερον πάθος ἢ συμβεβηκὸς ὅλως, γένεσις, τὸ δὲ φθορά Γα4. 320 a2, 319 b18. φθορὰ ἁπλῆ, dist φθορά τις Γα3. 318 a12, 315 a26. ἡ εἰς τὸ μὴ ὂν ἁπλῶς ὁδὸς φθορὰ ἁπλῆ, ἡ δ' εἰς τὸ ἁπλῶς ὂν γένεσις ἁπλῆ Γα3. 318 b10, 319 a29. ἡ θατέρου γένεσις ἀεὶ ἐπὶ τῶν οὐσιῶν ἄλλου φθορὰ ϗ ἡ ἄλλου φθορὰ ἄλλου γένεσις Γα3. 319 a21. Μα2. 992 b17. ἴσος ὁ χρόνος τῆς φθορᾶς ϗ τῆς γενέσεως τῆς κατὰ φύσιν Γβ10. 336 b19. τοῦ εἴδους οὐκ ἔστι γένεσις ϗ φθορά, τοῦ συνόλου μόνου γένεσις ϗ φθορά ἐστι Μλ3. 1070 a15. η1. 1042 a30. ἐν τοῖς ἐναντίοις ἡ γένεσις ϗ ἡ φθορά Οα3. 270 a22. ἡ φθορὰ εἰς τοὐναντίον Ζγδ1. 766 a14. γενέσεως ϗ φθορᾶς οὐδὲν αὐτὸ αὑτῷ αἴτιον Ζκ5. 700 a35. φθορὰ ϗ ἔκστασις, opp τελείωσις Φη3. 246 a16, 247 a20. κατὰ στέρησιν ϗ φθοράν, opp κατὰ τὸ εἶδος Μη5. 1044 b33. τὸ πάσχειν τὸ μὲν φθορά τις ὑπὸ τοῦ ἐναντίου, τὸ δὲ σωτηρία ψβ5. 417 b3. τελευτὴ πάσης ἐστὶ φθορᾶς Φγ4. 203 b9. ἔστω ἐπί τινων ἐνδεχόμενον ὥστ' εἶναί ποτε ϗ μὴ εἶναι ἄνευ γενέσεως ϗ φθορᾶς Φθ6. 258 b18. τίνα λέγειν εἰώθαμεν ὑπὸ χρόνου φθοράν Φδ13. 222 b25. τῶν φυσιολόγων τινὲς ὅλως ἀνεῖλον γένεσιν ϗ φθοράν Ογ1. 298 b15. — 2. usus varius. πᾶσιν ἡ φθορὰ γίνεται διὰ θερμοῦ τινὸς ἔκλειψιν αν17. 478 b32. ἡ φθορὰ ὀλιγαιμία τίς ἐστιν Ζμβ5. 651 b11. κωλύειν τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων ζῴων φθοράν Ζμγ2. 663 a5. ὅλων τῶν γενῶν ἀπώλειαι ϗ φθοραί μα14. 351 b12. — οἱ πρῶτοι εἴτε γηγενεῖς ἦσαν εἴτ' ἐκ φθορᾶς τινὸς ἐσώθησαν Πβ8. 1269 a5. παλαιᾶς φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις ἀνθρώπων φθοραῖς ἀπολομένης ἐγκαταλείμματα f 2. 1474 b7. — τίνες φθοραὶ ϗ σωτηρίαι τῶν πολιτειῶν Πδ2. 1289 b24. ε1. 1301 a22. 8. 1307 b29. ζ1. 1317 a38.

φθοροποιοὶ βοτάναι, opp ἰατρικαί φτα7. 821 b35.

φθόρος. πήρωσις ἡ μὲν ὅλως ποιεῖ φθόρον, ἡ δὲ διαστροφήν πδ26. 879 b26.

φιάλη μδ12. 390 b13. φιάλης ὕλη ἄργυρος Φβ3. 194 b25. Μδ2. 1013 a26. ὅσα τῶν ἀγαλμάτων φιάλην εἶχε προτετακότα οβ1353 b23. φιάλην κεκερασμένην ᾧ βούλοιτο δοῦναι f 508. 1561 a44. ἡ φιάλη ἀσπὶς Διονύσου, ἡ ἀσπὶς φιάλη Ἄρεως, φιάλη ἄοινος Ργ4. 1407 a16. 11. 1412 b35. πο21. 1457 b21, 22, 32, cf Τιμόθεος p 762 b40.

φιάλιον θ33. 832 b26.

φιδίτια Πβ9. 1271 a27. 10. 1272 a2. 11. 1272 b34. τὰ καπηλεῖα τὰ Ἀττικὰ φιδίτια Ργ10. 1411 a25.

φιλάγαθος, dist φίλαυτος ημβ14. 1212 b18.

Φιλαιγίδου ποιήματα (Φιλαινίδος G A Becker) μτ2. 464 b2.

Φιλαίχμη. Φιλόβοια, ἥν τινες Φιλαίχμην ἐκάλεσαν f 515. 1562 a30.

φιλαλήθης Ηδ13. 1127 b4. ηεγ7. 1234 a3.

Φιλάμμων. ὥσπερ Φιλάμμων ζυγομαχῶν τῷ κωρύκῳ Ργ11. 1413 a12, 24. cf Meineke com IV 603. V 117.

φιλανθρωπία ἀκολουθεῖ τῇ ἐλευθεριότητι αρ5. 1250 b33. ἀκολουθεῖ τῇ ἀδικίᾳ φιλανθρωπία προσποίητος αρ7. 1251 b3.

φιλάνθρωπος. τοὺς φιλανθρώπους ἐπαινοῦμεν Ηθ1. 1155 a20. ἀκολουθεῖ τῇ ἀρετῇ τὸ φιλάνθρωπον εἶναι αρ8. 1251 b35. νομοθεσία φιλάνθρωπος Πβ5. 1263 b15. ζῷα φιλάνθρωπα ἀσκαλώπας, θώς Ζι26. 617 b26. 44. 630 a9 (S II 131). — τὸ φιλάνθρωπον (i e id quod movet τὴν ὡς πρὸς ἄνθρωπον φιλότητα, cf Vhl Poet II 13) πο13. 1453 a2, 1452 b38. τραγικὸν τοῦτο καὶ φιλάνθρωπον πο18. 1456 a21.

φιλάργυρος def ηεγ4. 1232 a4. f 178. 1508 a1.

φιλάρετος Ηα9. 1099 a11.

φιλαρχεῖν v l pro φυλαρχεῖν Πδ11. 1295 b12.

φίλαυλοι Ηκ5. 1175 b3.

φίλαυτος et laudatur et vituperatur Ηι8. Πβ5. 1263 b2. πότερον ὁ σπουδαῖος φίλαυτος ημβ13. τὸν ἀγαθὸν δεῖ φίλαυτον εἶναι Ηι8. 1169 a12. ημβ13. 1212 b6. φίλαυτοι μᾶλλον ἢ δεῖ Ρβ13. 1389 b35, 37. cf α11. 1371 b20.

φιλεῖν. τὸ φιλεῖν ὁμώνυμον τα15. 106 b3. τὸ φιλεῖν def Ρβ4. 1380 b35. syn αἱρεῖσθαι, ἐπιθυμεῖν ηεη2. 1236 a12, 1235 b20. syn κήδεσθαι Πβ4. 1262 b23. opp ἐχθαίρειν Ηδ12. 1126 b23. φιλεῖν μὲν ἀμφοτέρους, πείθεσθαι δὲ τοῖς ἀκριβεστέροις Μλ8. 1073 b16. τὸ φιλεῖν τε καὶ μισεῖν πάθη μετὰ σώματος ψα1. 403 a18. — τίνας φιλοῦσι καὶ μισοῦσι καὶ διὰ τί Ρβ4. ρ35. 1439 b18. φιλεῖν κατὰ τὸ ἡδύ, τὴν κατὰ τὸ ἀγαθὸν φιλίαν ημβ11. 1209 a18. κατὰ τὴν φιλίαν τὸ φιλεῖν μᾶλλον ἢ τὸ φιλεῖσθαι ηεη4. 1239 a34. cf Ηθ10. 1159 a35. 9. 1159 a27. τὸ φιλεῖν ἐνέργεια, βέλτιον ἢ τὸ φιλεῖσθαι ημβ11. 1210 b5-22. πότερον δεῖ φιλεῖν ἑαυτὸν μάλιστα ἢ ἄλλον τινά Ηι8. ημβ14. — φιλεῖν τῷ στόματι πλ1. 953 b16. f 567. 1571 a36. ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθείς f 93. 1492 b26. — τῶν φυτῶν τινὰ οὐ φιλοῦσι χωρίζεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς φτα5. 820 a12. — τὸ φιλεῖσθαι def Ρα11. 1371 a21. τὸ φιλεῖσθαι ἐγγὺς τοῦ τιμᾶσθαι Ηθ9. 1159 a16 sqq. φιλεῖσθαι, dist συνεῖναι Αβ22. 68 b3, 4. τὸ φιλούμενον πότερον τὸ ἡδὺ ἢ τὸ ἀγαθόν ηεη2. 1235 b19-30. — φιλητέον μάλισθ' ἑαυτόν Ηι8. 1168 b10. οὐ φιλητέον πονηρόν Ηι3. 1165 b15, 14. φιλητέον τὸ ἑκάστῳ ἀγαθόν, φιλητὸν τὸ ἁπλῶς ἀγαθόν ημβ11. 1208 b36-1209 a16. — **φιλητὸν** τί Ηθ2. 1155 b17 sqq. ι3. 1165 b15. syn αἱρετόν Ηθ7. 1157 b26. ι7. 1168 a6. φιλητὸν τὸ ἁπλῶς ἀγαθόν, dist φιλητέον ημβ11. 1208 b36-1209 a16. οὐκ ἀντιφιλεῖται, οὐθὲν ἔχων φιλητόν Ηι1. 1164 a4. 4. 1166 b17.

φιλερασταί Ρα11. 1371 b24.

φιλεργία ἄνευ ἀνελευθερίας Ρα5. 1361 a8.

φιλέριδες, syn ἐριστικοί, dist σοφιστικοί τι11. 171 b26, 30 sqq.

φιλεταιρία, opp φιλοχρηματία Ρα7. 1364 b2.

φιλέταιρος ρ37. 1442 a11. φιλέταιρος (φιλεταῖρος Bk), opp φιλοχρήματος Ρα7. 1364 b1. φιλέταιροι, coni φιλόφιλοι Ρβ12. 1389 a37. ἀκολουθεῖ τῇ ἀρετῇ τὸ φιλέταιρον εἶναι αρ8. 1251 b35.

φιλευτράπελοι (cod A^c Vahlen, εὐτράπελοι Bk) Ρβ12. 1389 b11. ἀκολασίας ἐστὶ τὸ φιλευτράπελον εἶναι αρ6. 1251 a20.

φιληδής Ηθ5. 1157 a33.

Φιλήμων ὁ ὑποκριτής Ργ12. 1413 b25. — Philemonis, poetae comici, versus affertur Πα7. 1255 b29, Meineke com IV 17.

φίλησις. ἡ μὲν φίλησις ποιήσει ἔοικεν, τὸ φιλεῖσθαι δὲ τῷ πάσχειν Ηι7. 1168 a19. φίλησις, dist φιλία Ηι5. θ2. 1155 b27. 7. 1157 b29. 8. 1158 b24. αἱ φιλήσεις καὶ αἱ φιλίαι (i e τὰ εἴδη τῆς φιλήσεως καὶ τῆς φιλίας) Ηθ3. 1156 a6. 8. 1158 b19.

φιλητικός Πη7. 1327 b39. πλ1. 953 b15. def ηεη4. 1239 a27. opp φιλότιμος ηεη4. 1239 a27-31. φιλητικός τινος Ηγ13. 1117 b30. ζῷα θυμικὰ καὶ φιλητικὰ καὶ θωπευτικά Ζια1. 488 b21. — τὸ φιλητικόν Πη7. 1327 b41.

φιλία, comitas, μεσότης ἀπεχθείας καὶ κολακείας, ἄνευ τοῦ στέργειν Ηβ7. 1108 a27. δ12. ηεβ3. 1221 a7. γ7. 1233 b30. ημα32. — φιλία, cognatio, πο14. 1453 b19, 31. cf 11. 1452 a31. — φιλία, amicitia, quoniam est ἀρετή τις ἢ μετ' ἀρετῆς, ἠθική τις ἕξις Ηθ1. 1155 a4. ηεη1. 1234 b28, ἀναγκαιότατον εἰς τὸν βίον, τῶν μεγίστων ἀγαθῶν Ηθ1. 1155 a4 sqq. ηεη1. 1234 b32, συνέχει τὰς πόλεις Ηθ1. 1155 a22. Πβ4. 1262 b7, 10, propterea ad disciplinam moralem pertinet Ηθ1. 1155 a3. ηεη1. 1234 b22. περὶ φιλίας exponitur Ηθι. ηεη1-12. ημβ11-17. def Ηθ2. 1155 b33. ημβ11. 1208 b28-36. Πγ9. 1280 b38 (cf κοινωνία γὰρ ἡ φιλία Ηι12. 1171 b33. Πδ11. 1295 b23). ἡ φιλία ἐν τῷ φιλεῖν μᾶλλον ἢ ἐν τῷ φιλεῖσθαι Ηθ9. 1159 a27. 10. 1159 a33. ηεη4. 1239 a33. ἡ φιλία πότερον ἐν τῷ ἐπιθυμητικῷ ἢ τῷ λογιστικῷ τδ5. 126 a12. ἡ φιλία ἐνέργειά τις ημβ12. 1211 b31. dist εὔνοια, ὁμόνοια Ηθ2. 1155 b33. ι5. 1167 a11. 6. 1167 b2. ηεη7. ημβ12. 1212 a1-13. dist φίλησις Ηθ7. 1157 b29. ι5. — τίνας φιλοῦσι καὶ διὰ τί Ρβ4. πῶς δεῖ ἐμποιεῖν φιλίαν ρ35. 1439 b18-21. πότερον ἐν ὁμοίοις ἐγγίνεται ἢ ἐν ἐναντίοις Ηθ2. 1155 a32-b8. ηεη1. 1225 a6, 13. 5. 1239 b8, 9. 12. 1245 a18. ημβ11. 1208 b8-19, 1210 a5-24. πότερον οἷόν τε μοχθηροὺς ὄντας φίλους εἶναι Ηθ2. 1155 b11. — φιλίας εἴδη τρία, διὰ τὸ ἀγαθόν, διὰ τὸ χρήσιμον, διὰ τὸ ἡδύ· μήτε ὡς εἴδη ἑνὸς γένους μήτε πάμπαν ὁμωνύμως Ηθ2. 1155 b12. θ3-5. ηεη2. 1236 a17. ημβ11. 1209 a21. (φιλίαι, i e εἴδη φιλίας ηεη5. 1239 b10. 10. 1242 b2. Ηθ3. 1156 a7. 11. 1159 b34 al.) ἐν τίσιν ἐγγίνεται ἕκαστον τῶν τριῶν εἰδῶν ημβ11. 1209 b17-20. ἡ δι' ἀγαθὸν (δι' ἀρετὴν) φιλία πρώτη, τελεία, βεβαιοτάτη, ἀμετάπτωτος. τῶν σπουδαίων, τῶν βελτίστων Ηθ4. ηεη2. 1236 b1, 2, 15, 19, 24, 1237 a33, 1238 a11, 30. 5. 1239 b15. ημβ11. 1209 b11, 14, 1210 a8, ἠθική ηεη7. 1241 a10 (cf Ηι1. 1164 a12), οὐ γίνεται ἐν πολλοῖς, οὐκ ἄνευ πείρας ηεη2. 1237 b35, 1238 a1. πότερον δεῖ ἐν αὐτῇ ἡδονὴν εἶναι ημβ11. 1209 b37-1210 a5. Ηθ4. 1156 b22. reliqua amicitiae genera λέγονται κατὰ συμβεβηκός Ηθ3. 1156 a16. ηεη5. 1239 b15, cf φιλίαι ἐξ ὁμοιοπαθείας ημβ11. 1210 b22-32. ἡ διὰ τὸ χρήσιμον φιλία (sive ἡ χρησίμη φιλία ηεη7. 1241 a5. 10. 1243 a35) Ηθ3. 1156 a20-30. ηεη2. 1236 a33-37. 10. 1243 a35. ημβ11. 1210 a9-23, ἐξ ἐναντίων δοκεῖ γίγνεσθαι Ηθ10. 1159 b12. τῆς κατὰ τὸ χρήσιμον φιλίας ἡ μὲν ἠθικὴ (ἑταιρική) ἡ δὲ νομικὴ (πολιτική) Ηθ15. 1162 b23. ηεη10. 1242 b31, 35, 36, 1243 a31. μόνη ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ παρ' αὐτὴν παρέκβασις οὐ μόνον φιλίαι, ἀλλὰ καὶ ὡς φίλοι κοινωνοῦσιν ηεη10. 1242 a10. ἡ διὰ τὸ ἡδὺ φιλία Ηθ3. 1156 a31-b6. 7. 1158 a18. ηεη2. 1236 a37-39, 1238 a35. φιλίαι ἀνομοιοειδεῖς (αἱ μὴ κατ' εὐθυωρίαν φιλίαι ηεη10. 1243 b15, 17), i e ὅταν ὁ μὲν διὰ τὸ ἡδὺ φιλῇ, ὁ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον Ηι1. 1163 b32, 1164 a7. ημβ11. 1210 a34. — cum his tribus amicitiae generibus conferendae sunt aliae quaedam amicitiae distinctiones. εἴδη φιλίας ἑταιρεία οἰκειότης συγγένεια Ρβ4. 1381 b34. φιλία ἑταιρικὴ Ηθ6. 1157 b23. 14. 1162 b12. ι10. 1171 a15, συγγενικὴ Ηθ14. 1161 b12. ηεη10. 1242 a1. ημβ12. 1211 b19, φυσικὴ

Ηθ16. 1163 b24. (πόλεμοι ϗ φιλίαι τῶν ζῴων Ζι1. 2. τῶν ζῴων τοῖς μάλιστα κοινωνοῦσι φρονήσεως ϗ πρὸς τελεωθέντα τὰ τέκνα γίνεται συνήθεια ϗ φιλία Ζγγ2. 753 a13.) φιλίαι πολιτικαί, φυλετικαί, συμπλοϊκαί, κοινωνικαί Ηθ14. 1161 b12 sqq. ηεη7. 1241 a32. 10. 1242 a1 sqq, παιδικαί Ηι3. 1165 b26, ξενική ημβ11. 1211 a12. δεσπότῃ πρὸς δοῦλον πῶς ἐστὶ φιλία Ηθ13. 1161 b5. Πα6. 1255 b13. — in quolibet e tribus amicitiae generibus discrimen intercedit, ut φιλία aut sit ἐν ἰσότητι (κατ' ἰσότητα, κατ' ἴσα, κατὰ τὸ ἴσον) aut ἐν ὑπεροχῇ (ἐν ἀνισότητι, καθ' ὑπεροχήν) Ηθ8. 13. 1161 a20. ηεη3. 4. 10. 1242 b3, 21. ημβ11. 1210 a5-24, 1211 b4-17. — ἡ ταὐτὸν ἢ ἐγγύς τι ἡ δικαιοσύνη ϗ ἡ φιλία ηεη1. 1234 b31. φιλίας τοσαῦτα εἴδη ὅσα δικαίου ϗ πολιτείας Ηθ11-13. 16. 1163 b15. ηεη9. ημβ11. 1211 a6-15. — de amicitia ἀπορίαι quaedam exponuntur. φιλία πρὸς αὑτὸν πότερόν ἐστιν ἢ οὐκ ἔστιν Ηι4. ημβ11. 1210 b32-1211 a6, 15-b3. Πβ5. 1263 b1. περὶ αὐταρκείας ϗ φιλίας, πῶς ἔχουσι πρὸς τὰς ἀλλήλων δυνάμεις Ηι9. ηεη12. ημβ15. φιλία πότερον πρὸς πολλοὺς ἅμα εἶναι δύναται ηεη2. 1238 a9. 12. 1245 b19. Ηθ7. 1158 a10 (cf φιλία ὑδαρής Πβ4. 1262 b15). τῶν ἐν ἐξουσίαις αἱ φιλίαι ποῖαι Ηθ7. 1158 a27-36. πῶς γίγνεται ἐγκλήματα ϗ μέμψεις ἐν τῇ φιλίᾳ Ηθ15. 16. ημβ11. 1210 a24-b5. περὶ τοῦ διαλύεσθαι τὰς φιλίας ἢ μή Ηι3. — φιλία, nimium alicuius rei studium. διὰ τὴν φιλίαν τούτων (i e τῶν ἀρχῶν) ταὐτὸ ποιεῖν ἐοίκασι τοῖς τὰς θέσεις διαφυλάττουσιν Ογ7. 306 a12. — φιλία et νεῖκος Empedocli αἴτια συγκρίσεως ϗ διακρίσεως Φθ1. 250 b28. Γβ6. 333 b12, 21, 32. ΜΑ7. 988 a33. Ζμα1. 640 b8. ἐπὶ τῆς φιλίας Γβ6. 334 a7. ἡ φιλία (Empedocli) αἰτία τῶν ἀγαθῶν ΜΑ4. 985 a3. λ10. 1075 b2. — σεμνῆς φιλίης ἱδρύσατο βωμόν f 623. 1583 a13. Μοῦσαι, Διὸς ξενίου σέβας αὔξουσαι φιλίας τε γέρας βεβαίου f 625. 1583 b25.

φιλικός. οἱ πρεσβῦται οὐ φιλικοί Ηθ6. 1157 b14. — πότερον ἔστι τι μέτρον φιλικοῦ πλήθους Ηι10. 1170 b30. φιλικὴ ἡδονή ηεη2. 1237 b3. δικαιοσύνη φιλική, τῶν δικαίων τὸ μάλιστα φιλικὸν εἶναι δοκεῖ ηεη10. 1243 a34. 1. 1234 a21. Ηθ1. 1155 a28. — ἡ κοινωνία, ἡ ὁμόνοια φιλικόν Πδ11. 1295 b24. Ηι6. 1167 a22, 25. οα4. 1344 a18. — ποιεῖν τὰ φιλικὰ πρὸς ἀλλήλους Ηθ4. 1156 b30. ηεη2. 1237 b19. cf Ηθ14. 1162 a16. ι4. 1166 a1. φιλικὰ ϗ ποιητικὰ φιλίας Ηθ7. 1158 a4, 10. — φιλικώτατον τὸ συζῆν Ηι10. 1171 a2. — φιλικῶς ἔχειν, διακεῖσθαι πρός τινα Πβ8. 1268 a24. Ηι4. 1166 b26, ἐνεργεῖν Ηθ6. 1157 b10, ὁμιλεῖν ηεη10. 1243 a9. ἡ κτῆσις τῇ χρήσει φιλικῶς γινομένη κοινή Πη10. 1330 a1.

Φιλῖνόν τινα μήτε ποτῷ χρήσασθαι μήτε ἐδέσματι ἄλλῳ ἢ μόνῳ γάλακτι f 590. 1574 a10.

φίλιος διὰ τί ὀνομάζεται ὁ θεός κ7. 401 a22. σᾶς (Ἀρετᾶς) ἕνεκεν φιλίου μορφᾶς f 625. 1583 b20.

Φίλιπποι, urbs Macedoniae θ42. 833 a28. f 248. 1523 b21.

φίλιππος Ηα9. 1099 a9.

Φίλιππος ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Παυσανίου Πε10. 1311 b2. τοὺς Θηβαίους διεῖναι Φίλιππον εἰς τὴν Ἀττικήν Ρβ23. 1397 b31. — Φίλιππος, oratio Isocratis Ργ17. 1418 b27. — Φίλιππος ὁ κωμῳδοδιδάσκαλος ψα3. 406 b17.

φιλογέλοιος, coni εὐτράπελος Ρβ13. 1390 a23. ἀκολασίας ἐστὶ τὸ φιλογέλοιον εἶναι αρ6. 1251 a19.

φιλόγελως, φιλογέλωτες Ρβ13. 1390 a24. 12. 1389 b10.

φιλογέωργος γέγονεν Ἀγκαῖος f 530. 1566 a15.

φιλόγλυκος ηεβ10. 1227 b10 (Bk c codd, φιλόγλυκυς Fritzsche e ci Sylb).

φιλόγλυκυς τβ3. 111 a3. ηεβ10. 1227 b10 (Fritzsche, φιλόγλυκος Bk). πγ28. 875 b3.

φιλογύναιοι ϗ θηλύγονοι φ3. 808 a36.

φιλογυμναστεῖν ρ4. 1426 a9.

φιλογυμναστικαὶ ἕξεις ηεβ5. 1222 a31.

φιλοδίκαιος Ηα9. 1099 a11.

φιλοδικεῖν Ρα12. 1373 a35.

φιλόδικος Ρβ23. 1400 a19. ρ37. 1444 a30.

φιλοδοξεῖν ϗ φιλοτιμεῖσθαι ἐπί τινι Ρβ10. 1387 b35.

φιλόδοξοι περί τι Ρβ10. 1387 b33.

φιλόζωοι οἱ πρεσβύτεροι Ρβ13. 1389 b32. μεγαλόψυχος οὔθ' ὁ τὸ ζῆν περὶ πολλοῦ ποιούμενος οὔθ' ὁ φιλόζωος αρ5. 1250 b39.

φιλόθεοι Ρβ17. 1391 b2.

φιλοθέωρος Ηα9. 1099 a10.

φιλόθηροι οἱ ζωνοί· τῶν κυνῶν οἱ φιλοθηρότατοι φ6. 810 b4, 6.

φιλοίκειοι (ci Bk^3, φίλοι cod A^c), coni φιλόφιλοι, φιλέταιροι Ρβ12. 1389 a37.

φιλοικοδόμοι Ηκ5. 1175 a34.

φίλοικος. ἀκολουθεῖ τῇ ἀρετῇ τὸ φίλοικον εἶναι αρ8. 1251 b35.

φίλοινος Ρα11. 1371 a18. τίνες φίλοινοι πκζ4. 948 a13. γ7. 872 a3. 28. 875 b3.

φιλόκαλος Ηα9. 1099 a13. δ10. 1125 b12. ἦθος εὐγενὲς ϗ φιλόκαλον Ηκ10. 1179 a9. τῇ ἐλευθεριότητι, τῇ ἀρετῇ ἀκολουθεῖ τὸ φιλόκαλον εἶναι αρ5. 1250 b34. 8. 1251 b36. — ζῷα φθονερὰ ϗ φιλόκαλα, οἷον ταώς Ζια1. 488 b24.

φιλοκίνδυνος Ηδ8. 1124 b7.

Φιλοκλῆς. ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκλέους ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ ἔτει δευτέρῳ f 575. 1572 b25.

φιλοκόλακες οἱ πολλοί Ηθ9. 1159 a14. Ρα11. 1371 b23.

Φιλοκράτης Ρβ3. 1380 b8.

Φιλοκτήτης παρὰ τοῖς Συβαρίταις τιμᾶται θ107. 840 a16. τὸν Νικήρατον ἔστι φάναι Φιλοκτήτην εἶναι δεδηγμένον ὑπὸ Πράτυος Ργ11. 1413 a7. ἐπίγραμμα ἐπὶ Φιλοκτήτου f 596. 1576 a25. — Φιλοκτήτης, argumentum traegoediae petitum ἐκ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος πο23. 1459 b5. Φιλοκτήτης Αἰσχύλου, inde versus affertur πο22. 1458 b22 (Aesch fr 249). Φιλοκτήτης Σοφοκλέους Ηη3. 1146 a20. η10. 1151 b18, Εὐριπίδου, inde versus afferuntur πο22. 1458 b20 (Eur fr 790). ρ19. 1433 b11 (Eur fr 794), Θεοδέκτου Ηη8. 1150 b9 (Nck fr trg p 624).

φιλόκυβοι φ3. 808 a31.

Φιλόλαος ὁ Κορίνθιος, νομοθέτης Θηβαίων Πβ12. 1274 a31, 41, b2. — Φιλόλαος Pythagoreus ἔφη εἶναί τινας λόγους κρείττους ἡμῶν ηεβ8. 1225 a33.

φιλολογία. ὅσα περὶ φιλολογίαν πιη916 b1-917 b36.

φιλόλογος. οἱ Λακεδαιμόνιοι ἥκιστα φιλόλογοι ὄντες Ρβ23. 1398 b14.

φιλολοίδορος πγ27. 875 a35. φιλολοιδόρου σημεῖα φ3. 808 a32. 6. 811 a27. γυνὴ φιλολοίδορον μᾶλλον Ζι1. 608 b10.

φιλόλουτρος ὅλως ὁ ἵππος Ζιθ24. 605 a12.

φιλομάθεια, ἡδονὴ ψυχική Ηγ13. 1117 b29.

φιλομαθής. ὁ φιλομαθὴς περὶ τὰ θεωρήματα ἐνεργεῖ Ηκ5. 1175 a14.

Φιλομήλα. αἰσχρόν γε ὦ Φιλομήλα (Γοργίου τὸ εἰς τὴν χελιδόνα) Ργ3. 1406 b17.

φιλόμουσοι Ηκ5. 1175 a34.

φιλόμυθος. ὁ φιλόμυθος φιλόσοφός πώς ἐστιν ΜΑ2. 982 b18 Bz. — φιλόμυθος, syn διηγητικός, ἀδολέσχης sim Ηγ13. 1117 b34. ὅσῳ μονώτης εἰμί, φιλομυθότερος γέγονα f 618. 1582 b12, 14.

φιλονεικεῖν τινί ρ19. 1433 a10. f 65. 1486 b28. ἐφιλονείκησαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροί Πε6. 1306 b1.

φιλονεικία. διὰ φιλονεικίαν δημαγωγεῖν Πε6. 1305 b23. φιλονεικίαι καὶ στάσεις Πε8. 1308 a31. φιλονεικία in disputando τι15. 174 a20. διὰ φιλονεικίαν ἀντιλέγειν f 10. 1475 b11.

φιλόνεικοι, coni δυσέριδες Ρβ4. 1381 a32. in disputando πιη2. 916 b21.

φιλόνικος Ρα6. 1363 b1. 10. 1368 b21. 11. 1370 b33. β12. 1389 a12. coni μεγαλόψυχος φ5. 809 b35.

φιλόξενος. τῇ ἐλευθεριότητι, τῇ ἀρετῇ ἀκολουθεῖ τὸ φιλόξενον εἶναι αρ5. 1250 b34. 8. 1231 b35.

Φιλόξενος poeta dithyramborum Πθ7. 1342 b9. πο2. 1448 a15. — ἀνεγνωκότες οὐδὲν πλὴν εἰ τὸ Φιλοξένου δεῖπνον οὐδ' ὅλον f 72. 1488 a5. Bgk poet lyr p 1267. — Φιλόξενος ὁ Ἐρύξιδος ηεγ2. 1231 a17. πκη7. 950 a3. respici videtur Ηγ13. 1118 a32, cf v l. — Φιλόξενος Μακεδὼν Καρίας σατραπεύων οβ1351 b36.

φιλοπαίγμων σφόδρα πρὸς τὰ συνήθη ὁ λέων Ζι44. 629 b11.

φιλοπάτωρ (cf Σάτυρος) Ηη6. 1148 b1. — φιλοπάτορες θ162. 846 b6.

φιλόπικρος ηεβ10. 1227 b11.

φιλόπολις ρ37. 1442 a10.

φιλοπονεῖν, dist εὐφυεῖς εἶναι τγ2. 118 a22. ἐκ τοῦ μὴ φιλοπονεῖν ἐπ' ἀρρωστίαν ἐμπίπτειν ρ4. 1426 a10. — φιλοπονεῖσθαι περὶ μεταφορῶν Ργ2. 1405 a6.

φιλοπονία ἀκολουθεῖ τῇ ἀνδρείᾳ αρ4. 1250 b6. οἱ Λάκωνες προσήδρευον ταῖς φιλοπονίαις Πθ4. 1338 b25. τίνες κύνες διαφέρουσιν ἀνδρείᾳ καὶ φιλοπονίᾳ Ζι1. 608 a32. — τὴν ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ φιλοπονίαν ἀγαπᾶν ρ36. 1441 a36.

φιλοπόνηρος Ηι3. 1165 b15.

φιλόπονος καὶ δίκαιος οβ1345 b9. opp ἀπολαυστικός ηεβ5. 1222 a38.

φιλοποσία πγ7. 872 a6.

φιλοπότης τις ἐν Συρακούσαις Ζιζ2. 559 b2. φιλοπόται πκζ4. 948 a19.

φιλόποτος. πολλοὶ τῶν φιλοπότων πγ23. 874 a37.

φιλοπραγμοσύνη, syn πολυπραγμοσύνη τβ4. 111 a10.

φίλος (cf φιλία). comis, μέσος ἔχθρας καὶ κολακείας, ὁ ὡς δεῖ ἡδὺς ὤν Ηβ7. 1108 a27. ηεγ7. 1233 b34. ημα32. 1193 a24, 27. — cognatus πο14. 1453 b15, cf b20, 31. — amicus, τῶν ἐκτὸς ἀγαθῶν μέγιστον, τῶν ἡδέων Ηι9. 1169 b10. Ρα11. 1371 a17. coni χρήματα, εὐτυχήματα al Πε8. 1308 b18. δ11. 1295 b14. def Ηι4. 1066 a2-10. ηεη2. 1236 a14. 6. 1240 a23-30. Ρα5. 1361 b36. β4. 1381 a1. φίλων ἀρετῇ τὸ φιλεῖν ἔοικεν Ηθ10. 1159 a34. syn ὀρεκτός ηεη6. 1240 b20. dist εὔνους Ηθ7. 1158 a7. ηεη7. 1241 a11-13. dist κόλαξ Ηκ2. 1173 b32. — φίλος πότερον ὁ ὅμοιος τῷ ὁμοίῳ sim cf φιλία p 818 b26. ὅ γε φίλος ἴσος καὶ ὅμοιος Πγ16. 1287 b33. — φίλοι καθ' ἕξιν, κατ' ἐνέργειαν Ηθ6. 1157 b5 sqq. φίλοι δι' αὑτοὺς μόνοι οἱ ἀγαθοί Ηθ5. 1157 a18. φίλοι κατ' ἀρετήν ηεη11. ὁ πρῶτος φίλος, opp φίλον καθόλου μᾶλλον (i e latiore sensu) ηεη2. 1236 b28. 5. 1239 b6. ἄνευ χρόνου βούλονται φίλοι, ἀλλ' οὐκ εἰσίν ηεη2. 1237 b17. φίλοι ἁπλῶς, δι' αὑτούς, opp κατὰ συμβεβηκός, τῷ ὡμοιῶσθαι τούτοις Ηθ6. 1157 b3 sqq. δι' ἡδονὴν καὶ διὰ τὸ χρήσιμον καὶ φαύλους ἐνδέχεται φίλους εἶναι ἀλλήλοις Ηθ5. 1157 a17. ηεη2. 1236 b11. φίλοι ἠθικοί, χρήσιμοι, πολιτικοί al ηεη10. 1243 b2, 4 sqq. — φίλοι ἐν ἰσότητι, καθ' ὑπεροχήν Ηθ15. 1162 a35. φιλίαι ἀμφότεραι, αἵ τε κατ' ἰσότητα καὶ αἱ καθ' ὑπεροχήν, φίλοι δ' οἱ κατὰ τὴν ἰσότητα ηεη4. 1239 a4, 20. — ἀπορίαι de amicis. περὶ τοῦ αὐτὸν αὑτῷ φίλον εἶναι ἢ μή ηεη6 (cf φιλία p 819 b15). πότερον ὁ σπουδαῖος τῷ φαύλῳ φίλος, ὁ φαῦλος τῷ φαύλῳ ημβ11. 1208 b23-26, 1209 a4-b11. πότερόν ἐστιν ἔργον φίλον γενέσθαι ἢ ῥᾴδιον γενέσθαι ημβ11. 1208 b20-22. ἆρα ὡς πλείστους φίλους ποιητέον Ηι10. ημβ16. φίλον εἶναι πολλοῖς κατὰ τὴν τελείαν φιλίαν οὐκ ἐνδέχεται, διὰ τὸ χρήσιμον δὲ καὶ τὸ ἡδὺ πολλοῖς ἀρέσκειν ἐνδέχεται Ηθ7. 1158 a10 sqq. πολιτικῶς φίλον εἶναι πολλοῖς Ηι10. 1171 a17. πῶς δεῖ φίλῳ χρῆσθαι ημβ17. πότερον ἐν εὐτυχίαις μᾶλλον δεῖ φίλων ἢ ἐν ἀτυχίαις Ηι11. 9. 1169 b14. — proverbia, ὁ φίλος ἕτερος αὐτός, ἄλλος αὐτός Ηι4. 1166 a31. 9. 1170 b7. ηεη12. 1245 a30, 35. κοινὰ τὰ φίλων Ηθ11. 1159 b31. ι8. 1168 b8. Πβ5. 1263 a30. ηεη2. 1237 b33, 1238 a16. cf παροιμία p 570 a39, 54. οὐθεὶς φίλος ᾧ πολλοὶ φίλοι ηεη12. 1245 b20. — οὐκ ἔστιν ἐκείνην γε τὴν φιλίαν φίλος ημβ11. 1209 a36. τοὺς φιλτάτους φίλους Πη1. 1323 a32. — οὐκ ἐξεῖναι ἀποδημεῖν Λακεδαιμονίοις ὅπως μὴ ἐθίζωνται ἄλλων νόμων εἶναι φίλοι f 500. 1559 b19.

φιλοσκώπτην εἶναι ἀκολασίας ἐστίν αρ6. 1251 a19.

φιλοσοφεῖν. φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο εἴτε χρὴ φιλοσοφεῖν εἴτε καὶ μή, ὡς εἶπεν αὐτὸς ἐν τῷ Προτρεπτικῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν μετιέναι f 50. 1483 b30, Bernays Dial p 118. — 1. φιλοσοφεῖν latiore sensu, coni syn ζητεῖν, σκοπεῖσθαι, εἰς ἐπίσκεψιν ἐλθεῖν Πη11. 1331 a16. μτ1. 463 a7. ΜΑ3. 983 b2. πρὸς ὀλιγοσιτίαν πολλὰ πεφιλοσόφηκεν ὁ νομοθέτης Πβ10. 1272 a22. φιλοσοφεῖν περὶ πολιτείας, περὶ τῆς ἀληθείας Πη10. 1329 a41. ΜΑ3. 983 b2. Ογ1. 298 b12. φιλοσοφεῖν περὶ τὴν παιδείαν ταύτην Πθ5. 1340 b6. φιλοσοφεῖν περὶ ἑκάστην μέθοδον Πγ8. 1279 b13. φιλοσοφεῖν τὴν πολιτικήν Ηη12. 1152 b1. — 2. φιλοσοφεῖν angustiore sensu, i q philosophari. πότερον χρὴ φιλοσοφεῖν ἢ μή f 50. 1484 a8, 18. φιλοσοφεῖν μὲν τῷ βασιλεῖ οὐχ ὅπως ἀναγκαῖον ἀλλὰ καὶ ἐμποδών, τὸ δὲ φιλοσοφοῦσιν ἀληθινῶς ἐντυγχάνειν εὐπειθῆ f 79. 1489 b16. οὐ ταύτῃ ἁμαρτάνουσιν οἱ περὶ αὐτῶν σκοπούμενοι ὡς οὐ φιλοσοφοῦντες (cf περὶ ὧν τοῦ φιλοσόφου ἐπισκέψασθαι τἀληθές) Μγ2. 1004 b9. πῶς οὐκ ἄξιον ἀθυμῆσαι τοὺς φιλοσοφεῖν ἐπιχειροῦντας Μγ5. 1009 b37. μάλιστ' ἂν ὁ τοιοῦτος ἴδιος τρόπος εἴη τοῦ πεφιλοσοφηκότος, syn ἴδιον ὑπολαμβάνομεν φιλοσοφίας φ2. 807 a9, 10. ἐπὶ τὸν λόγον καταφεύγοντες οἴονται φιλοσοφεῖν Ηβ3. 1105 b13, 19. αὐτοὶ πολιτεύονται ἢ φιλοσοφοῦσιν Πα7. 1255 b37. διὰ τὸ θαυμάζειν οἱ ἄνθρωποι ἤρξαντο φιλοσοφεῖν ΜΑ2. 982 b13. οἱ πρότερον φιλοσοφήσαντες Ογ1. 298 b12. ΜΑ3. 983 b2. οἱ πρῶτοι φιλοσοφήσαντες ΜΑ2. 982 b11 Bz (cf ἡ πρώτη φιλοσοφία 10. 993 a16). 3. 983 b6 (cf οἱ πρῶτοι θεολογήσαντες b29). οἱ ἀρχαῖοι καὶ πρῶτοι φιλοσοφήσαντες περὶ φύσεως Ζμα1. 640 b5. ἐπὶ Σωκράτους πρὸς τὴν χρήσιμον ἀρετὴν καὶ τὴν πολιτικὴν ἀπέκλιναν οἱ φιλοσοφοῦντες Ζμα1. 642 a30.

φιλοσόφημα. τὸ ἀπορεῖν εἰκότως ἐγένετο φιλοσόφημα πᾶσιν Οβ13. 294 a19. ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις φιλοσοφήμασι Οα9. 279 a30, cf Ἀριστοτέλης p 105 a31. — φιλοσόφημα συλλογισμὸς ἀποδεικτικός, dist ἐπιχείρημα, σόφισμα, ἀπόρημα τθ11. 162 a15.

φιλοσοφία. 1 (cf φιλοσοφεῖν 1). investigatio. ἔχει τοῦτ' ἀπορίαν καὶ φιλοσοφίαν πολιτικήν Πγ12. 1282 b13. ἔχει γὰρ φιλοσοφίαν ἡ σκέψις Φα2. 185 a20 (cf ἔχει ἐπίστασιν Μν2. 1089 a24). ὅσα ἔχει φιλοσοφίαν μόνον θεωρητικήν ηεα1.

1214 a13 Fritsche. ἡ τῶν λόγων φιλοσοφία ρ1. 1421 a16 (Isocratis dicendi rationem notat Spgl ad h l). — scientia, cognitio. ἑκάστης τέχνης ϗ φιλοσοφίας Μλ8. 1074 b11 (et 1073 b5 ex lectione Bki). φιλοσοφίας διψῆν Οβ12. 291 b27. (λόγοι) χρήσιμοι πρὸς φιλοσοφίαν τι16. 175 a5. — virtus intellectualis, dist ἀνδρεία al, ἀνδρίας ϗ καρτερίας δεῖ πρὸς τὴν ἀσχολίαν, φιλοσοφίας δὲ πρὸς τὴν σχολήν Πη15. 1334 a23. — 2 (cf φιλοσοφεῖν 2). philosophia Πα11. 1259 a10. β5. 1263 b40. Ρβ2. 1379 a34. 20. 1394 a6. οα6. 1345 a17. ρ36. 1441 a36. κ1. 391 a2. φ2. 807 a10 al. ἡ φιλοσοφία ἐπιστήμη τῆς ἀληθείας Μα1. 993 b20, dist διαλεκτική, σοφιστική Μγ2. 1004 b26. πρὸς μὲν φιλοσοφίαν κατ' ἀλήθειαν περὶ αὐτῶν πραγματευτέον, διαλεκτικῶς δὲ πρὸς δόξαν τα14. 105 b30. γέγονε τὰ μαθήματα τοῖς νῦν ἡ φιλοσοφία ΜΑ9. 992 a33 Bz. ἐκ τῆς οἰκειοτάτης φιλοσοφίᾳ τῶν μαθηματικῶν ἐπιστημῶν Μλ8. 1073 b4 Bz. ἡ φιλοσοφία θαυμαστὰς ἡδονὰς ἔχει Ηκ7. 1177 a25. Πβ7. 1267 a12. — ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβή Πθ7. 1342 a31. οἱ κατὰ φιλοσοφίαν, οἱ ἐκ φιλοσοφίας, οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ Φα8. 191 a24. Πθ7. 1341 b28, 33. οὐκ ἐάσω ὑμᾶς δὶς εἰς φιλοσοφίαν ἁμαρτεῖν f 617. 1582 a28, 19. (ἡ διαλεκτικὴ χρήσιμος) πρὸς γυμνασίαν, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, πρὸς τὰς κατὰ φιλοσοφίαν ἐπιστήμας τα2. 101 a27, 34. πρὸς γνῶσιν ϗ τὴν κατὰ φιλοσοφίαν φρόνησιν τθ14. 163 b9. οἱ κατὰ φιλοσοφίαν λόγοι Πγ12. 1282 b19. ἐπέσκεπται ϗ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ϗ ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν ηεα8. 1217 b23, cf Ἀριστοτέλης p 105 a10. τῶν δύο τρόπων τῶν διωρισμένων ἐν τοῖς κατὰ φιλοσοφίαν Ζμα1. 642 a6, cf Ἀριστοτέλης p 99 b32. ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας λεγομένοις ψα2. 404 b19, cf Ἀριστοτέλης p 98 b59 et Addenda ad h l. εἴρηται δ' ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας Φβ2. 194 a36, cf Ἀριστοτέλης p 104 b29. — 3. addito ad nomen φιλοσοφίας adiectivo aliave determinatione vel (*a*) disciplinae philosophicae distinguuntur, vel (*b*) diversorum philosophorum placita. *a.* τοσαῦτα μέρη φιλοσοφίας ἐστὶν ὅσαιπερ αἱ οὐσίαι Μγ2. 1004 a3. φιλοσοφία dist θεωρητική, πρακτική, ποιητική· τρεῖς ἂν εἶεν φιλοσοφίαι θεωρητικαί, μαθηματική, φυσική, θεολογική Με1. 1025 b25, 1026 a18 (cf Φβ7. 198 a29 et ἐπιστήμη p 279 b41). κ7. 1064 b1-14. ἡ περὶ τὰ θεῖα φιλοσοφία Ζμα5. 645 a4. πρώτη φιλοσοφία Φα9. 191 a36. β2. 194 b14. Οα8. 277 b10. Με1. 1026 a16 Bz. κ4. 1061 b19, cf πρῶτος p 653 a23. (φιλοσοφία simpliciter i q πρώτη φιλοσοφία Μκ3. 1061 b5. 4. 1061 b25.) φυσικὴ φιλοσοφία· φυσικὴ ϗ δευτέρα φιλοσοφία Ζμβ7. 653 a9. α1. 641 a36. μκ1. 464 b33. ΜΖ11. 1037 a15. ἄλλης ἂν εἴη φιλοσοφίας οἰκειότερον Ηα4. 1096 b31. ἡ τοιαύτη φιλοσοφία ΜΑ3. 983 b21. Φγ4. 203 a2. ἡ προκειμένη φιλοσοφία Μκ1. 1059 b21. ἡ περὶ τὰ ἀνθρώπινα φιλοσοφία Ηκ10. 1181 b15. — *b.* ἡ τῶν Ἰταλικῶν φιλοσοφία, αἱ εἰρημέναι φιλοσοφίαι ΜΑ6. 987 a31, 29. ἡ πρώτη φιλοσοφία (i e ἡ φιλοσοφία τῶν πρῶτον φιλοσοφησάντων) ΜΑ10. 993 a16, cf φιλοσοφεῖν p 820 b46. παλαιᾶς φιλοσοφίας ἐγκαταλείμματα f 2. 1474 b6.

φιλόσοφος et adiectivi et substantivi vi usurpatur. 1 (cf φιλοσοφία 1). νέος οὕτω φιλόσοφος ἐγένετο ρ36. 1441 a33. — 2 (cf φιλοσοφία 2. 3). φιλοσοφεῖν λέγεται ϗ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν μετιέναι f 50. 1483 b33. ἡ δημιουργήσασα φύσις ἀμηχάνους ἡδονὰς παρέχει τοῖς δυναμένοις τὰς αἰτίας γνωρίζειν ϗ φύσει φιλοσόφοις Ζμα5. 645 a10. φιλόσοφον τὸ διὰ τί περὶ ἑκάστην μέθοδον ηεα6. 1216 b39. τῶν οὐσιῶν ἂν δέοι τὰς ἀρχὰς ϗ τὰς αἰτίας ἔχειν τὸν φιλόσοφον sim Μγ2. 1003 b19, 1004 a6, 34, b16. 3. 1005 a21, b6, 11. Πα11. 1259 a17. πο4. 1448 b13 (sed ἡ τοῦ φιλοσόφου ἐπιστήμη τοῦ ὄντος ᾗ ὂν καθόλου ϗ οὐ κατὰ μέρος Μκ3. 1060 b31, 1061 b10, ubi ὁ φιλόσοφος, cf 4. 1061 b19, idem significat atque ὁ πρῶτος φιλόσοφος ψα1. 403 b16). ὁ φιλόσοφος περὶ αὐτὰ τὰ εἴδη τῶν πραγμάτων διατρίβει πλ9. 956 b7. φιλοσοφώτερον ϗ σπουδαιότερον ποίησις ἱστορίας ἐστίν πο9. 1451 b5. εἰσί τινες πολιτεῖαι αἱ μὲν ἰδιωτῶν αἱ δὲ φιλοσόφων ϗ πολιτικῶν Πβ7. 1266 a32. οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι Οα5. 271 b3 (cf οἱ πρῶτοι φιλοσοφήσαντες s v φιλοσοφεῖν p 820 b46, φιλοσοφία p 821 a50). φιλόσοφος, dist διαλεκτικός, σοφιστής τθ1. 155 b8. Μγ2. 1004 b18, 16. κ3. 1061 b10, dist ῥήτωρ πιη5. 917 a3. λ9. 956 b6, coni τεχνίτης Ρβ23. 1397 b24. βίος φιλόσοφος, syn θεωρητικός, dist πολιτικός, πρακτικός, ἀπολαυστικός Πη2. 1324 a29, 32. Ηα3. 1095 b19. ηεα4. 1215 a36, b1. — **φιλοσόφως.** οἱ φιλοσόφως λεγόμενοι λόγοι ηεα6. 1216 b36. οἱ φιλοσοφωτέρως τὴν τέχνην μετιόντες αι1. 436 a20.

Philosophus incertus. Aristoteles in quaestionibus et philosophicis et naturalibus sententias aliorum philosophorum vel medicorum haud raro ita respicit ut nomina auctorum omittat. multa huius generis sub ipsis philosophorum nominibus, veluti Empedoclis Parmenidis Platonis, attuli, addita nota qua respici, non nominari philosophum significetur. supersunt tamen aliquot loci quos vel invitus supra omiseram vel quia dubitabam cui potissimum auctori aliqua sententia assignanda videretur. qua in re amicissime adiutus singulari Jacobi Bernays doctrina iam subiungam quae probabiliter videantur definiri posse.

τὴν ὑποκειμένην ὕλην οἱ μέν φασιν εἶναι μίαν, οἷον ἀέρα τιθέντες ἢ πῦρ ἤ τι μεταξὺ τούτων, σῶμά τε ὂν ϗ χωριστόν, οἱ δὲ πλείω τὸν ἀριθμὸν ἑνός, · οἱ μὲν πῦρ ϗ γῆν, οἱ δὲ ταῦτά τε ϗ ἀέρα τρίτον, οἱ δὲ ϗ ὕδωρ τούτων τέταρτον ὥσπερ Ἐμπεδοκλῆς Γβ1. 329 a1. trium elementorum auctorem Philop ad h l Ionem philosophum nominat, quod confirmatur coll Isocr 15, 266. Harpocrat s v Ἴων, nec refutatur argumento a Zellero allato (Gesch I 509), siquidem in recensendis sententiis non temporis ordinem, sed seriem numeri elementorum Ar sequitur. sed movet sane dubitationem, quod paullo infra Γβ3. 330 b16 (cf Prtl ad h l) eiusdem, ut videtur, ternarii elementorum numeri Πλάτων ἐν ταῖς διαιρέσεσιν auctor nominatur. — quis ex antiquissimis philosophis posuerit principium ὕδατος μὲν λεπτότερον, ἀέρος δὲ πυκνότερον, vel ἀέρος λεπτότερον, πυρὸς δὲ πυκνότερον, cf Ἀναξίμανδρος p 50 a33. — ὥς τινες ὑπολαμβάνουσι διὰ τὸ πεφυκέναι φέρεσθαι τὸ ὅμοιον πρὸς τὸ ὅμοιον Ζγβ4. 740 b13. 5. 741 b10, communis haec sententia multis philosophis, Anaximandro, Anaxagorae (Zeller I 159, 2), Empedocli (v 323, 338 sq), Democrito (Zeller I 606, 1), Platoni (Tim 81 AB). — ἀλλ' οὐχ ἡ ἁπλῆ ϗ τελεία γένεσις συγκρίσει ϗ διακρίσει ὥρισται, ὥς τινές φασιν, τὴν δ' ἐν τῷ συνεχεῖ μεταβολὴν ἀλλοίωσιν Γα2. 317 a18, atomistas respici colligitur coll Γα2. 315 b6 Δημόκριτος ϗ Λεύκιππος ποιήσαντες τὰ σχήματα τὴν ἀλλοίωσιν ϗ τὴν γένεσιν ἐκ τούτων ποιοῦσι, διακρίσει μὲν ϗ συγκρίσει γένεσιν ϗ φθοράν, τάξει δὲ ϗ θέσει ἀλλοίωσιν. — εἰ γὰρ διακρίνεσθαι δύναται κατὰ τὰς ἁφάς, ὥσπερ φασί τινες Γα9. 327 a12, Leucippus et Plato, cf Γα8. 325 b29 ἐκ δὴ τούτων ⟨πῶς⟩ αἱ γενέσεις ϗ αἱ διακρίσεις Λευκίππῳ μὲν δύο τρόποι ἂν εἶεν, διά τε τοῦ κενοῦ ϗ διὰ τῆς ἁφῆς,

Πλάτωνι δὲ κατὰ τὴν ἀφὴν μόνον. — ἀδύνατον γάρ ἐστι μιχθῆναί τε ἕτερον ἑτέρῳ, καθάπερ λέγουσί τινες Γα10. 327 a35, Zenonem ac Megaricos significari Prtl ad h l probabiliter colligit. — τὸ κωλῦον κατὰ τὴν αὑτοῦ ὁρμήν τι κινεῖσθαι ἢ πράττειν ἔχειν λέγεται τοῦτο αὐτό, ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν Ἄτλαντα ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν ὡς συμπεσόντ' ἂν ἐπὶ τὴν γῆν, ὥσπερ ϗ τῶν φυσιολόγων τινές φασιν Μδ23. 1023 a21; Alexandrum quod scribet ad h l οὕτω ϗ τῶν φυσικῶν ὅσοι διὰ τὴν δίνην μένειν τὸν κόσμον λέγουσι ϗ μὴ συμπίπτειν, λέγοιεν ἂν αὐτὸν ὑπὸ τῆς δίνης ἔχεσθαι Empedoclem intelligere apparet coll Οβ1. 284 a20-26 διὰ τὴν δίνησιν ... καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησίν. Simplicius de coelo ad h l (Schol p 491 b5, 14) praeter Empedoclem etiam Anaxagoram et Democritum affert. — ἀεὶ ἐνεργεῖ ἥλιος ϗ ἄστρα ϗ ὅλος ὁ οὐρανός, ϗ οὐ φοβερὸν μή ποτε στῇ, ὃ φοβοῦνται οἱ περὶ φύσεως Μθ8. 1050 b24, ὡς Ἐμπεδοκλῆς ϗ οἱ περὶ αὐτὸν οἴονται Ps Alex ad h l; ac sane Aristoteles quod scribit ἔτι σώζεσθαι τοσοῦτον χρόνον, καθάπερ Ἐμπεδοκλῆς φησίν Οβ1. 284 a26 videri potest illum φόβον μή ποτε στῇ significasse. — εἰσὶ δέ τινες οἵ φασι τὸν καλούμενον ἀέρα κινούμενον ϗ ῥέοντα ἄνεμον εἶναι ... ϗ τὸν ἄνεμον εἶναι κίνησιν ἀέρος μα13. 349 a16; ante Hippocratem (ἄνεμός ἐστιν ἠέρος ῥεῦμα Hippocr π φυσῶν, I 402 Linden), cuius mentionem facit Olympiodorus ad h l (Ideler I 241), idem Anaximander statuit, Ἀναξίμανδρος ἄνεμον εἶναι ῥύσιν ἀέρος Plut Plac 3, 7. — διὰ τοῦτο καλῶς ὑπολαμβάνουσιν οἷς δοκεῖ μήτ' ἄνευ σώματος μήτε σῶμά τι ἡ ψυχή ψβ2. 414 a19, significata esse potest sententia eorum, qui animam ἁρμονίαν τινὰ τοῦ σώματος esse statuebant (Plat Phaed 85 E), quamquam vix probabile est eos solos respici.

διαφέρει δὲ ἴσως οὐ μικρὸν ἐν κτήσει ἢ χρήσει τὸ ἄριστον ὑπολαμβάνειν Ηα9. 1098 b32, notionem summi boni (τῆς εὐδαιμονίας) a Xenocrate propositam respici colligas coll Clem Strom II 22. 419 A Ξενοκράτης τε ὁ Χαλκηδόνιος τὴν εὐδαιμονίαν ἀποδίδωσι κτῆσιν τῆς οἰκείας ἀρετῆς ϗ τῆς ὑπηρετικῆς αὐτῇ δυνάμεως, cf Zeller II 1. 681, 1. — τῷ δὲ περὶ τοὺς ναυάρχους νόμῳ ϗ ἕτεροί τινες ἐπιτετιμήκασιν, ὀρθῶς ἐπιτιμῶντες· στάσεως γὰρ γίνεται αἴτιος Πβ9. 1271 a38, Critiae tyranni Λακεδαιμονίων πολιτείαν vel similes libros respici probabile est.

τὰς φωνὰς ἁπάσας συμβαίνει γίγνεσθαι ϗ τοὺς ψόφους ... οὐ τῷ τὸν ἀέρα σχηματίζεσθαι, καθάπερ οἴονταί τινες ακ800 a3, cf Δημόκριτος ϗ τὸν ἀέρα φησὶν εἰς ὁμοιοσχήμονα θρύπτεσθαι σώματα ϗ συγκαλινδεῖσθαι τοῖς ἐκ τῆς φωνῆς θραύσμασιν Plut Plac 4, 19, τὴν φωνὴν εἶναι (Democritus statuit) πυκνουμένου τοῦ ἀέρος ϗ μετὰ βίας εἰσιόντος Theoph de sensu 55. — ἄλογον δὲ ὅλως τὸ ἐξιόντι τινὶ τὴν ὄψιν ὁρᾶν, ϗ ἀποτείνεσθαι μέχρι τῶν ἄστρων, ἢ μέχρι τινὸς ἐξιοῦσαν συμφύεσθαι, καθάπερ λέγουσί τινες αι2. 438 a27, Platonem significari intelligitur coll Theophr de sensu 5 Πλάτων ... ἐξιοῦσαν μέχρι τινὸς συμφύεσθαι τῇ ἀπορροῇ, cf Plat Tim 45 D πρὸς ἀνόμοιον ἐξιὸν ἀλλοιοῦταί τε αὐτὸ ϗ ἀποσβέννυται (τῆς νυκτός), ξυμφυὲς οὐκέτι τῷ πλησίον ἀέρι γιγνόμενον, ἅτε πῦρ οὐκ ἔχοντι. — ἀεὶ γὰρ πονεῖ τὸ ζῷον, ὥσπερ ϗ οἱ φυσικοὶ λόγοι μαρτυροῦσι, τὸ ὁρᾶν ϗ τὸ ἀκούειν φάσκοντες εἶναι λυπηρόν. ἀλλ' ἤδη συνήθεις ἐσμέν, ὥς φασιν Ηη15. 1154 b7, respicitur Anaxagoras, cf καίτοι πολλάκις αἰσθανόμενοι λυπούμεθα κατ' αὐτὴν τὴν αἴσθησιν, ὡς δ' Ἀναξαγόρας φησὶν ἀεί· πᾶσαν γὰρ αἴσθησιν εἶναι μετὰ λύπης Theophr de sensu 17. 29. 31-34; quam vim consuetudo habere dicatur ad minuendum dolorem, apud Theophrastum non legimus significatum. — διὸ ϗ δοκεῖ τισὶν αἰσθάνεσθαι τὰ ζῷα διὰ τὸν ἐγκέφαλον ζ3. 469 a22; Anaxagoras (primum formari iudicavit infantis) cerebrum, unde omnes sunt sensus Censor d die nat 6; eodem pertinere videtur τῷ διικνεῖσθαι τὸν ψόφον ἄχρι τοῦ ἐγκεφάλου Theophr de sensu 28. (Alcmaeon statuit) ἁπάσας τὰς αἰσθήσεις συνηρτῆσθαί πως πρὸς τὸν ἐγκέφαλον Theophr de sensu 26. — δοκεῖ δέ τισιν ἡ τοῦ πυρὸς φύσις ἁπλῶς αἰτία τῆς τροφῆς ϗ τῆς αὐξήσεως εἶναι ψβ4. 416 a9, Heraclitum respici conicias coll Simpl ad Phys 6 a τὸ ζῳογόνον ϗ δημιουργικὸν ϗ πεπτικὸν ϗ διὰ πάντων χωροῦν ϗ πάντων ἀλλοιωτικὸν τῆς θερμότητος θεασάμενοι ταύτην ἔσχον τὴν δόξαν. — ἐπειδή φασί τινες (τὸ σπέρμα) ἀπὸ παντὸς ἀπιέναι τοῦ σώματος Ζγα17. 721 b11. 18. 723 b28, 724 b35, 725 a21. πδ15. 878 b4; ita statuerunt Hippocrates (de aere aq et loc 36. I 348 Linden) ὁ γόνος πανταχόθεν ἔρχεται τοῦ σώματος, et Democritus, Δημόκριτος· ἀφ' ὅλων τῶν σωμάτων ϗ τῶν κυριωτάτων μερῶν ὁ γόνος τῶν σαρκικῶν ἰνῶν Plut Plac 5, 3. — σημεῖον δ' ὅτι οὐ τοιοῦτο σπέρμα προΐεται τὸ θῆλυ οἷον τὸ ἄρρεν, οὐδὲ μιγνυμένων ἀμφοῖν γίνεται, ὥσπερ τινές φασιν Ζγα19. 727 b7. 20. 727 b33; respici videtur Hippocrates (de morbis IV init, II 120 Linden), τοῦ ἀνθρώπου ἐς τὴν γένεσιν ἀπὸ πάντων τῶν μελέων τοῦ ἀνδρὸς ϗ τῆς γυναικὸς ἐλθὸν τὸ σπέρμα. Plutarchus Plac 5, 5 ϗ τὰς θηλείας προΐεσθαι σπέρμα existimare refert Pythagoram Democritum Hipponem. — τῶν ἀρχαίων τινὲς φυσιολόγων τί μετὰ τί γίγνεται τῶν (τοῦ ἐμβρύου) μορίων ἐπειράθησαν λέγειν Ζγβ6. 742 a16; de ea re quid iudicaverint Empedocles, Hippo, Democritus, Anaxagoras, Diogenes Apolloniates refert Censor d die nat 6, cf Plut Plac 5, 17. — φασὶ γὰρ οἱ μὲν ἐν τοῖς σπέρμασιν εἶναι ταύτην τὴν ἐναντίωσιν (τὴν τοῦ ἄρρενος ϗ τοῦ θήλεος) εὐθύς, οἷον Ἀναξαγόρας ϗ ἕτεροι τῶν φυσιολόγων Ζγδ1. 763 b31; Parmenidem intelligi probabile est coll Plut Plac 5, 7. — οἱ δὲ τῷ πλεῖον ἢ ἔλαττον ἀπιέναι ἀπὸ τοῦ ἄρρενος ἢ θήλεος, ϗ διὰ τοῦτο γίγνεσθαι τὸ μὲν θῆλυ τὸ δ' ἄρρεν, οὐκ ἂν ἔχοιεν ἀποδεῖξαι κτλ Ζγδ3. 769 a19, cf Δημόκριτος τὰ μὲν κοινὰ μέρη ἐξ ὁποτέρου ἂν τύχῃ, τὰ δ' ἰδιάζοντα ϗ κατ' ἐπικράτειαν Plut Plac 5, 7. — διὰ τίν' αἰτίαν ὅμοια ϗ ἀνόμοια γίγνεται τοῖς γονεῦσιν· ἔνιοι μὲν γάρ φασιν, ἀφ' ὁποτέρου ἂν ἔλθῃ σπέρμα πλέον, τούτῳ γίγνεσθαι μᾶλλον ἐοικός Ζγδ3. 769 a9, cf Ἐμπεδοκλῆς ὁμοιότητα γίγνεσθαι κατ' ἐπικράτειαν τῶν σπερματικῶν γόνων Plut Plac 5, 11. — οἱ λέγοντες τρέφεσθαι τὰ παιδία ἐν ταῖς ὑστέραις διὰ τοῦ σαρκίδιόν τι βδάλλειν οὐκ ὀρθῶς λέγουσιν Ζγβ7. 746 a19, Diogenes et Hippon existimarunt esse in alvo prominens quiddam, quod infans ore adprehendat et ex eo alimentum ita trahat ut, cum editus est, ex matris uberibus Censor d die nat 6.

φιλόστοργος φ5. 809 b35. τὸ τῶν ἵππων γένος φύσει φιλόστοργον Ζι4. 611 a12. — φιλοστόργως ὁ γλάνις μένει πρὸς τοῖς ᾠοῖς Ζι37. 621 a29.

φιλότεκνος Ρα11. 1371 b24. φιλοτεκνότεραι αἱ μητέρες Ηι7. 1168 a25. ὁ δελφὶς ζῷον φιλότεκνον Ζζ12. 566 b23.

φιλότης. ἡ ἰσότης ϗ ὁμοιότης φιλότης Ηθ10. 1159 b3. ἰσότης φιλότης Ηι8. 1168 b8. θ7. 1157 b36. ηεη6. 1240 b2. 9. 1241 b13. cf παροιμία p 570 a46. — φιλότης (Emped), opp νεῖκος Φθ1. 252 a26. Μβ4. 1000 b11. ἐπὶ τῆς φιλότητος Ογ2. 300 b30, 301 a16. Ζγα18. 722 b19, 26.

φιλοτιμεῖσθαι περί τι ρ3. 1423 b5. φιλοτιμοῦνται c inf

ηεη12. 1246 ᵃ21. ἐφ᾽ ὅσοις ἔργοις ϗ πρὸς ὓς φιλοτιμῦνται Ρβ10. 1388 ᵃᵇ, 8.

φιλοτιμία, ψυχικὴ ἡδονή Ηγ13. 1117 ᵇ29. περὶ φιλοτιμίας Ηδ10. cf β7. 1107 ᵇ31. διὰ φιλοτιμίαν βȣ́λονται φιλεῖσθαι μᾶλλον ἢ φιλεῖν Ηθ9. 1159 ᵃ13. ημβ11. 1210 ᵇ13. ἐπιτίθεσθαι διὰ φιλοτιμίαν Πε10. 1312 ᵃ21. ἐμποιεῖν ἑκȣσίαν φιλοτιμίαν εἰς τὰς κοινὰς λειτȣργίας ρ3. 1424 ᵃ24. φιλοτιμία, opp φιλοχρηματία Πβ9. 1271 ᵃ18.

φιλότιμος Πβ9. 1271 ᵃ14. ε8. 1308 ᵃ9. Ρα11. 1371 ᵇ24. τῶν ἀνθρώπων οἱ φιλοτιμότατοι πρὸς ἀρετήν Πη2. 1324 ᵃ30. φιλότιμος, opp φιλοχρήματος Πε11. 1315 ᵃ19. Ρα5. 1361 ᵃ39. opp φιλητικός ηεη4. 1239 ᵃ27-31. cf οἱ φιλότιμοι ὑπεροχῆς ὀρέγονται ημβ11. 1210 ᵇ16, 17. φιλότιμος def τζ8. 146 ᵇ21, ambiguus vocabuli usus Ηβ7. 1107 ᵇ31 sqq. περὶ φιλοτίμȣ Ηδ10. 1125 ᵇ9 sqq.

φιλοτοιȣ̃τος Ηα9. 1099 ᵃ9. γ13. 1118 ᵇ22. δ10. 1125 ᵇ16. Ρα6. 1363 ᵇ1 (ci Vahlen, Bk τοιȣ̃τοι).

φιλουγιεῖς ηεβ5. 1222 ᵃ32.

φιλόφιλοι Ηθ1. 1155 ᵃ29. 10. 1159 ᵃ34. coni φιλέταιροι Ρβ12. 1389 ᵃ36. οἱ σφόδρα φιλόφιλοι Ρβ4. 1381 ᵇ27. τῇ ἐλευθεριότητι, τῇ ἀρετῇ ἀκολȣθεῖ τὸ φιλόφιλον εἶναι αρ5. 1250 ᵇ33. 8. 1251 ᵇ35.

φιλοφρόνως δέξασθαι τȣ̀ς νεανίσκȣς f 517. 1562 ᵇ24.

φιλοχρηματία. τῶν ἀδικημάτων τὰ πλεῖστα συμβαίνει διὰ φιλοτιμίαν ϗ διὰ φιλοχρηματίαν Πβ9. 1271 ᵃ18. συμβάλλεσθαι πρὸς τὴν φιλοχρηματίαν Πβ9. 1270 ᵃ14. φιλεταιρία καλλίων φιλοχρηματίας Ρα7. 1364 ᵇ2. ἁ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ f 501. 1559 ᵇ28, cf παροιμία p 570 ᵇ34.

φιλοχρήματος def Πβ5. 1263 ᵇ4. τζ8. 146 ᵇ25. opp δοτικός Ηδ3. 1121 ᵇ15. dist φιλότιμος Πε11. 1315 ᵃ18. Ρα5. 1361 ᵃ39. φιλοχρήματοι ϗ χρηματισταὶ οἱ ἐν ταῖς ἀρχαῖς Πε12. 1316 ᵃ40. ποιεῖν τὴν πόλιν ὅλην φιλοχρήματον Πβ11. 1273 ᵃ39. τὴν πόλιν πεποίηκεν ἀχρήματον, τȣ̀ς δ᾽ ἰδιώτας φιλοχρημάτȣς Πβ9. 1271 ᵇ17. ὁ Πάνδαρος φιλοχρήματος f 146. 1503 ᵃ11.

φιλοχωρεῖ ὁ λαεδὸς ȣ̃ ἂν οἰκῇ Ζιι1. 610 ᵃ11.

φιλοψευδής ηεγ7. 1234 ᵃ3.

φιλοψυχία ἀκολȣθεῖ τῇ δειλίᾳ αρ6. 1251 ᵃ15.

φίλτρον ημα16. 1188 ᵇ32, 33. ἐχενηίδι χρῶνταί τινες πρὸς δίκας ϗ φίλτρα Ζιβ14. 505 ᵇ20.

φίλυδρός ἐστιν ὁ ἵππος Ζιθ24. 605 ᵃ13.

φίλυπνοι τίνες υ3. 457 ᵃ22. φ3. 808 ᵇ6-9. 6. 811 ᵇ16.

φιλῳδός, opp ᾠδικός ηεη2. 1238 ᵃ37 (ci Cas, codd φειδωλός).

Φίλωνος, Φίλωνι, πτώσεις ὀνόματος ε2. 16 ᵃ33.

Φινεῖδαι, tragoedia incerti poetae πο16. 1455 ᵃ10 (Nck fr trg p 654).

φιτρός def φτα4. 819 ᵃ22. δένδρα τινὰ ἔχȣσι φιτρȣ̀ς φτα3. 818 ᵃ7.

φλεβικοὶ πόροι Ζιγ1. 510 ᵃ14. ζ3. 561 ᵃ13, 17. Ζμβ1. 647 ᵇ2.

φλέβιον ȣ̓δὲν δῆλον Ζμγ5. 668 ᵃ34. sed ȣ̆τε μικρὸν ȣ̆τε μέγα φλέβιον τελευτᾷ εἰς τὸν ἐγκέφαλον Ζιγ3. 514 ᵃ19. ἐὰν ϗ φλέβιά τινα ῥαγῇ πθ14. 891 ᵃ4. ἡ ἐν τοῖς φλεβίοις θερμότης, τῶν φλεβίων ἀναστομωθέντων Ζμγ5. 668 ᵇ9, 5. πέρας τῶν φλεβίων, ᾗ τὰ φλέβια πέρας ἔχει τȣ̃ μήκȣς Ζμβ15. 658 ᵇ21, 22. αἱ ἀποτομαὶ τῶν φλεβίων εἰς τὴν κύστιν καθήκȣσιν (hypogastricae art vesicales) Ζια17. 497 ᵃ17. (τῶν ὀφθαλμῶν ἑκάτερος) κεῖται ἐπὶ φλεβίȣ Ζια11. 492 ᵃ22 Aub. τὰ φλέβια τὰ περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζγβ6. 744 ᵃ4. αι5. 444 ᵃ11. ἐν τοῖς φλεβίοις τῆς καρδίας ϗ τῶν ὀμμάτων (chamaeleontis) ἐστὶν αἷμα βραχὺ παντελῶς Ζιβ11. 503 ᵇ16. τὰ φλέβια τῆς ἀορτῆς πολλῷ ἐλάττω· τȣ̃ πλεύμονος ȣ̓δὲν μόριον ἐν ᾧ ȣ̓ τρῆμά τ᾽ ἔνεστι ϗ φλέβιον Ζιγ4. 514 ᵃ26. 3. 513 ᵇ21. φλέβια ἀπήρτηται πρὸς τὴν ὑστέραν ὁ καλȣ́μενος ὀμφαλός Ζγβ4. 740 ᵃ29. ἀπὸ ταύτης (v azygos) τείνȣσι φλέβια παρά τε τὴν πλευρὰν ἑκάστην (v intercostales) ϗ πρὸς ἕκαστον τὸν σφόνδυλον (earum radices et lumbalis adscendens), κατὰ δὲ τὸν ὑπὲρ τῶν νεφρῶν σφόνδυλον σχίζεται διχῇ (v azygos et hemiazygos) Ζιγ3. 513 ᵇ29. ἀφανίζεται φλέβια εἰς τὸν σπλῆνα (lienales) Ζιγ4. 514 ᵇ4. γίνεται ὁ αὐτὸς τόπος λεπτῶν μὲν ὄντων φλέβια, παχυνθέντων δὲ σάρκες Ζιγ5. 515 ᵇ3, cf ᵃ34. 16. 519 ᵇ33. φλέβια λεπτά, λεπτὰ πάμπαν, πολλὰ λεπτά πν5. 483 ᵇ29. Ζιγ1. 509 ᵇ27. 3. 514 ᵃ15. α16. 495 ᵃ24. ἰνώδη, νευρώδη ϗ μικρά Ζιγ4. 514 ᵇ27, 20. χολώδη Ζμδ2. 676 ᵇ28, cf 677 ᵃ22. — διευρυνομένων τῶν φλεβίων ϗ τῶν πόρων ψβ9. 422 ᵃ3. καθ᾽ ἑκάτερον (ci Bsm, τῶν μυκτήρων) διέσχισται τὸ φλέβιον, δι᾽ ȣ̃ πνεῦμα ῥεῖ· ῥῖνες, τόποι τῶν φλεβίων πλγ3. 961 ᵇ34. 8. 965 ᵃ25 (ὀχετοὶ τῆς ῥινός Plat Tim 78 C). — v φλέψ.

φλεβονευρώδης αὐλὸς τείνει ἐξ ἄκρȣ τῆς καρδίας εἰς τὸ μέσον αν16. 478 ᵇ6. cf M 428.

φλεβοτομία. ποιȣ̃νται φλεβοτομίας Ζιγ3. 512 ᵇ17, 24.

φλεβώδης. σὰρξ νευρώδης ἢ φλεβώδης Ζια15. 494 ᵃ7. φλεβώδεις οἱ ὀφθαλμοί, ἡ περὶ τὸν ἐγκέφαλον μῆνιγξ, ἡ τῆς καρδίας φύσις εν2. 460 ᵃ5. Ζια16. 495 ᵃ8. Ζμγ4. 665 ᵇ17. ȣ̓͂τε φλεβώδεις ὁμοίως γλαφυρώτερά τε ϗ λειότερα τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων Ζγα19. 727 ᵃ16. (τῶν ἀνδρῶν) οἱ ὑγροὶ ϗ λεῖοι ϗ μὴ φλεβώδεις Ζιη1. 582 ᵃ15. φλεβώδεις ϗ μὴ εὔσαρκοι πα34. 863 ᵃ23. οἱ φλεβώδεις ȣ̓χ ὑπνωτικοὶ υ3. 457 ᵃ26. — θερμότατον ϗ οἷον φλεβωδέστατον τὸ ἐν τῷ νεύρῳ πν5. 484 ᵃ4.

φλέγμα (etymol, descr Galen II 130, XV 325). refertur inter τὰ ὁμοιομερῆ, περίττωμά ἐστι τῆς χρησίμȣ (πρώτης) τροφῆς Ζιγ2. 511 ᵇ10. α1. 487 ᵃ6. Ζμδ2. 677 ᵇ18. Ζγα18. 725 ᵃ15. τζ3. 140 ᵇ7-13. πδ16. 878 ᵇ16. Bsm probl ined p 311, 32. τῶν κατὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ χολὴ μέν ἐστι θερμόν, τὸ δὲ φλέγμα ψυχρόν πα29. 862 ᵇ28 (cf Hippocr morb sacr ed Dietz 165). τὸ περίττωμα ψυχόμενον διὰ τὴν (τȣ̃ ἐγκεφάλȣ) δύναμιν ῥεύματα ποιεῖ φλέγματος ϗ ἰχῶρος Ζμβ7. 653 ᵃ2. ἐν τῇ ἀναφορᾷ τȣ̃ θερμȣ̃ τῇ πρὸς τὸν ἐγκέφαλον ἡ περιττωματικὴ ἀναθυμίασις εἰς φλέγμα συνέρχεται υ3. 458 ᵃ3. λείπεται τὸ ὕδωρ ϗ εἴ τι μικρὸν γεῶδες ὥσπερ ἐν φλέγματι ϗ ἐν τῷ σπέρματι ξηραινομένῳ Ζγβ2. 735 ᵇ36. φλέγματος πέπανσις· αἵματα ἰχωροειδῆ, τȣ̃το δὲ φλέγμα ϗ ὕδωρ· φλέγμα πιεστὸν μὲν ȣ̓κ ἔστιν, ἑλκτὸν δέ μδ3. 380 ᵃ21. 7. 384 ᵃ32. 9. 386 ᵇ16. φλέγματος πρώτη ὕλη τὰ γλυκέα ϗ λιπαρά Μη4. 1044 ᵃ18, 21. μιγνύμενον τροφῇ καθαρᾷ τρέφει ϗ πονȣ̃σι καταναλίσκεται Ζγα18. 725 ᵃ17. συμφέρει πρὸς τὰ ἀπὸ φλέγματος νοσήματα λαγνεία πα50. 865 ᵃ32. δ16. 878 ᵇ14. ȣ̓κ ἀποκαθαρθέντος τȣ̃ φλέγματος τὴν ὑπερβολήν πα9. 860 ᵃ24. ἀκαριαίȣ φλέγματος καταρρέοντος μτ1. 463 ᵃ14. ῥεῖ φλέγμα κατὰ τȣ̀ς μυκτῆρας παχὺ ϗ πυρρόν (μηλὶς ὄνων) Ζιθ25. 605 ᵃ17. ἄρκτοι τινὲς ἀφιᾶσιν ἐκ τȣ̃ στόματος φλέγμα πάμπολύ τι, ὃ προσφυσᾷ πρὸς τὰ πρόσωπα τῶν κυνῶν ὡσαύτως δὲ ϗ τῶν ἀνθρώπων, ὥστε ἀποπνίγειν ϗ ἀποτυφλȣ̃ν θ144. 845 ᵃ21. cf Rose Ar Ps 347. — φλέγμα in v l, φλέβα, βρέγμα Bk υ3. 458 ᵃ3. Ζμβ7. 653 ᵃ35.

φλεγμαίνειν, intr. ἐὰν ὁ κίων ἐξυγρανθεὶς φλεγμήνῃ, στα-

φυλὴ καλεῖται ϗ πνίγει Ζια11. 493 a3. μάλιστα τὰ περὶ τὰ βράγχια ϗ τὰς σιαγόνας (ὑῶν) φλεγμαίνει Ζιθ21. 603 a32. ἐὰν φλεγμαίνῃ ἡ τομὴ Ζιι50. 632 a19. πάντες οἱ τόποι φλεγμαίνοντες ἕλκουσιν ὑγρότητα Ζικ1. 634 a23.

φλεγμασία. ἡ φλεγμασία ὑπερβολὴ θερμότητος οὖσα ποιεῖ τοὺς πυρετοὺς πα6. 859 b10. cf 44. 864 b28. γινομένων τῶν καταμηνίων διὰ ταραχὴν ϗ φλεγμασίαν αἱματικὴν εν2. 460 a7. φλεγμασίᾳ διατεινομένης τῆς ὑστέρας· μᾶλλον ἐπισπῶνται τὸ ὑγρὸν ὑστέραι διά τινα φλεγμασίαν Ζικ4. 636 a29. 1. 634 a21. οἷον ἐξάνθημα ϗ φλεγμασία γίνεται τὸ σῶμα τὸ τῆς κοτυληδόνος Ζγβ7. 746 a5.

φλεγματικός. ἡ ὑστέρα πλείω ἀποδιδοῦσα σημαίνει φλεγματικόν τι πάθος Ζικ1. 634 a26.

φλεγματώδης κάθαρσις Ζιζ29. 578 b19. 20. 574 b5 (coni παχεῖα). οἱ φλεγματώδεις ἢ χυλώδεις ἢ πυρέττοντες καύσῳ (εἴδη τινὰ νοσούντων) ΜΑ1. 981 a11. ἐὰν βόρειον γένηται τὸ θέρος ϗ αὐχμῶδες ϗ τὸ μετόπωρον, συμφέρει τοῖς φλεγματώδεσι ϗ ταῖς γυναιξίν πα11. 860 b9.

Φλεγραῖον καλούμενον πεδίον μβ8. 368 b31.

φλέψ. def τὸ μόριον ἐν ᾧ πέφυκεν (τὸ αἷμα) ἐγγίνεσθαι, τοῦτο καλεῖται φλέψ Ζιγ2. 511 b3. cf Philippson ὕλη 28-33. Oribas III 704. Galen XIX 365. τὸ τῶν φλεβῶν γένος, vel φλέψ, vel αἱ τοῦ σώματος φλέβες Ζμγ5. 667 b19, 668 a6. πκγ37. 935 b16. refertur inter τὰ ὁμοιομερῆ ξηρὰ ϗ στερεὰ μδ10. 388 a17. Ζιγ2. 511 a3. α1. 487 a7. Ζμβ2. 647 b17, 19. cf φτα4. 819 a34. ἡ τῶν φλεβῶν φύσις συνεχής· τῆς αὐτῆς μορφῆς ἐστὶ ϗ δέρμα ϗ φλὲψ ϗ ὑμήν· ἐντὸς ἡ φύσις αὐτῶν· διαιρεταὶ ἐπὶ μῆκος μόνον, ταχὺ διαρρήγνυνται Ζμβ2. 647 b19. 9. 654 a32. Ζγβ3. 737 b5. Ζιγ2. 511 b20. 3. 513 a16. 16. 519 b31. πν5. 483 b15. — τὰ μόρια τῆς φλεβός, syn ἀποφυάδες, rami Ζμβ9. 654 b2. Ζιγ3. 513 b12, 14. Ζμγ5. 667 b17 al. μόριον τῶν φλεβῶν ἡ καρδία Ζμγ4. 665 b33. Ζιγ3. 513 a21, cf b4. αἱ ἀρχαὶ τῶν φλεβῶν, αἱ μέγισται ἀρχαί, αἱ σχίσεις, ἀποσχίσεις, syn τόποι, τὰ πέρατα vel ᾗ περαίνουσι Ζιγ3. 514 a3, 513 b33. 2. 511 b21 (cf 23). 4. 514 b29, a35, 515 a4. Ζγβ7. 745 b29, 33 v l. ἄκρα, τὰ τελευταῖα Ζιγ2. 512 a7. 5. 515 a30. αἱ πλάγιαι φλέβες πν5. 483 b29. ἡ εὔροια, ῥύσις, ἐνάλλαξις, συζυγία τῶν φλεβῶν υ3. 457 a26. Ζμγ5. 668 a11, b26. Ζιη8. 586 b22. ἡ στενοχωρία, στενότης, λεπτότης Ζγβ4. 738 a15. υ3. 458 a8. ἡ συνάρτησις τῶν φλεβῶν ϗ τῶν νεύρων πε26. 883 b22. οἱ πόροι τῶν φλεβῶν v h v. color Ζιζ19. 574 a6. — 1. φλεβῶν διαφοραί. φλέβες μεγάλαι Ζιγ2. 512 a20. 3. 513 b12. 4. 514 b13, 515 a7. 16. 520 a1. Ζμγ4. 667 a23. Ζγβ7. 745 b31. ἡ καλουμένη μεγάλη v infra b61, syn ἡ μείζων Ζιγ3. 513 a15, 26. ἡ μεγίστη (v l μεγάλη), αἱ μέγισται, syn αἱ πρῶται, αἱ ἀρχηγοί, αἱ κυριώταται Ζια17. 496 a26. γ2. 512 a13, 9, 511 b32, 15. 4. 515 a17. Ζμγ4. 666 b25. ἡ ἔχουσα μέγεθος, αἱ πολλῷ λειπόμεναι τῷ μεγέθει Ζγβ7. 746 a10. Ζιγ4. 514 b24. τὸ ἄλλο πλῆθος τῶν φλεβῶν, ἡ μικρά, ἡ ἐλάττων. αἱ ἐλάττους, αἱ ἐλάχισται (vasa capillaria) Ζιγ4. 515 a17, 514 b4, a24. 3. 513 a20. 16. 520 a1. Ζμγ5. 668 b1, a30. παχεῖα, μικρὸν ἧττον παχεῖα Ζιγ2. 512 a13. 4. 514 b4. αἱ λεπταί, λεπταὶ ϗ πολύοζοι, λεπτότεραι Ζιγ2. 512 a19, 9, 8, b1. αἱ λεπτόταται, πυκναὶ ϗ λεπταί, πολλαὶ ϗ λεπταί πν5. 483 b29. Ζγβ4. 738 a37, 14, 11. Ζμβ7. 652 b32. Ζιγ4. 514 a34. πολλαὶ ϗ πυκναί, πυκναὶ πολλαί Ζιγ4. 515 a6. α16. 495 b33. Ζγβ7. 745 b31. βραχεῖα, πλατεῖα Ζιγ4. 514 a33. στεναί υ3. 457 a23 (Plat Tim 66 A). κοῖλαι, κοίλη ϗ νευρώδης Ζιγ4. 515 a7, b27 (ποικίλαι ci Aub), 36. α17. 497 a14. ἄκοιλα, νευρώδης, ὑμενώδης ϗ δερματώδης Ζιγ5. 515 a30. 3. 513 b8. πλήρεις αν7. 473 b2. σπαστικαί πε9. 881 b14. διάδηλος, opp ἄδηλος, ἀφανίζεται Ζιγ4. 515 a25, 514 b4. 2. 511 b15 al. — 2. anatom. *a*. sententiae aliorum. Syennesis Ζιγ2. 511 b23-30 (cf Sprgl I 293. Da I 49). Diogenis Ζιγ2. 511 b30-512 b11 (cf Διογένης p 198 b22, v Aub II tab IV. Sprgl ibid). Polybi Ζιγ3. 512 b12-513 a7 (cf Aub II tab V. Sprgl I 233). Empedoclis, γίνεσθαι τὴν ἀναπνοὴν ϗ ἐκπνοὴν διὰ τὸ φλέβας εἶναί τινας, ἐν αἷς ἔνεστι μὲν αἷμα, οὐ μέντοι πλήρεις εἰσὶν αἵματος, ἔχουσι δὲ πόρους εἰς τὸν ἔξω ἀέρα αν7. 473 b2. Anaxagorae sententia, cf Ἀναξαγόρας p 49 b54. οὐκ ὀρθῶς οἱ περὶ Ἀναξαγόραν ὑπολαμβάνουσι τὴν χολὴν ὑπερβάλλουσαν ἀπορραίνειν πρός τε τὸν πλευμόνα ϗ τὰς φλέβας ϗ τὰ πλευρά Ζμδ2. 677 a7. — πάντες ὁμοίως τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐκ τῆς κεφαλῆς ϗ τοῦ ἐγκεφάλου ποιοῦσιν· οἱ ἐν τῇ κεφαλῇ λέγοντες τὴν ἀρχὴν τῶν φλεβῶν οὐκ ὀρθῶς ὑπέλαβον Ζιγ3. 513 a11. Ζμγ4. 665 b28. τῶν πρότερον εἰρηκότων τινὲς οὐ καλῶς λέγουσιν, αἴτιον τῆς ἀγνοίας τὸ δυσθεώρητον τῶν φλεβῶν· ἡ ἀκριβολογία περὶ τὰς φλέβας Ζιγ2. 511 b13, 19. 3. 513 a10, 12. — *b*. Ar sententia. cf M 425, 429. ἀρχῇ ἔοικεν ἡ τοῦ αἵματος φύσις ϗ ἡ τῶν φλεβῶν· πᾶν ζῷον ἔχει αἷμα ϗ ἐν ᾧ γίγνεται φλέβα Ζιγ2. 511 b10. α4. 489 a22 Aub. ἄνευ φλεβὸς οὐκ ἔστιν αἷμα· (τὸ αἷμα ϗ τὸ ἀνάλογον) ταῦτα ἐν φλεβὶ ϗ τῷ ἀνάλογον κεῖται Ζμγ5. 668 a34, 6. πᾶν αἷμά ἐστιν ἐν ἀγγείῳ, ἐν ταῖς καλουμέναις φλεψίν sim αν8. 474 b7. Ζμβ3. 650 a33, b8. γ4. 667 a27, cf ἀγγεῖον p 5 a22. (κατὰ φύσιν ἀποκρίνεται) αἷμα εἰς φλέβας πδ26. 879 b5. αἵματος τόπος αἱ φλέβες· μόρια δεκτικὰ τῷ αἵματι αἱ καλούμεναι φλέβες· ὑποδοχὴ αἵματος υ3. 456 b1. Ζγβ4. 738 a9. δ1. 764 b33. — *c*. αἱ φλέβες πόθεν ἤρτηνται τὰς ἀρχάς Ζιγ4. 515 a14. πασῶν τῶν φλεβῶν ἐκ τῆς καρδίας αἱ ἀρχαί Ζμγ4. 666 a31, 665 b16. cf β1. 647 b5. 9. 654 b11. Ζγδ8. 776 b12. υ3. 456 b1. ζ3. 468 b32. αν8. 474 b5, 7. ἐκ τῆς καρδίας τὰς δύο φλέβας ἡ φύσις ὑπέγραψεν Ζγβ4. 740 a28. ἐκ τῆς καρδίας ἐποχετεύεται τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας, εἰς δὲ τὴν καρδίαν οὐκ ἄλλοθεν Ζμγ4. 666 a7. ἐν τῇ καρδίᾳ μόνῃ τῶν σπλάγχνων ϗ τοῦ σώματος αἷμα ἄνευ φλεβῶν ἐστὶ Ζμγ4. 666 a4, ignotae igitur sunt Ar arteriae et venae coronariae cordis Ka. διὰ τῆς καρδίας οὐ διατείνει φλέψ· αἱ φλέβες φαίνονται ἐκ τῆς καρδίας οὖσαι ϗ οὐ διὰ ταύτης Ζμγ4. 665 b16, 32, cf 666 a30. ἡ φλὲψ (i q ἡ μεγάλη φλέψ) διὰ τῆς καρδίας τείνει Ζιγ3. 513 b6. αἱ φλέβες ἐντεῦθεν ἠργμέναι Ζμγ4. 666 a1. cf αν20. 480 a12. συνεχής ἐστιν ἡ τῶν φλεβῶν φύσις ἀπὸ μιᾶς ἀρχῆς Ζιγ5. 515 a34. εἴτε φλὲψ ἦν τις κεχωρισμένη ϗ μὴ συνεχὴς πρὸς τὴν ἀρχήν, οὐκ ἂν ἔσωζε τὸ ἐν αὐτῇ αἷμα· φλὲψ οὐδεμία αὐτὴ καθ' αὑτήν ἐστιν, ἀλλὰ πᾶσαι μόριον μιᾶς εἰσίν· μόριον ϗ ἀρχὴ τῶν φλεβῶν ἐστὶν ἡ καρδία Ζμβ9. 654 b7 (cf a33), 2. γ4. 665 b33. (cf Hecker, encycl Wörterb d medicin Wissensch III 223. Sprgl Beitr z Gesch d Med I 3, 206). ἡ μεγάλη φλὲψ ϗ ἡ ἀορτὴ ἐκ τῆς καρδίας πρῶται δέχονται τὸ αἷμα, αἱ δὲ λοιπαὶ τούτων ἀποφυάδες εἰσίν Ζμγ5. 667 b15, 20, cf 31. Ζιγ3. 513 a21. δύο φλέβες εἰσὶν ἐν τῷ θώρακι, ἡ μὲν μείζων (i q ἡ μεγάλη, vena cava superior et inferior), ἡ δ' ἐλάττων, ἡ ἀορτή Ζιγ3. 513 a15-20. ἡ ἀρτηρία συνήρτηται ϗ τῇ μεγάλῃ φλεβὶ ϗ τῇ ἀορτῇ· (καρδίας ὑμήν) ᾗ προσπέφυκε τῇ φλεβὶ τῇ μεγάλῃ ϗ τῇ ἀορτῇ Ζια16. 495 b7. 17. 496 a6. cf υ3. 458 a18. αἱ ἀρχηγοὶ φλέβες δύο εἰσίν, ἥ τε μεγάλη καλουμένη ϗ ἡ ἀορτή,

ἑκατέρα οὖσα ἀρχὴ τῶν φλεβῶν ϗ διαφορὰς ἐχουσῶν· βέλτιον ϗ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν κεχωρίσθαι· ὅσῳ τιμιώτερον ϗ ἡγεμονικώτερον τὸ ἔμπροσθεν τοῦ ὄπισθεν, τοσούτῳ ϗ ἡ μεγάλη φλὲψ τῆς ἀορτῆς Ζμγ4. 666 b25, 29 Ka. 5. 668 a1. F 275, 32. ἔχει ἐν ἅπασι μὲν οὕτω τοῖς ἐναίμοις ζῴοις τὸ περὶ τὰς ἀρχὰς ϗ τὰς μεγίστας φλέβας· ἐν τοῖς τεθνεῶσι τῶν ζῴων ἄδηλος ἡ φύσις τῶν κυριωτάτων φλεβῶν διὰ τὸ συμπίπτειν εὐθύς Ζιγ4. 515 a17. 2. 511 b15. ἐκ μειζόνων εἰς ἐλάσσους αἱ φλέβες ἀεὶ προέρχονται, ἕως τοῦ γενέσθαι τοὺς πόρους ἐλάσσους τῆς τοῦ αἵματος παχύτητος· αἴτιον τοῦ εἰς τὸ πᾶν διαδεδόσθαι τὸ σῶμα τὰς φλέβας Ζμγ5. 668 b1, a4. cf πν5. 483 b29. — d. ἡ μεγάλη φλέψ, ἡ φλὲψ ἡ μεγάλη, ἡ μεγάλη καλουμένη, vel om μεγάλη Ζιγ4. 514 a26. 3. 513 b6. α17. 496 a34, 6. ζ3. 562 a4. Ζμγ9. 671 b12, 672 b5, 7. Ζγγ2. 753 b20. ε7. 787 b27. υ3. 458 a18 et saepe. τὴν μεγάλην φλέβα ἅπαντα ἔχει τὰ ἔναιμα φανερῶς· ἡ μεγάλη φλὲψ ἐν πᾶσι μάλιστα διάδηλος, ϗ τοῖς μικροῖς Ζμγ5. 668 a2. Ζιγ4. 515 a25. ἐν τοῖς ἔμπροσθεν κεῖται· ἄνω μὲν ϗ κάτω αἱ φλέβες εἰσὶν αὗται (ἡ ἐμπροσθία ϗ μείζων i q ἡ μεγάλη φλέψ), ἐν μέσῳ δ' αὐτῶν ἡ καρδία· ἡ ἀορτὴ στενωτέρα ταύτης (τῆς μεγάλης φλεβός)· αὕτη ὑμενώδης ϗ δερματώδης Ζμγ5. 668 a1. Ζιγ3. 513 a26, b8. τὰ μέρη τῆς μεγάλης· ὡς οὔσης τῆς (καρδίας) κοιλίας μορίου τῆς φλεβός· (ἡ καρδία) κατὰ τὴν μεγίστην κοιλίαν ἐξήρτηται τῇ μεγίστῃ φλεβὶ (v l μεγάλῃ, i q τῇ μεγάλῃ φλεβί) Ζιγ4. 514 a25. 3. 513 b4. α17. 496 a26. — πρὸς τίνα τείνει τὰ τῆς μεγάλης φλεβὸς μόρια; πρῶτον μὲν πρὸς τὸν πλεύμονα ἄσχιστος ϗ μεγάλη οὖσα φλέψ, vena pulmonalis· ὁ πλεύμων οὐκ ἐν αὑτῷ (ἔχει τὸ αἷμα) ἀλλ' ἐν ταῖς φλεψίν· ἐν τῷ πνεύμονι παρ' ἑκάστην τῶν συρίγγων παρατέτανται φλέβες (vasa pulmonalia et bronchialia), syn παρ' ἑκάστην τὴν σύριγγα πόροι φέρουσι τῆς μεγάλης φλεβός Ζιγ3. 513 b1, 12. α17. 496 b4, 8. αν21. 480 b8. σχίζεται ἀπ' αὐτῆς μόρια δύο, τὸ μὲν ἐπὶ τὸν πλεύμονα, τὸ δ' ἐπὶ τὴν ῥάχιν ϗ τὸν ὕστατον τοῦ τραχήλου σφόνδυλον (vena intercostalis suprema Aub, vena azygos Ka)· ἡ ἐπὶ τὸν πλεύμονα τείνουσα φλὲψ (venae bronchiales) εἰς διμερῆ ὄντ' αὐτὸν διχῇ σχίζεται (vena lumbalis) Ζιγ3. 513 b14. ἡ ἐπὶ τὸν σφόνδυλον τοῦ τραχήλου τείνουσα, 'ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν' Ζιγ3. 513 b25, 27 (Hom N 546). ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς καρδίας τεταμένης (vena cava superior) πάλιν ἡ ὅλη σχίζεται εἰς δύο τόπους (venae anonymae) Ζιγ3. 513 b33. παρ' ἑκάστην πλευρὰν ϗ ἀρτηρίαν ϗ φλέβα παρακεῖσθαι πν5. 483 b31 Bsm. αἱ μὲν φέρουσιν εἰς τὰ πλάγια (vena scapularis, intercostalis prima, mammaria interna) ϗ τὰς κλεῖδας (subclavia), κἄπειτα διὰ τῶν μασχαλῶν (axillaris) εἰς τοὺς βραχίονας (πρόσθια σκέλη, πτέρυγας, πτερύγια τὰ πρανῆ) Ζιγ3. 513 b34. αἱ ἀρχαὶ τούτων ᾗ σχίζονται τὸ πρῶτον καλοῦνται σφαγίτιδες (vena cava eiusque rami, venae anonymae)· ᾗ δὲ σχίζονται εἰς τὸν αὐχένα ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβός, παρὰ τὴν ἀρτηρίαν τείνουσι (venae jugulares communes)· οὕτω τείνουσαι φέρουσι μέχρι τῶν ὤτων (v cephalica posterior s interna) Ζιγ3. 514 a3, 4, 8. αἱ ἐν τῷ αὐχένι, ἐπὶ τοῦ τραχήλου, περὶ τοὺς κροτάφους φλέβες Ζιθ24. 604 b5. υ2. 455 b7. φ6. 812 a29. πλε8. 965 a28. αἱ ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβες πε9. 881 b14. β17. 867 b37. λϛ2. 965 b7. υ3. 457 b21. Ζιθ24. 604 b5. πάλιν ἐντεῦθεν εἰς τέτταρας σχίζονται φλέβας, ὧν μία μέν, descr (v jugularis externa, brachiales superficiales, cephalica vel basilica)· μία δ' ἑτέρα ἐπὶ τὸν ἐγκέφαλον τείνει ϗ σχίζεται εἰς πολλὰ ϗ λεπτὰ φλέβια εἰς τὴν μήνιγγα (v jugularis interna cum v cerebralibus)· τῶν λοιπῶν τῶν ἀπὸ τῆς φλεβὸς σχισθεισῶν φλεβῶν αἱ μὲν τὴν κεφαλὴν κύκλῳ περιλαμβάνουσιν (v faciales), αἱ δ' εἰς τὰ αἰσθητήρια ἀποτελευτῶσι ϗ τοὺς ὀδόντας λεπτοῖς πάμπαν φλεβίοις (v auriculares, ophthalmicae, alveolares cett) Ζιγ3. 514 a10, 15, 21. ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου φλὲψ τείνει εἰς αὐτό (ἑκάτερον τῶν ὤτων), Carotis interna. ὁ ἐγκέφαλος οὐδεμίαν ἔχων ἐν αὑτῷ φλέβα Ζια11. 492 a20. 16. 495 a5. ἡ λεπτότης ϗ στενότης τῶν περὶ τὸν ἐγκέφαλον φλεβῶν υ3. 458 a8. cf πι2. 891 a15. Ζμβ10. 656 b18. Ζγβ6. 743 b24. πυκναὶ ϗ λεπταὶ φλέβες περιέχουσι τὸν ἐγκέφαλον (arteriae meningeae et sinus venosi durae matris)· ἀφ' ἑκατέρας τῆς φλεβός, τῆς τε μεγάλης ϗ τῆς ἀορτῆς, τελευτῶσιν αἱ φλέβες εἰς τὴν μήνιγγα τὴν περὶ τὸν ἐγκέφαλον Ζμβ7. 652 b32 Ka, 28 F et Ka. φλεβῶν ἐστὶ κενὸν τὸ ὄπισθεν κύτος, occiput Ζμβ10. 656 b26. φλέβες ὑπὸ τῇ γλώττῃ Ζιζ19. 574 a6. — πρὸς τίνα τείνει τὸ ὑποκάτω τῆς καρδίας μέρος τῆς μεγάλης φλεβὸς (v cava inferior s posterior); μετέωρον διὰ τοῦ ὑποζώματος· ἀπὸ ταύτης (v hepatica) δύο ἀποσχίσεις εἰσίν, ὧν ἡ μὲν εἰς τὸ ὑπόζωμα τελευτᾷ (v phrenica inferior)· τὸ διάζωμα ἔχει δι' αὐτοῦ ϗ φλέβας τεταμένας (art phrenicae superiores et inferiores cum v) Ζιγ4. 514 a29, 35. α17. 496 b14. — ἔστι τὰ σπλάγχνα τὰ κάτω τοῦ ὑποζώματος κοινῇ μὲν πάντα τῶν φλεβῶν χάριν ... καθάπερ ἄγκυραι ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβός· ἀπὸ τῆς φλεβὸς τῆς μεγάλης εἰς αὐτὰ (ἧπαρ σπλῆνα νεφρούς) μόνον διατείνουσι φλέβες Ζμγ7. 670 a9, 12, 16 Ka. διὰ τῶν ἄλλων σπλάγχνων διέχουσιν αἱ φλέβες· τῶν ἄλλων μορίων ἕκαστον ἐν ταῖς φλεψὶν ἔχει τὸ αἷμα· τὰ σπλάγχνα ἔχει τὴν φύσιν κοινωνοῦσαν ταῖς φλεψὶ ϗ τὰ μὲν τῶν φλεβῶν χάριν τὰ δ' οὐκ ἄνευ φλεβῶν ἐστίν Ζμγ4. 665 b32, cf 666 a30, 4. 13. 674 a7. τὴν μεγάλην φλέβα εἰς τὰ πλάγια τοῦ σώματος τὸ θ' ἧπαρ ϗ ὁ σπλήν, εἰς τὰ ὄπισθεν οἱ νεφροὶ (προσλαμβάνουσι)· εἰς τὸ ἧπαρ ϗ τὸν σπλῆνα οὐδεμία τείνει ἀπὸ τῆς ἀορτῆς φλέψ (ignotae Ar art hepaticae et lienales) Ζμγ7. 670 a15. Ζιγ4. 514 b28. — διὰ τοῦ ἥπατος διέχει ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς φλέψ, ᾗ αἱ πύλαι εἰσὶ τοῦ ἥπατος (v portae)· βραχεῖα μὲν πλατεῖα δέ, ἀφ' ἧς πολλαὶ ϗ λεπταὶ εἰς τὸ ἧπαρ ἀποτείνουσαι ἀφανίζονται (v hepatica c ramis Aub, v portae Ka) Ζια17. 496 b31. γ4. 514 a33. cf Ζμγ4. 666 a30. προσπέφυκε τῇ μεγάλῃ φλεβὶ τὸ ἧπαρ (14 v hepaticae) Ζια17. 496 b33. τὸ ἧπαρ ὑποδοχὴν αἵματος οὐκ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ἀλλ' ἐν φλεβί· ἥπατος σύναψις τῇ μεγάλῃ φλεβί Ζμγ4. 666 a30, 667 a9 Ka. — ἡ δὲ (v l b20) πάλιν ἐπανελθοῦσα εἰς τὸν βραχίονα τὸν δεξιὸν συμβάλλει ταῖς ἑτέραις φλεψὶ κατὰ τὴν ἐντὸς καμπήν (non invenitur)· ἐκ τῶν ἀριστερῶν αὐτῆς (v cava inferior) μικρὰ μὲν παχεῖα δὲ φλὲψ τείνει εἰς τὸν σπλῆνα, ϗ ἀφανίζεται τὰ ἀπ' αὐτῆς φλέβια εἰς τοῦτον (v lienalis)· συνήρτηται ὁ σπλὴν τῇ μεγάλῃ φλεβὶ μόνον, τείνει γὰρ ἀπ' αὐτῆς φλὲψ εἰς τὸν σπλῆνα (eadem) Ζιγ4. 514 a37, b4 Aub. α17. 496 b33. ἕτερον μέρος τῆς μεγάλης φλεβὸς ἀποσχισθὲν ἀναβαίνει εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα (non invenitur) Ζιγ4. 514 b6, ἔτι δ' ἄλλαι ἀποσχίζονται, ἡ μὲν ἐπὶ τὸ ἐπίπλοον (v coronaria ventriculi inferior), ἡ δ' ἐπὶ τὸ πάγκρεας (v pancreatico-duodenalis)· ἀπὸ ταύτης (v pancreat) πολλαὶ φλέβες διὰ τοῦ μεσεντερίου τείνουσι (v mesentericae), πᾶσαι αὗται εἰς μίαν φλέβα μεγάλην τελευτῶσι, παρὰ πᾶν τὸ ἔντερον ϗ τὴν κοιλίαν μέχρι τοῦ στόματος τεταμένην, ϗ περὶ ταῦτα τὰ μόρια πολλαὶ ἀπ' αὐτῶν σχίζονται φλέβες (quaenam

sint nescimus) Ζιγ4. 514 b9 Aub, 12, cf 25. Ζμβ3. 650 a29 Ka. δ4. 678 a1, 15. τείνουσι ϗ ἀπὸ τῆς ἀορτῆς εἰς τὸ μεσεντέριον φλέβες, πολλῷ λειπόμεναι τῷ μεγέθει, στεναὶ ϗ ἰνώδεις (art mesenteriae, art coeliaca), λεπτοῖς γὰρ ϗ κοίλοις (ποικίλοις Aub) ϗ ἰνώδεσι τελευτῶσι φλεβίοις (anastomoses arteriarum intestinalium) Ζιγ4. 514 b24, 27 Aub. cf α16. 495 b33, 34. 17. 496 a26. — φέρουσιν εἰς τοὺς νεφροὺς πόροι ἐκ τῆς μεγάλης φλεβὸς ϗ τῆς ἀορτῆς (art et v renales) Ζια17. 497 a5. cf γ4. 514 b32. Ζμγ7. 670 a18. 9. 672 b7, 671 b1. μέχρι τῶν νεφρῶν μία οὖσα ἡ μεγάλη φλὲψ τείνει, φέρουσι ϗ εἰς τοὺς νεφροὺς ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς φλέβες (v renales) Ζιγ4. 514 b16, 32. cf Ζμγ9. 671 b3, 12. ἐκ μέσου τῶν νεφρῶν ἑκατέρου φλὲψ κοίλη ϗ νευρώδης ἐξήρτηται, descr (fort v iliaca communis, hypogastrica usque ad ischiadicam) Ζια17. 497 a14. cf γ4. 514 b36 Aub. ἡ μεγάλη φλὲψ σχίζεται εἰς δύο ὥσπερεὶ λάβδα ϗ γίνεται εἰς τοὔπισθεν μᾶλλον τῆς ἀορτῆς (v iliacae)· αἱ σχίσεις τείνουσιν εἰς τὸ ἰσχίον ἑκάτερον ϗ καθάπτουσιν εἰς τὸ ὀστοῦν (v hypogastrica et cruralis) Ζιγ4. 514 b18 Aub, 29. cf φέρουσι πόροι ϗ ἐκ τῆς φλεβὸς ϗ ἐκ τῆς ἀορτῆς εἰς τὸ ὀστοῦν· ϗ τὰ ὀστέα δὲ καθάπτειν τὰ νεῦρα ϗ τὰς φλέβας πν6. 484 a25 Bsm. 5. 483 b32. — ἄλλοι πόροι φέρουσιν ἐκ τοῦ κοίλου τῶν νεφρῶν (ureteres) οὐδὲν κοινωνοῦντες τῇ μεγάλῃ φλεβί Ζιγ4. 514 b35 Aub. οἱ σπερματικοὶ πόροι προσηρτηνται ἐκ τῆς φλεβὸς, ἧς ἡ ἀρχὴ ἐκ τῆς καρδίας· οἱ πόροι (ductus seminales) ϗ τοῖς ἰχθύσι ϗ τοῖς ὄρνισι προσπεφύκασι πρὸς τῇ ὀσφύι ... μεταξὺ ⟨τῶν ἐντέρων ϗ Aub⟩ τῆς μεγάλης φλεβός, ἀφ' ἧς τείνουσι πόροι εἰς ἑκάτερον τῶν ὄρχεων· οἱ πόροι δίκροοι ἀπὸ τοῦ ὑποζώματος ϗ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἔχοντες τὴν ἀρχήν Ζγε7. 787 b27. Ζιγ1. 509 b34. ζ11. 566 a5. — τείνει ἀπὸ τῆς μεγάλης φλεβὸς οὐδεμία εἰς τὰς ὑστέρας (ignorat Ar v spermaticas)· τείνουσιν ἀπὸ τῆς ἀορτῆς πολλαὶ ϗ πυκναὶ φλέβες (art uterinae)· περὶ τὸν τῶν ὑστερῶν τόπον σχίζονται ἄνωθεν αἱ δύο φλέβες, ἥ τε μεγάλη ϗ ἡ ἀορτή Ζιγ4. 515 a5, 6. Ζγβ4. 738 a10, 11, cf 740 a33. 7. 745 b29. πδ15. 878 b5. cf Swammerdam uteri muliebris fabrica Lugd Bat 1679 tab. τὰς φλέβας οὐ διὰ τὴν ὑστέραν εὔλογον γενέσθαι ποιάς τινας, ἀλλὰ μᾶλλον δι' ἐκείνας τὴν ὑστέραν Ζγδ1. 764 b30. — τείνουσιν ἀπὸ τῆς ἀορτῆς ϗ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἀπὸ τῶν σχιζομένων ϗ ἄλλαι, αἱ μὲν ἐπὶ τοὺς βουβῶνας πρῶτον μεγάλαι ϗ κοῖλαι, τελευτῶσιν εἰς τοὺς πόδας ϗ τοὺς δακτύλους (art et v iliaca externa, femoralis, earumque rami Ka, art cruralis Aub)· ϗ πάλιν ἕτεραι διὰ τῶν βουβώνων ϗ τῶν μηρῶν φέρουσιν ἐναλλὰξ (rami art femoralis Ka, anastomoses v saphenae Aub)· (αὗται) συνάπτουσι περὶ τὰς ἰγνύας ταῖς ἑτέραις φλεψί (quaenam sint nescimus) Ζιγ4. 515 a7, 10, 13. διεστῶσαι δ' ἄνωθεν ἥ τε μεγάλη φλὲψ ϗ ἡ ἀορτή, κάτω δ' ἐναλλάσσουσαι συνέχουσι τὸ σῶμα (art et v iliacae communes)· διὰ τῆς τῶν φλεβῶν ἐναλλάξεως συνδεῖται τῶν σωμάτων τὰ πρόσθια τοῖς ὄπισθεν Ζμγ5. 668 b20 F et Ka, 21, 26, cf 27. πν5. 483 b35. — e. ἡ ἀορτή v h v et Sprgl I 302, 322, 364. Hippocr ed Littré I 203, 209 sq. — f. ποῖαι αἱ τῶν ἐμβρύων φλέβες ἐν τῇ ὑστέρᾳ v supra 1 a33. αἱ φλέβες οἷον ῥίζαι πρὸς τὴν ὑστέραν συνάπτουσι, δι' ὧν λαμβάνει τὸ κύημα τὴν τροφήν Ζγβ4. 740 a33. ἔστιν ὁ ὀμφαλὸς φλέψ, τοῖς μὲν μία, τοῖς δὲ πλείους τῶν ζῴων· ἔστιν ὁ ὀμφαλὸς ἐν κελύφει φλέβες· τῶν ἀμφωδόντων ὅσων ἡ ὑστέρα μὴ μίαν φλέβα μεγάλην ἔχει διατείνουσαν ἀλλ' ἀντὶ μιᾶς πυκνὰς πολλάς, ταῦτα ἐν ταῖς ὑστέραις ἔχει τὰς κοτυληδόνας· ἀποτέτανται αἱ φλέβες αἱ διὰ τοῦ ὀμφαλοῦ ἔνθεν ϗ ἔνθεν ϗ σχίζονται πάντη κατὰ τὴν ὑστέραν, ᾗ δὲ περαίνουσι, ταύτῃ γίνονται αἱ κοτυληδόνες (Sprgl I 363)· (τοῖς οὐκ ἔχουσι κοτυληδόνας) ὁ ὀμφαλὸς τείνει εἰς φλέβα μίαν, αὕτη δὲ τέταται διὰ τῆς ὑστέρας ἔχουσα μέγεθος Ζγβ4. 740 a30. 7. 745 b26, 31, 33 v l, 746 a10. πότε συμπίπτουσιν αἱ φλέβες περὶ ἃς ὁ ὀμφαλός ἐστι χιτών· ἐκ τῆς καρδίας αἱ φλέβες διατεταμέναι· οὔπω διωρισμένων τῶν φλεβῶν φαίνεται ἔχουσα αἷμα (ἡ καρδία τῶν ἐμβρύων) Ζγδ8. 777 a26. β6. 743 a1. αν20. 480 a8. — ὁ ὑμὴν φλεβῶν μεστός (fort decidua) Ζιη7. 586 a21 Aub Ka. ὁ ὀμφαλός· ὅσα λείαν ἔχει τὴν ὑστέραν, πρὸς τῇ ὑστέρᾳ ἐπὶ φλεβός· ὁ ὀμφαλός ἐστι κέλυφος περὶ φλέβας, ὧν ἡ ἀρχὴ ἐκ τῆς ὑστέρας ἐστί, τοῖς μὲν ἔχουσι τὰς κοτυληδόνας ἐκ τῶν κοτυληδόνων, τοῖς δὲ μὴ ἔχουσιν ἀπὸ φλεβός· εἰσὶ τοῖς μὲν μείζοσιν, οἷον τοῖς τῶν βοῶν ἐμβρύοις, τέτταρες αἱ φλέβες, τοῖς δ' ἐλάττοσι δύο, τοῖς δὲ πάμπαν μικροῖς, οἷον ὄρνισι, μία φλέψ· τείνουσιν εἰς τὰ ἔμβρυα αἱ μὲν δύο διὰ τοῦ ἥπατος πρὸς τὴν φλέβα τὴν μεγάλην (v umbilicales), αἱ δὲ δύο πρὸς τὴν ἀορτήν (art umbil)· εἰσὶ περὶ τὴν συζυγίαν ἑκατέραν τῶν φλεβῶν ὑμένες, περὶ δὲ τοὺς ὑμένας ὁ ὀμφαλός (tela cellulosa cum gelatina Whartoniana) Ζιη8. 586 a34, b13 Aub, 16 K (838, 2), 18, 22. — in ovo. (ἐν τοῖς ὄρνισιν) εἰς τὸ ἔντερον ἡ σύμφυσις (τοῦ ὀμφαλοῦ) γίνεται, ϗ οὐχ ὥσπερ ἐν τοῖς ζῳοτόκοις τῶν φλεβῶν τι μόριόν ἐστιν Ζμδ12. 693 b26, cf F 318, 96. ΚαΖμ 170, 6. δεκαταίου ὄντος αἱ φλέβες αἱ ἀπὸ τῆς καρδίας φαινόμεναι τείνειν πρὸς τῷ ὀμφαλῷ ἤδη γίγνονται· ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ τέταται φλέψ, ἡ μὲν πρὸς τὸν ὑμένα τὸν περιέχοντα τὸ ὠχρόν (art et v omphalo-mesenterica), ἡ δ' ἑτέρα εἰς τὸν ὑμένα τὸν περιέχοντα ὅλον τὸν ὑμένα (art et v umbilicalis) Ζιζ3. 561 b4, 5, cf 20, 25. (εἰκοσταίου) ἄμφω (ὀμφαλοὶ) ἤστην ἀπό τε τῆς καρδίας ϗ τῆς φλεβὸς τῆς μεγάλης Ζιζ3. 562 a4. συστάσης πρώτης τῆς καρδίας, ϗ τῆς μεγάλης φλεβὸς ἀπὸ ταύτης ἀφορισθείσης δύο ὀμφαλοὶ ἀπὸ τῆς φλεβὸς τείνουσι Ζγγ2. 753 b19. (in ovis piscium et avium) αἱ φλέβες ὁμοίως τείνουσιν ἐκ τῆς καρδίας πρῶτον Ζιζ10. 564 b31, cf Aub II tab VI. — ἐν τῷ γένει τῶν φλεβῶν dist quasi species quaedam, διατείνει αὐτὴν (τὴν πορφύραν) οἷον φλέψ· τοῦτο δοκεῖ εἶναι τὸ ἄνθος Ζιε15. 547 a19. — mollusca et entoma οὔτε φλέβας ἔχει οὔτε κύστιν οὔτ' ἀναπνέουσιν Ζμδ5. 678 a36. — g. τὸ ἀνάλογον Ζμγ5. 668 a6. τῶν μικρῶν ϗ μὴ πολυαίμων οἱ δ' ὀλίγας ϗ ταύτας ἶνας ἀντὶ φλεβῶν ἔχουσιν· αἱ ἶνές εἰσι μεταξὺ νεύρου ϗ φλεβός (Sprgl I 355) Ζιγ4. 515 a25 Aub, b27, cf 29 et φλέβες στεναὶ ϗ ἰνώδεις, φλέβια ἰνώδη Ζιγ4. 514 b24, 27 (Sprgl I 356).

3. physiologica quaedam et pathologica. πῶς εἰσέρχεται διὰ τῶν φλεβῶν ἀπὸ τῆς εἰσιούσης τροφῆς εἰς τὰ μόρια τὸ διαδιδόμενον εἰς τὰς φλέβας Ζμδ4. 678 a17. τῆς μὲν θύραθεν τροφῆς εἰσιούσης εἰς τοὺς δεκτικοὺς τόπους γίνεται ἡ ἀναθυμίασις εἰς τὰς φλέβας, ἐκεῖ δὲ μεταβάλλουσα ἐξαιματοῦται ϗ πορεύεται ἐπὶ τὴν ἀρχήν υ3. 456 b4 (cf Plat Tim 80 D). διὰ τῶν φλεβῶν ϗ τῶν ἐν ἑκάστοις πόρων διαπιδύουσα ἡ τροφή Ζγβ6. 743 a8. ἡ ἐσχάτη τροφὴ (τὸ αἷμα) εἰς τὰς φλέβας ἐκ τῆς κοιλίας πορεύεται Ζμδ4. 678 a10. σφύζει τὸ αἷμα ἐν ταῖς φλεψὶν ἐν ἅπασι πάντη ἅμα τοῖς ζῴοις Ζιγ19. 521 a6. cf αν20. 480 a11. (γίνονται) ἐν ταῖς φλεψὶν αἵ τ' ἄλλαι αἱμορροΐδες ϗ αἱ τῶν καταμηνίων· τὸ αἷμα ἐκκρίνεται διὰ λεπτοτάτων φλεβῶν εἰς τὰς ὑστέρας Ζγα20. 728 a22. β4. 738 a14. cf πι2. 891 a15. Coste hist du développement tab Ia. fig 2. — δῆλον ὡς ἐκ τῆς

φλεβὸς ὁλκῇ τινὶ ϗ πέψει (τρέφεται τὸ σῶμα)· τὸ δέρμα ἐκ φλεβὸς ϗ νεύρου ϗ ἀρτηρίας, ἐκ φλεβὸς ὅτι κεντηθὲν αἷμα ἀναδίδωσιν (cf Littré Hippocr I 203)· τὰς φλέβας ἔχειν πόρους, ἐν αἷς τὸ θερμὸν ὂν θερμαίνειν τὸ αἷμα πν1. 481 a11. 5. 483 b15, 19. εἰς τὸ ἔντερον ϗ εἰς τὴν κοιλίαν αἵ τε φλέβες ϗ αἱ ἀρτηρίαι συνάπτουσιν, ἃς εἰκὸς εἶναι τὴν τροφὴν ἕλκειν· ἐκ τῶν φλεβῶν εἰς τὰς σάρκας διαδίδοσθαι τὴν τροφήν· θερμὸν εἶναι ἐν νεύρῳ ϗ ἀρτηρίᾳ ϗ φλεβί· αἷμα κατέχειν ἐν τῇ φλεβὶ τὸ θερμὸν οἷον ἀποστέγον· ἐκ φλεβὸς ϗ ἀρτηρίας τὴν σάρκα τρέφεσθαι πν5. 483 b25, 26, 484 a4, 11, 33. — τῶν φλεβῶν αἱ μὲν μέγισται διαμένουσιν, αἱ δ' ἐλάχισται γίνονται σάρκες ἐνεργείᾳ, δυνάμει δ' εἰσὶν οὐδὲν ἧττον φλέβες· εἰσὶν ἐν τοῖς ἔχουσι τὰς σάρκας πολλὰς αἱ φλέβες ἐλάττους, τοῖς τὰς φλέβας ἔχουσι μεγάλας αἱ σάρκες ἐλάττους· περὶ τὰς φλέβας ὥσπερ περὶ ὑπογραφὴν τὸ σῶμα περίκειται τὸ τῶν σαρκῶν· ἐν τοῖς καταλελεπτυσμένοις οὐθὲν ἄλλο φαίνεται παρὰ τὰς φλέβας Ζμγ5. 668 a30. Ζιγ16. 520 a1. Ζγδ1. 764 b30. Ζμγ5. 668 a23. cf Ζιγ5. 515 a34. — κατὰ τὴν αἴσθησιν φανερὸν πάντα τἆλλα τούτου (τοῦ ἁπτικοῦ) χάριν ὄντα, λέγω δ' οἷον ... φλέβες· τὸ αἰσθητικὸν ἄνω ἔρχεται αἰρομένων τῶν φλεβῶν Ζμβ8. 653 b32. πια41. 903 b37. οἱ τὰς ἐν τῷ αὐχένι φλέβας καταλαμβανόμενοι ἀναίσθητοι γίνονται υ2. 455 b7. οἷς τὰ περὶ τὸν τράχηλον ϗ τοὺς κροτάφους αἱ φλέβες κατατεταμέναι εἰσί, δυσόργητοι φ6. 812 a29. ψυχραὶ αἱ μεγάλαι φλέβες Ζμγ4. 667 a23. cf μεγαλόφλεβος, opp τῶν ἀδηλοφλέβων αἱ φλέβες στεναί, ὥστ' οὐ ῥᾴδιον διαρρεῖν κατιὸν τὸ ὑγρόν υ3. 457 a23. αἱ φλέβες δύνανται πυροῦσθαι Ζιγ5. 515 b18. διατείνονται τοῦ ὑγροῦ οὐ δυναμένου ἐξιέναι· πταρέντες ϗ οὐρήσαντες φρίττουσιν, ὅτι κενοῦνται αἱ φλέβες πβ24. 868 b26. η8. 887 b36. λγ16. 963 a34, cf 36. γίνεται ὁ ὕπνος τοῦ σωματώδους ἀναφερομένου ὑπὸ τοῦ θερμοῦ διὰ τῶν φλεβῶν πρὸς τὴν κεφαλήν· οἱ φλεβώδεις οὐχ ὑπνωτικοὶ δι' εὔροιαν τῶν φλεβῶν, πολὺ τὸ πνεῦμα καταβαῖνον πάλιν τὰς φλέβας ὀγκοῖ υ3. 457 b21, a26, 13, cf πλε8. 965 a28. ἀναθυμιωμένη διὰ τῶν φλεβῶν ἄνω ἡ τροφή· διὰ τῆς ἀορτῆς ϗ τῆς φλεβὸς εὐθὺς ἀπαντᾷ τὸ πάθος πρὸς τὴν καρδίαν Ζμβ7. 652 b36. γ9. 672 b5. (φάρμακα) φέρονται καθ' οὕσπερ ἡ τροφὴ πόρους εἰς τὰς φλέβας· τὸ πνεῦμα κατεχόμενον πληροῖ τὰς φλέβας· πονούντων ὑπὸ τοῦ πνεύματος αἱ φλέβες ἐμφυσώμεναι τοὺς πόρους συμμεμυκέναι ποιοῦσι· σκληροὶ οἱ πλείους τῶν μελαγχολικῶν ϗ αἱ φλέβες ἐξέχουσιν πα42. 864 a32. β1. 866 b11. 20. 868 a17. λ1. 954 a7. τῶν ἰσχνοφώνων οὔτε περὶ τὰς φλέβας οὔτε περὶ τὰς ἀρτηρίας ἐστὶ τὸ πάθος, ἀλλὰ περὶ τὴν κίνησιν τῆς γλώττης ακ804 b27. τὰς φλέβας κάειν πλα5. 957 b26. equis morbidis αἱ φλέβες τέτανται πᾶσαι ϗ κεφαλὴ ϗ αὐχήν Ζιθ24. 604 b5.

4. plantarum φλέβες. τῶν ἀμπελίνων τε ϗ συκίνων φύλλων αὐαινομένων φλέβες λείπονται μόνον Ζμγ5. 668 a23. μέρη τινὰ τοῦ δένδρου εἰσὶν ἁπλᾶ, ὡς ὁ χυμὸς ϗ οἱ δεσμοὶ ϗ αἱ φλέβες· ϗ αἱ φλέβες ϗ ἡ σὰρξ ὅλου τοῦ δένδρου ἐκ τῶν δ' στοιχείων πεφύκασι φτα3. 818 a11, 6. 4. 819 a34. cf Nic Damasc ed Meyer 64, 76.

5. καθάπερ ἐν τοῖς μεταλλευομένοις διατείνουσι τοῦ παθητικοῦ φλέβες συνεχεῖς Γα9. 326 b35. κατὰ τὰς φλέβας ἐκ τῆς ἠπείρου ῥεῖ ἐπὶ τὴν θάλατταν τὸ γλυκὺ ὕδωρ πκγ37. 935 b10, cf 38. 935 b24. cf πεφύκασι τὰ ζῷα ἐκ τοῦ ὀμφαλοῦ, ὁ δ' ὀμφαλὸς ἐκ τῆς φλεβὸς ἐφεξῆς ἀλλήλοις, ὡσπερανεὶ παρ' ὀχετὸν τὴν φλέβα ῥέουσαν Ζγβ7. 746 a17 (cf Plat Tim 79 A).

v l φλέβα (φλέγμα Bk) υ3. 458 a3. v l φλέβες (φρένες Bk) Ζια17. 496 b11. v l φρένες, ci Guil Pik Aub (φλέβες Bk) ibid 15. v l νευρῶν, ci Aub, φλεβῶν Bk, νεφρῶν Bsm Ζιγ4. 515 a1. φλέγες v l πι2. 891 a15. v l φλεβῶν (φλεβίων Bk) ψβ9. 422 a3. Ζια17. 497 a17.

φλεώς, ἀφ' οὗ φέρουσι μέλιτται Ζι40. 627 a8. cf Lob Phryn 294. Fraas 298.

φλογίζειν. ἡ γῆ πυρκαϊαῖς κατὰ μέρος φλογιζομένη κ5. 397 a29. — φλογιστός. τῶν καυστῶν τὰ μὲν φλογιστά ἐστι τὰ δ' ἀφλόγιστα μδ9. 387 b18. φλογιστόν, dist τηκτόν. θυμιατόν μδ9. 387 b25, 31.

φλογμός, syn τὸ τοῦ πυρὸς (τῆς Αἴτνης) ῥεῦμα κ6. 400 b4. θ154. 846 a14.

φλογοειδὲς χρῶμα χ2. 792 a28. φ6. 812 a23. ἡ κονία ξανθὴ γίνεται, τοῦ φλογοειδοῦς ϗ μέλανος ἐπιχρώζοντος τὸ ὕδωρ χ1. 791 a8.

φλογώδης ϗ λεπτομερὴς οὐσία κ2. 392 a35. ὁ ἐν τῇ Αἴτνῃ ῥύαξ οὐ φλογώδης θ38. 833 a17.

φλοιός. φλοιὸς ϗ τῶν ἄλλων ἕκαστον τῶν ὁμοιομερῶν μδ8. 385 a9. cf 10. 388 a19, 13, 18. φλοιὸς γῆς μᾶλλον μδ10. 389 a13. ὁ φλοιὸς τοῦ φυτοῦ ὅμοιός ἐστι φυσικῶς δέρματι ζῴου φτα3. 818 a19, 7. βάπτεσθαι φλοιοῖς χ4. 794 a18. ὁ τῆς δρυὸς φλοιὸς ἀντιφάρμακον τοξικῷ τινί θ86. 837 a19. — φλοιὸς ὁ περικυκλῶν τὸν καρπόν φτα3. 818 a15. αἱ ἐλαῖαι ἔχουσι φλοιὸν σάρκα καί τι ὀστρακῶδες φτα3. 818 a23. τὰ σπέρματά εἰσιν ἐκ δύο φλοιῶν φτα3. 818 a35. — ἀφιᾶσιν αἱ ἀράχναι τὸ ἀράχνιον ἀπὸ τοῦ σώματος οἷον φλοιόν Ζι39. 623 a32. — ὁ νεοττὸς (τῶν ὄφεων) ἄνω ἐπιγίνεται (τοῦ ᾠοῦ), ϗ οὐ περιέχει φλοιὸς ὀστρακώδης Ζε34. 558 a28.

φλοιώδης. τὸ τῶν σφηκῶν κηρίον σύγκειται ἐκ φλοιώδους ϗ ἀραχνώδους ὕλης Ζε23. 554 b27.

φλόμος ϗ πᾶσαι βοτάναι πικραί φτβ3. 825 a3 (cf Lob Phryn 112, 162. Fraas 190, 8. vibex Nicol Damasc ed Meyer p 32, 28).

φλόξ. μάλιστα πῦρ ἡ φλόξ, αὕτη δ' ἐστὶ καπνὸς καιόμενος Γβ4. 331 b25. μδ9. 388 a2. τζ7. 146 a16. cf ε8. 138 b19. ἡ φλὸξ πνεύματος ξηροῦ ζέσις μα4. 341 b21 (cf Bernays Heraklit Br p 126). τὸ πῦρ ὅταν μετὰ πνεύματος ᾖ, γίγνεται φλὸξ ϗ φέρεται ταχέως μβ8. 366 a3. δ9. 388 a2. τὸ τῆς φλογὸς ῥεῦμα μβ3. 357 b32. ἡ φλὸξ διὰ συνεχοῦς ὑγροῦ ϗ ξηροῦ μεταβαλλόντων γίγνεται ϗ οὐ τρέφεται μβ2. 355 a9. καίει μᾶλλον τὸ καθ' αὑτὸ θερμόν, οἷον ἡ φλὸξ τοῦ ὕδατος τοῦ ζέοντος, θερμαίνει δὲ κατὰ τὴν ἀφὴν τὸ ζέον μᾶλλον Ζμβ2. 649 a9, 648 b26. σβέννυται ἢ ὑγρῷ ἢ θερμῷ τὸ θερμὸν ϗ ξηρόν, οἷον δοκεῖ τό τ' ἐν τοῖς ἀνθρακώδεσιν εἶναι πῦρ ϗ ἡ φλόξ αι2. 437 b18. ἡ ἐλάττων φλὸξ κατακάεται ὑπὸ τῆς πολλῆς κατὰ συμβεβηκός μκ3. 465 b23. 5. 466 b30. ζ5. 469 b33. λεπτομερέστερον τὸ φῶς ϗ τῆς φλογός τε5. 134 b34. ζ7. 146 a17. οὐκ ἔστι τῆς φλογὸς λαβεῖν τι μέγεθος, ἐν ᾧ οὐ ϗ θερμότης ϗ λευκότης ἔνεστιν Φδ9. 217 b6. ἐν τῷ μέλανι τὸ λευκὸν πολλὰς ποιεῖ ποικιλίας, οἷον ἡ φλὸξ ἐν τῷ καπνῷ μα5. 342 b19. τὸ ἐκ χλωρῶν ξύλων πῦρ ἐρυθρὰν ἔχει τὴν φλόγα μγ4. 373 b6. αἱ καπνώδεις φλόγες χρῶμα ἔχουσι φοινικοῦν χ2. 792 a13. — φλὸξ δοκεῖ κάεσθαι μα5. 342 b3. φλὸξ ἐκπιμπραμένη μα8. 346 b12. φλὸξ ἐφέρετο συνεχής μγ1. 371 a32. ἀνιέναι, παρέχεσθαι, ποιῆσαι φλόγα μδ9. 387 b13, 20, 29. σπείρων φλόγα (fr trag adesp 60) πο21. 1457 b30. — αἱ φλόγες αἱ καόμεναι κατὰ τὸν οὐρανόν μα4 Ideler. κ6. 400 a30. φλόγες ἀκοντίζονται κ2. 392 b3.

φλύκταινα. τὰ δήγματα τῆς μυγαλῆς χαλεπά· γίνονται δὲ

φλύκταιναι· ἐὰν κύουσα δάκῃ, ἐκρήγνυνται αἱ φλύκταιναι Ζι24. 604 b20, 22.

φοβεῖν. ἐάν τις βάλλῃ μὲν μή, ἐνοχλῇ δὲ λέοντα, σείσας ϗ φοβήσας ἀφίησι πάλιν Ζι44. 629 b26. — φοβεῖσθαι. ὅταν φοβηθῶσι ϗ δείσωσι (τὰ μαλάκια) Ζμδ5. 679 a5. φοβεῖσθαι περὶ τῶν τέκνων Ζζ11. 566 a25. πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἂν ἔχειν τιθασσῶς τὰ νῦν φοβούμενα ϗ ἀγριαίνοντα (τῶν ζῴων) Ζι1. 608 b31. — φοβεῖσθαι, dist αἰδεῖσθαι Πε11. 1314 b19. ἀδύνατον ἅμα φοβεῖσθαι ϗ ὀργίζεσθαι Ρβ3. 1380 a33. ποῖα φοβοῦνται ϗ τίνας ϗ πῶς ἔχοντες Ρβ5. 1382 a21-1383 a12. τίνα δεῖ φοβεῖσθαι Ηγ9. ὅσα ἐφ' αὑτῶν φοβοῦνται, ταῦτα ἐπ' ἄλλων γιγνόμενα ἐλεοῦσιν Ρβ8. 1386 a27. — ἃ φοβοῦνται μὴ ὑπάρχειν αὐτοῖς Ρβ4. 1381 a37. — διὰ τί οἱ φοβούμενοι τρέμουσι, διψῶσι, ῥιγῶσι, ὠχριῶσι, σιωπῶσι, φθέγγονται ὀξύ, συσπῶσι τὰ αἰδοῖα, λύονται αὐτοῖς αἱ κοιλίαι πκζ1. 947 b1. 2. 947 b15. 3. 947 b27. 6. 948 a35. 7. 948 b6. 8. 948 b13. 9. 948 b21, 23, 26. 10. 948 b35, 37. 11. 949 a9, 11. ια32. 902 b37. 53. 905 a5, 7. β26. 869 a4. f 233. 1520 a11. — fut φοβήσεται Ηγ10. 1115 b11.

φοβερὰ τίνα Ηγ9. 10. ηγ1. 1229 a32-b25. Ρβ5. 1382 a28. διχῶς λέγεται, τὰ μὲν ἁπλῶς, τὰ δὲ τινί ηεγ1. 1228 b18-26, 1229 b18. τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον, τὰ κατ' ἄνθρωπον φοβερά Ηγ10. 1115 a7, 29. ημα20. 1190 b17. φοβερόν, opp ἄφοβον ψβ9. 421 a15. dist οὐκ ἀσφαλές Πγ11. 1281 b29. φοβερά ἐστιν ὅσα ἐφ' ἑτέρων γιγνόμενα ἢ μέλλοντα ἐλεεινά ἐστιν Ρβ5. 1382 b26. φοβερὰ ϗ ἐλεεινὰ ποῖα μάλιστα γίνεται πο9. 1452 a2-11. cf 13. 1452 b36, 1453 a1. φοβερὸν ϗ ἐλεεινὸν ἐκ τῆς ὄψεως, ἐξ αὐτῆς τῆς συστάσεως τῶν πραγμάτων πο14. 1453 b1. — οὐ φοβερὸν (sc ἐστὶ) μὴ Μθ8. 1050 b23. Πδ12. 1296 b40. — φοβερώτατον Ηγ9. 1115 a26.

φοβερότης. ἡδὺν εἶναι δοκεῖν μετὰ φοβερότητος Ρα5. 1361 b12.

φοβητικός, opp ἄφοβος ηεγ1. 1228 b5. τοὺς ἐλεήμονας ϗ τοὺς φοβητικοὺς ϗ τοὺς ὅλως παθητικούς Πθ7. 1342 a12. ἀναίμων ὄντων (τῶν μαλακίων) ϗ διὰ τοῦτο κατεψυγμένων ϗ φοβητικῶν Ζμδ5. 679 a25.

Φόβιος, εἷς τῶν Νηλειδῶν, τότε κρατῶν Μιλησίων f 515. 1562 a29, 43.

φόβος, def Ηγ9. 1115 a9. ηεγ1. 1229 a40. Ρβ5. 1382 a21. ὁ φόβος πάθος τι μετὰ σώματος ψα1. 403 a17. φόβοι ϗ θάρρη ἔνεισιν ἐν τοῖς ζῴοις Ζιθ1. 588 a22. ὁ φόβος ἐν τῷ θυμοειδεῖ τδ5. 126 a8. ὁ φόβος κατάψυξίς τις δι' ὀλιγαιμίαν Ζμδ11. 692 a23. β4. 650 b27. Ρβ13. 1389 b32. πβ31. 869 b7. ι60. 898 a6. ια36. 903 b12. λ1. 954 b13. ὁ φόβος διψητικόν πκζ3. 947 b39. ὅσα περὶ φόβον ϗ ἀνδρείαν πκζ1. 947 b11-11. 949 a20. ὁ φόβος περὶ ποῖα ϗ περὶ τίνας Ρβ5. 1382 a21-1383 a12. φόβος ἀδοξίας Ηδ15. 1128 b11. φόβος ἰσχυρός, ἀσθενής ηεγ1. 1228 b13, 14. μεγάλους φόβους ϗ πολλοὺς ποιεῖσθαι (fort φοβεῖσθαι) ηεγ1. 1228 b15. φόβους παρασκευάζειν, ἀπολύεσθαι Πε8. 1308 a28. Ργ14. 1415 b18. στασιάζειν, ἐπιβουλεύεσθαι διὰ φόβον Πε2. 1302 b2. 5. 1304 b24. 10. 1311 b36. συνάγει ϗ τοὺς ἐχθίστους ὁ κοινὸς φόβος Πε5. 1304 b24. (ἐλάφου) ὁ πρὸς τὰ θηρία φόβος Ζζ29. 578 b17. φόβον ἐπικεκρεμάσθαι μείζονα f 17. 1477 a18. — ἀνδρεία μεσότης περὶ φόβους ϗ θάρρη, cf ἀνδρεία. — ἡ τραγῳδία δι' ἐλέου ϗ φόβου περαίνουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν πο6. 1449 b27. ἔλεος περὶ τὸν ἀνάξιον, φόβος περὶ τὸν ὅμοιον πο13. 1453 a5.

φοῖδες. τὰς φοῖδας (i e φῴδας cf Lob Phryn p 88, Par 93) καλουμένας πλη7. 967 a27.

φοινικίας ventus, def μβ6. 364 a4, 17. cf σ973 b5. f 238. 1521 b24.

φοινίκιον, instrumentum musicum πιθ14. 918 b8.

φοινίκιος. ἡ ἐντὸς ἶρις τὴν μεγίστην ἔχει περιφέρειαν φοινικίαν μγ2. 372 a4.

φοινικιοῦς (Lob Path I 457, II 136. Techn 181). ἡ τοῦ ἀλουργοῦ ϗ φοινικιοῦ κρᾶσις χ2. 792 b2. φύλλα φοινικιοῦντα χ5. 796 a32. cf praeterea φοινικιοῦς χ5. 796 b9, 13, φοινικιοῦν χ3. 793 a7, b24. 5. 795 b29, 796 a14, 25, 29, b4, 15, 24. 6. 799 a15, b3, φοινικιᾶ χ5. 796 a10, 797 a28, φοινικιοῖ χ5. 795 b1, et φοινικοῦς extr.

φοινικὶς νέῳ πρέπει Ργ2. 1405 a13. φοινικίς, ἔνδυμα Λακωνικὸν ὁπότε εἰς πόλεμον ἴοιεν f 499. 1559 a37, 33.

φοινικοδάκτυλος φαυλότερον λέγεται ἢ ῥοδοδάκτυλος Ργ2. 1405 b20.

φοινικόρυγχος ὁ κορακίας Ζι24. 617 b17.

φοινίκουρος (v l φοινικοῦρος, φοινικουρός C) Ζι49 B. 632 b28, 29. (finikurus Thom, ruticilla Gazae, phoenicurgus Scalig. rouget C II 735.) v ἐρίθακος.

φοινικοῦς. τὸ φοινικοῦν μεταξὺ λευκοῦ ϗ μέλανος Μι7. 1057 a25. αι4. 442 a23. ὁ ἥλιος καθ' αὑτὸν μὲν λευκὸς φαίνεται, διὰ δ' ἀχλύος ϗ καπνοῦ φοινικοῦς αι3. 440 a12. μγ4. 373 b8, 374 a4, b11. cf α5. 342 b7, 11, 20. χ2. 792 a9. ἀνακλασθείσης τῆς ὄψεως τὸ μὲν χρῶμα τοῦ ἡλίου φοινικοῦν φαίνεται, τὸ δὲ πράσινον ἢ ξανθόν μγ6. 377 b10. τὸ φοινικοῦν ϗ πράσινον ϗ ἀλουργὸν οὐ γίγνεται κεραννύμενον μγ2. 372 a7 (cf χ2. 792 a7, b2). τὸ φοινικοῦν παρὰ τὸ πράσινον λευκὸν φαίνεται μγ4. 375 a8. φοινικοῦν, coni ἀλουργόν (ἀλουργές) αι4. 442 a23. χ2. 792 a7. ἥδιστα τῶν χρωμάτων οἷον τὸ ἀλουργὸν ϗ φοινικοῦν αι3. 440 a1. φοινικοῦν, dist ἀλουργόν χ2. 792 b10, a28, 25. ἡ ἰσχυροτέρα ὄψις εἰς φοινικοῦν χρῶμα μετέβαλεν, ἡ δ' ἐχομένη εἰς τὸ πράσινον, ἡ δ' ἔτι ἀσθενεστέρα εἰς τὸ ἀλουργόν μγ4. 374 b31. φοινικοῦν, dist πορφυροῦν εν2. 459 b16. μγ4. 374 a28, 32. ὁ τύραννος (avis) φοινικοῦν λόφον ἔχει, ὁ κόττυφος φοινικοῦν ῥύγχος Ζι19. 617 a17. Ζιθ3. 592 b34 (cf Su 22). — cf praeterea φοινικοῦς χ2. 792 a11, 13, 14. 5. 795 b27. 6. 799 a10 et φοινικιοῦς.

Φοινικώδης, μία τῶν Αἰόλου καλουμένων νήσων θ132. 843 b7.

φοῖνιξ. φοίνικες κ6. 401 a1. τοὺς φοίνικας ὁ ἐλέφας κατατείνει ἐπὶ τῆς γῆς Ζι1. 610 a23. ὁ φοῖνιξ μακροβιώτατος ἐν τοῖς φυτοῖς μκ4. 466 a10. φοίνικος ξύλον ποῖον f 220. 1518 b7. φοίνικες οὐκ ἔχουσιν ἄνθη φτβ9. 828 b40. φοινίκων ἀνόρχων, οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δὲ ἀπυρήνους f 250. 1524 b24. ὁ φοῖνιξ πῶς ἐκτείνεται φτβ9. 829 a3. οἱ τῶν φοινίκων καρποὶ μελιηδεῖς ἔχουσι χυλούς φτα5. 820 a34. — φοῖνιξ i q κλάδος φοίνικος. ὁ λαβὼν τὸν φοίνικα ἐν τοῖς ἀγῶσιν ημα34. 1196 a36. — φοῖνιξ i q καρπὸς φοίνικος πκ24. 925 b24 (cf Lob Prol 76). οἱ φοίνικες πῶς μεταβάλλουσι τὰ χρώματα χ5. 795 b26-30. (Phoenix dactylifera *L* Fraas 275. Langkavel 117. Hehn 180.)

Φοῖνιξ ϗ Νέστωρ f 172. 1506 b23.

Φοῖνιξ. Κάδμος ὁ Φοῖνιξ λιθοτομίαν ἐξεῦρεν f 459. 1553 b25. Φοίνικες θ134. 844 a9. 135. 844 a17. 136. 844 a24. Ζιθ20. 603 a21. eorum nomen explicatur θ132. 843 b9, 11. Φοίνικες εὗρον τὰ στοιχεῖα f 459. 1553 b2, 6. — Φοίνισσαι, tragoedia (Eur) Ηι6. 1167 a33. — **Φοινικικός.** ἀναγέγραπται ἐν ταῖς Φοινικικαῖς ἱστορίαις θ134. 844 a11. — **Φοινίκη** σ973 a13, b5. f 238. 1521 b6, 23. περὶ τὴν Φοι-

νίκην, περὶ Φοινίκην Ζιδ 2. 525 b7. ε5. 541 a19. ἡ Συρία ἡ ὑπὲρ Φοινίκης Ζιζ 24. 577 b23.

φοινίσσειν. κατὰ γλῶσσαν τὴν Περραιβῶν τὸ αἱμάξαι φοινίξαι θ132. 843 b14 (cf Lob Par 413).

φοιτᾶν. ἀεὶ φοιτῶν· οὐχ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φοιτῶν εἰς τὸ χωρίον Ρα5. 1362 a10. Φβ5. 196 b36. τὰ λοιπὰ γένη (τῶν ἀετῶν) ὀλιγάκις εἰς πεδία ϗ ἄλση φοιτᾷ Ζιι32. 618 b22. ὅσα ἐπωάζει φοιτῶντα τῶν ᾠοτόκων Ζγγ2. 752 b34. ε33. 558 a6. αἱ καθάρσεις φοιτῶσι, τὰ καταμήνια φοιτᾷ Ζιη3. 583 a26. 2. 582 b4. Ζγα19. 727 b27. τὰ κύματα πρότερον φοιτᾷ ἐνίοτε τῶν ἀνέμων πκγ2. 931 a38. 28. 934 b4. ἐκεῖθεν (ἐκ τοῦ περὶ τὰ νέφη τόπου) τρία φοιτᾷ σώματα συνιστάμενα διὰ τὴν ψύξιν, ὕδωρ ϗ χιὼν ϗ χάλαζα μα11. 347 b12. (ἡ δύναμις) διήκουσα ϗ φοιτῶσα ἔνθα μὴ καλόν κ6. 398 a5.

φολιδωτός. τὸ δέρμα τριχωτὸν ϗ μὴ φολιδωτόν, ἰχθυῶδες ϗ φολιδωτόν, ἄρρηκτον φολιδωτόν Ζμγ3. 664 b24. Ζγα12. 719 b8. Ζιβ10. 503 a11. — τὰ φολιδωτά (Μ 303, 305, 156. ΑΖι Ι 114), ἔστι δ' ἡ φολὶς ὅμοιον χώρα λεπίδος· τῶν φολιδωτῶν οὐδὲν βλεφαρίδας ἔχει· ὅσα φολιδωτά, ἔχει τὸν πόρον τῆς ἀκοῆς φανερόν Ζμδ11. 691 a16. β14. 658 a12. Ζιβ12. 504 a27. 10. 503 a7. α11. 492 a25. τὰ ᾠοτόκα ϗ τετράποδα τῶν φολιδωτῶν, syn τῶν τετραπόδων τὰ ᾠοτόκα ϗ φολιδωτά, τὰ τετράποδα τῶν ᾠοτόκων φολιδωτά ἐστιν Ζγα12. 719 b11. Ζμβ12. 657 a21. 13. 657 b11 (sed ἔνια τῶν ᾠοτοκούντων τετραπόδων φολίδας ἔχει Ζιβ13. 505 a23). τῶν ᾠοτόκων τά τε πτερυγωτά, οἷον ὄρνιθες, ϗ τὰ φολιδωτά· οἱ ὄρνιθες ϗ τὰ φολιδωτά αν10. 475 b22. Ζγβ1. 733 a6. τὰ μὲν τριχωτὰ τὰ δὲ φολιδωτὰ τὰ δὲ λεπιδωτά, οἱ δ' ὄρνιθες πτερωτοί· τὰ λεπιδωτὰ ϗ τὰ φολιδωτά Ζμδ12. 692 b11. cf Ζμγ8. 671 a12. 9. 671 a27. Ζγβ1. 733 a12. Ζια11. 492 a25. β10. 503 a7. γ10. 517 b15. inter τὰ φολιδωτά referuntur τὸ τῶν ὄφεων γένος, σαῦροι ϗ τἆλλα τὰ ὁμογενῆ τούτοις, ἀσκαλαβῶται, χελῶναι, ἐμύς, κροκόδειλοι οἱ ποτάμιοι, σαῦραι Ζιγ17. 508 a11. α6. 490 b24. θ15. 599 a31. 17. 600 b19. 4. 594 a4. β12. 504 a27. Ζμγ8. 671 a15, 28, 21. Ζγα3. 716 b15. μκ5. 466 b20.

φολίς (Μ 304). ἔστι δ' ἡ φολὶς ὅμοιον χώρα λεπίδος, φύσει δὲ σκληρότερον Ζμδ11. 691 a16. Ζια6. 490 b22 Aub. τὸ περιγινόμενον περίττωμα τρέπεται εἰς τὸ σῶμα ϗ τὰς φολίδας, ὥσπερ εἰς τὰ πτερὰ τοῖς ὄρνισιν Ζμγ7. 670 b16. cf δ1. 676 a30. η2. 582 b33. φολίδας ἔχει ὅσα πεζὰ ϗ ᾠοτόκα, τῶν τετραπόδων ὅσα ᾠοτόκα, ἔνια τῶν ᾠοτοκούντων τετραπόδων Ζιγ10. 517 b5. α6. 490 b22. β13. 505 a23. ἄλλοις (ὄφεσι) χλοάζουσά ἐστιν ἡ φολίς θ164. 846 b14. οἱ ὄρνιθες οὔτε φολίδας οὔτε τρίχας ἔχουσιν ἀλλὰ πτερά Ζιβ12. 504 a30.

φονικός. δίκαι φονικαί Πγ1. 1275 b10. f 385. 1542 a36. περὶ τὰ φονικὰ Πβ8. 1269 a1. 12. 1274 b24. φονικοῦ εἴδη τέτταρα Πδ16. 1300 b24.

φόνιος. φονίοις ἐν ἀγῶσι f 624. 1583 a28.

φόνος. διώκειν φόνον, φεύγειν φόνου, ἔνοχος τῷ φόνῳ Πβ8. 1269 a2, 3. δ16. 1300 b28. οἱ ἐφέται δικάζουσιν ἀκουσίου φόνου f 417. 1547 b28. λαγχάνονται αἱ τοῦ φόνου δίκαι πρὸς τὸν βασιλέα· ὁ βασιλεὺς τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἄρειον πάγον εἰσάγει f 385. 1542 a34, 21. φόνοι ἀκούσιοι, ἑκούσιοι Πβ4. 1262 a26. — φόνον (i e αἷμα) κεύθειν (Emp 346) αν7. 473 b12.

φοξῖνοι (v l φοξίνοι, φοξινοί Lob Prol 207, φορξῖνοι), referuntur inter τοὺς ποταμίους, εὐθὺς γεννώμενοι ϗ μικροὶ ὄντες κυήματ' ἔχουσιν, πρὶν τίκτουσι Ζιζ13. 567 a31. 14. 568 a21. cf Etym magn s h v ὡς Ἀρ. φησί. (foxinus Thom, phoxinus Gazae Scalig. choccinos Alberto. phoxin C II 635. Cyprinus phoxinus K 750, 1. St. Cr. 'impossible à reconnaître' Cuv XIII 368. S I 457. ΑΖι Ι 142, 74.)

φοξός. οἱ τὰς κεφαλὰς φοξοὶ ἀναιδεῖς φ6. 812 a8.

Φόξος, τύραννος ἐν Χαλκίδι Πε4. 1304 a29.

φορά. 1. *a.* ἡ κατὰ τόπον κίνησις ϗ τὸ κοινὸν ϗ τὸ ἴδιον ἀνώνυμος, ἔστω δὲ φορὰ καλουμένη τὸ κοινόν Φε2. 226 a33. τδ2. 122 b27, 33, 123 a5. φορὰ ἡ κατὰ τόπον κίνησις Φθ7. 260 a28. η2. 243 a8. Μλ2. 1069 b12. ψα3. 406 a13. Γα4. 319 b32. ὅσα μὴ γεννητὰ κινητὰ δὲ φορᾷ Μλ2. 1069 b26. ἡ φορὰ γένεσις ποθέν ποι Οδ4. 311 b33. ταύτης (i e τῆς κατὰ τόπον κινήσεως) τὸ μὲν φορὰ τὸ δ' αὔξησις ϗ φθίσις Φδ4. 211 a15. cf Ζμα1. 641 b7. αἱ φοραὶ εἰς τὸ μεταξὺ πρῶτον ἀφικνοῦνται αι6. 446 b29. τοῦ φορητοῦ ἐντελέχεια φορά Φγ1. 201 a15. ἡ φορὰ διὰ τὸ φερόμενον γνώριμον Φδ11. 219 b30. — *b.* μία φορὰ τοῦ ἑνὸς ϗ ἁπλῆ τοῦ ἁπλοῦ Οβ14. 296 b31. φορὰ ἔμψυχος, βίαιος Οβ9. 291 a23. φορὰ οἰκεία Οβ8. 290 a2. φοραὶ βιαιότεραι κ4. 394 b5. — τέτταρα εἴδη τῆς ὑπ' ἄλλου φορᾶς, ἕλξις ὦσις ὄχησις δίνησις Φη2. 243 a16, 24. φορᾶς διαφοραὶ κατ' εἴδη πτῆσις βάδισις ἅλσις ϗ τὰ τοιαῦτα Ηκ3. 1174 a30. πληγὴ ἀπὸ τῆς φορᾶς μδ9. 386 b1. — *c.* ἡ φορὰ πρώτη ἐστὶ τῶν κινήσεων Φθ7. 260 a20-261 a26. η2. 243 a11. δ1. 208 a32. Γβ10. 336 a19. ἐφ' ἑνὸς ὁτουοῦν τῶν ἐχόντων γένεσιν ἡ φορὰ ὑστάτη τῶν κινήσεων Φθ7. 260 b31. ἡ φορὰ γενέσει ὑστάτη τῶν κινήσεων, πρώτη κατὰ τὴν οὐσίαν Οδ3. 310 b33. — πᾶσα φορὰ ἢ κύκλῳ ἢ ἐπ' εὐθείας ἢ μικτή Φθ9. 265 a14. Οα2. 268 b17. φορὰ ἀπὸ τοῦ μέσου, ἐπὶ τὸ μέσον, περὶ τὸ μέσον Οα2. 268 b23. φορὰ ἄνω, κάτω Φγ1. 201 a7. Μκ9. 1065 b13. μα12. 348 b22. ἔστιν ἑκάστου φορά τις τῶν ἁπλῶν σωμάτων φύσει Φδ8. 214 b13. τῶν ἐπὶ τῆς εὐθείας φορῶν ἡ πρὸς τὸν ἄνω τόπον τιμιωτέρα Οβ5. 288 a3. ἁπλαῖ κινήσεις οὐκ εἰσὶν ἄπειροι Ογ4. 303 b6. ἡ ἐναντία φορὰ ἐκ τοῦ ἐναντίου εἰς τὸ ἐναντίον Οα4. 271 a21, 28. ἡ ἐπ' εὐθείας φορὰ οὐ συνεχὴς ἐπὶ ἀΐδιον Φθ8. 262 a12-263 a3. cf Γβ10. 337 a7. ἡ ἀνώμαλος φορὰ ϗ ἄνεσιν ἔχει ϗ ἐπίτασιν ϗ ἀκμήν Οβ6. 288 a19. τῇ κύκλῳ φορᾷ οὐδὲν ἐναντίον Οα4. οὐκ ἐνδέχεται ἄπειρον εἶναι φορὰν πλὴν τῆς κύκλῳ Φζ10. 241 b20. τῆς φορᾶς ἡ κυκλοφορία πρώτη Φθ8. 9. 7. 261 a28. Μλ7. 1072 b8, 1073 a12. ἡ τοῦ οὐρανοῦ φορὰ συνεχὴς ϗ ὁμαλὴς ϗ ἀΐδιος, μέτρον τῶν κινήσεων Οβ4. 287 a23. α2. 269 b7. Γβ10. 336 a15. ἡ τοῦ παντὸς ἡ ἁπλῆ φορά Μλ8. 1073 a29 Bz. ὁ πρῶτος οὐρανὸς ϗ ἡ πρώτη φορὰ Οβ6. 288 a15. τὰ ὑπὸ τὴν ἐγκύκλιον φορὰν μα4. 341 b14. τὰ ὑπὲρ τὴν ἐξωτάτω τεταγμένα φορὰν Οα9. 279 a20. ἄστρα ἐν τῇ αὐτῇ ἐνδεδεμένα φορᾷ Οβ12. 292 a14. ἡ ἄνω φορά, αἱ ἄνω φοραί μα1. 338 a21. 3. 339 b18. φοραὶ τῶν πλανήτων Μλ8. ἡ κύκλῳ φορά μα3. 340 b32. ἡ τοῦ ἡλίου, τῶν ἄστρων φορά μα1. 338 b22. 3. 341 a20. 6. 343 a10. 8. 346 a12 al. ἡ φορὰ τοῦ κόσμου τοῦ περὶ τὴν γῆν μα7. 344 b12. — *d.* αἱ φοραὶ τῶν φυσικῶν σωμάτων Φδ1. 208 b8. ἡ τοῦ ὕδατος, τοῦ ὑγροῦ φορά μα12. 348 b18. 14. 352 b12. εἰς τὴν κοιλίαν ἡ φορὰ τῶν γεωδῶν πα40. 864 a2. φορὰ (προσφορὰ Pik) τῶν σιτίων (?) Ζικ3. 635 b20. τὰ φυτὰ οὐ μετέχει φορᾶς ψα5. 410 b23. φορᾶς αἴτιον οὐ τὸ νοητικόν Ζμα1. 641 b7. φοραὶ τῶν χειρῶν ὕπτιαι ϗ ἔκλυτοι φ3. 808 a13. φοραὶ τῶν ἰχθυδίων· φέρεται ὥσπερ ἐξ ὕπνου ὄντα Ζιδ10. 537 a17. — *e.* εὐθεῖα φορά μχ1. 848 b27. λοξὴ φορά μα4. 342 a27. πκς48. 945 b33. ποιεῖσθαι λοξὴν τὴν φορὰν πκε14. 939 b4.

κινεῖσθαι φοράν τινα μα 7. 344 b10. φέρεσθαι φοράν τινα Oβ14. 296 a34. 8. 289 b12. πις13. 915 b20. φέρεσθαι δύο, πλείους φοράς μα4. 342 a25. Φθ6. 259 b31. Oβ12. 293 a1. Zγε3. 782 b21. μχ23. 854 b16. φέρεσθαι ἐν δύο φοραῖς μχ1. 848 b24. ἐκ δύο φορῶν γεγένηται ὁ κύκλος μχ8. 852 a8. — 2. φορά i q fructuum latio, ubertas fructuum, ubertas. δένδρα πολυκαρπήσαντα ἐξαυαίνεται μετὰ τὴν φοράν Zγγ1. 750 a23. κατανοήσας ἐλαιῶν φορὰν ἐσομένην Πα11. 1259 a11. Zιε21. 553 a22. ἅμα συμβαίνει ἐλαιῶν φορὰ ϗ ἑσμῶν Zιε22. 553 b23. φορὰ βατράχων, ἀραχνίων πα22. 862 a10. κς61. 947 a38. γίγνεται τοιαύτη τοῦ ὑγροῦ φορά μα14. 352 b12. — φορά τίς ἐστιν ἐν τοῖς γένεσιν ἀνδρῶν Pβ15. 1390 b25.

φορβάδες ἵπποι Zιθ24. 604 a22, v ἵππος p 345 b35.

Φόρβας. Ἀμβρακία ἡ θυγάτηρ Φόρβαντος τοῦ Ἠλίου f 437. 1550 a23.

φορβειά. περιεζῶσθαι τὴν φορβειάν Πη2. 1324 b16.

φορεῖν ὑποδήματα ὅμοια Zγα18. 723 b32. μὴ φορεῖν χρυσὸν τὰς γυναῖκας οβ1349 a9, 23 (cf χρυσοφορεῖν a24). Λυκίους ὁρῶν ἀγαπῶντας τὸ τρίχωμα φορεῖν οβ1348 a29. — σαφῶς Σιδηρὼ ϗ φοροῦσα τοὔνομα (Soph fr 592) Pβ23. 1400 b17. — φορητός. τοῦ φορητοῦ (ᾗ φορητὸν ἐντελέχεια) ἡ φορά Φγ1. 201 a15.

φόρημα. ἡ χλαῖνα φόρημα ἡρωικόν f 458. 1553 a27.

Φορκίδες, tragoedia (Aeschyli) πο18. 1456 a2.

φόρμιγξ. τόξον φόρμιγξ ἄχορδος Pγ11. 1413 a1, cf Theognis p 324 b24.

φορμίς. αἱ πορφύραι ἐνίοτε ἐν ταῖς φορμίσιν ἐκτίκτουσιν Zιε15. 547 a2.

Φόρμις πο5. 1449 b6.

φορμός. (κεχαρισμένος) ὁ ἐν Λυκείῳ τὸν φορμὸν δοὺς Pβ7. 1385 a28.

φορός. τὸ ψυχρὸν φορὸν κάτω, opp ἀνωφερές πιγ5. 908 a24.

φόρος. φόροι οὓς φέρουσιν οἱ περίοικοι Πβ10. 1272 a18. βασιλεὺς αἰτεῖ τοὺς φόρους οβ1348 a7.

φορτηγεῖ ἡ τοῦ θερμοῦ φύσις πβ38. 870 a36.

φορτηγία, μέρος ἐμπορίας Πα11. 1258 b23 (cf Büchsenschütz Besitz u Erwerb 456 Anm).

φορτικὸς θεατής, opp ἐλεύθερος ϗ πεπαιδευμένος Πθ7. 1342 a20. 6. 1341 b16. φορτικώτεραι κινήσεις, opp ἐλευθεριώτεραι Πθ5. 1340 b10 (cf Bernays Rh Mus 8, 595). οἱ πολλοὶ ϗ φορτικώτατοι, opp οἱ χαρίεντες Hα3. 1095 b16, 22. syn οἱ τυχόντες ημβ11. 1209 b20. φορτικός, syn βωμολόχος Hδ14. 1128 a5. ηεγ7. 1234 a8. φορτικόν, opp οὐκ ἀγεννές Hδ8. 1124 b22. τέχναι φορτικαὶ αἱ πρὸς δόξαν πραγματευόμεναι μόνον ηεα4. 1215 a28. Μελίσσου λόγος φορτικὸς ϗ οὐκ ἔχων ἀπορίαν Φα2. 185 a10. 3. 186 a8. cf οἱ φορτικώτεροι ψα2. 405 b2. ἡδονὴ φορτική Πθ6. 1341 b12. τὰ φορτικὰ συνήδεσθαι ηεη12. 1245 a37. φορτικὸς ἔπαινος Hκ8. 1178 b16. φορτικὴ (τέχνη) ἡ ἅπαντα μιμουμένη πο26. 1461 b29, 1462 a4. Vhl Poet IV 392. 430sqq. δοκεῖ φορτικὸν (τὸ περὶ τὴν ὑπόκρισιν) Pγ1. 1404 a1. — φορτικῶς θεωρεῖν Mβ4. 1001 b14. τὴν ψυχὴν τιθέασι πῦρ φορτικῶς τιθέντες Zμβ7. 652 b8. φορτικῶς ἀποκλῖναι πρός τι Πη14. 1333 b9.

φορτικότης τῶν ἀκροατῶν Pβ21. 1395 b1.

φορτίον φέρειν, κομίζειν μα10. 347 a31. πε29. 883 b38. μχ11. 852 a29, ἔχειν Zμβ10. 656 b10. δ9. 685 a19. τὸ φορτίον ἐπὶ τῷ κινουμένῳ δεῖ ἐπικεῖσθαι Zπ4. 706 a2. φορτίον συναnατιθέναι τῷ βαστάζοντι, συγκαθαιρεῖν δὲ μή f 192. 1512 b11. — τὰ φορτία ἀθρόα πεπρᾶσθαι οβ1347 b13.

φορυτός. σηπίαι ἀποτίκτουσι πρὸς τὸν φορυτόν Zιε17. 549 b6. σφῆκες τὰ κηρία πλάττουσιν ἐκ φορυτοῦ ϗ γῆς Zι41. 628 b11. τοὺς ἐγχωρίους συνάγειν ἐκ τοῦ φορυτοῦ τὸ κιννάμωμον Zι13. 616 a12.

φράγμα. τὰ μαλάκια οἷον φράγμα πρὸ τοῦ σώματος ποιοῦνται τὴν τοῦ ὑγροῦ μελανίαν ϗ θόλωσιν· τὰ μονόθυρα γίνεται ἀλλοτρίῳ φράγματι τρόπον τινὰ δίθυρον Zμδ5. 679 a6, b25. τὰ μὲν (τῶν ζῴων) ἔχει φράγμα ϗ ὥσπερ ἔλυτρον τὰ βλέφαρα ψβ9. 421 b29.

φραγμός. ἡ φύσις οἷον παροικοδόμημα ποιήσασα ϗ φραγμὸν τὰς φρένας Zμγ10. 672 b20. τῶν ἐντόμων ἔνια ἔχει φραγμὸν πρὸ αὐτῶν (ἔλυτρα τοῖς πτεροῖς) Zμδ6. 682 b17, cf 14.

φράζειν. φράζειν ἐν κεφαλαίῳ τὸ πρᾶγμα, τὰς αἰτίας συντόμως, τὰς πράξεις αὐτὰς ψιλάς ρ30. 1436 b4. 12. 1430 b5. 32. 1438 b27. ὡς τύπῳ φράζοντες, opp διακριβοῦν πιζ3. 916 a36. προϊόντα πειρᾶσθαι δεῖ φράζειν τὸν λόγον Zγβ1. 731 b22. ἀκριβέστερον φράσαι φ2. 806 b1. οἱ μετὰ σπουδῆς διαγράψαντες ἑνὸς τόπου φύσιν, οἷά τινες ἤδη πεποιήκασι, φράζοντες οἱ μὲν τὴν Ὄσσαν κ1. 391 a20. — φυλάξασθαι τοῖς νόμοις φράζοντας ϗ διορίζοντας τίνας οὐ δεῖ ἐπιμίσγεσθαι Πη6. 1327 a38.

φράσις. Ὁμηρικὸς Ἐμπεδοκλῆς ϗ δεινὸς περὶ τὴν φράσιν γέγονεν f 59. 1485 b8.

φρατήρ. φρατέρων κοινωνία (φρατόρων Fr e cod Mb) ηεη9. 1241 b26. cf φράτωρ.

φρατρίαι, coni κηδεῖαι, φυλαί, δῆμοι Πγ9. 1280 b37. β5. 1264 a8. δ15. 1300 a25. ε8. 1309 a12. φρατρίαι ἕτεραι πλείους ποιητέαι Πζ4. 1319 b24. ἡ φυλὴ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς ϗ ἔθνη ϗ φρατρίας f 347. 1536 b7, 1, 13, 18. cf φατρία.

φράττειν. πεφραγμένων τῶν πόρων πκγ37. 935 b14. κἂν ἔτι φραχθῇ πλδ9. 964 a28.

φράτωρ. φράτορα ἢ φυλέτην προσαγορεύει Πβ3. 1262 a12. Φράτορες (Φράτερες Meineke com II 749), comoedia Leuconis f 579. 1573 a26, cf Λεύκων p 428 a28.

φρέαρ. οἱ ἐκ τῶν ὀρυγμάτων ϗ φρεάτων ἐνίοτε ἀστέρας ὁρῶσιν Zγε1. 780 b21. οὐδ' εὐθέως ἔωθεν πορεύεται εἰς φρέαρ ἢ εἰς φάραγγα Mγ4. 1008 b15. ἐὰν φρέαρ ἢ λάκκος ᾖ ἐν τῇ οἰκίᾳ πια8. 899 b26. σικύους περὶ φρέαρ φυτεῦσαι πκ14. 924 a36, 37. ἀσκαρίδες γίνονται ἐν τῇ ἰλύϊ τῶν φρεάτων Zιε19. 551 b28. ἀτμίζει τὰ φρέατα βορείοις μᾶλλον ἢ νοτίοις μα10. 347 b9. τὰ ἐπὶ τοῖς φρέασι κηλώνεια μχ28. 857 a34. ἐν τοῖς φρέασι τοῖς ποτίμοις τὸ ἐπιπολῆς ἁλμυρώτερον τοῦ εἰς βάθος πκγ30. 934 b24.

φρεατιαῖα ὕδατα, χειρόκμητα μβ1. 353 b26.

Φρεαττώ. τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον Πδ16. 1300 b29.

φρήν. ἡ φρὴν ἀνώμοτος (Eur Hippol 612) Pγ15. 1416 a31. ἐπὶ φρένα βάλλεις f 625. 1583 b13. — φρένες καλοῦνται ὡς μετέχουσαί τι τοῦ φρονεῖν Zμγ10. 672 b31 (cf Lob Techn 84). τὸ διάζωμα ὃ καλοῦνται φρένες· τὸ διάζωμα, αἱ καλούμεναι φρένες (v l φλέβες) Zιβ15. 506 a6. α17. 496 b11. Zμγ10. 672 b11, 13. τοῦτο δέ τι τῶν περὶ τὰ σπλάγχνα μορίων ἐστίν· ὁ τόπος ὁ περὶ τὰς φρένας Zμγ7. 670 b31. 10. 673 a11, cf 28. οἷον παροικοδόμημα ϗ φραγμὸν ποιήσασα (ἡ φύσις) τὰς φρένας Zμγ10. 672 b20. cf Plat Tim 70AE, 77B. φλὲψ εἰς τὸ ὑπόζωμα τελευτᾷ ϗ τὰς καλουμένας φρένας Zιγ4. 514 a36 (uncis inclus Bsm et Pik). εἰσὶ δ' αἱ τοῦ ἀνθρώπου φρένες (v l, ci Pik Aub, φλέβες Bk) παχεῖαι ὡς κατὰ λόγον τοῦ σώματος Zια17. 496 b15. τυπτόμενοι εἰς τὰς φρένας γελῶσιν πλε6. 965 a15. (Philippson ὕλη 40 adn. Da I 50.)

φρίκη. τὸ ὕδωρ, ὅταν τραχυνθῇ, καθάπερ ἡ τῆς θαλάττης

φρίκη (μέλαινα ἡμῖν φαίνεται) χ1. 791 a21. πκγ23. 934 a14. ὅταν γένηται ἀλλοίωσις περὶ τὴν καρδίαν, πολλὴν ποιεῖ τοῦ σώματος διαφορὰν ἐρυθήμασι ϗ ὠχρότησι ϗ φρίκαις Ζκ7. 701 b32. τοῖς προσχεομένοις τὸ θερμὸν ἐξαίφνης φρίκη γίνεται υ3. 457 b15. πγ26. 875 a10. η11. 888 a34. τοὺς χειμερινοὺς κόπους ἀλείμματι ἰᾶσθαι δεῖ διὰ τὰς φρίκας ϗ τὰς γινομένας μεταβολάς πα39. 863 b21. ε38. 884 b34. ὅσα ἐκ ῥίγους ϗ φρίκης πη887 b10-889 b7.

φρικώδης. δυσταμένους (τοὺς κλύδωνας) οὕτω βαθεῖαν ϗ φρικώδη τὴν ἄποψιν ποιεῖν, ὥστε πολλοὺς μὴ κρατεῖν ἑαυτῶν θ130. 843 a16.

φριξός. τρίχες φριξαί φ5. 809 b25. 6. 812 b28.

φρίττειν. τὸ ἄρρεν (τῶν φυτῶν) γένος ἐστὶ τραχύτερον ϗ σκληρότερον ϗ μᾶλλον φρίσσον φτα2. 817 a8. ὀχευθεῖσαι αἱ ὄρνιθες φρίττουσι ϗ ἀποσείονται Ζιζ2. 560 b8. φρίττουσιν αἱ τρίχες ἐν τῷ δέρματι πη12. 888 a38. λε5. 965 a8. πταρέντες ϗ οὐρήσαντες φρίττουσιν πη8. 887 b35. λγ16. 963 a33. τῶν διὰ τῆς ἀκοῆς λυπηρῶν ἔνια φρίττειν ἡμᾶς ποιεῖ, οἷον πρίων ἀκονώμενος πζ5. 886 b9. μετὰ τὰ σιτία φρίττομεν πολλάκις πλε9. 965 a33. πρὸς ἐνίων ἱδρώτων φρίττομεν πβ34. 870 a8. cf κδ14. 937 a36. μᾶλλον φρίττομεν ἑτέρου θιγόντος πως ἢ αὐτοὶ ἡμῶν πλε1. 964 b22. οἱ ἔκφοβοι γιγνόμενοι φρίσσουσιν φ6. 812 b30. δεῖ ϗ ἄνευ τοῦ ὁρᾶν οὕτω συνεστάναι τὸν (τῆς τραγῳδίας) μῦθον ὥστε τὸν ἀκούοντα τὰ πράγματα γινόμενα ϗ φρίττειν ϗ ἐλεεῖν ἐκ τῶν συμβαινόντων πο14. 1453 b5.

φροιμιάζεσθαι. τὸν αὐτὸν τρόπον φροιμιαζόμενοι ρ35. 1439 b37. τί φροιμιάζῃ (Eur Iph T 1162) Ργ14. 1415 b21. ὀλίγα φροιμιασάμενος Ὅμηρος εὐθὺς εἰσάγει ἄνδρα ἢ γυναῖκα πο24. 1460 a10. φροιμιασάμενοι ἐκ τούτων ρ38. 1445 b6. — pass, πεφροιμίασται τὰ νῦν εἰρημένα Πη4. 1325 b33. πεφροιμιάσθω τοσαῦτα Ηα1. 1095 a12. ἐπὶ τοσοῦτον ἔστω πεφροιμιασμένα Πη1. 1323 b37. ἐν τοῖς πεφροιμιασμένοις Μβ1. 995 b5. — φροιμιαστέον ρ36. 1440 b6. 38. 1445 a35.

φροίμιον ρ32. 1438 b24.

φρονεῖν ϗ αἰσθάνεσθαι ταὐτὸν εἶναί φασιν οἱ ἀρχαῖοι, οὐκ ἔστι ταὐτόν ψγ3. 427 a21, 28, b7. cf υ2. 455 b23. Ζγα23. 731 b1. δεῖ τὰ φρονούμενα εἶναι, ϗ τὸ μὴ ὄν, εἴπερ μή ἐστι, μηδὲ φρονεῖσθαι ξ6. 980 a9. τῷ ἠρεμῆσαι ϗ στῆναι τὴν διάνοιαν ἐπίστασθαι ϗ φρονεῖν λέγομεν Φη3. 247 b11. φρονεῖν, syn σοφὸν εἶναι Ρα11. 1371 b27. φρόνησις, ἐπιστήμη, δόξα, εἴδη τοῦ νοεῖν ὀρθῶς ψγ3. 427 b9, Trdlbg p 452. τὸ μόριον τῆς ψυχῆς, ᾧ γινώσκει τε ἡ ψυχὴ ϗ φρονεῖ ψγ4. 429 a11 (Trdlbg p 463). ἔργον τοῦ θειοτάτου τὸ νοεῖν ϗ φρονεῖν Ζμδ10. 686 a29. — φρονεῖν μικρόν, μικρά Πε11. 1313 b8, 1314 a16, 29. φρονεῖν ἀνθρώπινα Ηκ7. 1177 b32. θνατά, ἀθάνατα φρονεῖν (cf Ἐπίχαρμος p 282 b48) Ρβ21. 1394 b25. — καλοῦνται φρένες ὡς μετέχουσαί τι τοῦ φρονεῖν Ζμγ10. 672 b31. ὁ τόπος ᾧ φρονοῦμεν πλ1. 955 a1. τῆς τοῦ αἵματος φορᾶς μικρὸν τόπον κατεχούσης ϗ αἱ κινήσεις ταχὺ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ φρονοῦν φ6. 813 b8, 11, 20, cf b15, 32. — (τῶν εὖ φρονούντων ηεη12. 1244 b6, εὐφραινόντων ci Sylb.)

φρόνημα ἔχων ἐλεύθερον Πε11. 1314 a3. φρόνημα ϗ πίστις Πε11. 1314 b2. — χαλεποὶ ϗ φρονημάτων πλήρεις Πβ5. 1264 a34.

φρονηματίας Πε11. 1313 a40.

φρονηματίζειν. φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων Πθ6. 1341 a30. cf β12. 1274 a13. πεφρονηματισμένοι διὰ τὸ γενέσθαι ποτ' ἐπ' ἀρχῆς Πγ13. 1284 b2. cf ε7. 1306 b28.

φρόνησις. τίνες ὑπελάμβανον φρόνησιν εἶναι τὴν αἴσθησιν Μγ5. 1009 b13. φρόνησις, dist αἴσθησις Ζγα23. 731 a35. τῶν ζῴων τὰ μάλιστα κοινωνοῦντα φρονήσεως Ζγγ2. 753 a12. cf Ζια1. 608 a15. Bz ad ΜΑ1. 980 b21. — φρόνησις latiore sensu, syn γνῶσις, ἐπιστήμη. εἴπερ ἔσται τις γνῶσις ϗ φρόνησις Ογ1. 298 b23. εἴπερ ἐπιστήμη τινὸς ἔσται ϗ φρόνησις Μμ4. 1078 b15. ἡ τοιαύτη φρόνησις (i e ἡ φιλοσοφία) ἤρξατο ζητεῖσθαι ΜΑ2. 982 b24 Bz. τῆς αὐτῆς φρονήσεώς ἐστιν ἰδεῖν, syn τῆς αὐτῆς ἐπιστήμης Πδ1. 1289 a12, 1288 b22. ἥ τε τῶν νοητῶν φρόνησις ϗ ἡ τῶν πρακτῶν αι1. 437 a3. ἡ κατὰ φιλοσοφίαν φρόνησις τθ14. 163 b9. cf ζ3. 141 a7. Αβ2. 54 b14. — sed plerumque angustiore sensu φρόνησις refertur ad τὰ πρακτά. dist ἐπιστήμη, τέχνη, νοῦς, σοφία Ηζ5. 1140 b2. 9. 1142 b23-30. ημα35. 1197 a32 sqq. ὁ κατὰ φρόνησιν λεγόμενος νοῦς ψα2. 404 b5. περὶ φρονήσεως Ηζ5. 7-9. 13. ημα35. πλ. def αρ1. 1249 b26. 2. 1250 a3. 4. 1250 a30-39. φρόνησίς ἐστιν ἀρετὴ διανοίας, καθ' ἣν βουλεύεσθαι εὖ δύνανται περὶ ἀγαθῶν, εἰς εὐδαιμονίαν Ρα9. 1366 b20. cf 7. 1364 b18, 1363 b14. αι1. 437 a1. τε7. 137 a14. ἡ φρόνησις ἀρετὴ μορίου λογιστικοῦ τῆς ψυχῆς Ηζ12. 1143 b15. 5. 1140 b26. 13. 1144 a1. τε6. 136 b11. ζ6. 145 a29. ἡ φρόνησις ἕξις μετὰ λόγου ἀληθής, περὶ τὰ ἀνθρώπινα ἀγαθὰ πρακτική Ηζ5. 1140 b20. cf 8. 1141 b16, 21, 8. οὐ τῶν καθόλου μόνον, ἀλλὰ δεῖ ϗ τὰ καθ' ἕκαστα γνωρίζειν Ηζ8. 1141 b14. ἡ φρόνησις ἕξις προαιρετικὴ ϗ πρακτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν ὄντων, ὥσπερ ἀρχιτέκτων τις, ὥσπερ ἐπίτροπος ημα35. 1197 a1, 14, 1198 a32-b8, 9. ἡ φρόνησις ὀρθὸς λόγος περὶ τῶν πρακτῶν Ηζ13. 1144 b28. φρόνησις δοκεῖ μάλιστ' εἶναι ἡ περὶ αὐτὸν ϗ ἕνα Ηζ8. 1141 b30. ἡ πολιτικὴ ϗ ἡ φρόνησις ἡ αὐτὴ μὲν ἕξις, τὸ μέντοι εἶναι οὐ ταὐτὸν αὐταῖς Ηζ8. 1141 b23. ηεα8. 1218 b14 (cf ἡ φρόνησις ἄρχοντος ἴδιος ἀρετή Πγ4. 1277 b25, 28. φρόνησις, opp δύναμις Πη9. 1329 a15, 9). — ἡ φρόνησις ἀρετή ἐστιν ημα35. 1198 a22-32. cf coni φρόνησις ϗ ἀρετή Πα2. 1253 a34. γ11. 1281 b4. φασί τινες πάσας τὰς ἀρετὰς φρονήσεις εἶναι Ηζ13. 1144 b18. συνέζευκται ἡ φρόνησις τῇ τοῦ ἤθους ἀρετῇ ϗ αὕτη τῇ φρονήσει· οὐχ οἷόν τε ἀγαθὸν εἶναι κυρίως ἄνευ φρονήσεως οὐδὲ φρόνιμον ἄνευ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς Ηκ8. 1178 a16-19. ζ13. 1144 b31. Trdlbg hist Beitr II 384. Hartenstein hist philos Abhdlg p 279. (cf ἑκάστη ἀρετὴ ϗ φύσει ϗ ἄλλως μετὰ φρονήσεως ηεγ7. 1234 a29. φρονήσεως οὐδὲν ἰσχυρότερον ηεη13. 1246 b34. τὴν φρόνησίν φασί τινες μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι ηεα1. 1214 a32.) ἡ ἀρετὴ τὸν σκοπὸν ποιεῖ ὀρθόν, ἡ δὲ φρόνησις τὰ πρὸς τοῦτον Ηζ13. 1144 a8, 21, 1145 a5. dist δεινότης Ηζ13. 1144 a28. η11. 1152 a11-14. (ἡ φρόνησις μεσότης πανουργίας ϗ εὐηθείας ηεβ3. 1121 a12.) πότερον φρόνησις παρακολουθεῖ τῷ ἀδίκῳ ημβ3. 1199 a20-b10. εἰς ταὐτὸ τείνουσι φρόνησις, γνώμη, σύνεσις, νοῦς Ηζ12. 1143 a25 sqq. φρόνησις, dist σύνεσις Ηζ11. 1143 a8. dist εὐβουλία Ηζ10. 1142 b33. — τόποι τοῦ σώματος, ἐφ' ὧν φρονήσεως πλείστη ἐπιπρέπεια γίνεται, τίνες εἰσίν φ6. 814 b8.

φρόνιμος, cf φρόνησις. τῷ καθίστασθαι τὴν ψυχὴν ἐκ τῆς φυσικῆς ταραχῆς φρόνιμόν τι γίνεται ϗ ἐπιστῆμον Φη3. 247 b18, 24. — τὸ φρόνιμον ἴδιον τοῦ λογιστικοῦ τε5. 134 a34. 8. 138 b2. φρονίμου τὸ ὠφέλιμον διώκειν, ἀγαθοῦ τὸ καλὸν διώκειν Ργ16. 1417 a26. φρονίμου τὸ δύνασθαι καλῶς βουλεύσασθαι περὶ τὰ αὑτῷ ἀγαθὰ ϗ συμφέροντα πρὸς τὸ εὖ ζῆν Ηζ5. 1140 a25. (dist φρόνιμος περί τι Ηζ5. 1140 a29.) τὸν φρόνιμον δεῖ γινώσκειν τὰ καθ' ἕκαστον Ηζ12. 1143 a34. ὁ περὶ αὐτὸν εἰδὼς ϗ διατρίβων φρόνιμος Ηζ9. 1142

a1. 7. 1141 a26. τὸν πολιτικὸν ἀναγκαῖον εἶναι φρόνιμον Πγ4. 1277 a15. ἀδύνατον φρόνιμον εἶναι μὴ ὄντα ἀγαθόν Ηζ13. 1144 a36. φρόνιμος, coni syn ἀγαθός τγ1. 116 a15. Πγ4. 1277 a15. (cf ἅπερ ὁ φρόνιμος ἂν κελεύσειε καὶ ἡ ἀρετή ηεγ5. 1232 a36.) φρόνιμος, dist δεινός, πανοῦργος Ηζ13. 1144 a27. η11. 1152 a7-14. ημβ6. 1204 a6-18. — οὐδεὶς φύσει φρόνιμος τβ11. 115 b17. τῶν θηρίων ἔνια φρόνιμα, φρονιμώτερα καὶ μαθητικώτερα Ηζ5. 1141 a27. ΜΑ1. 980 b22, 21 Bz. (τῶν ζῴων) ὅσα φρονιμώτερα, opp τὰ χείρονα Ζγγ2. 753 a11. ἐν τοῖς ἡμέροις καὶ φρονιμωτέροις οα3. 1343 b16. (τῶν ζῴων) τὰ μὲν φρόνιμα καὶ δειλά Ζια1. 488 b15. τῶν ἀγρίων καὶ τετραπόδων ἡ ἔλαφος οὐχ ἥκιστα φρόνιμον Ζιι5. 611 a16. δοκεῖ ὁ κόκκυξ φρόνιμον ποιεῖσθαι τὴν τέκνωσιν Ζιι29. 618 a25. φρόνιμα πολλὰ περὶ τὰς γεράνους δοκεῖ συμβαίνειν Ζιι10. 614 b18. αἱ μέλιτται καὶ ἄλλα τοιαῦτα ζῷα φρονιμώτερα τὴν φύσιν ἐστὶν ἐναίμων πολλῶν Ζμβ2. 648 a6. τῶν ἐναίμων τὰ ψυχρὸν ἔχοντα καὶ λεπτὸν αἷμα φρονιμώτερα τῶν ἐναντίων ἐστίν Ζμβ2. 648 a8. φρονιμώτατον τῶν ζῴων ὁ ἄνθρωπος Ζγβ6. 744 a30. Ἀναξαγόρας φησὶ διὰ τὸ χεῖρας ἔχειν φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζῴων ἄνθρωπον· εὔλογον δὲ διὰ τὸ φρονιμώτατον εἶναι χεῖρας λαμβάνειν Ζμδ10. 687 a8, 9, 18.

φροντίζειν, opp ὀλιγωρεῖν, παριδεῖν, ὑπεριδεῖν Πη10. 1330 a20, 19. β3. 1261 b36 (syn ἐπιμέλεια b33). μβ2. 355 a19. Οβ8. 290 a32. opp λυπεῖν Ηδ12. 1126 b27. syn κήδεσθαι Ρβ6. 1383 b19 (cf 4. 1381 a12), 1384 a32. — φροντίζειν τινός, τοῦ καλοῦ, τῆς πολιτείας, τῶν ζῴων, συνήθων καὶ ὀθνείων al Ηδ3. 1121 b1. 12. 1126 b27. Πε8. 1308 a28. γ9. 1280 b2, 6. Ρβ6. 1383 b19. Οβ8. 290 a32. μβ2. 355 a19. οὐδὲν φροντίζειν τινός αι5. 445 a2. φροντίζειν πρός τι Πη3. 1325 a40. μὴ φροντίζειν ἐπιορκοῦντας ρ18. 1432 a40. φροντίζειν τί δοκεῖ ἑνὶ σπουδαίῳ ηεγ5. 1232 b6. οὐδὲν φροντίζουσιν ὡς ἄδικόν ἐστιν Ρα3. 1358 b37.

φροντίς. σκυθρωπὸς φροντὶς τῆς ψυχῆς Ργ3. 1406 a25, cf Ἀλκιδάμας p 33 a2.

φροντιστική διάνοια μτ2. 464 a23. τὰ θήλεα περὶ τὴν τῶν τέκνων τροφὴν φροντιστικώτερα Ζιι1. 608 b2.

φροῦδος. εἴπερ οὖν ἀεί τι τῶν ὄντων ἀπέρχεται, διὰ τί ποτ' οὐκ ἀνήλωται καὶ φροῦδον τὸ πᾶν Γα3. 318 a17. εἰ γὰρ τὰ σώματα συνέστηκεν ἐκ πυρός, πάλαι φροῦδον ἂν ἦν ἕκαστον τῶν ἄλλων στοιχείων μα3. 340 a2. χρόνου δὲ γενομένου τὸ ἐναπολειφθὲν καὶ λιμνάσαν ὕδωρ ξηρανθέν ἐστιν ἤδη φροῦδον μα14. 353 a1.

φρουρεῖν. οἱ ἐκεῖ φρουροῦντες στρατιῶται cβ1351 a28.

φρουρός. κρείττω γενέσθαι τῶν φρουρῶν, εὐδοκιμεῖν παρὰ τῷ πλήθει τῶν φρουρῶν Πε7. 1307 a32, b9. πολίτας φρουροὺς δοῦναι εἰς χωρία τινά οβ1351 a27. ἐφήβων ἢ φρουρῶν τάξις τις Πζ8. 1322 a28. — φύλακες (Plat) οἷον φρουροί Πβ5. 1264 a26.

φρύγανον. ἐν μέσῳ τῷ ποταμῷ φρυγάνοις καὶ λίθοις περιφράξαντες ὅσον στόμα καταλείπουσιν Ζιθ20. 603 a9. ὁ ὄρτυξ τὴν κονίστραν σκεπάζει φρυγάνοις διὰ τοὺς ἱέρακας f 269. 1526 b43.

Φρύγες. παρὰ Φρυξὶ πικέριον καλεῖσθαι τὸ βούτυρον f 593. 1574 a29. — **Φρυγία**. ἐν Φρυγίᾳ κ4. 395 b30. Ζιγ9. 517 a28. περὶ τὴν Φρυγίαν Ζιι24. 617 b19. εἰς Φρυγίαν Ζιζ36. 580 b6. οἱ κατὰ Φρυγίαν τόποι σ973 a24. f 238. 1521 b18. κατὰ Δορύλαιον (ci) τῆς Φρυγίας f 238. 1521 b37. σ973 b15. — **Φρύγιος**. ἁρμονία Φρύγιος Πγ3. 1276 b9. ὁ διθύραμβος Φρύγιον Πθ7. 1342 b7. συντάγματα Φρύγια Πδ3. 1290 a22. τέφρα Φρυγία θ58. 834 b30. Φρύγιος τυρός Ζιγ20. 522 a28.

Φρύγιος. Φοβίος παρεχώρησε Φρυγίῳ τῆς ἀρχῆς f 515. 1562 a45.

φρυγιστί. τίθενται εἴδη δύο ἁρμονιῶν, τὴν δωριστὶ καὶ τὴν φρυγιστί Πδ3. 1290 a21. ἐνθουσιαστικοὺς (ποιεῖ) ἡ φρυγιστί Πθ5. 1340 b5. ἔχει τὴν αὐτὴν δύναμιν ἡ φρυγιστὶ τῶν ἁρμονιῶν ἥνπερ αὐλὸς ἐν τοῖς ὀργάνοις· ἄμφω γὰρ ὀργιαστικὰ καὶ παθητικά Πθ7. 1342 b2, 6.

φρυκτός. αἰσθανόμενος τὸν φρυκτὸν ὅτι πῦρ ψγ7. 431 b5.

φρυκτωριῶν ἐπόπτῆρες κ6. 398 a31.

φρύνη, refertur inter τὰ ᾠοτόκα καὶ τετράποδα, μικρὸν πάμπαν ἔχει τὸν σπλῆνα, τὰ μέλανα ἐν ταῖς φρύναις (v l φρύνοις) Ζιβ15. 506 a19. δ5. 530 b34. ἐνίων τὰ σώματα φαύλης τετύχηκε κράσεως οἷον φρύνης Ζμγ12. 673 b31. cf S hist amphib I 182. (fyrnus, frinus Thom, rubeta Gazae Scalig. grenouille de haie C II 392. Bufo vulgaris St. Cr. B III 75. AZι I 120, 15. cinereus K 482. KaZι 82, 10. Su 186, 18. cf M 312. E 69). v φρῦνος.

Φρῦνις musicus comparatus cum Timotheo Μα1. 993 b16.

Φρύνιχος, poeta tragicus, διὰ τί οἱ περὶ Φρύνιχον ἦσαν μᾶλλον μελοποιοί πιθ31. 920 a11. — ἐν τοῖς τετρακοσίοις οἱ περὶ Φρύνιχον ἴσχυσαν Πε6. 1305 b27.

φρυνοειδής. οἱ μικροὶ βάτραχοι οἱ φρυνοειδεῖς πα22. 862 a11.

φρυνολόγος, φρυνολόχος C et S. refertur inter τὸ τῶν ἱεράκων γένος Ζιι36. 620 a21 Aub. ('Rostweihe oder Ringelweihe' K 996, 8. 'perhaps the buzzard' Cr. in incert rel Su 102, 22. AZι I 94*k*.) cf λεῖος p 425 b7, ἱέραξ p 340 b41.

φρῦνος. τριόρχης κατεσθίει αὐτούς· ὁ φρῦνος πῶς ἀπόλλυσι τὰς μελίττας Ζιι1. 609 a24. 40. 626 a31 Aub. i q φρύνη.

φυγαδεύειν. κολούειν τοὺς ὑπερέχοντας καὶ φυγαδεύειν Πγ13. 1284 a37. ε10. 1311 a17. φυγαδεύειν, dist ὀστρακίζειν, opp θανατῶσαι Πγ17. 1288 a25. οβ1347 b34.

φυγάς. οἴχεται φυγάς (?) f 615. 1582 a4. φυγάδες Πγ14. 1285 a36, ἐκβάλλειν φυγάδας Πε3. 1303 a35. οβ1346 b7. οἱ Ἀθήνησι φυγάδες κατῆλθον ρ9. 1429 b9. οἱ ἄτιμοι καὶ φυγάδες πότερον πολῖται Πγ1. 1275 a21.

φυγή. εἰς τοὐναντίον ἡ φυγή (τοῦ αἵματος) πκζ7. 948 b12. — ὅπερ ἐν διανοίᾳ κατάφασις καὶ ἀπόφασις, τοῦτ' ἐν ὀρέξει δίωξις καὶ φυγή Ηζ2. 1139 a22. ψγ7. 431 a12. φυγή, opp αἵρεσις Ηβ2. 1104 b31. ημα35. 1197 a2. β3. 1199 a5. φυγαί, opp ἐπιθυμίαι Ηη8. 1150 a10. — φυγή, exilium, Πδ9. 1294 b34. 14. 1298 a6.

φύειν τρίχας, ὀδόντας, βλεφαρίδας, πόδας, πτερά, κέρατα Ζιγ11. 518 a33. ε22. 554 a29. ι5. 611 a31. 50. 632 a11. Ζγε3. 784 a8, 10. Κ10. 13 a36. θ58. 834 b29. φύειν φύλλα Ζγε3. 784 a13. φύειν χρυσίον θ42. 833 a30. f 248. 1523 b23. τῆς φύσεως ποτε φυούσης φαύλους Πε12. 1316 a18. — pass et intrans φύεσθαι, φῦναι, πεφυκέναι. 1. φύεσθαι λέγεται ὅσα αὔξησιν ἔχει δι' ἑτέρου τῷ ἅπτεσθαι Μδ4. 1014 b20. ἐκ τῶν φυομένων καὶ γιγνομένων κατὰ φύσιν μβ3. 358 a17. τὸ φυόμενον ἐκ τινὸς εἴς τι ἔρχεται ἢ φύεται Φβ1. 193 b17. cf Φθ1. 250 b30 (Emp 70). Ζγδ10. 777 b35. τὸν γόνον φυόμενον αὐτόματον Ζγγ10. 759 a13, 30. φύεσθαι ἐξ ἰλύος καὶ συσσήψεως, πρὸς πέτρα, ἐν ταῖς θισὶν al Ζιε15. 546 b23. 11. 543 b17. 16. 548 b18, 5. ζ15. 569 a22, 24. ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὁ αὐχὴν πεφυκώς ἐστιν Ζμγ3. 664 a13. ὀδόντες, τρίχες πάλιν δύνανται φύεσθαι Ζγβ6. 745 b6. πι27. 893 b28. 29. 894 a13. ἅπαντα νέμεται τοὺς τόπους ἐν οἷς ἂν φυῶσι Ζιι37. 621 b4. — εἴ τις ἐξ ἀρχῆς τὰ πράγματα φυόμενα βλέψειεν Πα2. 1252 a24. — τόπος

ἐν ᾧ πεφύκασι κάλαμος ϗ σχοῖνος μβ3. 359 b1. cf Ζιθ19. 601 b24. τὰ φυόμενα, i e τὰ φυτά ψβ2. 413 a25, 33. αι4. 441 b7. Ζιε11. 543 b24. θ19. 601 b12. Ζγα23. 731 a8. γ9. 759 a7. ε3. 783 a30 (sed Ζιε16. 548 b8 τὰ φυόμενα etiam σπόγγους complectitur). — 2. significatur indoles a natura insita, distincta ab iis quae sunt ἐπίκτητα cf φύσις 2d. φῦναι δεῖ ὥσπερ ὄψιν ἔχοντα· ἐστὶν εὐφυὴς ᾧ τοῦτο καλῶς πέφυκεν Ηγ7. 1114 b6, 8. hunc in modum praecipue perf πέφυκα, πεφυκώς usurpatur. τῷ κάλλιστα πεφυκότι σώματι Πδ1. 1288 b14. ἥπερ πέφυκεν ἀρχὴ ταύτης τῆς σκέψεως Πβ1. 1260 b37. cf 2. 1261 a26. τῶν μορίων πέφυκεν (i e φύσει ἐστὶν) ἕτερον ἑτέρου πρότερον Ζγβ6. 742 a19. εὖ (μᾶλλον, μάλιστα) πεφυκέναι πρὸς ἀρετήν, πρὸς τάχος, πρὸς ἡδονήν ρ36. 1441 a7. Ρα5. 1361 b11. Ηβ8. 1109 a13. saepe πέφυκα, πεφυκώς coniungitur c inf, τὸ μὲν πέφυκεν ἀπὸ τοῦ μέσου φέρεσθαι, τὸ δὲ πρὸς τὸ μέσον Οδ1. 308 a14 (cf ἡ φωνὴ φύσιν ἔχει ἄνω φέρεσθαι πια45. 904 a23, v φύσις 2h). φησὶ τὸν αἰθέρα πεφυκότα ἄνω φέρεσθαι μβ7. 365 a20. τὸ πεφυκὸς ἔχειν, ἔχεσθαι, συνιέναι, κινεῖσθαι Μδ12. 1019 b17. 22. 1022 b23, 24. Ζγδ4. 771 a7. μδ9. 386 b7, 9. πέφυκέ τι γνωρίζεσθαι δι' αὑτοῦ, κατ' οὐδενὸς ὑπάρχειν Αβ16. 64 b34, 65 a2. α27. 43 a32. τὸ πεφυκὸς ὑπάρχειν (syn ἢ ἐξ ἀνάγκης ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, cf φύσις 2a) Αα13. 32 b7-10. 3. 25 b14. cf praeterea exempla constructionis c inf Μκ12. 1068 b22, 28. Ηε10. 1134 b14. ζ13. 1144 a21. Πγ17. 1288 a8. πο6. 1450 a1. ηεβ1. 1219 b30. γ2. 1230 b4 al (ad eandem formam referentur loci quales sunt Φβ8. 199 a10. θ4. 255 b15. πο4. 1448 b22 ubi infinitivus ex contextu suppletur). — πέφυκεν impersonaliter usurpatum, i q κατὰ φύσιν συμβαίνει. οὐ πέφυκε μίαν οὕτως εἶναι τὴν πόλιν Πβ2. 1261 b7. ἐνταῦθα πέφυκεν εἶναι δημοκρατίαν Πδ12. 1296 b26. cf πο6. 1450 a2. Vhl Poet I 22. ad eundem usum referendi videntur huiusmodi loci: τὸ λέγειν ὅτι πέφυκεν οὕτως Φθ1. 252 a6. λείπεται τοίνυν, ὅπερ ἔοικε πεφυκέναι (i e κατὰ φύσιν εἶναι), πείθεσθαι τῷ τοιούτῳ Πγ13. 1284 b32. ᾗ πέφυκεν, ὡς πέφυκεν Πγ6. 1279 a11. μβ4. 360 b2. οὐθὲν συνίστησι πλέον ἢ ἔλαττον τοῦ πεφυκότος Ζγδ4. 772 a9. ἁμαρτάνομεν ἐπὶ τὰς πεφυκυίας ὁδοὺς ημα17. 1189 a28. — πεφυκότως λέγειν, opp πεπλασμένως Ργ2. 1404 b19.

φύκης, ὁ, φυκήν Athen. ὁ ἄρρην φύκης τῆς θηλείας πῶς διαφέρει Ζιζ13. 567 b20. cf S I 457 et hist lit pisc 170. v φυκίς.

φυκίον. φυκία ἀφ' ὧν τρέφονται ἰχθύες Ζιι37. 620 b32. cf f 311. 1531 a16. λίθους ϗ ἰλὺν ϗ φυκία νέμονται· τρέφεται κεστρεὺς φυκίοις ϗ ἄμμῳ Ζιθ2. 590 b11, 591 a22. ἐκτίκτειν περὶ τὰ φυκία, ἐπὶ τῶν φυκίων Ζιε18. 550 b7. ζ17. 570 b25. — φύεται ἐξ αὐτῆς ὥσπερ τὰ φυκία (?) μικρὰ σφόδρα ϗ ἐρυθρά Ζιε19. 552 a2 Aub. οἱ δέ τινές φασι τοῦτο ἄνθος εἶναί τι φυσικὸν τὸ φυκίον Ζιζ13. 568 a6 Aub (i q φῦκος).

φυκιοφάγοι ἰχθύες Ζιθ19. 602 a20. cf φυκοφάγος.

φυκίς (v l φύκις, φώκις, φύκες, φυκίδια). refertur inter τοὺς ᾠοτόκους ἰχθῦς, σαρκοφάγους, θαλαττίους Ζιζ13. 567 b19. θ2. 591 b16. 30. 607 b20. ἀκανθοστεφῆ εἶναι ϗ ποικιλόχροα f 279. 1528 a10. διαφέρει ὁ ἄρρην φύκης τῆς θηλείας τῷ μελάντερος εἶναι ϗ μείζους ἔχειν τὰς λεπίδας· μεταβάλλει τὴν χρόαν· τὸν μὲν γὰρ ἄλλον χρόνον λευκή ἐστι, τοῦ δ' ἔαρος ποικίλη Ζιζ13. 567 b20. θ30. 607 b18. αἱ μικραὶ δὶς τίκτουσι, μόνη τῶν θαλαττίων ἰχθύων στιβαδοποιεῖται ϗ τίκτει ἐν τῇ στιβάδι, victus Ζιζ13. 567 b19. θ30. 607 b20. 2. 591 b13. (fykys Thom, phuca pusilla Gazae, fucilla Scalig. fochidon Alberto. phycis C II 635. cf S I 457, 690. Gobius niger Cuv IV 151, XII 7. hist des scienc nat I 157. K 751, 5. Cr. M 274. Lewes 220. hic vel Gasterosteus spinachia AZιI 142, 75.)

φῦκος (Lob Techn. 292). τῆς θαλάττης πρὸς τοῖς τοιούτοις τόποις οὗ ἂν ᾖ φῦκος Ζιζ16. 570 a21. (τὰ μαλάκια) νέμονται τὸν πηλὸν ϗ τὸ φῦκος Ζιθ2. 591 b11. τόποι ἔρημοι θρύου ϗ φύκου πλήρεις θ136. 844 a27. ἐπιγίνεται ἐπὶ τοῖς ὀστράκοις ὥσπερ φῦκός τι ϗ βρύον Ζιθ20. 603 a17. ἐπιφέρεταί τι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον ὃ καλοῦσι φῦκος Ζιζ13. 568 a5 Aub. τῶν μυρρινῶν ταριχευομένων τῷ φύκει πκ31. 926 a34. (cf Fraas 272, 319.)

φυκοφάγοι ἰχθύες f 300. 1529 b26, 312. 1531 a21. cf φυκιοφάγος.

φυκώδης. οἱ φυκώδεις (τόποι) συμφέρουσι (τοῖς ἰχθύσι πρὸς εὐθηνίαν) Ζιθ19. 602 a19.

φυλακή. φυλακαὶ ϗ σωτηρίαι, opp φθοραὶ ϗ στερήσεις αι1. 437 b5. φυλακῆς ἕνεκα τῶν ὀδόντων Ζμβ16. 659 b32, 660 a2, cf πρὸς σωτηρίαν τῶν ὀδόντων b27. φυλακῆς ἕνεκεν, χάριν Ζμβ9. 654 b34. Ζγγ2. 752 b35, πρὸς φυλακὴν ϗ σκέπην τῆς ἕδρας Ζμδ10. 690 a2. cf β16. 659 b28. ὅπως ἐν φυλακῇ ϗ σκέπῃ ᾖ τὸ λειτουργοῦν μόριον Ζμδ10. 689 b28. φυλακὴ τῆς συνεχείας Ζμβ8. 654 a5. φυλακὴν ἔχουσι τῆς ὄψεως τὰ βλέφαρα Ζμβ15. 657 a26, 30. (τὰ περὶ τὴν καρδίαν ϗ τὸν ἐγκέφαλον) δεῖται πλείστης φυλακῆς· ἡ γὰρ φυλακὴ περὶ τὰ κύρια Ζμγ11. 673 b10, 11. β14. 658 b9, cf δεῖσθαι φυλακῆς Ζγα12. 719 a33. Ζιη1. 581 b11. — χρημάτων λῆψις ϗ φυλακή Ηδ1. 1120 a9. φυλακὴ ϗ ταμιεία Πε9. 1309 b6 — περὶ φυλακῆς τῆς χώρας πῶς δεῖ συμβουλεύειν Ρα4. 1360 a6-11. f 396. 1544 a1. δύναμις κυρία τῆς φυλακῆς Πδ15. 1300 b10. φυλακὴ βασιλική, τυραννική Πγ14. 1285 a24. ε10. 1311 a7, 11. τυραννίδος τέλος φυλακή Ρα8. 1366 a6. φυλακὴν αἰτεῖ ὁ ἐπιβουλεύων τυραννίδι Ρα2. 1357 b36. φυλακὰς διδόναι Πγ15. 1286 b37. ἐγχειρίζειν τὴν φυλακὴν στρατιώταις Πε6. 1306 a28. φυλάττειν νυκτερινὴν φυλακήν Πε8. 1308 a29. φυλακαὶ τῶν σωμάτων (in carceribus) Πζ8. 1322 a1. — κοινὴ φυλακὴ μοναρχίας τὸ μηθένα ποιεῖν ἕνα μέγαν Πε11. 1315 a8 (syn σωτηρία 1314 a35). φυλακὴν ποιεῖσθαι πρός τι Πε8. 1307 b39. — φυλακὴ Διός (Pyth) Οβ13. 293 b3. f 199. 1513 b19. — Κότυς τοὺς ἀποσταλέντας εἰς φυλακὴν ποιήσας (?) οβ1351 a30.

φυλακτήριον Πη12. 1331 a20, b16. τόπος τῶν φυλακτηρίων Ρα4. 1360 a9. διατρίβουσιν ἐν φυλακτηρίοις οἱ ἔφηβοι f 428. 1549 a10.

φυλακτικός, opp ληπτικός Ηδ2. 1120 b15. φυλακτικὸς ὀργῆς, ἐγκλημάτων ηεβ3. 1221 b14. Ρβ4. 1381 b4. δύναμις φυλακτική Ρα8. 1366 a37 (dist ποριστική). 5. 1360 b16 (coni πρακτική) ηεγ1. 1230 a25. τὸ ποιητικὸν ϗ φυλακτικόν τινος Ρα6. 1362 a28, 1363 b15. Ηε3. 1129 b18. — (τῶν ζῴων) τὰ μὲν ἀμυντικὰ τὰ δὲ φυλακτικά· ζῷα αἰσχυντηλὰ ϗ φυλακτικά Ζια1. 488 b8, 9, 23. φυλακτικός, syn εὐλαβής, opp πιστευτικός Ρα12. 1372 b28. — φυλακτικώτερος, opp ἀμυντικώτερος οα3. 1344 a1. — φυλακτικῶς τα15. 106 b37.

φύλαξ. αἰτεῖν φύλακας Πγ15. 1286 b39. ὁ ἄρχων φύλαξ τοῦ δικαίου Ηε10. 1134 b1. — φύλακες sensu Platonico Πβ4. 1262 b1, 26. 5. 1264 a10, 26, 32, b16, 22. 6. 1265 a1.

φυλαρχεῖν Πδ11. 1295 b12 (v l φιλαρχεῖν). οβ1347 a11.

φυλαρχίαι Πζ8. 1322 b5.

φύλαρχος Πε1. 1301 b22. φύλαρχοι (᾿Αθήνησι) δέκα, εἷς ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης, τῶν ἱππέων προΐστανται f 392. 1543 a17, 12. 391. 1543 a8. 374. 1540 b10.

φυλάττειν, opp κτᾶσθαι Πγ4. 1277 b22. τὸ συνέχον ϗ φυλάττον· φυλάττειν τὸ θερμόν Ζμβ8. 654 a4, 7. φυλάττειν τὴν πολιτείαν, τοὺς νόμους Πθ1. 1337 a15. γ15. 1286 b33. οἱ φυλάττοντες Πε11. 1314 b11, 13. φυλάττειν νυκτερινὴν φυλακήν Πε8. 1308 a29. — φυλάττειν, cavere, arcere, defendere, τὸ μικρόν, τὸ φαῦλον, πάντα Πε8. 1307 b32. ζ4. 1318 b40. ε11. 1313 b2. τοὺς παραβαίνοντας, τὰς στάσεις Πδ1. 1289 a19. ε8. 1308 a32. φυλακτέον τὴν ἡδονήν Ηβ9. 1109 b7. pass, ἡ ῾Ελένη ὑπὸ τοῦ ᾿Αλεξάνδρου ἐντυγχάνειν ἐφυλάττετο τοῖς αἰχμαλώτοις f 142. 1502 a37. — φυλάττεσθαι med, cavere, τἀδικήματα (syn εὐλαβεῖσθαι) Ρα12. 1372 a27, 28. νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι f 66. 1487 a17. c inf φυλάττου λέγειν ρ36. 1441 b20. αἱ ἔλαφοι πότε φυλάττονται ὁρᾶσθαι Ζι5. 611 a28. absol Πη6. 1327 a39.

φυλετεύειν πολλοὺς ξένους Πγ2. 1275 b37.

φυλέτης ϗ φράτωρ Πβ3. 1262 a13. φυλέται Ηθ11. 1160 a18.

φυλετικαὶ φιλίαι, coni πολιτικαί, συμπλοϊκαί Ηθ14. 1161 b13. — φυλετικῶς φυσήσαντες ἑαυτούς τι1. 164 a27.

Φυλεύς. μεγαθύμου Φυλέος υἱῷ f 596. 1576 a30.

φυλή. φυλαὶ ϗ ὅλως μέρος (τῆς πόλεως) Πε4. 1304 a35. δ14. 1298 a16. φυλαί, opp πᾶς ὁ δῆμος Πε5. 1305 a33. κατὰ φυλὰς ϗ δήμους ϗ φρατρίας Πδ15. 1300 a25. ε8. 1309 a12. β5. 1264 a8. φυλαὶ ἕτεραι ποιητέαι πλείους Πζ4. 1319 b23. φυλαὶ ᾿Αθήνησι τέσσαρες f 347. 1536 b6, a47. 349. 1537 a2.

Φυλή ρ9. 1429 b9.

φυλλοβολεῖν. διὰ τί τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἀείφυλλά ἐστι, τὰ δὲ φυλλοβολεῖ Ζγε3. 783 b10 sqq. τὰ φυλλοβολήσαντα πάλιν φύει φύλλα Ζγε3. 784 a12.

φύλλον. τὰ φύλλα γῆς μᾶλλον μδ10. 389 a13. τὰ φύλλα referuntur inter τὰ ἀνομοιομερῆ, τὰ τῶν φυτῶν ὄργανα μδ10. 388 a20. φτα3. 818 a12, 15. τὸ φύλλον περικαρπίου σκέπασμα ψβ1. 412 b2. Φβ8. 199 a25. φλέβες ἐπὶ τῶν ἀμπελίνων τε ϗ συκίνων φύλλων Ζμγ5. 668 a24. τῶν ἐλαιῶν πυκνότης τῶν φύλλων Ζι40. 624 b10. τῶν φύλλων τὰ χρώματα πῶς γίνεται χ5. 797 a14-30. — κατὰ μέρος ἀπορρεῖ τὰ φύλλα τοῖς φυτοῖς πᾶσι Ζγε3. 783 b14. φύειν ϗ ἀποβάλλειν τὰ φύλλα Ζγε3. 784 a17, 13. διὰ τί τὰ τῶν δένδρων φύλλα πίπτει φτβ9. 828 a32. α4. 819 b35. τῇ ἀπορροῇ τῶν φύλλων ζῷα εἶναι τὰ φυτὰ ἐκλαμβάνων ᾿Αναξαγόρας φτα1. 815 a19. — (κάμπαι) γίνονται ἐπὶ τῶν φύλλων τῶν χλωρῶν Ζιε19. 551 a14.

φυλλορροεῖν. τοῦ φαλακροῦσθαι ϗ τοῦ φυλλοροεῖν τί τὸ αἴτιον Ζγε3. 783 b17. cf φυλλοβολεῖν. τὰ πλατύφυλλα φυλλορροεῖ Αδ16. 98 a37 sqq Wz.

φυλοβασιλεῖς τέσσαρες f 349. 1537 a3.

φῦμα (cf Salmas ex Pl 28 G. S Theophr. III 720. ΑΖγ 86 adn. Plat Tim 85 C. nascentia Alberto ed Jessen p 183). refertur inter τὰ παρὰ φύσιν ϗ ὑστερογενῆ, προσπέφυκε, λαμβάνει τροφήν Ζγα18. 724 b25. δ4. 772 b29 (v l φυτά). Ζιη5. 585 b30. οὐ γὰρ ὅσα ἐν τῷ σώματι γίνεται, τοῦ σώματος θετέον, ἐπεὶ ϗ φύματα γίνεται, ἃ αἴρουσι ϗ ἐκβάλλουσιν πδ13. 878 a14. φυμάτων ϗ φλέγματος πέπανσις μδ3. 380 a21. 2. 379 b31. οἱ νεφροὶ πολλάκις φαίνονται λιθῶν μεστοὶ ϗ φυμάτων ϗ δοθιήνων Ζμγ4. 667 b4. ἐὰν φῦμα ἐπὶ τοῦ στόματος (τῆς ὑστέρας) ᾖ Ζικ4. 636 a35. τῶν νοσημάτων ὅσα ποιοῦσι τὸν πνεύμονα σκληρὸν ἢ φύμασιν ἢ περιττώμασιν ἢ θερμότητος νοσηματικῆς ὑπερβολῇ αν17. 479 a24. ἡ συμβαίνουσα σφύξις τῆς καρδίας ὁμοία φύμασίν ἐστιν (v l ἐμφυσήμασιν, ἐμφύμασιν), ἣν ποιοῦνται κίνησιν μετ᾽ ἀλγηδόνος διὰ τὸ παρὰ φύσιν εἶναι τῷ αἵματι τὴν μεταβολήν αν20. 479 b28, cf 34. καίειν τὰ πλατέα τῶν φυμάτων ϗ πολὺ πρόβλημα ἔχοντα πα34. 863 a22.

φύραμα. κουφότερον τὸ φύραμα γίνεταί ἢ ἄμφω, τό τε ὑγρὸν ϗ τὸ ἄλφιτον πκα18. 929 a25.

φυρᾶν. ἄλευρον μελικράτῳ φυραθέν πκα11. 928 a6.

φῦσα. 1. follis. αἱ φῦσαι αἱ ἐν τοῖς χαλκείοις αν7. 474 a12. 21. 480 a21. cf ακ800 b2. πλδ11. 964 b3. — 2. flatus ventris. φῦσά ἐστιν ἀπὸ τῆς κάτω κοιλίας πνεῦμα· φύσης ϗ ἐρυγμοῦ ἔξοδοι πλγ9. 962 a35, 32. αἱ φῦσαι ϗ οἱ ἐρυγμοὶ οἱ τῶν ἀπέπτων δυσώδεις εἰσίν πιγ4. 908 a3. φύσας ἐγγίνεσθαι ἄνευ πάθους Ζικ3. 635 b4. λέων προΐεται τὴν φῦσαν σφόδρα δριμεῖαν Ζιθ5. 594 b23. ἀφιέναι φῦσαν πδ8. 877 a36. τοὺς ἐλέφαντας ἐνοχλεῖσθαι ὑπὸ φυσῶν Ζιθ22. 604 a12. οὕτως ἥκιστα λυπήσουσιν αἱ φῦσαι πς3. 885 b30.

φυσᾶν. τὸ πνεῦμα τὸ διὰ τοῦ στόματος φυσώμενον μβ8. 367 b1. φυσῶσι μὲν ψυχρόν (cf φυσασμός a17), ἀάζουσι δὲ θερμόν· ὁ φυσῶν κινεῖ τὸν ἀέρα οὐκ ἀθρόως, ἀλλὰ διὰ στενοῦ τοῦ στόματος πλδ7. 964 a11, 13. εἰκάζειν τινὰ αἰγὶ φυσῶντι πῦρ Ζγδ3. 769 b19. ἀρτηρία φυσωμένη, ὑμὴν φυσώμενος Ζια16. 495 b8, 14. γ1. 510 b32. ἀσκὸς πεφυσημένος Οδ4. 311 b9. πκε1. 937 b31. κβ4. 930 b1. τὸ πεφυσημένον ἧττον ὑπείκει πλβ2. 960 b12. ὅσοι ἐκ τῶν πλευρῶν περίογκοί εἰσιν, οἷον πεφυσημένοι φ6. 810 b15. ἐάν τις τὸ δέρμα (πρεσβυτέρου βοός) ἐντεμὼν φυσήσῃ (i e ἐμφυσήσῃ πνεῦμα, cf ἐμφυσᾶν et φυσητικός) Ζιθ7. 595 b8. — metaph, φυλετικῶς φυσήσαντες ἑαυτοὺς ϗ ἐπισκευάσαντες τι1. 164 a27.

φυσασμός, dist ἀασμός πλδ7. 964 a17.

φυσητήρ, syn αὐλός, μυκτήρ S I 273. *a*. cetaceorum, ὅσα ἔχει φυσητῆρα Ζιζ12. 566 b3, 13. — *b*. μαλακίων. ἐκτίκτει κατὰ τὸν φυσητῆρα καλούμενον, καθ᾽ ὃν ἔνιοι ϗ ὀχεύεσθαί φασιν αὐτάς Ζιε6. 541 b17 Aub. f 315. 1531 b12. cf A Siebld XII 398.

φυσητικός. πιαίνονται (βόες) τοῖς φυσητικοῖς Ζιθ7. 595 a6. φυσητικὸν τῆς ἄνω κοιλίας πιγ6. 908 b1.

φυσιασμός, ψόφος τις ἐν τῷ ἐκπνεῖν γινόμενος πια41. 904 a2.

φυσικός. 1. ὥσπερ τέχνη λέγεται τὸ κατὰ τέχνην ϗ τὸ τεχνικόν, οὕτω ϗ φύσις τὸ κατὰ φύσιν λέγεται ϗ τὸ φυσικόν Φβ1. 193 a33 (ὄργανα φυσικά, opp τεχνικά μδ3. 381 a11). φυσικὸν τὸ ὁμοίως ἔχειν ἐν ἁπάσαις (cf φύσις 2a) Φθ7. 261 b25. πιε3. 910 b31. φυσικώτατον τῶν ἔργων τοῖς ζῶσιν τὸ ποιῆσαι ἕτερον οἷον αὐτό ψβ4. 415 a26. τὸ κινοῦν ἐν τοῖς φυσικοῖς, opp ἐν τοῖς ἀπὸ διανοίας Μλ4. 1070 b30. ἐν πᾶσι τοῖς φυσικοῖς ἔνεστί τι θαυμαστόν· ὡς ἐν ἅπασι (τοῖς ζῴοις) ὄντος τινὸς φυσικοῦ ϗ καλοῦ Ζμα5. 645 a17, 23. τοῦτον τὸν τρόπον οὔτε περὶ τῶν ἄλλων δεῖ ζητεῖν οὔτε περὶ τῶν φυσικῶν Ζγβ8. 748 a14. — πᾶσαι αἱ φυσικαὶ οὐσίαι ἢ σώματα ἢ μετὰ σωμάτων γίγνονται Ογ1. 298 b3. Μη1. 1042 a8 (cf φύσις 3a). σώματα φυσικά Φδ1. 208 b8. Οα2. 268 b14. 7. 274 b5. γ5. 304 b14. μδ8. 385. a10. ψβ1. 412 a13. Μζ2. 1028 b10 Bz. σώματα φυσικά, opp μαθηματικά Ογ1. 299 a16, 18. Μν3. 1090 a32. γραμμὴ φυσική, opp μαθηματική Φβ2. 194 a10-12. ἡ φυσικὴ ὕλη τῶν ζῴων ψα1. 403 b17. φυσικὴ γένεσις μα14. 351 b9. δ1. 378 b32. Ζμα1. 639 b12. Ζγα18. 724 b8. Μζ7. 1032

a16 Bz. φυσικὴ κίνησις μα1. 338 a21. Ογ2. 301 a20 (opp βίᾳ, παρὰ φύσιν). 5. 304 b20. Ζπ6. 706 b30. ἀλλοιώσεις φυσικαί, opp βίαιοι Φε6. 230 b4. ποιεῖν, πάσχειν τὰς φυσικὰς ποιήσεις Γα2. 315 b6. φυσικαὶ ἐναντιώσεις, ἀρχαὶ τῶν φυσικῶν στοιχείων (θερμὸν ψυχρόν al) Φδ9. 217 a23. Ζμβ2. 648 b9. κατὰ δύναμιν φυσικὴν ἢ ἀδυναμίαν λέγεσθαι Κ8. 9 a16. τὰ φυσικὰ παθήματα τῶν ἐν τῇ διανοίᾳ φ2. 806 a2. cf Αβ27. 70 b9, 10. κατὰ φυσικὴν σύστασιν Κ8. 9 b18. θερμότης φυσική μδ1. 379 b7. 3. 380 a20. ζ4. 469 b8, 12. Ζμβ3. 650 a14. Ζγβ1. 732 b32. δ1. 766 a35. 2. 766 b34. ἀρχὴ θερμοῦ φυσική Ζμβ3. 650 a7. αἱμορροῒς φυσική, opp διὰ νόσον Ζγα20. 728 a25. ἀναπηρία φυσικὴ ἡ θηλύτης Ζγδ6. 775 a16. συμπτώματα φυσικά Ζγδ10. 777 b8. — φυσικαὶ ἐπιθυμίαι, ὀρέξεις, syn κοιναί, opp ἴδιοι, ἐπίθετοι Ηγ13. 1118 b9, 15, 19. η7. 1149 b4. ὁ θυμὸς φυσικώτερον τῶν ἐπιθυμιῶν τῶν τῆς ὑπερβολῆς Ηη7. 1149 b6. πάθη, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ φυσικά Ηε10. 1135 b21. φυσικὴ ἀκρασία, ἁμαρτία ημβ6. 1202 a26. ἔνεστί τις ἐν τῷ ζῆν γλυκύτης φυσική Πγ6. 1278 b30. ἀρετὴ φυσική, dist ἐθιστή, κυρία Ηζ13. 1114 b3-17. η9. 1151 a18. ηεγ7. 1234 a27. ἡ φυσικὴ ὁρμὴ πρὸς ἀρετήν ημα35. 1198 a7. ποία ἀνδρεία φυσικωτάτη Ηγ11. 1117 a5. ηεγ1. 1229 a23. δίκαιον φυσικόν, opp νομικόν Ηε10. 1134 b19 sqq. φιλία φυσικὴ (πατρὸς πρὸς υἱόν) Ηθ16. 1163 b24. ἔστι τοῦτο φυσικόν, ἔχει γέ τι κ φυσικόν sim Πβ5. 1263 b1. Ηγ13. 1118 b13. ζ12. 1143 b6. ηεη8. 1241 a40. αἰτίαι φυσικαὶ (αἱ γεννήσασαι τὴν ποιητικήν) πο4. 1448 b5. δόξειεν ἂν φυσικώτερον εἶναι τὸ αἴτιον Ηι7. 1167 b29. — 2. φυσικαὶ προτάσεις, dist ἠθικαί, λογικαί τα14. 105 b20-29. οἱ φυσικοὶ λόγοι Ηη15. 1154 b7. φυσικὰ προβλήματα f 109. 1496 a10. ὁ φυσικὸς ὁ τρόπος Μα3. 995 a16. φυσικὴ σκέψις Ογ1. 298 b20, θεωρία Αγ33. 89 b9. Ζμα1. 642 a27, μέθοδος Ζπ2. 704 b13. ἡ φυσικὴ φιλοσοφία μκ1. 464 a33. Ζμβ7. 653 a9. Μζ11. 1037 a14. ἡ φυσικὴ ἐπιστήμη Ογ7. 306 a16. Ζμα1. 641 a35, b1. Με1. 1025 b19. plerumque brevius ἡ φυσική nuncupatur, veluti Με1. 1026 a13 al. ἡ φυσικὴ θεωρητική, οὐ πρακτικὴ οὐδὲ ποιητική Με1. 1025 b19, 26. Ζμα1. 640 a2. theoreticae disciplinae φυσικὴ μαθηματικὴ θεολογική Μκ7. 1064 b2, cf φιλοσοφία p 821 a37. comparata cum θεολογικῇ ἡ φυσικὴ δευτέρα φιλοσοφία est Μγ3. 1005 b1. ζ11. 1037 a14. Ογ1. 298 b20. ἡ φυσική, dist ἡ μαθηματική Μκ1. 1059 b16. Ζμα1. 641 b11. (τὰ φυσικώτερα τῶν μαθημάτων, οἷον ὀπτικὴ κ ἁρμονικὴ κ ἀστρολογία Φβ2. 194 a7.) ἡ φυσικὴ περὶ ἀχώριστα μὲν ἀλλ᾽ οὐκ ἀκίνητα, περὶ τὰ κινήσεως ἔχοντα ἀρχὴν ἐν αὑτοῖς, περὶ τὰ φαινόμενα κατὰ τὴν αἴσθησιν Με1. 1026 a13 Bz. κ3. 1061 b6. 4. 1061 b29. 7. 1064 a31. λ1. 1069 a36. α3. 995 a18. Ογ7. 306 a16. δ1. 308 a1. Φβ7. 198 a28. περὶ τίνος ψυχῆς θεωρεῖν τῆς φυσικῆς ἐστίν Ζμα1. 641 a34, cf a21. Με1. 1026 a5. ψα1. 403 a28. μέχρι τοῦ τῆς φυσικῆς ἐστὶν εἰπεῖν περὶ νόσου κ ὑγιείας μκ1. 464 b33. Ζμβ7. 653 a9. cf αι1. 436 a17. αν21. 480 b23. — ὁ φυσικός (i e ὁ πραγματευόμενος τὴν φυσικὴν φιλοσοφίαν) ψα1. 403 a28. αι1. 436 a17. αν21. 480 b23. Ζμα1. 641 a21. Με1. 1026 a5. Φθ3. 253 a35, b5 al. ἔστιν ἔτι τοῦ φυσικοῦ τις ἀνωτέρω Μγ3. 1005 a34. περὶ τὰ ἔχοντα ἐν αὑτοῖς ἀρχὴν κινήσεως ἡ τοῦ φυσικοῦ πραγματεία sim Μκ1. 1059 b18. 7. 1064 a15. ψα1. 403 b7, 11. Ζμα1. 639 b8. προσήκουσα τοῖς φυσικοῖς ἡ περὶ τοῦ ἀπείρου θεωρία Φγ4. 203 b3. περὶ πασῶν τῶν αἰτιῶν εἰδέναι τοῦ φυσικοῦ Φβ7. 197 a22. 9. 200 a32. β2. 194 a15-b15. Μζ11. 1037 a16. διαφερόντως ἂν ὁρίσαιντο φυσικός τε κ διαλεκτικὸς τὴν ὀργήν ψα1. 403 a29. φυσικός, dist μαθηματικός Φβ2. 193 b22-194 a12. dist ὀπτικός Αγ13. 79 a12. — οἱ φυσικοί, i e philosophi Socrate superiores aetate, inprimis Ionici, Empedocles, Anaxagoras, Leucippus, Democritus (cf φυσιολόγοι et φύσις 3a) Φα2. 184 b17. 3. 186 a20. 4. 187 a12, 28. γ5. 205 a5. αν1. 470 b6. 4. 472 b2. κ6. 399 b25. Ζγβ5. 741 b10. 6. 741 b38. γ6. 756 b17. Μγ3. 1005 a31. λ6. 1071 b27. 10. 1075 b27. μ4. 1078 b19. — τὰ φυσικά, i q libri Aristotelis de philosophia physica, εἴρηται, δέδεικται ἐν τοῖς φυσικοῖς Μη1. 1042 b8. Φθ10. 267 b21. 1. 251 a9. cf Ἀριστοτέλης p 102 a53. εἴρηται ἐν τῇ μεθόδῳ τῇ τῶν φυσικῶν Μμ1. 1076 a9. ἐπιτομὴ φυσικῶν i e πι1-67. — φυσικῶς. 1. cf φυσικός 1. φυσικῶς κινεῖν, κινεῖσθαι Φγ1. 201 a24. Οδ1. 307 b32. — 2. cf φυσικός 2. φυσικῶς θεωρεῖν, λέγειν, ἀποδιδόναι τὸ διὰ τί, ἐπιβλέπειν τὴν αἰτίαν Ογ1. 298 b18. 5. 304 a25. Φβ7. 198 a23. γ5. 204 b10. Μκ10. 1066 b26. ν3. 1091 a18. Ηη5. 1147 a24. ἧττον ἴσως δῆλον φυσικῶς μδ12. 390 a16. dist καθόλου Οα10. 280 a32. 12. 283 b17. dist λογικῶς Γα2. 316 a11. — φυσικώτερον λέγειν Γβ9. 335 b25. φυσικώτερον ἐπιζητεῖν, ἐπισκοπεῖν Ηθ2. 1155 b2. ι9. 1170 a13.

φυσιογνωμονεῖν πῶς δυνατόν Αβ27. 70 b7, 13, 25, 32. τρεῖς τρόποι καθ᾽ οὓς ἐπεχείρησαν φυσιογνωμονεῖν οἱ προγεγενημένοι φυσιογνώμονες φ1. 805 a20-806 a18. 5. 810 a11. ἐκ τίνων φυσιογνωμονοῦσιν φ2. 806 a26-33. 1. 805 a20. οἱ κατὰ τὰ ἤθη μόνον φυσιογνωμονοῦντες φ1. 805 b1. οὐχ ὅλον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων φυσιογνωμονοῦμεν, ἀλλά τινα ἐν τῷ γένει φ2. 807 a29. — pass, τὰ φυσιογνωμονούμενα φ2. 806 a37. σημεῖα, τὰ ζῷα τὰ φυσιογνωμονούμενα φ2. 806 a25. 1. 805 b24.

φυσιογνωμονία def φ2. 806 a22.

φυσιογνώμων τις Ζγδ3. 769 b20. σημεῖα οἷς χρῆται ὁ φυσιογνώμων φ1. 806 a14, 17. οἱ προγεγενημένοι φυσιογνώμονες φ1. 805 a18. 2. 806 a33.

φυσιολογεῖν. οἱ πρῶτοι φυσιολογήσαντες Ογ1. 298 b29. φυσιολογεῖν περὶ πάντων ΜΑ8. 988 b27. Τίμαιος φυσιολογεῖ τὴν ψυχὴν κινεῖν τὸ σῶμα ψα3. 406 b26.

φυσιολογία. ἐν τῇ φυσιολογίᾳ τῇ περὶ τῶν φυτῶν αι4. 442 b25.

φυσιολόγος. τὸν Ἐμπεδοκλέα φυσιολόγον μᾶλλον ἢ ποιητὴν καλεῖν δίκαιον πο1. 1447 b19. οἱ φυσιολόγοι (cf οἱ φυσικοί, φυσικός p 835 b3) Φγ4. 203 b15. 5. 205 a27. 6. 206 b23. δ6. 213 b1. θ8. 265 a3. Οβ14. 297 a13. αι4. 442 a30. Ζμα1. 641 a7. β1. 647 a11. Ζγδ1. 763 b31. 3. 769 a7. ΜΑ5. 986 b14. 8. 989 b30, 990 a3. 9. 992 b4. δ23. 1023 a21. κ6. 1062 b22. Ηγ5. 1147 b8. ηεη1. 1235 a9. οἱ πρότερον φυσιολόγοι ψγ2. 426 a20, Trdlbg p 437. οἱ ἀρχαῖοι φυσιολόγοι αι4. 441 b2. Ζγβ6. 742 a16. ε1. 778 b7.

φύσις ποσαχῶς λέγεται Μδ4. Φβ1. — 1. φύσις, rerum universitas. περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως εἴτ᾽ ἄπειρός εἴτε πεπέρανται Οα2. 268 b11. γεννῆσαι, κατασκευάζειν τὴν τῶν ὄντων φύσιν ΜΑ3. 984 b9. Φα6. 189 a27. σκοπεῖν, πραγματεύεσθαι περὶ τῆς ὅλης φύσεως Μγ3. 1005 a33. Α6. 987 b2. Πβ8. 1267 b28. πᾶσαν ὁρῶντες ταύτην κινουμένην τὴν φύσιν Μγ5. 1010 a7. ἐν ἁπάσῃ τῇ φύσει ἐστὶ τὸ μὲν ὕλη ἑκάστῳ γένει ψγ5. 430 a10. cf ἅπασα φύσις Πα5. 1254 a31. οἱ κατὰ φύσιν τόποι Ζια15. 494 a27 (syn τὸ πᾶν a29). τὰ πρῶτα αἴτια τῆς φύσεως μα1. 338 a20. ἔνιοι τὴν φύσιν ἐξ ἀριθμῶν συνιστᾶσιν Ογ1. 300 a16.

2. ἡ φύσις ἀρχή τις κ αἰτία τοῦ κινεῖσθαι κ ἠρεμεῖν ἐν

ᾧ ὑπάρχει πρώτως καθ' αὑτὸ ϗ μὴ κατὰ συμβεβηκός· ἡ φύσις ἡ ȣ̓σία ἡ τῶν ἐχόντων ἀρχὴν κινήσεως ἐν αὑτοῖς ᾗ αὐτά sim Φβ1. 192 b21, 13. γ1. 200 b12. θ3. 253 b5. 4. 254 b17. Οα2. 268 b16. Μδ4. 1015 a14, 1014 b19. ε1. 1025 b20 Bz. Ηζ4. 1140 a15. Ρα10. 1369 a35. φύσις μέν ἐστιν ἡ ἐν αὐτῷ ὑπάρχȣσα κινήσεως ἀρχή, δύναμις δ' ἡ ἐν ἄλλῳ ᾗ ἄλλο Ογ2. 301 b17. cf Μζ8. 1033 a8. θ8. 1049 b8 Bz. ἡ μὲν τέχνη ἀρχὴ ἐν ἄλλῳ, ἡ δὲ φύσις ἀρχὴ ἐν αὐτῷ Μλ3. 1070 a7 Bz. ζ8. 1033 b8. Ζγβ1. 735 a3. φύσις, opp τέχνη μδ12. 390 b14. Ζγγ11. 762 a18. δ6. 775 a22. Πη14. 1333 a23. μχ847 a21. μιμεῖται ἡ τέχνη τὴν φύσιν μδ3. 381 b6. τῶν γιγνομένων· τὰ μὲν φύσει γίγνεται, τὰ δὲ τέχνῃ, τὰ δὲ ἀπὸ ταὐτομάτȣ Μζ7. 1032 a12. φύσις, opp τύχη Ρα10. 1369 a35, 32. πᾶσα ϗ φύσις ϗ τύχη κ5. 396 b6. 7. 401 a26. — ὡς ἔστιν ἡ φύσις, πειρᾶσθαι δεικνύναι γελοῖον Φβ1. 193 a3. — ὅσα φύσει γίγνεται ἢ τέχνῃ, ὑπ' ἐνεργείᾳ ὄντος γίνεται ἐκ τȣ̃ δυνάμει τοιȣ́τȣ Ζγβ1. 734 b21, a31. — ea φύσις, quae est causa motrix ἐν αὐτῷ ᾗ αὐτό, vel tamquam una cogitatur rerum universitatem complexa, ita quidem ut a divino numine vix distinguatur (cf 2c), τὸ μὲν ȣ̓̃ν τῆς φύσεως δῆλον ὡς ȣ̓κ ἐφ' ἡμῖν ὑπάρχει, ἀλλὰ διά τινας θείας αἰτίας ὑπάρχει Ηκ10. 1179 b21. πάντα φύσει ἔχει τι θεῖον Ηη14. 1153 b32. ἡ φύσις αἰτία τῶν ὁμοιομερῶν μδ12. 390 b14. τὰ ὅλα ἔργα τῆς φύσεως μδ12. 389 b28. ἡ φύσις δημιȣργεῖ, ἐπικεκόσμηκεν, ὑπέγραψεν, ποιεῖ sim Ζμα5. 645 a9. β14. 658 a23, 32. 16. 659 b35. ηεη14. 1247 a10. ἡ φύσις μεταβαίνει συνεχῶς ἀπὸ τῶν ἀψύχων εἰς τὰ ζῷα Ζμδ5. 681 a12. Ζιθ1. 588 b5. παρὰ τῆς φύσεως εἰληφότες ὥσπερ νόμȣς ἐκείνης Οα1. 268 a13; vel singulis rebus naturalibus sua ac propria tribuitur, veluti ἡ ποιȣ̃σα δύναμις ἡ φύσις ἡ ἑκάστȣ, ἐνυπάρχȣσα ϗ ἐν φυτοῖς ϗ ἐν ζῴοις πᾶσιν Ζγβ4. 741 a1. ἡ φύσις ἡ ἐν τῷ ἄρρενι τῶν σπέρμα προϊεμένων Ζγα22. 730 b19. quamquam non ubique certo iudicari potest, utram significationem praeferendam putes, omnino tamen quae sub litt *a-d* afferemus ad τὴν καθόλȣ φύσιν, quae sub litt *e-i*, ad τὴν καθ' ἕκαστα ϗ οἰκείαν φύσιν referentur. — *a.* ἡ φύσις τȣ̃ ἀεί, πανταχȣ̃ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν, ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον sim Ρα11. 1370 a7 (opp ἔθος). Ηε10. 1134 b25. Φβ9. 200 a16. μχ847 a15. τὸ κατὰ φύσιν ἔχει τάξιν, ȣ̓δὲν ἄτακτον τῶν φύσει sim Ζγγ10. 760 a31. ε1. 778 b4. Φθ1. 252 a12, 17. Ρα10. 1369 a35. ἡ τάξις ἡ οἰκεία τῶν αἰσθητῶν φύσις ἐστίν Ογ2. 301 a6. πάντα τὰ φύσει ἢ ἀεὶ ȣ̓́τω γίνεται ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολύ Φβ8. 198 b35. Ογ2. 301 a7. Γβ6. 333 b5. Αα3. 25 a14 sqq Wz. 13. 32 b19. Ζμγ2. 663 b30. Ζγδ8. 777 a20. ημβ8. 1206 b38 (δεῖ τὴν φύσιν θεωρεῖν εἰς τὰ πολλὰ βλέποντα Ζμγ2. 663 b27. τὸ πολλάκις φύσιν ποιεῖ μν2. 452 a30), opp τὰ ἀπὸ ταὐτομάτȣ ϗ ἀπὸ τύχης, τὸ ὡς ἔτυχεν Φβ8. 198 b35. Οβ8. 289 b26. Γβ6. 333 b5. Ρα10. 1369 a35. Ζμα5. 645 a24. — *b.* ἡ φύσις αἰτία ὡς ἕνεκά τȣ, ἡ φύσις τέλος ἐστί sim Φβ8. 2. 194 a28. Πα2. 1252 b32. μδ2. 379 b25. Ζμα1. 641 b12-30. 5. 645 a24 (inde consequitur ut τὸ τῇ γενέσει ὕστερον τῇ φύσει πρότερον sit Φθ7. 261 a14. 9. 265 a22. Ζμβ1. 646 a25, 26. ΜΑ8. 989 a16. ατ968 a11). ἡ φύσις ἕνεκά τȣ ποιεῖ, τȣ̃το δ' ἀγαθόν τι υ2. 455 b17. itaque φύσις coniungitur cum διανοίᾳ et νῷ, τὸ ἕνεκά τȣ ἐν τοῖς φύσει γιγνομένοις ἢ ἀπὸ διανοίας ἐστίν Μκ8. 1065 a27. ὥσπερ τὸ μέλλον ἔσεσθαι προνοȣ́σης τῆς φύσεως Οβ9. 291 a24 (cf σκαρδαμύσσει ὁ ἄνθρωπος ὅπως τὰ προσπίπτοντα κωλύῃ, ϗ τȣ̃το ȣ̓κ ἐκ προαιρέσεως, ἀλλ' ἡ φύσις ἐποίησε Ζμβ13. 657 b1, cf b37. 16. 659 a12, b35). ὥσπερ ὁ νȣ̃ς ἕνεκά τȣ ποιεῖ, τὸν αὐτὸν τρόπον ϗ ἡ φύσις ψβ4. 415 b17. cf Φβ6. 198 a4, 10. 5. 196 b22. Μκ8. 1065 a27. pariter φύσις cum τέχνῃ componitur, ἀρχὴ ὁ λόγος ὁμοίως ἔν τε τοῖς κατὰ τέχνην ϗ ἐν τοῖς φύσει συνεστηκόσιν Ζμα1. 639 b16. εἰ τὰ κατὰ τέχνην ἕνεκά τȣ, δῆλον ὅτι ϗ τὰ κατὰ τὴν φύσιν Φβ8. 199 a18, b30. Ζμα1. 639 b30. μᾶλλόν ἐστι τὸ ȣ̃ ἕνεκα ϗ τὸ καλὸν ἐν τοῖς τῆς φύσεως ἔργοις ἢ ἐν τοῖς τῆς τέχνης Ζμα1. 639 b20, ac de natura perinde ac de artifice sapiente loquitur Aristoteles, ἡ φύσις δημιȣργεῖ, ὑπογράφει, εὐλόγως δημιȣργεῖ, εὐλόγως ποιεῖ sim Ζμβ9. 654 b31. Ζγβ6. 743 b23. 4. 740 a28. α23. 731 a24. ε2. 781 b22. Ζμγ2. 663 a33. 4. 665 b21. δ10. 686 a8. ἡ φύσις ἅμα τήν τε δύναμιν ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ ϗ τὸ ὄργανον, ἡ φύσις ἀεὶ διανέμει ἕκαστον τῷ δυναμένῳ χρῆσθαι sim Ζγδ1. 766 a5. Ζμδ12. 694 b13. 10. 687 a10. 8. 684 a28. γ14. 675 b12. 1. 661 b30. Πα10. 1258 a35. ὅπȣ μή τι ἐμποδίζει ἕτερον ἔργον τῆς φύσεως Ζγα8. 718 b26. Ζμβ15. 658 b23. — γεννᾶν ἕτερον οἷον αὐτὸ παντὸς φύσει τελείȣ ἔργον ϗ ζῴȣ ϗ φυτȣ̃ Ζγβ1. 735 a18. ημα10. 1187 a30. (τὰ μὲν ἐκ σπέρματος γίνεται, τὰ δ' ὥσπερ αὐτοματιζȣ́σης τῆς φύσεως Ζγα1. 715 b27.) ἡ φύσις ὥσπερ διαυλοδρομεῖ ϗ ἀνελίττεται ἐπὶ τὴν ἀρχήν Ζγβ5. 741 b21. ἡ φύσις ἀναπληροῖ ταύτῃ τῇ περιόδῳ τὸ ἀεὶ εἶναι οα3. 1343 b24. ἴσως ϗ τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται κ5. 396 b7. ὀρθῶς ἔοικεν ἡ φύσις τὸ μέλλον ἔσεσθαι ἀγένητον ϗ ἄφθαρτον ἐξελέσθαι ἐκ τῶν ἐναντίων Οα3. 270 a20. — *c.* ὁ θεὸς ϗ ἡ φύσις ȣ̓δὲν μάτην ποιȣ̃σιν Οα4. 271 a33. ἡ φύσις ȣ̓δὲν μάτην (ἀλόγως, ὡς ἔτυχε) ποιεῖ, ȣ̓δὲ περίεργον, ȣ̓δ' ἐλλεῖπον (πενιχρῶς), ȣ̓δ' ἀτελές, ἀλλὰ πάντα πρὸς τὸ ἄριστον ἀποβλέπȣσα sim Οβ8. 290 a31. 11. 291 b13. ψγ9. 432 b21 Trdlbg. 12. 434 a31. αν10. 476 a13. Ζμβ13. 658 a8. γ1. 661 b24. δ6. 683 a24. 11. 691 b4. 12. 694 a15. 13. 695 b19. Ζπ2. 704 b15. 8. 708 a9. 12. 711 a18. Ζγβ4. 739 b19. 5. 741 b4. 6. 744 a37. ε8. 788 b20. Πα2. 1252 b1, 1253 a9. 8. 1256 b21. f 221. 1518 b20. ἡ φύσις ȣ̓κ ἐπεισοδιώδης, ὥσπερ μοχθηρὰ τραγῳδία Μν3. 1090 b19. ἡ φύσις ȣ̓δὲν ποιεῖ παρὰ φύσιν Ζπ11. 711 a7. — ἡ φύσις φεύγει τὸ ἄπειρον Ζγα1. 715 b14. Φθ6. 259 a11. ἡ φύσις ὀρέγεται τȣ̃ βελτίονος Γβ10. 336 b28. Οβ14. 297 a16. Φθ7. 260 b23. 6. 259 a11. ἡ φύσις αὐτὴ ζητεῖ τὸ πρόσφορον sim Ζι12. 615 a25. Ζμβ8. 653 b28. 8. 654 a25. Ζγβ1. 733 a33. Πα5. 1254 b7. ȣ̓δὲν τῶν παρὰ φύσιν καλόν Πη3. 1325 b10. cf α5. 1254 b2. ἡ φύσις ἀγαθὸν τῷ γένει ημβ7. 1205 a34. ποτέρως ἔχει ἡ τȣ̃ ὅλȣ φύσις τὸ ἀγαθὸν ϗ τὸ ἄριστον Μλ10. 1075 a11 Bz. verum ἡ φύσις non simpliciter et absolute τὸ βέλτιστον efficit, sed ἐκ τῶν ἐνδεχομένων. ἐκ τῶν δυνατῶν τὸ βέλτιστον Οβ5. 288 a2. ζ4. 469 a28. Ζμβ14. 658 a23. δ10. 687 a16. Ζγε8. 788 b20. Ζπ2. 704 b15. 8. 708 a9. Ηα10. 1099 b21. πις10. 915 a34; etenim πᾶν ἡ φύσις ἢ διὰ τὸ ἀναγκαῖον ποιεῖ ἢ διὰ τὸ βέλτιον Ζγα4. 717 a15. αν3. 471 b26. (cf ἀνάγκη p 43 a60-b13). attamen etiam iis quae δι' ἀνάγκην sunt πρὸς τὸ βέλτιστον utitur natura, ὥσπερ οἰκονόμος ἀγαθὸς ἡ φύσις ȣ̓θὲν ἀποβάλλειν εἴωθεν ἐξ ὧν ἔστι ποιῆσαί τι χρηστόν Ζγβ6. 744 b16. ἡ φύσις ἅμα τῷ τοιȣ́τῳ περιττώματι καταχρῆται πρὸς βοήθειαν ϗ σωτηρίαν αὐτῶν Ζμδ5. 679 a29. cf quod saepe ἡ φύσις παραχρῆσθαι, καταχρῆσθαι, παρακαταχρῆσθαί τινι dicitur Ζμβ16. 659 a21, 34. γ1. 662 a18. 2. 663 b22, 23. 9. 671 b1. 14. 674 b5. δ2. 677

a16. 10. 688 a23, 689 a5, 690 a1. Ζγβ 4. 738 b1. ἡ φύσις οὐ δύναται πολυχοεῖν οὕτως ὥστ' ἐπαμφοτερίζειν Ζγδ 8. 777 a16. γ1. 749 b8. ἡ φύσις πανταχοῦ λαβοῦσα ἑτέρωθεν ἀποδίδωσι πρὸς ἄλλο μόριον Ζμβ 14. 658 a35. 9. 655 a26, 28. Ζγγ 1. 750 a3. δ 4. 771 a29. Ζπ 17. 714 a16. ἡ φύσις ἰάτρευκε τὴν φαυλότητα τῆς θέσεως, ἀναλαμβάνει τὴν ἔνδειαν, ἀναμάχεται τῷ πλήθει τὴν φθοράν sim Ζμγ 14. 674 b29, 675 b21. 2. 663 a17. 3. 664 b21, 665 a8. β7. 652 a31, b21. 13. 657 b37. Ζγγ 4. 755 a32. 10. 759 b3, 760 b27. — ex repugnantia τῆς ἀνάγκης explicatur quod ἡ φύσις βούλεται μὲν τοῦτο διοικεῖν πολλάκις, οὐ μέντοι δύναται Πα 6. 1255 b3. cf βούλεται ἡ φύσις Πα 5. 1254 b27. Ζγγ 2. 753 a8. 7. 757 a25. δ 9. 778 a5. Ζμδ 5. 682 a6. Ζιε 8. 542 a20. τῆς φύσεώς ποτε φυούσης φαύλους καὶ κρείττους τῆς παιδείας Πε 12. 1316 a8. τοσούτῳ τιμιωτέραν ἔχον τὴν φύσιν ὅσῳπερ ἀφέστηκε τῶν ἐνταῦθα πλεῖον Οα 2. 269 b19. κατὰ φύσιν μέν, ἀτακτοτέραν μέντοι τῆς τοῦ πρώτου στοιχείου τῶν σωμάτων μα 1. 338 b20. — d. κατὰ φύσιν, sive φύσει, opp παρὰ φύσιν sive βίᾳ, nam τὸ βίᾳ καὶ παρὰ φύσιν ταὐτόν Ογ 2. 300 a23. Ζγε 8. 788 b27. Μδ 5. 1015 b15. κινεῖσθαι, φέρεσθαι κατὰ φύσιν, opp παρὰ φύσιν, βίᾳ Φδ 8. 215 a2, 4, 214 b14. ε6. 230 a19, 20, 22, 25. θ4. 255 a29. Οα 2. 269 a8, 9. 3. 270 a3. 7. 276 a11. 8. 276 a23. β6. 288 a21. 13. 295 b23. 14. 296 a33. γ2. 300 a26, 301 b20. Γβ 6. 333 b27, 29. μα 4. 342 a25. ψα 3. 406 a22, 407 b1. Μλ 6. 1071 b35. μεταβάλλειν, γίγνεσθαι, ὑπάρχειν, ἔχειν, πράττειν κατὰ φύσιν, opp παρὰ φύσιν Γβ 1. 328 b27. Φβ 6. 197 b34. Μι 1. 1052 a23. ζ8. 1033 b33. Ζια 9. 491 b18, 33. Ζγα 18. 725 a2. δ4. 770 b12. Ζμβ 10. 656 a11. Ρα 10. 1368 b35. γένεσις κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν Ζιη 8. 586 b6, 7. τὰ παρὰ φύσιν (τοῦ σώματος πάθη) Ζιη 6. 585 b30. οὐδὲν παρὰ φύσιν ἀΐδιον, ὕστερον τὸ παρὰ φύσιν τοῦ κατὰ φύσιν, ἔκστασίς τις ἐν τῇ γενέσει τὸ παρὰ φύσιν τοῦ κατὰ φύσιν Οβ 3. 286 a18, 19. α2. 269 b10. cf f 16. 1477 a1. — τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα, opp τὰ διεφθαρμένα Πα 5. 1254 a36, 37. κατὰ φύσιν καὶ μὴ τερατωδῶς Ζια 17. 496 b18. βλάβη τῆς φύσεως Ζιε 14. 544 b22. πηρουμένη φύσις, ἡ φύσις κεκολόβωται Ζιδ 8. 533 a12. Ζμγ 8. 671 a16. φύσει, opp πάθει Ζγε 5. 785 b2. 6. 786 a9. φύσει, opp κατὰ συμβεβηκός ψα 3. 406 a15, cf 2. 403 b25. φύσει, opp νόμῳ Ηα 1. 1094 b16. ε8. 1133 a30, b21. ημα 34. 1194 b30 sqq. Πα 3. 1253 b20. 4. 1254 a14. 5. 1254 b19, 21, 1255 a1. 6. 1255 b14. γ6. 1278 b33. τι 12. 173 a7-18, 29, 30. φύσις, dist ἔθος Πη 13. 1332 a40. ΜΑ 1. 891 b4. Ρα 11. 1370 a7. Ηη 6. 1148 b18. 11. 1152 a31. πκη 1. 949 a28, τὰ κατὰ φύσιν, opp τὰ ἐν ἔθει f 119. 1498 a35. cf ἔθος p 217 a1-9. φύσει, dist προαιρέσει οβ 1345 b9. cf Ζμβ 13. 657 b1. φύσει, opp ἐπίκτητον τγ 1. 116 b11. ὅσα φύσει ἡμῖν παραγίνεται, τὰς δυνάμεις τούτων πρότερον κομιζόμεθα, ὕστερον δὲ τὰς ἐνεργείας ἀποδίδομεν Ηβ 1. 1103 a26. οὐδεμία τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν φύσει· ἀγαθοί, σοφοὶ οὐ γινόμεθα φύσει Ηβ 1. 1103 a19. 4. 1106 a10. ζ12. 1143 b6. — e. nomen φύσις usurpari de peculiari rei alicuius naturalis indole ex locis talibus cognoscitur: καλῶς ἔχει ταῦτα τὰ αἰσθητήρια πρὸς τὴν ἰδίαν φύσιν ἑκάστῳ Ζμβ 11. 657 a11. ἡ ἐν ἑκάστῳ οἰκεία καὶ κατὰ φύσιν θερμότης μδ 1. 379 a17. πρὸς παιδείαν ἡ φύσεως δεῖται καὶ χορηγίας τυχηρᾶς Πδ 11. 1295 a28. φύσει τὸν βασιλέα διαφέρειν δεῖ, τῷ γένει δ' εἶναι τὸν αὐτόν Πα 12. 1259 b15 (contra φύσις latius patet, γένος angustiorem habet ambitum, ὅσα μὴ τῆς φύσεως ἔργα κοινῇ μηδ' ἴδια τοῦ γένους ἑκάστου Ζγε 1. 778 a30, τὰ φύσει μονόχροα μὲν ὄντα, τῷ γένει δὲ πολύχροα Ζγε 6. 786 a3). — f. hoc sensu τὴν φύσιν (τὰς φύσεις) vel τῇ φύσει additur ad adiectiva qualitatis. ἡ ἀτμὶς ψυχρὸν τῇ οἰκείᾳ φύσει μβ 4. 360 a24. ἄνθρωποι ὑγρότεροι τὰς φύσεις Ζιη 2. 588 a7. σομφὸν τὴν φύσιν Ζμβ 17. 661 a18. ἀὴρ λευκότερος τὴν φύσιν μγ 4. 374 a3. αἱ γυναῖκες λευκότεραι τὴν φύσιν Ζιη 2. 583 a11. χονδρώδης, πιμελώδης τὴν φύσιν Ζια 16. 495 a23, b30. διχαλὰ κατὰ φύσιν Ζιβ 1. 499 b17. νεφροὶ ὅμοιοι τὴν φύσιν τοῖς βοείοις Ζια 17. 496 b35. οὔτε σὰρξ ἐστὶν οὔτε πόρρω σαρκὸς τὴν φύσιν Ζιβ 12. 504 b12. τὸ τῆς ἰκτίδος αἰδοῖον οὐχ ὅμοιον τῇ φύσει τῶν λοιπῶν ζῴων θ 12. 831 b2. σελήνη ἀσθενεστέρα τὴν φύσιν μγ 5. 376 b26. τὰ τελεώτερα τὴν φύσιν ζῷα Ζγβ 1. 732 b28. τὸ ἀεὶ σῶμα θέον θεῖον τὴν φύσιν μα 3. 339 b26. — g. φύσις determinatur addito adiectivo qualitatis, veluti ἔχει τι τὴν φύσιν θερμήν, τῶν ἰχθύων ἡ φύσις ἐστὶν ἔνυδρος. hunc in modum coniuncta legimus ἡ φύσις θερμή, ψυχροτέρα, ὑγρά, ξηρά, αὖος, στερεά, γεώδης, ἀέριος Ζμα 1. 640 b9. β9. 655 b12. γ7. 670 a21. 9. 672 a24. Ζγα 13. 720 a8. β1. 733 a13, b8. δ1. 765 b28. ΜΑ 3. 983 b26 Bz. κ4. 394 a14. 3. 392 b14, 32. πα 9. 860 a28. φύσις εὐπλαστοτέρα Ζγγ 11. 761 a34. φύσις σκληρά, προμήκης, ὁμαλὴ καὶ λεία, λεπτή, διφυής Ζμβ 9. 655 a12. Ζγα 7. 718 a21. ακ 802 a19. αν 15. 478 a19. Ζμγ 7. 670 a3. φύσις πεζή, νευστική, ἔνυδρος Ζμγ 6. 669 a12. δ13. 695 b18, 696 a20. αν 16. 478 a33. φύσις κινητική, ὀχευτικὴ καὶ πολύγονος ΜΑ 3. 984 b7. Ζγγ 1. 749 b35. φύσις σαρκώδης, αἱματική, φλεβώδης, ὀλίγαιμος, σπερματική, ἀκανθώδης Ζιθ 1. 588 b19. Ζμβ 1. 647 b1. 17. 660 b25. γ4. 665 b17. Ζγγ 11. 761 b32, 25. δ8. 776 b12. φύσις μόνιμος, πολυχρόνιος Ζιζ 19. 574 a11. 22. 577 a16. Ζμδ 7. 683 b5. μκ 6. 467 a10. φύσις φαύλη ημβ 7. 1205 a29. ἀσθενής Ζμδ 12. 694 a28. ἀτελεστέρα Ζγβ 4. 737 b8 (cf τελεώτερα τὴν φύσιν 1. 732 b28). φύσις κρατίστη καὶ τελεστικωτάτη φ6. 813 b30. φύσις ἁπλῆ, ἐπιεικής Ηη 15. 1154 b30. φύσις ἀποτετελεσμένη Ζυ 1. 608 b7. ἔχει τὴν φύσιν περιττοτάτην Ζιδ 6. 531 a8. φύσις θεία Ζμδ 10. 686 a28. διὰ μοχθηρὰς φύσεις Ηη 6. 1148 b18. γενναιοτέρας φύσεως Ζγε 7. 786 b35. μὴ εὖ συγκεῖσθαι τὴν φύσιν τῶν χελωνῶν αν 17. 479 a7. φύσις μονόκωλος Πη 7. 1327 b35. ἡ φύσις ἡ τηλικαύτη (i e τῶν νέων) Πθ 5. 1340 b14. φύσις ἡδεῖα ἢ λυπηρά αι 5. 444 a7. φύσις λάλος καὶ μελαγχολική μτ 2. 463 b17. — h. φύσις coniungitur c genetivo. ἐξ ὧν συνέστηκεν ἡ τῶν ἐγκυκλίως φερομένων σωμάτων φύσις μα 2. 339 a13. ἡ τοῦ πέριξ σώματος φύσις Οβ 4. 287 b20. ἡ τοῦ πυρός, τοῦ ἀέρος, τοῦ ὕδατος, τῆς γῆς, τοῦ θερμοῦ φύσις μα 3. 340 a36. 4. 341 b18. ψβ 4. 416 a9. αι 4. 441 b11. 5. 444 a21. Ζμβ 7. 653 a31. Ζγα 2. 716 a15. γ4. 755 a20. Ζιθ 2. 589 a26. ἡ τῶν πνευμάτων ἀρχὴ καὶ φύσις μβ 4. 360 a13. ἡ τῆς ἀτμίδος, τοῦ φωτός, τοῦ χρώματος φύσις μα 3. 340 b27. αι 3. 439 a27. χ 5. 796 b6. ζωγραφία χρωμάτων ἐγκερασαμένη φύσεις κ5. 396 b14. ἡ τῶν ὁμοιομερῶν, τοῦ ἐλαίου, τοῦ αἵματος, τῶν φλεβῶν, τῶν ὀστῶν, τῶν ὀδόντων, τῶν κεράτων, τῶν ὀνύχων, τοῦ δέρματος φύσις μδ 12. 389 b25. 7. 383 b21. ψα 2. 405 b7. αν 8. 474 b5. Ζιγ 2. 511 b11. 3. 513 a16. Ζμβ 1. 646 a21. 3. 650 a1. 6. 651 b20, 652 a3. 8. 653 b33. 9. 654 a32, b5, 13, 655 b8. γ1. 661 a36. 2. 663 a35. δ12. 694 a22. Ζγα 12. 719 b6. ἡ τοῦ σπέρματος, τῶν καταμηνίων, τοῦ γάλακτος φύσις Ζγβ 2. 735 a29. α20. 729 a32. Πα 8. 1256 b15. ἡ τῶν ἐντέρων, τῶν σπλάγχνων, τῶν μελῶν, τῶν βραγχίων φύσις Ζμδ 5. 678 a29, 31. β3. 650 a20. 13. 657 b20. Ζιε 18. 550 a6. αν 11. 476 a25. ἡ φύσις

ἡ τῶν ὀρνίθων Ζμβ16. 659 ^{b}6. ἡ ἰδέα τοῦ θηρίου καὶ ἡ φύσις τοιαύτη Ζια5. 630 ^{b}13. διαφέρειν κατὰ τὴν τοῦ ὅλου σώματος φύσιν Ζιθ2. 589 ^{b}33. ἡ τῶν φυτῶν φύσις οὖσα μόνιμος, οὐ πολυειδής Ζμβ10. 655 ^{b}37. (differt ab his exemplis φύσις collective usurpatum, ὕδατος φύσιν συνεστηκυῖαν καὶ ἀφωρισμένην οὐχ ὁρῶμεν μα3. 339 ^{b}9. ἡ τῶν πτηνῶν φύσις, syn γένος Ζμγ6. 669 ^{a}31, 30. λοιπὸν περὶ τῆς ζωικῆς φύσεως εἰπεῖν Ζμα5. 645 ^{a}6.) — haud raro in exemplis, qualia attulimus, notio voc φύσις adeo delitescit, ut meram periphrasin nominis esse putes (veluti ἐντὸς ἡ τῶν φλεβῶν φύσις Ζιγ2. 511 ^{b}20. ἡ τῶν βραγχίων φύσις αν11. 476 ^{a}25 al. cf Wz I p 283); manere tamen vocabulo φύσις suam vim tum maxime apparet, ubi vel praeter genetivum attributivum additur adiectivum praedicativum, vel alio modo qualitatis notio significatur. ἔοικε καὶ ἄλλη τις φύσις τῆς ψυχῆς ἄλογος εἶναι, μετέχουσα μέντοι πῃ λόγου Ηα13. 1102 ^{b}13. ἡ τοῦ πνεύματος φύσις τοιαύτη μβ8. 366 ^{b}1. ἡ τοῦ ὕδατος φύσις ἄχυμος αι4. 441 ^{a}3. ἄδηλος ἡ φύσις τῶν φλεβῶν Ζιγ2. 511 ^{b}14. ἡ τῶν νεύρων φύσις οὐ συνεχής, σχιστή· ἡ τῶν τριχῶν φύσις ὀλιγόθερμος sim Ζιγ5. 515 ^{a}33, ^{b}5, 15. 11. 517 ^{b}21. Ζμβ9. 655 ^{a}20. γ9. 672 ^{a}15. Ζγα5. 717 ^{b}20. ε4. 784 ^{b}4. ἡ τοῦ ἐνυπνίου φύσις δαιμονία μτ2. 463 ^{b}14. τὸ οὖς εἴσω τὴν φύσιν ἔχει οἷον οἱ στρόμβοι Ζια11. 492 ^{a}17. κατὰ τὴν τῶν ὀστῶν φύσιν Ζιγ9. 517 ^{a}18. ἡ φωνὴ φύσιν ἔχει ἄνω φέρεσθαι πια45. 904 ^{a}23 (cf φύειν 2). φύσις ἐστὶ τοῦ ὕδατος ὑπεράνω βαίνειν γῆς φτβ2. 823 ^{b}2. τίς ἡ τοῦ ἀέρος, τοῦ αἵματος, τῶν καταμηνίων φύσις sim μα3. 339 ^{b}4. β1. 353 ^{a}32. Ζμβ2. 648 ^{a}20, 21. Ζγα17. 721 ^{b}4. 18. 724 ^{b}22. ἡ αὐτὴ φύσις σπέρματος καὶ καταμηνίων εν2. 460 ^{a}8. ἔχειν τὴν αὐτὴν (μίαν, κοινήν, παραπλησίαν) φύσιν, εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως αν20. 479 ^{b}18. Ζια16. 494 ^{b}24. γ8. 516 ^{b}31. 9. 517 ^{a}7. δ4. 528 ^{b}12, 17. Ζμα4. 644 ^{b}3. β9. 655 ^{a}32. χηλὴ τὴν αὐτὴν ἔχει κέρατι φύσιν Ζμγ2. 663 ^{a}29. οὐχ ἡ αὐτὴ ἥ τε τοῦ ἀνέμου φύσις καὶ τοῦ ὑομένου ὕδατος, syn ἕτερον τὸ εἶδος μβ4. 360 ^{a}19 (cf infra p 839 ^{a}16). τὴν αὐτὴν εἶναι φύσιν ἐπὶ μὲν γῆς ἄνεμον, ἐν δὲ τῇ γῇ σεισμόν, εἶναι γὰρ τὴν οὐσίαν ταὐτόν μβ9. 370 ^{a}26 (cf infra p 839 ^{a}29). ὁ ἐγκέφαλος τὴν φύσιν ἔχει κοινὴν ὕδατος καὶ γῆς Ζμβ7. 652 ^{b}22. μεταξὺ σαρκὸς καὶ νεύρου τὴν φύσιν ἔχει τὰ μαλάκια Ζμβ8. 654 ^{a}15. — *i.* notio τῆς καθ' ἕκαστον καὶ οἰκείας φύσεως ibi conspicua est, ubi aliquid esse in sua natura vel restitui in naturam suam dicitur. ἀπολαμβάνειν, ἀπειληφέναι, ἔχειν τὴν φύσιν μγ3. 372 ^{b}21. Φθ7. 261 ^{a}19. Ρα11. 1370 ^{a}5. υ2. 455 ^{b}27. ἡ ψυχὴ τὴν ἴδιον ἀπολαβοῦσα φύσιν f 12. 1475 ^{b}43. ἄπεπτον καὶ ἀκράτητον εἶναι ὑπὸ τῆς φύσεως μδ7. 384 ^{a}33. ἐξίστασθαι τῆς φύσεως, opp εἶναι ἐν τῇ φύσει, ἔχειν τὴν φύσιν μδ11. 389 ^{b}9, 11, 14. Γα7. 323 ^{b}29. Φβ1. 193 ^{b}1. cf μδ2. 379 ^{b}35. (ad alia genera translatum, ἡ τραγῳδία ἔσχε τὴν αὐτῆς φύσιν· λέξεως γενομένης αὐτὴ ἡ φύσις τὸ μέτρον εὗρεν πο4. 1449 ^{a}15, 24. 24. 1460 ^{a}4. Vhl Poet I 45.) ἔοικεν ἡ φύσις ὡσπερανεὶ διεστράφθαι Ζιθ2. 589 ^{b}29. χωρίζεσθαι τῆς φύσεως μδ1. 379 ^{a}14. Ζμβ3. 649 ^{b}31. ἕως ἂν ᾖ ἐν τῇ φύσει Ζια1. 487 ^{a}3. Ζμβ2. 647 ^{b}12. ἰέναι εἰς τὸ κατὰ φύσιν Ρα11. 1370 ^{a}4. εἰς φύσιν ἰέναι πν1. 481 ^{a}19. κατάστασις εἰς τὴν ὑπάρχουσαν φύσιν Ρα11. 1369 ^{b}35. εἰς φύσεως κατάστασιν πκη1. 949 ^{a}32. φύσις ἀναπληρουμένη, καθεστηκυῖα Ηη13. 1153 ^{a}2-4. ημβ7. 1205 ^{b}21-24. εἶναι τὴν φύσιν αὐτῶν μάλιστα μίαν ζ2. 468 ^{b}12. ἡ τῆς φύσεως αὐτῶν (τῶν ἐνύδρων) θερμότης Ζμβ2. 648 ^{a}27. ὑπάρχει ὁ ἐγκέφαλος πρὸς τὴν τῆς φύσεως ὅλης σωτηρίαν Ζμβ7. 652 ^{b}7. ἡ καρδία ἀρχὴ τῆς φύσεως τοῖς ἐναίμοις Ζμγ4. 666 ^{a}21 (cf ἡ καρδία ἀρχὴ τῆς ζωῆς 3. 665 ^{a}12). ἡ φύσις ἐκ τοῦ σπέρματος γίγνεται Ζγα18. 724 ^{b}33. cf β7. 747 ^{a}20. ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τῶν καλῶς ἐχόντων ἡ ἀπόκρισις γίνεται Ζιη1. 582 ^{a}3, 581 ^{b}30.

3. *a.* τῶν φύσει συνεστώτων τὰ μέν ἐστι σώματα καὶ μεγέθη, τὰ δ' ἔχει σῶμα καὶ μέγεθος Οα1. 268 ^{a}4. κίνησις ἄπαυστος, οἷον ζωή τις οὖσα τοῖς φύσει συνεστῶσι πᾶσι Φθ1. 250 ^{b}14. τὰ φύσει συνεστῶτα, συνιστάμενα μδ1. 379 ^{a}6. 2. 379 ^{b}11. ψβ4. 416 ^{a}16. Ζμα1. 640 ^{b}4. αἱ φύσει συνεστῶσαι οὐσίαι Γβ1. 328 ^{b}32. Ζμα5. 644 ^{b}22. τὰ κατὰ φύσιν συνιστάμενα σώματα Ογ2. 300 ^{b}28. τὰ ὑπὸ φύσεως συνιστάμενα Ζγδ6. 775 ^{a}22. τὰ φύσει γινόμενα καὶ φθειρόμενα Γα1. 314 ^{a}1. φύσει τά τε ζῷα καὶ τὰ μέρη αὐτῶν καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἁπλᾶ τῶν σωμάτων Φβ1. 192 ^{b}9, 193 ^{b}6. Μδ4. 1015 ^{a}6. τὰ φύσει λεγόμενα Ογ1. 298 ^{a}27. τὰ φύσει Ογ8. 307 ^{b}21. Μλ3. 1070 ^{a}5, 17. — ὥσπερ τέχνη λέγεται τὸ κατὰ τέχνην, οὕτω καὶ φύσις τὸ κατὰ φύσιν λέγεται Φβ1. 193 ^{a}32. ἕν τι γένος τοῦ ὄντος ἡ φύσις Μγ3. 1005 ^{a}34 (οὐ πᾶσα ψυχὴ φύσις Ζμα1. 641 ^{b}9). ἡ περὶ φύσεως ἱστορία Ογ1. 298 ^{b}2. ἡ περὶ φύσεως ἐπιστήμη Φα1. 184 ^{a}15. γ4. 202 ^{b}30. Οα1. 268 ^{a}1. εἴρηται ἐν τοῖς περὶ φύσεως ΜΑ8. 989 ^{a}24 Bz (cf Ἀριστοτέλης p 102 ^{a}54). οἱ περὶ φύσεως λόγοι ΜΑ8. 990 ^{a}7. λεκτέον τῷ περὶ φύσεως θεωρητικῷ Ζμα1. 641 ^{a}29. οἱ περὶ φύσεως (i e οἱ φυσικοί, οἱ φυσιολόγοι) Φα4. 187 ^{a}35 (syn οἱ φυσικοί ^{a}12). β2. 193 ^{b}29. γ4. 203 ^{a}16. θ1. 250 ^{b}16. αι1. 436 ^{a}20. Μβ4. 1001 ^{a}12. γ4. 1006 ^{a}3. θ8. 1050 ^{b}24. κ6. 1062 ^{b}26 (syn φυσιολόγοι ^{b}21). οἱ περὶ φύσεως λέγοντες πι13. 892 ^{a}25. οἱ περὶ φύσιν Ζιγ3. 513 ^{a}9. — *b.* μεταφορᾷ ἤδη καὶ ὅλως πᾶσα οὐσία φύσις λέγεται διὰ ταύτην, ὅτι καὶ ἡ φύσις οὐσία τίς ἐστιν Μδ4. 1015 ^{a}12. ita φύσις eadem vi usurpatur atque οὐσία 3*b*, p 544 ^{b}10. εἰ ἔστιν ἑτέρα φύσις καὶ οὐσία χωριστὴ καὶ ἀκίνητος Μκ7. 1064 ^{b}11. ὧν ἕτεραι μή εἰσιν οὐσίαι μηδὲ φύσεις ἕτεραι πρότεραι ΜΖ6. 1031 ^{a}30. οὔτε τὰ γένη φύσεις τινὲς καὶ οὐσίαι χωρισταὶ τῶν ἄλλων εἰσίν Μι2. 1053 ^{b}21. τὸ πρός τι ἥκιστα φύσις τις ἢ οὐσία τῶν κατηγοριῶν ἐστί Μν1. 1088 ^{a}23 (sed latiore sensu τὸ πρός τι μία φύσις τῶν ὄντων ὥσπερ καὶ τὸ τί καὶ τὸ ποιόν Μν2. 1089 ^{b}7, βούλεται μὲν δὴ τὸ ψεῦδος καὶ ταύτην τὴν φύσιν λέγει Μν2. 1089 ^{a}20). εἴπερ ἐστὶν ὁ ἀριθμὸς φύσις τις καὶ μὴ ἄλλη τίς ἐστιν αὐτοῦ ἡ οὐσία ἀλλὰ τοῦτ' αὐτό Μμ6. 1080 ^{a}15. cf β4. 1001 ^{a}8, 13. πότερον ὡς οὐσία ἢ συμβεβηκὸς καθ' αὑτὸ φύσει τινί Φγ4. 203 ^{b}33. ὡς αὐτήν τινα λέγει καθ' αὑτὴν φύσιν οὖσαν Μν2. 1090 ^{a}13. cf γ1. 1003 ^{a}27. Αγ24. 85 ^{a}33. τὸ φάναι εἶναί τινας φύσεις παρὰ τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ Μβ2. 997 ^{b}6. ὁ κόσμος σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις περιεχομένων φύσεων κ2. 391 ^{b}10. φύσις, coni syn γένος τι11. 172 ^{a}37, 16. περί τινος φύσεως ἀφωρισμένης, opp περὶ πάντων Ζμα1. 639 ^{a}10, 8. τιθέναι εἰς μίαν φύσιν, χρῆσθαι ὡς μιᾷ φύσει, πρὸς ἓν καὶ μίαν τινὰ φύσιν Μλ1. 1069 ^{a}35. Α4. 985 ^{b}2. γ2. 1003 ^{a}34. τὰς ἄλλας δυνάμεις καὶ φύσεις Μμ2. 1076 ^{b}2. τὸ κενόν, ὃ διορίζει τὰς φύσεις (i e τὰ ὄντα, τὰ σώματα) Φδ6. 213 ^{b}25, 27. ὁμοιώματα παρὰ τὰς ἀληθινὰς φύσεις Πθ5. 1340 ^{a}19. ἡ ἶρις οὐ φύσις, ἀλλὰ τῆς ὄψεως πάθος πιβ3. 906 ^{b}5. cf φτα1. 816 ^{b}18. ἡ τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ κακοῦ, τοῦ ἀορίστου, τοῦ κενοῦ φύσις Μα2. 994 ^{b}13. β2. 996 ^{a}23. λ10. 1075 ^{b}7. γ5. 1010 ^{a}4. πκε22. 940 ^{a}10. — *c.* quam varietatem usus in voc οὐσία notavimus (cf οὐσία 3 init,

et 3e-g), eadem cernitur in nomine φύσις. ita φύσις significat materiam (cf οὐσία 3e), δοκεῖ φύσις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἑκάστῳ ἀρρύθμιστον καθ' αὑτό· φύσις λέγεται ἡ πρώτη ἑκάστῳ ὑποκειμένη ὕλη sim Φβ1. 193 a9, 28. α8. 191 b34. Μδ4. 1014 b26, 33, 1015 a7. ζ7. 1032 a22. unde colligatur φύσιν esse τὴν πρώτην ὑποκειμένην ὕλην Ar exponit Φβ1. 193 a9-30. μίαν τινὰ φύσιν ὡς ὕλην τιθέασι ΜΑ8. 988 b22. ἡ φύσις ἡ αὐτὴ μένει τῇ μεταθέσει, ἡ δὲ μορφὴ οὔ Μδ26. 1024 a4. ἡ αὐτὴ φύσις ὁτὲ μὲν σκότος ὁτὲ δὲ φῶς ἐστίν ψβ7. 418 b31. ἡ ὑποκειμένη φύσις Φα7. 191 a8. Γα6. 322 b19. φύσις, opp μορφή Ζμβ1. 646 a33. opp ἕξις, syn ὕλη αν14. 477 b16, 15, 17. — *d*. φύσις λέγεται ἡ τῶν φυομένων γένεσις Μδ4. 1014 b16. ἡ φύσις ἡ λεγομένη ὡς γένεσις ὁδός ἐστιν εἰς φύσιν Φβ1. 193 b12. hoc sensu Empedocles φύσις usurpavit v 98, 101. Γα1. 314 b7. ξ2. 975 b8. — *e*. φύσις i q εἶδος, μορφή. cf οὐσία 3f. ἡ φύσις διχῶς, τό τε εἶδος καὶ ἡ ὕλη Φβ2. 194 a12, 16, 27. 8. 199 a30. 1. 193 b3. Ζμα1. 641 a25. unde colligatur τὸ εἶδος potius φύσιν esse, Ar exponit Φβ1. 193 a30-b5. ἀρχὴ ἡ φύσις μᾶλλον τῆς ὕλης Ζμα1. 642 a17, 641 a31, 640 b28. Φβ1. 193 b6. Μζ17. 1041 b30. οὔπω φαμὲν φύσιν ἔχειν, ἂν μὴ ἔχῃ τὸ εἶδος καὶ τὴν μορφήν Μδ4. 1015 a5. cf ζ7. 1032 a23. ἡ κατὰ τὸ εἶδος λεγομένη φύσις Μζ7. 1032 a24. (ἀρτίῳ προστιθὲν τὸ ἓν περιττὸν ποιεῖ, περιττῷ δὲ ἄρτιον, ὃ οὐκ ἠδύνατο, εἰ μὴ ἀμφοῖν ταῖν φύσεοιν μετεῖχε f 194. 1513 a12.) ὅταν μὴ κρατήσῃ τὴν κατὰ τὴν ὕλην ἡ κατὰ τὸ εἶδος φύσις Ζγδ4. 770 b17. αἱ φύσεις τῆς ὕλης αν14. 477 b30. φύσις τοῦτο σημαίνει, ὃ καὶ κατὰ λόγον ἐστίν Ογ8. 306 b15. φύσις, coni syn οὐσία Μδ4. 1014 b36. ι2. 1053 b9. ψα1. 402 a7 (opp ὅσα συμβέβηκε). Οβ4. 286 b11 al (cf οὐσία 3f). coni syn τόδε τι Μλ3. 1070 a11. syn εἶναι c dat ψβ7. 418 b2, 419 a9. φύσιν μίαν (Δημόκριτος) ἐξ ἐκείνων (τῶν ἀτόμων) κατ' ἀλήθειαν οὐδ' ἡντιναοῦν γεννᾷ f 202. 1514 b22. ἡ οὐσία κατὰ τὸ ποιόν, τοῦτο δὲ τῆς ὡρισμένης φύσεως Μκ6. 1063 a28. τὸ ὕδωρ ἀρχὴ τῆς φύσεως τοῖς ὑγροῖς ΜΑ3. 983 b27. δεῖ ἕκαστον λέγειν τοιοῦτον, ὃ φύσει βούλεται εἶναι καὶ ὃ ὑπάρχει Οβ14. 297 b22. ὅτου πλεῖστον ἕκαστον ἔχει, τοῦτο δοκεῖν εἶναι τὴν φύσιν τοῦ πράγματος Φα4. 187 b6. — φύσις, coni syn ἕξις, opp στέρησις Ηη13. 1152 b28, 36. 14. 1153 b29. ψβ5. 417 b16. Ζμβ2. 649 a18. — ἐντελέχεια καὶ φύσις τις ἑκάστη Μη3. 1044 a9. φύσει, opp δυνάμει Ζγβ4. 740 b19. — ἡ φύσις οὐχ ἡ πρώτη ἀλλ' ἡ ἐν τέλει πι45. 895 b28. — *f*. quem latiorem voc οὐσία usum significavimus sub v οὐσία 3g, idem referendus est ad v φύσις (ceterum cf supra φύσις 2e-h). τίς ἡ τοῦ χρόνου, τοῦ στοιχείου, τοῦ δούλου, τοῦ ψεύδους al φύσις (i e λόγος, ὁρισμός) Φδ10. 218 a31. Ογ3. 302 a15. Πα4. 1254 a13 (coni δύναμις). τα1. 101 a1. ρ9. 1429 b25. τὴν αὐτὴν εἶναι φύσιν, μίαν ἔχειν φύσιν sim Οα7. 275 b32. Γα1. 314 a5. 8. 326 a32. Φγ7. 207 b22. Μκ10. 1067 a34. β2. 998 a6. γ2. 1003 b23. κοινὴ φύσις καὶ δύναμις αι3. 439 a23. ποιός τις τὴν φύσιν, σύνεγγυς τὴν φύσιν Πη1. 1323 b26. Φγ6. 207 a14. οἷς πλείονος ἀξίαν τὴν κτῆσιν εἶναι συμβέβηκε τῆς ἰδίας φύσεως, ἀθλίους τούτους εἶναι δεῖ νομίζειν f 89. 1492 a9. ἡ ἁρμονία ἐστὶν οὐρανία τὴν φύσιν ἔχουσα θείαν καὶ καλὴν καὶ δαιμονίαν f 43. 1483 a4. ὁ κατ' αὐτὴν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ὅρος πο7. 1451 a9. κατὰ φύσιν ποιεῖσθαι τὴν μέθοδον, ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶτον ἀπὸ τῶν πρώτων sim Ζια6. 491 a11. πο1. 1447 a12. Φα7. 189 b31. Γα8. 325 a2. ΜΑ5. 986 b12. Ργ1. 1403 b19. ἅπτεσθαι τῆς φύσεως, λέγειν τι περὶ τῆς φύσεως Γα7. 324 a15. Μα1. 993 b2 Bz. φύσις, coni syn ἀλήθεια Φα8. 191 a25. ημα34. 1196 b2. — φύσει (τῇ φύσει, κατὰ φύσιν) πρότερα, ὕστερα, γνωριμώτερα, σαφέστερα, ἀγαθά, ἡδέα, syn ἁπλῶς, opp πρός τι, πρὸς ἡμᾶς, ἑκάστοις Μδ11. 1018 b11, 32 Bz, 1019 a2. ζ4. 1029 b8. Φα1. 184 a17, 18. Αβ23. 68 b35. γ2. 71 b34 sqq. Ηη13. 1153 a5. Ρα9. 1366 b38. ηεη15. 1248 b27-30, 40, 1249 a25. φύσει ἅμα Κ7. 7 b15. 13. 14 b27. κατὰ φύσιν, syn καθ' αὑτό ηεγ4. 1232 a8, 1231 b29. cf Ηε10. 1135 a5.

φυσιοῦν. διάθεσις διὰ χρόνου πλῆθος ἤδη πεφυσιωμένη καὶ ἀνίατος Κ8. 9 a2.

Φυσκεῖς. ἔκτισε (Λοκρὸς) πόλεις Φυσκεῖς καὶ Ὑάντειαν f 520. 1563 a39.

Φύσκος, ἀφ' οὗ οἱ Λέλεγες, οἱ νῦν Λοκροί· Φύσκου τοῦ Ἀμφικτύονος υἱὸς ἦν Λοκρός f 519. 1563 a24. 520. 1563 a32.

φυσώδης. ποιεῖ γάλα καὶ τῶν φυσωδῶν ἔνια προσφερόμενα Ζιγ21. 522 b32. cf φυσητικός. βλαβερὸν ὁ οἶνος ὁ μέλας καὶ τὰ πλεῖστα τῶν φυσωδῶν Ζιη12. 588 a7. οἱ ἐλέφαντες κάμνουσι τοῖς φυσώδεσι νοσήμασιν Ζιθ26. 605 a23.

φυτεύειν φυτόν θ51. 834 a16. φυτεύουσι πλησίον ταῖς συκαῖς ἐρινεούς Ζιε32. 557 a30. τίνα φυτὰ συμφέρει φυτεύειν περὶ τὰ σμήνη Ζι40. 627 b16. πολλὰς ἐφύτευσεν ἀμπέλους Ἀγκαῖος f 530. 1566 a16. — γεωργία πεφυτευμένη, opp ψιλή Πα11. 1258 b18, 1259 a1.

φύτευσις. γῆς ἀρόσεις καὶ φυτεύσεις κ6. 399 b17.

φυτευτής. οἱ φυτευταὶ χρήζουσι τοῦ καιροῦ τοῦ ἔτους φτα7. 821 b3.

φυτικὸν μόριον τῆς ψυχῆς Ηα13. 1102 a32, b29. — τῶν ζῴων τίνα χρὴ φυτικὰ καλεῖν Ζμδ5. 681 a33.

φυτόν. εἴρηται ἐν τῇ θεωρίᾳ τῇ περὶ φυτῶν Ζιε21. 539 a21 al, cf Ἀριστοτέλης p 104 b38. — τὰ φυόμενα i q τὰ φυτά ψγ12. 434 a26. Ζιε11. 543 b24 al. cf φύειν p 833 a2. — 1. φυτοῦ οὐσία. τὰ φυτὰ φύσει ἐστί Φβ1. 192 b10. ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς ἀρχὴ ψυχή τις ἔοικεν εἶναι ψα5. 411 b28. τὰ φυτὰ ζῇ, ζωὴν ἔχει ψα5. 410 b23. ζ1. 467 b24, 34. Ζμβ10. 655 b32. δ5. 681 a20. Ζγβ1. 732 a12. Φθ7. 261 a16. φτα1. 815 a10, 11. τὰ φυτὰ ἔχει ψυχὴν θρεπτικήν, τοῖς φυτοῖς ὑπάρχει τὸ θρεπτικὸν μόνον ψβ2. 413 a25-b2, 8. 3. 414 a33, 415 a2. γ9. 432 a29. 12. 434 a26. ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς ψυχὴ αὐξήσεως ἀρχή Ζμα1. 641 b6. Οα3. 270 a32. ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ ἡ αὐτή ἐστι καὶ ἡ γεννῶσα ἕτερον οἷον αὐτό Ζγβ1. 735 a16, 19. 4. 741 a1. τῶν φυτῶν ἔργον οὐδὲν ἄλλο πλὴν οἷον αὐτὸ ποιῆσαι πάλιν ἕτερον· τῆς τῶν φυτῶν οὐσίας οὐδέν ἐστιν ἄλλο ἔργον πλὴν ἡ τοῦ σπέρματος γένεσις Ζιθ1. 588 b24. Ζγα23. 731 a25. 4. 717 a22. Ζμβ1. 646 a34. ψβ4. 415 a29. Πα2. 1252 a29. φτα2. 817 b10. τὰ φυτὰ μέλλοντα σπέρμα φέρειν ἀνθεῖν πρῶτον Ἀλκμαίων φησίν Ζιη1. 581 a15. — τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα Ζμα1. 640 b12 5. 644 b28. δ10. 687 a4 al. διαφέρει τὸ ζῷον τοῦ φυτοῦ αἰσθήσει. τὰ φυτὰ οὐκ ἔχει αἴσθησιν, τοῦ αἰσθητικοῦ χωρίζεται τὸ θρεπτικὸν ἐν τοῖς φυτοῖς sim ψα5. 410 b23, 411 b28. β3. 415 a2. ζ1. 467 b24. Ζμδ5. 681 a20. Ζγβ5. 741 a9. φτα1. 815 b19. (Ἀναξαγόρας καὶ Δημόκριτος καὶ Ἐμπεδοκλῆς καὶ νοῦν καὶ γνῶσιν εἶπον ἔχειν τὰ φυτά φτα1. 815 b17.) διὰ τί τὰ φυτὰ οὐκ αἰσθάνεται ψβ12. 424 a33-b3. γ13. 435 b1. τὰ φυτὰ οὐ μετέχει φορᾶς, οὐκ ἔχει ἀρχὴν τὴν κατὰ τόπον κινήσεως· ἡ τῶν φυτῶν φύσις μόνιμος ψα5. 410 b23. γ9. 432 b18. Ζμα1. 641 b6. β10. 655 b37. Φθ7. 261 a16. φτα1. 816 a26. τὰ φυτά, quoniam ψυχὴν θρεπτικὴν habent, αἰσθητικὴν vero et κινητικὴν non habent, τὸ μὲν ἄνω καὶ κάτω ἔχει, τὸ δὲ πρόσθεν καὶ ὄπισθεν καὶ τὸ

δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν οὐκ ἔχει Οβ 2. 284 b17, 27, 285 a18. ζ 1. 467 b34. Ζπ 4. 705 a29-b31. Ζμδ 10. 686 b34. τοῖς φυτοῖς οὐχ ὑπάρχει ὕπνος καὶ ἐγρήγορσις, οὐ γὰρ ἔχουσι τὸ αἰσθητικὸν μόριον (cf ὕπνος) υ 1. 454 a17, b27. Ζγε 1. 779 a2. φτα 2. 817 b20. τὴν ἐξ ἀρχῆς διάθεσιν (τῶν ζῴων) οὐχ ὕπνον ἀλλ' ὅμοιον ὕπνῳ δεῖ νομίζειν, οἵανπερ ἔχει καὶ τὸ τῶν φυτῶν γένος· τὰ ἔμβρυα ζῇ φυτοῦ βίον Ζγε 1. 778 b35, 779 a1. β 3. 736 b13. γ 2. 753 b28. ὁ καθεύδων διὰ βίου ζῇ φυτῶν βίον Ηκ 6. 1176 a34. ὁ μηθενὸς ἔχων λόγον ὅμοιος φυτῷ Μγ 4. 1006 a15, 1008 b11. — τὰ φυτὰ τῶν ζῴων ἕνεκεν Πα 8. 1256 b16. φτα 2. 817 b25. μετὰ τὸ τῶν ἀψύχων γένος τὸ τῶν φυτῶν πρῶτόν ἐστιν, ἐκ τῶν φυτῶν εἰς τὰ ζῷα συνεχὴς ἡ μετάβασίς ἐστιν· ἔνια τῶν ζῴων (veluti τὰ ὀστρακόδερμα) μεταξύ ἐστι τοῦ ζῴου καὶ τοῦ φυτοῦ, ἐπαμφοτερίζει καὶ φυτῷ καὶ ζῴῳ τὴν φύσιν Ζιθ 1. 588 b4-14, 17. Ζμδ 5. 681 a9-17, b2. 6. 682 b29. 10. 686 b34. Ζγα 23. 731 b9. comparantur plantis ὀστρακόδερμα, ἀκαλῆφαι, σπόγγοι, ὅσα τῷ προσπεφυκέναι ζῇ Ζιδ 11. 537 b31, 538 a18. 6. 531 b10. Ζμδ 5. 681 a11, 26, b7. τῶν φυτῶν ἔνια (ὥσπερ καὶ τῶν ἐντόμων) διαιρούμενα φαίνεται ζῶντα, ὡς οὔσης τῆς ἐν τούτοις ψυχῆς ἐντελεχείᾳ μὲν μιᾶς, δυνάμει δὲ πλειόνων ψβ 2. 413 b16. α 4. 409 a9. 5. 411 b19. μκ 6. 467 a18. ζ 2. 468 a30, b1, 6. Ζμδ 6. 682 b30. τὰ φυτὰ πανταχῇ ἔχει καὶ ῥίζαν καὶ καυλὸν δυνάμει μκ 6. 467 a23. — 2. φυτοῦ ὄργανα. φυτῶν μέρη διάφορα φτα 3. 4. καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἔστι μέλη (μέρη?) ὁμοιομερῆ φτα 3. 818 a17. καὶ ἐν τοῖς φυτοῖς ἔνεστι τὸ ἕνεκά του, ἧττον δὲ διήρθρωται Φβ 8. 199 b10. τὰ τῶν φυτῶν ὄργανα ὡς ἕνεκα τῆς ψυχῆς ὄντα· ὄργανα τὰ τῶν φυτῶν, φύλλα περικάρπιον ῥίζαι ψβ 4. 415 b20. 1. 412 b1. Φβ 8. 199 a27. ἐν φυτοῖς ξύλον φλοιὸς φύλλα ῥίζα μδ 10. 388 a19. ἡ τῶν φυτῶν φύσις οὐ πολυειδής ἐστι τῶν ἀνομοιομερῶν· πρὸς γὰρ ὀλίγας πράξεις ὀλίγων ὀργάνων ἡ χρῆσις Ζμβ 10. 655 b37. Φβ 8. 199 b10. φτα 1. 816 b7. αἱ ῥίζαι τοῖς φυτοῖς τὸ ἄνω, ἡ κεφαλή, τὸ στόμα εἰσίν Φβ 4. 416 a4. μκ 6. 467 b2. ζ 1. 468 a10. Ζμδ 4. 678 a11. 7. 683 b20. Ζπ 4. 705 b6. 5. 706 b5. — ἀδύνατον φυτὸν ὁπηλικονοῦν εἶναι κατὰ μέγεθος ἢ μικρότητα Φα 4. 187 b16. φυτὰ χαμαίζηλα, opp δένδρα Ζιζ 1. 559 a14. τῶν φυτῶν τινὰ ἄνω προχωροῦσι, τινὰ κάτω, τινὰ μέσον φτβ 8. 827 b32. — 3. φυτῶν τροφή. ἐξ ὕδατος τὰ ὁμοιομερῆ σώματα συνίσταται καὶ ἐν φυτοῖς καὶ ἐν ζῴοις μδ 8. 384 b31. τὰ φυτὰ ἐκ γῆς πλείονος γέγονεν (cf ψγ 13. 435 b1), διὸ ἐν γῇ ἔχει τὴν τάξιν, οὐκ ἐν θαλάττῃ αν 13. 477 a28, b27. Ζγγ 11. 761 a28, 31, b13. τροφὴ τοῖς φυτοῖς ὕδωρ καὶ γῆ Ζγγ 11. 762 b12. 2. 753 b26. Ζμβ 3. 650 a3. Γβ 8. 335 a12. τὸ ὄμβριον συμφέρει τοῖς ἐκ τῆς γῆς φυομένοις Ζιθ 19. 601 b12. τὰ φυτὰ διὰ τὴν τῆς τροφῆς πέψιν ἀναγκαῖον ἔχειν ἀρχὴν θερμοῦ φυσικήν Ζμβ 3. 650 a6. ζ 6. 470 a20. μδ 1. 378 b31 (cf τὰ ζῷα καὶ τὰ φυτὰ τρέφεται τῷ γλυκεῖ αι 4. 442 a8). μικροῦ αὐξάνεται τὰ φυτὰ τὸ καθ' ἡμέραν πᾶν Ζγα 18. 725 a19. πόθεν καὶ πῶς γίνονται οἱ χυμοὶ τοῖς τῶν φυτῶν καρποῖς αι 4. 441 a3-b8. ζῆν φυτῶν χυλοῖς Ζιθ 11. 596 b14. τῶν φυτῶν τὰ χρώματα πῶς γίνεται χ 5. — τὸ ἔμβρυον χρῆται τῇ ὑστέρᾳ καὶ τῇ ἐχούσῃ, ὥσπερ γῇ φυτόν, τοῦ λαμβάνειν τροφὴν (ταῖς ῥίζαις)· τοῖς ζῴοις ἡ κοιλία καὶ ἡ τῶν ἐντέρων δύναμις γῆ ἐστίν Ζγβ 4. 740 a26, 34, b10, 738 b34 sqq. 7. 745 b25. Πη 16. 1335 b19. Ζμδ 4. 678 a11. 7. 683 b20. τὰ φυτὰ λαμβάνει τὴν τροφὴν κατειργασμένην ἐκ τῆς γῆς ταῖς ῥίζαις, διὸ καὶ περίττωμα οὐ γίνεται τοῖς φυτοῖς Ζμβ 3. 650 a22. 10. 655 b32. Ζιδ 6. 531 b10. (περιττώματα γίνεται ἢ ἐν αὐτοῖς ἢ ἔξω ὥσπερ τοῖς φυτοῖς αι 5. 445 a20, cf Zeller II, 2, 397). — τῶν φυομένων πολλὴν αἱ χῶραι, τὰ ὕδατα θερμὰ ἢ ψυχρὰ ποιοῦσι διαφοράν Ζιε 11. 543 b24. Ζγε 6. 786 a5. πᾶν φυτὸν τεττάρων δεῖται, σπέρματος διωρισμένου, τόπου ἁρμοδίου, ὕδατος συμμέτρου καὶ ἀέρος ὁμοίου φτβ 6. 826 a38. φυτὰ ἥμερα, ἄγρια πι 45. 896 a7. κ 12. 924 a1-23. φυτὰ κατοικίδια, κηπαῖα, ἄγρια φτα 4. 819 b27. — 4. φυτῶν γένεσις. τῶν ζῴων καὶ φυτῶν γένεσις ἀεί ἐστι, διὰ τὸ οὕτως (τῷ εἴδει) μετέχειν τοῦ ἀιδίου Ζγβ 1. 732 a1. ἐπὶ τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἐκ σπέρματος γίνεται, τὰ δ' ὥσπερ αὐτοματιζούσης τῆς φύσεως· γίνεται γὰρ ἢ τῆς γῆς σηπομένης ἢ μορίων τινῶν ἐν τοῖς φυτοῖς Ζγα 1. 715 b25. Ζιε 1. 539 a17. ἡ τῶν φυτῶν τῶν ἀπὸ ταὐτομάτου γιγνομένων σύστασις ὁμοειδής ἐστιν Ζγγ 11. 762 b18. τῶν φυτῶν τὰ μὲν γίνεται ἀπὸ σπέρματος, τὰ δ' ἀπὸ σπαραγμάτων ἀποφυτευομένων, ἔνια δὲ τῷ παραβλαστάνειν Ζγγ 11. 761 b27. φυτῶν γένεσις ἐκ σπερμάτων, ἐμφυτεῖαι, ἀποφυτεῖαι ζ 3. 468 b17-28. ἔστι καὶ ἐν τοῖς ἐπιγείοις φυτοῖς ἔνια τοιαῦτα, ἃ καὶ ζῇ καὶ γίνεται ἐν ἑτέροις φυτοῖς Ζμδ 5. 681 a21. — ἐν τοῖς φυτοῖς οὐκ ἔστι τὸ θῆλυ καὶ ἄρρεν ἀλλ' ἢ κατ' ἀναλογίαν, οὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος Ζγα 1. 715 b19-28. 18. 724 b16. 23. 731 a1, 21, 28, b8. β 1. 732 a12. 4. 741 a3. γ 10. 759 b30. δ 1. 763 b24. Ζιδ 11. 538 a18. cf φτα 2. ἐν τοῖς φυτοῖς ὑπάρχει τὰ μὲν καρποφόρα δένδρα τοῦ αὐτοῦ γένους, τὰ δ' αὐτὰ μὲν οὐ φέρει, συμβάλλεται δὲ τοῖς φέρουσι πρὸς τὸ πέττειν Ζγα 1. 715 b22. cf γ 5. 755 b9. ἔνια φυτὰ ὅλως οὐδὲ φέρει σπέρμα, οἷον ἰτέα καὶ αἴγειρος Ζγα 18. 726 a7. ἐν τοῖς φυτοῖς τὰ μὲν εὔφορά ἐστι τὰ δ' ἄφορα Ζιδ 11. 537 b31. — καὶ αἱ οὐσίαι ἐξ ὑποκειμένου τινὸς γίνονται, οἷον τὰ φυτὰ καὶ τὰ ζῷα ἐκ σπέρματος Φα 7. 190 b4. τὸ σπέρμα καὶ ὁ καρπὸς δυνάμει τοιονδὶ σῶμα ψβ 1. 412 b27. καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν τὸ σπέρμα οὐκ ἀπὸ πάντων τῶν μορίων γίγνεται Ζγα 18. 722 a11, 723 b18. τὰ φυτὰ ἐκ τῆς γῆς λαμβάνει πεπεμμένην τὴν τροφήν, ἀντὶ δὲ τούτου προΐεται τὰ σπέρματα καὶ τοὺς καρποὺς Ζμβ 10. 655 b32. ἐν τοῖς φυτοῖς τὸ σπέρμα ὥσπερ κύημά ἐστιν Ζγα 20. 728 b32, 35, 729 a4. cf γ 7. 757 b19, 24. τὰ φυτὰ ἀπὸ μιᾶς κινήσεως (κυήσεως?) τὸν ἐπέτειον πάντα φέρει καρπόν Ζγα 18. 723 b10. πῶς γίνεται ἐκ τοῦ σπέρματος τὸ φυτόν Ζγβ 1. 733 b24 sqq. τὰ τῶν φυτῶν σπέρματα ποῦ ἔχει τὴν ἀρχήν Ζγγ 2. 752 a18-23. β 4. 740 b34-37. τοῖς φυτοῖς (οὐσίας ἀρχὴ) μέσον βλαστοῦ καὶ ῥίζης, τῶν δὲ ζῴων τοῖς ἐναίμοις ἡ καρδία αν 17. 478 b35. τοῦ σπέρματος ἐκ μέρους γίγνεται τὸ φυόμενον, τὸ δὲ λοιπὸν τροφὴ γίγνεται τῷ βλαστῷ καὶ τῇ ῥίζῃ τῇ πρώτῃ Ζγα 23. 731 a8. β 4. 740 b6. συμβαίνει καὶ περὶ τῶν φυτῶν τὸ προτερεῖν τῇ γενέσει τὸ ἄνω κύτος τοῦ κάτωθεν· τὰς γὰρ ῥίζας πρότερον ἀφιᾶσι τὰ σπέρματα τῶν πτόρθων Ζγβ 6. 741 b35. τέρατα πῶς γίνεται ἐν τοῖς φυτοῖς Ζγδ 4. 770 a15, b18. — τῶν φυτῶν τὰ μὲν πολύσπερμα τὰ δ' ὀλιγόσπερμά ἐστιν Ζγα 18. 725 b26-29. πολύγονα τὰ μικρὰ ἐνίοτε τῶν φυτῶν Ζγγ 1. 749 b27. δ 4. 771 b13. τὰ πολύγονα τῶν φυτῶν τὴν τροφὴν ἀναλίσκουσιν εἰς τὸ σπέρμα Ζγγ 1. 1. 750 a21-30. α 18. 718 b14. — 5. φυτῶν νεότης, γῆρας, βίου χρόνος, φθορά. τὰ σώματα τὰ τῶν φυτῶν καὶ ζῴων ἀκμὴν ἔχει καὶ γῆρας μα 14. 351 a27. τοῖς φυτοῖς αὔανσις, ἐν δὲ τοῖς ζῴοις καλεῖται τοῦτο γῆρας αν 17. 478 b28. τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἐπέτειον τὰ δὲ πολυχρόνιον ἔχει τὴν ζωήν μκ 1. 464 b25. 4. 466 a4. πκ 7. 923 a30. ὅλως τὰ μακροβιώτατα ἐν τοῖς φυτοῖς ἐστίν, οἷον ὁ φοῖνιξ μκ 4. 466 a9. 6. 467 a6. νέα ἀεὶ τὰ φυτὰ γίνεται, διὸ πολυχρόνια μκ 6. 467 a12 sqq.

ποῖα φυτὰ μακροβιώτερα μκ 5. 466 a27. 6. 467 a34. ἡ φθορὰ γίνεται διὰ θερμοῦ τινὸς ἔκλειψιν αν 17. 478 b32. τὰ φυτὰ πῶς φθείρεται δι' ὑπερβολὴν ψύχους ἢ θέρους ζ 6. 470 a27-32. — τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἀείφυλλα τὰ δὲ φυλλοβολεῖ Zγε 3. 783 b10-22. τῶν φυτῶν τὰ λιπαρὰ ἀείφυλλα μᾶλλον Zγε 3. 783 b19. — τῶν φυτῶν τὰ πλείονα φυτεύονται ἐν ἔαρι φτα 7. 821 b3. — φυτόν i q tradux, viviradix, ἀπὸ ταύτης τῆς ἐλαίας φυτὸν λαβὼν ἐφύτευσεν Ὀλυμπίασιν θ 51. 834 a16, 21. — cf Wimmer phytolog Arist. Meyer Gesch der Bot I 94-146.

Φωκαία, **Φωκαεύς** οβ 1348 a35, 36. Εὔξενος ὁ Φωκαεύς· Φωκαεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ ἔκτισαν Μασσαλίαν f 508. 1561 a38, 39, b9. — **Φωκαιέων πολιτεία** f 557. Ἐξήκεστος ὁ Φωκαιέων τύραννος f 557. 1570 a18.

φώκαινα. τίκτει ἓν ἢ δύο, διαφέρει δελφῖνος, descr, γάλα ἔχει ϗ θηλάζεται Zιζ 12. 566 b9 (v l φώκη), 10 (v l φώκη), 16. γίνεται ἐν τῷ Πόντῳ, πολλοὶ δελφίνων τι γένος εἶναί φασι τὴν φώκαιναν Zιθ 13. 598 b1. ζ 12. 566 b9, 12. (fokena Thom, phocaena i e tirsio Gazae, phocaena Scalig, phocene C II 630. Delphinus phocaena K 746, 1. St. Cr. Su 87, 67. AZγ 27. AZι I 76, 48. cf M 290. E 28. Oken Isis 1835 p 722.)

Φωκεῖς Πε 4. 1304 a10. Ρβ 23. 1398 a1. — **Φωκικός**. ἐξ Ἄβας τῆς Φωκικῆς f 559. 1570 a36. — **Φωκίς**. ἐπίγραμμα ἐπὶ Πυλάδου ἐν Φωκίδι f 596. 1577 a1.

φώκη. refertur inter τὰ ζῳοτόκα ϗ τετράποδα, ὅσα ἔχει τρίχας, τὰ ἄγρια ζῷα Zια 5. 489 b1. 11. 492 a26. β 15. 506 a23. ζ 12. 566 b31. θ 5. 594 b30. Zμβ 12. 657 a22. Zγε 2. 781 b23, τὰ κήτη Zιγ 20. 521 b24 (cf M 150), τὰ ἐπαμφοτερίζοντα ζῷα Zιζ 12. 566 b27, 29, 31. θ 2. 589 a27. Zμδ 13. 697 b1. — τὸ σῶμα σαρκῶδές ἐστι ϗ μαλακόν Zιζ 12. 567 a9, 11. ζῷον λίχνον (ἰσχνόν Bk) Zμδ 11. 691 a9. οὐκ ἔχει ὦτα ἀλλὰ πόρους μόνον Zγε 2. 781 b23. cf Zια 11. 492 a28, 26. Zμβ 12. 657 a22, τοὺς ὀδόντας πάντας καρχαρόδοντας ϗ ὀξεῖς, ὡς ἐπαλλάττουσα τῷ γένει τῶν ἰχθύων Zμδ 13. 697 b6. Zιβ 1. 501 a22 Aub. ἔχει τὴν γλῶτταν ἐσχισμένην, δικρόαν Zιβ 17. 508 a27 Aub. Zμδ 11. 691 a8 (F 317, 89). ἔχει τοὺς πόδας κεκολοβωμένους, ὥσπερ πεπηρωμένον τετράπουν Zια 1. 487 b23 Aub. β 1. 498 a31. cf Zμδ 13. 697 b4. β 12. 657 a22. Zπ 19. 714 b12. εὐθὺς ἔχει μετὰ τὴν ὠμοπλάτην τοὺς πόδας ὁμοίους χερσίν· πενταδάκτυλοι γάρ εἰσι, ϗ ἕκαστος τῶν δακτύλων καμπὰς ἔχει τρεῖς ϗ ὄνυχα οὐ μέγαν· οἱ ὀπίσθιοι πόδες πενταδάκτυλοι μέν εἰσι ϗ τὰς καμπὰς ϗ τοὺς ὄνυχας ὁμοίους ἔχουσι τοῖς προσθίοις· τῷ δὲ σχήματι παραπλήσιοι ταῖς τῶν ἰχθύων οὐραῖς εἰσίν, syn τοὺς ὄπισθεν πόδας ἰχθυώδεις ἔχουσι πάμπαν Zιβ 1. 498 a32, b2 (Sonnenburg 17). Zμδ 13. 697 b5. οὐ δύναται ἀπερείδεσθαι τοῖς ποσίν, συνάγει ϗ συστέλλει ἑαυτήν, τὰ κατάντη φέρεται ἀλλ' οὐ βαδίζει, κινεῖται ὁμοίως οἷον εἴ τις ἀποκόψειε τῶν ὑποπόδων τὰ σκέλη Zιζ 12. 567 a8, 7. Zπ 19. 714 b12. μικρὰν ἔχει τὴν κέρκον, ὁμοίαν τῇ τοῦ ἐλάφου Zιβ 1. 498 b14. — τὰ ὀστᾶ χονδρώδη Zιζ 12. 567 a9 Aub (S I 454)· οὐ δέχεται τὸ ὕδωρ ἀλλ' ἀναπνεῖ· χολὴν οὐκ ἔχει Zιζ 12. 566 b28. β 15. 506 a23 Aub. Zμδ 2. 676 b28 (F 304, 10). οἱ νεφροὶ οὐκ ἔχουσι τὸ κοῖλον, ὅμοιοι τοῖς βοείοις ὄντες στερεώτατοι πάντων εἰσίν Zια 17. 497 a7. St. S. Zμγ 9. 671 b4 (F 297, 56). ὁ ἄρρην ἔχει τὸ αἰδοῖον μέγα, ἡ θήλεια ὅμοιον βατίδι (βοΐ ci Aub), πάντα δὲ τἆλλα γυναικί (?) Zιε 2. 540 a25 Aub. ζ 12. 567 a13 Aub. ἔχει γάλα, μαστοὺς (δύο?) Zιγ 20. 521 b24. ζ 12. 567 a2 Aub. cf Antig Caryst p 47. τὸ χόριον ϗ τἆλλα (secundos partus) προΐεται ὥσπερ πρόβατον Zιζ 12. 566 b32. — ὁ ἄρρην, ἡ θήλεια, τὰ τέκνα Zιι 1. 608 b22. ζ 12. 567 a2, 5, 13 al. ὀχεύεται καθάπερ τὰ ὀπισθουρητικά, ϗ συνέχονται ἐν τῇ ὀχείᾳ πολὺν χρόνον Zιε 2. 540 a23 Aub. τίκτει ἓν ἢ δύο, τὰ δὲ πλεῖστα τρία· πότε· ἐν τῇ γῇ μέν, πρὸς αἰγιαλοῖς δέ Zιζ 12. 567 a1, 3, 566 b29. αν 10. 475 b30. θηλάζεται ὑπὸ τῶν τέκνων καθάπερ τὰ τετράποδα· πότε ἄγει τὰ τέκνα εἰς τὴν θάλατταν· ἀφίησι φωνὴν ὁμοίαν βοΐ· πῶς καθεύδει Zιζ 12. 567 a2, 5, 12, 566 b29. αν 10. 475 b30. διατρίβει ϗ ποιεῖται τὸν βίον ἐν τοῖς ὕδασι αν 10. 475 b29. cf Zιζ 12. 566 b30. θ 2. 589 a27. 5. 594 b30. Zγε 2. 781 b23. μάχαι πρὸς ἀλλήλας Zιι 1. 608 b22. ἀποκτεῖναι φώκην χαλεπὸν βιαίως, ἐὰν μή τις πατάξῃ παρὰ τὸν κρόταφον Zιζ 12. 567 a10 (cf Denkschr der Philomathie in Neisse 1863 p 96 adn). φασὶ ϗ τὴν φώκην ἐξεμεῖν τὴν πυτίαν θ 77. 835 b31. Beckm et Antig Caryst 39. cf f 331. 1533 b32. — φώκη v l (φώκαινα Bk) Zιζ 12. 566 b9, 10, (φωνή Bk) ι 19. 617 a13. φώκη in textu, v l τοὺς φῶκας, φώνην Zιι 1. 608 b22. θ 77. 835 b31. (bos marinus Thom, vitulus marinus Plin Gazae Scalig. koki Alberto. phoque C II 632. cf Lobstein anat phocae Aristotelis. Phoca pusilla Buff Beckm θ 151. Ph vitulina et monachus St. Cr. Pelagius monachus F 297, 56. AZγ 27. AZι 76, 49. KaZμ 57, 3. K 409. Su 51, 25. Blasius Säugethiere 246. cf Ausland 1860 No 1. Lenz Zool d Gr u Röm 148. M 149. E 18).

Φωκυλίδης. eius versus affertur (fr 12 Bgk) Πδ 11. 1295 b33.

φωλεά. τὰ ἐν ταῖς φωλεαῖς διαρκοῦντα θ 73. 835 b21.

φωλεία. περὶ φωλείας τῶν ζῴων Zιθ 13-17. φωλεία comparatur τῷ ἐκτοπισμῷ Zιθ 13. 599 a6. ποιοῦνται τὰ ζῷα τὰς φωλείας πρὸς τὴν βοήθειαν ϗ τὰς ὑπερβολὰς τῆς ὥρας ἑκατέρας Zιθ 13. 599 a8.

φωλεῖν, syn κρύπτειν ἑαυτούς, dist ἐκτοπίζειν Zιθ 16. 600 a10, 14, 15. φωλεῖ τῶν μὲν ὅλον τὸ γένος, ἐνίων δὲ τὰ μὲν τὰ δ' οὔ Zιθ 13. 599 a9. τῶν φωλούντων ἔνια τὸ γῆρας ἐκδύουσιν Zιθ 17. 600 b15. φωλοῦσι τὰ ὀστρακόδερμα πάντα Zιθ 13. 599 a11, τὰ ἔντομα πάντα Zιθ 14. 599 a20, οἱ κάραβοι Zιθ 17. 601 a15, σφῆκες Zιι 41. 627 b30, τίνες τῶν ἰχθύων Zιθ 14. 599 b2-600 a10, πολλοὶ τῶν ὀρνίθων, τίνες Zιθ 16. 600 a10, 19, 20. 13. 593 a18. ι 49 B. 632 b37, τῶν ζῳοτόκων ὕστριχες ϗ ἄρκτοι Zιθ 17. 600 a28. — ἐν τῇ Ἰνδικῇ τὰ ἄναιμα ϗ τὰ φωλοῦντα (φολιδωτὰ ci Aub) πάντα μεγάλα Zιθ 28. 606 a9.

φωλεός. ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ φωλεοῦ Zιι 6. 611 b34. ἐξιέναι ὥσπερ ἐκ φωλεοῦ τινός, ἀποσπᾶσθαι ἀπὸ τῶν φωλεῶν Zιι 37. 622 b4, a28.

φωλεύειν. πτερορρυεῖν, φαλακροῦσθαι τὰ φωλεύοντα τῶν ζῴων Zγε 3. 783 b11, 24, 784 a12. φωλεύουσι πορφύραι Zιε 15. 547 a15, χαμαιλέων, οἱ σαῦροι Zιβ 11. 503 b27, πολύπους Zιε 12. 544 a8, αἱ μῆτραι (κατὰ γῆς), αἱ ἀνθρῆναι Zιι 41. 628 a8. 42. 629 a14, κάνθαροι (ἐν κόπρῳ) Zιε 19. 552 a17. τῶν ἐντόμων ὅσα μὴ φωλεύει Zιε 9. 542 a29. τῶν ὀρνέων τίνα φωλεύει Zιε 9. 542 b21, 27. ι 23. 617 b15. θ 63. 835 a16. φωλεύουσιν ἄρκτος, ὕστριξ Zιζ 30. 579 a26, 29. θ 67. 835 a31. — τὴν Τίμωνος ἐν Κιλικίᾳ τηθὴν φωλεύειν τοῦ ἔτους ἑκάστου δύο μῆνας f 38. 1481 a6.

φωλίς. τῇ καλουμένῃ φωλίδι (v l φωλίδα Lob Prol 454) ἡ μύξα, ἣν ἀφίησι, περιπλάττεται περὶ αὐτὴν ϗ γίνεται καθάπερ θαλάμη Zιι 37. 621 b8. (folida Thom, pholis Gazae Scalig C II 632. Blennius pholis St. Cr. K 1002, 6. def non possunt AZι I 143, 76. S II 175.)

φωνασκεῖν. οἱ φωνασκοῦντες ἕωθεν ϗ νήστεις τὰς μελέτας ποιοῦνται πια 22. 901. ᵇ1.

φωνεῖν. τῶν ἀψύχων οὐθὲν φωνεῖ, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα λέγεται φωνεῖν ψβ 8. 420 ᵇ6. μὴ δύνασθαι φωνεῖν ἀναπνέοντα μηδ' ἐκπνέοντα ἀλλὰ κατέχοντα ψβ 8. 421 ᵃ2, cf 420 ᵇ16. πια 14. 900 ᵇ1. — φωνεῖ μικρὸν ὁ κνιπολόγος Ζιθ 3. 593 ᵃ14. μᾶλλον ἡ θήλεια φωνεῖ ὗς Ζιζ 28. 578 ᵃ32. ταῦτα (τὰ σελάχη sim) φωνεῖν οὐκ ὀρθῶς ἔχει φάναι, ψοφεῖν δέ Ζιδ 9. 535 ᵃ25. ὅσα γλῶτταν μὴ ἔχει ἀπολελυμένην οὔτε φωνεῖ οὔτε διαλέγεται Ζιδ 9. 535 ᵇ2. — (οἱ ἀπερρωγότες τὴν φωνὴν) φθέγγονται μὲν ἀλλ' οὐ δύνανται γεγωνεῖν διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι μετὰ συντονίας τὴν τοῦ ἀέρος πληγήν, ἀλλὰ μόνον φωνοῦσιν ακ 804 ᵇ25. οἱ ἰσχνόφωνοι φωνοῦσι μέν, λόγον δ' οὐ δύνανται συνείρειν πια 55. 905 ᵃ22. φωνεῖν μέγα βαρύτονον, μαλακὸν ἄτονον, ὀξὺ ϗ ἐγκεκραγός φ6. 813 ᵃ31, ᵇ3, 5.

φωνή. *a.* ψόφος, φωνή, διάλεκτος, λόγος. περὶ φωνῆς ψβ8. 420 ᵇ5-421 ᵃ6. περὶ φωνῆς τῶν ζῴων Ζιδ 9. ὅσα περὶ φωνῆς πια. φωνὴ ϗ ψόφος ἕτερόν ἐστι ϗ τρίτον τούτων διάλεκτος Ζιδ 9. 535 ᵃ27. ἡ φωνὴ ψόφος τίς ἐστιν ἐμψύχου ψβ8. 420 ᵇ5. Ζγε7. 786 ᵇ24 (cf φθόγγος, dist φωνή ακ800 ᵃ22, 24, 801 ᵇ2, 804 ᵇ9). ἡ πληγὴ τοῦ ἀναπνεομένου ἀέρος ὑπὸ τῆς ἐν τούτοις τοῖς μορίοις ψυχῆς πρὸς τὴν καλουμένην ἀρτηρίαν φωνή ἐστιν ψβ8. 420 ᵇ29 (cf Plat Tim 67 B). δι' οὗ ἡ φωνὴ ϗ ἡ ἀναπνοή, ἀρτηρία Ζια12. 493 ᵃ7. ἡ καλουμένη φάρυγξ ϗ ἀρτηρία οὐ μόνον ἀναπνοῆς ἕνεκέν ἐστιν ἀλλὰ ϗ φωνῆς Ζμγ3. 664 ᵇ1. τὰ φωνήεντα ἡ φωνὴ ϗ ὁ λάρυγξ ἀφίησιν Ζιδ 9. 535 ᵃ32. ἡ φωνὴ ἀήρ τις ἐσχηματισμένος ϗ φερόμενος πια 23. 901 ᵇ16. 51. 904 ᵇ27. ιθ35. 920 ᵃ4. πολλὰ τῶν ζῴων οὐκ ἔχουσι φωνήν, οἷον τά τε ἄναιμα ϗ τῶν ἐναίμων ἰχθύες ψβ8. 420 ᵇ10. τὰς φωνὰς ἐκπέμπομεν ἀλλοίας διὰ τὰς τῶν ὑποκειμένων ἀγγείων διαφορὰς ϗ διὰ τοὺς τοῦ στόματος σχηματισμοὺς ακ800 ᵃ11-22, 1, 803 ᵇ27. σημαντικός τις ψόφος ἐστὶν ἡ φωνή ψβ8. 420 ᵇ33. εἰσὶν ἑκάστοις τῶν ζῴων ἴδιαι φωναὶ πρὸς τὴν ὁμιλίαν ϗ τὸν πλησιασμόν Ζιδ 9. 536 ᵃ14. ἡ φωνὴ ὕστατον τελειοῦται τοῖς ἀνθρώποις τῶν φθεγγομένων πια 57. 905 ᵃ30. — φωνὴ θηρίων, veluti βοός, μόσχου, φώκης, ἐλάφου θηλείας. ἵππου, ὑός, ὀρνίθων al Ζιδ 9. ε14. 545 ᵃ4, 6, 15. ζ12. 567 ᵃ12. 28. 578 ᵇ30. θ3. 593 ᵃ6, 10. ι12. 615 ᵇ5 (κύκνοι ᾄδουσι φωνῇ γοώδει), 19 (ἡ κίττα φωνὰς μεταβάλλει πλείστας). 17. 616 ᵇ30, 31. 20. 617 ᵇ9. ακ800 ᵃ25, 29. πκε2. 938 ᵃ1. δελφῖνι φωνή ἐστιν Ζιδ 9. 536 ᵃ2. περὶ τὴν ὥραν τῆς ὀχείας τὴν φωνὴν ἀφιᾶσιν ἀλλοιοτέραν ἢ κατὰ τὸν ἄλλον χρόνον Ζιζ18. 572 ᵃ24. ὁ γινόμενος ταῖς πτέρυξι ψόφος οὐ φωνή ἐστιν Ζιδ 9. 535 ᵇ31, inde τὴν δοκοῦσαν φωνὴν ἀφιᾶσιν (οἱ ἰχθύες) Ζιδ 9. 535 ᵇ21. sed minus accurate φωνή usurpatur ὅταν ἄφεσις μέλλῃ γίγνεσθαι μελιττῶν, φωνὴ μονῶτις ϗ ἴδιος γίνεται ἐπί τινας ἡμέρας Ζι40. 625 ᵇ9. — διάλεκτος φωνῆς τῇ γλώττῃ διάρθρωσις Ζιδ 9. 535 ᵃ31. τίνων ἡ γλῶττα ἄχρηστος πρὸς τὴν τῆς φωνῆς ἐργασίαν Ζμβ17. 660 ᵇ4, 661 ᵃ11. (τὰ ἔναιμα ϗ ζῳοτόκα τῶν τετραπόδων βραχεῖαν τῆς φωνῆς ἔχει διάρθρωσιν Ζμβ17. 660 ᵃ31. οὐκ ἔχει ὁ δελφὶς γλῶτταν ἀπολελυμένην οὐδὲ χείλη ὥστε ἄρθρον τι τῆς φωνῆς ποιεῖν Ζιδ 9. 536 ᵃ4.) ὡς οὐχ ὁμοίας φύσει τῆς διαλέκτου οὔσης ϗ τῆς φωνῆς, ἀλλ' ἐνδεχόμενον πλάττεσθαι Ζιδ 9. 536 ᵇ18, cf ᵇ9. οἱ ἄνθρωποι φωνὴν μὲν τὴν αὐτὴν ἀφιᾶσι, διάλεκτον δ' οὐ τὴν αὐτήν Ζιδ 9. 536 ᵇ19. πι38. 895 ᵃ6. — ἡ φωνὴ τοῦ λυπηροῦ ϗ ἡδέος ἐστὶ σημεῖον, διὸ ϗ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ζῴοις, opp λόγος Πα2. 1253 ᵃ10, 14. λόγῳ χρῆσθαι μόνους τῶν ζῴων τοὺς ἀνθρώπους, τοῦ δὲ λόγου ὕλην εἶναι τὴν φωνήν Ζγε7. 786 ᵇ21. πια55. 905 ᵃ21. ὁ ἐν τῇ φωνῇ λόγος Ζγε8. 788 ᵇ5. ὁ διὰ τῆς φωνῆς λόγος ἐκ τῶν γραμμάτων σύγκειται Ζμβ16. 660 ᵃ3. οἵα ἡ κίνησις εἰσῆλθε διὰ τοῦ αἰσθητηρίου, τοιαύτη πάλιν διὰ τῆς φωνῆς γίνεται ἡ κίνησις, ὥσθ' ὃ ἤκουσε τοῦτ' εἰπεῖν Ζγε2. 781 ᵃ29. φωνὴ ἀνθρώπου ἄνευ λόγου ᾄδοντος πιθ10. 918 ᵃ29. — φωνῆς στοιχεῖα Μδ3. 1014 ᵃ27. ι1. 1053 ᵃ13, 17, 26. τὰ γράμματα πάθη ἐστὶ τῆς φωνῆς πι39. 895 ᵃ12. στοιχεῖόν ἐστι φωνὴ ἀδιαίρετος, ἐξ ἧς πέφυκε συνετὴ γίνεσθαι φωνή, eius genera φωνῆεν, ἡμίφωνον, ἄφωνον πο20. 1456 ᵇ24-34. Vhl Poet III 224. συλλαβή ἐστι φωνὴ ἄσημος, συνθετὴ ἐξ ἀφώνου ϗ φωνὴν ἔχοντος πο20. 1456 ᵇ35. φωναὶ ἄσημοι Ργ2. 1405 ᵃ35. σύνδεσμός ἐστι φωνὴ ἄσημος, ἣ κτλ πο20. 1456 ᵇ38, 1457 ᵃ1. ὄνομά ἐστι φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην, ἧς μηδὲν μέρος ἐστὶ σημαντικὸν κεχωρισμένον ε2. 16 ᵃ19. (Ἀναξαγόρας γε τὴν οἰκείαν φωνὴν ἠγνόησεν Γα1. 314 ᵃ13, i e non recte intellexit propriam vocabuli ἀλλοιοῦσθαι vim.) τὰ ἐν τῇ φωνῇ ἀκολουθεῖ τοῖς ἐν τῇ διανοίᾳ, σύμβολα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ ε1. 16 ᵃ3 Wz (Steinthal Gesch p 181). 14. 23 ᵃ32, 35, 24 ᵇ1. λόγος (protasis, enunciatum) ἐστὶ φωνὴ σημαντική, ἧς τῶν μερῶν τι σημαντικόν ἐστι κεχωρισμένον ε4. 16 ᵇ26, 32. φωνὴ μία, καταφάσεις δὲ πολλαί ε11. 20 ᵇ20. ἐν τῷ Σοφοκλέους Τηρεῖ ἡ τῆς κερκίδος φωνή πο16. 1454 ᵇ37 Susemihl. — *b.* φωνῆς διαφοραί. φωνῆς τίνες διαφοραί, τί τὸ αἴτιον Ζγε7. φωνῆς διαφοραὶ τί σημαίνουσιν φ2. 806 ᵇ26, 27, 807 ᵃ13-25. 6. 813 ᵃ31-ᵇ6. ἀπότασις τῆς φωνῆς Ζιε14. 545 ᵃ17. φωνὴ ἐπιτεινομένη, ἀνειμένη φ2. 806 ᵇ27. ἐπίτασις ϗ πίεσις τῆς φωνῆς πιθ3. 917 ᵇ33. φωνῆς ὀξύτης ϗ βαρύτης, φωνὴ ὀξεῖα, ὀξυτέρα, βαρεῖα, βαρυτέρα Ζγε1. 778 ᵃ18. Ζιε14. 545 ᵃ6. ι20. 617 ᵇ9. Ηδ8. 1125 ᵃ13. Ργ1. 1403 ᵇ29, 30. ακ803 ᵃ6. φ2. 806 ᵇ26, 27. πια3. 899 ᵃ12. 6. 899 ᵃ22. 16. 900 ᵇ23. 17. 900 ᵇ29. 61. 905 ᵇ38. 19. 901 ᵃ8. οὐ μόνον ὀξύτης ϗ βαρύτης, ἀλλὰ ϗ μέγεθος ϗ μικρότης ϗ λειότης ϗ τραχύτης φωνῆς ψβ11. 422 ᵇ31. φωνὴ μεγάλη, μικρά, μέση Ργ1. 1403 ᵇ27-29. φωνὴ μικρὰ λεπτὴ ἀμενηνή, μεγάλη πολλή, μείζων Ζιε14. 545 ᵃ7 sqq. θ3. 593 ᵃ10. ι20. 617 ᵇ9. ακ803 ᵇ18, 28. πια3. 899 ᵃ12. 6. 899 ᵃ30. 16. 900 ᵇ23. 52. 905 ᵃ3. 62. 906 ᵃ20. φωνὴ πνευματώδης ϗ ἀσμενής φ2. 807 ᵇ35. παμπλείων ὁ ὄγκος γίγνεται τῆς φωνῆς διὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος ακ804 ᵃ15. φωναὶ ἀραιαὶ ἢ πυκναί, ἢ μαλακαὶ ἢ σκληραί, ἢ λεπταὶ ἢ παχεῖαι ακ803 ᵇ28, παχεῖαι διὰ τί ακ804 ᵃ8. φωνὴ λεία διὰ τί Ζγε7. 788 ᵃ23. φωναὶ πῶς τραχύνονται, τραχύτεραι ϗ μικρὸν ὑποσυγκεχυμέναι ακ803 ᵇ2-18, 802 ᵃ3. πια11. 900 ᵃ10. φωναὶ σαφεῖς, ἀσαφεῖς ακ801 ᵇ1-32. φωναὶ λαμπραὶ αἱ σαφεῖς ϗ πυκναὶ ϗ καθαραὶ ϗ πόρρω δυνάμεναι διατείνειν ακ801 ᵇ28, 800 ᵃ15. Ζι17. 616 ᵇ30. ε14. 545 ᵃ7 sqq. φωνὴ λευκή, μέλαινα, φαία, σομφή τα15. 106 ᵃ25, ᵇ6, 8, 107 ᵃ12, ᵇ36. ακ802 ᵃ2. φωναὶ ἀμαυραί ακ802 ᵃ19. φωνὴ λιγυρά Ζι17. 616 ᵇ31. ακ804 ᵃ21. φωνὴ γοώδης Ζι12. 615 ᵇ5. φωναὶ σκληραί, φωνὴ σκληροτέρα ϗ λαμπροτέρα, σκληροτέρα ϗ διεσπασμένη ακ802 ᵇ29-803 ᵇ2, 801 ᵇ38, ᵃ17. φωνὴ μαλακωτέρα, opp σκληροτέρα ακ801 ᵇ34, 803 ᵃ8, 33. φωναῖς ὀξείαις μαλακαῖς κεκλασμέναις διαλέγεσθαι φ6. 813 ᵃ34. φωναὶ ἁπαλώτεραι ακ803 ᵃ42. φωναὶ κωφαί, τυφλαί, νεφώδεις, ἀποπεπνιγμέναι ακ801 ᵇ32, 800 ᵃ14, 15. φωνὴ κενὴ ϗ μὴ συνεστῶσα ακ800 ᵇ36. φωναὶ σαθραὶ ϗ παρερρυηκυῖαι ακ804 ᵃ32-ᵇ8. φωνῆς ἁπλότης ακ801 ᵃ19. συγχεῖσθαι τὰς φωνὰς ὑπὸ τῶν ἑτέρων ακ801 ᵇ19. διὰ τί ἀπορρήγνυσθαι συμβαίνει τὰς φωνάς, φωναὶ ἀπερρωγυῖαι

ακ804 b11, 20. πια12. 900 a16. 22. 901 a35. 46. 904 b1. τὸ θῆλυ ποίαν ἔχει φωνήν, φωνὴ θηλυκή Ζιε14. 544 b32, 545 a4. Ζγε7. 787 b21. πι36. 894 b20. φωνῆς μεταβολή, ἡ φωνὴ μεταβάλλει, ὃ καλοῦσί τινες τραγίζειν, ὅταν ἄρχωνται σπέρμα φέρειν Ζιε14. 544 b23, 29. η1. 581 a17, 23. Ζγδ8. 776 b15. ε7. 787 b31, 788 a1. ἡ φωνὴ τρέμει, τρόμος τῆς φωνῆς πια31. 902 b30. 62. 906 a14. τὴν φωνὴν διαπέμπειν εἰς τὸ πρόσθεν Ζμγ1. 662 b22. — ἡ ὑπόκρισις ἐν τῇ φωνῇ, ἡ φωνὴ πάντων μιμητικώτατον τῶν μορίων ἡμῖν Ργ1. 1403 b27, 1404 a21. — c. φωνή, ἀκοή. ἡ φωνὴ ϗ ἡ ἀκοὴ ἔστιν ὡς ἕν ἐστι ϗ ἔστιν ὡς οὐχ ἓν τὸ αὐτό ψγ2. 426 a27. ἡ ἀκοὴ εἰσαγγέλλει τὰς τοῦ ψόφου διαφορὰς μόνον, ὀλίγοις δὲ ζῴοις ϗ τὰς τῆς φωνῆς αι1. 437 a11. τῶν ὀξυτέρων φωνῶν πορρώτερον ἀκούουσιν πι47. 904 b7. ἡ φωνὴ διέρχεται διὰ τῶν στερεῶν πια58. 905 a36. ἡ φωνὴ φέρεται κάτω, ἄνω πια8. 899 b35. 45. 904 a23. — ἡ φωνὴ πῶς λέγεται ἀόρατος Φγ4. 204 a4. 5. 204 a12, 17. Μκ10. 1066 a36, b11. — d. φωνὴ τῶν ἀψύχων. τῶν ἀψύχων οὐδὲν φωνεῖ, ἀλλὰ καθ' ὁμοιότητα λέγεται φωνεῖν ψβ8. 420 b6. ἐναρμόνιος ἡ φωνὴ φερομένων κύκλῳ τῶν ἄστρων Οβ9. 290 b23, 24. φθέγγεσθαι ὅμοιον φωνῇ ἅμα σύριγγος ϗ σάλπιγγος Ζιβ1. 501 a32. φωνὴ σύριγγος πιθ23. 919 b4. φωναὶ τοῦ ὀργάνου ακ803 a39, 42. φωνὴ αὐλοῦ ακ801 b34, χορδῆς ακ803 b37. πιθ18. 919 a4, 7.

φωνήεις. 1. ζῷα φωνήεντα, dist ψοφητικά, ἄφωνα Ζια1. 488 a32. — 2. στοιχεῖον φωνὴ ἀδιαίρετος, ταύτης δὲ μέρη τό τε φωνῆεν ϗ τὸ ἡμίφωνον ϗ τὸ ἄφωνον πο20. 1456 b25. Vhl Poet III 224. στοιχεῖα τὸ φωνῆεν ϗ τὸ ἄφωνον Μζ17. 1041 b17. δ6. 1016 b22. ι2. 1054 a2. τὰ φωνήεντα ἡ φωνὴ ϗ ὁ λάρυγξ ἀφίησι, τὰ δ' ἄφωνα ἡ γλῶττα ϗ τὰ χείλη Ζιδ9. 535 a31. ἔστι φωνῆεν ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν πο20. 1456 b26. γραμματικὴ ἐκ φωνηέντων ϗ ἀφώνων γραμμάτων κρᾶσιν ποιησαμένη κ5. 396 b17. cf πι39. 895 a10. ἑπτὰ φωνήεντα Μν6. 1093 a13. φωνῆεν βραχύ, μακρόν, μακρότερον πο21. 1458 a15, 11, 1. εἰς φωνήεντα τελευτᾶν, ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεσθαι, μὴ ἑξῆς τιθέναι τὰ φωνήεντα τῶν γραμμάτων ρ24. 1434 b35. 26. 1435 a33.

φωνίον. ἀπὸ τῶν λεπτῶν χορδῶν ϗ τὰ φωνία γίγνεται λεπτά ακ803 b24.

φώρ. 1. ἔγνω φώρ τε φῶρα ϗ λύκος λύκον ηεη1. 1235 a9, cf παροιμία p 570 b35. — 2. εἶδός τι τῶν μελιττῶν. ὁ φὼρ ὁ καλούμενος, γένος τρίτον τῶν μελιττῶν, μέλας ϗ πλατυγάστωρ, ἐκ τίνων γίνονται, κακουργοῦσι Ζιε22. 553 b9 Aub. ι40. 625 a5 (v l φλῶρες), 34, 624 b25. (for Thom, fur Gazae, Scalig. abeille voleuse C II 58. 'schlechte Drohnen' K 689, 3. the thief Cr. in incert rel Su 215, 25. AZι I 172, 53.)

φωρᾶν. φωράσαντες Πε7. 1306 b30. φωραθέντες Πε3. 1303 a34. φωραθῆναι θ78. 836 a5. — τὰ φαινόμενα εἴδωλα φωράσει τις ἐγειρόμενος κινήσεις οὔσας εν3. 462 a11. ὅπως φωραθῇ τὰ τοιαῦτα (μὴ καλῶς ὡρισμένα) τζ4. 142 b2.

φώς. σώματα φωτῶν (Hom μ 67) θ105. 839 b33.

φῶς, dist πῦρ, φλόξ, ἄνθραξ τε5. 134 b29 sqq. ζ7. 146 a16. περὶ φωτός ψβ7. φῶς ἐστιν ἡ ἐνέργεια τοῦ διαφανοῦς ᾗ διαφανές ψβ7. 418 b9, 419 a11. ἡ φωτὸς φύσις ἐν ἀορίστῳ τῷ διαφανεῖ ἐστίν αι3. 439 a27. τὸ φῶς οἷον χρῶμά ἐστι τοῦ διαφανοῦς, ὅταν ᾖ ἐντελεχείᾳ διαφανὲς ὑπὸ πυρὸς ἢ τοιούτου οἷον τὸ ἄνω σῶμα ψβ7. 418 b11. τὸ φῶς χρῶμα τοῦ διαφανοῦς κατὰ συμβεβηκός αι3. 439 a18. τὸ φῶς πυρός ἐστι χρῶμα χ1. 791 b7. τῷ εἶναί τι φῶς ἐστίν, ἀλλ' οὐ κίνησίς τις αι6. 446 b27. ἆρα πρότερον ἀφικνεῖται τὸ φῶς εἰς τὸ μεταξὺ πρὶν πρὸς τὴν ὄψιν αι6. 446 a20-447 a11. τὸ φῶς ποιεῖ τὸ ὁρᾶν αι6. 447 a11. τὸ φῶς λεπτομερέστατον, δίεισι διὰ πόρων Αδ11. 94 b29 sqq. τὸ φῶς κατ' εὐθεῖαν φέρεται, ὁ δὲ ψόφος ϗ οὐκ εὐθύ πια49. 904 b17, 15. κε9. 939 a11. ἡ αὐτὴ φύσις ὁτὲ μὲν σκότος ὁτὲ δὲ φῶς ἐστίν ψβ7. 418 a31. ὥσπερ ἐκεῖ (i e ἐν τῷ ἀέρι) τὸ μὲν φῶς τὸ δὲ σκότος, οὕτως ἐν τοῖς σώμασιν ἐγγίγνεται τὸ λευκὸν ϗ τὸ μέλαν αι3. 439 b17. τρόπον τινὰ τὸ φῶς ποιεῖ τὰ δυνάμει ὄντα χρώματα ἐνεργείᾳ χρώματα ψγ5. 430 a16. τὸ φῶς ἀεὶ ἀνακλᾶται, ἀλλ' οὐχ οὕτως ὥσπερ ἀφ' ὕδατος ἢ χαλκοῦ ἢ καί τινος ἄλλου τῶν λείων ψβ8. 419 b29. διὰ πυκνοτέρου διαφαινόμενον ἔλαττον φῶς μα5. 342 b6. ἀναρρηγνυμένου τοῦ φωτὸς ἐκ κυανέου ϗ μέλανος (i e διακοπτομένης τῆς τοῦ φωτὸς συνεχείας ὑπὸ μέλανός τινος ἢ κυανοῦ) μα5. 342 b15. Ideler I 378. τὸ τοῦ λύχνου φῶς οὐ λευκὸν ἀλλὰ πορφυροῦν φαίνεται κύκλῳ ϗ ἰριῶδες μγ4. 374 a27. ὅλως τὸ μὴ ὁρώμενόν ἐστι τῇ φύσει μέλαν (ἁπάντων γὰρ τῶν τοιούτων ἀνακλᾶταί τι φῶς μέλαν) χ1. 791 a15, cf 19, 26. ἔστι τῆς ἡμέρας ὁ ἀὴρ πυκνὸς ἅτε πεπληρωμένος ὑπὸ τοῦ φωτὸς ϗ τῶν ἀκτίνων πια33. 903 a13. — ἐν φωτὶ ζῆν, τίκτειν, opp νυκτερόβια, εἰς τὸ σκότος ἀπάγειν Ζια1. 488 a26. ζ23. 577 b2. τῆς νυκτός, opp πλείονος γενομένου τοῦ φωτός Ζιθ19. 602 b11. ὅπως ὀξύτερα βλέψῃ στρέφοντα πρὸς τὸ φῶς ϗ δεχόμενα τὴν αὐγήν Ζμβ13. 658 a2. τὰ γλαυκὰ ὄμματα μᾶλλον κινεῖται ὑπὸ τοῦ φωτὸς ϗ τῶν ὁρατῶν· ἀσθενὲς τὸ νυκτερινὸν φῶς Ζγε1. 780 a2, 6. φῶς εἶναι τὸ γάλα ἄστρων τινῶν μα8. 345 a26. νύκτες ἀλεεινότεραι διὰ τὸ φῶς τῆς σελήνης Ζμδ5. 680 a34. σελήνη, ὅταν μήπω ᾖ πάμπαν ἀπολελοιπὸς τὸ φῶς μβ8. 367 b22. πρὸς τὸ φῶς τὸ τῶν λύχνων Ζιδ10. 537 b12. — metaph, τὸν νοῦν ὁ θεὸς φῶς ἀνῆψεν ἐν τῇ ψυχῇ Ργ10. 1411 b12.

Φωσφόρος κ2. 392 a27. 6. 399 a8.

φῶυξ (v l φώυξ, θῶυξ, πώυξ S, Lob Path II 189). μάλιστα ὀφθαλμοβόρος, πολέμιος τῇ ἅρπῃ Ζιι18. 617 a9 Aub. (foyx Thom. phoix Gazae Scalig C II 631. cf S II 117. Ardea purpurea K 980, 6. St. Cr. haec vel nycticorax Su 151, 134. Ardeae sp AZι I 111, 114.)

X

Χαβρίας Ρα7. 1364 a21. γ10. 1411 b6. eius inventa oeconomica οβ1350 b33, 1353 a19.

χαίνειν. ἐὰν διὰ πολλοῦ ἀφίωμεν (τὸ πνεῦμα) χανόντες πιϛ48. 945 b18. οἱ γελῶντες ἀνέντες τὸν τόνον γελῶσι ϗ κεχηνότες πια15. 900 b12.

χαίρειν, opp ἀγανακτεῖν Πε8. 1308 b35. ὅπως χαίρωσιν, opp διὰ τἀναγκαῖα Πβ7. 1267 a5. — χαίρειν ἡδονήν τινα, μίαν ϗ ἁπλῆν ἡδονήν, τὴν ἀπ' ἐλπίδος ἡδονήν Ρα11. 1370 b16. Ηη12. 1152 b17. 15. 1154 b26. ηεβ8. 1224 b17. χαίρειν ταῖς ἄνευ λυπῶν ἡδοναῖς Πβ7. 1267 a8. διὰ τί χαίρομεν τὰς εἰκόνας θεωροῦντες Ζμα5. 645 a12. χαίρειν ὠμοῖς κρέασιν Ηη6. 1148 b21. χαίρειν ἐπί τινι Ηη15. 1154 b5. αὐτοὶ ἐφ' αὑτοῖς χαίρουσι Ρβ23. 1400 b31. εἰ βούλοιντο δι' αὐτῶν χαίρειν Πβ7. 1267 a11. τὸ χαίρειν, syn ἡδονή (int ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τῇ τῶν ἀφροδισίων), χαρά Ζγα18. 724 a1, 723 b32. — χαιρέτω τὰ εἴδη Αγ22. 83 a33. ἀψάμενοι

χαίρειν ἐῶσι Φβ8. 198 b15.

Χαιρήμων, versus eius afferuntur Ρβ23. 1400 b24. πγ16. 873 a25 (fr 4. 16). eius Κένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων πο1. 1447 b21 Susemihl. ἔμιξε ἰαμβικὸν ϗ τετράμετρον πο24. 1460 a2. ἀναγνωστικός Ργ12. 1413 b13.

χαίτη. def, opp λοφιά, τὰ χαίτην ἔχοντα Ζιβ1. 498 b28, 499 b32. Ζμβ14. 658 a31. cf Bsm probl ined p 316, 37. χαίτη βαθεῖα ϗ πυκνή Ζι45. 630 a27. θ1. 830 a10. ἱππελάφου, παρδίου, τοῦ ἵππου τοῦ ποταμίου, ὑαίνης Ζιβ1. 498 b32. 7. 502 a10. θ5. 594 a32. ἵππου Ζιθ24. 604 b14. ι45. 630 a24. β7. 502 a10. βονάσου (βολίνθου) Ζιβ1. 500 a1. ι45. 630 a24. θ1. 830 a10. τοῦ ἄρρενος λέοντος Ζιβ1. 498 b28. ζ31. 579 b11. Ζμβ14. 658 a31. διὰ τί ὁ ἄνθρωπος χαίτην οὐκ ἔχει πι25. 893 b17. χαίτας Bk, κάλας v l et editores Ζιθ28. 606 a16. v κάλη.

χάλαζα. 1. περὶ χαλάζης μα12. ποῦ γίγνεται χάλαζα μα11. 347 b28. ὅσα πέπηγεν ὑπὸ ψυχροῦ, ὕδατος, οἷον κρύσταλλος χιὼν χάλαζα μδ10. 388 b12. ἡ χάλαζα κρύσταλλος μα12. 347 b36. χάλαζα γίνεται νιφετοῦ συστραφέντος ϗ βρῖθος ἐκ πιλήματος εἰς καταφορὰν ταχυτέραν λαβόντος κ4. 394 b1. σηπίας ᾠὰ χαλάζαις ὅμοια λευκαῖς Ζιδ1. 525 a7. — 2. αἱ πρὸς τῇ ἀρχῇ τοῦ ὠχροῦ χάλαζαι, descr Ζιζ2. 560 a28 Aub. S I 410. Oken Isis 1829, 405. — 3. ὑῶν, ἐν τίσι μέρεσι πλεῖσται γίνονται, γαλαθηναὶ οὐκ ἔχουσιν αὐτάς, remedium, ἔστιν ἡ χάλαζα οἱονεὶ ἴονθος ἄπεπτος ἐν τοῖς ἐντός Ζιθ21. 603 b18-25 Aub. πλδ4. 963 b34, 39, 40. cf S I 655. Oribas I 617. (Cysticercus cellulosae.)

χαλαζᾶν. χαλαζᾷ μόνον τῶν ζῴων ὧν ἴσμεν ὗς Ζιθ21. 604 a2, 603 b21, 23.

χαλάζιος. δοκεῖ τῷ Ἀριστοτέλει ϗ λέγει ὅτι οὐδὲ τὸ πρῶτον σπέρμα γόνιμόν ἐστιν οὐδὲ τὸ τελευταῖον καταβαλλόμενον, ἀλλὰ τὸ μέσον ὅπερ χαλάζιον ὀνομάζει ἐκ τοῦ κατὰ σύστασιν ἐοικέναι τῇ χαλάζῃ Schol in Hippocr et Galen ed Dietz II 479. cf χαλαζώδης.

χαλαζώδης. 1. cf χάλαζα 1. τίνες τῶν ἀνέμων χαλαζώδεις εἰσίν μβ6. 364 b22, 365 a1. τῶν σπερμάτων τὰ χαλαζώδη γόνιμα ϗ ἀρρενογόνα Ζιη1. 582 a30. — 2. cf χάλαζα 3. χαλαζώδεις τῶν ὑῶν οἱ ὑγρόσαρκοι Ζιθ21. 603 b16. cf Bsm probl ined p 317, 43.

χαλαρός. πόροι φλεβὸς χαλαροί Ζιγ4. 514 a32. (πλεγμάτια) χαλαρὰ ὄντα, opp ὅταν συντείνῃ Ζμδ9. 685 b8. οἷς τὰ χείλη λεπτὰ ϗ ἐπ' ἄκραις ταῖς συγχειλίαις χαλαρά φ6. 811 a19.

Χαλδαίους γεγενῆσθαι παρὰ Βαβυλωνίοις ἢ Ἀσσυρίοις f 30. 1479 a31.

χαλεπαίνειν τινί Πε4. 1303 b24. τοῖς Δελφοῖς συνέβη τὸ δαιμόνιον χαλεπῆναι f 445. 1531 a31. χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος ϗ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα πο17. 1455 a31. syn ὀργίζεσθαι Ηδ11. 1126 a1 (cf 1125 b31), 27. εὐθὺς χαλεπαίνειν Ηη7. 1149 a34. ἔστιν ὅτε τοὺς χαλεπαίνοντας ἀνδρώδεις ἀποκαλοῦμεν Ηβ9. 1109 b17. ἥκιστα χαλεπαίνουσιν οἱ ἡγεμόνες (τῶν μελιττῶν) ϗ τύπτουσιν Ζι40. 626 a23.

χαλεπός. χαλεπὸν ὁρίζεται ἢ λύπῃ ἢ πλήθει χρόνου, opp ῥᾴδιον Ρα6. 1363 a24. χαλεπωτέραν εἶναι τὴν ἴασιν Ζμγ9. 671 b11. χαλεπὸν ἰδεῖν, ποιεῖν sim Πδ11. 1296 b7. β7. 1266 b1. μέγα τι ϗ χαλεπὸν ληφθῆναι ὁ τόπος Φδ4. 212 a8. τὰ εἰρημένα λύειν οὐ χαλεπόν Ζγα18. 722 a2. ἕν τι τῶν ἀδυνάτων ἢ χαλεπῶν Πθ6. 1340 b24. Κ7. 8 a30. πάντων χαλεπώτατον ἢ ἀδύνατον Ζμα3. 642 b34. — ἡ καρδία χαλεπὸν πάθος οὐδὲν ὑποφέρει Ζμγ4. 667 a33. βῆχας χαλεπὰς ἐμποιεῖ Ζμγ3. 664 b6. τὰ χαλεπὰ κατὰ τὸν βίον Πγ6. 1278 b26. ἀποβάλλουσιν ἔλαφοι τὰ κέρατα ἐν τόποις χαλεποῖς ϗ δυσεξευρέτοις Ζι5. 611 a26. — χαλεπός def, opp πρᾶος, syn ὀργίλος, ἄγριος, θυμώδης Ηδ11. 1126 a26. ηεβ3. 1221 b13. γ3. 1231 b8, 17, 26. dist σεμνός Πε11. 1314 b18. Δαίμονος ἐπιπόνου ϗ Τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα f 40. 1481 b9. ζῷα χαλεπὰ μετὰ τὸν τόκον πι35. 894 b12. τὰ θήλεα χαλεπώτατα, ὅταν ἐκτέκωσι πρῶτον, οἱ δ' ἄρρενες περὶ τὴν ὀχείαν sim Ζιζ18. 571 b11, 23, 27, 30. 4. 562 b22. 28. 578 a33. τῶν μελιττῶν τίνες χαλεπώτεραι Ζι40. 624 b30. τοῖς τέκνοις γίνονται χαλεποὶ οἱ ἀετοί Ζιζ6. 563 a26. ἄκριτος ϗ χαλεπὸς ὁ Ὠρίων μβ5. 361 b30. — χαλεπῶς. πορίζεσθαι τὴν τροφὴν χαλεπῶς, opp ῥᾳδίως Ζγγ1. 749 b25. τὰ γαμψώνυχα πάντα χαλεπῶς (v l, φαύλως Bk) πορεύεται Ζμδ12. 694 a20.

χαλεπότης, opp πραότης, syn θυμός Ηη7. 1149 b7. ηεγ3. 1231 b5. χαλεπότης θηριώδης, νοσηματώδης Ηη6. 1149 a6. ὁ κακῶς εἰπὼν διὰ χαλεπότητα Ηε4. 1130 a18. (ἐν πολλοῖς τῶν ἄλλων ζῴων ἔνεισι) πραότης ϗ χαλεπότης Ζιθ1. 588 a22. ἡ χαλεπότης ἐν τοῖς Δράκοντος νόμοις Πβ12. 1274 b17.

χαλινοποιική (v l χαλινοποιητική) Ηα1. 1094 a11.

χαλινός. χαλινὸν λαβεῖν, ἔχειν Ρβ20. 1393 b16, 21. κατὰ τὸν κυνόδοντα ἐμβάλλεται ὁ χαλινός Ζιζ22. 576 b18.

χαλινοῦν ἵππον κ6. 399 b5.

χάλιξ. περὶ τῶν χαλίκων ἢ τῶν ἀκονῶν, οὓς ἐμβάλλοντες εἰς τὸ ὕδωρ ψύχειν αὐτὸ ϗ στομοῦν δοκοῦσιν f 205. 1515 a33.

χαλκεῖον. αἱ φῦσαι αἱ ἐν τοῖς χαλκείοις αν7. 474 a13. 21. 480 a21. — ἀπὸ τῶν ἰωμένων χαλκείων (v l χαλκίων, χαλκῶν) λεπτὸς ὁ καπνός χ3. 793 b6.

χάλκειος. χρύσεα χαλκείων (Hom Z 236) Ηε11. 1136 b10.

χαλκεύειν. κεχαλκευμένα θ93. 837 b28.

χαλκεὺς καλεῖται ὁ τὸν σίδηρον ἐργαζόμενος πο25. 1461 a29. ὁ χαλκεὺς ποιεῖ χαλινόν ηεβ1. 1219 b4. ὁ χαλκεύς, μέρος ἀναγκαῖον τῆς πολιτείας (Plat) Πδ4. 1291 a15.

χαλκευτικός. πῦρ χαλκευτικόν, dist τεκτονικόν, μαγειρικόν πν9. 485 a35. — ἡ χαλκευτική Ζμδ6. 683 a24. Ζγε8. 789 b10.

Χαλκηδόνιοι πρῶτοι τετρήρη κατεσκεύασαν f 558. 1570 a28. eorum inventum oeconomicum οβ1347 b20. Χαλκηδονίων πολιτεία f 558. Φαλέας ὁ Χαλκηδόνιος Πβ7. 1266 a39.

Χαλκηδών. ἐν Χαλκηδόνι Ζγα17. 721 b33.

χαλκίς. 1. i q ζιγνίς p 309 b10. — 2. i q κύμινδις Ζι12. 615 b20 (Hom Ξ 291), cf κύμινδις p 414 b54. — 3. duo genera piscium quae ex Ar scriptis dist et def non possunt. χαλκὶς (χαλκεὺς ci S Pik) ψοφεῖ οἷον συριγμόν Ζιδ9. 535 b18. τῇ χαλκίδι νόσημα ἐμπίπτει νεανικόν (φθεῖρες ὑπὸ τὰ βράγχια) Ζιθ20. 602 b28. v φθείρ p 816 a50. refertur inter τοὺς σαρκοφάγους, πλανᾶται Ζι37. 621 b7. χαλκίδες τίκτουσιν ἅπαξ Ζιε9. 543 a2. χαλκὶς (v l χάλκης) τίκτει τρίς Ζιζ14. 568 a18. τίκτει ἐν τοῖς βαθέσιν (v l χάλκις, γλαυκίς) Ζιζ14. 568 b24. cf AZι I 143, 77.

Χαλκίς. περὶ Χαλκίδα Ζιδ6. 531 b12. ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας Ζμδ2. 677 a3. ἐν Χαλκίδι τυραννὶς Φόξου, Ἀντιλέοντος Πε4. 1304 a29. 12. 1316 a31. Χαλκὶς ἀποικίας ἔστειλεν ἀξιολόγους εἰς Μακεδονίαν f 560. 1570 a41, 44. — Χαλκιδεῖς. Ἐρετριεῖς ϗ Χαλκιδεῖς Πδ3. 1289 b39. Χαλκιδέων πολιτεία f 559. 560. οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδεῖς Πβ12. 1274 b24. τὸν ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου φιληθέντα τῶν ἀπὸ Θρᾴκης Χαλκιδέων γενέσθαι πεμφθέντα τοῖς ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῦσιν ἐπίκουρον f 93. 1492 b27, 28, 31. Χαλκιδέων ἄποικοι ἐν Ἀμφιπόλει Πε3. 1303 b2, ἔποικοι Πε6. 1306 a3. ϗ τῆς Ἰτα-

λίας ϗ Σικελίας πολλὰ χωρία Χαλκιδέων ἐστίν f 560. 1570 b2. — Χαλκιδικός. ἡ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδική Ζια17. 496 b25. ἡ ἐπὶ Θρᾴκης Χαλκιδική θ120. 842 a5. Ζιγ12. 519 a14. Χαλκιδικὴ πόα θ20. 832 a1. Χαλκιδικαὶ πόλεις αἱ περὶ Ἰταλίαν ϗ Σικελίαν Πβ12. 1274 a24.

χαλκῖτις λίθος Ζιε19. 552 b10.

χαλκοειδής (color) χ3. 793 a26.

χαλκὸς θλαστόν, ἐλατόν, χυτόν, τηκτόν, οὐ φλογιστόν μγ6. 378 a28. δ8. 385 a33. 9. 386 a17, b18, 387 b25. 10. 389 a7. μῖξις χαλκοῦ ϗ καττιτέρου Γα10. 328 b8, 12. Ζγβ8. 747 b3. χαλκοῦ χαλκὸς ὁ πλείων βαρύτερος Οδ2. 308 b7. ὁ χαλκὸς ὀσμῶδες, φαρμακῶδες αι5. 443 a18. πα35. 863 a29. ἐὰν χαλκῷ τις τμηθῇ, ῥᾷον ὑγιάζεται ἢ σιδήρῳ πα35. 863 a25. 36. 863 a31. κόπτειν χαλκόν οβ1350 a24. χαλκὸς ὕλη ἀνδριαντοποιῷ Πα8. 1256 a10. Ζμα1. 640 b25. Ζγα18. 724 a23. χαλκὸς κολυμβητής θ58. 834 b22. ὁ ἐν Ἰνδοῖς, ὁ Μοσσύνοικος χαλκός θ62. 835 a9. f 248. 1524 a32, 16. τὸ ἄνθος τοῦ χαλκοῦ φάρμακον θ58. 834 b30. — ἄξιος σταθῆναι χαλκοῦς οὐκ ἄξιος ὢν χαλκοῦ Ργ9. 1410 a33. — ἔμιξεν ὁ θεὸς χαλκόν (Plat Rep III 415 A) Πβ5. 1264 b14.

χαλκοτύποι Οβ9. 290 b28. Πα2. 1252 b2.

χαλκουργική, ὑπηρετικὴ τῇ ἀνδριαντοποιίᾳ Ρα8. 1256 a6.

χαλκοῦς σταθῆναι ἄξιος Ργ9. 1410 a33. καθάπερ ἐργάζονται τοὺς ἵππους τοὺς χαλκοῦς τοὺς τὰ πρόσθια ἠρκότας τῶν σκελῶν Ζπ11. 710 b19. πέλεκυν ἀνάγκη χαλκοῦν ἢ σιδηροῦν εἶναι Ζμα1. 642 a11. χαλκῆ ἢ ξυλίνη χεὶρ ὁμωνύμως Ζμα1. 640 b36. — οἱ Σικελιῶται τοὺς δύο χαλκοῦς ἑξᾶντα καλοῦσιν f 467. 1554 b42. — Διονύσιος ὁ χαλκοῦς Ργ2. 1405 a33.

χάλκωμα. χαλκώματα διάφορα (ἐν Μοσσυνοίκοις) θ62. 835 a13. f 248. 1524 a36. ἀσπίδος τὸ χάλκωμα ἐτάκη, τὸ δὲ ξύλον οὐδὲν ἔπαθεν μγ1. 371 a26.

Χάλυβες θ26. 832 a23. — Χαλυβικὸς σίδηρος θ48. 833 b22. f 248. 1524 a6.

χαμάδις ῥέοι (Hom Γ 300) f 143. 1502 b10.

χαμαὶ τίκτει ὁ κόκκυξ, opp ἐπὶ δένδρων Ζι29. 618 a10.

χαμαίζηλος. ἡ τέτριξ οὔτ᾽ ἐπὶ τῆς γῆς νεοττεύει οὔτ᾽ ἐπὶ τοῖς δένδρεσιν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῖς χαμαιζήλοις φυτοῖς Ζιζ1. 559 a13.

χαμαιλέων ἰσχνότατος τῶν ᾠοτόκων ϗ πεζῶν, ὀλιγαιμότατος πάντων, πολύμορφος, μεταβάλλει τὰς χρόας, descr Ζμδ11. 692 a20, 22. θ30. 832 b14. f 332. 1534 a2. Ζιβ11. (Chamaeleon africanus AZι I 120, 16. KaZι 71, 1. Su 177, 8.) — metaph, χαμαιλέοντά τινα τὸν εὐδαίμονα ἀποφαίνοντες Ηα11. 1100 b6.

χαμαιτύποι ἱέρακες, dist μετεωρόθηροι Ζι36. 620 a31 Aub.

χαμόθεν. ὅπως μὴ οἱ τέττιγες χαμόθεν ᾄδωσιν Ρβ21. 1395 a2. γ11. 1412 a23. cf Στησίχορος p 701 b15.

χάννη (χάννα Ζιθ2. 591 b6. v l χάνη, χάννα, χαύνη), refertur inter τοὺς πελαγίους ἰχθῦς, τοὺς σαρκοφάγους μόνον, ἐκβάλλει τὴν κοιλίαν Ζιθ13. 598 a13. 2. 591 a10, b6. cf Galen II 173, 174. ποικιλερυθρομέλαινα, ποικιλόγραμμος f 280. 1528 a15. cf Rose Ar Ps p 296, 14. τὸ ὀχεῦον οὐκ ἔστιν, ᾠὰ φαίνεται ἔχουσα, πᾶσαι ἁλίσκονται κυήματα ἔχουσαι Ζιδ11. 538 a19, 21. ζ13. 567 a27. cf Ζγγ5. 755 b21. 10. 760 a9. (khanna Thom. hiatula Gazae. channa Scalig. serran C II 771. cf S I 456. Cavolini Erzeugung der Fische, deutsch v Zimmermann p 85 et tab 13, 14. Cuv et Valenciennes hist des poissons II 163, 166. VI 132. Perca cabrilla *L* K 618, 8. St. Cr. Serranus communis *Cuv* M 274, 286, cf 461. Serranus scriba *Cuv* AZγ 32-34. AZι I 143, 78. Lewes 212. hodie: chani Turcarum, χάνι Constantinopoli (cf Fo 36), χάννος (Sonnini I 281. E 87, 13), canna Neapol i q Serranus cabrilla.)

Χαονία μβ3. 359 a25.

χάος. λέγει γοῦν Ἡσίοδος ‘πάντων μὲν πρώτιστα χάος γένετ’’ (Hes θ 116), ὡς δέον πρῶτον ὑπάρξαι χώραν τοῖς οὖσι Φδ1. 208 b31. ΜΑ4. 984 b28. ξ1. 975 a12. 2. 976 b16. οὐκ ἦν ἄπειρον χρόνον χάος ἢ νύξ Μλ6. 1072 a8. οἱ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεύειν φασὶν οὐ τοὺς πρώτους, οἷον νύκτα ἢ χάος, ἀλλὰ τὸν Δία Μν4. 1091 b6.

χαρά inter exempla τῶν παθῶν enumeratur ψα1. 403 a18. Ηβ4. 1105 b22. dist τέρψις, εὐφροσύνη τβ6. 112 b23. παρέχειν χαρὰν ἀβλαβῆ Πθ7. 1342 a16. ἡδέα τὰ χαρὰν ἐργαζόμενα ρ2. 1422 a17. πρὸς τῷ τέλει (τοῦ πλησιασμοῦ) ἡ χαρά Ζγα18. 724 a1 (syn ἡδονὴ σφοδρά 723 b32). 20. 727 b35.

χαράδρα. τὰς οἰκήσεις τῶν ὀρνίθων τινὲς περὶ τὰς χαράδρας ϗ χηραμοὺς ποιοῦνται Ζι11. 614 b35.

χαραδριός. ὁ καλούμενος χαραδριός refertur inter τὰ ἄγρια ὄρνεα, τὰς οἰκήσεις περὶ τὰς χαράδρας ϗ χηραμοὺς ποιεῖται ϗ πέτρας, τὴν χρόαν ϗ τὴν φωνὴν φαῦλος, φαίνεται νύκτωρ, ἡμέρας ἀποδιδράσκει Ζι11. 615 a1. θ3. 593 b15. (kalandra, kalandus Thomae, cf S I 599. rupex, hiaticula Gazae. charadrius Scalig. oiseau de roche C II 574. cf S II, 80, 462, 488. Charadrius oedicnemus St. Cr. K 869, 11. Su 148, 127. AZι I 111, 115. cf Lnd 132. E 47, 49. hodie τουρλίδα.)

χαρακίζειν. ἀεὶ χαρακίζουσιν (αἱ μυῖαι) τοῖς προσθίοις σκέλεσιν, syn ἀποκαθαίρειν Ζμδ6. 683 a30, 29.

χαρακοῦν. κύκλῳ τὸ ὄστρακον συνηρεφὲς ϗ κεχαρακωμένον ταῖς ἀκάνθαις Ζμδ5. 679 b29.

χαρακτήρ. ἐπιβάλλειν χαρακτῆρα, ὁ χαρακτὴρ ἐτέθη τοῦ ποσοῦ σημεῖον Πα9. 1257 a40, 41. ἐπικόπτειν χαρακτῆρα, κόψαι ἕτερον χαρακτῆρα οβ1349 b31, 1347 a10. — οἷα ἡ κίνησις εἰσῆλθε διὰ τοῦ αἰσθητηρίου, τοιαύτη πάλιν, οἷον ἀπὸ χαρακτῆρος τοῦ αὐτοῦ ϗ ἑνός, διὰ τῆς φωνῆς γίνεται ἡ κίνησις Ζγε2. 781 a28. φωνὴ ἐλάττων μέν, ὁμοία δὲ τὸν χαρακτῆρα πια59. 905 b25.

χαράκωμα. αἱ βλεφαρίδες τῶν πρὸς τὰ ὄμματα προσπιπτόντων ἕνεκεν, οἷον τὰ χαρακώματα ποιοῦσί τινες πρὸ τῶν ἐρυμάτων Ζμβ15. 658 b18.

χαράττειν ϗ ῥινᾶν τὰ σιδήρια ακ803 a3. ἔχουσι τὰ ῥιζοφάγα τῶν ὀρνέων τὰ ἄκρα τοῦ ῥύγχους κεχαραγμένα Ζμγ1. 662 b16. — ἐν νομίσματι Βάττον ἐχάραξαν οἱ Λίβυες f 485. 1557 a36. ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Τενεδίων κεχαράχθαι πέλεκυν f 551. 1569 a30.

Χάρης Πε6. 1306 a5. Ρα15. 1376 a10. γ10. 1411 a6. 17. 1418 a31. — Χάρης ὁ Πάριος. ἔστι γεγραμμένα Χάρητι τῷ Παρίῳ περὶ γεωργίας Πα11. 1258 b40.

Χαρίδημος Ὠρείτης Ρβ23. 1399 b2. οβ1351 b19.

χαρίεις. τὸν φιλοῦντα ϗ εὖ ποιοῦντα οὐδεὶς δυσχεραίνει, ἀλλ᾽ ἐὰν ᾖ χαρίεις ἀμύνεται εὖ δρῶν Ηθ15. 1162 b10. — χαριέντων ἐστὶ ϗ νοῦν ἐχόντων γνωρίμων Πζ5. 1320 b7. οὐκ ἀεὶ συμβαίνει χαρίεντας εἶναι τοὺς μετέχοντας τοῦ πολιτεύματος Πδ13. 1297 b9. cf β7. 1267 a1, 40. — οἱ εἴρωνες χαριέστεροι τὰ ἤθη φαίνονται Ηδ13. 1127 b23, 31. χαρίεις ϗ ἐλευθέριος, εὐτράπελος Ηδ14. 1128 a31, 15. — οἱ χαρίεντες, syn οἱ σοφοί, opp οἱ πολλοί Ηα2. 1095 a18, 21. οἱ χαρίεντες ϗ πρακτικοί, opp οἱ πολλοὶ ϗ φορτικώτατοι Ηα3. 1095 b22, 16. τῶν ἰατρῶν οἱ χαρίεντες Ηα13. 1102 a21. μτ1. 463 a5. τῶν περὶ φύσεως πραγματευθέντων οἱ

χαριέστατοι αν 21. 480 b29. Μκ 2. 1060 a25 Bz. οἱ χαριεστέρως λέγοντες Μλ10. 1075 a26. χαριέστατα λέγουσι τῶν ἀρχαίων οἱ φάσκοντες Ζμδ2. 677 a30.

χαρίζεσθαι. τὸ χαρίσασθαι ϗ βοηθῆσαι φίλοις ἥδιστον Πβ5. 1263 b5. ἀνθυπηρετῆσαι δεῖ τῷ χαρισαμένῳ ϗ πάλιν αὐτὸν ἄρξαι χαριζόμενον Ηε8. 1133 a5. ἀγαθά, ἃ χαριοῦνται τοῖς φίλοις, opp ἃ ἀπεχθήσονται τοῖς ἐχθροῖς Ρα6. 1363 a33. χαρίσασθαι τοῖς ἐρωμένοις ρ4. 1426 a15. χαρίζεσθαι τῷ δήμῳ ὥσπερ τυράννῳ Πβ12. 1274 a6. τὸ θαυμαστὸν ἡδύ· σημεῖον δέ, πάντες γὰρ προστιθέντες ἀπαγγέλλουσιν ὡς χαριζόμενοι πο24. 1460 a18. — χαριστέον, opp ἀνταποδοτέον Ηι2. 1164 b32. — διὰ τὸν καιρὸν κεχαρισμένοι Ρβ7. 1385 a27. μηδὲν (τῆς ζωικῆς φύσεως) παραλιπόντας μήτε ἀτιμότερον μήτε τιμιώτερον· ϗ γὰρ ἐν τοῖς μὴ κεχαρισμένοις αὐτῶν πρὸς τὴν αἴσθησιν κατὰ τὴν θεωρίαν ὅμως ἡ δημιουργήσασα φύσις ἀμηχάνους ἡδονὰς παρέχει Ζμα5. 645 a7.

Χαρικλῆς. οἱ περὶ Χαρικλέα Πε6. 1305 b26.

Χαρίλαος. ἡ Χαριλάου ἐν Λακεδαίμονι τυραννίς Πε12. 1316 a34.

Χάριλλος. Λυκοῦργος τὴν Χαρίλλου ἐπιτροπείαν καταλιπὼν Πβ10. 1271 b25.

χάριν. cf Eucken II 20. syn ἕνεκα. τῶν ἐσομένων χάριν, syn τῶν ἐσομένων ἕνεκεν Πθ5. 1339 b36, 37. οὗ χάριν τὰ λοιπὰ πράττεται Ηα5. 1097 a18. 12. 1102 a3. ὧν χάριν ὁ αὐχὴν πέφυκεν Ζμγ3. 664 a15. β9. 654 b4. τὰ λοιπὰ μόρια τούτων τε χάριν ϗ ἕνεκα τῆς κινήσεως προσέθηκεν ἡ φύσις Ζμδ9. 684 b29. ἅμα τῶν τε φλεβῶν χάριν ϗ πρὸς τὴν τοῦ περιττώματος ἔκκρισιν Ζμγ9. 671 a1. — ex frequentissimo huius praep usu pauca exempla attulisse sufficiet. ἀλκῆς χάριν Ζμγ1. 661 b2. 2. 662 b27. δ5. 678 b21. βοηθείας, σκέπης, σωτηρίας χάριν Ζμβ9. 655 b5, a1. 13. 657 a35. 14. 658 a18. 15. 658 b14. γ1. 661 b25, 662 a26. ἐρείσματος χάριν Ζμβ16. 659 a28. μαρτυρίου χάριν εἴπομεν μα13. 350 b19. σοφίσματος, προφάσεως, τῶν ἀναγκαίων χάριν Πε8. 1307 b40. δ13. 1297 a14. 4. 1291 a18. Ζιβ1. 500 a5. παραδείγματος (ὅσον παραδείγματος) χάριν λάβωμεν Ρα5. 1360 b7. 9. 1366 a33. εἴρηται ὡς ἐν τύπῳ, γεύματος χάριν Ζια6. 491 a8. σημείου χάριν, v σημεῖον p 677 b31. λόγου χάριν τθ9. 160 b22. Πγ9. 1280 b8 (opp ὡς ἀληθῶς). Μγ5. 1009 a21. 7. 1011 b2. Ηζ13. 1144 a33. Ζιβ1. 500 a5 (coni κατὰ μεταφοράν). νόμου χάριν, cf νόμος p 489 a25. — χάριν plerumque ipsi nomini postponitur; aliquoties antepositum legitur, χάριν ἀναπαύσεως Πθ1. 1337 b39. 5. 1339 b19. χάριν ἄλλων Πθ3. 1338 a13. χάριν τοῦ βελτίονος Ζγγ4. 755 a23. χάριν ἡδονῆς Μβ4. 1000 a16. cf Πβ11. 1273 a35. θ162. 846 b5. interdum interposito verbo χάριν a nomine dirimitur, ἐρείσματός εἰσι χάριν Ζμβ16. 659 a28. βοηθείας ἔχουσι χάριν Ζμβ9. 655 b5. οὐ τῆς αὐτοῦ μεταχειρίζεται χάριν ἀρετῆς Πθ6. 1341 b11.

χάρις. ῥὶς ἔτι καλὴ ϗ χάριν ἔχουσα πρὸς τὸ ἰδεῖν Πε9. 1309 b25. ἔχει ἑκάτερα (τά τε φθαρτὰ ϗ τὰ ἄφθαρτα) χάριν Ζμα5. 644 b31. τὴν χάριν τῆς ζωῆς (τῶν φυτῶν) εἶναι διὰ τὰς δύο δυνάμεις φτα2. 817 b14. — χάρις, def Ρβ7. 1385 a17. τίσι χάριν ἔχουσι ϗ ἐπὶ τίσι ϗ πῶς αὐτοὶ ἔχοντες Ρβ7. πῶς δεῖ χάριν ἐμποιεῖν ρ35. 1439 b21-24. ἵν' ἀνταπόδοσις ᾖ· τοῦτο γὰρ ἴδιον χάριτος Ηε8. 1133 a4 sqq. ἡ χάρις τῷ διδόντι Ηδ1. 1120 a15. χάριτας τῶν ὑπηργμένων ἀποδοῦναι ρ37. 1445 a1. κομίζεσθαι τὰς χάριτας Ηι7. 1167 b24. τῷδ' ὀφείλεσθαι χάριν (ex poeta incerto) Ρβ23. 1397 a16. πανδήμου χάριτος δημιουργός (apud Alcidam) Ργ3. 1406 a26. συνηγορεῖν ἐπὶ χάρισιν, ἐπὶ χρήμασιν ρ37. 1444 a39. ἀκροᾶσθαι πρὸς χάριν Ρα1. 1354 b34. πολλὰ πρὸς ἐπήρειαν ϗ χάριν πράττειν Πγ16. 1287 a38. — βαρέως φέρειν πρὸς τὴν ἀφροδισιαστικὴν χάριν Πε10. 1311 b17. ἐν τῇ καταπόσει τῇ τάσει τοῦ οἰσοφάγου γίνεται ἡ χάρις, syn τῶν ἐδεστῶν ἐν τῇ καθόδῳ ἡ ἡδονὴ Ζμδ11. 691 a1, 690 b30.

Χαρίσιος. ἐν ὄρει Τηυγέτῳ βοτάνη καλουμένη χαρισία θ163. 846 b7 Beckm.

Χάριτες. Χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται Ηι8. 1133 a3. ἐπεὶ αἱ Χάριτες θεαί f 609. 1580 b37.

χαροπός. τὸ καλούμενον (τοῦ ὀφθαλμοῦ) μέλαν τοῖς μὲν ἐστι μέλαν, τοῖς δὲ σφόδρα γλαυκόν, τοῖς δὲ χαροπόν, ἐνίοις δὲ αἰγωπόν Ζια10. 492 a3, διὰ τίν' αἰτίαν Ζγε1. 779 b14, a32 (inde ipsi homines dicuntur γλαυκοὶ ϗ χαροποὶ ϗ μελανόφθαλμοι Ζγε1. 779 a35). ὄμμα χαροπὸν ὑγρόν, ὀφθαλμοὶ χαροποὶ ἔγκοιλοι, ποίου ἤθους σημεῖον φ3. 807 b1, 19. 5. 809 b19. 6. 812 b5.

Χάροπος. Νιρέα τὸν Χαρόπου παῖδα f 596. 1576 a6.

Χάρυβδις μβ3. 356 b13.

Χάρων. Χάρωνα τὸν τέκτονα ποιεῖ λέγοντα Ἀρχίλοχος Ργ17. 1418 b30.

Χαρώνδας νομοθέτης Πα2. 1252 b14. β12. 1274 a23, 30, b5. δ11. 1296 a21. 13. 1297 a23.

χάσκειν. αἱ ὑστέραι χάσκουσιν, opp συμμύουσιν Ζιη4. 583 b31, 35. κτένες χάσκουσι ϗ συμμύουσιν Ζιδ8. 535 a18. χασκουσῶν (τῶν κογχῶν) ἐξαιρεῖν τὰ κρέα Ζιι10. 614 b29. χάσκει ϗ ἡ θήλεια (πέρδιξ) ϗ ὁ ἄρρην, ϗ τὴν γλῶτταν ἔξω ἔχουσι περὶ τὴν τῆς ὀχείας ποίησιν Ζιε1. 541 a29. αἶγες χάσκουσιν εἰσδεχόμεναι τὰ πνεύματα θ9. 831 a21.

χάσμα. σεισμοὶ χάσματα ἀνοίγοντες ϗ γῆν ἀναρρηγνύντες κ4. 396 a4. χρυσίον κατορωρυγμένον, χασμάτων τεττάρων ὄντων θ47. 833 b20. f 248. 1524 a3. χάσματα θαλάσσης ϗ ἀναχωρήματα κ4. 396 a18. φάσματα ἐν τῷ οὐρανῷ, οἷον χάσματά τε ϗ βόθυνοι ϗ αἱματώδη χρώματα μα5. 342 a35, b14, 17, 22.

χασμᾶσθαι. χασμώμενοι ϗ ἐκπνέοντες ἧττον ἀκούουσιν ἢ ἐμπνέοντες Ζγε2. 781 a30. πια29. 902 b9. 44. 904 a16. λβ13. 961 a39, 37. ἐὰν περὶ τὸν τόκον ἀνασπάσωσι χασμησάμεναι, δυστοκοῦσιν αἱ γυναῖκες Ζγα11. 719 a19. διὰ τί τοῖς χασμωμένοις ἀντιχασμῶνται πζ1. 886 a24.

χασματίαι (καλοῦνται τῶν σεισμῶν) οἱ συνιζήσεις ποιοῦντες εἰς τὰ κοῖλα κ4. 396 a4.

χάσμη. ἡ χάσμη πνεῦμα ϗ ὑγροῦ κίνησίς ἐστιν πζ1. 886 a26. τὸ ἐξιὸν πνεῦμα ἐν τῇ χάσμῃ πια29. 902 b10.

χαυλιόδους (χαυλιωδῶν v l novies), brocchus. ὀδόντες ϗ χαυλιόδοντες Ζιβ10. 503 a10. δ11. 538 b16. Ζμγ1. 661 b31. 2. 663 b35 (cf 664 a11). δ8. 684 a30. ἅμα χαυλιόδοντα ϗ κέρας οὐδὲν ἔχει ζῷον Ζιβ1. 501 a19. τὰ χαυλιόδοντας ἔχοντα· αἱ θήλειαι τῶν ὑῶν οὐκ ἔχουσι χαυλιόδοντας Ζμγ1. 661 b18, 26. Ζιδ11. 538 b21. β1. 501 a15. cf Bsm probl ined 320, 25. ὁ ἵππος ὁ ποτάμιος ἔχει χαυλιόδοντας ὑπερφαινομένους· οἱ ἄνω χαυλιόδοντες Ζιβ7. 502 a12. δ8. 533 a15. — οὐδὲν τῶν ζῴων ἐστὶν ἅμα καρχαρόδουν ϗ χαυλιόδουν· τὰ χαυλιόδοντα· τὰ καρχαρόδοντα ϗ χαυλιόδοντα, dist τὰ καρχαρόδοντα Ζμγ1. 661 b23, 18. 2. 663 a7. β9. 655 b11. Μ 319. Lob Par 248, 366.)

χαῦνος. proprie, ἅλες οὐ χονδροὶ ἀλλὰ χαῦνοι ϗ λεπτοὶ ὥσπερ χιών μβ3. 359 a32. γῆ χαῦνος, opp στερρά πκγ29. 934 b11. κέρατα μαλακώτερα ϗ χαυνότερα ακ802 a21, κέρατα ξηρὰ ϗ πεπωρωμένα ϗ χαῦνα ακ802 b8. — metaph, χαῦνος def, ὁ μεγάλων ἑαυτὸν ἀξιῶν ἀνάξιος ὢν

Ηδ7. 1123 b9. 9. 1125 a18, 27. ηεη5. 1233 a11, 27. ημα26. 1192 a31. χαῦνοι ϗ ἀνόητοι φ6. 810 b32.

χαυνότης, metaph def Ηβ7. 1107 b23. ηεβ3. 1221 a10. γ5. 1233 a11. περὶ χαυνότητος Ηδ9.. ηεγ5. ημα26.

χαυνȣ̃σθαι τιμώμενον μικροψυχίας ἐστίν αρ7. 1251 b18.

χέδροπος, χεδροπός. δῆλον ἐπὶ τῶν χεδροπῶν (τὸ προσπεφυκέναι τὴν ἀρχὴν τȣ̃ σπέρματος ἐν τοῖς περικαρπίοις) Ζγγ2. 752 a21. οἱ καρποί, οἷον τὰ χέδροπα μδ10. 389 a15. τὰ ἐπέτεια, οἷον τά τε χεδροπὰ ϗ ὁ σῖτος Ζγγ1. 750 a24. τὰ τῶν χεδρόπων ἑψήματα ϗ τῶν ἄλλων καρπῶν Ζμβ7. 653 a24 (Oribas I 574).

χέδροψ. ἐσθίει ἡ ἄρκτος ϗ τȣ̀ς καρπȣ̀ς τȣ̀ς χέδροπας (v l χεδροπȣ́ς) Ζιθ5. 594 b7.

χεῖλος. 1. labium superius et inferius. ὑπὸ τȣ̀ς μυκτῆρας ἡ τῶν χειλῶν ἐστὶ φύσις τοῖς ἔχȣσι τῶν ἐναίμων ὀδόντας· φυλακῆς ἕνεκα ϗ μᾶλλον ἔτι διὰ τὸ εὖ χείλη δύο· σὰρξ εὐκίνητος· τὸ ἐντὸς στόμα σιαγόνων ϗ χειλῶν Ζμβ16. 659 b30, 20, 28, 660 a10. Ζια11. 492 b25. cf Plat Tim 75D. χειλῶν δύναμις, συμβολαί Ζμδ5. 682 a11. β16. 660 a7. τὸ ἄνω, τὸ κάτω χεῖλος φ6. 811 a19, 26 al. χείλη ὑγρά, ἀνθρώπȣ μαλακὰ ϗ σαρκώδη ϗ δυνάμενα χωρίζεσθαι, σάρκινα, εὔσαρκα Ζμβ16. 660 a4, 11, 659 b24, 31. πλε7. 965 a22. χειλῶν διαφοραὶ τί σημαίνȣσιν φ6. 811 a18-28. λεπτά, σκληρά, παχέα, ἐπ' ἄκραις ταῖς συγχειλίαις χαλαρά, χεῖλος μετέωρον φ6. 811 a22, 24, 18. 3. 808 a32. εὐκινητότατον ϗ ἥκιστα ἔναιμον πκζ7. 948 b9. τὰ ἄφωνα ἡ γλῶττα ϗ τὰ χείλη (ἀφίησιν)· ἐγκλίνειν τὸ χεῖλος Ζιδ9. 535 b1 Aub, cf 536 a3. β10. 503 a5. πιέζειν τὰς γλώττας τοῖς χείλεσιν ακ801 b39. (οἱ πρεσβῦται ἵπποι τὸ κάτω χεῖλος προτείνȣσι Bsm probl ined 323, 43). τὸ ἄνω τȣ̃ κάτω προκρεμώμενον φ6. 811 a25. τοῖς ὀργιζομένοις τὸ κάτω χεῖλος σείεται· οἱ φοβȣ́μενοι τρέμȣσι τὸ κάτω χεῖλος· τὸ κάτω χεῖλος ἀλλ' ȣ̓ τὸ ἄνωθεν κάτω κρέμαται ἢ ῥέπει· ϗ ἐν τοῖς θυμοῖς ἀποκρεμάννυνται τὸ χεῖλος· διὰ τί ποτε τὰ χείλη μάλιστα γαργαλιζόμεθα πε15. 882 a39. κζ6. 948 a36, b1, 4. 7. 948 b7, 9. λε7. 965 a18, 20, 21. — κροκοδείλȣ, ἰχθύων Ζιβ10. 503 a5. τοῖς ὄρνισι τὸ ῥύγχος ἀντὶ χειλῶν ϗ ὀδόντων cf ὄρνις p 527 b46. (sed τῶν στρȣθίων τὰ περὶ τὰ χείλη σκληρὰ Ζιι7. 613 b1. S II 56.) — 2. peristoma τῶν ὀστράκων, τὰ χείλη, dist τὰ λεπτοχειλῆ et τὰ παχυχειλῆ Ζιδ4. 528 a28. — 3. τȣ̃ τῶν ὑστερῶν στόματος, τὰ χείλη λεῖα, παχέα, τραχύτερα, λεπτά Ζιη3. 583 a16, 17, 18, 21 Aub. — 4. τῶν ποταμῶν ϗ λιμνῶν περὶ τὰ χείλη Ζιζ16. 570 a22. cf θ45. 833 b16. 150. 845 b11.

χειμάζειν. 1. trans, Ὀδυσσεὺς ἀφικνεῖται χειμασθεὶς πο17. 1455 b21. χειμαζόμενον ἐπικαλέσασθαι τȣ̀ς Διοσκȣ́ρȣς ηεη12. 1245 b33. — metaph, χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος ϗ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα πο17. 1455 a31. — 2. intr, καθάπερ τῶν ἀνθρώπων οἱ πολλῆς χώρας κρατȣ̃ντες θερίζȣσι μὲν ἐν τοῖς ψυχροῖς χειμάζȣσι δ' ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς, ȣ̔́τω ϗ τῶν ζῴων τὰ δυνάμενα μεταβάλλειν τȣ̀ς τόπȣς Ζιθ12. 596 b27, 597 b4. 13. 598 a25,

χειμαίνει ὁ χειμαζόμενος ϗ χαλεπαίνει ὁ ὀργιζόμενος ἀληθινώτατα πο17. 1455 a31.

χειμάρρȣς. (τῶν ἐν Αἴτνῃ κρατήρων) ἀνὰ τὴν γῆν φερομένων χειμάρρȣ δίκην κ6. 400 a34. θ154. 846 a10.

χειμασία. μετὰ τὸν ὑετὸν ϗ τὰς τοιαύτας χειμασίας πίπτει τὰ πνεύματα πκς3. 940 b15.

χειμερινός. περὶ τροπὰς ὄντος τȣ̃ ἡλίȣ χειμερινάς μα6. 343 b6. τροπαὶ χειμεριναί μβ6. 364 b3. γ5. 377 a24. δυσμὴ (δύσις) χειμερινή, dist ἰσημερινή, θερινή μβ6. 363 b6. κ4. 394 b27. ἀνατολὴ χειμερινή, ἀνατολαὶ χειμεριναί μβ6. 363 b5. κ4. 394 b24. μέγιστον ὄρος τῶν πρὸς τὴν ἕω τὴν χειμερινήν μα13. 350 a31. ἐν τοῖς χειμερινοῖς τόποις μα10. 347 a18. Ζγβ8. 748 a23. — τίνα τῶν ζῴων ἀποβάλλει τὰς χειμερινὰς τρίχας πι21. 893 a5. — αἱ μὲν καθαραὶ δύσεις εὐδιεινὸν σημεῖον, αἱ δὲ τεταραγμέναι χειμερινόν πκς8. 941 a2, cf χειμέριος.

χειμέριος. χειμερίην διὰ νύκτα (Emp 221) αι2. 437 b27. χειμέριον κατὰ μῆνα (Simonid fr 12) Ζιε8. 542 b8. φωλȣ̃σι τὰς χειμεριωτάτας ἡμέρας, τέτταρας μῆνας τȣ̀ς χειμεριωτάτȣς Ζιθ14. 599 a24. 15. 599 a33, b29. διάγȣσι τȣ̃ θέρȣς ἐν χειμερίοις, τȣ̃ δὲ χειμῶνος ἐν ἀλεεινοῖς Ζιι7. 613 b2. ὄντος τȣ̃ ἡλίȣ ἐν χειμερίῳ μέρει τȣ̃ κόσμȣ πκς26. 942 b34. αἱ γέρανοι ἂν ἴδωσι νέφη ϗ χειμέρια Ζιι10. 614 b21. χειμέριοι αἱ σύνοδοι τῶν μηνῶν μᾶλλον ἢ αἱ μεσότητες Ζγβ4. 738 a21. χειμεριώτερος ὁ μὴν φθίνων Αδ15. 98 a32.

χειμών. tempestas, procella. ὅταν κλύδων ᾖ ϗ χειμών· ἀποσαλεύȣσιν ὥσπερ πλοῖον ὅταν χειμὼν ᾖ Ζμδ9. 685 a32, 35. ῥηγνυμένων χειμώνων ἐξαισίων κ5. 397 a22. γίνεται προσιόντος μὲν τȣ̃ ἡλίȣ ἀναθυμίασις τȣ̃ ὑγρȣ̃, ἀπιόντος δὲ ὕδατα ϗ χειμῶνες· διὰ μὲν ȣ̓̃ν τὴν φορὰν τὴν ἐπὶ τροπὰς ϗ ἀπὸ τροπῶν θέρος τε γίνεται ϗ χειμών μβ4. 361 a12, 13. — tempus hibernum. τὰ χειμῶνος ἔργα συμβαίνει γίνεσθαι, τȣ́των δέ ἐστιν ὁ ὄμβρος πκς26. 942 b35. χειμών, dist ἔαρ, θέρος, μετόπωρον πα8. 859 b21. 9. 860 a12. 20. 861 b22 al. χειμὼν ξηρὸς ϗ βόρειος μα7. 344 b35. ἀκμαιότατος ὁ χειμών, τὸ λοιπὸν γὰρ ἔαρ ἐστίν πα17. 861 a25. τοῖς ἀνθρώποις κατὰ τὴν ἡλικίαν γίνεται χειμὼν ϗ θέρος ϗ ἔαρ ϗ μετόπωρον Ζγε3. 784 a18, 783 b26. ἐν χειμῶνι, ἐν τῷ χειμῶνι, opp περὶ τȣ̀ς θερινȣ̀ς χρόνȣς Πβ8. 1267 b27. μβ4. 361 b6. τȣ̃ χειμῶνος, opp ἐν τῷ θέρει Ζμδ5. 680 b1. χειμῶνος, τȣ̃ χειμῶνος, dist ἔαρος, θέρȣς, μετοπώρȣ, ὀπώρας μα12. 348 a1. β4. 360 a2. πια17. 900 b29. 56. 905 a24. 61. 905 b38. κδ13. 937 a31. τὸ συλλεχθὲν ἐκ τȣ̃ χειμῶνος ὕδωρ μα13. 349 b6. ἐκ τȣ̃ χειμῶνος ('vi frigoris' Ideler?) μα10. 347 b3.

χεῖν. εἴπερ ἐφέρετο τὰ σώματα τȣ́των (τῶν ἀστέρων) ἐν ἀέρος πλήθει κεχυμένῳ κατὰ τὸ πᾶν Οβ9. 291 a19. — αἱ σάρκες συνεστᾶσι μᾶλλον τῶν προσγείων ἰχθύων, τῶν δὲ πελαγίων ὑγραί εἰσι ϗ κεχυμέναι Ζιθ13. 598 a9. ἀναχλιανθέντος πάλιν χεῖται ὁ χυμός, opp πέπηγεν πκβ7. 930 b18. χέεται (τὸ κόμι) ϗ πέπηγεν ὅμοιον λίθοις φτβ9. 829 a18. — χυτός. ὅσα μεταλλεύεται ϗ ἔστιν ἢ χυτὰ ἢ ἐλατά μγ6. 378 a27. τὸ στέαρ ἐστὶ θραυστὸν πάντη ϗ πήγνυται ψυχόμενον, ἡ δὲ πιμελὴ χυτὸν ϗ ἄπηκτον Ζιγ17. 520 a8. ἐν ὑγρῷ ϗ χυτῷ οἷον βαφή τις ϗ πλύσις ἡ ὀσμή αι5. 445 a14. ἄργυρος χυτός ψα3. 406 b19. μδ8. 385 b5. — τῶν ἰχθύων καλȣ̃νται χυτοὶ οἱ τῷ δικτύῳ περιεχόμενοι Ζιε9. 543 a1, cf M 287.

χείρ refertur inter τὰ σύνθετα, ὅσα εἰς ἀνομοιομερῆ διαιρεῖται Ζια1. 486 a7. Ζμβ1. 646 b14. Ζγα18. 722 a18, 20, 26, b32. cf πλα29. 960 a29, 31, τὰ μόρια τὰ ἐξωτερικά Ζγε6. 786 a27. α22. 730 b16. δ4. 772 b17, τὰ ἀκρωτήρια τȣ̃ σώματος φ3. 807 b9. χεὶρ μέλος ἐστίν Ζια1. 486 a11. διαιρετὴ ϗ πολυσχιδής, συνθετή· λεπταὶ ϗ μακραί· ἀσαρκότατα ϗ νευρωδέστατα Ζμδ10. 687 b7, 8. φ3. 807 b9. πς6. 886 a12. χεὶρ ϗ πȣ̀ς διαφορὰν ἔχει πρὸς τὰ δεξιὰ ϗ ἀριστερά· ἑκατέρα ἡ χείρ πλα29. 960 a29. Ζιγ2. 512 a5.

1. manus descr. βραχίονος χείρ, χεὶρ ϗ ὅλος ὁ βραχίων· τῶν τεττάρων τὰ δύο σημεῖα τοῖς μὲν πτέρυγες τοῖς δὲ χεῖρες ϗ βραχίονές εἰσιν Ζμβ1. 646 b14. Ζια15. 493 b27.

1. 486 ᵃ11. Ζπ 5. 706 ᵃ29. ἄρθρα χειρὸς ϗ βραχίονος καρπός, τὸ ἄκρον τῆς χειρός Ζια 15. 494 ᵃ2. Ζπ 8. 702 ᵇ3. θέναρ v h v. δάκτυλοι p 165 ᵃ6, 20. ἡ ἄλλη (ὅλη v l Gaza C Pik) χεὶρ ϗ δάκτυλοι Ζιγ 2. 512 ᵃ8. ὄνυχες ἐπὶ τῶν χειρῶν, διὰ τίν' αἰτίαν Ζμδ 10. 690 ᵇ9 cf ὄνυξ p 517 ᵃ4. οἱ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὄνυχες Bsm probl ined II ξέ. Galen III 234. τῆς χειρὸς τὸ εἴσω ἀναρθρότατον, syn τὸ καμπτόμενον μέρος πι 49. 896 ᵇ3. λδ 10. 964 ᵃ38. Ζμδ 10. 690 ᵇ1. τὸ ἔξω τῆς χειρὸς νευρῶδες ϗ ἀνώνυμον Ζια 15. 494 ᵃ2. cf ὑπο-θέναρ, χειρὸς στῆθος Galen XIV 704. φλέβες Ζιγ 2. 512 ᵃ5, 9. 3. 514 ᵃ14. πλεῖστα νεῦρα περὶ τὰς χεῖρας, ὀστᾶ Ζιγ 5. 515 ᵇ21. 7. 516 ᵃ33. ἡ ἐν τῷ ἀγκῶνι κερκὶς ἕνεκα τῆς στροφῆς τȣ͂ ἀγκῶνος ϗ τῆς χειρός πν 7. 484 ᵇ29, cf 36.

2. latiore quodam usu χείρ idem fere quod τὸ πρόσθιον κῶλον significat, cf Da I 51. ȣ̓δὲν ἴδιον ὄνομα τοιȣ͂τον ἔχομεν ἄκρας χειρός, ὁποῖον πȣ́ς ἐστι χωρὶς τȣ͂ σκέλȣς· χεῖρα ȣ̓κέτι ἁπλῶς ὠνόμασεν Ἱπποκράτης ἀλλ' ἄκραν προσέθηκε Galen XVIII B 431. cf l 34 αἱ καλȣ́μεναι χεῖρες. itaque χεῖρες opp σκέλη· ἰχθύες ȣ̓́τε σκέλη ȣ̓́τε χεῖρας ȣ̓́τε πτέρυγας ἔχȣσι φ 3. 807 ᵇ9. Ζμδ 13. 695 ᵇ3. cf Plat Tim 45 A. τὰ παιδία ϗ τὰς χεῖρας παρατεταμένας (ἔχει) παρὰ τὰς πλευράς Ζιη 10. 587 ᵃ26 ('χεῖρας h l bracchia esse monuit Scalig' S I 552). syn ἡ χεὶρ ὅλη Galen l l. χεῖρες ἐκ τȣ͂ στήθȣς ἤρτηνται πκζ 6. 948 ᵃ39 (cf ἀπὸ τῶν ὤμων αἱ χεῖρες ἔρχονται παρηρτημέναι ἑκατέρα τῇ καθ' αὑτὴν πλευρᾷ Galen XIV 704) et saepius.

3. fere eadem vi χείρ usurpatur de pedibus animalium, Ζμδ 11. 691 ᵇ14, 13 (Greiffuss). ἡ ὕαινα ἐν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ ἔχει δύναμιν ὑπνοποιόν f 330. 1533 ᵇ11, cf 15. — simiarum manus. ἔχȣσι χεῖρας ϗ δακτύλȣς ϗ ὄνυχας ὁμοίȣς ἀνθρώπῳ πλὴν πάντα ταῦτα ἐπὶ τὸ θηριωδέστερον Ζιβ 8. 502 ᵇ3, descr ᵇ7, 17. cf Galen II 534. Lewes 327.

4. χειρὸς ἔργα ϗ πράξεις. ὁ ἄνθρωπος ἀντὶ σκελῶν ϗ ποδῶν τῶν προσθίων βραχίονας ϗ τὰς καλȣμένας (v l 18) χεῖρας ἔχει· συμμεμηχάνηται ϗ τὸ εἶδος τῇ φύσει τῆς χειρός Ζμδ 686 ᵃ27, cf 687 ᵃ7, ᵇ6. τὰ μέρη διώρισται τῷ δύνασθαί τι ποιεῖν, οἷον γλῶττα ϗ χείρ Ζγα 18. 722 ᵇ32. Anaxag: διὰ τὸ χεῖρας ἔχειν φρονιμώτατον εἶναι τῶν ζῴων ἄνθρωπον Ζμδ 10. 687 ᵃ8 (cf Galen III 168, Zeller I 696. II 2, 436), Ar sentent ᵃ17, 22. αἱ χεῖρες ὄργανόν εἰσιν· ἡ χεὶρ ἔοικεν εἶναι ȣ̓χ ἓν ὄργανον ἀλλὰ πολλά· ἔστιν ὡσπερεὶ ὄργανον πρὸ ὀργάνων Ζμδ 10. 687 ᵃ10, 20, ᵇ2. (explic Galen III 8. cf Waitz II 294. Trdlbg 526). ἡ χεὶρ ὄργανόν ἐστιν ὀργάνων ψγ 8. 432 ᵃ1. ὅπως ἀμφιδέξιοι γίνωνται, ὡς δέον μὴ τὴν μὲν χρήσιμον εἶναι τοῖν χεροῖν τὴν δὲ ἄχρηστον Πβ 12. 1274 ᵇ14. οἱ μόναρχοι ὀφθαλμȣ̀ς πολλȣ̀ς ποιȣ͂σιν αὑτῶν ϗ χεῖρας ϗ πόδας Πγ 16. 1287 ᵇ30, 28. ȣ̓δὲ ἡ χεὶρ ȣ̓δ' ἄλλο τῶν μορίων ȣ̓δὲν ἄνευ ψυχῆς ἢ ἄλλης τινὸς δυνάμεώς ἐστι χεὶρ ȣ̓δὲ μόριον ȣ̓θέν, ἀλλὰ μόνον ὁμώνυμον· ἀδύνατον εἶναι χεῖρα ὁπωσȣ͂ν διακειμένην, οἷον χαλκῆν ἢ ξυλίνην, πλὴν ὁμωνύμως Ζγα 19. 726 ᵇ22. β 1. 734 ᵇ30. Ζμα 1. 640 ᵇ35, cf 641 ᵃ6. Μζ 11. 1036 ᵇ31. (χεὶρ ζῴȣ νευροσπάστȣ κ 6. 398 ᵇ18.) ἡ ψυχὴ κινεῖ τὰς χεῖρας· ἀδύνατον πρόσωπον ἢ χεῖρα ἢ σάρκα εἶναι ἢ ἄλλο τι μόριον μὴ ἐνȣ́σης αἰσθητικῆς ψυχῆς· αἱ χεῖρες κινȣ͂σι τὰ ὄργανα· ἡ ἀρχὴ ἡ κινȣ͂σα Ζγα 22. 730 ᵇ16, 18. β 5. 741 ᵇ10. Ζκ 8. 702 ᵃ33-ᵇ11. Φε 1. 224 ᵃ33. τῶν (δακτύλων τῶν χειρῶν) τὸ λαμβάνειν ἔργον ϗ πιέζειν, ὥστε δεῖ μακρȣ̀ς ἔχειν· εἰ μὴ ἦν χεὶρ ὅλως, ȣ̓κ ἂν ἦν λῆψις· ἑτέρα πρὸς τὸ πιέσαι τῇ χειρὶ χρήσιμος δύναμις ϗ πρὸς τὸ λαβεῖν Ζμδ 10. 690 ᵃ32, 687 ᵇ12. β 1. 646 ᵇ24. πῶς ὅμοια τὰς χεῖρας τὰ ἔκγονα γίνεται, πῶς γίνεται τέρατα Ζγα 19. 726 ᵇ15. 18. 722 ᵃ26. δ 4. 772 ᵇ17. — ταῦροι χεῖρας ȣ̓κ ἔχȣσι (ὁ Αἰσώπȣ Μῶμος διαμέμφεται) Ζμγ 2. 663 ᵇ8. — χειρὸς κινήσεις. χρῆσθαι χερσί, προσάγειν πρὸς τὸ στόμα τὰς χεῖρας Ζιβ 8. 502 ᵇ11, 10. η 10. 587 ᵃ28. ἡ χεὶρ περιλαμβάνει Ζμδ 10. 690 ᵇ1. παρασείειν τὰς χεῖρας, κινεῖν τὴν βακτηρίαν ἐν τῇ χειρί Ζπ 3. 705 ᵃ18. Ζκ 8. 702 ᵃ34. ἀνατείνειν τὰς χεῖρας εἰς τὸν ȣ̓ρανόν κ 6. 400 ᵃ16. τρέμȣσι τὰς χεῖρας, ναρκᾶν χεῖρας πκζ 6. 948 ᵃ36, 39. cf 948 ᵇ7, 9. ς 6. 886 ᵃ10. γίνεταί τις ἀπέρεισις ἐν τῇ διατάσει πρὸς τὰς χεῖρας ϗ τȣ̀ς καρπȣ̀ς Ζπ 3. 705 ᵃ19. αἱ φοραὶ τῶν χειρῶν φ 3. 808 ᵃ14. — dicendi formulae. οἱ ζῶντες ἀπὸ τῶν χειρῶν οἱ χερνῆτες Πγ 4. 1277 ᵇ1. οἱ μὲν τῶν γραφικῶν (λόγοι) ἐν τοῖς ἀγῶσι στενοὶ φαίνονται, οἱ δὲ τῶν ῥητόρων εὖ λεχθέντες ἰδιωτικοὶ ἐν ταῖς χερσίν (i e ἀναγιγνωσκόμενοι) Ργ 12. 1413 ᵇ16. ὁ δȣ̀ς ὥσπερ εἰς τὴν χεῖρα τὴν (τȣ͂ πράγματος, τȣ͂ μύθȣ) ἀρχήν Ργ 14. 1415 ᵃ14. εἴ τις οἴοιτο τὸ ὕδωρ ϗ τὴν χιόνα ϗ τὴν χάλαζαν ἐνυπάρχοντα πρότερον ἐκκρίνεσθαι ϗ μὴ γίνεσθαι, οἷον ὑπὸ χεῖρα ποιȣ́σης ἀεὶ τῆς συγκρίσεως ἕκαστον αὐτῶν μβ 9. 369 ᵇ33. ἡ πάμπαν ἀγοραία (φιλία) ἐκ χειρὸς εἰς χεῖρα Ηθ 15. 1162 ᵇ26. ηεη 10. 1242 ᵇ27. διὰ χειρὸς ἔχȣσι μᾶλλον τὴν πολιτείαν Πε 8. 1308 ᵃ27. ἄρχειν χειρῶν ἀδίκων Ρβ 24. 1402 ᵃ2. ρ 37. 1444 ᵇ13. κτεῖναι ἐν χειρὸς νόμῳ Πγ 14. 1285 ᵃ10.

5. vitae brevis signa plures in manu incisurae nec perpetuae; contra longae vitae in manu una aut duae incisurae longae f 261. 1526 ᵃ18, 20. τοῖς μὲν μακροβίοις (τὸ τῆς χειρὸς θέναρ διήρηται) ἐνὶ ἢ δυσὶ δι' ὅλȣ, τοῖς δὲ βραχυβίοις δυσὶ ϗ ȣ̓ δι' ὅλȣ· ὅσοι τὴν διὰ τῆς χειρὸς τομὴν ἔχȣσι δι' ὅλης μακροβιώτεροι Ζια 15. 493 ᵇ33. πι 49. 896 ᵃ37. λδ 10. 964 ᵃ33.

6. τὸ ἀνάλογον τῆς χειρός. cf M 338. πρὸς τὴν ἀσφάλειαν ἀντὶ βραχιόνων ϗ χειρῶν τȣ̀ς προσθίȣς πόδας ὑπέθηκεν ἡ φύσις τοῖς τετράποσι, τοῖς πολυδακτύλοις Ζμδ 10. 686 ᵃ34, cf 687 ᵇ31. β 16. 659 ᵃ24. Galen III 176. τοῖς μώνυξιν ȣ̓κ ἔχει τὰ πρόσθια σκέλη ἀνάλογον τοῖς ἀγκῶσι ϗ ταῖς χερσί Ζμδ 10. 688 ᵃ4. Galen III 175. τοῖς ἐλέφασιν ὁ μυκτὴρ ἀντὶ χειρῶν Ζμδ 12. 692 ᵇ17. β 16. 658 ᵇ36, 659 ᵃ2. manus elephantorum Plin VIII 29. τοῖς κροκοδείλοις ἡ χρῆσις τȣ͂ στόματος ἀνάλογον Ζμδ 11. 691 ᵇ14. οἱ καρκίνοι ἀντὶ χειρὸς ἔχȣσι τὰς χηλάς Ζμδ 11. 691 ᵇ17. cf 8. 683 ᵇ33. Ζια 1. 486 ᵇ20. οἱ πολύποδες τȣ̀ς πόδας ϗ τὰς προβοσκίδας ἔχȣσι πρὸς ἀλκὴν ϗ τὴν ἄλλην βοήθειαν ἀντὶ χειρῶν Ζμδ 9. 685 ᵇ12. ἡ φύσις πολλοῖς τῶν ζῴων τὰς χειρὸς χρείας παρέξοντα τὸν τράχηλον ἀπειργάσατο Galen III 613, cf Ζμδ 12. 693 ᵃ8, 18.

χειροήθεια. προσδέχεσθαι τὰς χειροηθείας φ 5. 809 ᵃ33.

χειρόκμητος Οβ 4. 287 ᵇ16. μδ 3. 381 ᵃ30. χειρόκμητα τὰ φρεατιαῖα, syn χειροποίητος μβ 1. 353 ᵇ25, 33. τὰ χειρόκμητα, syn τὰ ποιȣ́μενα, opp τὰ φύσει συνεστῶτα Φβ 1. 192 ᵇ30. f 17. 1477 ᵃ11. Bernays Dial 166.

χειροποίητος. στόματα χειροποίητα μα 14. 351 ᵇ33. ἡ θάλαττα ȣ̓ χειροποίητος, syn χειρόκμητος μβ 1. 353 ᵇ33, 25.

χειροτέχναι Ηζ 8. 1141 ᵇ29. opp ἀρχιτέκτονες ΜΑ 1. 981 ᵃ31 Bz, ᵇ31.

χειροτονεῖν ἅπερ ἂν αὐτοῖς δοκῇ ρ 19. 1432 ᵇ31. χειροτονεῖν τȣ̀ς στρατηγȣ̀ς (ἐξȣσίαν ἔχȣσιν οἱ θεσμοθέται) f 374. 1540 ᵇ7. μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν ȣ̀ς ὁ δῆμος ἐχειροτόνησεν f 385. 1542 ᵃ30. χειροτονεῖν προθύμως τινὰ στρατηγόν Πε 7. 1307 ᵇ12. στρατηγὸν χειροτονητέον τὸν πολεμικόν Ηι 2. 1164 ᵇ24. — χειροτονηταὶ ἀρχαί, opp κληρωταί ρ 3. 1424 ᵃ14.

χειροτονίας ἐστερῆσθαι ρ39. 1446 b22. οἱ θεσμοθέται τὰς εἰσαγγελίας εἰσαγγέλλουσιν εἰς τὸν δῆμον καὶ τὰς χειροτονίας f 378. 1540 b44.

χειρουργεῖν. πότερον δεῖ μανθάνειν αὐτοὺς ᾄδοντάς τε καὶ χειρουργοῦντας ἢ μή Πθ 6. 1340 b20. 7. 1342 a3.

χειρουργικός. ὄργανα μουσικά, τὰ δεόμενα χειρουργικῆς ἐπιστήμης Πθ 6. 1341 b1.

χειροῦσθαι. χειρώσασθαι τὰς νήσους, Αἴγυπτον Πβ 10. 1271 b38. Ρβ 20. 1393 a32. φρονίμως δοκεῖ ἡ γαλῆ χειροῦσθαι τοὺς ὄρνιθας Ζι 6. 612 b1.

χείρων, χείριστος, cf κακός p 359 a11. χείρων, opp βελτίων Πγ 11. 1282 a16. τὸ χεῖρον τοῦ βελτίονος ἕνεκέν ἐστιν Πη 14. 1333 a2. ημβ 10. 1208 a13, 17. μεταλαμβάνειν καὶ τοῦ χείρονος καὶ τοῦ βελτίονος Ζγβ 1. 731 b28. πρὸς τὸ βέλτιον ἢ χεῖρον Ζμβ 2. 648 a16. βέλτιον κεχωρίσθαι τὸ κρεῖττον τοῦ χείρονος Ζγβ 1. 732 a5. τὰ χείρονα (τῶν ζῴων), opp τὰ φρονιμώτερα Ζγγ 2. 753 a9, 10. χεῖρον, syn βλαβερόν Ρα 3. 1358 b24, 22. — οὐ χεῖρον, melius, Πβ 11. 1272 b35. οὐ χεῖρον ἐπελθεῖν, ἐπισκέψασθαι Ηδ 13. 1127 a14. Πζ 1. 1316 b28. — χείριστος. ὅταν τέκῃ· διὸ καὶ χείριστοι (int ad comedendum) γίνονται, οὐ γὰρ νέμονται κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ζε 12. 544 a14. cf 13. 544 b11. 14. 546 a8. τότε χείριστον ἔχουσι τὸ ἄνθος Ζε 15. 547 a21. συνέστηκεν ὁ ἄνθρωπος οὐ καλῶς ἀλλὰ χείριστα Ζμδ 10. 687 a24. χείριστα λέγεται, ἀνάγκη γὰρ εἰς μίαν δόξαν συμβαίνειν δύο ἁμαρτίας Μμ 8. 1083 b2.

Χείρων ηεγ 1. 1230 a2.

χειρωνάξιον οβ 1346 a4.

χελιδονιά. οἱ μελισσεῖς ... τὰς χελιδονιὰς (ci Aub, χελιδόνας codd Bk) τὰς πλησίον τῶν σμηνῶν ἐξαιροῦσι Ζι 40. 626 a12 ('χελιδόνας est pro χελιδόνων νεοττιάς' S II 211).

χελιδών. 1. avis. refertur inter τῶν ὀρνέων τὰ ἄγρια, τὰ μικρά Ζε 13. 544 a26. β 17. 509 a8. cf Ζγδ 6. 774 b29, τὰ σαρκοφάγα Ζιζ 5. 563 a13. θ 3. 592 b16, τὰ μονόχροα Ζιγ 12. 519 a6. cf χ 6. 799 b12, τὰ πολυτόκα, τὰ ὅμοια τῷ ἄποδι Ζγδ 6. 774 b29. Ζια 1. 487 b26. ι 30. 618 a32 (cf Müllenhoff, Hermes II 254). εὔπτερον καὶ κακόπουν ἐστίν, ἡ κνήμη οὐ δασεῖα, χολὴ πρὸς τοῖς ἐντέροις, κοιλία μακρά Ζια 1. 487 b27. ι 30. 618 a33. β 16. 506 b21. 17. 509 a8. — ἀμφότερα (mas et femina), οἱ νεοττοί, ἔτι νέοι ὄντες, τὰ τέκνα Ζι 7. 612 b28, 31, 27. β 17. 508 b5. ζ 5. 563 a14. δὶς τίκτει, τίκτουσιν ἀτελῆ καὶ τυφλά Ζε 13. 544 a26 Aub. Ζγδ 6. 774 b29. δὶς νεοττεύει, νεοττιὰ ἐκ πηλοῦ, ἡ σκηνοπηγία τίς, στιβαδοποιεῖται Ζιζ 5. 563 a13. 1. 559 a5. ι 7. 612 b21 Aub, 25. ἡ χελιδὼν φύσει ποιεῖ τὴν νεοττίαν Φβ 8. 199 a26. τροφὴ τῶν τέκνων, συνήθεια, διδάσκουσιν αὐτά Ζι 7. 612 b27, 28 Aub, 31. — ἀπέρχονται, ἅμα ταῖς φάσσαις, ἤδη ὠμμέναι πολλαί εἰσιν ἐν ἀγγείοις ἐψιλωμέναι πάμπαν Ζιθ 16. 600 a13 Aub, 25, 16 (cf Wiegmann, Archiv 1839, II 402, Humboldt Ansichten II 60). ἀδικοῦσι τὰς μελίττας Ζι 40. 626 a8, cf 12 Aub. ἐάν τις ἐκκεντήσῃ τὰ ὄμματα τῶν νεοττῶν, φασὶ φύεσθαι πάλιν Ζιβ 17. 508 b5. ζ 5. 563 a14. Ζγδ 6. 774 b31. χελιδὼν λευκή (Albino-Varietät) Ζιγ 12. 519 a6. χ 6. 798 a27. f 531. 1566 b14, 16, 19, 20 (S I 426). χελιδὼν μία ἔαρ οὐ ποιεῖ Ηα 6. 1098 a18 cf παροιμία p 570 b38. χελιδόνας ἐν οἰκίᾳ μὴ δέχεσθαι (Pythag), τουτέστι λάλους ἀνθρώπους ὁμωροφίους μὴ ποιεῖσθαι f 192. 1512 b9. τὸ Γοργίου εἰς τὴν χελιδόνα Ργ 3. 1406 b15. (hirundo Plin Thom Gazae Scalig. hirondelle C II 421. Hirundo urbica et rustica St. Cr. Su 122, 74. KaZι 11, 40. Hirundo rustica G 27. K 410. AZγ 23. AZι I 111, 116. cf E 54. Lnd 117.)

2. piscis. αἱ χελιδόνες αἱ θαλάττιαι ῥοίζουσι, πέτονται μετέωροι Ζιδ 9. 535 b27. cf v l β 15. 506 b16. (Yrundo Thomae, hirundo Gazae Scalig. hirondelle de mer C II 427. cf R. X 1. Gesner de aquat in h v. Ar syn pisc 73. Exocoetus volitans K 484, St. Cr. Dactylopterus volitans *Cuv* Cuv IV 118, 11. J Müller, Archiv 1857. 253, 273. AZι I 143, 79. hodie χελιδονόψαρον E 88, 28.)

χελλών f 299. 1529 b17. v χελών.

χελών (v l χελλών, χάλων, cf S I 288, 576). refertur inter τοὺς κεστρεῖς, πότε ἄρχεται κύειν, πρὸς τῇ γῇ νέμεται, τροφῇ χρῆται ἄμμῳ καὶ ἰλύι Ζιε 11. 543 b15. ζ 17. 570 b2. f 299. 1529 b17, 19. ὁ κέφαλος, ὃν καλοῦσί τινες χελῶνα· τῶν κεστρέων ὁ μέν τις κέφαλος, ὁ δὲ χελλών Ζιθ 2. 591 a23. cf ζ 17. 570 b2. f 299. 1529 b17. (khelo Thomae, labeo Gazae Scalig. grosses-levres C II 398. def non potest K 648, 1. St. Cr. AZι I 130, 31.)

χελώνη. refertur ad τὸ γένος τῶν ᾠοτόκων καὶ πεζῶν Ζμβ 8. 654 a9. γ 6. 669 a29, τὰ τρωγλοδυτικὰ τῶν τετραπόδων καὶ ᾠοτόκων Ζπ 15. 713 a16. Ζιβ 15. 506 a19. 16. 506 b27. 17. 508 a4. γ 1. 509 b8, 510 b35. 15. 519 b15. δ 9. 536 a8. ε 3. 540 a29. 5. 541 a11, τὰ φολιδωτὰ αν 10. 475 b23. Ζγα 3. 716 b25. Ζμγ 8. 671 a15, 21. δ 11. 691 a17. Ζιθ 17. 600 b21. — τὰ σώματα φαύλης κράσεως Ζμγ 12. 673 b31. τὸ δέρμα ὀστρακῶδες, syn ὀστρακῶδες καὶ πυκνὸν τὸ περιέχον (i e τὸ χελώνιον) Ζιθ 17. 600 b21. Ζμγ 8. 671 a19. cf β 8. 654 a8. μαναὶ αἱ σάρκες Ζμγ 8. 671 a20. τὰ σκέλη πῶς προσπεφυκότα Ζπ 15. 713 a18. κοιλία ἁπλῆ καὶ μία Ζιβ 17. 508 a7. τῆς καρδίας ἀφῃρημένης ποιεῖται κίνησιν ζ 2. 468 b15. cf αν 17. 479 a5. Langk Schol Ζμ p 19, 6. Lewes 114. πλεύμων ξηρὸς καὶ μικρός, μείζων ἢ κατὰ λόγον, ὀλίγαιμος, ἔχων ὀλίγην θερμότητα Ζμγ 6. 669 a29. 8. 671 a18. αν 1. 470 b20. cf 10. 475 b23. ἧπαρ φαῦλον παντελῶς Ζμγ 12. 673 b31. σπλὴν μικρὸς πάμπαν Ζιβ 15. 506 a19. κύστις Ζιγ 15. 519 b15 Aub. ε 5. 541 a9. Ζμγ 8. 671 a15, 24 (F 296, 53). δ 1. 676 a29 (Langk Schol Ζμ 32). Ζγα 13. 720 a6. eius ὑπόστασις Ζμγ 8. 671 a22. ὄρχεις ἐντός Ζιγ 1. 509 b8. Ζγα 3. 716 b25. ὑστέρα, descr Ζιγ 1. 510 b35. πόροι Ζγα 13. 720 a6, v infra l b61. μέλανα καὶ τραχέα ἀπὸ τοῦ ἐντέρου Ζιδ 4. 529 a23. cf 5. 530 b34. — ἡ θήλεια Ζιε 5. 541 a10. v l b61. coitus Ζιε 3. 540 a30 Aub. τίκτει ἐν τῷ ξηρῷ, ᾠὸν τέλειον, κατορύττει τὰ ᾠὰ σκληρόδερμα καὶ δίχροα, πῶς ἐπῳάζει, ἐκλέπεται τὰ ᾠὰ τῷ ὑστέρῳ ἔτει αν 10. 475 b30. Ζγβ 1. 732 b4. Ζιε 33. 558 a4 Aub, 7. — ἡ κίνησις νωθὴς ἰσχυρῶς, ἀφίησι σιγμὸν μικρόν Ζιβ 11. 503 b9. δ 9. 636 a8. πολὺν χρόνον μένουσιν ἐν τοῖς ὑγροῖς, ποῦ καθεύδει αν 1. 470 b18. cf 10. 475 b28, 30. ὅταν ἔχεως φάγῃ ἐπεσθίει τὴν ὀρίγανον Ζι 6. 612 a24, 28 Aub. θ 11. 831 a27. Beckm. cf Müllenhoff, Hermes II 257. (tortuca Thomae, testudo Gazae Scalig. tortue C II 811. S Naturgesch der Schildkröten p 72, 113, 123, 161, 166, 226. Duméril et Bibron Erpétologie II 42, 56. M 311. KaZι 82, 8. KaZμ 45, 5. F 296, 53. Su 174, 1. hodie ἀχελῶνα E 72.) — dist ἡ χελώνη ἡ θαλαττία καὶ ἡ χερσαία Ζιε 3. 540 a29. β 17. 508 a5. 16. 506 b27. αν 10. 475 b28. α. ἡ θαλαττία. τὸ στόμα ἰσχυρότερον πάντων· οἱ νεφροὶ ὅμοιοι τοῖς βοείοις Ζιθ 2. 590 b5 Aub. β 16. 506 b29. σαρκώδης καὶ ἔναιμος ὁ πλεύμων καὶ ὅμοιος τῷ βοείῳ Ζμγ 8. 671 a17. κύστις μεγάλη Ζμγ 8. 671 a24 (cf Schol p 30). Ζιβ 16. 506 b27 Aub. ἡ θαλαττία (ci S Pik, θήλεια Bk) ἕνα πόρον ἔχει, καίτοι

κύστιν ἔχουσα· τίκτουσιν ἐν τῇ γῇ ὅμοια τοῖς ὄρνισι τοῖς ἡμέροις καὶ κατορύξασαι ἐπῳάζουσι τὰς νύκτας· πολὺ πλῆθος ᾠῶν, εἰς ἑκατὸν Ζιε5. 541 a10 Aub. 33. 558 a11, 13. ζῆν οὐ δύνανται χωριζόμεναι τῆς τοῦ ὕδατος φύσεως· πότε πονοῦσι καὶ ἀπόλλυνται· τὰ κογχύλια νέμονται· καὶ πόαν νέμεται Ζιθ2. 589 a26, 590 b4, 7 Aub. (Chelonia cephalo B III 61, tab VII et VIII. St. Cr. AZι I 120, 17. cf E 71. S ibid 122, 220, 226. F 296, 54. Chelonia caretta Su 174, 2.) — *b*. αἱ χερσαῖαι ἔχουσι κύστιν μικρὰν πάμπαν Ζμγ8. 671 a25. v Schol p 30. (Testudo graeca et marginata.)

χελώνιον. ἐπόντων τῶν χελωνίων (v l χελωνιδίων) αν17. 479 a6. ἡ μαλακότης τοῦ χελωνίου Ζμγ9. 671 a32 (χελώνειον Schol ad Ζμ p 31, 2). syn τὸ δέρμα ὀστρακῶδες, τὸ περιέχον v χελώνη p 849 b27.

χερνής. χερνῆτες Πγ4. 1277 a38.

χερνητικός. τὸ χερνητικόν (πλήθους εἶδος) Πδ4. 1291 b25.

χερσαῖος (M 140). opp ἔνυδρος Ζια1. 487 a16. ι48. 631 a22. τζ6. 144 b37. ὁ πέρδιξ χερσαῖος f 270. 1526 b46. (τρόπον τινὰ ἅμα χερσαῖος καὶ ἔνυδρος Ζμδ11. 690 b22.) τὰ φυτὰ ὥσπερανεὶ ὄστρεα χερσαῖα, τὰ δ' ὄστρεα ὥσπερανεὶ φυτὰ ἔνυδρα Ζγγ1. 761 a31. opp θαλάττιος. ἐχῖνοι, κοχλίαι χερσαῖοι Ζγε3. 781 b35. Ζιδ4. 528 a8. χελώνη χερσαία, στρομβώδη χερσαῖα Ζμγ8. 671 a18. 9. 671 a28. Ζιβ17. 508 a5. δ4. 529 a15 al. opp ἔνυδροι, θαλάττιοι, ὄφεις χερσαῖοι Ζιβ14. 505 b6, 9, 14, 17. μύες χερσαῖοι θ125. 842 b7. opp ποτάμιοι, κροκόδειλοι οἱ χερσαῖοι Ζιε33. 558 a15. cf Ζμδ11. 690 b22 al. — τὰ χερσαῖα, Landthiere. τῶν χερσαίων οὐδὲν μόνιμον Ζια1. 487 b7, cf Lewes 277. dist τὰ μὲν πτηνὰ τὰ δὲ πεζά Ζια1. 487 b18. τὰ μὲν δέχεται τὸν ἀέρα καὶ ἀφίησιν, syn τῶν χερσαίων ὅσα πνεύμονα ἔχει· τὰ ἔντομα· πολλὰ ἐκ τοῦ ὑγροῦ τὴν τροφὴν πορίζεται Ζια1. 487 a28, 30, 32, 34.

χερσεύειν. πλείους εἰσὶν οἱ πρότερον ἔνυδροι (τόποι) νῦν δὲ χερσεύοντες μα14. 352 a23. — pass, οὐκ ἀεὶ ταὐτὰ οὔτε χερσεύεται τῆς γῆς οὔτε πλωτά ἐστιν μα14. 353 a25.

χέρσος. οὐκ ἀεὶ τὰ μὲν γῆ τὰ δὲ θάλαττα διατελεῖ, ἀλλὰ γίγνεται θάλαττα μὲν ὅπου χέρσος, ἔνθα δὲ νῦν θάλαττα, πάλιν ἐνταῦθα γῆ μα14. 351 a24. ἐγχώσεως γενομένης ἐγένοντο λίμναι καὶ χέρσος, χρόνου δὲ γενομένου τὸ ἐναπολειφθὲν καὶ λιμνάσαν ὕδωρ ξηρανθέν ἐστιν ἤδη φροῦδον μα14. 352 b34.

χηλή. v ὁπλή. ὅπλον καὶ ὄργανον Ζμδ10. 687 b3. — 1. τὰ δισχιδῆ ἀντὶ τῶν ὀνύχων χηλὰς ἔχει Ζιβ1. 499 b9. σύνεγγυς κατὰ τὴν ἀφὴν τοῖς ὀστοῖς, τὴν αὐτὴν ἔχει κέρατι φύσιν Ζμβ9. 655 b4. γ2. 663 a29. cf Ζιγ9. 517 a8. τὰ χρώματα τῆς χηλῆς Ζιγ9. 517 a12, 15. χ6. 797 b19. γίνονται γηρασκόντων μείζους Ζιγ11. 518 b33, cf 35. struthiocamelus οὐ δακτύλους ἔχει ἀλλὰ χηλάς Ζμδ14. 697 b22. — 2. Scheerenfuss. πρὸς τὸ λαβεῖν χρήσιμον δεῖ εἶναι τὴν χηλήν· χεὶρ πρὸς χηλὴν ἔχει κατ' ἀναλογίαν· κάμπτονται εἰς τὸ ἐντός Ζμδ11. 691 b19. cf 8. 683 b33. Ζια1. 486 b20. δ2. 525 b26. — οἱ κάραβοι καὶ οἱ καρκίνοι τὴν δεξιὰν ἔχουσι χηλὴν μείζω καὶ ἰσχυροτέραν· οἱ καρκίνοι τὸ ἄνωθεν τῆς χηλῆς κινοῦσι μόριον ἀλλ' οὐ τὸ κάτωθεν· ἀντὶ χειρὸς ἔχουσι τὰς χηλάς Ζμδ8. 684 a27, 683 b31. 11. 691 b18. cf Ζπ19. 714 b17. Ζιδ2. 525 b17. 3. 527 b5, 7. οἱ ἀστακοὶ ὁποτέραν ἂν τύχωσιν ἔχουσι μείζω τῶν χηλῶν Ζμδ8. 684 a33, 34. Ζιδ2. 525 a32, 526 b16. αἱ καρίδες οὐκ ἔχουσι χηλάς Ζμδ8. 684 a16. — χηλὰς ἔχει τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις γινόμενον σκορπιῶδες Ζιδ7. 532 a18. — 3. manus cheliformis. (καρκίνοι, κάραβοι) τῇ δικρόᾳ χηλῇ προσάγουσι πρὸς τὸ στόμα τὴν τροφήν Ζιθ2. 590 b25. dentes in chelis v ὀδούς p 498 a42.

χήμη (Lob Phryn 387). αἱ χῆμαι ἐν τοῖς ἀμμώδεσι λαμβάνουσι τὴν σύστασιν Ζιε15. 547 b13. (chemae Thomae, chamae Gazae Scalig. chames C II 190. cf S II 369, 375, 377. Chama St. K 663, 9. fort Donax Mr 245. in incert rel AZι I 184, 28.)

χήν, refertur inter τὰ μεγάλα, μείζω, βαρύτερα τῶν στεγανοπόδων Ζιζ6. 563 a29. γ1. 509 a30. θ3. 593 b22, τὰ αἰσχυντηλὰ καὶ φυλακτικά Ζια1. 488 b23. πάντα τὰ τοὺς τραχήλους ἔχοντα μικροὺς φθέγγονται βιαίως, οἷον οἱ χῆνες ακ800 b23. ἔστι τι διὰ μέσου τῶν σχισμάτων (ποδὸς) τοῖς χησίν, στόμαχος εὐρὺς καὶ πλατύς, ἀποφυάδες ὀλίγαι κάτωθεν κατὰ τὴν τοῦ ἐντέρου τελευτήν, αἰδοῖον φανερώτερον ὅταν ἡ ὀχεία πρόσφατος ᾖ Ζιβ1. 499 a28. 17. 509 a3, 21, b30. ὀχευθεῖσαι κατακολυμβῶσιν, αἱ θήλειαι ἐπῳάζουσι μόναι, λ' ἡμέρας Ζιζ2. 560 b10. 8. 564 a10. 6. 563 a29. ἀνόχευτοι νεοττίδες τίκτουσαι ὑπηνέμια Ζιζ2. 559 b23, 29. cf Ζγγ1. 751 a12. (anser Thom Scalig. anser vel anser maior Gazae. oie C II 602. Anser cinereus var domesticus K 414. St. Cr. KaZι 18, 74. AZι I 111, 117. Su 153, 137.) — dist ὁ μικρὸς χὴν ὁ ἀγελαῖος Ζιθ3. 593 b22. 12. 597 b30. (fort Anser ferus vel cinereus AZι ibid. A albifrons vel segetum Su 153, 138. cf S I 600. hodie ἀγριόχηνα E 52, 57 et 58. Lnd 157.)

χηναλώπηξ refertur inter τὰ βαρύτερα τῶν στεγανοπόδων· ᾠὰ ὑπηνέμια Ζιθ3. 593 b22. ζ2. 559 b29. (cinalopex Thomae, vulpanser Gazae Scalig. oie-renard C II 603. Anas tadorna *L.* Gesner s h v. S I 601. K 719, 2. St. Cr. fort Chenalopex aegyptiaca Cuv regn an. AZι I 112, 118. in incert rel Su 153, 140.)

χήνειος. χήνειον ᾠόν Ζιε33. 558 a22.

χηραμός. τὰς οἰκήσεις τῶν ὀρνίθων τινὲς περὶ τὰς χαράδρας καὶ χηραμοὺς ποιοῦνται Ζι11. 614 b35.

χηρεύειν. τελευτήσαντος χηρεύει ὁ ὑπολειπόμενος ὄρνις f 271. 1527 a25.

χῆρος, χήρα. οὐ προαπολείπουσι περιστεραὶ τὴν κοινωνίαν, πλὴν ἐὰν χῆρος ἢ χήρα γένηται Ζι7. 612 b34.

χηροῦν. Ἀταρνέος ἔντροφος ἀελίου χήρωσεν αὐγάς f 625. 1583 b21.

χθαμαλοπτῆται φρυνολόγοι Ζι36. 620 a21.

χθαμαλός. φυτά τινα ἐν χθαμαλοῖς τόποις ζῶσιν φτα4. 820 a6.

χθόνιος καὶ οὐράνιος Ζεύς κ7. 401 a25. χθόνιος πρηστὴρ τί ἐστιν κ4. 395 a10.

χθὼν ἐπίηρος (Emp 211) ψα5. 410 a4.

χιλιετὴς βίος ἢ μυριετής Ζγβ6. 745 a34.

χίλιοι Πβ3. 1261 b33. 9. 1270 a31. δ4. 1290 a34 al.

Χίλων Ρβ23. 1389 b3 (μηδὲν ἄγαν). Χίλωνος τὸ ἐγγύα πάρα δ' ἄτα νομίζουσι f 6. 1475 a27. — Χιλώνειος. ἅπαντα ἐπὶ τὸ μᾶλλον καὶ σφοδρότερον ἁμαρτάνουσι (οἱ νέοι) παρὰ τὸ Χιλώνειον Ρβ12. 1389 b3.

χίμαιρα. τίνα ποιεῖ γάλα τῇ χιμαίρᾳ Ζιγ21. 523 a1. in incert rel omnes. cf Müller, Kuhn Zeitschr XIX 43.

χίμεθλον. ἔχων ὑπὸ ποσσὶ χίμεθλα Ργ11. 1412 a31, cf Poeta incertus p 607 b4.

χίμετλον. τοῖς χιμέτλοις καὶ τὸ ψυχρὸν ὕδωρ συμφέρει καὶ τὸ θερμόν πα53. 865 b38. 54. 866 a5.

Χίος Πα11. 1259 a13. δ4. 1291 b24. ε6. 1306 b5. — Χῖος Πγ13. 1284 a40. ε13. 1303 a34. Χῖοί τινες Ζγγ11. 763 b1. eorum inventum oeconomicum οβ1347 b35. Χῖοι Ὅμηρον οὐκ ὄντα πολίτην τετιμήκασι Ρβ23. 1398 b11. Δημό-

κριτος ὁ Χῖος Ργ9. 1409 ᵇ26. Ἱπποκράτης ὁ Χῖος μα6. 342 ᵇ36. πωλεῖσθαι τὰ Λέσβια ϗ Χῖα θ104. 839 ᵇ7. — μυρίȣς ἀστραγάλȣς Χίȣς (v l Κῴȣς) βαλεῖν ἀμήχανον Οβ12. 292 ᵃ29. τὰ χῖα καλȣ́μενα Ζιβ1. 499 ᵇ29, cf κῷος p 420 ᵇ5.

χιτών. 1. pars calcei. εἰ πρόσχισμα ϗ κεφαλὶς ϗ χιτὼν δύναται γενέσθαι, ϗ ὑποδήματα δυνατὸν γενέσθαι Ρβ19. 1392 ᵃ31, 33. — 2. membrana. ὁ ἔσχατος χιτὼν τῆς καρδίας αν20. 480 ᵃ4. ὁ ὀμφαλός ἐστι χιτών Ζγδ8. 777 ᵃ26. ὁ θολὸς ἐν χιτῶνι ὑμενώδει Ζμδ5. 679 ᵃ1 (A Siebld XII 388). σκώληξ ἐν χιτῶνι ἀραχνιώδει Ζιε32. 557 ᵇ16, 18, 20. τȣ̃ ᾠȣ̃ οἱ χιτῶνες οἱ περιέχοντες Ζιζ3. 561 ᵃ14. οἱ χιτῶνες οἱ περιέχοντες τὸ κοίλωμα πν4. 483 ᵇ23. κερατοειδὴς λεγόμενος χιτών Bsm probl ined p 332, 45.

χιών. περὶ χιόνος μα11. κ4. 394 ᵃ32. χιὼν πέπηγεν ὑπὸ ψυχρȣ̃ μδ10. 388 ᵇ11. cf τδ5. 127 ᵃ14. χιὼν ϗ πάχνη ταὐτόν, ἀλλὰ τὸ μὲν πολὺ τὸ δ' ὀλίγον μα11. 347 ᵇ16. ἅλες χαῦνοι ϗ λεπτοὶ ὥσπερ χιών μβ3. 359 ᵃ33. ἡ χιών ἐστιν ἀφρός Ζγβ2. 735 ᵇ21. ἡ χιὼν λευκὴ φύσει Κ10. 12 ᵇ38. πονȣ̃σιν αἱ ἀγελαῖαι βόες μᾶλλον ὑπὸ τῆς πάχνης μετανιστάμεναι ἢ ὑπὸ χιόνος Ζιθ7. 595 ᵇ16. σκώληκες ἐν χιόνι παλαιᾷ Ζιε19. 552 ᵇ7. τὰ ἀπὸ χιόνος ϗ κρυστάλλȣ ὕδατα φαῦλα f 206. 1515 ᵇ14 (Oribas I 624). — χιόνες, coni νέφη, ὄμβροι, χάλαζαι κ4. 394 ᵃ16.

Χιωνίδης (ci, Χωνίδης codd) πο3. 1448 ᵃ34.

χλαῖνα, dist χλαμύς f 458. 1553 ᵃ25 (Oribas III 683).

χλαμύς, dist χλαῖνα f 458. 1553 ᵃ25.

χλευάζειν, coni καταγελᾶν, σκώπτειν, ὑβρίζειν Ρβ2. 1379 ᵃ29. μήτε παθὼν μήτε χλευασθεὶς ὑπό τινων πκθ14. 952 ᵇ22.

χλευασία, coni ὕβρις, προπηλακισμός τζ6. 144 ᵃ6.

χλευαστής, coni ὑβριστής, ὀλίγωρος Ρβ3. 1380 ᵃ29. οἷς ἡ διατριβὴ ἐπὶ ταῖς τῶν πέλας ἁμαρτίαις, οἷον χλευασταῖς ϗ κωμῳδοποιοῖς Ρβ6. 1384 ᵇ10.

χλιαίνειν. κατὰ μικρὸν χλιαίνειν, dist πρὸς τὸ πῦρ φέρειν πη18. 888 ᵇ40. χλιαίνειν ἀρτȣ́ς, syn ἐπιθερμαίνειν, dist ὀπτᾶν πκα25. 929 ᵇ31, 33. τὰ κέρατα τῶν νέων (βοῶν) χλιαινόμενα τῷ κηρῷ ἄγεται ῥᾳδίως ὅπῃ ἄν τις ἐθέλῃ Ζιθ7. 595 ᵇ12. ἔστιν ἡ ὀργὴ ἀπὸ τȣ̃ πυρός· πολὺ γὰρ τὸ πῦρ κατέχοντες εἴσω χλιαίνονται πη20. 889 ᵃ17. — πιαίνειν κ5. 397 ᵇ1 codd, fort χλιαίνειν, cf πιαίνειν p 593 ᵃ15 et Did praef p XIII.

χλιαρός. τὰ χλιαρὰ τῶν ναμάτων κ4. 395 ᵇ24. τὸ σῶμα ἡμῶν ἀτμίδα τινὰ χλιαρὰν ἀφίησιν ἀφ' ἑαυτȣ̃ πι36. 884 ᵇ17.

χλοάζειν. φυτὰ χλοάζοντα φτα5. 820 ᵇ20. νεάζειν ϗ χλοάζειν τὰ φυτὰ φτα1. 815 ᵃ33. — ἡ χλοάζȣσα χροιά φτβ8. 827 ᵇ17. φολὶς χλοάζȣσα θ164. 846 ᵇ13.

χλοερός. χροιὰ χλοερά φτβ8. 827 ᵇ29.

χλοερότης φτβ8. 827 ᵇ19.

χλόη. πιαίνονται βόες χλόῃ κυάμων Ζιθ7. 595 ᵇ7. πεποίκιλται ἡ γῆ χλόαις μυρίαις κ3. 392 ᵇ17.

χλȣ́νην σῦν ἄγριον (Hom I 539) Ζιζ28. 578 ᵇ1.

χλωρεύς. πολέμιοι τῶν ὀρνίθων ποικιλίδες ϗ κορυδῶνες ϗ πίπρα ϗ χλωρεύς, τρυγὼν ϗ χλωρεύς· ἀποκτείνει γὰρ τὴν τρυγόνα ὁ χλωρεύς Ζιι1. 609 ᵃ7, 25, 26. (khloreus Thomae, luteus et lutea Gazae, chloreus Scalig. C II 222. cf S II 9, 480, 490. fort Falco lanarius K 943, 7. Cr. i q χλωρίων Gesner s h v. in incert rel Su 161, 163. AZι I 112, 119.)

χλωρίς. inter τὰ σκωληκοφάγα refertur ἡ καλȣμένη χλωρὶς διὰ τὸ τὰ κάτω ἔχειν ὠχρά, ἡλίκον κόρυδος, ᾠὰ δ' ἢ ε', νεοττιά descr, κόκκυξ τίκτει ἐπὶ δένδρῳ ἐν τῇ τῆς χλωρίδος καλȣμένης νεοττιᾷ Ζιθ3. 592 ᵇ17. ι13. 615 ᵇ32 Aub. 29. 618 ᵃ11 Aub. (khlaris Thomae, luteola Gazae, vireola, chloris Scalig. verdier C II 832. S II 101, 461, 481, 490. Loxia (Fringilla) chloris *L* K 865, 8. Su 120, 66. AZι I 112, 120. Motacilla fitis vel Loxia chloris St. Cr. cf Lnd 61. hodie φιόρι E 44, 20.)

χλωρίων. descr, πολέμιος κρὲξ χλωρίωνι (v l χλωριῶνι, χλωριόνι, χλωρειόνι), ὃν ἔνιοι μυθολογȣ̃σι γενέσθαι ἐκ πυρκαϊᾶς Ζιι22. 617 ᵃ28. 15. 616 ᵇ11 (v l χλωρός). 1. 609 ᵇ10. (khloris Thomae, vireo Gazae, floriotus Alberto, vireo, virido Scalig. chlorion C II 223. cf S II 123, 481, 490 sq. Oriolus galbula K 946, 6. St. Su 117, 61. AZι I 112, 121. fort i q χλωρεύς Cr. cf Lnd 82. hodie κιτρινοπȣ̃λι συκοφάγος E 51, 12.)

χλωρός. χλωρὰ ξύλα, φύλλα, δένδρα, κιττός μβ4. 361 ᵃ19. γ4. 374 ᵃ5. Ζιε19. 551 ᵃ15. ι5. 611 ᵇ19, 20. πιβ3. 906 ᵇ8 (opp αὖα). τὰ σφόδρα χλωρὰ ἄκαυστα μδ9. 387 ᵃ22. οἱ σίκυοι, ἐάν τις εἰς φρέαρ ἀποστεγάσῃ, γίνονται δι' ἔτȣς χλωροί πκ14. 924 ᵃ38. metaph, χλωρὰ ϗ ἔναιμα τὰ πράγματα Ργ3. 1406 ᵇ9, cf Γοργίας p 161 ᵃ37. — ὁ κελεὸς τὸ χρῶμα χλωρός· ἀλκυὼν τὸ χρῶμα χλωρὸν ἔχει Ζιθ3. 593 ᵃ9. ι14. 616 ᵃ5. τὰ ὕδατα χρονιζόμενα κατ' ἀρχὰς γίνεται χλωρά· μελαινόμενον τὸ ὑγρὸν ϗ τῷ χλωρῷ κεραννύμενον γίνεται ποῶδες χ5. 794 ᵇ27, 797 ᵃ23. τὰ χλωρὰ ϗ ποώδη πλα19. 959 ᵃ25.

χνȣ̃ς. (θηρίον τι) ἐντίκτει τι χνȣ̃ ἀνάπλεων Ζιθ27. 605 ᵇ15.

χόανος. ἐν εὐστέρνοις χοάνοισιν (Emp 211) ψα5. 410 ᵃ4.

Χοάσπης μα13. 350 ᵃ24.

χοή. χοαὶ κεκμηκότων κ6. 400 ᵇ22. σπένδομεν χοὰς τοῖς κατοιχομένοις f 33. 1480 ᵃ12.

Χοηφόροι Aeschyli. ἡ ἐν Χοηφόροις ἀναγνώρισις πο16. 1455 ᵃ4. φέρȣσι τὴν Ὀρεστείαν αἱ διδασκαλίαι Ἀγαμέμνονα, Χοηφόρȣς, Εὐμενίδας, Πρωτέα σατυρικόν f 575. 1572 ᵇ22, 26.

χοῖνιξ. ὑπὲρ τȣ̃ ἀποθανόντος φέρειν χοίνικα κριθῶν οβ1347 ᵃ16. μηδ' ἐπὶ χοίνικος καθῆσθαι (Pyth), οἷον μὴ ἀργὸν ζῆν f 192. 1512 ᵇ4.

χοιρείαν κόπρον ἐπιθεῖναι ταῖς (φυτῶν τινῶν) ῥίζαις f 255. 1525 ᵇ5. φτα7. 821 ᵃ36.

Χοιρίλος, epicus, versus eius afferuntur Ργ14. 1415 ᵃ4, 16 (cf Ἀσία p 115 ᵃ6). οἰστέον παραδείγματα οἰκεῖα ϗ ἐξ ὧν ἴσμεν, οἷα Ὅμηρος, μὴ οἷα Χοιρίλος τθ1. 157 ᵃ16.

χοιροπίθηκος. τὸ τȣ̃ χαμαιλέοντος πρόσωπον ὁμοιότατον τῷ τȣ̃ χοιροπιθήκȣ Ζιβ11. 503 ᵃ19. fort leg κερκοπιθήκȣ Harduin ad Plin VIII, 51. S I 75, 93. τῷ τȣ̃ χοίρȣ ἢ πιθήκȣ ci Salmas Pl ex 613. AZι I 71, 27. (choriopithikus Thomae, simia porcaria Gazae, simia quae rostrum prae se fert porcinum Scalig. cochon-singe C II 236. Simia rostrata vel porcaria St. Cr. K 470. in incert rel Su 40, 4. KaZι 71, 2. cf M 323.)

χοῖρος. τὰ μετάχοιρα ἐν τοῖς χοίροις Ζγβ8. 749 ᵃ2, 3. οἱ πρῶτοι γενόμενοι τῶν χοίρων Ζμδ10. 688 ᵃ12. v ὗς.

χολὰς τὸ κοινὸν ὑποχονδρίȣ ϗ λαγόνος Ζια13. 493 ᵃ21, cf S I 39. Da I 25.

χολή (nusquam in Ar scriptis legitur num plur. αἱ χολαί Plat Tim 82E. Bsm probl ined 297, 1. i q χολῆς εἴδη Plat Tim 83C). — 1. fel (Philippson ὕλη 41. F 304, 7. S I 106. cystis fellea Alberto). περὶ χολῆς, διὰ τίν' αἰτίαν τὰ μὲν ἔχει τὰ δ' ȣ̓κ ἔχει τῶν ζῴων· τόπος ȣ̃ τοῖς ἔχȣσιν

ἐπιφύεται ἡ χολή Ζμβ2. Ζιβ15. 506 a20-b24. 17. 508 a35-b2. ἔχει χολὴν τὰ πολλὰ τῶν ἐναίμων ζῴων· quae enumerantur Ζμδ2. 676 b16, 677 a4, 24. Ζια17. 496 b23. β15. 506 a20, b6. 17. 508 a35. τὰ μὲν ὅλως οὐκ ἔχει χολήν sim, enumerantur, syn τὸ ἧπαρ ἄχολον, τὰ ἄχολα Ζμδ2. 676 b26, 677 a34. γ12. 673 b24. Ζια17. 496 b26. β15. 506 a22, 31, b5. Ζγδ4. 771 a6. ἐν τοῖς γένεσι τοῖς αὐτοῖς τὰ μὲν ἔχειν φαίνεται τὰ δ' οὐκ ἔχειν, enumerantur Ζμδ2. 676 b29-677 a5. χολὴ ἰσομήκης τῷ ἐντέρῳ f 291. 1528 b34. τὸ ὑπὸ τῇ χολῇ τοῦ ἥπατος γλυκύτατόν ἐστι Ζμδ2. 677 a24. τῶν ἀρχαίων οἱ φάσκοντες αἴτιον εἶναι τοῦ πλείω ζῆν χρόνον τὸ μὴ ἔχειν χολήν Ζμδ2. 677 a32. — 2. bilis. refertur inter τὰ ὑγρὰ τῶν ὁμοιομερῶν, τὰ θερμὰ ϗ πάχος ἔχοντα Ζια1. 487 a4. Ζμβ2. 647 b13. 3. 649 b31, τὰ περιττώματα Ζμβ2. 649 a26. δ2. 677 a12, 14, 26. Ζιγ2. 511 b10. ἀποκάθαρμά ἐστι, σύντηξις Ζμδ2. 677 a30, 14. dist φλέγμα πα29. 862 b28. φλέγματός ἐστι πρώτη ὕλη τὰ γλυκέα ἢ λιπαρά, χολῆς δὲ τὰ πικρά Μη4. 1044 a19. χολὴ ἐπὶ τοῦ ἥπατος ἢ ἔν τισι φλεβίοις sim Ζμδ2. 677 a21. Ζιβ15. 506 b7-24. χολὴ ὑπερβάλλουσα Ζμδ2. 677 a6. προΐεσθαι χολήν πκζ7. 948 b10. Anaxag sent χολὴν αἰτίαν οὖσαν τῶν ὀξέων νοσημάτων refut Ζμδ2. 677 a6, 9. cf πα6. 859 b5. Plat Tim 84 D. Hippocr ed Littré I 19. Da II 36. Archives des Missions scient. Paris 1864 II 75. οἱ λέγοντες τὴν φύσιν τῆς χολῆς αἰσθήσεώς τινος εἶναι χάριν οὐ καλῶς λέγουσιν Ζμδ2. 676 b22 (cf Langkavel Schol ad Ζμ p 33, 1. v Πλάτων p 598 b17). χολὴ πολλή f 298. 1529 b11. cf Bsm probl ined 311, 37. dist ἡ χολὴ ξανθὴ ϗ μέλαινα Ζιγ2. 511 b10 Aub (cf Rose lib ord 176). ὑγραίνεται ἡ ξανθή Ζμβ3. 649 b35. χολὴ πικρὰ ϗ ξανθή ψγ1. 425 b1, 3. cf Bsm p 311, 34, 27. ὁ χυμὸς ϗ ἡ κρᾶσις ἡ τῆς μελαίνης χολῆς πλ1. 953 b23. ἡ μέλαινα υ3. 457 a31. πα19. 861 b20. λ1. 953 a13, 19, 954 a15, 21, 955 a30, 36. f 311. 1531 a14. cf Bsm 297, 1. 311, 26, 28 (cf Oribas I 653). — 3. χολὴ ἐν τῇ τῆς ἐλάφου κέρκῳ Ζιβ15. 506 a24. v ἔλαφος p 235 a33.

χολοβάφινος. τὰ χολοβάφινα χρυσᾶ φαίνεται κατὰ τὴν αἴσθησιν τι1. 164 b24.

χολώδης. ὑγρότης χολώδης Ζιβ15. 506 b3. οὐκ ἔχει ἡ κάμηλος ἀποκεκριμένην χολήν, ἀλλὰ φλέβια χολώδη μᾶλλον Ζμδ2. 676 b28. — τοῖς φλεγματώδεσιν ἢ χολώδεσιν ἢ πυρέττουσι καύσῳ τί συμφέρει ΜΑ1. 981 a12. πα12. 860 b15.

χονδράκανθος. (τῶν ἰχθύων) τὰ ζῳοτοκοῦντα χονδράκανθά ἐστιν, οἷον τὰ σελάχη Ζιγ7. 516 b15. cf 8. 516 b36. Ζμδ13. 697 a8, 696 b4, 6. β9. 655 a23.

χόνδρος. 1. cartilago. refertur inter τὰ στερεὰ ϗ ξηρὰ τῶν ὁμοιομερῶν Ζια1. 487 a8. χόνδρου φύσις, descr Ζιγ8. ὁ χόνδρος ὀστοῦν πλγ18. 963 b14. τῆς αὐτῆς φύσεως τοῖς ὀστοῖς, ἀλλὰ τῷ μᾶλλον διαφέρει ϗ ἧττον· οὐκ αὐξάνεται ἂν ἀποκοπῇ Ζιγ8. 516 b31, 33. τὸ ἀνάλογον τῷ ὀστῷ ἐν τοῖς ἰχθύσι τοῖς μὲν ἄκανθα τοῖς δὲ χόνδρος Ζμβ8. 653 b36. Ζιγ2. 511 b7. μαλακὴ ϗ μυξώδης ἡ τοῦ χόνδρου σύστασις Ζμβ9. 655 a37. χόνδροι ἄτρητοι, ἀμύελοι Ζιγ8. 516 b35. Ζμβ9. 655 a35. τὸ οὖς ἐκ χόνδρου ϗ σαρκὸς σύγκειται, τοῦ μυκτῆρος διάφραγμα χόνδρος, περὶ ἔνια ἀκρωτήρια τῶν ὀστῶν χόνδροι Ζια11. 492 a16. γ8. 517 a4. αἱ τῆς κυνὸς θηλαὶ ποτὲ χόνδρον ἴσχουσι Ζιζ20. 574 b16. μεταξὺ τῶν τῶν μαλακίων ὀφθαλμῶν μικρὸς χόνδρος Ζιδ1. 524 b3, cf Mo 146. — 2. granum, alica. ὁ χόνδρος πλεῖον ὕδωρ δέχεται ἢ οἱ πυροὶ ἐξ ὧν ὁ τοιοῦτος ἐγένετο χόνδρος πκα21. 929 b1, 3. cf Oribas I 559, 619.

χονδρός (Lob Path I 406 adn). ἅλες, οὐ χονδροὶ ἀλλὰ χαῦνοι ϗ λεπτοὶ ὥσπερ χιών μβ3. 359 a32. ἄλφιτον ἀραιὸν ϗ χονδρόν πκα9. 927 b35.

χονδρότυπος. τοῦ μαλακοκρανέως κεφαλὴ μεγάλη χονδρότυπος Ζιθ22. 617 b2.

χονδρώδης. ὑστέρας καυλὸς σαρκώδης σφόδρα ϗ χονδρώδης, δεσμοὶ χονδρώδεις, πλεύμονος διαφύσεις χονδρώδεις Ζιγ1. 510 b12. αι6. 495 b13, 9. ἡ ἀρτηρία χονδρώδης τὴν φύσιν, syn τὸ χονδρῶδες μέρος αὐχένος ἡ ἀρτηρία, συνέστηκεν ἐκ χονδρώδους σώματος Ζια16. 495 a23. 12. 493 a7. Ζμγ3. 664 a36. ἐλέφας ἔχει (τὸ τοῦ μυκτῆρος ἄκρον) χονδρῶδες Ζιβ1. 497 b30 (S I 61). τὸ αἰδοῖον χονδρῶδες ϗ σαρκῶδες, opp νευρῶδες, ὀστῶδες Ζιβ1. 500 b20, 22. cf α13. 493 a30. Ζμδ10. 689 a29. χονδρώδη μόρια μεταξὺ τῶν κάμψεων οἷον στοιβή Ζμβ9. 654 b25. ὀστᾶ χονδρώδη Ζιζ12. 567 a9. Ζμβ9. 655 a29. αἱ τευθίδες ἔχουσι τὸ στερεὸν χονδρῶδες ϗ λεπτόν, λεπτὸν ϗ χονδρωδέστερον, μικρὸν λίαν ϗ χονδρῶδες Ζμδ5. 679 a23. Ζιδ1. 524 b27. f 318. 1532 a11. τὰ χονδρώδη τῶν καράβων, pedes spurii Ζιε17. 549 a23, 25, b1. τὸ ἀνάλογον τοῖς ὀστοῖς χονδριῶδες ἐν τοῖς σελάχεσι Ζιγ8. 517 a2. v χονδράκανθος. τὸ χονδρῶδες περὶ τὴν τοῦ πολύποδος κεφαλὴν γίνεται σκληρόν Ζιδ1. 524 b29, 'lederartige runde Scheibe' Mo 146.

χορδή. πότερον τῆς μιᾶς χορδῆς εἷς ϗ ὁ αὐτὸς φθόγγος ἢ ἀεὶ ἕτερος, ὁμοίως ἐχούσης ϗ κινουμένης Φθ2. 252 b33. κρουομένων σφόδρα τῶν χορδῶν ψβ12. 424 a32. κατατεῖναι χορδὴν σύντονον· χορδὴ τεταμένη νευρίνη Ζγε7. 787 b23, 17. βέλτισται τῶν χορδῶν εἰσὶν αἱ λειόταται ϗ τοῖς πᾶσιν ὁμαλώταται ακ802 b14-18. αἱ παρανενευρισμέναι ϗ τραχεῖαι χορδαί Ζιη1. 581 a20. ακ804 a38. πια31. 902 b35. αἱ κατεστραμμέναι χορδαὶ τὰς φωνὰς ποιοῦσι σκληροτέρας ακ803 a28. αἱ λεπτότεραι χορδαὶ ὀξύτεραι· χορδαὶ ἐπιτεινόμεναι ὀξύτερον φθέγγονται πια19. 901 a18. ιθ35. 920 b3. χορδαὶ ἀντίφωνοι πιθ18. 919 a2. ἑπτὰ χορδαὶ ἡ ἁρμονία Μν6. 1093 a14 (cf ἁρμονία p 106 b6). πιθ32. 920 a16. πρὸς χορδὰς τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδουσιν ἀμφοτέρως πιθ9. 918 a23, Bojesen p 75.

χορδότονον. τῶν χορδῶν μᾶλλον τὰ πρὸς αὐτῷ τῷ ζυγῷ ϗ τῷ χορδοτόνῳ κατατετάσθαι ακ803 a41.

χορεία. ἔνιοι τῶν περὶ τὰς χορείας σπουδαζόντων Ζιη1. 581 a25. θεασάμενοι ἀστέρων εὐτάκτους τινὰς χορείας f 13. 1476 a28.

χορεύειν ϗ συνᾴδειν κ6. 399 a12. τὸ παλαιὸν οἱ ἐλεύθεροι ἐχόρευον πιθ15. 918 b21.

χορευταί, κορυφαῖος ϗ παραστάτης Πγ4. 1277 a11. οἱ χορευταὶ φωνασκοῦσι νήστεις ὄντες πια22. 901 b2.

χορηγεῖν οβ1347 a11. χορηγεῖν κωμῳδοῖς Ηδ6. 1123 a23. σύνδυο ἔδοξε χορηγεῖν τὰ Διονύσια τοῖς τραγῳδοῖς ϗ κωμῳδοῖς f 587. 1573 b32. ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν f 431. 1549 b14. χορηγεῖν λαμπρῶς Ηδ4. 1122 b22. — κεχορηγημένος τοῖς ἐκτὸς ἀγαθοῖς Ηα11. 1101 a15. κ9. 1179 a11. 7. 1177 a30. ἀρετὴ κεχορηγημένη Πδ2. 1289 a33. η1. 1323 b41. σῶμα κάλλιστα πεφυκὸς ϗ κεχορηγημένον Πδ1. 1288 b14. τὰ συμφορητὰ δεῖπνα τῶν ἐκ μιᾶς δαπάνης χορηγηθέντων βελτίω Πγ11. 1281 b3. βοτάναι βοήθειαν χορηγοῦσαι· βοήθειαν χορηγεῖ ὁ ἥλιος φτα7. 821 b34. β6. 826 b38.

χορηγία. χορηγίαι ϗ λαμπαδαρχίαι, λειτουργίαι δαπανηραί Πε8. 1309 a19. — ἡ ἀρετή, τὸ ζῆν καλῶς δεῖται χορηγίας, χορηγίας συμμέτρου, τυχηρᾶς, τῆς ἐκτὸς χορηγίας

(cf λειτουργεῖν) Πα 6. 1255 a14. δ 1. 1288 b40. 11. 1295 a28. η 4. 1325 b38. 13. 1331 b41. Ηκ 8. 1178 a24. τὸ διὰ τῆς ὄψεως (in tragoediis) ἀτεχνότερον ϗ χορηγίας δεόμενόν ἐστιν πο 14. 1453 b8. cf Vahlen Poet II 20. πολιτικὴ χορηγία Πη 4. 1326 a5. πολλὴ χορηγία γίγνεται τῶν εὐτυχημάτων Πη 14. 1333 b17.

χορηγοί, dist πολιτικαὶ ἀρχαί Πδ 15. 1299 a19. ὁ ἄρχων ἔχει ἐπιμέλειαν χορηγοὺς καταστῆσαι εἰς Διονύσια ϗ Θαργήλια f 381. 1541 b21.

χορικός. χορικαὶ ᾠδαί πιθ 15. 918 b14. χορικὰ μέλη, χορικόν, def πο 12. 1452 b21, 22, 16. χορικὸν ἐν τραγῳδίᾳ οὔτε ὑποδωριστὶ οὔτε ὑποφρυγιστί πιθ 30. 920 a9.

χοριοειδής ὑμήν Ζιζ 3. 561 b32, 562 a3, cf χοροειδὴς et χόριον.

χόριον (v l saepius χωρίον, χορίον) cf ΑΖι II 18. ΑΖγ 14, 15. οἱ μὲν ὑμένες τὰ δὲ χόρια, διαφέροντα τῷ μᾶλλον ϗ ἧττον, ὁμοίως ἐνυπάρχουσιν ἔν τε τοῖς ᾠοτόκοις ταῦτα ϗ ζῳοτόκοις Ζγβ 4. 739 b31 Aub. — μεταξὺ τῆς ὑστέρας ϗ τοῦ ἐμβρύου τὸ χόριον ϗ οἱ ὑμένες· τοῖς ζῳοτοκουμένοις τὸ χόριον περιρρήγνυται· τῶν ἐμβρύων τὰ μὲν περιέχουσιν οἷον ὑμένες, τὰ δὲ χόρια Ζγβ 7. 745 b35, cf 746 a19. Ζιθ 18. 601 a5, 1. η 7. 586 a26. ἡ φώκη πῶς προΐεται τὸ χόριον· ἡ ἔλαφος, ἡ ἵππος εὐθὺς ἐσθίει αὐτό Ζιζ 12. 566 b32. 22. 577 a7. ι 5. 611 a18, b24. — περὶ τὸ ὠχρὸν ϗ τὸ χόριον τὸ ὄστρακον τοῦ ᾠοῦ περιπέφυκεν· ὁ ὀμφαλὸς συμπίπτει ὁ περὶ τὸ χόριον· ὁ ἕτερος ὀμφαλὸς τείνει εἰς τὸ περιέχον χόριον, syn τὸ ἔξω χόριον Ζγγ 2. 754 a1, 10, 753 b30. Ζιζ 3. 562 a6. — οἱ ἰχθύες οὐκ ἔχουσι τὸν ἕτερον ὀμφαλὸν τὸν εἰς τὸ χόριον τείνοντα, ὅ ἐστιν ὑπὸ τὸ περιέχον ὄστρακον Ζγγ 3. 754 b5 (cf Müller glatt Hai 11). χόριον ϗ ὑμένες ἴδιοι περὶ ἕκαστον γίνονται τῶν ἐμβρύων Ζιζ 10. 565 b11. — τὸ ἔσχατον χόριον v l Ζιη 7. 586 a26.

χοροδιδάσκαλος Πγ 13. 1284 b11.

χοροειδής (i q χοριοειδής) ὑμήν Ζγγ 2. 753 b23.

χορός Πγ 13. 1284 b12. οβ 1353 b17. κ 6. 399 a15. Ἀρίων πρῶτος τὸν κύκλιον ἤγαγε χορόν f 627. 1584 b1. τὸν χορὸν δεῖ ὑπολαβεῖν ἕνα τῶν ὑποκριτῶν πο 18. 1456 a25. ὁ χορὸς κηδευτὴς ἄπρακτος πιθ 48. 922 b26. τὰ τοῦ χοροῦ ἠλάττωσεν Αἰσχύλος πο 4. 1449 a17. χορὸς τραγικός, κωμικός Πγ 3. 1276 b4. οἱ ἐν τραγῳδίᾳ χοροὶ οὔθ' ὑποδωριστὶ οὔθ' ὑποφρυγιστὶ ᾄδουσιν πιθ 48. 922 b10. χορὸν κωμῳδῶν ὀψὲ ὁ ἄρχων ἔδωκεν πο 5. 1449 a1. — οἱ χοροὶ μελετῶσι νήστεις ὄντες πια 46. 904 b3.

χορτάζειν. ὀχεύειν εἴωθε κάπρος χορτασθείς Ζιε 14. 546 a9. ὕες σταφυλῆς στεμφύλων χορτασθέντες f 102. 1494 b19.

χόρτος. τὸν χόρτον εἰς μέλι βάπτοντες Ζιθ 26. 605 a28. — τάφρον καταστεγάσαντες χόρτῳ ϗ λίθοις Ζιθ 20. 603 a5.

χοῦς, i q χοεύς. βλίττεται σμῆνος χοᾶ ἢ τρία ἡμίχοα, τὰ δ' εὐθηνοῦντα δύο χοᾶς ἢ πέντε ἡμίχοα Ζιι 40. 627 b3, 4. τοῦ ἐλαίου τὸν χοᾶ ὄντα δραχμῶν τεττάρων οβ 1347 a35. χωρεῖν τέσσαρας χόας θ 129. 842 b35. σταλαγμὸς οἴνου μυρίοις χοεῦσιν ὕδατος οὐ μίγνυται Γα 10. 328 a27.

χοῦς (i q χόος). αἱ ἀνθρῆναι τὸ σμῆνος μεῖζον ποιοῦσιν ἐκφέρουσαι τὸν χοῦν Ζιι 42. 629 a11.

χρᾶν. 1. κομίζεσθαι ἀξιοῖ τὸ ἴσον, ὡς οὐ δεδωκὼς ἀλλὰ χρήσας Ηθ 15. 1162 b33. — 2. τῆς Πυθίας συνεχῶς τοῦτο χρώσης τοῖς Λάκωσι μαντευομένοις f 357. 1538 b18. ἐν Δελφοῖς ἐπηρώτα τὸν θεὸν πρότερον κεχρημένος Ὀλυμπίασιν Ρβ 23. 1398 b33.

χρεία. ἐν χρείᾳ εἶναί τινος Πα 9. 1258 a16. ε 11. 1313 b29. ἐν χρείᾳ εἶναι Ηι 11. 1171 b22. ε 8. 1133 b7. διὰ τὴν τοῦ ποτοῦ χρείαν Ζιθ 28. 606 b24. τὰ ἐν χρείᾳ μείζονι χρήσιμα, οἷον τὰ ἐν νόσοις Ρα 7. 1365 a33. χρεία ἐστὶ φίλων, ἀργυρίου Ηι 11. 1171 b24. οβ 1351 b10. τὰ ἀναγκαῖα ἡ χρεία διδάσκει αὐτή Πη 10. 1329 b27. χρείαν ἔχων λύσασθαι θ 112. 841 a1. — ἡ πολεμική, εἰρηνικὴ χρεία, αἱ πολεμικαὶ χρεῖαι, ἡ ἀλλήλων ἀναγκαία χρεία Πα 5. 1254 b32. 3. 1253 b16. η 8. 1328 b11. ζ 8. 1322 a34, 1321 b16. ἀπαντᾶν εἰς τὰς χρείας Ηθ 7. 1158 a8. κατὰ τὰς χρείας κ 6. 398 a26. ἡ χρεία πάντα μετρεῖ, συνέχει Ηε 8. 1133 a27, b7. ϗ χωρὶς τῆς χρείας ἀγαπῶνται δι' αὑτὰς αἱ αἰσθήσεις ΜΑ 1. 980 a22. χρείας χάριν αὐτῷ πρὸς αὐτόν Πγ 4. 1277 b5. ἡ χρεία τῶν δούλων ϗ τῶν ἄλλων ζῴων παραλλάττει μικρόν Πα 5. 1254 b24. τριχὸς χρείαν παρέχουσιν ἀλλ' οὐ ποδῶν Ζια 6. 490 b30. ἡ φύσις καταχρῆται ἀντὶ τῆς τῶν προσθίων ποδῶν χρείας Ζμβ 16. 659 a22. πρὸς ταύτας τὰς χρείας τὸ στόμα χρήσιμον· τῆς αὐτῆς ἕνεκα χρείας τοὺς νεφροὺς ἔχουσι ϗ τὴν κύστιν Ζμδ 11. 691 b8. γ 7. 670 b28. οὐδεμία χρεία ποδῶν τῶν ἐμπροσθίων· ὀλίγη χρεία τούτοις τῆς γλώττης Ζμδ 10. 687 a6. 11. 690 b26. χρήσιμον τὸ μὲν πρὸς τὸν συνδυασμόν, τὸ δὲ πρὸς τὴν τοῦ ἄλλου σώματος χρείαν Ζμδ 10. 689 a26. — ἱκανῶς πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν, opp ἀκριβέστερον Οα 3. 269 b21. — ἡ πρὸς ἀλλήλους χρεία (i e ὁμιλία) Ρα 15. 1376 b13.

Χρεμέτης ποταμός μα 13. 350 b12. Humboldt Kosmos II 412.

χρέμυς (v l κρέμυς), piscis, refertur inter τὰ λιθοκέφαλα f 278. 1528 a2 (Rose Ar Ps 296). v χρομίς.

χρέμψ (χρέψ cod P, om nonnulli, Gaza, Aub. cf Lob Par 119.) refertur inter τοὺς μάλιστα ὀξυηκόους τῶν ἰχθύων Ζιδ 8. 534 a8 Aub. (kiremis Thom, chremps Scalig, C II 228. cf S I 237. quis sit nescimus.)

χρέος. οὗ τὸ χρέος, οὐ φίλος· οὐ γὰρ δανείζει, ἐὰν ᾖ φίλος, ἀλλὰ δίδωσιν πκθ 2. 950 a31. ἀναγράφεσθαι τὰ χρέα εἰς τὸ δημόσιον οβ 1347 b35.

χρεών i q χρή Ηα 1. 1094 a28, b23. 10. 1100 a11. ι 8. 1168 b11. κ 8. 1178 b10. Ζμγ 1. 661 b27. εἰ χρεὼν εἴη κ 6. 398 a8.

χρή. αἴτια χρὴ νομίζειν· τίνα χρὴ λαβεῖν φύσιν al μα 2. 339 a29. 7. 344 b19. 3. 339 b3. Πε 9. 1309 a33 al. καίτοι ἐχρῆν μβ 7. 365 b16.

χρῄζειν. ζῇ ἐν ταῖς τοιαύταις δημοκρατίαις ἕκαστος ὡς βούλεται ϗ εἰς ὃ χρῄζων (?), ὡς φησὶν Εὐριπίδης (f 883) Πε 9. 1310 a33. — τὸ τρεφόμενον χρῄζει θερμότητος ϗ ψυχρότητος sim φτα 1. 816 b14. 7. 821 b2.

χρῆμα. χρήματα λέγομεν πάντα ὅσων ἡ ἀξία νομίσματι μετρεῖται Ηδ 1. 1119 b26. χρήματα, coni φίλοι Πε 8. 1308 b18. coni τιμή Πβ 7. 1266 b37. χρήματα κοινά, ἱερά Ηε 7. 1131 b29. Πβ 9. 1271 b11. ε 4. 1304 a3. ἡ παράδοσις τῶν χρημάτων Πε 8. 1309 a11. ἀπαλείφουσιν (οἱ ἀποδέκται) τὰ καταβαλλόμενα χρήματα f 400. 1544 b27. — χρημάτων χρῆσις, κτῆσις Ηδ 1. 1120 a8, 9. χρήματα διχῶς λέγομεν (χρῆσις καθ' αὑτό, κατὰ συμβεβηκός) ηεγ 4. 1231 b37. — θεῖόν τι χρῆμα ἡ φιλοσοφία κ 1. 391 a1.

χρηματίζειν περί τινος Πδ 15. 1300 a1. Ρα 4. 1359 b3. χρηματίζειν περὶ ὧν ἂν οὗτοι προβουλεύσωσιν Πδ 14. 1298 b29. — προγράφουσιν οἱ πρυτάνεις ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν f 394. 1543 b11. ἐπώνυμος ἄρχων: ἀφ' οὗ ἡ πόλις χρηματίζει (? cf b13) f 381. 1541 b20. — χρηματίζεσθαι ἀπὸ τῶν κοινῶν Πγ 15. 1286 b15. Ηθ 16. 1163 b8. αὔξουσιν οἱ χρηματιζόμενοι τὸ νόμισμα Πα 9. 1257 b34. ἐν πολλαῖς ὀλιγαρχίαις οὐκ ἔξεστι χρηματίζεσθαι Πε 12. 1316 b4.

χρηματισμός. ἡ διατριβὴ περὶ τὸν χρηματισμόν Πα 9. 1258

a5. φαῦλα πρὸς χρηματισμόν Ηη13. 1153 a18. δόξης χάριν τῆς εἰς χρηματισμόν τι11. 171 b27. — universe i q χρῆσις τῶν κτημάτων ηεγ4. 1232 a7.

χρηματισταὶ ϗ φιλοχρήματοι Πε12. 1316 a40. ὁ σοφιστὴς χρηματιστής τι1. 165 a22. χρηματιστὴς βίος Ηα3. 1096 a5.

χρηματιστικός. ἔστι τοῦ χρηματιστικοῦ θεωρῆσαι πόθεν χρήματα Πα8. 1256 a15. — χρηματιστικαὶ τέχναι, κοινωνίαι ηεα4. 1215 a31. η9. 1241 b26. περὶ χρηματιστικῆς Πα8-11. χρηματιστική, dist οἰκονομική, καπηλική al Πα3. 1253 b14. 9. 1257 b18. ἡ σοφιστικὴ χρηματιστική τι11. 171 b28. βουλευόμεθα περὶ τῶν κατὰ χρηματιστικήν Ηγ5. 1112 b4. ἡ χρηματιστική, i e universe ἡ χρῆσις τῶν κτημάτων ηεγ4. 1231 b39-1232 a8. τὰ χρηματιστικά ηεα7. 1217 a39. — τὸ Θάλεω χρηματιστικόν Πα11. 1259 a20. τὸ χρηματιστικόν (pars civitatis), dist τὸ πολεμικόν al Πδ4. 1291 b21.

χρῆσθαι, opp κτᾶσθαι Πα7. 1255 b32. χρῆσθαι τῇ ἐπιστήμῃ, syn ἐνεργεῖν ηεβ9. 1225 b12. χρῆσθαι, opp ποιεῖν Πγ4. 1277 a35. Φβ2. 194 b2. — χρῆσθαι τῷ ἀλὶ δαψιλεστέρῳ, γάλακτι πλείονι Ζιη4. 585 a27. 12. 588 a4. χρῆσθαι κοιναῖς ταῖς γυναιξίν Πβ3. 1261 b25. χρῆσθαι καθαρωτάτῳ αἵματι, ξηραῖς σαρξίν αν13. 477 a21. φ6. 813 b12, 17, 21, 24. χρῆσθαι λάβρως τῇ βρώσει Ζιθ5. 594 b18. ἀγχίνως χρήσασθαι ϗ λόγῳ ϗ ἔργῳ αρ4. 1250 a34. χρῆσθαι ἀφροδισίοις, τόκοις πλείοσιν, ὀλίγῃ κινήσει Ζιη1. 581 b15, 582 a27. 3. 583 b28. Ζμδ8. 684 a8. πρὸς τὸ χρῆσθαι τῷ λόγῳ ϗ ταῦτα (ὀδόντες, χείλη) Ζμβ16. 659 b33. κεχρῆσθαι διαφοραῖς τισίν Μη2. 1042 b31. φ4. 809 a8. — τοῖς μὲν Ἕλλησιν ἡγεμονικῶς, τοῖς δὲ βαρβάροις δεσποτικῶς χρώμενος f81. 1489 b30. χρῆσθαι πολιτικώτερον τοῖς ἀπογόνοις Ζιθ1. 589 a2. εὖ, μετρίως χρῆσθαί τινι Πε8. 1308 a5. 12. 1315 b15. χρῆσθαι σφίσιν αὐτοῖς καλῶς Πε6. 1306 a12. — χρῆσθαι τῇ ἡλικίᾳ τινός Πε10. 1311 b18. — οὐδὲν αὐτοῖς διὰ τὴν λειότητα δύνανται χρῆσθαι (syn οὐ δύνανται κρατεῖν) Ζιθ2. 590 b19, 15. — πολλοὶ οὕτω χρῶνται (i e οὕτω νομίζουσι, τούτῳ τῷ ἔθει χρῶνται) τῶν βαρβάρων f155. 1504 a25. — constr, χρῆται τῷ ὑποδήματι, ἀλλ' οὐ τὴν οἰκείαν χρῆσιν Πα9. 1257 a12. χρῶνται ποσὶ ταῖς ἀκάνθαις Ζμδ5. 681 a9. χρῆσθαί τινι μέσῳ ϗ τελευτῇ ϗ ἀρχῇ Φθ8. 262 b5. χρῆσθαί τινι ὥς τινι (καθάπερ τινί), veluti χρῆται πέτρᾳ ὡς ὀστρέῳ Ζιθ2. 590 a32. α5. 489 b28. Ζμβ9. 654 a35. 16. 659 a1, 658 b36. δ10. 687 b9. 13. 696 a18, 32. τὰ ἀνάλογον τῇ ἀναπνοῇ χρώμενα τῷ ὑγρῷ Ζιθ2. 589 b18. χρῆσθαί τινι πρός τι, τῇ γλώττῃ πρὸς ἑρμηνείαν al Ζμβ17. 660 a35. δ5. 681 b5. χρῆσθαι τῇ ἀρετῇ πρὸς αὐτόν, πρὸς ἕτερον Ηε3. 1129 b32, 1130 a6. χρῶνται ποσὶν ἵν' ᾖ χρήσιμα πρὸς πορείαν Ζμδ10. 687 b28. τροφῇ χρῶνται ἀλλήλους ἐσθίοντες Ζιθ2. 592 a24. τὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων τελῶν αὐτοῖς προσπορευόμενα ἐχρῶντο εἰς διοίκησιν τῆς πόλεως οβ1350 a7. — χρηστέον τινί Ηα13. 1102 a27. ι3. 1165 b24. Πη3. 1325 a13. — (τῶν γραμμοποικίλων πλαγίαις τε ῥάβδοις κεχρημένων f279. 1528 a12, κεχρωσμένων ci Heitz.)

χρήσιμος, def δι' οὗ γίνεται ἀγαθόν τι ἢ ἡδονή Ηθ2. 1155 b19. χρήσιμον ϗ ἄλλου χάριν, opp δι' αὑτὰ ἀγαπᾶσθαι Ηα3. 1096 a7. τὸ χρήσιμον, dist τὸ τέλος, τῶν τούτου ἕνεκα ἡ κινητικὴ ἀρχή Ζγβ6. 742 a32, 28, 29. ἡ μὲν φύσις ἀεὶ τὸν αὐτὸν ἔχει τρόπον ϗ ἁπλῶς, τὸ δὲ χρήσιμον μεταβάλλει πολλαχῶς μχ847 a16. χρήσιμον εἴς τι, πρός τι τα2. 101 a25. Ζιζ22. 576 a15. Ζμβ1. 646 b18. 17. 660 a19. δ11. 691 a32. Ζγγ10. 760 b13. Πβ9. 1271 b3. Ρβ1. 1377 b18. Ηθ7. 1158 a30 al. εἰς ἄλλον καιρὸν χρήσιμος ἡ σκέψις Πγ3. 1276 a31, χρήσιμον ἐπί τι Ζμδ11. 691 b1, 24 al. χρήσιμον ἐπὶ τούτων Ζμγ1. 661 b27. sed saepe omissa re ad quam referatur, τὰ τότε ἀργὰ νῦν χρήσιμα γέγονεν μα14. 352 a14. cf δ2. 379 b29. τὸ γάλα πότε γίνεται χρήσιμον Ζιζ18. 573 a34. cf Ζγδ8. 776 a16. τροφὴ χρησίμη, opp ἄχρηστος Ζγα18. 725 a4, 7. cf δ1. 765 b29. ὡς δέον μὴ τὴν μὲν χρήσιμον εἶναι τοῖν χεροῖν τὴν δὲ ἄχρηστον Πβ12. 1274 b14. τὰ χρήσιμα, dist τὰ ἀναγκαῖα Πδ15. 1299 a32. χρήσιμα et ἀναγκαῖα, opp καλά, ἐλευθέρια Πη14. 1333 a36. θ3. 1338 b2. Ρα5. 1361 a16. παιδεία ἀναγκαία, χρησίμη, opp ἐλευθέριος, καλή Πθ3. 1338 a31. εἰ περὶ πολιτείας τἆλλα λέγουσι καλῶς, τῶν γε χρησίμων διαμαρτάνουσιν Πδ1. 1288 b36. — ἡ διὰ τὸ χρήσιμον φιλία Ηθ10. 1159 b13 sqq. ἡ χρησίμη et ἡ χρήσιμος φιλία ηεη10. 1243 a2, b31. — fem χρήσιμος τγ2. 117 b1, 2 (cf χρησίμη a37). Πβ12. 1274 b14. χρησιμωτέρα τι34. 183 b21. χρησιμώτερος, χρησιμώτατος Ζμγ2. 663 b19. δ11. 691 a25, b11, 15. — feminini forma et χρήσιμος et (fort paullo rarius) χρησίμη exhibetur. — **χρησίμως.** τίνα τρόπον ἐνδέχεται μετιοῦσι λαμβάνειν χρησίμως Ζμα4. 644 b19.

χρῆσις, dist κτῆσις Ηα9. 1098 b32. δ1. 1120 a8. Πβ5. 1263 a3. ἡ χρῆσις ὑπερέχει (opp κτῆσις) Ρα7. 1364 a27. (τῆς αὐτῆς χρήσεως κτῆσις? Πα9. 1257 b37.) ἑκάστου κτήματος διττὴ ἡ χρῆσις Πα9. 1257 a6. ηεγ4. 1231 b38. — χρῆσις, opp γνῶσις. τὰ πρὸς τὴν χρῆσιν, τὰ πρὸς τὴν γνῶσιν Πα11. 1258 b10. χρήσεως ἕνεκα, διὰ τὸ εἰδέναι ΜΑ2. 982 b21. αἱ μὴ πρὸς χρῆσιν ἐπιστῆμαι ΜΑ1. 981 b20. ὁρίζεσθαί τι πρὸς τὴν χρῆσιν Πγ2. 1275 b22. πρὸς τὰς χρήσεις οὐδὲν διαφέρει Πδ15. 1299 a28. — χρῆσις, opp ἔργον. τῶν μὲν ἔσχατον ἡ χρῆσις, τῶν δὲ ἕτερον παρὰ τὴν χρῆσιν τὸ γιγνόμενον ἔργον Μθ8. 1050 a24, 25, 30, 34. Πα4. 1254 a3. cf Ζμα5. 645 b18. ὅσων ἐστὶν ἔργον ἡ τοῦ σώματος χρῆσις Πα5. 1254 b18. πρὸς τὴν ἀναγκαίαν χρῆσιν (syn πρὸς τὰς τοιαύτας ἐργασίας) Πα5. 1254 b29. δ4. 1291 a26. — χρήσεις πολιτικαί Πβ7. 1267 a22. χρήσεις νόμων κ6. 399 b18. — χρῆσις, syn ἐνέργεια, opp ἕξις Μθ8. 1050 a30, 35. ηεβ1. 1219 a14 (cf Ηα1. 1094 a4), 16, b2, 1220 a33. ημα3. 1184 b11, 16. 4. 1184 b31, 32, 34, 35. β10. 1208 a34-b2. Ηα9. 1098 b32, 33. ἀρετῆς ἐνέργεια ϗ χρῆσις Πη8. 1328 a28. 13. 1332 a9 (cf χρήσεις σπουδαίαι a24). ἡ χρῆσις βέλτιον τῆς ἕξεως ηεβ1. 1219 a18. ημα3. 1184 b11, 15. 4. 1184 b32. ἀρετῆς χρῆσις, πρὸς ἄλλον Ηε3. 1129 b31. 5. 1130 b20. ἡ χρῆσις τῶν εὐτυχημάτων Ηα11. 1100 b27. πρὸς ὀλίγας πράξεις ὀλίγων ὀργάνων ἡ χρῆσις Ζμβ10. 656 a2. ὥσπερ τῶν ἐκτὸς μορίων οὐ πᾶσι τῶν αὐτῶν χρῆσις Ζμγ4. 665 b3. πόρρωθεν ἡ χρῆσις τῆς ὄψεως sim Ζμβ13. 657 b25, 32, 658 a4. 17. 660 b19. δ11. 691 b22. ἀφῃρημένης τῆς τῶν ποδῶν χρήσεως Ζμβ16. 659 a33. πρὸς ὠφέλειαν ϗ χρῆσιν Ζμδ10. 690 a3. πρὸς ἄλλην χρῆσιν, πρὸς τὰς ἄλλας χρήσεις sim Ζμβ15. 658 b24. δ10. 687 b26. γ1. 661 b7. Ζγβ6. 742 a36. τὸ γνωμολογεῖν ταύτην ἔχει τὴν χρῆσιν, κοινὰς πᾶσι τοῖς εἴδεσι τὰς χρήσεις ἔχει Ρβ21. 1395 b12. γ18. 1419 b2 ρ7. 1428 a11. ἡ τῶν διαιρέσεων χρῆσις ἀσυλλόγιστος Αδ5. 91 b23. — ἡ πρὸς ἀλλήλους χρῆσις Πγ9. 1280 a36. ἡ τῶν ἀφροδισίων χρῆσις, αἱ πρὸς ἄνδρα χρήσεις sim Ζιη1. 581 b13. κ4. 636 a39. Πβ4. 1262 a34. f172. 1506 b33. πδ5. 887 a15.

χρῆσις, mutui datio, Ηε5. 1131 a4.

χρησμολόγοι, μάρτυρες περὶ τῶν ἐσομένων Ρα15. 1376 a1.

ου προσορίζονται τὸ πότε Ργ5. 1407 b5. — Σίβυλλα ἡ χρησμολόγος θ95. 838 a6.

χρησμὸς γίγνεταί τινι Πη16. 1335 a19. χρησμὸς περὶ τῶν Ἀνθηδονίων f 555. 1569 b45.

χρησμῳδεῖν. (τῶν στομίων) τὰ μὲν ἐνθουσιᾶν ποιεῖ τοὺς ἐμπελάζοντας τὰ δὲ χρησμῳδεῖν κ4. 395 b28.

χρηστικὸς τῶν ὑπαρχόντων οα6. 1344 b26. δεσποτικὴ ἐπιστήμη ἡ χρηστικὴ δούλων Πα7. 1255 b31. ἡ πρακτικὴ χρηστική ἐστιν ηεβ1. 1219 b3.

χρηστοήθης Ρβ21. 1395 b17.

χρηστός. οὐκ ἔστιν ὑφαντικῆς ἔρια ποιῆσαι, ἀλλὰ χρήσασθαι αὐτοῖς ϗ γνῶναι δὲ τὸ ποῖον χρηστὸν ϗ ἐπιτήδειον ἢ φαῦλον ϗ ἀνεπιτήδειον Πα10. 1258 a27. τροφὴ χρηστή, opp φαύλη Ζμβ3. 650 b1. τῶν ὑῶν αἱ μὲν εὐθὺς καλλίχοιροι μόνον, αἱ δ' ἐπαυξανόμεναι τὰ τέκνα ϗ τὰς δέλφακας χρηστὰς γεννῶσιν Ζιζ18. 573 b13. ἀμυγδαλῆ ϗ ῥοιὰ μεταβάλλονται ἀπὸ τῆς ἰδίας κακίας διὰ γεηπονίαν εἰς τὸ χρηστότερον φτα7. 821 a36. — αἱ χρησταὶ μέλιτται, dist κηφῆνες, ἡγεμών Ζιι40. 624 b23, 30, 625 a16, 32, b33, cf μέλιττα p 453 a25. — ἦθος χρηστόν. περὶ τὰ ἤθη δεῖ στοχάζεσθαι (ἐν τῇ τῆς τραγῳδίας συστάσει) πρῶτον, ὅπως χρηστὰ ᾖ· ἕξει δὲ ἦθος χρηστόν, ἐὰν φανερὸν ποιῇ ὁ λόγος ἢ ἡ πρᾶξις προαίρεσιν χρηστήν· ἔστι δὲ ἐν ἑκάστῳ γένει, ϗ γὰρ γυνή ἐστι χρηστὴ ϗ δοῦλος, καίτοι τούτων τὸ μὲν χεῖρον, τὸ δὲ ὅλως φαῦλόν ἐστιν πο15. 1454 a17. (τὸ ἐλεεῖν ϗ τὸ νεμεσᾶν) πάθη ἤθους χρηστοῦ, syn ἐπιεικής Ρβ9. 1386 b13, 32. μάλιστα τὸ σπουδαίους εἶναι ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς ὄντας ἐλεεινόν, syn ἐπιεικής Ρβ8. 1386 b5, 35. (οἱ νέοι) ἐλεητικοὶ διὰ τὸ πάντας χρηστοὺς ϗ βελτίους ὑπολαμβάνειν Ρβ12. 1389 b8. ἐκεῖνος ἔκρινε πασῶν μὲν οὐσῶν ἐπιεικῶν, οἷον ὀλιγαρχίας τε χρηστῆς ϗ τῶν ἄλλων, χειρίστην δημοκρατίαν, φαύλων δὲ ἀρίστην Πδ2. 1289 b7. ζ4. 1319 a34. κρίνειν ὀρθῶς τὰ χρηστὰ ϗ τὰ μὴ χρηστὰ τῶν μελῶν Πθ5. 1339 b3. χρηστός et σπουδαῖος quomodo distinguantur cf Vhl Poet II 77.

χρηστοὺς ποιεῖν, significat i q ἀποκτείνειν apud Arcades et Lacedaemonios f 550. 1569 a5, 9, 14.

χρηστότης ϗ κακία καρπῶν φτα4. 819 b36. 7. 821 b40. χρηστότης ἀκολουθεῖ τῇ ἀρετῇ αρ8. 1251 b33.

χρηστοφιλία def Ρα5. 1361 b35-39, 1360 b20.

χρηστόφιλος def Ρα5. 1361 b38.

χρίειν. τῷ παρδαλείῳ χρίσαντες τὸ ἱερεῖον θ6. 831 a5.

χρῖσις. ἡ τοῦ ἐλαίου εἰς ἱμάτιον χρῖσις, syn ἡ εἰς τὸ ἱμάτιον ἄλειψις πλη3. 966 b35, 39.

χρόα, cf χρῶμα. χρόα, syn χροιά πθ2. 889 b21. 7. 890 a35. ὅσα περὶ χρόαν πλη. — χρόα ἁπλῆ Ζγε6. 785 b28. χρόαι μὴ καθαραὶ διὰ τὸ μὴ ἐν ἀριθμοῖς εἶναι αι3. 440 a5. αἱ χρόαι ἅπασαι μεμιγμέναι ἐκ τριῶν, τοῦ φωτὸς ϗ δι' ὧν φαίνεται τὸ φῶς ϗ τῶν ὑποκειμένων χρωμάτων χ3. 793 b33. χρόα τριχῶν al Ζγε1. 778 a25. 3. 782 a4. — τὴν χρόαν μέλανα Ζγβ2. 736 a11. μγ3. 372 b25. ἕως ἂν εἰς τὴν μέλαιναν ἔλθῃ χρόαν ϗ ἀφανισθῇ εν2. 459 b17. χρωματίζεται ὁ αὐτὸς ἀὴρ παντοδαπὰς χρόας μα5. 342 b5. ἔχειν χρόαν φοινικῆν, φαύλην, μοχθηράν, παντοδαπήν μγ4. 374 a33. Ζιι18. 616 b35. 15. 616 b12. β14. 505 b10. λαμβάνειν παντοδαπὰς χρόας μβ3. 359 b11. μεταβάλλειν τὴν χρόαν, τὰς χρόας Ζιγ12. 519 a8, 10. ι37. 622 a14. Ζμβ4. 650 b32. 6. 651 b26. Ζγβ6. 745 a22. ε5. 785 b11. πι7. 891 b14. ἐπαλλάττειν τὴν χρόαν Ζγδ4. 769 b35. — ἡ φαντασία τῆς χρόας αι3. 439 b6.

χροιά, cf χρῶμα, χρόα. λευκότης ϗ μελανία ϗ αἱ ἄλλαι χροιαί Κ8. 9 b9. τῷ πυρρῷ ἢ ὠχρῷ ἢ ταῖς τοιαύταις χροιαῖς Κ8. 10 b17. cf χ3. 793 a27. χροιὰν οὔ φησιν εἶναι Δημόκριτος Γα2. 316 a1. τὴν χροιὰν ἐρυθρότεραι Ζιβ14. 505 b15. ἔχειν χροιὰν μέλαιναν, ὠχράν Ζιι40. 627 a13. β11. 503 b10. τῆς χροιᾶς ἡ μεταβολὴ πῶς γίγνεται τῷ χαμαιλέοντι Ζβ11. 503 b2. χροιαὶ ὀξεῖαι, λευκέρυθροι φ2. 806 b4. αἱ χροιαὶ τί σημαίνουσιν φ2. 806 b3. 3. 807 a31-808 b10. 6. 812 a12-b12. — ἀπορροίας εἶναι τὰς χροιάς (χροίας Bk, v l χρόας) ἄτοπον αι3. 440 a16. — οἱ Πυθαγόρειοι τὴν ἐπιφάνειαν χροιὰν ἐκάλουν αι3. 439 a31. cf Μν3. 1091 a16.

χρόμις et χρομίς (v l χρέμις, χρενίς, χρωμίς, χρῶμις) refertur inter τοὺς χυτούς, τοὺς μάλιστα ὀξυηκόους τῶν ἰχθύων, ἅπαξ τίκτει, ἔχει λίθον ἐν τῇ κεφαλῇ, ἀφίησιν ὥσπερ γρυλισμόν Ζιε9. 543 a2. δ8. 534 a9. 9. 535 b17. θ19. 601 b30. (chromis Thom Gazae Scalig C II 228. cf S I 237, 644 et hist lit pisc 98. Sciaena nigra K 603, 2, St. Cr. Sciaena aquila Cuv V 41. J Müller Archiv 1857 p 259, 263, 275. ΑΖι I 144, 82.) v χρέμυς.

χρονίζειν. intr, ὅταν ἐξίῃ (τὸ σπέρμα) χρονίσαν ἐν τῇ ὑστέρᾳ Ζιγ22. 523 a23. ὅταν χρονίζῃ τοῦτο τὸ πάθος Ζικ7. 638 b17. ἂν χρονίζωσι Ζιδ10. 537 a7 Aub. ἐνδιατρίβειν (τοὺς ἰχθῦς ἐν τῷ διελεῖν τὴν τροφὴν) οὐχ οἷόν τε χρονίζοντας Ζμγ14. 675 a7. χρονιζόντων ἐν τῇ γενέσει Ζγγ4. 755 a28. χρονίζοντος τοῦ ἐμπεριειλημμένου ὕδατος φτβ2. 823 b21. κεχρονικότες ϗ μὴ ὑπόγυιοι τῇ ὀργῇ ὄντες Ρβ3. 1380 b5. ἐν τούτῳ χρονιστέον Ργ17. 1417 b30. — trans pass, τὸ πρῶτον (γάλα) παχύ ἐστι, χρονιζόμενον δὲ γίνεται λεπτότερον Ζιζ20. 574 b11. ὕδωρ παλαιούμενον ϗ χρονιζόμενον sim χ6. 797 b5, 798 b9. 5. 794 b26, 795 a12. ἡ εὔνοια χρονιζομένη ϗ εἰς συνήθειαν ἀφικνουμένη γίνεται φιλία Ηι5. 1167 a11. χρὴ τὰς διαφορὰς ὅτι τάχιστα διαλύειν ϗ μὴ χρονίζεσθαι ρ3. 1424 b7. τὸ μνημονεύειν καθ' αὑτὸ οὐχ ὑπάρχει πρὶν χρονισθῆναι μν2. 451 a30. τὸ οὖρον ὅσῳ ἂν χρονίζηται ἐν τῷ σώματι πιγ1. 907 b22. cf κα4. 927 a31. αν9. 475 b5.

χρονικῇ ἀσθενείᾳ ϗ βαρείᾳ φτα3. 818 b7.

χρόνιος ἀπουσία, ἀναβολή, εὐπορία Ηη6. 1157 b11. Ρα12. 1372 a35. Πζ5. 1320 a35. ὀπώρα χρόνιος Ζιθ28. 606 b2. τεταρταῖοι χρόνιοι γίνονται πα19. 861 b5. τῶν χρονίων (i e τῶν μακροβίων) ζῴων ϗ τὰς γενέσεις εὔλογον εἶναι χρονιωτέρας Ζγδ9. 777 a34. χρονιωτέρα γένεσις Γβ4. 331 b11. χρονιωτέρα γίνεται ἡ πέψις, ἡ συμπλοκή, χρονιώτερος ὁ συνδυασμός Ζμγ14. 675 a28. Ζιε5. 540 b21. Ζγγ8. 758 a4. χρόνιον εἶναι τὸν συνδυασμόν Ζγγ5. 755 b34. (πολὺ χρονιώτερον ϗ μονιμώτερον Κ8. 8 b28 Bk. πολυχρονιώτερον Wz.) — χρονιωτέρα ἡ ἀπόλυσίς ἐστιν (i e μετὰ πλείω χρόνον ἀπολύονται) Ζγγ5. 756 b2. χρονίως τι δρᾶν Γα10. 328 a35.

χρόνος. 1. nominis χρόνος idem est apud Ar usus atque apud alios scriptores, ut pauca exempla attulisse sufficiat. χρόνῳ, χρόνῳ ποτέ μδ9. 387 a26. Πδ12. 1297 b10. μεταβάλλει τῷ χρόνῳ πάντα μα14. 353 a24. εἰς χρόνον Ηθ15. 1162 b27. σπάνιον τὸ διὰ χρόνου· τὰ διὰ χρόνου ἡδέα ἐστίν Ρα11. 1371 a31, 29. διὰ πολλοῦ χρόνου μα6. 342 b31. κατά τινα χρόνον μβ3. 356 b33. οὐ διαμένειν οὐδένα χρόνον μβ2. 355 a11. ἐν ἴσῳ χρόνῳ μβ2. 355 b26. μικρὸν χρόνον Ζμβ17. 660 b17. ἐν τοσῷδε, ἐν ἐλάττονι χρόνῳ μα12. 348 b19, 21. τὸ ἐξαίφνης τὸ ἐν ἀναισθήτῳ χρόνῳ Φδ13. 222 b15. cf πγ10. 872 b10. (συγχεῖται ἡ θεωρία ἐγγὺς τοῦ ἀναισθήτου χρόνου γινομένη πο7. 1450 b39, χρόνου om ci Bz Ar St I 96.) χρόνοι μακροί· ἐν χρόνοις παμμήκεσιν μα14. 351 b20, 9. πολὺν χρόνον, ἐπὶ πολὺν (πλείω) χρόνον μα5. 342 b13. 12.

348a28. 14. 352b4, a3. εὑρῆσθαι πολλάκις ἤδη ἐν τῷ πολλῷ χρόνῳ Πη10. 1329b26. χρὴ προσέχειν τῷ πολλῷ χρόνῳ ϗ τοῖς πολλοῖς ἔτεσιν (ἔθνεσιν ci Bernays, cf Σιμωνίδης in Addendis) Πβ5. 1264a2. ἐπὶ τῶν ἀρχαίων χρόνων, ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις Πδ3. 1289b36. ε4. 1303b20. ἐκ πολλῶν ἐτῶν ϗ παλαιοῦ χρόνου f 40. 1481a42, Vahlen Rh M 22, 146. ἐν τῷ παντὶ χρόνῳ Πδ16. 1300b30. διὰ χρόνου πλῆθος, τῷ πλήθει τοῦ χρόνου μα14. 351b21. Πβ8. 1269a22. Ηθ14. 1161b24. ἀναβολὴ χρόνου Ρα12. 1372a34. ἀρχαὶ διῃρημέναι κατὰ χρόνον Πγ1. 1275a24. cf β2. 1261a34. ἔν τισι τεταγμένοις χρόνοις μβ2. 355a28. ὁριζομένοις χρόνοις ρ39. 1446a25. ἐν χρόνοις τισίν, cf κατὰ τοὺς τότε καιροὺς ρ14. 1431a16, 18. ἐν χρόνοις διαιρουμένοις εἰς τὸν τῶν ἑβδομάδων ἀριθμόν Ζιζ17. 570a30. χρόνου (τοῦ χρόνου) προϊόντος Ζιε32. 557b22. μα14. 353a30. τὰ μὲν γενόμενα εὐθύς, τὰ δὲ προελθόντα τοῖς χρόνοις (v l προελθόντος χρόνου) Ηθ14. 1161b25. δημοκρατία ἡ τελευταία τοῖς χρόνοις Πδ6. 1293a1. πολὺ ὑπερτείνει τοῖς χρόνοις τὴν Μίνω βασιλείαν ἡ Σεσώστριος Πη10. 1329b24. ταῦτα λέγουσιν ἀσκεπτότερον τοῖς χρόνοις λέγοντες Πβ12. 1274a30. — χρόνος ἐσόμενος, παρελθών Φθ1. 251b22, παρήκων, μέλλων Φζ3. 234a14, παρών, παρεληλυθώς πο20. 1457a18, παρών, παροιχόμενος ρ6. 1427b17. 30. 1437a1, Spgl p 150. οἱ χρόνοι διῄρηνται ε5. 17a24. ὁ πέριξ χρόνος, οἱ ἐκτὸς χρόνοι, i e οἱ ἐκτὸς τοῦ νῦν ε10. 19b19. 3. 16b18 Wz. cf 6. 17a29. — περὶ τοὺς θερινοὺς χρόνους Πβ8. 1267b27. οἱ περὶ τὴν ὥραν χρόνοι Πη16. 1335a27. ὁ τοῦ ζῆν χρόνος Πη16. 1334b34. οἱ χρόνοι τῆς κυήσεως ἑκάστῳ τῶν ζῴων τεταγμένοι· χρόνοι κυήσεως ἴσοι, διαφέροντες Ζγδ10. 777a32 sqq. 3. 769b23. β4. 738b29. οἱ χρόνοι τῆς ὀχείας Ζιε14. 545a23, τελειώσεως (τῶν ὀρνίθων) Ζιε19. 553a2. κατὰ τοὺς ἱκνουμένους χρόνους τοῦ περιττώματος Ζγγ1. 750b13. εἷς ὥρισται τοῦ τόκου χρόνος Ζιη4. 584a35. cf Ζγδ7. 775b30. 8. 776a16. ὁ χρόνος τῆς ἐπῳάσεως Ζιζ6. 563a28, τῆς γενέσεως (τῶν ἐντόμων) Ζιε19. 553a2. — ἑκάστης πράξεως ὡρισμένος ὁ ἐλάχιστος χρόνος κατὰ τὸ μὴ ὑπερβάλλειν Οβ6. 288b33. χρόνος λέγεται δεικνύναι τὸν φιλούμενον ηεη2. 1238a15. λέγειν εἰώθαμεν ὅτι κατατήκει ὁ χρόνος ϗ γηράσκει πάνθ' ὑπὸ τοῦ χρόνου, ϗ ἐπιλανθάνεται διὰ τὸν χρόνον, ἀλλ' οὐ μεμάθηκεν Φδ12. 221a31. cf πια28. 902b1. — 2. notio τοῦ χρόνου. cf Torstrik Philol 26, 446-523. ἀπορίαι περὶ τοῦ χρόνου Φδ10. 217b29-218a31, notio quaeritur Φδ10-14. τῷ ποσὸν εἶναι ἐκεῖνο (ὃ ἐκινήθη) ϗ ἡ κίνησις ποσή, ὁ δὲ χρόνος τῷ ταύτην Μδ13. 1020a23. ἀδύνατον χρόνον χωρὶς κινήσεως εἶναι Γβ10. 337a23. οὐδὲ τόπος οὐδὲ κενὸν οὐδὲ χρόνος ἐστὶν ἔξω τοῦ οὐρανοῦ Οα9. 279a12. ἀκολουθεῖ τῇ κινήσει ὁ χρόνος Φδ11. 219b16. 12. 220b25. ὁ χρόνος οὔτε κίνησις οὔτ' ἄνευ κινήσεως Φδ11. 219a1. ὁ χρόνος πάθος τι κινήσεως Φθ1. 251b28. αἱ μὲν κινήσεις ἕτεραι ϗ χωρίς, ὁ δὲ χρόνος πανταχοῦ ὁ αὐτός Φδ14. 223b11. ὁ χρόνος ἄτομος τῷ εἴδει Φη4. 249a15. χρόνος ταχὺς ϗ βραδὺς οὐ λέγεται, πολὺς δὲ ϗ ὀλίγος ϗ μακρὸς ϗ βραχύς Φδ12. 220b1. χρόνος ἄλλος ἢ ὁ αὐτός Φδ13. 222a30 sqq. ὁ χρόνος ἀριθμός ἐστι κινήσεως κατὰ τὸ πρότερον ϗ ὕστερον, ἀριθμὸς οὐχ ᾧ ἀριθμοῦμεν ἀλλ' ὁ ἀριθμούμενος Φδ11. 219b1, 220a24. 12. 220b8. 14. 223a33. Φθ1. 251b12, 11. Οα9. 279a14. οὐ μόνον τὴν κίνησιν τῷ χρόνῳ μετροῦμεν, ἀλλὰ ϗ τῇ κινήσει τὸν χρόνον διὰ τὸ ὁρίζεσθαι ὑπ' ἀλλήλων Φδ12. 220b25, 221b22. ὁ χρόνος συνεχής, διαιρετὸς εἰς ἀεὶ διαιρετά Φδ11. 219a13. 12. 220a24. ζ1. 2. 8. 239a8, 9, 21. (4. 235a11, 15.) θ8. 264b7. ψγ6. 430b9. Κ6. 5a6. χρόνος ἐλάχιστος οὐκ ἔστιν Οα6. 274a9. οὐχ οἷόν τε εἰς ἀτόμους χρόνους διαιρεῖσθαι τὸν χρόνον Φθ8. 263b28. τομὴ χρόνου, dist χρόνος Φθ8. 262b21. σημεῖον χρόνου Φθ8. 262b2, 264a3. εἰ ἅπαν ἐν χρόνῳ μετρεῖται, ἐν δὲ τῷ νῦν μηθέν Φζ10. 241a15. cf θ8. 262a30. οὐθ' ὁ χρόνος ἐκ τῶν νῦν οὔθ' ἡ γραμμὴ ἐκ στιγμῶν οὔθ' ἡ κίνησις ἐκ κινημάτων· τὸ μεταξὺ τῶν νῦν χρόνος Φζ10. 241a3. 9. 239b8. 1. 231b10. 6. 237a6. δ10. 218a8. 11. 219a29. Κ6. 5a7. ατ971a18. cf ψγ6. 430b18. κατὰ μίαν δύναμιν ϗ ἄτομον χρόνον μίαν ἀνάγκη εἶναι τὴν ἐνέργειαν αι7. 447b18. ὁ χρόνος ἄπειρος ἐπ' ἀμφότερα, ἀγένητος, ἄφθαρτος Φθ1. 251b26, 20, 14. 8. 263a15, 21. Μλ6. 1071b7. μα14. 353a15, 18. ατ969a29. τὸ ἐν χρόνῳ εἶναι τί ἐστιν Φδ12. 221a9 sqq. cf ζ3. 234b8. 5. 236a36. 6. 236b20. ὅσα μήτε κινεῖται μήτ' ἠρεμεῖ οὐκ ἔστιν ἐν χρόνῳ· τὰ ἀεὶ ὄντα, ᾗ ἀεὶ ὄντα, οὐκ ἔστιν ἐν χρόνῳ Φδ12. 221b21, 4. φθορᾶς μᾶλλον καθ' αὑτὸν αἴτιος ὁ χρόνος ἢ γενέσεως Φδ13. 222b19. 12. 221b2. ὁ χρόνος αὐτὸς εἶναι δοκεῖ κύκλος τις· ὁ χρόνος μετρεῖται τῇ κυκλοφορίᾳ Φδ14. 223b29, 33, 22. ὁ χρόνος πῶς ἔχει πρὸς τὴν ψυχήν Φδ14. 223a16-29. χρόνος οὐδεὶς ἀναίσθητος αι7. 448a24-b15. — πρότερον (ὕστερον) χρόνῳ, κατὰ χρόνον, dist λόγῳ, κατὰ λόγον Ζμα1. 640a24. β1. 646a35. Φθ9. 265a23. ψγ7. 431a2. Μζ1. 1028a33. μ8. 1084b16, cf πρότερον p 652a9, λόγος p 435a6.

χρονοτριβεῖν, ὄνομα διπλοῦν εὐσύνθετον Ργ3. 1406a37.

χρυσαλλίς (v l χρυσαλίς praefert Lob Phryn 338. Prol 96. S I 343). κάμπαι αὐξηθεῖσαι ἀκινητίζουσι ϗ μεταβάλλουσι τὴν μορφήν, ϗ καλοῦνται χρυσαλλίδες, σκληρὸν ἔχουσι τὸ κέλυφος, ἁπτομένου κινοῦνται, προσέχονται πόροις ἀραχνιώδεσιν οὔτε στόμα ἔχουσαι οὔτ' ἄλλο τῶν μορίων διάδηλον οὐθέν, οὐθενὸς οὔτε γεύονται οὔτε προΐενται περίττωμα Ζιε19. 551a19, 26. ἀκινητίζουσιν αἱ καλούμενοι ὑπό τινων χρυσαλλίδες, ᾠώδης γίνεται ὁ σκώληξ (ἡ γὰρ χρυσαλλὶς καλουμένη δύναμιν ᾠοῦ ἔχει) Ζγγ9. 758b31. β1. 733b14. ξυλοφθόρος γίνεται χρυσαλλὶς ὥσπερ αἱ κάμπαι Ζιε22. 557b23. (pupa obtecta, aurelia specierum quarundam. cf Su 193*e*.)

χρύσειος ταῦρος θ175. 847b1.

χρυσεοκόμα Ἕκατε (ex poeta incerto) Ργ8. 1409a15.

χρύσεος, χρυσοῦς. χρύσεα χαλκείων (Hom Z 236) Ηε11. 1136b10. ἀνδριάντα χρυσοῦν ἰσομέτρητον ἀναθήσειν ἐν Δελφοῖς f 377. 1540b35.

χρυσιδάριον ἀντὶ χρυσίου Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βαβυλωνίοις (fr 30) σκώπτει Ργ2. 1405b31.

χρυσίζει ἡ γῆ θ45. 833b8.

χρυσίον. φύειν χρυσίον θ42. 833a30. χρυσίον κατορωρυγμένον· ἀναφῦναι χρυσίον f 248. 1524a2, 4. χρυσίον ἄσημον θ47. 833b18.

χρυσῖτις (Lob Par 466). ἡ λεγομένη χρυσοκόμη ἢ χρυσῖτις φτβ7. 827a11. barba Iovis Nicol Damasc cf Meyer p 122. (fort Chrysocoma linosyris *L* Fraas 207. Günther Ziergewächse der Alten, Bernburg 1861 p 21.)

χρυσοειδής. τὸ χρυσοειδὲς γίνεται, ὅταν τὸ ξανθὸν ϗ τὸ ἡλιῶδες πυκνωθὲν ἰσχυρῶς στίλβῃ χ3. 793a13, 16. καλὸν τὸ χρυσοειδὲς μέλι Ζι40. 627a2.

χρυσοκόλλα. τὸ χρυσοκόλλης μέταλλον θ58. 834b20.

χρυσοκόμη. ἡ λεγομένη χρυσοκόμη ἢ χρυσῖτις φτβ7. 827a11. v χρυσῖτις.

χρυσομῆτρις (v l ῥυσομῆτρις, χρυσομίτρις Sylb. cf Lob Par 215). ἡ καλουμένη χρυσομῆτρις refertur inter τὰ ἀκανθοφάγα, ἐπὶ τῶν ἀκανθῶν νέμεται, ἐν ταὐτῷ καθεύδει ϗ

νέμεται ταῦτα Ζιθ 3. 592 b30. (krisomettris Thomae, aurivittis Gazae, rhysometris Scalig. bonnet d'or C II 139. cf S I 590. Fringilla serinus K 866, 13. St. Cr. def non potest AZι I 113, 122. fort Fringilla carduelis Su 120, 68.)

χρυσὸς τήκεται θερμῷ, μόνος οὐ πυροῦται μδ 10. 389 a7. γ6. 378 b4. ὁ χρυσὸς ἄοσμον αι 5. 443 a17. — χρυσὸς ὁ καλούμενος ἄπυρος θ45. 833 b7. f 248. 1523 b34. — metaph, μέμικται ταῖς ψυχαῖς ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ χρυσός (cf Plat Rep III 415 A) Πβ 5. 1264 b12, 13.

χρυσοφορεῖν οβ 1349 a24.

χρύσοφρυς (v l χρυσόφρυς) πρόσγειός ἐστι, σαρκοφάγος μόνον Ζιθ 13. 598 a10. 2. 591 b9. δύο μὲν πτερύγια ἔχει ἐν τοῖς πρανέσι, δύο δὲ κάτω ἐν τοῖς ὑπτίοις· ἀποφυάδες ὀλίγαι Ζια 5. 489 b26. β17. 508 b20, 21. τίκτει μάλιστα οὗ ἂν ποταμοὶ ῥέωσιν, πότε, γίνεται ἐν ταῖς λιμνοθαλάτταις Ζιε 10. 543 b3. ζ17. 570 a20. θ13. 598 a21. λαμβάνεται τριώδοντι ἡμέρας πολλάκις διὰ τὸ καθεύδειν, φωλεῖ, πονεῖ τοῦ χειμῶνος Ζιδ 10. 537 a28. θ14. 599 b33. 19. 602 a11. (aurata Thom Gazae Scalig. dorade C II 285. Chrysophrys (Sparus) aurata Cuv VI 83, 89, 90, 96. K 418. St. Cr. KaZι 23, 4. AZι I 144, 83. M 277. hodie τζειποῦρα, τζηποῦρα B 97. E 88, 37.)

χρυσοχοϊκὸν πῦρ, dist χαλκευτικόν, μαγειρικόν πν 9. 485 a34.

χρώζειν θ50. 834 a8. f 248. 1524 a24. πλη 9. 967 b17. ἔχρωσε μέν, ἔκαυσε δ' οὐ μγ1. 371 a24. — pass, χρώζεσθαι χ3. 793 b23. πι43. 895 a6. κεχρῶσθαι τούτοις τοῖς χρώμασιν μγ4. 375 a6. ἐπιφανείας ἴδιον τὸ κεχρῶσθαι τα3. 131 b34. 5. 134 a23. 8. 138 a23. κεχρωσμένος v χρῆσθαι p 854 a52. cf χρωννύναι.

χρῶμα ὁμώνυμον, τό τε ἐπὶ τῶν σωμάτων καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσιν τα 15. 107 b28. — χρῶμα, syn χρόα Ζιγ 9. 517 a11, 13. Ζγε 6. 785 b17, 20. μα 5. 342 b7, 5. syn χροιά αι 4. 440 b26. φ2. 806 b3, 5. — περὶ χρωμάτων cf Prantl Farbenlehre p 80-159. — τὸ χρῶμα ποιόν τι τα 9. 103 b32. δ1. 120 b38. τὸ χρῶμα παθητικὴ ποιότης K 8. 9 b9. τὰ χρώματα παθήματα Ζια 1. 486 b6. αι6. 445 b4. τὸ χρῶμα συμβεβηκός τδ1. 120 b21. Μγ4. 1007 a32. ἴδιά ἐστι τῶν αἰσθήσεων οἷον χρῶμα ψόφος χυμός εν 1. 458 b6. περὶ χρώματος τί ἐστιν ψβ7. αι3. χρώματος δεκτικὸν τὸ ἄχρουν ψβ 7. 418 a26. τὸ ὁρατόν ἐστι χρῶμα, τοῦτο δ' ἐστὶν ἐπὶ τοῦ καθ' αὑτὸ ὁρατοῦ ψβ 7. 418 a29. οὐ ταὐτὸν χρῶμα καὶ ὁρατόν Φγ 1. 201 b4. Μκ 9. 1065 b32. τὸ ἐν φωτὶ ὁρώμενον χρῶμα ψβ 7. 419 a8. τὸ χρῶμα κινητικόν ἐστι τοῦ κατ' ἐνέργειαν διαφανοῦς ψβ7. 418 a31, 419 a9. χρῶμα ἂν εἴη τὸ τοῦ διαφανοῦς ἐν σώματι ὡρισμένῳ πέρας αι3. 439 b11. ἐν ᾧ πρώτῳ πέφυκε γίγνεσθαι, οἷον τὸ χρῶμα ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ Μδ 18. 1022 a17. cf τε 3. 131 b33. 5. 134 a22. 8. 138 a15. πάντα τὰ σώματα μετέχει χρώματος αι 1. 437 a7. τὸ ἐνεργείᾳ χρῶμα καὶ ὁ ψόφος πῶς ἐστὶ τὸ αὐτὸ ταῖς κατ' ἐνέργειαν αἰσθήσεσιν αι3. 439 a14. — τὸ χρῶμα γένος τοῦ λευκοῦ καὶ μέλανος καὶ τῶν ἀνὰ μέσον χρωμάτων ἁπάντων τδ3. 123 b26. β2. 109 a38. K 11. 14 a21. Φε 4. 227 b7. cf Μι 2. 1053 b29. τὸ λευκὸν καὶ μέλαν ἐναντία, ἔστι δὲ τὸ μὲν διακριτικὸν χρῶμα τὸ δὲ συγκριτικὸν χρῶμα Μι 7. 1057 b9. τὰ χρώματα ἐκ λευκοῦ καὶ μέλανος Φα 5. 188 b24. αι4. 442 a12. ποσαχῶς ἐνδέχεται ἄλλα χρώματα γίγνεσθαι παρὰ τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν (παρ' ἄλληλα θέσει, ἐπιπολάσει, μίξει) αι3. 439 b18-440 b25. τὰ ἐν ἀριθμοῖς εὐλογίστοις χρώματα ἥδιστα αι3. 439 b32. διὰ τί πεπέρανται τὰ εἴδη χρώματος αι6. 445 b21. ὡρισμένα πως τὰ χρώματα Μι 5. 1056 a28. (τὸ πολυειδὲς καὶ τὸ ἄπειρον τῶν χρωμάτων διὰ πόσα συμβαίνει γίνεσθαι χ3. 729 b34.) χρωμάτων εἴδη ἑπτά αι4. 442 a20. ἔστι δὲ τὰ χρώματα ταῦτα (τὰ τρία τῆς ἴριδος) ἅπερ μόνα σχεδὸν οὐ δύνανται ποιεῖν οἱ γραφῆς μγ2. 372 a6. — μέλας τὸ χρῶμα μδ6. 383 b8. ἰσχυρὰ χρώματα Ζγε 1. 780 a10. τὰ μάλιστα δυνάμενα τὰς ὄψεις κινεῖν εἶναι συμβαίνει τῶν χρωμάτων λαμπρότατα ακ 801 b25. χρῶμα αἱματῶδες, χρώματα αἱματώδη Ζιη 10. 587 a31. μα 5. 342 a36. χρῶμα καθαρὸν καὶ ἔναιμον Ζμγ 12. 673 b22. χρώματα σκιώδη χ3. 793 b5. χρῶμα κινναβάρινον Ζιβ 1. 501 a30. τὰ ἔγχριστα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς χρώματα Ζγβ 7. 747 a10. χρώματα ἁπλᾶ χ1. 791 a1, σύνθετα χ2. (cf χ2. 792 a32.) τῶν χρωμάτων οὐδὲν ὁρῶμεν εἰλικρινὲς οἷόν ἐστιν, ἀλλὰ πάντα κεκραμένα ἐν ἑτέροις χ3. 793 b12. χρώματος κρᾶσις χ3. 793 b26. χρώματα ταῖς αὐγαῖς κεραννύμενα χ2. 792 b26. — τὸ φῶς πυρός ἐστι χρῶμα χ1. 791 b7. ἰλύος σηπομένης χρώματα Ζιε 19. 551 b30, 552 a25. cf χ1. 791 b25, 792 a1. 5. 794 b20, 24, 30, 795 a11, b7. χρώματα φυτῶν, καρπῶν Ζγδ 4. 770 b20. χ5. χρώματα τῶν ζῴων Ζγβ 6. 743 b21. ε6. 4. 784 a23. Ζιγ 12. 519 a5, 9. θ30. 607 b14 sqq. ι37. 622 a9. 49 B. 632 b14. χρώματα τοῦ δέρματος, τῶν τριχωμάτων, τῶν πτερωμάτων Ζγε 1. 778 a19, 4. 5. 785 b3. 6. 786 a23. Ζιγ 9. 517 a11. χ6. cf πολιός, πολιοῦσθαι. χρῶμα τῶν ὀδόντων Ζιγ 9. 517 a9. β2. 501 b12. ζ20. 575 a11. Ζγβ 6. 745 a22. χρῶμα γλώσσης Ζγε 6. 786 a21. Ζιγ 11. 518 b17. χρῶμα προσώπου K 8. 9 b22 sqq. Αβ 27. 70 a36. πια 53. 905 a13. ιδ 12. 910 a3. κζ 6. 948 a37. λη 3-5. χρώματος διαφοραὶ τί σημαίνουσιν φ6. 812 a12-b12. 2. 806 b3. 3. 807 a31-808 b10. (χρῶμα αὐχμηρότερον 3. 807 b2, ὕπωχρον b7, λευκέρυθρον καὶ καθαρόν b17, ὕφαιμον b32, ἐπιφλεγές 6. 812 a26 al. Prantl 1 1 p 144). χρῶμα τοῦ ὀφθαλμοῦ ψγ2. 425 b22. χρωμάτων τῶν ὀφθαλμῶν διαφοραί Ζγε 1. 779 a26 sqq. Ζιθ 19. 602 a5. πι 11. 892 a1. ὄμμα χλωρόν, χαροπόν φ3. 807 b23, 19. — ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς διαλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῷον Ζγβ 6. 743 b24. μεταβολαὶ χρωμάτων K 8. 9 b12. Ζμδ 5. 679 a13. μεταβάλλειν τὸ χρῶμα Ζιε 18. 550 a31. θ30. 607 b16, 21. ι37. 622 a9. 49 B. 632 b15. μεταβάλλειν ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν χρωμάτων Ζγε 1. 780 a10. — τῶν ἐνόπτρων ἐν ἐνίοις μὲν τὰ σχήματα ἐμφαίνεται, ἐν ἐνίοις δὲ τὰ χρώματα μόνον μγ2. 372 a34. 4. 373 b18. χρῶμα, dist σχῆμα Ζμα 1. 640 b29, 33. τῶν χρωμάτων ἡ φαντασία μγ4. 374 b8, 375 a4. ἔχειν τὴν τῶν χρωμάτων αἴσθησιν Ζιδ 8. 533 a16. μία καὶ συνεχὴς ἡμῖν ἡ φωνὴ φαίνεται καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν χρωμάτων ακ 803. b38.

χρωματίζειν τι Ζμγ 3. 664 b16. Ζγβ 7. 747 a10. μδ 9. 387 a31. τὸν ἀέρα τῇ πυρώσει χρωματίζων μγ1. 371 a17. χρωματίσας μόνον Γα 10. 328 b13. — pass, χρωματίζεσθαι αι3. 439 b1, 2. τροπῇ χρωματίζεσθαι (Democr) Γα 2. 316 a2. χρωματίζεται ὁ αὐτὸς ἀὴρ παντοδαπὰς χρόας μα 5. 342 b4. χρωματισθέν μβ 9. 369 b7. κεχρωμάτισται Φη 4. 249 a6. ψγ2. 425 b22. κεχρωματισμένον μγ4. 374 a15, b26. 6. 378 a25.

χρωννύναι. cf χρώζειν. ad χρωννύναι referri possunt formae ἔχρωσε, κεχρῶσθαι.

χρώς (cf Da I 24). φθεῖρες δυσαφαίρετοι ἀπὸ τοῦ χρωτός (v l σώματος) Ζιε 31. 557 a6. ὅ τε χρὼς καὶ τὰ δέρματα γίνεται μέλανα χ6. 797 b4, 6. cf Theophr fragm 20, 43. τὸν χρῶτα μεταβάλλει ὁ χαμαιλέων θ30. 832 b14. ὅταν ἐπὶ λείου χρωτὸς συμβῇ τοῦτο τὸ χρῶμα (τὸ λευκέρυθρον)

φ2. 806 ᵇ5. πότε οἱ χρῶτες ὄζȣσι πδ12. 877 ᵇ21. — λιλαιόμενα χρόος ἆσαι (Hom Λ 574. Ο 317) Ργ11. 1412 ᵃ1. βροτέῳ χροΐ (Emped 359) αν7. 473 ᵇ25.

χύδην. τὰ καλȣ́μενα ᾠὰ (οἱ ἐχῖνοι ἔχȣσι) κύκλῳ ἀπὸ τȣ̃ στόματος μέλαν' ἄττα διεσπαρμένα χύδην Ζμδ5. 680 ᵃ14. ἐναλείφειν τοῖς καλλίστοις φαρμάκοις χύδην πσ6. 1450 ᵇ2. Vhl Rgfolge p 166 sq. νόμιμα χύδην κείμενα Πη2. 1324 ᵇ5. τὰ μέτρα μᾶλλον μνημονεύȣσι τῶν χύδην Ργ9. 1409 ᵇ7.

χυλός. φυτῶν ϗ καρπῶν χυλοί (v l χυμοί) Ζιε11. 596 ᵇ15. cf Plat Tim 115 A. φυτῶν χυλοί, καρπῶν πολλῶν ὁ χυλὸς γίνεται οἰνωπός· οἱ τῶν ζῴων χυλοί χ5. 796 ᵃ23, 9, ᵇ17. 4. 794 ᵃ21. ἔχει τινὰ ὀξύτητα ὁ τῆς ἀνδράχνης χυλός πζ9. 887 ᵇ6 (cf χυμός πα38. 863 ᵇ16). τῶν χυλῶν τῶν ἐν τοῖς καρποῖς οἱ μέν εἰσι ποτοί, οἱ δὲ ȣ̓ ποτοί φτα5. 820 ᵃ29. αἱ ὀσμαὶ ϗ οἱ χυλοὶ (v l χυμοί, ci Prantl 177) πολὺ διάφοροι τοῖς ἄνθεσι ϗ τοῖς καρποῖς χ5. 796 ᵇ21. οἱ χυλοὶ κραθέντες τῷ ὕδατι ϗ ἑτέροις χυλοῖς (χυμοῖς utrobique ci Turneb) ακ802 ᵃ15. οἱ χυλοί, iura Bsm probl ined 314, 34, 36. v χυμός. — v l χυλοί (χυμοί Bk) Ζμβ17. 660 ᵇ5.

χύμα (Lob Par 420). ψυχαὶ τίκτȣσι σκληρόν, ὅμοιον κνήκȣ σπέρματι, ἔσω δὲ χύμα (v l χῦμα et ἔγχυμα, quod probat Aub) Ζιε19. 550 ᵇ27.

χυμός. (cf Orion Etym p 163. Burchard comm de Democriti de sensibus phil p 17, 2. S ad Theophr V 546. III 78. Galen XI 449: ὑπὸ τῶν περὶ Ἀρ ϗ Θεόφραστον ἡ γευστὴ δύναμις ὀνομάζεται χυμὸς ἀπὸ τȣ̃ μ τῆς δευτέρας συλλαβῆς ἀρχομένης· ἡ δ' ἐξ ὑγρȣ̃ ϗ ξηρȣ̃ σύστασις ὑπὸ θερμότητος πεφθέντων χυλός· παρὰ μέντοι τοῖς παλαιοτέροις Ἀττικοῖς ϗ Ἴωσιν ἑκατέρα διὰ τȣ̃ μ γέγραπται ὡς παρὰ Πλάτωνι ϗ τοῖς παλαιοῖς κωμικοῖς. Philippson ὕλη 237. Lewes 253. Meyer Gesch d Bot I 125, 103, 119, 76. Albert magn ed Jessen 196.) — χυμός vel τὴν τȣ̃ γευστȣ̃ δύναμιν, saporem significat, veluti ȣ̓χ ὑπὸ τῆς τȣ̃ θερμȣ̃ δυνάμεως λαμβάνει (τὸ ὕδωρ) ταύτην τὴν δύναμιν ἣν καλȣ̃μεν χυμόν αι4. 441 ᵃ22 al, vel eam materiam, cui ea δύναμις inest, veluti ἀκρατεῖς περὶ τὰ πόματα ϗ τȣ̀ς χυμȣ̀ς Ζμδ11. 691 ᵃ2, οἱ οἶνοι ϗ πάντες οἱ χυμοί μβ3. 358 ᵇ19, εἴ τις κεράσειε πολλȣ̀ς χυμȣ̀ς εἰς ἓν ὑγρόν Ζγδ3. 769 ᵃ30. γ4. 755 ᵃ21 al (cf eandem usus ambiguitatem in voc ὑγρότης p 783 ᵃ2, 9). ad illam notionem pleraque pertinent, quae priore loco afferemus (1), ad alteram, quae posteriore (2), quamquam non ubique certo distingui possunt. τὴν τȣ̃ γευστȣ̃ ἐνέργειαν (quemadmodum ἡ τȣ̃ ἀκȣστȣ̃ ἐνέργεια appellatur ψόφησις) ἀνώνυμον esse Ar dicit ψγ2. 426 ᵃ15. — 1. περὶ χυμȣ̃ sententiam Emped αι4. 441 ᵃ5, 7, Democriti αι4. 442 ᵇ12, 22, suam Ar exponit ψβ10. αι4. ἴδια (τῶν αἰσθήσεων), οἷον χρῶμα ψόφος χυμός εν1. 458 ᵇ6. ὡς χρῶμα τὸ ὁρατόν, ȣ̔́τω τὸ γευστὸν ὁ χυμός ψβ10. 422 ᵃ17. ὁ χυμὸς ἕν τι τῶν ἁπτῶν ἐστίν ψβ3. 414 ᵇ11. χυμὸν ϗ γεῦσιν (ἀνάγκη ἅμα φθείρεσθαι ϗ σώζεσθαι) ψγ2. 426 ᵃ18, 21. ἔστι τȣ̃το χυμὸς τὸ γιγνόμενον ὑπὸ τȣ̃ εἰρημένȣ ξηρȣ̃ πάθος ἐν τῷ ὑγρῷ τῆς γεύσεως τῆς κατὰ δύναμιν ἀλλοιωτικὸν εἰς ἐνέργειαν αι4. 441 ᵇ19. ȣ̓ παντὸς ξηρȣ̃ ἀλλὰ τȣ̃ τροφίμȣ οἱ χυμοὶ ἢ πάθος εἰσὶν ἢ στέρησις αι4. 441 ᵇ24. cf 1. 436 ᵇ17. ȣ̓θὲν ποιεῖ χυμȣ̃ αἴσθησιν ἄνευ ὑγρότητος, ἀλλ' ἔχει ἐνεργείᾳ ἢ δυνάμει ὑγρότητα ψβ10. 422 ᵃ17, 10. Μδ6. 1016 ᵃ22. ὁ χυμὸς οἷον ἥδυσμά τι τȣ́των (τῶν ἐδεστῶν ϗ τῶν ποτῶν) ἐστίν ψβ3. 414 ᵇ13. αι4. 442 ᵃ9. τὰ ὁμοιομερῆ διαφέρει ἀλλήλων κατὰ τὴν ἁφήν, ἔτι ὀσμαῖς ϗ χυμοῖς ϗ χρώμασι μδ10. 388 ᵃ12. καομένη ἡ γῆ παντοδαπὰς λαμβάνει μορφὰς ϗ χρόας χυμῶν μβ3. 359 ᵇ12. οἷον ἄν τι ᾖ τὸ συμμιχθέν, τοιȣ̃τον ποιεῖ τὸν χυμόν μβ3. 358 ᵇ22, ᵃ11, 5, 357 ᵃ16. 2. 356 ᵃ13. γ6. 378 ᵇ1. αι4. 441 ᵇ5. οἱ χυμοὶ πάντες πάχος ἔχȣσι μᾶλλον αι4. 441 ᵃ28. χυμὸς θαλάττης, χυμοὶ κρηνῶν, ῥευμάτων al μβ2. 354 ᵇ1. 3. 357 ᵃ9, 358 ᵃ11, ᵇ22, 359 ᵇ9. αι4. 441 ᵇ7. — χυμός et ὀσμή inter se comparantur. δεῖ ἀνάλογον εἶναι τὰς ὀσμὰς τοῖς χυμοῖς αι5. 443 ᵇ8. χυμὸς ϗ ὀσμὴ σχεδόν ἐστι τὸ αὐτὸ πάθος, ȣ̓κ ἐν τοῖς αὐτοῖς δ' ἐστὶν ἑκάτερον αὐτῶν αι4. 440 ᵇ29. cf 5. 445 ᵃ30. ἔστι δ' ἡ ὀσμὴ τȣ̃ ξηρȣ̃, ὥσπερ ὁ χυμὸς τȣ̃ ὑγρȣ̃ ψβ9. 422 ᵃ6. ὅπερ ἐν τῷ ὕδατι ὁ χυμός, τȣ̃τ' ἐν τῷ ἀέρι ϗ ὕδατι ἡ ὀσμή αι5. 443 ᵇ13. ἐναργέστερόν ἐστιν ἡμῖν τὸ τῶν χυμῶν γένος ἢ τὸ τῆς ὀσμῆς αι4. 440 ᵇ30. ψβ9. 421 ᵃ18. — χυμȣ̃ εἴδη ϗ διαφοραί. τὰ εἴδη τῶν χυμῶν ψβ9. 421 ᵃ18 (eadem dicuntur τὰ γένη τῶν χυμῶν αι4. 441 ᵃ17, cf γένος p 151 ᵃ57). διὰ τί πεπέρανται τὰ εἴδη τῶν χυμῶν αι6. 445 ᵇ22. 3. 440 ᵇ24. τὰ εἴδη τῶν χυμῶν, ὥσπερ ϗ ἐπὶ τῶν χρωμάτων, ἁπλᾶ μὲν τἀναντία, τὸ γλυκὺ ϗ τὸ πικρόν, ἐχόμενα δὲ τȣ̃ μὲν τὸ λιπαρόν, τȣ̃ δὲ τὸ ἁλμυρόν· μεταξὺ δὲ τȣ́των τό τε δριμὺ ϗ τὸ αὐστηρὸν ϗ στρυφνὸν ϗ ὀξύ ψβ10. 422 ᵇ11. αι4. 442 ᵃ12-26. (Burchard l l p 19-22, 31. Plat Tim 65 C. Galen XIX 457.) ἑπτὰ εἴδη τῶν χυμῶν, ἴσα τὰ τῶν χυμῶν εἴδη ϗ τὰ τῶν χρωμάτων quomodo numerentur αι4. 442 ᵃ20. ἁλμυρότης, ὀξύτης, πικρότης τȣ̃ χυμȣ̃ μβ3. 358 ᵃ5. πα38. 863 ᵇ16. ε27. 883 ᵇ32. Bsm probl ined 312, 43. χυμὸς λιπαρός, ἁλμυρός πκγ9. 932 ᵇ21, 18. χυμὸς οἰνώδης μδ9. 387 ᵇ12. cf πγ28. 875 ᵇ2. τὸ ὑγιὲς αἷμα ἔχει τὸν χυμὸν γλυκύν Ζιγ19. 521 ᵇ19 (Lewes 289). — τῶν χυμῶν αἴσθησις, αἰσθητήριον. ἡ τῶν χυμῶν (ἐν τοῖς χυμοῖς) αἴσθησις Ζμδ11. 690 ᵇ29. β17. 660 ᵃ19, 661 ᵃ4, ἠρτημένη πρὸς τὴν καρδίαν Ζμβ10. 656 ᵃ31 (Plat sentent cf Galen XI 446). τῆς γεύσεώς ἐστιν ἡ κρίσις τῶν χυμῶν Ηγ13. 1118 ᵃ27. τὸ ὑπερβάλλον φθείρει ἐν χυμοῖς τὴν γεῦσιν ψγ2. 426 ᵃ31. cf 13. 435 ᵇ12. β10. 422 ᵇ8. ἡ ἡδονὴ τῶν χυμῶν Ζμβ17. 660 ᵇ10, cf τῶν ἐδεστῶν ἡδονή sim Ζμδ11. 690 ᵇ30. Ζιδ8. 533 ᵃ33, 535 ᵃ2. τῶν χυμῶν τὸ αἰσθητήριον (τὸ αἰσθητικὸν μόριον) ἡ γλῶττα Ζιδ8. 533 ᵃ24, 26. α11. 492 ᵇ27, 30 Aub. Ζμβ17. 660 ᵇ12, ᵃ1. δ11. 690 ᵇ29. ἔχειν γλῶτταν μακρὰν πρὸς τὴν τῶν χυμῶν γεῦσιν Ζμβ17. 660 ᵇ5. τῶν ζῴων τίνα ἔχει τὴν τῶν χυμῶν αἴσθησιν Ζιδ8. 533 ᵃ17, 32, 535 ᵃ13, 9, 11. cf αἴσθησις p 20 ᵃ50, αἰσθητήριον p 21 ᵃ48. τὰ ἔντομα (μέλιττα, κώνωψ) τίσι χαίρει χυμοῖς Ζιε22. 554 ᵃ13. θ11. 596 ᵇ17, 13. δ8. 535 ᵃ2.

2. χυμοὶ τῶν φυτῶν. εὐλόγως ἐν τοῖς φυομένοις τὸ τῶν χυμῶν γίνεται γένος μάλιστα· φαίνονται οἱ χυμοὶ ὅσοιπερ ἐν τοῖς περικαρπίοις, ȣ̔́τοι ὑπάρχοντες ϗ ἐν τῇ γῇ αι4. 441 ᵇ8, ᵃ30, 12, 442 ᵇ24. τῶν φυομένων οἱ μὲν χυμοὶ ȣ̓κ εὐθὺς ἐδώδιμοι οἱ δὲ εὐθύς· ὅσων βρωτὸς μὲν ὁ χυμὸς ἰσχυρότερος δέ πκ4. 923 ᵃ18. 6. 923 ᵃ27. λεπτοὶ οἱ χυμοὶ τῶν ὠμῶν ϗ ψυχροὶ μᾶλλον ἢ θερμοί, ϗ ἄβρωτοι ϗ ἄποτοι μδ3. 380 ᵇ2. χυμοὶ ἀπεπτότεροι πδ12. 877 ᵇ13, 22. οἱ παρὰ φύσιν χυμοὶ ἄπεπτοι Bsm probl ined 292, 38. τινὰ μέρη τȣ̃ δένδρȣ εἰσὶν ἁπλᾶ, ὡς ὁ χυμὸς ὁ εὑρισκόμενος ἐν αὐτοῖς· ὁ χυμὸς ὁ ἐν τοῖς μεγάλοις δένδροις ἐν τισὶ μέν ἐστιν ὡς γάλα, ἐν τισὶ δ' ὅμοιος ὑγρᾷ πίσσῃ· οἱ κλάδοι γεννῶνται ἀπ' αὐτȣ̃ τȣ̃ χυμȣ̃ τῶν δένδρων φτα3. 818 ᵃ10, ᵇ33. 4. 819 ᵃ32. τῆς ἀνδράχνης ὁ χυμὸς (χυλός πζ9. 887 ᵇ6) παύει αἱμωδίαν πα38. 863 ᵇ16. τȣ̀ς χυμȣ̀ς τῶν ἀνθῶν ἡ μέλιττα κομίζει sim Ζιε22. 554 ᵃ13. θ11. 596 ᵇ17, 13. δ8. 535 ᵃ2. — χυμοὶ τῶν ζῴων. τῶν ἐντόμων τίνα ζῇ

χυμοῖς σαρκὸς ζώσης Ζιε31. 556 b22. τῇ καρδίᾳ τοιοῦτον (i e οἷον χολή ἐστιν) οὐδένα πλησιάζειν οἷόν τε χυμὸν Ζμδ2. 677 b4. χυμοὶ μοχθηροί, ὀξεῖς καὶ πικροὶ καὶ ἁλμυροί, γλυκεῖς, μελαγχολικοί, ἄπεπτοι πε27. 883 b29. ι22. 893 a35. ιη1. 916 b6. 7. 917 a21. κ6. 923 a26. γ8. 872 a13. ὁ χυμὸς καὶ ἡ κρᾶσις ἡ τῆς μελαίνης χολῆς πνευματικά ἐστιν πλ1. 953 b23. τὰ ὑγρὰ ἕψεσθαι λέγομεν, οἷον γάλα καὶ γλεῦκος, ὅταν ὁ ἐν τῷ ὑγρῷ χυμὸς εἰς εἶδός τι μεταβάλλῃ μδ3. 380 b32. ὁ τοιοῦτος χυμός, i q πυετία Ζμγ15. 676 a16. χυμὸς ὠχρὸς ἐν τῷ κύτει καρκίνου· ὁ χυμὸς ἐν τοῖς σκώληξιν, ἐν τοῖς ἀραχνίοις, παχὺς καὶ λευκός Ζιδ3. 527 b29 Aub. ε27. 555 b5. — καράβου χυμὸς ὅμοιος τῇ μυτίδι Ζιδ2. 527 b2 (fort 'Magensäcke' Aub, cf κοιλία δικρόα Ζιδ3. 527 b24).

δῆλόν ἐστιν εὐθέως (τὸ μέλι) τὸ ἀπὸ τοῦ χυμοῦ (Bk, θύμου ci Pik Aub) Ζιε22. 554 a10.

χυτικός. καταπλάσματος ἀρετὴ τὸ χυτικὸν εἶναι πα30. 863 a6.

χυτός, cf χεῖν p 847 b43.

χύτρα. μῆλα τιθέμενα εἰς χύτρας πκ9. 923 b26. ἕψειν ἐν χύτραις, χύτραι ἑψημέναι χ5. 795 b14. θ34. 832 b31. πε36. 884 b14.

χυτρίδιον θ141. 845 a5.

χυτρίς. αἱ ῥοδιακαὶ χυτρῖδες f 105. 106. 1494 b36, 42.

Χύτρος. ἐν Κλαζομεναῖς οἱ ἐπὶ Χύτρῳ (?) Πε3. 1303 b9.

χωλός. αἴγιθος τὸν πόδα χωλός ἐστιν Ζι15. 616 b10. ὁ ληφθεὶς λέων χωλός Ζι44. 629 b30. διὰ τί ἄνθρωπος γίνεται ἐκ γενετῆς χωλὸς μάλιστα τῶν ἄλλων ζῴων πι41. 895 a20. γίνονται καὶ ἐκ χωλῶν χωλοί Ζιη6. 585 b29. οἱ χωλοὶ λάγνοι πδ31. 880 b5.

χῶμα. ἄποπτος ἀπὸ τοῦ χώματος Πβ12. 1274 a41.

Χῶνες Πη10. 1329 b21.

Χωνίδης πο3. 1448 a34, cf Χιωνίδης.

χωννύναι. πορθμοῦ χωσθέντος (Emp 359) αν7. 473 b25.

χώρα, coni syn τόπος Φδ1. 208 b7, 209 a8. 2. 209 b15. τὸ κενὸν χώρα σώματος Γα8. 326 b19. ἄλογον τὸ χώραν τῷ κενῷ ποιεῖν, ὥσπερ οὐκ αὐτὸ χώραν τινὰ οὖσαν, syn τόπος Οδ2. 309 b24, 25, 26. ἕκαστον ἔχει βάρος ἐν τῇ αὐτοῦ χώρᾳ Οδ5. 312 b3, cf b7. τὸ ἐπιπολάζον φέρεται πρὸς τὸ ἔσχατον τῆς χώρας, ἐν ᾗ ποιοῦνται τὴν κίνησιν Οδ4. 312 a5. ὁ θεὸς ἐπὶ τῆς ἀνωτάτω χώρας ἵδρυται κ6. 398 b7. ἡ τοῦ γάλακτος (coelestis) χώρα μα7. 345 a9. ἡ κύκλῳ χώρα, κατὰ συνεχῆ χώραν μβ4. 360 b8, 6. τὴν αὐτὴν ἐπέχειν χώραν Οβ4. 287 a17. — Πλάτων (Tim 25 A) τὴν ὕλην καὶ τὴν χώραν ταὐτό φησιν Φδ2. 209 b12. τὸ κακὸν ἡ τοῦ ἀγαθοῦ χώρα (Plat) Μν4. 1092 a1 Bz. τὸ χάος (Hes θ116) χώρα τοῖς οὖσιν ξ2. 976 b17. — (ὁ ποτάμιος κροκόδειλος) οὐκ ἔχει γλῶτταν, ἀλλὰ χώραν γλώττης μόνον Ζμδ11. 690 b21, 23. τὸ ὀστρακῶδες ἐκτὸς ἔχουσιν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ τοῦ δέρματος Ζιδ2. 525 b13. ἐστὶν ἡ φολὶς ὅμοιον χώρᾳ λεπίδος, φύσει δὲ σκληρότερον Ζμδ11. 691 a16. Ζια6. 490 b23 (Aub?). ἡ τοῦ θήλεος χώρα καὶ ὑποδοχή Ζιε5. 541 a2. τὰ θήλεα παρὰ τὸ ἔντερον τὴν τῶν ᾠῶν χώραν ἔχουσιν Ζιδ2. 526 b31. εὐρυχωρέστερα ὄντα μείζω χώραν ἔχουσι τοῖς ᾠοῖς sim Ζμδ8. 684 a25. β6. 652 a16. γ8. 671 a29. ἡ θέσις (τῆς καρδίας) ἔχει ἀρχικὴν χώραν Ζμγ4. 665 b18. οἱ εὔποροι κατέχουσι χώραν καλῶν κἀγαθῶν Πδ8. 1294 a19. οὗ δ' ἕνεκα συνέστηκε, τὴν τοῦ καλοῦ χώραν εἴληφεν Ζμα5. 645 a25. cf ημβ7. 1204 a35. ἡ φαντασία καὶ ἡ αἴσθησις τὴν αὐτὴν τῷ νῷ χώραν ἔχουσι, κριτικὰ γάρ Ζκ6. 700 b20. χώραν ποιεῖν ἐν τῷ ἀκροατῇ τῷ μέλλοντι λόγῳ Ργ17. 1418 b16. χώραν ἐπιχειρήματος ἡ σκέψις ποιεῖ τι12. 172 b23. ἡ τοιαύτη λέξις χώρα ἐστὶν ἐνθυμήματος Ρβ24. 1401 a6, cf τόποι τῶν φαινομένων ἐνθυμημάτων, εἷς μὲν ὁ παρὰ τὴν λέξιν 1400 b37. κατὰ χώραν εἴασεν ὁ νομοθέτης ἔχειν πκθ13. 951 b18. — χῶραι ἀλεειναί μα12. 348 a19. αἱ χῶραι καὶ αἱ ὧραι ἀλεειναί μα12. 349 a4. χῶραι τραχεῖαι Ζιε41. 628 b10. διαφέρει χώρα χώρας καὶ ὕδωρ ὕδατος Ζιδ2. 767 a28. τῶν φυομένων καὶ τῶν ζῴων τῶν τετραπόδων πολλὴν αἱ χῶραι ποιοῦσι διαφορὰν πρὸς τὴν τοῦ σώματος εὐημερίαν, syn τόποι Ζιε11. 543 b25, 28. cf θ29. 607 a14, 9. (μεταβάλλει) ὥσπερ τὰ σπέρματα τὰ ξενικὰ κατὰ τὴν χώραν· αὕτη γὰρ ἡ τὴν ὕλην παρέχουσα καὶ τὸ σῶμα τοῖς σπέρμασίν ἐστιν Ζγβ4. 738 b35. (τὸ δέρμα χώρας ἔχει δύναμιν διὰ τὸ πάχος Ζγε5. 785 b13.) οὔτε χῶραι οὔτε ὧραι αἱ τυχοῦσαι μβ7. 365 a35. ὥρας ἢ χώρας σημεῖον μα11. 347 b24. χώρα σομφὴ καὶ ὕπαντρος μβ8. 366 a25. χώρα δυνατὴ οἰκεῖσθαι μβ5. 362 a33. ἡ μέλλουσα καλῶς οἰκεῖσθαι καὶ πόλις καὶ χώρα Πγ14. 1284 b39. ὅταν μὴ εὐφυῶς ἔχῃ ἡ χώρα πρὸς τὸ μίαν εἶναι πόλιν Πε3. 1303 b8. τὸν νομοθέτην βλέπειν δεῖ πρός τε τὴν χώραν καὶ τοὺς ἀνθρώπους Πβ6. 1265 a20. πῶς δεῖ διανέμεσθαι τὴν χώραν Πη10. 1329 b39-1330 a33. β8. 1267 b34. οἱ πολλῆς χώρας κρατοῦντες Ζιθ12. 596 b26. χώρα εὐσύνοπτος, εὐβοήθητος, εὐπαρακόμιστος Πη5. 1327 a5. συγκατακτήσασθαι τὴν χώραν ὅλην, συναγαγεῖν, πορίσαι χώραν, ἡ χώρα ἧκεν εἰς ὀλίγους, μέτεστί τινι χώρας sim Πε7. 1307 a29. γ14. 1285 b8. 13. 1283 a32. β9. 1270 a18. δ4. 1291 a20. ἀνάδαστον ποιεῖν τὴν χώραν Πε7. 1307 a2. κατά τινα τόπον τῆς χώρας (τῶν Χαλκιδέων) Ζμδ2. 677 a3. χώρα, opp πόλις, διεσπάρθαι κατὰ τὴν χώραν Πζ4. 1319 a33, 31. β5. 1263 a37. τὸ κατὰ τὴν χώραν πλῆθος, οἱ τὴν χώραν ἐργαζόμενοι, opp οἱ ἀγοραῖοι Πζ4. 1319 a38. ρ3. 1424 a28. χώρα, opp θάλαττα, καλῶς κεῖσθαι πρός τε τὴν θάλατταν καὶ πρὸς τὴν χώραν Πη5. 1327 a5. 12. 1331 b3.

χωρεῖν. trans, ἀχάνη μέτρον ἐστὶν Ὀρχομένιον τεσσαράκοντα πέντε μεδίμνους χωροῦν Ἀττικούς sim f 525. 1564 b26, 28. θ129. 842 b35. — intr, ὅταν ἀθρόον χωρῇ τὸ πνεῦμα μγ1. 371 b1. ὁμόσε χωρήσασα ἄρκτος τῷ ταύρῳ Ζιθ5. 594 b12. σπέρμα γόνιμον ἐν ὕδατι χωρεῖ κάτω Ζιγ22. 520 a25. κατὰ βυθοῦ ὡς τάχος χωρεῖ ὁ ναυτίλος f 316. 1531 b27. τὸ γόνιμον εἰς βυθὸν χωρεῖ Ζγβ8. 747 a6. τὸ ὀλίγον ποτὸν εἰς σάρκας χωρεῖ πα55. 866 a10. — impers, αἱ μέλιτται τοὺς κηφῆνας ἀποκτείνουσιν, ὅταν μηκέτι χωρῇ αὐταῖς ἐργαζομέναις Ζι40. 626 b11.

χωρίζειν, χωριστός. sensu locali, Ὑρκανία κεχωρισμένη τῆς ἐρυθρᾶς θαλάττης μβ1. 354 a3. κεχωρισμένοι τοῖς τόποις Ηθ6. 1157 b8. πολὺ χωρισθέντος Ηθ9. 1159 a5 (syn ἐὰν πολὺ διάστημα γίγνηται 1158 b23). προσγίνεσθαι καὶ χωρίζεσθαι πάλιν Γα1. 315 a16. δεῖ τὸ χεῖρον ἀεὶ πλῆθος χωρίζειν Πζ4. 1319 b1. ὕδατος φύσις οὐκ ἔστι κεχωρισμένη τοῦ περὶ τὴν γῆν ἱδρυμένου σώματος μα3. 339 b10. cf δ5. 382 b19. χωρίζεται ὁ ὀρρὸς καὶ ὁ τυρός μδ7. 384 a19, 22, 23. ὑμὴν περὶ αὐτὸ ἤδη τὸ ἔμβρυον, χωρίζων πρὸς τὸ ὑγρόν Ζιζ3. 561 b23. cf Ζγβ4. 739 b30, 740 b2. 3. 736 b11. γ3. 754 b12. ἢ μόριον ἢ κεχωρισμένον Ζγβ1. 734 a6. κεχωρισμένον τὸ λευκὸν καὶ τὸ ὠχρόν (τοῦ ᾠοῦ) Ζγγ3. 754 b22. τὰ πλωτὰ ἔχει διηρθρωμένους καὶ χωριστοὺς δακτύλους Ζιβ12. 504 a8. χωριστὸν ἔχει τὸ σκεπαστικὸν μόριον Ζγα12. 719 b17. εἰ φλὲψ ἦν τις κεχωρισμένη καὶ μὴ συνεχὴς πρὸς τὴν ἀρχήν· ὀστοῦν κεχωρισμένον· πιότης κεχωρισμένη Ζμβ9. 654 b10, 4, 655 a35. Ζιγ17. 520 a23. ἀδύνατον φθέγγεσθαι

κεχωρισμένης τῆς ἀρτηρίας Ζμγ10. 673 a24. ἐν τοῖς φυτοῖς ϗ ἐνίοις τῶν ζῴων ὐ κεχώρισται τὸ θῆλυ ϗ τὸ ἄρρεν Ζγα18. 724 b16. 20. 728 b32. 23. 730 b33 (syn διώρισται 729 a1), 731 a10. β1. 732 a5. 4. 741 a3. 5. 741 b2 al. χωρισθῆναι τῆς φύσεως μδ1. 379 a14. 11. 389 b14 (syn ἐξίστασθαι b11). κεχώρισται ϗ τὸ βραχύβιον ϗ τὸ νοσῶδες μκ1. 464 b27. ὁ ἀνδρεῖος ϗ ὁ ἀναιδὴς τὰς διανοίας πολὺ κεχωρισμένοι φ1. 805 b4. χωρίζειν i q μερίζειν: χωρίζειν τὴν κόπρον· ἐν τῇ κόπρῳ τῇ χωριζομένῃ κατὰ μέρος Ζιε19. 552 a23, 21. χωρίζειν, coni syn μερίζειν Πβ5. 1264 a7. cf Ηδ3. 1121 b19. Ζγα18. 723 b14. — ratione et notione distinguere, τὸ καθ' αὑτὸ ἴδιον παντὸς χωρίζει, πρὸς ἅπαντα χωρίζει τε1. 128 b35 (syn διορίζειν b37). χωρίζειν ϗ διασπᾶν Ζμα2. 642 b18. τὸ χωρίζον ἀπό τινων, opp τὸ πᾶσιν ὑπάρχον, κοινόν τε3. 132 a13. ζ3. 140 a28-30. χωρίσαντας ἀπὸ τῶν ὠφελίμων τὰ καθ' αὑτά Ηα4. 1096 b14. τὸν ἴδιον τῆς ὐσίας ἑκάστυ λόγον ταῖς περὶ ἕκαστον οἰκείαις διαφοραῖς χωρίζειν εἰώθαμεν τα18. 108 b6. εἰ μὴ πρὸς ἅπαντα χωρίζεται (int τῦτο ὗ τὸ ἁπλῶς ἴδιον ἀποδέδοται) τε2. 129 a25. χωρίζειν c gen, τὸ παρεπόμενον ἀεὶ χαλεπὸν χωρίσαι τῦ μὴ γένος εἶναι τδ6. 128 a39. haec vis voc χωρίζεσθαι, χωριστός plenius significatur add λόγῳ, κατὰ λόγον, εἴδει, τῷ εἶναι, quibus opp τόπῳ, χρόνῳ, ἀριθμῷ, μεγέθει (κατὰ μέγεθος), ἁπλῶς ψβ2. 413 b14, 26, 29. γ2. 427 a3. 4. 429 a11. 9. 432 a20 (Trdlbg p 527). Μδ6. 1016 b2 (8. 1017 b25 Bz). η1. 1042 a29, 31. Φβ1. 193 b4. 2. 194 b12. Γα5. 320 b24. χωριστὸν ἁπλῶς id dicitur quod suapte natura et per se in re ac veritate est, ὐθὲν τῶν ἄλλων χωριστόν ἐστι παρὰ τὴν ὐσίαν Φα2. 185 a31, coni τόδε τι· τὸ χωριστὸν ϗ τὸ τόδε τι ὑπάρχειν δοκεῖ μάλιστα τῇ ὐσίᾳ Μζ3. 1029 a28. τόδε τι σημαίνειν ϗ εἶναι χωριστὰ ϗ ὐσίας Μζ14. 1039 a32. cf β3. 999 a19. κ2. 1060 a12, b2. τὸ χωριστὸν ϗ τί ἐστι Φβ2. 194 b14. περὶ τὴν ὐσίαν τὴν κατὰ τὸν λόγον ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὐ χωριστὴν μόνον Με1. 1025 b28. inde de Platone solennis formula ἐχώρισε τὰ εἴδη, ποιεῖ τὰς ἰδέας χωριστὰς παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα Μζ16. 1040 b28. μ9. 1086 a33, b4. 2. 1076 b3. 4. 1078 b30. 6. 1080 b1. κ2. 1060 a8. Ηα4. 1096 b33. ηεα8. 1217 b15. — ὗτος ὁ νῦς χωριστὸς ϗ ἀπαθής ψγ5. 430 a17. cf β2. 413 b26, 29. Ηκ8. 1178 a22. πότερον ἐνδέχεται τὴν ψυχὴν χωρίζεσθαι ψα1. 403 a11. cf Ζγβ3. 737 a9. f12. 1475 b45. ἡ ὕλη ὐ χωριστή Γβ1. 329 a25, 10. τὸ εἶδος ὐ χωριστὸν ὂν ἀλλ' ἢ κατὰ τὸν λόγον Φβ1. 193 b4. cf 2. 194 b12. τῶν παθῶν ὐθὲν χωριστόν Γα10. 327 b22. 3. 317 b10, 33. μκ3. 465 b14. τὸ κενόν, ὁ τόπος ὐ κεχωρισμένον (ἀποκρινόμενον καθ' αὑτό), ὐ χωριστόν Ογ8. 302 a1. Φδ8. 216 a25. 4. 211 a3. ὐκ ἔστι διάστημα ἕτερον τῶν σωμάτων ὔτε χωριστὸν ὔτε ἐνεργείᾳ ὄν Φδ6. 213 a32 (cf ἡ ἐντελέχεια χωρίζει Μζ13. 1039 a7 Bz). τὸ ἄπειρον ὐ χωριστὸν ἐνεργείᾳ ἀλλὰ γνώσει Μθ6. 1048 b15. τὰ μαθηματικὰ ἀχώριστα, χωριστὰ τῇ νοήσει, θεωρεῖται ᾗ χωριστά Με1. 1026 a9, 15. κ1. 1059 b13. μ3. 1078 a22. Φβ2. 193 b34. οἱ Πυθαγόρειοι τὸν μαθηματικὸν ἀριθμὸν τιθέασιν, ὐ κεχωρισμένον Μμ6. 1080 b17. — τῶν μορίων ὐθὲν κεχωρισμένον ἐστίν Μζ16. 1040 b5. τὸ κτῆμα ὄργανον χωριστόν, ὁ δῦλος οἷον ἔμψυχον κεχωρισμένον δὲ μέρος Πα4. 1254 a17. 6. 1255 b12. τὸ τέκνον ἕως ἂν πηλίκον ᾖ ϗ μὴ χωρισθῇ· τὰ τέκνα οἷον ἕτεροι αὐτοὶ τῷ κεχωρίσθαι Ηε10. 1134 b11. θ14. 1161 b29. ημα34. 1194 b15. εἰ μὴ αὐτάρκης ἕκαστος χωρισθείς Πα3. 1253 a26. διὰ τὸ μὴ χωρίζεσθαι φαίνεταί τισι ταὐτόν Ηκ5. 1175 b35. τὸ χωρίζεσθαι adhibetur ad demonstrandam naturam τῦ συμβεβηκότος Φβ1. 192 b26. α3. 186 b28, 22. — χωρίζονται ἀλλήλων αἱ ἀρεταί Ηζ3. 1144 b33. ποίας ἀρχὰς ἁρμόττει συνάγειν ϗ ποίας χωρίζειν Πζ8. 1321 b11. διαφοραῖς τισὶ ϗ πάθεσι χωρίζεσθαι Γα1. 315 a9. — ὐ δοτέον τῶν πρός τι λεγομένων σημαίνειν τι χωριζομένας καθ' αὑτὰς τὰς κατηγορίας (i e ἄνευ τῦ πρὸς ὃ λέγονται) τι31. 181 b27. — δείκνυται κατ' ἀμφοτέρυς τρόπυς ϗ ὐκ ἐνδέχεται χωρίζεσθαι τὸν ἕτερον Αβ14. 63 b20. — (χωριζόντων ξ1. 974 a28, χωρύντων ci Bz. τὰ χωριστά Ζγβ3. 736 b9, τὰ ἀχώριστα ci Ddt Aub.)

χωρίον τοιῦτον, ὃ τὴν θέσιν πρὸς τὸν ἥλιον ἐστραμμένον ἐστί μγ4. 374 b1. νέμεσθαι χωρία ἑλώδη, μετεωρότερα Ζιθ10. 596 b3. — χωρίων κτῆσις Ρα5. 1361 a13. χωρίον δημόσιον, ἰδιωτικόν ρ3. 1424 a35. οβ1346 b16. λαμβάνειν χωρίον τι Πβ7. 1267 a33. — mathem, ἐν ἴσῳ χρόνῳ πλέον κινεῖσθαι χωρίον μχ9. 852 a18. τὸ ἀπὸ τῆς διαμέτρυ χωρίον ατ970 a15. ὁμοίως διαιρεῖ τήν τε γραμμὴν ϗ τὸ χωρίον τθ3. 158 b32, 34.

χωρίς, cf χωρίζειν. χωρὶς λέγεται ὅσα ἐν ἑτέρῳ τόπῳ ἐστί, opp ἅμα, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ Φε3. 226 b22. Μκ12. 1068 b26. β2. 998 a18. ε13. 22 a39. τίθεσθαι, διεστάναι χωρίς Φδ8. 214 b27. Οβ13. 295 a31. οἰκεῖν χωρίς, μὴ μέντοι τοσῦτον ἄποθεν Πγ9. 1280 b18. ᾠὰ πλείω ἐν ὑμένι χωρὶς ἕκαστον Ζμδ5. 680 a13. τὺς ἄνωθεν ὀδόντας χωρὶς ϗ τὺς κάτωθεν Ζμβ16. 659 b25. — διῃρῆσθαι χωρὶς κατὰ γένη τὴν πόλιν Πη10. 1329 a41. cf Ζμα3. 643 b7. κοινῇ (καθόλυ, κοινῇ πάντες), opp χωρίς (χωρὶς ἕκαστος, χωρὶς περὶ τῶν καθ' ἕκαστον sim) Πγ6. 1278 b24. 11. 1281 b13. δ2. 1289 b25. 14. 1297 b35. ε1. 1301 a23. 8. 1307 b26. η1. 1323 a21, b41. Μγ3. 1005 a23. μα1. 339 a8. 6. 343 a22. Ζμα4. 644 a19, 31, b1. 5. 645 b10. γ1. 661 b1. Ζγδ1. 763 b21. ὑπάρχειν τινὶ sive κατηγορεῖσθαί τινος ἅμα, opp χωρίς Μζ15. 1040 a14. μδ9. 386 a9. διαστάντων χωρὶς τύτων τῶν λόγων Πα6. 1255 a19. τὴν αὐτὴν φύσιν εἶναι, opp χωρίς Γα1. 314 a5. χωρὶς λαμβάνοντας θεωρεῖν ἑκάστυ τὴν φύσιν Ζια6. 491 a5. τῶν ἄκρων ἑκάτερον χωρίς Ζμβ7. 652 b19. σκέπτεσθαι περί τινος χωρίς, χωρὶς ἀπό τινος Μμ1. 1076 a27. Πβ5. 1262 b40. χωρὶς δηλῦν, opp ἐν τῷ λόγῳ (i e in contextu orationis) τι31. 181 b37. — χωρὶς εἶναι, ὑπάρχειν (cf χωρίζειν p 860 a27, 35): ὐθὲν τῶν καθόλυ ὑπάρχει παρὰ τὰ καθ' ἕκαστα χωρίς sim Μζ16. 1040 b27. Α9. 991 b1. μ5. 1079 b36 (Wz ad Κ2. 1 a25). — χωρίς c gen, ὃ ἀδύνατον χωρὶς εἶναι τῦ ἐν ᾧ ἐστίν Κ2. 1 a25. μετὰ δυνάμεως, opp χωρὶς δυνάμεως Πγ15. 1286 b7. πλῦτος χωρὶς φρονήσεως f 89. 1492 a16. — χωρὶς (i e non habita ratione alicuius rei) τῆς φυσικῆς φιλίας al Ηθ16. 1163 b23. Πδ15. 1300 a31. χωρὶς τῦ πῶς ἔχει τἀληθές Ζμα1. 639 a14.

χωρισμός, syn διαίρεσις μδ9. 386 a13. opp μῖξις ΜΑ8. 989 b4. τὸ κενὸν χωρισμός τις τῶν ἐφεξῆς Φδ6. 213 b25. χωρισμὸν ὐ δέχεσθαι, syn συνεζεῦχθαι Ηκ5. 1175 a20. ὁ χωρισμὸς ὁ κατὰ γένος τῦ πολιτικῦ πλήθυς ἐξ Αἰγύπτυ Πη10. 1329 b23.

χῶρος. ὁ ὐράνιος ἐκεῖνος χῶρος κ1. 391 a10. ὁ θεὸς καθαρὸς ἐν καθαρῷ χώρῳ κ6. 400 a6 (v l τόπῳ Didot praef XIII).

Ψ

ψ. τὸ ξψζ συμφωνίας φασὶν εἶναι Mν 6. 1093 a20. ἄρρενα ὅσα τελευτᾷ εἰς τὸ ν ϗ ρ ϗ ⟨σ ϗ⟩ ὅσα ἐκ τȣ́τȣ σύγκειται πο 21. 1458 a10, 13. Vhl Poet III 316.

ψαθυρός. περὶ ψαθυρȣ͂, opp γλίσχρον μδ 8. 385 a17. 9. 387 a11-15. τὸ ὕδωρ ψαθυρόν ἐστιν αι 4. 441 a25. cf πκα 6. 927 b10. διὰ τὸ ψαθυρὸς εἶναι ȣ̓ γεγωνεῖ (ὁ ἀήρ), ἂν μὴ λεῖον ᾖ τὸ πληγέν ψβ 8. 419 b35 Trdlbg p 384. ᾠὸν ψαθυρὸν ἰχθύων, μαλακίων Ζιγ 1. 510 b26. 10. 517 b6. ε 18. 549 b31. ζ 13. 567 a21. δύο ἄττα ψαθυρά Ζιδ 2. 527 a30. τὸ ψαθυρὸν εὐπεπτότερον· τὸ τῷ μελικράτῳ φυραθὲν ἄλευρον ψαθυρώτερον sim πκα 8. 927 b27. 11. 928 a6. 2. 927 a21.

ψαθυρότης. σήπιον ἔχον ἐν αὑτῷ ψαθυρότητα σομφήν Ζιδ 1. 524 b26. ἡ ψαθυρότης ὑπὸ ξηρασίας γίνεται πκα 11. 928 a10.

ψακάζεσθαι. εἰκάζȣσι λύχνῳ (ci, λύκῳ codd) ψακαζομένῳ μύωπα Ργ 11. 1413 a4.

ψακάς. ἕκαστον τῶν μορίων ἐξ ὧν γίνεται συνισταμένων ἡ ψακάς μγ 4. 373 b16. ὅταν μὲν κατὰ μικρὰ μόρια φέρηται, ψακάδες, ὅταν δὲ κατὰ μείζω μόρια, ὑετὸς καλεῖται μα 9. 347 a11. ἡ τȣ͂ νέφȣς θλίψις ἠπία ȣ̓͂σα μαλακὰς ψακάδας (v l ψεκάδας) διασπείρει κ 4. 394 a30. ψακάδες διὰ μικρότητα ἄνω ὀχȣ͂νται, μεγάλαι καταφέρονται, μείζȣς ἐν ταῖς ἀλεειναῖς ἡμέραις μα 12. 348 a7, 11, b8. ȣ̓ πυκναὶ αἱ ψακάδες αἱ μεγάλαι πίπτȣσιν μα 12. 348 b25.

ψαλίς. οἱ ὀμφαλοὶ λεγόμενοι οἱ ἐν ταῖς ψαλῖσι λίθοις, οἱ μέσοι κείμενοι κατὰ τὴν εἰς ἑκάτερον μέρος ἔνδεσιν ἐν ἁρμονίᾳ τηρȣ͂σι τὸ πᾶν σχῆμα τῆς ψαλῖδος κ 6. 399 b30, 32.

ψάλλειν, ἐάν τις ψήλας τὴν νήτην ἐπιλάβῃ πιθ 24. 919 b15. 42. 921 b14.

ψαλτήριον τρίγωνον πιθ 23. 919 b12.

ψάλτρια. τοῖς ἀστυνόμοις μέλειν περὶ τῶν ψαλτριῶν f 408. 1546 a40.

ψάμαθός τε κόνις τε (Hom I 385) Ργ 11. 1413 a31.

Ψαμμήτιχος ὁ Γορδίȣ Πε 12. 1315 b26.

ψάμμος. εἰ σωρὸν ἢ ὁρμαθὸν ψάμμȣ τύπτοι τις φερόμενον ταχύ ψβ 8. 419 b24. ἡ θάλασσα ποιεῖ καθ᾽ ἑαυτὴν ψάμμον φτβ 2. 823 b19, 824 a1.

ψαμμώδεις τόποι φτβ 2. 823 a1.

ψάρος (cf Lob Par 137, 20. Prol 93, 22. ψᾶρος Aub II 496). ποικίλος, μέγεθος ἡλίκον κόττυφος, φωλεῖ Ζι 26. 617 b26. θ 16. 600 a26. (sparus Thom, sturnus Gazae, Scalig. scarus Alberto, étourneau C II 328. S II 131. Sturnus vulgaris St. Cr. AZι I 113, 123. K 895, 5. Su 125, 82. hodie ψαρȣ́ι, μαυροπȣ́λι cf E 46, 26. Lnd 73.)

ψαρός. ἡ κίχλη τȣ͂ μὲν χειμῶνος ψαρὰ τȣ͂ δὲ θέρȣς ποικίλα τὰ περὶ τὸν αὐχένα ἴσχει Ζι 49 B. 632 b19.

ψέγειν, ψέξαι, opp ἐπαινεῖν Ηδ 10. 1125 b16. Ργ 15. 1416 b4, 6 al. τί ψέγεται ἢ ἐπαινεῖται ηεβ 7. 1223 a10 cf Ηε 10. 1135 a21. — ψεκτόν, opp ἐπαινετόν ηεβ 7. 1223 a10. ψεκτὰ τὰ αἰσχρά, opp ἐπαινετὰ τὰ καλά αρ 1. 1249 a26, 30. ὁ πόσον ϗ πῶς παραβαίνων ψεκτός Ηδ 11. 1126 b3. cf 13. 1127 a31. ȣ̓ λίαν ψεκτός Ηδ 13. 1127 b12. ὑπερβολαὶ ϗ ἐλλείψεις, ἕξεις ψεκταί Ηδ 11. 1126 b7. 12. 1126 b17. φαῦλον ϗ ψεκτὸν τὸ ψεῦδος Ηδ 13. 1127 a29. μετὰ κακίας ϗ ψεκτόν Ηε 15. 1138 a32. ψεκτόν, syn φευκτόν τδ 5. 126 a30. dist φευκτόν, φαῦλον Ηη 6. 1148 b4-6. ἀκρασία ψεκτοτέρα, ψεκτοτάτη ημβ 6. 1202 b11.

ψεκτικός. ψεκτικὸν εἶδος τῶν πολιτικῶν λόγων, opp ἐγκωμιαστικόν ρ 2. 1421 b9, def ρ 4. 1425 b38. περὶ τȣ͂ ψεκτικȣ͂ εἴδȣς ρ 4.

ψέλιον. ἵππος ἂν ψέλια χρυσᾶ ἔχῃ αὐτὸς φαῦλος ὤν f 89. 1492 a3.

ψελλίζειν. ἡ γλῶττα ἀπολύεται ὀψιαίτερον, ὥστε (τὰ παιδία) ψελλίζȣσι ϗ τραυλίζȣσιν Ζιδ 9. 536 b8. πια 1. 898 b34. — med, ὅσοις μὴ λίαν ἀπολέλυται γλῶττα, ψελλίζονται ϗ τραυλίζονται, τȣ͂το δ᾽ ἐστὶν ἔνδεια τῶν γραμμάτων Ζμβ 17. 660 a26. — metaph, ψελλιζομένη ἔοικεν ἡ πρώτη φιλοσοφία ΜΑ 10. 993 a15 Bz. εἴ τις λαμβάνει πρὸς τὴν διάνοιαν ϗ μὴ πρὸς ἃ ψελλίζεται λέγων Ἐμπεδοκλῆς ΜΑ 4. 985 a5. ἔνια γὰρ ψελλίζεται πρὸς ἄλληλα τῶν ὄντων ϗ ἐπαμφοτερίζει Γα 10. 328 b9.

ψελλός. γλῶττα καταδεδεμένη, ὥσπερ τοῖς ψελλοῖς ϗ τοῖς τραυλοῖς Ζια 11. 492 b32. τραυλοὶ ϗ ψελλοὶ οἱ παῖδες πια 30. 902 b22.

ψελλότης τῷ ἐξαίρειν τι, ἢ γράμμα ἢ συλλαβήν πια 30. 902 b24.

ψευδάγγελος. Ὀδυσσεὺς ὁ ψευδάγγελος (tragoedia poetae incerti) πο 16. 1455 a14.

ψευδεγγραφεῖς γραφαὶ ἐλαγχάνοντο πρὸς τȣ̀ς θεσμοθέτας f 378. 1541 a4. 379. 1541 a31, 41.

ψεύδεσθαι. δύναμις καθ᾽ ἣν ἀληθεύομεν ἢ ψευδόμεθα ψγ 3. 428 a4. ἀληθεύει ὁ τȣ͂το οἰόμενος, ἔψευσται ὁ ἐναντίως ἔχων Μθ 10. 1051 b4. τȣ͂το λέγοντες ψευσόμεθα Μκ 6. 1063 b21. ȣ̓δὲν διὰ τȣ͂το ψεῦδος ψεύσεται Μμ 3. 1078 a19. ὁ λόγος ψεύδεται, opp ἀληθεύει ε 2. 16 b3, 5. πολλοὶ βασανιζόμενοι καθ᾽ ἑαυτῶν ἐψεύσαντο ρ 17. 1432 a25. ψεύσασθαί τι κατὰ τῶν τετελευτηκότων ȣ̓χ ὅσιον f 40. 1481 a34. Κτησίας φανερός ἐστιν ἐψευσμένος Ζγβ 2. 736 a4. — ὁ σοφιστικὸς λόγος ψευδόμενος Ηη 3. 1146 a21. τι 25. 180 b2 sqq. cf Zeller Gesch II 1. 188, 2. — ψευσάμενοι, syn ἐξαπατήσαντες Πε 4. 1304 b14, 9.

ψευδηγορεῖν πιθανά (Eurip f 400) Ρβ 23. 1397 a17.

ψευδὴς λόγος Μδ 29. 1024 b26 (cf ψεῦδος). Αβ 18. 66 a16. τθ 12. 162 b3. πρότασις ὅλη ψευδής, ἐπί τι ψευδής Αβ 2. 54 a1 Wz, b20. ὁ γεωμέτρης πῶς ψευδῆ ὑποτίθεται Αγ 10. 76 b39. ἐκ ψευδῶν ἀληθὲς ἔστι συλλογίσασθαι Αβ 2. 53 b26. 16. 64 b7. τὰ ψευδῆ διὰ ποίȣ παραλογισμȣ͂ γίνεται πιθανά πο 24. 1460 a20-26. αἰτίαι ψευδεῖς μα 6. 344 a3. — πράγματα ψευδῆ def Μδ 29. 1024 b25. ἐκ τῶν ψευδῶν ἀγαθῶν ἀληθὲς συμβαίνει κακόν Πδ 12. 1297 a11. — ἄνθρωπος ψευδής def Μδ 29. 1025 a2. ὡς ταὐτὸ δυναμένȣ τȣ͂ τ᾽ ἀδίκȣ ϗ τȣ͂ ψευδȣ͂ς Πγ 2. 1276 a2. τὸ θῆλυ ψευδέστερον Ζι 1. 608 b12. — ψευδῶς, opp κατ᾽ ἀλήθειαν Αα 29. 45 b10.

ψευδογραφεῖν τα 1. 101 a10. θ 1. 157 a2. ι 11. 172 a1. pass, ψευδογραφεῖσθαι τε 4. 132 a33. τὰ ψευδογραφȣ́μενα τθ 10. 160 b35.

ψευδογράφημα τι 11. 171 b12, 14.

ψευδογράφος τι 11. 171 b35, 37 (opp γεωμέτρης, γεωμετρικός), 172 a10, b2.

ψευδοκλητείας γραφαὶ γίνονται πρὸς τȣ̀ς θεσμοθέτας f 378. 1541 a3. 379. 1541 a31.

ψευδομαρτυρεῖν. οἱ ψευδομαρτυρȣ͂ντες Ρα 14. 1375 a12. ψευδομαρτυρήσας ρ 16. 1432 a6.

ψευδομαρτυρία Ηε 5. 1131 a7. — νόμος, δίκαι, κρίσεις ψευδομαρτυριῶν ρ 16. 1431 b41. Πβ 5. 1263 b21. 12. 1274 b6 (ψευδομαρτύρων codd). f 378. 1541 a11. ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν Ρα 15. 1376 a21.

ψευδομάρτυς. ψευδομάρτυρος δίκην ȣ̓χ ὑφέξει ρ 16. 1432 a6. αἱ δίκαι των ψευδομαρτύρων (codd, ψευδομαρτυριῶν

Bentl Bk) Πβ 12. 1274 b6.

ψεῦδος ποσαχῶς λέγεται Μδ 29 Bz. τὸ λέγειν τὸ ὂν μὴ εἶναι ἢ τὸ μὴ ὂν εἶναι ψεῦδος Μγ 7. 1011 b26. cf ἀληθής p 31 b46. περὶ τὰ ἀδιαίρετα οὐκ ἔστι ψεῦδος οὐδ' ἀπάτη ψγ 6. 430 a27. Μθ 10. 1052 a2 Bz. — συλλογισμὸς τοῦ ψεύδους Αβ 11. 61 b3. ἔστι διὰ ψεύδους τἀληθὲς δεῖξαι ηεα 6. 1217 a17. λύσις ἐριστικοῦ συλλογισμοῦ παρὰ ψεῦδος, syn παρ' ἀναίρεσιν τι 33. 183 a9-11. οὐ μόνον δεῖ τἀληθὲς εἰπεῖν ἀλλὰ ϗ τὸ αἴτιον τοῦ ψεύδους Ηη 15. 1154 a23. τὸ πρῶτον ψεῦδος Αβ 18. 66 a16. οὐδὲν διὰ τοῦτο ψεῦδος ψεύσεται Μμ 3. 1078 a19. ὑποτίθενται τοῦτο ψεῦδος Πη 3. 1325 b3. Platonem falso τὸ μὴ ὄν, quod ὕλην esse voluit, idem ponere ac τὸ ψεῦδος Μν 2. 1089 a20 Bz, 28. cf μ 3. 1078 a21. — συμβαίνει ψεῦδος (in demonstrationibus indirectis), syn συμβαίνει ἀδύνατον Αα 17. 37 a36. 23. 41 a30, 25, 32, 31. ψεῦδος, dist ἀδύνατον Αα 15. 34 a25 sqq, 37, b1. Οα 12. 281 b3-14, 23. Μθ 4. 1047 b13 Bz. τοῦτο δ' ἐστὶ ψεῦδος sim Ζγγ 1. 751 a12. ε 7. 787 a10. δ 3. 769 a13. Ζζ 32. 579 b17. Ζμβ 2. 648 b16. τοῦτο ἐπιπόλαιον τὸ ψεῦδος Πγ 12. 1282 b30. οὕτως λέγειν ἢ ψεῦδος ἢ μάταιον Γα 8. 326 b26.

ψεύστης Ηδ 13. 1127 b16.

ψῆγμα. ἐκ τοῦ λεπτομερεστάτου συντιθεμένου φασὶ γίγνεσθαι τἆλλα καθάπερ ἂν εἰ συμφυσωμένου ψήγματος Ογ 5. 304 a21. τὸ ψῆγμα ϗ ἄλλα κονιορτώδη (ἐπιπλεῖ) ἐπὶ τοῦ ἀέρος Οδ 6. 313 a20.

ψηλαφᾶν. ἄν τις ψηλαφᾷ ϗ τρίβῃ τοῖς δακτύλοις Ζζ 17. 571 a33. αἱ ὄρνιθες τῇ χειρί πως ψηλαφώμεναι Ζζ 2. 560 a9. ἵνα μὴ λάβῃ ψηλαφῶν (?) ηεβ 8. 1225 a14.

ψήν. 1. οἱ καλούμενοι ψῆνες (v l ψῆρες cf Hermol Barb coroll in Diosc p 21, 4, 60), eorum generatio, vita descr Ζε 32. 557 b26. (indicium Thom, ficarius culex Gazae, psen Scalig. C II 705. S I 394. ova cynipum S Theophr. IV 375. Cynips psenes St. Cr. K 707, 3. Su 222, 33. AZι I 172, 54. cf Albert magn ed Jessen 93. Leunis Synops der Zool p 583. Heldreich 20. Lenz, Bot d Gr u Röm 422.) — 2. ἂν φύλλα ἢ ψῆνες ἢ φλοιὸς τοῦ ἄρρενος φοίνικος τοῖς φύλλοις τοῦ θήλεος συντεθείῃ φτα 6. 821 a14.

ψῆττα. τὸ τῶν ψηττῶν γένος, τὸ ὀχεῦον οὐκ ἔστιν, ᾠὰ φαίνεται ἔχοντα, refertur inter τοὺς χυτούς, ἅπαξ τίκτει, καθαμμίζει ἑαυτήν Ζδ 11. 538 a20. ε 9. 543 a2. ι 37. 620 b30. refertur inter τὰ σελάχη f 277. 1527 b41. (pecten Thom, basseca Alberto, passer Gazae Scalig. plie C II 652. cf S I 258, II 171. hist lit pisc 30. Pleuronectes lingua, rhombus, maxima St. Cr. K. 618, 6. barbue Cuv et Val VII 240. cf M 285. Lewysohn Zool des Talmud 274. AZι I 144, 84.) v ψηττοειδής.

ψηττοειδής. οἱ ψηττοειδεῖς τῶν ἰχθύων πῶς νέουσι Ζπ 17. 714 a6. i q τὸ τῶν ψηττῶν γένος. v ψῆττα.

ψηφίζεσθαι ταὐτά Πδ 14. 1298 b32. πόλις ἢ ψηφίζεται ἅπαντα τὰ δέοντα Ηη 11. 1152 a20. — διὰ τί ἐνίοις δικαστηρίοις τοῖς γένεσι μᾶλλον ἢ ταῖς διαθήκαις ψηφιοῦνται πκθ 3. 950 b6.

ψήφισμα οὐδὲν καθόλου Πδ 4. 1292 a37. τὸ ψήφισμα πρακτὸν ὡς τὸ ἔσχατον Ηζ 8. 1141 b27. opp νόμος Ηε 14. 1137 b29, 32, 13. ψηφίσματα, syn ἐπιτάγματα Πδ 4. 1292 a19. ὅπου κύρια τὰ ψηφίσματα ἀλλὰ μὴ ὁ νόμος Πδ 4. 1292 a24, 35, b6. ψηφίσματα ἄκυρα Ηη 10. 1151 b16. τὸ Μιλτιάδου ψήφισμα Ργ 10. 1411 a10. τὰ ψηφίσματα τὰ γενόμενα φυλάττει ὁ γραμματεύς f 399. 1544 b2, 7.

ψηφισματώδης. τὰ ψηφισματώδη Ηε 10. 1134 b10.

ψῆφος. ψῆφοι ποικίλαι θ 105. 839 b23, 22. — ἀθροίζουσι τὰς μελίττας εἰς τὸ σμῆνος κροτοῦντες ὀστράκοις ϗ ψήφοις Ζι 40. 627 a17. — τὰς ψήφους φέρειν (in computando) τι 1. 165 a10, 14. cf Μν 5. 1092 b13. — de suffragiis, ἡ διαλογὴ τῶν ψήφων Πβ 8. 1268 b17. ψῆφοι τετρυπημέναι, πλήρεις (ἀτρύπητοι) f 424. 1548 b7, 15. 426. 1548 b37. τῶν ψήφων ἴσων γινομένων ρ 19. 1433 a5. πκθ 10. 951 a21. 15. 952 b36. f 425. 1548 b20. θέσθαι ἐναντίαν ψῆφον ρ 37. 1443 a24. κρύβδην τὴν ψῆφον φέρειν, κρυπτῇ ψήφῳ ρ 19. 1433 a23. 3. 1424 b2.

ψηφοφορίας ἐστερῆσθαι ρ 39. 1446 b22. διὰ ψηφοφορίας γίνεσθαι Πβ 8. 1268 a2.

ψήχεσθαι. ψήχεται ἡ πέτρα διὰ τὴν πληγὴν τῶν κυμάτων πκγ 33. 935 a13. τοῖς δὲ διὰ τὸ ψήχεσθαι, καθάπερ τὰ παλαιὰ τῶν οἰκοδομημάτων, οὐκ ἐγγίνεται ὁ τύπος μν 1. 450 b3.

ψίαθος. ὑποτιθέμενος ὑπὸ τὴν ψίαθον εἰς τὴν γῆν ᾠά Ζζ 2. 559 b3.

ψιλομετρία, opp αὔλησις, κιθάρισις πο 2. 1448 a11. cf Bernays Dial 139. Herakl Briefe 116.

ψιλός. ὦτα τὰ μὲν ψιλὰ τὰ δὲ δασέα Ζια 11. 492 a32. ψιλὸς τὰ περὶ τὴν κεφαλήν· ὁ ἄνθρωπος ψιλότατον κατὰ τὸ σῶμα τῶν ζῴων πάντων ἐστί sim Ζμδ 14. 697 b18. Ζγβ 6. 745 b16. Ζζ 30. 579 a23. οἱ τὰ στήθη ψιλὰ ἄγαν ἔχοντες, opp δασέα φ 6. 812 b17, 19. ψιλὸς ὑμήν Ζιγ 13. 519 b5. γεωργία ψιλή, dist πεφυτευμένη Πα 11. 1258 b18, 1259 a1. οἱ ψιλοί, ἡ ψιλὴ δύναμις, τὸ ψιλόν, dist ὁπλῖται Πζ 8. 1322 b1. 7. 1321 a7, 13. ρ 3. 1423 b4. κ 6. 399 b8. διδάσκεσθαί τινα τὰς κούφας ϗ τὰς ψιλὰς ἐργασίας Πζ 7. 1321 a25. μουσικὴ ψιλή, opp μετὰ μελῳδίας Πθ 5. 1339 b20. λύρας φθόγγοι ὄντες ψιλοί πιθ 43. 922 a16. ψιλοὶ λόγοι, ἡ τῶν ψιλῶν λόγων λέξις, opp μέτρα πο 1. 1447 a29. Ργ 2. 1404 b14, 33. τῇ χειρὶ μόνῃ ψιλῇ, opp προλαβόντα ὄργανον μχ 21. 854 a17. τὰς πράξεις αὐτὰς ψιλὰς φράζοντες, syn μηδὲν ἄλλο συμπαραλαμβάνοντες ρ 32. 1438 b27. τὸ εἶναι ψιλόν (i e αὐτὸ καθ' αὑτὸ λεγόμενον) ε 3. 16 b23. — ψιλαί εἰσι τῶν φωνῶν, ὅσαι γίγνονται χωρὶς τῆς τοῦ πνεύματος ἐκβολῆς ακ 804. b10. (cf ψιλότης.)

ψιλότης. ἀκολουθοῦσι κατὰ τὸ σῶμα ϗ αἱ κέρκοι δασύτητι ϗ ψιλότητι Ζιβ 1. 499 a11. ψιλότητι ϗ δασύτητι τὰ στοιχεῖα διαφέρει πο 20. 1456 b32.

ψιλοῦν. ὠμμέναι πολλαὶ χελιδόνες εἰσὶν ἐν ἀγγείοις ἐψιλωμέναι πάμπαν Ζιθ 16. 600 a16 Aub. ψιλούμενα τὰ ὀστᾶ τῶν ὑμένων σφακελίζει Ζιγ 13. 519 a5.

ψιμμύθιον, ψιμύθιον. ψιμμύθιον exemplum τῆς λευκότητος Ηα 4. 1096 b23 (v l ψιμύθιον). ξ 4. 978 a10. τὰς μήτρας ἀλείφουσιν ἐλαίῳ κεδρίνῳ ἢ ψιμυθίῳ (v l ψιμμυθίῳ) Ζιη 3. 583 a23.

ψιττάκη (v l ψιτάκη, σιττακή, σιτακή), τὸ λεγόμενον ἀνθρωπόγλωττον, ὄρνεον Ἰνδικόν, refertur inter τὰ βραχυτράχηλα ϗ πλατύγλωττα ϗ μιμητικά· ἀκολαστότερον γίνεται, ὅταν πίῃ οἶνον Ζιθ 12. 597 b27. (sitacus Thom, psittaca Gazae Scalig. perroquet C II 625. cf S I 625. Psittacus erithacus St. Cr. K 884, 1. Psittacus Alexandri Su 126, 85. AZι I 113, 124. cf Beckm hist nat vett 49. Oken Isis 1830 p 831. Rose lib ord 210.) v συνωδίνοντες ὄρνιθες p 734 b18.

Ψιττακηνή θ 35. 833 a1, 2.

ψόγος. τετράγωνος ἄνευ ψόγου (Simonid fr 5) Ηα 11. 1100 b22. ἔπαινοι ϗ ψόγοι ἐπὶ τῶν ἑκουσίων Ηγ 1. 1109 b31, 1110 a33. ψόγον, ἔπαινον ἔχειν ηεβ 6. 1223 a13. ἐπιδεικτικοῦ τὸ μὲν ἔπαινος τὸ δὲ ψόγος Ρα 3. 1358 b13. ἐγκωμίων ϗ ψό-

γων εὐπορήσεις ρ 4. 1426 a19. ποιεῖν ψόγους, opp ὕμνους, ἐγκώμια πο4. 1448 b27. Ὅμηρος οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας πο4. 1448 b37. Vhl Poet I 12.

ψοιά (Lob Phryn 301). φλέβες φέρουσαι παρὰ τὰς ψοιάς (ψύας v l Bsm Pik, ψυάς v l S), τὰ περὶ τὰς ψοιὰς ἀλγήματα Ζιγ3. 512 b21, 25. ψόα Galen XVIII B 1001, XV 131. Etym magn v ὀσφύς· ῥάχις ϗ ψύα ὡς μὲν Ἀρ. cf Daremberg not et extraits I 130, 31.

ψολόεις. ποῖοι τῶν κεραυνῶν ψολόεντες καλοῦνται μγ1. 371 a21. κ4. 395 a26.

ψοφεῖν. cf ψόφος. πῶς γίγνεται τὸ ψοφεῖν Οβ9. 291 a18. ψβ8. 420 b14. Ζμγ3. 664 b2. ἧττον ἡ πληγὴ ψοφεῖ Ζιε16. 548 b3. ψοφοῦντες (οἱ ἁλιεῖς λαμβάνουσι τοὺς δελφῖνας) Ζιδ8. 533 b11. συνθέουσιν ὅταν ψοφήσῃ (ὁ ποιμήν) Ζιι3. 610 b35. ψοφεῖν λίθοις Ζιδ8. 533 b24. ὁ Ζήνωνος λόγος, ὡς ψοφεῖ τῆς κέγχρου ὁτιοῦν μέρος Φη5. 250 a20. ἡ πιμελὴ τήκεται, τὰ δὲ κυήματα πηδᾷ ϗ ψοφεῖ ἐκθλιβόμενα Ζιζ17. 571 a32. χαλκὶς ψοφεῖ οἷον συριγμόν Ζιδ9. 535 b19. τῶν μαλακίων οὐδὲν ψοφεῖ οὐδένα φυσικὸν ψόφον Ζιδ9. 535 b13. ἐρυγεῖν ἢ ψοφῆσαι πι44. 895 b22. δεδιέναι κἂν ψοφήσῃ μῦς Ηη6. 1149 a8. τὰ ἔντομα ψοφεῖ τῷ ὑμένι Ζιδ9. 535 b7. — ψοφεῖν, dist φωνεῖν, φωνή ψβ8. 420 b30. Ζιδ9. 535 b3, 26.

ψόφησις, ὁ κατ' ἐνέργειαν φόφος, ἡ ἐνέργεια τοῦ ψοφητικοῦ ψγ2. 426 a1, 7, 12.

ψοφητικόν ἐστι τὸ κινητικὸν ἑνὸς ἀέρος συνεχείᾳ μέχρις ἀκοῆς ψβ8. 420 a3. ψοφητικόν ἐστι τῷ ποιεῖν τι δύνασθαι τὴν αἴσθησιν μδ8. 385 a3. τὸ ψοφητικὸν αἰσθανόμεθα δι' ἑτέρων ψβ11. 423 b5,13. — ζῷα ψοφητικά, dist ἄφωνα, φωνήεντα Ζια1. 488 a31.

ψόφος. περὶ ψόφου ψβ8. πῶς συμβαίνει γίγνεσθαι ψόφον ψβ8. 420 a21, 419 b9, 19. Οβ9. 291 a10, 17. αι6. 446 b30. ακ800 a1. πια6. 899 a37, b14. 19. 901 a17. 42. 904 a10. ὁ ψόφος ὕστερον ἀφικνεῖται τῆς πληγῆς αι6. 446 a24. διὰ τί ὁ ψόφος διέρχεται διὰ τῶν πυκνῶν πια49. 904 b16. ὁ ψόφος ἀόρατος Φε2. 226 b11. οἱ ὑπερβάλλοντες ψόφοι διακναίουσι ϗ τῶν ἀψύχων σωμάτων τοὺς ὄγκους, οἷον ὁ τῆς βροντῆς Οβ9. 290 b34. — ψόφοι σύμφωνοι Οβ9. 290 b13. ψόφοι σκληροί, μαλακοί, τραχεῖς, ὀξύτεροι ακ802 b40, 803 a1, b12, 804 a3. ῥοῖζον ϗ πολὺν ἦχον ἀφιᾶσι ϗ ψόφον ακ802 a40. — ψόφος τῆς κωπηλασίας, κώπης, δικτύων μβ9. 369 b11. Ζιδ8. 533 b16. νέφη φερόμενα σὺν ψόφῳ sim μα12. 348 a24. β8. 368 a17, 19, 20. 9. 369 b1. ὁ ἐν τῇ φλογὶ γινόμενος ψόφος μβ9. 369 a31. πληγὴ ἧς ὁ ψόφος καλεῖται βροντή μβ9. 369 a31. cf γ1. 371 b12. ψόφος σεισμοῦ μβ8. 367 a18, 4. ψόφος ὀστοῦ (int ῥαγέντος) Ζιθ5. 595 a4. ψόφος ἐν ταῖς ὑστέραις Ζιη2. 582 b10. (οἱ τοὺς ἰχθῦς θηρεύοντες) εὐλαβοῦνται ψόφον ποιεῖν· οἱ δελφῖνες καρηβαροῦσιν ὑπὸ ψόφου sim Ζιδ8. 533 b16, 5, 13, 534 b8. — ψόφος quomodo percipiatur ψβ8. διττὸς ὁ ψόφος, ὁ μὲν ἐνέργεια, ὁ δὲ δύναμις ψβ8. 419 b5. γ2. 426 a8. ἡ κατ' ἐνέργειαν ἀκοὴ ἅμα γίνεται ϗ ὁ κατ' ἐνέργειαν ψόφος ψγ2. 425 b31. αι3. 439 a14. δεκτικὸν ψόφου τὸ ἄψοφον ψβ7. 418 b27. ἴδια τῶν αἰσθήσεων οἷον χρῶμα ψόφος χυμός εν1. 458 b6. τίνα τῶν ζῴων ἔχει αἴσθησιν τῶν ψόφων Ζιδ8. 533 a16. ι1. 608 a19. δέχεται στρεφόμενα πάντοθεν τοὺς ψόφους μᾶλλον Ζμβ12. 657 a17. τὸ ἔσχατον ὀστοῦν, εἰς ὃ ὥσπερ ἀγγεῖον ἔσχατον ἀφικνεῖται ὁ ψόφος Ζια11. 492 a19. ἀνήκουστος ὅ τε μικρὸς ψόφος ϗ τρόπον τινὰ ὁ μέγας ϗ βίαιος ψβ10. 422 a25. πῶς οὐ συνακούομεν τοῦ τῶν ἄστρων ψόφου (Pythag) Οβ9. 290 b26. ἡ περὶ τὰς διαφορὰς ἀκρίβεια τῆς κρίσεως τῶν ψόφων Ζγε2. 781 b2. ἡ ἀκοὴ εἰσαγγέλλει τὰς τοῦ ψόφου διαφορὰς μόνον, ὀλίγοις δὲ (τῶν ζῴων) ϗ τὰς τῆς φωνῆς αι1. 437 a10. — ψόφος, dist φωνή Ζιδ9. 535 a28. Ζγε7. 786 b24. cf φωνή p 842 b19. ψόφοι ἀγράμματοι ε1. 16 a29. ὁ γινόμενος ταῖς πτέρυξι ψόφος οὐ φωνή Ζιδ9. 535 b31. τῶν μαλακίων οὐθὲν ψοφεῖ οὐδένα φυσικὸν ψόφον Ζιδ9. 535 b14.

ψοφώδεις οἱ διθυραμβοποιοί Ργ3. 1406 b2.

ψύλλα (Lob Phryn 332). 1. v φαλάγγιον 1. a. — 2. (ψύλλη C et AZγ 24). τὸ τῶν ψυλλῶν (v l ψύλλων) γένος Ζμδ6. 683 a34. τὰ γένη τῶν καλουμένων ψυλλῶν (v l Bsm Aub, ψυχῶν Gazae, Bk, M 221) Ζγα18. 723 b5. refertur inter τῶν ἐντόμων ὅσα ζῇ χυμοῖς σαρκὸς ζώσης, τὰ πηδητικά Ζιε31. 556 b22. Ζμδ6. 683 a34. αἱ ψύλλαι (v l ψύλλοι, ψύλοι) ἐκ μὲν τῆς ὀχείας πάντα γεννᾷ τὰς καλουμένας κόνιδας, ἐκ δὲ τούτων ἕτερον οὐδὲν γίνεται πάλιν Ζιε31. 556 b22. cf Ζγα16. 721 a8 (v l μύλλαι). 18. 723 b5 (v l 13). ἐκ τῶν ψυλλῶν (v l Bsm Pik Aub, ψυχῶν S Bk) γίνονται σκώληκες ᾠοειδεῖς Ζιε1. 539 b12. ἐξ ἐλαχίστης σηπεδόνος, ἐκ κόπρου ξηρᾶς, ἐκ σηπομένων ξηρῶν, συνίστανται Ζιε31. 556 b25. Ζγα16. 721 a8 (pulex Thom Gazae Scalig. puce C II 708. Pulex irritans St. Cr. K 702, 3. AZγ 24, 81. AZι 172, 55. Su 228, 43.)

ψύλλος (Lob Phryn 332). οἱ καλούμενοι ψύλλοι Ζιδ10. 537 a6 Aub. (Talitrus locusta K 613 3. St. Cr. Ichthyophthira quaedam AZι I 172, 56.)

ψύξις (ubique ψύξις Bk, non ψῦξις). ἡ ψύξις στέρησις θερμότητός ἐστιν Ζγβ6. 743 a36. ψύξις, syn ἀσθένεια ϗ ἔνδεια θερμότητος Ζγε4. 784 a33, 32. γίνεσθαι διὰ ψύξιν ἢ θερμασίαν, διὰ ψύξιν ϗ θερμότητα, ὑπὸ ψύξεως ϗ θερμότητος Ζγδ1. 764 b7. β6. 743 a4. μα14. 351 a31. ψύξει (διὰ τὴν ψύξιν) συνίστασθαι, πήγνυσθαι μα4. 341 b36. 11. 347 b13. β4. 360 a1. δ10. 388 b13, 389 a22. Ζμβ7. 653 a7. ἡ ψύξις ϗ ἡ πῆξις αι5. 443 b16. Ζμβ7. 653 b4. θερμότητες ϗ ψύξεις μέχρι συμμετρίας τινὸς ποιοῦσι τὰς γενέσεις, μετὰ δὲ ταῦτα τὰς φθοράς Ζγδ10. 777 b27. ἡ ψύξις ἡ περὶ τὸν ἐγκέφαλον αι5. 444 a9. διὰ ψύξιν καταπίπτει τὰ βλέφαρα υ3. 457 b4. ἡ γινομένη ἐκ τοῦ περιέχοντος ψύξις, syn κατάψυξις αν9. 474 b28, 475 a4 al. τῶν ζῴων τὰ πεφυκότα πρὸς τὴν κρᾶσιν τῆς ψύξεως τῆς ἐφ' ἑκατέρου τούτων (ἀέρος ϗ ὕδατος) Ζιθ2. 589 a14.

ψυχαγωγεῖν. τὰ μέγιστα οἷς ψυχαγωγεῖ ἡ τραγῳδία, αἵ τε περιπέτειαι ϗ ἀναγνωρίσεις πο6. 1450 a34, cf Bernays Rh M 18, 156. Vhl Rgfolge p 168, 33. Schol in Platon p 465 Bk,

ψυχαγωγικὸν ἡ ὄψις, ἀτεχνότατον δέ πο6. 1450 b17. cf ψυχαγωγεῖν.

ψύχειν, opp θερμαίνειν Ζγβ6. 743 b2. ἐψύχθη μὲν τὸ θερμαῖνον, ἐθερμάνθη δὲ τὸ ψῦχον Ζγδ3. 768 b21, 22. τὸ ὕδωρ ψύχει Ζγε5. 785 a31. ὅταν τὸ ὕδωρ ψῦξαι ταχὺ βουληθῶσιν μα12. 348 b33. τὴν ἀτμίδα ψύχουσι ϗ συγκρίνουσι πάλιν εἰς ὕδωρ μα13. 350 a13. — pass, συνιέναι ϗ ψύχεσθαι τὴν ὑγροτέραν ἀναθυμίασιν μα4. 342 a19. ἡ ἀτμὶς ψυχομένη μα9. 346 b29. 11. 347 b18. β4. 360 b35. ὁ ἀήρ, τὸ ἀτμίζον ὅταν ψυχθῇ Ζγβ2. 735 b35. μα10. 347 a15. ξηραίνεται, πήγνυταί τι ψυχόμενον, ψυχθέν μδ5. 382 b17, 23. 7. 384 a26. Ζγγ2. 752 a35. β4. 739 b29. ψυχόμενον γίγνεταί τι ὑγρόν Ζγβ2. 735 a31. ὑπερθερμανθέντες, ἐὰν ψυχθῶσιν, εἰς τὸ μέσον καθίστανται ηεη5. 1239 b36. τὰ δυσώδη θερμὰ ὄντα, opp ἐψυγμένα πιγ5. 908 a21. — ψύχεται impers usurpatum esse videtur, ταχὺ

γὰρ ψύχεται τῇ ἀντιπεριστάσει μα 12. 349 a8.

ψυχεινότερα (v l ψυχινώτερα) τὰ σώματά ἐστι τοῦ θέρους ἢ τοῦ χειμῶνος πλε 4. 965 a1.

ψυχή. ἡ τῆς ψυχῆς ἱστορία τίμιόν τι ϗ χαλεπόν ψα1. libros suos de anima scriptos saepe Ar citat ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς, ἐκ τῶν περὶ ψυχῆς διωρισμένων sim ε1. 16 a8. Ζγβ3. 736 a37 al. cf Ἀριστοτέλης p 102 b60.

1. veterum philosophorum de anima placita Ar recenset et refellit ψα2. Democriti de anima sententia αν4. 472 a1-8. ψα2. 404 a8. διὰ τὴν ἀναπνοὴν ϗ τὴν κατάψυξιν καλεῖσθαι ψυχήν ψα2. 405 b29. Orphicorum sententia ψα5. 410 b29. οἱ μὲν (Heraclitus) τοῦ ζῴου τὴν ψυχὴν τιθέασι πῦρ ἢ τοιαύτην τινὰ δύναμιν φορτικοῦς τιθέντες Ζμβ7. 652 b8. τὴν ψυχὴν ἐκ τῶν στοιχείων εἶναι ἀδύνατον ψα5. 409 b23-410 b15. cf Γβ6. 334 a10. ἐοίκασιν ὑπειληφέναι τὴν κίνησιν οἰκειότατον εἶναι τῇ ψυχῇ ψα2. 404 a22. cf Φθ9. 265 b32. οὐ κινουμένη ἡ ψυχὴ κινεῖ τὸ σῶμα ψα3. κατὰ Πλάτωνα ἡ ψυχή ἐστι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινοῦν τζ3. 140 b3. Αδ8. 93 a24. 4. 91 a37. ψα2. 404 a21, ea notio refutatur ψα3. 408 a30 sqq. ἀπεφήναντό τινες τὴν ψυχὴν ἀριθμὸν αὐτὸν αὐτὸν κινοῦντα ψα2. 404 b29. τζ3. 140 b2. Αδ4. 91 a38 (cf Ξενοκράτης p 493 b9), ea notio refutatur ψα4. 408 b32-5. 409 b18. ἡ ψυχὴ οὐκ ἔστιν ἀριθμός τγ6. 120 b3. ἡ ψυχὴ διὰ τί οὐχ ἁρμονία ψα4. 407 b27-408 a29. f 41. 1481 b44, 1482 a17 (Bernays Dial p 27). cf Πθ5. 1340 b19. τὴν τυχοῦσαν ψυχὴν εἰς τὸ τυχὸν σῶμα ἐνδύεσθαι οὐκ ἐνδέχεται ψα3. 407 b21-26. τῆς ψυχῆς εἶναί τι κρεῖττον ϗ ἄρχον ἀδύνατον ψα5. 410 b12. οἱ πρότερον φιλόσοφοι οὐ περὶ πάσης λέγουσι ψυχῆς ψα5. 410 b16 sqq.

2. Aristotelica animae notio. *a*. ψυχή i q ἀρχὴ ζωῆς. ἡ ψυχὴ τοῦτο ᾧ ζῶμεν ϗ αἰσθανόμεθα ϗ διανοούμεθα πρώτως ψβ2. 414 a12. ζωή, αὕτη δὲ ψυχῆς ἐνέργεια Ηα6. 1098 a13, 7, 1. ἔστι ψυχῆς ἔργον τὸ ζῆν ποιεῖν ηεβ1. 1219 a24. μετέχοντα τρόπον τινὰ ζωῆς πρότερον· δῆλον οὖν ὅτι ἔχει τινὰ δυνάμει ψυχήν Ζγβ5. 741 a23. Ἡράκλειτος χαλεπόν φησιν εἶναι θυμῷ μάχεσθαι· ψυχῆς γὰρ ὠνεῖσθαι Πε11. 1315 a31. — ψυχή i q vis vitalis: τὰ τοιαῦτα ζῷα τετράποδα ἐγένετο οὐ δυναμένης φέρειν τὸ βάρος τῆς ψυχῆς Ζμδ10. 686 b2, 27. ἡ ψυχή ἐστιν οἷον ἀρχὴ τῶν ζῴων ψα1. 402 a7. Ζμα1. 641 a14-32. ϗ ἐν τοῖς φυτοῖς ἀρχὴ ἔοικε ψυχὴ εἶναι ψα5. 411 b27 sqq. — *b*. δοκεῖ μήτ' ἄνευ σώματος εἶναι μήτε σῶμά τι ἡ ψυχή ψβ2. 414 a20. 1. 412 a17. ζ1. 467 b13. ψυχή, dist τὸ ἔχον τὴν ψυχήν ψα1. 403 a3. — *c*. ἡ ψυχὴ λόγος τις ἂν εἴη ϗ εἶδος, ἀλλ' οὐχ ὕλη ϗ τὸ ὑποκείμενον ψβ2. 414 a13. ἡ ψυχὴ τὸ τί ἦν εἶναι ϗ ὁ λόγος σώματος φυσικοῦ τοιουδὶ ἔχοντος ἀρχὴν κινήσεως ϗ στάσεως ἐν ἑαυτῷ ψβ1. 412 b16. ἡ ψυχὴ οὐσία ὡς εἶδος σώματος φυσικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος ψβ1. 412 a19. ἡ τῶν ζῴων ψυχὴ ἡ κατὰ τὸν λόγον οὐσία ϗ τὸ εἶδος ϗ τὸ τί ἦν εἶναι τῷ τοιῷδε σώματι Μζ10. 1035 b14 Bz. 11. 1037 a5. Ζγβ4. 738 b27. ἡ ψυχὴ οὐσία ϗ ἐνέργεια σώματός τινος· τὸ τί ἦν εἶναι τῷ εἴδει ϗ τῇ ἐνεργείᾳ ὑπάρχει· ψυχὴ ϗ ψυχῇ εἶναι ταὐτόν Μη3. 1043 a35 sqq. ψυχή, quae est corporis animati causa formalis, eadem est causa movens et finalis Ζμα1. 641 a28. ψβ2. 415 b15, 8. Μδ8. 1017 b16. (metaph ψυχή, i q φύσις, οὐσία, τέλος: ἦν ἂν τὸ πελέκει εἶναι ἡ οὐσία αὐτοῦ, ϗ ἡ ψυχὴ τοῦτο ψβ1. 412 b13. ἀρχὴ ϗ οἷον ψυχὴ ὁ μῦθος τῆς τραγῳδίας πο6. 1450 a38. ὁ πυρὸς ἔχει τινὰ ἐν αὐτῷ γλυκὺν ϗ γλίσχρον χυμόν, ὅς ἐστιν αὐτοῦ καθάπερ ψυχή πκα12. 928 a13.) — *d*. ψυχή ἐστιν ἐντελέχεια ἡ πρώτη σώματος φυσικοῦ δυνάμει ζωὴν ἔχοντος, σώματος φυσικοῦ ὀργανικοῦ ψβ1. 412 a27, b5. πρώτη dicitur ἐντελέχεια, quoniam est ἐντελέχεια non ὡς τὸ θεωρεῖν, sed ὡς ἐπιστήμη, non ὡς ὅρασις, sed ὡς ὄψις ψβ1. 412 a10, 413 a1. Trdlbg p 314. — *e*. περὶ ψυχῆς ἐνίας θεωρῆσαι τοῦ φυσικοῦ, ὅση μὴ ἄνευ τῆς ὕλης ἐστίν Με1. 1026 a5 Bz. ψα1. 403 a28. Ζμα1. 641 a21-b9.

3. animae partes, facultates, dignitatis gradus. *a*. Πλάτων διείλετο τὴν ψυχὴν εἴς τε τὸ λόγον ἔχον ϗ εἰς τὸ ἄλογον ημα1. 1182 a24. τριμερὴς ἡ ψυχὴ κατὰ Πλάτωνα αρ1. 1249 a31. cf ψγ9. 432 a25. (ἀρετή, κακία ψυχῆς ὅλης. dist τῶν μορίων τῆς ψυχῆς αρ1. 1249 b28, 1250 a1.) ἀνθρώπου ἴδιον τὸ τριμερῆ ψυχὴν ἔχειν τε4. 133 a31. λέγεται περὶ ψυχῆς ϗ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις ἀρκούντως ἔνια ϗ χρηστέον αὐτοῖς, οἷον τὸ μὲν ἄλογον αὐτῆς εἶναι, τὸ δὲ λόγον ἔχον· ταῦτα δὲ πότερον διώρισται καθάπερ τὰ τοῦ σώματος μόρια ἢ τῷ λόγῳ δύο ἐστὶν ἀχώριστα πεφυκότα, οὐδὲν διαφέρει πρὸς τὸ παρόν Ηα13. 1102 a27-32. ψυχῆς δύο μόρια τό τε ἄλογον ϗ τὸ λόγον ἔχον ψγ9. 432 a26. Πα5. 1254 b9. 13. 1260 a5, 11. η15. 1334 b18, 22. Μθ2. 1046 b1 Bz. τοῦ ἀλόγου duae distinguuntur partes, altera τὸ αἴτιον τοῦ τρέφεσθαι ϗ αὔξεσθαι, τὸ φυτικόν Ηα13. 1102 a33, b29 (sed idem θρεπτικόν appellatur μόριον τέταρτον Ηζ13. 1144 a9, cf θρεπτικόν, λογιστικόν, θυμικόν, ἐπιθυμητικόν ημα4. 1185 a15-35), altera τὸ μετέχον πως λόγου, ᾗ κατήκοόν ἐστιν αὐτοῦ ϗ πειθαρχικόν, τὸ ἐπιθυμητικὸν ϗ ὅλως ὀρεκτικόν Ηα13. 1102 b30. haec altera pars eadem ad τὸ λόγον ἔχον refertur, τὸ λόγον ἔχον διττόν, τὸ μὲν ὡς ἐπιπειθὲς λόγῳ, τὸ δ' ὡς ἔχον ϗ διανοούμενον Ηα6. 1098 a3. 13. 1103 a2. ζ2. 1139 a5. ηεβ1. 1219 b28. Πη14. 1333 a16. τοῦ λόγον ἔχοντος τὸ μὲν ἐπιστημονικὸν τὸ δὲ λογιστικόν Ηζ2. 1139 a12 (ἐπιστημονικόν, βουλευτικόν ημα35. 1196 b13), πρὸς γὰρ τὰ τῷ γένει ἕτερα ϗ τῶν τῆς ψυχῆς μορίων ἕτερον τῷ γένει τὸ πρὸς ἑκάτερον πεφυκός Ηζ2. 1139 a8. ψυχὴ ἐκ λόγου ϗ ὀρέξεως Πγ4. 1277 a6. ψυχῆς μόρια τὸ θρεπτικόν (φυτικόν), αἰσθητικὸν ϗ ὀρεκτικόν ηεβ1. 1219 b24, 37. — *b*. τὰ ἐν τῇ ψυχῇ γινόμενα τρία ἐστί, πάθη δυνάμεις ἕξεις Ηβ4. 1105 b20 sqq. ηεβ1. 1218 b36. 2. 1220 b11 sqq. 4. 1221 b34. ημα7. 1186 a10 sqq. — *c*. ψυχῆς μόρια πῶς δεῖ λέγειν ϗ πόσα ἀπορίαν ἔχει ψγ9. 432 a22-b7. (cf Volkmann Arist Psych p 10) τοῖς διαιροῦσι τὰ μέρη τῆς ψυχῆς, ἐὰν κατὰ τὰς δυνάμεις διαιρῶσι ϗ χωρίζωσι, πάμπολλα γίνεται, θρεπτικὸν αἰσθητικὸν νοητικὸν βουλευτικόν, ἔτι ὀρεκτικόν ψγ10. 433 b1. τὰ μὲν ἄλλα τῆς ψυχῆς ἢ μόρια ἢ δυνάμεις, ὁποτέρως ποτὲ δεῖ καλεῖν ζ1. 467 b17 (cf μέρος p 455 b40). ἡ ψυχὴ κατὰ δύο ὥρισται δυνάμεις ἡ τῶν ζῴων, τῷ τε κριτικῷ ϗ ἔτι τῷ κινεῖν ψγ9. 432 a15. δύο διαφοραῖς ὁρίζονται μάλιστα τὴν ψυχήν, κινήσει τε τῇ κατὰ τόπον ϗ τῷ νοεῖν ϗ τῷ κρίνειν ϗ αἰσθάνεσθαι ψγ3. 427 a16. ἡ ψυχὴ τούτοις ὥρισται, θρεπτικῷ, αἰσθητικῷ, διανοητικῷ, κινήσει ψβ2. 413 b11. sed plerumque haec ad tria referuntur, τὸ θρεπτικόν, οὗ ϗ τὰ φυτὰ μετέχει ψβ2. 413 b8. Ζγβ4. 741 a1, τὸ αἰσθητικόν, quo animalia a plantis distinguuntur Ζγβ4. 741 a2. 3. 736 a30 (cf αἰσθητικός p 21 b6), τὸ νοητικόν quod humano generi peculiare est. (de continuo ab altero genere ad alterum transitu cf Ζιη1. cf φύσις p 836 a27.) in hac partium distinctione tamen ψυχῆς λόγος εἷς, quia inferior quaeque pars superioris fundamentum est et conditio ψβ3. 414 b20-415 a13. 2. 413 a31. distinguere inter se has partes Aristotelem voluisse, non seiungere, vel inde

apparet, quod τὸ θρεπτικόν (atque eadem in ceteris partibus ratio est) etiam appellat τὴν θρεπτικὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς Ζγβ7. 745 b25. γ7. 757 b17, τὴν τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς δύναμιν Ζγβ4. 740 b29. θρεπτικὴν δύναμιν, θρεπτικὴν ψυχήν ψγ12. 434 a22, 26, θρεπτικὴν ζωήν Ηα6. 1098 a7. — τὴν θρεπτικὴν ψυχὴν ἀνάγκη πᾶν ἔχειν ὅτι περ ἂν ζῇ ϗ ψυχὴν ἔχῃ ψγ12. 434 a22. ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ ϗ τοῖς ἄλλοις ὑπάρχει ϗ πρώτη ϗ κοινοτάτη δύναμίς ἐστι ψυχῆς ψβ4. 415 a24. propterea ἡ θρεπτικὴ ψυχή dicitur πρώτη ψβ4. 416 b22. αν8. 474 a31, vel ἐσχάτη Ζγβ5. 741 a24. ἡ θρεπτικὴ ψυχή eadem est αὐξητική et γεννητική ψβ4. 416 a19, b25. ζ3. 469 a26. αν18. 479 a29. Ζγβ4. 740 b29-34, 37. Ηα6. 1098 a7. τὴν θρεπτικὴν ψυχὴν τὰ σπέρματα ϗ τὰ κυήματα δυνάμει ἔχει, ἐνεργείᾳ δ' οὔ Ζγβ3. 736 b8. ἡ θρεπτικὴ ψυχὴ ἐνεργείᾳ μὲν ἐν τοῖς ἔχουσι μία, δυνάμει δὲ πλείους ζ2. 468 b3. — τὸ ζῷον ὥρισται τῷ τὴν αἰσθητικὴν ἔχειν ψυχήν ζ4. 469 b4. Ζμδ5. 678 b2. τὰ ἐν τῇ φωνῇ τῶν ἐν τῇ ψυχῇ παθημάτων (i e τῶν αἰσθήσεων, φαντασμάτων) σύμβολα· παθήματα τῆς ψυχῆς ε1. 16 a3, 6. διορισμοῦ χάριν ἐστὶ τὸ διάζωμα, ὅπως ἡ τῆς αἰσθητικῆς ψυχῆς ἀρχὴ ἀπαθὴς ᾖ Ζμγ10. 672 b16. μίαν ἔχειν πάντα τὴν αἰσθητικὴν ψυχὴν ἐνεργείᾳ Ζμγ5. 667 b23. ἡ ψυχὴ ἐν ᾗ τὸ εἶδος ϗ ἡ ἐπιστήμη κινοῦσι τὰς χεῖρας Ζγα22. 730 b15. περὶ τῆς αἰσθητικῆς λεκτέον ψυχῆς ϗ περὶ τῆς νοητικῆς Ζγβ3. 736 b14. συμφέρον τὸ ἄρχεσθαι τῷ παθητικῷ μορίῳ ὑπὸ τοῦ νοῦ ϗ τοῦ μορίου τοῦ λόγον ἔχοντος Πα5. 1254 b8. τὸ ἀριθμῷ ἕν, τὸ εἴδει ἓν πῶς λέγει ἡ ψυχή αι7. 447 b24. — ψυχή et νοῦς, πότερον ταὐτὸν ἢ ἕτερον ψα2. 404 a31, 405 a9, 13. πῶς ἔχει τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὁ νοῦς πρὸς τὰ τῇ φύσει φανερώτατα Μα1. 993 b10. πότερον ὅλῃ τῇ ψυχῇ νοοῦμεν, αἰσθανόμεθα, ἢ μορίοις ἑτέροις ἕτερα ψα5. 411 a30 sqq. ἡ ψυχὴ τόπος εἰδῶν, οὔτε ὅλη, ἀλλ' ἡ νοητική, οὔτε ἐντελεχείᾳ ἀλλὰ δυνάμει τὰ εἴδη ψγ4. 429 a27. ἡ ψυχὴ εἶδός τι f 42. 1482 b38. Bernays Dial p 25. τῇ διανοητικῇ ψυχῇ τὰ φαντάσματα οἷον αἰσθήματα ὑπάρχει ψγ7. 431 a14. ἡ ψυχὴ τὰ ὄντα πώς ἐστι πάντα ψγ8. 431 b21. περὶ τοῦ νοῦ ϗ τῆς θεωρητικῆς δυνάμεως οὐθέν πω φανερόν, ἀλλ' ἔοικε ψυχῆς γένος ἕτερον εἶναι, ϗ τοῦτο μόνον ἐνδέχεται χωρίζεσθαι καθάπερ τὸ ἀΐδιον τοῦ φθαρτοῦ ψβ2. 413 b26. ἡ ψυχὴ τοιοῦτον, οὐ πᾶσα ἀλλ' ὁ νοῦς, πᾶσαν γὰρ ὑπομένειν ἀδύνατον Μλ3. 1070 a26. immortalitas animae quomodo demonstretur in dialogo Eudemo f 33. 1480 a11. 34. 1480 b2. Bernays Dial p 23 (περὶ φθορᾶς ψυχῆς cf μκ2. 465 a26-32). τὸν νοῦν, quamquam a ψυχῇ videtur plane seiungendus esse, tamen ab Aristotele partem ψυχῆς statui, vel ex iis locis apparet quos 2 e attulimus, cf νοῦς p 491 b8. — d. εἴπερ ἔχει τὸ θῆλυ τὴν αὐτὴν ψυχήν Ζγβ5. 741 a7. διαφέρει οὐθὲν ἡ τῶν παιδίων ψυχὴ τῆς τῶν θηρίων ψυχῆς Ζιθ1. 588 b1. διαφέρουσι τιμιότητι αἱ ψυχαὶ ϗ ἀτιμίᾳ ἀλλήλων Ζγβ3. 736 b32. πολὺ δικαιότερον ἐπὶ τῆς ψυχῆς τοῦτο διωρίσθαι (int διαφέρειν τὰς τῶν ἐλευθέρων ϗ τὰς τῶν δούλων), οὐχ ὁμοίως ῥᾴδιον ἰδεῖν τό τε τῆς ψυχῆς κάλλος ϗ τὸ τοῦ σώματος Πα5. 1254 b38, 39.

4. animae et corpori quae intercedat ratio. *a.* ζῷον ἐκ ψυχῆς ϗ σώματος Πγ4. 1277 a6. λέγουσί τινες σύνθεσιν ἢ σύνδεσμον ψυχῆς σώματι τὸ ζῆν Μη6. 1045 b11. τζ14. 151 a21. ἡ ψυχὴ πῶς ἔχει πρὸς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος μκ2. 465 a31. (nostros animos cum corporibus copulatos ut vivos cum mortuis esse coniunctos f 36. 1480 b37.) οὐ δεῖ ζητεῖν εἰ ἓν ἡ ψυχὴ ϗ τὸ σῶμα, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἑκάστου ὕλην ϗ τὸ οὗ ἡ ὕλη ψβ1. 412 b6. οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ χωριστὴ τοῦ σώματος, οὐ μὴν ἀλλ' ἔνιά γε μέρη οὐδὲν κωλύει, διὰ τὸ μηδενὸς εἶναι σώματος ἐντελεχείας ψβ1. 413 a4. 2. 413 b28. (ἐοικέναι τὴν ἄνευ σώματος ζωὴν ταῖς ψυχαῖς κατὰ φύσιν οὖσαν ⟨ὑγείᾳ, νόσῳ δὲ τὴν ἐν σώματι⟩ f 35. 1480 b15.) τὸ αὐτὸ συμφέρει σώματι ϗ ψυχῇ Πα6. 1255 b11. δοκεῖ ἡ ψυχὴ ϗ τὸ σῶμα συμπαθεῖν ἀλλήλοις φ4. 1. 805 a10. πγ31. 875 b29. οὐκ ἔστι χεὶρ οὔτε ἄλλο τῶν μορίων οὐδὲν ἄνευ ψυχῆς Ζγα19. 726 b22. β1. 734 b25, 735 a5, 6. 5. 741 a11 (cf ὁμώνυμος p 514 a56). τῆς ψυχῆς τὸ περὶ τὸ ἧπαρ μόριον Ζμδ2. 676 b24. εἰ δὴ μή ἐστι τῆς ψυχῆς μηθὲν ὃ μὴ τοῦ σώματός ἐστιν ἔν τινι μορίῳ Ζγβ1. 734 a14. — *b.* ψυχὴ ζῴου μόριον μᾶλλον ἢ σῶμα Πδ4. 1291 a24. τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἕνεκεν, βέλτιον ψυχὴ σώματος Ζμα5. 645 b19. δ10. 687 a9-26. Ζγβ1. 731 b29. ημβ10. 1208 a14. ἡ ψυχὴ τοῦ σώματος ἄρχει δεσποτικὴν ἀρχήν Πα5. 1254 b4 (Trdlbg de an p 147), a35, b2. ηεη9. 1241 b18. 10. 1242 a29. ἡ ψυχὴ προστακτικόν τε1. 128 b18. — ἰσχνότατος ὁ χαμαιλέων τῶν ᾠοτόκων ἐστίν· ὀλιγαιμότατον γάρ ἐστι πάντων· τούτου δ' αἴτιον τὸ ἦθος τοῦ ζῴου τὸ τῆς ψυχῆς Ζμδ11. 692 a22. — *c.* πότερον ἡ ψυχὴ λυπεῖται, χαίρει, κινεῖται, ἢ ὁ ἄνθρωπος τῇ ψυχῇ ψα4. 408 b1-15. τίνα ἐστὶ κοινὰ τῆς ψυχῆς ϗ τοῦ σώματος αι1. 436 a8. τὸ αἰσθάνεσθαι οὔτε τῆς ψυχῆς πάθος ἴδιον οὔτ' ἄψυχον σῶμα δυνατὸν αἰσθάνεσθαι υ1. 454 a10. ἀνάγκη ἕν τι εἶναι τῆς ψυχῆς, ᾧ ἅπαντα αἰσθάνεται αι7. 449 a9. οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐσχάτου ὄμματος ἡ ψυχὴ ἢ τῆς ψυχῆς τὸ αἰσθητήριόν ἐστιν, ἀλλὰ δῆλον ὅτι ἐντός αι2. 438 b9. — *d.* πῶς ἡ ψυχὴ κινεῖ τὸ σῶμα Ζκ6. 700 b10. ἡ ἀρχὴ τῆς ψυχῆς τῆς κινούσης Ζκ9. 702 b16. cf 10. 703 a37. τῆς θρεπτικῆς ϗ αἰσθητικῆς ψυχῆς ἡ ἀρχὴ ubi sedem suam habeat ζ1-4. cf αἴσθησις p 20 b17, καρδία p 365 b34 (Zeller Gesch II 2, 374, 2). τὸ σπέρμα, τὸ κύημα πῶς ἔχει ψυχήν, τὸ τοῦ θήλεος σπέρμα οὐκ ἔχει ψυχῆς ἀρχήν Ζγβ1. 734 a1, 14, 735 a5, 6. 3. 736 a29, 36, 737 a16, 29. τοῖς τῆς ψυχῆς ἔργοις ὑπηρετικώτατον τῶν σωμάτων τὸ θερμόν ἐστιν· τὸ ζῆν ϗ ἡ τῆς ψυχῆς ἕξις μετὰ θερμότητός τινός ἐστιν sim Ζμβ7. 652 b11. γ5. 668 b12. Ζγβ4. 740 b31. αν8. 474 a25. 13. 477 a17. 16. 478 a30. 18. 479 a29. 21. 480 a17. (εὐκινητοτέραν ἔχουσι τὴν αἴσθησιν τὰ λεπτοτέραν ἔχοντα τὴν ὑγρότητα ϗ καθαρωτέραν· διὰ γὰρ τοῦτο ϗ τῶν ἀναίμων ἔνια συνετωτέραν ἔχει τὴν ψυχὴν ἐνίων ἐναίμων Ζμβ4. 650 b25.) ἡ ψυχὴ οὐ πῦρ Ζμβ7. 652 b13. πάσης ψυχῆς δύναμις ἑτέρου σώματος ἔοικε κεκοινωνηκέναι ϗ θειοτέρου τῶν καλουμένων στοιχείων, ἀνάλογον οὖσα τῷ τῶν ἄστρων στοιχείῳ Ζγβ3. 736 b30, 37. γίνεται ἐν γῇ ϗ ἐν ὑγρῷ τὰ ζῷα ϗ τὰ φυτὰ διὰ τὸ ἐν γῇ μὲν ὕδωρ ὑπάρχειν, ἐν δ' ὕδατι πνεῦμα, ἐν δὲ τούτῳ παντὶ θερμότητα ψυχικήν, ὥστε τρόπον τινὰ πάντα ψυχῆς εἶναι πλήρη Ζγγ11. 762 a21. — ἡ ἀναπνοὴ ἀπὸ τοῦ ἐντὸς ἔχει τὴν ἀρχήν, εἴτε ψυχῆς δύναμιν εἴτε ψυχὴν δεῖ λέγειν ταύτην πν4. 482 b22. — *e.* νενεμημένων τῶν ἀγαθῶν τριχῇ, ϗ τῶν μὲν ἐκτὸς λεγομένων τῶν δὲ περὶ ψυχὴν ϗ σῶμα, τὰ περὶ ψυχὴν κυριώτατα λέγομεν Ηα8. 1098 b14. ημα3. ηεβ1. 1218 b31 Fritzsche. Πη1. 1323 a16, b26.

5. ἡ ψυχὴ ἀκμάζει περὶ τὰ ἑνὸς δεῖν πεντήκοντα Ρβ14. 1390 b11. ἡ ψυχὴ ἐὰν ᾖ πεπαιδευμένη, τὴν τοιαύτην εὐδαίμονα προσαγορευτέον ἐστίν f 89. 1491 b42. — μάλιστα ἐν τοῖς ὕπνοις ἡ ψυχὴ κινεῖται πλ14. 957 a9. ὅταν ἐν τῷ ὕπνῳ καθ' ἑαυτὴν γένηται ἡ ψυχή f 12. 1475 b42. παραλογίζεται ἡ ψυχή Ργ7. 1408 a21. τοῖς τῆς ψυχῆς ὄμμασιν ὀξυδορκεῖν ρ1. 1421 a22. ἄνθρωπον προδιαβεβλημένον

ὃ δέχεται ἡ ψυχή Ργ17. 1418 b15. πῶς ἔχει ὁ χρόνος πρὸς τὴν ψυχήν, πότερον μὴ οὔσης τῆς ψυχῆς εἴη ἂν ὁ χρόνος Φδ14. 223 a17, 21. — ψυχή, syn ἦθος, dist διάνοια Πθ3. 1340 a6. 2. 1337 b11, a39. μεγαλοψυχίας ἐστὶν ἔχειν τι βάθος τῆς ψυχῆς ϗ μέγεθος αρ5. 1250 b38. τὰ ἤθη τῶν μακροβιωτέρων ζῴων ἐνδηλότερα, φαίνονται γὰρ ἔχοντά τινα δύναμιν περὶ ἕκαστον τῶν τῆς ψυχῆς παθημάτων Ζι1. 608 a14. — μία ψυχή Ηι8. 1168 b7. ηεη6. 1240 b3, 9. ημβ11. 1211 a32, 34, cf παροιμία p 570 b40.

ψυχή. ἡ καλουμένη ψυχή, ἔντομον, ζῷον πτερωτόν, κεραίας πρὸ τῶν ὀμμάτων ἔχει f 328. 1532 b32. Ζιδ7. 532 a27. γίνονται ἐκ τῶν καμπῶν, descr f 328. 1532 b32. Ζιε19. 551 a14 (cf Bsm praef VII b extr). cf 1. 539 b12 (ψυχῶν S Bk, ψυλλῶν v l Bsm Pik Aub). Ζγα18. 723 b5 (ψυχῶν Gazae Bk, ψυλλῶν v l Bsm Aub). γένος τι ψυχῶν τίκτει σκληρόν τι Ζιε19. 550 b26. (psycha Thomae, papilio Gazae, Scalig. papillon C II 608. Papilio brassicae *L* et Lepidoptera varia Su 201, 16. AZι I 173, 57. cf M 199, 221, 459.)

ψυχικός. ἀρχὴ ψυχική Ζγβ3. 737 a8. γ1. 751 b6. 11. 762 a26, b17. Ζκ10. 703 a12. θερμότης ψυχική Ζγβ1. 732 a18. 4. 739 a11. γ1. 752 a2. 11. 762 a20 (cf ψυχή p 865 b35). ἡ τοῦ ψυχικοῦ θερμοῦ φύσις ἐν τοῖς ζῴοις Ζγγ4. 755 a20. ψυχικὸν πῦρ αν15. 478 a16 (cf ἡ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ψυχῆς ἐμπύρωσις 16. 478 a29). ἔχειν τι ψυχικὸν μόριον, πάθος ψβ12. 424 a33. ζ2. 468 b13. ψυχικαὶ ἡδοναί, opp σωματικαί Ηγ13. 1117 b28. τὸ ἥδεσθαι τῶν ψυχικῶν ἐστί Ηα9. 1099 a8.

ψῦχος. ψύχεος ἀντιάσαντα (Emped 330) Ζγα18. 723 a35. — ψῦχος, ψύχη, coni πάγος, πάγοι μγ1. 371 a6. Ζγβ2. 735 b28. ψῦχος, opp καύματα μβ5. 362 b17. ψῦχος, ψύχη, opp ἀλέα, ἀλέαι μδ1. 379 a26. Ζιε17. 549 b22. θ12. 596 b22. Ζμδ5. 680 a29. opp πνίγη πκε6. 938 a37. αἱ ὑπερβολαὶ τοῦ ψύχους ϗ τῆς ἀλέας Ζιθ13. 598 a1. Ζμβ14. 658 b7. ἐν ταῖς σφόδρα ψύχεσι ϗ ἐν ταῖς σφόδρα ἀλέαις Ζιθ13. 599 a19. τὸ ψῦχος συμβαίνει διὰ τὸ τὴν ἀναθυμίασιν εἴσω περιτρέπεσθαι μβ8. 367 a31. αἰθρίας μᾶλλον ψῦχος γίνεται ἢ ἐπινεφέλων ὄντων πκε18. 939 b15. ἰσχυροῦ γενομένου ψύχους Ζιθ19. 602 a10. ὅταν ψύχη γίγνηται μᾶλλον Ζιγ12. 519 a4. ὅταν ἧττον ᾖ ψῦχος μα12. 348 a2. ἐὰν μὲν ᾖ ψῦχος, ἐὰν δ' εὐδία Ζιζ15. 569 b5. πήγνυσθαι ψύχει, ὑπὸ ψύχους μδ7. 384 a14. 9. 387 b10. ὑγρὰ γῆ ὑπὸ ψύχους Ζμβ4. 651 a8. ὑπὸ ψύχους ἀοίκητα τὰ ὑπὸ τὴν ἄρκτον μβ5. 362 b9. τὸ ψῦχος πιλητικόν πιδ8. 909 b18. ἐκ τῆς γῆς τὰ ψύχη ἄρχεται πκγ34. 935 a23.

ψυχρολουτρεῖν πα29. 862 b36.

ψυχρός, cf θερμός. τὸ ψυχρὸν ποσαχῶς λέγεται Ζμβ2. 649 b6. τὸ ψυχρὸν ἀντίστροφον τῇ θερμότητι, ἐναντίον τῷ θερμῷ Ζγβ6. 743 b28. Ζμγ7. 670 b21. τὸ ψυχρὸν ἡ στέρησις Μλ4. 1070 b12. τὸ ψυχρὸν φύσις τις ἀλλ' οὐ στέρησις Ζμβ2. 649 a18. ὑγρὸν ϗ ξηρὸν ϗ θερμὸν ϗ ψυχρὸν ὕλη τῶν συνθέτων σωμάτων ἐστίν· αἱ δ' ἄλλαι διαφοραὶ ταύταις ἀκολουθοῦσιν Ζμβ1. 646 a17. γῆς φύσις ψυχρά Ζμα1. 640 b10. ποιητικὰ τὸ θερμὸν ϗ τὸ ψυχρόν μδ1. 378 b13. 8. 384 b28. Γβ2. 329 b24. ψυχρὸν τὸ συνάγον ϗ συγκρῖνον ὁμοίως τά τε συγγενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμόφυλα Γβ2. 329 b29. cf αν4. 472 a34. πῶς ποιητικὸν τὸ ψυχρόν μδ5. 382 b6-10. θερμὸν ϗ ψυχρὸν πυκνότητες δοκοῦσι ϗ ἀραιότητες εἶναί τινες Φθ7. 260 b10. τὸ βαρύτατον ϗ ψυχρότατον γῆ ϗ ὕδωρ μα3. 340 b20. ὕδατα ψυχρά, θερμά Ζγε6. 786 a5. δ2. 767 a34. ψυχρὰ ἡ θάλαττα διὰ τὸ βάθος Ζγε3. 783 a21. ποῖα θερμὰ ἢ ψυχρὰ τῶν πεπηγότων ἢ τῶν ὑγρῶν μδ11. χυμοὶ ψυχροί, θερμοί μδ3. 380 b2. τόποι ψυχροί, ψυχρότεροι, opp ἀλεεινοί, θερμοί μκ1. 466 b17, 20. μα3. 340 a27. 12. 348 a4. ἐν τοῖς ψυχροῖς τόποις Πη7. 1327 b23. ἐν τοῖς ψυχροῖς Ζγε3. 783 a12. μκ1. 465 a10. cf αν14. 477 b26. χρόνος τοῦ μηνὸς ψυχρότερος Ζγδ2. 767 a3. — τὸ ψυχρὸν ἄτροφον Ζμδ5. 682 a24. τὸ ψυχρὸν σκληρύνει ϗ πυκνοῖ Ζγε3. 783 a37. τὸ ψυχρὸν σταλτικόν, συσταλτικόν, στατικόν, φορὸν κάτω πκδ14. 937 a39. ιγ5. 908 a23. τὰ ψυχρὰ δυσκίνητα φ6. 812 a19. ἀντιπεριιστάμενον εἴσω τὸ ψυχρόν μα12. 348 b6. πκς27. 943 a11. τοῦ θερμοῦ ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ἐκθλιβομένου Ζμβ4. 651 a8, 10. cf 5. 651 b12. ἱδρῶτες ψυχροί, θερμοί πβ35. 870 a16. — ψυχρότερα τὰ θήλεα τὴν φύσιν Ζγδ6. 775 a14. τῶν ζῴων τίνα ψυχρά ἐστι τὴν φύσιν (ψυχρὰν ἔχει τὴν φύσιν) Ζγα10. 718 b35. β1. 733 b8. 8. 748 a23, 31 sqq. γ1. 750 a12, b11. 3. 754 a33. 8. 758 a5. 11. 761 b6. ἐγκαθεύδειν ψυχρότεραι ὄιες αἰγῶν Ζι3. 610 b31. ψυχρὸς τόπος (σώματος) Ζμγ4. 665 b30. ὅταν ᾖ τὰ περὶ τὸν ἐγκέφαλον ψυχρότερα τῆς συμμέτρου κράσεως Ζμβ7. 652 b35. τὸ γῆρας ψυχρόν (fort ξηρόν, Bz Ar St IV 409) πγ26. 875 a14. — metaph, ψυχροὶ ϗ μελαγχολικοί, opp θερμοὶ ϗ εὐφυεῖς ημβ6. 1203 b1. ὁ εὐτράπελος μέσος τοῦ φορτικοῦ ϗ τοῦ ψυχροῦ ηεγ7. 1234 a21, cf a5. ληπτέον τὸν εὐλαβῆ ψυχρὸν ϗ ἐπίβουλον Ρα9. 1367 a34. — rhetor, τὰ ψυχρὰ τὰ κατὰ τὴν λέξιν πόθεν γίνεται Ργ3. ποιητικῶς λέγοντες τῇ ἀπρεπείᾳ τὸ γελοῖον ϗ τὸ ψυχρὸν ἐμποιοῦσιν Ργ3. 1406 a33.

Ψυχρός. ἐν τῇ Ἀσσυρίτιδι ὁ καλούμενος ποταμὸς Ψυχρός Ζιγ12. 519 a16 S Pik.

ψυχρότης, cf θερμότης. ἡ θερμότης ϗ ψυχρότης φαίνονται ὁρίζουσαι ϗ συμφύουσαι ϗ μεταβάλλουσαι τὰ ὁμογενῆ ϗ τὰ μὴ ὁμογενῆ μδ1. 378 b15. οὐ μεταβάλλει ἡ θερμότης ϗ ἡ ψυχρότης εἰς ἄλληλα, ἀλλὰ τὸ ὑποκείμενον Γα6. 322 b17. ἡ ἔνδεια τῆς θερμότητος ψυχρότης ἐστίν μδ2. 380 a8. ἡ θερμότης τοῦ τόπου ϗ ἡ ψυχρότης Ζγε7. 788 a18. Ζμβ2. 648 a27. κρατούσης τῆς ψυχρότητος μγ1. 371 a9. ψυχρότης πλείων, σφοδρά μα10. 347 a25. 12. 348 b19. Ζμβ7. 653 a33. πκγ34. 935 a24. — ἡ τῆς θρεπτικῆς ψυχῆς δύναμις, χρωμένη οἷον ὀργάνοις θερμότητι ϗ ψυχρότητι Ζγβ4. 740 b32. τῆς φύσεως διὰ ψυχρότητα πέττειν οὐ δυναμένης Ζγβ4. 738 a13. cf Ζμδ5. 682 a22. ἡ ψυχρότης σκληρύνει Ζγε3. 783 a15. — ψυχρότης τῆς φύσεως τοῦ θήλεος Ζγα20. 728 a21. δ1. 765 b17. 6. 775 a17. ψυχρότης τῆς αἱματικῆς τροφῆς Ζγδ1. 766 b17. ἡ ψυχρότης τοῦ αἵματος, τοῦ ἐγκεφάλου Ζμβ4. 650 b20. 7. 652 a34. — (ψυχρότητι αι2. 438 a19, fort ὑγρότητι.)

ψωμίζειν. σῖτον οὐδ' ἐάν τις ψωμίζῃ δύνανται καταπιεῖν (οἱ γαμψώνυχες ὄρνιθες) Ζιθ3. 592 a30.

ψωμίς. (ὁ πορφυρίων) τῶν λαμβανομένων ταμιεύεται μικρὰς τὰς ψωμίδας f 272. 1527 a40.

ψώμισμα. εἴκασε (cf Δημοκράτης p 174 b57) τοὺς ῥήτορας ταῖς τίτθαις, αἳ τὸ ψώμισμα καταπίνουσαι τῷ σιάλῳ τὰ παιδία παραλείφουσιν Ργ4. 1407 a7.

ψωμός. ἐοικέναι τοὺς Σαμίους τοῖς παιδίοις, ἃ τὸν ψωμὸν δέχεται μέν, κλαίοντα δέ Ργ4. 1407 a2, cf Περικλῆς p 582 a1. ἐὰν μείζω ψωμὸν καταπίωμεν, πνιγόμεθα πλδ9. 964 a26.

ψώρα. ἀπὸ ψώρας οἱ πλησιάζοντες ἁλίσκονται πζ8. 887 a22.

Ω

ω. τὸ ω φωνῆεν, ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν, ἀεὶ μακρόν πο 20. 1456 b27. 21. 1458 a12.

ὠγύγιον πῦρ (Emp 226) αι 2. 437 b32.

ὧδε. ὧδ' οὖν ἀρξάμενοι λέγωμεν μα 1. 339 a9. ὑπολάβοι ἄν τις ὧδε μάλιστα συμβαίνειν μα 7. 345 a7 al.

ᾠδεῖον. πορεύεται εἰς τὸ ᾠδεῖον Μγ 5. 1010 b11.

ᾠδή. οἱ μὲν νόμοι οὐκ ἐν ἀντιστρόφοις ἐποιοῦντο, αἱ δὲ ἄλλαι ᾠδαὶ αἱ χορικαί πιθ 15. 918 b14. — οἱ ὑπὸ τὴν ᾠδὴν κρούοντες πιθ 39. 921 a25 Bojesen. ᾠδὴ μιχθεῖσα λύρᾳ πιθ 43. 922 a3. (οἱ πολλοὶ αὐληταὶ) ἀφανίζουσι τὴν ᾠδήν πιθ 9. 918 a28. αἱ μετ' ᾠδῆς εὐθυμίαι καὶ ἐκστάσεις πλ 1. 954 a25. καὶ ἠχὼ ᾠδή τίς ἐστιν πιθ 42. 921 b19, 17. — τοῦ ἔαρος ἐκ τῆς ἀγέλης ἐκκρίνονται (πέρδικες) δι' ᾠδῆς καὶ μάχης Ζι 8. 613 b24.

ᾠδί. δόξειεν ἂν ᾠδὶ σκοπουμένοις ἀδύνατον Οα 9. 277 b30. ᾠδὶ ἔχειν, συμβαίνειν Φθ 1. 251 b2. Ηε 13. 1137 a8. Ζμα 1. 640 b1. ᾠδὶ μέν, ᾠδὶ δέ ΜΖ 5. 1031 a10. Ζμβ 2. 649 a12. εἰς ἀντικείμενα ᾠδὶ ⟨ἢ ᾠδί⟩ Φε 2. 225 b26. ᾠδὶ μὲν ἐπίσταται, ἁπλῶς δ' οὐκ ἐπίσταται Αγ 1. 71 a28. ᾠδὶ μέν . . . τὸ δέ Ζμβ 2. 649 b21, 23. — ᾠδί absolute usurpatum ita ut verbum ex antecedentibus suppleatur πο 25. 1461 a34, Vhl Poet IV 421.

ᾠδικός, dist φιλῳδός (v h v) ηεη 2. 1238 a36, 37. ζῷα ᾠδικά, opp ἄνῳδα Ζια 1. 488 a34. ᾠδικοὶ κύκνοι, βρένθος Ζι 12. 615 b2. 11. 615 a16. f 268. 1526 b36.

ὠδίνειν. ὅταν ὠδίνωσιν αἱ γυναῖκες Ζιη 9. 586 b27. δοκοῦσιν ὠδίνειν αἱ γυναῖκες ἐνίοτε οὐ γινομένης ὠδῖνος Ζιη 4. 584 a31.

ὠδίς. ἡ ὠδὶς ἐπίπονός ἐστιν Ζγδ 6. 775 a37. τοῦ ᾠοῦ ἐν ὠδῖνι ὄντος· περὶ τὴν ὠδῖνα δεινὴ ἡ τοῦ ἄρρενος (περιστερᾶς) θεραπεία· δοκοῦσιν ὠδίνειν αἱ γυναῖκες ἐνίοτε οὐ γινομένης ὠδῖνος· ἐνίαις περὶ τὰς ὠδῖνας οἱ ἰχῶρες ὕπωχροι, αἱματώδεις Ζιζ 2. 560 b22. ι 7. 612 b35. η 4. 584 a32. 9. 586 b34. συσχεθεῖσαν (τὴν κόρην) ὑπὸ τῆς ὠδῖνος ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον f 66. 1487 a4.

ᾠδός. συγκρύπτειν τὰ τοῦ ᾠδοῦ ἁμαρτήματα πιθ 43. 922 a15. μετὰ Λέσβιον ᾠδόν f 502. 1560 a2, cf παροιμία p 570 b5.

ὠθεῖν, cf ὦσις. ἀνάγκη κινεῖν ἕτερον ἢ ἕλκοντα ἢ ὠθοῦντα κτλ Ρα 5. 1361 b16. τὸ ὠθοῦν ἀντωθεῖταί πως Ζγδ 3. 768 b19. εἴ τις εἰς ἀχύρων θημῶνα ὤσειε δαλόν μα 7. 344 a26. τὸ μὲν ὀξὺ οἷον κεντεῖ, τὸ δ' ἀμβλὺ οἷον ὠθεῖ ψβ 8. 420 b2. τὰ πλατέα πολὺν ἀέρα ὠθοῦντα δυσκίνητά ἐστιν Ζμδ 12. 693 b17. ὁ ἄνεμος αὐτὸς ἢ ὁ λίθος ὃν ἔωσεν Φθ 5. 256 a25. — metaph, ἐπιθυμία ὠθοῦσα ἐπὶ τὰς ἀπολαύσεις, syn ὁρμῶσα αρ 3. 1250 a24. — pass, ὠθεῖ ὁ ὠσθεὶς ἀὴρ θᾶττω κίνησιν Φδ 8. 215 a16, 14. ἀνάγκη τὸ ὠθούμενον ἀντερείδειν ὅθεν ὠθεῖται μχ 34. 858 a26. ὠσθείη ἂν βίᾳ τὸ ζῷον ψα 3. 406 b6. πιεστὰ ὅσα ὠθούμενα εἰς αὐτὰ συνιέναι δύναται μδ 9. 386 a30. ὁ μείζων κύκλος ὅσον ἐώσθη ὑπὸ τοῦ ἐλάττονος μχ 24. 856 a4. τὴν θάλατταν ἀθρόαν ὠθουμένην ὑπὸ τοῦ πνεύματος μβ 8. 368 b4. — ὠθεῖσθαι, i q φέρεσθαι, ὁρμᾶσθαι: αἱ ὕες ὠθοῦνται καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους sim Ζιζ 18. 572 b25. 14. 568 b27. ι 8. 614 a11.

Ὠκεανὸς καὶ Τηθὺς γενέσεως πατέρες ΜΑ 3. 983 b30. cf ν 4. 1091 b6. Ὠκεανὸς τὸ ἔξω τῆς οἰκουμένης πέλαγος κ 3. 393 a17, b3, 11, 30. εἴπερ ἠνίττοντο τὸν ὠκεανὸν οἱ πρότερον, τάχ' ἂν τοῦτον τὸν ποταμὸν (i e τῆς ἄνω ἀτμίδος καὶ τοῦ κάτω ὕδατος) λέγοιεν τὸν κύκλῳ ῥέοντα περὶ τὴν γῆν μα 9. 347 a6.

ὠκυβόλος ὁ μελανάετος Ζι 32. 618 b29.

ὠλέκρανον. (τὸ πρὸς Ἱπποκράτους μὲν ἀγκών, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀττικῶν ὠλέκρανον ὀνομαζόμενον Galen III 92, 142. XVIII B 512.) βραχίονος μόριον Ζκ 1. 698 b3. 8. 702 b4, 11. Ζια 15. 493 b27. ἡ ἐν τῷ ὠλεκράνῳ κάμψις Ζκ 8. 702 a28. 13. 712 a14. Ζια 15. 493 b32. (cf AZι II tab III.)

ὠμιαία. τὰ νεῦρα τὰ πρὸς τὴν ἰσχὺν βοηθητικά, ἐπίτονός τε καὶ ὠμιαία (fort musculus deltoides) Ζιγ 5. 515 b9. cf Galen XVIII 1, 386.

ὠμοπλάτη. αἱ καλούμεναι ὠμοπλάται· νώτου μέρη ὠμοπλάται δύο καὶ ῥάχις Ζιγ 7. 516 a32. α 15. 493 b12. τὰ περὶ τὰς ὠμοπλάτας φ 3. 807 b14, 15. φλέβες ὑπὸ τὴν ὠμοπλάτην, πλεῖστα νεῦρα περὶ ὠμοπλάτας Ζιγ 2. 512 a28. 3. 512 b27. 5. 515 b22. ὠμοπλάται, opp ἰσχία Ζπ 9. 709 a11. 12. 711 a9. ὠμοπλάται πλατεῖαι καὶ διεστηκυῖαι, οὔτε λίαν συνδεδεμέναι οὔτε παντάπασιν ἀπολελυμέναι· ἄνω ἀνεσπασμέναι, ἄνω ἐπηρμέναι· διεστηκυῖαι καὶ μεγάλαι καὶ πλατεῖαι φ 3. 807 a34, b21, 30, 808 a21. οἱ ὄρνιθες ἀντὶ ὠμοπλάτης τὰ τελευταῖα ἐπὶ τοῦ νώτου τῶν πτερύγων ἔχουσιν Ζμδ 12. 693 b1. ἡ φώκη εὐθὺς ἔχει μετὰ τὴν ὠμοπλάτην τοὺς πόδας Ζιβ 1. 498 a33. (cf AZι II tab III.)

ὦμος. (Galen XIV 703 Da I 52.) βραχίονος Ζια 15. 493 b26. τὰ ἐν τοῖς ὤμοις, αἱ καλούμεναι ὠμοπλάται· φλέβες· κοινὸν μέρος πλευρᾶς καὶ βραχίονος καὶ ὤμου μασχάλη Ζιγ 7. 516 a31. 3. 514 a12. α 14. 493 b8. τὸ μεταξὺ κεφαλῆς καὶ ὤμων κέκληται αὐχήν Ζμδ 11. 691 b28. ὁ δεξιός Ζπ 7. 707 b19. (οἱ ἀριστεροί Bsm probl ined p 298, 27.) ὦμος, opp ἰσχίον Ζκ 1. 698 b3. ἐπὶ τὸ κυρτὸν ἔχει τὴν κάμψιν Ζπ 13. 712 a16. cf Ζιβ 1. 498 a25. τῷ ὤμῳ τὰ βάρη κινοῦμεν· πονοῦμεν τὸν ὦμον μάλιστα πε 24. 883 a35. φέρειν τι ἐπὶ τῷ ὤμῳ μχ 26. 857 a6. λέοντος ὦμοι ῥωμαλέοι· ζῷον διασαλεῦον ἐν τοῖς ὤμοις φ 5. 809 b27, 33. οἱ ὦμοι πρὸς τὸ στῆθος συνηγμένοι, ἐξηρθρωμένοι, ἀσθενεῖς, ἄναρθροι, εὔλυτοι, δύσλυτοι συνεσπασμένοι, δασεῖς, ὀρθοὶ ἐκτεταμένοι φ 6. 810 b29, 35, 37, 811 a1, 4, 812 b20, 813 a11, cf 12. ἁλὶ τρίβειν τοὺς ὤμους· ἐλέφας ἀλγεῖ τοὺς ὤμους, χάλαζαι περὶ τοὺς ὤμους (ὑῶν) Ζιθ 26. 605 a31, b1. 21. 603 b18. ἡ κατὰ φύσιν αὐτοῦ (τοῦ θερμοῦ) φορά ἐστιν ἐπὶ τοὺς ὤμους πι 54. 897 a5. τοὺς ἐν Νευροῖς βοῦς ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχειν τὰ κέρατα f 323. 1532 b2. cf Ζμγ 2. 663 a36, b6.

ὠμός. τῷ μὴ κεκρατῆσθαι ὑπὸ τῆς θερμότητος ὠμὰ πάντα προσαγορεύεται μδ 3. 380 b7 sqq. χαίρειν ὠμοῖς κρέασιν Ηη 6. 1148 b22. ὠμὰ ᾠά πς 4. 885 b37. γάλα ὠμόν μδ 3. 380 b8. τῶν φυομένων τὰ μὲν ἑψανά, τὰ δὲ ὠμὰ βρωτά πκ 4. 923 a17. — κέραμος ὠμός μδ 3. 380 b8. ἐν τοῖς ὠμοῖς κεραμίοις διαπιδύει τὸ ὕδωρ Ζγβ 6. 743 a9. — metaph, ὠμοὶ καὶ θηριώδεις ρ 1. 1420 b5. — ὠμῶς. τὰ ὠμῶς πραττόμενα f 551. 1569 a29.

ὠμότης λέγεται πολλαχῶς, ἡ ὠμότης ἀτέλεια, opp πέπανσις μδ 2. 379 b13. 3. 380 a27-b11.

ὠμοφάγος. ὠμοφάγοι οἱ γαμψώνυχες· τοῖς ὠμοφάγοις ἅπαντα πολεμεῖ sim Ζμδ 12. 694 a1, 693 a12. Ζι 1. 608 b25, 609 b1, 4.

ὠνεῖσθαι opp πωλεῖν Ηε 7. 1132 b15. Ρβ 23. 1397 a27. γ 9. 1410 a19. ὠνεῖσθαι ἢ πωλεῖν τὴν ὑπάρχουσαν, dist διδόναι καὶ καταλείπειν Πβ 9. 1270 a19. τὰς γυναῖκας ἐωνοῦντο παρ' ἀλλήλων Πβ 8. 1268 b41. ὠνεῖσθαι ψυχῆς (Heracl fr 69) Πε 11. 1315 a31. ηεβ 7. 1223 b24. pass ἐώνηνται Ργ 9. 1410 a18. — i q conducere οβ 1350 a20. — ὠνητὰ ἀρχαί Πβ 11. 1273 a36.

ὠνή, συνάλλαγμα ἑκούσιον Ηε 5. 1131 a3. διατρίβειν περὶ ὠνὴν καὶ πρᾶσιν, περὶ τὰς πράσεις καὶ τὰς ὠνάς Πδ 4. 1291 b20, a5. ὠναὶ ἀγοραῖαι ηεα 4. 1215 a31 (ci Fr).

ὤνιος. φαίνεται ὤνια ἅπαντα εἶναι πλούτου Ρβ 16. 1391 a2. ἃ τῷ νομίσματι ὤνια οβ 1345 b28. τὰ ὤνια Πα 11. 1259 a23. η 12. 1331 a33. ἐν τοῖς ὠνίοις Ηι 1. 1164 b12. ἐν τοῖς ἰδίοις ὠνίοις μὴ διαμαρτάνειν Πθ 3. 1338 a41. — ὤνιοι δι' ἀπορίαν Πβ 9. 1270 b10 (cf 10. 1272 a41).

ὠνομασμένως μεταφέρειν τὰ ἀνώνυμα Ργ 2. 1405 a36.

Ὦξος βωλία χρυσίου φέρει θ 46. 833 b14. f 248. 1523 b42.

ᾠοειδής. σχῆμα μὴ ἴσας ἔχον τὰς ἐκ τοῦ μέσου γραμμάς, οἷον φακοειδὲς ἢ ᾠοειδές Οβ 4. 287 a20. σκώληκες ᾠοειδεῖς, σκωλήκια ᾠοειδῆ Ζγβ 1. 733 a31. Ζιε 1. 539 b12. 28. 555 b24. 25. 555 a23. τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀρχῆς ᾠοειδὲς γίνεται Ζγγ 9. 758 b3. τὰ ᾠοειδῆ (τῆς ἀγρίας λεπάδος) Ζιδ 4. 529 b18. cf ᾠώδης.

ᾠόν. cf ΑΖγ9 sq. ᾠὰ καὶ σπέρματα καὶ τοιαῦται ἄλλαι ἀποκρίσεις Ζγδ 1. 733 b22. ὅσα ἐκ συνδυασμοῦ τίκτει ζῷον ἢ ᾠὸν ἢ σκώληκα Ζιδ 11. 537 b28. α 5. 489 b13. τὸ μὲν ζῷον τέλεον, ὁ δὲ σκώληξ καὶ τὸ ᾠὸν ἀτελές Ζγβ 1. 733 a2. cf α 10. 718 b34. ὁ σκώληξ ἐστὶν ἔτι ἐν αὐξήσει ᾠὸν μαλακόν· προελθόντα πάντα τὰ σκωληκώδη καὶ τοῦ μεγέθους λαβόντα τέλος οἷον ᾠὸν γίγνεται· διαφέρει ᾠὸν καὶ σκώληξ Ζγγ 9. 758 b21 cf 26, 16. β 1. 732 a29. τὸ ᾠὸν κύημά ἐστι Ζγα 23. 731 a6. καλεῖται ᾠὸν μὲν τῶν κυημάτων τῶν τελείων, ἐξ οὗ γίνεται τὸ γινόμενον ζῷον, ἐκ μορίου τὴν ἀρχήν, τὸ δ' ἄλλο τροφὴ τῷ γινομένῳ ἐστίν Ζια 5. 489 b6. cf ε 19. 550 b29. Ζγβ 1. 732 a29. γ 11. 763 a2. Harvey p 45, 296, 77, 243. ἧττον ἔχει λόγον ἡ ἐκ τῶν ᾠῶν γένεσις· ἔχει τινὰ δυνάμει ψυχήν (θρεπτικήν) Ζγγ 11. 763 a5. β 5. 741 a23, 25, 19. τὰ ᾠὰ ἀνάγκη ἐν τῇ ὑστέρᾳ εἶναι· ὁ γινόμενος τοῖς θήλεσιν ὑπὸ τῶν ᾠῶν ὄγκος ἐν τῇ κυήσει Ζγα 8. 718 b22. 11. 719 a25. 13. 720 a20. 16. 721 a20. v ὑστέρα. τὰ ᾠοτοκοῦντα ἐν τοῖς ᾠοῖς λαμβάνει τὴν διάκρισιν, κεχωρισμένα τῆς μήτρας· τί αὔξει τὸ ᾠόν Ζγβ 4. 740 b1. γ 1. 751 a6. ἕκαστον τῶν ᾠῶν, οἷον σῶμά τι τοῦ ζῴου ὄν, πρὸς τὸν τρόπον τὸν τῆς ζωῆς ὅμοιον ἔχειν ἀναγκαῖον· ἐντεῦθεν γὰρ ἡ αὔξησις Ζμδ 5. 680 b29. cf 11. 692 a14. Ζγα 13. 720 a2. ἡ τῶν ᾠῶν φύσις ὅταν λάβῃ τέλος, ἀναυξής ἐστι Ζγγ 9. 758 b34. τὸ συνιστάμενον ᾠόν, ἡ ὑγρότης ἡ ἐν τοῖς ᾠοῖς Ζγβ 3. 737 a31. γ 2. 753 a34. ἐξ ἑνὸς ᾠοῦ ἓν ζῷον Ζγα 20. 728 b36. cf 11. 719 a2. Ζιε 18. 550 b16. — *a.* ᾠὸν τέλειον Ζγα 8. 718 b23, 33. 11. 719 a11. β 1. 732 b2, 733 b7. γ 1. 749 a17, 751 a25. 2. 754 a16. 4. 755 a6. 5. 755 b25, 756 a21. 9. 758 a35. ᾠοτοκεῖν τέλειον ᾠόν Ζγβ 1. 733 a5. τὸ τέλειον ᾠὸν οὐ λαμβάνει ἐξελθὸν αὔξησιν Ζγγ 5. 755 b31. syn τὰ ἔσω τελειούμενα τῶν ᾠῶν Ζγγ 1. 749 a27. — ἀπολύεται τὸ ᾠὸν καὶ τὸ ζῷον ἐκ τοῦ ᾠοῦ γίνεται ἐν τῷ θήλει· ὅταν καταναλωθῇ ἡ ἐκ τοῦ ᾠοῦ τροφή, τελειοῦται ἀπὸ τῆς ὑστέρας, ἀλλ' οὐκ ἀπολύεται τὸ ᾠὸν ἀπὸ τῆς ὑστέρας Ζγβ 4. 737 b19-24. — ᾠὰ πλήρη μβ3. 359 a14. cf φτβ2. 824 a18-23. — *b.* ἀτελές Ζγα 8. 718 b24. 13. 719 b35. β 1. 732 b7, 733 a18, 19, 23, 28. γ 3. 754 a22. 4. 755 a8, 10. ἀτελῆ λέγω οἷον τά τε ᾠὰ καὶ τὰ σπέρματα τῶν φυτῶν, ὅσα ἄρριζα αν 17. 478 b31. τὰ ἀτελῆ λαμβάνει ἔξω τὴν αὔξησιν sim Ζγγ 1. 749 a26, 751 a25. 5. 755 b32, 756 a22. β 1. 732 b7. v 1 a20. — *c.* γόνιμον Ζγα 21. 730 a6, 20. β 5. 741 a20. Ζιζ 2. 559 b25. 3. 562 a31. 13. 567 b3. 14. 568 b9. v 1 b6 sq. — ἄγονον Ζγα 21. 730 a21. Ζιζ 3. 562 a22. — *d.* τὰ ὑπηνέμια, addito nomine ᾠὰ vel omisso, Ζιζ 2. 559 b24, 28. 9. 564 a31. κ 7. 638 a25. Ζγα 21. 730 a4, 7, 32. β 5. 741 a17. γ 1. 750 b21 et supra p 528 b42-44. def, ἐξ ὧν οὐ γίνεται νεοττὸς οὐδείς Ζιε 1. 539 a31 Aub. ζ 2. 561 a2. τὴν ἀρχὴν οὐκ ἔχει, διὸ οὐ γίνεται ἔμψυχον Ζγβ 3. 737 a30. cf Bsm probl ined p 330, 16. ἐλάττω τῷ μεγέθει, ἧττον ἡδέα καὶ ὑγρότερα τῶν γονίμων, πλήθει δὲ πλείω· αἱ τῶν ὑπηνεμίων συλλήψεις ταχεῖαι γίνονται ταῖς πλείσταις, opp αἱ κυήσεις· ὦπται ἱκανῶς ἤδη ἀνόχευτοι νεοττίδες ἀλεκτορίδων καὶ χηνῶν τίκτουσαι ὑπηνέμια Ζιζ 2. 559 b24 Aub, 26, 560 b11. quae aves ea pariant Ζιζ 2. 559 b28. f 274. 1527 b11. τὰ ὑπηνέμια πότε γίνεται γόνιμα Ζγβ 5. 741 a30. γ 1. 751 b21, 24. Ζιζ 2. 560 a9, 13, 16. οἱ λέγοντες ὅτι ὑπολείμματά ἐστι τὰ ὑπηνέμια τῶν ἔμπροσθεν ἐξ ὀχείας γινομένων οὐκ ἀληθῆ λέγουσιν Ζιζ 2. 559 b21. opp τὰ ἐξ ὀχείας ἐνυπάρχοντα, γενόμενα· τὰ γινόμενα διὰ τῆς ὀχείας ᾠά· τὰ γόνῳ εἰλημμένα, κυούμενα, γινόμενα Ζιζ 2. 560 a10, 12, 14. 3. 562 a22. Ζγγ 7. 757 b28. 1. 750 b33. Ζιζ 2. 560 a17. 561 b1. — ζεφύρια v supra p 308 a50. οὔρια p 542 a59. κυνόσουρα p 415 a42. — *e.* Mammalium. οὐδὲν τῶν κητωδῶν φαίνεται ἔχον ᾠά, ἀλλ' εὐθέως κύημα, καθάπερ ἄνθρωπος καὶ τὰ τετράποδα ζῳοτόκα Ζιζ 12. 566 b4. εἴπερ ἐγίγνοντό ποτε (ἄνθρωποι καὶ τετράποδα) γηγενεῖς, ὥσπερ φασί τινες, δύο τρόπων γίνεσθαι τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ ὡς σκώληκος συνισταμένου τὸ πρῶτον ἢ ἐξ ᾠῶν Ζγγ 11. 762 b31. — *f.* avium, cf ὄρνις *f* et Oken Isis 1829 p 405. ἡ τοῦ ᾠοῦ γένεσις καὶ ἡ γένεσις ἐκ τοῦ ᾠοῦ. ἡ τοῦ ᾠοῦ γένεσις μετὰ τὴν ὀχείαν καὶ ἐκ τοῦ ᾠοῦ πάλιν συμπεττομένου ἡ τοῦ νεοττοῦ γένεσις οὐκ ἐν ἴσοις χρόνοις συμβαίνει πᾶσιν Ζιζ 2. 560 b16. v γένεσις p 148 b60. ἡ τοῦ ᾠοῦ πρόσφυσις Ζγγ 3. 754 b11. v ὄρνις p 528 b29. τὸ μὲν πρῶτον μικρὸν καὶ λευκὸν φαίνεται, ἔπειτα ἐρυθρὸν καὶ αἱματῶδες, αὐξανόμενον δὲ ὠχρὸν καὶ ξανθὸν ἅπαν· ἐὰν ὑπαρχόντων μικρῶν διαλείπῃ ἡ ὀχεία, οὐθὲν ἐπαυξάνεται τὰ προϋπάρχοντα· ἐὰν δὲ πάλιν ὀχεύηται, ταχεῖα γίνεται ἡ ἐπίδοσις εἰς τὸ μέγεθος Ζιζ 2. 559 b9, 17, 560 a18. ἡ αὔξησις τῶν ᾠῶν· λαμβάνει τροφὴν τὸ ᾠὸν ἕως ἂν αὐξάνηται, διὰ τίνος Ζγγ 2. 752 a24, 26, b1-10. α 21. 730 a17. τὸ ᾠὸν τελεοῦται ἐντός, τὴν τελείωσιν τοῖς ᾠοῖς ποιεῖ τὸ ἄρρεν Ζγγ 7. 757 a29, 32 saepius. ὅταν τελειωθῇ, ἀπολύεταί τε καὶ ἐξέρχεται οὕτω τῷ καιρῷ ἐκ τοῦ μαλακὸν εἶναι μεταβάλλον ἐπὶ τὸ σκληρόν Ζιζ 2. 559 b12. cf Ζγα 8. 718 b16, 17. ἀπολύεται ὅλον τὸ ᾠόν, χωρίζεται τῆς ὑστέρας Ζγγ 2. 752 b10. 3. 754 b12. cf Ζιζ 13. 567 a22. δόξαι ἂν ἔξω τῆς ὑστέρας εἶναι τὰ ᾠά Ζιγ 1. 510 b30. ἀποτίκτειν τὰ ᾠά, ἡ ἄφεσις sim veluti Ζγα 21. 730 a19. γ 5. 756 a9, 12. (αἱ περιστεραὶ δύνανται ἤδη τοῦ ᾠοῦ ἐν ὠδῖνι ὄντος κατέχειν, syn οὐ τίκτει μελλήσασα Ζιζ 2. 560 b22, 24.) ἐξέρχεται μὲν οὔπω πεπηγός, ἐξελθὸν δὲ εὐθέως πήγνυται καὶ γίνεται σκληρόν, ἐὰν μὴ ἐξίῃ νενοσηκός· ποῖα προΐενται τὰ ᾠά Ζια 5. 489 b14 et cf ὄρνις p 528 b33. τὰ ἐκβόλιμα τῶν μικρῶν ᾠῶν Ζγγ 2. 752 b4. τῶν νέων τὰ ᾠὰ ἐλάττω Ζιε 14. 544 b19. (μαλακὰ τίκτουσιν ἐνίοτε αἱ ἀλεκτορίδες Ζιζ 2. 559 a17. φαίνεται τὸ ἔμβρυον τὸ πρῶτον οἷον ᾠὸν ἐν ὑμένι περιεχόμενον ἀφαιρεθέντος τοῦ ὀστράκου Ζιη 7. 586 a20.) σκληρότερον ἄνωθεν ἢ κάτωθεν Ζγγ 2. 752 a14. cf Bsm probl ined p 330, 21 cf 27. ἔχει τὸ ᾠὸν διαφοράν· τῇ μὲν ὀξὺ τῇ δὲ πλατύτερον· ἐξιόντος ἡγεῖται τὸ πλατύ Ζιζ 2. 559 a26. syn τῷ ᾠῷ γίνεται ἡ ἔξοδος οἷον ἐπὶ πόδας, ἐξέρχεται ὕστερον τοῦ ᾠοῦ τὸ ὀξύ Ζγγ 2. 752 b14, a16. τὸ ὀξὺ Ζγγ 2. 752 b2, a18. 3. 754 b11. Ζιζ 3. 561 a10. ἀνόμοιον τὸ τῶν διχρόων ᾠῶν καὶ οὐ πάμπαν στρογγύλον ἀλλ' ἐπὶ θάτερα ὀξύτερον Ζγγ 2. 752 a12. ἔστι τὰ μὲν μακρὰ καὶ

ὀξέα τῶν ᾠῶν θήλεα, τὰ δὲ στρογγύλα ϗ περιφέρειαν
ἔχοντα κατὰ τὸ ὀξὺ ἄρρενα Ζιζ 2. 559 a28 Aub (cf Harvei
de gen an 46, 257, 260. Lenz Zool der Gr 326). τὸ
ὄστρακον v h v 1a. ϗ τὰ χρώματα τῶν ᾠῶν διαφέρει κατὰ
τὰ γένη τῶν ὀρνίθων, τῶν μὲν λευκά, τῶν δὲ ὠχρά, τῶν
δὲ κατεστιγμένα, ἔνια ἐρυθρά Ζιζ 2. 559 a22, 23. Demo-
criti sent Ζγδ 3. 769 b35. ὑμένες, ὄμφαλος, χόριον v h v.
ἡ ἐν τοῖς ᾠοῖς διάκρισις Ζγγ 1. 752 a6. ἔχει φύσιν τοῦ ᾠοῦ
τὸ ὠχρὸν ϗ τὸ λευκὸν ἐναντίαν οὐ μόνον τῷ χρώματι ἀλλὰ
ϗ τῇ δυνάμει (i e πότε ϗ πῶς πήγνυται ὑγραίνεται κτλ)
Ζιζ 2. 560 b21. Ζγγ 2. 753 a35 sq. ὅταν ἤδη γίγνηται ἁδρό-
τερον, διακρίνεται, ϗ ἔσω μὲν τὸ ὠχρόν, ἔξω δὲ τὸ λευκὸν
περιίσταται Ζιζ 2. 559 b11, cf a15. τὸ λευκὸν ϗ τὸ ὠχρὸν
κεχωρισμένον Ζγγ 3. 754 b22, 755 a3. 2. 752 b26. 1. 751
b5. πολλαπλάσιον ἔχει τὰ τῶν ἐνύδρων κατὰ λόγον τὸ
ὠχρὸν πρὸς τὸ λευκόν Ζιζ 2. 559 a21. ἡ λέκιθος v supra
p 426 a21. δίχροα Ζια 5. 489 b14. Ζγγ 1. 749 a18, 751
a31, b4. 7. 757 b9 et saepius. (τὰ ἀδιόριστα vel συγκεχυμένα
ci Aub, τὸ τελευταῖον Bk Ζιζ 3. 562 b1, cf Ζγδ 3. 770 a18.)
τὰ δίδυμα v supra p 194 a42. ᾠῶν πλῆθος Ζιε 9. 542 b17,
18. ζ 4. 562 b3, 4, 9, 20. 5. 563 a11. 9. 564 a28, 30. 2.
559 b24. Ζγγ 1. 750 a10, 18, 28 et saepe. v πολύγονος
p 615 b46, ὀλιγόγονος p 503 b61 sim. — ἡ γένεσις ἐκ τοῦ
ᾠοῦ Ζιζ 3. 561 a4, 562 a21 et supra p 148 b59, 528 b45.
τὰ ᾠὰ ἐκπέττεται (ἐκλέπεται v l, ci Aub) ἐπῳαζόντων τῶν
ὀρνίθων, οὐ μὴν ἀλλὰ ϗ αὐτόματα ἐν τῇ γῇ ὥσπερ ἐν Αἰ-
γύπτῳ, ἐν Συρακούσαις, ἐν ἀγγείοις ἀλεεινοῖς Ζιζ 2. 559 a30,
b2, 5, 6 et supra p 528 b53 (cf Hartmann Reise des B
v Barnim, Anhang p 23. Lenz Zool d Griech 326). ἡ φύ-
σις ἅμα τήν τε τοῦ ζῴου ὕλην ἐν τῷ ᾠῷ τίθησι ϗ τὴν
ἱκανὴν τροφὴν πρὸς τὴν αὔξησιν· συνεκτίκτει τὴν τροφὴν
ἐν τῷ ᾠῷ Ζγγ 2. 752 b20, 22, 24. cf φτα 2. 817 a32.
Ζιζ 10. 565 a2. ἀποκρίνεται τὸ ζῷον ἐκ μέρους τοῦ ᾠοῦ· τὴν
ἀρχὴν τὸ ζῷον λαμβάνει ἐκ τοῦ λευκοῦ τῆς γενέσεως, τὴν
δὲ τροφὴν ἐκ τοῦ ὠχροῦ· ἐν τῷ ὀξεῖ ἡ ἀρχή, ἐκ τοῦ ὀξέος
γίνονται Ζγγ 2. 752 b18, a18, 10. 1. 741 b5. 3. 754 b11.
cf Ζιζ 3. 561 a10. τριταῖα Ζμγ 4. 665 a35. (ὁ σφυγμὸς)
καθάπερ ἐν τοῖς ᾠοῖς γίνεται φανερόν πν 4. 483 a16. ἡ
ἐκκόλαψις τῶν ᾠῶν· τιτρώσκει τὸ ᾠόν Ζιζ 3. 561 b29. 4.
562 b20. ᾠῶν σηκοί Ζιζ 8. 564 a21. πότε διαφθείρεται τὰ
ᾠά· φθορά τις ᾠῶν Ζγγ 2. 753 a21. β 5. 741 a22. Ζιζ 2.
560 a4. τὰ ὠμὰ ᾠὰ οὐ δύναται δινεῖσθαι, ἀλλὰ καταπίπτει
πς 4. 885 b37. πολλὰ συνεράσας τις ᾠὰ εἰς κύστιν Ζγγ 1.
752 a4. ἀλεκτορίδι ὑποτιθέασι τὰ ᾠὰ ἄλλων ἐπῳάζειν Ζιζ 9.
564 b3, cf 7. τοὺς μώλωπας κωλύει ϗ ᾠὰ ἐπικαταγνύμενα
πθ 1. 889 b11, cf 14. — *g*. τῶν τετραπόδων ᾠοτόκων ϗ
ὄφεων τὰ ᾠὰ ϗ σκληρόδερμα ϗ δίχροα, τέλεια, μαλακό-
δερμα ἕως ἂν αὔξησιν ἔχῃ, πρὸς τῷ διαζώματι συνίσταται
καθάπερ ϗ τὰ τῶν ὀρνίθων, τελεοῦται ἐν τοῖς ᾠοῖς τὰ ζῷα
θᾶττον ἐν ταῖς ἀλεειναῖς ἡμέραις Ζγγ 2. 753 a2, 3, 17. α 8.
718 b16, 17. (τῆς ὑστέρας) ἡ σχίσις ϗ τὰ ᾠὰ ἄνω πρὸς
τῷ ὑποζώματι Ζιγ 1. 511 a2. — κροκοδείλου τοῦ ποταμίου
v supra p 410 b17. — τῶν τρωγλοδυτικῶν ἡ ἐπὶ τοῖς ᾠοῖς
ἐφεδρεία ϗ φυλακή Ζπ 15. 713 a21. — τῶν ὄφεων τὰ
ᾠὰ ἐκλέπεται τῷ ὑστέρῳ ἔτει Ζιε 34. 558 b3, cf supra
p 550 a31-34. ἔχεως τὸ ᾠὸν ὥσπερ τῶν ἰχθύων μονόχρουν
ϗ μαλακόδερμον Ζιε 34. 558 a26. Ζγα 11. 718 b36, 38. —
χελώνη τίκτει ᾠὰ σκληρόδερμα ϗ δίχροα, τὰ ᾠὰ ἐκλέπεται
τῷ ὑστέρῳ ἔτει, πολὺ πλῆθος Ζιε 33. 558 a4, 7, 12. —
h. piscium. οὐχ ὁμοιοτρόπως τοῖς τῶν ὀρνίθων ἔχει τὰ περὶ
τὰ ᾠὰ τῶν ἰχθύων Ζγγ 5. 755 b28. οἱ πλεῖστοι γίνονται
ἐξ ᾠῶν Ζιζ 15. 596 a11. τὴν τελείωσιν τοῖς ᾠοῖς ποιεῖ τὸ
ἄρρεν Ζγγ 7. 757 a32. τῶν ἰχθύων ἔνιοι αὐτόματα γεννῶ-
σιν ᾠά Ζιε 1. 539 b3. cf δ 11. 538 a21. ζ 13. 567 a29, 31.
Ζγγ 1. 750 b31. ἔνιοι οὐκ ἔχουσιν οὔτε ᾠὸν οὔτε θορόν Ζιδ 11.
538 a16, 8. ζ 14. 569 a6. 15. 569 a18. γ 10. 517 b7. —
οἱ ᾠοτοκοῦντες. ἴσχουσιν ᾠὸν ψαθυρόν Ζιζ 13. 567 a21. γ 10.
517 b6. (cf κωβιῶν πλατὺ ϗ ψαθυρὸν τὸ ἀποτικτόμενον·
θύννος τίκτει θυλακοειδές, ἐν ᾧ πολλὰ ἐγγίνεται ϗ μικρὰ
ᾠά Ζιζ 13. 567 b12. ε 11. 543 b13 Aub.) ἐν τοῖς σφόδρα
μικροῖς δοκεῖν ἑκατέραν (ὑστέραν) ᾠὸν εἶναι ἕν· ὡς δύο
ἐχόντων ᾠὰ τῶν ἰχθύων τούτων, ὅσων λέγεται τὸ ᾠὸν εἶναι
ψαθυρόν· ἔστι γὰρ οὐχ ἓν ἀλλὰ πολλά, διὸ διαχεῖται εἰς
πολλά Ζιγ 1. 510 b25. cf ζ 13. 567 a22. Ζγα 8. 718 b11
Aub. αἱ ὑστέραι πλήρεις ᾠῶν Ζγγ 5. 756 b12. ᾠὸν μονό-
χρων, def: οὐκ ἀποκεκριμένον ἔχει τὸ λευκὸν διά τε μι-
κρότητα ϗ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ψυχροῦ ϗ γεώδους, οὐ δίχρων
ἀλλὰ μονόχρων, λευκότερον ἢ ὠχρότερον Ζγγ 1. 751 b19.
Ζιζ 10. 564 b24. cf Ζγγ 3. 754 b23 et supra p 473 a25.
τίκτουσι ϗ ἀφιᾶσι τὸ ᾠόν, οὐκ ἐξαφιᾶσι οὐδέποτε ἅμα πᾶν
ᾠόν, belone dehiscente propter multitudinem ovorum utero
parit Ζιζ 13. 567 b22. 14. 568 b30, 1, a15, cf 16. ἄποθεν
Ζμδ 8. 684 a24. τὸ ἔσχατον τοῦ ᾠοῦ σκληρότερον Ζγγ 4. 755
a14. μαλακόδερμον Ζιε 34. 558 a26 et saepius. ἡ ἀπὸ τοῦ
ᾠοῦ ἐγγινομένη ὑγρότης Ζιζ 13. 568 a2. προΐεται τὰ ᾠὰ
ἀτελῆ, ἔξω γὰρ ἐπιτελεῖται ϗ λαμβάνει τὴν αὔξησιν· τρό-
πον τινὰ ἔοικε τοῖς σκωληκοτοκοῦσιν· ᾠὰ σκωληκώδη Ζγα 8.
718 b7. γ 1. 749 a25. 7. 757 a29, 34, 30, 26. 4. 755 a14,
b1. β 1. 733 a30, cf b9. Ζιζ 14. 568 b9, 20. ε 17. 549 a20.
ᾠῶν κέλυφος v supra p 381 a47. ἄπλετον τὸ πλῆθος τῶν
ᾠῶν· τὸ μέγεθος Ζγγ 4. 755 a28, 33, cf 35. 5. 755 b27.
7. 757 a23. Ζιε 10. 543 a20. τέλος οὐθὲν (ᾠὸν) λαμβάνει,
ἐὰν μὴ ἐπιρράνῃ ὁ ἄρρην τὸν θορόν Ζγγ 5. 755 b5, cf 756
a19, 27. 7. 757 a17. Ζιζ 13. 567 b5. ὅσα ἂν τῷ θορῷ
μιχθῇ τῶν ᾠῶν, εὐθύς τε λευκότερα φαίνεται ϗ μείζω ἐν
ἡμέρᾳ· ὅσων ἂν ᾠῶν ὁ θορὸς μὴ θίγῃ, ἀχρεῖον τὸ ᾠὸν ϗ
ἄγονόν ἐστιν Ζιζ 14. 568 b2, 7, cf 11. ἡ γένεσις ἐκ τοῦ ᾠοῦ
Ζιζ 10. 564 b26, cf 30. 13. 567 b27. 14. 568 b14. Ζγγ 4.
755 a11 et saepius. ὅταν ἀναλωθῇ τὸ ᾠόν· ἀεὶ ἔλαττον
γίνεται τὸ ᾠὸν ϗ τέλος ἀφανίζεται ϗ εἰσδύεται ἔσω Ζιζ 13.
568 a1. 10. 565 a2. ἡ ἀνάκαψις τῶν ᾠῶν Ζγγ 5. 756 b4,
7. cf Ζιε 5. 541 a18. ζ 13. 567 a32. σκεδάννυται τὸ ᾠόν,
ἀπόλλυται ἐν τῷ ὑγρῷ, opp σώζεται Ζιζ 14. 569 a2. 13.
567 a32 b1. τὰ παραλειπόμενα Ζιε 5. 541 a19. τῶν ᾠῶν
διαφθείρεται τὸ πολὺ διὰ τὰς ἀλέας (τοὺς ἀρρένας ci Aub)
Ζιθ 19. 602 b4. — οἱ ζῳοτόκοι (cf σέλαχος c). τὰ ᾠὰ ἐν-
ταῦθα (ἐν τῇ ὑστέρᾳ) γίνεται ϗ ἄνω ἐπ' ἀρχῇ τοῦ ὑποζώ-
ματος· εἶτα προελθόντα εἰς τὴν εὐρυχωρίαν ζῷα γίνεται
ἐκ τῶν ᾠῶν· ποῦ συνίσταται Ζιγ 1. 511 a9, 27 Aub. ζ 10.
564 b22, 565 a30, b2, 19. μεταστάντος τοῦ ᾠοῦ ἐξ ἄλλου
τόπου τῆς ὑστέρας εἰς ἄλλον· τῶν πλείστων πρὸς τῇ ὑστέρᾳ
προσπέφυκε τὸ ᾠὸν τέλειον· ἀπολύεται τῆς ὑστέρας Ζγγ 1.
749 a21. 3. 754 b14, 16, 18, 19, 27, 28. οὐχ ἅμα πάντα
λαμβάνει τελέωσιν τὰ ᾠὰ (τῶν γαλεῶν) Ζιε 10. 543 a19.
τέλειον ᾠὸν ἐν αὐτοῖς μὲν ᾠοτοκεῖ, ἔξω δὲ ζῳοτοκεῖ· βά-
τραχος ᾠοτοκεῖ μόνος θύραζε τέλειον ᾠόν, στερεὸν ϗ στι-
φρόν Ζγγ 3. 754 a24, 26, 34. σελαχῶν ᾠὰ ὑγρὰ ϗ μα-
λακὰ τὴν φύσιν, μαλακόδερμον ϗ μονόχρων Ζγγ 3. 754
a35, 31. 1. 749 a22. β 1. 733 a14. α 11. 718 b36, 38. Ζια 5.
489 b14. ἐν τῷ ᾠῷ οὐκ ἐπιπολάζει τὸ γεηρόν Ζγβ 1. 733
a15, cf 17. ἀναλίσκεται τὰ ᾠά Ζιζ 10. 565 b6, cf 10.
Ζγγ 3. 754 b15. ἡ γένεσις ἐκ τοῦ ᾠοῦ, ἐξ ἄκρου τοῦ ᾠοῦ

Ζγγ 3. 754 b2, 9. — τῶν ἀναίμων. καλεῖται ᾠὸν οὐκ ὀρθῶς τῶν καλουμένων· τοῦτο γάρ ἐστιν οἷον τοῖς ἐναίμοις ὅταν εὐθηνῶσιν ἡ πιότης, syn εὐτροφία Ζμδ 5. 680 a26, b7 (F 309, 35). — *i.* τῶν μαλακίων τὰ καλούμενα ᾠὰ τοὺς περιέχοντας ὑμένας ὑστερικοὺς ἔχει, syn ὑστερικὸν μόριον· ᾠὸν ἴσχει τὸ μὲν πρῶτον ἀδιόριστον, ἔπειτα διακρινόμενον γίνεται πολλὰ καὶ ἀποτίκτει ἕκαστον τούτων ἀτελές· αὐξάνεται τὸ ᾠόν Ζγα 3. 717 a5. 15. 720 b22. Ζιε 17. 549 a20. τὰ ἐκτεκόντα, οὗ ἂν τὰ κυήματα αὐτῶν ᾖ, ἐπῳάζει Ζιε 18. 550 b2. cf supra p 443 a28-32. — τῶν πολυπόδων v supra p 617 b7-13. — τῶν σηπιῶν (cf σηπία c. τευθίς p 758 a21). — *k.* τῶν μαλακοστράκων. ἐν ταῖς ὑστέραις ἐγγίνεται τὸ ᾠόν, λαμβάνει θύραζε τὴν αὔξησιν Ζγα 14. 720 b15. γ 5. 755 b32. γίνεται τὰ ᾠὰ τῷ χρόνῳ ψαθυρά Ζιε 18. 549 b30, cf supra p 444 b23. τῶν καράβων Ζιε 17. 549 a27, b11, 12, cf supra p 364 a28. τοῖς καραβοειδέσιν ποῦ ἡ τῶν ᾠῶν χώρα Ζιδ 2. 526 b31, cf 28, 30. τὰ καραβώδη πλάκας ἔχει φυλακῆς χάριν τῶν ᾠῶν Ζγγ 8. 758 a15. τῶν καρκίνων, καρίδων Ζμδ 8. 684 a23, cf 25. Ζιδ 2. 527 a20, 31, 526 b28, 30. — *l.* (τὰ κυήματα πολλῶν ἐντόμων) δόξειεν ἂν ᾠοῖς ἐοικέναι διὰ τὴν τοῦ σχήματος περιφέρειαν Ζγγ 9. 758 b10. τῶν ἀκρίδων διαμένει τὰ ᾠὰ τὸν χειμῶνα ἐν τῇ γῇ, syn περυσινὰ κυήματα, σκώληκες ᾠοειδεῖς Ζιε 28. 536 a6, 7, b24. τέττιγες ἔχουσιν ᾠὰ λευκά, τῶν ἀττελάβων τὰ ᾠὰ πότε φθείρεται Ζιε 30. 556 b14. 29. 556 a9. cf ψυχῶν γένος τι τίκτει σκληρὸν (sc ᾠὸν vel κύημα) ὅμοιον κνήκου σπέρματι, ἔσω δὲ χύμα Ζιε 19. 550 b27 Aub. cf κονίς. — *m.* τῶν ὀστρακοδέρμων v supra p 536 a32. τὰ λεγόμενα ᾠὰ (ovaria) οὐθὲν συμβάλλεται πρὸς τὴν γένεσιν, ἀλλ' ἐστὶν εὐτροφίας σημεῖον, οἷον ἐν τοῖς ἐναίμοις ἡ πιότης· τὰ καλούμενα ᾠὰ οὐκ ἔχει πόρον ἐν οὐθενί, ἀλλ' αὐτῆς τῆς σαρκὸς ἐπανοιδεῖ· τὸ λεγόμενον ᾠὸν τοῖς ἔχουσι ποῦ, πότε ἐστίν Ζγγ 11. 763 b5. Ζιδ 4. 529 a11, 13, b1 Aub et supra p 536 a32. τῶν διθύρων τὸ ᾠὸν καλούμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς· τὸ καλούμενον ᾠὸν γίνεται ἐπὶ θάτερα μόνον ἐν τοῖς ὀστρέοις, syn τὸ τοιοῦτον μόριον (τῶν κτενῶν) Ζμδ 5. 680 a24, b8, 23. — ἐχίνων τῶν χερσαίων τὸ ᾠὸν ὁμοίως ἔχει Ζμδ 5. 680 b12, cf 15, 21. τὰ καλούμενα ᾠὰ ἴσα τε τῷ ἀριθμῷ καὶ περιττά, οὐκ ἄρτια, πέντε Ζμδ 5. 680 a13, b4, 18, 26, cf 23, 680 a2. Ζιδ 5. 530 b30. τὰ καλούμενα ᾠὰ μεγάλα ἐγγίνεται καὶ ἐδώδιμα· ἔχουσι πάντες ᾠά, ἀλλ' ἔνιοι πάμπαν μικρὰ καὶ οὐκ ἐδώδιμα, ἔνιοι πλήρεις ᾠῶν Ζιδ 5. 530 b2, cf 11, 18. ε 12. 544 a23. Ζμδ 5. 680 a13, 17, 681 a3. — *n.* ᾠὸν ἐν ἀλεκτρυόνι Ζιζ 2. 559, b16 'fort pathologische Geschwulst von Eiform' Aub. — ὁ καλούμενος ὑπό τινων ναυτίλος, ὑπ' ἐνίων δ' ᾠὸν πολύποδος Ζιδ 1. 525 a21 Aub. — ἡ χρυσαλλὶς δύναμιν ᾠοῦ ἔχει Ζγβ 1. 733 b15. — plantarum Ζγα 23. 731 a5 (Emp 286). — πλῆθος ᾠῶν ci Aub, πᾶσαν ὥραν Bk Ζιε 12. 544 a2. ᾠὸν ci W, ζῷον Bk Ζγα 18. 724 b18.

ᾠοτοκεῖν. ὅσα ἔξω ζῳοτοκεῖ μόνον ἢ ᾠοτοκεῖ Ζιγ 20. 521 b25. ὅσαπερ ζῳοτοκεῖται ἢ ᾠοτοκεῖται Ζμδ 12. 693 b23. τὰ ᾠοτοκοῦντα, opp τὰ ζῳοτοκοῦντα· πάντα τὰ ζῳοτοκοῦντα ἢ ᾠοτοκοῦντα ἔναιμά ἐστιν καὶ τὰ ἔναιμα ἢ ζῳοτοκεῖ ἢ ᾠοτοκεῖ, ὅσα μὴ ὅλως ἄγονά ἐστιν Ζγα 8. 718 b2. β 1. 732 b8, cf 16. τὰ ἔναιμα μὲν ᾠοτοκοῦντα δέ Ζιγ 19. 520 b29. τὰ ᾠοτοκοῦντα τῶν ἐναίμων Ζγγ 1. 749 a11. cf β 1. 732 a28. οὐθὲν ᾠοτοκεῖ χερσαῖον καὶ ἔναιμον μὴ τετράπουν ὂν ἢ ἄπουν Ζιβ 10. 502 b29. οὐθὲν ἄναιμον ᾠοτοκεῖ ζῷον, τὸ πέμπτον γένος οὐκ ᾠοτοκεῖ ἐξ αὐτοῦ Ζγγ 1. 751 a34. β 1. 733 b11. — ὅσα ᾠοτοκεῖ Ζιβ 16. 506 b25. γ 1. 511 a24, syn τὰ ᾠοτοκοῦντα Ζιβ 12. 504 b4. γ 1. 510 b8. δ 10. 536 b31. ε 19. 553 a5. Ζγβ 4. 740 b1. γ 1. 749 a17, 33, 751 b16. ε 1. 779 a9. αν 1. 470 b17, syn τὰ ᾠοτοκούμενα Ζγα 21. 730 a19. β 2. 746 a27. γ 2. 753 b30, 34, 754 a6. 11. 763 a9. τὰ ᾠοτοκοῦντα ᾠοτοκεῖ διαφερόντως Ζγα 8. 718 b6. τὰ ᾠοτοκοῦντα θύραζε Ζγβ 1. 737 b20. γ 1. 751 a24, 30. α 12. 719 b19. τῶν ᾠοτοκούντων τὰ μὲν τέλειον προΐεται τὸ ᾠὸν οἷον ὄρνιθες καὶ ὅσα τετράποδα ᾠοτοκεῖ καὶ ὅσα ἄποδα, τὰ δὲ ἀτελῆ Ζγβ 1. 732 b2. cf Ζμδ 11. 692 a14. Ζιζ 1. 558 b10. πάντα τὰ πλωτὰ καὶ πτηνὰ καὶ πεζά, εἴτε ζῳοτοκεῖται ἢ ᾠοτοκεῖται Ζιη 7. 586 a22. ὅσα ᾠοτοκεῖ ἢ δίποδα ὄντα ἢ τετράποδα· πάντα ὅσα ᾠοτοκεῖ πόδας ἔχοντα· τῶν ᾠοτοκούντων τά τε πτερυγωτὰ καὶ τὰ φολιδωτά Ζιγ 1. 509 b24. ε 5. 541 a1. αν 10. 475 b21. — τὰ ᾠοτοκοῦντα τετράποδα vel τῶν τετραπόδων Ζιβ 13. 505 a23. Ζγα 3. 716 b21. 12. 719 b21, syn ὅσα ᾠοτοκεῖ τῶν τετραπόδων Ζιβ 15. 505 b35. Ζγα 8. 718 b4. γ 5. 755 b30. Ζιγ 1. 509 b7, syn τὰ τετράποδα ὅσα ᾠοτοκεῖ, τὰ τετράποδα μὲν ᾠοτοκοῦντα δέ Ζγγ 2. 754 a17. Ζιγ 7. 516 b21. τὰ ᾠοτοκοῦντα, syn τὰ τετράποδα καὶ ᾠοτόκα Ζπ 16. 713 b19. — τῶν ἀπόδων τὰ μὲν ζῳοτοκεῖ τὰ δὲ ᾠοτοκεῖ Ζγβ 1. 732 b22. τὰ ἄλλα γένη τῶν ὄφεων ᾠοτοκεῖ, ἔχις δὲ ζῳοτοκεῖ μόνον, ᾠοτοκήσας ἐν αὑτῷ πρῶτον Ζιγ 1. 511 a16, cf 4. α 6. 490 b25. ε 34. 558 a26. — τῶν ἰχθύων οἱ ᾠοτοκοῦντες Ζιζ 13. 567 a17. Ζγα 15. 720 b24. γ 5. 755 b16, 18, 26. 1. 749 a34, vel τὰ ᾠοτοκοῦντα Ζιζ 10. 564 b19. γ 7. 516 b16, ὅσοι ᾠοτοκοῦσιν ἐκτός, εἰς τοὐμφανές, sim Ζιζ 10. 564 b14, 16. 13. 567 a18. γ 10. 517 b6. Ζγα 3. 717 a1. 13. 719 b35. γ 1. 749 a24. 4. 755 a8, cf b1. ὅσα εἰς τὸ φανερὸν μὲν ζῳοτοκεῖ ἐν αὑτοῖς δ' ᾠοτοκεῖ· ἐν αὑτοῖς ᾠοτοκήσαντες ζῳοτοκοῦσι sim Ζιγ 1. 511 a25. β 13. 504 b21. ζ 10. 564 b17. α 5. 489 b10. Ζγα 12. 719 b22, 720 a17. 10. 718 b33. β 1. 732 a35, 733 a5, cf 7, 9, 16, b5. 4. 737 b18. γ 1. 749 a20. 3. 754 a24. 5. 755 b3. βάτραχος ᾠοτοκεῖ θύραζε τέλειον ᾠὸν μόνον Ζγγ 3. 754 a25. — τὰ πεζὰ καὶ ἔναιμα τῶν ζῴων ὅσα μὴ ᾠοτοκεῖ Ζιδ 11. 538 a22. τὰ δ' ὅλως οὐκ ἀναπνεῖ τῶν ζῴων, σκωληκοτοκεῖται δὲ καὶ ᾠοτοκεῖται· ὅσα μὴ ζῳοτοκεῖται ἀλλὰ σκωληκοτοκεῖται ἢ ᾠοτοκεῖται Ζγβ 6. 742 a5. 1. 733 b28. cf Πα 8. 1256 b13. ὅσων αἱ ὑστέραι μὴ πρὸς τῷ ὑποζώματί εἰσι μηδ' ᾠοτοκοῦσιν Ζγα 20. 728 a36, cf b4. — οὕτω δ' ᾠοτοκεῖ μακρὰ δένδρα πρῶτον ἐλαίας (Emp 286) Ζγα 23. 731 a5.

ᾠοτοκία. ζῳοτοκεῖν ἄνευ ᾠοτοκίας· οὐ ζῳοτοκεῖν ἄνευ ᾠοτοκίας Ζγα 20. 728 b7, 9. Ζιδ 11. 538 a7.

ᾠοτόκος. τὸ τῶν ἰχθύων γένος, τό τε ζῳοτόκον καὶ τὸ ᾠοτόκον αὐτῶν· ᾠοτόκον ἐστὶ τὸ τῶν ἰχθύων γένος Ζιε 1. 539 a12. Ζγγ 3. 754 a21. 5. 755 b4. οἱ ᾠοτόκοι ἰχθύες Ζιε 5. 541 a31. ζ 13. 567 b18. τῶν ἰχθύων οἱ ᾠοτόκοι· οἱ λεπιδωτοὶ πάντες ᾠοτόκοι Ζμβ 9. 655 a19. Ζιβ 13. 505 b2, 3. — τῶν ζῴων τὰ μὲν ζῳοτόκα τὰ δὲ ᾠοτόκα τὰ δὲ σκωληκοτόκα Ζια 5. 489 a34. τὰ ᾠοτόκα, opp τὰ ζῳοτόκα Ζμγ 6. 669 a27, b32. Ζγα 13. 720 a16. τά τε ᾠοτόκα καὶ τὰ ζῳοτόκα Ζγβ 4. 739 b32. α 13. 720 a19. Ζμδ 10. 689 b3. — τὸ γένος τῶν ᾠοτόκων, vel πάντα τὰ ᾠοτόκα Ζγγ 5. 755 b14. α 13. 720 a5, vel τὰ ᾠοτόκα πν 6. 484 a36. Ζια 16. 495 b3. γ 15. 519 b15. δ 11. 538 a25. ε 5. 540 b21, 541 a11. Ζγα 21. 729 b34. γ 7. 757 a22. τὰ πολλὰ τῶν μὴ ζῳοτόκων ἀλλ' ᾠοτόκων Ζιβ 15. 506 a14. τῶν ἐναίμων ζῴων ᾠοτόκων τὰ μὲν τετράποδα τὰ δ' ἄποδα· τὰ ἔναιμα καὶ ᾠοτόκα Ζμδ 11, 690 b12. 10. 685 b32. τῶν πεζῶν τὰ τετράποδα καὶ ᾠοτόκα, τῶν πεζῶν ὅσα τε ζῳοτόκα καὶ ὅσα ᾠοτόκα Ζιε 3. 540 a28. 1. 539 a14. τὰ τετράποδα μὲν ᾠο-

τόκα δὲ τῶν πεζῶν, τὰ πεζὰ ϗ ᾠοτόκα ϗ ἔναιμα Ζμγ6. 669 a29. β17. 660 b3. τὰ ᾠοτόκα ϗ πεζά Ζμδ11. 692 a21. cf Ζιβ17. 508 a10. γ10. 517 b5. τῶν τετραπόδων τὰ μὲν ζῳοτόκα τὰ δὲ ᾠοτόκα Ζια6. 490 b21. cf 16. 495 b3. β1. 498 a13. αν11. 476 b1. τὰ τετράποδα ϗ ἔναιμα ϗ ᾠοτόκα Ζιε33. 557 b32. cf β10. 502 b28. τὰ τετράποδα μὲν τῶν ζῴων ᾠοτόκα δέ Ζιβ17. 508 a4. cf Ζμδ1. 676 a24. τὰ τετράποδα τῶν ᾠοτόκων Ζγα8. 718 b16. Ζμδ11. 691 a10. Ζιζ1. 558 b9. τὰ τετράποδα ϗ ᾠοτόκα Ζγγ2. 752 b32. α16. 721 a18. Ζμδ11. 691 a5. τὰ ᾠοτόκα ϗ τετράποδα Ζμγ7. 670 b1, 13. 12. 673 b20, 29. τὰ ᾠοτόκα τῶν τετραπόδων Ζια6. 490 b22. β15. 505 b29, 506 b6. ι50. 631 b22. Ζμβ13. 657 a26, 28. 16. 659 b1. δ11. 691 a31. 13. 697 a12. Ζγα4. 717 b5. γ2. 752 b34. ὅσα ᾠοτόκα ϗ τετράποδα Ζιδ9. 536 a5. τὰ ᾠοτόκα ϗ τετράποδα τῶν φολιδωτῶν Ζγα12. 719 b10. τὰ τρωγλοδυτικὰ τῶν τετραπόδων ϗ ᾠοτόκων, syn τὰ ᾠοτοκȣ͂ντα Ζπ15. 713 a16. 16. 713 b19. τὰ ὀλίγαιμα πάντα ϗ τὰ ᾠοτόκα, τὰ πνεύμονα ἔχοντα σομφὸν ϗ ᾠοτόκα Ζιθ4. 594 a9. 18. 601 b5. (M 141.)

ᾠοφόρος. ἀκμάζȣσι τῶν ἰχθύων οἱ ᾠοφόροι τȣ͂ ἔαρος Ζι37. 621 b20.

ᾠοφυλακεῖν. τῶν ἰχθύων τίνες ᾠοφυλακȣ͂σιν Ζιζ14. 568 b13, 569 a3, 5. ι37. 621 a23.

ὥρα. 1. αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ὧραι μα14. 352 a30. ἐν ὥρᾳ τȣ͂ ἔτȣς Ζι40. 625 b23. αἱ ὧραι κύκλῳ γίνονται ϗ ἀνακάμπτȣσιν Γβ11. 338 b4. ἐν μεταβολῇ ὥρας, ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν ὡρῶν, αἱ τῶν ὡρῶν μεταβολαί μβ5. 361 b31. πι65. 898 b9. α3. 859 a9. τραπείσης τῆς ὥρας Ζι41. 628 b26. ἡ τῆς ὥρας κίνησις ϗ θερμότης Ζγβ6. 743 a35. διὰ τὸ μήπω καθεστάναι μίαν ὥραν πκς13. 941 b28. κατὰ τὴν ὥραν ἑκάστην, ἡ ἀντικειμένη ὥρα, αἱ ὧραι αἱ ἐναντίαι μβ4. 360 b2. 5. 362 b14. 6. 364 a33. ὧραι ἀλεεινότεραι μα12. 348 b6. κατὰ τὴν θερμοτέραν ὥραν Ζιθ13. 599 a7. ὥρα εὔκρατος Ζγγ2. 752 b30. καλῶς χρῆσθαι τοῖς περὶ τὴν ὥραν χρόνοις Πη16. 1335 a37. ὁ ζέφυρος δύο ὥρας πνεῖ, ἔαρ ϗ μετόπωρον πκς52. 946 a18. ἐαρινὴ ὥρα Ζιζ1. 558 b25. θ12. 597 a29. ὅταν ἡ ὥρα ἔλθῃ περὶ τροπάς Ζιε30. 556 b8. ὥρα λαθάνεμος (Simonid fr 12) Ζιε8. 542 b9. ὥρα ἢ χώρα ψυχρά, χῶραι ϗ ὧραι ἀλεειναί, ȣ̓́τε χῶραι ȣ̓́τε ὧραι αἱ τυχȣ͂σαι μα11. 347 b24. 12. 349 a4. β7. 365 a35. ὧραι ϗ ἡλικίαι τῆς ὀχείας ἑκάστοις εἰσὶν ὡρισμέναι τῶν ζῴων Ζιε8. 542 a19. τίκτειν (ὀχεύειν, ὀχεύεσθαι) πᾶσαν ὥραν Ζιε10. 543 a19, 23. ζ4. 562 b6. 31. 579 a32, τὴν αὐτὴν ὥραν Ζιε33. 558 a1. ζ17. 570 a26, κατὰ ταύτην τὴν ὥραν Ζμδ5. 680 b3. ἐν τῇ καθηκȣ́σῃ ὥρᾳ Ζιζ14. 568 a17. ἐν τῇ ἀπαρτιζȣ́σῃ ὥρᾳ Ζιε8. 542 a31. ἡ ἐπιȣ͂σα ὥρα Ζιε33. 558 a4. μεταβάλλει τῶν ζῴων ἔνια κατὰ τὰς ὥρας, ὥσπερ οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὴν ἡλικίαν μεταβάλλȣσιν sim Ζγε6. 786 a31, 33. 3. 784 a14. Ζιγ12. 519 a8. ε14. 546 a18. θ1. 588 b31. ι49B. 632 b14. αἱ ὧραι τίνα ἔχȣσι δύναμιν εἰς ὑγίειάν τε ϗ νόσȣς πα8-12. 19. 20. 25-29. — αἱ καλαὶ τῶν ὅλων ὧραι, θέρη ϗ χειμῶνας ἐπάγȣσαι τεταγμένως, ἡμέρας ϗ νύκτας κ5. 397 a12. — 2. universe, i q χρόνος, καιρός. ἐν ταῖς ἀνὰ μέσον ὥραις μβ5. 361 b28. ἡ ἶρις πᾶσαν ὥραν γίγνεται τῆς ἡμέρας μγ2. 371 b31. ποῖαι ὧραι ϗ χρόνοι εὐκίνητοι πρὸς ὀργήν Ρβ2. 1379 a25. ἡ γεννητικὴ ὥρα ὑπερτείνει πι65. 898 b8. ὥρα τῆς ὀχείας, τȣ͂ φωλεύειν, ἀκρατίσματος Ζιγ1. 509 b20. ζ30. 579 a26. 8. 564 a20. ὥρα πέψεως, φθορᾶς φτβ10. 829 b36. α1. 816 b21. τὰ δίκτυα ταύτην τὴν ὥραν (i e πρὸ ἡλίȣ ἀνατολῆς, μετὰ τὴν δύσιν) ἀναιρȣ͂νται Ζιθ19. 602 b9. πρὸ ὥρας Ζι34. 619 b26. Ζγγ9. 758 b20. ε8. 788 b12. χ6. 798 b30. — πόσαι αἱ ὧραι τῆς νυκτός f 156. 1504 b6, 9, 11. — αἱ μικραί βοτάναι μιᾷ ὥρᾳ μιᾶς ἡμέρας γεννῶνται φτβ1. 822 b5. — 3. ἐπιγιγνόμενόν τι τέλος, οἷον τοῖς ἀκμαίοις ἡ ὥρα Ηκ4. 1174 b33. ληγȣ́σης τῆς ὥρας ἐνίοτε ἡ φιλία λήγει Ηθ5. 1157 a8. ὦ παῖδες, οἳ χαρίτων τε ϗ πατέρων λάχετ' ἐσθλῶν, μὴ φθονεῖθ' ὥρας ἀγαθοῖσιν ὁμιλίαν f 93. 1492 b30.

ὡραῖος. ὄμβροι ὡραῖοι μβ4. 360 b13. ὡραῖοι βόλοι ἰχθύων, περὶ δυσμὰς ἡλίȣ ϗ ἀνατολάς Ζιθ19. 602 b8. τότε δοκȣ͂σιν ὡραῖοι εἶναι (οἱ ἰχθύες), οἱ δὲ μετοπωρινοὶ χείρȣς Ζιθ15. 599 b22. — οἱ ἄνευ κάλλȣς ὡραῖοι (Plat rep X 601B) Ργ4. 1406 b37, cf ὥρα 3.

ὡραιότης. διαφορὰ τῶν φυτῶν ἐν ὡραιότητι ϗ ἀμορφίᾳ φτα4. 819 b35.

Ὠρεός. ἐν Ὠρεῷ κατελύθη ἡ ὀλιγαρχία Πε3. 1303 a18. — Ὠρείτης. Ἀντιφέρων μν1. 451 a9, Χαρίδημος οβ1351 b19.

ὡρίμȣ γενομένȣ τȣ͂ καρπȣ͂ f 530. 1566 a18.

ὡρισμένως, cf ὁρίζειν p 524 b34.

Ὠρίων. περὶ Ὠρίωνος ἀνατολὴν νηνεμία μβ5. 361 b23. χαλεπὸς ὁ Ὠρίων ϗ δύνων ϗ ἐπιτέλλων μβ5. 361 b30. πκς13. 941 b24, 26, 31. πα3. 859 a23 (cf Rose Anecd graeca I p 20, 40). ζωνὴ Ὠρίωνος μα6. 343 b24.

Ὠρομάσδης ϗ Ζεύς, ὄνομα τῷ ἀγαθῷ δαίμονι f 8. 1475 a38.

Ὠρωπός. Ἀριστοτέλης Γραῖαν καλεῖ τὴν νῦν Ὠρωπόν f 570. 1571 b41, 37.

ὡς. 1. ὥς, adverbium demonstrativum, i q ȣ̔́τως. ϗ ὧς Ογ4. 302 b24. αι5. 444 b5. ȣ̓δ' ὥς Ζι37. 621 b1.

2. ὡς, adverbium modale relativum proprio sensu. κατά τινα τάξιν, ὡς ἐνδέχεται μετέχειν τὰ ἐνταῦθα τάξεως μβ3. 358 a26 al. ȣ̓ μὴν ἀποστατέον, ἀλλ' ὡς ἂν ἐνδέχηται, ȣ̔́τω διοριστέον Ηι2. 1165 a35 al. ὡς ἐκείνων μετέχȣσιν, ȣ̔́τω καί Ζμβ16. 659 b29 al, vel om ȣ̔́τως: ὡς πρὸς ἑαυτὸν ἔχει ὁ σπȣδαῖος, ϗ πρὸς τὸν φίλον Ηι9. 1170 b5 al. ὡς ἄν elliptice, εἰς θάλασσαν ὡς ἂν εἰς λιμένα κ3. 393 a19, cf ὡσανεί. — ὅσα λέγεται ὡς δάκρυα μδ10. 388 b19. ὡς παθητικοὶ λέγονται ηεβ2. 1220 b9. τὸ ὡς ὕλη λεγόμενον Φβ9. 200 a31. φύσις ἣν λέγομεν ὡς εἶδος ϗ ȣ̓σίαν μδ2. 379 b26. cf 5. 382 a29. 12. 389 b28 al. — ἔστι μὲν ὡς..., ἔστι δ' ὡς (ἔστι δ' ὡς ȣ̓́) μγ7. 378 a32. Πα10. 1258 a31, 34. ε2. 1302 a36. 8. 1307 b37. Ηδ10. 1134 b28. ἔστιν ὥς, opp ἁπλῶς μχ24. 856 a38. — τὸν ἐναντίον τρόπον, ὡς εἰρήκαμεν (i q ᾗ εἰρήκαμεν) ρ4. 1426 b14. — ὡς ἀληθῶς Ργ11. 1412 a20. Πη1. 1323 a24. Ηδ11. 1136 a15. τὸν ὡς ἀληθῶς πολιτικόν sim Πδ1. 1288 b27. γ9. 1280 b7. Ηδ7. 1123 b29. κ10. 1179 b15, 22. τὸ ὡς ἀληθῶς Ηγ4. 1112 a7. ὡς ἑτέρως, opp ὡσαύτως τι7. 169 a31. — ἡ μεταβολὴ διαφέρει ȣ̓ μόνον περὶ ὃ ἀλλὰ ϗ ὥς Γα5. 320 a26. articulo addito ὥς substantivi vim accipit, πότερον τῷ περὶ ταδὶ εἶναι ἢ ȣ̓͂ ἀλλὰ τῷ ὥς Ηη4. 1146 b17 (syn τῷ πῶς b15). τὸ μὲν γὰρ ὡς διὰ τῶν μαθηματικῶν δῆλον, τὸ δὲ περὶ ὃ διὰ τῶν φυσικῶν μχ847 a27.

3. ὡς usu coniunctionali, cum modis finitis post verba dicendi raro videtur ab Ar usurpatum esse, λέγεται γȣ͂ν Κλεισθένης τὸν ἀποκρίναντα τῆς νίκης αὐτὸν ὡς ἐστεφάνωσεν Πε12. 1315 b19. ȣ̓δ' ὡς ȣ̓δέτερον ἀληθὲς ἐνδέχεται λέγειν ε9. 18 b17. δεικνύναι ὡς Ρβ25. 1403 a13. ὁμολογεῖν ὡς Ρα3. 1358 b34 (cf ὅτι b32). ἀμφισβητεῖν ὡς ȣ̓, ȣ̓δὲν φροντίζειν ὡς ȣ̓ Ρα3. 1358 b31, 36. saepius usurpatum

legitur δῆλον ὡς, cf δῆλον p 173 b28. — aliquoties enunciatio per v ὡς introducta per v ὅτι continuatur, φανερὸν γὰρ ὡς εἴπερ ὁ χρόνος ἐστὶ συνεχής, ὅτι ϗ τὸ μέγεθος Φζ2. 233 a13, similiter Φα7. 190 b17. θ7. 260 a23. (non interposita enunciatione coniunctim ὡς ὅτι legitur ατ969 b7.) comparari cum his potest quod enunciatio per v ὡς introducta continuatur per infinitivum, λέγω γὰρ ὡς ὅ τι ἂν δόξῃ τοῖς πλείοσι τῶν πολιτῶν, τοῦτ' εἶναι κύριον Πζ3. 1316 a28. — in enunciato finali ὡς ἂν c opt κ6. 398 a22.

4. ὡς c participio, vel vulgatissimo usu, ὡς ἴσοι ὄντες, ὡς ἄνισοι ὄντες· ἐγχειροῦσι λέγειν ὡς δημοκρατίας οὔσης sim Πε1. 1301 a33, 34. δ9. 1294 b20. τβ6. 112 b18, 20. ι14. 173 b33 al, ὡς δέον cf δεῖν p 168 a19, ὡς προσῆκον Ρβ11. 1388 b5, τὸ τῶν ποταμῶν οὔτ' ἀθρόον οὔτε στάσιμον, ἀλλ' ὡς γιγνόμενον ἀεὶ φαίνεται μβ2. 354 b14 (ὡς ad alterum modo e duobus membris coordinatis additum, οὐκ ὀρθῶς ἔχοντος, ἀλλ' ὡς ἀναγκαίου τὴν ἐπιμέλειαν ποιητέον Ργ1. 1404 a3), vel c accus participii quasi absoluto, τὸ βίαιον ἀναγκαῖον λέγεται, ὡς ταύτην ἀνάγκην οὖσαν sim Μδ5. 1015 b2. Α1. 981 a26. μβ9. 369 b17. Ζμδ2. 676 b18. Ζγα2. 716 b8. 18. 725 b7. Πα1. 1252 a12. 2. 1252 b9. γ3. 1276 a12. ζ2. 1317 a41, θ4. 1338 b13. πο3. 1448 a37. 20. 1457 a12. ηεα8. 1218 a20. f 82. 1490 a13. in utroque constructionis genere part ὢν interdum omittitur, ὡς σφετέρας τῆς χώρας ἐξέπεσον Πε3. 1303 a32. cf β9. 1270 a2. Ηγ1. 1145 b1. (τὰς μὲν ἀποκλινούσας ὡς πρὸς τὴν δημοκρατίαν Πδ8. 1293 b35.) γράφονται παρανόμων ὡς δεινὸν εἰ ... ἔσται Πα6. 1255 a9. — ὡς ἂν c participio, ὡς οὐκ ἂν ἐπισταμένους Αγ3. 72 b9. ἕκαστον τῶν μορίων προσπῖπτον, ὡς ἂν ἀπὸ πληγῆς ἑτέρας ὂν ακ803 b5. φωνοῦσιν, ὡς ἂν τὸ πνεῦμα βιαζόμενον ακ804 b25.

5. ὡς c infinitivo, fere i q ὥστε. ὑμᾶς οὕτως ἐναντίως γινώσκειν, ὡς μηδὲ ἀπολογουμένων ἀκούειν ρ19. 1433 a7. 37. 1441 b38. — Aristoteli usitatum in formulis restrictivis: ὡς εἰπεῖν, quae formula saepissime, nec tamen ubivis, cum vocabulis universalibus, πᾶς, οὐδείς, μόνος sim, coniuncta est Φθ3. 253 b1. ΜΑ1. 980 a23 Bz. 5. 985 b31. β3. 998 b32. γ5. 1010 a30. ε2. 1026 b9, 16. ζ1. 1028 b7. Πγ11. 1282 a5. δ15. 1299 a29. ε4. 1304 b5. 10. 1310 b16, 1312 b23. η1. 1323 a20. 2. 1324 b6. 8. 1328 b16 al (cf εἰπεῖν p 221 b15-43). ὡς ἔπος εἰπεῖν Μζ14. 1039 b7. Πγ11. 1281 b20. ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, ὡς εἰπεῖν ἁπλῶς Πγ14. 1285 a31, b27. δ8. 1293 b33. 13. 1297 b33. 15. 1299 a25. φ1. 805 b14. ὡς ἐπὶ πᾶν εἰπεῖν μδ9. 386 b23. ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν εἰπεῖν μκ5. 466 b14. ὡς ὅλως εἰπεῖν μκ5. 466 a27. ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰπεῖν Πδ13. 1297 b33. ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰπεῖν μκ4. 466 a14. ὡς ἐν κεφαλαίοις εἰπεῖν αν16. 478 b1. ὡς ἐν κεφαλαίῳ (om εἰπεῖν) Ρβ16. 1391 a13. (ὡς ἔνι γε εἰπεῖν κ6. 398 a3.) ὡς τύπῳ περιλαβεῖν τα1. 101 a18. ὡς εἰκάσαι πρὸς μικρὸν μεῖζον μβ8. 366 b29. ὡς παρεικάσαι μείζονι μικρόν μβ9. 369 a30. Ζια5. 490 a5.

6. huic usui videtur comparari posse (cf ὡς ἐν κεφαλαίοις εἰπεῖν et ὡς ἐν κεφαλαίῳ supra a47, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ et supra a46 ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰπεῖν) ὡς in formulis nonnullis, veluti ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, cf πολύς p 618 a60-b12, ὡς τὰ πολλά cf πολύς p 618 a52, ὡς ἀνὰ μέρος Πδ15. 1300 a24. ὡς ἕκαστος, ὡς καθ' ἕκαστον, ὡς ἀθρόοι, ὡς σύμπαντες Πγ11. 1281 b2. 13. 1283 b34. δ4. 1291 a12. ὡς ἑκάστοις ὑπάρχει μεγέθους Ζια16. 494 b34. ἐλάχιστον ὡς κατὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος sim Ζιζ18. 573 a10. 30. 579 a22. β15. 506 b11. 17. 509 a16. (ἄπειρον ὡς ἄνισον ὑπερτείνει πιε9. 912 a37, loc corr.)

7. ὡς i q πρός. βαδίζειν ὡς Ἀρχέλαον Ρβ23. 1398 a24. ἀνέπεισεν ὡς αὐτὸν ἐλθεῖν Πε4. 1303 b25.

ὡσανεί (cf ὥσπερ ἂν εἰ s v ὥσπερ). πάντα ταῦτα ὁμοίως λέγεσθαι ὡσανεὶ σάρκες τοῦ ἀνθρώπου Μζ11. 1036 b10. μέγεθος ὡσανεὶ βοῦς sim θ19. 831 b30. 30. 832 b15. 81. 836 b5. 89. 837 b13. 99. 838 b6. τὸ πρῶτον πνεῦμα ὡσανεὶ προδιαλύεται πκγ28. 934 b6. — ὡσεὶ πολεμίων ἔφοδον αὐτοῖς γινομένην οὕτω προσδοκῶσιν θ119. 842 a3.

ὡσαύτως φβ5. 196 b10. ζ4. 234 b14 et saepe. ταὐτὰ τοῖς εἰρημένοις ἀλλ' οὐχ ὡσαύτως Πε2. 1302 a38. παραλογισμοὶ παρὰ τὸ ὡσαύτως λέγεσθαι τὰ μὴ ταὐτά τι22. ποῖα ὡσαύτως ϗ ποῖα ὡς ἑτέρως λέγεται τι7. 169 a31. ὡσαύτως δέ Φζ4. 235 a34. ὡσαύτως δὲ καί Ζμγ4. 667 b5. ὡς δ' αὔτως Ρβ9. 1386 b30. 22. 1396 a21. Ζμγ1. 662 a5.

ὦσις. αἱ ὑφ' ἑτέρου κινήσεις τέτταρές εἰσιν, ὦσις ἕλξις ὄχησις δίνησις Φη2. 243 a24, 17. τῶν κινήσεων τῶν κατὰ τόπον ἀρχαὶ ὦσις ϗ ἕλξις Ζπ2. 704 b23. ψγ10. 433 b25 Trdlbg. Φη2. 244 a7. ὦσις def μδ9. 386 a33. Φη2. 244 a7. ὦσις, dist πληγή πκδ9. 936 b39. μδ9. 386 a19. coni ῥῖψις μχ34. 858 a28. ἀεὶ ἡ ὦσις γίνεται τοῦ ἐχομένου πκγ28. 934 b7.

ὥσπερ, c acc abs participii, ὥσπερ δέον Οδ2. 309 b24. — in enunciatis comparativis a particula ὥσπερ exorsis interdum verbum e superioribus supplendum est, πῶς δεῖ γνωριμωτέρως λεχθῆναι ϗ μᾶλλον ὥσπερ οἱ περὶ φύσεως (int λέγουσιν) Μι2. 1053 b14. πεποιημένην ἕξιν, ὥσπερ ἡ τῶν ἀθλητῶν ἕξις Πη16. 1335 b10. cf β4. 1262 a29. Ζιβ1. 498 a33. δ4. 529 b29. omittitur etiam interdum ea enunciatio demonstrativa, ad quam membrum relativum a part ὥσπερ incipiens referatur, οὐ γὰρ ὥσπερ αἱ βάναυσοι τὰ σώματα ἀχρεῖα ποιοῦσιν (int ἡ γεωργικὴ ἀχρεῖα ποιεῖ) οα2. 1343 b3. τὸ ἔμμετρον προσέχειν ποιεῖ τῷ ὁμοίῳ πότε πάλιν ἥξει. ὥσπερ οὖν τῶν κηρύκων προλαμβάνουσι τὰ παιδία τὸ 'τίνα αἱρεῖται ἐπίτροπον ὁ ἀπελευθερούμενος; Κλέωνα' (quasi plene dicatur γίγνεται οὖν ταὐτό, ὥσπερ) Ργ8. 1408 b24, eiusdem generis est Μβ4. 1000 a1 Bz, conferri potest Αα15. 34 a22 Wz. τι22. 178 b1 Wz et fortasse μδ12. 390 a4. — similis breviloquentia haud raro in formulis, qualis est οὐχ ὥσπερ λέγουσι, conspicitur, ubi enunciatio primaria a negatione οὐ exorsa et relativa a part ὥσπερ incipiens inter se coaluerunt, ἐκδύνουσι δὲ ϗ οἱ ἔχεις τὸ γῆρας ϗ τοῦ ἔαρος ϗ τοῦ μετοπώρου, ϗ οὐχ ὥσπερ φασί τινες τοῦτο τὸ γένος τῶν ὄφεων μὴ ἐκδύεσθαι μόνον Ζιθ17. 600 b25. cf β1. 498 b17. Ζμβ10. 656 a15. ψβ2. 414 a22. Ργ2. 2. 1405 b9. α2. 1356 a10. Ηε10. 1135 b29. Vahlen Poet IV 422 ad πο25. 1461 a35. Heindorf et Stallb ad Plat Gorg 522a. — ὥσπερ i q quasi, εἰληφότες ὥσπερ νόμους Οα1. 268 a14. συμβαίνει ὥσπερ δύο γίνεσθαι τὸ ἓν αι2. 437 b2. ἡ τιμὴ ὥσπερ ἀξία τίς ἐστιν sim Ρα7. 1365 a8. 11. 1370 a6. β3. 1380 b15. 15. 1391 a17. ὥσπερ οὐδὲν (i e οὐδὲν ὡς εἰπεῖν, Vhl Poet I 53) εἶναι δοκεῖ Ζγα23. 731 b1. Φβ5. 197 a30. ὥσπερ πάντες ὁμολογοῦσιν Ρα6. 1363 a11. ὥσπερ ἔτι αἰσθανόμεθα πιη10. 917 b15. κγ11. 932 b32. — ὥσπερ ἂν εἰ cum optativo, ὥσπερ ἂν εἴ τις λέγοι sim Ζμβ2. 649 a3. 8. 653 b26. α1. 641 a6. μα3. 340 a16 al, c ind imperf ὥσπερ κἂν εἰ γιγνόμενα ἐξ ἀλλήλων ὑπῆρχειν μα3. 340 a16 al. saepe omisso verbo elliptice ita usurpatur ut eandem fere atque ὥσπερ vim habeat, ἔχει ὥσπερ ἂν εἰ ὁ καθεύδων Μλ9. 1074 b8. τοῦτ' ἔστιν ἡ ὕλη, ὥσπερ ἂν εἰ θῆλυ ἄρρενος ϗ αἰσχρὸν καλοῦ Φα9. 192 a22. δεῖ νοῆσαι

τὸ λεγόμενον ὥσπερ ἂν εἰ γιγνομένης τῆς κινήσεως τρόπον ὃν λέγουσί τινες Οβ14. 297 ^{a}13. μιμητὴς ὁ ποιητής, ὥσπερ ἂν εἰ ζωγράφος ἤ τις ἄλλος εἰκονοποιός πο25. 1468 ^{b}8. κεφύκασι τὰ ζῷα, ὡσπερανεὶ παρ' ὀχετὸν τὴν φλέβα ῥέουσαν Ζγβ7. 746 ^{b}17. ὥσπερ κἂν εἰ Ζγα18. 722 ^{a}30, 723 ^{b}31. perinde atque ὥσπερ etiam ὥσπερ ἂν εἰ significat i q quasi, ὅσων ὥσπερ ἂν εἰ λάλος ἡ φύσις ἐστίν μτ2. 463 ^{b}16. cf ψα5. 409 ^{b}27. coniunctim talia scribi malunt Wz ad Αα15. 34 ^{a}22. Vhl Poet IV 408, sicuti coniunctim ὡσπερανεί scriptum exhibetur Ζιβ8. 502 ^{b}17. θ2. 589 ^{b}29. Ζμδ5. 680 ^{a}8, 682 ^{a}11. 11. 691 ^{a}5. Ζπ3. 705 ^{a}21. Ζγα23. 731 ^{b}7. γ9. 758 ^{b}19. 11. 761 ^{a}31. δ4. 770 ^{b}24. — ὡσπερεί i q quasi, ἔστι γὰρ ὡσπερεὶ ὄργανον πρὸ ὀργάνων ἡ χείρ Ζμδ10. 687 ^{a}20. cf Ζιγ4. 514 ^{b}18. ξ6. 979 ^{a}37. πα52. 865 ^{b}27. ε34. 884 ^{a}36. λζ3. 966 ^{a}24.

ὡσπερανεί, ὡσπερεί, v ὥσπερ.

ὥστε et cum modis finitis et cum inf apud Ar perinde coniungitur atque apud alios scriptores. ὥστε sine verbo, ὕλη τὸ ξηρὸν ϗ ὑγρόν, ὥστε ὕδωρ ϗ γῆ μδ10. 388 ^{a}22. — ὥστε c inf interdum usurpatur, ubi simplicem infinitivum exspectes, συμβαίνει ὥστε αι2. 437 ^{b}8. ἔστω ἐνδεχόμενον ὥστε Φθ6. 258 ^{b}17. ἔστι δ' οὐ τὸ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν τὸ δυνάμει ὂν ὥστε ζῆν ψβ1. 412 ^{b}26. ἀσθενεστέρα (ἡ σελήνη) τὴν φύσιν ὥστε κρατεῖν τοῦ ἀέρος μγ5. 376 ^{b}26. ἔστιν ὥστε Πε9. 1309 ^{b}32. πλα17. 959 ^{a}13. οὕτως εὔλογον, ὥστε Οβ8. 289 ^{b}22. οὕτω δοκεῖ ὥστε Γβ5. 332 ^{a}9. ἄλλος τρόπος διαβολῆς, ὥστε πρὸς τὰ ἀμφισβητούμενα ἀπαντᾶν Ργ15. 1416 ^{a}6. ὅταν μηκέτι δύνηται ποιεῖν τὸ προωθοῦν τὸ φερόμενον ὥστε ὠθεῖν μχ33. 858 ^{a}20. διὰ τί τὸ ἐν τῷ ἡλίῳ θερμαινόμενον ὕδωρ ὥστε λούεσθαι οὐκ ἔστιν ὑγιεινότερον πκδ14. 937 ^{a}34. — a particula ὥστε Ar interdum exorditur apodosin enunciationis conditionalis vel causalis, Bz Ar St III 106-124; id quoniam per anocoluthiam quandam fit, praecipue tum locum habet, ubi protasis per plura membra continuata vel parenthesibus intercepta est, veluti ε12. 21 ^{b}10. Αγ24. 85 ^{b}26, 86 ^{a}13. 25. 86 ^{b}36. Φζ1. 232 ^{a}2. 2. 233 ^{b}10. Οβ4. 287 ^{b}3. γ1. 299 ^{b}23. μβ5. 363 ^{a}12. ψβ2. 414 ^{a}13. γ9. 432 ^{b}25. υ2. 455 ^{b}22. Μζ10. 1035 ^{b}18 Bz. μ7. 1081 ^{a}32. Ηη15. 1154 ^{a}25. πο7. 1451 ^{a}3. 9. 1452 ^{a}10. ατ971 ^{b}30. πη18. 889 ^{a}7. ημβ11. 1205 ^{b}7. 11. 1211 ^{a}22; non desunt tamen exempla, ubi vel post protasin satis brevem ac simplicem apodosis particulam ὥστε habet, veluti Μι4. 1055 ^{a}23. κ12. 1068 ^{b}1. Φε2. 226 ^{a}2, 3. ζ1. 232 ^{a}13.

ὥστης. τῶν σεισμῶν οἱ ἀνατρέποντες κατὰ μίαν πρόωσιν, οὓς καλοῦσιν ὤστας κ4. 396 ^{a}8.

ὠστικὴ ϗ βιαστικὴ ἡ τοῦ πνεύματος φύσις Ζκ10. 703 ^{a}23.

ὠτακουσταί Πε11. 1313 ^{b}14. πυλωροὶ ϗ ὠτακουσταί κ6. 398 ^{a}21.

ὠτάριον. ὁ ἐν τοῖς ὠταρίοις ῥύπος πικρὸς ὢν πότε γίνεται γλυκύς f 228. 1519 ^{a}40. 264. 1526 ^{a}38.

ὠτειλή (cf Ὅμηρος p 508 ^{a}1) f 159. 1505 ^{a}2.

ὠτίς (v l ὄτις, ὀτίδες, ὠτίδες, νεοτίδες, νεόττιδες). refertur inter τὰ μεγάλα, ἔχει τὸν στόμαχον εὐρὺν ϗ πλατὺν ὅλον, ἀποφυάδας, συγκαθείσης τῆς θηλείας ἐπὶ τὴν γῆν ἐπιβαίνει τὸ ἄρρεν, ἐπῳάζει περὶ λ' ἡμέρας Ζιζ6. 563 ^{a}29. cf ι33. 619 ^{b}13. β17. 509 ^{a}4, 22. ε2. 539 ^{b}30. cf f 275. 1527 ^{b}15, 25. (bistarda Thomae, otis i e avis tarda Gazae, otis Scalig. outarde i e Otis houbara C II 601. 'otidem Ar nomen accepisse a cristae genere, quod habet sp arab houbara vocata' S I 428. cf Heuglin, Petermann geogr Mitth 1861 p 31*a*. Otis tarda St. Cr. K 494. AZι I 113, 125. O tarda et tetrax Su 142, 115. O tarda, tetrax, houbara *Gmel* KaZι 94, 44. hodie ὀτίδα, ἄγρια μισίρκα, ἀγριόγαλλος cf Lnd 127. E 60.)

ὠτός, ὦτος. ὀρτύγων ἡγεμὼν πότε, descr Ζιθ12. 597 ^{b}17, 21 Aub. ἔχει περὶ τὰ ὦτα πτερύγια, διὸ ϗ ὦτος καλεῖται f 276. 1527 ^{b}30. (ὁ πτύγξ) τὰς νύκτας θηρεύει ὥσπερ οἱ ὠτοί (ci Su 96 Aub, ἀετοί Bk) Ζι12. 615 ^{b}13. (otus Thomae Gazae, nocturnus Scalig. hibou C II 417. i q νυκτικόραξ v h v.)

ὠφέλεια. τιμωρία ἴση τῇ ὠφελείᾳ Ρα12. 1372 ^{b}1. μετέχειν τῆς ὠφελείας Πγ6. 1279 ^{a}7. ἕνεκεν ὠφελείας Ζμγ2. 663 ^{b}13. πρὸς ὠφέλειαν ϗ χρῆσιν Ζμδ10. 690 ^{a}3. — αἱ ἐκ τῆς ἀρχῆς ὠφέλειαι Πγ6. 1279 ^{a}13. οὐ μικρὰς ἔχειν ὠφελείας μα14. 352 ^{b}25.

ὠφελεῖν τινά Πγ11. 1281 ^{b}36. ὠφελοῦνται τὰ ζῷα ϗ χαίρουσι μηρυκάζοντα Ζι50. 632 ^{a}33. ὠφελεῖσθαι εἴς τι, opp ἐλαττοῦσθαι Ηθ16. 1163 ^{b}13, 10. τί ὠφεληθήσεται τέκτων πρὸς τὴν αὑτοῦ τέχνην Ηα4. 1097 ^{a}8. ὠφελήσεταί τις, opp βλαβήσεται Πβ8. 1269 ^{b}17. — ὠφελεῖν non addito obiecto, τὸ μέγεθος μᾶλλον βλάπτει ἢ ὠφελεῖ sim Ζμγ2. 663 ^{a}11. β5. 651 ^{a}37.

ὠφέλιμος. ἡ οἰκεία ἀρχὴ ὠφέλιμος ταῖς πόλεσιν Πγ13. 1284 ^{b}14. τὸ ὠφέλιμον, opp ζημία Ρα12. 1372 ^{b}15, 14. ὠφέλιμον τὸ ποιητικὸν ἀγαθοῦ, βλαβερὸν τὸ ποιητικὸν κακοῦ τζ9. 147 ^{a}34. η3. 153 ^{b}38. f 110. 1496 ^{a}37. ὠφέλιμον, syn ἀγαθὸν δι' ἕτερον Ηα4. 1096 ^{b}15, 14. syn ἀγαθόν τινι Ηθ4. 1156 ^{b}14 (?). καταχρῆται ἐνίοτε ἡ φύσις εἰς τὸ ὠφέλιμον τοῖς περιττώμασιν Ζμδ2. 677 ^{a}16.

ὤχρα. τὰ ὀρυκτὰ πάντα, οἷον ὤχρα μγ7. 378 ^{a}23.

ὠχριᾶν, opp ἐρυθραίνεσθαι, ἐρυθριᾶν Ηδ15. 1128 ^{b}14. Κ8. 9 ^{b}31. — τίνες ὠχριῶσιν πβ31. 869 ^{b}8. ια53. 905 ^{a}9. κζ6. 948 ^{a}37. f 233. 1520 ^{a}11.

ὠχρίας, dist ὠχριῶν Κ8. 9 ^{b}32.

ὠχρόμματοι φ6. 812 ^{b}8.

ὦχρος (Lob Par 341). φυτεύειν συμφέρει περὶ τὰ σμήνη ὤχρους Ζι40. 627 ^{b}17. (Pisum Ochrus Sprengel hist rei herb I 98. Lathyrus Cicera *L* Fraas 52. Langkavel 4.)

ὠχρός. τὸ φαιὸν ϗ τὸ ὠχρὸν ϗ ὅσα ἄλλα χρώματα μεταξὺ τοῦ λευκοῦ ϗ μέλανος Κ10. 12 ^{a}18. 8. 10 ^{b}17. Μι5. 1056 ^{a}30. ἔχειν χροιὰν ὠχρὰν Ζιβ11. 503 ^{b}4. ὠχρὸς ὁ πυρέττων ημβ10. 1208 ^{a}25. ὠχρὸν τὸ πρόσωπον φοβουμένοις πκζ8. 948 ^{b}17. ἡ κύσσα ὠχρά Αβ27. 70 ^{a}36. ὄρχεις ὠχρότεροι Ζιγ1. 509 ^{b}26. γράφουσιν οἱ γραφεῖς τοὺς ποταμοὺς ὠχροτέρους πκγ6. 932 ^{a}31. ᾠὰ ὠχρά, dist λευκά, ἐρυθρά, κατεστιγμένα Ζιζ2. 559 ^{a}22. μήπω μεταβεβληκότος τοῦ ᾠοῦ ἐκ τοῦ ὠχρὸν ὅλον εἶναι εἰς τὸ λευκαίνεσθαι Ζγα21. 730 ^{a}6. τὸ τοῦ ᾠοῦ ὠχρόν v ᾠόν p 869 ^{a}8-37.

ὠχρότης ϗ μελανία παθητικαὶ ποιότητες Κ8. 9 ^{b}22, 25. ὅταν γένηται ἀλλοίωσις περὶ τὴν καρδίαν πολλὴν ποιεῖ τοῦ σώματος διαφορὰν ἐρυθήμασι ϗ ὠχρότησιν Ζκ7. 701 ^{b}31. αἱ ἀπὸ φόβων ὠχρότητες ϗ ἀπὸ πόνων φ4. 809 ^{a}10.

ᾠώδης σκώληξ Ζγβ1. 733 ^{b}13, cf ᾠοειδής. — ᾠώδης ὑγρότης, τροφή Ζιζ10. 565 ^{a}23, ^{b}10.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

a i q adde. — ***l*** i q lege. — errata quae corriguntur uncis [ ] inclusa sunt.

ἀγαθός p 1 ^{b}2, 8 *a*: *τί ποτέ ἐστι τὸ βέλτιον τοῖς ἀνθρώποις ϗ τί τὸ πάντων αἱρετώτατον* f 40. 1481 ^{b}4, ^{a}44. *τὸ ἄριστον*, syn *τὸ θεῖον* f 15. 1476 ^{b}24.

ἄγονος p 6 ^{b}42 post 568 ^{b}8 *a*: f 313. 1531 ^{a}33.

ᾄδειν p 8 ^{a}57 *a*: *τὰ* (int *ὑπὸ τȣ̃ χορȣ̃*) *ᾀδόμενα* (ci, *διδόμενα* codd Bk) i e *τὰ χορικά* πο18. 1456 ^{a}28.

ἀετός p 11 ^{b}38 *a*: f 268. 1526 ^{b}35.

αἰδοῖον. p 15 ^{a}5 [449 ^{a}19] *l* 499 ^{a}19. — p 15 ^{a}44 *a*: *οἱ κύαμοι αἰδοίοις ὅμοιοι* (Pyth) f 190. 1512 ^{a}8.

αἴθυια p 15 ^{b}43 *a*: f 241. 1522 ^{b}16.

αἴξ p 17 ^{b}58 post 611 ^{a}4 *a*: f 241. 1522 ^{b}40.

αἵρειν p 18 ^{a}55 *a*: *αἵρειν τȣ̀ς δακτύλȣς* [*τȣ̀ς Ἰδαίȣς*] f 610. 1581 ^{a}17, proverbium, cf Athen VI 222 C. Schol ad Pers 5, 119.

αἴσθησις p 21 ^{a}34. cf Plat Gorg 465 B v l.

αἰσθητήριον p 21 ^{a}43 *a*: *αἰσθητήριον πρῶτον, ἔσχατον* ψβ12. 424 ^{a}24. γ2. 426 ^{b}16, Kampe Erkenntnisstheorie d Ar p 93.

Αἴσωπος p 22 ^{a}53 *a*: fab 64 (Halm) resp πκς48. 945 ^{b}15.

ἀκαλήφη p 23 ^{b}37 *a*: Bk Anecd Gr I 370, 27. — p 23 ^{b}38 *a*: *τὰς ἀπὸ ἀκαλήφης δήξεις* (*ἔλαιον*) *ἰᾶται* f 214. 1517 ^{b}11.

ἄκος p 26 ^{b}53 *a*: *τῶν ȣ̃ν τοιȣ́των ἄκη* (ci Scalig, *ἀρχή* codd Bk) Πβ7. 1267 ^{b}5.

ἄκρα p 27 ^{a}41 post 373 ^{b}10 *a*: Theophr f VI 31 ed Wimmer. Humboldt Reise in aeq Geg II 472.

ἀκροᾶσθαι p 28 ^{b}34 *a*: *λοιπὸν ἂν εἴη πάντων ἢ* (*ἢ* om ci Bernays) *τῶν ἠκροαμένων ἔργον* τι34. 184 ^{b}6.

ἀλεκτορίς p 30 ^{b}35 *a*: f 274. 1527 ^{b}11.

ἀλεκτρυών p 31 ^{a}5 *a*: f 241. 1522 ^{b}22. *μέγεθος ἀλεκτρυόνος* f 272. 1527 ^{a}33. 275. 1527 ^{b}17. *ἀλεκτρυὼν λευκός* f 190. 1512 ^{a}13.

Ἀλκμαίων p 33 ^{a}21. cf Philosophus incertus p 822 ^{b}7.

ἄλλοθεν Ζγβ4. 740 ^{a}24 al.

ἄλφιτον p 36 ^{a}61 *a*: *ἄλφιτα ξηρά* f 99. 1494 ^{a}17.

ἀμφίβιος p 39 ^{b}24: cf Rose Ar Ps 309. Heitz fr Ar p 173^a.

ἀναδιδόναι p 44 ^{a}32: *ἀναδόσθαι*] *ἀποδόσθαι* Meineke.

ἀναίσθητος p 46 ^{a}15 *a*: *ὑπὸ ἀναισθήτȣ φθείρεται τὰ λεγόμενα ὑπὸ τȣ̃ χρόνȣ* πια28. 902 ^{a}39, ^{b}4, 6.

Anacoluthia p 46 ^{b}46 *a*: ημβ15. 1213 ^{a}4. — p 47 ^{a}4, cf αν10. 475 ^{b}16.

Ἀναξαγόρας p 49 ^{b}60, cf Philosophus incertus p 821 ^{b}49, 822 ^{a}14, 58, ^{b}4, 31.

Ἀναξίμανδρος p 50 ^{a}40, cf Philosophus incertus p 821 ^{b}49, 822 ^{a}25.

Ἀναξιμένης p 50 ^{a}44 post 265 ^{b}30 *a*: Φα5. 188 ^{a}22.

ἀνδράχνη p 54 ^{b}41 [Portulacea] *l* Portulaca.

Ἄνδριοι p 55 ^{a}41 *a*: *Ἄνδριοι* Bk^2.

ἄνευ p 56 ^{a}52 *a*: *ἀναγκαῖον λέγεται, ȣ̃ ἄνευ ȣ̓κ ἐνδέχεται ζῆν ὡς συναιτίȣ* Μδ5. 1015 ^{a}21. cf Πη9. 1329 ^{a}34. *ἀναγκαῖος* p 42 ^{b}12. Bernays Dial p 160.

ἄνθρωπος p 60 ^{b}49 *a*: hominem ad duas res, ut ait Ar, ad intelligendum et agendum esse natum quasi mortalem deum f 48. 1483 ^{b}15.

ἀνοιδεῖν p 61 ^{b}60 [728 ^{b}20] *l* 728 ^{b}28.

ἀνορροπύγιος p 62 ^{b}12 [*κάρκινος*] *l* *καρκίνος*.

ἀντικεῖσθαι p 64 ^{b}6 [Ζμδ] *l* Ζγδ.

ἀντιπόλεμοι (cod A^c, *ἀντίπαλοι* Bk) Ρβ5. 1382 ^{b}20. cf Herod 4, 134. 8, 68. Thuc 3, 90.

ἀξιόπιστος p 70 ^{a}2 [31] *l* 34.

ἀορτή p 71 ^{a}20 [Thielemann] *l* Thielmann. — p 71 ^{a}45 [linealis] *l* lienalis.

ἀπόζειν. *τὰ ἔντομα ἀποζόντων πόρρω* (ci Aub, *ἀπόζον τι πόρρω* ci Pik, *τὰ ἔντομα ὄντα πόρρω* Bk, *ἔντομα πεζὰ ὄντα πόρρω* v l) *συναισθάνεται* Ζιδ8. 534 ^{b}18 Aub. cf Lit Centralbl 1869 p 1084.

ἄποθεν p 81 ^{a}4. syn *πόρρω* πκγ29. 934 ^{b}11, 21.

ἀποκάθαρσις p 81 ^{a}59 [^{a}10] *l* ^{a}13.

ἀπόκρισις p 82 ^{b}2 post 381 ^{b}11 *a*: f 231. 1519 ^{b}14.

ἀπορρηγνύναι p 85 ^{b}39 post ^{b}11-26 *a*: cf Usener Alex Aphrod p 38.

ἀποσχίζειν p 86 ^{b}41 post ^{b}10, 6 *a*: *ἀποσχιζομένων* interpr vett S Pik, *σχιζομένων* Bk Ζιγ4. 515 ^{a}7 Aub.

ἆρα p 90 ^{a}41 post ^{b}27 *a*: Zell II 31.

Ἀριστοτέλης. p 98 ^{b}60 erratum est in afferenda Bernaysii sententia; is enim l l perinde atque Heitz l l et Zeller II, 2, 771 illis psychologiae verbis Platonis scholas respici statuit. — p 104 ^{b}7 *a*: *Πολιτεῖαι* possunt videri respici Ηκ10. 1181 ^{b}7, sed cf supra p 101 ^{a}50.

ἄρκτος p 105 ^{b}55 *a*: *ἐγένετο ἐν Καυλωνίᾳ ἡ λευκὴ ἄρκτος* f 186. 1511 ^{a}28.

ἄρνες p 106 ^{b}59 *a*: f 241. 1522 ^{b}44.

ἄρρην p 108 ^{a}8 [547 ^{b}34] *l* 757 ^{b}33. — p 108 ^{b}15 *a*: *πολυ-*

χρονιώτερα ἐν τοῖς ὄρνισι τῶν ἀρρένων τὰ θήλεα f 270. 1527 ^{a}2. (τῶν φαττῶν) οἱ ἄρρενες ϗ αἱ θήλειαι οὐκ ἀπολείπουσιν ἀλλήλους f 271. 1527 ^{a}24.

ἀρτίως p 110 ^{a}16 *a*: περὶ ὧν τυγχάνομεν διωρικότες ἀρτίως Πδ4. 1291 ^{a}39.

ἀρχαῖος p 110 ^{a}42 post ^{b}13 *a*: (Oncken Staatsl d Ar p 205 interpretatur νομοθέτης θέμενος τὰ ἀρχαιότατα).

Ἀρχίλοχος p 113 ^{b}49 *a*: cf Addenda p 875 ^{a}41.

ἀσιτία. τὸν μὲν ἐλεύθερον μήπω δὲ κατακλίσεως ἠξιωμένον ἐν τοῖς συσσιτίοις ἀσιτίαις (ci Bernays, ἀτιμίαις codd Bk) κολάζειν ϗ πληγαῖς, τὸν δὲ πρεσβύτερον τῆς ἡλικίας ταύτης ἀτιμίαις ἀνελευθέροις Πη17. 1336 ^{b}10.

ἀτταγήν p 121 ^{a}17 *a*: Rose Ar Ps 293. — φάττα (codd Bk, ἀτταγήν Scotus videtur legisse) Ζγδ6. 774 ^{b}30.

αὐτοκίνητος p 124 ^{a}12 *a*: cf Herm Schol ad Plat Phaedr p 116, 121 ed Ast.

Βάπυρον p 133 ^{b}1. ὑπό τε τοῦ Λιβάνου ϗ τοῦ Βαπύρου ὄρους] Βαργύλου coll Plin V 78 ci Blau, Koner Zts f allg Erdkunde 1862 XII 372. ὑπό τε τοῦ Λιβάνου ὄρους ϗ Βαφύρου ποταμοῦ ci Meineke ad Steph Byz p 299.

βασιλεύς p 135 ^{a}27 [τρόχιλος] *l* τροχίλος.

βορρᾶς p 140 ^{a}7*a*: ἐν τοῖς πρὸς βορρᾶν (ἐν τοῖς προσβόροις v l) Ζγε3. 783 ^{a}31.

βοσκάς p 140 ^{a}10 *l* βόσκας.

βοῦς p 142 ^{a}33 *a*: Hehn p 347.

βράστης p 142 ^{b}48 *a*: cf Strab IV 1, 7 p 182.

Βραυρών. ἐν Βραυρῶνι f 404. 1545 ^{b}38.

βρῖθος p 143 ^{b}35 *a*: χάλαζα γίνεται νιφετοῦ συστραφέντος ϗ βρῖθος ἐκ πιλήματος λαβόντος κ4. 394 ^{b}2.

βροτόεσσα v περιβροτόεις.

γε per errorem positum est p 147 ^{a}38, cum ponendum esset p 146 ^{b}60.

γάλα p 144 ^{a}23 [Ζεδ] *l* Ζγδ.

γεηρός p 147 ^{b}9 [^{b}29] *l* ^{b}27.

Γλαῦκος p 156 ^{a}35 *a*: Γλαῦκ', ἐπίκουρος ἀνὴρ τόσσον φίλος (ci, τὸν σὸν φίλον codd Bk) ἔσκε μάχηται (Archil fr 16) ηεη2. 1236 ^{a}35.

γόνος p 160 ^{b}59 post proles *a*: κλεινὸν ἀπολέσας γόνον Ρβ23. 1397 ^{b}20, cf Ἀντιφῶν p 67 ^{b}58. — p 161 ^{a}3 *a*: θ20. 832 ^{a}2.

γυμνασία p 163 ^{a}22 post 101 ^{a}27 *a*: cf Schol 254 ^{b}3.

γυμνός, coni ἀνυπόδητος (Plat Prot 321 C) Ζμδ10. 687 ^{a}24.

Dativus p 166 ^{b}11 *a*: ἐπίλογος τοῖς ἐνθυμήμασιν Ρβ20. 1394 ^{a}11.

δέ p 167 ^{a}43 [262 ^{a}11] *l* 262 ^{a}21.

δή p 173 ^{a}42 δὲ δή *a*: Ζγγ2. 753 ^{a}11 (δ' ἤδη Aub e cod Z). — p 173 ^{a}52 ἢ δὴ ... ἤ *a*: Ζγβ1. 734 ^{a}5.

δηλοῦν p 173 ^{b}60 *a*: δηλοῦν c acc et inf, ὅτι δηλοῖ κρατεῖν τὴν θερμότητα τὴν οἰκείαν τοῦ ἀορίστου μδ2. 380 ^{a}2.

δημαγωγεῖν p 174 ^{a}32 ad 1270 ^{b}14 *a*: (αὐτοὺς om ci Oncken Staatsl d Ar p 272).

Δημόκριτος p 175 ^{b}46 ad 640 ^{b}30*a*: ipsa Democriti verba videntur respici, cf fr phys 9 Mullach p 209. — p 175 ^{b}53 post 405 ^{b}15 *a*: ψβ5. 416 ^{b}35. — p 176 ^{a}40 *a*: cf Philosophus incertus p 821 ^{b}50, 54, 59, 822 ^{a}14, 44, ^{b}18, 27, 30, 39.

διαλογίζεσθαι p 184 ^{a}3 *a*: διαλογίζεσθαι τὰ λήμματα ϗ τὰς γεγενημένας δαπάνας f 407. 1546 ^{a}27.

διάμετρος p 185 ^{a}21 *a*: de nominis διάμετρος usu Ar cf Martin, Revue archéol 1866 p 343.

διαρκεῖν p 188 ^{a}38 post 349 ^{b}11 *a*: αν9. 475 ^{a}25.

διαστομοῦν p 189 ^{b}25 *a*: διαστρμιῶν (ci C S Pik Aub, διὰ στομάτων codd Bk) Ζιε32. 557 ^{b}28.

Διογένης p 198 ^{b}25 *a*: cf Philosophus inc p 822 ^{b}31, 47.

dorycnium f 318. 1534 ^{b}9. (fort Convolvulus dorycnium *L* Fraas 170, cf Langkavel 50.)

Δορύλαιον p 204 ^{a}50 *a*: ci, cf σ973 ^{b}15.

δύναμις p 207 ^{a}19 post ^{b}18 *a*: Ηκ10. 1181 ^{b}14.

ἕβδομος p 212 ^{a}27. cf Göttling ges Abh I 28.

ἐγείρειν p 212 ^{b}60 *a*: τὸ αὐτὸ βάρος ἀπὸ ἐλάττονος ἰσχύος, εἰ μοχλεύεται, ἐγείρεται, ἢ ἀπὸ χειρός μχ18. 853 ^{a}38.

εἰ p 217 ^{a}46 *a*: ὥσπερ ἂν εἰ σταθμὸς πλεῖον ἑλκύσῃ Πβ1. 1261 ^{a}27.

εἰπεῖν p 221 ^{b}20 *a*: ἐρρέθη Κ9. 11 ^{b}12, 14. ῥητέον Ηβ7. 1108 ^{a}14. — p 222 ^{a}11 εἴποιεν: cf Lob Path II 224.

εἰρήνη p 222 ^{a}42 *a*: τὸ μετέχειν τῆς κοινῆς εἰρήνης ποιεῖν τὸ προσταττόμενον (ἐστίν) Ρβ23. 1399 ^{b}12. τὴν τοῖς ἄλλοις κοινὴν εἰρήνην νομιζόντων τοῖς αὐτῶν ἰδίοις πόλεμον Ργ10. 1410 ^{b}30. cf Brandis, Philol IV 11.

εἰς p 222 ^{b}57 *a*: κρείττω προΐετο οὐκ εἰς τιμὴν ἀλλ' εἰς χρῆσιν f 150. 1503 ^{b}14.

εἷς p 223 ^{b}50 *a*: μία ψυχή, cf παροιμία p 570 ^{b}40.

ἑκεχειρία p 227 ^{a}30, 31 *l* ἐκεχειρία.

ἐκτοπίζειν p 232 ^{b}4 post ^{b}16 *a*: f 269. 1526 ^{b}41.

Ἐλαφώεις p 235 ^{a}55 *a*: Lob Techn 181.

ἐλλείπειν p 238 ^{a}31 *a*: τὰ τοιαῦτα τυραννικὰ μὲν ϗ σωτήρια τῆς ἀρχῆς, οὐθὲν δ' ἐλλείπει μοχθηρίας Πε11. 1314 ^{a}13.

Ἐμπεδοκλῆς p 241 ^{b}10 [v 198] *l* v 298. — p 242 ^{a}42 post ^{b}13 *a*: Ζμβ2. 648 ^{a}25. — p 242 ^{a}58*a*: cf Philosophus incertus p 821 ^{b}50, 822 ^{a}10, 16, ^{b}30, 44.

ἔναιμος p 246 ^{a}25 τίς ἐναίμου ἀρετή, intelligitur ἔναιμον φάρμακον, medicamentum sanguini reprimendo.

ἐναντίος p 247 ^{b}13 *a*: συμβαίνει τοὐναντίον ἀπὸ τῶν οἰκείων ἡδονῶν τε ϗ λυπῶν Ηκ5. 1175 ^{b}21 Zell.

ἐνδεής p 248 ^{b}57 [ci ἡδέως] *l* ci ἐνδεῶς.

ἐντείνειν p 253 ^{b}31 post ^{b}38 *a*: cf Orib II 858.

ἐπίκουρος v Addenda p 875 ^{a}41.

ἐπίτονος. τὰ νεῦρα τὰ πρὸς τὴν ἰσχὺν βοηθητικά, ἐπίτονός τε ϗ ὠμιαία Ζιγ5. 515 ^{b}9 Aub. 'nomen aliunde ignoramus' S II 323.

ἐποπτικός. διὸ Πλάτων (Symp 210 A) ϗ Ἀριστοτέλης ἐποπτικὸν τοῦτο τὸ μέρος τῆς φιλοσοφίας καλοῦσιν Plut de Is et Os p 382.

ἐρᾶν. διὸ εὑρηκέναι νεῖκος ὁ ἐρώμενος· τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἐρῶν λέγοι ηεη3. 1238 ^{b}38, διὸ εἴρηκεν ἐκεῖνος ὁ ci Bz, rectius διὸ εὖ εἴρηκεν ἐκεῖνος· ἐρώμενος τοιαῦτ' ἄν, οὐκ ἐρῶν λέγοι emendavit Bernays.

Erasistrati sentensia resp, cf νεῦρον p 483 ^{b}33.

ἐρυθρόγραμμος p 288 ^{a}28 *a*: f 309. 1531 ^{a}2.

ἔσχατος p 289 ^{b}56, cf Addenda p 874 ^{a}16.

ἕτερος p 290 ^{b}37 *a*: ἕτερον τὸ ἀντέχειν κ̀ κρατεῖν Ηη8. 1150 ^{a}35. cf θ14. 1162 ^{b}22. ι2. 1165 ^{a}16. Πγ4. 1277 ^{b}21. α9. 1257 ^{a}19. — p 290 ^{b}38. ἅτερος aliquot locis pro ἕτερος restituendum ci Bernays, veluti πο4. 1448 ^{b}27. 11. 1452 ^{b}4.

Etymologica p 291 ^{a}46 *a*: δίχα (δύο) τζ4. 142 ^{b}12. ζῆν (ζεῖν) ψα2. 405 ^{b}28. κωμῳδοί (κωμάζειν, κώμη) πο3. 1448 ^{a}37. μεγαλοπρέπεια Ηδ4. 1122 ^{a}23. χερνῆτες (χείρ) Πγ4. 1277 ^{a}39. — p 291 ^{a}55 [^{a}39] *l* ^{a}30. — p 291 ^{a}61 *a*: ζέφυρος (ἑσπέρα) σ973 ^{b}12. f 238. 1521 ^{b}34. καρίς (σκαίρειν) f 313. 1531 ^{a}29. μεγαλόψυχος ηεγ5. 1232 ^{a}28. μεθύειν (μετὰ τὸ θύειν) f 98. 1494 ^{a}5. νότος (νόσος) σ973 ^{b}7. f 238. 1521 ^{b}28. ὀβελός (ὀφέλλειν) f 539. 1567 ^{b}9. τρίγλη (τρίς) f 313. 1531 ^{a}26.

εὐθύς p 296 ^{a}30 *a*: cf Lob Path I 616. II 283.

Εὐριπίδης p 300 ^{a}16 [T 733] *l* T 727. — p 300 ^{a}16 *a*: Iph T 144. Ργ6. 1408 ^{a}6 (?). Iph T 1162. Ργ14. 1415 ^{b}21 (?).

ἐφίζειν. ἐφιζούσης (codd Bk, ὑφιζούσης Ald C Aub) τῆς ἰλύος Ζιε16. 549 ^{a}10 Aub.

ἔχειν p 306 ^{a}35 [^{a}12, ^{a}26] *l* ^{b}12, ^{a}26.

ἕως p 307 ^{b}39 post 513 ^{a}5 *a*: Ζμβ3. 650 ^{a}26.

Ζεύς p 308 ^{a}44 *a*: (οὐ διὰ τὰ ἐξ ἀνάγκης ηεβ6. 1223 ^{a}11, οὐ ⟨μὰ⟩ Δία τὰ ἐξ ἀνάγκης ci Meineke, Hermes 1869 p 162.)

Ζήνων p 309 ^{a}37 *a*: cf Philosophus incertus p 822 ^{a}3.

ζωή p 310 ^{a}50 *a*: τό τε γὰρ εὖ πράττειν κ̀ τὸ εὖ ζῆν τὸ αὐτὸ τῷ εὐδαιμονεῖν, ὧν ἕκαστον χρῆσίς ἐστι κ̀ ἐνέργεια, κ̀ ἡ ζωὴ κ̀ ἡ πρᾶξις ηεβ1. 1219 ^{b}2. cf Vhl Rgfolge p 159, 11 et βίος p 137 ^{a}53.

ἤ p 313 ^{a}33 *a*: cf τοι p 765 ^{a}44.

ἥλιος p 317 ^{a}53 *a*: ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ κ̀ ἥλιος Φβ2. 194 ^{b}13 Prtl. Μλ5. 1071 ^{a}15 Bz. cf ἄνθρωπος p 59 ^{b}40.

Ἡράκλειτος p 319 ^{b}55 *l* τὰ Ἡρακλείτου διαστίξαι ἔργον. — p 320 ^{a}5 ad 1005 ^{b}25 cf Bernays Herakl Br p 147. — p 320 ^{a}11 ad 405 ^{a}25 *a*: cf Ζμβ7. 652 ^{b}7. — p 320 ^{a}17 *a*: cf Philosophus incertus p 822 ^{b}11.

Ἡσίοδος p 321 ^{a}32 ad 1242 ^{b}34 *a*: f 556. 1570 ^{a}12, cf Πιτθεύς.

θάλαττα p 322 ^{a}46 post ^{b}3 *a*: ἡ θάλαττα ὑγιεινή πα52. 865 ^{b}20. ε34. 884 ^{a}28.

θηρίον p 330 ^{b}61 *a*: (θηρίων ci Rassow, θνητῶν codd Bk μν1. 450 ^{a}18.)

θνητός p 331 ^{b}55 *a*: οὐκ ἂν ὑπῆρχε πολλοῖς τῶν ἄλλων ζῴων, ἴσως δ' οὐδενὶ τῶν θνητῶν (θηρίων ci Rassow) μν1. 450 ^{a}18.

θορός p 332 ^{b}1 piscium *a*: (cf Locher, Aretaeus aus Kappadocien p 131).

θυμικός p 335 ^{b}39 [^{b}25] *l* ^{a}25. — p 335 ^{b}46 ad 491 ^{b}14 *a*: Aub.

θύμον p 335 ^{b}60 post 627 ^{a}1 *a*: δῆλον δ' ἐστὶν εὐθέως (τὸ μέλι) τὸ ἀπὸ θύμου (ci Pik Aub, χυμοῦ codd Bk) Ζιε22. 554 ^{a}10.

ἱέραξ p 341 ^{a}9 post Aub *a*: Beckmann Beitr II 160. Hehn 271.

ἱερός p 341 ^{a}48 *a*: ἱερὸς ὄφις v ὄφις p 550 ^{b}17, ὀφείδιον p 546 ^{b}44.

Ἰλεύς p 342 ^{a}23, Νηλεύς ci Bergk de vita Sophocl adn 26.

Impersonalis verborum usus p 342 ^{b}26 [^{a}6] l ^{b}6. — p 342 ^{b}30 [^{a}36] *l* ^{b}36. — p 342 ^{b}37 [^{a}26] *l* ^{b}26. — p 342 ^{b}43 *a*: cf κωλύειν p 419 ^{b}43, λιθοῦν p 431 ^{a}41, λιμνάζειν p 431 ^{b}1, νήνεμος p 485 ^{b}33, πνίγειν p 607 ^{a}18, προβαίνειν p 634 ^{b}36, προϊέναι p 638 ^{b}22, προχειμάζειν p 655 ^{a}12, σείειν p 675 ^{a}48, σχίζειν p 740 ^{b}26, ταραχή p 748 ^{a}4, ὑποδιδόναι p 796 ^{a}18, ὑποπνεῖν p 801 ^{a}53, χωρεῖν p 859 ^{b}42, ψύχειν p 863 ^{b}61.

Ἱπποκράτης ἰατρός p 344 ^{a}32 *a*: cf Philosophus incertus p 822 ^{a}22, ^{b}17, 23.

Ἵππων p 346 ^{a}21 *a*: cf Philosophus incertus p 822 ^{b}28, 31, 48.

ἰχθύς p 351 ^{b}7 *a*: ἀκανθηρότεροι Ζι37. 621 ^{b}16 Aub.

Ἴων philosophus, cf Philosophus incertus p 821 ^{b}36.

καθάπερ p 354 ^{a}20 [^{a}5] *l* ^{b}5, [^{a}14] *l* ^{a}18. — p 354 ^{a}22 [387] *l* 378. — p 354 ^{a}37 post ^{a}31 *a*: Ογ5. 304 ^{a}21.

καθύπερθεν f 306. 1530 ^{a}19.

καθώσπερ v l Ζγδ1. 764 ^{a}17, καθάπερ Bk.

καίπερ Ζγε3. 784 ^{a}20 al.

καίτοι p 358 ^{a}39 [225] *l* 224.

καλαμάρια. super τευθίδες rc A^a add δοκεῖ εἶναι τὰ καλαμάρια Ζιδ1. 523 ^{b}29.

καλός p 360 ^{b}46 *a*: κάλλιον γὰρ (int ἐστὶ) τὰ τέκνα κολάζειν Ζγγ10. 760 ^{b}20.

κάραβος p 364 ^{b}29 [529 ^{a}29] *l* 529 ^{a}19.

καρίς p 366 ^{a}31 *a*: f 313. 1531 ^{a}29.

κάρος p 366 ^{b}45 *a*: f 330. 1533 ^{b}12.

κατοικίδιος p 379 ^{a}13 *a*: τοὺς κατοικιδίους μῦς f 337. 1534 ^{b}3.

κενός p 381 ^{b}29 *a*: φανείη ἂν τὸ λεγόμενον κενὸν ὡς ἀληθῶς κενόν Φδ8. 216 ^{a}27.

κιρράς p 393 ^{a}7 *l* κιρρός.

Κλεοφῶν p 393 ^{b}54 [Κλεοφών] *l* Κλεοφῶν.

κολάπτειν p 401 ^{a}16 *a*: (τὰ ᾠὰ κολάπτει Ζυ1. 609 ^{b}28 ci Sylb Pik, κλέπτει codd Bk.)

κολίαι p 401 ^{a}45 *a*: f 281. 1528 ^{a}20.

Comparationis gradus p 403 ^{a}5 *a*: Ζμβ17. 660 ^{a}20.

κονιορτώδης p 403 ^{b}1 ante ἐπὶ *a*: ἐπιπλεῖ.

κύαμος p 412 ^{a}31 *a*: f 232. 1520 ^{a}5.

λαιά p 421 ^{a}54 *a*: λείας scribendum ci Ritschl, Jahrb d Ver v Alterthfr im Rheinl 1866 XLI p 14.

Λάμια. τῶν ἐν Λαμίᾳ (ci, ἐν Σαλαμῖνι codd Bk) τελευτησάντων Ργ11. 1411 ^{a}32.

Λάμπρος p 423 b22, Λέανδρος ci Bergk de vita Sophocl adn 26.
λεπίς p 427 a19 a: λεπίδες (Emp 217) μβ9. 387 b5.
λευκός p 429 a3 a: ὁ λευκός, ἐρωδιῶν γένος, descr Ζι1. 609 b22. 18. 617 a2. (Ardea argentea K 947, 2. Ardea alba AZι I 92, 34b. Ardea alba et garzetta Su 150, 132. cf Lnd 149, 150.)
λήμη p 430 a14 a: τὸ δάκρυον (πεπέφθαι φαμέν), ὅταν γένηται λήμη μδ2. 379 b32.
λόγος p 433 a18 a: λόγος usurpatum videtur ad significandum vocabulum compositum veluti εὐπρόσωπος f 83. 1490 a42.

μαζός p 441 a27 a: f 321. 1532 a42. Da I 38.
μακρόκερκος p 442 b52 a: μακρόκερκον (μακρόκεντρον Bk) ἔντομον ὁ σκορπίος Ζιδ7. 532 a17, cf σκορπίος p 685 b12.
μᾶλλον p 445 a10 a: Φδ9. 217 b26.
Μεγαρικοί, p 448 a53 a: cf Philosophus incertus p 822 a3.
μέλας p 451 a59 [799] l 779.
μέτοικος p 463 a35. δοῦλους μετοίκους Πγ2. 1275 b37 significare i q ἀπελευθέρους cf Bernays Herakl Br p 155.
μέχρι p 464 a53 [b22] l b32. — p 464 a55 post 1451 a10 a: τθ1. 155 b7. Vhl Rhet 62.
μή p 464 b57 a: τὰ πρῶτα νοήματα τίνι διοίσει τοῦ μὴ φαντάσματα εἶναι ψγ8. 432 a12. τὸ παρεπόμενόν τινι ἀεὶ χαλεπὸν χωρίσαι τοῦ μὴ γένος εἶναι τδ6. 128 a39.
μναῖος p 470 b1 a: μνααῖαι ci Pik, cf Dindorf, Philol 1870 p 82.
μνημονεύειν p 470 b44 a: (ὁ νοῦς) οὔτε μνημονεύει οὔτε φιλεῖ ψα4. 408 b28. cf γ5. 430 a23. Kampe Erkenntnissth d Ar p 28.
μῦς p 479 a2 a: κατοικίδιοι μύες f 337. 1534 b3.

Numerus p 490 b29 a: Γα2. 315 b35.

Ξενοκράτης p 493 a57 a: cf Philosophus incertus p 822 a34.

οἶνος p 501 b12 a: cf μεθύσκειν p 450 a55.
ὀνομάζειν p 515 b13 a: ὠνομασμένως v h v.
ὅπλον p 519 a34: ὅπλοις Πβ6. 1265 a23, ὁρίοις ci Oncken Staatsl d Ar p 204.
ὀρειπέλαργος (v l ὀρειπελαργός, cf Lob Par 378) v περκνόπτερος p 589 a41.
ὀρφώς p 531 a40 a: E 92.
ὅσος p 533 a45 a: f 618. 1528 b12, 14.
ὀστισδήποτε p 534 a34 a: ὁτιδήποτε Μζ8. 1033 b5.
ὀσφραίνεσθαι p 537 b44 a: ὀσφραινόμενοι τῆς ὀσμῆς αὐτῶν Ζιδ8. 534 a29.
ὀσφύς p 538 a60 a: Galen XIX 331.
οὐράνιος p 541 b2 post b19 a: cf Μλ10. 1075 b26.
οὗτος p 546 a39 a: εἰς δύο μέρη, τοῦτ' ἐστὶ τό τε ὁπλιτικὸν καὶ τὸ βουλευτικόν Πη9. 1329 a31.
οὑτοσί p 546 b36 a: τουτί ἐστι τύχης ἔργον Πβ11. 1273 b21.

πάθημα p 555 a50 post b11 a: κ4. 394 a8.
πάθος p 557 a60 a: affectus quosdam si quis eis bene utatur pro armis esse f 94. 1493 a1, 28.
Πάνδαρος p 560 a46 a: f 597. 1577 b6.
παρακολουθεῖν p 564 a31 [συμπαρακολουθεῖν] l ἀκολουθεῖν.
Παρμενίδης p 569 b28 a: cf Philosophus incertus p 822 b35.
παροιμία p 570 a2, cf Addenda p 874 a12. — p 570 a17, 18, cf Addenda p 875 a41.
Πεισίστρατος p 575 b19 post b30 a: πόσα ἔτη κατέστη f 358. 1538 b31.
περί p 578 b54 a: πλ1. 954 a12.
περιτείνειν p 585 a15. περιτείνεται, fort παρατείνεται.
πιστεύειν p 595 a58 a: πιστευτέον Ζγγ10. 760 b31.
Πλάτων p 598 a60 - b19 a: Tim 45 D, 81 AB, cf Philosophus incertus p 822 a51, 821 b51. Tim 66 DE αι5. 443 b17, a21 (d). — p 599 a55 a: f 11. 1475 b29. — p 599 b20 a: cf θυμοειδής p 335 b49.
πλῆθος p 603 b18 a: cf ἐπί p 269 a26. Eucken II 57.
πόα p 607 a41 a: Χαλκιδική θ20. 832 a1 Beckm.
Poeta incertus cf Addenda p 875 b59.
ποιεῖν p 608 a41 a: Vhl Rgfolge 165, n 15.
πολέμιος p 611 b14 a: ζῷα πολέμια ἀλλήλοις, opp εἰρηνοῦντα Ζι1. 608 b28, 610 a3, 609 a4, 12, 16, 22, b5, 9, 12, 14, 20, 28, 31, 34, 610 a5, 13. 2. 610 b2, 11 al.
πορεύεσθαι p 621 a39 post a4 a: cf Ζπ7. 707 a29.
προσήκειν p 645 b33 post a22 a: Ρα9. 1367 b12. — p 645 b34 a: ὡς προσῆκον Ρβ11. 1388 b5.
προστιθέναι p 648 b38 a: cf Plat Phaedr 231 B.
πρότερος p 652 a23 a: Ζμβ1. 646 a25. — p 652 b41 a: τὸ πρῶτον οὐ σπέρμα ἐστίν, ἀλλὰ τὸ τέλειον Μλ8. 1073 a1. ν5. 1092 a17.
πρόχωσις, v πρόσχωσις, cuius in v l ubique exhibetur πρόχωσις, cf Meineke vind Strab p 6.
Πυθαγόρειοι p 660 a56 a: cf Philosophus incertus p 822 b27.

Σαλαμίς p 670 b30. τῶν ἐν Σαλαμῖνι (ἐν Λαμίᾳ ci) τελευτησάντων Ργ11. 1411 a32.
σεσερῖνος p 676 b54 [a13] l a3.
Σιμωνίδης p 680 a58 a: χρὴ προσέχειν τῷ πολλῷ χρόνῳ καὶ τοῖς πολλοῖς ἔθνεσιν (ci Bernays, ἔτεσιν codd) Πβ5. 1264 a2, respici Simonidem (fr 193) significavit Bernays.
σπέρμα p 691 a19 a: cf Philosophus incertus p 822 b14-45. — p 693 a11 post ὑγρόν a: (cf Ar fr in Schol in Hippocr et Gal ed Dietz II 479).
σπουδαῖος p 697 a17 [II 7] l II 77. — a: διὸ καὶ φιλοσοφώτερον καὶ σπουδαιότερον ποίησις ἱστορίας ἐστίν πο9. 1451 b6.
Στιρίας cf Τυρρίας p 780 a21.
συμφωνία p 720 b38 [φθόγγοι] l ψόφοι. — p 720 b40 a: ὃ δὲ λέγουσί τινες τῶν περὶ τὰς συμφωνίας (i e τῶν μουσικῶν) αι7. 448 a20, sed τῶν om ci Bernays.
συνάγειν p 721 a45 post a24 a: Ζια17. 496 a19.
συνεκτίκτειν p 726 b21 a: Ζγγ2. 752 b21.
συρριζοῦσθαι p 735 b12 a: v l ῥιζουμένων, cf S Theophr IV 53.

τέλειος p 751 b45 [285 b22] l 286 b22. — p 751 b46 a:

τὸ πρῶτον ȣ̓ σπέρμα ἐστίν, ἀλλὰ τὸ τέλειον Mλ 8. 1073 ᵃ1.

τετράγωνος p 755 ᵇ18 *a*: cf *Σιμωνίδης* p 680 ᵃ57.

τυγχάνειν p 778 ᵇ2 *a*: *τυγχάνȣσι δὲ λόγȣ διὰ τὸ πολλȣ̀ς τῶν ἐν ταῖς ἐξȣσίαις ὁμοιοπαθεῖν Σαρδαναπάλλῳ* Ha 3. 1095 ᵇ21 (cf *τυγχάνειν λόγȣ* Demosth 19, 26. 24, 208).

ὕδωρ p 784 ᵃ11 post ᵃ25 *a*: (*ȣ̓ ξηραίνεται τὸ ὕδωρ ȣ̓δ᾽ ἐξέψεται ὑπὸ πυρός, ὅτι ȣ̓κ ἀτμίζει διὰ γλισχρότητα* μδ 7. 384 ᵃ1, *τὸ ἔλαιον* Ideler ex v l, cf Thurot, Revue arch 1870 p 401.)

φειδωλός p 814 ᵃ34 *a*: cf *φιλῳδός* p 823 ᵃ44.

Φείδων ὁ Κορίνθιος p 814 ᵃ37, cf Oncken Staatsl d Ar p 203.

φθέγγεσθαι p 815 ᵇ44 *a*: cf *φωνή* p 842 ᵃ17-34.

ARISTOTELIS
OPERA.

EDIDIT

ACADEMIA REGIA BORUSICA.

VOLUMEN PRIMUM.

ARISTOTELES GRAECE EX RECOGNITIONE IMMANUELIS BEKKERI.

VOLUMEN PRIUS.

BEROLINI
APUD GEORGIUM REIMERUM
A. 1831.

EX OFFICINA ACADEMICA.

ARISTOTELIS
OPERA.

EDIDIT

ACADEMIA REGIA BORUSICA.

VOLUMEN SECUNDUM.

ARISTOTELES GRAECE EX RECOGNITIONE IMMANUELIS BEKKERI.

VOLUMEN POSTERIUS.

BEROLINI

APUD GEORGIUM REIMERUM

A. 1831.

EX OFFICINA ACADEMICA.

ARISTOTELIS
OPERA.

EDIDIT

ACADEMIA REGIA BORUSICA.

VOLUMEN TERTIUM.

ARISTOTELES LATINE INTERPRETIBUS VARIIS.

BEROLINI
APUD GEORGIUM REIMERUM
A. 1831.

EX OFFICINA ACADEMICA.

ARISTOTELIS
OPERA.

EDIDIT

ACADEMIA REGIA BORUSICA.

VOLUMEN QUARTUM.

SCHOLIA IN ARISTOTELEM. COLLEGIT CHRISTIANUS AUG. BRANDIS.

BEROLINI
APUD GEORGIUM REIMERUM
A. 1836.

EX OFFICINA ACADEMICA.